No 25

No 25

אמת קנה ואל תמכר

קניין כספי [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ויהי אחרי מות משה עבד יהוה ויאמר יהוה אל ל
יהושע בן נון משרת משה לאמר׃ והוה בתר ב מבחורין
דמית משה עבדא דיוי ואמר יוי ליהושע
בר נון משומשניה דמשה למימר׃ משה
עבדי מת ועתה קום עבר את הירדן הזה
אתה וכל העם הזה אל הארץ אשר אנכי נתן
להם לבני ישראל׃ משה עבדי מית וכען קום
עבר ית ירדנא הדין את וכל עמא הדין לארעא
דאנא יהיב להון לבני ישראל׃ כל מקום אשר ב
תדרך כף רגלכם בו לכם נתתיו כאשר דברתי ה וחס
אל משה׃ כל אתרא דתדרוך פרסת רגליכון
ביה לכון יהבתיה כמא דמלילית עם משה׃
מהמדבר והלבנון הזה ועד הנהר הנהר הגדול ב
נהר פרת כל ארץ החתים ועד הים הגדול ג
מבוא השמש יהיה גבולכם׃ ממדברא ולבנן
הדין ועד נהרא רבא נהרא פרת כל ארע חתאי
ועד ימא רבא מעלני שמשא יהי תחומכון׃
לא יתיצב איש לפניך כל ימי חייך כאשר ו
הייתי עם משה אהיה עמך לא ארפך ולא ריש פס
אעזבך׃ לא יתעתד אנש קדמך כל יומי חייך בפיפ
כמא דהוה מימרי בסעדיה דמשה כן יהי
מימרי בסעדך לא אשבקנך ולא ארחקנך׃
חזק ואמץ כי אתה תנחיל את העם הזה את
הארץ אשר נשבעתי לאבותם לתת להם׃
תקף ועילם ארי את תחסין ית עמא הדין
ית ארעא דקיימית לאבהתהון למתן להון׃

רק חזק ואמץ מאד לשמר לעשות ככל ב
התורה אשר צוך משה עבדי אל תסור ממנו
ימין ושמאול למען תשכיל בכל אשר תלך׃ ג
להוי תקיף ועילם לחדא למטר למעבד ככל
אוריתא דפקדך משה עבדי לא תסטי מנה
לימינא ולסמאלא בדיל דתצלח בכל אתר
דתהך׃ לא ימוש ספר התורה הזה מפיך והגית ב וחסרי
בו יומם ולילה למען תשמר לעשות ככל
הכתוב בו כי אז תצליח את דרכך ואז תשכיל׃ ו
לא יעדי ספרא דאוריתא הדין מפומך ותהי
הגי ביה יימם ולילי בדיל דתטר למעבד
ככל דכתיב ביה ארי בכין תצלח ית אורחתך
ובכין תכשיט׃ הלא צויתיך חזק ואמץ אל
תערץ ואל תחת כי עמך יהוה אלהיך בכל ג
אשר תלך׃ הלא פקידתך תקף ועילם לא
תדחל ולא תתבר ארי בסעדך מימרא דיוי
אלהך בכל אתר דתהך׃
ויצו יהושע את שטרי העם לאמר׃ ופקיד
יהושע ית סרכי עמא למימר׃ עברו בקרב
המחנה וצוו את העם לאמר הכינו לכם צדה ב ז בקפ
כי בעוד שלשת ימים אתם עברים את הירדן
הזה לבא לרשת את הארץ אשר יהוה אלהיכם
נתן לכם לרשתה׃ עברו בגו משריתא ופקידו
ית עמא למימר אתקינו לכון זודין ארי בסוף
תלתא יומין אתון עברין ית ירדנא הדין
למיעל למירת ית ארעא דיוי אלהכון יהיב

...אשר... בכל אשר תלך ג וסימנ׳ והנה אנכי עמך ושמרתיך בכל אשר תלך רק חזק הלא צויתיך חזק ואמץ

דלכון למירתה׃ ולראובני
ולגדי ולחצי שבט המנשה אמר יהושע
לאמר׃ ולשבט ראובן ולשיבט גד ולפלגות
שבטא דמנשה אמר יהושע למימר׃ זכור
את הדבר אשר צוה אתכם משה עבד יהוה
לאמר יהוה אלהיכם מניח לכם ונתן לכם את
הארץ הזאת׃ הוו דכירין ית פתגמא דפקיד
יתכון משה עבדא דייי למימר ייי אלהכון
מניח לכון ויהיב לכון ית ארעא הדא׃ נשיכם
טפכם ומקניכם ישבו בארץ אשר נתן לכם
משה בעבר הירדן ואתם תעברו חמשים לפני
אחיכם כל גבורי החיל ועזרתם אותם׃ נשיכון
טפלכון ובעירכון יתבון בארעא דיהב לכון
משה בעברא דירדנא ואתון תעברון מזרזין
קדם אחיכון כל גיברי חילא ותסעדון יתהון׃
עד אשר יניח יהוה לאחיכם ככם וירשו גם
המה את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן להם
ושבתם לארץ ירשתכם וירשתם אותה אשר
נתן לכם משה עבד יהוה בעבר הירדן מזרח
השמש׃ עד דיניח יהוה לאחיכון כותכון וירתון
אף אנון ית ארעא דייי אלהכון יהיב להון
ותתובון לארע ירותתכון ותירתון יתה דיהב
לכון משה עבדא דייי בעברא דירדנא מדנח
שמשא׃ ויענו את יהושע לאמר כל אשר צויתנו
נעשה ואל כל אשר תשלחנו נלך׃ ואתיבו ית
יהושע למימר כל דפקידתנא נעביד ולכל אתר

דתשלחיננא נזיל׃ ככל אשר שמענו אל משה
כן נשמע אליך רק יהיה יהוה אלהיך עמך
כאשר היה עם משה׃ כמא דקבילנא מן משה
כן נקביל מינך לחוד יהי מימרא דייי אלהך
בסעדך כמא דהוה בסעדיה דמשה׃ כל איש
אשר ימרה את פיך ולא ישמע את דבריך לכל
אשר תצונו יומת רק חזק ואמץ׃ כל גבר דיסרב
על מימרך ולא יקביל ית פתגמך לכל דתפקדניה
יתקטיל לחוד תקף ועלם׃

וישלח יהושע בן נון מן השטים שנים אנשים
מרגלים חרש לאמר לכו ראו את הארץ ואת
יריחו וילכו ויבאו בית אשה זונה ושמה רחב
וישכבו שמה׃ ושלח יהושע בר נון מן שטין
תרין גברין מאללין ברז למימר איזילו חזו ית
ארעא וית יריחו ואזלו ועלו לבית איתתא
פנדקיתא ושמה רחב ושכיבו תמן׃ ויאמר
למלך יריחו לאמר הנה אנשים באו הנה הלילה
מבני ישראל לחפר את הארץ׃ ואתאמר למלכא
דיריחו למימר הא גבריא אתו הלכא בליליא
מבני ישראל לאללא ית ארעא׃ וישלח מלך
יריחו אל רחב לאמר הוציאי האנשים הבאים
אליך אשר באו לביתך כי לחפר את כל הארץ
באו׃ ושלח מלכא דיריחו לות רחב למימר
אפיקי גבריא דאתו לותיך דעלו לביתיך ארי
לאללא ית כל ארעא אתו׃ ותקח האשה את
שני האנשים ותצפנו ותאמר כן באו

חמשים ו׳ חס בליש׳ וסימנה׳ עלו תעברו ויעברו עד קצה ... ולא ישמע ד׳ וסימנה׳ ולא ישמע אליכם פרעה ויסרו אתו ולא ישמע כל איש ראית רבות

האנשים ולא ידעתי מאין המה׃ ודברת איתתא
ית תרין גבריא ואטמרתנון ואמרת בקשטא
אתו לותי גבריא ולא ידעית אימכן אנון׃
ויהי השער לסגור בחשך והאנשים יצאו לא
ידעתי אנה הלכו האנשים רדפו מהר אחריהם
כי תשיגום׃ והוה עדן למיחד תרעא בקבלא
וגבריא נפקו לא ידעית לאן אזלו גבריא רדופו
בפריע בתריהון ארי תדבקונון׃ והיא
העלתם הגגה ותטמנם בפשתי העץ הערכות
לה על הגג׃ והיא אסיקתנון לאיגרא ואטמרתנון
בטעוני כתנא דסדירין לה על איגרא׃ והאנשים
רדפו אחריהם דרך הירדן על המעברות והשער
סגרו אחרי כאשר יצאו הרדפים אחריהם׃
וגבריא רדפו בתריהון אורח ירדנא על
מגזתא ותרעא אחדו בתר דנפקו רדפיא
בתריהון׃ והמה טרם ישכבון והיא עלתה ב׳ וערקי
עליהם על הגג׃ ואנון עד לא שכיבו והיא
סליקת לותהון לאיגרא׃ ותאמר אל האנשים
ידעתי כי נתן יהוה לכם את הארץ וכי נפלה
אימתכם עלינו וכי נמגו כל ישבי הארץ וחס׳
מפניכם׃ ואמרת לגבריא ידענא ארי יהב יי
לכון ית ארעא וארי נפלת אימתכון עלנא
וארי אתברו כל יתבי ארעא מן קדמיכון׃
כי שמענו את אשר הוביש יהוה את מי ים
סוף מפניכם בצאתכם ממצרים ואשר עשיתם
לשני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן לסיחן חס׳

ולעוג אשר החרמתם אתם׃ ארי שמענא ית
דיביש יי ית מי ימא דסוף מן קדמיכון
במפקכון ממצרים ודעבדתון לתרין מלכי
אמוראה דבעברא דירדנא לסיחון ולעוג
דגמרתון יתהון׃ ונשמע וימס לבבנו ולא
קמה עוד רוח באיש מפניכם כי יהוה אלהיכם
הוא אלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת׃
ושמענא ואתמסי לבנא ולא אשתארת עוד
רוח באנש מן קדמיכון ארי יי אלהכון הוא
אלהים דשכינתיה בשמיא מלעילא ושליט
על ארעא מלרע׃ ועתה השבעו נא לי ביהוה
כי עשיתי עמכם חסד ועשיתם גם אתם עם
בית אבי חסד ונתתם לי אות אמת׃ וכען קיימו
כען לי במימרא דיי ארי עבדית עמכון טיבו
ותעבדון אף אתון עם בית אבא טיבו ותתנון
לי את דקשוט׃ והחיתם את אבי ואת אמי ואת ב׳ חס׳
אחי ואת אחותי ואת כל אשר להם והצלתם ואחיותי ק׳
את נפשתינו ממות׃ ותקיימון ית אבא וית אמא
וית אחי וית אחותי וית כל דילהון ותשיזבון
ית נפשתנא ממותא׃ ויאמרו לה האנשים
נפשנו תחתיכם למות אם לא תגידו את דברנו
זה והיה בתת יהוה לנו את הארץ ועשינו עמך
חסד ואמת׃ ואמרו לה גבריא נפשתנא מסירין
חלף נפשתכון לממת אם לא תחוון ית פתגמנא
דין ויהי כד יתין יי לנא ית ארעא ונעביד עמיך
טיבו וקשוט׃ ותורדם בחבל בעד החלון כי ביתה וחס׳

ולא ידעתי ה׳ וסימנה׳ ותצפנו עבדך בכבש השירו ובצלעי ... הוא אלהים ד׳ וסימנה׳ וימס לבבנו ויי אלהים אמת הלא אתה דעו כי יי הוא האלהים

יושבת ב׳ סוף פס׳ וסימנ׳ ובחומה מל׳ בתוך עמי חס׳ — משבעתך ב׳ חס׳ וסימנ׳ נקים אנחנו משבעתך הזה והיינו נקים משבעתך אשר השבעתנו

בקיר החומה ובחומה היא יושבת׃ ושלשיתנון
באטונא מן חרכא ארי ביתה בכתל שורא
ובשורא היא יתבא׃ ותאמר להם ההרה לכו
פן יפגעו בכם הרדפים ונחבתם שמה שלשת
ימים עד שב הרדפים ואחר תלכו לדרככם׃
ואמרת להון לטורא איזילו דלמא יערעון
בכון רדפיא ותיטמרון תמן תלתה יומין עד
דיתובון רדפיא ובתר כין תהכון לאורחכון׃
ויאמרו אליה האנשים נקים אנחנו משבעתך
הזה אשר השבעתנו׃ ואמרו לה גבריא זכאין
אנחנא ממומתיך הדא דקיימת עלנא׃ הנה
אנחנו באים בארץ את תקות חוט השני הזה
תקשרי בחלון אשר הורדתנו בו ואת אביך
ואת אמך ואת אחיך ואת כל בית אביך תאספי
אליך הביתה׃ הא אנחנא עלין בארעא ית תורא
דחוט זהוריתא הדין תקטרין בחרכא דשלשיתנא
ביה וית אבוך וית אמיך וית אחך וית כל בית
אבוך תכנשין לותיך לביתא׃ והיה כל אשר
יצא מדלתי ביתך החוצה דמו בראשו ואנחנו
נקים וכל אשר יהיה אתך בבית דמו בראשנו
אם יד תהיה בו׃ ויהי כל דיפוק בר מדשי ביתיך
לברא חובת קטוליה ברישיה ואנחנא זכאין
וכל דיהי עמיך בביתא חובת קטוליה ברישנא
אם יד אנש תהי ביה׃ ואם תגידי את דברנו זה
והיינו נקים משבעתך אשר השבעתנו׃ ואם
תחוין ית פתגמנא דין ונהי זכאין ממומתיך

דקיימת עלנא׃ ותאמר כדבריכם כן הוא ותשלחם
וילכו ותקשר את תקות השני בחלון׃ ואמרת
כפתגמיכון כן הוא ושלחתנון ואזלו וקטרת
ית תורא דזהוריתא בחרכא׃ וילכו ויבאו ההרה
וישבו שם שלשת ימים עד שבו הרדפים ויבקשו
הרדפים בכל הדרך ולא מצאו׃ ואזלו ועלו לטורא
ויתיבו תמן תלתה יומין עד דתבו רדפיא ובעו
רדפיא בכל אורחא ולא אשכחו׃ וישבו שני
האנשים וירדו מההר ויעברו ויבאו אל יהושע
בן נון ויספרו לו את כל המצאות אותם׃ ותבו
תרין גבריא ונחתו מן טורא ועברו ואתו לות
יהושע בר נון ואשתעיאו ליה ית כל דערעא
יתהון׃ ויאמרו אל יהושע כי נתן יהוה בידנו
את כל הארץ וגם נמגו כל ישבי הארץ מפנינו׃
ואמרו ליהושע ארי מסר יי בידנא ית כל ארעא
ואף איתברו כל יתבי ארעא מן קדמנא׃

וישכם יהושע בבקר ויסעו
מהשטים ויבאו עד הירדן הוא וכל בני ישראל
וילנו שם טרם יעברו׃ ואקדים יהושע בצפרא
ונטלו משטין ואתו עד יורדנא הוא וכל בני
ישראל ובתו תמן קדם דיעברון׃ ויהי מקצה
שלשת ימים ויעברו השטרים בקרב המחנה׃
והוה מסוף תלתה יומין ועברו סרכיא בגו
משריתא׃ ויצוו את העם לאמר כראתכם
את ארון ברית יהוה אלהיכם והכהנים הלוים
נשאים אתו ואתם תסעו ממקומכם והלכתם

שני האנשים ד׳ וסימנ׳ ותקח האשה ועמדו שני האנשים וישבו שני בני בליעל — והכהנים הלוים ג׳ וסימנ׳ וידבר משה ויצוו את העם בני צדוק

אחריו ויפקידו ית עמא למימר כמחזיכון ית
ארון קימא דיי אלהכון וכהניא ליואי נטלין
יתיה ואתון תיטלון מאתרכון ותהכון בתרוהי׃
אך רחוק יהיה ביניכם ובינו כאלפים אמה במדה
אל תקרבו אליו למען אשר תדעו את הדרך
אשר תלכו בה כי לא עברתם בדרך מתמול
שלשום׃ ברם רחיק יהי ביניכון ובינוהי כתרין
אלפין אמין במשחתא לא תקרבון לותיה
בדיל דתדעון ית אורחא דתהכון בה ארי לא
עברתון באורחא מאתמלי ומדקמוהי׃
ויאמר יהושע אל העם התקדשו
כי מחר יעשה יהוה בקרבכם נפלאות׃ ואמר
יהושע לעמא אזדמנו ארי מחר יעביד יי
ביניכון פרישן׃ ויאמר יהושע אל הכהנים
לאמר שאו את ארון הברית ועברו לפני העם
וישאו את ארון הברית וילכו לפני העם׃ ואמר
יהושע לכהניא למימר טולו ית ארון קימא
ועברו קדם עמא ונטלו ית ארונא דקימא ואזלו
קדם עמא׃ ויאמר יהוה אל יהושע
היום הזה אחל גדלך בעיני כל ישראל אשר
ידעון כי כאשר הייתי עם משה אהיה עמך׃
ואמר יי ליהושע יומא הדין אשרי לרבותך
בעיני כל ישראל דידעון ארי כמא דהוה
מימרי בסעדיה דמשה כין יהי מימרי בסעדך׃
ואתה תצוה את הכהנים נשאי ארון הברית
לאמר כבאכם עד קצה מי הירדן בירדן תעמדו׃
ואת תפקיד ית כהניא נטלי ארונא דקימא למימר
כמטיכון עד קצת מי ירדנא בירדנא תקומון׃
ויאמר יהושע אל בני ישראל
גשו הנה ושמעו את דברי יהוה אלהיכם׃ ואמר
יהושע לבני ישראל אתקרבו הלכא ושמעו
ית פתגמיא דיי אלהכון׃ ויאמר יהושע
בזאת תדעון כי אל חי בקרבכם והוריש יוריש
מפניכם את הכנעני ואת החתי ואת החוי ואת
הפרזי ואת הגרגשי והאמרי והיבוסי׃ ואמר
יהושע בדא תדעון ארי אלהא קיים אתרעי
לאשראה שכינתיה ביניכון ותרכא יתריך מן
קדמיכון ית כנענאי וית חתאי וית חואי וית
פרזאי וית גרגשאי ואמוראי ויבוסאי׃ הנה
ארון הברית אדון כל הארץ עבר לפניכם בירדן׃
הא ארון קימא דריבון כל ארעא עבר קדמיכון
בירדנא׃ ועתה קחו לכם שני עשר איש משבטי
ישראל איש אחד איש אחד לשבט׃ וכען דברו
לכון תרי עסר גברין משבטי ישראל גברא
חד גברא חד לשבטא׃ והיה כנוח כפות רגלי
הכהנים נשאי ארון יהוה אדון כל הארץ במי
הירדן מי הירדן יכרתון המים הירדים מלמעלה
ויעמדו נד אחד׃ ויהי כמנח פרסת רגלי כהניא
נטלי ארונא דיי רבון כל ארעא במי ירדנא
מי ירדנא יפסקון מיא דנחתין מלעילא ויקומון
רכבא חד׃ ויהי בנסע העם מאהליהם לעבר את
הירדן והכהנים נשאי הארון הברית לפני העם׃

כבאכם ג̇ וסימנה̇ עד קצה מי הירדן תבאו אל עם העיר ◦ תדעון ד̇ וסימנה̇ בזאת בזאת למען למען ◦ אחל ב̇ וסימנה תת פחדך אחל גדלך

והוה כד נטלו עמא ממשכניהון למעבר ית
ירדנא וכהניא נטלי ארונא דקימא קדם עמא
ובבא נשאי הארון עד הירדן ורגלי הכהנים נשאי
הארון נטבלו בקצה המים והירדן מלא על
כל גדותיו כל ימי קציר וכממטי נטלי ארונא
עד ירדנא ורגלי כהניא נטלי ארונא טבילו בקצת
מיא וירדנא מלי על כל כיפוהי כל יומי חצדא
ויעמדו המים הירדים מלמעלה קמו נד אחד
מאדם ק' ו' כת' ב' וקר' מ' הרחק מאד באדם העיר אשר מצד צרתן והירדים
על ים הערבה ים המלח תמו נכרתו והעם עברו
נגד יריחו וקמו מיא דנחתין מלעילא קמו רכנא
חד דרחקין לחדא מאדם קרתא דבסטר צרתן
ודנחתין לימא דמישרא ימא דמלחא שלימו
פסקו ועמא עברו לקביל יריחו ויעמדו הכהנים
נשאי הארון ברית יהוה בחרבה בתוך הירדן
הכן וכל ישראל עברים בחרבה עד אשר תמו
כל הגוי לעבר את הירדן וקמו כהניא נטלי
ארון קימא דיי ביבשתא בגו ירדנא מתקנא
וכל ישראל עברין ביבשתא עד דשלימו כל
עמא למעבר ית ירדנא ויהי כאשר תמו כל הגוי
לעבר את הירדן ויאמר יהוה
אל יהושע לאמר והוה כד שלימו כל עמא
למעבר ית ירדנא ואמר יי ליהושע למימר קחו
לכם מן העם שנים עשר אנשים איש אחד איש
אחד משבט דברו לכון מן עמא תרי עסר גברין
ב' בספ' גברא חד גברא חד משבטא וצוו אותם לאמר

שאו לכם מזה מתוך הירדן ממצב רגלי הכהנים
הכין שתים עשרה אבנים והעברתם אותם עמכם
והנחתם אותם במלון אשר תלינו בו הלילה ופקידו
יתהון למימר טולו לכון מכא מגו ירדנא מאתר
מקם רגלי כהניא מתקנא תרתא עסרי אבניא
ותעברון יתהון עמכון ותחתון יתהון בבית
מבתא דתביתון ביה בליליא ויקרא יהושע אל
שנים העשר איש אשר הכין מבני ישראל
איש אחד איש אחד משבט וקרא יהושע לתרי
עסר גברין דאתקין מבני ישראל גברא חד גברא
גברא חד משבטא ויאמר להם יהושע עברו
לפני ארון יהוה אלהיכם אל תוך הירדן והרימו
לכם איש אבן אחת על שכמו למספר שבטי בני
ישראל ואמר להון יהושע עברו קדם ארונא
דיי אלהכון לגו ירדנא וארימו לכון גבר אבנא
חדא על כתפיה למנין שבטיא דבני ישראל למען
תהיה זאת אות בקרבכם כי ישאלון בניכם מחר
לאמר מה האבנים האלה לכם בדיל דתהי דא את
ביניכון ארי ישאלון בניכון מחר למימר מא
אבניא האילין לכון ואמרתם להם אשר נכרתו
מימי הירדן מפני ארון ברית יהוה בעברו בירדן
נכרתו מי הירדן והיו האבנים האלה לזכרון לבני
ישראל עד עולם ותימרון להון דפסקו מי ירדנא
מן קדם ארון קימא במעבריה בירדנא פסקו מי
ירדנא ויהוין אבניא האילין לדכרנא לבני ישראל
עד עלמא ויעשו כן בני ישראל כאשר צוה יהושע

והירדן ג' וסימנ' והערבה מלא גדל' — וצוו ב' בספ' וסימנ' הכינו לכם צדה שאו לכם מזה — למספר שבטי בני ישראל ג' וסי' והיו לאחד והרימו ויעשו

וישאו שתי עשרה אבנים מתוך הירדן כאשר
דבר יהוה אל יהושע למספר שבטי בני ישראל
ויעברום עמם אל המלון וינחום שם: ועבדו כן
בני ישראל כמא דפקיד יהושע ונטלו תרתא
עסרי אבנא מגו ירדנא כמא דמליל יי עם
יהושע למנין שבטיא דבני ישראל ואעברונון
עמהון לבית מבתא ואצנעונון תמן: ושתים
עשרה אבנים הקים יהושע בתוך הירדן תחת
מצב רגלי הכהנים נשאי ארון הברית ויהיו שם
עד היום הזה: ותרתא עסרי אבנא אקים יהושע
בגו ירדנא באתר מקם רגלי כהניא נטלי ארונא
דקימא והוו תמן עד יומא הדין: והכהנים נשאי
הארון עמדים בתוך הירדן עד תם כל הדבר
אשר צוה יהוה את יהושע לדבר אל העם ככל
אשר צוה משה את יהושע וימהרו העם ויעברו:
וכהניא נטלי ארונא קימין בגו ירדנא עד דשלים
כל פתגמא דפקיד יי ית יהושע למללא עם עמא
ככל דפקיד משה ית יהושע ואוחיאו עמא ועברו:
ויהי כאשר תם כל העם לעבר ויעבר ארון יהוה
והכהנים לפני העם: והוה כד שלים כל עמא למעבר
ועבר ארונא דיי וכהניא קדם עמא: ויעברו בני
ראובן ובני גד וחצי שבט המנשה חמשים לפני
בני ישראל כאשר דבר אליהם משה: ועברו בני
ראובן ובני גד ופלגות שבטא דמנשה מזרזין
קדם בני ישראל כמא דמליל עמהון משה: כארבעים
אלף חלוצי הצבא עברו לפני יהוה למלחמה אל

ערבות יריחו: כארבעין אלפין מזרזי חילא עברו
קדם עמא דיי לקרבא למישרי יריחו:
ביום ההוא גדל יהוה את יהושע בעיני
כל ישראל ויראו אתו כאשר יראו את משה כל
ימי חייו: ביומא ההוא רבי יי ית יהושע בעיני
כל ישראל ודחילו מנה כמא דדחילו מן משה
כל יומי חיוהי: ויאמר יהוה
אל יהושע לאמר: ואמר יי ליהושע למימר: צוה
את הכהנים נשאי ארון העדות ויעלו מן הירדן:
פקיד ית כהניא נטלי ארונא דסהדותא ויסקון מן
ירדנא: ויצו יהושע את הכהנים לאמר עלו מן הירדן:
ופקיד יהושע ית כהניא למימר סקו מן ירדנא: ויהי
בעלות הכהנים נשאי ארון ברית יהוה מתוך הירדן
נתקו כפות רגלי הכהנים אל החרבה וישבו מי הירדן
למקומם וילכו כתמול שלשם על כל גדותיו: והוה
כד עלין למסק כהניא נטלי ארון קימא דיי מגו
ירדנא אתנגידא פרסת רגלי כהניא ונחא על יבשתא
ותבו מי ירדנא לאתרהון ואזלו כמא תמלי ומדקמוהי
על כל כיפוהי: והעם עלו מן הירדן בעשור לחדש
הראשון ויחנו בגלגל בקצה מזרח יריחו: ועמא
סליקו מן ירדנא בעסרא לירחא קדמאה ושרו
בגלגלא בסיפי מדנח יריחו: ואת שתים עשרה
האבנים האלה אשר לקחו מן הירדן הקים יהושע
בגלגל: ית תרתא עסרי אבניא האלין דנסיבו מן
ירדנא אקים יהושע בגלגלא: ויאמר אל בני
ישראל לאמר אשר ישאלון בניכם מחר את

ויראו ו' חס וסימנ' ביום ההוא וישמעו כל ישראל מאד מאד כל הגוים וכל שמואל כותה במא וכל איש ישראל ... צוה ג' וסימנ' הכהנים ויברתו לי ישועות יעקב

אבותם לאמר מה האבנים האלה: ואמר לבני
ישראל למימר דישאלון בניכון מחר ית אבהתהון
למימר מא אבניא האילין: והודעתם את בניכם
לאמר ביבשה עבר ישראל את הירדן הזה:
ותהודעון ית בניכון למימר ביבשתא עבר
ישראל ית ירדנא הדין: אשר הוביש יהוה
אלהיכם את מי הירדן מפניכם עד עברכם כאשר
עשה יהוה אלהיכם לים סוף אשר הוביש מפנינו
עד עברנו: דיביש יי אלהכון ית מי ירדנא מן
קדמיכון עד דעברתון כמא דעבד יי אלהכון
לימא דסוף דיביש מן קדמנא עד דעברנא: למען
דעת כל עמי הארץ את יד יהוה כי חזקה היא
למען יראתם את יהוה אלהיכם כל הימים: בדיל
דידעון כל עממי ארעא ית גבורתא דיי ארי
תקיפא היא בדיל דתדחלון קדם יי אלהכון כל
יומיא: ויהי כשמע כל מלכי
האמרי אשר בעבר הירדן ימה וכל מלכי הכנעני
אשר על הים את אשר הוביש יהוה את מי הירדן
מפני בני ישראל עד עברנו וימס לבבם ולא היה
בם עוד רוח מפני בני ישראל: והוה כד שמעו כל
מלכי אמוראה דבעברא דירדנא מערבא וכל
מלכי כנענאה דעל ימא ית דיביש יי ית מי
ירדנא מן קדם בני ישראל עד דעברו ואתמסי
לבהון ולא אשתארת בהון עוד רוח מן קדם בני
ישראל: אפטרתא דראשון שלפסח בעת ההיא אמר יהוה
אל יהושע עשה לך חרבות צרים ושוב מל את

בני ישראל שנית: בעידנא ההוא אמר יי
ליהושע עביד לך אזמילון חריפין ותוב גזר ית
בני ישראל תנינות: ויעש לו יהושע חרבות צרים
וימל את בני ישראל אל גבעת הערלות: ועבד ליה
יהושע אזמילון חריפין וגזר ית בני ישראל
בגבעתא וקרא לה גבעת ערלתא: וזה הדבר אשר
מל יהושע כל העם היצא ממצרים הזכרים
כל אנשי המלחמה מתו במדבר בדרך בצאתם
ממצרים: ודין פתגמא דגזר יהושע כל עמא
דנפקו ממצרים דכריא כל גברי מגיחי קרבא
מיתו במדברא באורחא במפקהון ממצרים:
כי מלים היו כל העם היצאים וכל העם הילדים
במדבר בדרך בצאתם ממצרים לא מלו: ארי
גזירין הוו כל עמא דנפקו וכל עמא דאתילידו
במדברא באורחא במפקהון ממצרים לא גזרו:
כי ארבעים שנה הלכו בני ישראל במדבר עד תם
כל הגוי אנשי המלחמה היצאים ממצרים אשר
לא שמעו בקול יהוה אשר נשבע יהוה להם
לבלתי הראותם את הארץ אשר נשבע יהוה
לאבותם לתת לנו ארץ זבת חלב ודבש: ארי
ארבעין שנין הלכו בני ישראל במדברא עד
דסף כל דרא גברי מגיחי קרבא דנפקו ממצרים
דלא קבילו למימרא דיי דקיים יי להון בדיל
דלא לאחזיותהון ית ארעא דקיים יי לאבהתהון
למתן לנא ארע עבדא חלב ודבש: ואת בניהם
הקים תחתם אתם מל יהושע כי ערלים היו כי לא

מלו אותם בדרך: וית בניהון דקמו באתרהון
יתהון גזר יהושע ארי ערלין הוו ארי לא גזרו
יתהון באורחא: ויהי כאשר תמו כל הגוי להמול
וישבו תחתם במחנה עד חיותם: והוה כד שלימו
כל עמא למגזר ויתיבו באתרהון במשריתא עד
דאתסיאו: ויאמר יהוה אל יהושע
היום גלותי את חרפת מצרים מעליכם ויקרא
שם המקום ההוא גלגל עד היום הזה: ואמר יי
ליהושע יומא דין אעדיתי ית חסודי מצראי
מנכון וקרא שמיה דאתרא ההוא גלגלא עד יומא
הדין: ויחנו בני ישראל בגלגל ויעשו את הפסח
בארבעה עשר יום לחדש בערב בערבות יריחו:
ושרו בני ישראל בגלגלא ועבדו ית פסחא
בארבעת עסרא יומא לירחא ברמשא במישרי
יריחו: ויאכלו מעבור הארץ ממחרת הפסח
מצות וקלוי בעצם היום הזה: ואכלו מעבורא
דארעא מבתר פסחא פטירן וקליא בכרן יומא
הדין: וישבת המן ממחרת באכלם מעבור
הארץ ולא היה עוד לבני ישראל מן ויאכלו
מתבואת ארץ כנען בשנה ההיא: ופסק מנא
ביומא דבתרוהי במיכלהון מעבורא דארעא
ולא הוה עוד לבני ישראל מנא ואכלו מעללת
ארעא דכנען בשתא ההיא:
ויהי בהיות יהושע ביריחו
וישא עיניו וירא והנה איש עמד לנגדו וחרבו
שלופה בידו וילך יהושע אליו ויאמר לו

הלנו אתה אם לצרינו: והוה כד הוה יהושע
ביריחו וזקף עינוהי וחזא והא גברא קאים
לקבליה וחרביה שליפא בידיה ואזל יהושע
לותיה ואמר ליה הלמסעדנא אתית אם
לבעלי דבבנא: ויאמר לא כי אני שר צבא יהוה
עתה באתי: ויפל יהושע אל פניו ארצה וישתחו
ויאמר לו מה אדני מדבר אל עבדו: ואמר לא
ארי אנא מלאך שליח מן קדם יי כען אתיתי
ונפל יהושע על אפוהי על ארעא וסגיד ואמר
ליה מא רבוני ממליל עם עבדיה: ויאמר שר
צבא יהוה אל יהושע של נעלך מעל רגלך
כי המקום אשר אתה עמד עליו קדש הוא
ויעש יהושע כן: ואמר מלאכא דשליח מן
קדם יי ליהושע שרי סינך מעל רגלך ארי
אתרא דאת קאים עלוהי קדיש הוא ועבד יהושע
כן: ויריחו סגרת ומסגרת מפני בני ישראל אין
יוצא ואין בא: ויריחו אחידא ומתקפא מן קדם
בני ישראל לית מנהון נפיק ועליל:
ויאמר יהוה אל יהושע ראה
נתתי בידך את יריחו ואת מלכה גבורי החיל:
ואמר יי ליהושע חזי דמסרית בידך ית יריחו
וית מלכה גברי חילא: וסבתם את העיר כל
אנשי המלחמה הקיף את העיר פעם אחת
כה תעשה ששת ימים: ותסחרון ית קרתא כל
גברי עבדי קרבא אקיף ית קרתא זמנא חדא
כדין תעביד שתא יומין: ושבעה כהנים ישאו

אל פניו ו׳ וסימנה׳ ומשלם לשנאיו ב׳ ויפל יהושע ויפל יואב אך דרכי ויצא אל פניו

שבעה שפרות היובלים לפני הארון וביום
השביעי תסבו את העיר שבע פעמים והכהנים
יתקעו בשפרות: ושבעה כהניא יסבון שבעה
שופריא דקרן דכרא קדם ארונא וביומא
שביעאה תסחרון ית קרתא שבע זמנין וכהניא
יתקעון בשופריא: והיה במשך בקרן היובל
בשמעכם את קול השופר יריעו כל העם כשמעכם ק
תרועה גדולה ונפלה חומת העיר תחתיה ועלו יא
העם איש נגדו: ויהי כמנגד בקרן דכרא כמשמעכון בת
ית קל שופרא יבבון כל עמא יבבא רבא ויפול בי וקר ב
שורא דקרתא ויתבלע תחותוהי ויסקון עמא
גבר לקבליה: ויקרא יהושע בן נון אל הכהנים
ויאמר אלהם שאו את ארון הברית ושבעה
כהנים ישאו שבעה שופרות יובלים לפני ארון
יהוה: וקרא יהושע בר נון לכהניא ואמר להון
טולו ית ארון קימא ושבעה כהניא יסבון
שבעה שופריא דקרן דכרא קדם ארונא דיי:
ויאמרו אל העם עברו וסבו את העיר והחלוץ ויאמר ק
יעבר לפני ארון יהוה: ואמר לעמא עברו
ואקיפו ית קרתא ומזרזי חילא יעברון קדם
ארונא דיי: ויהי כאמר יהושע אל העם
ושבעה הכהנים נשאים שבעה שופרות
היובלים לפני יהוה עברו ותקעו בשופרות
וארון ברית יהוה הלך אחריהם: והוה כד אמר
יהושע לעמא ושבעה כהניא נסיבו שבעה
שופריא דקרן דכרא קדם ארונא דיי עברין

ותקעין בשופריא וארון קימא דיי אזיל בתריהון:
והחלוץ הלך לפני הכהנים תקעו השופרות תקעי ק
והמאסף הלך אחרי הארון הלוך ותקוע בשופרות:
ומזרזי חילא אזלין קדם כהניא תקעי שופריא
ושבטא דבית דן אזיל בתר ארונא וכהניא אזלין
ותקעין בשופריא: ואת העם צוה יהושע לאמר בב
לא תריעו ולא תשמיעו את קולכם ולא יצא ל ב
מפיכם דבר עד יום אמרי אליכם הריעו והריעתם: ב וחיל
וית עמא פקיד יהושע למימר לא תיבבון ולא והריע
תשמעון ית קלכון ולא יפוק מפומכון פתגמא בחצצ
עד יומא דאימר לכון יבבו ותיבבון: ויסב ארון
יהוה את העיר הקף פעם אחת ויבאו המחנה וילינו
במחנה: ואסחר ארונא דיי ית קרתא אקיפא זמנא
חדא ועלו למשריתא ובתו במשריתא: וישכם
יהושע בבקר וישאו הכהנים את ארון יהוה:
ואקדים יהושע בצפרא ונטלו כהניא ית ארונא
דיי: ושבעה הכהנים נשאים שבעה שופרות
היבלים לפני ארון יהוה הלכים הלוך ותקעו בשפרות
והחלוץ הלך לפניהם והמאסף הלך אחרי ארון
יהוה הולך ותקוע בשופרות: ושבעה כהניא נסיבו הליך ק
שבעה שופריא דקרן דכרא קדם ארונא דיי אזלין
מיזל ותקעין בשופריא ומזרזי חילא אזלין קדמיהון
ושבטא דבית דן אזיל בתר ארונא דיי וכהניא
אזלין ותקעין בשופריא: ויסבו את העיר ביום
השני פעם אחת וישבו המחנה כה עשו ששת ו זק
ימים: ואסחרו ית קרתא ביומא תנינא זמנא חדא בת

יא מלין כת בי וקר ב וסימנה בעלות בשמעכם בעלות כשמעך בהם כשמעו ויבו יכלו קדמאה וזכור זכי ה אמרי ב וסימנה הריעו והריעתם אשכחה

ותכו למשריתא כדין עבדו שיתא יומין׃ ויהי
ביום השביעי וישכמו כעלות השחר ויסבו ג̇ חס̇
את העיר כמשפט הזה שבע פעמים רק ביום
ההוא סבבו את העיר שבע פעמים׃ והוה ביומא
שביעאה ואקדימו כמיסק צפרא ואסחרו ית
קרתא כהלכתא הדא שבע זמנין לחוד ביומא
ההוא אקיפו ית קרתא שבע זמנין׃ ויהי בפעם
השביעית תקעו הכהנים בשופרות ויאמר
יהושע אל העם הריעו כי נתן יהוה לכם את
העיר׃ והוה בזמנא שביעיתא תקעו כהניא
בשופריא ואמר יהושע לעמא יבבו ארי
יהב יי לכון ית קרתא׃ והיתה העיר חרם
היא וכל אשר בה ליהוה רק רחב הזונה תחיה
היא וכל אשר אתה בבית כי החבאתה את
המלאכים אשר שלחנו׃ ותהי קרתא חרמא היא
וכל דבה קדם יי לחוד רחב פונדקיתא תיחי היא
וכל דעימה בביתא ארי אטמרת ית אזגדיא
דשלחנא׃ ורק אתם שמרו מן החרם פן תחרימו ב̇
ולקחתם מן החרם ושמתם את מחנה ישראל
לחרם ועכרתם אותו׃ ולחוד אתון אסתמרו
מן חרמא דלמא תחרמון ותיסבון מן חרמא
ותשוון ית משריתא דישראל לחרמא ותעכרון
יתה׃ וכל כסף וזהב וכלי נחשת וברזל קדש
הוא ליהוה אוצר יהוה יבוא׃ וכל כספא ודהבא
ומני נחשא ופרזלא קודשא אנון קדם יי בית
מקדשא דיי יתעלון׃ וירע העם ויתקעו ב̇

בשופרות ויהי כשמע העם את קול השופר
ויריעו העם תרועה גדולה ותפל החומה תחתיה
ויעל העם העירה איש נגדו וילכדו את העיר׃ ט̇
ויבבו עמא ותקעו בשופריא והוה כד שמע
עמא ית קל שופרא ויבבו עמא יבבא רבא
ונפל שורא דקרתא ואתבלע תחותוהי וסליק
עמא לקרתא גבר לקבליה וכבשו ית קרתא׃
ויחרימו את כל אשר בעיר מאיש ועד אשה
מנער ועד זקן ועד שור ושה וחמור לפי חרב׃
וגמרו ית כל דבקרתא מגבר ועד אתתא מעולימא
ועד סבא ועד תור ואמר וחמר לפתגם דחרב׃
ולשנים האנשים המרגלים את הארץ אמר
יהושע באו בית האשה הזונה והוציאו משם
את האשה ואת כל אשר לה כאשר נשבעתם
לה׃ ולתרין גבריא דאלילו ית ארעא אמר יהושע
עולו לבית אתתא פונדקיתא ואפיקו מתמן ית
אתתא וית כל דלה כמא דקיימתון לה׃ ויבאו
הנערים המרגלים ויוציאו את רחב ואת אביה
ואת אמה ואת אחיה ואת כל אשר לה ואת כל
משפחותיה הוציאו ויניחום מחוץ למחנה
ישראל׃ ועלו עולימיא מאלליא ואפיקו ית
רחב וית אבוהא וית אמהא וית אחהא וית כל
דלה וית כל זרעיתהא אפיקו ואשריאונון מברא
למשריתא דישראל׃ והעיר שרפו באש וכל
אשר בה רק הכסף והזהב וכלי הנחשת והברזל
נתנו אוצר בית יהוה׃ וקרתא אוקידו בנורא וכל

דהבא לחוד כספא ודהבא ומני נחשא ובר זלא
יהבו באוצר בית מקדשא דיי׃ ואת רחב הזונה
ואת בית אביה ואת כל אשר לה החיה יהושע
ותשב בקרב ישראל עד היום הזה כי החביאה
את המלאכים אשר שלח יהושע לרגל את
יריחו׃ וית רחב פונדקיתא וית בית אבוהא וית
כל דלה קיים יהושע ויתיבת בגו בני ישראל
עד יומא הדין ארי אטמרת ית אזגדיא דשלח
יהושע לאללא ית יריחו׃

וישבע יהושע בעת ההיא לאמר
ארור האיש לפני יהוה אשר יקום ובנה את העיר
הזאת את יריחו בבכרו ייסדנה ובצעירו יציב
דלתיה׃ ואומי יהושע בעידנא ההוא למימר
ליט גברא קדם יי דיקום ויבני ית קרתא הדא
ית יריחו בבכריה ישכללנה ובזעיר בנוהי יקים
דשהא׃ ויהי יהוה את יהושע
ויהי שמעו בכל הארץ׃ והוה מימרא דיי
בסעדיה דיהושע והוה שמעיה סגי בכל
ארעא׃ וימעלו בני ישראל מעל בחרם ויקח
עכן בן כרמי בן זבדי בן זרח למטה יהודה מן
החרם ויחר אף יהוה בבני ישראל׃ ושקרו בני
ישראל שקר בחרמא ונסיב עכן בר כרמי בר
זבדי בר זרח לשבטא דיהודה מן חרמא ותקיף
רגזא דיי בבני ישראל׃

וישלח יהושע אנשים
מיריחו העי אשר עם בית און מקדם לבית אל
ויאמר אליהם לאמר עלו ורגלו את הארץ
ויעלו האנשים וירגלו את העי׃ ושלח יהושע
גברין מיריחו לעי דעם בית און ממדנח לבית
אל ואמר להון למימר סקו ואלילו ית ארעא
וסליקו גבריא ואלילו ית עי׃ וישבו אל יהושע
ויאמרו אליו אל יעל כל העם כאלפים איש או
כשלשת אלפים איש יעלו ויכו את העי אל
תיגע שמה את כל העם כי מעט המה׃ ותבו
לות יהושע ואמרו ליה לא יסק כל עמא כתרין
אלפין או כתלתא אלפין גברא יסקון וימחון ית
עי לא תרגיש לתמן ית כל עמא ארי זעירין
אנון׃ ויעלו מן העם שמה כשלשת אלפים איש
וינסו לפני אנשי העי׃ וסליקו מן עמא לתמן
כתלתא אלפין גברא ואפכו קדם אנשי עי׃ ויכו
מהם אנשי העי כשלשים וששה איש וירדפום
לפני השער עד השברים ויכום במורד וימס לבב
העם ויהי למים׃ וקטלו מנהון אנשי עי כתלתין
ושתא גברא ורדפונון קדם תרעא עד דתברונון
ומחונון במחתנא ואתמסי לבא דעמא והוה
כמיא׃ ויקרע יהושע שמלתיו ויפל על פניו
ארצה לפני ארון יהוה עד הערב הוא וזקני
ישראל ויעלו עפר על ראשם׃ ובזע יהושע
לבושוהי ונפל על אפוהי על ארעא קדם ארונא
דיי עד רמשא הוא וסבי ישראל ואסיקו עפרא
על רישיהון׃ ויאמר יהושע אהה אדני יהוה
למה העברת העביר את העם הזה את הירדן

וישבע ד׳ וסימנ׳ יוסף את אחיו יהושע בעת ההיא יהוידע עזרא…

כאלפים ב׳ וסימנ׳ כאלפים אמה במדה וישבו אל יהושע ויאמרו אליו

לתת אתנו ביד האמרי להאבידנו ולו הואלנו
ונשב בעבר הירדן ואמר יהושע קביל בעותי
יי אלהים למא אעברתא אעברא ית עמא הדין
ית ירדנא למסר יתנא בידא דאמוראה לאובדותנא
ולוי פון דשרינא ויתיבנא בעברא דירדנא בי
אדני מה אמר אחרי אשר הפך ישראל ערף
לפני איביו בבעו יי מא אימר בתר דאחזרו
ישראל קדלהון למיפך קדם בעלי דבביהון
וישמעו הכנעני וכל ישבי הארץ ונסבו עלינו
והכריתו את שמנו מן הארץ ומה תעשה לשמך
הגדול וישמעון כנענאי וכל יתבי ארעא ויסתחרון
עלנא וישיצון ית שמנא מן ארעא ומא תעביד
בדיל שמך רבא ויאמר יהוה
אל יהושע קום לך למה זה אתה נפל על פניך
ואמר יי ליהושע קום לך למא דנן את רמי על
אפך חטא ישראל וגם עברו את בריתי אשר
צויתי אתם וגם לקחו מן החרם וגם גנבו וגם
כחשו וגם שמו בכליהם חטו ישראל ואף
עברו על קימי דפקידית יתהון ואף נסיבו מן
חרמא ואף גנבו ואף כדיבו ואף שויאו במניהון
ולא יכלו בני ישראל לקום לפני איביהם ערף
יפנו לפני איביהם כי היו לחרם לא אוסיף להיות
עמכם אם לא תשמידו החרם מקרבכם ולא
יכלון בני ישראל למקם קדם בעלי דבביהון
קדלהון יחזרון למיפך קדם בעלי דבביהון ארי
הוו לחרמא לא אוסיף למהוי מימרי בסעדכון

אם לא תשיצון חרמא מביניכון קום קדש
את העם ואמרת התקדשו למחר כי כה אמר
יהוה אלהי ישראל חרם בקרבך ישראל לא
תוכל לקום לפני איביך עד הסירכם החרם
מקרבכם קום זמין ית עמא ותימר אזדמנו
למחר ארי כדנן אמר יי אלהא דישראל חרמא
בינך ישראל לא תיכלון למקם קדם בעלי דבביכון
עד דתעדון ית חרמא מביניכון ונקרבתם בבקר
לשבטיכם והיה השבט אשר ילכדנו יהוה יקרב
למשפחות והמשפחה אשר ילכדנה יהוה תקרב
לבתים והבית אשר ילכדנו יהוה יקרב לגברים
ותקרבון בצפרא לשבטיכון ויהי שבטא דיתאחד
מן קדם יי יתקרב לזרעין וזרעיתא דתתאחד
מן קדם יי תקרב לבתין וביתא דיתאחד מן קדם
יי יתקרב לגבריא והיה הנלכד בחרם ישרף
באש אתו ואת כל אשר לו כי עבר את ברית יהוה
וכי עשה נבלה בישראל ויהי דיתאחד בחרמא
יתוקד בנורא הוא וכל דליה ארי עבר על קימא
דיי וארי עבד דלא כשר בישראל וישכם
יהושע בבקר ויקרב את ישראל לשבטיו וילכד
שבט יהודה ואקדים יהושע בצפרא וקריב ית
ישראל לשבטוהי ואתאחד שבטא דבית יהודה
ויקרב את משפחת יהודה וילכד את משפחת
הזרחי ויקרב את משפחת הזרחי לגברים וילכד
זבדי וקריב ית זרעית יהודה ואתאחדת זרעית
זרח וקריב ית זרעית זרח לגבריא ואתאחד זבדי

סימן שמנו שמך חס שמך מל ... קום לו ריש פסוק וסימנה התהלך מדנה קדש חס צרפתה רד וירדת אל נינוה והב כי על ידו לשבטיו ב ומס שבן ויקרב את

ויקרב את ביתו לגברים וילכד עכן בן כרמי בן
זבדי בן זרח למטה יהודה: וקריב ית בית אנשׁ
ואתאחד עכן בר כרמי בר זבדי בר זרח לשבטא
דיהודה: ויאמר יהושע אל עכן בני שים נא
כבוד ליהוה אלהי ישראל ותן לו תודה והגד
נא לי מה עשית אל תכחד ממני: ואמר יהושע
לעכן ברי שוי כען יקרא קדם יי אלהא דישראל
והב קדמוהי אודאה וחוי כען לי מא עבדתא
לא תכסא מני: ויען עכן את יהושע ויאמר
אמנה אנכי חטאתי ליהוה אלהי ישראל וכזאת
וכזאת עשיתי: ואתיב עכן ית יהושע ואמר
בקושטא אנא חבית קדם יי אלהא דישראל וכדין
וכדין עבדית: ואראה בשלל אדרת שנער
אחת טובה ומאתים שקלים כסף ולשון זהב
אחד חמשים שקלים משקלו ואחמדם ואקחם
והנם טמונים בארץ בתוך האהלי והכסף תחתיה:
וחזית בביזתא אצטלא בבלאה חד שפירא ומאתן
סלעין דכסף ולישנא דדהבא חד חמשין סלעין
מתקליה ורגגתנון ונסבתנון והא אנון טמירין
בארעא בגו משכנא וכספא תחותיה: וישלח
יהושע מלאכים וירצו האהלה והנה טמונה
באהלו והכסף תחתיה: ושלח יהושע אזגדין
ורהטו למשכנא והא אנון טמירין במשכנה
וכספא תחותיה: ויקחום מתוך האהל ויבאום
אל יהושע ואל כל בני ישראל ויצקם לפני יהוה:
ונסיבונון מגו משכנא ואיתיאונון לות יהושע

ולות כל בני ישראל ואתיכונון קדם יי: ויקח
יהושע את עכן בן זרח ואת הכסף ואת האדרת
ואת לשון הזהב ואת בניו ואת בנתיו ואת שורו
ואת חמורו ואת צאנו ואת אהלו ואת כל אשר
לו וכל ישראל עמו ויעלו אתם עמק עכור: ודבר
יהושע ית עכן בר זרח ונסיב ית כספא וית
אצטלא וית לישנא דדהבא ודבר ית בנוהי וית
בנתיה וית תוריה וית חמריה וית ענה וית
משכניה וית כל דליה וכל ישראל עמיה ואסיקו
יתהון למישר עכור: ויאמר יהושע מה עכרתנו
יעכרך יהוה ביום הזה וירגמו אתו כל ישראל
אבן וישרפו אתם באש ויסקלו אתם באבנים:
ואמר יהושע מא עכרתנא יעכרנך יי ביומא
הדין ורגמו יתיה כל ישראל באבנא ואוקידו
יתהון בנורא בתר דרגמו יתהון באבנא: ויקימו
עליו גל אבנים גדול עד היום הזה וישב יהוה
מחרון אפו על כן קרא שם המקום ההוא עמק
עכור עד היום הזה: ואקימו עלוהי דגורא אבנין
רב עד יומא הדין ותב יי מתקוף רגזיה על כן
קרא שמיה דאתרא ההוא מישר עכור עד יומא
הדין: ויאמר יהוה
אל יהושע אל תירא ואל תחת קח עמך את כל
עם המלחמה וקום עלה העי ראה נתתי בידך
את מלך העי ואת עמו ואת עירו ואת ארצו: ואמר
יי ליהושע לא תדחל ולא תתבר דבר עמך ית
כל עמא עבדי קרבא וקום סק לעי חזי דמסרית

ואת הכסף ד' וסימנ' ובכסף משנה אך את הזהב ויקח יהושע ותשלם דמלכים ... ביום הזה ו' וסימנ' נבקעו בהו כאשר יכפר יעכרך יי ויאמר

כידך ית מלכא דעי וית עמיה וית קרתיה וית
ארעיה׃ ועשית לעי ולמלכה כאשר עשית
ליריחו ולמלכה רק שללה ובהמתה תבזו לכם
שים לך ארב לעיר מאחריה׃ ותעביד לעי
ולמלכה כמא דעבדתא ליריחו ולמלכה לחוד
עדאה ובעירה תבזון לכון אתקין לך כמנא
לקרתא מאחורהא׃ ויקם יהושע וכל עם
המלחמה לעלות העי ויבחר יהושע שלשים
אלף איש גבורי החיל וישלחם לילה׃ וקם
יהושע וכל עמא עבדי קרבא למסק לעי
ובחר יהושע תלתין אלפין גברא גברי חילא
ושלחנון בליליא׃ ויצו אתם לאמר ראו אתם
ארבים לעיר מאחרי העיר אל תרחיקו מן העיר
מאד והייתם כלכם נכנים׃ ופקיד יתהון למימר
חזו אתון כמנין לקרתא מאחורי קרתא לא
תרחקון מן קרתא לחדא ותהון כלכון מתקנין׃
ואני וכל העם אשר אתי נקרב אל העיר והיה
כי יצאו לקראתנו כאשר בראשנה ונסנו לפניהם׃
ואנא וכל עמא דעמי נתקרב לקרתא ויהי ארי
יפקון לקדמותנא כד בקדמיתא ונפוך קדמיהון׃
ויצאו אחרינו עד התיקנו אתם מן העיר כי יאמרו
נסים לפנינו כאשר בראשנה ונסנו לפניהם׃
ויפקון בתרנא עד דנגוד יתהון מן קרתא ארי
יימרון תבירין קדמנא כד בקדמיתא ונפוך
קדמיהון׃ ואתם תקמו מהאורב והורשתם
את העיר ונתנה יהוה אלהיכם בידכם׃ ואתון

תקומון מן כמנא ותתרכון ית קרתא וימסרינה
יי אלהכון בידכון׃ והיה כתפשכם את העיר
תציתו את העיר באש כדבר יהוה תעשו ראו
צויתי אתכם׃ ויהי כמיחדכון ית קרתא תדלקון
ית קרתא בנורא כפתגמא דיי תעבדון חזו
דפקידית יתכון׃ וישלחם יהושע וילכו אל
המארב וישבו בין בית אל ובין העי מים לעי
וילן יהושע בלילה ההוא בתוך העם׃ ושלחנון
יהושע ואזלו לכמנא ויתיבו בין בית אל ובין
עי מערב לעי ובת יהושע בליליא ההוא בגו
עמא׃ וישכם יהושע בבקר ויפקד את העם ויעל
הוא וזקני ישראל לפני העם העי׃ ואקדים יהושע
בצפרא ומנא ית עמא וסליק הוא וסבי ישראל
קדם עמא לעי׃ וכל העם המלחמה אשר אתו
עלו ויגשו ויבאו נגד העיר ויחנו מצפון לעי׃
והגי בינו ובין העי׃ וכל עמא עבדי קרבא דעמיה
סליקו ואתקרבו ואתו לקביל קרתא ושרו מצפונא
לעי וחילתא בינוהי ובין עי׃ ויקח כחמשת אלפים
איש וישם אותם ארב בין בית אל ובין העי מים
לעיר׃ ודבר כחמשא אלפין גברא ושויאו יתהון
כמנא בין בית אל ובין עי מערב לקרתא׃ וישימו העם
את כל המחנה אשר מצפון לעיר ואת עקבו מים
לעיר [illegible] יהושע בלילה ההוא בתוך העמק׃
ושויאו עמא ית כל משריתא דמצפונא לקרתא
וית כמנא מערב לקרתא ובת יהושע בליליא
ההוא בגו מישרא׃ ויהי כראות מלך העי וימהרו

תרחיקו ב׳ ומל וסימנה רק הרחק מן העיר ... וישלחם ד׳ וסימנה המארב יהושע לבנונה טברמון ... וכל עמו ד׳ וסימ׳ ויבנו ויעלו ויצא סיחון ונפן ויהי כראות

9

וישכימו ויצאו אנשי העיר לקראת ישראל
למלחמה הוא וכל עמו למועד לפני הערבה
והוא לא ידע כי ארב לו מאחרי העיר והוה כד
חזא מלכא דעי ואוחיאו ואקדימו ונפקו אנשי
קרתא לקדמות ישראל לאגחא קרבא הוא וכל
עמיה לזמנא דמתקן ליה קדם מישרא והוא
לא ידע ארי כמנא להון מאחורי קרתא וינגעו
יהושע וכל ישראל לפניהם וינסו דרך המדבר
ואתברו יהושע וכל ישראל קדמיהון ואפכו
באורח מדברא ויזעקו כל העם אשר בעיר
לרדף אחריהם וירדפו אחרי יהושע וינתקו
מן העיר ואתכנשו כל עמא דבעי למרדף
בתריהון ורדפו בתר יהושע ואתנגידו מן קרתא
ולא נשאר איש בעי ובית אל אשר לא יצאו
אחרי ישראל ויעזבו את העיר פתוחה וירדפו
אחרי ישראל ולא אשתאר אנש בעי ובית
אל דלא נפקו בתר ישראל ושבקו ית קרתא
כד פתיחא ורדפו בתר ישראל

ויאמר יהוה אל יהושע נטה
בכידון אשר בידך אל העי כי בידך אתננה
ויט יהושע בכידון אשר בידו אל העיר ואמר
יי ליהושע ארים ברמחא דבידך על עי ארי
בידך אמסרנה וארים יהושע ברמחא דבידיה
על קרתא והאורב קם מהרה ממקומו וירוצו
כנטות ידו ויבאו העיר וילכדוה וימהרו ויציתו
את העיר באש וכמנא קם בפריע מאתריה

ורהטו כד ארים ידיה ועלו לקרתא וכבשוהא
ואוחיאו ואדליקו ית קרתא בנורא ויפנו אנשי
העי אחריהם ויראו והנה עלה עשן העיר
השמימה ולא היה בהם ידים לנוס הנה והנה
והעם הנס המדבר נהפך אל הרודף ואתפניאו
אנשי עי לאחוריהון וחזו והא סליק תננא
דקרתא לצית שמיא ולא הוה בהון חילא
למערק לכא ולכא ועמא דאפך למדברא
אתחזר על רדפא ויהושע וכל ישראל ראו
כי לכד הארב את העיר וכי עלה עשן העיר
וישבו ויכו את אנשי העי ויהושע וכל ישראל
חזו ארי כבש כמנא ית קרתא וארי סליק תננא
דקרתא ותבו ומחו ית אנשי עי ואלה יצאו מן
העיר לקראתם ויהיו לישראל בתוך אלה מזה
ואלה מזה ויכו אותם עד בלתי השאיר לו שריד
ופליט ואלין נפקו מן קרתא לקדמותהון והוו
לישראל במציעא אלין מכא ואלין מכא ומחו
יתהון עד דלא אשתאר להון שאר ומשיזיב
ואת מלך העי תפשו חי ויקרבו אתו אל יהושע
וית מלכא דעי אחדו כד חי וקריבו יתיה לות
יהושע ויהי ככלות ישראל להרג את כל ישבי
העי בשדה במדבר אשר רדפום בו ויפלו כלם
לפי חרב עד תמם וישבו כל ישראל העי ויכו
אתה לפי חרב והוה כד שיצי ישראל לקטלא
ית כל יתבי עי בחקלא במדברא דרדפונון ביה
ואתקטלו כלהון לפתגם דחרב עד דשלימו ותבו

ולא נשאר ד׳ וסימנ׳ בעי ... ואני נשארתי

ויקרבו ב׳ חס׳ וסימנ׳ בני אהרן את הדם אתו אל יהושע

כל ישראל לעי ומחו יתה לפתגם דחרב ויהי כל
הנפלים ביום ההוא מאיש ועד אשה שנים עשר
אלף כל אנשי העי והוו כל דאתקטלו ביומא ההוא
מגבר ועד אתא תרי עסר אלפין כל אנשי עי
ויהושע לא השיב ידו אשר נטה בכידון עד
אשר החרים את כל ישבי העי ויהושע לא אתיב
ידיה דארים ברמחא עד דגמר ית כל יתבי עי
רק הבהמה ושלל העיר ההיא בזזו להם ישראל
כדבר יהוה אשר צוה את יהושע לחוד בעירא
ועדי קרתא ההיא בזו להון ישראל כפתגמא
דיי דפקיד ית יהושע וישרף יהושע את העי
וישימה תל עולם שממה עד היום הזה ואוקיד
יהושע ית עי ושויה תל חרוב לעלם לצדו עד
יומא הדין ואת מלך העי תלה על העץ עד
עת הערב וכבא השמש צוה יהושע וירידו
את נבלתו מן העץ וישליכו אותה אל פתח
שער העיר ויקימו עליו גל אבנים גדול עד
היום הזה וית מלכא דעי צלבו על צליבא עד
עידן רמשא וכמיעל שמשא פקיד יהושע
ואחיתו ית נבלתיה מן צליבא ורמו יתה במעלנא
דתרע קרתא ואקימו עלוהי דגור אבנין רב עד
יומא הדין: אז יבנה
יהושע מזבח ליהוה אלהי ישראל בהר עיבל
בכין בנא יהושע מדבחא קדם יי אלהא דישראל
בטורא דעיבל כאשר צוה משה עבד יהוה
את בני ישראל ככתוב בספר תורת משה מזבח

אבנים שלמות אשר לא הניף עליהן ברזל
ויעלו עליו עלות ליהוה ויזבחו שלמים: כמא
דפקיד משה עבדא דיי ית בני ישראל כמא
דכתיב בספר אוריתא דמשה מדבח אבנין שלמן
דלא אתרם עליהון ברזלא ואסיקו עלוהי עלון
קדם יי ונכיסו נכסת קודשין: ויכתב שם על האבנים
את משנה תורת משה אשר כתב לפני בני ישראל
וכתב תמן על אבניא ית פרשגן אוריתא דמשה
דכתב קדם בני ישראל: וכל ישראל וזקניו ושטרים
ושפטיו עמדים מזה ומזה לארון נגד הכהנים
הלוים נשאי ארון ברית יהוה כגר כאזרח חציו
אל מול הר גרזים והחציו אל מול הר עיבל כאשר
צוה משה עבד יהוה לברך את העם ישראל
בראשנה: וכל ישראל וסביהון וסרכוהי ודיינוהי
קימין מכא ומכא לארונא קדם כהניא ליואי
ארון קימא דיי גיורא [illegible] פלגהון לקביל
טורא דגריזין ופלגהון לקביל טורא דעיבל כמא
דפקיד משה עבדא דיי לברכא ית עמא ישראל
בקדמיתא: ואחרי כן קרא את כל דברי התורה
הברכה והקללה ככל הכתוב בספר התורה: ובתר
כן קרא ית כל פתגמי אוריתא ברכן ולוטין ככל
דכתיב בספרא דאוריתא: לא היה דבר מכל אשר
צוה משה אשר לא קרא יהושע נגד כל קהל
ישראל והנשים והטף והגר ההלך בקרבם: לא
הוה פתגמא מכל דפקיד משה דלא קרא יהושע
קדם כל קהלא דישראל ונשיא וטפלא וגיוריא

ויקימו ג׳ וסימנה׳ עליו עליו צב׳ דן וחד יקימו אתו הלוים ׳ — עליהן ז׳ ומל׳ וסימ׳ ותנו וכתבת מזבח דיהושע ורגמו בנות עמך קניהן ותהם כל העיר וכל כליות דכות

דאזלין בינהון: ויהי כשמע כל המלכים
אשר בעבר הירדן בהר ובשפלה ובכל חוף
הים הגדול אל מול הלבנון החתי והאמרי הכנעני
הפרזי החוי והיבוסי: והוה כד שמעו כל מלכיא
דבעברא דירדנא בטורא ובשפלתא ובכל ספר
ימא רבא דלקביל לבנן חתאי ואמוראי כנענאי
פרזאי חואי ויבוסאי: ויתקבצו יחדו להלחם עם
יהושע ועם ישראל פה אחד: ואתכנשו כחדא לאגחא
קרבא עם יהושע ועם ישראל סיעא חדא:

וישבי גבעון שמעו את אשר עשה יהושע
ליריחו ולעי: ויתבי גבעון שמעו ית דעבד יהושע
ליריחו ולעי: ויעשו גם המה בערמה וילכו ויצטירו
ויקחו שקים בלים לחמוריהם ונאדות יין בלים
ומבקעים ומצררים: ועבדו אף אנון בחכמה
ואזלו ואזדרזו ונסיבו סקין בלן לחמריהון וזקין
דחמר בלן ומבזעין ומצררין: ונעלות בלות
ומטלאות ברגליהם ושלמות בלות עליהם וכל
לחם צידם יבש היה נקדים: ומסנן בלן ומרקען
ברגליהון וכסותא בליא עליהון וכל לחים
זודהון יביש הוה כיסנין: וילכו אל יהושע אל
המחנה הגלגל ויאמרו אליו ואל איש ישראל
מארץ רחוקה באנו ועתה כרתו לנו ברית: ואזלו
לות יהושע למשריתא לגלגלא ואמרו ליה ולאנש
ישראל מארע רחיקא אתינא וכען גזרו לנא קים:
ויאמרו איש ישראל אל החוי אולי בקרבי אתה
יושב ואיך אכרות לך ברית: ואמר אנש ישראל

לחואה דלמא בינגא אתון יתבין ואיכדין נגזר
לכון קים: ויאמרו אל יהושע עבדיך אנחנו
ויאמר אליהם יהושע מי אתם ומאין תבאו:
ואמרו ליהושע עבדך אנחנא ואמר להון יהושע
מן אתון ומנן אתיתון: ויאמרו אליו מארץ רחוקה
מאד באו עבדיך לשם יהוה אלהיך כי שמענו
שמעו ואת כל אשר עשה במצרים: ואמרו
ליה מארע רחיקא לחדא אתו עבדך לשמא
דייי אלהך ארי שמענא ית שימע גבורתיה וית
כל דעבד במצרים: ואת כל אשר עשה לשני
מלכי האמרי אשר בעבר הירדן לסיחון מלך
חשבון ולעוג מלך הבשן אשר בעשתרות: וית
כל דעבד לתרין מלכי אמוראה דבעברא דירדנא
לסיחון מלכא דחשבון ולעוג מלכא דמתנן
דבעשתרות: ויאמרו אלינו זקינינו וכל ישבי
ארצנו לאמר קחו בידכם צדה לדרך ולכו
לקראתם ואמרתם אליהם עבדיכם אנחנו ועתה
כרתו לנו ברית: ואמרו לנא סבנא וכל יתבי ארענא
למימר סבו בידכון זודין לאורחא ואיזילו לקדמותהון
ותימרון להון עבדיכון אנחנא וכען גזרו לנא קים:
זה לחמנו חם הצטידנו אתו מבתינו ביום צאתנו
ללכת אליכם ועתה הנה יבש והיה נקדים: דין
לחמנא כד חמים אזדודנא יתיה מבתנא ביום
מפקנא למיתי לותכון וכען הא יביש והוה
כיסנין: ואלה נאדות היין אשר מלאנו חדשים
והנה התבקעו ואלה שלמותינו ונעלינו בלו מרב

פה אחד ג׳ וסימנ׳ ויתקבצו והמלאך ותב׳ ... זקינינו ב׳ בליש׳ חד מל׳ וחד חס׳ וסימנ׳ בנערינו ובזקינינו נלך ויאמרו אלינו זקינינו קדמ׳ חס׳ ובתרי׳ מל׳

הדרך מאד׃ ואלין זקין דחמר דמלינא כד
חדתין והא אתבזעו ואלין תותבנא ומסנא
בליאו מסגי אורחא לחדא׃ ויקחו האנשים מצידם
ואת פי יהוה לא שאלו׃ וקבילו גבריא לפתגמיהון
ואלפן מן קדם יי לא תבעו׃ ויעש להם יהושע
שלום ויכרת להם ברית לחיותם וישבעו להם
נשיאי העדה׃ ועבד להון יהושע שלם וגזר
להון קים לקיימותהון וקיימו להון רברבי
כנשתא׃ ויהי מקצה שלשת ימים אחרי אשר
כרתו להם ברית וישמעו כי קרבים הם אליו
ובקרבו הם ישבים׃ והוה מסוף תלתא יומין
בתר דגזרו להון קים ושמעו ארי קריבין אנון
ליה ובינֵיהון אנון יתבין׃ ויסעו בני ישראל
ויבאו אל עריהם ביום השלישי ועריהם גבעון
והכפירה ובארות וקרית יערים׃ ונטלו בני ישראל
ואתו לקרויהון ביומא תליתאה וקרויהון גבעון
וכפירה ובארות וקרית יערים׃ ולא הכום בני
ישראל כי נשבעו להם נשיאי העדה ביהוה
אלהי ישראל וילנו כל העדה על הנשיאים׃ ולא
מחנון בני ישראל ארי קיימו להון רברבי כנשתא
במימרא דיי אלהא דישראל ואתרעמו כל כנשתא
על רברביא׃ ויאמרו כל הנשיאים אל כל
העדה אנחנו נשבענו להם ביהוה אלהי ישראל
ועתה לא נוכל לנגע בהם׃ ואמרו כל רברביא לכל
כנשתא אנחנא קיימנא להון במימרא דיי אלהא
דישראל וכען לא נכול לאעקא להון׃ זאת נעשה

להם והחיה אותם ולא יהיה עלינו קצף על השבועה
אשר נשבענו להם׃ דא נעביד להון ונקיים יתהון
ולא יהי עלנא רגזא על קימא דקיימנא להון׃
ויאמרו אליהם הנשיאים יחיו ויהיו חטבי עצים
ושאבי מים לכל העדה כאשר דברו להם הנשיאים׃
ואמרו להון רברביא ייחון ויהון לקטי אעין ומלן
מיא לכל כנשתא כמא דמלילו להון רברביא׃ ויקרא
להם יהושע וידבר אליהם לאמר למה רמיתם אתנו
לאמר רחוקים אנחנו מכם מאד ואתם בקרבנו
ישבים׃ וקרא להון יהושע ומליל עמהון למימר
למא שקרתון בנא למימר רחיקין אנחנא מנכון
לחדא ואתון בינַנא יתבין׃ ועתה ארורים אתם
ולא יכרת מכם עבד וחטבי עצים ושאבי מים
לבית אלהי׃ וכען ליטין אתון ולא יפסק מנכון
עבדין ולקטין אעין ומלן מיא לבית מקדשא
דאלהי׃ ויענו את יהושע ויאמרו כי הגד הגד
לעבדיך את אשר צוה יהוה אלהיך את משה
עבדו לתת לכם את כל הארץ ולהשמיד את כל
ישבי הארץ מפניכם ונירא מאד לנפשתינו
מפניכם ונעשה את הדבר הזה׃ ואתיבו ית
יהושע ואמרו ארי אתחואה אתחוה לעבדך
ית דפקיד יי אלהך ית משה עבדיה למתן
לכון ית כל ארעא ולשיצאה ית כל יתבי ארעא
מן קדמיכון ודחילנא לחדא על נפשתנא
מן קדמיכון ועבדנא ית פתגמא הדין׃ ועתה
הננו בידך כטוב וכישר בעיניך לעשות

יחיו ז וסימנ׳ הנשיאים מתים נחנך עליהם ומשפטים הלעולם דשעים יחיו ׳ הגד הגד ב וסימנ׳ ויענו את יהושע ויען בעז

לנו עשה וכען הא אנחנא מסירין בידך כמא
דתקין ודכשר בעינך למעבד לנא עביד ויעש
להם יהושע כן ויצל אתם מיד בני ישראל ולא
הרגום ועבד להון יהושע כן ושיזיב יתהון מיד
בני ישראל ולא קטלונון ויתנם יהושע ביום ההוא
חטבי עצים ושאבי מים לעדה ולמזבח יהוה
עד היום הזה אל המקום אשר יבחר ומניכנון
יהושע ביומא ההוא לקטי אעין ומלי מיא
לכנשתא ולמדבחא דיי עד יומא הדין לאתרא
דיתרעי ויהי כשמע אדני
צדק מלך ירושלם כי לכד יהושע את העי
ויחרימה כאשר עשה ליריחו ולמלכה כן עשה
לעי ולמלכה וכי השלימו ישבי גבעון את ישראל
ויהיו בקרבם והוה כד שמע אדני צדק מלכא
דירושלם ארי כבש יהושע ית עי וגמרה כמא
דעבד ליריחו ולמלכה כן עבד לעי ולמלכה
וארי אשלימו יתבי גבעון עם ישראל והוו
ביניהון וייראו מאד כי עיר גדולה גבעון
כאחת ערי הממלכה וכי היא גדולה מן העי
וכל אנשיה גברים ודחילו לחדא ארי קרתא
רבתא גבעון כחדא מן קרוי מלכותא וארי
היא רבא מן עי וכל גברהא גברין וישלח אדני
צדק מלך ירושלם אל הוהם מלך חברון ואל
פראם מלך ירמות ואל יפיע מלך לכיש ואל
דביר מלך עגלון לאמר ושלח אדני צדק
מלכא דירושלם לות הוהם מלכא דחברון ולות

פראם מלכא דירמות ולות יפיע מלכא דלכיש
ולות דביר מלכא דעגלון למימר עלו אלי
ועזרני ונכה את גבעון כי השלימה את יהושע
ואת בני ישראל סקו לותי וסעדוני ונמחי ית גבעון
ארי אשלימת עם יהושע ועם בני ישראל ויאספו
ויעלו חמשת מלכי האמרי מלך ירושלם מלך
חברון מלך ירמות מלך לכיש מלך עגלון הם
וכל מחניהם ויחנו על גבעון וילחמו עליה
ואתכנשו וסליקו חמשה מלכי אמוראה מלכא
דירושלם מלכא דחברון מלכא דירמות מלכא
דלכיש מלכא דעגלון אנון וכל משריתהון
ושרו על גבעון ואגיחו קרבא עלה וישלחו אנשי
גבעון אל יהושע אל המחנה הגלגלה לאמר אל
תרף ידיך מעבדיך עלה אלינו מהרה והושיעה
לנו ועזרנו כי נקבצו אלינו כל מלכי האמרי ישבי
ההר ושלחו אנשי גבעון לות יהושע למשריתא
לגלגלא למימר לא תרשי ידך מעבדך סק
לותנא בפריע ופרוק לנא וסעדנא ארי אתכנשו
עלנא כל מלכי אמוראה יתבי טורא ויעל יהושע
מן הגלגל הוא וכל עם המלחמה עמו וכל גבורי
החיל וסליק יהושע מן גלגלא הוא וכל עמא
עבדי קרבא עמיה וכל גברי חילא
ויאמר יהוה אל יהושע
אל תירא מהם כי בידך נתתים לא יעמד איש מהם
בפניך ואמר יי ליהושע לא תדחל מנהון ארי
בידך מסרתנון ולא יתעתד אנש מנהון קדמך

כאחת ג וסימנ׳ ערי הממלכה שפחתך ידידיא מל׳ וסימנ׳ תבאמו תחג תקצר תרף תחזקנה אצילות תשתחוה המכות תכסף עצבוני וחבל וכל תנם

ויבא אליהם יהושע פתאם כל הלילה עלה מן
הגלגל: ואתא לותהון יהושע בתכיף כל ליליא
סליק מן גלגלא: ויהמם יהוה לפני ישראל ויכם
מכה גדולה בגבעון וירדפם דרך מעלה בית חורון
ויכם עד עזקה ועד מקדה: ותברינון ייי קדם
ישראל ומחנון מחתא רבתא בגבעון ורדפונון
באורח מסקנא דבית חורון ומחנון עד עזקה
ועד מקדה: ויהי בנסם מפני בני ישראל הם
במורד בית חורון ויהוה השליך עליהם אבנים
גדלות מן השמים עד עזקה וימתו רבים אשר
מתו באבני הברד מאשר הרגו בני ישראל
בחרב: והוה במיפכהון מן קדם ישראל אנון
במחתנא דבית חורון ומן קדם ייי אתרמיאה
עליהון אבנין רברבן מן שמיא עד דאתו
לעזיקה ומיתו סגיאין דמיתו באבני ברדא
מדקטלו בני ישראל בחרבא:
אז ידבר יהושע ליהוה
ביום תת יהוה את האמרי לפני בני ישראל ויאמר
לעיני ישראל שמש בגבעון דום וירח בעמק
אילון: בכין שבח יהושע קדם ייי ביומא דמסר
ייי ית אמוראי קדם בני ישראל ואמר לעינ'
ישראל שמשא בגבעון אוריך וסיהרא במישר
אילון: וידם השמש וירח עמד עד יקם גוי איביו
הלא היא כתובה על ספר הישר ויעמד השמש
בחצי השמים ולא אץ לבוא כיום תמים: ואוריך
שמשא וסיהרא קם עד דאתפרע עמא ישראל

מבעלי דבביהון הלא היא כתבא על ספרא
דאורייתא וקם שמשא בפלגות שמיא ולא
דחק למיעל כיום שלים: ולא היה כיום ההוא
לפניו ואחריו לשמע יהוה בקול איש כי יהוה
נלחם לישראל: ולא הוה כיומא ההוא קדמוהי
ובתרוהי דאתקבלת קדם ייי צלות אנש ארי ייי
במימריה אגיח קרבא לישראל:
וישב יהושע וכל ישראל
עמו אל המחנה הגלגלה: ותב יהושע וכל ישראל
עמיה למשריתא לגלגלא: וינסו חמשת המלכים
האלה ויחבאו במערה במקדה: ואפכו חמשה
מלכיא האילין ואטמרו במערתא במקדה: ויגד
לאמר נמצאו חמשת המלכים נחבאים במערה
במקדה: ואתחוה ליהושע למימר אשתכחו
מלכיא טמירין במערתא במקדה: ויאמר יהושע
גלו אבנים גדלות אל פי המערה והפקידו עליה
אנשים לשמרם: ואמר יהושע קריבו אבנין
רברבן לפומה דמערתא ומנו עלה גברין
למטרהון: ואתם אל תעמדו רדפו אחרי איביכם
וזנבתם אותם אל תתנום לבוא אל עריהם כי
נתנם יהוה אלהיכם בידכם: ואתון לא תקומון
רדופו בתר בעלי דבביכון ותדבקון יתהון ולא
תשבקונון למיעל לקרויהון ארי מסרנון
ייי אלהכון בידכון: ויהי ככלות יהושע ובני ישראל
להכותם מכה גדולה מאד עד תמם והשרידים
שרדו מהם ויבאו אל ערי המבצר: והוה כד

דום ג ב מל וחד חס וסימנ' שמש האנך לעיני מציעתה חס ... לפניו וקדים לאחריו ד' וסימנ' ויעל הארבה ולא היה כיום תכלה אש ולא היה לפניו

שיציו יהושע ובני ישראל למקטליהון מחתא רבתא
לחדא עד דשלימו ומשיזבא אשתיזבו מנהון
ועלו לקרוין כריכן׃ וישבו כל העם אל המחנה אל
יהושע מקדה בשלום לא חרץ לבני ישראל
לאיש את לשנו׃ ותבו כל עמא למשריתא לות
יהושע למקדה בשלם לא הוה נזקא לבני ישראל
למרחק גבר ית נפשיה׃ ויאמר יהושע פתחו את
פי המערה והוציאו אלי את חמשת המלכים
האלה מן המערה׃ ואמר יהושע פתחו ית פומא
דמערתא ואפיקו לותי ית חמשה מלכיא האלין
מן מערתא׃ ויעשו כן ויוציאו אליו את חמשת
המלכים האלה מן המערה את מלך ירושלם
את מלך חברון את מלך ירמות את מלך לכיש
את מלך עגלון׃ ועבדו כן ואפיקו לותיה ית חמשה
מלכיא האלין מן מערתא ית מלכא דירושלם
ית מלכא דחברון ית מלכא דירמות ית מלכא
דלכיש ית מלכא דעגלון׃ ויהי כהוציאם את
המלכים האלה אל יהושע ויקרא יהושע אל כל
איש ישראל ויאמר אל קציני אנשי המלחמה
ההלכוא אתו קרבו שימו את רגליכם על צוארי
המלכים האלה ויקרבו וישימו את רגליהם על
צואריהם׃ והוה כד אפיקו ית מלכיא האלין לות
יהושע וקרא יהושע לכל אנש ישראל ואמר
לשלטוני גברי עבדי קרבא דאזלו עמיה קרבו
שוו ית רגליכון על צורי מלכיא האלין וקריבו
ושויאו ית רגליהון על צוריהון׃ ויאמר אליהם

יהושע אל תיראו ואל תחתו חזקו ואמצו כי ככה
יעשה יהוה לכל איביכם אשר אתם נלחמים
אותם׃ ואמר להון יהושע לא תדחלון ולא תתברון
תקפו ועולמו ארי כדין יעביד יי לכל בעלי
דבביכון דאתון מגיחין קרבא להון׃ ויכם יהושע
אחרי כן וימיתם ויתלם על חמשה עצים ויהיו
תלוים על העצים עד הערב׃ ומחנון יהושע בתר
כן וקטלנון וצלבנון על חמשה צליבין והוו
צליבין על צליביא עד רמשא׃ ויהי לעת בוא
השמש צוה יהושע וירידום מעל העצים וישלכם
אל המערה אשר נחבאו שם וישמו אבנים גדלות
על פי המערה עד עצם היום הזה׃ והוה לעדן
מיעל שמשא פקיד יהושע ואחתונון מעל
צליבא ורמינון למערתא דאטמרו תמן ושויאו
אבנין רברבן על פומא דמערתא עד כדין יומא
הדין׃ ואת מקדה
לכד יהושע ביום ההוא ויכה לפי חרב ואת מלכה
החרם אתה ואת כל הנפש אשר בה לא השאיר
שריד ויעש למלך מקדה כאשר עשה למלך
יריחו׃ וית מקדה כבש יהושע ביומא ההוא
ומחהא לפתגם דחרב וית מלכה גמר יתהון
וית נפשתא דבה לא אשאר משיזיב ועבד
למלכא דמקדה כמא דעבד למלכא דיריחו׃
ויעבר יהושע וכל
ישראל עמו ממקדה לבנה וילחם עם לבנה׃
ועבר יהושע וכל ישראל עמיה ממקדה ללבנה

והוציאו ו וסימנ ותפשו בו את בתולי הנער את הנער משם את האשה את חמשת המלכים את הגדה כהוציאם ב ומל וסימ אותם החוצה את המלכים

ואת עמו ז̇ וסימנה ויאסר ויחלש העי הורם וישכרו המבינים יחזקיהו ... וילכדוה ה̇ ג̇ מל̇ וב̇ חס̇ וסימנה וילכו והארב עגלנה מעגלנה מקצה שלום ...

ואגיח קרבא עם לבנה: ויתן יהוה גם אותה ביד
ישראל ואת מלכה ויכה לפי חרב ואת כל הנפש
אשר בה לא השאיר בה שריד ויעש למלכה
כאשר עשה למלך יריחו: ומסר יי אף יתה
בידא דישראל וית מלכה ומחהא לפתגם
דחרב וית כל נפשתא דבה לא אשאר בה
משיזיב ועבד למלכה כמא דעבד למלכא
דיריחו: ויעבר יהושע
וכל ישראל עמו מלבנה לכישה ויחן עליה
וילחם בה: ועבר יהושע וכל ישראל עמיה
מלבנה ללכיש ושרא עלה ואגיח קרבא בה:
ויתן יהוה את לכיש ביד ישראל וילכדה ביום
השני ויכה לפי חרב ואת כל הנפש אשר בה
ככל אשר עשה ללבנה: ומסר יי ית לכיש
בידא דישראל וכבשה ביומא תנינא ומחהא
לפתגם דחרב וית כל נפשתא דבה ככל דעבד
ללבנה: אז עלה הרם מלך
גזר לעזר את לכיש ויכהו יהושע ואת עמו עד
בלתי השאיר לו שריד: בכין סליק הורם מלכא
דגזר למסעד ית לכיש ומחהי יהושע וית
עמיה עד דלא אשאר ליה משיזיב:
ויעבר יהושע וכל ישראל
עמו מלכיש עגלנה ויחנו עליה וילחמו עליה:
ועבר יהושע וכל ישראל עמיה מלכיש לעגלון
ושרו עלה ואגיחו קרבא עלה: וילכדוה ביום
ההוא ויכוה לפי חרב ואת כל הנפש אשר בה

ביום ההוא החרים ככל אשר עשה ללכיש:
וכבשוהא ביומא ההוא ומחוהא לפתגם דחרב
וית כל נפשתא דבה ביומא ההוא גמר ככל דעבד
ללכיש: ויעל יהושע וכל
ישראל עמו מעגלונה חברונה וילחמו עליה:
וסליק יהושע וכל ישראל עמיה מעגלון
לחברון ואגיחו קרבא עלה: וילכדוה ויכוה לפי
חרב ואת מלכה ואת כל עריה ואת כל הנפש אשר
בה לא השאיר שריד ככל אשר עשה לעגלון
ויחרם אותה ואת כל הנפש אשר בה: וכבשוהא
ומחוהא לפתגם דחרב וית מלכה וית כל קרוהא
וית כל נפשתא דבה לא אשאר משיזיב ככל
דעבד לעגלון וגמר יתה וית כל נפשתא דבה:
וישב יהושע
וכל ישראל עמו דברה וילחם עליה: ותב יהושע
וכל ישראל עמיה לדביר ואגיח קרבא עלה:
וילכדה ואת מלכה ואת כל עריה ויכום לפי
חרב ויחרימו את כל נפש אשר בה לא השאיר
שריד כאשר עשה לחברון כן עשה לדבירה
ולמלכה וכאשר עשה ללבנה ולמלכה: וכבשה
וית מלכה וית כל קרוהא ומחנון לפתגם דחרב
וגמרו ית כל נפשתא דבה לא אשאר משיזיב
כמא דעבד לחברון כן עבד לדביר ולמלכה
וכמא דעבד ללבנה ולמלכה: ויכה יהושע את
כל הארץ ההר והנגב והשפלה והאשדות ואת
כל מלכיהם לא השאיר שריד ואת כל הנשמה

ויכה י̇ וסימנה יהושע מיכיהו הדבקים ויגלם אדרת צעירה דמלכים במחנה אשור דישעיה אותם דירמיה פשחור ... כל הנשמה ב̇ וסימנה ויכה יהוש והחליצו

החרים כאשר צוה יהוה אלהי ישראל׃ ומחא
יהושע ית כל ארעא טורא ודרומא ושפילתא
ומשפך מרמתא וית כל מלכיהון לא אשאר
משיזיב וית כל נשמתא גמר כמא דפקיד יי
אלהא דישראל׃ ויכם יהושע מקדש ברנע ועד
עזה ואת כל ארץ גשן ועד גבעון׃ ומחנון יהושע
מרקם גיאה ועד עזה וית כל ארע גשן ועד
גבעון׃ ואת כל המלכים האלה ואת ארצם לכד
יהושע פעם אחת כי יהוה אלהי ישראל נלחם
לישראל׃ וית כל מלכיא האלין וית ארעהון
כבש יהושע זמנא חדא ארי יי אלהא דישראל
במימריה אגיח קרבא לישראל׃
וישב יהושע וכל ישראל
עמו אל המחנה הגלגלה׃ ותב יהושע וכל ישראל
עמיה למשריתא לגלגלא׃

ויהי כשמע יבין מלך חצור וישלח
אל יובב מלך מדון ואל מלך שמרון ואל מלך
אכשף׃ והוה כד שמע יבין מלכא דחצור ושלח
לות יובב מלכא דמדון ולות מלכא דשמרון ולות
מלכא דאכשף׃ ואל המלכים אשר מצפון בהר
ובערבה נגב כנרות ובשפלה ובנפות דור ימה׃ ולות
מלכיא דמצפונא בטורא ובמישרא דרום גניסר
ובשפלתא ובפלכי דור מערבא׃ הכנעני ממזרח
ומים והאמרי והחתי והפרזי והיבוסי בהר והחוי
תחת חרמון בארץ המצפה׃ כנענאה ממדנחא
וממערבא ואמוראה וחתאה ופרזאה ויבוסאה
בטורא וחואה בשפולי חרמון בארע מצפיא׃
ויצאו הם וכל מחניהם עמם עם רב כחול אשר
על שפת הים לרב וסוס ורכב רב מאד׃ ונפקו אנון
וכל משריתהון עמהון עם סגי כחלא דעל כיף
ימא לסגי וסוסון ורתיכין סגי לחדא׃ ויועדו כל
המלכים האלה ויבאו ויחנו יחדו אל מי מרום
להלחם עם ישראל׃ ואזדמנו כל מלכיא האלין
ואתו ושרו כחדא על מי מרום לאגחא קרבא
עם ישראל׃ ויאמר יהוה
אל יהושע אל תירא מפניהם כי מחר כעת הזאת
אנכי נתן את כלם חללים לפני ישראל את סוסיהם
תעקר ואת מרכבתיהם תשרף באש׃ ואמר יי
ליהושע לא תדחל מן קדמיהון ארי מחר כעדנא
הדין אנא מסר ית כלהון קטילין קדם ישראל
ית סוסותהון תעקר וית רתכיהון תוקיד בנורא׃
ויבא יהושע וכל עם המלחמה עמו עליהם
על מי מרום פתאם ויפלו בהם׃ ואתא יהושע וכל
עמא עבדי קרבא עמיה עליהון ואנון שרן על
מי מרום בתכיפו ונפלו בהון׃ ויתנם יהוה ביד
ישראל ויכום וירדפום עד צידון רבה ועד
משרפות מים ועד בקעת מצפה מזרחה ויכום
עד בלתי השאיר להם שריד׃ ומסרנון יי בידא
דישראל ומחנון ורדפונון עד צידון רבתא ועד
חרצי מיא ועד בקעת מצפיא מדנחא ומחנון עד
דלא אשאר להון משיזיב׃ ויעש להם יהושע
כאשר אמר לו יהוה את סוסיהם עקר ואת

ואת ארצם ג וסימנה המלכים מלכי אשור וחבריו ... אל מי ג וסימנה המרים ויועדו ועלה הגבול דבירה ... אכשף ב וסימ׳ מלך אכשף אכשף אחד

מרכבתיהם שרף באש׃ ועבד להון יהושע
כמא דאמר ליה יי׳ ית סוסותהון עקר וית
רתכיהון אוקיד בנורא׃
וישב יהושע בעת ההיא
וילכד את חצור ואת מלכה הכה בחרב כי חצור
לפנים היא ראש כל הממלכות האלה׃ ותב יהושע
בעדנא ההוא וכבש ית חצור וית מלכה קטל
בחרבא ארי חצור מלקדמין היא ריש כל
מלכותא האלין׃ ויכו את כל הנפש אשר בה
לפי חרב החרם לא נותר כל נשמה ואת חצור
שרף באש׃ ומחו ית כל נפשתא דבה לפתגם
דחרב גמירא לא אשתאר כל נשמא וית חצור
אוקיד בנורא׃ ואת כל ערי המלכים האלה ואת
כל מלכיהם לכד יהושע ויכם לפי חרב החרים
אותם כאשר צוה משה עבד יהוה׃ וית כל קרוי
מלכיא האלין וית כל מלכיהון כבש יהושע ומחנון
לפתגם דחרב גמר יתהון כמא דפקיד משה עבדא
דיי׳׃ רק כל הערים העמדות על תלם לא שרפם
ישראל זולתי את חצור לבדה שרף יהושע׃ לחוד
כל קרויא דקימין על תקפהון לא אוקידנון ישראל
אלהין חצור בלחודה אוקיד יהושע׃ וכל שלל
הערים האלה והבהמה בזזו להם בני ישראל רק
את כל האדם הכו לפי חרב עד השמדם אותם לא
השאירו כל נשמה׃ וכל עדי קרויא האלין
ובעירא בזו להון בני ישראל לחוד ית כל אנשא
מחו לפתגם דחרב עד דשיציאו יתהון לא אשארו

כל נשמא׃ כאשר צוה יהוה את משה עבדו כן
צוה משה את יהושע וכן עשה יהושע לא הסיר דבר
מכל אשר צוה יהוה את משה׃ כמא דפקיד יי׳
ית משה עבדיה כן פקיד משה ית יהושע וכן עבד
יהושע לא בטיל פתגמא מכל דפקיד יי׳ ית
משה׃ ויקח יהושע את כל הארץ הזאת ההר
ואת כל הנגב ואת כל ארץ הגשן ואת השפלה
ואת הערבה ואת הר ישראל ושפלתה׃ ואחסין
יהושע ית כל ארעא הדא טורא וית כל דרומא
וית כל ארע גשן וית שפילתא וית מישרא וית
טורא דישראל ושפילתיה׃ מן ההר החלק העולה
שעיר ועד בעל גד בבקעת הלבנון תחת הר
חרמון ואת כל מלכיהם לכד ויכם וימיתם׃ מן
טורא פליגא דסליק לשעיר ועד מישר גד
בבקעת לבנן שפולי טורא דחרמון וית כל
מלכיהון כבש ומחנון וקטלנון׃ ימים רבים
עשה יהושע את כל המלכים האלה מלחמה׃
יומין סגיאין עבד יהושע עם כל מלכיא האלין
קרבא׃ לא היתה עיר אשר השלימה אל בני
ישראל בלתי החוי ישבי גבעון את הכל לקחו
במלחמה׃ לא הות קרתא דאשלימת עם בני
ישראל אלהין חואי יתבי גבעון ית כולא נסיבו
בקרבא׃ כי מאת יהוה היתה לחזק את לבם
לקראת המלחמה את ישראל למען החרימם
לבלתי היות להם תחנה כי למען השמידם כאשר
צוה יהוה את משה׃ ארי מן קדם יי׳ הות לתקפא

השדה וכל בת ירשת וכל שלל הערים — החרם ג בלישנ׳ וסימנ׳ כל אוריתא ויכו את דחצור חרוב והחרם — החרימם ב וסימ׳ למען ולא אבו —

ית לבהון לסדרא קרבא עם ישראל בדיל לגמרותהון
בדיל דלא יהי עליהון רחמין ארי בדיל לשיצאותהון
כמא דפקיד יי ית משה׃

ויבא יהושע בעת ההיא
ויכרת את הענקים מן ההר מן חברון מן דבר
מן ענב ומכל הר יהודה ומכל הר ישראל עם
עריהם החרימם יהושע׃ ואתא יהושע בעדנא
ההוא ושיצי ית גבריא מן טורא מן חברון ומן
דביר ומן ענב ומכל טור יהודה ומכל טורא
דישראל עם קרויהון גמרנון יהושע׃ לא נותר
ענקים בארץ בני ישראל רק בעזה בגת ובאשדוד
נשארו׃ לא אשתארו גבריא בארע בני ישראל
להוד בעזה בגת ובאשדוד אשתארו׃ ויקח יהושע
את כל הארץ ככל אשר דבר יהוה אל משה ויתנה
יהושע לנחלה לישראל כמחלקתם לשבטיהם
והארץ שקטה ממלחמה׃ ונסיב יהושע ית כל
ארעא ככל דמליל יי עם משה ויהבה יהושע
אחסנא לישראל כפלגותהון לשבטיהון וארעא
שדיכת מלמעבד קרבא׃

ואלה מלכי הארץ אשר
הכו בני ישראל וירשו את ארצם בעבר הירדן
מזרחה השמש מנחל ארנון עד הר חרמון וכל
הערבה מזרחה׃ ואלין מלכי ארעא דמחו בני
ישראל ויריתו ית ארעהון בעברא דירדנא מדנח
שמשא מנחלא דארנון עד טורא דחרמון וכל
מישרא מדנחא׃ סיחון מלך האמרי היושב

בחשבון משל מערער אשר על שפת נחל
ארנון ותוך הנחל וחצי הגלעד ועד יבק הנחל
גבול בני עמון׃ סיחון מלכא אמוראה דיתיב
בחשבון שליט מערער דעל כיף נחלא דארנון
וגו נחלא ופלגות ארע גלעד ועד יבקא נחלא
תחומא דבני עמון׃ והערבה עד ים כנרות מזרחה
ועד ים הערבה ים המלח מזרחה דרך בית הישמות
ומתימן תחת אשדות הפסגה׃ ומישרא עד ים
גניסר מדנחא ועד ימא דמישרא ימא דמלחא
מדנחא אורח בית ישימות ומדרומא ותחות
משפך מרמתא׃ וגבול עוג מלך הבשן מיתר
הרפאים היושב בעשתרות ובאדרעי׃ ותחום
עוג מלכא דמתנן משאר גבריא דיתיב בעשתרות
ובאדרעי׃ ומשל בהר חרמון ובסלכה ובכל הבשן
עד גבול הגשורי והמעכתי וחצי הגלעד גבול
סיחון מלך חשבון׃ ושליט בטורא דחרמון
ובסלכה ובכל מתנן עד תחום גשוראה ואפיקירוס
ופלגות ארע גלעד תחום סיחון מלכא דחשבון׃
משה עבד יהוה ובני ישראל הכום ויתנה משה
עבד יהוה ירשה לראובני ולגדי ולחצי שבט
המנשה׃ משה עבדא דיי ובני ישראל מחנון
ויהבה משה עבדא דיי ירותא לשבט ראובן
ולשבט גד ולפלגות שבטא דמנשה׃

ואלה מלכי הארץ אשר
הכה יהושע ובני ישראל בעבר הירדן ימה
מבעל גד בבקעת הלבנון ועד ההר החלק העלה

ובני ישראל טו וסימנ׳ אז ישיר כי בא המקלט אשר הכה משה ואלה מלכי ככלות יהושע משה עבד יי ונתקנהו ויאמר שאול לאחיה לגבעונים ונקבצו בני ישראל

שעירה ויתנה יהושע לשבטי ישראל ירשה ג
כמחלקתם: ואלין מלכי ארעא דמחא יהושע
ובני ישראל בעיברא דירדנא מערבא ממישר
גד בבקעת לבנן ועד טורא פליגא דסליק
לשעיר ויהבה יהושע לשבטיא דישראל
ירותא כפלגותהון: בהר ובשפלה ובערבה
ובאשדות ובמדבר ובנגב החתי האמרי והכנעני ג
הפרזי החוי והיבוסי: בטורא ובשפילתא ובמישרא
ובמשפך מרמתא ובמדברא ובדרומא חתאי
אמוראי וכנענאי פרזאי חואי ויבוסאי:

מלך יריחו אחד מלך העי אשר מצד
בית אל אחד: מלך ירושלם אחד
מלך חברון אחד:
מלך ירמות אחד
מלך לכיש אחד:
מלך עגלון אחד
מלך גזר אחד:
מלך דבר אחד
מלך גדר אחד:
מלך חרמה אחד
מלך ערד אחד:
מלך לבנה אחד
מלך עדלם אחד:
מלך מקדה אחד
מלך בית אל אחד:
מלך תפוח אחד

מלך חפר אחד:
מלך אפק אחד
מלך לשרון אחד:
מלך מדון אחד
מלך חצור אחד:
מלך שמרון מראון אחד
מלך אכשף אחד:
מלך תענך אחד
מלך מגדו אחד:
מלך קדש אחד
מלך יקנעם לכרמל אחד:
מלך דור לנפת דור אחד
מלך גוים לגלגל אחד:
מלך תרצה אחד
כל מלכים שלשים ואחד:
מלכא דיריחו חד מלכא דעי דבסטר בית אל
חד: מלכא דירושלם חד מלכא דחברון חד:
מלכא דירמות חד מלכא דלכיש חד: מלכא
דעגלון חד מלכא דגזר חד: מלכא דדביר חד:
מלכא דגדר חד: מלכא דחרמה חד מלכא
דערד חד: מלכא דלבנה חד מלכא דעדלם
חד: מלכא דמקדה חד מלכא דבית אל חד: מלכא
דתפוח חד מלכא דחפר חד: מלכא דאפק חד
מלכא דלשרון חד: מלכא דמרון חד מלכא
דחצור חד: מלכא דשמרון מראון חד מלכא
דאכשף חד: מלכא דתענך חד מלכא דמגדו

כב מ"ס דלית בהון לא וו ולא יוד

כב מ"ס דלית בהון לא וו ולא יוד וסימנה לא תקטול עבדא בשום בר נח יהב להון עשרה מתרו עשר ודלתה מלכין בארעהון דכנענאי ובמדבר ג' וס' ראית

חד מלכא דקדש חד מלכא דיקנעם לכרמלא
חד מלכא דדור לפלכי דור חד מלכא דעממי
לגלגלא חד מלכא דתרצה חד כל מלכיא תלתין
וחד: ויהושע זקן
בא בימים ויאמר יהוה אליו אתה זקנת באת
בימים והארץ נשארה הרבה מאד לרשתה:
ויהושע סיב על ביומין ואמר יי ליה את
סיבתא עלתא ביומין וארעא אשתארת סגיאה
לחדא למירתה: זאת הארץ הנשארת כל
גלילות הפלשתים וכל הגשורי: דא ארעא
דאשתארת כל תחומי פלשתאי וכל גשוראי:
מן השיחור אשר על פני מצרים ועד גבול
עקרון צפונה לכנעני תחשב חמשת סרני
פלשתים העזתי והאשדודי האשקלוני הגתי
והעקרוני והעוים: מן שיחור דעל אפי מצרים
ועד תחום עקרון צפונא על ארע כנענאי
מתחשבא חמשה טורני פלשתאי עזתאי
ואשדודאי ואשקלונאי גתאי ועקרונאי ועואי:
מתימן כל ארץ הכנעני ומערה אשר לצידנים
עד אפקה עד גבול האמרי: מדרומא כל ארע
כנענאי ומערתא דלצידונאי עד אפק עד
תחום אמוראה: והארץ הגבלי וכל הלבנון
מזרח השמש מבעל גד תחת הר חרמון עד
לבוא חמת: וארעא גבלי וכל לבנן מדנח שמשא
ממישר גד שפולי טורא דחרמון עד מעלנא
דחמת: כל ישבי ההר מן הלבנון עד משרפת

מים כל צידנים אנכי אורישם מפני בני ישראל
רק הפלה לישראל בנחלה כאשר צויתיך: כל
יתבי טורא מן לבנן עד חרצי מיא כל צידונאי
אנא במימרי אתריכנון מן קדם בני ישראל
להוד פליגהא לישראל באחסנא כמא דפקידתך:
ועתה חלק את הארץ הזאת בנחלה לתשעת
השבטים וחצי שבט המנשה: וכען פליג ית
ארעא הדא באחסנא לתשעה שבטין ופלגות
שבטא דמנשה: עמו הראובני והגדי לקחו
נחלתם אשר נתן להם משה בעבר הירדן
מזרחה כאשר נתן להם משה עבד יהוה:
עמיה שיבט ראובן ושיבט גד קבילו אחסנתהון
דיהב להון משה בעברא דירדנא מדנחא כמא
דיהב להון משה עבדא דיי: מערער אשר
על שפת נחל ארנון והעיר אשר בתוך הנחל
וכל המישור מידבא עד דיבון: מערער דעל
כיף נחלא דארנון וקרתא דבגו נחלא וכל מישרא
מידבא עד דיבון: וכל ערי סיחון מלך האמרי
אשר מלך בחשבון עד גבול בני עמון: וכל
קרוי סיחון מלכא אמוראה דמלך בחשבון
עד תחום בני עמון: והגלעד וגבול הגשורי
והמעכתי וכל הר חרמון וכל הבשן עד סלכה:
וארע גלעד ותחום גשוראה ואפיקירוס וכל
טורא דחרמון וכל מתנן עד סלכה: כל ממלכות
עוג בבשן אשר מלך בעשתרות ובאדרעי הוא
נשאר מיתר הרפאים ויכם משה וירשם: כל

והעוים ל׳ וסימנה׳ הישבים בחצרים והעקרוני והעוים והפרה עשו את נבחן — וכל הר ב׳ וסימנה׳ וכל הר חרמון וכל הר וגבעה ישפלו

מלכותיה דעוג במתנן דמלך בעשתרות ובאדרעי
הוא אשתאר משאר גבריא ומחנון משה ותריכנון׃
ולא הורישו בני ישראל את הגשורי ואת המעכתי
וישב גשור ומעכת בקרב ישראל עד היום הזה׃
ולא תריכו בני ישראל ית גשוראה וית אפיקירוס
ויתיב גשוראה ואפיקירוס בגו ישראל עד יומא
הדין׃ רק לשבט הלוי לא נתן נחלה אשי יהוה
אלהי ישראל הוא נחלתו כאשר דבר לו׃ להוד
לשבטא דלוי לא יהב אחסנא קרבניא דישראל הא
דישראל אנון אחסנתיה כמא דמליל ליה׃
ויתן משה למטה
בני ראובן למשפחתם׃ ויהב משה לשבטא
דבני ראובן לזרעיתהון׃ ויהי להם הגבול
מערער אשר על שפת נחל ארנון והעיר
אשר בתוך הנחל וכל המישור על מידבא׃
והוה להון תחומא מערוער דעל כיף נחלא
דארנון וקרתא דבגו נחלא וכל מישרא עד
מידבא׃ חשבון וכל עריה אשר במישור דיבון
ובמות בעל ובית בעל מעון׃ חשבון וכל קרוהא
דבמישרא דיבון ובמות בעל ובית בעל מעון׃
ויהצה וקדמת ומפעת׃ ויהץ וקדמות ומפעת׃
וקריתים ושבמה וצרת השחר בהר העמק׃
וקריתים ושבמה וצרת שחר בטור מישרא׃
ובית פעור ואשדות הפסגה ובית הישמות׃ ובית
פעור ומשפך מרמתא ובית ישימות׃ וכל ערי
המישור וכל ממלכות סיחון מלך האמרי אשר

מלך חשבון אשר הכה משה אתו ואת נשיאי
מדין את אוי ואת רקם ואת צור ואת חור ואת
רבע נסיכי סיחון ישבי הארץ׃ וכל קרוי מישרא
וכל מלכות סיחון מלכא אמוראה דמלך
בחשבון דמחא משה יתיה וית רברבי מדין
ית אוי וית רקם וית צור וית חור וית רבע
רברבי סיחון יתבי ארעא׃ ואת בלעם בן בעור
הקוסם הרגו בני ישראל בחרב אל חלליהם׃
וית בלעם בר בעור קסומא קטלו בני ישראל
בחרבא על קטיליהון׃ ויהי גבול בני ראובן
הירדן וגבול זאת נחלת בני ראובן [illegible]
הערים וחצריהן׃ והוה תחום בני ראובן ירדנא
ותחומיה דא אחסנת בני ראובן לזרעיתהון
קרויא ופצחיהון׃
ויתן משה למטה גד לבני גד
למשפחתם׃ ויהב משה לשבטא דגד לבני גד
לזרעיתהון׃ ויהי להם הגבול יעזר וכל ערי
הגלעד וחצי ארץ בני עמון עד ערוער אשר
על פני רבה׃ והוה להון תחומא יעזר וכל קרוי
גלעד ופלגות ארע בני עמון עד ערוער דעל
אפי רבה׃ ומחשבון עד רמת המצפה ובטנים
וממחנים עד גבול לדבר׃ ומחשבון עד רמת
מצפיא ובטונים וממחנים עד תחום לדביר׃
ובעמק בית הרם ובית נמרה וסכות וצפון יתר
ממלכות סיחון מלך חשבון הירדן וגבל עד
קצה ים כנרת עבר הירדן מזרחה׃ ובמישרא בית

אשי ט כת יוד וסימנ׳ חלבו בתרו׳ והביאה בתרו׳ ידין תביאינה שוק התרומה קדשים יהיו לא יגש להקריב לא יהיה לכהנים הוא נחלתו ואתנה לבית אבן וכל

הרם ובית נמרה וסכות וצפון שאר מלכות
סיחון מלכא דחשבון ירדנא ותחומיה עד סיפי
ים גניסר עברא דירדנא מדנחא׃ זאת נחלת בני
גד למשפחתם הערים וחצריהם׃ דא אחסנת בני
גד לזרעיתהון קרויא ופצחיהון׃
ויתן משה לחצי שבט מנשה
ויהי לחצי מטה בני מנשה למשפחותם׃ ויהב
משה לפלגות שבטא דמנשה והוה לפלגות
שבטא דבני מנשה לזרעיתהון׃ ויהי גבולם
ממחנים כל הבשן כל ממלכות עוג מלך הבשן
וכל חות יאיר אשר בבשן ששים עיר׃ והוה
תחומהון ממחנים כל מתנן כל מלכותיה דעוג
מלכא דמתנן וכל כפרני יאיר דבמתנן שתין
קרוין׃ וחצי הגלעד ועשתרות ואדרעי ערי
ערי ממלכות עוג בבשן לבני מכיר בן מנשה
לחצי בני מכיר למשפחותם׃ ופלגות ארע גלעד
ועשתרות ואדרעי קרוי מלכותיה דעוג במתנן
לבני מכיר בר מנשה לפלגות בני מכיר לזרעיתהון׃
אלה אשר נחל משה בערבות מואב מעבר
לירדן יריחו מזרחה׃ אלין דאחסין משה
במישריא דמואב מעברא לירדנא דיריחו
מדנחא׃ ולשבט הלוי לא נתן משה נחלה יהוה
אלהי ישראל הוא נחלתם כאשר דבר להם׃
ולשבטא דלוי לא יהב משה אחסנא מתנן
דיהב להון ייי אלהא דישראל אנון אחסנתהון
כמא דמליל להון׃ ואלה אשר נחלו בני ישראל

בארץ כנען אשר נחלו אותם אלעזר הכהן
ויהושע בן נון וראשי אבות המטות לבני
ישראל׃ ואלין דאחסינו בני ישראל בארעא
דכנען דאחסינו יתהון אלעזר כהנא ויהושע
בר נון ורישי אבהת שבטיא דבני ישראל׃
בגורל נחלתם כאשר צוה יהוה ביד משה
לתשעת המטות וחצי המטה׃ בעדבא אתפלגת
להון אחסנתהון כמא דפקיד ייי בידא דמשה
לתשעה שבטין ופלגות שבטא׃ כי נתן משה
נחלת שני המטות וחצי המטה מעבר לירדן
וללוים לא נתן נחלה בתוכם׃ ארי יהב משה
אחסנת תרין שבטין ופלגות שבטא מעברא
לירדנא ולליואי לא יהב אחסנא ביניהון׃ כי היו
בני יוסף שני מטות מנשה ואפרים ולא נתנו
חלק ללוים בארץ כי אם ערים לשבת ומגרשיהם
למקניהם ולקנינם׃ ארי הוו בני יוסף תרין שבטין
מנשה ואפרים ולא יהבו חולק לליואי בארעא
אלהין קרוין למתב ורוחיהון לבעירהון ולקנינהון׃
כאשר צוה יהוה את משה כן עשו בני ישראל
ויחלקו את הארץ׃ כמא דפקיד ייי ית משה כן
עבדו בני ישראל ופלגו ית ארעא׃
ויגשו בני יהודה אל יהושע
בגלגל ויאמר אליו כלב בן יפנה הקנזי אתה
ידעת את הדבר אשר דבר יהוה אל משה איש
האלהים על אודתי ועל אודתיך בקדש ברנע׃
וקריבו בני יהודה לות יהושע בגלגלא ואמר ליה

וללוים ב̇ וסימנ̇ וללוים לא נתן נחלה ויקרא דוד וכל לכהנים וללוים כות במ̇א וגם מהם אקח ... עוג בבשן ד̇ וסימנ̇ ונלכד כל ערי המישור כל ממלכות עוג

כלב בר יפנה קנזאה את ידעת ית פתגמא דמליל
יי עם משה נביא דיי על עיסק דילי ועל עיסק
דילך ברקם גיאה׃ בן ארבעים שנה אנכי בשלח
משה עבד יהוה אתי מקדש ברנע לרגל את
הארץ ואשב אתו דבר כאשר עם לבבי׃ בר
ארבעין שנין אנא כד שלח משה עבדא דיי
יתי מרקם גיאה לאללא ית ארעא ואתיבית יתיה
פתגמא כמא דהוה עם לבי׃ ואחי אשר עלו
עמי המסיו את לב העם ואנכי מלאתי אחרי
יהוה אלהי׃ ואחי דסליקו עמי תברו ית לבא
דעמא ואנא אשלימית בתר דחלתא דיי אלהי׃
וישבע משה ביום ההוא לאמר אם לא הארץ
אשר דרכה רגלך בה לך תהיה לנחלה ולבניך
עד עולם כי מלאת אחרי יהוה אלהי׃ וקיים
משה ביומא ההוא למימר אם לא ארעא דדריכת
פרסת רגלך בה דילך תהי לאחסנא ודבנך עד
עלמא ארי אשלימתא בתר דחלתא דיי אלהי׃
ועתה הנה החיה יהוה אתי כאשר דבר זה
ארבעים וחמש שנה מאז דבר יהוה את הדבר
הזה אל משה אשר הלך ישראל במדבר ועתה
הנה אנכי היום בן חמש ושמונים שנה׃ וכען
הא קיים יי יתי כמא דמליל דנן ארבעין וחמיש
שנין מעדן דמליל יי ית פתגמא הדין עם משה
דאזל ישראל במדברא וכען הא אנא יומא דין
בר תמנן וחמיש שנין׃ עודני היום חזק כאשר
ביום שלח אותי משה ככחי אז וכחי עתה

למלחמה ולצאת ולבוא׃ עד כען אנא יומא דין
תקיף כד ביומא דשלח יתי משה כחילי דבכין
דכין חילי דכען לאגחא קרבא ולמפק ולמיעל׃
ועתה תנה לי את ההר הזה אשר דבר יהוה ביום
ההוא כי אתה שמעת ביום ההוא כי ענקים
שם וערים גדלות בצרות אולי יהוה אותי
והורשתים כאשר דבר יהוה׃ וכען הב לי ית
טורא הדין דמליל יי ביומא ההוא ארי את
שמעתא ביומא ההוא ארי גברין תמן וקרוין
רברבן וכריכן מא אם יהי מימרא דיי בסעדי
ואתרכנון כמא דמליל יי׃ ויברכהו יהושע
ויתן את חברון לכלב בן יפנה לנחלה׃ ובריכיה
יהושע ויהב ית חברון לכלב בר יפנה לאחסנא׃
על כן היתה חברון לכלב בן יפנה הקנזי לנחלה
עד היום הזה יען אשר מלא אחרי יהוה אלהי
ישראל׃ על כן הות חברון ד[illegible] בר יפנה קנזאה
לאחסנא עד יומא הדין חלף דאשלים בתר
דחלתא דיי אלהא דישראל׃ ושם חברון לפנים
קרית ארבע האדם הגדול בענקים הוא והארץ
שקטה ממלחמה׃ ושום חברון מלקדמין קרית
ארבע אנשא רבא בגבריא הוא וארעא שדיכת
מלמעבד קרבא׃

ויהי הגורל למטה בני יהודה
למשפחתם אל גבול אדום מדבר צין נגבה
מקצה תימן׃ והוה עדבא לשבטא דבני יהודה
לזרעיתהון על תחום אדום מדברא דצין דרומא

ושמונים ג׳
וסימנ׳ מציעתא דמתושלח החיה והשקט דאהוד ויהי בשמועם ויצא מלאך יי׳ דמלכים ואם בגבורות בהראתו וכל דברי ומים כות במא׳ ויעשו מהדס פ

מסיפי דרומא׃ ויהי להם גבול נגב מקצה ים
המלח מן הלשן הפנה נגבה׃ ויהוה להון תחום
דרומא מסיפי ימא דמלחא מן כיפא דמתפני
לדרומא׃ ויצא אל מנגב למעלה עקרבים
ועבר צנה ועלה מנגב לקדש ברנע ועבר
חצרון ועלה אדרה ונסב הקרקעה׃ ונפיק
למדרומא למסקנא דעקרבין ויעבר לצין
וסליק מדרומא לרקם גיאה ויעבר לחצרון
וסליק לאדר ומסתחר לקרקעה׃ ועבר עצמונה
ויצא נחל מצרים והיה תצאות הגבול ימה
זה יהיה לכם גבול נגב׃ ויעבר לעצמון ונפיק
לנחלא דמצרים ויהון מפקנוהי דתחומא לימא
דין יהי לכון תחום דרומא׃ וגבול קדמה ים המלח
עד קצה הירדן וגבול לפאת צפונה מלשון הים
מקצה הירדן׃ ותחום קדומא ימא דמלחא עד
סיפי ירדנא ותחומא דרוח צפונא מכיף ימא
מסיפי ירדנא׃ ועלה הגבול בית חגלה ועבר
מצפון לבית הערבה ועלה הגבול אבן בהן בן
ראובן׃ וסליק תחומא לבית חגלה ועבר מצפונא
לבית מישרא וסליק תחומא לאבן בהן בר
ראובן׃ ועלה הגבול דברה מעמק עכור וצפונה
פנה אל הגלגל אשר נכח למעלה אדמים אשר
מנגב לנחל ועבר הגבול אל מי עין שמש והיו
תצאותיו אל עין רגל׃ וסליק תחומא לדביר
ממישר עכור וצפונא מתפני לגלגלא דלקביל
מסקנא דאדמים דמדרום לנחלא ועבר תחומא

למי עין שמש ויהון מפקנוהי לעין קצרא׃ ועלה
הגבול גי בן הנם אל כתף היבוסי מנגב היא ירושלם
ועלה הגבול אל ראש ההר אשר על פני גי הנם
ימה אשר בקצה עמק רפאים צפנה׃ וסליק
תחומא לחלת בר הנום דלעיבר יבוס דבסיפי
מישר גבריא צפונא׃ ותאר הגבול מראש ההר
אל מעין מי נפתוח ויצא אל ערי הר עפרון
ותאר הגבול בעלה היא קרית יערים׃ ותאר
תחומא מריש טורא למבוע מי נפתוח ונפיק
לקרוי טורא דעפרון ותאר תחומא לבעלה היא
קרית יערים׃ ונסב הגבול מבעלה ימה אל הר
שעיר ועבר אל כתף הר יערים מצפונה היא
כסלון וירד בית שמש ועבר תמנה׃ ומסתחר
תחומא מבעלה לימא לטורא דשעיר ועבר
לעיבר טור יערים מצפונא היא כסלון ונחית
לבית שמש ועבר לתמנה׃ ויצא הגבול אל
כתף עקרון צפונה ותאר הגבול שכרונה ועבר
הר הבעלה ויצא יבנאל והיו תצאות הגבול ימה׃
ונפיק תחומא לעיבר עקרון לצפונא ותאר
תחומא לשכרון ועבר לטור בעלה ונפיק
ליבנאל ויהון מפקנוהי דתחומא לימא׃ וגבול
ים הימה הגדול וגבול זה גבול בני יהודה סביב
למשפחתם׃ ותחום מערבא ימא רבא ותחומיה
דין תחום בני יהודה סחור סחור לזרעיתהון׃
ולכלב בן יפנה נתן חלק בתוך בני יהודה אל פי
יהוה ליהושע את קרית ארבע אבי הענק היא

מדרומא היא ירושלם
וסליק תחומא לריש
טורא דעל אפי חילת
הנום מערבא דבסיפי

צנה ב׳ וחס׳ וסימנ׳ ונסב לכם ויצא אל מנגב ׃ פנה ג׳ וחס׳ וסימנ׳ לבבו וצפונה ויוליכני אל השער ׃

חברון׃ ולכלב בר יפנה יהב חולקא בגו בני יהודה
על מימרא דיי׳ ליהושע ית קרית ארבע
אבוהון דגבריא היא חברון׃ וירש משם כלב
את שלושה בני הענק את ששי ואת אחימן ואת
תלמי ילידי הענק׃ ותריך מתמן כלב ית תלתא
בני גבריא ית ששי וית אחימן וית תלמי בני
גבריא׃ ויעל משם אל ישבי דבר ושם דבר
לפנים קרית ספר׃ וסליק מתמן לות יתבי דביר
ושום דביר מלקדמין קרית ארכי׃ ויאמר כלב
אשר יכה את קרית ספר ולכדה ונתתי לו את
עכסה בתי לאשה׃ ואמר כלב דימחי ית קרית
ארכי ויכבשנה ואתין ליה ית עכסה ברתי לאתו׃
וילכדה עתניאל בן קנז אחי כלב ויתן לו את
עכסה בתו לאשה׃ וכבשה עתניאל בר קנז
אחוהי דכלב ויהב ליה ית עכסה ברתיה לאתו׃
ויהי בבואה ותסיתהו לשאול מאת אביה
שדה ותצנח מעל החמור ויאמר לה כלב מה
לך׃ והוה במיעלה ומלכתיה למשאל מן אבוהא
אחסנתא ואתרכינת מעל חמרא ואמר לה כלב
מא ליך׃ ותאמר תנה לי ברכה כי ארץ הנגב
נתתני ונתתה לי גלת מים ויתן לה את גלת
עליות ואת גלת תחתיות׃ ואמרת הב לי אחסנא
ארי לארע דרומא יהבתני ותתין לי אתר בית
שקיא דמיא ויהב לה ית בית שקיא עלאה וית
בית שקיא תחתאה׃ זאת נחלת מטה
בני יהודה למשפחתם׃ דא אחסנת שבטא דבני
יהודה לזרעיתהון׃ ויהיו הערים מקצה למטה
בני יהודה אל גבול אדום בנגבה קבצאל ועדר
ויגור׃ והואה קרויא מסיפי לשבטא דבני יהודה
על תחום אדום בדרומא קבצאל ועדר ויגור׃
וקינה ודימונה ועדעדה׃ וקדש וחצור ויתנן׃ זיף
וטלם ובעלות׃ וחצור חדתה וקריות חצרון
היא חצור׃ אמם ושמע ומולדה׃ וחצר גדה
וחשמון ובית פלט׃ וחצר שועל ובאר שבע
ובזיותיה׃ בעלה ועיים ועצם׃ ואלתולד
וכסיל וחרמה׃ וצקלג ומדמנה וסנסנה׃ ולבאות
ושלחים ועין ורמון כל ערים עשרים ותשע
וחצריהן׃ ולבאות ושלחים ועין ורמון כל קרויא
עסרין ותשע ופצחיהון׃ בשפלה
אשתאול וצרעה ואשנה׃ וזנוח ועין גנים תפוח
והעינם׃ וזנוח ועין גנים תפוח ועינם׃ ירמות
ועדלם שוכה ועזקה׃ ושערים ועדתים והגדרה
וגדרתים ערים ארבע עשרה וחצריהן׃ ושערים
ועדתים וגדרה וגדרותים קרוין ארבע עשרה
ופצחיהון׃ צנן
וחדשה ומגדל גד׃ ודלען והמצפה ויקתאל׃
לכיש ובצקת ועגלון׃ וכבון ולחמס וכתליש׃
וגדרות בית דגון ונעמה ומקדה ערים שש
עשרה וחצריהן׃ וגדרות בית דגון ונעמה
ומקדה קרוין שית עסרי ופצחיהון׃
לבנה ועתר ועשן׃ ויפתח ואשנה ונציב׃ וקעילה
ואכזיב ומראשה ערים תשע וחצריהן׃ וקעילה

ואכזיב ומרשה קרוין תשע ופציחיהון׃
עקרון ובנתיה וחצריה׃ עקרון וכפרנהא
ופצחהא׃ מעקרון וימה כל אשר על יד אשדוד
וחצריהן׃ מעקרון ולמערבא כל קרויא דעל
תחום אשדוד ופצחיהון׃ אשדוד בנותיה
וחצריה עזה בנותיה וחצריה עד נחל מצרים
והים הגבול וגבול׃ אשדוד כפרנהא ופצחהא הגדול ק
עד נחלא דמצרים וימא רבא ותחומיה׃
ובהר שמיר ויתר ושוכה׃ ובטורא
שמיר ויתיר ושוכו׃ ודנה וקרית סנה היא
דביר׃ וענב ואשתמה וענים׃ וגשן וחלן וגלה
ערים אחת עשרה וחצריהן׃ וגשן וחולון וגילו
קרוין חדא עסרי ופציחיהון׃ ארב
ודומה ואשען׃ וינום ובית תפוח ואפקה׃ וינום
ובית תפוח ואפק׃ וחמטה וקרית ארבע היא
חברון וציער ערים תשע וחצריהן׃ וחמטה
וקרית ארבע היא חברון וציעור קרוין תשע
ופציחיהון׃ מעון כרמל וזיף ויוטה׃ ויזרעאל
ויקדעם וזנוח׃ הקין גבעה ותמנה ערים עשר
וחצריהן׃ הקין גבעה ותמנה קרוין עסר
ופציחיהון׃ חלחול בית צור וגדור׃ ומערת בית
ענות ואלתקן ערים שש וחצריהן׃ ומערת
ובית ענות ואלתקון קרוין שית ופציחיהון׃ קרית
בעל היא קרית יערים והרבה ערים שתים
[illegible] היא קרית יערים ורבה
קרוין תרתין ופציחיהון׃ במדבר

בית הערבה מדין וסככה׃ במדברא בית מישרא
מדין וסככה׃ והנבשן ועיר המלח ועין גדי
ערים שש וחצריהן׃ ונבשן וקרית מלחא ועין
גדי קרוין שית ופציחיהון׃ ואת היבוסי יושבי
יוכלו ק ירושלם לא יוכלו בני יהודה להורישם וישב
היבוסי את בני יהודה בירושלם עד היום הזה׃
וית יבוסאי יתבי ירושלם לא יכילו בני יהודה
לתרכותהון ויתיבו יבוסאי עם בני יהודה בירושלם
עד יומא הדין׃ ויצא הגורל לבני
יוסף מירדן יריחו למי יריחו מזרחה המדבר
עלה מיריחו בהר בית אל׃ ונפק עדבא לבני
יוסף מירדנא דיריחו למי יריחו מדנחא
למדברא דסליק מיריחו בטורא לבית אל׃ ויצא
מבית אל לוזה ועבר אל גבול הארכי עטרות׃
ונפיק מבית אל ללוז ועבר לתחום ארכי לעטרות׃
וירד ימה אל גבול היפלטי עד גבול בית חורן תחתון
ועד גזר והיו תצאתיו ימה׃ ונחית לימא לתחום
יפלט עד תחום בית חורון ארעאה ועד גזר והוון
מפקנוהי לימא׃ וינחלו בני יוסף מנשה ואפרים׃
ואחסינו בני יוסף מנשה ואפרים׃ ויהי גבול בני
אפרים למשפחתם ויהי גבול נחלתם מזרחה
עטרות אדר עד בית חורן עליון׃ והוה תחום
בני אפרים לזרעיתהון והוה תחום אחסנתהון
מדנחא עטרות אדר עד בית חורון עלאה׃ ויצא
הגבול הימה המכמתת מצפון ונסב הגבול
מזרחה תאנת שלה ועבר אתו ממזרח ינוחה׃

מדין ג׳ וסימנ׳ וסככה ישבי על מדין להטות ... כל יהושע ומלכים יריחו בר׳ יריחו ליריחו מיריחו כולה בר״מ חד בערבות ירחו סוף מלכים וכל שאר קר׳ כת׳ ירי׳

ונפיק תחומא לימא למכמתת מצפונא ומסתחר
תחומא ממדנחא לתאנת שילו ועבר ליה ממדנח
לינוח: וירד מינוחה עטרות ונערתה ופגע
ביריחו ויצא הירדן: ונחית מינוח לעטרות
ולנערתו ומטי ביריחו ונפיק לירדנא: מתפוח
ילך הגבול ימה נחל קנה והיו תצאתיו הימה
זאת נחלת מטה בני אפרים למשפחתם: מתפוח
אזיל תחומא לימא לנחלא דקנה והוון מפקנוהי
לימא דא אחסנת שבטא דבני אפרים לזרעיתהון:
והערים המבדלות לבני אפרים בתוך נחלת בני
מנשה כל הערים וחצריהן: וקרויא דמפרשן
לבני אפרים בגו אחסנת בני מנשה כל קרויא
ופצחיהון: ולא הורישו את הכנעני היושב
בגזר וישב הכנעני בקרב אפרים עד היום
הזה ויהי למס עבד: ולא תריכו ית כנענאי
דיתבין בגזר ויתיבו כנענאי בגו בית אפרים
עד יומא הדין והוו למסקי מסין פלחין:

ויהי הגורל למטה מנשה כי הוא
בכור יוסף למכיר בכור מנשה אבי הגלעד כי
הוא היה איש מלחמה ויהי לו הגלעד והבשן:
והוה עדבא לשבטא דמנשה ארי הוא בוכרא
דיוסף למכיר בוכרא דמנשה אבוהי דגלעד
ארי הוא הוה גבר עביד קרבין והוה ליה ארע
גלעד ומתנן: ויהי לבני מנשה הנותרים
למשפחתם לבני אביעזר ולבני חלק ולבני
אשריאל ולבני שכם ולבני חפר ולבני שמידע

אלה בני מנשה בן יוסף הזכרים למשפחתם:
והוה לבני מנשה דאשתארו לזרעיתהון לבני
אביעזר ולבני חלק ולבני אשריאל ולבני שכם
ולבני חפר ולבני שמידע אלין בני מנשה בר
יוסף דכריא לזרעיתהון: ולצלפחד בן חפר
בן גלעד בן מכיר בן מנשה לא היו לו בנים
כי אם בנות ואלה שמות בנתיו מחלה ונעה
חגלה מלכה ותרצה: ולצלפחד בר חפר בר
גלעד בר מכיר בר מנשה לא הוו ליה בנין
אלהין בנן ואלין שמהת בנתיה מחלה ונעה
חגלה מלכה ותרצה: ותקרבנה לפני אלעזר
הכהן ולפני יהושע בן נון ולפני הנשאים
לאמר יהוה צוה את משה לתת לנו נחלה
בתוך אחינו ויתן להם אל פי יהוה נחלה בתוך
אחי אביהן: וקריבא וקדם אל[illegible]נא וקדם
יהושע בר נון וקדם רברב[illegible] פקיד
ית משה למתן לנא אחסנא בגו אחנא ויהב
להון על מימרא דיי אחסנא בגו אחי אבוהון:
ויפלו חבלי מנשה עשרה לבד מארץ הגלעד
והבשן אשר מעבר לירדן: ונפלו עדבי מנשה
עסרא בר מארע גלעד ומתנן דמעיברא
לירדנא: כי בנות מנשה נחלו נחלה בתוך בניו
וארץ הגלעד היתה לבני מנשה הנותרים: ארי
בנת מנשה אחסינא אחסנא בגו בנוהי וארע
גלעד הות לבני מנשה דא[illegible]: ויהי גבול
מנשה מאשר ה[illegible]תת אשר על פני שכם

סימן בנות צלפחד ות קרבנה סימן מנו״ו ותהיינה סימן מתו״ו וצלפחד סימן מוחמו ולצלפחד סימן מ[illegible] חלפיה וסי והפקידו ולכלב ותקרבנה לפני אלעזר

והיה הגבול אל הימין אל ישבי עין תפוח׃ והוה
תחום מנשה מאשר למכמתת דעל אפי שכם
ואזיל תחומא לדרומא לות יתבי עין תפוח׃
למנשה היתה ארץ תפוח ותפוח אל גבול
מנשה לבני אפרים׃ למנשה הות ארע תפוח
ותפוח על תחום מנשה לבני אפרים׃ וירד הגבול
נחל קנה נגבה לנחל ערים האלה לאפרים בתוך
ערי מנשה וגבול מנשה מצפון לנחל ויהי
תוצאתיו הימה׃ ונחית תחומא לנחלא דקנה
לדרומא לנחלא קרויא האילין לאפרים בגו
קרוי מנשה ותחום מנשה מצפונא לנחלא והון
מפקנוהי ל[illegible]גבה לאפרים וצפונה למנשה
ויהי הים גבולו ובאשר יפגעון מצפון וביששכר
ממזרח׃ דרומא לאפרים וצפונא למנשה והוי
ימא תחומיה ובאשר מערעין מצפונא וביששכר
ממדנחא׃ ויהי למנשה ביששכר ובאשר בית
שאן ובנותיה ויבלעם ובנתיה ואת ישבי דאר
ובנותיה וישבי עין דר ובנותיה וישבי תענך
ובנתיה וישבי מגדו ובנותיה שלשת הנפת׃
והוה למנשה בשיבט יששכר ובשיבט אשר
בית שאן וכפרנהא ויבלעם וכפרנהא ויתבי
דאר וכפרנהא ויתבי עין דאר וכפרנהא ויתבי
תענך וכפרנהא ויתבי מגדו וכפרנהא תלתא
פלכין׃ ולא יכלו בני מנשה להוריש את הערים
האלה ויואל הכנעני לשבת בארץ הזאת׃ ולא
יכילו בני מנשה לתרכא ית קרויא האילין ושרי

כנענאה למתב בארעא הדא׃ ויהי כי חזקו בני ישראל
ויתנו את הכנעני למס והורש לא הורישו׃
והוה כד תקיפו בני ישראל ושויאו ית כנענאי
למסקי מסין ותרכא לא תריכונון׃
וידברו בני יוסף את יהושע לאמר
מדוע נתתה לי נחלה גורל אחד וחבל אחד
ואני עם רב עד אשר עד כה ברכני יהוה׃ ומליל
בני יוסף עם יהושע למימר מדין יהבת לנא
אחסנא חולק חד ועדבא חד ואנא עם סגי עד
לסגי ברכני יי׃ ויאמר אליהם יהושע אם עם
רב אתה עלה לך היערה ובראת לך שם בארץ
הפרזי והרפאים כי אץ לך הר אפרים׃ ואמר
להון יהושע אם עם סגי אתון סקו לכון לחורשא
ותתקין לך תמן אתר בארע פרזאי וגבריא
ארי עק לכון טורא דבית אפרים׃ ויאמרו בני
יוסף לא ימצא לנו ההר ורכב ברזל בכל הכנעני
הישב בארץ העמק לאשר בבית שאן ובנותיה
ולאשר בעמק יזרעאל׃ ואמרו בני יוסף לא
יסופיק לנא טורא ורתכין דברזלא בכל כנענאי
דיתבין בארע מישרא לדבית שאן ולכפרנהא
ולדבמישר יזרעאל׃ ויאמר יהושע אל בית
יוסף לאפרים ולמנשה לאמר עם רב אתה
וכח גדול לך לא יהיה לך גורל אחד׃ ואמר
יהושע לבית יוסף לאפרים ולמנשה למימר
עם סגי אתון וחיל סגי לכון לא יהי לכון עדבא
חד׃ כי הר יהיה לך כי יער הוא ובראתו והיה

ותפוח ג׳ חד לשון קרתא וחד לשון תפוחים וחד שום בר נש וסימנה׳ למנשה רמון ובני חברון ... בנתיה ג׳ חס בספרא וסימנה׳ תענך עקרון ...

לך תוצאתיו כי תוריש את הכנעני כי רכב ברזל
לו כי חזק הוא: ארי טורא יהי לך ארי חורשא
הוא ותתקנניה ויהי לך מפקנוהי ארי תתרכון
ית כנענאי ארי רתכין דברזלא להון ארי
תקיפין אנון: ויקהלו כל
עדת בני ישראל שלה וישכינו שם את אהל
מועד והארץ נכבשה לפניהם: ואתכנשו כל
כנשתא דבני ישראל לשילו ואשריאו תמן
ית משכן זמנא וארעא אתכבישת קדמיהון:
ויותרו בבני ישראל אשר לא חלקו את נחלתם
שבעה שבטים: ואשתארו בבני ישראל
דלא פליגו ית אחסנתהון שבעה שבטין:
ויאמר יהושע אל בני ישראל עד אנה אתם
מתרפים לבוא לרשת את הארץ אשר נתן
לכם יהוה אלהי אבותיכם: ואמר יהושע לבני
ישראל עד אימתי אתון מתרשלין למיעל
למירת ית ארעא דיהב לכון יי אלהא
דאבהתכון: הבו לכם שלשה אנשים לשבט
ואשלחם ויקמו ויתהלכו בארץ ויכתבו
אתה לפי נחלתם ויבאו אלי: הבו לכון תלתא
גברין לשבטא ואשלחנון ויקומון ויהכון
בארעא ויכתבון יתה לפום אחסנתהון וייתון
לותי: והתחלקו אתה לשבעה חלקים יהודה
יעמד על גבולו מנגב ובית יוסף יעמדו על
גבולם מצפון: ויפלגון יתה לשבעה חולקין
דבית יהודה יקומון על תחומהון מדרומא

ובית יוסף יקומון על תחומהון מציפונא: ואתם
תכתבו את הארץ שבעה חלקים והבאתם אלי
הנה וירתי לכם גורל פה לפני יהוה אלהינו: ואתון
תכתבון ית ארעא לשבעה חולקין ותיתון לותי
הלכא וארמי לכון עדבא הכא קדם יי אלהנא:
כי אין חלק ללוים בקרבכם כי כהנת יהוה נחלתו
וגד וראובן וחצי שבט המנשה לקחו נחלתם
מעבר לירדן מזרחה אשר נתן להם משה עבד
יהוה: ארי לית חולק לליואי ביניכון אלהין מתנן
דיהב להון יי אנין אחסנתהון ושיבט גד ושיבט
ראובן ופלגות שבטא דמנשה קבילו אחסנתהון
מעברא לירדנא מדנחא די[illegible]שה עבדא
דיי: ויקמו האנשים וילכו ויצו יהושע את
ההלכים לכתב את הארץ לאמר לכו והתהלכו
בארץ וכתבו אותה ושובו אלי ופה אשליך
לכם גורל לפני יהוה בשלה: וקמו גבריא ואזלו
ופקיד יהושע ית דאזלו למכתב ית ארעא
למימר איזילו והליכו בארעא וכתובו יתה
ותובו לותי והכא ארמי לכון עדבין קדם יי
בשילו: וילכו האנשים ויעברו בארץ ויכתבוה
לערים לשבעה חלקים על ספר ויבאו אל יהושע
אל המחנה שלה: ואזלו גבריא ועברו בארעא
וכתבוהא לקרויא לשבעה חולקין על ספרא
ואתו לות יהושע למשריתא לשילו: וישלך
להם יהושע גורל בשלה לפני יהוה ויחלק
שם יהושע את הארץ לבני ישראל כמחלקתם:

ויבאו ז רפי וסימנ׳ ובקשהו מחזק וירשו ויקמו פתחי יחדו כמבוא ״ד״ ואתם ד בטעמים וסימנ׳ קמון ישראל וכתבון בשבתם

ורמא להון יהושע עדבא בשילו קדם יי ופליג
תמן יהושע ית ארעא לבני ישראל כפלגותהון
ויעל גורל מטה בני בנימן למשפחתם
ויצא גבול גורלם בין בני יהודה ובין בני יוסף
וסליק עדב שבטא דבני בנימין לזרעיתהון
ונפק תחום עדבהון בין בני יהודה ובין בני יוסף
ויהי להם הגבול לפאת צפונה מן הירדן ועלה
הגבול אל כתף יריחו מצפון ועלה בהר ימה
והיה תצאתיו מדברה בית און [illegible] תחומא והין ק׳
להון צפונא מן ירדנא וסליק תחומא לעיבר
יריחו מצפונא וסליק בטורא לימא והון מפקנוהי
למדבר [illegible] ועבר משם הגבול לוזה אל
כתף לוזה נגבה היא בית אל וירד הגבול עטרות ד׳
אדר על ההר אשר מנגב לבית חרון תחתון
[illegible] דרומא
היא בית אל ונחית תחומא לעטרות אדר על
טורא מדרום לבית חורון ארעאה ותאר הגבול
ונסב לפאת ים נגבה מן ההר אשר על פני בית
חרון נגבה והיה תצאתיו אל קרית בעל היא והין ק׳
קרית יערים עיר בני יהודה זאת פאת ים ותאר ז׳
תחומא ומסתחר לרוח מערבא לדרומא מן כת
טורא דעל אפי בית חורון דרומא והון מפקנוהי והיה
על קרית בעל היא קרית יערים קרתא דבני יהודה וקר
דא רוח מערבא ופאת נגבה מקצה קרית יערים והין
ויצא הגבול ימה ויצא אל מעין מי נפתוח ורוח ד׳
דרומא מסיפי קרית יערים ונפיק תחומא לימא פת

ונפיק למבוע מי נפתוח וירד הגבול אל קצה
ההר אשר על פני גי בן הנם אשר בעמק רפאים
צפונה וירד גי הנם אל כתף היבוסי נגבה וירד
עין רגל ונחית תחומא לסטר טורא דעל אפי
חילת בר הנום דבמישר גבריא צפונא ונחית
לחילת הנום דלעיבר יבוס דרומא ונחית לעין
קצרא ותאר מצפון ויצא עין שמש ויצא אל
גלילות אשר נכח מעלה אדמים וירד אבן בהן
בן ראובן ותאר מצפונא ונפיק לעין שמש
ונפיק לגליליא דלקביל מסקנא דאדמים ונחית
לאבן בהן בר ראובן ועבר אל כתף מול הערבה
צפונה וירד הערבתה ועבר לעיבר לקביל
מישרא לצפונא ונחית לערבתא ועבר הגבול
אל כתף בית חגלה צפונה והיה תצאות הגבול והין ק׳
אל לשון ים המלח צפונה אל קצה הירדן נגבה
זה גבול נגב ועבר תחומא לעיבר בית חגלה
לצפונא והון מפקנוהי דתחומא לכיף ימא
דמלחא לצפונא לסיפי ירדנא דרומא דין תחום
דרומא והירדן יגבל אתו לפאת קדמה זאת ג׳
נחלת בני בנימן לגבולתיה סביב למשפחתם ד׳
וירדנא תחומא ליה לרוח קדומא דא אחסנת
בני בנימין לתחומהא סחור סחור לזרעיתהון
והיו הערים למטה בני בנימן למשפחותיהם ב׳
יריחו ובית חגלה ועמק קציץ והואה קרויא חד חס
לשבטא דבני בנימין לזרעיתהון יריחו ובית וחד
חגלה ועמק קציץ ובית הערבה וצמרים ובית

אל ובית מישרא וצמרים ובית אל והעוים
והפרה ועפרה וכפר העמוני והעפני וגבע
ערים שתים עשרה וחצריהן וכפר עמונאי
ועפני וגבע קרוין תרתא עסרי ופצחיהון
גבעון והרמה ובארות גבעון ורמתא
ובארות והמצפה והכפירה והמצה ומצפיא
וכפירה ומוצה ורקם ויר פאל ותראלה וצלע
האלף והיבוסי היא ירושלם גבעת קרית ערים
ארבע עשרה וחצריהן זאת נחלת בני בנימן
למשפחתם וצלע ואלף ויבוס היא ירושלם
גבעת קרית קרוין ארבע עסרי ופצחיהון
דא אחסנת בני בנימין לזרעיתהון
ויצא הגורל השני לשמעון למטה בני שמעון
למשפחותם ויהי נחלתם בתוך נחלת בני יהודה
ונפק עדבא תנינא לשמעון לשבטא דבני
שמעון לזרעיתהון והות אחסנתהון בגו אחסנת
בני יהודה ויהי להם בנחלתם באר שבע ושבע
ומולדה והות להון באחסנתהון באר שבע
ושבע ומולדה וחצר שועל ובלה ועצם ואלתולד
ובתול וחרמה וצקלג ובית המרכבות וחצר
סוסה ובית לבאות ושרוחן ערים שלש עשרה
וחצריהן ובית לבאות ושרוחן קרוין תלת
עסרי ופצחיהון עין רמון ועתר ועשן ערים
ארבע וחצריהן עין רמון ועתר ועשן קרוין
ארבע ופצחיהון וכל החצרים אשר סביבות
הערים האלה עד בעלת באר רמת נגב זאת

נחלת מטה בני שמעון למשפחתם וכל פצחיא
דבסחרנות קרויא האלין עד בעלת באר רמת
דרומא דא אחסנת שבטא דבני שמעון לזרעיתהון
מחבל בני יהודה נחלת בני שמעון כי היה חלק
בני יהודה רב מהם וינחלו בני שמעון בתוך נחלתם
מעדב בני יהודה אחסנת בני שמעון ארי הוה
חולק בני יהודה סגי מנהון ואחסינו בני שמעון
בגו אחסנתהון   ויעל הגורל
הש[illegible]בולן למשפחתם ויהי גבול
נחלתם עד שריד וסליק עדבא תליתאה לבני
זבולן לזרעיתהון והוה תחום אחסנתהון עד
שריד ועלה גבולם ל[illegible]בשת
ופגע אל הנחל אשר על פני יקנעם וסליק תחומהון
לימא ומרעלה ומערע בדבשת ומערע בנחלא
דעל אפי יקנעם [illegible]זרח
השמש על גבול כסלת תבר ויצא אל הדברת
ועלה יפיע ותאיב משריד לקדומא מדנח
שמשא על תחום כסלת תבור ונפיק לדברת
וסליק ליפיע ומשם עבר קדמה מזרחה גתה
חפר עתה קצין ויצא רמון המתאר הנעה ומתמן
עבר לקדומא מדנחא לגתא חפר לעתא קצין
ונפיק לרמון ומתמן מסתחר לנעה ונסב אתו
הגבול מצפון חנתן והיו תצאתיו גי יפתח אל
ומסתחר ליה תחומא מצפונא לחנתון והוון
מפקנוהי לחלת יפתח אל וקטת ונהלל ושמרון
ויראלה ובית לחם ערים שתים עשרה וחצריהן

ואת האלף וצלע האלף לך שלמה וחד תביא לשר האלף קמ׳ ... על גבול ה׳ ופי׳ בהר ההר על גבול וישמע בלק על גבול כסלת בחרב תמלו והנותר תנ׳ דפסק׳

וקטת ונהלל ושמרון וידאלה ובית לחם קרוין
תרתא עסרי ופצחיהון׃ זאת נחלת בני זבולן
למשפחתם הערים האלה וחצריהן׃ דא אחסנת
בני זבולון לזרעיתהון קרויא האילין ופצחיהון׃
ליששכר יצא הגורל הרביעי
לבני יששכר למשפחותם׃ ליששכר נפק
עדבא רביעאה לבני יששכר לזרעיתהון׃ ויהי
גבולם יזרעאלה והכסולת ושונם׃ והוה תחומהון
ליזרעאל וכסולות ושונם׃ וחפרים ושיאן
ואנחרת׃ וחפרים ושיאן ואנחרת׃ והרבית וקשיון
ואבץ׃ ורבית וקשיון ואבץ׃ ורמת ועין גנים
ועין חדה ובית פצץ׃ ופגע הגבול בתבור
ושחצומה ובית שמש והיו תצאות גבולם
הירדן ערים שש עשרה וחצריהן׃ ומערע
תחומא בתבור ושחצימה ובית שמש והוון
מפקנוהי דתחומהון לירדנא קרוין שית עסרי
ופצחיהון׃ זאת נחלת מטה בני יששכר למשפחתם
הערים וחצריהן׃ דא אחסנת שבטא דבני יששכר
לזרעיתהון קרויא ופצחיהון׃ ויצא
הגורל החמישי למטה בני אשר למשפחותם׃
ונפק עדבא חמישאה לשבטא דבני אשר
לזרעיתהון׃ ויהי גבולם חלקת וחלי ובטן
ואכשף׃ והוה תחומהון חלקת וחלי ובטן
ואכשף׃ ואלמלך ועמעד ומשאל ופגע בכרמל
הימה ובשחור לבנת׃ ואלמלך ועמעד ומשאל
ומערע בכרמלא לימא ובשיחור לבנת׃ ושב

מזרח השמש בית דגון ופגע בזבלון ובגי
יפתח אל צפונה בית העמק ונעיאל ויצא אל
כבול משמאל׃ ותאיב מדנח שמשא בית
דגון ומערע בזבולון ובחלת יפתח אל לצפונא
בית מישרא ונעיאל ונפיק לכבול מסמאלא׃
ועברן ורחב וחמון וקנה עד צידון רבה׃
ועברון ורחב וחמון וקנה עד צידון רבתא׃
ושב הגבול הרמה ועד עיר מבצר צר ושב
הגבול חסה והיו תצאתיו הימה מחבל אכזיבה׃
ותאיב תחומא עד קרוין כריכן קרוי תקפא
ותאיב תחומא לחוסה והוון מפקנוהי לימא
מערב אכזיב׃ ועמה ואפק ורחב ערים עשרים
ושתים וחצריהן׃ ועמה ואפק ורחוב קרוין
עסרין ותרתין ופצחיהון׃ זאת נחלת מטה
בני אשר למשפחתם הערים האלה וחצריהן׃
דא אחסנת שבטא דבני אשר לזרעיתהון
קרויא האלין ופצחיהון׃ לבני
נפתלי יצא הגורל הששי לבני נפתלי למשפחתם׃
לבני נפתלי נפק עדבא שתיתאה לבני נפתלי
לזרעיתהון׃ ויהי גבולם מחלף מאלון בצעננים
ואדמי הנקב ויבנאל עד לקום ויהי תצאתיו
הירדן׃ והוה תחומהון מחלף מאלון בצעננים
ואדמי נקב ויבנאל עד לקום והוה מפקנוהי לירדנא׃
ושב הגבול ימה אזנות תבור ויצא משם חוקקה
ופגע בזבלון מנגב ובאשר פגע מים וביהודה
הירדן מזרח השמש׃ ותאיב תחומא לימא

זבלון כו פת כן בליט וסימנהו זברני בני לאה סרד ואלון ופגע ופגע ותשלח ותקרא לברק עם חרף ומלאכים שלח הראשון הקל וכל כתו כות בממא לזבולון ושמשה

למשפחתם כול חס במ׳ מל׳ וסימנ׳ ופקודי בני גרשון באוריתא ובתרי׳ דראובן דיהושע וקדמ׳ ובצראה דמנשה וקדמ׳ דשמעון ובתר׳ דזבולון וקדמ׳

לאזנות תבור ונפיק מתמן לחקק ומערע
בזבולון מדרומא ובאשר מערע ממערבא
וביהודה ירדנא מדנח שמשא: ועָרי מבצר
הצדים צר וחמת רקת וכנרת: וקרוין כריכן
צדים צר וחמת רקת וכנרת: ואדמה והרמה
וחצור: ואדמה ורמתא וחצור: וקדש ואדרעי
ועין חצור: ויראון ומגדל אל חרם ובית ענת
ובית שמש ערים תשע עשרה וחצריהן:
ויראון ומגדל אל חרס ובית ענת ובית שמש
קרוין תשע עסרי ופצחיהון: זאת נחלת מטה
בני נפתלי למשפחתם הערים וחצריהן: דא
אחסנת שבטא דבני נפתלי לזרעיתהון קרויא
ופצחיהון: למטה בני דן למשפחתם
יצא הגורל השביעי: לשבטא דבני דן לזרעיתהון
נפק עדבא שביעאה: ויהי גבול נחלתם צרעה
ואשתאול ועיר שמש: והוה תחום אחסנתהון
צרעה ואשתאול וקרית שמש: ושעלבין
ואילון ויתלה: ואילון ותמנתה ועקרון: ואלתקה
וגבתון ובעלת: ויהד ובני ברק וגת רמון: ומי
הירקון והרקון עם הגבול מול יפו: ומי ירקון
ורקון עם תחומא דלקביל יפו: ויצא
גבול בני דן מהם ויעלו בני דן וילחמו עם לשם
וילכדו אותה ויכו אותה לפי חרב וירשו אותה
וישבו בה ויקראו ללשם דן כשם דן אביהם:
ונפק תחום בני דן מנהון וסליקו בני דן ואגיחו
קרבא עם לשם וכבשו יתה ומחו יתה לפתגם

דחרב ויריתו יתה ויתיבו בה וקרו ללשם דן כשום
דן אבוהון: זאת נחלת מטה בני דן למשפחתם
הערים האלה וחצריהן: דא אחסנת שבטא דבני
דן לזרעיתהון קרויא האלין ופצחיהון: ויכלו
לנחל את הארץ לגבולתיה ויתנו בני ישראל
נחלה ליהושע בן נון בתוכם: ושיציאו לאחסנא
ית ארעא לתחומהא ויהבו בני ישראל אחסנא
ליהושע בר נון ביניהון: על פי יהוה נתנו לו את
העיר אשר שאל את תמנת סרח בהר אפרים
ויבנה את העיר וישב בה: על מימרא דיי יהבו
ליה ית קרתא דשאיל ית תמנת סרח בטורא
דאפרים ובנא ית קרתא ויתיב בה: אלה הנחלת
אשר נחלו אלעזר הכהן ויהושע בן נון וראשי
האבות למטות בני ישראל בגורל בשלה לפני
יהוה פתח אהל מועד ויכלו מחלק את הארץ:
אלין אחסנתא דאחסינו אלעזר כהנא ויהושע
בר נון ורישי אבהתא לשבטיא דבני ישראל
בעדבא בשילו קדם יי בתרע משכן זמנא
ושיציאו מלפלגא ית ארעא:
וידבר יהוה אל יהושע לאמר: ומליל יי עם
יהושע למימר: דבר אל בני ישראל לאמר תנו
לכם את ערי המקלט אשר דברתי אליכם ביד
משה: מליל עם בני ישראל למימר הבו לכון
ית קרוי שיזבותא דמלילית עמכון ביד משה:
לנוס שמה רוצח מכה נפש בשגגה בבלי דעת
והיו לכם למקלט מגאל הדם: ולמערק לתמן

ואשר הלין ביהושע וכל כתוב כות׳ ב׳ במ׳ מל׳ ויבנה ג׳ וסימנ׳ את העיר האבנים ערים ו׳ ויבנה ערי ויכלו ג׳ וסימנ׳ לנחל מחלק בכול

קטולא דיקטול נפשא בשלו בלא מדעיה ויהון
לכון לשיזבא מגאיל דמא׃ ונס אל אחת מהערים
האלה ועמד פתח שער העיר ודבר באזני זקני
העיר ההיא את דבריו ואספו אתו העירה אליהם
ונתנו לו מקום וישב עמם׃ ויערוק לחדא מקרויא
האלין ויקום במעלנא דתרע קרתא וימליל
קדם סבי קרתא ההיא ית פתגמוהי ויכנשון יתיה
לקרתא לותהון ויתנון ליה אתר ויתיב עמהון׃
וכי ירדף גאל הדם אחריו ולא יסגרו את הרצח
בידו כי בבלי דעת הכה את רעהו ולא שנא הוא
לו מתמול שלשום׃ וארי ירדוף גאל דמא בתרוהי
[illegible] בלא מדעיה
מחא ית חבריה ולא סני הוא ליה מאתמלי ומדקמוהי׃
וישב בעיר ההיא עד עמדו לפני העדה למשפט
עד מות הכהן [illegible]
ישוב הרצח ובא אל עירו ואל ביתו אל העיר
אשר נס משם׃ ויתיב בקרתא ההיא עד דיקום
קדם כנשתא לדינא עד דימות כהנא רבא דיהי
ביומיא האנון בכין יתוב קטולא וייעול לקרתיה
ולביתיה לקרתא דערק מתמן׃ ויקדשו את קדש
בגליל בהר נפתלי ואת שכם בהר אפרים ואת קרית
ארבע היא חברון בהר יהודה׃ וזמינו ית קדש
בגלילא בטורא דבית נפתלי וית שכם בטורא
דבית אפרים וית קרית ארבע היא חברון בטורא
דבית יהודה׃ ומעבר לירדן יריחו מזרחה נתנו
את בצר במדבר במישר ממטה ראובן ואת

ראמת בגלעד ממטה גד ואת גולן בבשן
ממטה מנשה׃ ומעיבר לירדנא דיריחו מדנחא
יהבו ית בצר במדברא במישרא משבטא דראו׳
וית רמות בגלעד משבטא דגד וית גולן במתנן
משבטא דמנשה׃ אלה היו ערי המועדה לכל
בני ישראל ולגר הגר בתוכם לנוס שמה כל
מכה נפש בשגגה ולא ימות ביד גאל הדם עד
עמדו לפני העדה׃ אלין הואה קרויא דמזמנן
לכל בני ישראל ולגיוריא דיתגיירון ביניהון
למערק לתמן כל דיקטול נפשא בשלו ולא
ימות ביד גאיל דמא עד דיקום קדם כנשתא׃

ויגשו ראשי אבות הלוים אל אלעזר
הכהן ואל יהושע בן נון ואל ראשי אבות המטות
לבני ישראל׃ וקריבו רישי אבהת ליואי לות
אלעזר כהנא ולות יהושע בר נון ולות רישי
אבהת שבטיא לבני ישראל׃ וידברו אליהם
בשלה בארץ כנען לאמר יהוה צוה ביד
משה לתת לנו ערים לשבת ומגרשיהן לבהמתנו׃
ומלילו עמהון בשילו בארעא דכנען למימר
יי פקיד בידא דמשה למתן לנא קרוין למתב
ורוחיהון לבעירנא׃ ויתנו בני ישראל ללוים
מנחלתם אל פי יהוה את הערים האלה ואת
מגרשיהן׃ ויהבו בני ישראל לליואי מאחסנתהון
על מימרא דיי ית קרויא האלין וית רוחיהון׃
ויצא הגורל למשפחת הקהתי ויהי לבני
אהרן הכהן מן הלוים ממטה יהודה וממטה

ואל ביתו ג׳ וסימנה׳ ובא לא ירד וגם בדד יהוא ... עמדו ד׳ וסימנה׳ והין לכם וישב המועדה ויעמד המלך דדברי ימ׳ וג׳ בעמדו דיוסף ... ויהי לבני אהרן ג׳

השמעני וממטה בנימן בגורל ערים שלש
עשרה׃ ונפק עדבא לזרעית קהת והוה לבני
אהרן כהנא מן ליואי משבטא דיהודה ומשבטא
דשמעון ומשבטא דבנימין בעדבא קרוין
תלת עסרי׃ ולבני קהת הנותרים
ממשפחות מטה אפרים וממטה דן ומחצי
מטה מנשה בגורל ערים עשר׃ ולבני קהת
דאשתארו מזרעית שבטא דאפרים ומשבטא
דדן ומפלגות שבטא דמנשה בעדבא קרוין
עסרי׃ ולבני גרשון ממשפחות
מטה יששכר וממטה אשר וממטה נפתלי
ומחצי מטה מנשה בבשן בגורל ערים
שלש עשרה׃ ולבני גרשון מזרעית שבטא
דיששכר ומשבטא דאשר ומשבטא דנפתלי
ומפלגות שבטא דמנשה במתנן בעדבא קרוין
תלת עסרי׃ לבני מררי למשפחתם
ממטה ראובן וממטה גד וממטה זבולן
ערים שתים עשרה׃ ולבני מררי לזרעיתהון
משבטא דראובן ומשבטא דגד ומשבטא
דזבולון קרוין תרתא עסרי׃ ויתנו
בני ישראל ללוים את הערים האלה ואת
מגרשיהן כאשר צוה יהוה ביד משה בגורל׃
ויהבו בני ישראל לליואי ית קרויא האלין וית
רוחיהון כמא דפקיד יי׳ ביד משה בעדבא׃
ויתנו ממטה בני יהודה וממטה בני
שמעון את הערים האלה אשר יקרא אתהן

בשם׃ ויהבו משבטא דבני יהודה ומשבטא דבני
שמעון ית קרויא האלין דאתפרשו בשמהן׃ ויהי
לבני אהרן ממשפחת הקהתי מבני לוי כי להם
היה הגורל ראישנה׃ והוה לבני אהרן מזרעית
קהת מבני לוי ארי להון הוה עדבא קדמותא׃
ויתנו להם את קרית ארבע אבי הענק היא חברון
בהר יהודה ואת מגרשה סביבתיה׃ ויהבו להון
ית קרית ארבע אבוהון דגברא אה חברון בטורא
דבית יהודה וית רוחהא סחרנהא׃ ואת שדה
העיר ואת חצריה נתנו לכלב בן יפנה באחזתו׃
וית חקל קרתא וית פצחהא יהבו לכלב בר יפנה
באחסנתיה׃ ולבני אהרן הכהן נתנו
את עיר מקלט הרצח את חברון ואת מגרשה
ואת לבנה ואת מגרשה׃ ולבני אהרן כהנא יהבו
ית קרית שיזבות קטולא ית חברון וית רוחהא
וית לבנה וית רוחהא׃ ואת יתר ואת מגרשה ואת
אשתמע ואת מגרשיה׃ וית יתיר וית רוחהא
וית אשתמוע וית רוחהא׃ ואת חלן ואת מגרשה
ואת דבר ואת מגרשה׃ וית חולון וית רוחהא
וית דביר וית רוחהא׃ ואת עין ואת מגרשה ואת
יטה ואת מגרשה את בית שמש ואת מגרשה
ערים תשע מאת שני השבטים האלה׃ וית
עין וית רוחהא וית יוטה וית רוחהא ית בית
שמש וית רוחהא קרוין תשע מן תרין שבטא
האלין׃ וממטה בנימין את גבעון ואת
מגרשה את גבע ואת מגרשה׃ ומשבטא דבנימין

ואלף וידבר גם אבנר אמר ומלכים קנה נא ותקעו שופר מחלקות יהודה

ית גבעון וית רוחהא ית גבע וית רוחהא: את ענתות
ואת מגרשה ואת עלמון ואת מגרשה ערים
ארבע: ית ענתות וית רוחהא וית עלמון וית
רוחהא קרוין ארבע: כל ערי בני אהרן הכהנים
שלש עשרה ערים ומגרשיהן: כל קרוי בני אהרן
כהניא תלת עסרי קרוין ורוחיהון:
ולמשפחות בני קהת הלוים הנותרים מבני קהת
ויהי ערי גורלם ממטה אפרים: ולזרעית בני
קהת ליואי דאשתארו מבני קהת והואה קרוי
עדבהון משבטא דבית אפרים: ויתנו להם את
עיר מקלט הרצח את שכם ואת מגרשה בהר
אפרים ואת גזר ואת מגרשה: ויהבו להון ית
קרית שיזבות קטולא ית שכם וית רוחהא
בטורא דבית אפרים וית גזר וית רוחהא: ואת
קבצים ואת מגרשה ואת בית חורן ואת מגרשה
ערים ארבע: וית קבצים וית רוחהא וית בית
חורון וית רוחהא קרוין ארבע:
(ל׳ כת) וממטה דן את אלתקא ואת מגרשה את גבתון
(א) ואת מגרשה: ומשבטא דדן ית אלתקא וית
רוחהא ית גבתון וית רוחהא: את אילון ואת מגרשה
את גת רמון ואת מגרשה ערים ארבע: ית אילון
וית רוחהא ית גת רמון וית רוחהא קרוין ארבע:
וממחצית מטה מנשה את תענך
ואת מגרשה ואת גת רמון ואת מגרשה ערים
שתים: ומפלגות שבטא דמנשה ית תענך וית
רוחהא ית גת רמון וית רוחהא קרוין תרתין: כל

ערים עשר ומגרשיהן למשפחת בני קהת
הנותרים: כל קרויא עסר ורוחיהון לזרעית בני
קהת דאשתארו: ולבני גרשון ממשפחת
הלוים מחצי מטה מנשה את עיר מקלט הרצח
(גולן) את גולן בבשן ואת מגרשה ואת בעשתרה
(ק׳ צ׳) ואת מגרשה ערים שתים: ולבני גרשון מזרעית
(מלין כת) ליואי מפלגות שבטא דמנשה ית קרית שיזבות
(מוקדם וקרי) קטולא ית גולן במתנן וית רוחהא וית בעשתרה
(מאוחר) וית רוחהא קרוין תרתין: וממטה
יששכר את קשיון ואת מגרשה את דברת ואת
מגרשה: ומשבטא דיששכר ית קשיון וית
רוחהא ית דברת וית רוחהא: את ירמות ואת
מגרשה את עין גנים ואת מגרשה ערים
ארבע: ית ירמות וית רוחהא וית עין גנים וית
רוחהא קרוין ארבע: וממטה
(ל׳ ל׳) אשר את משאל ואת מגרשה את עבדון ואת
מגרשה: ומשבטא דאשר ית משאל וית
רוחהא ית עבדון וית רוחהא: את חלקת ואת
מגרשה ואת רחב ואת מגרשה ערים ארבע:
ית חלקת וית רוחהא וית רחוב וית רוחהא
(ג׳) קרוין ארבע: וממטה נפתלי
(בטוע׳) (בעני׳) את עיר מקלט הרצח את קדש בגליל ואת
מגרשה ואת חמת דאר ואת מגרשה ואת
קרתן ואת מגרשה ערים שלש: ומשבטא
דנפתלי ית קרית שיזבות קטולא ית קדש
בגלילא וית רוחהא וית חמת דור וית רוחהא

יא מלין כת מוקדם וקרי מאוחר וסימנ׳ הלוך בתרא דיהוש׳ גלון גלון והמישני ותתרנה והגזרי מוביליך נפוצת והציתוה ויקהלו בערבות הארונה

ויתקרתן ויתרוחהא קרוין תלת: כל ערי
הגרשני למשפחתם שלש עשרה עיר
ומגרשיהן: כל קרוי בני גרשון לזרעיתהון
תלת עסרי קרוין ורוחיהון:
ולמשפחת בני מררי הלוים הנותרים מאת
מטה זבולן את יקנעם ואת מגרשה את קרתה
ואת מגרשה: ולזרעית בני מררי ליואי
דאשתארו מן שבטא דזבולון ית יקנעם
וית רוחהא ית קרתה וית רוחהא: את דמנה
ואת מגרשה את נהלל ואת מגרשה ערים
ארבע: ית דמנה וית רוחהא ית נהלל וית
רוחהא קרוין ארבע: וממטה
גד את עיר מקלט הרצח את רמת בגלעד
ואת מגרשה ואת מחנים ואת מגרשה: ומשבטא
דגד ית קרית שיזבות קטולא ית רמות בגלעד
וית רוחהא וית מחנים וית רוחהא: את חשבון
ואת מגרשה את יעזר ואת מגרשה כל ערים
ארבע: ית חשבון וית רוחהא ית יעזר וית
רוחהא כל קרויא ארבע: כל הערים לבני מררי
למשפחתם הנותרים ממשפחות הלוים ויהי
גורלם ערים שתים עשרה: כל קרויא לבני
מררי לזרעיתהון דאשתארו מזרעית ליואי
והוה עדבהון קרוין תרתא עסרי: כל ערי
הלוים בתוך אחזת בני ישראל ערים ארבעים
ושמנה ומגרשיהן: כל קרוי ליואי בגו אחסנת
בני ישראל קרוין ארבעין ותמנא ורוחיהון:

תהיינה הערים האלה עיר עיר ומגרשיה
סביבתיה כן לכל הערים האלה: יהוין קרויא
האלין קרי קרי ורוחהא סחרנהא כן לכל קרויא
האלין: ויתן יהוה לישראל את כל
הארץ אשר נשבע לתת לאבותם וירשוה וישבו
בה: ויהב יי׳ לישראל ית כל ארעא דקיים למתן
לאבהתהון ואחסנוהא ויתיבו בה: וינח יהוה להם
מסביב ככל אשר נשבע לאבותם ולא עמד
איש בפניהם מכל איביהם את כל איביהם נתן
יהוה בידם: ואניח יי׳ להון מסחור סחור ככל
דקיים לאבהתהון ולא קם אנש קדמיהון מכל
בעלי דבביהון ית כל בעלי דבביהון מסר יי׳
בידהון: לא נפל דבר מכל הדבר הטוב אשר
דבר יהוה אל בית ישראל הכל בא: לא בטיל
פתגמא מכל פתגמוהי תקנא דמליל יי׳ על
בית ישראל כלהון אתקימו: 22 אז יקרא
יהושע לראובני ולגדי ולחצי מטה מנשה: בכין
קרא יהושע לשיבט ראובן ולשיבט גד ולפלגות
שבטא דמנשה: ויאמר אלהם אתם שמרתם
את כל אשר צוה אתכם משה עבד יהוה ותשמעו
בקולי לכל אשר צויתי אתכם: ואמר להון אתון
נטרתון ית כל דפקיד יתכון משה עבדא דיי׳
וקבילתון למימרי לכל דפקידית יתכון: לא
עזבתם את אחיכם זה ימים רבים עד היום הזה
ושמרתם את משמרת מצות יהוה אלהיכם:
לא שבקתון ית אחיכון דנן יומין סגיאין עד יומא

וינח ג׳ וסימנה׳ בכל גבול ביום השביעי מסביב ויאמר ליהודה וישמרון כל יהודה ותשקטו — מצות׳ ג׳ וסימנה׳ עזבתם נסכלת ברה

24

וללכת ד׳ וסימנ׳ כי תשמר את יי׳ האמרת רק שמרו מאד וארח לחברה ··· בכסף טו׳ רפי וסימנ׳ מלא בנכסים רבים כי קנו וחב ואבנה בו מצבח

הדין ונטרתון ית מטרת תפקידת מימרא דיי
אלהכון׃ ועתה הניח יהוה אלהיכם לאחיכם כאשר
דבר להם ועתה פנו ולכו לכם לאהליכם אל ארץ
אחזתכם אשר נתן לכם משה עבד יהוה בעבר
הירדן׃ וכען אנח יי אלהכון לאחיכון כמא
דמליל להון וכען אתפנו ואיזילו לכון לקרויכון
לארע אחסנתכון דיהב לכון משה עבדא דיי בעברא
דירדנא׃ רק שמרו מאד לעשות את המצוה ואת
התורה אשר צוה אתכם משה עבד יהוה לאהבה
את יהוה אלהיכם וללכת בכל דרכיו ולשמר
מצותיו ולדבקה בו ולעבדו בכל לבבכם ובכל
נפשכם׃ לחוד אסתמרו לחדא למעבד ית תפקידתא
וית אוריתא דפקיד יתכון משה עבדא דיי למרחם
ית יי אלהכון ולמהך בכל אורחן דתקנן קדמוהי
ולמטר פקודוהי ולאתקרבא לדחלתיה ולמפלח
קדמוהי בכל לבכון ובכל נפשכון׃ ויברכם
יהושע וישלחם וילכו אל אהליהם׃ ובריכנון
יהושע ושלחנון ואזלו לקרויהון׃

ולחצי שבט המנשה נתן משה בבשן
ולחציו נתן יהושע עם אחיהם מעבר הירדן בעבר ק׳
ימה וגם כי שלחם יהושע אל אהליהם ויברכם׃
ולפלגות שבטא דמנשה יהב משה במתנן
ולפלגהון יהב יהושע עם אחיהון בעברא
דירדנא למערבא ואף ארי שלחנון יהושע
לקרויהון ובריכנון׃ ויאמר אליהם לאמר
בנכסים רבים שובו אל אהליכם ובמקנה רב

טו׳ רפי מאד בכסף ובזהב ובנחשת ובברזל ובשלמות
הרבה מאד חלקו שלל איביכם עם אחיכם׃
ואמר להון למימר בנכסין סגיאין תובו
לקרויכון ובבעירא סגי לחדא בכספא ובדהבא
ובנחשא ובברזלא ובלבושין סגי לחדא פליגו
בזת בעלי דבביכון עם אחיכון׃

וישבו וילכו בני ראובן ובני גד וחצי שבט
המנשה מאת בני ישראל משלה אשר בארץ
כנען ללכת אל ארץ הגלעד אל ארץ אחזתם
אשר נאחזו בה על פי יהוה ביד משה׃ ותבו ד׳ בל״ע
ואזלו בני ראובן ובני גד ופלגות שבטא דמנשה
מלות בני ישראל משילו דבארעא דכנען למיזל
לארע גלעד לארע אחסנתהון דאחסינו בה
על מימרא דיי בידא דמשה׃ ויבאו אל גלילות
הירדן אשר בארץ כנען ויבנו בני ראובן ובני
גד וחצי שבט המנשה שם מזבח על הירדן
מזבח גדול למראה׃ ואתו לגלילי ירדנא דבארעא ב׳
דכנען ובנו בני ראובן ובני גד ופלגות שבטא
דמנשה תמן מדבחא על ירדנא מדבח רב
למחזי׃ וישמעו בני ישראל לאמר הנה בנו בני
ראובן ובני גד וחצי שבט המנשה את המזבח
אל מול ארץ כנען אל גלילות הירדן אל עבר
בני ישראל׃ ושמעו בני ישראל למימר הא
בנו בני ראובן ובני גד ופלגות שבטא דמנשה
ית מדבחא לקביל ארעא דכנען בגלילי ירדנא
דלעיבר בני ישראל׃ וישמעו בני ישראל ויקהלו

את כרמך אשר מאין צרפתיך תגאלו יפהו תרשיש אחרתך וקסמו ויוציאם מימינו וכל הנשאר ולאלה מעדים ··· למראה ב׳ וסימ׳ נחמד למראה גדול למראה

6

כל עדת בני ישראל שלה לעלות עליהם לצבא׃
ושמעו בני ישראל ואתכנשו כל כנשתא דבני
ישראל לשילו למסק עליהון לחילא׃
וישלחו בני ישראל אל בני ראובן
ואל בני גד ואל חצי שבט מנשה אל ארץ הגלעד
את פינחס בן אלעזר הכהן׃ ושלחו בני ישראל
לות בני ראובן ולות בני גד ולפלגות שבטא
דמנשה לארע גלעד ית פינחס בר אלעזר
כהנא׃ ועשרה נשאים עמו נשיא אחד נשיא
אחד לבית אב לכל מטות ישראל ואיש ראש
בית אבותם המה לאלפי ישראל׃ ועסרא
רברבין עמיה רבא חד רבא חד לבית אבא לכל
שבטיא דישראל וגבר ריש בית אבהתהון
אנין לאלפיא דישראל׃ ויבאו אל בני ראובן
ואל בני גד ואל חצי שבט מנשה אל ארץ
הגלעד וידברו אתם לאמר׃ ואתו לות בני ראובן
ולות בני גד ולפלגות שבטא דמנשה לארע
גלעד ומלילו עמהון למימר׃ כה אמרו כל
עדת יהוה מה המעל הזה אשר מעלתם באלהי
ישראל לשוב היום מאחרי יהוה בבנותכם לכם
מזבח למרדכם היום ביהוה׃ כדין אמרו כל
כנשתא דיי מא שקרא הדין דשקרתון במימר
אלהא דישראל למתב יומא דין מבתר פלחנא
דיי במבניכון לכון מדבחא למרדכון יומא
דין במימרא דיי׃ המעט לנו את עון פעור
אשר לא הטהרנו ממנו עד היום הזה ויהי הנגף
בעדת יהוה׃ הזעיר לנא חובא דפעור דלא אדכינא
מניה עד יומא הדין והות מחתא בכנשתא דיי׃
ואתם תשבו היום מאחרי יהוה והיה אתם תמרדו
היום ביהוה ומחר אל כל עדת ישראל יקצף׃
ואתון תתובון יומא דין מבתר פלחנא דיי ויהי
אתון תמרדון יומא דין במימרא דיי ומחר על
כל כנשתא דישראל יהי רגזא׃ ואך אם טמאה
ארץ אחזתכם עברו לכם אל ארץ אחזת יהוה
אשר שכן שם משכן יהוה והאחזו בתוכנו
וביהוה אל תמרדו ואתנו אל תמרדו בבנתכם
לכם מזבח מבלעדי מזבח יהוה אלהינו׃ ובר
אם מסאבא ארע אחסנתכון ... לארע
אחסנת עמא דיי דשרא תמן משכנא דיי
ואחסינו בינגא ובמימרא דיי לא תמרדון
ובנא לא תמרדון במבניכון לכון מדבחא בר
ממדבחא דיי אלהנא׃ הלא עכן בן זרח מעל
מעל בחרם ועל כל עדת ישראל היה קצף והוא
איש אחד לא גוע בעונו׃ הלא עכן בר זרח
שקרא שקר בחרמא ועל כל כנשתא דישראל
הוה רגזא והוא גברא חד לא מית בחוביה׃
ויענו בני ראובן ובני גד וחצי שבט
המנשה וידברו את ראשי אלפי ישראל׃
ואתיבו בני ראובן ובני גד ופלגות שבטא דמנשה
ומלילו עם רישי אלפיא דישראל׃ אל אלהים
יהוה אל אלהים יהוה הוא ידע וישראל הוא
ידע אם במרד ואם במעל ביהוה אל תושיענו

היום הזה אל אלהים יי אל אלהים יי קדמוהי גלי
וישראל לסופא יידע אם במרד ואם בשקרא
שקר במימרא דיי לא תפרקננא יומא הדין:
לבנות לנו מזבח לשוב מאחרי יהוה ואם להעלות
עליו עולה ומנחה ואם לעשות עליו זבחי שלמים
יהוה הוא יבקש: למבני לנא מדבחא למתב מבתר
פולחנא דיי ואם לאסקא עלוהי עלותא ומנחתא
ואם למעבד עלוהי נכסת קודשין קדם יי הוא
יתבע: ואם לא מדאגה מדבר עשינו את זאת
לאמר מחר יאמרו בניכם לבנינו לאמר מה לכם
וליהוה אלהי ישראל: ואם לא מיצפא מפתגם
עבדנא ית דא למימר מחר יימרון בניכון
לבננא למימר לית לכון חולק במימרא דיי
אלהא דישראל: וגבול נתן יהוה בינינו וביניכם
בני ראובן ובני גד את הירדן אין לכם חלק
ביהוה והשביתו בניכם את בנינו לבלתי ירא
את יהוה: ותחומא יהב יי בינגא וביניכון בני
ראובן ובני גד ית ירדנא לית לכון חולק במימרא
דיי ויבטלון בניכון ית בננא בדיל דלא למדחל
מן קדם יי: ונאמר נעשה נא לנו לבנות את
המזבח לא לעולה ולא לזבח: ואמרנא נעביד
כען לנא למבני ית מדבחא לא לעלתא ולא
לנכסת קודשיא: כי עד הוא בינינו וביניכם ובין
דרתינו אחרינו לעבד את עבדת יהוה לפניו
בעלותינו ובזבחינו ובשלמינו ולא יאמרו
בניכם מחר לבנינו לאמר אין לכם חלק ביהוה:

ארי סהיד הוא בינגא וביניכון ובין דרנא בתרנא
למפלח ית פולחנא דיי קדמוהי בעלותנא ובנכסתנא
ובנכסת קודשנא ולא יימרון בניכון מחר לבננא
למימר לית לכון חולק במימרא דיי: ונאמר
והיה כי יאמרו אלינו ואל דרתינו מחר ואמרנו
ראו את תבנית מזבח יהוה אשר עשו אבותינו
לא לעולה ולא לזבח כי עד הוא בינינו וביניכם:
ואמרנא ויהי ארי יימרון לנא ולדרנא מחר
ונימר חזו ית דמות מדבחא דיי דעבדו אבהתנא
לא לעלתא ולא לנכסת קודשיא ארי סהיד הוא
בינגא וביניכון: חלילה לנו ממנו למרד ביהוה
ולשוב היום מאחרי יהוה לבנות מזבח לעולה
למנחה ולזבח מלבד מזבח יהוה אלהינו אשר
לפני משכנו: חס לנא למחטי קדמוהי למרד
במימרא דיי ולמתב יומא דין מבתר פולחנא
דיי למבני מדבחא לעלתא למנחתא ולנכסת
קודשיא בר ממדבחא דיי אלהנא דקדם משכניה:
וישמע פינחס הכהן ונשיאי העדה
וראשי אלפי ישראל אשר אתו את הדברים
אשר דברו בני ראובן ובני גד ובני מנשה וייטב
בעיניהם: ושמע פינחס כהנא ורברבי כנשתא
ורישי אלפיא דישראל דעמיה ית פתגמיא
דמלילו בני ראובן ובני גד ובני מנשה ושפר
בעיניהון: ויאמר פינחס בן אלעזר הכהן אל
בני ראובן ואל בני גד ואל בני מנשה היום
ידענו כי בתוכנו יהוה אשר לא מעלתם

ולעשות ט̇ו וסימ׳ השמר ונתנך וחזקתם מלחמתו בישראל העבודה הכל ככל התורה לשמוח בקשתי הכין ולשלח מחזיקים תועה יהדפם לחוד לית כות׳

כי יהוה המעל הזה אז הצלתם את בני ישראל
מיד יהוה: ואמר פינחס בר אלעזר כהנא ולבני
ראובן ולבני גד ולבני מנשה יומא דין ידענא
ארי בינגא שריא שכינתא דיי׳ דלא שקרתון
במימרא דיי׳ שקרא הדין בכן שיזיבתון
ית בני ישראל מיד מימרא דיי׳: וישב פינחס
בן אלעזר הכהן והנשיאים מאת בני ראובן
ומאת בני גד מארץ הגלעד אל ארץ כנען
אל בני ישראל וישבו אותם דבר: ותב פינחס
בר אלעזר כהנא ורברביא מלות בני ראובן ומלות
בני גד מארע גלעד לארעא דכנען לות בני
ישראל ואתיבו יתהון פתגמא: וייטב הדבר
בעיני בני ישראל ויברכו אלהים בני ישראל
ולא אמרו לעלות עליהם לצבא לשחת את
הארץ אשר בני ראובן ובני גד ישבים בה:
ושפר פתגמא בעיני בני ישראל ואודיאו
קדם יי׳ בני ישראל ולא אמרו למסק עליהון
לחילא לחבלא ית ארעא דבני ראובן ובני גד
יתבין בה: ויקראו בני ראובן ובני גד למזבח כי
עד הוא בינתינו כי יהוה הוא האלהים: וקרו
בני ראובן ובני גד למדבחא ארי סהיד הוא
בננא ארי יי׳ הוא אלהים: ויהי מימים רבים
אחרי אשר הניח יהוה לישראל מכל איביהם
מסביב ויהושע זקן בא בימים: והוה לזמן
יומין סגיאין בתר דאניח יי׳ לישראל מכל בעלי
דבביהון מסחור סחור ויהושע סיב על ביומין:

והנשיאים ב̇ וסימנ׳ הביאו וישב פינחס קדמאה חס בתרא׳ מל׳

ויקרא יהושע לכל ישראל לזקניו ולראשיו ולשפטיו
ולשטריו ויאמר אליהם אני זקנתי באתי בימים:
וקרא יהושע לכל ישראל לסביהי ולרישיהי ולדיינוהי
ולסרכוהי ואמר להון אנא סבית עלית ביומיא:
ואתם ראיתם את כל אשר עשה יהוה אלהיכם
לכל הגוים האלה מפניכם כי יהוה אלהיכם הוא
הנלחם לכם: ואתון חזיתון ית כל דעבד יי׳ אלהכון
לכל עממיא האלין מן קדמיכון ארי יי׳ אלהכון
מימריה מגיח לכון: ראו הפלתי לכם את הגוים
הנשארים האלה בנחלה לשבטיכם מן הירדן
וכל הגוים אשר הכרתי והים הגדול מבוא השמש:
חזו דפליגית לכון ית [illegible] האלין
באחסנא לשבטיכון מן ירדנא וכל עממיא
דשיציתי וימא רבא מעלני שמשא: ויהוה
אלהיכם הוא יהדפם מפניכם והוריש אתם
מלפניכם וירשתם את ארצם כאשר דבר יהוה
אלהיכם לכם: ויי׳ אלהכון הוא יתרכנון מן
קדמיכון ויתריך יתהון מן קדמיכון ותירתון
ית ארעהון כמא דמליל יי׳ אלהכון לכון:
וחזקתם מאד לשמר ולעשות את כל הכתוב
בספר תורת משה לבלתי סור ממנו ימין
ושמאול: ותתקפון לחדא למטר למעבד ית
כל דכתיב בספר אוריתא דמשה בדיל דלא
למסטי מנה לימינא ולסמאלא: לבלתי בוא
בגוים האלה הנשארים האלה אתכם ובשם
אלהיהם לא תזכירו ולא תשביעו ולא תעבדום

ולא אמרו ד׳ וסימנ׳ וייטב איה העברים נירא נא

26

ולא תשתחוו להם׃ ובדיל דלא תתערבא בעממיא
האלין דאשתארו האלין עמכון ובשום טעותהון
לא תדכרון ולא תקיימון ולא תפלחונון ולא
תסגדון להון׃ כי אם ביהוה אלהיכם תדבקו כאשר
עשיתם עד היום הזה׃ אלהין בדחלתא דיי
אלהכון תדבקון כמא דעבדתון עד יומא הדין׃
ויורש יהוה מפניכם גוים גדולים ועצומים
ואתם לא עמד איש בפניכם עד היום הזה׃
ותריך יי מן קדמיכון עממין רברבין ותקיפין
ואתון לא קם אנש קדמיכון עד יומא הדין׃
איש אחד מכם ירדף אלף כי יהוה אלהיכם הוא
הנלחם לכם כאשר דבר לכם׃ גברא חד מנכון
ירדוף אלפא ארי יי אלהכון מימריה מגיח
לכון כמא דמליל לכון׃ ונשמרתם מאד
לנפשתיכם לאהבה את יהוה אלהיכם׃ ותסתמרון
לחדא לנפשתכון למרחם ית יי אלהכון׃ כי
אם שוב תשובו ודבקתם ביתר הגוים האלה
הנשארים האלה אתכם והתחתנתם בהם
ובאתם בהם והם בכם׃ ארי אם מתב תתובון
ותדבקון בשאר עממיא האלין דאשתארו
האלין עמכון ותתחתנון בהון ותתערבון בהון
ואנון יתערבון בכון׃ ידוע תדעו כי לא יוסף
יהוה אלהיכם להוריש את הגוים האלה
מלפניכם והיו לכם לפח ולמוקש ולשטט
בצדיכם ולצננים בעיניכם עד אבדכם מעל
האדמה הטובה הזאת אשר נתן לכם יהוה

אלהיכם׃ מדע תדעון ארי לא יוסף מימרא
דיי אלהכון לתרכא ית עממיא האלין מן
קדמיכון ויהון לכון לתבר ולתקלא ולסיען
נטלן זין לקבלכון ולמשרין מקפניכון עד
דתיבדון מעל ארעא טבתא הדא דיהב לכון
יי אלהכון׃ והנה אנכי הולך היום בדרך כל
הארץ וידעתם בכל לבבכם ובכל נפשכם כי
לא נפל דבר אחד מכל הדברים הטובים אשר
דבר יהוה אלהיכם עליכם הכל באו לכם לא
נפל ממנו דבר אחד׃ והא אנא אזיל יומא דין
באורח כל ארעא ותדעון בכל לבכון ובכל
נפשכון ארי לא בטיל פתגמא חד מכל פתגמיא
תקניא דמליל יי אלהכון עליכון כלהון אתקימו
לכון לא בטיל מנהון פתגמא חד׃ והיה כאשר
בא עליכם כל הדבר הטוב אשר דבר יהוה
אלהיכם אליכם כן יביא יהוה עליכם את כל
הדבר הרע עד השמידו אותכם מעל האדמה
הטובה הזאת אשר נתן לכם יהוה אלהיכם׃
ויהי כמא דאתקימו עליכון כל פתגמיא תקניא
דמליל יי אלהכון עליכון כן ייתי יי עליכון
ית כל פתגמיא בישיא עד דישיצי יתכון מעל
ארעא טבתא הדא דיהב לכון יי אלהכון׃
בעברכם את ברית יהוה אלהיכם אשר צוה
אתכם והלכתם ועבדתם אלהים אחרים
והשתחויתם להם וחרה אף יהוה בכם ואבדתם
מהרה מעל הארץ הטובה אשר נתן לכם׃

והנה אנכי ה׳ וסימנ׳ והנה אנכי עמך הולך היום בקצה המחנה וירדתי לפני ממציות ׃ ולצננים ב׳ וסימ׳ אוריתה ולצננים כת יהוש ולצננים

במעברכון על קימא דיי אלהכון דפקיד
יתכון ותהכון ותפלחון לטעות עממיא
ותסגדון להון ויתקף רוגזא דיי בכון ותיבדון
בפריע מעל ארעא טבתא דיהב לכון:
ויאסף יהושע את כל שבטי
ישראל שכמה ויקרא לזקני ישראל ולראשיו
ולשפטיו ולשטריו ויתיצבו לפני האלהים:
וכנש יהושע ית כל שבטיא דישראל לשכם
וקרא לסבי ישראל ולרישיהי ולדינוהי
ולסרכוהי ואתעתדו קדם יי ויאמר יהושע
אל כל העם כה אמר יהוה אלהי ישראל
בעבר הנהר ישבו אבותיכם מעולם תרח אבי
אברהם ואבי נחור ויעבדו אלהים אחרים:
ואמר יהושע לכל עמא כדנן אמר יי אלהא
דישראל בעיבר פרת יתיבו אבהתכון מעלמא
תרח אבוהי דאברהם ואבוהי דנחור ופלחו
לטעות עממיא: ואקח את אביכם את אברהם
מעבר הנהר ואולך אתו בכל ארץ כנען וארב
את זרעו ואתן לו את יצחק: ודברית ית אבוכון
ית אברהם מעיבר פרת ודברית יתיה בכל
ארעא דכנען ואסגיתי ית בנוהי ויהבית
ליה ית יצחק: ואתן ליצחק את יעקב ואת
עשו ואתן לעשו את הר שעיר לרשת אותו
ויעקב ובניו ירדו מצרים: ויהבית ליצחק ית
יעקב וית עשו ויהבית לעשו ית טורא
דשעיר למירת יתיה ויעקב ובנוהי נחתו
למצרים: ואשלח את משה ואת אהרן ואגף את
מצרים כאשר עשיתי בקרבו ואחר הוצאתי
אתכם: ושלחית ית משה וית אהרן ומחיתי ית
מצראי כמא דעבדית ביניהון ובתר כן אפיקית
יתכון: ואוציא את אבותיכם ממצרים ותבאו
הימה וירדפו מצרים אחרי אבותיכם ברכב
ובפרשים ים סוף: ואפיקית ית אבהתכון
ממצרים ואתיתון לימא ורדפו מצראי בתר
אבהתכון ברתכין ובפרשין לימא דסוף:
ויצעקו אל יהוה וישם מאפל ביניכם ובין
המצרים ויבא עליו את הים ויכסהו ותראינה
עיניכם את אשר עשיתי במצרים ותשבו
במדבר ימים רבים: וצעיקו קדם יי ושוי
קבלא ביניכון ובין מצראי ואיתי עליהון ית
ימא וחפנון וחזאה עיניכון ית דעבדית במצרים
ויתבתון במדברא יומין סגיאין: ואביאה אתכם
אל ארץ האמרי היושב בעבר הירדן וילחמו
אתכם ואתן אותם בידכם ותירשו את ארצם
ואשמידם מפניכם: ואעילית יתכון לארע
אמוראה דיתיב בעברא דירדנא ואגיחו קרבא
עמכון ומסרית יתהון בידכון וירתתון ית
ארעהון ושיציתנון מן קדמיכון: ויקם בלק
בן צפור מלך מואב וילחם בישראל וישלח
ויקרא לבלעם בן בעור לקלל אתכם: וקם בלק
בר צפור מלכא דמואב ואגיח קרבא בישראל
ושלח וקרא לבלעם בר בעור למלט יתכון:

ואביא ק׳

וארבה ק׳

שבטים וזקנים לשטרים ג׳ וסימ׳ ותתן לך ויקרא ויאסף יהושע ... ויצעקו ז׳ וסימ׳ שטרי נקע מאפל רכב דסיסרא יצילם קדמ׳ יוציאם ויפנו יהודה ואת עשו ג׳ וס׳ שנ׳

ולא אביתי לשמע לבלעם ויברך ברוך אתכם
ואצל אתכם מידו: ולא אביתי לקבלא מן בלעם
ובריך ברכא יתכון ושיזיבית יתכון מן ידיה:
ותעברו את הירדן ותבאו אל יריחו וילחמו בכם
בעלי יריחו האמרי והפרזי והכנעני והחתי
והגרגשי החוי והיבוסי ואתן אותם בידכם:
ועברתון ית ירדנא ואתיתון ליריחו ואגיחו קרבא
בכון יתבי יריחו אמוראי ופרזאי וכנענאי וחתאי
וגרגשאי חואי ויבוסאי ומסרית יתהון בידכון:
ואשלח לפניכם את הצרעה ותגרש אותם
מפניכם שני מלכי האמרי לא בחרבך ולא
בקשתך: ושלחית קדמיכון ית ערעיתא ותריכת
יתהון מן קדמיכון תרין מלכי אמוראה לא
בסיפך ולא בקשתך: ואתן לכם ארץ אשר לא
יגעת בה וערים אשר לא בניתם ותשבו בהם
כרמים וזיתים אשר לא נטעתם אתם אכלים:
ויהבית לכון ארעא דלא עמלתון בה וקרוין
דלא בניתון ויתיבתון בהון כרמין וזיתין דלא
נצבתון אתון אכלין: ועתה יראו את יהוה ועבדו
אתו בתמים ובאמת והסירו את אלהים אשר
עבדו אבותיכם בעבר הנהר ובמצרים ועבדו
את יהוה: וכען דחלו מן קדם יוי ופלחו קדמוהי
בשלמותא ובקשטא ואעדו ית טעוותא דפלחו
אבהתכון בעיבר פרת ובמצרים ופלחו קדם
יוי: ואם רע בעיניכם לעבד את יהוה בחרו לכם
היום את מי תעבדון אם את אלהים אשר עבדו

אבותיכם אשר בעבר הנהר ואם את אלהי
האמרי אשר אתם ישבים בארצם ואנכי
וביתי נעבד את יהוה: ואם ביש בעיניכון
למפלח קדם יוי בחרו לכון יומא דין קדם
מן תפלחון אם ית טעותא דפלחו אבהתכון
דמעיבר פרת ואם ית טעוות אמוראי דאתון
יתבין בארעהון ברם אנא ואנש ביתי נפלח
קדם יוי: ויען העם ויאמר
חלילה לנו מעזב את יהוה לעבד אלהים
אחרים: ואתיב עמא ואמר חס לנא מלמשבק
ית פלחנא דיוי למפלח לטעוות עממיא: כי
יהוה אלהינו הוא המעלה אתנו ואת אבותינו
מארץ מצרים מבית עבדים ואשר עשה
לעינינו את האתות הגדלות האלה וישמרנו
בכל הדרך אשר הלכנו בה ובכל העמים
אשר עברנו בקרבם: ארי יוי אלהנא הוא אסיק
יתנא וית אבהתנא מארעא דמצרים מבית
עבדותא ודעבד לעינגא ית אתיא רברבתא
האלין ונטרנא בכל אורחא דהליכנא בה ובכל
עממיא דעברנא ביניהון: ויגרש יהוה את
כל העמים ואת האמרי ישב הארץ מפנינו
גם אנחנו נעבד את יהוה כי הוא אלהינו: ותריך
יוי ית כל עממיא וית אמוראה יתיב ארעא
מן קדמנא אף אנחנא נפלח קדם יוי ארי הוא
אלהנא: ויאמר יהושע אל העם לא תוכלו
לעבד את יהוה כי אלהים קדשים הוא אל

החוי והיבוסי ד וסימנ׳ כי ילך מלאכי ושלחתי לפניך החרש ויהי כשמע בהר ותעברו כל העם הנותר ... ואת האמרי ד וסימ׳ ... ואת הכנעני

קנוא הוא לא ישא לפשעכם ולחטאותיכם׃
ואמר יהושע לעמא לא תיכלון למפלח קדם
יי ארי אלהא קדישא הוא אל קנא הוא מן קדם
דין דקשוט לא ישבוק לחוביכון ולחטאיכון׃
כי תעזבו את יהוה ועבדתם אלהי נכר ושב
והרע לכם וכלה אתכם אחרי אשר היטיב
לכם׃ ארי תשבקון ית פולחנא דיי ותפלחון
טעות עממיא ויתוב ויבאיש לכון וישיצי
יתכון בתר דאוטיב לכון׃ ויאמר העם אל
יהושע לא כי את יהוה נעבד׃ ואמר עמא
ליהושע לא אלהין קדם יי נפלח׃ ויאמר
יהושע אל העם עדים אתם בכם כי אתם
בחרתם לכם את יהוה לעבד אתו ויאמרו
עדים׃ ואמר יהושע לעמא סהדין אתון
בנפשתכון ארי אתון בחרתון לכון ית פולחנא
דיי למפלח קדמוהי ואמרו סהדין׃ ועתה
הסירו את אלהי הנכר אשר בקרבכם והטו את
לבבכם אל יהוה אלהי ישראל׃ וכען אעדו ית
טעות עממיא דביניכון ואפנו ית לבכון לפולחנא
דיי אלהא דישראל׃ ויאמרו העם אל יהושע
את יהוה אלהינו נעבד ובקולו נשמע׃ ואמרו
עמא ליהושע ית יי אלהנא נפלח ולמימריה
נקביל׃ ויכרת יהושע ברית לעם ביום ההוא
וישם לו חק ומשפט בשכם׃ וגזר יהושע קים
לעמא ביומא ההוא ושוי ליה קים ודין בשכם׃
ויכתב יהושע את הדברים האלה בספר תורת

אלהים ויקח אבן גדולה ויקימה שם תחת האלה
אשר במקדש יהוה׃ וכתב יהושע ית פתגמיא
האלין ואצנעינון בספר אוריתא דיי ונסיב אבנא
רבתא ואקימה תמן תחות אלתא דבבית מקדשא
דיי׃ ויאמר יהושע אל כל העם
הנה האבן הזאת תהיה בנו לעדה כי היא שמעה
אמרי יהוה אשר דבר עמנו והיתה בכם לעדה
פן תכחשון באלהיכם׃ ואמר יהושע לכל
עמא הא אבנא הדא לנא כתרין לוחי אבן
קימא ארי יתה עבדנא לסהדו ארי פתגמיא
דכתיבין עלה מעין כל פתגמיא דיי דמליל
עמנא ותהי לכון דכרן לסהדו דילמא תכדבון
קדם אלהכון׃ וישלח יהושע את העם איש
לנחלתו׃ ושלח יהושע ית עמא גבר לאחסנתיה׃
ויהי אחרי הדברים האלה וימת
יהושע בן נון עבד יהוה בן מאה ועשר שנים׃
והוה בתר פתגמיא האלין ומית יהושע בר
נון עבדא דיי בר מאה ועסר שנין׃ ויקברו
אתו בגבול נחלתו בתמנת סרח אשר בהר אפרים
מצפון להר געש׃ וקברו יתיה בתחום אחסנתיה
בתמנת סרח דבטורא דבית אפרים מצפונא
לטור געש׃ ויעבד ישראל את יהוה כל ימי
יהושע וכל ימי הזקנים אשר האריכו ימים
אחרי יהושע ואשר ידעו את כל מעשה
יהוה אשר עשה לישראל׃ ופלחו ישראל
קדם יי כל יומי יהושע וכל יומי סביא

קנוא ד׳ מל׳ בלישנ׳ וסימנ׳ — לא ישא מנעו הסתירו הזכרתם ׳ — לעדה ג׳ ואנון בשהדותא וסימנ׳ בעבור הנה האבן דיהוש׳ ב׳ בן ׳ — ויהי אחרי הדברים האלה ג׳

במאה ה וסימנה קשיטה וחב דיהושע ערלות פלשתים וחברון משכר מישראל ויבוס יא וסימנה וירד ויבוס וילכדה דרצה ויתנס עי צ בו ויעל ואביטלך ויתן יי ואיש

דאוריכו יומין בתר יהושע ודידעו ית כל
עובדא דיי דעבד לישראל ואת עצמות יוסף
אשר העלו בני ישראל ממצרים קברו בשכם
בחלקת השדה אשר קנה יעקב מאת בני חמור
אבי שכם במאה קשיטה ויהיו לבני יוסף
לנחלה ויתגרמי יוסף דאסיקו בני ישראל
ממצרים קברו בשכם באחסנת חקלא דזבן
יעקב מן בני חמור אבוהי דשכם במאה חורפן
והוו לבני יוסף לאחסנא ואלעזר בן אהרן
מת ויקברו אתו בגבעת פינחס בנו אשר נתן
לו בהר אפרים ואלעזר בר אהרן מית וקברו יתיה
בגבעתא דפנחס בריה דאתיהיבת ליה בטורא דבית
אפרים׃

סכום הפסוקים שלספר שש מאות וחמשים וששה סימן נוס

ויהי אחרי מות יהושע וישאלו בני ישראל
ביהוה לאמר מי יעלה לנו אל הכנעני בתחלה
להלחם בו והוה בתר דמית יהושע ושאילו בני
ישראל במימרא דיי למימר מן יסק לנא לות
כנענאה בקדמיתא לאגחא קרבא ביה ויאמר
יהוה יהודה יעלה הנה נתתי את הארץ בידו׃
ואמר יי יהודה יסק הא מסרית ית ארעא
בידיה ויאמר יהודה לשמעון אחיו עלה אתי
בגרלי ונלחמה בכנעני והלכתי גם אני אתך וחס
בגורלך וילך אתו שמעון ואמר יהודה לשמעון
אחוהי סק עמי בעדבי ונגיח קרבא בכנענאה

ואהך אף אנא עמך בעדבך ואזל עמיה שמעון
ויעל יהודה ויתן יהוה את הכנעני והפרזי בידם
ויכום בבזק עשרת אלפים איש וסליקו דבית
יהודה ומסר יי ית כנענאי ופרזאי בידהון
ומחינון בבזק עסרא אלפין גברא וימצאו את
אדני בזק בבזק וילחמו בו ויכו את הכנעני ואת
הפרזי ואשכחו ית אדני בזק בבזק ואגיחו
קרבא ביה ומחו ית כנענאי וית פרזאי וינס
אדני בזק וירדפו אחריו ויאחזו אותו ויקצצו
את בהנות ידיו ורגליו ואפך אדני בזק ורדפו
בתרוהי ואחדו יתיה וקציצו ית קרצולי ידוהי
ורגלוהי ויאמר אדני בזק שבעים מלכים
בהנות ידיהם ורגליהם מקצצים היו מלקטים
תחת שלחני כאשר עשיתי כן שלם לי
אלהים ויביאהו ירושלם וימת שם׃ ואמר
אדני בזק שבעין מלכין קרצולי ידיהון ודסמ
ורגליהון מקצצין הוו מלקטין לחמא תחות
פתורי כמא דעבדית כן שלים לי יי ואיתיוהי
לירושלם ומית תמן׃ וילחמו
בני יהודה בירושלם וילכדו אותה ויכוה לפי
חרב ואת העיר שלחו באש ואגיחו קרבא בני ודגש
יהודה בירושלם וכבשו יתה ומחוהא לפתגם
דחרב וית קרתא אוקידו בנורא ואחר ירדו בני
יהודה להלחם בכנעני יושב ההר והנגב וחס
והשפלה ובתר כן נחתו בני יהודה לאגחא
קרבא בכנענאה יתיב טורא ודרומא ושפילתא׃

ויצאו ככלתו בתרי דויתנס חס ושארא מל ואת העיר ה וסימ וילחמו על ליש והוספתי דמלכ ומכף דישע בשלח ככה אשבר ונטשתי ואת כל נשין

וילך יהודה אל הכנעני היושב בחברון ושם
חברון לפנים קרית ארבע ויכו את ששי ואת
אחימן ואת תלמי׃ ואזלו דבית יהודה לות
כנענאה דיתבין בחברון ושום חברון מלקדמין
קרית ארבע ומחו ית ששי וית אחימן וית תלמי׃
וילך משם אל יושבי דביר ושם דביר לפנים קרית
ספר׃ ואזלו מתמן לות יתבי דביר ושום דביר
מלקדמין קרית ארכי׃ ויאמר כלב אשר יכה
את קרית ספר ולכדה ונתתי לו את עכסה בתי
לאשה׃ ואמר כלב דימחי ית קרית ארכי
ויכבשנה ואתין ליה ית עכסה ברתי לאתו׃
וילכדה עתניאל בן קנז אחי כלב הקטן ממנו
ויתן לו את עכסה בתו לאשה׃ וכבשה עתניאל
בר קנז אחוהי דכלב דזעיר מניה ויהב ליה
ית עכסה ברתיה לאתו׃ ויהי בבואה ותסיתהו
לשאול מאת אביה השדה ותצנח מעל החמור
ויאמר לה כלב מה לך׃ והוה כמיעלה ומלכתיה
למשאל מן אבוהא אחסנתא ואתרכינת מעל
חמרא ואמר לה כלב מא ליך׃ ותאמר לו הבה
לי ברכה כי ארץ הנגב נתתני ונתתה לי גלת
מים ויתן לה כלב את גלת עלית ואת גלת
תחתית׃ ואמרת ליה הב לי אחסנתא ארי לארע
דרומא יהבתני ותתין לי אתר בית שקיא
דמיא ויהב לה כלב ית בית שקיא עלאה וית
בית שקיא תחתאה׃ ובני קיני
חתן משה עלו מעיר התמרים את בני יהודה

מדבר יהודה אשר בנגב ערד וילך וישב את
העם׃ ובני שלמאה חמוהי דמשה סליקו מקרתא
יריחו עם בני יהודה למדבר יהודה דבדרום
ערד ואזלו ויתיבו עם עמא׃ וילך יהודה את
שמעון אחיו ויכו את הכנעני יושב צפת
ויחרימו אותה ויקרא את שם העיר חרמה׃
ואזל יהודה עם שמעון אחוהי ומחו ית
כנענאה יתיב צפת וגמרו יתה וקרא ית שמא
דקרתא חרמה׃ וילכד יהודה את עזה ואת
גבולה ואת אשקלון ואת גבולה ואת עקרון
ואת גבולה׃ וכבש יהודה ית עזה וית תחומה
וית אשקלון וית תחומה וית עקרון וית תחומה׃
ויהי יהוה את יהודה ויורש את ההר כי לא
להוריש את יושבי העמק כי רכב ברזל להם׃
והוה מימרא דיי׳ בסעדא דבית יהודה ותריכו ית
יתבי טורא בתר כן דחבו לא יכילו לתרכא ית
יתבי מישרא ארי רתכין דברזל להון׃ ויתנו
לכלב את חברון כאשר דבר משה ויורש
משם את שלשה בני הענק׃ ויהבו לכלב ית
חברון כמא דמליל משה ותריך מתמן ית
תלתא בני גברא׃ ואת היבוסי יושב ירושלם
לא הורישו בני בנימן וישב היבוסי את בני
בנימן בירושלם עד היום הזה׃ וית יבוסאה
יתיב ירושלם לא תריכו בני בנימין ויתיב
יבוסאה עם בני בנימין בירושלם עד יומא
הדין׃ ויעלו בית יוסף גם הם

יושב ד׳ מל׳ בספרא וסימנה׃ ואחר ירדו בני יהודה וילך יהודה את שמעון אחיו ויכו את הכנעני יושב צפת בחרשת הגוים הארץ ההיא

ויקרא שמה ג וסימנה שטנה רחבות לוז ·· חזק ה פת' וסימנה וכל הארץ באו מצרימה ויקן יוסף ויהי כי חזק ישראל וירא ודבר ·· ואת יושבי

ביתאל ויהוה עמם: וסליקו בית יוסף אף אנון
לבית אל ומימרא דיי בסעדהון: ויתירו בית
יוסף בבית אל ושם העיר לפנים לוז: ושלחו
מאללין דבית יוסף לבית אל ושמה דקרתא
מלקדמין לוז: ויראו השמרים איש יוצא מן
העיר ויאמרו לו הראנו נא את מבוא העיר
ועשינו עמך חסד: וחזו נטריא גברא נפיק מן
קרתא ואמרו ליה אחזינא כען ית מעלנא דקרתא
ונעביד עמך טיבו: ויראם את מבוא העיר ויכו
את העיר לפי חרב ואת האיש ואת כל משפחתו
שלחו: ואחזינון ית מעלנא דקרתא ומחו ית
קרתא לפתגם דחרב וית גברא וית כל זרעיתיה
שיזיבו: וילך האיש ארץ החתים ויבן עיר
ויקרא שמה לוז הוא שמה עד היום הזה: ואזל
גברא לארע חתאי ובנא קרתא וקרא שמה לוז
הוא שמה עד יומא הדין: ולא
הוריש מנשה את בית שאן ואת בנותיה ואת
תענך ואת בנתיה ואת יושב דור ואת בנותיה
ואת יושבי יבלעם ואת בנתיה ואת יושבי
מגדו ואת בנותיה ויואל הכנעני לשבת
בארץ הזאת: ולא תריכו דבית מנשה ית בית
שאן וית כפרנהא וית תענך וית כפרנהא וית
יתבי דור וית כפרנהא וית יתבי יבלעם וית
כפרנהא וית יתבי מגדו וית כפרנהא ושרי
כנענאה למתב בארעא הדא: ויהי כי חזק
ישראל וישם את הכנעני למס והוריש לא

הורישו: והוה כד תקיף ישראל ומני ית
כנענאה למסקי מסין ותרכא לא תריכונון:
ואפרים לא הוריש את הכנעני
היושב בגזר וישב הכנעני בקרבו בגזר:
דבית אפרים לא תריכו ית כנענאי דיתבין
בגזר ויתיבו כנענאי ביניהון בגזר:
זבולן לא הוריש את יושבי קטרון ואת יושבי
נהלל וישב הכנעני בקרבו ויהיו למס: ודבית
זבולון לא תריכו ית יתבי קטרון וית יתבי
נהלול ויתיבו כנענאי ביניהון והוו למסקי
מסין: אשר לא הוריש את ישבי
עכו ואת יושבי צידון ואת אחלב ואת אכזיב
ואת חלבה ואת אפיק ואת רחב: דבית אשר
לא תריכו ית יתבי עכו וית יתבי צידון וית
אחלב וית אכזיב וית חלבה וית אפיק וית
רחוב: וישב האשרי בקרב הכנעני ישבי
הארץ כי לא הורישו: ויתיבו דבית אשר בגו
כנענאי יתבי ארעא ארי לא תריכונון:
נפתלי לא הוריש את ישבי בית שמש
ואת ישבי בית ענת וישב בקרב הכנעני ישבי
הארץ וישבי בית שמש ובית ענת היו להם
למס: ובית נפתלי לא תריכו ית יתבי בית שמש
וית יתבי בית ענת ויתיבו בגו כנענאי יתבי
ארעא ויתבי בית שמש ובית ענת הוו להון
למסקי מסין: וילחצו האמרי את בני דן ההרה
כי לא נתנו לרדת לעמק: ודחקו אמוראי ית

ט וסימנה ויהי למנשה ולא הוריש מנשה את בית שאן ג בו זבולן אשר נפתלי ויושע ·· את יחזקיהו ותלך בדרך ·· והוריש ל מל' לית

בני דן לטורא ארי לא שבקונון למיחת
למישרא: ויואל האמרי לשבת בהר חרס
באילון ובשעלבים ותכבד יד בית יוסף ויהיו
למס: ושריאו אמוראי למתב בטור חרס
באילון ובשעלבים ותקיפת יד בית יוסף
והוו למסקי מסין: וגבול האמרי ממעלה
עקרבים מהסלע ומעלה: ותחום אמוראה
ממסקנא דעקרבים מכיפא ולעילא:
ויעל מלאך יהוה מן הגלגל אל
הבכים ויאמר אעלה אתכם ממצרים ואביא
אתכם אל הארץ אשר נשבעתי לאבתיכם
ואמר לא אפר בריתי אתכם לעולם: וסליק
נביא בשליחות מן קדם יי׳ מן גלגלא
לבוכים ואמר אסיקית יתכון ממצרים
ואעילית יתכון לארעא דקיימית לאבהתכון
ואמרית לא אשני קימי דעמכון לעלם:
ואתם לא תכרתו ברית ליושבי הארץ הזאת
מזבחותיהם תתצון ולא שמעתם בקולי
מה זאת עשיתם: ואתון לא תגזרון קים
ליתבי ארעא הדא איגוריהון תתרעון ולא
קבילתון למימרי מא דא עבדתון: וגם
אמרתי לא אגרש אותם מפניכם והיו לכם
לצדים ואלהיהם יהיו לכם למוקש: ואף
אמרית לא אתריך יתהון מן קדמיכון ויהון
לכון למעיקין וטעותהון יהוין לכון לתקלא:
ויהי כדבר מלאך יהוה את הדברים האלה

אל כל בני ישראל וישאו העם את קולם ויבכו:
והוה כד מליל נביא דיי׳ ית פתגמיא האלין עם
כל בני ישראל וארימו עמא ית קלהון ובכו:
ויקראו שם המקום ההוא בכים ויזבחו שם
ליהוה: וקרו שמיה דאתרא ההוא בוכים ונכסו
תמן נכסת קודשין קדם יי׳:
וישלח יהושע את העם וילכו בני ישראל
איש לנחלתו לרשת את הארץ: ושלח יהושע
ית עמא ואזלו בני ישראל גבר לאחסנתיה
למירת ית ארעא: ויעבדו העם את יהוה כל
ימי יהושע וכל ימי הזקנים אשר האריכו
ימים אחרי יהושע אשר ראו את כל מעשה
יהוה הגדול אשר עשה לישראל: ופלחו עמא
קדם יי׳ כל יומי יהושע וכל יומי סביא דאוריכו
יומין בתר יהושע דחזו ית כל עובדא דיי׳ רבא
דעבד לישראל: וימת יהושע
בן נון עבד יהוה בן מאה ועשר שנים: ומית
יהושע בר נון עבדא דיי׳ בר מאה ועשר
שנין: ויקברו אותו בגבול נחלתו בתמנת
חרס בהר אפרים מצפון להר געש: וקברו
יתיה בתחום אחסנתיה בתמנת חרס בטורא
דבית אפרים מצפונא לטור געש: וגם כל
הדור ההוא נאספו אל אבותיו ויקם דור אחר
אחריהם אשר לא ידעו את יהוה וגם את
המעשה אשר עשה לישראל: ואף כל דרא
ההוא אתכנישו לות אבהתהון וקם דרא

יהושע ב מל וסימנ׳ צויתי האריכו — ד׳ אבותיו ג מל וסימנ׳ וגם כל כל לבבו הבין תבואת — ויצר ג וסימנ׳ יעקב אשתבע לאמנון —

אחרנא בתריהון דלא ידעו למדחל מן קדם יי
ואף ית עובדא דעבד לישראל׃
ויעשו בני ישראל את הרע בעיני יהוה ויעבדו
את הבעלים׃ ועבדו בני ישראל ית דביש קדם
יי ופלחו ית בעליא׃ ויעזבו את יהוה אלהי
אבותם המוציא אותם מארץ מצרים וילכו
אחרי אלהים אחרים מאלהי העמים אשר
סביבותיהם וישתחוו להם ויכעסו את יהוה׃
ושבקו ית פולחנא דיי אלהא דאבהתהון דאפיק
יתהון מארעא דמצרים וטעו בתר טעות
עממיא מטעות עממיא דבסחרניהון וסגידו
להון וארגיזו קדם יי׃ ויעזבו את יהוה ויעבדו
לבעל ולעשתרות׃ ושבקו ית פולחנא דיי
ופלחו לבעליא ולעשתרתא׃ ויחר אף יהוה
בישראל ויתנם ביד שסים וישסו אותם וימכרם
ביד אויביהם מסביב ולא יכלו עוד לעמד
לפני אויביהם׃ ותקיף רגזא דיי בישראל
ומסרנון ביד בזוזין ובזו יתהון ומסרנון ביד
בעלי דבביהון מסחור סחור ולא יכילו עוד
למקם קדם בעלי דבביהון׃ בכל אשר יצאו
יד יהוה היתה בם לרעה כאשר דבר יהוה
וכאשר נשבע יהוה להם ויצר להם מאד׃
בכל אתר דנפקו מחא מן קדם יי הות בהון
לבישא כמא דמליל יי וכמא דקיים יי להון
ועקת להון לחדא׃ ויקם יהוה שפטים ויושיעום
מיד שסיהם׃ ואקים יי נגודין ופרקונון מיד

בזוזיהון׃ וגם אל שפטיהם לא שמעו כי זנו
אחרי אלהים אחרים וישתחוו להם סרו מהר
מן הדרך אשר הלכו אבותם לשמע מצות
יהוה לא עשו כן׃ ואף מן נגודיהון לא קבילו
ארי טעו בתר טעות עממיא וסגידו להון
סטו בפריע מן אורחא דאזלו אבהתהון
לקבלא פקודיא דיי לא עבדו כן׃ וכי הקים
יהוה להם שפטים והיה יהוה עם השפט
והושיעם מיד איביהם כל ימי השופט כי
ינחם יהוה מנאקתם מפני לחציהם ודחקיהם׃
וארי אקים יי להון נגודין והוי מימרא דיי
בסעדיה דנגודא ופריק להון מיד בעלי
דבביהון כל יומי נגודא ארי תאיב יי ממא
דאמר ומקביל צלותהון ופריק להון מן
קדם דחקיהון ומשעבדיהון׃ והיה במות
השופט ישבו והשחיתו מאבותם ללכת
אחרי אלהים אחרים לעבדם ולהשתחות להם
לא הפילו ממעלליהם ומדרכם הקשה׃ והוי
כד מאית נגודא תייבין ומחבלין מאבהתהון
למהך בתר טעות עממיא למפלחהון ולמסגד
להון לא שבקין מעובדיהון בישיא ומאורחתהון
מקלקלתא׃ ויחר אף יהוה בישראל ויאמר יען
אשר עברו הגוי הזה את בריתי אשר צויתי
את אבותם ולא שמעו לקולי׃ ותקיף רגזא
דיי בישראל ואמר חלף דעברו עמא הדין
על קימי דפקידית ית אבהתהון ולא קבילו

והושיעם ב׳ וסימנ׳ מיד איביהם יי להיהם — השופט ב׳ מל׳ ובענ׳ וסימנ׳ ימי השופט במות השופט — סביבותיהם ב׳ מל׳ וסי׳ מאלהי העמים

צוה ביד משה ג׳ וסימנה׳ כל איש ואשה ויעש אהרן את כל אשר צוה יי ר״ע פ״ס אלה המצות סוף וידבר בגורל נחלתם וידברו אליהם ויתנו בני ישראל

למימרי גם אני לא אוסיף להוריש איש
מפניהם מן הגוים אשר עזב יהושע וימת׃
אף אנא לא אוסיף לתרכא אנש מן קדמיהון
מן עממיא דשבק יהושע ומית׃ למען נסות
בם את ישראל השמרים הם את דרך יהוה
ללכת בם כאשר שמרו אבותם אם לא׃ בדיל
לנסאה בהון ית ישראל הנטרין אנון ית
אורחן דתקנן קדם יי למהך בהון כמא
דנטרו אבהתהון אם לא׃ וינח יהוה את הגוים
האלה לבלתי הורישם מהר ולא נתנם ביד
יהושע׃ ושבק יי ית עממיא האלין בדיל
דלא לתרכותהון בפריע ולא מסרנון בידא
דיהושע׃ ואלה הגוים אשר
הניח יהוה לנסות בם את ישראל את כל
אשר לא ידעו את כל מלחמות כנען׃ ואלין
עממיא דשבק יי לנסאה בהון ית ישראל
ית כל דלא ידעו ית כל קרבי כנען׃ רק למען
דעת דרות בני ישראל ללמדם מלחמה רק
אשר לפנים לא ידעום׃ לחוד בדיל דידעון דרא
דבני ישראל דאלפותהון קרבא לחוד דמלקדמין
לא הוו ידעין׃ חמשת סרני פלשתים וכל
הכנעני והצידני והחוי ישב הר הלבנון
מהר בעל חרמון עד לבוא חמת׃ חמשה
טרני פלשתאי וכל כנענאי וצידונאי וחואי
יתבי טורא דלבנן מטור מישר חרמון עד
מעלנא דחמת׃ ויהיו לנסות בם את ישראל

לדעת הישמעו את מצות יהוה אשר צוה את
אבותם ביד משה׃ ויהוו לנסאה בהון ית ישראל
למדע היקבלון ית פקודיא דיי דפקיד ית
אבהתהון בידא דמשה׃ ובני ישראל ישבו
בקרב הכנעני החתי והאמרי והפרזי והחוי
והיבוסי׃ ובני ישראל יתיבו בגו כנענאי חתאי
ואמוראי ופרזאי וחואי ויבוסאי׃ ויקחו את
בנותיהם להם לנשים ואת בנותיהם נתנו
לבניהם ויעבדו את אלהיהם׃ ונסיבו ית בנתהון
להון לנשין וית בנתהון יהבו לבניהון ופלחו
ית טעותהון׃ ויעשו בני ישראל
את הרע בעיני יהוה וישכחו את יהוה
אלהיהם ויעבדו את הבעלים ואת האשרות׃
ועבדו בני ישראל ית דביש קדם יי ואתנשיו
ית פלחנא דיי אלההון ופלחו לבעליא
ולאשירתא׃ ויחר אף יהוה בישראל וימכרם
ביד כושן רשעתים מלך ארם נהרים ויעבדו
בני ישראל את כושן רשעתים שמנה שנים׃
ותקיף רגזא דיי בישראל ומסרנון ביד
כושן חיבא מלכא דארם דעל פרת ופלחו
בני ישראל ית כושן חיבא תמני שנין׃ ויזעקו
בני ישראל אל יהוה ויקם יהוה מושיע לבני
ישראל ויושיעם את עתניאל בן קנז אחי
כלב הקטן ממנו׃ וזעיקו בני ישראל קדם יי
ואקים יי פריק לבני ישראל ופרקנון ית
עתניאל בר קנז אחוהי דכלב דזעיר מנה׃

לדעת הישמעו ומצאו ואת שבת האשרות ב׳ מל׳ וסימנה׳ ויעבדו את הבעלים ואת האשרות כי בערת ללמדם ל׳ וג׳ ולמדם ספר ולשון כשדים

ותהי עליו רוח יהוה וישפט את ישראל ויצא
למלחמה ויתן יהוה בידו את כושן רשעתים
מלך ארם ותעז ידו על כושן רשעתים ושרת ב
עלוהי רוח נבואה מן קדם יי ודן ית ישראל
ונפק לאגחא קרבא ומסר יי בידיה ית כושן
חיבא מלכא דארם ותקיפת ידיה על כושן
חיבא ותשקט הארץ ארבעים שנה וימת יט
עתניאל בן קנז ושדיכת ארעא דישראל פ״ס
ארבעין שנין ומית עתניאל בר קנז׃
ויספו בני ישראל לעשות הרע בעיני יהוה
ויחזק יהוה את עגלון מלך מואב על ישראל
על כי עשו את הרע בעיני יהוה ואוסיפו בני
ישראל למעבד דביש קדם יי ותקיף יי ית
עגלון מלכא דמואב על ישראל על דעבדו
ית דביש קדם יי ויאסף אליו את בני עמון
ועמלק וילך ויך את ישראל ויירשו את עיר
התמרים וכנש לותיה ית בני עמון ועמלק
ואזל ומחא ית ישראל ויריתו ית קרתא יריחו׃
ויעבדו בני ישראל את עגלון מלך מואב
שמונה עשרה שנה ופלחו בני ישראל ית ג
עגלון מלכא דמואב תמני עסרי שנין ויזעקו
בני ישראל אל יהוה ויקם יהוה להם מושיע
את אהוד בן גרא בן הימיני איש אטר יד ב
ימינו וישלחו בני ישראל בידו מנחה לעגלון
מלך מואב וזעיקו בני ישראל קדם יי ואקים
יי להון פריק ית אהוד בר גרא בר שיבט

בנימין גברא גמיד בידיה דימינא ושדרו
בני ישראל בידיה תקרובתא לעגלון מלכא
דמואב ויעש לו אהוד חרב ולה שני פיות ג
גמד ארכה ויחגר אותה מתחת למדיו על ב
ירך ימינו ועבד ליה אהוד חרבא ולה תרין
פומין גרמידא ארכה וזריז יתה מלרע
ללבושוהי על ירכיה דימינא ויקרב את
המנחה לעגלון מלך מואב ועגלון איש
בריא מאד וקריב ית תקרובתא לעגלון
מלכא דמואב ועגלון גבר פטים לחדא׃
ויהי כאשר כלה להקריב את המנחה וישלח כב
את העם נשאי המנחה והוה כד שיצי לקרבא
ית תקרובתא ושלחיה ית עמא נטולי תקרובתא׃
והוא שב מן הפסילים אשר את הגלגל ויאמר ד
דבר סתר לי אליך המלך ויאמר הס ויצאו ב
מעליו כל העמדים עליו והוא תב מן מחצבא
דעם גלגלא ואמר פתגמא דסתרא אית לי
למללא עמך מלכא ואמר סליק ונפקו מעלוהי
כל דקימין עלוהי ואהוד בא אליו והוא ישב
בעלית המקרה אשר לו לבדו ויאמר אהוד
דבר אלהים לי אליך ויקם מעל הכסא ואהוד ג
על לותיה והוא יתיב בעלית בית קיטא דיליה
בלחודוהי ואמר אהוד פתגמא דיי אית לי
למללא עמך וקם מעל כרסיא וישלח אהוד
את יד שמאלו ויקח את החרב מעל ירך
ימינו ויתקעה בבטנו ושלח אהוד ית יד

והנה איננו ג̇ וסימנ̇ ויראת יעקב את פני לבן והנה איננו ויחילו עד בוש והנה איננו פתח ויעבר והנה איננו ·· שמונים ו̇ מל̇ וסימנ̇ תנינא

סמאליה ונסיב ית חרבא מעל ירכיה דימינא
וקבעה במעוהי׃ ויבא גם הנצב אחר הלהב
ויסגר החלב בעד הלהב כי לא שלף החרב
מבטנו ויצא הפרשדנה׃ ועל אף דסתקא
בתר שננא וטמטם שומנא באפי שננא
ארי לא שלף חרבא ממעוהי ונפק אכליה
שפיך׃ ויצא אהוד המסדרונה ויסגר דלתות
העליה בעדו ונעל׃ ונפק אהוד לאכסדרא
ואחד דשי עליתא באפיה ואגף׃ והוא יצא
ועבדיו באו ויראו והנה דלתות העליה נעלות
ויאמרו אך מסיך הוא את רגליו בחדר המקרה׃
והוא נפק ועבדוהי עלו וחזו והא דשי עליתא
אחידן ואמרו ברם עביד הוא ית צורכיה
באדרון בית קיטא׃ ויחילו עד בוש והנה איננו
פתח דלתות העליה ויקחו את המפתח ויפתחו
והנה אדניהם נפל ארצה מת׃ ואוריכו עד סגי
והא ליתוהי פתח דשי עליתא ונסיבו ית
מפתחא ופתחו והא רבונהון טריף רמי על
ארעא מית׃ ואהוד נמלט עד התמהמהם
והוא עבר את הפסילים וימלט השעירתה׃
ואהוד אשתיזב עד אתעכביהון והוא עבר
ית מחצביא ואשתיזב לסעירת׃ ויהי בבואו
ויתקע בשופר בהר אפרים וירדו עמו בני
ישראל מן ההר והוא לפניהם׃ והוה במיתיהי
ותקע בשופרא בטורא דבית אפרים ונחתו
עמיה בני ישראל מן טורא והוא קדמיהון׃

ויאמר אלהם רדפו אחרי כי נתן יהוה את איביכם
את מואב בידכם וירדו אחריו וילכדו את מעברות
הירדן למואב ולא נתנו איש לעבר׃ ואמר להון
רדופו בתרי ארי מסר יי׳ ית בעלי דבביכון ית
מואבאי בידכון ונחתו בתרוהי ואחדו ית מגזת
ירדנא על מואב ולא שבקו אנש למעבר׃ ויכו
את מואב בעת ההיא כעשרת אלפים איש כל
איש שמן וכל איש חיל ולא נמלט איש׃ וקטלו
ית מואבאי בעדנא ההוא כעסרא אלפין גברא
כל אימתן וכל גבר גבר ולא אשתיזב אנש׃ ותכנע
מואב ביום ההוא תחת יד ישראל ותשקט הארץ
שמונים שנה׃ ואתברו מואבאי ביומא ההוא
תחות יד אנש ישראל ושדיכת ארעא דישראל
תמנן שנין׃ ואחריו היה שמגר
בן ענת ויך את פלשתים שש מאות איש
במלמד הבקר ויושע גם הוא את ישראל׃
ובתרוהי הוה שמגר בר ענת וקטל ית פלשתאי
שית מאה גברא בפרש תוריא ופרק אף הוא
ית ישראל׃ ויספו בני ישראל
לעשות הרע בעיני יהוה ואהוד מת׃ ואוסיפו
בני ישראל למעבד דביש קדם יי׳ ואהוד מית׃
וימכרם יהוה ביד יבין מלך כנען אשר מלך
בחצור ושר צבאו סיסרא והוא יושב בחרשת
הגוים׃ ומסרנון יי׳ ביד יבין מלכא דכנען
דמלך בחצור ורב חיליה סיסרא והוא יתיב
בתקוף כרכי עממיא׃ ויצעקו בני ישראל

דמתושלח החיה ותשקט דאהוד ויהי בשמונים שנה ויך דמלכים ואם בגבורות שמונים בהראתו וכל דברי ימים כות במא ויעש מהם

אל יהוה כי תשע מאות רכב ברזל לו והוא לחץ
את בני ישראל בחזקה עשרים שנה׃ וצעיקו
בני ישראל קדם יי׳ ארי תשע מאה רתכין
דברזלא ליה והוא דחק ית בני ישראל בתקפא
עסרין שנין׃ ודבורה אשה
נביאה אשת לפידות היא שפטה את ישראל
בעת ההיא׃ ודבורה אתתא נביאתא אתת לפידות
היא דינא ית ישראל בעדנא ההוא׃ והיא ישבת
תחת תמר דבורה בין הרמה ובין בית אל בהר
אפרים ויעלו אליה בני ישראל למשפט׃ והיא
יתבא בקרתה בעטרות דבורה מתפרנסא מן
דילה להדקלין ביריחו פרדיסין ברמתא זיתין
עבדין משח בבקעתא בית שקיא בבית אל
עפר חיור בטור מלכא וסלקין לותה בני ישראל
לדינא׃ ותשלח ותקרא לברק בן אבינעם מקדש
נפתלי ותאמר אליו הלא צוה יהוה אלהי ישראל
לך ומשכת בהר תבור ולקחת עמך עשרת
אלפים איש מבני נפתלי ומבני זבלון׃ ושלחת
וקרת לברק בר אבינעם מקדש דבית נפתלי
ואמרת ליה הלא פקיד יי׳ אלהא דישראל איזיל
ותתנגיד בטורא דתבור ותדבר עמך עשרא
אלפין גברא מבני נפתלי ומבני זבולון׃ ומשכתי
אליך אל נחל קישון את סיסרא שר צבא
ג׳ מל׳ יבין ואת רכבו ואת המונו ונתתיהו בידך׃
ואתכיב עלידך לנחלא דקישון ית סיסרא
רב חילא דיבין וית רתכוהי וית משריתיה

ואמסרניה בידך׃ ויאמר אליה ברק אם תלכי
עמי והלכתי ואם לא תלכי עמי לא אלך׃
ואמר לה ברק אם תזלין עמי ואיזיל ואם לא
תזלין עמי לא איזיל׃ ותאמר הלך אלך
עמך אפס כי לא תהיה תפארתך על הדרך
אשר אתה הולך כי ביד אשה ימכר יהוה
צ׳ את סיסרא ותקם דבורה ותלך עם ברק קדשה׃
ובעני ואמרת המיזל איזיל עמך להוד ארי לא תהי
תשבחתך על אורחא דאת אזיל בה ארי ביד
אתתא ימסר יי׳ ית סיסרא וקמת דבורה
י ואזלת עם ברק לקדש׃ ויזעק ברק את
זבולן ואת נפתלי קדשה ויעל ברגליו עשרת
אלפי איש ותעל עמו דבורה׃ וכנש ברק ית
שיבט זבולון וית שיבט נפתלי לקדש וסליקו
עמיה עסרא אלפין גברא וסליקת עמיה דבורה׃
וחבר הקיני נפרד מקין מבני חבב חתן משה ויט
בצעננים ק אהלו עד אלון בצענים אשר את קדש׃ וחבר
שלמאה אתפרש משלמאי מבני חובב
חמוהי דמשה ופרסיה למשכניה עד מישר
אגניא דעם קדש׃ ויגדו לסיסרא כי עלה
ברק בן אבינעם הר תבור׃ וחויאו לסיסרא
ארי סליק ברק בר אבינעם לטור תבור׃
ויזעק סיסרא את כל רכבו תשע מאות רכב
ברזל ואת כל העם אשר אתו מחרשת הגוים
אל נחל קישון׃ וכנש סיסרא ית כל רתכוהי
תשע מאה רתכין דברזלא וית כל עמא דעמיה

המונו ג׳ מל׳ וסימנ׳ ומשכתי אליך אל נחל קישון צחה צמא ברעה מלך ׳׳ — ׳׳ ויזעק ד׳ וסימנ׳ ויזעק סיסרא ברק אותי בענוה ׳׳ —

מתקוף כרכי עממיא לנחלא דקישון׃ ותאמר
דברה אל ברק קום כי זה היום אשר נתן יהוה
את סיסרא בידך הלא יהוה יצא לפניך וירד
ברק מהר תבור ועשרת אלפים איש אחריו׃
ואמרת דבורה לברק קום ארי דין יומא דמסר
יי ית סיסרא בידך הלא מלאכא דיי נפיק
לאצלחא קדמך ונחת ברק מטורא דתבור
ועסרא אלפין גברא בתרוהי׃ ויהם יהוה את
סיסרא ואת כל הרכב ואת כל המחנה לפי
חרב לפני ברק וירד סיסרא מעל המרכבה
וינס ברגליו׃ ותבר יי ית סיסרא וית כל
רתכיא וית כל משריתא לפתגם דחרב קדם
ברק ונחת סיסרא מעל רתיכא ואפך ברגלוהי׃
וברק רדף אחרי הרכב ואחרי המחנה עד
חרשת הגוים ויפל כל מחנה סיסרא לפי חרב
לא נשאר עד אחד׃ וברק רדף בתר רתיכא
ובתר משריתא עד תקוף כרכי עממיא
ואתקטלא כל משרית סיסרא לפתגם דחרב
לא אשתאר עד חד׃ וסיסרא נס ברגליו אל
אהל יעל אשת חבר הקיני כי שלום בין יבין
מלך חצור ובין בית חבר הקיני׃ וסיסרא
אפך ברגלוהי למשכנא דיעל אתת חבר
שלמאה ארי שלמא בין יבין מלכא דחצור
ובין בית חבר שלמאה׃ ותצא יעל לקראת
סיסרא ותאמר אליו סורה אדני סורה אלי
אל תירא ויסר אליה האהלה ותכסהו בשמיכה׃

ונפקת יעל לקדמות סיסרא ואמרת זור רבוני
זור לותי לא תדחל וזר לותה למשכנא וכסיתיה
בגונכא׃ ויאמר אליה השקיני נא מעט מים
כי צמאתי ותפתח את נאוד החלב ותשקהו
ותכסהו׃ ואמר לה אשקיני כען זעיר מיא ארי
צהי אנא למשתי ופתחת ית נודא דחלבא
ואשקיתיה וכסיתיה׃ ויאמר אליה עמד פתח
האהל והיה אם איש יבא ושאלך ואמר היש
פה איש ואמרת אין׃ ואמר לה קומי בתרע
משכנא ויהי אם אנש ייתי וישאלינך ויימר
האית כא גברא ותימרין לא׃ ותקח יעל אשת
חבר את יתד האהל ותשם את המקבת בידה
ותבוא אליו בלאט ותתקע את היתד ברקתו
ותצנח בארץ והוא נרדם ויעף וימת׃ ונסיבת
יעל אתת חבר ית סכת משכנא ושויאת ית
ארזפתא בידה ועלת לותיה ברז ונקשת ית
סכתא בצדעיה ונעצת בארעא והוא דמוך
ואשתלהי ומית׃ והנה ברק רדף את סיסרא
ותצא יעל לקראתו ותאמר לו לך ואראך את
האיש אשר אתה מבקש ויבא אליה והנה
סיסרא נפל מת והיתד ברקתו׃ והא ברק רדיף
ית סיסרא ונפקת יעל לקדמותיה ואמרת ליה
איתא ואחזינך ית גברא דאת בעי ועל לותה
והא סיסרא רמי מית וסכתא נעיצא בצדעיה׃
ויכנע אלהים ביום ההוא את יבין מלך כנען
לפני בני ישראל׃ ותבר יי ביומא ההוא ית

האהלה חוסימנה׳ וימהר ויביאה ויצא כצאת כבוד וישארו טמונה יעל׃ ויכנע ב׳ ריש פיס וסימנה׳ את יבין ויכנע בעמל לבם כשלו ואין עוזר׃

יבין מלכא דכנען קדם בני ישראל ותהך ידא דבני
ישראל הלוך וקשה על יבין מלך כנען עד
אשר הכריתו את יבין מלך כנען ואזלת יד
בני ישראל אזלא ותקפא על יבין מלכא דכנען
עד דשיציאו ית יבין מלכא דכנען:

ותשר דבורה וברק בן אבינעם ביום ההוא
לאמר: בפרע פרעות בישראל
בהתנדב עם ברכו יהוה:
שמעו מלכים האזינו רזנים
אנכי ליהוה אנכי אשירה אזמר ליהוה
אלהי ישראל: יהוה בצאתך
משעיר בצעדך משדה אדום ארץ
רעשה גם שמים נטפו גם עבים
נטפו מים: הרים נזלו מפני יהוה
זה סיני מפני יהוה אלהי ישראל:
בימי שמגר בן ענת בימי יעל
חדלו ארחות והלכי נתיבות ילכו
ארחות עקלקלות: חדלו פרזון בישראל
חדלו עד שקמתי דבורה שקמתי
אם בישראל: יבחר אלהים
חדשים אז לחם שערים מגן
אם יראה ורמח בארבעים אלף
בישראל: לבי לחוקקי ישראל המתנדבים
בעם ברכו יהוה: רכבי אתנות צחרות
ישבי על מדין והלכי על דרך שיחו:

מקול מחצצים בין משאבים שם
יתנו צדקות יהוה צדקת פרזונו
בישראל אז ירדו לשערים עם יהוה:
עורי עורי דבורה עורי עורי
דברי שיר קום ברק ושבה שביך בן
אבינעם: אז ירד שריד לאדירים
עם יהוה ירד לי בגבורים:
מני אפרים שרשם בעמלק
אחריך בנימין בעממיך מני מכיר
ירדו מחקקים ומזבולן משכים
בשבט ספר: ושרי ביששכר עם
דברה ויששכר כן ברק בעמק
שלח ברגליו בפלגות ראובן גדלים
חקקי לב: למה ישבת בין המשפתים
לשמע שרקות עדרים לפלגות
ראובן גדולים חקרי לב: גלעד
בעבר הירדן שכן ודן למה יגור
אניות אשר ישב לחוף ימים
ועל מפרציו ישכון: זבלון עם חרף
נפשו למות ונפתלי על
מרומי שדה: באו מלכים נלחמו
אז נלחמו מלכי כנען בתענך
על מי מגדו בצע כסף לא לקחו:
מן שמים נלחמו הכוכבים
ממסלותם נלחמו עם סיסרא:
נחל קישון גרפם נחל

אורו ג׳ חד מל׳ וב׳ חס׳ וסימנ׳ אורו מרוז מל׳ ארו ארור ראו נ׳ כי ארו עיני ... חכמות ב׳ פת׳ וסימנ׳ שרותיה תעננה חכמות נשים ... רחם ה׳ ג׳ קמצ׳ וב׳ פת׳

קדומים נחל קישון תדרכי נפשי עז׃
אז הלמו עקבי סוס מדהרות
דהרות אביריו׃ אורו מרוז אמר
מלאך יהוה ארו ארור ישביה
כי לא באו לעזרת יהוה לעזרת יהוה
בגבורים׃ תברך מנשים יעל
אשת חבר הקיני מנשים באהל
תברך׃ מים שאל חלב נתנה
בספל אדירים הקריבה חמאה׃
ידה ליתד תשלחנה וימינה
להלמות עמלים והלמה סיסרא
מחקה ראשו ומחצה וחלפה רקתו׃
בין רגליה כרע נפל שכב בין רגליה
כרע נפל באשר כרע שם
נפל שדוד׃ בעד החלון נשקפה
ותיבב אם סיסרא בעד האשנב
מדוע בשש רכבו לבוא מדוע
אחרו פעמי מרכבותיו׃ חכמות
שרותיה תעננה אף היא תשיב אמריה
לה׃ הלא ימצאו יחלקו שלל
רחם רחמתים לראש גבר שלל
צבעים לסיסרא שלל צבעים
רקמה צבע רקמתים לצוארי
שלל׃ כן יאבדו כל אויביך יהוה
ואהביו כצאת השמש בגברתו
ותשקט הארץ ארבעים שנה׃

ותשר

ושבחת דבורה וברק בר אבינעם ביומא ההוא
למימר׃ כד מרדו בית ישראל באוריתא
אתו עליהון עממיא וטרדונון מקרויהון וכד
תבו למעבד אוריתא אתגברו אנון על בעלי
דבביהון תריכונון מעל תחום ארעא דישראל
בכין על פורענות תבר סיסרא ומשריתיה
ועל נסא ופרקנא דאתעביד לישראל דתבו
חכימיא למתב בבתי כנשתא בריש גלי
ולאלפא ית עמא פתגמי אוריתא בכין בריכו
ואודי קדם יי׃ שמעו מלכיא אציתו
שלטוניא אמרא דבורה ב[illegible] יי אנא
משבחא מודיא ומברכא קדם יי אלהא דישראל׃
אוריתך דיהבת להון לישראל כד עברין עלה
שלטין בהון [illegible] תייבין לה מתגברין
אנון על בעלי דבביהון יי ביום אתגליותך
למתנה מסעיר בהופעות יקרך על תחומי
אדום ארעא זעת אף שמיא מכו אף ענניא
נגדו מטרא׃ טוריא זעו מן קדם יי דין סיני
אתרגיגת סליק [illegible]נא דאתונא מן קדם
[illegible] יי אלהא דישראל׃ כד חבו
ביומי שמגר בר ענת ביומי יעל פסקו עדי
אורחן והוו מהלכין בשבילא תבו למהוי
אזלין באורחן מגנבן׃ חרובא קרוי פצחיא
דהוה אתבן בארעא דישראל צדיאה ואטלטלו
דיריהון עד דאשתלחית אנא דבורה אשתלחית

העמדים ואטמה ושמע הוליד את שאול וז׳ ברכת שדים ורחם ... כצאת ג׳ וסימנ׳ העברים משה השמש ... בשש ב׳ וחד חס׳ וסימ׳ בשש משה בשש רכבו

לא אתגליה בגו בית ישראל׃ כד אתרעיאו בית
ישראל למפלח לטעותא חדתן דמקריבא תעביא
דלא אתעסקו בהון אבהתהון אתו עליהון
עממיא וטרדונון מקרויהון וכדו דתבו
לאוריתא לא יכילו להון דכד אתא עליהון
סנאה ועמיה אחדי תריסין ורמחין בארבעין
אלפין רישי משרין לא יכילו לאגחא קרבא
בישראל׃ אמרא דבורה בנבואה אנא שליחא
לשבחא לספרי ישראל דכד הות עקתא ההיא
לא פסקו מלמדרש באוריתא וכדו יאי להון
דיתבין בבתי כנישתא בריש גלי ומלפין ית
עמא [illegible] ומברכין ומודן קדם יי׃
דהוו מבטלין עסקיהון דרכיבין על אתנן
דחשיכן במיני ציורין ומהלכין בכל תחום
ארעא דישראל ומתפלחין למתב על דינא
יהון אזלין באורחתהון ומשתעין על גבורן
דאתעבידא להון׃ מאתר דהוו אנסין להון
ונסבין מא דבידיהון בית מתובת מוכסין ומנות
לסטין על גובין בית ש[illegible]א תמן יודון
על זכותא דיי על זכו[illegible] יתיב בקרוי
פצחיא בארעא דישראל בכין נחתו מכרכי
תקפא למתב בקרוי פצחיא עמיה דיי׃
שבחי שבחי דבורה שבחי ואודאה מלילי
תשבחא קום ברק ושבי שבין בר אבינעם׃
בכין נחית חד ממשריתא דישראל ותבר
תקוף גברי עממיא הא לא מגבורא הות דא

אלהין יי תבר קדם עמיה תקוף גברי סנאיהון׃
מדבית אפרים קם יהושע בר נון קדמותא
אגיח קרבא בדבית עמלק בתרוהי קם מלכא
שאול מדבית בנימין קטיל ית דבית עמלק
ואגיח קרבא בשאר עממיא מדבית מכיר
נחתו מרשמין בקרבא ומשיבט זבולון כתבין
בקלמס דספר׃ ורברבי יששכר משתמעין
למלי דבורה ושאר שבטא דיששכר משמשין
קדם ברק משתלחין בקרוי מישרא לכל אתר
דצריך לתמן בתשלחתיה לזרעית ראובן
סגיאין נכלי לבא׃ למא תבתון ממשרית
קרבא למתב בין תחומיא למשמע בסורא
למדעא אילא משרי נצחא למהוי עמה הכדין
כשר לכון למעבד דבית ראובן הלא ידעתון
דקדמוהי גלין מחשבת לבא׃ דבית גלעד
בעברא דירדנא שרו ודבית דן גזו עברו ית
ירדנא שויאו נכסיהון כספינא דבית אשר
על ספר ימא שרו קרוי עממיא דפגרו תבו
בנונין ויתיבו בהון׃ דבית זבולון לקביל
עממיא דגדיפו מסרו נפשהון לקטלא אנון
ודבית נפתלי ישבחונון כל יתבי ארעא׃
אתו מלכיא אגיחו קרבא בכין אגיחו מלכי
כנען בתענך הוו שרן ומטן על מי מגדו
ממון דכסף לא קבילו׃ מן שמיא אתגח
עמהון קרבא מאתר דנפקין כוכביא מכבשי
דריהון תמן אתגח קרבא עם סיסרא׃

נחלא דקישון תברנון נחלא דאתעבידו ביה
נסין וגבורן לישראל מלקדמין הוא נחלא
קישון תמן דושישת נפשי קטילי גבריהון
בתקוף: בכין אשתלפא טפרי סוסותהון
פנוכא דהוה מפניך קדם רתכי גברוהי:
לוטו מרוז אמר נביא דיי לוטו ותברו ית
יתבהא ארי לא אתו לסעדן עמיה דיי לסעון
עמא דיי כד אגיח קרבא בגבריא: תתברך
מברכת נשיא טבתא יעל אתת חבר שלמאה
כחדא מנשיא דמשמשין בבתי מדרשין
תתברך: מיא שאיל יתה חלבא אשקיאת
יתיה למדע אסאת רעיונוהי עלוהי לפיזלי
גבריא קריבת לקדמוהי שמן דגבנין:
ידה לסכתא אושיטת וימינה לארזפתא
למתבר רשיעין ואנוסין מחתיה לסיסרא
תברת רישיה פעת מוחיה אעברת בצדעיה:
בין רגלהא כרע נפל שכיב בין רגלהא
כרע נפל באתר דכרע תמן נפל בזיזא סיסרא:
מן חרכא אסתכיאת ומדיקא אמיה דסיסרא
מביניא עיתא אמרא מדין אוחרא רתכוהי
דכרי למיתי מדין אתעכבו רהטיא דהוו
מיתן ליה אגרת נצחנין: חכימת פרסתיותהא
עניין לה אף היא כחכמתה מתיבא למימרוהי:
הלא מדמשכחין מפלגין בזתא יהבין גבר
וביתיה לכל חד וחד בזא סגי קדם סיסרא בזת
ציורי צבענין על צורי נכסי עתיריא ומני

חמודא קדם גברוהי דבזו: כן ייבדון
כל סנאי עמך יי ורחמוהי יהון עתידין
לאזהרא כזיהור יקריה על חד תלת מאה
ארבעין ותלתה כמפק שמשא בגבורתיה
ושדיכת ארעא דישראל ארבעין שנין:
וַיַּעֲשׂוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה
וַיִּתְּנֵם יְהוָה בְּיַד מִדְיָן שֶׁבַע שָׁנִים: ועבדו בני
ישראל דביש קדם יי ומסרנון יי ביד מדינאי
שבע שנין: וַתָּעָז יַד מִדְיָן עַל יִשְׂרָאֵל מִפְּנֵי
מִדְיָן עָשׂוּ לָהֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַמִּנְהָרוֹת אֲשֶׁר
בֶּהָרִים וְאֶת הַמְּעָרוֹת וְאֶת הַמְּצָדוֹת: ותקיפת
יד מדינאי על ישראל מן קדם [illegible] עבדו
להון בני ישראל ית מטמוריתא דבטוריא וית
מערתא וית מצדתא: וְהָיָה אִם זָרַע יִשְׂרָאֵל
וְעָלָה מִדְיָן וַעֲמָלֵק וּבְנֵי קֶדֶם וְעָלוּ עָלָיו: והוי
כד זרע ישראל וסלקין מדינאי ועמלקאי ובני
מדנחא וסלקין עליהון: וַיַּחֲנוּ עֲלֵיהֶם וַיַּשְׁחִיתוּ
אֶת יְבוּל הָאָרֶץ עַד בּוֹאֲךָ עַזָּה וְלֹא יַשְׁאִירוּ
מִחְיָה בְּיִשְׂ[illegible] שֶׂה וְשׁוֹר וַחֲמוֹר: ושרן
עליהון ומחבלין ית עללתא דארעא עד
מעלנא דעזה ולא משארין מזון לקיימא
נפש בישראל ואמר ותור וחמר: כִּי הֵם
וּמִקְנֵיהֶם יַעֲלוּ וְאָהֳלֵיהֶם יָבֹאוּ כְדֵי אַרְבֶּה לָרֹב ובאו ק
וְלָהֶם וְלִגְמַלֵּיהֶם אֵין מִסְפָּר וַיָּבֹאוּ בָאָרֶץ
לְשַׁחֲתָהּ: ארי אנון וגיתיהון סלקין ומשכניהון
ואתן כמסת גובא לסגי ולהון ולגמליהון לית

מנין ועלין בארעא לחבלותה׃ וידל ישראל
מאד מפני מדין ויזעקו בני ישראל אל יהוה׃
ומאך ישראל לחדא מן קדם מדינאי וזעיקו בני
ישראל קדם יי׃ ויהי כי זעקו בני
ישראל אל יהוה על אדות מדין׃ והוה כד זעיקו
בני ישראל קדם יי על עיסק מדינאי׃ וישלח
יהוה איש נביא אל בני ישראל ויאמר להם
כה אמר יהוה אלהי ישראל אנכי העליתי אתכם
ממצרים ואציא אתכם מבית עבדים׃ ושלח
יי גברא נביא לות בני ישראל ואמר להון כדנן
אמר יי אלהא דישראל אנא אסיקית יתכון
ממצרים ואפיקית יתכון מבית עבדותא׃
ואצל אתכם מיד מצרים ומיד כל לחציכם
ואגרש אותם מפניכם ואתנה לכם את ארצם׃
ושיזיבית יתכון מידא דמצראי ומיד כל
דדחקין יתכון ותריכית יתהון מן קדמיכון ויהבית
לכון ית ארעהון׃ ואמרה לכם אני יהוה אלהיכם
לא תיראו את אלהי האמרי אשר אתם יושבים
בארצם ולא שמעתם בקולי׃ ואמרית לכון
אנא יי אלהכון לא תדחלון ית טעות אמוראי
דאתון יתבין בארעהון ולא קבילתון למימרי׃
ויבא מלאך יהוה וישב תחת
האלה אשר בעפרה אשר ליואש אבי העזרי
וגדעון בנו חבט חטים בגת להניס מפני מדין׃
ואתא מלאכא דיי ויתיב תחות בטמא דבעפרה
דליואש אבוהי דעזר וגדעון בריה חביט
חטין במעצרתא לערקא מן קדם מדינאי׃
וירא אליו מלאך יהוה ויאמר אליו יהוה עמך
גבור החיל׃ ואתחזי ליה מלאכא דיי ואמר
ליה מימרא דיי בסעדך גבר חילא׃ ויאמר
אליו גדעון בי אדני ויש יהוה עמנו ולמה
מצאתנו כל זאת ואיה כל נפלאתיו אשר
ספרו לנו אבותינו לאמר הלא ממצרים
העלנו יהוה ועתה נטשנו יהוה ויתננו בכף
מדין׃ ואמר ליה גדעון בבעו רבוני ואית
שכינתא דיי בסעדנא ולמא ערענא כל
אלין ואן כל פרישותיה דאשתעיאו לנא
אבהתנא למימר הלא ממצרים אסקנא יי
וכען רטשנא יי ומסרנא ביד מדינאי׃ ויפן
אליו יהוה ויאמר לך בכחך זה והושעת את
ישראל מכף מדין הלא שלחתיך׃ ואתפני
לותיה יי ואמר איזיל בחילך דין ותפרוק
ית ישראל מידא דמדינאי הלא שלחתך׃
ויאמר אליו בי אדני במה אושיע את ישראל
הנה אלפי הדל במנשה ואנכי הצעיר בבית
אבי׃ ואמר ליה בבעו יי במא אפרוק ית
ישראל הא אלפי זעירא בשבטא דמנשה
ואנא חלש בבית אבא׃ ויאמר אליו יהוה
כי אהיה עמך והכית את מדין כאיש אחד׃
ואמר ליה יי ארי יהי מימרי בסעדך
ותקטול ית מדינאי כגברא חד׃ ויאמר אליו
אם נא מצאתי חן בעיניך ועשית לי אות

במה ח קמצ׳ וסימנה׳ אדע אושיע היתה אפתנו וחב׳ אקדם אהבתי הוגעתי׃ — מצאתנו ג׳ וסימנה׳ התלאה ולמה מצאתנו אל ימעט׳ —

שאתה מדבר עמי׃ ואמר ליה אם כען אשכחית ל
רחמין בעינך ותעביד לי את דאת ממליל
עמי׃ אל נא תמש מזה עד באי אליך והצאתי ג
את מנחתי והנחתי לפניך ויאמר אנכי אשב חד כת מש וחד כת מוש וחד כל מיש
עד שובך׃ לא כען תעדי מכא עד מיתאי לותך
ואפיק ית תקרובתי ואנח קדמך ואמר אנא
אוריך עד דתתוב׃ וגדעון בא ויעש גדי עזים
ואיפת קמח מצות הבשר שם בסל והמרק ל
שם בפרור ויוצא אליו אל תחת האלה ויגש׃ יב מל
וגדעון אתא ועבד גדיא בר עזי ומכילתא
דקמחא אפא פטיר בסרא שוי בסלא ותבשילא
שוי בקדרא ואפיק לותיה לתחות בטמא וקריב׃
ויאמר אליו מלאך האלהים קח את הבשר ב
ואת המצות והנח אל הסלע הלז ואת המרק ל
שפך ויעש כן׃ ואמר ליה מלאכא דיי סב מל
ית בסרא וית פטירא ואחית לכיפא דיכי וית
תבשילא שפוך ועבד כן׃ וישלח מלאך יהוה
את קצה המשענת אשר בידו ויגע בבשר
ובמצות ותעל האש מן הצור ותאכל את הבשר
ואת המצות ומלאך יהוה הלך מעיניו׃ ואושיט
מלאכא דיי ית ריש שוביטא דבידיה וקריב
בבסרא ובפטירא וסליקת אישתא מן טינרא
ואכלת ית בסרא וית פטירא ומלאכא דיי
אסתלק מקביל עינוהי׃ וירא גדעון כי מלאך
יהוה הוא ויאמר גדעון אהה אדני יהוה כי על
כן ראיתי מלאך יהוה פנים אל פנים׃ וחזא גדעון

ארי מלאכא דיי הוא ואמר גדעון בבעו יי אלהים
ארי על כן חזיתי מלאכא דיי אפין באפין׃ ויאמר ד
לו יהוה שלום לך אל תירא לא תמות׃ ואמר ליה
יי שלם לך לא תדחל לא תמות׃ ויבן שם גדעון
מזבח ליהוה ויקרא לו יהוה שלום עד היום הזה ל
עודנו בעפרת אבי העזרי׃ ובנא תמן גדעון
מדבחא קדם יי ופלח עלוהי קדם יי דעבד
ליה שלמא עד יומא הדין עד כען איתוהי
בעפרא דאבוהי דעזרי׃ ויהי
בלילה ההוא ויאמר לו יהוה קח את פר השור
אשר לאביך ופר השני שבע שנים והרסת ל
את מזבח הבעל אשר לאביך ואת האשרה
אשר עליו תכרת׃ והוה בליליא ההוא ואמר
ליה יי סב ית תור בר תורי דלאבוך ותורא תנינא
דאתפטים שבע שנין ותפגר ית איגורא דבעלא
דלאבוך וית אשירתא דעלוהי תקוץ׃ ובנית
מזבח ליהוה אלהיך על ראש המעוז הזה ב
במערכה ולקחת את הפר השני והעלית ג
עולה בעצי האשרה אשר תכרת׃ ותבני מדבחא
קדם יי אלהך על ריש תקפא הדין בסדרא ותסב
ית תורא תנינא ותסיק עלתא באעי אשירתא
דתקוץ׃ ויקח גדעון עשרה אנשים מעבדיו
ויעש כאשר דבר אליו יהוה ויהי כאשר ירא ל
את בית אביו ואת אנשי העיר מעשות יומם
ויעש לילה׃ ודבר גדעון עסרא גברין מעבדוהי
ועבד כמא דמליל עמיה יי והוה מדדחיל

מן בית אבוהי ומן אנשי קרתא מלמעבד ביממא
ועבד בליליא: וישכימו אנשי העיר בבקר והנה
נתץ מזבח הבעל והאשרה אשר עליו כרתה
ואת הפר השני העלה על המזבח הבנוי: ואקדימו
אנשי קרתא בצפרא והא מתרע איגורא דבעלא
ואשירתא דעלוהי קציצא וית תורא תנינא
מסק על מדבחא דבני: ויאמרו איש אל רעהו
מי עשה הדבר הזה וידרשו ויבקשו ויאמרו
גדעון בן יואש עשה הדבר הזה: ואמרו גבר
לחבריה מן עבד פתגמא הדין ותבעו ובעו
ואמרו גדעון בר יואש עבד פתגמא הדין:
ויאמרו אנשי העיר אל יואש הוצא את בנך
וימת כי נתץ את מזבח הבעל וכי כרת
האשרה אשר עליו: ואמרו אנשי קרתא
ליואש אפיק ית ברך ויתקטיל ארי תרע ית
איגורא דבעלא וארי קץ אשירתא דעלוהי:
ויאמר יואש לכל אשר עמדו עליו האתם
תריבון לבעל אם אתם תושיעון אותו אשר
יריב לו יומת עד הבקר אם אלהים הוא ירב
לו כי נתץ את מזבחו: ואמר יואש לכל דקמו
עלוהי האתון תתפרעון לבעלא אם אתון
תפרקון יתיה דיתפרע ליה יתקטיל ברם
ארכא יהיב ליה עד צפרא אם צדוק איתניה
יתפרע ליה בעלא ארי תרע ית איגוריה:
ויקרא לו ביום ההוא ירבעל לאמר ירב בו
הבעל כי נתץ את מזבחו: וקרא ליה ביומא ההוא

הוצא ה׳ וסימנ׳ לוט המקלל יואש מיטיבים המלתחה

ירבעל למימר יתפרע ליה בעלא ארי תרע
ית איגוריה: וכל מדין ועמלק ובני
קדם נאספו יחדו ויעברו ויחנו בעמק יזרעאל:
וכל מדינאי ועמלקאי ובני מדנחא אתכנשו
ג כחדא ועברו ושרו במישר יזרעאל: ורוח
ג יהוה לבשה את גדעון ויתקע בשופר ויזעק
אביעזר אחריו: ורוח גבורא מן קדם יי לבישת
ית גדעון ותקע בשופרא ואתכניש אנש
אביעזר בתרוהי: ומלאכים שלח בכל מנשה
ויזעק גם הוא אחריו ומלאכים שלח באשר
ובזבלון ובנפתלי ויעלו לקראתם: ואזגדין
שלח בכל שבטא דמנשה ואתכנשו אף אנון
בתרוהי ואזגדין שלח בשיבטא אשר ובשיבט
זבולון ובשיבט נפתלי וסליקו לקדמותהון:
ח ויאמר גדעון אל האלהים אם ישך מושיע
בידי את ישראל כאשר דברת: ואמר גדעון
קדם יי אם איתך פריק בידי ית ישראל כמא
דמלילתא: הנה אנכי מציג את גזת הצמר
בגרן אם טל יהיה על הגזה לבדה ועל כל
הארץ חרב וידעתי כי תושיע בידי את ישראל
כאשר דברת: הא אנא מחית ית גזתא דעמרא
בבית אדרי אם טלא יהוי על גזתא בלחודהא
ועל כל ארעא יובשא ואדע ארי תפרוק בידי
ית ישראל כמא דמלילתא: ויהי כן וישכם
ממחרת ויזר את הגזה וימץ טל מן הגזה
מלוא הספל מים: והוה כן ואקדים ביומא

קמצו

ורוח יי׳ ג׳ וסימנ׳ את גדעון סרה מעם לבשה את עמשא

דבתרוהי ועצר ית גזתא ונפץ טלא מן גזתא
מלי לקנא מיא: ויאמר גדעון אל האלהים
אל יחר אפך בי ואדברה אך הפעם אנסה נא
רק הפעם בגזה יהי נא חרב אל הגזה לבדה
ועל כל הארץ יהיה טל: ואמר גדעון קדם יי
לא יתקף רגזך בי ואמליל ברם זמנא הדא
אנסי כען לחוד זמנא בגזתא יהי כען יבשא
על גזתא בלחודה ועל כל ארעא יהי טלא:
ויעש אלהים כן בלילה ההוא ויהי חרב אל הגזה
לבדה ועל כל הארץ היה טל: ועבד יי כן
בליליא ההוא והוה יובשא על גזתא בלחודה
ועל כל ארעא הוה טלא: וישכם
ירבעל הוא גדעון וכל העם אשר אתו ויחנו
על עין חרד ומחנה מדין היה לו מצפון
מגבעת המורה בעמק: ואקדים ירבעל הוא
גדעון וכל עמא דעמיה ושרו על עין חרוד
ומשרית מדינאי שריא לקבליה מצפונא
מגבעתא דמסתכיא למישרא:
ויאמר יהוה אל גדעון רב העם אשר אתך
מתתי את מדין בידם פן יתפאר עלי ישראל
לאמר ידי הושיעה לי: ואמר יי לגדעון
סגי עמא דעמך מלממסר ית מדינאי בידהון
דלמא יתרברבון קדמי ישראל למימר ידנא
פרקת לנא: ועתה קרא נא באזני העם לאמר
מי ירא וחרד ישב ויצפר מהר הגלעד וישב
מן העם עשרים ושנים אלף ועשרת אלפים

נשארו: וכען אכרי כען קדם עמא למימר מן
דדחיל ודזע יתוב ויתפקד מטורא דגלעד ותב
מן עמא עסרין ותרין אלפין ועסרא אלפין
אשתארו: ויאמר יהוה אל גדעון עוד העם רב
הורד אותם אל המים ואצרפנו לך שם והיה
אשר אמר אליך זה ילך אתך הוא ילך אתך
וכל אשר אמר אליך זה לא ילך עמך הוא לא
ילך: ואמר יי לגדעון עוד כען עמא סגי אחית
יתהון למיא ואבחרנון לך תמן ויהי דאימר
לך דין ייזיל עמך הוא ייזיל עמך וכל דאימר
לך דין לא ייזיל עמך הוא לא ייזיל: ויורד את
העם אל המים ויאמר יהוה אל גדעון כל
אשר ילק בלשונו מן המים כאשר ילק
הכלב תציג אתו לבד וכל אשר יכרע על
ברכיו לשתות: ואחית ית עמא למיא ואמר
יי לגדעון כל דילחיך בלישניה מן מיא
כמא דמלחיך כלבא תקים יתיה בלחודוהי
וכל דכרע על ברכוהי למשתי: ויהי מספר
המלקקים בידם אל פיהם שלש מאות איש
וכל יתר העם כרעו על ברכיהם לשתות מים
והוה מנין דשדן בידיהון לפומהון תלת מאה
גברא וכל שאר עמא כרעו על ברכיהון
למשתי מיא: ויאמר יהוה
אל גדעון בשלש מאות האיש המלקקים
אושיע אתכם ונתתי את מדין בידך וכל
העם ילכו איש למקומו: ואמר יי לגדעון

ויעש אלהים ו׳ וסימנ׳ הרקיע המארת חית הארץ כן בלילה ·· מתתי ג׳ וסימנ׳ אותה את מדין את נחלתי ·· הורד ג׳ וסימ׳ עדיך אל המים אתם

בתלת מאה גברא דשדין אפרוק יתכון ואמסר
ית מדינאי בידך וכל עמא ייזלון גבר לאתריה
ויקחו את צדה העם בידם ואת שופרתיהם
ואת כל איש ישראל שלח איש לאהליו
ובשלש מאות האיש החזיק ומחנה מדין
היה לו מתחת בעמק ׃ ונסיבו ית זוודי עמא
בידהון וית שופריהון וית כל אנש ישראל
פטר גבר לקרווהי ובתלת מאה גברא אתקיף
ומשרית מדינאי שריא לקבליה משפולי
מישרא׃ ויהי בלילה ההוא
ויאמר אליו יהוה קום רד במחנה כי נתתיו
בידך ׃ והוה בליליא ההוא ואמר ליה יי קום
חות במשריתא ארי מסרתנון בידך ׃ ואם
ירא אתה לרדת רד אתה ופרה נערך אל
המחנה ׃ ואם דחיל את למיחת חות את ופורה
עולימך למשריתא ׃ ושמעת מה ידברו ׃
ואחר תחזקנה ידיך וירדת במחנה וירד הוא
ופרה נערו אל קצה החמשים אשר במחנה ׃
ותשמע מה דימללון ובתר כן יתקפן ידך
ותיחות במשריתא ונחת הוא ופורה עולימיה
לסטר מזרזיא דבמשריתא ׃ ומדין ועמלק
וכל בני קדם נפלים בעמק כארבה לרב
וגמליהם אין מספר כחול שעל שפת הים
לרב ׃ ומדינאי ועמלקאי וכל בני מדנחא
רמן במישרא כגובא לסגי וגמליהון
לית מנין כחלא דעל כיף ימא לסגי ׃ ויבא

גדעון והנה איש מספר לרעהו חלום ויאמר
הנה חלום חלמתי והנה צליל לחם שעורים
מתהפך במחנה מדין ויבא עד האהל ויכהו
ויפל ויהפכהו למעלה ונפל האהל ׃ ואתא
גדעון והא גברא משתעי לחבריה חלמא
ואמר הא חלמא חלמית והא חרר דלחים
סעורין מתהפיך במשרית מדינאי ואתא
עד משכנא ומחהי ונפל והפכיה לעילא
ונפל משכנא ׃ ויען רעהו ויאמר אין זאת
בלתי אם חרב גדעון בן יואש איש ישראל
נתן האלהים בידו את מדין ואת כל המחנה ׃
ואתיב חבריה ואמר לית הא אלהין חרבא
דגדעון בר יואש אנש ישראל מסר יי בידיה
ית מדינאי וית כל משריתא ׃
ויהי כשמע גדעון את מספר החלום ואת
שברו וישתחו וישב אל מחנה ישראל
ויאמר קומו כי נתן יהוה בידכם את מחנה
מדין ׃ והוה כד שמע גדעון ית שועית חלמא
וית פשריה ואודי ותב למשריתא דישראל
ואמר קומו ארי מסר יי בידכון ית משרית
מדינאי ׃ ויחץ את שלש מאות האיש שלשה
ראשים ויתן שופרות ביד כלם וכדים רקים
ולפדים בתוך הכדים ׃ ופליג ית תלת מאה
גברא תלת משרין ויהב שופריא ביד כלהון
וכדין ריקנין ובעוריא בגו כדיא ׃ ויאמר
אליהם ממני תראו וכן תעשו והנה אנכי בא

וכל בגו ו וסימנ׳ אהרן אלעזר יהושע ומדין שלמה ראים ׃ שברו ב׳ וסימנ׳ ואת כפתא מספר החלום ׃ ויחץ ג׳ וסימ׳ העסה ילדים שלש

בקצה המחנה והיה כאשר אעשה כן תעשון:
ואמר להון מני תחזון וכן תעבדון והא אנא
אתי בסיפי משריתא ויהי כמא דאעביד כן
תעבדון: ותקעתי בשופר אנכי וכל אשר
אתי ותקעתם בשופרות גם אתם סביבות
כל המחנה ואמרתם ליהוה ולגדעון: ואתקע
בשופרא אנא וכל דעמי ותתקעון בשופריא
אף אתון סחרנות כל משריתא ותימרון
חרבא מן קדם יי ונצחנא על ידי גדעון:
ויבא גדעון ומאה איש אשר
אתו בקצה המחנה ראש האשמרת התיכונה
אך הקם הקימו את השמרים ויתקעו בשופרות
ונפוץ הכדים אשר בידם: ואתא גדעון ומאה
גברא דעמיה בסיפי משריתא בריש מטרתא
מציעיתא ברם אקמא אקימו ית נטריא ותקעו
בשופריא ונפצו כדיא דבידיהון: ויתקעו
שלשת הראשים בשופרות וישברו הכדים
ויחזיקו ביד שמאלם בלפידים וביד ימינם
השפרות לתקוע ויקראו חרב ליהוה ולגדעון:
ותקעו תלת משרין בשופריא ותברו כדיא
ואתקיפו ביד סמלהון בבעוריא וביד ימינהון
שופריא למתקע ואמרו חרבא מן קדם יי
ונצחנא על ידי גדעון: ויעמדו איש תחתיו
סביב למחנה וירץ כל המחנה ויריעו וינוסו:
וקמו גבר באתריה סחור סחור למשריתא
ורהטו כל משריתא ויבבו ואפכו: ויתקעו

שלש מאות השופרות וישם יהוה את חרב
איש ברעהו ובכל המחנה וינס המחנה עד
בית השטה צררתה עד שפת אבל מחולה
על טבת: ותקעו תלת מאה שופריא ושוי יי
ית חרבא גבר בחבריה ובכל משריתא ואפכת
משריתא עד בית שטא לצרירת עד כיף
מישר מחולה על טבת: ויצעק
איש ישראל מנפתלי ומן אשר ומן כל מנשה
וירדפו אחרי מדין: ואתכניש אנש ישראל
משיבט נפתלי ומן שיבט אשר ומן כל שבטא
דמנשה ורדפו בתר מדינאי: ומלאכים שלח
גדעון בכל הר אפרים לאמר רדו לקראת
מדין ולכדו להם את המים עד בית ברה ואת
הירדן ויצעק כל איש אפרים וילכדו את המים
עד בית ברה ואת הירדן: ואזגדין שלח גדעון
בכל טורא דבית אפרים למימר חותו לקדמות
מדינאי ואחודו עליהון ית מגזתא עד בית
ברה וית ירדנא ואתכניש כל אנש אפרים
ואחדו ית מגזתא עד בית ברה וית ירדנא:
וילכדו שני שרי מדין את ערב ואת זאב
ויהרגו את עורב בצור עורב ואת זאב הרגו
ביקב זאב וירדפו אל מדין וראש עורב
וזאב הביאו אל גדעון מעבר לירדן: ואחדו
תרין רברבי מדין ית עורב וית זאב וקטלו
ית עורב בשקיף עורב וית זאב קטלו במישר
זאב ורדפו בתר מדינאי וריש עורב וזאב

הקימו ה' וסימנ' גדעון בחונן ונתתי את האנשים כי הקימו ׳ שמאלם ב' בלישנ' ב' חס' וג' מל' וסימנ' מימינם ומש' ב' בו ויחזיקו מל'

איתיאו לות גדעון מעברא ליַרדנא׃ ויאמרו
אליו איש אפרים מה הדבר הזה עשית לנו
לבלתי קראות לנו כי הלכת להלחם במדין
ויריבון אתו בחזקה׃ ואמרו ליה אנש אפרים
מא פתגמא הדין עבדת לנא בדיל מא לא
קריתא לנא כד אזלתא לאגחא קרבא במדינאי
ודיינין עמיה בתקוף׃ ויאמר אליהם מה
עשיתי עתה ככם הלא טוב עללות אפרים
מבציר אביעזר׃ ואמר להון מא עבדית
כען כותכון הלא טב חלשיא דבית אפרים
מתקפיא דבית אביעזר׃ בידכם נתן האלהים
את שרי מדין את ערב ואת זאב ומה יכלתי
עשות ככם אז רפתה רוחם מעליו בדברו
הדבר הזה׃ בידכון מסר יי ית רברבי מדין
ית עורב וית זאב ומא יכילית למעבד כותכון
בכין נחת רוחהון מניה כמללותיה פתגמא
הדין׃ ויבא גדעון הירדנה עבר הוא ושלש
מאות האיש אשר אתו עיפים ורדפים׃ ואתא
גדעון ליַרדנא עבר הוא ותלת מאה גברא
דעמיה בר משלהן ורדפין׃ ויאמר לאנשי
סכות תנו נא ככרות לחם לעם אשר ברגלי
כי עיפים הם ואנכי רדף אחרי זבח וצלמנע
מלכי מדין׃ ואמר לאנשי סכות הבו כען
פתא דלחמא לעמא דעמי ארי משלהן אנון
ואנא רדיף בתר זבח וצלמנע מלכי מדין׃
ויאמר שרי סכות הכף זבח וצלמנע עתה
בידך כי נתן לצבאך לחם׃ ואמרו רברבי
סכות הכא זבח וצלמנע כען מסירין בידך
ארי נתין לחילך לחמא׃ ויאמר גדעון לכן
בתת יהוה את זבח ואת צלמנע בידי ודשתי
את בשרכם את קוצי המדבר ואת הברקנים׃
ואמר גדעון בכין כד ימסר יי ית זבח וית
צלמנע בידי ואדוש ית בסרכון על כובי
מדברא ועל ברקניא׃ ויעל משם פנואל
וידבר אליהם כזאת ויענו אתו אנשי פנואל
כאשר ענו אנשי סכות׃ וסליק מתמן לפנואל
ומליל עמהון כהדא ואתיבו יתיה אנשי פנואל
כמא דאתיבו אנשי סכות׃ ויאמר גם לאנשי
פנואל לאמר בשובי בשלום אתץ את המגדל
הזה׃ ואמר אף לאנשי פנואל למימר כד אתוב
בשלם אתרע ית מגדלא הדין׃
וזבח וצלמנע בקרקר ומחניהם עמם
כחמשת עשר אלף כל הנותרים מכל מחנה
בני קדם והנפלים מאה ועשרים אלף איש
שלף חרב׃ וזבח וצלמנע בקרקר ומשריתהון
עמהון כחמשת עסר אלפין כל דאשתארו
מכל משרית בני מדנחא ודאתקטלו מאה
ועסרין אלפין גברא שלפי סיפא׃ ויעל
גדעון דרך השכוני באהלים מקדם לנבח
ויגבהה ויך את המחנה והמחנה היה בטח׃
וסליק גדעון באורח משרית ערוער דשרן
בשכונין במדברא ממדנחא לנבח ורמתא

לו בב וסימנ׳ ישמעאל אם אתה כי ברך ישטמנו לו מתנו ב׳ בן גועני יש חרב חכמו הואלנו הראיתם חפץ יי׳ אבל היום שקל על כפי אבשלום חי הקשבת קרעת

ומחא ית משריתא ומשריתא שריא רחיצן׃
וינסו זבח וצלמנע וירדף אחריהם וילכד
את שני מלכי מדין את זבח ואת צלמנע וכל
המחנה החריד׃ ואפכו זבח וצלמנע ורדף
בתריהון ואחד ית תרין מלכי מדין ית זבח
וית צלמנע וכל משריתא אזיע׃ וישב גדעון
בן יואש מן המלחמה מלמעלה החרס׃ ותב
גדעון בר יואש מן קרבא עד לא מיעל שמשא׃
וילכד נער מאנשי סכות וישאלהו ויכתב אליו
את שרי סכות ואת זקניה שבעים ושבעה איש׃
ואחד עולימא מאנשי סכות ושאיליה וכתב
ליה ית רברבי סכות וית סבהא שבעין ושבעה
גברא׃ ויבא אל אנשי סכות ויאמר הנה זבח
וצלמנע אשר חרפתם אותי לאמר הכף זבח
וצלמנע עתה בידך כי נתן לאנשיך היעפים
לחם׃ ואתא לות אנשי סכות ואמר הא זבח
וצלמנע דחסדתון יתי למימר הא כאלו
זבח וצלמנע כען מסירין בידך ארי נתן
לעבדך דמשלהן לחם׃ ויקח את זקני העיר
ואת קוצי המדבר ואת הברקנים וידע בהם
את אנשי סכות׃ ודבר ית סבי קרתא וית
כובי מדברא וית ברקניא וגרר עליהון ית
אנשי סכות׃ ואת מגדל פנואל נתץ ויהרג את
אנשי העיר׃ וית מגדל פנואל תרע וקטל ית
אנשי קרתא׃ ויאמר אל זבח ואל צלמנע
איפה האנשים אשר הרגתם בתבור ויאמרו

כמוך כמוהם אחד כתאר בני המלך׃ ואמר
לזבח ולצלמנע איכא גבריא דקטלתון בתבור
ואמרו כותך כין אינון חד מנהון כחזוא בני
מלכא׃ ויאמר אחי בני אמי הם חי יהוה לו
החיתם אותם לא הרגתי אתכם׃ ואמר אחי בני
אמא אנון קיים הוא יי אלו קיימתון יתהון
לא קטילית יתכון׃ ויאמר ליתר בכורו קום
הרג אותם ולא שלף הנער חרבו כי ירא כי
עודנו נער׃ ואמר ליתר בכריה קום קטול יתהון
ולא שלף עולימא חרביה ארי דחיל ארי עד
כען יניק׃ ויאמר זבח וצלמנע קום אתה ופגע
בנו כי כאיש גבורתו ויקם גדעון ויהרג את
זבח ואת צלמנע ויקח את השהרנים אשר
בצוארי גמליהם׃ ואמר זבח וצלמנע קום
את ושלוט בנא ארי כגברא כין גבורתיה וקם
גדעון וקטל ית זבח וית צלמנע ונסיב ית
ענקיא דבצורי גמליהון׃ ויאמרו
איש ישראל אל גדעון משל בנו גם אתה
גם בנך גם בן בנך כי הושעתנו מיד מדין׃
ואמרו אנש ישראל לגדעון מלוך עלנא אף
את אף בנך אף בר ברך ארי פרקתנא מיד
מדינאי׃ ויאמר אלהם גדעון לא אמשל אני
בכם ולא ימשל בני בכם יהוה ימשל בכם׃
ואמר להון גדעון לא אמלוך אנא עליכון
ולא ימלוך ברי עליכון יי ימלוך עליכון׃ ויאמר
אלהם גדעון אשאלה מכם שאלה ותנו לי

חיה רעה לו איש לו עמי ישקל נפשכם — שקל אבשלום לא כת — אבל היום העם הקשבת קרעת לא כת — ושארא לו כת

איש נזם שללו כי נזמי זהב להם כי ישמעאלים
הם׃ ואמר להון גדעון שאילא אנא מנכון שאלא יב
והבו לי גבר קדשיה מן בזתא ארי קדשי דהבא פ״ס
להון ארי ערבאי קטלו׃ ויאמרו נתון נתן ו
ויפרשו את השמלה וישליכו שמה איש נזם ד״ן מ״ל
שללו׃ ואמרו מתן נתנין ופרסו ית כסותא ורמו
לתמן גבר קדשיה מן בזתא׃ ויהי משקל נזמי
הזהב אשר שאל אלף ושבע מאות זהב לבד ג
מן השהרנים והנטיפות ובגדי הארגמן שעל ג ב חד
מלכי מדין ולבד מן הענקות אשר בצוארי חס
גמליהם׃ והוה מתקל קדשי דהבא דשאל ו״ מ״ל
[illegible] מן סהרוניא
וכלידיא ולבושי ארגונא דעל מלכי מדין
ובר מן ענקיא דבצורי גמליהון׃ ויעש אתו
גדעון לאפוד ויצג אותו בעירו בעפרה ויזנו
כל ישראל אחריו שם ויהי לגדעון ולביתו
למוקש׃ ועבד יתיה גדעון לאיפודא ואקים
יתיה בקרתיה בעפרה וטעו כל ישראל בתרוהי
לתמן והוה לגדעון ולביתיה לתקלא׃ ויכנע
מדין לפני בני ישראל ולא יספו לשאת ראשם
ותשקט הארץ ארבעים שנה בימי גדעון׃
ואתברו מדינאי קדם בני ישראל ולא אוסיפו
לארמא רישיהון ושדיכת ארעא דישראל
ארבעין שנין ביומי גדעון׃ וילך
ירבעל בן יואש וישב בביתו׃ ואזל ירבעל
בר יואש ויתיב בביתיה׃ ולגדעון היו שבעים בנים

יצאי ירכו כי נשים רבות היו לו׃ ולגדעון הוו
שבעין בנין נפקי ירכיה ארי נשין סגיאן
ב ר״ש הואה ליה׃ ופילגשו אשר בשכם ילדה לו גם
פ״ס היא בן וישם את שמו אבימלך׃ ולחינתיה
דבשכם ילידת ליה אף היא בר ושוי ית
ד שמיה אבימלך׃ וימת גדעון בן יואש בשיבה
טובה ויקבר בקבר יואש אביו בעפרה אבי
העזרי׃ ומית גדעון בר יואש בסיבו טבא
ואתקבר בקברא דיואש אבוהי בעפרה
דאבוהי דעזר׃ ויהי כאשר מת
גדעון וישובו בני ישראל ויזנו אחרי הבעלים
וישימו להם בעל ברית לאלהים׃ והוה כד מית
גדעון ותבו בני ישראל וטעו בתר בעלא ושויאו
ג להון בעיל קיים לטעותא׃ ולא זכרו בני ישראל
את יהוה אלהיהם המציל אותם מיד כל איביהם
מסביב׃ ולא אדכרו בני ישראל ית פלחנא דיי
אלההון דשיזיב יתהון מיד כל בעלי דבביהון
ה מסחור סחור׃ ולא עשו חסד עם בית ירבעל
גדעון ככל הטובה אשר עשה עם ישראל׃
ולא עבדו טיבו עם בית ירבעל גדעון ככל
טבתא דעבד עם ישראל׃ וילך
ו אבימלך בן ירבעל שכמה אל אחי אמו
ב וידבר אליהם ואל כל משפחת בית אבי אמו
בסף לאמר׃ ואזל אבימלך בר ירבעל לשכם לות
אחי אמיה ומליל עמהון ועם כל זרעית בית
אבוהא דאמיה למימר׃ דברו נא באזני כל בעלי

לעשות

שכם מה טוב לכם המשל בכם שבעים
איש כל בני ירבעל אם משל בכם איש אחד
וזכרתם כי עצמכם ובשרכם אני: מלילו
כען קדם כל יתבי שכם מא טב לכון דימלון
עליכון שבעין גברא כל בני ירבעל או דימלוך
עליכון גברא חד ותדכרון ארי קריבכון
ובסרכון אנא: וידברו אחי אמו עליו באזני
כל בעלי שכם את כל הדברים האלה ויט
לבם אחרי אבימלך כי אמרו אחינו הוא:
ומלילו אחי אמיה עלוהי קדם כל יתבי שכם
ית כל פתגמיא האלין ואתפני לבהון בתר
אבימלך ארי אמרו אחונא הוא: ויתנו לו
שבעים כסף מבית בעל ברית וישכר בהם
אבימלך אנשים ריקים ופחזים וילכו אחריו:
ויהבו ליה שבעין כסף מבית בעל קיס ואגר
בהון אבימלך גברין סריקין ופחזין ואזלו
בתרוהי: ויבא בית אביו עפרתה ויהרג את
אחיו בני ירבעל שבעים איש על אבן אחת
ויותר יותם בן ירבעל הקטן כי נחבא: ועל
לבית אבוהי לעפרה וקטל ית אחוהי בני ירבעל
שבעין גברא על אבנא חדא ואשתאר יותם
בר ירבעל זעירא ארי אטמר:
ויאספו כל בעלי שכם וכל בית מלוא
וילכו וימליכו את אבימלך למלך עם אלון
מצב אשר בשכם: ואתכנשו כל יתבי שכם
וכל בית מלוא ואזלו ואמליכו ית אבימלך למהוי

מלכא עם מישר קמתא דבשכם: ויגדו ליותם
וילך ויעמד בראש הר גרזים וישא קולו ויקרא
ויאמר להם שמעו אלי בעלי שכם וישמע
אליכם אלהים: וחויאו ליותם ואזל וקם בריש
טורא דגריזים וארים קליה וקרא ואמר להון
קבילו מני יתבי שכם ויקביל צלותכון יי: הלוך
הלכו העצים למשח עליהם מלך ויאמרו
לזית מלוכה עלינו: המיזל אזלו אילניא למנאה
עליהון מלכא ואמרו לזיתא מלוך את עלנא:
ויאמר להם הזית החדלתי את דשני אשר בי
יכבדו אלהים ואנשים והלכתי לנוע על העצים:
ואמר להון זיתא האשבוק ית משחי דביה
מיקרין קדם יי וביה מתפנקין רברבניא ואהך
למעבד מלכו על אילניא: ויאמרו העצים לתאנה
לכי את מלכי עלינו: ואמרו אילניא לתינתא
איתא את מלוכי עלנא: ותאמר להם התאנה
החדלתי את מתקי ואת תנובתי הטובה והלכתי
לנוע על העצים: ואמרת להון תינתא האשבוק
ית חליי וית דבילתי שפירתא ואהך למעבד
מלכו על אילניא: ויאמרו העצים לגפן לכי
את מלכי עלינו: ואמרו אילניא לגפנא איתא
את מלוכי עלנא: ותאמר להם הגפן החדלתי
את תירושי המשמח אלהים ואנשים והלכתי
לנוע על העצים: ואמרת להון גפנא האשבוק
ית חמרי דמניה מנסכין קדם יי וביה חדן
רברבניא ואהך למעבד מלכו על אילניא:

וישמע ג רפי וסימנה ... הזית התאנה הגפן ...

ויאמרו כל העצים אל האטד לך אתה מלך
עלינו׃ ואמרו כל אילניא לאטדא איתא את
מלוך עלנא׃ ויאמר האטד אל העצים אם
באמת אתם משחים אתי למלך עליכם באו
חסו בצלי ואם אין תצא אש מן האטד ותאכל
את ארזי הלבנון׃ ואמר אטדא לאילניא אם
בקשוט אתון משחין יתי למהוי מלכא עליכון
עולו שרו בטולי ואם לא תפוק אישתא מן
אטדא ותיכול ית ארזי לבנן׃ ועתה אם באמת
ובתמים עשיתם ותמליכו את אבימלך ואם
טובה עשיתם עם ירבעל ועם ביתו ואם
כגמול ידיו עשיתם לו׃ וכען אם בקשטא
ובשלמותא עבדתון ואמליכתון ית אבימלך
ואם טבתא עבדתון עם ירבעל ועם ביתיה
ואם כגמולא דידוהי עבדתון ליה׃ אשר נלחם
אבי עליכם וישלך את נפשו ויצל אתכם
מיד מדין׃ דאגיח אבא עליכון ומסר ית
נפשיה כעל גב לאתקטלא ושיזיב יתכון
מיד מדינאי׃ ואתם קמתם על בית אבי היום
ותהרגו את בניו שבעים איש על אבן אחת
ותמליכו את אבימלך בן אמתו על בעלי
שכם כי אחיכם הוא׃ ואתון קמתון על בית
אבא יומא דין וקטלתון ית בנוהי שבעין
גברא על אבנא חדא ואמליכתון ית אבימלך
בר אמתיה על יתבי שכם ארי אחוכון הוא׃
ואם באמת ובתמים עשיתם עם ירבעל ועם

ביתו היום הזה שמחו באבימלך וישמח גם
הוא בכם׃ ואם בקשטא ובשלמותא עבדתון
עם ירבעל ועם ביתיה יומא הדין חדו באבימלך
ויחדי אף הוא בכון׃ ואם אין תצא אש מאבימלך
ותאכל את בעלי שכם ואת בית מלוא ותצא
אש מבעלי שכם ומבית מלוא ותאכל את
אבימלך׃ ואם לא תפוק אישתא מאבימלך
ותיכול ית יתבי שכם וית בית מלו ותפוק
אישתא מיתבי שכם ומבית מלו ותיכול
ית אבימלך׃ וינס יותם ויברח וילך בארה
וישב שם מפני אבימלך אחיו׃ ואפך יותם
וערק ואזל לבאר ויתיב תמן מן קדם אבימלך
אחוהי׃ וישר אבימלך
על ישראל שלש שנים׃ ומלך אבימלך על
ישראל תלת שנין׃ וישלח אלהים רוח רעה
בין אבימלך ובין בעלי שכם ויבגדו בעלי
שכם באבימלך׃ ושלח יי רוח בישא בין
אבימלך ובין יתבי שכם ושקרו יתבי שכם
באבימלך׃ לבוא חמס שבעים בני ירבעל
ודמם לשום על אבימלך אחיהם אשר הרג
אותם ועל בעלי שכם אשר חזקו את ידיו
להרג את אחיו׃ למיתי חטוף שבעין בני
ירבעל ודמהון לשואה על אבימלך אחוהון
דקטל יתהון ועל יתבי שכם דתקיפו ית ידוהי
למקטל ית אחוהי׃ וישימו לו בעלי שכם
מארבים על ראשי ההרים ויגזלו את כל

בארה ד׳ וסימנ׳ ויסע ישראל ומשם וינס יותם בארה בנו בתרי׳ מלרע ול׳ כת׳ י׳ בשוש בר נש ויתרן ובירח׳ ׃ אחיהם ו׳ וסימנ׳ הבכור הבכור על אבימלך

אשר יעבר עליהם בדרך ויגד לאבימלך:
ושויאו ליה אתבי שכם כמנין על רישי טוריא
ואנסין ית כל דעבר עליהון באורחא ואתחוה לאבימלך: באורחא
ויבא געל בן עבד ואחיו ויעברו
בשכם ויבטחו בו בעלי שכם: ואתא געל
בר עבד ואחוהי ועברו בשכם ואתרחיצו
עלוהי אתבי שכם: ויצאו השדה ויבצרו
את כרמיהם וידרכו ויעשו הלולים ויבאו
בית אלהיהם ויאכלו וישתו ויקללו את
אבימלך: ונפקו לחקלא וקטפו ית כרמיהון
ועצרו ועבדו חנגין ועלו לבית טעותהון
ואכלו ושתיאו ולטו ית אבימלך: ויאמר
געל בן עבד מי אבימלך ומי שכם כי נעבדנו
הלא בן ירבעל וזבל פקידו עבדו את אנשי
חמור אבי שכם ומדוע נעבדנו אנחנו: ואמר
געל בר עבד מן אבימלך ומן שכם ארי
נפלחיניה הלא בר ירבעל הוא וזבול שלטוניה
פלחו ית אנשי חמור אבוהי דשכם ומדין
נפלחיניה אנחנא: ומי יתן את העם הזה בידי
ואסירה את אבימלך ויאמר לאבימלך רבה
צבאך וצאה: ומן יתין ית עמא הדין בידי
ואעדי ית אבימלך ואמר לאבימלך טקיס
משריתך ופוק: וישמע זבל שר העיר
את דברי געל בן עבד ויחר אפו: ושמע זבול
רבקרתא ית פתגמי געל בר עבד ותקיף
רוגזיה: וישלח מלאכים אל אבימלך בתרמה

לאמר הנה געל בן עבד ואחיו באים שכמה
והנם צרים את העיר עליך: ושלח אזגדין
לות אבימלך ברז למימר הא געל בר עבד
ואחוהי אתן לשכם והא אנון צירין ית קרתא
עלך: ועתה קום לילה אתה והעם אשר אתך
וארב בשדה: וכען קום בליליא את ועמא דעמך
וכמון בחקלא: והיה בבקר כזרח השמש
תשכים ופשטת על העיר והנה הוא והעם
אשר אתו יצאים אליך ועשית לו כאשר תמצא
ידך: ויהי בצפרא למדנח שמשא תקדים
ותתנגיד על קרתא והא הוא ועמא דעמיה
נפקין לותך ותעביד ליה כמא דתשכח ידך:
ויקם אבימלך וכל העם אשר עמו
לילה ויארבו על שכם ארבעה ראשים: וקם
אבימלך וכל עמא דעמיה בליליא וכמנו
על שכם ארבע משרין: ויצא געל בן עבד
ויעמד פתח שער העיר ויקם אבימלך והעם
אשר אתו מן המארב: ונפק געל בר עבד וקם
במעלנא דתרע קרתא וקם אבימלך ועמא
דעמיה מן כמנא: וירא געל את העם ויאמר
אל זבל הנה עם יורד מראשי ההרים ויאמר
אליו זבל את צל ההרים אתה ראה כאנשים:
וחזא געל ית עמא ואמר לזבול הא עמא נחת
מרישי טוריא ואמר ליה זבול ית טולא
דטוריא את חזי כגבריא: ויסף עוד געל לדבר
ויאמר הנה עם יורדים מעם טבור הארץ

טבור ישבי על טבור ב׳ ואחידה ג׳ וסימנ׳ אבימלך ראשו בדולך העם אשר עמו ה׳ וסימנ׳ ויבא יעקב אבימלך אבימלך קדמ׳ מה ראיתם עשו

וראש אחד בא מדרך אלון מעוננים׃ ואוסיף עוד
געל למללא ואמר הא עמא נחתין מן תקפא
דארעא ומשריתא חדא אתיא מאורח מישר
מעוננים׃ ויאמר אליו זבל איה אפוא פיך אשר
תאמר מי אבימלך כי נעבדנו הלא זה העם
אשר מאסתה בו צא נא עתה והלחם בו׃ ואמר
ליה זבול אן אנון פתגמך דאתאמר מן אבימלך
ארי נפלחניה הלא דין עמא דקצתא ביה פוק
כען ואגיח קרבא ביה׃ ויצא געל לפני
בעלי שכם וילחם באבימלך׃ ונפק געל קדם
יתבי שכם ואגיח קרבא באבימלך׃ וירדפהו
אבימלך וינס מפניו ויפלו חללים רבים עד
פתח השער׃ ורדפיה אבימלך ואפך מן קדמוהי
ונפלו קטילין סגיאין עד מעלנא דתרעא׃ וישב
אבימלך בארומה ויגרש זבל את געל ואת אחיו
משבת בשכם׃ ויתיב אבימלך בארומה ותריך
זבול ית געל וית אחוהי מלמתב בשכם׃

ויהי ממחרת ויצא העם השדה
ויגדו לאבימלך׃ והוה ביומא דבתרוהי ונפק
עמא לחקלא וחויאו לאבימלך׃ ויקח את העם
ויחצם לשלשה ראשים ויארב בשדה וירא
והנה העם יצא מן העיר ויקם עליהם ויכם׃
ודבר ית עמא ופליגנון לתלת משרין וכמן
בחקלא וחזא והא עמא נפיק מן קרתא וקם
עליהון וקטלנון׃ ואבימלך והראשים אשר
עמו פשטו ויעמדו פתח שער העיר ושני

הראשים פשטו על כל אשר בשדה ויכום׃
ואבימלך ומשריתא דעמיה אתנגידו וקמו
במעלנא דתרע קרתא ותרתין משרין אתנגידו
על כל דבחקלא וקטלונון׃ ואבימלך נלחם
בעיר כל היום ההוא וילכד את העיר ואת
העם אשר בה הרג ויתץ את העיר ויזרעה
מלח׃ ואבימלך אגיח בקרתא כל יומא ההוא
וכבש ית קרתא וית עמא דבה קטיל ותרע
ית קרתא וזרעה מלחא׃

וישמעו כל בעלי מגדל שכם ויבאו אל צריח
בית אל ברית׃ ושמעו כל יתבי מגדל שכם
ואתו לצריח בית אל למגזר קים׃ ויגד לאבימלך
כי התקבצו כל בעלי מגדל שכם׃ ואתחוה
לאבימלך ארי אתכנישו כל יתבי מגדל שכם׃
ויעל אבימלך הר צלמון הוא וכל העם אשר
אתו ויקח אבימלך את הקרדמות בידו ויכרת
שוכת עצים וישאה וישם על שכמו ויאמר
אל העם אשר עמו מה ראיתם עשיתי מהרו
עשו כמוני׃ וסליק אבימלך לטורא דצלמון
הוא וכל עמא דעמיה ונסיב אבימלך ית
כולבא בידיה וקץ סוכת אעין ונטלה ושוי
על כתפיה ואמר לעמא דעמיה מא חזיתון
עבדית אוחו עבידו כותי׃ ויכרתו גם כל העם
איש שוכו וילכו אחרי אבימלך וישימו על
הצריח ויציתו עליהם את הצריח באש וימתו
גם כל אנשי מגדל שכם כאלף איש ואשה׃

ואת אחיו ה׳ וסימנ׳ ויכלכל ויושב האמר ויגרש וכו׳ ויקח את יתמנה — מהרו ד׳ וסימנ׳ מהרו ועלו אל אבי מהרו עשו כמוני אבשלום את המן

וקצו אף כל עמא גבר סוכיה ואזלו בתר
אבימלך ושויאו על צריח ואדליקו עליהון
ית צריח בנורא ואתקטלו אף כל אנשי מגדל
שכם כאלף גבר ואתא׃ וילך
אבימלך אל תבץ ויחן בתבץ וילכדה׃ ואזל
אבימלך לתבץ ושרא בתבץ וכבשה׃ ומגדל
עז היה בתוך העיר וינסו שמה כל האנשים
והנשים וכל בעלי העיר ויסגרו בעדם ויעלו
על גג המגדל׃ ומגדל תקיף הוה בגו קרתא
ואפכו לתמן כל גבריא ונשיא וכל יתבי קרתא
ואגפו באפיהון וסליקו על איגר מגדלא׃ ויבא
אבימלך עד המגדל וילחם בו ויגש עד פתח
המגדל לשרפו באש׃ ואתא אבימלך עד
מגדלא ואגיח קרבא ביה וקריב עד תרע
מגדלא לאוקדותיה בנורא׃ ותשלך אשה
אחת פלח רכב על ראש אבימלך ותרץ את
גלגלתו׃ ורמת איתתא חדא פלגות רכב רחי
על רישא דאבימלך ורעת ית גולגלתיה׃ ויקרא
מהרה אל הנער נשא כליו ויאמר לו שלף
חרבך ומותתני פן יאמרו לי אשה הרגתהו
וידקרהו נערו וימת׃ וקרא בפריע לעולימא
נטיל זיניה ואמר ליה שלוף חרבך וקטולני
דלמא יימרון עלי איתתא קטלתיה וקטליה
עולימיה ומית׃ ויראו איש ישראל כי מת
אבימלך וילכו איש למקמו׃ וחזו אנש ישראל
ארי מית אבימלך ואזלו גבר לאתריה׃ וישב

אלהים את רעת אבימלך אשר עשה לאביו
להרג את שבעים אחיו׃ ואתיב יי׳ ית בישת
אבימלך דעבד לאבוהי למקטל ית שבעין
אחוהי׃ ואת כל רעת אנשי שכם השיב אלהים
בראשם ותבא אליהם קללת יותם בן ירבעל׃
וית כל בישת אנשי שכם אתיב יי׳ ברישהון
ואתת לותהון לוטת יותם בר ירבעל׃
ויקם אחרי אבימלך להושיע את
ישראל תולע בן פואה בן דודו איש יששכר
והוא ישב בשמיר בהר אפרים׃ וקם בתר
אבימלך למפרק ית ישראל תולע בר פואה בר
דודו גברא משבטא דבית יששכר והוא יתיב
בשמיר בטורא דבית אפרים׃ וישפט את ישראל
עשרים ושלש שנה וימת ויקבר בשמיר׃ ודן
ית ישראל עסרין ותלת שנין ומית ואתקבר
בשמיר׃ ויקם אחריו יאיר
הגלעדי וישפט את ישראל עשרים ושתים
שנה׃ וקם בתרוהי יאיר גלעדאה ודן ית ישראל
עסרין ותרתין שנין׃ ויהי לו שלשים בנים
רכבים על שלשים עירים ושלשים עירים
להם להם יקראו חות יאיר עד היום הזה אשר
בארץ הגלעד׃ והוו ליה תלתין בנין רכבין
על תלתין עילין ותלתין קרוין להון להון קרן
כפרני יאיר עד יומא הדין דבארעא גלעד׃ וימת
יאיר ויקבר בקמון׃ ומית יאיר ואתקבר בקמון׃
ויספו בני ישראל לעשות הרע

ותשלך ג׳ וסימנה׳ את הילד אשה אחת פלח דברי אחריך ׳ ׳ קללת ב׳ וסימנה׳ יותם ואצטלב מגן ׳ ׳ בארץ הגלעד ב׳ וסימנה׳ את בצר ויהי לו

בעיני יהוה ויעבדו את הבעלים ואת העשתרות
ואת אלהי ארם ואת אלהי צידון ואת אלהי
מואב ואת אלהי בני עמון ואת אלהי פלשתים
ויעזבו את יהוה ולא עבדוהו: ואוסיפו בני ישר׳
למעבד דביש קדם יי ופלחו ית בעליא וית
עשתרתא וית טעות ארם וית טעות צידון וית
טעות מואב וית טעות בני עמון וית טעות
פלשתאי ושבקו ית פלחנא דיי ולא פלחו
קדמוהי: ויחר אף יהוה בישראל וימכרם ביד
פלשתים וביד בני עמון: ותקיף רוגזא דיי בישר׳
ומסרנון ביד פלשתאי וביד בני עמון: וירעצו
וירצצו את בני ישראל בשנה ההיא שמנה
עשרה שנה את כל בני ישראל אשר בעבר
הירדן בארץ האמרי אשר בגלעד: ודחקו
ושעבידו ית בני ישר׳ בשתא ההיא תמני
עסרי שנין ית כל בני ישר׳ דבעברא דירדנא
בארע אמוראה דבגלעד: ויעברו בני עמון את
הירדן להלחם גם ביהודה ובבנימין ובבית
אפרים ותצר לישראל מאד: ועברו בני עמון
ית ירדנא לאגחא קרבא אף בדבית יהודה
ובדבית בנימין ובדבית אפרים ועקת לישר׳
להדא: ויזעקו בני ישראל אל יהוה לאמר חטאנו
לך וכי עזבנו את אלהינו ונעבד את הבעלים
וזעיקו בני ישר׳ קדם יי למימר חבנא קדמך
וארי שבקנא ית פלחנא דאלהנא ופלחנא ית
בעליא: ויאמר יהוה אל בני

ישראל הלא ממצרים ומן האמרי ומן בני
עמון ומן פלשתים: ואמר יי לבני ישראל
הלא ממצרים ומן אמוראי ומן בני עמון ומן
פלשתאי: וצידונים ועמלק ומעון לחצו אתכם
ותצעקו אלי ואושיעה אתכם מידם: וצידונאי
ועמלקאי ואנש מעון דחקו יתכון ובעיתון מן
קדמי ופרקית יתכון מידהון: ואתם עזבתם
אותי ותעבדו אלהים אחרים לכן לא אוסיף
להושיע אתכם: ואתון שבקתון פלחני ופלחתון
לטעות עממיא בכין לא אוסיף למפרק יתכון:
לכו וזעקו אל האלהים אשר בחרתם בם המה
יושיעו לכם בעת צרתכם: איזילו ובעו מן
טעותא דאתרעיתון בהון הא אם יכלן למפרק
לכון בעדן עקתכון: ויאמרו בני ישראל אל
יהוה חטאנו עשה אתה לנו ככל הטוב בעיניך
אך הצילנו נא היום הזה: ואמרו בני ישר׳
קדם יי חבנא עביד את לנא ככל דתקין קדמך
ברם שיזיבנא כען יומא הדין: ויסירו את אלהי
הנכר מקרבם ויעבדו את יהוה ותקצר נפשו
בעמל ישראל: ואעדיאו ית טעות עממיא
מביניהון ופלחו קדם יי ותקצר נפשו בעמל
ישראל: ויצעקו בני עמון
ויחנו בגלעד ויאספו בני ישראל ויחנו במצפה:
ואתכנישו בני עמון ושרו בגלעד ואתכנישו
בני ישראל ושרו במצפא: ויאמרו העם שרי
גלעד איש אל רעהו מי האיש אשר יחל

ויזעקו ג פת׳ וסימנ׳ לכו וזעקו הילילו הרעים קדשו צום ... ככל הטוב ב׳ וסימנ׳ עשה אתה מחר נצא נדרה אחרי ... ותקצר ב׳ וסימ׳ לישראל לא

להלחם בבני עמון יהיה לראש לכל ישבי גלעד:
ואמרו עמא רברבי גלעד גבר לחבריה מן גברא
דישרי לאגחא קרבא בבני עמון יהי לריש לכל
יתבי גלעד: ויפתח הגלעדי
היה גבור חיל והוא בן אשה זונה ויולד גלעד
את יפתח: ויפתח גלעדאה הוה גבר חילא והוא
בר איתתא פונדקיתא ואוליד גלעד ית יפתח:
ותלד אשת גלעד לו בנים ויגדלו בני האשה
ויגרשו את יפתח ויאמרו לו לא תנחל בבית
אבינו כי בן אשה אחרת אתה: וילידת איתת
גלעד ליה בנין ורביו בני איתתא ותריכו ית
יפתח ואמרו ליה לא תחסין בבית אבונא ארי
בר איתתא אחריתא את: ויברח יפתח מפני אחיו
וישב בארץ טוב ויתלקטו אל יפתח אנשים
ריקים ויצאו עמו: ועריק יפתח מן קדם אחוהי
ויתיב בארע טב ואתכנישו לות יפתח גברין
סריקין ונפקו עמיה: ויהי מימים
וילחמו בני עמון עם ישראל: והוה לזמן יומין
ואגיחו קרבא בני עמון עם ישראל: ויהי כאשר
נלחמו בני עמון עם ישראל וילכו זקני גלעד
לקחת את יפתח מארץ טוב: והוה כד אגיחו
קרבא בני עמון עם ישראל ואזלו סבי גלעד
למדבר ית יפתח מארע טב: ויאמרו ליפתח
לכה והייתה לנו לקצין ונלחמה בבני עמון:
ואמרו ליפתח איתא ותהי לנא לרבא ונגיח
קרבא בבני עמון: ויאמר יפתח לזקני גלעד

הלא אתם שנאתם אותי ותגרשוני מבית אבי
ומדוע באתם אלי עתה כאשר צר לכם: ואמר
יפתח לסבי גלעד הלא אתון סניתון יתי ותריכתוני
מבית אבא ומדין אתיתון לותי כען כד עקת
לכון: ויאמרו זקני גלעד אל יפתח לכן עתה
שבנו אליך והלכת עמנו ונלחמת בבני עמון
והיית לנו לראש לכל ישבי גלעד: ואמרו סבי
גלעד ליפתח בכין כען תבנא לותך ותהך עמנא
ותגיח קרבא בבני עמון ותהי לנא לריש לכל
יתבי גלעד: ויאמר יפתח אל זקני גלעד אם
משיבים אתם אותי להלחם בבני עמון ונתן
יהוה אותם לפני אנכי אהיה לכם לראש: ואמר
יפתח לסבי גלעד אם מתיבין אתון יתי לאגחא
קרבא בבני עמון וימסר יי׳ יתהון קדמי אנא
אהוי לכון לריש: ויאמרו זקני גלעד אל יפתח
יהוה יהיה שמע בינותינו אם לא כדברך כן
נעשה: ואמרו סבי גלעד ליפתח מימרא דיי׳
יהי סהיד בינגא אם לא כפתגמך כן נעביד: וילך
יפתח עם זקני גלעד וישימו העם אותו עליהם
לראש ולקצין וידבר יפתח את כל דבריו לפני
יהוה במצפה: ואזל יפתח עם סבי גלעד ושויו
עמא יתיה עליהון לריש ולרבא וסדר יפתח
ית כל פתגמוהי קדם יי׳ במצפא:
וישלח יפתח מלאכים אל מלך בני
עמון לאמר מה לי ולך כי באת אלי להלחם
בארצי: ושלח יפתח אזגדין לות מלכא דבני

הגלעדי שפתין עמך חד לשון קריה וג׳ לשון אנוש וג׳ לשון פתיחה ... והייתה ב׳ מל׳ וסימנ׳ לקצין המוציא דשמואל ... אם תחזק ארם והיתה כה אם עבורת את

עמון למימר מא לי ולך ארי אתיתא לותי
לאגחא קרבא בארעי׃ ויאמר מלך בני עמון
אל מלאכי יפתח כי לקח ישראל את ארצי
בעלותו ממצרים מארנון ועד היבק ועד הירדן
ועתה השיבה אתהן בשלום׃ ואמר מלכא דבני
עמון לאזגדי יפתח ארי נסיב ישראל ית ארעי
במסקיה ממצרים מארנונא עד יבקא ועד
ירדנא וכען אתיב יתהון בשלם׃ ויוסף עוד יפתח
וישלח מלאכים אל מלך בני עמון׃ ואוסיף
עוד יפתח ושלח אזגדין לות מלכא דבני עמון׃
ויאמר לו כה אמר יפתח לא לקח ישראל את
ארץ מואב ואת ארץ בני עמון׃ ואמרו ליה
כדנן אמר יפתח לא נסיב ישראל ית ארע מואב
וית ארע בני עמון׃ כי בעלותם ממצרים וילך
ישראל במדבר עד ים סוף ויבא קדשה׃ ארי
במסקהון ממצרים ואזל ישראל במדברא עד
ימא דסוף ואתא לרקם׃ וישלח ישראל
מלאכים אל מלך אדום לאמר אעברה נא
בארצך ולא שמע מלך אדום וגם אל מלך
מואב שלח ולא אבה וישב ישראל בקדש׃
ושלח ישראל אזגדין לות מלכא דאדום למימר
אעבר כען בארעך ולא קביל מלכא דאדום
ואף לות מלכא דמואב שלח ולא אבא ויתיב
ישראל ברקם׃ וילך במדבר ויסב את ארץ אדום
ואת ארץ מואב ויבא ממזרח שמש לארץ
מואב ויחנון בעבר ארנון ולא באו בגבול מואב

כי ארנון גבול מואב׃ ואזל במדברא ואקיף ית
ארע אדום וית ארע מואב ואתו ממדנח
שמשא לארעא דמואב ושרו בעברא דארנון
ולא עלו בתחום מואב ארי ארנון תחום מואב׃
וישלח ישראל מלאכים אל סיחון מלך
האמרי מלך חשבון ויאמר לו ישראל נעברה
נא בארצך עד מקומי׃ ושלח ישראל אזגדין
לות סיחון מלכא אמוראה מלכא דחשבון
ואמר ליה ישראל אעבר כען בארעך עד
אתרי׃ ולא האמין סיחון את ישראל עבר
בגבלו ויאסף סיחון את כל עמו ויחנו ביהצה
וילחם עם ישראל׃ ולא הימין סיחון ית
ישראל למעבר בתחומיה וכנש סיחון ית כל
עמיה ושרו ביהץ ואגיח קרבא עם ישראל׃
ויתן יהוה אלהי ישראל את סיחון ואת כל
עמו ביד ישראל ויכום ויירש ישראל את
כל ארץ האמרי יושב הארץ ההיא׃ ומסר
יי אלהא דישראל ית סיחון וית כל עמיה בידא
דישראל ומחונון ויריתו ישראל ית כל ארע
אמוראה יתיב ארעא ההיא׃ ויירשו את
כל גבול האמרי מארנון ועד היבק ומן
המדבר ועד הירדן׃ ויריתו ית כל תחום
אמוראה מארנונא ועד יבקא ומן מדברא
ועד ירדנא׃ ועתה יהוה אלהי ישראל הוריש
את האמרי מפני עמו ישראל ואתה תירשנו׃
וכען יי אלהא דישראל תריך ית אמוראה מן

השיבה ג̇ וסימנ̇ אתהן בשלום נפשי ממשחיהם ששון ישעך ׃ בגבלו ה̇ חס̇ בליש̇ וסימנ̇ ויקם שדה עפרון וימאן אדום ולא נתן סיחון ולא האמין

הרוב ג חד מל וב חס וסימנ׳ עם ישראל דברים שדי עם ישראל מל דברים שדי חס ... היוצא ד מל בנביא וסימנ׳ והיה היוצא מהנה היוצא אל הכנ׳

קדם עמיה ישראל ואת מה מי למירתה: הלא
את אשר יורישך כמוש אלהיך אותו תירש
ואת כל אשר הוריש יהוה אלהינו מפנינו אותו
נירש: הלא ית דיחסנך כמוש טעותך יתיה
תחסין וית כל דיתריך יי אלהנא מן קדמנא
יתיה נירת: ועתה הטוב טוב אתה מבלק בן
צפור מלך מואב הרוב רב עם ישראל אם
נלחם נלחם בם: וכען הטב טב את מבלק
בר צפור מלכא דמואב המדן דן עם ישראל
אם קרבא אגיח בהון: בשבת ישראל בחשבון
ובבנותיה ובערעור ובבנותיה ובכל הערים
אשר על ידי ארנון שלש מאות שנה ומדוע
לא הצלתם בעת ההיא: כד יתיב ישראל בחשבון
ובכפרנהא ובערעור ובכפרנהא ובכל קרויא
דעל תחומי ארנון תלת מאה שנין ומדין
לא שיזבתון בעדנא ההוא: ואנכי לא חטאתי
לך ואתה עשה אתי רעה להלחם בי ישפט
יהוה השפט היום בין בני ישראל ובין בני
עמון: ואנא לא חטיתי לך ואת עביד עמי
בישא לאגחא קרבא בי ידין יי דעביד דינא
יומא דין בין בני ישראל ובין בני עמון: ולא
שמע מלך בני עמון אל דברי יפתח אשר
שלח אליו: ולא קביל מלכא דבני עמון לפתגמי
יפתח דשלח לותיה: ותהי
על יפתח רוח יהוה ויעבר את הגלעד ואת
מנשה ויעבר את מצפה גלעד וממצפה

גלעד עבר בני עמון: ושרת על יפתח רוח
גבורא מן קדם יי ועבר ית גלעד וית מנשה
ועבר ית מצפיא דגלעד וממצפיא דגלעד
עבר לות בני עמון: וידר יפתח נדר ליהוה ויאמר
אם נתון תתן את בני עמון בידי: וקיים יפתח
קיים קדם יי ואמר אם ממסר תמסר ית בני
עמון בידי: והיה היוצא אשר יצא מדלתי
ביתי לקראתי בשובי בשלום מבני עמון והיה
ליהוה והעליתיהו עולה: ויהי דיפוק מפתחי
ביתי לקדמותי כד אתוב בשלם מבני עמון
ויהי קדם יי ואסקניה עלתא:
ויעבר יפתח אל בני עמון להלחם בם
ויתנם יהוה בידו: ועבר יפתח לות בני עמון
לאגחא קרבא בהון ומסרנון יי בידיה: ויכם
מערוער ועד בואך מנית עשרים עיר ועד
אבל כרמים מכה גדולה מאד ויכנעו בני עמון
מפני בני ישראל: ומחנון מערוער ועד מעלנא
דמנית עסרין קרוין ועד מישר כרמיא מחתא
רבתא לחדא ואתברו בני עמון מן קדם בני ישראל:
ויבא יפתח המצפה אל ביתו והנה
בתו יצאת לקראתו בתפים ובמחלות ורק היא
יחידה אין לו ממנו בן או בת: ואתא יפתח
למצפיא לביתיה והא ברתיה נפקא לקדמותיה
בתפין ובחנגין ולחוד היא יחידא לית ליה מנה
בר או ברת: ויהי כראותו אותה ויקרע את בגדיו
ויאמר אהה בתי הכרע הכרעתני ואת היית

קדמ׳ ג׳ מה הדבר ... וידר ג׳ וסימנ׳ יעקב ישראל יפתח ... מנית ב׳ וסימנ׳ ועד בואך בחטי ... ועד אבל ב׳ וסימנ׳ כרמים הגדולה ... ורק ב׳ היא

ולא אוכל ג׳ וסימנה׳ פציתי פי אל יי׳ נלאיתי כלכל מלאכה גדולה ... הרפה ב׳ וסימנה׳ הרפה ממני שנים הרפה לה ... ואבכה ב׳ וסימנה׳ על בתולי יומם ולילה

בעכרי ואנכי פציתי פי אל יהוה ולא אוכל לשוב:
והוה כד חזא יתה ובזע ית לבושוהי ואמר ווי
ברתי אכרעא אכרעתיני ואת הויתא בעכרי ואנא
פתחית פומי בנדר קדם יי ולא איכול למהדר:
ותאמר אליו אבי פציתה את פיך אל יהוה עשה
לי כאשר יצא מפיך אחרי אשר עשה לך
יהוה נקמות מאיביך מבני עמון: ואמרת ליה
אבא פתחתא ית פומך בנדר קדם יי עביד לי
כמא דנפק מפומך בתר דעבד לך יי פורענותא
מבעלי דבבך מבני עמון: ותאמר אל אביה
יעשה לי הדבר הזה הרפה ממני שנים חדשים
ואלכה וירדתי על ההרים ואבכה על בתולי
אנכי ורעיתי: ואמרת לאבוהא יתעביד לי
פתגמא הדין שבוק מני תרין ירחין ואהך
ואתנגיד על טוריא ואבכי על בתולי אנא וחברתי:
ויאמר לכי וישלח אותה שני חדשים ותלך
היא ורעותיה ותבך על בתוליה על ההרים:
ואמר איזילי ושלח יתה תרין ירחין ואזלת
היא וחברתהא ובכת על בתולהא על טוריא:
ויהי מקץ שנים חדשים ותשב אל אביה ויעש
לה את נדרו אשר נדר והיא לא ידעה איש
ותהי חק בישראל: והוה מסוף תרין ירחין
ותבת לות אבוהא ועבד לה ית נדריה דנדר
והיא לא ידעה גבר והות לגזירא בישראל בדיל
דלא לאסקא גבר ית בריה וית ברתיה לעלתא
כמא דעבד יפתח גלעדאה ולא שאיל לפנחס

כהנא ואלו שאיל לפינחס כהנא הוה פריק
יתה בדמין: מימים ימימה תלכנה בנות ישראל
לתנות לבת יפתח הגלעדי ארבעת ימים בשנה:
מזמן לזמן אזלן בנת ישראל לאלאה לבת
יפתח גלעדאה ארבעה יומין בשתא:
ויצעק איש אפרים ויעבר צפונה
ויאמרו ליפתח מדוע עברת להלחם בבני
עמון ולנו לא קראת ללכת עמך ביתך נשרף
עליך באש: ואתכנשו אנשי אפרים ועבר
לצפונא ואמרו ליפתח מדין עברתא לאגחא
קרבא בבני עמון ולנא לא קריתא למיזל
עמך ביתך נוקיד עלך בנורא: ויאמר יפתח
אליהם איש ריב הייתי אני ועמי ובני עמון
מאד ואזעק אתכם ולא הושעתם אותי
מידם: ואמר יפתח להון אנש דין הויתי אנא
ועמי ובני עמון להדא ובעית מנכון ולא
פרקתון יתי מידהון: ואראה כי אינך מושיע
ואשימה נפשי בכפי ואעברה אל בני עמון
ויתנם יהוה בידי ולמה עליתם אלי היום הזה
להלחם בי: וחזית ארי ליתך פריק ומסרית
נפשי כעל גבא ואתקטלא ועברית לות בני עמון
ומסרנון יי בידי ולמא סליקתון לותי יומא
הדין לאגחא קרבא בי: ויקבץ יפתח את כל
אנשי גלעד וילחם את אפרים ויכו אנשי
גלעד את אפרים כי אמרו פליטי אפרים
אתם גלעד בתוך אפרים בתוך מנשה ותכנש

יפתח ית כל אנשי גלעד ואגיח קרבא עם
דבית אפרים ארי אמרו משיזבא דבית
אפרים מא אתון חשיבין דבית גלעד בגו
בית אפרים בגו בית מנשה: וילכד גלעד את
מעברות הירדן לאפרים והיה כי יאמרו
פליטי אפרים אעברה ויאמרו לו אנשי גלעד
האפרתי אתה ויאמר לא: ואחדו דבית גלעד
ית מגזת ירדנא על דבית אפרים והוי כד אמר
חד משיזבא דבית אפרים אעבר ואמרין
ליה אנשי גלעד אפרתי את ואמר לא: ויאמרו
לו אמר נא שבלת ויאמר סבלת ולא יכין
לדבר כן ויאחזו אותו וישחטוהו אל מעברות
הירדן ויפל בעת ההיא מאפרים ארבעים
ושנים אלף: ואמרין ליה אימר כען שובלתא
ואמר סובלתא ולא מתקין למללא כין ואחדין
ליה ונכסין ליה במגזת ירדנא ואתקטלו
בעדנא ההוא מדבית אפרים ארבעין ותרין
אלפין: וישפט יפתח את ישראל שש שנים
וימת יפתח הגלעדי ויקבר בערי גלעד: ודן
יפתח ית ישראל שית שנין ומית יפתח
גלעדאה ואתקבר בקרוי גלעד:
וישפט אחריו את ישראל אבצן
מבית לחם: ודן בתרוהי ית ישראל אבצן מבית
לחם: ויהי לו שלשים בנים ושלשים בנות
שלח החוצה ושלשים בנות הביא לבניו מן
החוץ וישפט את ישראל שבע שנים: והוו

ליה תלתין בנין ותלתין בנן שלח לברא ותלתין
כלן אעיל לבנוהי מן ברא ודן ית ישראל שבע
שנין: וימת אבצן ויקבר בבית לחם: ומית אבצן
ואתקבר בבית לחם: וישפט
אחריו את ישראל אילון הזבולני וישפט את
ישראל עשר שנים: ודן בתרוהי ית [illegible]ראל
אילון דמשיבט זבולון ודן ית [illegible] שנין
וימת אילון הזבולני ויקבר ב[illegible] זבולן
ומית אילון דמשיבט זבולון וא[illegible] באילון
בארע שיבט זבולון:
וישפט אחריו את ישראל עבדון בן הלל
הפרעתוני: ודן בתרוהי ית ישראל עבדון בר
הלל דמפרעתון: ויהי לו ארבעים בנים ושלשים
בני בנים רכבים על שבעים עירם וישפט את
ישראל שמנה שנים: והוו ליה ארבעין בנין
ותלתין בני בנין רכיבין על שבעין עירין ודן
ית ישראל תמני שנין: וימת עבדון בן הלל
הפרעתוני ויקבר בפרעתון בארץ אפרים בהר
העמלקי: ומית עבדון בר הלל דמפרעתון
ואתקבר בפרעתון בארע שיבטא אפרים
בטורא דבית עמלקי: ויסיפו
בני ישראל לעשות הרע בעיני יהוה ויתנם
יהוה ביד פלשתים ארבעים שנה: ואוסיפו בני ישראל
למעבד דביש קדם יוי ומסרנון יוי בידא דפלשתאי
ארבעין שנין: ויהי איש
אחד מצרעה ממשפחת הדני ושמו מנוח

בבית לחם ג וסימנה׳ אבצן אבצן במצודה דדברי ימים וקרא שם — עירם ב חס בליש וסימנה׳ ועירם שערה רכבים על שבעים עירם

ואשתו עקרה ולא ילדה׃ והוה גברא חד מצרעה
מזרעית דן ושמיה מנוח ואתתיה עקרא ולית
לה ולד׃ וירא מלאך יהוה אל האשה ויאמר
אליה הנה נא את עקרה ולא ילדת והרית וילדת
בן׃ ואתחזי מלאכא דיי׳ לאתתא ואמר לה הא
כען את עקרא ולית ליך ולד ותעדין ותלידין
בר׃ ועתה השמרי נא ואל תשתי יין ושכר
ואל תאכלי כל טמא׃ וכען אסתמרי כען ולא
תשתין חמר חדת ועתיק ולא תיכלין כל מסאב׃
כי הנך הרה וילדת בן ומורה לא יעלה על
ראשו כי נזיר אלהים יהיה הנער מן הבטן
והוא יחל להושיע את ישראל מיד פלשתים׃
ארי הא את מעדיא ותלידין בר ומספר לא
יעבר על רישיה ארי נזירא דיי׳ יהי רביא מן
בטנא והוא ישרי למפרק ית ישראל מידא
דפלשתאי׃ ותבא האשה ותאמר לאישה
לאמר איש האלהים בא אלי ומראהו כמראה
מלאך האלהים נורא מאד ולא שאלתיהו
אי מזה הוא ואת שמו לא הגיד לי׃ ואתת אתתא
ואמרת לבעלה למימר נביא דיי׳ אתא לותי
וחזויה כח [illegible] כא דיי׳ חסין לחדא ולא
שאלתיה אימדין הוא וית שמיה לא חוי לי׃
ויאמר לי הנך הרה וילדת בן ועתה אל תשתי
יין ושכר ואל תאכלי כל טמאה כי נזיר אלהים
יהיה הנער מן הבטן עד יום מותו׃ ואמר לי הא
את מעדיא ותלידין בר וכען לא תשתין חמר

חדת ועתיק ולא תיכלין כל מסאב ארי נזירא
דיי׳ יהי רביא מן בטנא עד יום מותיה׃
ויעתר מנוח אל יהוה ויאמר בי
אדוני איש האלהים אשר שלחת יבוא נא
עוד אלינו ויורנו מה נעשה לנער היולד׃ וצלי
מנוח קדם יי׳ ואמר בבעו יי׳ נביא דיי׳ דשלחתא
ייתי כען עוד לותנא ויאלפננא מא נעביד לרביא
דיתיליד׃ וישמע האלהים בקול מנוח ויבא
מלאך האלהים עוד אל האשה והיא יושבת
בשדה ומנוח אישה אין עמה׃ וקביל יי׳ צלותיה
דמנוח ואתא מלאכא דיי׳ עוד לות אתתא
והיא יתבא בחקלא ומנוח בעלה לית עמה׃
ותמהר האשה ותרץ ותגד לאישה ותאמר
אליו הנה נראה אלי האיש אשר בא ביום אלי׃
ואוחיאת אתתא ורהטת וחויאת לבעלה ואמרת
ליה הא אתחזי לי גברא דאתא ביומא דיכי
לותי׃ ויקם וילך מנוח אחרי אשתו ויבא אל
האיש ויאמר לו האתה האיש אשר דברת
אל האשה ויאמר אני׃ וקם ואזל מנוח בתר
אתתיה ואתא לות גברא ואמר ליה הא את גברא
דמלילתא עם אתתא ואמר אנא׃ ויאמר מנוח
עתה יבא דבריך מה יהיה משפט הנער
ומעשהו׃ ואמר מנוח כען יתקיימון פתגמך
מא יהי דחזי לרביא ומא נעביד ליה׃ ויאמר
מלאך יהוה אל מנוח מכל אשר אמרתי אל
האשה תשמר׃ ואמר מלאכא דיי׳ למנוח

וילדת ג׳ וסימנ׳ חד בהגר ותרין בשמשון ׃ — ויורנו ג׳ ב׳ מל׳ וחד חס׳ וסימנ׳ מה נעשה מדרכין מדרכין וישעיה חס׳

מכל דאמרית לאתתא תסתמר: מכל אשר יצא
מגפן היין לא תאכל ויין ושכר אל תשת וכל
טמאה אל תאכל כל אשר צויתיה תשמר:
מכל דיפוק מגפנא דחמרא לא תיכול וחמר
חדת ועתיק לא תשתי וכל מסאב לא תיכול
כל דפקידתה תטר: ויאמר מנוח אל מלאך
יהוה נעצרה נא אותך ונעשה לפניך גדי
עזים: ואמר מנוח למלאכא דיי ניחוד כען
יתך ונעביד קדמך גדיא בר עזי: ויאמר מלאך
יהוה אל מנוח אם תעצרני לא אכל בלחמך
ואם תעשה עלה ליהוה תעלנה כי לא ידע
מנוח כי מלאך יהוה הוא: ואמר מלאכא דיי
למנוח אם תיחדנני לא איכול בלחמך ואם
תעביד עלתא קדם יי תסקנה ארי לא ידע
מנוח ארי מלאכא דיי הוא: ויאמר מנוח אל
מלאך יהוה מי שמך כי יבא דבריך וכבדנוך: דבריך
ואמר מנוח למלאכא דיי מן שמך ארי ק̇ ח̇
יתקיימון פתגמך וניקרנך: ויאמר לו מלאך כת̇
יהוה למה זה תשאל לשמי והוא פלאי: ואמר דבריך פלי
ליה מלאכא דיי למא דנן את שאיל לשמי וקרי ק̇ דבריך
והוא מפרש: ויקח מנוח
את גדי העזים ואת המנחה ויעל על הצור ב̇
ליהוה ומפלא לעשות ומנוח ואשתו ראים:
ונסיב מנוח ית גדיא בר עזי וית תקרובתא
ואסיק על טנרא קדם יי ומפריש למעבד
ומנוח ואתתיה חזן: ויהי בעלות הלהב מעל

המזבח השמימה ויעל מלאך יהוה בלהב המזבח
ומנוח ואשתו ראים ויפלו על פניהם ארצה: והוה
במסק שלהוביתא מעלוי מדבחא לצית שמיא
וסליק מלאכא דיי בשלהובית מדבחא ומנוח
ואתתיה חזן ונפלו על אפיהון על ארעא: ולא
יסף עוד מלאך יהוה להראה אל מנוח ואל אשתו ב̇
אז ידע מנוח כי מלאך יהוה הוא: ולא אוסיף עוד בשלה
מלאכא דיי לאתחזאה למנוח ולאתתיה בכין
ידע מנוח ארי מלאכא דיי הוא: ויאמר מנוח
אל אשתו מות נמות כי אלהים ראינו: ואמר מנוח
לאתתיה ממת נמות ארי מלאכא דיי חזינא:
ותאמר לו אשתו לו חפץ יהוה להמיתנו לא
לקח מידנו עלה ומנחה ולא הראנו את כל אלה
וכעת לא השמיענו כזאת: ואמרת ליה אתתיה
אלו רעוא קדם יי דנמות לא קביל מננא עלתא
ומנחתא ולא אחזינא ית כל אלין וכעדן פון לא
אשמענא כהדא: ותלד האשה בן ותקרא את
שמו שמשון ויגדל הנער ויברכהו יהוה:
וילידת אתתא בר וקרת ית שמיה שמשון
ורבא רביא וברכיה יי: ותחל רוח יהוה לפעמו
במחנה דן בין צרעה ובין אשתאל: ושריאת
רוח גבורא מן קדם יי לתקפותיה במשרית דן
בין צרעה ובין אשתאול:
וירד שמשון תמנתה וירא אשה בתמנתה
מבנות פלשתים: ונחת שמשון לתמנת חזא
אתתא בתמנת מבנת פלשתאי: ויעל ויגד לאביו

דבריך ח̇ כת̇ וקרי דבריך וסימנה̇ מנוח יאמן נא בעלות כנפש יהי נא דמלכ̇ נמצאו קדמתי שרים ויענו גדי העזים ב̇ וסימנה וישלח יהודה ויקח

בבנות ב' וסימנה' הארץ בבנות אחיך ·· ישרה ב' וסימנה' בעינ עפלה ·· סימן לכלם נתן קדמא' דביה חליפות כל' ולבנימן נתן אחוזה נא לכם חליפת

ולאמו ויאמר אשה ראיתי בתמנתה מבנות
פלשתים ועתה קחו אותה לי לאשה: וסליק וחוי
לאבוהי ולאמיה ואמר איתתא חזיתי בתמנת
מבנת פלשתאי וכען סבו יתה לי לאנתו: ויאמר
לו אביו ואמו האין בבנות אחיך ובכל עמי אשה
כי אתה הולך לקחת אשה מפלשתים הערלים
ויאמר שמשון אל אביו אותה קח לי כי היא
ישרה בעיני: ואמר ליה אבוהי ואמיה הלית
בבנת אחך ובכל עמי איתתא דאת אזיל למסב
איתתא מפלשתאי ערלאי ואמר שמשון לאבוהי
יתה סב לי ארי היא כשרת בעיני: ואביו ואמו
לא ידעו כי מיהוה היא כי תאנה הוא מבקש
מפלשתים ובעת ההיא פלשתים משלים
בישראל: ואבוהי ואמיה לא ידעין ארי מן קדם
יי' היא ארי תוסקפא הוא בעי לאתגרא
בפלשתאי ובעדנא ההוא פלשתאי שלטין
בישראל: וירד שמשון ואביו
ואמו תמנתה ויבאו עד כרמי תמנתה והנה
כפיר אריות שאג לקראתו: ונחת שמשון
ואבוהי ואמיה לתמנת ואתו עד כרמי תמנת
והא אריא בר אריון נהים לקדמותיה: ותצלח
עליו רוח יהוה וישסעהו כשסע הגדי ומאומה
אין בידו ולא הגיד לאביו ולאמו את אשר
עשה: ושרת עלוהי רוח גבורא מן קדם יי' ורמיה
כמא דרמוה דמין גדיא ומדעם לית בידיה ולא
חוי לאבוהי ולאמיה ית דעבד: וירד וידבר

לאשה ותישר בעיני שמשון: ונחת ושאיל
באתתא וכשרת בעיני שמשון: וישב מימים
לקחתה ויסר לראות את מפלת האריה והנה
עדת דבורים בגוית האריה ודבש: ותב מזמן
יומין למסבה וזר למחזי ית פגרא דאריא והא
קנא דדבריתא בפגרא דאריא וביה דבשא:
וירדהו אל כפיו וילך הלוך ואכל וילך אל
אביו ואל אמו ויתן להם ויאכלו ולא הגיד להם
כי מגוית האריה רדה הדבש: ונסחיה בידוהי
ואזיל מיזל ואכיל ואזל לות אבוהי ולות
אמיה ויהב להון ואכלו ולא חוי להון ארי
מפגרא דאריא נסיח דבשא: וירד אביהו אל
האשה ויעש שם שמשון משתה כי כן יעשו
הבחורים: ונחת אבוהי על עיסק איתתא ועבד
תמן שמשון משתיא ארי כין עבדין עולימיא:
ויהי כראותם אותו ויקחו שלשים מרעים
ויהיו אתו: והוה כד חזו יתיה ודברו תלתין
חברין והוו עמיה: ויאמר להם שמשון אחודה
נא לכם חידה אם הגד תגידו אותה לי שבעת
ימי המשתה ומצאתם ונתתי לכם שלשים
סדינים ושלשים חלפת בגדים: ואמר להון
שמשון איחוד כען לכון חודיתא אם חואה
תחוון יתה לי שבעה יומי משתיא ותשכחון
ואתין לכון תלתין פרדיסין ותלתין אצטלון
דלבושא: ואם לא תוכלו להגיד לי ונתתם אתם
לי שלשים סדינים ושלשים חליפות בגדים

כת ושארא חליפות מל' דמל' ·· דבורים ג' בליש' וסימנה' כאשר תעשינה עדת דבורים סבוני כדבורים קדמא' חס' ·· אביהו ואביהו ז' גסימ' אותתא רגזת מן

ויאמרו לו חודה חידתך ונשמענה ואם לא
תכלון לחואה לי ותתנון אתון לי תלתין פרדסין
ותלתין אצטלון דלבושא ואמרו ליה חוד
חוריתך ונשמענה ויאמר להם מהאכל יצא
מאכל ומעז יצא מתוק ולא יכלו להגיד החידה
שלשת ימים ואמר להון מאכלא נפק מיכלא
ומתקיפא נפק חליא ולא יכילו לחואה חוריתא
תלתא יומין ויהי ביום השביעי ויאמרו לאשת
שמשון פתי את אישך ויגד לנו את החידה פן
נשרף אותך ואת בית אביך באש הלירשנו
קראתם לנו הלא והוה ביומא שביעאה ואמרו
לאתת שמשון שדילי ית בעליך ויחוי לנא
ית חוריתא דלמא נוקיד יתיך וית בית אבויך
בנורא הלמסכינותנא קריתון לנא הלכא ותבך
אשת שמשון עליו ותאמר רק שנאתני ולא
אהבתני החידה חדת לבני עמי ולי לא הגדתה
ויאמר לה הנה לאבי ולאמי לא הגדתי ולך אגיד
ובכת אתת שמשון עלוהי ואמרת לחוד סנתני
ולא רחימתני חוריתא חדתא לבני עמי ולי לא
חויתא ואמר לה הא לאבא ולאמא לא חויתי
ולך איכדין אחוי ותבך עליו שבעת הימים
אשר היה להם המשתה ויהי ביום השביעי
ויגד לה כי הציקתהו ותגד החידה לבני עמה
ובכת עלוהי שבעה יומיא דהוא להון משתיא
והוה ביומא שביעאה וחוי לה ארי דחקתיה
וחויאת חוריתא לבני עמה ויאמרו לו אנשי

העיר ביום השביעי בטרם יבא החרסה מה
מתוק מדבש ומה עז מארי ויאמר להם לולא
חרשתם בעגלתי לא מצאתם חידתי ואמרו
ליה אנשי קרתא ביומא שביעאה עד לא מיעל
שמשא מא חלי מדבשא ומא תקיף מאריא
ואמר להון אלו לא פון בדקתון באתתי לא
אשכחתון חוריתי ותצלח עליו רוח יהוה
וירד אשקלון ויך מהם שלשים איש ויקח
את חליצותם ויתן החליפות למגידי החידה ויחר
אפו ויעל בית אביהו ושרת עלוהי רוח גבורא
מן קדם יי ונחת לאשקלון וקטל מנהון תלתין
גברא ונסיב ית זרזיהון ויהב אצטלון לדחויאו
חוריתא ותקיף רגזיה וסליק לבית אבוהי
ותהי אשת שמשון למרעהו אשר
רעה לו והות אתת שמשון לחבריה דהוה
שושבינה ויהי מימים בימי קציר חטים
ויפקד שמשון את אשתו בגדי עזים ויאמר
אבאה אל אשתי החדרה ולא נתנו אביה לבוא
והוה לזמן יומין ביומי חצד חטין ודכר שמשון
ית אתתיה בגדיא בר עזי ואמר איעול לות
אתתי לאדרון בית משכבא ולא שבקיה אבוהא
למיעל ויאמר אביה אמר אמרתי כי שנא שנאתה
ואתננה למרעך הלא אחותה הקטנה טובה ממנה
תהי נא לך תחתיה ואמר אבוהא ממימר אמרית
ארי מסנא סניתה ויהבתה לחברך הלא אחתה
זעירתא שפירא מנה תהי כען לך חלופהא

שבעת הימים ח וסימנ׳ מצות ותבך הלבנה ושבעת ימי החג בשביעי המשכילים המגול מחצריהם ב׳ בתרי׳ לשבעת הימים ... אמר ג׳ חס העבר למרעך

ויאמר להם שמשון נקיתי הפעם מפלשתים
כי עשה אני עמם רעה׃ ואמר להון שמשון
זכי אנא זמנא הדא מפלשתאי ארי עביד אנא
עמהון בישא׃ וילך שמשון וילכד שלש
מאות שועלים ויקח לפדים ויפן זנב אל זנב
וישם לפיד אחד בין שני הזנבות בתוך׃ ואזל
שמשון ואחד תלת מאה תעלין ונסיב בעוריא
וקטר דנבא בריש דנבא ושוי בעורא חד בין
תרין דנביא במצעין׃ ויבער אש בלפידים
וישלח בקמות פלשתים ויבער מגדיש ועד
קמה ועד כרם זית׃ ואדליק אישתא בבעוריא
ושל[illegible] ואדליק מגדישא ועד
קמיא ועד כרמא ועד זיתא׃ ויאמרו פלשתים
מי עשה זאת ויאמרו שמשון חתן התמני כי
לקח את אשתו ויתנה למרעהו ויעלו פלשתים
וישרפו אותה ואת אביה באש׃ ואמרו פלשתאי
מן עבד דא ואמרו שמשון חתניה דתמנ
ארי נסיב ית אתתיה ויהבה לחבריה וסליקו
פלשתאי ואוקידו יתה וית אבוהא בנורא׃
ויאמר להם שמשון אם תעשון כזאת כי אם
נקמתי בכם ואחר אחדל׃ ואמר להון שמשון
אם תעבדון כהדא אלהין כד אתפרע מנכון
ובתר כין אתמנע׃ ויך אותם שוק על ירך
מכה גדולה וירד וישב בסעיף סלע עיטם׃
ומחא יתהון פרשין עם רגלאין מחא סגיאה
ונחת ויתיב בשקיף כיף עיטם׃

ויעלו פלשתים ויחנו ביהודה וינטשו בלחי׃
וסליקו פלשתאי ושרו בארעא דבית יהודה
ואתרטישו על לחי׃ ויאמרו איש יהודה למה
עליתם עלינו ויאמרו לאסור את שמשון עלינו
לעשות לו כאשר עשה לנו׃ ואמרו אנש יהודה
למא סליקתון עלנא ואמרו למיסר ית שמשון
סליקנא למעבד ליה כמא דעבד לנא׃ וירדו
שלשת אלפים איש מיהודה אל סעיף סלע
עיטם ויאמרו לשמשון הלא ידעת כי משלים
בנו פלשתים ומה זאת עשית לנו ויאמר להם
כאשר עשו לי כן עשיתי להם׃ ונחתו תלתא
אלפין גברא מדבית יהודה לשקיף כיף עיטם
ואמרו לשמשון הלא ידעת ארי שלטין בנא
פלשתאי ומא דא עבדת לנא ואמר להון כמא
דעבדו לי כין עבדית להון׃ ויאמרו לו לאסרך
ירדנו לתתך ביד פלשתים ויאמר להם שמשון
השבעו לי פן תפגעון בי אתם׃ ואמרו ליה
למיסרך נחתנא [illegible] פלשתאי ואמר
להון שמשון קיימו לי דלמא תשלטון בי
אתון׃ ויאמרו לו לאמר לא כי אסר נאסרך
ונתנוך בידם והמת לא נמיתך ויאסרהו בשנים
עבתים חדשים [illegible] ואמרו ליה
למימר לא ארי מיסר ניסרנך ונמסרנך בידהון
ומקטל לא נקטלנך ואסרוהי בתרתין גדילן
חדתן ואסקוהי מן כיפא׃ הוא בא עד לחי
ופלשתים הריעו לקראתו ותצלח עליו רוח

חתן ד׳ וסימנ׳ — דמים דמים התמני בית אחאב — עלינו ב׳ וסימנ׳ אל עבדך אבי לאסור את שמשון עלינו

סימן ואלה שמות ומשלי מזוזת כת׳ שמע ישראל ושמשון מחזות כת׳ למען ירבו ימיכם וספר מלכים מזוזות כת׳ מל׳ דמל׳

יהוה ותהיינה העבתים אשר על זרועותיו
כפשתים אשר בערו באש וימסו אסוריו מעל
ידיו׃ הוא אתא עד לחי ופלשתאי יבבו
לקדמותיה ושרת עלוהי רוח גבורא מן קדם
יי והואה גדילתא דעל דרעוהי ככתנא דאוח
ביה נורא ואתפסקו אסורוהי מעל ידוהי׃ וימצא
לחי חמור טריה וישלח ידו ויקחה ויך בה
אלף איש׃ ואשכח לועא דחמרא בטינתא
ואושיט ידיה ונסבה וקטל בה אלף גברא׃
ויאמר שמשון בלחי החמור חמור חמרתים
בלחי החמור הכיתי אלף איש׃ ואמר שמשון
בלועא דחמרא רמיתנון דגורין בלועא דחמרא
קטלית אלף גברא׃ ויהי ככלתו לדבר וישלך
הלחי מידו ויקרא למקום ההוא רמת לחי׃ והוה
כד שיצי למללא ורמא לועא מן ידיה וקרא
לאתרא ההוא רמת לחי׃ ויצמא מאד ויקרא
אל יהוה ויאמר אתה נתת ביד עבדך את
התשועה הג[illegible] ועתה אמות בצמא
ונפלתי ביד הערלים׃ וצחי לחדא וצלי קדם
יי ואמר את עבדתא על ידא דעבדך ית
פרקנא רבא הדין וכען אמות בצחותא
ואת[illegible] ויבקע אלהים את
המכתש אשר בלחי ויצאו ממנו מים וישת
ותשב רוחו ויחי על כן קרא שמה עין הקורא
אשר בלחי עד היום הזה׃ ובזע יי ית כבא
דבלועא ונפקו מניה מיא ושתי ותבת רוחיה

וחיא על כן קרא שמה עינא דאתיהיבת בצלותא
דשמשון הא היא קימא בלחי עד יומא הדין׃
וישפט את ישראל בימי פלשתים עשרים
שנה׃ ודן ית ישראל ביומי פלשתאי עסרין
שנין׃ וילך שמשון עזתה
וירא שם אשה זונה ויבא אליה׃ ואזל שמשון
לעזת וחזא תמן אתתא פונדקיתא ועל לותה׃
לעזתים לאמר בא שמשון הנה ויסבו ויארבו
לו כל הלילה בשער העיר ויתחרשו כל הלילה
לאמר עד אור הבקר והרגנהו׃ לעזתאי אתחוה
למימר אתא שמשון הלכא ואסחרו וכמנו
ליה כל ליליא במעלנא [illegible]
כל ליליא למימר עד מיהר צפרא ונקטלוניה
וישכב שמשון עד חצי הלילה ויקם בחצי
הלילה ויאחז בדלתות שער העיר ובשתי
המזזות ויסעם עם הבריח וישם על כתפיו
ויעלם אל ראש ההר אשר על פני חברון׃
ושכיב שמשון עד פלגות ליליא וקם בפלגות
ליליא ואחד בדשי תרע קרתא ובתרין ספיא
ונטלנון עם עברא ושוי על כתפוהי ואסקינון
לריש טורא דעל אפי חברון׃
ויהי אחרי כן ויאהב אשה בנחל שורק
ושמה דלילה׃ והוה בתר כין ורחים אתתא
בנחלא דסורק ושמה דלילה׃ ויעלו אליה
סרני פלשתים ויאמרו לה פתי אותו וראי
במה כחו גדול ובמה נוכל לו ואסרנוהו לענותו

טריה ב׳ וסימנה׳ לחי חמור טריה ומכה טריה ׳ — המכתש ב׳ אשר בלחי הילילו ׳ — בחצי הלילה ג׳ וסימנה ויהי הכה וישכב שמשון ויחרד האיש

ואנחנו נתן לך איש אלף ומאה כסף׃ וסליקו
לותה טרני פלשתאי ואמרו לה שדילי יתיה
וחזא במא חיליה רב ובמא נכול ליה ונסרניה
לעניותיה ואנחנא נתנין לך לגבר אלף ומאה
סלעין דכסף׃ ותאמר דלילה אל שמשון הגידה
נא לי במה כחך גדול ובמה תאסר לענותך׃
ואמרת דלילה לשמשון חוי כען במא חילך
סגי ובמא תתאסר לעניותך׃ ויאמר אליה שמשון
אם יאסרני בשבעה יתרים לחים אשר לא חרבו ב
וחליתי והייתי כאחד האדם׃ ואמר לה שמשון ב
אם ייסרונני בשבעא יתרין רטיבין דלא יבישו
ואחלוש ואיהי כחד מן בני אנשא׃ ויעלו לה סרני
פלשתים שבעה יתרים לחים אשר לא חרבו
ותאסרהו בהם׃ ואסיקו לה טרני פלשתאי שבעה
יתרין רטיבין דלא יבישו ואסרתיה בהון׃ והארב
ישב לה בחדר ותאמר אליו פלשתים עליך
שמשון וינתק את היתרים כאשר ינתק פתיל ג
הנעורת בהריחו אש ולא נודע כחו׃ וכמנא יתיב
לה באדרון בית משכבא ואמרת ליה פלשתאי
אתו עלך שמשון ופסיק ית יתריא כמא דמתפסיק
חוטא דכתנא דארח ביה נורא ולא אתידע חיליה׃
ותאמר דלילה אל שמשון הנה התלת בי ותדבר
אלי כזבים עתה הגידה נא לי במה תאסר׃ ואמרת
דלילה לשמשון הא שקרת בי ומלילת עמי
כדבין כען חוי כען לי במא תתאסר׃ ויאמר ה בטעמ׳
אליה אם אסור יאסרוני בעבתים חדשים אשר

ב לא נעשה בהם מלאכה וחליתי והייתי כאחד
האדם׃ ואמר לה אם מיסר ייסרונני בגדילין חדתין
דלא אתעביד בהון עבידתא ואחלוש ואהוי
כחד מבני אנשא׃ ותקח דלילה עבתים חדשים
ותאסרהו בהם ותאמר אליו פלשתים עליך
שמשון והארב ישב בחדר וינתקם מעל
זרעתיו כחוט׃ ונסיבת דלילה גדילין חדתין
ואסרתיה בהון ואמרת ליה פלשתאי אתו עלך
שמשון וכמנא יתיב באדרון בית משכבא
ופסקנון מעל דרעוהי כחוטא׃ ותאמר דלילה
אל שמשון עד הנה התלת בי ותדבר אלי
ה בטעמ׳ כזבים הגידה לי במה תאסר ויאמר אליה
ב ובעני׳ אם תארגי את שבע מחלפות ראשי עם המסכת׃
ואמרת דלילה לשמשון עד הכא שקרת בי
ומלילת עמי כדבין חוי לי במא תתאסר ואמר
לה אם תשתין ית שבע גדילת רישי עם אכסנא
במשתיתא׃ ותתקע ביתד ותאמר אליו פלשתים
עליך שמשון ויקץ משנתו ויסע את היתד
ב ובעני׳ הארג ואת המסכת׃ ונקשת בססכתא ואמרת ליה
פלשתאי אתו עלך שמשון ואתער משינתיה
ונטל ית אכסן דגרדיאין וית משתיתא׃ ותאמר
ב אליו איך תאמר אהבתיך ולבך אין אתי זה
שלש פעמים התלת בי ולא הגדת לי במה כחך
גדול׃ ואמרת ליה איכדין תימר רחימתיך ולבך
לית עמי דנן תלת זמנין שקרת בי ולא חויתא
לי במא חילך סגי׃ ויהי כי הציקה לו בדבריה

כל הימים ותאלצהו ותקצר נפשו למות׃ והוה
כד אעיקת ליה בפתגמהא כל יומיא ודחקתיה
ועקת נפשיה למימת׃ ויגד לה את כל לבו ויאמר
לה מורה לא עלה על ראשי כי נזיר אלהים אני
מבטן אמי אם גלחתי וסר ממני כחי וחליתי
והייתי ככל האדם׃ וחוי לה ית כל לביה ואמר לה
מספר לא עדא על רישי ארי נזירא דייי אנא
מבטנא דאמא אם אגלח ויעדי מני חילי ואחלש
ואהוי ככל אנשא׃ ותרא דלילה כי הגיד לה את
כל לבו ותשלח ותקרא לסרני פלשתים לאמר
עלו הפעם כי הגיד לה את כל לבו ועלו אליה
סרני פלשתים ויעלו הכסף בידם׃ וחזת דלילה
ארי חוי לה ית כל לביה ושלחת וקרת לטרני
פלשתאי למימר סקו זמנא הדא ארי חוי לי
ית כל לביה וסליקו לותה טורני פלשתאי ואסיקו
כספא בידהון׃ ותישנהו על ברכיה ותקרא
לאיש ותגלח את שבע מחלפות ראשו ותחל
לענותו ויסר כחו מעליו׃ ואשכיבתיה על ברכהא
וקרת לגברא וגרעת ית שבע גדילת רישיה
ושריאת לעניותיה ועדא חיליה מניה׃ ותאמר
פלשתים עליך שמשון ויקץ משנתו ויאמר
אצא כפעם בפעם ואנער והוא לא ידע כי יהוה
סר מעליו׃ ואמרת פלשתאי אתו עלך שמשון
ואתער משינתיה ואמר אפוק כזמן בזמן ואתנער
והוא לא ידע ארי גבורתא דייי עדת מניה׃ ואחדוהו
פלשתים וינקרו את עיניו ויורידו אותו עזתה

ויאסרוהו בנחשתים ויהי טוחן בבית האסירים׃ ואחדוהי
פלשתאי ונקרו ית עינוהי ואחיתו יתיה לעזה ואסרוהי
בשישלן דנחש והוה טחין רחיא בבית אסירי׃ ויחל
שער ראשו לצמח כאשר גלח׃ ושרי סער רישיה
לצמחא בתר דאתגלח׃ וסרני פלשתים
נאספו לזבח זבח גדול לדגון אלהיהם ולשמחה
ויאמרו נתן אלהינו בידנו את שמשון איבנו׃
וטורני פלשתאי אתכנישו לדבחא דבח רב לדגון
טעותהון ולחדוא ואמרו מסרת דחלתנא בידנא
ית שמשון בעיל דבבנא׃ ויראו אתו העם ויהללו
את אלהיהם כי אמרו נתן אלהינו בידנו את אויבנו
ואת מחריב ארצנו ואשר הרבה את חללינו׃
וחזו יתיה עמא ושבחו ית טעותהון ארי אמרו
מסרת דחלתנא בידנא ית בעיל דבבנא וית מחריב
ארענא ודאסגי ית קטילנא׃ ויהי כי טוב לבם
ויאמרו קראו לשמשון וישחק לנו ויקראו
לשמשון מבית האסירים ויצחק לפניהם ויעמידו
אותו בין העמודים׃ והוה כד שפר לבהון ואמרו
קרו לשמשון ויחייך לנא וקרו לשמשון מבית
אסיריא וחייך קדמיהון ואקימו יתיה בין עמודיא׃
ויאמר שמשון אל הנער המחזיק בידו הניחה
אתי והימשני את העמדים אשר הבית נכון
עליהם ואשען עליהם׃ ואמר שמשון לעולימא
דמתקיף בידיה שבוק מני ואמישני ית עמודיא
דביתא מתקן עליהון ואסתמיך עליהון׃ והבית
מלא האנשים והנשים ושמה כל סרני פלשתים

העם נפשו למות נפשו בהם׃ — ויקץ ג̇ חס וסימנה משנתו תני שלמה כישן׃ — ויהללו ד̇ וסימ׳ ויהללו אותה את אלהיהם חצנו יה זקיהו׃

ועל הגג כשלשת אלפים איש ואשה הראים בשחוק
שמשון: ובית א מלי גברא ונשיא ותמן כל טורני
פלשתאי ועל איגרא כתלתא אלפין גברין ונשין חזן
בחוכא דשמשון: ויקרא שמשון אל יהוה ויאמר
אדני יהוה זכרני נא וחזקני נא אך הפעם הזה
כח האלהים ואנקמה נקם אחת משתי עיני מפלשתים
וצלי שמשון קדם יי ואמר יי אלהים יעול דוכרני
קדמך ותקיפני כען ברם זמנא הדא יי ואתפרע
פורענו חדא מתרתין עיני דנקרו פלשתאי: וילפת
כט שמשון את שני עמודי התוך אשר הבית נכון
עליהם ויסמך עליהם אחד בימינו ואחד בשמאלו:
ואחד יי שמשון ית תרין עמודיא מציעאי דביתא
מתקן עליהון ואסתמיך עליהון חד בימיניה וחד
ל בסמאליה: ויאמר שמשון תמות נפשי עם פלשתים
ויט בכח ויפל הבית על הסרנים ועל כל העם אשר
בו ויהיו המתים אשר המית במותו רבים מאשר
המית בחייו: ואמר שמשון תמות נפשי עם
פלשתאי ואתר בחילא ונפל ביתא על טורניא ועל
כל עמא דביה והוו קטיליא דקטל במותיה סגיאין
לא מדקטל בחיוהי: וירדו אחיו וכל בית אביהו
וישאו אתו ויעלו ויקברו אתו בין צרעה ובין אשתאל
בקבר מנוח אביו והוא שפט את ישראל עשרים
שנה: ונחתו אחוהי וכל בית אבוהי וקברו יתיה בין
צרעה ובין אשתאול בקבר מנוח אבוהי והוא
דן ית ישראל עסרין שנין: ויהי איש
א מהר אפרים ושמו מיכיהו: והוה גברא מטורא

דבית אפרים ושמיה מיכה: ויאמר לאמו אלף
ב ומאה הכסף אשר לקח לך ואתי אלית וגם
אמרת באזני הנה הכסף אתי אני לקחתיו ותאמר
אמו ברוך בני ליהוה: ואמר לאמיה אלף ומאה
סלעין דכסף דאתנסיב ליך ואת מומית ואמרת
קדמיה אכספא עמי אנא נסיבתיה ואמרת אמיה
ג בריך ברי קדם יי: וישב את אלף ומאה הכסף
לאמו ותאמר אמו הקדש הקדשתי את הכסף
ליהוה מידי לבני לעשות פסל ומסכה ועתה
אשיבנו לך: ואתיב ית אלף ומאה סלעין דכסף
לאמיה ואמרת אמיה אקדשא אקדישית ית
כספא קדם יי מן ידי לברי למעבד צילם
ד ומתכא וכען אתיבניה לך: וישב את הכסף
לאמו ותקח אמו מאתים כסף ותתנהו לצורף
ויעשהו פסל ומסכה ויהי בבית מיכיהו: ואתיב
ית כספא לאמיה ונסיבת אמיה מאתן סלעין
דכסף ויהבתיה לקינאה ועבדיה צילם ומתכא
ה והות בבית מיכה: והאיש מיכה לו בית אלהים
ויעש אפוד ותרפים וימלא את יד אחד מבניו
ויהי לו לכהן: וגברא מיכה ליה בית טעותא
ועבד אפוד ודמאין וקריב ית קרבן חד מבנוהי
ו והוה ליה לכהין: בימים ההם אין מלך בישראל
איש הישר בעיניו יעשה: ביומיא האנון לית מלכא
בישראל גבר דכשר בעינוהי עביד:
ז ויהי נער מבית לחם יהודה ממשפחת
יהודה והוא לוי והוא גר שם: והוה עולימא

נקם ב וסימנ אחת משתי נקם ברית מיכיהו ד וסימנ ויהי איש וישב וישמע ויגד ומן ויהי ליהושפט עשר עדים סב במ"ב מיכה נלך עבדון

אנכי ל׳ בטעמים בנון וסימנ׳ ערום ובריס לוי מצרי ימיני בקר הלילה וכל זקן ודרך ואתנ וסו פ״ס כות במ׳ חד חף אנכי ׳ המה י״ט ריש פ״ס וסימנ׳

מבית לחם דבית יהודה מזרעית יהודה והוא
ליואה והוא דאר תמן׃ וילך האיש מהעיר מבית
לחם יהודה לגור באשר ימצא ויבא הר אפרים
עד בית מיכה לעשות דרכו׃ ואזל גברא מקרתא
מבית לחם דבית יהודה למדר באתר דישכח
ואתא לטורא דבית אפרים עד בית מיכה למעבד
צורכיה׃ ויאמר לו מיכה מאין תבוא ויאמר
אליו לוי אנכי מבית לחם יהודה ואנכי הלך לגור
באשר אמצא׃ ואמר ליה מיכה מנן את אתי
ואמר ליה ליואה אנא מבית לחם דבית יהודה
ואנא אזיל למדר באתר דאשכח׃ ויאמר לו
מיכה שבה עמדי והיה לי לאב ולכהן ואנכי
אתן לך עשרת כסף לימים וערך בגדים ומחיתך
וילך הלוי׃ ואמר ליה מיכה תיב עמי והוי לי
לאב ולכהין ואנא אתין לך עסר סלעין דכסף
לזמן עדן וזוג לבושין ופרנוסך ואזל ליואה׃
ויואל הלוי לשבת את האיש ויהי הנער לו
כאחד מבניו׃ וצבי ליואה למתב עם גברא והוה
עולימא ליה כחד מבנוהי׃ וימלא מיכה את יד
הלוי ויהי לו הנער לכהן ויהי בבית מיכה׃ וקריב
מיכה ית קרבן ליואה והוה ליה עולימא לכהין
והוה בבית מיכה׃ ויאמר מיכה עתה ידעתי כי
ייטיב יהוה לי כי היה לי הלוי לכהן׃ ואמר מיכה
כען ידענא ארי אוטיב יוי לי ארי הוה לי ליואה
לכהין׃ בימים ההם אין מלך בישראל ובימים
ההם שבט הדני מבקש לו נחלה לשבת כי לא

נפלה לו עד היום ההוא בתוך שבטי ישראל בנחלה׃
ביומיא האנון לית מלכא בישראל וביומיא האנון
שבטא דבית דן בען להון אחסנא למתב ארי לא
אתפליגת ליה עד יומא ההוא בגו שבטיא דישראל
באחסנאי   וישלחו בני דן ממשפחתם
חמשה אנשים מקצותם אנשים בני חיל מצרעה
ומאשתאול לרגל את הארץ ולחקרה ויאמרו
אלהם לכו חקרו את הארץ ויבאו הר אפרים עד
בית מיכה וילינו שם׃ ושלחו בני דן מזרעיתהון
חמשה גברין מקצתהון גברין בני חילא מצרעה
ומאשתאול לאללא ית ארעא ולמבדקה ואמרו
להון איזילו בדוקו ית ארעא ואתו לטורא דבית
אפרים עד בית מיכה ובתו תמן׃ המה עם בית
מיכה והמה הכירו את קול הנער הלוי ויסורו שם
ויאמרו לו מי הביאך הלם ומה אתה עשה בזה
ומה לך פה׃ אנון עם בית מיכה ואנון אשתמודעו
ית קל עולימא ליואה וזרו לתמן ואמרו ליה מן
איתיך הלכא ומא את עביד כא ומא לך כדין׃
ויאמר אלהם כזה וכזה עשה לי מיכה וישכרני
ואהיה לו לכהן׃ ואמר להון כדין וכדין עבד לי
מיכה ואגרני והוית ליה לכהין׃ ויאמרו לו שאל
נא באלהים ונדעה התצלח דרכנו אשר אנחנו
הלכים עליה׃ ואמרו ליה שאיל כען במימרא דיי
ונדע התצלח אורחנא דאנחנא אזלין עלה׃
ויאמר להם הכהן לכו לשלום נכח יהוה דרככם
אשר תלכו בה׃ ואמר להון כהנא איזילו לשלם

בית מיכה הרחיקו מיטיבים בארץ צוף ורכיך כן תמהו יניען יאבדו ראו ומעשה ע׳ במורדי יבאו אל מקדשי ישאו קולם גלו ערוה כרעו עלים במעלות יורדים

חגורים ג̇ וסימנ̇ מתניכם ושש מאות ומתנו חד בתורה וחד בנביא וחד בכתובים ... מציעאה מל̇ ושארא חס̇ ... ופסוק ד̇ ריש̇ פ̇ס̇ מלה חדה׃

50

אתקין על אורחכון דתהכון בה׃ וילכו
חמשת האנשים ויבאו לישה ויראו את העם
אשר בקרבה יושבת לבטח כמשפט צידנים
שקט ובטח ואין מכלים דבר בארץ יורש עצר
ורחוקים המה מצידנים ודבר אין להם עם אדם׃
ואזלו חמשה גברין ואתו ללישו וחזו ית עמא
דבגוה יתבין לרחצן כהלכת צידונאי דשקטין
ושרן לרחצן ולית דמזיק פתגמא בארעא
ירותין זעירין ורחיקין אנון מצידונאי ופתגם
לית להון עם אנש׃ ויבאו אל אחיהם צרעה
ואשתאל ויאמרו להם אחיהם מה אתם׃ ואתו
לות אחיהון לצרעה ולאשתאול ואמרו להון
אחיהון מא אתון׃ ויאמרו קומה ונעלה עליהם
כי ראינו את הארץ והנה טובה מאד ואתם
מחשים אל תעצלו ללכת לבא לרשת את
הארץ׃ ואמרו קומו ונסק עליהון ארי חזינא
ית ארעא והא טבא לחדא ואתון שתקין לא תתרשלון
למיעל למירת ית ארעא׃ כבאכם תבאו אל עם
בטח והארץ רחבת ידים כי נתנה אלהים בידכם
מקום אשר אין שם מחסור כל דבר אשר בארץ׃
כמיתיכון תיעלון לות עמא דשרן לרחצן וארעא
פתיות ידין ארי מסרה יי בידכון אתרא דלית
תמן חוסרן כל מדעם דבארעא׃ ויסעו משם
ממשפחת הדני מצרעה ומאשתאל שש מאות
איש חגור כלי מלחמה׃ ונטלו מתמן מזרעית
דן מצרעה ומאשתאול שית מאה גברא מזרזין

כמני קרבא׃ ויעלו ויחנו בקרית יערים ביהודה
על כן קראו למקום ההוא מחנה דן עד היום הזה
הנה אחרי קרית יערים׃ וסליקו ושרו בקרית
יערים בארעא דבית יהודה על כן קרו לאתרא
ההוא משרית דן עד יומא הדין הא אחורי
קרית יערים׃ ויעברו משם הר אפרים ויבאו עד
בית מיכה׃ ועברו מתמן לטורא דבית אפרים
ואתו עד בית מיכה׃ ויענו חמשת האנשים
ההלכים לרגל את הארץ ליש ויאמרו אל
אחיהם הידעתם כי יש בבתים האלה אפוד
ותרפים ופסל ומסכה ועתה דעו מה תעשו׃
ואתיבו חמשה גבריא דאזלו לאללא ית ארעא
לישו ואמרו לאחיהון הידעתון ארי אית בבתיא
האלין אפוד ודמאין וצילם ומתכא וכען דעו
מא תעבדון׃ ויסורו שמה ויבאו אל בית הנער
הלוי בית מיכה וישאלו לו לשלום׃ וזרו לתמן
ועלו לבית מיכה ושאילו ליה לשלם׃ ושש מאות
איש חגורים כלי מלחמתם נצבים פתח השער
אשר מבני דן׃ ושית מאה גברא מזרזין כמני
קרבהון קימין במעלנא דתרעא דמשיבט בני
דן׃ ויעלו חמשת האנשים ההלכים לרגל את
הארץ באו שמה לקחו את הפסל ואת האפוד
ואת התרפים ואת המסכה והכהן נצב פתח
השער ושש מאות האיש החגור כלי המלחמה׃
וסליקו חמשה גבריא דאזלו לאללא ית ארעא
עלו לתמן ונסיבו ית צלמא וית איפודא וית

ותנינ̇ שמה וסימנ̇ ונתקפו שמה לנס שמה וחב ונועדו שמה והבאתם שמה ויסורו שמה וישלח שמה ובאת שמה ובאו שמה כי שמה ישבו

דמאין וית מתכתא וכהנא קאים כמעלנא דתרעא
ושית מאה גברא דמזרזין במני קרבא: ואלה
באו בית מיכה ויקחו את פסל האפוד ואת התרפים
ואת המסכה ויאמר אליהם הכהן מה אתם עשים:
ואלין עלו לבית מיכה ונסיבו ית צילם איפודא
וית דמאין וית מתכתא ואמר להון כהנא מא
אתון עבדין: ויאמרו לו החרש שים ידך על
פיך ולך עמנו והיה לנו לאב ולכהן הטוב היותך
כהן לבית איש אחד או היותך כהן לשבט
ולמשפחה בישראל: ואמרו ליה שתוק שוי
ידך על פומך ואיתא עמנא והוי לנא לאב
ולכהין הטב דתהי כהין לבית גברא חד או
דתהי כהין לשיבטא ולזרעי בישראל: וייטב
לב הכהן ויקח את האפוד ואת התרפים ואת
הפסל ויבא בקרב העם: ושפר לבא דכהנא
ונסיב ית איפודא וית דמאין וית מתכתא
ועל בגו עמא: ויפנו וילכו וישימו את הטף
ואת המקנה ואת הכבודה לפניהם: ואתפניאו
ואזלו ושויאו ית טפלא וית בעירא וית קנינא
קדמיהון: המה הרחיקו מבית מיכה והאנשים
אשר בבתים אשר עם בית מיכה נזעקו
וידביקו את בני דן: אנון ארחיקו מבית מיכה
וגבריא דבבתיא דעם בית מיכה אתכנישו
ואדביקו ית בני דן: ויקראו אל בני דן ויסבו
פניהם ויאמרו למיכה מה לך כי נזעקת: וקרו
לבני דן ואסחרו אפיהון ואמרו למיכה מא לך

ארי אתכנישתא: ויאמר את אלהי אשר עשיתי
לקחתם ואת הכהן ותלכו ומה לי עוד ומה זה
תאמרו אלי מה לך: ואמר ית דחלתי דעבדית
נסיבתון ודברתון ית כהנא ואזלתון ומא לי עוד
ומא דין אתון אמרין לי מא לך: ויאמרו אליו
בני דן אל תשמע קולך עמנו פן יפגעו בכם אנשים
מרי נפש ואספתה נפשך ונפש ביתך: ואמרו ליה
בני דן לא תשמע קלך עמנא דלמא ישלטון
בכון גברין מרירי נפשין ותסיף נפשך ונפשא אנש
ביתך: וילכו בני דן לדרכם וירא מיכה כי חזקים
המה ממנו ויפן וישב אל ביתו: ואזלו בני דן
לאורחהון וחזא מיכה ארי תקיפין אנון מניה
ואתפני ותב לביתיה: והמה לקחו את אשר עשה
מיכה ואת הכהן אשר היה לו ויבאו על ליש על
עם שקט ובטח ויכו אותם לפי חרב ואת העיר
שרפו באש: ואנון נסיבו ית דעבד מיכה וית
ית כהנא דהוה ליה ואתו על ליש על עמא
דשקטין ושרן לרחצן ומחו יתהון לפתגם
דחרב וית קרתא אוקידו בנורא: ואין מציל כי
רחוקה היא מצידון ודבר אין להם עם אדם והיא
בעמק אשר לבית רחב ויבנו את העיר וישבו
בה: ולית דמשיזיב ארי רחיקין אנון מצידונאי
ופתגם לית להון עם אנש ואנון במישר דלבית
רחוב ובנו ית קרתא ויתיבו בה: ויקראו שם העיר
דן בשם דן אביהם אשר יולד לישראל ואולם
ליש שם העיר לראשנה: וקרו שמא דקרתא

נכון לי לאב לנו ׳ ולכהן ג וסימנה׳ מדין שבע בנות היה לי לנו לאב ולכהן ׳ חזקים ג וסימנה׳ מיכה לענות כראי מוצק חזקים׳

דן בשום דן אבוהון דאתיליד לישראל וברם ליש
שמה דקרתא מלקדמין׃ ויקימו להם בני דן את
הפסל ויהונתן בן גרשם בן מנשה הוא ובניו
היו כהנים לשבט הדני עד יום גלות הארץ׃ ואקימו
להון בני דן ית צלמא ויהונתן בר גרשום בר מנשה
הוא ובנוהי הוו כומרין לשבטא דבית דן עד יומא
דגלו יתבי ארעא׃ וישימו להם את פסל מיכה
אשר עשה כל ימי היות בית האלהים בשלה׃
ושויאו להון ית צילם מיכה דעבד כל יומין
דהוה קיים בית מקדשא דיי׳ בשילו׃

ויהי בימים ההם ומלך אין בישראל
ויהי איש לוי גר בירכתי הר אפרים ויקח לו אשה
פילגש מבית לחם יהודה׃ והוה ביומיא האנון
ומלכא לית בישראל והוה גברא ליואה דאר
בסיפי טורא דבית אפרים ונסיב ליה איתתא
לחינתא מבית לחם דבית יהודה׃ ותזנה עליו
פילגשו ותלך מאתו אל בית אביה אל בית לחם
יהודה ותהי שם ימים ארבעה חדשים׃ ובסרת
עלוהי לחינתיה ואזלת מלותיה לבית אבוהא
לבית לחם דבית יהודה והות תמן יומין ארבעה
ירחין׃ ויקם אישה וילך אחריה לדבר על לבה
להשיבו ונערו עמו וצמד חמרים ותביאהו בית
אביה ויראהו אבי הנערה וישמח לקראתו׃ וקם
בעלה ואזל בתרהא למללא על לבה לאתבותה
ועולימיה עמיה וזוג חמרין ואעילתיה לבית
אבוהא וחזיה אבוהא דעולימתא וחדי לקדמותיה׃

ד׳ אומות · תלויים ב׳ · ו׳ מיוחד · ב׳ חד · רי״ש · פ״ס · וז׳ · סו · פ״ס · זרע · מנחק · להשיבו ק׳

ויחזק בו חתנו אבי הנערה וישב אתו שלשת
ימים ויאכלו וישתו וילינו שם׃ ואתקיף ביה
חמוהי אבוהא דעולימתא ויתיב עמיה תלתא
יומין ואכלו ושתיאו וביתו תמן׃ ויהי ביום הרביעי
וישכימו בבקר ויקם ללכת ויאמר אבי הנערה
אל חתנו סעד לבך פת לחם ואחר תלכו׃ והוה ביומא
רביעאה ואקדימו בצפרא וקם למיזל ואמר
אבוהא דעולימתא לחתניה סעיד לבך פתא
דלחמא ובתר כן תיזלון׃ וישבו ויאכלו שניהם
יחדו וישתו ויאמר אבי הנערה אל האיש הואל
נא ולין ויטב לבך׃ ואסחרו ואכלו תרויהון כחדא
ושתיאו ואמר אבוהא דעולימתא לגברא שרי
כען וביתו ויתפר לבך׃ ויקם האיש ללכת ויפצר
בו חתנו וישב וילן שם׃ וקם גברא למיזל ואתקיף
ביה חמוהי ותב ובת תמן׃ וישכם בבקר ביום
החמישי ללכת ויאמר אבי הנערה סעד נא לבבך
והתמהמהו עד נטות היום ויאכלו שניהם׃ ואקדים
בצפרא ביומא חמישאה למיזל ואמר אבוהא
דעולימתא סעד כען לבך ואתעכבו עד מפני
יומא ואכלו תרויהון׃ ויקם האיש ללכת הוא
ופילגשו ונערו ויאמר לו חתנו אבי הנערה הנה
נא רפה היום לערוב לינו נא הנה חנות היום לין
פה וייטב לבבך והשכמתם מחר לדרככם והלכת
לאהלך׃ וקם גברא למיזל הוא ולחינתיה ועולימיה
ואמר ליה חמוהי אבוהא דעולימתא הא כען
פנא יומא למערב ביתו כען הכא ולהוד יומא

ב׳ · חס · ב׳ · ובעיני · ב׳ · כה · ה׳ · ב׳ · חס

ד׳ אומות תלויים וסימנה׳ מנשה מ״ע מרש״ע רש״ע

יולד ב׳ מ״ל וסימנה לישראל לעמו והמה נעשה לנער היולד

ביתהלא וישפר לבך ותקדמון מחר לאורחכון
ותהך לקרוך׃ ולא אבה האיש ללון ויקם וילך
ויבא עד נכח יבוס היא ירושלם ועמו צמד
חמורים חבושים ופילגשו עמו׃ ואזל גברא
למבת וקם ואזל ואתא עד לקביל יבוס היא
ירושלם ועמיה זוג חמרין חשיקין ולחינתיה
עמיה׃ הם עם יבוס והיום רד מאד ויאמר
הנער אל אדניו לכה נא ונסורה אל עיר היבוסי
הזאת ונלין בה׃ אנון עם יבוס ויומא מאך
לחדא ואמר עולימא לרבוניה איתא כען
ונזור לקרתא דיבוסאה הדא ונבית בה׃ ויאמר
אליו אדניו לא נסור אל עיר נכרי אשר לא
מבני ישראל הנה ועברנו עד גבעה׃ ואמר ליה
רבוניה לא נזור לקרית בני עממיא דלא מבני
ישראל אנון ונתמטי עד גבעתא׃ ויאמר לנערו
לך ונקרבה באחת המקמות ולנו בגבעה או
ברמה׃ ואמר לעולימיה איתא ונתקרב בחד
מן אתריא ונבית בגבעתא או ברמתא׃ ויעברו
וילכו ותבא להם השמש אצל הגבעה אשר
לבנימן׃ ועברו ואזלו ועלת להון שמשא בסטר
גבעתא דלשיבט בנימין׃ ויסרו שם לבוא
ללון בגבעה ויבא וישב ברחוב העיר ואין איש
מאסף אותם הביתה ללון׃ וזרו לתמן למיעל
למבת לגבעתא ואתא ויתיב ברחובא דקרתא
ולית אנש דכניש יתהון לביתא למבת׃ והנה
איש זקן בא מן מעשהו מן השדה בערב

והאיש מהר אפרים והוא גר בגבעה ואנשי המקום
בני ימיני׃ והא גברא סבא אתא מן עבידתיה מן
חקלא ברמשא וגברא מטורא דבית אפרים
והוא דאר בגבעתא ואנשי אתרא בני שבטא דבית
בנימין׃ וישא עיניו וירא את האיש הארח ברחב
העיר ויאמר האיש הזקן אנה תלך ומאין תבוא׃
וזקף עינוהי וחזא ית גברא דארח ברחובא
דקרתא ואמר גברא סבא לאן את אזיל ומנן
את אתי׃ ויאמר אליו עברים אנחנו מבית לחם
יהודה עד ירכתי הר אפרים משם אנכי ואלך
עד בית לחם יהודה ואת בית יהוה אני הלך ואין
איש מאסף אותי הביתה׃ ואמר ליה עברין
אנחנא מבית לחם דבית יהודה עד סיפי טורא
דבית אפרים מתמן אנא ואזלית עד בית לחם
דבית יהודה ולבית מקדשא דיי אנא אזיל ולית
אנש דכניש יתי לביתא׃ וגם תבן גם מספוא
יש לחמורינו וגם לחם ויין יש לי ולאמתך
ולנער עם עבדיך אין מחסור כל דבר׃ ואף תבנא
אף כסתא אית לחמרנא ואף לחים וחמר אית
לי ולאמתך ולעולימא דעם עבדך לית חסרון
כל מדעם׃ ויאמר האיש הזקן שלום לך רק
כל מחסורך עלי רק ברחוב אל תלן׃ ואמר גברא
סבא שלם לך להוד כל חסרנך עלי להוד
ברחובא לא תבית׃ ויביאהו לביתו ויבול לחמורים
וירחצו רגליהם ויאכלו וישתו׃ ואעליה לביתיה
ורמא כסתא לחמריא ואסחיאו רגליהון ואכלו

ואין איש ד̇ וסימנהון מאנשי הבית ויסורו שם ויאמר אליו מבני ישראל וארא מדוע הצדיק בד לו וז קמ̇ בד עם לו ועם קדושים נאמן

52

ושתיאו: המה מטיבים את לבם והנה אנשי העיר
אנשי בני בליעל נסבו את הבית מתדפקים על
הדלת ויאמרו אל האיש בעל הבית הזקן לאמר
הוצא את האיש אשר בא אל ביתך ונדענו: אנון
מיטבין ית לבהון והא אנשי קרתא גברי בני
רשעא אקיפו ית ביתא דחקין למתבר דשא
ואמרו לגברא מריה דביתא סבא למימר אפיק
ית גברא דעל לביתך ונדעניה: ויצא אליהם
האיש בעל הבית ויאמר אלהם אל אחי אל תרעו
נא אחרי אשר בא האיש הזה אל ביתי אל תעשו
את הנבלה הזאת: ונפק לותהון גברא מריה
דביתא ואמר להון בבעו אחי לא תבאשון כען
בתר דעל גברא הדין לביתי לא תעבדון ית קלנא
הדין: הנה בתי הבתולה ופילגשהו אוציאה נא
אותם וענו אותם ועשו להם הטוב בעיניכם
ולאיש הזה לא תעשו דבר הנבלה הזאת: הא
ברתי בתולתא ולחינתיה אפיק כען יתהון ועני
יתהון ועבידו להון דתקין בעיניכון ולגברא
הדין לא תעבדון עיסק קלנא הדין: ולא אבו
האנשים לשמע לו ויחזק האיש בפילגשו
ויצא אליהם החוץ וידעו אותה ויתעללו בה
כל הלילה עד הבקר וישלחוה בעלות השחר:
ולא אבו גבריא לקבלא מניה ואתקיף גברא
בלחינתיה ונפק לותהון לברא וידעו יתה
ואתעללו בה כל ליליא עד צפרא ושלחוהא
כמסק צפרא: ותבוא האשה לפנות הבקר ותפל

פתח בית האיש אשר אדוניה שם עד האור:
ואתת איתתא למפני צפרא ונפלת בתרע בית
גברא דרבונה תמן עד דנהר: ויקם אדניה בבקר
ויפתח דלתות הבית ויצא ללכת לדרכו והנה
האשה פילגשו נפלת פתח הבית וידיה על
הסף: וקם רבונה בצפרא ופתח דשי ביתא ונפק
למיזל לאורחיה והא איתתא לחינתיה רמיא
בתרע ביתא וידהא מחתן על ספא: ויאמר
אליה קומי ונלכה ואין ענה ויקחה על החמור
ויקם האיש וילך למקמו: ואמר לה קומי ונזיל
ולא מתיבא ונסבה על חמרא וקם גברא ואזל
לאתריה: ויבא אל ביתו ויקח את המאכלת
ויחזק בפילגשו וינתחה לעצמיה לשנים
עשר נתחים וישלחה בכל גבול ישראל:
ואתא לביתיה ונסיב ית סכינא ואתקיף בלחינתיה
והדמה לאברהא לתרי עסר אברין ושלחה
בכל תחום ארעא דישראל: והיה כל הראה ואמר
לא נהיתה ולא נראתה כזאת למיום עלות בני
ישראל מארץ מצרים עד היום הזה שימו
לכם עליה עצו ודברו: והוי כל דחזי להוא אמר
לא הות ולא אתחזיאת כדא למיומא דסליקו
בני ישראל מארעא דמצרים עד יומא הדין
שוו לכון עלה אתיעיצו ומלילו:
ויצאו כל בני ישראל ותקהל
העדה כאיש אחד למדן ועד באר שבע וארץ
הגלעד אל יהוה המצפה: ונפקו כל בני ישראל

ויצא ב' חס וסימנ' פרח המטות בפילגשו והדד עזר משרתו למרחב בשחור נשא מאוצרות מגלה מנדם האשרה המלתהה ... וישלחה ב' בכל גבול וחד

ואתכנישת כנשתא כגברא חד למדן ועד
באר שבע וארע גלעד לקדם יי למצפיא:
ויתיצבו פנות כל העם כל שבטי ישראל
בקהל עם האלהים ארבע מאות אלף איש
רגלי שלף חרב: ואתעתדו רישי כל עמא כל
שבטיא דישראל בקהל עמא דיי ארבע מאה
אלפין גבר רגלי שלפי סיפא:

וישמעו בני בנימן כי עלו בני ישראל
המצפה ויאמרו בני ישראל דברו איכה נהיתה
הרעה הזאת: ושמעו בני בנימין ארי סליקו
בני ישראל למצפיא ואמרו בני ישראל מלילו
איכדין הות בישתא הדא: ויען האיש הלוי
איש האשה הנרצחה ויאמר הגבעתה אשר
לבנימן באתי אני ופילגשי ללון: ואתיב גברא
ליואה בעלה דאתתא קטילתא ואמר לגבעתא
דלשיבט בנימין עלית אנא ולחינתי למבת:
ויקמו עלי בעלי הגבעה ויסבו עלי את הבית
לילה אותי דמו להרג ואת פילגשי ענו ותמת:
וקמו עלי ית בני גבעתא ואקיפו עלי ית ביתא
בליליא עלי חשיבו למקטל וית לחינתי ענוהא
ומיתת: ואחז בפילגשי ואנתחה ואשלחה בכל
שדה נחלת ישראל כי עשו זמה ונבלה בישראל:
ואחדית בלחינתי והדמתה ושלחתה בכל
תחום אחסנת ארעא דישראל ארי עבדו עיצת
חטין וקלנא בישראל: הנה כלכם בני ישראל
הבו לכם דבר ועצה הלם: הא כלכון בני ישראל

הבו לכון פתגם ועיצא הכא: ויקם כל העם כאיש
אחד לאמר לא נלך איש לאהלו ולא נסור איש
לביתו: וקם כל עמא כגברא חד למימר לא ניזיל
גבר למשכניה ולא נסור גבר לביתיה: ועתה זה
הדבר אשר נעשה לגבעה עליה בגורל: וכען
דין פתגמא דנעביד לגבעתא נתמני עלה
בעדבא: ולקחנו עשרה אנשים למאה לכל
שבטי ישראל ומאה לאלף ואלף לרבבה
לקחת צדה לעם לעשות לבואם לגבע בנימן
ככל הנבלה אשר עשה בישראל: ונדבר עשרא
גברין למאה לכל שבטיא דישראל ומאה לאלפא
ואלפא לרבותא למסב זודין לעמא למעבד
לאיתיותהון לגבעתא דבית בנימין ככל קלנא
דאתעביד בישראל: ויאסף כל איש ישראל אל
העיר כאיש אחד חברים: ואתכניש כל אנש
ישראל לקרתא כגברא חד שוין:

וישלחו שבטי ישראל אנשים בכל
שבטי בנימן לאמר מה הרעה הזאת אשר
נהיתה בכם: ושלחו שבטיא דישראל גברין
בכל שבטי בנימין למימר מא בישתא הדא
דהות בכון: ועתה תנו את האנשים בני בליעל
אשר בגבעה ונמיתם ונבערה רעה מישראל
ולא אבו בנימן לשמע בקול אחיהם בני
ישראל: וכען איתו ית גבריא בני רשעא
דבגבעתא ונקטילנון ונפלי עבדי בישתא מישראל
ולא אבו בני בנימין לקבלא למימר אחיהון

בני ישראל׃ ויאספו בני בנימן מן הערים הגבעתה
לצאת למלחמה עם בני ישראל׃ ואתכנישו בני
בנימין מן קרויא לגבעתא למפק לאגחא קרבא
עם בני ישראל׃ ויתפקדו בני בנימן ביום ההוא
מהערים עשרים וששה אלף איש שלף חרב לבד
מישבי הגבעה התפקדו שבע מאות איש בחור׃
ואתמנאו בני בנימין ביומא ההוא מקרויא
עסרין ושתא אלפין גברא שלפי סיפא בר
מיתבי גבעתא אתמנאו שבע מאה גבר
עולים׃ מכל העם הזה שבע מאות איש בחור
אטר יד ימינו כל זה קלע באבן אל השערה
ולא יחטא׃ מכל עמא הדין שבע מאה גבר
עולים גברא גמיד בידיה דימינא כל אלין
דשדין אבנא בקלעא ומדמן בבינת סערא
ולא משנן׃ ואיש ישראל התפקדו
לבד מבנימן ארבע מאות אלף איש שלף חרב
כל זה איש מלחמה׃ ואנש ישראל אתמנאו בר
מדבית בנימין ארבע מאה אלפין גברא שלפי
סיפא כל אלין גברי עבדי קרבא׃ ויקמו ויעלו
בית אל וישאלו באלהים ויאמרו בני ישראל מי
יעלה לנו בתחלה למלחמה עם בני בנימן ויאמר
יהוה יהודה בתחלה׃ וקמו וסליקו לבית אל
ושאילו במימרא דיי ואמרו בני ישראל מן יסק
לנא בקדמיתא לאגחא קרבא עם בני בנימין
ואמר יי יהודה בקדמיתא׃ ויקמו בני ישראל
בבקר ויחנו על הגבעה׃ וקמו בני ישראל בצפרא

ושרו על גבעתא׃ ויצא איש ישראל למלחמה
עם בנימן ויערכו אתם איש ישראל מלחמה
אל הגבעה׃ ונפקו אנש ישראל לאגחא קרבא
עם דבית בנימין וסדרו עמהון אנש ישראל
קרבא על גבעתא׃ ויצאו בני בנימן מן הגבעה
וישחיתו בישראל ביום ההוא שנים ועשרים
אלף איש ארצה׃ ונפקו בני בנימין מן גבעתא
וחבילו בישראל ביומא ההוא עסרין ותרין
אלפין גברא קטילין רמן לארעא׃ ויתחזק
העם איש ישראל ויספו לערך מלחמה
במקום אשר ערכו שם ביום הראשון׃ ואתקף
עמא אנש ישראל ואוסיפו לסדרא קרבא
באתרא דסדרו תמן ביומא קדמאה׃ ויעלו
בני ישראל ויבכו לפני יהוה עד הערב וישאלו
ביהוה לאמר האוסיף לגשת למלחמה עם
בני בנימן אחי ויאמר יהוה עלו אליו׃ וסליקו
בני ישראל ובכו קדם יי עד רמשא ושאילו
במימרא דיי למימר האוסיף למקרב לאגחא
קרבא עם בני בנימין אחי ואמר יי סקו עליהון׃
ויקרבו בני ישראל אל בני בנימן ביום השני׃
וקריבו בני ישראל לות בני בנימין ביומא תנינא׃
ויצא בנימן לקראתם מן הגבעה ביום השני
וישחיתו בבני ישראל עוד שמנת עשר
אלף איש ארצה כל אלה שלפי חרב׃ ונפקו
דבית בנימין לקדמותהון מן גבעתא ביומא
תנינא וחבילו בבני ישראל עוד תמנת עסר

ויקומו ט מל׳ וסימנ׳ ויאכלו וישתו שרי מואב על הגבעה וילכו זיפה כל איש חיל וחברו וינוסו בנשק ראשי האבות על עמדם על הגבעה ב׳ וסימ׳ ויקומו

מפעם בפעם ו׳ וסימנ׳ ― ולא הלך ואנער הנתקו ודעליה שמואל שמואל וישב המלך ׃ ― ׃ ממקמו ו׳ חס׳ בליש׳ וסימנ׳ ― כל אוריתא חד מגיח ממקמו

אלפין גברא קטילין רמין לארעא כל אלין
שלפי סיפא׃ ויעלו כל בני ישראל וכל העם
ויבאו בית אל ויבכו וישבו שם לפני יהוה ויצומו
ביום ההוא עד הערב ויעלו עלות ושלמים
לפני יהוה׃ וסליקו כל בני ישר׳ וכל עמא ואתו
לבית אל ובכו ויתיבו תמן קדם יי׳ וצמו ביומא
ההוא עד רמשא ואסיקו עלון ונכסת קודשין
קדם יי׳׃ וישאלו בני ישראל ביהוה ושם ארון
ברית האלהים בימים ההם׃ ושאילו בני ישר׳
במימרא דיי׳ ותמן ארון קימא דיי׳ ביומיא
האנון׃ ופינחס בן אלעזר בן אהרן עמד לפניו בימים
ההם לאמר האוסף עוד לצאת למלחמה עם
בני בנימן אחי אם אחדל ויאמר יהוה עלו כי
מחר אתננו בידך׃ ופינחס בר אלעזר בר אהרן
קאים קדמוהי ביומיא האנון למימר האוסיף
עוד למפק לאגחא קרבא עם בני בנימין אחי
אם אתמנע ואמר יי׳ סקו ארי מחר אמסרנון
בידך׃ וישם ישראל ארבים אל הגבעה סביב׃
ושוי ישר׳ כמנין על גבעתא סחור סחור׃
ויעלו בני ישראל אל בני בנימן
ביום השלישי ויערכו אל הגבעה כפעם בפעם׃
וסליקו בני ישר׳ לות בני בנימין ביומא
תליתאה וסדרו קרבא על גבעתא כזמן בזמן׃
ויצאו בני בנימן לקראת העם הנתקו מן
העיר ויחלו להכות מהעם חללים כפעם
בפעם במסלות אשר אחת עלה בית אל ואחת

גבעתה בשדה כשלשים איש בישראל׃ ונפקו
בני בנימין לקדמות עמא אתנגידו מן קרתא
ושריאו לקטלא מעמא קטילין כזמן בזמן
בכבישי אורחתא דחדא סלקא לבית אל וחדא
לגבעתא בחקלא כתלתין גברא בישר׳׃ ויאמרו
בני בנימן נגפים הם לפנינו כבראשנה ובני ישראל
אמרו ננוסה ונתקנוהו מן העיר אל המסלות׃ ואמרו
בני בנימין תבירין אנון קדמנא כד בקדמיתא
ובני ישר׳ אמרו ניפוך ונגידנון מן קרתא לכבשיא׃
וכל איש ישראל קמו ממקומו ויערכו בבעל
תמר וארב ישראל מגיח ממקמו ממערה גבע׃
וכל אנש ישר׳ קמו מאתרהון וסדרו קרבא
במישרי יריחו וכמנא ישר׳ מגיח מאתריה
ממישר גבעתא׃ ויבאו מנגד לגבעה עשרת
אלפים איש בחור מכל ישראל והמלחמה
כבדה והם לא ידעו כי נגעת עליהם הרעה׃
ואתו כדרום לגבעתא עסרא אלפין גבר עולים
מכל ישר׳ ועבדי קרבא תקיפו ואנון לא ידעין
ארי קריבת דתיתי להון בישתא׃
ויגף יהוה את בנימן לפני ישראל וישחיתו
בני ישראל בבנימן ביום ההוא עשרים וחמשה
אלף ומאה איש כל אלה שלף חרב׃ ותבר יי׳
ית דבית בנימן קדם בני ישר׳ וחבילו בני ישר׳
בדבית בנימין ביומא ההוא עסרין וחמשא
אלפין ומאה גברא כל אלין שלפי סיפא׃ ויראו
בני בנימן כי נגפו ויתנו איש ישראל מקום

ומשחית גוים הסר המלכים עד וחדוה וישיבהו אל מקמו וכל הנשאר וכל איזב כות במ״ב מל׳ ולא עוד תשורנו ויתר ממקומו ׃ ― מגיח ל׳ לית כותב׳

לבנימן כי בטחו אל הארב אשר שמו אל הגבעה׃
וחזו בני בנימין ארי אתברו ויהבו אנש ישר׳
אתרא לדבית בנימין ארי אתרחיצו על כמנא
דשויאו על גבעתא׃ והארב החישו ויפשטו אל
הגבעה וימשך הארב ויך את כל העיר לפי חרב׃
וכמנא אוחי ואתנגיד על גבעתא ואתנגיד כמנא
ומחא ית כל קרתא לפתגם דחרב׃ והמועד היה
לאיש ישראל עם הארב הרב להעלותם משאת
העשן מן העיר׃ וסימנא הוה מתקן לאנש ישר׳
עם כמנא דיסגון לאסקא יטור דתנן מן קרתא׃
ויהפך איש ישראל במלחמה ובנימן החל להכות
חללים באיש ישראל כשלשים איש כי אמרו
אך נגוף נגף הוא לפנינו כמלחמה הראשנה׃
ואתחזרו אנש ישר׳ בקרבא ודבית בנימין שריאו
לקטלא קטילין באנש ישר׳ כתלתין גברא ארי
אמרו ברם מתבר תבירין אנון קדמנא כקרבא
קדמאה׃ והמשאת החלה לעלות מן העיר
[illegible]
העיר השמימה׃ וכמנא שרי לאסקא מן קרתא
יטור דתנן ואתפניאו דבית בנימין לאחוריהון
והא סליק תננא דקרתא לצית שמיא׃ ואיש
ישראל הפך ויבהל איש בנימן כי ראה כי נגעה
עליו הרעה׃ ואנש ישר׳ אתחזרו ואתבהילו אנש
בנימין ארי חזא ארי קריבת דתיתי ליה בישתא׃
ויפנו לפני איש ישראל אל דרך המדבר והמלחמה
הדביקתהו ואשר מהערים משחיתים אותו בתוכו׃

ואתפניאו קדם אנש ישר׳ לאורח מדברא
ועבדי קרבא אדביקונון ואנש כמנא קמן
מקרויהון קטלין בהון מכא ומלא׃ כתרו את
בנימן הרדיפהו מנוחה הדריכהו עד נכח הגבעה
ממזרח שמש׃ טלטילו ית דבית בנימין רדפונון
מבית ניחהון טרדונון עד לקביל גבעתא ממדנח
שמשא׃ ויפלו מבנימן שמנה עשר אלף איש
את כל אלה אנשי חיל׃ ואתקטלו מדבית בנימין
תמנת עסר אלפין גברא ית כל אלין גברי עבדי
קרבא׃ ויפנו וינסו המדברה אל סלע הרמון
ויעללהו במסלות חמשת אלפים איש וידביקו
אחריו עד גדעם ויכו ממנו אלפים איש׃ ואתפניאו
ואפכו למדברא לכיף רמון ואטמרו בכבשיא
חמשא אלפין גברא ואדביקו בתרוהי עד גדעום
וקטלו מנהון תרין אלפין גברא׃ ויהי כל הנפלים
מבנימן עשרים וחמשה אלף איש שלף חרב
ביום ההוא את כל אלה אנשי חיל׃ והוו כל
דאתקטלו מדבית בנימין עסרין וחמשא אלפין
גברא שלפי סיפא ביומא ההוא ית כל אלין גברי
עבדי קרבא׃ ויפנו וינסו המדברה אל סלע הרמון
שש מאות איש וישבו בסלע רמון ארבעה
חדשים׃ ואתפניאו ואפכו למדברא לכיף רמון
שית מאה גברא ויתיבו בכיף רמון ארבעה
ירחין׃ ואיש ישראל שבו אל בני בנימן ויכום
עד בהמה
לפי חרב מעיר מתם עד כל הנמצא גם כל הערים
הנמצאות שלחו באש׃ ואנש ישר׳ תבו לות בני

הרב ב̇ וסימנ׳ להעלותם בבקעי חרבה כת׳ הדריכהו ב̇ חד חס׳ וחד מל׳ וסימנ׳ כתרו את בנימן חד בני שחץ מל׳ הדריפהו לחור לית כות׳ מל׳

בנימין ומחונון לפתגם דחרב מקרויהון גמחנון
עד בעירא עד כל דאשתכח אף כל קרויא
דאשתכחא אוקידו בנורא׃
ואיש ישראל נשבע במצפה
לאמר איש ממנו לא יתן בתו לבנימן לאשה׃
ואנש ישראל קיים במצפיא למימר אנש מננא
לא יתין ברתיה לדבית בנימין לאתו׃ ויבא העם
בית אל וישבו שם עד הערב לפני האלהים וישאו
קולם ויבכו בכי גדול׃ ואתא עמא לבית אל ויתיבו
תמן עד רמשא קדם יי׳ וארימו קלהון ובכו בכי
סגיא׃ ויאמרו למה יהוה אלהי ישראל היתה
זאת בישראל להפקד היום מישראל שבט
אחד׃ ואמרו למא יי׳ אלהא דישראל הות דא בישו
דמשגי יומא דין מישראל שבטא חד׃ ויהי
ממחרת וישכימו העם ויבנו שם מזבח ויעלו
עלות ושלמים׃ והוה ביומא דבתרוהי ואקדימו
עמא ובנו תמן מדבחא ואסיקו עלון ונכסת
קודשין קדם יי׳׃ ויאמרו בני
ישראל מי אשר לא עלה בקהל מכל שבטי
ישראל אל יהוה כי השבועה הגדולה היתה
לאשר לא עלה אל יהוה המצפה לאמר מות
יומת׃ ואמרו בני ישראל מן דלא סליק בקהלא
מכל שבטיא דישראל לקדם יי׳ ארי שבועתא
רבתא הות לדלא סליק לקדם יי׳ למצפיא למימר
אתקטלא יתקטיל׃ וינחמו בני ישראל אל בנימן
אחיו ויאמרו נגדע היום שבט אחד מישראל׃

ואתנחמו בני ישראל על דבית בנימין אחיהון
ואמרו אתמנע יומא דין שבטא חד מישראל׃
מה נעשה להם לנותרים לנשים ואנחנו נשבענו
ביהוה לבלתי תת להם מבנותינו לנשים׃ מא
נעביד להון לדאשתארו לנשין ואנחנא קיימנא
במימרא דיי׳ בדיל דלא למתן להון מבנתנא
לנשין׃ ויאמרו מי אחד משבטי ישראל אשר
לא עלה אל יהוה המצפה והנה לא בא איש אל
המחנה מיבש גלעד אל הקהל׃ ואמרו מן חד
משבטיא דישראל דלא סליק לקדם יי׳ למצפיא
והא לא אתא אנש למשריתא מיבש גלעד
לקהלא׃ ויתפקד העם והנה אין שם איש
מיושבי יבש גלעד׃ ואתמניאו עמא והא לית
תמן אנש מיתבי יבש גלעד׃ וישלחו שם
העדה שנים עשר אלף איש מבני החיל ויצוו
אותם לאמר לכו והכיתם את יושבי יבש גלעד
לפי חרב והנשים והטף׃ ושלחו לתמן כנשתא
תרי עשר [illegible] יתהון
למימר איזילו ותמחון ית יתבי יבש גלעד
לפתגם דחרב ונשיא וטפלא׃ וזה הדבר אשר
תעשו כל זכר וכל אשה ידעת משכב זכר
תחרימו׃ ודין פתגמא דתעבדון כל דכורא
וכל אתתא דידעת משכבי דכורא תגמרון׃
וימצאו מיושבי יבש גלעד ארבע מאות
נערה בתולה אשר לא ידעה איש למשכב
זכר ויבאו אותם אל המחנה שלה אשר בארץ

לפני האלהים ג׳ וסימנ׳ ותשחת. ויבא אהרן ויתיצבו ויבא העם דשפ׳ וכול קהלת משחקים ויקריבו׳ — בקהל ד׳ וסימנ׳ נסוך נצרי דסגון אתפקדית

כנען ואשכחו מיתבי יבש גלעד ארבע מאה
עולימן בתולן דלא ידעא גבר למשכבי דכורא
ואיתיאו יתהון למשריתא לשילו דבארעא
דכנען: וישלחו כל העדה
וידברו אל בני בנימן אשר בסלע רמון ויקראו
להם שלום: ושלחו כל כנשתא ומלילו עם בני
בנימין דבכיף רמון וקרו להון מלין דשלם:
וישב בנימן בעת ההיא ויתנו להם הנשים אשר
חיו מנשי יבש גלעד ולא מצאו להם כן: ותבו
דבית בנימין בעדנא ההוא ויהבו להון נשין
דקיימו מנשי יבש גלעד ולא סופיקא להון
כן: [illegible] כי עשה יהוה פרץ
ב[illegible]ת
בנימין ארי עבד יי תרעתא בשבטיא דישראל:
ויאמרו זקני העדה מה נעשה לנותרים לנשים
כי נשמדה מבנימן אשה: ואמרו סבי כנשתא
מא נעביד לדאשתארו לנשין ארי פסקת מדבית
בנימין איתתא: ויאמרו ירשת פליטה לבנימן
ולא ימחה שבט מישראל: ואמרו ירותת שיזבתא
לדבית בנימין ולא יתמחי שבטא מישראל:
ואנחנו לא נוכל לתת להם נשים מבנותינו כי
נשבעו בני ישראל לאמר ארור נתן אשה
לבנימן: ואנחנא לא נכול למתן להון נשין
מבנתנא ארי קיימו בני ישראל למימר ליט
דיתין איתתא לדבית בנימין:
ויאמרו הנה חג יהוה בשלו מימים ימימה

אשר מצפונה לבית אל מזרחה השמש למסלה
העלה מבית אל שכמה ומנגב ללבונה: ואמרו
הא חגא קדם יי בשילו מזמן מועד למועד
דמצפונא לבית אל מדנח שמשא לכבשא
דסליק מבית אל לשכם ומדרומא ללבונתא:
ויצו את בני בנימן לאמר לכו וארבתם בכרמים
ופקידו ית בני בנימין למימר איזילו ותכמנון
בכרמיא: וראיתם והנה אם יצאו בנות שילו
לחול במחלות ויצאתם מן הכרמים וחטפתם
לכם איש אשתו מבנות שילו והלכתם ארץ
בנימן: ותחזון והא אם יפקן בנת שילו למיחג
בחנגא ותפקון מן כרמיא ותחטפון לכון
גבר איתתיה מבנת שילו ותהכון לארע שבט
בנימין: והיה כי יבאו אבותם או אחיהם לרוב
אלינו ואמרנו אליהם חנונו אותם כי לא לקחנו
איש אשתו במלחמה כי לא אתם נתתם להם
כעת תאשמו: ויהי ארי ייתון אבהתהון או
אחיהון למדן קדמנא ונימר להון חנוכון
להון ארי לא סופיקנא גבר איתתיה בקרבא ארי
אם לית אתון יהבין להון כעדן פון תחובון:
ויעשו כן בני בנימן וישאו נשים
למספרם מן המחללות אשר גזלו וילכו וישובו
אל נחלתם ויבנו את הערים וישבו בהם: ועבדו
כין בני בנימין ונסיבו נשין למניינהון מן חנגא
דאנסו ואזלו ותבו לאחסנתהון ובנו ית קרויא
ויתיבו בהון: ויתהלכו משם בני ישראל בעת

למשכב זכר ב׳ וסימנ׳ ... ועתה הרגו וימצאו מיושבי ... ויצוו ו׳ וסימנ׳ יוסף את העם והכיתם וארבתם בתרי׳ חס׳ ... לריב ה׳ וסימנ׳ חנונו נצב הראי

ההיא איש לשבטו ולמשפחתו ויצאו משם
איש לנחלתו: ונפקו מתמן בני ישראל בעדנא
ההוא גבר לשבטיה ולזרעיתיה ונפקו מתמן
גבר לאחסנתיה: בימים ההם אין מלך בישראל
איש הישר בעיניו יעשה: ביומיא האנון
לית מלכא בישראל גבר דכשר בעינוהי יעביד:

סכום הפסוקים שלספר שופטים שש מאות ושמונה עשר סימ׳ תרי״ח

אפטר דראשון שלראש השנה

ויהי איש אחד מן הרמתים צופים מהר אפרים
ושמו אלקנה בן ירחם בן אליהוא בן תחו בן
צוף אפרתי: והוה גברא חד מרמתא מתלמידי
נביא מטורא דבית אפרים ושמיה אלקנה
בר ירוחם בר אליהוא בר תוחו בר צוף גברא
פליג חולק בקדשיא בטורא דבית אפרים:
ולו שתי נשים שם אחת חנה ושם השנית פננה
ויהי לפננה ילדים ולחנה אין ילדים: וליה תרתין
נשין שום חדא חנה ושום תנייתא פננה והוו
לפננה בנין ולחנה לית בנין: ועלה האיש ההוא
מעירו מימים ימימה להשתחות ולזבח ליהוה
צבאות בשלה ושם שני בני עלי חפני ופנחס
כהנים ליהוה: וסליק גברא ההוא מקרתיה
מזמן מועד למועד למסגד ולדבחא קדם
יי׳ צבאות בשילו ותמן תרין בני עלי חפני
ופנחס משמשין קדם יי׳: ויהי היום ויזבח
אלקנה ונתן לפננה אשתו ולכל בניה ובנותיה
מנות: והוה יום מועדא ודבח אלקנה ויהב לפננה
אתתיה ולכל בנהא ובנתהא חולקין: ולחנה יתן
מנה אחת אפים כי את חנה אהב ויהוה סגר רחמה:
ולחנה יהב חולק חד בחיר ארי ית חנה רחים
ומן קדם יי׳ אתמנע מנה ולד: וכעסתה צרתה
גם כעס בעבור הרעמה כי סגר יהוה בעד רחמה:
ומצהבא לה עררתה אף מרגזא לה בדיל לאקנותה
ארי אתמנע מן קדם יי׳ מנה ולד: וכן יעשה
שנה בשנה מדי עלתה בבית יהוה כן תכעסנה
ותבכה ולא תאכל: וכן יעביד שנא בשנא בזמן
מסקה לבית מקדשא דיי׳ כין מרגזא לה ובכיא
ולא אכלא: ויאמר לה אלקנה [illegible] חנה למה
תבכי [illegible] ולמה ירע לבבך הלוא
אנכי טוב לך מעשרה בנים: ואמר לה אלקנה
בעלה חנה למא את בכיא ולמא לא אכלת ולמא
באיש ליך לביך הלא רעותי טבא ליך מעסרא
בנין: ותקם חנה אחרי אכלה בשלה ואחרי שתה
ועלי הכהן ישב על הכסא על מזוזת היכל יהוה:
וקמת חנה בתר דאכלת בשילו ובתר דאשתיאו
ועלי כהנא יתיב על כרסיא בסטר ספא דהיכלא
דיי׳: והיא מרת נפש ותתפלל על יהוה ובכה תבכה:
והיא מרירא נפש ומצליא קדם יי׳ ומבכא
בכיא: ותדר נדר ותאמר יהוה צבאות אם ראה
תראה בעני אמתך וזכרתני ולא תשכח את
אמתך ונתתה לאמתך זרע אנשים ונתתיו
ליהוה כל ימי חייו ומורה לא יעלה על ראשו:

מימים ימימה ה׳ וסימנ׳ ושמרת את החקה הזאת תלכנה בנות ישראל ויאמרו הנה חג יי׳ בשלה ועלה האיש ההוא מעירו והעליתה לו

ה׳ זוגין בקר׳ חד לשו׳ זכר וחד לשו׳ נקבה וסימנ׳ יינך יינך חולך חולייך תפך תפכך שידך שירך והאבחתך והאבחתך שמנך שמנך האכלתך האכלתך בכנפך

וקיימת קים ואמרת יי צבאות מגלא גלי קדמך
סגופת אמתך וייעול דכרני קדמך ולא תרחיק ית
אמתך ותתין לאמתך בר בגו בני אנשא ואמסרנה
דיהי משמיש קדם יי כל יומי חיוהי ומרות
אנש לא תהי עלוהי׃ והיה כי הרבתה להתפלל
לפני יהוה ועלי שמר את פיה׃ והוה מד אסגיאת
לצלאה קדם יי ועלי מוריך לה עד דתפסוק׃
וחנה היא מדברת על לבה רק שפתיה נעות
וקולה לא ישמע ויחשבה עלי לשכרה׃ וחנה
היא ממללא בלבה לחוד ספותהא נידן וקלה
לא משתמע וחשבה עלי כאתארויא׃ ויאמר
אליה עלי עד מתי תשתכרין הסירי את יינך
מעליך׃ ואמר לה עלי עד אמתי את משתטיא
הלא תפיגין ית חמריך מניך׃ ותען חנה ותאמר
לא אדני אשה קשת רוח אנכי ויין ושכר לא
שתיתי ואשפך את נפשי לפני יהוה׃ ואתיבת
חנה ואמרת לא רבוני אתתא עיקת רוח אנא וחמר
חדת ועתיק לא שתיתי ואמרית עולבן נפשי בצלו
קדם יי׃ אל תתן את אמתך לפני בת בליעל כי
מרב שיחי וכעסי דברתי עד הנה׃ לא תכליס
ית אמתך קדם בת רשעא ארי מסגי אקנותי
וארגזותי אוריכית בצלו עד כען׃ ויען עלי
ויאמר לכי לשלום ואלהי ישראל יתן את
שלתך אשר שאלת מעמו׃ ואתיב עלי ואמר
איזילי לשלם ואלהא דישראל יתין ית בעותיך
דבעית מן קדמוהי׃ ותאמר תמצא שפחתך

חן בעיניך ותלך האשה לדרכה ותאכל
ופניה לא היו לה עוד׃ ואמרת תשכח אמתך
רחמין בעינך ואזלת אתתא לאורחה ואכלת
ואפין בישין לא הוו לה עוד׃ וישכמו בבקר
וישתחוו לפני יהוה וישבו ויבאו אל ביתם
הרמתה וידע אלקנה את חנה אשתו ויזכרה
יהוה׃ ואקדימו בצפרא וסגידו קדם יי ותבו
ואתו לביתהון לרמתא וידע אלקנה ית חנה
אתתיה ועל דוכרנה קדם יי׃ ויהי לתקפות
הימים ותהר חנה ותלד בן ותקרא את שמו
שמואל כי מיהוה שאלתיו׃ והוה לזמן משלם
יומיא ועדיאת חנה וילידת בר וקרת ית שמיה
שמואל ארי אמרת מן קדם יי שאלתיה׃
ויעל האיש אלקנה וכל ביתו לזבח ליהוה
את זבח הימים ואת נדרו׃ וסליק גברא אלקנה
וכל אנש ביתיה לדבחא קדם יי ית דיבח מועדא
ולשלמא ית נדריה׃ וחנה לא עלתה כי אמרה
לאישה עד יגמל הנער והבאתיו ונראה את
פני יהוה וישב שם עד עולם׃ וחנה לא סליקת
ארי אמרת לבעלה עד דיתחסיל רביא ואיתיניה
ויתחזי קדם יי ויתיב תמן עד עלמא׃ ויאמר
לה אלקנה אישה עשי הטוב בעיניך שבי עד
גמלך אתו אך יקם יהוה את דברו ותשב האשה
ותינק את בנה עד גמלה אתו׃ ואמר לה אלקנה
בעלה עבידי דתקין בעינכי אוריכי עד
דתחסלין יתיה ברם יקיים יי ית פתגמוהי

בכנפך וכול ל׳ית כות׳ — יקם ג׳ וסימנ׳ ויאמר לה אלקנה אישה אמן יקם סערה לדממה — ונראה ה׳ וסימנ׳ המשפחת השחין והבחזון חשפתי

ואוריכת אתתא ואוניקת ית ברה עד דחסלת
יתיה׃ ותעלהו עמה כאשר גמלתו בפרים
שלשה ואיפה אחת קמח ונבל יין ותבאהו
בית יהוה שלו והנער נער׃ ואסקתיה עמה
כד חסלתיה בתורין תלתא ומכילתא חדא
דקמחא וגרב דחמר ואיתיתיה לבית מקדשא
דיי׳ לשילו ורביא הוה ינוק׃ וישחטו את הפר
ויביאו את הנער אל עלי׃ ונכסו ית תורא ואתיו
ית רביא לות עלי׃ ותאמר בי אדני חי נפשך
אדני אני האשה הנצבת עמכה בזה להתפלל
אל יהוה׃ ואמרת בבעו רבוני חיי נפשך רבוני
אנא אתתא דאתעתדת עמך הכא לצלאה
קדם יי׳׃ אל הנער הזה התפללתי ויתן יהוה
לי את שאלתי אשר שאלתי מעמו׃ על רביא
הדין צליתי ויהב יי׳ לי ית בעותי דבעית מן
קדמוהי׃ וגם אנכי השאלתיהו ליהוה כל
הימים אשר היה הוא שאול ליהוה וישתחו
שם ליהוה׃ ואף אנא מסרתיה דיהי משמש
קדם יי׳ כל יומין דהוא קיים ישמיש קדם
יי׳ וסגיד תמן קדם יי׳׃ ותתפלל
חנה ותאמר עלץ לבי ביהוה רמה קרני ביהוה
רחב פי על אויבי כי שמחתי בישועתך׃ וצליאת
חנה ברוח נבואה ואמרת כבר שמואל ברי
עתיד למהוי נביא על ישראל ביומוהי יתפרקון
מידא דפלשתאי ועל ידוהי יתעבדן להון נסין
וגבורן בכין תקיף לבי בחולקא דיהב לי יי׳ ואף

הימן בר יואל בר ברי שמואל דעתיד דיקום הוא
וארבעת עסר בנוהי למהוי אמרין בשירא על ידי
נבלין וכנרין עם אחיהון ליואי לשבחא בבית
מקדשא בכין רמת קרני במתנתא דמני לי יי׳
ואף על פורענות נסא דעתיד למהוי בפלשתאי
דעתידין דייתון ית ארונא בעגלתא חדתא ועמיה
קורבן אשמא בכין תימר כנשתא דישראל אתפתח
פומי למללא רברבן על בעלי דבבי ארי חדיתי
בפורקנך׃ אין קדוש כיהוה כי אין בלתך ואין צור
כאלהינו׃ על סנחריב מלכא דאתור אתנביאת
ואמרת דעתיד דיסק הוא וכל חילותיה על ירושלם
ונס סגי יתעביד ביה תמן יפלון פגרי משריתיה
בכין יידון כל עממיא אומיא ולישניא ויימרון
לית דקדיש אלא יי׳ ארי לית בר מנך ועמך
ויימרון לית דתקיף אלא אלהנא׃ אל תרבו תדברו
גבהה גבהה יצא עתק מפיכם כי אל דעות יהוה
ולא נתכנו עלילות׃ על נבוכדנצר מלכא דבבל
אתנביאת ואמרת אתון כסדאי וכל עממיא
דעתידין למשלט בישראל לא תסגון למללא
רברבן רברבן לא יפקון גדפין מפומכון ארי
אלהא ידע כולא יי׳ ועל כל עובדוהי מתיח
דינא ואף לכון עתיד לשלמא פורענות חוביכון׃
קשת גבורים חתים ונכשלים אזרו חיל׃ על
מלכות יון אתנביאת ואמרת קשתת דגברי
יונאי יתברן ודבית חשמנאי דהוו חלשין
יתעבדן להון גבורן׃ שבעים בלחם נשכרו

ותאמר ה׳ וסימנ׳ ותדר ותתפלל אסתר אסתר והחזיקה ושד׳ סגול ומלעיל׳ — שאול ב׳ וסימנ׳ וגם אנכי השאלתיהו אהה אדני והוא שאול

ורעבים חדלו עד עקרה ילדה שבעה ורבת
בנים אמללה׃ על בנוהי דהמן אתנביאת ואמרת
דהוו סבעין בלחמא וגאן בעתרא וסגיאין בממונא
אתמסכנו תבו לאתאגרא בלחים מזון פומהון
מרדכי ואסתר דהוו חשיכין עתרו ואתנשיו ית
מסכינותהון תבו למהוי בני חורין כין ירושלם
דהות כאתא עקרא עתידא דתתמלי מעם גלותהא
ורומי דמליא סגי עממיא יסופון משריתהא תצדי
ותחרוב׃ יהוה ממית ומחיה מוריד שאול ויעל׃
כל אלין גבורתא דיי דהוא שליט בעלמא ממית
ואמר לאחאה מחית לשאול ואף עתיד לאסקא
בחיי עלמא׃ יהוה מוריש ומעשיר משפיל
אף מרומם׃ יי ממסכין ומעתר משפיל אף
מרים׃ מקים מעפר דל מאשפת ירים אביון
להושיב עם נדיבים וכסא כבוד ינחלם כי ליהוה
מצקי ארץ וישת עליהם תבל׃ מקים מעפרא
מסכינא מקלקלתא מרים חשיכא לאתבותהון
עם צדיקיא רברבי עלמא וכרסי יקרא מחסין
להון ארי קדם יי גלין עובדי בני אנשא מרע
אתקין גיהנם לרשיעיא וצדיקיא עבדי
רעותיה שכליל להון תבל׃ רגלי חסידו ישמר
ורשעים בחשך ידמו כי לא בכח יגבר איש׃
גוית עבדוהי צדיקיא יטר מגיהנם ורשיעיא
בגיהנם בחשוכא ידונון להודעא ארי לא מן
דאית ביה חילא זכי ליום דינא׃ יהוה יחתו
מריבו עלו בשמים ירעם יהוה ידין אפסי

ארץ ויתן עז למלכו וירם קרן משיחו׃ יי
יתבר בעלי דבבא דקימין לאגחא קרבא לעמיה
עליהון מן שמיא בקל רם ישקיף׃ יי יעביד
פורענות דין מגוג ומשרית עממין חטופין
דאתן עמיה מסיפי ארעא ויתן תקפא למלכיה
וירבי מלכות משיחיה׃
וילך אלקנה הרמתה על ביתו והנער
היה משרת את יהוה את פני עלי הכהן׃ ואזל
אלקנה לרמתא לביתיה ורביא הוה משמיש
קדם יי בחיי עלי כהנא׃ ובני עלי בני בליעל
לא ידעו את יהוה׃ ובני עלי גברין רשיעין
לא הוו ידעין למדחל מן קדם יי׃ ומשפט
הכהנים את העם כל איש זבח זבח ובא נער
הכהן כבשל הבשר והמזלג שלש השנים בידו׃
ונימוסא דכהניא מן עמא כל גבר דנכיס נכסתא
ואתי עולימא דכהנא כמבשל בסרא ומשילא
דליה תלת שנין בידיה׃ והכה בכיור או בדוד
או בקלחת או בפרור כל אשר יעלה המזלג
יקח הכהן בו ככה יעשו לכל ישראל הבאים
שם בשלה׃ ומקבל ליה בארוא או בדודא או
בקדרא או במריסא כל דמסיק משילא נסיב
כהנא לנפשיה כדין עבדין לכל ישראל דאתן
לדבחא תמן בשילו׃ גם בטרם יקטרון את
החלב ובא נער הכהן ואמר לאיש הזבח תנה
בשר לצלות לכהן ולא יקח ממך בשר מבשל
כי אם חי׃ אף עד לא יתסקון תרביא למדבחא

על ביתו ח וסימנ׳ ויפקדהו על ביתו וירא ויצו יוסף וילך אלקנה הרמתה על ביתו הראית שומרונה ישעי׳ · ולא יקח ג וסימ׳ שחד ממנך בשר הנשיא

ואתי עולימא דכהנא ואמר לגברא דנכיס הב
בסרא למטוי לכהנא ולא יסב מנך בסר מבשל
אלהין כד חי׃ ויאמר אליו האיש קטר יקטירון
כיום החלב וקח לך כאשר תאוה נפשך ואמר
לו כי עתה תתן ואם לא לקחתי בחזקה׃ ואמר
ליה גברא אוריך עד דיתסקון תרביא וסב לך
כמא דרעוא נפשך ואמר ליה ארי כען תתין
ואם לא יסבון מנך בעל כרחך׃ ותהי חטאת
הנערים גדולה מאד את פני יהוה כי נאצו
האנשים את מנחת יהוה׃ והוה חוב עולימיא
סגי לחדא קדם יי ארי בזו גבריא ית קרבניא
דיי׃ ושמואל משרת את פני יהוה נער חגור
אפוד בד׃ ושמואל משמיש קדם יי עולימא
אסיר כרדוט דבוץ׃ ומעיל קטן תעשה לו
אמו והעלתה לו מימים ימימה בעלותה את
אישה לזבח את זבח הימים׃ ומעיל זעיר
תעביד ליה אמיה ומסקא ליה מזמן מועד
למועד במסקה עם בעלה לדבחא ית דיבח
מועדא׃ וברך עלי את אלקנה ואת אשתו ואמר
ישם יהוה לך זרע מן האשה הזאת תחת השאלה
אשר שאל ליהוה והלכו למקמו׃ ובריך עלי ית
אלקנה וית אתתיה ואמר יקיים יי לך בנין
כשרין מן אתתא הדא חלף שאילתא דשאל
מן קדם יי ואזלו לאתרהון׃ כי פקד יהוה את
חנה ותהר ותלד שלשה בנים ושתי בנות ויגדל
הנער שמואל עם יהוה׃ ארי עול דכירנה דחנה

קדם יי ועדיאת וילידת תלתא בנין ותרתין בנן
ורבא רביא שמואל משמיש קדם יי׃
ועלי זקן מאד ושמע את כל אשר
יעשון בניו לכל ישראל ואת אשר ישכבון את
הנשים הצבאות פתח אהל מועד׃ ועלי סיב
לחדא ושמע ית כל דעבדין בנוהי לכל ישראל
וית דשכבין ית נשיא דאתין לצלאה בתרע
משכן זמנא׃ ויאמר להם למה תעשון כדברים
האלה אשר אנכי שמע את דבריכם רעים מאת
כל העם אלה׃ ואמר להון למא תעבדון כפתגמיא
האלין דאנא שמע ית פתגמיכון בישין מן כל
עמא אלין׃ אל בני כי לוא טובה השמעה אשר
אנכי שמע מעברים עם יהוה׃ לא בניא ארי
לא תקנא שמועתא דאנא שמע דנן עמא דיי׃
אם יחטא איש לאיש ופללו אלהים ואם ליהוה
יחטא איש מי יתפלל לו ולא ישמעו לקול
אביהם כי חפץ יהוה להמיתם׃ אם יחוב גבר
לגבר הלא ייתי לקדם דינא וישמע מלי דיהון
ויפרי בינהון ואם קדם יי יחוב גברא ממן יבעי
וישתביק ליה ולא קבילו למימרא אבוהון ארי
רעוא קדם יי לקטלותהון׃ והנער שמואל
הולך וגדל וטוב גם עם יהוה וגם עם אנשים׃
ורביא שמואל אזיל וסגי ושמיה טב תקנן
אורחתיה קדם יי ותריצין עובדוהי בגו בני
אנשא׃ ויבא איש אלהים
אל עלי ויאמר אליו כה אמר יהוה הנגלה נגליתי

איש אלהים ו וסימנהון ויבא הנביא והנה איש עתה זה אלהים קדוש [illegible] וברך ג וסימנהון ועבדתם את יי ואהבך וברך עלי את אלקנה

אל בית אביך בהיותם במצרים לבית פרעה
ואתא נביא דיי׳ לות עלי ואמר ליה כדנן אמר
יי׳ אתגלאה אתגליתי על בית אבוך כד הוו במצרים
ומשעבדין לבית פרעה׃ ובחר אתו מכל שבטי
ישראל לי לכהן לעלות על מזבחי להקטיר קטרת
לשאת אפוד לפני ואתנה לבית אביך את כל אשי
בני ישראל׃ ואתרעיתי ביה מכל שבטיא דישראל
קדמי למהוי כהין לאסקא קרבן על מדבחי
לאקטרא קטרת בסמין למלבש אפוד לשמשא
קדמי ויהבית לבית אבוך ית כל קורבניא דבני
ישראל׃ למה תבעטו בזבחי ובמנחתי אשר צויתי
מעון ותכבד את בניך ממני להבריאכם מראשית
כל מנחת ישראל לעמי׃ למא אתון אנסין בנכסת
קודשי ובקורבני דפקידית לקרבא קדמי בבית
מקדשי ויקרת ית בנך קדמותא לאוכלותהון
מריש כל קורבן ישראל עמי׃ לכן נאם יהוה
אלהי ישראל אמור אמרתי ביתך ובית אביך
יתהלכו לפני עד עולם ועתה נאם יהוה חלילה
לי כי מכבדי אכבד ובזי יקלו׃ בכין אמר יי׳
אלהא דישראל מימר אמרית ביתך ובית אבוך
ישמשון קדמי עד עלמא וכען אמר יי׳ קושטא
אנון דינאריי דמיקרין קדמי איקר ודמבסרין
על שמי יתשטון׃ הנה ימים באים וגדעתי את
זרעך ואת זרע בית אביך מהיות זקן בביתך׃
הא יומיא אתן ואקטוף ית תקוף דרעך וית
תקוף דרע בית אבוך מלמהוי סב בביתך׃ והבטת
צר מעון בכל אשר ייטיב את ישראל ולא
יהיה זקן בביתך כל הימים׃ ותהי מסתכל
ותהי חזי בעקתא דתיתי על אנש ביתך
בחובין דחבתון בבית מקדשי ובתר כין
איתי טבתא על ישראל ולא יהי סב בביתך כל
יומיא׃ ואיש לא אכרית לך מעם מזבחי לכלות
את עיניך ולאדיב את נפשך וכל מרבית ביתך
ימותו אנשים׃ ואנש לא אפסיק לך מן מדבחי
לחשכא ית עינך ולאפחא ית נפשך וכל סגיות
ביתך יתקטלון עולימין׃ וזה לך האות אשר
יבא אל שני בניך אל חפני ופינחס ביום אחד
ימותו שניהם׃ ודין לך אתא דייתי לות תרין
בנך לות חפני ופינחס ביומא חד יתקטלון
תרויהון׃ והקימתי לי כהן נאמן כאשר בלבבי
ובנפשי יעשה ובניתי לו בית נאמן והתהלך
לפני משיחי כל הימים׃ ואקים קדמי כהין
מהימן דכמימרי וכרעותי יעביד ואקיים ליה
מלכו קיימא וישמיש קדם משיחי כל יומיא׃
והיה כל הנותר בביתך יבוא להשתחות לו לאגורת
כסף וכבר לחם ואמר ספחני נא אל אחת הכהנות
לאכול פת לחם׃ ויהי כל דישתאר בביתך ייתי
לאשתלפא ליה למעא דכסף ופתא דלחמא
ויימר מנני כען לחדא ממטרת כהניא למיכל
פתא דלחמא׃ והנער שמואל
משרת את יהוה לפני עלי ודבר יהוה היה יקר
בימים ההם אין חזון נפרץ׃ ורביא שמואל

ובחר ג׳ וסימנ׳ — שבטי ישר׳ בטוב בטוב קדמא׳ דישעיה מל׳ ושנ׳ חס׳ — מעם מזבחי ב׳ וסימנ׳ תקחנו ואיש לא אכרית לך מעם מזבחי

משמיש קדם יי בחיי עלי ופתגמא דיי הוה
כסי ביומיא האנון לית נבואה גליא׃
ויהי ביום ההוא ועלי שכב במקומו ועינו
החלו כהות לא יוכל לראות׃ והוה ביומא ההוא
ועלי שכיב באתריה ועינוהי שריאה למכהי
לא יכיל למחזי׃ ונר אלהים טרם יכבה ושמואל
שכב בהיכל יהוה אשר שם ארון אלהים׃
ובוצין בית מקדשא דיי עד לא טפא ושמואל
שכיב בעזרת ליואי וקלא אשתמע מהיכלא
דיי דתמן ארונא דיי׃ ויקרא
יהוה אל שמואל ויאמר הנני׃ וקרא יי לשמואל
ואמר הא אנא׃ וירץ אל עלי ויאמר הנני כי קראת
לי ויאמר לא קראתי שוב שכב וילך וישכב׃
ורהט לות עלי ואמר הא אנא ארי קריתא לי
ואמר לא קריתי תוב שכיב ואזל ושכיב׃
ויסף יהוה קרא עוד שמואל ויקם
שמואל וילך אל עלי ויאמר הנני כי קראת לי
ויאמר לא קראתי בני שוב שכב׃ ואוסיף יי
מקרי עוד שמואל וקם שמואל ואזל לות עלי
ואמר הא אנא ארי קריתא לי ואמר לא קריתי ברי
תוב שכיב׃ ושמואל טרם ידע את יהוה וטרם
יגלה אליו דבר יהוה׃ ושמואל עד לא אוליף למדע
אולפן מן קדם יי ועד לא אתגלי ליה פתגם
נבואתא דיי׃ ויסף יהוה קרא שמואל בשלישת
ויקם וילך אל עלי ויאמר הנני כי קראת לי
ויבן עלי כי יהוה קרא לנער׃ ואוסיף יי מקרי

שמואל בתליתא וקם ואזל לות עלי ואמר הא אנא
ארי קריתא לי וסבר עלי ארי מן קדם יי מתקרי
לרביא׃ ויאמר עלי לשמואל לך שכב והיה אם
יקרא אליך ואמרת דבר יהוה כי שמע עבדך וילך
שמואל וישכב במקומו׃ ואמר עלי לשמואל איזיל
שכוב ויהי אם יקרי לך ותימר מליל יי ארי שמע
עבדך ואזל שמואל ושכיב באתריה׃ ויבא יהוה
ויתיצב ויקרא כפעם בפעם שמואל שמואל
ויאמר שמואל דבר כי שמע עבדך׃ ואתגלי
יקרא דיי ואתעתד וקרא כזמן בזמן שמואל
שמואל ואמר שמואל מליל ארי שמע עבדך׃
ויאמר יהוה אל שמואל הנה
אנכי עשה דבר בישראל אשר כל שמעו
תצלינה שתי אזניו׃ ואמר יי לשמואל הא אנא
עביד פתגמא בישראל כל דישמעניה יצלן
תרתין אדנוהי׃ ביום ההוא אקים אל עלי את
כל אשר דברתי אל ביתו החל וכלה׃ ביומא
ההוא אקים על עלי ית כל דמלילית על אנש
ביתיה אגמר ואשיצי׃ והגדתי לו כי שפט אני
את ביתו עד עולם בעון אשר ידע כי מקללים
להם בניו ולא כהה בם׃ וחויתי ליה ארי מתפרע
אנא מן אנש ביתיה עד עלמא בחובין דידע
ארי מרגזין להון בנוהי ולא כהא בהון׃ ולכן
נשבעתי לבית עלי אם יתכפר עון בית עלי
בזבח ובמנחה עד עולם׃ ובכין קיימית לבית
עלי אם ישתבקון חובי בית עלי בנכסת קדשין

חכות עינו וקר׳ עינו וסי׳ מנ׳ החלו כהות ולא כחד ויברח אבשלום ועברה העברה יקח ויעל תראינה יראו עינו כידו קרץ ויבן ד׳ וסי׳ עלי דוד דניאל ויפרץ

ובקרבנין

ובקרבנין עד עלמא׃ וישכב שמואל עד הבקר
ויפתח את דלתות בית יהוה ושמואל ירא מהגיד
את המראה אל עלי׃ ושכיב שמואל עד צפרא
ופתח ית דשי בית מקדשא דיי׳ ושמואל דחיל
מלחואה ית חיזו נבואתא לעלי׃ ויקרא עלי את
שמואל ויאמר שמואל בני ויאמר הנני׃ וקרא
עלי לשמואל ואמר שמואל ברי ואמר האנא׃
ויאמר מה הדבר אשר דבר אליך אל נא תכחד
ממני כה יעשה לך אלהים וכה יוסיף אם תכחד
ממני דבר מכל הדבר אשר דבר אליך׃ ואמר
מא פתגמא דמליל עמך לא כען תכסא מני
כדין יעביד לך יי׳ וכדין יוסיף אם תכסא מני
פתגם מכל פתגמא דמליל עמך׃ ויגד לו שמואל
את כל הדברים ולא כחד ממנו ויאמר יהוה
הוא הטוב בעינו יעשה׃ וחוי ליה שמואל ית כל
פתגמיא ולא כסי מנה ואמר יי׳ הוא דתקין
קדמוהי יעביד׃ ויגדל שמואל
ויהוה היה עמו ולא הפיל מכל דבריו ארצה׃
ורבא שמואל ומימרא דיי׳ הוה בסעדיה ולא
בטיל מכל פתגמוהי חד׃ וידע כל ישראל מדן
ועד באר שבע כי נאמן שמואל לנביא ליהוה׃
וידע כל ישראל מדן ועד באר שבע ארי מהימן
שמואל בפתגמי נבואתא דיי׳׃
ויסף יהוה להראה בשלה כי נגלה
יהוה אל שמואל בשלו בדבר יהוה׃ ואוסיף יי׳
לאתגלאה בשילו ארי אתגלי יי׳ לשמואל

בשילו בפתגמא דיי׳׃ ויהי
דבר שמואל לכל ישראל ויצא ישראל
לקראת פלשתים למלחמה ויחנו על האבן
העזר ופלשתים חנו באפק׃ והוה פתגם שמואל
מדעא לכל ישראל ונפק ישראל לקדמות פלשתאי
לאגחא קרבא ושרו על אבן סעדא ופלשתאי
שרו באפק׃ ויערכו פלשתים לקראת ישראל
ותטש המלחמה וינגף ישראל לפני פלשתים
ויכו במערכה בשדה כארבעת אלפים איש׃
וסדרו קרבא פלשתאי לקדמות ישראל
ואתרטישו עבדי קרבא ואתברו ישראל קדם
פלשתאי ומחו בסדרא בחקלא כארבעה אלפין
גברא׃ ויבא העם אל המחנה ויאמרו זקני ישראל
למה נגפנו יהוה היום לפני פלשתים נקחה אלינו
משלה את ארון ברית יהוה ויבא בקרבנו וישענו
מכף איבינו׃ ואתא עמא למשריתא ואמרו סבי
ישראל למא אתברנא יי׳ יומא דין קדם פלשתאי
נסיב כען לנא משילו ית ארון קימא דיי׳ ויהך
ביננא בדליקר שמיה נתפריק מיד בעלי דבבנא׃
וישלח העם שלה וישאו משם את ארון ברית
יהוה צבאות ישב הכרבים ושם שני בני עלי
עם ארון ברית האלהים חפני ופינחס׃ ושלח
עמא לשילו ונטלו מתמן ית ארון קימא דיי׳
צבאות דשכינתיה שריא עיל מן כרוביא
ותמן תרין בני עלי עם ארון קימא דיי׳ חפני
ופינחס׃ ויהי כבוא ארון ברית יהוה אל המחנה

המראה ד׳ קמ׳ וסי׳ מהגיד נשארתי וראיתי ב׳ בו ... להראה ב׳ וכת ה׳ וסי׳ אל מנוח ויסף ע׳ ... ויבא יא רפי וסי׳ העירה פתחו ואדעה כמה מלך שודד ואבד בבו

ויריעו כל ישראל תרועה גדולה ותהם הארץ׃
והוה כד אתא ארון קימא דיי׳ למשריתא ויבבו
כל ישראל יבבא רבא ואשתגישת ארעא׃ וישמעו
פלשתים את קול התרועה ויאמרו מה קול
התרועה הגדולה הזאת במחנה העברים וידעו
כי ארון יהוה בא אל המחנה׃ ושמעו פלשתאי
ית קל יבבא ואמרו מא קל יבבא רבא הדין
במשרית יהודאי וידעו ארי ארונא דיי׳ אתא
למשריתא׃ ויראו הפלשתים כי אמרו בא אלהים
אל המחנה ויאמרו אוי לנו כי לא היתה כזאת
אתמול שלשם׃ ודחילו פלשתאי ארי אמרו
אתא ארונא דיי׳ למשריתא ואמרו וי לנא ארי
לא הות כהדא מאתמלי ומדקמוהי׃ אוי לנו
מי יצילנו מיד האלהים האדירים האלה אלה
הם האלהים המכים את מצרים בכל מכה
במדבר׃ וי לנא מן ישיזבננא מיד מימרא
דיי׳ דעובדוהי רברבין אלין אנון גבורתא
דיי׳ דמחא ית מצראי בכל מחא ולעמיה עבד
פרישן במדברא׃ התחזקו והיו לאנשים פלשתים
פן תעבדו לעברים כאשר עבדו לכם והייתם
לאנשים ונלחמתם׃ אתקפו והוו לגברין גברין
פלשתאי דלמא תשתעבדון ליהודאי כמא
דאשתעבדו לכון ותהון לגברין גברין ותגיחון
קרבא׃ וילחמו פלשתים וינגף ישראל וינסו איש
לאהליו ותהי המכה גדולה מאד ויפל מישראל
שלשים אלף רגלי׃ ואגיחו קרבא פלשתאי

ואתברו ישראל ואפכו גבר לקרווהי והות מחתא
רבתא לחדא ואתקטילו מישראל תלתין אלפין
גבר רגלי׃ וארון אלהים נלקח ושני בני עלי מתו
חפני ופינחס׃ וארונא דיי׳ אשתבי ותרין בני עלי
אתקטילו חפני ופינחס׃ וירץ איש בנימן מהמערכה
ויבא שלה ביום ההוא ומדיו קרעים ואדמה על
ראשו׃ ורהט גברא משבטא דבית בנימן מסדרא
ואתא לשילו ביומא ההוא ולבושוהי מבזעין
ועפרא רמי ברישיה׃ ויבוא והנה עלי ישב על
הכסא יך דרך מצפה כי היה לבו חרד על ארון
האלהים והאיש בא להגיד בעיר ותזעק כל
העיר׃ ואתא והא עלי יתיב על כורסיא על כבש
אורח תרעא מסכי ארי הוה ליבה זיע על ארונא
דיי׳ וגברא אתא לחואה בקרתא ואשתגישת
כל קרתא׃ וישמע עלי את קול הצעקה ויאמר
מה קול ההמון הזה והאיש מהר ויבא ויגד לעלי׃
ושמע עלי ית קל צוחתא ואמר מא קל שגושא
הדין וגברא אוחי ואתא וחוי לעלי׃ ועלי בן
תשעים ושמנה שנה ועיניו קמה ולא יכול
לראות׃ ועלי בר תשעין ותמני שנין ועינוהי קמא
ולא יכיל למחזי׃ ויאמר האיש אל עלי אנכי
הבא מן המערכה ואני מן המערכה נסתי היום
ויאמר מה היה הדבר בני׃ ואמר גברא לעלי
אנא אתית מן סדרא ואנא מן סדרא דקרבא
ערקית יומא דין ואמר מא הוה פתגמא ברי׃
ויען המבשר ויאמר נס ישראל לפני פלשתים

וגם מגפה גדולה היתה בעם וגם שני בניך מתו
חפני ופינחס וארון האלהים נלקחה׃ ואתיב
דמבסר ואמר אפך ישראל מן קדם פלשתאי
ואף מחתא רבתא הות בעמא ואף תרין בנך
אתקטלו חפני ופינחס וארונא דיי׳ אשתבי׃
ויהי כהזכירו את ארון
האלהים ויפל מעל הכסא אחרנית בעד יד
השער ותשבר מפרקתו וימת כי זקן האיש
וכבד והוא שפט את ישראל ארבעים שנה׃
והוה כאדכרותיה ית ארונא דיי׳ ונפל מעל
כרסיא לאחורוהי על כיבש אורח תרעא
ואתברת פקותיה ומית ארי סב גברא ויקיר
והוא דן ית ישראל ארבעין שנין׃ וכלתו אשת
פינחס הרה ללת ותשמע את השמעה אל
הלקח ארון האלהים ומת חמיה ואישה ותכרע
ותלד כי נהפכו עליה צריה׃ וכלתיה אתת
פינחס מעדיא למילד ושמעת ית שמועתא
דאשתבי ארונא דיי׳ ודמית חמוהא ואתקטיל
בעלה וכרעת וילידת ארי בעתוהא חבלהא׃
וכעת מותה ותדברנה הנצבות עליה אל תיראי
כי בן ילדת ולא ענתה ולא שתה לבה׃ ובעדן
מותה ומרין לה נשיא דקימן עלוהי לא תדחלין
ארי בר דכר ילידת ולא אתיבת ולא שויאת
לבה׃ ותקרא לנער איכבוד לאמר גלה כבוד
מישראל אל הלקח ארון האלהים ואל חמיה
ואישה׃ וקרת לרביא איכבוד למימר גלא

יקרא מישראל דאשתבי ארונא דיי׳ ודמית
חמוהא ודאתקטיל בעלה׃ ותאמר גלה כבוד
מישראל כי נלקח ארון האלהים׃ ואמרת גלא
יקרא מישראל ארי אשתבי ארונא דיי׳׃
5 ופלשתים לקחו את ארון האלהים
ויבאהו מאבן העזר אשדודה׃ ופלשתאי שבו
ית ארונא דיי׳ ואיתיוהי מאבן סעדא לאשדוד׃
ויקחו פלשתים את ארון האלהים ויביאו אתו
בית דגון ויציגו אתו אצל דגון׃ ונסיבו פלשתאי
ית ארונא דיי׳ ואעילו יתיה לבית דגון ואקימו
יתיה בסטר דגון׃ וישכמו אשדודים ממחרת
והנה דגון נפל לפניו ארצה לפני ארון יהוה
ויקחו את דגון וישבו אתו למקומו׃ ואקדימו
אנש אשדוד ביומא דבתרוהי והא דגון רמי
על אפוהי על ארעא קדם ארונא דיי׳ ונסיבו
ית דגון ואתיבו יתיה לאתריה׃ וישכמו בבקר
ממחרת והנה דגון נפל לפניו ארצה לפני ארון
יהוה וראש דגון ושתי כפות ידיו כרתות אל
המפתן רק דגון נשאר עליו׃ ואקדימו בצפרא
ביומא דבתרוהי והא דגון רמי על אפוהי על
ארעא קדם ארונא דיי׳ וריש דגון ותרתין
פסת ידוהי קציצן מחתן על סקופתא לחוד
גופיה אשתאר עלוהי׃ על כן לא ידרכו כהני
דגון וכל הבאים בית דגון על מפתן דגון
באשדוד עד היום הזה׃ על כין לא דרכין
כמרי דגון וכל דעלין לבית דגון על סקופת

שתה ב׳ בלשו׳ שווי וסימנ׳ — ולא ענתה אמרחיה

דגון באשדוד עד יומא הדין:
ויכבד יד יהוה אל האשדודים וישמם
ויך אתם בעפלים את אשדוד ואת גבוליה ותקיפת
מחתא דיוי על אנש אשדוד ואצדינון ואלקי
יתהון בטחורין ית אשדוד וית תחומהא ויראו
אנשי אשדוד כי כן ואמרו לא ישב ארון אלהי
ישראל עמנו כי קשתה ידו עלינו ועל דגון
אלהינו וחזו אנשי אשדוד ארי שוא עליהון
מחתא ואמרין לא ישרי ארונא דאלהא דישראל
עמנא ארי תקיפת מחתיה עלנא ועל דגון
טעותנא וישלחו ויאספו את כל סרני פלשתים
אליהם ויאמרו מה נעשה לארון אלהי ישראל
ויאמרו גת יסב ארון אלהי ישראל ויסבו את
ארון אלהי ישראל ושלחו וכנשו ית כל טורני
פלשתאי לותהון ואמרו מא נעביד לארונא דאלהא
דישראל ואמרו לגת יסתחר ארונא דאלהא דישראל
ואסחרו ית ארונא דאלהא דישראל:
ויהי אחרי הסבו אתו ותהי יד יהוה
בעיר מהומה גדולה מאד ויך את אנשי העיר
מקטן ועד גדול וישתרו להם עפלים והוה
בתר דאסחרו יתיה והות מחתא דיוי בקרתא
שגושי רב לחדא ומחא ית אנשי קרתא מזעירא
ועד רבא ולקו להון בטחוריא וישלחו את ארון
האלהים עקרון ויהי כבוא ארון האלהים עקרון
ויזעקו העקרנים לאמר הסבו אלי את ארון
אלהי ישראל להמיתני ואת עמי ושלחו ית
ארונא דיוי לעקרון והוה כד אתא ארונא דיוי
לעקרון וזעיקו עקרונאי למימר אסחרו לותי
ית ארון דאלהא דישראל לקטלותנא וית עמנא
וישלחו ויאספו את כל סרני פלשתים ויאמרו
שלחו את ארון אלהי ישראל וישב למקומו
ולא ימית אתי ואת עמי כי היתה מהומת מות
בכל העיר כבדה מאד יד האלהים שם ושלחו
וכנשו ית כל טורני פלשתאי ואמרו שלחו
ית ארון דאלהא דישראל ויתוב לאתריה ולא
יקטול יתי וית עמי ארי הות שגוש קטולא
בכל קרתא תקיפת לחדא מחתא דיוי תמן:
והאנשים אשר לא מתו הכו בעפלים ותעל
שועת העיר השמים וגבריא דלא מיתו לקו
בטחוריא וסליקת צוחת קרתא לצית שמיא:
ויהי ארון יהוה בשדה פלשתים
שבעה חדשים והוה ארונא דיוי בקרוי פלשתאי
שבעה ירחין ויקראו פלשתים לכהנים ולקסמים
לאמר מה נעשה לארון יהוה הודענו במה
נשלחנו למקומו וקרו פלשתאי לכהניא ולקסמיא
למימר מא נעביד לארונא דיוי הודעונא במא
נשלחניה לאתריה ויאמרו אם משלחים את
ארון אלהי ישראל אל תשלחו אתו ריקם כי
השב תשיבו לו אשם אז תרפאו ונודע לכם
למה לא תסור ידו מכם ואמרו אם משלחין
ית ארונא דאלהא דישראל לא תשלחון יתיה ריקן
ארי אתבא תתיבון קדמוהי קרבן אשמא בכן

ו כת׳ עפלי׳ בליש וסימ׳ יככה ותכבד הסבו והאנשים האשם ועשיתם ... וישלחו ה׳ וסימנ׳ וישלחו האנשים עקרון פלשתים וחברו ירמיהו ... גבוליה ב׳ מל׳ וס׳ ותכבד

61

ולמה ח׳ ריש פיסוק וסימנ׳ יי׳ מביא הבאתם ושלאחריו תניאון תכבדו לא שמעת ולמה מרחם תשגה בני ג׳ קדמאיתא רפי׳ ואת עמי ד׳ וסימנ׳ להמיתני ולא ימית יורו ינאצון

תתסון ויתרוח לכון למא לא תנוח מחתיה מנכון
ויאמרו מה האשם אשר נשיב לו ויאמרו מספר
סרני פלשתים חמשה עפלי זהב וחמשה עכברי
זהב כי מגפה אחת לכלם ולסרניכם ואמרו מא
קרבן אשמא דנתיב קדמוהי ואמרו מנין טורני
פלשתאי חמשא טחורי דדהבא וחמשא עכברי
דדהבא ארי מחתא חדא שויא לכלכון ולטורניכון
ועשיתם צלמי עפליכם וצלמי עכבריכם
המשחיתים את הארץ ונתתם לאלהי ישראל
כבוד אולי יקל את ידו מעליכם ומעל אלהיכם
ומעל ארצכם ותעבדון צלמי טחוריכון וצלמי
עכבריכון דמחבלין ית ארעא ותתנון קדם אלהא
דישראל יקרא מא אם תנוח מחתיה מנכון ומן
טעותכון ומן ארעכון ולמה תכבדו את לבבכם
כאשר כבדו מצרים ופרעה את לבם הלוא כאשר
התעלל בהם וישלחום וילכו ולמא תיקרון ית
לבכון כמא דיקרו מצראי ופרעה ית לבהון
הלא כד אתפרע מנהון ובתר כין שלחונון
ואזלו ועתה קחו ועשו עגלה חדשה אחת
ושתי פרות עלות אשר לא עלה עליהם על
ואסרתם את הפרות בעגלה והשבתם בניהם
מאחריהם הביתה וכען סבו ועבידו עגלתא
חדתא חדא ותרתין תורן מינקן דלא נגד אבניר
ותיסרון ית תורתא בעגלתא ותתיבון בניהון
מבתריהון לגיו ולקחתם את ארון יהוה ונתתם
אתו אל העגלה ואת כלי הזהב אשר השבתם

לו אשם תשימו בארגז מצדו ושלחתם אתו
והלך ותסבון ית ארונא דיי ותתנון יתיה
בעגלתא וית מני דדהבא דאתיבתון קדמוהי
קרבן אשמא תשוון בתיבתא מסטריה ותשלחון
יתיה ויהך וראיתם אם דרך גבולו יעלה בית
שמש הוא עשה לנו את הרעה הגדולה הזאת
ואם לא וידענו כי לא ידו נגעה בנו מקרה הוא
היה לנו ותחזון אם באורח תחומיה סליק לבית
שמש מן קדמוהי אתעבידת לנא בישתא רבתא
הדא ואם לא ונדע ארי לא מחתיה קריבת בנא
עירוע הוא דהוה לנא ויעשו האנשים כן ויקחו
שתי פרות עלות ויאסרום בעגלה ואת בניהם
כלו בבית ועבדו גבריא כין ודברו תרתין תורן
מינקן ואסרונון בעגלתא וית בניהון כלו בבתא
וישמו את ארון יהוה אל העגלה ואת הארגז
ואת עכברי הזהב ואת צלמי טחריהם ושוו
ית ארונא דיי בעגלתא וית תיבתא וית עכברי
דדהבא וית צלמי טחוריהון וישרנה הפרות
בדרך על דרך בית שמש במסלה אחת הלכו
הלך וגעו ולא סרו ימין ושמאול וסרני פלשתים
הלכים אחריהם עד גבול בית שמש ואכוינא
תורתא באורחא על אורח בית שמש בכבשא
חדא אזלין מיזל וגעין ולא סטאה לימינא
ולסמלא וטורני פלשתאי אזלין בתריהון עד
תחום בית שמש ובית שמש קצרים קציר
חטים בעמק וישאו את עיניהם ויראו את הארון

עלות ה׳ וסימנ׳ ודפקום פרות פרות מאחר ינהלם הרעה הגדולה ו׳ וסימנ׳ ואיך אעשה הרעה הגדולה הוא עשה לנו אל אודות ועל מה דבר כאשר הבאות המשמע

וישמחו לראות׃ ובית שמש חצדין חצד
חטין במישרא וזקפו ית עיניהון וחזו ית
ארונא וחדיאו למחזי׃ והעגלה באה אל שדה
יהושע בית השמשי ותעמד שם ושם אבן
גדולה ויבקעו את עצי העגלה ואת הפרות
העלו עלה ליהוה׃ ועגלתא אתת לחקל יהושע
דמבית שמש וקמת תמן ותמן אבנא רבתא
וצלחו ית אעי עגלתא וית תורתא אסיקו עלתא
קדם יי׳׃ והלוים הורידו
את ארון יהוה ואת הארגז אשר אתו אשר בו
כלי זהב וישמו אל האבן הגדולה ואנשי בית
שמש העלו עלות ויזבחו זבחים ביום ההוא
ליהוה׃ וליואי אחיתו ית ארונא דיי׳ וית תיבותא
דעמיה דביה מני דדהבא ושויאו על אבנא
רבתא וגברי בית שמש אסיקו עלון ונכיסו
נכסת קדשין ביומא ההוא קדם יי׳׃ וחמשה
סרני פלשתים ראו וישבו עקרון ביום ההוא׃
וחמשא טורני פלשתאי חזו ותבו לעקרון
ביומא ההוא׃ ואלה טחרי
הזהב אשר השיבו פלשתים אשם ליהוה
לאשדוד אחד לעזה אחד
לאשקלון אחד לגת אחד לעקרון אחד׃
ואלין טחורי דדהבא דאתיבו פלשתאי קרבן
אשמא קדם יי׳ דאשדוד חד דעזה חד
דאשקלון חד דגת חד דעקרון חד׃
ועכברי הזהב מספר כל ערי פלשתים

לחמשת הסרנים מעיר מבצר ועד כפר הפרזי
ועד אבל הגדולה אשר הניחו עליה את ארון
יהוה עד היום הזה בשדה יהושע בית השמשי׃
ועכברי דדהבא מנין כל קרוי פלשתאי לחמשא
טורנא מקרוין כריכן ועד קרוי פצחיא ועד
אבנא רבתא דאחיתו עלה ית ארונא דיי׳ עד
יומא הדין הא היא בחקל יהושע דמבית שמש׃
ויך באנשי בית שמש כי ראו בארון יהוה ויך
בעם שבעים איש חמשים אלף איש ויתאבלו
העם כי הכה יהוה בעם מכה גדולה׃ וקטל בגברי
בית שמש על דחדיאו דחזו בארונא דיי׳ כד
גלי וקטל בסבי עמא שבעין גברא ובקהלא
חמשין אלפין גברא ואתאבלו עמא ארי מחא
יי׳ בעמא מחא סגיאה׃ ויאמרו אנשי בית
שמש מי יוכל לעמד לפני יהוה האלהים
הקדוש הזה ואל מי יעלה מעלינו׃ ואמרו גברי
בית שמש מן יכול למקם קדם ארונא דיי׳ אלהים
קדישא הדין ולאידין אתר יסתלק מננא׃
וישלחו מלאכים אל יושבי קרית יערים
לאמר השבו פלשתים את ארון יהוה רדו העלו
אתו אליכם׃ ושלחו אזגדין לות יתבי קרית
יערים למימר אתיבו פלשתאי ית ארונא דיי׳
חותו אסיקו יתיה לותכון׃ ויבאו אנשי קרית
יערים ויעלו את ארון יהוה ויבאו אתו אל בית
אבינדב בגבעה ואת אלעזר בנו קדשו לשמר
את ארון יהוה׃ ואתו גברי קרית יערים ואסיקו

הקדוש ד׳ וסימנ׳ בקר וידע יי׳ והיה האיש מי יוכל נקדש בצדקה

ואל מי ד׳ וסימנ׳ יעלה הרמון תרמיון תרמיוני מקדושים תפנה

62

יתארונא דיי ואעילו יתיה לבית אבינדב בגבעתא
וית אלעזר בריה זמינו למטר ית ארונא דיי׃
ויהי מיום שבת הארון בקרית
יערים וירבו הימים ויהיו עשרים שנה וינהו
כל בית ישראל אחרי יהוה׃ והוה מיומא דשרא
ארונא בקרית יערים וסגיאו יומיא והוו עסרין
שנין ואתנהיאו כל בית ישראל בתר פולחנא דיי׃
ויאמר שמואל אל כל בית
ישראל לאמר אם בכל לבבכם אתם שבים אל
יהוה הסירו את אלהי הנכר מתוככם והעשתרות
והכינו לבבכם אל יהוה ועבדהו לבדו ויצל אתכם
מיד פלשתים׃ ואמר שמואל לכל בית ישראל
ר[illegible]פלחנא
דיי אעדו ית טעות עממיא מביניכון ועשתרתא
ואתקינו לבכון לפולחנא דיי ופלחו קדמוהי
בלחודוהי וישיזיב יתכון מידא דפלשתאי׃ ויסירו
בני ישראל את הבעלים ואת העשתרת ויעבדו
חס בנביי את יהוה לבדו׃ ואעדיאו בני ישראל ית בעליא
ובכתו וית עשתרתא ופלחו קדם יי בלחודוהי׃
ויאמר שמואל קבצו את כל
ישראל המצפתה ואתפלל בעדכם אל יהוה׃
ואמר שמואל כנשו ית כל ישראל למצפיא
ואצלי עליכון קדם יי׃ ויקבצו המצפתה
ג מל וישאבו מים וישפכו לפני יהוה ויצומו ביום
ההוא ויאמרו שם חטאנו ליהוה וישפט שמואל
את בני ישראל במצפה׃ ואתכנשו למצפיא ושפכו

לבהון כתיובא כמיא קדם יי וצמו ביומא
ההוא ואמרו תמן חבנא קדם יי ודן שמואל
ית בני ישראל במצפיא׃ וישמעו פלשתים כי
התקבצו בני ישראל המצפתה ויעלו סרני
פלשתים אל ישראל וישמעו בני ישראל
ויראו מפני פלשתים׃ ושמעו פלשתאי ארי
אתכנשו בני ישראל למצפיא וסליקו טורני
פלשתאי על ישראל ושמעו בני ישראל ודחילו
מן קדם פלשתאי׃ ויאמרו בני ישראל אל
שמואל אל תחרש ממנו מזעק אל יהוה
ג אלהינו וישענו מיד פלשתים׃ ואמרו בני
ישראל לשמואל לא תשתוק מננא מלצלאה
קדם יי אלהנא ויפרקננא מידא דפלשתאי׃
ויעלהו ויקח שמואל טלה חלב אחד ויעלה עולה
כליל ליהוה ויזעק שמואל אל יהוה בעד
ישראל ויענהו יהוה׃ ונסיב שמואל אמרא
חלבא חד ואסקיה עלתא גמיר קדם יי וצלי
שמואל קדם יי על ישראל וקביל צלותיה יי׃
ח ג מל ויהי שמואל מעלה העולה ופלשתים נגשו
בספ למלחמה בישראל וירעם יהוה בקול גדול
ג ביום ההוא על פלשתים ויהמם וינגפו לפני
ישראל׃ והוה שמואל מסיק עלתא ופלשתאי
אתקרבו לאגחא קרבא בישראל ואכלי יי בקל
רב ביומא ההוא על פלשתאי ושגישנון
ואתברו קדם ישראל׃ ויצאו אנשי ישראל
מן המצפה וירדפו את פלשתים ויכום עד

אל ישראל ג̇ וסימנ׳ ~ שלחה הקבצו קמתם פרצ נסבית העבדים מלאכי שלחתיך וכל משחתיך למלך כות במנ̇ ויאמר נתן ~ ויהמם ג̇ וסי׳ בגבעון וידעם וברקים

מתחת לבית כר: ונפקו אנש ישראל מן מצפא
ורדפו ית פלשתאי ומחונון עד מלרע לבית
שרון: ויקח שמואל אבן אחת וישם בין המצפה
ובין השן ויקרא את שמה אבן העזר ויאמר
עד הנה עזרנו יהוה: ונסיב שמואל אבנא חדא
ושויה בין מצפיא ובין שינא וקרא ית שמה
אבן סעדא ואמר עד הכא סעדנא יי: ויכנעו
הפלשתים ולא יספו עוד לבוא בגבול ישראל
ותהי יד יהוה בפלשתים כל ימי שמואל:
ואתברו פלשתאי ולא אוסיפו עוד למיעל לתחום
ארעא דישראל והות מחתא דיי בפלשתאי כל
יומי שמואל: ותשבנה הערים אשר לקחו
פלשתים מאת ישראל לישראל מעקרון ועד
גת ואת גבולן הציל ישראל מיד פלשתים
ויהי שלום בין ישראל ובין האמרי: ותבא
קרויא דנסיבו פלשתאי מן ישראל לישראל
מעקרון ועד גת וית תחומהון שיזיב ישראל
מידא דפלשתאי והוה שלמא בין ישראל
ובין אמוראי: וישפט שמואל את ישראל
כל ימי חייו: ודן שמואל כל יומי חיוהי: והלך
מדי שנה בשנה וסבב בית אל והגלגל והמצפה
ושפט את ישראל את כל המקומות האלה:
ואזיל בזמן שנא בשנא ומסחר לבית אל
ולגלגלא ולמצפיא ודאין ית ישראל ית כל
אתריא האלין: ותשבתו הרמתה כי שם ביתו
ושם שפט את ישראל ויבן שם מזבח ליהוה:

ותבותיה לרמתא ארי תמן ביתיה ותמן דן ית
ישראל ובנא תמן מדבחא קדם יי:
ויהי כאשר זקן שמואל וישם את
בניו שפטים לישראל: והוה כד סיב שמואל ומני
ית בנוהי דיינין על ישראל: ויהי שם בנו הבכור
יואל ושם משנהו אביה שפטים בבאר שבע:
והוה שום בריה בוכרא יואל ושום תנינא אביה
דיינין בבאר שבע: ולא הלכו בניו בדרכו ויטו
אחרי הבצע ויקחו שחד ויטו משפט: ולא
הליכו בנוהי באורחתיה ואתפניאו בתר ממון
דשקר וקבילו שוחדא ועצלו דינא:
ויתקבצו כל זקני ישראל
ויבאו אל שמואל הרמתה: ואתכנשו כל סבי
ישראל ואתו לות שמואל לרמתא: ויאמרו אליו
הנה אתה זקנת ובניך לא הלכו בדרכיך עתה
שימה לנו מלך לשפטנו ככל הגוים: ואמרו
ליה הא את סיבתא ובנך לא הליכו באורחתך
כען מני לנא מלכא למדננא ככל עממיא: וירע
הדבר בעיני שמואל כאשר אמרו תנה לנו מלך
לשפטנו ויתפלל שמואל אל יהוה: ובאיש
פתגמא בעיני שמואל כד אמרו מני לנא מלכא
למדננא וצלי שמואל קדם יי:
ויאמר יהוה אל שמואל שמע
בקול העם לכל אשר יאמרו אליך כי לא אתך
מאסו כי אתי מאסו ממלך עליהם: ואמר יי
לשמואל קביל למימר עמא לכל דיימרון לך

ארי לא יתך רחיקו ארי בפולחני קצו מלמהוי
מלכא עליהון: ככל המעשים אשר עשו מיום
העלתי אותם ממצרים ועד היום הזה ויעזבני
ויעבדו אלהים אחרים כן המה עשים גם לך: ה
ככל עובדיא דעבדו מיומא דאסיקית יתהון
ממצרים ועד יומא הדין ושבקו פולחני ופלחו
לטעות עממיא כין אנון עבדין אף לך: ועתה
שמע בקולם אך כי העד תעיד בהם והגדת
להם משפט המלך אשר ימלך עליהם: וכען
קביל למימרהון ברם ארי אסהדא תסהיד בהון
ותחוי להון נמוסא דמלכא דימלוך עליהון:
ויאמר שמואל את כל דברי
יהוה אל העם השאלים מאתו מלך: ואמר שמואל
ית כל פתגמיא דיוי לעמא דשאלין מנה מלכא:
ויאמר זה יהיה משפט המלך
אשר ימלך עליכם את בניכם יקח ושם לו ג
במרכבתו ובפרשיו ורצו לפני מרכבתו: ואמר
דין יהי נמוסא דמלכא דימלוך עליכון ית בניכון
ידבר וימני ליה ברתכוהי ובפרשוהי וירהטון
קדם רתכוהי: ולשום לו שרי אלפים ושרי ב
חמשים ולחרש חרישו ולקצר קצירו ולעשות
כלי מלחמתו וכלי רכבו: ולמנאה ליה רבני אלפין
ורבני חמשין ואכריא למנר נריה ולמחצד
חצדיה ואומניא למעבד מני קרביה ומני רתכוהי:
ואת בנותיכם יקח לרקחות ולטבחות ולאפות: וית
בנתכון ידבר לבשמשן ולטבחן ולאפאן: ואת

שדותיכם ואת כרמיכם וזיתיכם הטובים יקח
ונתן לעבדיו: וית חקליכון וית כרמיכון וזיתיכון
טביא יסב ויתין לעבדוהי: וזרעיכם וכרמיכם
יעשר ונתן לסריסיו ולעבדיו: וזרעיכון ב
וכרמיכון יסב חד מן עסרא ויתין לרברבוהי
ולעבדוהי: ואת עבדיכם ואת שפחותיכם ואת
בחוריכם הטובים ואת חמוריכם יקח ועשה
למלאכתו: וית עבדיכון וית אמהתכון וית
עולימיכון שפיריא וית חמריכון ידבר למהוי
עבדין ית עבידתיה: צאנכם יעשר ואתם תהיו ב וצעק
לו לעבדים: ענכון יסב חד מן עסרא ואתון
תהון ליה לעבדין: וזעקתם ביום ההוא מלפני
מלככם אשר בחרתם לכם ולא יענה יהוה ה
אתכם ביום ההוא: ותצוחון ביומא ההוא מן
קדם מלככון דאתרעיתון לכון ולא יקביל
יוי צלותכון ביומא ההוא: וימאנו העם לשמע
בקול שמואל ויאמרו לא כי אם מלך יהיה ב בטעמ׳
עלינו: וסריבו עמא לקבלא למימר שמואל
ואמרו לא אלהין מלכא יהי עלנא: והיינו גם
אנחנו ככל הגוים ושפטנו מלכנו ויצא לפנינו
ונלחם את מלחמתנו: ונהי אף אנחנא ככל עממיא ל
ויתפרע לנא מלכנא ויפוק ברישנא ויגיח ית
קרבנא: וישמע שמואל את כל דברי העם
וידברם באזני יהוה: ושמע שמואל ית כל ג
פתגמי עמא וסדרנון קדם יוי:
ויאמר יהוה אל שמואל שמע

המה עשים ה׳ וסימנ׳ ויבאו כל החכמים ככל המעשים האיך עוד תשוב ומשבותו כי ענגים יקח ג׳ קמ׳ וסימנ׳ בניכם ותרבית בשנה וכל אתנן ונו פסכות?

בקולם והמלכת להם מלך ויאמר שמואל
אל אנשי ישראל לכו איש לעירו: ואמר יי
לשמואל קביל למימרהון ותמליך להון
מלכא ואמר שמואל לאנשי ישראל איזילו
גבר לקרויה: ויהי איש
מבן ימין ושמו קיש בן אביאל בן צרור
בן בכורת בן אפיח בן איש ימיני גבור חיל:
והוה גברא משבטא דבית בנימין ושמיה
קיש בר אביאל בר צרור בר בכורת בר אפיח
בר גברא משבטא דבית בנימין גבר חילא:
ולו היה בן ושמו שאול בחור וטוב ואין איש
מבני ישראל טוב ממנו משכמו ומעלה
גבה מכל העם: וליה הוה בר ושמיה שאול
עולים ושפיר ולית גברא מבני ישראל דשפיר
מניה מכתפיה ולעילא רם מכל עמא: ותאבדנה
האתנות לקיש אבי שאול ויאמר קיש אל
שאול בנו קח נא אתך את אחד מהנערים
וקום לך בקש את האתנת: ואבדא אתניא
לקיש אבוהי דשאול ואמר קיש לשאול
בריה דבר כען עמך ית חד מעולימיא וקום
איזיל בעי ית אתניא: ויעבר בהר אפרים
ויעבר בארץ שלשה ולא מצאו ויעברו בארץ
שעלים ואין ויעבר בארץ ימיני ולא מצאו:
ועבר בטורא דבית אפרים ועבר בארע דרומא
ולא אשכחו ועברו בארע מתיברא ולית ועבר
בארע שיבט בנימין ולא אשכחו: המה באו

בארץ צוף ושאול אמר לנערו אשר עמו לכה
ונשובה פן יחדל אבי מן האתנות ודאג לנו:
אנון אתו בארעא דבה נביא ושאול אמר
לעולימיה דעמיה איתא ונתוב דלמא ישבוק
אבא מן עיסק אתניא ויצטרך לנא: ויאמר לו
הנה נא איש אלהים בעיר הזאת והאיש נכבד
כל אשר ידבר בוא יבוא עתה נלכה שם אולי
יגיד לנו את דרכנו אשר הלכנו עליה: ואמר
ליה הא כען נביא דיי בקרתא הדא וגברא
מתנביב קשוט כל דיתנבי אתקיימא יתקיים כען
נזיל לתמן דלמא יחוי לנא ית אורחתנא
דאתינא עלה: ויאמר שאול לנערו והנה נלך
ומה נביא לאיש כי הלחם אזל מכלינו ותשורה
אין להביא לאיש האלהים מה אתנו: ואמר שאול
לעולימיה והא נזיל ואם מקביל ממון ומא
נעיל לנביא דיי ארי אנחנא זודין עטרו ממננא
ומדעם דכשר לית לאעלא לנביא דיי ומא עמנא
למעבד: ויסף הנער לענות את שאול ויאמר
הנה נמצא בידי רבע שקל כסף ונתתי לאיש
האלהים והגיד לנו את דרכנו: ואוסיף עולימא
למעני ית שאול ואמר הא אשתכח בידי זוזא
חד דכספא ואתין לנביא דיי ויחוי לנא ית
אורחנא: לפנים בישראל כה אמר האיש
בלכתו לדרוש אלהים לכו ונלכה עד הראה
כי לנביא היום יקרא לפנים הראה: בקדמין
בישראל כדנן אמר גברא במיזליה למתבע

אלפן מן קדם יי איתו ונתמטי עד חזויא ארי
לנביא יומא דין מתקרי מלקדמין חזויא: ויאמר
שאול לנערו טוב דברך לכה נלכה וילכו אל
העיר אשר שם איש האלהים: ואמר שאול
לעולימיה תקין פתגמך איתא ניזיל ואזלו
לקרתא דתמן נביא דיי: המה עלים במעלה
העיר והמה מצאו נערות יצאות לשאב מים
ויאמרו להן היש בזה הראה: אנון סלקין במסקנא
דקרתא ואנון אשכחו עולימן נפקן למימלי מיא
ואמרו להון האית הכא חזויא: ותענינה אותם
ותאמרנה יש הנה לפניך מהר עתה כי היום בא
לעיר כי זבח היום לעם בבמה: ואתיבא יתהון
ואמרא אית כא הא קדמך אוחי כען ארי יומא
דין על לקרתא ארי שירו נכסת קודשיא יומא
דין לעמא בבית אסחרותא: כבאכם העיר כן
תמצאון אתו בטרם יעלה הבמתה לאכל כי
לא יאכל העם עד באו כי הוא יברך הזבח אחרי
כן יאכלו הקראים ועתה עלו כי אתו כהיום
תמצאון אתו: כמיעלכון לקרתא כין תשכחון
יתיה עד לא יסק לבית אסחרותא למיכל ארי
לא אכיל עמא עד מיתוהי ארי הוא פריס על
מזונא בתר כין אכלין זמיניא וכען סקו ארי
יתיה כיומא דין תשכחון יתיה: ויעלו העיר
המה באים בתוך העיר והנה שמואל יצא
לקראתם לעלות הבמה: וסליקו לקרתא אנון
עלין בגו קרתא והא שמואל נפיק לקדמותהון

למסק לבית אסחרותא: ויהוה
גלה את אזן שמואל יום אחד לפני בוא שאול
לאמר: ומן קדם יי אתאמר לשמואל יומא
חד קדם מיתי שאול למימר: כעת מחר אשלח
אליך איש מארץ בנימן ומשחתו לנגיד על
עמי ישראל והושיע את עמי מיד פלשתים
כי ראיתי את עמי כי באה צעקתו אלי: כעדנא
הדין מחר אשלח לותך גברא מארע שיבט
בנימין ותמשחניה למהוי מלכא על עמי ישראל
ויפרוק ית עמי מידא דפלשתאי ארי גלי קדמי
דחקא דעמי ארי עלת קבילתהון לקדמי: ושמואל
ראה את שאול ויהוה ענהו הנה האיש אשר
אמרתי אליך זה יעצר בעמי: ושמואל חזא ית
שאול ומן קדם יי אתאמר ליה הא גברא דאמרית
לך דין יעדי מרותא מן עמי: ויגש שאול את
שמואל בתוך השער ויאמר הגידה נא לי אי
זה בית הראה: וקריב שאול ית שמואל בגו
תרעא ואמר חוי כען לי אידין בית חזויא: ויען
שמואל את שאול ויאמר אנכי הראה עלה לפני
הבמה ואכלתם עמי היום ושלחתיך בבקר וכל
אשר בלבבך אגיד לך: ואתיב שמואל ית שאול
ואמר אנא חזויא סק לקדמי לבית אסחרותא
ותיכלון עמי יומא דין ואשלחנך בצפרא וכל
דבלבבך אחוי לך: ולאתנות האבדות לך היום
שלשת הימים אל תשם את לבך להם כי
נמצאו ולמי כל חמדת ישראל הלוא לך ולכל

כהיום ד׳ וסימנ׳ לעשות להיתנו כבאכם לשאת וכל עזר כות ׃ ולמי ג׳ וסימנ׳ ולמי אתה לפניך כל חמדת ישראל עגל ׃ ותעננה ב׳ וסימ׳ אותם הנשים ׃

בית אביך׃ ועל עיסק אתנא דאבדא לך ואת
אתיתא למבעיהון יומא דין לא תשוי ית
לבך עליהון ארי אשתכחא ולמן כל חמדת
ישראל הלא דילך ודכל בית אבוך׃
ויען שאול ויאמר הלוא בן
ימיני אנכי מקטני שבטי ישראל ומשפחתי
הצערה מכל משפחות שבטי בנימן ולמה
דברת אלי כדבר הזה׃ ואתיב שאול ואמר
הלא בר שיבט בנימין אנא מזעירי שבטיא
דישראל וזרעיתי חלשא מכל זרעית שבטי
בנימין ולמא מלילתא עמי כפתגמא הדין׃
ויקח שמואל את שאול ואת נערו
ויביאם לשכתה ויתן להם מקום בראש הקרואים
והמה כשלשים איש׃ ודבר שמואל ית שאול
וית עולימיה ואעילנון לאסחרותא ויהב להון
אתרא בריש זמיניא ואנון כתלתין גבריא׃
ויאמר שמואל לטבח תנה את המנה אשר
נתתי לך אשר אמרתי אליך שים אתה עמך׃
ואמר שמואל לטבחא הב ית מנתא דיהבית
לך דאמרית לך שוי יתה עמך׃ וירם הטבח
את השוק והעליה וישם לפני שאול ויאמר
הנה הנשאר שים לפניך אכל כי למועד שמור
לך לאמר העם קראתי ויאכל שאול עם שמואל
ביום ההוא׃ וארים טבחא ית שקא ודעליה
ושוי קדם שאול ואמר הא דאשתאר שוי
קדמך אכול ארי לזמנא נטיר לך למימר עמא

זמינית לשירותא ואכל שאול עם שמואל
ביומא ההוא׃ וירדו מהבמה העיר וידבר עם
שאול על הגג׃ ונחתו מבית אסחרותא לקרתא
ומליל עם שאול על אגרא׃ וישכמו ויהי כעלות
השחר ויקרא שמואל אל שאול הגג לאמר
קומה ואשלחך ויקם שאול ויצאו שניהם
הוא ושמואל החוצה׃ ואקדימו והוה כמסק
צפרא וקרא שמואל לשאול לאגרא למימר
קום ואשלחנך וקם שאול ונפקו תרויהון הוא
ושמואל לברא׃ המה יורדים בקצה העיר
ושמואל אמר אל שאול אמר לנער ויעבר
לפנינו ויעבר ואתה עמד כיום ואשמיעך את
דבר אלהים׃ אנון נחתין בסטר קרתא ושמואל
אמר לשאול אימר לעולימא ויעבר קדמנא
ועבר ואת קום הכא יומא דין ואשמענך ית
פתגמא דיוי׃ ויקח שמואל
את פך השמן ויצק על ראשו וישקהו ויאמר
הלוא כי משחך יהוה על נחלתו לנגיד׃ ונסיב
שמואל ית מנא דמשחא וארק על רישיה
ושקיה ואמר הלא ארי משחך יוי על אחסנתיה
למהוי מלכא׃ בלכתך היום מעמדי ומצאת
שני אנשים עם קברת רחל בגבול בנימן בצלצח
ואמרו אליך נמצאו האתנות אשר הלכת
לבקש והנה נטש אביך את דברי האתנות
ודאג לכם לאמר מה אעשה לבני׃ במהכך
יומא דין מלותי ותשכח תרין גברין עם קבורת

וירם ח וסימנ׳ במטה ידו והטבח במלך אדרת קרן ימינו יאשיהו ׃ ויעבר ג רפי וסימנ׳ לנער ויעבר לפניו חנית עלי מה ׃ שמור ב׳ לך לבעליו

דרחל בתחום בנימין בצלצח ויימרון לך
אשתכחא אתנא דאזלתא למבעי והא שבק
אבוך ית עיסק אתנא ויציף לכון למימר מא
אעביד לברי׃ וחלפת משם והלאה ובאת עד
אלון תבור ומצאוך שם שלשה אנשים עלים
אל האלהים בית אל אחד נשא שלשה גדיים
ואחד נשא שלשת ככרות לחם ואחד נשא
נבל יין׃ ותהך מתמן ולהלאה ותיתי עד מישר
תבור וישכחונך תמן תלתא גברין דסלקין
למסגד קדם יי׳ בבית אל חד נטיל תלתא
גדיין וחד נטיל תלתא פתין דלחים
וחד נטיל גרב דחמר׃ ושאלו לך לשלום ונתנו
לך שתי לחם ולקחת מידם׃ וישאלון לך לשלם
ויתנון לך תרתין גריצן דלחים ותקביל
מידהון׃ אחר כן תבוא גבעת האלהים אשר
שם נצבי פלשתים ויהי כבאך שם העיר
ופגעת חבל נבאים ירדים מהבמה ולפניהם
נבל ותף וחליל וכנור והמה מתנבאים׃ בתר
כין תהך לגבעתא דבה ארונא דיי׳ דתמן
אסטרטיגי פלשתאי ויהי כמיעלך לתמן
לקרתא ותערע סיעת ספריא נחתין מבית
אסחרותא וקדמיהון נבלין ותפין וצלצלין
וכנרין ואנון משבחין׃ וצלחה עליך רוח
יהוה והתנבית עמם ונהפכת לאיש אחר׃ ותשרי
עלך רוח נבואה מן קדם יי׳ ותשבח עמהון
ותשתני לגבר אחרן׃ והיה כי תבאינה האתות

האלה לך עשה לך אשר תמצא ידך כי האלהים
עמך׃ ויהי ארי יתין אתיא האלין לך אתקין
לך מני מלכותא ארי מימרא דיי׳ בסעדך׃ וירדת
לפני הגלגל והנה אנכי ירד אליך להעלות עלות
לזבח זבחי שלמים שבעת ימים תוחל עד
בואי אליך והודעתי לך את אשר תעשה׃
ותיחות קדמי לגלגלא והא אנא נחית לותך
לאסקא עלון ולנכסא נכסת קודשין שבעה
יומין תוריך עד מיתאי לותך ואחוי לך ית
דתעביד׃ והיה כהפנתו שכמו ללכת מעם
שמואל ויהפך לו אלהים לב אחר ויבאו כל
האתות האלה ביום ההוא׃ והוה כד אתפני
למיזל מלות שמואל ושני ליה יי׳ לבא אחרנא
ואתאה כל אתיא האלין ביומא ההוא׃
ויבאו שם הגבעתה והנה חבל נבאים
לקראתו ותצלח עליו רוח אלהים ויתנבא בתוכם׃
ואתו לתמן לגבעתא והא סיעת ספריא לקדמותה
ושרת עלוהי רוח נבואה מן קדם יי׳ ושבח
בינהון׃ ויהי כל יודעו מאתמול שלשם
ויראו והנה עם נבאים נבא ויאמר העם איש
אל רעהו מה זה היה לבן קיש הגם שאול
בנבאים׃ והוה כל דידע ליה מאתמלי ומדקמוהי
וחזו והא עם ספריא משבח ואמר עמא גבר
לחבריה מא דין דהוה לבר קיש האף שאול
בספריא׃ ויען איש משם ויאמר ומי אביהם
על כן היתה למשל הגם שאול בנבאים ואתב

גברא מתמן ואמר ומן רבהון על כין הות
למתלא האף שאול בספריא: ויכל מהתנבות
ויבא הבמה: ופסק מלשבחא ועל לבית אסחרותא
ויאמר דוד שאול אליו ואל נערו אן הלכתם
ויאמר לבקש את האתנות ונראה כי אין ונבוא
אל שמואל: ואמר אחבוהי דשאול ליה
ולעולימיה לאן אזלתון ואמר למבעי ית
אתניא וחזינא ארי לא אשכחנין ואתינא
לות שמואל: ויאמר דוד שאול הגידה נא לי
מה אמר לכם שמואל: ואמר אחבוהי דשאול
חוי כען לי מא אמר לכון שמואל: ויאמר
שאול אל דודו הגד הגיד לנו כי נמצאו האתנות
ואת דבר המלוכה לא הגיד לו אשר אמר
שמואל: ואמר שאול לאחבוהי חואה חוי
לנא ארי אשתכחא אתניא ועל עיסק מלכותא
לא חוי ליה דאמר שמואל: ויצעק
שמואל את העם אל יהוה המצפה: וכנש
שמואל ית עמא לקדם יי׳ למצפיא: ויאמר
אל בני ישראל כה אמר יהוה אלהי ישראל
אנכי העליתי את ישראל ממצרים ואציל
אתכם מיד מצרים ומיד כל הממלכות
הלחצים אתכם: ואמר לבני ישראל כדנן
אמר יי׳ אלהא דישראל אנא אסיקית ית
ישראל ממצרים ושיזיבית יתכון מידא
דמצראי ומיד כל מלכותא דדחקין יתכון:
ואתם היום מאסתם את אלהיכם אשר הוא

מושיע לכם מכל רעותיכם וצרתיכם ותאמרו
לו כי מלך תשים עלינו ועתה התיצבו לפני
יהוה לשבטיכם ולאלפיכם: ואתון יומא דין
קצתון בפלחנא דאלהכון דהוא פריק לכון
מכל בישתכון ועקתכון ואמרתון קדמוהי
לית אנחנא מתפרקין אלהין מלכא תמני
עלנא וכען אתעתדו קדם יי׳ לשבטיכון
ולאלפיכון: ויקרב שמואל את כל שבטי
ישראל וילכד שבט בנימן: וקריב שמואל
ית כל שבטיא דישראל ואתאחד שבטא
דבית בנימין: ויקרב את שבט בנימן למשפחתו
ותלכד משפחת המטרי וילכד שאול בן קיש
ויבקשהו ולא נמצא: וקריב ית שבטא דבית
בנימין לזרעיתיה ואתאחדת זרעית מטר
ואתאחד שאול בר קיש ובעוהי ולא אשתכח:
וישאלו עוד ביהוה הבא עוד הלם איש ויאמר
יהוה הנה הוא נחבא אל הכלים: ושאילו עוד
במימרא דיי׳ האית עוד הלכא גברא ואמר יי׳
הא הוא טמיר במניא: וירצו ויקחהו משם
ויתיצב בתוך העם ויגבה מכל העם משכמו
ומעלה: ורהטו ודברוהי מתמן ואתעתד בגו
עמא ורם מכל עמא מכתפיה ולעילא: ויאמר
שמואל אל כל העם הראיתם אשר בחר בו
יהוה כי אין כמהו בכל העם וירעו כל העם
ויאמרו יחי המלך: ואמר שמואל לכל עמא
החזיתון דאתרעי ביה יי׳ ארי לית דכותיה בכל

עמא ויבבו כל עמא ואמרו יצלח מלכא׃
וידבר שמואל אל העם את משפט המלכה
ויכתב בספר וינח לפני יהוה וישלח שמואל את
כל העם איש לביתו׃ ומליל שמואל עם עמא
ית נמוסא דמלכותא וכתב בספרא ואצנעיה קדם
יי׳ ושלח שמואל ית כל עמא גבר לביתיה׃ וגם
שאול הלך לביתו גבעתה וילכו עמו החיל אשר
נגע אלהים בלבם׃ ואף שאול אזל לביתיה לגבעתא
ואזלו עמיה קצת מן עמא גברין דחילי חטאה
דאתיהיב דחלא מן קדם יי׳ בלבהון׃ ובני בליעל
אמרו מה ישענו זה ויבזהו ולא הביאו לו מנחה
ויהי כמחריש׃ וגברי רשעא אמרו במא יפרקננא
דין ושטוהי ולא אתו למשאל בשלמיה והוה
כשתיק׃ ויעל נחש העמוני ויחן על יביש
גלעד ויאמרו כל אנשי יביש אל נחש כרת לנו
ברית ונעבדך׃ וסליק נחש מלכא דבני עמון
ושרא על יביש גלעד ואמרו כל אנשי יביש
לנחש גזר לנא קים ונפלחנך׃ ויאמר אליהם
נחש העמוני בזאת אכרת לכם בנקור לכם
כל עין ימין ושמתיה חרפה על כל ישראל׃
ואמר להון נחש מלכא דבני עמון אם תעבדון
כהדא אגזר לכון קים במיקר לכון כל עינא
דימינא ואשוינה חסדא על כל ישראל׃ ויאמרו
אליו זקני יביש הרף לנו שבעת ימים ונשלחה
מלאכים בכל גבול ישראל ואם אין מושיע
אתנו ויצאנו אליך׃ ואמרו ליה סבי יביש אורך

לנא שבעה יומין ונשלח אזגדין בכל תחום
ארעא דישראל ואם לית פריק יתנא ונפוק
לותך׃ ויבאו המלאכים גבעת שאול וידברו
הדברים באזני העם וישאו כל העם את קולם
ויבכו׃ ואתו אזגדיא לגבעתא דשאול ומלילו
פתגמיא קדם עמא וארימו כל עמא ית קלהון
ובכו׃ והנה שאול בא אחרי הבקר מן השדה
ויאמר שאול מה לעם כי יבכו ויספרו לו את
דברי אנשי יביש׃ והא שאול אתא בתר תוריא
מן חקלא ואמר שאול מא לעמא ארי בכן
ואשתעיאו ליה ית פתגמי אנשי יביש׃ ותצלח
כשמעו רוח אלהים על שאול בשמעו את הדברים
האלה ויחר אפו מאד׃ ושרת רוח גבורא מן קדם
יי׳ על שאול כד שמע ית פתגמיא האלין
ותקיף רגזיה לחדא׃ ויקח צמד בקר וינתחהו
וישלח בכל גבול ישראל ביד המלאכים
לאמר אשר איננו יצא אחרי שאול ואחר
שמואל כה יעשה לבקרו ויפל פחד יהוה על
העם ויצאו כאיש אחד׃ ונסיב פדן תוריא
והדמיה ושלח בכל תחום ישראל למימר
דליתוהי נפיק בתר שאול ובתר שמואל
כדין יתעביד לתוריה ונפל זיעא מן קדם יי׳
על עמא ונפקו כגברא חד׃ ויפקדם בבזק
ויהיו בני ישראל שלש מאות אלף ואיש
יהודה שלשים אלף׃ ומננון בבזק והוו בני
ישראל תלת מאה אלפין ואנש יהודה תלתין

אלפין: ויאמרו למלאכים הבאים כה תאמרון ט
לאיש יבש גלעד מחר תהיה לכם תשועה אפטר
בחם השמש ויבאו המלאכים ויגידו לאנשי דויקח כחם
יבש וישמחו: ואמרו לאזגדיא דאתו כדין קרח ג
תימרון לאנש יביש גלעד מחר יהי לכון
פרקנא כמיחם יומא ואתו אזגדיא וחויאו
לאנשי יביש וחדיאו: ויאמרו אנשי יבש
מחר נצא אליכם ועשיתם לנו ככל הטוב ד
בעיניכם: ואמרו אנשי יביש מחר נפוק
להתכון ותעבדון לנא ככל דתקין בעיניכון:
ויהי ממחרת
וישם שאול את העם שלשה ראשים ויבאו
בתוך המחנה באשמרת הבקר ויכו את עמון ב
עד חם היום ויהי הנשארים ויפצו ולא נשארו וישקף
בם שנים יחד: והוה ביומא דבתרוהי ומני
שאול ית עמא תלת משרין ועלו בגו משריתא
במטרת צפרא ומחו ית בני עמון עד מיחם
יומא והוו דאשתארו ואתבדרו ולא אשתארו
בהון תרין דערקין כחדא: ויאמר העם אל
שמואל מי האמר שאול ימלך עלינו תנו
האנשים ונמיתם: ואמר עמא לשמואל
מן דין דמבסר למימר לא כשר שאול
למלך עלנא איתו גבריא ונקטילנון:
ויאמר שאול לא יומת איש ביום הזה ו
כי היום עשה יהוה תשועה בישראל: ואמר
שאול לא יתקטיל גברא ביומא הדין ארי

יומא הדין עבד יי פרקנא בישראל:
ויאמר שמואל אל העם לכו
ונלכה הגלגל ונחדש שם המלוכה: ואמר שמואל
לעמא איתו ונזיל לגלגלא ונחדית תמן מלכותא:
וילכו כל העם הגלגל וימליכו שם את שאול
לפני יהוה בגלגל ויזבחו שם זבחים שלמים
לפני יהוה וישמח שם שאול וכל אנשי ישראל
עד מאד: ואזלו כל עמא לגלגלא ואמליכו תמן
ית שאול קדם יי בגלגלא ונכיסו תמן נכסת
קודשין קדם יי וחדי תמן שאול וכל אנשי
ישראל עד לחדא:
ויאמר שמואל אל כל ישראל
הנה שמעתי בקלכם לכל אשר אמרתם לי
ואמליך עליכם מלך: ואמר שמואל לכל ישראל
הא קבילית למימרכון לכל דאמרתון לי ואמליכית
עליכון מלכא: ועתה הנה המלך מתהלך לפניכם
ואני זקנתי ושבתי ובני הנם אתכם ואני התהלכתי
לפניכם מנערי עד היום הזה: וכען הא מלכא
מדבר ברישכון ואנא קשית וסיבית ובני הא
אנון עמכון ואנא הליכית קדמיכון מזעורי
עד יומא הדין: הנני ענו בי נגד יהוה ונגד משיחו
את שור מי לקחתי וחמור מי לקחתי ואת מי
עשקתי את מי רצותי ומיד מי לקחתי כפר
ואעלים עיני בו ואשיב לכם: הא עד דאנא קיים
אסהידו בי קדם יי וקדם משיחיה ית תורא דמן
דבירית ותמרא דמן שחרית וית מן עשקית

ויתמן אנסיתי ומיד מן קבילית ממון דשקר
ובבשית עיני מניה בדינא ואתיב לכון ויאמרו
לא עשקתנו ולא רצותנו ולא לקחת מיד איש
מאומה ואמרו לא עשקתנא ולא אנסתנא
ולא קבילתא מיד אנש מדעם ויאמר אליהם
עד יהוה בכם ועד משיחו היום הזה כי לא
מצאתם בידי מאומה ויאמר עד ואמר להון
סהיד מימרא דיי בכון וסהיד משיחיה יומא
הדין ארי לא אשכחתון בידי מדעם ואמרו
סהידי ויאמר שמואל אל העם
יהוה אשר עשה את משה ואת אהרן ואשר
העלה את אבתיכם מארץ מצרים ואמר
[illegible] גבורן על ידי משה
ואהרן ודאסיק ית אבהתכון מארעא דמצרים
ועתה התיצבו ואשפטה אתכם לפני יהוה את
כל צדקות יהוה אשר עשה אתכם ואת אבותיכם
וכען אתעתדו ואתוכח עמכון קדם יי ית כל
זכותא דיי דעבד עמכון ועם אבהתכון כאשר
בא יעקב מצרים ויזעקו אבותיכם אל יהוה
וישלח יהוה את משה ואת אהרן ויוציאו את
אבתיכם ממצרים וישבום במקום הזה כד על
יעקב למצרים וזעיקו אבהתכון קדם יי ושלח
יי ית משה וית אהרן ואפיקו ית אבהתכון
ממצרים ואותיבונון באתרא הדין וישכחו
את יהוה אלהיהם וימכר אתם ביד סיסרא שר
צבא חצור וביד פלשתים וביד מלך מואב

וילחמו בם ואתנשיאו ית פלחנא דיי אלההון
ומסר יתהון ביד סיסרא רב חילא דחצור וביד
פלשתאי וביד מלכא דמואב ואגיחו קרבא
בהון ויזעקו אל יהוה ויאמר חטאנו כי עזבנו
את יהוה ונעבד את הבעלים ואת העשתרות
ועתה הצילנו מיד איבינו ונעבדך וזעיקו קדם
יי ואמרו חבנא ארי שבקנא ית פלחנא דיי
ופלחנא לבעליא ולעשתרתא וכען שיזבנא
מיד בעלי דבבנא ונפלח קדמך וישלח יהוה
את ירבעל ואת בדן ואת יפתח ואת שמואל
ויצל אתכם מיד איביכם מסביב ותשבו בטח
ושלח יי ית גדעון וית שמשון וית יפתח וית
שמואל ושיזיב יתכון מיד בעלי דבביכון
מסחור סחור ויתיבתון לרחצן ותראו כי נחש
מלך בני עמון בא עליכם ותאמרו לי לא כי
מלך ימלך עלינו ויהוה אלהיכם מלככם
וחזיתון ארי נחש מלכא דבני עמון אתא עליכון
ואמרתון לי לא אלהין מלכא ימלוך עלנא ויי
אלהכון מלככון ועתה הנה המלך אשר בחרתם
אשר שאלתם והנה נתן יהוה עליכם מלך וכען
הא מלכא דאתרעיתון דשאילתון והא מני
יי עליכון מלכא אם תיראו את יהוה ועבדתם
אתו ושמעתם בקלו ולא תמרו את פי יהוה
והיתם גם אתם וגם המלך אשר מלך עליכם
אחר יהוה אלהיכם אם תדחלון מן קדם יי
ותפלחון קדמוהי ותקבלון למימריה ולא

תסרבון על מימרא דיי ותתנהון אף אתון
ואף מלכא דימלוך עליכון בתר פלחנא דיי
אלהכון׃ ואם לא תשמעו בקול יהוה ומריתם
את פי יהוה והיתה יד יהוה בכם ובאבתיכם׃
ואם לא תקבלון למימרא דיי ותסריבון על
מימרא דיי ותהי מחתא דיי בכון כמא דהות
באבהתכון׃ גם עתה התיצבו וראו את הדבר
הגדול הזה אשר יהוה עשה לעיניכם׃ אף
כען אתעתדו וחזו ית פתגמא רבא הדין דיי
עביד לעיניכון׃ הלוא קציר חטים היום אקרא
אל יהוה ויתן קלות ומטר ודעו וראו כי רעתכם
רבה אשר עשיתם בעיני יהוה לשאול לכם
מלך׃ הלא חצד חטין יומא דין אצלי קדם יי
ויתין קלין ומטר ודעו וחזו ארי בישתכון
סגיאה דעבדתון קדם יי למשאל לכון מלכא׃
ויקרא שמואל אל יהוה ויתן יהוה קלת ומטר
ביום ההוא וייראו כל העם מאד את יהוה ואת
שמואל׃ וצלי שמואל קדם יי ויהב יי קלין
ומטר ביומא ההוא ודחילו כל עמא לחדא
מן קדם יי ומפתגמי שמואל׃

ויאמרו כל העם אל שמואל
התפלל בעד עבדיך אל יהוה אלהיך ואל
נמות כי יספנו על כל חטאתינו רעה לשאל
לנו מלך׃ ואמרו כל עמא לשמואל צלי על
עבדך קדם יי אלהך ולא נמות ארי אוסיפנא
על כל חובנא בישא למשאל לנא מלכא׃

ויאמר שמואל אל העם אל תיראו
אתם עשיתם את כל הרעה הזאת אך אל תסורו
מאחרי יהוה ועבדתם את יהוה בכל לבבכם׃
ואמר שמואל לעמא לא תדחלון אתון גרמתון
ית כל בשתא הדא ברם לא תסטון מבתר פלחנא
דיי ותפלחון קדם יי בכל לבכון׃ ולא תסורו
כי אחרי התהו אשר לא יועילו ולא יצילו כי
תהו המה׃ ולא תסטון מבתר פלחנה ולא תפלחון
לטעותא דאינון למא ולית בהון הנאה ודלא
משיזבן ארי למא אנון׃ כי לא יטש יהוה את
עמו בעבור שמו הגדול כי הואיל יהוה לעשות
אתכם לו לעם׃ ארי לא ירחיק יי ית עמיה בדיל
שמיה רבא ארי רעוא [illegible]ין
קדמוהי לעם׃ גם אנכי חלילה לי מחטא ליהוה
מחדל להתפלל בעדכם והוריתי אתכם בדרך
הטובה והישרה׃ אף אנא חס לי מלמחטי קדם
יי מלאתמנעא לצלאה עליכון ואליף יתכון
אורחא דתהכון באורח תקנא וכשרא׃ אך
יראו את יהוה ועבדתם אתו באמת בכל לבבכם
כי ראו את אשר הגדל עמכם׃ ברם דחלו מן
קדם יי ופלחו קדמוהי בקשוט בכל לבכון ארי
חזו ית דאסגי למעבד עמכון׃ ואם הרע תרעו
גם אתם גם מלככם תספו׃ ואם אבאשא תבאשון
עובדיכון אף אתון אף מלכון תשתיצון׃

בן שנה שאול במלכו
ושתי שנים מלך על ישראל׃ כבר שנא דלית

ביה חובין שאול כד מלך ותרתין שנין מלך
על ישראל: ויבחר לו שאול שלשת אלפים
מישראל ויהיו עם שאול אלפים במכמש
ובהר בית אל ואלף היו עם יונתן בגבעת בנימין
ויתר העם שלח איש לאהליו: ובחר ליה שאול
תלתה אלפין מישראל והוו עם שאול תרין
אלפין במכמש ובטור בית אל ואלפא הוו עם
יונתן בגבעתא דבית בנימין ושאר עמא שלח
גבר לקרוהי: ויך יונתן את נציב פלשתים אשר
בגבע וישמעו פלשתים ושאול תקע בשופר
בכל הארץ לאמר ישמעו העברים: ומחא
יונתן ית אסטרטיג פלשתאי דבגבעתא ושמעו
פלשתאי [illegible] בשופרא בכל ארעא
למימר ישמעון יהודאי: וכל ישראל שמעו
לאמר הכה שאול את נציב פלשתים וגם נבאש
ישראל בפלשתים ויצעקו העם אחרי שאול
הגלגל: וכל ישראל שמעו למימר מחא
שאול ית אסטרטיג פלשתאי ואף אתגרי
ישראל בפלשתאי ואתכנישו עמא בתר שאול
לגלגלא: ופלשתים נאספו להלחם עם ישראל
שלשים אלף רכב וששת אלפים פרשים ועם
כחול אשר על שפת הים לרב ויעלו ויחנו במכמש
קדמת בית און: ופלשתאי אתכנישו לאגחא
קרבא עם ישראל תלתין אלפין רתכין ושתא
אלפין פרשין ועמא כחלא דעל כיף ימא לסגי
וסליקו ושרו במכמש מדנח בית און: ואיש
ישראל ראו כי צר לו כי נגש העם ויתחבאו העם
במערות ובחוחים ובסלעים ובצרחים ובברות:
ואנש ישראל חזו ארי עקת להון ארי אתדחיק
עמא ואטמרו עמא במערתא ובמצדתא
ובשקיפי כיפא ובמערת טנריא ובגוביא:
ועברים עברו את הירדן ארץ גד וגלעד
ושאול עודנו בגלגל וכל העם חרדו אחריו:
ויהודאי עברו ית ירדנא לארע גד וגלעד ושאול
עד כען בגלגלא וכל עמא אתכנישו בתרוהי:
וייחל שבעת ימים למועד אשר שמואל ולא
בא שמואל הגלגל ויפץ העם מעליו: ואוריך
שבעה יומין לזמנא דאמר שמואל ולא אתא
שמואל לגלגלא ואתבדר עמא מעלוהי: ויאמר
שאול הגשו אלי העלה והשלמים ויעל העלה:
ואמר שאול קריבו לותי עלתא ונכסת קודשיא
ואסיק עלתא: ויהי ככלתו להעלות העלה והנה
שמואל בא ויצא שאול לקראתו לברכו: והוה
כד שיציותיה לאסקא עלתא והא שמואל אתא
ונפק שאול לקדמותיה למשאל בשלמיה:
ויאמר שמואל מה עשית ויאמר שאול
כי ראיתי כי נפץ העם מעלי ואתה לא באת
למועד הימים ופלשתים נאספים מכמש:
ואמר שמואל מא עבדתא ואמר שאול ארי
חזיתי ארי אתבדר עמא מעלוי ואת לא אתית
לזמן יומיא ופלשתאי אתכנישו למכמש:
ואמר עתה ירדו פלשתים אלי הגלגל ופני

יהוה אלהיך ואתאפק ואעלה העלה׃ ואמרית
כען דלמא ייחתון פלשתאי לותי לגלגלא וקדם
יי לא צליתי ואתחסינית ואסיקית עלתא׃
ויאמר שמואל אל שאול
נסכלת לא שמרת את מצות יהוה אלהיך אשר
צוך כי עתה הכין יהוה את ממלכתך אל ישראל
עד עולם׃ ואמר שמואל לשאול טפשתא
לא נטרתא ית תפקידת מימרא דיי אלהך
דפקדך ארי כען אתקין יי ית מלכותך על
ישראל עד עלמא׃ ועתה ממלכתך לא תקום
בקש יהוה לו איש כלבבו ויצוהו יהוה לנגיד
על עמו כי לא שמרת את אשר צוך יהוה׃ וכען
מלכותך לא תתקיים אתקין יי קדמוהי גבר
עביד רעותיה ופקדיה יי למהוי מלכא על
עמיה ארי לא נטרתא ית דפקדך יי׃
ויקם שמואל ויעל מן הגלגל
גבעת בנימן ויפקד שאול את העם הנמצאים
עמו כשש מאות איש׃ וקם שמואל וסליק
מן גלגלא לגבעתא דבית בנימין ומנא שאול
ית עמא דאשתכחו עמיה כשית מאה גברא׃
ושאול ויונתן בנו והעם הנמצא עמם ישבים
בגבע בנימן ופלשתים חנו במכמש׃ ושאול
ויונתן בריה ועמא דאשתכח עמהון יתבין
בגבעתא דבית בנימין ופלשתאי שרו במכמס׃
ויצא המשחית ממחנה פלשתים שלשה
ראשים הראש אחד יפנה אל דרך עפרה אל

ארץ שועל׃ ונפק מחבלא ממשרית פלשתאי
תלת משרין משריתא חדא מתפניא לאורח
עפרה לארע דרומא׃ והראש אחד יפנה דרך
בית חורן והראש אחד יפנה דרך הגבול הנשקף
על גיא הצבעים המדברה׃ ומשריתא חדא
מתפניא לאורח בית חורון ומשריתא חדא
מתפניא לאורח תחומא דמסתכי לחלת אפעיא
למדברא׃ וחרש לא ימצא בכל ארץ ישראל
כי אמר פלשתים פן יעשו העברים חרב או
חנית׃ ואומן עביד זין לא משתכח בכל תחום
ארעא דישראל ארי אמרו פלשתאי דלמא
יעבדון יהודאי סיפין ורמחין׃ וירדו כל
ישראל הפלשתים ל[illegible]
ואת אתו ואת קרדמו ואת מחרשתו׃ ונחתו כל
ישראל לארע פלשתאי לחרפא גבר ית פרשיה
וית סכת פדניה וית כולביה וית עשפיה׃ והיתה
הפצירה פים למחרשת ולאתים ולשלש
קלשון ולהקרדמים ולהציב הדרבן׃ והוי להון
שופינא לחרפא ביה פגמת כל מן דבר זיל
לעשפיא ולסכת פדניא ולמצלת קצריא דלה
תלת שנין ולכולביא ולאנצא זקתא׃ והיה ביום
מלחמת ולא נמצא חרב וחנית ביד כל העם
אשר את שאול ואת יונתן ותמצא לשאול
וליונתן בנו׃ והוי ביומא דקרבא ולא משתכחא
חרבא ומורניתא בידא דכל עמא דעם שאול
ועם יונתן ואשתכחא לשאול וליונתן בריה׃

את אשר צוה ז וסימנ׳ — הנני גרש יצוה ויקחו אף הנביא הגד הגד דיהושע וצוה אליו בקש יי לו ׳ — והיתה ג בטעמ׳ בנבי׳ וסימ׳ הפצירה אי זבל חבל וכל אוריתא

ויצא

ויצא מצב פלשתים אל מעבר מכמש׃ ונפק
אסטרטיג פלשתאי למגזת מכמס׃
ויהי היום ויאמר יונתן בן שאול
אל הנער נשא כליו לכה ונעברה אל מצב
פלשתים אשר מעבר הלז ולאביו לא הגיד׃
והוה יומא ואמר יונתן בר שאול לעולימא
נטיל זיניה איתא ונעבר לאסטרטיג פלשתאי
דמעברא דיכי ולאבוהי לא חוי׃ ושאול יושב
בקצה הגבעה תחת הרמון אשר במגרון
והעם אשר עמו כשש מאות איש׃ ושאול
יתיב בסיפי גבעתא שפולי רמון דבמגרון
ועמא דעמיה כשית מאה גברא׃ ואחיה בן
אחטוב אחי איכבוד בן פינחס בן עלי כהן
יהוה בשלו נשא אפוד והעם לא ידע כי הלך
יונתן׃ ואחיה בר אחיטוב אחוהי דאיכבוד
בר פינחס בר עלי כהין משמיש קדם יי
בשילו לביש איפודא ועמא לא ידעו ארי
אזל יונתן׃ ובין המעברות אשר בקש יונתן
לעבר על מצב פלשתים שן הסלע מהעבר
מזה ושן הסלע מהעבר מזה ושם האחד
בוצץ ושם האחד סנה׃ ובין מגזתא דבעא
יונתן למעבר לאסטרטיג פלשתאי שינא
דכיפא מעברא מכא ושנא דכיפא מעברא
מכא שום חדא משרועיתא ושום חדא
מדרוכיתא׃ השן האחד מצוק מצפון מול
מכמש והאחד מנגב מול גבע׃ שנא חדא

מסתכיא מציפונא לקביל מכמס וחדא מדרומא
לקביל גבעתא׃ ויאמר יהונתן
אל הנער נשא כליו לכה ונעברה אל מצב
הערלים האלה אולי יעשה יהוה לנו כי אין
ליהוה מעצור להושיע ברב או במעט׃ ואמר
יהונתן לעולימא נטיל זיניה איתא ונעבר
לאסטרטיג ערליא האלין מא אם יעביד
יי לנא נסא ארי לית קדם יי מעצור למפרק
בסגיאי או בזעירי׃ ויאמר לו נשא כליו עשה
כל אשר בלבבך נטה לך הנני עמך כלבבך׃
ואמר ליה נטיל זיניה עביד כל דבלבך אתפני
הא אנא עמך כרעותך׃ ויאמר
יהונתן הנה אנחנו עברים אל האנשים ונגלינו
אליהם׃ ואמר יהונתן הא אנחנא עברין לות
גבריא ונתגלי להון׃ אם כה יאמרו אלינו דמו
עד הגיענו אליכם ועמדנו תחתינו ולא נעלה
אליהם׃ אם כדין יאמרון לנא אוריכו עד
דנתמטי לותכון ונקום באתרנא ולא נסק
לותהון׃ ואם כה יאמרו עלו עלינו ועלינו כי
נתנם יהוה בידנו וזה לנו האות׃ ואם כדין
יימרון סקו עלנא ונסק ארי מסרנון יי בידנא
ודין לנא אתא׃ ויגלו שניהם אל מצב פלשתים
ויאמרו פלשתים הנה עברים יצאים מן החרים
אשר התחבאו שם׃ ואתגליאו תרויהון ל
לאסטרטיג פלשתאי ואמרו פלשתאי הא
יהודאי נפקין מן חוריא דאטמרו תמן׃ ויענו

ושם האחד ג׳ וסימנה׳ אליעזר ושם האחד בוצץ ושם האחד סנה ז׳ פיסוק אית בהון ושם ושם וסימנה׳ מהיטבאל וחב׳ דדב׳ ימ׳ בוצץ ויהיו בני שאול אשת שאול

אנשי המצבה את יונתן ואת נשא כליו ויאמרו
עלו אלינו ונודיעה אתכם דבר ויאמר יונתן
אל נשא כליו עלה אחרי כי נתנם יהוה ביד
ישראל: ואתיבו אנשי מטרתא ית יונתן וית
נטיל זיניה ואמרו סקו עלנא ונהודע יתכון
פתגמא ואמר יונתן לנטיל זיניה סק בתראי ארי
מסרנון יוי בידא דישראל: ויעל יונתן על ידיו
ועל רגליו ונשא כליו אחריו ויפלו לפני יונתן
ונשא כליו ממותת אחריו: וסליק יונתן על
ידוהי ועל רגלוהי ונטיל זיניה בתרוהי ונפלו
מטעינן קדם יונתן ונטיל זיניה ממתית בתרוהי:
ותהי המכה הראשנה אשר הכה יונתן ונשא
כליו כעשרים איש כבחצי מענה צמד שדה:
והות מחתא קדמיתא דמחא יונתן ונטיל זיניה
כעסרין גברא כבית פלגות מהלך פדן תוריא
בחקלא: ותהי חרדה במחנה בשדה ובכל העם
המצב והמשחית חרדו גם המה ותרגז הארץ
ותהי לחרדת אלהים: והוה זיעא במשריתא
בחקלא ובכל עמא אסטרטיגיא ומחבלא זעו
אף אנון וזעת ארעא והות לזיע מן קדם יוי:
ויראו הצפים לשאול בגבעת בנימן והנה
ההמון נמוג וילך והלם: וחזו סכואיא לשאול
בגבעתא דבית בנימין והא המון משרית
פלשתאי אתברא ואזיל תבריה וסגי:
ויאמר שאול לעם אשר
אתו פקדו נא וראו מי הלך מעמנו ויפקדו והנה
אין יונתן ונשא כליו: ואמר שאול לעמא
דעמיה סערו כען וחזו מן שגא מננא ומנו
והא לית יונתן ונטיל זיניה: ויאמר שאול לאחיה
הגישה ארון האלהים כי היה ארון האלהים
ביום ההוא ובני ישראל: ואמר שאול לאחיה
קריב ארונא דיוי ארי הוה ארונא דיוי ביומא
ההוא עם בני ישראל: ויהי עד דבר שאול
אל הכהן וההמון אשר במחנה פלשתים
וילך הלוך ורב ויאמר שאול
אל הכהן אסף ידך: והוה עד דמליל שאול
עם כהנא והמונא דבמשרית פלשתאי אזיל
מיזל וסגי ואמר שאול לכהנא קריב אפודא:
ויזעק שאול וכל העם אשר אתו ויבאו עד
המלחמה והנה היתה חרב איש ברעהו מהומה
גדולה מאד: ואתכניש שאול וכל עמא דעמיה
ואתו עד קרבא והא הות חרבא גבר בחבריה
שגוש רב לחדא: והעברים היו לפלשתים
כאתמול שלשום אשר עלו עמם במחנה
סביב וגם המה להיות עם ישראל אשר עם
שאול ויונתן: ויהודאי הוו לפלשתאי כמאתמלי
ומדקמוהי דסליקו עמהון במשריתא סחור
סחור ואף אנון תבו למהוי עם ישראל דעם
שאול ויונתן: וכל איש ישראל המתחבאים
בהר אפרים שמעו כי נסו פלשתים וידבקו
גם המה אחריהם במלחמה: וכל אנש ישראל
דאטמרו בטורא דבית אפרים שמעו ארי

ארי

ורב ה׳ וסימנ׳ הרף ועגית ההמון תמץ וישלח׳ — וידבקו ג׳ וסימנ׳ פלשתים פלשתים גם המה אחריהם במלחמה ה׳ — ויזעק ג׳ וסימ׳ אביעזר גם הוא

אפכו פלשתאי ואדביקו אף אנון בתריהון
בקרבא׃ ויושע יהוה ביום ההוא את ישראל
והמלחמה עברה את בית און׃ ופרק יי ביומא
ההוא ית ישראל ועבדי קרבא מטו עד בית
און׃ ואיש ישראל נגש ביום ההוא ויאל
שאול את העם לאמר ארור האיש אשר
יאכל לחם עד הערב ונקמתי מאיבי ולא
טעם כל העם לחם׃ ואנש ישראל ארחיק ביומא
ההוא ואומי שאול ית עמא למימר ליט גברא
דייכול לחמא עד רמשא עד דאתפרע מבעלי
דבבי ולא טעים כל עמא לחמא׃
וכל הארץ באו ביער ויהי
דבש על פני השדה׃ וכל דיירי ארעא עלין
בחורשא והוה דבשא על אפי חקלא׃ ויבא העם
אל היער והנה הלך דבש ואין משיג ידו אל
פיו כי ירא העם את השבעה׃ ואתא עמא לחורשא
והא כוי דדבשא ולית דמתיב ידיה לפומיה
ארי דחיל עמא משבועתא׃ ויונתן לא שמע
בהשביע אביו את העם וישלח את קצה המטה
אשר בידו ויטבל אותה ביערת הדבש וישב
ידו אל פיו ותראנה עיניו׃ ויונתן לא שמע כד
אומי אבוהי ית עמא ואושיט ית ריש שוטא
דבידיה וטבל יתיה בקינא דדבשא ואתיב ידיה
לפומיה ונהרא עינוהי׃ ויען איש מהעם
ויאמר השבע השביע אביך את העם לאמר
ארור האיש אשר יאכל לחם היום ויעף העם׃

ואתיב גברא מעמא ואמר אומאה אומי אבוך
ית עמא למימר ליט גברא דייכול לחמא יומא
דין ואשתלהי עמא׃ ויאמר יונתן עכר אבי
את הארץ ראו נא כי ארו עיני כי טעמתי מעט
דבש הזה׃ ואמר יונתן עכר אבא ית ארעא חזו
כען ארי נהרא עיני ארי טעמית זעיר דבשא
הדין׃ אף כי לוא אכל אכל היום העם משלל
איביו אשר מצא כי עתה לא רבתה מכה
בפלשתים׃ ברם ארי אלו מיכל אכל יומא דין
עמא מבזת סנאוהי דאשכח ארי כען לא סגיאת
מחתא בפלשתאי׃ ויכו ביום ההוא בפלשתים
ממכמש אילנה ויעף העם מאד׃ וקטלו ביומא
ההוא בפלשתאי ממכמס עד מישר אילון
ואשתלהי עמא לחדא׃ ויעש העם אל שלל
ויקחו צאן ובקר ובני בקר וישחטו ארצה ויאכל
העם על הדם׃ ואתפני עמא על בזתא ונסיבו
ען ותורין ובני תורין ונכיסו על ארעא ואכל
עמא על דמא׃ ויגידו לשאול לאמר הנה העם
חטאים ליהוה לאכל על הדם ויאמר בגדתם
גלו אלי היום אבן גדולה׃ וחויאו לשאול למימר
הא עמא חיבין קדם יי למיכל על דמא ואמר
שקרתון קריבו לותי יומא דין אבנא רבתא׃
ויאמר שאול פצו בעם ואמרתם להם הגישו
אלי איש שורו ואיש שיהו ושחטתם בזה
ואכלתם ולא תחטאו ליהוה לאכל אל הדם
ויגשו כל העם איש שורו בידו הלילה וישחטו

השבעה ג חס וסימנ׳ כל אורי חד כי פי ירא ותתן ואמרתם להם ב נכרתו פצו וב ואמרתם להם וסימנ׳ וצרו ודב עבדיכם אנחנו ויגשו ג וסימנ׳

שם׃ ואמר שאול אתבדרו בעמא ותימרון
להון קריבו לותי גבר תוריה וגבר אמריה
ותכסון הכא ותיכלון ולא תחובון קדם יי למיכל
על דמא וקריבו כל עמא גבר תוריה בידיה
בליליא ונכסו תמן׃ ויבן שאול מזבח ליהוה
אתו החל לבנות מזבח ליהוה׃ ובנא שאול
מדבחא קדם יי יתיה שרי למבני מדבחא קדם
יי׃ ויאמר שאול נרדה אחרי
פלשתים לילה ונבזה בהם עד אור הבקר ולא
נשאר בהם איש ויאמרו כל הטוב בעיניך
עשה ויאמר הכהן נקרבה הלם
אל האלהים׃ ואמר שאול ניחות בתר פלשתאי
בליליא ונקטול בהון עד מיהר צפרא ולא נשאר
בהון אנש ואמרו כל דתקין בעינך עביד ואמר
כהנא נתקרב הלכא ונשאל במימרא דיי׃ וישאל
שאול באלהים הארד אחרי פלשתים התתנם
ביד ישראל ולא ענהו ביום ההוא׃ ושאיל
שאול במימרא דיי האיחות בתר פלשתאי
התמסרנון בידא דישראל ולא קביל צלותיה
ביומא ההוא׃ ויאמר שאול גשו הלם כל פנות
העם ודעו וראו במה היתה החטאת הזאת היום׃
ואמר שאול אתקרבו הלכא כל רישי עמא
ודעו וחזו במא הוה חובא הדין יומא דין׃
כי חי יהוה המושיע את ישראל כי אם ישנו
ביונתן בני כי מות ימות ואין ענהו מכל
העם׃ ארי קיים הוא יי דפרק ית ישראל ארי

אלו איתוהי ביונתן ברי ארי אתקטלא יתקטיל
ולית דמתיב ליה מכל עמא׃ ויאמר אל כל
ישראל אתם תהיו לעבר אחד ואני ויונתן בני
נהיה לעבר אחד ויאמרו העם אל שאול הטוב
בעיניך עשה׃ ואמר לכל ישראל אתון תהון
לעברא חד ואנא ויונתן ברי נהי לעברא חד
ואמרו עמא לשאול דתקין בעינך עביד׃
ויאמר שאול אל יהוה אלהי
ישראל הבה תמים וילכד יונתן ושאול והעם
יצאו׃ ואמר שאול קדם יי אלהא דישראל
אתנה בקשוט ואתאחד יונתן ושאול ועמא
נפקו׃ ויאמר שאול הפילו ביני ובין יונתן בני
וילכד יונתן׃ ואמר שאול רמו עדבין בינא
ובין יונתן ברי ואתאחד יונתן׃ ויאמר שאול
אל יונתן הגידה לי מה עשיתה ויגד לו יונתן
ויאמר טעם טעמתי בקצה המטה אשר
בידי מעט דבש הנני אמות׃ ואמר שאול
ליונתן חוי לי מא עבדתא וחוי ליה יונתן
ואמר מטעם טעימית בריש שוטיתא דבידי
זעיר דובשא הא אנא חייב לממת׃
ויאמר שאול כה יעשה אלהים
וכה יוסף כי מות תמות יונתן׃ ואמר שאול
כדין יעביד יי וכדין יוסף ארי ממת תמות
יונתן׃ ויאמר העם אל שאול היונתן ימות
אשר עשה הישועה הגדולה הזאת בישראל
חלילה חי יהוה אם יפל משערת ראשו ארצה

ישנו ד׳ וסימנ׳ את אשר ביהונתן בארץ עם אחד ... עם אלהים ג׳ וסימנ׳ כי שרית עם היונתן ימות ברצותו עם אלהים ... נרדה ג׳ וסי׳ ונצלה ונשברה ונבזה

כי עם אלהים עשה היום הזה ויפדו העם את
יונתן ולא מת׃ ואמר עמא לשאול היונתן
יתקטיל דעבד פורקנא רבא הדין בישראל
חס קיים הוא יי אם יפול מסער רישיה לארעא
ארי קדם יי גלי דבשלו עבד יומא הדין ופרקו
עמא ית יונתן ולא מית׃ ויעל שאול
מאחרי פלשתים ופלשתים הלכו למקומם׃
וסליק שאול מבתר פלשתאי ופלשתאי אזלו
לאתרהון׃ ושאול לכד המלוכה על ישראל
וילחם סביב בכל איביו במואב ובבני עמון
ובאדום ובמלכי צובה ובפלשתים ובכל
אשר יפנה ירשיע׃ ושאול אצלח במלכותא
על ישראל ואגיח קרבא סחור סחור בכל
בעלי דבבוהי במואב ובבני עמון ובאדום
ובמלכי צובה ובפלשתאי ובכל אתר דמתפני
מחייב׃ ויעש חיל ויך את עמלק ויצל את
ישראל מיד שסהו׃ וכנש משריין ומחא ית
דבית עמלק ושיזיב ית ישראל מיד בזזיהון׃
ויהיו בני שאול יונתן וישוי
ומלכי שוע ושם שתי בנתיו שם הבכירה
מרב ושם הקטנה מיכל׃ והוו בני שאול
יונתן וישוי ומלכישוע ושום תרתין בנתיה
שום רבתא מרב ושום זעירתא מיכל׃ ושם
אשת שאול אחינעם בת אחימעץ ושם שר
צבאו אבינר בן נר דוד שאול׃ ושום אתת
שאול אחינעם בת אחימעץ ושום רב חיליה

אבינר בר נר אחבוהי דשאול׃ וקיש אבי שאול
ונר אבי אבנר בן אביאל׃ וקיש אבוהי דשאול
ונר אבוהי דאבנר בר אביאל׃

אפטרתא ושבת זכור

ותהי המלחמה חזקה על
פלשתים כל ימי שאול וראה שאול כל איש
גבור וכל בן חיל ויאספהו אליו׃ והוה קרבא
תקיף על פלשתאי כל יומי שאול וחזי שאול
כל גבר גבר וכל גבר עביד קרב וכניש ליה לותיה׃
ויאמר שמואל אל שאול אתי
שלח יהוה למשחך למלך על עמו על ישראל
ועתה שמע לקול דברי יהוה׃ ואמר שמואל
לשאול יתי שלח יי לרבותך למהוי מלכא
על עמיה על ישראל וכען קביל למימר
פתגמא דיי׃ כה אמר יהוה
צבאות פקדתי את אשר עשה עמלק לישראל
אשר שם לו בדרך בעלתו ממצרים׃ כדנן
אמר יי צבאות דכרנא ית דעבד עמלק לישראל
דכמן ליה באורחא במסקיה ממצרים׃ עתה
לך והכיתה את עמלק והחרמתם את כל אשר
לו ולא תחמל עליו והמתה מאיש עד אשה
מעולל ועד יונק משור ועד שה מגמל ועד
חמור׃ כען איזיל ותמחי ית דבית עמלק
ותגמר ית כל דילהון ולא תחוס עליהון ותקטול
מגבר עד אתא מעולים ועד ינוק מתור ועד
אמר מגמל ועד חמר׃ וישמע
שאול את העם ויפקדם בטלאים מאתים

אילין זוגין לית כות בק חד ריש וג' דל וסימנהון פרה פדה יעבד יעבר ורודנים ודודנים ויפרו ויפדו ירח ידיח ישור ישוד ישודר ישורר יעצרו יצערו מרעהו מרעהו פטרת

אלף רגלי ועשרת אלפים את איש יהודה: ומנא
שאול ית עמא ומנינון באמרי פסחיא מאתן
אלפין גבר רגלי ועסרא אלפין ית אנש יהודה:
ויבא שאול עד עיר עמלק וירב בנחל: ואתא
שאול עד קרתא דבית עמלק וטכיס משריתיה
בנחלא: ויאמר שאול אל הקיני לכו סרו רדו
מתוך עמלקי פן אספך עמו ואתה עשיתה
חסד עם כל בני ישראל בעלותם ממצרים
ויסר קיני מתוך עמלק: ואמר שאול לשלמאה
איזילו זורו אתפרשו מגו עמלקאה דלמא
אשיצינך עמיה ואת עבדת טיבו עם כל בני
ישראל במסקהון ממצרים ואתפרש שלמאה
מגו עמלקאה: ויך שאול את עמלק מחוילה
בואך שור אשר על פני מצרים: ומחא שאול
ית דבית עמלק מחוילה מעלנא דחגרא דעל
אפי מצרים: ויתפש את אגג מלך עמלק חי
ואת כל העם החרים לפי חרב: ואחד ית אגג
מלכא דבית עמלק כד חי וית כל עמא גמר
לפתגם דחרב: ויחמל שאול והעם על אגג
ועל מיטב הצאן והבקר והמשנים ועל הכרים
ועל כל הטוב ולא אבו החרימם וכל המלאכה
נמבזה ונמס אתה החרימו: וחס שאול ועמא
על אגג ועל שפר ענא ותורי ושמיניא ופטימא
ועל כל דטב ולא אבו לגמרותהון וכל מד עם
דשיט ודכסיר יתיה גמרו: ויהי דבר
יהוה אל שמואל לאמר והוה פתגם נבואה מן

קדם יי עם שמואל למימר: נחמתי כי המלכתי
את שאול למלך כי שב מאחרי ואת דברי לא
הקים ויחר לשמואל ויזעק אל יהוה כל הלילה:
תבית במימרי ארי אמליכית ית שאול למהוי
מלכא ארי תב מבתר פלחני וית פתגמי לא
קיים ותקיף לשמואל וצלי קדם יי כל ליליא:
וישכם שמואל לקראת שאול בבקר ויגד
לשמואל לאמר בא שאול הכרמלה והנה
מציב לו יד ויסב ויעבר וירד הגלגל: ואקדים
שמואל לקדמות שאול בצפרא ואתחוה
לשמואל למימר אתא שאול לכרמלא והא
מתקין ליה תמן אתר לפלגא ביזתא ואסתחר
ועבר ונחת לגלגלא: ויבא שמואל אל שאול
ויאמר לו שאול ברוך אתה ליהוה הקימתי
את דבר יהוה: ואתא שמואל לות שאול ואמר
ליה שאול בריך את קדם יי קיימית ית פתגמא
דיי: ויאמר שמואל ומה קול הצאן הזה באזני
וקול הבקר אשר אנכי שמע: ואמר שמואל
ואלו קיימתא מא קל ענא הדין באדני וקל תוריא
דאנא שמע: ויאמר שאול מעמלקי הביאום
אשר חמל העם על מיטב הצאן והבקר
למען זבח ליהוה אלהיך ואת היותר החרמנו:
ואמר שאול מעמלקאה איתיאונון דחס
עמא על שפר ענא ותורי בדיל לדבחא קדם
יי אלהך וית מותרא גמרנא:
ויאמר שמואל אל שאול הרף

אספך ג̇ וסימנ׳ הקיני לכן הנני ומלכו ודוב ימים ... החרימם ב̇ וסימנ׳ כי מאת יי ולא אבו ... הקימתי ב̇ בטעמ׳ וסימנ׳ הברית בריתי ברוך

ואגידה לך את אשר דבר יהוה אלי הלילה
ויאמרו לו דבר׃ ואמר שמואל לשאול אוריך
ואחוי לך ית דאתמליל לי מן קדם ייי עמי בליליא
ואמר ליה מליל׃ ויאמר שמואל
הלוא אם קטן אתה בעיניך ראש שבטי ישראל
אתה וימשחך יהוה למלך על ישראל׃ ואמר
שמואל הלא מן שירותך הויתא שיט וחלש
בעיני נפשך ברם זכות שבטא דבנימין אבוך
היא גרמת לך דבעא למעבר בימא קדם בני
ישראל בדיל כין רביך ייי למהוי מלכא על
ישראל׃ וישלחך יהוה בדרך ויאמר לך
והחרמתה את החטאים את עמלק ונלחמת
בו עד כלותם אתם׃ ושלחך ייי באורחא ואמר
איזיל ותגמר ית חייביא ית דבית עמלק ותגיח
קרבא בהון עד דתשיצי יתהון׃ ולמה לא
שמעת בקול יהוה ותעט אל השלל ותעש
הרע בעיני יהוה׃ ולמא לא קבילתא למימרא
דייי ואתפנתא על בזתא ועבדתא דביש קדם
ייי׃ ויאמר שאול אל שמואל
אשר שמעתי בקול יהוה ואלך בדרך אשר
שלחני יהוה ואביא את אגג מלך עמלק ואת
עמלק החרמתי׃ ואמר שאול לשמואל
דקבילית למימרא דייי ואזלית באורחא
דשלחני ייי ואיתיתי ית אגג מלכא דבית
עמלק וית דבית עמלק גמרית׃ ויקח העם
מהשלל צאן ובקר ראשית החרם לזבח

ליהוה אלהיך בגלגל׃ ואפריש עמא מן בזתא
ענן ותורין קדם דיתחרמון לדבחא קדם ייי אלהך
בגלגלא׃ ויאמר שמואל החפץ
ליהוה בעלות וזבחים כשמע בקול יהוה הנה
שמע מזבח טוב להקשיב מחלב אילים׃ ואמר
שמואל הרעוא קדם ייי בעלון ונכסת קודשין
כקבלא למימרא דייי הא קבלא למימריה
מנכסת קודשין טב לאצתא למלי נביוהי מתרב
פטימין׃ כי חטאת קסם מרי ואון ותרפים הפצר
יען מאסת את דבר יהוה וימאסך ממלך׃ ארי
כחובת גבריא דשאלין בקסמא כין חובת כל
גבר דמסריב על פתגמי אוריתא וכחובי עמא
דטען בתר טעותא כין חובת כל אנש דבצר
ומוסיף על מלי נביא חלף דקצתא בפלחנא
דייי ורחקך מלמהוי מלכא׃
ויאמר שאול אל שמואל חטאתי כי
עברתי את פי יהוה ואת דבריך כי יראתי את
העם ואשמע בקולם׃ ואמר שאול לשמואל
חבית ארי עברית על מימרא דייי ובסרית על
פתגמך ארי דחילית מן עמא וקבילית למימרהון׃
ועתה שא נא את חטאתי ושוב עמי ואשתחוה
ליהוה׃ וכען שבוק כען לחובי ותוב עמי ואסגוד
קדם ייי׃ ויאמר שמואל אל שאול לא אשוב
עמך כי מאסתה את דבר יהוה וימאסך יהוה
מהיות מלך על ישראל׃ ואמר שמואל לשאול
לא אתוב עמך ארי קצתא בפתגמא דייי ורחקך

ממלך ג׳ וסימנ׳ — יקום סבא קסומא ׃ — כל כלותם מל׳ במ״ב חס וסימנ׳ — לא תוכל כלותם מהר תנגח את ארם עד כלותם דמלכים

ייי מלמהוי מלכא על ישראל ויסב שמואל
ללכת ויחזק בכנף מעילו ויקרע ואסתחר
שמואל למיזל ואתקיף בכנפת מעיליה
ואתבזע ויאמר אליו שמואל קרע יהוה
את ממלכות ישראל מעליך היום ונתנה
לרעך הטוב ממך ואמר ליה שמואל עדי
ייי ית מלכותא דישראל מנך יומא דין ויהבה
לחברך דתקנין עובדוהי מנך וגם נצח ישראל
לא ישקר ולא ינחם כי לא אדם הוא להנחם
ואם תימר אתוב מחובי וישתביק לי בדיל
דאעביד מלכותא אנא ובני על ישראל לעלם
כבר גזיר עלך מן קדם מרי נצחניה דישראל
דלית קדמוהי שקר ולא תאיב ממא דאמר
ארי לא כבני אנשא הוא דאמרין ומכדבין
גזרין ולא מקימין ויאמר חטאתי עתה
כבדני נא נגד זקני עמי ונגד ישראל ושוב
עמי והשתחויתי ליהוה אלהיך ואמר חבית
כען יקרני כען קדם סבי עמי וקדם ישראל
ותוב עמי ואסגוד קדם ייי אלהך וישב שמואל
אחרי שאול וישתחו שאול ליהוה ותב שמואל
בתר שאול וסגיד שאול קדם ייי:
ויאמר שמואל הגישו אלי את
אגג מלך עמלק וילך אליו אגג מעדנת
ויאמר אגג אכן סר מר המות ואמר שמואל
קריבו לותי ית אגג מלכא דבית עמלק ואתא
לותיה אגג מפנקא ואמר אגג בבעו רבוני

מרי מותא ויאמר שמואל כאשר שכלה
נשים חרבך כן תשכל מנשים אמך וישסף
שמואל את אגג לפני יהוה בגלגל ואמר
שמואל כמא דאתכילת נשיא חרבך כין
תתכל מנשיא אמך ופשח שמואל ית אגג
קדם ייי בגלגלא: וילך שמואל
הרמתה ושאול עלה אל ביתו גבעת שאול
ואזל שמואל לרמתא ושאול סליק לביתיה
לגבעתא דשאול ולא יסף שמואל לראות
את שאול עד יום מותו כי התאבל שמואל
אל שאול ויהוה נחם כי המליך את שאול על
ישראל ולא אוסיף שמואל למחזי ית שאול
עד יום מותיה ארי אתאבל שמואל על שאול
וייי תב במימריה ארי אמליך ית שאול על
ישראל: ויאמר יהוה
אל שמואל עד מתי אתה מתאבל אל שאול
ואני מאסתיו ממלך על ישראל מלא קרנך
שמן ולך אשלחך אל ישי בית הלחמי כי
ראיתי בבניו לי מלך ואמר ייי לשמואל עד
אמתי את מתאבל על שאול ואנא רחיקתיה
מלמהוי מלכא על ישראל מלי קרנך משחא
ואיתא אשלחנך לות ישי דמבית לחם ארי גלי
קדמי בבנוהי כשר קדמי למהוי מלכא:
ויאמר שמואל איך אלך ושמע שאול והרגני
ויאמר יהוה עגלת בקר תקח בידך ואמרת
לזבח ליהוה באתי ואמר שמואל איכדין

איזיל ואם ישמע שאול ויקטלנני ואמר יי
עגלת תורין תסב בידך ותימר לדבחא קדם
יי אתיתי: וקראת לישי בזבח ואנכי אודיעך
את אשר תעשה ומשחת לי את אשר אמר
אליך: ותזמין לישי בשירותא ואנא אחוינך
ית דתעביד ותמשח קדמי ית דאימר לך: ויעש
שמואל את אשר דבר יהוה ויבא בית לחם
ויחרדו זקני העיר לקראתו ויאמר שלם בואך:
ועבד שמואל ית דמליל יי ואתא לבית לחם
ואתכנישו סבי קרתא לקדמותיה ואמרו שלם
מיתך: ויאמר שלום לזבח ליהוה באתי
התקדשו ובאתם אתי בזבח ויקדש את ישי
ואת בניו ויקרא להם לזבח: ואמר שלם לדבחא
קדם יי אתיתי אזדמנו ותיעלון עמי בשירותא
וזמין ית ישי וית בנוהי וקרא להון לשירותא
לנכסת קודשיא: ויהי בבואם וירא את אליאב
ויאמר אך נגד יהוה משיחו: והוה כמיעלהון
וחזא ית אליאב ואמר ברם תקין קדם יי
משיחיה: ויאמר יהוה אל שמואל אל תבט
אל מראהו ואל גבה קומתו כי מאסתיהו כי
לא אשר יראה האדם כי האדם יראה לעינים
ויהוה יראה ללבב: ואמר יי לשמואל לא
תסתכל בחזויה וברום קומתיה ארי רחיקתיה
ארי לא כמא דחזן בני אנשא ארי בני אנשא
חזן בעיניהון וקדם יי גלין מחשבת לבא:
ויקרא ישי אל אבינדב ויעברהו לפני שמואל
ויאמר גם בזה לא בחר יהוה: וקרא ישי לאבינדב
ואעבריה קדם שמואל ואמר אף בדין לא רעא
קדם יי: ויעבר ישי שמה ויאמר גם בזה לא בחר
יהוה: ואעבר ישי שמה ואמר אף בדין לא רעא
קדם יי: ויעבר ישי שבעת בניו לפני שמואל
ויאמר שמואל אל ישי לא בחר יהוה באלה:
ואעבר ישי שבעה בנוהי קדם שמואל ואמר
שמואל לישי לא רעא קדם יי באלין: ויאמר
שמואל אל ישי התמו הנערים ויאמר עוד שאר
הקטן והנה רעה בצאן ויאמר שמואל אל ישי
שלחה וקחנו כי לא נסב עד באו פה: ואמר שמואל
לישי השלימו עולימיא ואמר עוד אשתאר
זעירא והא רעי בענא ואמר שמואל לישי
שלח ואיתיניה ארי לא נסחר עד מיתוהי הכא:
וישלח ויביאהו והוא אדמוני עם יפה עינים
וטוב ראי ויאמר יהוה קום משחהו
כי זה הוא: ושלח ואיתייה והוא סמוק עינוהי
יאין ושפיר בריויה ואמר יי קום משחיה ארי
דין הוא: ויקח שמואל את קרן השמן וימשח
אתו בקרב אחיו ותצלח רוח יהוה אל דוד מהיום
ההוא ומעלה ויקם שמואל וילך הרמתה: ונסב
שמואל ית קרנא דמשחא ומשח יתיה בגו
אחוהי ושרת רוח גבורא מן קדם יי על דוד
מיומא ההוא ולעילא וקם שמואל ואזל
לרמתא: ורוח יהוה סרה מעם שאול ובעתתו
רוח רעה מאת יהוה: ורוח גבורא מן קדם יי

דהוות עם שאול ערת מניה ומבעתא ליה רוח
בישא מן קדם יי׃ ויאמרו עבדי שאול אליו
הנה נא רוח אלהים רעה מבעתך׃ ואמרו עבדי
שאול ליה הא כען רוח בישא מן קדם יי מבעתא
לך׃ יאמר נא אדנינו עבדיך לפניך יבקשו איש
ידע מנגן בכנור והיה בהיות עליך רוח אלהים
רעה ונגן בידו וטוב לך׃ יימר כען רבוננא
עבדך קדמך יבעון גברא דידע לנגנא בכנרא
ויהי כד תשרי עלך רוח בישא מן קדם יי וינגין
בידיה וייטב לך׃ ויאמר שאול אל
עבדיו ראו נא לי איש מיטיב לנגן והביאותם
אלי׃ ואמר שאול לעבדוהי חזו כען לי גברא
דמוטיב לנגנא ותיתינה לי׃ ויען אחד מהנערים
ויאמר הנה ראיתי בן לישי בית הלחמי ידע
נגן וגבור חיל ואיש מלחמה ונבון דבר ואיש
תאר ויהוה עמו׃ ואתיב חד מעולימיא ואמר
הא חזיתי ברא לישי דמבית לחם ידע לנגנא
וגבר חילא וגבר עביד קרב וסכלתן בעיצא
וגברא שפיר בריויה ומימרא דיי בסעדיה׃
וישלח שאול מלאכים אל ישי ויאמר שלחה
אלי את דוד בנך אשר בצאן׃ ושלח שאול
אזגדין לות ישי ואמר שדר לי ית דוד ברך
דבענא׃ ויקח ישי חמור לחם ונאד יין וגדי
עזים אחד וישלח ביד דוד בנו אל שאול׃
ונסיב ישי טעין חמרא לחמא וגרב דחמר
וגדיא בר עזי חד ושדר ביד דוד בריה לות

שאול׃ ויבא דוד אל שאול ויעמד לפניו
ויאהבהו מאד ויהי לו נשא כלים׃ ואתא דוד
לות שאול ושמיש קדמוהי ורחמיה לחדא
והוה ליה נטיל זיניה׃ וישלח שאול אל ישי
לאמר יעמד נא דוד לפני כי מצא חן בעיני׃
ושלח שאול לות ישי למימר ישמיש כען
דוד קדמי ארי אשכח רחמין בעיני׃ והיה
בהיות רוח אלהים אל שאול ולקח דוד את
הכנור ונגן בידו ורוח לשאול וטוב לו וסרה
מעליו רוח הרעה׃ והוי כד שריא רוח בישא
מן קדם יי על שאול ונסיב דוד ית כנרא ומנגין
בידיה ומתרוח לשאול וטאיב ליה ומסתלקא
מניה רוח בישא׃ ויאספו פלשתים
את מחניהם למלחמה ויאספו שכה אשר
ליהודה ויחנו בין שוכה ובין עזקה באפס
דמים׃ וכנשו פלשתאי ית משריתהון לאגחא
קרבא ואתכנישו לסוכו דלשיבט יהודה ושרו
בין סוכו ובין עזקה באפס דמים׃ ושאול ואיש
ישראל נאספו ויחנו בעמק האלה ויערכו
מלחמה לקראת פלשתים׃ ושאול ואנש ישראל
אתכנשו ושרו במישר בטמא וסדרו קרבא
לקדמות פלשתאי׃ ופלשתים עמדים אל ההר
מזה וישראל עמדים אל ההר מזה והגיא
ביניהם׃ ופלשתאי קימין על טורא מכא
וישראל קימין על טורא מכא וחלתא ביניהון
ויצא איש הבנים ממחנות פלשתים גלית שמו

ויאספו ו׳ וסימנ׳ — שבי שלו שלחו שלחו פלשתאי גרמי לאלבא ולאחיהון חמרא וכספא — ונגן ג׳ ובעג׳ וסימנ׳ ויאמר נא והיה בהיות רוח

74

מגתגבהו שש אמות וזרת׃ ונפק גברא מבינהון
ממשרית פלשתאי גלית שמיה מגת רומיה
שית אמין וזרתא׃ וכובע נחשת על ראשו
ושריון קשקשים הוא לבוש ומשקל השריון
חמשת אלפים שקלים נחשת׃ וקולס דנחש
על רישיה ושריון גלבין הוא לביש ומתקל
שרינא חמשא אלפין תקלי נחשא׃ ומצחת
נחשת על רגליו וכידון נחשת בין כתפיו׃
וטרקלינין דנחש על רגלוהי ומסחפא דנחשא
נפיק מן קולסא מטל בין כתפוהי׃ וחץ חניתו
כמנור ארגים ולהבת חניתו שש מאות שקלים
ברזל ונשא הצנה הלך לפניו׃ ואעא דמורניתיה
כאכסן דגרדאין ושננא דמורניתיה מתקל
שית מאה תקלי ברזלא ונטיל תריסא אזיל
קדמוהי׃ ויעמד ויקרא אל מערכות ישראל
ויאמר להם למה תצאו לערך מלחמה הלוא
אנכי הפלשתי ואתם עבדים לשאול ברו לכם
איש וירד אלי׃ וקם ואכלי על סדרי ישראל
ואמר להון למא תפקון לסדרא קרבא הלא אנא
פלשתאה ואתון עבדין לשאול בחרו לכון
גברא וייחות לותי׃ אם יוכל להלחם אתי והכני
והיינו לכם לעבדים ואם אני אוכל לו והכיתיו
והייתם לנו לעבדים ועבדתם אתנו׃ אם יכול
לאגחא קרבא עמי ויקטלנני ונהי לכון לעבדין
ואם אנא אכול ליה ואקטלניה ותהון לנא לעבדין
ותפלחון יתנא׃ ויאמר הפלשתי אני חרפתי את
מערכות ישראל היום הזה תנו לי איש ונלחמה
יחד׃ ואמר פלשתאה אנא חסידית ית סדרי
ישראל יומא הדין איתו לי גברא ונגיח קרבא
כחדא׃ וישמע שאול וכל ישראל את דברי
הפלשתי האלה ויחתו ויראו מאד׃ ושמע שאול
וכל ישראל ית פתגמי פלשתאה האלין ואתברו
ודחילו לחדא׃ ודוד בן איש אפרתי
הזה מבית לחם יהודה ושמו ישי ולו שמנה
בנים והאיש בימי שאול זקן בא באנשים׃
ודוד בר גברא אפרתי הדין מבית לחם דבית
יהודה ושמיה ישי וליה תמניא בנין וגברא
ביומי שאול סב מני בבחיריא׃ וילכו שלשת
בני ישי הגדלים הלכו אחרי שאול למלחמה
ושם שלשת בניו אשר הלכו במלחמה אליאב
הבכור ומשנהו אבינדב והשלשי שמה׃ ואזלו
תלתה בני ישי רברביא ואזלו בתר שאול לאגחא
קרבא ושום תלתה בנוהי דאזלו בקרבא אליאב
בכרא ותנייניה אבינדב ותליתאה שמה׃ ודוד
הוא הקטן ושלשה הגדלים הלכו אחרי שאול׃
ודוד הוא זעירא ותלתה רברביא אזלו בתר
שאול׃ ודוד הלך ושב מעל שאול לרעות את
צאן אביו בית לחם׃ ודוד אזיל ותאיב מלות
שאול למרעי ית ענא דאבוהי בית לחם׃ ויגש
הפלשתי השכם והערב ויתיצב ארבעים יום׃
וקריב פלשתאה מקדים ומחשיך ואתעתד
ארבעין יומין׃ ויאמר ישי

באנשים ג׳ ב׳ קמ׳ וחד פת׳ וסימנ׳ אם יראה איש באנשים זקן בא ויחלו באנשים מציע פת׳ והשלשי ג׳ חס׳ וסימ׳ כיבוס שמה אבשלום

לדוד בנו קח נא לאחיך איפת הקליא הזה ועשרה
לחם הזה והרץ המחנה לאחיך: ואמר ישי לדויד
בריה סב כען לאחך מכילתא דקליא הדין ועסר
טלמין דלחמא האלין ואוביל למשריתא
לאחך: ואת עשרת חרצי החלב האלה תביא
לשר האלף ואת אחיך תפקד לשלום ואת
ערבתם תקח: וית עסר גובנין דחלבא האלין
תוביל לרב אלפא וית אחך תסער לשלמא וית
טיבהון תיתי: ושאול והמה וכל איש ישראל
בעמק האלה נלחמים עם פלשתים: ושאול
ואנון וכל אנש ישראל במישר בטמא מגיחין
קרבא עם פלשתאי: וישכם דוד
בבקר ויטש את הצאן על שמר וישא וילך
כאשר צוהו ישי ויבא המעגלה והחיל היצא
אל המערכה והרעו במלחמה: ואקדים דויד
בצפרא ושבק ית ענא על נטרא ונסיב ואזל
כמא דפקדיה ישי ואתא לכרקומא ומשרית
עבדי קרבא נפקין לסדרא ויבבו בקרבא: ותערך
ישראל ופלשתים מערכה לקראת מערכה:
וסדרו ישראל ופלשתאי סדרא לקדמות
סדרא: ויטש דוד את הכלים מעליו על יד
שומר הכלים וירץ המערכה ויבא וישאל
לאחיו לשלום: ושבק דויד ית מניא דעלוהי
על יד נטר מניא ורהט לסדרא ואתא ושאיל
לאחוהי לשלם: והוא מדבר עמם והנה איש
הבנים עולה גלית הפלשתי שמו מגת ממערות ממערכות ק

פלשתים וידבר כדברים האלה וישמע דוד:
והוא ממליל עמהון והא גברא מביניהון
סליק גלית פלשתאה שמיה מגת מסדרי
פלשתאי ומליל כפתגמיא האלין ושמע דויד:
וכל איש ישראל בראותם את האיש וינסו
מפניו וייראו מאד: וכל אנש ישראל כמחזיהון
ית גברא ואפכו מן קדמוהי ודחילו לחדא:
ויאמר איש ישראל הראיתם האיש העלה
הזה כי לחרף את ישראל עלה והיה האיש
אשר יכנו יעשרנו המלך עשר גדול ואת
בתו יתן לו ואת בית אביו יעשה חפשי בישראל:
ואמר אנש ישראל החזיתון גברא דסליק
הדין ארי לחסדא ית ישראל סליק ויהי גברא
דיקטלניה יעתרניה מלכא עותר סגי וית
ברתיה יתין ליה וית בית אבוהי יעביד חורין
בישראל: ויאמר דוד אל האנשים
העמדים עמו לאמר מה יעשה לאיש אשר
יכה את הפלשתי הלז והסיר חרפה מעל
ישראל כי מי הפלשתי הערל הזה כי חרף
מערכות אלהים חיים: ואמר דויד לגבריא
דקימין עמיה למימר מא יתעביד לגברא
דיקטול ית פלשתאה הדין ויעדי חסדא מעל
ישראל ארי מן פלשתאה ערלא הדין ארי
חסיד סדרי עמא דאלהא קימא: ויאמר לו העם
כדבר הזה לאמר כה יעשה לאיש אשר
יכנו: ואמר ליה עמא כפתגמא הדין למימר

הבנים ב׳ וחס וסימנ׳ ויצא איש הבנים והנה איש הבנים ׃ הראיתם ג׳ וסימנ׳ בחר ויאמר איש ישראל אלישע

75

כדין יתעביד לגברא דיקטלניה׃ וישמע אליאב
אחיו הגדול בדברו אל האנשים ויחר אף אליאב
בדוד ויאמר למה זה ירדת ועל מי נטשת
מעט הצאן ההנה במדבר אני ידעתי את
זדנך ואת רע לבבך כי למען ראות המלחמה
ירדת׃ ושמע אליאב אחוהי רבא במללותיה
עם גבריא ותקיף רגזא דאליאב בדויד ואמר
למא דנן נחתא ועל מן רטשתא זעיר ענא
האנין במדברא אנא ידענא ית בקרנותך וית
בישות לבך ארי בדיל למחזי עבדי קרבא
נחתא׃ ויאמר דוד מה עשיתי עתה הלוא דבר
הוא׃ ואמר דוד מא עבדית כען הלא פתגם הוא׃
ויסב מאצלו אל מול אחר ויאמר כדבר הזה
וישבהו העם דבר כדבר הראשון׃ ואסתחר
מלותיה לקביל אחרן ואמר כפתגמא הדין
ואתיבוהי עמא פתגמא כפתגמא קדמאה׃
וישמעו הדברים אשר דבר דוד ויגדו לפני
שאול ויקחהו׃ ואשתמעו פתגמיא דמליל
דויד וחויאו קדם שאול ודברוהי׃ ויאמר דוד
אל שאול אל יפל לב אדם עליו עבדך ילך
ונלחם עם הפלשתי הזה׃ ואמר דויד לשאול
לא יתבר לבא דאנשא מניה עבדך ייזיל
ויגיח קרבא עם פלשתאה דיכי׃ ויאמר
שאול אל דוד לא תוכל ללכת אל הפלשתי
הזה להלחם עמו כי נער אתה והוא איש
מלחמה מנעריו׃ ואמר שאול לדויד לא תכול

למיזל על פלשתאה הדין לאגחא קרבא עמיה
ארי ינוק את והוא גבר עביד קרבין מינקותיה׃
ויאמר דוד אל שאול
רעה היה עבדך לאביו בצאן ובא הארי ואת
הדוב ונשא שה מהעדר׃ ואמר דויד לשאול
רעיא הוה עבדך לאבוהי בענא ואתא אריא
ואף דובא ונסיב אמרא מעדרא׃ ויצאתי
אחריו והכתיו והצלתי מפיו ויקם עלי והחזקתי
בזקנו והכתיו והמיתיו׃ ונפקית בתרוהי
ומחיתיה ושיזיבתיה מפומיה וקם עלי ואחדית
בלועיה ומחיתיה וקטלתיה׃ גם את הארי גם
הדוב הכה עבדך והיה הפלשתי הערל הזה
כאחד מהם כי חרף מערכת אלהים חיים׃
אף ית אריא אף דובא קטל עבדך ויהי פלשתאה
ערלאה הדין כחד מנהון ארי חסיד סדרי עמא
דעמי קימא׃ ויאמר דוד יהוה
אשר הצלני מיד הארי ומיד הדב הוא יצילני
מיד הפלשתי הזה ויאמר שאול
אל דוד לך ויהוה יהיה עמך׃ ואמר דויד יי
דשיזבני מיד אריא ומיד דובא הוא ישיזבנני
מידא דפלשתאה הדין ואמר שאול לדויד
איזיל ומימרא דיי יהי בסעדך׃ וילבש שאול
את דוד מדיו ונתן קובע נחשת על ראשו וילבש
אתו שריון׃ ואלביש שאול ית דויד לבושוהי
ויהב קולס דנחש על רישיה ואלביש יתיה
שריונא׃ ויחגר דוד את חרבו מעל למדיו ויאל

ונלחם ה׳ בת׳ וסימנ׳ הבה נתחכמה לו והיינו עבדיך ויצא ויתמרמר׳ ועל מי ד׳ וסימנ׳ נטשת הריאותה וחב לא יקום

ללכת כי לא נסה ויאמר דוד אל שאול לא
אוכל ללכת באלה כי לא נסיתי ויסרם דוד
מעליו ׃ ושריז דוד ית חרביה מעל ללבושוהי
ולא אבא למיזל ארי לא אילף ואמר דויד
לשאול לית אנא יכיל למיזל באלין ארי
לית בהון נסוא ועדינון דוד מניה ׃ ויקח מקלו
בידו ויבחר לו חמשה חלקי אבנים מן הנחל
וישם אתם בכלי הרעים אשר לו ובילקוט
וקלעו בידו ויגש אל הפלשתי ׃ ונסיב חטריה
בידיה ובחר ליה חמשא שעיעי אבנא מן
נחלא ושוי יתהון במן רעיא דיליה ובתמליה
וקלעיה בידיה וקריב לות פלשתאה ׃ וילך
הפלשתי הלך וקרב אל דוד והאיש נשא הצנה
לפניו ׃ ואזל פלשתאה אזיל וקריב לדוד וגברא
נטיל תריסא אזיל קדמוהי ׃ ויבט הפלשתי
ויראה את דוד ויבזהו כי היה נער ואדמני עם
יפה מראה ׃ ואסתכי פלשתאה וחזא ית דויד
ושטיה ארי הוה יניק וסמוק שפיר בריויה ׃
ויאמר הפלשתי אל דוד הכלב אנכי כי אתה
בא אלי במקלות ויקלל הפלשתי את דוד
באלהיו ׃ ואמר פלשתאה לדוד הכלב שטי
אנא דאת אתי עלי בחטריא ולטיט פלשתאה
ית דוד בטעותיה ׃ ויאמר הפלשתי אל דוד
לכה אלי ואתנה את בשרך לעוף השמים
ולבהמת השדה ׃ ואמר פלשתאה לדוד איתא
עלי ואתין ית בסרך לעופא דשמיא ולבעירא

דחקלא ׃ ויאמר דוד אל
הפלשתי אתה בא אלי בחרב ובחנית ובכידון
ואנכי בא אליך בשם יהוה צבאות אלהי מערכות
ישראל אשר חרפת ׃ ואמר דויד לפלשתאה
את אתי עלי בחרבא ובמורניתא ובתרמתא
ואנא אתי עלך בשמא דיי צבאות אלה
סדרי ישראל דחסידתא ׃ היום הזה יסגרך
יהוה בידי והכיתך והסרתי את ראשך מעליך
ונתתי פגר מחנה פלשתים היום הזה לעוף
השמים ולחית הארץ וידעו כל הארץ כי
יש אלהים לישראל ׃ יומא הדין ימסרנך יי
בידי ואקטלנך ואעדי ית רישך מנך ואתין
פגר משרית פלשתאי יומא הדין לעופא
דשמיא ולחית ארעא וידעון כל דיירי ארעא
דאית אלה בישראל ׃ וידעו כל הקהל הזה כי
לא בחרב ובחנית יהושיע יהוה כי ליהוה המלחמה
ונתן אתכם בידנו ׃ וידעון כל קהלא הדין ארי
לא בחרבא ובמורניתא פריק יי ארי מן קדם
יי נצחן קרביא וימסר יתכון בידנא ׃
ויהי כי קם הפלשתי וילך ויקרב
לקראת דוד וימהר דוד וירץ המערכה לקראת
הפלשתי ׃ והוה כד קם פלשתאה ואזל וקריב
לקדמות דוד ואוחי דוד ורהט לסדרא לקדמות
פלשתאה ׃ וישלח דוד את ידו אל הכלי ויקח
משם אבן ויקלע ויך את הפלשתי אל מצחו
ותטבע האבן במצחו ויפל על פניו ארצה ׃

וידעו יא זפ וסימנה הארץ הקהל עני ממלכות וחב ועץ יראו עבדי שמך מושל ידך זאת ויקוב ה וסימנה אהרן כי קם יואב מדמשק

ואושיט דוד ית ידיה למנא ונסיב מתמן אבנא
ואחד ומחא ית פלשתאה על בית עינוהי וטבעת
אבנא בבית עינוהי ונפל על אפוהי על ארעא׃
ויחזק דוד מן הפלשתי בקלע ובאבן ויך את
הפלשתי וימתהו וחרב אין ביד דוד׃ ותקיף
דוד מן פלשתאה בקלעא ובאבנא ומחא ית
פלשתאה וקטליה וחרבא לית בידא דדויד׃
וירץ דוד ויעמד אל הפלשתי ויקח את חרבו
וישלפה מתערה וימתתהו ויכרת בה את
ראשו ויראו הפלשתים כי מת גבורם וינסו׃
ורהט דויד וקם בפלשתאה ונסיב ית חרביה
ושלפה מנדנה וקטליה ופסק בה ית רישיה וחזו
פלשתאי ארי מית גברהון ואפכו׃ ויקמו אנשי
ישראל ויהודה וירעו וירדפו את הפלשתים
עד בואך גיא ועד שערי עקרון ויפלו חללי
פלשתים בדרך שערים ועד גת ועד עקרון׃
וקמו אנשי ישראל ויהודה ויבבו ורדפו בתר
פלשתאי עד מעלנא דגי ועד תרעי עקרון
ונפלו פלשתאי קטילין באורח שערים ועד
גת ועד עקרון׃ וישבו בני ישראל מדלק אחרי
פלשתים וישסו את מחניהם׃ ותבו בני ישראל
מלמרדף בתר פלשתאי ובזו ית משריתהון׃
ויקח דוד את ראש הפלשתי ויבאהו ירושלם
ואת כליו שם באהלו׃ ונסיב דויד ית רישא
דפלשתאה ואיתיה לירושלם וית זיניה שוי
במשכניה׃ וכראות שאול

את דוד יצא לקראת הפלשתי אמר אל אבנר
שר הצבא בן מי זה הנער אבנר ויאמר אבנר
חי נפשך המלך אם ידעתי׃ וכד חזא שאול ית
דויד נפיק לקדמות פלשתאה אמר לאבנר רב
חילא בר מן דין עולימא אבנר ואמר אבנר חיי
נפשך מלכא אם ידענא׃ ויאמר המלך שאל
אתה בן מי זה העלם׃ ואמר מלכא שאל את
בר מן דין עולימא׃ וכשוב דוד מהכות
את הפלשתי ויקח אתו אבנר ויבאהו לפני שאול
וראש הפלשתי בידו׃ וכד תב דויד מלמקטל ית
פלשתאה ודבר יתיה אבנר ואיתייה לקדם שאול
ורישא דפלשתאה בידיה׃ ויאמר אליו שאול
בן מי אתה הנער ויאמר דוד בן עבדך ישי בית
הלחמי׃ ואמר ליה שאול בר מן את עולימא
ואמר דויד בר עבדך ישי דמבית לחם׃ ויהי ככלתו
לדבר אל שאול ונפש יהונתן נקשרה בנפש
דוד ויאהבו יהונתן כנפשו׃ והוה כד שיצי למללא
עם שאול ונפשא דיהונתן אתחברת בנפשא דדויד
ורחמיה יהונתן כנפשיה׃ ויקחהו שאול ביום
ההוא ולא נתנו לשוב בית אביו׃ ודבריה שאול
ביומא ההוא ולא שבקיה למתב לבית אבוהי׃
ויכרת יהונתן ודוד ברית באהבתו אתו כנפשו׃
וגזר יהונתן ודויד קים בדרחים יתיה כנפשיה׃
ויתפשט יהונתן את המעיל אשר עליו ויתנהו
לדוד ומדיו ועד חרבו ועד קשתו ועד חגרו׃
ושלח יהונתן ית מעילא דעלוהי ויהביה לדויד

ואת כליו ד׳ וסימנ׳ ואת השלחן שם באהלו ויפשטהו דדברי ימים ... וכראות ב׳ וסימנ׳ שאול המן ... ומדיו ב׳ קרועים ועד חרבו ...

ולבושוהי ועד חרביה ועד קשתיה ועד זרזיה:

ויצא דוד בכל אשר ישלחנו שאול ישכיל וישמהו שאול על אנשי המלחמה וייטב בעיני כל העם וגם בעיני עבדי שאול:

ונפק דוד בכל אתר דשלח ליה שאול מצלח ומניה שאול על גברי עבדי קרבא ושפר בעיני כל עמא ואף בעיני עבדי שאול:

ויהי בבאם בשוב דוד מהכות את הפלשתי ותצאנה הנשים מכל ערי ישראל לשור והמחלות לקראת שאול המלך בתפים בשמחה ובשלשים: לשיר

והוה במיעלהון כד תב דויד מלמקטל ית פלשתאה ונפקא נשיא מכל קרוי ישראל לשבחא כחנגא לקדמות שאול מלכא בתפין בחדוא ובצלצלין:

ותענינה הנשים המשחקות ותאמרן הכה שאול באלפו ודוד ברבבתו:

ואתיבא נשיא דמשחקן ואמרא קטל שאול באלפין ודויד ברבון:

ויחר לשאול מאד וירע בעיניו הדבר הזה ויאמר נתנו לדוד רבבות ולי נתנו האלפים ועוד לו אך המלוכה:

ותקיף לשאול לחדא ובאיש בעינוהי פתגמא הדין ואמר יהבו לדויד רבון ולי יהבו אלפיא ומכען לא אשתארת ליה אלהין מלכותא:

ויהי שאול עון את דוד מהיום ההוא והלאה:

והוה שאול כמין לדויד מיומא ההוא ולהלאה:

ויהי ממחרת ותצלח רוח אלהים רעה אל שאול ויתנבא בתוך הבית ודוד מנגן בידו כיום ביום והחנית ביד שאול:

והוה ביומא דבתרוהי ושרת רוח בישא מן קדם יי על שאול ואשתטי בגו ביתא ודויד מנגין בידיה כיום ביום ומורניתא ביד שאול:

ויטל שאול את החנית ויאמר אכה בדוד ובקיר ויסב דוד מפניו פעמים:

וארים שאול ית מורניתא ואמר אמחיניה בדוד ובכותלא ואפך דויד מן קדמוהי תרתין זמנין:

ויירא שאול מלפני דוד כי היה יהוה עמו ומעם שאול סר:

ודחיל שאול מן קדם דויד ארי הוה מימרא דיי בסעדיה וית שאול רחיק:

ויסרהו שאול מעמו וישמהו לו שר אלף ויצא ויבא לפני העם:

ואפקיה שאול מלותיה ומניה ליה רב אלפא ונפק ועיל בריש עמא:

ויהי דוד לכל דרכו משכיל ויהוה עמו:

והוה דויד לכל אורחיה מצלח ומימרא דיי בסעדיה:

וירא שאול אשר הוא משכיל מאד ויגר מפניו:

וחזא שאול דהוא מצלח לחדא ודחיל מן קדמוהי:

וכל ישראל ויהודה אהב את דוד כי הוא יוצא ובא לפניהם:

וכל ישראל ויהודה רחמין ית דויד ארי הוא נפיק ועליל בר ישהון:

ויאמר שאול אל דוד הנה בתי הגדולה מרב אתה אתן לך לאשה אך היה לי לבן חיל והלחם מלחמות יהוה ושאול אמר אל תהי ידי בו ותהי בו יד פלשתים:

ואמר שאול לדויד הא ברתי רבתא מרב יתה אתין לך לאינתו ברם הוי לי לגבר

של אנשי ד׳ וסימנ׳ וישימהו עגלות ומן העיר וחברון ... ותאמרן ג׳ בת׳ כן וסימנ׳ המילדות אל פרעה איש מצרי הצילנו הנשים המשחקות

עביד קרבין ואגיח קרבי עמא דיי ושאול
אמר לא תהי ידי ביה ויתמסר בידא דפלשתאי
ויאמר דוד אל שאול מי
אנכי ומי חיי משפחת אבי בישראל כי אהיה
חתן למלך ואמר דויד לשאול מן אנא ומן
חיי ברם זרעית אבא בישראל ארי איהי
חתנא למלכא ויהי בעת תת את מרב בת
שאול לדוד והיא נתנה לעדריאל המחלתי
לאשה והוה בעדן דמטא את יהבא מירב
בת שאול לדויד והיא אתיהבת לעדריאל
דממחולת לאתו ותאהב מיכל בת שאול את
דוד ויגדו לשאול ויישר הדבר בעיניו ורחימת
מיכל בת שאול ית דויד וחויאו לשאול וכשר
פתגמא בעינוהי ויאמר שאול אתננה לו ותהי
לו למוקש ותהי בו יד פלשתים ויאמר שאול
אל דוד בשתים תתחתן בי היום ואמר שאול
אתננה ליה ותהי ליה לתקלא ויתמסר בידא
דפלשתאי ואמר שאול לדויד בחדא מן תרתין
תתחתן בי יומא דין ויצו שאול את עבדו
דברו אל דוד בלט לאמר הנה חפץ בך המלך
וכל עבדיו אהבוך ועתה התחתן במלך ופקיד
שאול ית עבדוהי מלילו עם דויד ברז למימר
הא אתרעי בך מלכא וכל עבדוהי רחמין וכען
אתחתן במלכא וידברו עבדי שאול באזני
דוד את הדברים האלה ויאמר דוד הנקלה
בעיניכם התחתן במלך ואנכי איש רש ונקלה

ומלילו עבדי שאול קדם דויד ית פתגמיא האלין
ואמר דויד הזעירא בעיניכון לאתחתנא במלכא
ואנא גבר מסכין והדיוט ויגדו עבדי שאול לו
לאמר כדברים האלה דבר דוד וחויאו עבדי
שאול ליה למימר כפתגמיא האלין מליל דויד
ויאמר שאול כה תאמרו
לדוד אין חפץ למלך במהר כי במאה ערלות
פלשתים להנקם באיבי המלך ושאול חשב
להפיל את דוד ביד פלשתים ואמר שאול
כדין תימרון לדויד לא רעוא למלכא במהרין
אלהין במאה ערלת פלשתאי לאתפרעא מסנאי
מלכא ושאול חשיב למימסר ית דויד בידא
דפלשתאי ויגדו עבדיו לדוד את הדברים
האלה וישר הדבר בעיני דוד להתחתן במלך
ולא מלאו הימים וחויאו עבדוהי לדויד ית
פתגמיא האלין וכשר פתגמא בעיני דויד לאתחתנא
במלכא ולא שלימו יומיא ויקם דוד וילך הוא
ואנשיו ויך בפלשתים מאתים איש ויבא דוד
את ערלתיהם וימלאום למלך להתחתן במלך
ויתן לו שאול את מיכל בתו לאשה וקם דויד
ואזל הוא וגברוהי וקטל בפלשתאי מאתן גברא
ואיתי דויד ית ערלתהון ואשלימנון למלכא
לאתחתנא במלכא ויהב ליה שאול ית מיכל
ברתיה לאתו וירא שאול
וידע כי יהוה עם דוד ומיכל בת שאול אהבתהו
וחזא שאול וידע ארי מימרא דיי בסעדא

מי אנכי ג וסימנ׳ כי אלך אל פרעה ומי חיי ויבא המלך דוד דשמואל אהבוך ג וסימנ׳ וכל עבדיו משרים על כן עלמות אהבוך וימלאום ב וסי׳

דדויד ומיכל בת שאול רחימתיה: ויאסף
שאול לרא מפני דוד עוד ויהי שאול איב את דוד
כל הימים: ואוסיף שאול למדחל מן קדם דוד
עוד והוה שאול בעיל דבבא לדויד כל יומיא:
ויצאו שרי פלשתים ויהי מדי
צאתם שכל דוד מכל עבדי שאול וייקר שמו
מאד: ונפקו רברבי פלשתאי והוה בזמן מפקהון
אצלח דויד מכל עבדי שאול וסגי שמיה לחדא:
וידבר שאול אל יונתן בנו
ואל כל עבדיו להמית את דוד ויהונתן בן שאול
חפץ בדוד מאד: ומליל שאול עם יונתן בריה
ועם כל עבדוהי למקטל ית דויד ויהונתן בר
שאול אתרעי בדויד לחדא: ויגד יהונתן לדוד
לאמר מבקש שאול אבי להמיתך ועתה השמר
נא בבקר וישבת בסתר ונחבאת: וחוי יהונתן
לדויד למימר בעי שאול אבא למקטלך וכען
אסתמר כען בצפרא ותתיב בסתרא ותטמר:
ואני אצא ועמדתי ליד אבי בשדה אשר אתה
שם ואני אדבר בך אל אבי וראיתי מה והגדתי
לך: ואנא אפוק ואקום לות אבא בחקלא דאת
תמן ואנא אמליל עלך פתגמין תקנין קדם
אבא ואחזי מא ואחוי לך: וידבר
יהונתן בדוד טוב אל שאול אביו ויאמר אליו
אל יחטא המלך בעבדו בדוד כי לוא חטא
לך וכי מעשיו טוב לך מאד: ומליל יהונתן
על דויד פתגמין תקנין קדם שאול אבוהי

ואמר ליה לא יחטי מלכא בעבדיה בדויד ארי
לא חטא לך וארי עובדוהי תקנין לך לחדא:
וישם את נפשו בכפו ויך את הפלשתי ויעש
יהוה תשועה גדולה לכל ישראל ראית ותשמח
ולמה תחטא בדם נקי להמית את דוד חנם: ומסר
ית נפשיה כעל גב דאתקטל ואוקטל ית פלשתאה
ועבד יי פרקנא רבא לכל ישראל חזיתא וחדיתא
ולמא את חאיב בדם זכי למקטל ית דויד מגן:
וישמע שאול בקול יהונתן וישבע שאול חי
יהוה אם יומת: וקביל שאול למימר יהונתן
וקיים שאול קיים הוא יי אם יתקטיל: ויקרא
יהונתן לדוד ויגד לו יהונתן את כל הדברים
האלה ויבא יהונתן את דוד אל שאול ויהי לפניו
כאתמול שלשום: וקרא יהונתן לדויד
יהונתן ית כל פתגמיא האלין ואיתי יהונתן ית
דויד לות שאול והוה משמיש קדמוהי כמאתמלי
ומדקמוהי: ותוסף המלחמה
להיות ויצא דוד וילחם בפלשתים ויך בהם
מכה גדולה וינסו מפניו: ואוסיפו עבדי קרבא
למהוי ונפק דויד ואגיח קרבא בפלשתאי ומחא
בהון מחא סגיאה ואפכו מן קדמוהי: ותהי רוח
יהוה רעה אל שאול והוא בביתו יושב וחניתו
בידו ודוד מנגן ביד: ושרת רוח בישא מן קדם
יי על שאול והוא בביתיה יתיב ומורניתיה
בידיה ודויד מנגין בידיה: ויבקש שאול להכות
בחנית בדוד ובקיר ויפטר מפני שאול ויך

כה במציע מלין ולא קרי וסימנה חלאמה ויאסף המלאכים ויראו המראים מבאר של ויתאוה מבאר של ויבקעו מבאר של ובניהן בלילה הוא ויוסף

את החנית בקיר ודוד נס וימלט בלילה הוא׃
ובעא שאול למחי במורניתא בדויד ולמנרזה
בכתלא ואתפטר מן קדם שאול וקבע ית
מורניתא בכתלא ודויד ערק ואשתיזב בליליא
הוא׃ וישלח שאול מלאכים
אל בית דוד לשמרו ולהמיתו בבקר ותגד לדוד
מיכל אשתו לאמר אם אינך ממלט את נפשך
הלילה מחר אתה מומת׃ ושלח שאול אזגדין
לבית דויד למטריה ולמקטליה בצפרא וחויאת
לדויד מיכל אתתיה למימר אם ליתך משיזב
ית נפשך בליליא מחר את מתקטיל׃ ותרד
מיכל את דוד בעד החלון וילך ויברח וימלט׃
ושלשילת מיכל ית דויד מן חרכא ואזל ועריק
ואשתיזב׃ ותקח מיכל את התרפים ותשם
אל המטה ואת כביר העזים שמה מראשתיו
ותכס בבגד׃ ונסיבת מיכל ית צלמניא ושויאת
על ערסא וית נודא דעזא שויאת איסדוהי
וכסיאת בלבושא׃ וישלח
שאול מלאכים לקחת את דוד ותאמר חלה
הוא׃ ושלח שאול אזגדין למדבר ית דויד
ואמרת ממרע הוא׃ וישלח שאול את המלאכים
לראות את דוד לאמר העלו אתו במטה אלי
להמיתו׃ ושלח שאול ית אזגדיא למסער ית
דויד למימר אסיקו יתיה בערסא לותי למקטליה׃
ויבאו המלאכים והנה התרפים אל המטה וכביר
העזים מראשתיו׃ ואתו אזגדיא והא צלמניא

על ערסא ונודא דעזא איסדוהי׃
ויאמר שאול אל מיכל למה ככה
רמיתני ותשלחי את איבי וימלט ותאמר מיכל
אל שאול הוא אמר אלי שלחני למה אמיתך׃
ואמר שאול למיכל למא כדין שקרת בי
ושלחת ית בעיל דבבי ואשתיזב ואמרת מיכל
לשאול הוא אמר לי שלחיני למא אקטלינך׃
ודוד ברח וימלט ויבא אל שמואל הרמתה ויגד
לו את כל אשר עשה לו שאול וילך הוא ושמואל
בנוית וישבו בנוית׃ ודויד ערק ואשתיזב ואתא לות
שמואל לרמתא וחוי ליה ית כל דעבד ליה שאול
ואזל הוא ושמואל ויתיבו בבית אולפנא׃ ויגד
בנוית לשאול לאמר הנה דוד בנוית ברמה׃ ואתחוה
לשאול למימר הא דויד בבית אולפנא ברמתא׃
וישלח שאול מלאכים לקחת את דוד וירא
את להקת הנביאים נבאים ושמואל עמד נצב
עליהם ותהי על מלאכי שאול רוח אלהים
ויתנבאו גם המה׃ ושלח שאול אזגדין למדבר
ית דויד וחזו ית סיעת ספריא משבחין ושמואל
קאים מליף עליהון ושרת על אזגדי שאול
רוח נבואה מן קדם ייי ושבחו אף אנון׃ ויגדו
לשאול וישלח מלאכים אחרים ויתנבאו
גם המה ויסף שאול וישלח
מלאכים שלשים ויתנבאו גם המה׃ וחויאו
לשאול ושלח אזגדין אחרנין ושבחו אף
אנון ואוסיף שאול ושלח אזגדין תליתאין

מראשתיו ח׳ וסימנ׳ וישכב וישכם ותקח מיכל ויבאו המלאכים ויבא דוד ואבישי חלילה לי מיי׳ לא טוב הדבר ויבטו ד׳ מנה מראשתיו כת׳ וכול חס׳

ושבחו אף אנון וילך גם הוא הרמתה ויבא עד
בור הגדול אשר בשכו וישאל ויאמר איפה
שמואל ודוד ויאמר הנה בניות ברמה ואזל
אף הוא לרמתא ואתא עד גובא רבא דבשכו
ושאיל ואמר איכא שמואל ודויד ואמר הא
בבית אולפנא ברמתא וילך שם אל ניות ברמה
ותהי עליו גם הוא רוח אלהים וילך הלוך
ויתנבא עד באו בניות ברמה ואזל לתמן לבית
אולפנא דברמתא ושרת עלוהי אף הוא רוח נבואה
מן קדם יי ואזיל מיזל ומשבח עד דאתא לבית
אולפנא דברמתא ויפשט גם הוא בגדיו ויתנבא
גם הוא לפני שמואל ויפל ערם כל היום ההוא
וכל הלילה על כן יאמרו הגם שאול בנביאם
ושלח אף הוא ית לבושוהי ושבח אף הוא קדם
שמואל ונפל ברשין כל יומא ההוא וכל ליליא
על כין יימרון האף שאול בספריא ויברח
דוד מניות ברמה ויבא ויאמר לפני יהונתן מה
עשיתי מה עוני ומה חטאתי לפני אביך כי
מבקש את נפשי וערק דויד מבית אולפנא
דברמתא ואתא ואמר קדם יהונתן מא עבדית
מא חובי ומא סרחני קדם אבוך ארי בעי למקטלי
ויאמר לו חלילה לא תמות הנה לו עשה אבי
דבר גדול או דבר קטון ולא יגלה את אזני ומדוע
יסתיר אבי ממני את הדבר הזה אין זאת ואמר
ליה חס לא תמות הא לא יעביד אבא פתגם רב
או פתגם זעיר הלא יתחוי לי ומדין יכסי אבא מני

לו ב̇ כת וו וסימנ׳ — ואמר לו כי עתה הנה לו יעשה אבי דבר

ית פתגמא הדין לית דא קימא וישבע עוד
דוד ויאמר ידע ידע אביך כי מצאתי חן בעיניך
ויאמר אל ידע זאת יהונתן פן יעצב ואולם חי
יהוה וחי נפשך כי כפשע ביני ובין המות וקיים
עוד דויד ואמר מדע ידע אבוך ארי אשכחית
רחמין בעינך ואמר לא ידע דא יהונתן דלמא
יתנסיס ובען קיים הוא יי וחיי נפשך ארי כפסעא
חדא בינא ובין מותא ויאמר יהונתן אל דוד
מה תאמר נפשך ואעשה לך ואמר יהונתן
לדויד מא דרעוא נפשך ואעביד לך:

ויאמר דוד אל יהונתן הנה
חדש מחר ואנכי ישב אשב עם המלך לאכול
ושלחתני ונסתרתי בשדה עד הערב השלשית
ואמר דויד ליהונתן הא ירחא מחר ואנא אסחרא
אסחר עם מלכא למיכל ותשלחנני ואטמר
בחקלא עד עדן רמשא דיומא תליתאה: אם
פקד יפקדני אביך ואמרת נשאל נשאל ממני
דוד לרוץ בית לחם עירו כי זבח הימים שם
לכל המשפחה אם מבעא יבעינני אבוך
ותימר אשתאלא אשתאיל מני דויד למיזל
לבית לחם קרתיה ארי שירו נכסת קודשיא
יומא דין תמן לכל זרעיתא: אם כה יאמר טוב
שלום לעבדך ואם חרה יחרה לו דע כי כלתה
הרעה מעמו: אם כדין יימר טב שלם לעבדך
ואם מתקף יתקף ליה דע ארי גמירא בשתא
מניה ועשית חסד על עבדך כי בברית יהוה

לרוץ ג̇ וסימנ׳ בית לחם עירו ישיש כגבור לרוץ ארח לרוץ ורעה

הפטרת

הבאת את עבדך עמך ואם יש בי עון המיתני
אתה ועד אביך למה זה תביאני: ותעביד טיבו
עם עבדך ארי בקימא דיי׳ אעילתא ית עבדך
עמך ואם איתבי חובא קטולני את ולות אבוך
למא דנן תעלנני: ויאמר יהונתן
חלילה לך כי אם ידע אדע כי כלתה הרעה
מעם אבי לבוא עליך ולא אתה אגיד לך: ואמר
יהונתן חס לך ארי אם מדע אדע ארי גמירא
בשתא מן אבא למיתי עלך ולא יתה אחוי
לך: ויאמר דוד אל יהונתן מי יגיד לי או מה
יענך אביך קשה: ואמר דויד ליהונתן מן יחוי
לי או דלמא יתיבנך אבוך פתגמין קשין:
ויאמר יהונתן אל דוד לכה
ונצאה השדה ויצאו שניהם השדה: ואמר יהונתן
לדויד איתא ונפוק לחקלא ונפקו תרויהון לחקלא:
ויאמר יהונתן אל דוד יהוה
אלהי ישראל כי אחקר את אבי כעת מחר השלשית
והנה טוב אל דוד ולא אז אשלח אליך וגליתי
את אזנך: ואמר יהונתן לדוד יי׳ אלהא דישראל
ארי אבדוק ית אבא כעדנא הדין מחרא או יומא
תליתאה ויהון פתגמין תקנין דיתאמרון על
דויד הלא אשלח לותך ואחוי לך: כה יעשה
יהוה ליהונתן וכה יסיף כי ייטב אל אבי את
הרעה עליך וגליתי את אזנך ושלחתיך והלכת
לשלום ויהי יהוה עמך כאשר היה עם אבי:
כדין יעביד יי׳ ליהונתן וכדין יוסיף ארי גמירא

ולא תעשה ג׳ וסימנה׳ ממעשיהם חסד יי׳ בעיני פרעה

מן אבא למיתי בשתא עלך ואחוי לך ואשלחנך
ותהך לשלם ויהי מימרא דיי׳ בסעדך כמא דהוה
בסעדיה דאבא: ולא אם עודני חי ולא תעשה עמדי
חסד יהוה ולא אמות: ולא עד דאנא קיים הלא תעביד
עמי טיבו מן קדם יי׳ ולא אמות: ולא תכרת את
חסדך מעם ביתי עד עולם ולא בהכרת יהוה
את איבי דוד איש מעל פני האדמה: ולא תפסיק
ית טיבותך מן אנש ביתי עד עלמא ולא כד ישיצי
יי׳ ית סנאי דויד גבר מעל אפי ארעא: ויכרת
יהונתן עם בית דוד ובקש יהוה מיד איבי דוד:
וגזר יהונתן קים עם בית דויד ואתפרע ליה יי׳
מיד סנאי דויד: ויוסף יהונתן להשביע את דוד
באהבתו אתו כי אהבת נפשו אהבו: ואוסיף יהונתן
לאומאה ית דויד ברחמיה יתיה ארי רחמת נפשיה
רחמיה: ויאמר לו יהונתן מחר
חדש ונפקדת כי יפקד מושבך: ואמר ליה יהונתן
מחר ירחא ותתבעי ארי יהי מרוח בית אסחרותך:
ושלשת תרד מאד ובאת אל המקום אשר
נסתרת שם ביום המעשה וישבת אצל האבן
האזל: וכתר תלות ירחא תתפני לחדא ותהך
לאתרא דאטמרתא תמן ביומא דחולא ותתיב
בסטר אבן אתא: ואני שלשת החצים צדה
אורה לשלח לי למטרה: ואנא תלתא גירין
בקשת שדי למחוי לי לפרגודיסא: והנה אשלח
את הנער לך מצא את החצים אם אמר אמר
לנער הנה החצים ממך והנה קחנו ובאה כי

אמר ג׳ חס וסימנה׳ ואם אמר ואמר הנער למרעך אשר לה

שלום לך ואין דבר חי יהוה: והא אשלח ית
עולימא איזיל אשכח ית גיריא אם מימר איּמר
לעולימא הא גיריא מנך ולכא סבהי ואיתא ארי
שלם לך ולית מדעם ביש קיים הוא יי: ואם כה
אמר לעלם הנה החצים ממך והלאה לך כי
שלחך יהוה: ואם כדין אימר לעולימא הא גיריא
מנך ולהלאה איזיל ארי שלחך יי: והדבר אשר
דברנו אני ואתה הנה יהוה ביני ובינך עד עולם:
ופתגמא דמלילנא אנא ואתה הא מימרא דיי סהיד
בינא ובינך עד עלמא: ויסתר דוד
בשדה ויהי החדש וישב המלך אל הלחם לאכול:
ואטמר דוד בחקלא והוה ירחא ואסחר מלכא
על לחמא למיכל: וישב המלך על מושבו
כפעם בפעם אל מושב הקיר ויקם יהונתן
וישב אבנר מצד שאול ויפקד מקום דוד:
ואסחר מלכא על שוויה כזמן בזמן על שויא
דמתקן ליה בסטר כתלא וקם יהונתן ואסחר
אבנר מסטרא דשאול והוה אתרא דדויד מרוח:
ולא דבר שאול מאומה ביום ההוא כי אמר
מקרה הוא בלתי טהור הוא כי לא טהור: ולא
מליל שאול מדעם ביומא ההוא ארי אמר
דלמא ערוע הווה ליה ולא דכי הוא או דלמא
לאורחא אזל ואנחנא לא זמנניה: ויהי ממחרת
החדש השני ויפקד מקום דוד ויאמר שאול
אל יהונתן בנו מדוע לא בא בן ישי גם תמול
גם היום אל הלחם: והוה ביומא דבתרוהי דהוא

עבור ירחא תנינא והוה אתרא דדויד מרוח
ואמר שאול ליהונתן בריה מדין לא אתא בר
ישי אף תמלי אף יומא דין ללחמא: ויען
יהונתן את שאול נשאל נשאל דוד מעמדי
עד בית לחם: ואתיב יהונתן ית שאול אשתאלא
אשתאיל דויד מני למיזל עד בית לחם: ויאמר
שלחני נא כי זבח משפחה לנו בעיר והוא
צוה לי אחי ועתה אם מצאתי חן בעיניך אמלטה
נא ואראה את אחי על כן לא בא אל שלחן
המלך: ואמר שלחני כען ארי שירון נכסת
קודשיא לכל זרעיתא לנא בקרתא והוא פקידי
אחי וכען אם אשכחית רחמין בעינך אשתזב
כען ואחזי ית אחי על כן לא על לפתורא
דמלכא: ויחר אף שאול ביהונתן
ויאמר לו בן נעות המרדות הלא ידעתי כי בחר
אתה לבן ישי לבשתך ולבשת ערות אמך:
ותקיף רגזא דשאול ביהונתן ואמר ליה בר
סרבניתא דמרדותה קשיא הלא ידענא ארי
רעי את בבר ישי לבהתתך ולבהתת קלן אמך:
כי כל הימים אשר בן ישי חי על האדמה לא
תכון אתה ומלכותך ועתה שלח וקח אתו אלי
כי בן מות הוא: ארי כל יומיא דבר ישי קיים
על ארעא לא תתקן את ומלכותך וכען שלח
ואיתיניה לותי ארי גבר חייב קטול הוא: ויען
יהונתן את שאול אביו ויאמר אליו למה יומת
מה עשה: ואתיב יהונתן ית שאול אבוהי ואמר

ואתה ג' ב' קמ' וחד פת' וסימנ' נכרתה ברית והדבר אשר דברנו כי זכור כת' ... פיס' אית בהון ה' מלין מן ב' ב' אתין וסי' וירד נח אל תיראי כי יד ויאמר

ליה למא יתקטיל מא עבד: ויטל שאול את ב
החנית עליו להכתו וידע יהונתן כי כלה היא
מעם אביו להמית את דוד: וארים שאול ית
מורניתא עלוהי למחהי וידע יהונתן ארי
גמירא היא מן אבוהי למקטל ית דויד: ויקם
יהונתן מעם השלחן בחרי אף ולא אכל ביום ג
החדש השני לחם כי נעצב אל דוד כי הכלמו
אביו: וקם יהונתן מן פתורא בתקוף רגז ולא
אכל ביום עבור ירחא תנינא לחמא ארי אתנסס
על דויד ארי אכלמיה אבוהי:
ויהי בבקר ויצא יהונתן השדה למועד ו
דוד ונער קטן עמו: והוה בצפרא ונפק יהונתן רפי
לחקלא לזמנא דאמר ליה דויד ועולים זעיר
עמיה: ויאמר לנערו רץ מצא נא את החצים ב חס
אשר אנכי מורה הנער רץ והוא ירה החצי
להעבירו: ואמר לעולימיה רהוט אתא כען
ית גיריא דאנא שדי עולימא רהט והוא שדא
גירא לאעברותיה: ויבא הנער עד מקום החצי
אשר ירה יהונתן ויקרא יהונתן אחרי הנער
ויאמר הלא החצי ממך והלאה: ואתא עולימא ד לק
עד אתר גירא דשדא יהונתן וקרא יהונתן בתר בסף
עולימא ואמר הלא גירא מנך ולהלאה: ויקרא
יהונתן אחרי הנער מהרה חושה אל תעמד
וילקט נער יהונתן את החצי ויבא אל אדניו: החצים ק
וקרא יהונתן בתר עולימא אוחי בפריע לא
תעכב ולקיט עולימא דיהונתן ית גיריא

ואתא לות רבונה: והנער לא ידע מאומה אך
יהונתן ודוד ידעו את הדבר: ועולימא לא ידע
מדעם בלחוד יהונתן ודויד ידעין ית פתגמא: ויתן
יהונתן את כליו אל הנער אשר לו ויאמר לו לך
הביא העיר: ויהב יהונתן ית זיניה לעולימא דיליה
ואמר ליה איזיל אובילהי לקרתא: הנער בא ודוד
קם מאצל הנגב ויפל לאפיו ארצה וישתחו שלש
פעמים וישקו איש את רעהו ויבכו איש את רעהו
עד דוד הגדיל: עולימא אתא ודויד קם מסטר אבן
אתא דלקביל דרומא ונפל על אפוהי על ארעא
וסגיד תלת זמנין ונשיקו גבר ית חבריה ובכו גבר
ית חבריה עד דדויד אסגי: ויאמר יהונתן לדוד
לך לשלום אשר נשבענו שנינו אנחנו בשם
יהוה לאמר יהוה יהיה ביני ובינך ובין זרעי ובין
זרעך עד עולם: ואמר יהונתן לדויד איזיל לשלם
דקיימנא תרונא אנחנא בשמא דיי למימר
מימרא דיי יהי סהיד בינא ובינך ובין בני ובין
בנך עד עלמא: ויקם וילך ויהונתן
בא העיר: וקם ואזל ויהונתן על לקרתא: ויבא
דוד נבה אל אחימלך הכהן ויחרד אחימלך
לקראת דוד ויאמר לו מדוע אתה לבדך ואיש
אין אתך: ואתא דויד לנוב לות אחימלך כהנא
ואתבעית אחימלך לקדמות דויד ואמר ליה
מדין את בלחודך וגבר לית עמך: ויאמר דוד
לאחימלך הכהן המלך צוני דבר ויאמר אלי
איש אל ידע מאומה את הדבר אשר אנכי שלחך

ג ב חס ריש וי׳ פ׳ס מל ה

לבדך ב׳ וסימנ׳ אתה יושב אחימלך אתה הוא וכל אתה וסוף פס׳ כות … הביא ב׳ חד מל׳ וב׳ חס׳ וסי׳ האנשים ירד העיר וג׳ והביא מעט והעיר חס׳

ואשר צויתך ואת הנערים יודעתי אל מקום
פלני אלמוני׃ ואמר דויד לאחימלך כהנא מלכא
פקדני פתגמא ואמר לי אנש לא ידע מדעם ית
פתגמא דאנא שלח לך ודפקידתך ית עולימיא
שליחית קדמי לאתר כסי וטמיר׃ ועתה מה יש
תחת ידך חמשה לחם תנה בידי או הנמצא׃ וכען
מא אית תחות ידך חמיש טלמין דלחמא הב
בידי או מא דישתכח׃ ויען הכהן את דוד ויאמר
אין לחם חל אל תחת ידי כי אם לחם קדש יש אם
נשמרו הנערים אך מאשה׃ ואתיב כהנא ית
דויד ואמר לית לחים חולין לתחות ידי אלהין
לחמא דקדשא אית ברם נטירין עולימיא לחוד
מסואבת אתתא׃ ויען דוד את הכהן
ויאמר לו כי אם אשה עצרה לנו כתמול שלשם
בצאתי ויהיו כלי הנערים קדש והוא דרך חל
ואף כי היום יקדש בכלי׃ ואתיב דויד ית כהנא
ואמר ליה בקשטא אתתא מרחקא לנא כמאתמלי
ומדקמוהי במפקי והוו מניהון דעולימיא דכן
לקדשא והוא לא באורח חולא הוה אזיל ויומא
דין הוא מתאכיל ולא מתפסיל במנא׃ ויתן לו
ויתן לו הכהן קדש כי לא היה שם לחם כי אם
לחם הפנים המוסרים מלפני יהוה לשום לחם
חם ביום הלקחו׃ ויהב ליה כהנא קדשא ארי לא
הוה תמן לחים חולין אלהין לחים אפיא דמעדן
מן קדם יי לשויותיה לחים חמים ביום אתנסבותיה׃
ושם איש מעבדי שאול ביום ההוא נעצר לפני

יהוה ושמו דאג האדמי אביר הרעים אשר
לשאול׃ ותמן גברא מעבדי שאול ביומא ההוא
כניש קדם יי ושמיה דואג אדומאה רב רעיא
דלשאול׃ ויאמר דוד לאחימלך ואין יש פה
תחת ידך חנית או חרב כי גם חרבי וגם כלי לא
לקחתי בידי כי היה דבר המלך נחוץ׃ ואמר
דויד לאחימלך ואלו אית כא תחות ידך מורניתא
או חרבא ארי אף חרבי ואף זיני לא נסיבית
בידי ארי הוה פתגם מלכא בבהילו׃
ויאמר הכהן חרב גלית הפלשתי
אשר הכית בעמק האלה הנה היא לוטה בשמלה
אחרי האפוד אם אתה תקח לך קח כי אין אחרת
זולתה בזה ויאמר דוד אין כמוה תנה לי׃
ואמר כהנא חרבא דגלית פלשתאה דקטלתא
במישר בטמא הא היא מכרכא בשושיפא בתר
דשאיל ליה באיפודא אם יתה תסב לך סב ארי
לית אחרי בר מנה הכא ואמר לית דכותה הבה
לי׃ ויקם דוד ויברח ביום
ההוא מפני שאול ויבא אל אכיש מלך גת׃ וקם
דויד וערק ביומא ההוא מן קדם שאול ואתא
לות אכיש מלכא דגת׃ ויאמרו עבדי אכיש
אליו הלוא זה דוד מלך הארץ הלוא לזה יענו
במחלות לאמר הכה שאול באלפו ודוד ברבבתו׃
ואמרו עבדי אכיש ליה הלא דין דויד מלכא
דארעא הלא לדין משמעין בחנגא למימר
קטל שאול באלפין ודויד ברבון׃ וישם דוד

וסימנה׳ ואתנו ראינו איש מעבדי נקרא איש ... קח ב׳ קמ׳ וסימנה׳ אם אותה תקח לך קח על מים

את הדברים האלה בלבבו ויירא מאד מפני
אכיש מלך גת: ושוי דויד ית פתגמיא האלין
בלביה ודחיל לחדא מן קדם אכיש מלכא דגת:
וישנו את טעמו בעיניהם ויתהלל בידם ויתו על
דלתות השער ויורד רירו אל זקנו: ושני ית מדעיה
בעיניהון ואשתמס בידהון ומסריט על דשי
תרעא ומחית ריריה על דקניה:

ויאמר אכיש אל עבדיו הנה תראו
איש משתגע למה תביאו אתו אלי: ואמר אכיש
לעבדוהי הא כד חזיתון דגבר שטי הוא למא
איתיתון יתיה לותי: חסר משגעים אני כי הבאתם
את זה להשתגע עלי הזה יבוא אל ביתי: חסיר
שטיא אנא ארי איתיתון ית דין לאשתטאה
קדמי הדין ייעול לביתי:

וילך דוד משם וימלט אל מערת
עדלם וישמעו אחיו וכל בית אביו וירדו אליו
שמה: ואזל דויד מתמן ואשתיזב למערת
עדלם ושמעו אחוהי וכל בית אבוהי ונחתו
לותיה לתמן: ויתקבצו אליו כל איש מצוק
וכל איש אשר לו נשא וכל איש מר נפש ויהי
עליהם לשר ויהיו עמו כארבע מאות איש:
ואתכנישו לותיה כל גבר מעיק רוח וכל גבר
דליה מרי רשו וכל גבר מריר נפש והוה עליהון
לרבא והוו עמיה כארבע מאה גברא: וילך דוד
משם מצפה מואב ויאמר אל מלך מואב יצא
נא אבי ואמי אתכם עד אשר אדע מה יעשה

לי אלהים: ואזל דויד מתמן למצפיא דמואב
ואמר למלכא דמואב יפוק כען אבא ואמא
עמכון עד דאדע מא יעביד לי יי: וינחם את
פני מלך מואב וישבו עמו כל ימי היות דוד
במצודה: ואשרינון קדם מלכא דמואב ויתיבו
עמיה כל יומין דהוה דויד מטמר במצדתא:

ויאמר גד הנביא אל דוד לא
תשב במצודה לך ובאת לך ארץ יהודה וילך
דוד ויבא יער חרת: ואמר גד נביא לדויד לא
תתיב במצדתא איתא ואיזיל לך לארעא
דבית יהודה ואזל דויד ואתא לחרשא דחרת:

וישמע שאול כי נודע דוד
ואנשים אשר אתו ושאול יושב בגבעה תחת
האשל ברמה וחניתו בידו וכל עבדיו נצבים
עליו: ושמע שאול ארי אתידע דויד וגבריא
דעמיה ושאול יתיב בגבעתא תחות אשלא
ברמתא ומורניתיה בידיה וכל עבדוהי קימין
עלוהי: ויאמר שאול לעבדיו הנצבים עליו
שמעו נא בני ימיני גם לכלכם יתן בן ישי
שדות וכרמים לכלכם ישים שרי אלפים ושרי
מאות: ואמר שאול לעבדוהי דקימין עלוהי
שמעו כען בני שבטא דבית בנימין אף לכלכון
יתין בר ישי חקלין וכרמין לכלכון ימני רבני
אלפין ורבני מאותא: כי קשרתם כלכם עלי ואין
גלה את אזני בכרת בני עם בן ישי ואין חלה
מכם עלי וגלה את אזני כי הקים בני את עבדי

ויורד ו׳ ב׳ חס וד׳ מל׳ וסימנ׳ העם רידו גשם המלך כנהרות מבטחה — הזה ד׳ וסימנ׳ וישא חסר ראוך בבקר — עשיה לאלהים ד׳ וסימ׳ צחק ויאמר

עלי לארב כיום הזה: ארי מרידתון כולכון
עלי ולית דמחוי לי כד גזר ברי עם בר ישי ולית
דכאיב ליה מנכון עלי ומחוי לי ארי אקים ברי
ית עבדי עלי לכמנא כיומא הדין:

ויען דאג האדמי והוא נצב על ב
עבדי שאול ויאמר ראיתי את בן ישי בא נבה
אל אחימלך בן אחטוב: ואתיב דואג אדומאה ג
והוא ממנא על עבדי שאול ואמר חזיתי ית חס
בר ישי אתא לנוב לות אחימלך בר אחיטוב:
וישאל לו ביהוה וצידה נתן לו ואת חרב גלית
הפלשתי נתן לו: ושאיל ליה במימרא דיוי וזוודין
יהב ליה וית חרבא דגלית פלשתאה יהב ליה:
וישלח המלך לקרא את אחימלך בן אחיטוב
הכהן ואת כל בית אביו הכהנים אשר בנב
ויבאו כלם אל המלך: ושלח מלכא למקרי ית
אחימלך בר אחיטוב כהנא וית כל בית אבוהי
כהניא דבנוב ואתו כולהון לות מלכא:

ויאמר שאול שמע נא בן אחיטוב
ויאמר הנני אדני: ואמר שאול שמע כען בר
אחיטוב ואמר האנא רבוני: ויאמר אלו שאול אליו
למה קשרתם עלי אתה ובן ישי בתתך לו לחם ק ג
וחרב ושאול לו באלהים לקום אלי לארב כיום ול כת
הזה: ואמר ליה שאול למא מרידתון עלי את כן
ובר ישי במתנך ליה מזון וחרבא ושאילת ליה
במימרא דיוי למקם עלי לכמנא כיומא הדין:
ויען אחימלך את המלך ויאמר

ול ומי בכל עבדיך כדוד נאמן וחתן המלך וסר
אל משמעתך ונכבד בביתך: ואתיב אחימלך
ית מלכא ואמר ומן בכל עבדך כדויד מהימן
וחתנא דמלכא ורב על משמעתך ויקיר בביתך:
היום החלתי לשאול לו באלהים חלילה לי אל
ישם המלך בעבדו דבר בכל בית אבי כי לא ידע
עבדך בכל זאת דבר קטן או גדול: יומא דין
שריתי למשאל ליה במימרא דיוי חס לי לא
ישוי מלכא בעבדיה פתגמא בכל בית אבא
ארי לא ידע עבדך בכל דא פתגם זעיר או רב:
יב ויאמר המלך מות תמות אחימלך אתה וכל
בית אביך: ואמר מלכא ממת תמות אחימלך
את וכל בית אבוך: ויאמר המלך לרצים הנצבים
עליו סבו והמיתו כהני יהוה כי גם ידם עם דוד
אזני וכי ידעו כי ברח הוא ולא גלו את אזנו ולא אבו
ק כ"ג עבדי המלך לשלח את ידם לפגע בכהני יהוה:
דגש ואמר מלכא לרהטיא דקימין עלוהי אסתחרו
או רפ וקטילו כהניא דיוי ארי אף ידהון עם דויד ואוי
ידעו ארי ערק הוא ולא חוו לי ולא אבו עבדי
מלכא לאושטא ית ידהון למשלט בכהניא דיוי:

לדואג ק ויאמר המלך לדויג סב אתה ופגע
דואג ה ק בכהנים ויסב דויג האדמי ויפגע הוא בכהנים וימת
ביום ההוא שמנים וחמשה איש נשא אפוד בד:
ואמר מלכא לדואג אסתחר את ושלוט בכהניא
ואסתחר דואג אדומאה ושלוט הוא בכהניא
וקטל ביומא ההוא תמנן וחמשא גברא דלבשין

אליו ג כת אלו וקר אליו וסימנ— רוץ קשרתם עבור .. ויאמר ה וסימנה אבאש דואג לגדליה וקטל נוביה .. מפרש אונן דואג ויכו האחד גדליה ית וגתם

למלבש אפוד דבוץ: ואת נב עיר הכהנים הכה
לפי חרב מאיש ועד אשה מעולל ועד יונק
ושור וחמור ושה לפי חרב: וית נוב קרית כהניא
מחא לפתגם דחרב מגבר ועד אתא מעולים
ועד יניק ותור וחמר ואמר לפתגם דחרב: וימלט
בן אחד לאחימלך בן אחטוב ושמו אביתר
ויברח אחרי דוד: ואשתיזב בר חד לאחימלך
בר אחיטוב ושמיה אביתר ועריק בתר דויד: ויגד
אביתר לדוד כי הרג שאול את כהני יהוה: וחוי
אביתר לדויד ארי קטל שאול ית כהניא דיי:
ויאמר דוד לאביתר ידעתי ביום ההוא כי שם
דויג האדמי כי הגד יגיד לשאול אנכי סבתי
בכל נפש בית אביך: ואמר דויד לאביתר ידענא
ביומא ההוא ארי תמן דואג אדומאה ארי
הוא יחוי לשאול ואנא גרמית לאסתקפא
בכל נפש בית אבוך: שבה אתי אל תירא כי אשר
יבקש את נפשי יבקש את נפשך כי משמרת
אתה עמדי: תיב עמי לא תדחל ארי דבעי
למקטלי בעי למקטלך ארי נטירא את עמי:
ויגדו לדוד לאמר הנה פלשתים
נלחמים בקעילה והמה שסים את הגרנות: וחויאו
לדויד למימר הא פלשתאי מגיחין קרבא בקעילה
ואנון בזזין ית אדריא: וישאל דוד ביהוה לאמר
האלך והכיתי בפלשתים האלה
ויאמר יהוה אל דוד לך והכית
בפלשתים והושעת את קעילה: ושאיל דויד

במימרא דיי למימר האיזיל ואקטול בפלשתאי
האלין ואמר יי לדויד איזיל ותקטול בפלשתאי
ותפרוק ית קעילה: ויאמרו אנשי דוד אליו הנה
אנחנו פה ביהודה יראים ואף כי נלך קעלה אל
מערכות פלשתים: ואמרו גברי דויד ליה הא
כד אנחנא הכא בארעא דבית יהודה אנחנא
דחלין ואף אלהין דניזיל לקעילה לסדרי פלשתאי:
ויוסף עוד דוד לשאל ביהוה ויענהו יהוה ויאמר
קום רד קעילה כי אני נתן את פלשתים בידך:
ואוסיף עוד דויד למשאל במימרא דיי וקביל
צלותיה יי ואמר קום חות לקעילה ארי אנא מסר
ית פלשתאי בידך: וילך דוד ואנשו קעילה
וילחם בפלשתים וינהג את מקניהם ויך בהם
מכה גדולה וישע דוד את ישבי קעילה: ואזל
דויד וגברוהי לקעילה ואגיח קרבא בפלשתאי
ודבר ית גיתיהון ומחא בהון מחא סגיאה ופרק
דויד ית יתבי קעילה: ויהי בברח אביתר בן
אחימלך אל דוד קעילה אפוד ירד בידו: והוה
כד ערק אביתר בר אחימלך לות דויד לקעילה
איפודא אחית בידיה: ויגד לשאול כי בא דוד
קעילה ויאמר שאול נכר אתו אלהים בידי כי
נסגר לבוא בעיר דלתים ובריח: ואתחוה
לשאול ארי אתא דויד לקעילה ואמר שאול
מסר יתיה יי בידי ארי נתמסר למיעל בקרתא
דלה דשין ועברין: וישמע שאול את כל העם
למלחמה לרדת קעילה לצור אל דוד ואל אנשיו:

וכנש שאול ית כל עמא לאגחא קרבא למיחת
לקעילה למצר על דויד ועל גברוהי: וידע דוד כי
עליו שאול מחריש הרעה ויאמר אל אביתר
הכהן הגישה האפוד: וידע דויד ארי עלוהי
שאול כמין בשתא ואמר לאביתר כהנא קריב
איפודא: ויאמר דוד יהוה אלהי
ישראל שמע שמע עבדך כי מבקש שאול
לבוא אל קעילה לשחת לעיר בעבורי: ואמר
דויד יי אלהא דישראל משמע שמע עבדך
ארי בעי שאול למיעל לקעילה לחבלא לקרתא
בדילי: היסגרני בעלי קעילה בידו הירד שאול
כאשר שמע עבדך יהוה אלהי ישראל הגד נא
לעבדך ויאמר יהוה ירד: הסבירין למסרי יתי
קעילה בידיה הסביר למיחת שאול כמא דשמע
עבדך יי אלהא דישראל חוי כען לעבדך ואמר
יי סביר למיחת: ויאמר דוד
היסגירו בעלי קעילה אתי ואת אנשי ביד שאול
ויאמר יהוה יסגירו: ואמר דויד הסבירין למסר
יתבי קעילה יתי וית גברי בידא דשאול ואמר
יי סבירין למסרי: ויקם דוד ואנשיו
כשש מאות איש ויצאו מקעלה ויתהלכו
באשר יתהלכו ולשאול הגד כי נמלט דוד
מקעלה ויחדל לצאת: וקם דויד וגברוהי כשית
מאה גברא ונפקו מקעילה והוו ליכו באתר
דכשר להון לכאו ולשאול אתחוה ארי אשתיזב
דויד מקעילה ואתמנע מלמפק: וישב דוד

במדבר במצדות וישב בהר במדבר זיף
ויבקשהו שאול כל הימים ולא נתנו אלהים
בידו: ויתיב דויד במדברא במצדתא ויתיב
בטורא במדברא דזיף ובעהי שאול כל יומיא
ולא מסריה יי בידיה: וירא דוד כי יצא שאול
לבקש את נפשו ודוד במדבר זיף בחרשה:
וחזא דויד ארי נפק שאול למבעי למקטליה
ודויד במדברא דזיף בחורשא:
ויקם יהונתן בן שאול וילך אל דוד
חרשה ויחזק את ידו באלהים: וקם יהונתן בר
שאול ואזל לות דויד לחורשא ותקיף ית ידיה
במימרא דיי: ויאמר אליו אל תירא כי לא
תמצאך יד שאול אבי ואתה תמלך על ישראל
ואנכי אהיה לך למשנה וגם שאול אבי ידע
כן: ואמר ליה לא תדחל ארי לא תשכחנך ידא
דשאול אבא ואת תמלוך על ישראל ואנא אהוי
לך לתנין ואף שאול אבא ידע כין: ויכרתו שניהם
ברית לפני יהוה וישב דוד בחרשה ויהונתן הלך
לביתו: וגזרו תרויהון קים קדם יי ויתיב דויד
בחורשא ויהונתן אזל לביתיה:
ויעלו זפים אל שאול הגבעתה לאמר
הלוא דוד מסתתר עמנו במצדות בחרשה
בגבעת החכילה אשר מימין הישימון: וסליקו
אנש זיף לות שאול לגבעתא למימר הלא דויד
מטמר עמנא במצדתא בחורשא בגבעת
חכילה דמדרום לישימון: ועתה לכל אות

מקעלה ג חס וסימנ׳ ואפני נלך ויגד לשאול ולשאול הגד ויחזק ה׳ וסימנ׳ חרשה חרש עזר המצודות המלוא וכל ויחזק יי את לב פרעה דכות

נפשך המלך לרדת רד ולנו הסגירו ביד המלך
וכען בכל רעות נפשך מלכא למיחת חות
ואנחנא נמסרניה ביד מלכא ויאמר שאול
ברוכים אתם ליהוה כי חמלתם עלי ואמר
שאול בריכין אתון קדם יי ארי חסתון עלי
לכו נא הכינו עוד ודעו וראו את מקומו אשר
תהיה רגלו מי ראהו שם כי אמר אלי ערום
יערם הוא איזילו כען אתקינו עוד ודעו וחזו
ית אתריה דשריביה מן חזהי תמן ארי אמרין
לי דעריס ונפיק הוא וראו ודעו מכל המחבאים
אשר יתחבא שם ושבתם אלי אל נכון והלכתי
אתכם והיה אם ישנו בארץ וחפשתי אתו בכל
אלפי יהודה וחזו ודעו מכל מטמוריתא דיטמר
תמן ותתובון לותי בקשוט ואהך עמכון ויהי
אם איתוהי בארעא ואבליש יתיה בכל אלפיא
דבית יהודה ויקומו וילכו זיפה לפני שאול
ודוד ואנשיו במדבר מעון בערבה אל ימין
הישימן וקמו ואזלו לזיף קדם שאול ודויד
וגברוהי במדברא דמעון במישרא דמדרום
לישימון וילך שאול ואנשיו לבקש ויגידו
לדוד וירד הסלע וישב במדבר מעון וישמע
שאול וירדף אחרי דוד מדבר מעון ואזל שאול
וגברוהי למבעי וחויאו לדויד ונחת לכיפא ויתיב
במדברא דמעון ושמע שאול ורדף בתר דויד
למדברא דמעון וילך שאול מצד ההר מזה
ודוד ואנשיו מצד ההר מזה ויהי דוד נחפז

ללכת מפני שאול ושאול ואנשיו עטרים אל
דוד ואל אנשיו לתפשם ואזל שאול מסטר
טורא מכא ודויד וגברוהי מסטר טורא מכא
והוה דויד מתבעית למיזל מן קדם שאול
ושאול וגברוהי כמנין על דויד ועל גברוהי
למיחדהון ומלאך בא אל שאול לאמר מהרה
ולכה כי פשטו פלשתים על הארץ ואזגדא
אתא לות שאול למימר אוחי ואזיל ארי אתנגידו
פלשתאי על ארעא וישב שאול מרדף אחרי
דוד וילך לקראת פלשתים על כן קראו למקום
ההוא סלע המחלקות ותב שאול מלמרדף
בתר דויד ואזל לקדמות פלשתאי על כין קרו
לאתרא ההוא כיף פלגותא אתרא דאתפליג
ביה לבא דמלכא למיזל לכא ולכא ויעל דוד
משם וישב במצדות עין גדי וסליק דויד מתמן
ויתיב במצדת עין גדי
24 ויהי
כאשר שב שאול מאחרי פלשתים ויגדו לו
לאמר הנה דוד במדבר עין גדי והוה כד תב
שאול מבתר פלשתאי וחויאו ליה למימר
הא דויד במדבר עין גדי ויקח
שאול שלשת אלפים איש בחור מכל ישראל
וילך לבקש את דוד ואנשיו על פני צורי
היעלים ודבר שאול תלתא אלפין גבר
עולים מכל ישראל ואזל למבעי ית דויד
וגברוהי על אפי שקיפי כיפיא ויבא אל גדרות
הצאן על הדרך ושם מערה ויבא שאול להסך

ברוכים ג ב מל וחד חס וסימנה' כי חמלתם עשה שמים וארץ מל' אשר עשיתם החסד חס [illegible] מהרה ב וסימנ' כי פשטו פלשתים מיכיהו [illegible]

אנכי נתן ג וסימנה ומי גוי גדול ואתה פה עמד ראה אנכי ושמרתם לעשות משה עבדי ויאמר יי אל יהושע ויאמרו אנשי דוד ואבי ב וסימ ראה דוד

את רגליו ודוד ואנשיו בירכתי המערה ישבים
ואתא לחטרי ענא דעל אורחא ותמן מערתא
ועל שאול למעבד צורכיה ודויד וגברוהי בסטרי
מערתא יתבין ויאמרו אנשי דוד אליו הנה
היום אשר אמר יהוה אליך הנה אנכי נתן את
איבך בידך ועשית לו כאשר יטב בעיניך ויקם איבך ק
דוד ויכרת את כנף המעיל אשר לשאול בלט
ואמרו גברי דויד ליה הא יומא דאמר יי לך
הא אנא מסר ית בעל דבבך בידך ותעביד ליה
כמא דתקין בעינך וקם דויד ופסק ית כנפא דמעילא
דלשאול ברז ויהי אחרי כן ויך לב דוד אתו על
אשר כרת את כנף אשר לשאול והוה בתר כין
וחש דויד בליביה על דפסק ית כנפא דלשאול
ויאמר לאנשיו חלילה לי מיהוה אם אעשה את
הדבר הזה לאדני למשיח יהוה לשלח ידי בו
כי משיח יהוה הוא ואמר לגברוהי חס לי מן
קדם יי אם אעביד ית פתגמא הדין לרבוני
למשיחא דיי לאושטא ידי ביה ארי משיחא
דיי הוא וישסע דוד את אנשיו בדברים ולא
נתנם לקום אל שאול ושאול קם מהמערה וילך
בדרך ופייס דויד ית גברוהי בפתגמא ולא שבקנון
למקם על שאול ושאול קם ממערתא ואזל
באורחא ויקם דוד אחרי כן ויצא
מן המערה ויקרא אחרי שאול לאמר אדני מהמערה ק
המלך ויבט שאול אחריו ויקד דוד אפים ארצה
וישתחו וקם דויד בתר כין ונפק מן מערתא

וקרא בתר שאול למימר רבוני מלכא ואסתכי
שאול לאחורוהי וכרע דויד על אפוהי על
ארעא וסגיד ויאמר דוד לשאול למה תשמע
את דברי אדם לאמר הנה דוד מבקש רעתך
ואמר דויד לשאול למא את שמע ית פתגמי
בני אנשא דאמרין הא דויד כמין כשתך הנה
היום הזה ראו עיניך את אשר נתנך יהוה היום
בידי במערה ואמר להרגך ותחס עליך ואמר
לא אשלח ידי באדני כי משיח יהוה הוא הא
יומא הדין חזאה עינך ית דמסרך יי יומא
דין בידי במערתא ואמרו אחרנין למקטלך
וחסית עלך ואמרית לא אושיט ידי ברבוני
ארי משיחא דיי הוא ואבי ראה גם ראה את
כנף מעילך בידי כי בכרתי את כנף מעילך
ולא הרגתיך דע וראה כי אין בידי רעה ופשע
ולא חטאתי לך ואתה צדה את נפשי לקחתה
ורבוני אסתכל לא את חזי ית כנף מעילך בידי
ארי במפסקי ית כנף מעילך ולא קטלתך דע
וחזי ארי לית בידי חוב וסרחן ולא חטית לך
ואת כמין על נפשי למקטלה ישפט יהוה
ביני ובינך ונקמני יהוה ממך וידי לא תהיה
בך ידין יי בינא ובינך ויתפרע לי מנך וידי
לא תהי בך כאשר יאמר משל הקדמני
מרשעים יצא רשע וידי לא תהיה בך כמא
דאמרין מתלא מלקדמין מרשיעיא תפוק
חובתהון וידי לא תהי בך אחרי מי יצא

ה מלין כת תרין וקר חד וסימנ כתוב מבנימין למדבר מהמערה מאתי בחרבותיהם דדב ימ מבת כי עניים וחלופיהון טו כת חד וקר תרין

מלך ישראל אחרי מי אתה רדף אחרי כלב
מת אחרי פרעש אחד׃ בתר מן נפק מלכא
דישראל בתר מן את רדף בתר חלש חד בתר
הדיוט חד׃ והיה יהוה לדין ושפט ביני ובינך
וירא וירב את ריבי וישפטני מידך׃ יהי יי
לדיין ועביד דין בינא ובינך וגלי קדמוהי דין
דיני ויתפרע עלבני מנך׃ ויהי
ככלות דוד לדבר את הדברים האלה אל שאול
ויאמר שאול הקלך זה בני דוד וישא שאול
קלו ויבך׃ והוה כד שיצי דויד למללא ית פתגמיא
האלין עם שאול ואמר שאול הקלך דין ברי דויד
וארים שאול קליה ובכא׃ ויאמר אל דוד צדיק
אתה ממני כי אתה גמלתני הטובה ואני גמלתיך
הרעה׃ ואמר לדויד זכי את מנאי ארי את גמלתני
טבתא ואנא גמלתך בישתא׃ ואת הגדת היום
את אשר עשיתה אתי טובה את אשר סגרני
יהוה בידך ולא הרגתני׃ ואת חויתא יומא דין
ית דעבדתא עמי טבו ית דמסרני יי בידך ולא
קטלתני׃ וכי ימצא איש את איבו ושלחו בדרך
טובה ויהוה ישלמך טובה תחת היום הזה אשר
עשיתה לי׃ וארי ישלח גבר ית בעיל דבביה
וישלחנה באורח תקנא ויי ישלמנך טבתא
חלף יומא הדין דעבדת לי׃ ועתה הנה ידעתי
כי מלך תמלוך וקמה בידך ממלכת ישראל׃
וכען הא ידענא ארי ממלך תמלוך ותתקים בידך
מלכותא דישראל׃ ועתה השבעה לי ביהוה אם

תכרית את זרעי אחרי ואם תשמיד את שמי מבית
אבי׃ ובכען קיים לי במימרא דיי דלא תשיצי ית
זרעי בתרי ולא תשיצי ית שמי מבית אבא׃ וישבע
דוד לשאול וילך שאול אל ביתו ודוד ואנשיו
עלו על המצודה׃ וקיים דויד לשאול ואזל שאול
לביתיה ודויד וגברוהי סליקו למצדא׃
וימת שמואל ויקבצו כל ישראל
ויספדו לו ויקברהו בביתו ברמה ויקם דוד וירד
אל מדבר פארן׃ ומית שמואל ואתכנישו כל
ישראל וספדו עלוהי וקברוהי בביתיה ברמתא
וקם דויד ונחת למדבר פארן׃
ואיש במעון ומעשהו בכרמל והאיש
גדול מאד ולו צאן שלשת אלפים ואלף עזים
ויהי בגזז את צאנו בכרמל׃ וגברא במעון ונכסוהי
בכרמלא וגברא רבא לחדא וליה ען תלתא אלפין
ואלף עיזין והוה כמגז ית ענה בכרמלא׃ ושם
האיש נבל ושם אשתו אביגיל והאשה טובת
שכל ויפת תאר והאיש קשה ורע מעללים
והוא כלבו׃ ושום גברא נבל ושום אתתיה אביגיל
ואתתא חכימת מדע ושפירת ריו וגברא קשי
וביש עובדין והוא מדבית כלב׃ וישמע דוד במדבר
כי גזז נבל את צאנו׃ ושמע דויד במדברא ארי
גזיז נבל ית ענה׃ וישלח דוד עשרה נערים
ויאמר דוד לנערים עלו כרמלה ובאתם אל
נבל ושאלתם לו בשמי לשלום׃ ושלח דויד
עסרא עולימין ואמר דויד לעולימיא סקו

לכרמלא ותהכון לות נבל ותשאלון ליה בשמי
לשלם: ואמרתם כה לחי ואתה שלום וביתך
שלום וכל אשר לך שלום: ותימרון כדין לחיך
ואת שלם וביתך שלם וכל דלך שלם: ועתה
שמעתי כי גזזים לך עתה הרעים אשר לך היו
עמנו לא הכלמנום ולא נפקד להם מאומה כל
ימי היותם בכרמל: וכען שמעית ארי גזזין
לך כען רעיא דילך הוו עמנא לא אנזיקננון
ולא שגא להון מדעם כל יומין דהוו בכרמלא:
שאל את נעריך ויגידו לך וימצאו הנערים חן
בעיניך כי על יום טוב באנו תנה נא את אשר תמצא
ידך לעבדיך ולבנך לדוד: שאל ית עולימך
ויחוון לך וישכחון עולימיא רחמין בעינך ארי
על יום טב אתינא הב כען ית דתשכח ידך לעבדך
ולברך לדויד: ויבאו נערי דוד וידברו אל נבל
ככל הדברים האלה בשם דוד וינוחו: ואתו
עולימי דויד ומלילו עם נבל ככל פתגמיא האלין
בשמא דדויד ופסקו: ויען נבל את עבדי דוד
ויאמר מי דוד ומי בן ישי היום רבו עבדים
המתפרצים איש מפני אדניו: ואתיב נבל ית
ית עבדי דויד ואמר מן דויד ומן בר ישי יומא
דין סגיאין עבדיא דערקין ודמטמרין גבר
מן קדם רבוניה: ולקחתי את לחמי ואת מימי
ואת טבחתי אשר טבחתי לגזזי ונתתי לאנשים
אשר לא ידעתי אי מזה המה: ואסב ית מיכלי
וית משתי וית שירותי דאתקינית לגזוזי ואתן

לגבריא דלא ידעית אי מנן אנון: ויהפכו נערי
דוד לדרכם וישבו ויבאו ויגידו לו ככל הדברים
האלה: ואתחזרו עולימי דויד לאורחהון ותבו
ואתו וחויאו ליה ככל פתגמיא האלין: ויאמר
דוד לאנשיו חגרו איש את חרבו ויחגרו איש את
חרבו ויחגר גם דוד את חרבו ויעלו אחרי דוד
כארבע מאות איש ומאתים ישבו על הכלים:
ואמר דויד לגברוהי זריזו גבר ית חרביה וזריזו
גבר ית חרביה וזריז אף דויד ית חרביה וסליקו
בתר דויד כארבע מאה גברא ומאתן אשתארו
למטר מנא: ולאביגיל אשת נבל הגיד נער
אחד מהנערים לאמר הנה שלח דוד מלאכים
מהמדבר לברך את אדנינו ויעט בהם: ולאביגיל
אתת נבל חוי עולימא חד מעולימיא למימר
הא שלח דויד אזגדין ממדברא לברכא ית
רבוננא וקץ בהון: והאנשים טבים לנו מאד
ולא הכלמנו ולא פקדנו מאומה כל ימי התהלכנו
אתם בהיותנו בשדה: וגבריא טבין לנא לחדא
לא אתנזיקנא ולא שגא לנא מדעם כל יומין
דהליכנא עמהון כד הוינא שרן בחקלא: חומה
היו עלינו גם לילה גם יומם כל ימי היותנו עמם
רעים הצאן: שור מקף הוו עלנא אף בליליא
אף בימם כל יומין דהוינא עמהון רען ענא:
ועתה דעי וראי מה תעשי כי כלתה הרעה
אל אדנינו ועל כל ביתו והוא בן בליעל מדבר
אליו: וכען דעי וחזאי מא תעבדין ארי גמירא

85

בשתא למיתי על רבוננא ועל כל ביתיה והוא
גבר רשיע מלמללא עמיה: ותמהר אבוגיל אביגיל ק
ותקח מאתים לחם ושנים נבלי יין וחמש צאן
עשוות וחמש סאים קלי ומאה צמקים עשויות ק
ומאתים דבלים ותשם על החמרים: ואוחיאת
אביגיל ונסיבת מאתן גריצן דלחים ותרין
גרבין דחמר וחמש ען תכלברא וחמש סאון
קליא ומאה אתכלין דענבין יבישין ומאתן
מן דבילתא ושויאת על חמריא: ותאמר
לנעריה עברו לפני הנני אחריכם באה ולאישה יא בטעמ'
נבל לא הגידה: ואמרת לעולימהא עברו בלף
קדמי הא אנא בתריכון אתיא ולבעלה נבל לא
חויאת: והיה היא רכבת על החמור וירדת
בסתר ההר והנה דוד ואנשיו ירדים לקראתה
ותפגש אתם: והוה היא רכיבא על חמרא ונחתא
בסתר טורא והא דויד וגברוהי נחתין לקדמותה
וערעת יתהון: ודוד אמר אך לשקר שמרתי את
כל אשר לזה במדבר ולא נפקד מכל אשר לו ג
מאומה וישב לי רעה תחת טובה: ודויד אמר כ"ד
ברם לשקרא נטרית ית כל דלדין במדברא ולא
שגא מכל דליה מדעם ואתיב לי בישתא חלף
טבתא: כה יעשה אלהים לאיבי דוד וכה יסיף
אם אשאיר מכל אשר לו עד הבקר משתין
בקיר: כדין יעביד יי' לסנאי דויד וכדין יוסיף
אם אשאר מכל דליה עד מיהר צפרא ידע מדע:
ותרא אביגיל את דוד ותמהר ותרד מעל החמור

ותפל לאפי דוד על פניה ותשתחו ארץ: וחזת
אביגיל ית דויד ואוחיאת ואתרכינת מעל חמרא
ונפלת לאפי דויד על אפהא וסגידת על ארעא:
ותפל על רגליו ותאמר בי אני אדני העון ות[illegible]
ג ותדבר נא אמתך באזניך ושמע את דברי אמתך:
ונפלת קדם רגלוהי ואמרת בבעו עלי רבוני
חובא ותמליל כען אמתך קדמך ושמע ית פתגמי
אמתך: אל נא ישים אדני את לבו אל איש הבליעל
הזה על נבל כי כשמו כן הוא נבל שמו ונבלה
עמו ואני אמתך לא ראיתי את נערי אדני אשר
שלחת: לא כען ישוי רבוני ית לביה על גברא
רשיעא הדין על נבל ארי כשמיה כין הוא נבל
שמיה וטפשותא עמיה ואנא אמתך לא חזיתי
ואתה יח עולימי רבוני דשלחתא: ועתה אדני חי יהוה
ב ב וחי נפשך אשר מנעך יהוה מבוא בדמים והושע
מכבור ואתה ידך לך ועתה יהיו כנבל איביך והמבקשים אל
אדני רעה: וכען רבוני קיים הוא יי' וחיי נפשך
דמנעך יי' למשפך דם זכי ולמפרק ידך לך
וכען יהון כנבל סנאך ודתבעין על רבוני בשתא:
ועתה הברכה הזאת אשר הביא שפחתך לאדני
בספ ג ונתנה לנערים המתהלכים ברגלי אדני: וכען
תקרבתא הדא דאיתיאת אמתך לרבוני ותתיהיב
לעולימיא דמשמשין קדם רבוני: שא נא
לפשע אמתך כי עשה יעשה יהוה לאדני בית
נאמן כי מלחמות יהוה אדני נלחם ורעה לא
תמצא בך מימיך: שבוק כען לחובי אמתך ארי

בתה יא בטעמ' בלף וסימנ' ויאמרו שלום ארחות לנערה מעשיהם שמעה ויקם דוד מגדל משפחת תוחלת ובזה הנערה בערב וכל מלו ויחז בות בממ"ב

קימא יקיים יי לרבוני מלכו קיימא ארי קרבי
עמא דיי רבוני מגיח ובישתא לא אשתכחת
בך מיומך: ויקם אדם לרדפך ולבקש את נפשך
והיתה נפש אדני צרורה בצרור החיים את יהוה
אלהיך ואת נפש איביך יקלענה בתוך כף הקלע:
ויקום אנשא למרדפך ולמבעי למקטלך ותהי
נפשא דרבוני גניזא בגנזי חיי עלמא קדם יי
אלהך וית נפש בעלי דבבך יפרחנה כמא דמפרחין
אבנא בקלעא: והיה כי יעשה יהוה לאדני ככל
אשר דבר את הטובה עליך וצוך לנגיד על
ישראל: ויהי ארי יקיים יי לרבוני ככל דמליל
לאיתאה טבתא עלך ויפקדנך למהוי מלכא
על ישראל: ולא תהיה זאת לך לפוקה ולמכשול
לב לאדני ולשפך דם חנם ולהושיע אדני לו
והיטב יהוה לאדני וזכרת את אמתך: ולא תהי
דא לך ליצפא ולתקלת לבא דרבוני ולמשפך
דם זכי מגן ולמפרק רבוני ליה וכד יוטיב יי
לרבוני ותדכר ית אמתך:

ויאמר דוד לאביגל ברוך יהוה אלהי
ישראל אשר שלחך היום הזה לקראתי: ואמר
דויד לאביגל בריך יי אלהא דישראל דשלחיך
יומא הדין לקדמותי: וברוך טעמך וברוכה
את אשר כלתני היום הזה מבוא בדמים והשע
ידי לי: ובריך מדעיך ובריכא את דמנעתני
יומא הדין מלמשפך דם זכי ולמפרק ידי לי:
ואולם חי יהוה אלהי ישראל אשר מנעני

מהרע אתך כי לולי מהרת ותבאתי לקראתי
כי אם נותר לנבל עד אור הבקר משתין בקיר:
וברם קיים הוא יי אלהא דישראל דמנעני
מלאבאשא ליך ארי אלו לפון אוחית ואתית
לקדמותי ארי אלהין אשתאר לנבל עד מיהר
צפרא ידע מדע: ויקח דוד מידה את אשר הביאה
לו ולה אמר עלי לשלום לביתך ראי שמעתי
בקולך ואשא פניך: וקביל דויד מנה ית דאיתיאת
ליה ולה אמר סקי לשלם לביתיך חזא דקבילית
מניך ונסיבית אפך: ותבא אביגיל אל נבל והנה
לו משתה בביתו כמשתה המלך ולב נבל טוב
עליו והוא שכר עד מאד ולא הגידה לו דבר
קטן וגדול עד אור הבקר: ואתת אביגיל לות
נבל והא ליה משתיא בביתיה כמשתי מלכא
ולב נבל שפיר עלוהי והוא רוי עד לחדא ולא
חויאת ליה פתגם זעיר ורב עד מיהר צפרא:
ויהי בבקר בצאת היין מנבל ותגד לו אשתו
את הדברים האלה וימת לבו בקרבו והוא היה
לאבן: והוה בצפרא כד פג חמרא מנבל וחויאת
ליה אתתיה ית פתגמיא האלין ומית לביה
במעוהי והוא הוה כאבנא: ויהי כעשרת הימים
ויגף יהוה את נבל וימת: והוה לזמן עסרא יומין
ותבר יי ית נבל ומית: וישמע דוד כי מת נבל
ויאמר ברוך יהוה אשר רב את ריב חרפתי מיד
נבל ואת עבדו חשך מרעה ואת רעת נבל
השיב יהוה בראשו וישלח דוד וידבר באביגיל

פס׳

וסימנ׳ בעבור זאת חי אני מנענו מלאתיכם וכל איוב בות במ״ב דעיר דעוף מרעתכם עלי ו וסימנ׳ באר לשלום לביתך צורי מהר על הר הגלעד גלעד וקחי

לקחתה לו לאשה׃ ושמע דויד ארי מית נבל ואמר
בריך יי דדן ית דין חסודי מידא דנבל וית
עבדיה מנע מלמעבד בישא וית בישת נבל
אתיב יי ברישיה ושלח דויד ושאיל באביגיל
למסבה ליה לאתו׃ ויבאו עבדי דוד אל אביגיל
הכרמלה וידברו אליה לאמר דוד שלחנו אליך
לקחתך לו לאשה׃ ואתו עבדי דויד לות אביגיל
לכרמלא ומלילו עמה למימר דויד שלחנא
לותיך למסבך ליה לאתו׃ ותקם ותשתחו אפים
ארצה ותאמר הנה אמתך לשפחה לרחץ רגלי
עבדי אדני׃ וקמת וסגידת על אפהא על ארעא
ואמרת הא אמתך לאמהו לאסחאה רגלי עבדי
רבוני׃ ותמהר ותקם אביגיל ותרכב על החמור
וחמש נערתיה ההלכות לרגלה ותלך אחרי
מלאכי דוד ותהי לו לאשה׃ ואוחיאת וקמת
אביגיל ורכיבת על חמרא וחמיש עולימתהא
אזלן לקבלה ואזלת בתר אזגדי דויד והות ליה
לאתו׃ ואת אחינעם לקח דוד מיזרעאל ותהיין
גם שתיהן לו לנשים׃ וית אחינעם נסיב דויד
מיזרעאל והואה אתרויהון ליה לנשין׃
ושאול נתן את מיכל בתו
אשת דוד לפלטי בן ליש אשר מגלים׃ ושאול
יהב ית מיכל ברתיה אתת דויד לפלטי בר ליש
דמגלים׃ ויבאו הזפים אל שאול הגבעתה לאמר
הלא דוד מסתתר בגבעת החכילה על פני
הישימן׃ ואתו אנש זיף לות שאול לגבעתא

למימר הלא דויד מטמר בגבעת חכילה דעל
אפי ישימון׃ ויקם שאול וירד אל מדבר זיף
ואתו שלשת אלפים איש בחורי ישראל לבקש
את דוד במדבר זיף׃ וקם שאול ונחת למדברא דזיף
ועמיה תלתה אלפין גברא בחירי ישראל למבעי
ית דויד במדברא דזיף׃ ויחן שאול בגבעת החכילה
אשר על פני הישימון על הדרך ודוד ישב
במדבר וירא כי בא שאול אחריו המדברה׃ ושרא
שאול בגבעת חכילה דעל אפי ישימון על אורחא
ודויד יתיב במדברא וחזא ארי אתא שאול
בתרוהי למדברא׃ וישלח דוד מרגלים וידע כי
בא שאול אל נכון׃ ושלח דויד מאללין וידע
ארי אתא שאול בקשוט׃ ויקם דוד ויבא אל
המקום אשר חנה שם שאול וירא דוד את המקום
אשר שכב שם שאול ואבנר בן נר שר צבאו
תיו ושאול שכב במעגל והעם חנים סביבתו׃ וקם
ק דויד ואתא לאתרא דשרא תמן שאול וחזא דויד
ית אתרא דשכיב תמן שאול ואבנר בר נר רב
חיליה ושאול שכיב בכרקומא ועמא שרן
סחרנוהי׃ ויען דוד ויאמר אל אחימלך החתי
ואל אבישי בן צרויה אחי יואב לאמר מי ירד
אתי אל שאול אל המחנה ויאמר אבישי אני
ארד עמך׃ ואתיב דויד ואמר לאחימלך חתאה
ולאבישי בר צרויה אחוהי דיואב למימר מן
ייחות עמי לות שאול למשריתא ואמר אבישי
אנא איחות עמך׃ ויבא דוד ואבישי אל העם לילה

לרגלה ג̇ בליש וסימנ׳ — ולא מצאה בקתה ההלבות — המדברה יב̇ וסימ׳ לקראת והשעיר וסמך סיחון החירת ואתם פנו ונפן ונסע ויפנו ויגעו ושל אחריו והראש

והנה שאול שכב ישן במעגל וחניתו מעוכה
בארץ מראשתו ואבנר והעם שכבים סביבתו׃
ואתא דויד ואבישי לות עמא בליליא והא שאול
שכיב דמוך בכרקומא ומורניתיה נעיצא בארעא
איסדוהי ואבנר ועמא שרן סחרנוהי׃
ויאמר אבישי אל דוד סגר אלהים
היום את אויבך בידך ועתה אכנו נא בחנית ובארץ
פעם אחת ולא אשנה לו׃ ואמר אבישי לדויד
מסר יי יומא דין ית בעיל דבבך בידך וכען
אמחיניה כען במורניתא ואברזניה בארעא
זמנא חדא ולא אתני ליה׃ ויאמר דוד אל אבישי
אל תשחיתהו כי מי שלח ידו במשיח יהוה
ונקה׃ ואמר דויד לאבישי לא תחבלניה ארי מן
אושיט ידיה במשיחא דיי וזכאי׃
ויאמר דוד חי יהוה כי אם יהוה
יגפנו או יומו יבוא ומת או במלחמה ירד ונספה׃
ואמר דויד קיים הוא יי אלהין מן קדם יי יתמחי
או יומיה ימטי וימות או בקרבא ייחות ויתקטיל׃
חלילה לי מיהוה משלח ידי במשיח יהוה ועתה
קח נא את החנית אשר מראשתו ואת צפחת
המים ונלכה לנו׃ חס לי מן קדם יי מלאושטא
ידי במשיחא דיי וכען סב כען ית מורניתא
דאיסדוהי וית מנא דמיא ונזיל לנא׃ ויקח דוד
את החנית ואת צפחת המים מראשתי שאול
וילכו להם ואין ראה ואין יודע ואין מקיץ כי
כלם ישנים כי תרדמת יהוה נפלה עליהם׃ ונסיב

דויד ית מורניתא וית מנא דמיא מאיסדי שאול
ואזלו להון ולית דחזי ולית דידע ולית דמתער
ארי כלהון דמכין ארי שנא תקיפא מן קדם יי
נפלת עליהון׃ ויעבר דוד העבר ויעמד על ראש
ההר מרחק רב המקום ביניהם׃ ועבר דויד לעיבא
וקם על ריש טורא מרחיק סגי אתרא ביניהון׃
ויקרא דוד אל העם ואל אבנר בן נר לאמר
הלוא תענה אבנר ויען אבנר ויאמר מי אתה
קראת אל המלך׃ וקרא דויד לעמא ולאבנר
בר נר למימר הלא תעני אבנר ואתיב אבנר
ואמר מן את דקרי בריש מלכא׃
ויאמר דוד אל אבנר הלוא איש
אתה ומי כמוך בישראל ולמה לא שמרת אל
אדניך המלך כי בא אחד העם להשחית את
המלך אדניך׃ ואמר דויד לאבנר הלא גברא
את ומן כותך בישראל ולמא לא נטרתא על
רבונך מלכא ארי אתא חד מעמא לחבלא ית
מלכא רבונך׃ לא טוב הדבר הזה אשר עשית
חי יהוה כי בני מות אתם אשר לא שמרתם
על אדניכם על משיח יהוה ועתה ראה אי חנית
המלך ואת צפחת המים אשר מראשתו׃ לא
תקין פתגמא הדין דעבדתא קיים הוא יי ארי
גברין חייבי קטול אתון דלא נטרתון על
רבונכון על משיחא דיי וכען חזי אן מורניתא
דמלכא וית מנא דמיא דאיסדוהי׃ ויכר שאול
את קול דוד ויאמר הקולך זה בני דוד ויאמר

אחת האחת ח׳ זק׳ בג׳ת וסימנ׳ צנצנת. ויסבו סגר ויחלק גזרו ככר כיור המחלקת. וכל חקה מדה שנה תורה סימן חמשת כ׳ות בג׳מ׳א נקי יהיה לביתו שנה אחת

יום אחד ג וסימנ׳ ויהי ערב למה אשכל וביום תאכלון ויצ׳ גלה את אזן אספה ויכרת יי׳ ויחל יונה והיה יום אחד ויכלו וחד יום האחד ועשרים

דוד קולי אדני המלך׃ ואשתמודע שאול ית
קלא דדויד ואמר הקלך דין ברי דויד ואמר
דויד קלי רבוני מלכא׃ ויאמר למה זה אדני
רדף אחרי עבדו כי מה עשיתי ומה בידי רעה׃
ואמר למא דנן רבוני רדיף בתר עבדיה ארי
מא עבדית ולית בידי חובא׃ ועתה ישמע נא
אדני המלך את דברי עבדו אם יהוה הסיתך
בי ירח מנחה ואם בני האדם ארורים הם לפני
יהוה כי גרשוני היום מהסתפח בנחלת יהוה
לאמר לך עבד אלהים אחרים׃ וכען ישמע
כען רבוני מלכא ית פתגמי עבדיה אם מן קדם
יי אתגריתא בי יתקבל קורבנך ברעוא ואם מן
בני אנשא ליטין אנון קדם יי ארי תרכוני יומא
דין מלמדר באחסנת עמא דיי למימר איזיל
דור בני עממיא פלחי טעותא׃ ועתה אל יפל
דמי ארצה מנגד פני יהוה כי יצא מלך ישראל
לבקש את פרעש אחד כאשר ירדף הקרא
בהרים׃ וכען לא יתאשד דמי לארעא מן קדם
מימרא דיי ארי נפק מלכא דישראל למבעי
ית חד כמא דמתרדיף קוראה בטוריא׃
ויאמר שאול חטאתי שוב בני דוד כי לא ארע
לך עוד תחת אשר יקרה נפשי בעיניך היום
הזה הנה הסכלתי ואשגה הרבה מאד׃ ואמר
שאול חבית תוב ברי דויד ארי לא אבאיש
לך עוד חלף דיקרת נפשי בעינך יומא הדין
הא אסתכלית ואטפשית סגי לחדא׃ ויען דוד

ויאמר הנה החנית המלך ויעבר אחד מהנערים
ויקחה׃ ואתיב דויד ואמר הא מורניתא דמלכא
ויעבר חד מעולימיא ויסבה׃ ויהוה ישיב לאיש
את צדקתו ואת אמנתו אשר נתנך יהוה היום
ביד ולא אביתי לשלח ידי במשיח יהוה׃ ויי
יתיב לגבר ית זכותיה וית קשטיה דמסרך יי
יומא דין בידי ולא אביתי לאושטא ידי במשיחא
דיי׃ והנה כאשר גדלה נפשך היום הזה בעיני
כן תגדל נפשי בעיני יהוה ויצלני מכל צרה׃ והא
כמא דיקרת נפשך יומא הדין בעיני כין תיקר
נפשי קדם יי וישיזבנני מכל עקא׃ ויאמר שאול
אל דוד ברוך אתה בני דוד גם עשה תעשה וגם
יכל תוכל וילך דוד לדרכו ושאול שב למקומו׃
ואמר שאול לדויד בריך את ברי דויד אף ממלך
תמלוך ואף אצלחא תצלח ואזל דויד לאורחיה
ושאול תב לאתריה׃ ויאמר דוד
אל לבו עתה אספה יום אחד ביד שאול אין לי
טוב כי המלט אמלט אל ארץ פלשתים ונואש
ממני שאול לבקשני עוד בכל גבול ישראל
ונמלטתי מידו׃ ואמר דויד בליביה כען דלמא
אתמסר יומא חד בידא דשאול לית לי מדעם
דטב ארי אשתיזבא אשתיזב לארע פלשתאי
ויתנח מני שאול למבעיני עוד בכל תחום ארעא
דישראל ואשתיזב מן ידיה׃ ויקם דוד ויעבר
הוא ושש מאות איש אשר עמו אל אכיש
בן מעוך מלך גת׃ וקם דויד ועבר הוא ושית

מלין מלין יתיר ה׳ ברישׁ תיבות וסימנ׳ החנית ההמון המלח הספר הספרים תענא הסתבות הכבכים ויקחה ג וסימנ׳ לא בשמים ושלאחריו הנה החנית

מאה גברא דעמיה לות אכיש בר מעוך מלכא
דגת׃ וישב דוד עם אכיש בגת הוא ואנשיו איש ג
וביתו דוד ושתי נשיו אחינעם היזרעאלית ל
ואביגיל אשת נבל הכרמלית׃ ויתיב דויד עם בטע
אכיש בגת הוא וגברוהי גבר ואנש ביתיה דויד
ותרתין נשוהי אחינועם דמיזרעאל ואביגיל
אתת נבל דמכרמלא׃ ויגד לשאול כי ברח דוד מל
גת ולא יוסף עוד לבקשו׃ ואתחוה לשאול ארי ה יסף ק
ערק דויד לגת ולא אוסיף עוד למבעיה׃
ויאמר דוד אל אכיש אם נא מצאתי ל
חן בעיניך יתנו לי מקום באחת ערי השדה ואשבה
שם ולמה ישב עבדך בעיר הממלכה עמך׃ ואמר
דויד לאכיש אם כען אשכחית רחמין בעינך ו
יתנון לי אתר בחדא מקרוי חקלא ואתיב תמן
ולמא יתיב עבדך בקרית מלכותא עמך׃ ויתן לו
אכיש ביום ההוא את צקלג לכן היתה צקלג
למלכי יהודה עד היום הזה׃ ויהב ליה אכיש ביומא
ההוא ית ציקלג בכין הות ציקלג למלכיא דבית
יהודה עד יומא הדין׃ ויהי מספר
הימים אשר ישב דוד בשדה פלשתים ימים טו
וארבעה חדשים׃ והוה מנין יומיא דיתיב דויד
בקרוי פלשתאי יומין וארבעה ירחין׃ ויעל דוד
ואנשיו ויפשטו אל הגשורי והגרזי והעמלקי והגזרי ק
כי הנה ישבות הארץ אשר מעולם בואך שורה ל
ועד ארץ מצרים׃ וסליק דויד וגברוהי ואתנגדו ל
על גשוראי וגזראי ועמלקאי ארי אנון יתבת

ארעא דמעלמא מעלנא דחגרא ועד ארעא
דמצרים׃ והכה דוד את הארץ ולא יחיה איש
ואשה ולקח צאן ובקר וחמרים וגמלים ובגדים
וישב ויבא אל אכיש׃ ומחי דויד ית יתבי ארעא
ולא מקיים גבר ואתא ושבי ען ותורין וחמרין
וגמלין ולבושין ותאיב ואתי לות אכיש׃ ויאמר
אכיש אל פשטתם היום ויאמר דוד על נגב
יהודה ועל נגב הירחמאלי ואל נגב הקיני׃ ואמר
אכיש לאן אתנגידתון יומא דין ואמר דויד
על דרום יהודה ועל דרום ירחמילאה ולדרום
שלמאה׃ ואיש ואשה לא יחיה דוד להביא גת
לאמר פן יגדו עלינו לאמר כה עשה דוד וכה
משפטו כל הימים אשר ישב בשדה פלשתים
וגבר ואתא לא מקיים דויד לאיתאה לגת למימר
דלמא יחוון עלנא למימר כדין עבד דויד וכדין
הלכתיה כל יומיא דיתיב בקרוי פלשתאי׃ ויאמן ב העם
אכיש בדוד לאמר הבאש הבאיש בעמו בישראל ב ומל
והיה לי לעבד עולם׃ והימין אכיש בדויד למימר ב ורמה
אתגראה אתגרי בעמיה בישראל ויהי לי עבד
פלח לעלם׃ ויהי בימים ההם
ויקבצו פלשתים את מחניהם לצבא להלחם
בישראל ויאמר אכיש אל דוד ידע תדע כי אתי
תצא במחנה אתה ואנשיך׃ והוה ביומיא האנון
וכנשו פלשתאי ית משריתהון לחילא לאגחא
קרבא בישראל ואמר אכיש לדויד מדע תדע
ארי עמי תפוק במשריתא את וגברך׃ ויאמר

ויאמן ב׳ וסימנה׳ ויאמן העם ויאמן אכיש בדוד לאמר
הבאיש ב׳ וסימנה׳ ולא הבאיש ורמה לא היתה הבאש הבאיש בעמו

דוד אל אכיש לכן אתה תדע את אשר יעשה
עבדך ויאמר אכיש אל דוד לכן שמר לראשי
אשימך כל הימים׃ ואמר דויד לאכיש בכין
את תדע ית די יעביד עבדך ואמר אכיש לדויד
בכין נטורא דרישי אשוינך כל יומיא׃

ושמואל מת ויספדו לו
כל ישראל ויקברהו ברמה ובעירו ושאול
הסיר האבות ואת הידענים מהארץ׃ ושמואל
מית וספדו עלוהי כל ישראל וקברוהי ברמתא
וספדו עלוהי אנש בקרתיה ושאול פלי בדין
וזכורו מארעא׃ ויקבצו פלשתים ויבאו ויחנו
בשונם ויקבץ שאול את כל ישראל ויחנו בגלבע׃
ואתכנישו פלשתאי ואתו ושרו בשונם וכנש
שאול ית כל ישראל ושרו בגלבע׃ וירא שאול
את מחנה פלשתים ויירא ויחרד לבו מאד׃ וחזא
שאול ית משרית פלשתאי ודחיל וזע לביה
לחדא׃ וישאל שאול ביהוה ולא ענהו יהוה גם
בחלמות גם באורים גם בנביאם׃ ושאיל שאול
במימרא דיי ולא קביל צלותיה יי אף בחלמא
אף באוריא אף בספריא׃ ויאמר שאול לעבדיו
בקשו לי אשת בעלת אוב ואלכה אליה ואדרשה
בה ויאמרו עבדיו אליו הנה אשת בעלת אוב
בעין דור׃ ואמר שאול לעבדוהי בעו לי איתתא
דידעא לאסקא בדין ואהך לותה ואשאל בה
ואמרו עבדוהי ליה הא איתתא דידעא לאסקא
בדין בעין דור׃ ויתחפש שאול וילבש בגדים

אחרים וילך הוא ושני אנשים עמו ויבאו אל האשה
לילה ויאמר קסומי נא לי באוב והעלי לי את אשר
אמר אליך׃ ואשתני שאול ולביש לבושין אחרנין
ואזל הוא ותרין גברין עמיה ואתו לות איתתא
בליליא ואמר קסומי כען לי בבדין ואסיקי לי ית
דאימר לך׃ ותאמר האשה אליו הנה אתה ידעת
את אשר עשה שאול אשר הכרית את האבות
ואת הידעני מן הארץ ולמה אתה מתנקש בנפשי
להמיתני׃ ואמרת איתתא ליה הא את ידעת ית
דעבד שאול דשיצי ית בדין וית זכורו מן ארעא
ולמא את מתגרי בנפשי למקטלי׃ וישבע לה
שאול ביהוה לאמר חי יהוה אם יקרך עון בדבר
הזה׃ וקיים לה שאול במימרא דיי למימר קיים
הוא יי אם יערענך חובא בפתגמא הדין׃ ותאמר
האשה את מי אעלה לך ויאמר את שמואל העלי
לי׃ ואמרת איתתא ית מן אסיק לך ואמר ית שמואל
אסיקי לי׃ ותרא האשה את שמואל ותזעק בקול
גדול ותאמר האשה אל שאול לאמר למה רמיתני
ואתה שאול׃ וחזת איתתא ית שמואל וצוחת בקל
רבא ואמרת איתתא לשאול למימר למא שקרת
בי ואת שאול׃ ויאמר לה המלך אל תיראי כי
מה ראית ותאמר האשה אל שאול אלהים ראיתי
עלים מן הארץ׃ ואמר לה מלכא לא תדחלין
ארי מא חזית ואמרת איתתא לשאול מלאכא
דיי חזית דסליק מן ארעא׃ ויאמר לה מה
תארו ותאמר איש זקן עלה והוא עטה מעיל

וידע שאול כי שמואל הוא ויקד אפים ארצה
וישתחו׃ ואמר ליה מא חזויה ואמרת גברא
סבא סליק והוא עטיף מעילא וידע שאול ארי
שמואל הוא וכרע על אפוהי על ארעא וסגיד׃
ויאמר שמואל אל שאול
למה הרגזתני להעלות אתי ויאמר שאול
צר לי מאד ופלשתים נלחמים בי והאלהים סר
מעלי ולא ענני עוד גם ביד הנביאים גם בחלמות
ואקראה לך להודיעני מה אעשה׃ ואמר שמואל
לשאול למא אזעתני לאסקא יתי ואמר שאול
עקת לי לחדא ופלשתאי מגיחין קרבא בי ומימרא
דיי רחיק יתי ולא קביל צלותי עוד אף ביד
ספריא אף בחלמיא וקריתלך להודעותני מא
אעביד׃ ויאמר שמואל
ולמה תשאלני ויהוה סר מעליך ויהי ערך׃ ואמר
שמואל ולמא את שאיל יתי ומימרא דיי
רחיק יתך והוה בסעדיה דגברא דאת בעיל
דבביה׃ ויעש יהוה לו כאשר דבר בידי ויקרע
יהוה את הממלכה מידך ויתנה לרעך לדוד׃ ועבד
יי ליה כמא דמליל עמי ואעדי יי ית מלכותא
מנך ויהבה לחברך לדויד׃ כאשר לא שמעת
בקול יהוה ולא עשית חרון אפו בעמלק על
כן הדבר הזה עשה לך יהוה היום הזה׃ כמא
דלא קבילתא למימרא דיי ולא עבדתא תקוף
רגזיה בדבית עמלק על כין פתגמא הדין עבד
לך יי יומא הדין׃ ויתן יהוה גם את ישראל עמך

ביד פלשתים ומחר אתה ובניך עמי גם את מחנה
ישראל יתן יהוה ביד פלשתים׃ וימסר יי אף ית
ישראל עמך בידא דפלשתאי ומחר את ובנך
עמי ואף ית משריתא דישראל ימסר יי בידא
דפלשתאי׃ וימהר שאול ויפל מלא קומתו
ארצה וירא מאד מדברי שמואל גם כח לא היה
בו כי לא אכל לחם כל היום וכל הלילה׃ ואוחי
שאול ונפל מלי קומתיה לארעא ודחיל לחדא
מפתגמי שמואל אף חילא לא הוה ביה ארי לא
אכל לחמא כל יומא וכל ליליא׃ ותבוא האשה אל
שאול ותרא כי נבהל מאד ותאמר אליו הנה
שמעה שפחתך בקולך ואשים נפשי בכפי
ואשמע את דבריך אשר דברת אלי׃ ואתת איתתא
לות שאול וחזת ארי אתבהיל לחדא ואמרת
ליה הא קבילת אמתך מנך ומסרית נפשי בעי
גב ראותקטלא ושמעית ית פתגמך דמלילתא
עמי׃ ועתה שמע נא גם אתה בקול שפחתך
ואשמה לפניך פת לחם ואכול ויהי בך כח כי
תלך בדרך׃ וכען קביל כען אף את למימר אמתך
ואשוי קדמך פתא דלחמא ואכול ויהי בך חיל
ארי תיזיל באורחא׃ וימאן ויאמר לא אכל
ויפרצו בו עבדיו וגם האשה וישמע לקלם
ויקם מהארץ וישב אל המטה׃ וסריב ואמר
לא איכול ואתקיפו ביה עבדוהי ואף איתתא
וקביל למימרהון וקם מארעא ויתיב על ערסא׃
ולאשה עגל מרבק בבית ותמהר ותזבחהו

חצי הספר

ואלהים ה' וסימנ' פקד פקד סר מעלי לבהלני זולתי מלכי מק...

לקלם ג' חס וסימנ' נסו לקלם וימאן ויאמר ואתה תמנה לך...

ותקח

89

ותקח קמח ותלש ותפהו מצות: ולאתתא עיגל
פטים בביתא ואוחיאת ונכסתיה ונסיבת קמחא
כה ולשתא ואפתיה פטירין: ותגש לפני שאול ולפני
עבדיו ויאכלו ויקמו וילכו בלילה ההוא: וקריבת
קדם שאול וקדם עבדוהי ואכלו וקמו ואזלו
בליליא ההוא: ויקבצו
פלשתים את כל מחניהם אפקה וישראל חנים
בעין אשר ביזרעאל: וכנשו פלשתאי ית כל
משריתהון לאפק וישראל שרן בעין דביזרעאל
ב וסרני פלשתים עברים למאות ולאלפים ודוד
ואנשיו עברים באחרנה עם אכיש: וטורני
פלשתאי עברין למאון ולאלפין ודויד וגברוהי
ג עברין בבתריתא עם אכיש: ויאמרו שרי
פלשתים מה העברים האלה ויאמר אכיש
אל שרי פלשתים הלוא זה דוד עבד שאול
מלך ישראל אשר היה אתי זה ימים או זה
שנים ולא מצאתי בו מאומה מיום נפלו עד
היום הזה: ואמרו רברבי פלשתאי הלא מא
יהודאי האלין ואמר אכיש לרברבי פלשתאי
הלא דין דויד עבדא דשאול מלכא דישראל
דהוה עמי דנן יומין או דנן שנין ולא אשכחית
ביה מדעם ביש מיומא דאתפרש לותי עד יומא
ד הדין: ויקצפו עליו שרי פלשתים ויאמרו לו
שרי פלשתים השב את האיש וישב אל מקומו
אשר הפקדתו שם ולא ירד עמנו במלחמה ולא
יהיה לנו לשטן במלחמה ובמה יתרצה זה

אל אדניו הלוא בראשי האנשים ההם: ורגזו עלוהי
רברבי פלשתאי ואמרו ליה רברבי פלשתאי אתיב
ית גברא ויתוב לאתריה דמניתהי תמן ולא ייחות
עמנא בקרבא ולא יהי לנא לסטן בקרבא ובמא
יתרעי דין לות רבונהה הלא ברישי גבריא האנון
ה הלוא זה דוד אשר יענו לו במחלות לאמר הכה
שאול באלפו ודוד ברבבתו: הלא דין דויד
דמשמעין ליה בחנגא למימר קטל שאול
ו באלפין ודויד ברבון: ויקרא
אכיש אל דוד ויאמר אליו חי יהוה כי ישר
אתה וטוב בעיני צאתך ובאך אתי במחנה כי
לא מצאתי בך רעה מיום באך אלי עד היום
הזה ובעיני הסרנים לא טוב אתה: וקרא אכיש
לדויד ואמר ליה קיים הוא יי ארי כשר את ותקין
בעיני מפקך ומעלך עמי במשריתא ארי לא
אשכחית בך מדעם ביש מיומא דאתית
לותי עד יומא הדין ובעיני טורניא לא תקין
ז את: ועתה שוב ולך בשלום ולא תעשה רע בעיני
סרני פלשתים: וכען תוב ואיזיל בשלם ולא
תעביד ביש בעיני טורני פלשתאי:
ח ויאמר דוד אל אכיש כי מה
עשיתי ומה מצאת בעבדך מיום אשר הייתי
לפניך עד היום הזה כי לא אבוא ונלחמתי באיבי
אדני המלך: ואמר דויד לאכיש ארי מא עבדית
ומא אשכחתא בעבדך מיומא דהויתי משמש
קדמך עד יומא הדין ארי לא איהך ואגיח קרבא

ולא מצאתי ה׳ וסימנ׳ לה בתולים ולא מצאתי בו מאומה ולמנחמים בקשה קדמא׳ דפסוק ובקש מהם ... ותלש ב׳ וסימ׳ ותפהו ותלבב

בסנאי דרבוני מלכא: ויען אכיש ויאמר אל דוד
ידעתי כי טוב אתה בעיני כמלאך אלהים אך
שרי פלשתים אמרו לא יעלה עמנו במלחמה:
ואתיב אכיש ואמר לדויד ידענא ארי תקין
את בעיני כמלאכא דיי ברם רברבי פלשתאי
אמרו לא יסק עמנא בקרבא: ועתה השכם
בבקר ועבדי אדניך אשר באו אתך והשכמתם
בבקר ואור לכם ולכו: וכען אקדים בצפרא
ועבדי רבונך דאתו עמך ותקדמון בצפרא
ויהר לכון ותיזלון: וישכם דוד הוא ואנשיו
ללכת בבקר לשוב אל ארץ פלשתים ופלשתים
עלו יזרעאל: ואקדים דויד הוא וגברוהי למיזל
בצפרא למתב לארע פלשתאי ופלשתאי סליקו
ליזרעאל: ויהי בבא
דוד ואנשיו צקלג ביום השלישי ועמלקי
פשטו אל נגב ואל צקלג ויכו את צקלג וישרפו
אתה באש: והוה כד אתא דויד וגברוהי לצקלג
ביומא תליתאה ועמלקאי אתנגידו על דרום
ועל ציקלג ומחו ית ציקלג ואוקידו יתה
בנורא: וישבו את הנשים אשר בה מקטן
ועד גדול לא המיתו איש וינהגו וילכו לדרכם:
ושבו ית נשיא דבה מזעירא ועד רבא ולא
קטלו אנש ודברו ואזלו לאורחהון: ויבא דוד
ואנשיו אל העיר והנה שרופה באש ונשיהם
ובניהם ובנתיהם נשבו: ואתא דויד וגברוהי
לקרתא והא קליא בנורא ונשיהון ובניהון

ובנתהון אשתביאו: וישא דוד והעם אשר אתו
את קולם ויבכו עד אשר אין בהם כח לבכות:
וארים דויד ועמא דעמיה ית קלהון ובכו עד
דלית בהון חילא למבכי: ושתי נשי דוד נשבו
אחינעם היזרעלית ואביגיל אשת נבל הכרמלי:
ותרתין נשי דויד אשתביאה אחינעם דמיזרעאל
ואביגיל איתת נבל דמכרמלא: ותצר לדוד מאד
כי אמרו העם לסקלו כי מרה נפש כל העם איש
על בנו ועל בנתיו ויתחזק דוד ביהוה אלהיו:
ועקת לדויד לחדא ארי אמרו עמא למרגמיה
ארי מרת נפשא דכל עמא גבר על בנוהי ועל
בנתיה ואתקף דויד במימרא דיי אלהיה:
ויאמר דוד אל אביתר הכהן
בן אחימלך הגישה נא לי האפד [illegible]
את האפוד אל דוד: ואמר דויד לאביתר כהנא
בר אחימלך קריב כען לי אפודא וקריב אביתר
ית אפודא לות דויד: וישאל דוד ביהוה לאמר
ארדף אחרי הגדוד הזה האשגנו ויאמר לו רדף
כי השג תשיג והצל תציל: ושאיל דויד במימרא
דיי למימר ארדוף בתר משריתא הדא האדביקנה
ואמר ליה רדוף ארי אדבקא תדביק ושיזבא
תשיזיב: וילך דוד הוא ושש מאות איש אשר
אתו ויבאו עד נחל הבשור והנותרים עמדו:
ואזל דויד הוא ושית מאה גברא דעמיה ואתו
עד נחלא דבסור ומקצתהון אשתארו: וירדף דוד
הוא וארבע מאות איש ויעמדו מאתים איש

ג̇ אשר פגרו מעבר את נחל הבשור׃ ורדף דויד
הוא וארבע מאה גברא ואשתארו מאתן גברא
דאתמנעו מלמעבר ית נחלא דבסור׃ וימצאו
איש מצרי בשדה ויקחו אתו אל דוד ויתנו לו
לחם ויאכל וישקהו מים׃ ואשכחו גברא מצראה
בחקלא ואיתיאו יתיה לות דויד ויהבו ליה לחמא
ואכל ואשקיוהי מיא׃ ויתנו לו פלח דבלה ושני
צמקים ויאכל ותשב רוחו אליו כי לא אכל לחם
ולא שתה מים שלשה ימים ושלשה לילות׃
ויהבו ליה פילוס דבילתא ותרין אתכלין דענבין
יבישין ואכל ותבת רוחיה ליה ארי לא אכל
לחמא ולא שתי מיא תלתא יממין ותלתא
לילון׃ ויאמר לו דוד
ז̇ למי אתה ואי מזה אתה ויאמר נער מצרי אנכי
בטעמ׳ עבד לאיש עמלקי ויעזבני אדני כי חליתי היום
בנון שלשה׃ ואמר ליה דויד דמן את ואי מדין את
ואמר עולימא מצראה אנא עבדא לגברא
עמלקאה ושבקני רבוני ארי אתמרעית יומא
דין תלתא יומין׃ אנחנו פשטנו נגב הכרתי ועל
ריש׳ אשר ליהודה ועל נגב כלב ואת צקלג שרפנו
פ״ס באש׃ אנחנא אתנגידנא על דרום כרית ועל
דליהודה ועל דרום כלב וית ציקלג אוקידנא
בנורא׃ ויאמר אליו דוד התורדני אל הגדוד
הזה ויאמר השבעה לי באלהים אם תמיתני
וחס ואם תסגרני ביד אדני ואורדך אל הגדוד הזה׃
ואמר ליה דויד התחתנני למשריתא הדא ואמר

קיים לי במימרא דיי דלא תקטלנני ולא תמסרנני
בידא דרבוני ואחתנך למשריתא הדא׃ וירדהו
ו והנה נטשים על פני כל הארץ אכלים ושתים
וחגגים בכל השלל הגדול אשר לקחו מארץ
פלשתים ומארץ יהודה׃ ואחתיה והא רטישין
על אפי ארעא אכלין ושתן וחגגין בכל עדאה
סגיאה דשבו מארע פלשתאי ומארע דבית
יהודה׃ ויכם דוד מהנשף ועד הערב למחרתם
ולא נמלט מהם איש כי אם ארבע מאות איש
נער אשר רכבו על הגמלים וינסו׃ ומחנון דויד
מקבלא ועד רמשא דיומא דבתרוהי ולא
אשתיזב מנהון אנש אלהין ארבע מאה גבר
עולים דרכיבו על ינקיא ואפכו׃ ויצל דוד את כל
ו אשר לקחו עמלק ואת שתי נשיו הציל דוד׃
וכל ושיזיב דויד ית כל דשבו עמלקאי וית תרתין
מליות נשוהי שיזיב דויד׃ ולא נעדר להם מן הקטן
כות ועד הגדול ועד בנים ובנות ומשלל ועד כל אשר
לקחו להם הכל השיב דוד׃ ולא שגא להון מן
זעירא ועד רבא ועד בנין ובנן ומביזתא ועד
כל דנסיבו להון כולא אתיב דויד׃ ויקח דוד את
כל הצאן והבקר נהגו לפני המקנה ההוא ויאמרו
זה שלל דוד׃ ושבא דויד ית כל ענא ותורי דברו
קדם גיתיא האנון ואמרו דין עדאה דדויד׃ ויבא
ב̇ דוד אל מאתים האנשים אשר פגרו מלכת
ובענ׳ אחרי דוד וישבם בנחל הבשור ויצאו לקראת
דוד ולקראת העם אשר אתו ויגש דוד את העם

ושומ׳ ו וסימנ׳ וירדהו כי ירד יהודה וישרל ויהין שם עם דוד ויהי הדם עד זה מדבר ואת שתי ו וסימנ׳ בנותיך שבחותנו קצות וחב גשין הארצות

וישאל להם לשלום: ונפקו לקדמות דויד ולקדמות
עמא דעמיה ושאיל דויד ית עמא ושאיל להון
לשלם: ויען כל איש רע
ובליעל מהאנשים אשר הלכו עם דוד ויאמרו
יען אשר לא הלכו עמי לא נתן להם מהשלל
אשר הצלנו כי אם איש את אשתו ואת בניו
וינהגו וילכו: ואתיב כל גבר בישו ורשיע
מגבריא דאזלו עם דויד ואמרו חלף דלא אזלו
עמי לא נתין להון מעדאה דשיזיבנא אלהין
גבר ית אתתיה וית בנוהי וידברון ויזלון:
ויאמר דוד לא תעשו כן
אחי את אשר נתן יהוה לנו וישמר אתנו ויתן
את הגדוד הבא עלינו בידנו: ואמר דויד לא
תעבדון כין אחי ית דיהב לנא יי ונטר יתנא
ומסר ית משריתא דאתת עלנא בידנא: ומי ישמע
לכם לדבר הזה כי כחלק הירד במלחמה וכחלק
היושב על הכלים יחדו יחלקו: ומן ישמע לכון
לפתגמא הדין ארי כחולק דנחת בקרבא וכחולק
דאשתאר למטר מנא כחדא יפלגון:
ויהי מהיום ההוא ומעלה וישמה
לחק ולמשפט לישראל עד היום הזה: והוה
מיומא ההוא ולעילא ושויה לגזירת דין
לישראל עד יומא הדין: ויבא
דוד אל צקלג וישלח מהשלל לזקני יהודה
לרעהו לאמר הנה לכם ברכה משלל איבי
יהוה: ואתא דויד לציקלג ושדר מבזתא לסבי

בית יהודה לרחמוהי למימר הא לכון מתנא
מבזת סנאי עמא דיי: לאשר בבית אל
ולאשר ברמות נגב ולאשר ביתר: ולדבית
אל ולדברמות נגבא ולדביתר: ולאשר בערער
ולאשר בשפמות ולאשר באשתמע: ולדבערער
ולדבספמות ולדבאשתמוע: ולאשר ברכל
ולאשר בערי הירחמאלי ולאשר בערי
הקיני: ולדברכל ולדבקרוי ירחמיאלאה ולדבקרוי
שלמאה: ולאשר בחרמה ולאשר
בבור עשן ולאשר בעתך: ולדבחרמה
ולדבבור עשן ולדבעתך: ולאשר בחברון
ולכל המקמות אשר התהלך שם דוד הוא
ואנשיו: ולדבחברון ולכל אתריא דהליך תמן
דויד הוא וגברוהי: ופלשתים
נלחמים בישראל וינסו אנשי ישראל מפני
פלשתים ויפלו חללים בהר הגלבע: ופלשתאי
מגיחין קרבא בישראל ואפכו אנשי ישראל
מן קדם פלשתאי ונפלו קטילין בטורא דגלבע:
וידבקו פלשתים את שאול ואת בניו ויכו פלשתים
את יהונתן ואת אבינדב ואת מלכישוע בני
שאול: ואדביקו פלשתאי ית שאול וית בנוהי
וקטלו פלשתאי ית יהונתן וית אבינדב וית
מלכישוע בני שאול: ותכבד המלחמה אל
שאול וימצאהו המורים אנשים בקשת ויחל
מאד מהמורים: ותקיפו עבדי קרבא על שאול
ואשכחוהי קשתיא גברין דאמנין מגד בקשתא

וישמה ב׳ חד מל׳ וחד חס׳ וסימנ׳ הל עולם מל׳ לחק ולמשפט חס׳

ובליעל ב׳ וסימנ׳ כל איש רע ובליעל בקוץ מנד כלהם

ודחיל לחדא מקשתיא ויאמר שאול לנשא
כליו שלף חרבך ודקרני בה פן יבואו הערלים
האלה ודקרני והתעללו בי ולא אבה נשא כליו
כי ירא מאד ויקח שאול את החרב ויפל עליה
ואמר שאול לנטיל זיניה שלוף חרבך וקטולני
בה דלמא ייתון ערליא האלין ויקטלון ויתלעבון
בי ולא אבא נטיל זיניה ארי דחיל
לחדא ונסיב שאול ית חרבא ונפל עלה וירא
נשא כליו כי מת שאול ויפל גם הוא על חרבו
וימת עמו וחזא נטיל זיניה ארי מית שאול
ונפל אף הוא על חרביה ומית עמיה וימת
שאול ושלשת בניו ונשא כליו גם כל אנשיו
ביום ההוא יחדו ומית שאול ותלתא בנוהי
ונטיל זיניה אף כל גברוהי ביומא ההוא כחדא
ויראו אנשי ישראל אשר בעבר העמק ואשר
בעבר הירדן כי נסו אנשי ישראל וכי מתו
שאול ובניו ויעזבו את הערים וינסו ויבאו
פלשתים וישבו בהן וחזו אנשי ישראל
דבעברא דמישרא ודבעברא דירדנא ארי
אפכו אנשי ישראל וארי מית שאול ובנוהי
ושבקו ית קרויא ואפכו ואתו פלשתאי ויתבו
בהון ויהי ממחרת ויבאו
פלשתים לפשט את החללים וימצאו את שאול
ואת שלשת בניו נפלים בהר הגלבע והוה
ביומא דבתרוהי ואתו פלשתאי לחלצא
קטיליא ואשכחו ית שאול וית תלתא בנוהי

קטילין רמן בטורא דגלבע ויכרתו את ראשו
ויפשטו את כליו וישלחו בארץ פלשתים סביב
לבשר בית עצביהם ואת העם ופסקו ית רישיה
ואחליצו ית זיניה ושלחו בארע פלשתאי סחור
סחור לבסרא בית טעותהון וית עמא וישימו
את כליו בית עשתרות ואת גויתו תקעו בחומת
בית שן ושויאו ית זיניה בית עשתרתא וית
גופיה צלבו בשורא דבית שן וישמעו אליו
ישבי יביש גלעד את אשר עשו פלשתים
לשאול ושמעו עלוהי יתבי יביש גלעד ית
דעבדו פלשתאי לשאול ויקומו כל איש חיל
וילכו כל הלילה ויקחו את גוית שאול ואת גוית
בניו מחומת בית שן ויבאו יבשה וישרפו אתם
שם וקמו כל גבר גבר ואזלו כל ליליא ונסיבו
ית גופא דשאול וית גופי בנוהי משורא דבית
שן ואתו ליביש וקלו עליהון כמא דקלן על
מלכיא תמן ויקחו את עצמתיהם ויקברו תחת
האשל ביבשה ויצמו שבעת ימים ונסיבו ית
גרמיהון וקברו תחות אשלא ביביש וצמו שבעא
יומין ויהי אחרי מות שאול
ודוד שב מהכות את העמלק וישב דוד בצקלג
ימים שנים והוה בתר דמית שאול ודויד תב
מלממחי ית דבית עמלק ויתיב דויד בציקלג
יומין תרין ויהי ביום השלישי והנה איש בא
מן המחנה מעם שאול ובגדיו קרעים ואדמה
על ראשו ויהי בבאו אל דוד ויפל ארצה וישתחו

והוה ביומא תליתאה והא גברא אתא מן משריתא
מלות שאול ולבושוהי מבזעין ועפרא רמי
ברישיה והוה במיתוהי לות דויד ונפל על ארעא
וסגיד: ויאמר לו דוד אי מזה תבוא ויאמר אליו
ממחנה ישראל נמלטתי: ואמר ליה דויד אי
מדין את אתי ואמר ליה ממשריתא דישראל
אשתיזבית: ויאמר אליו דוד מה היה הדבר הג
הגד נא לי ויאמר אשר נס העם מן המלחמה
וגם הרבה נפל מן העם וימתו וגם שאול ויהונתן
בנו מתו: ואמר ליה דויד מא הוה פתגמא חוי
כען לי ואמר דאפך עמא מן קרבא ואף סגי נפל
מן עמא ואתקטלו ואף שאול ויהונתן בריה מיתו:
ויאמר דוד אל הנער המגיד לו איך ידעת כי מת
שאול ויהונתן בנו: ואמר דויד לעולימא דמחוי
ליה איכדין ידעת ארי מית שאול ויהונתן בריה:
ויאמר הנער המגיד לו נקרא נקריתי בהר הגלבע
והנה שאול נשען על חניתו והנה הרכב ובעלי
הפרשים הדבקהו: ואמר עולימא דמחוי ליה
אתערעא אתערעית בטורא דגלבוע והא
שאול סמיך על מורניתיה והא רתכיא ומשרית
פרשיא דביקוהי: ויפן אחריו ויראני ויקרא
אלי ואמר הנני: ואתפני לאחורוהי וחזני וקרא
לי ואמרית הא אנא: ויאמר לי מי אתה ויאמר
אליו עמלקי אנכי: ואמר לי מן את ואמרית
ליה עמלקאה אנא: ויאמר אלי עמד נא עלי
ומתתני כי אחזני השבץ כי כל עוד נפשי בי:

ואמר לי קום כען עלי וקטולני ארי אחדתני רתיתא
ארי כל עוד נפשי בי: ואעמד עליו ואמתתהו כי
ידעתי כי לא יחיה אחרי נפלו ואקח הנזר אשר
על ראשו ואצעדה אשר על זרעו ואביאם אל
אדני הנה: וקמית עלוהי וקטלתיה ארי ידענא
ארי לא ייחי בתר דנפל ונסיבית כלילא דעל
רישיה וטוטפתא דעל דרעוהי ואיתיתנון לות
רבוני הלכא: ויחזק דוד בבגדו ויקרעם וגם
כל האנשים אשר אתו: ואתקיף דויד בלבושוהי
ובזענון ואף כל גבריא דעמיה: ויספדו ויבכו
ויצמו עד הערב על שאול ועל יהונתן בנו ועל
עם יהוה ועל בית ישראל כי נפלו בחרב: וספדו
ובכו וצמו עד רמשא על שאול ועל יהונתן
בריה ועל עמא דיי ועל בית ישראל ארי אתקטלו
בחרבא: ויאמר דוד אל הנער
המגיד לו אי מזה אתה ויאמר בן איש גר עמלקי
אנכי: ואמר דויד לעולימא דמחוי ליה אי מדין
את ואמר בר גבר גיור עמלקאה אנא: ויאמר
אליו דוד איך לא יראת לשלח ידך לשחת את
משיח יהוה: ואמר ליה דויד איכדין לא דחילתא
לאושטא ידך לחבלא ית משיחא דיי: ויקרא
דוד לאחד מהנערים ויאמר גש פגע בו ויכהו
וימת: וקרא דויד לחד מעולימיא ואמר קרב
שלוט ביה ומחהי וקטליה: ויאמר אליו דוד
דמך על ראשך כי פיך ענה בך לאמר אנכי
מתתי את משיח יהוה: ואמר ליה דויד חובת

נקריתי ב׳ וסימנ׳ בהר הגלבע לצוא אל המלך [illegible] לאחד ולאחד ל׳ וסימנ׳ מתת ויקרא דוד ואלישע הנביא תלקטו מתנה נעס ב׳ בן [illegible]

קטולך תהי ברישך ארי פומך אסהיד בך למימר
אנא קטלית ית משיחא דיי׃
ויקנן דוד את הקינה הזאת על
שאול ועל יהונתן בנו׃ ואלא דויד ית אליא הדא
על שאול ועל יהונתן בריה׃ ויאמר ללמד
בני יהודה קשת הנה כתובה על ספר הישר׃
ואמר לאלפא בני יהודה מגד בקשתא הא כתיבא
על ספר אוריתא׃ הצבי ישראל על במותיך
חלל איך נפלו גבורים׃ אתעתדתון ישראל על
בית תקפכון אתרמיתון קטילין איכדין אתקטלו
גבריא׃ אל תגידו בגת אל תבשרו בחוצת אשקלון
פן תשמחנה בנות פלשתים פן תעלזנה בנות
הערלים׃ לא תחוון בגת לא תבסרון בשוקי
אשקלון דלמא יחדין בנת פלשתאי דלמא
ירוצן בנת ערליא׃ הרי בגלבע אל טל ואל מטר
עליכם ושדי תרומת כי שם נגעל מגן גבורים
מגן שאול בלי משיח בשמן׃ טורי גלבוע לא
ייחות עליכון טלא ומטרא לא תהי בכון עללא
כמסת דיעברון מנה חלתא ארי תמן אתברו
תריסי גבריא תריסא דשאול דמשיח כד במשחא׃
מדם חללים מחלב גבורים קשת יהונתן לא נשוג
אחור וחרב שאול לא תשוב ריקם׃ מדם קטילין
מתרב גברין גיברי קשתא דיהונתן לא מסתחרן
לאחרא וחרבא דשאול לא תיבא ריקן׃ שאול
ויהונתן הנאהבים והנעימים בחייהם ובמותם
לא נפרדו מנשרים קלו מאריות גברו׃ שאול

ויהונתן דרחימין וחביבין בחייהון ובמותהון
לא אתפרשו מעמהון מנשריא קלילין מאריותא
גברין׃ בנות ישראל אל שאול בכינה המלבשכם
שני עם עדנים המעלה עדי זהב על לבושכן׃
בנת ישראל על שאול בכאה דהוה מלביש לכון
לבושי צבענין ומוביל לכון תפנוקין ומסיק
תקוני דהבא על לבושכין׃ איך נפלו גבורים
בתוך המלחמה יהונתן על במותיך חלל׃ איכדין
אתברו גבריא בגו קרבא יהונתן על בית תקפך
אתקטילתא׃ צר לי עליך אחי יהונתן נעמת
לי מאד נפלאתה אהבתך לי מאהבת נשים׃
עקת לי עלך אחי יהונתן חביבת לי לחדא מפרשא
רחמתך לי מרחמת תרתין נשין׃ איך נפלו
גבורים ויאבדו כלי מלחמה׃ איכדין אתברו גבריא
ואבדו מני קרבא׃ ויהי אחרי
כן וישאל דוד ביהוה לאמר האעלה באחת ערי
יהודה ויאמר יהוה אליו עלה ויאמר דוד אנה
אעלה ויאמר חברנה׃ והוה בתר כין ושאיל דויד
במימרא דיי למימר האסק בחדא מקרויא
דבית יהודה ואמר יי ליה סק ואמר דויד לאן
אסק ואמר לחברון׃ ויעל שם דוד וגם שתי נשיו
אחינעם היזרעלית ואביגיל אשת נבל הכרמלי׃
וסליק לתמן דויד ואף תרתין נשוהי אחינועם
דמיזרעאל ואביגיל אתת נבל דמכרמלא׃ ואנשיו
אשר עמו העלה דוד איש וביתו וישבו בערי
חברון׃ וגבריהי דעמיה אסיק דויד גבר ואנש

תרועות ג׳ וסימנ׳ כל טוריא דמלכא׳ ר׳ קלו ד׳ מלעיל וסימנ׳ כי קלו המים מעל מנשרים קלו ימי׳ קלו וימי קלו וחד הקלו המים

ביתיה ויתיבו בקרוי חברון ׃ ויבאו אנשי יהודה
וימשחו שם את דוד למלך על בית יהודה ויגדו
לדוד לאמר אנשי יביש גלעד אשר קברו
את שאול ׃ ואתו גוברי שבטא דיהודה ומשחו תמן
ית דויד למהוי מלכא על דבית יהודה וחויאו
לדויד למימר גוברי יביש גלעד דקברו ית שאול ׃
וישלח דוד מלאכים
אל אנשי יביש גלעד ויאמר אליהם ברכים
אתם ליהוה אשר עשיתם החסד הזה עם
אדניכם עם שאול ותקברו אתו ׃ ושלח דויד
אזגדין לות גוברי יביש גלעד ואמר להון
בריכין אתון קדם יי׳ דעבדתון חסדא הדין עם
רבונכון עם שאול וקברתון יתיה ׃ ועתה יעש
יהוה עמכם חסד ואמת וגם אנכי אעשה אתכם
הטובה הזאת אשר עשיתם הדבר הזה ׃ וכען
יעביד יי׳ עמכון טיבו וקשוט ואף אנא אעביד
עמכון טבתא הדא דעבדתון פתגמא הדין ׃
ועתה תחזקנה ידיכם והיו לבני חיל כי מת אדניכם
שאול וגם אתי משחו בית יהודה למלך עליהם ׃
וכען יתקפן ידיכון והוו לגברין גברין ארי מית
רבונכון שאול ואף יתי משחו דבית יהודה
למהוי מלכא עליהון ׃ ואבנר
בן נר שר צבא אשר לשאול לקח את איש
בשת בן שאול ויעברהו מחנים ׃ ואבנר בר
נר רב חילא דלשאול דבר ית איש בשת בר
שאול ואעבריה למחנים ׃ וימלכהו אל הגלעד

ואל האשורי ואל יזרעאל ועל אפרים ועל בנימן
ועל ישראל כלה ׃ ואמליכיה על דבית גלעד ועל
דבית אשר ועל דבית אפרים ועל דבית בנימין
ועל ישראל כלהון ׃ בן ארבעים
שנה איש בשת בן שאול במלכו על ישראל
ושתים שנים מלך אך בית יהודה היו אחרי דוד ׃
בר ארבעין שנין איש בושת בר שאול כד
מלך על ישראל ותרתין שנין מלך ברם דבית
יהודה הוו בתר דויד ׃ ויהי מספר הימים אשר
היה דוד מלך בחברון על בית יהודה שבע
שנים וששה חדשים ׃ והוה מנין יומיא דהוה
דויד מלכא בחברון על דבית יהודה שבע
שנין ושתא ירחין ׃ ויצא
אבנר בן נר ועבדי איש בשת בן שאול ממחנים
גבעונה ׃ ונפק אבנר בר נר ועבדי איש בושת בר
שאול ממחנים לגבעון ׃ ויואב בן צרויה ועבדי
דוד יצאו ויפגשום על ברכת גבעון יחדו וישבו
אלה על הברכה מזה ואלה על הברכה מזה ׃
ויואב בר צרויה ועבדי דויד נפקו וערעונון על
בריכתא דגבעון כחדא ושרו אלין על בריכתא
מכא ואלין על בריכתא מכא ׃ ויאמר אבנר אל
יואב יקומו נא הנערים וישחקו לפנינו ויאמר
יואב יקמו ׃ ואמר אבנר ליואב יקומון כען
עולימיא ויחיכון קדמנא ואמר יואב יקומון ׃
ויקמו ויעברו במספר שנים עשר לבנימן
ולאיש בשת בן שאול ושנים עשר מעבדי

כלה ג כת הי וסימנ׳ ... ומליכהו ... וכל ירמיה ויחזקאל ותרי עשר כות בר מן ...

דוד ׃ וקמו ועברו במנין תרי עסר מדבית
בנימין ומדאיש בשת בר שאול ותרי עסר
מעבדי דויד ׃ ויחזקו איש בראש רעהו וחרבו
בצד רעהו ויפלו יחדו ויקרא למקום ההוא
חלקת הצרים אשר בגבעון ׃ ואתקיפו גבר
בריש חבריה וחרביה בסטר חבריה ואתקטלו
כחדא וקרא לאתרא ההוא אחסנת קטיליא
דבגבעון ׃ ותהי המלחמה קשה עד מאד ביום
ההוא וינגף אבנר ואנשי ישראל לפני עבדי
דוד ׃ והוה קרבא תקיף עד לחדא ביומא ההוא
ואתבר אבנר ואנשי ישראל קדם עבדי דויד ׃
ויהיו שם שלשה בני צרויה יואב ואבישי
ועשהאל ועשהאל קל ברגליו כאחד הצבים
אשר בשדה ׃ והוו תמן תלתא בני צרויה יואב
ואבישי ועשהאל ועשהאל קליל ברגלוהי
כחד מן טביא דבחקלא ׃ וירדף עשהאל אחרי
אבנר ולא נטה ללכת על הימין ועל השמאול
מאחרי אבנר ׃ ורדף עשהאל בתר אבנר ולא
אתפני למיזל על ימינא ועל סמלא מבתר
אבנר ׃ ויפן אבנר אחריו ויאמר האתה זה
עשהאל ויאמר אנכי ׃ ואתפני אבנר לאחורוהי
ואמר האת דין עשהאל ואמר אנא ׃ ויאמר
לו אבנר נטה לך על ימינך או על שמאלך
ואחז לך אחד מהנערים וקח לך את חלצתו
ולא אבה עשהאל לסור מאחריו ׃ ואמר ליה
אבנר אתפני לך על ימינך או על סמלך ואחוד

שמאלך ב׳ חד חס וחד מל׳ וסימנ׳ — אבנר חס והכיתי מל׳

לך חד מעולימיא וסב לך ית זרזיה ולא אבא
עשהאל למזר מבתרוהי ׃ ויסף עוד אבנר לאמר
אל עשהאל סור לך מאחרי למה אככה ארצה
ואיך אשא פני אל יואב אחיך ׃ ואוסיף עוד אבנר
למימר לעשהאל זור לך מבתרי למא אקטלנך
וארמינך לארעא ואיכדין אזקוף אפי ואחמיה
ליואב אחוך ׃ וימאן לסור ויכהו אבנר באחרי
החנית אל החמש ותצא החנית מאחריו ויפל
שם וימת תחתו ויהי כל הבא אל המקום אשר
נפל שם עשהאל וימת ויעמדו ׃ ולא צבא למזר
ומחהי אבנר באחורי מורניתא בסטר ירכיה
ונפקת מורניתא מאחורוהי ונפל תמן ומית
באתריה והוי כל דאתי לאתרא דנפל תמן
עשהאל ומית וקימין ׃ וירדפו יואב ואבישי
אחרי אבנר והשמש באה והמה באו עד גבעת
אמה אשר על פני גיח דרך מדבר גבעון ׃ ורדפו
יואב ואבישי בתר אבנר ושמשא עלת ואנון
מטו עד גבעתא אמתא דעל אפי גיח אורח
מדברא דגבעון ׃ ויתקבצו בני בנימן אחרי
אבנר ויהיו לאגדה אחת ויעמדו על ראש גבעה
אחת ׃ ואתכנשו בני בנימין בתר אבנר והוו
לסיעא חדא וקמו על ריש רמתא חדא ׃ ויקרא
אבנר אל יואב ויאמר הלנצח תאכל חרב
הלוא ידעתה כי מרה תהיה באחרונה ועד
מתי לא תאמר לעם לשוב מאחרי אחיהם ׃
וקרא אבנר ליואב ואמר הלא פרש תקטול

תחתיו ד׳ כת׳ תח׳ וקר׳ תיו וסימנ׳ מלכת אבנר עשאל שחחו

חרבא הלא ידעת ארי מררא יהי בסופא ועד
אמתי לא תימר לעמא למתב מבתר אחיהון׃
ויאמר יואב חי האלהים כי לולא דברת כי אז
מהבקר נעלה העם איש מאחרי אחיו׃ ואמר
יואב קיים הוא יי ארי אלו לפון מלילתא ארי
כען מן צפרא אסתלק עמא גבר
מבתר אחוהי׃ ויתקע יואב בשופר ויעמדו
כל העם ולא ירדפו עוד אחרי ישראל ולא
יספו עוד להלחם׃ ותקע יואב בשופרא וקמו
כל עמא ולא רדפו עוד בתר ישראל ולא
אוסיפו עוד לאגחא׃ ואבנר ואנשיו הלכו בערבה
כל הלילה ההוא ויעברו את הירדן וילכו כל
הבתרון ויבאו מחנים׃ ואבנר וגברוהי הליכו
במישרא כל ליליא ההוא ועברו ית ירדנא
ואזלו כל בתרון ואתו למחנים׃ ויואב שב
מאחרי אבנר ויקבץ את כל העם ויפקדו
מעבדי דוד תשעה עשר איש ועשהאל׃
ויואב תב מבתר אבנר וכנש ית כל עמא ושגו
מעבדי דויד תשעת עסר גברא ועשהאל׃
ועבדי דוד הכו מבנימן ובאנשי אבנר שלש
מאות וששים איש מתו׃ ועבדי דויד קטלו
מדבית בנימין ובגברי אבנר תלת מאה ושתין
גברא מיתו׃ וישאו את עשהאל ויקברהו
בקבר אביו אשר בית לחם וילכו כל הלילה
יואב ואנשיו ויאר להם בחברון׃ ונטלו ית
עשהאל וקברוהי בקברא דאבוהי דבית

לחם ואזלו כל ליליא יואב וגברוהי ונהר להון
בחברון׃ ותהי המלחמה ארכה בין בית שאול
ובין בית דוד ודוד הלך וחזק ובית שאול
הלכים ודלים׃ והוה קרבא תקיף בין בית
שאול ובין בית דויד ובית דויד אזלין ותקפין
ובית שאול אזלין ומאכין׃
וילדו לדוד בנים בחברון ויהי
בכורו אמנון לאחינעם היזרעאלית׃ ואתיליד
לדויד בנין בחברון והוה בוכריה אמנון לאחינעם
דמיזרעאל׃ ומשנהו כלאב לאביגל אשת נבל
הכרמלי והשלשי אבשלום בן מעכה בת תלמי
מלך גשור׃ ותנינה כלאב דאביגיל אתת נבל
דמכרמלא ותליתאה אבשלום בר מעכה
בת תלמי מלכא דגשור׃ והרביעי אדניה בן
חגית והחמישי שפטיה בן אביטל׃ ורביעאה
אדניה בר חגית וחמישאה שפטיה בר אביטל׃
והששי יתרעם לעגלה אשת דוד אלה ילדו
לדוד בחברון׃ ושתיתאה יתרעם לעגלה אתת
דויד אלין אתילידו לדויד בחברון׃
ויהי בהיות המלחמה בין בית
שאול ובין בית דוד ואבנר היה מתחזק בבית
שאול׃ והוה כד הוה קרבא בין בית שאול ובין
בית דויד ואבנר הוה מתקף בבית שאול׃ ולשאול
פלגש ושמה רצפה בת איה ויאמר אל אבנר מדוע
באתה אל פילגש אבי׃ ולשאול לחינתא ושמה
רצפה בת איה ואמר לאבנר מדין עלת לות

מהבקר ג וסימנה כי אז מהבקר ועד הצהרים ועד עת מועד ׃ וחזק ב וסימנה ויהי קול השופר הולך וחזק ודוד הולך וחזק ובית שאול

להינתא דאבא: ויחר לאבנר מאד על דברי
איש בשת ויאמר הראש כלב אנכי אשר
ליהודה היום אעשה חסד עם בית שאול
אביך אל אחיו ואל מרעהו ולא המציתך ביד
דוד ותפקד עלי עון האשה היום: ותקיף
לאבנר לחדא על פתגמי איש בשת ואמר
הלא רישא אנא מכען הויתי גבר הדיוט
לשבטא דבית יהודה יומא דין אעביד טיבו
עם בית שאול אבוך עם אחוהי ועם רחמוהי
ולא מסרתך בידא דדויד ומכען את מסער
עלי חובא דאתתא יומא דין: כה יעשה אלהים
לאבנר וכה יסיף לו כי כאשר נשבע יהוה
לדוד כי כן אעשה לו: כדין יעביד יי לאבנר
וכדין יוסיף ליה ארי כמא דקיים יי לדויד
ארי כין אעביד ליה: להעביר הממלכה מבית
שאול ולהקים את כסא דוד על ישראל
ועל יהודה מדן ועד באר שבע: לאעברא
מלכותא מבית שאול ולאקמא ית כורסי
דויד על ישראל ועל יהודה מדן ועד באר
שבע: ולא יכל עוד להשיב את אבנר דבר
מיראתו אתו: ולא יכיל עוד לאתבא ית אבנר
פתגמא מדדחיל מניה:
וישלח אבנר מלאכים אל דוד
תחתו לאמר למי ארץ לאמר כרתה בריתך
אתי והנה ידי עמך להסב אליך את כל ישראל:
ושלח אבנר אזגדין לות דויד מאתריה למימר

מקיימנא דמן דעבד ארעא למימר גזר קימך
עמי והא ידי עמך לאסחרא לותך ית כל ישראל:
ויאמר טוב אני אכרת אתך ברית אך דבר אחד
אנכי שאל מאתך לאמר לא תראה את פני כי
אם לפני הביאך את מיכל בת שאול בבאך
לראות את פני: ואמר טב אנא אגזר עמך קים
ברם פתגמא חדא אנא שאיל מנך למימר לא
תחזי ית אפי אלהין קדם מיתיותך ית מיכל
בת שאול במיתך לאתחזאה קדמי:
וישלח דוד מלאכים אל
איש בשת בן שאול לאמר תנה את אשתי את
מיכל אשר ארשתי לי במאה ערלות פלשתים:
ושלח דויד אזגדין לות איש בושת בר שאול
למימר הב ית אתתי ית מיכל דארסית לי
במאה ערלת פלשתאי: וישלח איש בשת ויקחה
מעם איש מעם פלטיאל בן ליש: ושלח איש בשת
ודברה מלות בעלה מלות פלטיאל בר ליש: וילך
אתה אישה הלוך ובכה אחריה עד בחרים ויאמר
אליו אבנר לך שוב וישב: ואזל עמה בעלה
אזיל ובכי בתרהא עד עלמת ואמר ליה אבנר
איזיל תוב ותב: ודבר אבנר היה עם זקני ישראל
לאמר גם תמול גם שלשם הייתם מבקשים
את דוד למלך עליכם: ופתגם אבנר הוה עם סבי
ישראל למימר אף תמלי אף דקמוהי הויתון
בען ית דויד למהוי מלכא עליכון: ועתה עשו
כי יהוה אמר אל דוד לאמר ביד דוד עבדי הושיע

על דברי ג וסימנה ויחר שגיון לכו דרשו בבו לשמע מהבלים חגי הועיל עולה הבצרות וכל דברי ימ כות במא ולא הסב ... מלין כת תו וקר חו

את עמי ישראל מיד פלשתים ומיד כל איביהם׃
וכען עבידו ארי יי אמר לדויד למימר בידא
דויד עבדי אפרוק ית עמי ישראל מיד פלשתאי
ומיד כל בעלי דבביהון׃ וידבר גם אבנר באזני
בנימין וילך גם אבנר לדבר באזני דוד בחברון
את כל אשר טוב בעיני ישראל ובעיני כל בית
בנימן׃ ומליל אף אבנר קדם דבית בנימין ואזל
אף אבנר למללא קדם דויד בחברון ית כל
דתקין בעיני ישראל ובעיני כל דבית בנימין׃
ויבא אבנר אל דוד חברון ואתו עשרים אנשים
ויעש דוד לאבנר ולאנשים אשר אתו משתה׃
ואתא אבנר לות דויד לחברון ועמיה עסרין
גברין ועבד דויד לאבנר ולגבריא דעמיה
משתיא׃ ויאמר אבנר אל דוד אקומה ואלכה
ואקבצה אל אדני המלך את כל ישראל ויכרתו
אתך ברית ומלכת בכל אשר תאוה נפשך
וישלח דוד את אבנר וילך בשלום׃ ואמר אבנר
לדויד אקום ואיזיל ואכנוש לות רבוני מלכא
ית כל ישראל ויגזרון עמך קים ותמלוך בכל
דרעיא נפשך ושלח דויד ית אבנר ואזל בשלם׃
והנה עבדי דוד ויואב בא מהגדוד ושלל רב
עמם הביאו ואבנר איננו עם דוד בחברון
כי שלחו וילך בשלום׃ והא עבדי דויד ויואב
אתו ממשריתא ועדאה סגיאה עמהון אתיאו
ואבנר ליתוהי עם דויד בחברון ארי שלחיה
ואזל בשלם׃ ויואב וכל הצבא אשר אתו באו

ויגדו ליואב לאמר בא אבנר בן נר אל המלך
וישלחהו וילך בשלום׃ וחויאו ליואב למימר
אתא אבנר בר נר לות מלכא ושלחיה ואזל
בשלם׃ ויבא יואב אל המלך ויאמר מה עשיתה
הנה בא אבנר אליך למה זה שלחתו וילך הלוך׃
ואתא יואב לות מלכא ואמר מא עבדתא הא
אתא אבנר לותך למא דנן שלחתהי ואזל מיזל׃
ידעת את אבנר בן נר כי לפתתך בא ולדעת את
מוצאך ואת מובאך ולדעת את כל אשר אתה
עשה׃ ידעת ית אבנר בר נר ארי לאטעיותך
אתא ולמדע ית מפקך וית מיעלך ולמדע ית
כל דאת עביד׃ ויצא יואב מעם דוד וישלח
מלאכים אחרי אבנר וישבו אתו מבור הסרה
ודוד לא ידע׃ ונפק יואב מלות דויד ושלח אזגדין
בתר אבנר ואתיבו יתיה מגובא דסירתא ודויד
לא ידע׃ וישב אבנר חברון ויטהו יואב אל תוך
השער לדבר אתו בשלי ויכהו שם החמש
וימת בדם עשהאל אחיו׃ ותב אבנר לחברון
ואפניה יואב לגו תרעא למללא עמיה בשלוא
ומחהי תמן בסטר ירכיה ומית בדמא דעשהאל
אחוהי׃ וישמע דוד מאחרי כן ויאמר נקי אנכי
וממלכתי מעם יהוה עד עולם מדמי אבנר בן
נר׃ ושמע דויד מבתר כין ואמר זכי אנא ומלכותי
מן קדם יי עד עלמא מדמא דאבנר בר נר׃
יחלו על ראש יואב ואל כל בית אביו ואל יכרת
מבית יואב זב ומצרע ומחזיק בפלך ונפל

ולדעת ה׳ וסימנ׳ לפתתך ב׳ בן רשע תשמע וחב׳ דדברי ימים

ויטהו ג׳ וסימנ׳ ויטהו יואב דוד דוד הסירה ל׳ ליתכות

בחרב וחסר לחם׃ יחולון על רישא דיואב ועל
כל בית אבוהי ולא יפסוק מבית יואב דאיב וסגיר
ומתקיף באגר ומתקטיל בחרבא וחסיר מזון׃
ויואב ואבישי אחיו הרגו לאבנר על אשר
המית את עשהאל אחיהם בגבעון במלחמה׃
ויואב ואבישי אחוהי קטלו לאבנר על דקטל
ית עשהאל אחוהון בגבעון בקרבא׃
ויאמר דוד אל יואב ואל כל העם
אשר אתו קרעו בגדיכם וחגרו שקים וספדו
לפני אבנר והמלך דוד הלך אחרי המטה׃
ואמר דויד ליואב ולכל עמא דעמיה בזעו
לבושיכון ואסרו סקין וספדו קדם אבנר ומלכא
דויד אזיל בתר ערסא׃ ויקברו את אבנר בחברון
וישא המלך את קולו ויבך אל קבר אבנר ויבכו
כל העם׃ וקברו ית אבנר בחברון וארים מלכא
ית קליה ובכא על קברא דאבנר ובכו כל עמא׃
ויקנן המלך אל אבנר ויאמר
הכמות נבל ימות אבנר׃ ואליא מלכא על אבנר
ואמר הכי ממת רשיעין ימות אבנר׃ ידך לא
אסרות ורגליך לא לנחשתים הגשו כנפול לפני
בני עולה נפלת ויספו כל העם לבכות עליו׃
ידך לא אסירן ורגלך לא לזקין דנחשא אתקרבא
כמפל קדם גברין רשיעין נפלתא ואוסיפו כל
עמא למבכי עלוהי׃ ויבא כל העם להברות
את דוד לחם בעוד היום וישבע דוד לאמר כה
יעשה לי אלהים וכה יסיף כי אם לפני בוא

השמש אטעם לחם או כל מאומה׃ ואתא כל
עמא לאוכלא ית דויד לחמא עד דיומא קיים
וקיים דויד למימר כדין יעביד לי ייי וכדין יוסיף
אלהין קדם מיעל שמשא אטעום לחמא או
כל מדעם׃ וכל העם הכירו וייטב בעיניהם ככל
אשר עשה המלך בעיני כל העם טוב׃ וכל עמא
אשתמודעו ושפר בעיניהון ככל דעבד מלכא
בעיני כל עמא טב׃ וידעו כל העם וכל ישראל
ביום ההוא כי לא היתה מהמלך להמית את אבנר
בן נר׃ וידעו כל עמא וכל ישראל ביומא ההוא
ארי לא הוה בעיצת מלכא למקטל ית אבנר
בר נר׃ ויאמר המלך אל עבדיו
הלוא תדעו כי שר וגדול נפל היום הזה בישראל׃
ואמר מלכא לעבדוהי הלא תדעון ארי רב
ושליט נפל יומא דין בישראל׃ ואנכי היום
רך ומשוח מלך והאנשים האלה בני צרויה
קשים ממני ישלם יהוה לעשה הרעה כרעתו׃
ואנא יומא דין הדיוט ומרבא למלכו וגבריא
האלין בני צרויה קשין מני ישלים ייי לעבדי
בשתא כבשתיה׃ וישמע בן
שאול כי מת אבנר בחברון וירפו ידיו וכל
ישראל נבהלו׃ ושמע בר שאול ארי מית אבנר
בחברון ואתרשלא ידוהי וכל ישראל אתבהילו׃
ושני אנשים שרי גדודים היו בן שאול שם
האחד בענה ושם השני רכב בני רמון הבארתי
מבני בנימן כי גם בארות תחשב על בנימן׃

כנפול ב׳ חד מל׳ וחד חס׳ וסימנה׳ בהם בתחלה לפני בני עולה — כל לשון בכייה על במ״ב אל וסימנה׳ ויבך אל קבר אבנר בנות ישראל אל שאול בכינה

ותרין גברין רבני רישי תרתין משריין הוו עם
בר שאול שום חד בענה ושום תנינא רכב בני
רמון דמבאירות מבני בנימין ארי אף באירות
מתחשבא על דבית בנימין׃ ויברחו הבארתים
גתימה ויהיו שם גרים עד היום הזה׃ וערקו
אנש באירות לגתים והוו תמן דיירין עד יומא
הדין׃ וליהונתן בן שאול
בן נכה רגלים בן חמש שנים היה בבא שמעת
שאול ויהונתן מיזרעאל ותשאהו אמנתו
ותנס ויהי בחפזה לנוס ויפל ויפסח ושמו
מפיבשת׃ וליהונתן בר שאול בר לקי בתרתין
רגלוהי בר חמיש שנין הוה כד אתת בסורת
שאול ויהונתן מיזרעאל ונטלתיה תורבינותיה
ואפכת והוה באתבעתותה למערק ונפל
ואתחגר ושמיה מפיבשת׃ וילכו בני רמון
הבארתי רכב ובענה ויבאו כחם היום אל בית
איש בשת והוא שכב את משכב הצהרים׃
ואזלו בני רמון דמבאירות רכב ובענה ואתו
כמיחם יומא לבית איש בושת והוא שכיב
ית שינת מלכא׃ והנה באו עד תוך הבית לקחי
חטים ויכהו אל החמש ורכב ובענה אחיו
נמלטו׃ והא אתו עד גו ביתא כזבני חטין
ומחוהי בסטר ירכיה ורכב ובענה אחוהי
אשתיזבו׃ ויבאו הבית והוא שכב על מטתו
בחדר משכבו ויכהו וימתהו ויסירו את ראשו
ויקחו את ראשו וילכו דרך הערבה כל הלילה׃

ואתו לביתא והוא שכיב על ערסיה באדרון
בית משכביה ומחוהי וקטלוהי ופסקו ית רישיה
ונסיבו ית רישיה ואזלו באורח מישרא כל
ליליא׃ ויבאו את ראש איש בשת אל דוד
חברון ויאמרו אל המלך הנה ראש איש בשת
בן שאול איבך אשר בקש את נפשך ויתן יהוה
לאדני המלך נקמות היום הזה משאול ומזרעו׃
ואיתיאו ית רישא איש בשת לות דויד לחברון
ואמרו למלכא הא רישא איש בושת בר שאול
בעיל דבבך דבעא למקטלך ועבד יי לרבוני
מלכא פורענותא יומא הדין משאול ומזרעיה׃
ויען דוד את רכב ואת בענה אחיו בני רמון
הבארתי ויאמר להם חי יהוה אשר פדה את
נפשי [illegible] ואתיב דויד ית [illegible]
אחוהי בני רמון דמבאירות ואמר להון קיים
הוא יי דפרק ית נפשי מכל עקא׃ כי המגיד
לי לאמר הנה מת שאול והוא היה כמבשר
בעיניו ואחזה בו ואהרגהו בצקלג אשר לתתי
לו בשרה׃ ארי דחוי לי למימר הא מית
שאול והוא הוה כמבסר בעיני נפשיה ואחדית
ביה וקטלתיה בציקלג דהוה מדמי למתן
ליה מתנא בסורתיה׃ אף כי אנשים רשעים
הרגו את איש צדיק בביתו על משכבו ועתה
הלוא אבקש את דמו מידכם ובערתי אתכם
מן הארץ׃ אף ארי גברין רשיעין קטלו ית
גבר בביתיה על שוויה וכען הלא אתבע ית

והנה ב׳ וסימנ׳ — באו אמרות תלבנה — ויל׳ ו׳ בטעמ׳ בספ׳ וסימנ׳ — בהזכירו הסבו שם בנו וישכמו בבוא דוד בחפזה — ואחזה לחוד בקר

דמיה מידכון ואפלי יתכון מן ארעא: ויצו
דוד את הנערים ויהרגום ויקצצו את ידיהם
ואת רגליהם ויתלו על הברכה בחברון ואת
ראש איש בשת לקחו ויקברו בקבר אבנר
בחברון: ופקיד דויד ית עולימיא וקטלונון
וקציצו ית ידיהון וית רגליהון וצלבו על
בריכתא בחברון וית ריש איש בושת נסיבו
וקברו בקברא דאבנר בחברון:
ויבאו כל שבטי ישראל אל
דוד חברונה ויאמרו לאמר הננו עצמך
ובשרך אנחנו: ואתו כל שבטיא דישראל
לות דויד לחברון ואמרו למימר הא אנחנא
קריבך ובסרך אנחנא: גם אתמול גם שלשום
בהיות שאול מלך עלינו אתה היית מוציא
והמבי את ישראל ויאמר יהוה לך אתה תרעה
את עמי את ישראל ואתה תהיה לנגיד על
ישראל: אף תמלי אף דקמוהי כד הוה שאול
מלכא עלנא את הויתא נפיק ועליל בריש
ישראל ואמר יי לך את תפרנס ית עמי ית
ישראל ואת תהוי למלכא על ישראל: ויבאו
כל זקני ישראל אל המלך חברונה ויכרת
להם המלך דוד ברית בחברון לפני יהוה
וימשחו את דוד למלך על ישראל: ואתו כל
סבי ישראל לות מלכא לחברון וגזר להון
מלכא דויד קים בחברון קדם יי ומשחו ית
דויד למלכא על ישראל:

בן שלשים שנה דוד במלכו ארבעים שנה
מלך: בר תלתין שנין דויד כד מלך ארבעין
שנין מלך: בחברון מלך על יהודה שבע שנים
וששה חדשים ובירושלם מלך שלשים ושלש
שנה על כל ישראל ויהודה: בחברון מלך על
דבית יהודה שבע שנין ושתא ירחין ובירושלם
מלך תלתין ותלת שנין על כל ישראל ויהודה:
וילך המלך ואנשיו ירושלם אל היבסי יושב
הארץ ויאמר לדוד לאמר לא תבוא הנה כי
אם הסירך העורים והפסחים לאמר לא יבוא
דוד הנה: ואזל מלכא וגברוהי לירושלם לות
יבוסאה יתיב ארעא ואמר לדויד למימר
לא תיעול הלכא אלהין כאעדיתך חטאיא
וחייביא דאמרין לא יעול דויד הלכא: וילכד
דוד את מצדת ציון היא עיר דוד: ואחד דויד
ית חקרא דציון היא קרתא דדויד: ויאמר דוד
ביום ההוא כל מכה יבסי ויגע בצנור ואת
הפסחים ואת העורים שנאו נפש דוד על כן
יאמרו עור ופסח לא יבוא אל הבית: ואמר דויד
ביומא ההוא כל דיקטול יבוסאה וישרי
למכבש כרכא וית חטאיא וית חייביא דחיקת
נפשא דדויד על כין יימרון חטאיא וחייביא
לא ייעלון לביתא: וישב דוד במצדה ויקרא
לה עיר דוד ויבן דוד סביב מן המלוא וביתה:
ויתיב דויד בחקרא וקרא לה קרתא דדויד ובנא
דויד סחור סחור מן מליתא ולגיו: וילך דוד

ויתלו ב׳ וסימנ׳ ויקצצו המן ג׳ מלין קדמ׳ נסיב מן תנ׳ וסימ׳ המוציא דשמואל וידעתה שחר ומתחתה לשכות וב׳ חלופ׳ תנינ׳ נסיב מן קדמ׳ שם הפלשתים

ח הלוך וגדול ויהוה אלהי צבאות עמו׃ ואזל
דויר אזיל וסגי ומימרא דיי אלהי צבאות
בסעדיה׃ וישלח חירם מלך
צר מלאכים אל דוד ועצי ארזים וחרשי עץ יא
וחרשי אבן קיר ויבנו בית לדוד׃ ושלח חירם
מלכא דצור אזגדין לות דויד ואעי ארזין ונגרין
דאומנין למקץ אעין ואדריכלין דאומנין
בבנין כותליא ובנו ביתא לדויד׃ וידע דוד כי
כט הכינו יהוה למלך על ישראל וכי נשא ממלכתו
רפי בעבור עמו ישראל׃ וידע דויד ארי אתקניה יי יב
למהוי מלכא על ישראל וארי מנטלא מלכותיה
בדיל עמיה ישראל׃ ויקח דוד
עוד פילגשים ונשים מירושלם אחרי באו מחברון
ויולדו עוד לדוד בנים ובנות׃ ונסיב דויד עוד
לחינן ונשין מירושלם בתר דאתא מחברון
ואתילידו עוד לדויד בנין ובנן׃ ואלה שמות
הילודים לו בירושלם שמוע ושובב ונתן
ושלמה׃ ואלין שמהת דאתילידו ליה בירושלם יד
שמוע ושובב ונתן ושלמה׃ ויבחר ואלישוע
ונפג ויפיע׃ ויבחר ואלישוע ונפג ויפיע׃ ואלישמע
ואלידע ואליפלט׃ ואלישמע ואלידע ואליפלט׃
וישמעו פלשתים כי
משחו את דוד למלך על ישראל ויעלו כל יז כשמעך
פלשתים לבקש את דוד וישמע דוד וירד אל
המצודה׃ ושמעו פלשתאי ארי משחו ית
דויד למהוי מלכא על ישראל וסליקו כל פלשתאי

למבעי ית דויד ושמע דויד ונחת לחקרא׃
ופלשתים באו וינטשו בעמק רפאים׃ ופלשתאי
אתו ואתרטישו במישר גבריא׃ וישאל דוד
ביהוה לאמר האעלה אל פלשתים התתנם
בידי ויאמר יהוה אל דוד עלה כי נתן אתן את
הפלשתים בידך׃ ושאיל דויד במימרא דיי
למימר האסק על פלשתאי התמסרנון בידי
ואמר יי לדויד סק ארי ממסר אמסר ית
פלשתאי בידך׃ ויבא דוד בבעל פרצים ויכם
שם דוד ויאמר פרץ יהוה את איבי לפני כפרץ
מים על כן קרא שם המקום ההוא בעל פרצים׃
ואתא דויד במישר פרצים ומחנון תמן דויד
ואמר תבר יי ית סנאי קדמי כתבור מין דחסף
[illegible] א
מישר פרצים׃ ויעזבו שם את עצביהם וישאם
דוד ואנשיו׃ ושבקו תמן ית טעותהון ואוקידנון
דויד וגברוהי׃ ויספו עוד פלשתים
לעלות ויטשו בעמק רפאים׃ ואוסיפו עוד פלשתאי
למסק ואתרטישו במישר גבריא׃ וישאל דוד
ביהוה ויאמר לא תעלה הסב אל אחריהם ובאת
להם ממול בכאים׃ ושאיל דויד במימרא דיי
ואמר לא תסק אסתחר לאחוריהון ותיתי להון
מקביל אילניא׃ ויהי בשמעך את קול צעדה כשמעך
בראשי הבכאים אז תחרץ כי אז יצא יהוה
לפניך להכות במחנה פלשתים׃ ויהי כמשמעך
ית קל צוחתא בריישי אילניא בכין תתקף ארי

לעלות יו׳ וסימנ׳ והמשאת ובחר פלשתים הבמה המנחה במרכבה וחב׳ חזאל עודנו ויסיתהו אך הבל אל תשאף העיר הטה וכל אור ויהוש׳ כות׳ בנ״ג צו

בכין נפק מלאכא דיי לאצלחא קדמך למקטל
במשרית פלשתאי׃ ויעש דוד כן כאשר צוהו
יהוה ויך את פלשתים מגבע עד באך גזר׃
ועבד דויד כין כמא דפקדיה יי וקטל ית
פלשתאי מגבע עד מעלנא דגזר׃

ויסף עוד דוד את כל בחור
בישראל שלשים אלף׃ ואוסיף עוד דויד
למכנש ית כל בחירי ישראל תלתין אלפין׃
ויקם וילך דוד וכל העם אשר אתו מבעלי יהודה
להעלות משם את ארון האלהים אשר נקרא
שם שם יהוה צבאות ישב הכרבים עליו׃ וקם
ואזל דויד וכל עמא דעמיה מקרויא דבית
יהודה לאסקא מתמן ית ארונא דיי דאתקרי
ש[illegible]ריא
עיל מן כרוביא עלוהי׃ וירכבו את ארון
האלהים אל עגלה חדשה וישאהו מבית
אבינדב אשר בגבעה ועזא ואחיו בני אבינדב
נהגים את העגלה חדשה׃ וארכיבו ית ארונא
דיי בעגלתא חדתא ונטלוהי מבית אבינדב
דבגבעתא ועזא ואחיו בני אבינדב מדברין
ית עגלתא חדתא׃ וישאהו מבית אבינדב
אשר בגבעה עם ארון האלהים ואחיו הלך
לפני הארון׃ ונטלוהי מבית אבינדב דבגבעתא
אתן עם ארונא דיי ואחיו אזיל קדם ארונא׃
ודוד וכל בית ישראל משחקים לפני יהוה
בכל עצי ברושים ובכנרות ובנבלים ובתפים

ובמנענעים ובצלצלים׃ ודויד וכל בית ישראל
משבחין קדם יי בכל אעי ברותין ובכנרין ובנבלין
ובתפין ובררביעין ובצלצלין׃ ויבאו עד גרן
נכון וישלח עזא אל ארון האלהים ויאחז בו כי
שמטו הבקר׃ ואתו עד אתר מתקן ואושיט עזא
ידיה בארונא דיי ואחד ביה ארי מרגוהי תורא׃
ויחר אף יהוה בעזא ויכהו שם האלהים על השל
וימת שם עם ארון האלהים׃ ותקיף רגזא דיי
בעזא ומחהי תמן מימרא דיי על דאשתלי
ומית תמן עם ארונא דיי׃ ויחר לדוד על אשר
פרץ יהוה פרץ בעזא ויקרא למקום ההוא
פרץ עזא עד היום הזה׃ ותקיף לדויד על דתרע
יי תרעתא בעזא וקרא לאתרא ההוא אתרא
דמיתביה עזא עד יומא הדין׃ וירא דוד את
יהוה ביום ההוא ויאמר איך יבא אלי ארון יהוה׃
ודחיל דויד מן קדם יי ביומא ההוא ואמר
איכדין ייעול לותי ארונא דיי׃ ולא אבה דוד
להסיר אליו את ארון יהוה על עיר דוד ויטהו
דוד בית עבד אדם הגתי׃ ולא אבא דויד לאפנאה
לותיה ית ארונא דיי לקרתא דדויד ואפניה
דויד לבית עובד אדום גתאה׃ וישב ארון יהוה
בית עבד אדם הגתי שלשה חדשים ויברך
יהוה את עבד אדם ואת כל ביתו׃ ושרא ארונא
דיי בית עובד אדום גתאה תלתא ירחין ובריך
יי ית עובד אדום וית כל ביתיה׃ ויגד למלך
דוד לאמר ברך יהוה את בית עבד אדם ואת

שם האלהים ב וסימנ׳ — ומשה נגש אל הערפל ויכהו שם — על עיר ד וסימנ׳ — ולא אבה דשמו והמטרתי ב בו שבעים שבעים

כל אשר לו בעבור ארון האלהים וילך דוד ויעל
את ארון האלהים מבית עבד אדם עיר דוד
בשמחה׃ ואתחוה למלכא דויד למימר בריך
יי ית בית עובד אדום וית כל דליה בדיל ארונא
ואזל דויד ואסיק ית ארונא דיי מבית עובד
אדום לקרתא דדויד בחדוא׃ ויהי כי צעדו נשאי
ארון יהוה ששה צעדים ויזבח שור ומריא׃
והוה כד נטלו נטלי ארונא דיי שתא זוגין
ונכס תור ופטים׃ ודוד מכרכר בכל עז לפני
יהוה ודוד חגור אפוד בד׃ ודויד משבח בכל
תקוף קדם יי ודויד אסיר כרדוט דבוץ׃ ודוד
וכל בית ישראל מעלים את ארון יהוה בתרועה
ובקול שופר׃ ודויד וכל בית ישראל מסקין ית
ארונא דיי ביבבא ובקל שופרא׃ והיה ארון
יהוה בא עיר דוד ומיכל בת שאול נשקפה
בעד החלון ותרא את המלך דוד מפזז ומכרכר
לפני יהוה ותבז לו בלבה׃ והוה ארונא דיי אתא
לקרתא דדויד ומיכל בת שאול אסתכיאת מן
חרכא וחזת ית מלכא דויד מרקיד ומשבח
קדם יי ובסרת עלוהי בלבה׃ ויבאו את ארון
יהוה ויצגו אתו במקומו בתוך האהל אשר
נטה לו דוד ויעל דוד עלות לפני יהוה ושלמים׃
ואעילו ית ארונא דיי ואקימו יתיה באתריה
בגו משכנא דפרס ליה דויד ואסיק דויד עלון
קדם יי ונכסת קודשין׃ ויכל דוד מהעלות
העולה והשלמים ויברך את העם בשם יהוה

צבאות׃ ושיצי דויד מלאסקא עלתא ונכסת
קודשיא ובריך ית עמא בשמא דיי צבאות׃
ויחלק לכל העם לכל המון ישראל למאיש
ועד אשה לאיש חלת לחם אחת ואשפר אחד
ואשישה אחת וילך כל העם איש לביתו׃
ופליג לכל עמא לכל המונא דישראל למגבר
ועד אתא לגבר גריצתא דלחים חדא ופלוג
חד ומנתא חדא ואזל כל עמא גבר לביתיה׃
וישב דוד לברך את ביתו ותצא מיכל בת
שאול לקראת דוד ותאמר מה נכבד היום
מלך ישראל אשר נגלה היום לעיני אמהות
עבדיו כהגלות נגלות אחד הרקים׃ ותב דויד
לברכא ית אנש ביתיה ונפקת מיכל בת
שאול לקדמות [illegible]
דין מלכא דישראל דאתגלי יומא דין לעיני
אמהת עבדוהי כמא דמתגלין ומתגלי חד מן
סריקיא׃ ויאמר דוד אל מיכל לפני יהוה אשר
בחר בי מאביך ומכל ביתו לצות אתי נגיד
על עם יהוה על ישראל ושחקתי לפני יהוה׃
ואמר דויד למיכל קדם יי דאתרעי בי מאבוך
ומכל ביתיה למפקדא יתי למהוי מלכא על עמא
דיי על ישראל ושבחית קדם יי׃ ונקלתי עוד
מזאת והייתי שפל בעיני ועם האמהות אשר
אמרת עמם אכבדה׃ ואזעירנא עוד מדא ואהי
מכיך בעיני נפשי מבכין ועם אמהתא דאת
אמרא בעיניהון אהי יקיר׃ ולמיכל בת שאול

וכל בית יב וסימנ׳ יוסף בית מלוא בית אביהו וימלט אחימלך משחקים מעלים בית שאן ערלי לב אחיך וחברו הנשיא

לא היה לה ילד עד יום מותה׃ ולמיכל בת שאול
לא הוה לה ולד עד יום מותה׃
ויהי כי ישב המלך בביתו ויהוה הניח לו
מסביב מכל איביו׃ והוה כד יתיב מלכא בביתיה
ויי אניח ליה מסחור סחור מכל בעלי דבבוהי׃
ויאמר המלך אל נתן הנביא ראה נא אנכי
יושב בבית ארזים וארון האלהים ישב בתוך
היריעה׃ ואמר מלכא לנתן נביא חזי כען
דאנא יתיב בביתא דמטלל בכיורי ארזיא
וארונא דיי שרי במשכנא בגו יריעתא׃
ויאמר נתן אל המלך כל אשר בלבבך לך
עשה כי יהוה עמך׃ ואמר נתן למלכא כל
דבלבך איזיל [illegible] עדך׃
ויהי בלילה ההוא ויהי דבר יהוה
אל נתן לאמר׃ והוה בליליא ההוא והוה פתגם
נבואה מן קדם יי עם נתן למימר׃ לך ואמרת
אל עבדי אל דוד כה אמר יהוה האתה תבנה לי
בית לשבתי׃ איזיל ותימר לעבדי לדויד כדנן
אמר יי האת תבני קדמי ביתא לאשראה שכינתי
ביה׃ כי לא ישבתי בבית למיום העלתי את בני
ישראל ממצרים ועד היום הזה ואהיה מתהלך
באהל ובמשכן׃ ארי לא אשריתי שכינתי
בביתא מיומא דאסיקית ית בני ישראל ממצרים
ועד יומא הדין והוית משרי שכינתי במשכנין
וביריען׃ בכל אשר התהלכתי בכל בני ישראל
הדבר דברתי את אחד שבטי ישראל אשר

צויתי לרעות את עמי ישראל לאמר למה
לא בניתם לי בית ארזים׃ בכל אתר דהליכית
בכל בני ישראל הפתגם מליל ית עם חד משבטיא
דישראל דפקידית לפרנסא ית עמי ישראל
למימר למא לא בניתון קדמי ביתא דמטלל
בכיורי ארזיא׃ ועתה כה תאמר לעבדי לדוד
כה אמר יהוה צבאות אני לקחתיך מן הנוה
מאחר הצאן להיות נגיד על עמי על ישראל׃
וכען כדין תימר לעבדי לדויד כדנן אמר יי
צבאות אנא דברתך מן דירא מבתר ענא
למהוי מלכא על עמי על ישראל׃ ואהיה עמך
בכל אשר הלכת ואכרתה את כל איביך מפניך
ועשתי לך שם גדול כשם הגדלים אשר
בארץ׃ והוה מימרי בסעדך בכל אתר דהליכתא
ושיציתי ית כל בעלי דבבך מן קדמך ועבדית
לך שום רב כשום רברביא דבארעא׃ ושמתי
מקום לעמי לישראל ונטעתיו ושכן תחתיו
ולא ירגז עוד ולא יסיפו בני עולה לענותו כאשר
בראשונה׃ ואשוי אתר מתקן לעמי לישראל
ואקיימנון וישרון באתרהון ולא יזועון עוד
ולא ייספון בני רשיעא לענותיה כד בקדמיתא׃
ולמן היום אשר צויתי שפטים על עמי ישראל
והניחתי לך מכל איביך והגיד לך יהוה כי בית
יעשה לך יהוה׃ ולמן יומא דפקידית נגודין
על עמי ישראל ואניחית לך מכל בעלי דבבך
וחוי לך יי ארי מלכו יקיים לך יי׃ כי ימלאו

פיסו׳ נחתין בטעמ׳ וסימנ׳ — לכן אמר לבני כי תשא בכל אשר התהלכתי וחב׳ שור ומריא וחב׳ וחצי שבט מנשה ויעלו בבעל פרצים נספה מפני צרך קנה

ימיך ושכבת את אבתיך והקמתי את זרעך ו
אחריך אשר יצא ממעיך והכנתי את ממלכתו כת כן
ארי ישלמון יומך ותשכוב עם אבהתך ואקיים
ית ברך בתרך דתוליד ואתקין ית מלכותיה׃ הוא
יבנה בית לשמי וכננתי את כסא ממלכתו עד
עולם׃ הוא יבני ביתא לשמי ואתקין ית כורסי
מלכותיה עד עלמא׃ אני אהיה לו לאב והוא ז
יהיה לי לבן אשר בהעותו והכחתיו בשבט
אנשים ובנגעי בני אדם׃ אנא אהוי ליה כאב
והוא יהי קדמי לבר דאם יסרח ואלקיניה במלקות ג
גברין ובמרדות בני אנשא׃ וחסדי לא יסור
ממנו כאשר הסירתי מעם שאול אשר הסרתי
מלפניך׃ וטובי לא יעדי מניה כמא דאעדיתי
ב מן שאול דאעדיתי מן קדמך׃ ונאמן ביתך ב
וממלכתך עד עולם לפניך כסאך יהיה נכון טו ד
עד עולם׃ ויקים ביתך ומלכותך עד עלמא קדמך כת
כורסי מלכותך יהי מתקן עד עלמא׃ ככל הדברים כן בנב׳
ה האלה וככל החזיון הזה כן דבר נתן אל דוד׃
ככל פתגמיא האלין וככל נבואתא הדא כן
מליל נתן עם דויד׃ ויבא המלך
דוד וישב לפני יהוה ויאמר מי אנכי אדני יהוה
ומי ביתי כי הביאתני עד הלם׃ ואתא מלכא
דויד ויתיב קדם יי ואמר לית אנא כמסת יי
אלהים ומא ביתי ארי אמטיתני עד הלכא׃ ותקטן
עוד זאת בעיניך אדני יהוה ותדבר גם אל בית ה כת
ח עבדך למרחוק וזאת תורת האדם אדני יהוה׃ כן בנב׳

וזעירת עוד דא קדמך יי אלהים ומלילתא אף
על בית עבדך לעלמא דאתי ודא חזיא לבני
אנשא יי אלהים׃ ומה יוסיף דוד עוד לדבר אליך
ואתה ידעת את עבדך אדני יהוה׃ ומא יוסיף
דויד עוד למללא קדמך ואת עבדתא בעות
עבדך יי אלהים׃ בעבור דברך וכלבך עשית את
כל הגדולה הזאת להודיע את עבדך׃ בדיל
מימרך וכרעותך עבדתא ית כל רבותא האלין
להודעא ית עבדך׃ על כן גדלת יהוה אלהים
כי אין כמוך ואין אלהים זולתך בכל אשר
שמענו באזנינו׃ על כין רבאת יי אלהים ארי
לית כותך ולית אלהא בר מנך ככל דשמענא [illegible]
קדמ[illegible] בארץ
אשר הלכו אלהים לפדות לו [illegible] לו
שם ולעשות לכם הגדולה ונראות לארצך מפני
עמך אשר פדית לך ממצרים גוים ואלהיו׃
ומן כעמך ישראל עמא חד בחיר בארעא
דאזלו שליחין מן קדם יי למפרק ליה עם
ולשואה ליה שום ולמעבד לכון רברבן וחסינן
עד דעלו לארע בית שכינתך דיהבת להון מן
קדם עמך דפרקתא לך ממצרים גוים ואלהיו׃
ותכונן לך את עמך ישראל לך לעם עד עולם
ואתה יהוה היית להם לאלהים׃ ואתקינת לך
ית עמך ישראל קדמך לעם עד עלמא ואת יי
הויתא להון לאלה׃ ועתה יהוה אלהים הדבר
אשר דברת על עבדך ועל ביתו הקם עד עולם

יהוה אלהים ה׳ כת כן בנביא׳ וסימנה׳ גדלת הדבר אשר הושיענו דמלכ׳ קיקיון ועי׳ אלהים אמת י׳׳ הגדולה ב׳ מל׳ וג׳ חס׳ וסימ׳ בעבור ותב׳ כעמך דשמואל וכן [illegible]

ועשה

ועשה כאשר דברת: וכען ייי אלהים פתגמא
דמלילתא על עבדך ועל ביתיה אקים עד עלמא
ועביד כמא דמלילתא: ויגדל שמך עד עולם
לאמר יהוה צבאות אלהים על ישראל ובית
עבדך דוד יהיה נכון לפניך: ויסגי שמך עד
עלמא למימר ייי צבאות אלהא על ישראל ובית
עבדך דויד יהי מתקן קדמך: כי אתה יהוה
צבאות אלהי ישראל גליתה את אזן עבדך
לאמר בית אבנה לך על כן מצא עבדך את
לבו להתפלל אליך את התפלה הזאת: ארי את
ייי צבאות אלהא דישראל חויתא לעבדך
למימר מלכו אקיים לך על כין הות בלבא
דעבדך [illegible] הדא: ועתה
[illegible]
ותדבר אל עבדך את הטובה הזאת: וכען ייי
אלהים את הוא אלהים ופתגמך אנון קשוט
ומלילתא עם עבדך ית כל טבתא הדא: ועתה
הואל וברך את בית עבדך להיות לעולם
לפניך כי אתה אדני יהוה דברת ומברכתך
יברך בית עבדך לעולם: וכען שרי וברך ית
בית עבדך למהוי לעלמא קדמך ארי את ייי
אלהים מלילתא ומברכתך יתברכון בית עבדך
צדיקיא לעלמין: ויהי אחרי
כן ויך דוד את פלשתים ויכניעם ויקח דוד את
מתג האמה מיד פלשתים: והוה בתר כין ומחא
דויד ית פלשתאי ותברנון ונסיב דויד ית תקון

אמתא מידא דפלשתאי: ויך את מואב וימדדם
בחבל השכב אותם ארצה וימדד שני חבלים
להמית ומלא החבל להחיות ותהי מואב לדוד
לעבדים נשאי מנחה: ומחא ית מואבאי ומשח
להון בעדבא ארמי יתהון לארעא ומשחתרין
עדבין למקטל ומלי עדבא לאחאה והוו מואבאי
לדויד לעבדין נטלי פרסין: ויך דוד את הדדעזר
בן רחוב מלך צובה בלכתו להשיב ידו בנהר
ומחא דויד ית הדדעזר בר רחוב מלכא
דצובה כד אזל לאשנאה תחומיה בנהר פרת:
וילכד דוד ממנו אלף ושבע מאות פרשים
ועשרים אלף איש רגלי ויעקר דוד את כל
הרכב ויותר ממנו מאה רכב: ואחד דויד מנה
אלף ושבע מאה פרשין ועסרין אלפין גבר
רוגלי ועקר דויד ית כל רתכיא ואשאר מנהון
מאה רתכין: ותבא ארם דמשק לעזר להדדעזר
מלך צובה ויך דוד בארם עשרים ושנים אלף
איש: ואתו אנש ארם דמשק למסעד להדדעזר
מלכא דצובה ומחא דויד בארם עסרין ותרין
אלפין גברא: וישם דוד נציבים בארם דמשק
ותהי ארם לדוד לעבדים נושאי מנחה ויושע
יהוה את דוד בכל אשר הלך: ומני דויד
אסטרטיגין בארם דמשק והוו אנש ארם
לדויד לעבדין נטלי פרס ופרק ייי ית דויד
בכל אתר דהליך: ויקח דוד את שלטי הזהב
אשר היו אל עבדי הדדעזר ויביאם ירושלם:

ובדך ג' וסימנ' השקיפה ועתה הואל הושיעה את עמך חד בתו וחד בכתי' וחד בנביי' ומלת ב' וסימנ' ומלא חפצו קטרת החבל להחיות

ונסיב דויד ית שלטי דהבא דהוו על עבדי
הדדעזר ואיתינון לירושלם׃ ומבטח ומברתי
ערי הדדעזר לקח המלך דוד נחשת הרבה
מאד׃ ומבטח ומברות קרוי הדדעזר נסיב
מלכא דויד נחשא סגי לחדא׃

וישמע תעי מלך חמת כי הכה
דוד את כל חיל הדדעזר׃ ושמע תועי מלכא
דחמת ארי מחא דויד ית כל משרית הדדעזר׃
וישלח תעי את יורם בנו אל המלך דוד לשאל
לו לשלום ולברכו על אשר נלחם בהדדעזר
ויכהו כי איש מלחמות תעי היה הדדעזר
ובידו היו כלי כסף וכלי זהב וכלי נחשת׃
ושלח תועי ית יורם בריה לות מלכא דויד
למשאל ליה לשלם ולברכותיה על דאגיח
קרבא בהדדעזר וקטליה ארי גבר עביד
קרבין עם תועי הוה הדדעזר ועמיה הוו מני
כספא ומני דהבא ומני נחשא׃ גם אתם הקדיש
המלך דוד ליהוה עם הכסף והזהב אשר
הקדיש מכל הגוים אשר כבש׃ אף יתהון
אקדיש מלכא דויד קדם יי עם כספא ודהבא
דאקדיש מכל עממיא דכביש׃ מארם
וממואב ומבני עמון ומפלשתים ומעמלק
ומשלל הדדעזר בן רחוב מלך צובה׃ מארם
וממואב ומבני עמון ומפלשתאי ומעמלקאי
ומעדי הדדעזר בר רחוב מלכא דצובה׃ ויעש
דוד שם בשבו מהכותו את ארם בגיא מלח

שמונה עשר אלף׃ וכנש דויד משרין כד
תב מלממחי ית ארם בגיא מלחא תמנת עסר
אלפין׃ וישם באדום נצבים בכל אדום שם
נצבים ויהי כל אדום עבדים לדוד ויושע
יהוה את דוד בכל אשר הלך׃ ומני באדום
אסטרטיגין בכל אדום מני אסטרטיגין והוו
כל אנשא אדום עבדין לדויד ופרק יי ית דויד
בכל אתר דהליך׃ וימלך דוד על כל ישראל
ויהי דוד עשה משפט וצדקה לכל עמו׃ ומלך
דויד על כל ישראל והוה דויד עביד דין דקשוט
וזכו לכל עמיה׃ ויואב בן צרויה על הצבא
ויהושפט בן אחילוד מזכיר׃ ויואב בר צרויה
ממנא על חילא ויהושפט בר אחילוד ממנא
[illegible] וצדוק בן אחיטוב ואחימלך בן
אביתר כהנים ושריה סופר׃ וצדוק בר אחיטוב
ואחימלך בר אביתר כהניא ושריה ספרא׃
ובניהו בן יהוידע והכרתי והפלתי ובני דוד
כהנים היו׃ ובניה בר יהוידע ממנא על קשתיא
ועל קלעיא ובני דויד רברבין הוו׃

ויאמר דוד הכי יש עוד אשר נותר
לבית שאול ואעשה עמו חסד בעבור יהונתן׃
ואמר דויד האית כא עוד דאשתאר לבית
שאול ואעביד עמיה טיבו בדיל יהונתן׃ ולבית
שאול עבד ושמו ציבא ויקראו לו אל דוד
ויאמר המלך אליו האתה ציבא ויאמר עבדך׃
ולבית שאול עבדא ושמיה ציבא וקרו ליה

סימן דמטעמ׳ דשמואל ויהי כל אדום עבדים ודברי ימ׳ ויהיו כל אדום וחד פיסו סימ׳ ויהי בשכן ישראל ויהיו בני יעקב בלו מלו דבר

לות דויד ואמר מלכא ליה האת ציבא ואמר
עבדך׃ ויאמר המלך האפס עוד איש לבית
שאול ואעשה עמו חסד אלהים ויאמר ציבא
אל המלך עוד בן ליהונתן נכה רגלים׃ ואמר
מלכא האית עוד גברא לבית שאול ואעביד
עמיה טיבו מן קדם יי ואמר ציבא למלכא
עוד ברא ליהונתן לקי בתרתין רגלוהי׃ ויאמר
לו המלך איפה הוא ויאמר ציבא אל המלך
הנה הוא בית מכיר בן עמיאל בלו דבר׃ ואמר
ליה מלכא אן הוא ואמר ציבא למלכא הא
הוא בית מכיר בר עמיאל בלו דבר׃ וישלח
המלך דוד ויקחהו מבית מכיר בן עמיאל
מלו דבר׃ ושלח מלכא דויד ודבריה מבית
מכיר בר עמיאל מלודבר׃ ויבא מפיבשת בן
יהונתן בן שאול אל דוד ויפל על פניו וישתחו
ויאמר דוד מפיבשת ויאמר הנה עבדך׃ ואתא
מפיבשת בר יהונתן בר שאול לות דויד ונפל
על אפוהי וסגיד ואמר דויד מפיבשת ואמר
הא עבדך׃ ויאמר לו דוד אל תירא כי עשה
אעשה עמך חסד בעבור יהונתן אביך
והשיבתי לך את כל שדה שאול אביך ואתה
תאכל לחם על שלחני תמיד׃ ואמר ליה דויד
לא תדחל ארי מעבד אעביד עמך טיבו בדיל
יהונתן אבוך ואתיב לך ית כל אחסנת שאול
אבוך ואת תיכול לחמא על פתורי תדירא׃
וישתחו ויאמר מה עבדך כי פנית אל הכלב
המת אשר כמוני׃ ואודי ואמר מא עבדך
ארי אתפניתא על גבר הדיוט דכותי׃ ויקרא
המלך אל ציבא נער שאול ויאמר אליו כל
אשר היה לשאול ולכל ביתו נתתי לבן אדניך׃
וקרא מלכא לציבא עולימא דשאול ואמר
ליה כל דהוה לשאול ולכל ביתיה יהבית לבר
רבונך׃ ועבדת לו את האדמה אתה ובניך ועבדיך
והבאת והיה לבן אדניך לחם ואכלו ומפיבשת
בן אדניך יאכל תמיד לחם על שלחני ולציבא
חמשה עשר בנים ועשרים עבדים׃ ותפלח
ליה ית ארעא את ובנך ועבדך ותעיל ויהי
לבר רבונך מזון ויתפרנס ומפיבשת בר רבונך
איכול תדירא לחמא על פתורי ולציבא חמיש
עסר בנין ועסרין עבדין׃ ויאמר ציבא אל
המלך ככל אשר יצוה אדני המלך את עבדו
כן יעשה עבדך ומפיבשת אכל על שלחני
כאחד מבני המלך׃ ואמר ציבא למלכא ככל
דיפקיד רבוני מלכא ית עבדיה כין יעביד עבדך
ומפיבשת אכיל על פתורי כחד מבני מלכא׃
ולמפיבשת בן קטן ושמו מיכא וכל מושב
בית ציבא עבדים למפיבשת׃ ולמפיבשת ברא
זעירא ושמיה מיכה וכל מותב בית ציבא
עבדין למפיבשת׃ ומפיבשת ישב בירושלם
כי על שלחן המלך תמיד הוא אכל והוא פסח
שתי רגליו׃ ומפיבשת יתיב בירושלם ארי על
פתורא דמלכא תדירא הוא אכיל והוא לקי

בתרתין רגלוהי: ויהי אחרי כן
וימת מלך בני עמון וימלך חנון בנו תחתיו:
והוה בתר כין ומית מלכא דבני עמון ומלך
חנון בריה תחותוהי: ויאמר דוד אעשה חסד
עם חנון בן נחש כאשר עשה אביו עמדי
חסד וישלח דוד לנחמו ביד עבדיו אל אביו
ואמר דויד אעביד טיבו עם חנון בר נחש כמא
דעבד אבוהי עמי טיבו ושלח דויד לנחמותיה
ביד עבדוהי על אבוהי ואתו עבדי דויד
לארע בני עמון: ויאמרו שרי בני עמון אל
חנון אדניהם המכבד דוד את אביך בעיניך כי
שלח לך מנחמים הלא בעבור חקר את העיר
ולרגלה ולהפכה שלח דוד את עבדיו אליך:
ואמרו רברבי בני עמון לחנון רבונהון המיקר
דויד ית אבוך בעינך ארי שלח לך מנחמין
הלא בדיל למחקר ית ארעא ולאללותה ולמהפכה
שלח דויד ית עבדוהי לותך: ויקח חנון את עבדי
דוד ויגלח את חצי זקנם ויכרת את מדויהם בחצי
עד שתותיהם וישלחם: ונסיב חנון ית עבדי
דויד וגרע ית פלגות דקניהון ופסק ית לבושיהון
עד פלגיהון עד אתר בית בהתתהון ושלחנון:
ויגדו לדוד וישלח לקראתם כי היו האנשים
נכלמים מאד ויאמר המלך שבו בירחו עד
יצמח זקנכם ושבתם: וחוויאו לדויד ושלח
לקדמותהון ארי הוו גבריא מתכלמין לחדא
ואמר מלכא תיבו בירחו עד די יצמח דקנכון

ותתובון: ויראו בני עמון כי נבאשו בדוד
וישלחו בני עמון וישכרו את ארם בית רחוב
ואת ארם צובא עשרים אלף רגלי ואת מלך
מעכה אלף איש ואיש טוב שנים עשר אלף
איש: וחזו בני עמון ארי אתגריאו בדויד
ושלחו בני עמון ואגרו ית ארם בית רחוב וית
ארם צובא עסרין אלפין גבר רגלי וית מלך
מעכה אלף גבר ואיש טוב תרי עסר אלפין
גברא: וישמע דוד וישלח את יואב ואת כל
הצבא הגבורים: ושמע דויד ושלח ית יואב
וית כל חילא דגבריא: ויצאו בני עמון ויערכו
מלחמה פתח השער וארם צובא ורחוב ואיש
טוב ומעכה לבדם בשדה: ונפקו בני עמון
וסדרו קרבא במעלנא דתרעא וארם צובא
ורחוב ואיש טוב ומעכה בלחודיהון בחקלא:
וירא יואב כי היתה אליו פני המלחמה מפנים
ומאחור ויבחר מכל בחורי בישראל ויערך
לקראת ארם: וחזא יואב ארי תקיפו עלוהי
עבדי קרבא מאפוהי ומאחורוהי ובחר מכל
בחירי ישראל וסדר לקדמות אנש ארם: ואת
יתר העם נתן ביד אבשי אחיו ויערך לקראת
בני עמון: וית שאר עמא יהב ביד אבשי אחוהי
וסדר לקדמות בני עמון: ויאמר אם תחזק ארם
ממני והיתה לי לישועה ואם בני עמון יחזקו
ממך והלכתי להושיע לך: ואמר אם תתקף
ארם מני ותהי לי לפריק ואם בני עמון יתקפון

סימ׳ דמטע׳
ויצאו עבדי דוד ארץ בני עמון ואמר
דשמו׳ הלא בעבור
דדב׳ ימ׳ הלא בעבור

סימן דמטעמ׳ דשמו׳ כאשר עשה אביו עמדי חסד דדב׳ ימ׳ כאשר עשה אבין עמי וחד פיסו׳ סימנ׳ ותרב מעשך עמדי חלפות ועבא עמי ׳׳ —

מנך ואהך למפרק לך: חזק ונתחזק בעד עמנו
ובעד ערי אלהינו ויהוה יעשה הטוב בעיניו:
תקף ונתקף על עמנא ועל קרוי אלהנא ויי
יעביד דתקין קדמוהי: ויגש יואב והעם אשר
עמו למלחמה בארם וינסו מפניו: וקריב
יואב ועמא דעמיה לאגחא קרבא באנש ארם
ואפכו מן קדמוהי: ובני עמון ראו כי נס ארם
וינסו מפני אבישי ויבאו העיר וישב יואב
מעל בני עמון ויבא ירושלם: ובני עמון חזו
ארי אפכו אנש ארם וערקו מן קדם אבישי
ואתו לקרתא ותב יואב מלות בני עמון ואתא
לירושלם: וירא ארם כי נגף לפני ישראל
ויאספו יחד: וחזו אנש ארם ארי אתברו קדם
ישר[illegible]ר
ויצא את ארם אשר מעבר הנהר ויבאו חילם יג
ושובך שר צבא הדדעזר לפניהם: ושלח חס
הדדעזר ואפיק ית אנש ארם דמעיבר פרת
ואתו לחילם ושובך רב חילא דהדדעזר
קדמיהון: ויגד לדוד ויאסף את כד
כל ישראל ויעבר את הירדן ויבא חלאמה
ויערכו ארם לקראת דוד וילחמו עמו: ואתחוה
לדויד וכנש ית כל ישראל ועבר ית ירדנא
ואתא לחילם וסדרו אנש ארם לקדמות דויד
ואגיחו קרבא עמיה: וינס ארם מפני ישראל
ויהרג דוד מארם שבע מאות רכב וארבעים
אלף פרשים ואת שובך שר צבאו הכה וימת

שם: ואפכו אנש ארם מן קדם ישראל וקטל
דויד מארם שבע מאה רתכין וארבעין אלפין
פרשין וית שובך רב חיליה מחהי ומית תמן:
ויראו כל המלכים עבדי הדדעזר כי נגפו לפני
ג ישראל וישלמו את ישראל ויעבדום ויראו
חס ארם להושיע עוד את בני עמון: וחזו כל מלכיא
ב ריש עבדי הדדעזר ארי אתברו קדם ישראל ואשלימו
עם ישראל ופלחונון ודחילו אנש ארם למפרק
11 עוד ית בני עמון: ויהי לתשובת
המלכים השנה לעת צאת המלאכים וישלח דוד את
ק יואב ואת עבדיו עמו ואת כל ישראל וישחתו
ח את בני עמון ויצרו על רבה ודוד ישב בירושלם:
מל והוה לזמן סופה דשתא לעדן מפק מלכיא
בסף ושלח דויד ית יואב וית עבדוהי עמיה וית כל
ישראל וחבילו ית בני עמון וצרו על רבה
ודויד יתיב בירושלם: ויהי
לעת הערב ויקם דוד מעל משכבו ויתהלך
על גג בית המלך וירא אשה רחצת מעל הגג
ה והאשה טובת מראה מאד: והוה לעדן רמשא
וקם דויד מעל שויה והליך על אגר בית
מלכא וחזא אתתא משתטפא מעל אגרא
ואתתא שפירת חיזו לחדא: וישלח דוד וידרש
ה לאשה ויאמר הלא זאת בת שבע בת אליעם
אשת אוריה החתי: ושלח דויד ושאיל באתתא
ואמר הלא דא בת שבע בת אליעם אתת
אוריה חתאה: וישלח דוד מלאכים ויקחה

לאשה ה׳ וסימנה׳ מה זאת עשית והשביע הכהן וירד וידרש לאשה וישאל וחד ולאשה עגל מרבק ״׳ ניסה מפנ ג׳ וסימנה׳ אנוסה בנסם וינס ארם

ותבוא אליו וישכב עמה והיא מתקדשת
מטמאתה ותשב אל ביתה׃ ושלח דויד אזגדין
ודברהא ואתת לותיה ושכיב עמה והיא מתדכא
מסאובתה ותבת לביתה׃ ותהר האשה ותשלח
ותגד לדוד ותאמר הרה אנכי׃ ועדיאת אתתא
ושלחת וחויאת לדויד ואמרת מעדיא אנא׃
וישלח דוד אל יואב שלח אלי את אוריה החתי
וישלח יואב את אוריה אל דוד׃ ושלח דויד
לות יואב שדר לי ית אוריה חתאה ושדר יואב
ית אוריה לות דויד׃ ויבא אוריה אליו וישאל
דוד לשלום יואב ולשלום העם ולשלום
המלחמה׃ ואתא אוריה לותיה ושאיל דויד
לשלם יואב ולשלם עמא ולשלם עבדי קרבא׃
ויאמר דוד לאוריה רד לביתך ורחץ רגליך
ויצא אוריה מבית המלך ותצא אחריו משאת
המלך׃ ואמר דויד לאוריה חות לביתך ושטוף
רגלך ונפק אוריה מבית מלכא ונפקת בתרוהי
סעודתא דמלכא׃ וישכב אוריה פתח בית
המלך את כל עבדי אדניו ולא ירד אל ביתו׃
ושכיב אוריה בתרע בית מלכא עם כל עבדי
רבוניה ולא נחת לביתיה׃ ויגדו לדוד לאמר
לא ירד אוריה אל ביתו ויאמר דוד אל אוריה
הלוא מדרך אתה בא מדוע לא ירדת אל ביתך׃
וחויאו לדויד למימר לא נחת אוריה לביתיה
ואמר דויד לאוריה הלא מאורחא את אתי
מדין לא נחתא לביתך׃ ויאמר אוריה אל

דוד הארון וישראל ויהודה ישבים בסכות
ואדני יואב ועבדי אדני על פני השדה חנים
ואני אבוא אל ביתי לאכל ולשתות ולשכב
עם אשתי חיך וחי נפשך אם אעשה את הדבר
הזה׃ ואמר אוריה לדויד ארונא וישראל
ויהודה יתבין במטליא ורבוני יואב ועבדי
רבוני על אפי ברא שרן ואנא איעול לביתי
למיכל ולמשתי ולמשכב עם אתתי חייך וחיי
נפשך אם אעביד ית פתגמא הדין׃ ויאמר
דוד אל אוריה שב בזה גם היום ומחר אשלחך
וישב אוריה בירושלם ביום ההוא וממחרת׃
ואמר דויד לאוריה תיב הכא אף יומא דין
ומחר אשלחנך ויתיב אוריה בירושלם
[illegible]
ויאכל לפניו וישת וישכרהו ויצא בערב
לשכב במשכבו עם עבדי אדניו ואל ביתו
לא ירד׃ וקרא ליה דויד ואכל קדמוהי ושתי
ורויה ונפק ברמשא למשכב בשיויה עם
עבדי רבוניה ולביתיה לא נחת׃ ויהי בבקר
ויכתב דוד ספר אל יואב וישלח ביד אוריה׃
והוה בצפרא וכתב דויד אגרתא לות יואב
ושדר ביד אוריה׃ ויכתב בספר לאמר הבו
את אוריה אל מול פני המלחמה החזקה
ושבתם מאחריו ונכה ומת׃ וכתב באגרתא
למימר הבו ית אוריה לקביל אפי קרבא
תקיפא ותתובון מבתרוהי ויתקטל וימות׃

משאת ו׳ וסימנ׳ בנימן השען ואוריה ויקרת המלך ויתן נקול מנחת

ויהי בשמור יואב אל
העיר ויתן את אוריה אל המקום אשר ידע
כי אנשי חיל שם: והוה כד צר יואב על קרתא
ויהב ית אוריה לאתרא דידע ארי גברין גברין
תמן: ויצאו אנשי העיר וילחמו את יואב
ויפל מן העם מעבדי דוד וימת גם אוריה החתי:
ונפקו אנשי קרתא ואגיחו קרבא עם יואב
ואתקטל מן עמא מעבדי דויד ומית אף אוריה
חתאה: וישלח יואב ויגד לדוד את כל דברי
המלחמה: ושלח יואב וחוי לדויד ית כל
עסקי קרבא: ויצו את המלאך לאמר ככלותך
את כל דברי המלחמה לדבר אל המלך: ופקיד
ית אזגדא למימר כשיציותך ית כל עסקי
קרבא למללא עם מלכא: והיה אם תעלה
חמת המלך ואמר לך מדוע נגשתם אל העיר
להלחם הלוא ידעתם את אשר ירו מעל החומה:
ויהי אם יסלק רוגזא דמלכא וייומר לך מדין
אתקרבתון לקרתא לאגחא הלא ידעתון
ית דירמון עליכון מן שורא: מי הכה את
אבימלך בן ירבשת הלוא אשה השליכה
עליו פלח רכב מעל החומה וימת בתבץ
למה נגשתם אל החומה ואמרת גם עבדך
אוריה החתי מת: מן קטל ית אבימלך בר
ירבשת הלא איתתא רמת עלוהי פלגות רכב
רחי מן שורא ומית בתבץ למא אתקרבתון
לשורא ותימר אף עבדך אוריה חתאה מית:

וילך המלאך ויבא ויגד לדוד את כל אשר שלחו
יואב: ואזל אזגדא ואתא וחוי לדויד ית כל
דשלחיה יואב: ויאמר המלאך אל דוד כי גברו
עלינו האנשים ויצאו אלינו השדה ונהיה
עליהם עד פתח השער: ואמר אזגדא לדויד
ארי תקיפו עלנא גבריא ונפקו עלנא לחקלא
והוינא טרדין להון עד מעלנא דתרעא: ויראו
המוראים אל עבדיך מעל החומה וימותו
מעבדי המלך וגם עבדך אוריה החתי מת:
ושדו קשתיא בעבדך מעל שורא ואתקטלו
מעבדי מלכא ואף עבדך אוריה חתאה מית:
ויאמר דוד אל המלאך כה
תאמר אל יואב אל ירע בעיניך את הדבר הזה
כי כזה וכזה תאכל החרב החזק מלחמתך
אל העיר והרסה וחזקהו: ואמר דויד לאזגדא
כדין תימר ליואב לא יבאש בעינך ית פתגמא
הדין ארי כדין וכדין יתקטלון דקרבא אתקיף
קרבך על קרתא ופגרה ותקיפהי: ותשמע
אשת אוריה כי מת אוריה אישה ותספד על
בעלה: ושמעת אתת אוריה ארי מית אוריה
בעלה וספדת על בעלה: ויעבר האבל וישלח
דוד ויאספה אל ביתו ותהי לו לאשה ותלד לו
בן וירע הדבר אשר עשה דוד בעיני יהוה:
ועבר אבלא ושלח דויד וכנשה לביתיה והות
ליה לאתו וילידת ליה בר ובאיש פתגמא
דעבד דויד קדם יוי:

ככלותך ב̇ חד מל̇ וחד חס̇ וסימנ̇ דברי המלחמה מל̇ לקרא חס̇ · אל החומה ב̇ וסימנ̇ אבימלך ודוד ישב ונשב כלנו אל החומה · וחזקהו ב̇

וישלח יהוה את נתן אל דוד ויבא אליו ויאמר
לו שני אנשים היו בעיר אחת אחד עשיר
ואחד ראש: ושלח יי ית נתן לות דויד ואתא
לותיה ואמר ליה תרין גברין הוו בקרתא חדא
חד עתירא וחד מסכינא: לעשיר היה צאן ובקר
הרבה מאד: לעתירא הוו ען ותורין סגי לחדא:
ולרש אין כל כי אם כבשה אחת קטנה אשר
קנה ויחיה ותגדל עמו ועם בניו יחדו מפתו
תאכל ומכסו תשתה ובחיקו תשכב ותהי לו
כבת: ולמסכינא לית כל מדעם אלהין אמרתא
חדא זעירא דזבנה וקימה ורבת עמיה ועם
בנוהי כחדא מפתיה אכלא ומכסיה שתיא
ובחביה שכבא והות ליה כברתא: ויבא הלך
לאיש העשיר ויחמל לקחת מצאנו ומבקרו
לעשות לארח הבא לו ויקח את כבשת האיש
הראש ויעשה לאיש הבא אליו: ואתא ארחא
לגברא עתירא וחס למסב מענה ומתוריה
למעבד לארחא דאתא ליה ונסיב ית אמרתא
דגברא מסכינא ועבדה לגברא דאתא לותיה:
ויחר אף דוד באיש מאד ויאמר אל נתן חי
יהוה כי בן מות האיש העשה זאת: ותקיף
רגזא דדויד בגברא לחדא ואמר לנתן קיים
הוא יי ארי גבר חייב קטול גברא דעבדה
להדא: ואת הכבשה ישלם ארבעתים עקב
אשר עשה את הדבר הזה ועל אשר לא חמל:
וית אמרתא ישלים על ארבעא חולף דעבד

ית פתגמא הדין ועל דלא חס:
ויאמר נתן אל דוד אתה האיש כה
אמר יהוה אלהי ישראל אנכי משחתיך למלך
על ישראל ואנכי הצלתיך מיד שאול: ואמר
נתן לדויד את גברא כדנא אמר יי אלהא דישראל
אנא משחתך למהוי מלכא על ישראל ואנא
שיזיבתך מידא דשאול: ואתנה לך את בית
אדניך ואת נשי אדניך בחיקך ואתנה לך את
בית ישראל ויהודה ואם מעט ואספה לך כהנה
וכהנה: ויהבית לך ית בית רבונך וית נשי רבונך
בחקך ויהבית לך ית בית ישראל ויהודה ואם
זעיר ואוסיף לך כאלין וכאלין: מדוע בזית
את דבר יהוה לעשות הרע בעיני את אוריה
החתי הכית בחרב ואת אשתו לקחת לך
לאשה ואתו הרגת בחרב בני עמון: מה דין
בסרתא על פתגמא דיי למעבד דביש קדמוהי
ית אוריה חתאה קטלתא בחרבא וית אתתיה
נסיבתא לך לאתו ויתיה קטלתא בחרבא דבני
עמון: ועתה לא תסור חרב מביתך עד עולם
עקב כי בזתני ותקח את אשת אוריה החתי
להיות לך לאשה: וכען לא תפסוק חרבא מן
אנש ביתך עד עלמא חלף דאשיטתני ונסיבת
ית אתת אוריה חתאה למהוי לך לאתו:
כה אמר יהוה הנני מקים
עליך רעה מביתך ולקחתי את נשיך לעיניך
ונתתי לרעיך ושכב עם נשיך לעיני השמש

מעט ז קמ׳ וסימנ׳ ונשארתם ואספה יתנו זרעתם פנה וקצף גדול רק הכהנים וכל אתנ׳ וס׳ פיסו כות מהנה וכהנה ד׳ וס׳ לא ראיתי ואספה בבו וכהנה

הזאת: כדנן אמר יי הא אנא מקים עלך בישא
מביתך ואדבר ית נשך לעינך ואתין לחברך
וישכוב עם נשך לעיני שמשא הדא: כי אתה
עשית בסתר ואני אעשה את הדבר הזה נגד
כל ישראל ונגד השמש: ארי את עבדתא
בסתרא ואנא אעביד ית פתגמא הדין קדם
כל ישראל וקדם שמשא:
ויאמר דוד אל נתן חטאתי ליהוה
ויאמר נתן אל דוד גם יהוה העביר חטאתך
לא תמות: ואמר דויד לנתן חבית קדם יי ואמר
נתן לדויד אף יי אעבר חובך לא תמות: אפס
כי נאץ נאצת את איבי יהוה בדבר הזה גם
הבן הילוד לך מות ימות: ברם ארי מפתח
[illegible]
אף ברא דאתיליד לך ממת ימות: וילך נתן
אל ביתו ויגף יהוה את הילד אשר ילדה
אשת אוריה לדוד ויאנש: ואזל נתן לביתיה
ותבר יי ית רביא דילידת אתת אוריה לדויד
ואטען: ויבקש דוד את האלהים בעד הנער
ויצם דוד צום ובא ולן ושכב ארצה: ובעא
דויד רחמין מן קדם יי על רביא וצם דויד
צומא ועל ובת ושכיב על ארעא: ויקמו זקני
ביתו עליו להקימו מן הארץ ולא אבה ולא
ברא אתם לחם: וקמו סבי ביתיה עלוהי
לאקמותיה מן ארעא ולא אבא ולא אכל
עמהון לחמא: ויהי ביום השביעי וימת הילד

ויראו עבדי דוד להגיד לו כי מת הילד כי
אמרו הנה בהיות הילד חי דברנו אליו ולא
שמע בקולנו ואיך נאמר אליו מת הילד
ועשה רעה: והוה ביומא שביעאה ומית רביא
ודחילו עבדי דויד לחואה ליה ארי מית רביא
ארי אמרו הא כד הוה רביא קיים מלילנא עמיה
ולא קביל מננא ואיכדין נימר ליה מית רביא
ויעביד בישא: וירא דוד כי עבדיו מתלחשים
ויבן דוד כי מת הילד ויאמר דוד אל עבדיו
המת הילד ויאמרו מת: וחזא דויד ארי עבדוהי
מלחשין וסבר דויד ארי מית רביא ואמר דויד
לעבדוהי המית רביא ואמרו מית: ויקם דוד
מהארץ וירחץ ויסך ויחלף שמלתו ויבא
בית יהוה וישתחו ויבא אל ביתו וישאל
וישימו לו לחם ויאכל: וקם דויד מארעא ומשא
ושף ושני כסותיה ועל לבית מקדשא דיי
וסגיד ואתא לביתיה ושאיל ושויאו ליה לחמא
ואכל: ויאמרו עבדיו אליו מה הדבר הזה אשר
עשיתה בעבור הילד חי צמת ותבך וכאשר
מת הילד קמת ותאכל לחם: ואמרו עבדוהי
ליה מא פתגמא הדין דעבדתא עד דרביא
קיים צמתא ובכיתא וכד מית רביא קמתא
ואכלתא לחמא: ויאמר בעוד הילד חי צמתי
ואבכה כי אמרתי מי יודע יחנני יהוה וחי הילד
ואמר עד דרביא קיים צמית ובכיתי ארי
אמרית מן ידע דלמא יתרחם עלי מן קדם יי

ג וחנני
וסי׳ צמתו
ואבכה
ישבתי
בצום

ויחי הילד׃ ועתה מת למה זה אני צם האוכל
להשיבו עוד אני הלך אליו והוא לא ישוב
אלי׃ וכען מית למא דנן אנא צאים האכול
לאתבותיה עוד אנא אזיל לותיה והוא לא
תאיב לותי׃ וינחם דוד את בת שבע אשתו ויבא
אליה וישכב עמה ותלד בן ויקרא את שמו
שלמה ויהוה אהבו׃ ונחים דויד ית בת שבע
אתתיה ועל לותה ושכיב עמה וילידת בר
וקרת ית שמיה שלמה ומן קדם יי רחים ליה׃ וישלח
ביד נתן הנביא ויקרא את שמו ידידיה בעבור
יהוה׃ ושלח ביד נתן נביא וקרא ית שמיה
ידיד יה בעבור יי׃ וילחם
יואב ברבת בני עמון וילכד את עיר המלוכה׃
ואגיח קרבא יואב ברבת בני עמון וכבש ית
קרית מלכותא׃ וישלח יואב מלאכים אל דוד
ויאמר נלחמתי ברבה גם לכדתי את עיר המים׃
ושלח יואב אזגדין לות דויד ואמר אגחית
ברבה אף כבשית ית קרית מלכותא׃ ועתה אסף
את יתר העם וחנה על העיר ולכדה פן אלכד
אני את העיר ונקרא שמי עליה׃ וכען כנוש
ית שאר עמא ושרי על קרתא וכבשה דלמא
אכבוש אנא ית קרתא ויתקרי שמי עלה׃ ויאסף
דוד את כל העם וילך רבתה וילחם בה וילכדה׃
וכנש דויד ית כל עמא ואזל לרבת ואגיח קרבא
בה וכבשה׃ ויקח את עטרת מלכם מעל ראשו
ומשקלה ככר זהב ואבן יקרה ותהי על ראש

דוד ושלל העיר הוציא הרבה מאד׃ ונסיב
ית כלילא דמלכהון מעל רישיה ומתקליה
ככרא דדהבא וביה אבנא טבא והוה על רישא
דדויד ועדי קרתא אפיק סגי לחדא׃ ואת העם
אשר בה הוציא וישם במגרה ובחרצי הברזל
ובמגזרת הברזל והעביר אותם במלכן וכן
יעשה לכל ערי בני עמון וישב דוד וכל העם
ירושלם׃ וית עמא דבה אפיק ומסר יתהון
במסרין ובמורגי ברזלא ובמגזרי ברזלא
וגרר יתהון בשוקיא וכן עביד לכל קרוי בני
עמון ותב דויד וכל עמא לירושלם׃
ויהי אחרי כן ולאבשלום
בן דוד אחות יפה ושמה תמר ויאהבה אמנון
בן דוד׃
אחתא שפירתא ושמה תמר ורחמה אמנון
בר דויד׃ ויצר לאמנון להתחלות בעבור תמר
אחתו כי בתולה היא ויפלא בעיני אמנון
לעשות לה מאומה׃ ועקת לאמנון לאתמרעא
בדיל תמר אחתיה ארי בתולתא היא והוה
מכסא בעיני אמנון למעבד לה מדעם׃
ולאמנון רע ושמו יונדב בן שמעה אחי דוד
ויונדב איש חכם מאד׃ ולאמנון שושבינא
ושמיה יונדב בר שמעה אחוהי דדויד
ויונדב גבר חכים לחדא׃ ויאמר לו מדוע
אתה ככה דל בן המלך בבקר בבקר הלוא
תגיד לי ויאמר לו אמנון את תמר אחות

שתגר חשר זבולן יוסף אונן שלה שמשון שמואל שלמה ׳ מחות ג׳ וסימנ׳ ולאבשלום יספו קטנה ו׳ ולאחות ׳ ויצר ג׳ וסי׳ יעקב אשתבע לאמנון

אבשלם אחי אני אהב׃ ואמר ליה מה דין את
כדין חשוך בר מלכא בצפר בצפר הלא תחוי
לי ואמר ליה אמנון ית תמר אחתיה דאבשלום
אחי אנא רחים׃ ויאמר לו יהונדב שכב על
משכבך והתחל ובא אביך לראותך ואמרת
אליו תבא נא תמר אחותי ותברני לחם ועשתה
לעיני את הבריה למען אשר אראה ואכלתי
מידה׃ ואמר ליה יהונדב שכוב על שוויך
ואתמרע וייתי אבוך למחזך ותימר ליה
תיתי כען תמר אחתי ותוכילנני לחמא ותעביד
לעיני סעודתא בדיל דאחזי ואיכול מן ידה׃
וישכב אמנון ויתחל ויבא המלך לראותו
ויאמר אמנון אל המלך תבוא נא תמר
[illegible]
[illegible]
מידה׃ ושכיב אמנון ואתמרע ואתא מלכא
למחזיה ואמר אמנון למלכא תיתי כען
תמר אחתי ותחלוט לעיני תרתין חליטתא
ואיכול מן ידהא׃ וישלח דוד אל תמר הביתה
לאמר לכי נא בית אמנון אחיך ועשי לו הבריה׃
ושלח דויד לות תמר לביתא למימר איזילי
כען לות אמנון אחוך ועבידי ליה סעודתא׃
ותלך תמר בית אמנון אחיה והוא שכב ותקח
את הבצק ותלוש ותלבב לעיניו ותבשל את
הלבבות׃ ואזלת תמר לבית אמנון אחוהא
והוא שכיב ונסיבת ית לישא ולשת וחלטת
לעינוהי ובשילת ית חליטתא׃ ותקח את

המשרת ותצק לפניו וימאן לאכול ויאמר
אמנון הוציאו כל איש מעלי ויצאו כל איש
מעליו׃ ונסיבת ית מסריתא ואריקת קדמוהי
ולא אבא למיכל ואמר אמנון אפיקו כל אנש
מעלי ונפקו כל אנש מעלוהי׃ ויאמר אמנון
אל תמר הביאי הבריה החדר ואברה מידך
ותקח תמר את הלבבות אשר עשתה ותבא
לאמנון אחיה החדרה׃ ואמר אמנון לתמר
איעילי סעודתא לאדרון בית משכבא ואסעד
מן ידיך ונסיבת תמר ית חליטתא דעבדת
ואעילת לאמנון אחוהא לאדרון בית משכבא׃
ותגש אליו לאכל ויחזק בה ויאמר לה בואי
שכבי עמי אחותי׃ וקריבת ליה ולא אבא
למיכל ואתקיף בה ואמר לה עולי שכובי
עמי אחתי׃ ותאמר לו אל אחי אל תענני כי
לא יעשה כן בישראל אל תעשה את הנבלה
הזאת׃ ואמרת ליה בבעו אחי לא תענינני
ארי לא מתעביד כין בישראל לא תעביד
ית קלנא הדין׃ ואני אנה אוליך את חרפתי
ואתה תהיה כאחד הנבלים בישראל ועתה
דבר נא אל המלך כי לא ימנעני ממך׃ ואנא
לאן אוביל ית חסודאי ואת תהי כחד מן שטיא
בישראל וכען מליל כען עם מלכא ארי לא
ימנענני מנך׃ ולא אבה לשמע בקלה ויחזק
ממנה ויענה וישכב אתה׃ ולא אבא לקבלא
מנה ותקיף מנה ועניה ושכיב עמה׃ וישנאה

הביאי ג̇ ומל̇ וסימנ̇ הבריה בני מרחוק עצה ׃ וישנאה ב̇ חד ריש̇ פיסוק̇ וחד סו̇ פיסוק וסימנ̇ את בתי נתתי וישנאה אמנון שנאה גדולה ו׳

אמנון שנאה גדולה מאד כי גדולה השנאה
אשר שנאה מאהבה אשר אהבה ויאמר לה
אמנון קומי לכי׃ וסנה אמנון סנאתא רבתא
לחדא ארי סגיאה סנאתא דסנה מרחמתא
דרחמה ואמר לה אמנון קומי איזילי׃ ותאמר
לו אל אודות הרעה הגדולה הזאת מאחרת
אשר עשית עמי לשלחני ולא אבה לשמע
לה׃ ואמרת ליה על עיסק בשתא רבתא הדא
מבתר דעבדת עמי את אמר לשלחותני ולא
אבא לקבלא מנה׃ ויקרא את נערו משרתו
ויאמר שלחו נא את זאת מעלי החוצה ונעל
הדלת אחריה׃ וקרא ית עולימיה משמשניה
ואמר שלחו כען ית דא מלותי לברא ואגוף
דשא בתרהא׃ ועליה כתנת פסים כי כן תלבשן
בנות המלך הבתולת מעילים ויצא אתה
משרתו החוץ ונעל הדלת אחריה׃ ועלה
כתונא דפסי ארי כין לבשן בנת מלכא
בתולתא כרדוטין ואפיק יתה משומשנה
לברא ואגף דשא בתרהא׃ ותקח תמר אפר
על ראשה וכתנת הפסים אשר עליה קרעה
ותשם ידה על ראשה ותלך הלוך וזעקה׃
ונסיבת תמר קטמא על רישה וכתונא דפסי
דעלה בזעתה ושויאת ידה על רישה ואזלא
מיזל וצוחא׃ ויאמר אליה אבשלום אחיה
האמינון אחיך היה עמך ועתה אחותי החרישי
אחיך הוא אל תשיתי את לבך לדבר הזה
ותשב תמר ושממה בית אבשלום אחיה׃
ואמר לה אבשלום אחוהא האמינון אחוך
הוה עמיך וכען אחתי שתוקי אחוך הוא
לא תשוין ית לביך לפתגמא הדין ויתיבת
תמר ושתקא בית אבשלום אחוהא׃ והמלך
דוד שמע את כל הדברים האלה ויחר לו מאד׃
ומלכא דויד שמע ית כל פתגמיא האלין ותקיף
ליה לחדא׃ ולא דבר אבשלום עם אמנון למרע
ועד טוב כי שנא אבשלום את אמנון על דבר
אשר ענה את תמר אחתו׃ ולא מליל אבשלום
עם אמנון למביש ועד טב ארי סנא אבשלום
ית אמנון על עיסק דעני ית תמר אחתיה׃
ויהי לשנתים ימים ויהיו גזזים
לאבשלום בבעל חצור אשר עם אפרים ויקרא
אבשלום לכל בני המלך׃ והוה לזמן תרתין
שנין והוו גזזין לאבשלום במישר חצור
דעם בית אפרים וזמין אבשלום לכל בני מלכא׃
ויבא אבשלום אל המלך ויאמר הנה נא גזזים
לעבדך ילך נא המלך ועבדיו עם עבדך׃ ואתא
אבשלום לות מלכא ואמר הא כען גזזין לעבדך
ייזיל כען מלכא ועבדוהי עם עבדך׃ ויאמר
המלך אל אבשלום אל בני אל נא נלך כלנו ולא
נכבד עליך ויפרץ בו ולא אבה ללכת ויברכהו׃
ואמר מלכא לאבשלום לא ברי לא כען ניזיל
כלנא ולא ניתקף עלך ואתקיף ביה ולא אבא
למיזל וברכיה׃ ויאמר אבשלום ולא ילך נא

ועליה ג̇ וסימנ׳ כתנת פסים למרוס שובה יכרעון אחרים ... שנאה ... וסימנ׳ תועבת צ׳ ולא תקיס אבשלום שלח ששהנה שנת ...

אתנו אמנון אחיו ויאמר לו המלך למה ילך
עמך ואמר אבשלום ולא ייזיל כען עמנא
אמנון אחי ואמר ליה מלכא למא ייזיל עמך
ויפרץ בו אבשלום וישלח אתו את אמנון
ואת כל בני המלך ואתקיף ביה אבשלום
ושלח עמיה ית אמנון וית כל בני מלכא
ויצו אבשלום את נעריו
לאמר ראו נא כטוב לב אמנון ביין ואמרתי
אליכם הכו את אמנון והמתם אתו אל תיראו
הלא כי אנכי צויתי אתכם חזקו והיו לבני חיל
ופקיד אבשלום ית עולימוהי למימר חזו כען
כד ישפר ליבא דאמנון בחמרא ואימר לכון
קטולו ית אמנון ותקטלון יתיה לא תדחלון
הלא אנא [illegible] יתכון [illegible] לגברין
גברין ויעשו נערי אבשלום לאמנון כאשר
צוה אבשלום ויקמו כל בני המלך וירכבו איש
על פרדו וינסו ועבדו עולימי אבשלום לאמנון
כמא דפקיד אבשלום וקמו כל בני מלכא ורכבו
גבר על כודנתיה ואפכו ויהי המה בדרך
והשמעה באה אל דוד לאמר הכה אבשלום
את כל בני המלך ולא נותר מהם אחד והוה
עד דאנון באורחא ושמועתא אתת לות
דויד למימר קטל אבשלום ית כל בני מלכא
ולא אשתאר מנהון חד ויקם
המלך ויקרע את בגדיו וישכב ארצה וכל
עבדיו נצבים קרעי בגדים וקם מלכא ובזע

ית לבושוהי ושכיב על ארעא וכל עבדוהי
מעתדין כד מבזעין לבושיהון
ויען יונדב בן שמעה אחי דוד
ויאמר אל יאמר אדני את כל הנערים בני המלך
המיתו כי אמנון לבדו מת כי על פי אבשלום
היתה שימה מיום ענתו את תמר אחתו
ואתיב יונדב בר שמעה אחוהי דדויד ואמר
לא יימר רבוני ית כל עולימיא קטלו אלהין
אמנון בלחודוהי מית ארי בלבא דאבשלום
הות כמינא מיומא דעני ית תמר אחתיה ועתה
אל ישם אדני המלך אל לבו דבר לאמר כל
בני המלך מתו כי אם אמנון לבדו מת וכען
לא ישוי רבוני מלכא על ליביה פתגמא למימר
כל בני מלכא אתקטלו אלהין אמנון בלחודוהי
מית ויברח אבשלום וישא
הנער הצפה את עינו וירא והנה עם רב הלכים
מדרך אחריו מצד ההר וערק אבשלום
וזקף עולימא סכואה ית עינוהי וחזא והא עם
סגי אתן מאורח מאחורוהי מסטר טורא
ויאמר יונדב אל המלך הנה בני המלך באו
כדבר עבדך כן היה ואמר יונדב למלכא הא
בני מלכא אתו כפתגמא דעבדך כין הוה ויהי
ככלתו לדבר והנה בני המלך באו וישאו קולם
ויבכו וגם המלך וכל עבדיו בכו בכי גדול
מאד והוה כד שיציתיה למללא והא בני מלכא
אתו וארימו קלהון ובכו ואף מלכא וכל עבדוהי

ב׳ שומה ק׳
אם
כת
ולא
קרי
והן
ח
נו מלין ק׳
כת
ולא
קרי

כטוב ד׳ וסימנ׳ לבם לארצו המלך אמנון ·· ענתו ב׳ וסימנ׳ למען ענתו בסבלתם מיום ענתו את תמר אחתו

בכו בכיא סגיאה לחדא: ואבשלום ברח
וילך אל תלמי בן עמיחור מלך גשור ויתאבל
על בנו כל הימים: ואבשלום ערק ואזל לות
תלמי בר עמיהוד מלכא דגשור ואתאבל על
בריה כל יומיא: ואבשלום ברח וילך גשור
ויהי שם שלש שנים: ואבשלום ערק ואזל
לגשור והוה תמן תלת שנין: ותכל דוד המלך
לצאת אל אבשלום כי נחם על אמנון כי מת:
וחמידת נפשא דדויד למפק על אבשלום
ארי אתנחם על אמנון ארי מית:
וידע יואב בן צרויה כי לב המלך
על אבשלום: וידע יואב בר צרויה ארי בלבא
דמלכא למפק על אבשלום: וישלח יואב
תקועה ויקח משם אשה חכמה ויאמר אליה
התאבלי נא ולבשי נא בגדי אבל ואל תסוכי
שמן והיית כאשה זה ימים רבים מתאבלת
על מת: ושלח יואב לתקוע ודבר מתמן
אתתא חכימתא ואמר לה אתאבלי כען ולבשי
כען לבושי אבלא ולא תשופין משחא ותהון
כאתתא דנן יומין סגיאין מתאבלא על מיתא:
ובאת אל המלך ודברת אליו כדבר הזה וישם
יואב את הדברים בפיה: ותהכין לות מלכא
ותמללין עמיה כפתגמא הדין ושוי יואב ית
פתגמיא בפומה: ותאמר האשה התקעית
אל המלך ותפל על אפיה ארצה ותשתחו ותאמר
הושיעה המלך: ואמרת אתתא דמתקוע למלכא

ונפלת על אפהא על ארעא וסגידת ואמרת
פרוק מלכא: ויאמר לה המלך מה לך ותאמר
אבל אשה אלמנה אני וימת אישי: ואמר
לה מלכא מא ליך ואמרת בקושטא אתתא
ארמלתא אנא ומית בעלי: ולשפחתך שני
בנים וינצו שניהם בשדה ואין מציל ביניהם
ויכו האחד את האחד וימת אתו: ולאמתך
תרין בנין ואתנציאו תרויהון בחקלא ולית
דמשיזיב ביניהון ומחא חד ית חד וקטל
יתיה: והנה קמה כל המשפחה על שפחתך
ויאמרו תני את מכה אחיו ונמתהו בנפש אחיו
אשר הרג ונשמידה גם את היורש וכבו את
גחלתי אשר נשארה לבלתי שום לאישי
שם [illegible]
זרעיתא על אמתך ואמרו הבי ית דקטל
אחוהי ונקטליניה בחובת נפשא דאחוהי דקטל
ונשיצי אף ית ירותא ובען למקטל ית חד יחידי
דאשתאר בדיל דלא לשואה לבעלי שום
ושאר על אפי ארעא:
ויאמר המלך אל האשה לכי לביתך
ואני אצוה עליך: ואמר מלכא לאתתא איזילי
לביתיך ואנא אפקיד עלך: ותאמר האשה
התקועית אל המלך עלי אדני המלך העון
ועל בית אבי והמלך וכסאו נקי: ואמרת אתתא
דמתקוע למלכא עלי רבוני מלכא חובא
ומלכא וכרסי מלכותיה זכאי:

ונמיתהו ח׳ חס בליש וסימנ׳ ... ויכהו ... התקועית ב׳ חד מל׳ וג׳ חס וסימ׳ ותפל על אפיה עלי אדני המלך

106

ויאמר המלך המדבר אליך והבאתו אלי ולא
יסיף עוד לגעת בך: ואמר מלכא מן דיימר
ליך מלא ותיתיניה לותי ולא יוסיף עוד לאנזקא
ביך: ותאמר יזכר נא המלך את יהוה אלהיך
מהרבית גאל הדם לשחת ולא ישמידו את בת
בני ויאמר חי יהוה אם יפל משערת בנך ק
ארצה: ואמרת ידכר כען מלכא מא דכתיב
בספר אוריתא דיי אלהך בדיל דלא לאסגאה
אורחא קדם גאיל דמא לחבלא ולא ישיצון
ית ברי ואמר קיים הוא יי אם יפול מסער ריש
בריך לארעא: ותאמר האשה
תדבר נא שפחתך אל אדני המלך דבר ויאמר
דברי: ואמרת אתתא תמליל כען אמתך קדם
[illegible]
האשה ולמה חשבתה כזאת על עם אלהים
ומדבר המלך הדבר הזה כאשם לבלתי
השיב המלך את נדחו: ואמרת אתתא ולמא ב
חשיבתא כהדא על עמא דיי ומממליל מלכא ומל
פתגמא הדין כגבר חייב בדיל דלא לאתבא
מלכא ית בדוריה: כי מות נמות וכמים הנגרים
ארצה אשר לא יאספו ולא ישא אלהים נפש ב
וחשב מחשבות לבלתי ידח ממנו נדח: ארי ולא
מיתא דמאית הא כמיא דמתאשדין לארעא יצעק
דלא אפשר להון דיסתפון כין לית אפשר
לדינא דקושטא לקבלא ממון דשקר ומחשיב
מחשבן בדיל דלא לבדרא מנה בדור: ועתה

אשר באתי לדבר אל המלך אדני את הדבר
הזה כי יראני העם ותאמר שפחתך אדברה
נא אל המלך אולי יעשה המלך את דבר אמתו
וכען דאתיתי למללא קדם מלכא רבוני ית
פתגמא הדין ארי דחלוני עמא ואמרת אמתך בת
אמליל כען קדם מלכא מא אם יעביד מלכא ק
ית פתגמא דאמתיה: כי ישמע המלך להציל
את אמתו מכף האיש להשמיד אתי ואת בני
יחד מנחלת אלהים: ארי ישמע מלכא לשיזבא
ית אמתיה מיד גברא לשיצאה יתי וית ברי
כחדא מאחסנת עמא דיי: ותאמר שפחתך
ב יהיה נא דבר אדני המלך למנחה כי כמלאך
חס האלהים כן אדני המלך לשמע הטוב והרע
ויהוה אלהיך יהי עמך: ואמרת אמתך יהי
כען פתגמא דרבוני מלכא לנחא ארי כמלאכא
דיי כין רבוני מלכא למשמע טב וביש
ומימרא דיי אלהך יהי בסעדך:
ויען המלך ויאמר אל האשה אל נא
תכחדי ממני דבר אשר אנכי שאל אתך ותאמר
האשה ידבר נא אדני המלך: ואתיב מלכא
ואמר לאתתא לא כען תכסא מני פתגמא
דאנא שאיל יתיך ואמרת אתתא ימליל כען
רבוני מלכא: ויאמר המלך
ב היד יואב אתך בכל זאת ותען האשה ותאמר
תקצר חי נפשך אדני המלך אם אש להמין ולהשמיל
ב חס בליש מכל אשר דבר אדני המלך כי עבדך יואב הוא

המדבר ד וסימנ׳ — והנה עיניכם ויאמר המלך לכן ידע עמי לפלמוני ... אש האש ב חס בליש חי נפשך עד האש בית רשע ...

צוני והוא שם בפי שפחתך את כל הדברים
האלה: ואמר מלכא הידי יואב עמך בכל דא
ואתיבת אתתא ואמרת חיי נפשך רבוני מלכא
אם אית למסטי לימינא ולסמלא מכל דמליל
רבוני מלכא ארי עבדך יואב הוא פקדני והוא
שוי בפומא דאמתך ית כל פתגמיא האלין:
לבעבור סבב את פני הדבר עשה עבדך יואב
את הדבר הזה ואדני חכם כחכמת מלאך
האלהים לדעת את כל אשר בארץ: בדיל
לאקפא ית אפי פתגמא עבד עבדך יואב ית
פתגמא הדין ורבוני חכים כחכמת מלאכא
דייי למדע ית כל דבארעא:
ויאמר המלך אל יואב הנה נא
עשיתי את הדבר הזה ולך השב את הנער
את אבשלום: ואמר מלכא ליואב הא כען
עבדית ית פתגמא הדין ואיזיל אתיב ית
עולימא ית אבשלום: ויפל יואב אל פניו
ארצה וישתחו ויברך את המלך ויאמר יואב
היום ידע עבדך כי מצאתי חן בעיניך אדני
המלך אשר עשה המלך את דבר עבדו: ונפל עבדך ק
יואב על אפוהי על ארעא וסגיד ובריך ית
מלכא ואמר יואב יומא דין ידע עבדך ארי
אשכחית רחמין בעינך רבוני מלכא דעבד
מלכא ית פתגמא דעבדך: ויקם יואב וילך
גשורה ויבא את אבשלום ירושלם: וקם יואב
ואזל לגשור ואיתי ית אבשלום לירושלם:

ויאמר המלך יסב אל ביתו ופני לא יראה
ויסב אבשלום אל ביתו ופני המלך לא ראה:
ואמר מלכא יסתחר לביתיה ואפי לא יחזי
ואסתחר אבשלום לביתיה ואפי מלכא לא חזי:
וכאבשלום לא היה איש
יפה בכל ישראל להלל מאד מכף רגלו ועד
קדקדו לא היה בו מום: וכאבשלום לא הוה
גבר שפיר בכל ישראל לשבחא לחדא מפרסת
רגליה ועד מוחיה לא הוה ביה מומא: ובגלחו
את ראשו והיה מקץ ימים לימים אשר יגלח
כי כבד עליו וגלחו ושקל את שער ראשו
מאתים שקלים באבן המלך: ובספרותיה
ית רישיה והוי מזמן עדן לעדן דמספר
[illegible]
רישיה מאתן סלעין במתקלא דמלכא: ויולדו
לאבשלום שלשה בנים ובת אחת ושמה תמר
היא היתה אשה יפת מראה: ואתילידו לאבשלום
תלתא בנין וברתא חדא ושמה תמר היא הות
אתתא שפירת חיזו: וישב
אבשלום בירושלם שנתים ימים ופני המלך
לא ראה: ויתיב אבשלום בירושלם תרתין
שנין ואפי מלכא לא חזא: וישלח אבשלום
אל יואב לשלח אותו אל המלך ולא אבה לבוא
אליו וישלח עוד שנית ולא אבה לבוא: ושלח
אבשלום לות יואב לשלחא יתיה לות מלכא
ולא אבא למיתי לותיה ושלח עוד תנינות

גמות הביא סבב ... ופנו ג וסימנ ... לא יראו ופני לא יראה הייתי נרדם על פני ... לימים ה וסימנ ... וערך ובגלחו ובאתי היעמד על כן ... ג וסימנ

ולא אבא למיתי ויאמר אל עבדיו ראו חלקת
יואב אל ידי ולו שם שערים לכו והוציתיה
באש ויציתו עבדי אבשלום את החלקה באש
ואמר לעבדוהי חזו אחסנת יואב דסמיכא
לדילי ולית ליה תמן סעורין איזילו ואדליקו הא
בנורא ואוקידו עבדי אבשלום ית אחסנתא
בנורא: ויקם יואב ויבא אל
אבשלום הביתה ויאמר אליו למה הציתו
עבדיך את החלקה אשר לי באש: וקם יואב
ואתא לות אבשלום לביתא ואמר ליה למא
אדליקו עבדך ית אחסנתא דילי בנורא:
ויאמר אבשלום אל יואב הנה שלחתי אליך
לאמר בא הנה ואשלחה אתך אל המלך לאמר
[illegible]
אראה פני המלך ואם יש בי עון והמתני:
ואמר אבשלום ליואב הא שלחית לותך
למימר איתא הלכא ואשלח יתך לות מלכא
למימר למא אתיתי מגשור טב לי עוד
אנא תמן וכען אחזי אפי מלכא ואם אית
בי חובא יקטלנני: ויבא יואב אל המלך
ויגד לו ויקרא אל אבשלום ויבא אל המלך
וישתחו לו על אפיו ארצה לפני המלך וישק
המלך לאבשלום: ואתא יואב לות מלכא וחוי
ליה וקרא לאבשלום ואתא לות מלכא וסגיד
ליה על אפוהי על ארעא קדם מלכא ונשיק
מלכא לאבשלום:

ויהי מאחרי כן ויעש לו אבשלום מרכבה
וסוסים וחמשים איש רצים לפניו: והוה
מבתר כין ועבד ליה אבשלום רתכין וסוסון
וחמשין גברא רהטין קדמוהי: והשכים
אבשלום ועמד על יד דרך השער ויהי כל
האיש אשר יהיה לו ריב לבוא אל המלך
למשפט ויקרא אבשלום אליו ויאמר אי
מזה עיר אתה ויאמר מאחד שבטי ישראל
עבדך: ומקדים אבשלום וקאים על כיבש
אורח תרעא והוי כל גבר דיהוי ליה דין
למיעל לקדם מלכא למדן וקרי אבשלום
ליה ואמר אי מהא קריא את ואמר מיחד
שבטיא דישראל עבדך: ויאמר אליו
אבשלום ראה דבריך טובים ונכחים ושמע
אין לך מאת המלך: ואמר ליה אבשלום
חזי פתגמך תקנין ויאן ושמע לית לך מן
קדם מלכא: ויאמר אבשלום מי ישמני
שפט בארץ ועלי יבוא כל איש אשר יהיה
לו ריב ומשפט והצדקתיו: ואמר אבשלום
מן ימנינני דיין בארעא וקדמי ייתי כל
גברא דיהוי ליה דין ומצו ואדיניניה בקשוט:
והיה בקרב איש להשתחות לו ושלח את
ידו והחזיק לו ונשק לו: והוי כד קריב גברא
למסגד ליה ומושיט ית ידיה ומתקיף ביה
ונשיק ליה: ויעש אבשלום כדבר הזה לכל
ישראל אשר יבאו למשפט אל המלך ויגנב

אבשלום את לב אנשי ישראל: ועבד אבשלום
כפתגמא הדין לכל ישראל דאתן למדן קדם
מלכא וגנב אבשלום ית לבא דאנשי ישראל:

ויהי מקץ ארבעים שנה
ויאמר אבשלום אל המלך אלכה נא ואשלם
את נדרי אשר נדרתי ליהוה בחברון: והוה
מסוף ארבעין שנין ואמר אבשלום למלכא
איזיל כען ואשלים ית נדרי דנדרית קדם יי
בחברון: כי נדר נדר עבדך בשבתי בגשור
בארם לאמר אם ישיב ישיבני יהוה ירושלם
ועבדתי את יהוה: ארי נדרא נדר עבדך
במתבי בגשור בארם למימר אם אתבא
יתיבנני יי לירושלם ואפלח קדם יי: ויאמר
לו המלך לך בשלום ויקם וילך חברונה:
ואמר ליה מלכא איזיל בשלם וקם ואזל
לחברון: וישלח אבשלום
מרגלים בכל שבטי ישראל לאמר כשמעכם
את קול השפר ואמרתם מלך אבשלום
בחברון: ושלח אבשלום מאללין בכל
שבטיא דישראל למימר כמשמעכון ית
קל שופרא ותימרון מלך אבשלום בחברון:
ואת אבשלום הלכו מאתים איש מירושלם
קראים והלכים לתמם ולא ידעו כל דבר: ועם
אבשלום אזלו מאתן גברין מירושלם
זמינין ואזלין לתומהון ולא ידעין כל מדעם:
וישלח אבשלום את אחיתפל הגילני יועץ

דוד מעירו מגלה בזבחו את הזבחים ויהי
הקשר אמץ והעם הולך ורב את אבשלום:
ושלח אבשלום ית אחיתופל גילונאה מלכא
דדויד מקרתיה מגילו כדבחותיה ית דבחיא
והוה מרדא תקיף ועמא אזילו וסגי עם
אבשלום: ויבא המגיד אל דוד לאמר היה
לב איש ישראל אחרי אבשלום: ואתא מחוי
לות דויד למימר אתפני לבא דאנש ישראל
בתר אבשלום: ויאמר דוד לכל עבדיו אשר
אתו בירושלם קומו ונברחה כי לא תהיה
לנו פליטה מפני אבשלום מהרו ללכת פן
ימהר והשגנו והדיח עלינו את הרעה והכה
העיר לפי חרב: ואמר דויד לכל עבדוהי
דעמי[illegible]
לנא שיזבא מן קדם אבשלום אוחו למיזל
דלמא יוחי וידבקננא ויכמון עלנא ית בשתא
וימחי קרתא לפתגם דחרב: ויאמרו עבדי
המלך אל המלך ככל אשר יבחר אדני המלך
הנה עבדיך: ואמרו עבדי מלכא למלכא
ככל די יימר רבוני מלכא הא עבדך: ויצא
המלך וכל ביתו ברגליו ויעזב המלך את
עשר נשים פלגשים לשמר הבית: ונפק מלכא
וכל אנש ביתיה עמיה ושבק מלכא ית עשר
נשין לחינתא למטר ביתא: ויצא המלך וכל
העם ברגליו ויעמדו בית המרחק: ונפק מלכא
וכל עמא דעמיה וקמו באתר רחיק: וכל עבדיו

ורא יו ג וסימנ כל דבר נכחה כי רפאתים · וכל ביתו ג וסימנ ויעל האיש וימת שאול ויצא המלך · הולך ג מל בספ וסימ הגילוני המול

עברים על ידו וכל הכרתי וכל הפלתי וכל
הגתים שש מאות איש אשר באו ברגלו
מגת עברים על פני המלך׃ וכל עבדוהי
עברין על ידוהי וכל קשתיא וכל קלעיא
וכל גתאי שית מאה גברא דאתו עמיה מגת
עברין קדם מלכא׃ ויאמר
המלך אל אתי הגתי למה תלך גם אתה אתנו
שוב ושב עם המלך כי נכרי אתה וגם גלה
אתה למקומך׃ ואמר מלכא לאיתי גתאה
למא תיזיל אף את עמנא תוב ותיב עם
מלכא ארי נכראי את ואף גלי את איזיל
לך לאתרך׃ תמול בואך והיום אנועך עמנו
ללכת ואני הולך על אשר אני הולך שוב והשב
את אחיך עמך חסד ואמת׃
[illegible] דרין את וכען אטלטלך עמנא למיזל ואנא
אזיל לאתר דלית אנא ידע לאן אנא אזיל
תוב ואתיב ית אחך עמך ועביד עמהון
טיבו וקשוט׃ ויען אתי את המלך ויאמר חי
יהוה וחי אדני המלך כי אם במקום אשר
יהיה שם אדני המלך אם למות אם לחיים
כי שם יהיה עבדך׃ ואתיב איתי ית מלכא
ואמר קיים הוא יי וחיי רבוני מלכא אלהין
באתרא דיהי תמן רבוני מלכא אם למותא
אם לחיי ארי תמן יהי עבדך׃ ויאמר דוד
אל אתי לך ועבר ויעבר אתי הגתי וכל אנשיו
וכל הטף אשר אתו׃ ואמר דויד לאתי איזיל

עבור ועבר איתי גתאה וכל גברוהי וכל טפלא
דעמיה׃ וכל הארץ בוכים קול גדול וכל העם
עברים והמלך עבר בנחל קדרון וכל העם
עברים על פני דרך את המדבר׃ וכל דיירי
ארעא בכן קל רב וכל עמא עברין ומלכא
עבר בנחלא דקדרון וכל עמא עברין על
אפי אורח במדברא׃ והנה גם צדוק וכל
הלוים אתו נשאים את ארון ברית האלהים
ויצקו את ארון האלהים ויעל אביתר עד תם
כל העם לעבור מן העיר׃ והא אף צדוק וכל
ליואי עמיה נטלין ית ארון קימא דיי ואסיקו
אביתר עד דשלים כל עמא למעבר מן
קרתא׃ ויאמר המלך לצדוק
השב את ארון האלהים העיר אם אמצא חן
בעיני יהוה והשבני והראני אתו ואת נוהו׃
ואמר מלכא לצדוק אתיב ית ארונא דיי
לקרתא אם אשכח רחמין קדם יי ויתיבנני
ויחזינני קדמוהי ואפלח קדמוהי בבית
מקדשיה׃ ואם כה יאמר לא חפצתי בך
הנני יעשה לי כאשר טוב בעיניו׃ ואם כדין
יימר לא רעוא קדמי בך האנא יעביד לי
כמא דתקין קדמוהי׃ ויאמר
המלך אל צדוק הכהן הרואה אתה שבה
העיר בשלום ואחימעץ בנך ויהונתן בן
אביתר שני בניכם אתכם׃ ואמר מלכא
לצדוק כהנא חזוא את תוב לקרתא בשלם

הרואה ב׳ חד מל׳ וחד חס׳ וסימנ׳ — ויאמר המלך לצדוק מל׳ מה הם עשים חס׳

ואחימעץ בריך ויהונתן בר אביתר תרין בניכון
עמכון׃ ראו אנכי מתמהמה בעברות המדבר (בערבות ק׳)
עד בוא דבר מעמכם להגיד לי׃ חזו דאנא
מתעכב במישרי מדברא עד דימטי פתגמא
מנכון לחואה לי׃ וישב צדוק ואביתר את
ארון האלהים ירושלם וישבו שם׃ ואתיב
צדוק ואביתר ית ארונא דיי׳ לירושלם ויתבו
תמן׃ ודוד עלה במעלה הזיתים עלה ובכה
וראש לו חפוי והוא הלך יחף וכל העם אשר
אתו חפו איש ראשו ועלו עלה ובכה׃ ודויד
סליק במסקנא דטור זיתיא סליק ובכי וריש
ליה מכסך והוא אזיל יחיף וכל עמא דעמיה
כריכו גבר רישיה וסלקין מסק ובכן׃ ודוד
הגיד לאמר אחיתפל בקשרים עם אבשלום
ויאמר דוד סכל נא את עצת אחיתפל יהוה׃
ולדויד אתחוה למימר אחיתופל במרודיא
עם אבשלום ואמר דויד קלקיל כען ית מלכא
דאחיתופל יי׳׃ ויהי דוד בא עד הראש אשר
ישתחוה שם לאלהים והנה לקראתו חושי
הארכי קרוע כתנתו ואדמה על ראשו׃ והוה
דויד אתא עד ריש טורא דיסגוד תמן קדם
יי׳ והא לקדמותיה חושי ארכאה כד מבזע
לבושוהי ועפרא רמי בר רישיה׃ ויאמר לו
דוד אם עברת אתי והית עלי למשא׃ ואמר
ליה דויד אם עברת עמי ותהי עלי למטול׃
ואם העיר תשוב ואמרת לאבשלום עבדך

אני המלך אהיה עבד אביך ואני מאז ועתה
ואני עבדך והפרתה לי את עצת אחיתפל׃
ואם קרתא תתוב ותימר לאבשלום עבדך אנא
מלכא איהי עבדא דאבוך ואנא מבכין וכען
ואנא עבדך ותקלקיל לי ית מלכא דאחיתופל׃
והלוא עמך שם צדוק ואביתר הכהנים והיה
כל הדבר אשר תשמע מבית המלך תגיד
לצדוק ולאביתר הכהנים׃ והלא עמך תמן
צדוק ואביתר כהניא ויהי כל פתגמא דתשמע
מבית מלכא ותחוי לצדוק ולאביתר כהניא׃
הנה שם עמם שני בניהם אחימעץ לצדוק
ויהונתן לאביתר ושלחתם בידם אלי כל
דבר אשר תשמעו׃ והא תמן עמהון תרין
[illegible] יהו׳ לאביתר
ותשלחון בידהון לותי כל מדעם׃ נשמעון
ויבא חושי רעה דוד העיר ואבשלם יבוא
ירושלם׃ ואתא חושי שושבינא דדויד
לקרתא ואבשלום אתא לירושלם׃

ודוד עבר מעט מהראש והנה
ציבא נער מפיבשת לקראתו וצמד חמורים
חבושים ועליהם מאתים לחם ומאה צמוקים
ומאה קיץ ונבל יין׃ ודויד עבר זעיר מריש
טורא והא ציבא עולימא דמפיבושת לקדמותיה
וזוג חמרין חשיקין ועליהון מאתן גריצן
דלחים ומאה אתכלין דענבין יבישין ומאה
ומאה מנן דבילתא וגרב דחמר׃ ויאמר המלך

כתנתו ב׳ וסימנ׳ ויפשיטו את יוסף קרוע כתנתו׃ רעה ג׳ וסימנ׳ ויבא חושי כאשר בא חושי וזבוד בן נתן׃ מהראש לחוד ולית כות׳

אל

אל ציבא מה אלה לך ויאמר ציבא החמורים
לבית המלך לרכב ולהלחם והקיץ לאכול והלחם ק
הנערים והיין לשתות היעף במדבר׃ ואמר
מלכא לציבא מא אלין לך ואמר ציבא
חמריא לבית מלכא למרכב ולחמא ובילתא
למיכל עולימיא וחמרא למשתי דמשלהי
במדברא׃ ויאמר המלך ואיה בן אדניך ו
ויאמר ציבא אל המלך הנה יושב בירושלם
כי אמר היום ישיבו לי בית ישראל את
ממלכות אבי׃ ואמר מלכא ואן בר רבונך ו ומ
ואמר ציבא למלכא הא יתיב בירושלם ארי יהוש
אמר יומא דין יתיבון לי בית ישראל ית כות
מלכותא דאבא׃ ויאמר המלך לצבא הנה ו חס
לך כל [illegible]
אמצא חן בעיני אדני המלך׃ ואמר מלכא
לציבא הא לך כל דלמפיבשת ואמר ציבא
מורינא אשכח רחמין בעינך רבוני מלכא׃
ובא המלך דוד עד בחורים והנה משם איש ה
יוצא ממשפחת בית שאול ושמו שמעי בן ט
גרא יצא יצוא ומקלל׃ ואתא מלכא דויד עד ב
עלמת והא מתמן גברא נפיק מזרעית בית
שאול ושמיה שמעי בר גרא אזיל מיזל
ומלטיט׃ ויסקל באבנים את דוד ואת כל עבדי
המלך דוד וכל העם וכל הגבורים מימינו
ומשמאלו׃ ומרגים באבניא ית דויד וית כל
עבדי מלכא דויד וכל עמא וכל גבריא מימינה

ב ומסמליה׃ וכה אמר שמעי בקללו צא צא
ריש׳ איש הדמים ואיש הבליעל׃ וכדין אמר שמעי
פיסו׳ תעשה בלטטותיה פוק פוק גבר חייב קטול וגבר
רשיעא׃ השיב עליך יהוה כל דמי בית שאול
תיו ק אשר מלכת תחתו ויתן יהוה את המלוכה
ביד אבשלום בנך והנך ברעתך כי איש דמים
אתה׃ אתיב עלך יי כל חובי בית שאול
דמלכתא תחותוהי ואצלח יי ית מלכותא בידא
דאבשלום ברך והא את בבשתך ארי גבר חייב
קטול את׃ ויאמר אבישי בן צרויה אל המלך
למה יקלל הכלב המת הזה את אדני המלך
ג אעברה נא ואסירה את ראשו׃ ואמר אבישי
בר צרויה למלכא למא ילטיט כלבא מיתא
הדין ית רבוני מלכא אעבר כען ואעדי ית
רישיה׃ ויאמר המלך מה לי ולכם בני צרויה
כה כי ב ק ק כי יקלל וכי יהוה אמר לו קלל את דוד ומי
יאמר מדוע עשיתה כן׃ ואמר מלכא מא לי
ולכון בני צרויה כדין ילטיט ארי יי אמר
ליה לטיט ית דויד ומן יימר מדין עבדתא
כין׃ ויאמר דוד אל אבישי ואל כל עבדיו הנה
בני אשר יצא ממעי מבקש את נפשי ואף
ו כי עתה בן הימיני הנחו לו ויקלל כי אמר לו
חס יהוה׃ ואמר דויד לאבישי ולכל עבדוהי הא
ברי דאוליד ית בעי למקטלי ואף ארי כען בר
שיבט בנימין שבוקו מניה וילטיט ארי יי
בעיני ק אמר ליה יי אולי יראה יהוה בעוני והשיב יהוה

יצוא ג׳ וסימנ׳ — הערב כלה הרצח שמעי נעמן יואב ירמיה תלתה מנהון מל׳ ואנון הערב שמעי נעמן ו׳ חס׳ — ואסירה ג׳ וסי׳ אבימלך ראשו בדילך

לי טובה תחת קללתו היום הזה: מא אם גליא
קדם יי דמעת עיני ויתיב יי לי טבתא חלף
לוטתיה יומא הדין: וילך דוד ואנשיו בדרך
ושמעי הלך בצלע ההר לעמתו הלוך ויקלל
ויסקל באבנים לעמתו ועפר בעפר: ואזל דויד
וגברוהי באורחא ושמעי אזיל בסטר טורא
לקבליה אזיל ומלטיט ומרגים באבניא לקבליה
ומשדי עפרא: ויבא המלך
וכל העם אשר אתו עיפים וינפש שם: ואתא
מלכא וכל עמא דעמיה כד משלהן ונחו תמן:
ואבשלום וכל העם איש ישראל באו ירושלם
ואחיתפל אתו: ואבשלום וכל עמא אנש ישראל
אתו לירושלם ואחיתופל עמיה: ויהי כאשר
בא חושי הארכי רעה דוד אל אבשלום ויאמר
חושי אל אבשלם יחי המלך יחי המלך: והוה
כד אתא חושי ארכאה שושבינא דדויד לות
אבשלום ואמר חושי לאבשלום יצלח מלכא
יצלח מלכא: ויאמר אבשלום אל חושי זה
חסדך את רעך למה לא הלכת את רעך: ואמר
אבשלום לחושי דא טיבותך דעם חברך למא
לא אזלתא עם חברך: ויאמר חושי אל אבשלום
לא כי אשר בחר יהוה והעם הזה וכל איש
ישראל לא אהיה ואתו אשב: ואמר חושי
לאבשלום לא אלהין דאתרעי יי ועמא הדין
וכל אנש ישראל דיליה אהי ועמיה אתיב:
והשנית למי אני אעבד הלוא לפני בנו כאשר
עבדתי לפני אביך כן אהיה לפניך: ותניינות
קדם מן אנא אפלח הלא קדם בריה כמא
דפלחית קדם אבוך כין איהי פלח קדמך:
ויאמר אבשלום אל אחיתפל
הבו לכם עצה מה נעשה: ואמר אבשלום
לאחיתופל הבו לכון מלכא מא נעביד: ויאמר
אחיתפל אל אבשלום בוא אל פלגשי אביך
אשר הניח לשמור הבית ושמע כל ישראל
כי נבאשת את אביך וחזקו ידי כל אשר אתך:
ואמר אחיתופל לאבשלום עול לות לחינתא
דאבוך דשבק למטר ביתא וישמעון כל
ישראל ארי אתגריתא באבוך ויתקפון ידי
כל דעמך: ויטו לאבשלום האהל על הגג
ויבא [illegible]
ישראל: ונגדו לאבשלום קנופין על אגרא
ועל אבשלום לות לחינתא דאבוהי לעיני
כל ישראל: ועצת אחיתפל אשר יעץ בימים
ההם כאשר ישאל בדבר האלהים כן
כל עצת אחיתפל גם לדוד גם לאבשלם:
ומלכא דאחיתופל דמליך ביומיא האנון
כמא דשאיל גברא בפתגמא דיי כין כל
מלכא דאחיתופל אף לדויד אף לאבשלום:
ויאמר אחיתפל אל אבשלם
אבחרה נא שנים עשר אלף איש ואקומה
וארדפה אחרי דוד הלילה: ואמר אחיתופל
לאבשלום אבחר כען תרי עסר אלפין גברא

ואקום וארדוף בתר דויד בליליא: ואבוא עליו
והוא יגע ורפה ידים והחרדתי אתו ונס כל
העם אשר אתו והכיתי את המלך לבדו: ואיתי עלוהי כד
הוא משלהי וידוהי מרשלן ואזיע יתיה
ויערוק כל עמא דעמיה ואקטול ית מלכא
בלחודוהי: ואשיבה כל העם אליך כשוב
הכל האיש אשר אתה מבקש כל העם יהיה
שלום: ואתיב כל עמא לותך יתובון כלהון
כתר דיתקטיל גברא דאת בעי כל עמא יהי
שלם: ויישר הדבר בעיני אבשלם ובעיני
כל זקני ישראל: וכשר פתגמא בעיני אבשלום
ובעיני כל סבי ישראל:
ויאמר אבשלום קרא נא גם לחושי הארכי
ונש[illegible] אבשלום
קרי כען אף לחושי ארכאה ונשמע מא
דיימר אף הוא: ויבא חושי אל אבשלום
ויאמר אבשלום אליו לאמר כדבר הזה דבר
אחיתפל הנעשה את דברו אם אין אתה דבר:
ואתא חושי לות אבשלום ואמר אבשלום
ליה למימר כפתגמא הדין מליל אחיתופל
הנעביד ית פתגמיה אם לא דכשר בעינך את
מליל: ויאמר חושי אל אבשלום
לא טובה העצה אשר יעץ אחיתפל בפעם
הזאת: ואמר חושי לאבשלום לא תקין
מלכא דמליך אחיתופל בזמנא הדא: ויאמר
חושי אתה ידעת את אביך ואת אנשיו כי

גברים המה ומרי נפש המה כדב שכול
בשדה ואביך איש מלחמה ולא ילין את
העם: ואמר חושי את ידעת ית אבוך וית
גברוהי ארי גברין אנון ומרירי נפשן כדוב
תכיל ברחקלא ואבוך גבר עביד קרבין ולא
יבית עם עמא: הנה עתה הוא נחבא באחת
הפחתים או באחד המקומת והיה כנפל בהם
בתחלה ושמע השמע ואמר היתה מגפה
בעם אשר אחרי אבשלם: הא כען הוא טמיר
בחד מן כומציא או בחד מן אתריא ויהי כמפל
בהון בקדמיתא וישמע דשמע ויימר הות
מחתא בעמא דבתר אבשלום: והוא גם בן
חיל אשר לבו כלב האריה המס ימס כי ידע
כל ישראל כי גבור אביך ובני חיל אשר אתו:
והוא אף גבר גבר דלביה כלבא דאריא ממסא
מסי ארי ידע כל ישראל ארי גברא אבוך וגברין
גברין דעמיה: כי יעצתי האסף יאסף עליך
כל ישראל מדן ועד באר שבע כחול אשר
על הים לרב ופניך הלכים בקרב: בכין מלכית
אתכנשא יתכנשון עלך כל ישראל מדן
ועד באר שבע כחלא דעל ימא לסגי ואת
תהי אזיל ברישנא: ובאנו אליו באחת המקומת
אשר נמצא שם ונחנו עליו כאשר יפל הטל
על האדמה ולא נותר בו ובכל האנשים אשר
אתו גם אחד: ונהך עלוהי בחד מן אתריא
דישתכח תמן ונשרי עלוהי כמא דשרי טלא

יישר ויישר ג מל וסימנ׳ — בעיני האלהים בעיני אבשלום יחזקיהו — והשיאו ב ומל וסימנ׳ — עון אשמה ואם אל עיר יאסף

על ארעא ולא נשאר ביה ובכל גבריא דעמיה
אף חד: ואם אל עיר יאסף והשיאו כל ישראל
אל העיר ההיא חבלים וסחבנו אתו עד הנחל
עד אשר לא נמצא שם גם צרור: ואם לקרתא
יתכניש ויתכנשון כל ישראל על קרתא ההיא
ויקפנה משרין ונעקר יתה ויתאבנוהא ונרמינה
לנחלא עד דלא נשאר תמן אבנא:
ויאמר אבשלום וכל איש ישראל
טובה עצת חושי הארכי מעצת אחיתפל
ויהוה צוה להפר את עצת אחיתפל הטובה
לבעבור הביא יהוה אל אבשלום את הרעה:
ואמר אבשלום וכל אנש ישראל תקין מלכא
דחושי ארכאה ממלכא דאחיתופל ומן קדם יי פקיד
לקלקלא ית מלכא דאחיתופל תקנא בדיל
דייתי יי על אבשלום ית בשתא:
ויאמר חושי אל צדוק ואל אביתר
הכהנים כזאת וכזאת יעץ אחיתפל את אבשלם
ואת זקני ישראל וכזאת וכזאת יעצתי אני:
ואמר חושי לצדוק ולאביתר כהניא כדין
וכדין מליך אחיתופל ית אבשלום וית סבי
ישראל וכדין וכדין מלכית אנא: ועתה שלחו
מהרה והגידו לדוד לאמר אל תלן הלילה
בערבות המדבר וגם עבור תעבור פן יבלע
למלך ולכל העם אשר אתו: וכען שלחו בפריע
וחוו לדויד למימר לא תבית בליליא במישרי
מדברא ואף מעבר תעבר דלמא יתהני למלכא

ולכל עמא דעמיה: ויהונתן ואחימעץ עמדים
בעין רגל והלכה השפחה והגידה להם והם
ילכו והגידו למלך דוד כי לא יוכלו להראות
לבוא העירה: ויהונתן ואחימעץ קימין בעין
קצרא ואזלת אמתא וחויאת להון ואנון ייזלון
ויחוון למלכא דויד ארי לא יכלין לאתחזאה
למיעל לקרתא: וירא אתם נער ויגד לאבשלם
וילכו שניהם מהרה ויבאו אל בית איש
בבחרים ולו באר בחצרו וירדו שם: וחזא
יתהון עולימא וחוי לאבשלום ואזלו תרויהון
בפריעו ועלו לבית גברא בעלמת ולֵיה גובא
בדרתיה ונחתו תמן: ותקח האשה ותפרש את
המסך על פני הבאר ותשטח עליו הרפות ולא
[illegible]
פומא דגובא ושטחת עלוהי דקילן ולא אתידע
פתגמא: ויבאו עבדי אבשלום אל האשה
הביתה ויאמרו איה אחימעץ ויהונתן ותאמר
להם האשה עברו מיכל המים ויבקשו ולא
מצאו וישבו ירושלם: ואתו עבדי אבשלום
לות אתתא ואמרו אן אחימעץ ויהונתן ואמרת
להון אתתא כבר עברו ירדנא ובעו ולא אשכחו
ותבו לירושלם: ויהי אחרי
לכתם ויעלו מהבאר וילכו ויגידו למלך דוד
ויאמרו אל דוד קומו ועברו מהרה את המים
כי ככה יעץ עליכם אחיתפל: והוה בתר
מיזלהון וסליקו מגובא ואזלו וחויאו למלכא

דויד ואמרו לדויד קומו ועברו בפריע ית ירדנא
ארי כדין מלך עליכון אחיתופל ויקם דוד וכל
העם אשר אתו ויעברו את הירדן עד אור
הבקר עד אחד לא נעדר אשר לא עבר את
הירדן וקם דויד וכל עמא דעמיה ועברו ית
ירדנא עד מיהר צפרא עד חד לא שגא דלא
עבר ית ירדנא ואחיתפל ראה כי לא נעשתה
עצתו ויחבש את החמור ויקם וילך אל ביתו
אל עירו ויצו אל ביתו ויחנק וימת ויקבר
בקבר אביו ואחיתופל חזא ארי לא אתקיים
מלכיה וזריז ית חמרא וקם ואזל לביתיה
לקרתיה ופקיד על אנש ביתיה ואתחניק ומית
ואתקבר בקברא דאבוהי
ודוד בא מחנימה ואבשלם עבר את הירדן
הוא וכל איש ישראל עמו ודויד אתא למחנים
ואבשלום עבר ית ירדנא הוא וכל אנש ישראל
עמיה ואת עמשא שם אבשלם תחת יואב
על הצבא ועמשא בן איש ושמו יתרא
הישראלי אשר בא אל אביגל בת נחש אחות
צרויה אם יואב וית עמשא שוי אבשלום
חלף יואב על חילא ועמשא בר גברא ושמיה
יתרא ישראילאה דעל לות אביגל בת נחש
אחתה דצרויה אמיה דיואב ויחן ישראל
ואבשלם ארץ הגלעד ושרא ישראל ואבשלום
בארע גלעד ויהי כבוא
דוד מחנימה ושבי בן נחש מרבת בני עמון

ומכיר בן עמיאל מלו דבר וברזלי הגלעדי
מרגלים והוה כד אתא דויד למחנים ושובי
בר נחש מרבת בני עמון ומכיר בר עמיאל
מלו דבר וברזלי גלעדאה מרוגלים משכב
וספות וכלי יוצר וחטים ושערים וקמח וקלי
ופול ועדשים וקלי מכבין וקולין ומן דחסף
וחטין וסערין וקמחא וקליא ופוליא וטלפחין
וקליא ודבש וחמאה וצאן ושפות בקר
הגישו לדוד ולעם אשר אתו לאכול כי אמרו
העם רעב ועיף וצמא במדבר ודבש ושמן
ועאן וגובנין דחלב תורין קריבו לדויד ולעמא
דעמיה למיכל ארי אמרו עמא כפין ומשלהי
וצהי במדברא ויפקד דוד
את העם אשר אתו וישם עליהם שרי אלפים
ושרי מאות ומנא דויד ית עמא דעמיה ומני
עליהון רבני אלפין ורבני מאותא וישלח דוד
את העם השלשית ביד יואב והשלשית ביד
אבישי בן צרויה אחי יואב והשלשית ביד
אתי הגתי ויאמר המלך אל העם יצא אצא
גם אני עמכם ושלח דויד ית עמא תלתא
ביד יואב ותלתא ביד אבישי בר צרויה אחוהי
דיואב ותלתא ביד איתי גתאה ואמר מלכא
לעמא מפק אפוק אף אנא עמכון ויאמר העם
לא תצא כי אם נס ננוס לא ישימו אלינו לב
ואם ימתו חצינו לא ישימו אלינו לב כי עתה
כמנו עשרה אלפים ועתה טוב כי תהיה לנו

צוה אל ו׳ וסימנ׳ אל יוסף ויצום ויניחהו אהרן ונודעתי ויחנך וצוית אתם ויצו נבוכדנצר צוה אל כנען ותצוהו אל מרדכי וחבלו

מעיר לעזיר׃ ואמר עמא לא תפוק ארי אם
מערק נערוק לא ישוון עלנא לב ואם יתקטלון
פלגנא לא ישוון עלנא לב ארי כען את כיל
למסעד כותנא עסרא אלפין וכען טב ארי
תצלי עלנא מקרתא למסעד׃
ויאמר אליהם המלך אשר ייטב
בעיניכם אעשה ויעמד המלך אל יד השער
וכל העם יצאו למאות ולאלפים׃ ואמר להון
מלכא דתקין בעיניכון אעביד וקם מלכא
על כיבש אורח תרעא וכל עמא נפקו למאון
ולאלפין׃ ויצו המלך את יואב ואת אבישי
ואת אתי לאמר לאט לי לנער לאבשלום וכל
העם שמעו בצות המלך את כל השרים על
דבר אבשלום׃ ופקיד מלכא ית יואב וית
אבישי וית אתי למימר אסתמרו לי בעולימא
באבשלום וכל עמא שמעו כד פקיד מלכא
ית כל רברביא על עיסק אבשלום׃ ויצא העם
השדה לקראת ישראל ותהי המלחמה ביער
אפרים׃ ונפק עמא לחקלא לקדמות ישראל
והוה קרבא בחורשא דבית אפרים׃ וינגפו
שם עם ישראל לפני עבדי דוד ותהי שם
המגפה גדולה ביום ההוא עשרים אלף׃
ואתברו תמן עמא ישראל קדם עבדי דויד
והות תמן מחתא רבתא ביומא ההוא עסרין
אלפין׃ ותהי שם המלחמה נפצות על פני כל
הארץ וירב היער לאכל בעם מאשר אכלה

החרב ביום ההוא׃ והוו תמן עבדי קרבא
מתבדרין על אפי כל ארעא ואסגיאת חיות
חורשא לקטלא בעמא מדקטילת חרבא
ביומא ההוא׃ ויקרא אבשלום לפני עבדי דוד
ואבשלום רכב על הפרד ויבא הפרד תחת
שובך האלה הגדולה ויחזק ראשו באלה ויתן
בין השמים ובין הארץ והפרד אשר תחתיו
עבר׃ ואתערע אבשלום קדם עבדי דויד
ואבשלום רכיב על כודנתא ועלת כודנתא
תחות סוכא דבוטמא רבתא ואתאחד רישיה
בבוטמא ואתלי בין שמיא ובין ארעא וכודנתא
דתחותוהי עברת׃ וירא איש אחד ויגד ליואב
ויאמר הנה ראיתי את אבשלם תלוי באלה׃
וח[illegible]
ית אבשלום תלי בבוטמא׃ ויאמר יואב
לאיש המגיד לו והנה ראית ומדוע לא הכיתו
שם ארצה ועלי לתת לך עשרה כסף וחגרה
אחת׃ ואמר יואב לגברא דמחוי ליה והא
חזיתא ומדין לא מחיתהי תמן ורמיתהי
לארעא ועלי פון למתן לך עסר סלעין
דכסף ואספניקי חדא׃ ויאמר האיש אל יואב
ולא אנכי שקל על כפי אלף כסף לא אשלח
ידי אל בן המלך כי באזנינו צוה המלך אתך
ואת אבישי ואת אתי לאמר שמרו מי בנער
באבשלום׃ ואמר גברא ליואב ואלו אנא
תקיל על ידי אלף סלעין דכסף לא אושיט ידי

אל יד ה̇ וסימנ׳ ויעמד המלך שמות השבטים ב̇ בו הנה כעינ׳ ב̇ בו וכל אסתר כות במא ונתון הלבוש ״ ויקרא ה̇ וסימ׳ אבשלום ברזלי

בבר מלכא ארי קדמנא פקיד מלכא יתך
ויתאבישי ויתאיתי למימר אסתמרו לי
בעולימא באבשלום׃ או עשיתי בנפשו שי ק
שקר וכל דבר לא יכחד מן המלך ואתה תתיצב
מנגד׃ או עבדית בנפשי שקרא וכל מדעם
לא יתכסא מן מלכא ואת תתעתד מקביל׃
ויאמר יואב לא כן אחילה לפניך ויקח שלשה ג
שבטים בכפו ויתקעם בלב אבשלום עודנו
חי בלב האלה׃ ואמר יואב הלא מכוין אנא
אשרי קדמך ונסיב תלתא גססין בידיה
וקבענון בלבא דאבשלום עד כען קיים בגו
בוטמא׃ ויסבו עשרה נערים נשאי כלי
יואב ויכו את אבשלום וימיתהו׃ ואסתחרו
[illegible] מחו ית
אבשלום וקטלוהי׃ ויתקע יואב בשפר ג
וישב העם מרדף אחרי ישראל כי חשך חד
יואב את העם׃ ותקע יואב בשופרא ותב
עמא מלמרדף בתר ישראל ארי זער יואב
ית עמא׃ ויקחו את אבשלום וישלכו אתו
ביער אל הפחת הגדול ויצבו עליו גל אבנים
גדול מאד וכל ישראל נסו איש לאהלו׃ ונסיבו ליו ק
ית אבשלום ורמו יתיה בחורשא לגו גומצא
רבא ואקימו עלוהי דגור אבנין רב לחדא וכל
ישראל אפכו גבר לקרווהי׃ ואבשלום
לקח ויצב לו בחיו את מצבת אשר בעמק בחייו
המלך כי אמר אין לי בן בעבור הזכיר שמי

ויקרא למצבת על שמו ויקרא לה יד אבשלום ה
עד היום הזה׃ ואבשלום נסיב ואקים ליה
בחיוהי ית קמתא דבמישר מלכא ארי אמר
לית לי בר קיים בדיל לאדכרא שמי וקרא
לקמתא על שמיה ואתקרי לה אתרא דאבשלום
עד יומא הדין׃ ואחימעץ בן צדוק
אמר ארוצה נא ואבשרה את המלך כי שפטו ב
יהוה מיד איביו׃ ואחימעץ בר צדוק אמר חד מל
ארהוט כען ואבסר ית מלכא ארי אתפרע וחד
ליה יי מיד בעלי דבבוהי׃ ויאמר לו יואב לא חס
איש בשרה אתה היום הזה ובשרת ביום
אחר והיום הזה לא תבשר כי על בן המלך כן
מת׃ ואמר ליה יואב לא גבר כשר לבסורא את קרי
יומא הדין ותבסר ביום אחרן ויומא הדין ולא כת
לא תבסר ארי הין דבר מלכא מית׃ ויאמר
יואב לכושי לך הגד למלך אשר ראיתה ל מל
וישתחו כושי ליואב וירץ׃ ואמר יואב בנביא
לכושי איזיל חוי למלכא דחזיתא וסגיד
כושי ליואב ורהט׃ ויסף עוד אחימעץ בן
צדוק ויאמר אל יואב ויהי מה ארצה נא גם
אני אחרי הכושי ויאמר יואב למה זה אתה
רץ בני ולכה אין בשורה מוצאת׃ ואוסיף ד מל
עוד אחימעץ בר צדוק ואמר ליואב ויהי
מא ארהוט כען אף אנא בתר כושי ואמר
יואב למא דנן את רהיט ברי ולך לית בסורא
מתיהבא׃ ויהי מה ארוץ ויאמר לו רוץ וירץ ד

תלוי ג וסימנ׳ — קללת אבשלום אלף המגן — אחילה ג וסימנ׳ לא בן אחילה כת מעי מעי אחולה כת לאלהי ישעי אוחילה כת

אחימעץ דרך הככר ויעבר את הכושי: ורהט
מא ארהוט ואמר ליה רהיט ורהט אחימעץ
באורח מישרא וקדים ית כושי: ודוד יושב
בין שני השערים וילך הצפה אל גג השער
אל החומה וישא את עיניו וירא והנה איש
רץ לבדו: ודויד יתיב בין תרין תרעיא ואזל
סכואה על איגר תרעא על שורא וזקף ית
עינוהי וחזא והא גברא רהיט בלחודוהי:
ויקרא הצפה ויגד למלך ויאמר המלך אם
לבדו בשורה בפיו וילך הלוך וקרב: וקרא
סכואה וחוי למלכא ואמר מלכא אם בלחודוהי
הוא בסורתא בפומיה ואזל מיזל וקריב:
וירא הצפה איש אחר רץ ויקרא הצפה אל
השער ויאמר הנה איש רץ לבדו ויאמר
המלך גם זה מבשר: וחזא סכואה גברא
אחרנא רהיט וקרא סכואה לנטר תרעא
ואמר הא גברא רהיט בלחודוהי ואמר מלכא
אף דין מבסר: ויאמר הצפה אני ראה את
מרוצת הראשון כמרצת אחימעץ בן צדוק
ויאמר המלך איש טוב זה ואל בשורה טובה
יבא: ואמר סכואה אנא חזי ית רהטא דקדמאה
כרהטא דאחימעץ בר צדוק ואמר מלכא
גבר טב דין ואף בסורא טבא ייתי: ויקרא
אחימעץ ויאמר אל המלך שלום וישתחו
למלך לאפיו ארצה ויאמר ברוך
יהוה אלהיך אשר סגר את האנשים אשר

נשאו את ידם באדני המלך: וקרא אחימעץ
ואמר למלכא שלם וסגיד למלכא על אפוהי
על ארעא ואמר בריך יי אלהך דמסר ית
ית גבריא דארימו ית ידהון ברבוני מלכא:
ויאמר המלך שלום לנער
לאבשלום ויאמר אחימעץ ראיתי ההמון
הגדול לשלח את עבד המלך יואב ואת
עבדך ולא ידעתי מה: ואמר מלכא שלם
לעולימא לאבשלום ואמר אחימעץ חזיתי
המונא סגיאה כתר דשלח עבדא דמלכא
יואב ית עבדך ולא ידעית מא: ויאמר המלך
סב התיצב כה ויסב ויעמד: ואמר מלכא
אסתחר אתעתד כדין ואסתחר וקם: והנה
הכושי [illegible]
המלך כי שפטך יהוה היום מיד כל הקמים
עליך: והא כושי אתא ואמר כושי יתבסר
רבוני מלכא ארי אתפרע לך יי יומא דין
מיד כל דקמו עלך: ויאמר המלך אל
הכושי השלום לנער לאבשלום ויאמר
הכושי יהיו כנער איבי אדני המלך וכל
אשר קמו עליך לרעה: ואמר מלכא לכושי
השלם לעולימא לאבשלום ואמר כושי
יהון כעולימא סנאי רבוני מלכא וכל
דקמו עלך לבישא:
וירגז המלך ויעל על עלית השער ויבך
וכה אמר בלכתו בני אבשלום בני בני

אבשלום מי יתן מותי אני תחתיך אבשלום
בני בני: ורגיז מלכא וסליק על עילית תרעא
ובכא וכדין אמר במיזליה ברי אבשלום
ברי ברי אבשלום לוי דמיתית אנא חלופך
ואתקיים יומא דין אבשלום ברי ברי: ויגד
ליואב הנה המלך בכה ויתאבל על אבשלום:
ואתחוה ליואב הא מלכא בכי ומתאבל על
אבשלום: ותהי התשעה ביום ההוא לאבל
לכל העם כי שמע העם ביום ההוא לאמר
נעצב המלך על בנו: והות תשועתא ביומא
ההוא לאבלא לכל עמא ארי שמע עמא
ביומא ההוא למימר אתנסיס מלכא על בריה:
ויתגנב העם ביום ההוא לבוא העיר כאשר
[illegible] במלחמה:
ומתגנבין עמא ביומא ההוא למיעל לקרתא
כמא דמתגנבין עמא ומתכלמין במיפכהון
בקרבא: והמלך לאט את פניו ויזעק המלך
קול גדול בני אבשלום אבשלום בני בני:
ומלכא כריך ית אפוהי וצוח מלכא בקל
רב ברי אבשלום אבשלום ברי ברי:
ויבא יואב אל המלך הבית
ויאמר הבשת היום את פני כל עבדיך הממלטים
את נפשך היום ואת נפש בניך ובנתיך ונפש
נשיך ונפש פלגשיך: ואתא יואב לות מלכא
לביתא ואמר אבהיתתא יומא דין ית אפי כל
עבדך דשיזיבו ית נפשך יומא דין וית נפש

ברך ובנתך ונפש נשך ונפש לחינתך: לאהבה
את שנאיך ולשנא את אהביך כי הגדת היום
כי אין לך שרים ועבדים כי ידעתי היום כי
לא אבשלום חי וכלנו היום מתים כי אז ישר
בעיניך: למרחם ית סנאך ולמסני ית רחמך ארי
חויתא יומא דין ארי לית לך רברבין ועבדין ארי
ידענא יומא דין ארי אלו אבשלום קיים וכלנא
יומא דין מתקטלין ארי בכין כשר בעינך: ועתה
קום צא ודבר על לב עבדיך כי ביהוה נשבעתי
כי אינך יוצא אם ילין איש אתך הלילה ורעה
לך זאת מכל הרעה אשר באה עליך מנעריך
עד עתה: וכען קום פוק ומליל על לבא דעבדך
ארי במימרא דיי קיימית ארי ליתך נפיק אם
יבית גבר עמך בליליא ותהי בישא לך דא
מכל בישתא דאתת עלך מזעורך עד כען:
ויקם המלך וישב בשער
ולכל העם הגידו לאמר הנה המלך יושב בשער
ויבא כל העם לפני המלך וישראל נס איש
לאהליו: וקם מלכא ויתיב בתרעא ולכל עמא
אתחוה למימר הא מלכא יתיב בתרעא ואתא
כל עמא לקדם מלכא וישראל אפכו גבר
לקרווהי: ויהי כל העם נדון
בכל שבטי ישראל לאמר המלך הצילנו
מכף איבינו והוא מלטנו מכף פלשתים
ועתה ברח מן הארץ מעל אבשלום: והוו
כל עמא מתוכחין בכל שבטיא דישראל

למימר מלכא שיזבנא מיד בעלי דבבנא והוא
פרקנא מידא דפלשתאי וכען ערק מן ארעא
מלות אבשלום: ואבשלום אשר משחנו עלינו
מת במלחמה ועתה למה אתם מחרשים להשיב חס
את המלך: ואבשלום דמשחנא עלנא מית
בקרבא וכען למא אתון שתקין לאתבא ית
מלכא: והמלך דוד שלח ג
אל צדוק ואל אביתר הכהנים לאמר דברו אל ריש
זקני יהודה לאמר למה תהיו אחרנים להשיב פיס שמע שלח
ד את המלך אל ביתו ודבר כל ישראל בא אל זקן
המלך אל ביתו: ומלכא דויד שלח לצדוק
ולאביתר כהניא למימר מלילו עם סבי יהודה
למימר למא תהון בתראין לאתבא ית מלכא
לביתיה ופתגם כל ישראל אתא לות מלכא
לביתיה: אחי אתם עצמי ובשרי אתם ולמה
תהיו אחרנים להשיב את המלך: אחי אתון
קריבי ובסרי אתון ולמא תהון בתראין
לאתבא ית מלכא: ולעמשא תמרו הלא עצמי ב חס
ובשרי אתה כה יעשה לי אלהים וכה יוסיף א
אם לא שר צבא תהיה לפני כל הימים תחת
יואב: ולעמשא תימרון הלא קריבי ובסרי את
כדין יעביד לי יי וכדין יוסיף אם לא רבחילא
תהי קדמי כל יומיא חלף יואב: ויט את לבב ב עלינו
כל איש יהודה כאיש אחד וישלחו אל המלך ב
שוב אתה וכל עבדיך: ואתפני לבא דכל אנש
יהודה כגברא חד ושלחו למלכא תוב את וכל

עבדך: וישב המלך ויבא עד הירדן ויהודה
בא הגלגלה ללכת לקראת המלך להעביר את
המלך את הירדן: ותב מלכא ואתא עד ירדנא
ודבית יהודה אתו לגלגלא למיזל לקדמות
מלכא לאעברא ית מלכא ית ירדנא: וימהר
שמעי בן גרא בן הימיני אשר מבחורים
וירד עם איש יהודה לקראת המלך דוד: ואוחי
שמעי בר גרא בר שיבט בנימין דמעלמת
ונחת עם אנש יהודה לקדמות מלכא דויד:
ב ואלף איש עמו מבנימן וציבא נער בית
שאול וחמשת עשר בניו ועשרים עבדיו
אתו וצלחו הירדן לפני המלך: ואלף גברא
עמיה משבטא דבית בנימין וציבא עולימא
[illegible]
עבדוהי עמיה וגזו ירדנא קדם מלכא: ועברה
טו העברה להעביר את בית המלך ולעשות הטוב
בעינו ק בעינו ושמעי בן גרא נפל לפני המלך בעברו
בירדן: ואעברו מגזתא לאעברא ית בית
מלכא ולמעבד דתקין בעינוהי ושמעי בר
גרא נפל קדם מלכא במעבריה בירדנא: ויאמר
אל המלך אל יחשב לי אדני עון ואל תזכר
ד מן את אשר העוה עבדך ביום אשר יצא אדני
בנצ״י המלך מירושלם לשום המלך אל לבו:
ואמר למלכא לא יחשיב עלי רבוני חובא
ולא תדכר ית דסרח עבדך ביומא דגלא רבוני
מלכא מירושלם לשואה מלכא על לביה:

ויט ב̇ וסימנ׳ את לבב עלינו חסר ׳׳ — ׳׳ איש עמו ד̇ וסימנ׳ — ויאבק וישבו אכיש ואלף ׳׳ — ׳׳ והמלך דוד ג̇ ריש פיס וסימ׳ שמע שלח זקן בא ׳׳

כי ידע עבדך כי אני חטאתי והנה באתי
היום ראשון לכל בית יוסף לרדת לקראת
אדני המלך׃ ארי ידע עבדך ארי אנא חבית
והא אתיתי יומא דין קדמי לכל בית יוסף
למיחת לקדמות רבוני מלכא׃
ויען אבישי בן צרויה ויאמר
התחת זאת לא יומת שמעי כי קלל את משיח
יהוה׃ ואתיב אבישי בר צרויה ואמר החלף
דא לא יתקטיל שמעי ארי לט ית משיחא
דיי׃ ויאמר דוד מה לי ולכם
בני צרויה כי תהיו לי היום לשטן היום יומת
איש בישראל כי הלוא ידעתי כי היום אני
מלך על ישראל׃ ואמר דויד מא לי ולכון
בני צרויה ארי תהון לי יומא דין לסטן יומא
דין יתקטיל גברא בישראל ארי הלא ידענא
ארי יומא דין אנא מלכא על ישראל׃ ויאמר
המלך אל שמעי לא תמות וישבע לו המלך
ואמר מלכא לשמעי לא תמות וקיים ליה
מלכא׃ ומפבשת בן שאול ירד
לקראת המלך ולא עשה רגליו ולא עשה
שפמו ואת בגדיו לא כבס למן היום לכת
המלך עד היום אשר בא בשלום׃ ומפיבושת
בר שאול נחת לקדמות מלכא ולא שטף
רגלוהי ולא ספר ספמיה וית לבושוהי לא חור
למן יומא דאזל מלכא עד יומא דאתא
בשלמא׃ ויהי כי בא ירושלם לקראת

המלך ויאמר לו המלך למה לא הלכת עמי
מפיבשת׃ והוה כד אתא לירושלם לקדמות
מלכא ואמר ליה מלכא למא לא אזלת עמי
מפיבושת׃ ויאמר אדני המלך עבדי רמני כי
אמר עבדך אחבשה לי החמור וארכב עליה
ואלך את המלך כי פסח עבדך׃ ואמר רבוני
מלכא עבדי שקר בי ארי אמר עבדך אחשוך
לי חמרא וארכוב עלה ואיזיל עם מלכא ארי
מחגר עבדך׃ וירגל בעבדך אל אדני המלך
ואדני המלך כמלאך האלהים ועשה הטוב
בעיניך׃ ואמר על עבדך מלין דלא כשרן
קדם רבוני מלכא ורבוני מלכא חכים כמלאכא
דיי ועביד דתקין בעינך׃ כי לא היה כל בית
אבי כי אם אנשי מות לאדני המלך ותשת
את עבדך באכלי שלחנך ומה יש לי עוד
צדקה ולזעק עוד אל המלך׃ ארי לא הוו כל
בית אבא אלהין גברי חייבי קטול לרבוני
מלכא ושויתא ית עבדך באכלי פתורך ומא
איתלי עוד זכו ולמקבל עוד קדם מלכא׃
ויאמר לו המלך למה תדבר
עוד דבריך אמרתי אתה וציבא תחלקו את
השדה׃ ואמר ליה מלכא למא תמליל עוד
פתגמך אמרית את וציבא תפלגון ית חקלא׃
ויאמר מפיבשת אל המלך גם את הכל יקח
אחרי אשר בא אדני המלך בשלום אל ביתו׃
ואמר מפיבשת למלכא אף ית כולא יסב בתר

ולא עשה ה׳ וסימנ׳ — ומפבשת ב׳ בן בן עשרים שנה דאחז ומלכ׳ וחב׳ דד״ב ימי׳ וירא האלהים דנינוה ··· התחת ג׳ וסימנ׳ יעקב יוסף שמעי

דא את רבוני מלכא בשלמא לביתיה׃
וברזלי הגלעדי ירד מרגלים
ויעבר את המלך הירדן לשלחו את בירדן׃
וברזלי גלעדאה נחת מרוגלים ועבר עם מלכא
ירדנא לאלוואותיה ית ירדנא׃ וברזלי זקן מאד
בן שמנים שנה והוא כלכל את המלך בשיבתו
במחנים כי איש גדול הוא מאד׃ וברזלי סיב
לחדא בר תמנן שנין והוא סובר ית מלכא
במתביה במחנים ארי גבר רב הוא לחדא׃
ויאמר המלך אל ברזלי אתה עבר אתי
וכלכלתי אתך עמדי בירושלם׃ ואמר מלכא
לברזלי את עבר עמי ואסובר ית׳ך עמי
בירושלם׃ ויאמר ברזלי אל המלך כמה ימי
שני חיי כי אעלה את המלך ירושלם׃ ואמר
ברזלי למלכא כמא יומי שני חיי ארי אסק
עם מלכא לירושלם׃ בן שמנים שנה אנכי
היום האדע בין טוב לרע אם יטעם עבדך
את אשר אכל ואת אשר אשתה אם אשמע
עוד בקול שרים ושרות ולמה יהיה עבדך
עוד למשא אל אדני המלך׃ בר תמנן שנין
אנא יומא דין האדע בין טב לביש אם יטעם
עבדך ית מא דאיכול וית מא דאשתי אם אשמע
עוד בקל כנרין ותשבחן ולמא יהי עבדך עוד
למטול על רבוני מלכא׃ כמעט יעבר עבדך
את הירדן את המלך ולמה יגמלני המלך
הגמולה הזאת׃ כזעיר יעבר עבדך ית ירדנא

עם מלכא ולמא ישלמנני מלכא תשלומתא
הדא׃ ישב נא עבדך ואמת בעירי עם קבר
אבי ואמי והנה עבדך כמהם יעבר עם אדני
המלך ועשה לו את אשר טוב בעיניך׃ יתיב
כען עבדך ואמות בקרתי ואתקבר בקברא
דאבא ודאמא והא עבדך כמהם יעבר עם
רבוני מלכא ועביד ליה ית דתקין בעינך׃
ויאמר המלך אתי יעבר
כמהם ואני אעשה לו את הטוב בעיניך וכל
אשר תבחר עלי אעשה לך׃ ואמר מלכא
עמי יעבר כמהם ואנא אעביד ליה ית דתקין
בעינך וכל דתבעי מני אעביד לך׃ ויעבר
כל העם את הירדן והמלך עבר וישק המלך
לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃ ועבר כל
עמא ית ירדנא ומלכא עבר ונשיק מלכא
לברזלי ובריכיה ותב לאתריה׃
ויעבר המלך הגלגלה וכמהן עבר עמו וכל
עם יהודה ויעבירו את המלך וגם חצי עם
ישראל׃ ועבר מלכא לגלגלא וכמהן עבר
עמיה וכל עמא דבית יהודה אעברו ית
מלכא ואף פלגות עמא ישראל׃ והנה כל איש
ישראל באים אל המלך ויאמרו אל המלך
מדוע גנבוך אחינו איש יהודה ויעברו את
המלך ואת ביתו את הירדן וכל אנשי דוד עמו׃
והא כל אנש ישראל אתן לות מלכא ואמרו
למלכא מדין כסיון מננא אחנא אנש יהודה

ואעברו ית מלכא וית אנש ביתיה ית ירדנא
וכל גברי דויד עמיה׃ ויען כל
איש יהודה על איש ישראל כי קרוב המלך
אלי ולמה זה חרה לך על הדבר הזה האכול
אכלנו מן המלך אם נשאת נשא לנו׃ ואתיב
כל אנש יהודה על אנש ישראל ארי קריב
לי מלכא מן דילך ולמא דנן תקיף לך על
פתגמא הדין המיכל אכלנא מנכסי מלכא
אם מתנא מני לנא׃ ויען איש
ישראל את איש יהודה ויאמר עשר ידות
לי במלך וגם בדוד אני ממך ומדוע הקלתני
ולא היה דברי ראשון לי להשיב את מלכי
ויקש דבר איש יהודה מדבר איש ישראל׃
ואתיב [illegible] ואמר עסרא
חולקין אית לי במלכא ואף בדויד אנא רעינא
מנך ומדין אשיטתני ולא הוה פתגמי קדמותא
לי לאתבא ית מלכי ותקיף פתגם אנש יהודה
מפתגם אנש ישראל׃ ושם נקרא
איש בליעל ושמו שבע בן בכרי איש ימיני
ויתקע בשופר ויאמר אין לנו חלק בדוד
ולא נחלה לנו בבן ישי איש לאהליו ישראל׃
ותמן אתער גבר רשיע ושמיה שבע בר
בכרי גברא משבטא דבית בנימין ותקע
בשופרא ואמר לית לנא חולק בדויד ולא
אחסנא לנא בבר ישי גבר לקרויהי ישראל׃
ויעל כל איש ישראל מאחרי דוד אחרי שבע

בן בכרי ואיש יהודה דבקו במלכם מן הירדן
ועד ירושלם׃ ואסתלק כל אנש ישראל מבתר
דויד למיזל בתר שבע בר בכרי ואנש יהודה
לוו עם מלכהון מן ירדנא ועד ירושלם׃ ויבא
דוד אל ביתו ירושלם ויקח המלך את עשר נשים
פלגשים אשר הניח לשמור הבית ויתנם בית
משמרת ויכלכלם ואליהם לא בא ותהיינה
צררות עד יום מתן אלמנות חיות׃ ואתא דויד
לביתיה לירושלם ודבר מלכא ית עסר נשין
לחינתא דשבק למטר ביתא ומנינון בית מטרא
ומסובר להון ולותהון לא על והואה נטירן
ומתקרן עד יום מותהון ארמלן דבעלהון
קיים׃ ויאמר המלך אל עמשא
הזעק לי את איש יהודה שלשת ימים ואתה
פה עמד׃ ואמר מלכא לעמשא כנוש קדמי
ית אנש יהודה תלתא יומין ואת הלכא קום׃ וילך
עמשא להזעיק את יהודה וייחר מן המועד
אשר יעדו׃ ואזל עמשא למכנש ית דבית
יהודה ואוחר מן זמנא דאמר ליה׃
ויאמר דוד אל אבישי עתה ירע
לנו שבע בן בכרי מן אבשלום אתה קח את
עבדי אדניך ורדף אחריו פן מצא לו ערים
בצרות והציל עינינו׃ ואמר דויד לאבישי כען
דלמא יבאש לנא שבע בר בכרי מן אבשלום
את דבר ית עבדי רבונך ורדוף בתרוהי דלמא
ישכח ליה קרוין כריכן ויעיק לנא׃ ויצאו אחריו

ואליהם ב׳ חד מל׳ וחד חס׳ וסימנ׳ ואליהם תאמר ואליהם לא בא׃ במלכם ג׳ וסימנ׳ דבקו והנשבעים יגילו׃ והציל ג׳ וסימ׳ עיננו גנון מאשור׃ פ׳

אנשי יואב והכרתי והפלתי וכל הגברים ויצאו
מירושלם לרדף אחרי שבע בן בכרי׃ ונפקו
בתרוהי גברי יואב וקשתיא וקלעיא וכל גבריא
ונפקו מירושלם למרדף בתר שבע בר בכרי׃
הם עם האבן הגדולה אשר בגבעון ועמשא
בא לפניהם ויואב חגור מדו לבשו ועלו חגור
חרב מצמדת על מתניו בתערה והוא יצא
ותפל׃ אנון עם אבנא רבתא דבגבעון ועמשא
אתי לאפיהון ויואב אסיר מזרז לבושוהי
ועלוהי אספנקי חרב מזרזא על חרציה בתיקה
והוא אזיל ונפל׃ ויאמר יואב לעמשא השלום
אתה אחי ותחז יד ימין יואב בזקן עמשא
לנשק לו׃ ואמר יואב לעמשא השלם את אחי
ואחדת יד ימין יואב בדקנא דעמשא למנשק
ליה׃ ועמשא לא נשמר בחרב אשר ביד יואב
ויכהו בה אל החמש וישפך מעיו ארצה ולא
שנה לו וימת ויואב ואבישי אחיו רדף אחרי
שבע בן בכרי׃ ועמשא לא אסתמר בחרבא
דביד יואב ומחהי בה בסטר ירכיה ושפך
מעוהי לארעא ולא תנא ליה ומית ויואב
ואבישי אחוהי רדפו בתר שבע בר בכרי׃
ואיש עמד עליו מנערי יואב ויאמר מי אשר
חפץ ביואב ומי אשר לדוד אחרי יואב׃ וגברא
קאים עלוהי מעולימי יואב ואמר מן דרעי
ביואב ומן דלדויד ייזיל בתר יואב׃ ועמשא
מתגלל בדם בתוך המסלה וירא האיש כי עמד

כל העם ויסב את עמשא מן המסלה השדה
וישלך עליו בגד כאשר ראה כל הבא עליו
ועמד׃ ועמשא מתערגל בדמא בגו כבשא
וחזא גברא ארי קם כל עמא ואסחר ית עמשא
מן כבשא לחקלא ורמא עלוהי לבושא כד
חזא כל דאתי עלוהי וקאים׃ כאשר הגה מן
המסלה עבר כל איש אחרי יואב לרדף אחרי
שבע בן בכרי׃ כד אפניה מן כבשא עבר כל
גברא בתר יואב למרדף בתר שבע בר בכרי׃
ויעבר בכל שבטי ישראל אבלה ובית מעכה
וכל הברים ויקלהו ויבאו אף אחריו׃ ועבר בכל
שבטיא דישראל לאבל ובית מעכה וכל בחרין
ואתכנשו ואתו אף אנון בתרוהי׃ ויבאו ויצרו
עליו באבלה בית המעכה וישפכו סללה אל
העיר ותעמד בחל וכל העם אשר את יואב
משחיתים להפיל החומה׃ ואתו וצרו עלוהי
באבל ובית מעכה ורמו מליתא על קרתא
ואקפה משריין וכל עמא דעם יואב מתעשתין
לחבלא שורא׃ ותקרא אשה חכמה מן העיר
שמעו שמעו אמרו נא אל יואב קרב עד הנה
ואדברה אליך׃ וקרת אתתא חכימתא מן
קרתא שמעו שמעו אמרו כען ליואב קרב
עד הכא ואמליל עמך׃ ויקרב אליה ותאמר
האשה האתה יואב ויאמר אני ותאמר לו
שמע דברי אמתך ויאמר שמע אנכי׃ וקריב
לותה ואמרת אתתא האת יואב ואמר אנא

לבשו ג חס וסימנ׳ ... חמרא דיואב ערפלא ... הגה ג ב מל וחד חס וסימנ׳ באשר אשר הוגה יצ׳ כי אם הוגה ורחם מרב חסדיו ...

ואמרת ליה שמע פתגמי אמתך ואמר שמע
אנא ותאמר לאמר דבר ידברו בראשנה
לאמר שאול ישאלו באבל וכן התמו ואמרת
למימר אדכר כען מא דכתיב בספר אוריתא
למשאל לקרתא בקדמין למימר הכדין יהוה
לך למשאל לה אבל אם משלמין אנכי שלמי
אמוני ישראל אתה מבקש להמית עיר ואם
בישראל למה תבלע נחלת יהוה אנחנא
משלמין בהימנותא עם ישראל ואת בעי
לחבלא קרתא דהיא כרך רבו אמא בישראל
למא תקלקיל אחסנת עמא דיי׃
ויען יואב ויאמר חלילה חלילה
לי אם אבלע ואם אשחית׃ ואתיב יואב ואמר
חס [illegible] לא כן הדבר
כי איש מהר אפרים שבע בן בכרי שמו נשא
ידו במלך בדוד תנו אתו לבדו ואלכה מעל
העיר ותאמר האשה אל יואב הנה ראשו
משלך אליך בעד החומה׃ לא כין פתגמא
ארי גברא מטורא דבית אפרים שבע בר
בכרי שמיה ארים ידיה במלכא בדויד הבו
יתיה בלחודוהי ואהך מעל קרתא ואמרת
אתתא ליואב הא רישיה מתרמי לך מן
שורא׃ ותבוא האשה אל כל העם בחכמתה
ויכרתו את ראש שבע בן בכרי וישלכו אל
יואב ויתקע בשפר ויפצו מעל העיר איש
לאהליו ויואב שב ירושלם אל המלך׃ ואתת

אתתא לות כל עמא בחכמתה ופסקו ית ריש
שבע בר בכרי ורמו לות יואב ותקע בשופרא
ואתבדרו מעל קרתא גבר לקרוהי ויואב תב
לירושלם לות מלכא׃ ויואב
אל כל הצבא ישראל ובניה בן יהוידע על
הכרי ועל הפלתי׃ ויואב ממנא על כל חילא
דישראל ובניה בר יהוידע ממנא על קשתיא
ועל קלעיא׃ ואדרם על המס ויהושפט בן
אחילוד המזכיר׃ ואדורם ממנא על מסקי
מסין ויהושפט בר אחילוד ממנא על דכרניא׃
ושיא ספר וצדוק ואביתר כהנים׃ ושוא ספרא
וצדוק ואביתר כהניא׃ וגם עירא היארי היה
כהן לדוד׃ ואף עירא דמתקוע הוה רב לדויד׃
ויהי רעב בימי דוד שלש
שנים שנה אחרי שנה ויבקש דוד את פני יהוה
ויאמר יהוה אל שאול ואל בית הדמים
על אשר המית את הגבענים׃ והוה כפנא ביומי
דויד תלת שנין שתא בתר שתא ובעא דויד
רחמין מן קדם יי ואמר יי על שאול ועל
בית חייבי קטול על דקטל ית גבעונאי׃ ויקרא
המלך לגבענים ויאמר אליהם והגבענים
לא מבני ישראל המה כי אם מיתר האמרי
ובני ישראל נשבעו להם ויבקש שאול להכתם
בקנאתו לבני ישראל ויהודה׃ וקרא מלכא
לגבעונאי ואמר להון וגבעונאי לא מבני ישראל
אנון אלהין משאר אמוראי ובני ישראל קיימו

בליש׳ הכרתי ק׳

ושוא ק׳

בנה ובניה ל׳ בליש׳ וסימנ׳ ויואב בהנביאו ואליועני מקבצאל זותי עשתי עשר ויחזיאל וכל עזרא דכות׳ שאול ב׳ ומל׳ וסימ׳ האיש לנו באבל וכן

להון ובעא שאול לקטלותהון כד קני לבני
ישראל ויהודה: ויאמר דוד אל הגבענים מה
אעשה לכם ובמה אכפר וברכו את נחלת
יהוה: ואמר דויד לגבעונאי מא אעביד לכון
ובמא אכפר ובריכו ית אחסנת עמא דיי:
ויאמרו לו הגבענים אין לי כסף וזהב עם
שאול ועם ביתו ואין לנו איש להמית בישראל
ויאמר מה אתם אמרים אעשה לכם: ואמרו
ליה גבעונאי לית אנחנא צריכין למסב כסף
ודהב מן שאול ומן ביתיה ואף לא אנש למקטל
בישראל ואמר מא אתון אמרין אעביד לכון:
ויאמרו אל המלך האיש אשר כלנו ואשר
דמה לנו נשמדנו מהתיצב בכל גבל ישראל
ואמרו למלכא גברא דשיצינא ודחשיב
עלנא אשתיצינא מלמהך בכל תחום ארעא
דישראל: יתן לנו שבעה אנשים מבניו
והוקענום ליהוה בגבעת שאול בחיר יהוה
ויאמר המלך אני אתן: יתיהבון לנא שבעה
גברין מבנוהי ונצלובנון קדם יי בגבעתא
דשאול בחירא דיי ואמר מלכא אנא אתין:
ויחמל המלך על מפיבשת בן יהונתן בן
שאול על שבעת יהוה אשר בינתם בין דוד
ובין יהונתן בן שאול: וחס מלכא על מפיבשת
בר יהונתן בר שאול על שבועתא דיי דביניהון
בין דויד ובין יהונתן בר שאול: ויקח המלך
את שני בני רצפה בת איה אשר ילדה לשאול

את ארמני ואת מפבשת ואת חמשת בני
מיכל בת שאול אשר ילדה לעדריאל בן
ברזלי המחלתי: ודבר מלכא ית תרין בני
רצפה בת איה דילידת לשאול ית ארמני וית
מפיבשת וית חמשא בני מיכל דרביאת
מיכל בת שאול דילידת לעדריאל בר ברזלי
דממחולת: ויתנם ביד הגבענים ויקיעם בהר
לפני יהוה ויפלו שבעתים יחד והם המתו
בימי קציר בראשנים תחלת קציר שערים:
ומסרנון ביד גבעונאי וצלבונון בטורא קדם
יי ונפלו שבעתהון כחדא ואנון אתקטלו
ביומי חצדא בקדמאין בשירוי חצד סערין:
ותקח רצפה בת איה את השק ותטהו לה אל
הצור [illegible]
השמים ולא נתנה עוף השמים לנוח עליהם
יומם ואת חית השדה לילה: ונסיבת רצפה
בת איה ית סקא ופרסתיה לה על טינרא משרוית
חצדא עד דנחתו עליהון מטרא מן שמיא
ולא שבקת עופא דשמיא למנח עליהון
ביממא וית חית ברא בליליא: ויגד לדוד את
אשר עשתה רצפה בת איה פלגש שאול:
ואתחוה לדויד ית דעבדת רצפה בת איה
לחינתא דשאול: וילך דוד ויקח את עצמות
שאול ואת עצמות יהונתן בנו מאת בעלי
יבש גלעד אשר גנבו אתם מרחב בית שן
אשר תלום שם הפלשתים ביום הכות פלשתים

וברכו ב̇ וסימנ̇ את נחלת יי̇ וברכו את יי̇ ... כל לשו צור הצור על קרי במ̇ג̇ אל וסימ̇ ותטהו לה הביטו אל צור ישראל ... נתך ג̇ וסימ̇ ומטר נתך

117

את שאול בגלבע: ואזל דויד ונסיב ית גרמי
שאול וית גרמי יהונתן בריה מלות יתבי
יביש גלעד דגנבו יתהון משורא דבית שן
דצלבונון תמן פלשתאי ביומא דקטלו
ה פלשתאי ית שאול בגלבוע: ויעל משם את
ג עצמות שאול ואת עצמות יהונתן בנו ויאספו
את עצמות המוקעים: ואסיק מתמן ית
גרמי שאול וית גרמי יהונתן בריה וכנשו
ית גרמי צליביא: ויקברו את עצמות שאול
ויהונתן בנו בארץ בנימן בצלע בקבר
קיש אביו ויעשו כל אשר צוה המלך ויעתר
אלהים לארץ אחרי כן: וקברו ית גרמי שאול
ויהונתן בריה בארע שיבט בנימין בצלע
בקבר [illegible] ועבדו
וקביל ייי צלות דיירי ארעא בתר כין:
ותהי עוד מלחמה
לפלשתים את ישראל וירד דוד ועבדיו
עמו וילחמו את פלשתים ויעף דוד: והוה
עוד קרבא לפלשתאי עם ישראל ונחת
דויד ועבדוהי עמיה ואגיחו קרבא עם פלשתאי
וישבי ק ואשתלהי דויד: וישבו בנב אשר בילידי
הרפה ומשקל קינו שלש מאות משקל
נחשת והוא חגור חדשה ויאמר להכות את
דוד: וישבי בנב דבבני גברא ומתקל סופנה
מתקל תלת מאה סלעין דנחשא והוא אסיר
אספניקי חדתא ואמר למקטל ית דויד:

ויעזר לו אבישי בן צרויה ויך את הפלשתי
וימתהו אז נשבעו אנשי דוד לו לאמר לא
תצא עוד אתנו למלחמה ולא תכבה את נר
ישראל: וסעד ליה אבישי בר צרויה ומחא
ית פלשתאה וקטליה בכין קיימו גברי דויד
ליה למימר לא תפוק עוד עמנא לקרבא ולא
תטפי ית מלכותא דישראל:
ויהי אחרי כן ותהי עוד המלחמה
בגוב עם פלשתים אז הכה סבכי החשתי את
ב סף אשר בילדי הרפה: והוה בתר כין והוה
חס עוד קרבא בגוב עם פלשתאי בכין קטל סבכי
בליש דמן חושת ית ספ דבבני גברא:
ותהי עוד המלחמה בגוב עם
פלשתים ויך אלחנן בן יערי ארגים בית
הלחמי את גלית הגתי ועץ חניתו כמנור
ארגים: והוה עוד קרבא בגוב עם פלשתאי
וקטל דויד בר ישי מחי פרוכית בית מקדשא
ית גלית גתאה ואע מורניתיה כאכסן
דגרדאין: ותהי עוד מלחמה בגת
מדין ק ויהי איש מדין ואצבעת ידיו ואצבעת רגליו
שש ושש עשרים וארבע מספר וגם הוא
ילד להרפה: והוה עוד קרבא בגת והוה גבר
דמשחן ואצבעת ידוהי ואצבעת רגלוהי
שית ושית עסרין וארבעמנין ואף הוא
אתיליד לגברא: ויחרף את ישראל ויכהו
שמעה ק יהונתן בן שמעי אחי דוד: וחסיד ית ישראל

וישתר ה׳ וסימנ׳ יצחק ויקברו ותעצר המגפה ובגזומה ויתפללו אליו — ילדי ב׳ חס בליש׳ וסימנ׳ ואת סף אשר בילדי וגם ילדי הענק ראינו שם

וקטליה יהונתן בר שמעה אחוהי דדויד׃
את ארבעת אלה ילדו להרפה בגת ויפלו ביד
דוד וביד עבדיו׃ ית ארבעא אלין אתילידו
לגברא בגת ואתמסרו בידא דדויד ובידא
דעבדוהי׃

וידבר דוד ליהוה את דברי השירה הזאת ביום
הציל יהוה אתו מכף כל איביו ומכף
שאול׃ ויאמר יהוה סלעי ומצדתי ומפלטי לי׃
אלהי צורי אחסה בו מגני וקרן
ישעי משגבי ומנוסי משעי מחמס תשעני׃
מהלל אקרא יהוה ומאיבי אושע׃
כי אפפני משברי מות נחלי בליעל יבעתני׃
חבלי שאול סבני קדמני מקשי מות׃
בצר לי אקרא יהוה ואל אלהי אקרא
וישמע מהיכלו קולי ושועתי באזניו׃
ותגעש ותרעש הארץ מוסדות השמים
ירגזו ויתגעשו כי חרה לו׃ עלה
עשן באפו ואש מפיו תאכל גחלים בערו
ממנו׃ ויט שמים וירד וערפל
תחת רגליו׃ וירכב על כרוב ויעף וירא
על כנפי רוח׃ וישת חשך סביבתיו
סכות חשרת מים עבי שחקים׃ מנגה נגדו
בערו גחלי אש׃ ירעם מן שמים יהוה
ועליון יתן קולו׃ וישלח חצים ויפיצם ברק
ויהמם׃ ויראו אפקי ים יגלו מוסדות תבל
בגערת יהוה מנשמת רוח אפו׃

ישלח ממרום יקחני ימשני ממים
רבים׃ יצילני מאיבי עז משנאי כי אמצו
ממני׃ יקדמני ביום אידי ויהי
יהוה משען לי׃ ויצא למרחב אתי
יחלצני כי חפץ בי׃ יגמלני
יהוה כצדקתי כבר ידי ישיב לי׃
כי שמרתי דרכי יהוה ולא
רשעתי מאלהי׃ כי כל משפטו לנגדי
וחקתיו לא אסור ממנה׃ ואהיה
תמים לו ואשתמרה מעוני׃ וישב יהוה לי
כצדקתי כברי לנגד עיניו׃ עם
חסיד תתחסד עם גבור תמים תתמם׃
עם נבר תתבר ועם עקש תתפל׃
ואת עם עני תושיע ועיניך על רמים
תשפיל׃ כי אתה נירי יהוה ויהוה
יגיה חשכי׃ כי בכה ארוץ גדוד באלהי
אדלג שור׃ האל תמים דרכו אמרת
יהוה צרופה מגן הוא לכל החסים בו׃ כי
מי אל מבלעדי יהוה ומי צור
מבלעדי אלהינו׃ האל מעוזי חילי ויתר
תמים דרכו׃ משוה רגליו כאילות
ועל במותי יעמדני׃ מלמד ידי למלחמה
ונחת קשת נחושה זרעתי׃ ותתן
לי מגן ישעך וענתך תרבני׃
תרחיב צעדי תחתני ולא מעדו קרסלי׃
ארדפה איבי ואשמידם ולא אשוב עד

כלתם׃ ואכלם ואמחצם ולא יקומון
ויפלו תחת רגלי׃ ותזרני חיל למלחמה
תכריע קמי תחתני׃ ואיבי
תתה לי ערף משנאי ואצמיתם׃
ישעו ואין משיע אל יהוה ולא ענם׃
ואשחקם כעפר ארץ כטיט חוצות אדקם
ארקעם׃ ותפלטני מריבי עמי תשמרני
לראש גוים עם לא ידעתי יעבדני׃
בני נכר יתכחשו לי לשמוע
אזן ישמעו לי׃ בני נכר יבלו ויחגרו
ממסגרותם׃ חי יהוה וברוך צורי וירם
אלהי צור ישעי׃ האל הנתן נקמות
לי ומריד עמים תחתני׃ ומוציאי
מאיבי [illegible]
תצילני׃ על כן אודך יהוה בגוים
ולשמך אזמר׃ מגדיל ישועות (מגדול ק׳)
מלכו ועשה חסד למשיחו לדוד ולזרעו עד עולם׃

וידבר

ושבח דויד בנבואה קדם יי׳ ית פתגמי תשבחתא
הדא על כל יומיא דשיזיב יי׳ ית ישראל מיד
כל בעלי דבביהון ואף לדויד מחרבא דשאול׃
ואמר יי׳ תקפי ורחצני ומשיזיב יתי׃ אלהי
דאתרעי בי קרבני לדחלתיה תקפי דמן קדמוהי
מתיהיב לי תקוף ופרקן לאתגברא על בעלי
דבבי רחצני דעל מימריה אנא רחיץ בעדן
עקא מגין עלי מבעלי דבבי ואמר לארמא

קרני בפרקניה סמכני דהוה מימריה סמך
לי כד הויתי עריק מן קדם דפי פרקני מבעלי
דבבי ואף מיד כל חטופין פריק יתי׃ אמר
דויד בתשבחא אנא מצלי קדם יי׳ דבכל עדן
מבעלי דבבי פריק יתי׃ ארי אקיפתני עקא
כאתא דיתבא על מתברא וחיל לית לה למילד
והיא מסכנא לממת סיעת חייבין בעיתתיתי׃
משריית רשיעין אקפוני קדמוהי דמזיבין
במני קטול׃ אמר דויד כד עיקא לי אנא מצלי
קדם יי׳ וקדם אלהי אנא מתחנן ומקביל מהיכליה
צלותי ובעותי קדמוהי מתעבדא׃ ואתרגיפת
ואתרגושת ארעא שכלולי שמיא זעו
ואתרכינו ארי תקיף רגזיה׃ סליק זדונה
דפרעה כתננא קדמוהי בכין שלח רגזיה
כאישא [illegible] קדמוהי משיציא מזופתיה
כגמרין דנור דלקא ממימריה׃ וארכין שמיא
ואתגלי יקריה ועננא אמטתא כביש קדמוהי׃
ואתגלי בגבורתיה על כרובין קלילין ודבר
בתקוף על כנפי רוחא׃ אשרי שכינתיה
בערפילא ענן יקר סחור ליה מחיתמין
תקיפין מרכפת עננין קלילין ברום עלמא׃
מזיו יקריה מבהקין שמי שמיא מזופיתיה
כגמרין דנור דלקא ממימריה׃ אכלי מן שמיא
יי׳ ועלאה אריס ממימריה׃ ושלח מחתיה
בגרין ובדרנון ברקין ושגישנון׃ ואתחזיו
עמקי ימא שכלולי תבל במזופיתא מן קדם

ייי ממימר תקוף רגזיה: שלח נביוהי מלך
תקיף דיתיב בתקוף רומא דברני שיזבני
מעממין סגיאין: שיזבני מסנאי ארי תקפו
מבעלי דבבי ארי אתגברו עלי: יקדמונני ביום
טלטולי והוה מימרא דייי סמך לי: ואפיק
לרווחא יתי שיזבנני ארי אתרעי בי: אמר דויד
ישלמינני ייי כזכותי כברירות ידי יתיב לי:
ארי נטרית אורחן דתקנן קדם ייי ולא אהליכית
ברשע קדם אלהי: ארי כל דינוהי גלן לקבלי
למעבדהון וקימוהי לא עדית מנהון: והוית
שלים בדחלתיה והוית נטר נפשי מחובין:
ואתיב ייי לי כזכותי כברירותי קדם מימריה:
אברהם דאשתכח חסיד קדמך בכין אסגיתא
למעבד חסדא עם זרעיה יצחק דהוה שלים
בדחלתך בכין א[illegible]תך
עמיה: יעקב דהליך בברירותא קדמך
בחרתא בנוהי מכל עממיא אפרישתא זרעיה
מכל פסולא פרעה ומצראי דחשיבו מחשבן
על עמך גליתא במחשבתהון: וית
עמא בית ישראל דאתקרן בעלמא הדין עם
חשיך את עתיד למפרק ובמימרך תקיפיא
דמתגברין עליהון תמאיך: ארי את הוא
מריה נהוריה דישראל ייי וייי יפקנני מחשוכא
לנהורא ויחזינני בעלמא דעתיד למיתי לצדיקיא:
ארי במימרך אסגי משרין במימר אלהי
אכביש כל כרכין תקיפין: אלהא דכותא
אורחיה אוריתא דייי בחירא היא תקוף הוא
לכל דמתרחצין על מימריה: בכין על נסא
ופרקנא דתעביד למשיחך ולשארא דעמך
דישתארון יידון כל עממיא אומיא ולישניא
ויימרון לית אלה אלא ייי ארי לית בר מנך
ועמך יימרון לית דתקיף אלא אלהנא:
אלהא דסעיד לי בחילא ומתקין שלים אורחי:
משוי רגלי קלילין כאילתא ועל בית תקפי
יקימנני: מליף ידי למעבד קרבא ומתקיף
כקשת נחשא דרעי: ויהבת לי תקוף פרקתני
ובמימרך אסגיתני: אסגיתא פסעתי קדמי
ולא אזדעזעא רכובתי: רדפית סנאי ושצתינון
ולא תבית עד רגמרתנון: ושיצתינון וגמרתנון
[illegible]
רגלי: וסעדתני בחילא למעבד קרבא תברתא
עממיא דקימין לאבאשא לי תחותי: וסנאי
תברתא קדמי מחזרי קדל בעלי דבבי ושצתנון:
בען סעיד ולית להון פריק ומצלן קדם ייי ולא
מתקבלא צלותהון: ודושתנון כעפרא
דארעא כסין שוקין בעטית בהון רפסתנון:
ותשיזבנני מפלוגת עמא תמנני רישא
לעממיא עם דלא ידעית יפלחונני: בני
עממיא יתכדבון לי לשימע אודן ישתמעון
לי: בני עממיא יסופון ויזועון מבירניתהון:
בכין על נסא ופרקנא דעבדתא לעמך אודיו
ואמרו קיים הוא ייי ובריך תקיפא דמן קדמוהי

מתיהב

מתיהיב לנא תקוף ופרקן ומרמם אלהא תקוף
פרקננא׃ אלהא דעביד פורענותא ליה תבר
עממיא דקימין לאבאשא לי תחותי׃ ופרקי
מסנאי ועל דקימין לאבאשא לי תגברנני
מגוג ומשרית עממין חטופין דעמיה
תשיזבנני׃ עלכין אודי קדמך ביני עממיא
ולשמך אימר תשבחא׃ מסגי למעבד פרקן
עם מלכיה ועביד טיבו למשיחיה לדויד
ולזרעיה עד עלמא׃

ואלה דברי דוד האחרנים נאם
דוד בן ישי ונאם הגבר הקם על משיח אלהי
יעקב ונעים זמרות ישראל׃ ואלין פתגמי
נבואת דויד דאתנבי לסוף עלמא ליומי
נחמתא [illegible] דויד בר ישי
ואימר גברא דמרבא למלכו משיח במימר
אלהיה דיעקב ותקין למתני בחיין בסים
תשבחתיה דישראל׃ רוח יהוה דבר בי ומלתו
על לשוני׃ אמר דויד ברוח נבואה קדם יי
אנא ממליל אלין ופתגמי קדשיה בפומי
אנא סדר׃ אמר אלהי ישראל לי דבר צור
ישראל מושל באדם צדיק מושל יראת
אלהים׃ אמר דויד אלהא דישראל עלי
מליל תקיפא דישראל דשליט בבני אנשא
קושטא דאין אמר למנאה לי מלכא הוא
משיחא עתיד דיקום וישלוט בדחלתא דיי׃
וכאור בקר יזרח שמש בקר לא עבות מנגה

ממטר דשא מארץ׃ טוביכון צדיקיא
עבדתון לכון עובדין טבין דאתון עתידין
לאזהרא כזיהור יקרכון כניהור צפרא
דאזיל ותקין וכשמשא דעתיד לאזהרא
בזיהור יקריה על חד תלת מאה ארבעין
ותלתא בניהור שבעת יומיא יתיר מכדין
תתוכון וייטב לכון דהויתון מחמדין לשני
נחמתא דאתין הא כאכרא דמסבר בשני
בצרתא דייחות מטרא על ארעא׃ כי לא כן
ביתי עם אל כי ברית עולם שם לי ערוכה
בכל ושמרה כי כל ישעי וכל חפץ כי לא
יצמיח׃ אמר דויד יתיר מכדין ביתי קדם
אלהא ארי קים עלם קיים לי למהוי מלכותי
קיימא כמא דקיימין סדרי בראשית ונטיוא
לעלמא דאתי ארי כל צורכי וכל בעותי קדמוהי
מתעבדין בכין כל מלכו עוד לקבליה לא
תתקיים׃ ובליעל כקוץ מנד כלהם כי לא ביד
יקחו׃ ורשיעיא עבדי חטאה דמן לכובין
דמפקהון דכיכין למקטף וכד אנש חאיס
עליהון ושביק להון אזלין ותקפין עד דלית
אפשר למקרב להון ביד׃ ואיש יגע בהם
ימלא ברזל ועץ חנית ובאש שרוף ישרפו
בשבת׃ ואף כין כל אנש דמשרי למקרב
בחובין אזלין ותקפין עלוהי עד דחפן ליה
כלבוש דברזל דלא יכלין ליה באעי מורנין
ורומחין בכין לית פורענותהון ביד אנש

זרמו
ירצת אלהים ג׳ וסימנ׳ רק צדיק מפני חד בתו וב׳ בנביא׳ וחד בכתו׳ בכל ד׳ וסימנ׳ פרא ואברהם ערוכה ויתרון ויכלו והעשר ומלבבו׳

אלהין באישתא עתידין אתוקדא יתוקדון
באתגלאה בית דינא רבא למתב על כרסי
דינא למדן ית עלמא׃ אלה שמות ז
הגברים אשר לדוד ישב בשבת תחכמני ראש ר״פ
השלשי הוא עדינו העצני על שמנה מאות פ״פ בנבי׳ ל׳ וחס
חלל בפעם אחד׃ אלין שמהת גבריא דהוו אחת ק׳
עם דויד גברא ריש משריתא יתיב על כרסי
דינא וכל נביא וסביא מקפין ליה משיח
במשח קודשא בחיר ומפנק שפיר בריויה
ואי בחזויה חכים בחכמתא וסכלתן בעיצא
גבר בגבורתא ריש גבריא הוא מתקן במני
זינא נפיק בפום קלא ונצח בקרבא ומתגביר
על ידי מורניתיה תמני מאה קטילין בזמן
חדא׃ ואחרו אלעזר בן דדי בן אחחי בשלשה ריו ק׳ דדו ק׳
גברים עם דוד בחרפם בפלשתים נאספו הגבורים ק׳
שם למלחמה ויעלו איש ישראל׃ ובתרוהי
אלעזר בר דודו בר אחוחי בתלתא גבריא
עם דויד כד חסידו פלשתאי ואתכנשו תמן
לאגחא קרבא וסליקו אנש ישראל׃ הוא קם
ויך בפלשתים עד כי יגעה ידו ותדבק ידו אל
החרב ויעש יהוה תשועה גדולה ביום ההוא
והעם ישבו אחריו אך לפשט׃ הוא קם וקטל ח׳ חס
בפלשתאי עד דלאית ידיה ואדביקת ידיה
עם חרבא ועבד יי׳ פורקנא רבא ביומא ההוא
ועמא תבו בתרוהי ברם לחלצא קטיליא׃
ואחרו שמה בן אגא הררי ויאספו ואחרין ב׳ ק׳ בספ׳

שלישה ק׳ — פלשתים לחיה ותהי שם חלקת השדה מלאה
עדשים והעם נס מפני פלשתים׃ ובתרוהי
שמה בר אגי טוראה ואתכנשו פלשתאי
לחיתא והות תמן אחסנת חקלא מליא
טלופחין ועמא אפך מן קדם פלשתאי׃
ויתיצב בתוך החלקה ויצילה ויך את פלשתים
ויעש יהוה תשועה גדולה׃ ואתעתד בגו
אחסנתא ושיזבה וקטל ית פלשתאי ועבד
יי׳ פורקנא רבא׃ וירדו שלשים מהשלשים
ראש ויבאו אל קציר אל דוד אל מערת
עדלם וחית פלשתים חנה בעמק רפאים׃
ונחתו תלתא גבריא מגברי רישי משריתא
ואתו לחצדא לות דויד למערת עדלם ומשרית
פלשתאי [illegible] אז
במצודה ומצב פלשתים אז בית לחם׃ ודויד
בכין בחקרא ואסטרטיג פלשתאי בכין בית ל׳
לחם׃ ויתאוה דוד ויאמר מי ישקני מים
מבאר בית לחם אשר בשער׃ וחמידת מבור ק׳
נפשא דדויד ואמר מן ישקינני מיא מגובא
דבית לחם דבתרעא׃ ויבקעו שלשת
הגברים במחנה פלשתים וישאבו מים
מבאר בית לחם אשר בשער וישאו ויבאו מבור ק׳
אל דוד ולא אבה לשתותם ויסך אתם ליהוה׃
ובזעו תלתא גבריא במשרית פלשתאי ומלו
מיא מגובא דבית לחם דבתרעא ונסיבו ואתו
לות דויד ולא אבא למשתיהון ואמר לנסכא

הררי ב׳ בספר וסימנ׳ שמה בן אגא הררי כת׳ אחיאם האררי כת׳ מעשתי ה׳ חס בליש׳ וסימנ׳ חללה לך וישא אהרן ונכריתו ואתי צוה ע׳ חללה

יתהון קדם יי׳ ויאמר חלילה לי יהוה
מעשתי זאת הדם האנשים ההלכים
בנפשתם ולא אבה לשתותם אלה עשו
שלשת הגברים: ואמר חס לי מן קדם יי׳
מלמעבד דא הדם גבריא דאזלו בנפשתהון
ולא אבא למשתיהון אלין עבדו תלתא
גבריא: ואבישי אחי יואב בן
צרויה הוא ראש השלשי והוא עורר את
חניתו על שלש מאות חלל ולו שם בשלשה:
ואבישי אחוהי דיואב בר צרויה הוא ריש
גבריא והוא תביר ית מורניתיה על תלת
מאה קטילין ולי׳ה שום בתלתא גבריא:
מן השלשה הכי נכבד ויהי להם לשר
ועד השלשה לא בא: מן גבריא הוה יקיר
והוה להון לרבא ולתלת גברין לא מטא
ובניהו בן יהוידע בן איש חי
רב פעלים מקבצאל הוא הכה את שני אריאל
מואב והוא ירד והכה את הארי בתוך
הבאר ביום השלג: ובניה בר יהוידע גבר
דחיל חטאין דליה עובדין מקבצאל והוא
קטיל ית תרין רברבי מואב והוא נחת וקטל
ית אריא בגו גובא ביומא דתלגא: והוא הכה
את איש מצרי אשר מראה וביד המצרי
חנית וירד אליו בשבט ויגזל את החנית מיד
המצרי ויהרגהו בחניתו: והוא קטל ית גברא
מצראה גברא דחזוא וביד א דמצראה

מורניתא ונחת עלוהי בחוטרא ואנס ית
מורניתא מידא דמצראה וקטליה במורניתיה:
אלה עשה בניהו בן יהוידע ולו שם בשלשה
הגברים: אלין עבד בניה בר יהוידע ולי׳ה
שום בתלתא גבריא: מן השלשים נכבד
ואל השלשה לא בא וישמהו דוד אל
משמעתו: מן גבריא יקיר ולתלת גברין
לא מטא ומנייה דויד על משמעתיה:
עשהאל אחי יואב בשלשים
אלחנן בן דדו בית לחם: עשהאל אחוהי
דיואב בגבריא אלחנן בר דודו דמבית לחם:
שמה החרדי אליקא החרדי: שמה דמן חרוד
אליקא דמן חרוד: חלץ הפלטי עירא בן עקש
התקועי: חלץ דמן פלט עירא בר עקש
דמתקוע: אביעזר הענתתי מבני החשתי:
אביעזר דמן ענתות מבני דמן חושת: צלמון
האחחי מהרי הנטפתי: צלמון דמן אחוח
מהרי דמן נטופא: חלב בן בענה הנטפתי
אתי בן ריבי מגבעת בני בנימן: חלב בר
בענה דמנטופא אתי בר ריבי מגבעתא
דבני בנימין: בניהו פרעתני הדי מנחלי
געש: בניה דמפרעתון הדי דמנחלי געש:
אביעלבון הערבתי עזמות הברחמי: אביעלבון
דמיערבת עזמות דמברחום: אליחבא
השעלבני בני ישן יהונתן: אליחבא
דמשעלבון בני ישן יהונתן:

שמה ההררי׃ אחיאם בן שרר האררי׃ שמה
טוראה אחיאם בר שרר דמיהר גבוה׃
אליפלט בן אחסבי בן המעכתי אליעם
בן אחיתפל הגלני׃ אליפלט בר אחסבי בר
מעכת אליעם בר אחיתופל גילונאה׃ חצרו
הכרמלי פערי הארבי׃ חצרי דמן כרמלא
פערי דמן ארבי׃ יגאל בן נתן מצבה בני הגדי׃
צלק העמני נחרי הבארתי נשאי
כלי יואב בן צרויה׃ צלק דמן עמון נחרי דמן
בארות נטיל זיינה דיואב בר צרויה׃
עירא היתרי גרב היתרי׃ עירא דמן יתר גרב
דמן יתר׃ אוריה החתי כל שלשים ושבעה׃
אוריה חתאה כל גבריא תלתין ושבעה׃
ויסף אף יהוה לחרות בישראל
ויסת את דוד בהם לאמר לך מנה את ישראל
ואת יהודה׃ ואוסיף רוגזא דיי למתקף בישראל
וגרי ית דויד בהון למימר איזיל מני ית ישראל
וית דבית יהודה׃ ויאמר המלך אל יואב שר
החיל אשר אתו שוט נא בכל שבטי ישראל
מדן ועד באר שבע ופקדו את העם וידעתי
את מספר העם׃ ואמר מלכא ליואב רב חילא
דעמיה דהליך כען בכל שבטיא דישראל
מדן ועד באר שבע ומני ית עמא ואדע ית
חשבן עמא׃ ויאמר יואב אל
המלך ויוסף יהוה אלהיך אל העם כהם וכהם
מאה פעמים ועיני אדני המלך ראות ואדני

המלך למה חפץ בדבר הזה׃ ואמר יואב
למלכא ויוסיף ייי אלהך על עמא כאלין
וכאלין מאה זמנין ועיני רבוני מלכא חזיין
ורבוני מלכא למא אתרעי בפתגמא הדין׃
ויחזק דבר המלך אל יואב ועל שרי החיל
ויצא יואב ושרי החיל לפני המלך לפקד את
העם את ישראל׃ ותקיף פתגמא דמלכא על
יואב ועל רבני חילא ונפק יואב ורבני חילא
קדם מלכא למימני ית עמא ית ישראל׃
ויעברו את הירדן ויחנו בערוער ימין העיר
אשר בתוך הנחל הגד ואל יעזר׃ ועברו ית
ירדנא ושרו בערוער דרום קרתא דבגו
נחלא דבשיבט גד ולות יעזר׃ ויבאו הגלעדה
ואל ארץ תחתים חדשי [illegible]
אל צידון׃ ואתו לגלעד ולארע דרומא דחדשי
ואתו לדן יען ומתמן אסתחרו לצידון׃ ויבאו
מבצר צר וכל ערי החוי והכנעני ויצאו אל
נגב יהודה באר שבע׃ ועלו לקרוין כריכן
וכל קרוי חואי וכנענאי ונפקו לדרום יהודה
לבאר שבע׃ וישטו בכל הארץ ויבאו מקצה
תשעה חדשים ועשרים יום ירושלם׃ ואזלו
בכל ארעא ואתו מסיפי תשעה ירחין ועסרין
יומין לירושלם׃ ויתן יואב את מספר מפקד
העם אל המלך ותהי ישראל שמנה מאות
אלף איש חיל שלף חרב ואיש יהודה חמש
מאות אלף איש׃ ויהב יואב ית חשבן מנין

בדבר הזה ח וסימנ׳ ויתעבר אם יקרך כי נאץ למה חפץ ויהי כדבר הזה לחט יסלח ש׳ יען מאסכם כי הרבינו וב ובדבר הזה וס׳ מאמינים האריכו

עמא למלכא והוו ישראל תמני מאה אלפין
גבר גבר שלפי סיפא ואנש יהודה חמיש
מאה אלפין גברא: ויך לב דוד אתו אחרי כן
ספר את העם   ויאמר דוד אל
לשו׳ קדש וכל ארמית כות[illegible] — יהוה חטאתי מאד אשר עשיתי ועתה יהוה
העבר נא את עון עבדך כי נסכלתי מאד:
וחש דויד בלביה בתר כין דמנא ית עמא
ואמר דויד קדם יי חבית לחדא דעבדית
הדא וכען יי אעבר ית חובא דעבדך ארי
אסתכלית לחדא: ויקם דוד בבקר ודבר
יהוה היה אל גד הנביא חזה דוד לאמר: וקם
דוד בצפרא ופתגם נבואה מן קדם יי הוה
עם גד נביא חזויא דדויד למימר: הלוך
ודברת אל דוד כה אמר יהוה שלש אנכי נוטל
עליך בחר לך אחת מהם ואעשה לך: איזיל
ותמליל עם דויד כדנן אמר יי חדא מתלת
אנא רמי עלך בחר לך חדא מנהון ואעביד
לך: ויבא גד אל דוד ויגד לו ויאמר לו התבוא
כו׳ — לך שבע שנים רעב בארצך ואם שלשה
חס — חדשים נסך לפני צריך והוא רדפך ואם היות
בנ׳ ה׳ — שלשת ימים דבר בארצך עתה דע וראה
מו׳ — מה אשיב שלחי דבר: ואתא גד לות דויד
בנב׳ — וחוי ליה ואמר ליה היתין לך שבע שנין
כפנא בארעך אם תלתה ירחין תהי עריק
קדם סנאך והוא רדיף לך ואם מהוי תלתא
יומין מותא בארעך כען דע וחזא מא אתיב

שלחי פתגם: ויאמר דוד אל
גד צר לי מאד נפלה נא ביד יהוה כי רבים
רחמיו — רחמו וביד אדם אל אפלה: ואמר דויד לגד
ק׳ — עקת לי לחדא נתמסר כען ביד מימרא דיי
ארי סגיאין רחמוהי ובידא דאנשא לא
אתמסר: ויתן יהוה דבר בישראל מהבקר
ב׳ — ועד עת מועד וימת מן העם מדן ועד באר
ועל — שבע שבעים אלף איש: ויהב יי מותא
מבצרים — בישראל מעדן דמתנכיס תמידא ועד
דמתסק ומית מן עמא מדן ועד באר שבע
שבעין אלפין גברא: וישלח ידו המלאך
ל׳ — ירושלם לשחתה וינחם יהוה אל הרעה ויאמר
למלאך המשחית בעם רב עתה הרף ידך
הארונה — ומלאך יהוה היה עם גרן הארונה היבוסי:
ק׳ — ואושיט ידיה מלאכא לירושלם לחבלותה
ותב יי מן כשתא ואמר למלאכא דמחביל
בעמא מסת כען אנח ידך ומלאכא דיי הוה
שרי בבית אדרי דארונ יבוסאה:
ב׳ — ויאמר דוד אל יהוה בראתו את
חד חס — המלאך המכה בעם ויאמר הנה אנכי חטאתי
וחדן מו׳ — ואנכי העויתי ואלה הצאן מה עשו תהי נא
ידך בי ובבית אבי: ואמר דויד קדם יי כד חזא
ית מלאכא דמקטיל בעמא ואמר הא אנא
חבית ואנא סרחית ואלין עמא דאנון כענא
ביד רעיא מא עבדו תהוי כען מחתך בי ובבית
אבא: ויבא גד אל דוד ביום ההוא

ועי׳ וסימנ׳ לאה עינכם ישראל יוסף יואב וישח לחלק חמנע ואבוה מבין רשעים ... בראתו ב׳ וסימנ׳ את המלאך ילדין ג׳ חס וג׳ מל׳ המלאך חס

ויאמר לו עלה הקם ליהוה מזבח בגרן
ארניה היבסי ואתא גד לות דויד ביומא
ההוא ואמר ליה סק אקים קדם יי מדבחא
בבית אדרי ארונן יבוסאה ויעל דוד כדבר
גד כאשר צוה יהוה וסליק דויד כפתגמא
דגד כמא דמליל יי וישקף ארונה וירא
את המלך ואת עבדיו עברים עליו ויצא
ארונה וישתחו למלך אפיו ארצה ואסתכי
ארונן וחזא ית מלכא וית עבדוהי עברין
עלוהי ונפק ארונן וסגיד למלכא על אפוהי
על ארעא ויאמר ארונה מדוע בא אדני
המלך אל עבדו ויאמר דוד לקנות מעמך את
הגרן לבנות מזבח ליהוה ותעצר המגפה
מעל העם ואמר ארונן מדין אתא רבוני
מלכא לות עבדיה ואמר דויד למזבן מנך
ית בית אדרי למבני מדבחא קדם יי ויתכלי
מותנא מעל עמא ויאמר ארונה אל דוד
יקח ויעל אדני המלך הטוב בעינו ראה הבקר
לעלה והמרגים וכלי הבקר לעצים ואמר
ארונן לדויד יסב ויסיק רבוני מלכא דתקין
בעינוהי חזי תוריא כשרין לעלתא ומורגיא
ומני תוריא לאעיא הכל נתן ארונה המלך
למלך ויאמר ארונה אל המלך יהוה אלהיך
ירצך כולא יהב ארונן למלכא ובעא מניה
מלכא ואמר ארונן למלכא יי אלהך יקביל
קרבנך ברעוא ויאמר המלך אל ארונה לא

כי קנו אקנה מאותך במחיר ולא אעלה
ליהוה אלהי עלות חנם ויקן דוד את הגרן
ואת הבקר בכסף שקלים חמשים ואמר
מלכא לארונן לא ארי מזבן אזבון מנך
בדמין ולא אסיק קדם יי אלהי עלון מגן
וזבן דויד ית בית אדרי וית תוריא בכסף סלעין
חמשין ויבן שם דוד מזבח ליהוה ויעל
עלות ושלמים ויעתר יהוה לארץ ותעצר
המגפה מעל ישראל ובנא תמן דויד מדבחא
קדם יי ואסיק עלון ונכסת קדשין וקביל יי צלות
דיירי ארעא ואתכלי מותנא מעל ישראל

סכום הפסוקים של ספר שמואל אלף וחמש מאות וששה סימן אך ו

והמלך דוד זקן בא בימים ויכסהו בבגדים
ולא יחם לו ומלכא דויד סיב על ביומין ומכסן
ליה בלבושין ולא שחין ליה ויאמרו לו
עבדיו יבקשו לאדני המלך נערה בתולה
ועמדה לפני המלך ותהי לו סכנת ושכבה
בחיקך וחם לאדני המלך ואמרו ליה עבדוהי
יבעון לרבוני מלכא עולימא בתולא ותשמיש
קדם מלכא ותהי ליה קריבא ותשכוב לותך
וישחן לרבוני מלכא ויבקשו נערה יפה
בכל גבול ישראל וימצאו את אבישג השונמית
ויבאו אתה למלך ובעו עולימא שפירא בכל
תחום ארעא דישראל ואשכחו ית אבישג

וחם ג וסימנה וחם השמש ונמס ושכבה בחיקך וחם אם ישכבו וחם להם — כל המבזה את הבגדים לסוף אינו נהנה מהן למינו זה מדוד

ומן שונם ואיתיו יתה למלכא׃ והנערה
יפה עד מאד ותהי למלך סכנת ותשרתהו
והמלך לא ידעה׃ ועולימתא שפירא עד
לחדא והות למלכא קריבא ומשמשא ליה
ומלכא לא ידעה׃ ואדניה בן חגית מתנשא
לאמר אני אמלך ויעש לו רכב ופרשים
וחמשים איש רצים לפניו׃ ואדניה בר חגית
מתרבר למימר אנא אמלוך ועבד ליה
רתכין ופרשין וחמשין גברא רדופין
קדמוהי׃ ולא עצבו אביו מימיו לאמר
מדוע ככה עשית וגם הוא טוב תאר מאד
ואתו ילדה אחרי אבשלום׃ ולא אכלמיה
אבוהי מיומוהי למימר מדין כדין את עביד
ואף הוא [illegible] ויתיה ילידת
בתר אבשלום׃ ויהיו דבריו עם יואב בן
צרויה ועם אביתר הכהן ויעזרו אחרי אדניה
והוו פתגמוהי בעיצא עם יואב בר צרויה
ועם אביתר כהנא וסעדין בתר אדניה׃ וצדוק
הכהן ובניהו בן יהוידע ונתן הנביא ושמעי
ורעי והגבורים אשר לדוד לא היו עם
אדניהו׃ וצדוק כהנא ובניה בר יהוידע ונתן
נביא ושמעי ורעי וגבריא דילדויד לא הוו
בעיצת אדניה׃ ויזבח אדניהו צאן ובקר
ומריא עם אבן הזחלת אשר אצל עין רגל
ויקרא את כל אחיו בני המלך ולכל אנשי
יהודה עבדי המלך׃ ונכס אדניה עאן ותורין

ופטימין עם אבן סכותא דבסטר עין קצרא
וזמין ית כל אחוהי בני מלכא ולכל גברי
שיבט יהודה עבדי מלכא׃ ואת נתן הנביא
ובניהו ואת הגבורים ואת שלמה אחיו לא קרא׃
וית נתן נביא ובניה וית גבריא וית שלמה אחוהי
לא זמין׃ ויאמר נתן אל בת שבע אם שלמה
לאמר הלוא שמעת כי מלך אדניהו בן חגית
ואדנינו דוד לא ידע׃ ואמר נתן לבת שבע
אמיה דשלמה למימר הלא שמעת ארי מלך
אדניה בר חגית ורבוננא דוד לא ידע׃ ועתה
לכי איעצך נא עצה ומלטי את נפשך ואת
נפש בנך שלמה׃ וכען איתא אמלכניך כען
מלכא ושיזיבי ית נפשיך וית נפש בריך
שלמה׃ לכי ובאי אל המלך דוד ואמרת אליו
הלא אתה אדני המלך נשבעת לאמתך לאמר
כי שלמה בנך ימלך אחרי והוא ישב על כסאי
ומדוע מלך אדניהו׃ איזילי ותיעולין לות
מלכא דויד ותימרין ליה הלא את רבונא
מלכא קיימתא לאמתך למימר ארי שלמה
בריך ימלוך בתרי והוא יתיב על כורסי מלכותי
ומדין מלך אדניה׃ הנה עודך מדברת שם עם
המלך ואני אבוא אחריך ומלאתי את דבריך׃
הא עד דאת ממללא תמן קדם מלכא ואנא
איעול בתרך ואקיים ית פתגמיכי׃ ותבא בת
שבע אל המלך החדרה והמלך זקן מאד
ואבישג השונמית משרתת את המלך׃ ועלת

אדניה ואדניהו ט֗ וסימנ֗ והרביעי וחב֗ מתנשא ויעזרו ועתה וה֗ שמעה ועמהם ב֗ בן בבני וגם הוא ז֗ וסי֗ יגל עלי אבד ילד להרפה וחב֗ טוב תאר חכם ויצא

בת שבע לקדם מלכא לאדרון בית משכבא
ומלכא סיב לחדא ואבישג דמן שונם משמשא
קדם מלכא׃ ותקד בת שבע ותשתחו למלך
ויאמר המלך מה לך׃ וכרעת בת שבע וסגידת
למלכא ואמר מלכא מא ליך׃ ותאמר לו אדני
אתה נשבעת ביהוה אלהיך לאמתך כי שלמה
בנך ימלך אחרי והוא ישב על כסאי׃ ואמרת
ריבוני את קיימתא במימרא דיי אלהך
לאמתך ארי שלמה בריך ימלוך בתרי
והוא יתיב על כרסי מלכותי׃ ועתה הנה
אדניה מלך ועתה אדני המלך לא ידעת׃ וכען
הא אדניה מלך וכען רבוני מלכא לא ידעתא׃
ויזבח שור ומריא וצאן לרב ויקרא לכל
בני המלך ולאביתר הכהן וליאב שר הצבא
ולשלמה עבדך לא קרא׃ ונכס תורין ופטימין
ועאן לסגי וזמין לכל בני מלכא ולאביתר כהנא
וליואב רב חילא ולשלמה עבדך לא זמין׃
ואתה אדני המלך עיני כל ישראל עליך להגיד
להם מי ישב על כסא אדני המלך אחריו׃ ואת
רבוני מלכא עיני כל ישראל סבירן עלך
לחואה להון מן יתיב על כרסי מלכותא
דרבוני מלכא בתרוהי׃ והיה כשכב אדני
המלך עם אבתיו והייתי אני ובני שלמה
חטאים׃ ויהי כד ישכוב רבוני מלכא עם
אבהתוהי ואהי אנא וברי שלמה מתרחקין׃
והנה עודנה מדברת עם המלך ונתן הנביא

בא׃ והא עד דהיא ממללא קדם מלכא
ונתן נביא על׃ ויגידו למלך לאמר הנה נתן
הנביא ויבא לפני המלך וישתחו למלך
על אפיו ארצה׃ וחויאו למלכא למימר הא
נתן נביא ואתא לקדם מלכא וסגיד למלכא
על אפוהי על ארעא׃ ויאמר נתן אדני
המלך אתה אמרת אדניהו ימלך אחרי והוא
ישב על כסאי׃ ואמר נתן רבוני מלכא את
אמרת אדניה ימלוך בתרי והוא יתיב על
כרסי מלכותי׃ כי ירד היום ויזבח שור
ומריא וצאן לרב ויקרא לכל בני המלך
ולשרי הצבא ולאביתר הכהן והנם אכלים
ושתים לפניו ויאמרו יחי המלך אדניהו׃
ארי נחת יומא דין [illegible] ימין ועאן
לסגי וזמין לכל בני מלכא ולרבני חילא
ולאביתר כהנא והא אנון אכלין ושתן קדמוהי
ואמרו יצלח מלכא אדניה׃ ולי אני עבדך
ולצדק הכהן ולבניהו בן יהוידע ולשלמה
עבדך לא קרא׃ ולי דאנא עבדך ולצדוק
כהנא ולבניה בר יהוידע ולשלמה עבדך
לא זמין׃ אם מאת אדני המלך נהיה הדבר
הזה ולא הודעת את עבדך מי ישב על כסא
אדני המלך אחריו׃ אם מן רבוני מלכא הוה
פתגמא הדין ולא הודעתא ית עבדך מן
יתיב על כרסי מלכותא דרבוני מלכא
בתרוהי׃ ויען המלך דוד

וסימנה עודנה עמך איש אלהים אנשים עבדים נביא אחד ׃ ולצדוק ב׳ חד חס וחד מל וסימנה מנ עבדך חס ולצדוק לכהן מל

ויאמר קראו לי לבת שבע ותבא לפני המלך
ותעמד לפני המלך: ואתיב מלכא דויד ואמר
קרו לי לבת שבע ואתת לקדם מלכא וקמת
קדם מלכא: וישבע המלך ויאמר חי יהוה
אשר פדה את נפשי מכל צרה: וקיים מלכא
ואמר קיים הוא דפרק ית נפשי מכל עקא:
כי כאשר נשבעתי לך ביהוה אלהי ישראל
לאמר כי שלמה בנך ימלך אחרי והוא ישב
על כסאי תחתי כי כן אעשה היום הזה: ארי
כמא דקיימית לך במימרא דיי אלהא
דישראל למימר ארי שלמה בריך ימלוך
בתריי והוא יתיב על כרסי מלכותי תחותי
ארי כין אעביד יומא הדין: ותקד בת שבע
אפים ארץ ותשתחו למלך ותאמר יחי אדני
המלך דוד לעלם: וכרעת בת שבע על אפהא
על ארעא וסגידת למלכא ואמרת יתקיים
רבוני מלכא דויד לעלם:
ויאמר המלך דוד קראו לי לצדוק
הכהן ולנתן הנביא ולבניהו בן יהוידע ויבאו
לפני המלך: ואמר מלכא דויד קרו לי לצדוק
כהנא ולנתן נביא ולבניה בר יהוידע ואתו
לקדם מלכא: ויאמר המלך להם קחו עמכם
את עבדי אדניכם והרכבתם את שלמה בני
על הפרדה אשר לי והורדתם אתו אל גחון
ואמר מלכא להון דברו עמכון ית עבדי
רבונכון ותרכבון ית שלמה ברי על כודנתא

דילי ותחתון יתיה לשילוחא: ומשח אתו שם
צדוק הכהן ונתן הנביא למלך על ישראל
ותקעתם בשופר ואמרתם יחי המלך שלמה
וימשח יתיה תמן צדוק כהנא ונתן נביא
למהוי מלכא על ישראל ותתקעון בשופרא
ותימרון יצלח מלכא שלמה: ועליתם אחריו
ובא וישב על כסאי והוא ימלך תחתי ואתו
צויתי להיות נגיד על ישראל ועל יהודה:
ותסקון בתרוהי וייתי ויתיב על כרסי מלכותי
והוא ימלוך תחותי ויתיה פקידית למהוי מלכא
על ישראל ועל דבית יהודה: ויען בניהו בן
יהוידע את המלך ויאמר אמן כן יאמר יהוה
אלהי אדני המלך: ואתיב בניה בר יהוידע ית
מלכא ואמר אמן כין תהי רעוא מן קדם יי
אלהיה דרבוני מלכא: כאשר היה יהוה עם
אדני המלך כן יהי עם שלמה ויגדל את
כסאו מכסא אדני המלך דוד: כמא דהוה
מימרא דיי בסעדיה דרבוני מלכא כן יהי
בסעדיה דשלמה וירבי ית כורסוהי מכרסי
מלכותא דרבוני מלכא דויד: וירד צדוק
הכהן ונתן הנביא ובניהו בן יהוידע והכרתי
והפלתי וירכבו את שלמה על פרדת המלך
דוד וילכו אתו על גחון: ונחת צדוק כהנא
ונתן נביא ובניה בר יהוידע וקשתיא וקלעיא
וארכיבו ית שלמה על כודנתא דמלכא
דויד ואובילו יתיה לשילוחא: ויקח צדוק

אל גחון ל' על גחון ל' אל גבעת ל' על גבעת ל' אל בת ל' על בת ל' אל בגדי ל' על בגדי ל' אל גבול ל' על גבול ל' אל שפך ל' על שפך ל'

הכהן את קרן השמן מן האהל וימשח את
שלמה ויתקעו בשופר ויאמרו כל העם יחי
המלך שלמה׃ ונסיב צדוק כהנא ית קרנא
דמשחא מן משכנא ומשח ית שלמה ותקעו
בשופרא ואמרו כל עמא יצלח מלכא שלמה׃
ג ויעלו כל העם אחריו והעם מחללים בחללים
ד ושמחים שמחה גדולה ותבקע הארץ
בקולם׃ וסליקו כל עמא בתרוהי ועמא האדמה הארץ
משבחין בחנגיא וחדן חדוא רבא וזעת ארעא העיר
לקלהון׃ וישמע אדניהו וכל הקראים אשר העיר
אתו והם כלו לאכל וישמע יואב את קול
השופר ויאמר מדוע קול הקריה הומה׃
ושמע אדניה וכל זמיניא דעמיה ואנון
סופיקו למיכל ושמע יואב ית קל שופרא
ואמר מדין קל קרתא אשתגישת׃ עודנו
מדבר והנה יונתן בן אביתר הכהן בא ויאמר
אדניהו בא כי איש חיל אתה וטוב תבשר׃
עד דהוא ממליל והא יונתן בר אביתר
כהנא אתא ואמר אדניה עול ארי גבר דחיל
חטאין את וטבתא תבסר׃ ויען יונתן ויאמר
לאדניהו אבל אדנינו המלך דוד המליך את
שלמה׃ ואתיב יונתן ואמר לאדניה בקושטא
רבוננא מלכא דויד אמליך ית שלמה׃ וישלח
אתו המלך את צדוק הכהן ואת נתן הנביא
ובניהו בן יהוידע והכרתי והפלתי וירכבו
אתו על פרדת המלך׃ ושלח עמיה מלכא

ית צדוק כהנא וית נתן נביא ובניהו בר יהוידע
וקשתיא וקלעיא וארכיבו יתיה על כודנתא
דמלכא׃ וימשחו אתו צדוק הכהן ונתן
הנביא למלך בגחון ויעלו משם שמחים
ותהם הקריה הוא הקול אשר שמעתם׃ ומשחו
יתיה צדוק כהנא ונתן נביא למהוי מלכא
בשילוחא וסליקו מתמן כד חדן ואשתגישת
קרתא הוא קלא דשמעתון׃ וגם ישב שלמה
על כסא המלוכה׃ ואף יתיב שלמה על כרסי
מלכותא׃ וגם באו עבדי המלך לברך את
אדנינו המלך דוד לאמר ייטב אלהיך את
שם שלמה משמך ויגדל את כסאו מכסאך
וישתחו המלך על המשכב׃ ואף אתו עבדי
מלכא לברכא ית רבונא מלכא דויד למימר
יוטיב יי ית שום שלמה משמך וירבי ית
כרסוהי מכרסי מלכותך וסגיד מלכא על
שיויא׃ וגם ככה אמר המלך ברוך יהוה אלהי
ישראל אשר נתן היום ישב על כסאי ועיני
ראות׃ ואף כדין אמר מלכא בריך יי אלהא
דישראל דיהב יומא דין בר יתיב על כרסי
מלכותי ועיני חזין׃ ויחרדו ויקמו כל הקראים
אשר לאדניהו וילכו איש לדרכו׃ ותוהו וקמו
כל זמיניא דלאדניה ואזלו גבר לאורחיה׃
ואדניהו ירא מפני שלמה ויקם וילך ויחזק
בקרנות המזבח׃ ואדניה דחיל מן קדם שלמה
וקם ואזל ואתקיף בקרנת מדבחא׃ ויגד

מחללים ומחללים ג חד לשון כלי שמחה וב בחלול וסימנ׳ והעם ואתם השבת ... וייטב אלהים ... ייטב אלהים על אחיך ייטב כולה מל׳

לשלמה לאמר הנה אדניהו ירא את המלך
שלמה והנה אחז בקרנות המזבח לאמר
ישבע לי כיום המלך שלמה אם ימית את
עבדו בחרב: ואתחוה לשלמה למימר הא
אדניה דחיל מן מלכא שלמה והא אחד
בקרנת מדבחא למימר יקיים לי כיומא דין
מלכא שלמה דלא יקטול ית עבדיה בחרבא:
ויאמר שלמה אם יהיה לבן חיל לא יפל
משערתו ארצה ואם רעה תמצא בו ומת:
ואמר שלמה אם יהי לגבר דחיל חטאין
לא יפול מסער רישיה לארעא ואם בשתא
תשתכח ביה יתקטיל: וישלח המלך שלמה
ויורדהו מעל המזבח ויבא וישתחו למלך
שלמה [illegible] לביתך: ושלח
מלכא שלמה ואחתוהי מע[illegible]בחא
ואתא וסגיד למלכא שלמה ואמר ליה שלמה
איזיל לביתך: ויקרבו ימי דוד
למות ויצו את שלמה בנו לאמר: וקריבו יומי
דויד לממת ופקיד ית שלמה בריה למימר:
אנכי הלך בדרך כל הארץ וחזקת והיית
לאיש: אנא אזיל באורח כל ארעא ותתקף
ותהי לגבר דחיל חטאין: ושמרת את משמרת
יהוה אלהיך ללכת בדרכיו לשמר חקתיו
מצותיו ומשפטיו ועדותיו ככתוב בתורת
משה למען תשכיל את כל אשר תעשה
ואת כל אשר תפנה שם: ותטר ית מטרת

מימרא דיי אלהך למהך באורחן דתקנן
קדמוהי למטר קימוהי פקודוהי ודינוהי
וסהדותיה כמא דכתיב באוריתא דמשה בדיל
דתצלח ית כל דתעביד ולכל אתר דתתפני
לתמן: למען יקים יהוה את דברו אשר דבר
עלי לאמר אם ישמרו בניך את דרכם ללכת
לפני באמת בכל לבבם ובכל נפשם לאמר
לא יכרת לך איש מעל כסא ישראל: בדיל
דיקיים יי ית פתגמוהי דמליל עלי למימר
אם יטרון בניך ית אורחתהון למהך קדמי
בקשוט בכל לבהון ובכל נפשהון למימר
לא יפסוק לך גבר מעל כרסי מלכותא דישראל:
וגם אתה ידעת את אשר עשה לי יואב בן
צרויה אשר עשה לשני שרי צבאות ישראל
לאבנר בן נר ולעמשא בן יתר ויהרגם וישם
דמי מלחמה בשלם ויתן דמי מלחמה בחגרתו
[illegible] ובנעלו אשר ברגליו: ואף את
ידעת ית דעבד לי יואב בר צרויה דעבד
לתרין רבני חילותא דישראל לאבנר בר נר
ולעמשא בר יתר דקטילנון בערימותיה
ודמי ית חשיב דמהון עלוהי כדם תבירי
קרבא ויתיב להון בכמנת שלמא ואשד
דמהון באספנקי דבחרציה ודשבטוליתא
דברגלוהי: ועשית כחכמתך ולא תורד
שיבתו בשלם שאל: ותעביד כחכמתך ולא
תחית סיבתיה בשלמא לשאול: ולבני ברזלי

ימית ח וסימנ׳ גאל הדם וחוב שלחו ואת אדון ולהי יש׳ אורמה הנמלט וברוח שפתיו אם שוט ... ועדותנו ה בליש וסימ׳ ושמרת ומאסו ויעמד ויעמד מפני

הגלעדי תעשה חסד והיו באכלי שלחנך
כי כן קרבו אלי בברחי מפני אבשלום אחיך:
ולבני ברזלי גלעדאה תעביד טיבו ויהון
באכלי פתורך ארי אנון סופיקו צרכי כמערקי
מן קדם אבשלום אחוך: והנה עמך שמעי
בן גרא בן הימיני מבחרים והוא קללני קללה
נמרצת ביום לכתי מחנים והוא ירד לקראתי
הירדן ואשבע לו ביהוה לאמר אם אמיתך
בחרב: והא עמך שמעי בר גרא בר שבט
בנימין מעלמת והוא לטני ליטן מרירן
ביומא דאזלית למחנים והוא נחת לקדמותי
לירדנא וקיימית ליה במימרא דיי למימר
דלא אקטלנך בחרבא: ועתה אל תנקהו כי
איש חכם אתה וידעת את אשר תעשה לו
והורדת את שיבתו בדם שאול: וכען לא
תזכיניה ארי גבר חכים את ותידע ית דתעביד
ליה ותחית ית סיבתיה בקטול לשאול: וישכב
דוד עם אבתיו ויקבר בעיר דוד: ושכב דוד
עם אבהתוהי ואתקבר בקרתא דדויד:
והימים אשר מלך דוד על
ישראל ארבעים שנה בחברון מלך שבע
שנים ובירושלם מלך שלשים ושלש שנים:
ויומיא דמלך דויד על ישראל ארבעין שנין
בחברון מלך שבע שנין ובירושלם מלך
תלתין ותלת שנין: ושלמה ישב על כסא
דוד אביו ותכן מלכתו מאד: ושלמה יתיב

על כרסי דויד אבוהי ואתקנת מלכותיה
לחדא: ויבא אדניהו בן חגית
אל בת שבע אם שלמה ותאמר השלום
באך ויאמר שלום: ואתא אדוניה בר חגית
לות בת שבע אמיה דשלמה ואמרת
השלם מיתך ואמר שלם: ויאמר דבר לי
אליך ותאמר דבר: ואמר פתגם אית לי
למללא עמיך ואמרת מליל: ויאמר את
ידעת כי לי היתה המלוכה ועלי שמו כל
ישראל פניהם למלך ותסב המלוכה ותהי
לאחי כי מיהוה היתה לו: ואמר את ידעת
ארי דילי הות מלכותא ועלי שויאו כל
ישראל אפיהון למהוי מלכא ואסתחרת
מלכותא והות לאחי ארי מן קדם יי הות
ליה: ועתה שאלה אחת אנכי שאל מאתך
אל תשבי את פני ותאמר אליו דבר: וכען
שאלתא חדא אנא שאיל מנך לא תתיב ית
אפי ואמרת ליה מליל: ויאמר אמרי נא
לשלמה המלך כי לא ישיב את פניך ויתן
לי את אבישג השונמית לאשה: ואמר אמרי
כען לשלמה מלכא ארי לא יתיב ית אפך ויתן
לי ית אבישג דמן שונם לאתו: ותאמר בת
שבע טוב אנכי אדבר עליך אל המלך:
ואמרת בת שבע טב אנא אמליל עלך
קדם מלכא: ותבא בת שבע אל המלך
שלמה לדבר לו על אדניהו ויקם המלך

בחרים ג חס ב״ל וסימנ׳ וילך אתה איש שמעי בן גרא אז תשמח ... מאתך ה וסימנ׳ והיה הקשית שאלה שאלה שתים שאלתי מאתך

לקראתה וישתחו לה וישב על כסאו וישם ל׳
כסא לאם המלך ותשב לימינו׃ ואתתבת
שבע לקדם מלכא שלמה למללא עמיה
על ארניה וקם מלכא לקדמותה וסגיד לה
ויתיב על כורסוהי ושוי כרסיא לאמא דמלכא
ויתיבת לימיניה׃ ותאמר שאלה אחת קטנה
אנכי שאלת מאתך אל תשב את פני ויאמר ה׳
לה המלך שאלי אמי כי לא אשיב את פניך׃
ואמרת שאלא חדא זעירא אנא שאלא מנך
לא תתיב ית אפי ואמר לה מלכא שאלי אמי
ארי לא אתיב ית אפך׃ ותאמר יתן את אבישג
השנמית לאדניהו אחיך לאשה׃ ואמרת ג׳ חס
יתיהיב ית אבישג דמן שונם לאדניה אחוך
לא[illegible] אמר לאמו
ולמה את שאלת את אבישג השנמית ג׳ חס
לאדניהו ושאלי לו את המלוכה כי הוא אחי
הגדול ממני ולו ולאביתר הכהן וליואב בן ב׳ חד
צרויה׃ ואתיב מלכא שלמה ואמר לאמיה מל׳
ולמא את שאלא ית אבישג דמן שונם וחד חס
לאדניה ושאלי ליה ית מלכותא ארי הוא
אחי קשיש מני הלא בעיצא חדא הוו הוא
ואביתר כהנא ויואב בר צרויה׃
וישבע המלך שלמה
ביהוה לאמר כה יעשה לי אלהים וכה
יוסיף כי בנפשו דבר אדניהו את הדבר הזה׃
וקיים מלכא שלמה במימרא דיי למימר

כדין יעביד לי יי וכדין יוסיף ארי בנפשיה
מליל ארניה ית פתגמא הדין׃ ועתה חי יהוה ל׳
אשר הכינני ויושיביני על כסא דוד אבי ואשר בג׳ מ׳
עשה לי בית כאשר דבר כי היום יומת אדניהו׃
וכען קיים הוא יי דאתקנני ואותבני על כרסי
מלכותא דדויד אבא ודקיים לי מלכו כמא
דמליל ארי יומא דין יתקטיל אדניה׃ וישלח
המלך שלמה ביד בניהו בן יהוידע ויפגע בו
וימת׃ ושלח מלכא שלמה ביד בניה בר יהוידע
ושליט ביה וקטליה׃
ולאביתר הכהן אמר המלך
ענתת לך על שדיך כי איש מות אתה וביום ל׳ חס
הזה לא אמיתך כי נשאת את ארון אדני יהוה
לפני דוד אבי וכי התענית בכל אשר התענה
אבי׃ ולאביתר כהנא אמר מלכא לענתות
איזיל לך לקרוך ארי גבר חייב קטול את
וביומא הדין לא אקטלנך ארי נטלתא ית
ארון קימא דיי אלהים קדם דויד אבא וארי
אתעניתא בכל דאתעני אבא׃ ויגרש שלמה
את אביתר מהיות כהן ליהוה למלא את דבר
יהוה אשר דבר על בית עלי בשלה׃ ותריך
שלמה ית אביתר מלמהוי כהין משמיש קדם
יי לקיימא ית פתגמא דיי דמליל על בית
עלי בשילו׃ והשמעה ה׳ חס׳
באה עד יואב כי יואב נטה אחרי אדניה ואחרי ל׳
אבשלום לא נטה וינס יואב אל אהל יהוה בטע׳ בספ׳

יתן ז׳ וסימנ׳ זרע לרב את הארץ לנו אבישג נעמן סגור וחד ויתן בין השמים והגבעונים כת יגתן וליואב ב׳ חד חס וח׳ מל׳ וסימ׳ שר הצבא ולאביתר

ויחזק בקרנות המזבח׃ ובסורתא מטת עד
יואב ארי יואב אתפני בתר אדניה ובתר
אבשלום לא אתפני ואפך יואב למשכנא דיי
ואתקיף בקרנת מדבחא׃ ויגד למלך שלמה
כי נס יואב אל אהל יהוה והנה אצל המזבח
וישלח שלמה את בניהו בן יהוידע לאמר
לך פגע בו׃ ואתחוה למלכא שלמה ארי אפך
יואב למשכנא דיי והא בסטר מדבחא ושלח
שלמה ית בניה בר יהוידע למימר איזיל
שלוט ביה׃ ויבא בניהו אל אהל יהוה ויאמר
אליו כה אמר המלך צא ויאמר לא כי פה אמות
וישב בניהו את המלך דבר לאמר כה דבר
יואב וכה ענני׃ ואתא בניה למשכנא דיי ואמר
ליה כדנן אמר מלכא פוק ואמר לא ארי כא
אתקטיל ואתיב בניה ית מלכא פתגמא למימר
כדין מליל יואב וכדין אתיבני׃ ויאמר לו
המלך עשה כאשר דבר ופגע בו וקברתו
והסירת דמי חנם אשר שפך יואב מעלי
ו ומעל בית אבי׃ ואמר ליה מלכא עביד כמא
דמליל ותשלוט ביה ותקברניה ותפלי חובת
דם זכי דאשד יואב מני ומן בית אבא׃
והשיב יהוה את דמו על ראשו אשר פגע
ג בשני אנשים צדיקם וטובים ממנו ויהרגם ג
בחרב ואבי דוד לא ידע את אבנר בן נר שר ב
צבא ישראל ואת עמשא בן יתר שר צבא ראה גס
יהודה׃ ויתיב יי ית חובת קטוליה ברישיה ראה

דשליט בתרין גברין דזכאין וטבין מניה
וקטלנון בחרבא ואבא דויד לא ידע ית אבנר
בר נר רב חילא דישראל וית עמשא בר יתר
רב חילא דבית יהודה׃ ושבו דמיהם בראש
יואב ובראש זרעו לעלם ולדוד ולזרעו
ולביתו ולכסאו יהיה שלום עד עולם מעם
יהוה׃ ויתוב דמהון ברישׁ יואב וברישׁ בנוהי
לעלם ולדויד ולזרעיה ולביתיה ולכרסוהי
יהי שלמא עד עלמא מן קדם יי׃ ויעל
בניהו בן יהוידע ויפגע בו וימתהו ויקבר
בביתו במדבר׃ וסליק בניה בר יהוידע ושליט
ביה וקטליה ואתקבר בביתיה במדברא׃ ויתן
המלך את בניהו בן יהוידע תחתיו על הצבא
ואת צדוק הכהן נתן המלך תחת אביתר׃ ומני
מלכא ית בניה בר יהוידע חלופוהי על חילא
וית צדוק כהנא מני חלף אביתר׃

וישלח המלך ויקרא לשמעי
ויאמר לו בנה לך בית בירושלם וישבת שם
ולא תצא משם אנה ואנה׃ ושלח מלכא וקרא
לשמעי ואמר ליה בני לך ביתא בירושלם
ותתיב תמן ולא תפוק מתמן לכא ולכא׃ והיה
ביום צאתך ועברת את נחל קדרון ידע תדע
כי מות תמות דמך יהיה בראשך׃ ויהי ביום
מפקך ותעבר ית נחלא דקדרון מדע תדע
ארי ממת תמות חובת קטולך תהי ברישך׃
ויאמר שמעי למלך טוב הדבר כאשר דבר

וטובים ג̇ וסימנ׳ — והשיב באזני רעים ב̇ מנה׳ מל̇ וג׳ חס׳ — ולא תצא ו̇ וסימ׳ אנה ואנה בתוכם רבת חלאתה בצבאותינו וחב׳ — והיה ביום ה̇ וסי׳ הנחיל

אדני המלך כן יעשה עבדך וישב שמעי
בירושלם ימים רבים׃ ואמר שמעי למלכא
תקין פתגמא כמא דמליל רבוני מלכא כין
יעביד עבדך ויתיב שמעי בירושלם יומין
סגיאין׃ ויהי מקץ שלש שנים
ויברחו שני עבדים לשמעי אל אכיש בן
מעכה מלך גת ויגידו לשמעי לאמר הנה
עבדיך בגת׃ והוה מסוף תלת שנין וערקו
תרין עבדין לשמעי לות אכיש בר מעכה
מלכא דגת וחויאו לשמעי למימר הא
עבדך בגת׃ ויקם שמעי ויחבש את חמרו
וילך גתה אל אכיש לבקש את עבדיו וילך
שמעי ויבא את עבדיו מגת׃ וקם שמעי
וזריז ית חמריה ואזל לגת לות אכיש למבעי
ית עבדוהי ואזל שמעי ואיתי ית עבדוהי
מגת׃ ויגד לשלמה כי הלך שמעי מירושלם
גת וישב׃ ואתחוה לשלמה ארי אזל שמעי
מירושלם לגת ותב׃
וישלח המלך ויקרא לשמעי ויאמר אליו
הלוא השבעתיך ביהוה ואעד בך לאמר
ביום צאתך והלכת אנה ואנה ידע תדע כי
מות תמות ותאמר אלי טוב הדבר שמעתי׃
ושלח מלכא וקרא לשמעי ואמר ליה הלא
קיימית עלך במימרא דיי ואסהידית בך
למימר ביום מפקך ותהך לכא ולכא מדע
תדע ארי ממת תמות ואמרת לי תקין

פתגמא שמעית׃ ומדין לא שמרת את
שבעת יהוה ואת המצוה אשר צויתי עליך׃
ומדין לא נטרתא ית שבועתא דיי וית
תפקידתא דפקידית עלך׃ ויאמר המלך
אל שמעי אתה ידעת את כל הרעה אשר
ידע לבבך אשר עשית לדוד אבי והשיב
יהוה את רעתך בראשך׃ ואמר מלכא לשמעי
את ידעת ית כל בישתא די ידע לבך דעבדתא
לדויד אבא ואתיב יי ית בישתך ברישך׃
והמלך שלמה ברוך וכסא דוד יהיה נכון
לפני יהוה עד עולם׃ ומלכא שלמה בריך
וכרסי מלכותא דדויד יהי מתקן קדם יי עד
עלמא׃ ויצו המלך את בניהו בן יהוידע
ויצא ויפגע בו וימת והממלכה נכונה ביד
שלמה׃ ופקיד מלכא ית בניה בר יהוידע
ונפק וקטליה ומלכותא אתקנת ביד שלמה׃
ויתחתן שלמה את פרעה
מלך מצרים ויקח את בת פרעה ויביאה
אל עיר דוד עד כלתו לבנות את ביתו ואת
בית יהוה ואת חומת ירושלם סביב׃ ואתחתן
שלמה בפרעה מלכא דמצרים ודבר ית בת
פרעה ואיתיה לקרתא דדויד עד דשיצי
למבני ית ביתיה וית בית מקדשא דיי וית
שורא דירושלם סחור סחור׃ רק העם מזבחים
בבמות כי לא נבנה בית לשם יהוה עד הימים
ההם׃ להוד עמא מדבחין על במתא ארי לא

וכסא ג׳ וסימנ׳ כבוד דוד ומנוחה ׃ ויביאה ד׳ ב׳ מל׳ וב׳ חס וסימנ׳ אל האדם האהלה בת פרעה וישקד ב׳ קדמא׳ חס ׃ נכונה ל׳ לית כות׳

אתבני ביתא לשמא דיי עד יומיא האנון׃
ויאהב שלמה את יהוה
ללכת בחקות דוד אביו רק בבמות הוא מזבח
ומקטיר׃ ורחים שלמה ית פלחנא דיי למיזל
בגזירת דויד אבוהי לחוד על במתא הוא
מדבח ומסיק בסמין׃ וילך המלך גבענה
לזבח שם כי היא הבמה הגדולה אלף
עלות יעלה שלמה על המזבח ההוא׃ ואזל
מלכא לגבעון לדבחא תמן ארי היא במתא
רבתא אלף עלון יסיק שלמה על מדבחא קל״ו
ההוא׃ בגבעון נראה יהוה
אל שלמה בחלום הלילה ויאמר אלהים
שאל מה אתן לך׃ בגבעון אתגלי יי לשלמה
בחלמא דליליא ואמר יי שאל מא אתין לך׃
ויאמר שלמה אתה עשית עם עבדך דוד
אבי חסד גדול כאשר הלך לפניך באמת ה׳
ובצדקה ובישרת לבב עמך ותשמר לו את וסימ׳ ושאלת
החסד הגדול הזה ותתן לו בן ישב על כסאו והכליצים
כיום הזה׃ ואמר שלמה את עבדתא עם עבדך זועה
דויד אבא חסדא רבא כמא דהליך קדמך כפרד
בקשוט ובזכו ובתריצות לבא קדמך ונטרת חכמות
ליה ית חסדא רבא הדין ויהבת ליה בר יתיב
על כרסוהי כיומא הדין׃ ועתה יהוה אלהי ח׳
אתה המלכת את עבדך תחת דוד אבי ואנכי
נער קטן לא אדע צאת ובא׃ וכען יי אלהי ג׳
את אמליכתא ית עבדך תחות דויד אבא ואנא

ינוק זעיר לית אנא ידע למפק ולמיעל׃
ועבדך בתוך עמך אשר בחרת עם רב
אשר לא ימנה ולא יספר מרב׃ ועבדך בגו
עמך דאתרעיתא עם סגי דלא יתחשבון
ולא יתמנון מסגי׃ ונתת לעבדך לב שמע
לשפט את עמך להבין בין טוב לרע כי מי
יוכל לשפט את עמך הכבד הזה׃ ותתין
לעבדך לב סבר למדן ית עמך למסבר
בין טב לביש ארי מן יכיל למדן ית עמך
סגיא הדין׃ וייטב הדבר בעיני אדני כי
שאל שלמה את הדבר הזה׃ ושפר פתגמא
קדם יי ארי שאיל שלמה ית פתגמא הדין׃
ויאמר אלהים אליו יען אשר שאלת את
הדבר הזה ולא שאלת לך ימים רבים ולא
שאלת לך עשר ולא שאלת נפש איביך
ושאלת לך הבין לשמע משפט׃ ואמר יי
ליה חלף דשאילתא ית פתגמא הדין ולא
שאילת לך יומין סגיאין ולא שאילת לך
עותרא ולא שאילתא נפש בעלי דבבך
ושאילת לך סברותא למשמע דינא׃ הנה
עשיתי כדבריך הנה נתתי לך לב חכם
ונבון אשר כמוך לא היה לפניך ואחריך
לא יקום כמוך׃ הא עבדית כפתגמך הא
יהבית לך לב חכים וסכלתן דכותך לא הוה
קדמך ובתרך לא יקום כותך׃ וגם אשר
לא שאלת נתתי לך גם עשר גם כבוד אשר

ה׳ זק׳ בנבי׳

אלהי ח קמ׳ וסימ׳ לעבר לשמע למה המלכת ויתמדד הרעות שפטני בינה וכל אתג וסו פיס כות במב וסימנ׳ שמרה בחצריך ובא ג וס׳ לא אדע

לא היה כמוך איש במלכים כל ימיך: ואף
דלא שאלתא יהבית לך אף עותרא אף יקרא
דלא הוה כותך גבר במלכיא כל יומך: ואם
תלך בדרכי לשמר חקי ומצותי כאשר
הלך דויד אביך והארכתי את ימיך: ואם
תהך באורחן דתקנן קדמי למטר קימי
ופקודי כמא דהליך דויד אבוך ואוריך ית
יומך: ויקץ שלמה והנה
חלום ויבוא ירושלם ויעמד לפני ארון
ברית יהוה ויעל עלות ויעש שלמים ויעש
משתה לכל עבדיו: ואתער שלמה והא
חלמא ואתא לירושלם וקם קדם ארון
קימא דיי ואסיק עלון ונכיס נכסת קודשין
ועבד משתיא לכל עבדוהי:
אז תבאנה שתים נשים זנות אל
המלך ותעמדנה לפניו: בכין אתאה תרתין
נשין פונדקאן למיקם קדם מלכא וקמא
קדמוהי: ותאמר האשה האחת בי אדני אני
והאשה הזאת ישבת בבית אחד ואלד
עמה בבית: ואמרת איתתא חדא בבעו רבוני
אנא ואיתתא הדא יתבן בביתא חד וילידית
עמה בביתא: ויהי ביום השלישי ללדתי
ותלד גם האשה הזאת ואנחנו יחדו אין זר
אתנו בבית זולתי שתים אנחנו בבית: והוה
ביומא תליתאה למילדי וילידת אף איתתא
הדא ואנחנא כחדא לית נוכראי עמנא בביתא

אלהין תרתין אנחנא בביתא: וימת בן האשה
הזאת לילה אשר שכבה עליו: ומית בר איתתא
הדא בליליא דשכיבת עלוהי: ותקם בתוך
בתוך הלילה ותקח את בני מאצלי ואמתך
ישנה ותשכיבהו בחיקה ואת בנה המת
השכיבה בחיקי: וקמת בגו ליליא ונסיבת
ית ברי מלותי ואמתך דמכא ואשכיבתיה
לותה וית ברה מיתא אשכיבת לותי: ואקם
בבקר להיניק את בני והנה מת ואתבונן אליו
בבקר והנה לא היה בני אשר ילדתי: וקמית
בצפרא לאונקא ית ברי והא מית ואסתכלית
ביה בצפרא והא לא הוה ברי דילידית: ותאמר
האשה האחרת לא כי בני החי ובנך המת
וזאת אמרת לא כי בנך המת ובני החי ותדברנה
לפני המלך: ואמרת איתתא אחרנתא לא כין
ברי חייא וברך מיתא והא אמרא לא כין
בריך מיתא וברי חייא ודינן קדם מלכא:
ויאמר המלך זאת אמרת זה בני החי ובנך
המת וזאת אמרת לא כי בנך המת ובני החי:
ואמר מלכא דא אמרא דין ברי חייא וברך
מיתא ודא אמרא לא כין בריך מיתא וברי
חייא: ויאמר המלך קחו לי
חרב ויבאו החרב לפני המלך: ואמר מלכא
איתו לי חרבא ואיתיו חרבא לקדם מלכא:
ויאמר המלך גזרו את הילד החי לשנים
ותנו את החצי לאחת ואת החצי לאחת: ואמר

סימן דמטעמ׳ קדמאי והמת אל תמיתהו בתרא והמת לא תמיתהו וחד פיסו׳ סימנ׳ אל בני כילת טובה ישנה ב׳ וסימנה ואמתך ולבי ער

מלכא פסקו ית רביא חייא לתרין והבו פלגיה
לחדא ופלגיה לחדא: ותאמר האשה אשר
בנה החי אל המלך כי נכמרו רחמיה על בנה
ותאמר בי אדני תנו לה את הילוד החי והמת
אל תמיתהו וזאת אמרת גם לי גם לך לא יהיה
גזרו: ואמרת איתתא דברה חייא למלכא ארי
אתגוללו רחמהא על ברה ואמרת בבעו רבוני
הבו לה ית רביא חייא ומקטל לא תקטלוניה
ודא אמרא אף דילי אף דילך לא יהי פסקו:
ויען המלך ויאמר תנו לה את הילוד החי
והמת לא תמיתהו היא אמו: ואתיב מלכא
ואמר הבו לה ית רביא חייא ומקטל לא
תקטלוניה היא אמיה: וישמעו כל ישראל
את המשפט אשר שפט המלך ויראו מפני
המלך כי ראו כי חכמת אלהים בקרבו לעשות
משפט: ושמעו כל ישראל ית דינא דדן
מלכא ודחילו מן קדם מלכא ארי חזו ארי
חכמתא דיי במעוהי למעבד דינא: ויהי
המלך שלמה מלך על כל ישראל: והוה
מלכא שלמה מלכא על כל ישראל:

ואלה השרים אשר
לו עזריהו בן צדוק הכהן: ואלין רברביא
דיליה עזריה בר צדוק כהנא: אליחרף
ואחיה בני שישא ספרים יהושפט בן אחילוד
המזכיר: אליחרף ואחיה בני שישא ספריא
יהושפט בר אחילוד ממנא על דכרניא: ובניהו

בן יהוידע על הצבא וצדוק ואביתר כהנים:
ובניה בר יהוידע ממנא על חילא וצדוק
ואביתר כהניא: ועזריהו בן נתן על הנצבים
וזבוד בן נתן כהן רעה המלך: ועזריה בר
נתן ממנא על אסטרטיגיא וזבוד בר נתן
כהנא שושבינא דמלכא: ואחישר על הבית
ואדנירם בן עבדא על המס: ואחישר ממנא
על ביתא ואדונירם בר עבדא ממנא על מסקי
מסין: ולשלמה שנים עשר
נצבים על כל ישראל וכלכלו את המלך
ואת ביתו חדש בשנה יהיה על אחד לכלכל:
ולשלמה תרי עסר אסטרטיגין ממנן על
כל ישראל ומסוברין ית מלכא וית אנש
ביתיה ירחא [illegible] למסוברא:

ואלה שמותם בן חור בהר
אפרים: ואלין שמהתהון בר חור בטורא
דבית אפרים: בן דקר במקץ ובשעלבים
ובית שמש ואילון בית חנן: בר דקר במקץ
ובשעלבים ובית שמש ואילון דמבית חנן:
בן חסד בארבות לו שכה וכל ארץ חפר: בר
חסד בארבות דיליה סוכו וכל ארע חפר: בן
אבינדב כל נפת דאר טפת בת שלמה היתה
לו לאשה: בר אבינדב כל פלכי דור טפת בת
שלמה הות ליה לאתו: בענא בן אחילוד
תענך ומגדו וכל בית שאן אשר אצל צרתנה
מתחת ליזרעאל מבית שאן עד אבל מחולה

במקץ ל׳ [illegible] ובשעלבים ב׳ וסימנ׳ ויואל האמרי במקץ [illegible] ואת ביתו ז׳ וסימנ׳ נגעים ידעתו ויעברו ולשלמה שלמה שלש עשרה וזה דבר המס ויהי

עד מעבר ליקמעם׃ בענה בר אחילוד
תענך ומגדו וכל בית שאן דבסטר צרתן
מלרע ליזרעאל מבית שאן עד מישר
מחולה עד מעיבר ליקמעם׃ בן גבר ברמת
גלעד לו חות יאיר בן מנשה אשר בגלעד
לו חבל ארגב אשר בבשן ששים ערים
גדלות חומה ובריח נחשת׃ בר גבר ברמת
גלעד ליה כפרני יאיר בר מנשה דבגלעד
דיליה בית פלך טרכונא דבמתנן שתין
קרוין רברבן מקפן שור רסרי להון עברין
דנחשא׃ אחינדב בן עדא מחנימה׃ אחינדב
בר עדוא דיליה מחנים׃ אחימעץ בנפתלי
גם הוא לקח את בשמת בת שלמה לאשה׃
אחימעץ בשבטא דבית נפתלי אף הוא
נסיב ית בשמת בת שלמה לאתו׃ בענא בן
חושי באשר ובעלות׃ בענה בר חושי
בשיבטא אשר ובעלות׃ יהושפט בן פרוח
ביששכר׃ יהושפט בר פרוח בשבטא
דיששכר׃ שמעי בן אלא בבנימן׃ שמעי
בר אלא בשבטא דבית בנימין׃ גבר בן ארי
בארץ גלעד ארץ סיחון מלך האמרי ועג
מלך הבשן ונציב אחד אשר בארץ׃ גבר
בר אורי בארע גלעד ארע סיחון מלכא
אמוראה ועוג מלכא דמתנן ואסטרטיגא
חד דממנא בארעא׃ יהודה וישראל רבים
כחול אשר על הים לרב אכלים ושתים

ושמחים׃ יהודה וישראל סגיאין כחלא
דעל ימא לסגי אכלין ושתן וחדן׃ ושלמה
היה מושל בכל הממלכות מן הנהר ארץ
פלשתים ועד גבול מצרים מגשים מנחה
ועבדים את שלמה כל ימי חייו׃ ושלמה
הוה שליט בכל מלכותא מן פרת ארע
פלשתאי ועד תחום מצרים מקרבין קרבנא
ופלחין ית שלמה כל יומי חיוהי׃
ויהי לחם שלמה ליום אחד
שלשים כר סלת וששים כר קמח׃ והוה
לחמא דשלמה ליומא חד תלתין כורין
סלתא ושתין כורין קמחא׃ עשרה בקר
בראים ועשרים בקר רעי ומאה צאן לבד
מאיל וצבי ויחמור וברברים אבסים׃
עסרא תורין דפטמא ועסרין תורין דרעא
ומאה ענא בר מאילין וטביין ויחמורין ועופא
ופטימא׃ כי הוא רדה בכל עבר הנהר מתפסח
ועד עזה בכל מלכי עבר הנהר ושלום היה
לו מכל עבריו מסביב׃ ארי הוא מפלח בכל
עבר פרת מתפסח ועד עזה בכל מלכי עבר
פרת ושלמא הוה ליה מכל עברוהי מסחור
סחור׃ וישב יהודה וישראל לבטח איש
תחת גפנו ותחת תאנתו מדן ועד באר שבע
כל ימי שלמה׃ ויתיב יהודה וישראל לרחצן
גבר תחות פירי גפנוהי ותחות פירי תינוהי
מדן ועד באר שבע כל יומי שלמה׃

מגישים ב׳ חד חס וחד מל וסימנ׳ מגישים מנחה מגישים אליה והיא מוצקת מגישים על מזבחי לחם מגאל ... רדה ב׳ וסימ׳ כי הוא רדה

ויהי לשלמה ארבעים אלף
ארות סוסים למרכבו ושנים עשר אלף
פרשים: והוה לשלמה ארבעין אלפין אורוון
סוסון לרתכוהי ותרי עסר אלפין פרשין:
וכלכלו הנצבים האלה את המלך שלמה
ואת כל הקרב אל שלחן המלך שלמה איש
חדשו לא יעדרו דבר: ומסובלין אסטרטיגא
האלין ית מלכא שלמה וית כל דקריב
לפתורא דמלכא שלמה גבר ירחיה לא
מדעם: והשערים והתבן לסוסים ולרכש מעכבין
יבאו אל המקום אשר יהיה שם איש כמשפטו:
ושעריא ותבנא לסוסותא ולרכשא מיתן
לאתרא דיהי תמן גבר כהלכתיה:
ויתן אלהים חכמה לשלמה
ותבונה הרבה מאד ורחב לב כחול אשר
על שפת הים: ויהב יי חכמתא לשלמה
וסכלתנותא סגי לחדא ופתיות לבא כחלא
דעל כיף ימא: ותרב חכמת שלמה מחכמת
כל בני קדם ומכל חכמת מצרים: וסגיאת
חכמת שלמה מחכמת כל בני מדנחא
ומכל חכמת מצרים: ויחכם מכל האדם
מאיתן האזרחי והימן וכלכל ודרדע בני
מחול ויהי שמו בכל הגוים סביב: וחכים
מכל אנשא מאיתן בר זרח והימן וכלכל
ודרדע בני מחול והוה שמיה סגי בכל
עממיא סחור סחור: וידבר שלשת אלפים
משל ויהי שירו חמשה ואלף: ומליל תלתא
אלפין מתלין והוה תשבחתיה אלף וחמש
וידבר על העצים מן הארז אשר בלבנון
ועד האזוב אשר יצא בקיר וידבר על
הבהמה ועל העוף ועל הרמש ועל הדגים:
ואתנבי על מלכי בית דויד דעתידין
למשלט בעלמא הדין ובעלמא דמשיחא
ואתנבי על בעירא ועל עופא ועל רחשא
ועל נוניא: ויבאו מכל העמים לשמע את
חכמת שלמה מאת כל מלכי הארץ אשר
שמעו את חכמתו: ואתו מכל עממיא
למשמע ית חכמת שלמה מן כל מלכי
ארעא דשמעין ית חכמתיה:
וישלח חירם מלך צור
את עבדיו אל שלמה כי שמע כי אתו משחו
למלך תחת אביהו כי אהב היה חירם לדוד
כל הימים: ושלח חירם מלכא דצור ית
עבדוהי לות שלמה ארי שמע ארי יתיה
משחו למהוי מלכא תחות אבוהי ארי רחמא
הוה חירם לדויד כל יומיא:
וישלח שלמה אל חירם
לאמר: ושלח שלמה לות חירם למימר:
אתה ידעת את דוד אבי כי לא יכל לבנות
בית לשם יהוה אלהיו מפני המלחמה אשר
סבבהו עד תת יהוה אתם תחת כפות רגלו:
את ידעת ית דויד אבא ארי לא יכיל למבני

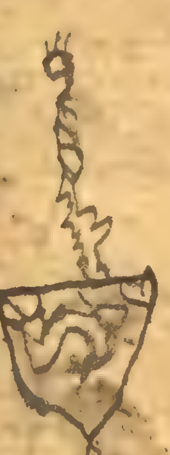
ו וג' כתהי וסימנ' ויהי שירו ובלילה שירה [illegible] הקרב ג' וסימנ' והזר [illegible] כל הקרב הקרב וכלכלו הנצבים האלה את המלך

ביתא

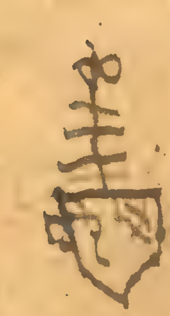
ביתא לשמא דיי אלהיה מן קדם עבדי קרבא
דאקפוהי עד דמסר יי יתהון תחות פרסת
רגלוהי׃ ועתה הניח יהוה אלהי לי מסביב
אין שטן ואין פגע רע׃ וכען אנח יי אלהי
לי מסחור סחור ליתסטן וליתפגע ביש׃
והנני אמר לבנות בית לשם יהוה אלהי כאשר
דבר יהוה אל דוד אבי לאמר בנך אשר אתן
תחתיך על כסאך הוא יבנה הבית לשמי׃
והא אנא אמר למבני ביתא לשמא דיי
אלהי כמא דמליל יי עם דויד אבא למימר
ברך דאתין תחותך על כרסי מלכותך הוא
יבני ביתא לשמי׃ ועתה צוה ויכרתו לי
ארזים מן הלבנון ועבדי יהיו עם עבדיך
ושכר עבד[illegible] אשר תאמר
כי אתה ידעת כי אין בנו איש ידע לכרת
עצים כצידנים׃ וכען פקיד ויקצון לי ארזין
מן לבנן ועבדי יהון עם עבדך ואגר עבדך
אתין לך ככל דתימר ארי את ידע דלית
בנא גברא דידע למקץ אעין כצידונאי׃
ויהי כשמע חירם את דברי
שלמה וישמח מאד ויאמר ברוך יהוה היום
אשר נתן לדוד בן חכם על העם הרב הזה׃
והוה כד שמע חירם ית פתגמי שלמה וחדי
לחדא ואמר בריך יי יומא דין דיהב לדויד
בר חכים על עמא סגיאה הדין׃ וישלח
חירם אל שלמה לאמר שמעתי את אשר
שלחת אלי אני אעשה את כל חפצך בעצי
ארזים ובעצי ברושים׃ ושלח חירם לות
שלמה למימר שמעית ית דשלחתא לותי
אנא אסופיק ית כל צורכך באעי ארזין
ובאעי ברותין׃ עבדי ירדו מן הלבנון ימה
ואני אשימם דברות בים עד המקום אשר
תשלח אלי ונפצתים שם ואתה תשא ואתה
תעשה את חפצי לתת לחם ביתי׃ עבדי יחתון
מן לבנן לימא ואנא אשוינון תרנסין בימא
עד אתרא דתשלח לי ואראמינון תמן ואת
תטול ואת תסופיק ית צרכי למתן מזון לאנש
ביתי׃ ויהי חירום נתן לשלמה עצי ארזים
ועצי ברושים כל חפצו׃ והוה חירום יהיב
לשלמה אעי ארזין ואעי ברותין כל צרכיה
ושלמה נתן לחירם עשרים אלף כר חטים
מכלת לביתו ועשרים כר שמן כתית כה
יתן שלמה לחירם שנה בשנה׃ ושלמה יהב
לחירם עסרין אלפין כורין חטין פרנוס
לאנש ביתיה ועסרין כורין משחא כתישא
כדין יתין שלמה לחירם שנא בשנא׃
ויהוה נתן חכמה לשלמה
כאשר דבר לו ויהי שלם בין חירם ובין שלמה
ויכרתו ברית שניהם׃ ויי יהב חכמתא
לשלמה כמא דמליל ליה והוה שלמא בין
חירם ובין שלמה וגזרו קים תרויהון׃ ויעל
המלך שלמה מס מכל ישראל ויהי המס

יורידו ב׳ וסימנ׳ המשכן מ״ל ודמ״ל מן הלבנון חס׳ דחס׳ … חירום ג׳ ומל׳ וסימנ׳ והוה ופסל ועבד … ויי ו׳ בטע׳ וסימ׳ המטיר הטיל נתן חכמה מתן

שלשים אלף איש׃ ומני מלכא שלמה
מסקי מסין מכל ישראל והוו מסקי מסין
תלתין אלפין גברא׃ וישלחם לבנונה עשרת
אלפים בחדש חליפות חדש יהיו בלבנון שנים
חדשים בביתו ואדנירם על המס׃ ושלחנון
ללבנן עסרא אלפין בירחא משתנן ירחא
הון בלבנן תרין ירחין גבר בביתיה ואדונירם
ממנא על מסקי מסין׃ ויהי
לשלמה שבעים אלף נשא סבל ושמנים
אלף חצב בהר׃ והוה לשלמה שבעין אלפין
דנטלין בכתפא ותמנן אלפין דפסלין בטורא׃
לבד משרי הנצבים לשלמה אשר על
המלאכה שלשת אלפים ושלש מאות
הרדים בעם העשים במלאכה׃ בר מרבני
אסטרטיגיא דממנן על עבידתא דשלמה
תלתה אלפין ותלת מאה דמפלחין בעמא
דעבדין בעבידתא׃ ויצו המלך ויסעו אבנים
גדלות אבנים יקרות ליסד הבית אבני גזית׃
ופקיד מלכא ועקרו אבנין רברבן אבנין טבן
לשכללא ביתא אבנין פסילן׃ ויפסלו בני
שלמה ובני חירום והגבלים ויכינו העצים
והאבנים לבנות הבית׃ ופסלו ארדיכלי שלמה
וארדיכלי חירום וארגובליא ואתקינו אעיא
ואבניא למבני ביתא׃ ויהי
בשמונים שנה וארבע מאות שנה לצאת בני
ישראל מארץ מצרים בשנה הרביעית

בחדש זו הוא החדש השני למלך שלמה
על ישראל ויבן הבית ליהוה׃ והוה בארבע
מאה ותמנן שנין למפק בני ישראל מארעא
דמצרים בשתא רביעיתא בירחא זיו נצנא
הוא ירחא תנינא למימלך שלמה על ישראל
ובנא ביתא קדם יי׃ והבית אשר בנה המלך
שלמה ליהוה ששים אמה ארכו ועשרים
רחבו ושלשים אמה קומתו׃ וביתא דבנא
מלכא שלמה קדם יי שתין אמין ארכיה
ועסרין פתייה ותלתין אמין רומיה׃ והאולם
על פני היכל הבית עשרים אמה ארכו על
פני רחב הבית עשר באמה רחבו על פני
הבית׃ ואולמא על אפי היכלא דביתא עסרין
אמין ארכיה על אפי פתיה דביתא עסר
אמין פתייה על אפי ביתא׃ ויעש לבית
חלוני שקפים אטמים׃ ועבד לביתא כוין
פתיחן מלגיו וסתימן מלברא וחפין כלינסא
בית אבהת רישי שריתא ארזיא׃ ויבן על קיר
הבית יצוע סביב את קירות הבית סביב
להיכל ולדביר ויעש צלעות סביב׃ ובנא
על כתלי ביתא זיזא סחור סחור אקיף ית
כתלי ביתא סחור סחור להיכלא ולבית
כפורי ועבד מחיצא סחור סחור׃ היצוע
התחתנה חמש באמה רחבה והתיכנה שש
באמה רחבה והשלישית שבע באמה
רחבה כי מגרעות נתן לבית סביב חוצה

לצאת ג׳ וסימנ׳ בירחא סלק ובנא

לבלתי אחז בקירות הבית׃ מחצתא ארעיתא
חמישא אמין פתיה ומציעיתא שיתא אמין
פתיה ותליתיתא שבעא אמין פתיה ארי
נפקתא עבד לביתא סחור סחור לגיו ולברא
מן מחציא למהוי רישי שריתא ניחן על
זיזיא ולא יהוין שריתא מעברן בכתלי
ביתא׃ והבית בהבנתו אבן שלמה מסע
נבנה ומקבות והגרזן כל כלי ברזל לא
נשמע בבית בהבנתו׃ וביתא באתבנאותיה
אבנין שלמן מטקסא אתבני וארזבין וחולין
וכל מן דברזלא אשתמע בביתא באתבנאותיה׃
פתח הצלע התיכנה אל כתף הבית הימנית
ובלולים יעלו על התיכנה ומן התיכנה
אל השלשים׃ [illegible] מחצתא ארעיתא
פתיה לעיבר ביתא מימינא ובמסבתא סלקין
מן ארעיתא לעליתא באורח מציעיתא׃
ויבן את הבית ויכלהו ויספן את הבית גבים
ושדרת בארזים׃ ובנא ית ביתא ושכלליה
וטליל ית ביתא בהנתוכין ועילא מנהון
סדרא דרכפתא מריש אעי ארזיא׃ ויבן את
היציע על כל הבית חמש אמות קומתו
ויאחז את הבית בעצי ארזים׃ ובנא ית תיקא
על כל ביתא חמיש אמין רומיה וטליל
ית ביתא באעי ארזיא׃
ויהי דבר יהוה אל שלמה לאמר׃ והוה פתגם
נבואה מן קדם יי עם שלמה למימר׃ הבית

הזה אשר אתה בנה אם תלך בחקתי ואת
משפטי תעשה ושמרת את כל מצותי
ללכת בהם והקמתי את דברי אתך אשר
דברתי אל דוד אביך׃ ביתא הדין דאת בני
אם תהך בקימי ויתדיני תעביד ותטר ית
כל פקודי למהך בהון ואקיים ית פתגמי עמך
דמלילית עם דויד אבוך׃ ושכנתי בתוך בני
ישראל ולא אעזב את עמי ישראל׃ ואשרי
שכינתי בגו בני ישראל ולא ארחיק ית עמי
ישראל׃ ויבן שלמה את
הבית ויכלהו׃ ובנא שלמה ית ביתא ושכלליה׃
ויבן את קירות הבית מביתה בצלעות ארזים
מקרקע הבית עד קירות הספן צפה עץ
מבית ויצף את קרקע הבית בצלעות ברושים׃
ובנא ית כתלי ביתא מלגיו במחצתא דארזיא
מארעית ביתא עד כתליא עד מטי רישי
שריתא חפי נסרין דארזא מלגיו וחפא ית
אושי ביתא במחצת ברותין׃ ויבן את עשרים
אמה מירכותי הבית בצלעות ארזים מן
הקרקע עד הקירות ויבן לו מבית לדביר
לקדש הקדשים׃ ובנא ית עסרין אמין
מסיפי ביתא במחצתא דארזיא מן אשיא עד
כתליא ובנא ליה בביתא מגיו לבית כפורי
לקודש קודשיא׃ וארבעים באמה היה הבית
הוא ההיכל לפני׃ וארבעין אמין הוה ביתא
הוא היכלא לקבליה׃ וארז אל הבית פנימה

דברי יג וסימנ׳ היקרך הקילותי הבית הזה ... יצא מפי אביט היטבת הנביא ...

מקלעת פקעים ופטורי צצים הכל ארז
אין אבן נראה׃ ונסרין דארזא חפי ביתא
מלגיו וגלף חיזו ביעין ואטונין שושנין כל
ביתא חפי נסרין דארזא לית אבנא מתחזיא׃
ודביר בתוך הבית מפנימה הכין לתתן שם
את ארון ברית יהוה׃ ובית כפורי בגו ביתא
מלגיו אתקין למתן תמן ית ארון קימא דיוי׃
ולפני הדביר עשרים אמה ארך ועשרים
אמה רחב ועשרים אמה קומתו ויצפהו
זהב סגור ויצף מזבח ארז׃ וקדם בית כפורי
עסרין אמין ארכא ועסרין אמין פתיא
ועסר אמין רומיה וחפהי דהבא טבא וחפא
ביתא נסרין דארזא׃ ויצף שלמה את הבית
מפנימה זהב סגור ויעבר ברתיקות זהב
לפני הדביר ויצפהו זהב׃ וחפא שלמה ית
ביתא מלגיו דהבא טבא ואעבר בשישלן
דדהב קדם בית כפורי וחפהי דהבא׃ ואת כל
הבית צפה זהב עד תם כל הבית וכל המזבח
אשר לדביר צפה זהב׃ וית כל ביתא חפא דהבא
עד דשלים כל ביתא וכל מדבחא דלבית
כפורי חפא דהבא׃ ויעש בדביר שני כרבים
עצי שמן עשר אמות קומתו׃ ועבד בבית
כפורי תרין כרובין דאעי זיתא עסר אמין
רומיה׃ וחמש אמות כנף הכרוב האחת וחמש
אמות כנף הכרוב השנית עשר אמות מקצות
כנפיו ועד קצות כנפיו׃ וחמיש אמין כנפא

דכרובא חד וחמיש אמין כנפא דכרובא
תנינא עסר אמין מקצת כנפוהי ועד קצת
כנפוהי׃ ועשר באמה הכרוב השני מדה
אחת וקצב אחד לשני הכרבים׃ ועסר אמין
כרובא תנינא משחא חדא ועבד חד לתרין
כרוביא׃ קומת הכרוב האחד עשר באמה
וכן הכרוב השני׃ רומיה דכרובא חד עסר
אמין וכין כרובא תנינא׃ ויתן את הכרובים
בתוך הבית הפנימי ויפרשו את כנפי הכרבים
ותגע כנף האחד בקיר וכנף הכרוב השני נגעת
בקיר השני וכנפיהם אל תוך הבית נגעת כנף
אל כנף׃ ויהב ית כרוביא בגו ביתא גואה ופרסו
ית כנפי כרוביא ומטיא כנפא דחד בכותלא
וכנפא דכרובא תנינא מטיא בכותלא תנינא
וכנפיהון לגו ביתא מטין כנף לכנף׃ ויצף את
הכרובים זהב׃ וחפא ית כרוביא דהבא׃ ואת
כל קירות הבית מסב קלע פתוחי מקלעות
כרובים ותמרת ופטורי צצים מלפנים ולחיצון׃
וית כל כותלי ביתא אקיף ציורין וגלף קליען
כרובין וצורת דקלין ואטונין שושנין מלגיו
ולברא׃ ואת קרקע הבית צפה זהב לפנימה
ולחיצון׃ וית אושי ביתא חפא דהבא מלגיו
ולברא׃ ואת פתח הדביר עשה דלתות עצי
שמן האיל מזזות חמשית׃ ולתרע בית כפורי
עבד דשין דאעי זיתא אלהי סיפוהי מטקסין
ושתי דלתות עצי שמן וקלע עליהם מקלעות

זהב סגור ח וסימנ׳ ולפני הדביר ושלאחריו והפרח והמזמרות בתרו׳ דמשקה לבערס והמזמרות משקה ׳ נגעת ג׳ בליש׳ וחס וסי׳ והנפש הנגעת

כרובים ותמרת ופטורי צצים וצפה זהב
מישר על המחקה׃ וירד על הכרובים ועל התמרות את הזהב׃
ותרתין דשין דאעי זיתא וגלף עליהון קליען
כרובין וצורת דקלין ואטונין שושנין וחפי
דהבא ונסיך על כרוביא ועל צורת דקליא
ית דהבא׃ וכן עשה לפתח ההיכל מזוזות
עצי שמן מאת רבעית׃ וכין עבד לתרע
היכלא ספין דאעי זיתא מן ארבעה סטריהון
מרבעין׃ ושתי דלתות עצי ברושים שני צלעים
הדלת האחת גלילים ושני קלעים הדלת השנית
גלילים׃ ותרתין דשין דאעי ברותין תרין
צירין דדשא אחד סגלגלין ותרין צירין
דדשא תניתא סגלגלין׃ וקלע כרובים ותמרות
ופטרי צצים וצפה זהב מישר על המחקה׃
וגלף כרובין וצורת דקלין ואטונין שושנין
וחפי דהבא מכבש על צורתא׃ ויבן את החצר
הפנימית שלשה טורי גזית וטור כרתת
ארזים׃ ובנא ית דרתא גויתא תלתא סדרין
דאבן גזית וסדרא חד דמריש אעי ארזיא׃
בשנה הרביעית יסד בית יהוה בירח זו׃ בשתא
רביעיתא שרי לאשתכללא בית מקדשא דיי
בירח זיו נציצא׃ ובשנה האחת עשרה בירח
בול הוא החדש השמיני כלה הבית לכל דבריו
ולכל משפטו ויבנהו שבע שנים׃ ובשתא
חדא עסרי בירח מסק אביבא הוא ירחא
תמינאה אשתכלל ביתא לכל גזירתיהו ולכל
דחזוליה ובנהי שבע שנין׃ ואת ביתו בנה
שלמה שלש עשרה שנה ויכל את כל ביתו׃
וית ביתיה בנא שלמה תלת עסרי שנין ושכליל
ית כל ביתיה׃ ויבן את בית יער הלבנון מאה
אמה ארכו וחמשים אמה רחבו ושלשים
אמה קומתו על ארבעה טורי עמודי ארזים
וכרתות ארזים על העמודים׃ ובנא ית בית
מקירת מלכא מאה אמין ארכיה וחמשין
אמין פתייה ותלתין אמין רומיה על ארבעא
סדרי עמודי ארזיא וקרונתהון דארזיא על
עמודיא׃ וספן בארז ממעל על הצלעת אשר
על העמודים ארבעים וחמשה חמשה עשר
הטור׃ וחפי נסרין דארזא מעלוי מחצאי על
עמודיא ארבעין וחמיש חמיש עסרי סדרא׃
ושקפים שלשה טורים ומחזה אל מחזה
שלש פעמים׃ וכליגסא תלת סדרין וחזי לקביל
חזי תלת זמנין׃ וכל הפתחים והמזוזות רבעים
שקף ומול מחזה אל מחזה שלש פעמים׃
וכל תרעיא וספיא מרבעין וחפן כליגסא
ומקביל חזי לקביל חזי תלת זמנין׃ ואת אולם
העמודים עשה חמשים אמה ארכו ושלשים
אמה רחבו ואולם על פניהם ועמדים ועב על
פניהם׃ וית אולמא דעמודיא עבד חמשין
אמין ארכיה ותלתין אמין פתייה ואולמא על
אפיהון ועמודיא וסקופתא על אפיהון׃ ואולם
הכסא אשר ישפט שם אלם המשפט עשה

האחת ג׳ וסימנ׳ שני צלעים הדלת האחת ואופני כל׳ בול ב׳ וסימנ׳ בירח בול כי בול הרים ישאו לו חד ראשון חדש

וספון בארז מהקרקע עד הקרקע׃ ואולמא
לאתקנא תמן כרסי בית דינא דדאין תמן
פרדסא לבית דינא עבד וחפי נסרין דארזא
מאשיא עד אשיא׃ וביתו אשר ישב שם
חצר האחרת מבית לאולם כמעשה הזה היה
ובית יעשה לבת פרעה אשר לקח שלמה
כאולם הזה׃ וביתיה דיתיב תמן דרתא אחרנא
מבית לאולמא כעובדא הדין הוה וביתא עבד
לבת פרעה דנסיב שלמה כאולמא הדין׃
כל אלה אבנים יקרת כמדות גזית מגררות
במגרה מבית ומחוץ עד החצר הגדולה׃
כל אלין אבנין טבן כמשחת גזית ממסרן
במסרין מלגיו ומלברא ומשכללן כפשכא
ומלברא עד דרתא רבתא׃ ומיסד אבנים
יקרות אבנים גדלות אבני עשר אמות ואבני
שמנה אמות׃ ומשכללא אבנין טבן אבנין
רברבן אבני עסר אמין ואבני תמני אמין׃
ומלמעלה אבנים יקרות כמדות גזית וארז׃
ומלעילא אבנין טבן כמשחת גזית וחפי
נסרין דארזא׃ וחצר הגדולה סביב שלשה
טורים גזית וטור כרתת ארזים ולחצר בית
יהוה הפנימית ולאלם הבית׃ ודרתא רבתא
סחור סחור תלתא סדרין דאבן טבא וסדרא
חד דמרישא אעי ארזיא ולדרת בית מקדשא
דגויתא ולאולמא דביתא׃

וישלח המלך שלמה

ויקח את חירם מצר׃ ושלח מלכא שלמה
ודבר ית חירם מצור׃ בן אשה אלמנה הוא
ממטה נפתלי ואביו איש צרי חרש נחשת
וימלא את החכמה ואת התבונה ואת הדעת
לעשות כל מלאכה בנחשת ויבוא אל המלך
שלמה ויעש את כל מלאכתו׃ בר אתתא
ארמלתא הוא משבטא דבית נפתלי ואבוהי
גבר צוריא אומן בעבידת נחשא ואתמלי ית
חכמתא וית סכלתנותא וית דעתא למעבד
כל עבידא בנחשא ואתא לות מלכא שלמה
ועבד ית כל עבידתיה׃ ויצר את שני העמודים
נחשת שמנה עשרה אמה קומת העמוד
האחד וחוט שתים עשרה אמה יסב את
העמוד השני׃ וצר ית תרין עמודיא דנחשא
תמני עסר אמין רומיה דעמודא חד וחוט
משחתא תרתא עסרי אמין מקף ליה וכין
לעמודא תנינא׃ ושתי כתרת עשה לתת על
ראשי העמודים מצק נחשת חמש אמות
קומת הכתרת האחת וחמש אמות קומת
הכתרת השנית׃ ותרתין קרנתון עבד למתן
על רישי עמודיא מתך נחשא חמיש אמין
רומה דקרנתא חדא וחמיש אמין רומה
דקרנתא תנייתא׃ שבכים מעשה שבכה
גדלים מעשה שרשרות לכתרת אשר על
ראש העמודים שבעה לכתרת האחת
ושבעה לכתרת השנית׃ סריגין עובד סריגו

וממסד עד הטפחות ומחוץ עד

אפטר
דויקהל

וימלא ו̇ וסימנ׳ שבעת ימים את החכמה הבית בית הבעל המן המן ב̇ פס׳ אית בהון אבני ואבני וסימ׳ אבני שהם ומיסד אבנים יקרות

קליעין עובד גדילו לקרנתון דעל ריש
עמודיא שבעה לקרנתא חדא ושבעה
לקרנתא תניתא׃ ויעש את העמודים ושני
טורים סביב על השבכה האחת לכסות את ג
הכתרת אשר על ראש הרמנים וכן עשה ה
לכתרת השנית׃ ועבד ית עמודיא ותרין
סדרין סחור סחור על סריגתא חדא לכסאה
ית קרנתון דעל ריש רמוניא וכין עבד
לקרנתא תנייתא׃ וכתרת אשר על ראש
העמודים מעשה שושן באולם ארבע ב
אמות׃ וקרנתון דעל ריש עמודיא עובד
שושנתא לקיט באולמא ארבע אמין׃
וכתרת על שני העמודים גם ממעל מלעמת
הבטן אשר לעבר שבכה והרמונים השבכה ק
מאתים טרים סביב על הכתרת השנית׃
וקרנתון על תרין עמודיא אף מלעילא
מלקביל הבקא דילעיבר סריגתא ורמוניא
מתן סדרין עבידין לה סחור סחור על קרנתא
תנייתא׃ ויקם את העמדים לאלם ההיכל כ״ב חס
ויקם את העמוד הימני ויקרא את שמו יכין
ויקם את העמוד השמאלי ויקרא את שמו
בעז׃ ואקים ית עמודיא לאולמא דהיכלא
ואקים ית עמודא מימינא וקרא ית שמיה
יכין ואקים ית עמודא מסמלא וקרא ית
שמיה בעז׃ ועל ראש העמודים מעשה
שושן ותתם מלאכת העמודים׃ ועל ריש ב וחס

עמודיא עובד שושנתא ושלימת עבידת
עמודיא׃ ויעש את הים מוצק
עשר באמה משפתו עד שפתו עגל סביב
וחמש באמה קומתו וקוה שלשים באמה וקו ק
יסב אתו סביב׃ ועבד ית ימא מתך עסר אמין
מספתיה עד ספתיה סגלגל סחור׃ סחור
וחמיש אמין רומיה וחוט משחת תלתין אמין
מקיף ליה סחור סחור׃ ופקעים מתחת לשפתו
סביב סבבים אתו עשר באמה מקפים את וחס
הים סביב שני טורים הפקעים יצקים
ביצקתו׃ וצורת ביעין מלרע לספתיה סחור
סחור מקפין ליה עסר אמין מקפין ית ימא
סחור סחור תרין סדרין דצורת ביעין מתכן
באתכותיה׃ עמד על שני עשר בקר שלשה ז
פנים צפונה ושלשה פנים ימה ושלשה
פנים נגבה ושלשה פנים מזרחה והים
עליהם מלמעלה וכל אחריהם ביתה׃ קאים ג
על תרי עסר תורין תלתה אפיהון לציפונא
ותלתה אפיהון למערבא ותלתה אפיהון
לדרומא ותלתה אפיהון למדנחא וימא
מתקן עליהון מלעילא וכל אחוריהון
לגיו׃ ועביו טפח ושפתו כמעשה שפת ג
כוס פרח שושן אלפים בת יכיל׃ וסמכה טפח
פושכא וספתיה כעובד ספת כס סגלגל טפח נבוב
לקיט בשושנתא תרין אלפין בתין
ברטיבא מחסיל׃

יג חס ה׳ בראש הדבר וסימנ׳ הדבר השלל הגבורים השבכה אסא ויקשר וישמח האחד העם הארץ המלכים העם הארץ שושן ב׳ וסי׳ מעשה

ויעש את המכנות עשר נחשת ארבע באמה
ארך המכונה האחת וארבע באמה רחבה
ושלש באמה קומתה: ועבד ית בסיסיא עסרא
דנחשא ארבע אמין ארכא דבסיסא חדא
וארבע אמין פתייה ותלת אמין רומיה: וזה
מעשה המכונה מסגרת להם ומסגרת בין
השלבים: ודין עובד בסיסיא גדנפין להון
וגדנפין בין שליביא: ועל המסגרות אשר
בין השלבים אריות בקר וכרובים ועל
השלבים כן ממעל ומתחת לאריות ולבקר
ליות מעשה מורד: ועל גדנפא דבין שליביא
צייר אריון תורין וכרובין ועל שליביא כנתא
מלעילא ומלרע לאריון ולתורין מדבק עובד
כיבוש: וארבעה אופני נחשת למכונה האחת
וסרני נחשת וארבעה פעמתיו כתפת להם
מתחת לכיר הכתפת יצקות מעבר איש ליות
וארבעה גלגלי נחשא לבסיסא חדא ונסרין
דנחש וארבע זויתיה כתפין להון מלרע
לכיורא כתפין מתכין מכבש עובד דבוק:
ופיהו מבית לכתרת ומעלה באמה ופיה
עגל מעשה כן אמה וחצי האמה וגם על
פיה מקלעות ומסגרתיהם מרבעות לא עגלות:
ופומיה מגיו לקרנתהון ולעילא באמתא ופמיה
סגלגל עובד כנתא אמתא ופלגות אמתא
ואף על פומה קליען וגדנפיהון מרבעין לא
סגלגלין: וארבעת האופנים למתחת למסגרות

וידות האופנים במכונה וקומת האופן האחד
אמה וחצי האמה: וארבעה גלגליא למלרע
לגדנפיא ואשרת גלגליא בבסיסא ורומיה
דגלגל חד אמתא ופלגות אמתא: ומעשה
האופנים כמעשה אופן המרכבה ידותם
וגביהם וחשקיהם וחשריהם הכל מוצק:
ועובד גלגליא כעובד גלגלי מרכבת יקרא
אשרתהון וגביהון וחפיהון וכבושהון כולא
מתך: וארבע כתפות אל ארבע פנות המכנה
האחת מן המכנה כתפיה: וארבע כתפין על
ארבע זוין דבסיסא חדא מן בסיסא כתפהא:
ובראש המכונה חצי האמה קומה עגל סביב
ועל ראש המכנה ידתיה ומסגרתיה ממנה:
ובריש בסיסא פלגות אמתא רומא סגלגל
סחור סחור ועל ריש בסיסא אשרתהא וגדנפהא
מנה: ויפתח על הלחת ידתיה ועל ומסגרתיה
כרובים אריות ותמרת כמער איש ולית
סביב: וגלף על לוחיא אשרתהא ועל גדנפהא
כרובין אריון וצורת דקלין כיבש חד ומדבק
סחור סחור: כזאת עשה את עשר המכנות
מוצק אחד מדה אחת קצב אחד לכלהנה:
כהדא עבד ית עסר בסיסיא מתך חד משחא
חדא עברא חד לכלהון: ויעש
עשרה כירות נחשת ארבעים בת יכיל הכיור
האחד ארבע באמה הכיור האחד כיור אחד
על המכונה האחת לעשר המכנות: ועבד

הלשכות בתרי ומתחתה כת׳ ... כיר ב חס וסימנ׳ מתחת לכיר ויסר מעליהם וכל אורי׳ כות חס במג מל וסי׳ ועשית כיור ואת הכיור ואת כנו וראה

עסרא כיורין דנחשא ארבעין בתין ברטא
מחסיל כיורא חד ארבע אמין כיורא חד כיור
חד על בסיסא חדא לעסר בסיסיא: ויתן את
ה המכנות חמש על כתף הבית מימין וחמש
על כתף הבית משמאלו ואת הים נתן מכתף
הבית הימנית קדמה ממול נגב: ויהב ית
בסיסיא חמיש על עיבר ביתא מימינא וחמיש
על עיבר ביתא מסמלא וית ימא יהב מעיבר
ביתא מימינא קדומא מקביל דרומא:
ג ויעש חירום את הכירות
ומל ואת היעים ואת המזרקות ויכל חירם לעשות
אפטרתא את כל המלאכה אשר עשה למלך שלמה
ואלה פקודי בית יהוה: ועבד חירום ית כיוריא וית מגרופיתא
וית מזרקיא ושיצי חירם למעבד ית כל
עבידתא דעבד למלכא שלמה בית מקדשא
דיי: עמודים שנים וגלת הכתרת אשר על
ראש העמודים שתים והשבכות שתים לכסות
את שתי גלות הכתרת אשר על ראש העמודים:
עמודיא תרין ואגני קרנתון דעל ריש עמודיא
תרתין וסריגתא תרתין לכסאה ית תרתין
אגני קרנתון דעל ריש עמודיא: ואת הרמנים
ארבע מאות לשתי השבכות שני טורים
רמנים לשבכה האחת לכסות את שתי גלות
הכתרת אשר על פני העמודים: וית רמוניא
ארבע מאה לתרתין סריגתא תרין סדרין
דרמונין לסריגתא חדא לכסאה ית תרתין

אגני קרנתון דעל אפי עמודיא: ואת המכנות
עשר ואת הכירת עשרה על המכנות: וית
בסיסיא עסר וית כיוריא עסרא על בסיסיא:
ה ואת הים האחד ואת הבקר שנים עשר תחת
הים: וית ימא חד וית תורי תרי עסר תחות ימא:
ואת הסירות ואת היעים ואת המזרקות ואת
האלה ק כל הכלים האהל אשר עשה חירם למלך
שלמה בית יהוה נחשת ממרט: וית דודיא
וית מגרופיתא וית מזרקיא וית כל מניא
האלין כעובד מני משכנא דעבד משה בין
עבד חירם למלכא שלמה בית מקדשא דיי
נחש טב: בככר הירדן יצקם המלך במעבה
האדמה בין סכות ובין צרתן: במישרי ירדנא
אתיכנון מלכא בעובי גרגישתא בין סכות
ובין צרתן: וינח שלמה את כל הכלים מרב
מאד מאד לא נחקר משקל הנחשת: ואצנע
שלמה ית כל מניא מסגי להדא להדא לית
סוף למתקל נחשא: ויעש שלמה את כל
ג הכלים אשר בית יהוה את מזבח הזהב ואת
השלחן אשר עליו לחם הפנים זהב: ועבד
שלמה ית כל מניא דבבית מקדשא דיי ית
מדבחא דדהבא וית פתורא דעלוהי לחים
אפיא דדהבא: ואת המנרות חמש מימין וחמש
משמאל לפני הדביר זהב סגור והפרח והנרת
חס בנביא והמלקחים זהב: וית מנרתא חמיש מימינא
וחמיש מסמלא קדם בית כפורי דדהבא טבא

על כתף ה וסימנ׳ משפט המכנות ב׳ בו עירים במבוא ואת הים ה׳ וסימנ׳ האחד נתן ויקצץ תלתיהון דמלכ׳ ואת מרשש נתן דוב ימים

ושושניא ובוציניא וציבתיא דדהבא׃ והספות
והמזמרות והמזרקות והכפות והמחתות זהב
סגור והפתות לדלתות הבית הפנימי לקדש
הקדשים לדלתי הבית להיכל זהב׃ וקוליא
ומזמריא ומזרקיא ובזיכיא ומחתיתא דדהבא
טבא ומגלסיא לדשי ביתא גואה לקודש
קודשיא לדשי ביתא להיכלא דדהבא׃
ותשלם כל המלאכה
אשר עשה המלך שלמה בית יהוה ויבא
שלמה את קדשי דוד אביו את הכסף ואת
הזהב ואת הכלים נתן באצרות בית יהוה׃
ושלימת כל עבידתא דעבד מלכא שלמה
בית מקדשא דיוי ואיתי שלמה ית קדשי
דויד אבוהי ית דהבא וית כספא וית מניא
יהב באוצרי בית מקדשא דיוי׃
אז יקהל שלמה את זקני ישראל
ואת כל ראשי המטות נשיאי האבות לבני
ישראל אל המלך שלמה ירושלם להעלות
את ארון ברית יהוה מעיר דוד היא ציון׃ בכן
כנש שלמה ית סבי ישראל וית כל רישי
שבטיא רברבי אבהתא לבני ישראל לות מלכא
שלמה לירושלם לאסקא ית ארון קימא דיוי
מקרתא דדויד היא ציון׃ ויקהלו אל המלך
שלמה כל איש ישראל בירח האיתנים
בחג הוא החדש השביעי׃ ואתכנשו לות
מלכא שלמה כל אנש ישראל בירחא

דעתיקיא קרן ליה ירחא קדמאה חגא וכען
הוא ירחא שביעאה׃ ויבאו כל זקני ישראל
וישאו הכהנים את הארון׃ ואתו כל סבי ישראל
ונטלו כהניא ית ארונא׃ ויעלו את ארון יהוה
ואת אהל מועד ואת כל כלי הקדש אשר
באהל ויעלו אתם הכהנים והלוים׃ ואסיקו
ית ארונא דיוי וית משכן זמנא וית כל מני
קודשא דבמשכנא ואסיקו יתהון כהניא
וליואי׃ והמלך שלמה וכל עדת ישראל
הנועדים עליו אתו לפני הארון מזבחים צאן
ובקר אשר לא יספרו ולא ימנו מרב׃ ומלכא
שלמה וכל כנשתא דישראל דאזדמנו עלוהי
קימין עמיה קדם ארונא מנכסין ען ותורין
דלא יתחשבון ולא יתמנון מסגי׃ ויבאו הכהנים
את ארון ברית יהוה אל מקומו אל דביר הבית
אל קדש הקדשים אל תחת כנפי הכרובים
ואעילו כהניא ית ארון קימא דיוי לאתריה
לבית כפורי דמתקן ליה בגו ביתא לקודש
קודשיא לתחות כנפי כרוביא׃ כי הכרובים
פרשים כנפים אל מקום הארון ויסכו הכרובים
על הארון ועל בדיו מלמעלה׃ ארי כרוביא
פריסין גדפיהון על אתר ארונא ומטללין
כרוביא על ארונא ועל אריחוהי מלעילא׃
ויארכו הבדים ויראו ראשי הבדים מן הקדש
על פני הדביר ולא יראו החוצה ויהיו שם עד
היום הזה׃ ואריכו אריחיא ומתחזן רישי

ואת השלחן ג׳ וסימנ׳ ואת כל כליו ואת כליו ויעש שלמה דמלכ׳ — ותשלם ג׳ וסימנ׳ המלאכה המלאכה החומה — ואת הכלים ג׳ וס׳

134

אריחיא מן קדשא על אפי בית כפורי ולא
מתחזן לברא והוו תמן עד יומא הדין׃ אין
בארון רק שני לחות האבנים אשר הנח
שם משה בחרב אשר כרת יהוה עם בני
ישראל בצאתם מארץ מצרים׃ בארונא
מחתין תרין לוחי אבנא דאצנע תמן משה
בחרב דעליהון כתיבין עסרא פתגמי קימא
דגזר יי׳ עם בני ישראל במפקהון מארעא
דמצרים׃ ויהי בצאת הכהנים מן הקדש
והענן מלא את בית יהוה׃ והוה במפק כהנא
מן קדשא ועננא מטוהא אתמלי ית בית
מקדשא דיי׳׃ ולא יכלו הכהנים לעמד
לשרת מפני הענן כי מלא כבוד יהוה את
בית יהוה׃ ולא יכילו כהניא למקם לשמשא
מן קדם עננא ארי אתמלי יקרא דיי׳ ית
בית מקדשא דיי׳׃ אז אמר
שלמה יהוה אמר לשכן בערפל׃ בכין
אמר שלמה יי׳ אתרעי לאשראה שכינתה
בירושלם׃ בנה בניתי בית זבל לך מכון
לשבתך עולמים׃ מבנא בניתי בית מקדשא
קדמך אתר מתקן לבית שכינתך עלמין
ויסב המלך את פניו ויברך את כל קהל
ישראל וכל קהל ישראל עמד׃ ואסחר
מלכא ית אפוהי ובריך ית כל קהלא דישראל
וכל קהלא דישראל קאים׃ ויאמר ברוך יהוה
אלהי ישראל אשר דבר בפיו את דוד אבי

ובידו מלא לאמר׃ ואמר בריך יי׳ אלהא
דישראל דגזר במימריה עם דויד אבא
ובר עותיה קיים למימר׃ מן היום אשר
הוצאתי את עמי את ישראל ממצרים לא
בחרתי בעיר מכל שבטי ישראל לבנות
בית להיות שמי שם ואבחר בדוד להיות
על עמי ישראל׃ מן יומא דאפיקית ית עמי
ית ישראל ממצרים לא אתרעיתי בקרתא
מכל שבטיא דישראל למבני ביתא לאשראה
שכינתי תמן ואתרעיתי בדויד למהוי מלכא
על עמי ישראל׃ ויהי עם לבב דוד אבי לבנות
בית לשם יהוה אלהי ישראל׃ והוה בלבא
דדויד אבא למבני ביתא לשמא דיי׳ אלהא
דישראל׃ ויאמר יהוה אל דוד אבי יען אשר
היה עם לבבך לבנות בית לשמי הטיבת כי
היה עם לבבך׃ ואמר יי׳ לדויד אבא חלף
דהוה עם לבך למבני ביתא לשמי אתקינתא
ארי הוה עם לבך׃ רק אתה לא תבנה הבית
כי אם בנך היצא מחלציך הוא יבנה הבית
לשמי׃ להוד את לא תבני ביתא אלהין בר
דתוליד הוא יבני ביתא לשמי׃ ויקם יהוה
את דברו אשר דבר ואקם תחת דוד אבי ואשב
על כסא ישראל כאשר דבר יהוה ואבנה
הבית לשם יהוה אלהי ישראל׃ וקיים יי׳ ית
פתגמוהי דמליל וקמית תחות דויד אבא
ויתיבית על כרסי מלכותא דישראל כמא

דמליל יי ובנית ביתא לשמא דיי אלהא
דישראל: ואשם שם מקום לארון אשר שם ט
ברית יהוה אשר כרת עם אבתינו בהוציאו ד מל׳
אתם מארץ מצרים: ושויתי תמן אתר וה׳ חס
מתקן לארונא דביה מחתין תרין לוחי אבניא וי׳ ואשים
דעליהון קימא דיי דגזר עם אבהתנא ומל׳
באפקותיה יתהון מארעא דמצרים: ויעמד
שלמה לפני מזבח יהוה נגד כל קהל ישראל
ויפרש כפיו השמים: וקם שלמה קדם מדבחא
דיי לקביל כל קהלא דישראל ופרס ידוהי
בצלו לצית שמיא: ויאמר יהוה אלהי ישראל צא
אין כמוך אלהים בשמים ממעל ועל הארץ
מתחת שמר הברית והחסד לעבדיך ההלכים
לפניך בכל לבם: ואמר יי אלהא דישראל
לית בר מנך את הוא אלהא דשכינתך בשמיא
מלעילא ושליט על ארעא מלרע נטר קימא
וחסדא לעבדך דמהלכין קדמך בכל לבהון:
אשר שמרת לעבדך דוד אבי את אשר
דברת לו ותדבר בפיך ובידך מלאת כיום
הזה: דנטרתא לעבדך דויד אבא ית דמלילתא
ליה וגזרתא במימרך וברעותך קיימתא
כיומא הדין: ועתה יהוה אלהי ישראל ג
שמר לעבדך דוד אבי את אשר דברת לו בטע׳
לאמר לא יכרת לך איש מלפני ישב על כסא בטע׳
ישראל רק אם ישמרו בניך את דרכם ללכת
לפני כאשר הלכת לפני: וכען יי אלהא

ואשם ה חס וסימנ׳ הנזם הלחות מקום דברי על מתני

דישראל טר לעבדך דויד אבא ית דמלילתא
ליה למימר לא יפסוק לך גבר מן קדמי יתיב
על כרסי מלכותא דישראל לחוד אם יטרון
בנך ית אורחהון להלכא קדמי כמא דהלכתא
קדמי: ועתה אלהי ישראל יאמן נא דבריך דבריך ק׳
אשר דברת לעבדך דוד אבי: וכען אלהא
דישראל יתקיימון כען פתגמך דמלילתא
לעבדך דויד אבא: כי האמנם ישב אלהים ד׳ וחס
על הארץ הנה השמים ושמי השמים לא
יכלכלוך אף כי הבית הזה אשר בניתי: ארי
מן סבר ומן דמי בקשטא אתרעי יי לאשראה
שכינתיה בגו בני אנשא דדיירין על ארעא
הא שמיא ושמי שמיא לא יכלון לסוברא
יקרך אף אלהין ביתא הדין דבניתי: ופנית
אל תפלת עבדך ואל תחנתו יהוה אלהי לשמע
אל הרנה ואל התפלה אשר עבדך מתפלל
לפניך היום: ותתפני לצלותא דעבדך ולבעותיה
יי אלהי לקבלא צלותא ובעותא דעבדך מצלי
קדמך יומא דין: להיות עינך פתחת אל הבית ה כל חס
הזה לילה ויום אל המקום אשר אמרת יהיה פתחת
שמי שם לשמע אל התפלה אשר יתפלל כרתה
עבדך אל המקום הזה: למהוי רעוא קדמך כת
לאגנא על ביתא הדין ליליי ויימם לאתרא
דאמרתא יהי שמי תמן לקבלא צלותא
דיצלי עבדך לאפי אתרא הדין: ושמעת
אל תחנת עבדך ועמך ישראל אשר יתפללו

האמנם ד וחס וסימנ׳ לא תוכל ישב וחב׳ אלס צדק וג׳ האף אמנם

אל המקום הזה ואתה תשמע אל מקום
שבתך אל השמים ושמעת וסלחת: ותקביל
בעות עבדך ועמך ישראל דיצלון לאפי
אתרא הדין ואת תקביל מאתר בית שכינתך
מן שמיא ותקביל צלותהון ותשבוק לחוביהון:
את אשר יחטא איש לרעהו ונשא בו אלה
להאלתו ובא אלה לפני מזבחך בבית הזה:
ית דיחוב גבר לחבריה וירשיניה מומי
לאומיותיה וייתי ומיניה קדם מדבחך
בביתא הדין: ואתה תשמע השמים ועשית
ושפטת את עבדיך להרשיע רשע לתת
דרכו בראשו ולהצדיק צדיק לתת לו כצדקתו:
ואת תקביל מן שמיא ותעביד ותדין ית עבדך
לחייבא חייבא למתן אורחיה ברישיה ולזכאה
זכאה למתן ליה כזכותיה:
בהנגף עמך ישראל לפני אויב אשר יחטאו
לך ושבו אליך והודו את שמך והתפללו
והתחננו אליך בבית הזה: כד יתמחון עמך
ישראל קדם בעלי דבביהון דיחובון קדמך
ויתובון לפולחנך ויודון לשמך ויצלון ויבעון
מן קדמך בביתא הדין: ואתה תשמע השמים
וסלחת לחטאת עמך ישראל והשבתם
אל האדמה אשר נתת לאבותם: ואת תקביל
מן שמיא ותשבוק לחובי עמך ישראל
ותתיבנון לארעא דיהבתא לאבהתהון:
בהעצר שמים ולא יהיה מטר

כי יחטאו לך והתפללו אל המקום הזה והודו
את שמך ומחטאתם ישובון כי תענם: כד
יתכלון שמיא ולא יהי מטרא ארי יחובון
קדמך ויצלון לאפי אתרא הדין ויודון
לשמך ומחוביהון יתובון ארי תקביל
צלותהון: ואתה תשמע השמים וסלחת
לחטאת עבדיך ועמך ישראל כי תורם את
הדרך הטובה אשר ילכו בה ונתת מטר על
טו ארצך אשר נתתה לעמך לנחלה: ואת תקביל
מן שמיא ותשבוק לחובי עבדך ועמך ישראל
ארי תליפנון ית אורח תקנא דיהכון בה ותתן
מטרא על ארעך דיהבתא לעמך לאחסנא:
רעב כי יהיה בארץ דבר כי יהיה
שדפון ירקון ארבה חסיל כי יהיה כי יצר לו
ד׳ אור איבו בארץ שעריו כל נגע כל מחלה: כפנא
כל ארי יהי בארעא מותא ארי יהי שדפנא
המחלה וירקנא גובא שמוטא ארי יהי ארי יעיקון
מלכים להון בעלי דבביהון בארע קרויהון כל
כל מכתש וכל מרע: כל תפלה כל תחנה אשר
מחלה תהיה לכל האדם לכל עמך ישראל אשר
דברי ימים ידעון איש נגע לבבו ופרש כפיו אל הבית
וכל מחלה הזה: כל צלותא כל בעותא דתהי לכל אנשא
לכל עמך ישראל דידעון גבר מכתשי לביה
ויפרוס ידוהי בצלו לאפי ביתא הדין: ואתה
תשמע השמים מכון שבתך וסלחת ועשית
ונתת לאיש ככל דרכיו אשר תדע את לבבו

כי אתה ידעת לבדך את לבב כל בני האדם׃
ואת תקביל מן שמיא מאתר בית שכינתך
ותשבוק לחוביהון ותעביד בעותהון ותתין
לגבר ככל אורחתיה דגלי קדמך לביה ארי
את הוא לית בר מנך קדמך לחוד גלין לביא
לביא דכל בני אנשא׃ למען יראוך כל הימים
אשר הם חיים על פני האדמה אשר נתתה
לאבתינו׃ בדיל דידחלון מן קדמך כל יומיא
דאנון קימין על אפי ארעא דיהבתא לאבהתנא׃
וגם אל הנכרי אשר לא מעמך ישראל הוא
ובא מארץ רחוקה למען שמך׃ ואף מן בר
עממין דלא מעמך ישראל הוא וייתי מארע
רחיקא בדיל שמך׃ כי ישמעון את שמך
הגדול ואת ידך החזקה וזרעך הנטויה ובא
והתפלל אל הבית הזה׃ ארי ישמעון ית שמך
רבא וית ידך תקיפתא ודרעך מרממא וייתי
ויצלי לאפי ביתא הדין׃ אתה תשמע השמים
מכון שבתך ועשית ככל אשר יקרא אליך
הנכרי למען ידעון כל עמי הארץ את שמך
ליראה אתך כעמך ישראל ולדעת כי שמך
נקרא על הבית הזה אשר בניתי׃ את תקביל
מן שמיא מאתר בית שכינתך ותעביד ככל
דיצלי קדמך בר עממין בדיל דידעון כל
עממי ארעא ית שמך למדחל קדמך כעמך
ישראל ולמדע ארי שמך אתקרי על ביתא
הדין דבניתי׃ כי יצא עמך

למלחמה על איבו בדרך אשר תשלחם
והתפללו אל יהוה דרך העיר אשר בחרת
בה והבית אשר בניתי לשמך׃ ארי יפוק
עמך לאגחא קרבא על בעלי דבביהון
באורחא דתשלחנון ויצלון קדם יי׳ לאפי
אורח קרתא דאתרעיתא בה וביתא דבניתי
לשמך׃ ושמעת השמים את תפלתם ואת
תחנתם ועשית משפטם׃ ותקביל מן שמיא
ית צלותהון וית בעותהון ותתפרע עלבנהון
כי יחטאו לך כי אין אדם אשר לא יחטא
ואנפת בם ונתתם לפני אויב ושבום שביהם
אל ארץ האויב רחוקה או קרובה׃ ארי יחובון
קדמך ארי לית אנש דלא חטי ויחול רגזך
בהון ותמסרנון קדם בעלי דבביהון וישבנון
שביהון לארע בעלי דבביהון דרחיקא או
דקריבא׃ והשיבו אל לבם בארץ אשר נשבו
שם ושבו והתחננו אליך בארץ שביהם
לאמר חטאנו והעוינו רשענו׃ ויתיבון
ללבהון בארעא דאשתביאו לתמן ויתובון
ויבעון מן קדמך בארע שביהון למימר
חבנא ואטפשנא סרחנא׃ ושבו אליך בכל
לבבם ובכל נפשם בארץ איביהם אשר שבו
אתם והתפללו אליך דרך ארצם אשר נתתה
לאבותם העיר אשר בחרת והבית אשר
בניתי לשמך׃ ויתובון לפולחנך בכל לבהון
ובכל נפשהון בארע בעלי דבביהון דשבו

ישמעון ה׳ וסימנ׳ האזנת אחל ושמרתם ועבדתם את שמך דמלכ׳ איבו ו׳ וסימנ׳ נבוכדנאצר כי יצא יצא שניהם דמלכ׳

יתהון ויצלון קדמך לאפי אורח ארעהון
דיהבתא לאבהתהון קרתא דאתרעיתא
וביתא דבניתי לשמך: ושמעת השמים
מכון שבתך את תפלתם ואת תחנתם ועשית
משפטם: ותקביל מן שמיא מאתר בית
שכינתך ית צלותהון וית בעותהון ותתפרע
עלבנהון: וסלחת לעמך אשר חטאו לך
ולכל פשעיהם אשר פשעו בך ונתתם
לרחמים לפני שביהם ורחמום: ותשבוק
לעמך דחבו קדמך ולכל מרדיהון דמרדו
במימרך ותתנינון לרחמין קדם שביהון
וירחמון עליהון: כי עמך ונחלתך הם אשר
הוצאת ממצרים מתוך כור הברזל: ארי
עמך ואחסנתך אנון דאפיקתא ממצרים
מגו כורא דברזלא: להיות עיניך פתחת אל
תחנת עבדך ואל תחנת עמך ישראל לשמע
אליהם בכל קראם אליך: למהוי רעוא קדמך
לקבלא בעות עבדך ובעות עמך ישראל
לקבלא צלותהון בכל עדן דאנון מצלן
קדמך: כי אתה הבדלתם לך לנחלה מכל טו
עמי הארץ כאשר דברת ביד משה עבדך
בהוציאך את אבתינו ממצרים אדני יהוה:
ארי את אפרשתנון לך לאחסנא מכל עממי
ארעא כמא דמלילתא ביד משה עבדך
באפקותך ית אבהתנא ממצרים יוי אלהים:
ויהי ככלות שלמה להתפלל אל ראשון
שלשמיני
עצרת

יהוה את כל התפלה והתחנה הזאת קם מלפני
מזבח יהוה מכרע על ברכיו וכפיו פרשות חס
השמים: והוה כד שיצי שלמה לצלאה
קדם יוי ית כל צלותא ובעותא הדא קם מן
קדם מדבחא דיוי מלהוה כריע על ברכוהי
וידוהי פריסן בצלו לצית שמיא: ויעמד ויברך
את כל קהל ישראל קול גדול לאמר: וקם
ובריך ית כל קהלא דישראל קל רב למימר:
ברוך יהוה אשר נתן מנוחה לעמו ישראל
ככל אשר דבר לא נפל דבר אחד מכל דברו
הטוב אשר דבר ביד משה עבדו: בריך יוי
דיהב נייחא לעמיה ישראל ככל דמליל לא
בטיל פתגמא חד מכל פתגמוהי תקניא דמליל
בידא דמשה עבדיה: יהי יהוה אלהינו עמנו
כאשר היה עם אבתינו אל יעזבנו ואל יטשנו:
יהי מימרא דיוי אלהנא בסעדנא כמא דהוה
בסעדא דאבהתנא לא ישבקננא ולא ירחקננא:
להטות לבבנו אליו ללכת בכל דרכיו ולשמר
מצותיו וחקיו ומשפטיו אשר צוה את אבתינו:
לאפנאה לבנא לדחלתיה למהך בכל אורחן
דתקנן קדמוהי ולמטר פקודוהי וקימוהי ודינוהי
דפקיד ית אבהתנא: ויהיו דברי אלה אשר יא
התחננתי לפני יהוה קרבים אל יהוה אלהינו רפי
יומם ולילה לעשות משפט עבדו ומשפט
עמו ישראל דבר יום ביומו: ויהון פתגמיא אלין
דבעיתי מן קדם יוי מתקבלין קדם יוי אלהנא

ונתתם ג׳ וסימנ׳ אויב אויב לרחמים בכלי חרש צוארך וישאל דדברי ומיס׳ ·· לבבנו ד׳ וחס וסימנ׳ המסו ונשמע וימס להטות נשא לבבנו

יימם ולילי למעבד דין עבדיה ודין עמיה
ישראל פתגם יום ביומיה: למען דעת כל עמי
הארץ כי יהוה הוא האלהים אין עוד: בדיל
דידעון כל עממי ארעא ארי יי הוא אלהים
לית עוד: והיה לבבכם שלם עם יהוה אלהינו
ללכת בחקיו ולשמר מצותיו כיום הזה: ויהי
לבכון שלים בדחלתא דיי אלהנא למהך
בקימוהי ולמטר פקודוהי כיומא הדין: והמלך
וכל ישראל עמו זבחים זבח לפני יהוה: ומלכא
וכל ישראל עמיה מנכסין נכסת קודשין קדם
יי: ויזבח שלמה את זבח השלמים אשר
זבח ליהוה בקר עשרים ושנים אלף וצאן
מאה ועשרים אלף ויחנכו את בית יהוה
המלך וכל בני ישראל: ונכס שלמה ית נכסת
קודשיא דנכס קדם יי תורין תרתין ועשרין
אלפין ועאנא תרתא עסרי רבון וחניכו ית בית
מקדשא דיי מלכא וכל בני ישראל:

ביום ההוא קדש המלך
את תוך החצר אשר לפני בית יהוה כי עשה
שם את העלה ואת המנחה ואת חלבי השלמים
כי מזבח הנחשת אשר לפני יהוה קטן מהכיל
את העלה ואת המנחה ואת חלבי השלמים:
ביומא ההוא קדיש מלכא ית גו דרתא דקדם
בית מקדשא דיי ארי עבד תמן ית עלתא
וית מנחתא וית תרבי נכסת קודשיא ארי
מדבחא דנחשא דקדם יי דחיק מלסוברא

ית עלתא וית מנחתא וית תרבי נכסת קודשיא:
ויעש שלמה בעת ההיא את החג וכל ישראל
עמו קהל גדול מלבוא חמת עד נחל מצרים
לפני יהוה אלהינו שבעת ימים ושבעת ימים
ארבעה עשר יום: ועבד שלמה בעדנא ההוא
ית חגא וכל ישראל עמיה קהל רב ממעלנא
דחמת עד נחלא דמצרים קדם יי אלהנא
שבעה יומין חנוכת ביתא ושבעא יומין חגא
ארבעת עסר יומין: ביום השמיני שלח את
העם ויברכו את המלך וילכו לאהליהם
שמחים וטובי לב על כל הטובה אשר עשה
יהוה לדוד עבדו ולישראל עמו: ביומא
תמינאה שלח ית עמא ובריכו ית מלכא
ואזלו לקרויהון כד חדין ושפיר לבהון על
כל טבתא דעבד יי לדויד עבדיה ולישראל
עמיה: ויהי ככלות שלמה לבנות את בית יהוה
ואת בית המלך ואת כל חשק שלמה אשר
חפץ לעשות: והוה כד שיצי שלמה למבני
ית בית מקדשא דיי וית בית מלכא וית כל
רעות שלמה דאתרעי למעבד:

וירא יהוה אל שלמה שנית כאשר
נראה אליו בגבעון: ואתגלי יי לשלמה
תנינות כמא דאתגלי ליה בגבעון: ויאמר יהוה
אליו שמעתי את תפלתך ואת תחנתך אשר
התחננתה לפני הקדשתי את הבית הזה אשר
בנתה לשום שמי שם עד עולם והיו עיני

ביום השמיני ג ריש פיסו וסימנה נשיא עצרת שלח את העם ... וטובי ג ומל וסימנה שמחים וטוב ילדים אשר אין בהם כל מום וטובי

ולבי שם כל הימים: ואמר יי ליה שמיעא
קדמי צלותך ובעותך דבעיתא מן קדמי
אקדישית ית ביתא הדין דבניתא לאשראה
שכינתי תמן עד עלמא ותהי שכינתי שריא
ביה ואסרעותי מתעבדא תמן כל יומיא:
ואתה אם תלך לפני כאשר הלך דוד אביך
בתם לבב ובישר לעשות ככל אשר צויתיך
חקי ומשפטי תשמר: ואת אם תהך קדמי
כמא דהליך דויד אבוך בקשיטות לבא
ובתריצותא למעבד ככל דפקידתך קימי
ודיני תטר: והקמתי את כסא ממלכתך
על ישראל לעלם כאשר דברתי על דוד
אביך לאמר לא יכרת לך איש מעל כסא
ישראל: ... כורסי מלכותך על ישראל
לעלם כמא דמלילית עם דויד אבוך למימר
לא יפסוק לך גבר מעל כרסי מלכותא דישראל:
אם שוב תשבון אתם ובניכם מאחרי ולא
תשמרו מצותי חקתי אשר נתתי לפניכם
והלכתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחויתם
להם: אם מתבתתובון אתון ובניכון מבתר
פלחני ולא תטרון פקודי וקימי דיהבית
קדמיכון ותהכון ותפלחון לטעות עממיא
ותסגדון להון: והכרתי את ישראל מעל פני
האדמה אשר נתתי להם ואת הבית אשר
הקדשתי לשמי אשלח מעל פני והיה
ישראל למשל ולשנינה בכל העמים: ואשיצי
ית ישראל מעל אפי ארעא דיהבית להון
וית ביתא דאקדישית לשמי ארחיק מקביל
מימרי ויהי ישראל למתל ולשועי בכל
עממיא: והבית הזה יהיה עליון כל עבר עליו
ישם ושרק ואמרו על מה עשה יהוה ככה
לארץ הזאת ולבית הזה: וביתא הדין דהוה
עלאי יהי חרוב כל דיעבר עלוהי יכלי וינוד
ויימרון על מא עבד יי כדין לארעא הדא
ולביתא הדין: ואמרו על אשר עזבו את יהוה
אלהיהם אשר הוציא את אבתם מארץ
מצרים ויחזקו באלהים אחרים וישתחו
להם ויעבדם על כן הביא יהוה עליהם את
כל הרעה הזאת: ויימרון על דשבקו ית
פולחנא דיי אלההון דאפיק ית אבהתהון
מארעא דמצרים ואתקיפו בטעות עממיא
וסגידו להון ופלחונון על כן איתי יי עליהון
ית כל בישתא הדא: ויהי מקצה
עשרים שנה אשר בנה שלמה את שני הבתים
את בית יהוה ואת בית המלך: והוה מסוף
עסרין שנין דבנא שלמה ית תרין בתיא
ית בית מקדשא דיי וית בית מלכא: חירם
מלך צר נשא את שלמה בעצי ארזים ובעצי
ברושים ובזהב לכל חפצו אז יתן המלך
שלמה לחירם עשרים עיר בארץ הגליל:
חירם מלכא דצור סובר ית שלמה באעי
ארזין ובאעי ברותין ובדהבא לכל צרכיה

ויהי מקצה ה̇ וסימנ׳ השטרים כרתו להם עשרים דמלכים ותשב האשה שבעת ימים דיחזקאל

בכין יהב מלכא שלמה לחירם עסרין קרוין
בארע גליל׃ ויצא חירם מצר לראות את
הערים אשר נתן לו שלמה ולא ישרו
בעיניו׃ ונפק חירם מצור למסער ית קרויא
דיהב ליה שלמה ולא כשרא בעינוהי׃ ויאמר
מה הערים האלה אשר נתתה לי אחי ויקרא
להם ארץ כבול עד היום הזה׃ ואמר מא
קרויא האלין דיהבתא לי אחי וקרא להון
ארע כבול עד יומא הדין׃
וישלח חירם למלך מאה ועשרים
ככר זהב׃ ושדר חירם למלכא מאה ועסרין
ככרי דדהבא׃ וזה דבר המס אשר העלה
המלך שלמה לבנות את בית יהוה ואת ביתו
ואת המלוא ואת חומת ירושלם ואת חצר
ואת מגדו ואת גזר׃ ודין פתגם מסקי מסין
דמני מלכא שלמה למבני ית בית מקדשא
דיי׳ וית ביתיה וית מליתא וית שורא דירושלם
וית חצור וית מגדו וית גזר׃ פרעה מלך
מצרים עלה וילכד את גזר וישרפה באש
ואת הכנעני הישב בעיר הרג ויתנה שלחים
לבתו אשת שלמה׃ פרעה מלכא דמצרים
סליק וכבש ית גזר ואוקדה בנורא וית כנענאה
דיתיב בקרתא קטיל ויהבה מתנא לברתיה
אתת שלמה׃ ויבן שלמה את גזר ואת בית
חרן תחתון׃ ובנא שלמה ית גזר וית בית
חורון ארעאה׃ ואת בעלת ואת תמר במדבר

בארץ׃ וית בעלת וית תדמור במדברא בארעא׃
ואת כל ערי המסכנות אשר היו לשלמה
ואת ערי הרכב ואת ערי הפרשים ואת חשק
שלמה אשר חשק לבנות בירושלם ובלבנון
ובכל ארץ ממשלתו׃ וית כל קרוי בית אוצריא
דהואה לשלמה וית קרוי רתכיא וית קרוי
פרשיא וית רעות שלמה דאתרעי למבנא
בירושלם ובלבנן ובכל ארע שלטנה׃ כל העם
הנותר מן האמרי החתי הפרזי החוי והיבוסי
אשר לא מבני ישראל המה׃ כל עמא דאשתאר
מן אמוראי חתאי פרזאי חואי ויבוסאי דלא
מבני ישראל אנון׃ בניהם אשר נתרו
אחריהם בארץ אשר לא יכלו בני ישראל
להחרימם ויעלם שלמה למס עבד עד היום
הזה׃ בניהון דאשתארו בתריהון בארעא דלא
יכילו בני ישראל לגמרותהון ומנינון שלמה
למסקי מסין פלחין עד יומא הדין׃ ומבני
ישראל לא נתן שלמה עבד כי הם אנשי
המלחמה ועבדיו ושריו ושלישיו ושרי
רכבו ופרשיו׃ ומבני ישראל לא מני שלמה
למהוי פלחין ארי אנון גברי עבדי קרבא
ועבדוהי ורברבוהי וגברוהי ורבני רתכוהי
ופרשוהי׃ אלה שרי הנצבים
אשר על המלאכה לשלמה חמשים וחמש
מאות הרדים בעם העשים במלאכה׃ אלין
רבני אסטרטיגיא דממנן על עבידתא

וזה דבר ג׳ וסימנ׳ הרצח השמטה המס ׳ פרעה ב׳ ר״ע פ״ס וסימנ׳ קצף מלך מצרים ׳ מלכים כי הם אנשי דבר׳ ימ׳ המה אנשי וסימ׳ ארבעה

דשלמה חמיש מאה וחמשין דמפלחין
בעמא דעבדין בעבידתא׃ אך בת פרעה
עלתה מעיר דוד אל ביתה אשר בנה לה אז
בנה את המלוא׃ ברם ברתא דפרעה סליקת
מקרתא דדויד לביתה דבנא לה בכין בנא
ית מליתא׃ והעלה שלמה שלש פעמים
בשנה עלות ושלמים על המזבח אשר בנה
ליהוה והקטיר אתו אשר לפני יהוה ושלם
את הבית׃ ואסיק שלמה תלת זמנין בשתא
עלון ונכסת קודשין על מדבחא דבנא קדם
יי׳ ואקטר עלוהי קטרת בסמין דקדם יי׳
ושלים ית ביתא׃ ואני עשה המלך שלמה
בעציון גבר אשר את אלות על שפת ים
סוף בארץ א[illegible] מלכא
של[illegible] בעציון גבר דעם אילות על כיף
ימא דסוף בארעא דאדום׃ וישלח חירם
באני את עבדיו אנשי אניות ידעי הים עם
עבדי שלמה׃ ושדר חירם בספינתא ית
עבדוהי גברין ספנין דאומנין לדברא בימא
עם עבדי שלמה׃ ויבאו אופירה ויקחו
משם זהב ארבע מאות ועשרים ככר
ויבאו אל המלך שלמה׃ ואתו לאופיר
ונסיבו מתמן דהבא ארבע מאה ועסרין
ככרין ואיתיאו לות מלכא שלמה׃

10 ומלכת שבא שמעת
את שמע שלמה לשם יהוה ותבא לנסתו
בחידות׃ ומלכת שבא שמעת ית שימע
שלמה ואתת לנסיותיה במתלין׃ ותבא
ירושלמה בחיל כבד מאד גמלים נשאים
בשמים וזהב רב מאד ואבן יקרה ותבא אל
שלמה ותדבר אליו את כל אשר היה עם
לבבה׃ ואתת לירושלם במשרין סגיאין
לחדא גמלין טעינן בוסמין ודהבא סגי
לחדא ואבנין טבן ואתת לות שלמה ומלילת
עמיה ית כל דהוה עם לבה׃ ויגד לה שלמה
את כל דבריה לא היה דבר נעלם מן המלך
אשר לא הגיד לה׃ וחוי לה שלמה ית כל
פתגמהא לא הוה מדעם דאתכסא מן מלכא
דלא חוי לה׃ ותרא מלכת שבא את כל חכמת
שלמה והבית אשר בנה׃ וחזת מלכת שבא
ית כל חכמת שלמה וביתא דבנא׃ ומאכל
שלחנו ומושב עבדיו ומעמד משרתו
ומלבשיהם ומשקיו ועלתו אשר יעלה בית
יהוה ולא היה בה עוד רוח׃ ומיכל פתוריה ואסחרות
עבדוהי ומקם משמשנוהי ולבושיהון ושקיותיה
ועלותיה דמסיק בית מקדשא דיי׳ ולא אשתארת
בה עוד רוח׃ ותאמר אל המלך אמת היה
הדבר אשר שמעתי בארצי על דבריך
ועל חכמתך׃ ואמרת למלכא קשטא הוה
פתגמא דשמעית בארעי על פתגמך ועל
חכמתך׃ ולא האמנתי לדברים עד אשר
באתי ותראינה עיני והנה לא הגד לי החצי

ושלם ג׳ וסימנ׳ — אתו הבית טת חד בטע וג׳ בנביא וג׳ בכת׳ — ומאכל ד׳ פת׳ וסימנ׳ — סלה בנפשה פתורה וחבירה פירוש׳ והעוף אכל והבהמתו חיתו ומאכל

הוספת חכמה וטוב אל השמועה אשר
שמעתי׃ ולא הימינית לפתגמיא עד דאתיתי
וחזאה עיני והא לא אתחוה לי פלגות מא
דחזיתי אוסיפתא חכמתא וטיבותא על
שמועתא דשמעית׃ אשרי אנשיך אשרי
עבדיך אלה העמדים לפניך תמיד השמעים
את חכמתך׃ טובי גברך טובי עבדך אלין
דקימין קדמך תדירא דשמעין ית חכמתך׃
יהי יהוה אלהיך ברוך אשר חפץ בך לתתך
על כסא ישראל באהבת יהוה את ישראל
לעלם וישימך למלך לעשות משפט וצדקה׃
יהי יי אלהך בריך דאתרעי בך למתנך על
כרסי מלכותא דישראל ברחמת יי ית ישראל
לעלם ומניך למהוי מלכא למעבד דין
דקשוט וזכו׃ ותתן למלך מאה ועשרים
ככר זהב ובשמים הרבה מאד ואבן יקרה
לא בא כבשם ההוא עוד לרב אשר נתנה
מלכת שבא למלך שלמה׃ ויהבת למלכא
מאה ועסרין ככרי דהבא ובסמנין סגי לחדא
ואבנין טבן לא אתו כבסמניא האנון עוד
לסגי די יהבת מלכת שבא למלכא שלמה׃
וגם אני חירם אשר נשא זהב מאופיר הביא
מאפיר עצי אלמגים הרבה מאד ואבן יקרה׃
ואף ספינתא דחירם דמתיא דהבא מאופיר
איתי מאופיר אעי אלמוגיא סגי לחדא
ואבנין טבן׃ ויעש המלך את עצי האלמגים
מסעד לבית יהוה ולבית המלך וכנרות
ונבלים לשרים לא בא כן עצי אלמגים ולא
נראה עד היום הזה׃ ועבד מלכא ית אעי
אלמוגיא סעיד לבית מקדשא דיי ולבית
מלכא וכנריא ונבליא לבני לוי לא אתו כין
אעי אלמוגיא ולא אתחזיאו עד יומא הדין׃
והמלך שלמה נתן למלכת שבא את כל
חפצה אשר שאלה מלבד אשר נתן לה
כיד המלך שלמה ותפן ותלך לארצה היא
ועבדיה׃ ומלכא שלמה יהב למלכת שבא
ית כל רעותה דשאילת בר מדמנה לה כעותר
ידא דמלכא שלמה ואתפניאת ואזלת לארעה
היא ועבדהא׃ ויהי משקל
הזהב אשר בא לשלמה בשנה אחת שש
מאות ששים ושש ככר זהב׃ והוה מתקל
דהבא דאתא לשלמה בשתא חדא שית מאה
ושתין ושית ככרי דהבא׃ לבד מאנשי התרים
ומסחר הרכלים וכל מלכי הערב ופחות
הארץ׃ בר מאגרא ומניא וסחורת תגריא
וכל מלכי סמכותא ושלטוני ארעא׃ ויעש
המלך שלמה מאתים צנה זהב שחוט שש
מאות זהב יעלה על הצנה האחת׃ ועבד
מלכא שלמה מאתן תריסין דדהבא טבא
שית מאה דדהבא מסק על תריסא חדא׃
ושלש מאות מגנים זהב שחוט שלשת
מנים זהב יעלה על המגן האחת ויתנם

האמנתי ... סימן ואת אופר אופר כת׳ ... הביא מאפיר ללכת אפירה אפיר כת׳ ושו׳ קר׳ מל׳ ... התריס ג׳ וסימנ׳ ויהושע לבד מאנשי לבד מאנשי

המלך

המלך בית יער הלבנון׃ ותלת מאה מגינין
דדהבא טבא תלתא מנין דדהבא מסק על
מגינא חדא ומנונון מלכא בית מקירת
מלכא׃ ויעש המלך כסא שן
גדול ויצפהו זהב מופז׃ ועבד מלכא כרסיא
דשינא רבא וחפהי דדהבא טבא׃ שש מעלות
לכסה וראש עגל לכסה מאחריו וידת מזה
ומזה אל מקום השבת ושנים אריות עמדים
אצל הידות׃ שתא דרגין לכרסיא וריש
סגלגל לכרסיא מאחורוהי ואשדתא מכא
ומכא על אתר מותבא ותרין אריון קימין
בסטר אשדתא׃ ושנים עשר אריים עמדים
שם על שש המעלות מזה ומזה לא
נעשה כן לכל ממלכות׃ ותרי עסר אריון
קימין תמן על שתא דרגין מכא ומכא לא
אתעביד כין לכל מלכותא׃ וכל כלי משקה
המלך שלמה זהב וכל כלי בית יער הלבנון
זהב סגור אין כסף לא נחשב בימי שלמה
למאומה׃ וכל מני משתיא דמלכא שלמה
דדהבא וכל מני בית מקירת מלכא
דדהבא טבא לית כספא לא אתחשיב ביומי
שלמה למדעם׃ כי אני תרשיש למלך בים
עם אני חירם אחת לשלש שנים תבוא אני
תרשיש נשאת זהב וכסף שנהבים וקפים
ותכיים׃ ארי ספינת אפרקא למלכא בימא
עם ספינת חירם חדא לתלת שנין אתיא

ספינת אפרקא טעינא דהב וכסף שן דפיל
וקופין וטוסין׃ ויגדל המלך
שלמה מכל מלכי הארץ לעשר ולחכמה׃
וסגי מלכא שלמה מכל מלכי ארעא לעותר
ולחכמה׃ וכל הארץ מבקשים את פני שלמה
לשמע את חכמתו אשר נתן אלהים בלבו׃
וכל דיירי ארעא בען למחזי ית סבר אפי
שלמה למשמע ית חכמתיה דיהב יי בליביה׃
והמה מביאים איש מנחתו כלי כסף וכלי
זהב ושלמות ונשק ובשמים סוסים ופרדים
דבר שנה בשנה׃ ואנון מיתן גבר קרבניה
מנין דכסף ומנין דדהב ולבושין ומני זינא
ובוסמנין סוסון וכודנון גזירת שנא בשנא׃
ויאסף שלמה רכב ופרשים
ויהי לו אלף וארבע מאות רכב ושנים עשר
אלף פרשים וינחם בערי הרכב ועם המלך
בירושלם׃ וכנש שלמה רתכין ופרשין והוו
ליה אלף וארבע מאה רתכין ותרי עסר אלפין
פרשין ואשרינון בקרוי רתכיא ובר מדהוו
עם מלכא בירושלם׃ ויתן המלך את הכסף
בירושלם כאבנים ואת הארזים נתן כשקמים
אשר בשפלה לרב׃ ויהב מלכא ית כספא
בירושלם כאבניא וית ארזיא יהב כשקמיא
דבשפילתא לסגי׃ ומוצא הסוסים אשר
לשלמה ממצרים ומקוה סחרי המלך יקחו
מקוה במחיר׃ ומתפקין כסוסותא דלשלמה

ממצרים ומקוה סחרי מלכא זבנין מקוה בטמין
תעלה ותצא מרכבה ממצרים בשש מאות
כסף וסוס בחמשים ומאה וכן לכל מלכי החתים
ולמלכי ארם בידם יצאו: וסלקא ונפקא רתכא
ממצרים בשית מאה כספא וסוסותא במאה
וחמשין וכן לכל מלכי חתאי ולמלכי ארם
ברעותהון נפקין: והמלך שלמה
אהב נשים נכריות רבות ואת בת פרעה מואביות
עמניות אדמיות צדניות חתיות: ומלכא שלמה
רחים נשין בנת עממין סגיאן וית בת פרעה
מואבאן עמונאן אדומאן צידונאן חתאן:
מן הגוים אשר אמר יהוה אל בני ישראל לא
תבאו בהם והם לא יבאו בכם אכן יטו את
לבבכם אחרי אלהיהם בהם דבק שלמה לאהבה
מן עממיא דאמר יי לבני ישראל לא תתערבון
בהון ואנון לא יתערבון בכון דלמא יטעון
ית לבכון בתר טעותהון בהון אתרעי שלמה
למרחם: ויהי לו נשים שרות שבע מאות
ופלגשים שלש מאות ויטו נשיו את לבו: והואה
ליה נשין מלכן שבע מאה ולחינן תלת מאה
ואטעאה נשוהי ית לביה: ויהי לעת זקנת
שלמה נשיו הטו את לבבו אחרי אלהים אחרים
ולא היה לבבו שלם עם יהוה אלהיו כלבב דויד
אביו: והוה לעדן דסיב שלמה נשוהי אטעאה
ית לביה בתר טעות עממיא ולא הוה לביה
שלים בדחלתא דיי אלהיה כלבא דדויד

אבוהי: וילך שלמה אחרי עשתרת אלהי
צדנים ואחרי מלכם שקץ עמנים: ואזל
שלמה בתר עשתורת טעות צידונאי ובתר
מלכום שקוץ עמונאי: ויעש שלמה הרע
בעיני יהוה ולא מלא אחרי יהוה כדוד אביו:
ועבד שלמה דביש קדם יי ולא אשלים
בתר דחלתא דיי כדויד אבוהי:
אז יבנה שלמה במה לכמוש
שקץ מואב בהר אשר על פני ירושלם ולמלך
שקץ בני עמון: בכין בנא שלמה במתא
לכמוש שקוץ מואבאי בטורא דעל אפי
ירושלם ולמולך שקוץ בני עמון: וכן עשה
לכל נשיו הנכריות מקטירות ומזבחות
לאלהיהן: וכן עבד [illegible] בנת עממיא
מסקן בוסמין ומדבחין לטעותהון: ויתאנף
יהוה בשלמה כי נטה לבבו מעם יהוה אלהי
ישראל הנראה אליו פעמים: ותקיף רגזא
דיי בשלמה ארי אתפני לביה מדחלתא דיי
דאתגלי ליה תרתין זמנין: וצוה אליו על הדבר
הזה לבלתי לכת אחרי אלהים אחרים ולא
שמר את אשר צוה יהוה: ופקיד עלוהי על
פתגמא הדין בדיל דלא למהך בתר טעות
עממיא ולא נטר ית דפקיד יי:
ויאמר יהוה לשלמה יען
אשר היתה זאת עמך ולא שמרת בריתי
וחקתי אשר צויתי עליך קרע אקרע את

אהב ה׳ וסימנ׳ וישראל ושלאח ותחת והמלך שלמה ־ר אלהיהן לאלהיהן ה׳ וסימ׳ והקרבן לעם ב׳ בו ולקחת מבנתיו ב׳ בו וכן עשה לכל נשיו

הממלכה מעליך ונתתיה לעבדך: ואמר יי
לשלמה חלף דהות דא עמך ולא נטרתא
פקודי וקימי דפקידית עלך אעדאה אעדי ית
מלכותא מנך ואתננה לעבדך: אך בימיך
לא אעשנה למען דוד אביך מיד בנך אקרענה:
ברם ביומך לא אעבדנה בדיל דויד אבוך מיד
ברך אעדינה: רק את כל הממלכה לא אקרע
שבט אחד אתן לבנך למען דוד עבדי ולמען
ירושלם אשר בחרתי: להוד ית כל מלכותא
לא אעדי שבטא חד אתין לבנך בדיל דויד
עבדי ובדיל ירושלם דאתרעיתי:

ויקם יהוה שטן לשלמה
את הדד האדמי מזרע המלך הוא באדום:
ואקים יי סטן לשלמה ית הדד אדומאה
מזרעית מלכא הוא באדום: ויהי בהיות דוד
את אדום בעלות יואב שר הצבא לקבר את
החללים ויך כל זכר באדום: והוה כד הוה דויד
באדום כד סליק יואב רב חילא לחלצא קטילא
וקטל כל דכורא באדום: כי ששת חדשים
ישב שם יואב וכל ישראל עד הכרית כל זכר
באדום: ארי שתא ירחין יתיב תמן יואב
וכל ישראל עד דשיצי כל דכורא באדום:
ויברח אדד הוא ואנשים ארמיים מעבדי
אביו אתו לבוא מצרים והדד נער קטן: ועירק
הדד הוא וגברין אדומאין מעבדי אבוהי
עמיה למיעל למצרים והדד ינוק זעיר:

ויקמו ממדין ויבאו פארן ויקחו אנשים
עמם מפארן ויבאו מצרים אל פרעה מלך
מצרים ויתן לו בית ולחם אמר לו וארץ נתן
לו: וקמו ממדין ואתו לפארן ודברו גברין
עמהון מפארן ואתו למצרים לות פרעה מלכא
דמצרים ויהב ליה ביתא ומזון אמר לספקא
ליה וארעא יהב ליה: וימצא הדד חן בעיני
פרעה מאד ויתן לו אשה את אחות אשתו
אחות תחפנים הגבירה: ואשכח הדד רחמין
בעיני פרעה לחדא ויהב ליה אתתא ית אחת
אתתיה אחתה דתחפנים מלכתא: ותלד לו
אחות תחפנים את גנבת בנו ותגמלהו תחפנים
בתוך בית פרעה ויהי גנבת בית פרעה בתוך
בני פרעה: וילידת ליה אחתה דתחפנים ית גנבת
בריה וחסלתיה תחפנים בגו בית פרעה והוה
גנובת רבי בית פרעה בגו בני פרעה: והדד
שמע במצרים כי שכב דוד עם אבתיו וכי מת
יואב שר הצבא ויאמר הדד אל פרעה שלחני
ואלך אל ארצי: והדד שמע במצרים ארי
שכיב דויד עם אבהתוהי וארי מית יואב רב
חילא ואמר הדד לפרעה שלחני ואהך לארעי:
ויאמר לו פרעה כי מה אתה חסר עמי והנך
מבקש ללכת אל ארצך ויאמר לא כי שלח
תשלחני: ואמר ליה פרעה ארי מא את חסיר
עמי דאת בעי למיזל לארעך ואמר לא ארי
שלחא תשלחנני: ויקם אלהים לו שטן את

ישב טו וסימנ׳ אברם ב׳ בו בשחת אלהים בגלעד בעבר ואיש ואשה ויהי מספר ויהי כישב דוד ויהי כאשר וגם ישב ושלמה ישב כי ששת וירבעם המעלה

רזון בן אלידע אשר ברח מאת הדדעזר
מלך צובה אדניו׃ ואקים ייי ליה סטן ית
רזון בר אלידע דערק מן קדם הדדעזר
מלכא דצובה רבוניה׃ ויקבץ עליו אנשים
ויהי שר גדוד בהרג דוד אתם וילכו דמשק
וישבו בה וימלכו בדמשק׃ וכנש עלוהי
גברין והוה רב משריתא כד קטל דויד יתהון
ואזלו לדמשק ויתיבו בה ומלכו בדמשק׃ ויהי
שטן לישראל כל ימי שלמה ואת הרעה
אשר הדד ויקץ בישראל וימלך על ארם׃
והוה סטן לישראל כל יומי שלמה וית
בישתא דעבד הדד ומריד בישראל ומלך
על ארם׃ וירבעם בן נבט אפרתי
מן הצרדה ושם אמו צרועה אשה אלמנה
עבד לשלמה וירם יד במלך׃ וירבעם בר
נבט אפרתי מן צרדה ושום אמיה צרועה
אתתא ארמלתא עבדא לשלמה ואריםידיה
במלכא׃ וזה הדבר אשר הרים יד במלך
שלמה בנה את המלוא סגר את פרץ עיר
דוד אביו׃ ודין פתגמא דארים ידא במלכא
שלמה בנא ית מליתא אחד ית תרעת קרתא
דדויד אבוהי׃ והאיש ירבעם גבור חיל וירא
שלמה את הנער כי עשה מלאכה הוא ויפקד
אתו לכל סבל בית יוסף׃ וגברא ירבעם
גבר חילא וחזא שלמה ית עולימא ארי עביד
עבידתא הוא ומני יתיה לכל מסקי מסין דבית

יוסף׃ ויהי בעת ההיא וירבעם
יצא מירושלם וימצא אתו אחיה השלני
הנביא בדרך והוא מתכסה בשלמה חדשה
ושניהם לבדם בשדה׃ והוה בעדנא ההוא
וירבעם נפק מירושלם ואשכח יתיה אחיה
שילונאה נביא באורחא והוא מתכסי בכסותא
חדתא ותרויהון בלחודיהון בחקלא׃ ויתפש
אחיה בשלמה החדשה אשר עליו ויקרעה
שנים עשר קרעים׃ ואחד אחיה בכסותא
חדתא דעלוהי וסדקה לתרי עסר סדקין׃
ויאמר לירבעם קח לך עשרה קרעים כי
כה אמר יהוה אלהי ישראל הנני קרע את
הממלכה מיד שלמה ונתתי לך את עשרה
השבטים׃ ואמר לירבעם סב לך עסרא
סדקין ארי כדנן אמר ייי אלהא דישראל
האנא מעדי ית מלכותא מידא דשלמה
ואתין לך ית עסרה שבטין׃ והשבט האחד
יהיה לו למען עבדי דוד ולמען ירושלם
העיר אשר בחרתי בה מכל שבטי ישראל׃
ושבטא חד יהי ליה בדיל עבדי דויד ובדיל
ירושלם קרתא דאתרעיתי בה מכל שבטיא
דישראל׃ יען אשר עזבוני וישתחוו
לעשתרת אלהי צדנין לכמוש אלהי
מואב ולמלכם אלהי בני עמון ולא הלכו
בדרכי לעשות הישר בעיני וחקתי
ומשפטי כדוד אביו׃ חלף דשבקו פלחני

ולסגידו לעשתרות טעות צידונאי לכמוש
טעות מואבאי ולמלכום טעות בני עמון
ולא הליכו באורחן דתקנן קדמי למעבד
דכשר קדמי וקימי ודיני כדויד אבוהי׃ ולא
אקח את כל הממלכה מידו כי נשיא אשתנו
כל ימי חייו למען דוד עבדי אשר בחרתי
אתו אשר שמר מצותי וחקתי׃ ולא אסב
ית כל מלכותא מנה ארי מלכא אשויניה כל
יומי חיוהי בדיל דויד עבדי דאתרעיתי ביה
דנטר פקודי וקימי׃ ולקחתי המלוכה מיד
בנו ונתתיה לך את עשרת השבטים׃ ואסב
מלכותא מיד בריה ואתנה לך ית עסרא
שבטין׃ ולבנו אתן שבט אחד למען היות
ניר לדויד עבדי כל הימים לפני בירושלם
העיר אשר בחרתי לי לשום שמי שם׃
ולבריה אתין שבטא חד בדיל לקימא מלכו
לדויד עבדי כל יומיא קדמי בירושלם קרתא
דאתרעיתי בה לאשראה שכינתי תמן׃ ואתך
אקח ומלכת בכל אשר תאוה נפשך והיית
מלך על ישראל׃ ויתך אקריב ותמלוך בכל
דרעיא נפשך ותהי מלכא על ישראל׃ והיה
אם תשמע את כל אשר אצוך והלכת בדרכי
ועשית הישר בעיני לשמור חקותי ומצותי
כאשר עשה דוד עבדי והייתי עמך ובניתי
לך בית נאמן כאשר בניתי לדוד ונתתי לך
את ישראל׃ ויהי אם תקביל ית כל דאפקדנך

ותהך באורחן דתקנן קדמי ותעביד דכשר
קדמי למטר קימי ופקודי כמא דעבד דויד
עבדי ויהי מימרי בסעדך ואקיים לך מלכו
קיימא כמא דקיימית לדויד ואתין לך ית
ישראל׃ ואענה את זרע דוד למען זאת
אך לא כל הימים׃ ואעני ית זרעא דדויד בדיל
דא ברם לא כל יומיא׃ ויבקש
שלמה להמית את ירבעם ויקם ירבעם
ויברח מצרים אל שישק מלך מצרים
ויהי במצרים עד מות שלמה׃ ובעא שלמה
למקטל ית ירבעם וקם ירבעם וערק למצרים
לות שישק מלכא דמצרים והוה במצרים
עד דמית שלמה׃ ויתר דברי שלמה וכל
אשר עשה וחכמתו הלוא הם כתבים על
ספר דברי שלמה׃ ושאר פתגמי שלמה
וכל דעבד וחכמתיה הלא אנון כתיבין
על ספר פתגמי שלמה׃ והימים אשר מלך
שלמה בירושלם על כל ישראל ארבעים
שנה׃ ויומיא דמלך שלמה בירושלם על
כל ישראל ארבעין שנין׃ וישכב שלמה
עם אבתיו ויקבר בעיר דוד אביו וימלך
רחבעם בנו תחתיו׃ ושכיב שלמה עם
אבהתוהי ואתקבר בקרתא דדויד אבוהי
ומלך רחבעם בריה תחותוהי׃
וילך רחבעם שכם כי שכם
בא כל ישראל להמליך אתו׃ ואזל רחבעם

לשכם אתו כל ישראל לאמלכא
יתיה: ויהי כשמע ירבעם בן נבט והוא עודנו
במצרים אשר ברח מפני המלך שלמה
וישב ירבעם במצרים: והוה כד שמע
ירבעם בר נבט והוא עד כען במצרים דערק
מן קדם מלכא שלמה ויתיב ירבעם במצרים:
וישלחו ויקראו לו ויבאו ירבעם וכל קהל
ישראל וידברו אל רחבעם לאמר: ושלחו
וקרו ליה ואתא ירבעם וכל קהלא דישראל
ומלילו עם רחבעם למימר: אביך הקשה
את עלנו ואתה עתה הקל מעבדת אביך
הקשה ומעלו הכבד אשר נתן עלינו ונעבדך:
אבוך אקשי ית נירנא ואת כען אקיל
מפלחנא דאבוך קשיא ומניריה תקיפא
דיהב עלנא ונפלחנך: ויאמר אלהם לכו
עד שלשה ימים ושובו אלי וילכו העם:
ואמר להון איזילו ואוריכו עד תלתה יומין
ותובו לותי ואזלו עמא: ויועץ המלך רחבעם
את הזקנים אשר היו עמדים את פני שלמה
אביו בהיותו חי לאמר איך אתם נועצים
להשיב את העם הזה דבר: ואתמליך מלכא
רחבעם ית סביא דהוו משמשין קדם שלמה
אבוהי כד הוה קיים למימר איכדין אתון
מתמלכין לאתבא ית עמא הדין פתגמא:
וידבר אליו לאמר אם היום תהיה עבד לעם
הזה ועבדתם ועניתם ודברת אליהם דברים

טובים והיו לך עבדים כל הימים: ומלילו
עמיה למימר אם יומא דין תתעביד לעמא
הדין ותפלחנון ותעננון מלין טבן ותמליל
עמהון פתגמין תקנין ויהון לך עבדין כל
יומיא: ויעזב את עצת הזקנים אשר יעצהו
ויועץ את הילדים אשר גדלו אתו אשר
העמדים לפניו: ושבק ית מלכא דסביא
דמלכוהי ואתמליך בינקיא דרביאו עמיה
דהוו משמשין קדמוהי: ויאמר אליהם מה
אתם נועצים ונשיב דבר את העם הזה אשר דברו
אלי לאמר הקל מן העל אשר נתן אביך עלינו:
ואמר להון מא אתון מתמלכין ונתיב פתגמא
ית עמא הדין דמלילו עמי למימר אקיל מן
נירא דיהב אבוך עלנא: וידברו אליו הילדים
אשר גדלו אתו לאמר כה תאמר לעם הזה
אשר דברו אליך לאמר אביך הכביד את עלנו
ואתה הקל מעלינו כה תדבר אליהם קטני
עבה ממתני אבי: ומלילו עמיה ינקיא דרביאו
עמיה למימר כדין תימר לעמא הדין דמלילו
עמך למימר אבוך אתקיף ית נירנא ואת אקיל
מננא כדין תמליל עמהון חלשותי תקיפא
מעולימותיה דאבא: ועתה אבי העמיס
עליכם על כבד ואני אוסיף על עלכם אבי
יסר אתכם בשוטים ואני איסר אתכם בעקרבים:
וכען אבא רמא עליכון ניר תקיף ואנא אוסיף
על נירכון אבא רדא יתכון בשרביטין ואנא

ט בטעמ׳ בפ׳ · ויבא ק׳ · ה׳ · יו חס · ג׳ ה׳ חס · וידברו ק׳ · ד׳ · קמ׳ · ד׳ · וסימ׳

יפנה שכח תשא ועניתם ודברת אליהם · ־ב׳ בהיותו ג׳ וחס וסימנ׳ חי וחב׳ עצור · ־ב׳ נועצים ה׳ וסימנ׳ איך אתם מה אתם וב׳ חב׳ דרב׳ ימים חכמה ?

ויבוא אדרי יתכון במורגנין: ויבו ירבעם וכל
העם אל רחבעם ביום השלישי כאשר דבר
המלך לאמר שובו אלי ביום השלישי: ואתא
ירבעם וכל עמא לות רחבעם ביומא תליתאה
כמא דמליל מלכא למימר תובו לותי ביומא
תליתאה: ויען המלך את העם קשה ויעזב
את עצת הזקנים אשר יעצהו: ואתיב מלכא
ית עמא פתגמין קשין ושבק ית מלכא דסביא
דמלכוהי: וידבר אליהם כעצת הילדים
לאמר אבי הכביד את עלכם ואני אסיף על
עלכם אבי יסר אתכם בשוטים ואני איסר
אתכם בעקרבים: ומליל עמהון כמלכא
דינקיא למימר אבא אתקיף ית נירכון ואנא
אוסיף על נירכון אבא רדא יתכון בשרבטין
ואנא ארדי יתכון במורגנין: ולא שמע המלך
אל העם כי היתה סבה מעם יהוה למען הקים
את דברו אשר דבר יהוה ביד אחיה השלני
אל ירבעם בן נבט: ולא קביל מלכא מן עמא
ארי הות פלגותא מן קדם יי בדיל לקימא
ית פתגמיה דמליל יי ביד אחיה שילונאה
על ירבעם בר נבט: וירא כל ישראל כי לא
שמע המלך אליהם וישבו העם את המלך
דבר לאמר מה לנו חלק בדוד ולא נחלה בבן
ישי לאהליך ישראל עתה ראה ביתך דוד
וילך ישראל לאהליו: וחזו כל ישראל ארי
לא קביל מלכא מנהון ואתיבו עמא ית מלכא

פתגמא למימר מא לנא חולק בדויד ולא אחסנא
בבר ישי גבר לקרוך ישראל כען מלוך על אנש ביתך
דויד ואזל ישראל לקרווהי: ובני ישראל
הישבים בערי יהודה וימלך עליהם רחבעם:
ובני ישראל דיתבין בקרויא דבית יהודה
ומלך עליהון רחבעם:
וישלח המלך רחבעם את אדרם אשר על
המס וירגמו כל ישראל בו אבן וימת והמלך
רחבעם התאמץ לעלות במרכבה לנוס
ירושלם: ושלח מלכא רחבעם ית אדורם
דממנא על מסקי מסין ורגמו כל ישראל
יתיה באבנא ומית ומלכא רחבעם אתקף
למסק ברתכא למיפך לירושלם: ויפשעו
ישראל בבית דוד עד היום הזה: ומרדו
ישראל בבית דויד עד יומא הדין:
ויהי כשמע כל ישראל כי שב
ירבעם וישלחו ויקראו אתו אל העדה
וימליכו אתו על כל ישראל לא היה אחרי
בית דוד זולתי שבט יהודה לבדו: והוה כד
שמעו כל ישראל ארי תב ירבעם ושלחו
וקרו יתיה לכנשתא ואמליכו יתיה על כל
ישראל לא הוה בתר בית דויד אלהין שבטא
ויבוא דבית יהודה בלחודוהי: ויבאו רחבעם ירושלם
ויקהל את כל בית יהודה ואת שבט בנימן מאה
ושמונים אלף בחור עשה מלחמה להלחם
עם בית ישראל להשיב את המלוכה לרחבעם

יח דבר תקון סופרים וסימנה׃ ואברהם עודנו עמד ואל אראה ברעתי מרחם אמו חצי בשרו מקללים להם יראה יי׳ בעיני לאהליך ישראל דמל׳ דרחבעם וילך

בן שלמה׃ ואתא רחבעם לירושלם וכנש
ית כל דבית יהודה וית שבטא דבית בנימין
מאה ותמנן אלפין גבר גבר עבדי קרבא
לאגחא קרבא עם בית ישראל לאתבא ית
מלכותא לרחבעם בר שלמה׃
ויהי דבר האלהים אל שמעיה
איש האלהים לאמר׃ והוה פתגם נבואה מן
קדם יי עם שמעיה נביא דיי למימר׃ אמר
אל רחבעם בן שלמה מלך יהודה ואל כל
בית יהודה ובנימין ויתר העם לאמר׃ אימר
לרחבעם בר שלמה מלך שבטא דבית
יהודה ולכל בית יהודה ובנימין ושארא
דעמא למימר׃ כה אמר יהוה לא תעלו ולא
תלחמון עם אחיכם בני ישראל שובו איש
לביתו כי מאתי נהיה הדבר הזה וישמעו
את דבר יהוה וישבו ללכת כדבר יהוה׃
כדנן אמר יי לא תסקון ולא תגיחון קרב
עם אחיכון בני ישראל תובו גבר לביתיה
ארי מן קדם מימרי הוה פתגמא הדין
וקבילו ית פתגמא דיי ותבו למיזל כפתגמא
דיי׃ ויבן ירבעם את שכם
בהר אפרים וישב בה ויצא משם ויבן את
פנואל׃ ובנא ירבעם ית שכם בטורא דבית
אפרים ויתיב בה ונפק מתמן ובנא ית פנואל׃
ויאמר ירבעם בלבו עתה תשוב הממלכה
לבית דוד׃ ואמר ירבעם בליביה כען דלמא

תתוב מלכותא לבית דויד׃ אם יעלה העם
הזה לעשות זבחים בבית יהוה בירושלם
ושב לב העם הזה אל אדניהם אל רחבעם
מלך יהודה והרגני ושבו אל רחבעם מלך
יהודה׃ אם יסק עמא הדין למעבד נכסת
קודשין בבית מקדשא דיי בירושלם ויתפני
לביה דעמא הדין בתר רבונהון בתר רחבעם
מלך שבטא דבית יהודה ויקטלנני ויתובון
לות רחבעם מלך שבטא דבית יהודה׃ ויועץ
המלך ויעש שני עגלי זהב ויאמר אלהם
רב לכם מעלות ירושלם הנה אלהיך ישראל
אשר העלוך מארץ מצרים׃ ואתמליך
מלכא ועבד תרין עגלי דדהבא ואמר להון
סגיאה לכון אורחא מלמסק לירושלם
האנון דחלתך ישראל דאסקוך מארעא
דמצרים׃ וישם את האחד בבית אל ואת
האחד נתן בדן׃ ושוי ית חד בבית אל וית חד
יהב בדן׃ ויהי הדבר הזה לחטאת וילכו העם
לפני האחד עד דן׃ והוה פתגמא הדין לחובא
ואזלו עמא קדם חד עד דן׃ ויעש את בית
במות ויעש כהנים מקצות העם אשר לא
היו מבני לוי׃ ועבד ית בית במן ועבד כומריא
מן קצת עמא דלא הוו מבני לוי׃ ויעש ירבעם
חג בחדש השמיני בחמשה עשר יום לחדש
כחג אשר ביהודה ויעל על המזבח כן עשה
בבית אל לזבח לעגלים אשר עשה והעמיד

בנימין י״ג מל׳ וסימנ׳ ביצאת נפשה את אחיו שבלת את האנשים אשר אמרתם המדבר בבקר וממטה דיהוש׳ משכים לישר׳ גבור חיל ואלף וידבר אל

בית אל ג׳ בטעמ׳ בשופר וסימנ׳ ויסען מבית אל ולא נשאר והעמיד ... נולד ד׳ קמ׳ וסימנ׳ שלמה יאשיהו יבאו ... הביתה י״ח וסימנ׳ את לוט

בבית אל את כהני הבמות אשר עשה׃ ועבד
ירבעם חגא בירחא תמינאה בחמישת עסרא
יומא לירחא כחגא דבשיבט יהודה ואסיק
על איגורא כין עבד בבית אל לדבחא לעגליא
דעבד ואקים בבית אל ית כומרי במתא
דעבד׃ ויעל על המזבח אשר עשה בבית
אל בחמשה עשר יום בחדש השמיני
בחדש אשר בדא מלבד ויעש חג לבני
ישראל ויעל על המזבח להקטיר׃ ואסיק
על איגורא דעבד בבית אל בחמישת עסרא
יומא לירחא תמינאה בירחא דעדא מרעותיה
ועבד חגא לבני ישראל וסליק על איגורא
לאקטרא׃ והנה איש אלהים
בא מיהודה בדבר יהוה אל בית אל וירבעם
עמד על המזבח להקטיר׃ והא נביא דיי׳
אתא משיבט יהודה כפתגמא דיי׳ לבית
אל וירבעם קאים על איגורא לאקטרא׃ ויקרא
על המזבח בדבר יהוה ויאמר מזבח מזבח
כה אמר יהוה הנה בן נולד לבית דוד יאשיהו
שמו וזבח עליך את כהני הבמות המקטירים
עליך ועצמות אדם ישרפו עליך׃ ואתנבי
על איגורא בפתגמא דיי׳ ואמר מדבחא
מדבחא כדנן אמר יי׳ הא ברא מתיליד
לבית דויד יאשיה שמיה ויכוס עלך ית
כמרי במתא דאסיקו בסמין עלך וגרמי
אנשא יוקדון עלך׃ ונתן ביום ההוא מופת

לאמר זה המופת אשר דבר יהוה הנה המזבח
נקרע ונשפך הדשן אשר עליו׃ ויתין ביומא
ההוא אתא למימר דא אתא דתדעון דשלחני
יי׳ הא מדבחא מתבזע ומשתפיך קטמא
דעלוהי׃ ויהי כשמע המלך את דבר איש
האלהים אשר קרא על המזבח בבית אל
וישלח ירבעם את ידו מעל המזבח לאמר
תפשהו ותיבש ידו אשר שלח עליו ולא יכל
להשיבה אליו׃ והוה כד שמע מלכא ית
פתגמא דנביא דיי׳ דאתנבי על איגורא בבית
אל ואושיט ירבעם ית ידיה מעלוי מדבחא
למימר אחדוהי ויבישת ידיה דאושיט עלוהי
ולא יכיל לאתבותה ליה׃ והמזבח נקרע וישפך
הדשן מן המזבח כמופת אשר נתן איש
האלהים בדבר יהוה׃ ומדבחא אתבזע
ואשתפיך קטמא מן מדבחא כאתא דיהב
נביא דיי׳ בפתגמא דיי׳׃ ויען המלך ויאמר
אל איש האלהים חל נא את פני יהוה אלהיך
והתפלל בעדי ותשב ידי אלי ויחל איש
האלהים את פני יהוה ותשב יד המלך אליו
ותהי כבראשנה׃ ואתיב מלכא ואמר לנביא
דיי׳ צלי כען קדם יי׳ אלהך ובעו מן קדמוהי
ותתוב ידי לי וצלי נביא דיי׳ קדם יי׳ ותבת
ידא דמלכא ליה והות כד בקדמיתא׃ וידבר
המלך אל איש האלהים באה אתי הביתה
וסעדה ואתנה לך מתת׃ ומליל מלכא עם

ויפתח לעשות וירא יוסף ויבא יוסף הבא האספי ויסורו משם עברים אנחנו ועשו עגלה וישלח דוד למה הציתו מיכל המים וסעדה לך אתי ויקח אליהו ויבא

נביא דשלח עול עמי לביתא וסעיד ואתין
לך מתנא. ויאמר איש האלהים אל המלך
אם תתן לי את חצי ביתך לא אבא עמך
ולא אכל לחם ולא אשתה מים במקום הזה.
ואמר נביא דשלח למלכא אם תתין לי ית
פלגות ביתך לא איעול עמך ולא איכול
לחמא ולא אשתי מיא באתרא הדין. כי כן
צוה אתי בדבר יהוה לאמר לא תאכל לחם
ולא תשתה מים ולא תשוב בדרך אשר
הלכת. ארי כען פקיד יתי בפתגמא דשלח
למימר לא תיכול לחמא ולא תשתי מיא ולא
תתוב באורחא דאזלתא. וילך בדרך אחר
ולא שב בדרך אשר בא בה אל בית אל. ואזל
באורח אחרי ולא תב באורחא דאתא בה
לבית אל. ונביא אחד זקן ישב
בבית אל ויבוא בנו ויספר לו את כל המעשה
אשר עשה איש האלהים היום בבית אל
את הדברים אשר דבר אל המלך ויספרום
לאביהם. ונבי שקרא חד סבא יתיב בבית אל
ואתא בריה ואשתעי ליה ית כל עובדא דעבד
נביא דשלח יומא דין בבית אל ית פתגמיא
דמליל עם מלכא ואשתעיאונון לאבוהון.
וידבר אלהם אביהם אי זה הדרך הלך ויראו
בניו את הדרך אשר הלך איש האלהים אשר
בא מיהודה. ומליל עמהון אבוהון באידא
אורחא אזל וחזיאו בנוהי ית אורחא דאזל

נביא דשלח דאתא משבט יהודה. ויאמר
אל בניו חבשו לי החמור ויחבשו לו החמור
וירכב עליו. ואמר לבנוהי זריזו לי חמרא
וזריזו ליה חמרא ורכיב עלוהי. וילך אחרי
איש האלהים וימצאהו ישב תחת האלה
ויאמר אליו האתה איש האלהים אשר
באת מיהודה ויאמר אני. ואזל בתר נביא
דשלח ואשכחיה יתיב תחות בטמא ואמר
ליה האת נביא דשלח דאתית משבט יהודה
ואמר אנא. ויאמר אליו לך אתי הביתה
ואכל לחם. ואמר ליה איתא עמי לביתא
ואכול לחמא. ויאמר לא אוכל לשוב אתך
ולבוא אתך ולא אכל לחם ולא אשתה אתך
מים במקום הזה. ואמר לא איכול למתב
עמך ולמיעל עמך ולא איכול לחמא ולא
אשתי עמך מיא באתרא הדין. כי דבר אלי
בדבר יהוה לא תאכל לחם ולא תשתה שם
מים לא תשוב ללכת בדרך אשר הלכת בה.
ארי גזירא עלי בפתגמא דשלח לא תיכול
לחמא ולא תשתי תמן מיא ולא תתוב למיזל
באורחא דאזלתא בה. ויאמר לו גם אני נביא
כמוך ומלאך דבר אלי בדבר יהוה לאמר
השבהו אתך אל ביתך ויאכל לחם וישת
מים כחש לו. ואמר ליה אף אנא נביא
כותך ומלאכא מליל עמי בפתגמא דשלח
למימר אתיבהי עמך לביתך וייכול לחמא

אבא ה׳ חס בליש וסימנ׳ אל העין אל אדני אם תתן לי אודה יה באהל ביתי ויאכל לה רפי וסימ׳ יקום קדאן השבהו עשב לגנו

וישתי מיא כדי ליה׃ וישב אתו ויאכל
לחם בביתו וישת מים׃ ותב עמיה ואכל
לחמא בביתיה ושתי מיא׃ ויהי הם ישבים
אל השלחן ויהי דבר יהוה
אל הנביא אשר השיבו׃ והוה עד דאנון
מסחרין על פתורא והוה פתגם נבואה מן
קדם יי עם נביא דאתביה׃ ויקרא אל איש
האלהים אשר בא מיהודה לאמר כה אמר
יהוה יען כי מרית פי יהוה ולא שמרת
את המצוה אשר צוך יהוה אלהיך׃ ואתנבי
על נביא דיי דאתא משיבט יהודה למימר
כדנן אמר יי חלף דסריבתא על מימרא
דיי ולא נטרתא ית תפקידתא דפקדך יי
אלהך׃ ותשב ותאכל לחם ותשת מים
במקום אשר דבר אליך אל תאכל לחם ואל
תשת מים לא תבוא נבלתך אל קבר אבתיך׃
ותבתא ואכלתא לחמא ושתיתא מיא
באתרא דמליל עמך לא תיכול לחמא ולא
תשתי מיא לא תתכניש נבילתך לקברא
דאבהתך׃ ויהי אחרי אכלו לחם ואחרי
שתותו ויחבש לו החמור לנביא אשר השיבו׃
והוה בתר דאכל לחמא ובתר דשתי וזריז
ליה חמרא לנביא דאתביה׃ וילך וימצאהו
אריה בדרך וימיתהו ותהי נבלתו משלכת
בדרך והחמור עמד אצלה והאריה עמד
אצל הנבלה׃ ואזל ואשכחיה אריא באורחא

וקטליה והות נבילתיה רמיא באורחא וחמרא
קאים לקבלה ואריא קאים בסטר נבילתא׃
והנה אנשים עברים ויראו את הנבלה משלכת
בדרך ואת האריה עמד אצל הנבלה ויבאו
וידברו בעיר אשר הנביא הזקן ישב בה׃
והא גבריא עברין וחזו ית נבילתא רמיא
באורחא וית אריא קאים בסטר נבילתא ואתו
ומלילו בקרתא דנבי שקרא סבא יתיב בה׃
וישמע הנביא אשר השיבו מן הדרך
ויאמר איש האלהים הוא אשר מרה את פי
ב יהוה ויתנהו יהוה לאריה וישברהו וימיתהו
כדבר יהוה אשר דבר לו׃ ושמע נביא
דאתביה מן אורחא ואמר נביא דיי הוא
דסריב על מימרא דיי ומסריה יי לאריא
ותבריה וקטליה כפתגמא דיי דמליל ליה׃
וידבר אל בניו לאמר חבשו לי את החמור
ויחבשו׃ ומליל עם בנוהי למימר זריזו לי
ית חמרא וזריזו׃ וילך וימצא את נבלתו
משלכת בדרך והחמור והאריה עמדים
אצל הנבלה לא אכל האריה את הנבלה
ולא שבר את החמור׃ ואזל ואשכח ית
נבילתיה רמיא באורחא וחמרא ואריא
קימין בסטר נבילתא לא אכל אריא ית
נבילתא ולא תבר ית חמרא׃ וישא הנביא
ב את נבלת איש האלהים ויניחהו אל החמור
חס וישבהו ויבא אל עיר הנביא הזקן לספד

קדמאה דענ׳ וילך וימצאהו אריה תנינא דענ׳ וילך וימצא את נבלתו וסימנ׳ אריא קים נבילתיה רביעה

ולקברו׃ ונטל נבי שקרא ית נבילתא דנביא
דיי׳ ואחתיה על חמרא ואתביה ואתו לקרתא
דנבי שקרא סבא למספד עלוהי ולמקבר
יתיה׃ וינח את נבלתו בקברו ויספדו עליו
הוי אחי׃ ואחית ית נבילתיה בקבריה וספדו
עלוהי וי על אחי׃ ויהי אחרי קברו אתו ויאמר
אל בניו לאמר במותי וקברתם אתי בקבר
אשר איש האלהים קבור בו אצל עצמתיו
הניחו את עצמתי׃ והוה בתר דקבר יתיה
ואמר לבנוהי למימר כד אמות ותקברון יתי
בקברא דנביא דיי׳ קביר ביה בסטר גרמוהי
אחיתו ית גרמי׃ כי היה יהיה הדבר אשר
קרא בדבר יהוה על המזבח אשר בבית
אל ועל כל בתי הבמות אשר בערי שמרון׃
ארי אתקימא יתקיים פתגמא דאתנבי בפתגמא
דיי׳ על איגורא דבבית אל ועל כל בתי במתא
דבקרוי שומרון׃ אחר הדבר
הזה לא שב ירבעם מדרכו הרעה וישב ויעש
מקצות העם כהני במות החפץ ימלא את ידו
ויהי כהני במות׃ בתר פתגמא הדין לא תב
ירבעם מאורחיה בישתא ותב ועבד מקצת מן
עמא כומרי במתא דירעי מקריב ית קרבניה
הוי כומרין לבמתא׃ ויהי בדבר הזה לחטאת
בית ירבעם ולהכחיד ולהשמיד מעל פני
האדמה׃ והוה פתגמא הדין לחובי בית ירבעם
ולגמרא ולשיצאה מעל אפי ארעא׃

בעת ההיא חלה אביה בן
ירבעם׃ בעדנא ההוא מרע אביה בר ירבעם׃
ויאמר ירבעם לאשתו קומי נא והשתנית
ולא ידעו כי את אשת ירבעם והלכת שלה
הנה שם אחיה הנביא הוא דבר עלי למלך
על העם הזה׃ ואמר ירבעם לאתתיה קומי
כען ותשתנן ולא ידעון דאת אתת ירבעם
ותהכין לשילו והא תמן אחיה נביא הוא
מליל עלי למהוי מלכא על עמא הדין׃ ולקחת
בידך עשרה לחם ונקדים ובקבק דבש ובאת
אליו הוא יגיד לך מה יהיה לנער׃ ותסבין בידיך
עסר טלמין דלחים וביסנין וזלוע דדבש
ותהכין לותיה הוא יחוי ליך מא יהי לרביא׃
ותעש כן אשת ירבעם ותקם ותלך שלה ותבא
בית אחיה ואחיהו לא יכל לראות כי קמו עיניו
משיבו׃ ועבדת כין אתת ירבעם וקמת ואזלת
לשילו ואתת לבית אחיה ואחיה לא יכיל
למחזי ארי קמא עינוהי מסיביה׃ ויהוה אמר
אל אחיהו הנה אשת ירבעם באה לדרש דבר
מעמך אל בנה כי חלה הוא כזה וכזה תדבר
אליה ויהי כבאה והיא מתנכרה׃ ויי׳ אמר
לאחיה הא אתת ירבעם אתיא למתבע פתגמא
מנך על ברה ארי מרע הוא כדין וכדין
תמליל עמה והוה כמיעלה והיא משתניא׃
ויהי כשמע אחיהו את קול רגליה באה בפתח
ויאמר באי אשת ירבעם למה זה את מתנכרה

עצמותי ה׳ חס בליש׳ וסימנ׳ והעלתם ויקח משה אצל עצמתיו עצור בעצמתי ושפו עצמתיו ממרום שלח אש בעצמתי

ואנכי שלוח אליך קשה׃ והוה כד שמע אחיה
ית קל רגלהא עלת בתרעא ואמר עולי אתת
ירבעם למא דנן את משתניא ואנא שליח
לאתנבאה עלך פתגמין קשין׃ לכי אמרי
לירבעם כה אמר יהוה אלהי ישראל יען
אשר הרימתיך מתוך העם ואתנך נגיד
על עמי ישראל׃ איזילי אימרי לירבעם
כדנן אמר יי אלהא דישראל חלף דאפרשתך
מגו עמא ומניתך למהוי מלכא על עמי
ישראל׃ ואקרע את הממלכה מבית דוד
ואתנה לך ולא היית כעבדי דוד אשר שמר
מצותי ואשר הלך אחרי בכל לבבו לעשות
רק הישר בעיני׃ ואעדיתי ית מלכותא
מבית דויד ויהבתה לך ולא הויתא כעבדי
דויד דנטר פקודי ודהליך בתר פלחני בכל
לביה למעבד להוד דכשר קדמי׃ ותרע
לעשות מכל אשר היו לפניך ותלך ותעשה
לך אלהים אחרים ומסכות להכעיסני ואתי
השלכת אחרי גוך׃ ואבאישתא למעבד
מכל דהוו קדמך ואזלתא ועבדתא לך
טעות עממיא ומתכן לארגזא קדמי ופלחני
ארחיקתא מקביל עינך׃ לכן הנני מביא רעה
אל בית ירבעם והכרתי לירבעם משתין
בקיר עצור ועזוב בישראל ובערתי אחרי
בית ירבעם כאשר יבער הגלל עד תמו׃
בכין הא אנא מיתי בשתא על בית ירבעם

ואשיצי לירבעם ידע מדע אחיד ושביק
בישראל ואפלי בתר בית ירבעם כמא ומנדרין
בגוליא עד דמסיפין׃ המת לירבעם בעיר
יאכלו הכלבים והמת בשדה יאכלו עוף
השמים כי יהוה דבר׃ דימות לירבעם בקרתא
ייכלון כלביא ודימות בחקלא ייכלון עופא
דשמיא ארי במימרא דיי גזיר כין׃ ואת
קומי לכי לביתך בבאה רגליך העירה ומת
הילד׃ ואת קומי איזילי לביתיך במיעל
רגליך לקרתא ימות רביא׃ וספדו לו כל
ישראל וקברו אתו כי זה לבדו יבא לירבעם
אל קבר יען נמצא בו דבר טוב אל יהוה
אלהי ישראל בבית ירבעם׃ ויספדון עלוהי
כל ישראל ויקברון יתיה ארי דין בלחודוהי
יתכניש לירבעם לקבורא חלף דאשתכח
ביה פתגם דתקין קדם יי אלהא דישראל
בבית ירבעם׃ והקים יהוה לו מלך על ישראל
אשר יכרית את בית ירבעם זה היום ומה גם
עתה׃ ויקיים יי קדמוהי מלכא על ישראל
דישיצי ית בית ירבעם מן דקיים יומא דין
ואף דיתיליד מבכין ולהלאה׃ והכה יהוה
את ישראל כאשר ינוד הקנה במים ונתש
את ישראל מעל האדמה הטובה הזאת אשר
נתן לאבותיהם וזרם מעבר לנהר יען אשר
עשו את אשריהם מכעסים את יהוה׃ וימחי
יי ית ישראל כמא דנאיד קניא במיא ויעקר

להכעיסני ו׳ כת׳ כן בליש׳ וסימ׳ ירבעם בעשא תחת הזמורה גמל ושא׳ הכעיסני כת׳ ·׳·׳ה שלוח ד׳ וסימנ׳ אליך שמרונה עמקי מלאך ·׳· עזוב העזובה מל׳

ית ישראל מעל ארעא טבתא הדא דיהב
לאבהתהון ויגלינון מעבר פרת חלף דעבדו
ית אשיריהון מרגזין קדם יי׳ ויתן את ישראל
בגלל חטאות ירבעם אשר חטא ואשר
החטיא את ישראל׃ וימסר יי׳ ית ישראל
בדיל חובי ירבעם דחב ודחייב ית ישראל׃
ותקם אשת ירבעם ותלך ותבא תרצתה היא
באה בסף הבית והנער מת׃ וקמת אתת ירבעם
ואזלת ואתת לתרצה היא עלת בספא דביתא
ורביא מית׃ ויקברו אתו ויספדו לו כל ישראל
כדבר יהוה אשר דבר ביד עבדו אחיהו הנביא׃
וקברו יתיה וספדו עלוהי כל ישראל כפתגמא
דיי׳ דמליל ביד עבדיה אחיה נביא׃ ויתר דברי
ירבעם אשר נלחם ואשר מלך הנם כתובים
על ספר דברי הימים למלכי ישראל׃ ושאר
פתגמי ירבעם דאגיח ודמלך האנון כתיבין
על ספר פתגמי יומיא למלכי ישראל׃ והימים
אשר מלך ירבעם עשרים ושתים שנה
וישכב עם אבתיו וימלך נדב בנו תחתיו׃
ויומיא דמלך ירבעם עסרין ותרתין שנין
ושכיב עם אבהתוהי ומלך נדב בריה תחותוהי׃
ורחבעם בן שלמה
מלך ביהודה בן ארבעים ואחת שנה רחבעם
במלכו ושבע עשרה שנה מלך בירושלם
העיר אשר בחר יהוה לשום את שמו שם
מכל שבטי ישראל ושם אמו נעמה העמנית׃

ורחבעם בר שלמה מלך על דבית יהודה
בר ארבעין וחדא שנין רחבעם כד מלך
ושבע עסרי שנין מלך בירושלם קרתא
דאתרעי יי׳ לאשראה ית שכינתיה תמן
מכל שבטיא דישראל ושום אמיה נעמה
דמבני עמון׃ ויעש יהודה הרע בעיני יהוה
ויקנאו אתו מכל אשר עשו אבתם בחטאתם
אשר חטאו׃ ועבדו דבית יהודה דביש קדם
יי׳ וארגיזו קדמוהי מכל דעבדו אבהתהון
בחוביהון דחבו׃ ויבנו גם המה להם במות
ומצבות ואשרים על כל גבעה גבהה ותחת
כל עץ רענן׃ ובנו אף אנון להון קמן ואשירן
על כל רמא מנטלא ותחות כל אילן עבוף׃
וגם קדש היה בארץ עשו ככל התועבת
הגוים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל׃
ואף נפקת בראה הוה בארעא עבדו ככל
תועבת עממיא דתריך יי׳ מן קדם בני ישר׳׃
ויהי בשנה החמישית למלך
רחבעם עלה שושק מלך מצרים על ירושלם׃
והוה בשתא חמישיתא למלכא רחבעם
סליק שישק מלכא דמצרים על ירושלם׃
ויקח את אצרות בית יהוה ואת אוצרות בית
המלך ואת הכל לקח ויקח את כל מגני הזהב
אשר עשה שלמה׃ ונסיב ית אוצרי בית
מקדשא דיי׳ וית אוצרי בית מלכא וית כולא
נסיב ונסיב ית כל מגני דהבא דעבד שלמה׃

ואשר החטיא ב׳ וסימנ׳ — בגלל חטאות ירבעם על חטאות ירבעם — ויקנאו אתו ב׳ וסימנ׳ — פלשתים ויעש יהודה

ויעש המלך רחבעם תחתם מגני נחשת
והפקיד על יד שרי הרצים השמרים פתח
בית המלך: ועבד מלכא רחבעם חלופיהון
מגני נחשא ומני על יד רבני רהטיא
דנטרין תרע בית מלכא: ויהי מדי בא המלך
בית יהוה ישאום הרצים והשיבום אל תא
הרצים: והוה בזמן דעליל מלכא לבית
מקדשא דיי נסבין להון רהטיא ומתיבין
להון לדוכא רהטיא: ויתר דברי רחבעם
וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר
דברי הימים למלכי יהודה: ושאר פתגמי
רחבעם וכל דעבד הלא אנון כתיבין על
ספר פתגמי יומיא למלכיא דבית יהודה:
ומלחמה היתה בין רחבעם ובין ירבעם כל
הימים: וקרבא הוה בין רחבעם ובין ירבעם
כל יומיא: וישכב רחבעם עם אבתיו ויקבר
עם אבתיו בעיר דוד ושם אמו נעמה העמנית
וימלך אבים בנו תחתיו: ושכיב רחבעם עם
אבהתוהי ואתקבר עם אבהתוהי בקרתא דדויד
ושום אמיה נעמה דמבני עמון ומלך אבים
בריה תחותוהי: ובשנת
שמנה עשרה למלך ירבעם בן נבט מלך
אבים על יהודה: ובשנת תמני עסרי למלכא
ירבעם בר נבט מלך אבים על דבית יהודה:
שלש שנים מלך בירושלם ושם אמו מעכה
בת אבישלום: תלת שנין מלך בירושלם

ושום אמיה מעכה בת אבישלום: וילך בכל
חטאות אביו אשר עשה לפניו ולא היה
לבבו שלם עם יהוה אלהיו כלבב דוד אביו:
ואזל בכל חובי אבוהי דעבד קדמוהי ולא
הוה ליביה שלים בדחלתא דיי אלהיה כלבא
דדויד אבוהי: כי למען דוד נתן יהוה אלהיו
לו ניר בירושלם להקים את בנו אחריו ולהעמיד
את ירושלם: ארי בדיל דויד קיים יי אלהיה
ליה מלכו בירושלם לאקמא ית בריה בתרוהי
ולקיימא ית ירושלם: אשר עשה דוד את
הישר בעיני יהוה ולא סר מכל אשר צוהו כל
ימי חייו רק בדבר אוריה החתי: דעבד דויד
ית דכשר קדם יי ולא סטא מכל דפקדיה כל
יומי חיוהי להוד בפתגם אוריה חתאה:
ומלחמה היתה בין רחבעם ובין ירבעם
כל ימי חייו: וקרבא הוה בין רחבעם ובין
ירבעם כל יומי חיוהי: ויתר דברי אבים וכל
אשר עשה הלוא הם כתובים על ספר דברי
הימים למלכי יהודה ומלחמה היתה בין
אבים ובין ירבעם: ושאר פתגמי אבים וכל
דעבד הלא אנון כתיבין על ספר פתגמי
יומיא למלכיא דבית יהודה וקרבא הוה
בין אבים ובין ירבעם: וישכב אבים עם
אבתיו ויקברו אתו בעיר דוד וימלך אסא
בנו תחתיו: ושכיב אבים עם אבהתוהי:
וקברו יתיה בקרתא דדויד ומלך אסא בריה

תחותוהי׃ ובשנת עשרים
לירבעם מלך ישראל מלך אסא על יהודה׃
ובשנת עסרין לירבעם מלכא דישראל
מלך אסא מלך שבטא דבית יהודה׃ וארבעים
ואחת שנה מלך בירושלם ושם אמו מעכה
בת אבישלום׃ וארבעין וחדא שנין מלך
בירושלם ושום אמיה מעכה בת אבישלום׃
ויעש אסא הישר בעיני יהוה כדוד אביו׃
ועבד אסא דכשר קדם יי׳ כדויד אבוהי׃
ויעבר הקדשים מן הארץ ויסר את כל
הגללים אשר עשו אבתיו׃ ופלי נפקת בורא
מן ארעא ואעדי ית כל טעותא דעבדו אבהתוהי׃
וגם את מעכה אמו ויסרה מגבירה אשר
עשתה מפלצת לאשרה ויכרת אסא את
מפלצתה וישרף בנחל קדרון׃ ואף ית מעכה
אמיה אעדייה ממלכותה דעבדת טעותא
לאשירתא וקץ אסא ית טעותה ואוקיד
בנחלא דקדרון׃ והבמות לא סרו רק לבב
אסא היה שלם עם יהוה כל ימיו׃ ובמתא
לא עטרא לחוד לבא דאסא הוה שלים
ברחלתא דיי׳ כל יומוהי׃ ויבא את קדשי
אביו וקדשו בית יהוה כסף וזהב וכלים׃
ואיתי ית קדשי אבוהי וקדשוהי לבית
מקדשא דיי׳ כספא ודהבא ומניא׃ ומלחמה
היתה בין אסא ובין בעשא מלך ישראל
כל ימיהם׃ וקרבא הוה בין אסא ובין בעשא
מלכא דישראל כל יומיהון׃
ויעל בעשא מלך ישראל על יהודה
ויבן את הרמה לבלתי תת יוצא ובא לאסא
מלך יהודה׃ וסליק בעשא מלכא דישראל
על דבית יהודה ובנא ית רמתא בדיל דלא
למשבק נפיק ועליל לאסא מלך שבטא
דבית יהודה׃ ויקח אסא את כל הכסף והזהב
הנותרים באוצרות בית יהוה ואת אוצרות
בית מלך ויתנם ביד עבדיו וישלחם המלך
אסא אל בן הדד בן טברמן בן חזיון מלך
ארם הישב בדמשק לאמר׃ ונסיב אסא ית
כל כספא ודהבא דאשתארו באוצרי בית
מקדשא דיי׳ ובאוצרי בית מלכא ומנינון
בידא דעבדוהי ושדרינון מלכא אסא לות
בר הדד בר טברמון בר חזיון מלכא דארם
דיתיב בדמשק למימר׃ ברית ביני ובינך בין
אבי ובין אביך הנה שלחתי לך שחד כסף וזהב
לך הפרה את בריתך את בעשא מלך ישראל
ויעלה מעלי׃ קים בינא ובינך ובין אבא ובין
אבוך הא שדרית לך שוחדא כספא ודהבא
איזיל אשני יתקימך עם בעשא מלכא
דישראל ויסתלק מני׃ וישמע בן הדד אל
המלך אסא וישלח את שרי החילים אשר
לו על ערי ישראל ויך את עיון ואת דן ואת
אבל בית מעכה ואת כל כנרות על כל ארץ
נפתלי׃ וקביל בר הדד מן מלכא אסא ושדר

ויעבר ט וסימנ׳ ויזכר ויקחם ויעברם שמה שבעה הקדשים ובשמע ובשנת וחברו ויגע׳ ביני ובינך בין ובין ד׳ וסימ׳ אברם דוד אסא וחב׳

ית רבני חילותא דיליה על קרוי ישראל
ומחא ית עיון וית דן וית אבל בית מעכה
וית כל גניסר על כל ארע שבט נפתלי׃
ויהי כשמע בעשא ויחדל מבנות את הרמה
וישב בתרצה׃ והוה כד שמע בעשא ואתמנע
מלמבני ית רמתא ויתיב בתרצה׃ והמלך
אסא השמיע את כל יהודה אין נקי וישאו
את אבני הרמה ואת עציה אשר בנה בעשא
ויבן בם המלך אסא את גבע בנימן ואת
המצפה׃ ומלכא אסא כנש ית כל דבית
יהודה לית דנקי ונטלו ית אבני רמתא וית
אעהא דבנא בעשא ובנא בהון מלכא
אסא ית גבעתא דבית בנימין וית מצפיא׃
ויתר כל דברי אסא וכל גבורתו וכל אשר
עשה והערים אשר בנה הלא המה כתובים
על ספר דברי הימים למלכי יהודה רק
לעת זקנתו חלה את רגליו׃ ושאר כל פתגמי
אסא וכל גבורתיה וכל דעבד וקרויא דבנא
הלא אנון כתיבין על ספר פתגמי יומיא
למלכיא דבית יהודה לחוד לעדן סיבתיה
מרע ברגלוהי׃ וישכב אסא עם אבתיו
ויקבר עם אבתיו בעיר דוד אביו וימלך
יהושפט בנו תחתיו׃ ושכיב אסא עם אבהתוהי
ואתקבר עם אבהתוהי בקרתא דדויד אבוהי
ומלך יהושפט בריה תחותוהי׃

ונדב בן ירבעם מלך
על ישראל בשנת שתים לאסא מלך יהודה
וימלך על ישראל שנתים׃ ונדב בר ירבעם
מלך על ישראל בשנת תרתין לאסא מלך
שבטא דבית יהודה ומלך על ישראל תרתין
שנין׃ ויעש הרע בעיני יהוה וילך בדרך
אביו ובחטאתו אשר החטיא את ישראל׃
ועבד דביש קדם יי ואזל באורח אבוהי ובחוביה
דחייב ית ישראל׃ ויקשר עליו בעשא בן אחיה
לבית יששכר ויכהו בעשא בגבתון אשר
לפלשתים ונדב וכל ישראל צרים על גבתון׃
ומריד עלוהי בעשא בר אחיה לבית יששכר
וקטליה בעשא בגבתון דלפלשתאי ונדב
וכל ישראל צירין על גבתון׃ וימתהו בעשא
בשנת שלש לאסא מלך יהודה וימלך תחתיו׃
וקטליה בעשא בשנת תלת לאסא מלך
שבטא דבית יהודה ומלך תחותוהי׃ ויהי
כמלכו הכה את כל בית ירבעם לא השאיר
כל נשמה לירבעם עד השמדו כדבר יהוה
אשר דבר ביד עבדו אחיה השילני׃ והוה
כממלכיה קטל ית כל בית ירבעם לא
אשאר כל נשמא לירבעם עד דשיציה
כפתגמא דיי דמליל ביד עבדיה אחיה
שילונאה׃ על חטאות ירבעם אשר חטא
ואשר החטיא את ישראל בכעסו אשר
הכעיס את יהוה אלהי ישראל׃ על חובי
ירבעם דחב ודחייב ית ישראל בארגזותיה

השמדו ב חס וסימנ׳ ויהי כמלכו הכה את כל בית ירבעם לאחאב ואשר החטיא ב וסימ׳ על חטאות ירבעם בג׳ חטאות ירבעם

דארגיז קדם יי אלהא דישראל׃ ויתר דברי
נדב וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר
דברי הימים למלכי ישראל׃ ושאר פתגמי
נדב וכל דעבד הלא אנון כתיבין על ספר
פתגמי יומיא למלכי ישראל׃ ומלחמה היתה
בין אסא ובין בעשא מלך ישראל כל ימיהם׃
וקרבא הוה בין אסא ובין בעשא מלכא
דישראל כל יומיהון׃ בשנת
שלש לאסא מלך יהודה מלך בעשא בן
אחיה על כל ישראל בתרצה עשרים וארבע
שנה׃ בשנת תלת לאסא מלך שבטא דבית
יהודה מלך בעשא בר אחיה על כל ישראל
בתרצה עסרין וארבע שנין׃ ויעש הרע
בעיני יהוה וילך בדרך ירבעם ובחטאתו
אשר החטיא את ישראל׃ ועבד דביש קדם
יי והליך באורח ירבעם ובחובוהי דחייב
ית ישראל׃ ויהי דבר יהוה אל
יהוא בן חנני על בעשא לאמר׃ והוה פתגם
נבואה מן קדם יי עם יהוא בר חנני על בעשא
למימר׃ יען אשר הרימתיך מן העפר
ואתנך נגיד על עמי ישראל ותלך בדרך
ירבעם ותחטא את עמי ישראל להכעסני
בחטאתם׃ חלף דאפרישתך מן עפרא
ומנתך למהוי מלכא על עמי ישראל
ואזלתא באורח ירבעם וחייבתא ית עמי
ישראל לארגזא קדמי בחוביהון׃ הנני

מבעיר אחרי בעשא ואחרי ביתו ונתתי את
ביתך כבית ירבעם בן נבט׃ הא אנא מפלי
בתר בעשא ובתר ביתיה ואתין ית ביתך
כבית ירבעם בר נבט׃ המת לבעשא בעיר
יאכלו הכלבים והמת לו בשדה יאכלו עוף
השמים׃ דימות לבעשא בקרתא ייכלון
כלביא ודימות ליה בחקלא ייכלון עופא
דשמיא׃ ויתר דברי בעשא ואשר עשה
וגבורתו הלא הם כתובים על ספר דברי
הימים למלכי ישראל׃ ושאר פתגמי בעשא
ודעבד וגבורתיה הלא אנון כתיבין על ספר
פתגמי יומיא למלכי ישראל׃ וישכב בעשא
עם אבתיו ויקבר בתרצה וימלך אלה בנו
תחתיו׃ ושכיב בעשא עם אבהתוהי ואתקבר
בתרצה ומלך אלה בריה תחותוהי׃ וגם ביד
יהוא בן חנני הנביא דבר יהוה היה אל בעשא
ואל ביתו ועל כל הרעה אשר עשה בעיני
יהוה להכעיסו במעשה ידיו להיות כבית
ירבעם ועל אשר הכה אתו׃ ואף ביד יהוא
בר חנני נביא פתגם נבואה מן קדם יי הוה
על בעשא ועל ביתיה ועל כל בישתא דעבד
קדם יי לארגזא קדמוהי בעובדי ידוהי
למהוי כבית ירבעם ועל דקטל יתיה׃
בשנת עשרים ושש שנה
לאסא מלך יהודה מלך אלה בן בעשא על
ישראל בתרצה שנתים׃ בשנת עסרין ושית

בטע׳ בספר וסימנ׳ שלמה בעשא יהושפט יהוא יהואחז ״ ואשר עשה ז׳ וסימנ׳ לחיל מצרים דתן לכם עשה לעינינו עשה לי בית דברי בעשא דברי חזקיהו

שנין

148

שנין לאסא מלך שבטא דבית יהודה
מלך אלה בר בעשא על ישראל בתרצה
תרתין שנין׃ ויקשר עליו עבדו זמרי שר
מחצית הרכב והוא בתרצה שתה שכור
בית ארצא אשר על הבית בתרצה׃ ומריד
עלוהי עבדיה זמרי חד מתרין רבני רתכא וכת
והוא בתרצה שתי רוי בית ארצה טעותא א
דבביתא בתרצה׃ ויבא זמרי ויכהו וימיתהו
בשנת עשרים ושבע לאסא מלך יהודה
וימלך תחתיו׃ ואתא זמרי ומחהי וקטליה
בשנת עסרין ושבע שנין לאסא מלך
שבטא דבית יהודה ומלך תחותוהי׃ ויהי
במלכו כשבתו על כסאו הכה את כל בית ב
בעשא לא השאיר לו משתין בקיר וגאליו
ורעהו׃ והוה במימלכיה כמתביה על
כרסוהי קטל ית כל בית בעשא לא אשאר
ליה ידע מדע וקריבוהי וחברוהי׃ וישמד
זמרי את כל בית בעשא כדבר יהוה אשר
דבר אל בעשא ביד יהוא הנביא׃ ושיצי
זמרי ית כל בית בעשא כפתגמא דיי
דמליל על בעשא ביד יהוא נביא׃ אל כל ו
חטאות בעשא וחטאות אלה בנו אשר בספ
חטאו ואשר החטיאו את ישראל להכעיס
את יהוה אלהי ישראל בהבליהם׃ על כל
חובי בעשא וחובי אלה בריה דחבו ודחייבו
ית ישראל לארגזא קדם יי אלהא דישר׳

בטעותהון׃ ויתר דברי אלה וכל אשר
עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים
למלכי ישראל׃ ושאר פתגמי אלה וכל דעבד
הלא אנון כתיבין על ספר פתגמי יומיא
למלכי ישראל׃ בשנת עשרים
ושבע שנה לאסא מלך יהודה מלך זמרי
שבעת ימים בתרצה והעם חנים על גבתון
אשר לפלשתים׃ בשנת עסרין ושבע שנין
לאסא מלך שבטא דבית יהודה מלך זמרי
שבעה יומין בתרצה ועמא שרן על גבתון
דלפלשתאי׃ וישמע העם החנים לאמר
קשר זמרי וגם הכה את המלך וימלכו כל ה
ישראל את עמרי שר צבא על ישראל חס ד
ביום ההוא במחנה׃ ושמע עמא דשרן
למימר מרד זמרי ואף קטל ית מלכא
ואמליכו כל ישראל ית עמרי רב חילא על
ישראל ביומא ההוא במשריתא׃ ויעלה ג
עמרי וכל ישראל עמו מגבתון ויצרו על ודגש
תרצה׃ וסליק עמרי וכל ישראל עמיה
מגבתון וצרו על תרצה׃ ויהי כראות זמרי ט
כי נלכדה העיר ויבא אל ארמון בית המלך בטע
וישרף עליו את בית מלך באש וימת׃ והוה בספר
כד חזא זמרי ארי אתכבישת קרתא ועל
לאדרון בית מלכא ואוקיד עלוהי ית בית
מלכא בנורא ומית׃ על חטאתו אשר
חטא לעשות הרע בעיני יהוה ללכת בדרך

בשבתו ב̇ וסימנ׳ על כסא ממלכתו ועל כסאו׃ — ויעלה ג̇ דגש׳ וסימנ׳ עמרי אחאב נשיאים קדמאה׃ —

ירבעם ובחטאתו אשר עשה להחטיא
את ישראל: על חוביהי דחב למעבד דביש
קדם יי למיזל באורח ירבעם ובחובוהי
דעבד לחייבא ית ישראל: ויתר דברי זמרי
וקשרו אשר קשר הלא הם כתובים על
ספר דברי הימים למלכי ישראל: ושאר
פתגמי זמרי ומרדיה דמריד הלא אנון
כתיבין על ספר פתגמי יומיא למלכי ישרא׳:
אז יחלק העם ישראל
לחציו חצי העם היה אחרי תבני בן גינת
להמליכו והחצי אחרי עמרי: בכין אתפלג
עמא ישראל לתרתין פלגון פלגות עמא
הוה בתר תבני בר גינת לאמלכותיה ופלגא
בתר עמרי: ויחזק העם אשר אחרי עמרי
את העם אשר אחרי תבני בן גינת וימת
תבני וימלך עמרי: ותקיף עמא דבתר
עמרי מן עמא דבתר תבני בר גינת ומית
תבני ומלך עמרי: בשנת
שלשים ואחת שנה לאסא מלך יהודה
מלך עמרי על ישראל שתים עשרה שנה
בתרצה מלך שש שנים: בשנת תלתין
וחדא שנין לאסא מלך שבטא דבית
יהודה מלך עמרי על ישראל תרתא
עסרי שנין בתרצה מלך שית שנין: ויקן
את ההר שמרון מאת שמר בככרים כסף
ויבן את ההר ויקרא את שם העיר אשר בנה

על שם שמר אדני ההר שמרון: וזבן ית
כרכא שמרון מן שמר בתרתין ככרין
דכסף ובנא ית כרכא וקרא ית שמה
דקרתא דבנא על שום שמר מריה
דטורא שומרון: ויעשה עמרי הרע
בעיני יהוה וירע מכל אשר לפניו: ועבד
עמרי דביש קדם יי ואבאיש מכל דקדמוהי:
וילך בכל דרך ירבעם בן נבט ובחטאתיו
אשר החטיא את ישראל להכעיס את
יהוה אלהי ישראל בהבליהם: ואזל בכל
אורח ירבעם בר נבט ובחובוהי דחייב
ית ישראל לארגזא קדם יי אלהא דישרא׳
בטעותהון: ויתר דברי עמרי אשר עשה
וגבורתו אשר עשה הלא הם כתובים
על ספר דברי הימים למלכי ישראל: ושאר
פתגמי עמרי דעבד וגבורתיה דעבד
הלא אנון כתיבין על ספר פתגמי יומיא
למלכי ישראל: וישכב עמרי עם אבתיו
ויקבר בשמרון וימלך אחאב בנו תחתיו:
ושכיב עמרי עם אבהתוהי ואתקבר
בשומרון ומלך אחאב בריה תחותוהי:
ואחאב בן עמרי מלך
על ישראל בשנת שלשים ושמנה שנה
לאסא מלך יהודה וימלך אחאב בן עמרי
על ישראל בשמרון עשרים ושתים שנה:
ואחאב בר עמרי מלך על ישראל בשנת

תלתין ותמני שנין לאסא מלך שבטא
דבית יהודה ומלך אחאב בר עמרי על
ישראל בשומרון עסרין ותרתין שנין:
ויעש אחאב בן עמרי הרע בעיני יהוה
מכל אשר לפניו: ועבד אחאב בר עמרי
דביש קדם יי מכל דקדמוהי: ויהי הנקל
לכתו בחטאות ירבעם בן נבט ויקח אשה
את איזבל בת אתבעל מלך צידנים וילך
ויעבד את הבעל וישתחו לו: והוה שיט
בעינוהי למיזל בחובי ירבעם בר נבט
ונסיב אתתא ית איזבל בת אתבעל מלכא
דצידנאי ואזל ופלח ית בעלא וסגיד ליה:
ויקם מזבח לבעל בית הבעל אשר בנה
בשמרון: ואקים איגורא לבעלא בית בעלא
דבנא בשמרון: ויעש אחאב את האשרה
ויוסף אחאב לעשות להכעיס את יהוה
אלהי ישראל מכל מלכי ישראל אשר היו
לפניו: ועבד אחאב ית אשירתא ואוסיף אחאב
למעבד לארגזא קדם יי אלהא דישראל
מכל מלכי ישראל דהוו קדמוהי: בימיו
בנה חיאל בית האלי את יריחה באבירם
בכרו יסדה ובשגיב צעירו הציב דלתיה
כדבר יהוה אשר דבר ביד יהושע בן נון:
ביומוהי בנא חיאל בית מומי ית יריחו קטל
אבירם בוכריה כד שרי לשכללותה וסגוב
זעיר בנוהי כד אקים דשהא כפתגמא דיי

דמליל ביד יהושע בר נון:
ויאמר אליהו התשבי מתשבי
גלעד אל אחאב חי יהוה אלהי ישראל
אשר עמדתי לפניו אם יהיה השנים האלה
טל ומטר כי אם לפי דברי: ואמר אליהו דמתשוב
מתותבי גלעד לאחאב קיים הוא יי אלהא
דישראל דמשמיש קדמוהי אם יהי שניא
האלין טלא ומטרא אלהין כד אימר:
ויהי דבר יהוה אליו לאמר:
והוה פתגם נבואה מן קדם יי עמיה למימר:
לך מזה ופנית לך קדמה ונסתרת בנחל כרית
אשר על פני הירדן: איזיל מכא ותתפני לך
לקדומא ותטמר בנחלא דכרית דעל אפי
ירדנא: והיה מהנחל תשתה ואת הערבים
צויתי לכלכלך שם: ויהי מנחלא תשתי וית
עורביא פקידית לסוברותך תמן: וילך
ויעש כדבר יהוה וילך וישב בנחל כרית
אשר על פני הירדן: ואזל ועבד כפתגמא
דיי ואזל ויתיב בנחלא דכרית דעל אפי
ירדנא: והערבים מביאים לו לחם ובשר
בבקר ולחם ובשר בערב ומן הנחל ישתה:
ועורביא מיתן ליה לחמא ובסרא בצפרא
ולחמא ובסרא ברמשא ומן נחלא ישתי:
ויהי מקץ ימים וייבש הנחל כי לא היה גשם
בארץ: והוה מסוף יומין ויביש נחלא ארי
לא הוה מטרא בארעא: ויהי

דבר יהוה אליו לאמר׃ והוה פתגם נבואה מן
קדם יי עמיה למימר׃ קום לך צרפתה
אשר לצידון וישבת שם הנה צויתי שם
אשה אלמנה לכלכלך׃ קום איזיל לצרפת
ותתיב תמן הא פקידית תמן איתתא ארמלתא
לסוברותך׃ ויקם וילך צרפתה ויבא אל פתח
העיר והנה שם אשה אלמנה מקששת
עצים ויקרא אליה ויאמר קחי נא לי מעט
מים בכלי ואשתה׃ וקם ואזל לצרפת ואתא
לתרע קרתא והא תמן איתתא ארמלתא
מגבבא אעין וקרא לה ואמר סבי כען לי
זעיר מיא במנא ואשתי׃ ותלך לקחת ויקרא
אליה ויאמר לקחי נא לי פת לחם בידך׃
ואזלת למסב וקרא לה ואמר סבי כען לי
פתא דלחמא בידיך׃ ותאמר חי יהוה אלהיך
אם יש לי מעוג כי אם מלא כף קמח בכד
ומעט שמן בצפחת והנני מקששת שנים
עצים ובאתי ועשיתיהו לי ולבני ואכלנהו
ומתנו׃ ואמרת קיים הוא יי אלהך אם אית
לי מדעם אלהין מלי פסת ידא קמחא במנא
וזעיר משחא בצלוחיתא והא אנא מגבבא
תרין אעין ואיהך ואעבדנה לי ולברי
וניכלניה ונמות׃ ויאמר אליה אליהו אל
תיראי באי עשי כדברך אך עשי לי משם
עגה קטנה בראשונה והוצאת לי ולך ולבנך
תעשי באחרונה׃ ואמר לה אליה לא תדחלין

עולי עבידי כפתגמכי ברם עבידי לי מתמן
הררא זעירא בקדמיתא ותפקין לי ולך
ולבריך תעבדין בבתריתא׃ כי כה אמר
יהוה אלהי ישראל כד הקמח לא תכלה וצפחת
השמן לא תחסר עד יום תתן יהוה גשם על
פני האדמה׃ ארי כדנן אמר יי אלהא דישראל
מנא דקמחא לא יגמר וצלוחיתא דמשחא
לא תחסר עד יומא דיתין יי מטרא על
אפי ארעא׃ ותלך ותעשה כדבר אליהו
ותאכל הוא והיא וביתה ימים׃ ואזלת ועבדת
כפתגמא דאליה ואכלת היא והוא ואנש ביתה
יומין׃ כד הקמח לא כלתה וצפחת השמן
לא חסר כדבר יהוה אשר דבר ביד אליהו׃
מנא דקמחא לא גמר וצלוחיתא דמשחא
לא חסרת כפתגמא דיי דמליל בידא דאליה׃
ויהי אחר הדברים האלה
חלה בן האשה בעלת הבית ויהי חליו חזק
מאד עד אשר לא נותרה בו נשמה׃ והוה
בתר פתגמיא האלין מרע בר אתתא מרת
ביתא והוה מרעיה תקיף לחדא עד דלא
אשתארת ביה נשמא׃ ותאמר אל אליהו
מה לי ולך איש האלהים באת אלי להזכיר
את עוני ולהמית את בני׃ ואמרת לאליה
מא לי ולך נביא דיי אתיתא לותי לאדכרא
ית חובי ולמקטל ית ברי׃ ויאמר אליה תני
לי את בנך ויקחהו מחיקה ויעלהו אל העליה

תית ק
היא והוא ק ק
ד בטע
בסף
ב ובנע
ב בחנפי

ה כת היא וקר הוא וסימנ׳ ... ואחשבה ויתרון ... ובביתה הכינו ... ג כת הוא וקר היא וסימ׳ ותאכל ערך ... ולך ד וסימ׳ ...

אשר הוא ישב שם וישכבהו על מטתו׃
ואמר לה הבי לי ית בריך ונסביה מחדה
ואסקיה לעליתא דהוא יתיב תמן ואשכביה
על ערסיה׃ ויקרא אל יהוה ויאמר יהוה
אלהי הגם על האלמנה אשר אני מתגורר
עמה הרעות להמית את בנה׃ וצלי קדם
יי ואמר יי אלהי ברם על ארמלתא דאנא
דאר עמה לא יתבאש להו דלא ימות ברה׃
ויתמדד על הילד שלש פעמים ויקרא
אל יהוה ויאמר יהוה אלהי תשב נא נפש
הילד הזה על קרבו׃ ואתמקק על רביא
תלת זמנין וצלי קדם יי ואמר יי אלהי
תתוב כען נפשיה דרביא הדין למעוהי׃
וישמע יהוה בקול אליהו ותשב נפש הילד
על קרבו ויחי׃ וקביל יי צלותיה דאליה
ותבת נפשיה דרביא למעוהי וחיא׃ ויקח
אליהו את הילד וירדהו מן העליה הביתה
ויתנהו לאמו ויאמר אליהו ראי חי בנך׃
ונסיב אליה ית רביא ואחתיה מן עליתא
לביתא ויהביה לאמיה ואמר אליה חזא
דחיא בריך׃ ותאמר האשה אל אליהו
עתה זה ידעתי כי איש אלהים אתה ודבר
יהוה בפיך אמת׃ ואמרת אתתא לאליה כען
ידענא ארי נביא דיי את ופתגמא דיי
בפומך קשוט׃ ויהי ימים 18
רבים ודבר יהוה היה אל אליהו בשנה

השלישית לאמר לך הראה אל אחאב ואתנה
מטר על פני האדמה׃ והוה לזמן יומין
סגיאין ופתגם נבואה מן קדם יי הוה עם
אליה בשתא תליתיתא למימר איזיל אתחזי
לאחאב ואתין מטרא על אפי ארעא׃ וילך
אליהו להראות אל אחאב והרעב חזק
בשמרון׃ ואזל אליה לאתחזאה לאחאב
וכפנא תקיף בשמרון׃ ויקרא אחאב אל
עבדיהו אשר על הבית ועבדיהו היה ירא
את יהוה מאד׃ וקרא אחאב לעובדיה דממנא
על ביתא ועובדיה הוה דחיל חטאין מן קדם
יי לחדא׃ ויהי בהכרית איזבל את נביאי
יהוה ויקח עבדיהו מאה נביאים ויחבאם
חמשים איש במערה וכלכלם לחם ומים׃
והוה כד קטילת איזבל ית נביא דיי ודבר
עובדיה מאה נביין ואטמרנון חמשין גברא
במערתא וסוברנון בלחמא ובמיא׃ ויאמר
אחאב אל עבדיהו לך בארץ אל כל מעיני
המים ואל כל הנחלים אולי נמצא חציר
ונחיה סוס ופרד ולוא נכרית מהבהמה׃
ואמר אחאב לעובדיה הליך בארעא על
כל מבועי מיא ועל כל נחליא מא אם נשכח
עסבא ונקיים סוסון וכודנון ולא נפסוק
מבעירא׃ ויחלקו להם את הארץ לעבר
בה אחאב הלך בדרך אחד לבדו ועבדיהו
הלך בדרך אחד לבדו׃ ופליגו להון ית ארעא

למעבר בה אחאב הליך באורחא חדא
בלחודוהי ועובדיה הליך באורחא חדא
בלחודוהי׃ ויהי עבדיהו בדרך והנה אליהו
לקראתו ויכרהו ויפל על פניו ויאמר האתה
זה אדני אליהו׃ והוה עובדיה אזיל באורחא
והא אליה לקדמותיה ואשתמודעיה ונפל
על אפוהי ואמר האתדין רבוני אליה׃ ויאמר
לו אני לך אמר לאדניך הנה אליהו׃ ואמר
ליה אנא אזיל אימר לרבונך הא אליה׃
ויאמר מה חטאתי כי אתה נתן את עבדך
ביד אחאב להמיתני׃ ואמר מא חבית ארי
את מסר ית עבדך בידא דאחאב למקטלי׃
חי יהוה אלהיך אם יש גוי וממלכה אשר
לא שלח אדני שם לבקשך ואמרו אין
והשביע את הממלכה ואת הגוי כי לא
ימצאכה׃ קיים הוא ײ אלהך אם אית עם
ומלכו דלא שלח רבוני לתמן למבעך
ואמרו לא הוה כא ומומי ית מלכותא וית
עמא ארי לא משכח לך׃ ועתה אתה אמר
לך אמר לאדניך הנה אליהו׃ וכען את אמר
איזיל אימר לרבונך הא אליה׃ והיה אני
אלך מאתך ורוח ײ ישאך על אשר לא אדע
ובאתי להגיד לאחאב ולא ימצאך והרגני
ועבדך ירא את יהוה מנעורי׃ ויהי עד דאנא
אזיל מלותך ורוחא מן קדם ײ יטלנך
לאתר דלא אדע ואהך אחוי לאחאב ולא

ישכחנך ויקטלנני ועבדך דחיל מן קדם
ײ מזעורי׃ הלא הגד לאדני את אשר
עשיתי בהרג איזבל את נביאי יהוה ואחבא
מנביאי יהוה מאה איש חמשים חמשים
איש במערה ואכלכלם לחם ומים׃ הלא
אתחוה לרבוני ית דעבדית כד קטילת
איזבל ית נבייא דײ ואטמרית מנבייא
דײ מאה גברא חמשין חמשין גברא
במערתא וסוברתנון בלחמא ובמיא׃ ועתה
אתה אמר לך אמר לאדניך הנה אליהו
והרגני׃ וכען את אמר איזיל אימר לרבונך
הא אליה ויקטלנני׃ ויאמר אליהו חי יהוה
צבאות אשר עמדתי לפניו כי היום אראה
אליו׃ ואמר אליה קיים הוא ײ צבאות
דמשמישנא קדמוהי ארי יומא דין אתחזי
ליה׃ וילך עבדיהו לקראת אחאב ויגד לו
וילך אחאב לקראת אליהו׃ ואזל עובדיה
לקדמות אחאב וחוי ליה ואזל אחאב לקדמות
אליה׃ ויהי כראות אחאב את אליהו ויאמר
אחאב אליו האתה זה עכר ישראל׃ והוה
כד חזא אחאב ית אליה ואמר אחאב ליה
האתדין עכריה דישראל׃ ויאמר לא
עכרתי את ישראל כי אם אתה ובית אביך
בעזבכם את מצות יהוה ותלך אחרי
הבעלים׃ ואמר לא עכרית ית ישראל אלהין
את ובית אבוך בדשבקתון ית פקודיא דײ׃

ורוח יי ג̇ וסימנ׳ ולבשה סרה מעם שאול ורוח יי ישאך על אשר לא אדע ׃ אראה ב̇ וסימנ׳ כי בענן אראה כי היום אראה אליו ׃

ואזלתון בתר בעליא׃ ועתה שלח קבץ
אלי את כל ישראל אל הר הכרמל ואת
נביאי הבעל ארבע מאות וחמשים ונביאי
האשרה ארבע מאות אכלי שלחן איזבל׃
וכען שלח כנוש לותי ית כל ישראל לטור
כרמלא וית נביי בעלא ארבע מאה וחמשין
ונביי אשירתא ארבע מאה אכלי פתורא
דאיזבל׃ וישלח אחאב בכל
בני ישראל ויקבץ את הנביאים אל הר
הכרמל׃ ושלח אחאב בכל בני ישראל
וכנש ית נביי שקרא לטור כרמלא׃ ויגש
אליהו אל כל העם ויאמר עד מתי אתם
פסחים על שתי הסעפים אם יהוה הוא
האלהים לכו אחריו ואם הבעל לכו אחריו
ולא ענו העם אתו דבר׃ וקריב אליהו לות
כל עמא ואמר עד אמתי אתון פליגין
לתרתין פלגון הלא יי הוא אלהים פלחו
קדמוהי בלחודוהי ולמא אתון טען בתר
בעלא דלית ביה צרוך ולא אתיבו עמא
יתיה פתגם׃ ויאמר אליהו אל העם אני
נותרתי נביא ליהוה לבדי ונביאי הבעל
ארבע מאות וחמשים איש׃ ואמר אליהו
לעמא אנא אשתארית נביא קדם יי
בלחודי ונביי בעלא ארבע מאה וחמשין
ג גברא׃ ויתנו לנו שנים פרים ויבחרו להם
רפי ג הפר האחד וינתחהו וישימו על העצים
רפי

ויתנו ג רפי וסימנ׳ ויבחרו המפקדים נס נא

ואש לא ישימו ואני אעשה את הפר
האחד ונתתי על העצים ואש לא אשים׃
ויתיהבון לנא תרין תורין ויבחרון להון
תורא חד ויהדמוניה וישוון על אעיא ואישתא
לא ישוון ואנא אעביד ית תורא חד ואתין
על אעיא ואישתא לא אשוי׃ וקראתם בשם
וי׳ אלהיכם ואני אקרא בשם יהוה והיה האלהים
והיה אשר יענה באש הוא האלהים ויען כל העם
לה׳ים ויאמרו טוב הדבר׃ ותקרון בשום טעותכון
ולא תתענון מן קדם דלית בהון צרוך ברם
אנא אצלי בשמא דיי וישלח מימריה
ויחית אישתא ארי יי הוא אלהים ואתיב כל
עמא ואמרו תקין פתגמא׃ ויאמר אליהו
לנביאי הבעל בחרו לכם הפר האחד ועשו
ראשנה כי אתם הרבים וקראו בשם אלהיכם
ואש לא תשימו׃ ואמר אליה לנביי בעלא
בחרו לכון תורא חד ועבידו קדמותא ארי
אתון סגיאין ותקרון בשום טעותכון
ואישתא לא תשוון׃ ויקחו את הפר אשר
נתן להם ויעשו ויקראו בשם הבעל מהבקר
ועד הצהרים לאמר הבעל עננו ואין קול
ואין ענה ויפסחו על המזבח אשר עשה׃
ונסיבו ית תורא דיהב להון ועבדו וקרו
בשום בעלא מצפרא ועד עדן טיהרא
למימר בעלא עננא ולית קל ולית דעני
ומשתטן על אגורא דעבד׃ ויהי בצהרים

וישימו ג רפי וסימ׳ העצים וישכילו בסלם

ויהתל בהם אליהו ויאמר קראו בקול גדול
כי אלהים הוא כי שיח וכי שיג לו וכי דרך
לו אולי ישן הוא ויקץ ׃ והוה בעדן טיהרא
וחייך בהון אליהו ואמר קרו בקל רב ארי
אתון אמרין דחלא הוא דלמא שועי ליה
או אשתדפא אשתדיף או אורח הות ליה
או דלמא דמוך הוא ויתער ׃ ויקראו בקול
גדול ויתגדדו כמשפטם בחרבות וברמחים
עד שפך דם עליהם ׃ וקרו בקל רב ואתחממו
כנמוסיהון בסיפין וברמחין עד דאשתפיך
דמא עליהון ׃ ויהי כעבר הצהרים ויתנבאו
עד לעלות המנחה ואין קול ואין עונה ואין
קשב ׃ והוה כמעבר טיהרא ואשתטיאו
עד למסק מנחתא ולית קל ולית דעני ולית
דמצית ׃ ויאמר אליהו לכל העם גשו אלי
ויגשו כל העם אליו וירפא את מזבח יהוה
ההרוס ׃ ואמר אליהו לכל עמא קרבו לותי
וקריבו כל עמא לותיה ובנא ית מדבחא
דיי דהוה מפגר ׃ ויקח אליהו שתים עשרה
אבנים כמספר שבטי בני יעקב אשר היה
דבר יהוה אליו לאמר ישראל יהיה שמך ׃
ונסיב אליהו תרתא עסרי אבנין כמנין
שבטי בני יעקב דהוה פתגמא דיי עמיה
למימר ישראל יהי שמך ׃ ויבנה את האבנים
מזבח בשם יהוה ויעש תעלה כבית סאתים
זרע סביב למזבח ׃ ובנא ית אבניא מדבחא

בשמא דיי ועבד מזקתא כבית סאתן זרע
סחור סחור למדבחא ׃ ויערך את העצים
וינתח את הפר וישם על העצים ׃ וסדר ית
אעיא והדים ית תורא ושוי על אעיא ׃ ויאמר
מלאו ארבעה כדים מים ויצקו על העלה
ועל העצים ויאמר שנו וישנו ויאמר שלשו
וישלשו ׃ ואמר מלו ארבעה כדין מיא וארקו
על עלתא ועל אעיא ואמר תנו ותנו ואמר
תליתו ותליתו ׃ וילכו המים סביב למזבח וגם
את התעלה מלא מים ׃ ואזלו מיא סחור
סחור למדבחא ואף ית מזקתא מלא מיא ׃
ויהי בעלות המנחה ויגש אליהו הנביא
ויאמר יהוה אלהי אברהם יצחק וישראל
היום יודע כי אתה אלהים בישראל ואני
עבדך ובדבריך עשיתי את כל הדברים
האלה ׃ והוה במסק מנחתא וקריב אליה
נביא ואמר יי אלהיה דאברהם יצחק
וישראל יומא דין יתידע ארי את יי שלטן
שריא בישראל ואנא עבדך ובפתגמך עבדית
ית כל פתגמיא האלין ׃ ענני יהוה ענני וידעו
העם הזה כי אתה יהוה האלהים ואתה הסבת
את לבם אחרנית ׃ קביל צלותי יי קביל באשתא
קביל צלותי במטר וידעון עמא הדין
במעבדך להון נסא ארי את יי אלהים ואת
ברחמתך יתהון משתאיל להון מימרך
לאתבותהון לדחלתך ואנון יהבו ית לבהון

כעבור ב חד חס וחד מל וסימנ׳ ... הצהרים חס סופה מל ... אברהם יצחק וישראל ד וסימ׳ זכר לאברהם ויהי בעלות ... אבר׳ שובו אל יי

פליג: ותפל אש יהוה ותאכל את העלה ואת
העצים ואת האבנים ואת העפר ואת המים
אשר בתעלה לחכה: ונפלת אישתא מן
קדם יי ואכלת ית עלתא וית אעיא וית
אבניא וית עפרא וית מיא דבמזקתא
לחיכת: וירא כל העם ויפלו על פניהם
ויאמרו יהוה הוא האלהים יהוה הוא האלהים
וחזו כל עמא ונפלו על אפיהון ואמרו יי
הוא אלהים יי הוא אלהים:
ויאמר אליהו להם תפשו את נביאי הבעל
איש אל ימלט מהם ויתפשום ויורדם אליהו
אל נחל קישון וישחטם שם: ואמר אליה
להון אחודו ית נביי בעלא אנש לא ישתיזב
מנהון ואחדונון ואחתנון אליה לנחלא
דקישון ונכסנון תמן: ויאמר אליהו לאחאב
עלה אכול ושתה כי קול המון הגשם: ואמר
אליה לאחאב סק אכול ושתי ארי קל
אתרגושת מטרא: ויעלה אחאב לאכל
ולשתות ואליהו עלה אל ראש הכרמל
ויגהר ארצה וישם פניו בין ברכו: וסליק
אחאב למיכל ולמשתי ואליה סליק לריש
כרמלא וגחין על ארעא ושוי אפוהי בין
ברכוהי: ויאמר אל נערו עלה נא הבט דרך
ים ויעל ויבט ויאמר אין מאומה ויאמר
שב שבע פעמים: ואמר לעולימיה סק
כען סכי לאורח מערבא וסליק וסכא ואמר
לית מדעם ואמר תוב שבע זמנין: ויהי בשבעית
ויאמר הנה עב קטנה ככף איש עלה מים
ויאמר עלה אמר אל אחאב אסר ורד ולא
יעצרכה הגשם: והוה בזמנא שביעיתא
ואמר הא עננא זעירא כפסת יד גבר סליק
מן מערבא ואמר סק אמר לאחאב אזרז
וחות ולא יעכבנך מטרא: ויהי עד כה ועד כה
והשמים התקדרו עבים ורוח ויהי גשם
גדול וירכב אחאב וילך יזרעאלה: והוה עד
דמזרז ונחית ושמיא אתחפיו עננין ורוחא
והוה מטרא סגי ורכיב אחאב ואזל ליזרעאל:
ויד יהוה היתה אל אליהו וישנס מתניו וירץ
לפני אחאב עד באכה יזרעאלה: ורוח גבורא
מן קדם יי הות עם אליה וזריז חרציה ורהט
קדם אחאב עד דאתא ליזרעאל: ויגד אחאב
לאיזבל את כל אשר עשה אליהו ואת כל
אשר הרג את כל הנביאים בחרב: וחוי אחאב
לאיזבל ית כל דעבד אליהו וית כל דקטל ית
כל נביי שקרא בחרבא: ותשלח איזבל מלאך
אל אליהו לאמר כה יעשון אלהים וכה יוספון
כי כעת מחר אשים את נפשך כנפש אחד מהם:
ושלחת איזבל אזגדא לות אליה למימר כדין
יעבדון דחלתא וכדין ייספון אלהין כעדנא הדין
מחר אשוי ית נפשך כנפש חד מנהון:
וירא ויקם וילך אל נפשו ויבא באר שבע
אשר ליהודה וינח את נערו שם: וחזא וקם

ואזל לשיזבא נפשיה ואתא לבאר שבע
דלשיבט יהודה ושבק ית עולימיה תמן
והוא הלך במדבר דרך יום ויבא וישב תחת
רתם אחת וישאל את נפשו למות ויאמר אחד / ק׳
רב עתה יהוה קח נפשי כי לא טוב אנכי
מאבתי והוא הליך במדברא מהלך יומא
ואתא ויתיב תחות רתמא חד ושאיל ית נפשיה
לממת ואמר סגי ליה רבא עד אמתי אנא
מטרף כדין כען יי סב נפשי ארי לא טב
אנא מאבהתי וישכב ויישן תחת רתם אחד
והנה זה מלאך נגע בו ויאמר לו קום אכול פת
ושכיב ודמוך תחות רתמא חד והא דין
מלאכא קריב ביה ואמר ליה קום אכול ויבט
והנה מראשתיו עגת רצפים וצפחת מים
ויאכל וישת וישב וישכב ואסתכי והא אסדוהי
הררא מעפפא וצלוחיתא דמיא ואכל ושתי
ותב ושכיב וישב מלאך יהוה שנית ויגע בו
ויאמר קום אכול כי רב ממך הדרך ותב
מלאכא דיי תנינות וקריב ביה ואמר קום
אכול ארי סגי מנך אורחא ויקם ויאכל וישתה
וילך בכח האכילה ההיא ארבעים יום וארבעים
לילה עד הר האלהים חרב וקם ואכל ושתי
ואזל בחילה דאכילתא ההיא ארבעין יממין
וארבעין לילון עד דאתא לטורא דאתגלי
עלוהי יקרא דיי לחורב ויבא שם אל המערה
וילן שם והנה דבר יהוה אליו ויאמר לו מה

לך פה אליהו ועאל לתמן למערתא ובת תמן
והא פתגמא דיי עמיה ואמר ליה מא לך
כא אליהו ויאמר קנא קנאתי ליהוה אלהי
צבאות כי עזבו בריתך בני ישראל את
מזבחתיך הרסו ואת נביאיך הרגו בחרב
ואותר אני לבדי ויבקשו את נפשי לקחתה
ואמר קנאה קניתי קדם יי אלהי צבאות
ארי שבקו קימך בני ישראל ית מדבחך פגרו
וית נביאך קטילו בחרבא ואשתארית אנא
בלחודי ובעו ית נפשי למקטלי ויאמר צא
ועמדת בהר לפני יהוה והנה יהוה עבר ורוח
גדולה וחזק מפרק הרים ומשבר סלעים
לפני יהוה לא ברוח יהוה ואחר הרוח רעש
לא ברעש יהוה ואמר פוק ותקום בטורא
קדם יי והא יי מתגלי וקדמוהי משרית
מלאכי רוחא מפרקין טוריא ומתברין
כיפיא קדם יי לא במשרית מלאכי רוחא
שכינתא דיי ובתר משרית מלאכי רוחא
משרית מלאכי זיעא לא במשרית מלאכי
זיעא שכינתא דיי ואחר הרעש אש לא
באש יהוה ואחר האש קול דממה דקה ובתר
משרית מלאכי זיעא משרית מלאכי אשתא
לא במשרית מלאכי אשתא שכינתא דיי ובתר
משרית מלאכיא קל משבחין בחשי
ויהי כשמע אליהו וילט פניו באדרתו ויצא
ויעמד פתח המערה והנה אליו קול ויאמר

ג׳ עליס תרדמה ויישן ויחלם שנית ... והנה יי׳ ד׳ וסימ׳ נצב צא ועמדת ויען השליש תנ׳ אנך ... מזבחתיך ג׳ ב׳ חס׳ וא׳ מל׳ וסימ׳ קנא קנאתי וחב׳ גם צפור מל׳

מה לך פה אליהו: והוה כד שמע אליה
וכריך אפוהי בשושפיה ונפק וקם בתרע
מערתא והא עמיה קלא ואמר מא לך כא
אליהו: ויאמר קנא קנאתי ליהוה אלהי צבאות
כי עזבו בריתך בני ישראל את מזבחתיך
הרסו ואת נביאיך הרגו בחרב ואותר אני
לבדי ויבקשו את נפשי לקחתה: ואמר קנאה
קניתי קדם יי אלהי צבאות ארי שבקו קימך
בני ישראל ית מדבחך פגרו וית נביאך
קטילו בחרבא ואשתארית אנא בלחודי ובעו
ית נפשי למקטלי: ויאמר
יהוה אליו לך שוב לדרכך מדברה דמשק
ובאת ומשחת את חזאל למלך על ארם:
ואמר יי ליה איזיל תוב לאורחך למדבר
דמשק ותהך ותמשח ית חזאל למהוי מלכא
על ארם: ואת יהוא בן נמשי תמשח למלך
על ישראל ואת אלישע בן שפט מאבל
מחולה תמשח לנביא תחתיך: וית יהוא
בר נמשי תמשח למהוי מלכא על ישראל
וית אלישע בר שפט ממישר מחולה תמשח
למהוי נביא תחותך: והיה הנמלט מחרב
חזאל ימית יהוא והנמלט מחרב יהוא ימית
אלישע: ויהי דישתיזב מחרבא דחזאל
יקטול יהוא ודישתיזב מחרבא דיהוא יקטול
אלישע: והשארתי בישראל שבעת אלפים
כל הברכים אשר לא כרעו לבעל וכל הפה

אשר לא נשק לו: ואשאר בישראל שבעה
אלפין כל רכובא דלא כרעא לבעלא וכל
פומא דלא נשיק ליה: וילך משם וימצא את
אלישע בן שפט והוא חרש שנים עשר
צמדים לפניו והוא בשנים העשר ויעבר
אליהו אליו וישלך אדרתו אליו: ואזל מתמן
ואשכח ית אלישע בר שפט והוא רדי תרי
עסר פדנין דתוריא צמידין קדמוהי והוא
בחד מתרי עסר ועבר אליה לותיה ורמא
שושפיה עלוהי: ויעזב את הבקר וירץ אחרי
אליהו ויאמר אשקה נא לאבי ולאמי ואלכה
אחריך ויאמר לו לך שוב כי מה עשיתי לך:
ושבק ית תוריא ורהט בתר אליה ואמר אשק
כען לאבא ולאמא ואהך בתרך ואמר ליה
איזיל תוב ארי מא עבדית לך: וישב מאחריו
ויקח את צמד הבקר ויזבחהו ובכלי הבקר
בשלם הבשר ויתן לעם ויאכלו ויקם וילך
אחרי אליהו וישרתהו: ותב מבתרוהי ונסיב
ית פדן תוריא ודבחיה ובמני תוריא בשיל
להון בסרא ויהב לעמא ואכלו וקם ואזל
בתר אליה ושמשיה: ובן הדד
מלך ארם קבץ את כל חילו ושלשים ושנים
מלך אתו וסוס ורכב ויעל ויצר על שמרון
וילחם בה: ובר הדד מלכא דארם כנש ית כל
משריתיה ותלתין ותרין מלכין עמיה וסוסון
ורתכין וסליקו וצר על שומרון: וישלח

מלאכים אל אחאב מלך ישראל העירה׃ ט
ושלח אזגדין לות אחאב מלכא דישראל
לקרתא׃ ויאמר לו כה אמר בן הדד כספך
וזהבך לי הוא ונשיך ובניך הטובים לי הם׃ יב
ואמר ליה כדנן אמר בר הדד כספך ודהבך טו
דילי הוא ונשך ובנך שפיריא דילי אנון׃ ויען פ״ס
מלך ישראל ויאמר כדברך אדני המלך
לך אני וכל אשר לי׃ ואתיב מלכא דישראל
ואמר כפתגמך רבוני מלכא דילך אנא וכל
דילי׃ וישבו המלאכים ויאמרו כה אמר בן
הדד לאמר כי שלחתי אליך לאמר כספך
וזהבך ונשיך ובניך לי תתן׃ ותבו אזגדיא ואמרו
כדנן אמר בר הדד למימר ארי שלחית לותך
למימר כספך ודהבך ונשך ובנך לי תתין׃ כי
אם כעת מחר אשלח את עבדי אליך וחפשו
את ביתך ואת בתי עבדיך והיה כל מחמד
עיניך ישימו בידם ולקחו׃ אלהין כעדנא
הדין מחר אשלח ית עבדי לותך ויבלשון
ית ביתך וית בתי עבדך ויהי כל רגגא דעינך
ישוון בידהון ויסבון׃ ויקרא מלך ישראל
לכל זקני הארץ ויאמר דעו נא וראו כי רעה
זה מבקש כי שלח אלי לנשי ולבני ולכספי
ולזהבי ולא מנעתי ממנו׃ וקרא מלכא דישר׳
לכל סבי ארעא ואמר דעו כען וחזו ארי בשתא
דין בעי ארי שלח לי לנשי ולבני ולכספי
ולדהבי ולא מנעית מניה׃ ויאמרו אליו כל

הזקנים וכל העם אל תשמע ולא תאבה׃
ואמרו ליה כל סביא וכל עמא לא תשמע
ולא תיבי׃ ויאמר למלאכי בן הדד אמרו
לאדני המלך כל אשר שלחת אל עבדך
בראשנה אעשה והדבר הזה לא אוכל
לעשות׃ ואמר לאזגדי בר הדד אמרו
לרבוני מלכא כל דשלחתא לעבדך בקדמיתא
אעביד ופתגמא הדין לא אכול למעבד ואזלו
אזגדיא ואתיבוהי פתגמא׃ וישלח אליו
בן הדד ויאמר כה יעשון לי אלהים וכה יוספו
אם ישפק עפר שמרון לשעלים לכל העם
אשר ברגלי׃ ושלח לותיה בר הדד ואמר
כדין יעבדון לי דחלתא וכדין ייספון אם יספוק
עפרא דשומרון למסב בשעולי פרסת רגלי
עמא דעמי׃ ויען מלך ישראל ויאמר דברו
אל יתהלל חגר כמפתח׃ ואתיב מלכא דישר׳
ואמר אמרו ליה לא ישתבח רמזרז ונחית
בקרבא כגבר דנצח וסליק מנה׃ ויהי כשמע
את הדבר הזה והוא שתה הוא והמלכים
בסכות ויאמר אל עבדיו שימו וישימו על
העיר׃ והוה כד שמע ית פתגמא הדין והוא
שתי הוא ומלכיא במטליא ואמר לעבדוהי
אזדרזו וכמנו על קרתא׃ והנה נביא אחד
נגש אל אחאב מלך ישראל ויאמר כה אמר
יהוה הראית את כל ההמון הגדול הזה הנני
נתנו בידך היום וידעת כי אני יהוה׃ והא

כפיו׳

156

נביא אחד קריב לות אחאב מלכא דישראל
ואמר כדנן אמר יי׳ החזיתא ית כל המונא
סגיאה הדין הא אנא מסר ליה בידך יומא
דין ותדע ארי אנא יי׳ ויאמר אחאב במי
ויאמר כה אמר יהוה בנערי שרי המדינות
ויאמר מי יאסר המלחמה ויאמר אתה
ואמר אחאב במן ואמר כדנן אמר יי׳
בעולימי רברבי מדינתא ואמר מן יטקיס
קרבא ואמר את ויפקד את נערי שרי
המדינות ויהיו מאתים שנים ושלשים
ואחריהם פקד את כל העם כל בני ישראל שבעת
אלפים ומנא ית עולימי רברבי מדינתא
והוו מתן תלתין ותרין ובתריהון מנא ית כל
עמא כל בני ישראל שבעה אלפין ויצאו
בצהרים ובן הדד שתה שכור בסכות הוא
והמלכים שלשים ושנים מלך עזר אתו
ונפקו בטיהרא ובר הדד שתי רוי במטליא
הוא ומלכיא תלתין ותרין מלכין דסעדין
ליה ויצאו נערי שרי המדינות בראשנה
וישלח בן הדד ויגידו לו לאמר אנשים יצאו
משמרון ונפקו עולימי רברבי מדינתא
בקדמיתא ושלח בר הדד וחויאו ליה למימר
גברין נפקו משומרון ויאמר אם לשלום
יצאו תפשום חיים ואם למלחמה יצאו חיים
תפשום ואמר אם לשלמא נפקו אחדונון
כד חיין ואם לקרבא נפקו כד חיין אחדונון

ואלה יצאו מן העיר נערי שרי המדינות
והחיל אשר אחריהם ואלין נפקו מן קרתא
עולימי רברבי מדינתא וחילא דבתריהון
ויכו איש אישו וינסו ארם וירדפם ישראל
וימלט בן הדד מלך ארם על סוס ופרשים
וקטלו גבר גברוהי ואפכו אנשא ארם ורדפונון
ישראל ואשתיזב בר הדד מלכא דארם על
סוסון ועמהון תרין פרשין ויצא מלך
ישראל ויך את הסוס ואת הרכב והכה בארם
מכה גדולה ונפק מלכא דישראל ומחא ית
סוסותא ומגר ית רתכיא ומחא באנש ארם
מחא סגיאה ויגש הנביא אל מלך ישראל
ויאמר לו לך התחזק ודע וראה את אשר
תעשה כי לתשובת השנה מלך ארם עלה
עליך וקריב נביא לות מלכא דישראל ואמר
ליה איזיל אתקף ודע וחזי ית דתעביד ארי
לזמן סופה דשתא מלכא דארם סליק עלך
ועבדי מלך ארם אמרו אליו
אלהי הרים אלהיהם על כן חזקו ממנו ואולם
נלחם אתם במישור אם לא נחזק מהם ועבדי
מלכא דארם אמרו ליה אלהא דשליט על
טוריא אלההון על כין תקיפו מננא וברם
נגיח עמהון במישרא אם לא נתקף מנהון
ואת הדבר הזה עשה הסר המלכים איש
ממקמו ושים פחות תחתיהם ויתפתגמא
הדין עביד אעדי מלכיא גבר מאתריה ומני

ב פ״ס אית בהו ויאמר ויאמר ויאמר ויאמר

שלטוני אחלופיהון: ואתה תמנה לך חיל
כחיל הנפל מאותך וסוס כסוס ורכב כרכב
ונלחמה אותם במישור אם לא נחזק מהם
וישמע לקלם ויעש כן: ואת תמני לך משרין
כמשריין דעטרא מנך וסוסון כסוסון ורתכין
כרתכין ונגיח עמהון במישרא אם לא נתקף
מנהון וקביל למימרהון ועבד כין:

ויהי לתשובת השנה ויפקד
בן הדד את ארם ויעל אפקה למלחמה עם
ישראל: והוה לזמן סופה דשתא ומנא בר
הדד ית אנש ארם וסליק לאפיק לאגחא
קרבא עם ישראל: ובני ישראל התפקדו
וכלכלו וילכו לקראתם ויחנו בני ישראל
נגדם כשני חשפי עזים וארם מלאו את הארץ:
ובני ישראל אתמניאו ואזדרזו ואזלו לקדמותהון
ושרו בני ישראל לקבלהון כתרין גזרי עזין
ואנש ארם מלו ית ארעא: ויגש איש האלהים
ויאמר אל מלך ישראל ויאמר כה אמר יהוה
יען אשר אמרו ארם אלהי הרים יהוה ולא
אלהי עמקים הוא ונתתי את כל ההמון
הגדול הזה בידך וידעתם כי אני יהוה: וקריב
נביא דיי ואמר למלכא דישראל ואמר
כדנן אמר יי חלף דאמרו אנש ארם אלהא
דשליט על טוריא יי ולא אלהא דשליט על
מישריא הוא ואמסר ית כל המונא סגיאה
הדין בידך ותדעון ארי אנא יי: ויחנו אלה
נכח אלה שבעת ימים ויהי ביום השביעי
ותקרב המלחמה ויכו בני ישראל את ארם
מאה אלף רגלי ביום אחד: ושרו אלין לקביל
אלין שבעה יומין והוה ביומא שביעאה
וקריבו עבדי קרבא ומחו בני ישראל ית
אנש ארם מאה אלפין גברא רגלאה ביומא
חד: וינסו הנותרים אפקה אל העיר ותפל
החומה על עשרים ושבעה אלף איש
הנותרים ובן הדד נס ויבא אל העיר חדר
בחדר: ואפכו דאשתארו לאפק לקרתא ונפל
שורא על עסרין ושבעה אלפין גברא דאשתארו
ובר הדד אפך ועל לקרתא תון בגו תון: ויאמרו
אליו עבדיו הנה נא שמענו כי מלכי בית ישראל
כי מלכי חסד הם נשימה נא שקים במתנינו
וחבלים בראשנו ונצא אל מלך ישראל אולי
יחיה את נפשך: ואמרו ליה עבדוהי הא כען
שמענא ארי מלכי בית ישראל ארי מלכי גמלי
חסדא אנון ניסר כען סקין בחרצנא ואטונין
ברישנא ונפוק לות מלכא דישראל מא אם
יקיים ית נפשך: ויחגרו שקים במתניהם
וחבלים בראשיהם ויבאו אל מלך ישראל
ויאמרו עבדך בן הדד אמר תחי נא נפשי
ויאמר העודנו חי אחי הוא: ואסרו סקין
בחרציהון ואטונין ברישיהון ואתו לות
מלכא דישראל ואמרו עבדך בר הדד אמר
תתקיים כען נפשי ואמר העד כען קיים

אחי הוא׃ והאנשים ינחשו וימהרו ויחלטו
הממנו ויאמרו אחיך בן הדד ויאמר באו
קחהו ויצא אליו בן הדד ויעלהו על המרכבה׃
וגבריא נחישו ואוחיאו וחטפוהא מניה
ואמרו אחוך בר הדד ואמר עולו דברו יתיה
ונפק לותיה בר הדד ואסקיה לרתכא׃ ויאמר
אליו הערים אשר לקח אבי מאת אביך
אשיב וחצות תשים לך בדמשק כאשר
שם אבי בשמרון ואני בברית אשלחך
ויכרת לו ברית וישלחהו׃ ואמר ליה קרויא
דנסיב אבא מן אבוך אתיב ושוקין תמני
לך בדמשק כמא דמני אבא בשומרון ואנא
בקיים אשלחנך וגזר ליה קים ושלחיה׃
ואיש אחד מבני הנביאים
אמר אל רעהו בדבר יהוה הכיני נא וימאן
האיש להכתו׃ וגברא חד מתלמידי נבייא
אמר לחבריה בפתגמא דיי מחיני כען ולא
אבא גברא למחהי׃ ויאמר לו יען אשר
לא שמעת בקול יהוה הנך הולך מאתי והכך
האריה וילך מאצלו וימצאהו האריה ויכהו׃
ואמר ליה חלף דלא קבילתא למימרא דיי
הא את אזיל מלותי ויקטלנך אריא ואזל
מלותיה ואשכחיה אריא וקטליה׃ וימצא
איש אחר ויאמר הכיני נא ויכהו האיש
הכה ופצע׃ ואשכח גברא אחרנא ואמר
מחיני כען ומחהי גברא מחהי ופדעיה׃

וילך הנביא ויעמד למלך על הדרך ויתחפש
באפר על עיניו׃ ואזל נבייא וקם למלכא על
אורחא ואוכריך במעפרא על עינוהי׃ ויהי
המלך עבר והוא צעק אל המלך ויאמר עבדך
יצא בקרב המלחמה והנה איש סר ויבא אלי
איש ויאמר שמר את האיש הזה אם הפקד
יפקד והיתה נפשך תחת נפשו או ככר כסף
תשקול׃ והוה מלכא עבר והוא צוח קדם
מלכא ואמר עבדך נפק בגו קרבא והא גברא
זר ואיתי לי גברא ואמר טר ית גברא הדין
אם משגא ישגי ותהי נפשך חלף נפשיה
או ככרא דכספא תתקול׃ ויהי עבדך עשה
הנה והנה והוא איננו ויאמר אליו מלך
ישראל כן משפטך אתה חרצת׃ והוה עד
דעבדך מתפני לכא ולכא והא ליתוהי ואמר
ליה מלכא דישראל את דינא דינך ופסקתא׃
וימהר ויסר את האפר מעל עיניו ויכר אתו
מלך ישראל כי מהנביאים הוא׃ ואוחי ואעדי
ית מעפרא מעלוי עינוהי ואשתמודע יתיה
מלכא דישראל ארי מתלמידי נבייא הוא׃
ויאמר אליו כה אמר יהוה יען שלחת את
איש חרמי מיד והיתה נפשך תחת נפשו
ועמך תחת עמו׃ ואמר ליה כדנן אמר יי
חלף דשיזבתא ית גבר חייב קטול מידך
ותהי נפשך חלף נפשיה ועמך חלף עמיה׃
וילך מלך ישראל על ביתו סר וזעף ויבא

שמרונה: ואזל מלכא דישראל לביתיה נסיס
ודוי ואתא לשומרון: ויהי אחר
הדברים האלה כרם היה לנבות היזרעאלי
אשר ביזרעאל אצל היכל אחאב מלך שמרון:
והוה בתר פתגמיא האלין כרמא הוה לנבות
יזרעאלאה דביזרעאל בסטר היכלא
דאחאב מלכא דשומרון: וידבר אחאב אל
נבות לאמר תנה לי את כרמך ויהי לי לגן
ירק כי הוא קרוב אצל ביתי ואתנה לך תחתיו
כרם טוב ממנו אם טוב בעיניך אתנה לך
כסף מחיר זה: ומליל אחאב עם נבות למימר
הב לי ית כרמך ויהי לי לגנת ירקא ארי הוא
קריב בסטר ביתי ואתין לך חלופוהי כרמא
דטב מניה אם טב בעינך אתין לך כספא
דמוהי מא דשוי: ויאמר נבות אל אחאב
חלילה לי מיהוה מתתי את נחלת אבתי לך:
ואמר נבות לאחאב חס לי מן קדם יי מלמתן
ית אחסנת אבהתי לך: ויבא אחאב אל ביתו
סר וזעף על הדבר אשר דבר אליו נבות
היזרעאלי ויאמר לא אתן לך את נחלת
אבותי וישכב על מטתו ויסב את פניו ולא
אכל לחם: ואתא אחאב לביתיה נסיס ודוי
על פתגמא דמליל עמיה נבות יזרעאלאה
ואמר לא אתין לך ית אחסנת אבהתי ושכיב
על ערסיה ואסחר ית אפוהי ולא אכל לחמא:
ותבא אליו איזבל אשתו ותדבר אליו מה זה

רוחך סרה ואינך אכל לחם: ואתת לותיה
איזבל אתתיה ומלילת עמיה מא דין רוחך
סטיא ולית את אכיל לחמא: וידבר אליה
כי אדבר אל נבות היזרעאלי ואמר לו תנה
לי את כרמך בכסף או אם חפץ אתה אתנה
לך כרם תחתיו ויאמר לא אתן לך את כרמי:
ומליל עמה ארי מלילית עם נבות יזרעאלאה
ואמרית ליה הב לי ית כרמך בכספא או אם
רעי את אתין לך כרמא חלופוהי ואמר לא
אתין לך ית כרמי: ותאמר אליו איזבל אשתו
אתה עתה תעשה מלוכה על ישראל קום
אכל לחם ויטב לבך אני אתן לך את כרם
נבות היזרעאלי: ואמרת ליה איזבל אתתיה
את כען תצלח במלכותא על ישראל קום
אכול לחמא וישפר לבך אנא אתין לך ית
כרמא דנבות יזרעאלאה: ותכתב ספרים
בשם אחאב ותחתם בחתמו ותשלח הספרים
אל הזקנים ואל החרים אשר בעירו הישבים
את נבות: וכתבת אגרתא בשמא דאחאב
וחתמת בעזקתיה ושדרת אגרן לסביא
ולתרבניא דבקרתיה דיתבין עם נבות:
ותכתב בספרים לאמר קראו צום והשיבו
את נבות בראש העם: וכתבת באגרתא
למימר גזרו צומא ואותיבו ית נבות בריש
עמא: והושיבו שנים אנשים בני בליעל
נגדו ויעדהו לאמר ברכת אלהים ומלך

והוציאהו וסקלהו וימת׃ ואותיבו תרין גברין
בני רשעא לקבליה ויסהדוניה למימר
גדיפתא קדם יי ומלכא לטתא ואפקוהי
ורגמוהי ויתקטיל׃ ויעשו אנשי עירו הזקנים
והחרים אשר הישבים בעירו כאשר שלחה
אליהם איזבל כאשר כתוב בספרים אשר
שלחה אליהם׃ ועבדו אנשי קרתיה סביא
ותורביניא דיתבין בקרתיה כמא דשלחת
לותהון איזבל כמא דכתיב באגרתא דשלחת
לותהון׃ קראו צום והשיבו את נבות בראש
העם׃ גזרו צומא ואותיבו ית נבות בריש
עמא׃ ויבאו שני האנשים בני בליעל וישבו
נגדו ויעדהו אנשי הבליעל את נבות נגד
העם לאמר ברך נבות אלהים ומלך ויצאהו
מחוץ לעיר ויסקלהו באבנים וימת׃ ואתו
תרין גברין בני רשעא ויתיבו לקבליה ואסהידו
גברי בני רשעא ית נבות קדם עמא למימר
גדיף נבות קדם יי ומלכא לט ואפקוהי מברא
לקרתא ורגמוהי באבניא ומית׃ וישלחו
אל איזבל לאמר סקל נבות וימת׃ ושלחו
לות איזבל למימר אתרגים נבות ומית׃
ויהי כשמע איזבל כי סקל נבות וימת ותאמר
איזבל אל אחאב קום רש את כרם נבות
היזרעאלי אשר מאן לתת לך בכסף כי
אין נבות חי כי מת׃ והוה כד שמעת איזבל
ארי אתרגים נבות ומית ואמרת איזבל

לאחאב קום אחסין ית כרמא דנבות יזרעאה
דלא אבא למתן לך בכספא ארי לית נבות קיים
אלהין מית׃ ויהי כשמע אחאב כי מת נבות
ויקם אחאב לרדת אל כרם נבות היזרעאלי
לרשתו׃ והוה כד שמע אחאב ארי מית נבות
וקם אחאב למיחת לכרמא דנבות יזרעאה
למירתיה׃ ויהי דבר יהוה אל
אליהו התשבי לאמר׃ והוה פתגם נבואה מן
קדם יי עם אליה דמתשוב למימר׃ קום
רד לקראת אחאב מלך ישראל אשר בשמרון
הנה בכרם נבות אשר ירד שם לרשתו׃ קום
חות לקדמות אחאב מלכא דישראל דבשמרון
הא בכרמא דנבות דנחת לתמן למירתיה׃
ודברת אליו לאמר כה אמר יהוה הרצחת וגם
ירשת ודברת אליו לאמר כה אמר יהוה
במקום אשר לקקו הכלבים את דם נבות
ילקו הכלבים את דמך גם אתה׃ ותמליל עמיה
למימר כדנן אמר יי הקטלתא ואף אחסינתא
ותמליל עמיה למימר באתרא דלחיכו כלביא
ית דמא דנבות ילחכון כלביא ית דמך אף
את׃ ויאמר אחאב אל אליהו המצאתני איבי
ויאמר מצאתי יען התמכרך לעשות הרע
בעיני יהוה׃ ואמר אחאב לאליה האשכחתא
לי בעיל דבבי ואמר אשכחית ית חלף דחשבתא
למעבד דביש קדם יי׃ הנני מבי אליך רעה
ובערתי אחריך והכרתי לאחאב משתין

שידה ד׳ דחס בליע וסימנ׳ העד בנו ואשר בך ויעדהו ויעדהו ׳׳ — ׳׳ ודברת אליו ד׳ וסימ׳ ושמעת את הדברים בפיו מכת דבר הרצחת וגם ירשת

בקיר ועצור ועזוב בישראל: האנא מיתי
עלך בישתא ואפלי בתרך ואשיצי לאחאב
ידע מדע ואחיד ושביק בישראל: ונתתי
את ביתך כבית ירבעם בן נבט וכבית בעשא
בן אחיה אל הכעס אשר הכעסת ותחטא
את ישראל: ואתין ית ביתך כבית ירבעם
בר נבט וכבית בעשא בר אחיה על ארגזותא
דארגיזתא ואחיבתא ית ישראל: וגם לאיזבל
דבר יהוה לאמר הכלבים יאכלו את איזבל
בחל יזרעאל: ואף על איזבל גזר יי למימר
כלביא ית איזבל באחסנת יזרעאל: המת
לאחאב בעיר יאכלו הכלבים והמת בשדה
יאכלו עוף השמים: דימות לאחאב בקרתא
ייכלון כלביא ודימות בחקלא ייכלון עופא
דשמיא: רק לא היה כאחאב אשר התמכר
לעשות הרע בעיני יהוה אשר הסתה אתו
איזבל אשתו: לחוד לא הוה כאחאב דחשיב
למעבד דביש קדם יי דאטעיאת יתיה איזבל
אתתיה: ויתעב מאד ללכת אחרי הגללים
ככל אשר עשו האמרי אשר הוריש יהוה
מפני בני ישראל: וארשע לחדא למהך
בתר טעותא ככל דעבדו אמוראי דתריך
יי מן קדם בני ישראל: ויהי
כשמע אחאב את הדברים האלה ויקרע
בגדיו וישם שק על בשרו ויצום וישכב
בשק ויהלך אט: והוה כד שמע אחאב ית

פתגמיא האלין ובזע לבושוהי ואסר סקא
על בסריה וצם ושכיב בסקיה והליך יחיף:
ויהי דבר יהוה אל אליהו
התשבי לאמר: והוה פתגם נבואה מן קדם
יי עם אליה דמתשוב למימר: הראית כי
נכנע אחאב מלפני יען כי נכנע מפני לא
אבי הרעה בימיו בימי בנו אביא הרעה
על ביתו: החזיתא ארי אתכבר אחאב מן קדמי
חלף דאתכבר מן קדמי לא איתי בישתא ביומוהי
ביומי בריה איתי בישתא על ביתיה: וישבו
שלש שנים אין מלחמה בין ארם ובין ישראל:
ויתיבו תלת שנין לית קרבא בין ארם ובין
ישראל: ויהי בשנה השלישית
וירד יהושפט מלך יהודה אל מלך ישראל:
והוה בשתא תליתיתא ונחת יהושפט מלך
שבטא דבית יהודה לות מלכא דישראל:
ויאמר מלך ישראל אל עבדיו הידעתם כי
לנו רמת גלעד ואנחנו מחשים מקחת אתה
מיד מלך ארם: ואמר מלכא דישראל לעבדוהי
הידעתון ארי דילנא רמות גלעד ואנחנא
שתקין מלמסב יתה מיד מלכא דארם:
ויאמר אל יהושפט התלך אתי למלחמה רמת
גלעד ויאמר יהושפט אל מלך ישראל
כמוני כמוך כעמי כעמך כסוסי כסוסיך:
ואמר ליהושפט התיזיל עמי לאגחא קרבא
לרמות גלעד ואמר יהושפט למלכא דישראל

על ביתו ח וסימנ׳ ויפקידהו על ביתו וירא ויצו יוסף אלקנה הראית כי נכנע אחאב מלפני שמרונה ישען על ביתו

ה פסוק דמיין ומתחלפין ב במלכ וב בדב ימ וסימנ ויקבץ ויבא דמלכ׳ האלך אם אחדל הנלך אם נחדל דדב ימ ויקבץ ויבא הנלך אם נחדל הנלך אם נחדל

אנא כותך עמי כעמך סוסותי כסוסותך׃
ויאמר יהושפט אל מלך ישראל דרש נא
כיום את דבר יהוה׃ ואמר יהושפט למלכא
דישראל תבע כען כיומא הדין ית פתגמא
דיי׃ ויקבץ מלך ישראל את הנביאים
כארבע מאות איש ויאמר אלהם האלך
על רמות גלעד למלחמה אם אחדל ויאמרו
עלה ויתן אדני ביד המלך׃ וכנש מלכא דישראל
ית נביי שקרא כארבע מאה גברא ואמר
להון האיזיל לרמות גלעד לאגחא קרבא
אם אתמנע ואמרו סק וימסר יי בידא דמלכא׃
ויאמר יהושפט האין פה נביא ליהוה עוד
ונדרשה מאתו׃ ואמר יהושפט הלית כא
נביא קדם יי עוד ונתבע מניה׃ ויאמר מלך
ישראל אל יהושפט עוד איש אחד לדרש
את יהוה מאתו ואני שנאתיו כי לא יתנבא
עלי טוב כי אם רע מיכיהו בן ימלה ויאמר
יהושפט אל יאמר המלך כן׃ ואמר מלכא
דישראל ליהושפט עוד גברא חד למתבע
ית פתגמא דיי מניה ואנא סניתיה ארי לא
יתנבי עלי טב אלהין ביש הוא מיכה בר
ימלה ואמר יהושפט לא יימר מלכא כין׃
ויקרא מלך ישראל אל סריס אחד ויאמר
מהרה מיכיהו בן ימלה׃ וקרא מלכא
דישראל לגוואה חד ואמר אבע מיכה בר
ימלה׃ ומלך ישראל ויהושפט מלך יהודה

ישבים איש על כסאו מלבשים בגדים בגרן
פתח שער שמרון וכל הנביאים מתנבאים
לפניהם׃ ומלכא דישראל ויהושפט מלך
שבטא דבית יהודה יתבין גבר על כרסוהי
לבישין לבושין ויתבין באדרא במעלנא
דתרע שומרון וכל נביי שקרא מתנבן
קדמיהון׃ ויעש לו צדקיה בן כנענה קרני
ברזל ויאמר כה אמר יהוה באלה תנגח את
ארם עד כלתם׃ ועבד ליה צדקיה בר כנענה
קרנין דברזל ואמר כדנן אמר יי באלין
תקטול ית אנש ארם עד דתשיצינון׃ וכל
הנביאים נבאים כן לאמר עלה רמת גלעד
והצלח ונתן יהוה ביד המלך׃ וכל נביי שקרא
מתנבן כין למימר סק לרמות גלעד ואצלח
וימסר יי בידא דמלכא׃ והמלאך אשר הלך
לקרא מיכיהו דבר אליו לאמר הנה נא דברי
הנביאים פה אחד טוב אל המלך יהי נא דברך
כדבר אחד מהם ודברת טוב׃ ואזגדא דאזל
למקרי מיכה מליל עמיה למימר הא כען
פתגמי נביי שקרא ממלל חד שוי תקין
קדם מלכא יהי כען פתגמך כפתגמא דחד
מנהון ותמליל פתגמין תקנין׃ ויאמר מיכיהו
חי יהוה כי את אשר יאמר יהוה אלי אתו אדבר׃
ואמר מיכה קיים הוא יי ארי ית דיימר יי
לי יתיה אמליל׃ ויבוא אל המלך ויאמר המלך
אליו מיכיהו הנלך אל רמת גלעד למלחמה

ימלה ד ב כת ה׳ וב כת אלף וסימנ׳ דמלכים כת ה׳ ודדב ימים כת אלף מהרה ב וסימנ׳ מיכיהו כי פשטו פלשתים

אם נחדל ויאמר אליו עלה והצלח ונתן יהוה
ביד המלך: ואתא לות מלכא ואמר מלכא ליה
מיכה הניזיל לרמות גלעד לאגחא קרבא אם
נתמנע ואמר ליה סק ואצלח וימסר יי בידא
דמלכא: ויאמר אליו המלך עד כמה פעמים
אני משביעך אשר לא תדבר אלי רק אמת
בשם יהוה: ואמר ליה מלכא עד כמא זמנין
אנא מקיים עלך דלא תמליל עמי לחוד קשוט
בשמא דיי: ויאמר ראיתי את כל ישראל
נפצים אל ההרים כצאן אשר אין להם רעה
ויאמר יהוה לא אדנים לאלה ישובו איש לביתו
בשלום: ואמר חזיתי ית כל ישראל מבדרין
על טוריא כענא דלית להון רעי ואמר יי
לית להון רבונין לאלין יתובון גבר לביתיה
בשלם: ויאמר מלך ישראל אל יהושפט
הלוא אמרתי אליך לוא יתנבא עלי טוב כי
אם רע: ואמר מלכא דישראל ליהושפט
הלא אמרית לך לא יתנבי עלי טב אלהין
בישן: ויאמר לכן שמע דבר יהוה ראיתי את
יהוה ישב על כסאו וכל צבא השמים עמד
עליו מימינו ומשמאלו: ואמר בכין קביל
פתגמא דיי חזיתית יקרא דיי שרי על כורסיה
וכל חילי שמיא קימין קדמוהי מימינה
ומסמליה: ויאמר יהוה מי יפתה את אחאב
ויעל ויפל ברמת גלעד ויאמר זה בכה וזה
אמר בכה: ואמר יי מן יטעי ית אחאב ויסק

ויפול ברמות גלעד ואמר דין בכדין ודין
אמר כבדין: ויצא הרוח ויעמד לפני יהוה
ויאמר אני אפתנו ויאמר יהוה אליו במה:
ונפק רוחא וקם קדם יי ואמר אנא אטעיניה
ואמר יי ליה במא: ויאמר אצא והייתי רוח
שקר בפי כל נביאיו ויאמר תפתה וגם תוכל
צא ועשה כן: ואמר אפוק ואהי לרוח דשקר
בפום כל נביוהי ואמר תטעינוה ואף תכול פוק
ועביד כין: ועתה הנה נתן יהוה רוח שקר
בפי כל נביאיך אלה ויהוה דבר עליך רעה
וכען הא יהב יי רוח דשקר בפום כל נביך
אלין ומיי גזר לאיתאה עלך בישא: ויגש
צדקיהו בן כנענה ויכה את מיכיהו על הלחי
ויאמר אי זה עבר רוח יהוה מאתי לדבר אתך
וקריב צדקיה בר כנענה ומחא ית מיכהו על
לסתא ואמר איזא שעא אסתלק רוח נבואה
מן קדם יי מני למללא עמך: ויאמר מיכיהו
הנך ראה ביום ההוא אשר תבא חדר בחדר
להחבה: ואמר מיכה הא את חזי ביומא ההוא
דאת עליל תון בתון לאטמרא: ויאמר מלך
ישראל קח את מיכיהו והשיבהו אל אמן
שר העיר ואל יואש בן המלך: ואמר מלכא
דישראל דבר ית מיכה ואתיבהי לות אמון
רב קרתא ולות יואש בר מלכא: ואמרת כה
אמר המלך שימו את זה בית הכלא והאכלהו
לחם לחץ ומים לחץ עד באי בשלום: ותימר

כדין

כדנן אמר מלכא שוו ית דין בית אסירי
ואוכלוהי לחמא כדחוק ומיא כדחוק עד
מיתא בשלמא: ויאמר מיכיהו אם שוב
תשוב בשלום לא דבר יהוה בי ויאמר שמעו
עמים כלם: ואמר מיכה אם מתב תתוב
בשלמא לא רעוא קדם יי בי ואמר שמעו
עממיא כלהון: ויעל מלך ישראל ויהושפט
מלך יהודה רמת גלעד: וסליק מלכא דישראל
ויהושפט מלך שבטא דבית יהודה לרמות
גלעד: ויאמר מלך ישראל אל יהושפט
התחפש ובא במלחמה ואתה לבש בגדיך ג׳
ויתחפש מלך ישראל ויבא במלחמה: ואמר
מלכא דישראל ליהושפט אנא אשתני
ואיעול בקרבא ואת לבש לבושך ואשתני
מלכא דישראל ועל בקרבא: ומלך ארם
צוה את שרי הרכב אשר לו שלשים ושנים
לאמר לא תלחמו את קטן ואת גדול כי אם את
מלך ישראל לבדו: ומלכא דארם פקיד
ית רבני רתכיא דיליה תלתין ותרין למימר
לא תגיחון קרב עם זעירא ועם רבא אלהין
עם מלכא דישראל בלחודוהי: ויהי כראות
שרי הרכב את יהושפט והמה אמרו אך
מלך ישראל הוא ויסרו עליו להלחם ויזעק ו׳ בספ
יהושפט: והוה כד חזו רבני רתכיא ית
יהושפט ואנון אמרו ברם מלכא דישראל
הוא וזרו עלוהי לאגחא וצוח יהושפט: ויהי

כראות שרי הרכב כי לא מלך ישראל הוא
וישובו מאחריו: והוה כד חזו רבני רתכיא ו׳ מל׳
ארי לא מלכא דישראל הוא ותבו מבתרוהי: בנב׳
ואיש משך בקשת לתמו ויכה את מלך
ישראל בין הדבקים ובין השרין ויאמר
לרכבו הפך ידך והוציאני מן המחנה כי
החליתי: וגברא נגד בקשתא לקבליה ומחא
ית מלכא דישראל בין דבקיא ובין שרינא
ואמר למרכבתיה אתחזר לאחורך ואפיקני
מן משריתא ארי אתמרעית: ותעלה המלחמה
ביום ההוא והמלך היה מעמד במרכבה נכח ב׳
ארם וימת בערב ויצק דם המכה אל חיק
הרכב: וסליקו עדרי קרבא ביומא ההוא
ומלכא הוה מתקף וקאים ברתכא לקביל
אנש ארם ומית ברמשא ואתרק דמא דמחתא
לגו רתכא: ויעבר הרנה במחנה כבא השמש ו׳ חס
לאמר איש אל עירו ואיש אל ארצו: ועבר
כרוזא במשריתא כמיעל שמשא למימר
גבר לקרתיה וגבר לארעיה: וימת המלך
ויבוא שמרון ויקברו את המלך בשמרון: ומית ה׳ מל׳
מלכא ואתא לשומרון וקברו ית מלכא
בשומרון: וישטף את הרכב על ברכת שמרון
וילקו הכלבים את דמו והזנות רחצו כדבר
יהוה אשר דבר: ושטפו ית רתכא על בריכתא
דשומרון ולחיכו כלביא ית דמיה ומניזיא
שטפו כפתגמא דיי דמליל: ויתר דברי

כבא ן חס וסימנ׳ משה לפנות ערב ויעבר הרנה ראו כבא המלאך כבא הספר ויהי כבא הספר

אחאב וכל אשר עשה ובית השן אשר בנה
וכל הערים אשר בנה הלוא הם כתובים על
ספר דברי הימים למלכי ישראל׃ ושאר פתגמי
אחאב וכל דעבד ובית שנא דבנא וכל קרויא
דבנא הלא אנון כתיבין על ספר פתגמי יומיא
למלכי ישראל׃ וישכב אחאב עם אבתיו וימלך
אחזיהו בנו תחתיו׃ ושכיב אחאב עם אבהתוהי
ומלך אחזיה בריה תחותוהי׃
ויהושפט בן אסא מלך על יהודה
בשנת ארבע לאחאב מלך ישראל׃ ויהושפט
בר אסא מלך על דבית יהודה בשנת ארבע
לאחאב מלכא דישראל׃ יהושפט בן שלשים
וחמש שנה במלכו ועשרים וחמש שנה מלך
בירושלם ושם אמו עזובה בת שלחי׃ יהושפט
בר תלתין וחמיש שנין כד מלך ועסרין וחמיש
שנין מלך בירושלם ושום אמיה עזובה
בת שלחי׃ וילך בכל דרך אסא אביו לא סר
ממנו לעשות הישר בעיני יהוה׃ ואזל בכל
אורח אסא אבוהי לא סטא מנה למעבד
דכשר קדם יי׃ אך הבמות לא סרו עוד העם
מזבחים ומקטרים בבמות׃ ברם במתא
לא עטרא עד כען עמא מדבחין ומסקין
בוסמין על במתא׃ וישלם יהושפט עם
מלך ישראל׃ ואשלים יהושפט עם מלכא
דישראל׃ ויתר דברי יהושפט וגבורתו אשר
עשה ואשר נלחם הלא הם כתובים על ספר

דברי הימים למלכי יהודה׃ ושאר פתגמי
יהושפט וגבורתיה דעבד ודאגיח הלא
אנון כתיבין על ספר פתגמי יומיא למלכיא
דבית יהודה׃ ויתר הקדש אשר נשאר בימי
אסא אביו בער מן הארץ׃ ושאר נפקתנא
דאשתאר ביומי אסא אבוהי פלי מן ארעא׃
ומלך אין באדום נצב מלך׃ ומלכא ליתבאדום
ממנא אלהין אסטרטיגא למלכא׃ יהושפט
עשר אניות תרשיש ללכת אופירה לזהב
ולא הלך כי נשברה אניות בעציון גבר׃
יהושפט עבד ספינת אפירקא למיזל לאופיר
לאיתאה דהבא ולא אזל ארי אתברא ספינתא
בעציון גבר׃ אז אמר אחזיהו בן אחאב אל
יהושפט ילכו עבדי עם עבדיך באניות ולא
אבה יהושפט׃ בכין אמר אחזיה בר אחאב
ליהושפט ייזלון עבדי עם עבדך בספינתא
ולא אבא יהושפט׃ וישכב יהושפט עם אבתיו
ויקבר עם אבתיו בעיר דוד אביו וימלך יהורם
בנו תחתיו׃ ושכיב יהושפט עם אבהתוהי
ואתקבר עם אבהתוהי בקרתא דדוד אבוהי
ומלך יהורם בריה תחותוהי׃
אחזיהו בן אחאב מלך על ישראל
בשמרון בשנת שבע עשרה ליהושפט
מלך יהודה וימלך על ישראל שנתים׃ אחזיהו
בר אחאב מלך על ישראל בשומרון בשנת
שבע עסרי ליהושפט מלך שבטא דבית

מ״ל בספ
עשה ק׳ רו ק׳
ד׳ ומ״ל וחד ובאניות וחד באניות
ה׳ טביר ממנה וקר׳ ממנו
ה׳ בטע׳ בספ

באניות ד׳ ומ״ל וסימנ׳ והשיבך יי׳ מצרים עבדי עם עבדיך וכשדים יורדי ובעת קץ יתנגח עמו וחד ובאניות וחד כאניות סוחר׃ וישלם ל׳ לית כות׳

יהודה ומלך על ישראל תרתין שנין׃ ויעש
הרע בעיני יהוה וילך בדרך אביו ובדרך
אמו ובדרך ירבעם בן נבט אשר החטיא
את ישראל׃ ועבד דביש קדם ייי ואזל
באורח אבוהי ובאורח אמיה ובאורח ירבעם
בר נבט דחייב ית ישראל׃ ויעבד את הבעל
וישתחוה לו ויכעס את יהוה אלהי ישראל
ככל אשר עשה אביו׃ ופלח ית בעלא וסגיד
ליה וארגיז קדם ייי אלהא דישראל ככל
דעבד אבוהי׃ ויפשע מואב בישראל אחרי
מות אחאב׃ ומרדו מואבאי בישראל בתר
דמית אחאב׃ ויפל אחזיה בעד השבכה
בעליתו אשר בשמרון ויחל וישלח מלאכים
ויאמר אליהם לכו דרשו בבעל זבוב אלהי
עקרון אם אחיה מחלי זה׃ ונפל אחזיה מן
סריגתא בעליתיה דבשומרון ואתמרע ושלח
אזגדין ואמר להון איזילו תבעו בבעל זבוב
טעות עקרון אם איחי ממרעי דין׃

ומלאך יהוה דבר אל אליה
התשבי קום עלה לקראת מלאכי מלך שמרון
ודבר אליהם המבלי אין אלהים בישראל
אתם הלכים לדרש בבעל זבוב אלהי עקרון׃
ומלאכא דייי מליל עם אליה דמתשוב קום
סק לקדמות אזגדי מלכא דשומרון ואתני
להון הלא אלה קיים דשכינתיה שריא בישראל
אתון אזלתון למתבע בבעל זבוב טעות
עקרון׃ ולכן כה אמר יהוה המטה אשר
עלית שם לא תרד ממנה כי מות תמות וילך
אליה׃ ובכין כדנן אמר ייי ערסא דסליקתא
לתמן לא תיחות מנה ארי ממת תמות ואזל
אליה׃ וישובו המלאכים אליו ויאמר אלהם
מה זה שבתם׃ ותבו אזגדיא לותיה ואמר
להון מא דין תבתון׃ ויאמרו אליו איש עלה
לקראתנו ויאמר אלינו לכו שובו אל המלך
אשר שלח אתכם ודברתם אליו כה אמר
יהוה המבלי אין אלהים בישראל אתה
שלח לדרש בבעל זבוב אלהי עקרון לכן
המטה אשר עלית שם לא תרד ממנה כי
מות תמות׃ ואמרו ליה גברא סליק לקדמותנא
ואמר לנא איזילו תובו לות מלכא דשלח
יתכון ותמללון עמיה כדנן אמר ייי הלא
אלה קיים דשכינתיה שריא בישראל את שלח
למתבע בבעל זבוב טעות עקרון בכין
ערסא דסליקתא לתמן לא תיחות מנה
ארי ממת תמות׃ וידבר אלהם מה משפט
האיש אשר עלה לקראתכם וידבר אליכם
את הדברים האלה׃ ומליל עמהון מא
נמוסיה דגברא דסליק לקדמותכון ומליל
עמכון ית פתגמיא האלין׃ ויאמרו אליו
איש בעל שער ואזור עור אזור במתניו
ויאמר אליה התשבי הוא׃ ואמרו ליה גבר
סערן וזרזא דמשכא אסיר בחרציה ואמר

ובדרך ד׳ וסימנ׳ והאיש אשרי אמו ב׳ בו וז׳ ובדרך אל תלכו ⁘ אליה ה׳ וחד ואליה וסימנ׳ ומלאך ידׁ ולכן אזור וען הנה וירשיה

אליה דמתשבי הוא׃ וישלח אליו שר חמשים
וחמשיו ויעל אליו והנה ישב על ראש ההר
וידבר אליו איש האלהים המלך דבר רדה׃
ושלח לותיה רב חמשין וחמשין דעמיה
וסליק לותיה והוא יתיב על ריש טורא ומליל
עמיה נביא דיי מלכא מליל חות׃ ויענה
אליהו וידבר אל שר החמשים ואם איש
אלהים אני תרד אש מן השמים ותאכל
אתך ואת חמשיך ותרד אש מן השמים
ותאכל אתו ואת חמשיו׃ ואתיב אליה ומליל
עם רב חמשין ואם נביא דיי אנא תיחות
אישתא מן שמיא ותיכול יתך וית חמשין
דעמך ונחתת אישתא מן שמיא ואכלת
יתה וית חמשין דעמיה׃ וישב וישלח אליו
שר חמשים אחר וחמשיו ויען וידבר אליו
איש האלהים כה אמר המלך מהרה רדה׃
ותב ושלח לותיה רב חמשין אחרנא וחמשין
דעמיה ואתיב ומליל עמיה נביא דיי כדנן
אמר מלכא אוחי חות׃ ויען אליה וידבר
אליהם אם איש אלהים אני תרד אש מן
השמים ותאכל אתך ואת חמשיך ותרד אש
אלהים מן השמים ותאכל אתו ואת חמשיו׃
ואתיב אליהו ואמר להון אם נביא דיי אנא
תיחות אישתא מן שמיא ותיכול יתך וית
חמשין דעמך ונחתת אישתא מן קדם יי
מן שמיא ואכלת יתיה וית חמשין דעמיה׃

וישב וישלח שר חמשים שלשים וחמשיו
ויעל ויבא שר החמשים השלישי ויכרע
על ברכיו לנגד אליהו ויתחנן אליו וידבר אליו
איש האלהים תיקר נא נפשי ונפש עבדיך
אלה חמשים בעיניך׃ ותב ושלח רב חמשין
תליתאין וחמשין דעמיה וסליק ואתא רב
חמשין תליתאה וכרע על ברכוהי לקביל
אליהו ובעא מניה ומליל עמיה נביא דיי תיקר
כען נפשי ונפש עבדך אלין חמשין בעינך׃
הנה ירדה אש מן השמים ותאכל את שני
שרי החמשים הראשנים ואת חמשיהם
ועתה תיקר נפשי בעיניך׃ הא נחתת אישתא
מן שמיא ואכלת ית תרין רבני חמשין קדמאין
וית חמשין דעמהון וכען תיקר נפשי בעינך׃
וידבר מלאך יהוה אל אליהו
רד אותו אל תירא מפניו ויקם וירד אותו אל
המלך׃ ומליל מלאכא דיי עם אליה חות
עמיה לא תדחל מן קדמוהי וקם ונחת עמיה
לות מלכא׃ וידבר אליו כה אמר יהוה יען
אשר שלחת מלאכים לדרש בבעל זבוב
אלהי עקרון המבלי אין אלהים בישראל
לדרש בדברו לכן המטה אשר עלית שם
לא תרד ממנה כי מות תמות׃ ומליל עמיה
כדנן אמר יי חלף דשלחתא אזגדין למתבע
בבעל זבוב טעות עקרון הלא אלהא קיים
דשכינתיה שריא בישראל למשאל בפתגמיה

על ראש ההר ה וסימנ ונצבת לי שם ויעבר דוד שר חמשים אלף אחד זאת תורת הציר ואם איש ג וסימ עם הוא אלהים ואם איש שפתים

בכין ערסא דסליקתא לתמן לא תיחות מנה
ארי ממת תמות׃ וימת כדבר יהוה אשר
דבר אליהו וימלך יהורם תחתיו
ב בשנת שתים ליהורם בן יהושפט
מלך יהודה כי לא היה לו בן׃ ומית כפתגמא
דיי׳ דמליל אליה ומלך יהורם תחותוהי בשנת
תרתין ליהורם בר יהושפט מלך שבטא דבית
יהודה ארי לא הוה ליה בר׃ ויתר דברי אחזיהו
אשר עשה הלא המה כתובים על ספר דברי
הימים למלכי ישראל׃ ושאר פתגמי אחזיה
דעבד הלא אנון כתיבין על ספר פתגמי יומיא
2 למלכי ישראל׃ ויהי בהעלות 2
יהוה את אליהו בסערה השמים וילך אליהו
ואלישע מן הגלגל׃ והוה באסקות יי׳ ית
אליה בעלעולא לצית שמיא ואזל אליה
ואלישע מן גלגלא׃ ויאמר אליהו אל אלישע
שב נא פה כי יהוה שלחני עד בית אל ויאמר
אלישע חי יהוה וחי נפשך אם אעזבך וירדו
בית אל׃ ואמר אליה לאלישע תיב כען הכא
ארי יי׳ שלחני עד בית אל ואמר אלישע קיים
הוא יי׳ וחיי נפשך אם אשבקנך ונחתו לבית
אל׃ ויצאו בני הנביאים אשר בית אל אל
אלישע ויאמרו אליו הידעת כי היום יהוה
לקח את אדניך מעל ראשך ויאמר גם אני
ידעתי החשו׃ ונפקו תלמידי נביא דבבית
אל לות אלישע ואמרו ליה הידעת ארי יומא

דין יי׳ דבר ית רבונך מנך ואמר אף אנא ידענא
שתוקו׃ ויאמר לו אליהו שב נא פה כי יהוה
שלחני יריחו ויאמר חי יהוה וחי נפשך אם
אעזבך ויבאו יריחו׃ ואמר ליה אליה אלישע
תיב כען הכא ארי יי׳ שלחני יריחו ואמר קיים
הוא יי׳ וחיי נפשך אם אשבקנך ואתו ליריחו׃
ויגשו בני הנביאים אשר ביריחו אל אלישע
ויאמרו אליו הידעת כי היום יהוה לקח את
אדניך מעל ראשך ויאמר גם אני ידעתי החשו׃
וקריבו תלמידי נביא דביריחו לות אלישע
ואמרו ליה הידעת ארי יומא דין יי׳ דבר ית
רבונך מנך ואמר אף אנא ידענא שתוקו׃
ויאמר לו אליהו שב נא פה כי יהוה שלחני
הירדנה ויאמר חי יהוה וחי נפשך אם אעזבך
וילכו שניהם׃ ואמר ליה אליה תיב כען הכא
ארי יי׳ שלחני עד ירדנא ואמר קיים הוא יי׳
וחיי נפשך אם אשבקנך ואזלו תרויהון׃ וחמשים
איש מבני הנביאים הלכו ויעמדו מנגד מרחוק
ושניהם עמדו על הירדן׃ וחמשין גברא
מתלמידי נביא אזלו וקמו מקביל מרחיק
ותרויהון קמו על ירדנא׃ ויקח אליהו את
אדרתו ויגלם ויכה את המים ויחצו הנה והנה
ויעברו שניהם בחרבה׃ ונסיב אליה ית שושיפה
ואחזר ומחא ית מיא ואתפליגו לכא ולכא
ועברו תרויהון ביבשתא׃ ויהי כעברם ואליהו
אמר אל אלישע שאל מה אעשה לך בטרם

לקח ט׳ וחס׳ וסימנ׳ קצתי בחיי ארור לקח שחד הנביאים ויגשו בני הנביאים בן אדם הנני לקח עץ יוסף את בני ישראל יסר לץ נפשות חכם

אלקח מעמך ויאמר אלישע ויהי נא פי שנים
ברוחך אלי׃ והוה כמעברהון ואליה אמר
לאלישע שאל מא אעביד לך עד לא אתנסב
מלותך ואמר אלישע ויהי כען על חד תרין
ברוח נבואתך עמי׃ ויאמר הקשית לשאול
אם תראה אתי לקח מאתך יהי לך כן ואם אין
לא יהיה׃ ואמר אקשיתא למשאל אם תחזי
יתי דאנא מדבר מלותך יהי לך כין ואם לא
לא יהי׃ ויהי המה הלכים הלוך ודבר והנה
רכב אש וסוסי אש ויפרדו בין שניהם ויעל
אליהו בסערה השמים׃ והוה עד דאנון
אזלין מיזל וממללין והא רתיכין דאישתא
וסוסון דאישתא ואפרישו בין תרויהון
וסליק אליהו בעלעולא לצית שמיא׃ ואלישע
ראה והוא מצעק אבי אבי רכב ישראל
ופרשיו ולא ראהו עוד ויחזק בבגדיו ויקרעם
לשנים קרעים׃ ואלישע חזי והוא מצוח רבי
רבי דטב ליה לישראל בצלותיה מרתכין
ומפרשין ולא חזהי עוד ואתקיף בלבושוהי
וסדקנון לתרין סדקין׃ וירם את אדרת אליהו
אשר נפלה מעליו וישב ויעמד על שפת
הירדן׃ ואריס ית שושפא דאליה דנפלת
מעלוהי ותב וקם על כיף ירדנא׃ ויקח את
אדרת אליהו אשר נפלה מעליו ויכה את
המים ויאמר איה יהוה אלהי אליהו אף הוא
ויכה את המים ויחצו הנה והנה ויעבר

אלישע׃ ונסיב ית שושפא דאליה דנפלת
מניה ומחא ית מיא ואמר קביל בעותי יי
אלהיה דאליה אף הוא ומחא ית מיא ואתפליגו
לכא ולכא ועבר אלישע׃ ויראהו בני הנביאים
אשר ביריחו מנגד ויאמרו נחה רוח אליהו
על אלישע ויבאו לקראתו וישתחוו לו ארצה׃
וחזוהי תלמידי נבייא דביריחו מקביל ואמרו
נחת רוח יה דאליה על אלישע ואתו לקדמותיה
וסגידו ליה על ארעא׃ ויאמרו אליו הנה נא
יש את עבדיך חמשים אנשים בני חיל ילכו
נא ויבקשו את אדניך פן נשאו רוח יהוה
וישלכהו באחד ההרים או באחת הגיאות
ויאמר לא תשלחו׃ ואמרו ליה הא כען אית
עם עבדך חמשין גברין בני חילא ייזלון
כען ויבעון ית רבונך דלמא נטליה רוחא
מן קדם יי ורמהי בחד מן טוריא או בחד
מן חליא ואמר לא תשלחון׃ ויפצרו בו עד
בש ויאמר שלחו וישלחו חמשים איש
ויבקשו שלשה ימים ולא מצאהו׃ ואתקיפו
ביה עד סגי ואמר שלחו ושלחו חמשין
גברא ובעו תלתה יומין ולא אשכחוהי׃
וישבו אליו והוא ישב ביריחו ויאמר אלהם
הלא אמרתי אליכם אל תלכו׃ ותבו לותיה
והוא יתיב ביריחו ואמר להון הלא אמרית
לכון לא תיזלון׃ ויאמרו אנשי העיר אל
אלישע הנה נא מושב העיר טוב כאשר

ג

נחה ג בטעמ׳ בנון וסימנ׳ רוח אליהו שקטה ארץ על אפרים ויבקשו ג וסימנ׳ את אדניך אחך ויתפללו

אדני ראה והמים רעים והארץ משכלת׃
ואמרו אנשי קרתא לאלישע הא כען מותב
קרתא שפיר כמא דרבוני חזי ומיא בישין
וארעא מתכלא׃ ויאמר קחו לי צלחית
חדשה ושימו שם מלח ויקחו אליו׃ ואמר
איתו לי צלוחיתא חדתא ושוו תמן מלחא
ואיתיאו ליה׃ ויצא אל מוצא המים וישלך
שם מלח ויאמר כה אמר יהוה רפאתי למים רפית ק
האלה לא יהיה משם עוד מות ומשכלת׃
ונפק למפקנא דמיא ורמא תמן מלחא
ואמר כדנן אמר יי אסיתי למיא האלין לא
יהי מתמן עוד מותא ותכלו׃ וירפו המים עד
היום הזה כדבר אלישע אשר דבר׃ ואתסיו
מיא עד יומא הדין כפתגמא דאלישע דמליל׃
ויעל משם בית אל והוא
עלה בדרך ונערים קטנים יצאו מן העיר
ויתקלסו בו ויאמרו לו עלה קרח עלה קרח׃
וסליק מתמן לבית אל והוא סליק באורחא
וינקין דעדקין נפקו מן קרתא ואתלעבו ביה
ואמרו ליה סק קרחא סק קרחא׃ ויפן אחריו
ויראם ויקללם בשם יהוה ותצאנה שתים
דבים מן היער ותבקענה מהם ארבעים
ושני ילדים׃ ואתפני לאחורוהי וחזנון ולטנון
בשמא דיי ונפקא תרתין דבין מן חורשא
ובזעא מנהון ארבעין ותרין ינקין׃ וילך
משם אל הר הכרמל ומשם שב שמרון׃ ח

ואזל מתמן לטור כרמלא ומתמן תב
לשומרון׃ ויהורם בן אחאב 3
מלך על ישראל בשמרון בשנת שמנה עשרה
ליהושפט מלך יהודה וימלך שתים עשרה
שנה׃ ויהורם בר אחאב מלך על ישראל בשמרון
בשנת תמניא עסרי ליהושפט מלך שבטא
דבית יהודה ומלך תרתא עסרי שנין׃ ויעשה ג
הרע בעיני יהוה רק לא כאביו וכאמו ויסר
את מצבת הבעל אשר עשה אביו׃ ועבד
דביש קדם יי לחוד לא כאבוהי וכאמיה ואעדי
ית קמת בעלא דעבד אבוהי׃ רק בחטאות
ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל
דבק לא סר ממנה׃ לחוד בחובי ירבעם בר
נבט דחייב ית ישראל אתרעי לא סטא מנהון׃
ומישע מלך מואב היה
נקד והשיב למלך ישראל מאה אלף כרים
ומאה אלף אילים צמר׃ ומישע מלכא
דמואב הוה מריגיתי ומתיב תקרובתא למלכא
דישראל שנא שנא מאה אלפין תורין דפטמא
ומאה אלפין דכרין דרעיא׃ ויהי כמות אחאב ג
ויפשע מלך מואב במלך ישראל׃ והוה כד
מית אחאב ומריד מלכא דמואב במלכא
דישראל׃ ויצא המלך יהורם ביום ההוא
משמרון ויפקד את כל ישראל׃ ונפק מלכא
יהורם ביומא ההוא משומרון ומנא ית כל
ישראל׃ וילך וישלח אל יהושפט מלך יהודה

ומשם ח׳ וסימנ׳ המיצא יפרד בארה עבר קדמה שב שמרון הנכה ראה וחב׳ ויעשה הרע ג׳ וסימנ׳ עמרי ויהורם יואש הסמוך לאלישע

לאמר מלך מואב פשע בי התלך אתי אל
מואב למלחמה ויאמר אעלה כמוני כמוך
כעמי כעמך כסוסי כסוסיך׃ ואזל ושלח
ליהושפט מלך שבטא דבית יהודה למימר
מלכא דמואב מריד בי התיזיל עמי לות
מואב לאגחא קרבא ואמר אסק אנא כותך
עמי כעמך סוסותי כסוסותך׃ ויאמר אי זה
הדרך נעלה ויאמר דרך מדבר אדום׃ ואמר
באידא אורחא נסק ואמר באורח מדברא
דאדום׃ וילך מלך ישראל ומלך יהודה ומלך
אדום ויסבו דרך שבעת ימים ולא היה מים
למחנה ולבהמה אשר ברגליהם׃ ואזל מלכא
דישראל ומלך שבטא דבית יהודה ומלכא
דאדום ואסתחרו מהלך שבעא יומין ולא
הוו מיא למשריתא ולבעירא דעמהון׃ ויאמר
מלך ישראל אהה כי קרא יהוה לשלשת
המלכים האלה לתת אותם ביד מואב׃ ואמר
מלכא דישראל וי ארי זמין ײ׳ לתלתה
מלכיא האלין למימסר יתהון בידא דמואבאי׃
ויאמר יהושפט האין פה נביא ליהוה ונדרשה
את יהוה מאותו ויען אחד מעבדי מלך
ישראל ויאמר פה אלישע בן שפט אשר
יצק מים על ידי אליהו׃ ואמר יהושפט
הלית כא נביא קדם ײ׳ ונתבע ית פתגמא
דײ׳ מניה ואתיב חד מעולימי מלכא דישראל
ואמר כא אלישע בר שפט דשמיש ית

אליהו׃ ויאמר יהושפט יש אותו דבר יהוה
וירדו אליו מלך ישראל ויהושפט ומלך
אדום׃ ואמר יהושפט אית עמיה פתגמא
דײ׳ ונחתו לותיה מלכא דישראל ויהושפט
ומלכא דאדום׃ ויאמר אלישע אל מלך
ישראל מה לי ולך לך אל נביאי אביך ואל
נביאי אמך ויאמר לו מלך ישראל אל כי
קרא יהוה לשלשת המלכים האלה לתת
אותם ביד מואב׃ ואמר אלישע למלכא
דישראל מא לי ולך איזיל לות נביאי אבוך
ולות נביאי אמך ואמר ליה מלכא דישראל
בבעו לא תדכר חובין בשעתא ההיא בעי
עלנא רחמין ארי זמין ײ׳ לתלתה מלכיא
האלין למימסר יתהון ביד מואבאי׃ ויאמר
אלישע חי יהוה צבאות אשר עמדתי לפניו
כי לולי פני יהושפט מלך יהודה אני נשא
אם אביט אליך ואם אראך׃ ואמר אלישע
קיים הוא ײ׳ צבאות דמשמישנא קדמוהי
ארי אלו לא פון אפי יהושפט מלך שבטא
דבית יהודה אנא נסיב אם אסתכל בך ואם
אחזינך׃ ועתה קחו לי מנגן והיה כנגן המנגן
ותהי עליו יד יהוה׃ וכען איתו לי גברא דידע
לנגנא בכנרא והוי כד מנגין דמנגין ושרת
עלוהי רוח נבואה מן קדם ײ׳׃ ויאמר כה
אמר יהוה עשה הנחל הזה גבים גבים׃
ואמר כדנן אמר ײ׳ יתעביד נחלא הדין

פצידין פצידין׃ כי כה אמר יהוה לא תראו
רוח ולא תראו גשם והנחל ההוא ימלא
מים ושתיתם אתם ומקניכם ובהמתכם׃
ארי כדנן אמר יי לא תחזון רוחא ולא
תחזון מטרא ונחלא ההוא יתמלי מיא
ותשתון אתון וגיתיכון ובעירכון׃ ונקל
זאת בעיני יהוה ונתן את מואב בידכם׃
וקלילא דא קדם יי וימסר ית מואבאי
בידכון׃ והכיתם כל עיר מבצר וכל עיר
מבחור וכל עץ טוב תפילו וכל מעיני מים
תסתמו וכל החלקה הטובה תכאבו באבנים׃
ותמחון כל כרך תקיף וכל קריא כריכא וכל
אילן דיאי תעקרון וכל מבועי מיא תסתמון
וכל אחסנתא שפירתא תטומון באבניא׃ ויהי
בבקר כעלות המנחה והנה מים באים
מדרך אדום ותמלא הארץ את המים׃ והוה
בצפרא כמסק מנחתא והא מיא אתן מאורח
אדום ואתמליאת ארעא ית מיא׃ וכל מואב
שמעו כי עלו המלכים להלחם בם ויצעקו
מכל חגר חגרה ומעלה ויעמדו על הגבול׃
וכל מואבאי שמעו ארי סליקו מלכיא
לאגחא קרבא בהון ואתכנישו מכל אסר
סיפא ולעילא וקמו על תחומא׃ וישכימו
בבקר והשמש זרחה על המים ויראו
מואב מנגד את המים אדמים כדם׃ ואקדימו
בצפרא ושמשא דנחת על מיא וחזו מואבאי

ית מיא סמקין כדמא׃ ויאמרו דם זה החרב
נחרבו המלכים ויכו איש את רעהו ועתה
לשלל מואב׃ ואמרו דמא דין אתגראה
אתגריאו מלכיא וקטלו גבר ית חבריה וכען
פוקו לבזתא מואבאי׃ ויבאו אל מחנה ישראל
ויקמו ישראל ויכו את מואב וינסו מפניהם
ויבו בה והכות את מואב׃ ואתו למשריתא
דישראל וקמו ישראל ומחו ית מואבאי
ואפכו מן קדמיהון ומחו בהון וקטילו ית
מואבאי׃ והערים יהרסו וכל חלקה טובה
ישליכו איש אבנו ומלאוה וכל מעין מים
יסתמו וכל עץ טוב יפילו עד השאיר
אבניה בקיר חרשת ויסבו הקלעים ויכוה׃
וקרויא פגרו וכל אחסנתא שפירתא רמו
גבר אבניה ומלוהא וכל מבועי מיא סתמו
וכל אילן דיאי עקרו עד דלא אשתארת
אבנא בכותלא דלא פגרוהא ואסחרו
קלעיא ומחוהא׃ וירא מלך מואב כי חזק
ממנו המלחמה ויקח אותו שבע מאות
איש שלף חרב להבקיע אל מלך אדום
ולא יכלו׃ וחזא מלכא דמואב ארי תקיפו
מניה עבדי קרבא ודבר עמיה שבע מאה
גברא שלפי סיפא לאפנאה לות מלכא דאדום
ולא יכילו׃ ויקח את בנו הבכר אשר ימלך
תחתיו ויעלהו עלה על החמה ויהי קצף
גדול על ישראל ויסעו מעליו וישבו לארץ׃

ימלא ד׳ וסימנה׳ מים פי תהלתך עד ימלא שחוק ימלא פיהו חצץ ׃ על המים ד׳ וסי׳ אשר באר ויבאו אלימה את הצפר החיה והשמש זרחה וכל תהלים

ונסיב ית בריה בוכרא דעתיד די מלוך תחותוהי ואסקיה עלתא על שורא והוה רגז רב על ישראל ואסתלקו מנה ואתו לארעא דישראל: ואשה אחת מנשי בני הנביאים צעקה אל אלישע לאמר עבדך אישי מת ואתה ידעת כי עבדך היה ירא את יהוה והנשה בא לקחת את שני ילדי לו לעבדים: ואתתא חדא מנשי תלמידי נביא מצוחא קדם אלישע למימר עבדך עובדיה בעלי מית ואת ידעת ארי עבדך הוה דחיל מן קדם יי׳ דכד קטילת איזבל ית נביא דיי׳ דבר מנהון מאה גברא ואטמרנון חמשין חמשין גברא במערתא והוה יזיף ומוכיל להון בדיל דלא לאוכלותהון מנכסוהי דאחאב מן קדם דאנון אנסא וכען רשיא אתא למדבר ית תרין בני ליה לעבדין: ויאמר אליה אלישע מה אעשה לך הגידי לי מה יש לכי בבית ותאמר אין לשפחתך כל בבית כי אם אסוך שמן: ואמר לה אלישע מא אעביד ליך חוי לי מא אית ליך בביתא ואמרת לית לאמתך כל מדעם בביתא אלהין מנא דמשחא: ויאמר לכי שאלי לך כלים מן החוץ מאת כל שכנכי כלים רקים אל תמעיטי: ואמר איזילי שאלי ליך מנין מן ברא מן כל שיבבכי מנין ריקנין לא תזערין: ובאת וסגרת הדלת בעדך ובעד בניך ויצקת

על כל הכלים האלה והמלא תסיעי: ותהכין ותגיפין דשא באפך ובאפי בנך ותריקין משחא על כל מניא האלין ומנא דיתמלי תסלקין: ותלך מאתו ותסגר הדלת בעדה ובעד בניה הם מגישים אליה והיא מיצקת: ואזלת מלותיה ואגפת דשא באפה ובאפי בנהא אנון מקרבין לה מניא והיא מריקא משחא: ויהי כמלאת הכלים ותאמר אל בנה הגישה אלי עוד כלי ויאמר אליה אין עוד כלי ויעמד השמן: והוה כמשלם מניא ואמרת לברה קריב לי עוד מנא ואמר לה לית עוד מנא ופסק משחא: ותבא ותגד לאיש האלהים ויאמר לכי מכרי את השמן ושלמי את נשיכי ואת בניכי תחיי בנותר: ואתת וחויאת לנביא דיי׳ ואמר איזילי זבני ית משחא ושלמי למרי חובתיך ואת ובנך תתפרנסין במא דישתאר: ויהי היום ויעבר אלישע אל שונם ושם אשה גדולה ותחזק בו לאכל לחם ויהי מדי עברו יסר שמה לאכל לחם: והוה יומא ועבר אלישע לשונם ותמן אתתא דחלת חטאין ואתקיפת ביה למיכל לחמא והוה בזמן מעברוהי מתפני לתמן למיכל לחמא: ותאמר אל אישה הנה נא ידעתי כי איש אלהים קדוש הוא עבר עלינו תמיד: ואמרת לבעלה הא כען ידענא ארי נביא דיי׳ קדישא הוא

אפטרתא
מוצקת ק׳
חטאין
וכל שום אנש כות
שכניך ק׳

ובאת ה׳ וסימנה׳ אל המלך ולקחת בידך וסגרת הדלת עד בבל מרגלותיו וחד ובת טות׳ יסר ג׳ חס וסימ׳ מדי עברו מי פתי יסר וחברו

מתפני לותנא תדירא׃ נעשה נא עלית קיר
קטנה ונשים לו שם מטה ושלחן וכסא
ומנורה והיה בבאו אלינו יסור שמה׃ נעביד
כען עלית כותלא זעירא ונתקין ליה תמן
אתר ערסא ופתורא וכרסיא ומנרתא ויהי
במיתוהי לותנא מתפני לתמן׃ ויהי היום
ויבא שמה ויסר אל העליה וישכב שמה׃
והוה יומא ועל לתמן וזר לעליתא ושכיב
תמן׃ ויאמר אל גחזי נערו קרא לשונמית
הזאת ויקרא לה ותעמד לפניו׃ ואמר לגחזי
עולימיה קרי לשונמיתא הדא וקרא לה
וקמת קדמוהי׃ ויאמר לו אמר נא אליה
הנה חרדת אלינו את כל החרדה הזאת מה
לעשות לך היש לדבר לך אל המלך או אל
שר הצבא ותאמר בתוך עמי אנכי יושבת׃
ואמר ליה אימר כען לה הא עסקת לנא ית
כל עסקא הדא מא למעבד ליך הפתגם אית
ליך למללא עם מלכא או עם רב חילא
ואמרת בגו עסקי עמי אנא מסוברא׃ ויאמר
ומה לעשות לה ויאמר גחזי אבל בן אין
לה ואישה זקן׃ ואמר ומא למעבד לה
ואמר גחזי בקושטא בר לית לה ובעלה
סיב׃ ויאמר קרא לה ויקרא לה ותעמד בפתח׃
ואמר קרא לה וקרא לה וקמת בתרעא׃ ויאמר
למועד הזה כעת חיה את חבקת בן ותאמר
אל אדני איש האלהים אל תכזב בשפחתך׃

ואמר לזמנא הדין כעדן דאתון קימין תהן
מחבקא ברא ואמרת בבעו רבוני נביא דיי
לא יתכדב פתגמא באמתך׃ ותהר האשה
ותלד בן למועד הזה כעת חיה אשר דבר
אליה אלישע׃ ועדיאת אתתא וילידת בר
לזמנא הדין כעדן דהיא קימא דמליל עמה
אלישע׃ ויגדל הילד ויהי היום ויצא אל אביו
אל הקצרים׃ ורבא רביא והוה יומא ונפק
לות אבוהי לות חצודיא׃ ויאמר אל אביו
ראשי ראשי ויאמר אל הנער שאהו אל אמו׃
ואמר לאבוהי רישי רישי ואמר לעולימא
סבהי ואובלהי לאמיה׃ וישאהו ויביאהו אל
אמו וישב על ברכיה עד הצהרים וימת׃
ונסביה ואובליה לאמיה ויתיב על ברכהא
עד עדן טיהרא ומית׃ ותעל ותשכבהו על
מטת איש האלהים ותסגר בעדו ותצא׃
וסליקת ואשכיבתיה על ערסא דנביא דיי
ואגפת באפוהי ונפקת׃ ותקרא אל אישה
ותאמר שלחה נא לי אחד מן הנערים ואחת
האתנות וארוצה עד איש האלהים ואשובה׃
וקרת לבעלה ואמרת שדר כען ליחד מן
עולימיא וחדא מן אתניא ואתמטי לות נביא
דיי ואתוב׃ ויאמר מדוע את הלכת אליו
היום לא חדש ולא שבת ותאמר שלום׃
ואמר מדין את אזלא לותיה יומא דין לא
ירח ולא שבא ואמרת שלם׃ ותחבש האתון

שכיבה שמה ג׳ בלישנ׳ וסימנ׳ ושמה רחב ויסר אל העליה כי וירס ׃ שלחה ז׳ וסימנ׳ הנער שלחה וקחנו דוד מן הנערים תעלותיה

ותאמר אל נערה נהג ולך אל תעצר לי
לרכב כי אם אמרתי לך: וזריזת אתנא
ואמרת לעולימא דבר ואיזיל לא תדחק
עלי למרכב אלהין כד אימר לך: ותלך ותבא
אל איש האלהים אל הר הכרמל ויהי כראות
איש האלהים אתה מנגד ויאמר אל גחזי
נערו הנה השונמית הלז: ואזלת ואתת לות
נביא דיי' לטור כרמלא והוה כד חזא נביא
דיי' יתה מקביל ואמר לגחזי עולימיה הא
שונמיתא דיכי: עתה רוץ נא לקראתה ואמר
לה השלום לך השלום לאישך השלום לילד
ותאמר שלום: כען רהוט כען לקדמותה
ואימר לה השלם ליך השלם לבעליך השלם
לרביא ואמרת שלם: ותבא אל איש האלהים
אל ההר ותחזק ברגליו ויגש גיחזי להדפה
ויאמר איש האלהים הרפה לה כי נפשה
מרה לה ויהוה העלים ממני ולא הגיד לי:
ואתת לות נביא דיי' לטורא ואתקיפת ברגלוהי
וקריב גיחזי למדחה ואמר נביא דיי' שביק
מנה ארי נפשה מרירא לה ומן קדם יי' אתכסא
מני ולא אתחוה לי: ותאמר השאלתי בן
מאת אדני הלא אמרתי לא תשלה אתי:
ואמרת השאילית ברא מן רבוני הלא אמרית
לך אם מתיהיב ליבר קיים ואם לא תנסיס
יתי: ויאמר לגחזי חגר מתניך וקח משענתי
בידך ולך כי תמצא איש לא תברכנו וכי

יברכך איש לא תעננו ושמת משענתי
על פני הנער: ואמר לגיחזי זריז חרצך וסב
חטרי בידך ואיזיל ארי את תשכח גבר לא
תשאל בשלמיה וארי ישאל בשלמך גברא
לא תתיבנה ותשוי חטרי על אפי רביא:
ותאמר אם הנער חי יהוה וחי נפשך אם
אעזבך ויקם וילך אחריה: ואמרת אמיה
דעולימא קיים הוא יי' וחיי נפשך אם אשבקנך
וקם ואזל בתרהא: וגחזי עבר לפניהם וישם
את המשענת על פני הנער ואין קול ואין
קשב וישב לקראתו ויגד לו לאמר לא הקיץ
הנער: וגיחזי עבר קדמיהון ושוי ית חטרא
על אפי רביא ולית קל ולית רמצית ותב
לקדמותיה וחוי ליה למימר לא אתער רביא:
ויבא אלישע הביתה והנה הנער מת משכב
על מטתו: ואתא אלישע לביתא והא רביא
מית רמי על ערסיה: ויבא ויסגר הדלת
בעד שניהם ויתפלל אל יהוה: ואתא ואגיף
דשא באפי תרויהון וצלי קדם יי': ויעל
וישכב על הילד וישם פיו על פיו ועיניו על
עיניו וכפיו על כפיו ויגהר עליו ויחם בשר
הילד: וסליק ושכיב על רביא ושוי פומיה
על פומיה ועינוהי על עינוהי וידוהי על
ידוהי ואלהית עלוהי וחם בסרא דרביא:
וישב וילך בבית אחת הנה ואחת הנה ויעל
ויגהר עליו ויזורר הנער עד שבע פעמים

יברכך
הרפה ב' וסימנ' ממנו שבעה חדשים כי נפשה מרה לה חגור ו' וסימנ' חרב מצמדות לגחזי ואלישע מתניך וחד וחגור

ויפקח הנער את עיניו׃ ותב והליך בביתא
זמנא חדא לכא וזמנא חדא לכא וסליק
ואלהית עלוהי ואתמקק רביא עד שבע
זמנין ופתח רביא ית עינוהי׃ ויקרא אל
גיחזי ויאמר קרא לשנמית הזאת ויקראה
ותבא אליו ויאמר שאי בנך׃ וקרא לגיחזי
ואמר קרי לשונמיתא הדא וקרא לה ואתת
לקדמוהי ואמר סבי בריך׃ ותבא ותפל על
רגליו ותשתחו ארצה ותשא את בנה ותצא׃
ואתת ונפלת קדם רגלוהי וסגידת על ארעא
ונסיבת ית ברה ונפקת׃
ואלישע שב הגלגלה והרעב בארץ ובני
הנביאים ישבים לפניו ויאמר לנערו שפת
הסיר הגדולה ובשל נזיד לבני הנביאים׃
ואלישע תב לגלגלא וכפנא בארעא ותלמידי
נביא יתבין קדמוהי ואמר לעולימיה תפי
דודא רבא ובשיל תבשילא לתלמידי נביא׃
ויצא אחד אל השדה ללקט ארת וימצא
גפן שדה וילקט ממנו פקעת שדה מלא
בגדו ויבא ויפלח אל סיר הנזיד כי לא ידעו׃
ונפק חד לחקלא ללקטא ירקונין ואשכח
גפנא בחקלא ולקיט מנה פקעי חקלא מלי
לבושיה ואתא ופרס ורמי לדודא דתבשילא
ארי לא ידעו׃ ויצקו לאנשים לאכול ויהי
כאכלם מהנזיד והמה צעקו ויאמרו מות
בסיר איש האלהים ולא יכלו לאכל׃ ואריקו
לגבריא למיכל והוה במיכלהון מתבשילא
ואנון צוחו ואמרו מותא בדודא נביא דיי׳
ולא יכילו למיכל׃ ויאמר וקחו קמח וישלך
אל הסיר ויאמר צק לעם ויאכלו ולא היה
דבר רע בסיר׃ ואמר איתו קמחא ורמא
לדודא ואמר אריק לעמא וייכלון ולא
הוה מדעם ביש בדודא׃ ואיש
בא מבעל שלשה ויבא לאיש האלהים
לחם בכורים עשרים לחם שערים וכרמל
בצקלנו ויאמר תן לעם ויאכלו׃ וגברא אתא
מארע דרומא ואיתי לנביא דיי׳ לחים בכורין
עסרין טלמין דלחים סערין ופירוכן בלבשיה
ואמר הב לעמא וייכלון׃ ויאמר משרתו מה
אתן זה לפני מאה איש ויאמר תן לעם
ויאכלו כי כה אמר יהוה אכול והותר׃ ואמר
משמשנה מא אתין דין קדם מאה גברא
ואמר הב לעמא וייכלון ארי כדנן אמר יי׳
ייכלון ויותרון׃ ויתן לפניהם ויאכלו ויותרו
כדבר יהוה׃ ויהב קדמיהון ואכלו ואשארו
5 כפתגמא דיי׳׃ ונעמן שר
צבא מלך ארם היה איש גדול לפני אדניו
ונשא פנים כי בו נתן יהוה תשועה לארם
והאיש היה גבור חיל מצרע׃ ונעמן רב
חילא דמלכא דארם הוה גבר רב קדם רבונה
ונסיב אפין ארי על ידוהי עבד יי׳ נצחנא
לאנש ארם וגברא הוה גבר חילא והוא

פקיחה את עינ׳ ד׳ וסימנה׳ הבר השונמית נער אלישע לבול פיסו ועל בית יהודה ארות ב׳ בתרי ל׳ חד חס וחד מל׳ וסימ׳ ללקט ארת כי טל אורות

לקיבסגירותא׃ וארם יצאו גדודים וישבו
מארץ ישראל נערה קטנה ותהי לפני אשת
נעמן׃ ואנש ארם נפקו במשרין ושבו מארעא
דישראל עולימא זעירא והות משמשא
קדם אתת נעמן׃ ותאמר אל גברתה אחלי
אדני לפני הנביא אשר בשמרון אז יאסף
אתו מצרעתו׃ ואמרת למרתה טובי רבוני
אם יזיל לקדם נביא דבשומרון בכין יסי
יתיה מסגירותיה׃ ויבא ויגד לאדניו לאמר
כזאת וכזאת דברה הנערה אשר מארץ
ישראל׃ ואתא וחוי לרבוניה למימר כדין
וכדין מלילת עולימתא דמארעא דישראל׃
ויאמר מלך ארם לך בא ואשלחה ספר אל
מלך ישראל וילך ויקח בידו עשר ככרי
כסף וששת אלפים זהב ועשר חליפות בגדים׃
ואמר מלכא דארם איתא איזיל ואשדר
אגרתא לות מלכא דישראל ואזל ונסיב
בידיה עסר ככרין דכסף ושתה אלפין
דינרין דדהב ועסר אצטלון דלבושא׃ ויבא
הספר אל מלך ישראל לאמר ועתה כבוא
הספר הזה אליך הנה שלחתי אליך את נעמן
עבדי ואספתו מצרעתו׃ ואיתי אגרתא לות
מלכא דישראל למימר וכין כתיב בה וכען
כמיתא אגרתא הדא לותך הא שדרית לך
ית נעמן עבדי ותסיניה מסגירותיה׃ ויהי
כקרא מלך ישראל את הספר ויקרע בגדיו

ויאמר האלהים אני להמית ולהחיות כי זה
שלח אלי לאסף איש מצרעתו כי אך דעו
נא וראו כי מתאנה הוא לי׃ והוה כד קרא
מלכא דישראל ית אגרתא ובזע לבושוהי
ואמר הצרוך איתבי מן קדם יי׳ למקטל
ולאחאה ארי דין שלח לי לאסאה גברא
מסגירותיה ארי ברם דעו כען וחזו ארי
תסקופא הוא בעי לאתגראה בי׃ ויהי כשמע
אלישע איש האלהים כי קרע מלך ישראל
את בגדיו וישלח אל המלך לאמר למה
קרעת בגדיך יבא נא אלי וידע כי יש נביא
בישראל׃ והוה כד שמע אלישע נביא דיי׳
ארי בזע מלכא דישראל ית לבושוהי ושלח
לות מלכא למימר למא בזעתא לבושך ייתי
כען לותי וידע ארי אית נביא בישראל׃ ויבא
נעמן בסוסו וברכבו ויעמד פתח הבית
לאלישע׃ ואתא נעמן בסוסוהי וברתכוהי
וקם בתרע ביתא דאלישע׃ וישלח אליו
אלישע מלאך לאמר הלוך ורחצת שבע
פעמים בירדן וישב בשרך לך וטהר׃ ושלח
לותיה אלישע אזגדא למימר איזיל ותטבול
שבע זמנין בירדנא ויתוב בסרך לך ותדכי׃
ויקצף נעמן וילך ויאמר הנה אמרתי אלי
יצא יצוא ועמד וקרא בשם יהוה אלהיו
והניף ידו אל המקום ואסף המצרע׃ ורגיז
נעמן ואזל ואמר הא הויתי אמר דלותי

גברתה ד׳ וסי׳ מנ׳ ותקל אחתי הנה כעיני ושפחה כי תירש גברתה ולהחיות ג׳ ומל׳ וסימנ׳ לכם האלהים לב נמלאים וטהר ג׳ וסי׳ בשרך רחץ

יפוק מפק ויקוס ויצלי בשמא דיי אלהיה
וירים ידיה על אתר בית מחתא ויתסי
סגירותא הלוא טוב אבנה ופרפר נהרות אמנה
דמשק מכל מימי ישראל הלא ארחץ ק׳
בהם וטהרתי ויפן וילך בחמה הלא טבין
אמנה ופרפר נהרי דמשק מכל מי ארעא
דישראל הלא אטבול בהון ואתסי ואתפני
ואזל ברגז ויגשו עבדיו וידברו אליו ויאמרו
אבי דבר גדול הנביא דבר אליך הלא תעשה
ואף כי אמר אליך רחץ וטהר וקריבו עבדוהי
ומלילו עמיה ואמרו מרי אלו פתגמא רבא
נביא מליל עמך הלא תעביד ואף ארי אמר
לך טבול ואתסי וירד ויטבל בירדן
שבע פעמים כדבר איש האלהים וישב בשרו
כבשר נער קטן ויטהר ונחת וטבל בירדנא ב
שבע זמנין כפתגמא דנביא דיי ותב בסריה ושתה
כבסר יניק זעיר ואתסי וישב אל איש האלהים
הוא וכל מחנהו ויבא ויעמד לפניו ויאמר
הנה נא ידעתי כי אין אלהים בכל הארץ
כי אם בישראל ועתה קח נא ברכה מאת
עבדך ותב לות נביא דיי הוא וכל משריתיה
ואתא וקם קדמוהי ואמר הא כען ידענא ארי
לית אלה קיים בכל ארעא אלהין בישראל
וכען קביל כען תקרובתא מן עבדך ויאמר
חי יהוה אשר עמדתי לפניו אם אקח ויפצר י
בו לקחת וימאן ואמר קיים הוא יי דמשמש

קדמוהי אם אקביל ואתקיף ביה לקבלא ולא
ב ז אבא ויאמר נעמן ולא יתן נא לעבדך משא
א צמד פרדים אדמה כי לוא יעשה עוד עבדך
עלה וזבח לאלהים אחרים כי אם ליהוה ואמר
נעמן ולא איתיהיב כען לעבדך טעון זוג
כודנון מעפר ארמתא ארי לא יעביד עוד
עבדך עלא ודבח לטעות עממיא אלהין
לשמא דיי לדבר הזה יסלח יהוה לעבדך
ט בבוא אדני בית רמון להשתחות שמה והוא
מל נשען על ידי והשתחויתי בית רמון בהשתחויתי
גא בית רמון יסלח נא יהוה לעבדך בדבר הזה
כת לפתגמא הדין ישבוק יי לעבדך במיעל
ולא רבוני לבית רמון למסגד תמן והוא סמיך
קרי על ידי ואסגוד בבית רמון במסגדי בבית
רמון ישבוק יי לעבדך בפתגמא הדין ויאמר לו
לך לשלום וילך מאתו כברת ארץ ואמר
ליה איזיל לשלם ואזל מלותיה כרוב ארעא
ויאמר גיחזי נער אלישע
איש האלהים הנה חשך אדני את נעמן
הארמי הזה מקחת מידו את אשר הביא
חי יהוה כי אם רצתי אחריו ולקחתי מאתו
מאומה ואמר גיחזי תלמידא דאלישע
נביא דיי הא מנע רבוני ית נעמן ארמאה
הדא מלקבלא מנה ית דאיתי קיים הוא יי
אלהין ארהוט בתרוהי ואסב מנה מדעם
ה וירדף גיחזי אחרי נעמן וירא נעמן רץ

אדמה יא וסימנה ותסף ללדת תקבח נעמן ולשארית אל תיראי חרש שדה טמאה כי ארס כי אהב והחרש ה׳ וטהר ג׳ וסי׳ בשרך רחץ ידיהם

אחריו ויפל מעל המרכבה לקראתו ויאמר
השלום ורדף גיחזי בתר נעמן וחזא נעמן
גברא רהיט בתרוהי ואתרכין מן רתיכא
לקדמותיה ואמר השלם ויאמר שלום
אדני שלחני לאמר הנה עתה זה באו אלי
שני נערים מהר אפרים מבני הנביאים תנה
נא להם ככר כסף ושתי חלפות בגדים ואמר
שלם רבוני שלחני למימר הא כען דין אתו
לותי תרין עולימין מטורא דבית אפרים
מתלמידי נביא הב כען להון ככרא דכספא
ותרין אצטלון דלבושא ויאמר נעמן
הואל קח ככרים ויפרץ בו ויצר ככרים כסף
בשני חרטים ושתי חלפות בגדים ויתן אל
שני נעריו וישאו לפניו ואמר נעמן שרי
סב תרתין ככרין ואתקיף ביה וצר תרתין
ככרין דכסף בתרין פרדיסין ותרין אצטלון
דלבושא ויהב לתרין עולימוהי ונסיבו קדמוהי
ויבא אל העפל ויקח מידם ויפקד בבית וישלח
את האנשים וילכו ועל לאתר כסי ונסיב
מידהון ופקיד בביתא ושלח ית גבריא ואזלו
והוא בא ויעמד אל אדניו ויאמר אליו אלישע
מאן גחזי ויאמר לא הלך עבדך אנה ואנה
והוא אתא וקם קדם רבוניה ואמר ליה אלישע
מנן אתא אתי גיחזי ואמר לא אזל עבדך לכא
ולכא ויאמר אליו לא לבי הלך כאשר הפך
איש מעל מרכבתו לקראתך העת לקחת

את הכסף ולקחת בגדים וזיתים וכרמים
וצאן ובקר ועבדים ושפחות ואמר ליה
ברוח נבואה אתחזה לי כד אתהפיך גברא
מעל רתכיה לקדמותך השעא היא לך
דנסיבתא כספא ונסיבתא לבושא וחשבתא
בלבך למקני זיתין וכרמין ועאן ותורין
ועבדין ואמהן וצרעת נעמן תדבק בך
ובזרעך לעולם ויצא מלפניו מצרע כשלג
וסגירות נעמן תדבק בך ובבנך לעלם ונפק
מן קדמוהי חיור כתלגא

ויאמרו בני הנביאים אל אלישע הנה נא
המקום אשר אנחנו ישבים שם לפניך צר
ממנו ואמרו תלמידי נביא לאלישע הא
כען אתרא דאנחנא יתבין תמן קדמך עק
לנא נלכה נא עד הירדן ונקחה משם איש
קורה אחת ונעשה לנו שם מקום לשבת
שם ויאמר לכו ניזיל כען עד ירדנא ונסב
מתמן גבר שרי חדא ונתקין לנא תמן אתרא
למתב תמן ואמר איזילו ויאמר האחד
הואל נא ולך את עבדיך ויאמר אני אלך
ואמר חד שרי כען ואיזיל עם עבדך ואמר
אנא איזיל וילך אתם ויבאו הירדנה ויגזרו
העצים ואזל עמהון ואתו לירדנא וקצו אעא
ויהי האחד מפיל הקורה ואת הברזל נפל
אל המים ויצעק ויאמר אהה אדני והוא
שאול והוה חד מחי בשריתא ואשתליף

מלפניו ט וסימנ׳ ויצא וישלח שייראו אשר ייראו דצר מלכות ולבקש וזרעות השטף חילו ודרב ימים ולקחת ד וסימ׳ דודאי לעבדים בגוים רצון

ברזלא ונפל למיא וצוח ואמר בבעו רבוני
משאל שאלתיה׃ ויאמר איש האלהים
אנה נפל ויראהו את המקום ויקצב עץ וישלך
שמה ויצף הברזל׃ ואמר נביא דייי אן נפל
ואחזייה ית אתרא וקץ אעא ורמא לתמן
וקפא ברזלא׃ ויאמר הרם לך וישלח ידו
ויקחהו׃ ואמר טול לך ואושיט ידיה ונסביה׃
ומלך ארם היה נלחם
בישראל ויועץ אל עבדיו לאמר אל מקום
פלני אלמני תחנתי׃ ומלכא דארם הוה מגיח
קרבא בישראל ואתמליך בעבדוהי למימר
לאתר כסי וטמיר בית משרנא׃ וישלח
איש האלהים אל מלך ישראל לאמר
השמר מעבר המקום הזה כי שם ארם
נחתים׃ ושלח נביא דייי לות מלכא דישראל
למימר אסתמר מלמעבר אתרא הדין ארי
תמן אנש ארם כסן׃ וישלח מלך ישראל
אל המקום אשר אמר לו איש האלהים
והזהירה ונשמר שם לא אחת ולא שתים׃
ושלח מלכא דישראל לאתרא דאמר ליה
נביא דייי ואזהריה ואסתמר תמן לא חדא
זמנא ולא תרתין זמנין׃ ויסער לב מלך
ארם על הדבר הזה ויקרא אל עבדיו ויאמר
אליהם הלא תגידו לי מי משלנו אל מלך
ישראל׃ ואסתער לבא דמלכא דארם על
פתגמא הדין וקרא לעבדוהי ואמר להון

הלא תחוון לנא מן מדילנא גלי רזא למלכא
דישראל׃ ויאמר אחד מעבדיו לוא אדני
המלך כי אלישע הנביא אשר בישראל
יגיד למלך ישראל את הדברים אשר תדבר
בחדר משכבך׃ ואמר חד מעבדוהי לא
רבוני מלכא ארי אלישע נביא דבישראל
יחוי למלכא דישראל ית פתגמיא דתמליל
באדרון בית משכבך׃ ויאמר לכו וראו
איכה הוא ואשלח ואקחהו ויגד לו לאמר
הנה בדתן׃ ואמר איזילו וחזו איכא הוא
ואשלח ואדבריניה ואתחוה ליה למימר
הא בדותן׃ וישלח שמה סוסים ורכב וחיל
כבד ויבאו לילה ויקפו על העיר׃ ושלח
לתמן סוסון ורתכין ומשרין סגיאן ואתו
בליליא ואקיפו על קרתא׃ וישכם משרת
איש האלהים לקום ויצא והנה חיל סובב
את העיר וסוס ורכב ויאמר נערו אליו
אהה אדני איכה נעשה׃ ואקדים משמשנא
דנביא ד[illegible]ונפק והא משרין אקיפו
ית קרתא וסוסו[illegible]תכין ואמר עולימיה
ליה בבעו רבוני איכדין נעביד׃ ויאמר
אל תירא כי רבים אשר אתנו מאשר אותם׃
ואמר לא תדחל ארי סגיאין דעמנא מדעמהון׃
ויתפלל אלישע ויאמר יהוה פקח נא את
עיניו ויראה ויפקח יהוה את עיני הנער
וירא והנה ההר מלא סוסים ורכב אש

שאול ב׳ ומ״ל וסימנ׳ — השאלתיהו ל״ל אהה אדני וכל שוס ברנשכות׳ — יפלני אלמני ג׳ וסימ׳ פלני אלמני ותחנתי יודעתי אל מקום פלני אלמני

סביבת אלישע: וצלי אלישע ואמר בבעו
שגלי כען ית עינוהי ויחזי וגלא ייי ית עיני
רביא וחזא והא טורא מלי סוסון ורתכין
דאישתא סחרנות אלישע: וירדו אליו
ויתפלל אלישע אל יהוה ויאמר הך נא את
הגוי הזה בסנורים ויכם בסנורים כדבר
אלישע: ונחתו לותיה וצלי אלישע קדם
ייי ואמר מחי כען ית עמא הדין בשבריא
ומחנון בשבריא כפתגמא דאלישע: ואמר
אליהם אלישע לא זה הדרך ולא זה העיר
לכו אחרי ואוליכה אתכם אל האיש אשר
תבקשון וילך אותם שמרונה: ואמר להון
אלישע לא דא אורחא ולא דין קרתא איתו
בתרי ואוביל יתכון לות גברא דאתון בען
ואוביל יתהון לשומרון: ויהי כבאם
שמרון ויאמר אלישע יהוה פקח את עיני
אלה ויראו ויפקח יהוה את עיניהם ויראו
והנה בתוך שמרון: והוה כמיעלהון לשמרון
ואמר אלישע ייי גלי [illegible] אלין ויחזון
וגלא ייי ית עיניהון [illegible] והא בגו שומרון:
ויאמר מלך ישראל אל אלישע כראתו
אותם האכה אכה אבי: ואמר מלכא דישראל
לאלישע כד חזא יתהון האקטול אקטול
רבי: ויאמר לא תכה האשר שבית בחרבך
ובקשתך אתה מכה שים לחם ומים לפניהם
ויאכלו וישתו וילכו אל אדניהם: ואמר לא

תקטול הדשביתא בחרבך ובקשתך את
קטיל שוי לחמא ומיא קדמיהון וייכלון
וישתון ויזלון לות רבונהון: ויכרה להם
כרה גדולה ויאכלו וישתו וישלחם וילכו
אל אדניהם ולא יספו עוד גדודי ארם לבוא
בארץ ישראל: ואתקין להון שירו רבא
ואכלו ושתיאו ושלחנון ואזלו לות רבונהון
ולא אוסיפא עוד משרית ארם למיעל
בתחום ארעא דישראל:

ויהי אחרי כן ויקבץ בן הדד מלך ארם
את כל מחנהו ויעל ויצר על שמרון: והוה
בתר כין וכנש בר הדד מלכא דארם ית כל
משריתיה וסליק וצר על שומרון: ויהי
רעב גדול בשמרון והנה צרים עליה עד
היות ראש חמור בשמנים כסף ורבע הקב
חרי יונים בחמשה כסף: והוה כפנא רבא
בשומרון והא אנון צירין עלה עד דהוה
רישא דחמרא מזדבן בתמנן כסף ורבעת
קבא דזיבל מפקת יונא בחמיש סלעין
דכסף: ויהי מלך ישראל עבר על החמה
ואשה צעקה אליו לאמר הושיעה אדני
המלך: והוה מלכא דישראל עבר על שורא
ואתתא קבלא קדמוהי למימר פרוק רבוני
מלכא: ויאמר אל יושיעך יהוה מאין
אושיעך המן הגרן או מן היקב: ואמר הא
יפרקניך ייי מנא אפרקניך המן אדרא או מן

מעצרתא׃ ויאמר לה המלך מה לך ותאמר
האשה הזאת אמרה אלי תני את בנך ונאכלנו
היום ואת בני נאכל מחר׃ ואמר לה מלכא מא
ליך ואמרת אתתא הדא אמרת לי הבי ית בריך
וניכלניה יומא דין וית ברי ניכול מחר׃ ונבשל
את בני ונאכלהו ונאמר אליה ביום האחר תני
את בנך ונאכלנו ותחבא את בנה׃ ובשלנא
ית ברי ואכלנהי ואמרית לה ביומא אחרנא
הבי ית בריך וניכלניה ואטמרת ית ברה׃
ויהי כשמע המלך את דברי האשה ויקרע
את בגדיו והוא עבר על החמה וירא העם
והנה השק על בשרו מבית׃ והוה כד שמע
מלכא ית פתגמי אתתא ובזע ית לבושוהי
והוא עבר על שורא וחזא עמא והא סקא
אסיר על בסריה מלגיו׃ ויאמר כה יעשה
לי אלהים וכה יוסיף אם יעמד ראש אלישע
בן שפט עליו היום׃ ואמר כדין יעביד לי
יי וכדין יוסיף אם יתקיים רישא דאלישע
בר שפט עלוהי יומא דין׃ ואלישע ישב
בביתו והזקנים ישבים אתו וישלח איש
מלפניו בטרם יבוא המלאך אליו והוא
אמר אל הזקנים הראיתם כי שלח בן
המרצח הזה להסיר את ראשי ראו כבא
המלאך סגרו הדלת ולחצתם אתו בדלת
הלוא קול רגלי אדניו אחריו׃ ואלישע יתיב
בביתא וסביא יתבין עמיה ושלח גברא

מן קדמוהי עד לא ייתי אזגדא לותיה והוא
אמר לסביא החזיתון ארי שלח בר קטולא
הדין לאעדאה ית רישי חזו כמיתי אזגדא
אחודו דשא ותדחקון יתיה בדשא הלא
קל רגלי רבוניה בתרוהי׃ עודנו מדבר עמם
והנה המלאך ירד אליו ויאמר הנה זאת
הרעה מאת יהוה מה אוחיל ליהוה עוד׃
עד דהוא ממליל עמהון והא אזגדא נחית
לותיה ואמר הא דא בשתא מן קדם יי מא
אצלי קדם יי עוד׃ ויאמר 7
אלישע שמעו דבר יהוה כה אמר יהוה כעת
מחר סאה סלת בשקל וסאתים שערים
בשקל בשער שמרון׃ ואמר אלישע קבילו
פתגמא דיי כדנן אמר יי כעדנא הדין מחר
סאה סלתא בסלעא ותתן סערין בסלעא
בתרעא דשומרון׃ ויען השליש אשר
למלך נשען על ידו את איש האלהים ויאמר
הנה יהוה עשה ארבות בשמים היהיה הדבר
הזה ויאמר הנכה ראה בעיניך ומשם לא
תאכל׃ ואתיב גברא דמלכא סמיך על ידיה
ית נביא דיי ואמר אלו יי פתח כוין ומחית
טובא מן שמיא היהי כפתגמא הדין ואמר
הא אתחזי בעינך ומתמן לא תיכול׃
וארבעה אנשים היו מצרעים
פתח השער ויאמרו איש אל רעהו מה אנחנו
ישבים פה עד מתנו׃ וארבעה גברין הוו סגירין

אפטרתא
דזאת תהיה

יתבין במעלנא דתרעא ואמרו גבר לחבריה
מא אנחנא יתבין כא עד דנמות: אם אמרנו
נבוא העיר והרעב בעיר ומתנו שם ואם
ישבנו פה ומתנו ועתה לכו ונפלה אל מחנה
ארם אם יחינו נחיה ואם ימיתנו ומתנו: אם
נימר ניעול לקרתא וכפנא בקרתא ונמות
תמן ואם נתיב הכא ונמות וכען איתו ונשתמע
למשרית ארם אם יחיוננא נחי ואם יקטלננא
ונתקטיל: ויקמו בנשף לבוא אל מחנה ארם
ויבאו עד קצה מחנה ארם והנה אין שם איש:
וקמו בקבלא למיעל למשרית ארם ואתו עד
סיפי משרית ארם והא לית תמן אנש: ואדני
השמיע את מחנה ארם קול רכב קול סוס קול
חיל גדול ויאמרו איש אל אחיו הנה שכר
עלינו מלך ישראל את מלכי החתים ואת
מלכי מצרים לבוא עלינו: ומן קדם יי אשתמע
למשרית ארם קל רתכין קל סוסון קל משריין
סגיאן ואמרו גבר לאחוהי הא אגר עלנא
מלכא דישראל ית מלכי חתאי וית מלכי
מצרים למיתי עלנא: ויקומו וינוסו בנשף
ויעזבו את אהליהם ואת סוסיהם ואת חמריהם
המחנה כאשר היא וינוסו אל נפשם: וקמו
וערקו בקבלא ושבקו ית משכניהון וית סוסותהון
וית חמריהון למשריתא כמא דהיא וערקו
לשיזבא נפשהון: ויבאו המצרעים האלה
עד קצה המחנה ויבאו אל אהל אחד ויאכלו

וישתו וישאו משם כסף וזהב ובגדים וילכו
ויטמנו וישבו ויבאו אל אהל אחר וישאו
משם וילכו ויטמנו: ואתו סגיריא האלין עד
סיפי משריתא ועלו למשכנא דחד ואכלו
ושתיו ונסיבו מתמן כספא ודהבא ולבושין
ואזלו ואטמרו ותבו ועלו למשכנא אחרנא
ונסיבו מתמן ואזלו ואטמרו: ויאמרו איש
אל רעהו לא כן אנחנו עשים היום הזה יום
בשורה הוא ואנחנו מחשים וחכינו עד אור
הבקר ומצאנו עון ועתה לכו ונבאה ונגידה
בית המלך: ואמרו גבר לחבריה לא כשרמא
דאנחנא עבדין יומא הדין יום בסורא הוא
ואלו אנחנא שתקין ומורכין עד מיהר
צפרא ויער עננא חובא וכען איתו ונתמטי
ונחוי בית מלכא: ויבאו ויקראו אל שער
העיר ויגידו להם לאמר באנו אל מחנה ארם
והנה אין שם איש וקול אדם כי אם הסוס
אסור והחמור אסור ואהלים כאשר המה:
ואתו וקרו לנטרי תרע קרתא וחויאו להון
למימר אתינא למשרית ארם והא לית תמן
אנש וקל אנש אלהין סוסון אסירין וחמרין
אסירין ומשכנין כמא דאנון: ויקרא השערים
ויגידו בית המלך פנימה: וקרו נטרי תרעיא
וחויאו בית מלכא לגיו: ויקם המלך לילה
ויאמר אל עבדיו אגידה נא לכם את אשר
עשו לנו ארם ידעו כי רעבים אנחנו ויצאו

מן המחנה להחבה בהשדה לאמר כי יצאו בשדה ק
מן העיר ונתפשם חיים ואל העיר נבא׃
וקם מלכא בליליא ואמר לעבדוהי אחוי
כען לכון ית דעבדו לנא אנש ארם ידעין
ארי כפנין אנחנא ונפקו מן משריתא לאטמרא
בחקלא למימר ארי יפקון מן קרתא וניחודנון
כד חיין ולקרתא ניעול׃ ויען אחד מעבדיו
ויאמר ויקחו נא חמשה מן הסוסים הנשארים
אשר נשארו בה הנם ככל המון ישראל אשר
נשארו בה הנם ככל המון ישראל אשר תמו
ונשלחה ונראה׃ ואתיב חד מעבדוהי ואמר י
וידברון כען חמשה מן סוסותא שארא רפ
דאשתארו בה האנון ככל המונא דישראל
דאשתארו בה ואם ייבדון האנון ככל המונא
דישראל דספו ונשלחה ונחזי׃ ויקחו שני רכב
סוסים וישלח המלך אחרי מחנה ארם לאמר
לכו וראו׃ ודברו תרין רכבי סוסון ושלח
מלכא בתר משרית ארם למימר איזילו
וחזו׃ וילכו אחריהם עד הירדן והנה כל הדרך
מלאה בגדים וכלים אשר השליכו ארם
בהחפזם וישבו המלאכים ויגדו למלך׃ בחפזם ק
ואזלו בתריהון עד ירדנא והא כל אורחא
מליא לבושין ומנין דרמו אנש ארם
באתבעותיהון למערק ותבו אזגדיא וחויאו
למלכא׃ ויצא העם ויבזו את מחנה ארם
ויהי סאה סלת בשקל וסאתים שערים

בשקל כדבר יהוה׃ ונפק עמא ובזו ית משרית
ארם והוה סאה סלתא בסלעא וסתן סערין
בסלעא כפתגמא דיי׃ והמלך הפקיד את
השליש אשר נשען על ידו על השער
וירמסהו העם בשער וימת כאשר דבר
איש האלהים אשר דבר ברדת המלך אליו׃
ומלכא מני ית גברא דסמיך על ידיה על
תרעא ודשוהי עמא בתרעא ומית כמא
דמליל נביא דיי דמליל כד נחת מלכא
לותיה׃ ויהי כדבר איש האלהים אל המלך
לאמר סאתים שערים בשקל וסאה סלת
בשקל יהיה כעת מחר בשער שמרון׃ והוה
כד מליל נביא דיי עם מלכא למימר סתן
סערין בסלעא וסאה סלתא בסלעא יהי כשעתא
הדין מחר בתרעא דשומרון׃ ויען השליש
את איש האלהים ויאמר והנה יהוה עשה
ארבות בשמים היהיה כדבר הזה ויאמר
הנך ראה בעיניך ומשם לא תאכל׃ ואתיב
גברא ית נביא דיי ואמר ואלו יי פתח כוין
ומחית טובא מן שמיא היהי כפתגמא הדין
ואמר הא את חזי בעינך ומתמן לא תיכול׃
ויהי לו כן וירמסו אתו העם בשער וימת׃
והוה ליה כין ודשו יתיה עמא בתרעא
ומית׃ ואלישע דבר אל האשה
יתיר יוד אשר החיה את בנה לאמר קומי ולכי אתי
וביתך וגורי באשר תגורי כי קרא יהוה לרעב

וגם בא אל הארץ שבע שנים׃ ואלישע
מליל עם אתתא דאחיי ית ברה למימר קומי
ואיזילי את ואנש ביתיך ודורי באתר דכשר
למדר ארי זמין ייי כפנא ואף עתיד למיתי
על ארעא שבע שנין׃ ותקם האשה ותעש
כדבר איש האלהים ותלך היא וביתה ותגר
בארץ פלשתים שבע שנים׃ וקמת אתתא
ועבדת כפתגמא דנביא דייי ואזלת היא
ואנש ביתה ואתותבת בארע פלשתאי שבע
שנין׃ ויהי מקצה שבע שנים ותשב האשה
מארץ פלשתים ותצא לצעק אל המלך אל
ביתה ואל שדה׃ והוה מסוף שבע שנין ותבת
אתתא מארע פלשתאי ונפקת למקבל קדם
מלכא על ביתה ועל חקלה׃ והמלך מדבר
אל גחזי נער איש האלהים לאמר ספרה נא
לי את כל הגדלות אשר עשה אלישע׃
ומלכא ממליל עם גיחזי תלמידא דנביא
דייי למימר אשתעי כען לי ית כל רברבתא
דעבד אלישע׃ ויהי הוא מספר למלך את
אשר החיה את המת והנה האשה אשר
החיה את בנה צעקת אל המלך על ביתה
ועל שדה ויאמר גחזי אדני המלך זאת
האשה וזה בנה אשר החיה אלישע׃ והוה
הוא משתעי למלכא ית דאחיי ית מיתא
והא אתתא דאחיי ית ברה קבלא קדם
מלכא על ביתה ועל חקלה ואמר גיחזי

רבוני מלכא דא אתתא ודין ברה דאחיי
אלישע׃ וישאל המלך לאשה ותספר לו
ויתן לה המלך סריס אחד לאמר השיב
את כל אשר לה ואת כל תבואת השדה
מיום עזבה את הארץ ועד עתה׃ ושאיל
מלכא לאתתא ואשתעיאת ליה ומני לה
מלכא גוואה חד למימר אתיב ית כל דלה
וית כל עללת חקלא מיומא דשבקת ית
ארעא ועד כען׃ ויבא אלישע
דמשק ובן הדד מלך ארם חלה ויגד לו לאמר
בא איש האלהים עד הנה׃ ואתא אלישע
לדמסק ובר הדד מלכא דארם מרע
ואתחוה ליה למימר אתא נביא דייי עד
הלכא׃ ויאמר המלך אל חזהאל קח בידך
מנחה ולך לקראת איש האלהים ודרשת
את יהוה מאותו לאמר האחיה מחלי זה׃
ואמר מלכא לחזאל סב בידך תקרובתא
ואיזיל לקדמות נביא דייי ותתבע ית פתגמא
דייי מניה למימר האיחי ממרעי דין׃ וילך
חזאל לקראתו ויקח מנחה בידו וכל טוב
דמשק משא ארבעים גמל ויבא ויעמד
לפניו ויאמר בנך בן הדד מלך ארם שלחני
אליך לאמר האחיה מחלי זה׃ ואזל חזאל
לקדמותיה ונסיב תקרובתא בידיה וכל טוב
דמסק טעון ארבעין גמלין ואתא וקם
קדמוהי ואמר ברך בר הדד מלכא דארם

שלחני לותך למימר האיחי ממרעי דין
ויאמר אליו אלישע לך אמר לא חיה לו ק
תחיה והראני יהוה כי מות ימות: ואמר
ליה אלישע איזיל אימר ליה מיחא תיחי:
ואחזיני יי ארי ממת ימות: ויעמד את פניו
וישם עד בש ויבך איש האלהים: ואסחר
ית אפוהי ואוריך עד סגי ובכא נביא דיי:
ויאמר חזאל מדוע אדני בכה ויאמר כי
ידעתי את אשר תעשה לבני ישראל רעה
מבצריהם תשלח באש ובחריהם בחרב
תהרג ועלליהם תרטש והרתיהם תבקע:
ואמר חזאל מדין רבוני בכי ואמר ארי
ידענא ית דתעביד לבני ישראל בישא
כרכיהון תוקיד בנורא ועולימיהון בחרבא
תקטיל וינקיהון תטריף ומעדיתהון תבזע:
ויאמר חזהאל כי מה עבדך הכלב כי יעשה
הדבר הגדול הזה ויאמר אלישע הראני
יהוה אתך מלך על ארם: ואמר חז[illegible] ארי מא
עבדך כלבא ארי יעביד פתגמא רבא הדין
ואמר אלישע אחזיני יי יתך מלכא על
ארם: וילך מאת אלישע ויבא אל אדניו
ויאמר לו מה אמר לך אלישע ויאמר אמר
לי חיה תחיה: ואזל מלות אלישע ואתא לות
רבוניה ואמר ליה מא אמר לך אלישע ואמר
אמר לי מיחא תיחי: ויהי ממחרת ויקח המכבר
ויטבל במים ויפרש על פניו וימת וימלך

חזהאל תחתיו: והוה ביומא דבתרוהי ונסיב
גונבא וטבל במיא ופרס על אפוהי ומית
ומלך חזאל תחותוהי: ובשנת חמש
ליורם בן אחאב מלך ישראל ויהושפט מלך
יהודה מלך יהורם בן יהושפט מלך יהודה:
ובשנת חמיש ליורם בר אחאב מלכא דישראל
ויהושפט מלך שבטא דבית יהודה מלך
יהורם בר יהושפט מלך שבטא דבית יהודה:
בן שלשים ושתים שנה היה במלכו ושמנה
שנה מלך בירושלם: בר תלתין ותרתין שנים ק
שנין הוה כד מלך ותמני שנין מלך בירושלם
וילך בדרך מלכי ישראל כאשר עשו בית
אחאב כי בת אחאב היתה לו לאשה ויעש
הרע בעיני יהוה: ואזל בארח מלכי ישראל
כמא דעבדו בית אחאב ארי בת אחאב הות
ליה לאתו ועבד דביש קדם יי ולא אבה יהוה
להשחית את יהודה למען דוד עבדו כאשר
אמר לו לתת לו ניר לבניו כל הימים: הות
רעוא מן קדם יי דלא לחבלא ית בית יהודה
בדיל דויד עבדיה כמא דאמר ליה למתן ליה
מלכו לבנוהי כל יומיא: בימיו פשע אדום
מתחת יד יהודה וימלכו עליהם מלך: ביומוהי
מרדו אדומאי מתחות יד אנש יהודה ואמליכו
עליהון מלכא: ויעבר יורם צעירה וכל
הרכב עמו ויהי הוא קם לילה ויכה את אדום
הסביב אליו ואת שרי הרכב וינס העם לאהליו: יתיר יוד

ועבר יורם לצעיר וכל רתכיא עמיה והוה
הוא קם בליליא ומחא ית אנשא ארום דמקפין
ליה וית רבני רתכיא ואפך עמא לקרויהון: ויפשע
אדום מתחת יד יהודה עד היום הזה אז תפשע
לבנה בעת ההיא: ומרדו אדומאי מתחות יד
אנש יהודה עד יומא הדין בכין מרדו יתבי
לבנה בעדנא ההוא: ויתר דברי יורם וכל
אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי
הימים למלכי יהודה: ושאר פתגמי יורם
וכל דעבד הא אנון כתיבין על ספר פתגמי
יומיא למלכיא דבית יהודה: וישכב יורם
עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דוד וימלך
אחזיהו בנו תחתיו: ושכיב יורם עם אבהתוהי
ואתקבר עם אבהתוהי בקרתא דדויד ומלך
אחזיה בריה תחותוהי: בשנת
שתים עשרה שנה ליורם בן אחאב מלך
ישראל מלך אחזיהו בן יהורם מלך יהודה:
בשנת תרתא עסרי שנין ליורם בר אחאב
מלכא דישראל מלך אחזיה בר יהורם
מלך שבטא דבית יהודה: בן עשרים ושתים
שנה אחזיהו במלכו ושנה אחת מלך בירושלם
ושם אמו עתליהו בת עמרי מלך ישראל:
בר עסרין ותרתין שנין אחזיה כד מלך ושתא
חדא מלך בירושלם ושום אמיה עתליה בת
עמרי מלכא דישראל: וילך בדרך בית אחאב
ויעש הרע בעיני יהוה כבית אחאב כי חתן

בית אחאב הוא: והליך באורח בית אחאב
ועבד דביש קדם יי כבית אחאב ארי חתנא
דבית אחאב הוא: וילך את יורם בן אחאב
למלחמה עם חזהאל מלך ארם ברמת
גלעד ויכו ארמים את יורם: ואזל עם יורם
בר אחאב לאגחא קרבא עם חזאל מלכא
דארם ברמות גלעד ומחו אנשא ארם ית יורם:
וישב יורם המלך להתרפא ביזרעאל מן
המכים אשר יכהו ארמים ברמה בהלחמו
את חזהאל מלך ארם ואחזיהו בן יהורם
מלך יהודה ירד לראות את יורם בן אחאב
ביזרעאל כי חלה הוא: ותב יורם מלכא
לאתסאה ביזרעאל מן מחתא דמחוהי אנש
ארם ברמתא כד אגיח קרבא עם חזאל
מלכא דארם ואחזיה בר יהורם מלך שבטא
דבית יהודה נחת למסער ית יורם בר אחאב
ביזרעאל ארי ממרע הוא:
ואלישע הנביא קרא לאחד מבני הנביאים
ויאמר לו חגר מתניך וקח פך השמן הזה
בידך ולך רמת גלעד: ואלישע נביא קרא
לחד מתלמידי נביאיא ואמר ליה זריז חרצך
וסב מנא דמשחא הדין בידך ואיזיל לרמת
גלעד: ובאת שמה וראה שם יהוא בן יהושפט
בן נמשי ובאת והקמתו מתוך אחיו והביאת
אתו חדר בחדר: ותהך לתמן וחזי תמן יהוא
בר יהושפט בר נמשי ותהך ותקימניה מגו

אחוהי ותעיל יתיה תוון בגו תוון: ולקחת פך
השמן ויצקת על ראשו ואמרת כה אמר יהוה
משחתיך למלך אל ישראל ופתחת הדלת
ונסתה ולא תחכה: ותסב מנא דמשחא ותריק
על רישיה ותימר כדנן אמר יי משחתך
למהוי מלכא על ישראל ותפתח דשא
ותערוק ולא תסכי: וילך הנער הנער הנביא
רמת גלעד: ואזל עולימא תלמידא דנביא
לרמות גלעד: ויבא והנה שרי החיל ישבים
ויאמר דבר לי אליך השר ויאמר יהוא
אל מי מכלנו ויאמר אליך השר: ואתא והא
רבני חילא יתבין ואמר פתגם אית לי למללא
עמך רבא ואמר יהוא עם מן מכלנא ואמר
עמך רבא: ויקם ויבא הביתה ויצק השמן
אל ראשו ויאמר לו כה אמר יהוה אלהי ישראל
משחתיך למלך אל עם יהוה אל ישראל: וקם
ועל לביתא ואריק משחא על רישיה ואמר
ליה כדנן אמר יי אלהא דישראל משחתך
למהוי מלכא על עמא דיי על ישראל:
והכיתה את בית אחאב אדניך ונקמתי דמי
עבדי הנביאים ודמי כל עבדי יהוה מיד
איזבל: ותמחי ית בית אחאב רבונך ואתפרע
פורענות דם עבדי נביא ודמי כל עבדייא
דיי מידא דאיזבל: ואבד כל בית אחאב
והכרתי לאחאב משתין בקיר ועצור ועזוב
בישראל: ואביד כל בית אחאב ואשיצי

לאחאב ידע מדע ואחיד ושביק בישראל:
ונתתי את בית אחאב כבית ירבעם בן נבט
וכבית בעשא בן אחיה: ואתין ית בית אחאב
כבית ירבעם בר נבט וכבית בעשא בר
אחיה: ואת איזבל יאכלו הכלבים בחלק
יזרעאל ואין קבר ויפתח הדלת וינס: וית
איזבל ייכלון כלביא באחסנת יזרעאל
ולית דקבר ופתח דשא וערק: ויהוא יצא אל
עבדי אדניו ויאמר לו השלום מדוע בא
המשגע הזה אליך ויאמר אליהם אתם
ידעתם את האיש ואת שיחו: ויהוא נפק
לות עבדי רבונה ואמרו ליה השלם מדין
אתא שטיא הדין לותך ואמר להון אתון
ידעתון ית גברא וית שועיתיה: ויאמרו שקר
הגד נא לנו ויאמר כזאת וכזאת אמר אלי
לאמר כה אמר יהוה משחתיך למלך אל
ישראל: ואמרו שקרא את אמר חוי כען לנא
ואמר כדין וכדין אמר לי למימר כדנן אמר
לי למימר כדנן אמר יי משחתך למהוי
מלכא על ישראל: וימהרו ויקחו איש
בגדו וישימו תחתיו אל גרם המעלות ויתקעו
בשפר ויאמרו מלך יהוא: ואוחיאו ונסיבו
גבר לבושיה ושויאו תחותוהי על דרג
שעיא ותקעו בשופרא ואמרו מלך יהוא:
ויתקשר יהוא בן יהושפט בן נמשי אל יורם
ויורם היה שמר ברמת גלעד הוא וכל ישראל

מפני חזאל מלך ארם׃ ומריד יהוא בר יהושפט
בר נמשי על יורם ויורם הוה נטיר ברמות
גלעד הוא וכל ישראל מן קדם חזאל מלכא
דארם׃ וישב יהורם המלך להתרפא ביזרעאל
מן המכים אשר יכהו ארמים בהלחמו את
חזאל מלך ארם ויאמר יהוא אם יש נפשכם
אל יצא פליט מן העיר ללכת לגיד ביזרעאל׃ להגיד ק׳
ותב יהורם מלכא לאתסאה ביזרעאל מן
מחתא דמחוהי אנשא ארם כד אגיח קרבא
עם חזאל מלכא דארם ואמר יהוא אם רעוא
נפשכון לא יפוק משיזבא מן קרתא למיזל
לחואה ביזרעאל׃ וירכב יהוא וילך יזרעאלה
כי יורם שכב שמה ואחזיה מלך יהודה ירד
לראות את יורם׃ ורכיב יהוא ואזל ליזרעאל
ארי יורם שכיב תמן ואחזיה מלך שבטא
דבית יהודה נחת למסער ית יורם׃ והצפה
עמד על המגדל ביזרעאל וירא את שפעת
יהוא בבאו ויאמר שפעת אני ראה ויאמר
יהורם קח רכב ושלח לקראתם ויאמר
השלום׃ וסכואה קאים על מגדלא ביזרעאל
וחזא ית משריתא דיהוא במיתוהי ואמר
משריא אנא חזי ואמר יהורם דבר רכבא
ושלח לקדמותהון ויימר השלם׃ וילך רכב הסוס
לקראתו ויאמר כה אמר המלך השלום
ויאמר יהוא מה לך ולשלום סב אל אחרי
ויגד הצפה לאמר בא המלאך עד הם ולא שב׃

ואזל רכיב סוסיא לקדמותיה ואמר כדנן
אמר מלכא השלם ואמר יהוא מא לך
ולשלם אסתחר לאחורי וחוי סכואה למימר
אתא אזגדא עד לותהון ולא תב׃ וישלח רכב
סוס שני ויבא אלהם ויאמר כה אמר המלך
שלום ויאמר יהוא מה לך ולשלום סב אל
אחרי׃ ושלח רכיב סוסיא תנינא ואתא לותהון
ואמר כדנן אמר מלכא שלם ואמר יהוא
מא לך ולשלם אסתחר לאחורי׃ ויגד הצפה
לאמר בא עד אליהם ולא שב והמנהג כמנהג
יהוא בן נמשי כי בשגעון ינהג׃ וחוי סכואה
למימר אתא עד לותהון ולא תב ודברא
כדברא דיהוא בר נמשי ארי בניח מדבר׃
ויאמר יהורם אסר ויאסר רכבו ויצא יהורם
מלך ישראל ואחזיהו מלך יהודה איש ברכבו
ויצאו לקראת יהוא וימצאהו בחלקת נבות
היזרעאלי׃ ואמר יהורם אזדרזו וטקיס
רתכיה ונפק יהורם מלכא דישראל ואחזיה
מלך שבטא דבית יהודה גבר ברתכיה
ונפקו לקדמות יהוא ואשכחוהי באחסנת
נבות יזרעילאה׃ ויהי כראות יהורם את יהוא
ויאמר השלום יהוא ויאמר מה השלום
עד זנוני איזבל אמך וכשפיה הרבים׃ והוה
כד חזא יהורם ית יהוא ואמר השלם יהוא
ואמר מא שלם עד טעות איזבל אמך וחרשהא
סגיאין׃ ויהפך יהורם ידיו וינס ויאמר אל

אחזיהו מרמה אחזיה׃ ואתחזר יהורם
לאחורוהי ואפך ואמר לאחזיה נכלא אחזיה׃
ויהוא מלא ידו בקשת ויך את יהורם בין
זרעיו ויצא החצי מלבו ויכרע ברכבו׃ ויהוא
מלא ידיה בקשתא ומחא ית יהורם בין
דרעוהי ונפק גררא מלביה וכרע ברתכיה׃
ויאמר אל בדקר שלשה שא השלכהו שו ק
בחלקת שדה נבות היזרעאלי כי זכר אני
ואתה את רכבים צמדים אחרי אחאב אביו
ויהוה נשא עליו את המשא הזה׃ ואמר
לבדקר גבריה טול רמיהי באחסנת חקל
נבות יזרעאלה ארי דכיר אנא ואת כד
הוינא רכבין זוג חד אזלין בתר אחאב
אבוהי ומן קדם יי אתנטיל עלוהי מטל
נבואתא הדין׃ אם לא את דמי נבות ואת
דמי בניו ראיתי אמש נאם יהוה ושלמתי
לך בחלקה הזאת נאם יהוה ועתה שא
השלכהו בחלקה כדבר יהוה׃ אם לא ית
דמי נבות וית דמי בנוהי גלן קדמי בקריב
אמר יי ואשלים לך באחסנתא הדא אמר
יי וכען טול רמיהי באחסנתא כפתגמא
דיי׃ ואחזיה מלך יהודה ראה וינס דרך
בית הגן וירדף אחריו יהוא ויאמר גם
אתו הכהו אל המרכבה במעלה גור אשר
את יבלעם וינס מגדו וימת שם׃ ואחזיה
מלך שבטא דבית יהודה חזא ואפך באורחא

בית גנא ורדף בתרוהי יהוא ואמר אף יתיה
מחוהי ברתכא במסקנא דגיר דעם יבלעם
ואפך למגדו ומית תמן׃ וירכבו אתו עבדיו
ירושלמה ויקברו אתו בקברתו עם אבתיו
בעיר דוד׃ ואחיתו יתיה עבדוהי בירושלם
וקברו יתיה בקבורתיה עם אבהתוהי בקרתא
דדויד׃ ובשנת אחת עשרה
שנה ליורם בן אחאב מלך אחזיה על
יהודה׃ ובשנת חדא עסרי שנין ליורם
בר אחאב מלך אחזיה על דבית יהודה׃
ויבוא יהוא יזרעאלה ואיזבל שמעה ותשם
בפוך עיניה ותיטב את ראשה ותשקף
בעד החלון׃ ואתא יהוא ליזרעאל ואיזבל
שמעת וכחלת בצדידא עינהא ותקינת
ית רישה ואסתכיאת מן חרכא׃ ויהוא בא
בשער ותאמר השלום זמרי הרג אדניו׃
ויהוא על בתרעא ואמרת השלם זמרי
קטיל רבוניה׃ וישא פניו אל החלון ויאמר
מי אתי מי וישקיפו אליו שנים שלשה
סריסים׃ וזקף אפוהי לחרכא ואמר מן
הכא מן ואסתכיאו לותיה תרין תלתא
שמטוה ק גואין׃ ויאמר שמטהו וישמטוה ויז
מדמה אל הקיר ואל הסוסים וירמסנה׃
ואמר מגדוהא ומגדוהא ונדא מדמה
על כתלא ועל סוסותא ודשוהא׃ ויבא ויאכל
וישת ויאמר פקדו נא את הארורה הזאת

וקברוה כי בת מלך היא׃ ועלו ואכלו ושתי ואמר
סערו כען ית ארורתא הדא וקברוהא ארי
בת מלכא היא׃ וילכו לקברה ולא מצאו בה
כי אם הגלגלת והרגלים וכפות הידים׃ ואזלו
למקברה ולא אשכחו בה אלהין גלגלתא
ורגליא ופסת ידיא׃ וישבו ויגידו לו ויאמר
דבר יהוה הוא אשר דבר ביד עבדו אליהו
התשבי לאמר בחלק יזרעאל יאכלו הכלבים
את בשר איזבל׃ ותבו וחויאו ליה ואמר פתגמא
דיי הוא דמליל ביד עבדיה אליה דמתשוב
למימר באחסנת יזרעאל ייכלון כלביא ית
בסרא דאיזבל׃ והיית נבלת איזבל כדמן זהיתה ק
על פני השדה בחלק יזרעאל אשר לא יאמרו
זאת איזבל׃ ותהי נבלתא דאיזבל כזיבל
מבדר על אפי חקלא באחסנת יזרעאל
דלא יימרון דא איזבל׃
ולאחאב שבעים בנים בשמרון ויכתב ס
יהוא ספרים וישלח שמרון אל שרי יזרעאל
הזקנים ואל האמנים אחאב לאמר׃ ולאחאב
שבעין בנין בשומרון וכתב יהוא אגרן
ושדר לשומרון לות רבני יזרעאל סביא
ולות תרביניא דאחאב למימר׃ ועתה כבא
הספר הזה אליכם ואתכם בני אדניכם ואתכם
הרכב והסוסים ועיר מבצר והנשק׃ וכען
כמיתי אגרתא הדא לותכון ועמכון בני
רבונכון ועמכון רתכין וסוסון וקרוין

כריכן ומני זינא׃ וראיתם הטוב והישר
מבני אדניכם ושמתם על כסא אביו והלחמו
על בית אדניכם׃ ותחזון דתקין ודכשר מבני
רבונכון ותשוון על כרסי מלכותא דאבוהי
ותגיחון קרבא על בית רבונכון׃ ויראו מאד
מאד ויאמרו הנה שני המלכים לא עמדו
לפניו ואיך נעמד אנחנו׃ ודחילו לחדא לחדא
ואמרו הא תרין מלכיא לא יכילו למקם
קדמוהי ואיכדין נקום אנחנא׃ וישלח אשר
על הבית ואשר על העיר והזקנים והאמנים
אל יהוא לאמר עבדיך אנחנו וכל אשר
תאמר אלינו נעשה לא נמלך איש הטוב
בעיניך עשה׃ ושלח דממנא על ביתא
ודממנא על קרתא וסביא ותרביניא לות
יהוא למימר עבדך אנחנא וכל דתימר לנא
נעביד לא נמליך גבר דתקין בעינך עביד׃
ויכתב אליהם ספר שנית לאמר אם לי אתם
ולקלי אתם שמעים קחו את ראשי אנשי בני
אדניכם ובאו אלי כעת מחר יזרעאלה ובני
המלך שבעים איש את גדלי העיר מגדלים
אותם׃ וכתב להון אגרתא תנינות למימר
אם דילי אתון ומנא אתון מקבלין סבו ית
רישי גברי בני רבונכון ואיתו לותי כעדנא
הדין מחר ליזרעאל ובני מלכא שבעין
גברא ית רברבי קרתא מרבן יתהון׃ ויהי
כבא הספר אליהם ויקחו את בני המלך

וישחטו שבעים איש וישימו את ראשיהם
בדודים וישלחו אליו יזרעאלה: והוה כמיתי
אגרתא לותהון ודברו ית בני מלכא ונכסו
שבעין גברא ושויאו ית רישיהון בסליא
ושדרו לותיה ליזרעאל: ויבא המלאך ויגד
לו לאמר הביאו ראשי בני המלך ויאמר
שימו אתם שני צברים פתח השער עד
הבקר: ואתא אזגדא וחוי ליה למימר איתיו
רישי בני מלכא ואמר שוו יתהון תרין
דגורין במעלנא דתרעא עד צפרא: ויהי
בבקר ויצא ויעמד ויאמר אל כל העם
צדקים אתם הנה אני קשרתי על אדני
ואהרגהו ומי הכה את כל אלה: והוה בצפרא
ונפק וקם ואמר לכל עמא זכאין אתון הא
אנא מרדית על רבוני וקטלתיה ומן קטל
ית כל אלין: דעו אפוא כי לא יפל מדבר
יהוה ארצה אשר דבר יהוה על בית אחאב
ויהוה עשה את אשר דבר ביד עבדו אליהו:
דעו כען ארי לא בטיל מפתגמא דיי' חד
דמליל יי' על בית אחאב ויי' קיים ית דמליל
ביד עבדיה אליה: ויך יהוא את כל הנשארים
לבית אחאב ביזרעאל וכל גדליו ומידעיו
וכהניו עד בלתי השאיר לו שריד: ומחא
יהוא ית כל דאשתארו לבית אחאב ביזרעאל
וכל רברבוהי וקריבוהי וחברוהי עד דלא
אשאר ליה משיזיב: ויקם ויבא וילך שמרון

הוא בית עקד הרעים בדרך: וקם ואתא ואזל
לשומרון הוא בית כנשת רעיא באורחא:
ויהוא מצא את אחי אחזיהו מלך יהודה
ויאמר מי אתם ויאמרו אחי אחזיהו אנחנו
ונרד לשלום בני המלך ובני הגבירה: ויהוא
אשכח ית אחי אחזיה מלך שבטא דבית
יהודה ואמר מן אתון ואמרו אחי אחזיה
אנחנא ונחתנא למסער שלם בני מלכא
ובני מלכתא: ויאמר תפשום חיים ויתפשום
חיים וישחטום אל בור בית עקד ארבעים
ושנים איש ולא השאיר איש מהם: ואמר
אחודונון כד חיין ואחדונון כד חיין ונכסונון
לגוב בית כנשת ארבעין ותרין גברא ולא
אשתאר אנש מנהון: וילך משם וימצא
את יהונדב בן רכב לקראתו ויברכהו ויאמר
אליו היש את לבבך ישר כאשר לבבי עם
לבבך ויאמר יהונדב יש ויש תנה את ידך
ויתן ידו ויעלהו אליו אל המרכבה: ואזל
מתמן ואשכח ית יהונדב בר רכב לקדמותיה
ושאיל בשלמיה ואמר ליה האית לבך כשר
כמא דלבי עם לבך ואמר יהונדב אית ואית
הב ית ידך ויהב ידיה ואסקיה לותיה לרתכא:
ויאמר לכה אתי וראה בקנאתי ליהוה וירכבו
אתו ברכבו: ואמר איתא עמי וחזי בקנאתי
דאנא מקני קדם יי' ואחיתו יתיה ברתכיה:
ויבא שמרון ויך את כל הנשארים לאחאב

בשמרון עד השמדו כדבר יהוה אשר דבר
אל אליהו׃ ואתא לשומרון ומחא ית כל
דאשתארו לאחאב בשומרון עד דשיציה
כפתגמא דיי דמליל עם אליהו׃
ויקבץ יהוא את כל העם
ויאמר אלהם אחאב עבד את הבעל מעט
יהוא יעבדנו הרבה׃ וכנש יהוא ית כל עמא
ואמר להון אחאב פלח ית בעלא זעיר
יהוא יפלחנה סגי׃ ועתה כל נביאי הבעל
כל עבדיו וכל כהניו קראו אלי איש אל יפקד
כי זבח גדול לי לבעל כל אשר יפקד לא
יחיה ויהוא עשה בעקבה למען האביד את
עבדי הבעל׃ וכען כל נביי בעלא כל פלחוהי
וכל כמרוהי זמינו לי אנש לא ישגי ארי שירו
רב לי לבעלא כל דישגי לא יתקיים ויהוא
עבד בחכמה בדיל לאובדא ית פלחי בעלא׃
ויאמר יהוא קדשו עצרה לבעל ויקראו׃
ואמר יהוא זמינו כנישא לבעלא וזמינו׃
וישלח יהוא בכל ישראל ויבאו כל עבדי
הבעל ולא נשאר איש אשר לא בא ויבאו
בית הבעל וימלא בית הבעל פה לפה׃ ושלח
יהוא בכל ישראל ואתו כל פלחי בעלא ולא
אשתאר אנש דלא אתא ועלו לבית בעלא
ואתמלי בית בעלא ספא כספא׃ ויאמר
לאשר על המלתחה הוצא לבוש לכל עבדי
הבעל ויצא להם המלבוש׃ ואמר לדממנא

על קמטריא אפיק לבושיא לכל פלחי בעלא
ואפיק להון לבושיא׃ ויבוא יהוא ויהונדב
בן רכב בית הבעל ויאמר לעבדי הבעל
חפשו וראו פן יש פה עמכם מעבדי יהוה
כי אם עבדי הבעל לבדם׃ ואתא יהוא
ויהונדב בר רכב לבית בעלא ואמר לפלחי
בעלא בלישו וחזו דלמא אית כא עמכון
מעבדיא דיי אלהין פלחי בעלא בלחודיהון׃
ויבאו לעשות זבחים ועלות ויהוא שם לו
בחוץ שמנים איש ויאמר האיש אשר
ימלט מן האנשים אשר אני מביא על
ידיכם נפשו תחת נפשו׃ ועלו למעבד
נכסת קודשין ועלון ויהוא מני ליה בברא
תמנן גברא ואמר גברא דישתיזב מן גבריא
דאנא מעיל על ידיכון נפשיה חלף נפשיה׃
ויהי ככלתו לעשות העלה ויאמר יהוא
לרצים ולשלשים באו הכום איש אל יצא
ויכום לפי חרב וישלכו הרצים והשלשים
וילכו עד עיר בית הבעל׃ והוה כד שיצי
למעבד עלתא ואמר יהוא לרהטיא
ולגבריא עולו ומחונון אנש לא יפוק ומחונון
לפתגם דחרב ורמון רהטיא וגבריא קטיליין
ואזלו עד קרית בית בעלא׃ ויצאו את מצבות
בית הבעל וישרפוה׃ ואפיקו ית קמת בית
בעלא ואוקדוהא׃ ויתצו את מצבת הבעל
ויתצו את בית הבעל וישמהו למחראות

למוצאות
ק׳

עד היום׃ ותרעו ית קמת בעלא ותרעו ית
בית בעלא ושויוהא לבית מפקת אנש
עד יומא הדין׃ וישמד יהוא את הבעל
מישראל׃ ושיצי יהוא ית בעלא מישראל׃
רק חטאי ירבעם בן נבט אשר החטיא את
ישראל לא סר יהוא מאחריהם עגלי הזהב
אשר בית אל ואשר בדן׃ לחוד חובי ירבעם
בר נבט דחייב ית ישראל לא סטא יהוא
מבתריהון אשתעבד לעגלי דהבא דבבית
אל ודבדן׃ ויאמר יהוה אל יהוא
יען אשר הטיבת לעשות הישר בעיני ככל
אשר בלבבי עשית לבית אחאב בני רבעים
ישבו לך על כסא ישראל׃ ואמר יי ליהוא
חלף דאתקינתא למעבד דכשר קדמי ככל
דבר עותי עבדתא לבית אחאב בנין רביעאין
יתבון לך על כורסי מלכותא דישראל׃
ויהוא לא שמר ללכת בתורת יהוה אלהי
ישראל בכל לבבו לא סר מעל חטאות
ירבעם אשר החטיא את ישראל׃ ויהוא לא
נטר למהך באוריתא דיי אלהא דישראל
בכל לביה לא סטא מכל חובי ירבעם דח
דחייב ית ישראל׃ בימים ההם החל יהוה
לקצות בישראל ויכם חזאל בכל גבול
ישראל׃ ביומיא האנון שרי רגזא דיי למתקף
בישראל ומחנון חזאל בכל תחום ארעא
דישראל׃ מן הירדן מזרח השמש את כל

ארץ הגלעד הגדי והראובני והמנשי מערער
אשר על נחל ארנן והגלעד והבשן׃ מן ירדנא
מדנח שמשא ית כל ארע גלעד שיבט גד
ושבט ראובן ושבטא דמנשה מערוער
דעל נחלא דארנון וארע גלעד ומתנן׃ ויתר
דברי יהוא וכל אשר עשה וכל גבורתו
הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים
למלכי ישראל׃ ושאר פתגמי יהוא וכל
דעבד וכל גבורתיה הלא אנון כתיבין על
ספר פתגמי יומיא למלכי ישראל׃ וישכב יהוא
עם אבתיו ויקברו אתו בשמרון וימלך
יהואחז בנו תחתיו׃ ושכיב יהוא עם אבהתוהי
וקברו יתיה בשומרון ומלך יהואחז בריה
תחותוהי׃ והימים אשר מלך יהוא על ישראל
עשרים ושמנה שנה בשמרון׃ ויומיא דמלך
יהוא על ישראל עסרין ותמני שנין בשומרון׃
יתיר ועתליה אם אחזיהו וראתה
11 כי מת בנה ותקם ותאבד את כל זרע הממלכה׃
ועתליה אמיה דאחזיה חזת ארי מית ברה
וקמת ואבידת ית כל זרעא דמלכותא׃ ותקח
יהושבע בת המלך יורם אחות אחזיהו את
יואש בן אחזיה ותגנב אתו מתוך בני המלך
המומתים ק׳ הממותתים אתו ואת מינקתו בחדר המטות
ויסתרו אתו מפני עתליהו ולא הומת׃ ונסיבת
יהושבע בת מלכא יורם אחתיה דאחזיה
ית יואש בר אחזיה וגנבת יתיה מגו בני מלכא

דמתקטלין ואטמרת יתיה וית מינקתיה
באדרון בית ערסתא ואטמרו יתיה מן קדם
עתליה ולא אתקטיל׃ ויהי אתה בית יהוה
מתחבא שש שנים ועתליה מלכת על
הארץ׃ והוה עמה בבית מקדשא דיי מטמר
שית שנין ועתליה מלכת על ארעא׃
ובשנה השביעית שלח יהוידע
ויקח את שרי המאיות לכרי ולרצים ויבא המאות ק
אתם אליו בית יהוה ויכרת להם ברית
וישבע אתם בבית יהוה וירא אתם את בן
המלך׃ ובשתא שביעתא שלח יהוידע
ודבר ית רבני מאותא לגבריא ולרהטיא
ואעיל יתהון לותיה לבית מקדשא דיי
וגזר להון קיים ואומי יתהון בבית מקדשא
דיי ואחזי יתהון ית בר מלכא׃ ויצום לאמר
זה הדבר אשר תעשון השלישית מכם
באי השבת ושמרי משמרת בית המלך׃
ופקידנון למימר דין פתגמא דתעבדון תלתא
מנכון עלי שבתא ונטרי מטרת בית מלכא׃
והשלישית בשער סור והשלישית בשער
אחר הרצים ושמרתם את משמרת הבית
מסח׃ ותלתא בתרע גיניא ותלתא בתרעא
דבתר והי תרע רהטיא ותטרון ית מטרת
ביתא מדישתלי׃ ושתי הידות בכם כל יצאי
השבת ושמרו את משמרת בית יהוה אל
המלך׃ ותרין חולקין בכון כל נפקי שבתא

ותטרון ית מטרת בית מקדשא דיי על
מלכא׃ והקפתם על המלך סביב איש וכליו
בידו והבא אל השדרות יומת והיו את המלך
בצאתו ובבאו׃ ותקפון על מלכא סחור סחור
גבר ומני זינה בידיה ודייעול לגו מן סדריא
יתקטיל והוו עם מלכא במפקיה ובמיעליה׃
ויעשו שרי המאיות ככל אשר צוה יהוידע
הכהן ויקחו איש את אנשיו באי השבת עם
יצאי השבת ויבאו אל יהוידע הכהן׃ ועבדו
רבני מאותא ככל דפקיד יהוידע כהנא ודברו
גבר ית גברוהי עלי שבתא עם נפקי שבתא
ואתו לות יהוידע כהנא׃ ויתן הכהן לשרי
המאיות את החנית ואת השלטים אשר
למלך דוד אשר בבית יהוה׃ ויהב יהוידע
כהנא לרבני מאותא ית מורניתא וית שלטיא
דלמלכא דויד דבבית מקדשא דיי׃ ויעמדו
הרצים איש וכליו בידו מכתף הבית הימנית
עד כתף הבית השמאלית למזבח ולבית
על המלך סביב׃ וקמו רהטיא גבר ומני זיינה
בידיה מעיבר ביתא מימינא עד עיבר ביתא
מסמלא למדבחא ולבית כפורי על מלכא
סחור סחור׃ ויוצא את בן המלך ויתן עליו
את הנזר ואת העדות וימלכו אתו וימשחהו
ויכו כף ויאמרו יחי המלך׃ ואפיק ית בר
מלכא ויהב עלוהי ית כלילא וית סהדותא
ואמליכו יתיה ומשחוהי וטפחו יד ואמרו יצלח

המאות ק

המאות ק

המאות ק

המאות ק

17

מלכא׃ ותשמע עתליה את
קול הרצין העם ותבא אל העם בית יהוה׃
ושמעת עתליה ית קל דרדנין עמא ועלת
לות עמא לבית מקדשא דיי׳׃ ותרא והנה
המלך עמד על העמוד כמשפט והשרים
והחצצרת אל המלך וכל עם הארץ שמח
ותקע בחצצרות ותקרע עתליה את בגדיה
ותקרא קשר קשר׃ וחזת והא מלכא קאים
על אסטונא כהלכתא ורבניא עמיה
והצוצרתא קדם מלכא וכל עמא דארעא
חדן ותקעין בחצוצרתא ובזעת עתליה
ית לבושהא וקרת מרדא מרדא׃ ויצו
אות ק׳ יהוידע הכהן את שרי המאיות פקדי החיל
ויאמר אליהם הוציאו אתה אל מבית לשדרת
והבא אחריה המת בחרב כי אמר הכהן
אל תומת בית יהוה׃ ופקיד יהוידע כהנא ית
רבני מאותא דממנן על חילא ואמר להון
אפיקו יתה לגיו מן סדריא ודייעול בתרהא
יתקטיל בחרבא ארי אמר כהנא לא תתקטיל
בבית מקדשא דיי׳׃ וישימו לה ידים ותבוא
דרך מבוא הסוסים בית המלך ותומת שם׃
ואתקינו לה אתר ועלת באורח מעלנא דסוסותא
לבית מלכא ואתקטילת תמן׃ ויכרת יהוידע
את הברית בין יהוה ובין המלך ובין העם
להיות לעם ליהוה ובין המלך ובין העם׃
וגזר יהוידע ית קימא בין מימרא דיי׳ ובין

מלכא ובין עמא למהוי לעם משמיש קדם
יי׳ ובין מלכא ובין עמא׃ ויבאו כל עם הארץ
תיו ק׳ בית הבעל ויתצהו את מזבחתו ואת צלמיו
שברו היטב ואת מתן כהן הבעל הרגו לפני
המזבחות וישם הכהן פקדת על בית יהוה׃
ועלו כל עמא דארעא לבית בעלא וסתרוהי
ית איגורוהי וית צלמוהי תברו יאות וית מתן
כומרא דבעלא קטלו קדם איגוריא ומני כהנא
מטורא על בית מקדשא דיי׳׃ ויקח את שרי
המאות ואת הכרי ואת הרצים ואת כל עם
הארץ וירדו את המלך מבית יהוה ויבואו
דרך שער הרצים בית המלך וישב על כסא
המלכים׃ ודבר ית רבני מאותא ית גבריא
וית רהטיא וית כל עמא דארעא ואחיתו ית
מלכא מבית מקדשא דיי׳ ועלו באורח תרע
רהטיא בית מלכא ויתיב על כרסי מלכא׃
וישמח כל עם הארץ והעיר שקטה ואת
המלך ק׳ עתליהו המיתו בחרב בית מלך׃ וחדיאו
כל עמא דארעא וקרתא שדיכת וית עתליה
קטלו בחרבא בית מלכא׃

12 לשבת שקלים
בן שבע שנים יהואש במלכו׃
בר שבע שנין יהואש כד מלך׃ בשנת שבע
ליהוא מלך יהואש וארבעים שנה מלך
בירושלם ושם אמו צביה מבאר שבע׃
בשנת שבע ליהוא מלך יהואש וארבעין
שנין מלך בירושלם ושום אמיה צביה

מבאר שבע׃ ויעש יהואש הישר בעיני יהוה
כל ימיו אשר הורהו יהוידע הכהן׃ ועבד
יהואש דכשר קדם יי׳ כל יומוהי דאלפיה
יהוידע כהנא׃ רק הבמות לא סרו עוד העם
מזבחים ומקטרים בבמות׃ לחוד במתא
לא עטרא עד כען עמא מדבחין ומסקין
בסמין על במתא׃ ויאמר יהואש
אל הכהנים כל כסף הקדשים אשר יובא
בית יהוה כסף עובר איש כסף נפשות ערכו
כל כסף אשר יעלה על לב איש להביא בית מימין ק
יהוה׃ ואמר יהואש לכהניא כל כסף קודשיא
דמתעל לבית מקדשא דיי׳ כסף תקלא
דעבר על מנין גברא כסף פרסן נפשתא
דמיתן גבר פרקן נפשיה אף כל כסף דמתנדב
גבר בליביה לאיתאה לבית מקדשא דיי׳׃ יקחו
להם הכהנים איש מאת מכרו והם יחזקו את
בדק הבית לכל אשר ימצא שם בדק׃ יסבון
להון כהניא גבר מן מכריהו ואנון יתקפון ית
בדקא דביתא לכל אתר דישתכח תמן בדקא׃
ויהי בשנת עשרים ושלש
שנה למלך יהואש לא חזקו הכהנים את בדק
הבית׃ והוה בשנת עסרין ותלת שנין למלכא
יהואש לא תקיפו כהניא ית בדקא דביתא׃ המפקדים ק
ויקרא המלך יהואש ליהוידע הכהן
ולכהנים ויאמר אלהם מדוע אינכם מחזקים
את בדק הבית ועתה אל תקחו כסף מאת

מכריכם כי לבדק הבית תתנהו׃ וקרא מלכא
יהואש ליהוידע כהנא ולכהניא ואמר להון
מדין לית אתון מתקפין ית בדקא דביתא
וכען לא תסבון כספא מן מכריכון ארי אלהין
לבדקא דביתא תתנונה׃ ויאתו הכהנים לבלתי
קחת כסף מאת העם ולבלתי חזק את בדק
הבית׃ ואתפיסו כהניא בדיל דלא למסב כספא
מן עמא ובדיל דלא לתקפא ית בדקא דביתא׃
ויקח יהוידע הכהן ארון אחד ויקב חר
בדלתו ויתן אתו אצל המזבח בימין בבוא
איש בית יהוה ונתנו שמה הכהנים שמרי
הסף את כל הכסף המובא בית יהוה׃ ונסיב
יהוידע כהנא ארונא חד ונקב חורא בדשיה
ויהב יתיה בסטר מדבחא מימינא במיעל
גברא לבית מקדשא דיי׳ ויהבין תמן כהניא
אמרכליא ית כל כספא דמתעל לבית מקדשא
דיי׳׃ ויהי כראותם כי רב הכסף בארון ויעל
ספר המלך והכהן הגדול ויצרו וימנו את
הכסף הנמצא בית יהוה׃ והוה כד חזו ארי
סגי כספא בארונא וסליק ספרא דמלכא
וכהנא רבא וצרו ומנו ית כספא דאשתכח
בבית מקדשא דיי׳׃ ונתנו את הכסף המתכן
על ידי עשי המלאכה הפקדים בית יהוה
ויוצאהו לחרשי העץ ולבנים העשים את
יהוה׃ ויהבין ית כספא דמתקס על ידי
עבדי עבידתא דממנן בבית מקדשא דיי׳

ומתקפין ליה לנגרי אעא ולארדיכליא דעבדין
בית מקדשא דיי׃ ולגדרים ולחצבי האבן
ולקנות עצים ואבני מחצב לחזק את בדק
בית יהוה ולכל אשר יצא על הבית לחזקה׃
ולארגובליא ולפסלי אבניא ולמזבן אעין
ואבנין פסילן לתקפא ית בידק בית מקדשא
דיי ולכל דיפוק על ביתא לתקפותיה׃ אך לא
יעשה בית יהוה ספות כסף מזמרות מזרקות
חצצרות כל כלי זהב וכלי כסף מן הכסף
המובא בית יהוה׃ ברם לא מתעביד בית
מקדשא דיי קולין דכסף מזמריא מזרקיא
חצוצרתא כל מן דדהב ומן דכסף מן כספא
דמתעל לבית מקדשא דיי׃ כי לעשי המלאכה
יתנהו וחזקו בו את בית יהוה׃ ארי לעבדי
עבידתא יהבין ליה ומתקפין ביה ית בית
מקדשא דיי׃ ולא יחשבו את האנשים אשר
יתנו את הכסף על ידם לתת לעשי המלאכה
כי באמונה הם עשים׃ ולא מחשבין עם
גבריא דיהבין ית כספא על ידהון למתן
לעבדי עבידתא ארי בהימנותא אנון עבדין׃
כסף אשם וכסף חטאות לא יובא בית יהוה
לכהנים יהיו׃ כסף אשמא וכסף חטאתא
לא מתעל לבית מקדשא דיי לכהניא יהבין
ליהי׃ אז יעלה חזאל מלך
ארם וילחם על גת וילכדה וישם חזאל פניו
לעלות על ירושלם׃ בכין סליק חזאל מלכא

דארם ואגיח קרבא על גת וכבשה ושוי
חזאל אפוהי למסק על ירושלם׃ ויקח יהואש
מלך יהודה את כל הקדשים אשר הקדישו
יהושפט ויהורם ואחזיהו אבתיו מלכי יהודה
ואת קדשיו ואת כל הזהב הנמצא באצרות
בית יהוה ובית המלך וישלח לחזאל מלך
ארם ויעל מעל ירושלם׃ ונסיב יהואש
מלך שבטא דבית יהודה ית כל קודשיא
דאקדישו יהושפט ויהורם ואחזיה אבהתוהי
מלכיא דבית יהודה וית קודשוהי וית כל
דהבא דאשתכח באוצרי בית מקדשא דיי
ובגנזי בית מלכא ושדר לחזאל מלכא דארם
ואסתלק מעל ירושלם׃ ויתר דברי יואש
וכל אשר עשה הלוא הם כתובים על ספר
דברי הימים למלכי יהודה׃ ושאר פתגמי
יואש וכל דעבד הלא אנון כתיבין על ספר
פתגמי יומיא למלכיא דבית יהודה׃ ויקמו
עבדיו ויקשרו קשר ויכו את יואש בית מלא
היורד סלא׃ וקמו עבדוהי ומרדו מרדא
ומחו ית יואש בית מלא דנחית לסלא׃ ויוזבד
בן שמעת ויהוזבד בן שמר עבדיו הכהו
וימת ויקברו אתו עם אבתיו בעיר דוד
וימלך אמציה בנו תחתיו׃ ויוזכר בן שמעת
ויהוזבד בן שמר עבדוהי מחוהי וקטלוהי
וקברו יתיה עם אבהתוהי בקרתא דדויד
ומלך אמציה בריה תחותוהי׃ בשנת

עשרים ושלש שנה ליואש בן אחזיהו מלך
יהודה מלך יהואחז בן יהוא על ישראל
בשמרון שבע עשרה שנה׃ בשנת עסרין
ותלת שנין ליואש בר אחזיה מלך שבטא
דבית יהודה מלך יהואחז בר יהוא על ישר׳
בשומרון שבע עסרי שנין׃ ויעש הרע
בעיני יהוה וילך אחר חטאת ירבעם בן נבט
אשר החטיא את ישראל לא סר ממנה׃ ועבד
דביש קדם יי ואזל בתר חובי ירבעם בר
נבט דחייב ית ישראל לא סטא מנהון׃ ויחר
אף יהוה בישראל ויתנם ביד חזאל מלך
ארם וביד בן הדד בן חזאל כל הימים׃ ותקיף
רגזא דיי בישראל ומסרנון ביד חזאל
מלכא דארם וביד בר הדד בר חזאל כל יומיא׃
ויחל יהואחז את פני יהוה וישמע אליו יהוה
כי ראה את לחץ ישראל כי לחץ אתם מלך
ארם׃ וצלי יהואחז קדם יי וקביל צלותיה
יי ארי גלי קדמוהי דחקא דישראל ארי
דחק יתהון מלכא דארם׃ ויתן יהוה לישראל
מושיע ויצאו מתחת יד ארם וישבו בני ישראל
באהליהם כתמול שלשום׃ ויהב יי לישראל
פריק ונפקו מתחות ידא אנש ארם ויתיבו בני
ישראל בקרויהון כמאתמלי ומדקמוהי׃
אך לא סרו מחטאת בית ירבעם אשר
החטי את ישראל בה הלך וגם האשרה החטיא
עמדה בשמרון׃ ברם לא סטו מחובי בית ק׳

ירבעם דחייב ית ישראל בהון אזל ואף
אשירתא קמת בשומרון׃ כי לא השאיר
ליהואחז עם כי אם חמשים פרשים ועשרה
רכב ועשרת אלפים רגלי כי אבדם מלך ארם
וישמם כעפר לדש׃ ארי לא אשתאר ליהואחז
עם אלהין חמשין פרשין ועסר רתכין
ועסרה אלפין גבר רגלי ארי אבדנון מלכא
דארם ושוינון כעפרא לדיש׃ ויתר דברי
יהואחז וכל אשר עשה וגבורתו הלוא הם
כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל׃
ושאר פתגמי יהואחז וכל דעבד וגבורתיה
הלא אנון כתיבין על ספר פתגמי יומיא
למלכי ישראל׃ וישכב יהואחז עם אבתיו
ויקברהו בשמרון וימלך יואש בנו תחתיו׃
ושכיב יהואחז עם אבהתוהי וקברוהי
בשומרון ומלך יואש בריה תחותוהי׃
בשנת שלשים ושבע
שנה ליואש מלך יהודה מלך יהואש בן
יהואחז על ישראל בשמרון שש עשרה
שנה׃ בשנת תלתין ושבע שנין ליואש מלך
שבטא דבית יהודה מלך יהואש בר יהואחז
על ישראל בשומרון שית עסרי שנין׃ ויעשה
הרע בעיני יהוה לא סר מכל חטאות ירבעם
בן נבט אשר החטיא את ישראל בה הלך׃
ועבד דביש קדם יי לא סטא מכל חובי
ירבעם בר נבט דחייב ית ישראל בהון אזל׃

ויתר דברי יואש וכל אשר עשה וגבורתו
אשר נלחם עם אמציה מלך יהודה הלא
הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי
ישראל ושאר פתגמי יואש וכל די עבד
וגבורותיה דאגיח עם אמציה הלא אינון
כתיבין על ספר פתגמי יומיא למלכי ישראל
וישכב יואש עם אבתיו וירבעם ישב על
כסאו ויקבר יואש בשמרון עם מלכי
ישראל ושכיב יואש עם אבהתוהי וירבעם
יתיב על כרסוהי ואתקבר יואש בשומרון
עם מלכי ישראל ואלישע
חלה את חליו אשר ימות בו וירד אליו יואש
מלך ישראל ויבך על פניו ויאמר אבי אבי
רכב ישראל ופרשיו ואלישע מרע ית
מרעיה דימות ביה ונחת לותיה יואש מלכא
דישראל ובכא על אפוהי ואמר רבי רבי דטב
ליה לישראל בצלותיה מרתכין ומפרשין
ויאמר לו אלישע קח קשת וחצים ויקח אליו
קשת וחצים ואמר ליה אלישע סב קשתא
וגירריא ונסיב ליה קשתא וגירריא ויאמר
למלך ישראל הרכב ידך על הקשת וירכב
ידו וישם אלישע ידיו על ידי המלך ואמר
למלכא דישראל אחית ידך על קשתא
ואחית ידיה ושוי אלישע ידוהי על ידי
מלכא ויאמר פתח החלון קדמה ויפתח
ויאמר אלישע ירה ויור ויאמר חץ תשועה

ליהוה וחץ תשועה בארם והכית את ארם
באפק עד כלה ואמר פתח כוין למדנחא
ופתח ואמר אלישע שדי ושדא ואמר הדין
גירא יתעביד לנא פורקנא מן קדם יי והדין
גירא יתעביד לנא נצחנא באנשא ארם ותמחי
ית אנשא ארם באפק עד דתשיצינון ויאמר
קח החצים ויקח ויאמר למלך ישראל הך
ארצה ויך שלש פעמים ויעמד ואמר סב
גירריא ונסיב ואמר למלכא דישראל מחי
לארעא ומחא תלת זמנין ופסק ויקצף עליו
איש האלהים ויאמר להכות חמש או שש
פעמים אז הכית את ארם עד כלה ועתה
שלש פעמים תכה את ארם ורגיז עלוהי
נביא דיי ואמר הוה חזי לך למימחי חמיש
או שית זמנין בכין פון מחיתא ית אנשא ארם
עד שיציותא וכען תלת זמנין תמחי ית אנשא
ארם וימת אלישע ויקברהו
וגדודי מואב יבאו בארץ בא שנה ומית אלישע
וקברוהי ומשריית מואב עלאבארעא כמיעל
שתא ויהי הם קברים איש והנה ראו את
הגדוד וישליכו את האיש בקבר אלישע
וילך ויגע האיש בעצמות אלישע ויחי
ויקם על רגליו והוה עד דאינון קברין גברא
והא חזו ית משריתא ורמו ית גברא בקברא
דאלישע ואזל וקריב גברא בגרמי אלישע
והוא וקם על רגלוהי וחזאל מלך

ארם לחץ את ישראל כל ימי יהואחז וחזאל
מלכא דארם דחק ית ישראל כל יומי יהואחז׃
ויחן יהוה אתם וירחמם ויפן אליהם למען
בריתו את אברהם יצחק ויעקב ולא אבה
השחיתם ולא השליכם מעל פניו עד עתה׃
וחס יי עליהון ורחים עליהון ואתפני במימריה
לאיטבא להון בדיל קימיה דעם אברהם יצחק
ויעקב ולא אבא לחבלותהון ולא אגלינון
מארע בית שכינתיה עד כען׃ וימת חזאל
מלך ארם וימלך בן הדד בנו תחתיו׃ ומית חזאל
מלכא דארם ומלך בר הדד בריה תחותוהי׃
וישב יהואש בן יהואחז ויקח את הערים מיד
בן הדד בן חזאל אשר לקח מיד יהואחז אביו
במלחמה שלש פעמים הכהו יואש וישב
את ערי ישראל׃ ותב יהואש בר יהואחז ונסיב
ית קרויא מיד בר הדד בר חזאל דנסיב מיד
יהואחז אבוהי בקרבא תלת זמנין מחהי יואש
ואתיב ית קרוי ישראל׃ בשנת 14
שתים ליואש בן יואחז מלך ישראל מלך
אמציהו בן יואש מלך יהודה׃ בשנת תרתין
ליואש בר יואחז מלכא דישראל מלך
אמציה בר יואש מלך שבטא דבית יהודה׃
בן עשרים וחמש שנה היה במלכו ועשרים
ותשע שנה מלך בירושלם ושם אמו יהועדין יהועדין ק
מן ירושלם׃ בר עסרין וחמיש שנין הוה
כד מלך ועסרין ותשע שנין מלך בירושלם

ושום אמיה יהועדן מן ירושלם׃ ויעש
הישר בעיני יהוה רק לא כדוד אביו ככל
אשר עשה יואש אביו עשה׃ ועבד דכשר
קדם יי לחוד לא כדויד אבוהי ככל דעבד
יואש אבוהי עבד׃ רק הבמות לא סרו עוד
העם מזבחים ומקטרים בבמות׃ לחוד
במתא לא עטרא עד כען עמא מדבחין
ומסקין בוסמין על במתא׃ ויהי כאשר
חזקה הממלכה בידו ויך את עבדיו המכים
את המלך אביו׃ והוה כד תקיפת מלכותא
בידיה וקטל ית עבדוהי דקטלו ית מלכא
אבוהי׃ ואת בני המכים לא המית ככתוב בספר
תורת משה אשר צוה יהוה לאמר לא יומתו
אבות על בנים ובנים לא יומתו על אבות כי
אם איש בחטאו ימות׃ וית בני קטוליא לא
קטל כמא דכתיב בספר אוריתא דמשה
דפקיד יי למימר לא ימותון אבהן על פום
בנין ובנין לא ימותון על פום אבהן אלהן
אנש בחוביה ימות׃ הוא הכה את אדום בגיא
המלח עשרת אלפים ותפש את הסלע
במלחמה ויקרא את שמה יקתאל עד היום
הזה׃ הוא מחא ית אנש אדום בגי מלחא עסרא
אלפין וכבש ית כרכא בקרבא וקרא ית שמה
יקתאל עד יומא הדין׃ אז שלח
אמציה מלאכים אל יהואש בן יהואחז בן
יהוא מלך ישראל לאמר לכה נתראה פנים

בכין שלח אמציה אזגדין לות יהואש בר
יהואחז בר יהוא מלכא דישראל למימר
איתו נקביל אפין בקרבא׃ וישלח יהואש
מלך ישראל אל אמציהו מלך יהודה לאמר
החוח אשר בלבנון שלח אל הארז אשר
בלבנון לאמר תנה את בתך לבני לאשה
ותעבר חית השדה אשר בלבנון ותרמס
את החוח׃ ושלח יהואש מלכא דישראל
לאמציה מלך שבטא דבית יהודה למימר
חוחא דבלבנן שלח לארזא דבלבנן למימר
הב ית ברתך לברי לאתו ועברת חית ברא
דבלבנן ודשת ית חוחא׃ הכה הכית את אדום
ונשאך לבך הכבד ושב בביתך ולמה תתגרה
ברעה ונפלתה אתה ויהודה עמך׃ ממחא
מחיתא ית אנש אדום וראים עלך לבך
אתיקר ותיב בביתך ולמא את מתגרי בבישתא
ותפול את ודבית יהודה עמך׃ ולא שמע
אמציהו ויעל יהואש מלך ישראל ויתראו
פנים הוא ואמציהו מלך יהודה בבית שמש
אשר ליהודה׃ ולא קביל אמציה וסליק יהואש
מלכא דישראל ואקבילו אפיהון בקרבא
הוא ואמציה מלך שבטא דבית יהודה
בבית שמש דלשיבט יהודה׃ וינגף יהודה
לפני ישראל וינסו איש לאהלו׃ ואתברו
אנש יהודה קדם ישראל ואפכו גבר לקרוהי׃
ואת אמציהו מלך יהודה בן יהואש בן

אחזיהו תפש יהואש מלך ישראל בבית
שמש ויבאו ירושלם ויפרץ בחומת ירושלם ויבא
בשער אפרים עד שער הפנה ארבע מאות
אמה׃ וית אמציה מלך שבטא דבית יהודה
בר יהואש בר אחזיה אחד יהואש מלכא
דישראל בבית שמש ואתא לירושלם ופרט
בשורא דירושלם מתרע שיבטא אפרים
עד תרע זויתא ארבע מאה אמין׃ ולקח
את כל הזהב והכסף ואת כל הכלים
הנמצאים בית יהוה ובאוצרות בית המלך
ואת בני התערבות וישב שמרונה׃ ונסיב
ית כל דהבא וכספא וית כל מניא דאשתכחו
בית מקדשא דיי׳ ובגנזי בית מלכא וית בני
רברבניא ותב לשומרון׃ ויתר דברי יהואש
אשר עשה וגבורתו ואשר נלחם עם אמציהו
מלך יהודה הלא הם כתובים על ספר דברי
הימים למלכי ישראל׃ ושאר פתגמי יהואש
דעבד וגבורתיה ודאגיח עם אמציה מלך
שבטא דבית יהודה הלא אנון כתיבין על ספר
פתגמי יומיא למלכי ישראל׃ וישכב יהואש
עם אבתיו ויקבר בשמרון עם מלכי ישראל
וימלך ירבעם בנו תחתיו׃ ושכיב יהואש
עם אבהתוהי ואתקבר בשומרון עם מלכי
ישראל ומלך ירבעם בריה תחותוהי׃
ויחי אמציהו בן יואש מלך
יהודה אחרי מות יהואש בן יהואחז מלך

ישראל חמש עשרה שנה׃ וחיא אמציה
בר יואש מלך שבטא דבית יהודה בתר
דמית יהואש בר יהואחז מלכא דישראל
חמיש עסרי שנין׃ ויתר דברי אמציהו הלא
הם כתבים על ספר דברי הימים למלכי
יהודה׃ ושאר פתגמי אמציה הלא אנון
כתיבין על ספר פתגמי יומא למלכא דבית
יהודה׃ ויקשרו עליו קשר בירושלם וינס
לכישה וישלחו אחריו לכישה וימתהו שם׃
ומרדו עלוהי מרדא בירושלם ואפך ללכיש
ושלחו בתרוהי ללכיש וקטלוהי תמן׃ וישאו
אתו על הסוסים ויקבר בירושלם עם אבתיו
בעיר דוד׃ ונטלו יתיה על סוסותא ואתקבר
בירושלם עם אבהתוהי בקרתא דדויד׃ ויקחו
כל עם יהודה את עזריה והוא בן שש עשרה
שנה וימלכו אתו תחת אביו אמציהו׃ ודברו
כל עמא דבית יהודה ית עזריה והוא בר שית
עסרי שנין ואמליכו יתיה תחות אבוהי
אמציה׃ הוא בנה את אילת וישבה ליהודה
אחרי שכב המלך עם אבתיו׃ הוא בנא ית
אילת ואתיבה לדבית יהודה בתר דשכיב
מלכא עם אבהתוהי׃ בשנת חמש
עשרה שנה לאמציהו בן יואש מלך יהודה
מלך ירבעם בן יואש מלך ישראל בשמרון
ארבעים ואחת שנה׃ בשנת חמיש עסרי
שנין לאמציה בר יואש מלך שבטא דבית

יהודה מלך ירבעם בר יואש מלכא דישראל
בשומרון ארבעין וחדא שנין׃ ויעש הרע
בעיני יהוה לא סר מכל חטאות ירבעם בן נבט
אשר החטיא את ישראל׃ ועבד דביש קדם
יי׳ לא סטא מכל חובי ירבעם בר נבט דחייב
ית ישראל׃ הוא השיב את גבול ישראל
מלבוא חמת עד ים הערבה כדבר יהוה אלהי
ישראל אשר דבר ביד עבדו יונה בן אמתי
הנביא אשר מגת החפר׃ הוא אתיב ית תחום
ישראל ממעלנא דחמת עד ימא דמישרא
כפתגמא דיי׳ דמליל ביד עבדיה יונה בר
אמתי נביא דמגת חפר׃ כי ראה יהוה את עני
ישראל מרה מאד ואפס עצור ואפס עזוב
ואין עזר לישראל׃ ארי גלי קדם יי׳ שעבודא
דישראל תקיף לחדא ואנון מטלטלין ושביקין
ולית דסעיד לישראל׃ ולא דבר יהוה למחות
את שם ישראל מתחת השמים ויושיעם
ביד ירבעם בן יואש׃ ולית רעוא מן קדם יי׳
דלא למחי ית שמא דישראל מתחות שמיא
ופרקנון על יד ירבעם בר יואש׃ ויתר דברי
ירבעם וכל אשר עשה וגבורתו אשר נלחם
ואשר השיב את דמשק ואת חמת ליהודה
בישראל הלא הם כתובים על ספר דברי
הימים למלכי ישראל׃ ושאר פתגמי ירבעם
וכל דעבד וגבורתיה דאגיח ודאתיב ית דמשק
וית חמת לדבית יהודה בישראל הלא אנון

כתיבין על ספר פתגמי יומיא למלכי ישראל׃
וישכב ירבעם עם אבתיו עם מלכי ישראל
וימלך זכריה בנו תחתיו׃ ושכיב ירבעם עם
אבהתוהי עם מלכי ישראל ומלך זכריה
בריה תחותוהי׃ בשנת עשרים 15
ושבע שנה לירבעם מלך ישראל מלך
עזריה בן אמציה מלך יהודה׃ בשנת עסרין
ושבע שנין לירבעם מלכא דישראל מלך
עזריה בר אמציה מלך שבטא דבית יהודה׃
בן שש עשרה שנה היה במלכו וחמשים
ושתים שנה מלך בירושלם ושם אמו
יכליהו מירושלם׃ בר שית עסרי שנין
הוה כד מלך וחמשין ותרתין שנין מלך
בירושלם ושום אמיה יכליה מירושלם׃
ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה
אמציהו אביו׃ ועבד דכשר קדם יי ככל
דעבד אמציה אבוהי׃ רק הבמות לא סרו
עוד העם מזבחים ומקטרים בבמות׃ לחוד
במתא לא עטרא עד כען עמא מדבחין
ומסקין בוסמין על במתא׃ וינגע יהוה את
המלך ויהי מצרע עד יום מתו וישב בבית
החפשית ויותם בן המלך על הבית שפט
את עם הארץ׃ ואיתי יי מרע על מלכא
והוה סגיר עד יום מותיה ויתיב בר מן ירושלם
ויותם בר מלכא ממנא על ביתא דאין ית
עמא דארעא׃ ויתר דברי עזריהו וכל אשר

עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים
למלכי יהודה׃ ושאר פתגמי עזריה וכל
דעבד הלא אנון כתיבין על ספר פתגמי יומיא
למלכיא דבית יהודה׃ וישכב עזריה עם
אבתיו ויקברו אתו עם אבתיו בעיר דוד
וימלך יותם בנו תחתיו׃ ושכיב עזריה עם
אבהתוהי וקברו יתיה עם אבהתוהי בקרתא
דדויד ומלך יותם בריה תחותוהי׃
בשנת שלשים ושמנה
שנה לעזריהו מלך יהודה מלך זכריהו בן
ירבעם על ישראל בשמרון ששה חדשים׃
בשנת תלתין ותמני שנין לעזריה מלך שבטא
דבית יהודה מלך זכריה בר ירבעם על ישראל
בשומרון שתא ירחין׃ ויעש הרע בעיני יהוה
כאשר עשו אבתיו לא סר מחטאות ירבעם
בן נבט אשר החטיא את ישראל׃ ועבד דביש
קדם יי כמא דעבדו אבהתוהי לא סטא מחובי
ירבעם בר נבט דחייב ית ישראל׃ ויקשר עליו
שלום בן יביש ויכהו קבל עם וימיתהו וימלך
תחתיו׃ ומריד עלוהי שלום בר יביש ומחהי
קדם עמא וקטליה ומלך תחותוהי׃ ויתר דברי
זכריה הנם כתובים על ספר דברי הימים
למלכי ישראל׃ ושאר פתגמי זכריה הא אנון
כתיבין על ספר פתגמי יומיא למלכי ישראל׃
הוא דבר יהוה אשר דבר אל יהוא לאמר בני
רביעים ישבו לך על כסא ישראל ויהי כן׃

הוא פתגמא דיי׳ דמליל עם יהוא למימר
בנין רביעאין יתבון לך על כרסי מלכותא
דישראל והוה כן׃ שלום בן יבש
מלך בשנת שלשים ותשע שנה לעזיה מלך
יהודה וימלך ירח ימים בשמרון׃ שלום בר יביש
מלך בשנת תלתין ותשע שנין לעזיה מלך
שבטא דבית יהודה ומלך ירח יומין בשמרון׃
ויעל מנחם בן גדי מתרצה ויבא שמרון ויך
את שלום בן יבש בשמרון וימיתהו וימלך
תחתיו׃ וסליק מנחם בר גדי מתרצה ואתא
לשומרון ומחא ית שלום בר יביש בשמרון
וקטליה ומלך תחותוהי׃ ויתר דברי שלום
וקשרו אשר קשר הנם כתובים על ספר
דברי הימים למלכי ישראל׃ ושאר פתגמי
שלום ומרדיה דמריד האנון כתיבין על ספר
פתגמי יומיא למלכי ישראל׃ אז
יכה מנחם את תפסח ואת כל אשר בה ואת
גבוליה מתרצה כי לא פתח ויך את כל
ההרותיה בקע׃ בכין מחא מנחם ית תפסח
וית כל דבה וית תחומהא מתרצה ארי לא
פתחת תרעהא לאשלמא ומחה ית כל מעדיתהא
בזע׃ בשנת שלשים
ותשע שנה לעזריה מלך יהודה מלך מנחם
בן גדי על ישראל עשר שנים בשמרון׃ בשנת
תלתין ותשע שנין לעזריה מלך שבטא דבית
יהודה מלך מנחם בר גדי על ישראל עסר שנין

בשומרון׃ ויעש הרע בעיני יהוה לא סר
מעל חטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא
את ישראל כל ימיו׃ ועבד דביש קדם יי׳ לא
סטא מעל חובי ירבעם בר נבט דחייב ית
ישראל כל יומוהי׃ בא פול מלך אשור על
הארץ ויתן מנחם לפול אלף ככר כסף להיות
ידיו אתו להחזיק הממלכה בידו׃ אתא פול
מלכא דאתור על ארעא ויהב מנחם לפול
אלף ככרין דכסף לאשלמא דיהוי עמיה
לתקפא מלכותא בידיה׃ ויצא מנחם את הכסף
על ישראל על כל גבורי החיל לתת למלך
אשור חמשים שקלים כסף לאיש אחד
וישב מלך אשור ולא עמד שם בארץ׃ ורמא
מנחם ית כספא על ישראל על כל גברי חילא
למתן למלכא דאתור חמשין סלעין דכסף
לגברא חד ותב מלכא דאתור ולא אנזיק תמן
בארעא׃ ויתר דברי מנחם וכל אשר עשה
הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי
ישראל׃ ושאר פתגמי מנחם וכל דעבד הלא
אנון כתיבין על ספר פתגמי יומיא למלכי
ישראל׃ וישכב מנחם עם אבתיו וימלך
פקחיה בנו תחתיו׃ ושכיב מנחם עם אבהתוהי
ומלך פקחיה בריה תחותוהי׃
בשנת חמשים שנה לעזריה מלך יהודה
מלך פקחיה בן מנחם על ישראל בשמרון
שנתים׃ בשנת חמשין שנין לעזריה מלך

שבטא דבית יהודה מלך פקחיה בר מנחם
על ישראל בשומרון תרתין שנין׃ ויעש
הרע בעיני יהוה לא סר מחטאות ירבעם
בן נבט אשר החטיא את ישראל׃ ועבד דביש
קדם יי לא סטא מחובי ירבעם בר נבט
דחייב ית ישראל׃ ויקשר עליו פקח בן
רמליהו שלישו ויכהו בשמרון בארמון
בית מלך את ארגב ואת האריה ועמו המלך ק
חמשים איש מבני גלעדים וימיתהו וימלך
תחתיו׃ ומריד עלוהי פקח בר רמליהו
גבריה ומחהי בשומרון באדרון בית מלכא
ית ארגוב וית אריה ועמיה חמשין גברא
מבני גלעאה וקטליה ומלך תחותוהי׃ ויתר
דברי פקחיה וכל אשר עשה הנם כתובים
על ספר דברי הימים למלכי ישראל׃ ושאר
פתגמי פקחיה וכל דעבד האנון כתיבין על
ספר פתגמי יומיא למלכי ישראל׃

בשנת חמשים ושתים שנה
לעזריה מלך יהודה מלך פקח בן רמליהו
על ישראל בשמרון עשרים שנה׃ בשנת
חמשין ותרתין שנין לעזריה מלך שבטא
דבית יהודה מלך פקח בר רמליה על ישראל
בשומרון עסרין שנין׃ ויעש הרע בעיני
יהוה לא סר מן חטאות ירבעם בן נבט אשר
החטיא את ישראל׃ ועבד דביש קדם יי
לא סטא מן חובי ירבעם בר נבט דחייב ית

ישראל׃ בימי פקח מלך ישראל בא תגלת
פלאסר מלך אשור ויקח את עיון ואת אבל
בית מעכה ואת ינוח ואת קדש ואת חצור
ואת הגלעד ואת הגלילה כל ארץ נפתלי
ויגלם אשורה׃ ביומי פקח מלכא דישראל
אתא תגלת פלאסר מלכא דאתור ושבא ית
עיון וית אבל בית מעכה וית ינוח וית קדש
וית חצור וית גלעד וית גלילה כל ארע שיבט
נפתלי ואגלינון לאתור׃ ויקשר קשר הושע
בן אלה על פקח בן רמליהו ויכהו וימיתהו
וימלך תחתיו בשנת עשרים ליותם בן עזיה׃
ומריד מרדא הושע בר אלה על פקח בר רמליה
ומחהי וקטליה ומלך תחותוהי בשנת עסרין
ליותם בר עזיה׃ ויתר דברי פקח וכל אשר
עשה הנם כתובים על ספר דברי הימים
למלכי ישראל׃ ושאר פתגמי פקח וכל
דעבד האנון כתיבין על ספר פתגמי יומיא
למלכי ישראל׃ בשנת שתים
לפקח בן רמליהו מלך ישראל מלך יותם
בן עזיהו מלך יהודה׃ בשנת תרתין לפקח
בר רמליה מלכא דישראל מלך יותם בר
עזיה מלך שבטא דבית יהודה׃ בן עשרים
וחמש שנה היה במלכו ושש עשרה שנה
מלך בירושלם ושם אמו ירושא בת צדוק׃
בר עסרין וחמיש שנין הוה כד מלך ושית
עסרי שנין מלך בירושלם ושום אמיה ירושא

בת צדוק׃ ויעש הישר בעיני יהוה ככל
אשר עשה עזיהו אביו עשה׃ ועבד דכשר
קדם יי ככל דעבד עזיהו אבוהי עבד׃ רק
הבמות לא סרו עוד העם מזבחים ומקטרים
בבמות׃ הוא בנה את שער בית יהוה העליון׃
לחוד במתא לא עטרא עד כען עמא מדבחין
ומסקין בוסמין על במתא הוא בנא ית תרע
בית מקדשא דיי עלאה׃ ויתר דברי יותם
וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי
הימים למלכי יהודה׃ ושאר פתגמי יותם
דעבד הלא אנון כתיבין על ספר פתגמי
יומיא למלכיא דבית יהודה׃ בימים ההם
החל יהוה להשליח ביהודה רצין מלך
ארם ואת פקח בן רמליהו׃ ביומיא האנון
שרי יי לגראה בדבית יהודה רצין מלכא
דארם וית פקח בר רמליה׃ וישכב יותם
עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דוד
אביו וימלך אחז בנו תחתיו׃ ושכיב יותם
עם אבהתוהי ואתקבר עם אבהתוהי בקרתא
דדויד אבוהי ומלך אחז בריה תחותוהי׃

בשנת שבע עשרה שנה
לפקח בן רמליהו מלך אחז בן יותם מלך
יהודה׃ בשנת שבע עסרי שנין לפקח בר
רמליה מלך אחז בר יותם מלך שבטא
דבית יהודה׃ בן עשרים שנה אחז במלכו
ושש עשרה שנה מלך בירושלם ולא עשה

הישר בעיני יהוה אלהיו כדוד אביו׃ בר
עסרין שנין אחז כד מלך ושית עסרי שנין
מלך בירושלם ולא עבד דכשר קדם יי
אלהיה כדויד אבוהי׃ וילך בדרך מלכי
ישראל וגם את בנו העביר באש כתעבת
הגוים אשר הוריש יהוה אתם מפני בני
ישראל׃ ואזל באורח מלכי ישראל ואף
ית בריה אעבר בנורא כתועיבת עממיא
דתריך יי יתהון מן קדם בני ישראל׃ ויזבח
ויקטר בבמות ועל הגבעות ותחת כל עץ
רענן׃ ודבח ואסיק בוסמין בבמתא ועל רמתא
ותחות כל אילן עבוף׃ אז יעלה רצין מלך
ארם ופקח בן רמליהו מלך ישראל ירושלם
למלחמה ויצרו על אחז ולא יכלו להלחם׃ בכין
סליק רצין מלכא דארם ופקח בר רמליה
מלכא דישראל לירושלם לאגחא קרבא וצרו
על אחז ולא יכילו לאגחא׃ בעת ההיא השיב
רצין מלך ארם את אילת לארם וינשל את
היהודים מאילות וארמים באו אילת וישבו ואדומים ק
שם עד היום הזה׃ בעדנא ההוא אתיב רצין
מלכא דארם ית אילת לארם ותריך ית יהודאי
מאילות ואנש אדום אתו לאילת ויתיבו תמן
עד יומא הדין׃ וישלח אחז מלאכים אל תגלת
פלסר מלך אשור לאמר עבדך ובנך אני
עלה והושעני מכף מלך ארם ומכף מלך
ישראל הקומים עלי׃ ושלח אחז אזגדין

לות תגלת פלסר מלכא דאתור למימר עבדך
ובדך אנא סק ופרוקני מיד מלכא דארם
ומיד מלכא דישראל דקמו עלי׃ ויקח אחז
את הכסף ואת הזהב הנמצא בית יהוה
ובאצרות בית המלך וישלח למלך אשור
שחד׃ ונסיב אחז ית כספא וית דהבא דאשתכח
בית מקדשא דיי ובגנזי בית מלכא ושדר
למלכא דאתור שוחדא׃ וישמע אליו מלך
אשור ויעל מלך אשור אל דמשק ויתפשה
ויגלה קירה ואת רצין המית׃ וקביל מניה
מלכא דאתור וסליק מלכא דאתור על
דמסק ואחדה ואגלי עמא דבה לקירינא
וית רצין קטל׃ וילך המלך אחז לקראת תגלת
פלאסר מלך אשור דומשק וירא את המזבח
אשר בדמשק וישלח המלך אחז אל אוריה
הכהן את דמות המזבח ואת תבניתו לכל
מעשהו׃ ואזל מלכא אחז לקדמות תגלת
פלאסר מלכא דאתור לדרמסק וחזא ית מדבחא
דבדרמסק ושדר מלכא אחז לות אוריה כהנא
ית דמות מדבחא וית טקוסיה לכל עובדוהי׃
ויבן אוריה הכהן את המזבח ככל אשר
שלח המלך אחז מדמשק כן עשה אוריה
הכהן עד בוא המלך אחז מדמשק׃ ובנא
אוריה כהנא ית מדבחא ככל דשלח מלכא
אחז מדמסק כין עבד אוריה כהנא עד דאתא
מלכא אחז מדמסק׃ ויבא המלך מדמשק

וירא המלך את המזבח ויקרב המלך על
המזבח ויעל עליו׃ ואתא מלכא מדמסק
וחזא מלכא ית מדבחא וקריב מלכא על
מדבחא ואסיק עלוהי׃ ויקטר את עלתו
ואת מנחתו ויסך את נסכו ויזרק את דם
השלמים אשר לו על המזבח׃ ואסיק ית
עלתיה וית מנחתיה ונסיך ית נסכיה וזרק ית
דם נכסת קדשיא דיליה על מדבחא׃ ואת
המזבח הנחשת אשר לפני יהוה ויקרב מאת
פני הבית מבין המזבח ומבין בית יהוה ויתן
אתו על ירך המזבח צפונה׃ וית מדבחא
דנחשא דקדם יי וקריב מן קדם ביתא מבין
מדבחא ומבין בית מקדשא דיי ויהב יתיה
ויצוה ק — על שידא דמדבחא צפונא׃ ויצוהו המלך
אחז את אוריה הכהן לאמר על המזבח הגדול
הקטר את עלת הבקר ואת מנחת הערב
ואת עלת המלך ואת מנחתו ואת עלת כל
עם הארץ ומנחתם ונסכיהם וכל דם עלה
וכל דם זבח עליו תזרק ומזבח הנחשת
יהיה לי לבקר׃ ופקיד מלכא אחז ית אוריה
כהנא למימר על מדבחא רבא אסיק ית
עלת צפרא וית מנחת רמשא וית עלת מלכא
וית מנחתיה וית עלת כל עמא דארעא
ומנחתהון ונסכיהון וכל דם עלא וכל דם
נכסת קדשיא עלוהי תזרוק ומדבחא דנחשא
יהי לי לבקרא׃ ויעש אוריה הכהן ככל אשר

צוה המלך אחז׃ ועבד אוריה כהנא ככל
דפקיד מלכא אחז׃ ויקצץ המלך אחז את
המסגרת המכנות ויסר מעליהם ואת הכיר
ואת הים הורד מעל הבקר הנחשת אשר
תחתיה ויתן אתו על מרצפת אבנים׃ וקציץ
מלכא אחז ית גדנפי בסיסיא ואעדי מנהון
ית כיורא וית ימא אחית מעל תוריא דנחשא
דתחותוהי ויהב יתיה על רצפת אבניא׃ ואת
מיסך השבת אשר בנו בבית ואת מבוא מוסך ק
המלך החיצונה הסב בית יהוה מפני מלך
אשור׃ וית טקוס שבתא דבנו בביתא וית
מעלנא דמלכא בראה אסחר לבית מקדשא
דיי מן קדם מלכא דאתור׃ ויתר דברי אחז
אשר עשה הלוא הם כתובים על ספר דברי
הימים למלכי יהודה׃ ושאר פתגמי אחז
דעבד הלא אנון כתיבין על ספר פתגמי
יומיא למלכיא דבית יהודה׃ וישכב אחז
עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דוד וימלך
חזקיהו בנו תחתיו׃ ושכיב אחז עם אבהתוהי
ואתקבר עם אבהתוהי בקרתא דדויד ומלך
חזקיה בריה תחותוהי׃
בשנת שתים עשרה לאחז מלך יהודה מלך 17
הושע בן אלה בשמרון על ישראל תשע
שנים׃ בשנת תרתא עסרי לאחז מלך שבטא
דבית יהודה מלך הושע בר אלה בשומרון
על ישראל תשע שנין׃ ויעש הרע בעיני
יהוה רק לא כמלכי ישראל אשר היו לפניו׃
ועבד דביש קדם יי לחוד לא כמלכי ישראל
דהוו קדמוהי׃ עליו עלה שלמנאסר מלך
אשור ויהי לו הושע עבד וישב לו מנחה׃
עלוהי סליק שלמנאסר מלכא דאתור והוה
ליה הושע עבדא ואתיב ליה תקרובתא׃ וימצא
מלך אשור בהושע קשר אשר שלח מל
מלאכים אל סוא מלך מצרים ולא העלה
מנחה למלך אשור כשנה בשנה ויעצרהו
מלך אשור ויאסרהו בית כלא׃ ואשכח מלכא
דאתור בהושע מרדא דשלח אזגדין לות
סוא מלכא דמצרים ולא אסיק תקרובתא
למלכא דאתור כשנא בשנא ואחדיה מלכא
דאתור ואסריה בבית אסירי׃ ויעל מלך אשור
בכל הארץ ויעל שמרון ויצר עליה שלש
שנים׃ וסליק מלכא דאתור בכל ארעא וסליק
לשומרון וצר עלה תלת שנין׃ בשנת התשיעית
להושע לכד מלך אשור את שמרון ויגל את
ישראל אשורה וישב אתם בחלח ובחבור
נהר גוזן וערי מדי׃ בשתא תשיעתא להושע
כבש מלכא דאתור ית שומרון ואגלי ית
ישראל לאתור ואותיב יתהון בחלח ובחבור
נהר גוזן וקרוי מדי׃ ויהי כי חטאו בני ישראל
ליהוה אלהיהם המעלה אתם מארץ מצרים
מתחת יד פרעה מלך מצרים וייראו אלהים
אחרים׃ והוה כד חטו בני ישראל קדם יי

181

אלההון דאסיק יתהון מארעא דמצרים
מתחות יד פרעה מלכא דמצרים ודחילו
לטעות עממיא: וילכו בחקות הגוים אשר
הוריש יהוה מפני בני ישראל ומלכי ישראל
אשר עשו: ואזלו בגזירת עממיא דתריך
יי מן קדם בני ישראל ומלכי ישראל דעבדו:
ויחפאו בני ישראל דברים אשר לא כן על
יהוה אלהיהם ויבנו להם במות בכל עריהם
ממגדל נוצרים עד עיר מבצר: ואמרו בני
ישראל מלין דלא כשרן קדם יי אלההון
ובנו להון במן בכל קרויהון ממגדל תקופ
עד קרוין כריכן: ויצבו להם מצבות ואשרים
על כל גבעה גבהה ותחת כל עץ רענן: ואקימו
להון קמן ואשירין על כל רמא מנטלא ותחות
כל אילן עבות: ויקטרו שם בכל במות כגוים
אשר הגלה יהוה מפניהם ויעשו דברים רעים
להכעיס את יהוה: ואסיקו בוסמין תמן בכל
במן כעממיא דאגלי יי מן קדמיהון ועבדו
פתגמין בישין לארגזא קדם יי: ויעבדו הגללים
אשר אמר יהוה להם לא תעשו את הדבר
הזה: ופלחו לטעותא דאמר יי להון לא
תעבדון ית פתגמא הדין: ויעד יהוה בישראל
וביהודה ביד כל נביאו כל חזה לאמר שבו נביאי ק
מדרכיכם הרעים ושמרו מצותי חקותי
ככל התורה אשר צויתי את אבתיכם ואשר
שלחתי אליכם ביד עבדי הנביאים: ואסהיד

יי בישראל וביהודה ביד כל ספר כל מליף
למימר תובו מאורחתכון בישתא וטרו פקודי
קימי ככל אוריתא דפקידית ית אבהתכון
ודשלחית לותכון ביד עבדי נביא: ולא שמעו
ויקשו את ערפם כערף אבתם אשר לא
האמינו ביהוה אלהיהם: ולא קבילו ואקשאו
ית קדלהון כקדל אבהתהון דלא הימינו
במימרא דיי אלההון: וימאסו את חקיו ואת
בריתו אשר כרת את אבותם ואת עדותיו
אשר העיד בם וילכו אחרי ההבל ויהבלו
ואחרי הגוים אשר סביבתם אשר צוה יהוה
אתם לבלתי עשות כהם: וקצו בקימוהי ובגזרתיה
דגזר עם אבהתהון ובסהדותיה דאסהיד בהון
וטעו בתר טעותא והוו לרלמא ובתר עממיא
דבסחרנהון דפקיד יי יתהון בדיל דלא למעבד
כעובדיהון: ויעזבו את כל מצות יהוה אלהיהם
ויעשו להם מסכה שנים עגלים ויעשו אשירה יתיר מס
וישתחוו לכל צבא השמים ויעבדו את הבעל
ושבקו ית כל פקודיא דיי אלההון ועבדו להון
מתכא תרין עגלין ועבדו אשירתא וסגידו
לכל חילי שמיא ופלחו ית בעלא: ויעבירו
את בניהם ואת בנותיהם באש ויקסמו קסמים
וינחשו ויתמכרו לעשות הרע בעיני יהוה
להכעיסו: ואעברו ית בניהון וית בנתהון
בנורא וקסמו קסמין ונחישו נחשין ואשלימו למעבד
דביש קדם יי לארגזא קדמוהי: ויתאנף יהוה

מאד בישראל ויסרם מעל פניו לא נשאר
רק שבט יהודה לבדו: והוה רגז מן קדם יי
לחדא בישראל ואגלינון מארע בית שכינתיה
לא אשתאר לחוד שבטא דיהודה בלחודוהי:
גם יהודה לא שמר את מצות יהוה אלהיהם
וילכו בחקות ישראל אשר עשו: אף על דבית
יהודה לא נטרו ית פקודיא דיי אלההון ואזלו
בגזירת ישראל דעבדו: וימאס יהוה בכל
זרע ישראל ויענם ויתנם ביד שסים עד
אשר השליכם מפניו: ורחק יי בכל זרעא
דישראל ועננון ומסרנון ביד בזוזין עד
דאגלינון מארע בית שכינתיה: כי קרע ישראל
מעל בית דוד וימליכו את ירבעם בן נבט
וידא ירבעם את ישראל מאחרי יהוה והח (וידח ק)
והחטיאם חטאה גדולה: ארי אתפליגו בית
ישראל על דבית דוד ואמליכו ית ירבעם
בר נבט ואטעי ירבעם ית ישראל מבתר
פלחנא דיי וחייבנון חובא רבא: וילכו בני
ישראל בכל חטאות ירבעם אשר עשה
לא סרו ממנה: ואזלו בני ישראל בכל חובי
ירבעם בר נבט דעבד לא סטו מנהון: עד
אשר הסיר יהוה את ישראל מעל פניו
כאשר דבר ביד כל עבדיו הנביאים ויגל
ישראל מעל אדמתו אשורה עד היום
הזה: עד דאגלי יי ית ישראל מארע בית
שכינתיה כמא דמליל ביד כל עבדוהי

נביאיא ואגלו ישראל מעל ארעהון לאתור עד
יומא הדין: ויבא מלך אשור מבבל ומכותה
ומעוא ומחמת וספרוים וישב בערי שמרון (ומספרוים ק)
תחת בני ישראל וירשו את שמרון וישבו
בעריה: ואיתי מלכא דאתור מבבל ומכות
ומעוה ומחמת ומספרוים ואותיב בקרוי
שומרון תחות בני ישראל ויריתו ית שומרון
ויתיבו בקרוהא: ויהי בתחלת שבתם שם לא
יראו את יהוה וישלח יהוה בהם את האריות
ויהיו הרגים בהם: והוה בשירוית מתבהון
תמן לא הוו דחלין מן קדם יי וגרי יי בהון
ית אריותא והוו קטלין בהון: ויאמרו למלך
אשור לאמר הגוים אשר הגלית ותושב
בערי שומרון לא ידעו את משפט אלהי
הארץ וישלח בם את האריות והנם ממיתים
אותם כאשר אינם ידעים את משפט אלהי
הארץ: ואמרו למלכא דאתור למימר
עממיא דהגליתא ואותיבתא בקרוי שומרון
לא הוו ידעין ית דינא דאלהא דארעא וגרי
בהון ית אריותא והאנון מקטלין יתהון
כד לית אנון ידעין ית דינא דאלהא דארעא:
ויצו מלך אשור לאמר הליכו שמה אחד
מהכהנים אשר הגליתם משם וילכו וישבו
שם וירם את משפט אלהי הארץ: ופקיד
מלכא דאתור למימר אובילו לתמן חד
מכהניא דאגליתון מתמן וייזלון ויתבון תמן

וילפנון ית דין אלהא דארעא׃ ויבא אחד
מהכהנים אשר הגלו משמרון וישב בבית
אל ויהי מורה אתם איך יראו את יהוה׃
ואתא חד מכהניא דאתגליאו משומרון ויתיב
בבית אל והוה מליף יתהון איכדין יהון דחלין
מן קדם יי׃ ויהיו עשים גוי גוי אלהיו ויניחו
בבית הבמות אשר עשו השמרנים גוי
גוי בעריהם אשר הם ישבים שם׃ והוו
עבדין עמא עמא טעותיה ואחיתו בבית
במתא דעבדו שומרונאי עמא עמא בקרויהון
דאנון יתבין תמן׃ ואנשי בבל עשו את סכות
בנות ואנשי כות עשו את נרגל ואנשי חמת
עשו את אשימא׃ ואנשי בבל עבדו ית
סכות בנות ואנשי כות עבדו ית נרגל ואנשי
חמת עבדו ית אשימא׃ והעוים עשו נבחן
ואת תרתק והספרוים שרפים את בניהם
באש לאדרמלך וענמלך אלהי ספרוים׃ ועואי ספרוים ק׳
עבדו נבחן וית תרתק ואנש ספרוים מוקדין
ית בניהון בנורא לאדרמלך וענמלך טעות
ספרוים׃ ויהיו יראים את יהוה ויעשו להם
מקצותם כהני במות ויהיו עשים להם בבית
הבמות׃ והוו דחלין מן קדם יי ועבדו להון
מקצתהון כומרי במתא והוו עבדין להון
בבית במתא׃ את יהוה היו יראים ואת
אלהיהם היו עבדים כמשפט הגוים אשר
הגלו אתם משם׃ מן קדם יי הוו דחלין וית

טעותהון הוו פלחין כנמוסי עממיא דאתגליו
יתהון מתמן׃ עד היום הזה הם עשים כמשפטים
הראשנים אינם יראים את יהוה ואינם עשים
כחקתם וכמשפטם וכתורה וכמצוה אשר
צוה יהוה את בני יעקב אשר שם שמו ישראל׃
עד יומא הדין אנון עבדין כנמוסיהון קדמאי
ליתנון דחלין מן קדם יי ולית אנון עבדין
כגזירתהון וכדחזי להון וכאוריתא וכתפקדתא
דפקיד יי ית בני יעקב דשוי שמיה ישראל׃
ויכרת יהוה אתם ברית ויצום לאמר לא
תיראו אלהים אחרים ולא תשתחוו להם ולא
תעבדום ולא תזבחו להם׃ וגזר יי עמהון קים
ופקידנון למימר לא תדחלון לטעות עממיא
ולא תסגדון להון ולא תפלחונון ולא תדבחון
להון׃ כי אם את יהוה אשר העלה אתכם
מארץ מצרים בכח גדול ובזרוע נטויה
אתו תיראו ולו תשתחוו ולו תזבחו׃ אלהין
קדם יי דאסיק יתכון מארעא דמצרים
בחיל רב ובדרע מרמם יתיה תדחלון וקדמוהי
תסגדון ועל מדבחיה תדבחון׃ ואת החקים
ואת המשפטים והתורה והמצוה אשר
כתב לכם תשמרון לעשות כל הימים ולא
תיראו אלהים אחרים׃ וית קימיא וית דיניא
ואוריתא ותפקידתא דכתב לכון תטרון
למעבד כל יומיא ולא תדחלון לטעות
עממיא׃ והברית אשר כרתי אתכם לא

תשכחו ולא תיראו אלהים אחרים׃ וקימא
דגזרית עמכון לא תתנשון ולא תדחלון
לטעות עממיא׃ כי אם את יהוה אלהיכם
תיראו והוא יציל אתכם מיד כל איביכם׃
אלהין קדם יי אלהכון תדחלון והוא ישיזיב
יתכון מיד כל בעלי דבביכון׃ ולא שמעו
כי אם כמשפטם הראשון הם עשים׃ ולא
קבילו אלהין כנמוסיהון קדמאי אנון עבדין
ויהיו הגוים האלה יראים את יהוה ואת
פסיליהם היו עבדים גם בניהם ובני בניהם
כאשר עשו אבתם הם עשים עד היום הזה׃
והוו עממיא האלין דחלין מן קדם יי וית
צלמניהון הוו פלחין אף בניהון ובני בניהון
כמא דעבדו אבהתהון אנון עבדין עד
יומא הדין׃ ויהי בשנת שלש
להושע בן אלה מלך ישראל מלך חזקיה
בן אחז מלך יהודה׃ והוה בשנת תלת להושע
בר אלה מלכא דישראל מלך חזקיה בר
אחז מלך שבטא דבית יהודה׃ בן עשרים
וחמש שנה היה במלכו ועשרים ותשע
שנה מלך בירושלם ושם אמו אבי בת
זכריה׃ בר עסרין וחמיש שנין הוה כד מלך
ועסרין ותשע שנין מלך בירושלם ושום
אמיה אבי בת זכריה׃ ויעש הישר בעיני
יהוה ככל אשר עשה דוד אביו׃ ועבד
דכשר קדם יי ככל דעבד דויד אבוהי׃

הוא הסיר את הבמות ושבר את המצבת
וכרת את האשרה וכתת נחש הנחשת אשר
עשה משה כי עד הימים ההמה היו בני
ישראל מקטרים לו ויקרא לו נחשתן׃ הוא
אעדי ית במתא ותבר ית קמתא וקץ ית
אשירתא ופסק חויא דנחשא דעבד משה
ארי עד יומא האנון הוו בני ישראל מסקין
בסמין ליה והוו קרן ליה נחשתן׃ ביהוה
אלהי ישראל בטח ואחריו לא היה כמהו
בכל מלכי יהודה ואשר היו לפניו׃ במימרא
דיי אלהא דישראל אתרחיץ ובתרוהי לא
הוה כותיה בכל מלכיא דבית יהודה דהוו
קדמוהי׃ וידבק ביהוה לא סר מאחריו וישמר
מצותיו אשר צוה יהוה את משה׃ ואדביק
בדחלתא דיי לא סטא מבתר פלחנה ונטר
פקודוהי דפקיד יי ית משה׃ והיה יהוה עמו
בכל אשר יצא ישכיל וימרד במלך אשור
ולא עבדו׃ והוה מימרא דיי בסעדיה בכל
אתר דנפיק מצלח ומריד במלכא דאתור
ולא פלחיה׃ הוא הכה את פלשתים עד עזה
ואת גבוליה ממגדל נוצרים עד עיר מבצר׃
הוא קטל ית פלשתאי עד עזה וית תחומהא
ממגדל תקוף עד קרוין כריכן׃
ויהי בשנה הרביעית למלך
חזקיהו היא השנה השביעית להושע בן
אלה מלך ישראל עלה שלמנאסר מלך

אשור על שמרון ויצר עליה והוה בשתא
רביעתא למלכא חזקיה היא שתא שביעתא
להושע בר אלה מלכא דישראל סליק
שלמנאסר מלכא דאתור על שומרון וצר
עלה׃ וילכדה מקצה שלש שנים בשנת
שש לחזקיה היא שנת תשע להושע מלך
ישראל נלכדה שמרון׃ וכבשוהא מסוף
תלת שנין בשנת שית לחזקיה היא שנת
תשע להושע מלכא דישראל אתכבישת
שומרון׃ ויגל מלך אשור את ישראל
אשורה וינחם בחלח ובחבור נהר גוזן
וערי מדי׃ ואגלי מלכא דאתור ית ישראל
לאתור ואשרינון בחלח ובחבור נהר גוזן
וקרוי מדי׃ על אשר לא שמעו בקול יהוה
אלהיהם ויעברו את בריתו את כל אשר
צוה משה עבד יהוה ולא שמעו ולא עשו׃
על דלא קבילו למימרא דיי אלההון ועברו
על קימיה ית כל דפקיד משה עבדא דיי
ולא קבילו למימריה ולא עבדו רעותיה׃
ובארבע עשרה שנה
למלך חזקיה עלה סנחריב מלך אשור
על כל ערי יהודה הבצרות ויתפשם׃ ובארבע
עסרי שנין למלכא חזקיה סליק סנחריב
מלכא דאתור על כל קרויא דבית יהודה
כריכתא ואחדנון׃ וישלח חזקיה מלך
יהודה אל מלך אשור לכישה לאמר׃

חטאתי שוב מעלי את אשר תתן עלי אשא
וישם מלך אשור על חזקיה מלך יהודה
שלש מאות ככר כסף ושלשים ככר זהב׃
ושלח חזקיה מלך שבטא דבית יהודה
לות מלכא דאתור ללכיש למימר חבית
אסתלק מני כל דתרמי עלי אקביל ורמא
מלכא דאתור על חזקיה מלך שבטא דבית
יהודה תלת מאה ככרין דכסף ותלתין ככרין
דדהב׃ ויתן חזקיה את כל הכסף הנמצא
בית יהוה ובאצרות בית המלך׃ ויהב חזקיה
ית כל כספא דאשתכח בית מקדשא דיי
ובגנזי בית מלכא׃ בעת ההיא קצץ חזקיה
את דלתות היכל יהוה ואת האמנות אשר
צפה חזקיה מלך יהודה ויתנם למלך
אשור׃ בעדנא ההוא קליף חזקיה ית דשי
היכלא דיי ויתסקופיא דחפא חזקיה מלך
שבטא דבית יהודה ויהבנון למלכא דאתור׃
וישלח מלך אשור את
תרתן ואת רב סריס ואת רב שקה מן
לכיש אל המלך חזקיהו בחיל כבד
ירושלם ויעלו ויבאו ירושלם ויעלו ויבאו
ויעמדו בתעלת הברכה העליונה אשר
במסלת שדה כובס׃ ושלח מלכא דאתור
ית תרתן וית רב סריס וית רב שקה מן לכיש
לות מלכא חזקיה במשרין סגיאן לירושלם
וסליקו ואתו לירושלם וסליקו ואתו וקמו

במזקת בריכתא עליתא דבכיבש חקל משטח
קצריא׃ ויקרא אל המלך ויצא אלהם אליקים
בן חלקיהו אשר על הבית ושבנה הספר ויואח
בן אסף המזכיר׃ וקרו למלכא ונפק לותהון
אליקים בר חלקיה דממנא על ביתא ושבנא
ספרא ויואח בר אסף דממנא על דכרניא׃
ויאמר אלהם רבשקה אמרו נא אל חזקיהו
כה אמר המלך הגדול מלך אשור מה הבטחון
הזה אשר בטחת׃ ואמר להון רבשקה אמרו
כען לחזקיה כדנן אמר מלכא רבתנא מלכא
דאתור מא רחצנא הדין דאתרחיצתא׃ אמרת
אך דבר שפתים עצה וגבורה למלחמה עתה
על מי בטחת כי מרדת בי׃ אמרתא ברם ממלל
ספון במילך וגבורא אעביר קרבא כען על
מן אתרחיצתא ארי מרידתא בי׃ עתה הנה
בטחת לך על משענת הקנה הרצוץ הזה
על מצרים אשר יסמך איש עליו ובא בכפו
ונקבה כן פרעה מלך מצרים לכל הבטחים
עליו׃ כען הא אתרחיצת לך על סמך קנא
רעיעא הדין על פרעה מלכא דמצרים ואם
יסתמיך גברא עלוהי ויעול בידיה ויבזעננה
כין פרעה מלכא דמצרים לכל דמתרחצין
עלוהי׃ וכי תאמרון אלי אל יהוה אלהינו
בטחנו הלוא הוא אשר הסיר חזקיהו את
במתיו ואת מזבחתיו ויאמר ליהודה ולירושלם
לפני המזבח הזה תשתחוו בירושלם׃ וארי

תימרון לי על מימרא דיי אלהנא אתרחיצנא
הלא הוא דאעדי חזקיה ית במתוהי וית
איגורוהי ואמר לאנש יהודה וליתבי ירושלם
קדם מדבחא הדין תסגדון בירושלם׃ ועתה
התערב נא את אדני את המלך אשור ואתנה
לך אלפים סוסים אם תוכל לתת לך רכבים
עליהם׃ וכען אתערב כען עם רבוני עם
מלכא דאתור ואתין לך תרין אלפין סוסון
אם תכול למנאה לך רכבין עליהון׃ ואיך
תשיב את פני פחת אחד עבדי אדני הקטנים
ותבטח לך על מצרים לרכב ולפרשים׃
ואיכדין את מרמי לאתבא ית אפי חד משלטוני
עבדי רבוני זעיריא ואתרחיצת לך על מצראי
לרתכין ולפרשין׃ עתה המבלעדי יהוה
עליתי על המקום הזה להשחיתו יהוה אמר
אלי עלה על הארץ הזאת והשחיתה׃ כען
הבר ממימרא דיי סליקית על אתרא הדין
לחבלותיה יי אמר לי סק על ארעא הדא
וחבלה׃ ויאמר אליקים בן חלקיהו ושבנה
ויואח אל רבשקה דבר נא אל עבדיך ארמית
כי שמעים אנחנו ואל תדבר עמנו יהודית
באזני העם אשר על החומה׃ ואמר אליקים
בר חלקיה ושבנה ויואח לרבשקי מליל
כען עם עבדך ארמית ארי שמעין אנחנא
ולא תמליל עמנא יהודית קדם עמא דעל
שורא׃ ויאמר אליהם רבשקה האל אדניך

ואליך שלחני אדני לדבר את הדברים האלה
הלא על האנשים הישבים על החומה לאכל
את חוריהם ולשתות את שיניהם עמכם׃
ואמר להון רב שקיה העל רבונך ועלך שלחני
רבוני למללא ית פתגמיא האלין הלא על
גבריא דיתבין על שורא למיכל ית מפקתהון
ולמשתי ית מימי רגליהון בציר׳ עמכון׃
ויעמד רבשקה ויקרא בקול גדול יהודית
ויאמר שמעו דברי המלך הגדול
מלך אשור׃ וקם רב שקי ואכלי בקל רב
יהודית ומליל ואמר שמעו פתגמא דמלכא
רבא מלכא דאתור׃ כה אמר המלך
אל ישא לכם חזקיהו כי לא יוכל להציל
אתכם מידי׃ כדנן אמר מלכא לא יטעי
לכון חזקיה ארי לא יכול לשיזבא יתכון מן
ידי׃ ואל יבטח אתכם חזקיהו אל יהוה לאמר
הצל יצילנו יהוה לא תנתן את העיר הזאת
ביד מלך אשור׃ ולא ירחיץ יתכון חזקיה
על מימרא דיי למימר שיזבא ישיזבננא
יי ולא תתמסר קרתא הדא ביד מלכא
דאתור׃ אל תשמעו אל חזקיהו כי כה אמר
מלך אשור עשו אתי ברכה וצאו אלי ואכלו
איש גפנו ואיש תאנתו ושתו איש מי בורו׃
לא תקבלון מן חזקיה ארי כדנא אמר מלכא
דאתור עבידו עמי שלמא ופוקו לותי ואכולו
גבר פירי גופניה וגבר פירי תיניה ושתו

צואתם ק
מימי רגליהם ק

גבר מי גוביה׃ עד באי ולקחתי אתכם אל ארץ
כארצכם ארץ דגן ותירוש ארץ לחם וכרמים׃
ארץ זית יצהר ודבש וחיו ולא תמתו ואל
תשמעו אל חזקיהו כי יסית אתכם לאמר
יהוה יצילנו׃ עד מיתאי ואדבר יתכון לארע
טבא כארעכון ארע עבור וחמר ארע
חקלין וכרמין ארעא דזיתהא עבדין משחא
והיא עבדא דבש ותחיון ולא תמותון ולא תקבלון
מן חזקיה ארי יטעי יתכון למימר יי ישיזבננא׃
ההציל הצילו אלהי הגוים איש את ארצו
מיד מלך אשור׃ השיזבא שיזיבא דחלת
עממיא גבר ית ארעיה מיד מלכא דאתור׃
איה אלהי חמת וארפד איה אלהי ספרוים
הנע ועוה כי הצילו את שמרון מידי׃ אן
דחלת חמת וארפד אן דחלת ספרוים הלא
טלטילינון ואגליאנון ארי שיזיבא ית
שומרון מן ידי׃ מי בכל אלהי הארצות
אשר הצילו את ארצם מידי כי יציל יהוה
את ירושלם מידי׃ מן בכל דחלת מדינתא
דשיזיבא ית ארעהון מן ידי ארי ישיזיב
יי ית ירושלם מן ידי׃ ויחרישו העם ולא
ענו אתו דבר כי מצות המלך היא לאמר לא
תענהו׃ ושתיקו עמא ולא אתיבו יתיה פתגם
ארי תפקידת מלכא היא למימר לא תתיבונה׃
ויבא אליקים בן חלקיה אשר על הבית ושבנא
הסופר ויואח בן אסף המזכיר אל חזקיהו

קרועי בגדים ויגדו לו את דברי רבשקה׃ ואתא
אליקים בר חלקיה דממנא על ביתא ושבנא
ספרא ויואח בר אסף דממנא על דכרניא לות
חזקיה כד מבזעין לבושיהון וחויאו ליה ית
פתגמי רבשקי׃ ויהי כשמע המלך חזקיהו
ויקרע את בגדיו ויתכס בשק ויבא בית יהוה׃
והוה כד שמע מלכא חזקיה ובזע ית לבושיה
ואתכסי סקא ועל לבית מקדשא דיי׃ וישלח
את אליקים אשר על הבית ושבנא הספר
ואת זקני הכהנים מתכסים בשקים אל ישעיהו
הנביא בן אמוץ׃ ושלח ית אליקים דממנא
על ביתא ושבנא ספרא וית סבי כהניא כד
מכסן סקיא לות ישעיה נביא בר אמוץ׃
ויאמרו אליו כה אמר חזקיהו יום צרה ותוכחה
ונאצה היום הזה כי באו בנים עד משבר וכח
אין ללדה׃ ואמרו ליה כדנן אמר חזקיה יום
עקא וחסודין ונאוצא יומא הדין ארי אקפתנא
עקא כאתתא דיתבא על מתברא וחיל לית לה
למילד׃ אולי ישמע יהוה אלהיך את כל דברי
רבשקה אשר שלחו מלך אשור אדניו לחרף
אלהים חי והוכיח בדברים אשר שמע יהוה
אלהיך ונשאת תפלה בעד השארית הנמצאה׃
מא אם שמיעין קדם יי אלהך ית כל פתגמי
רבשקי דשלחיה מלכא דאתור רבוניה
לחסדא עמא דיי קימא ויעביד פורענותא
על כל פתגמיא דשמיעין קדם יי אלהך

ותתחנן בצלו על שארא הדין דאשתאר׃ ויבאו
עבדי המלך חזקיהו אל ישעיהו׃ ואתו עבדי
מלכא חזקיה לות ישעיה׃ ויאמר להם ישעיהו
כה תאמרון אל אדניכם כה אמר יהוה אל
תירא מפני הדברים אשר שמעת אשר גדפו
נערי מלך אשור אתי׃ ואמר להון ישעיה כדין
תימרון לרבונכון כדנן אמר יי לא תדחל
מן קדם פתגמיא דשמעתא דחסידו עולימי
מלכא דאתור קדמי׃ הנני נתן בו רוח ושמע
שמועה ושב לארצו והפלתיו בחרב בארצו׃
האנא יהיב ביה רוחא וישמע בסורא ויתוב
לארעיה ואפלניה בחרבא בארעיה׃ וישב רב
שקה וימצא את מלך אשור נלחם על לבנה
כי שמע כי נסע מלכיש׃ ותב רבשקי ואשכח
ית מלכא דאתור מגיח קרבא עם לבנה ארי
שמע ארי נטל מלכיש׃ וישמע על תרהקה
מלך כוש לאמר הנה יצא להלחם אתך וישמע
וישלח מלאכים אל חזקיהו לאמר׃ ושמע
על תרהק מלכא דכוש למימר הא נפק לאגחא
קרבא עמך ותב ושלח אזגדין לות חזקיה
למימר׃ כה תאמרון אל חזקיהו מלך יהודה
לאמר אל ישאך אלהיך אשר אתה בוטח בו
לאמר לא תנתן ירושלם ביד מלך אשור׃
כדין תימרון לחזקיה מלך שבטא דבית
יהודה למימר לא יטעינך אלהך דאת רחיץ
למימר לא תתמסר ירושלם ביד מלכא דאתור׃

הנה אתה שמעת את אשר עשו מלכי אשור
לכל הארצות להחרימם ואתה תנצל: הא את
שמעתא ית דעבדו מלכי אתור לכל מדינתא
לגמרותהון ואת מדמי לאשתיזבא: ההצילו
אתם אלהי הגוים אשר שחתו אבותי את גוזן
ואת חרן ורצף ובני עדן אשר בתלאשר:
השיזיבא יתהון דחלת עממיא דחבילו אבהתי
ית גוזן וית חרן ורצף ובני עדן דבתלסר: איה
מלך חמת ומלך ארפד ומלך לעיר ספרוים
הנע ועוה: אן מלכא דחמת ומלכא דארפד
ומלכא דלקרתא ספרוים הלא טלטילונון
ואגליאונון: ויקח חזקיהו את הספרים מיד
המלאכים ויקראם ויעל בית יהוה ויפרשהו
חזקיהו לפני יהוה: ונסיב חזקיה ית אגרתא
מיד אזגדיא וקרינון וסליק לבית מקדשא דייי
ופרסנון חזקיה קדם ייי:

ויתפלל חזקיהו לפני יהוה ויאמר יהוה אלהי
ישראל ישב הכרבים אתה הוא האלהים לבדך
לכל ממלכות הארץ אתה עשית את השמים
ואת הארץ: וצלי חזקיה קדם ייי ואמר ייי אלהא
דישראל דשכינתיה שריא על מן כרוביא
את הוא ייי ליתבר מנך לכל מלכות ארעא
את עבדתא ית שמיא וית ארעא: הטה יהוה
אזנך ושמע פקח יהוה עינך וראה ושמע
את דברי סנחריב אשר שלחו לחרף אלהים
חי: גלי קדמך ייי ודין ושמיע קדמך ואתפרע

ועבד פורענו על כל פתגמי סנחריב דשלחיה
לחסדא עמא דייי קיימא: אמנם יהוה החריבו
מלכי אשור את הגוים ואת ארצם: בקשטא
ייי אחריבו מלכי אתור ית עממיא וית ארעהון
ונתנו את אלהיהם באש כי לא אלהים המה
כי אם מעשה ידי אדם עץ ואבן ויאבדום:
ומוקדין ית טעותהון בנורא ארי לא טעון
דאית בהון צרוך אנון אלהין עובד ידי אנשא
אעא ואבנא ואבידונון: ועתה יהוה אלהינו
הושיענו נא מידו וידעו כל ממלכות הארץ
כי אתה יהוה האלהים לבדך: וכען ייי אלהנא
פרוקנא מן ידיה וידעון כל מלכות ארעא ארי
את ייי ליתבר מנך: וישלח
ישעיהו בן אמוץ אל חזקיהו לאמר כה אמר
יהוה אלהי ישראל אשר התפללת אלי אל
סנחריב מלך אשור שמעתי: ושלח ישעיה בר
אמוץ לות חזקיה למימר כדנן אמר ייי אלהא
דישראל דבעיתא מן קדמי על סנחריב מלכא
דאתור שמיע קדמי: זה הדבר אשר דבר
יהוה עליו בזה לך לעגה לך בתולת בת ציון
אחריך ראש הניעה בת ירושלם: דין פתגמא
דגזר ייי עלוהי מבסרא עלך מעיקא עלך
מלכות כנשתא דציון בתרך רישהון מנדין
עמא דבירושלם: את מי חרפת וגדפת ועל
מי הרימות קול ותשא מרום עיניך על קדוש
ישראל: ית מן חסידתא ועל מן אתרברבתא

וקדם מן ארימתא קלא וזקפתא לרומא עינך
אמרתא מלין דלא כשרן קדם קדישא דישראל
ביד מלאכיך חרפת אדני ותאמר ברב רכבי ברוב ק
אני עליתי מרום הרים ירכתי לבנון ואכרת קומת
ארזיו מבחור ברשיו ואבואה מלון קצה יער
כרמלו: ביד אזגדך חסידתא עמא דיי ואמרת
בסגיאות רתכי אנא סליקית לתקוף כרכיהון
ואף איחות בית מקדשיהון ואקטול שפר
גבריהון מבחר שלטוניהון ואכביש קרית
תקפהון ואשיצי סגי משריתהון: אני קרתי
ושתיתי מים זרים ואחרב בכף פעמי כל יארי
מצור: אנא הויתי חפר גובין ושתי מיין נכראין
וטפחית בפרסת רגלי עמא דעמי כל מי נהרין
עמיקין: הלא שמעת למרחוק אתה עשיתי
למימי קדם ויצרתיה עתה הביאתיה ותהי
להשות גלים נצים ערים בצרות: הלא שמעתא
מלקדמין מא דעבדית לפרעה מלכא דמצרים
על דשליט בהון אף עלך אתנבון נביי ישראל
ולא תכתא ודא אחזיא קדמי מיומי קדם למעבד
לך אף אתקינתה כען איתיתה ודא הות לך
לתקלא על דהוא קדמך כאתרגושת גלין
דשחי קרוין כריכן: וישביהן קצרי יד חתו
ויבשו היו עשב שדה וירק דשא חציר גגות
ושדפה לפני קמה: ויתביהון אתקצר חילהון
אתברו ובהיתו הוו כעסב חקלא וכירוק דתאה
כעסב אגריא דשלוק עד לא מטא למהוי שלין:

ושבתך וצאתך ובאך ידעתי ואת התרגזך
אלי: ומתבך בעיצא ומפקך ולאגחא קרבא
ומיתך לארעא דישראל גלי קדמי וית
דארגיזתא קדמי גלי: יען התרגזך אלי ושאננך
עלה באזני ושמתי חחי באפך ומתגי בשפתיך
והשבתיך בדרך אשר באת בה: חלף דארגזתא
על מימרי ואתרגושתך סליקת לקדמי ואשוי
שירי בלסתך וזמם בספותך ואתיבנך באורחא
דאתיתא בה: וזה לך האות אכול השנה ספיח
ובשנה השנית סחיש ובשנה השלישית
זרעו וקצרו ונטעו כרמים ואכלו פרים: ודין
לך אתא אכול בשתא הדא כתין ובשתא תנייתא
כת כתין ובשתא תליתיתא זרועו וחצודו וצובו
כרמין ואכולו אבהון: ויספה פליטת בית יהודה
הנשארה שרש למטה ועשה פרי למעלה:
וייספון משיזבא דבית יהודה דישתארון כאילן
דמשלח שרשוהי לרע ומרים נופיה לעילא:
כי מירושלם תצא שארית ופליטה מהר
ציון קנאת יהוה · תעשה זאת: ארי צבאות
מירושלם יפקון שאר צדיקיא ושיזבת מקימי קרי
אוריתא מטורא דציון במימרא דיי צבאות ולא
תתעביד דא: לכן כה אמר כתיב
יהוה אל מלך אשור לא יבא אל העיר הזאת
ולא יורה שם חץ ולא יקדמנה מגן ולא ישפך
עליה סללה: בכין כדנא אמר יי על מלכא
דאתור לא ייעול לקרתא הדא ולא יקשית

תמן גיר ולא יקדמנה בתריסין ולא יצבר עלה
מליתא: בדרך אשר יבא בה ישוב ואל העיר
הזאת לא יבא נאם יהוה: באורחא דאתא בה
יתוב ולקרתא הדא לא ייעול אמר יי: וגנותי
אל העיר הזאת להושיעה למעני ולמען
דוד עבדי: ואגין על קרתא הדא למפרקה בדיל
מימרי ובדיל דויד עבדי:

ויהי בלילה ההוא ויצא מלאך יהוה ויך במחנה
אשור מאה שמנים וחמשה אלף וישכימו
בבקר והנה כלם פגרים מתים: והוה בליליא
ההוא ונפק מלאכא דיי וקטל במשריתא דאתוראי
מאה תמנן וחמשה אלפין ואקדימו בצפרא
והא כלהון פגרין מיתין: ויסע וילך וישב
סנחריב מלך אשור וישב בנינוה: ונטל ואזל
סנחריב מלכא דאתור ויתיב בנינוה: ויהי הוא
משתחוה בית נסרך אלהיו ואדרמלך ושראצר
הכהו בחרב והמה נמלטו ארץ אררט — בניו
וימלך אסר חדן בנו תחתיו: והוה הוא סגיד — קרי
בית נסרוך טעותיה ואדרמלך ושראצר — ולא
בנוהי קטלוהי בחרבא ואנון אשתיזבו לארע — כתיב
קרדו ומלך אסרחדון בריה תחותוהי:

בימים ההם חלה חזקיהו
למות ויבא אליו ישעיהו בן אמוץ הנביא
ויאמר אליו כה אמר יהוה צו לביתך כי מת
אתה ולא תחיה: ביומיא האנון מרע חזקיה
לממת ואתא לותיה ישעיה בר אמוץ נביא
ואמר ליה כדנן אמר יי: פקיד על אנש ביתך
ארי מאית את ולא תיחי ממרעך: ויסב את
פניו אל הקיר ויתפלל אל יהוה: לאמר: ואסחר
ית אפוהי לכותל בית מקדשא וצלי קדם יי
למימר: אנה יהוה זכר נא את אשר התהלכתי
לפניך באמת ובלבב שלם והטוב בעיניך
עשיתי ויבך חזקיהו בכי גדול: קביל בעותי
יי: אדכר כען ית דפלחית קדמך בקשוט
ובלבב שלים ודתקין קדמך עבדית ובכא
חזקיה בכיה סגיאה: ויהי ישעיהו
לא יצא העיר התיכנה ודבר יהוה היה אליו — חצר ק
לאמר: והוה ישעיה לא נפק לדרתא מציעתא
ופתגם נבואה מן קדם יי הוה עמיה למימר:
שוב ואמרת אל חזקיהו נגיד עמי כה אמר
יהוה אלהי דוד אביך שמעתי את תפלתך
ראיתי את דמעתך הנני רפא לך ביום
השלישי תעלה בית יהוה: תוב ותימר לחזקיה
מלכא דעמי כדנן אמר יי אלהיה דדויד
אבוך שמיע קדמי צלותך גלי קדמי דמעתך
הא אנא מסי לך ביומא תליתאה תסק לבית
מקדשא דיי: והוספתי על ימיך חמש עשרה
שנה ומכף מלך אשור אצילך ואת העיר
הזאת וגנותי על העיר הזאת למעני ולמען
דוד עבדי: ואוסיף על יומך חמש עסרי שנין
ומיד מלכא דאתור אשיזבנך וית קרתא הדא
ואגין על קרתא הדא בדיל מימרי ובדיל דויד

עבדי׃ ויאמר ישעיהו קחו דבלת
תאנים ויקחו וישימו על השחין ויחי׃ ואמר
ישעיה סבו דבלת תינין ונסיבו ושויו על שחנא
ואתסי׃ ויאמר חזקיהו אל ישעיהו מה אות כי
ירפא יהוה לי ועליתי ביום השלישי בית יהוה׃
ואמר חזקיה לישעיה מא את ארי יסי יי לי
ואסק ביומא תליתאה לבית מקדשא דיי׃ ויאמר
ישעיהו זה לך האות מאת יהוה כי יעשה יהוה
את הדבר אשר דבר הלך הצל עשר מעלות
אם ישוב עשר מעלות׃ ואמר ישעיה דין לך
אתא מן קדם יי ארי יעביד יי ית פתגמא דמליל
היהך טולא עסר שען אם יתוב עסר שען׃
ויאמר יחזקיהו נקל לצל לנטות עשר מעלות
לא כי ישוב הצל אחרנית עשר מעלות׃ ואמר
יחזקיה קליל הוא דיהך טולא עסר שען
ברם נסא יתוב טולא לאחורוהי עסר שען׃
ויקרא ישעיהו הנביא אל יהוה וישב את הצל
במעלות אשר ירדה במעלות אחז אחרנית
עשר מעלות׃ וצלי ישעיה נביא קדם יי ואתיב
ית טולא בצורת אבן שעיא דנחתת במסקנא
דאחז שמשא לאחורוהי עסר שען׃

בעת ההיא שלח בראדך
בלאדן בן בלאדן מלך בבל ספרים ומנחה
אל חזקיהו כי שמע כי חלה חזקיהו׃ בעדנא
ההוא שלח בראדך בלאדן בר בלאדן מלכא
דבבל אגרן וקרבנין לות חזקיה ארי שמע

ארי מרע חזקיה׃ וישמע עליהם חזקיהו
ויראם את כל בית נכתה את הכסף ואת הזהב
ואת הבשמים ואת שמן הטוב ואת בית כליו
ואת כל אשר נמצא באצרתיו לא היה דבר
אשר לא הראם חזקיהו בביתו ובכל ממשלתו׃
וקביל מנהון חזקיה ואחזינון ית כל בית גנזוהי
ית כספא וית דהבא וית כסמנא וית משחא
טבא וית בית מנוהי וית כל דאשתכח בגנזוהי
לא הוה מדעם דלא אחזינון חזקיה בביתיה
ובכל שלטניה׃ ויבא ישעיהו הנביא אל המלך
חזקיהו ויאמר אליו מה אמרו האנשים האלה
ומאין יבאו אליך ויאמר חזקיהו מארץ
רחוקה באו מבבל׃ ואתא ישעיה נביא לות
מלכא חזקיה ואמר ליה מא אמרו גבריא
האלין ומנן אתו ואמר חזקיה מארע רחיקא
אתו מבבל׃ ויאמר מה ראו בביתך ויאמר
חזקיהו את כל אשר בביתי ראו לא היה דבר
אשר לא הראיתם באצרתי׃ ואמר מא חזו
בביתך ואמר חזקיה ית כל דבביתי חזו לא
הוה מדעם דלא אחזיתנון בגנזי׃

ויאמר ישעיהו אל חזקיהו
שמע דבר יהוה׃ ואמר ישעיה לחזקיה
קביל פתגמא דיי׃ הנה ימים באים ונשא כל
אשר בביתך ואשר אצרו אבתיך עד היום
הזה בבלה לא יותר דבר אמר יהוה׃ הא
יומיא אתן ויתנטיל כל דבביתך ודגנזו אבהתך

עד יומא הדין ויתובל לבבל לא ישתאר מדעם
אמר יי ומבניך אשר יצאו ממך אשר תוליד
יקח והיו סריסים בהיכל מלך בבל ומבנך יקח
דיפקון מנך דתוליד ידבר ויהון רברבין ק
בהיכלא דמלכא דבבל ויאמר חזקיהו אל
ישעיהו טוב דבר יהוה אשר דברת ויאמר
הלוא אם שלום ואמת יהיה בימיי ואמר
חזקיה לישעיה תקין פתגמא דיי דמליתא
ואמר הלא אם שלם וקשוט יהי ביומיי ויתר
דברי חזקיהו וכל גבורתו ואשר עשה את
הברכה ואת התעלה ויבא את המים העירה
הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי
יהודה ושאר פתגמי חזקיה וכל גבורתיה
ודעבד ית בריכתא וית מזקתא ואיתי ית מיא
לקרתא הלא אנון כתיבין על ספר פתגמי
יומיא למלכיא דבית יהודה וישכב חזקיהו
עם אבתיו וימלך מנשה בנו תחתיו ושכיב
חזקיה עם אבהתוהי ומלך מנשה בריה
תחותוהי   בן שתים עשרה
שנה מנשה במלכו וחמשים וחמש שנה
מלך בירושלם ושם אמו חפצי בה בר תרתא
עסרי שנין מנשה כד מלך וחמשין וחמיש
שנין מלך בירושלם ושום אמיה חפציבה
ויעש הרע בעיני יהוה כתועבת הגוים אשר
הוריש יהוה מפני בני ישראל ועבד דביש
קדם יי כתועבת עממיא דתריך יי מן קדם

בני ישראל וישב ויבן את הבמות אשר אבד
חזקיהו אביו ויקם מזבחת לבעל ויעש אשרה
כאשר עשה אחאב מלך ישראל וישתחו
לכל צבא השמים ויעבד אתם ותב ובנא ית
במתא דאביד חזקיה אבוהי ואקים איגורין
לבעלא ועבד אשירתא כמא דעבד אחאב
מלכא דישראל וסגיד לכל חילי שמיא ופלח
יתהון ובנה מזבחת בבית יהוה אשר אמר
יהוה בירושלם אשים את שמי ובנא איגורין
בבית מקדשא דיי דאמר יי בירושלם אשרי
ית שכינתי ויבן מזבחות לכל צבא השמים
בשתי חצרות בית יהוה ובנא איגורין לכל
חילי שמיא בתרתין דרת בית מקדשא דיי
והעביר את בנו באש ועונן ונחש ועשה אוב
וידענים הרבה לעשות הרע בעיני יהוה להכעיס
ואעבר ית בריה בנורא ועונין ונחיש ועבד
בדין וזכורו ואסגי למעבד דביש קדם יי לארגזא
וישם את פסל האשרה אשר עשה בבית אשר
אמר יהוה אל דוד ואל שלמה בנו בבית הזה
ובירושלם אשר בחרתי מכל שבטי ישראל
אשים את שמי לעולם ושוי ית צילם אשירתא
דעבד בביתא דאמר יי לדויד ולשלמה בריה
בביתא הדין ובירושלם דאתרעיתי מכל
שבטיא דישראל אשרי ית שכינתי לעלם
ולא אסיף להניד רגל ישראל מן האדמה
אשר נתתי לאבותם רק אם ישמרו לעשות

ככל אשר צויתים ולכל התורה אשר צוה אתם
עבדי משה: ולא אוסיף לטלטלא ית ישראל
מן ארעא דיהבית לאבהתהון להודאם יטרון
למעבד ככל דפקידתנון ולכל אוריתא דפקיד
יתהון עבדי משה: ולא שמעו ויתעם מנשה
לעשות את הרע מן הגוים אשר השמיד
יהוה מפני בני ישראל: ולא קבילו ואטעינון
מנשה למעבד ית דביש מן עממיא דשיצי
יי מן קדם בני ישראל: וידבר יהוה ביד עבדיו
הנביאים לאמר: ומליל יי ביד עבדוהי נביא
למימר: יען אשר עשה מנשה מלך יהודה
התועבות האלה הרע מכל אשר עשו האמרי
אשר לפניו ויחטא גם את יהודה בגלוליו: חלף
דעבד מנשה מלך שבטא דבית יהודה
תועיבתא האלין אבאיש מכל דעבדו אמוראי
דקדמוהי וחייב אף ית דבית יהודה בפלחן
טעותיה: לכן כה אמר יהוה
אלהי ישראל הנני מביא רעה על ירושלם
ויהודה אשר כל שמעיו תצלנה שתי אזניו: שמעה ק
בכין כדנן אמר יי אלהא דישראל הא אנא מיתי
בישתא על ירושלם ויהודה דכל דישמע נה
יצלן תרתין אדנוהי: ונטיתי על ירושלם את
קו שמרון ואת משקלת בית אחאב ומחיתי
את ירושלם כאשר ימחה את הצלחת מחה
והפך על פניה: ואיגוד על ירושלם ית חוטי
חרבן שומרון וית מתקולת צדות בית אחאב

ואמחי ית ירושלם כמא דמתמחיא צלוחיתא
מתמחיא ומתהפכא על אפהא: ונטשתי את
שארית נחלתי ונתתים ביד איביהם והיו לבז
ולמשסה לכל איביהם: וארטוש ית שארא
דאחסנתי ואמסרנון ביד בעלי דבביהון ויהון
לבזא ולתבר לכל בעלי דבביהון: יען אשר
עשו את הרע בעיני ויהיו מכעסים אתי מן
היום אשר יצאו אבותם ממצרים ועד היום
הזה: חלף דעבדו ית דביש קדמי והוו מרגזין
קדמי מן יומא דנפקו אבהתהון ממצרים
ועד יומא הדין: וגם דם נקי שפך מנשה
הרבה מאד עד אשר מלא את ירושלם פה
לפה לבד מחטאתו אשר החטיא את יהודה
לעשות הרע בעיני יהוה: ואף דם זכי אשד
מנשה סגי לחדא עד דמלא ית ירושלם ספא
בספא בר מחוביהי דחייב ית דבית יהודה
למעבד דביש קדם יי: ויתר דברי מנשה
וכל אשר עשה וחטאתו אשר חטא הלא
הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי
יהודה: ושאר פתגמי מנשה וכל דעבד וחובוהי
דחב הלא אנון כתיבין על ספר פתגמי יומיא
למלכיא דבית יהודה: וישכב מנשה עם
אבתיו ויקבר בגן ביתו בגן עזא וימלך אמון
בנו תחתיו: ושכיב מנשה עם אבהתוהי ואתקבר
בגנת ביתיה בגנת עזא ומלך אמון בריה
תחותוהי: בן עשרים ושתים

שנה אמון במלכו ושתים שנים מלך בירושלם
ושם אמו משלמת בת חרוץ מן יטבה׃ בר
עסרין ותרתין שנין אמון כד מלך ותרתין
שנין מלך בירושלם ושום אמיה משלמת
בת חרוץ מן יטבה׃ ויעש הרע בעיני יהוה
כאשר עשה מנשה אביו׃ ועבד דביש קדם
יי׳ כמא דעבד מנשה אבוהי׃ וילך בכל הדרך
אשר הלך אביו ויעבד את הגללים אשר
עבד אביו וישתחו להם׃ ואזל בכל אורחא
דאזל אבוהי ופלח ית טעותא דפלח אבוהי
וסגיד להון׃ ויעזב את יהוה אלהי אבתיו
ולא הלך בדרך יהוה׃ ושבק ית פלחנא דיי׳
אלהא דאבהתוהי ולא הליך באורחא דתקנא
קדם יי׳׃ ויקשרו עבדי אמון עליו וימיתו את
המלך בביתו׃ ומרדו עבדי אמון עלוהי וקטלו
ית מלכא בביתיה׃ ויך עם הארץ את כל הקשרים
על המלך אמון וימליכו עם הארץ את יאשיהו
בנו תחתיו׃ וקטל עמא דארעא ית כל דמרדו
על מלכא אמון ואמליכו עמא דארעא ית יאשיה
בריה תחותוהי׃ ויתר דברי אמון אשר עשה
הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי
יהודה׃ ושאר פתגמי אמון דעבד הלא אנון
כתיבין על ספר פתגמי יומיא למלכיא דבית
יהודה׃ ויקבר אתו בקברתו בגן עזא וימלך
יאשיהו בנו תחתיו׃ וקבר יתיה בקבורתיה
בגנת עזא ומלך יאשיה בריה תחותוהי׃

בן שמנה שנה יאשיהו
במלכו ושלשים ואחת שנה מלך בירושלם
ושם אמו ידידה בת עדיה מבצקת׃ בר תמני
שנין יאשיה כד מלך ותלתין וחדא שנין מלך
בירושלם ושום אמיה ידידא בת עדיה מבצקת׃
ויעש הישר בעיני יהוה וילך בכל דרך דוד
אביו ולא סר ימין ושמאול׃ ועבד דכשר
קדם יי׳ ואזל בכל אורח דויד אבוהי ולא סטא
לימינא ולסמלא׃ ויהי בשמנה עשרה שנה
למלך יאשיהו שלח המלך את שפן בן
אצליהו בן משלם הספר בית יהוה לאמר׃
והוה בתמני עסרי שנין למלכא יאשיה
שלח מלכא ית שפן בר אצליה בר משלם
ספרא בית מקדשא דיי׳ למימר׃ עלה אל
חלקיהו הכהן הגדול ויתם את הכסף המובא
בית יהוה אשר אספו שמרי הסף מאת העם׃
סק לות חלקיה כהנא רבא ויטקיס ית כספא
דאתעל לבית מקדשא דיי׳ דכנשו אמרכליא
ויתנהו ק׳ בית ק׳ מן עמא׃ ויתנה על יד עשי המלאכה
המפקדים בבית יהוה ויתנו אתו לעשי המלאכה
אשר בבית יהוה לחזק בדק הבית׃ ויתננה
על יד עבדי עבידתא דממנן בית מקדשא
דיי׳ ויתנון יתיה לעבדי עבידתא דבבית
מקדשא דיי׳ לתקפא בדקא דביתא׃ לחרשים
ולבנים ולגדרים ולקנות עצים ואבני מחצב
לחזק את הבית׃ לנגריא ולארדכליא ולארגובלא

ולמזבן אעין ואבנין פסילן לתקפא ית ביתא׃
אך לא יחשב אתם הכסף הנתן על ידם
כי באמונה הם עשים׃ ברם לא מתחשיב
עמהון כספא דמתיהיב על ידהון ארי בהימנותא
אנון עבדין׃ ויאמר חלקיהו
הכהן הגדול על שפן הספר ספר התורה
מצאתי בבית יהוה ויתן חלקיה את הספר
אל שפן ויקראהו׃ ואמר חלקיה כהנא רבא
לשפן ספרא ספרא דאוריתא אשכחית בבית
מקדשא דײ ויהב חלקיה ית ספרא לשפן
וקרהי׃ ויבא שפן הספר אל המלך וישב את
המלך דבר ויאמר התיכו עבדיך את הכסף
הנמצא בבית ויתנהו על יד עשי המלאכה
המפקדים בית יהוה׃ ואתא שפן ספרא לות
מלכא ואתיב ית מלכא פתגמא ואמר טקיסו
עבדך ית כספא דאשתכח בביתא ויהבוהי
על יד עבדי עבידתא דממנן בבית מקדשא
דײ׃ ויגד שפן הספר למלך לאמר ספר נתן
לי חלקיה הכהן ויקראהו שפן לפני המלך׃
וחוי שפן ספרא למלכא למימר ספרא יהב לי
חלקיה כהנא וקרהי שפן קדם מלכא׃ ויהי
כשמע המלך את דברי ספר התורה ויקרע
את בגדיו׃ והוה כד שמע מלכא ית פתגמי
ספרא דאוריתא ובזע ית לבושוהי׃ ויצו המלך
את חלקיה הכהן ואת אחיקם בן שפן ואת
עכבור בן מיכיה ואת שפן הספר ואת עשיה

עבד המלך לאמר׃ ופקיד מלכא ית חלקיה
כהנא וית אחיקם בר שפן וית עכבור בר
מיכיה וית שפן ספרא וית עשיה עבדא דמלכא
למימר׃ לכו דרשו את יהוה בעדי ובעד העם
ובעד כל יהודה על דברי הספר הנמצא הזה
כי גדולה חמת יהוה אשר היא נצתה בנו על
אשר לא שמעו אבתינו על דברי הספר הזה
לעשות ככל הכתוב עלינו׃ איזילו תבעו מן
קדם ײ עלי ועל עמא ועל כל דבית יהודה
על פתגמי ספרא דאשתכח הדין ארי סגיאה
חמתא דײ דהיא דליקת בנא על דלא קבילו
אבהתנא לפתגמי ספרא הדין למעבד ככל
דכתיב עלנא׃ וילך חלקיהו הכהן ואחיקם ועכבור
ושפן ועשיה אל חלדה הנביאה אשת שלם
בן תקוה בן חרחס שמר הבגדים והיא ישבת
בירושלם במשנה וידברו אליה׃ ואזל חלקיה
כהנא ואחיקם ועכבור ושפן ועשיה לות חלדה
נביאתא אתת שלום בר תקוה בר חרחס נטר
לבושיא והיא יתבא בירושלם בבית אולפנא
ומלילו עמה׃ ותאמר אליהם כה אמר יהוה
אלהי ישראל אמרו לאיש אשר שלח אתכם
אלי׃ ואמרת להון כדנן אמר ײ אלהא דישראל
אמרו לגברא דשלח יתכון לותי׃ כה אמר יהוה
הנני מביא רעה אל המקום הזה ועל ישביו
את כל דברי הספר אשר קרא מלך יהודה׃
כדנן אמר ײ האנא מיתי בשתא על אתרא

הדין ועל יתבוהי ית כל פתגמי ספרא דקרא
מלך שבטא דבית יהודה׃ תחת אשר עזבוני
ויקטרו לאלהים אחרים למען הכעיסני בכל
מעשה ידיהם ונצתה חמתי במקום הזה ולא
תכבה׃ חלף דשבקו פולחני ואסיקו בוסמין
לטעות עממיא בדיל לארגזא קדמי בכל
עובדי ידיהון ויתדלק רגזי באתרא הדין ולא
יטפי׃ ואל מלך יהודה השלח אתכם לדרש
את יהוה כה תאמרו אליו כה אמר יהוה אלהי
ישראל הדברים אשר שמעת׃ ולמלך שבטא
דבית יהודה דשלח יתכון למתבע אולפן מן
קדם יי׳ כדין תימרון ליה כדנן אמר יי׳ אלהא
דישראל פתגמיא דשמעתא׃ יען רך לבבך
ותכנע מפני יהוה בשמעך אשר דברתי על
המקום הזה ועל ישביו להיות לשמה ולקללה
ותקרע את בגדיך ותבכה לפני וגם אנכי שמעתי
נאם יהוה׃ חלף דרך לבך ואתכנעתא מן קדם
יי׳ במשמעך דגזרית על אתרא הדין ועל
יתבוהי למהוי לצדו וללוטא ובזעתא ית
לבושך ובכיתא קדמי שמיע אמר יי׳׃ לכן
הנני אספך על אבתיך ונאספת אל קברתיך
בשלום ולא תראינה עיניך בכל הרעה אשר
אני מביא על המקום הזה וישיבו את המלך
דבר׃ בכין האנא כניש לך לות אבהתך ותתכניש
לקברך בשלם ולא יחזין עינך בכל בישתא
דאנא מיתי על אתרא הדין ואתיבו ית מלכא

פתגמא׃ וישלח המלך ויאספו אליו כל זקני 23
יהודה וירושלם׃ ושלח מלכא וכנשו לותיה כל
סבי יהודה וירושלם׃ ויעל המלך בית יהוה וכל
איש יהודה וכל ישבי ירושלם אתו והכהנים
והנביאים וכל העם למקטן ועד גדול ויקרא
באזניהם את כל דברי ספר הברית הנמצא
בבית יהוה׃ וסליק מלכא לבית מקדשא דיי׳
וכל אנש יהודה וכל יתבי ירושלם עמיה וכהניא
וספריא וכל עמא למזעירא ועד רבא וקרא
קדמיהון ית כל פתגמי ספרא דקימא דאשתכח
בבית מקדשא דיי׳׃ ויעמד המלך על העמוד
ויכרת את הברית לפני יהוה ללכת אחר יהוה
ולשמר מצותיו ואת עדותיו ואת חקתיו בכל
לב ובכל נפש להקים את דברי הברית הזאת
הכתבים על הספר הזה ויעמד כל העם בברית׃
וקם מלכא על אסטונא וגזר ית קימא קדם יי׳
למהך בתר פולחנא דיי׳ ולמטר פקודוהי וית
סהדותיה וית קימוהי בכל לב ובכל נפש לקימא
ית פתגמי קימא הדין דכתיבין על ספרא הדין
וקבילו כל עמא עליהון קימא׃ ויצו המלך את
חלקיהו הכהן הגדול ואת כהני המשנה ואת
שמרי הסף להוציא מהיכל יהוה את כל הכלים
העשוים לבעל ולאשרה ולכל צבא השמים
וישרפם מחוץ לירושלם בשדמות קדרון
ונשא את עפרם בית אל׃ ופקיד מלכא ית חלקיה
כהנא רבא וית סגן כהניא וית אמרכליא לאפקא

מהיכלא דיי ית כל מניא דעבידין לבעלא
ולאשירתא ולכל חילי שמיא ואוקידנון מברא
לירושלם בנחלא דקדרון ואוביל ית עפרהון
לבית אל׃ והשבית את הכמרים אשר נתנו מלכי
יהודה ויקטר בבמות בערי יהודה ומסבי ירושלם
ואת המקטרים לבעל לשמש ולירח ולמזלות
ולכל צבא השמים׃ ובטיל ית כומריא דיהבו
מלכיא דבית יהודה ואסיקו בסמין על במתא בן
בקרויא דבית יהודה ובסחרני ירושלם וית ק
דאסיקו בסמין לבעלא לשמשא ולסיהרא
ולמזלתא ולכל חילי שמיא׃ ויצא את האשרה
מבית יהוה מחוץ לירושלם אל נחל קדרון
וישרף אתה בנחל קדרון וידק לעפר וישלך
את עפרה על קבר בני העם׃ ואפיק ית אשירתא
מבית מקדשא דיי מברא לירושלם לנחלא
דקדרון ואוקיד יתה בנחלא דקדרון ואדקה
לעפרא ורמא ית עפרה לקברי גליא׃ ויתץ את
בתי הקדשים אשר בבית יהוה אשר הנשים
ארגות שם בתים לאשרה׃ ותרע ית בתי הקדיש
טעותא דבבית מקדשא דיי דנשיא מחן תמן
מכולין לאשירתא׃ ויבא את כל הכהנים מערי
יהודה ויטמא את הבמות אשר קטרו שמה
הכהנים מגבע עד באר שבע ונתץ את במות יהודה
השערים אשר פתח שער יהושע שר העיר
אשר על שמאול איש בשער העיר׃ ואיתי
ית כל כומריא מקרויא דבית יהודה וסאיב

ית במתא דאסיקו בסמין תמן כומריא מגבע
עד באר שבע ותרע ית במת תרעיא דקדם
תרע יהושע רב קרתא דעל סמאל גברא במיעלה
תרע קרתא׃ אך לא יעלו כהני הבמות אל מזבח
יהוה בירושלם כי אם אכלו מצות בתוך אחיהם׃
ברם לא סלקין כומרי במתא לדבחא על מדבחא
דיי בירושלם אלהין אכלו פטיר בגו אחיהון׃
וטמא את התפת אשר בגי בני הנם לבלתי
להעביר איש את בנו ואת בתו באש למלך׃
וסאיב ית תופת דבחלת בר הנום בדיל דלא
לאעברא גבר ית בריה וית ברתיה בנורא למולך׃
וישבת את הסוסים אשר נתנו מלכי יהודה
לשמש מבא בית יהוה אל לשכת נתן מלך
הסריס אשר בפרורים ואת מרכבות השמש
שרף באש׃ ובטיל ית סוסותא דיהבו מלכיא
דבית יהודה לשמשא ממעלנא דבית מקדשא
דיי ללשכת נתן מלך גואה דבפרוריא וית
רתכי שמשא אוקיד בנורא׃ ואת המזבחות
אשר על הגג עלית אחז אשר עשו מלכי יהודה
ואת המזבחות אשר עשה מנשה בשתי חצרות
בית יהוה נתץ המלך וירץ משם והשליך את
עפרם אל נחל קדרון׃ וית איגוריא דעל אגר
עלית אחז דעבדו מלכיא דבית וית איגוריא
דעבד מנשה בתרתין דרת בית מקדשא דיי
תרע מלכא וארחיק מתמן ורמא ית עפרהון
לנחלא דקדרון׃ ואת הבמות אשר על פני

ירושלם אשר מימין להר המשחית אשר
בנה שלמה מלך ישראל לעשתרת שקץ
צידנים ולכמוש שקץ מואב ולמלכם תועבת
בני עמון טמא המלך: וית במתא דעל אפי
ירושלם דמדרום לטור זיתיא דבנא שלמה
מלכא דישראל לעשתורת שקוץ צידונאי
ולכמוש שקוץ מואבאי ולמלכום ריחוק בני
עמון סאיב מלכא: ושבר את המצבות
ויכרת את האשרים וימלא את מקומם עצמות
אדם: ותבר ית קמתא וקץ ית אשריא ומלא ית
אתרהון גרמי אנשא: וגם את המזבח אשר
בבית אל הבמה אשר עשה ירבעם בן נבט
אשר החטיא את ישראל גם את המזבח ההוא
ואת הבמה נתץ וישרף את הבמה הדק לעפר
ושרף אשרה: ואף ית אגורא דבבית אל במתא
דעבד ירבעם בר נבט דחייב ית ישראל אף
ית אגורא ההוא וית במתא תרע ואוקיד ית
במתא ארקה לעפרא ואוקיד אשירתא: ויפן
יאשיהו וירא את הקברים אשר שם בהר
וישלח ויקח את העצמות מן הקברים וישרף
על המזבח ויטמאהו כדבר יהוה אשר קרא
איש האלהים אשר קרא את הדברים האלה:
ואתפני יאשיה וחזא ית קבריא דתמן בטורא
ושלח ונסיב ית גרמיא מן קבריא ואוקיד על
אגורא וסאביה כפתגמא דיי' דמליל נביא
דיי' דאתנבי ית פתגמיא האלין: ויאמר מה

הציון הלז אשר אני ראה ויאמרו אליו אנשי
העיר הקבר איש האלהים אשר בא מיהודה
ויקרא את הדברים האלה אשר עשית על המזבח
בית אל: ואמר מא ציונא הדין דאנא חזי ואמרו
ליה אנשי קרתא קברא דנביא דיי' דאתא
משיבט יהודה ואתנבי ית פתגמיא האלין
דעבדתא על אגורא בבית אל: ויאמר הניחו
לו איש אל ינע עצמתיו וימלטו עצמתיו את
עצמות הנביא אשר בא משמרון: ואמר שבקו
מנה אנש לא יניד גרמוהי ושיזיבו גרמוהי
ית גרמי נביא שקרא דאתא משומרון: וגם את
כל בתי הבמות אשר בערי שמרון אשר עשו
מלכי ישראל להכעיס הסיר יאשיהו ויעש
להם ככל המעשים אשר עשה בבית אל:
ואף ית כל בתי במתא דבקרוי שומרון דעבדו
מלכי ישראל לארגזא פלי יאשיה ועבד להון
ככל עובדיא דעבד בבית אל: ויזבח את כל
כהני הבמות אשר שם על המזבחות וישרף
את עצמות אדם עליהם וישב ירושלם: ונכס
ית כל כמרי במתא דתמן על אגוריא ואוקיד
ית גרמי אנשא עליהון ותב לירושלם:
ויצו המלך את כל העם לאמר
עשו פסח ליהוה אלהיכם ככתוב על ספר
הברית הזה: ופקיד מלכא ית כל עמא למימר
עבידו פסחא קדם יי' אלהכון כמא דכתיב
על ספרא דקימא הדין: כי לא נעשה כפסח

הזה מימי השפטים אשר שפטו את ישראל
וכל ימי מלכי ישראל ומלכי יהודה׃ ארי לא
אתעביד כפסחא הדין מיומי נגודיא דדנו
ית ישראל וכל יומי מלכי ישראל ומלכיא
דבית יהודה׃ כי אם בשמנה עשרה שנה
למלך יאשיהו נעשה הפסח הזה ליהוה בירושלם׃
אלהין בתמניא עסרי שנין למלכא יאשיה
אתעביד פסחא הדין קדם יי בירושלם׃ וגם
את האבות ואת הידענים ואת התרפים ואת
הגללים ואת כל השקצים אשר נראו בארץ
יהודה ובירושלם בער יאשיהו למען הקים
את דברי התורה הכתבים על הספר אשר מצא
חלקיהו הכהן בית יהוה׃ ואף ית בדין וית זכורו
וית צלמניא וית טעותא וית כל שקוציא
דאתחזיאו בארעא דבית יהודה ובירושלם
פלי יאשיה בדיל לקימא ית פתגמי אוריתא
דכתיבין על ספרא דאשכח חלקיה כהנא
בית מקדשא דיי׃ וכמהו לא היה לפניו מלך
אשר שב אל יהוה בכל לבבו ובכל נפשו ובכל
מאדו ככל תורת משה ואחריו לא קם כמהו׃
וכותיה לא הוה קדמוהי מלכא דתב לפולחנא
דיי בכל ליביה ובכל נפשיה ובכל נכסוהי ככל
אוריתא דמשה ובתרוהי לא קם כותיה׃ אך
לא שב יהוה מחרון אפו הגדול אשר חרה
אפו ביהודה על כל הכעסים אשר הכעיסו
מנשה׃ ויאמר יהוה גם את יהודה אסיר מעל ע״ב פסוק׳ חד

פני כאשר הסרתי את ישראל ומאסתי את
העיר הזאת אשר בחרתי את ירושלם ואת
הבית אשר אמרתי יהיה שמי שם׃ ברם לא
תב יי מתקוף רוגזיה רבא דתקיף רוגזיה
בדבית יהודה על כל ארגזותא דארגיז קדמוהי
מנשה׃ ואמר יי אף ית דבית יהודה אגלי מארע
בית שכינתי כמא דאגליתי ית ישראל ואדחיק
ית קרתא הדא דאתרעיתי בירושלם ובביתא
דאמרית יהי שמי תמן׃ ויתר דברי יאשיהו
וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי
הימים למלכי יהודה׃ ושאר פתגמי יאשיה
וכל דעבד הלא אנון כתיבין על ספר פתגמי
יומיא למלכא דבית יהודה׃ בימיו עלה פרעה
נכה מלך מצרים על מלך אשור על נהר פרת
וילך המלך יאשיהו לקראתו וימיתהו במגדו
כראתו אתו׃ ביומוהי סליק פרעה חגירא
מלכא דמצרים על מלכא דאתור על נהרא פרת
ואזל מלכא יאשיה לקדמותיה וקטליה במגדו
כד חזא יתיה׃ וירכבהו עבדיו מת ממגדו
ויבאהו ירושלם ויקברהו בקברתו ויקח עם
הארץ את יהואחז בן יאשיהו וימשחו אתו
וימליכו אתו תחת אביו׃ וארכבוהי עבדוהי
כד מית ממגדו ואיתוהי לירושלם וקברוהי
בקבורתיה ודבר עמא דארעא ית יהואחז
בר יאשיה ומשחו יתיה ואמליכו יתיה תחות
אבוהי׃ בן עשרים ושלש שנה

191

יהואחז במלכו ושלשה חדשים מלך בירושלם
ושם אמו חמיטל בת ירמיהו מלבנה: בר עסרין חמוטל ק
ותלת שנין יהואחז כד מלך ותלתה ירחין מלך
בירושלם ושום אמיה חמוטל בת ירמיה
מלבנה: ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר עשו
אבתיו: ועבד דביש קדם יי ככל דעבדו אבהתהי:
ויאסרהו פרעה נכה ברבלה בארץ חמת במלך ממלך ק
בירושלם ויתן ענש על הארץ מאה ככר כסף וככר
זהב: ואסריה פרעה חגירא ברבלה בארע חמת
מלממלך בירושלם ורמא מגבתא על עמא
דארעא מאה ככרי כספא וככרא דדהבא: וימלך
פרעה נכה את אליקים בן יאשיהו תחת יאשיהו
אביו ויסב את שמו יהויקים ואת יהואחז לקח
ויבא מצרים וימת שם: ואמליך פרעה חגירא
ית אליקים בר יאשיה תחות יאשיה אבוהי
ושוי ית שמיה יהויקים וית יהואחז דבר ואתא
למצרים ומית תמן: והכסף והזהב נתן יהויקים
לפרעה אך העריך את הארץ לתת את הכסף
על פי פרעה איש כערכו נגש את הכסף ואת
הזהב את עם הארץ לתת לפרעה נכה: וכספא
ודהבא יהב יהויקים לפרעה ברם רמא מגביתא
על עמא דארעא למתן ית כספא על מימרא
דפרעה גבר כדחזי טקיס ית כספא וית דהבא
מן עמא דארעא למתן לפרעה חגירא:

בן עשרים וחמש שנה יהויקים
במלכו ואחת עשרה שנה מלך בירושלם ושם

זבודה ק אמו זבידה בת פדיה מן רומה: בר עסרין וחמיש
שנין יהויקים כד מלך וחדא עסרי שנין מלך
בירושלם ושום אמיה זבודה בת פדיה מן רומה:
ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר עשו אבתיו:
24 ועבד דביש קדם יי ככל דעבדו אבהתוהי: בימיו
עלה נבכדנאצר מלך בבל ויהי לו יהויקים
עבד שלש שנים וישב וימרד בו: ביומוהי סליק
נבוכדנצר מלכא דבבל והוה ליה יהויקים עבד
תלת שנין ותב ומריד ביה: וישלח יהוה בו את
גדודי כשדים ואת גדודי ארם ואת גדודי מואב
ואת גדודי בני עמון וישלחם ביהודה להאבידו
כדבר יהוה אשר דבר ביד עבדיו הנביאים: וגרי
יי ביה ית משרית כסדאי וית משרית ארם וית
משרית מואב וית משרית בני עמון וגרינון
בדבית יהודה לאובדיהון כפתגמא דיי דמליל
ביד עבדוהי נביא: אך על פי יהוה היתה ביהודה
להסיר מעל פניו בחטאת מנשה ככל אשר עשה:
ברם על דארגיזו קדם יי הות דא בבית יהודה
לאגלייותהון מארע בית שכינתיה בחובי מנשה
ככל דעבד: וגם דם הנקי אשר שפך וימלא את
ירושלם דם נקי ולא אבה יהוה לסלח: ואף דם
זכי דאשד ומלא ית ירושלם חובת דם זכי הות
רעוא מן קדם יי דלא למשבק: ויתר דברי יהויקים
וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי
הימים למלכי יהודה: ושאר פתגמי יהויקים
וכל דעבד הלא אנון כתיבין על ספר פתגמי

יומיא למלכיא דבית יהודה׃ וישכב יהויקים
עם אבתיו וימלך יהויכין בנו תחתיו׃ ושכיב
יהויקים עם אבהתוהי ומלך יהויכין בריה
תחותוהי׃ ולא הוסיף עוד מלך מצרים לצאת
מארצו כי לקח מלך בבל מנחל מצרים עד
נהר פרת כל אשר היתה למלך מצרים׃ ולא
אוסיף עוד מלכא דמצרים למפק מארעיה
ארי שבא מלכא דבבל מנחלא דמצרים עד
נהרא פרת כל דהוה למלכא דמצרים׃

בן שמנה עשרה שנה יהויכין
במלכו ושלשה חדשים מלך בירושלם ושם
אמו נחשתא בת אלנתן מירושלם׃ בר תמנא
עסרי שנין יהויכין כד מלך ותלתה ירחין
מלך בירושלם ושום אמיה נחשתא בת אלנתן
מירושלם׃ ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר
עשה אביו׃ ועבד דביש קדם יי ככל דעבד
אבוהי׃ בעת ההיא עלה עבדי נבכדנאצר מלך עלו ק
בבל ירושלם ותבא העיר במצור׃ בעדנא ההוא
סליקו עבדי נבוכדנצר מלכא דבבל לירושלם
ועלת קרתא בצירא׃ ויבא נבכדנאצר מלך בבל
על העיר ועבדיו צרים עליה׃ ואתא נבוכדנצר
מלכא דבבל לקרתא ועבדוהי צירין עלה׃ ויצא
יהויכין מלך יהודה על מלך בבל הוא ואמו
ועבדיו ושריו וסריסיו ויקח אתו מלך בבל
בשנת שמנה למלכו׃ ונפק יהויכין מלך שבטא
דבית יהודה על מלכא דבבל הוא ואמיה ועבדוהי׃

ורברבוהי וגברוהי ודבר יתיה מלכא דבבל
בשנת תמני למלכותיה׃ ויוצא משם את כל
אוצרות בית יהוה ואוצרות בית המלך ויקצץ
את כל כלי הזהב אשר עשה שלמה מלך
ישראל בהיכל יהוה כאשר דבר יהוה׃ ואפיק
מתמן ית כל אוצרי בית מקדשא דיי ואוצרי
בית מלכא וקציץ ית כל מני דהבא דעבד
שלמה מלכא דישראל בהיכלא דיי כמא
דמליל יי׃ והגלה את כל ירושלם ואת כל
השרים ואת כל גבורי החיל עשרה אלפים עשרת ק
גולה וכל החרש והמסגר לא נשאר זולת דלת
עם הארץ׃ ואגלי ית כל ירושלם וית כל רברביא
וית כל גברי חילא עסרא אלפין בגלותא וכל
אומניא ותרעיא לא אשתאר אלהין חשיכי
עמא דארעא׃ ויגל את יהויכין בבלה ואת אם
המלך ואת נשי המלך ואת סריסיו ואת אילי
הארץ הוליך גולה מירושלם בבלה׃ ואגלי
ית יהויכין לבבל וית אמא דמלכא וית נשי
מלכא וית רברבוהי וית רברבי ארעא אוביל
בגלותא מירושלם לבבל׃ ואת כל אנשי החיל
שבעת אלפים והחרש והמסגר אלף הכל גבורים
עשי מלחמה ויביאם מלך בבל גולה בבלה׃
וית כל גברי חילא שבעא אלפין ואמניא ותרעיא
אלפא כלהון גברין גברי עבדי קרבא ואתינון
מלכא דבבל בגלותא לבבל׃ וימלך מלך בבל
את מתניה דדו תחתיו ויסב את שמו צדקיהו׃

ואמליך מלכא דבבל ית מתניה אחבוהי תחותוהי
ושוי ית שמיה צדקיה׃ בן
עשרים ואחת שנה צדקיהו במלכו ואחת עשרה
שנה מלך בירושלם ושם אמו חמוטל בת ירמיהו
מלבנה׃ בר עסרין וחדא שנין צדקיה כד מלך
וחדא עסרי שנין מלך בירושלם ושום אמיה
חמוטל בת ירמיה מלבנה׃ ויעש הרע בעיני
יהוה ככל אשר עשה יהויקים׃ ועבד דביש
קדם יי׳ ככל דעבד יהויקים׃ כי על אף יהוה
היתה בירושלם וביהודה עד השליכו אתם
מעל פניו וימרד צדקיהו במלך בבל׃ ארי על
דארגיזו קדם יי׳ הות בירושלם וביהודה עד
דאגלי יתהון מארע בית שכינתיה ומריד
צדקיה במלכא דבבל׃ ויהי
בשנה התשיעית למלכו בחדש העשירי
בעשור לחדש בא נבכדנאצר מלך בבל
הוא וכל חילו על ירושלם ויחן עליה ויבנו
עליה דיק סביב׃ והוה בשתא תשיעיתא
למלכיה בירחא עסיראה בעסרא לירחא
אתא נבוכדנצר מלכא דבבל הוא וכל משריתיה
על ירושלם ושרא עלה ובנו עלה כרקום
סחור סחור׃ ותבא העיר במצור עד עשתי
עשרה שנה למלך צדקיהו׃ ועלת קרתא בציירא
עד חדא עסרי שנין למלכא צדקיה׃ בתשעה
לחדש ויחזק הרעב בעיר ולא היה לחם לעם
הארץ׃ בתשעא לירחא ותקיף כפנא בקרתא

ולא הוה מיכל לעמא דארעא׃ ותבקע העיר
וכל אנשי המלחמה הלילה דרך שער בין החמתים
אשר על גן המלך וכשדים על העיר סביב
וילך דרך הערבה׃ ואתרעת קרתא וכל גברי עבדי
קרבא בליליא באורח תרע בין שוריא דעל גנתא
דמלכא וכסדאי שרן על קרתא סחור סחור ואזל
באורח מישרא׃ וירדפו חיל כשדים אחר המלך
וישגו אתו בערבות יריחו וכל חילו נפצו מעליו׃
ורדפו משרית כסדאי בתר מלכא ואדביקו יתיה
במישרי יריחו וכל משריתיה אתבדרא מניה׃
ויתפשו את המלך ויעלו אתו אל מלך בבל
רבלתה וידברו אתו משפט׃ ואחדו ית מלכא
ואסיקו יתיה לות מלכא דבבל לרבלת ומלילו
עמיה פתגמי דינין׃ ואת בני צדקיהו שחטו לעיניו
ואת עיני צדקיהו עור ויאסרהו בנחשתים ויבאהו
בבל׃ וית בני צדקיה נכסו לעינוהי וית עיני
צדקיה עור ואסריה בשישלן דנחש ואובליה
לבבל׃ ובחדש החמישי בשבעה
לחדש היא שנת תשע עשרה שנה למלך
נבכדנאצר מלך בבל בא נבוזראדן רב טבחים
עבד מלך בבל ירושלם׃ ובירחא חמישאה
בשבעא לירחא היא שנת תשע עסרי שנין
למלכא נבוכדנצר מלכא דבבל אתא נבוזראדן
רב קטוליא עבדא דמלכא דבבל לירושלם׃
וישרף את בית יהוה ואת בית המלך ואת כל
בתי ירושלם ואת כל בית גדול שרף באש׃

ואוקיד ית בית מקדשא דיי וית בית מלכא וית
כל בתי ירושלם וית כל בתי רברביא אוקיד
בנורא ׃ ואת חומת ירושלם סביב נתצו כל חיל
כשדים אשר רב טבחים ׃ וית שורי ירושלם
סחור סחור תרעו כל משרית כסדאי דרב
קטוליא ׃ ואת יתר העם הנשארים בעיר ואת
הנפלים אשר נפלו על המלך בבל ואת יתר
ההמון הגלה נבוזראדן רב טבחים ׃ וית שאר
עמא דאשתארו בקרתא וית שמעיא דאשתמעו
על מלכא דבבל וית שאר המונא אגלי נבוזראדן
רב קטוליא ׃ ומדלת הארץ השאיר רב טבחים
לכרמים וליגבים ׃ ומחשיכי עמא דארעא
אשאר רב קטוליא למהוי מפלחין בחקלין
ובכרמין ׃ ואת עמודי הנחשת אשר בית יהוה
ואת המכנות ואת ים הנחשת אשר בבית יהוה
שברו כשדים וישאו את נחשתם בבלה ׃ וית
עמודי נחשא דבבית מקדשא דיי וית בסיסיא
וית ימא דנחשא דבבית מקדשא דיי תברו
כסדאי ואובילו ית נחשהון לבבל ׃ ואת הסירות
ואת היעים ואת המזמרות ואת הכפות ואת
כל כלי הנחשת אשר ישרתו בם לקחו ׃ וית
דודיא וית מגרופיתא וית מזמריא וית בזיכיא
וית כל מני נחשא דהוו משמשין בהון נסיבו ׃
ואת המחתות ואת המזרקות אשר זהב זהב
ואשר כסף כסף לקח רב טבחים ׃ וית מחתיתא
וית מזרקיא דדהבא דהבא ודכספא כספא נסב

אמות ק

רב קטוליא ׃ העמודים שנים הים האחד והמכנות
אשר עשה שלמה לבית יהוה לא היה משקל
לנחשת כל הכלים האלה ׃ עמודיא תרין ימא
חד ובסיסיא דעבד שלמה לבית מקדשא דיי
לא הוה מתקל לנחשהון דכל מניא האליין ׃
שמנה עשרה אמה קומת העמוד האחד
וכתרת עליו נחשת וקומת הכתרת שלש
אמה ושבכה ורמנים על הכתרת סביב הכל
נחשת וכאלה לעמוד השני על השבכה ׃
תמניא עסריא אמין רומיה דעמודא חד
וקרונתהון עלוהי דנחשא ורומה דקרנתהון
תלתא אמין וסריגתא ורמוניא על קרונתא
סחור סחור כולא נחשא וכאלין לעמודא
תנינא על סריגתא ׃ ויקח רב טבחים את שריה
כהן הראש ואת צפניהו כהן משנה ואת שלשת
שמרי הסף ׃ ודבר רב קטוליא ית שריה כהנא
רבא וית צפניה סגן כהניא וית תלתא אמרכלי
ומן העיר לקח סריס אחד אשר הוא פקיד
על אנשי המלחמה וחמשה אנשים מראי
פני המלך אשר נמצאו בעיר ואת הספר שר
הצבא המצבא את עם הארץ וששים איש
מעם הארץ הנמצאים בעיר ׃ ומן קרתא דבר
גברא חד דהוא ממנא על גברי עבדי קרבא
וחמשה גברין דחזן אפי מלכא דאשתכחו
בקרתא וית ספרא רב חילא דכניש ית עמא
דארעא ושתין גברא מעמא דארעא דאשתכחו

בקרתא׃ ויקח אתם נבוזראדן רב טבחים וילך
אתם על מלך בבל רבלתה׃ ודבר יתהון נבוזראדן
רב קטוליא ואוביל יתהון לות מלכא דבבל
לרבלת׃ ויך אתם מלך בבל וימיתם ברבלה
בארץ חמת ויגל יהודה מעל אדמתו׃ ומחא
יתהון מלכא דבבל וקטלינון ברבלה בארעא
דחמת וגלו דבית יהודה מעל ארעהון׃ והעם
הנשאר בארץ יהודה אשר השאיר נבוכדנאצר
מלך בבל ויפקד עליהם את גדליהו בן אחיקם
בן שפן׃ ועמא דאשתאר בארעא דבית יהודה
דאשאר נבוכדנצר מלכא דבבל ומני עליהון
ית גדליה בר אחיקם בר שפן׃
וישמעו כל שרי החילים המה והאנשים כי
הפקיד מלך בבל את גדליהו ויבאו אל גדליהו
המצפה וישמעאל בן נתניה ויוחנן בן קרח
ושריה בן תנחמת הנטפתי ויאזניהו בן המעכתי
המה ואנשיהם׃ ושמעו כל רבני חילותא
אנון וגבריא ארי מני מלכא דבבל ית גדליה
ואתו לות גדליה למצפא וישמעאל בר נתניה
ויוחנן בר קרח ושריה בר תנחומת דמנטופא
ויאזניה בר מעכת אנון וגבריהון׃ וישבע
להם גדליהו ולאנשיהם ויאמר להם אל תיראו
מעבדי הכשדים שבו בארץ ועבדו את
מלך בבל וייטב לכם׃ וקיים להון גדליה
ולגבריהון ואמר להון לא תדחלון מעבדי
כסדאי תיבו בארעא ופלחו ית מלכא דבבל

וייטב לכון׃ ויהי בחדש השביעי
בא ישמעאל בן נתניה בן אלישמע מזרע
המלוכה ועשרה אנשים אתו ויכו את גדליהו
וימת ואת היהודים ואת הכשדים אשר היו
אתו במצפה׃ והוה בירחא שביעאה אתא
ישמעאל בר נתניה בר אלישמע מזרעא
דמלכותא ועסרא גברין עמיה ומחו ית גדליה
ומית וית יהודאי וית כסדאי דהוו עמיה במצפא׃
ויקמו כל העם מקטן ועד גדול ושרי החילים
ויבאו מצרים כי יראו מפני כשדים׃ וקמו כל
עמא מזעירא ועד רבא ורבני חילותא ואתו
למצרים ארי דחילו מן קדם כסדאי׃
ויהי בשלשים ושבע שנה לגלות
יהויכין מלך יהודה בשנים עשר חדש בעשרים
ושבעה לחדש נשא אויל מרדך מלך בבל
בשנת מלכו את ראש יהויכין מלך יהודה מבית
כלא׃ והוה בתלתין ושבע שנין לגלות יהויכין
מלך שבטא דבית יהודה בתרי עסר ירחין
בעסרין ושבעא לירחא רבי אויל מרודך
מלכא דבבל בשנת ממלכיה ית ריש יהויכין
מלך שבטא דבית יהודה ואפיק יתיה מבית
אסירי׃ וידבר אתו טבות ויתן את כסאו מעל
כסא המלכים אשר אתו בבבל׃ ומליל עמיה
פתגמין תקנין ויהב ית כרסויה עילמן כרסי
מלכיא דעמיה בבבל׃ ושנא את בגדי כלאו
ואכל לחם תמיד לפניו כל ימי חייו׃ ושני ית

לבושי אסריה ואכל לחמא תדירא קדמוהי
כל יומי חיוהי׃ וארחתו ארחת תמיד נתנה
לו מאת המלך דבר יום ביומו כל ימי חיו׃
ושירותיה שירותא תדירא מתיהבין ליה
מן קדם מלכא פתגם יום ביומיה כל יומי חיוהי׃

ברוך יי׳ לעולם
אמן ואמן׃

נשלם בירח מרחשון שנת אתשף לשטרי יהא קימן טוב על מריה אברהם
שי״ץ ברבי יוסף ד״ית ע״ה יזכיהו להגות בו ולדקדק בעניניו ולהבין מצפוניו
מעתה ועד עולם הוא וזרעו וזרע זרעו אמן ויתקיים עליו מקרא שכתוב
יברכך יי׳ וישמרך יאר יי׳ פניו אליך ישא יי׳ פניו אליך וג׳ אני יאודה לי על כל
מה ששגיתי וטעיתי ונסתר מעיני כדכתיב שגיאות מי יבין מנסתרות
נקיני אמן ששון יקרב ששון ישרב

[illegible] הילד הטוב [illegible] לעין [illegible] יהיה לו הטוב [illegible] אברהם [illegible] יוסף
[illegible] אברהם ראש חדש אדר [illegible] לשטרות [illegible]
[illegible] על [illegible] ושנון על [illegible] עליו קרא דכת׳ כי ילד ילד לנו
בן נתן לנו ותהי המשרה על שכמו ויקרא שמו פלא יועץ אל גבור אבי עד שר שלום
ויקיים עליו מקרא שכת׳ יברכך יי׳ וישמרך יאר יי׳ פניו אליך ויחנך ישא יי׳ פניו אליך וישם לך שלום

אפטרת ויבא אליו במלכים.
והיא ואשה אחת׳ ויהיו חיי שרה תחלת מלכים.
והיא והמלך דויד׳ ויהי מקץ במלכים
והיא ויקץ שלמה׳ ויחי יעקב במלכים.
והיא ויקרבו ימי דויד׳

אפטרת ויהי בשלח בשפטים והיא ויכנע אלהים את
יבין׳ ויקחו לי תרומה במלכים והיא ויהוה נתן חכמה
לשלמה׳ כי תשא במלכים והיא ויהי ימים רבים׳

ויקהל במלכים והיא וישלח המלך שלמה׳
אלה פקודי במלכים והיא ויעש חירם׳
ספר שמואל אפטרות ויהי היום
השמיני בשמואל והיא ויוסף עוד דוד׳
זאת תהיה במלכים והיא ויאמר אלישע׳
לנשא בשפטים והיא ויהי איש אחד מצרעה׳
שלח לך ביהושע והיא וישלח יהושע׳
ויקח קרח בשמואל והיא ויאמר שמואל
אל העם׳ זאת חקת בשפטים׳
והיא ויפתח הגלעדי׳ פנחס
במלכים והיא ויד יהוה׳
לשבת מחר חדש בשמואל והיא
ויאמר לו יהונתן׳
לשבת שקלים במלכים והיא
בן שבע׳
לשבת זכור בשמואל והיא
ותהי המלחמה׳
לראשון שלפסח ביהושע והיא
בעת ההיא׳
ליום שני שלפסח במלכים והיא
בן שמנה׳
לשביעי שלפסח בשמואל והיא
וידבר דויד׳
לראש השנה תחלת שמואל והיא
ויהי איש אחד מן הרמתים׳
ליום שני שלחג הסכות במלכים והיא

זכה וקנה יחיא חב״ שלם שנגבי יצ״ו
הא״ר אלתאג תורה ונביאים הספר ה
יזכהו להגות בו הוא וזרעו וזרע זרעו
עד סוף כל הדורות
אנקל
פ״ך

194 folios June 1880 S.S.
Bu

הקדיש לכנסת
אדונינו מהר"ץ
זלה"ה

הדא אלתאג פתן כנה
הסופר זה"ע נכתב בסנת
חהקמו לשטארי כמא בין
פי אכרה ואיצא מן סנת
מא נכתב פי אכרה [illegible]
אלי סנה אלתלפו אלי [illegible]
[illegible] בנפס ארבע מיה
ותלת [illegible]

דברי ירמיהו בן חלקיהו מן הכהנים
אשר בענתות בארץ בנימן פתגמי
נבואת ירמיה בר חלקיה מרישי
מטרת כהניא מן אמרכליא דהוו
בירושלם גברא דקביל אחסנתיה
בענתות בארע שיבט בנימן אשר
היה דבר יהוה אליו בימי יאשיהו בן
אמון מלך יהודה בשלש עשרה
שנה למלכו דהוה פתגם נבואה מן
קדם יי עמיה ביומי יאשיה בר אמון
מלך שבטא דבית יהודה בתלת עשרי
שנין למלכיה ויהי בימי יהויקים
בן יאשיהו מלך יהודה עד תם
עשתי עשרה שנה לצדקיהו בן
יאשיהו מלך יהודה עד גלות ירושלם
בחדש החמישי והוה ביומי יהויקים
בר יאשיה מלך שבטא דבית יהודה
עד דשלימא חדא עשרי שנין לצדקיה
אחוהי בר יאשיה מלך שבטא דבית
יהודה עד דאתא נבוכדנצר מלכא
דבבל וצר על ירושלם תלת שנין ואגלי
עמא דבה בירחא חמישאה
ויהי דבר יהוה אלי לאמר והוה
פתגם נבואה מן קדם יי עמי למימר

בטרם אצורך בבטן ידעתיך ובטרם
תצא מרחם הקדשתיך נביא לגוים
נתתיך עד לא בריתיך ממעין אמך
ועד לא אתיתא לעלמא זמינתך
משקי כס דלוט לעממיא מניתך
ואמר אהה אדני יהוה הנה לא ידעתי
דבר כי נער אנכי ואמרית קביל בעותי
יי אלהים הא לית אנא ידע לאתנבאה
ארי רבי אנא ומשיריותי עקן
מתנבי על עמא הדין ויאמר
יהוה אלי אל תאמר נער אנכי כי על כל
אשר אשלחך תלך ואת כל אשר אצוך
תדבר ואמר יי לי לא תימר
ארי לכל אתר דאשלחינך תהך
דאפקדינך תתנבי אל תירא מ
כי אתך אני להצלך נאם יהוה
תדחל מן קדמיהון ארי בסעדך מ
לשיזבותך אמר יי וישלח יהוה את ידו
ויגע על פי ויאמר יהוה אלי הנה נתתי
דברי בפיך ושלח יי ית פתגמי נבואתי
וסדר בפומי ואמר יי לי הא יהבית
פתגמי נבואתי בפומך ראה הפקדתיך
היום הזה על הגוים ועל הממלכות
לנתוש ולנתוץ ולהאביד ולהרוס לבנות

ובטרם ג וסימנה׳ תצא מרחם יקרב אליהם יתנגפו רגליכם ... להצלך ז חס ב ליש וסימנה׳ מידם מחרב פרעה ...
מיד הארי כי אתך אני מושיע ומצילו ...

לנטוע יהוי דמניתך יומא הדין על
עממיא ועל מלכותא למעקר ולתרעא
לאבדא ולפגרא ועל בית ישראל למבני
ולקימא ויהי דבר יהוה אלי
לאמר מה אתה ראה ירמיהו ואמר מקל
שקד אני ראה והוה פתגם נבואה מן קדם יי
עמי למימר מא את חזי ירמיה ואמרית
מלך מוחי לאבאשא אנא חזי ויאמר
יהוה אלי היטבת לראות כי שקד אני
על דברי לעשתו ואמר יי לי יאות
חזיתא ארי מוחי אנא על פתגמי למעבדיה
ויהי דבר יהוה אלי שנית לאמר
מה אתה ראה ואמר סיר נפוח אני ראה
ופניו מפני צפונה והוה פתגם נבואה
מן קדם יי עמי תנינות למימר מא את
חזי ואמרית מלך דרתח כדוד אנא חזי
טקוס משריתיה דמתכרן ואתין מיאפי
צפונא ויאמר יהוה אלי מצפון תפתח
הרעה על כל ישבי הארץ ואמר יי
לי מצפונא תשרי בשתא למיתי על כל
יתבי ארעא כי הנני קרא לכל משפחות
ממלכות צפונה נאם יהוה ובאו ונתנו
איש כסאו פתח שערי ירושלם ועל
כל חומתיה סביב ועל כל ערי יהודה

ארי הא אנא מקרי לכל זרעית מלכות
צפונא אמר יי וייתון וירמון גבר
כרסוהי לקביל תרעי ירושלם ועל כל
שורהא סחור סחור ועל כל קרויא
דבית יהודה ודברתי משפטי אתם על
כל רעתם אשר עזבוני ויקטרו לאלהים
אחרים וישתחוו למעשי ידיהם ואמליל
פורענות דיני מנהון על כל בישתהון
דשבקו פלחני ואסיקו בסמין לטעות
עממיא ואשתעבדו לעובדי ידיהון
ואתה תאזר מתניך וקמת ודברת אליהם
את כל אשר אנכי אצוך אל תחת מפניהם
פן אחתך לפניהם ואת תתקף ותקום
ותתנבי להון ית כל דאנא מפקיד לך
לא תתמנע מלאוכחותהון דלמא אתברנך
קדמיהון ואני הנה נתתיך היום לעיר
מבצר ולעמוד ברזל ולחמות נחשת
על כל הארץ למלכי יהודה לשריה
לכהניה ולעם הארץ ואנא הא יהבתך
יומא דין תקיף כקריה כריכא וכעמוד
דברזל וכשור דנחש לאשקאה כס
דלוט לכל יתבי ארעא למלכיא דבית
יהודה לרברבהא לכהנהא ולעמא דארעא
ונלחמו אליך ולא יוכלו לך כי אתך

... הזה וסימנ׳ ומאמר האלהים לעשתו ואז יקרב לעשתו כי קרוב אליך הדבר מאד כי שקד אני על דברי לעשתו כי לא יוכלו
... ד וסימנ׳ ואני הנה נתתי ויעמד שפטים וישרם למטה מערבה ואחרי כן בנה

אני נאם יהוה להצילך׃ ויהון דיינין
ומגיחין לקבלך למסתר ית פתגמי
נבואתך ולא יכלון לך ארי בסעדך
מימרי אמר יי לשיזבותך׃
ב ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ והוה
פתגם נבואה מן קדם יי עמי למימר׃
הלך וקראת באזני ירושלם לאמר
כה אמר יהוה זכרתי לך חסד נעוריך
אהבת כלולתיך לכתך אחרי במדבר
בארץ לא זרועה׃ איזיל ותתנבי קדם
עמא דבירושלם למימר כדנן אמר
יי דכירנא לכון טבוות יומי קדם
רחמת אבהתכון דהימינו במימרי
ואזלו בתר תרין שליחי בתר משה
ואהרן במדברא ארבעין שנין בלא
זורעין בארע לא מזדרעא׃ קדש ישראל
ליהוה ראשית תבואתה כל אכליו
יאשמו רעה תבא אליהם נאם יהוה׃
קדישא אנון בית ישראל קדם יי על
בזיזיהון כדימע ארמות עללא דמן
דאכיל מניה חייב למתת וכשירוי
חצד עומר ארמותא דעד לא מקרבין מנה
כהניא בני אהרן קרבנא על מדבחא
כל דאכיל מניה מתחייב אף כן כל

ב / כת / הי ג / חס / בנב

בזיזיהון דבית ישראל [illegible]
תיתי עליהון אמר יי׃
שמעו דבר יהוה בית יעקב וכל
משפחות בית ישראל׃ קבילו פתגמא
דיי בית יעקב וכל זרעית בית ישראל׃
כה אמר יהוה מה מצאו אבותיכם בי
עול כי רחקו מעלי וילכו אחרי ההבל
ויהבלו׃ כדנן אמר יי מא אשכחו
אבהתכון במימרי שקרא ארי אתרחקו
מדחלתי וטעו בתר טעותא והוו ללמא׃
ולא אמרו איה יהוה המעלה אתנו מארץ
מצרים המוליך אתנו במדבר בארץ
ערבה ושוחה בארץ ציה וצלמות
בארץ לא עבר בה איש ולא ישב אדם
שם׃ ולא אמרו נדחל מן קדם יי דאסיק
יתנא מארעא דמצרים דדבר יתנא
במדברא בארע מישר וחרוב בארע
צדיא וטולי מותא בארעא דלא עדא
בה אנש ולא אתותב אנשא תמן׃ ואביא
אתכם אל ארץ הכרמל לאכל פריה
וטובה ותבאו ותטמאו את ארצי
ונחלתי שמתם לתועבה׃ ואעילית יתכון
לארעא דישראל דהות מנצבא כמבחרא
למיכל איבה וטובה ועלתון וסאיבתון

תבואתה ב כת ה וסימנהון ראשית תבואתה והיתה ... ונחלתי שמתם לתו היה בן קוראי אומ זה המגן על אין שמתים בחוצה לארץ ומעלים ארונם
לארץ ישראל וקוברין אותם שם

ית ארע בית שכינתי ואחסנתי שויתון
לפלחן טעותא הכהנים לא אמרו איה
יהוה ותפשי התורה לא ידעוני והרעים
פשעו בי והנביאים נבאו בבעל ואחרי
לא יועלו הלכו כהניא לא אמרו נדחל
מן קדם יי ומלפי אוריתא לא אליפו
למידע דחלתי ומלכיא מרדו במימרי
ונביי שקרא מתנבן בשום טעותא
ובתר דלא יהנון להון אזלו לכן עוד
אריב אתכם נאם יהוה ואת בני בניכם
אריב בכין אנא עתיד לאתפרעא
מנכון אמר יי עם בני בניכון דאם
יעבדון כעובדיכון אנא עתיד לאתפרעא
כי עברו איי כתיים וראו וקדר שלחו
והתבוננו מאד וראו הן היתה כזאת
ארי עיברו לנגות כיתאה וחזו ולמדינת
ערבאי שלחו ואסתכלו לחדא וחזו
עממיא דגלן מכרך לכרך וממדינה
למדינה נטלין ית טעותהון ומובלין
להון עמהון ובאתר דאינון שרן פרסין
ית משכניהון ומקימין ית טעותהון
וסגדין להון איתא היא אומה ולישן
[illegible] ת כותכון בית ישראל ההימיר
גוי אלהים והמה לא אלהים ועמי המיר

כבודו בלוא יועיל הא עממיא לא
שבקו פלחן טעותא ואנון טעון דלית
בהון צרוך ועמי שבקו פלחני דבדיליה
אנא מיתי עליהון יקרא ואזלו בתר
דלא יהנון להון שמו שמים על זאת
ושערו חרבו מאד נאם יהוה אתאבלו
שמיא על כדין על ארעא דישראל
דעתידא למחרב ועל בית מקדשא
דעתיד לאצטדאה ועל דעובדין בישין
עבדו עמי לחדא אמר יי כי שתים
רעות עשה עמי אתי עזבו מקור מים
חיים לחצב להם בארות בארת נשברים
אשר לא יכלו המים ארי תרתין בישין
עבדו עמי פלחני שבקו דבדיליה אנא
מיתי עליהון טובא כמבוע דמיין
דלא פסק וטעו בתר טעותא דאינון
להון כגובין תבירין דלא יכלין לקימא
מיא העבד ישראל אם יליד בית הוא
מדוע היה לבז הכעבדא הוה ישראל
אם יליד ביתא הוא מדין אתמסר
לבזוזין עליו ישאגו כפרים נתנו קולם
וישיתו ארצו לשמה עריו נצתה מבלי
ישב עלוהי יכלון מלכין ירימון קלהון
וישוון ארעיה לצדו קרווהי יצדיין

לא אמרו ד' וסימנ' וייטב הדבר איה יי בלבבם העברים — הכהנים ג' ריש פסוק' וסימנ' לא אמרו איה בני ידעיה וחבריו

מבלי יתיב׃ גם בני נף ותחפנס ירעוך
קדקד׃ אף בני מפיס ותחפנחס יקטלון
גיברך ויבזון נכסך׃ הלוא זאת תעשה
לך עזבך את יהוה אלהיך בעת מולכך
בדרך׃ הלא דא פורענותא תתעביד
מנך על דשבקת ית פלחנא דיי
אלהיך דאחזיך אורחא דתקנא ודלא
הליכת בה׃ ועתה מה לך לדרך מצרים
לשתות מי שחור ומה לך לדרך אשור
לשתות מי נהר׃ וכען מא לכון לאתחברא
לפרעה מלכא דמצרים למרמי דכוריכון
בנהרא ומא לכון למגזר קיים עם
אתוראה לאגלאה יתכון להלאה
מעיבר פרת׃ תיסרך רעתך ומשבותיך
תוכחך ודעי וראי כי רע ומר עזבך
את יהוה אלהיך ולא פחדתי אליך נאם
אדני יהוה צבאות׃ איתיתי עלך יסורין
ולא מנעת מכשתיך ועל דלא תבת
לאוריתא פורענותא תתעביד מנך
ודעי וחזאי ארי בשתא ומררא איתי
עלך ירושלם על דשבקת ית פלחנא
דיי אלהיך ולא שוית דחלתי לקביל
עינך אמר יי אלהים צבאות׃ כי מעולם
שברתי עלך נתקתי מוסרותיך ותאמרי

אעבור

לא אעבור כי על כל גבעה גבהה ותחת
כל עץ רענן את צעה זנה׃ ארי מיומא
תבירית ניר עממיא מצוריכון פסיקית
חנקיכון ואמרתון לא נוסיף עוד למעבר
על מימרך ארי על כל רמא מנטלא
ותחות כל אילן עבוף את פלחא לטעותא׃
ואנכי נטעתיך שורק כלה זרע אמת
ואיך נהפכת לי סורי הגפן נכריה׃ ואנא
קיימתכון קדמי כמיצב גפן בחירא
כולכון עבדי קשוט ואיכדין אשתניתון
קדמי בעובדיכון מקלקליא סטיתון
מבתר פלחני הויתון כגפן דלית בה
הנאה׃ כי אם תכבסי בנתר ותרבי לך
ברית נכתם עונך לפני נאם אדני יהוה׃
ארי אם תדמין לאתנקאה מחובך כמא
דמנקן בנתרא ומחורין בבוריתא הא
כרושם כתמא דלא דכי כין סגיאו חובך
קדמי אמר יי אלהים׃ איך תאמרי לא
נטמאתי אחרי הבעלים לא הלכתי
ראי דרכך בגיא דעי מה עשית בכרה
קלה משרכת דרכיה׃ איכדין תימרין
לא אסתאבית בתר טעות עממיא
לא הליכית זקופי עינך על אורחתיך
וחזא כד הוית יתבא בחילתא לקביל

בית פעור דעימא עבדת הוית דמיא
ליונקא קלילא דמקלקלא אורחתהא׃
פרה למד מדבר באות נפשו שאפה
רוח תאנתה מי ישיבנה כל מבקשיה
לא ייעפו בחדשה ימצאונה׃ כערדא
דמרודה במדברא מהלכא ברעות
נפשה שתיא רוחא כירודא כין כנשתא
דישראל מרדת וטעת מן אוריתא ולא
צביא למתב נביא אימר לה כל בעהא
דאוריתי לא ישתלהון בזמנה ישכחונה׃
מנעי רגלך מיחף וגורנך מצמאה
ותאמרי נואש לוא כי אהבתי זרים
ואחריהם אלך׃ מנעי רגלך מלאתחברא
לעממיא ופומיך מלמפלח לטעותא
ואמרת תבית מבתר פלחנך לא ארי
רחימית אתחברא לעממיא ובתר
פלחן טעותהון אהך׃ כבשת גנב כי
ימצא כן הבישו בית ישראל המה
מלכיהם שריהם וכהניהם ונביאיהם׃
כבהתת גבר דמתחשיב מהימן ומשתכח
גניב כין בהיתו בית ישראל אנון מלכיהון
רברביהון וכהניהון ונביהון דשקרא׃
אמרים לעץ אבי אתה ולאבן את ילדתני
כי פנו אלי ערף ולא פנים ובעת רעתם

יאמרו קומה והושיענו׃ אמרין לצלים
אעא אבונא את ולמא דמתעביד מן
אבנא אמרין ליה את בריתנא ארי
אחזרו כפלחני קדל ולא שויאו דחלתי
לקביל אפיהון ובעידן דבשתא אתיא
עליהון כפרין בטעותהון מודן קדמי
ואמרין רחים עלנא ופרוקנא׃ ואיה
אלהיך אשר עשית לך יקומו אם
יושיעוך בעת רעתך כי מספר עריך
היו אלהיך יהודה׃ ואן דחלתכון דעבדתון
לכון יקומון אם יכלין למפרקכון בעידן
בישתכון ארי מנין קרויכון הואה דחלתכון
דבית יהודה׃ למה תריבו אלי
כלכם פשעתם בי נאם יהוה׃ למא אתון
מדמן למדן לקביל פתגמי כולכון מרדתון
במימרי אמר יי׃ לשוא הכיתי את
בניכם מוסר לא לקחו אכלה חרבכם
נביאכם כאריה משחית׃ למגן אלקיתי
ית בניכון אולפן לא קבילו קטילת חרבכון
נביאיכון כאריא דמחביל׃ הדור אתם
ראו דבר יהוה המדבר הייתי לישראל
אם ארץ מאפליה מדוע אמרו עמי
רדנו לוא נבוא עוד אליך׃ עם דרא אתון
קבילו פתגמא דיי׃ הכמדבר צדי דלית

ואיה ג ריש פסוקי וסימנהון אלהיך נביאיכם איפה תקותי ... ילדתך ג וסימנהון ועתה מה לך בכן לדרך פעמין ... מנעי ב וסימנהון קולך

ביה הנאה הוה מימרי לישראל אם
כארע חרבא מרדין אמרו עמי אטלטלנא
לא נתוב עוד לפלחנך התשכח בתולה
עדיה כלה קשריה ועמי שכחוני ימים
אין מספר האפשר דתתנשי בתולתא
תקונה כלתא קשוטהא ועמי שבקו
פלחני יומין דלא מנין מה תיטבי
דרכך לבקש אהבה לכן גם את הרעות
למדתי את דרכיך מא את משתפרא
באורחתיך לאתחברא לעממיא בכין
אף ית בישן אליפת מן אורחתיך גם
בכנפיך נמצאו דם נפשות אביונים
נקיים לא במחתרת מצאתים כי על כל
אלה אף בסתרא אשתכחת דאשדת
דם זכאי דם נפשת דמסכינין זכאין לא
כמא דמשכחין במחתרתא אלהין על
כל אלין עבדת ותאמרי כי נקיתי אך
שב אפו ממני הנני נשפט אותך על
אמרך לא חטאתי ואמרת ארי זכיתי
ברם תב רגזיה מני האנא עביד עמיך
פורענות דין על דאמרת לא חטיתי
מה תזלי מאד לשנות את דרכך גם
ממצרים תבשי כאשר בשת מאשור
מא את מסתכלא לחדא לקלקלא ית

אורחתיך אף ממצרים תבהתין כמא
דבהיתת מאתוראה גם מאת זה תצאי
וידיך על ראשך כי מאס יהוה במבטחיך
ולא תצליחי להם אף מלות דין תפקין
ובהתת חובך על רישיך ארי רחיק יי
רוחצנך ולא תצלחין להון לאמר הן
ישלח איש את אשתו והלכה מאתו
והיתה לאיש אחר הישוב אליה עוד
הלוא חנוף תחנף הארץ ההיא ואת
זנית רעים רבים ושוב אלי נאם יהוה
למימר הא יפטר גבר ית אתתיה ותהך
מלותיה ותהי לגבר אחרן האפשר
דיתוב לותה עוד הלא מחב תחוב ארעא
ההיא ואת טעית ואתחברת לעממין
סגיאין ותובי מכען לפלחני אמר יי
שאי עיניך על שפים וראי איפה לא
שגלת על דרכים ישבת להם כערבי
במדבר ותחניפי ארץ בזנותיך וברעתך
זקופי עינך על נגדין וחזא איכה לא
אתחברת ליך למפלח לטעותא על
אורחת בית משריהון אוריכת להון
כערבאי דשרן בשכונין במדברא
וחייבת ארעא בטעותיך ובבשתיך
וימנעו רבבים ומלקוש לא היה ומצח

ישלח יב וסימנה בלכתך הכיתי כלה הצרעה המארה רזון את אשתו ועל יזבל למלא תהפכות בם בהם — רבים ה וסימנה שלח שרים
חלקה דגבלה דאותה ואוסיף —

אשת זונה היה לך מאנת הכלם ׃ ואתמנעו
רסיסיא ומלקושא לא הוה וחוצף כאתא
נפקת ברא הוה ליך מסרבת לאתכנעא ׃
הלוא מעתה קראתי לי אבי אלוף נערי
אתה ׃ הלא מכען תצלין קדמי רבוני את
פרקי דמן עלמא ׃ הינטר לעולם אם
ישמר לנצח הנה דברתי ותעשי הרעות
ותוכל ׃ האפשר דיתנטרון ליך חובין
לעלם אם תתקף עלך מחא לא פרש
הא מלילת ועברת בישין ואסגית ׃
ויאמר יהוה אלי בימי יאשיהו
המלך הראית אשר עשתה משבה
ישראל הלכה היא על כל הר גבה ואל
תחת כל עץ רענן ותזני שם ׃ ואמר
יי לי ביומי יאשיה מלכא החזיתא מא
דעבדו דמתחסנין למתב לפלחני דבית
ישראל אזלין אנון על כל טור רם ותחות
כל אילן עבוף ופלחין תמן לטעותא ׃
ואמר אחרי עשותה את כל אלה אלי
תשוב ולא שבה ותראה בגודה אחותה
יהודה ׃ ואמרית בתר דעבדו ית כל אלין
לפלחני יתובון ולא תבו וחזו משקרא
אחיהון דבית יהודה ׃ וארא כי על כל
אדות אשר נאפה משבה ישראל

שלחתיה ואתן את ספר כריתתיה אליה
ולא יראה בגדה יהודה אחותה ותלך ותזן
גם היא ׃ וגלי קדמי ארי על כל עיסק
דטעו דמתחסנין למתב לפלחני בית
ישראל אגליתינון כמא דיהבין אגרת
פיטורין ומשלחין ולא דחילו משקרא
דבית יהודה אחיהון ואזלו וטעו אף
אנון ׃ והיה מקל זנותה ותחנף את הארץ
ותנאף את האבן ואת העץ ׃ והוה
מדקלילא בעינהא טעותה וחיבת
ית ארעא וטעת עם פלחי אבניא ואעיא ׃
וגם בכל זאת לא שבה אלי בגודה
אחותה יהודה בכל לבה כי אם בשקר
נאם יהוה ׃ ואף בכל דא לא תבו לפלחני
משקרא אחיהון דבית יהודה בכל
לבהון אלהין בשקרא אמר יי ׃
ויאמר יהוה אלי צדקה נפשה
משבה ישראל מבגדה יהודה ׃ ואמר
יי לי זכיאו נפשהון דמתחסנין למתב
לפלחני דבית ישראל ממשקרא דבית
יהודה ׃ הלך וקראת את הדברים האלה
צפונה ואמרת שובה משבה ישראל
נאם יהוה לוא אפיל פני בכם כי חסיד
אני נאם יהוה לא אטור לעולם ׃ איזיל

על ואל ב בפס חדא דקבי על ועל וסימנ׳ ושמו ואותם יחלו על ראש יואב הלכה היא כה תאמרון אשר דבר ירמיהו והבאתי עליהם מרתים
הנני מעיר חמסין ושארי יהוה על יהוה על חרבות נושבות דגוג ותשבר כד וישב העפר סימן בגודה אחותה בוגדה אחותה יהודה מבגדה יהודה

ותתנבי ית פתגמיא האלין בארע צפונא
ותימר תובו דמתחסנין למתב לפלחני
דבית ישראל אמר יי׳ כד תתובון לא
אשלח רוגזי בכון ארי מסגי למעבד
טבון אנא אמר יי׳ לא איתנטרון ליך
חוביך לעלם׃ אך דעי עונך כי ביהוה
אלהיך פשעת ותפזרי את דרכיך
לזרים תחת כל עץ רענן ובקולי לא
שמעתם נאם יהוה׃ ברם דעי חובך
ארי במימרא דיי׳ אלהיך מרדת
וקלקילת ית אורחתיך לאתחברא
לעממיא פלחי טעותא תחות כל
אילן עבות ולמימרי לא קבילתון
אמר יי׳׃ שובו בנים שובבים נאם
יהוה כי אנכי בעלתי בכם ולקחתי
אתכם אחד מעיר ושנים ממשפחה
והבאתי אתכם ציון׃ תובו בניא דמתחסנין
למתב אמר יי׳ ארי אנא אתרעיתי
בכון ואקריב יתכון כחד אתון משתארין
חד מן קרתא ותרין מזרעיתא ואעיל
יתכון לציון׃ ונתתי לכם רעים כלבי
ורעו אתכם דעה והשכיל׃ ואמני
עליכון פרנסין עבדי רעותי ויפרנסון
יתכון במדע ובחכמא׃ והיה כי תרבו

ב׳ בס לדרה פקילתן ולך מן אבדא ועין בלחא

ופריתם בארץ בימים ההמה נאם
יהוה לא יאמרו עוד ארון ברית יהוה
ולא יעלה על לב ולא יזכרו בו ולא
יפקדו ולא יעשה עוד׃ ויהי ארי תסגון
ותפשון בארעא ביומיא האינון אמר
יי׳ לא יימרון עוד ארון קימא דיי׳ ולא
יסק על לב ולא ידכרון ביה ולא יזועון
ולא יגיחון ביה עוד קרב׃ בעת ההיא
יקראו לירושלם כסא יהוה ונקוו אליה
כל הגוים לשם יהוה לירושלם ולא
ילכו עוד אחרי שררות לבם הרע׃
בעדנא ההוא יקרון לירושלם אתר
בית שכינתא דיי׳ ויתנהון למפלח בה
כל עממיא לשמא דיי׳ לירושלם ולא
יהכון עוד בתר הרהור לבהון בישא׃
בימים ההמה ילכו בית
יהודה על בית ישראל ויבאו יחדו מארץ
צפון על הארץ אשר הנחלתי את
אבותיכם׃ ביומיא האינון יתחברון
דבית יהודה עם בית ישראל וייתון
כחדא מארע צפונא לארעא דאחסינית
ית אבהתכון׃ ואנכי אמרתי איך אשיתך
בבנים ואתן לך ארץ חמדה נחלת
צבי צבאות גוים ואמר אבי תקראו

ולא יעלה ב׳ וסימנ׳ גפרית ומלח והיה כי תרבו עליהם צמר ׳׳ ויבאו ג׳ רפ׳ וסימנ׳ ובקעהו הנני מחזק לך למקע הבו לכם עלהר
נשפה ויבאו יחדו כי מבוא עפ׳׳

לי ומאחרי לא תשובו׃ ואנא אמרית
איכדין אעלינך בבניא ואתין ליך
ארע חמדתא אחסנת חדוות תשבחת
עממיא ואמרית רבוני תצלין קדמי
ומבתר פלחני לא תתובין׃ אכן בגדה
אשה מרעה כן בגדתם בי בית ישראל
נאם יהוה׃ בכין כמא דמשקרא אתתא
בבעלה כין שקרתון במימרי בית
ישראל אמר יי׃ קול על שפיים נשמע
בכי תחנוני בני ישראל כי העוו את
דרכם שכחו את יהוה אלהיהם׃ קלא
על נגדין אשתמע דבכן ומתאנחין
בני ישראל ארי קלקילו ית אורחתהון
אתנשיאו ית פלחנא דיי אלההון׃ שובו
בנים שובבים ארפה משובתיכם הננו
אתנו לך כי אתה יהוה אלהינו׃ תובו
בניא דמתחסנין למתב אשבוק לכון
כד תתובון הא בכל עידן אתון אמרין
תבנא לפלחנך פרוקנא ארי את יי אלהנא׃
אכן לשקר מגבעות המון הרים אכן
ביהוה אלהינו תשועת ישראל׃ בכין
לשקרא פלחנא על רמתא ולא להנאה
אתרגושנא על טוריא ברם במימרא
דיי אלהנא פרקן ישראל׃ והבשת אכלה

את יגיע אבותינו מנעורינו את צאנם
ואת בקרם את בניהם ואת בנותיהם׃
ובהתת חובין אסיפת ית ליאות אבהתנא
מזעורנא ית ענהון וית תוריהון ית בניהון
וית בנתהון׃ נשכבה בבשתנו ותכסנו
כלמתנו כי ליהוה אלהינו חטאנו אנחנו
ואבותינו מנעורינו ועד היום הזה ולא
שמענו בקול יהוה אלהינו׃ נשכוב
בבהתת חובנא ותחפיננא אתכנעותנא
ארי קדם יי אלהנא חבנא אנחנא ואבהתנא
מזעורנא ועד יומא הדין ולא קבילנא
למימרא דיי אלהנא׃ אם
תשוב ישראל נאם יהוה אלי תשוב ואם
תסיר שקוציך מפני ולא תנוד׃ אם תתוב
ישראל לפלחני אמר יי תתקבל תיובתך
עד לא תתחתם גזירתך ואם תעדי שקוצך
מן קדמי ולא תיטלטל׃ ונשבעת חי
יהוה באמת במשפט ובצדקה והתברכו
בו גוים ובו יתהללו׃ ואם תקיים בשמי
קיים הוא בקשטא בדינא ובזכותא
ויתברכון עממיא בישראל וביה ישתבחון׃
כי כה אמר יהוה לאיש יהודה
ולירושלם נירו לכם ניר ואל תזרעו אל
קצים׃ ארי כדנן אמר יי לאנש יהודה

נשמע ד׳ קמ׳ וסימנ׳ קול על שפיים קול ברמה נשמע בלי נשמע כתוב בה בגוים נשמע מנעורינו ג׳ ומל׳ וסימנ׳ ואמרתם אנשי
מקנה והבשת אכלה נשכבה בבשתנו

ולית בי ירושלם עבידו לכון עובדין
טבין ולא תכעון פרקן כחובין׃ המלו
ליהוה והסרו ערלות לבבכם איש יהודה ב׳ חס
וישבי ירושלם פן תצא כאש חמתי
ובערה ואין מכבה מפני רע מעלליכם׃
תובו לפלחנא דיי ואעדו רשע לבכון
אנש יהודה ויתבי ירושלם דלמא ידלק
כאישתא רגזי וישיצי ולא יהי חיס
מן קדם בישות עובדיכון׃ הגידו ביהודה
ובירושלם השמיעו ואמרו ותקעו תקעו
שופר בארץ קראו מלאו ואמרו האספו
ונבואה אל ערי המבצר׃ חוו ביהודה ב׳ ועתה לכה
וירושלם בסרו ואימרו תקעו שופרא
בארעא אכלו אסגו ואימרו אתכנשו
וניעול לקרוין כריכן׃ שאו נס ציונה
העיזו אל תעמדו כי רעה אנכי מביא
מצפון ושבר גדול׃ זקופו אתא על ציון
גלו לא תתעכבון ארי בישתא אנא מיתי
מצפונא ותברא רבא׃ עלה אריה מסבכו
ומשחית גוים נסע יצא ממקמו לשום
ארצך לשמה עריך תצינה מאין יושב׃
גלא מלך מכרכיה ומחביל עממיא
נטל במשריתיה נפק מאתריה לשואה
ארעיך לצדו קרוך יצדין מבלי יתיב׃

על זאת חגרו שקים ספדו והילילו כי
לא שב חרון אף יהוה ממנו׃ על דא
ייסרון סקין יספדון ויילילון ארי לא
תב תקוף רוגזא דיי מננא׃
והיה ביום ההוא נאם יהוה יאבד
לב המלך ולב השרים ונשמו הכהנים
והנבאים יתמהו׃ ויהי בעדנא ההוא
אמר יי יתבר לבא דמלכא ולבא דרברביא
ויצדון כהניא ונביי שקרא ישתעממון׃
ואמר אהה אדני יהוה אכן השא השאת
לעם הזה ולירושלם לאמר שלום יהיה
לכם ונגעה חרב עד הנפש׃ ואמרית
קביל בעותי יי אלהים בכון הא נביי
שקרא מטען לעמא הדין וליתבי
ירושלם למימר שלמא יהי לכון וכען
הא חרבא מקטלא בעמא׃ בעת ההיא
יאמר לעם הזה ולירושלם רוח צח
שפיים במדבר דרך בת עמי לוא לזרות
ולוא להבר׃ בעדנא ההוא יתאמר לעמא
הדין וליתבי ירושלם כרוח טיהרין על
רישי נגדין דמיין במדברא לין אורח
כנשתא דעמי לא למדרי ולא לבררא׃
רוח מלא מאלה יבוא לי עתה גם אני
אדבר משפטים אותם׃ על דטעו בתר טו רפי בזבור וכל יחזק

ואמרו ו׳ וסימנ׳ הגידו ב׳ בו רנו ליעקב שמעו השמיעו הללו הושיע בכו[ת] ונבואה ב׳ וסימנ׳ ועתה לכה האספו ונבואה אל ערי

נביי שקרא דמתנבן להון ברוח דשקר
בכין משרית עממין מאלין קלילין
כרוחא ייתון עליהון כענא במימרי
איתינון ואמליל פורענות דינא מנהון:
הנה כעננים יעלה וכסופה מרכבותיו
קלו מנשרים סוסיו אוי לנו כי שדדנו:
הא מלך במשריתיה יסק עליהון כעננא
דסליק וחפי ית ארעא וכעלעולין רתכוהי
קלילין מנשריא סוסותיה וי לנא ארי
אתינא למבזנא: כבסי מרעה לבך ירושלם
למען תושעי עד מתי תלין בקרבך
מחשבות אונך: נקא מלמעבד בישא
לביך ירושלם בדיל דתתפרקין עד
אימתי יירכון ויתקיימון עבדי אונס
דבגויך: כי קול מגיד מדן ומשמיע און
מהר אפרים: ארי קל נביא מתנבן עליהון
דיגלון על דפלחו לעגליא דבדן ומבסרי
בסורן בישן ייתון עליהון קטולין על
דאשתעבדו לצלמיא די אקים מיכה
בטורא דבית אפרים: הזכירו לגוים הנה
השמיעו על ירושלם נצרים באים
מארץ המרחק ויתנו על ערי יהודה
קולם: אדכרו לעממיא הא בסרו על
ירושלם אמרו משרית עממין חטופין

כקטופין אתן מארע רחיקא ויישרון
על קרויא דבית יהודה וירימון עליהון
בקלהון: כשמרי שדי היו עליה מסביב
כי אתי מרתה נאם יהוה: כנטרי חקלא
הוו עלה מסחור סחור ארי על מימרי
סריבת אמר יי: דרכך ומעלליך עשו
אלה לך זאת רעתך כי מר כי נגע עד
לבך: אורחתך בשתא ועובדך מקלקליא
גרמו אלין ליך הא בשתא ומררא איתי
עלך ירושלם עד דאתבר רשע לביך:
מעי מעי אחולה קירות
לבי הומה לי לבי לא אחריש כי קול שופר
שמעתי נפשי תרועת מלחמה: אמר
נביא מעי מעי כיבין לי זע סמך לבי
המי לי לבי לא שתיק ארי קל צוחת
קרבא שמעת נפשי יבבות עבדי קרבא:
שבר על שבר נקרא כי שדדה כל הארץ
פתאם שדדו אהלי רגע יריעתי: תבר
על תבר אתערע ארי אתבזיזת כל
ארעא בתכיף חרובת ארעי זמן חדא
כל קרוי: עד מתי אראה נס אשמעה
קול שופר: עד אימתי אנא חזי סימון
שמע קל קרנא: כי אויל
עמי אותי לא ידעו בנים סכלים המה

ב̇ בתר̇ ל̇ יו̇נ̇
אחילה ק̇ חס̇ יתיר יו̇ד
ב̇ חד̇ מל̇ וחד̇ חס̇ ומק̇ס
ב̇ חס̇ ב̇

מרתה ב̇ בתרי ליש̇ וסימנ̇ ויבאו מרתה כי אתי מרתה נצרים ב̇ חס̇ וסימנ̇ השמיעו על ירושלם נצרים כי יש יוס קראו

ולא נבונים המה חכמים המה להרע
ולהיטיב לא ידעו׃ ארי אטפשו עמי
מדע דחלתי לא אילפו בנין טפשין
אנון ולא סכלתנין אנון חכימין אנון
לאבאשא ולאיטבא לית אנון ידעין׃
ראיתי את הארץ והנה תהו ובהו ואל
השמים ואין אורם׃ חזיתי ית ארעא
והא צדיא ורוקניא ואסתכלית בשמיא
והא לא מזהרין ניהוריהון׃ ראיתי ההרים
והנה רעשים וכל הגבעות התקלקלו׃
חזיתי טוריא והא זיעין וכל רמתא
אתפרקא׃ ראיתי והנה אין האדם וכל
עוף השמים נדדו׃ חזיתי והא לית
עמא שרי עלה וכל עופא דשמיא
איטלטלו׃ ראיתי והנה הכרמל המדבר
וכל עריו נתצו מפני יהוה מפני חרון
אפו׃ חזיתי והא ארעא דישראל דהות
מנצבא ככרמלא תבת למהוי כמדברא
וכל קרוהא צדיאה מן קדם יי מן קדם
תקיף רוגזיה׃ כי כה אמר
יהוה שממה תהיה כל הארץ וכלה
לא אעשה׃ ארי כדנן אמר יי צדותא תהי
כל ארעא וגמירא לא אעביד׃ על
זאת תאבל הארץ וקדרו השמים

ממעל על כי דברתי זמתי ולא נחמתי
ולא אשוב ממנה׃ על דא תחרוב ארעא
ויקבלון ניהורי שמיא מלעילא על
דגזרית במימרי חשיבית בעיצתי
אעבדינה ולא אתיבינה׃ מקול פרש
ורמה קשת ברחת כל העיר באו בעבים
ובכפים עלו כל העיר עזובה ואין יושב
בהן איש׃ מקל פרשין ודנגדין בקשתא
גלו כל יתבי קרתא עלו למעלק בחרשיא
סליקו לאיטמרא בכיפיא כל קרויהון
שביקן ולית דיתיב בהון אנש׃ ואתי
שדוד מה תעשי כי תלבשי שני כי
תעדי עדי זהב כי תקרעי בפוך עיניך
לשוא תתיפי מאסו בך עגבים נפשך
יבקשו׃ ואת מתבזזא מא איתביך
חיל למעבד ארי את רחיצת על לבשי
צבענין ועל דמיתקנין בתיקונין דדהב
ארי תכחלין בצדירא עינך לא להנאה
תיתקנין קצו ביך רחמך מקטליך בעין׃
כי קול כחולה שמעתי צרה כמבכירה
קול בת ציון תתיפח תפרש כפיה אוינא
לי כי עיפה נפשי להרגים׃ ארי קל כמעלא
שמעית עקא כאיתא דמשריא למילד
בכור קל כנשתא דציון דמשתטחא

להרע ו פת וסימנ׳ ולא נתנו אדים להרע א׳ להיטיב אנכי מחל חכמים המה כאשר זממתי נשבע להרע ובהו ב׳ וסימ׳ והארץ היתה והנה
תהו ובהו

ופרסאיה הא אמרא וי כען לי ארי
משלהיא נפשי מן קדם קטולין:
שוטטו בחוצות ירושלם
וראו נא ודעו ובקשו ברחובותיה אם
תמצאו איש אם יש עשה משפט מבקש
אמונה ואסלח לה: הליכו בשוקי ירושלם
וחזו כען ודעו ובעו ברחובהא אם
תשכחון גבר דליה עובדין טבין אם
אית עביד דין דקשוט בעי הימנותא
ואשבוק להון: ואם חי יהוה יאמרו
לכן לשקר ישבעו: ואם בשמא דיי
ימן בכין לשקרא אנון משתבעין:
יהוה עיניך הלוא לאמונה הכיתה אתם
ולא חלו כליתם מאנו קחת מוסר חזקו
פניהם מסלע מאנו לשוב: יי הלא גלי
קדמך לאיטבא לעבדי הימנותא מחתא
אלקיתא יתהון ולא תבו שיציתנון וסריבו
לקבלא אלפן אתקיפו אפיהון מטינרא
מסרבין למתב: ואני אמרתי אך דלים
הם נואלו כי לא ידעו דרך יהוה משפט
אלהיהם: ואנא אמרית ברם מדמסכינין
אנון איטפשו ארי לא אליפו אורחן
דתקנן קדם יי למעבד דין דקשוט קדם
אלההון: אלכה לי אל הגדלים ואדברה

אותם כי המה ידעו דרך יהוה משפט
אלהיהם אך המה יחדו שברו על נתקו
מוסרות: איהך לי לות רברביא ואמליל
עמהון ארי אנון אליפו למידע אורחן
דתקנן קדם יי למעבד דין דקשוט
קדם אלההון ברם אינון כחדא מרדו
מן אוריתא אתרחקו מן אולפנא: על
כן הכם אריה מיער זאב ערבות ישדדם נמר
שקד על עריהם כל היוצא מהנה
יטרף כי רבו פשעיהם עצמו משובתיהם:
על כין מלך במשריתיה יסק עליהון
כאריא מחורשא ויקטילינון עממיא
דתקיפין כדיבי רמשא יבזונון שלטונין
דחסינין כנמריא כמנין על קרויהון
כל דיפוק מנהון יתקטיל ארי סגיאין
מרדיהון תקיפן תיובתהון: אי לזאת
אסלוח לך בניך עזבוני וישבעו בלא
אלהים ואשבע אתם וינאפו ובית זונה
יתגודדו: נביא אימר לה כנשתא דישראל
על אידא אשבוק לכון אנא קריתי
לכון בנין ואנון שבקו פלחני ומקיימין
בשום טעותא ועוד סבעית יתהון
טובא ואנון תבו למהוי זנאין ובית נפקת
ברא מסתיעין: סוסים מיזנים משכים

חזקו ד׳ דגש׳ וסימנ׳ אבימלך את בדק הבית פניהם וכל סביבותיהם ובכפים עפר וכפים תרויהון כת כן׳ נואלו ב׳ וסימנ׳ שרי צען אך
ואשבע ב׳ חס בליש׳ וסימנ׳ ואשבע אתם כי ישבענו ממרורים

היו איש אל אשת רעהו יצהלו׃ סוסון
אגיריסין אחרין הוו גבר על איתת
חבריה מצוחין׃ העל אלה לא אפקד
נאם יהוה ואם בגוי אשר כזה לא
תתנקם נפשי׃ העל אלין לא אסער
לאיתאה בישא אמר יי ואם מן עמא
דכדין עובדוהי לא אתפרע מנהון
כרעותי׃ עלו בשרותיה
ושחתו וכלה אל תעשו הסירו נטישותיה
כי לוא ליהוה המה׃ סקו בקרוהא וחבילו
וגמירא לא תעבדון פגרו בירניתהא
ארי לא דעוא קדם יי אנון׃ כי בגוד
בגדו בי בית ישראל ובית יהודה נאם
יהוה׃ ארי שקרא שקרו במימרי בית
ישראל ובית יהודה אמר יי׃ כחשו
ביהוה ויאמרו לוא הוא ולא תבוא
עלינו רעה וחרב ורעב לא נראה׃
כדיבו במימרא דיי ואמרו לא מן
קדמוהי אתיא עלנא טבתא ואף לא
תיתי עלנא בשתא ודקטלין בחרבא
וכפנא לא נחזי׃ והנביאים יהיו לרוח
והדבר אין בהם כה יעשה להם׃ ונביי
שקרא יהון ללמא ונבואת שקרהון
לא תתקיים דא פורענותא תתעביד

מנהון׃ לכן כה אמר יהוה אלהי
צבאות יען דברכם את הדבר הזה הנני
נתן דברי בפיך לאש והעם הזה עצים
ואכלתם׃ בכין כדנן אמר יי אלהי צבאות
חלף דאתנביתון ית פתגמא הדין האנא
יהיב פתגמי נבואתי בפומך תקיפין
כאישתא ועמא הדין חלשין כאעיא
ויקטלונון׃ הנני מביא עליכם גוי
ממרחק בית ישראל נאם יהוה גוי איתן
הוא גוי מעולם הוא גוי לא תדע לשנו
ולא תשמע מה ידבר׃ הא אנא מיתי עליכון
עם מרחיק בית ישראל אמר יי עם תקיף
הוא עמא דמעלמא הוא עמא דלא
תידע לישניה ולא תשמע מא דממליל
אשפתו כקבר פתוח כלם גבורים׃ ביר
אזיניה כקבורא פתיח כלהון גיברין
ואכל קצירך ולחמך אכלו בניך ובנותיך
יאכל צאנך ובקרך יאכל גפנך ותאנתך
ירשש ערי מבצריך אשר אתה בטח
בהנה בחרב׃ יבוז חצדך ומיכלך יקטלון
בנך ובנתך ישבי ענך ותורך יבוז פיר
גפנך ותינך יפגר קרוי ארעך כריכתא
דאת רחיץ לאשתיזבא בהון מן קדם
דקטלין בחרבא׃ וגם בימים ההמה נאם

ולא תשמע ד׳ וסימנ׳ לא תאבה לו ואם יפנה לבבך הנני מביא עליכם גוי עד אנה יי אשפתו ג׳ וסימנ׳ כקבר פתוח בכליותי אשר ג׳

יהוה לא אעשה אתכם כלה׃ ואף ביומיא האינון
אמר יי לא אעביד עמכון גמירא׃ והיה כי
תאמרו תחת מה עשה יהוה אלהינו לנו את
כל אלה ואמרת אליהם כאשר עזבתם אותי
ותעבדו אלהי נכר בארצכם כן תעבדו
זרים בארץ לא לכם׃ ויהי ארי תימרון חלף
מא עבד יי אלהנא לנא ית כל אלין ותימר
להון כמא דשבקתון פלחני ופלחתון לטעות
עממיא בארעכון כין תשתעבדון לעממיא
פלחי טעותא בארעא דילכון׃
הגידו זאת בבית יעקב והשמיעוה ביהודה
לאמר׃ חוו דא בדבית יעקב ובסרו הא בדבית
יהודה למימר׃ שמעו נא זאת עם סכל ואין
לב עינים להם ולא יראו אזנים להם ולא ישמעו׃
שמעו כען דא עמא טפשא ולית ליה לב
דעינין להון ולא חזן אודנין להון ולא שמעין׃
האותי לא תיראו נאם יהוה אם מפני לא תחילו
אשר שמתי חול גבול לים חק עולם ולא
יעברנהו ויתגעשו ולא יוכלו והמו גליו ולא
יעברנהו׃ הא מן קדמי לא תדחלון אמר יי
אם מן קדם מימרי לא תזועון דשויתי חלא
תחומא לימא קים עלם ולא עדי ליה ומטרפין
ולא עדי ליה ומטרפין ולא יכלין והמן גלוהי
ולא עדן ליה׃ ולעם הזה היה לב סורר ומורה

סרו וילכו׃ ולעמא הדין הוה לב סטי ומרוד על
דסטו מבתר פולחני גלו׃ ולא אמרו בלבבם
נירא נא את יהוה אלהינו הנתן גשם ויורה ומלקוש
בעתו שבעת חקות קציר ישמר לנו׃ ולא אמרו
בליבהון נדחל כען מן קדם יי אלהנא דמחית
מטר בכיר ולקיש בעידניה דבזמן קים שבועיא
חצדא נטר לנא׃ עונותיכם הטו אלה וחטאותיכם
מנעו הטוב מכם׃ חוביכון גרמו אלין לכון
וחטאיכון מנעו טובא מנכון׃ כי נמצאו בעמי
רשעים ישור כשך יקושים הציבו משחית
אנשים ילכדו׃ ארי אשתכחו בעמי חייבין
בנכלין אשרין דם זכי כלבוש צידין דמחי
וקטיל מתעשתין לחבלא נפשן קטלין׃ ככלוב
מלא עוף כן בתיהם מלאים מרמה על כן גדלו
ויעשירו׃ כבית פטמא דמלי עופא כין בתיהון
מלן נכלין על כין סגיאו ועתרו׃ שמנו עשתו
גם עברו דברי רע דין לא דנו דין יתום ויצליחו
ומשפט אביונים לא שפטו׃ עתרו אף קנו נכסין
אף עברו על פתגמי אוריתא עבדו דביש דין
דקשוט לא דיינין ואילו הוו דיינין דין יתמא הוו
מצלחין ודין חשיכיא בקושטא לית אינון
דיינין׃ העל אלה לא אפקד נאם יהוה אם בגוי
אשר כזה לא תתנקם נפשי׃ העל אלין לא
אסער לאיתאה בישא אמר יי ואם מן עמא

חק עולם ה̇ וסימנ̇ ורחצו [illegible] ידיהם ורגליהם כל זכר בבני אהרן יאכלנה והכהן המשיח והיתה לאהרן האותי לא תיראו [illegible] ואכלתם ב̇ וסימנ̇

דכדין עובדוהי לא אתפרע מנהון כרעותי׃
שמה ושערורה נהיתה בארץ׃ תימהא ושנואה
בארעא׃ הנבאים נבאו בשקר והכהנים ירדו על
ידיהם ועמי אהבו כן ומה תעשו לאחריתה׃ נביי
שקרא מתנבן שקר וכהניא מסייעין על ידיהון
ועמי רחימו כין ומא תעבדון לסופא׃ העזו
בני בנימן מקרב ירושלם ובתקוע תקעו
שופר ועל בית הכרם שאו משאת כי רעה
נשקפה מצפון ושבר גדול׃ גלו בני בנימין
מגו ירושלם ארי קל ציוחת קרנא אשתמעת
בארעהון ועל בית בקעת כרמיא זקפו סימותהון
ארי בישתא אסתכיאת מצפונא ותברא רבא׃
הנוה והמענגה דמיתי בת ציון׃ יאיתא
ומפנקתא איכדין קלקילית ית אורחתיך דכין
בהיתת כנשתא דציון׃ אליה יבאו רעים ועדריהם
תקעו עליה אהלים סביב רעו איש את ידו׃ לה
ייתון מלכין ומשריתהון יגדון עלה משכנין
סחור סחור יסיעון גבר ית חבריה׃ קדשו
עליה מלחמה קומו ונעלה בצהרים
אוי לנו כי פנה היום כי ינטו צללי
ערב׃ זמינו עלה עבדי קרבא קומו ונסק
בטיהרא ווי לנא ארי פנא יומא ארי
נגדו טולי רמשא׃ קומו ונעלה
בלילה ונשחיתה ארמנותיה׃ קומו

ונסק בליליא ונחביל בירניתהא׃
כי כה אמר יהוה צבאות כרתו
עצה ושפכו על ירושלם סללה היא
העיר הפקד כלה עשק בקרבה׃ ארי
כדנן אמר יי צבאות קוצו אעהו וצברו
על ירושלם מליתא היא קרתא דאתפקידו
לה חובהא כולהון אנוסין בגוה׃ כהקיר
בור מימיה כן הקרה רעתה חמס ושד
ישמע בה על פני תמיד חלי ומכה׃
כגובא דמקיים מוהי כין אוריכו ואתקיימו
בגוה עבדי בישתה קל חטופין ובזוזין
משתמעבה קדמי תדירא על כין
איתיתי עלה מרעו ומחא׃ הוסרי ירושלם
פן תקע נפשי ממך פן אשימך שממה
ארץ לוא נושבה׃ אתרדא ירושלם דלמא
ירחיק מימרי יתיך דלמא אשוינך צדיא
בארע סרס דלא אתיתבת׃ כה
אמר יהוה צבאות עולל יעוללו כגפן
שארית ישראל השב ידך כבוצר על
סלסלות׃ כדנן אמר יי צבאות אתבזזא
יתבזזון כמא דמהלכין על שולי גפן
למקטף שארא דישראל ועוד תתוב
מחתך עליהון ביד קטוף על סלסלין׃
עלמי אדברה ואעידה וישמעו הנה

ישמע י׳ וסימנ׳ תשמרון בארצך וגלתי כהקיר ביר מימיה במקום בסוגר כנוריך מלאכה וגם נביאים יעקבם ... ומכה ב׳ וסימנ׳ טוריה ...
זרו תמיד חלי ומכה ...

עֲרֵלָה אָזְנָם וְלֹא יוּכְלוּ לְהַקְשִׁיב הִנֵּה
דְבַר יְהוָה הָיָה לָהֶם לְחֶרְפָּה לֹא יַחְפְּצוּ בוֹ
על מן אמליל ואסהיד ויקבלון ארי
הא אטפשת אדנהון ולא יכלין למצת
הא פתגמא דיי הוה להון לחסודין מדלא
צבן ביה׃ וְאֶת חֲמַת יְהוָה מָלֵאתִי נִלְאֵיתִי
הָכִיל שְׁפֹךְ עַל עוֹלָל בַּחוּץ וְעַל סוֹד
בַּחוּרִים יַחְדָּו כִּי גַם אִישׁ עִם אִשָּׁה יִלָּכֵדוּ
זָקֵן עִם מְלֵא יָמִים׃ וית נבואה כתקוף מן
קדם יי אתמליתי לאיתי לסוברא ולא
יכילית למשפך על ינקין בשוקא ועל
סיעת עולימין כחדא ארי אף גבר עם
איתא יתאחדון סב עם דסבע יומין׃
וְנָסַבּוּ בָתֵּיהֶם לַאֲחֵרִים שָׂדוֹת וְנָשִׁים
יַחְדָּו כִּי אַטֶּה אֶת יָדִי עַל יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ
נְאֻם יְהוָה׃ ויסתחרון בתיהון לאחרנין
חקלין ונשין כחדא ארי ארים ית מחת
גבורתי על יתבי ארעא אמר יי׃ כִּי
מִקְּטַנָּם וְעַד גְּדוֹלָם כֻּלּוֹ בּוֹצֵעַ בָּצַע
וּמִנָּבִיא וְעַד כֹּהֵן כֻּלּוֹ עֹשֶׂה שָּׁקֶר׃ ארי
מזעירהון ועד רבהון כולהון אנסי
ממון ומספר ועד כהין כלהון עבדי
שקר׃ וַיְרַפְּאוּ אֶת שֶׁבֶר עַמִּי עַל נְקַלָּה
לֵאמֹר שָׁלוֹם שָׁלוֹם וְאֵין שָׁלוֹם׃ ואסיאו
ית תבר כנשתא דעמי במלי שקרהון
למימר שלמא שלמא ולית שלם׃ הֹבִשׁוּ
כִּי תוֹעֵבָה עָשׂוּ גַּם בּוֹשׁ לֹא יֵבוֹשׁוּ גַּם
הַכְלִים לֹא יָדָעוּ לָכֵן יִפְּלוּ בַנֹּפְלִים בְּעֵת
פְּקַדְתִּים יִכָּשְׁלוּ אָמַר יְהוָה׃ על יהון
למבהת ארי תועבא עבדו מבהת
לית אינון בהתין אף אתכנעו לית אנון
ידעין בכין יתרמון קטילין בעידן
דאסער עליהון חוביהון יתקלון אמר
יי׃ כֹּה אָמַר יְהוָה עִמְדוּ עַל
דְּרָכִים וּרְאוּ וְשַׁאֲלוּ לִנְתִבוֹת עוֹלָם אֵי
זֶה דֶרֶךְ הַטּוֹב וּלְכוּ בָהּ וּמִצְאוּ מַרְגּוֹעַ
לְנַפְשְׁכֶם וַיֹּאמְרוּ לֹא נֵלֵךְ׃ כדנן אמר יי
קומו על אורחן וחזו ושאילו לשבילין
דמן עלמא באידא אורחא דתקנא
והליכו בה ואשכחו ניח לנפשכון ואמרו
לא נזיל׃ וַהֲקִמֹתִי עֲלֵיכֶם צֹפִים הַקְשִׁיבוּ
לְקוֹל שׁוֹפָר וַיֹּאמְרוּ לֹא נַקְשִׁיב׃ ואקימית
עליכון מלפין קבילו למלי נביא ואמרו
לא נקביל׃ לָכֵן שִׁמְעוּ הַגּוֹיִם
וּדְעִי עֵדָה אֶת אֲשֶׁר בָּם׃ בכין שמעו
עממיא ודעי כנשתא דישראל ית
חוביהון׃ שִׁמְעִי הָאָרֶץ הִנֵּה אָנֹכִי מֵבִיא
רָעָה אֶל הָעָם הַזֶּה פְּרִי מַחְשְׁבוֹתָם כִּי

סימן קדמאי ומנביא וירפאו שבר עמי גם הכלים פקדתים ואעב״י סימן בתראי מנביא וירפו שבר בת עמי והכלם פקדתם עולל ב׳ קמץ
להכרית עולל שפך על עולל

על דברי לא הקשיבו ותורתי וימאסו
בה׃ שמעי ארעא דישראל האנא מיתי
בישתא על עמא הדין תשלמת עובדיהון
ארי לפתגמי עבדי נביא לא קבילו
ואורייתי וקצו בה׃ למה זה לי לבונה
משבא תבוא וקנה הטוב מארץ
מרחק עלותיכם לא לרצון וזבחיכם
לא ערבו לי׃ למא דנן קדמי לבונתא
דמשבא תיתי וקני טובא מארע
רחיקא עלותכון לא לרעוא ונכסת
קדשיכון לא יתקבלון קדמי׃
לכן כה אמר יהוה הנני נתן אל העם
הזה מכשלים וכשלו בם אבות ובנים
יחדו שכן ורעו יאבדו׃ בכין כדנן אמר
יי האנא מיתי על עמא הדין תקלן
ויתקלון בהון אבהן ובנין כחדא מגיר
וקריביה ייבדון׃ כה אמר
יהוה הנה עם בא מארץ צפון וגוי גדול
יעור מירכתי ארץ׃ כדנן אמר יי הא
עמא אתי מארע צפונא ועממין
רברבין ייתון בגלאי מסייפי ארעא׃
קשת וכידון יחזיקו אכזרי הוא ולא
ירחמו קולם כים יהמה ועל סוסים
ירכבו ערוך כאיש למלחמה עליך

בת ציון׃ קשתן ותריסין אחידין אכזראין
אנון ולית להון רחמין קלהון כימא
באתרגושתיה ועל סוסותא רכיבין
מסדרין אנון כגבר עביד קרבין עלך
כנשתא דציון׃ שמענו את שמעו רפו
ידינו צרה החזקתנו חיל כיולדה׃
שמענא ית שמעיה אתרשלא ידנא
עקא אחדתנא הא כחבלין ליולידתא׃
אל תצאי השדה ובדרך אל תלכי כי
חרב לאיב מגור מסביב׃ לא תפקון
לחקלא ובאורחא לא תהכון ארי חרבא
דסנאה מקטלא לרמת כנשין מסחור
סחור׃ בת עמי חגרי שק והתפלשי באפר
אבל יחיד עשי לך מספד תמרורים כי
פתאם יבא השדד עלינו׃ כנשתא דעמי
איסרו סקין וחופו רישיכון בקטמא
איבל כיחיד עבידו לכון מספד במרר
ארי בתכיף ייתון בזזין עלנא׃ בחון
נתתיך בעמי מבצר ותדע ובחנת את
דרכם׃ בחיר יהבתך בכרך תקיף ותהודע
ותחזי להון ית אורחהון׃ כלם סרי סוררים
הלכי רכיל נחשת וברזל כלם משחיתים
המה׃ כל רברביהון מרדין מהלכין
בנכילו כמא דמערב נחש עם ברזל

שק ד׳ קמ׳ וסימנ׳ יפל בחלתם והעליתי בת עמי ׳ וכל בשק כות וכל אתנחה וסוף פסוק׳ כוות ׳ מספד ג׳ בליש׳ וסימנ׳ תמרוריא ספדו עלמא

כלהון מחבלין אנון׃ נחר מפח מאשתם
עפרת לשוא צרף צרוף ורעים לא נתקו׃
הא כמשב דנפחין דחרר בגו נורא כין
חשקלהון דנביא דמתנבן להון תוכו
לאוריתא ולא תבו וכאברא דמתמסי בגו
נורא כין הואה בטילין בעיניהון מילי
נביא דמתנבן להון לא להנאה אליפונון
מלפיהון ועובדיהון בישיא לא שבקו׃
כסף נמאס קראו להם כי מאס יהוה בהם׃
הא כבסף פסולא מרחקין קרו להון ארי
ז רחיק יי יתהון׃ הדבר אשר
היה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר׃ פתגם
נבואה דהוה עם ירמיה מן קדם יי למימר׃
עמד בשער בית יהוה וקראת שם את
הדבר הזה ואמרת שמעו דבר יהוה כל
יהודה הבאים בשערים האלה להשתחות
ליהוה׃ קום בתרעבית מקדשא דיי
ותתנבי תמן ית פתגמא הדין ותימר
קבילו פתגמא דיי כל בית יהודה דעלין
בתרעיא האלין למסגד קדם יי׃
כה אמר יהוה צבאות אלהי
ישראל היטיבו דרכיכם ומעלליכם
ואשכנה אתכם במקום הזה׃ כדנן אמר
יי צבאות אלהא דישראל אתקינו אורחתכון

ועובדיכון ואשרי יתכון באתרא הדין׃
אל תבטחו לכם אל דברי השקר לאמר
היכל יהוה היכל יהוה היכל יהוה המה׃
לא תתרחצון לכון על פתגמי נביי שקרא
דאמרין קדם היכלא דיי אתון פלחין
קדם היכלא דיי אתון דבחין קדם היכלא
דיי אתון סגדין תלת זמנין בשתא אתון
מתחזן קדמוהי׃ כי אם היטב תיטיבו את
דרכיכם ואת מעלליכם אם עשו תעשו
משפט בין איש ובין רעהו׃ ארי אם
אתקנא תתקנון ית אורחתכון וית
עובדיכון אם מעבד תעבדון דין דקשוט
בין גברא ובין חבריה׃ גר יתום ואלמנה
לא תעשקו ודם נקי אל תשפכו במקום
הזה ואחרי אלהים אחרים לא תלכו לרע
לכם׃ גיור יתם וארמלא לא תינסון ודם
זכי לא תישדון באתרא הדין ובתר
טעות עממיא לא תהכון לאבאשא
לכון׃ ושכנתי אתכם במקום הזה בארץ
אשר נתתי לאבותיכם למן עולם ועד
עולם׃ ואשרי יתכון באתרא הדין
בארעא דיהבית לאבהתכון למן עלמא
ועד עלמא׃ הנה אתם בטחים לכם על
דברי השקר לבלתי הועיל׃ הא אתון

ורעים ג׳ וסימנ׳ מעט ורעים גדלים ורעים במצרים ורעים לא נתקו ... עשו ד׳ כת׳ בן ... התועבות ב׳ ... וסימנ׳ ובאתם וכו׳

מתרחצין לכון על פתגמי נביי שקרא
בדילדלא להנאה׃ הגנב רצח ונאף
והשבע לשקר וקטר לבעל והלך
אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם׃
גנבין קטולי נפשן וגיפין ומשתבעין
לשקר ומסקין בסמין לבעלא ואזלין
בתר טעות עממיא דלא ידעתון׃ ובאתם
ועמדתם לפני בבית הזה אשר נקרא
שמי עליו ואמרתם נצלנו למען
עשות את כל התועבות האלה׃ ואתן
אתון וקימין קדמי בביתא הדין
דאתקרי שמי עלוהי ואמרין אתון
שיזיבנא בדיל למעבד ית כל תועבתא
האלין׃ המערת פרצים היה הבית הזה
אשר נקרא שמי עליו בעיניכם גם אנכי
הנה ראיתי נאם יהוה׃ הכבית כנישת
רשיעין הוה ביתא הדין דאתקרי שמי
עלוהי בעיניכון אף קדמי כין גלו אמר
יי׃ כי לכו נא אל מקומי אשר
בשילו אשר שכנתי שמי שם בראשונה
וראו את אשר עשיתי לו מפני רעת
עמי ישראל׃ ארי איזילו כען לאתר
בית מקדשי דבשילו דאשריתי שכינתי
תמן בקדמיתא וחזו ית דעבדית ליה

מן קדם בישות עמי ישראל׃ ועתה יען
עשותכם את כל המעשים האלה נאם
יהוה ואדבר אליכם השכם ודבר ולא
שמעתם ואקרא אתכם ולא עניתם׃
וכען חלף דעבדתון ית כל עובדיא
האלין אמר יי ושלחית לותכון מקדים
וממליל ולא קבילתון ואתנביאו לכון
ולא תבתון׃ ועשיתי לבית אשר נקרא
שמי עליו אשר אתם בטחים בו ולמקום
אשר נתתי לכם ולאבותיכם כאשר
עשיתי לשלו׃ ואעביד לביתא דאתקרי
שמי עלוהי דאתון רחיצין ביה ולאתרא
דיהבית לכון ולאבהתכון כמא דעבדית
לשילו׃ והשלכתי אתכם מעל פני
כאשר השלכתי את כל אחיכם את כל
זרע אפרים׃ ואגלי יתכון מארע בית
שכינתי כמא דאגליתי ית כל אחיכון
ית כל זרעא דישראל׃ ואתה
אל תתפלל בעד העם הזה ואל תשא
בעדם רנה ותפלה ואל תפגע בי כי
אינני שמע אתך׃ ואת לא תצלי על
עמא הדין לא תתחנן עליהון בבעו וצלו
ולא תבעי מן קדמי ארי לא רעוא קדמי
לקבלא צלותך׃ האינך ראה מה המה

וחס
מל
ב חד חס וחד מל ובאו בה פריצים
ב מל ומל בנבי

ירמיה הגנב רצח ונאף גרף סימן׃ תרי עשר אלה וכחש ורצח וגנב ונאף אלגף סימן׃ התועבות ב מל ובאתם וכול
יחזקאל׃

עשים בערי יהודה ובחוצות ירושלם׃
הלית את חזי מא דאינון עבדין בקרוי
דבית יהודה ובשוקי ירושלם׃ הבנים
מלקטים עצים והאבות מבערים את
האש והנשים לשות בצק לעשות כונים
למלכת השמים והסך נסכים לאלהים
אחרים למען הכעסני׃ בניא מלקטין
אעיא ואבהתא מדלקין ית נורא ונשיא
לישן לישא למעבד כרדוטין לכוכבת
שמיא ולנסכא נסכין לטעות עממיא
בדיל לארגזא קדמי׃ האתי הם מכעסים
נאם יהוה הלוא אתם למען בשת פניהם׃
המן קדמי אינון מרגזין אמר יי
הלא לאבאשא להון בדיל דיבהתון
בעובדיהון׃ לכן כה אמר
אדני יהוה הנה אפי וחמתי נתכת אל
המקום הזה על האדם ועל הבהמה
ועל עץ השדה ועל פרי האדמה
ובערה ולא תכבה׃ בכין כדנן אמר יי
אלהים הא רוגזי וחמתי מתכא לאתרא הדין
על אנשא ועל בעירא ועל אילן חקלא
ועל איבא דארעא ויסיצי ולא יהי
חליס׃ כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל עלותיכם ספו על זבחיכם

ואכלו בשר׃ כדנן אמר יי צבאות אלהא
דישראל עלותכון אוסיפו על נכסת
קדשיכון ואכולו בשרא׃ כי לא דברתי
את אבותיכם ולא צויתים ביום הוציא
אותם מארץ מצרים על דברי עולה
וזבח׃ ארי לא מלילית עם אבהתכון
ולא פקידתינון ביומא דאפיקית יתהון
מארעא דמצרים על עסקי עלוון ונכסת
קדשין׃ כי אם את הדבר הזה צויתי
אתם לאמר שמעו בקולי והייתי לכם
לאלהים ואתם תהיו לי לעם והלכתם
בכל הדרך אשר אצוה אתכם למען
ייטב לכם׃ אלהין ית פתגמא הדין
פקידית יתהון למימר קבילו למימרי
ואהוי לכון לאלה ואתון תהון קדמי לעם
ותהלכון בכל אורחא דאפקיד יתכון בדיל
דייטב לכון׃ ולא שמעו ולא הטו את
אזנם וילכו במעצות בשררות לבם הרע
ויהיו לאחור ולא לפנים׃ ולא קבילו ולא
ארכינו ית אודנהון והליכו בעיצתהון
בהרהור לבהון בישא ואחזרו בפלחני
קדל ולא שויאו דחלתי לקביל אפיהון׃
למן היום אשר יצאו אבותיכם מארץ
מצרים עד היום הזה ואשלח אליכם

ד׳ מיסו בספר דמיין וסימנ׳ נתכת ונהרו העננים מנא ספו ב׳ וסימנ׳ ספו על זבחיכם שנה על שנה לשות ל׳ ומל׳

את כל עבדי הנביאים יום השכם ושלח
למן יומא דנפקו אבהתכון מארעא
דמצרים עד יומא הדין ושלחית לותכון
ית כל עבדי נביא בכל יום מקדים
ומשלח ולא שמעו אלי ולא הטו את
אזנם ויקשו את ערפם הרעו מאבתם
ולא קבילו למימרי ולא ארכינו ית
אדניהון ואקשיאו ית קדלהון אבאישו
מאבהתהון ודברת אליהם את כל
הדברים האלה ולא ישמעו אליך
וקראת אליהם ולא יענוכה ותמליל
עמהון ית כל פתגמיא האלין ולא
יקבלון מנך ותתנבי להון ולא יתיבונך
ואמרת אליהם זה הגוי אשר לא שמעו
בקול יהוה אלהיו ולא לקחו מוסר אבדה
האמונה ונכרתה מפיהם ותימר להון
דין עמא דלא שמעו למימרא דיי
אלההון ולא קבילו אלפן פסקית
הימנותא ואתמנעת מפומהון
גזי נזרך והשליכי ושאי
על שפיים קינה כי מאס יהוה ויטש
את דור עברתו תלישי על רברבך
דגלון וטולי על נגדין אליא ארי רחיק
יי ורטש ית עם דרא דעברו על

מימריה כי עשו בני יהודה הרע בעיני
נאם יהוה שמו שקוציהם בבית אשר
נקרא שמי עליו לטמאו ארי עבדו
בני יהודה דביש קדמי אמר יי שויאו
שקוציהון בביתא דאתקרי שמי עלוהי
לסאבותיה ובנו במות התפת אשר
ה חס בגיא בן הנם לשרף את בניהם ואת בנתיהם
באש אשר לא צויתי ולא עלתה על לבי
ובנו במת תופת דבחילת בר הנום לאוקדא
ית בניהון וית בנתהון בנורא דלא פקידית
באוריתי ולא רעוא קדמי
יד בטע לכן הנה ימים באים נאם יהוה ולא יאמר
בספ עוד התפת וגיא בן הנם כי אם גיא ההרגה
וקברו בתפת מאין מקום בכין הא יומא
אתן אמר יי ולא יתאמר עוד תופת
וחילת בר הנום אלהין חילת קטיליא
ג בטע ויקברון בתופת מדלא יהי אתר והיתה
נבלת העם הזה למאכל לעוף השמים
סליק פ ולבהמת הארץ ואין מחריד ותהי נבילתא
דעמא הדין משגרא לעופא דשמיא
יד ולבעירא דארעא ולית דמניד והשבתי
מערי יהודה ומחצות ירושלם קול
ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה
כי לחרבה תהיה הארץ ואבטיל מקרוא

ולא ישמעו ד' וסימנ' ויען משה לקל האת לקול אביהם ודברת אלהם והשבתי יד' וסימנ' ונתתי שלום ופקדתי מערי
למלאות והבאתי זמתך זמה המון שריך והאבדתיך והמיתי ממלכות כל משושה

דבית יהודה ומשוקי ירושלם קל בוע
וקל חדוא קל חתנין וקל כלן ארי לחרבא
תהי ארעא: בעת ההיא נאם יהוה ויציאו
את עצמות מלכי יהודה ואת עצמות
שריו ואת עצמות הכהנים ואת עצמות
הנביאים ואת עצמות יושבי ירושלם
מקבריהם: בעדנא ההוא אמר יי יפקון
ית גרמי מלכיא דבית יהודה וית גרמי
רברביהון וית גרמי כהניא וית גרמי נבי
שקרא וית גרמי יתבי ירושלם מקבריהון:
ושטחום לשמש ולירח ולכל צבא
השמים אשר אהבום ואשר עבדום
ואשר הלכו אחריהם ואשר דרשום
ואשר השתחוו להם לא יאספו ולא יקברו
לדמן על פני האדמה יהיו: וישטחונונון
לקביל שמשא וסיהרא ולכל חילי שמיא
דרחימונון ודפלחונון ודטעו בתריהון
ודתבעונון ודסגידו להון לא יתכנשון
ולא יתקברון לזיבל מבדר על אפי
ארעא יהון: ונבחר מות מחיים לכל
השארית הנשארים מן המשפחה
הרעה הזאת בכל המקמות הנשארים
אשר הדחתים שם נאם יהוה צבאות:
ויתרעון במותא מדבחייא לכל שארא

דישתארון מן זרעיתא בשתא הדא בכל
אתריא דישתארון דאגליתינון לתמן
אמר יי צבאות:
ואמרת אליהם כה אמר יהוה היפלו ולא
יקומו אם ישוב ולא ישוב: ותימר להון
כדנן אמר יי היפלון ולא יקומון אם
למתב גלי קדמי דלא יתובון: מדוע
שובבה העם הזה ירושלם משבה
נצחת החזיקו בתרמת מאנו לשוב:
מדין מתחסנין למתב לפלחני עמא הדין
יתבי ירושלם תבו למרד מן אוריתא
ולא צבן למתב אתקיפו בנכרין מסרבין
למתב: הקשבתי ואשמע לוא כן ידברו
אין איש נחם על רעתו לאמר מה עשיתי
כלה שב במרצותם כסוס שוטף במלחמה:
אציתית וגלי קדמי לא כיר כשר ממללין
לית גבר דמתיב מבשתיה למימר מא
עבדית כולהון מסגן ברעות נפשהון
כסוסיא דגזר בקרבא: גם חסידה בשמים
ידעה מועדיה ותר וסוס ועגור שמרו
את עת באנה ועמי לא ידעו את משפט
יהוה: אף חוריתא בשמיא ידעא זמנהא
ושפנינא וכורכיא וסנוניתא נטרין ית
עידן מיתיהון ועמי לא הוו ידעין

ויציאו ק

ב הנשבעים באשמת

כלו במרוצתם ק ג ק ונצה ברושים ודין

וסיס ק ג ב מל וחד חס

ירושלם ח קמ׳ וסימנ׳ אדום אשכחך סביבות בחצרות יו׳ ויציאו ממלא וילינו וכל אתנח וסוף פסוק כות במא אם לא אעלה את ירושלם
באנה ג ב מל וחד חס וסימנ׳ את עת באנה ותלכנה שתיהן ב בו קדמא׳ חס

למעבד ית דינא דיי׳ איכה תאמרו
חכמים אנחנו ותורת יהוה אתנו אכן
הנה לשקר עשה עט שקר ספרים׃
איכדין תימרון חכימין אנחנא ועל
אוריתא דיי׳ אנחנא רחיצין בכין הא
לשקרא עביד ספר קולמוס דשקר
למזיפא׃ הבשו חכמים חתו וילכדו
הנה בדבר יהוה מאסו וחכמת מה
להם׃ בהיתו חכימיא איתברו ואתאחדו
הא בפתגמא דיי׳ קצו וחולק בחכמתא
לית להון׃ לכן אתן את נשיהם לאחרים
שדותיהם ליורשים כי מקטן ועד
גדול כלה בצע בצע מנביא ועד כהן
כלה עשה שקר׃ בכין אתין ית נשיהון
לאחרנין חקלתהון לירותין ארי מזעירא
ועד רבא כולהון אנסי ממון מספר
ועד כהין כולהון עבדי שקר׃ וירפו
את שבר בת עמי על נקלה לאמר
שלום שלום ואין שלום׃ ואסיאו ית
תבר כנשתא דעמי במלי שקרהון
למימר שלמא שלמא ולית שלם׃
הבשו כי תועבה עשו גם בוש לא
יבשו והכלם לא ידעו לכן יפלו
בנפלים בעת פקדתם יכשלו אמר
יהוה׃ עליהון למחהת ארי תועבא
עבדו ואף מבהת לית אנון בהתין
ואתכנעא לית אנון ידעין בכין
יתרמון קטילין בעדן דאסער עליהון
חוביהון יתקלון אמר יי׳׃
אסף אסיפם נאם יהוה אין ענבים
בגפן ואין תאנים בתאנה והעלה נבל
ואתן להם יעברום׃ שיצאה אשיצינון
אמר יי׳ ויסופון כמסף ענבין מגפן
וכנבלא מתינא וכטרף מאילן על
דיהבית להון אוריתי מסיני ועברו
עלה׃ על מה אנחנו ישבים האספו
ונבוא אל ערי המבצר ונדמה שם
כי יהוה אלהינו הדמנו וישקנו מי
ראש כי חטאנו ליהוה׃ על מה אנחנא
יתבין אתכנשו ונעול לקרוין כריכן
ונשתוק תמן ארי יי׳ אלהנא איתי עלנא
תבר ואבהתנא ואשקינא כס דלוט
כיש כרישי חוין ארי חבנא קדם יי׳׃
קוה לשלום ואין טוב לעת מרפה
והנה בעתה׃ סברנא לשלם ולית טב
לעידן סליחות חובין והא פורענות
חטאין׃ מדן נשמע נחרת סוסיו מקול
מצהלות אביריו רעשה כל הארץ

אמר יי׳ ד׳ בסוף פסו׳ בספ׳ וסימנ׳ פקדתם פקדתים שריתיך שבות עמי קול ששון מונה הנני נשבעתי ובא שודד והשמעתי כמהפכת

ויבואו ויאכלו ארץ ומלואה עיר
וישבי בה׃ על דפלחו לעגליא דבדן
מלך במשריתיה יסק עליהון ויגלי
יתהון מקל מפסועית גיברוהי יזועון
כל יתבי ארעא וייתון ויבזון ארעא
ומלאה קרויא ודיתבין בהון׃
כי הנני משלח בכם נחשים
צפענים אשר אין להם לחש ונשכו
אתכם נאם יהוה׃ ארי הא אנא מגרי
בכון עממין קטולין כחיוין חרמנין
דלית להון לחשא ויקטלון יתכון אמר
יי׃ מבליגיתי עלי יגון עלי
לבי דוי׃ על דהוו מלעגין לקביל נביא
דמתנבי להון דוונא ותינחתא איתי להון
מן קדם חוביהון עליהון אמר נביא
לבי דוי׃ הנה קול שועת בת עמי
מארץ מרחקים היהוה אין בציון
אם מלכה אין בה מדוע הכעסוני
בפסיליהם בהבלי נכר׃ הא קל צוחת
כנשתא דעמי מארע רחיקא נביא
אולח יתהון השכינתא דיי לית בציון
אם מלכה לית בה מדין מרגזין
קדמי בצלמניהון בפלחן טעותא׃
עבר קציר כלה קיץ ואנחנו לוא

נושענו׃ אמרת כנשתא דישראל עדנא
זמנא אשלים קיצא ואנחנא לא מתפרקין׃
על שבר בת עמי השברתי קדרתי שמה
החזקתני׃ אמרת ירושלם על תבר כנשתא
דעמי אזדעזעית אתחפיאו אפי אכלום
אוכמין כקדרא אשתממו אחדתני׃
הצרי אין בגלעד אם רפא אין שם כי
מדוע לא עלתה ארכת בת עמי׃ אמר
ירמיה נביא דלמא לא אית לי עובדין
טבין למבעי על בית ישראל הלא
מחמיד הויתי לאלפנה דאליה נביא
דמגלעד דפתגמוהי אנון אסותא ארי
על דלא תבו כבין לא סליקת אסו למחת
כנשתא דעמי׃ מי יתן ראשי
מים ועיני מקור דמעה ואבכה יומם
ולילה את חללי בת עמי׃ מן יתין רישי
כנחל דמיין ועיני כמבוע דמען ואבכי
יימם ולילי על קטילי כנשתא דעמי׃
ט מי יתנני במדבר מלון ארחים ואעזבה
את עמי ואלכה מאתם כי כלם מנאפים
עצרת בגדים׃ מן יתנני במדברא בית
מבתות עדי אורחין ואשבוק ית כנשתא
דעמי ואהך מלותהון ארי כולהון זנאין
סיעת שקרין׃ וידרכו את לשונם קשתם

ויבואו ג מל וסימנ׳ דרך שער העליון ויבואו ויאכלו ויבואו פנמה אל [illegible] דוי ג וסימנ׳ וכל לבב עלי לבי כי רבות [illegible] ארכת בת עמי

שקר ולא לאמונה גברו בארץ כי מרעה
אל רעה יצאו ואתי לא ידעו נאם יהוה׃
ואליפו ית לישנהון פתגמי שקר דמן
אנון כקשת נכילא ולא להימנותא תקיפו
בארעא ארי מבישתא לבישתא נפקו
ומדע דחלתי לא אליפו אמר יי׃
איש מרעהו השמרו ועל כל
אח אל תבטחו כי כל אח עקוב יעקב
וכל רע רכיל יהלך׃ גבר מחבריה
אסתמרו ועל כל אחא לא תתרחצון
ארי כל אחא מכמן כמין וכל רחים
בנכילו מהלך׃ ואיש ברעהו יהתלו
ואמת לא ידברו למדו לשונם דבר
שקר העוה נלאו׃ וגבר בחבריה משקרין
וקשטא לא ממללין אליפו לישנהון
פתגמי שקרא אתפשו טעו׃ שבתך
בתוך מרמה במרמה מאנו דעת אותי
נאם יהוה׃ יתבין בבית כנישתהון ומשתען
על עותהון בנכלין מסרבין למידע
דחלתי אמר יי׃ לכן כה אמר
יהוה צבאות הנני צורפם ובחנתים כי
איך אעשה מפני בת עמי׃ בכן כדנן
אמר יי צבאות הא אנא מיתי עליהון
עקא ועריף להון ובחר להון ארי

איכדין אעביד מן קדם חובי כנשתא
דעמי׃ חץ שוחט לשונם מרמה דבר
בפיו שלום את רעהו ידבר ובקרבו ישים
ארבו׃ כגיר דמחרף לישנהון נכלין
מחשיב בפומהון שלמא גבר עם
חבריה ממללין ובמעוהי משוי כמנה׃
העל אלה לא אפקד בם נאם יהוה אם
בגוי אשר כזה לא תתנקם נפשי׃ העל
אלין לא אסער לאיתאה בישא אמר
יי אם מן עמא דכדין עובדוהי לא
אתפרע מנהון כרעותי׃ על
ההרים אשא בכי ונהי ועל נאות מדבר
קינה כי נצתו מבלי איש עבר ולא
שמעו קול מקנה מעוף השמים ועד
בהמה נדדו הלכו׃ על טוריא אנא מרים
קלי בכי ומצוח ועל דירות מדברא אלא
ארי צדיאו מבלי אנש דעדי ולא אשתמע
קל בעירא בארעהון מעופא דשמיא
עד בעירא אטלטלו גלו׃ ונתתי את
ירושלם לגלים מעון תנים ואת ערי
יהודה אתן שממה מבלי יושב׃ ואתן
ית ירושלם ליגרין מדור ירורין וית
קרויא דבית יהודה אתין לצדו מבלי
יתיב׃ מי האיש החכם ויבן

יעק עקוב סימן ... לכן טו׳ בטע בספ׳ וסימנה׳ אריב דברכם מכשלים צורפם מאכילם יוכלו ענתות הבחורים שערורית משלחך רכב יה ודה אשור
אשור איים מקוה ...

16

את זאת ואשר דבר פי יהוה אליו
ויגדה על מה אבדה הארץ נצתה
כמדבר מבלי עבר: מן גבר חכים
ויסבר ית דא ודאתמלל מן קדם יי עמיה
ויחוינה על מא חרובת ארעא צדיאת
כמדברא מבלי עדי: ויאמר
יהוה על עזבם את תורתי אשר נתתי
לפניהם ולא שמעו בקולי ולא הלכו
בה: ואמר יי על דשבקו ית אוריתי
דיהבית קדמיהון ולא קבילו למימרי
ולא הליכו בה: וילכו אחרי שררות
לבם ואחרי הבעלים אשר למדום
אבותם: ואזלו בתר הרהור לבהון
ובתר בעליא דאליפונון אבהתהון:
לכן כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל הנני מאכילם את העם
הזה לענה והשקיתים מי ראש: בכין
כדנן אמר יי אלהא דישראל האנא מיתי
עקא על עמא הדין מרר כגידין
ואשקינון כס דלוט ביש כרישי חוין:
והפצותים בגוים אשר לא ידעו המה
ואבותם ושלחתי אחריהם את החרב
עד כלותי אותם: ואבדרינון בני עממיא
דלא ידעו אינון ואבהתהון ואגרי

בתריהון דקטלין בחרבא עד דאשיצי
יתהון: כה אמר יהוה צבאות
התבוננו וקראו למקוננות ותבואינה
ואל החכמות שלחו ותבואנה: כדנן
אמר יי צבאות אסתכלו וקרו לאליתא
וייתין ולחכימתא שלחו וייתין ותמהרנה
ותשנה עלינו נהי ותרדנה עינינו דמעה
ועפעפינו יזלו מים: וייחון ויטלון עלנא
אליא וישגרן עיננא דמעין וגלגלי
עיננא יגרון מיא: כי קול נהי נשמע
מציון איך שדדנו בשנו מאד כי
עזבנו ארץ כי השליכו משכנותינו:
ארי קל אליא אשתמע מציון איכדין
אתבזיזנא בהיתנא לחדא ארי חרובת
ארענא ארי יצדיאה בירנתנא:
כי שמענה נשים דבר יהוה ותקח
אזנכם דבר פיו ולמדנה בנתיכם נהי
ואשה רעותה קינה: ארי שמעא נשיא
פתגמא דיי ותצית אדניכון למלי נבוהי
ואליפא לבנתכון אליא ואתתא לחברתה
ענויא: כי עלה מות בחלונינו בא
בארמנותינו להכרית עולל מחוץ
בחורים מרחבות: ארי סליק מותא
בחרכנא על בבירניתנא לשיצאה ינקין

לכן כה אמר יי צבאות אלהי ישראל ד׳ דסמיכ׳ וסימנ׳ מאכילם לא יכלת שם פוקד מלכך פימ׳ ... והשקיתים ב׳ חד מל׳ וחד חס וסימנ׳ מאכילם מל הנביאים והשקיתים כת׳ ...

משוקא עולימין מרחובין׃ דבר כה
נאם יהוה ונפלה נבלת האדם כדמן על
פני השדה וכעמיר מאחרי הקוצר
ואין מאסף׃ אתנבי כדנן אמר יי׳
ותתרמי נבילתא דאנשא כזיבל מבדר
על אפי חקלא וכעמירא מבתר חצודא
ולית דמכניש׃ כה אמר
יהוה אל יתהלל חכם בחכמתו ואל
יתהלל הגבור בגבורתו אל יתהלל
עשיר בעשרו׃ כדנן אמר יי׳ לא
ישתבח חכימא בחכמתיה ולא ישתבח
גיברא בגיבורתיה לא ישתבח עתירא
בעתריה׃ כי אם בזאת יתהלל המתהלל
השכל וידע אותי כי אני יהוה עשה חסד
משפט וצדקה בארץ כי באלה חפצתי
נאם יהוה׃ אלהין בדא ישתבח דמשתבח
דחכים ואולית למידע דחלתי ארי אנא
יי׳ עביד נא חסדא ודין דקשוט וזכו
בארעא ארי באלין רעוא קדמי אמר
יי׳׃ הנה ימים באים נאם
יהוה ופקדתי על כל מול בערלה׃ הא
יומיא אתן אמר יי׳ ואסער על כל
עממיא ערליא ועל בית ישראל דדמן
עובדיהון לעובדי ערליא׃ על מצרים
ועל יהודה ועל אדום ועל בני עמון
ועל מואב ועל כל קצוצי פאה הישבים
במדבר כי כל הגוים ערלים וכל בית
ישראל ערלי לב׃ על מצרים ועל
יהודה ועל אדום ועל בני עמון ועל
מואב ועל כל מקפי פתא דשרן בשכונין
במדברא ארי כל עממיא ערלין בבסרהון
וכל בית ישראל ערלין בליבהון׃
שמעו את הדבר אשר דבר יהוה
עליכם בית ישראל׃ קבילו ית פתגמא
דמליל יי׳ עליכון בית ישראל׃ כה אמר
יהוה אל דרך הגוים אל תלמדו ומאתות
השמים אל תחתו כי יחתו הגוים מהמה׃
כדנן אמר יי׳ מאורחת עממיא לא
תילפון ומאתון דמשתנין בשמיא לא
תתברון ארי מתברין עממיא מנהון׃
כי חקות העמים הבל הוא כי עץ מיער
כרתו מעשה ידי חרש במעצד׃ ארי
גזירת עממיא למא אנון ארי אעא
מחורשא קאיץ ליה עובד ידי נגר
בחצינא׃ בכסף ובזהב ייפהו במסמרות
ובמקבות יחזקום ולא יפיק׃ בכספא
ובדהבא מחפי ליה במסמרין ובמקובין
מתקיף ליה דלא יצטלי׃ כתמר מקשה

הקוצר קוצר ב׳ מל׳ וסימנ׳ מאחרי הקוצר שלא מלא כפו קוצר ׃ בכסף טו וסימנ׳ מלא בנכסים מרבים כי קנו אקנה וחברון ואבנה
בו מנלת את כרמך אשר מאן הנה צרפתיך חנם נמכרתם ייפהו בכסף תרשיש סחרתך בכסף וקסמו ויוציאם בכסף שתננו מימינו בכסף וכל
הנשאר ואלה מעדים ושנ׳ בכסף דג׳ ׃

הַמָּה וְלֹא יְדַבֵּרוּ נָשׂוֹא יִנָּשׂוֹא כִּי לֹא
יִצְעָדוּ אַל תִּירְאוּ מֵהֶם כִּי לֹא יָרֵעוּ וְגַם
הֵיטֵב אֵין אוֹתָם׃ עוֹבַד נְגִיד זְקִיפִין
אִנּוּן וְלָא מְמַלְּלִין אִתְנַטָּלָא יִתְנַטְּלוּן
אֲרֵי לֵית בְּהוֹן רוּחָא לְהַלָּכָא לָא תִדְחֲלוּן
מִנְּהוֹן אֲרֵי לָא מַבְאֲשִׁין וְאַף לָא אִיטָבָא
לֵית אִנּוּן יָדְעִין׃ מֵאֵין כָּמוֹךָ
יְהוָה גָּדוֹל אַתָּה וְגָדוֹל שִׁמְךָ בִּגְבוּרָה׃
לֵית בַּר מִנָּךְ יי רַב אַתְּ וְרַב שְׁמָךְ בִּגְבוּרְתָא׃
מִי לֹא יִרָאֲךָ מֶלֶךְ הַגּוֹיִם כִּי לְךָ יָאָתָה
כִּי בְכָל חַכְמֵי הַגּוֹיִם וּבְכָל מַלְכוּתָם
מֵאֵין כָּמוֹךָ׃ מַן לָא יִדְחַל מִן קֳדָמָךְ
מֶלֶךְ כָּל עָלְמַיָּא אֲרֵי דִּילָךְ הִיא מַלְכוּתָא
אֲרֵי בְּכָל חַכִּימֵי עַמְמַיָּא וּבְכָל מַלְכְוָתְהוֹן
לֵית בַּר מִנָּךְ׃ וּבְאַחַת יִבְעֲרוּ וְיִכְסָלוּ
מוּסַר הֲבָלִים עֵץ הוּא׃ וּכְחֲדָא יְחוּבוּן
עַמְמַיָּא עַל דְּאִיטַּפְּשׁוּ עַל דְּפָלְחוּ
לְטָעֲוָתָא דְּלָמָא אִנִּין׃ כֶּסֶף מְרֻקָּע
מִתַּרְשִׁישׁ יוּבָא וְזָהָב מֵאוּפָז מַעֲשֵׂה
חָרָשׁ וִידֵי צוֹרֵף תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן לְבוּשָׁם
מַעֲשֵׂה חֲכָמִים כֻּלָּם׃ כַּסְפָּא דִּמְחַפַּן
מֵאַפְרְקָא מַיְתַן וְדַהֲבָא מֵאוֹפִיר עוֹבַד
נַגָּר וִידֵי קוּנָי תִּכְלָא וְאַרְגְּוָנָא לְבוּשְׁהוֹן
עוֹבַד חַכִּימִין כּוּלְּהוֹן׃ וַיהוָה אֱלֹהִים

אֱמֶת הוּא אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם
מִקִּצְפּוֹ תִּרְעַשׁ הָאָרֶץ וְלֹא יָכִלוּ גוֹיִם
זַעְמוֹ׃ וַיי אֱלֹהִים קְשׁוֹט הוּא אֱלָהּ קַיָּים
וּמֶלֶךְ עָלְמִין מֵרוּגְזֵיהּ תִּזּוּעַ אַרְעָא
וְלָא יִכְּלוּן עַמְמַיָּא לְסוֹבָרָא רוּגְזֵיהּ׃
כִּדְנָה תֵּאמְרוּן לְהוֹם אֱלָהַיָּא
דִּי שְׁמַיָּא וְאַרְקָא לָא עֲבַדוּ יֵאבַדוּ
מֵאַרְעָא וּמִן תְּחוֹת שְׁמַיָּא אֵלֶּה׃ דְּנָא
פַּרְשֶׁגֶן אִיגַּרְתָּא דִּי שְׁלַח יִרְמְיָה נְבִיָּא
לְוָת שְׁאָר סָבֵי גָלוּתָא דִּבְבָבֶל דְּאִם
יֵימְרוּן לְכוֹן עַמְמַיָּא דְּאַתּוּן בֵּינֵיהוֹן
פְּלַחוּ לְטָעֲוָתָא בֵּית יִשְׂרָאֵל כְּדֵין תְּתִיבוּן
וּכְדֵין תֵּימְרוּן לְהוֹן טָעֲוָן דְּאַתּוּן פָּלְחִין
לְהוֹן טָעֲוָן דְּלֵית בְּהוֹן צְרוֹךְ אִנּוּן מִן
שְׁמַיָּא לָא יִכְּלוּן לְאַחָתָא מִטְרָא וּמִן
אַרְעָא לָא יִכְּלוּן לְצַמָּחָא פֵּירִין אִנּוּן
וּפָלְחֵיהוֹן יֵיבְדוּן מֵאַרְעָא וְיִשְׁתֵּיצוּן
מִן תְּחוֹת שְׁמַיָּא אִלֵּין׃ עֹשֵׂה
אֶרֶץ בְּכֹחוֹ מֵכִין תֵּבֵל בְּחָכְמָתוֹ
וּבִתְבוּנָתוֹ נָטָה שָׁמָיִם׃ כִּדְנַן תֵּימְרוּן
לְהוֹן אֲנַחְנָא פָּלְחִין לִדְעֲבַד אַרְעָא
בְּחֵילֵיהּ שַׁכְלֵיל תֵּבֵל בְּחָכְמְתֵיהּ
וּבְסוּכְלְתָנוּתֵיהּ תְּלָא שְׁמַיָּא׃ לְקוֹל
תִּתּוֹ הֲמוֹן מַיִם בַּשָּׁמַיִם וַיַּעֲלֶה נְשִׂאִים

אמת
יעזר
הנוגע
בשופר

שנים עשר נשיאם יוליד לאמתם תרויהון נשיאם כת בתלג׳ דויקריבו ותעמדנה הנשיאם כת הב׳ און והנשאים כת חס דחס ואס באחת ונב״ג וכתוב׳
מל׳ דמל׳ ושג׳ אורי ועשירה ויעלה מעלה נשאים כת י״ס הוא אלהים ד׳ וסימניה׳ ונשמע וימס ויש אלהים אמת ויאמר יש דעו כי יי ס׳ ויד׳ ד׳ משה

מקצה ארץ ברקים למטר עשה
ויוצא רוח מאצרתיו׃ לקל מתניה
רכפת דמיין בשמיא ומסיק ענגין
מסיפי ארעא ברקין לזמן מטרא
עבד ומפיק רוחין מבית גנזוהי׃ נבער
כל אדם מדעת הביש כל צורף מפסל
כי שקר נסכו ולא רוח בם׃ איטפשו
כל עממיא מלמידע חכמא בהית
כל קיני מלמעבד צלים ארי שקרא
אתיכונון ולא רוחא בהון׃ הבל המה
מעשה תעתעים בעת פקדתם
יאבדו׃ למא אנון עובד תולעבא
בעידן דאסער עליהון חוביהון יובדון׃
לא כאלה חלק יעקב כי יוצר הכל הוא
וישראל שבט נחלתו יהוה צבאות
שמו׃ לא כאלין דחולקיה יעקב ארי
דברא כולא הוא וישראל שבטא
דאחסנתיה יי צבאות שמו׃
אספי מארץ כנעתך ישבתי
במצור׃ כנושי מארעא סחורתיך
דיתבא בתקפא בקרוין כריכן׃
כי כה אמר יהוה הנני קולע את
יושבי הארץ בפעם הזאת והצרתי
להם למען ימצאו׃ ארי כדנן אמר יי

האנא מיתי עקא על עמא הדין וכמא
דשדן אבנא בקלעא כין אבדר ית
יתבי ארעא בזמנא הדין ואעיק להון
בדיל דיקבלון פורענות חוביהון׃
אוי לי על שברי נחלה מכתי ואני
אמרתי אך זה חלי ואשאנו׃ וי לי על
תברי ממרעא מחתי ואנא אמרית
ברם דין מרעי ואסובריניה׃ אהלי
שדד וכל מיתרי נתקו בני יצאני ואינם
אין נטה עוד אהלי ומקים יריעותי׃
ארעי חרובת וכל קרואי אתבזיזא
עמי גלו וליתנון ולית דמתח עוד משכני
ומקים יריעתי׃ כי נבערו
הרעים ואת יהוה לא דרשו על כן לא
השכילו וכל מרעיתם נפוצה׃ ארי
איטפשו מלכיא ואלפן מן קדם יי לא
תבעו על כין לא יצלחון וכל עמהון
יתבדר׃ קול שמועה הנה באה
ורעש גדול מארץ צפון לשום את
ערי יהודה שממה מעון תנים׃ קל
בסורתא הא אתיא וזיעא רבה מארע
צפונא לשואה ית קרויא דבית יהודה
לצדו מדור ירורין׃ ידעתי יהוה
כי לא לאדם דרכו לא לאיש הלך

באה יא בטע באף וקיסכב׳ ויאמרו שלום אחרת לנעריה מעשיהם ומה היא שמועה ויקם משפחת תוחלתו ממשנה ובזה הנערה באה וכל
מלכים ויחזקאל כות׳ במ״ב והשמועה באה הצפירה

18

והכין את צעדו׃ ידענא יי ארי לא
לאנשא אורחיה לא לגבר דאזיל ומתקין
ית פסיעתיה׃ יסרני יהוה אך במשפט
אל באפך פן תמעטני׃ אייתא עליהון
יסורין שברם בדין חסוך לא יתקף
רגזך בהון דלמא יזערון׃ שפך חמתך
על הגוים אשר לא ידעוך ועל משפחות
אשר בשמך לא קראו כי אכלו את
יעקב ואכלהו ויכלהו ואת נוהו השמו׃
שפוך חמתך על עממיא דלא אילפו
למידע דחלתך ועל מלכותא דבפולחן
שמך לא תבעא ארי שליטו ברבית
יעקב ובזו ית נכסיהון ושיצאונון וית
א מדוריהון אצדיאו׃ הדבר
אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר׃
פתגם נבואה דהוה עם ירמיה מן קדם יי
למימר׃ שמעו את דברי הברית הזאת
ודברתם אל איש יהודה ועל ישבי
ירושלם׃ קבילו ית פתגמי קימא הדין
ותמללון עם אנש יהודה ועל יתבי
ירושלם׃ ואמרת אליהם כה אמר יהוה
אלהי ישראל ארור האיש אשר לא
ישמע את דברי הברית הזאת׃ ותימר
להון כדנן אמר יי אלהא דישראל ליט

גברא דלא יקביל ית פתגמי קימא
הדין׃ אשר צויתי את אבותיכם ביום
הוציאי אותם מארץ מצרים מכור
הברזל לאמר שמעו בקולי ועשיתם
אותם ככל אשר אצוה אתכם והייתם
לי לעם ואנכי אהיה לכם לאלהים׃
דפקידית ית אבהתכון ביומא דאפיקית
יתהון מארעא דמצרים מכורא
דברזלא למימר קבילו למימרי
ותעבדון יתהון ככל דאפקיד יתכון
ותהון קדמי לעם ואנא אהוי לכון
לאלה׃ למען הקים את השבועה אשר
נשבעתי לאבותיכם לתת להם ארץ
זבת חלב ודבש כיום הזה ואען ואמר
אמן יהוה׃ בדיל לקימא ית קימא
דקיימית לאבהתכון למיתן להון ארע
עבדא חלב ודבש כיומא הדין ואתיבית
ואמרית אמן יי׃ ויאמר יהוה
אלי קרא את כל הדברים האלה בערי
יהודה ובחצות ירושלם לאמר שמעו
את דברי הברית הזאת ועשיתם אותם׃
ואמר יי לי אתנבי ית כל פתגמיא האלין
בקרויא דבית יהודה ובשוקי ירושלם
למימר קבילו ית פתגמי קימא הדין

קדמאה משפחות תנינ׳ ממלכות וחד פסוק סימנ׳ כי הנני קורא [illegible] והכין ב׳ וסימנ׳ צעדו תקעו וחד הכין [illegible] השמו ב׳ וסימנ׳ ואתנוהו

תעבדון יתהון: כי העד העדתי
באבותיכם ביום העלותי אותם מארץ ל׳ מל׳
מצרים עד היום הזה השכם והעד
לאמר שמעו בקולי: ארי אסהדא
אסהידית באבהתכון ביומא דאסקית
יתהון מארעא דמצרים ועד יומא
הדין מקדים ומסהיד למימר קבילו
למימרי: ולא שמעו ולא הטו את
אזנם וילכו איש בשרירות לבם הרע ב׳ מל׳
ואביא עליהם את כל דברי הברית
הזאת אשר צויתי לעשות ולא עשו: ה
ולא קבילו ולא ארכינו ית אודניהון
ואזלו גבר בהרהור לבהון בישא
ואיתיתי עליהון פורענותא דעל
דלא קבילו לפתגמי קימא הדין דפקידית
למעבד ולא עבדו: ויאמר
יהוה אלי נמצא קשר באיש יהודה
ובישבי ירושלם: ואמר יי לי אשתכח ג
מרדו אנש יהודה ויתבי ירושלם: שבו ד
על עונת אבותם הראשנים אשר
מאנו לשמע את דברי והמה הלכו
אחרי אלהים אחרים לעבדם הפרו
בית ישראל ובית יהודה את בריתי
אשר כרתי את אבותם: תבו לחובי אבהתהון

קדמאי דסריבו לקבלא ית פתגמי ואנון
טעו בתר טעות עממיא למפלחהון
אשניאו בית ישראל ובית יהודה ית
קימי דגזרית עם אבהתהון:
לכן כה אמר יהוה הנני מביא אליהם
יא רעה אשר לא יוכלו לצאת ממנה וזעקו
אלי ולא אשמע אליהם: בכין כדנן אמר
יי האנא מיתי עליהון בישתא דלא
יכלון לאשתיזבא מנה ויצלון קדמי ולא
אקביל צלותהון: והלכו ערי יהודה
ה וישבי ירושלם וזעקו אל האלהים אשר
הם מקטרים להם והושע לא יושיעו
להם בעת רעתם: ויהכון אנש קרויא
דבית יהודה ויתבי ירושלם ויבעון
מן טעותא דאינון מסקין בוסמין להון
האם יכלן למפרקהון בעדן בישתהון:
ד כי מספר עריך היו אלהיך יהודה ומספר
ב וימזר חצות ירושלם שמתם מזבחות לבשת
מזבחות לקטר לבעל: ארי מנין קרויכון
הואה דחלתכון דבית יהודה ומנין שוקי
ירושלם שויתון איגורין לבהתא איגורין
לאסקא בסמין לבעלא:
ואתה אל תתפלל בעד העם הזה ואל
תשא בעדם רנה ותפלה כי אינני שמע

בשרירות ב׳ מל׳ וסימנה׳ ולא שמעו דקרא ואשלחהון ושנ׳ שררות כת׳ י״ ובישבי ג׳ וסימנה׳ קשר ושלחתי וכלותם בתרי מל׳ ם מספר ד׳
פתח וסימנה׳ חוצות ירושלם שנים נתפכו כי מה חפכנו ימים רבים וחד קמיץ ומספר את רבע׳ ם

בעת קראם אלי בעד רעתם׃ ואת לא
תצלי על עמא הדין ולא תתחנן עליהון
בבעו וצלו ארי לא רעוא קדמי לקבלא
צלותהון בעידן דאת מצלי עליהון
קדמי בעידן בישתהון׃ מה
לידידי בביתי עשותה המזמתה הרבים
ובשר קדש יעברו מעליך כי רעתכי
אז תעלזי׃ מא לעמא דהוה חביב קדמי
שבקו פלחן בית מקדשי ועבדו עצא
לחטא סגיאין מערבין בסר שקוצין
עם בסר קודשא ויגלון מניך מן קדם
בשתיך בכין הוית תקיפא׃ זית רענן
יפה פרי תאר קרא יהוה שמך לקול
המולה גדלה הצית אש עליה ורעו
דליותיו׃ הא כאילן זיתא דשפיר
בריויה ויאי בחזויה וסוכיה מטלין
כאילנא כין רבי יי שמיך בעממיא
וכדו דעברת על אוריתא משריית
עממין דתקיפין כאישתא ייתון עלך
ויתחברון להון סמכון׃ ויהוה צבאות
הנוטע אתך דבר עליך רעה בגלל
רעת בית ישראל ובית יהודה אשר
עשו להם להכעסני לקטר לבעל׃
ויי צבאות דקיים יתיך גזר לאיתאה
עלך בישא בדיל בישת בית ישראל
ובית יהודה דעבדו להון לארגזא קדמי
לאסקא בוסמין לבעלא׃ ויהוה הודיעני
ואדעה אז הראיתני מעלליהם׃ ויי
אלפני ואליפית בכין אחזיתני עובדיהון׃
ואני ככבש אלוף יובל לטבוח ולא
ידעתי כי עלי חשבו מחשבות נשחיתה
עץ בלחמו ונכרתנו מארץ חיים ושמו
לא יזכר עוד׃ ואנא כאימר בחיר די
לנכסתא מתובל למכס ולא ידעית
ארי עלי חשיבו עשתונין בישין אמרין
נרמי סמא דמותא במיכליהי ונשיציניה
מארעא דישראל ושמיה לא ידכר עוד׃
ויהוה צבאות שפט צדק
בחן כליות ולב אראה נקמתך מהם
כי אליך גליתי את ריבי׃ ויי צבאות
דיין קשוט גלין קדמוהי כולין ולב
אחזי פורענות דינך מנהון ארי קדמך
אמרית ית עולבני׃ לכן כה אמר
יהוה על אנשי ענתות המבקשים
את נפשך לאמר לא תנבא בשם יהוה
ולא תמות בידנו׃ בכין כדנן אמר יי
על אנשי ענתות דבען למקטלך למימר
לא תתנבי בשמא דיי ולא תמות בידנא׃

ולב ד׳ וסימנה׳ בוחן כליות ראה ולעדר שפת חלקות ... בלחמו ג׳ וסימנה׳ הם יאכלו בלחמו קדמו ונורד נשחיתה עץ בלחמו

לכן כה אמר יהוה צבאות
הנני פקד עליהם הבחורים ימתו בחרב
בניהם ובנתיהם ימתו ברעב׃ בכין כדנן
אמר יי צבאות הא אנא מסער עליהון
עולימיהון יתקטלון בחרבא בניהון
ובנתהון ימותון בכפנא׃ ושארית לא
תהיה להם כי אביא רעה אל אנשי
ענתות שנת פקדתם׃ ושארא לא יהי
להון ארי איתי בישתא על אנשי ענתות
יב שנת סעורן חוביהון׃ צדיק
אתה יהוה כי אריב אליך אך משפטים
אדבר אתך מדוע דרך רשעים צלחה
שלו כל בגדי בגד׃ זכאי את יי מלמדן
לקביל פתגמך ברם שאילת דינין
אנא שאיל מן קדמך מדין אורחת
רשיעיא מצלחא שלן שליוא כל
משקרי שקר׃ נטעתם גם שרשו ילכו
גם עשו פרי קרוב אתה בפיהם ורחוק
מכליותיהם׃ קיימתינון אף תקיפו
עתרו אף קנו נכסין קריבין פתגמי
אוריתך בפומהון ורחיקא דחלתך
מכוליתהון׃ ואתה יהוה ידעתני תראני
ובחנת לבי אתך התקם כצאן לטבחה
והקדשם ליום הרגה׃ ואת יי כולא
ידיע וגלי קדמך דאת בחר לבא דרען
בדחלתך רשיעיא אתקינינון כענא
לנכסתא וזמינינון ליום קטול׃
עד מתי תאבל הארץ ועשב
כל השדה יבש מרעת ישבי בה
ספתה בהמות ועוף כי אמרו לא
יראה את אחריתנו׃ עד אמתי תחרוב
ארעא ועסבא דכל חקלא ייבש
מחובי רשיעיא דיתבין בה סף בעירא
ועופא ארי אמרו לא גלי קדמוהי
סופנא׃ כי את רגלים רצתה וילאוך
ואיך תתחרה את הסוסים ובארץ
שלום אתה בוטח ואיך תעשה
בגאון הירדן׃ דנא תיובתא לירמיה
נביא על בעותיה נביא את דמי לגברא
דרהט עם רגלאיא ולאי ואיכדין את
מדמי למרהט כקביל סוסותא בבקעתא
ובארע שלמא את מתבטח ונפיל
ואיכדין את מדמי למעבד כקביל
חיות ברא ברובי ירדנא ואם על
טבוון דאנא מוטיב לנבוכדנצר מלכא
דבבל רגלאה נביא את חזי ומתמה
ומן פון דאחזיך ומא דאנא עתיד
למעבד לאבהתך צדיקיא דמן עלמא

כצאן ז רפי וסימנ׳ התקם במועדיה ב בו ואסף והושיעם נח שבנן תתכנו • בוטח ב מל וסימנ׳ ובארץ שלום את ישיאך דישעיה

דרהטו כסוסותא למעבר עובדין טבין
קדמי ואף אמרית להון דאיתי על בניכון
ברכן ונחמן הא כמיא דנחתין שטוף
בירדנא׃ כי גם אחיך ובית אביך גם
המה בגדו בך גם המה קראו אחריך
מלא אל תאמן בם כי ידברו אליך
טובות׃ ואת בעי עליהון רחמין ארי
אף אחך ובית אבוך אף אינון שקרו
בך אף אינון אמרו עלך מלין בישן
לא תהימין בהון ארי ימללון עלך
פתגמין תקנין׃ עזבתי את
ביתי נטשתי את נחלתי נתתי את ידדות
נפשי בכף איביה׃ שבקית ית בית
מקדשי רטשית ית אחסנתי מסרית
ית עמא דהוה חביב קדמי ביד סנאוהי׃
היתה לי נחלתי כאריה ביער נתנה עלי
בקולה על כן שנאתיה׃ הות קדמי
אחסנתי כאריא בחרשא סליקת לקדמי
אתרגושתה על כין רחיקתה׃ העיט
צבוע נחלתי לי העיט סביב עליה לכו
אספו כל חית השדה התיו לאכלה׃
כעופא דמתבדר כין אתבדרת אחסנתי
קדמי וכעופא דמשתדי כין יתכנשון
עלה דקטלין בחרבא מסחור סחור

מלכי עממיא ומשריתהון ייתון עלה
למיבזה׃ רעים רבים שחתו כרמי בססו
את חלקתי נתנו את חלקת חמדתי למדבר
שממה׃ מלכין דסגיאין קטילו עמי
דושישו ית אחסנתי יהבו ית אחסנת
חמדתי למדבר צדי׃ שמה לשממה
אבלה עלי שממה נשמה כל הארץ
כי אין איש שם על לב׃ שויוהא לצדו
אתאבלת קדמי חרובת צדיאת כל
ארעא ארי לית אנש דמשוי דחלתי
על לבי׃ על כל שפים במדבר באו שדדים
כי חרב ליהוה אכלה מקצה ארץ ועד
קצה הארץ אין שלום לכל בשר׃ על
כל נגדין במדברא אתו בזוזין ארי
חרבא קדם יי מקטלא לדמתכנשין
מסיפי ארעא לית שלמא לכל בסרא׃
זרעו חטים וקצים קצרו נחלו
לא יועילו ובשו מתבואתיכם מחרון
אף יהוה׃ לא תהון דמן לדזרעי חטין
על ביר ולא משכחין למכנש אלהין
כובין ומיעללתהון לית להון הנאה
ותבהתון בעובדיכון במיתי עליכון
תקוף רוגזא דיי׃ כה אמר
יהוה על כל שכני הרעים הנגעים בנחלה

איביה ב׳ וסימנ׳ בכף איביה היו צריה ׃ שממה ג׳ וסימנ׳ למפלה לשממה לצלמות ׃ התיו ג׳ לאכלה לקראת צמא קדם מלכא בתרא׳
מל׳ וכל אתין חס׳

אשר הנחלתי את עמי את ישראל הנני
נתשם מעל אדמתם ואת בית יהודה
אתוש מתוכם׃ כדנן אמר יי על כל
מגירא בישיא דמנזקין באחסנתא
דאחסינית ית עמי ית ישראל הא אנא
מטלטיל להון מעל ארעהון וית דבית
יהודה אטלטיל מבינהון׃ והיה אחרי
נתשי אותם אשוב ורחמתים והשבתים
איש לנחלתו ואיש לארצו׃ ויהי בתר
דאטלטיל יתהון אתוב במימרי וארחים
עליהון ואתיבנון גבר לאחסנתיה וגבר
לארעיה׃ והיה אם למד ילמדו את דרכי
עמי להשבע בשמי חי יהוה כאשר
למדו את עמי להשבע בבעל ונבנו
בתוך עמי׃ ויהי אם מילף יילפון מאורחת
כנשתא דעמי לקיימא בשמי קיים הוא
יי כמא דאליפו ית עמי לקיימא בשום
טעותא ויתקיימון בגו עמי׃ ואם לא
ישמעו ונתשתי את הגוי ההוא נתוש
ואבד נאם יהוה׃ ואם לא יקבלון ארפן
ואטלטיל ית עמא ההוא טלטול ואבדן
אמר יי׃ כה אמר יהוה אלי יג
הלוך וקנית לך אזור פשתים ושמתו
על מתניך ובמים לא תבאהו׃ כדנן
אמר יי איזיל ותזבון לך זרז דכיתן
ותשויניה על חרצך ובמיא לא תעליניה׃
ואקנה את האזור כדבר יהוה ואשם
על מתני׃ וזבנית ית זרזא כפתגמא דיי
ושויתיה על חרצי׃ ויהי דבר
יהוה אלי שנית לאמר׃ והוה פתגם נבואה
מן קדם יי עמי תנינות למימר׃ קח את
האזור אשר קנית אשר על מתניך
וקום לך פרתה וטמנהו שם בנקיק הסלע׃
סב ית זרזא דזבנתא דעל חרצך וקום
איזיל לפרת וטמרהי תמן בשעיעות
כיף גלי׃ ואלך ואטמנהו בפרת כאשר
צוה יהוה אותי׃ ואזלית וטמרתיה בפרת
כמא דפקיד יי יתי׃ ויהי מקץ ימים רבים
ויאמר יהוה אלי קום לך פרתה וקח משם
את האזור אשר צויתיך לטמנו שם׃
והוה מסוף יומין סגיאין ואמר יי
לי קום איזיל לפרת וסב מתמן ית זרזא
דפקידתך למטמריה תמן׃ ואלך פרתה
ואחפר ואקח את האזור מן המקום
אשר טמנתיו שמה והנה נשחת האזור
לא יצלח לכל׃ ואזלית לפרת וחפרית
ונסיבית ית זרזא מן אתרא דטמרתיה
תמן והא אתחבל זרזא לית ביה צרוך

וקח יג וסימנה׃ גוי עזים פרנה מעמרי עבר מאתם קטר בן ישי נטה לך משענתי פך האזור טוב אמרי ה׳ ורחמתים ג נתשי גם זרע וגברי

לכל מדעם ויהי דבר יהוה
אלי לאמר והוה פתגם נבואה מן קדם יי
עמי למימר כה אמר יהוה ככה אשחית
את גאון יהודה ואת גאון ירושלם
הרב כדנן אמר יי כדין אחביל ית תקוף
אנש יהודה וית תקוף יתבי ירושלם
דהוה סגי העם הזה הרע המאנים
לשמע את דברי ההלכים בשררות
לבם וילכו אחרי אלהים אחרים לעבדם
ולהשתחות להם ויהי כאזור הזה אשר
לא יצלח לכל עמא הדין דעובדיהון
בישין דסריבו לקבלא ית פתגמי דאזלין
בהרהור לבהון וטעו בתר טעות עממיא
למפלחהון ולמסגד להון ויהון כזרזא
הדין דלית ביה צרוך לכל מדעם כי
כאשר ידבק האזור אל מתני איש כן
הדבקתי אלי את כל בית ישראל ואת
כל בית יהודה נאם יהוה להיות לי לעם
ולשם ולתהלה ולתפארת ולא שמעו
ארי כמא דמידבק זרזא בחרצא
דגבר כין קריבית לפולחני ית כל בית
ישראל וית כל בית יהודה אמר יי למהוי
קדמי לעם ולשום ולתושבחא ולרבו
ולא קבילו ואמרת אליהם את הדבר

הזה כה אמר יהוה אלהי ישראל
כל נבל ימלא יין ואמרו אליך הידע
לא נדע כי כל נבל ימלא יין ותימר להון
ית פתגמא הדין כדנן אמר יי אלהא
דישראל כל גרב יתמלי חמר ויימרון לך
המידע לא הוינא ידעין ארי כל גרב
יתמלי חמר ואמרת אליהם כה אמר
יהוה הנני ממלא את כל ישבי הארץ
הזאת ואת המלכים הישבים לדוד על
כסאו ואת הכהנים ואת הנביאים ואת
כל ישבי ירושלם שכרון ותימר להון
כדנן אמר יי הא אנא ממלי ית כל יתבי
ארעא הדא וית מלכיא דיתבין לדויד
על כורסוהי וית כהניא וית נביי שקרא
וית כל יתבי ירושלם עקא ויהון דמן
לרויא ונפצתים איש אל אחיו והאבות
והבנים יחדו נאם יהוה לא אחמול ולא
אחוס ולא ארחם מהשחיתם ואגלינון
גבר באחוהי ואבהן ובנין כחדא אמר
יי לא אחמול ולא אחוס ולא ארחם מלחבלותהון
שמעו והאזינו אל תגבהו
כי יהוה דבר שמעו ואציתו ולא תתרברבון
ארי במימרא דיי גזיר כין תנו ליהוה
אלהיכם כבוד בטרם יחשך ובטרם יתנגפו

אחמול ה מל וסימנ׳ ... ונפצתים אגרע דכל אגרוע כי דרכיך כדרכך ממניא דהוא מל ... ממלא ב׳ וסימנ׳ ... והוא ממלא את כל ...

רגליכם על הרי נשף וקויתם לאור
ושמה לצלמות ישית לערפל׃ הבו
קדם יי אלהכון יקרא עד לא תיתי
עליכון עקא ותהון דמן לדמתהלכין
ביד בקבלא ועד לא יתנגפן רגליכון
על טורי קבל ותסברון לניהור ויהי
חשוך לזיהור והא כיד בקבלא תהון
מהלכין אתון׃ ואם לא תשמעוה
במסתרים תבכה נפשי מפני גוה
ודמע תדמע ותרד עיני דמעה כי
נשבה עדר יהוה׃ ואם לא תקבלון אולפן
כיד בסתרא תבכי נפשי מן קדם דיעדי
מנכון יקרכון ומדמע תדמע ותשגר
עיני דמעין ארי אשתבי עמא דיי׃
אמר למלך ולגבירה השפילו
שבו כי ירד מראשותיכם עטרת
תפארתכם׃ אימר למלכא ולמלכתא
אמאיכו תיבו ארי גלא יקרכון מנכון
נפל כלילא תושבחתכון׃ ערי הנגב
סגרו ואין פתח הגלת יהודה כלה הגלת
שלומים׃ קרוי דרומא אתאחידא
ולית דפתח גלו דבית יהודה כלהון
גלו שלמא אתקבלו תשלמת עובדיהון׃
שאי עיניכם וראי הבאים מצפון איה

העדר נתן לך צאן תפארתך׃ זקופו
עיניכון וחזו דאתן מצפונא אן עמא
דאתמסר ליך עם תשבחתיך׃ מה
תאמרי כי יפקד עליך ואת למדת
אתם עליך אלפים לראש הלוא חבלים
יאחזוך כמו אשת לדה׃ מא תימרון
ארי יסער עלך חובך ואת אליפת
יתהון למעבד בישן עלך הוו רברבין
כיד מן אולא הלא עקא וחבלין יחדונך
הא כחבלין ליולדתא׃ וכי תאמרי
בלבבך מדוע קראני אלה ברב עונך
נגלו שוליך נחמסו עקביך׃ וארי תימרין
בלבביך מדין ערעני כל אלין על דסגיאו
חובך אתגליאת בהתתיך אתחזי קלניך׃
היהפך כושי עורו ונמר חברברתיו
גם אתם תוכלו להיטיב למדי הרע׃
האפשר דישני הינדואה משכיה ונמרא
שלטי רקמתיה אף אתון תכלון לאיטבא
דהויתון אלופין למעבד בישן׃ ואפיצם
כקש עובר לרוח מדבר׃ ואבדרינון
כקשא דעדי מן קדם רוחא למדברא׃
זה גורלך מנת מדיך מאתי נאם יהוה
אשר שכחת אותי ותבטחי בשקר׃
דין עדביך וחולק אחסנתיך אמר

במסתרים ג רפי וסימנהון ודמע תדמע דב אורב דמיונו כאריה … ואפיצם ב וסימנהון אחלקם ביעקב ואפיצם כקש עובר

יי דשבקת פלחני ואתרחיצת על
שקרא׃ וגם אני חשפתי שוליך על
פניך ונראה קלונך׃ ואף אנא אגלי
בהתת חובך על אפך ויתחזי קלניך׃
נאפיך ומצהלותיך זמת זנותך על
גבעות בשדה ראיתי שקוציך אוי
לך ירושלם לא תטהרי אחרי מתי עד׃
טפשותיך ושטותיך עיצת חטאי
ינקותיך על רמתא בחקלא גלן קדמי
שקוצך ווי ליך ירושלם לא תדכן עוד
כען ליך ארכא יומין סגיאין׃
אשר היה דבר יהוה אל ירמיהו
על דברי הבצרות׃ דהוה פתגם נבואה
מן קדם יי עם ירמיה על עסקי בצורתא׃
אבלה יהודה ושעריה אמללו קדרו
לארץ וצוחת ירושלם עלתה׃ אתאבלו
דבית יהודה וקרויהון חרובא אתחפיאו
אפיהון אכרוס אכמין פקדרא
אתרטישו לארעא וצוחת יתבי ירוש
ליקת׃ ואדריהם שלחו צעוריהם
למים באו על גבים לא מצאו מים
שבו כליהם ריקם בשו והכלמו וחפו
ראשם׃ ותקיפיהון שלחו תנייניהון
למיא אתו על פצידיא ולא אשכחו
מיא תבו מניהון ריקן בהיתו ואתכנעו
וחפו רישיהון׃ בעבור האדמה חתה
כי לא היה גשם בארץ בושו אכרים
חפו ראשם׃ בדיל חובי יתבי ארעא
אתברו ארי לא הוה מטרא בארעא
בהיתו אכריא חפו רישיהון׃ כי גם
אילת בשדה ילדה ועזוב כי לא היה
דשא׃ ארי אף אילתא בחקלא ילידא
ושבקא ארי לא הוון דתאין דעסב׃
ופראים עמדו על שפים שאפו רוח
כתנים כלו עיניהם כי אין עשב׃ ועדרין
קמו על נגדין שתן רוחא כירורין קמא
עיניהון ארי לית עסב׃
אם עונינו ענו בנו יהוה עשה למען
שמך כי רבו משובתינו לך חטאנו׃
אם חובנא אסהידו בנא יי עביד בדיל
שמך ארי סגיאן תיובתנא קדמך
חבנא׃ מקוה ישראל מושיעו בעת
צרה למה תהיה כגר בארץ וכארח
נטה ללון׃ סבור ישראל פרקיה בעידן
עקא למא איתו לרוגזך עלנא ואנחנא
כתותבין בארעא וכעברי אורחא דסטא
למבתא׃ למה תהיה כאיש נדהם כגבור
לא יוכל להושיע ואתה בקרבנו יהוה

לא מצאו ו׳ וסימנהון ואדיריהם ובשלשת רעין מרעה חזון מש׳ ... אילת ג׳ וסימנהון כי גם אילת למנצח על אילת אהבים ויעלת חן

ושמך עלינו נקרא אל תנחנו׃ למא
יהוה רוגזך עלנא ואנחנא מטלטלין
ושביקין את גבר יכיל למפרק ואת
שכינתך ביננא יי ושמך עלנא
אתקרי לא תשבקיננא׃
כה אמר יהוה לעם הזה כן אהבו
לנוע רגליהם לא חשכו ויהוה לא
רצם עתה יזכר עונם ויפקד חטאתם׃
כדנן אמר יי לעמא הדין כמא דרחימו
כין אתפרע מנהון לאגלויתהון מארע
בית שכינתי וכמא דהוו מערבין
בפולחן טעותא ומבית מקדשי רגליהון
לא מנעו וקדם יי לא רעוא בהון כין
יסער חוביהון ויתפרע עויתהון׃
ויאמר יהוה אלי אל תתפלל
בעד העם הזה לטובה׃ ואמר יי לי
לא תצלי על עמא הדין לטבא׃ כי
יצמו אינני שמע אל רנתם וכי
יעלו עלה ומנחה אינני רצם כי
בחרב וברעב ובדבר אנכי מכלה
אותם׃ ארי יצומון לא רעוא קדמי
לקבלא צלותהון וארי יסקון עלתא
ומנחתא לא רעוא קדמי בהון ארי
בחרבא ובכפנא ובמותא אנא משיצי

יתהון׃ ואמר אהה אדני
יהוה הנה הנבאים אמרים להם לא
תראו חרב ורעב לא יהיה לכם כי שלום
אמת אתן לכם במקום הזה׃ ואמרית
קביל בעותי יי אלהים הא נביי שקרא
אמרין להון לא תחזון דקטלין בחרבא
וכפנא לא יהי לכון ארי שלם דקשוט
אתין לכון באתרא הדין׃
ויאמר יהוה אלי שקר הנבאים
נבאים בשמי לא שלחתים ולא
צויתים ולא דברתי אליהם חזון שקר
וקסם ואלול ותרמות לבם המה
מתנבאים להם׃ ואמר יי לי שקרא
אמרין נביי שקרא דמתנבן בשמי
לא שלחתינון ולא פקידתנון ולא
מלילית עמהון נבואת שקר ואלפן
כדבין ורשע לבהון אנון מתנבן
להון׃ לכן כה אמר יהוה על
הנבאים הנבאים בשמי ואני לא
שלחתים והמה אמרים חרב ורעב
לא יהיה בארץ הזאת בחרב וברעב
יתמו הנבאים ההמה׃ בכין כדנן
אמר יי על נביי שקרא דמתנבן בשמי
ואנא לא שלחתינון ואנון אמרין

ו׳ וחס · ד · ב וחס זבחי הבהבי · ו׳ ו׳ וחס · ו׳ וחס · ה

בחרב וברעב ובדבר ה׳ וסימנ׳ ... יצאו היושב קדמא׳ דפסוקי הנה הסוללות והיה הגוי ועתה לכן ... כאיש ב׳ וסימנ׳ ... אמת כאיש נדהם

חרבא ולכפנא לא יהי בארעא הדא
בחרבא ובכפנא יסופון נביי שקרא
האינון׃ והעם אשר המה נבאים להם
יהיו משלכים בחצות ירושלם מפני
הרעב והחרב ואין מקבר להמה המה
נשיהם ובניהם ובנתיהם ושפכתי
עליהם את רעתם׃ ועמא דאנון מתנבן
להון יהון מיטרפין רמן בשוקי ירושלם
מן קדם כפנא וחרבא ולית דקבר
להון אינון נשיהון בניהון ובנתהון
ואשפוך עליהון ית בישתהון׃ ואמרת
אליהם את הדבר הזה תרדנה עיני
דמעה לילה ויומם ואל תדמינה כי
שבר גדול נשברה בתולת בת עמי
מכה נחלה מאד׃ ותימר להון ית
פתגמא הדין ישגרן עיני דמעין ליליי
ויימם ולא ישתקן ארי תברא רבא אתברת
מלכות כנשתא דעמי מחא ממרעא
לחדא׃ אם יצאתי השדה והנה חללי
חרב ואם באתי העיר והנה תחלואי רעב
כי גם נביא גם כהן סחרו אל ארץ ולא
ידעו׃ אם נפקית לחקלא והא קטילי
חרבא ואם עלית לקרתא והא ממרעי
כפנא ארי אף ספר אף כהין אתפנאו
לסחורתא על ארעא ולא בקרו׃
המאס מאסת את יהודה אם בציון
געלה נפשך מדוע הכיתנו ואין לנו
מרפא קוה לשלום ואין טוב ולעת
מרפא והנה בעתה׃ המרטש רטשתא
ית דבית יהודה אם ית יתבי ציון רחיק
מימרך מרין אלקיתנא ולית לנא אסו
סברנא לשלם ולית טב לעידן סליחות
חובין והא פורענות חטאין׃ ידענו
יהוה רשענו עון אבותינו כי חטאנו
לך׃ ידעינא יי חובנא וחובי אבהתנא
ארי חבנא קדמך׃ אל תנאץ למען שמך
אל תנבל כסא כבודך זכר אל תפר בריתך
אתנו׃ לא תרחקיננא בדיל שמך לא
תנפיל אתר בית כורסי יקרך ייעול
דכרן קים אבהתנא קדמך לא תשני
קימך עמנא׃ היש בהבלי הגוים מגשמים
ואם השמים יתנו רבבים הלא אתה הוא
יהוה אלהינו ונקוה לך כי אתה עשית
את כל אלה׃ הא לית צרוך בטעות
עממיא לאחתא מטרא ואם שמיא
לא יתנון רסיסין אלהין על מימרך
הלא את הוא אלהנא ונסבר קדמך ארי
את עבדת ית כל אלין׃

טו ויאמר

ולא ידעו ב̇ וסימנה̇ אל ארץ ולא ידעו המעתיק הרים ... ובניהם ובנתיהם ג̇ וסימנה̇ ואנשים המה נשיהם ולהתיחש ... הלא ב̇ חס
בספ וסימנה̇ היש בהבלי הגוים ההמה ...

יהוה אלי אם יעמד משה ושמואל
לפני אין נפשי אל העם הזה שלח
מעל פני ויצאו׃ ואמר יי׳ לי אם יקום
משה ושמואל למבעי מן קדמי לא
רעוא קדמי בעמא הדין שלח מארעא
בית שכינתי ויגלון׃ והיה כי יאמרו
אליך אנה נצא ואמרת אליהם כה
אמר יהוה אשר למות למות ואשר
לחרב לחרב ואשר לרעב לרעב ואשר
לשבי לשבי׃ ויהי ארי יימרון לך לאן
נגלון ותימר להון כדנן אמר יי׳ דלמותא
למותא ודלחרבא לחרבא ודלכפנא
לכפנא ודלשביא לשביא׃ ופקדתי עליהם
ארבע משפחות נאם יהוה את החרב
להרג ואת הכלבים לסחב ואת עוף
השמים ואת בהמת הארץ לאכל
ולהשחית׃ ואסער עליהון ארבע
פורענון בישן אמר יי׳ ית דקטלין
בחרבא למקטל וית כלביא לגררא
וית עופא דשמיא וית בעירא דארעא
למיכל ולחבלא׃ ונתתים לזועה לכל
ממלכות הארץ בגלל מנשה בן יחזקיהו
מלך יהודה על אשר עשה בירושלם׃
ואתנינון לזיע לכל מלכות ארעא על

דלא תבו כמנשה בר יחזקיה מלך
שבטא דבית יהודה על דאסגי למעבד
בירושלם׃ כי מי יחמל עליך ירושלם
ומי ינוד לך ומי יסור לשאל לשלם לך׃
ארי מן יחוס עלך ירושלם ומן ידוי
עלך ומן יזור למשאל לשלמא ליך׃
את נטשת אתי נאם יהוה אחור תלכי
ואט את ידי עליך ואשחיתך נלאיתי
הנחם׃ את שבקת פלחני אמר יי׳ לא הוא
אסתחרית ואריםית מחת גבורתי עלך
ואחבלניך על דהוית יכלא למתב ולא
תבת׃ ואזרם במזרה בשערי הארץ
שכלתי אבדתי את עמי מדרכיהם לוא
שבו׃ וכמא דדרן במדרא כין בדרית
ית עמי בקרוי ארעא תכילית אבדית
ית עמי מאורחתהון בישתא לא תבו׃
עצמו לי אלמנתו מחול ימים הבאתי
להם על אם בחור שדד בצהרים הפלתי
עליה פתאם עיר ובהלות׃ סגיאה קדמי
ארמלתהון מחל ימא אתיתי עליהון
על טיסעת עולימיהון בזוזין כיד בטיהרא
אתיתי עליהון משריין בתכיף ובהילא
קרויהון׃ אמללה ילדת השבעה
נפחה נפשה באה שמשה בעד יומם

לשלם ח חס בליש וסימנהון ולא יכלו ומי יסור חכמה חזון ב בן שיבתו בואך ויהרגם ה למות למות לחרב לחרב לרעב לרעב לשבי לשבי מחדש

בושה וחפרה ושאריתם לחרב אתן
לפני איביהם נאם יהוה׃ צדיאת ארעהון
מבלי עמה הוו למפחת נפש גלו יקרהון
בחייהון ועד דאינון קיימין בהיתו
ואתכנעו ושארהון לחרבא אמסר
קדם בעלי דבביהון אמר יי׃
אוי לי אמי כי ילדתני איש ריב
ואיש מדון לכל הארץ לא נשיתי ולא
נשו בי כלה מקללוני׃ ווי לי אמי ארי
ילדתיני למהוי גבר דין ואנש מצו
לכל יתבי ארעא לא רשין בי ולא מא
דאנא רשי אנא תבע מנהון כולהון
מלטטין לי׃ אמר יהוה אם לא שרותך
לטוב אם לא הפגעתי בך בעת רעה
ובעת צרה את האיב׃ אמר יי אם לא
סופך יהי לטב אילא אם לא ייתון
ויבעון מנך בעידן דאיתי עליהון
סנאה ויעיק להון בעיל דבבא׃ הירע
ברזל ברזל מצפון ונחשת׃ מלך דתקיף
כברזלא יסק לסעיר מלך דתקיף כברזלא
וכנחשא ייתי מציפונא עלה למתברה׃
חילך ואוצרותיך לבז אתן לא במחיר
ובכל חטאותיך ובכל גבוליך׃ נכסיכון
ובית גנזיכון לבזא אמסר לא בדמין

בחובין דהויתון פלחין לטעותא ובכל
תחומכון׃ והעברתי את איביך בארץ
לא ידעת כי אש קדחה באפי עליכם
תוקד׃ ותשתעבדון לבעלי דבביכון
בארעא דלא ידעתון ארי קידום תקיף
כאישא נפק מן קדמי ברגז עליכון
יהוי׃ אתה ידעת יהוה זכרני
ופקדני והנקם לי מרדפי אל לארך אפך
תקחני דע שאתי עליך חרפה׃ את גלי
קדמך יי עול דכרני קדמך ופקודני
לאיטבא לי ואסער על בעלי דבבי
ואתפרע לי מן רדפי ולא תתין ארכא
לעלבני גלי קדמך דקבילית חיסודין
על מימרך׃ נמצאו דבריך ואכלם ויהי
דבריך לי לששון ולשמחת לבבי כי
נקרא שמך עלי יהוה אלהי צבאות׃
קבילית לפתגמך וקיימתינון והוה
מימרך לי לביע ולחדות לבי ארי
אתקרי שמך עלי יי אלהי צבאות׃
לא ישבתי בסוד משחקים
ואעלז מפני ידך בדד ישבתי כי זעם
מלאתני׃ לא יתיבית בסיעת משבחין
ולא חדיתי מן קדם מימרך פריש
יתיבית ארי נבואן דלוט מליתני׃ למה

האויב ה׳ וסימנ׳ הפגעתי חס ושבום שביהם וחב לעיר למלך תמו חרבות׃ — ה נשיתי ב׳ וסימנ׳ לא נשיתי ולא נשו בי נשיתי טובה

היה כאבי נצח ומכתי אנושה מאנה
הרפא היו תהיה לי כמו אכזב מים
לא נאמנו׃ למא הוה כיבי לא פריש
ומחתי תקיפא מסרבא לאיתסאה
לא יהי מימרך לי כדבין כמבוע דמין
דפסקין מוהי׃ לכן כה אמר
יהוה אם תשוב ואשיבך לפני תעמד
ואם תוציא יקר מזולל כפי תהיה ישבו
המה אליך ואתה לא תשוב אליהם׃
בכין כדנן אמר יי אם תתוב ואתיבינך
קדמי תשמיש ואם תתיב רשיעיא
למהוי צדיקיא רעות מימרי תקיים
יתעהון אינון לפתגמך ואת לא תתוב
למטעי בתריהון׃ ונתתיך לעם הזה
לחומת נחשת בצורה ונלחמו אליך
ולא יוכלו לך כי אתך אני להושיעך
ולהצילך נאם יהוה׃ ואתנינך לעמא
הדין כשור דנחש כריך ויגיחון לקבלך
ולא יכלון לך ארי בסעדך מימרי
למפרקך ולשיזבותך אמר יי׃ והצלתיך
מיד רעים ופדתיך מכף ערצים׃
ואשיזבינך מיד מבאשין ואפרקנך
מיד תקיפין׃ ויהי דבר יהוה
אלי לאמר׃ והוה פתגם נבואה מן קדם יי
עמי למימר׃ לא תקח לך אשה ולא
יהיו לך בנים ובנות במקום הזה׃ לא
תיסב לך איתתא ולא יהון לך בנין
ובנן באתרא הדין׃ כי כה
אמר יהוה על הבנים ועל הבנות
הילודים במקום הזה ועל אמתם הילדות
אתם ועל אבותם המולדים אתם בארץ
הזאת׃ ארי כדנן אמר יי על בנין ועל
בנן דמתילדין באתרא הדין ועל
אימהתהון דילדן יתהון ועל אבהתהון
דמולדין יתהון בארעא הדא׃ ממותי
תחלאים ימתו לא יספדו ולא יקברו
לדמן על פני האדמה יהיו ובחרב
וברעב יכלו והיתה נבלתם למאכל
לעוף השמים ולבהמת הארץ׃ ממותי
ממרעי כפן ימותון לא יסתפדון ולא
יתקברון לזיבל מבדר על אפי ארעא
יהון ובחרבא ובכפנא יסופון ותהי
נבילתהון משגרא למיכל לעופא
דשמיא ולבעירא דארעא׃
כי כה אמר יהוה אל תבוא בית
מרזח ואל תלך לספוד ואל תנד להם
כי אספתי את שלומי מאת העם הזה
נאם יהוה את החסד ואת הרחמים׃

יוכלו יא׳ וסימנ׳ לקום תמהים ויהונתן צפן ונלחמו ונלחמו אדבדה מביא זנח מים נגנו ספוד ג׳ מל׳ בליש׳ וסימ׳ ואל תלך לספוד צמתים עד
ספוד ס׳ ה׳ תנד ג׳ חס בליש׳ וסימנ׳ ואל תנד אל תבכו תנד חיותה

ארי כדנן אמר יי לא תיעול לבית
מרזחא ולא תהך למספד ולא תדוי
להון ארי כנישית ית שלמי מן עמא
הדין אמר יי ית חסדא וית רחמי ׃ ומתו
גדלים וקטנים בארץ הזאת לא יקברו
ולא יספדו להם ולא יתגדד ולא יקרח
להם ׃ וימותון רברבין ודעדקין בארעא
הדא לא יתקברון ולא יספדון להון ולא
יתהממון ולא ימרטון להון ׃ ולא יפרסו
להם על אבל לנחמו על מת ולא ישקו
אותם כוס תנחומים על אביו ועל אמו ׃
ולא יפרסון להון על אבלא לנחמותהון
על מיתא ולא ישקון יתהון כס תנחומין
גבר על אבוהי ועל אמיה ׃ ובית משתה
לא תבוא לשבת אותם לאכל ולשתות ׃
ובית אסחרותא לא תיעול לאסחרא
עמהון למיכל ולמשתי ׃
כי כה אמר יהוה צבאות אלהי
ישראל הנני משבית מן המקום הזה
לעיניכם ובימיכם קול ששון וקול
שמחה קול חתן וקול כלה ׃ ארי כדנן
אמר יי צבאות אלהא דישראל האנא
מבטיל מן אתרא הדין לעיניכון וביומיכון

קל פיע וקל חדוא קל חתנין וקל כלן ׃
והיה כי תגיד לעם הזה את כל הדברים
האלה ואמרו אליך על מה דבר יהוה
עלינו את כל הרעה הגדולה הזאת ומה
עוננו ומה חטאתנו אשר חטאנו ליהוה
אלהינו ׃ ויהי ארי תחוי לעמא הדין ית
כל פתגמיא האלין ויימרון לך על מא
גזר יי עלנא ית כל בשתא רבתא הדא
ומא חובנא ומא סורחננא דחבנא קדם
יי אלהנא ׃ ואמרת אליהם על אשר עזבו
אבותיכם אותי נאם יהוה וילכו אחרי
אלהים אחרים ויעבדום וישתחוו להם
ואתי עזבו ואת תורתי לא שמרו ׃ ותימר
להון על דשבקו אבהתכון פלחני אמר
יי וטעו בתר טעות עממיא ופלחונון
וסגידו להון ופלחני שבקו וית אוריתי
לא נטרו ׃ ואתם הרעתם לעשות מאבותיכם
והנכם הלכים איש אחרי שררות לבו
הרע לבלתי שמע אלי ׃ ואתון אבאישתון
למעבד מאבהתכון והא אתון אזלין
גבר בתר הרהור לביה בישא בדיל דלא
לקבלא למימרי ׃ והטלתי אתכם מעל
הארץ הזאת על הארץ אשר לא ידעתם

ישקו ג וסימנהון העדרים תנחומים חיתו שדי ... עלמת ב וסי' מתאבלת לנחמו ועל ... כי כה אמר יי צבאות אלהי ישראל ז וסימנהון משבית
על הכלים על ברזל אל ישיאו עוד יקנו באשר נתן בת בבל בגרון ...

אתם ואבותיכם ועבדתם שם את אלהים
אחרים יומם ולילה אשר לא אתן לכם
חנינה׃ ואטלטיל יתכון מעל ארעא
הדא לארעא דלא ידעתון אתון ואבהתכון
ותפלחון תמן לעממיא פלחי טעותא
יימם ולילי דלא יהון עליכון רחמין׃
לכן הנה ימים באים נאם יהוה
ולא יאמר עוד חי יהוה אשר העלה
את בני ישראל מארץ מצרים׃ בכין
הא יומיא אתן אמר יי ולא יהון משתען
עוד בגבורתא דיי דאסיק ית בני ישראל
מארעא דמצרים׃ כי אם חי יהוה אשר
העלה את בני ישראל מארץ צפון
ומכל הארצות אשר הדיחם שמה
והשבתים על אדמתם אשר נתתי
לאבתם׃ אלהין יהון משתען בגבורתא
דיי דאסיק ית בני ישראל מארע צפונא
ומכל מדינתא דאגלינון לתמן ואתיבנון
לארעהון דיהבית לאבהתהון׃
הנני שלח לדוגים רבים נאם
יהוה ודיגום ואחרי כן אשלח לרבים
צידים וצדום מעל כל הר ומעל כל
גבעה ומנקיקי הסלעים׃ הא אנא שלח

לעממין קטולין אמר יי ויקטלונון
ובתר כין אשלח לסגיאין צידין ויצודונון
מעל כל טור ומעל כל רמא ומשקיפי
כיפיא׃ כי עיני על כל דרכיהם לא
נסתרו מלפני ולא נצפן עונם מנגד
עיני׃ ארי קדמי גלין כל אורחתהון
לא מסתרן מן קדמי ולא מיטמרן
חוביהון מקביל מימרי׃ ושלמתי
ראשונה משנה עונם וחטאתם על
חללם את ארצי בנבלת שקוציהם
ותועבותיהם מלאו את נחלתי׃ ואשלים
לתנינן כקדמיאין חוביהון וחטאיהון
על דאחילו ית ארעי בית שכינתי בנבלת
שקוציהון ותועבתהון מלו ית אחסנתי׃
יהוה עזי ומעזי ומנוסי
ביום צרה אליך גוים יבאו מאפסי
ארץ ויאמרו אך שקר נחלו אבותינו
הבל ואין בם מועיל׃ יי תקפי ורחצני
ומשיזבי בעידן עקא לשימע גבורתך
עממין ייתון מסיפי ארעא וייימרון
ברם לשקרא פלחו אבהתנא לדמא
ולית בהון הנאה׃ היעשה לו אדם
אלהים והמה לא אלהים׃ האפשר

נחלו ד וסימנה כי בנות מנשה ואלה אשר נחלו אך שקר נחלו פתאים וחד ונחלו לעולם משנה ד צירי וסימנה וכתב לו ושלמתי ויהרג זכרי
אותי יב מל בספ וסימנה כי אויל עזבתי האותי שבתך השכל ואטמנהו שכחת שבו כגבור הבענין כולם ליראה כי נתתם חד מנה האותי

דיעביד ליה אנשא דחלן ואנין טעון
דלית בהון צרוך׃ לכן הנני מודיעם
בפעם הזאת אודיעם את ידי ואת
גבורתי וידעו כי שמי יהוה׃ בכין
הא אנא מחוי להון בזמנא הדא אחוינון
ית פורענותי וית מחת גבורתי וידעון
ארי שמי יי׃ חטאת יהודה
כתובה בעט ברזל בצפרן שמיר חרושה
על לוח לבם ולקרנות מזבחותיכם׃
חובי בית יהודה כתיבין בעט דברזל
בטפר שמיר חריתין על לוח לבהון
ולקרנת איגוריכון׃ כזכר בניהם מזבחותם
ואשריהם על עץ רענן על גבעות
הגבהות׃ כאדכרא בניהון איגוריהון
ואשיריהון תחות כל אילן עבות על
רמתא מנטלתא׃ הררי בשדה חילך
כל אוצרותיך לבז אתן במתיך בחטאת
בכל גבוליך׃ על דפלחתון על טוריא
בחקלא נכסיכון וכל בית גנזיכון לביזא
אמסר בחובין דהויתון פלחין לטעותא
בכל תחומכון׃ ושמטתה ובך מנחלתך
אשר נתתי לך והעבדתיך את איביך
בארץ אשר לא ידעת כי אש קדחתם
באפי עד עולם תוקד׃ ואותי סנאה

על ארעכון ותהי צדיא כשמיטתא
ובכין אעביד פורענות דינין עד
דאגלי יתכון מאחסנתכון דיהבית
לכון ותשתעבדון לבעלי דבביכון
בארעא דלא ידעתון ארי קידום תקיף
כאישא נפק מן קדמי ברגז עד עלמא
יהוי׃ כה אמר יהוה ארור
הגבר אשר יבטח באדם ושם בשר
זרעו ומן יהוה יסור לבו׃ כדנן אמר
יי ליט גברא דיתרחיץ באנשא וישוי
בסרא רוחצניה ומן מימרא דיי יעדי
לביה׃ והיה כערער בערבה ולא יראה
כי יבוא טוב ושכן חררים במדבר
ארץ מלחה ולא תשב׃ ויהי כעכובתא
במישרא ולא יחזי ארי ייתי טובא וישרי
דלא זלד במדברא כארע סדום דלא
אתותבת׃ ברוך הגבר אשר
יבטח ביהוה והיה יהוה מבטחו׃ בריך
גברא דיתרחיץ במימרא דיי ויהי
מימרא דיי רוחצניה׃ והיה כעץ שתול
על מים ועל יובל ישלח שרשיו ולא
ירא כי יבא חם והיה עלהו רענן
ובשנת בצרת לא ידאג ולא ימיש
מעשות פרי׃ ויהי כאילן דשתיל

יבא ד׳ חס בסף וסימנ׳ פתאם יבא חם ועל יהויקים ואיה נביאיכם ... ולא תשב ד׳ וסימנ׳ בית תבנה והיה כערער לכן ישבו ציים לא תעבר

על מבוע דמין ועל נגדין ישלח
שורשוהי ולא יחזי ארי ייתי חומא
ויהון טרפוהי עבוף ובשנת בצורתא
לא יתר ולא יפסוק מלמעבד פירין
עקב הלב מכל ואנש הוא מי ידענו
נכיל ליבא מכולא ותקיף הוא מן ידעה
אני יהוה חקר לב בחן כליות ולתת
לאיש כדרכו כפרי מעלליו אנא יי
חקר ליבא בחר כוליתא ולמיתן
לאנש כאורחתיה כפירי עובדוהי
קרא דגר ולא ילד עשה עשר ולא
במשפט בחצי ימו יעזבנו ובאחריתו
יהיה נבל הא כקוראה דמכניש ביעין
דלא דיליה ומשחין אפרוחין דבתלוהי
לא יהכון כין כל גבר רשיע דקני נכסין
בלא בדינא בפלגות יומוהי שביק
להון ובסופיה מתקרי רשיעא כסא
כבוד מרום מראשון מקום מקדשנו
פורענותא התעביד מנה מן קדם
דשכינתיה על כורסי יקרא בשמי
מרומא עילמן אולא מקביל אתר
בית מקדשנא מקוה ישראל יהוה
כל עזביך יבשו יסורי בארץ יכתבו
כי עזבו מקור מים חיים את יהוה

סיבור ישראל יי כל דשבקו פולחנך
יבהתון ורשיעיא דעברו על מימרך
בגיהנם אנון עתידין למיפל ארי שבקו
פולחנך יי דבריליה את מיתי עליהון
יקרא כמבוע דמין דלא פסקין מוהי
רפאני יהוה וארפא הושיעני
ואושעה כי תהלתי אתה אסיני יי
ואתסי פרוקנו ואתפריק ארי תושבחתי
את הנה המה אמרים אלי איה דבר
יהוה יבא נא הא אינון אמרין ליאן
דאתנביתא בשמא דיי יתקיים כען
ואני לא אצתי מרעה אחריך ויום אנוש
לא התאויתי אתה ידעת מוצא שפתי
נכח פניך היה ואנא לא עכיבית על
מימרך מלאתנבאה עליהון לאתבותהון
לדחלתך וליום ביש דאתית עליהון
לא חמידית את גלי קדמך אפקות ספותי
גלי קדמך הוה אל תהיה לי למחתה
מחסי אתה ביום רעה לא יהי מימרך
לי לתבר רוחצני את בעידן עקא יבשו
רדפי ואל אבשה אני יחתו המה ואל
אחתה אני הביא עליהם יום רעה ומשנה
שברון שברם יבהתון רדפי ולא
איבהת אנא יתכלמון אנון ולא אתכלמי

ולתת ח וסימנהון ולתת איביך לפניך ולתת להם צדה ולתת עליכם היום ברכה ולתת שכון המקום הזה בתפת גדר ולתת לאיש כדרכו

אנא איתא עליהון יום ביש ועל חד תרין
תברא תברינון׃ כה אמר יהוה
אלי הלך ועמדת בשער בני עם אשר
יבאו בו מלכי יהודה ואשר יצאו בו
ובכל שערי ירושלם׃ כדנן אמר יי׳
לי איזיל ותקום בתרע בני עמא דייעלון
ביה מלכיא דבית יהודה ודיפקון ביה
ובכל תרעי ירושלם׃ ואמרת אליהם
שמעו דבר יהוה מלכי יהודה וכל יהודה
וכל ישבי ירושלם הבאים בשערים
האלה׃ ותימר להון קבילו פתגמא דיי׳
מלכיא דבית יהודה וכל דבית יהודה
וכל יתבי ירושלם דעלין בתרעיא
האלין׃ כה אמר יהוה השמרו
בנפשותיכם ואל תשאו משא ביום
השבת והבאתם בשערי ירושלם׃
כדנן אמר יי׳ אסתמרו בנפשתכון
ולא תטלון מטול ביומא דשבתא
ותעלון בתרעי ירושלם׃ ולא תוציאו
משא מבתיכם ביום השבת וכל מלאכה
לא תעשו וקדשתם את יום השבת כאשר
צויתי את אבותיכם׃ ולא תפקון מטול
מבתיכון ביומא דשבתא וכל עבידא
לא תעבדון ותקדשון ית יומא דשבתא

כמא דפקידית ית אבהתכון׃ ולא שמעו
ולא הטו את אזנם ויקשו את ערפם
לבלתי שומע ולבלתי קחת מוסר׃ ולא
קבילו ולא ארכינו ית אודנהון ואקשיאו
ית קדלהון בדיל דלא למשמע ובדיל
דלא לקבלא אולפן׃ והיה אם שמע
תשמעון אלי נאם יהוה לבלתי הביא
משא בשערי העיר הזאת ביום השבת
ולקדש את יום השבת לבלתי עשות
בה כל מלאכה׃ ויהי אם קבלא תקבלון
למימרי אמר יי׳ בדיל דלא לאעלא
מטול בתרעי קרתא הדא ביומא דשבתא
ולקדשא ית יומא דשבתא בדיל דלא
למעבד בה כל עבידא׃ ובאו בשערי העיר
הזאת מלכים ושרים ישבים על כסא
דוד רכבים ברכב ובסוסים המה ושריהם
איש יהודה וישבי ירושלם וישבה
העיר הזאת לעולם׃ וייעלון בתרעי קרתא
הדא מלכין ורברבין יתבין על כרסי דויד
רכיבין ברתיכין ובסוסון אנון ורברביהון
אנשי יהודה ויתבי ירושלם ותתיב קרתא
הדא לעלם׃ ובאו מערי יהודה ומסביבות
ירושלם ומארץ בנימן ומן השפלה
ומן ההר ומן הנגב מבאים עולה וזבח

שמוע

וכל יהודה ז׳ וסימנ׳ ואמרת אליהם שמעו דבר יי׳ ההמת ויחי יהושפט שמעוני ויעשו הלוים ויעבירוהו הפסח וכל ריש פים כות ... בנפשות

ומנחה ולבונה ומבאי תודה בית יהוה׃
וייתון מקרבין אף בית יהודה ומסחרני
ירושלם ומארע שיבט בנימן ומן
שפילתא ומן טורא ומן דרומא מיתן
עלוון ונכסת קודשין וקרבנין ולבונתא
ומעלי תודתא לבית מקדשא דיי׃ ואם
לא תשמעו אלי לקדש את יום השבת
ולבלתי שאת משא ובא בשערי ירושלם
ביום השבת והצתי אש בשעריה
ואכלה ארמנות ירושלם ולא תכבה׃
ואם לא תקבלון למימרי לקדשא ית
יומא דשבתא ובדיל דלא למיטל
מטול ומיעל בתרעי ירושלם ביומא
דשבתא ואדליק אישתא בקרויהא
ותשיצי בירנית ירושלם ולא תטפי׃
הדבר אשר היה אל ירמיהו יח
מאת יהוה לאמר׃ פתגם נבואה דהוה
עם ירמיה מן קדם יי למימר׃ קום וירדת
בית היוצר ושמה אשמיעך את דברי׃
קום ותיחות לבית פחרא ותמן אשמעינך
ית פתגמי׃ וארד בית היוצר והנהו עשה
מלאכה על האבנים׃ ונחתית לבית
פחרא והא הוא עביד עבידתא על
סדנא׃ ונשחת הכלי אשר הוא עשה

בחמר ביד היוצר ושב ויעשהו כלי
אחר כאשר ישר בעיני היוצר לעשות׃
ואתחבל מנא דהוא עביד דטינא ביד
פחרא ותב ועבדיה מן אחרן כמא
דכשר בעיני פחרא למעבד׃
ויהי דבר יהוה אלי לאמור׃
והוה פתגם נבואה מן קדם יי עמי למימר׃
הכיוצר הזה לא אוכל לעשות לכם בית
ישראל נאם יהוה הנה כחמר ביד היוצר
כן אתם בידי בית ישראל׃ הא כפחרא
הדין הלא יוכלא קדמי למעבד לכון
בית ישראל אמר יי הא כמא דטינא ביד
פחרא כין אתון חשיבין קדמי בית ישראל׃
רגע אדבר על גוי ועל ממלכה לנתוש
ולנתוץ ולהאביד׃ זמן אמליל על עמא
ועל מלכותא למעקר ולתרעא ולאבדא׃
ושב הגוי ההוא מרעתו אשר דברתי
עליו ונחמתי על הרעה אשר חשבתי
לעשות לו׃ ויתוב עמא ההוא מחובוהי
דגזרית עלוהי ואתיב מן בישתא
דחשיבית למעבד ליה׃ ורגע
אדבר על גוי ועל ממלכה לבנות ולנטע׃
וזמן אמליל על עמא ועל מלכותא
למבני ולקימא׃ ועשה הרעה בעיני

קוס ט ריט פסוקי וסימנה התהלך פדנה קדש דד לקראת צרפתה וירדת אל ביבוה וחברון כי עליך הדבר ס״ס ולנתוץ ג וסימנה ראה
רגע והיה ס״ס

ב׳ שמחים | לבלתי שמע בקולי ונחמתי על הטובה
ג׳ דדב׳ מל׳ ימים | אשר אמרתי להיטיב אותו׃ ויעביד
בטפ׳ | דביש קדמי בדיל דלא לקבלא למימרי
ואתיב מן טבתא דאמרית לאיטבא ליה׃
ועתה אמר נא אל איש יהודה ועל
ז׳ מל׳ בטפ׳ | יושבי ירושלם לאמר כה אמר יהוה
הנה אנכי יוצר עליכם רעה וחשב
עליכם מחשבה שובו נא איש מדרכו
הרעה והיטיבו דרכיכם ומעלליכם׃
וכען אימר כען לאנש יהודה ולותבי
ירושלם למימר כדנן אמר יי הא אנא
ברי עליכון בישא ומחשיב עליכון
מחשבא תובו כען גבר מאורחיה
בישתא ואתקינו אורחתכון ועובדיכון׃
ל׳ מל׳ | ואמרו נואש כי אחרי מחשבותינו
נלך ואיש שרירות לבו הרע נעשה׃
ואמרו תבנא מבתר פלחנך ארי בתר
עשתונא נהך וגבר הרהור לביה
בישא נעביד׃ לכן כה אמר
ל׳ | יהוה שאלו נא בגוים מי שמע כאלה
וכה׳ כן | שערורית עשתה מאד בתולת ישראל׃
בכין כדנן אמר יי שאילו כען בעממיא
מן שמע כאלין שגו עבדת לחדא

ל׳ וחס׳ | כנשתא דישראל׃ היעזב מצור שדי
ב׳ מל׳ | שלג לבנון אם ינתשו מים זרים קרים
נוזלים׃ כמא דלית אפשר דיפסוק תלג
ל׳ חס׳ | נחית על חקלי לבנן כין לא יפסקון מי
מטר נחתין ומי מבוע נבעין׃ כי שכחני
ל׳ ומל׳ | עמי לשוא יקטרו ויכשלום בדרכיהם
ב׳ חד | שבילי עולם ללכת נתיבות דרך לא
ל׳ מל׳ וחד | סלולה׃ ארי שבקו פלחני עמי לאלהנא
חס׳ | אסיקו בוסמין ואטעיאונון באורחתהון
בישתא משבילין תקנין דמן עלמא
למיזל באורחן דלא תקנן בשבילין דלא
שריקת ק׳ | מכבשין׃ לשום ארצם לשמה שרוקת
עולם כל עובר עליה ישם ויניד בראשו׃
לשואה ארעהון לצדו ואשתממות עלם
ל׳ ל׳ ומל׳ | כל דיעבר עלה יכלי ויניד ברישיה׃
כרוח קדים אפיצם לפני אויב ערף ולא
פנים אראם ביום אידם׃ כרוחא
קידומא כין אבדרינון קדם בעלי דבביהון
ל׳ | קדל ולא אפין אחזינון ביום תברהון׃
ויאמרו לכו ונחשבה על ירמיהו מחשבות
ל׳ | כי לא תאבד תורה מכהן ועצה מחכם
ודבר מנביא לכו ונכהו בלשון ואל
ל׳ | נקשיבה אל כל דבריו׃ ואמרו אתו

פי׳ מחשבותם אחרי מחשבותינו אדום ובבל כי לא מחשבותי מל׳ בעלמ׳ ־ שמחים ב׳ ־ על הטובה ב׳ וסימנ׳ ונחמתי שמחים

ונחשיב על ירמיה מחשבן ארי לא
תפסוק אוראה מכהין ומילך מחכים
ואולפן מספר איתי ונסהדניה סהדוון
דשקר ולא נציית לכל פתגמוהי הקשיבה
יהוה אלי ושמע לקול יריבי גלי קדמך
יי דיני ושמיע קדמך עלבני הישלם
תחת טובה רעה כי כרו שוחה לנפשי
זכר עמדי לפניך לדבר עליהם טובה
להשיב את חמתך מהם האפשר
דשלמא חלף טבתא בשתא ארי כרו
פחית למקטלי ויעול דכרן מקמי
קדמך למללא עליהון פתגמין תקנין
לאתבא ית חמתך מנהון לכן תן את
בניהם לרעב והגרם על ידי חרב
ותהינה נשיהם שכלות ואלמנות
ואנשיהם יהיו הרגי מות בחוריהם
מכי חרב במלחמה בכין הב ית בניהון
לכפנא ותבדרינון על ידי קטולי
חרבא ויהוין נשיהון תכלן וארמלן
וגבריהון יהון קטילי מותא עולימיהון
מטעני חרבא בקרבא תשמע זעקה
מבתיהם כי תביא עליהם גדוד פתאם
כי כרו שיחה ללכדני ופחים טמנו

לרגלי תשתמע צוחתא מבתיהון ארי
תיתי עליהון משרין בתכיף ארי כרו
פחית למקטלי וקולין צלו לפרסת רגלי
ואתה יהוה ידעת את כל עצתם עלי
למות אל תכפר על עונם וחטאתם
מלפניך אל תמחי והיו מכשלים לפניך
בעת אפך עשה בהם ואת יי ידיע וגלי
קדמך ית כל אתמלוכיהון עלי למקטל
לא תכפר על חוביהון וחטאיהון מן
קדמך לא יתמחון ויהון מתקלין דמן
קדמך בעידן רוגזך אתפרע מנהון
יט כה אמר יהוה הלך וקנית
בקבק יוצר חרש ומזקני העם ומזקני
הכהנים כדנן אמר יי איזיל ותזבון
זלוע דחסף פחר ותדבר עמך מסבי
עמא ומסבי כהניא ויצאת אל גיא
בן הנם אשר פתח שער החרסות
וקראת שם את הדברים אשר אדבר
אליך ותיפוק לחילת בר הנום דקדם
תרע קלקלתא ותתנבי תמן ית פתגמא
דאמליל עימך ואמרת שמעו דבר
יהוה מלכי יהודה וישבי ירושלם
כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל

ויהיו יא רפי וסימנ׳ ויהיו דם ויהיו התאמים קדמאה ויהיו לאות בבני ישראל ויהיו על מדין דברי האנשים מבשלים נדרים חיים שדין
ויהיו כמנר...

הנני מביא רעה על המקום הזה אשר
כל שמעה תצלנה אזניו׃ ותימר קבילו
פתגמא דיי׳ מלכיא דבית יהודה ויתבי
ירושלם כדנן אמר יי׳ צבאות אלהא
דישראל הא אנא מיתי בישתא על אתרא
הדין דכל דישמעינה יצלן אודנוהי׃
יען אשר עזבני וינכרו את המקום
הזה ויקטרו בו לאלהים אחרים אשר
לא ידעום המה ואבותיהם ומלכי יהודה
ומלאו את המקום הזה דם נקים׃ חלף
דשבקו פלחני וסאיבו ית אתרא הדין
ואסיקו ביה בוסמין לטעות עממיא
דלא ידעונין אנון ואבהתהון ומלכיא
דבית יהודה ומלו ית אתרא הדין דם
זכאין׃ ובנו את במות הבעל לשרף
את בניהם באש עלות לבעל אשר
לא צויתי ולא דברתי ולא עלתה על
לבי׃ ובנו ית במת בעלא לאוקדא ית
בניהון בנורא עלון לבעלא דלא
פקידית באוריתי ולא שלחית ביד
עבדי נביא ולא רעוא קדמי׃
לכן הנה ימים באים נאם
יהוה ולא יקרא למקום הזה עוד התפת
וגיא בן הנם כי אם גיא ההרגה׃ בכין

הא יומיא אתן אמר יי׳ ולא יתקרי
לאתרא הדין עוד תופת וחילת בר
הנום אלהין חילת קטיליא׃ ובקתי
את עצת יהודה וירושלם במקום הזה
והפלתים בחרב לפני איביהם וביד
מבקשי נפשם ונתתי את נבלתם
למאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ׃
ואקלקיל ית מילך אנש יהודה וית
ירושלם באתרא הדין ואמסרינון בחרבא
קדם בעלי דבביהון וביד דבען למקטלהון
ואתין ית נבילתהון משגרא למיכל
לעופא דשמיא ולבעירא דארעא׃
ושמתי את העיר הזאת לשמה ולשרקה
כל עבר עליה ישם וישרק על כל
מכתה׃ ואשוי ית קרתא הדא לצדו
ולאשתממו כל דיעבר עלה יכלי וינוד
על כל מחתהא׃ והאכלתים את בשר
בניהם ואת בשר בנתיהם ואיש בשר
רעהו יאכלו במצור ובמצוק אשר
יציקו להם איביהם ומבקשי נפשם׃
ואוכילנון ית בסר בניהון וית בסר
בנתהון וגבר נכסי קריביה יכלון בצירא
ובעקתא דיעיקון להון בעלי דבביהון
ודבען למקטלהון׃ ושברת הבקבק

לעיני האנשים ההלכים אותך ותתבר
זלועא לעיני גבריא דאזלין עמך
ואמרת אליהם כה אמר יהוה צבאות
ככה אשבר את העם הזה ואת העיר
הזאת כאשר ישבר את כלי היוצר
אשר לא יוכל להרפה עוד ובתפת
יקברו מאין מקום לקבור ותימר להון
כדנן אמר יי צבאות כדין אתבר
ית עמא הדין וית קרתא הדא כמא
דמתבר ית מנא דפחרא דלא אפשר
לאיתסאה ליה עוד ובתפת יקברון
מבלי אתר למקבר כן אעשה למקום
הזה נאם יהוה ולישביו ולתת את
העיר הזאת כתפת כין אעביד לאתרא
הדין אמר יי וליתבוהי ולמיתן ית
קרתא הדא כתופת והיו בתי ירושלם
ובתי מלכי יהודה כמקום התפת
הטמאים לכל הבתים אשר קטרו
על גגתיהם לכל צבא השמים והסך
נסכים לאלהים אחרים ויהון בתי
ירושלם ובתי מלכיא דבית יהודה
כאתר תופת דמסאב לכל בתיא
דאסיקו בוסמין על איגוריהון לכל
חילי שמיא ונסיכו נסכין לטעות

ויבא ירמיהו עממיא
מהתפת אשר שלחו יהוה שם להנבא
ויעמד בחצר בית יהוה ויאמר אל
כל העם ואתא ירמיה מתופת דשלחיה
יי תמן לאתנבאה וקם בדרת בית
מקדשא דיי ואמר לכל עמא
כה אמר יהוה צבאות אלהי
ישראל הנני מבי אל העיר הזאת
ועל כל עריה את כל הרעה אשר
דברתי עליה כי הקשו את ערפם לבלתי
שמוע את דברי כדנן אמר יי צבאות
אלהא דישראל האנא מיתי על קרתא
הדא ועל כל קרווהא ית כל בישתא
דגזרית עלה ארי אקשיאו ית קדלהון
בדיל דלא לקבלא ית פתגמי וישמע
פשחור בן אמר הכהן והוא פקיד
נגיד בבית יהוה את ירמיהו נבא את
הדברים האלה ושמע פשחור בר
אמר כהנא והוא ממנא סגן כהניא
בבית מקדשא דיי דירמיה מתנבי
ית פתגמיא האלין ויכה פשחור את
ירמיהו הנביא ויתן אתו על המהפכת
אשר בשער בנימן העליון אשר
בבית יהוה ואלקי פשחור ית ירמיה

ג בטע בספ ח
הכתובות
מביא
פקידה בבית

ואמרת אליהם ג בטע בספ וסימנ' נבל ממלא אשבר ולתת ח וסימנ' יוסף ויאמר משה מתהלך אני יי כתפת יחד ומעל

נגדא ויהב יתיה לכפתא דבתרע שיבט
בנימן עילאה דבית מקדשא דיי׃ ויהי
ממחרת ויצא פשחור את ירמיהו מן
המהפכת ויאמר אליו ירמיהו לא
פשחור קרא יהוה שמך כי אם מגור
מסביב׃ והוה ביומא דבתרוהי ואפיק
פשחור ית ירמיה מן כיפתא ואמר ליה
ירמיה לא פשחור קרי יי שמך אלהין
יתכנשון עלך דקטלין בחרבא מסחור
סחור׃ כי כה אמר יהוה הנני
נתנך למגור לך ולכל אהביך ונפלו
בחרב איביהם ועיניך ראות ואת כל
יהודה אתן ביד מלך בבל והגלם בבלה
והכם בחרב׃ ארי כדנן אמר יי הא אנא
מסר לך לתבר לך ולכל רחמך ויתקטלון
בחרב בעלי דבביהון ועינך חזין וית
כל דבית יהודה אמסר ביד מלכא
דבבל ויגלינון לבבל ויקטילנון בחרבא׃
ונתתי את כל חסן העיר הזאת ואת כל
יגיעה ואת כל יקרה ואת כל אוצרות
מלכי יהודה אתן ביד איביהם ובזזום
ולקחום והביאום בבלה׃ ואתין ית כל
עותר קרתא הדא וית כל עמלה וית
כל ליאותה וית כל אוצרי מלכיא דבית

יהודה אמסר ביד בעלי דבביהון ויבזונון
וישבינון ויובלינון לבבל׃ ואתה פשחור
וכל ישבי ביתך תלכו בשבי ובבל
תבוא ושם תמות ושם תקבר אתה וכל
אהביך אשר נבאת להם בשקר׃ ואת
פשחור וכל יתבי ביתך תהכון בשביא
ולבבל תיתי ותמן תמות ותמן תתקבר
את וכל רחמך דאתנביתא להון בשקרא׃
פתיתני יהוה ואפת חזקתני
ותוכל הייתי לשחוק כל היום כלה
לעג לי׃ שבישתני יי ואשתבשית
תקיפתני ויכילת לי הויתי לחוך כל
יומא כולהון מחיכין בי׃ כי מדי אדבר
אזעק חמס ושד אקרא כי היה דבר
יהוה לי לחרפה ולקלס כל היום׃ ארי
בזמן דאנא מתנבי אנא מרים קלי בכי
ומצוח ועל חטופין ובזוזין אנא מתנבי
ארי הוה פתגמא דיי לי לחיסודין ולעיב
כל יומא׃ ואמרתי לא אזכרנו ולא אדבר
עוד בשמו והיה בלבי כאש בערת
עצר בעצמתי ונלאתי כלכל ולא אוכל׃
ואמרית לא אדכרינה ולא אמליל עוד
בשמיה והוו פתגמוהי בלבי כאישא
בערא שטפין ית גרמי ולאיתי לסוברא

והביאום ג ב מל וחד חס וסימנ׳ והביאם ליצ ולקחום עמים והביאום בבלה קדמאה הביאם כת ושארא מל ... אזעק ל קמ

ולא יכילית׃ כי שמעתי דבת רבים מגור
מסביב הגידו ונגידנו כל אנוש שלמי
שמרי צלעי אולי יפתה ונוכלה לו
ונקחה נקמתנו ממנו׃ ארי שמעית
מילי סגיאין דמתכנשין מסחור סחור
חזו ונחוינה אמרין כל אנש שלמי
כמנין לאבאשא לי מא אם יטעון וניכול
ליה ונתפרע פורענותנא מניה׃ ויהוה
אותי כגבור עריץ על כן רדפי יכשלו
ולא יכלו בשו מאד כי לא השכילו כלמת
עולם לא תשכח׃ ויי׳ דמימריה בסעדי
כגיבר תקיף על כין רדפי יתקלון ולא
יכלון למקם יבהתון לחדא ארי לא
יצלחון ותתפינון אתכלמות עלם דלא
תפסוק׃ ויהוה צבאות בחן צדיק ראה
כליות ולב אראה נקמתך מהם כי
אליך גליתי את ריבי׃ ויי׳ צבאות בחר
קשוט גלין קדמוהי כולין ולב אחזי
פורענות דינך מנהון ארי קדמך אמרית
ית עולבני׃ שירו ליהוה הללו
את יהוה כי הציל את נפש אביון מיד
מרעים׃ שבחו קדם יי׳ אודו קדם יי׳
ארי שיזיב ית נפש מסכין מיד מבאשין׃
ארור היום אשר ילדתי בו יום אשר

ילדתני אמי אל יהי ברוך׃ ליט יומא
דאתילידית ביה יומא דילידתני אמי
לא יהי בריך׃ ארור האיש אשר בשר
את אבי לאמר ילד לך בן זכר שמח
שמחהו׃ ליט גברא דבסר ית אבא למימר
אתיליד לך בר דכר חדאה חדייה׃ והיה
האיש ההוא כערים אשר הפך יהוה
ולא נחם ושמע זעקה בבקר ותרועה
בעת צהרים׃ ויהי גברא ההוא כקרויא
דהפך יי׳ ברוגזיה ולא אתיתבא וישמע
צוחתא בצפרא ויבבא בעידן טיהרא׃
אשר לא מותתני מרחם ותהי לי אמי
קברי ורחמה הרת עולם׃ לוי דלא אמר
עלי דמיתית ממעיין והות לי פון אמי
קברי והוית כד לא הוית׃ למה זה מרחם
יצאתי לראות עמל ויגון ויכלו בבשת
ימי׃ למא דנן מבטנא נפקית למחזי עמל
ודוון וספו בבהתא יומי׃ הדבר
אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה בשלח
אליו המלך צדקיהו את פשחור בן
מלכיהו ואת צפניה בן מעשיה הכהן
לאמר׃ פתגם נבואה דהוה עם ירמיה
מן קדם יי׳ כד שלח לותיה מלכא צדקיה
ית פשחור בר מלכיה וית צפניה בר

ג׳ וחס
ד׳ חס בלו״
קדמ׳ שפטו צדק בחן שצ״ב סימ׳ בתל׳ בחן צדיק ראה בצ״ר סימ׳

ב׳ נפש
ב׳ ב׳ בארץ עוץ
ומל׳
ג׳ ב׳ מן החמות בבשת באפס תקוה חד בת׳ וחד בנב׳ וחד בכת׳

ולא אוכל ג׳ וסימנה׳ פיגות פי ונלאיתי מלאתי גדולה ... יפתה ג׳ וחס וסימנה׳ אולי יפתה והנביא יפתה קיצין ... שמח ב׳ שמחהו

31

מעשיה כהנא למימר דרשנא בעדנו
את יהוה כי נבוכדראצר מלך בבל
נלחם עלינו אולי יעשה יהוה אותנו
ככל נפלאתיו ויעלה מעלינו צלי כען
עלנא קדם יי ארי נבוכדנצר מלכא
דבבל מגיח קרבא בנא מא אם יעביד
יי עמנא ככל פרישתיה ויסתלק
מננא ויאמר ירמיהו אליהם כה
ט תאמרן אל צדקיהו ואמר ירמיה
להון כדין תימרון לצדקיה כה אמר
יהוה אלהי ישראל הנני מסב את כלי
המלחמה אשר בידכם אשר אתם
ג נלחמים בם את מלך בבל ואת הכשדים
הצרים עליכם מחוץ לחומה ואספתי
אותם אל תוך העיר הזאת כדנן אמר
יי אלהא דישראל האנא מסחר ית מני
קרבא דבידכון דאתון מגיחין קרבא
בהון עם מלכא דבבל ועם כסדאי
דצירין עליכון מברא לשורא ואכנוש
יתכון לגו קרתא הדא ונלחמתי אני
אתכם ביד נטויה ובזרוע חזקה ובאף
ובחמה ובקצף גדול ואגיח אנא עמכון
בידא תקיפא ובדרע מרמם וברגז
ובחמא ובתקוף רב והכיתי את יושבי

ג׳ מ״ל בנ״ הו״א יעשה מיר״אים

העיר הזאת ואת האדם ואת הבהמה
ב ובצ״ם בדבר גדול ימתו ואמחי ית יתבי
קרתא הדא וית אנשא וית בעירא במותא
סגיאה ימותון ואחרי כן נאם יהוה
ד׳ אתן את צדקיהו מלך יהודה ואת עבדיו
ואת העם ואת הנשארים בעיר הזאת
ד׳ פס׳ מן מן ומן מן הדבר מן החרב ומן הרעב ביד
נבוכדנצר מלך בבל וביד איביהם
וביד מבקשי נפשם והכם לפי חרב
לא יחוס עליהם ולא יחמל ולא ירחם
ובתר כדין אמר יי אמסר ית צדקיה
מלך שבטא דבית יהודה וית עבדוהי
וית עמא דאשתארו בקרתא הדא
מן מותא מן חרבא ומן כפנא ביד
נבוכדנצר מלכא דבבל וביד בעלי
דבביהון וביד דבען למקטלהון וימחינון
לפתגם דחרב לא יחוס עליהון ולא יחמול
ולא ירחים ואל העם הזה תאמר כה אמר
יהוה הנני נתן לפניכם את דרך החיים
ואת דרך המות ולעמא הדין תימר
כדנן אמר יי הא אנא יהיב קדמיכון ית
אורח חיי וית אורח מותא היושב
בעיר הזאת ימות בחרב וברעב
ד׳ ב מ״ל אינ׳ נפל ובדבר והיוצא ונפל על הכשדים

ד׳ פיסוקי׳ אית בהון מן מן ומן וסימנה׳ וייצר יי׳ אדם כי יקריב ממחצית ואחרי כן נאם יי׳ ... ואת עבדיו ד׳ וסימנה׳ ויהי להשובת
וישקף ארונה ואחרי כן נאם יי׳ את פרעה ...

הצרים עליכם יחיה והיתה לו נפשו
לשלל׃ דייתיב בקרתא הדא יתקטיל
בחרבא ובכפנא ובמותא ודיפוק
ויִשתמע לכסדאי דצירין עליכון
ייחי ותהי ליה נפשיה לשיזבא׃ כי
שמתי פני בעיר הזאת לרעה ולא
לטובה נאם יהוה ביד מלך בבל תנתן
ושרפה באש׃ ארי אחל רוגזי בקרתא
הדא לבישא ולא לטבא אמר יי ביד
מלכא דבבל תתמסר ויוקדנה בנורא׃
ולבית מלך יהודה שמעו דבר יהוה׃
ולבית מלך שבטא דבית יהודה קבילו
פתגמא דיי׃ בית דוד כה אמר יהוה
דינו לבקר משפט והצילו גזול מיד
עושק פן תצא כאש חמתי ובערה
ואין מכבה מפני רע מעלליהם׃ בית
דויד כדנן אמר יי דינו לצפרא דינא
ושיזבו אניסא מיד דאונס ליה
דלמא ידלק כאישתא רוגזי וישיצי
ולא יהי חיס מן קדם בישות עובדיכון׃
הנני אליך ישבת העמק צור המישור
נאם יהוה האמרים מי יחת עלינו
ומי יבוא במעונותינו׃ הא אנא שלח
רוגזי עלך דיתבא בתקפיא בקרוין

פריכן אמר יי דאמרין מן ייחות עלנא
ומן ייעול בבירניתנא׃ ופקדתי עליכם
כפרי מעלליכם נאם יהוה והצתי אש
ביערה ואכלה כל סביביה׃ ואסער
עליכון כפירי עובדיכון אמר יי
ואדליק אישתא בחורשהא ותשיצי כל
כב סחרנהא׃ כה אמר יהוה רד בית
מלך יהודה ודברת שם את הדבר
הזה׃ כדנן אמר יי חות לבית מלך
שבטא דבית יהודה ותתנבי תמן ית
פתגמא הדין׃ ואמרת שמע דבר יהוה
מלך יהודה הישב על כסא דוד אתה
ועבדיך ועמך הבאים בשערים האלה׃
ותימר קביל פתגמא דיי מלך שבטא
דבית יהודה דיתיב על כורסי דויד את
ועבדך ועמך דעלין בתרעיא האלין׃
כה אמר יהוה עשו משפט
וצדקה והצילו גזול מיד עשוק וגר
יתום ואלמנה אל תנו אל תחמסו ודם
נקי אל תשפכו במקום הזה׃ כדנן אמר
יי עבידו דינא וצדקתא ושיזבו אניסא
מיד דאניס ליה וגיור ייתם וארמלא
לא תינון לא תינסון ודם זכי לא תישדון
באתרא הדין׃ כי אם עשו תעשו את

דמל׳ ומעונתי׳ טרפה חמ׳ דחס ירבצון תשבון מעונתם כת׳ ושד׳ מעונת כת׳ ולבית׳ וסימנה׳ ויפקד משה ופקודי בני גרשון כל הפקדים
ולבית שאול מקצה מסלות ולבית מלך יהודה ולבית הרכבים והיה לאב ולבית יעקב חטאתם

הדבר הזה ובאו בשערי הבית הזה
מלכים ישבים לדוד על כסאו רכבים
ברכב ובסוסים הוא ועבדו ועמו: ארי
אם מעבד תעבדון ית פתגמא הדין
וייעלון בתרעי ביתא הדין מלכין
דיתבין לדויד על כורסויה רכבין
ברתיכין ובסוסון הוא ועבדוהי
ועמיה: ואם לא תשמעו את הדברים
האלה בי נשבעתי נאם יהוה כי לחרבה
יהיה הבית הזה: ואם לא תקבלון ית
פתגמיא האלין במימרי קיימית
אמר יי ארי לחרבא יהי ביתא הדין:
כי כה אמר יהוה על בית
מלך יהודה גלעד אתה לי ראש
הלבנון אם לא אשיתך מדבר ערים
לא נושבה: ארי כדנן אמר יי על בית
שבטא דבית יהודה אילו את חביב
קדמי כבית מקדשא דרם ברישי
טוריא אם לא אשוינך מדברא
קרוין דלא אתיתבא: וקדשתי עליך
משחתים איש וכליו וכרתו מבחר
ארזיך והפילו על האש: ואזמין
עלך מחבלין גבר וזיניה ויקצצון
שפר גבריך כמא דקציצן אעי ארזא

וירמון לנורא: ועברו גוים רבים על
העיר הזאת ואמרו איש אל רעהו
על מה עשה יהוה ככה לעיר הגדולה
הזאת: ויעברון עממין סגיאין על
קרתא הדא ויימרון גבר לחבריה על מא
עבד יי כדין לקרתא רבתא הדא:
ואמרו על אשר עזבו את ברית יהוה
אלהיהם וישתחוו לאלהים אחרים
ויעבדום: ויימרון על דשבקו ית
קימא דיי אלההון וסגידו לטעות
עממיא ופלחונון: אל תבכו למת ואל
תנדו לו בכו בכו להלך כי לא ישוב
עוד וראה את ארץ מולדתו: לא תבכון
על מית ולא תדון עלוהי בכו מבכא
לדגלו ארי לא יתוב עוד ויחזי ית ארע
ילדותיה: כי כה אמר יהוה
אל שלם בן יאשיהו מלך יהודה המלך
תחת יאשיהו אביו אשר יצא מן
המקום הזה לא ישוב שם עוד: ארי
כדנן אמר יי על שלום בר יאשיה
מלך שבטא דבית יהודה דמלך תחות
יאשיה אבוהי דגלא מן אתרא הדין
לא יתוב לתמן עוד: כי במקום אשר
הגלו אתו שם ימות ואת הארץ הזאת

לא יראה עוד׃ אלהין באתרא דאגלואו
יתיה תמן ימות וית ארעא הדא לא
יחזי עוד׃ הוי בונה ביתו בלא
צדק ועליותיו בלא משפט ברעהו
יעבד חנם ופעלו לא יתן לו׃ ווי דבני
ביתיה בלא קשוט ועליתיה בלא
כדחזי בחבריה מפלח מגן ואגריה
לא יהיב ליה׃ האמר אבנה לי בית
מדות ועליות מרוחים וקרע לו
חלוני וספון בארז ומשוח בששר׃
דאמר אבני לי בתין דמשחן ועליין
מרוחן ופצים ליה חרכין ומטליל
בכיורי ארזא ומצייר בסמנין׃ התמלך
כי אתה מתחרה בארז אביך הלוא
אכל ושתה ועשה משפט וצדקה
אז טוב לו׃ הא את מדמי למהוי מלכא
קדמאה אבוך הלא אכל ושתי ועבד
דין דקשוט וזכו בכין טב ליה׃ דן
דין עני ואביון אז טוב הלוא היא הדעת
אתי נאם יהוה׃ דן דין מסכין וחשיך
בכין הוה טב הלא היא דעתא דרעינא
כה אמר יי׃ כי אין עיניך ולבך כי אם
על בצעך ועל דם הנקי לשפוך ועל
העשק ועל המרוצה לעשות׃ ארי

לית עינך ולבך אלהין על ממונא
למינס ועל דם זכי למשפך ועל עשקא
ועל דבר עות נפשך למעבד׃
לכן כה אמר יהוה אל יהויקים
בן יאשיהו מלך יהודה לא יספדו לו
הוי אחי והוי אחות לא יספדו לו הוי
אדון והוי הדה׃ בכין כדנן אמר יי
על יהויקים בר יאשיה מלך שבטא
דבית יהודה לא יספדון ליה ווי על אחי
ווי על אחת לא יספדון ווי על מלכא
ווי על מלכותיה׃ קבורת חמור יקבר
סחוב והשלך מהלאה לשערי ירושלם׃
כמא דמשגרין ית נבילת חמרא כין
ישגרון ית נבילתיה יתגרר וישתדי
להלא לתרעי ירושלם׃ עלי הלבנון
וצעקי ובבשן תני קולך וצעקי מעברים
כי נשברו כל מאהביך׃ סקי לבית מקדשא
וצוחי ובתרעי טור ביתא ארימי קליך
וצוחי על מגזתא ארי אתברו כל רחמיך׃
דברתי אליך בשלותיך אמרת לא אשמע
זה דרכך מנעוריך כי לא שמעת בקולי׃
שלחית לותיך ית כל עבדי נביא כד
הוית יתבא שליוא אמרת לית אנא
מקבלא אלפן דא אורחיך מזעוריך

וגם דם הנקי׳ כי אין עיניך ה׳ הלא קיא ג׳ וסימנ׳ ברבת כתובה הדעת ה׳ אחות ג׳ ולאבשלום והוי אחות קטנה ה׳ וצעקי ל׳ ומתניו׳

ארי לא קבילת למימרי כל רעיך תרעה
רוח ומאהביך בשבי ילכו כי אז תבשי
ונכלמת מכל רעתך כל פרנסך יתבדרון
לכל רוח ורחמך בשביא יהכון ארי כין
תבהתין ותתכנעין מכל בשתיך ישבתי
בלבנון מקננתי בארזים מה נחנת בבא
לך חבלים חיל כילדה דיתבא בבית
מקדשא בניני מלכיא מרביא כנרא
מא תעבדין במיתי ליך עקא וזיע
הא כחבלין לילידתא חי אני נאם יהוה
כי אם יהיה כניהו בן יהויקים מלך
יהודה חותם על יד ימיני כי משם
אתקנך קים אנא אמר יי ארי אם יהי
כניה בר יהויקים מלך שבטא דבית
יהודה כגלף דעזקא על יד ימיני ארי
מתמן במימרי אגלינך ונתתיך ביד
מבקשי נפשך וביד אשר אתה יגור
מפניהם וביד נבוכדנצר מלך בבל
וביד הכשדים ואמסרינך ביד דבען
למקטלך וביד דאת דחיל מן קדמיהון
וביד נבוכדנצר מלכא דבבל ובידא
דכסדאי והטלתי אתך ואת אמך
אשר ילדתך על הארץ אחרת אשר
לא ילדתם שם ושם תמותו ואטלטיל

יתך וית אמך דילידתך לארע אחרי
דלא אתילידתון תמן ותמן תמותון
ועל הארץ אשר הם מנשאים את נפשם
לשוב שם שמה לא ישובו ולארעא
דאינון מטען ית נפשהון למתב לתמן
לתמן לא יתובון   העצב נבזה
נפוץ האיש הזה כניהו אם כלי אין חפץ
בו מדוע הוטלו הוא וזרעו והשלכו
על הארץ אשר לא ידעו כסירא
חלשא מטלטלא גברא הדין כניא
כמנא דלית ביה צרוך מדין איטלטלו
הוא ובנוהי ואתגליאו לארעא דלא
ידעו ארץ ארץ ארץ שמעי דבר
יהוה מארעיה אגליוהי לארע אוחרי
ארעא דישראל קבילי פתגמא דיי
כה אמר יהוה כתבו את האיש
הזה ערירי גבר לא יצלח בימיו כי לא
יצלח מזרעו איש ישב על כסא דוד
ומשל עוד ביהודה כדנן אמר יי
כתובו ית גברא הדין דלא ולד גברא
לא יצלח ביומוהי ארי לא יצלח מזרעיה
גבר יתיב על כורסי דויד ועביד שלטן
כג על דבית יהודה   הוי רעים
מאבדים ומפצים את צאן מרעיתי

תמותו ז מל וסימנה ויאמנו דבריכם ופתח אהל מועד לא תחללו והטלתי ידע תדעו שובו שבו ב' יחזק למה תמותו ודרש פסוק
כניהו ג וסימנה חי אני נאם יי אם יהיה העצב נבזה וימלך מלך

נאם יהוה׃ ויי פרנסיא דמאבדין ומבדרין
ית עם דאתקרי שמי עלוהי אמר יי׃
לכן כה אמר יהוה אלהי ב בטע בספ
ישראל על הרעים הרעים את עמי
אתם הפצתם את צאני ותדחום ולא ל חס
פקדתם אתם הנני פקד עליכם את
רע מעלליכם נאם יהוה׃ בכין כדנן
אמר יי אלהא דישראל על פרנסיא
דמפרנסין ית עמי אתון בדרתון ית
עמי וטרטילתונון ולא תבעתון
יתהון הא אנא מסער עליכון ית בישות
עובדיכון אמר יי׃ ואני אקבץ את
שארית צאני מכל הארצות אשר
הדחתי אתם שם והשבתי אתהן על ל
נוהן ופרו ורבו׃ ואנא אכניש ית
שארא דעמי מכל מדינתא דאגליתי
יתהון לתמן ואתיב יתהון לאתרהון
ויפשון ויסגון׃ והקמתי עליהם רעים ט פס
ורעום ולא ייראו עוד ולא יחתו ולא ולא ולא ולא
יפקדו נאם יהוה׃ ואקים להון פרנסין
ויפרנסונון ולא ידחלון עוד ולא
יתברון ולא יזועון אמר יי׃
הנה ימים באים נאם יהוה והקמתי ל
לדוד צמח צדיק ומלך מלך והשכיל

ועשה משפט וצדקה בארץ׃ הא
יומיא אתן אמר יי ואקים לדויד
משיח דצדקא וימלוך מלכא ויצלח
ויעביד דין דקשוט וזכו בארעא׃
בימיו תושע יהודה וישראל ישכן
לבטח וזה שמו אשר יקראו יהוה
צדקנו׃ ביומוהי יתפרקון דבית יהודה
וישראל ישרי לרוחצן ודין שמיה
דיהון קרן ליה יתעבדן לנא זכון קיי
ביומוהי׃ לכן הנה ימים
באים נאם יהוה ולא יאמרו עוד חי
יהוה אשר העלה את בני ישראל
מארץ מצרים׃ בכין הא יומיא אתן
אמר יי ולא יהון משתען עוד
בגבורתא דיי דאסיק ית בני ישראל
מארעא דמצרים׃ כי אם חי יהוה אשר
העלה ואשר הביא את זרע בית ישראל
מארץ צפונה ומכל הארצות אשר
הדחתים שם וישבו על אדמתם׃ ולא
יהון משתען בגבורתא דיי דאסיק
ודאיתי ית זרעא דבית ישראל מארע
צפונא ומכל מדינתא דאגליתינון
לתמן ויתבון על ארעהון׃
לנבאים נשבר לבי בקרבי רחפו

ואשר הביא ל ואשר ימלא ל ואשר יגאל ל ואשר תינא ל ואשר תאמרו ל ואשר תלכו ל ואשר אתו ל ואשר יתן ל ואשר העלה ל כול

כל עצמותי הייתי כאיש שכור וכגבר
עברו יין מפני יהוה ומפני דברי קדשו׃
מן קדם נביי שקרא אתבר לבי במעי
זעו כל גרמי הויתי כגבר רוי וכגברא
דמשתטי מן קדם חמריה מן קדם יי
ומן קדם פתגמי קדשיה׃ כי מנאפים
מלאה הארץ כי מפני אלה אבלה הארץ
יבשו נאות מדבר ותהי מרוצתם רעה
וגבורתם לא כן׃ ארי זנאין אתמליאת
ארעא ארי מן קדם מומי דשקר
חרובת ארעא יבישו דירות מדברא
ועל דמסגן ברעות נפשהון בשתא
תיתי עליהון וגבריהון לא יצלחון׃
כי גם נביא גם כהן חנפו גם בביתי
מצאתי רעתם נאם יהוה׃ ארי אף ספר
אף כהין גניבו אורחתהון אף בבית
מקדשי גלין קדמי בישתהון אמר
יי׃ לכן יהיה דרכם להם כחלקלקות
באפלה ידחו ונפלו בה כי אביא עליהם
רעה שנת פקדתם נאם יהוה׃ בכין תהי
אורחתהון להון כמשרועין בקבלא
יתקלון ויפלון בה ארי איתי עליהון
בשתא שנת סעורן חוביהון אמר יי׃
ובנביאי שמרון ראיתי תפלה הנבאו

בבעל ויתעו את עמי ישראל׃ ובנביי
שמרון חזיתי רשע מתנבן בשום
טעותא ומטען ית עמי ית ישראל׃
ובנבאי ירושלם ראיתי שערורה נאוף
והלך בשקר וחזקו ידי מרעים לבלתי
שבו איש מרעתו היו לי כלם כסדם
וישביה כעמרה׃ ובנביי ירושלם חזיתי
שנו זנאין ומהלכין בשקר ומתקפין ידי
מבאשין בדיל דלא למתב גבר מבישתיה
הוו קדמי כלהון כסדם ויתבהא כעמרה׃
לכן כה אמר יהוה צבאות
על הנבאים הנני מאכיל אותם לענה
והשקתים מי ראש כי מאת נביאי
ירושלם יצאה חנפה לכל הארץ׃ בכין
כדנן אמר יי צבאות על נביי שקרא
האנא מיתי עליהון עקא מרר כגידין
ואשקינון כס דלוט ביש כרישי חיוין
ארי מן נביי ירושלם נפקת חנופתא
לכל יתבי ארעא׃ כה אמר
יהוה צבאות אל תשמעו על דברי
הנבאים הנבאים לכם מהבלים המה
אתכם חזון לבם ידברו לא מפי יהוה׃
כדנן אמר יי צבאות לא תקבלון לפתגמי
נביי שקרא דמתנבן לכון מטען אנון

מרוצתם ב׳ בלי׳ וסימנ׳ הקשבתי ותהי קדמו׳ במרצותם כת׳ תנ׳ מל׳ באפלה ב׳ וסימנ׳ ימשש בחלקלקות מהבלים ל׳ ונו׳

יתכון רשע לבהון ממללין לא למימרא
דיי׳ אמרים אמור למנאצי דבר יהוה
שלום יהיה לכם וכל הלך בשררות לבו
אמרו לא תבא עליכם רעה׳ אמרין
בנבואת שקרהון לדמרגזין קדמי
מליל יי׳ שלמא יהי לכון וכל דאזיל
בהרהור לביה אמרין לא תיתי עליכון
בשתא׳ כי מי עמד בסוד יהוה וירא
וישמע את דברו מי הקשיב דברו
וישמע׳ ארי לא קמו דיתגלי להון רז
מן קדם יי׳ ולא חזו ולא שמעו ית
פתגמוהי לא אציתו למימריה ולא
קבילו׳ הנה סערת יהוה חמה
יצאה וסער מתחולל על ראש רשעים
יחול׳ הא מזופיתא מן קדם יי׳ ברגז
נפקא ועלעול משתגש על ריש
רשיעין יחול׳ לא ישוב אף יהוה
עד עשתו ועד הקימו מזמות לבו
באחרית הימים תתבוננו בה בינה׳ לא
יתוב רוגזא דיי׳ עד דיעביד ועד דיקיים
מחשבת רעותיה בסוף יומיא תסתכלון
בה אסתכלא׳ לא שלחתי את הנבאים
והם רצו לא דברתי אליהם והם נבאו׳
לא שלחית ית נביי שקרא ואנון רהטין

לאבאשא לא מלילית עמהון ואנון מתנבן
שקר׳ ואם עמדו בסודי וישמעו דברי
את עמי וישבום מדרכם הרע ומרע
מעלליהם׳ ואילו קמו אתגלי להון רז
מן קדמי ואשמעו פתגמי ית עמי
ואתיבונון מאורחתהון בישתא ומבישות
עובדיהון׳ האלהי מקרב אני נאם יהוה
ולא אלהי מרחק׳ אנא אלהא ברית
עלמא מבראשית אמר יי׳ אנא אלהא
עתידנא לחדתא עלמא לצדיקיא׳ אם
יסתר איש במסתרים ואני לא אראנו
נאם יהוה הלא את השמים ואת הארץ
אני מלא נאם יהוה׳ אם ידמי גברא
לאיטמרא כד בסתרא וקדמי הלא גלי
אמר יי׳ הלא ית שמיא וית ארעא
יקרי מלי אמר יי׳ שמעתי את אשר
אמרו הנבאים הנבאים בשמי שקר
לאמר חלמתי חלמתי׳ שמיע קדמי
ית דאמרין נביי שקרא דמתנבן בשמי
שקרא למימר פתגם נבואה בחלמא
אתחזא לי׳ עד מתי היש בלב הנבאים
נבאי השקר ונביאי תרמת לבם׳ עד
אמתי אית בליבהון דנביי שקרא
דמתנבן שקר ומתנבן רשע לבהון׳

וירא ג וסימנ׳ וירב את ריבי וישמע עד ישקיף וירא ה — ה נביאים ג מל בע וסימנ׳ ומי יתן כהכרית וגם נביאים ה דויפשט ולא ענהו
הלקחים לשונם נביאים כל ושא׳ נבאים כת חס יוד קדמוי

החשבים להשכיח את עמי שמי
בחלומתם אשר יספרו איש לרעהו
כאשר שכחו אבותם את שמי בבעל
דמחשבין לאנשאה ית עמי שמי
בשקריהון דמשתען גבר לחבריה
כמא דשבקו אבהתהון ית פלחן שמי
ומקימין בשום טעותא הנביא אשר
אתו חלום יספר חלום ואשר דברי
אתו ידבר דברי אמת מה לתבן את
הבר נאם יהוה נביא דעמיה חלמא
ישתעי חלמא ודפתגמי עמיה ימליל
פתגמי קשוט הא כמא דפריש בין
תבנא לעבורא כין פריש בין רשיעיא
לצדיקיא אמר יי הלא כה דברי כאש
נאם יהוה וכפטיש יפצץ סלע הלא
כל פתגמי תקיפין כאישתא אמר יי
וכפטישא דמנפע כיפא לכן הנני על
הנבאים נאם יהוה מגנבי דברי איש
מאת רעהו בכין האנא שלח רוגזי
על נביי שקרא אמר יי מגנבין פתגמי
גבר מן חבריה הנני על הנביאם נאם
יהוה הלקחים לשונם וינאמו נאם
האנא שלח רוגזי על נביי שקרא אמר
יי דמתנבן כרעות לבהון ואמרין כין

אמר הנני על נבאי חלמות שקר נאם
יהוה ויספרום ויתעו את עמי בשקריהם
ובפחזותם ואנכי לא שלחתים ולא
צויתים והועיל לא יועילו לעם הזה
נאם יהוה האנא שלח רוגזי על דמתנבן
חלמין דשקר אמר יי ומשתען ומטען
ית עמי בשקריהון ובבקרותהון ואנא
לא שלחתינון ולא פקידתינון ואהנאה
לא יהנון לעמא הדין אמר יי וכי
ישאלך העם הזה או הנביא או כהן
לאמר מה משא יהוה ואמרת אליהם
את מה משא ונטשתי אתכם נאם יהוה
וארי ישאלינך עמא הדין או ספר
או כהין למימר מא נבואתא בשמא
דיי ותימר להון כדין נבואתא ואטוש
יתכון אמר יי והנביא והכהן והעם
אשר יאמר משא יהוה ופקדתי על
האיש ההוא ועל ביתו וספר וכהין
ועמא דיימר נבואתא בשמא דיי
ואסער על גברא ההוא ועל ביתיה
כה תאמרו איש על רעהו ואיש אל
אחיו מה ענה יהוה ומה דבר יהוה
כדין תימרון גבר לחבריה וגבר לאחוהי
מא אתיב יי ומא מליל יי ומשא

והנביא ג ר״ש פ״ס וסימנ׳ ההוא או חלם כי יפתה והכהן והעם ע׳ רעהו ה׳ וסימנ׳ ופי יזיד כי כאשר יקום ומעיר כה תאמרון גבר

יְהוָה לֹא תִזְכְּרוּ עוֹד כִּי הַמַּשָּׂא יִהְיֶה
לְאִישׁ דְּבָרוֹ וַהֲפַכְתֶּם אֶת דִּבְרֵי אֱלֹהִים
חַיִּים יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵינוּ׃ ונבואה
כשמא דיי לא תדכרון עוד ארי
נבואתא תהי לגבר דמקיים פתגמי
רעותיה ואתון מהמן לבטלא ית
פתגמי אלהא קיימא יי צבאות אלהנא׃
כֹּה תֹאמַר אֶל הַנָּבִיא מֶה עָנְךָ יְהוָה
וּמַה דִּבֶּר יְהוָה׃ כדין תימר לנבייא
מא אתיבך יי ומא מליל יי׃ וְאִם מַשָּׂא
יְהוָה תֹּאמֵרוּ לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה יַעַן
אֲמָרְכֶם אֶת הַדָּבָר הַזֶּה מַשָּׂא יְהוָה
וָאֶשְׁלַח אֲלֵיכֶם לֵאמֹר לֹא תֹאמְרוּ מַשָּׂא
יְהוָה׃ ואם נבואה כשמא דיי תימרון
בכין כדנן אמר יי חלף דאמרתון ית
פתגמא הדין נבואתא כשמא דיי
ושלחית לותכון למימר לא תימרון
נבואתא כשמא דיי׃ לָכֵן
הִנְנִי וְנָשִׁיתִי אֶתְכֶם נָשֹׂא וְנָטַשְׁתִּי
אֶתְכֶם וְאֶת הָעִיר אֲשֶׁר נָתַתִּי לָכֶם
וְלַאֲבוֹתֵיכֶם מֵעַל פָּנָי׃ בכין הא אנא
שלח רוגזי וארטוש יתכון מרטש
ואדחיק יתכון וית קרתא דיהבית לכון
ולאבהתכון מקביל מימרי׃ וְנָתַתִּי

עֲלֵיכֶם חֶרְפַּת עוֹלָם וּכְלִמּוּת עוֹלָם
אֲשֶׁר לֹא תִשָּׁכֵחַ׃ ואתין עליכון חסודי
עלם ותחפיכון אתכנעות עלם דלא
תפסוק׃ הִרְאַנִי יְהוָה וְהִנֵּה שְׁנֵי
דּוּדָאֵי תְאֵנִים מוּעָדִים לִפְנֵי הֵיכַל יְהוָה
אַחֲרֵי הַגְלוֹת נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל
אֶת יְכָנְיָהוּ בֶן יְהוֹיָקִים מֶלֶךְ יְהוּדָה וְאֶת
הֶחָרָשׁ וְאֶת הַמַּסְגֵּר מִירוּשָׁלַםִ וַיְבִאֵם
בָּבֶל׃ אחזיני יי והא תרין סלי תינין
מחתין קדם היכלא דיי בתר דאגלי
נבוכדנצר מלכא דבבל ית יכניה בר
יהויקים מלך שבטא דבית יהודה
וית אומניא וית תרעיא מירושלם
ואובילנון לבבל׃ הַדּוּד אֶחָד תְּאֵנִים
טֹבוֹת מְאֹד כִּתְאֵנֵי הַבַּכֻּרוֹת וְהַדּוּד
אֶחָד תְּאֵנִים רָעוֹת מְאֹד אֲשֶׁר לֹא
תֵאָכַלְנָה מֵרֹעַ׃ סלא חד תינין טבן
לחדא כתינין בכירן וסלא חד תינין
בישן לחדא דלא מתאכלן מבישו׃
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי מָה אַתָּה
רֹאֶה יִרְמְיָהוּ וָאֹמַר תְּאֵנִים הַתְּאֵנִים
הַטֹּבוֹת טֹבוֹת מְאֹד וְהָרָעוֹת רָעוֹת
מְאֹד אֲשֶׁר לֹא תֵאָכַלְנָה מֵרֹעַ׃ ואמר
יי לי מא את חזי ירמיה ואמרית תינין

ד׳ פסוק אית בהון ד״ד קודשין וסימנהון עלפי יי יחנו ואם משא קול ששון ויקרא אסא תאכלנה ד׳ וסימנהון הדוד אחד ושראה ושלאה
השערים

תיניא טבתא טבן לחדא ודבישן בישן
לחדא דלא מתאכלן מבישו׃
ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃
והוה פתגם נבואה מן קדם ײ עמי למימר׃
כה אמר יהוה אלהי ישראל כתאנים
הטובות האלה כן אכיר את גלות יהודה
אשר שלחתי מן המקום הזה ארץ
כשדים לטובה׃ כדנן אמר ײ אלהא
דישראל כתיניא טבתא האלין כין ײ
אשתמודע ית גלות יהודה דאגליתי
מן אתרא הדין לארע כסדאי לטבא׃
ושמתי עיני עליהם לטובה והשבתים
על הארץ הזאת ובניתים ולא אהרס
ונטעתים ולא אתוש׃ ואשוי מימרי
עליהון לטבא ואתיבינון לארעא הדא
ואבנינון ולא אפגר ואקיימינון ולא
אטלטיל׃ ונתתי להם לב לדעת אתי
כי אני יהוה והיו לי לעם ואנכי אהיה
להם לאלהים כי ישבו אלי בכל לבם׃
ואתין להון לב למידע דחלתי ארי אנא
ײ ויהון קדמי לעם ואנא אהוי להון
לאלה ארי יתובון לפולחני בכל לבהון׃
וכתאנים הרעות אשר
לא תאכלנה מרע כי כה אמר יהוה כן

אתן את צדקיהו מלך יהודה ואת שריו
ואת שארית ירושלם הנשארים בארץ
הזאת והישבים בארץ מצרים׃ וכתיניא
בישתא דלא מתאכלן מבישו ארי
כדנן אמר ײ כין אתין ית צדקיה מלך
שבטא דבית יהודה וית רברבוהי וית
שארא דירושלם דאשתארו בארעא
הדא ודיתבין בארעא דמצרים׃ ונתתים
לזועה לרעה לכל ממלכות הארץ
לחרפה ולמשל לשנינה ולקללה בכל
המקמות אשר אדיחם שם׃ ואתינינון
לזיע לבישא לכל מלכות ארעא לחסודין
ולמתל לשועי וללוטא בכל אתריא
דאגלינון לתמן׃ ושלחתי בם את החרב
את הרעב ואת הדבר עד תמם מעל
האדמה אשר נתתי להם ולאבותיהם׃
ואגרי בהון ית דקטלין בחרבא כפנא
ומותא עד דיסופון מעל ארעא דיהבית
להון ולאבהתהון׃ הדבר כה
אשר היה על ירמיהו על כל עם יהודה
בשנה הרבעית ליהויקים בן יאשיהו
מלך יהודה היא השנה הראשנית
לנבוכדנאצר מלך בבל׃ פתגם נבואה
דהוה עם ירמיה על כל עמא דבית

ובניתים ב וסימנ׳ ושמתי עיני כבראשנה תנינ ובנתים כת ונטעתים ג וסימנ׳ ושמתי וששתי על אדמתם והיושבים ג ב
מל וחד חס וסימנ׳ בארץ מצרים ביהודה הראשנים קדמנ חס נתתי להם ולאבתיהם ב דסמ וסימנ׳ מעל האדמה והשיבותים

יהודה בשתא רביעתא ליהויקים בר
יאשיה מלך שבטא דבית יהודה היא
שתא קדמיתא לנבוכדנצר מלכא
דבבל׃ אשר דבר ירמיהו הנביא על
כל עם יהודה ואל כל ישבי ירושלם
לאמר׃ ואתנבי ירמיה נביא על כל
עמא דבית יהודה ועל כל יתבי
ירושלם למימר׃ מן שלש עשרה
שנה ליאשיהו בן אמון מלך יהודה
ועד היום הזה זה שלש ועשרים
שנה היה דבר יהוה אלי ואדבר אליכם
אשכים ודבר ולא שמעתם׃ מן תלת
עסרי שנין ליאשיה בר אמון מלך
שבטא דבית יהודה ועד יומא הדין
דנן עסרין ותלת שנין הוה פתגם
נבואה מן קדם יי עמי ומלילית עמכון
מקדים וממליל ולא קבילתון׃ ושלח
יהוה אליכם את כל עבדיו הנבאים
השכים ושלח ולא שמעתם ולא
הטיתם את אזנכם לשמע׃ ושלח יי
לותכון ית כל עבדוהי נביא מקדים
ומשלח ולא קבילתון ולא ארכינתון
ית אדנכון לקבלא׃ לאמר שובו נא
איש מדרכו הרעה ומרע מעלליכם

ושבו על האדמה אשר נתן יהוה לכם
ולאבותיכם למן עולם ועד עולם׃
למימר תובו כען גבר מאורחיה בישא
ומבישות עובדיכון ותיבו על ארעא
דיהב יי לכון ולאבהתכון למן עלמא
ועד עלמא׃ ואל תלכו אחרי אלהים
אחרים לעבדם ולהשתחות להם ולא
תכעיסו אותי במעשה ידיכם ולא
ארע לכם׃ ולא תהכון בתר טעות
עממיא למפלחהון ולמסגד להון
ולא תרגזון קדמי בעובדי ידיכון
ולא אבאיש לכון׃ ולא שמעתם אלי
נאם יהוה למען הכעסוני במעשה
ידיכם לרע לכם׃ ולא קבילתון למימרי
אמר יי בדיל לארגזא קדמי בעובדי
ידיכון לאבאשא לכון׃
לכן כה אמר יהוה צבאות יען
אשר לא שמעתם את דברי׃ בכין
כדנן אמר יי צבאות חלף לא קבילתון
ית פתגמי׃ הנני שלח ולקחתי את כל
משפחות צפון נאם יהוה ואל נבוכדנאצר
מלך בבל עבדי והבאתים על הארץ
הזאת ועל ישביה ועל כל הגוים
האלה סביב והחרמתים ושמתים לשמה

אשכים השכים ג׳ מל׳ בל׳ וסימנ׳ מן שלש עשרה ושלח דאלנא חברך — ארע ב׳ וסימנ׳ ולא ארע לכם ארע לך —

ולשרקה ולחרבות עולם׃ הא אנא שלח
ודבר ית כל מלכות צפונא אמר יי
ולנבוכדנצר מלכא דבבל עבדי
ואתינון על ארעא הדא ועל יתבהא
ועל כל עממיא האלין סחור סחור
ואגמרינון ואשוינון לצדו ולאשתממו
ולחרבא לעלם׃ והאבדתי מהם קול
ששון וקול שמחה קול חתן וקול
כלה קול רחים ואור נר׃ ואוביד מנהון
קל בדיע וקל חדוא קל חתנין וקל כלן
קל סיען דמשבחין בנהור בוצין׃
והיתה כל הארץ הזאת לחרבה לשמה
ועבדו הגוים האלה את מלך בבל
שבעים שנה׃ ותהי כל ארעא הדא
לחרבא לצדו ויפלחון עממיא האלין
ית מלכא דבבל שבעין שנין׃ והיה
כמלאות שבעים שנה אפקד על מלך
בבל ועל הגוי ההוא נאם יהוה את עונם
ועל ארץ כשדים ושמתי אתו לשממות
עולם׃ ויהי כמשלם שבעין אסער
על מלכא דבבל ועל עמא ההוא אמר
יי ית חוביהון ועל ארע כסדאי ואשוי
יתהון לצדות עלם׃ והבאותי על
הארץ ההיא את כל דברי אשר דברתי

עליה את כל הכתוב בספר הזה אשר
נבא ירמיהו על כל הגוים׃ ואיתי על
ארעא ההיא ית כל פתגמי דגזרית
עלה ית כל דכתיב בספרא הדין דאתנבי
ירמיה על כל עממיא׃ כי עבדו בם
גם המה גוים רבים ומלכים גדולים
ושלמתי להם כפעלם וכמעשה ידיהם׃
ארי אפלחו בהון אף אנון עממין
סגיאין ומלכין רברבין ואשלים להון
כאגרהון וכעובדי ידיהון׃
כי כה אמר יהוה אלהי ישראל אלי
קח את כוס היין החמה הזאת מידי
והשקיתה אתו את כל הגוים אשר אנכי
שלח אותך אליהם׃ ארי כדנן אמר יי
אלהא דישראל לי קביל ית כסא דחמר
לוטא הדין מן קדמי ותשקי יתיה ית
כל עממיא דאנא שלח יתך עליהון׃
ושתו והתגעשו והתהללו מפני החרב
אשר אנכי שלח בינתם׃ וישתון ויתגשון
ויטרפון מן קדם דקטלין בחרבא
דאנא שלח ביניהון׃ ואקח את הכוס
מיד יהוה ואשקה את כל הגוים אשר
שלחני יהוה אליהם׃ וקבילית ית כסא
מן קדם יי ואשקיתי ית כל עממיא

על מלך ט וסימנהון בימין עלה ויקח אתם דמלך ויצא יהויכין ונשאת המשל והיה כמלאות שא קינה בהש ענק ויער כחו ובעתים ההם ״ בינתם

דשלחני יי עליהון את ירושלם ואת
ערי יהודה ואת מלכיה את שריה
לתת אתם לחרבה לשמה לשרקה
ולקללה כיום הזה: ית ירושלם וית
קרויא דבית יהודה וית מלכהא ית
רברבהא למיתן יתהון לחרבא לצדו
ולאשתממו וללוטא כיומא הדין:
את פרעה מלך מצרים ואת עבדיו
ואת שריו ואת כל עמו: ית פרעה
מלכא דמצרים וית עבדוהי וית
רברבוהי וית כל עמיה: ואת כל הערב
ואת כל מלכי ארץ העוץ ואת כל
מלכי ארץ פלשתים ואת אשקלון
ואת עזה ואת עקרון ואת שארית
אשדוד: וית כל סמכותא וית כל מלכי
ארע עוץ וית כל מלכי ארע פלשתאי
וית אשקלון וית עזה וית עקרון וית
שארא דאשדוד: את אדום ואת מואב
ואת בני עמון: ית אדום וית מואב
וית בני עמון: ואת כל מלכי צר ואת
כל מלכי צידון ואת כל מלכי האי
אשר בעבר הים: וית כל מלכי צור
וית כל מלכי צידון וית כל מלכי נסא
דבעברא דימא: ואת דדן ואת תימא

ואת בוז ואת כל קצוצי פאה: וית דדן
וית תימא וית בוז וית כל מקפי פתא:
ואת כל מלכי ערב ואת כל מלכי הערב
השכנים במדבר: וית כל מלכי ערב
וית כל מלכי ערבאי דשרן בשכונן
במדברא: ואת כל מלכי זמרי ואת כל
מלכי עילם ואת כל מלכי מדי: וית
כל מלכי זמרי וית כל מלכי עילם וית
כל מלכי מדי: ואת כל מלכי הצפון
הקרבים והרחקים איש אל אחיו ואת
כל הממלכות הארץ אשר על פני
האדמה ומלך ששך ישתה אחריהם:
וית כל מלכי צפונא דקריבין ודרחיקין
גבר לאחוהי וית כל מלכות עממיא
דעל אפי ארעא ומלכא דבבל ישתי
בתריהון: ואמרת אלהם כה אמר
יהוה צבאות אלהי ישראל שתו ושכרו
וקיו ונפלו ולא תקומו מפני החרב אשר
אנכי שלח ביניכם: ותימר להון כדנן
אמר יי צבאות אלהא דישראל שתו
ורוו ואשתגישו ונפילו ולא תקומון
מן קדם דקטלין בחרבא דאנא שלח
ביניכון: והיה כי ימאנו לקחת הכוס
מידך לשתות ואמרת אליהם כה

הקרבים והרחקים ד׳ וסימנ׳ מאלהי ששך דניאל מבלה ׃ מלכי ערב ב׳ וסימנ׳ ואת מלכי ערב ופחות הארץ ׃
ירושלם שריה פרעה אדום ארבעה קרחי את ישפה סימן ׃

אמר יהוה צבאות שתו תשתו׃ ויהי
ארי יסרבון לקבלא כסא מן ידך למשתי
ותימר להון כדנן אמר יי צבאות משתא
תשתון׃ כי הנה בעיר אשר נקרא שמי
עליה אנכי מחל להרע ואתם הנקה
תנקו לא תנקו כי חרב אני קרא על כל
ישבי הארץ נאם יהוה צבאות׃ ארי
הא בקרתא דאתקרי שמי עלה אנא
משרי לאבאשא ואתון מדמן דמזכא
תזכון לא תזכון ארי דקטלין בחרבא
אנא מכלי על כל יתבי ארעא אמר
יי צבאות׃ ואתה תנבא אליהם את כל
הדברים האלה ואמרת אליהם יהוה
ממרום ישאג וממעון קדשו יתן
קולו שאג ישאג על נוהו הידד כדרכים
יענה אל כל ישבי הארץ׃ ואת תתנבי
להון ית כל פתגמיא האלין ותימר
להון יי ממרומא יכלי וממדור קדשיה
ירים מימריה אכלאה יכלי דייתון
בזוזין על ארע בית שכינתיה הא
כנחתי מעצרתא דמרימין קלהון
כין ייתי זיעא לכל יתבי ארעא׃ בא
שאון עד קצה הארץ כי ריב ליהוה
בגוים נשפט הוא לכל בשר הרשעים

נתנם לחרב נאם יהוה׃ מטא את לגושא
עד סיפי ארעא ארי דינא ק׳ יי בעממיא
מתפרע הוא לכל בסרא רשיעיא זנהון
מסרינון לקטלא אמר יי׃ כה אמר
יהוה צבאות הנה רעה יצאת מגוי
אל גוי וסער גדול יעור מירכתי ארץ׃
כדנן אמר יי צבאות הא בישתא
נפקא מעם לעם ועממין רברבין
ייתון בגלי מסיפי ארעא׃ והיו חללי
יהוה ביום ההוא מקצה הארץ ועד
קצה הארץ לא יספדו ולא יאספו ולא
יקברו לדמן על פני האדמה יהיו׃
ויהון קטילי רמן קדם יי ביומא ההוא
מסיפי ארעא ועד סיפי ארעא לא
יסתפדון ולא יתכנשון ולא יתקברון
לזיבל מבדר על אפי ארעא יהון׃ הילילו
הרעים וזעקו והתפלשו אדירי הצאן
כי מלאו ימיכם לטבוח ותפוצותיכם
ונפלתם ככלי חמדה׃ אילילו מלכיא
וצוחו וחופו רישיכון בקטמא תקיפי
עמא ארי שלימו יומיכון לקטלא
ותתבדרון ותיפלון הדויתון רגיגין
כמני חמדתא׃ ואבד מנוס מן הרעים
ופליטה מאדירי הצאן׃ וייבד בית

נשפט ה̇ וסימנ׳ אין קורא כי באש הנני נשפט בא שאון איש חכם נג׳ ... ועד קצה הארץ ג̇ וסימנ׳ מאלה: והמיצך והיו חללי

עירוקי מן מלכיא ושיזבא מתקיפי
עמא׃ קול צעקת הרעים ויללת אדירי
הצאן כי שדד יהוה את מרעיתם׃ קל
צוחת מלכיא ויללת תקיפי עמא ארי
אביז יי ית עמהון׃ ונדמו נאות השלום
מפני חרון אף יהוה׃ ויצדון מדורי
שלמהון מן קדם תקוף רוגזא דיי׃
עזב ככפיר סכו כי היתה ארצם לשמה
מפני חרון היונה ומפני חרון אפו׃ גלא
מלך מכרכיה ארי הות ארעהון לצדו
מן קדם חרב סנאה דהיא כחמר מרויא
ומן קדם תקוף רוגזיה׃

כו בראשית ממלכות יהויקים בן
יאשיהו מלך יהודה היה הדבר הזה
מאת יהוה לאמר׃ בריש מלכות
יהויקים בר יאשיה מלך שבטא דבית
יהודה הוה פתגמא הדין מן קדם יי
למימר׃ כה אמר יהוה עמד בחצר
בית יהוה ודברת על כל ערי יהודה
הבאים להשתחות בית יהוה את כל
הדברים אשר צויתיך לדבר אליהם
אל תגרע דבר׃ כדנן אמר יי קום
בדרת בית מקדשא דיי ותתנבי על
כל קרויא דבית יהודה דעלין למסגד
בבית מקדשא דיי ית כל פתגמיא
דפקידתך לאתנבאה להון לא תמנע
פתגם׃ אולי ישמעו וישבו איש מדרכו
הרעה ונחמתי אל הרעה אשר אנכי
חשב לעשות להם מפני רע מעלליהם׃
מא אם ישמעון ויתובון גבר מאורחיה
בישתא ואתיב מן בישתא דאנא מחשיב
למעבד להון מן קדם בישות עובדיהון׃
ואמרת אליהם כה אמר יהוה אם לא
תשמעו אלי ללכת בתורתי אשר
נתתי לפניכם׃ ותימר להון כדנן אמר
יי אם לא תקבלון למימרי למהך
באוריתי דיהבית קדמיכון׃ לשמע
על דברי עבדי הנבאים אשר אנכי
שלח אליכם והשכם ושלח ולא
שמעתם׃ לקבלא לפתגמי עבדי נביא
דאנא שלח לותכון ומקדים ומשלח
ולא קבילתון׃ ונתתי את הבית הזה כשלה
ואת העיר הזאתה אתן לקללה לכל גויי
הארץ׃ ואתין ית ביתא הדין כשילו וית
קרתא הדא אתין ללוטא לכל עממי
ארעא׃ וישמעו הכהנים
והנבאים וכל העם את ירמיהו מדבר
את הדברים האלה בבית יהוה׃ וישמעו

על דברי׳ וסימנ׳ ויחר שגיון לכו דרשו ב׳ בו לשמע מהבלים חני הועיל עלה הבצרות וכל דברי הימ׳ כון במ״א ולא שמע אל דברי׳
ונתתי מדוע קדמג׳ כשלה כת׳ בתרג׳ כשלו כת׳

כהניא וספריא וכל עמא ירמיה מתני
ית פתגמיא האלין בבית מקדשא דיי
ויהי ככלות ירמיהו לדבר
את כל אשר צוה יהוה לדבר אל כל
העם ויתפשו אתו הכהנים והנביאים
וכל העם לאמר מות תמות: והוה כד
שיצי ירמיה לאתנבאה ית כל דפקיד
יי למללא עם כל עמא ואחדו יתיה
כהניא וספריא וכל עמא למימר ממת
תמות: מדוע נבית בשם יהוה לאמר
כשלו יהיה הבית הזה והעיר הזאת
תחרב מאין יושב ויקהל כל העם אל
ירמיהו בבית יהוה: מדין אתנביתא
בשמא דיי למימר כשילו יהי ביתא
הדין וקרתא הדא תחרוב מבלי יתיב
ואתכניש כל עמא על ירמיה בבית
מקדשא דיי: וישמעו שרי יהודה
את הדברים האלה ויעלו מבית המלך
בית יהוה וישבו בפתח שער יהוה החדש
ושמעו רברבי יהודה ית פתגמיא האלין
וסליקו מבית מלכא לבית מקדשא דיי
ויתיבו במעלנא דתרע בית מקדשא
דיי מדנחאה: ויאמרו הכהנים והנביאים
אל השרים ואל כל העם לאמר משפט

מות לאיש הזה כי נבא אל העיר הזאת
כאשר שמעתם באזניכם: ואמרו
כהניא וספריא לרברביא ולכל עמא
למימר חובת דין דקטול לגברא הדין
ארי אתנבי על קרתא הדא כמא דשמעתון
באדניכון: ויאמר ירמיהו אל כל השרים
ואל כל העם לאמר יהוה שלחני להנבא
אל הבית הזה ואל העיר הזאת את כל
הדברים אשר שמעתם: ואמר ירמיה
לכל רברביא ולכל עמא למימר יי
שלחני לאתנבאה על ביתא הדין ועל
קרתא הדא ית כל פתגמיא דשמעתון:
ועתה היטיבו דרכיכם ומעלליכם
ושמעו בקול יהוה אלהיכם וינחם
יהוה אל הרעה אשר דבר עליכם: וכען
אתקינו אורחתכון ועובדיכון וקבילו
למימרא דיי אלהכון ויתוב יי מן בישתא
דמליל עליכון: ואני הנני בידכם עשו
לי כטוב וכישר בעיניכם: ואנא הא אנא
מסיר בידכון עבידו לי כמא דתקין
וכמא דכשר בעיניכון: אך ידע תדעו
כי אם ממתים אתם אתי כי דם נקי אתם
נתנים עליכם ואל העיר הזאת ועל
ישביה כי באמת שלחני יהוה עליכם

באזניכם ד׳ וסימנ׳ ויקרא משה ויאמרו הכהנים והנביאים אך ידוע ואחותי ה׳ שליחה על ד׳ וסימנ׳ באמת ושלחתי ואשלחה וישלח

לדבר באזניכם את כל הדברים
האלה׃ כדון מדע תידעון ארי אם
קטלין אתון יתי ארי דם זכי אתון
יהבין עליכון ועל קרתא הדא ועל
יתבהא ארי בקשוט שלחני יי׳
עליכון לאתנבאה קדמיכון ית כל
פתגמיא האלין׃ ויאמרו
השרים וכל העם אל הכהנים ואל
הנביאים אין לאיש הזה משפט מות
כי בשם יהוה אלהינו דבר אלינו׃
ואמרו רבביא וכל עמא לכהניא
ולספריא לית לגברא הדין חובת
דין דקטול ארי בשמא דיי׳ אלהנא
מליל עמנא׃ ויקמו אנשים מזקני
הארץ ויאמרו אל כל קהל העם לאמר׃
וקמו גבריא מסבי ארעא ואמרו לכל
קהלא דעמא למימר׃ מיכיה
המורשתי היה נבא בימי חזקיהו
מלך יהודה ויאמר אל כל עם יהודה
לאמר כה אמר יהוה צבאות ציון
שדה תחרש וירושלם עיים תהיה
והר הבית לבמות יער׃ מיכה דממרי
שא הוה מתנבי ביומי חזקיה מלך
שבטא דבית יהודה ואמר לכל

עמא דבית יהודה למימר כדנן אמר
יי׳ צבאות ציון חקל תתדדי וירושלם
ליגרין תהי וטור בית מקדשא לחישת
חורשא׃ ההמת המתהו חזקיהו מלך
יהודה וכל יהודה הלא ירא את יהוה
ויחל את פני יהוה וינחם יהוה אל
הרעה אשר דבר עליהם ואנחנו
עשים רעה גדולה על נפשותינו׃
המקטל קטלוהי חזקיה מלך שבטא
דבית יהודה וכל דבית יהודה הלא
דחיל מן קדם יי׳ וצלי קדם יי׳ ותב
יי׳ מן בשתא דמליל עליהון ואנחנא
גרמין לאיתאה בשתא רבתא על
נפשתנא׃ וגם איש היה מתנבא בשם
יהוה אוריהו בן שמעיהו מקרית
היערים וינבא על העיר הזאת ועל
הארץ הזאת ככל דברי ירמיהו׃ ואף
גברא הוה מתנבי בשמא דיי׳ אוריה
בר שמעיה מקרית יערים ואתנבי
על קרתא הדא ועל ארעא הדא ככל
פתגמי ירמיה׃ וישמע המלך יהויקים
וכל גבוריו וכל השרים את דבריו
ויבקש המלך המיתו וישמע אוריהו
ויירא ויברח ויבא מצרים׃ ושמע מלכא

וגם איש ג׳ וסימנ׳ אל ירא ושלאה ושלאחרין ... המורשתי ב׳ חד מל׳ וחד חס׳ וסימנ׳ המורשתי דירמיה מל׳ דבר יי׳ דמיכה חס׳ ... וכל
השרים ג׳ וסימנ׳ וישמע המלך יהויקים וירד בית המלך וכל הגבורים ...

יהויקים וכל גיברוהי וכל רברביא ית
פתגמוהי ובעא למקטליה ושמע אוריה
ודחיל וערק ואתא למצרים׃ וישלח
המלך יהויקים אנשים מצרים את
אלנתן בן עכבור ואנשים אתו אל מצרים׃
ושלח מלכא יהויקים גברין למצרים
ית אלנתן בר עכבור וגברין עמיה
למצרים׃ ויוציאו את אוריהו ממצרים
ויבאהו אל המלך יהויקים ויכהו בחרב
וישלך את נבלתו אל קברי בני העם׃
ואפיקו ית אוריה ממצרים ואיתיוהי
לות מלכא יהויקים וקטליה בחרבא
ורמא ית נבילתיה לקברי גלילא׃ אך יד
היתה
אחיקם בן שפן את ירמיהו לבלתי תת
אתו ביד העם להמיתו׃ ברם ידא דאחיקם
בר שפן הות עם ירמיה בדיל דלא
למימסר יתיה בידא דעמא למקטליה׃

כז בראשית ממלכת יהויקם
בן יאושיהו מלך יהודה היה הדבר
הזה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר׃
בריש מלכות יהויקים בר יאשיה מלך
שבטא דבית יהודה הוה פתגמא הדין
עם ירמיה מן קדם יי למימר׃ כה אמר
יהוה אלי עשה לך מוסרות ומטות
ונתתם על צואריך׃ כדנן אמר יי לי
עביד לך חנקין ונירין ותתנינון על
צורך׃ ושלחתם אל מלך אדום ואל
מלך מואב ואל מלך בני עמון ואל
מלך צר ואל מלך צידון ביד מלאכים
הבאים ירושלם אל צדקיהו מלך
יהודה׃ ותשלחינון לות מלכא דאדום
ולות מלכא דמואב ולות מלכא דבני
עמון ולות מלכא דצר ולות מלכא
דצידון בידא אזגדיא דאתן לירושלם
לות צדקיה מלך שבטא דבית יהודה׃
וצוית אתם אל אדניהם לאמר כה
אמר יהוה צבאות אלהי ישראל כה
תאמרו אל אדניכם׃ ותפקיד יתהון
לות רבונהון למימר כדנן אמר יי
צבאות אלהא דישראל כדין תימרון
לרבונכון׃ אנכי עשיתי את הארץ
את האדם ואת הבהמה אשר על פני
הארץ בכחי הגדול ובזרועי הנטויה
ונתתיה לאשר ישר בעיני׃ אנא במימרי
עבדית ית ארעא ית אנשא וית בעירא
דעל אפי ארעא בחילי רבא ובדרעי
מרממא ויהבתה לדכשר קדמי׃ ועתה
אנכי נתתי את כל הארצות האלה

בראשית ג ריש פסוק וסימנ׳ בראשית ברא אלהים ממלכות ממלכת ... כה אמר יי אלי ג בספ׳ וסימנ׳ הלוך ואזור הלוך ועמדת עשה לך ...
אנכי נתתי ג דסמ׳ וסי׳

ביד נבוכדנאצר מלך בבל עבדי וגם
את חית השדה נתתי לו לעבדו׃ וכען
אנא יהבית ית כל מדינתא האלין ביד
נבוכדנצר מלכא דבבל עבדי ואף
ית חית ברא יהבית ליה למפלחיה׃
ועבדו אתו כל הגוים ואת בנו ואת
בן בנו עד בא עת ארצו גם הוא ועבדו
בו גוים רבים ומלכים גדלים׃ ויפלחון
יתיה כל עממיא וית בריה וית בר
בריה עד דימטי עדן תבר ארעיה
אף הוא יפלחון ביה עממין סגיאין
ומלכין רברבין׃ והיה הגוי והממלכה
אשר לא יעבדו אתו את נבוכדנאצר
מלך בבל ואת אשר לא יתן את צוארו
בעל מלך בבל בחרב וברעב ובדבר
אפקד על הגוי ההוא נאם יהוה עד תמי
אתם בידו׃ ויהי עם ומלכו דלא יפלחון
יתיה ית נבוכדנצר מלכא דבבל וית
דלא יתין ית צוריה בניר מלכא דבבל
בחרבא ובכפנא ובמותא אסער על
עמא ההוא אמר יי עד דאמסר
יתהון בידיה׃ ואתם אל תשמעו אל
נביאיכם ואל קסמיכם ואל חלמתיכם
ואל ענניכם ואל כשפיכם אשר הם

אמרים אליכם לאמר לא תעבדו את
מלך בבל׃ ואתון לא תקבלון מן נבייכון
דשקרא ומן קסמיכון ומן חלמי חלמיכון
ומן עניניכון ומן חרשיכון דאינון
אמרין לכון למימר לא תפלחון ית
מלכא דבבל׃ כי שקר הם נבאים לכם
למען הרחיק אתכם מעל אדמתכם
והדחתי אתכם ואבדתם׃ ארי שקרא
אנון מתנבן לכון בדיל לארחקא
יתכון מעל ארעכון ואטלטיל יתכון
ותיבדון׃ והגוי אשר יביא את צוארו
בעל מלך בבל ועבדו והנחתיו על
אדמתו נאם יהוה ועבדה וישב בה׃
ועמא דיעיל ית צוריה בניר מלכא
דבבל ויפלחיניה ואשרינה על ארעיה
אמר יי ויפלחנה ויתיב בה׃ ואל צדקיה
מלך יהודה דברתי ככל הדברים האלה
לאמר הביאו את צואריכם בעל מלך
בבל ועבדו אתו ועמו וחיו׃ ועם צדקיה
מלך שבטא דבית יהודה מלילית
ככל פתגמיא האלין למימר אעילו
ית צוריכון בניר מלכא דבבל ופלחו
יתיה ועמיה ואתקימו׃ למה תמותו
אתה ועמך בחרב ברעב ובדבר

יבואו ה̇ בליש׳ וסימנ׳ וישם רבד הזהב והיה הגוי והממלכה והגוי אשר יביא הלביש בתואלו ילין עז ... יביא יג̇ וסימנ׳ ואם כבש ואת
אשמו המקריב תודת הנזיר כאשר בא ועל עמך והיה הגוי האחרון ותאות כרס היה במשפט נסיכיהם

כאשר דבר יהוה אל הגוי אשר לא
יעבדו את מלך בבל׃ למא תתקטלון
את ועמך בחרבא בכפנא ובמותנא
כמא דמליל יי על עמא דלא יפלח
ית מלכא דבבל׃ ואל תשמעו אל
דברי הנבאים האמרים אליכם לאמר
לא תעבדו את מלך בבל כי שקר
הם נבאים לכם׃ ולא תקבלון לפתגמי
נביי שקרא דאמרין לכון למימר לא
תפלחון ית מלכא דבבל ארי שקרא
אנון מתנבן לכון׃ כי לא שלחתים
נאם יהוה והם נבאים בשמי לשקר
למען הדיחי אתכם ואבדתם אתם
והנבאים הנבאים לכם׃ ארי לא
שלחתינון אמר יי ואנון מתנבן בשמי
שקרא בדיל דאטלטיל יתכון ותיבדון
אתון ונביי שקרא דמתנבן לכון׃ ואל
הכהנים ואל כל העם הזה דברתי לאמר
כה אמר יהוה אל תשמעו אל דברי
נביאיכם הנבאים לכם לאמר הנה כלי
בית יהוה מושבים מבבלה עתה
מהרה כי שקר המה נבאים לכם׃ ועם
כהניא ועם כל עמא הדין מלילית
למימר כדנן אמר יי לא תקבלון

לפתגמי נבייכון דשקרא דמתנבן
לכון למימר הא מני בית מקדשא דיי
מתתבין מבבל כען בפריע ארי
ו שקרא אנון מתנבן לכון׃ אל תשמעו
אליהם עבדו את מלך בבל וחיו למה
תהיה העיר הזאת חרבה׃ לא תקבלון
מנהון פלחו ית מלכא דבבל ואתקימו
ח למא תהי קרתא הדא חרבא׃ ואם נבאים
פ"ס ואם הם ואם יש דבר יהוה אתם יפגעו נא
ואם ביהוה צבאות לבלתי באו הכלים
ג הנותרים בבית יהוה ובית מלך יהודה
ובירושלם בבלה׃ ואם נביא אנון ואם
אית פתגמא דיי עמהון יבעון כען
במימרא דיי צבאות בדיל דלא
יתובלון מניא דאשתארו בבית מקדשא
דיי ובבית מלך שבטא דבית יהודה
ה ובירושלם לבבל׃ כי כה אמר יהוה
חס צבאות אל העמדים ועל הים ועל
בספ המכנות ועל יתר הכלים הנותרים
בעיר הזאת׃ ארי כדנן אמר יי צבאות
על עמודיא ועל ימא ועל בסיסיא
ועל שאר מניא דאשתארו בקרתא
הדא׃ אשר לא לקחם נבוכדנאצר
מלך בבל בגלותו את יכוניה בן

יהודה ובירושלם ג וסימנ׳ וגם את האבות ואם נביאים הם והצרים ישבו בה כי כה אמר יי צבאות ה וסימנ׳ כרתו עינה אח׳
העמודים עוד אחת אחד כבוד זממתי

יהויקים מלך יהודה מירושלם בבלה
ואת כל חרי יהודה וירושלם: דלא ד
שבנון נבוכדנצר מלכא דבבל כד
אגלי ית יכניה בר יהויקים מלך שבטא
דבית יהודה מירושלם לבבל וית כל
רברבי יהודה וירושלם: כי
כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
על הכלים הנותרים בית יהוה ובית
מלך יהודה וירושלם: ארי כדנן אמר
יי צבאות אלהא דישראל על מניא
דאשתארו בית מקדשא דיי ובית מלך
שבטא דבית יהודה ובירושלם: בבלה כט.
יובאו ושמה יהיו עד יום פקדי אתם ל מל
נאם יהוה והעליתים והשבתים אל
המקום הזה: לבבל יתובלון ותמן יהון
עד יומא דייעול דכרנהון קדמי אמר
יי ואסיקינון ואתיבנון לאתרא הדין:
ויהי בשנה ההיא בראשית ה כבן
ממלכת צדקיה מלך יהודה בשנת בשנה ק
הרבעית בחדש החמשי אמר אלי
חנניה בן עזור הנביא אשר מגבעון
בבית יהוה לעיני הכהנים וכל העם ל
לאמר: והוה בשתא ההיא בריש מלכות
צדקיה מלך שבטא דבית יהודה

בשתא רביעתא בירחא חמישאה
אמר לי חנניה בר עזור נבי שקרא
דמגבעון בבית מקדשא דיי לעיני
כהניא וכל עמא למימר: כה אמר ג
יהוה צבאות אלהי ישראל לאמר
שברתי את על מלך בבל: כדנן אמר
יי צבאות אלהא דישראל למימר
תבריתי ית ניר מלכא דבבל: בעוד
שנתים ימים אני משיב אל המקום
הזה את כל כלי בית יהוה אשר לקח
נבוכדנאצר מלך בבל מן המקום הזה
ויביאם בבל: בסוף תרתין שנין אנא
מתיב לאתרא הדין ית כל מני בית
מקדשא דיי דשבא נבוכדנצר מלכא
דבבל מן אתרא הדין ואובילנון לבבל:
ואת יכניה בן יהויקים מלך יהודה
ואת כל גלות יהודה הבאים בבלה
אני משיב אל המקום הזה נאם יהוה
כי אשבר את על מלך בבל: וית יכניה
בר יהויקים מלך שבטא דבית יהודה
וית כל גלות יהודה דאיתגליאו לבבל
אנא מתיב לאתרא הדין אמר יי ארי
אתבר ית ניר מלכא דבבל: ויאמר
ירמיה הנביא אל חנניה הנביא לעיני

חרי יהודה ד̇ וסימנ׳ בגלותו וישחט מרבים ואריבה · כה אמר יי צבאות אלהי ישראל ג̇ דסמ׳ וסימנ׳ שברתי בשמכה …
אתם ונשיכם

הכהנים ולעיני כל העם העמדים
בבית יהוה׃ ואמר ירמיה נביא לחנניה
נבי שקרא לעיני כהניא ולעיני כל
עמא דקימין בבית מקדשא דיי׃
ויאמר ירמיה הנביא אמן כן יעשה
יהוה יקם יהוה את דבריך אשר
נבאת להשיב כלי בית יהוה וכל הגולה
מבבל אל המקום הזה׃ ואמר ירמיה
נביא אמן כין יהי רעוא מן קדם יי
יקיים יי ית פתגמך דאתנביתא
לאתבא מני בית מקדשא דיי וכל
גלותא מבבל לאתרא הדין׃ אך שמע
נא הדבר הזה אשר אנכי דבר באזניך
ובאזני כל העם׃ ברם שמע כען פתגמא
הדין דאנא ממליל קדמך וקדם כל
עמא׃ הנביאים אשר היו לפני ולפניך
מן העולם ויגבאו אל ארצות רבות
ועל ממלכות גדלות למלחמה ולרעה
ולדבר׃ נביא דהוו קדמי וקדמך מן
עלמא ואתנביאו על מדינן סגיאן
ועל מלכון רברבן לקרבא ולבישא
ולמותא׃ הנביא אשר ינבא לשלום
בבא דבר הנביא יודע הנביא אשר
שלחו יהוה באמת׃ נביא דיתנבי

לשלמא במיתי פתגם נביא יתידע
נביא דשלחיה יי בקשוט׃ ויקח חנניה
הנביא את המוטה מעל צואר ירמיה
הנביא וישברהו׃ ונסיב חנניה נבי
שקרא ית נירא מעל צור ירמיה נביא
ותבריה׃ ויאמר חנניה לעיני כל העם
לאמר כה אמר יהוה ככה אשבר את
על נבכדנאצר מלך בבל בעוד שנתים
ימים מעל צואר כל הגוים וילך ירמיה
הנביא לדרכו׃ ואמר חנניה לעיני כל
עמא למימר כדנן אמר יי כדין אתבר
ית ניר נבוכדנצר מלכא דבבל בסוף
תרתין שנין מעל צור כל עממיא
ואזל ירמיה נביא לאורחיה׃

ויהי דבר יהוה אל ירמיה אחרי
שבור חנניה הנביא את המוטה מעל
צואר ירמיה הנביא לאמר׃ והוה פתגם
נבואה מן קדם יי עם ירמיה בתר
דתבר חנניה נבי שקרא ית נירא מעל
צור ירמיה נביא למימר׃ הלוך ואמרת
אל חנניה לאמר כה אמר יהוה מוטת
עץ שברת ועשית תחתיהן מטות
ברזל׃ איזיל ותימר לחנניה למימר
כדנן אמר יי נירין דאע תברתא

ולעיני ד׳ וסימנ׳ לעיני משה ואתן את הספר המקנה לעיני הכהנים לעיני פרעה ס״ה כל ירמיה צואר וכל קרי חלוף צואר קמיצ׳

ותעביד חלופיהון נירין דברזל׃ כי כה
אמר יהוה צבאות אלהי ישראל על
ברזל נתתי על צואר כל הגוים האלה ב
לעבד את נבכדנאצר מלך בבל ועבדהו על
וגם את חית השדה נתתי לו׃ ארי כדנן יתר
אמר יי צבאות אלהא דישראל ניר כ״
דברזל יהבית על צור כל עממיא
האלין למפלח ית נבוכדנצר מלכא
דבבל ויפלחוניה ואף ית חית ברא
יהבית ליה׃ ויאמר ירמיה הנביא אל
חנניה הנביא שמע נא חנניה לא
שלחך יהוה ואתה הבטחת את העם
הזה על שקר׃ ואמר ירמיה נביא
לחנניה נבי שקרא שמע כען חנניה
לא שלחך יי ואת ארחיצתא ית עמא י״א
הדין על שקרא׃ לכן כה אמר יהוה ו׳ י״ בטע
הנני משלחך מעל פני האדמה השנה בסף
אתה מת כי סרה דברת על יהוה׃ בכין
כדנן אמר יי האנא מגלי לך מעל
אפי ארעא בשתא הדא את מאית
ולשתא אוחרנתא את מתקבר ארי ו׳
סטיא מלילתא קדם יי׃ וימת חנניה בטע בסף
הנביא בשנה ההיא בחדש השביעי׃ כט
ומית חנניה נבי שקרא בשתא ההיא

ואתקבר בירחא שביעאה׃
כט ואלה דברי הספר אשר שלח
ירמיה הנביא מירושלם אל יתר זקני
הגולה ואל הכהנים ואל הנביאים ואל
כל העם אשר הגלה נבוכדנאצר מירושלם
בבלה׃ ואלין פתגמי ספרא דשלח
ירמיה נביא מירושלם לות שאר סבי
גלותא ולות כהניא ולות ספריא ולות
כל עמא דאגלי נבוכדנצר מירושלם
לבבל׃ אחרי צאת יכניה המלך והגבירה
והסריסים שרי יהודה וירושלם והחרש
והמסגר מירושלם׃ בתר דגלא יכניה
מלכא ומלכתא ורברביא רבני יהודה
וירושלם ואומניא ותרעיא מירושלם׃
ביד אלעשה בן שפן וגמריה בן חלקיה
אשר שלח צדקיה מלך יהודה אל
נבוכדנאצר מלך בבל בבלה לאמר׃
ביד אלעשה בר שפן וגמריה בר
חלקיה דשלח צדקיה מלך שבטא
דבית יהודה לות נבוכדנצר מלכא דבבל
לבבל למימר׃ כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל לכל הגולה אשר הגליתי
מירושלם בבלה׃ כדנן אמר יי צבאות
אלהא דישראל לכל גלותא דאגליתי

על יתר ב׳ וסימנ׳ וישב אל יתר חתנו זקני הגולה ותריי על יתר וסימנ׳ כוננו חנם ומשלם על יתר ב׳ החרש כשהוא מובל

מירושלם לבבל׃ בנו בתים ושבו ונטעו
גנות ואכלו את פרין׃ בנו בתין ותיבו
וצובו גנין ואכולו ית אבהון׃ קחו נשים
והולידו בנים ובנות וקחו לבניכם נשים
ואת בנותיכם תנו לאנשים ותלדנה בנים
ובנות ורבו שם ואל תמעטו׃ סבו נשין
ואולידו בנין ובנן וסבו לבניכון נשין
וית בנתכון הבו לגברין ויילדן בנין ובנן
וסגו תמן ולא תזערון׃ ודרשו את שלום
העיר אשר הגליתי אתכם שמה והתפללו
בעדה אל יהוה כי בשלומה יהיה לכם
שלום׃ ותבעו ית שלם קרתא דאגליתי
יתכון לתמן וצלו עלה קדם יי ארי
בשלמה יהי לכון שלם׃ כי כה אמר
יהוה צבאות אלהי ישראל אל ישיאו
לכם נביאיכם אשר בקרבכם וקסמיכם
ואל תשמעו אל חלמתיכם אשר אתם
מחלמים׃ ארי כדנן אמר יי צבאות
אלהא דישראל לא יטעון לכון נבייכון
דשקרא דביניכון וקסמיכון ולא
תקבלון מן חלמי חלמיכון דאתון
מחלמין׃ כי בשקר הם נבאים לכם
בשמי לא שלחתים נאם יהוה׃ ארי
שקרא אנון מתנבן לכון בשמי לא

שלחתינון אמר יי׃ כי כה
אמר יהוה כי לפי מלאת לבבל שבעים
שנה אפקד אתכם והקמתי עליכם
את דברי הטוב להשיב אתכם אל
המקום הזה׃ ארי כדנן אמר יי ארי לפום
משלם לבבל שבעין שנין ייעול
דכרנכון קדמי ואקים עליכון ית פתגמי
תקנא לאתבא יתכון לאתרא הדין׃ כי
אנכי ידעתי את המחשבת אשר אנכי
חשב עליכם נאם יהוה מחשבות
שלום ולא לרעה לתת לכם אחרית
ותקוה׃ ארי קדמי גלין ית מחשבתא
דאנא מחשיב עליכון אמר יי מחשבת
שלמא ולא לבישא למיתן לכון סוף
וסיבור׃ וקראתם אתי והלכתם והתפללתם
אלי ושמעתי אליכם׃ ותצלון קדמי
ואקביל צלותכון ותבעון מן קדמי
ואעביר בעותכון׃ ובקשתם אתי
ומצאתם כי תדרשני בכל לבבכם׃
ותתבעון דחלתי ותשכחון ארי תבעון
מן קדמי בכל לבכון׃ ונמצאתי לכם
נאם יהוה ושבתי את שביתכם וקבצתי
אתכם מכל הגוים ומכל המקומות
אשר הדחתי אתכם שם נאם יהוה

ירמיה פרין פריהן תריעש פרים פריהם ל ומל
ס
ל ומל
ל ומל
ל
ב בספ

ו בטע בספ
יג
ג ב חס
ל
ג ל חס
שבותכם ל ב מל

כי אנכי ידעתי ג וסימנ׳ כי אנכי ידעתי גם אנכי ידעתי את המחשבת ובקשתם ג וסימנ׳ גם כהנה משם אתי ומצאתם

והשבתי אתכם אל המקום אשר הגליתי
אתכם משם׃ ואשתאיל לכון במימרי
אמר יי ואתיב ית גלותכון ואכניש
יתכון מכל עממיא ומכל אתריא
דאגליתי יתכון לתמן אמר יי ואתיב
יתכון לאתרא דאגליתי יתכון מתמן׃
כי אמרתם הקים לנו יהוה נבאים
בבלה׃ ארי אמרתון אקים לנא יי
מלפין בבבל׃ כי כה אמר
יהוה אל המלך היושב אל כסא דוד
ואל כל העם היושב בעיר הזאת
אחיכם אשר לא יצאו אתכם בגולה׃
ארי כדנן אמר יי על מלכא דיתיב
על כורסי דויד ועל כל עמא דיתבין
בקרתא הדא אחיכון דלא נפקו עמכון
בגלותא׃ כה אמר יהוה צבאות הנני
משלח בם את החרב את הרעב ואת
הדבר ונתתי אותם כתאנים השערים
אשר לא תאכלנה מרע׃ כדנן אמר
יי צבאות האנא מגרי בהון ית דקטלין
בחרבא כפנא ומותא ואתין יתהון
כתיניא בישתא דלא מתאכלן מבישו׃
ורדפתי אחריהם בחרב ברעב ובדבר
ונתתים לזועה לכל ממלכות הארץ

לאלה ולשמה ולשרקה ולחרפה בכל
הגוים אשר הדחתים שם׃ וארדוף
בתריהון בחרבא בכפנא ובמותא
ואתנינון לזיע לכל מלכות ארעא
למומי ולצדו ולאשתממו ולחיסודין
בכל עממיא דאגליתינון לתמן׃ תחת
אשר לא שמעו אל דברי נאם יהוה
אשר שלחתי אליהם את עבדי הנבאים
השכם ושלח ולא שמעתם נאם יהוה׃
חלף דלא קבילו לפתגמי אמר יי
דשלחית לותהון ית עבדי נביא
מקדים ומשלח ולא קבילתון אמר יי׃
ואתם שמעו דבר יהוה כל הגולה
אשר שלחתי מירושלם בבלה׃ ואתון
קבילו פתגמא דיי כל גלותא דאגליתי
מירושלם לבבל׃ כה אמר
יהוה צבאות אלהי ישראל אל אחאב
בן קוליה ואל צדקיהו בן מעשיה
הנבאים לכם בשמי שקר הנני נתן
אתם ביד נבוכדנאצר מלך בבל והכם
לעיניכם׃ כדנן אמר יי צבאות אלהא
דישראל על אחאב בר קוליה ועל צדקיה
בר מעשיה דמתנבן לכון בשמי שקרא
האנא מסר יתהון ביד נבוכדנצר מלכא

כל קרי׳ בחרב ברעב ובדבר במ׳ה׳ בחרב וברעב ובדבר וסימנ׳ יעאן היושב קדמא׳ דפיסוק הנה הסוללות והיה הגוי ועתה לכן ס

דבבל ויקטילנון לעיניכון׃ ולקח מהם
קללה לכל גלות יהודה אשר בבבל
לאמר ישמך יהוה כצדקיהו וכאחב
אשר קלם מלך בבל באש׃ ויתנסיב
מנהון לוטא לכל גלות יהודה דבבבל
למימר ישוינך יי כצדקיה וכאחאב
דקלנון מלכא דבבל בנורא׃ יען אשר
עשו נבלה בישראל וינאפו את נשי
רעיהם וידברו דבר בשמי שקר אשר
לא צויתם ואנכי הוידע ועד נאם יהוה׃
חלף דעבדו קלנא בישראל וזניאו ית
נשי חבריהון ומלילו פתגמא בשמי
שקרא דלא פקידתינון וקדמי גלי
ומימרי סהיד אמר יי׃ ואל
שמעיהו הנחלמי תאמר לאמר׃
ולשמעיה דמן חלים תימר למימר׃
כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
לאמר יען אשר אתה שלחת בשמכה
ספרים אל כל העם אשר בירושלם
ואל צפניה בן מעשיה הכהן ואל כל
הכהנים לאמר׃ כדנן אמר יי צבאות
אלהא דישראל למימר חלף דאת שלחתא
בשמך איגרן לות כל עמא דבירושלם
ולות צפניה בר מעשיה כהנא ולות כל

כהניא למימר׃ יהוה נתנך כהן תחת
יהוידע הכהן להיות פקדים בית יהוה
לכל איש משגע ומתנבא ונתתה אתו
אל המהפכת ואל הצינק׃ יי מנך כהין
חלף יהוידע כהנא למהוי ממנא סגן
כהניא בית מקדשא דיי לכל גבר
דמשתלי ומטפש ותתין יתיה לכפתא
ולגו צינוקא׃ ועתה למה לא גערת
בירמיהו הענתתי המתנבא לכם׃ וכען
למא לא נזפתא בירמיה דמי ענתות
דמתנבי לכון׃ כי על כן שלח אלינו
בבל לאמר ארכה היא בנו בתים ושבו
ונטעו גנות ואכלו את פריהן׃ ארי על
כין שלח לותנא לבבל למימר אריכא
היא בנו בתין ותיבו וצובו גינן ואכולו
ית אבהון׃ ויקרא צפניה הכהן את
הספר הזה באזני ירמיהו הנביא׃ וקרא
צפניה כהנא ית איגרתא הדא קדם
ירמיה נביא׃ ויהי דבר יהוה
אל ירמיהו לאמר׃ והוה פתגם נבואה
מן קדם יי עם ירמיה למימר׃ שלח
על כל הגולה לאמר כה אמר יהוה
אל שמעיה הנחלמי יען אשר נבא
לכם שמעיה ואני לא שלחתיו ויבטח

פקידים ד̇ ב̇ מל̇ וב̇ חס̇ וסימנ̇ יעשה פרעה יי נתנך כהן מיד בניהו ויפקד המלך ארכה ג̇ וחס̇ וסימנ̇ המלחמה כי על כן

אתכם על שקר׃ שלח לות כל בני גלותא
למימר כדנן אמר יי על שמעיה דמן
חלים חלף דאתנבי לכון שמעיה
ואנא לא שלחתיה וארחיץ יתכון על
שקרא׃ לכן כה אמר יהוה הנני פקד
על שמעיה הנחלמי ועל זרעו לא
יהיה לו איש יושב בתוך העם הזה
ולא יראה בטוב אשר אני עשה
לעמי נאם יהוה כי סרה דבר על
יהוה׃ בכין כדנן אמר יי הא אנא מסער
על שמעיה דמן חלים ועל בנוהי
לא יהי ליה גבר יתיב בגו עמא הדין
ולא יחזי בטובא דאנא עביד לעמי
אמר יי ארי סטיא מליל קדם יי׃

הדבר אשר היה אל ירמיהו
מאת יהוה לאמר׃ פתגם נבואה דהוה
עם ירמיה מן קדם יי למימר׃ כה
אמר יהוה אלהי ישראל לאמר כתב
לך את כל הדברים אשר דברתי אליך
אל ספר׃ כדנן אמר יי אלהא דישראל
למימר כתוב לך ית כל פתגמיא
דמלילית עמך על ספרא׃ כי הנה
ימים באים נאם יהוה ושבתי את
שבות עמי ישראל ויהודה אמר

יהוה והשבתים אל הארץ אשר נתתי
לאבותם וירשוה׃ ארי הא יומיא אתן
אמר יי ואתיב ית גלות עמי ישראל
ויהודה אמר יי ואתיבנון לארעא
דיהבית לאבהתהון ויחסנונה׃

ואלה הדברים אשר דבר יהוה
אל ישראל ואל יהודה׃ ואלין פתגמיא
דמליל יי על ישראל ועל יהודה׃ כי
כה אמר יהוה קול חרדה שמענו
פחד ואין שלום׃ ארי כדנן אמר יי קל
זיעא שמענא דחלא ולית שלם שאלו
נא וראו אם ילד זכר מדוע ראיתי כל
גבר ידיו על חלציו כיולדה ונהפכו כל
פנים לירקון׃ שאילו כען וחזו אם יליד
דכרא מדין חזיתי כל גבר ידוהי מחתן
על חרציה כילידתא ומשתנין כל אפיא
למהוי כירקנא׃ הוי כי גדול היום ההוא
מאין כמהו ועת צרה היא ליעקב
וממנה יושע׃ ארי רב יומא ההוא ולית
דכותיה ועידן עקא הוא ליעקב ומניה
יתפריק׃ והיה ביום ההוא נאם יהוה
צבאות אשבר עלו מעל צוארך
ומוסרותיך אנתק ולא יעבדו בו עוד
זרים׃ ויהי בעדנא ההוא אמר יי

אל ישראל ז׳ וסימנ׳ שלחה הקבצו קמתם פרני נסכלת ואלה הדברים ביד מלאכי וכל משחתיך למ׳ כותה במ״א ויאמר נתן
בטוב ט׳ וסימנ׳ ארוני עמך ידע חמאה על שמעיה יכלו וחב וחם ידיך המשביע וכולה והני

צבאות אתבר ניר עממיא מצוריכון
ותנקיכון אפסיק ולא ישתעבדון
בישראל עוד בעממיא ועבדו את יהוה
אלהיהם ואת דוד מלכם אשר אקים
להם ויפלחון קדם יי אלההון וישתמעון
למשיחא בר דויד מלכהון דאקים
להון ואתה אל תירא עבדי
יעקב נאם יהוה ואל תחת ישראל
כי הנני מושיעך מרחוק ואת זרעך
מארץ שבים ושב יעקב ושקט
ושאנן ואין מחריד ואת לא תדחל
עבדי יעקב אמר יי ולא תתבר ישראל
ארי הא אנא פריק לך מרחיק וית בנך
מארע גלותהון ויתובון דבית יעקב
וישקטון וישרון לרחצן ולית דמניד
כי אתך אני נאם יהוה להושיעך כי
אעשה כלה בכל הגוים אשר הפצותיך
שם אך אתך לא אעשה כלה ויסרתיך
למשפט ונקה לא אנקך ארי בסעדך
מימרי אמר יי למפרקך ארי אעביד
גמירא בכל עממיא דבדרתך לתמן
ברם עמך לא אעביד גמירא ואיתי
עלך יסורין לאלפותך ברם בדין
חסור ושיצאה לא אשיצינך

כי כה אמר יהוה אנוש לשברך
נחלה מכתך ארי כדנן אמר יי תקיף
תברך ממרע מחתיך אין דן דינך
למזור רפאות תעלה אין לך לית דדאין
דינך לרחמא עלך אסו לא סליקת ליך
כל מאהביך שכחוך אותך לא ידרשו
כי מכת אויב הכיתיך מוסר אכזרי
על רב עונך עצמו חטאתיך כל רחמך
אתנשיוך משאל בשלמיך לא תבעו
ארי מחת סנאה אלקיתיך יסור אכזראין
על דסגיאו חובך תקיפו חטאיך מה
תזעק על שברך אנוש מכאבך על
רב עונך עצמו חטאתיך עשיתי אלה
לך מא את מצוחא על תבריך ממרע
מחתיך על דסגיאו חובך תקיפו חטאיך
עבדית אלין ליך לכן כל אכליך יאכלו
וכל צריך כלם בשבי ילכו והיו שאסיך
למשסה וכל בזזיך אתן לבז בכין כל
אנסך יתאנסון וכל סנאיך כלהון בשביא
יהכון ויהון עדך לעדי וכל בזזך אמסר
לביזא כי אעלה ארכה לך וממכותיך
ארפאך נאם יהוה כי נדחה קראו לך
ציון היא דרש אין לה ארי איתי אסו
ליך וממחתיך אסינך אמר יי ארי

ארכה ו׳ ב׳ מל׳ וב׳ חס׳ וסימנ׳ הנני מעלה כי אעלה חס׳ ותעל עלתה מל׳ … ואת דוד ב׳ וסימנ׳ ואת דוד מלכם יבקשו

מטרלטלתא קרו ליך ציון היא תבע
ליתלהי׃ כה אמר יהוה הנני
שב שבות אהלי יעקוב ומשכנתיו
ארחם ונבנתה עיר על תלה וארמון
על משפטו ישב׃ כדנן אמר יי הא אנא
מתיב גלות ארעיה דיעקב ועל
קרוהי ארחים ותתבני קרתא ירושלם
באתרה ובית מקדשא כדחזי ליה
ישתכלל׃ ויצא מהם תודה וקול משחקים
והרבתים ולא ימעטו והכבדתים ולא
יצערו׃ ויסגון בהון מעלי תודתא וקל
דמשבחין ואסגינון ולא יזערון ואתקיפנון
ולא יהון חלשין׃ והיו בניו כקדם ועדתו
לפני תכון ופקדתי על כל לחציו׃ ויסגון
בניהון כד מלקדמין וכנישתהון קדמי
תתקן ואסער בשתא על כל דחקיהון׃
והיה אדירו ממנו ומשלו מקרבו
יצא והקרבתיו ונגש אלי כי מי הוא
זה ערב את לבו לגשת אלי נאם יהוה׃
ויתרבא מלכהון מנהון ומשיחהון
מבניהון יתגלי ואקריבנון ויתנהון
לפלחני ארי מן הוא דין דאתרעי לביה
לאתקרבא לפלחני אמר יי׃ והייתם לי
לעם ואנכי אהיה לכם לאלהים׃ ותהון
קדמי לעם ואנא אהוי לכון לאלה׃
הנה סערת יהוה חמה יצאה
סער מתגורר על ראש רשעים יחול׃
הא מזופיתא מן קדם יי ברגז נפקא
עלעול מתכנש על ריש רשיעין יחול׃
לא ישוב חרון אף יהוה עד עשתו
ועד הקימו מזמות לבו באחרית
הימים תתבוננו בה׃ לא יתוב תקוף
רוגזא דיי עד דיעביד ועד דיקיים
מחשבת רעותיה בסוף יומיא תסתכלון
בה׃ בעת ההיא נאם יהוה אהיה לאלהים
לכל משפחות ישראל והמה יהיו לי
לעם׃ בעידנא ההוא אמר יי אהוי
לאלה לכל זרעית ישראל ואינון יהון
קדמי לעם׃
כה אמר יהוה מצא חן במדבר עם
שרידי חרב הלוך להרגיעו ישראל׃
כדנן אמר יי דיהב רחמין לעמא דאסיק
ממצרים סופיק צורכיהון במדברא
כד הוו כד מערקין מן קדם דקטלין
בחרבא דבר במימריה לאשראה בית
ניחא ישראל׃ מרחוק יהוה נראה לי
ואהבת עולם אהבתיך על כן משכתיך
חסד׃ אמרת ירושלם מלקדמין יי

יז פסוקי דאית בהון עד ועד וסימנ׳ יגאצני ישלח יי׳ חפלטי והערבה ויהמס התקדרן ואלתתנו לא ישוב וחב׳ וגעו ותכן הכהנים
ויקבלון מלכיה חנדד ואמר כי גדול

אתגלי על אבהתנא נביא אימר להון
הא רחמת עלמא רחימית יתכון על
כין דבריתי יתכון בטבון׃ עוד אבנך
ונבנית בתולת ישראל עוד תעדי תפיך
ויצאת במחול משחקים׃ עוד אקימינך
ותתקימין כנשתא דישראל עוד
תיתקנין בתיקונך ותיפקין בסיעת
משבחין׃ עוד תטעי כרמים בהרי
שמרון נטעו נטעים וחללו׃ עוד
תצבין כרמין בטורי שמרון צובו
שתלין ואחילו׃ כי יש יום קראו נצרים
בהר אפרים קומו ונעלה ציון אל יהוה
אלהינו׃ ארי אית אריכות יומיא וסגי
טובא דעתיד למיתי לצדיקיא דנטרו
אוריתי מלקדמין חולקהון בארעא
דישראל דהוו מחמדין לשני נחמתא
דאתין אמרין אמתי נקום וניסק לציון
ונתחזי קדם יי אלהנא׃ כי כה
אמר יהוה רנו ליעקב שמחה וצהלו
בראש הגוים השמיעו הללו ואמרו
הושע יהוה את עמך את שארית
ישראל׃ ארי כדנן אמר יי שבחו
דבית יעקב בחדוא ודוצו בריש גלי
לעיני כל עממיא בסדרו שבחו ואמרו

פרק יי ית עמיה ית שארא דישראל׃
הנני מביא אותם מארץ צפון וקבצתים
מירכתי ארץ בם עור ופסח הרה וילדת
יחדו קהל גדול ישובו הנה׃ הא אנא מיתי
להון בגלאי מארע צפונא ואכנישינון
מסיפי ארעא דהוו בהון עורין וחגרין
יסגון בהון מעדין וילדן כחדא במשרין
סגיאן יתובון הלכא׃ בבכי יבאו ובתחנונים
אובילם אוליכם אל נחלי מים בדרך
ישר לא יכשלו בה כי הייתי לישראל
לאב ואפרים בכרי הוא׃ במגליהון
כד הוו בכן גלו ובמתלהון מביני גלותהון
ברחמין סגיאין אקריבינון אדברינון
על פצידי מיא באורח תקנא לא יתקלון
בה ארי הוה מימרי לישראל כאב ואפרים
חביב הוא קדמי׃ שמעו
דבר יהוה גוים והגידו באיים ממרחק
ואמרו מזרה ישראל יקבצנו ושמרו
כרעה עדרו׃ קבילו פתגמא דיי
עממיא וחוו בנגוון מרחיק ואמרו
מן דבדריה לישראל יכנשינה ויטרינה
כרעיא לעדריה׃ כי פדה יהוה את יעקב
וגאלו מיד חזק ממנו׃ ארי פרק יי ית
דבית יעקב ושיזיבנון מיד דתקיפין

בבכי ו וסימנ׳ ויתן את קלו על כן אבכה הלחית וחברון בבכי יבאו ושקוי בבכי מסכתי ... כרעה ב׳ וסימנ׳ עדרו

מנהון׃ ובאו ורננו במרום ציון ונהרו
אל טוב יהוה על דגן ועל תירש ועל
יצהר ועל בני צאן ובקר והיתה נפשם
כגן רוה ולא יוסיפו לדאבה עוד׃ וייתון
וישבחון בטור בית מקדשא דיתבני
בציון ויתפנקון בטובא דיהב להון
יי בעבורא בחמרא ובמשחא ובבני
ען ותורין ותהי נפשהון מליא תפנוקין
כגינת שקיא דמרוויא ולא יוספון לצפא
עוד׃ אז תשמח בתולה במחול ובחרים
וזקנים יחדו והפכתי אבלם לששון
ונחמתים ושמחתים מיגונם׃ בכין
יחדיין כנשתא דישראל כד בחנגין
ועולימין וסבין כחדא ואהפוך אבלהון
לביעו ואנחימנון ואחדינון מדוונהון׃
ורויתי נפש הכהנים דשן ועמי את
טובי ישבעו נאם יהוה׃ ואסבע נפש
כהניא תפנוקין ועמי בית ישראל ית
טובי דיהבית להון יסבעון אמר יי׃
כה אמר יהוה קול ברמה
נשמע נהי בכי תמרורים רחל מבכה
על בניה מאנה להנחם על בניה כי
איננו׃ כדנן אמר יי קלא ברום עלמא
אשתמע בית ישראל דבכן ומתאנחין

בתר ירמיה נביא כד שלח יתיה נבוזראדן
רב קטוליא מרמתא אליא ודבכן במרר
ירושלם בכיא על בנהא מסרבא
לאתנחמא על בנהא ארי גלו׃
כה אמר יהוה מנעי קולך מבכי
ועיניך מדמעה כי יש שכר לפעלתך
נאם יהוה ושבו מארץ אויב׃ כדנן
אמר יי מנעי קליך מלמבכי ועינך
מלשגרא דמעין ארי אית אגר לעובדי
אבהתך צדיקיא אמר יי ויתובון מארע
בעלי דבביהון׃ ויש תקוה לאחריתך
נאם יהוה ושבו בנים לגבולם׃ ואית
סיבור לסופיך אמר יי ויתובון בניא
לתחומהון׃ שמוע שמעתי אפרים
מתנודד יסרתני ואוסר כעגל לא למד
השבני ואשובה כי אתה יהוה אלהי׃
שמיע וגלי קדמי בית ישראל דבכן
ומתאנחין על דאיטלטלו אמרין
איתיתא עלנא יסורין ולא אליפנא
כעיגל לא מליף כדו אתיבנא לפלחנך
ונתוב ארי את יי אלהנא׃ כי אחרי שובי
נחמתי ואחרי הודעי ספקתי על ירך
בשתי וגם נכלמתי כי נשאתי חרפת
נעורי׃ ארי בתר דאנחנא תיבין לאוריתא

יוסיפו ג מל וסימנ׳ ובאו כי ארך לבלותו ודל׳ ימ׳ שובי ג מלרע וסימנ׳ כי אחרי שובי בשלום דדב׳ ימים למנוחיכי

מתרחס עלנא וכדו דאתגלי לנא
טפחנא על ירכנא בהיתנא ואף אתג
אתכנענא ארי קבילנא חסודי חובנא
דמלקדמין הבן יקיר לי אפרים אם
ילד שעשועים כי מדי דברי בו זכר
אזכרנו עוד על כן המו מעי לו רחם
ארחמנו נאם יהוה׃ הלא כבר חביב קדמי
ישראל הלא רבי רחים הוא ארי בזמן
דמשוי פתגמי אוריתי על לביה
למעבדהון מדכר דכירנא לאיטבא
ליה עוד על כין אתגוללו רחמי עלוהי
רחמא ארחים עליהון אמר יי׳׃
הציבי לך צינים שמי לך
תמרורים שתי לבך למסלה דרך הלכתי
שובי בתולת ישראל שבי אל עריך
אלה׃ כנשתא דישראל אדכרי ליך עובדי
אבהתך תקנא שפולי תחנונין במרר
שוא לביך אסתכלי בעובדין דעבדת
דעבדת אם תקנין דכין גלית לאורח
רחיקא כדו תובי כנשתא דישראל
לאוריתא ותתובין לקרויך אלין׃ עד
מתי תתחמקין הבת השובבה כי ברא
יהוה חדשה בארץ נקבה תסובב גבר׃
עד אימתי את מתחסנא למתב כנשתא

דסגיאין תיובתהא ארי הא ברא יי׳ חדתא
בארעא עמא בית ישראל יתנהון
לאוריתא׃ כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל עוד יאמרו את הדבר
הזה בארץ יהודה ובעריו בשובי את
שבותם יברכך יהוה נוה צדק הר
הקדש׃ כדנן אמר יי׳ צבאות אלהא
דישראל עוד יימרון ית פתגמא הדין
בארעא דבית יהודה ובקרויהי כד אתיב
ית גלותהון יברכינך יי׳ מדור קושטיה
טורא קדישא׃ וישבו בה יהודה וכל
עריו יחדו אכרים ונסעו בעדר׃ ויתבון
בה יהודה וכל קרויהי כחדא איכרין
ודנטלין בסיען׃ כי הרויתי נפש עיפה
וכל נפש דאבה מלאתי׃ ארי סבעית נפש
משלהיא וכל נפש יעפא מליתי טוב׃
על זאת הקיצותי ואראה ושנתי ערבה
לי׃ אמר נביא על דא בסורתא דיומי
נחמתא דעתידין למיתי אמר נביא
אתערית וחזית תבית דמכית ושנתי
הנתני׃ הנה ימים באים נאם
יהוה וזרעתי את בית ישראל ואת בית
יהודה זרע אדם וזרע בהמה׃ הא יומיא
אתן אמר יי׳ ואקיים ית בית ישראל

וכל נפש ג׳ וסימנה׳ אשר תאכל זאת תורת הבהמה כי הרויתי נפש ... הקיצותי ג׳ ב׳ מל׳ וחד חס וסימנה׳ על זאת כי יי׳ יסמכני

ית בית יהודה אסגינון כאנשא ואסגינון
כבעירא׃ והיה כאשר שקדתי עליהם
לנתוש ולנתוץ ולהרס ולהאביד ולהרע
כן אשקד עליהם לבנות ולנטוע נאם
יהוה׃ ויהי כמא דהוית מימרי עליהון
למעקר ולתרעא ולפגרא ולאבדא
ולאבאשא כין יהי מימרי עליהון
למבני ולקימא אמר יי׃ בימים ההם
לא יאמרו עוד אבות אכלו בסר ושני
בנים תקהינה׃ ביומיא האינון לא
יימרון עוד אבהתא חטו ובניא לקן׃
כי אם איש בעונו ימות כל האדם
האכל הבסר תקהינה שניו׃ אלהין
אנש בחוביה ימות כל אנש דיחטי יהוא
ימות׃ הנה ימים באים נאם
יהוה וכרתי את בית ישראל ואת בית
יהודה ברית חדשה׃ הא יומיא אתן
אמר יי ואגזר עם בית ישראל ועם
בית יהודה קימא חדתא׃ לא כברית
אשר כרתי את אבותם ביום החזיקי
בידם להוציאם מארץ מצרים אשר
המה הפרו את בריתי ואנכי בעלתי
בם נאם יהוה׃ לא כקימא דגזרית
עם אבהתהון ביומא דאתקיפית

בידהון לאפקותהון מארעא דמצרים
דאינון אשניאו ית קימי ואנא אתרעיתי
בהון אמר יי׃ כי זאת הברית אשר
אכרת את בית ישראל אחרי הימים
ההם נאם יהוה נתתי את תורתי בקרבם
ועל לבם אכתבנה והייתי להם לאלהים
והמה יהיו לי לעם׃ ארי דין קימא
דאגזר עם בית ישראל בתר יומיא
האינון אמר יי אתין ית אוריתי
במעיהון ועל לבהון אכתבינה ואהוי
להון לאלה ואנון יהון קדמי לעם׃
ולא ילמדו עוד איש את רעהו ואיש
את אחיו לאמר דעו את יהוה כי כולם
ידעו אותי למקטנם ועד גדולם נאם
יהוה כי אסלח לעונם ולחטאתם לא
אזכר עוד׃ ולא ילפון עוד גבר ית
חבריה וגבר ית אחוהי למימר דעו
למדחל מן קדם יי ארי כלהון יילפון
למדחל מזעיריהון ועד רבהון
אמר יי ארי אשבוק לחוביהון ולחטאיהון
לא ידכרון עוד׃ כה אמר יהוה
נתן שמש לאור יומם חקת ירח
וכוכבים לאור לילה רגע הים ויהמו
גליו יהוה צבאות שמו׃ כדנן אמר

סימן ירמיה אכלו בסר יחזקאל אבות יאכלו הבנים ... וכוכבים ... אספו וחב חקות ירח לא זכו כונתה למסורת

יי דיהב שמשא לאנהרא בימ̇מא
גזירת סיהרא וכוכביא לאנהרא
בליליא נזיף בימא והמן גלוהי יי
צבאות שמו׃ אם ימשו החקים האלה
מלפני נאם יהוה גם זרע ישראל
ישבתו מהיות גוי לפני כל הימים׃
כמא דלית אפשר דיעדון קימיא
האלין מן קדמי אמר יי אף זרעא
דישראל לא יבטלון מלמהוי עם
משמיש קדמי כל יומיא׃
כה אמר יהוה אם ימדו שמים
מלמעלה ויחקרו מוסדי ארץ
למטה גם אני אמאס בכל זרע ישראל
על כל אשר עשו נאם יהוה׃ כדנן אמר
יי כמא דלית אפשר דידע אנש
משחת שמיא מלעילא ואף לא
למבדק יסודי ארעא לרע אף מימרי
לא ירחיק בכל זרעא דישראל על כל
דחבו קדמי אשבוק להון אמר יי׃
הנה ימים נאם יהוה (באים קרי ולא כת׳)
ונבנתה העיר ליהוה ממגדל חננאל
שער הפנה׃ הא יומיא אתן אמר יי (עד קרי ולא כתיב)
ותתבני קרתא ירושלם קדם יי ממגדל
פקוס תרעא זויתא׃ ויצא עוד קוה (יתיר ה׳)

המדה נגדו על גבעת גרב ונסב געתה׃
ויהי נפיק עוד חוט משח בנינא
לקבליה עד מטי לגבעתא דסמיכא
לגרב ויהי מסתחר לבריכת עגלא׃ וכל
העמק הפגרים והדשן וכל השרמות (השרמות ק׳)
עד נחל קדרון עד פנת שער הסוסים
מזרחה קדש ליהוה לא ינתש ולא יהרס
עוד לעולם׃ וכל מישרא אתר דנפלו
תמן פגרי משריית אתוראה וכל
אריתא עד נחלא דקדרון עד זוית תרע
בית ריסא דמלכא מדנחאה קדשא קדם יי
לא יתעקר ולא יתפגר עד לעלם׃
לב הדבר אשר היה אל ירמיהו (בטע׳ בסע׳)
מאת יהוה בשנת העשרית לצדקיהו (בשנה ק׳)
מלך יהודה היא השנה שמנה עשרה
שנה לנבוכדראצר׃ פתגם נבואה דהוה
עם ירמיה מן קדם יי בשתא עסיריתא
לצדקיה מלך שבטא דבית יהודה
היא שתא תמנא עסרי שנין לנבוכדנצר׃
ואז חיל מלך בבל צרים על ירושלם
וירמיהו הנביא היה כלוא בחצר המטרה
אשר בית מלך יהודה׃ ובכין משריית
מלכא דבבל צירין על ירושלם וירמיה
נביא הוה כליא בדרת בית אסיריא

ואז ד׳ וסימנ׳ יקרב לעשתו ירצו את עונם ואז תשכיל חיל מלך בבל ... סימ׳ נבוכדנצר בסו׳ פסו׳ ד׳ חס׳ וסימנ׳ היא השנה ויביאם

דבבית מלך שבטא דבית יהודה׃
אשר כלאו צדקיהו מלך יהודה לאמר
מדוע אתה נבא לאמר כה אמר יהוה
הנני נתן את העיר הזאת ביד מלך בבל
ולכדה׃ דאסריה צדקיה מלך שבטא
דבית יהודה למימר מדין את מתנבי
למימר כדנן אמר יי הא אנא מסר ית
קרתא הדא ביד מלכא דבבל ויכבשינה׃
וצדקיהו מלך יהודה לא ימלט מיד
הכשדים כי הנתן ינתן ביד מלך בבל
ודבר פיו עם פיו ועיניו את עינו תראינה׃
וצדקיה מלך שבטא דבית יהודה לא
ישתיזב מידא דכסדאי ארי אתמסרא
יתמסר ביד מלכא דבבל וימליל פומיה
עם פומיה ועינוהי ית עינוהי יחזין׃
ובבל יולך את צדקיהו ושם יהיה עד
פקדי אתו נאם יהוה כי תלחמו את
הכשדים לא תצליחו׃ ולבבל יובל ית
צדקיה ותמן יהי עד די יעול דוכרניה
קדמי אמר יי ארי תגיחון קרב עם
כסדאי לא תצלחון׃ ויאמר
ירמיהו היה דבר יהוה אלי לאמר׃
ואמר ירמיה הוה פתגם נבואה מן קדם יי
עמי למימר׃ הנה חנמאל בן שלם

דדך בא אליך לאמר קנה לך את שדי
אשר בענתות כי לך משפט הגאלה
לקנות׃ הא חנמאל בר שלום אחבוך
אתי לותך למימר זבון לך ית חקלי
דבענתות ארי לך חזיא אחסנתא
למזבן׃ ויבא אלי חנמאל בן דדי כדבר
יהוה אל חצר המטרה ויאמר אלי קנה
נא את שדי אשר בענתות אשר
בארץ בנימין כי לך משפט הירשה
ולך הגאלה קנה לך ואדע כי דבר
יהוה הוא׃ ואתא לותי חנמאל בר אחבי
כפתגמא דיי לדרת בית אסירא ואמר
לי זבון כען ית חקלי דבענתות דבארע
שיבט בנימין ארי לך חזיא ירותתא
ולך אחסנתא זבון לך וידעית ארי
פתגמא דיי הוא׃ ואקנה את השדה
מאת חנמאל בן דדי אשר בענתות
ואשקלה לו את הכסף שבעה שקלים
ועשרה הכסף׃ וזבנית ית חקלא מן
חנמאל בר אחבי דבענתות ותקלית
ליה ית כספא שבעה מנן ועסר סלעין
דכסף׃ ואכתב בספר ואחתם ואער
עדים ואשקל הכסף במאזנים׃ וכתבית
בשטרא וחתמית ואסהידית סהדין

ואדע ג׳ וסימנ׳ כי לא אבוש כי כרובים כי דבר י׳ — ואשקלה ג׳ ב׳ חס׳ וחד מל׳ וסימנ׳ את השדה להם על ידם ויעזרא מל׳

ותקליתכספא במוזניא׃ ואקח את
ספר המקנה את החתום המצוה והחקים
ואת הגלוי׃ ונסיבית ית שטרא דזביני
ית דכתיב בעץ וחתים כהלכתא וכחזי
וית שטרא פתיחא׃ ואתן את הספר
המקנה אל ברוך בן נריה בן מחסיה
לעיני חנמאל דדי ולעיני העדים
הכתבים בספר המקנה לעיני כל היהודים
הישבים בחצר המטרה׃ ויהבית ית
שטרא דזביני לברוך בר נריה בר
מחסיה לעיני חנמאל אחבי ולעיני
סהדיא דכתיבין בשטרא דזביני
לעיני כל יהודאי דיתבין בדרת בית
אסיריא׃ ואצוה את ברוך לעיניהם
לאמר׃ ופקידית ית ברוך לעיניהון למימר׃
כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
לקוח את הספרים האלה את ספר
המקנה הזה ואת החתום ואת ספר
הגלוי הזה ונתתם בכלי חרש למען
יעמדו ימים רבים׃ כדנן אמר יי צבאות
אלהא דישראל סב ית שטריא האלין
ית שטרא דזביני הדין וית דכתיב
בעץ וחתים וית שטרא פתיחא הדין
ותתנינון במן דחסף בדיל דיתקיימון

יומין סגיאין׃ כי כה אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל עוד יקנו בתים
ושדות וכרמים בארץ הזאת׃ ארי
כדנן אמר יי צבאות אלהא דישראל
עוד יזדבנון בתין וחקלין וכרמין
בארעא הדא׃ ואתפלל אל
יהוה אחרי תתי את ספר המקנה אל
ברוך בן נריה לאמר׃ וצליתי קדם יי
בתר דיהבית ית שטרא דזביני לברוך
בר נריה למימר׃ אהה אדני יהוה הנה
אתה עשית את השמים ואת הארץ
בכחך הגדול ובזרעך הנטויה לא
יפלא ממך כל דבר׃ קביל בעותי יי
אלהים הא את עבדתא ית שמיא וית
ארעא בחילך רבא ובדרעך מרממא
לא יתכסא מן קדמך כל פתגם׃ עשה
חסד לאלפים ומשלם עון אבות אל
חיק בניהם אחריהם האל הגדול הגבור
יהוה צבאות שמו׃ עביד טיבו לאלפי
דרין ומשלים חובי אבהתא לבניא
כד משלמין למחטי בתריהון אלהא
רבא גיברא יי צבאות שמו׃ גדל
העצה ורב העליליה אשר עיניך פקחות
על כל דרכי בני אדם לתת לאיש כדרכיו

לקוח ד׳ ג׳ מל׳ וא׳ חס׳ וסימנ׳ ספר הספרים מבחר מחלדי ◦ גדל ג׳ ב׳ מל׳ וחד חס׳ וסימ׳ העיצה הכנפים כנפים ◦ ורב ז׳ מטע׳ בליש׳ וסימ׳
עיר מהית העיצה שלום להושע טוב אם ילך איש ◦

וכפרי מעלליו דרברבין מלכוהי
וסגיאין עובדוהי דקדמך גליין כל
אורחת בני אנשא למיתן לאנש
כאורחתיה וכפירי עובדוהי אשר
שמת אתות ומפתים בארץ מצרים
עד היום הזה ובישראל ובאדם ותעשה
לך שם כיום הזה דשויתא אתין
ומופתין בארעא דמצרים עד יומא
הדין ולישראל עבדתא פרישן כגו
בני אנשא ועבדתא לך שום כיומא
הדין ותצא את עמך את ישראל
מארץ מצרים באתות ובמופתים
וביד חזקה ובאזרוע נטויה ובמורא
גדול ואפיקתא ית עמך ית ישראל
מארעא דמצרים באתין ובמופתין
וביד תקיפא ובאדרע מרמם ובחזונא
רבא ותתן להם את הארץ הזאת
אשר נשבעת לאבתם לתת להם ארץ
זבת חלב ודבש ויהבת להון ית ארעא
הדא דקיימתא לאבהתהון למתן להון
ארע עבדא חלב ודבש ויבאו וירשו
אתה ולא שמעו בקולך ובתרותך לא
הלכו את כל אשר צויתה להם לעשות
לא עשו ותקרא אתם את כל הרעה
הזאת ועלו ואחסינו יתה ולא קבילו
למימרך ובאוריתך לא הליכו ית כל
דפקידתא להון למעבד לא עבדו
וערעת להון ית כל בשתא הדא הנה
הסללות באו העיר ללכדה והעיר נתנה
ביד הכשדים הנלחמים עליה מפני
החרב והרעב והדבר ואשר דברת
היה והנך ראה הא מליתא צברו על
קרתא למכבשה וקרתא אתמסרת
בידא דכסדאי דמגיחין קרבא עלה
מן קדם דקטלין בחרבא ובכפנא ובמותא
ודמליליתא הוה וקדמך גלי ואתה
אמרת אלי אדני יהוה קנה לך השדה
בכסף והעד עדים והעיר נתנה ביד
הכשדים ואת אמרת לי יי אלהים
זבון לך חקלא בכספא ואסהיד סהדין
וקרתא אתמסרת בידא דכסדאי
ויהי דבר יהוה אל ירמיהו
לאמר והוה פתגם נבואה מן קדם יי
עם ירמיה למימר הנה אני יהוה
אלהי כל בשר הממני יפלא כל דבר
הא אנא יי אלה כל בסרא הא מן
קדמי יתכסא כל פתגם לכן כה
אמר יהוה הנני נתן את העיר

ב̇ ובאות̇
כן̇ העתים
ג̇ ב̇ מל̇ וחד חס̇ ומל̇
וג̇ ויחלטו הממכו
ד̇ חס̇ ית̇ יי̇ ד̇ מל̇

ותצא ג̇ ב̇ מל̇ וחד חס̇ וסימנ̇ ותוצא הארץ דשא את עמך את ישראל חס̇ ותוצא ותתן להם ס̇ הממני ל̇ וחד הממנו

הזאת ביד הכשדים וביד נבוכדראצר
מלך בבל ולכדה׃ בכין כדנן אמר יי
האנא מסר ית קרתא הדא ביד׳ א
דכסדאי וביד נבוכדנצר מלכא דבבל
ויכבשינה׃ ובאו הכשדים הנלחמים
על העיר הזאת והציתו את העיר
הזאת באש ושרפוה ואת הבתים
אשר קטרו על גגותיהם לבעל
והסכו נסכים לאלהים אחרים למען
הכעסני׃ וייעלון כסדאי דמגיחין
קרבא על קרתא הדא וידלקון ית
קרתא הדא בנורא ויוקדונה וית בתיא
דאסיקו בוסמין על איגוריהון לבעלא
ונסיכו נסכין לטעות עממיא בדיל
לארגזא קדמי׃ כי היו בני ישראל
ובני יהודה אך עשים הרע בעיני
מנעריתיהם כי בני ישראל אך מכעסים
אתי במעשה ידיהם נאם יהוה׃ ארי
הוו בני ישראל ובני יהודה ברם
עבדין דביש קדמי מזעוריהון ארי
בני ישראל ברם מרגזין קדמי בעובדי
ידיהון אמר יי׃ כי על אפי ועל חמתי
היתה לי העיר הזאת למן היום אשר
בנו אותה ועד היום הזה להסירה

מעל פני׃ ארי רוגזי וחמתי חל בקרתא
הדא למן יומא דבנו יתה ועד יומא
הדין לאגלאותה מקביל מימרי׃ על
כל רעת בני ישראל ובני יהודה אשר
עשו להכעסני המה מלכיהם שריהם
כהניהם ונביאיהם ואיש יהודה וישבי
ירושלם׃ על כל בישת בני ישראל
ובני יהודה דעבדו לארגזא קדמי אנון
מלכיהון רברביהון כהניהון ונביהון
דשקרא ואנש יהודה ויתבי ירושלם׃
ויפנו אלי ערף ולא פנים ולמד אתם
השכם ולמד ואינם שמעים לקחת
מוסר׃ ואחזרו בפלחני קדל ולא שואו
דחלתי לקביל אפיהון ושלחית להון
ית כל עבדי נביא מקדים ומליף ולית
אנון צבן לקבלא אלפן׃ וישימו שקוציהם
בבית אשר נקרא שמי עליו לטמאו׃
ושויאו שקוציהון בביתא דאתקרי
שמי עלוהי לסאבותיה׃ ויבנו את
במות הבעל אשר בגיא בן הנם להעביר
את בניהם ואת בנותיהם למלך אשר לא
צויתים ולא עלתה על לבי לעשות
התועבה הזאת למען החטי את
יהודה׃ ובנו ית במת בעלא דבחילת

הארצות כל נביאים וכתובים מל׳ ב״מ חד חס ותתנם ביד עמי הארצות דעזרא וכל אוריתא כוות חס ב״מ חד מל׳ דותחלינה

בר הנום לאעברא ית בניהון וית
בנתהון למולך דלא פקידית באוריתי
ולא רעוא קדמי למעבד תועיבתא
הדא בדיל לחייבא ית דבית יהודה׃
ועתה לכן כה אמר יהוה אלהי
ישראל אל העיר הזאת אשר אתם
אמרים נתנה ביד מלך בבל בחרב
וברעב ובדבר׃ וכען בכין כדנן אמר
יי אלהא דישראל על קרתא הדא דאתון
אמרין אתמסרת ביד מלכא דבבל
בחרבא ובכפנא ובמותא׃ הנני מקבצם
מכל הארצות אשר הדחתים שם באפי
ובחמתי ובקצף גדול והשבתים אל
המקום הזה והשבתים לבטח׃ הא אנא
מכניש להון מכל מדינתא דאגליתנון
לתמן ברוגזי ובחמתי ובתקוף רב
ואתיבינון לאתרא הדין ואשרינון
לרוחצן׃ והיו לי לעם ואני אהיה להם
לאלהים׃ ויהון קדמי לעם ואנא אהוי
להון לאלה׃ ונתתי להם לב אחד ודרך
אחד ליראה אותי כל הימים לטוב
להם ולבניהם אחריהם׃ ואתין להון
לבא חד ואורח חדא למדחל קדמי
כל יומיא דייטב להון ולבניהון בתריהון׃

וכרתי להם ברית עולם אשר לא אשוב
מאחריהם להיטיבי אותם ואת יראתי
אתן בלבבם לבלתי סור מעלי׃ ואגזר
להון קים עלם דלא יתוב מימרי מבתריהון
לאיטבא להון וית דחלתי אתין בליבהון
בדיל דלא יסטון מבתר פלחני׃ וששתי
עליהם להיטיב אותם ונטעתים בארץ
הזאת באמת בכל לבי ובכל נפשי׃
ויחדי מימרי עליהון לאיטבא להון
ואקיימנון בארעא הדא בקשוט במימרי
וברעותי׃ כי כה אמר יהוה
כאשר הבאתי אל העם הזה את כל הרעה
הגדולה הזאת כן אנכי מביא עליהם
את כל הטובה אשר אנכי דבר עליהם׃
כדנן אמר יי כמא דאיתיתי על עמא
הדין ית כל בישתא רבתא הדא כין אנא
מיתי עליהון ית כל טבתא דאנא
ממליל עליהון׃ ונקנה השדה בארץ
הזאת אשר אתם אמרים שממה
היא מאין אדם ובהמה נתנה ביד
הכשדים׃ ויזדבנון חקלין בארעא
הדא דאתון אמרין צדיא היא מבלי
אנשא ובעירא אתמסרת בידא דכסדאי׃
שדות בכסף יקנו וכתוב בספר וחתום

והושבתים ב׳ חד חס וחד מל׳ וסימנ׳ לבטח על בהיהם קדמאה חס ... ובסביבי ב׳ וסימנ׳ ובסביבי ירושלם בערי ...

והעד עדים בארץ בנימן ובסביבי
ירושלם ובערי יהודה ובערי ההר
ובערי השפלה ובערי הנגב כי אשיב
את שבותם נאם יהוה׃ חקלין בכספא
יזבנון ויכתבון בשטרא ויחתמון ויסהדון
סהדין בארע שיבט בנימין ובסחרני
ירושלם ובקרויא דבית יהודה ובקרוי
טורא ובקרוי שפילתא ובקרוי דרומא
ארי אתיב ית גלותהון אמר יי׃
ויהי דבר יהוה אל ירמיהו שנית
והוא עודנו עצור בחצר המטרה לאמר׃
והוה פתגם נבואה מן קדם יי עם ירמיה
תנינות והוא עד כען כלי בדרת בית
אסירא למימר׃ כה אמר יהוה עשה
יהוה יוצר אותה להכינה יהוה שמו׃ כדנן
אמר יי דעבדה יי בדא יתה לאתקנותה
יי שמו׃ קרא אלי ואענך ואגידה לך
גדלות ובצרות לא ידעתם׃ צלי קדמי
ואקביל צלותך ואחוי לך רברבן ונטירן
דלא ידעתנין׃ כי כה אמר
יהוה אלהי ישראל על בתי העיר הזאת
ועל בתי מלכי יהודה הנתצים אל
הסללות ואל החרב׃ ארי כדנן אמר יי
אלהא דישראל על בתי קרתא הדא

ועל בתי מלכיא דבית יהודה דמתרען
להון ועבדין מליתא לתקפא שורא
מן קדם דקטלין בחרבא׃ באים להלחם
את הכשדים ולמלאם את פגרי האדם
אשר הכיתי באפי ובחמתי ואשר
הסתרתי פני מהעיר הזאת על כל רעתם׃
אתן לאגחא קרבא עם כסדאי ולמליתהון
ית פגרי בני אנשא דאלקיתי ברוגזי
ובחמתי ודסליקית שכינתי מקרתא
הדא על כל בישתהון׃ הנני מעלה לה
ארכה ומרפא ורפאתים וגליתי להם
עתרת שלום ואמת׃ הא אנא מיתי להון
אסו ופרקן ואסינון ואגלי להון תרע
תיובתא ואחוינון דיהכון באורח שלים
וקשוט׃ והשבתי את שבות יהודה ואת
שבות ישראל ובנתים כבראשנה׃ ואתיב
ית גלות יהודה וית גלות ישראל ואקימנון
כד בקדמיתא׃ וטהרתים מכל עונם
אשר חטאו לי וסלחתי לכול עונותיהם
אשר חטאו לי ואשר פשעו בי׃ ואדכינון
מכל חוביהון דחבו קדמי ואשבוק
לכל חוביהון דחבו קדמי ודמרדו
במימרי׃ והיתה לי לשם ששון לתהלה
ולתפארת לכל גויי הארץ אשר

ידעתם ד קמצ וסימנ׳ האות אריות ובצורות ונצורות ארכה ד̇ ב̇ מל̇ וב̇ חס̇ וסימנ׳ הנני מעלה כי אעלה חס ותעלה
עלתה מל̇ ומרפא ג̇ וסימנ׳ הנני מעלה וזרחה לכם צוף דבש כבראשנה ה̇ וסימנ׳ נגפים ותהין ובנתים קול ששון

ישמעו את כל הטובה אשר אנכי
עשה אותם ופחדו ורגזו על כל
הטובה ועל כל השלום אשר אנכי עשה
לה׃ ויהון קדמי לשום דחדוא לתשבחא
ולרבו לכל עממי ארעא דישמעון
ית כל טבתא דאנא עביד עמהון ויזועון
וירחלון על כל טבתא ועל כל שלמא
דאנא עביד להון׃ כה אמר
יהוה עוד ישמע במקום הזה אשר
אתם אמרים חרב הוא מאין אדם
ומאין בהמה בערי יהודה ובחצות
ירושלם הנשמות מאין אדם ומאין
יושב ומאין בהמה׃ כדנן אמר יי
עוד ישתמע באתרא הדין דאתון
אמרין חרוב הוא מבלי אנשא ומבלי
בעירא בקרויא דבית יהודה ובשוקי
ירושלם דצדין מבלי אנשא ומבלי
יתיב ומבלי בעירא׃ קול ששון וקול
שמחה קול חתן וקול כלה קול אמרים
הודו את יהוה צבאות כי טוב יהוה כי
לעולם חסדו מבאים תודה בית יהוה
כי אשיב את שבות הארץ כבראשנה
אמר יהוה׃ קל בדיע וקל חדוא קל חתן
וקל כלן קל דאמרין אודו קדם יי צבאות

ארי טב יי ארי לעלמא טבותיה מיתן
תודתא לבית מקדשא ארי אתיב
ית גלות ארעא כד בקדמיתא אמר יי׃
כה אמר יהוה צבאות עוד
יהיה במקום הזה החרב מאין אדם
ועד בהמה ובכל עריו נוה רעים מרבצים
צאן׃ כדנן אמר יי צבאות עוד יהי
באתרא הדין דחרוב מבלי אנשא ועד
בעירא ובכל קרווהי דירות בית משרי
רעין וחטרין דען׃ בערי ההר בערי
השפלה ובערי הנגב ובארץ בנימן
ובסביבי ירושלם ובערי יהודה עד
תעברנה הצאן על ידי מונה אמר
יהוה׃ בקרוי טורא בקרוי שפילתא
ובקרוי דרומא ובארע שיבט בנימן
ובסחרני ירושלם ובקרויא דבית יהודה
עוד יתנהון עמא לפתגמי משיחא
אמר יי׃ הנה ימים באים נאם יהוה
והקמתי את הדבר הטוב אשר דברתי
אל בית ישראל ועל בית יהודה׃ הא
יומיא אתן אמר יי ואקים ית פתגמא
תקנא דמלילית על בית ישראל ועל
בית יהודה׃ בימים ההם ובעת ההיא
אצמיח לדוד צמח צדקה ועשה

וכה כן יד חס ב ומל מספר ד בסף

אל בית ד׳ וסימנ׳ והקמתי קדמא׳ דפסוקי הרכבים החצות אל בית המלוא ... מונה ב׳ ומל׳ וסימנ׳ עד תעברנה מונה

משפט וצדקה בארץ: ביומיא האנון
ובעדנא ההוא אקים לדויד משיח
דצדקא ויעביד דין דקשוט וזכו
בארעא: בימים ההם תושע יהודה
וירושלם תשכון לבטח וזה אשר
יקרא לה יהוה צדקנו: ביומיא האינון
יתפרקון דבית יהודה וירושלם תשרי
לרוחצן ודין שמה דיהון קרן לה
יתעבדן לנא זכון מן קדם יי בגוה:
כי כה אמר יהוה לא יכרת
לדוד איש ישב על כסא בית ישראל:
ארי כדנן אמר יי לא יפסוק לדויד
גבר יתיב על כורסי מלכותא דבית
ישראל: ולכהנים הלוים לא יכרת איש
מלפני מעלה עולה ומקטיר מנחה
ועשה זבח כל הימים: ולכהניא ליואי
לא יפסוק גבר מן קדמי מסיק עלון
ומקריב קרבן ועביד נכסת קודשין
כל יומיא: ויהי דבר יהוה אל
ירמיהו לאמור: והוה פתגם נבואה
מן קדם יי עם ירמיה למימר: כה
אמר יהוה אם תפרו את בריתי היום
ואת בריתי הלילה ולבלתי היות יומם
ולילה בעתם: כדנן אמר יי כמא דלית

אפשר דיבטל קימי דאקימית עם
יממא ועם ליליא ובדיל דלא למהוי
יממם ולילי בעדנהון: גם בריתי תפר
את דוד עבדי מהיות לו בן מלך על
כסאו ואת הלוים הכהנים משרתי: אף
קימי לא יבטל דאקימית עם דוד עבדי
מלמהוי ליה בר מליך על כורסוהי
וית ליואי כהניא דמשמשין קדמי:
אשר לא יספר צבא השמים ולא ימד
חול הים כן ארבה את זרע דוד עבדי
ואת הלוים משרתי אתי: כמא דלית
אפשר דיתמנון חילי שמיא ודלא
יתכל חלא דימא כין אסגי ית זרעא
דדויד עבדי וית ליואי דמשמשין קדמי:
ויהי דבר יהוה אל ירמיהו
לאמר: והוה פתגם נבואה מן קדם יי עם
ירמיה למימר: הלוא ראית מה העם
הזה דברו לאמר שתי המשפחות
אשר בחר יהוה בהם וימאסם ואת
עמי ינאצון מהיות עוד גוי לפניהם:
הלא חזיתא מא עמא הדין ממללין
למימר תרתין זרעיתא דאתרעי יי
בהון ורחיקינון וית עמי מרגזין
מלמהוי עוד עם משמיש קדמי

תשכון ג מל וסימנה במים דלא יכרת לכן ישבו ציים מבלילו ... ואת בריתי ב וסימנהון את בריתי היום ואת בריתי

פקידיהון   כה אמר יהוה אם לא
בריתי יומם ולילה חקות שמים וארץ
לא שמתי׃ כדנן אמר יי כמא דלית
אפשר דיבטיל קימי דאקימית עם
יממא ועם ליליא כין גזירת שמיא
וארעא לא שויתינון דיעדון׃ גם זרע
יעקוב ודוד עבדי אמאס מקחת
מזרעו משלים אל זרע אברהם ישחק
ויעקב כי אשוב את שבותם ורחמתים׃
אף זרעא דיעקב ודוד עבדי לא ארחיק
מלקרבא מבניהון עבדין שולטן על
זרעיה דאברהם ישחק ויעקב ארי
אתיב ית גלותהון וארחים עליהון׃
הדבר אשר היה אל ירמיהו
מאת יהוה ונבוכדנאצר מלך בבל וכל
חילו וכל ממלכות ארץ ממשלת ידו
וכל העמים נלחמים על ירושלם ועל
כל עריה לאמר׃ פתגם נבואה דהוה
עם ירמיה מן קדם יי ונבוכדנצר
מלכא דבבל וכל משריתיה וכל
מלכות ארעא שלטן ידיה וכל עממיא
מגיחין קרבא על ירושלם ועל כל
קרויהא למימר׃ כה אמר יהוה אלהי
ישראל הלך ואמרת אל צדקיהו מלך

יהודה ואמרת אליו כה אמר יהוה
הנני נתן את העיר הזאת ביד מלך
בבל ושרפה באש׃ כדנן אמר יי
אלהא דישראל איזיל ותימר לצדקיה
מלך שבטא דבית יהודה ותימר ליה
כדנן אמר יי האנא מסר ית קרתא
הדא ביד מלכא דבבל ויוקרנה בנורא׃
ואתה לא תמלט מידו כי תפש תתפש
ובידו תנתן ועיניך את עיני מלך בבל
תראינה ופיהו את פיך ידבר ובבל
תבוא׃ ואת לא תשתיזב מן ידיה ארי
אתאחדא תתאחד ובידיה תתמסר
ועינך ית עיני מלכא דבבל יחזיין
ופומיה עם פומך ימליל ולבבל
תתובל׃ אך שמע דבר יהוה צדקיהו
מלך יהודה כה אמר יהוה עליך לא
תמות בחרב׃ ברם קביל פתגמא דיי
צדקיה מלך שבטא דבית יהודה
כדנן אמר יי עלך לא תתקטיל
בחרבא׃ בשלום תמות וכמשרפות
אבותיך המלכים הראשנים אשר
היו לפניך כן ישרפו לך והוי אדון
יספדו לך כי דבר אני דברתי נאם
יהוה׃ בשלמא תמות וכיקידות אבהתך

ישחק ד׳ כנוי ליצחק וסימנה׳ תטיף על בית ישראל במות גם זרע יעקוב ושבועתו לישחק דתלים וכולה כת׳ שין

מלכא קדמאי דהוו קדמך כין
יוקדון עלך ווי על מלכא יספדון
עלך ארי פתגמא אנא מלילית אמר
יי׃ וידבר ירמיהו הנביא
אל צדקיהו מלך יהודה את כל
הדברים האלה בירושלם׃ ומליל
ירמיה נביא עם צדקיה מלך שבטא
דבית יהודה ית כל פתגמיא האילין
בירושלם׃ וחיל מלך בבל נלחמים
על ירושלם ועל כל ערי יהודה
הנותרות אל לכיש ואל עזקה כי
הנה נשארו בערי יהודה ערי מבצר׃
ומשריית מלכא דבבל מגיחין קרבא
על ירושלם ועל כל קרויא דבית
יהודה דאשתארא על לכיש ועל
עזקה ארי אנין אשתארא בקרויא
דבית יהודה קרוין כריכן׃
הדבר אשר היה אל ירמיהו
מאת יהוה אחרי כרת המלך צדקיהו
ברית את כל העם אשר בירושלם
לקרא להם דרור׃ פתגם נבואה דהוה
עם ירמיה מן קדם יי בתר דגזר מלכא
צדקיה קים עם כל עמא דבירושלם
למקרי להון חירו׃ לשלח איש את

עבדו ואיש את שפחתו העברי והעבריה
חפשים לבלתי עבד בם ביהודי אחיהו
איש׃ לשלחא גבר ית עבדיה וגבר
ית אמתיה בר ישראל ובת ישראל
בני חורין בדיל דלא יפלחון בהון גבר
באחוהי יהודאה׃ וישמעו כל השרים
וכל העם אשר באו בברית לשלח איש
את עבדו ואיש את שפחתו חפשים
לבלתי עבד בם עוד וישמעו וישלחו׃
ושמעו כל רברביא וכל עמא דעלו
בקימא לשלחא גבר ית עבדיה וגבר
ית אמתיה בני חורין בדיל דלא יפלחון
בהון עוד וקבילו ושלחו׃ וישובו אחרי
כן וישיבו את העבדים ואת השפחות
אשר שלחו חפשים ויכבישום לעבדים
ולשפחות׃ ותבו בתר כין ואתיבו ית
עבדיא וית אמהתא דפטרו בני חורין
וכבשונון לעבדין ולאמהן׃
ויהי דבר יהוה אל ירמיהו מאת
יהוה לאמר׃ והוה פתגם נבואה מן קדם יי
עם ירמיה מן קדם יי למימר׃ כה אמר
יהוה אלהי ישראל אנכי כרתי ברית
את אבותיכם ביום הוציאי אותם מארץ
מצרים מבית עבדים לאמר׃ כדנן

הנותרות ג׳ ב׳ חס וחד מל׳ וסימנ׳ ויעקב רעה עלפי השנים וחיל מלך בבל מל׳ וב׳ קדמ׳ חס וו תנ׳ אבותיך ג מל׳ וסימנ׳
בברית ה׳ וסימנ׳ אשלחך וישמעו ויעמד כל העם ויבאו ובשנה השביעית דדב׳ ימ׳ וג׳ בברית שלחו ד׳ וסי׳ העברים ואת העברי
חפשים שלחם

אמר יי אלהא דישראל אנא גזרית
קים עם אבהתכון ביומא דאפיקית
יתהון מארעא דמצרים מבית עבדותא
למימר: מקץ שבע שנים תשלחו איש
את אחיו העברי אשר ימכר לך
ועבדך שש שנים ושלחתו חפשי
מעמך ולא שמעו אבותיכם אלי
ולא הטו את אזנם: מסוף שבע שנין
תשלחון גבר ית אחוהי בר ישראל
דיזדבן לך ויפלחינך שית שנין ותפטרניה
בר חורין מעמך ולא קבילו אבהתכון
למימרי ולא ארכינו ית אדנהון: ותשבו
אתם היום ותעשו את הישר בעיני
לקרא דרור איש לרעהו ותכרתו ברית
לפני בבית אשר נקרא שמי עליו:
ותבתון אתון יומא דין ועבדתון ית
דכשר קדמי למקרי חירו גבר לחבריה
וגזרתון קים קדמי בביתא דאתקרי
שמי עלוהי: ותשבו ותחללו את שמי
ותשבו איש את עבדו ואיש את
שפחתו אשר שלחתם חפשים
לנפשם ותכבשו אתם להיות לכם
לעבדים ולשפחות: ותבתון ואחילתון
ית שמי ואתיבתון גבר ית עבדיה

וגבר ית אמתיה דפטרתון בני חורין
לנפשהון וכבשתון יתהון למהוי
לכון לעבדין ולאמהן: לכן
כה אמר יהוה אתם לא שמעתם אלי
לקרא דרור איש לאחיו ואיש לרעהו
הנני קרא לכם דרור נאם יהוה אל החרב
אל הדבר ואל הרעב ונתתי אתכם
לזועה לכל ממלכות הארץ: בכין כדנן
אמר יי אתון לא קבילתון למימרי
למקרי חירו גבר לאחוהי וגבר לחבריה
הא אנא מכלי לכון חירו אמר יי מן חרבא
מן מותא ומן כפנא ואתין יתכון לזיע
לכל מלכות ארעא: ונתתי את האנשים
העברים את בריתי אשר לא הקימו את
דברי הברית אשר כרתו לפני העגל
אשר כרתו לשנים ויעברו בין בתריו:
ואתין ית גבריא דעברו על קימי דלא
קיימו ית פתגמי קימא דגזרו קדמי
עגלא דפסקו לתרין ועברו בין פלגוהי:
שרי יהודה ושרי ירושלם הסרסים
והכהנים וכל עם הארץ העברים בין
בתרי העגל: רברבי יהודה ורברבי
ירושלם רברביא וכהניא וכל עמא
דארעא דעברו בין פלגי עגלא: ונתתי

ל׳ בטע · בסף · ב׳ ל׳ דכי ימכר · לזעוה ק׳ · בת׳ ק׳ · ל׳ ד׳ חס · ל׳ · ל׳ חס · ב׳ חס ל׳ בליש׳ ויקח יוחנן

ס
וכל עם ז׳ וסימנ׳ יהושע סלק לגלגלא ופרק מלכא וחמא חברה ... הסרסים ב׳ חס בליש׳ וסימנ׳ ושרי ירושלם ויקח יוחנן

אותם ביד איביהם וביד מבקשי נפשם
והיתה נבלתם למאכל לעוף השמים
ולבהמת הארץ׃ ואמסר יתהון ביד
בעלי דבביהון וביד דבען למקטלהון
ותהי נבילתהון משגרא למיכל לעופא
דשמיא ולבעירא דארעא׃ ואת צדקיהו
מלך יהודה ואת שריו אתן ביד איביהם
וביד מבקשי נפשם וביד חיל מלך
בבל העלים מעליכם׃ וית צדקיה
מלך שבטא דבית יהודה וית רברבוהי
אמסר ביד בעלי דבביהון וביד דבען
למקטלהון וביד משרית מלכא דבבל
דאסתלקא מנכון׃ הנני מצוה נאם
יהוה והשבתים אל העיר הזאת
ונלחמו עליה ולכדוה ושרפה באש
ואת ערי יהודה אתן שממה מאין
ישב׃ האנא מפקיד אמר יי ואתיבנון
על קרתא הדא ויגיחון קרבא עלה
ויכבשונה ויוקדונה בנורא וית קרויא
דבית יהודה אתין לצדו מבלי יתיב׃

לה הדבר אשר היה אל ירמיהו
מאת יהוה בימי יהויקים בן יאשיהו
מלך יהודה לאמר׃ פתגם נבואה דהוה
עם ירמיה מן קדם יי ביומי יהויקים
בר יאשיהו מלך שבטא דבית יהודה
למימר׃ הלוך אל בית הרכבים ודברת
אותם והבאותם בית יהוה אל אחת
הלשכות והשקית אותם יין׃ איזיל
לות בני בית רכב ותמליל עמהון
ותעילנון לבית מקדשא דיי לחדא
מן לשכתא ותשקי יתהון חמרא׃
ואקח את יאזניה בן ירמיהו בן חבצניה
ואת אחיו ואת כל בניו ואת כל בית
הרכבים׃ ודברית ית יאזניה בר ירמיה
בר חבצניה וית אחוהי וית כל בנוהי
וית כל בני בית רכב׃ ואבא אתם בית
יהוה אל לשכת בני חנן בן יגדליהו
איש האלהים אשר אצל לשכת השרים
אשר ממעל ללשכת מעשיהו בן
שלם שמר הסף׃ ואעילית יתהון לבית
מקדשא דיי ללשכת בני חנן בר יגדליה
נביא דיי דבסטר לשכת רברביא
דמיעל ללשכת מעשיה בר שלום
אמרכלא׃ ואתן לפני בני בית הרכבים
גבעים מלאים יין וכסות ואמר אלהם
שתו יין׃ ויהבית קדם בני בית ריכב
כלידין מלן חמרא וכסין ואמרית
להון שתי חמרא׃ ויאמרו לא נשתה

ואת אחיו ה׳ וקימבכ׳ ויכלכל יוסף את אביו וישב יוסף את אביו האמר לאביו ולאמו לא ראיתין בארומה ואקח את יאזניה

יין כי יונדב בן רכב אבינו צוה עלינו
לאמר לא תשתו יין אתם ובניכם עד
עולם׃ ואמרו לא נשתי חמרא ארי
יונדב בר ריכב אבונא פקיד עלנא
למימר לא תשתון חמרא אתון ובניכון
עד עלמא׃ ובית לא תבנו וזרע לא
תזרעו וכרם לא תטעו ולא יהיה לכם
כי באהלים תשבו כל ימיכם למען
תחיו ימים רבים על פני האדמה
אשר אתם גרים שם׃ וביתא לא תבנון
וזרעא לא תזרעון וכרמא לא תצבון
ולא יהי לכון ארי במשכנין תיתבון
כל יומיכון בדיל דתתקימון יומין
סגיאין על אפי ארעא דאתון דיירין
תמן׃ ונשמע בקול יהונדב בן רכב
אבינו לכל אשר צונו לבלתי שתות
יין כל ימינו אנחנו נשינו בנינו ובנתינו׃
וקבילנא למימר יהונדב בר ריכב
אבונא לכל דפקדנא בדיל דלא למשתי
חמרא כל יומנא אנחנא נשנא בננא
ובנתנא׃ ולבלתי בנות בתים לשבתנו
וכרם ושדה וזרע לא יהיה לנו׃ ובדיל
דלא למבני בתין למתבנא וכרמין
וחקלין וזרעא לא יהון לנא׃ ונשב

באהלים ונשמע ונעש ככל אשר צונו
יונדב אבינו׃ ויתיבנא במשכנין וקבילנא
ועבדנא ככל דפקדנא יונדב אבונא׃
ויהי בעלות נבוכדראצר מלך בבל
אל הארץ ונאמר באו ונבוא ירושלם
מפני חיל הכשדים ומפני חיל ארם
ונשב בירושלם׃ והוה כד סליק
נבוכדנצר מלכא דבבל על ארעא
ואמרנא איתו וניעול לירושלם מן
קדם משרית כסדאי ומן קדם משרית
ארם ויתיבנא בירושלם׃
ויהי דבר יהוה אל ירמיהו לאמר׃ והוה
פתגם נבואה מן קדם יי עם ירמיה
למימר׃ כה אמר יהוה צבאות אלהי
ישראל הלך ואמרת לאיש יהודה
וליושבי ירושלם הלוא תקחו מוסר
לשמע אל דברי נאם יהוה׃ כדנן אמר
יי צבאות אלהא דישראל איזיל ותימר
לאנש יהודה וליתבי ירושלם הלא
תקבלון אלפן לקבלא לפתגמי אמר
יי׃ הוקם את דברי יהונדב בן רכב
אשר צוה את בניו לבלתי שתות יין
ולא שתו עד היום הזה כי שמעו את
מצות אביהם ואנכי דברתי אליכם

באהלים ד וסימנהון השבו ובית לא תבנו ונשב עד אושיבך ונשמע ג דגש׳ וסי׳ וימס לבבנו בקול יהונדב ונעש ככל פ
הוקם ג ב מל׳ וחד חס׳ וסימנהון המשכן את דברי יהונדב הקם על חס

השכם ודבר ולא שמעתם אלי׃ אתקימו
פתגמי יהונדב בר ריכב דפקיד ית
בנוהי בדיל דלא למשתי חמרא ולא
אשתיאו עד יומא הדין ארי קבילו
ית תפקידתא דאבוהון ואנא מליל ית
עמכון מקדים וממליל ולא קבילתון
למימרי׃ ואשלח אליכם את כל עבדי
חס הנבאים השכם ושלח לאמר שבו נא
בספ איש מדרכו הרעה והיטיבו מעלליכם
ואל תלכו אחרי אלהים אחרים לעבדם
ו ושבו אל האדמה אשר נתתי לכם
ב ולאבתיכם ולא הטיתם את אזנכם ולא
בספ שמעתם אלי׃ ושלחית לותכון ית כל
עבדי נביא מקדים ומשלח למימר
תובו כען גבר מאורחיה בישתא ואתקינו
עובדיכון ולא תהכון בתר טעות
עממיא למפלחהון ותיבו על ארעא
דיהבית לכון ולאבהתכון ולא ארכינתון
ית אדנכון ולא קבילתון למימרי׃ כי
ה הקימו בני יהונדב בן רכב את מצות
ג אביהם אשר צום והעם הזה לא
שמעו אלי׃ ארי אקימו בני יהונדב
בר ריכב ית תפקידתא דאבוהון
דפקידנון ועמא הדין לא קבילו

ב למימרי׃ לכן כה אמר יהוה
בטע אלהי צבאות אלהי ישראל הנני מביא
בספ אל יהודה ואל כל יושבי ירושלם את
ו כל הרעה אשר דברתי עליהם יען
דברתי אליהם ולא שמעו ואקרא
להם ולא ענו׃ בכין כדנן אמר יי
אלהי צבאות אלהא דישראל הא אנא
מיתי על אנש יהודה ועל כל יתבי
ירושלם ית כל בישתא דגזרית עליהון
חלף דשלחית לותהון ית כל עבדי
נביא ולא קבילו ואתנביאו להון ולא
תבו׃ ולבית הרכבים אמר ירמיהו כה
אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
יען אשר שמעתם על מצות יהונדב
אביכם ותשמרו את כל מצותיו
ותעשו ככל אשר צוה אתכם׃ ולבני
בית ריכב אמר ירמיה כדנן אמר יי
צבאות אלהא דישראל חלף דקבילתון
לתפקידת יהונדב אבוכון ונטרתון
ית כל פקודוהי ועבדתון ככל דפקיד
טו יתכון׃ לכן כה אמר יהוה צבאות
בטע אלהי ישראל לא יכרת איש ליונדב
בספ ג בן רכב עמד לפני כל הימים׃ בכין
בליש כדנן אמר יי צבאות אלהא דישראל

אל יהודה ו וסימנ׳ ויאמר לא מיתתיה ואלה הדברים הנני מביא ויהי לתקופת אשר תשלחני אגרות יתנו לי ... ליונדב
ג בליש׳ וסימנ׳ ויאמרו לא נשתה יין ונשמע ונעש לא יכרת איש וכל שמעו לכון בממ׳ ויאמר לן יהונדב ...

לא יפסוק גבר ליונדב בר רכב משמיש
קדמי כל יומיא׃ ויהי בשנה סליק לו
הרבעית ליהויקים בן יאשיהו מלך
יהודה היה הדבר הזה אל ירמיהו
מאת יהוה לאמר׃ והוה בשתא רביעתא
ליהויקים בר יאשיה מלך שבטא
דבית יהודה הוה פתגמא הדין עם
ירמיה מן קדם יי למימר׃ קח לך
מגלת ספר וכתבת אליה את כל
הדברים אשר דברתי אליך על
ישראל ועל יהודה ועל כל הגוים
מיום דברתי אליך מימי יאשיהו ועד
היום הזה׃ סב לך מגילת ספרא ותכתוב
עלה ית כל פתגמיא דמלילית עמך
על ישראל ועל יהודה ועל כל עממיא
מיומא דמלילית עמך מיומי יאשיה
ועד יומא הדין׃ אולי ישמעו בית
יהודה את כל הרעה אשר אנכי חשב
לעשות להם למען ישובו איש מדרכו
הרעה וסלחתי לעונם ולחטאתם׃ מא
אם ישמעון דבית יהודה ית כל בשתא
דאנא מחשיב למעבד להון בדיל
דיתובון גבר מאורחיה בשתא ואשבוק
לחוביהון ולחטאיהון׃

ויקרא ירמיהו את ברוך בן נריה
ויכתב ברוך מפי ירמיהו את כל דברי
יהוה אשר דבר אליו על מגלת ספר׃
וקרא ירמיה ית ברוך בר נריה וכתב
ברוך מפומא דירמיה ית כל פתגמיא
דיי דמליל עמיה על מגלת ספרא׃
ה ויצוה ירמיהו את ברוך לאמר אני
עצור לא אוכל לבוא בית יהוה׃ ופקיד
ירמיה ית ברוך למימר אנא כלי לית
אנא יכיל למיעל לבית מקדשא דיי׃
ז בטע ובאת אתה וקראת במגלה אשר כתבת
בתין מפי את דברי יהוה באזני העם בית
בית יהוה ביום צום וגם באזני כל
יהודה הבאים מעריהם תקראם׃
ותיתי את ותקרי במגלתא דכתבתא
מפומי ית פתגמיא דיי קדם עמא
בית מקדשא דיי ביומא דצומא ואף
קדם כל דבית יהודה דאתן מקרויהון
תקרינון׃ אולי תפל תחנתם לפני יהוה
ח רפי וישבו איש מדרכו הרעה כי גדול
האף והחמה אשר דבר יהוה אל העם
הזה׃ מא אם תתקבל בעותהון קדם יי
ויתובון גבר מאורחיה בשתא ארי רב
רוגזא וחמתא דגזר יי על עמא הדין׃

וישבו ח רפי וחס וסימ׳ כו׳ ויחנו המים תחנתם ישמעו ויזכלו ויכנעו ויתכסו לערב השני ... ובאת ז בטע בתין וסימ׳ ואקימות
במשמעהון דכהנא דמכהנין וקרית בגלותא תליתיתא ׳ פירוש והקימותי ושמעו לקלך הכהנים הכהן אשר ושלשת תרד אהה
וקראת מאת הגולה ...

ויעש ברוך בן נריה ככל אשר צוהו
ירמיהו הנביא לקרא בספר דברי יהוה
בית יהוה׃ ועבד ברוך בר נריה ככל
דפקדיה ירמיה נביא למקרי בספרא
פתגמיא דיי׳ בית מקדשא דיי׳׃
ויהי בשנה החמשית ליהויקים
בן יאשיהו מלך יהודה בחדש התשעי
קראו צום לפני יהוה כל העם בירושלם
וכל העם הבאים מערי יהודה בירושלם׃
והוה בשתא חמישיתא ליהויקים בר
יאשיה מלך שבטא דבית יהודה בירחא
תשיעאה גזרו צומא קדם יי׳ כל עמא
בירושלם וכל עמא דאתן מקרויא
דבית יהודה בירושלם׃ ויקרא ברוך
בספר את דברי ירמיהו בית יהוה בלשכת
גמריהו בן שפן הספר בחצר העליון
פתח שער בית יהוה החדש באזני כל
העם׃ וקרא ברוך בספרא ית פתגמי
ירמיה בית מקדשא דיי׳ בלשכת גמריה
בר שפן ספרא בדרתא עליתא במעלנא
דתרע בית מקדשא דיי׳ מדנחאה קדם
כל עמא׃ וישמע מכיהו בן גמריהו
בן שפן את כל דברי יהוה מעל הספר׃
ושמע מיכה בר גמריה בר שפן ית

כל פתגמיא דיי׳ מעל ספרא׃ וירד בית
המלך על לשכת הספר והנה שם כל
השרים יושבים אלישמע הספר
ודליהו בן שמעיהו ואלנתן בן עכבור
וגמריהו בן שפן וצדקיהו בן חנניהו
וכל השרים׃ ונחת לבית מלכא ללשכת
ספרא והא תמן כל רברביא יתבין אלישמע
ספרא ודליה בר שמעיה ואלנתן בר עכבור
וגמריה בר שפן וצדקיה בר חנניה וכל
רברביא׃ ויגד להם מיכיהו את כל
הדברים אשר שמע בקרא ברוך
בספר באזני העם׃ וחוי להון מיכה ית
כל פתגמיא דשמע כד קרא ברוך
בספרא קדם עמא׃ וישלחו כל השרים
אל ברוך את יהודי בן נתניהו בן שלמיהו
בן כושי לאמר המגלה אשר קראת
בה באזני העם קחנה בידך ולך ויקח
ברוך בן נריהו את המגלה בידו ויבא
אליהם׃ ושלחו כל רברביא לות ברוך ית
יהודי בר נתניה בר שלמיה בר כושי
למימר מגלתא דקריתא בה קדם עמא
סבהא בידך איתא ונסיב ברוך בר
נריה ית מגלתא בידיה ואתא לותהון׃
ויאמרו אליו שב נא וקראנה באזנינו

ולך ה׳ וסימנה׃ למה אמרת הנה רבקה לפניך נהג ולך ויאמר לגיחזי קחנה בידך ולך ... שמע ד׳ וסימנהון מיכה מסכינא

ויקרא ברוך באזניהם׃ ואמרו ליה
תיב כען וקריהא קדמנא וקרא ברוך
קדמיהון׃ ויהי כשמעם את כל
הדברים פחדו איש אל רעהו ויאמרו
אל ברוך הגיד נגיד למלך את כל
הדברים האלה׃ והוה כמשמעהון ית
כל פתגמיא תוהו גבר לחבריה ואמרו
לברוך חואה נחוי למלכא ית כל
פתגמיא האלין׃ ואת ברוך שאלו
לאמר הגד נא לנו איך כתבת את כל
הדברים האלה מפיו׃ וית ברוך שאילו
למימר חוי כען לנא איכדין כתבתא
ית כל פתגמיא האלין מפומיה׃ ויאמר
להם ברוך מפיו יקרא אלי את כל
הדברים האלה ואני כתב על הספר
בדיו׃ ואמר להון מפומיה קרי לי ית
כל פתגמיא האלין ואנא כתיב על
ספרא בדיותא׃ ויאמרו
השרים אל ברוך לך הסתר אתה
וירמיהו ואיש אל ידע איפה אתם׃
ואמרו רברביא לברוך איזיל איטמר
את וירמיה ואנש לא ידע איכא אתון׃
ויבאו אל המלך חצרה ואת המגלה
הפקדו בלשכת אלישמע הספר

ויגידו באזני המלך את כל הדברים׃
ואתו לות מלכא לדרתא וית מגלתא
פקדו בלשכת אלישמע ספרא וחויאו
קדם מלכא ית כל פתגמיא׃ וישלח
המלך את יהודי לקחת את המגלה
ויקחה מלשכת אלישמע הספר
ויקראה יהודי באזני המלך ובאזני
כל השרים העמדים מעל המלך׃
ושלח מלכא ית יהודי למסב ית
מגילתא ונסבה מלשכת אלישמע
ספרא וקרה יהודי קדם מלכא וקדם
כל רברביא דקימין מעלוי מלכא׃
והמלך יושב בית החרף בחדש
התשיעי ואת האח לפניו מבערת׃
ומלכא יתיב בית סתוא בירחא תשיעאה
וית נורא קדמוהי מדלקין׃ ויהי כקרוא
יהודי שלש דלתות וארבעה יקרעה
בתער הספר והשלך אל האש אשר
אל האח עד תם כל המגלה על האש
אשר על האח׃ והוה כד קרי יהודי
תלת פצין וארבע בזע באזמיל ספרא
ורמי לנורא דלגומרא עד דשלימת
כל מגילתא על נורא דעל גומרי׃ ולא
פחדו ולא קרעו את בגדיהם המלך

דלתות ג׳ וסימנ׳ כקרא יהודי ודלתות לעזרה לא העמדתי וכל יחזקאל כותה במ״ב נשברה ועשויה י״ — א עלהאח ל׳ אלהאח

וכל עבדיו השמעים את כל הדברים
האלה: ולא תוהו ולא בזעו ית לבושיהון
מלכא וכל עבדוהי דשמעין ית כל
פתגמיא האילין: וגם אלנתן ודליהו
וגמריהו הפגעו במלך לבלתי שרף
את המגלה ולא שמע אליהם: ואף
אלנתן ודליה וגמריה בעו מן מלכא
בדיל דלא לאוקדא ית מגילתא ולא
קביל מנהון: ויצוה המלך את ירחמאל
בן המלך ואת שריהו בן עזריאל
ואת שלמיהו בן עבדאל לקחת את
ברוך הספר ואת ירמיהו הנביא ויסתרם
יהוה: ופקיד מלכא ירחמאל בר מלכא
וית שריה בר עזריאל וית שלמיה
בר עבדאל למדבר ית ברוך ספרא וית
ירמיה נביא ואגין עליהון יי:
ויהי דבר יהוה אל ירמיהו
אחרי שרף המלך את המגלה ואת
הדברים אשר כתב ברוך מפי ירמיהו
לאמר: והוה פתגם נבואה מן קדם יי עם
ירמיה בתר דאוקיד מלכא ית מגילתא
וית פתגמיא דכתב ברוך מפומא
דירמיה למימר: שוב קח לך מגלה
אחרת וכתב עליה את כל הדברים
הראשנים אשר היו על המגלה הראשנה
אשר שרף יהויקים מלך יהודה: תוב
סב לך מגילתא אוחרי וכתוב עלה ית
כל פתגמיא קדמאי דהוו על מגילתא
קדמיתא דאוקיד יהויקים מלך שבטא
דבית יהודה: ועל יהויקים מלך יהודה
תאמר כה אמר יהוה אתה שרפת את
המגלה הזאת לאמר מדוע כתבת
עליה לאמר בא יבא מלך בבל והשחית
את הארץ הזאת והשבית ממנה אדם
ובהמה: ועל יהויקים מלך שבטא
דבית יהודה תימר כדנן אמר יי את
אוקידתא ית מגילתא הדא למימר
מדין כתבתא עלה למימר מיתא ייתי
מלכא דבבל ויחביל ית ארעא הדא
ויבטיל מנה אנשא ובעירא:
לכן כה אמר יהוה על יהויקים
מלך יהודה לא יהיה לו יושב על כסא
דוד ונבלתו תהיה משלכת לחרב ביום
ולקרח בלילה: בכין כדנן אמר יי על
יהויקים מלך שבטא דבית יהודה לא
יהי ליה יתיב על כורסי דויד ונבילתיה
תהי משגרא לשרבא ביממא ולגלידא
בליליא: ופקדתי עליו ועל זרעו ועל

עזריאל ג וסימנב ויצוה ואלה ראשי לנפתלי — בא יבא ה וסימנב הכהן יזכר בוא יבוא מלך בבל ברנה ועל יהויקים

עבדיו את עונם והבאתי עליהם ועל
ישבי ירושלם ואל איש יהודה את כל
הרעה אשר דברתי אליהם ולא שמעו׃
ואסער עלוהי ועל בנוהי ועל עבדוהי
ית חוביהון ואיתי עליהון ועל יתבי
ירושלם ועל אנש יהודה ית כל בשתא
דגזרית עליהון ולא קבילו׃ וירמיהו
לקח מגלה אחרת ויתנה אל ברוך בן
נריהו הספר ויכתב עליה מפי ירמיהו
את כל דברי הספר אשר שרף יהויקים
מלך יהודה באש ועוד נוסף עליהם
דברים רבים כהמה׃ וירמיה נסיב
מגלה אחרי ויהבה לברוך בר נריה
ספרא וכתב עלה מפומא דירמיה
ית כל פתגמי ספרא דאוקיד יהויקים
מלך שבטא דבית יהודה בנורא ועוד
אתוספו עליהון פתגמין סגיאין כותהון׃
וימלך מלך צדקיהו בן
יאשיהו תחת כניהו בן יהויקים אשר
המליך נבוכדראצר מלך בבל בארץ
יהודה׃ ומלך מלכא צדקיה בר יאשיה
חלף כניה בר יהויקים דאמליך
נבוכדנצר מלכא דבבל בארעא
דבית יהודה׃ ולא שמע הוא ועבדיו

ועם הארץ אל דברי יהוה אשר דבר
ביד ירמיהו הנביא׃ ולא קביל הוא
ועבדוהי ועמא דארעא לפתגמיא
דיי דמליל ביד ירמיה נביא׃ וישלח
המלך צדקיהו את יהוכל בן שלמיה
ואת צפניהו בן מעשיה הכהן אל
ירמיהו הנביא לאמר התפלל נא
בעדנו אל יהוה אלהינו׃ ושלח מלכא
צדקיה ית יהוכל בר שלמיה וית
צפניה בר מעשיה כהנא לות ירמיה
נביא למימר צלי כען עלנא קדם יי
אלהנא׃ וירמיהו בא ויצא בתוך העם
ולא נתנו אתו בית הכליא׃ וירמיה
עליל ונפיק בגו עמא ולא יהבו יתיה
בבית אסירי׃ וחיל פרעה יצא ממצרים
וישמעו הכשדים הצרים על ירושלם
את שמעם ויעלו מעל ירושלם׃ ומשרית
פרעה נפקא ממצרים ושמעו כסדאי
דצירין על ירושלם ית שמעהון
ואסתלקו מעל ירושלם׃
ויהי דבר יהוה אל ירמיהו הנביא לאמר׃
והוה פתגם נבואה מן קדם יי עם
ירמיה נביא למימר׃ כה אמר יהוה
אלהי ישראל כה תאמרו אל המלך

נוסף ג׳ בליש׳ ומל׳ וסימנ׳ על שנאינו ועוד נוסף יש מפזר בתרא קמ׳ [illegible] אלין. זוגי משנין שני ג״ס בבטנך ידוע בג״ס בבית
האסירים מבית התקירים בית הכליא מבית הכליא חמיטל קדמ׳ דמלכ׳ חמיטל דירמ׳ ישיב ושמרון ישיב עמו הלם

יהודה השלח אתכם אלי לדרשני
הנה חיל פרעה היצא לכם לעזרה שב
לארצו מצרים׃ כדנן אמר יי אלהא
דישראל כדין תימרון למלך שבטא
דבית יהודה דשלח יתכון לקדמי
למתבע אולפן מן קדמיהא משרית
פרעה דנפקא לכון לסעיד תבא
לארעהון למצרים׃ ושבו הכשדים
ונלחמו על העיר הזאת ולכדה ושרפה
באש׃ ויתובון כסדאי ויגיחון קרב
על קרתא הדא ויכבשונה ויוקדונה
בנורא׃ כה אמר יהוה אל תשאו
נפשתיכם לאמר הלך ילכו מעלינו
הכשדים כי לא ילכו׃ כדנן אמר יי לא
תטעון נפשתכון למימר אסתלקא
יסתלקון מננא כסדאי ארי לא יסתלקון׃
כי אם הכיתם כל חיל כשדים הנלחמים
אתכם ונשארו בם אנשים מדקרים
איש באהלו יקומו ושרפו את העיר
הזאת באש׃ ארי אם תקטלון כל
משרית כסדאי דמגיחין קרבא
עמכון וישתארון בהון גברין מטענין
גבר במשכניה יקומון ויוקדון ית
קרתא הדא בנורא׃ והיה בהעלות

חיל הכשדים מעל ירושלם מפני חיל
פרעה׃ והוה כד אסתלקא משרית
כסדאי מעל ירושלם מן קדם משרית
פרעה׃ ויצא ירמיהו מירושלם
ללכת ארץ בנימן לחלק משם בתוך
העם׃ ונפק ירמיה מירושלם למיזל
לארע שבט בנימן לפלגא אחסנתא
דאית ליה תמן בגו עמא׃ ויהי הוא
בשער בנימן ושם בעל פקדת ושמו
יראייה בן שלמיה בן חנניה ויתפש
את ירמיהו הנביא לאמר אל הכשדים
אתה נפל׃ והוה הוא בתרע שבט בנימן
ותמן גברא ממנא ושמיה יראייה בר
שלמיה בר חנניה ואחד ית ירמיה
נביא למימר לכסדאי את משתמע׃
ויאמר ירמיהו שקר אינני נפל על
הכשדים ולא שמע אליו ויתפש יראייה
בירמיהו ויבאהו אל השרים׃ ואמר
ירמיה שקרא את אמר לית אנא
משתמע לכסדאי ולא קביל מניה
ואחד יראייה בירמיה ואתייה לות
רברביא׃ ויקצפו השרים על ירמיהו
והכו אתו ונתנו אתו בית האסור בית
יהונתן הספר כי אתו עשו לבית הכלא׃

מדקרים ב̇ וסימנ׳ ונשארו בם אנשים מדקרים שהם יזובו מדקרים ׃ יראייה ב̇ מל׳ ובענ׳ וסימנ׳ ושמו יראייה

ורגיזו רברביא על ירמיה ואלקיאו
יתיה ויהבו יתיה בית אסירי בית יהונתן
ספרא ארי יתיה עבדו לבית אסירי׃
כי בא ירמיהו אל בית הבור ואל
החנית וישב שם ירמיהו ימים רבים׃
ארי על ירמיה לבית אסירי ולגיו מן חנותא
ויתיב תמן ירמיה יומין סגיאין
וישלח המלך צדקיהו
ויקחהו וישאלהו המלך בביתו בסתר
ויאמר היש דבר מאת יהוה ויאמר
ירמיהו יש ויאמר ביד מלך בבל תנתן׃
ושלח מלכא צדקיה ודבריה ושאליה
מלכא בביתיה בסתרא ואמר האית
פתגמא מן קדם ײ ואמר ירמיה אית
ואמר ביד מלכא דבבל תתמסר׃ ויאמר
ירמיהו אל המלך צדקיהו מה חטאתי
לך ולעבדיך ולעם הזה כי נתתם אותי
אל בית הכלא׃ ואמר ירמיה למלכא
צדקיה מא חבית לך ולעבדך ולעמא
הדין ארי יהבתון יתי לבית אסירי׃
ואיו נביאיכם אשר נבאו לכם לאמר
לא יבא מלך בבל עליכם ועל הארץ
הזאת׃ ואן נבייכון דשקרא דאתנביאו
לכון למימר לא ייתי מלכא דבבל

ג׳ האיש וילכד נער צדקיהו

יב׳ מל׳ בספ׳

ואיה ק׳ ד׳ חס׳ בספ׳

עליכון ועל ארעא הדא׃ ועתה שמע
נא אדני המלך תפל נא תחנתי לפניך
ואל תשבני בית יהונתן הספר ולא
אמות שם׃ וכען שמע כען רבוני מלכא
תתקבל כען בעותי קדמך ולא תתיבנני
לבית יהונתן ספרא ולא אמות תמן׃
ויצוה המלך צדקיהו ויפקדו את ירמיהו
בחצר המטרה ונתן לו ככר לחם ליום
מחוץ האפים עד תם כל הלחם מן
העיר וישב ירמיהו בחצר המטרה׃
ופקיד מלכא צדקיה ופקדו ית ירמיה
בדרת בית אסיריא ויהבין ליה פיתא
דלחמא ליומא משוק נחתומיא עד
דשלים כל לחמא מן קרתא ויתיב
ירמיה בדרת בית אסיריא׃ וישמע
שפטיה בן מתן וגדליהו בן פשחור
ויוכל בן שלמיהו ופשחור בן מלכיה
את הדברים אשר ירמיהו מדבר
אל כל העם לאמר׃ ושמע שפטיה
בר מתן וגדליה בר פשחור ויוכל בר
שלמיה ופשחור בר מלכיה ית פתגמא
דירמיה ממליל עם כל עמא למימר׃
כה אמר יהוה הישב בעיר הזאת ימות
בחרב ברעב ובדבר והיצא אל הכשדים

ל׳ חס׳ · ה׳ · ג׳ ב׳ דג׳ · לה׳ · ל׳ ד׳

ליום כ׳ דגש וסימנ׳ נכנס ומר וזה נשיא ב׳ בו ואמרת כחלה ויינוה ומאתכלך הילילו שבעת ושבעת ב׳ בו וכבש וזה יהיו
למזבח ב׳ בו פתשגן פתשגן

יחיה והיתה לו נפשו לשלל וחי׃ כדנן
אמר יי דיתיב בקרתא הדא יתקטיל
בחרבא בכפנא ובמותא ודיפוק וישתמע
לכסדאי וייחי ותהי ליה נפשיה לשיזבא
ויתקיים׃ כה אמר יהוה הנתן
תנתן העיר הזאת ביד חיל מלך בבל
ולכדה׃ כדנן אמר יי אתמסרא תתמסר
קרתא הדא ביד משרית מלכא דבבל
ויכבשינה׃ ויאמרו השרים אל המלך
יומת נא את האיש הזה כי על כן הוא
מרפא את ידי אנשי המלחמה הנש
הנשארים בעיר הזאת ואת ידי כל
העם לדבר אליהם כדברים האלה כי
האיש הזה איננו דרש לשלום לעם
הזה כי אם לרעה׃ ואמרו רברביא
למלכא יתקטיל כען ית גברא הדין
ארי על כין הוא מרשיל ית ידי גברי
עבדי קרבא דאשתארו בקרתא הדא
וית ידי כל עמא למללא עמהון
כפתגמיא האלין ארי גברא הדין
ליתוהי תבע לשלמא לעמא הדין
אלהין לבישא׃ ויאמר המלך צדקיהו
הנה הוא בידכם כי אין המלך יוכל
אתכם דבר׃ ואמר מלכא צדקיה הא

הוא מסיר בידכון ארי לית מלכא
יכיל לאתבא יתכון פתגמא׃ ויקחו
את ירמיהו וישלכו אתו אל הבור׀
מלכיהו בן המלך אשר בחצר המטרה
וישלחו את ירמיהו בחבלים ובבור
אין מים כי אם טיט ויטבע ירמיהו
בטיט׃ ונסיבו ית ירמיה ורמו יתיה
לגובא דמלכיה בר מלכא דבדרת בית
אסיריא ושרביבו ית ירמיה באטוניא
ובגובא לית מיא אלהין טינא וטבע
ירמיה בטינא׃ וישמע עבד מלך
הכושי איש סריס והוא בבית המלך
כי נתנו את ירמיהו אל הבור והמלך
יושב בשער בנימן׃ ושמע עבדא
דמלכא צדקיה גבר רב והוא בבית
מלכא ארי יהבו ית ירמיה לגובא
ומלכא יתיב בתרע שיבטא בנימין׃
ויצא עבד מלך מבית המלך וידבר
אל המלך לאמר׃ ונפק עבדא דמלכא
מבית מלכא ומליל עם מלכא למימר׃
אדני המלך הרעו האנשים האלה
את כל אשר עשו לירמיהו הנביא
את אשר השליכו אל הבור וימת
תחתיו מפני הרעב כי אין הלחם

וחיה ק׳

ד׳ וכל אורי כוות בג׳ א

כל א

ג

ב וישמעו כל יושבי

וישלחו ד׳ וסימנהון עקרון פלשתים וחב׳ ירמיהו וכל אורי כוות בג׳ וישלחו האנשים את ידם ... בבית המלך ג׳ וסימ׳ עבד מלך כי גדול והשלישית ...

עוד בעיר׃ רבוני מלכא אבאישו
גבריא האלין ית כל דעבדו לירמיה
נביא ית דרמוהי לגובא כבר מית
באתריה מן קדם כפנא ארי לית לחמא
עוד בקרתא׃ ויצו המלך את עבד
מלך הכושי לאמר קח בידך מזה ג
שלשים אנשים והעלית את ירמיהו
הנביא מן הבור בטרם ימות׃ ופקיד
מלכא ית עבדא דמלכא צדקיה למימר
דבר עמך מכא תלתין גברין ותסיק
ית ירמיה נביא מן גובא עד לא ימות׃
ויקח עבד מלך את האנשים בידו
ויבא בית המלך אל תחת האוצר ית
ויקח משם בלויי הסחבות ובלויי הי
מלחים וישלחם אל ירמיהו אל הבור
בחבלים׃ ודבר עבדא דמלכא ית
גבריא עמיה ועל לבית מלכא לתחות
אוצרא ונסיב מתמן בלאי טפסין
ובלאי שחקין ושרבינון לות ירמיה
לגובא באטוניא׃ ויאמר עבד מלך נ׳
הכושי אל ירמיהו שים נא בלואי נ׳ חס
הסחבות והמלחים תחת אצלות ידיך יא
מתחת לחבלים ויעש ירמיהו כן׃ ואמר מל׳ וכל׳
עבדא דמלכא צדקיה לירמיה שוי תהל׳ כון בג׳ ה

כען בלאי טפסין ושחקין תחות מרפקי
ידך מלרע לאטוניא ועבד ירמיה
כין׃ וימשכו את ירמיהו בחבלים
ויעלו אתו מן הבור וישב ירמיהו
בחצר המטרה׃ ונגדו ית ירמיה באטוניא
ואסיקו יתיה מן גובא ויתיב ירמיה
בדרת בית אסיריא׃ וישלח
המלך צדקיהו ויקח את ירמיהו
הנביא אליו אל מבוא השלישי אשר
בבית יהוה ויאמר המלך אל ירמיהו
שואל אני אתך דבר אל תכחד ממני
דבר׃ ושלח מלכא צדקיה ודבר ית
ירמיה נביא לותיה למעלנא תליתאה
דבבית מקדשא דיי׳ ואמר מלכא
לירמיה שאיל אנא יתך פתגמא לא
תכסא מני פתגם׃ ויאמר ירמיהו אל
צדקיהו כי אגיד לך הלוא המת תמיתני
ג וכי איעצך לא תשמע אלי׃ ואמר
ירמיה לצדקיה ארי אחוי לך הלא
מקטל תקטלינני וארי אמלכינך
לא תקביל מני׃ וישבע המלך צדקיהו
את אל ירמיהו בסתר לאמר חי יהוה את
כת׳ ולא אשר עשה לנו את הנפש הזאת אם
קרי ואנון ח׳ אמיתך ואם אתנך ביד האנשים

באים
בגים

ח׳ כת׳ ולא קר׳ וסימנ׳ נא את ידך חמש דנגב אם אם אם אם וחלופיהון י׳ דקר׳ ולא כת׳ וסימ׳ בני איש פרת כן בנו צבאות באים
לה אלי אלי ס — ס

האלה אשר מבקשים את נפשך׃
וקיים מלכא צדקיה לירמיה בסתרא
למימר קיים הוא יי׳ ית דקיים לנא ית
נפשתא האלין אם אקטלינך ואם
אמסרינך בידי גבריא האלין דבען
למקטלך׃ ויאמר ירמיהו
אל צדקיהו כה אמר יהוה אלהי
צבאות אלהי ישראל אם יצא תצא
אל שרי מלך בבל וחיתה נפשך והעיר
הזאת לא תשרף באש וחיתה אתה
וביתך׃ ואמר ירמיה לצדקיה כדנן
אמר יי׳ אלהי צבאות אלהא דישראל
אם מפק תיפוק לות רברבי מלכא
דבבל ותתקיים נפשך וקרתא הדא
לא תתוקד בנורא ותיחי את ואנש
ביתך׃ ואם לא תצא אל שרי מלך בבל
ונתנה העיר הזאת ביד הכשדים
ושרפוה באש ואתה לא תמלט מידם׃
ואם לא תיפוק לות רברבי מלכא דבבל
ותתמסר קרתא הדא בידא דכסדאי
ויוקדונה בנורא ואת לא תשתיזב
מידהון׃ ויאמר המלך
צדקיהו אל ירמיהו אני דאג את
היהודים אשר נפלו אל הכשדים

פן יתנו אתי בידם והתעללו בי׃ ואמר
מלכא צדקיה לירמיה אנא דחיל מן
יהודאי דאשתמעו לכסדאי דלמא
ימסרון יתי בידהון ויתלעבון בי׃
ויאמר ירמיהו לא יתנו שמע
נא בקול יהוה לאשר אני דבר אליך
וייטב לך ותחי נפשך׃ ואמר ירמיה
לא ימסרון קביל כען למימרא דיי׳
דאנא ממליל עמך וייטב לך
ותתקיים נפשך׃ ואם מאן אתה לצאת
זה הדבר אשר הראני יהוה׃ ואם מסרב
את למיפק דין פתגמא דאחזיני יי׳׃
והנה כל הנשים אשר נשארו בבית
מלך יהודה מוצאות אל שרי מלך
בבל והנה אמרת הסיתוך ויכלו לך
אנשי שלמך הטבעו בבץ רגלך
נסגו אחור׃ והא כל נשיא דאשתארא
בבית מלך שבטא דבית יהודה
מתפקן לות רברבי מלכא דבבל
ואנין אמרין אטעיוך ויכילו לך
אנש שלמך אשתקעא בבהתא
רגלך אסתחרא לאחרא׃ ואת כל נשיך
ואת בניך מוצאים אל הכשדים
ואתה לא תמלט מידם כי ביד מלך

ג׳ · ב׳ נפשי ב׳ · ג׳ בעבדה לנערים העיר · ה׳ ומל׳ ב׳ בשב׳ ה׳ חס׳ כו׳ חס׳ · ב׳ וחד ומוציאים

וחיתה ב׳ חד כת׳ וחיתה וחד כת׳ וחיית וסימנ׳ וחיית ורבית כת׳ וחיתה אתה וביתך כת׳ ונתנה ג׳ וסימנ׳ בעבדה לנערים

ג בבל תתפש ואת העיר הזאת תשרף
באש׃ וית כל נשך וית בנך מתפקין
לות כסדאי ואת לא תשתיזב מידהון
ארי ביד מלכא דבבל תתאחד וית
קרתא הדא תתוקד בנורא׃
ויאמר צדקיהו אל ירמיהו
יט ב בידנו איש אל ידע בדברים האלה ולא תמות׃
ואמר צדקיה לירמיה אנש לא ידע
בפתגמיא האלין ולא תמות׃ וכי
ה ישמעו השרים כי דברתי אתך
פס ובאו אליך ואמרו אליך הגידה נא
וכי ין כי בטע לנו מה דברת אל המלך אל תכחד
בכא ממנו ולא נמיתך ומה דבר אליך
ספרים המלך׃ וארי ישמעון רברביא ארי
מלילית עמך וייתון לותך ויימרון
לך חוי כען לנא מא מלילתא עם מלכא
לא תכסי מננא ולא נקטלינך ומא
מליל עמך מלכא׃ ואמרת אליהם
מפיל אני תחנתי לפני המלך לבלתי
ה השיבני בית יהונתן למות שם׃ ותימר
חס להון בעו אנא בעי קדם מלכא בדיל
בלי׳ דלא לאתבותי לבית יהונתן לממת
תמן׃ ויבאו כל השרים אל ירמיהו
וישאלו אתו ויגד להם ככל הדברים

חס האלה אשר צוה המלך ויחרשו
ממנו כי לא נשמע הדבר׃ ואתו כל
רברביא לות ירמיה ושאילו יתיה וחוי
להון ככל פתגמיא האלין דפקיד מלכא
ושתיקו מניה ארי לא אשתמע פתגמא׃
וישב ירמיהו בחצר המטרה עד יום
אשר נלכדה ירושלם והיה כאשר
נלכדה ירושלם׃ ויתיב ירמיה בדרת
בית אסיריא עד יומא דאתכבישת
ירושלם והוה כד אתכבישת ירושלם׃
פ״ל בשנה התשעית לצדקיהו מלך יהודה
ב בחדש העשרי בא נבוכדנאצר מלך
חס בבל וכל חילו אל ירושלם ויצרו עליה׃
לשכניהו כול בשתא תשיעיתא לצדקיה מלך
חס שבטא דבית יהודה בירחא עשיראה
אתא נבוכדנצר מלכא דבבל וכל
משריתיה לירושלם וצרו עלה׃
בעשתי עשרה שנה לצדקיהו בחדש
הרביעי בתשעה לחדש הבקעה העיר׃
בחדא עסרי שנין לצדקיה בירחא
רביעאה בתשעה לירחא איתרעת
קרתא׃ ויבאו כל שרי מלך בבל וישבו
בשער התוך נרגל שראצר סמגר
נבו שרסכים רב סריס נרגל שראצר

תשרף ג׳ וחס׳ וסימנ׳ ואת בשר הפר דמלואים ואת מרכבותיהם ואת העיר הזאת. ס״ה והשבנו דמי והשבע והואנו השבנ׳
ואשובה פליג בית יהונתן ויולכנו ס״ה

רב מג וכל שארית שרי מלך בבל
ואתו כל רברבי מלכא דבבל ותיבו
בתרעא מציעאה נרגל שראצר סמגר
נבו שרסכים רב סריס נרגל שראצר
רב מג וכל שאר רברבי מלכא דבבל
ויהי כאשר ראם צדקיהו מלך יהודה
וכל אנשי המלחמה ויברחו ויצאו
לילה מן העיר דרך גן המלך בשער
בין החמתים ויצא דרך הערבה והוה
כד חזנון צדקיה מלך שבטא דבית
יהודה וכל גברי עבדי קרבא וערקו
ונפקו בליליא מן קרתא באורח גנתא
דמלכא בתרעא בין שוריא ונפק
באורח מישרא וירדפו חיל כשדים
אחריהם וישגו את צדקיהו בערבות
ירחו ויקחו אתו ויעלהו אל נבוכדנאצר
מלך בבל רבלתה בארץ חמת וידבר
אתו משפטים ורדפו משרית כסדאי
בתריהון ואדביקו ית צדקיה במישרי
ירחו ודברו יתיה ואסקוהי לות נבוכדנצר
מלכא דבבל לרבלת בארעא דחמת
ומליל עמיה פתגמי דינין וישחט
מלך בבל את בני צדקיהו ברבלה
לעיניו ואת כל חרי יהודה שחט מלך

בבל ונכס מלכא דבבל ית בני צדקיה
ברבלה לעינוהי וית כל רברבי יהודה
נכס מלכא דבבל ואת עיני צדקיהו
עור ויאסרהו בנחשתים לביא אתו בבלה
וית עיני צדקיה עור ואסריה בשישלן
דנחש לאובלא יתיה לבבל ואת בית
המלך ואת בית העם שרפו הכשדים
באש ואת חמות ירושלם נתצו וית
בית מלכא וית בית עמא אוקידו כסדאי
בנורא וית שורי ירושלם תרעו ואת
יתר העם הנשארים בעיר ואת הנפלים
אשר נפלו עליו ואת יתר העם הנשארים
הגלה נבוזראדן רב טבחים בבל וית
שאר עמא דאשתארו בקרתא וית
שמיעיא דאשתמעו עלוהי וית שאר
עמא דאשתארו אגלי נבוזראדן רב
קטוליא לבבל ומן העם הדלים אשר
אין להם מאומה השאיר נבוזראדן
רב טבחים בארץ יהודה ויתן להם
כרמים ויגבים ביום ההוא ומן עמא
חשיכיא דלית להון מדעם אשאר
נבוזראדן רב קטוליא בארעא דבית
יהודה ומנינון למהוי מפלחין בחקלין
ובכרמין ביומא ההוא ויצו נבוכדנאצר

חרי יהודה ד וסימנ׳ בגלותו וישחט קדמא׳ מרבים ואריבה ס״ס וישגו ה חס בל״ש וסימנ׳ וישגם האשגבו מן ימהר והשגנו

מלך בבל על ירמיהו ביד נבוזראדן
רב טבחים לאמר׃ ופקיד נבוכדנצר
מלכא דבבל על ירמיה ביד נבוזראדן
רב קטוליא למימר׃ קחנו ועיניך שים
עליו ואל תעש לו מאומה רע כי אם
כאשר ידבר אליך כן עשה עמו׃
דברוהי ועינך שוי עלוהי ולא תעביד
ליה מדעם ביש אלהין כמא דימליל
עמך כין עביד עמיה׃ וישלח
נבוזראדן רב טבחים ונבושזבן רב
סריס ונרגל שראצר רב מג וכל רבי
מלך בבל׃ ושלח נבוזראדן רב
קטוליא ונבושזבן רב סריס ונרגל
שראצר רב מג וכל רברבי מלכא
דבבל׃ וישלחו ויקחו את ירמיהו
מחצר המטרה ויתנו אתו אל גדליהו
בן אחיקם בן שפן להוצאהו אל
הבית וישב בתוך העם׃ ושלחו ודברו
ית ירמיה מדרת בית אסיריא ויהבו
יתיה לגדליה בר אחיקם בר שפן
לאפקותיה לביתא ויתיב בגו עמא׃
ואל ירמיהו היה דבר
יהוה בהיותו עצור בחצר המטרה
לאמר׃ ועם ירמיה הוה פתגמא

דיי׳ כד הוה כלי בדרת בית אסיריא
למימר׃ הלוך ואמרת לעבד מלך
הכושי לאמר כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל הנני מבי את דברי אל
העיר הזאת לרעה ולא לטובה והיו
לפניך ביום ההוא׃ איזיל ותימר לעבדא
דמלכא צדקיה למימר כדנן אמר יי׳
צבאות אלהא דישראל האנא מיתי
ית פתגמי על קרתא הדא לבישא ולא
לטבא ויהון קדמך ביומא ההוא׃
והצלתיך ביום ההוא נאם יהוה ולא
תנתן ביד האנשים אשר אתה יגור
מפניהם׃ ואשיזבינך ביומא ההוא
אמר יי׳ ולא תתמסר ביד גבריא דאת
דחיל מן קדמיהון׃ כי מלט אמלטך
ובחרב לא תפל והיתה לך נפשך לשלל
כי בטחת בי נאם יהוה׃ ארי שיזבא
אשיזבינך ובחרבא לא תתקטיל
ותהי לך נפשך לשיזבא ארי אתרחיצתא
על מימרי אמר יי׳׃ ס הדבר
אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה אחר
שלח אתו נבוזראדן רב טבחים מן
הרמה בקחתו אתו והוא אסור באזקים
בתוך כל גלות ירושלם ויהודה המגלים

אם ב׳ כתיב אל ולא תשלה קרי
ג׳ נונין זעירין
כת׳ בן
ג׳ חס
מב״א ק
מ׳ בטע בספ
ב׳ וכה׳ בן

ג׳ נונין זעירין וסימנהון ארן ונבושזבן ונרגן מפריד ... בקחתו ב׳ וסימנהון את רבקה בת בתואל בקחתו אתו והוא אסור

כט בבליה׃ פתגם נבואה דהוה עם ירמיה
מן קדם יי בתר דשלח יתיה נבוזראדן
רב קטוליא מן רמתא כד דבר יתיה
והוא אסיר בעזקיא בגו כל גלות ירושלם
ויהודה דאיתגליאו לבבל׃ ויקח רב
טבחים לירמיהו ויאמר אליו יהוה
אלהיך דבר את הרעה הזאת אל
המקום הזה׃ ודבר רב קטוליא
לירמיה ואמר ליה יי אלהך גזרית
נא בשתא הדא על אתרא הדין׃ ויבא
ויעש יהוה כאשר דבר כי חטאתם
ליהוה ולא שמעתם בקולו והיה לכם
הדבר הזה׃ ואתא ועבד יי כמא דמליל
ארי חבתון קדם יי ולא קבילתון
למימריה והוה לכון פתגמא הדין׃
ועתה הנה פתחתיך היום מן האזקים
אשר על ידך אם טוב בעיניך לבוא
אתי בבל בא ואשים את עיני עליך
ואם רע בעיניך לבוא אתי בבלה חדל
ראה כל הארץ לפניך אל טוב ואל
הישר בעיניך ללכת שמה לך׃ וכען
הא שריתך יומא דין מן עזקיא דעל
ידך אם תקין בעינך למיתי עמי לבבל
איתא ואשוי ית עיני עלך ואם ביש

בעינך למיתי עמי לבבל אתמנע
חזי כל ארעא קדמך לדתקין ולדכשר
בעינך למיזל לתמן איזיל׃ ועודנו לא
ישוב ושבה אל גדליה בן אחיקם
בן שפן אשר הפקיד מלך בבל בערי
יהודה ושב אתו בתוך העם או אל
כל הישר בעיניך ללכת לך ויתן לו
רב טבחים ארחה ומשאת וישלחהו׃
ואם לית את צבי למתב ותוב לות
גדליה בר אחיקם בר שפן דמני
מלכא דבבל בקרויא דבית יהודה
ותיב עמיה בגו עמא או לכל דכשר
בעינך למיזל איזיל ומני ליה רב
קטוליא מתנן ומנזבן ושלחיה׃ ויבא
ירמיהו אל גדליה בן אחיקם המצפתה
וישב אתו בתוך העם הנשארים בארץ׃
ואתא ירמיה לות גדליה בר אחיקם
למצפיא ויתיב עמיה בגו עמא
דאשתארו בארעא׃
וישמעו כל שרי החילים אשר
בשדה המה ואנשיהם כי הפקיד
מלך בבל את גדליהו בן אחיקם
בארץ וכי הפקיד אתו אנשים ונשים
וטף ומדלת הארץ מאשר לא הגלו

ויבא נא וסימנ׳ ויהיה מקץ מנוח לאמון הגשה לי ויעש גם הוא ויחרד בערב דודאים דבתם האנשים הכסף בחיקו הברים
הארון מאפל עלתיהם אתמול בשורה שמעי קדשי ותשלם ויהי המלך הספר דנעמן שלישה לכרי מלך אשור את הכהנים דברי חזקיהו
וגם הוא חכם ויבא ויעש ויבא אהי אל פתח חינך צפונה מזרע אמר נא לכיה ויבא אהי שתלו לגלותנו ויקרא יעבץ קדשי ותשלם אמיניה

בבלה׃ ושמעו כל רבני חילותא כט
דבחקלא אנון וגבריהון ארי מני
מלכא דבבל ית גדליה בר אחיקם
בארעא וארי מני עמיה גבריא ונשיא
וטפלא ומחשיכי עמא דארעא ד
מדלא אתגליאו לבבל׃ ויבאו אל
גדליה המצפתה וישמעאל בן ה
נתניהו ויוחנן ויונתן בני קרח ושריה ב אתו
בן תנחמת ובני עופי הנטפתי ויזניהו עיפי ק
בן המעכתי המה ואנשיהם׃ ואתו
לות גדליה למצפתא וישמעאל בר
נתניה ויוחנן ויונתן בני קרח ושריה
בר תנחמת ובני עיפי דמנטופא ויזניה
בר מעכת אנון וגבריהון׃ וישבע להם
גדליהו בן אחיקם בן שפן ולאנשיהם ב ל
לאמר אל תיראו מעבוד הכשדים שבו מל
בארץ ועבדו את מלך בבל וייטב לכם׃
וקיים להון גדליה בר אחיקם בר שפן
ולגבריהון למימר לא תדחלון מלמפלח
כסדאי תיבו בארעא ופלחו ית מלכא
דבבל וייטב לכון׃ ואני הנני ישב ה ה
במצפה לעמד לפני הכשדים אשר חס בספ
יבאו אלינו ואתם אספו יין וקיץ ושמן עי
ושמו בכליכם ושבו בעריכם אשר ג ל וחס ואגון ב חס בליש

תפשתם׃ ואנא הא אנא יתיב במצפא
למקם קדם כסדאי דייתון עלנא ואתון
כנושו חמרא ודבילתא ומשחא ושוו
במניכון ותיבו בקרויכון דאחדתון וגם
כל היהודים אשר במואב ובבני עמון
ובאדום ואשר בכל הארצות שמעו
כי נתן מלך בבל שארית ליהודה וכי
הפקיד עליהם את גדליהו בן אחיקם
בן שפן׃ ואף כל יהודאי דבמואב ובבני
עמון ובאדום ודבכל מדינתא שמעו
ארי שבק מלכא דבבל שארא לדבית
יהודה וארי מני עליהון ית גדליה בר
אחיקם בר שפן׃ וישבו כל היהודים
מכל המקמות אשר נדחו שם ויבאו
ארץ יהודה אל גדליהו המצפתה
ויאספו יין וקיץ הרבה מאד׃ ותבו כל
יהודאי מכל אתריא דאתבדרו לתמן
ואתו לארעא דבית יהודה לות גדליה
למצפיא וכנשו חמרא ודבילתא סגי
לחדא׃ ויוחנן בן קרח וכל שרי החילים
אשר בשדה באו אל גדליהו המצפתה
ויוחנן בר קרח וכל רבני חילותא
דבחקלא אתו לות גדליה למצפיא׃
ויאמרו אליו הידע תדע כי בעלים

ושמו בכליכם ה׳ הידוע ג ב מל וחד חס וסימ׳ הידוע נדע הידוע לא נדע הידע תדע בתר׳ חס וחד ידוע תדעו מל ... אלין מלין ליתכון
ואך ובד וגפן ודך והגה ויס וזר וחס וטף וכה ולכו ומי ונפב וקס וזוף ועז ופרץ ויתה וקס ורע ותך כולהון צת כות
תמרורים ב׳ בליש

מלך בני עמון שלח את ישמעאל
בן נתניה להכתך נפש ולא האמין
להם גדליהו בן אחיקם: ואמרו ליה
המידע תידע ארי בעלים מלכא דבני
עמון שלח ית ישמעאל בר נתניה
למקטלך נפש ולא הימין להון גדליה
בר אחיקם: ויוחנן בן קרח אמר אל
גדליהו בסתר במצפה לאמר אלכה נא
ואכה את ישמעאל בן נתניה ואיש
לא ידע למה יככה נפש ונפצו כל
יהודה הנקבצים אליך ואבדה שארית
יהודה: ויוחנן בר קרח אמר לגדליה
בסתרא במצפיא למימר איזיל כען
ואמחי ית ישמעאל בר נתניה ואנש
לא ידע למא יקטלינך נפש ויתבדרון
כל דבית יהודה דאתכנישו לותך
וייבד שארא דבית יהודה: ויאמר גדליהו
בן אחיקם אל יוחנן בן קרח אל תעש
את הדבר הזה כי שקר אתה דבר אל
ישמעאל: ואמר גדליה בר אחיקם
ליוחנן בר קרח לא תעביד ית פתגמא
הדין ארי שקרא את ממליל על ישמעאל:
מא ויהי בחדש השביעי בא
ישמעאל בן נתניה בן אלישמע מזרע

המלוכה ורבי המלך ועשרה אנשים
אתו אל גדליהו בן אחיקם המצפתה
ויאכלו שם לחם יחדו במצפה: והוה
בירחא שביעאה אתא ישמעאל בר נתניה בר
אלישמע מזרעא דמלכותא ורברבי
מלכא ועסרא גברין עמיה לות גדליה
בר אחיקם למצפיא ואכלו תמן לחמא
כחדא במצפיא: ויקם ישמעאל בן
נתניה ועשרת האנשים אשר היו אתו
ויכו את גדליהו בן אחיקם בן שפן
בחרב וימת אתו אשר הפקיד מלך
בבל בארץ: וקם ישמעאל בר נתניה
ועסרא גברין דהוו עמיה ומחו ית
גדליה בר אחיקם בר שפן בחרבא וקטל
יתיה דמני מלכא דבבל פארעא: ואת כל
היהודים אשר היו אתו את גדליהו במצפה
ואת הכשדים אשר נמצאו שם את אנשי
המלחמה הכה ישמעאל: וית כל יהודאי
דהוו עמיה עם גדליה במצפיא וית
כסדאי דאשתכחו תמן ית גברי עבדי
קרבא מחא ישמעאל: ויהי ביום השני
להמית את גדליהו ואיש לא ידע: והוה
ביומא תנינא למקטל ית גדליה ואנש
לא ידע: ויבאו אנשים משכם משלו

תעשה עמנו לשמן דבר בישר'

ידע יט וקימנ' במרד יעצב מאומה בטרס בטרם המדבר אפוא יככה בדברים ידבר תבואהן ויצבר בער ונצר חסד שומר ב בו

ומשמרון שמנים איש מגלחי זקן
וקרעי בגדים ומתגדדים ומנחה
ולבונה בידם להביא בית יהוה׃ ואתו
גבריא משכם משילו ומשמרון תמנן
גברא כד מגלחין דקניהון ומבזעין
לבושיהון ומתהממין וקרבנא ולבונתא
בידהון לאיתאה לבית מקדשא דייי׃
ויצא ישמעאל בן נתניה לקראתם
מן המצפה הלך הלך ובכה ויהי כפגש
אתם ויאמר אליהם באו אל גדליהו
בן אחיקם׃ ונפק ישמעאל בר נתניה
לקדמותהון מן מצפיא אזיל מיזל
ובכי והוה כד ערעיתהון ואמר להון
עולו לות גדליה בר אחיקם׃ ויהי כבואם
אל תוך העיר וישחטם ישמעאל בן
נתניה אל תוך הבור הוא והאנשים
אשר אתו׃ והוה כמיעלהון לגו קרתא
ונכסינון ישמעאל בר נתניה לגו גובא
הוא וגבריא דעמיה׃ ועשרה אנשים
נמצאו בם ויאמרו אל ישמעאל אל
תמיתנו כי יש לנו מטמנים בשדה
חטים ושערים ושמן ודבש ויחדל
ולא המיתם בתוך אחיהם׃ ועסרא
גברין אשתכחו בהון ואמרו לישמע׳

לא תקטלננא ארי אית לנא מטמורין
בחקלא חטין וסערין ומשח ודבש
ואתמנע ולא קטילינון בגו אחיהון׃
והבור אשר השליך שם ישמעאל
את כל פגרי האנשים אשר הכה ביד
גדליהו הוא אשר עשה המלך אסא
מפני בעשא מלך ישראל אתו מלא
ישמעאל בן נתניהו חללים׃ וגובא
דרמא תמן ישמעאל ית כל פגרי גבריא
דקטל ביד גדליה הוא דעבד מלכא
אסא כד צר עלוהי בעשא מלכא דישר׳
יתיה מלא ישמעאל בר נתניה קטילין׃
וישב ישמעאל את כל שארית העם
אשר במצפה את בנות המלך ואת כל
העם הנשארים במצפה אשר הפקיד
נבוזראדן רב טבחים את גדליהו בן
אחיקם וישבם ישמעאל בן נתניהו וילך
לעבר אל בני עמון׃ ושבא ישמעאל
ית כל שארא דעמא דבמצפיא ית
בנת מלכא וית כל עמא דאשתארו
במצפיא דמני נבוזראדן רב קטוליא
ית גדליה בר אחיקם ושבנון ישמע׳
בר נתניה ואזל למעבר לות בני עמון׃
וישמע יוחנן בן קרח וכל

בכה ז׳ בליש׳ וסימנ׳ ותפתח וישמע משה עולה ובוכה ויגד ליואב ויאמר חזאל ויצא ישמעאל וכהתפלל עזרא דדויד חס ושג׳ מל׳

שרי החילים אשר אתו את כל הרעה
אשר עשה ישמעאל בן נתניה: ושמע
יוחנן בר קרח וכל רבני חילותא דעמיה
ית כל בישתא דעבד ישמעאל בר
נתניה: ויקחו את כל האנשים וילכו
להלחם עם ישמעאל בן נתניה וימצאו
אתו אל מים רבים אשר בגבעון: ודברו
ית כל גבריא ואזלו לאגחא עם ישמעאל
בר נתניה ואשכחו יתיה על בריכת
מיין סגיאין דבגבעון: ויהי כראות כל
העם אשר את ישמעאל את יוחנן בן
קרח ואת כל שרי החילים אשר אתו
וישמחו: והוה כד חזו כל עמא דעם
ישמעאל ית יוחנן בר קרח וכל רבני
חילותא דעימיה וחדיאו: ויסבו כל
העם אשר שבה ישמעאל מן המצפה
וישבו וילכו אל יוחנן בן קרח: ואסתחרו
כל עמא דשבא ישמעאל מן מצפיא
ותבו ואזלו לות יוחנן בר קרח: וישמעאל
בן נתניה נמלט בשמנה אנשים מפני
יוחנן וילך אל בני עמון: וישמעאל
בר נתניה אשתיזב בתמניא גברין מן
קדם יוחנן ואזל לות בני עמון:
ויקח יוחנן בן קרח וכל שרי

החילים אשר אתו את כל שארית העם
אשר השיב מאת ישמעאל בן נתניה
מן המצפה אחר הכה את גדליה בן
אחיקם גברים אנשי המלחמה ונשים
וטף וסרסים אשר השיב מגבעון:
ודבר יוחנן בר קרח וכל רבני חילותא
דעמיה ית כל שארא דעמא דאתיב
מלות ישמעאל בר נתניה מן מצפיא
בתר דקטל ית גדליה בר אחיקם גברין
גברי עבדי קרבא ונשיא וטפלא וסריסיא
דאתיב מגבעון: וילכו וישבו בגרות
כמוהם אשר אצל בית לחם ללכת לבוא
מצרים: ואזלו ויתיבו בגרות דיהב דויד
לכמהם בר ברזלי גלעדאה דבסטר
בית לחם למיזל למיעל למצרים: מפני
הכשדים כי יראו מפניהם כי הכה
ישמעאל בן נתניה את גדליהו בן
אחיקם אשר הפקיד מלך בבל בארץ:
מן קדם כסדאי ארי דחילו מן קדמיהון
ארי קטל ישמעאל בר נתניה ית
גדליה בר אחיקם דמני מלכא דבבל
בארעא: ויגשו כל שרי
החילים ויוחנן בן קרח ויזניה בן
הושעיה וכל העם מקטן ועד גדול:

וכל שרי ג׳ וסימנ׳ והכו נצב ויוחנן ולא שמע ויקח ויקח וישמע יוחנן והאחשדרפנים ... הושעיה ג׳ וסימנ׳ ויאמר עזריה

וקריבו כל רבני חילותא ויוחנן בר
קרח ויזניה בר הושעיה וכל עמא
מזעירא ועד רבא׃ ויאמרו אל ירמיהו
הנביא תפל נא תחנתנו לפניך והתפלל
בעדנו אל יהוה אלהיך בעד כל
השארית הזאת כי נשארנו מעט
מהרבה כאשר עיניך ראות אתנו׃
ואמרו לירמיה נביא תתקבל כען
בעותנא קדמך וצלי עלנא קדם יי
אלהך לכל שארא הדין ארי אשתארנא
זעיר מסגי כמא דעינך חזין יתנא׃
ויגד לנו יהוה אלהיך את הדרך אשר ד
נלך בה ואת הדבר אשר נעשה׃ ויחוי ב
לנא יי אלהך ית אורחא דנהך בה וית
פתגמא דנעביד׃ ויאמר אליהם ירמיהו
הנביא שמעתי הנני מתפלל אל יהוה
אלהיכם כדבריכם והיה כל הדבר ג
אשר יענה יהוה אתכם אגיד לכם
לא אמנע מכם דבר׃ ואמר להון ירמיה
נביא שמעית הא אנא מצלי קדם יי
אלהכון כפתגמיכון ויהי כל פתגמא
דיתיב יי יתכון אחוי לכון לא אמנע
מנכון פתגם׃ והמה אמרו אל ירמיהו
יהי יהוה בנו לעד אמת ונאמן אם

לא ככל הדבר אשר ישלחך יהוה
אלהיך אלינו כן נעשה׃ ואינון אמרין
לירמיה יהי מימרא דיי בנא לסהיד
קשוט ומהימן אם לא ככל פתגמא
דישלחך יי אלהך לותנא כין נעביד׃ אם
טוב ואם רע בקול יהוה אלהינו אשר
אנו שלחים אתך אליו נשמע למען (אנחנו ק)
אשר ייטב לנו כי נשמע בקול יהוה
אלהינו׃ אם טב ואם ביש למימרא דיי
אלהנא לדאנחנא שלחין יתך לקדמוהי
נקביל בדיל דייטב לנא ארי נקביל
למימרא דיי אלהנא׃ ויהי
מקץ עשרת ימים ויהי דבר יהוה אל
ירמיהו׃ והוה מסוף עסרא יומין והוה
פתגם נבואה מן קדם יי עם ירמיה׃
ויקרא אל יוחנן בן קרח ואל כל שרי
החילים אשר אתו ולכל העם למקטן
ועד גדול׃ וקרא ליוחנן בר קרח ולכל
רבני חילותא דעימיה ולכל עמא
למזעירא ועד רבא׃ ויאמר אליהם כה
אמר יהוה אלהי ישראל אשר שלחתם ד
אתי אליו להפיל תחנתכם לפניו׃ ואמר
להון כדנן אמר יי אלהא דישראל
דשלחתון יתי לקדמוהי למבעי בעותכון

כדבריכם ג וסימנ׳ גם עתה והשלחם מתפלל — שלחתם ד וסימנ׳ ועתה לא אתם בידם אשר שלחתם אתי כי הת...

קדמוהי׃ אם שוב תשבו בארץ הזאת
ובניתי אתכם ולא אהרס ונטעתי אתכם
ולא אתוש כי נחמתי אל הרעה אשר
עשיתי לכם׃ אם מתב תיתבון בארעא
הדא ואבני יתכון ולא אפגר ואקיים
יתכון ולא אטלטיל ארי תבית מן בשתא
דעבדית לכון׃ אל תיראו מפני מלך בבל
אשר אתם יראים מפניו אל תיראו ממנו
נאם יהוה כי אתכם אני להושיע אתכם
ולהציל אתכם מידו׃ לא תדחלון מן קדם
מלכא דבבל דאתון דחלין מן קדמוהי
לא תדחלון מניה אמר יי ארי בסעדכון
מימרי למפרק יתכון ולשיזבא יתכון
מן ידיה׃ ואתן לכם רחמים ורחם אתכם
והשיב אתכם אל אדמתכם׃ ואתין לכון
רחמין וירחים עליכון ויתיב יתכון
לארעכון׃ ואם אמרים אתם לא נשב
בארץ הזאת לבלתי שמע בקול יהוה
אלהיכם׃ ואם אמרין אתון לא ניתיב
בארעא הדא בדיל דלא לקבלא למימרא
דיי אלהכון׃ לאמר לא כי ארץ מצרים
נבוא אשר לא נראה מלחמה וקול שופר
לא נשמע וללחם לא נרעב ושם נשב׃
למימר לא אלהין לארעא דמצרים

ניעול דלא נחזי עבדי קרבא וקל
שופרא לא נשמע וללחמא לא נכפן
ותמן ניתיב׃ ועתה לכן שמעו דבר
יהוה שארית יהודה כה אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל אם אתם שום
תשמון פניכם לבא מצרים ובאתם
לגור שם׃ וכען בכין קבילו פתגמא
דיי שארא דבית יהודה כדנן אמר יי
צבאות אלהא דישראל אם אתון שואה
תשוון אפיכון למיעל למצרים ותיעלון
לאתותבא תמן׃ והיתה החרב אשר
אתם יראים ממנה שם תשיג אתכם
בארץ מצרים והרעב אשר אתם דאגים
ממנו שם ידבק אחריכם מצרים ושם
תמתו׃ ותהי חרבא דאתון דחלין מינה
תמן תדביק יתכון בארעא דמצרים
וכפנא דאתון יצפין מניה תמן ידביק
בתריכון למצרים ותמן תמותון׃ ויהיו
כל האנשים אשר שמו את פניהם לבא
מצרים לגור שם ימותו בחרב ברעב
ובדבר ולא יהיה להם שריד ופליט
מפני הרעה אשר אני מביא עליהם׃
ויהון כל גבריא דשויאו ית אפיהון
למיעל למצרים לאיתותבא תמן

תשמון ג׳ וחד ותשימון וסימנ׳ אם כסף תלוה לבא מצרים ולא שמרתם קנצי למלין דירמ׳ תשמון בת׳ ושארא מל׳

יתקטלון בחרבא בכפנא ובמותא
ולא יהי להון שאר ומשיזיב מן קדם
בישתא דאנא מיתי עליהון׃
כי כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל כאשר נתך אפי וחמתי
על ישבי ירושלם כן תתך חמתי
עליכם בבאכם מצרים והייתם לאלה
ולשמה ולקללה ולחרפה ולא תראו
עוד את המקום הזה׃ ארי כדנן אמר
יי צבאות אלהא דישראל כמא דחל
רוגזי וחמתי על יתבי ירושלם כין
יחול רוגזי עליכון במיעלכון למצרים
ותהון למומי ולצדו וללוטא ולחיסודין
ולא תחזון עוד ית אתרא הדין׃ דבר
יהוה עליכם שארית יהודה אל תבאו
מצרים ידע תדעו כי העדתי בכם
היום׃ גזירת פתגמא דיי עליכון שארא
דבית יהודה לא תיעלון למצרים
מידע תידעון ארי אסהידית בכון
יומא דין׃ כי התעיתם בנפשותיכם
כי אתם שלחתם אתי אל יהוה אלהיכם
לאמר התפלל בעדנו אל יהוה אלהינו
וככל אשר יאמר יהוה אלהינו כן
הגד לנו ועשינו׃ ארי אתון אטעיתון

בנפשתכון ארי אתון שלחתון יתי
לקדם יי אלהכון למימר צלי עלנא
קדם יי אלהנא וככל דיימר יי אלהנא
כין חוי לנא ונעביד׃ ואגד לכם היום
ולא שמעתם בקול יהוה אלהיכם ולכל
אשר שלחני אליכם׃ וחויתי לכון יומא
דין ולא קבילתון למימרא דיי אלהכון
ולכל דשלחני לותכון׃ ועתה ידע תדעו
כי בחרב ברעב ובדבר תמותו במקום
אשר חפצתם לבוא לגור שם׃ וכען
מידע תידעון ארי בחרבא בכפנא
ובמותא תמותון באתרא דאתרעיתון
למיעל לאתותבא תמן׃ ויהי
ככלות ירמיהו לדבר אל כל העם את
כל דברי יהוה אלהיהם אשר שלחו
יהוה אלהיהם אליהם את כל הדברים
האלה׃ והוה כד שיצי ירמיה למללא
עם כל עמא ית כל פתגמיא דיי אלההון
דשלחיה יי אלההון לותהון ית כל
פתגמיא האלין׃ ויאמר
עזריה בן הושעיה ויוחנן בן קרח
וכל האנשים הזדים אמרים אל ירמיהו
שקר אתה מדבר לא שלחך יהוה אלהינו
לאמר לא תבאו מצרים לגור שם׃ ואמר

בבאכם ג׳ וחס וסימנ׳ יין ושכר אל הארץ כן תתך חמתי ׃ בנפשותיכם ב׳ מל׳ וסימנ׳ תשמרו כי התעתם דלמה אתם
עשים נפשתכם כת׳ ושאר נפשתיכם כת׳

עזריה בר הושעיה ויוחנן בר קרח
וכל גבריא רשיעיא אמרין לירמיה
שקרא את מתנבי לא שלחך יי אלהנא
למימר לא תיעלון למצרים לאתותבא
תמן כי ברוך בן נריה מסית אתך
בנו למען תת אתנו ביד הכשדים
להמית אתנו ולהגלות אתנו בבל
ארי ברוך בר נריה מגרי יתך בנא
בדיל למימסר יתנא בידא דכסדאי
למקטל יתנא ולאגלאה יתנא לבבל
ולא שמע יוחנן בן קרח וכל שרי
החילים וכל העם בקול יהוה לשבת
בארץ יהודה ולא שמע יוחנן בר
קרח וכל רבני חילותא וכל עמא
למימרא דיי למיתב בארעא דבית
יהודה ויקח יוחנן בן קרח וכל שרי
החילים את כל שארית יהודה אשר
מכל הגוים אשר נדחו שם לגור
בארץ יהודה ודבר יוחנן בר קרח
וכל רבני חילותא ית כל שארא דבית
יהודה דתבו מכל עממיא דאתבדרו
לתמן לאתותבא בארעא דבית יהודה
את הגברים ואת הנשים ואת הטף
ואת בנות המלך ואת כל הנפש אשר

הניח נבוזראדן רב טבחים את גדליהו
בן אחיקם בן שפן ואת ירמיהו הנביא
ואת ברוך בן נריהו ית גבריא וית נשיא
וית טפלא וית בנת מלכא וית כל
נפשתא דשבק נבוזראדן רב קטוליא
עם גדליה בר אחיקם בר שפן וית
ירמיה נביא וית ברוך בר נריה ויבאו
ארץ מצרים כי לא שמעו בקול יהוה
ויבאו עד תחפנחס ואתו לארעא
דמצרים ארי לא קבילו למימרא דיי
ואתו עד תחפנחס ויהי
דבר יהוה אל ירמיהו בתחפנחס לאמר
והוה פתגם נבואה מן קדם יי עם
ירמיה בתחפנחס למימר קח בידך
אבנים גדלות וטמנתם במלט במלבן
אשר בפתח בית פרעה בתחפנחס
לעיני אנשים יהודים סב בידך
אבנין רברבן ותטמרינון בטפילא
בנינא דבתרע בית פרעה בתחפנחס
לעיני גברין יהודאין ואמרת אלהם
כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
הנני שלח ולקחתי את נבוכדרצר
מלך בבל עבדי ושמתי כסאו ממעל
לאבנים האלה אשר טמנתי ונטה את

קח יב ר"פ פסו' וסימנ' ברכתי את אהרן וחב' את הלוים וחב' קח מאתם את המטה את האזור מגלת ספר קח בידך אבנים מפו

שפרורו עליהם׃ ותימר להון כדנן
אמר יי צבאות אלהא דישראל הא אנא
שלח ודבר ית נבוכדנצר מלכא
דבבל עבדי ואשוי כרסוהי עילמן
אבניא האלין דטמרית ויגוד ית
אורניה עליהון׃ ובאה והכה את ארץ
מצרים אשר למות למות ואשר
לשבי לשבי ואשר לחרב לחרב׃
וייתי וימחי ית ארעא דמצרים דלמותא
למותא ודלשביא לשביא ודלחרבא
לחרבא׃ והצתי אש בבתי אלהי
מצרים ושרפם ושבם ועטה את
ארץ מצרים כאשר יעטה הרעה
את בגדו ויצא משם בשלום׃ ואדליק
אישתא בבתי טעות מצראי ויוקידנון
וישבינון וירוקון ית ארעא דמצרים
כמא דמתעטיף רעיא בלבושיה
ויפוק מתמן בשלם׃ ושבר את מצבות
בית שמש אשר בארץ מצרים ואת
בתי אלהי מצרים ישרף באש׃ ויתבר
ית קמת בית שמש דבארעא דמצרים
וית בתי טעות מצראי יוקיד בנורא׃
הדבר אשר היה אל
ירמיהו אל כל היהודים הישבים

במגדל ובתחפנחס ובנף ובארץ
פתרוס לאמר׃ פתגם נבואה דהוה
עם ירמיה על כל יהודאי דיתבין
בארעא דמצרים דיתבין במגדל
ובתחפנחס ובממפוס ובארע פתרוס
למימר׃ כה אמר יהוה צבאות אלהי
ישראל אתם ראיתם את כל הרעה
אשר הבאתי על ירושלם ועל כל
ערי יהודה והנם חרבה היום הזה
ואין בהם יושב׃ כדנן אמר יי צבאות
אלהא דישראל אתון חזיתון ית כל
בשתא דאיתיתי על ירושלם ועל
כל קרויא דבית יהודה ואינון חרבא
יומא הדין ולית בהון יתיב׃ מפני
רעתם אשר עשו להכעסני ללכת
לקטר לעבד לאלהים אחרים אשר
לא ידעום המה אתם ואבתיכם׃ מן
קדם בישתהון דעבדין לארגזא קדמי
למהך לאסקא בוסמין למפלח לטעות
עממיא דלא ידעונין אינון אתון
ואבהתכון׃ ואשלח אליכם את כל
עבדי הנביאים השכם ושלח לאמר
אל נא תעשו את דבר התעבה הזאת
אשר שנאתי׃ ושלחית לותכון ית כל

אשר בו הנגע ועטה הרעה כבגד מורה ... מפני ה׳ ריש פסוק וסימנ׳ שיבה הכשדים רעתם קטרתם מפני זעמך וק׳ ...

עבדי נביא מקדים ומשלח למימר
לא כען תעבדון ית עיסק תועיבתא
הדא דרחיקית׃ ולא שמעו ולא הטו
את אזנם לשוב מרעתם לבלתי קטר
לאלהים אחרים׃ ולא קבילו ולא ארכינו
ית אדנהון למתב מבישתהון בדיל
דלא לאסקא בוסמין לטעות עממיא׃
ותתך חמתי ואפי ותבער בערי יהודה
ובחוצות ירושלם ותהיינה לחרבה
לשממה כיום הזה׃ וחל רוגזי וחמתי
ודליק בקרויא דבית יהודה ובשוקי
ירושלם והואה לחרבא לצדו כיומא
הדין׃ ועתה כה אמר יהוה
אלהי צבאות אלהי ישראל למה אתם
עשים רעה גדולה אל נפשתכם חס
להכרית לכם איש ואשה עולל ויונק דחס
מתוך יהודה לבלתי הותיר לכם שארית׃
וכען כדנן אמר יי אלהי צבאות אלהא
דישראל למא אתון גרמין בשתא רבתא
על נפשתכון לשיצאה לכון גבר ואתא
עולים ויניק מגו בית יהודה בדיל דלא
למשבק לכון שארא׃ להכעסני במעשי ב̇ כת
ידיכם לקטר לאלהים אחרים בארץ יוד בספ
מצרים אשר אתם באים לגור שם

למען הכרית לכם ולמען היותכם
לקללה ולחרפה בכל גויי הארץ׃ לארגזא
קדמי בעובדי ידיכון לאסקא בוסמין
לטעות עממיא בארעא דמצרים דאתון
אתן לאתותבא תמן בדיל לשיצאה
לכון ובדיל למהויכון ללוטא ולחסודין
בכל עממי ארעא׃ השכחתם את רעות
אבותיכם ואת רעות מלכי יהודה ואת
רעות נשיו ואת רעתכם ואת רעת ד̇ חס
נשיכם אשר עשו בארץ יהודה ובחצות בלש̇
ירושלם׃ ואתנשיתון ית בישות אבהתכון
וית בישות מלכיא דבית יהודה וית
בישות נשוהי וית בישתכון וית בישות
נשיכון דעבדו בארעא דבית יהודה
ובשוקי ירושלם׃ לא דכאו עד היום ד̇
הזה ולא יראו ולא הלכו בתורתי ובחקתי בספ
אשר נתתי לפניכם ולפני אבותיכם׃
לא פסקו עד יומא הדין ולא דחילו
ולא הליכו באוריתי ובקימי דיהבית
קדמיכון וקדם אבהתכון׃
לכן כה אמר יהוה צבאות אלהי ג̇ בטע
ישראל הנני שם פני בכם לרעה בספ
ולהכרית את כל יהודה׃ בכין כדנן ג̇ גוים
אמר יי צבאות אלהא דישראל האנא לא מעט

רעתיכם ד̇ חס בליש̇ וסימנ׳ ושבע הפרות לא תהיה אחרי רבים את רעותיכם ואת רעת נשיכם ... עד היום הזה ד̇ בספ וסימנ׳
למן היום שמת הוקם לא דכאו וכל שאר קרי כות במ״ג ועד היום הזה ככל המעשים ישבתי דשמ׳ יען אשר ...

משזיא אפי כון לבישא ולשיצאה
ית כל דבית יהודה׃ ולקחתי את שארית
יהודה אשר שמו פניהם לבוא ארץ
מצרים לגור שם ותמו כל בארץ
מצרים יפלו בחרב ברעב יתמו מקטן
ועד גדול בחרב וברעב ימתו והיו
לאלה לשמה ולקללה ולחרפה׃ ואדבר
ית שארא דבית יהודה דשויאו אפיהון
למיעל לארעא דמצרים לאתותבא
תמן ויסופון כלהון בארעא דמצרים
יתרמון בחרבא בכפנא יסופון מזעירא
ועד רבא בחרבא ובכפנא ימותון ויהון
למומי לצדו וללוטא ולחיסודין׃ ופקדתי
על היושבים בארץ מצרים כאשר
פקדתי על ירושלם בחרב ברעב
ובדבר׃ ואסער על דיתבין בארעא
דמצרים כמא דאסערית על ירושלם
בחרבא בכפנא ובמותא׃ ולא יהיה
פליט ושריד לשארית יהודה הבאים
לגור שם בארץ מצרים ולשוב ארץ
יהודה אשר המה מנשאים את נפשם
לשוב לשבת שם כי לא ישובו כי אם
פלטים׃ ולא יהי שארא ומשיזיב
לשארא דבית יהודה דאתן לאתותבא

תמן בארעא דמצרים ולמתב לארעא
דבית יהודה דאינון מטען ית נפשהון
למתב למיתב תמן ארי לא יתובון אלהין
משיזבין׃ ויענו את ירמיהו
כל האנשים הידעים כי מקטרות
נשיהם לאלהים אחרים וכל הנשים
העמדות קהל גדול וכל העם הישבים
בארץ מצרים בפתרוס לאמר׃ ואתיבו
ית ירמיה כל גבריא דידעין ארי מסקן
בוסמין נשיהון לטעות עממיא וכל
נשיא דקימן קהל רב וכל עמא דיתבין
בארעא דמצרים בפתרוס למימר׃
הדבר אשר דברת אלינו בשם יהוה
איננו שמעים אליך׃ פתגמא דמלילתא
עמנא בשמא דיי׳ לית אנחנא צבן
לקבלא מינך׃ כי עשה נעשה את כל
הדבר אשר יצא מפינו לקטר למלכת
השמים והסיך לה נסכים כאשר עשינו
אנחנו ואבתינו מלכינו ושרינו בערי
יהודה ובחצות ירושלם ונשבע לחם
ונהיה טובים ורעה לא ראינו׃ ארי
מעבד נעביד ית כל פתגמא דנפק
מפומנא לאסקא בוסמין לכוכבת
שמיא ולנסכא לה נסכין כמא דעבדנא

היושבים ב׳ מל׳ וסימנ׳ ובני ישראל היושבים ופקדתי על היושבים ס״ פליט ושריד ב׳ וסימנ׳ ולא יהיה תקרא כיום מועד

אנחנא ואבהתנא מלכנא ורברבנא
בקרויא דבית יהודה ובשוקי ירושלם
והוינא סבעין לחמא והוינא שלן
שליוא ובשתא לא חזינא׃ ומן אז
חדלנו לקטר למלכת השמים והסך
לה נסכים חסרנו כל ובחרב וברעב
תמנו׃ ומן עידן דאתמנענא לאסקא
בוסמין לכוכבת שמיא ולנסכא לה
נסכין חסרנא כולא ובחרבא ובכפנא
ספנא׃ וכי אנחנו מקטרים למלכת
השמים ולהסך לה נסכים המבלעדי
אנשינו עשינו לה כונים להעצבה
והסך לה נסכים׃ וארי אנחנא מסקן
בוסמין לכוכבת שמיא ולנסכא לה
נסכין הבר מגברנא עבדנא לה כרוטין
לטעותא ומנסכין לה נסכין׃
ויאמר ירמיהו אל כל העם
על הגברים ועל הנשים ועל כל העם
העונים אתו דבר לאמר׃ ואמר ירמיה
לכל עמא לגבריא ולנשיא ולכל עמא
דמתיבין יתיה פתגמא למימר׃ הלוא
את הקטר אשר קטרתם בערי יהודה
ובחצות ירושלם אתם ואבתיכם
מלכיכם ושריכם ועם הארץ אתם

זכר יהוה ותעלה על לבו׃ הלא ית
בוסמנא דאסיקתון בקרויא דבית
יהודה ובשוקי ירושלם אתון ואבהתכון
מלכיכון ורברביכון ועמא דארעא
יתהון דכר יי וגלי קדמוהי׃ ולא יוכל
יהוה עוד לשאת מפני רע מעלליכם
מפני התועבת אשר עשיתם ותהי
ארצכם לחרבה ולשמה ולקללה
מאין יושב כהיום הזה׃ הות רעוא
קדם יי עוד דלא למשבק מן קדם
בישות עובדיכון מן קדם תועבתא
דעבדתון והות ארעכון לחרבא ולצדו
וללוטא מבלי יתיב כיומא הדין׃ מפני
אשר קטרתם ואשר חטאתם ליהוה
ולא שמעתם בקול יהוה ובתרתו
ובחקתיו ובעדותיו לא הלכתם על כן
קראת אתכם הרעה הזאת כיום הזה׃
מן קדם דאסיקתון בוסמין ודחבתון
קדם יי ולא קבילתון למימרא דיי
ובאוריתיה ובקימוהי ובסהדותיה
לא הליכתון על כין ערעת יתכון בישתא
הדא כיומא הדין׃ ויאמר
ירמיהו אל כל העם ואל כל הנשים
שמעו דבר יהוה כל יהודה אשר

קרית חצות וחצות תשים לך בדמשק וכל ירמיה כוו במ״א מ״ל שוטטו חצות כת׳ אל תבשרו חוצתיה חלל חגלו שק ותב ושנ׳
שוטטו

בארץ מצרים ואמר ירמיה לכל
עמא ולכל נשיא קבילו פתגמא
דיי כל דבית יהודה דבארעא דמצרי׳
כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
לאמר אתם ונשיכם ותדברנה בפיכם
ובידיכם מלאתם לאמר עשה נעשה
את נדרינו אשר נדרנו לקטר למלכת
השמים ולהסך לה נסכים הקים
תקימנה את נדריכם ועשה תעשינה
את נדריכם כדנן אמר יי צבאות
אלהא דישר׳ למימר אתון ונשיכון
וגזרתון בפומכון ובדעותכון קיימתון
למימר מעבד נעביד ית נדרנא
דנדרנא לאסקא בוסמין לכוכבת
שמיא ולנסכא לה נסכין אקמא
תקימון ית נדריכון ומעבד תעבדון
ית נדריכון   לכן שמעו
דבר יהוה כל יהודה הישבים בארץ
מצרים הנני נשבעתי בשמי הגדול
אמר יהוה אם יהיה עוד שמי נקרא
בפי כל איש יהודה אמר חי אדני
יהוה בכל ארץ מצרים בכין קבילו
פתגמא דיי כל דבית יהודה דיתבין
בארעא דמצרים האנא קיימית

בשמי רבא אמר יי אם יהי עוד שמי
מתקרי בפום כל אנש יהודה אמר
יי קיים הוא יי אלהים בכל ארעא
דמצרים הנני שקד עליהם לרעה
ולא לטובה ותמו כל איש יהודה אשר
בארץ מצרים בחרב וברעב עד כלותם
האנא מסער עליהון לבישא ולא
לטבא ויסופון כל אנש יהודה דבארעא
דמצרים בחרבא ובכפנא עד דישתיצון
ופליטי חרב ישבון מן ארץ מצרים
ארץ יהודה מתי מספר וידעו כל
שארית יהודה הבאים לארץ מצרים
לגור שם דבר מי יקום ממני ומהם
ומשיזבי חרבא יתובון מן ארעא
דמצרים לארעא דבית יהודה ער
דמנין וידעון כל שארא דבית יהודה
דאתין לארעא דמצרים לאיתותבא
תמן פתגם דמן יתקיים אם דילי ואם
דילהון וזאת לכם האות נאם יהוה
כי פקד אני עליכם במקום הזה
למען תדעו כי קום יקומו דברי
עליכם לרעה ודא לכון אתא אמר
יי ארי מסער אנא עליכון באתרא
הדין בדיל דתידעון ארי אתקיימא

ותדברנה ג וסימנה׳ וכעת מותה לפני המלך בפיכם ובידיכם ולהסך ג וסימנה׳ ומן אז ושלאח פ״לג אתם ונשיכם

יתקיימון פתגמי עליכון לבישא׃
כה אמר יהוה הנני נתן את
פרעה חפרע מלך מצרים ביד איביו
וביד מבקשי נפשו כאשר נתתי את
צדקיהו מלך יהודה ביד נבוכדנאצר
מלך בבל איבו ומבקש נפשו׃ כדנן
אמר יי׳ הא אנא מסר ית פרעה חבירא
מלכא דמצרים ביד בעלי דבבוהי
וביד דבען למקטליה כמא דמסרית
ית צדקיה מלך שבטא דבית יהודה
ביד נבוכדנצר מלכא דבבל בעיל
דבביה ודבעא למקטליה׃
מה הדבר אשר דבר ירמיהו הנביא
אל ברוך בן נריה בכתבו את הדברים
האלה על ספר מפי ירמיהו בשנה
הרבעית ליהויקים בן יאשיהו מלך
יהודה לאמר׃ פתגם נבואה דהוה עם
ירמיה נביא על ברוך בר נריה כד
כתב ית פתגמיא האלין על ספרא
מפומא דירמיה בשתא רביעתא
ליהויקים בר יאשיה מלך שבטא
דבית יהודה למימר׃ כה אמר יהוה
אלהי ישראל עליך ברוך׃ כדנן אמר
יי׳ אלהא דישראל עלך ברוך׃ אמרת

אוי נא לי כי יסף יהוה יגון על מכאבי
יגעתי באנחתי ומנוחה לא מצאתי׃
אמרת ווי כען לי ארי אוסיף יי׳ דוון
על תברי לאיתי בתינחתי ונבואה לא
אשכחית׃ כה תאמר אליו כה אמר
יהוה הנה אשר בניתי אני הרס ואת
אשר נטעתי אני נתש ואת כל הארץ
היא׃ כדין תימר ליה כדנן אמר יי׳ הא
דבניתי אנא אפגר וית דקיימית אנא
אטלטיל וית כל ארעא דישראל דילי
היא׃ ואתה תבקש לך גדלות אל תבקש
כי הנני מביא רעה על כל בשר נאם
יהוה ונתתי לך את נפשך לשלל על כל
המקמות אשר תלך שם׃ ואת בעי
לך רברבן לא תבעי ארי הא אנא מיתי
בשתא על כל בסרא אמר יי׳ ואתין
לך ית נפשך לשיזבא על כל אתריא
דתהך לתמן׃
מו אשר היה
דבר יהוה אל ירמיהו הנביא על הגוים׃
דהוה פתגם נבואה מן קדם יי׳ עם
ירמיה על עממיא׃ למצרים על חיל
פרעה נכו מלך מצרים אשר היה על
נהר פרת בכרכמש אשר הכה נבוכדראצר
מלך בבל בשנת הרביעית ליהויקים

סימ׳ והקריב המקריב ונבי׳ וכתיבי רבעית כת׳ ׃ שאר דאור׳ רביעת כת׳ ׃ ויין לנסך רביעית תרימו מל׳ ׃ ולענין הרביעית כולה
בכרכמש דירמיה מל׳ ושנ׳ הרביעת כת׳ ׃ —

בן יאשיהו מלך יהודה׃ למצרים
על משרית פרעה חגירא מלכא
דמצרים דהוה על נהר פרת בכרכמיש
דמחא נבוכדנצר מלכא דבבל בשתא
רביעיתא ליהויקים בר יאשיהו מלך
שבטא דבית יהודה׃ ערכו מגן וצנה
וגשו למלחמה׃ סדרו עגילין ותריסין
ואתקרבו לאגחא קרבא׃ אסרו הסוסים
ועלו הפרשים והתיצבו בכובעים
מרקו הרמחים לבשו הסרינת׃ טקיסו
סוסותא ויסקון פרשיא ויתעתדון
בקולסיא צחצחו מורניתא לבשו
סריניא׃ מדוע ראיתי המה חתים
נסגים אחור וגבוריהם יכתו ומנוס
נסו ולא הפנו מגור מסביב נאם יהוה׃
מדין חזיתי אנון תבירין מסתחרין
לאחרא וגיבריהון תבירין ומערק
ערקין ולא מתפנן למקם מן קדם
דקטלין בחרבא דמתכנשין עליהון
מסחור סחור אמר יי׃ אל ינוס הקל
ואל ימלט הגבור צפונה על יד נהר
פרת כשלו ונפלו׃ לא יערוק דקליל
ולא ישתיזב דגיבר בארע צפונא
על כיף נהרא פרת אתקילו ונפלו׃

מי זה כיאר יעלה כנהרות יתגעשו
מימיו׃ מן דין דסליק במשריתיה
כעננא דסליק וחפי ית ארעא כמבוע
דמיין דמיטרפין מוהי׃ מצרים כיאר
יעלה וכנהרות יתגעשו מים ויאמר
אעלה אכסה ארץ אבידה עיר וישבי
בה׃ פרעה מלכא דמצרים דסליק
במשריתיה כעננא דסליק וחפי ית
ארעא וכמבוע דמיין דמיטרפין
מוהי ואמר איסק אחפי ארעא ומלאה
אוביד קרויא ודיתבין בהון׃ עלו הסוסים
והתהללו הרכב ויצאו הגבורים כוש
ופוט תפשי מגן ולודים תפשי דרכי
קשת׃ יסקון סוסותא וישתגשן רתיכיא
ויפקון גיבריא כושאי ופוטאי אחדי
תריסין ולודאי דנגדין ומתחן בקשתא׃
והיום ההוא לאדני יהוה צבאות יום
נקמה להנקם מצריו ואכלה חרב
ושבעה ורותה מדמם כי זבח לאדני
יהוה צבאות בארץ צפון אל נהר
פרת׃ ויומא ההוא קדם יי אלהים צבאות
פורענותא לאתפרעא מסנאי עמיה
ותקטיל חרבא ותסבע ותרוי מדמהון
ארי קטלא קדם יי אלהים צבאות בארע

אעלה ח̇ פתח וסימנ׳ אמר מלאכה לאתה דאדונה אריך למכסיה קטרתא בירושלם ס״ והיום ב׳ ריש פס׳ ההוא הזה

צפונא על נהרא פרת׃ עלי גלעד וקחי
צרי בתולת בת מצרים לשוא הרבית
רפאות תעלה אין לך׃ סקי לגלעד
וסבי שעף מלכות כנשתא דמצרים
לא להנאה אסגית סממנין אסו לא
סליקת ליך׃ שמעו גוים קלונך וצוחתך
מלאה הארץ כי גבור בגבור כשלו יחדו
נפלו שניהם׃ שמעו עממיא קלניך
וצוחתיך אתמליאת ארעא ארי גיבר
בגיבר אתקילו כחדא אתקטלו תרויהון׃
הדבר אשר דבר יהוה אל
ירמיהו הנביא לבוא נבוכדראצר מלך
בבל להכות את ארץ מצרים׃ פתגם
נבואה דמליל יי עם ירמיה נביא
למיתי נבוכדנצר מלכא דבבל למחי
ית ארעא דמצרים׃ הגידו במצרים
והשמיעו במגדול והשמיעו בנף
ובתחפנחס אמרו התיצב והכן לך
כי אכלה חרב סביביך׃ חוו במצרים
ובסרו במגדול ובסרו במפיס ובתחפנחס
אמרו אזדרזו ואיתקן לך ארי קטילת
חרבא סחרנך׃ מדוע נסחף אביריך
לא עמד כי יהוה הדפו׃ מדין אתברו
גיברך לא יכילו למקם ארי יי תברינון׃
הרבה כושל גם נפל איש אל רעהו
ויאמרו קומה ונשבה אל עמנו ואל
ארץ מולדתנו מפני חרב היונה׃
אסגיאו מתקלין אף אשתמעו
גבר לחבריה ויימרון קומו ונתוב
לעמנא ולארע ילדותנא מן קדם חרב
סנאה דהיא כחמר מרויא׃ קראו שם
פרעה מלך מצרים שאון העביר
המועד׃ זמינו לתמן פרעה מלכא
דמצרים דסגיאן אתרגושתיה מעדי
זמנא׃ חי אני נאם המלך יהוה צבאות
שמו כי כתבור בהרים וככרמל בים
יבוא׃ קיים אנא אמר מלכא יי צבאות
שמו ארי כמא דיציב פתגמא דתבור
אית בטוריא וככרמלא בימא כין ייתי
תבריה׃ כלי גולה עשי לך יושבת בת
מצרים כי נף לשמה תהיה ונצתה
מאין יושב׃ מני גלותא אתקיני ליך
מלכות כנשתא דמצרים ארי מפיס
לצדו תהי ותצדי מבלי יתיב׃ עגלה
יפה פיה מצרים קרץ מצפון בא בא׃
מלכו יאיא הות מצרים עממין קטולין
מצפונא ייתון עלה׃ גם שכריה
בקרבה כעגלי מרבק כי גם המה

שמעו ג׳ ר״ע פס׳ וסימנ׳ עמים קלונך ונמנחה חד בת׳ וחד בנב׳ וחד בכת׳ ס״ מרבק ד׳ וסימנ׳ ולאשה שכריה זפשתם

הפנו נסו יחדיו לא עמדו כי יום
אידם בא עליהם עת פקדתם׃ אף
רברבהא בגוה כעגלי רבקא ארי אף
אנון אתפניאו ערקו כחדא לא יכילו
למקם ארי יום תברהון אתא עליהון
עידן סעורן בישתהון׃ קולה כנחש
ילך כי בחיל ילכו ובקרדמות באו
לה כחטבי עצים׃ קל ניקוש זיניהון
כחיוין זחלין ארי במשרין יהכון
עליהון וכמא דעלין בכשילין למיקץ
אעי חורשא׃ כרתו יערה נאם יהוה
כי לא יחקר כי רבו מארבה ואין להם
מספר׃ שיצו רברבהא אמר יי ארי
לית להון סוף ארי סגיאין מגובא
ולית להון מנין׃ הבישה בת מצרים
נתנה ביד עם צפון׃ בהיתת מלכות
מצרים אתמסרת ביד עמא דאתא
עלה מציפונא׃ אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל הנני פוקד אל אמון
מנא ועל פרעה ועל מצרים ועל
אלהיה ועל מלכיה ועל פרעה ועל
הבטחים בו׃ אמר יי צבאות אלהא
דישראל האנא מסער על אתרגושת
אלכסנדריא ועל פרעה ועל מצרים

ועל טעותהא ועל מלכהא ועל
פרעה דמתרחצין עלוהי׃ ונתתים
ביד מבקשי נפשם וביד נבוכדראצר
מלך בבל וביד עבדיו ואחרי כן תשכן
כימי קדם נאם יהוה׃ ואמסרינון ביד
דבען למקטלהון וביד נבוכדנצר
מלכא דבבל וביד עבדוהי ובתר
כין תשרי כיומי קדם אמר יי׃
ואתה אל תירא עבדי יעקב
ואל תחת ישראל כי הנני מושיעך
מרחוק ואת זרעך מארץ שבים ושב
יעקב ושקט ושאנן ואין מחריד׃
ואת לא תדחל עבדי יעקב ולא תתבר
ישראל ארי האנא פריק לך מרחיק
וית בנך מארע גלותהון ותיבון דבית
יעקב וישקטון וישרון לרחצן ולית
דמניד׃ אתה אל תירא עבדי יעקב
נאם יהוה כי אתך אני כי אעשה כלה
בכל הגוים אשר הדחתיך שמה ואתך
לא אעשה כלה ויסרתיך למשפט
ונקה לא אנקך׃ את לא תדחל עבדי
יעקב אמר יי ארי בסעדך מימרי
ארי אעביד גמירא בכל עממיא
דאגליתך לתמן ועימך לא אעביד

אמר יי ג ריש פסוקין וסימנהון אם לא אל אמון מנא מבשן אשיב ... ושאנן ד פתח וסימנהון ושב וחב מואב מפחד

גמירא בכל עממיא דאגליתך לתמן
ועימך לא אעביד גמירא ואיתי עלך
יסורין לאלפותך ברם פרין חסוך
ושיצאה לא אשיצינך׃
מ״ז אשר היה דבר יהוה אל ירמיהו הנביא
אל פלשתים בטרם יכה פרעה את
עזה׃ דהוה פתגם נבואה מן קדם יי
עם ירמיה נביא על פלשתאי עד לא
ייתי פרעה וימחי ית עזה׃ כה אמר יהוה
הנה מים עלים מצפון והיו לנחל
שוטף וישטפו ארץ ומלואה עיר
וישבי בה וזעקו האדם והילל כל
ישב הארץ׃ כדנן אמר יי הא עממיא
אתן מצפונא ויהון כנחל מגבר ויבזון
ארעא ומלאה קרויא ודיתבין בהון
ויצוחון בני אנשא ויילילון כל יתבי
ארעא׃ מקול שעטת פרסות אביריו
מרעש לרכבו המון גלגליו לא הפנו
אבות אל בנים מרפיון ידים׃ מקל
מפסועית פרסת גיברוהי מזיע לרתכוהי
אתרגושת גלגלוהי לא מתפנן אבהן
על בנין מאתר שלות ידין׃ על היום
הבא לשדוד את כל פלשתים להכרית
לצר ולצידון כל שריד עזר כי שדד
יהוה את פלשתים שארית אי כפתור׃
על יומא דאתי למיבז ית כל ארע
פלשתאי לשיצאה לצר ולצידון כל
שאר סעיד ארי אבין יי ית פלשתאי
שאר נגות קפוטקיא׃ באה קרחה אל
עזה נדמתה אשקלון שארית עמקם
עד מתי תתגודדי׃ מטת פורענותא
ליתבי עזה איתבדו אשקלונאי שאר
תוקפהון עד אימתי תתהממין׃ הוי
חרב ליהוה עד אנה לא תשקטי האספי
אל תערך הרגעי ודמי׃ יי חרבא דשליחא
מן קדם יי עד אימתי לא תנוחין
אתכנישי לתדניך לבית זמנא תנוחי׃
איך תשקטי ויהוה צוה לה אל אשקלון
ואל חוף הים שם יעדה׃ איכדין תנוחין
ויי פקיד עלה על אשקלון ועל ספר
ימא לתמן מזמנא׃
מ״ח למואב
כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
הוי אל נבו כי שדדה הבישה נלכדה
קריתים הבשה המשגב וחתה׃ למואב
כדנן אמר יי צבאות אלהא דישראל
וי על נבו ארי אתבזזת בהיתת אתכבשת
קריתים בהיתו מבית רחצנהון ואתברו׃
אין עוד תהלת מואב בחשבון חשבו

יעדה ג׳ וסימנ׳ אשר לן יעדה והפדה אל אשקלון ואל חוף הים שמעו מטה ס׳ תשקטי ב׳ וחס׳ לא השקטי

עליה רעה לכו ונכריתנה מגוי גם
מדמן תדמי אחריך תלך חרב׃ לית
עוד תושבחתא למואב בחשבון
חשיבו עלה בישא אמרין איתו
ונשיציניה מלמהוי עם אף מדמין
תתברין בתרך יהכון קטולי חרבא׃
קול צעקה מחרנים שד ושבר גדול׃
אף צוחתא מחורונים ביזא ותברא
רבא׃ נשברה מואב השמיעו זעקה
צעוריה׃ איתברת מלכות מואב בסרו
צוחתא שלטוניהון׃ כי מעלה הלחית
בבכי יעלה בכי כי במורד חורנים
צרי צעקת שבר שמעו׃ ארי מסוקית
לוחית כד בכן יסקון בכן ארי במחותת
חורונים מעיקי צוחת תבירי קרב
יבסרון׃ נסו מלטו נפשכם ותהיינה
כערוער במדבר׃ ערוקו שיזיבו
נפשכון והוו כמגדל ערוער דשרי
בלחודוהי במדברא׃ כי יען בטחך
במעשיך ובאוצרותיך גם את תלכדי
ויצא כמיש בגולה כהניו ושריו
יחד׃ ארי חלף דאתרחיצת באוצרך
ובבית גנזך אף את תתאחדין ויפוק
כמוש בגלותא פלחוהי ורברבוהי

כחדא׃ ויבא שדד אל כל עיר ועיר
לא תמלט ואבד העמק ונשמד המישר
אשר אמר יהוה׃ וייתון בזוזין על כל
קרויהון וקרווא מנהון לא תשתיזב
וייבדון דיתבין בעומקא וישתיצון
דשרן במישרא דאמר יי׃ תנו ציץ
למואב כי נצא תצא ועריה לשמה
תהיינה מאין יושב בהן׃ אעדו כתרא
מן מואב ארי מגלא תגלי וקרוהא
לצדו יהוין מבלי יתיב בהון׃ ארור
עשה מלאכת יהוה רמיה וארור מנע
חרבו מדם׃ ליט דיעביד עלה עבידא
מן קדם יי בנכלו וליט דימנע חרביה
מקטול׃ שאנן מואב מנעוריו ושקט
הוא אל שמריו ולא הורק מכלי אל
כלי ובגולה לא הלך על כן עמד טעמו
בו וריחו לא נמר׃ שלין מואבאי מ
מזעורהון ושקטין אנון על נכסיהון
ולא איתגליאו מאתר לאתר ובגלותא
לא הליכו על כין אוריכו שליוא
נכסיהון כחמרא דנטיר על שמריה
וריחיה לא פג׃ לכן הנה ימים
באים נאם יהוה ושלחתי לו צעים
וצעהו וכליו יריקו ונבליהם ינפצו׃

מעלה ח׳ בליש׳ וסימנ׳ ונסב בית חרון למעלה אדמים הלחית. וחב׳ מעלה הלוים מעלה מנחה וכוליה דגבי גריה

בכין הא יומיא אתן אמר יי ואשלח
עליהון בזוזין ויבזונונון וכל נכסיהון
ירוקנון וטוב ארעהון יגמרון ובש
מואב מכמוש כאשר בשו בית
ישראל מבית אל מבטחם ויבהתון
מואבאי דפלחין לכמוש כמא
דבהיתו בית ישראל מבית אל רחצנהון
איך תאמרו גבורים אנחנו ואנשי חיל
למלחמה איכדין תימרון גיברין
אנחנא וגברין דחילא למעבד קרבא
שדד מואב ועריה עלה ומבחר
בחוריו ירדו לטבח נאם המלך יהוה
צבאות שמו אתבזיזו מואבאי
וקרויהון חרובא ושפר עולימיהון
יתמסרון לקטלא אמר מלכא יי
צבאות שמו קרוב איד מואב לבוא
ורעתו מהרה מאד קריב תברהון
דמואבאי למיתי ובישתהון מוחיא
לחדא נדו לו כל סביביו וכל יודעי
שמו אמרו איכה נשבר מטה עז
מקל תפארה ידו עלוהי כל סחרנוהי
וכל ידעי שמיה אמרו איכדין איתבר
מלך מבאיש שלטון מעיק רדי
מבכור ושבי בצמא ישבת בת דיבון

כי שודד מואב עלה בך שחת מבצריך
חותי מיקרא ותיבי בצדיותא מלכות
כנשתא דדיבון ארי בוזזין אתו על
מואב סליקו עלך חבילו כרכך אל
דרך עמדי וצפי יושבת ערוער
שאלי נס ונמלטה אמרי מה נהיתה
על אורחא קומו וסכו דיתבין בערוער
שאילו למערקיא ולמשיזביא אמרו
מה הוה על תברא דילי הביש מואב
כי חתה הילילי וזעקי הגידו בארנון
כי שדד מואב בהיתו מואבאי ארי
אתברו אילילו וצוחו חוו בארנון
ארי אתבזיזו מואבאי ומשפט בא
אל ארץ המישר אל חלון ואל יהצה
ועל מופעת ועבדי פורענותא מטו
לארע מישרא לחילון וליהץ ועל
מיפעת ועל דיבון ועל נבו ועל בית
דבלתים ועל דיבון ועל נבו ועל בית
דבלתים ועל קריתים ועל בית גמול
ועל בית מעון ועל קריות ועל בצרה
ועל כל ערי ארץ מואב הרחקות והקרבות
ועל כרכא ועל בוצרא ועל כל קרוי
ארע מואב דרחיקן ודקריבן נגדעה
קרן מואב וזרעו נשברה נאם יהוה

ישבת ח חס וק ימנב אשר היא בתוך עמי בירושלם במשנה העמק דרי מכבוד חמסי ושארי והנה כל הארץ

אבל בגד-רוע חטינן נוסכן פ.

אתקטיפת מלכות מואב ושלטוניהון
איתברו אמר יי׳ השכירהו כי על יהוה
הגדיל וספק מואב בקיאו והיה לשחק
גם הוא איתא עליהון עקא ויהון דמן
לדויא ארי על עמא דיי׳ אתרברבו
וירדשון מואבאי ויהון ללעיב אף
אינון ואם לוא השחק היה לך ישראל
אם בגנבים נמצאה כי מדי דבריך בו
תתנודד ועל דחדיתון על תבריה
דישראל כיד לא חטן לכון כאילו בגנבין
אשתכחו ועל דאסגיתון עליה פתגמיכון
בכין תיטלטלון עזבו ערים ושכנו
בסלע ישבי מואב והיו כיונה תקנן
בעברי פי פחת שבוקו קרויא ושרו
בכיפא יתבי מואב והוו כיונה דשבקא
פום שובכה ונחתא ושריא בארעית
גובא שמענו גאון מואב גאה מאד
גבהו וגאונו וגאותו ורם לבו שמענא
רברבי מואב דמתגאן לחדא רברביהון
ומפנקיהון וגיותנותהון ורמות לבהון
אני ידעתי נאם יהוה עברתו ולא כן
בדיו לא כן עשו קדמי גלין אמר יי׳
עובדי רברביהון ולא תקנין יקריהון
לא כדכשר עבדו על כן על מואב

איליל ולמואב כלה אזעק אל אנשי
קיר חרש יהגה בכין מואבאי מיללין
ומואבאי כולהון מצוחין על אנש
כרך תוקפהון דוון מבכי יעזר
אבכה לך הגפן שבמה נטישתיך
עברו ים עד ים יעזר נגעו על קיצך
ועל בצירך שדד נפל בכין כמא
דאיתיתי משריין על יעזר כין איתי
קטולין על סבמא מטלליך גזו עברו
ימא עד ים יעזר מטו על חצדיך
ועל קטפיך בזוזין נפלו ונאספה
שמחה וגיל מכרמל ומארץ מואב
ויין מיקבים השבתי לא ידרך הידד
הידד לא הידד ואתכניש ביע וחדוא
מכרמלא ומארע מואב וחמר
ממעצריא אבטילית לא יעצרון
עיצורין לא ירימון בקלהון מזעקת
חשבון עד אלעלה עד יהץ נתנו
קולם מצער עד חרנים עגלת שלשיה
כי גם מי נמרים למשמות יהיו מצוחת
חשבון עד אלעלה עד יהץ ארימו
קלהון מצוער עד חורונים עגלת
תלתות רבתא ארי אף מי נמרים לצדו
יהון והשבתי למואב נאם יהוה מעלה

דישעיה גאותו וגאונו ועברתו ס״מ תגע ״ דירמיהו גבהו וגאונו וגאותו סימ׳ הנת ״ שלשיה ג׳ וסימ׳ עגלת
שלשיה וחב׳ יהיה ישראל בתרג׳ מל׳ ״

במה ומקטיר לאלהיו׃ ואבטיל מן
מואבאי אמר יי מקריב קורבן על
במתא ומסיק בוסמין לטעותיה׃ על
כן לבי למואב כחללים יהמה ולבי אל
אנשי קיר חרש כחללים יהמה על
כן יתרת עשה אבדו׃ על כין לבהון
מואבאי ככינרא דמן ולבהון על
אנש כרך תוקפהון כזמר אבובין דוי
על כין שאר נכסיהון דקנו יתבזזון׃
כי כל ראש קרחה וכל זקן גרעה על
כל ידים גדדת ועל מתנים שק׃ ארי
על כל סער ראש נתר וכל דקן גילוח
על כל סיען מתהמין ועל חרצין
סק׃ על כל גגות מואב וברחבתיה
כלה מספד כי שברתי את מואב ככלי
אין חפץ בו נאם יהוה׃ על כל אגריהון
דמואבאי וברחוביהון כולהון עבדין
מספדא ארי תברית ית מלכות מואב
כמנא דלית צרוך ביה אמר יי׃ איך
חתה הילילו איך הפנה ערף מואב
בוש והיה מואב לשחק ולמחתה
לכל סביביו׃ איכדין איתברו אילילו
איכדין אחזרו קדלהון מואבאי
בהיתו ויהון מואבאי לחוך ולתבר

בטע לכל סחרניהון׃ כי כה אמר
בספ יהוה הנה כנשר ידאה ופרש כנפיו
אל מואב׃ ארי כדנן אמר יי הא כנשרא
דמשתדי כין יסק מלך במשריתיה
וישרי על מואב׃ נלכדה הקריות
והמצדות נתפשה והיה לב גבורי מואב
ה ביום ההוא כלב אשה מצרה׃ יתכביש
קרתא ומצדתא יתאחדן ויהי לב גבריהון
דמואבאי ביומא ההוא כלב איתתא
דעיקא לה בחבלהא׃ ונשמד מואב
מעם כי על יהוה הגדיל׃ וישתיצון
מואבאי מלמהוי עם ארי על עמיה
דיי אתרברבו׃ פחד ופחת ופח עליך
יושב מואב נאם יהוה׃ דחלא וכומצא
ית ומצדא עלך יתיב מואב אמר יי׃ הניס
מפני הפחד יפול אל הפחת והעלה מן
הפחת ילכד בפח כי אביא אליה אל
מואב שנת פקדתם נאם יהוה׃ דיערוק
מן קדם דחלא יפול לגו כומצא ודיסק
מגו כומצא יתאחד בסריגתא ארי
איתי עליהון על מואב שנת סעורן
חוביהון אמר יי׃ בצל חשבון עמדו
ג מכח נסים כי אש יצא מחשבון ולהבה
סביר יצאה מבין סיחון ותאכל פאת מואב וקדקד

וחד כל וחס אזן

כלבה ה׳ וסימנה׳ האריה הקריות הנה כנשר אמר לנגיד יען תתך ... כל ליש׳ חשבון מחשבון מל׳ ון ... וכל זקן ל׳

בני שאון· על דאשתמעו ליתבי
חשבון גלו אתק צר חילהון על קו
ארי קירוס תקיף כאישא נפק מחשבון
ועבדי קרבא כשלהביתא מבין סיחון
וקטילו רברבי מואב וזקירי בני
אתרגושא· אוי לך מואב אבד עם
כמוש כי לקחו בניך בשבי ובנתיך
בשביה· וי לכון מואבאי אבדתון
עמא דפלחין לכמוש ארי אתדברו
בניך בשביא ובנתך בגלותא· ושבתי
שבות מואב באחרית הימים נאם
יהוה עד הנה משפט מואב· ואתיב
גלות מואב בסוף יומיא אמר יי עד
הכא למעבד פורענות דין מואב·
לבני עמון כה אמר יהוה
הבנים אין לישראל אם יורש אין לו
מדוע ירש מלכם את גד ועמו בעריו
ישב· לבני עמון כדנן אמר יי הבנין
לית לישראל אם ירית לית ליה מדין
אחסין מלכהון ית ארע גד ועמיה
בקרוהי יתיב· לכן הנה ימים באים
נאם יהוה והשמעתי אל רבת בני
עמון תרועת מלחמה והיתה לתל
שממה ובנתיה באש תצתנה וירש

ישראל את ירשיו אמר יהוה· בכין
הא יומיא אתן אמר יי ואשמע לרבת
בני עמון יבבות עבדי קרבא ותהי
לתל צדו ויתבי כפרנהא בנורא יתוקדון
ויחסנון בית ישראל נכסי עממיא
דהוו מחסנין להון אמר יי· הילילי
חשבון כי שדדה עי צעקנה בנות
רבה חגרנה שקים ספדנה והתשוטטנה
בגדרות כי מלכם בגולה ילך כהניו
ושריו יחדיו· אילילו יתבי חשבון
ארי אתבזיזת עי צוחו יתבי כפרני
רבה אסרו סקין ספודו ואתהממו
בסיען ארי מלכהון בגלותא יהך
פלחוהי ורברבוהי כחדא· מה תתהללי
בעמקים זב עמקך הבת השובבה
הבטחה באצרתיה מי יבוא אלי· מא
את משתבחא במישרך חרוב תקפך
מלכותא טפשתא דמתרחצא בבית
גנזהא אמרא מן ייעול עלוי· הנני
מביא עליך פחד נאם אדני יהוה
צבאות מכל סביביך ונדחתם איש
לפניו ואין מקבץ לנדד· האנא מיתי
עלך דחלא אמר יי אלהים צבאות
מכל סחרנך ותתבדרון גבר לקביל

אצרתיה ב וסימנ׳ הבטחה ובזזו קדמא׳ אצרתיה כת׳ בתרא׳ אוצרותיה כת׳ ·· כל קרי׳ כת׳ שבות במ׳ ט כת׳ שבית וקר׳ שבות

אפוהי ולית דמכניש למבדרא: ואחרי
כן אשיב את שבית בני עמון נאם
יהוה: ובתר כין אתיב ית גלות בני
עמון אמר יי: לאדום כה
אמר יהוה צבאות האין עוד חכמה
בתימן אבדה עצה מבנים נסרחה
חכמתם: לאדום כדנן אמר יי צבאות
הלית עוד חכמא בדרומא פסק מלכא
מבניא אתקלקלת חכמתהון: נסו הפנו
העמיקו לשבת ישבי דדן כי איד
עשו הבאתי עליו עת פקדתיו: ערוקו
גלו ארחיקו למיתב יתבי דדן ארי תבר
עשו איתיתי עליהון עידן סעורין
חובוהי: אם בצרים באו לך לא ישאירו
עוללות אם גנבים בלילה השחיתו
דים: אם חטופין כקטופין איתי עלך
לא משארין עוללין אם גנבין בליליא
חבילו מסתהון: כי אני חשפתי את
עשו גליתי את מסתריו ונחבה לא
יוכל שדד זרעו ואחיו ושכניו ואיננו:
ארי אנא איתיתי בלושין על עשו
גליתי ית מטמורוהי ואם יבעי לאטמרא
לא יכול אתבזיזו בנוהי ואחוהי וקריבוהי
ולית נון: עזבה יתמיך אני אחיה

ואלמנותיך עלי תבטחו: אתון בית
ישראל לא תשתכחון יתמיכון אנא
אקיים וארמלתכון על מימרי יתרחצון:
כי כה אמר יהוה הנה אשר
אין משפטם לשתות הכוס שתו ישתו
ואתה הוא נקה תנקה לא תנקה כי שתו
תשתה: ארי כדנן אמר יי הא דלא חזי
להון למשתי כסא דלוטא משתא
ישתון ואתון מדמן דמזכא תזכון
לא תזכון ארי משתא תשתון: כי בי
נשבעתי נאם יהוה כי לשמה לחרפה
לחרב ולקללה תהיה בצרה וכל עריה
תהיינה לחרבות עולם: ארי במימרי
קיימית אמר יי ארי לצדו להיסודין
לחורב וללוטא תהי בצרה וכל קרווהא
יהוין לחרבא לעלם: שמועה שמעתי
מאת יהוה וציר בגוים שלוח התקבצו
ובאו עליה וקומו למלחמה: בסורא
שמעית מן קדם יי ואזגד בעממיא
שליח אתכנשו ואיתו עלה וקומו לאגחא
קרבא: כי הנה קטן נתתיך בגוים בזוי
באדם: ארי הא חלש יהבתך בעממיא
בסיר בבני אנשא: תפלצתך השיא
אתך זדון לבך שכני בחגוי הסלע

שבות ט דכת שבית וסימנ׳ ונמצאתי שבות דיהודה פילג שבות דבני עמון שבות דעילם פילג ושבתי גבו שבות איוב לא גלו ... לשון
ד מלין לשון נקבה ואנון בלע׳ זכר וסימנ׳ נענעה בא צדיק תפלצתך בהתהלכך ידים ג וסימנ׳ והמלאכה יגנבו השחית

ד לשון נקבה ואנון לשון זכר

תפשי מרום גבעה כי תגביה כנשר
קנך משם אורידך נאם יהוה׃ טפשותך
אטעיאת יתך רשע ליבך ואת דמי
לנשרא דשרי בשיני כיפא מותבה
בתקוף רומא ארי תרים כנשרא
מדורך מתמן במימרי אחתינך
אמר יי׃ והיתה אדום לשמה כל
עבר עליה ישם וישרק על כל
מכותיה׃ ותהי אדום לצדו כל דיעבר
עלה יכלי ויגוד על כל מחתהא׃
כמהפכת סדום ועמרה ושכניה אמר
יהוה לא ישב שם איש ולא יגור בה
בן אדם׃ כמהפיכתא דסדום ועמרה
וקרויהא אמר יי לא יתיב תמן
אנש ולא יתותב בה בר אנש׃ הנה
כאריה יעלה מגאון הירדן אל נוה
איתן כי ארגיעה אריצנו מעליה
ומי בחור אליה אפקד כי מי כמוני
ומי יעידני ומי זה רעה אשר יעמד
לפני׃ הא מלך במשריתיה יסק
עליהון כאריא דסליק מרום ירדנא
וחאיל דיר רעין ארי בזמן איתינון
עלה ושלטונין אמני עלה ארי
מן כותי ומן דיערעינני ולית מלך

דאית ליה תקוף קדמי׃ לכן שמעו
עצת יהוה אשר יעץ אל אדום
ומחשבותיו אשר חשב אל ישבי
תימן אם לא יסחבום צעירי הצאן
אם לא ישים עליהם נוהם׃ בכין
שמעו מלכא דיי דמלך על אדום
ומחשבתיה דחשיב על יתבי ארע
דרומא אם לא יגררון זעירי תקיפי
עממא אם לא יצדון עליהון מדורהון׃
מקול נפלם רעשה הארץ צעקה
בים סוף נשמע קולה׃ מקל מפלתהון
זעת ארעא צווחתא בימא דסוף אשתמע
קלה׃ הנה כנשר יעלה וידאה ויפרש
כנפיו על בצרה והיה לב גבורי אדום
ביום ההוא כלב אשה מצרה׃ הא
כנשרא דסליק ומשתדי כין יסק
מלך במשריתיה וישרי על בצרה
ויהי לב גיבריהון דאדומאי ביומא
ההוא כלב אתתא דעיקא לה בחבלהא׃
לדמשק בושה חמת וארפד
כי שמעה רעה שמעו נמגו בים
דאגה השקט לא יוכל׃ לדמשק בהיתו
יתבי חמת וארפד ארי בסורא בישא
שמעו איתברו דחלא ויצפא אחדונון

ל׳ כת כן

ב׳ דאדום יעידני כת ודבל יועדני כת

ב׳ ומל׳

ה׳ חס וחס

נמגו ד׳ וחס וסימנ׳ כל ישבי כנען כל ישבי הארץ וחב׳ לדמשק בושה חמת וכתבום ב׳ ומל׳ וסימנ׳ צעירי הצאן
צעירי הצאן

הא כנחתי ימא דשקטין לא יכלין
למנח׃ רפתה דמשק הפנתה לנוס
ורטט החזיקה צרה וחבלים אחזתה
כיולדה׃ אתרשלו יתבי דמשק אתפניאו
למערק ושפלותא אחדתנון עקא
וחבלין אחדונון הא כחבלין לילדתא׃
איך לא עזבה עיר תהלה קרית משושי׃
איכדין לא אשתביקת קרתא משבחתא
כרכא חדואה׃ לכן יפלו בחוריה ברחבתיה
וכל אנשי המלחמה ידמו ביום ההוא
נאם יהוה צבאות׃ בכין יתרמון עולימהא
ברחובהא וכל גברי עבדי קרבא
יתבלון בעדנא ההוא אמר יי צבאות׃
והצתי אש בחומת דמשק ואכלה
ארמנות בן הדד׃ ואדליק אישתא
בשורי דמשק ותשיצי בירנית בר
הדד׃ לקדר ולממלכות
חצור אשר הכה נבוכדראצור מלך
בבל כה אמר יהוה קומו עלו אל
קדר ושדדו את בני קדם׃ לקדר
ולמלכות חצר דמחא נבוכדנצר
מלכא דבבל כדנן אמר יי סקו על
קדר ובוזו ית בני מדנחא׃ אהליהם
וצאנם יקחו יריעותיהם וכל כליהם

וגמליהם ישאו להם וקראו עליהם
מגור מסביב׃ משכניהון ועניהון ישבון
יריעתהון וכל מניהון וגמליהון יסבון
להון ויתכנשון עליהון דקטלין
בחרבא מסחור סחור׃ נסו נדו מאד
העמיקו לשבת ישבי חצור נאם יהוה
כי יעץ עליכם נבוכדראצר מלך בבל
עצה וחשב עליהם מחשבה׃ ערוקו
גלו לחדא ארחיקו למיתב יתבי חצור
אמר יי ארי מלך עליכון נבוכדנצר
מלכא דבבל מלכא וחשיב עליכון
מחשבא׃ קומו עלו אל גוי שליו יושב
לבטח נאם יהוה לא דלתים ולא בריח
לו בדד ישכנו׃ קומו סקו על עמא
דיתבין שליוא שרן לרוחצן אמר יי
לית להון דשין ועברין בלחודיהון
שרן׃ והיו גמליהם לבז והמון מקניהם
לשלל וזרתים לכל רוח קצוצי פאה
ומכל עבריו אביא את אידם נאם יהוה׃
ויהון גמליהון לביזא והמון גיתיהון
לעדי ואבדרינון לכל רוח מקפי פתא
ומכל עבריהון איתי ית תברהון אמר
יי׃ והיתה חצור למעון תנים שממה
עד עולם לא ישב שם איש ולא

והצתי אש ו׳ דסמי׳ וסימנ׳ בשעריה בעריה מצרים דמשק זרון רבה ישכנו ב׳ חד חס וחד מל׳ וסימנ׳ בדד ישכנו

יגור בה בן אדם׃ ותהי חצור למדור
ירורין צדו עד עלמא לא יתיב תמן
אנש ולא יתותב בה בר אנש׃
אשר היה דבר יהוה אל
ירמיהו הנביא אל עילם בראשית
מלכות צדקיה מלך יהודה לאמר׃
דהוה פתגם נבואה מן קדם יי׳ עם
ירמיה נביא על עילם בריש מלכות
צדקיה מלך שבטא דבית יהודה
למימר׃ כה אמר יהוה צבאות הנני
שבר את קשת עילם ראשית גבורתם׃ כח
כדנן אמר יי׳ צבאות האנא תבר ית
תקוף עילם ריש גבורתהון׃ והבאתי
אל עילם ארבע רוחות מארבע
קצות השמים וזרתים לכל הרחות
האלה ולא יהיה הגוי אשר לא יבוא
שם נדחי עולם׃ ואיתי על עילם עילם ק׳
ארבע מלכון מארבע רוחי שמיא
ואבדרינון לכל רוחתא האלין ולא
יהי עם דלא יהכון לתמן מטלטלי
עילם׃ והחתתי את עילם לפני איביהם
ולפני מבקשי נפשם והבאתי עליהם
רעה את חרון אפי נאם יהוה ושלחתי
אחריהם את החרב עד כלותי אותם׃

ואתבר ית עילם קדם בעלי דבביהון
וקדם דבען למקטלהון ואיתי עליהון
בישא ית תקוף רוגזי אמר יי׳ ואגרי
בתריהון דקטלין בחרבא עד דאשיצי
יתהון׃ ושמתי כסאי בעילם והאבדתי
משם מלך ושרים נאם יהוה׃ ואשוי
כורסי מלכותי בעילם ואוביד מתמן
מלך ושלטון אמר יי׳׃ והיה באחרית
הימים אשוב את שבית עילם נאם
יהוה׃ ויהי בסוף יומיא אתיב ית גלות
עילם אמר יי׳׃ הדבר
אשר דבר יהוה אל בבל אל ארץ
כשדים ביד ירמיהו הנביא׃ פתגמא
דמליל יי׳ על בבל ועל ארע כסדאי
ביד ירמיה נביא׃ הגידו בגוים והשמיעו
ושאו נס השמיעו אל תכחדו אמרו
נלכדה בבל הביש בל חת מרודך
הבישו עצביה חתו גלוליה׃ חוו
בעממיא ובסרו וזקופו אתא בסרו
לא תמנעון אמרו אתכבישת בבל
בהיתו דפלחין לביל אתברו דפלחין
למרודך בהיתו צלמנהא איתברא
טעותהא׃ כי עלה עליה גוי מצפון
הוא ישית את ארצה לשמה ולא

ישית ז׳ וסימנ׳ ויוסף יוסף ינבו מצפון ישועה ופא בקרבי ׃— אל בבל ו׳ וסימנ׳ הדבר מעיר ומעלה השמיעו יען ויכתב

יתיה יושב בה מאדם ועד בהמה נדו
הלכו׃ ארי סליק עלה עם מציפונא הוא
ישוי ית ארעה לצדו ולא יהי יתיב בה
מאנשא ועד בעירא איטלטלו גלו׃
בימים ההמה ובעת ההיא
נאם יהוה יבאו בני ישראל המה ובני
יהודה יחדו הלוך ובכו ילכו ואת יהוה
אלהיהם יבקשו׃ ביומיא האינון
ובעידנא ההוא אמר יי יתחברון בית
ישראל אינון ובני יהודה כחדא במגליהון
כד הוו בכן גלו ובמתבכהון מארע
גלותהון פלחנא דיי אלההון יתבעון׃
ציון ישאלו דרך הנה פניהם באו
ונלוו אל יהוה ברית עולם לא תשכח׃
לציון ישאלון למיזל תהי אורחא
מכבשא קדמיהון ייתון ויתוספון על
עמיה דיי יגזר להון קים עלם דלא
יפסוק׃ צאן אבדות היה עמי רעיהם
התעום הרים שובבים מהר אל
גבעה הלכו שכחו רבצם׃ עם מבדרא
הוו עמי מלכיא טלטילונון שלטוניא
בזונון מטור לרמא גלו אתנשיאו
מבית רוחצנהון׃ כל מוצאיהם אכלום
וצריהם אמרו לא נאשם תחת אשר

חטאו ליהוה נוה צדק ומקוה אבותיהם
יהוה׃ כל דאשכחונון בזונון וסנאיהון
אמרין לית עלנא חובא חלף דחבו
קדם יי אתרחקו ממדור קשטיה
וסיבור אבהתהון יי׃ נדו
מתוך בבל ומארץ כשדים יצאו והיו
כעתודים לפני צאן׃ גלו מגו בבל
ומארע כסדאי פוקו והוו כרברבין
בריש עמא׃ כי הנה אנכי מעיר ומעלה
על בבל קהל גוים גדלים מארץ צפון
וערכו לה משם תלכד חציו כגבור
משכיל לא ישוב ריקם׃ ארי הא אנא
מיתי ומסיק על בבל משרית עממין
סגיאין מארע צפונא ויסדרון עלה
קרב מתמן תתאחד גרורוהי כגיבר
דמתכיל לא תיבין ריקן׃ והיתה כשדים
לשלל כל שלליה ישבעו נאם יהוה׃
ותהי ארע כסדאי לביזא כל בוזזהא
יסבעון אמר יי׃ כי תשמחי כי תעלזי
שסי נחלתי כי תפושי כעגלה דשה
ותצהלי כאברים׃ ארי תחדון ארי
תבועון בזזי אחסנתי ארי תדוצון
כעגלי רבקא ותטולון כגיבריא׃
בושה אמכם מאד חפרה יולדתכם

מעלה ומעלה ה̇ וסימנה׳ שמואל אסיא שיתיא נהריהון דמואבאי וברק ברקין בבבל ה̇ מוצאיהם ל̇ ומול וחד כי חיים

הנה אחרית גוים מדבר ציה וערבה׃
כהיתת כנישתכון לחובא איתברת
מדינתכון הא סופהון דעממיא
מדבר צדיו וחרוב׃ מקצף יהוה לא
תשב והיתה שממה כלה כל עבר ל׳
על בבל ישם וישרק על כל מכותיה׃ כת
עלוהי ארגיזת בבל קדם יי לא תתיתב קן
ותהי לצדו כלה כל דיעבר על בבל
יכלי וינור על כל מחתהא׃ ערכו על ל׳
בבל סביב כל דרכי קשת ירו אליה ב׳
אל תחמלו אל חץ כי ליהוה חטאה׃
סדרו על בבל סחור סחור כל מתחי
קשתא שדו בה לא תחוסון על גררא
ארי קדם יי חבת׃ הריעו עליה סביב
נתנה ידה נפלו אשויתיה נהרסו אשיותיה ק
חומותיה כי נקמת יהוה היא הנקמו חומותיה
בה כאשר עשתה עשו לה׃ יביבו דבבל מל ומל
עלה מסחור סחור אתמסרת בידהון ושג
נפלא אשיתהא אתפגרו שורהא חס
ארי פורענות עמא דיי אתפרעו דחס
מנה כמא דעבדת עבידו לה׃ כרתו
זורע מבבל ותפש מגל בעת קציר
מפני חרב היונה איש אל עמו יפנו ב׳ מל
ואיש לארצו ינסו׃ שיצו מלכא עולה

דבבל ואחיד חרבא בעידן קטול
מן קדם חרב סנאה דהיא כחמר
מרוא גבר לעמיה יתפנון וגבר
לארעיה יערקון׃ שה פזורה ל׳
ישראל אריות הדיחו הראשון אכלו ומל
מלך אשור וזה האחרון עצמו נבוכדרצר ל׳
מלך בבל׃ עם מבדר ישראל מלכיא
טלטילונון קדמאה שליט בהון
מלכא דאתור ודין בתראה אסיפינון
נבוכדנצר מלכא דבבל׃ לכן
כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
הנני פקד אל מלך בבל ואל ארצו
כאשר פקדתי אל מלך אשור׃ בכין
כדנן אמר יי צבאות אלהא דישראל
האנא מסער על מלכא דבבל ועל
ארעיה כמא דאסערית על מלכא
דאתור׃ ושבבתי את ישראל אל נוהו חס
ורעה הכרמל והבשן ובהר אפרים ח׳ ג׳
והגלעד תשבע נפשו׃ ואתיב ית ישראל טבין
לאתרהון ויתפרנסון בארע כרמלא וה׳ בישן
ומתנן ובטור בית אפרים ומקדשא
תסבע נפשהון׃ בימים ההם ובעת ס
ההיא נאם יהוה יבקש את עון ישראל ל׳
ואיננו ואת חטאת יהודה ולא תמצאינה יב׳ ח׳ חס

ורעה ח׳ ג׳ טבין וה׳ בישן וסימנ׳ ושובבתי והקמתי ועמד ורעה עינך תמצא לך זאת גם זה הבל בלבבם ובה ס׳

כי אסלח לאשר אשאיר׃ ביומיא האנון
ובעידנא ההוא אמר יי יתבעון חובי
ישראל וליתנון וחטאי בית יהודה ולא
ישתכחון ארי אשבוק לשארא דאשאר׃
על הארץ מרתים עלה עליה
ואל יושבי פקוד חרב והחרם אחריהם
נאם יהוה ועשה ככל אשר צויתיך׃
על ארעא דעמה סרבן סקו עלה ועל
יתבי פקוד דקטלין בחרבא ייתון
לגמרא שארהון אמר יי ועביד ככל
דפקידתך׃ קול מלחמה בארץ
ושבר גדול׃ קל קרבא בארעא ותברא
רבא׃ איך נגדע וישבר פטיש כל
הארץ איך היתה לשמה בבל בגוים׃
איכדין אתקטיף ואיתבר מלכא דהוה
מזיע לכל ארעא איכדין הות לצדו
בבל בעממיא׃ יקשתי לך וגם נלכדת
בבל ואת לא ידעת נמצאת וגם נתפשת
כי ביהוה התגרית׃ איתצדת ליך ואף
אתאחדת בבל ואת לא ידעת אתבעיאו
חובך אשתכחו ואף אתאחדת ארי
בעמא דיי אתגרית׃ פתח יהוה את
אוצרו ויוצא את כלי זעמו כי מלאכה
היא לאדני יהוה צבאות בארץ כשדים׃

גלא יי ית בית גנזיה ואפיק ית מני כס
דלוט קדמוהי ארי עבידתא היא קדם
יי אלהים צבאות בארע כסדאי׃ באו
לה מקץ פתחו מאבסיה סלוה כמו
ערמים והחרימוה אל תהי לה שארית׃
עולו לה מסטרה פתחו אבולירהא
גמרו נכסהא כמא דמגמרין ית
ערימת עבורא כין גמרוהא לא יהי
לה שארא׃ חרבו כל פריה ירדו לטבח
הוי עליהם כי בא יומם עת פקדתם׃
שיצו כל גיבריהא יתמסרון לקטלא
וי עליהון ארי מטא יום תברהון עדן
סעורן בישתהון׃ קול נסים
ופלטים מארץ בבל להגיד בציון
את נקמת יהוה אלהינו נקמת היכלו׃
קל דערקין ומשתיזבין מארעא
דבבל לחואה בציון ית פורענותא
דיי אלהנא פורענות היכליה׃ השמיעו
אל בבל רבים כל דרכי קשת חנו עליה
סביב אל יהי פליטה שלמו לה כפעלה
ככל אשר עשתה עשו לה כי אל יהוה
זדה אל קדוש ישראל׃ כנשו על בבל
סגיאין כל מתחי קשתא שרו עלה
סחור סחור לא יהי לה שיזבא שלימו

וכה׳ קוג׳ כן תהי׳ שאריה׳ בתרג׳ יהי׳ פליטה
ל׳ ה׳
לה קרי ולא כת׳

חרב על ה׳ וסימנ׳ אני קרא חרב על כשדים נאם יי בחרב תפלו הוי חרב ושארת חרב אל ... זדה ל׳ וליתכות ומלעל

לה כאגרה ככל דעבדת עבידו לה
ארי על עמא דיי בסרת אמרת מלין
דלא כשרן קדם קדישא דישראל׃
לכן יפלו בחוריה ברחבתיה וכל אנשי
מלחמתה ידמו ביום ההוא נאם יהוה׃
בכין יתרמון עולימהא ברחובהא
וכל גברי עבדי קרבהא יתברון ביומא
ההוא אמר יי׃ הנני אליך
זדון נאם אדני יהוה צבאות כי בא
יומך עת פקדתיך׃ הא אנא שלח רגזי
עלך מלכא רשיעא אמר יי אלהים
צבאות ארי מטא יום תברך עידן
סעורן בשתך׃ וכשל זדון ונפל
ואין לו מקים והצתי אש בעריו
ואכלה כל סביבתיו׃ ויתקיל מלכא
רשיעא ויפול ולית ליה מקים ואדליק
אישתא בקרווהי ותשיצי כל סחרנוהי׃
כה אמר יהוה צבאות
עשוקים בני ישראל ובני יהודה
יחדו וכל שביהם החזיקו בם מאנו
שלחם׃ כדנן אמר יי צבאות אניסין
בני ישראל ובני יהודה כחדא וכל
שביהון אתקיפו בהון מסרבין
לשלחותהון׃ גאלם חזק יהוה צבאות

ד׳
תיסרך
פחד
זדון
תידכאו

שמו ריב יריב את ריבם למען הרגיע
את הארץ והרגיז לישבי בבל׃ פריקהון
תקיפא יי צבאות שמו אתפרעא
יתפרע ית עולבנהון בדיל למתבר
רשיעי ארעא ולאיתאה זיעא לכל
יתבי בבל׃ חרב על כשדים נאם יהוה
ואל ישבי בבל ואל שריה ואל
חכמיה׃ דקטלין בחרבא ייתון על
ארע כסדאי אמר יי ועל יתבי בבל
ועל רברבהא ועל חכימהא׃ חרב
אל הבדים ונאלו חרב אל גבוריה
וחתו׃ דקטלין בחרבא ייתון על קסמיא
ויתבשון דקטלין בחרבא ייתון
על גיברהא ויתברון׃ חרב אל סוסיו
ואל רכבו ואל כל הערב אשר בתוכה
והיו לנשים חרב אל אוצרתיה ובזזו׃
דקטלין בחרבא ייתון על סוסותהון
ועל רתיכיהון ועל כל סמכותא
דבגוה ויהון חלשין כנשא דקטלין
בחרבא ייתון על בית גנזהא ויתבזזון׃
חרב אל מימיה ויבשו כי ארץ פסלים
היא ובאימים יתהללו׃ שרבא במהא
וייבשון ארי ארע צלמניא היא
ובטעותהא משתבחין׃ לכן ישבו

ישבו ל̇ וסימנ׳ לגור בארץ הושב בארצך בסכות נשיכם אחים נשיכם בסעפותיו עיים כי ימים רבים בארץ יי זקנים רביעה
וחברון ז̇ ישכון ישחו ישרים עדי עד לארץ כתוב

ציים את איים וישבו בה בנות יענה
ולא תשב עוד לנצח ולא תשכון עד
דור ודור׃ בכין יערען בתמוון בחתוון
וישרון בה בנת נעמין ולא תתיב עוד
לעלם ולא תשרי עד דר ודר׃ כמהפכת
אלהים את סדם ואת עמרה ואת שכניה
נאם יהוה לא ישב שם איש ולא יגור
בה בן אדם׃ רחיק מימרי יתבון כמא
דרחיק יי׳ ית סדום וית עמורה וקרויהא
אמר יי׳ לא יתיב תמן אנש ולא יתותב
בה בר אנש׃ הנה עם בא מצפון וגוי
גדול ומלכים רבים יערו מירכתי
ארץ׃ הא עמא אתי מצפונא ועממין
רברבין ומלכין סגיאין ייתון בגלאי
מסיפי ארעא׃ קשת וכידן יחזיקו
אכזרי המה ולא ירחמו קולם כים
יהמה ועל סוסים ירכבו ערוך כאיש
למלחמה עליך בת בבל׃ קשתין
ותריסין אחידין אכזראין אנון ולית
להון רחמין קלהון כימא כאתרגושתיה
ועל סוסותא רכיבין מסדרין אינון
כגבר עביד קרבין עלך כנשתא
דבבל׃ שמע מלך בבל את שמעם
ורפו ידיו צרה החזיקתהו חיל כיולדה׃

שמע מלכא דבבל ית שמעהון ואתרשלא
ידוהי עקא אחדתיה הא כחבלי
דיילידתא׃ הנה כאריה יעלה מגאון
הירדן אל נוה איתן כי ארגעה ארוצם
מעליה ומי בחור אליה אפקד כי מי
כמוני ומי יועדני ומי זה רעה אשר
יעמד לפני׃ הא מלך במשריתיה
יסק עליהון כאריא דסליק מרום ירדנא
והא לדיר רעין ארי בזמן איתינון עלה
ושלטונין אמני עלהא ארי מן כותי ומן
דיערעינני ולית מלך דאית ליה תקוף
קדמי׃ לכן שמעו עצת יהוה אשר
יעץ אל בבל ומחשבותיו אשר חשב
אל ארץ כשדים אם לא יסחבום צעירי
הצאן אם לא ישים עליהם נוה׃ בכין
שמעו מלכא דיי׳ דמלך על בבל
ומחשבתיה דחשיב על יתבי ארע
כסדאי אם לא יגררון ויקטלון תקיפי
עמא אם לא יצדון עליהון מדורהון׃
מקול נתפשה בבל נרעשה הארץ
וזעקה בגוים נשמע׃ מקל אתאחדת
בבל זעת ארעא וצוחתה בעממיא
אשתמעת׃
נ״א כה אמר יהוה
הנני מעיר על בבל ואל ישבי לב קמי

בגוה ז׳ בליש וסימנ׳ בבל שם וישעיה שתולה כן קולך ומדברך דנביא נוה כת׳ ודכות׳ נאוה כת׳ לב קמי בתמורת אותיות

רוח משחית׃ כדנן אמר יי̇ הא אנא מיתי
על בבל ועל יתבי ארע כסדאי עממין
קטולין הדם להון ושפירין בקומא
רוחהון מחבלא׃ ושלחתי לבבל זרים
וזרוה ויבקקו את ארצה כי היו עליה
מסביב ביום רעה׃ ואשלח על בבל
בזוזין ויבזונה ויריקנון ית ארעה ארי
הוו עלה מסחור סחור ביום בישא׃ אל
ידרך ידרך הדרך קשתו ואל יתעל
בסרינו ואל תחמלו אל בחריה החרימו
כל צבאה׃ לא ימתח דמתח קשתיה
ולא יסק בסריניה ולא תחוסון על
עולימהא גמרו כל נכסהא׃ ונפלו
חללים בארץ כשדים ומדקרים
בחוצותיה׃ ויתרמון קטילין בארע
כסדאי ומטענין בשוקהא׃ כי לא
אלמן ישראל ויהודה מאלהיו מיהוה
צבאות כי ארצם מלאה אשם מקדוש
ישראל׃ ארי לא שביקין בית ישראל
ויהודה מאלההון מיי̇ צבאות ארי
ארעהון אתמליאת חובי קטול
ממימר קדישא דישראל׃ נסו מתוך
בבל ומלטו איש נפשו אל תדמו
בעונה כי עת נקמה היא ליהוה

גמול הוא משלם לה׃ ערוקו מגו
בבל ושיזיבו גבר נפשיה לא תלקון
בחוביה ארי עידן פורענותא היא
קדם יי̇ גמלא הוא משלים ליה׃ כוס
זהב בבל ביד יהוה משכרת כל הארץ
מיינה שתו גוים על כן יתהללו גוים׃
הא ככסא דדהבא דהוה רגיג בבל
מניא כין עילי חובה דבבל בכין
פורענו תקיפא עתידא דייתי לה מן
קדם יי̇ עתידין דיתרון מנה דוון כל
מלכי עממיא ומיכס פורענותיה
ישתון עממיא על כין ישתגשון
עממיא׃ פתאם נפלה בבל ותשבר
הילילו עליה קחו צרי למכאובה
אולי תרפא׃ בתכיף נפלת בבל
ואיתברת אילילו עלה סבו שעיף
לתברה מא אם תתסי׃ רפאנו את בבל
ולא נרפתה עזבוה ונלך איש לארצו
כי נגע אל השמים משפטה ונשא
עד שחקים׃ אסינא ית בבל ולא מתסיא
שבקוהא ונזול גבר לארעיה ארי
קריב לשמיא תברה ומנטל עד שמי
שמיא׃ הוציא יהוה את צדקתינו
באו ונספרה בציון את מעשה

חמילה אל ב׳ וסימנ׳ אל ידרך אל חץ ונשא י״ב וסימנ׳ הבדים בביתך אלה שמים מגבעות בצנות מגבעות על כסא
הנה ישכיל ימין על הרגבעה כי כה אמר ההמון

יהוה אלהינו׃ גלא יי ית זכותנא אתו
ונשתעי בציון ית עובדא דיי אלהנא׃
הברו החצים מלאו השלטים
העיר יהוה את רוח מלכי מדי כי על
בבל מזמתו להשחיתה כי נקמת
יהוה היא נקמת היכלו׃ שננו גיריא
מלו שלטיא אער יי ית רוח מלכי
מדי ארי על בבל רעותיה לחבלותה
ארי פורענותא דיי היא פורענות
היכליה׃ אל חומת בבל שאו נס
החזיקו המשמר הקימו שמרים
הכינו הארבים כי גם זמם יהוה גם
עשה את אשר דבר אל ישבי בבל׃
על שורי בבל זקופו אתא אתקיפו
מטרתא אקימו נטריא אתקיפו
חוצניא ארי אף חשיב יי אף עבד
ית דמליל על יתבי בבל׃ שכנתי על
מים רבים רבת אוצרת בא קצך אמת
בצעך׃ דשריא על מיין סגיאין בית
גנזהא מטא יום תבריך עדן סעורן
כשתיך׃ נשבע יהוה צבאות בנפשו
כי אם מלאתיך אדם כילק וענו עליך
הידד׃ קיים יי צבאות במימריה
אלהין אמלינך משרית עממין

דסגיאין כזחלא וירימון עלך בקלהון׃
עשה ארץ בכחו מכין
תבל בחכמתו ובתבונתו נטה שמים׃
אמר אלין דעבד ארעא בחיליה
שכליל תבל בחכמתיה ובסכלתנותיה
תלא שמיא׃ לקול תתו המון מים
בשמים ויעל נשאים מקצה ארץ
ברקים למטר עשה ויוצא רוח
מאצרתיו׃ לקל מיתניה רכפת דמיין
בשמיא ומסיק עננין מסיפי ארעא
ברקין לזמן מטרא עבד ומפיק רוחין
מבית גנזוהי׃ נבער כל אדם מדעת
הביש כל צורף מפסל כי שקר נסכו
ולא רוח בם׃ איטפשו כל עממיא
מלמידע חכמא בהית כל קיני
מלמעבד צלים ארי שקרא אתיכונון
ולא רוחא בהון׃ הבל המה מעשה
תעתעים בעת פקדתם יאבדו׃ למא
אינון עובד תולעיא בעידן דאסער
עליהון חוביהון ייבדון׃ לא כאלה
חלק יעקוב כי יוצר הכל הוא ושבט
נחלתו יהוה צבאות שמו׃ לא כאלין
דחולקיה דיעקב ארי דברא כולא
הוא וישראל שבטא דאחסנתיה

סימ׳ שנים עשר נשיאם יוליד לאמתם תלויהו נשיאם כת׳ בתלת׳ דויקריבו ותעמדנה הנשיאם כת׳ והביאו והנשאם כת׳ חס׳ דחס׳
ואם באחת עב׳ג׳ וכתוב מל׳ דמל׳ ושב׳ אורי ועשיה ויעלה ויעל נשאים כת׳

יי צבאות שמו׃ מפץ אתה
לי כלי מלחמה ונפצתי בך גוים והשחתי
בך ממלכות׃ מבדר את קדמי כרכא
דביה מני קרבא ואבדר בך עממין
ואחבל בך מלכון׃ ונפצתי בך סוס
ורכבו ונפצתי בך רכב ורכבו׃ ואבדר
בך סוסון ורכביהון ואבדר בך רתיכין
ורכביהון׃ ונפצתי בך איש ואשה
ונפצתי בך זקן ונער ונפצתי בך
בחור ובתולה׃ ואבדר בך גבר ואתא
ואבדר בך סב ורביק ואבדר בך
עולימין ובתולן׃ ונפצתי בך רעה
ועדרו ונפצתי בך אכר וצמדו ונפצתי
בך פחות וסגנים׃ ואבדר בך רעיא
ועדריה ואבדר בך איכר ופדניה
ואבדר בך שלטונין וטורנין׃ ושלמתי
לבבל ולכל יושבי כשדים את כל
רעתם אשר עשו בציון לעיניכם
נאם יהוה׃ ואשלים לבבל ולכל יתבי
ארע כסדאי ית כל בישתהון דעבדו
בציון לעיניכון אמר יי׃
הנני אליך הר המשחית נאם
יהוה המשחית את כל הארץ ונטיתי
את ידי עליך וגלגלתיך מן הסלעים
ונתתיך להר שרפה׃ האנא שלח רגזי
עלך כרכא מחבלא אמר יי דמחביל
ית כל ארעא ואריס ית מחת גבורתי
עלך ואמגרינך מן תוקפך ואתינך
לכרך יקידא׃ ולא יקחו ממך אבן לפנה
ואבן למוסדות כי שממות עולם
תהיה נאם יהוה׃ ולא ירבון מנך מלך
למלכו ושלטון לשלטנו ארי צדות
עלם תהי אמר יי׃ שאו נס בארץ
תקעו שופר בגוים קדשו עליה
גוים השמיעו עליה ממלכות אררט
מני ואשכנז פקדו עליה טפסר
העלו סוס כילק סמר׃ זקופו אתא
בארעא תקעו שופרא בעממיא
זמינו עלה עממיא כסרו עלה
מלכות ארע קרדו משרית חורמיני
והדיב זמינו עלה עבדי קרבא דיהון
סלקין סוסותהון מפנכין הא כזחלא
דמצלהב׃ קדשו עליה גוים את מלכי
מדי את פחותיה ואת כל סגניה ואת
כל ארץ ממשלתו׃ זמינו עלה עממיא
ית מלכי מדי ית שלטונהא וית כל
טורנהא וית כל ארע שולטניה׃
ותרעש הארץ ותחל כי קמה על

בבל מחשבות יהוה לשום את ארץ
בבל לשמה מאין יושב׃ ותזוע ארעא
ותתמרע ארי קמא על בבל מחשבתא
דיי לשואה ית ארעא דבבל לצדו
מבלי יתיב׃ חדלו גבורי בבל להלחם
ישבו במצדות נשתה גבורתם היו
לנשים הציתו משכנתיה נשברו
בריחיה׃ אתמנעו גיברי בבל מלאגחא
יתיבו במצדיא אתכרת גיברותהון
הוו חלשין כנשיא אתדלקא בירניתהא
אתברו עברהא׃ רץ לקראת רץ ירוץ
ומגיד לקראת מגיד להגיד למלך
בבל כי נלכדה עירו מקצה׃ רהיט
לקדמות רהיט ירהוט ודמחוי לקדמות
דמחוי לחואה למלכא דבבל ארי
אתכבישת קרתיה מסופה׃ והמעברות
נתפשו ואת האגמים שרפו באש
ואנשי המלחמה נבהלו׃ ומגזתא
אתאחידא וית אגמיא אוקידו בנורא
וגברי עבדי קרבא אתבהילו׃
כי כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל בת בבל כגרן עת
הדריכה עוד מעט ובאה עת הקציר
לה׃ ארי כדנן אמר יי צבאות אלהא

דישראל כנשתא דבבל דמיא לאידרא
דמטא עידן אדרכותה עוד זעיר חד
בזעיר וייתון בזוזין עלה׃ אכלנו
הממנו נבוכדראצר מלך בבל הציגנו
כלי ריק בלענו כתנין מלא כרשו
מעדני הדיחנו׃ אמרת ירושלם בזז
נכסי ושיציני נבוכדנצר מלכא דבבל
נפצני כמן ריקן בלעני כתנינא מלא
בית גנזיה מטוב ארעי טלטלני׃ חמסי
ושארי על בבל תאמר ישבת ציון
ודמי אל ישבי כשדים תאמר
ירושלם׃ חטופי ובזוזי על בבל
תימר כנשתא דציון וחובת דם זכי
דאתאשיד בי על יתבי ארע כסדאי
תימר ירושלם׃ לכן כה
אמר יהוה הנני רב את ריבך ונקמתי
את נקמתך והחרבתי את ימה והבשתי
את מקורה׃ בכין כדנן אמר יי הא אנא
דאין ית דינך ומתפרע ית פורענותיך
ואחריב ית ימה ואיביש ית מבועהא׃
והיתה בבל לגלים מעון תנים שמה
ושרקה מאין יושב׃ ותהי בבל ליגרין
מדור ירורין צדו ואשתממו מבלי
יתיב׃ יחדו ככפרים ישאגו נערו

בריחיה ד׳ וסימנה׳ נשברו בריחיה ושבר מל׳ לבי בריחה כל הארץ ברחיה כל׳ ... תנין ח׳ בלישנ׳ וסימ׳ כי ידכר וישלך מחוללת

כגורי אריות׃ כחדא כאריון יהמון
כבני אריון ירימון קלהון׃ בחמם
אשית את משתיהם והשכרתים
למען יעלזו וישנו שנת עולם ולא
יקיצו נאם יהוה׃ איתא עליהון עקא
ויהון דמן לרויא בדיל דלא יהון
תקיפין וימותון מותא תנינא ולא
ייחון לעלמא דאתי אמר יי׃ אורידם
ככרים לטבוח כאילים עם עתודים׃
אמסרינון כתורין לקטלא כדכרין
עם גדיין׃ איך נלכדה ששך ותתפש
תהלת כל הארץ איך היתה לשמה
בבל בגוים׃ איכדין אתכבישת בבל
ואתאחדת תושבחת כל ארעא
איכדין הות לצדו בבל בעממיא׃
עלה על בבל הים בהמון גליו
נכסתה׃ סליקת על בבל מלך
במשריתיה דסגי כמי ימא באתגושת
גלוהי חפא׃ היו עריה לשמה ארץ
ציה וערבה ארץ לא ישב בהן כל
איש ולא יעבר בהן בן אדם׃ הואה
קרוהא לצדו ארע צדיא וחרבא
ארעא לא יתיב בה כל אנש ולא
יעבר בה בר אנש׃ ופקדתי על בל

בבבל והצאתי את בלעו מפיו ולא
ינהרו אליו עוד גוים גם חומת בבל
נפלה׃ ואסער על דפלחין לבל בבבל
ואבזיז ית נכסוהי מנה ולא ישתמעון
ליה עוד עממיא אף שורי בבל
יתרמון׃ צאו מתוכה עמי ומלטו
איש את נפשו מחרון אף יהוה׃
פוקו מגוה עמי ושיזיבו גבר ית
נפשיה מתקוף רוגזא דיי׃ ופן ירך
לבבכם ותיראו בשמועה הנשמעת
בארץ ובא בשנה השמועה ואחריו
בשנה השמועה וחמס בארץ ומשל
על משל׃ ודלמא יזוע לבכון ותדחלון
מן קדם בסורתא דתשתמע בארעא
ותיתי בשתא בסורתא ובתרוהי בשתא
בסורתא ויסגון חטופין בארעא
ויקום שלטון על שלטון׃
לכן הנה ימים באים ופקדתי
על פסילי בבל וכל ארצה תבוש
וכל חלליה יפלו בתוכה׃ בכין הא
יומיא אתן ואסער על צלמי בבל
וכל ארעה תתבהית וכל קטילהא
יתרמון בגוה׃ ורננו על בבל שמים
וארץ וכל אשר בהם כי מצפון יבוא

קדמא׳ השודדים מל בתרא׳ שדדים חס ... נתן בנין פליטים כת ושלחתי מהם פליטים כת מל דמל׳ וחד קר׳ פלטים

לה השודדים נאם יהוה׃ וישבחון
על בבל שמיא וארעא וכל דבהון
ארי מציפונא ייתון לה בוזזין אמר
יי׃ גם בבל לנפל חללי ישראל גם
לבבל נפלו חללי כל הארץ׃ אף בבבל
אתרמיאו קטילי ישראל אף לבבל
יתרמון קטילין דכל ארעא׃ פלטים
מחרב הלכו אל תעמדו זכרו מרחוק
את יהוה וירושלם תעלה על לבבכם׃
משיזביא מחרבא גלו לא תתעכבון
אדכרו מרחיק ית פלחנא דיי וירושלם
תיסק על לבהון׃ בשנו כי שמענו
חרפה כסתה כלמה פנינו כי באו
זרים על מקדשי בית יהוה׃ בהיתנא
ארי שמענא חסודין חפת אתכנעותנא
אפנא ארי עלו נכראין וסאיבו ית
בית מקדשא דיי׃ לכן הנה
ימים באים נאם יהוה ופקדתי על
פסיליה ובכל ארצה יאנק חלל׃ בכין
הא יומיא אתן אמר יי ואסער על
צלמנהא ובכל ארעה יתרמון קטילין׃
כי תעלה בבל השמים וכי תבצר
מרום עזה מאתי יבאו שדדים לה
נאם יהוה׃ ארי תבני בבל בניניך

דרמן עד צית שמיא וארי תכרוך
כרכין תקיפין עד רומא מן קדמי
ייתון בוזזין עלה אמר יי׃
קול זעקה מבבל ושבר גדול
מארץ כשדים׃ קל צוחתא מבבל
ותברא רבא מארע כסדאי׃ כי שדד
יהוה את בבל ואבד ממנה קול גדול
והמו גליהם כמים רבים נתן שאון
קולם׃ ארי אבזז יי ית בבל ואביד
מינה משרין סגיאן ויתכנשון עלוהי
משרית עממין סגיאין וירימון
באתרגושא קלהון׃ כי בא עליה על
בבל שודד ונלכדו גבוריה חתתה
קשתותם כי אל גמלות יהוה שלם
ישלם׃ ארי אתו עלה על בבל בוזזין
ואתאחידו גיברהא איתברא קשתתהון
ארי אלהא מרי גמליא יי שלמא
ישלים להון גמולהון׃ והשכרתי
שריה וחכמיה פחותיה וסגניה וגבוריה
וישנו שנת עולם ולא יקיצו נאם
המלך יהוה צבאות שמו׃ ואררוי
רברבהא וחכימהא שלטונהא וטורנהא
וגיברהא וימותון מותא תנינא ולא
ייחון לעלמא דאתי אמר מלכא יי

כסתה ו׳ בל״ש וסימנ׳ כי כסתה פניה היעלעת את כל ושלאחרין כסתה כלמה פנינו פלצות פלמה וכולה׳ מל״ה

צבאות שמו׳ כה אמר יהוה
צבאות חומת בבל הרחבה ערער
תתערער ושעריה הגבהים באש
יצתו ויגעו עמים בדי ריק ולאמים חס
בדי אש ויעפו׳ כדנן אמר יי צבאות ב׳ ובענ׳
שורי בבל פתיא אתחמרא יתחמרון
ותרעהא רמיא בנורא יתוקדון ויהלון
עממיא לריקנו ומלכותא דתסיף
אישתא אישתלהון׳ ס הדבר
אשר צוה ירמיהו הנביא את שריה
בן נריה בן מחסיה בלכתו את צדקיהו
מלך יהודה בבל בשנת הרבעית
למלכו ושריה שר מנוחה׳ פתגמא
דפקיד ירמיה נביא ית שריה בר נריה
בר מחסיה כד אזל בשליחות צדקיה
מלך שבטא דבית יהודה לבבל בשתא
רביעיתא למלכיה ושריה רב
תוקרבא׳ ויכתב ירמיהו את כל כתיבה
הרעה אשר תבוא אל בבל אל ספר אל
אחד את כל הדברים האלה הכתבים ה׳
אל בבל׳ וכתב ירמיה ית כל בישתא בן
דעתידא למיתי על בבל על ספרא
חד ית כל פתגמיא האלין דכתיבין
על בבל׳ ויאמר ירמיהו אל שריה

כבאך בבל וראית וקראת את כל
הדברים האלה׳ ואמר ירמיה לשריה
כמיתך לבבל ותחזי ותקרי ית כל
פתגמיא האלין׳ ואמרת יהוה אתה
דברת אל המקום הזה להכריתו ומל
לבלתי היות בו יושב למאדם ועד
בהמה כי שממות עולם תהיה׳
ותימר יי את גזרתא על אתרא הדין
לשיצאותיה בדיל דלא למהוי ביה
יתיב למאנשא ועד בעירא ארי
צדות עלם תהי׳ והיה ככלתך לקרא ב׳
את הספר הזה תקשר עליו אבן חד
והשלכתו אל תוך פרת׳ ויהי כשיצותך חס
למקרי ית ספרא הדין תקטר ביה וחד מל
אבנא ותרמיניה לגו פרת׳ ואמרת
ככה תשקע בבל ולא תקום מפני
הרעה אשר אנכי מביא עליה ויעפו ב׳ וחס
עד הנה דברי ירמיהו׳ ותימר כדין ב׳
תשתקע בבל ולא תקום מן קדם
בשתא דאנא מיתי עלה ויישתלהון
עד הכא נבואת ירמיה׳
בן עשרים ואחת שנה צדקיהו נב׳
במלכו ואחת עשרה שנה מלך
בירושלם ושם אמו חמיטל בת חמוטל ל׳

כתיבה אל ה׳ וסימנה׳ כתב לך וכתב אליה ויכתב ירמיהו ב׳ בן והיא כתובה ויעפו ב׳ וחס וסימ׳ ויגעו עמים
ככה תשקע

ירמיהו מלבנה׃ בר עסרין וחדא שנין
צדקיה כד מלך וחדא עסרי שנין
מלך בירושלם ושום אמיה חמוטל
בת ירמיה מלבנה׃ ויעש הרע בעיני
יהוה ככל אשר עשה יהויקים׃ ועבד
דביש קדם יי ככל דעבד יהויקים׃ כי
על אף יהוה היתה בירושלם ויהודה
עד השליכו אותם מעל פניו וימרד
צדקיהו במלך בבל׃ ארי על דארגיזו
קדם יי הות בירושלם וביהודה עד
דאגלי יתהון מארע בית שכינתיה
ומריד צדקיה במלכא דבבל׃
ויהי בשנה התשיעית למלכו
בחדש העשירי בעשור לחדש בא
נבוכדראצר מלך בבל הוא וכל חילו
על ירושלם ויחנו עליה ויבנו עליה
דיק סביב׃ והוה בשתא תשיעיתא
למלכיה בירחא עשיראה בעסרא
לירחא אתא נבוכדנצר מלכא דבבל
הוא וכל משריתיה על ירושלם ושרו
עלה ובנו עלה כרקום סחור סחור׃
ותבא העיר במצור עד עשתי עשרה
שנה למלך צדקיהו׃ ועלת קרתא
בצירא עד חדא עשרי שנין למלכא

צדקיה׃ בחדש הרביעי בתשעה לחדש
ויחזק הרעב בעיר ולא היה לחם לעם
הארץ׃ בירחא רביעאה בתשעה לירחא
ותקיף כפנא בקרתא ולא הוה מיכל
לעמא דארעא׃ ותבקע העיר וכל אנשי
המלחמה יברחו ויצאו מהעיר לילה
דרך שער בין החמתים אשר על גן
המלך וכשדים על העיר סביב וילכו
דרך הערבה׃ ואיתרעת קרתא וכל גברי
עבדי קרבא ערקו ונפקו מקרתא בליליא
באורח תרעין שוריא דעל גינתא
דמלכא וכסדאי שרו על קרתא סחור
סחור ואזלו באורח מישרא׃ וירדפו
חיל כשדים אחרי המלך וישיגו את
צדקיהו בערבת ירחו וכל חילו נפצו
מעליו׃ ורדפו משרית כסדאי בתר
מלכא ואדביקו ית צדקיה במישרי
ירחו וכל משריתיה אתבדרא מניה׃
ויתפשו את המלך ויעלו אתו אל מלך
בבל רבלתה בארץ חמת וידבר אתו
משפטים׃ ואחדו ית מלכא ואסיקו
יתיה לות מלכא דבבל לרבלת בארעא
דחמת ומלילו עמיה פתגמי דינין׃
וישחט מלך בבל את בני צדקיהו׃

בערבת ב חס וסימנ׳ כל אורייתא במ׳ ויסעו דעלוי וירא בלק וירדפו בתרא׳ דירמיה ... כל נבוכדרצר מ׳ ... פיסקו במ׳

לעיניו וגם את כל שרי יהודה שחט
ברבלתה ונכס מלכא דבבל ית בני
צדקיה לעינוהי ואף ית כל רברבי
יהודה נכס ברבלתא ואת עיני צדקיהו
עור ויאסרהו בנחשתים ויבאהו
מלך בבל בבלה ויתנהו בבית הפקדת
עד יום מותו וית עיני צדקיה עור
ואסריה בשישלון דנחש ואובליה
מלכא דבבל לבבל ויהביה בבית
אסירי עד יום מותיה ובחדש החמישי
בעשור לחדש היא שנת תשע עשרה
שנה למלך נבוכדראצר מלך בבל
בא נבוזראדן רב טבחים עמד לפני
מלך בבל בירושלם ובירחא
חמישאה בעשרא לירחא היא שנת
תשע עסרי שנין למלכא נבוכדנאצר
מלכא דבבל אתא נבוזראדן רב
קטוליא קם קדם מלכא דבבל בירושלם
וישרף את בית יהוה ואת בית המלך
ואת כל בתי ירושלם ואת כל בית
הגדול שרף באש ואוקיד ית בית
מקדשא דיי וית בית מלכא וית כל
בתי ירושלם וית כל בתי רברביא
אוקידו בנורא ואת כל חומות

בית / קד / מלין / יה / בי

ירושלם סביב נתצו כל חיל כשדים
אשר את רב טבחים וית כל שורי
ירושלם סחור סחור תרעו כל משריית
ג בל"ו כסדאי דעם רב קטוליא ומדלות
העם ואת יתר העם הנשארים בעיר
ואת הנפלים אשר נפלו אל מלך בבל
ואת יתר האמון הגלה נבוזראדן
רב טבחים ומחשיכי עמא וית
שארא דעמא דאשתארו בקרתא
וית שמיעיא דאשתמעו על מלכא
דבבל וית שאר המונא אגלי נבוזראדן
רב קטוליא ומדלות הארץ השאיר
חס נבוזראדן רב טבחים לכרמים וליגבים
ומחשיכי עמא דארעא אשאר
נבוזראדן רב קטוליא למהוי מפלחין
בחקלין ובכרמין ואת עמודי הנחשת
אשר לבית יהוה ואת המכנות ואת
ים הנחשת אשר בבית יהוה שברו
כשדים וישאו את כל נחשתם
בבלה וית עמודי נחשא דבבית
מקדשא דיי וית בסיסיא וית ימא
דנחשא דבבית מקדשא דיי תברו
כסדאי ואובילו ית כל נחשהון לבבל
כה כן ואת הסרות ואת היעים ואת המזמרות

ד מלין יתיר בי בריש תיבות וסימב' ויתנהו ואת עיני בחורי מלבה וחד חלוף בתחלת קציר ... ומדלות ג בל"ו ומל' וסי'
והנה שבע פרות בתלג' ומדלות העם דירמיה ושלאחרין ...

ואת המזרקות ואת הכפות ואת כל
כלי הנחשת אשר ישרתו בהם לקחו׃
וית דודיא וית מגרופיתא וית מזמריא
וית מזרקיא וית בזיכיא וית כל מני
נחשא דהוו משמשין בהון נסיבו׃
ואת הספים ואת המחתות ואת
המזרקות ואת הסירות ואת המנרות
ואת הכפות ואת המנקיות אשר זהב
זהב ואשר כסף כסף לקח רב טבחים׃
וית קוליא וית מחתיתא וית מזרקיא
וית דודיא וית מנרתא וית בזיכיא
וית מכילתא דדהבא דהבא ודכספא
כספא נסיב רב קטוליא׃ העמודים
שנים הים אחד והבקר שנים עשר
נחשת אשר תחת המכנות אשר
עשה המלך שלמה לבית יהוה לא
היה משקל לנחשתם כל הכלים האלה׃
עמודיא תרין ימא חד ותורי תרי עסר
דנחשא דתחות בסיסיא דעבד מלכא
שלמה לבית מקדשא דיי לא הוה
מתקל לנחשתהון דכל מניא האלין׃
והעמודים שמנה עשרה אמה קומה
העמד האחד וחוט שתים עשרה
אמה יסבנו ועביו ארבע אצבעות
נבוב׃ ועמודיא תמני עסרי אמין
רומיה דעמודא חד וחוט משחתא
עסרי אמין מקף ליה וסומכיה ארבע
אצבען חליל׃ וכתרת עליו נחשת וקומת
הכתרת האחת חמש אמות ושבכה
ורמונים על הכותרת סביב הכל נחשת
וכאלה לעמוד השני ורמונים׃ וקרנתהון
עלוהי דנחשא ורומה דקרנתהון חדא
חמיש אמין וסריגתא ורמוניא על
קרונתהון סחור סחור כולא נחשא
וכאלין לעמודא תנינא ורמוניא׃ ויהיו
הרמנים תשעים וששה רוחה כל
הרמנים מאה על השבכה סביב׃ והוו
רמוניא תשעין ושיתא בעברתא כל
רמוניא מאה על סריגתא סחור סחור׃
ויקח רב טבחים את שריה כהן הראש
ואת צפניה כהן המשנה ואת שלשת
שמרי הסף׃ ודבר רב קטוליא ית
שריה כהנא רבא וית צפניה סגן
כהניא וית תלתה אמרכליא׃ ומן העיר
לקח סריס אחד אשר היה פקיד על
אנשי המלחמה ושבעה אנשים
מראי פני המלך אשר נמצאו בעיר
ואת ספר שר הצבא המצבא את

ד מלכים אשר הוא פקיד ירמיה אשר היה וסימנ׳ הוא היה גבור … על אנשי ד׳ וסימנ׳ וישמחו שאול ענתות ומן העיר

עם הארץ וששים איש מעם הארץ
הנמצאים בתוך העיר: ומן קרתא
דפרנסא הוה חד דהוה ממנא על גברי
עבדי קרבא ושבעה גברין דחזן
אפי מלכא דאשתכחו בקרתא וית
ספרא רב חילא דכניש ית עמא
דארעא ושתין גברא מעמא דארעא
דאשתכחו בגו קרתא: ויקח אתם
נבוזראדן רב טבחים וילך אותם אל
מלך בבל רבלתה: ודבר יתהון נבוזראדן
רב קטוליא ואוביל יתהון לות מלכא
דבבל לרבלת: ויכה אותם מלך בבל
וימתם ברבלה בארץ חמת ויגל יהודה
מעל אדמתו: ומחא יתהון מלכא
דבבל וקטילנון ברבלה בארעא
דחמת וגלו דבית יהודה מעל ארעהון:
זה העם אשר הגלה נבוכדרצר
בשנת שבע יהודים שלשת אלפים
ועשרים ושלשה: דין עמא דאגלי
נבוכדנצר בשנת שבע יהודאי תלתא
אלפין ועשרין ותלתא: בשנת שמונה
עשרה לנבוכדראצר מירושלם נפש
שמנה מאות שלשים ושנים: בשנת
תמנא עסרי לנבוכדנצר מירושלם

נפשתא תמני מאה תלתין ותרין: בשנת
שלש ועשרים לנבוכדראצר הגלה
נבוזראדן רב טבחים יהודים נפש
שבע מאות ארבעים וחמשה כל
נפש ארבעת אלפים ושש מאות:
בשנת עסרין ותלת לנבוכדנצר אגלי
נבוזראדן רב קטוליא יהודאי נפשתא
שבע מאה ארבעין וחמיש כל נפשתא
ארבעה אלפין ושית מאה:
ויהי בשלשים ושבע שנה
לגלות יהויכין מלך יהודה בשנים
עשר חדש בעשרים וחמשה לחדש
נשא אויל מרדך מלך בבל בשנת
מלכתו את ראש יהויכין מלך יהודה
ויצא אתו מבית הכליא: והוה בתלתין
ושבע שנין לגלות יהויכין מלך
שבטא דבית יהודה בתרי עסר ירחין
בעסרין וחמשה לירחא רבי אויל
מרודך מלכא דבבל בשנת מלכותיה
ית ריש יהויכין מלך שבטא דבית
יהודה ואפיק יתיה מבית אסיריא:
וידבר אתו טבות ויתן את כסאו
ממעל לכסא מלכים אשר אתו
בבבל: ומליל עמיה פתגמין תקנין

מלכתו ג חס וסימנ ... ותשא ותבוא לגלות דירמ ... סימן ויראו בני האלהים שבע פרות ב בן עריס טבות כת ...
מול ושני טבות כת ...

ויהב ית כרסוהי מעיל לכורסי מלכיא
דעימיה בבבל ושנה את בגדי כלאו
ואכל לחם לפניו תמיד כל ימי חיו
ושני ית לבושי אסוריה ואכל לחמא
קדמוהי תדירא כל יומי חיוהי וארחתו
ארחת תמיד נתנה לו מאת מלך בבל
דבר יום ביומו עד יום מותו כל ימי
חייו ושירוותיה שירות תדירא
מתיהבין ליה מן קדם מלכא דבבל פתגם
יום ביומיה עד יום מותיה כל יומי חיוהי

סכום הפסוקים שלספר ירמיהו
אלף ושלש מאות וששים וחמשה

א

ויהי בשלשים שנה ברביעי בחמשה
לחדש ואני בתוך הגולה על נהר כבר
נפתחו השמים ואראה מראות אלהים
והוה בתלתין שנין לזמן דאשכח
חלקיה כהנא רבא ספרא דאוריתא
בבית מקדשא בעזרתא תחות אולמא
ביומי יאשיה בר אמון מלך שבטא
דבית יהודה בתמוז בחמשה ליה הא
אמר נביא ואנא בגו בני גלותא על
נהר כבר אתפתחו שמיא וחזית
בחיזו נבואה דשרת עלי חיזו יקר

שכינתא דיי בחמשה לחדש היא
השנה החמישית לגלות המלך יויכין
בחמשה לירחא היא שתא חמישיתא
לגלות מלכא יויכין היה היה דבר יהוה
אל יחזקאל בן בוזי הכהן בארץ כשדים
על נהר כבר ותהי עליו שם יד יהוה
הוה פתגם נבואה מן קדם יי עם
יחזקאל בר בוזי כהנא בארעא דישראל
תב תנינות ואתמלל עמיה במדינת
ארע כסדאי על נהר כבר ושרת עלוהי
תמן רוח נבואה מן קדם יי וארא והנה רוח
סערה באה מן הצפון ענן גדול ואש
מתלקחת ונגה לו סביב ומתוכה כעין
החשמל מתוך האש וחזית והא רוח
עלעולא אתי מן ציפונא ענן רבו ואישתא
משתלהבא וזיהורא ליה סחור סחור ומגו
ענגא ומגו עלעולא כעין חשמלא מגו
אישתא ומתוכה דמות ארבע חיות
וזה מראיהן דמות אדם להנה ומגוה
דמות ארבע בריין ודין חזויהון דמות
אנשא להון וארבעה פנים לאחת
וארבע כנפים לאחת להם וארבעה
אפין לחדא וארבעה אפין לכל חד
וחד שתת עשר אפין לבריתא חדא

החמישית ג מל וסימנ למלך רחבעם וחברו לגלות המלך יויכין ... ויהי ד וסימנ ... וידי משה כבדים וידי אדם מתחת

הוי מנין אפיא דארבע בריין שתין
וארבעה אפין וארבעה גפין לחדא
וארבעה גפין לכל חד וחד שתת עסר
גפין לכל אפא ואפא שתין וארבעה
גפין לבריתא חדא הוי מנין גפיא
דארבע בריין מתן וחמשין ושתה גפין׃
ורגליהם רגל ישרה וכף רגליהם ככף
רגל עגל ונצצים כעין נחשת קלל׃
ורגליהון רגלין כונן ופרסת רגליהון
כפרסת רגלין סגלגלן ומזיען עלמא
במהלכהון ומנצנצן כעין נחש מצלהב׃
וידו אדם מתחת כנפיהם על ארבעת
רבעיהם ופניהם וכנפיהם לארבעתם׃
וידין כידי אנשא עביד להון מתחות
גפיהון על ארבעה סטריהון למחתי
בהון גמרין דאישא מביני כרוביא
מתחות רקיעא דעל רישיהון למיתן
על חובי סרפיא למזרק על אתר
רשיעיא לאבדא חייביא עברי מימריה
ואפיהון וגפיהון שוי לארבעתיהון׃
חברת אשה אל אחותה כנפיהם לא
יסבו בלכתן איש אל עבר פניו ילכו׃
מכונן חדא לקביל חדא גפיהון לא
מתחזרן במיזלהון בריא לקביל
אפהא אזלא׃ ודמות פניהם פני אדם
ופני אריה אל הימין לארבעתם ופני
שור מהשמאל לארבעתן ופני נשר
לארבעתן׃ ודמות אפיהון אפי אנשא
ואפי אריא עביד מימינא לארבעתיהון
ואפי תורא עביד מסמלא לארבעתיהון
ואפי נשרא לארבעתיהון׃ ופניהם
וכנפיהם פרדות מלמעלה לאיש שתים
חברות איש ושתים מכסות את גויתיהנה׃
ואפיהון וגפיהון פרישין מלעילא
לחדא תרתין מכונן חדא ותרתין מכסין
ית גויתהון׃ ואיש אל עבר פניו ילכו
אל אשר יהיה שמה הרוח ללכת ילכו
לא יסבו בלכתן׃ ובריא לקביל אפהא
אזלא לאתר דהוי תמן רעוא למיזל
אזלן לא מתחזרן במיזלהון׃ ודמות
החיות מראיהן כגחלי אש בערות
כמראה הלפדים היא מתהלכת בין
החיות ונגה לאש ומן האש יוצא ברק׃
ודמות בריתא חזויהון כגמרין דאישא
בערן כחיזו בעוריא אישתא משתלהבא
בין בריתא וזיהורא לאישתא ומן
אישתא נפיק ברקא׃ והחיות רצוא
ושוב כמראה הבזק׃ ובריתא

אל אשר ה̇ וסימנ̇ נחה והנחלתם הרוח קדמא̇ בגדים תלבי ס— בלכתן ג̇ וסימנ̇ לא יסבו לא יסבו לא יסבו קדמאי
ושוב ג̇ ומל וסימנ̇ המים הערב והחיות ס— מהשמאול ב̇ וסימ̇ שור אחד מימין דדב̇ ימ̇ ופני שור ס—

כאשתלוחיהון למעבד רעות רבונהון
דאשרי שכינתיה במרומא עילא
מנהון כאנפא עינא למחזי חזרן ומקפן
ית עלמא ותיבן כרית חדא וקלילין
כחיזו ברקא׃ וארא החיות והנה אופן
אחד בארץ אצל החיות לארבעת פניו׃
וחזית בריתא והא גלגל חד משתוי
במלרע לרום שמיא בסטר בריתא
לארבעה אפוהי׃ מראה האופנים
ומעשיהם כעין תרשיש ודמות אחד
לארבעתן ומראיהם ומעשיהם כאשר
יהיה האופן בתוך האופן׃ חיזו גלגליא
ועובדיהון כעין אבן טבא ודמות חד
לארבעתיהון וחזויהון ועובדיהון
כמא דהוי גלגל בגו גלגל׃ על ארבעת
רבעיהן בלכתם ילכו לא יסבו בלכתן׃
על ארבעה סטריהון במיזלהון אזלין
לא מתחזרין במיזלהון׃ וגביהן וגבה
להם ויראה להם וגבתם מלאת עינים
סביב לארבעתן׃ וגביהון שוין לקבלא
רקיעא ורומא להון ודחילין אינון
וגביהון מלן עינין סחור סחור
לארבעתיהון׃ ובלכת החיות ילכו
האופנים אצלם ובהנשא החיות

ד
בלש
ג
חס
ד
שור
נשר
תרשיש
וגביהן

מעל הארץ ינשאו האופנים׃ ובמיזל
בריתא אזלין גלגליא לקבלהון ובאתרמא
בריתא במלרע לרום שמיא מיתרמין
גלגליא׃ על אשר יהיה שם הרוח ללכת
ילכו שמה הרוח ללכת והאופנים ינשאו
לעמתם כי רוח החיה באופנים׃ על
אתר דהוי תמן רעוא למיזל אזלין
לתמן רעוא למיזל וגלגליא מיתרמין
לקבלהון ארי כרוח בריתא בגלגליא׃
בלכתם ילכו ובעמדם יעמדו ובהנשאם
מעל הארץ ינשאו האופנים לעמתם
כי רוח החיה באופנים׃ במיזלהון אזלין
ובמקמהון קימין ובאתרומיהון
במלרע לרום שמיא מתרמין גלגליא
לקבלהון ארי כרוח בריתא בגלגליא׃
ודמות על ראשי החיה רקיע כעין
הקרח הנורא נטוי על ראשיהם
מלמעלה׃ ודמות על רישי בריתא
רקיעא כעין גליד חסין מרבן על
רישיהון מלעילא׃ ותחת הרקיע
כנפיהם ישרות אשה אל אחותה
לאיש שתים מכסות להנה ולאיש
שתים מכסות להנה את גויתיהם׃ ותחות
רקיעא גדפיהון מכונן חדא לקביל

ג
ב
ריש
פיס
כי
ג אהב
אח
ה אל
בלש

ולאיש ג וסימנה׳ והדוה ולאיש בשת שתים מכסות ׳׳ להנה ה בל״ש וסימנה׳ ומתוכה ותחת הרקיע ב׳ בן בבאו ולהנה כנפים

חדא לחדא ותרתין מכסין להון ולחדא
תרתין מכסין להון ית גויתהון: ואשמע
את קול כנפיהם כקול מים רבים כקול
שדי בלכתם קול המלה כקול מחנה
בעמדם תרפינה כנפיהן: ושמעית
ית קל גפיהון כקל מיין סגיאין כקלא
מן קדם שדי במהכהון קל ממללהון
כד מודין ומברכין ית רבונהון קיימא
מלך עלמיא כקל משרית מלאכי
מרומא במקמהון משתקן גפיהון:
ויהי קול מעל לרקיע אשר על
ראשם בעמדם תרפינה כנפיהן:
ובזמן דהוי רעוא קדמוהי לאשמעא
דבורא לעבדוהי נביי ישראל הוי
קלא ומשתמע מעלוי רקיעא דעל
רישיהון במקמהון משתקן גפיהון
מן קדם דבורא: וממעל לרקיע אשר
על ראשם כמראה אבן ספיר דמות
כסא ועל דמות הכסא דמות כמראה
אדם עליו מלמעלה: ומעלוי רקיעא
דעל רישיהון כחיזו אבן טבא דמות
דמות כורסיא ועל דמות כורסיא
דמות כמראה אדם עלוהי מלעילא:
וארא כעין חשמל כמראה אש בית

לה סביב ממראה מתניו ולמעלה
וממראה מתניו ולמטה ראיתי
כמראה אש ונגה לו סביב: וחזית
כעין חשמלא כחיזו אישתא מגיו
לה סחור סחור חיזו יקר דלא יכלא
עינא למחזי ולא אפשר לאסתכלא
ביה ולעילא וחיזו יקר דלא יכלא
עינא למחזי ולא אפשר לאסתכלא
ביה ולרע חזיתי כחיזו אישתא וזיהורא
ליה סחור סחור: כמראה הקשת אשר
יהיה בענן ביום הגשם כן מראה
הנגה סביב הוא מראה דמות כבוד
יהוה ואראה ואפל על פני ואשמע
קול מדבר: כחיזו קשתא דהוי בעננא
ביומא דמטרא כן חיזו זיהורא סחור
סחור הוא חיזו דמות יקרא דיי וחזית
ואשתטחית על אפי ושמעית קל
דמתמליל: ויאמר אלי בן
אדם עמד על רגליך ואדבר אתך:
ואמר לי בר אדם קום על רגלך ואמליל
עמך: ותבא בי רוח כאשר דבר אלי
ותעמדני על רגלי ואשמע את מדבר
אלי: ועלת בי רוחא כד מליל עמי
ואקימתני על רגלי ושמעית ית

ב̇ חד חס וחד מל

ב̇ השופר

ב̇

ה̇ ב̇ בטע בס̇

ט וחד ומדבר

בני ישראל יא בספרא וסימנ׳ בן אדם שולח ככה פגרי ותגד קח לך הנני לקח בתוך בתוך בתגנות כאזרח בתעות

דמתמליל עמי׃ ויאמר אלי
בן אדם שולח אני אותך אל בני ישראל
אל גוים המורדים אשר מרדו בי המה
ואבותם פשעו בי עד עצם היום הזה׃
ואמר לי בר אדם שלח אנא יתך לות בני
ישראל לות עממיא סרבניא דסריבו
על מימרי אנון ואבהתהון מרדו
במימרי עד כרן יומא הדין׃ והבנים
קשי פנים וחזקי לב אני שולח אותך
אליהם ואמרת אליהם כה אמר אדני
יהוה׃ ומתקרין בניא אנון חציפי אפין
ותקיפי לבא אנא שלח יתך לותהון
ותימר להון כדנן אמר יי אלהים׃ והמה
אם ישמעו ואם יחדלו כי בית מרי
המה וידעו כי נביא היה בתוכם׃ ואנון
אם יקבלון אלפן ואם יתמנעון מלמחטי
ארי עם סרבן אנון וידעון דנביא
הוה ביניהון׃ ואתה בן אדם
אל תירא מהם ומדבריהם אל תירא
כי סרבים וסלונים אותך ואל עקרבים
אתה יושב מדבריהם אל תירא ומפניהם
אל תחת כי בית מרי המה׃ ואת בר
אדם לא תדחל מנהון ומפתגמיהון
לא תדחל ארי מסרבין ומקשן לקבלך

וכנו עממא דעובדיהון דמן לעקרבין
את יתיב ומפתגמיהון לא תדחל ומן
קדמיהון לא תתבר ארי עם סרבן אנון׃
ודברת את דברי אליהם אם ישמעו
ואם יחדלו כי מרי המה׃ ותתנבי ית
פתגמי נבואתי להון אם יקבלון אלפן
ואם יתמנעון מלמחטי ארי עם סרבן
אנון׃ ואתה בן אדם שמע
את אשר אני מדבר אליך אל תהי מרי
כבית המרי פצה פיך ואכל את אשר
אני נתן אליך׃ ואת בר אדם שמע ית
דאנא ממליל עמך לא תהי סרבן כעמא
סרבנא ארכין נפשך וקביל ית דאנא
יהיב לך׃ ואראה והנה יד שלוחה אלי
והנה בו מגלת ספר׃ וחזית והא דמות
יד מיתושטא לציד לותי והא ביד
מגלת ספרא׃ ויפרש אתה לפני והיא
כתובה פנים ואחור וכתוב אליה קנים
והגה והי׃ ופרס יתה קדמי והיא כתיבא
מאפהא ומאחורהא מה דהוה מן
שירויא ומא דעתיד למהוי בסופא
וכתוב בה דאם יעברון בית ישראל
על אוריתא ישלטון בהון עממיא
ואם יעבדון ית אוריתא יסוף מנהון

שולח ג׳ ב׳ מל׳ וחד חס וסימנ׳ בן אדם שולח וחזקי לב מגפתי חס שלוחה ג׳ ב׳ מל׳ וחד חס וסימנ׳ נפתלי מנחה והנה יד [illegible]

ג אליא דוונא ודתינחתא׃ ויאמר אלי
ל בן אדם את אשר תמצא אכל אכול
את המגלה הזאת ולך דבר אל בית
גדפן ישראל׃ ואמר לי בר אדם ית
דמתיהיב לך קביל מא דכתיב
במגלתא הדא ואיזיל אתנבי על
בית ישראל׃ ואפתח את פי ויאכלני
את המגלה הזאת׃ ואדכינית ית נפשי
ואחכמני מא דכתיב במגלתא הדא׃
ויאמר אלי בן אדם בטנך תאכל
ומעיך תמלא את המגלה הזאת
אשר אני נתן אליך ואכלה ותהי
ל וחס בפי כדבש למתוק׃ ואמר לי בר
אדם נפשך תסבע ומעך תמלי אם
תקביל מא דכתיב במגלתא הדא
דאנא יהיב לך וקבילתה והוו פתגמהא
בפומי כדבש חלי׃ ויאמר
ס בטע בספ אלי בן אדם לך בא אל בית ישראל
ודברת בדברי אליהם׃ ואמר לי בר
אדם איתא איזיל לות בני ישראל
ותתנבי בפתגמי נבואתי להון׃ כי
לא אל עם עמקי שפה וכבדי לשון
ד אתה שלוח אל בית ישראל׃ ארי
לא לות עם עמיקי ממלל ויקירי

לישן את שליח לאתנבאה אלהין
ג על בית ישראל׃ לא אל עמים רבים
ד עמקי שפה וכבדי לשון אשר לא
בל׳ נ׳ תשמע דבריהם אם לא אליהם שלחתיך
המה ישמעו אליך׃ לא לות עממין
סגיאין עמיקי ממלל ויקירי לישן
דלא תשמע פתגמיהון אילו לותהון
שלחתך אנון יקבלון מנך׃ ובית
ישראל לא יאבו לשמע אליך כי
ל וחס אינם אבים לשמע אלי כי כל בית
ישראל חזקי מצח וקשי לב המה׃
ובית ישראל לא ייבון לקבלא מנך
ארי ליתינון צבן לקבלא למימרי
ארי כל בית ישראל חציפי אפין ותקיפי
ג לבא אנון׃ הנה נתתי את פניך חזקים
לעמת פניהם ואת מצחך חזק לעמת
מצחם׃ הא יהבית ית בית אפך תקיף
כקביל בית אפיהון וית בית עינך
חסין כקביל בית עיניהון׃ כשמיר
חזק מצר נתתי מצחך לא תירא
אותם ולא תחת מפניהם כי בית מרי
המה׃ כמא דשמירא תקיף מטנרא
כין יהבית ית בית עינך חסין כקביל
בית עיניהון לא תדחל מנהון ולא

אל עמים ג׳ בל׳ נ׳ וסימנה׳ שפה ארים נסי אהפוך אל ... חזקים ג׳ וסימנה׳ כי חזקים נתתי את פניך כראי מוצק עמקי ד׳ בל׳ נ׳
וסימנה׳ שפה וחב׳ וחב׳ בעמקי שאול ...

תיתכר מן קדמיהון ארי עם סרבן
אנון׃ ויאמר אלי בן אדם
את כל דברי אשר אדבר אליך קח
בלבבך ובאזניך שמע׃ ואמר ליה בר
אדם ית כל פתגמי דאמליל עימך
קביל בליבך ובאודנך שמע׃ ולך בא
אל הגולה אל בני עמך ודברת אליהם
כה אמר אדני יהוה אם ישמעו ואם
יחדלו׃ ואיתא איזיל לות בני גלותא
לות בני עמך ותתנבי להון ותימר
להון כדנן אמר יי אלהים אם יקבלון
אלפן ואם יתמנעון מלמחטי׃ ותשאני
רוח ואשמע אחרי קול רעש גדול
ברוך כבוד יהוה ממקומו׃ ונטלתני
רוחא ושמעית בתרי קל זיע סגי
דמשבחין ואמרין בריך יקרא דיי
מאתר בית שכינתיה׃ וקול כנפי החיות
משיקות אשה אל אחותה וקול האופנים
לעמתם וקול רעש גדול׃ וקל כנפי
בריתא נקשין חד לחד וקל גלגליא
לקבלהון וקל זיע סגי׃ ורוח נשאתני
ותקחני ואלך מר בחמת רוחי ויד
יהוה עלי חזקה׃ ורוחא נטלתני
ונסיבתני ואזלית במרר בתקוף

רוחי ונבואה מן קדם יי עלי תקיפת׃
ואבוא אל הגולה תל אביב הישבים
אל נהר כבר ואשר המה יושבים שם
ואשב שם שבעת ימים משמים בתוכם׃
ואתית לות בני גלותא לתל אביב דיתבין
על נהר כבר ונחית ביניהון אנון יתבין
תמן ויתיבית תמן שבעה יומין שתיק
ביניהון׃ ויהי מקצה שבעת ימים
ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ והוה
מסוף שבעה יומין והוה פתגם נבואה
מן קדם יי עמי למימר׃ בן אדם צפה
נתתיך לבית ישראל ושמעת מפי
דבר והזהרת אתם ממני׃ בר אדם
מליף מניתך לבית ישראל ותקביל
ממימרי פתגם ותזהר יתהון מלמחטי
קדמי׃ באמרי לרשע מות תמות
ולא הזהרתו ולא דברת להזהיר רשע
מדרכו הרשעה לחיתו הוא רשע
בעונו ימות ודמו מידך אבקש׃
כד אמרית לרשיעא ממת תמות
ולא אזהרתיה ולא מלילתא לאזהרא
רשיעא מאורחיה דרשעא לקימותיה
הוא רשיעא בחוביה ימות ודמיה
מן ידך אתבע׃ ואתה כי הזהרת רשע

ואשב ג׳ וסימנ׳ ואשב בהר ארבעים יום ואבוא אל הגולה ב׳ בן קדמאה דואבוא ואשל כת׳ ושאריה ואשב מ׳

ולא שב מרשעו ומדרכו הרשעה
הוא בעונו ימות ואתה את נפשך
הצלת ואת ארי אזהרתא רשיעא
ולא תב מחוביה ומאורחיה דרשעא
הוא בחוביה ימות ואת ית נפשך
שיזבתא ובשוב צדיק מצדקו
ועשה עול ונתתי מכשול לפניו
הוא ימות כי לא הזהרתו בחטאתו
ימות ולא תזכרן צדקתו אשר עשה
ודמו מידך אבקש ובדיתוב זכאה
מזכותיה ויעביד שקר ואתין תקלת
חובין קדמוהי הוא ימות ארי לא
אזהרתהי בחוביה ימות ולא ידכרן
זכוותיה דעבד ודמיה מן ידך אתבעי
ואתה כי הזהרתו צדיק לבלתי חטא
צדיק והוא לא חטא חיו יחיה כי
נזהר ואתה את נפשך הצלת ואת
ארי אזהרתהי לצדיקא בדיל דלא
למחטי צדיקא והוא לא חטא מיחא
יחי ארי אזדהר ואת ית נפשך
שיזבתא ותהי עלי שם יד יהוה
ויאמר אלי קום צא אל הבקעה
ושם אדבר אותך ושרת עלי תמן
רוח נבואה מן קדם יי ואמר לי קום

פוק לבקעתא ותמן אמליל עמך
ואקום ואצא אל הבקעה והנה שם
כבוד יהוה עמד ככבוד אשר ראיתי
על נהר כבר ואפל על פני וקמית
ונפקית לבקעתא והא תמן יקרא
דיי שרי כיקרא דחזיתי על נהר כבר
ואשתטחית על אפי ותבא בי רוח
ותעמדני על רגלי וידבר אתי ויאמר
אלי בא הסגר בתוך ביתך ועלת בי
רוחא ואקימתני על רגלי ומליל עמי
ואמר לי עול איטמר בגו ביתך ואתה
בן אדם הנה נתנו עליך עבותים
ואסרוך בהם ולא תצא בתוכם ואת
בר אדם הא גזירת פתגמי עלך כאסור
גדילין דאסרין בהון ולא תיפוק ביניהון
ולשונך אדביק אל חכך ונאלמת ולא
תהיה להם לאיש מוכיח כי בית מרי
המה ולישנך אדביק לחיכך ותשתוק
ולא תהי להון לגבר מוכח ארי עם
סרבן אנון ובדברי אותך אפתח את
פיך ואמרת אליהם כה אמר אדני
יהוה השמע ישמע והחדל יחדל
כי בית מרי המה ובמללותי עמך
ארכין ית נפשך ותימר להון כדנן

אמר יי אלהים דמקביל יקביל ואולפן
ודמתמנע יתמנע מלמחטי ארי עם
סרבין אנון׃ ואתה בן אדם ד
קח לך לבנה ונתתה אותה לפניך וחקות
עליה עיר את ירושלם׃ ואת בר אדם
סב לך אבנא ותתין יתה קדמך ותצור
עלה קרתא ית ירושלם׃ ונתתה עליה
מצור ובנית עליה דיק ושפכת עליה
סללה ונתתה עליה מחנות ושים עליה
כרים סביב׃ ותצור עלה כציר ותבני
עלה כרקום ותצבר עלה מליתא
ותשרי עלה משרין ומני עלה
אפרורוון סחור סחור׃ ואתה קח לך
מחבת ברזל ונתתה אותה קיר ברזל
בינך ובין העיר והכינתה את פניך מל
אליה והיתה במצור וצרת עליה בה׳
אות היא לבית ישראל׃ ואת סב לך וחס
מסרית ברזל ותתין יתה כותל ברזל
בינך ובין קרתא ותתקין ית אפך לה
ותהי בצירא ותצור עלה את היא
לבית ישראל׃ ואתה שכב
על צדך השמאלי ושמת את עון
בית ישראל עליו מספר הימים
אשר תשכב עליו תשא את עונם׃

ואת תשכוב על סטרך דסמלא ותשוי
ית חובי בית ישראל עלוהי מנין יומיא
דתשכוב עלוהי תקביל ית חוביהון׃
ואני נתתי לך את שני עונם למספר
ימים שלש מאות ותשעים יום ונשאת
עון בית ישראל׃ ואנא יהבית לך על
חד תרין לחוביהון למנין יומיא תלת
מאה ותשעין יומין ותקביל חובי בית
ישראל׃ וכלית את אלה ושכבת על
צדך הימני שנית ונשאת את עון בית
יהודה ארבעים יום יום לשנה יום
לשנה נתתיו לך׃ ותשלים ית אלין
ותשכוב על סטרך דימינא תנינות
ותקביל ית חובי בית יהודה ארבעין
יומין יומא לשתא יומא לשתא
יהבתינון לך׃ ואל מצור ירושלם תכין
פניך וזרעך חשופה ונבאת עליה׃
ולציר ירושלם תתקין אפך ודרעך
תתקיף ותתנבי עלה׃ והנה נתתי עליך
עבותים ולא תהפך מצדך אל צדך
עד כלותך ימי מצורך׃ והא גזירת
פתגמי עלך כאיסור גדילין ולא תתהפך
מסטרך לסטרך עד שלמותך יומי
צירך׃ ואתה קח לך חטין ושערים

על׳ בכל׳ יח׳ בל׳ וסימנ׳ ויבאו פתוח גבר הרעים בברזל בשלם ספות ב׳ בו ומוציא טהור הורק אחר הי׳ גב׳ חטין משחהו מפצו פני יקר

ופול ועדשים ודחן וכסמים ונתתה
אותם בכלי אחד ועשית אותם לך
ללחם מספר הימים אשר אתה שוכב
על צדך שלש מאות ותשעים יום
תאכלנו׃ ואת סב לך חטין וסערין
ותלופחין ודוחן וכונתין ותתין יתהון
במנא חד ותעביד יתהון לך למיכל
מנין יומיא דאת שכיב על סטרך
תלת מאה ותשעין יומין תיכלניה׃
ומאכלך אשר תאכלנו במשקול
עשרים שקל ליום מעת עד עת
תאכלנו׃ ומיכלך דתיכלניה במתקל
עסרין פילס ליום מעדן עד עדן
תיכלניה׃ ומים במשורה תשתה
ששית ההין מעת עד עת תשתה׃ ומיא
במכילתא תשתי חד מן שתא בהינא
מעדן עד עדן תשתי׃ ועגת שערים
תאכלנה והיא בגללי צאת האדם
תעגנה לעיניהם׃ וחררא דלחים סערין
תיכלינה והיא על גללי מפקת אנשא
תהרינה לעיניהון׃ ויאמר
יהוה ככה יאכלו בני ישראל את
לחמם טמא בגוים אשר אדיחם שם׃
ואמר יי כדין ייכלון בני ישראל

ית מיכלהון מסאב בגו עממיא
דאגלינון לתמן׃ ואמר אהה אדני
יהוה הנה נפשי לא מטמאה ונבלה
וטרפה לא אכלתי מנעורי ועד עתה
ולא בא בפי בשר פגול׃ ואמרית
קביל בעותי יי אלהים הא נפשי לא
מסאבא ונבילא ותבירא לא אכלית
מזעורי ועד כען ולא אכלית בסר
מרחק׃ ויאמר אלי ראה נתתי
לך את צפועי הבקר תחת גללי האדם
ועשית את לחמך עליהם׃ ואמר לי
חזי דיהבית לך ית גלי תוריא חלף גלי
אנשא ותעביד ית מיכלך עליהון׃
ויאמר אלי בן אדם הנני שבר
מטה לחם בירושלם ואכלו לחם
במשקל ובדאגה ומים במשורה
ובשממון ישתו׃ ואמר לי בר אדם
האנא תבר סעיד מיכלא בירושלם
וייכלון מיכלהון במתקל ובצפא
ומיא בצדו ובאשתממו ישתון׃ למען
יחסרו לחם ומים ונשמו איש ואחיו
ונמקו בעונם׃ בדיל דיחסר להון מיכל
ומשתי ויצדון גבר ואחוהי ויתמסון
בחוביהון׃ ואתה בן אדם

ל וחס
יח
בליש
ג ג
ל
ב ובענ
ל ב יחזקאל
בעינבון צאת
ובעלו
ישענ
צאת
ובערו
ב צפא
השמים
ה

ויצאו משה ואלעז
כלי בכלי יח בליש וכל יו צר יוצר חרש חפץ חמדה דכוות במא ויהי ליחזקיהו וכל תורת כהנים כון ומן ויצאו משה ואלעז
הכהן עד סוף ספר כות וכל תרי עש כות ודב ימ ותלים כון במב האלהים הפודטים הכין ולא בא ג וסי שמואל בשר
פגול עליהם פגול ג וסימנ לא יחשב ואם האכל ולא בא בפי

קח לך חרב חדה תער הגלבים תקחנה לך והעברת על ראשך ועל זקנך ולקחת לך מאזני משקל וחלקתם׃ ואת בר אדם סב לך חרב חריפא מספר גלבא תסבה לך ותעבר על רישך ועל דקנך ותיסב לך מוזנון דמתקל ותפלגינון׃
שלשית באור תבעיר בתוך העיר כמלאת ימי המצור ולקחת את השלשית תכה בחרב סביבותיה והשלשית תזרה לרוח וחרב אריק אחריהם׃ תלתא בנורא תדליק בגו קרתא כמשלם יומי צירא ותסב ית תלתא תקטיל בחרבא סחרנהא ותלתא תבדר לכל רוח דכין יתבדרון ודקטלין בחרבא אגרי בתריהון׃
ולקחת משם מעט במספר וצרת אתם בכנפיך׃ ותסב מתמן זעיר במנין ותצור יתהון בכנפך׃
ומהם עוד תקח והשלכת אותם אל תוך האש ושרפת אתם באש ממנו תצא אש אל כל בית ישראל׃ ומנהון עוד תסב ותרמי יתהון לגו נורא ותוקיד יתהון בנורא כבין תפוק אישתא על כל בית ישראל׃
כה אמר אדני יהוה זאת ירושלם בתוך הגוים שמתיה וסביבותיה ארצות׃ כדנן אמר יי אלהים דא ירושלם בגו עממיא שויתה וסחור סחור לה מדינתא׃
ותמר את משפטי לרשעה מן הגוים ואת חקותי מן הארצות אשר סביבותיה כי במשפטי מאסו וחקותי לא הלכו בהם׃ ואשניאת ית דיני למחב כהון מן עממיא וית קימי מן מדינתא דבסחרנהא ארי בדיני קצו וקימי לא הליכו בהון׃
לכן כה אמר אדני יהוה יען המנכם מן הגוים אשר סביבותיכם בחקותי לא הלכתם ואת משפטי לא עשיתם וכמשפטי הגוים אשר סביבתיכם לא עשיתם׃ בכין כדנן אמר יי אלהים חלף דחבתון מן עממיא דבסחרניכון בקימי לא הליכתון וית דיני לא עבדתון וכנמוסי עממיא דבסחרניכון לא עבדתון׃
לכן כה אמר אדני יהוה הנני עליך גם אני ועשיתי בתוכך משפטים לעיני הגוים׃ בכין כדנן אמר יי אלהים הא אנא שלח רגזי עלך אף אנא ואעביד בגויך פורענות דינין לעיני עממיא׃
ועשיתי בך את אשר לא

כל קפ מל — ב בכנפך — ג ירושלם צר וצידן

לרוח ג וסימנה׳ והשלישית תזרה לרוח לעשות לרוח שיעמר לרוח ואת חקותי ה׳ וסימנה׳ את משפטי געלה מן הארצות במשפטי ועל ריב המה

עשיתי ואת אשר לא אעשה כמהו
עוד יען כל תועבתיך ואעביד ביך ה̇ חס
ית דלא עבדית וית דלא אעביד
דכותיה עוד חלף כל תועבתיך:
לכן אבות יאכלו בנים בתוכך
ובנים יאכלו אבותם ועשיתי בך
שפטים וזריתי את כל שאריתך
לכל רוח: בכין אבהן ייכלון בסר
בניהון בגויך ובניא ייכלון בסר
אבהתהון ואעביד ביך פורענות
דינין ואבדר ית כל שאר עמיך לכל
רוח: לכן חי אני נאם אדני
יהוה אם לא יען את מקדשי טמאת
בכל שקוציך ובכל תועבתיך וגם ה̇ חס
אני אגרע ולא תחוס עיני וגם אני
לא אחמול: בכין קיים אנא אמר יי
אלהים אם לא חלף דמקדשי סאיבת
בכל שקוצך ובכל תיעובתיך ואף
אנא אקטוף תקוף דרעיך דלא יחוס
מימרי ואף אנא לא ארחים: שלשתיך
בדבר ימותו וברעב יכלו בתוכך
והשלישית בחרב יפלו סביבותיך
והשלישית לכל רוח אזרה וחרב ג
אריק אחריהם: תלתיך במותא

ימותון ובכפנא ישתיצון בגויך
ותלתא בחרבא יתקטלון סחרנך
ותלתא לכל רוח אבדר ודקטלין
בחרבא אגרי בתריהון: וכלה אפי
והנחתי חמתי בם והנחמתי וידעו
כי אני יהוה דברתי בקנאתי בכלותי
חמתי בם: ויחול רגזי ואניח חמתי
בהון ואסיף וידעון ארי אנא יי גזרית
במימרי ואקיים כד יחול רגזי בהון:
ואתנך לחרבה ולחרפה בגוים אשר
סביבותיך לעיני כל עובר: ואתנינך
לחרבא ולחסודין ביני עממיא
דבסחרנך לעיני כל דעדי: והיתה
חרפה וגדופה מוסר ומשמה לגוים
אשר סביבותיך בעשותי בך שפטים
באף ובחמה ובתכחות חמה אני
יהוה דברתי: ותהי לחסודין ולאתרבונא
עלך צדו ואשתממו לעממיא
דבסחרנך כד אעביד ביך פורענות
דינין ברגז ובחמא ובתקוף רגז אנא
יי גזרית במימרי: בשלחי את חצי
הרעב הרעים בהם אשר היו למשחית
אשר אשלח אותם לשחתכם
ורעב אסף עליכם ושברתי לכם מטה

תועבתיך ה̇ חס̇ וסימנה̇ יען יען ואת כל תועבתיך ובתרי̇ דשמשון ושג̇ מל̇ ס״ כי אני יי̇ דברתי ד̇ וסימנה̇ וכלה מכלתיו
לאש ונתתין ס״ אזרה ג̇ וסימנה̇ בגוים לכל רוח לכל רוח ס״

לחם׃ בגריותי ית מחת כפנא מכתשין
בישין דמתקנין לחבלא דאשלח
יתהון לחבלותכון וכפנא אוסיף עליכון
ואתבר לכון סעיד מיכלא׃ ושלחתי
עליכם רעב וחיה רעה ושכלך ודבר
ודם יעבר בך וחרב אביא עליך אני
יהוה דברתי׃ ואשלח עליכון כפנא
וחיתא בשתא ויתכלונך ומותנא
וקטלא יעדון ביך ודקטלין בחרבא
איתי עלך אנא יי גזרית במימרי׃

ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃
והוה פתגם נבואה מן קדם יי עמי
למימר׃ בן אדם שים פניך אל הרי
ישראל והנבא אליהם׃ בר אדם קביל
נבואה על טורי ישראל ואתנבי
עליהון׃ ואמרת הרי ישראל שמעו
דבר אדני יהוה כה אמר אדני יהוה
להרים ולגבעות לאפיקים ולגיאות
הנני אני מביא עליכם חרב ואבדתי
במותיכם׃ ותימר טורי ישראל קבילו
פתגמא דיי אלהים כדנן אמר יי אלהים
לטוריא ולרמתא לפצידיא ולחליא
הא אנא מיתי עליכון דקטלין בחרבא
ואוביד במתכון׃ ונשמו מזבחותיכם

ונשברו חמניכם והפלתי חלליכם
לפני גלוליכם׃ ויצדון איגוריכון ויתברון
חנסניכון וארמי קטיליכון קדם פיגור
טעותכון׃ ונתתי את פגרי בני ישראל
לפני גלוליהם וזריתי את עצמותיכם
סביבות מזבחותיכם׃ ואתין ית פגרי
בני ישראל קדם פיגור טעותהון ואבדר
ית גרמיכון סחרנות איגוריכון׃ בכל
מושבותיכם הערים תחרבנה והבמות
תישמנה למען יחרבו ויאשמו מזבחותיכם
ונשברו ונשבתו גלוליכם ונגדעו
חמניכם ונמחו מעשיכם׃ בכל
מותבניכון קרויא יחרבן ובמתא
יצדיין בדיל דיחרבון ויצדון איגוריכון
ויתברן ויבטלן טעותכון ויתקטפון
חנסניכון ויתמחון עובדיכון׃ ונפל
חלל בתוככם וידעתם כי אני יהוה׃
ויתרמון קטילין בניכון ותדעון ארי
אנא יי׃ והותרתי בהיות לכם פליטי
חרב בגוים בהזרותיכם בארצות׃
ואשאר במהוי לכון משיזבי חרבא
ביני עממיא באתבדוריכון במדינתא׃
וזכרו פליטיכם אותי בגוים אשר
נשבו שם אשר נשברתי את לבם

באחת הגיאיות ולגיאיות קרי׳ וג׳ אותך אלין כת׳ גיאות ושנ׳ גאיות כת׳ ... מושבותיכם דתישמנה ל׳ מל׳ מושבותיהם
דדבלתה ל׳ מל׳ ... וג׳ כת׳ משבתיכם לא תבערו ולחם וקלי כל מלאכה דאך בעשור ושנ׳ קרי׳ מושבתיכם כת׳ ...

הזונה אשר סר מעלי ואת עיניהם
הזנות אחרי גלוליהם ונקטו בפניהם
אל הרעות אשר עשו לכל תועבתיהם׃
וידכרון משיזביכון דחלתי בינ
עממיא דאשתביאו לתמן דתברית
ית לבהון טפשא דסטא מבתר פלחני
וית חיזו עיניכון דטעאה בתר
טעותהון ויתנכון ויהון חזן על בשתא
דעבדו לכל תועיבתהון׃ וידעו כי
אני יהוה לא אל חנם דברתי לעשות
להם הרעה הזאת׃ וידעון ארי אנא
יי לא למגן גזרית במימרי למעבד
להון בשתא הדא׃ כה אמר
אדני יהוה הכה בכפך ורקע ברגלך
ואמר אח אל כל תועבות רעות בית
ישראל אשר בחרב ברעב ובדבר
יפלו׃ כדנן אמר יי אלהים טפח בידך
ורפוס ברגלך ואימר וי על כל תועבת
בישת בית ישראל דבחרבא בכפנא
ובמותא יתרמון׃ הרחוק בדבר ימות
והקרוב בחרב יפול והנשאר והנצור
ברעב ימות וכליתי חמתי בם׃ דרחיק
במותא ימות ודקריב בחרבא יתקטיל
ודישתאר וייעול לכרכי צירא

בכפנא ימות ויחול רגזי בהון׃ וידעתם
כי אני יהוה בהיות חלליהם בתוך
גלוליהם סביבות מזבחותיהם אל
כל גבעה רמה בכל ראשי ההרים
ותחת כל עץ רענן ותחת כל אלה
עבתה מקום אשר נתנו שם ריח
ניחח לכל גלוליהם׃ ותדעון ארי אנא
יי במהוי קטיליהון בגו פגור טעותהון
סחרנות אגוריהון על כל רמא מנטלא
בכל רישי טוריא ותחות כל אילן
עבוף ותחות כל בטמא מעפיא
אתר דיהבו תמן קרבנין לפלחן לכל
טעותהון׃ ונטיתי את ידי עליהם
ונתתי את הארץ שממה ומשמה
ממדבר דבלתה בכל מושבותיהם
וידעו כי אני יהוה׃ ואריס ית מחת
גבורתי עליהון ואתין ית ארעא
לצדו ואשתממו ממדבר דבלת בכל
מותבניהון וידעון ארי אנא יי׃
ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ והוה
פתגם נבואה מן קדם יי עמי למימר׃
ואתה בן אדם כה אמר אדני יהוה
לאדמת ישראל קץ בא הקץ על
ארבעת כנפות הארץ׃ ואת בר אדם

סימן וזכרו ארץ נדה ומעל כל תועבתיהם כת ושלחתי ואל לב והותרתי מל דמל וככלות דעזרא ויתר דברי יהויקים ודב
ימים חס דחס ׃ הזונה ג בליש וסימנ׳ נשברתי אם זונה הצמתה קדמ׳ ואם חס וכל זונות זנות כת ׃ כה אמר ח בטעמ׳ בספ
הכה השפך האבדתי כסיתי החתה רב לכם הנשיא ׃

כדנן אמר יי אלהים לארעא דישראל
קצא מטא מטת פורענות קצא למיתי
על ארבע רוחי ארעא: עתה הקץ עליך
ושלחתי אפי בך ושפטתיך כדרכיך
ונתתי עליך את כל תועבותיך: כען
מטת פורענות קצא למיתי עלך
ואשלח רגזיביך ואתפרע מניך
כאורחתיך ואתין עלך ית כל תועיבתיך:
ולא תחוס עיני עליך ולא אחמול כי
דרכיך עליך אתן ותועבותיך בתוכך
תהיין וידעתם כי אני יהוה: ולא יחוס
מימרי עלך ולא ארחים ארי חוב
אורחתיך עלך אתין ופורענות
תועיבתיך בגויך יהוין ותידעון ארי
אנא יי: כה אמר אדני יהוה
רעה אחת רעה הנה באה: כדנן אמר
יי אלהים בשתא בתר בשתא הא אתיא:
קץ בא בא הקץ הקיץ אליך הנה באה:
קצא מטא מטת פורענות קצא למיתי
עלך הא אתיא: באה הצפרה אליך
יושב הארץ בא העת קרוב היום
מהומה ולא הד הרים: אתגליאת
מלכותא עלך יתיב ארעא מטא
עדן תברא קריב יום אתרגושא ולית

לאשתיזבא במצדי טוריא: עתה
מקרוב אשפוך חמתי עליך וכליתי
אפי בך ושפטתיך כדרכיך ונתתי עליך
את כל תועבותיך: כען מקריב אשפוך
חמתי עלך ויחול רגזיביך ואתפרע
מניך כאורחתיך ואתין עלך ית כל
תועיבתיך: ולא תחוס עיני ולא אחמול
כדרכיך עליך אתן ותועבותיך בתוכך
תהיין וידעתם כי אני יהוה מכה: ולא
יחוס מימרי ולא ארחים כחובי אורחתיך
עלך אתין ופורענות תועיבתיך בגויך
יהוין ותידעון ארי אנא יי אתיתי
עליכון מחן: הנה היום הנה באה יצאה
הצפרה צץ המטה פרח הזדון: הא
יום פורענותא הא אתיא אתגליאת
מלכותא צמח שולטנא הופע רשעא:
החמס קם למטה רשע לא מהם ולא
מהמונם ולא מהמהם ולא נה בהם:
חטופין קמו למסעד רשיעין לא
מנהון ולא מאתרגושתהון ולא מבניהון
ולא מבני בניהון: בא העת הגיע היום
הקונה אל ישמח והמוכר אל יתאבל
כי חרון אל כל המונה: מטא עדן
תשלמת חובין קריב יום פורענות

כה אמר ה׳ בטע׳ בספ׳ וסימנ׳ רעה המון מואב והיה שממה ... מכה ה׳ וסימנ׳ עבראי בחוטרא לא תמחי עמים בעברה ז מחה

חטאין זבנא לא יחדי ומזבננא לא
ירוי ארי רגז מן קדמי על כל אתרגושתהון׃
כי המוכר אל הממכר לא ישוב ועוד
בחיים חיתם כי חזון אל כל המונה
לא ישוב ואיש בעונו חיתו לא יתחזקו׃
ארי מזבננא לזבינה לא יתוב ועד
דאינון חיין ידינון בגויתהון ארי
נבייא מתנבן על כל אתרגושתהון ולא
תיבין וגבר בחובי נפשיה מתלען ועד
דאנון קיימין בתיובא לא מתקפין׃
תקעו בתקוע והכין הכל ואין הלך ג
למלחמה כי חרוני אל כל המונה׃
נפקין באצוחות קרנא ומיתקנין במני
זינא ולית דאזיל לקרבא ארי רגז מן
קדמי על כל אתרגושתהון׃ החרב
בחוץ והדבר והרעב מבית אשר
בשדה בחרב ימות ואשר בעיר רעב
ודבר יאכלנו׃ חרבא מלברא ומותא
וכפנא מלגיו דבחקלא בחרבא יתקטיל
ודבקרתא לכפנא ומותא ישיצוניה׃
ופלטו פליטיהם והיו אל ההרים
כיוני הגאיות כלם המות איש בעונו׃
ומשיזביא ישתיזבון מנהון ויהון
על טוריא כיוני חליא כלהון מנהמין

גבר בחובי נפשיה׃ כל הידים תרפינה
וכל ברכים תלכנה מים׃ כל ידיא יתרשלן
וכל רכוביא יתאשרן כמיא׃ וחגרו
ג שקים וכסתה אותם פלצות ואל כל
פנים בושה ובכל ראשיהם קרחה׃
ויסרון סקין ותחפי יתהון אתכנעותא
ועל כל אפיהון בהתא ובכל רישיהון
מרט׃ כספם בחוצות ישליכו וזהבם
לנדה יהיה כספם וזהבם לא יוכל
להצילם ביום עברת יהוה נפשם לא
ישבעו ומעיהם לא ימלאו כי מכשול
עונם היה׃ כספהון בשוקין ירמון
ודהבהון לבוסרן יהי כספהון ודהבהון
לא יכול לשיזבותהון ביום רגזא דיי
נפשהון לא יסבעון ומעיהון לא
ימלון ארי לתקלת חובין יהי׃ וצבי
ג עדיו לגאון שמהו וצלמי תועבתם
שקוציהם עשו בו על כן נתתיו להם
לנדה׃ וחדות תקוניה ליקר יהבתיה
ואנון צלמי תועבתהון שקוציהון
עבדו ביה על כין יהבתיה להון לבוסרן׃
ונתתיו ביד הזרים לבז ולרשעי הארץ
וחללוהו ק לשלל וחללוה׃ ואמסרניה ביד רשיעי
למבז ולחייבי ארעא לעדי ויחלוניה׃

עדיו ג וסימנ׳ ולא שתו וצבי עדיו עדין לבלוס ⁘ חרון ג וסימנ׳ כי חרון כמו חי ואתם מוסיפים ⁘ וחללוהו קדמאה
וחללוה כת׳ בתרא׳ וחללוה ותרויהון מל׳ ⁘

והסבתי פני מהם וחללו את צפוני
ובאו בה פריצים וחללוה׃ ואסליק
שכינתי מנהון על דאחילו ית ארע
בית שכינתי ויעלון בה רשיעין
ויחלונה׃ עשה הרתוק כי
הארץ מלאה משפט דמים והעיר
מלאה חמס׃ עביד שישלן ארי ארעא
אתמליאת חייבי קטול וקרתא
אתמליאת חטופין׃ והבאתי רעי גוים
וירשו את בתיהם והשבתי גאון עזים
ונחלו מקדשיהם׃ ואיתי מבאשי
עממיא ויחסנון ית בתיהון ואבטיל
רבות רשיעין ויתחלון מקדשיהון׃
קפדה בא ובקשו שלום ואין׃ אתקפות
מטת ויבעון שלמא ולית׃ הוה על הוה
תבוא ושמעה אל שמועה תהיה
ובקשו חזון מנביא ותורה תאבד
מכהן ועצה מזקנים׃ תבר על תבר
ייתי ובסורתא על בסורתא תהי ויבעון
אלפן מספר ואוראה תפסוק מכהין
ומילך מחכימים׃ המלך יתאבל ונשיא
ילבש שממה וידי עם הארץ
תבהלנה מדרכם אעשה אתם
ובמשפטיהם אשפטם וידעו כי

אני יהוה׃ מלכא יתאבל ורבא ילבש
צדו וידי עמא דארעא יתבהלון
מאורחהון אעביד עמהון ובנמוסיהון
אתפרע מנהון וידעון ארי אנא יי׃
ח ויהי בשנה הששית בששי
בחמשה לחדש אני יושב בביתי
וזקני יהודה יושבים לפני ותפל עלי
שם יד אדני יהוה׃ והוה בשתא שתיתאה
בשתיתאה בחמשה לירחא אמר
נביא אנא יתיב בביתי וסבי בית יהודה
יתבין קדמי ושרת עלי תמן רוח
נבואה מן קדם יי אלהים׃ ואראה והנה
דמות כמראה אש ממראה מתניו
ולמטה אש וממתניו ולמעלה כמראה
זהר כעין החשמלה׃ וחזית והא
דמות כחיזו אישתא חיזו יקר דלא
יכלא עינא למחזי ולא אפשר
לאסתכלא ביה ולרע חיזו אישתא וחיזו
יקר דלא יכלא עינא למחזי ודלא
אפשר לאסתכלא ביה ולעילא כחיזו
זיהורא כעין חשמלא׃ וישלח תבנית
יד ויקחני בציצת ראשי ותשא אתי
רוח בין הארץ ובין השמים ותבא
אתי ירושלמה במראות אלהים

ותורה ה וסימנ׳ מכהן ישמרו דעת עדות מצות ומצוות ׃ במראות ד ב מל׳ וב׳ חס וסימנ׳ הלילה הצבאות ירושלם
הביאני ב׳ קדמ׳ חס ׃

אל פתח שער הפנימית הפונה צפונה
אשר שם מושב סמל הקנאה
המקנה׃ ואושיט דמות יד ואחדני
בסער רישי ונטלת יתי רוחא בין
ארעא ובין שמיא ואעילת יתי
לירושלם בחיזו נבואה דשרת עלי
מן קדם יי במעלנא דתרעא גואה
דפתיח לצפונא דתמן מותב צילם
קנאתא דמרגזין׃ והנה שם כבוד
אלהי ישראל כמראה אשר ראיתי
בבקעה׃ והא תמן יקרא דאלהא דישראל
כחיזו דחזיתי בבקעתא׃ ויאמר אלי
בן אדם שא נא עיניך דרך צפונה
ואשא עיני דרך צפונה והנה מצפון
לשער המזבח סמל הקנאה הזה
בבאה׃ ואמר לי בר אדם זקוף כען
עינך לאורח צפונא וזקפית עיני
לאורח צפונא והא מצפונא לתרע
מדבחא צילם קנאתא הדין במעלנא׃
ויאמר אלי בן אדם הראה אתה מהם
עשים תועבות גדלות אשר בית
ישראל עשים פה לרחקה מעל
מקדשי ועוד תשוב תראה תועבות
גדלות׃ ואמר לי בר אדם החזי את

מה דאינון עבדין תועיבן רברבן דבית
ישראל עבדין כא לאתרחקא מעל
מקדשי ועוד תתוב תחזי תועיבן
רברבן׃ ויבא אתי אל פתח
החצר ואראה והנה חר אחד בקיר׃
ואעיל יתי לתרע דרתא וחזית והא
חורא חד בכותלא׃ ויאמר אלי בן אדם
חתר נא בקיר ואחתר בקיר והנה פתח
אחד׃ ואמר לי בר אדם חתור כען
בכותלא וחתרית בכותלא והא תרעא
חד׃ ויאמר אלי בא וראה את התועבות
הרעות אשר הם עשים פה׃ ואמר לי
עול וחזי ית תועיבתא בישתא דאינון
עבדין כא׃ ואבוא ואראה והנה כל
תבנית רמש ובהמה שקץ וכל גלולי
בית ישראל מחקה על הקיר סביב
סביב׃ ועלית וחזית והא כל דמות
רחיש ובעירא שקוצין וכל טעותא
דפלחין להון בית ישראל מצירין
על כותלא סחור סחור׃ ושבעים איש
מזקני בית ישראל ויאזניהו בן שפן
עמד בתוכם עמדים לפניהם ואיש
מקטרתו בידו ועתר ענן הקטרת
עלה׃ ושבעין גברא מסבי בית

דרך מ״ל הפונה צפונה הפנה קדימה הפונה קדים הפונה ודברי ימים

נא׳ ו חס בל״ש ב לשניהם ו בטעמ׳ בסף

מה הם ק ל

ענן ד׳ וסימנה׳ וכסה ענן כי ענן יי׳ על האהל ועתר ענן הקטרת ימ״ץ ענן אורו וחד וענן יי עליהם׳ חד׳ ו חס בל״ש ...
ויחנו ויסעו ויקב חר נא ראה ושעשע יונק דודי שלח

ישראל ויאזניה בר שפן קאים בניהון
קיימין קדמיהון וגבר מחתית ירה
דקטורתא בידיה וטור ענן קטורתא
סליק׃ ויאמר אלי הראית בן אדם אשר
זקני בית ישראל עשים בחשך איש
בחדרי משכיתו כי אמרים אין יהוה
ראה אתנו עזב יהוה את הארץ׃ ואמר
לי החזיתא בר אדם דסבי בית ישראל
עבדין בקבלא גבר באידרון בית
משכביה ארי אמרין לא גלן עובדנא
קדם יי רחיק יי ית יתבי ארעא׃ ויאמר
אלי עוד תשוב תראה תועבות גדלות
אשר המה עשים׃ ואמר לי עוד תתוב
תחזי תועיבן רברבן דאנון עבדין׃
ויבא אתי אל פתח שער בית יהוה אשר
אל הצפונה והנה שם הנשים ישבות
מבכות את התמוז׃ ואעיל יתי במעלנא
דתרע בית מקדשא דיי דפתיח לצפונא
והא תמן נשיא יתבן מבכין ית תמוזא׃
ויאמר אלי הראית בן
אדם עוד תשוב תראה תועבות גדלות
מאלה׃ ואמר לי החזיתא בר אדם עוד
תתוב תחזי תועיבן רברבן מאליין׃
ויבא אתי אל חצר בית יהוה הפנימית

והנה פתח היכל יהוה בין האולם ובין
המזבח כעשרים וחמשה איש
אחריהם אל היכל יהוה ופניהם קדמה
והמה משתחוים קדמה לשמש׃
ואעיל יתי לדרת בית מקדשא דיי
גויתא והא בתרע היכלא דיי בין אולמא
ובין מדבחא כעשרין וחמשה גברא
אחוריהון להיכלא דיי ואפיהון למדנחא
והאינון מתחברין סגדין למדנחא
לשמשא׃ ויאמר אלי הראית בן אדם
הנקל לבית יהודה מעשות את התועבות
אשר עשו פה כי מלאו את הארץ
חמס וישבו להכעיסני והנם שלחים
את הזמורה אל אפם׃ ואמר לי החזיתא
בר אדם הזעיר לבית יהודה מלמעבד
ית תועיבתא דעבדו כא ארי מלו ית
ארעא חטופין ותבו לארגזא קדמי
והאנון מיתן בהתא לאפיהון׃ וגם אני
אעשה בחמה לא תחוס עיני ולא אחמל
וקראו באזני קול גדול ולא אשמע
אותם׃ ואף אנא אעביד ברגז לא יחוס
מימרי ולא ארחים ויצלון קדמי בקל
ט רב ולא אקביל צלותהון׃ ויקרא באזני
קול גדול לאמר קרבו פקדות העיר

ויאמר אלי הראית בן אדם ד׳ וסימנ׳ אשר זקני בית ישראל עשים הראית בן אדם עוד תשוב הנקל לבית יהודה

וְאִישׁ כְּלִי מַשְׁחֵתוֹ בְּיָדוֹ׃ ואכלי
ואנא שמעקל רב למימר אתקרבו
דממנן על קרתא וגבר מאן חבוליה
בידיה׃ וְהִנֵּה שִׁשָּׁה אֲנָשִׁים בָּאִים
מִדֶּרֶךְ שַׁעַר הָעֶלְיוֹן אֲשֶׁר מָפְנֶה
צָפוֹנָה וְאִישׁ כְּלִי מַפָּצוֹ בְּיָדוֹ וְאִישׁ
אֶחָד בְּתוֹכָם לָבֻשׁ בַּדִּים וְקֶסֶת הַסֹּפֵר
בְּמָתְנָיו וַיָּבֹאוּ וַיַּעַמְדוּ אֵצֶל מִזְבַּח
הַנְּחֹשֶׁת׃ והא שתא גברין אתן מאורח
תרעא עלאה דפתיח לציפונא וגבר
מן כלי מחתיה בידיה וגברא חד ביניהון
לביש לבושין ופנקס ספרא בחרציה
ועלו וקמו בסטר מדבחא דנחשא׃
וּכְבוֹד אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל נַעֲלָה מֵעַל
הַכְּרוּב אֲשֶׁר הָיָה עָלָיו אֶל מִפְתַּן הַבָּיִת
וַיִּקְרָא אֶל הָאִישׁ הַלָּבֻשׁ הַבַּדִּים אֲשֶׁר
קֶסֶת הַסֹּפֵר בְּמָתְנָיו׃ ויקרא דאלהא דישראל
אסתלק מכרובא דהוה שרי עלוהי
בית קדש קדשיא ושרא מעיל לקביל
סקופת ביתא וקרא לגברא דלביש
לבושיא דפנקס ספרא בחרציה׃
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָו עֲבֹר בְּתוֹךְ
הָעִיר בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלָ͏ִם וְהִתְוִיתָ תָּו עַל
מִצְחוֹת הָאֲנָשִׁים הַנֶּאֱנָחִים וְהַנֶּאֱנָקִים
עַל כָּל הַתּוֹעֵבוֹת הַנַּעֲשׂוֹת בְּתוֹכָהּ׃
ואמר יי ליה עבר בגו קרתא בגו
ירושלם ותרשום תוא על בית עיני
גבריא דמתאנחין ודמתנקין על כל
תועיבתא דאתעבידא בגוה׃ וּלְאֵלֶּה
אָמַר בְּאָזְנַי עִבְרוּ בָעִיר אַחֲרָיו וְהַכּוּ
עַל תָּחֹס עֵינֵיכֶם וְאַל תַּחְמֹלוּ׃ ולאלין
אמר ואנא שמע עלוי בקרתא
בתרוהי וקטולו לא תחוס עיניכון ולא
תרחמון׃ זָקֵן בָּחוּר וּבְתוּלָה וְטַף וְנָשִׁים
תַּהַרְגוּ לְמַשְׁחִית וְעַל כָּל אִישׁ אֲשֶׁר
עָלָיו הַתָּו אַל תִּגַּשׁוּ וּמִמִּקְדָּשִׁי תָּחֵלּוּ
וַיָּחֵלּוּ בָּאֲנָשִׁים הַזְּקֵנִים אֲשֶׁר לִפְנֵי
הַבָּיִת׃ סב עולים ובתולה וטפלא ונשא
תקטלון לחבלא ועל כל גברא דעלוהי
רושם תוא לא תקרבון ומבית מקדשי
תשרון ושריאו בגבריא סביא דקדם
ביתא׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם טַמְּאוּ אֶת הַבַּיִת
וּמַלְאוּ אֶת הַחֲצֵרוֹת חֲלָלִים צֵאוּ וַיָּצְאוּ
וְהִכּוּ בָעִיר׃ ואמר להון סאיבו ית
ביתא ומלו ית דרתא קטילין פוקו
ונפקו וקטלו בקרתא׃ וַיְהִי כְּהַכּוֹתָם
וְנֵאשֲׁאַר אֲנִי וָאֶפְּלָה עַל פָּנַי וָאֶזְעַק
וָאֹמַר אֲהָהּ אֲדֹנָי יְהוִה הֲמַשְׁחִית אַתָּה

ולאלה ג׳ ר״ע פיסו וסימנ׳ תטמאו אמר באזני תה יה תרומת הק׳ ... ואפלה ג׳ בליש׳ וסימנ׳ כהכותם נכערו רחאון דרב

את כל שארית ישראל בשפכך את
חמתך על ירושלם׃ והוה כקטלותהון
ואשתארית אנא ואשתטחית על אפי
וצוחית ואמרית קביל בעותי יי אלהים
המחביל את ית כל שארא דישראל
במשפכך ית חמתך על ירושלם׃ ויאמר
ו אלי עון בית ישראל ויהודה גדול במאד
מאד ותמלא הארץ דמים והעיר מלאה
מטה כי אמרו עזב יהוה את הארץ
ואין יהוה ראה׃ ואמר לי חובי בית
ישראל ויהודה תקיפו לחדא לחדא
ואתמליאת ארעא חייבי קטול וקרתא
אתמליאת אסטיות דין ארי אמרו
רחיק יי ית יתבי ארעא ולית דא גליא
קדם יי׃ וגם אני לא תחוס עיני ולא
אחמל דרכם בראשם נתתי׃ ואף אנא
לא יחוס מימרי ולא ארחים פורענות
אורחהון ברישהון יהבית׃ והנה האיש
לבוש הבדים אשר הקסת במתניו
משיב דבר לאמר עשיתי כאשר
צויתני׃ והא גברא דלביש לבושיא
דפינקסיה בחרציה מתיב פתגמא
למימר עבדית כמא דפקידתני׃
ס ואראה והנה אל הרקיע אשר

על ראש הכרבים כאבן ספיר כמראה
דמות כסא נראה עליהם׃ וחזית והא
ברקיעא דעל ריש כרוביא כאבן טבא
כחיזו דמות כרסיא אתחזי עליהון׃
ויאמר אל האיש לבש הבדים ויאמר
בא אל בינות לגלגל אל תחת לכרוב
ומלא חפניך גחלי אש מבינות לכרבים
וזרק על העיר ויבא לעיני׃ ואמר
לגברא דלביש לבושיא ואמר עול
לביני גלגלא לתחות כרובא ומלי חופנך
גומרין דאישא מביני כרוביא וזריק
על קרתא ועלו ואנא חזי׃ והכרבים
עמדים מימין לבית בבאו האיש והענן
מלא את החצר הפנימית׃ וכרוביא קימין
מדרום לביתא במיעל גברא ועננא
אמיטתא אתמליאת ית דרתא גויתא׃
וירם כבוד יהוה מעל הכרוב על מפתן
הבית וימלא הבית את הענן והחצר
מלאה את נגה כבוד יהוה׃ ואסתלק יקרא
דיי בכרובא דהוה שרי עלוהי ושרא
מעיל לקביל סקופת ביתא ואתמלי
ביתא ית ענן אמטתא ודרתא אתמליאת
ית זיהור יקרא דיי׃ וקול כנפי הכרובים
נשמע עד החצר החיצנה כקול

ב׳ בספ׳ האח — ו — ג׳ — ככל אשר ק׳ — ב׳ כמראיהם — כה׳ כן

במאד מאד וסימנ׳ ואיבה והפליתי ולישמעאל ובני ישראל עון בית ותיפי ... נהגי׳ ג קמ׳ וסימנ׳ וגם אני ולקחתי אני הכל נתתי

כקול אל שדי בדברו וקל גדפי כרוביא
אשתמע עד דרתא בריתא כקלא מן
קדם שדי במלולא ויהי בצותו את
האיש לבש הבדים לאמר קח אש
מבינות לגלגל מבינות לכרובים סימ׳ יחזק׳ תילתא קהלת יתק׳ סימ׳ בגלגל ישעיה גלגל ושא׳ קה׳ גלגל
ויבא ויעמד אצל האופן והוה
כפקדותיה ית גברא דלביש לבושיא
למימר סב אישתא מביני גלגליא
מביני כרוביא ועל וקם בסטר גלגלא
וישלח הכרוב את ידו מבינות לכרובים
אל האש אשר בינות הכרבים וישא
ויתן אל חפני לבש הבדים ויקח ויצא
ואושיט כרובא ית ידיה מביני כרוביא
לאישתא דביני כרוביא ונסיב ויהב
לחפני דלביש לבושיא ונסיב ונפק
וירא לכרובים תבנית יד אדם תחת ב׳
כנפיהם ואתחזי לכרוביא דמות יד
אנשא תחות גדפיהון וארא והנה
ארבעה אופנים אצל הכרובים אופן
אחד אצל הכרוב אחד ואופן אחד
אצל הכרוב אחד ומראה האופנים ד׳
כעין אבן תרשיש וחזית והא ארבעה
גלגליא בסטר כרוביא גלגל חד בסטר
כרובא חד וגלגל חד בסטר כרובא חד

וחיזו גלגליא כעין אבן טבא ומראיהם
דמות אחד לארבעתם כאשר יהיה
האופן בתוך האופן וחזויהון דמות
חד לארבעתיהון כמא דהוי גלגל
בגו גלגל בלכתם אל ארבעת רבעיהם ו׳ בלכתם והאריה והעזרה ויעברו
ילכו לא יסבו בלכתם כי המקום אשר
יפנה הראש אחריו ילכו לא יסבו
בלכתם במיזלהון על ארבעה
סטריהון אזלין לא מתחזרין במיזלהון
ארי לאתרא דמתפני קדמאה בתרוהי
אזלין לא מתחזרין במיזלהון וכל
בשרם וגבהם וידיהם וכנפיהם
והאופנים מלאים עינים סביב לארבעתם
אופניהם וכל בסרהון וגביהון ואידיהון
וכנפיהון וגלגליא מלן עינין סחור
סחור לארבעתיהון דגלגליא לאופנים
להם קורא הגלגל באזני לאופניא ו׳ וכל לשו׳ עין כוו׳
להון אתקרי גלגלא ואנא שמע
וארבעה פנים לאחד פני האחד פני
הכרוב ופני השני פני אדם והשלישי
פני אריה והרביעי פני נשר וארבעה
אפין לחד אפא חדא אפי כרובא ואפי
תנינא אפי אנשא ותליתאה אפי אריא
ורביעאה אפי נשרא וירמו הכרבים ב׳ חד חס וחד מל׳

וירא ב׳ וסימנ׳ אברם תשעים ממרא אל תרד בלילה יעקב ויאמר בלבת ויבא ויקהל כהקהל ויבא באהל מלאך מלאך ויושב
דשמ׳ אל שלמה לרעהו לכרבים בגבהן

היא החיה אשר ראיתי בנהר כבר
ואתרמו כרוביא אינון בריתא דחזית
בנהר כבר ובלכת הכרובים ילכו
האופנים אצלם ובשאת הכרובים
את כנפיהם לרום מעל הארץ לא יסבו
האופנים גם הם מאצלם ובמיזל
כרוביא אזלין גלגליא לקבלהון
ובמטל כרוביא ית גפיהון לאתרמא
כמלרע לרום שמיא לא מתחזרין
גלגליא אף אנון מקבלהון בעמדם
יעמדו וברומם ירומו אותם כי רוח
החיה בהם במקמהון קימין ובא
ובאתרומיהון מתרמין עמהון ארי
ברוח בריתא בהון ויצא כבוד יהוה
מעל מפתן הבית ויעמד על הכרובים
ואסתלק יקרא דיי דהוה שרי מעיל
לקביל סקופת ביתא ושרא על כרוביא
וישאו הכרובים את כנפיהם וירומו
מן הארץ לעיני בצאתם והאופנים
לעמתם ויעמד פתח שער בית
יהוה הקדמוני וכבוד אלהי ישראל
עליהם מלמעלה ונטלו כרוביא
ית גפיהון ואתרמו כמלרע לרום
שמיא ואנא חזי במפקהון וגלגליא

לקבלהון וקם במעלנא דתרע בית
מקדשא דיי מדנחאה ויקר אלהא
דישראל עליהון מלעילא היא החיה
אשר ראיתי תחת אלהי ישראל בנהר
כבר ואדע כי כרובים המה אינין
בריתא דחזיתי תחות יקרא דאלהא דישראל
בנהר כבר וידעית ארי כרוביא אינון
ארבעה ארבעה פנים לאחד וארבע
כנפים לאחד ודמות ידי אדם תחת
כנפיהם ארבעה ארבעה אפין לחד
וארבעה גפין לחד ודמות ידי אנשא
תחות גפיהון ודמות פניהם המה הפנים
אשר ראיתי על נהר כבר מראיהם
ואותם איש אל עבר פניו ילכו ודמות
אפיהון אינון אפיא דחזיתי על נהר
כבר חזויהון ואנון ברא לקביל אפהא
יא אזלא ותשא אתי רוח ותבא אתי אל
שער בית יהוה הקדמוני הפונה קדימה
והנה בפתח השער עשרים וחמשה
איש ואראה בתוכם את יאזניה בן עזר
ואת פלטיהו בן בניהו שרי העם ונטלת
יתי רוחא ואעילת יתי לתרע בית מקדשא
דיי מדנחאה דפתיח למדנחא והא
במעלנא דתרעא עשרין וחמשה

הפונה ד' מל' וסימנ' ותשא אותי ותשא אותי ויסבני דרך חוץ ויפרץ בחומת ירושלם ואדע ג' כי לא אבוש כי דברי כרובים ואותם ג'

גברא וחזית בינהון ית יאזניה בר עזור
וית פלטיה בר בניה רברבי עמא׃
ויאמר אלי בן אדם אלה
האנשים החשבים און והיעצים עצת
רע בעיר הזאת׃ ואמר לי בר אדם אלין
גבריא דמחשבין למינס ודמרלכין
מילך ביש בקרתא הדא׃ האמרים
לא בקרוב בנות בתים היא הסיר
ואנחנו הבשר׃ דאמרין לא בקריב
למבני בתין היא חשיבא לנא כדודא
ואנחנא חשיבין בגוה כבשרא דבשיל
בגו דודא׃ לכן הנבא עליהם הנבא בן
אדם׃ בכין אתנבי עליהון אתנבי בר
אדם׃ ותפל עלי רוח יהוה ויאמר אלי
אמר כה אמר יהוה כן אמרתם בית
ישראל ומעלות רוחכם אני ידעתיה׃
ושרת עלי רוח נבואה מן קדם יי ואמר
לי אמר כדנן אמר יי כין אמרתון בית
ישראל ודאתון מהרהרין ודסליקת על
לבכון קדמי גלין׃ הרביתם חלליכם
בעיר הזאת ומלאתם חוצתיה חלל׃
אסגיתון קטיליכון בקרתא הדא ומליתון
שוקהא קטילין׃ לכן כה
אמר אדני יהוה חלליכם אשר שמתם

בתוכה המה הבשר והיא הסיר ואתכם
הוציא מתוכה׃ בכין כדנן אמר יי
אלהים קטיליכון דשויתון בגוה אנון
כבסרא והיא כדודא ויתכון אגלי מגוה׃
חרב יראתם וחרב אביא עליכם נאם
אדני יהוה׃ מן קדם דקטלין בחרבא
דחילתון ודקטלין בחרבא איתי עליכון
אמר יי אלהים׃ והוצאתי אתכם מתוכה
ונתתי אתכם ביד זרים ועשיתי בכם
שפטים׃ ואגלי יתכון מגוה ואמסר
יתכון ביד נוכראין ואעביד בכון
פורענות דינין׃ בחרב תפלו על גבול
ישראל אשפוט אתכם וידעתם כי אני
יהוה׃ בחרבא תתקטלון על תחום ארעא
דישראל אתפרע מנכון ותדעון ארי
אנא יי׃ היא לא תהיה לכם לסיר ואתם
תהיו בתוכה לבשר אל גבול ישראל
אשפוט אתכם׃ היא לא תהי לכון כדודא
ברם אתון תהון בגוה כבסרא דבשיל
בגו דודא על תחום ארעא דישראל
אתפרע מנכון׃ וידעתם כי אני יהוה
אשר בחקי לא הלכתם ומשפטי לא
עשיתם וכמשפטי הגוים אשר
סביבותיכם עשיתם׃ ותידעון ארי

והיעצים ה̇ חס בליש̇ וסימנ̇ והיעצים ויעציך כבתחלה יען בליעל ויעצון ושרין ס̇ — היא ב̇ ריש̇ פיס̇ו̇ וסימנ̇ היא מוצאה
היא רודה לא תהיה לכם ס̇ —

אנא יי דבקדמי לא הליכתון ודיני לא
עבדתון וכנמוסי עממיא דבסחרניכון
עבדתון׃ ויהי כהנבאי ופלטיהו בן בניה
מת ואפל על פני ואזעק קול גדול ואמר
אהה אדני יהוה כלה אתה עשה את
שארית ישראל׃ והוה כאתנביותי
ופלטיה בר בניה מית ואשתטחית על
אפי וצוחית בקל רב ואמרית קביל
בעותי יי אלהים גמירא את עביד עם
שארא דישראל׃ ויהי דבר
יהוה אלי לאמר׃ והוה פתגם נבואה
מן קדם יי עמי למימר׃ בן אדם אחיך
אחיך אנשי גאלתך וכל בית ישראל
כלה אשר אמרו להם ישבי ירושלם
רחקו מעל יהוה לנו היא נתנה הארץ
למורשה׃ בר אדם אחך אחך אנש
קריבך וכל בית ישראל כולהון דאמרין
להון יתבי ירושלם אתרחקו מדחלתא
דיי דילנא היא יהיבא ארעא למירתה׃
לכן אמר כה אמר אדני
יהוה כי הרחקתים בגוים וכי הפצותים
בארצות ואהי להם למקדש מעט
בארצות אשר באו שם׃ בכין אמר
כדנן אמר יי אלהים ארי ארחיקתנון

לבני עממיא וארי בדרתנון במדינתא
ויהבית להון בתי כנישתא תנין לבית
מקדשי ואנון כזעיר במדינתא דאתגליאו
לתמן׃ לכן אמר כה אמר
אדני יהוה וקבצתי אתכם מן העמים
ואספתי אתכם מן הארצות אשר נפצתם
בהם ונתתי לכם את אדמת ישראל׃
בכין אימר כדנן אמר יי אלהים ואקריב
יתכון מבני עממיא ואכניש יתכון
מן מדינתא דאתבדרתון בהון ואתין
לכון ית ארעא דישראל׃ ובאו שמה
והסירו את כל שקוציה ואת כל תועבותיה
ממנה׃ ויעלון לתמן ויעדון ית כל
שקוצהא וית כל תועיבתהא מנה׃ ונתתי
להם לב אחד ורוח חדשה אתן בקרבכם
והסרתי לב האבן מבשרם ונתתי להם
לב בשר׃ ואתין להון לב דחול ורוח
דחלא אתין במעיכון ואתבר ליבא
דרשעא דהוא תקיף כאבנא מבסרהון
ואתין להון לב דחיל קדמי למעבד
רעותי׃ למען בחקתי ילכו ואת משפטי
ישמרו ועשו אתם והיו לי לעם ואני
אהיה להם לאלהים׃ בדיל דבקימי
יהכון וית דיני יטרון ויעבדון יתהון

י בטעמ׳ מקף ואתנח וסימנה׳ ונתתה בשבעתיכם ובארשמה מאפליה ובאחרשמה קפדהבא וישברבה ותחמרנה לה ומלון

ויהון קדמי לעם ואנא אהוי להון
לאלה׃ ואל לב שקוציהם ותועבותיהם
לבם הלך דרכם בראשם נתתי נאם
אדני יהוה׃ בתר פלחן שקוציהון
ותועבתהון לבהון טעי פורענות
אורחהון ברישיהון יהבית אמר יי
אלהים׃ וישאו הכרובים את כנפיהם
והאופנים לעמתם וכבוד אלהי
ישראל עליהם מלמעלה׃ ונטלו
כרוביא ית גפיהון וגלגליא לקבלהון
ויקרא אלהא דישראל עליהון מלעילא׃
ויעל כבוד יהוה מעל תוך העיר ויעמד
על ההר אשר מקדם לעיר׃ ואסתלק
יקרא דיי מגו קרתא ושרא על טור
זיתיא דממדנח לקרתא׃ ורוח נשאתני
ותביאני כשדימה אל הגולה במראה
ברוח אלהים ויעל מעלי המראה
אשר ראיתי׃ ורוחא נטלתני ואיתיתני
למדינת ארע כסדאי לות בני גלותא
בחזוא ברוח נבואה דשרת עלי מן
קדם יי ואסתלק מני חזוא דחזיתי׃
ואדבר אל הגולה את כל דברי יהוה
אשר הראני׃ ואתנביתי לבני גלותא
ית כל פתגמיא דיי דאחזיני׃

חס בסף

יב סוף פס

יב ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ והוה
פתגם נבואה מן קדם יי עמי למימר׃
בן אדם בתוך בית המרי אתה ישב
אשר עינים להם לראות ולא ראו
אזנים להם לשמע ולא שמעו כי בית
מרי הם׃ בר אדם בגו עמא סרבנא
את יתיב דעינין להון למחזי ולא חזן
אודנין להון למשמע ולא שמעין
ארי עם סרבן אנון׃ ואתה
בן אדם עשה לך כלי גולה וגלה יומם
לעיניהם וגלית ממקומך אל מקום
אחר לעיניהם אולי יראו כי בית מרי
המה׃ ואת בר אדם עביד לך מני גלותא
וגלי בימם לעיניהון ותגלי מאתרך
לאתר אחרן לעיניהון מא אם יחזון
ארי עם סרבן אנון׃ והוצאת כליך
ככלי גולה יומם לעיניהם ואתה תצא
בערב לעיניהם כמוצאי גולה׃ ותפיק
מנך כמני גלותא בימם לעיניהון ואת
תפוק ברמשא לעיניהון כמפקני
גלותא׃ לעיניהם חתר לך בקיר והוצאת
בו׃ לעיניהון חתר לך בכתלא ותפוק
ביה׃ לעיניהם על כתף תשא בעלטה
תוציא פניך תכסה ולא תראה את

הס יב סוף פסוקי וסימנו לי השרגים הקלים ישפטו ככר גחון קדוני אשאלה כספך וגלמודה בן אדם חרשא חרשא כרוב אין

הארץ כי מופת נתתיך לבית ישראל׃
לעיניהון על כתפא תטול בקבלא
תפוק אפך תכסי ולא תחזי ית ארעא
ארי את יהבתך לבית ישראל׃ ואעש
כן כאשר צויתי כלי הוצאתי ככלי
גולה יומם ובערב חתרתי לי בקיר
ביד בעלטה הוצאתי על כתף נשאתי
לעיניהם׃ ועבדית כן כמא דאתפקדית
מניא אפיקית כמני גלותא ביומם
וברמשא אתחתרית לי בכתלא ביד
בקבלא נפקית על כתפא נטלית לעיניהון׃
ויהי דבר יהוה אלי בבקר
לאמר׃ והוה פתגם נבואה מן קדם יי
עמי בצפרא למימר׃ בן אדם הלא
אמרו אליך בית ישראל בית המרי
מה אתה עשה׃ בר אדם הלא אם
יימרון לך בית ישראל עמא סרבנא
מא את עביד׃ אמר אלהים כה אמר
אדני יהוה הנשיא המשא הזה בירושלם
וכל בית ישראל אשר המה בתוכם׃
אימר להון כדנן אמר יי אלהים על
רבה מטל נבואתא הדא בירושלם
וכל בית ישראל דאינון ביניהון׃ אמר
אני מופתכם כאשר עשיתי כן יעשה

להם בגולה בשבי ילכו׃ אימר אנא
אתכון כמא דעבדית כן יתעביד להון
בגלותא בשביא יהכון׃ והנשיא אשר
בתוכם אל כתף ישא בעלטה ויצא
בקיר יחתרו להוציא בו פניו יכסה יען
אשר לא יראה לעין הוא את הארץ׃
ורבא דביניהון על כתפא יטול בקבלא
ויפוק בכותלא יחתרון לאפקא ותירה
ביה אפוהי יכסי חלף דחב בעין הוא לא
יחזי ית ארעא׃ ופרשתי את רשתי עליו
ונתפש במצודתי והבאתי אתו בבלה
ארץ כשדים ואותה לא יראה ושם ימות׃
ואפרוס ית מצדתי עלוהי ויתאחד
בסריגתי ואגלי יתיה לבבל למדינת
ארע כסדאי ויתה לא יחזי ותמן ימות׃
וכל אשר סביבתו עזרה וכל אגפיו
אזרה לכל רוח וחרב אריק אחריהם׃
וכל דבסחרנוהי סעדוהי וכל משריתיה
אבדר לכל רוח ודקטלין בחרבא אגרי
בתריהון׃ וידעו כי אני יהוה בהפיצי
אותם בגוים וזריתי אותם בארצות׃
וידעון ארי אנא יי כד אגלי יתהון לביני
עממיא ואבדר יתהון במדינתא׃
והותרתי מהם אנשי מספר מחרב

הלא ח חס בספ וסימנ אמרו אליך הלא כבער ושלאחרין דרכיכם דרכיהם ממשל קדמאה תנוד מקול מפלתך

מרעב ומדבר למען יספרו את כל
תועבותיהם בגוים אשר באו שם
וידעו כי אני יהוה׃ ואשאר מנהון
גברין דמנין מחרבא מכפנא וממותא
בדיל דישתעון ית כל תועבתהון
בעממיא דאתגליאו לתמן וידעון
ארי אנא יי׃ ויהי דבר יהוה
אלי לאמר׃ והוה פתגם נבואה מן
קדם יי עמי למימר׃ בן אדם לחמך
ברעש תאכל ומימיך ברגזה ובדאגה
תשתה׃ בר אדם מיכלך בזיע תיכול
ומשתך בצדו ובאשתממו תשתי׃
ואמרת אל עם הארץ כה אמר אדני
יהוה ליושבי ירושלם אל אדמת
ישראל לחמם בדאגה יאכלו ומימיהם
בשממון ישתו למען תשם ארצה
ממלאה מחמס כל הישבים בה׃ ותימר
לעמא דארעא כדנן אמר יי אלהים
ליתבי ירושלם על ארעא דישראל
מיכלהון בזיע ייכלון ומשתיהון
באשתממו ישתון בדיל דתתצדי
ארעא ממלאה מחטוף כל דיתבין
בה׃ והערים הנושבות תחרבנה
והארץ שממה תהיה וידעתם כי

אני יהוה׃ וקרויא דהואה יתבן יחרבן
וארעא לצדו תהי ותידעון ארי אנא
יי׃ ויהי דבר יהוה אלי
לאמר׃ והוה פתגם נבואה מן קדם יי
עמי למימר׃ בן אדם מה המשל
הזה לכם על אדמת ישראל לאמר
יארכו הימים ואבד כל חזון׃ בר אדם
מא מתלא הדין לכון על ארעא דישראל
למימר ייר כון יומיא ותבטול כל
נבואה׃ לכן אמר אליהם כה אמר
אדני יהוה השבתי את המשל הזה
ולא ימשלו אתו עוד בישראל כי
אם דברו אליהם קרבו הימים ודבר
כל חזון׃ בכין אימר להון כדנן אמר
יי אלהים אבטילית ית מתלא הדין
ולא ימתלון יתיה עוד בישראל ארי הין
אתנבי להון אתקרבו יומיא ופתגם
כל נבואה׃ כי לא יהיה עוד כל חזון
שוא ומקסם חלק בתוך בית ישראל׃
ארי לא תהי עוד כל נבואת שקר
וקסם כדבין בגו בית ישראל׃ כי אני
יהוה אדבר את אשר אדבר דבר
ויעשה לא תמשך עוד כי בימיכם
בית המרי אדבר דבר ועשיתיו נאם

אל אדמה ז׳ וסימנ׳ ירושלם וברוחי בסוד אל ירושלם לבני עמך מחאך יל׳ ... הנושבות ל׳ מל׳ ושאר הנושבות

אדני יהוה׃ ארי אנא יי אמליל ית
דאמליל פתגמא ויתקיים ולא יבטל
עוד ארי ביומיכון עמא סרבנא אמליל
פתגמא ואקימיניה אמר יי אלהים׃
ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃
והוה פתגם נבואה מן קדם יי עמי למימר׃
בן אדם הנה בית ישראל אמרים החזון
אשר הוא חזה לימים רבים ולעתים
רחוקות הוא נבא׃ בר אדם הא בית
ישראל אמרין אולפן דהוא מליף
ליומין סגיאין ולעדן רחיק הוא מתנבי׃
לכן אמר אליהם כה אמר
אדני יהוה לא תמשך עוד כל דברי
אשר אדבר דבר ויעשה נאם אדני
יהוה׃ בכין אימר להון כדנן אמר יי
אלהים לא יבטל עוד כל פתגמי דאמליל
פתגמא ויתקיים אמר יי אלהים׃
ב ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃
והוה פתגם נבואה מן קדם יי עמי למימר׃
בסע בן אדם הנבא אל נביאי ישראל הנבאים
ואמרת לנביאי מלבם שמעו דבר
יהוה׃ בר אדם אתנבי על נביי שקרא
דישראל דמשתטן ותימר לדמתנבן
כרעות לבהון קבילו פתגמא דיי כה

אמר אדני יהוה הוי על הנבאים הנבלים
ג אשר הלכים אחר רוחם ולבלתי ראו׃
כדנן אמר יי אלהים וי על נביי שקרא
דמשתטן דאזלין בתר הרהור לבהון
ב ומדעם לא חזן׃ כשעלים בחרבות
נביאיך ישראל היו׃ כתעלין בחרבתא
נביי שקרך ישראל הוו׃ לא עליתם
בפרצות ותגדרו גדר על בית ישראל
לעמד במלחמה ביום יהוה׃ לא קמתון
בתרעתא לכון ולא עבדתון לכון עובדין
טבין למבעי על בית ישראל למקם
למבעי עליהון רחמין בעידן דאתו
עליהון עבדי קרבא ביום רוגזא דיי׃
ג חזו שוא וקסם כזב האמרים נאם יהוה
ב ויהוה לא שלחם ויחלו לקים דבר׃
מתנבן שקר ומלפין כדבין אמרין אמר
יי ויי לא שלחנון ומחעפין דתתקיים
מלתהון׃ הלא מחזה שוא חזיתם
ד ומקסם כזב אמרתם ואמרים נאם
בסב יהוה ואני לא דברתי׃ הלא נבואן דשקר
אתנביתון וקסם כדבין אמרתון ואמרין
אמר יי ומן קדמי לא אתמליל׃ לכן כה
אמר אדני יהוה יען דברכם שוא וחזיתם
כזב לכן הנני אליכם נאם אדני יהוה׃

רוחם ג וסימנ׳ רפתה הלכים תקף רוחם בחרבות ב׳ וסימנ׳ ולא צמאו בשעלים נאם יי ד׳ במפ וס׳ חזו הלא מחזה

כבין כדנן אמר יי אלהים חלף דאתנביתון
שקר ואליפתון כדבין בכין הא אנא
שלח רוגזי עליכון אמר יי אלהים׃
והיתה ידי אל הנביאים החזים שוא
והקסמים כזב בסוד עמי לא יהיו
ובכתב בית ישראל לא יכתבו ואל
אדמת ישראל לא יבאו וידעתם
כי אני אדני יהוה׃ ותהי מחת גבורתי
על נביי שקרא דמתנבן שקר ומלפין
כדבין ברז טב דגניז לעמי לא יהון
ובכתב חיי עלמא דכתיב לצדיקי
בית ישראל לא יתכתבון ולארעא
דישראל לא ייעלון ותדעון ארי אנא
יי אלהים׃ יען וביען הטעו את עמי
לאמר שלום ואין שלום והוא בנה חיץ
והנם טחים אתו תפל׃ חלף דאתנביאו
שקר וחלף דאטעיאו ית עמי למימר
שלמא ולית שלם ואנון דמן לדבני
מחצא ושיע ליה טין פטיר דלא
תבן׃ אמר אל טחי תפל ויפל היה גשם
שוטף ואתנה אבני אלגביש תפלנה
ורוח סערות תבקע׃ אימר לדבני
מחצא ושיע ליה טין פטיר דלא
תבן נפיל הוא כען יהי מטר מגבר

ב
חד
חס
וחד
מל
צלמיא
שקרין

ג
רפי
ג
ב
וחס
וחד
פירעה
אתנה

וית אבני אלגביש ייחתון ורוח עלעולין
תבזע׃ והנה נפל הקיר הלוא יאמר
אליכם איה הטיח אשר טחתם׃ והא
נפל כותלא הלא יתאמר לכון אן שיעא
דשעיתון׃ לכן כה אמר אדני
יהוה ובקעתי רוח סערות בחמתי
וגשם שטף באפי יהיה ואבני
אלגביש בחמה לכלה׃ בכין כדנן
אמר יי אלהים ואיתי מלך דתקיף
כרוח עלעולין בחמתי ועממין קטולין
כמטר מגבר ברוגזי ייתון ומלכון
דחסינן כאבני אלגביש ברגז לשיצאה׃
והרסתי את הקיר אשר טחתם תפל
והגעתיהו אל הארץ ונגלה יסדו ונפלה
וכליתם בתוכה וידעתם כי אני יהוה׃
ואפגר ית קרתא דאתנביתון בה נבואן
דשקר ואמגינה לארעא ויתגלון
אושהא ותפיל ותשתיצון בגוה
ותדעון ארי אנא יי׃ וכליתי את חמתי
בקיר ובטחים אתו תפל ואמר לכם
אין הקיר ואין הטחים אתו׃ ויחול
רוגזי בקרתא ובנביי שקרא דאתנביו
בה נבואן דשקר ויתאמר לכון לית
קרתא ולית נביי שקרא׃ נביאי ישראל

חס
ומל
חס

ואתנה ג וחד אתנה וקימנה חכמות ענה מצרתה דכיפא והגעתיהו ל ומל ולית דכות יסדו ל חס ונפ׳ כופ׳

הנבאים אל ירושלם והחזים לה חזון
שלם ואין שלם נאם אדני יהוה׃
נבייא שקרא דישראל דמתנבן על ירוש׳
ומטען לה באולפן שלם ולית שלם
אמר יי אלהים׃ ואתה בן אדם
שים פניך אל בנות עמך המתנבאות
מלבהן והנבא עליהן׃ ואת בר אדם
קביל נבואה על בנת עמך דמתנבין
כרעות לבהון ואתנבי עליהון׃ ואמרת
כה אמר אדני יהוה הוי למתפרות
כסתות על כל אצילי ידי ועשות
המספחות על ראש כל קומה לצודד
נפשות הנפשות תצודדנה לעמי ונפ
ונפשות לכנה תחיינה׃ ותימר כדנן
אמר יי אלהים וי עליהון על דמחטטן
רקעי חשוך על כל מרבקי ידין ועבדן
פתכומרין על ריש כל קומה לאבדא
נפשן הנפשת עמי אתין יכלין לאבדא
ולקימא הלא נפשתכון דילכון הלא
יכלתין לקיימא׃ ותחללנה אתי אל
עמי בשעלי שערים ובפתותי לחם
להמית נפשות אשר לא תמותנה
ולחיות נפשות אשר לא תחיינה
בכזבכם לעמי שמעי כזב׃ ואחלתין

רעותי בעמי בשעולי סערין ובמגסן
דלחים לאמתא נפשן דלא חזי להון
דימותן לא אתין ממתתן ולקיימא
נפשן דלא חזי להון דתתקיימן לא
אתין מקימן בכדבותכון לעמי שמעי
כדבין׃ לכן כה אמר אדני
יהוה הנני אל כסתותיכנה אשר אתנה
מצדדות שם את הנפשות לפרחות
וקרעתי אתם מעל זרועתיכם ושלחתי
את הנפשות אשר אתם מצדדות את
נפשים לפרחת׃ בכין כדנן אמר יי
אלהים הא אנא שלח רגזי על רקעי
חשוכיכין דאתין מטעין למימר בהון
אנחנא מחרשן ית נפשן לאבדא ואפסיק
יתהון מעל דרעיכון ואשיזיב ית
נפשתא דאתין מחרשן ית נפשהון
לאבדותהי׃ וקרעתי את מספחתיכם
והצלתי את עמי מידכן ולא יהיו עוד
בידכן למצודה וידעתן כי אני יהוה׃
ואפסיק ית פתכומריכון ואשיזיב ית
ית עמי מידכון ולא יתמסרון עוד
בידכון לאשתיצאה ותדעון ארי אנא
יי׃ יען הכאות לב צדיק שקר ואני
לא הכאבתיו ולחזק ידי רשע לבלתי

ולחזק ג וסימנ׳ ידי רשע לבדוק ולחזק ובידך לגדל ׃ ואמרת ה בטע בספ וסימ׳ כה מכורתיך ומולדתיך הגדול ישראל איתיל׃

שוב מדרכו הרע להחיותו׃ חל״ף
דאכהיתון לב זכאי למהוי שקר ומן
קדם מימרי לא אתכהי ולתקפא ידי
רשיעא בדיל דלא למתב מאורחיה
בישתא לקיימא מותיה׃ לכן שוא לא
תחזינה וקסם לא תקסמנה עוד והצלתי
את עמי מידכן וידעתן כי אני יהוה׃
בכין שקר לא תתנבון ואלפן לא
תלפן עוד ואשיזיב ית עמי מידכון
ותדען ארי אנא יי׃ ויבוא אלי אנשים
מזקני ישראל וישבו לפני׃ אמר נביא
אתו לותי גברין מסבי ישראל ויתיבו
קדמי׃ ויהי דבר יהוה אלי
לאמר׃ והוה פתגם נבואה מן קדם יי
עמי למימר׃ בן אדם האנשים האלה
העלו גלוליהם על לבם ומכשול
עונם נתנו נכח פניהם האדרש אדרש
להם׃ בר אדם גבריא האלין אסיקו
פלחן טעותהון על לבהון ותקלת
חוביהון יהבו לקביל אפיהון המשאלא
אשתאיל במימרי להון׃ לכן דבר
אותם ואמרת אליהם כה אמר אדני
יהוה איש איש מבית ישראל אשר
יעלה את גלוליו אל לבו ומכשול

עונו ישים נכח פניו ובא אל הנביא
אני יהוה נעניתי לו בה ברב גלוליו׃
בכין אתנבי להון ותימר להון כדנן
אמר יי אלהים גבר גבר מבית ישראל
דיסיק פלחן טעותיה על לביה ותקלת
חובוהי ישוי לקביל אפוהי וייתי לות
נביא אנא יי משתאיל ליה במימרי
דאתי למתבע אולפן מן קדמי ואת על
גב דמערב בסגי פלחן טעותיה׃ למען
תפש את בית ישראל בלבם אשר נזרו
מעלי בגלוליהם כלם׃ בדיל לקרבא
ית בית ישראל למיתן תיובא בלבהון
דסטו מבתר פולחני ואסתאבו בפלחן
טעותהון כולהון׃ לכן אמר אל בית
ישראל כה אמר אדני יהוה שובו
והשיבו מעל גלוליכם ומעל כל
תועבתיכם השיבו פניכם׃ בכין אימר
לבית ישראל כדנן אמר יי אלהים תובו
לפולחני ואעדו מנכון פלחן טעותכון
וית כל חובי פלחן טעות תועיבתכון
ארחיקו מקביל אפיכון׃ כי איש איש
מבית ישראל ומהגר אשר יגור
בישראל וינזר מאחרי ויעל גלוליו
אל לבו ומכשול עונו ישים נכח

לכן י״א בטעמ׳ בסס וסימנ׳ המנכס השבתי לא תמשך כסתותיכנה שובו אלהי המפו הבדרך סיר פרשה למענכס הכל בשנ׳

פניו ובא אל הנביא לדרש לו בי אני
יהוה נענה לו בי: ארי גבר מבית
ישראל ומן גיוריא דיתגיירון בישראל
ויסטי מבתר פולחני ויסיק פולחן
טעותיה על לביה ותקלת חובוהי
ישוי לי לקביל אפוהי וייתי לות נביא
למשאל ליה במימרי אנא יי משתאיל
ליה במימרי: ונתתי פני באיש ההוא
והשמתיהו לאות ולמשלים והכרתיו
מתוך עמי וידעתם כי אני יהוה:
ואתין רוגזי בגברא ההוא ואשויניה
לאת ולמתלין ואשיציניה מגו עמי
ותדעון ארי אנא יי:
והנביא כי יפתה ודבר דבר אני יהוה
פתיתי את הנביא ההוא ונטיתי את
ידי עליו והשמדתיו מתוך עמי
ישראל: ונביא ארי יטעי וימליל
פתגמא אנא יי אטעיתי ית נביא
ההוא ואריס ית מחת גבורתי עלוהי
ואשיציניה מגו עמי ישראל: ונשאו
עונם כעון הדרש כעון הנביא יהיה:
ויקבלון חוביהון כחוב דאתי למילף
ולא אליף כחוב נביי שקרא יהי:
למען לא יתעו עוד בית ישראל

ול וכת כן

ג ריש פס ההוא כי יפתה והכה

מאחרי ולא יטמאו עוד בכל פשעיהם
והיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים
נאם אדני יהוה: בדיל דלא יטעון עוד
בית ישראל מבתר פולחני ולא יסתאבון
עוד בכל מרדיהון ויהון קדמי לעם
ואנא אהוי להון לאלה אמר יי אלהים:
ויהי דבר יהוה אלי לאמר:
והוה פתגם נבואה מן קדם יי עמי למימר:
בן אדם ארץ כי תחטא לי למעל מעל
ונטיתי ידי עליה ושברתי לה מטה לחם
והשלחתי בה רעב והכרתי ממנה אדם
ובהמה: בר אדם ארעא ארי תחוב
קדמי לשקרא שקר ואריס מחת גבורתי
עלה ואתבר לה סעיד מיכלא ואשלח
בה כפנא ואשיצי מנה אנשא ובעירא:
והיו שלשת האנשים האלה בתוכה
נח דנאל ואיוב המה בצדקתם ינצלו
נפשם נאם אדני יהוה: ויהון תלתא
גבריא האלין בגוה נח דניאל ואיוב
אנון בזכותהון ישיזבון נפשהון
אמר יי אלהים: לו חיה רעה אעביר
בארץ ושכלתה והיתה שממה מבלי
עובר מפני החיה: אילו חיתא בישתא
אעבר בארעא ותתכלינה ותהי לצדו

דניאל ד ק ג חס

דנאל ג חס וסימנ׳ נח דנאל ואיוב ונח דנאל ואיוב הנה חכם אתה ואיוב ד וסימנ׳ דניאל וחברו הבל עבדי

מבלי עובר מפני החיה: שלשת
האנשים האלה בתוכה חי אני נאם
אדני יהוה אם בנים ואם בנות יצילו
המה לבדם ינצלו והארץ תהיה שממה:
תלתה גבריא האלין בגוה קיים אנא
אמר יי אלהים אם בנין אם בנן ישיזבון
אנון בלחודיהון ישתיזבון וארעא
תהי לצדו: או חרב אביא על הארץ
ההיא ואמרתי חרב תעבר בארץ
והכרתי ממנה אדם ובהמה: או דקטולין
בחרבא איתי על ארעא ההיא ואימר
דקטולין בחרבא יעדון בארעא
ואשיצי מנה אנשא ובעירא: ושלשת
האנשים האלה בתוכה חי אני נאם
אדני יהוה לא יצילו בנים ובנות כי
הם לבדם ינצלו: ותלתה גבריא האלין
בגוה קיים אנא אמר יי אלהים לא
ישיזבון בנין ובנן אלהין אינון
בלחודיהון ישתיזבון: או דבר אשלח ט וחד ואשלח
על הארץ ההיא ושפכתי חמתי עליה
בדם להכרית ממנה אדם ובהמה: או
מותא אשלח על ארעא ההיא ואשפוך
חמתי עלה בקטול לשיצאה מנה
אנשא ובעירא: ונח דנאל ואיוב ג ג ד חס ובימע׳

בתוכה חי אני נאם אדני יהוה אם בן
אם בת יצילו המה בצדקתם יצילו
נפשם: ונח דנאל ואיוב בגוה קיים
אנא אמר יי אלהים אם בר אם ברת
ישיזבון אינון בזכותהון ישיזבון
נפשהון: כי כה אמר אדני
יהוה אף כי ארבעת שפטי הרעים
חרב ורעב וחיה רעה ודבר שלחתי
אל ירושלם להכרית ממנה אדם
ובהמה: ארי כדנן אמר יי אלהים אף
ארי ארבע פורענן בישן חרבא וכפנא
וחיתא בישתא ומותא שלחית על
ירושלם לשיצאה מנה אנשא ובעירא:
והנה נותרה בה פלטה המוצאים בנים
ובנות הנם יוצאים אליכם וראיתם את
דרכם ואת עלילותם ונחמתם על
הרעה אשר הבאתי על ירושלם את
כל אשר הבאתי עליה: והא אשתארת
בה שיזבתא דמתפקין בנין ובנן אנון
נפקין לותכון ותחזון ית אורחהון וית
עובדיהון ותתנחמון על בשתא דאיתיתי
על ירושלם ית כל דאיתיתי עלה: ונחמו
אתכם כי תראו את דרכם ואת עלילותם
וידעתם כי לא חנם עשיתי את כל

ב ומל ובאו הימק

שש מאות מצא חן דנאל ה׳ אל הארץ ה׳ בכפ או דבר פ״לג וגם אני נשאתי ואביאם אל בהביאי יעמדו ה׳ ין עניים ד׳ מ״ל וכ׳ הנם הג׳ לה
מימין הניחו

אשר עשיתי בה נאם אדני יהוה׃
ויתנחמון יתכון ארי תחזון ית אורחתהון
וית עובדיכון ותדעון ארי לא למגן
עבדית ית כל דעבדית בה אמר יי
טו אלהים׃ ויהי דבר יהוה אלי
לאמר׃ והוה פתגם נבואה מן קדם יי
עמי למימר׃ בן אדם מה יהיה עץ
הגפן מכל עץ הזמורה אשר היה
בעצי היער׃ בר אדם מא שנא אילן
גופנא מכל אילניא שבישתא דהות
באעי חורשא׃ היקח ממנו עץ
לעשות למלאכה אם יקחו ממנו
יתד לתלות עליו כל כלי׃ היסבון מנה
אעא למעבד לעבידתא אם יסבון
מנה סיכתא למתלי ביה כל מן׃ הנה
לאש נתן לאכלה את שני קצותיו
אכלה האש ותוכו נחר היצלח
למלאכה׃ הא לאישתא אתמסר
לאשתיצאה ית תרין סטרוהי אכלת
אישתא וגויה חר היכשר לעבידא׃
הנה בהיותו תמים לא יעשה למלאכה
אף כי אש אכלתהו ויחר ונעשה עוד
למלאכה׃ הא כד הוה שלים לא כשר
לעבידא אף אלהין דאישתא אכלתיה

וחר היכשר עוד לעבידא׃
לכן כה אמר אדני יהוה כאשר
עץ הגפן בעץ היער אשר נתתיו לאש
לאכלה כן נתתי את ישבי ירושלם׃
בכין כדנן אמר יי אלהים כמא דאילן
גופנא באעי חורשא דמסרתיה לאישתא
לאשתיצאה כין מסרית ית יתבי ירושלם׃
ונתתי את פני בהם מהאש יצאו והאש
תאכלם וידעתם כי אני יהוה בשומי
את פני בהם׃ ואתין ית פורענותי בהון
על פתגמי אוריתא דיהיבין מגו אישתא
עברו ועממיא דתקיפין כאישתא
ישיצינון ותדעון ארי אנא יי כד
יחול רוגזי בהון׃ ונתתי את הארץ שממה
יען מעלו מעל נאם אדני יהוה׃ ואתין
ית ארעא לצדו חלף דשקרו שקר אמר
טז יי אלהים׃ ויהי דבר יהוה אלי
לאמר׃ והוה פתגם נבואה מן קדם יי עמי
למימר׃ בן אדם הודע את ירושלם את
תועבתיה׃ בר אדם אוכח ית יתבי ירושלם
וחוי להון ית תועבתהון׃ ואמרת כה
אמר אדני יהוה לירושלם מכרתיך
ומלדתיך מארץ הכנעני אביך האמרי
ואמך חתית׃ ותימר כדנן אמר יי אלהים

יצאו ח' וסימנ' השער שאור אם לשלום ב' בו שמעו ודרכו מהאש ומארצו תועבתיה ג' וסי' ובאו שמה והודעתה דהודע תועבתיה כה

ליתבי ירושלם תותבותכון וילדותכון
מארע כנענאי תמן אתגליתי על
אברהם אבוכון בין בתריא וחויתיה
דאתון נחתין למצרים בדרע מרמם
אנא פריק יתכון ובזכות אבהתכון
אנא מתריך מקדמיכון ית אמוראי
ומשיצי ית חתאי׃ ומולדותיך ביום
הולדת אתך לא כרת שרך ובמים לא
רחצת למשעי והמלח לא המלחת
והחתל לא חתלת׃ ואף כד נחתו
אבהתכון למצרים תותבין בארע
לא דילהון משעבדין ומענן הות
כנשתא דישראל דמיא לוולדא דרטיש
על אפי ברא דלא אתפסיק שוריה
ובמיא לא אשתטיף לאתנקדא
ובמלח לא אתמלח ובאסרין לא
אתאסר׃ לא חסה עליך עין לעשות
לך אחת מאלה לחמלה עליך ותשלכי
אל פני השדה בגעל נפשך ביום
הלדת אתך׃ לא חסת עליכון עינא
דפרעה למעבד לכון טבא חדא
לאנחא לכון משעבודכון לרחמא
עליכון וגזר עליכון גזירת גמירא
למרמי דכוריכון בנהרא לאבדא

יתכון בעידן דהויתון במצרים׃
ואעבר עליך ואראך מתבוססת
בדמיך ואמר לך בדמיך חיי ואמר
לך בדמיך חיי׃ ועל דוכרן קים אבהתכון
קדמי ואתגליתי למפרקכון ארי גלי
קדמי ארי אתון מענן בשעבודכון
ואמרית לכון בדמא דמהולתא אחוס
עליכון ואמרית לכון בדם פסחא
אפרוק יתכון׃ רבבה כצמח השדה
נתתיך ותרבי ותגדלי ותבאי בעדי
עדיים שדים נכנו ושערך צמח ואת
ערם ועריה׃ רבוות כצמחי חקלא
יהבתכון וסגיתון ותקיפתון והויתון
לזרעין ולשבטין ובעובדי אבהתכון
תקנא עדן פורקן כנישתכון מטא
ארי אתון משעבדין ומענן׃ ואעבר
עליך ואראך והנה עתך עת דדים
ואפרש כנפי עליך ואכסה ערותך
ואשבע לך ואבוא בברית אתך נאם
אדני יהוה ותהיי לי׃ ואתגליתי על
משה באסנא ארי גלי קדמי ארי
מטא זמן פרקנכון ואגינית במימרי
עליכון ואעדיתי חוביכון וקיימית
במימרי למפרק יתכון כמא דקיימית

ובמ״ס ג׳ וסימנ׳ רבים זדעבים דרך רחצת ~ בברית ג׳ וסימנ׳ עבר עבדא ואשתבע פירוש לעברך בברית ואשבע לך

לאבהתכון אמר יי אלהים למהויכון
עם משמיש קדמי וארחצך במים
ואשטף דמיך מעליך ואסכך בשמן
ופרקית יתכון משעבוד מצראי
ואעדיתי תקוף מרותא מנכון ודברית
יתכון בחירותא ואלבשך רקמה
ואנעלך תחש ואחבשך בשש ואכסך
משי ואלבישית יתכון לבושי צייורין
מחמדת סנאיכון ויהבית מסן דיקר
ברגליכון וקדישית מנכון כהניא
למהוי משמשין קדמי במצנפן
דבוץ ית כהנא רבא בלבושי צבענין
ואעדך עדי ואתנה צמידים על ידיך
ורביד על גרונך ותקינית יתכון בתקון
פתגמי אוריתא כתיבין על תרין לוחי
אבניא ויהיבין על ידי משה ובקדושת
שמי רבה קדישית יתכון ואתן נזם
על אפך ועגילים על אזניך ועטרת
תפארת בראשך ויהבית ארון קימי
ביניכון וענן יקרי מטל עליכון ומלאך
שליח מן קדמי מדבר ברישכון
ותעדי זהב וכסף ומלבושך ששי
ומשי ורקמה סלת ודבש ושמן אכלתי
ותיפי במאד מאד ותצלחי למלוכה

ויהבית משכני ביניכון מתקן בדהב
וכסף ויריעת בוץ וצבענין וציורין
ומנא דטב בסולת ובדבש ובמשח
אוכלית יתכון ועתרתון ותקיפתון
לחדא לחדא ואצלחתון ושליטתון
בכל מלכותא ויצא לך שם בגוים
ביפיך כי כליל הוא בהדרי אשר שמתי
עליך נאם אדני יהוה ונפק לך שום
כנשתא דישראל בינו עממיא בשפרין
ארי גמיר הוא יקרי דשויתי עלך אמר
יי אלהים ותבטחי ביפיך ותזני על שמך
ותשפכי את תזנותיך על כל עובר לו
יהי ואתרחצת בשפריך וטעית על
שמיך ואתחברת ליך למפלח לטעותא
עם כל דעדי ולא כשר ליך למעבד
כין ותקחי מבגדיך ותעשי לך במות
טלאות ותזני עליהם לא באות ולא יהיה
ונסיבת מלבושך ועבדת ליך במן
מחפין פתכומרין וטעית עליהון לא
כדכשר ולא כדחזי ותקחי כלי תפארתך
מזהבי ומכספי אשר נתתי לך ותעשי
לך צלמי זכר ותזני בם ונסיבת מני
תושבחתיך מדהבי ומכספי דיהבית
ליך ועבדת ליך צלמי דכורא וטעית

מלין יהיה יוד בטע׳ מנהון עשית ד׳ וסימנ׳ ... ורמהק יעבך ולא כדרכיהן ושמרון שש אכלת נתת הייה זכרת וחברון ... בהדרי ל׳ הדרי

בהון׃ ותקחי את בגדי רקמתך ותכסים
ושמני וקטרתי נתתי לפניהם׃ ונסיבת
ית לבושי ציורך וכסיתינון ומשחי
וקטורת בוסמי שוית קדמיהון׃
ולחמי אשר נתתי לך סלת ושמן
ודבש האכלתיך ונתתיהו לפניהם
לריח ניחח ויהי נאם אדני יהוה׃ וטובי
דיהבית ליך סלת ומשח ודבש אוכלתיך
ויהבתינון קדמיהון קורבנין לפולחן
הלא הואה כל אליין אמר יי אלהים׃
ותקחי את בניך ואת בנותיך אשר
ילדת לי ותזבחים להם לאכל המעט
מתזנותך׃ איכא אסגית לארגזא
קדמי לנשתא דישראל דדברת ית
בנך וית בנתך דעתידין למפק מנהון
תולדת קודשא קדמי ונכיסתנון להון
קורבנין לפלחן הזעירא הות בעינך
טעותיך׃ ותשחטי את בני ותתנים
בהעביר אותם להם׃ ונכסת ית בנייא
ויהבתינון באעברא יתהון להון׃ ואת
כל תועבתיך ותזנותיך לא זכרתי את
ימי נעוריך בהיותך ערם ועריה
מתבוססת בדמך היית׃ וית כל חובי
תועיבתיך וטעותיך לא אדכרת ית

יומין דמלקדמין כד הוית מטלטלא
ושביקא מתעניא בשעבודיך הוית׃
ויהי אחרי כל רעתך אוי אוי לך נאם
אדני יהוה׃ מא יהי בסופיך על כל
בשתיך נביא אמר להון וי ליך על כל
דחבת וי ליך על דלא תבת אמר יי
אלהים׃ ותבני לך גב ותעשי לך רמה
בכל רחוב׃ ובנית ליך איגורין ועבדת
ליך דמין בכל רחוב׃ אל כל ראש דרך
בנית רמתך ותתעבי את יפיך ותפשקי
את רגליך לכל עובר ותרבי את תזנותך׃
בריש כל פרשות אורח בנית רמתיך
ואחלת ית קדושתיך ואתחברת ליך
למפלח לטעותא עם כל דעדי ואסגית
ית טעותיך׃ ותזני אל בני מצרים שכניך
גדלי בשר ותרבי את תזנתך להכעיסני׃
וטעית בתר בני מצרים קריבך מסגיי
בסר ואסגית ית טעותיך לארגזא
קדמי׃ והנה נטיתי ידי עליך ואגרע
חקך ואתנך בנפש שנאותיך בנות
בנות פלשתים הנכלמות מדרכך זמה׃
והא ארימית מחת גבורתי עליך ומנעת
טוביך ואמסרניך ביד בעלי דבביך
בפרני פלשתאי דאילו עליהון שלחת

ויהי ב וסימנ׳ לריח ניחח כי הוא אמר ... המעט מתזנותך כת׳ ואת כל תועבתך ותזנתיך כת׳ ושארא מל׳

נביי אתכנעו ואת לא אתכלת מיאורחיך
בעיצת חטין׃ ותזני אל בני אשור
מבלתי שבעתך ותזנים וגם לא שבעת׃
וטעית בתר בני אתור מדלא ידעת
אוריתא וטעית בהון ואף לא ידעת
תובא׃ ותרבי את תזנותך אל ארץ
כנען כשדימה וגם בזאת לא שבעת׃
ואסגית ית טעותיך לאתחברא לעממא
דארעא דכנען למהך בנמוסי כסדאי
ואף בדא לא ידעת אוריתא׃ מה אמלה
לבתך נאם אדני יהוה בעשותך את
כל אלה מעשה אשה זונה שלטת׃
מא תקיף הוה רשע לבך אמר יי
אלהים במעבדיך ית כל אלין כעובדי
אתתא נפקת ברא דשליט לה בנפשה׃
בבנותיך גבך בראש כל דרך ורמתך
עשיתי בכל רחוב ולא הייתי כזונה
לקלס אתנן׃ במבנך איגורך בריש כל
פרשות אורח ורמתיך עבדת בכל
רחוב ולא הוית כנפקת ברא דמתהניא
באגרה׃ האשה המנאפת תחת אישה
תקח את זרים׃ כנשתא דישראל דמא
לאתתא דרחימא על בעלה ומזניא
עלוהי שבקת ית בעלה וטעת בתר

נוכראין׃ לכל זנות יתנו נדה ואת נתת
את נדניך לכל מאהביך ותשחדי אותם
לבוא אליך מסביב בתזנותיך׃ לכל
נפקת ברא יהבין אגר ואת אהבית ית
אגריך לכל רחמך ושחידת יתהון למיתי
עלך מסחור סחור בטעותיך׃ ויהי
בך הפך מן הנשים בתזנותיך ואחריך
לא זונה ובתתך אתנן ואתנן לא נתן לך
ותהי להפך׃ והוה בך שנו כנשתא
דישראל מן מדינתא בטעותיך ובתלך
לא הוות דטעת בותיך ובמתניך אגר
ואגר לא אתיהיב ליך והוית לשנו׃ לכן
זונה שמעי דבר יהוה׃ בכין דעובדהא
כנפקת ברא כנשתא דישראל קבילי
פתגמא דיי׃ כה אמר אדני
יהוה יען השפך נחשתך ותגלה ערותך
בתזנותיך על מאהביך ועל כל גלולי
תועבותיך וכדמי בניך אשר נתתי
להם׃ כדנן אמר יי אלהים חלף דאתגליאת
בהתתיך ואיתחזי קלניך ואטעית בתר
רחמך וית כל חובי פולחן טעות תועבתיך
וכחובת דם בניך דנכסת להון׃ לכן הנני
מקבץ את כל מאהביך אשר ערבת
עליהם ואת כל אשר אהבת על כל

כל לשון זונה מל׳ בר מן ג׳ חס׳ וסימ׳ כה׳ וחללה לא יקחו ואלמנה וגרושה את׳ צעשה זנה׳ וחד אם זנה אתה ישראל

אֲשֶׁר שָׂנֵאת וְקִבַּצְתִּי אֹתָם עָלַיִךְ
מִסָּבִיב וְגִלֵּיתִי עֶרְוָתֵךְ אֲלֵהֶם וְרָאוּ
אֶת כָּל עֶרְוָתֵךְ׃ בכין האנא מכניש
ית כל רחמך ואת רעית למטעי
בתריהון וית כל דרחמת עם כל
דסנית ואכניש יתהון עלך מסחור
סחור ואגלי בהתתיך להון ויחזון
ית כל קלניך׃ וּשְׁפַטְתִּיךְ מִשְׁפְּטֵי
נֹאֲפוֹת וְשֹׁפְכֹת דָּם וּנְתַתִּיךְ דַּם חֵמָה
וְקִנְאָה׃ ואתפרע מניך פורענות גיפן
ואשדת דם ואמסרניך לקטול ברגז
ובחמא׃ וְנָתַתִּי אוֹתָךְ בְּיָדָם וְהָרְסוּ גַבֵּךְ
וְנִתְּצוּ רָמֹתַיִךְ וְהִפְשִׁיטוּ אוֹתָךְ בְּגָדַיִךְ
וְלָקְחוּ כְּלֵי תִפְאַרְתֵּךְ וְהִנִּיחוּךְ עֵירֹם
וְעֶרְיָה׃ ואמסר יתיך בידהון ויפגרון
שורך ויתרעון רמתיך וישלחון
יתיך לבושי יקריך ויסבון מני
תושבחתיך וישבקונך מטלטלא
ושביקא׃ וְהֶעֱלוּ עָלַיִךְ קָהָל וְרָגְמוּ
אוֹתָךְ בָּאָבֶן וּבִתְּקוּךְ בְּחַרְבוֹתָם׃
ויסקון מטרין ויגמון יתיך באבני
קלע ויבזעונך בסיפיהון׃ וְשָׂרְפוּ
בָתַּיִךְ בָּאֵשׁ וְעָשׂוּ בָךְ שְׁפָטִים לְעֵינֵי
נָשִׁים רַבּוֹת וְהִשְׁבַּתִּיךְ מִזּוֹנָה וְגַם

אֶתְנַן לֹא תִתְּנִי עוֹד׃ ויוקדון בתיך
בנורא ויעבדון ביך פורענות דינין
לעיני מדינן סגיאן ואבטלניך מלמהוי
כנפקת בורא ואף אגר לא תתנין עוד׃
וַהֲנִחֹתִי חֲמָתִי בָּךְ וְסָרָה קִנְאָתִי מִמֵּךְ
וְשָׁקַטְתִּי וְלֹא אֶכְעַס עוֹד׃ ואנח חמתי
ביך ותתעדי קנאתי מניך ואסיף ולא
יהי רוגזי עוד׃ יַעַן אֲשֶׁר לֹא זָכַרְתִּי
אֶת יְמֵי נְעוּרַיִךְ וַתִּרְגְּזִי לִי בְּכָל אֵלֶּה
וְגַם אֲנִי הֵא דַּרְכֵּךְ בְּרֹאשׁ נָתַתִּי נְאֻם
אֲדֹנָי יְהוִה וְלֹא עָשִׂיתִי אֶת הַזִּמָּה
עַל כָּל תּוֹעֲבֹתָיִךְ׃ חלף דלא אדכרת
ית יומין דמלקדמין והוית מרגזא
קדמי בכל אליין ואף אנא הא אנא פורענות
אורחיך בריש יהבית אמר יוי אלהים
ולא עבדת ליך עיצא למתב מן כל
תועבתיך׃ הִנֵּה כָּל הַמֹּשֵׁל עָלַיִךְ יִמְשֹׁל
לֵאמֹר כְּאִמָּה בִּתָּהּ׃ הא כל דמתיל
עלך ימתול למימר כעובדי אימא
כין ברתא׃ בַּת אִמֵּךְ אַתְּ גֹּעֶלֶת אִישָׁהּ
וּבָנֶיהָ וַאֲחוֹת אֲחוֹתֵךְ אַתְּ אֲשֶׁר גָּעֲלוּ
אַנְשֵׁיהֶן וּבְנֵיהֶן אִמְּכֶן חִתִּית וַאֲבִיכֶן
אֱמֹרִי׃ למא הוית ברתא לארעא
דכנען למעבד כעובדי עמה

סימ׳ ופני ילכו וסרה קנאתי והנחתי כת׳ וכלה אפי והנחותי כת׳ ושב׳ והנחתי כת׳ ... והנחותי כת׳ ... עשיתי ד׳ וסימ׳
בבנותיך יען ולא בדרכיהן ושמרון

דאתרכו אבהן עם בנין ואחתא לסדם
ועמורה דאשתיצי עמהון אבהן
עם בנין הלא אמכון שרה בינא חתאי
הות ולא עבדת כעובדיהון ואבוכון
אברהם בינא אמוראי הוה ולא הליך
בעיצתהון ואחותך הגדולה שמרון
היא ובנותיה היושבת על שמאלך
ואחותך הקטנה ממך היושבת מימינך
סדם ובנותיה ואחתיך רבתא שמרון
היא ולכפרנהא דיתבא על סמליך
ואחתיך דזעירא מניך דיתבא
מימינך סדם ולכפרנהא ולא בדרכיהן
הלכת ובתועבותיהן עשיתי כמעט
קט ותשחתי מהן בכל דרכיך ואילו
באורחתהון הליכת וכתועיבתהון
עבדת חסור הוה חובך אהין ואסגית
לחבלא מנהון בכל אורחתיך חי אני
נאם אדני יהוה אם עשתה סדם
אחותך היא ובנותיה כאשר עשית
את ובנותיך קיים אנא אמר יי אלהים
אם עבדת סדם אחתיך היא ולכפרנהא
כמא דעבדת את ולכפרניך הנה זה
היה עון סדם אחותך גאון שבעת
לחם ושלות השקט היה לה ולבנותיה

ויד עני ואביון לא החזיקה הא דין
הוה חוב סדם אחתיך גיותנין סבעין
לחמא ושליוא ושדוכא הוה לה
ולכפרנהא ויד מסכין וחשיך לא
אתקיפת ותגבהינה ותעשינה תועבה
לפני ואסיר אתהן כאשר ראיתי
ואתרברבא ועבדא תועיבא קדמי
ואגליתי יתהון כמא דגלי קדמי
ושמרון כחצי חטאתיך לא חטאה
ותרבי את תועבתיך מהנה ותצדקי
את אחותך בכל תועבתיך אשר
עשיתי ושומרון כפלגות חובך לא
חבת ואסגית ית תועיבתיך מנהון
וזכית ית אחתיך בכל תועיבתיך
דעבדת גם את שאי כלמתך אשר
פללת לאחותך בחטאתיך אשר
התעבת מהן תצדקנה ממך וגם את
בושי ושאי כלמתך בצדקתך אחיותך
ואף את קבילי את כנעותיך דבעית
לאחתיך בחובך דאתעיבת מנהון
יזכין מניך ואף את בהתי וקבילי
את כנעותיך כד זכית אחותיך ושבתי
את שבותהן את שבית סדם ובנותיה
ואת שבית שמרון ובנותיה ושבית

ובתועבותיהן עשית והגד להן את תועבותיהן מל׳ ־ גאון ג׳ וס׳ ימנ׳ ־ שבעת עדה נא לפני שבר וחד גאה וגאון ־ ותגבהינה

שביתיך בתוכהנה׃ ואתיב ית עמהון
להון ית עמא דסדם וכפרנהא וית
עמא דשומרון וכפרנהא ואתיב
גלות עמיך ביניהון׃ למען תשאי
כלמתך ונכלמת מכל אשר עשית
בנחמך אתן׃ בדיל דתקבלין את כנשותיך
ותתכנעין מכל דעבדת בנחמותיך
יתהון׃ ואחותיך סדם ובנותיה תשבן
לקדמתן ושמרון ובנותיה תשבן
לקדמתן ואת ובנותיך תשבינה לקדמתכן׃
ואחתיך סדם וכפרנהא יתובן לאולהון
ושומרון וכפרנהא יתובן לאולהין
ואת וכפרנך תתובן לאולכין׃ ולוא
היתה סדם אחותך לשמועה בפיך
ביום גאוניך׃ ולא הות סדום אחתיך
לאולפן בפומיך ביום אתרברבותיך׃
בטרם תגלה רעתך כמו עת חרפת
בנות ארם וכל סביבותיה בנות פלשתים
השאטות אותך מסביב׃ עד לא אתגלי
בשתיך בעידן דחסידו כפרני ארם
וכל סחרנהא כפרני פלשתאי דבזו
יתיך מסחור סחור׃ את זמתך ואת
תועבותיך את נשאתים נאם אדני
יתחובי עיצת חטך וית פולחן

תועיבתיך את קבילתינון אמר יי׃
כי כה אמר אדני יהוה ועשית
אותך כאשר עשית אשר בזית אלה
להפר ברית׃ ארי כדנן אמר יי אלהים
ואתפרע מניך כמא דעבדת דבסרת
על מומי לאשנאה קים׃ וזכרתי אני
את בריתי אותך בימי נעוריך והקימותי
לך ברית עולם׃ ודכרנא אנא ית קימי
דעמיך ביומי קדם ואקיים ליך קים
עלם׃ וזכרת את דרכיך ונכלמת
בקחתך את אחותיך הגדלות ממך
אל הקטנות ממך ונתתי אתהן לך
לבנות ולא מבריתך׃ ותדכרין ית
אורחתיך ותתכנעין בקרבותיך ית
מדינן דרברבן מניך עם דזעירן
מניך ומסרית יתהון ליך לאשתמעא
ואת לא עבדת ית אוריתא׃ והקימתי
אני את בריתי אתך וידעת כי אני יהוה׃
ואקים אנא ית קימי עמיך ותידעין
ארי אנא יי׃ למען תזכרי ובשת ולא
יהיה לך עוד פתחון פה מפני כלמתך
בכפרי לך לכל אשר עשית נאם אדני
יהוה׃ בדיל דתידכרין ותיבהתין ולא
יהי ליך עוד אתרברבא במלי פומיך

ומל

ב בלי בקחתך

ב מל בספ דמעיך

ב רעתו וי והגלה ערותך

חטאתיך ה׳ וחס וסימנ׳ עצמו ושראחריו ושמרון ושלאחריו תס עונך ... והקימותי ג׳ מל וסימ׳ קדמ׳ דיחזק׳ זרעך מלכותך ...

מן קדם אתכלמותיך כד אשבוק ליך
לכל דעבדת אמר יי אלהים׃
ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ והוה פתגם
נבואה מן קדם יי עמי למימר׃ בן
אדם חוד חידה ומשל משל אל בית
ישראל׃ בר אדם חוד חודיתא ומתול
מתלא על בית ישראל׃ ואמרת כה
אמר אדני יהוה הנשר הגדול גדול
הכנפים ארך האבר מלא הנוצה אשר
לו הרקמה בא אל הלבנון ויקח את
צמרת הארז׃ ותימר כדנן אמר יי אלהים
נשרא רבא רב גפין אריך אברין חפי
כנפין דליה ציורין אתא ללבנן ונסיב
ית עוברתא דארזא רמא׃ את ראש
יניקותיו קטף ויביאהו אל ארץ כנען
בעיר רכלים שמו׃ ית ריש שיבשתיה
נסיבוא ובליה לארעא דכטולא מפלחנא
בארעא דכנען עד לא ייעלון ליה בית
ישראל בקרית תגרין שוייה׃ ויקח מזרע
הארץ ויתנהו בשדה זרע קח על מים
רבים צפצפה שמו׃ ונסיב מזרעא
דארעא ויהביה בחקל טב למזרע
נציביה על מיין סגיאין גפן נסבא
שוייה׃ ויצמח ויהי לגפן סרחת

שפלת קומה לפנות דליותיו אליו
ושרשיו תחתיו יהיו ותהי לגפן ותעש
בדים ותשלח פארות׃ וצמח והוה
לגפן תקיף מכיך בקומה לכפפא
עוברתיה ליה ושרשוהי תחותוהי
יהון והוה לגפן ועבד שבקין ושלח
עוברין׃ ויהי נשר אחד גדול גדול
כנפים ורב נוצה והנה הגפן הזאת
כפנה שרשיה עליו ודליותיו שלחה
לו להשקות אותה מערגות מטעה׃
והוה נשרא חד רבא רב גפין ורחפי
כנפין והא גופנא הדא כפת שורשהא
עלוהי ועוברתיה שלחת ליה לאשקאה
יתה מעוגית נצבתה׃ אל שדה טוב
אל מים רבים היא שתולה לעשות
ענף ולשאת פרי להיות לגפן אדרת׃
בחקל טב על מיין סגיאין היא שתילא
למעבד ענף ולמטען פירין למהוי
לגפן תקיף׃ אמר כה אמר
אדני יהוה תצלח הלוא את שרשיה
ינתק ואת פריה יקוסס ויבש כל טרפי
צמחה תיבש ולא בזרוע גדולה ובעם
רב למשאות אותה משרשיה׃ אימר
כדנן אמר יי אלהים תצלח הלא ית

צמחה ד׳ וסימנ׳ כי כארץ תוציא כל טרפי ערוגות צמחה תכרך … ערוגות גבליו וסימנ׳ מטעה צמחה הכשס קדג׳ ובתר

שורשה יפסיק וית אבה יקטיף
וייבשון כל טרפי צמחה ויתרון ולא
במשרין סגיאן ובעם סגי ייתון
למעקר יתה משורשהא: והנה שתולה
התצלח הלא כגעת בה רוח הקדים
תיבש יבש על ערגת צמחה תיבש:
והא שתילא התצלח הלא כמקרב
בה רוח קדומא תיבש מיבש על
עוגית נצבתה תיבש: ויהי
דבר יהוה אלי לאמר: והוה פתגם נבואה
מן קדם יי עמי למימר: אמר נא
לבית המרי הלא ידעתם מה אלה
אמר הנה בא מלך בבל ירושלם
ויקח את מלכה ואת שריה ויבא
אותם אליו בבלה: אימר כען לעמא
סרבנא הלא ידעיתון מא אלין אימר
הא אתא מלכא דבבל לירושלם ודבר
ית מלכה וית רברבהא ואוביל יתהון
לותיה לבבל: ויקח מזרע המלוכה
ויכרת אתו ברית ויבא אתו באלה
ואת אילי הארץ לקח: ודבר מזרעא
דמלכותא וגזר עמיה קים ואעיל
יתיה במומי וית רברבי ארעא דבר
להיות ממלכה שפלה לבלתי התנשא

לשמר את בריתו לעמדה: למהוי
מלכו חלשא בדיל דלא לאתרברבא
למיטר ית קימיה למפלחיה: וימרד
בו לשלח מלאכיו מצרים לתת לו
סוסים ועם רב היצלח הימלט העשה
אלה והפר ברית ונמלט: ומריד ביה
לשלחא אזגדוהי למצרים למיתן
ליה סוסון ועם סגי היצלח הישתיזב
דעביד אלין ומשני קים הישתיזב
חי אני נאם אדני יהוה אם לא במקום
המלך הממליך אתו אשר בזה את
אלתו ואשר הפר את בריתו אתו בתוך
בבל ימות: קיים אנא אמר יי אלהים
אם לא באתרא דמלכא דאמליך יתיה
דבסר על מומתיה ודאשני ית קימיה
עמיה בגו בבל ימות: ולא בחיל גדול
ובקהל רב יעשה אותו פרעה במלחמה
בשפך סללה ובבנות דיק להכרית
נפשות רבות: ולא במשרין סגיאן ובעם
סגי יעביד עמיה פרעה קרב במצבר
מליתא ובמבני כרקום לשיצאה
מרינן סגיאן: ובזה אלה להפר ברית
והנה נתן ידו וכל אלה עשה לא ימלט:
ובסר על מומי לאשנאה קים והא

בזה ט וחד ובזה וסימנ׳ מיצותו הפר אלתו אלתו לעבה וחברן שקץ ענות ענ׳ וזאת אסירין תפלתם וחד ובזה אלה להפר

אמטי יריה לפרעה כל אלין עבד
לא ישתיזב׃ לכן כה אמר
אדני יהוה חי אני אם לא אלתי אשר
בזה ובריתי אשר הפיר ונתתיו בראשו׃
בכין כדנן אמר יי אלהים קיים אנא אם
לא מומתי דבסר וקימי דאשני ואתין
פורענות אורחיה ברישיה׃ ופרשתי
עליו רשתי ונתפש במצודתי והביאותיהו
בבלה ונשפטתי אתו שם מעלו אשר
מעל בי׃ ואפרוס עלוהי מצדתי ויתאחד
בסריגתי ואגלינה לבבל ואתפרע מנה
תמן שקריה דשקר קדמי׃ ואת כל
מברחו בכל אגפיו בחרב יפלו והנשארים
לכל רוח יפרשו וידעתם כי אני יהוה
דברתי׃ וית כל גברוהי בכל משריתיה
בחרבא יתקטלון ודישתארון לכל
רוח יתבדרון ותידעון ארי אנא יי
גזרית במימרי׃ כה אמר
אדני יהוה ולקחתי אני מצמרת הארז
הרמה ונתתי מראש ינקותיו רך אקטף
ושתלתי אני על הר גבה ותלול׃ כדנן
אמר יי אלהים ואקריב אנא ממלכותא
דבית דויד דמתיל בארזא רמא
ואקיימנה מבני בנוהי ינוק ארבי
ואקיימנה במימרי בטור רם ומנטל׃
בהר מרום ישראל אשתלנו ונשא ענף
ועשה פרי והיה לארז אדיר ושכנו
תחתיו כל צפור כל כנף בצל דליותיו
תשכנה׃ בטור קודשא דישראל אקימנה
ויכניש משרין ויעביד סומכון ויהי
למלך תקיף ויסתמכון עלוהי כל
צדיקיא וכל ענותניא בטלל מלכותיה
ישרון׃ וידעו כל עצי השדה כי אני
יהוה השפלתי עץ גבה הגבהתי עץ
שפל הבשתי עץ לח והפרחתי עץ
יבש אני יהוה דברתי ועשיתי׃ וידעון
כל מלכי עממיא ארי אנא יי אמאיכית
מלכות דהות תקיפא תקיפית מלכותא
דהות חלשא אמאיכית מלכות עממיא
דהות תקיפא כאע רטיב ותקיפית מלכות
בית ישראל דהות חלשא כאע יביש
אנא יי גזרית במימרי ואקיים׃
יח ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ והוה
פתגם נבואה מן קדם יי עמי למימר׃
מה לכם אתם משלים את המשל הזה
על אדמת ישראל לאמר אבות יאכלו
בסר ושני הבנים תקהינה׃ מא לכון
דאתון מתלין ית מתלא הדין על ארעא

אני יי דברתי ועשיתי ד דסמ׳ וסימנ׳ ... וידעו היעמד וידעו ונתתי רוחי ... הפיר ב׳ וסימנ׳ הפיר עצת גוים ובריתי אשר

דישראל למימר אבהתא חטן ובניא
לקן׃ חי אני נאם אדני יהוה אם יהיה
לכם עוד משל המשל הזה בישראל׃
קיים אנא אמר יי אלהים אם יהי לכון
עוד ממתל מתלא הדין בישראל׃
הן כל הנפשות לי הנה כנפש האב
וכנפש הבן לי הנה הנפש החטאת ב̇ וחב̇
היא תמות׃ הא כל נפשתא דילי אנון
כנפש אבא וכנפש ברא קדמי אנון
אנש דיחטי הוא ימות׃ ואיש כי
יהיה צדיק ועשה משפט וצדקה׃
וגבר ארי יהי זכי ויעביד דין דקשוט
וזכו׃ אל ההרים לא אכל ועיניו לא סימן דאכיל
נשא אל גלולי בית ישראל ואת פתח פומיה
אשת רעהו לא טמא ואל אשה נדה דלא אכיל
לא יקרב׃ בטוריא לא אפלח לטעותא קמץ פומיה
ועינוהי לא זקף לפלחן טעות בית
ישראל וית אתת חבריה לא סאיב
ולות אתא טומאה לא על׃ ואיש
לא יונה חבלתו חוב ישיב גזלה וחב̇ ומיל
לא יגזל לחמו לרעב יתן ועירם
יכסה בגד׃ ואנש לא אוני משכון
דחובתא אתיב גזילא לא גזל
מלחמיה לכפנא יהב וערטלאה

ב̇ שחד מחן
כסי מלבושיה׃ בנשך לא יתן ותרבית
לא יקח מעול ישיב ידו משפט
אמת יעשה בין איש לאיש׃ בחבולא
לא יהב ורביתא לא נסיב משקרא
אתיב ידיה דין דקשוט עביד בין
ס ג̇ בחקות גבר לגבר׃ בחקתי יהלך ומשפטי
צדק אס ילך
שמר לעשות אמת צדיק הוא חיה
יחיה נאם אדני יהוה׃ בקימי הליך
ודיני נטר למעבד קשוט צדיקא
הוא מיחא ייחי אמר יי אלהים׃ והוליד
ב̇ ארחות
בן פריץ שפך דם ועשה אח מאחד
מאלה׃ ויוליד בר דשיע אשיד דם
ויעביד לאחוהי מחדא מאלין׃ והוא
את כל אלה לא עשה כי גם אל
ההרים אכל ואת אשת רעהו טמא׃
והוא ית כל אלין לא עבד אלהין בטוריא
פלח לטעותא וית אתת חבריה סאיב׃
עני ואביון הונה גזלות גזל חבל לא
ישיב ואל הגלולים נשא עיניו תועבה
עשה׃ מסכין וחשיך אוני גזילא גזל
משכונא לא אתיב ולפלחן טעותא
זקף עינוהי תועבא עבד׃ בנשך
נתן ותרבית לקח וחי לא יחיה את כל
ד̇ התועבות האלה עשה מות יומת

סימן קדמא׳ דסב׳ אל ההרים ואת אשת גזלה ׃ בתרא׳ דסב׳ על ההרים את אשת וגזלה וסימ׳ תוב עאן ׃ לית ג וסי׳ לבנה ואמלה בך
הובשת׃ בתרא׳ קמ׳ ׃ יומת ד קמ׳ וסימ׳ ושמרתם והנביא ונקב בשם וכל אחנ׳ וסו׳ פיס כות וכל אור׳ במא כי אמר יי להם כי
השבועה דמובן יהיה ׃

דמיו בו יהיה׃ כחובולא יהבו ורביתא
נסיב האתקים לא יתקיים ית כל
תועבתא האלין עבד ממת ימות
חובת קטוליה ביה תהי׃ והנה הוליד
בן וירא את כל חטאת אביו אשר
עשה ויראה ולא יעשה כהן׃ והא אוליד
ברא וחזא ית כל חובי אבוהי דעבד
וחזא ולא עבד כותהון׃ על ההרים
לא אכל ועיניו לא נשא אל גלולי
בית ישראל את אשת רעהו לא טמא׃
על טוריא לא פלח לטעותא ועינוהי
לא זקף לפלחן טעות בית ישראל ית
אתת חבריה לא סאיב׃ ואיש לא הונה
חבל לא חבל וגזלה לא גזל לחמו
לרעב נתן ועירום כסה בגד׃ ואנש
לא אוני משכונא לא נסיב וגזילא
לא גזל מלחמיה לכפנא יהב ועטלאה
כסי מכסותיה׃ מעני השיב ידו נשך
ותרבית לא לקח משפטי עשה בחקותי
הלך הוא לא ימות בעון אביו חיה יחיה׃
מסכינא אתיב ידיה חבולא ורביתא
לא נסיב דיני עבד בקימי הליך הוא
לא ימות בחובי אבוהי מיחא ייחי׃
אביו כי עשק עשק גזל גזל אח

ואשר לא טוב עשה בתוך עמיו והנה
מת בעונו׃ אבוהי ארי עשק עושקא
גזל גזילא לחד מאחוהי ודלא תקין
עבד בגו עמיה והא מית בחוביה׃
ואמרתם מדע לא נשא הבן בעון
האב והבן משפט וצדקה עשה את
כל חקותי שמר ויעשה אותם חיה
יחיה׃ ואמרתון מדין לא לקי ברא
בחובי אבא ובלא דין דקשוט וזכו
עבד ית כל קימי נטר ועבד יתהון
מיחא ייחי׃ הנפש החטאת היא תמות
בן לא ישא בעון האב ואב לא ישא
בעון הבן צדקת הצדיק עליו תהיה
ורשעת רשע עליו תהיה׃ אנש דיחטי
הוא ימות ברא לא ילקי בחובי אבא
ואבא לא ילקי בחובי ברא זכות
זכאה בה יתקיים וחובת חייבא
עלוהי תהי׃ והרשע כי
ישוב מכל חטאתו אשר עשה
ושמר את כל חקותי ועשה משפט
וצדקה חיה יחיה לא ימות׃ ורשיעא
ארי יתוב מכל חובוהי דעבד ויטר
ית כל קימי ויעביד דין דקשוט
וזכו מיחא ייחי לא ימות׃ כל פשעיו

ויראה ק׳ בס בשיך
ב׳ זק כת׳ בכרתי לקח
חס
ב׳ וכת׳ בן
הרשע ק
תיו ק

חטייה ועשייה ז וסימנה׳ והתודו את חטאתם ואת חטאתכם וילך בכל דרך ובחטאתו וילכו והנה והרשע כי ישוב מכל

אשר עשה לא יזכרו לו בצדקתו
אשר עשה יחיה: כל חובוהי דעבד
לא ידכרון ליה בזכותיה דעבד יתקיים:
החפץ אחפץ מות רשע נאם אדני
יהוה הלוא בשובו מדרכיו וחיה:
המרעא רעינא במותיה דרשיעא
אמר יי אלהים הלא כד יתוב מאורחיה
יתקיים: ובשוב צדיק
מצדקתו ועשה עול ככל התועבות
אשר עשה הרשע יעשה וחי כל
צדקתו אשר עשה לא תזכרנה
במעלו אשר מעל ובחטאתו אשר
חטא בם ימות: וכד יתוב זכאה
מזכותיה ויעביד שקר ככל תועבתא
דעבד רשיעא יעביד יתקיים כל
זכותיה דעבד לא ידכרן בשקריה
דשקר ובחוביה דחב בהון ימות:
ואמרתם לא יתכן דרך אדני שמעו
נא בית ישראל הדרכי לא יתכן הלא
דרכיכם לא יתכנו: ואמרתון לא
מפרשן לנא אורחת טובא דיי
שמעו כען בית ישראל האורחת
טובי לא מפרשן לכון הלא אורחתכון
די לכון לא תקנן: בשוב צדיק מצדקתו

ועשה עול ומת עליהם בעולו אשר
עשה ימות: כד יתוב זכאה מזכותיה
ויעביד שקר וימות עליהון בשקריה
דעבד ימות: ובשוב רשע
מרשעתו אשר עשה ויעש משפט
וצדקה הוא את נפשו יחיה: וכד יתוב
רשיעא מחובוהי דעבד ויעביד דין
דקשוט וזכו הוא ית נפשיה יקיים:
ויראה וישוב מכל פשעיו אשר עשה
חיו יחיה לא ימות: וחזא ותב מכל
חובוהי דעבד מיחא ייחי לא ימות: ואמרו
בית ישראל לא יתכן דרך אדני הדרכי
לא יתכנו בית ישראל הלא דרכיכם
לא יתכן: ואמרו בית ישראל לא מפרשן
לנא אורחת טובא דיי האורחת טובי
לא מפרשן לכון בית ישראל הלא
אורחתכון דילכון לא תקנן: לכן איש
כדרכיו אשפט אתכם בית ישראל
נאם אדני יהוה שובו והשיבו מכל
פשעיכם ולא יהיה לכם למכשול עון:
בכין אנש כאורחתיה אתפרע מנכון
בית ישראל אמר יי אלהים תובו לפולחני
ואעדו מנכון פלחן טעותא ולא יהי
לכון לתקלת חובין: השליכו מעליכם

צדקתו ג וחס וסימנ׳ לא תזכרן לא תזכרנה לא תזכרנה וכול צדקתו כת׳ ס״פ יחיה ז וסימ׳ טהרה סור ואיש עגלת ויואב אול׳
ובשוב לא יחיה רשע ס״פ

את כל פשעיכם אשר פשעתם בם
ועשו לכם לב חדש ורוח חדשה ולמה
תמתו בית ישראל׃ ארחיקו מנכון ית
כל חוביכון דחבתון בהון ועבדו לכון
לב דחיל ורוח דחלא ולמא תמותון בית
ישראל׃ כי לא אחפץ במות המת נאם
אדני יהוה והשיבו וחיו׃ ארי לא רעוא
במותיה דחייב למימת אמר יי אלהים
תובו לפולחני ואתקיימו׃

ואתה שא קינה אל נשיאי ישראל׃ ואת
טול אליא על רברבי ישראל׃ ואמרת
מה אמך לביא בין אריות רבצה בתוך
כפרים רבתה גוריה׃ ותימר מא כנשתא
דישראל דהות דמיא לליתא בני מלכיא
רבת בני שלטוניא רביאת בנהא׃ ותעל
אחד מגריה כפיר היה וילמד לטרף
טרף אדם אכל׃ ורביאת חד מבנהא
מלכא הוה ואליף למקטל קטול
אנשא קטל׃ וישמעו אליו גוים בשחתם
נתפש ויבאהו בחחים אל ארץ מצרים׃
ושמעו עלוהי עממיא בסריגתהון
אתאחד ואיתיוהי בשישלן לארעא
דמצרים׃ ותרא כי נוחלה אבדה תקותה
ותקח אחד מגריה כפיר שמתהו׃
וחזת ארי פסק אבר סבורה ורביאת חד
מבנהא מלכא שויתיה׃ ויתהלך בתוך
אריות כפיר היה וילמד לטרף טרף
אדם אכל׃ והליך בין מלכיא מלכא
הוה ואליף למקטל קטול אנשא קטל׃
וידע אלמנותיו ועריהם החריב ותשם
ארץ ומלאה מקול שאגתו׃ ואצדי
בירניתיה וקרויהון אחריב וצדיאת
ארעא ומלאה מקל אתרגושתיה׃
ויתנו עליו גוים סביב ממדינות
ויפרשו עליו רשתם בשחתם נתפש׃
ואתכנשו עלוהי עממיא סחור סחור
ממדינתא ופרסו עלוהי מצדתהון
בסריגתהון אתאחד׃ ויתנהו בסוגר
בחחים ויבאהו אל מלך בבל יבאהו
במצדות למען לא ישמע קולו עוד אל
הרי ישראל׃ ויהבוהי בקולרין בשישלן
ואיתיוהי לות מלכא דבבל איתיוהי
במצדיא בדיל דלא ישתמע קליה
עוד על טורי ישראל׃

אמך כגפן בדמך על מים שתולה פריה
וענפה היתה ממים רבים׃ כנשתא
דישראל כמעבדה אוריתא דמיא
כגופן דשתילא על מבוע דמיין

דנופה שפיר וסוכה מטלן היא שתילא
על מיין סגיאין ויהיו לה מטות עז
אל שבטי משלים ותגבה קומתו על
בין עבתים וירא בגבהו ברב דליתיו
והוו בה שלטונין תקיפין מלכין
דגיברין לשעבדא מלכו ורמאים
בתוקפיה על מלכותא ואתנציח
בסמכותיה בסגי גברוהי ותתש
בחמה לארץ השלכה ורוח הקדים
הוביש פריה התפרקו ויבשו מטה
עזה אש אכלתהו ואתעקרת בתקוף
מארע בית שכינתא לארע אוחרי
אתגליאת ומלך דתקיף כרוח קדומא
קטיל עמה ואיטלטלו שולטוני תוקפה
ועממיא דתקיפין כאישתא שיצאונון
ועתה שתולה במדבר בארץ ציה
וצמא וכען דמיא לגופן דשתילא
במדברא בארע צדיא וחרבא ותצא
אש ממטה בדיה פריה אכלה ולא
היה בה מטה עז שבט למשול קינה
היא ותהי לקינה ואתו עממיא דתקיפין
כאישתא מחובי זדונה עמה קטילו
ולא הוו בה שלטונין תקיפין מלכין
דגיברין לשעבדא מלכו אמר נביא

ארי אתא היא נבואתא ותהי לאליא
ויהי בשנה השביעית
בחמשי בעשור לחדש באו אנשים
מזקני ישראל לדרש את יהוה וישבו
לפני והוה בשתא שביעתא בחמשא
בעסרא לירחא אמר נביא אתו גברין
מסבי ישראל למתבע אולפן מן קדם י״י
ויתיבו קדמוהי ויהי דבר יהוה
אלי לאמר והוה פתגם נבואה מן קדם
י״י עמי למימר בן אדם דבר את זקני
ישראל ואמרת אלהם כה אמר אדני
יהוה הלדרש אתי אתם באים חי אני
אם אדרש לכם נאם אדני יהוה בר אדם
אתנבי לסבי ישראל ותימר להון כדנן
אמר י״י אלהים הלמתבע אולפן מן
קדמי אתון אתן קיים אנא אם אשתאיל
לכון במימרי אמר י״י אלהים התשפט
אתם התשפוט בן אדם את תועבת
אבותם הודיעם התוכח יתהון התוכח
בר אדם ית תועבת אבהתהון הודע יתהון
ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה
ביום בחרי בישראל ואשא ידי לזרע
בית יעקב ואודע להם בארץ מצרים
ואשא ידי להם לאמר אני יהוה אלהיכם

בחמשי ג חס וסימנ׳ באו אנשים האבכה ... ירמיה ... התשפוט ב מל וסימ׳ בן אדם ... את אהלה ... אשר תשפטו
תועבת ג וסימנ׳ הכה התשפט גם כל שרי ...

ותימר להון כדנן אמר יי אלהים ביומא
דאתרעיתי בישראל וקיימית במימרי
לזרעא דבית יעקב ואתגליתי למפרקהון
בארעא דמצרים וקיימית במימרי
להון למימר אנא יי אלהכון׃ ביום ההוא
נשאתי ידי להם להוציאם מארץ
מצרים אל ארץ אשר תרתי להם
זבת חלב ודבש צבי היא לכל הארצות׃
ביומא ההוא קיימית במימרי להון
לאפקותהון מארעא דמצרים לארעא
דיהבית להון עבדא חלב ודבש
תושבחא היא לכל מדינתא׃ ואמר
אלהם איש שקוצי עיניו השליכו
ובגלולי מצרים אל תטמאו אני יהוה
אלהיכם׃ ואמרית להון גבר שקוצי
ארחיכון מקביל עינוהי ובפלחן טעות
מצראי לא תסתאבון אנא יי אלהכון׃
וימרו בי ולא אבו לשמע אלי איש
את שקוצי עיניהם לא השליכו ואת
גלולי מצרים לא עזבו ואמר לשפך
חמתי עליהם לכלות אפי בהם בתוך
ארץ מצרים׃ וסריבו על מימרי
ולא אבו לקבלא לנביי גבר ית
שקוצי עיניהון לא ארחיקון וית

קדמ׳ חס איש בם שקוצי בתר את שקוצי
ב̇ ועתה וימרו בי קדמ׳

פלחן טעות מצראי לא שבקו ואמרית
למשפך חמתי עליהון דיחול רוגזי
בהון בגו ארעא דמצרים׃ ואעש למען
שמי לבלתי החל לעיני הגוים אשר
המה בתוכם אשר נודעתי אליהם
לעיניהם להוציאם מארץ מצרים׃
ועבדית בדיל שמי בדיל דלא יתחל
לעיני עממיא דאנון ביניהון דאתגליתי
למפרקהון לעיניהון לאפקותהון מאר׳
דמצרים׃ ואוציאם מארץ מצרים
ואבאם אל המדבר׃ ואפיקתינון
מארעא דמצרים ואעילתנון למדברא׃
ואתן להם את חקותי ואת משפטי
הודעתי אותם אשר יעשה אותם
האדם וחי בהם׃ ויהבית להון ית קימי
וית דיני הודעית יתהון דאם יעביד
יתהון אנשא ייחי בהון בחיי עלמא׃
וגם את שבתותי נתתי להם להיות
לאות ביני וביניהם לדעת כי אני יהוה
מקדשם׃ ואף ית יומי שביא דילי
יהבית להון למהוי לאת בין מימרי
וביניהון למידע ארי אנא יי מקדשהון׃
וימרו בי בית ישראל במדבר בחקותי
לא הלכו ואת משפטי מאסו אשר

ל חס
סימ׳ דמטע׳
ב̇ בסב ל

אוד׳ ונב׳ וחי בהם ◦ כתוב׳ אשר יעשה אתם וחיה בהם ◦ אפי בהם ב̇ וסימנ׳ ואמר לשפך חמתי עליהם וימרו בי קדמ׳
בתוך ארץ מצרים ב̇ וסימנ׳ לכלות אפי בהם יהיה מזבח ◦

אשר יעשה אתם האדם וחי בהם
ואת שבתתי חללו מאד ואמר לשפך
חמתי עליהם במדבר לכלותם׃
וסריבו על מימרי בית ישראל במדברא
בקימי לא הליכו וית דיני קצו דאם
יעביד יתהון אנשא ייחי בהון בחיי
עלמא וית יומי שביא דילי אחילו
לחדא ואמרית למשפך חמתי עליהון
במדברא לשיציותהון׃ ואעשה
למען שמי לבלתי החל לעיני הגוים
אשר הוצאתים לעיניהם׃ ועבדית
בדיל שמי בדיל דלא יתחל לעיני
עממיא דאפיקתנון לעיניהון׃ וגם
אני נשאתי ידי להם במדבר לבלתי
הביא אתם אל הארץ אשר נתתי
זבת חלב ודבש צבי היא לכל הארצות׃
ואף אנא קיימית להון במדברא
בדיל דלא לאעלא יתהון לארעא
דיהבית עבדא חלב ודבש תשבחא
היא לכל מדינתא׃ יען במשפטי
מאסו ואת חקותי לא הלכו בהם ואת
שבתותי חללו כי אחרי גלוליהם
לבם הלך׃ חלף דבדיני קצו ובקימי
לא הליכו בהון וית יומי שביא דילי
אחילו ארי בתר פולחן טעותהון לבהון
טעי׃ ותחס עיני עליהם משחתם ולא
עשיתי אותם כלה במדבר׃ וחס מימרי
עליהון מלחבלותהון ולא עבדית
עמהון גמירא במדברא׃ ואמר אל
בניהם במדבר בחוקי אבותיכם אל
תלכו ואת משפטיהם אל תשמרו
ובגלוליהם אל תטמאו׃ ואמרית
לבניהון במדברא בגזירת אבהתכון
לא תהכון וית נמוסיהון לא תטרון
ובפלחן טעותהון לא תסתאבון׃
אני יהוה אלהיכם בחקותי לכו ואת
משפטי שמרו ועשו אותם׃ אנא יי
אלהכון בקימי הליכו וית דיני טרו
ועבידו יתהון׃ ואת שבתותי קדשו
והיו לאות ביני וביניכם לדעת כי אני
יהוה אלהיכם׃ וית יומי שביא דילי
קדישו ויהון לאת בין מימרי ובינכון
למדע ארי אנא יי אלהכון׃ וימרו
בי הבנים בחקותי לא הלכו ואת משפטי
לא שמרו לעשות אותם אשר יעשה
אותם האדם וחי בהם את שבתותי
חללו ואמר לשפך חמתי עליהם
לכלות אפי בם במדבר׃ וסריבו על

ב׳ תנ׳ דיחזק׳ ואנ׳ דדניא׳ ב׳ מן העמים

ח׳ ד׳

משפטי ואת חקותי ב׳ יען יען

ב׳ עליך

ומל׳

ב׳ בספ׳

כל ספרא ואת שבתתי במ״ב את שבתתי וסימנ׳ וגם את שבתותי וימרו בי וכל קרי׳ כוות במ״א איש אמו ואביו תיראו ואת׳

מימרי כניא בקימי לא הליכו וית דיני
לא נטרו למעבד יתהון דאם יעביד
יתהון אנשא ייחי בהון בחיי עלמא
וית יומי שביא דילי אחילו ואמרית
למשפך חמתי עליהון דיחול רוגזי
בהון במדברא: והשבתי את ידי
ואעש למען שמי לבלתי החל
לעיני הגוים אשר הוצאתי אותם
לעיניהם: ואתיבית ית מחת גבורתי
ועבדית בדיל שמי בדיל דלא יתחל
לעיני עממיא דאפיקית יתהון לעיניהון:
גם אני נשאתי את ידי להם במדבר
להפיץ אותם בגוים ולזרות אותם
בארצות: אף אנא קיימית במימרי
להון במדברא לאגלאה יתהון לבני
עממיא ולבדרא יתהון במדינתא:
יען משפטי לא עשו וחקותי מאסו
ואת שבתותי חללו ואחרי גלולי
אבותם היו עיניהם: חלף דדיני לא
עבדו ובקימי קצו וית יומי שביא
דילי אחילו ובתר פלחן טעות אבהתהון
הואה עיניהון: וגם אני נתתי להם
חקים לא טובים ומשפטים לא יחיו
בהם: ואף אנא מרמרדו במימרי

ולא אבו לקבלא לנביי ארחיקתנון
ומסרתנון ביד יצרהון טפשא אזלו
ועבדו גזירן דלא תקנן ונימוסין דלא
יתקיימון בהון: ואטמא אותם
במתנותם בהעביר כל פטר רחם
למען אשמם למען אשר ידעו אשר
אני יהוה: וסאיבית יתהון במתנתהון
באעברא כל פתח ולדא בדיל דאצדינון
בדיל דידעון דאנא יי:
לכן דבר אל בית ישראל בן אדם
ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה
עוד זאת גדפו אותי אבותיכם במעלם
בי מעל: בכין אתנבי לבית ישראל בר
אדם ותימר להון כדנן אמר יי אלהים
עוד דא ארגיזו קדמי אבהתכון
בדשקרו במימרי שקר: ואביאם אל
הארץ אשר נשאתי את ידי לתת אותה
להם ויראו כל גבעה רמה וכל עץ
עבות ויזבחו שם את זבחיהם ויתנו
שם כעס קרבנם וישימו שם ריח
ניחוחיהם ויסיכו שם את נסכיהם:
ואעילתנון לארעא דקיימית במימרי
למתן יתה להון וחזו כל רמא מנטלא
וכל אילן עבות ונכיסו תמן ית נכסיהון

ב̇ בטע בבית על עקרון
ג ריש פיס בספ

רחם ה̇ פתח̇ וסימנ̇ ימיצאו במתנותם ושמט וחב̇ ועבר רחם וחד שדים ורחם ... וגם ג̇ ריש̇ פיסן בספ̇ וסימנ̇ כלמהך

ויהבו תמן ארגזא ית קורבניהון ושואו
תמן פלחן דכחיהון ונסיכו תמן ית
נסכיהון ואמר אלהם מה הבמה ז חס בכפ
אשר אתם הבאים שם ויקרא שמה ה
במה עד היום הזה ואמרית להון מא
במתא דאתון אתן לאשתטאה תמן
ואתקרי שמה במתא עד יומא הדין
לכן אמר אל בית ישראל
כה אמר אדני יהוה הבדרך אבותיכם
אתם נטמאים ואחרי שקוציהם
אתם זנים בכין אימר לבית ישראל
כדנן אמר יי אלהים הבאורח אבהתכון
אתון מסתאבין ובתר שקוציהון
אתון טען ובשאת מתנותיכם ב ל
בהעביר בניכם באש אתם נטמאים בטע
לכל גלוליכם עד היום ואני אדרש
לכם בית ישראל חי אני נאם אדני
יהוה אם אדרש לכם ובמטל מתנתכון
באעברא בניכון בנורא אתון מסתאבין
לכל פלחן טעותכון עד יומא הדין
ואנא אשתאיל לכון במימרי בית
ישראל קיים אנא אמר יי אלהים אם
אשתאיל לכון במימרי והעלה על ה
רוחכם היו לא תהיה אשר אתם חס בכפ וסי רוחכם

אמרים נהיה כגוים כמשפחות
הארצות לשרת עץ ואבן ודאתון
מהרהרין ודסליקת על לבכון קדמי
גלין דאתון אמרין נהי כעממיא
כזרעית מדינתא לשמשא אעא ואבנא
חי אני נאם אדני יהוה אם לא ביד
חזקה ובזרוע נטויה ובחמה שפוכה
אמלוך עליכם קיים אנא אמר יי ל
אלהים אם לא ביד תקיפא ובדרע מרמם
וברגז שפיך אמלוך עליכון והוצאתי
אתכם מן העמים וקבצתי אתכם מן
הארצות אשר נפוצתם בם ביד חזקה ב ג
ובזרוע נטויה ובחמה שפוכה ואפיק ואנון
יתכון מבני עממיא ואכניש יתכון משנין
מן מדינתא דאתבדרתון בהון ביד
תקיפא ובדרע מרמם וברגז שפיך
והבאתי אתכם אל מדבר העמים
ונשפטתי אתכם שם פנים אל פנים ה
ואעיל יתכון למדבר עממיא ואתפרע
מנכון תמן אפין באפין כאשר נשפטתי
את אבותיכם במדבר ארץ מצרים
כן אשפט אתכם נאם אדני יהוה
כמא דאתפרעית מן אבהתכון
במדברא דארעא דמצרים כין אתפרע

ידיהן והקרבתם בשביעי ושלאחריו ∴ אלהם ז חס בכפ וסי לכן הנני מקבץ בן אדם דבר את זקני ואמר אלהם איש שקוצי מה הבמה על הדם
תאכלו כה תאמר אלהם דבר אלהם לפ ∴ מתנותיכם ד ג חס וב מל וסימ מלבד ביד יע מכל ובשאת ∴ בפינה בם ב נס והוצאת בליח
ניחח בקבני ∴

מנכון אמר יי אלהים והעברתי
אתכם תחת השבט והבאתי אתכם
במסרת הברית ואניח עליכון גזירת
דיני ואעיל יתכון במסרת קימא
וברותי מכם המורדים והפושעים
בי מארץ מגוריהם אוציא אותם
ואל אדמת ישראל לא יבוא וידעתם
כי אני יהוה ואפריש מנכון דמרדו
ודשקרו במימרי מארעות תותבותהון
אפיק יתהון ולארעא דישראל לא
ייעלון ותדעון ארי אנא יי ואתם
בית ישראל כה אמר אדני יהוה איש
גלוליו לכו עבדו ואחר אם אינכם
שמעים אלי ואת שם קדשי לא
תחללו עוד במתנותיכם ובגלוליכם
ואתון בית ישראל כדנן אמר יי אלהים
גבר פולחן טעותיה איזילו פלחו
ובתר דחבתון ליתיכון צבן לקבלא
למימרי וית שמא דקדשי לא תחלון
עוד במתנתכון ובטעותכון כי בהר
קדשי בהר מרום ישראל נאם אדני
יהוה שם יעבדני כל בית ישראל
כלה בארץ שם ארצם ושם אדרוש
את תרומתיכם ואת ראשית משאותיכם

ל׳ וחס
ב מל׳ בל׳ ט׳ והשיבו
ד אהרן אפרים קדשי קדשי
ג מל׳ ב בל׳ חד חס וחד מל׳ וראשית מל׳

בכל קדשיכם ארי בטורא דקודשי
בטור קדשא דישראל אמר יי אלהים
תמן יפלחון קדמי כל בית ישראל
כולהון בארעא היא תמן יתקבל
קורבנהון ברעוא ותמן אתבע ית
אפרשותכון וית ריש אצותכון בכל
קודשיכון בריח ניחח ארצה אתכם
בהוציאי אתכם מן העמים וקבצתי
אתכם מן הארצות אשר נפצתם
בם ונקדשתי בכם לעיני הגוים קרבן
לרעוא יתקבל קרבנכון ברעוא כד
אפיק יתכון מביני עממיא ואכניש
יתכון מן מדינתא דאתבדרתון בהון
ואתקדש בכון לעיני עממיא וידעתם
כי אני יהוה בהביאי אתכם אל אדמת
ישראל אל הארץ אשר נשאתי את
ידי לתת אותה לאבותיכם ותדעון ארי
אנא יי כד אעיל יתכון לארעא דישראל
לארעא דקיימית במימרי למתן יתה
לאבהתכון וזכרתם שם את דרכיכם
ואת כל עלילותיכם אשר נטמאתם
בם ונקטתם בפניכם בכל רעותיכם
אשר עשיתם ותדכרון תמן ית אורחתכון
וית כל עובדיכון דאסתאבתון בהון

משאותיכם ל׳ ומל׳
ג ומשנין
סי׳ דמטע בהדין ענ״נ בהביאי אתכם בעשותי אתכם

פנים אל פנים ה וסימנהון כי ראיתי אלהים ודבר יי אל משה אשר ידעו יי מלאך יי ונשפטתי אתכם שם ״ נפצותם ג חד כת׳ נפוצתם

ותידכרון ותהון חזן בכל בישתכון
דעבדתון׃ וידעתם כי אני יהוה בעשותי
אתכם למען שמי לא כדרכיכם הרעים
וכעליליותיכם הנשחתות בית ישראל
נאם אדני יהוה׃ ותדעון ארי אנא יי
כד אעביד עמכון בדיל שמי לא
כאורחתכון בישתא וכעובדיכון
מחבלא בית ישראל אמר יי אלהים׃
ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃
והוה פתגם נבואה מן קדם יי עמי למימר׃
בן אדם שים פניך דרך תימנה והטף
אל דרום והנבא אל יער השדה נגב׃
בר אדם קביל נבואה לאורח דרומא
ואליף על דרומא ואתנבי על חרשא
דחקל דרומא׃ ואמרת ליער הנגב
שמע דבר יהוה כה אמר אדני יהוה
הנני מצית בך אש ואכלה בך כל עץ
לח וכל עץ יבש לא תכבה להבת
שלהבת ונצרבו בה כל פנים מנגב
צפונה׃ ותימר לחורשא דדרומא
קביל פתגמא דיי כדנן אמר יי
אלהים האנא מדליק בך אישתא
ותקטיל בך כל אילן רטיב וכל
אילן יביש לא תטפי לשלהביתא

דמשיציא ויתרשמון בה כל אפיא
מדרום לצפונא׃ וראו כל בשר כי אני
יהוה בערתיה לא תכבה׃ ויחזון כל
בני בסרא ארי אנא יי אדליקתה
לא תטפי׃ ואמר אהה אדני יהוה המה
אמרים לי הלא ממשל משלים הוא׃
ואמרית קביל בעותי יי אלהים האנון
אמרין לי הלא ממתיל מתלין הוא׃
ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃
והוה פתגם נבואה מן קדם יי עמי למימר׃
בן אדם שים פניך אל ירושלם והטף
אל מקדשים והנבא אל אדמת ישראל׃
בר אדם קביל נבואה על ירושלם ואליף
על מקדשין ואתנבי על ארעא דישראל׃
ואמרת לאדמת ישראל כה אמר יהוה
הנני אליך והוצאתי חרבי מתערה
והכרתי ממך צדיק ורשע׃ ותימר
לארעא דישראל כדנן אמר יי האנא
שלח רוגזי עלך ואפיק חרבי מנדנה
ואגלי מניך זכאך בדיל לשיצאה
חייבך׃ יען אשר הכרתי ממך צדיק
ורשע לכן תצא חרבי מתערה אל כל
בשר מנגב צפון׃ חלף דאגלי מניך
זכאך בדיל לשיצאה חייבך בכין תפוק

ג מלין מן יא אחרין וסימנ׳ ובעליליותיכם ובה ועבודתהן והאחשדרפנים ... וכל עץ ה׳ וסימנ׳ והביתם רנו ליער והעריס ואביאם

חרבי מדלנה על כל בסרא מדרום
לצפונא׃ וידעו כל בשר כי אני יהוה
הוצאתי חרבי מתערה לא תשוב
עוד׃ וידעון כל בני בסרא ארי אנא
יי אפיקית חרבי מדלנה לא תתוב
עוד׃ ואתה בן אדם האנח
בשברון מתנים ובמרירות תאנח
לעיניהם׃ ואת בר אדם אתאנח בזיע
חרצין ובמרר תתאנח לעיניהון׃ והיה
כי יאמרו אליך על מה אתה נאנח
ואמרת אל שמועה כי באה ונמס
כל לב ורפו כל ידים וכהתה כל רוח
וכל ברכים תלכנה מים הנה באה
ונהיתה נאם אדני יהוה׃ ויהי ארי ימרון
לך על מא את מתאנח ותימר על
בסורתא ארי אתיא ויתמסי כל לב
ויתרשלן כל ידין ותעמי כל רוח
וכל רכוביא יתאשדן כמיא הא
אתיא ותתקיים אמר יי אלהים׃
ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ והוה
פתגם נבואה מן קדם יי עמי למימר׃
בן אדם הנבא ואמרת כה אמר יהוה
אמר חרב חרב הוחדה וגם מרוטה׃
בר אדם אתנבי ותימר כדנן אמר יי

אימר חרבא דמלכא דבבל תקטיל
וחרבא דבני עמון תתני ותשיצי׃ למען
טבח טבח הוחדה למען היה לה ברק
מרטה או נשיש שבט בני מאסת
כל עץ׃ בדיל למקטל קטולא אשתליפת
בדיל למעבד פורענו אשתנינת על
חד או שבטא דבית יהודה ובנימין
לשבטי ישראל כד גלו על דפלחו
לטעותא תבו אנון למטעי בתר
צלמי עממיא׃ ויתן אתה למרטה לתפש
בכף היא הוחדה חרב והיא מרטה
לתת אותה ביד הורג׃ ויהב פורענותהון
לאתמסרא ביד מלכא דבבל היא מחת
חרבא היא תהי פורענותהון לממסר
יתהון ביד קטולין׃ זעק והילל בן אדם
כי היא היתה בעמי היא בכל נשיאי
ישראל מגורי אל חרב היו את עמי
לכן ספק אל ירך׃ צוח ואיליל בר אדם
ארי היא הות בעמי היא בכל רברבי
ישראל קטולי חרבא דאתכנשו ואתו
על עמי משחור סחור בכן טפח על
ירכא׃ כי בחן ומה אם גם שבט מאסת
לא יהיה נאם אדני יהוה׃ ארי אתנביאו
עליהון נביאיא ולא תבו ומא יהי בסופהון

הוחדה ג׳ ובענ׳ וסימנ׳ חרב חרב הוחדה טבח טבח הוחדה למרטה לתפש בכף ... מבורי ב׳ וסימנ׳ וישב יעקב בארץ

אימר אף שבטא דבית יהודה מגלא
יגלון ובעובדיהון בישיא לא יתקיימון
אמר יי אלהים: ואתה בן אדם
הנבא והך כף אל כף ותכפל חרב
שלישתה חרב חללים היא חרב חלל
הגדול החדרת להם: ואת בר אדם
אתנבי וטפח יד על יד ותתכפיל חרבא
תליתיתא חרב קטולין היא חרב פורענות
קטלא חרבא דמזיעא להון: למען למוג
לב והרבה המכשלים על כל שעריהם
נתתי אבחת חרב אח עשויה לברק
מעטה לטבח: בדיל למתבר לבהון
ולאסגאה מתקליהון על כל קרויהון
מניתי קטולי חרבא וי חרבא אשתליפת
למקטל אשתנינת לשיצאה: התאחדי
הימני השימי השמילי אנה פניך
מועדות: אשתניני וקטילי מן דרומא
ושיצאי מן ציפונא לאן אפך מזמנין:
וגם אני אכה כפי אל כפי והניחתי
חמתי אני יהוה דברתי: ואף אנא איתי
פורענו על פורענו ואניח חמתי
אנא יי גזרית במימרי:
ויהי דבר יהוה אלי לאמר: והוה
פתגם נבואה מן קדם יי עמי למימר:

ואתה בן אדם שים לך שנים דרכים
לבוא חרב מלך בבל מארץ אחד
יצאו שניהם ויד ברא בראש דרך
עיר ברא: ואת בר אדם אתקין לך תרתין
אורחן דייתון בהון קטולי חרבא
דמלכא דבבל ממדינא חדא יפקון
תרויהון ואתרא אתקין בריש פרשות
אורח קרתא אתרא אתקין: דרך תשים
לבוא חרב את רבת בני עמון ואת יהודה
בירושלם בצורה: אורחא אתקין
דייתון בה קטולי חרבא מרבת בני
עמון ועל דבית יהודה דנפקו מירושלם
למיתב בקרוין כריכן: כי עמד מלך
בבל אל אם הדרך בראש שני הדרכים
לקסם קסם קלקל בחצים שאל
בתרפים ראה בכבד: ארי קם מלכא
דבבל על אם פרשות אורח בריש
תרתין אורחן למקסם קסם קשית
בגריא שאיל בצלמניא חזא בכבדא:
בימינו היה הקסם ירושלם לשום כרים
לפתח פה ברצח להרים קול בתרועה
לשום כרים על שערים לשפך סללה
לבנות דיק: בימיניה הוה קסמא נפיל
למהך לירושלם למנאה אפרורון

וכל כן
ואל
יתם
וחס
ג בליש׳ חס יוד בתר ואימנה מאמינס התאחדי הימני
ג תפוק ברא למדבחא
ב פנים
ב בעצמתי

ואת יהודה ג׳ וסימנ׳ שלח מנה את ישראל בצורה ברא ד׳ בליש׳ וסימנ׳ דרכים ב׳ בו וברא אתהן לברי ולבב בתר כו׳ יוד

לפתחא תרעין דייעלון בהון קטולין
לארמא קל בצווחות קרנא למנאה
אפרוורין על תרעין למצבר מליתא
למבני ברקום: והיה להם כקסום
שוא בעיניהם שבעי שבעות להם
והוא מזכיר עון להתפש: והוה להון
קסומיהון כדכין בעיניהון נחשין
דהוה מנחיש להון ואנון לא ידעין
דארבעין ותשע זמנין הוה כמין
ומתיתב על פתגמא עד דתיתי ליה
שעתא דיתמסרון בידיה:
לכן כה אמר אדני יהוה יען
הזכרכם עונכם בהגלות פשעיכם
להראות חטאתיכם בכל עלילותיכם
יען הזכרכם בכף תתפשו: בכין כדנן
אמר יי אלהים חלף דאדכרתון חוביכון
באתגלאה מרדיכון לאתחזאה חטאיכון
בכל עובדיכון חלף דאדכרתון ביד
מלכא דבבל תתמסרון:
ואתה חלל רשע נשיא ישראל אשר
בא יומו בעת עון קץ: ואת חייב
קטלא רשיעא רבא דישראל דמטא
יום תבריה עדן תשלמת חובוהי
כד מטא קציה: כה אמר אדני

יהוה הסיר המצנפת והרים העטרה
זאת לא זאת השפלה הגבה והגבה
השפיל: כדנן אמר יי אלהים אעדי
מצנפתא משריה כהנא רבא ואבטיל
כתרא מצדקיה מלכא אימר דין ודין
באתריה לא יתקיים מגלא יגלון גדליה
בר אחיקם דלא הות דיליה יסבנה צדקיה
דדיליה היא תעדי מניה: עוה עוה
עוה אשימנה גם זאת לא היה עד בא
אשר לו המשפט ונתתיו: חוביהון דהנו
כחוביהון אתפרע מנהון אף לדין לא
תתקיים ליה עד דאיתי עלוהי פורענו
ישמעאל בר נתניה ואמסרניה בידיה:
ואתה בן אדם הנבא ואמרת
כה אמר אדני יהוה אל בני עמון ואל
חרפתם ואמרת חרב חרב פתוחה
לטבח מרוטה להכיל למען ברק:
ואת בר אדם אתנבי ותימר כדנן אמר
יי אלהים על בני עמון ועל חסודיהון
ותימר חרבא חרבא אשתליפת
למקטל אשתננת לשיצאה בדיל
למהוי לה צחצוחין: בחזות לך שוא
בקסם לך כזב לתת אתך אל צוארי
חללי רשעים אשר בא יומם בעת עון

ב̇
חד
ל̇ ב̇
מ̇ל
העמק
וחד
חס̇
היה
דחוי
ליה
תהיה
ג̇
ומ̇ל
דין
חס̇

יה
ו
ל
וחס̇

חסיד ב̇ חד מ̇ל וחד חס̇ וסימנ̇ המצנפת מ̇ל חטאתו חס̇ — פתוחה ג̇ ומ̇ל וסימנ̇ ויעזבו את העיר חרב חרב ואגרת

קץ׃ כאתנבאה לך שקר כאלפא לך
כדבין למימסר ית צוארך בצורי קטילי
רשיעיא דמטא יום תברהון עידן
סעורן חוביהון כד מטא קצהון׃ השב
אל תערה במקום אשר נבראת בארץ
מכורתיך אשפט אתך׃ אתיב חרבא
לתרנה באתר דאתבריתון בארע
תותבותכון אתפרע מנכון׃ ושפכתי
עליך זעמי באש עברתי אפיח עליך
ונתתיך ביד אנשים בערים חרשי
משחית׃ ואשפוך עלך חמתי באישת
פורענותי אתקיף עלך ואמסרניך ביד
גברין רשיעין דאומנין לחבלא׃ לאש
תהיה לאכלה דמך יהיה בתוך הארץ
לא תזכרי כי אני יהוה דברתי׃ לעממא
דתקיפין כאשתא תתמסרין לאשתצאה
חובת קטולך תהי בגו ארעא לא ייעול
דוכרניך ארי אנא יי גזרית במימרי׃
ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ כב
והוה פתגם נבואה מן קדם יי עמי
למימר׃ ואתה בן אדם התשפט
התשפט את עיר הדמים והודעתה
את כל תועבותיה׃ ואת בר אדם התוכח
התוכח ית קרתא דאשדי דם זכי בגוה

וחוי לה ית כל תועבתהא׃ ואמרת
כה אמר אדני יהוה עיר שפכת דם
בתוכה לבוא עתה ועשתה גלולים
עליה לטמאה׃ ותימר כדנן אמר יי
אלהים קרתא דאשדי דם זכי בגוה
מטא עדן תברה ודפלחין לטעותא
בגוה בדיל לסאבותה׃ בדמך אשר
שפכת אשמת ובגלוליך אשר עשית
טמאת ותקריבי ימיך ותבוא עד
שנותיך על כן נתתיך חרפה לגוים
וקלסה לכל הארצות׃ בחובת דם זכי
דאשדת חבת ובפלחן טעותיך דפלחת
אסתאבת וקריבו יום תבריך ומטא עדן
בעותיך על כין יהבתיך חסודין לעממא
ולעיב לכל מדינתא׃ הקרבות והרחקות
ממך יתקלסו בך טמאת השם רבת
המהומה׃ דקריבן ודרחיקן מניך
יתלעבן ביך סואבת שמא דסגיאן
אתרגושתהא׃ הנה נשיאי ישראל
איש לזרעו היו בך למען שפך דם׃
הא רברבי ישראל גבר לתקפיה הוו
ביך בדיל למשפך דם זכי׃ אב ואם
הקלו בך לגר עשו בעשק בתוכך
יתום ואלמנה הונו בך׃ אבא ואמא

ותבוא יא מל וסימנ׳ בלאט בעלת מתק דשת בחכמתה דרך מבוא הסוסים שנותיך חלב חרב ההוא הפלתי וכל כתוב כות בג׳ בג״ס

אקילו ביך לגיורא אנסו אונסא
בגויך יתמין וארמלן אוניאו ביך׃
קדשי בזית ואת שבתתי חללת׃ על
קודשי בסרת וית יומי שביא דילי
אחלת׃ אנשי רכיל היו בך למען שפך
דם ואל ההרים אכלו בך זמה עשו
בתוכך׃ גברי אכלי קרצא הוו ביך בדיל
למשפך דם זכי ובטוריא פלחו ביך
לטעותא עיצת חטאין עבדו בגויך׃
ערות אב גלה בך טמאת הנדה ענו
בך׃ עריית אבא גליו ביך אתא טמאה
ענו ביך׃ ואיש את אשת רעהו עשה
תועבה ואיש את כלתו טמא בזמה
ואיש את אחתו בת אביו ענה בך׃
וגבר ית איתת חבריה עבד תועיבא
וגבר ית כלתיה סאיב בעיצת חטאין
וגבר ית אחתיה בת אבוהי ענו ביך׃
שחד לקחו בך למען שפך דם נשך
ותרבית לקחת ותבצעי רעיך בעשק
ואתי שכחת נאם אדני יהוה׃ שחדא
קבילו ביך בדיל למשפך דם זכי
חבוליא ורביתא נסבת ואהנית רחמך
באונסא ופלחני שבקת אמר יי אלהים׃
והנה הכיתי כפי אל בצעך אשר עשית

ועל דמך אשר היו בתוכך׃ והא איתי
פורענותי עליך בחובי ממון אונסיך
דאנסת ועל דם זכי דאשתפיך בגויך׃
היעמד לבך אם תחזקנה ידיך לימים
אשר אני עשה אותך אני יהוה דברתי
ועשיתי׃ היתקף לביך אם יתחסנן ידך
ליומיא דאנא עתיד למעבד עמיך
אנא יי גזרית במימרי ואקיים׃ והפיצותי
אותך בגוים וזריתיך בארצות והתמתי
טמאתך ממך׃ ואגלי יתיך לבינ י
עממיא ואבדרניך במדינתא ואסיף
סובתיך מניך׃ ונחלת בך לעיני גוים
וידעת כי אני יהוה׃ ואתקדש ביך
לעיני עממיא ותדעין ארי אנא יי׃

ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃
והוה פתגם נבואה מן קדם יי עמי
למימר׃ בן אדם היו לי בית ישראל
לסוג כלם נחשת ובדיל וברזל ועפרת
בתוך כור סגים כסף היו׃ בר אדם הוו
קדמי בית ישראל לפסולא כולהון כמא
דמערב נחשא ובעיץ וברזלא ואבר בגו
כורא לפסולת כספא הוו׃
לכן כה אמר אדני יהוה יען היות כלכם
לסגים לכן הנני קבץ אתכם אל תוך

שבתתי ג חס כולה אור׳ וימרו ב׳ בית ישראל קדשי בזית ושארא מל׳ ... בעשק ב׳ ובעע׳ ... אב ואם הקלו בך ותבצעי רעיך

ירושלם׃ בכין כדנן אמר יי אלהים
חלף דהויתון כולכון לפסולא בכין
הא אנא כניש יתכון לגו ירושלם׃ קבצת
כסף ונחשת וברזל ועופרת ובדיל
אל תוך כור לפחת עליו אש להנתיך
כן אקבץ באפי ובחמתי והנחתי
והתכתי אתכם׃ כמכנש כסף ונחש
וברזל ואבר ובעיץ לגו כורא
לאתקפא עלוהי נורא לאמסיותיה
כין אכניש ברגזי ובחמתי ואסיף
ואשיצי יתכון׃ וכנסתי אתכם ונפחתי
עליכם באש עברתי ונתכתם בתוכה׃
ואכניש יתכון ואתקיף עליכון באישת
פורענותי ותתמסון בגוה׃ כהתוך
כסף בתוך כור כן תתכו בתוכה וידעתם
כי אני יהוה שפכתי חמתי עליכם׃
כאתמסאה כספא בגו כורא כין
תתמסון בגוה ותדעון ארי אנא יי
שפכית חמתי עליכון׃
ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ והוה פתגם
נבואה מן קדם יי עמי למימר׃ בן
אדם אמר לה את ארץ לא מטהרה
היא לא גשמה ביום זעם׃ בר אדם
אימר לה את ארעא דישראל ארעא לא
מדכיא היא לא אתעבירו בה עובדין
טבין דיגנון עלה ביום לוט׃ קשר
נביאיה בתוכה כארי שואג טרף טרף
נפש אכלו חסן ויקר יקחו אלמנותיה
הרבו בתוכה׃ סיעת ספריהא בגוה
כאריון נהמין למקטל קטול אנשא
קטלו עותר ויקר נסיבו ארמלתהא
אסגיו בגוה׃ כהניה חמסו תורתי ויחללו
קדשי בין קדש לחל לא הבדילו ובין
הטמא לטהור לא הודיעו ומשבתותי
העלימו עיניהם ואחל בתוכם׃ כהניא
חטפין באוריתי ומפסין קודשי בין
קודשא לחולא לא אפרישו ובין
מסאבא לדכיא לא הודעו ומיומי
שביא דילי כבשו עיניהון וחלת רעותי
בניהון׃ שריה בקרבה כזאבים טרפי
טרף לשפך דם לאבד נפשות למען
בצע בצע׃ רברבהא בגוה כדיבין חטפי
חטוף למשפך דם זכי לאובדא נפשן
בדיל לקבלא ממון דשקר׃ ונביאיה
טחו להם תפל חזים שוא וקסמים
להם כזב אמרים כה אמר אדני יהוה
ויהוה לא דבר׃ ונביי שקרא דבגוה
דמן לדבני מחצא ושעע ליה פטיר

טרף ד׳ וסימנ׳ קשר נביאיה אריה אריה נפשו ... והפיצותי דוחתמתי מל׳ דמחראות הפתי כל׳ ושנ׳ הפצות כל׳ ... והנחתי ב׳ וס׳
והתכתי אתכם ונתתי רוחי ...

דלא חזן מתנבן שקר ומלפין להון
כדבין אמרין כדנן אמר יי אלהים ומן
קדם יי לא אתמליל׃ עם הארץ עשקו
עשק וגזלו גזל ועני ואביון הונו ואת
הגר עשקו בלא משפט׃ עמא דארעא
עשקו עשקא וגזלו גזילא ומסכין
וחשיך אוניאו ולגיורא אנסו בדלא
בדחזי׃ ואבקש מהם איש גדר גדר
ועמד בפרץ לפני בעד הארץ לבלתי
שחתה ולא מצאתי׃ ואתבעי מנהון
קדמי גבר דליה עובדין טבין דיקום
בתרעתא קדמי ויבעי רחמין על
עמא דארעא בדיל דלא לחבלותה
ולא אשכחית׃ ואשפך עליהם זעמי
באש עברתי כליתים דרכם בראשם
נתתי נאם אדני יהוה׃ ושפכית עליהון
חמתי באישת פורענות׃ שיציתינון
פורענות אורחהון ברישהון יהבית
כג אמר יי אלהים׃ ויהי דבר
יהוה אלי לאמר׃ והוה פתגם נבואה
מן קדם יי עמי למימר׃ בן אדם שתים
נשים בנות אם אחת היו׃ בר אדם
אתנבי על תרתין מדינן דאנון כתרתין
נשין דבנת אימא חדא הואה׃ ותזנינה

במצרים בנעוריהן זנו שמה מעכו
שדיהן ושם עשו דדי בתוליהן׃ וטעאה
במצרים בתר פלחן טעותהון טעאה
תמן פלחא לטעותא ותמן קלקילא
עובדיהון׃ ושמותן אהלה הגדולה
ואהליבה אחותה ותהיינה לי ותלדנה
בנים ובנות ושמותן שמרון אהלה
וירושלם אהליבה׃ ושמהתהון אהלה
רבתא ואהליבה אחתה והואה משמשן
קדמי ואצלחא בבנין ובבנן ושמהתהון
שמרון אהלה וירושלם אהליבה׃ ותזן
אהלה תחתי ותעגב על מאהביה
אל אשור קרובים׃ וטעת אהלה מבתר
פלחני ואתרעיאת למטעי בתר רחמהא
בתר בני אתור קריבהא׃ לבשי תכלת
פחות וסגנים בחורי חמד כלם פרשים
רכבי סוסים׃ לבשי גמר שלטונין
וטורנין עולימי חמדתא כולהון פרשין
רכבי סוסוון׃ ותתן תזנותיה עליהם
מבחר בני אשור כלם ובכל אשר
עגבה בכל גלוליהם נטמאה׃ ואתרעיאת
למטעי בתריהון עולימי בני אתור
כלהון ובכל דאתרעיאת בכל פולחן
טעותהון אסתאבת׃ ואת תזנותיה

ובכל אשר ה׳ וסימנ׳ תשמרון תרמש תשלח ושאול עגבה ס׳ קרובים ה׳ מל׳ וסימנ׳ שמעו והזן אהלה לשכות וגם הקרובים

ממצרים לא עזבה כי אותה שכבו
בנעוריה והמה עשו דדי בתוליה
וישפכו תזנותם עליה׃ וית פולחן
טעותה דהוה עמה ממצרים לא שבקת
ארי יתה אפלחו לטעותא ואנון אלפוה
עובדין בישין ושפכו טעותהון עלה׃
לכן נתתיה ביד מאהביה ביד בני אשור
אשר עגבה עליהם׃ בכין מסרתה
ביד רחמהא ביד בני אתור דאתרעיאת
למטעי בתריהון׃ המה גלו ערותה
בניה ובנותיה לקחו ואותה בחרב הרגו
ותהי שם לנשים ושפוטים עשו בה׃
אנון גליאו קלנה בנהא ובנתהא שבו
ועמה בחרבא קטילו והות שום למדינתא
ופורענות דינין עבדו בה׃ ותרא אחותה
אהליבה ותשחת עגבתה ממנה ואת
תזנותיה מזנוני אחותה׃ וחזת אחתה
אהליבה וחבילת רחמתה מנה וית
טעותהא מטעות אחתה׃ אל בני
אשור עגבה פחות וסגנים קרבים
לבשי מכלול פרשים רכבי סוסים
בחורי חמד כלם׃ בתר בני אתור
אתרעיאת למטעי שלטונין וטורנין
קריבין לבשי גמר פרשין רכבי סוסון

עולימי חמרתא כולהון׃ וארא כי
נטמאה דרך אחד לשתיהן׃ וגלי קדמי
ארי אסתאבת אורח חדא אשוו לתרתיהון
ותוסף אל תזנותיה ותרא אנשי מחקה
על הקיר צלמי כשדים חקקים בששר
ואוסיפת על טעותה וחזת גברין
מצירין על כותלא צלמי כסדאי
מצירין בססמנין׃ חגורי אזור במתניהם
סרוחי טבולים בראשיהם מראה
שלשים כלם דמות בני בבל כשדים
ארץ מולדתם׃ אסירין זרזין בחרציהון
מחתין קולסין ברישיהון חיזו גברין
כולהון דמות בני בבל מדינת כסדאי
ארע ילדותהון׃ ותעגב עליהם למראה
עיניה ותשלח מלאכים אליהם
כשדימה׃ ואתרעיאת למטעי בתריהון
בתר חיזו עינהא ושלחת אזגדין לותהון
למדינת ארע כסדאי׃ ויבאו אליה בני
בבל למשכב דדים ויטמאו אותה
בתזנותם ותטמא בם ותקע נפשה
מהם׃ ואתו לותה בני בבל למעבד
רחמו וסאיבו יתה בטעותהון ואסתאבת
בהון עד דקצת נפשה בהון׃ ותגל
תזנותיה ותגל את ערותה ותקע נפשי

ותוסף ג מל וסימנ׳ המלחמה אל תזנותיה ותוסף אסתר — לנשים ב וסימנ׳ ותהי שם לנשים אל תתן לנשים חילך

מעליה כאשר נקעה נפשי מעל
אחותה׃ ואתגליאת כלהתתה ואתחזי
קלנה ורחיק מימרי יתה כמא דרחיק
מימרי ית אחתה׃ ותרבה את תזנותיה
לזכר את ימי נעוריה אשר זנתה
בארץ מצרים׃ ואסגיאת ית טעותה
לאדכרא ית יומין דמלקדמין דטעת
בהון כד הוות בארעא דמצרים׃
ותעגבה על פלגשיהם אשר בשר
חמורים בשרם וזרמת סוסים זרמתם׃
ואתרעיאת למהוי שמשא להון
דכבסר חמרין בסרהון וצחנת סוסותא
צחנתהון׃ ותפקדי את זמת נעוריך
בעשות ממצרים דדיך למען שדי
נעוריך׃ ואדכרת ית חובי עיצת חטך
דמלקדמין כמעבדיך ממצרים
רחמו בדיל חטאי ינקותיך׃
לכן אהליבה כה אמר אדני
יהוה הנני מעיר את מאהביך עליך
את אשר נקעה נפשך מהם והבאתים
עליך מסביב׃ בכין אהליבה כדנן אמר
יי אלהים האנא מיתי בגלי ית רחמך
עלך ית דקצת נפשיך בהון ואיתינון
עלך מסחור סחור׃ בני בבל וכל

כשדים פקוד ושוע וקוע כל בני
אשור אותם בחורי חמד פחות וסגנים
כלם שלשים וקרואים רכבי סוסים
כלם׃ בני בבל וכל כסדאי פקודאי
ושועאי וקועאי כל בני אתור עמהון
עולימי חמדתא שלטונין וטורנין
כולהון גברין וזמינין רכבי סוסוון
כולהון׃ ובאו עליך הצן רכב וגלגל
ובקהל עמים צנה ומגן וקובע ישימו
עליך סביב ונתתי לפניהם משפט
ושפטוך במשפטיהם׃ וייתון עלך
במני זינא ברתכין וגלגלין ומשרית
עממין דמזינין בעגילין וקולסין
ימנון עלך סחור סחור ואתין קדמיהון
פורענות דינין ויתפרעון מניך
בנימוסיהון׃ ונתתי קנאתי בך ועשו
אותך בחמה אפך ואזניך יסירו ואחריתך
בחרב תפול המה בניך ובנותיך יקחו
ואחריתך תאכל באש׃ ואתין פורענותי
בך ויתפרעון מניך ברגז רברבך
ויקירך יגלון ועמיך בחרבא יתקטלון
אנון בנך ובנתך ישבון ושפר ארעיך
תתוקד בנורא׃ והפשיטוך את בגדיך
ולקחו כלי תפארתך׃ וישלחונך לבושי

וקובע ב בליש ומל וסימנ׳ ונתן קובע נחש צנה ומגן וקובע ׳ תאכל ט וסימ׳ והנותרת ממנה וכל מנחה המחטא וכל חטאת
ובין החיה ואחריתך יורישנה גם כספם לכן חכו לי

יקריך ויסבון מני תושבחתיך׃
והשבתי זמתך ממך ואת זנותך
מארץ מצרים ולא תשאי עיניך
אליהם ומצרים לא תזכרי עוד׃
ואבטיל חובי עיצת חטך מניך
וית פולחן טעותיך דהוה עמיך
כד הוית בארעא דמצרים ולא
תזקפין עינך להון וטעות מצראי
לא תדכרין עוד׃ כי כה
אמר אדני יהוה הנני נתנך ביד אשר
שנאת ביד אשר נקעה נפשך מהם׃
ארי כדנן אמר יי אלהים הא אנא מסר
ליך ביד דסנית ביד דקצת נפשיך
בהון׃ ועשו אותך בשנאה ולקחו
כל יגיעך ועזבוך עירם ועריה
ונגלה ערות זנוניך וזמתך ותזנותיך׃
ויתפרעון מניך כרבבו וישבון כל
ליאותיך וישבקונך מטלטלא ושביקא
ותתגלי בהתת טעותיך וחובי עיצת
חטך וזדוניך׃ עשה אלה לך בזנותך
אחרי גוים על אשר נטמאת בגלוליהם׃
חובך גרמו אלין ליך כד טעית בתר
עממיא ואסתאבת בפלחן טעותהון׃
בדרך אחותך הלכת ונתתי כוסה

בידך׃ באורח אחתיך הליכת ואתין
כס פורענותה בידיך׃ כה
אמר אדני יהוה כוס אחותך תשתי
העמקה והרחבה תהיה לצחק וללעג
מרבה להכיל׃ כדנן אמר יי אלהים כס
פורענות אחתיך תשתין תקיפתא
וחסינתא תהן לחיך ולרעיב מסגי
עקא דאתיתי עלך׃ שכרון ויגון תמלאי
כוס שמה ושממה כוס אחותך שמרון׃
הא כרוא דוון תתמלין כס צדו ואשתממו
כס פורענות אחתיך שמרון׃ ושתית
אותה ומצית ואת חרשיה תגרמי
ושדיך תנתקי כי אני דברתי נאם
אדני יהוה׃ ותשתן יתה ותגמרין ית
פורענותה תקבלין ובסריך תתלשין
ארי אנא יי גזרית במימרי אמר יי
אלהים׃ לכן כה אמר אדני
יהוה יען שכחת אותי ותשליכי אותי
ותשליכי אותי אחרי גוך וגם את שאי
זמתך ואת תזנותיך׃ בכין כדנן אמר
יי אלהים חלף דשבקת פולחני ואדחיקת
דחלתי מקביל עינך ואף את קבילי
חובי עיצת חטך וטעותיך׃
ויאמר יהוה אלי בן אדם התשפוט

ושתית שתית ג בליש וסימנ׳ ומצית קבעת ומצית ומצית ל ולית כות וחד את קבעת כוס חמתי שתית מצית

117

את אהלה ואת אהליבה והגד להן
את תועבותיהן׃ ואמר יי לי בר אדם
התוכח ית אהלה וית אהליבה ותחוי
להון ית תועיבתהון׃ כי נאפו ודם
בידיהן ואת גלוליהם נאפו וגם את
בניהן אשר ילדו לי העבירו להם
לאכלה׃ ארי זנאין בהון ודם זכי אשדו
בידיהון ובתר פולחן טעותהון טעו
ואף ית בניהון דעתידין למפק מנהון
תולדת קודשא קדמי אעברו להון
לפלחן׃ עוד זאת עשו לי טמאו את
מקדשי ביום ההוא ואת שבתותי
חללו׃ עוד דא ארגיזו קדמי סאיבו
ית בית מקדשי ביומא ההוא וית יומי
שבא דילי אחילו׃ ובשחטם את
בניהם לגלוליהם ויבאו אל מקדשי
ביום ההוא לחללו והנה כה עשו בתוך
ביתי׃ ובנכסותהון ית בניהון לפלחן
טעותהון ועלו לבית מקדשי ביומא
ההוא לאחלותיה והכדין עבדו בגו
בית מקדשי׃ ואף כי תשלחנה לאנשים
באים ממרחק אשר מלאך שלוח
אליהם והנה באו לאשר רחצת כחלת
עיניך ועדית עדי׃ ואף ארי שלחא

לגבריא דאתן מרחיק דאזגד שליח
לותהון והא אתו לאתר דזמינת אתקינת
שוקין ומנית פלטורין׃ וישבת על
מטה כבודה ושלחן ערוך לפניה
וקטרתי ושמני שמת עליה׃ ורמית
דרגשין מכינין מלכין דיקר ופתורין
מלן כל טוב סדרת קדמיהון וקטורת
בסמי ומשחי שוית עליהון׃ וקול
המון שלו בה ואל אנשים מרב אדם
מובאים סובאים ממדבר ויתנו
צמידים אל ידיהן ועטרת תפארת
על ראשיהן׃ וקל אתרגושתהון
דשלן שליוא בגוה ולתקוף גברין
מסגי אנשא אתן סחור סח ממדברא
ויהבו שירין על ידיהון וכלילת
תשבחא על רישיהון׃ ואמר לבלה
נאפים עת יזנה תזנותה והיא׃ ואמרית
לכנשתא דישראל דבליאת עמרה
בחובין כען תשבוק מטעותה ותתוב
לפלחני ולא תבת׃ ויבא אליה כבוא
אל אשה זונה כן באו אל אהלה ואל
אהליבה אשת הזמה׃ ועלו לותה
כמא דעלין לות אתתא פונדקיתא
כין עלו לאהלה ולאהליבה מרינן

מובאים ג׳ וסימנ׳ להתגלל עלינו לשחת הארץ מובאים סבאים ... טמאו ג׳ וסימנ׳ אחתם את מקדשי את היכל

דעיצתהון חטאין: ואנשים צדיקם
המה ישפטו אותהם משפט נאפות
ומשפט שפכות דם כי נאפת
הנה ודם בידיהן: וגברין זכאין
פקבלהון אנון יתפרעון מנהון
פורענות גייפן ופורענות אשדת
דם ארי זנאין בהון ודם זכי אשדו
בידיהון: כי כה אמר
אדני יהוה העלה עליהם קהל ונתן
אתהן לזעוה ולבז: ארי כדנן אמר
יי אלהים אתנבי דיסקן עליהון משרין
ואמסר יתהון לתבר ולביזא: ורגמו
עליהן אבן קהל וברא אותהן בחרבותם
בניהם ובנותיהם יהרגו ובתיהן באש
ישרפו: וירגמון יתהון באבני קלע
משרין ויבזעון יתהון בסופיהון
בניהון ובנתהון יקטלון ובתיהון בנורא
יוקדון: והשבתי זמה מן הארץ ונוסרו
כל הנשים ולא תעשינה כזמתכנה:
ואבטיל חובי עיצת חטין מן ארעא
ויתרדין כל מדינתא ולא יעבדן כעיצת
חטיכון: ונתנו זמתכנה עליכן וחטאי
גלוליכן תשאינה וידעתם כי אני אדני
יהוה: ויתיהבון חובי עיצת חטיכון
עליכון וחטאי פלחן טעותכון תקבלון
ותדעון ארי אנא יי אלהים:
כד ויהי דבר יהוה אלי בשנה התשיעית
בחדש העשירי בעשור לחדש לאמר:
והוה פתגם נבואה מן קדם יי עמי בשתא
תשיעיתא בירחא עסיראה בעסרא
לירחא למימר: בן אדם כתוב לך את
שם היום את עצם היום הזה סמך מלך
בבל אל ירושלם בעצם היום הזה: בר
אדם כתוב לך ית שם יומא ית כרן יומא
הדין סמך מלכא דבבל על ירושלם
בכרן יומא הדין: ומשל אל בית המרי
משל ואמרת אליהם כה אמר אדני
יהוה שפת הסיר שפת וגם יצק בו מים:
ואתנבי לעמא סרבנא נבואה ותימר
להון כדנן אמר יי אלהים אתנבי דיסקן
משרין על קרתא ואף אתיהיב לה
ארכא לקבלא מציראי: אסף נתחיה
אליה כל נתח טוב ירך וכתף מבחר
עצמים מלא: כניש רברבהא לגוה
כל גבר גיבר אימתן וגבר עביר קרב
משריתא עממין מלי יתה: מבחר הצאן
לקוח וגם דור העצמים תחתיה רתח
רתחיה גם בשלו עצמיה בתוכה:

שפכות ג׳ בליש׳ וסימנ׳ ושפטתיך ואנשים וידים קדמא׳ שפכת כת׳ ושנ׳ שפכות כת׳ ס״ה כתוב ו׳ מל׳ בליש׳ וסימ׳ וכתוב בספר
כתוב דסמך כתוב דיוסף אכתוב לך בכתוב עמים ס״ה שפת ג׳ וסימנ׳ הסיר הגדולה ומשל אל בית המרי ב׳ בן ס״ה

מרלכי עממיא קריבו אף טקיס סומכותא
עמהון אבע זמנה אף יתרמון קטילהא
בגוה׃ לכן כה אמר אדני יהוה
אוי עיר הדמים סיר אשר חלאתה
בה וחלאתה לא יצאה ממנה לנתחיה
לנתחיה הוציאה לא נפל עליה גורל׃
בכין כדנן אמר יי אלהים ווי על קרתא
דאשדי דם זכי בגוה דהיא כדודא
דזיהומתיה ביה וזיהומתיה לא נפקת
מניה גלו על גלו אתפק עמה מדלא
אתעביד בה תיובא׃ כי דמה בתוכה
היה על צחיח סלע שמתהו לא
שפכתהו על הארץ לכסות עליו עפר׃
ארי דם זכי דאתאשיד בגוה בזידו
ובדרע מרמם שפכתיה לא שפכתיה
בשלו למעבד עלוהי תיובא׃ להעלות
חמה לנקם נקם נתתי את דמה על צחיח
סלע לבלתי הכסות׃ למעבד פורענו
לאתפרעא בתקוף גליתי חוביהון
על דאשדו דם זכי בגלאי בדיל דלא
לאשתבקא׃ לכן כה אמר
אדני יהוה אוי עיר הדמים גם אני
אגדיל המדורה׃ בכין כדנן אמר יי
אלהים ווי על קרתא דאשדי דם זכי בגוה

אף אנא אסגי תבלה׃ הרבה העצים
הדלק האש התם הבשר והרקח
המרקחה והעצמות יחרו׃ אסגי מלכיא
כניש משריתא טקיס סומכותא וזמין
עלה עבדי קרבא וגיברהא ישתבשון׃
והעמידה על גחליה רקה למען תחם
וחרה נחשתה ונתכה בתוכה טמאתה
תתם חלאתה׃ ואשאר ארעה צדיא
בדיל דיצדון ויסופון תרעי קרוהא
ויתמסון בגוה עבדי סובתה יסופון
חובהא׃ תאנים הלאת ולא תצא ממנה
רבת חלאתה באש חלאתה׃ תסקופין
אתמליאת ולא יפקון מנה עבדי בשתה
בנורא תתוקד מסגיאות חובהא׃ בטמאתך
זמה יען טהרתיך ולא טהרת מטמאתך
לא תטהרי עוד עד הניחי את חמתי
בך׃ בראסתאבת בעיצת חטין חלף
דדכיתיך ולא דכית מסובתיך לא
תדכן עוד עד דאניח ית חמתי ביך׃
אני יהוה דברתי באה ועשיתי לא
אפרע ולא אחוס ולא אנחם כדרכיך
ובעלילותיך שפטוך נאם אדני יהוה׃
אנא יי גזרית במימרי אתיא ואתקיים
לא אמנע ולא אחוס ולא אתרחים

ולא תצאו ג וסימנ׳ ולא תצא משם ולא תצא משם רבת ולא תצא ממנה רבת חלאתה ולא תצא בצבאותינו

פארחתיך בישתא וכעובדך מקלקליא
אתפרע מנך אמר יי אלהים׃
ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ והוה
פתגם נבואה מן קדם יי עמי למימר׃
בן אדם הנני לקח ממך את מחמד
עיניך במגפה ולא תספד ולא תבכה
ולא תבוא דמעתך׃ בר אדם הא אנא
נסיב מנך ית רגגא דעינך במותא
ולא תספוד ולא תבכי ולא תשגר
דמעין׃ האנק דם מתים אבל לא
תעשה פארך חבוש עליך ונעליך
תשים ברגליך ולא תעטה על שפם
ולחם אנשים לא תאכל׃ אידנק שתוק
על מיתך אבלא לא תעביד טוטפתך
יהוין ברישך ומסנך תשוי ברגלך
ולא תתעטף על שפם ולחים אבילין
לא תיכול׃ ואדבר אל העם בבקר
ותמת אשתי בערב ואעש בבקר
כאשר צויתי׃ ואתנביתי לעמא
בצפרא ומיתת אתתי ברמשא ועבדית
בצפרא כמא דאתפקדית׃ ויאמרו
אלי העם הלא תגיד לנו מה אלה
לנו כי אתה עשה׃ ואמרו לי עמא
הלא תחוי לנא מא אלין לנא ארי את עביד׃

ויאמר אליהם דבר יהוה היה אלי לאמר׃
ואמרית להון פתגם נבואה מן קדם יי
הוה עמי למימר׃ אמר לבית ישראל
כה אמר אדני יהוה הנני מחלל את
מקדשי גאון עזכם מחמד עיניכם
ומחמל נפשכם ובניכם ובנותיכם אשר
עזבתם בחרב יפלו׃ אימר לבית ישראל
כדנן אמר יי אלהים הא אנא מפיס ית
בית מקדשי יקר תקפכון רגגא דעיניכון
וחבוב נפשכון ובניכון ובנתכון דשבקתון
בחרבא יתקטלון׃ ועשיתם כאשר
עשיתי על שפם לא תעטו ולחם
אנשים לא תאכלו׃ ותעבדון כמא
דעבדית על שפם לא תתעטפון ולחים
אבילין לא תיכלון׃ ופארכם על ראשיכם
ונעליכם ברגליכם לא תספדו ולא תבכו
ונמקתם בעונתיכם ונהמתם איש אל
אחיו׃ וטוטפתכון ברישיכון ומסניכון
ברגליכון לא תספדון ולא תבכון ותתמסון
בחוביכון ותנהמון גבר על אחוהי׃
והיה יחזקאל לכם למופת ככל אשר
עשה תעשו בבאה וידעתם כי אני
אדני יהוה׃ ויהי יחזקאל לכון לאת
ככל דעבד תעבדון במיתה ותידעון

ופארכם נקן ... אתם נתבים ... תפלעו ... ראשיכם ... וסימנהון
אמי כה לבית ישראל ג וסימנהון הנני מחלל למענכם אני עשה דרשוני ... ראשיכם
שאו שערים ... וידעתם כי אני יי אלהים ג וסימ והיתה ידי זמתכנה והיה יחזקאל

אדי אנא יי אלהים׃ ואתה
בן אדם הלוא ביום קחתי מהם את
מעוזם משוש תפארתם את מחמד
עיניהם ואת משא נפשם בניהם ובנותיהם׃
ואת בר אדם הלא ביומא דאעדי מנהון
ית בית מקדשהון יקר תקפהון וחיבוב
נפשהון דטב להון מבניהון ומבנתהון׃
ביום ההוא יבוא הפליט אליך להשמעות
אזנים׃ ביומא ההוא ייתי משיזבא
לותך לאשמעותך בסורא׃ ביום ההוא
יפתח פיך את הפליט ותדבר ולא תאלם
עוד והיית להם למופת וידעו כי אני
יהוה׃ ביומא ההוא יתפתח פומך במיתי
משיזבא ותתנבי ולא תשתוק עוד
ותהי להון לאת ותידעון ארי אנא יי׃
כה ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃
והוה פתגם נבואה מן קדם יי עמי
למימר׃ בן אדם שים פניך אל בני
עמון והנבא עליהם׃ בר אדם קביל
נבואה על בני עמון ואתנבי עליהון׃
ג ואמרת לבני עמון שמעו דבר אדני
ב יהוה כה אמר אדני יהוה יען אמרך
לא חטאתי האח אל מקדשי כי נחל ואל אדמת
ישראל כי נשמה ואל בית יהודה כי

יחזקאל

הלכו בגולה׃ ותימר לבני עמון קבילו
פתגמא דיי אלהים כדנן אמר יי אלהים
חלף דאמרת חדוא על מקדשי ארי
איתחל ועל ארעא דישראל ארי צדיאת
ועל דבית יהודה ארי הליכו בגלותא׃
לכן הנני נתנך לבני קדם למורשה
וישבו טירותיהם בך ונתנו בך משכניהם
המה יאכלו פריך והמה ישתו חלבך׃
בכין הא אנא מסר ליך לבני מדנחא
לירותא ויתבון בירניתהון ביך ויגדון
ביך משכניהון ואנון ייכלון טוב
ארעיך ואנון ישתון נכסיך׃ ונתתי את
רבה לנוה גמלים ואת בני עמון למרבץ
צאן וידעתם כי אני יהוה׃ ואתין ית
רבה למדור גמלין וית בני עמון לבית
משרי עדרין דען ותדעון ארי אנא יי׃
כי כה אמר אדני יהוה יען
מחאך יד ורקעך ברגל ותשמח בכל
שאטך בנפש אל אדמת ישראל׃ ארי
כדנן אמר יי אלהים חלף דטפחתא בידך
ורפסתא ברגלך וחדיתא בכל ניפוח
נפש על ארעא דישראל׃ לכן הנני
נטיתי את ידי עליך ונתתיך לבג לגוים
והכרתיך מן העמים והאבדתיך מן

שמעו דבר אדני יהוה ג וסימנהון הרי קדמאה ואמרת לבני עמון הרי בתרא ... טירותיהם ג מל בליש וסימנהון וישבו ומכשלות ואלה

הארצות אשמידך וידעת כי אני
יהוה׃ בכין הא אנא מרים ית מחת גבורתי
עלך ואתנינך לביזא לעממיא ואשיצינך
מביני עממיא ואבדינך מן מדינתא
אצדינך ותידעאר אנא יי׃
כה אמר אדני יהוה יען אמר מואב
ושעיר הנה ככל הגוים בית יהודה׃
כדנן אמר יי אלהים חלף דאמרו
מואבאי ושעיר מא שנו מכל עממיא
דבית יהודה׃ לכן הנני פתח את כתף
מואב מהערים מעריו מקצהו צבי
ארץ בית הישימות בעל מעון
וקריתמה׃ בכין הא אנא תבר ית תקוף וקריתימה ק
מואב מקרויהון מכרכיהון עד פצחיהון
חדות ארעהון בית ישימות בעל
מעון וקריתים׃ לבני קדם על בני
עמון ונתתיה למורשה למען לא תזכר
בני עמון בגוים׃ בני מדנחא ייתון על
בני עמון ואמסרינה לירותא בדיל
דלא יהי דוכרן בני עמון בעממיא׃
ובמואב אעשה שפטים וידעו כי
אני יהוה׃ ובמואב אעביד פורענות
דינין וידעון ארי אנא יי׃
כה אמר אדני יהוה יען עשות אדום

בנקם נקם לבית יהודה ויאשמו אשום
ונקמו בהם׃ כדנן אמר יי אלהים חלף
דעבדו אדומאי בתקוף פורענו לבית
יהודה וחבו חובא ואתפרעו מנהון׃
לכן כה אמר אדני יהוה ונטתי ידי על
אדום והכרתי ממנה אדם ובהמה
ונתתיה חרבה מתימן ודדנה בחרב
יפלו׃ בכין כדנן אמר יי אלהים וארים
מחת גבורתי על אדום ואשיצי מנה
אנשא ובעירא ואתנינה חרבא מדרומא
ודבני דדן בחרבא יתקטלון׃ ונתתי
את נקמתי באדום ביד עמי ישראל
ועשו באדום כאפי וכחמתי וידעו
וידעו את נקמתי נאם אדני יהוה׃
ואתין ית פורענותי באדום ביד עמי
ישראל ית מסרון ויתפרעון מן אדום
כרוגזי וכחמתי וידעון ית פורענותי
אמר יי אלהים׃ כה אמר אדני
יהוה יען עשות פלשתים בנקמה
וינקמו נקם בשאט בנפש למשחית
איבת עולם׃ כדנן אמר יי אלהים חלף
דעבדו פלשתאי ברגזו ואתפרעו
פורענו בציפות נפש בדיל לחבלא
דדבבות עלם׃ לכן כה אמר

ככל הגוים ד̇ וסימנ׳ ואמרת אשימה עלי מלך שימה לנו מלך והיינו יען אמר מואב ושעיר — אשום ב̇ חד חס וחד מל׳
וסימנ׳ אשם הוא אשם ויאשמו אשום קדמ׳ חס

ארני יהוה הנני נוטה ידי על פלשתים
והכרתי את כרתים והאבדתי את שארית
חוף הים: בכין כדנן אמר יי אלהים
האנא מרים מחת גבורתי על פלשתאי
ואשיצי ית עמא דחייבין לאשתיצאה
ואוביד ית שאר ספר ימא: ועשיתי
בם נקמות גדולות בתוכחות חמה
וידעו כי אני יהוה בתתי את נקמתי
בם: ואעביד בהון פורענן רברבן
בתקוף רגז וידעון ארי אנא יי כד
אתין ית פורענותי בהון: כו
ויהי בעשתי עשרה שנה באחד
לחדש היה דבר יהוה אלי לאמר: והוה
בחדא עסרי שנין בחד לירחא הוה
פתגם נבואה מן קדם יי עמי למימר:
בן אדם יען אשר אמרה צר על ירושלם
האח נשברה דלתות העמים נסבה
אלי אמלאה החרבה: בר אדם חלף
דאמרת צר על ירושלם חדוא אתברת
דהות מספקא סחורא לעממיא אסתחרת
למיתי לותי דהות מליא חרובת: לכן
כה אמר אדני יהוה הנני עליך צר
והעליתי עליך גוים רבים כהעלות
הים לגליו: בכין כדנן אמר יי אלהים

יג
מל
בליש
פלשתים
כדך
ותשכח
יי
כיריעה

כו
צי
הספר
בו
פיס
דחס
חדש
ויהי
בעשתי
פלגיה
דספל
נהה
על
המון

האנא שלח רוגזי עלך צור ואסיק
עלך משרית עממין סגיאין כמיסק
ימא באתרגושת גלוהי: ושחתו חמות
צר והרסו מגדליה וסחיתי עפרה ממנה
ונתתי אותה לצחיח סלע: ויחבלון
שורי צור ויפגרון מגדלהא ואעקר
עפרה מנה ואתין יתה לשעיעות כיף
גלו: משטח חרמים תהיה בתוך הים
כי אני דברתי נאם אדני יהוה והיתה
לבז לגוים: משטח צידין תהי בגו
ימא ארי אנא גזרית במימרי אמר
יי אלהים ותהי לבזא לעממיא: ובנותיה
אשר בשדה בחרב תהרגנה וידעו כי
אני יהוה: ויתבי כפרנהא דבחקלא
בחרבא יתקטלון וידעון ארי אנא יי:
כי כה אמר אדני יהוה הנני
מביא אל צר נבוכדנצר מלך בבל
מצפון מלך מלכים בסוס וברכב
ובפרשים וקהל ועם רב: ארי כדנן
אמר יי אלהים האנא מיתי על צר
נבוכדנצר מלכא דבבל מצפונא מלך
מלכיא בסוסון וברתכין ובפרשין
ומשרין ועם סגי: בנותיך בשדה
בחרב יהרג ונתן עליך דיק ושפך

ח
זכר
ירמיה
כור
בגג
שרא
דדמשק
נפל

לכן כה אמר יי אלהים כט וסימנה נתכת המנכם ושלאה חלליכם דברכם ובקעתי כסתותיכנה הגפן אלתי הזכרכם לסיגים גוף הדמים ודדנה
ברתים כהעלות הים בלב אלה חרב שכר זרעהין גבהת בריה אדום פלא דענפלס ורחמתי יסר עבדי יורן סביב

עליך סללה והקים עליך צנה ׃ יתבי
כפרנך דבחקלא בחרבא יקטיל ויבני
עלך כרקום ויצבר עלך מליתא ויקים
עלך דמזינן בתריסין ׃ ומחי קבלו
יתן בחמותיך ומגדלתיך יתץ
בחרבותיו ׃ ומחת פגוזוהי יתן בשורך
ומגדלך יתרע באבני ברזליה ׃ משפעת
סוסיו יכסך אבקם מקול פרש וגלגל
ורכב תרעשנה חומותיך בבואו
בשעריך כמבואי עיר מבקעה ׃
מרפסת סוסותיה יחפונך אבקהון
מקל פרשין וגלגלין ורתיכין יזועון
שורך במיעלוהי בתרעך כמא דעלין
בקרתא דמתרעא משור ׃ בפרסות
סוסיו ירמס את כל חוצותיך עמך
בחרב יהרג ומצבות עזך לארץ תרד ׃
בפרסת סוסותיה ידוש ית כל שוקך
עמיך בחרבא יקטיל וקמת תוקפיך
לארעא ימגר ׃ ושללו חילך ובזזו
רכלתך והרסו חומותיך ובתי חמדתך
יתצו ואבניך ועציך ועפרך בתוך
מים ישימו ׃ ויבזון נכסך ויישבון
סחורתיך ויפגרון שורך ובתי חמדתיך
יתרעון ואבנך ואעך ועפריך בגו

מיא ישוון ׃ והשבתי המון שיריך
וקול כנוריך לא ישמע עוד ׃ ואבטיל
את רגושת זמריך וקל ניגון כינרך
לא ישתמע עוד ׃ ונתתיך לצחיח סלע
משטח חרמים תהיה לא תבנה עוד
כי אני יהוה דברתי נאם אדני יהוה ׃
ואתנינך לשעיעות כיף גלי משטח
מצידין תהון לא תתבנן עוד ארי אנא
יי גזרית במימרי אמר יי אלהים ׃

כה אמר אדני יהוה לצור
הלא מקול מפלתך באנק חלל בהרג
הרג בתוכך ירעשו האיים ׃ כדנן אמר
יי אלהים לצור הלא מקל מפלת קטילין
בניהום מטעני חרב כד יתרמון קטילין
בגויך יזועון פרורא ׃ וירדו מעל
כסאותם כל נשיאי הים והסירו את
מעיליהם ואת בגדי רקמתם יפשטו
חרדות ילבשו על הארץ ישבו וחרדו
לרגעים ושממו עליך ׃ ויחתון מעל
כורסותהון כל רברבי ימא ויעדון ית
מעיליהון וית לבושי ציוריהון ישלחון
זיע ילבשון על ארעא יתבון ויזועון
מן קדם תברהון ויצדון עלך ׃ ונשאו
עליך קינה ואמרו לך איך אבדת

ישבון ג׳ חרדות חילם ועשירים ׃ ואת בבדי ז׳ וסימנ׳ השרד ג׳ בן השרד תנינ׳ ותליתא׳ וחב׳ משמן המשחה וקמתם ׃
סימ׳ דומחי קבלו בחמותיך כת תרעשנה ושלאח בנ ארוד בנ מל׳ ובנו בני חמתיך כת ושנ׳ חומתיך כת ׃

נושבת מימים העיר ההללה אשר
היתה חזקה בים היא וישביה אשר
נתנו חתיתם לכל יושביה: ויטלון עלך
אליא ויימרון ליך איכדין אבדת
דהוית יתבא בגו ימא קרתא משבחתא
דהות יתבא בתקוף ימא היא ויתבהא
איכדין אתמסרו לתבר כל יתבהא:
עתה יחרדו האיין יום מפלתך ונבהלו
האיים אשר בים מצאתך: כען יזועון
פרוריא ביום מפלת קטילך ויתבהלון
נגותא דבימא במיפק גלותיך:
כי כה אמר אדני יהוה בתתי
אתך עיר נחרבת כערים אשר לא
נושבו בהעלות עליך את תהום
וכסוך המים הרבים: ארי כדנן אמר
יי אלהים כד אתין יתיך קריא חרבא
כקרוין דלא אתיתבא באסקותי עלך
משרית עממין סגיאין כמי תהומא
ויחפונך עממין סגיאין: והורדתיך
את יורדי בור אל עם עולם והושבתיך
בארץ תחתיות כחרבות מעולם את
את יורדי בור למען לא תשבי ונתתי
צבי בארץ חיים: ואחתניך עם נחתי
גוב בית אבדנא לות עמא דמן
עלמא ואצדינך בארעא ארעיתא
כחרבתא דמן עלמא עם נחתי גוב
בית אבדנא בדיל דלא תתיתבון
ואתין חדוא בארעא דישראל:
בלהות אתנך ואינך ותבקשי ולא
תמצאי עוד לעולם נאם אדני יהוה:
כיד לא הוית אתעניך וכין תהון ותתבען
ולא תשתכחין עוד לעלם אמר יי
כז אלהים: ויהי דבר יהוה אלי
לאמר: והוה פתגם נבואה מן קדם יי
עמי למימר: ואתה בן אדם שא על
צר קינה: ואת בר אדם טול על צור
אליא: ואמרת לצור הישבתי על
מבואת ים רכלת העמים אל איים
רבים כה אמר אדני יהוה צור
את אמרת אני כלילת יפי: ותימר לצור
דיתבא על מגרש מחוזי ימא מספקא
סחורא לעממיא לנגוון סגיאין כדנן
אמר יי אלהים צור את אמרת אנא
משכללא בשופרי: בלב ימים גבוליך
בניך כללו יפיך: בגו ימא תחומך
אדריכליך שכלילו בניניך: ברושים
משניר בנו לך את כל לחתים ארז
מלבנון לקחו לעשות תרן עליך:

צירון מסניר בנו ליך ית כל גשריך
ארזין מלבנן נסיבו למעבד תורנין
עליך׃ אלונים מבשן עשו משוטיך
קרשך עשו שן בת אשרים מאיי
כתיים׃ בלוטין ממתנן עבדו משוטי
ספינך תירומי תרעך דפין דאשכרעין
מכבשין בשין דפיל בית חופאה
לאתיסרון ממדינת אפוליא׃ שש
ברקמה ממצרים היה מפרשך להיות
לך לנס תכלת וארגמן מאיי אלישה
היה מכסך׃ בוץ וציורין ממצרים
הוה פרסיך למהוי לך לאת תכלא
וארגונא ממדינת איטליא הות כסותיך׃
ישבי צידון וארוד היו שטים לך
חכמיך צור היו בך המה חבליך׃ יתבי
צידון וארוד הוו שטין ומיתן
סחורא לגויך חכימיך צור הוו ביך אנון
פרנסך׃ זקני גבל וחכמיה היו בך
מחזיקי בדקך כל אניות הים ומלחיהם
היו בך לערב מערבך׃ סבי גבל וחכימהא
הוו ביך מתקפי צורבך כל נחתי ספינ
ימא וספניהון הוו שטין ומיתן
סחורא לגויך׃ פרס ולוד ופוט היו
בחילך אנשי מלחמתך מגן וכובע

תלו בך המה נתנו הדרך׃ פרסאי ולודאי
ופוטאי הוו במשריתיך גברי עבדי
קרביך עגילין וקולסין תלו ביך אנון
אסגיאו זיויך׃ בני ארוד וחילך על
חומותיך סביב וגמדים במגדלותיך
היו שלטיהם תלו על חומותיך סביב
המה כללו יפיך׃ בני ארוד ומשריתיך
על שוריך סחור סחור ואת קפוטקאי
במגדליך הוו שלטיהון תלן על שוריך
סחור סחור אנון שכלילו שופריך׃
תרשיש סחרתך מרב כל הון בכסף
ברזל בדיל ועופרת נתנו עזבוניך׃
מן ימא מיתן סחורא לגויך מסגי כל
עותר בכסף ברזל בעיץ ואבר יהבו
בבית גנזך׃ יון תבל ומשך המה רכליך
בנפש אדם וכלי נחשת נתנו מערבך׃
יון תובל ומשך אנון תגריך בנפשא
דאנשא ומני נחשא מיתן סחורא לגויך׃
מבית תוגרמה סוסים ופרשים ופרדים
נתנו עזבוניך׃ ממדינת גרממיא סוסון
ופרשין וכודנוון מיתן סחורא לגויך׃
בני דדן רכליך איים רבים סחרת ידך
קרנות שן והובנים השיבו אשכרך׃
בני דדן תגריך יתבי נגוון סגיאין מיתן

עזבונך ד׳ וחד בעזבונך וסימנ׳ תרשיש תגרמה דכלי שבא בצאת הונך ועזבונך ז׳ – יתלו ב׳ וסימנ׳ מגן וכובע היו שלטיהם

סחורא לגויך בקרנין דיעלין שין
דפילין טוסין אתיבו קורבנך: ארם
סחרתך מרב מעשיך בנפך ארגמן
ורקמה ובוץ וראמות וכדכד נתנו
בעזבוניך: מן ארם מיתן סחורא לגויך
מסגי עותריך בתכריכין דארגון
וציורין ובוץ ואבנין טבן ומרגלין
יהבו בבית גנזך: יהודה וארץ ישראל
המה רכליך בחטי מנית ופנג ודבש
ושמן וצרי נתנו מערבך: יהודה
וארעא דישראל אנון תגרך בחיטי
דיחוש וקולויא ודבש ומשח ושעף
יהבו בחנותיך: דמשק סחרתך ברב
מעשיך מרב כל הון ביין חלבון וצמר
צחר: מן דמשק מיתן סחורא לגויך
בסגי עותריך מסגי כל עותר בחמר
חילת מכשל ועמר מילת כבינא: ודן
ויון מאוזל בעזבוניך נתנו ברזל
עשות קדה וקנה במערבך היה: ודן
ויון בשיירן סחורתיך מיתן בערקין
דברזל קידא וקני בסס בחנותך יהבו:
דדן רכלתך בבגדי חפש לרכבה: מן
דדן מיתן סחורא לגויך בלבוש ריקר
לרתכין: ערב וכל נשיאי קדר המה סחרי

ידך בכרים ואלים ועתודים בם סחריך:
ערב וכל רברבי נבט אנון תגרך בתורין
ודכרין וגדיין בהון הות סחורתיך: רכלי
שבא ורעמה המה רכליך בראש כל
בשם ובכל אבן יקרה וזהב נתנו עזבוניך:
תגרי שבא ורעמה אנון תגרך בריש
כל בוסמין ובכל אבנין טבן ודהבא
יהבו בבית גנזך: חרן וכנה ועדן רכלי
שבא אשור כלמד רכלתך: חרן ונציבין
וחדייב תגרי שבא מדינת אתור ומדי
אנון תגרך: המה רכליך במכללים
בגלומי תכלת ורקמה ובגנזי ברמים
בחבלים חבשים וארזים במרכלתך:
אנון תגרך בגמר מיני כל תשבחא
בגוזגזין דתכלא בכושפין דיורדא
באמרין דזהוריתא מחתין בקמטרון
חפן גלדין מאסרין באטונין דבוצא
מחתמין בעזקת גלב עבידת ימא
מחתין במגדלי אעי הדסין בהון הות
סחורתיך: אניות תרשיש שרותיך
מערבך ותמלאי ותכבדי מאד בלב
ימים: בספיני ימא הוו שיטין ומיתן
סחורא לגויך ועתרת ותקיפת לחדא
בגו ימא: במים רבים הביאוך השטים

ואילים ג וסימנ׳ לחליס וזה הדבר והקרבתם חמת למלא בכרים פרים [illegible] ודן ב וסימנ׳ ודן ויון מאוזל ודן למה יגור

אותך רוח הקדים שברך בלב ימים׃
במיין סגיאין עלו עלך דבזו יתיך
מלך דתקיף כרוח קידומא תבריך
בגו ימא׃ הונך ועזבוניך מערבך
מלחיך וחבליך מחזיקי בדקך וערבי
מערבך וכל אנשי מלחמתך אשר
בך ובכל קהלך אשר בתוכך יפלו
בלב ימים ביום מפלתך׃ עותריך
ונכסך סחורתיך ספנך ופרנסך
מתקפי צרכך ומיתן סחורתהנותיך
וכל גברי עבדי קרביך דביך ובכל
משריתיך דבגויך יפלון בגו ימא
ביום מפלת קטילך׃ לקול זעקת חבליך
ירעשו מגרשות׃ לקל צוחת פרנסך
יזועון פרוריא׃ וירדו מאניותיהם
כל תפשי משוט מלחים כל חבלי
הים אל הארץ יעמדו׃ ויחתון
מספיניהון כל אחדי משוט ספניך
כל פרנסי ימא על ארעא יקומון׃
והשמיעו עליך בקולם ויזעקו מרה
ויעלו עפר על ראשיהם באפר
יתפלשו׃ וישמעון עלך בקלהון
ויצוחון במרר ויסקון עפרא על
רישיהון בקטמא יהון חפיפין׃

והקריחו אליך קרחה וחגרו שקים
ובכו אליך במר נפש מספד מר׃
וימרטון עלך מרט ויסרון סקין
ויבכון עלך במרר נפש ויעבדון
מספד מריר׃ ונשאו אליך בניהם
קינה וקוננו עליך מי כצור כדמה
בתוך הים׃ ויטלון עלך בנוהי יהון
אליא וייללון עלך מן כצור לית
דדמי לה בגו ימא׃ בצאת עזבוניך
מימים השבעת עמים רבים ברב
הוניך ומערביך העשרת מלכי ארץ׃
במפק סחורתיך מביני ימא אסבעת
עממין סגיאין בסגי עותריך ונכסין
אעתרת מלכי ארעא׃ עת נשברת
מימים במעמקי מים מערבך וכל
קהלך בתוכך נפלו׃ כען אתברת דהוית
יתבא בגו ימא בעומקי מיא סחורתיך
וכל משריתיך בגויך נפלו׃ כל ישבי
האיים שממו עליך ומלכיהם שערו
שער רעמו פנים׃ כל יתבי נגוותא
צדיאו עלך ומלכיהון זעו זיע
אתרשימו אפיהון׃ סחרים בעמים
שרקו עליך בלהות היית ואינך עד
עולם׃ תגרין בעממיא צדיאו עלך

ויעלו ג' רפי וסימנ' צוה את הכהנים והשמיעו יעורן ויע׳ במים ז' רפי וסימנ' נשפת וטהר מדלין הביאוך ירדי בקער
ושבילך

כד לא הוית אתנינך וכין תהי עד
כח עלמא׃ ויהי דבר יהוה אלי
לאמר׃ והוה פתגם נבואה מן קדם יי
עמי למימר׃ בן אדם אמר לנגיד צר
כה אמר אדני יהוה יען גבה לבך ותאמר
אל אני מושב אלהים ישבתי בלב
ימים ואתה אדם ולא אל ותתן לבך
כלב אלהים׃ בר אדם אימר למלכא
דצור כדנן אמר יי אלהים חלף דרמים
לבך ואמרת דחלא אנא מותב תקיפין
יתיבית בגו ימיא ואת אנשא ולית
בך צרוך וחשיבתא בליבך דאת
דחלא׃ הנה חכם אתה מדנאל כל סתום
לא עממוך׃ הא חכים את מדניאל
כל רז לא אתכסא מינך׃ בחכמתך
ובתבונתך עשית לך חיל ותעש זהב
וכסף באוצרותיך׃ בחכמתך ובסכלתנותך
קנתא לך נכסין וכנשתא דהבא וכספא
באוצרך׃ ברב חכמתך ברכלתך הרבית
חילך ויגבה לבבך בחילך׃ בסגי חכמתך
בסחורתך אסגיתא משריתך ורמים
ליבך במשריתך׃ לכן כה
אמר אדני יהוה יען תתך את לבבך
כלב אלהים׃ בכין כדנן אמר יי אלהים

חלף דחשיבתא בליבך דאת דחלא׃
לכן הנני מביא עליך זרים עריצי
גוים והריקו חרבותם על יפי חכמתך
וחללו יפעתך׃ בכין הא אנא מיתי
עלך נוכראין תקיפי עממיא וישלפון
סיפיהון על תיקון חוכמתך ויחללון
זיו אימתך׃ לשחת יורדוך ומתה
ממותי חלל בלב ימים׃ לחבלא יחתונך
ותמות ממות מטעני חרב בגו ימיא׃
האמר תאמר אלהים אני לפני הרגך
ואתה אדם ולא אל ביד מחלליך׃ המימר
תימר דחלא אנא קדם קטלך ואת אנשא
ולית בך צרוך ביד מחבליך׃ מותי ערלים
תמות ביד זרים כי אני דברתי נאם אדני
יהוה׃ ממות רשיעין תמות ביד נכראין
אנא
ארי גזרית במימרי אמר יי אלהים׃
ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃
והוה פתגם נבואה מן קדם יי עמי למימר׃
בן אדם שא קינה על מלך צר ואמרת
לו כה אמר אדני יהוה אתה חותם תכנית
מלא חכמה וכליל יפי׃ בר אדם טול
אליא על מלכא דצור ותימר ליה
כדנן אמר יי אלהים את דמי למנא
דצורתא דמתקן בחכמתא ומשכלל

ואמרת לו ב׳ וסימנ׳ בן אדם שא קינה על מלך צור הר שעיר ... ומדדו את תכנית חותם תכנית ... יפעתך ב׳ וסימנ׳ וחללו יפעתך

בשופריה׃ בעדן גן אלהים היית כל אבן
יקרה מסכתך אדם פטדה ויהלם
תרשיש שהם וישפה ספיר נפך
וברקת וזהב מלאכת תפיך ונקביך
בך ביום הבראך כוננו׃ כסגי טוב
ותפנוקין את מתפנק כאילו בעדן
גינתא דיי את שרי עותרא גיותא
ויקרא מתיהיב לך כל אבנין טבן
מסדרין על לבושך סמקן ירקן
וסבהלום כרום ימא בורלא ופנדרין
שבזיזא זמרגדין וברקן משקען
בדהב כלאלין עבידת תקונך בכין
ראיס לבך כרם לא אסתכלתא בפגרך
דאת עביד חלולין ונקבין דאינון צורכך
דלא אפשר לך דתתקיים בלא בהון
מיומא דאתבריתא עמך מתקנין׃
את כרוב ממשח הסוכך ונתתיך בהר
קדש אלהים היית בתוך אבני אש
התהלכת׃ את מלך מרבא למלכו
ויהבית לך רבותא ואת על טור
קודשא דיי בסרתא ובעמא קדישא
סברתא למשלט׃ תמים אתה בדרכיך
מיום הבראך עד נמצא עולתה בך׃
שלים את באורחתך מיומא דאתבריתא

עד דאשתכח שקר בך׃ ברב רכלתך
מלו תוכך חמס ותחטא ואחללך
מהר אלהים ואאבדך כרוב הסוכך
מתוך אבני אש׃ כסגיאות סחורתך
אתמליאו אוצרך חטוף וחטתא
ואפסינך על דבסרתא על טור קודשא
דיי ואבדינך מלכא רבתנא על
דסברתא למשלט בעמא קדישא׃
גבה לבך ביפיך שחת חכמתך על
יפעתך על ארץ השלכתיך לפני
מלכים נתתיך לראוה בך׃ ראיס לבך
בתוקפך אתחבלת חוכמתך על זיו
איקרך על ארעא רמשתך אזהא
למלכיא יהבתך לאסתכלא בך׃ מרב
עוניך בעול רכלתך חללת מקדשיך
ואוצא אש מתוכך היא אכלתך
ואתנך לאפר על הארץ לעיני כל
ראיך׃ מסגי חובך בשקר סחורתך
אפיסתא מקדשך ואיתי עממיא
דתקיפין כאישתא מחובי זרונך
אנון ישיצינך ואתנך כקטם על
ארעא לעיני כל חזך׃ כל יודעיך
בעמים שממו עליך בלהות היית
ואינך עד עולם׃ כל ידעך בעממיא

ל׳ ג׳ וחס והטור השני וסמך וחב
ל׳ ג׳
ה׳ ג׳ בל׳ ט׳ ל׳
ל׳ מל׳ בנ״ נורא אלהים
ג׳ בל״ ממשח ושלאה והבן דממשח מל׳
ג׳ נקבה ואנון לשון זכר
ל׳ מל׳ לידעיך חס
ג׳

את ג׳ לשון נקבה ואנון לשון זכר וסימנ׳ ואת ככה את ואת הדבר את כרוב ס״ עולתה ג׳ וסימנ׳ עד נמצא קירתם צורי ולא עולתה בו
דצורי עולתה כל׳ וחד בעולתה ידיהם ס״

צדיאו עלך כד לא הוית אתענקרוטין
תהי עד עלמא׃ ויהי דבר
יהוה אלי לאמר׃ והוה פתגם נבואה
מן קדם יי עמי למימר׃ בן אדם שים
פניך אל צידון והנבא עליה׃ בר אדם
קביל נבואה על צידון ואתנבי עלה׃
ואמרת כה אמר אדני יהוה הנני עליך
צידון ונכבדתי בתוכך וידעו כי אני
יהוה בעשותי בה שפטים ונקדשתי
בה׃ ותימר כדנן אמר יי אלהים הא אנא
שלח רוגזי עלך צידון ואתיקר
בגויך וידעון ארי אנא יי כד אעביד
בה פורענות דינין ואתקדש בה׃
ושלחתי בה דבר ודם בחוצותיה
ונפלל חלל בתוכה בחרב עליה מסביב
וידעו כי אני יהוה׃ ואשלח בה מותא
וקטולא בשוקהא כד יתרמון קטילין
בגוה באיתיותי עלה דקטלין בחרבא
מסחור סחור וידעון ארי אנא יי׃ ולא
יהיה עוד לבית ישראל סלון ממאיר
וקוץ מכאב מכל סביבתם השאטים
אותם וידעו כי אני אדני יהוה׃ ולא יהי
עוד לבית ישראל מלך מבאיש ושלטון
מעיק מכל סחרניהון דבזזין יתהון

אפטרה ואזא אל אברהם
ר״פ
ג׳ ל׳ ב׳ חס בליש׳
ב׳ למבטח וחד מל׳ ואנון בענ׳

וידעון ארי אנא יי אלהים׃ כה
אמר אדני יהוה בקבצי את בית ישראל
מן העמים אשר נפצו בם ונקדשתי
בם לעיני הגוים וישבו על אדמתם
אשר נתתי לעבדי ליעקב׃ כדנן אמר
יי אלהים כד אכניש ית בית ישראל
מביני עממיא דאתבדרו בהון ואתקדש
בהון לעיני עממיא ויתבון על ארעהון
דיהבית לעבדי ליעקב׃ וישבו עליה
לבטח ובנו בתים ונטעו כרמים וישבו
לבטח בעשותי שפטים בכל השאטים
אתם מסביבותם וידעו כי אני יהוה
אלהיהם׃ ויתבון עלה לרוחצן ויבנון
בתין ויצבון כרמין ויתבון לרחצן כד
אעביד פורענות דינין מכל דבזזין
יתהון מסחרניהון וידעון ארי אנא יי
כט אלההון׃ בשנה העשירית
בעשרי בשנים עשר לחדש היה דבר
יהוה אלי לאמר׃ בשתא עסיריתא
בעסיראה בתרי עסר לירחא הוה פתגם
נבואה מן קדם יי עמי למימר׃ בן
אדם שים פניך על פרעה מלך מצרים
והנבא עליו ועל מצרים כלה׃ בר אדם
קביל נבואה על פרעה מלכא דמצרים

ד׳ בסם
ב׳ חס לגלותנא
סימ׳ דמט ישרא׳ כלן מצרים כלה אדום כלא

וקוץ ג׳ וסימנה׳ וקוץ ודרדר וקוץ ממאיר וקוץ הוליד בתרג׳ שם בר נש חד בת׳ וחד בנביאים וחד בכתובים ◦—◦ ונפלל
סביבתם ב׳ בליש׳ חד חס וחד מל׳ וסימנה׳ ולא יהיה עוד השאטים אותם ◦—◦ על אדמתם ד׳ בסם וסימ׳ בקבצי ונתן עץ ישבים וכנקתים ◦—◦

ואתנבי עלוהי ועל מצראי כולהון
דבר ואמרת כה אמר אדני יהוה הנני
עליך פרעה מלך מצרים התנים
הגדול הרבץ בתוך יאריו אשר אמר
לי יארי ואני עשיתני ׃ ותימר
כדנן אמר יי אלהים האנא שלח רוגזי
עלך פרעה מלכא דמצרים דאת
דמי לתנינא רבא דשרי בגו נהרותא
דאמר דילי מלכותא ואנא כבשיתה ׃
ונתתי חחיים בלחייך והדבקתי דגת
יאריך בקשקשתיך והעליתיך מתוך
יאריך ואת כל דגת יאריך בקשקשתיך
תדבק ׃ ואתין שירין בלסתך ואקטיל
שלטוני תוקפך עם גיברך ואטלנך
ממלכותך וית כל שלטוני תוקפך
עם גיברך יתקטלון ׃ ונטשתיך
המדברה אותך ואת כל דגת יאריך
על פני השדה תפול לא תאסף ולא
תקבץ לחית הארץ ולעוף השמים
נתתיך לאכלה ׃ וארטשינך למדברא
יתך וית כל שלטוני תוקפך על אפי
ברא תתרמי נבילתך לא תתכנש
ולא תתקבר לחית ארעא ולעופא
דשמיא מסרתך לאשתיצאה ׃ וידעו

כל ישבי מצרים כי אני יהוה יען
היותם משענת קנה לבית ישראל ׃
וידעון כל יתבי מצרים ארי אנא יי
חלף דהוו סמך קניא רעיעא לבית
ישראל ׃ בתפשם בך בכפך תרוץ ובקעת
להם כל כתף ובהשענם עליך תשבר
והעמדת להם כל מתנים ׃ כאתכלנותהון
בך כד מלך תקיף תתמסר ויי בדכת
רוחצנהון ובאסתמכותהון עלך
תיתבר ולא תהי להון לבית סומכן ׃
לכן כה אמר אדני יהוה הנני
מביא עליך חרב והכרתי ממך אדם
ובהמה ׃ בכין כדנן אמר יי אלהים
האנא מיתי עלך דקטלין בחרבא
ואשיצי מינך אנשא ובעירא ׃ והיתה
ארץ מצרים לשממה וחרבה וידעו
כי אני יהוה יען אמר יאר לי ואני
עשיתי ׃ ותהי ארעא דמצרים לצדו
וחרבא וידעון ארי אנא יי חלף דאמר
מלכותא דילי ואנא כבשיתה ׃ לכן הנני
אליך ואל יאריך ונתתי את ארץ מצרים
לחרבות חרב שממה ממגדל סונה
ועד גבול כוש ׃ בכין האנא שלח
רוגזי עלך ועל מלכותך ואתין ית

ושׁ׳ הנני אליך
יתיר יוד
ב׳ ובפיס
יב
ח׳ מל׳
בקין ג׳ מל׳ בל׳
כל׳ חס
ב׳ וחס

קשקשת קשקשים בקשקשתיך כל ל׳ כת ש׳ ... ולשון ... בל׳ וסי׳ בתפשם בך יכפה
לקלים ... בלחייך לחייך כל ל׳ ... למין כערוגת הבשם ...

ארעא דמצרים לחורב צדו ואשתממו
ממגדול סונה ועד תחום כוש׃ לא
תעבר בה רגל אדם ורגל בהמה לא
תעבר בה ולא תשב ארבעים שנה׃
לא תעבר בה רגל אנשא ורגל בעירא
לא תעבר בה ולא תתיתב ארבעין שנין׃
ונתתי את ארץ מצרים שממה בתוך
ארצות נשמות ועריה בתוך ערים
מחרבות תהיין שממה ארבעים שנה
והפצתי את מצרים בגוים וזריתים
בארצות׃ ואתין ית ארעא דמצרים
לצדו בגו מדינן צדין וקרוהא בגו
קרוין דהואה חרבן יהוין לצדו ארבעין
שנין ואגלי ית מצראי לבני עממיא
ואבדרינון במדינתא׃ כי כה
אמר אדני יהוה מקץ ארבעים שנה
אקבץ את מצרים מן העמים אשר
נפצו שמה׃ ארי כדנן אמר יי אלהים
מסוף ארבעין שנין אכניש ית
מצראי מבני עממיא דאתבדרו
לתמן׃ ושבתי את שבות מצרים
והשבתי אתם ארץ פתרוס על ארץ
מכורתם והיו שם ממלכה שפלה׃
ואתיב ית גלות מצרים ואתיב יתהון

לארע פתרוס על ארע תותבותהון
ויהון תמן מלכו חלשא׃ מן הממלכות
תהיה שפלה ולא תתנשא עוד על
הגוים והמעטתים לבלתי רדות בגוים׃
מן מלכותא תהי חלשא ולא תתרב
עוד על עממיא ואזעירינון בדיל
דלא יפלחון בעממיא׃ ולא יהיה עוד
לבית ישראל למבטח מזכיר עון
בפנותם אחריהם וידעו כי אני אדני
יהוה׃ ולא יהון עוד לבית ישראל
לאתרחצא עליהון לאדכרא חובין
באתפניותהון בתריהון וידעון ארי
אנא יי אלהים׃ ויהי בעשרים
ושבע שנה בראשון באחד לחדש
היה דבר יהוה אלי לאמר׃ והוה בעסרין
ושבע שנין בקדמאה בחד לירחא
הוה פתגם נבואה מן קדם יי עמי למימר׃
בן אדם נבוכדראצר מלך בבל העביד
את חילו עבדה גדלה אל צר כל ראש
מקרח וכל כתף מרוטה ושכר לא
היה לו ולחילו מצר על העבדה אשר
עבד עליה׃ בר אדם נבוכדנצר מלכא
דבבל אפלח ית משריתיה פלחן רב
על צר כל ריש נתר וכל כתף

על הגוים ה̇ וסימנ׳ המקדוכך שפך חמתך דירמיה אשר היה וקיצף תתנשא י״ נפיצה שמה ב̇ וסימנ׳ ושב וקבצך מקץ ארב̇ ימ׳

אתמריט ואגר לא הוה ליה ולמשריתיה
מצור על פלחנא דאפלח עלה׃
לכן כה אמר אדני יהוה הנני
נתן לנבוכדראצר מלך בבל את ארץ
מצרים ונשא המנה ושלל שללה חס
ובזז בזה והיתה שכר לחילו׃ בכין
כדנן אמר יי אלהים הא אנא יהיב
לנבוכדנצר מלכא דבבל ית ארעא
דמצרים ויש(ב)י את רגושתה ויבוז
ביזהו ויעדי עדאה ותהי אגר
למשריתיה׃ פעלתו אשר עבד
בה נתתי לו את ארץ מצרים אשר
עשו לי נאם אדני יהוה׃ אגר ריה
דאפלח בה יהבית ליה ית ארעא
דמצרים דחבו קדמי לאתפרעא
מנהון אמר יי אלהים׃ ביום ההוא ס
אצמיח קרן לבית ישראל ולך אתן
פתחון פה בתוכם וידעו כי אני יהוה׃
בעדנא ההוא אקים פרקן לבית
ישראל ולך אתין מפתח פומא
בנבואה בניהון וידעון ארי אנא
יי׃ ויהי דבר יהוה אלי
לאמר׃ יהוה פתגם נבואה מן קדם יי
עמי למימר׃ בן אדם הנבא ואמרת

כה אמר אדני יהוה הילילו הה ליום׃
בר אדם אתנבי ותימר כדנן אמר יי
אלהים אילילו ואמרו וי מן קדם יומא׃
כי קרוב יום וקרוב יום ליהוה יום ד
ענן עת גוים יהיה׃ ארי קריב יומא
דעתיד למיתי מן קדם יי יום ענן
עדן תבר עממיא יהי׃ ובאה חרב
במצרים והיתה חלחלה בכוש בנפל
חלל במצרים ולקחו המונה ונהרסו
יסודתיה׃ ותחול חרבא במצרים ב ונהרסו יסודתיה כת' ותאכל יסודתיה כת'
ויהי זיעא בכוש כד יתרמון קטילין
במצרים וישבון את רגושתה ויפגרון
אושהא׃ כוש ופוט ולוד וכל הערב
וכוב ובני ארץ הברית אתם בחרב
יפלו׃ כושאי ופוטאי ולודאי וכל
סומכותא וכוב ובני ארע קימהון
עמהון בחרבא יתקטלון׃
כה אמר יהוה ונפלו סמכי כול חס וכל ב' יתס סומך
מצרים וירד גאון עזה ממגדל סונה
בחרב יפלו בה נאם אדני יהוה׃ כדנן
אמר יי ויתקטלון סעדי מצרים
ויבטל יקר תוקפה ממגדול סונה
בחרבא יתקטלון בה אמר יי אלהים׃
ונשמו בתוך ארצות נשמות ועריו

וקרוב ד' וסימנ' לבוא יום לשמוע שמך ... יסודתיה ב' וסימנ' ונהרסו יסודתיה כת' ותאכל יסודתיה כת' ... סונה ב' וס'
ממגדל ממגדל

בתוך ערים נחרבות תהיינה׃ ויצדון
בגו מדינן דצדיין וקרויהון בגו קרוין
דהואה חרבן יהוון׃ וידעו כי אני
יהוה בתתי אש במצרים ונשברו כל
עזריה׃ וידעון ארי אנא יי כד איתי
עממיא דתקיפין כאישתא על מצר
ויתברון כל סעדהא׃ ביום ההוא יצאו
מלאכים מלפני בצים להחריד את
כוש בטח והיתה חלחלה בהם כיום
מצרים כי הנה באה׃ בעדנא ההוא
יפקון אזגדין מן קדמי בלגיונין לאזעא
ית כוש דשריא לרוחצן ויהי זיעא
בהון כיום פורענות מצרים ארי הא
אתיא׃ כה אמר אדני יהוה
והשבתי את המון מצרים ביד
נבוכדראצר מלך בבל׃ כדנן אמר
יי אלהים ואבטיל ית אתרגושת מצרים
ביד נבוכדנצר מלכא דבבל׃ הוא ועמו
אתו עריצי גוים מובאים לשחת הארץ
והריקו חרבותם על מצרים ומלאו
את הארץ חלל׃ הוא ועמיה עמיה
תקיפי עממיא אתן לחבלא ארעא
וישלפון סיפיהון על מצרים וימלון
ית ארעא קטילין׃ ונתתי יארים חרבה

ומכרתי את הארץ ביד רעים והשמתי
ארץ ומלאה ביד זרים אני יהוה דברתי׃
ואתין נהריהון יבשתא ואמסר ית
ארעא ביד מבאשין ואצדי ית ארעא
ומלאה ביד נוכראין אנא יי גזרית
במימרי׃ כה אמר אדני יהוה
והאבדתי גלולים והשבתי אלילים
מנף ונשיא מארץ מצרים לא יהיה
עוד ונתתי יראה בארץ מצרים׃ כדנן
אמר יי אלהים ואוביד דפלחין לטעותא
ואשיצי דפלחין לצלמנא ממפיס
ומלכא מארעא דמצרים לא יהי עוד
ואתין דחלא בארעא דמצרים׃ והשמתי
את פתרוס ונתתי אש בצען ועשיתי
שפטים בנא׃ ואצדי ית פתרוס ואיתי
עממיא דתקיפין כאישתא על טאנס
ואעביד פורענות דינין באלכסנדריא׃
ושפכתי חמתי על סין מעוז מצרים
והכרתי את המון נא׃ ואשפוך חמתי
על סין תקוף מצרים ואשיצי ית
אתרגושת אלכסנדריא׃ ונתתי אש
במצרים חול תחיל סין ונא תהיה
להבקע ונף צרי יומם׃ ואיתי עממיא
דתקיפין כאישתא על מצרים מזע

מובאים ג׳ וסימנה׳ ויראו האנשים כי הובאו בית יוסף מובאים סבאים מובאים לשחת הארץ חד בתורה וב׳ בנביאים

תזועסין ואלכסנדריא תהי ממרעא
משור ומפיס בעלי דבביא יקפונה יום
יום׃ בחורי און ופיבסת בחרב יפלו
והנה בשבי תלכנה׃ עולימי און ופיבסת
בחרבא יתקטלון ופלחיהון בשביא
יהכון׃ ובתחפנחס חשך היום בשברי
שם את מטות מצרים ונשבת בה גאון
עזה היא ענן יכסנה ובנותיה בשבי
תלכנה׃ ועל תחפנחס איתי חשוך
בימם כד אתבר תמן ית תקוף מצרים
ויבטל בה יקר תוקפה היא מלך
במשריתיה יחפינה כעננא דסליק וחפי
ית ארעא ויתבי כפרנהא בשביא יהכון׃
ועשיתי שפטים במצרים וידעו כי
אני יהוה׃ ואעביד פורענות דינין
במצרים וידעון ארי אנא יי׃
ויהי באחת עשרה שנה בראשון
בשבעה לחדש היה דבר יהוה אלי
לאמר׃ והוה בחדא עסרי שנין בקדמאה
בשבעה לירחא הוה פתגם נבואה
מן קדם יי עמי למימר׃ בן אדם את
זרוע פרעה מלך מצרים שברתי
והנה לא חבשה לתת רפאות לשום
חתול לחבשה לחזקה לתפש בחרב׃

בר אדם ית תקוף מלכות פרעה מלכא
דמצרים תברית והא לא מתקפא
לאתסאה למתן עיצא למחכם לאתקפא
למיחד מלכו׃ לכן כה אמר
אדני יהוה הנני אל פרעה מלך מצרים
ושברתי את זרעתיו את החזקה ואת
הנשברת והפלתי את החרב מידו׃
בכין כדנן אמר יי אלהים האנא שלח
רוגזי על פרעה מלכא דמצרים ואתבר
ית סעדוהי ית שלטונוהי תקיפיא ודהון
הוא תבר ית מלכותא ואדמי ית תקפא
מניה׃ והפצותי את מצרים בגוים
וזריתם בארצות׃ ואגלי ית מצראי
לביני עממיא ואבדרינון במדינתא׃
וחזקתי את זרעות מלך בבל ונתתי
את חרבי בידו ושברתי את זרעות
פרעה ונאק נאקות חלל לפניו׃ ואתקיף
ית מלכות מלכא דבבל ואתין ית
תוקפי בידיה ואתבר ית תקוף פרעה
וינהום ניהום מטעני חרב קדמוהי׃
והחזקתי את זרעות מלך בבל וזרעות
פרעה תפלנה וידעו כי אני יהוה בתתי
חרבי ביד מלך בבל ונטה אותה אל
ארץ מצרים׃ ואתקיף ית מלכות

והנה ג וסימנ׳ באו אמרת בחורי און ׳ רפאות ג כת כן וסימנ׳ לשונא הרבית תעלה חבשה ׳ זריתים דמחרבות מל׳ דזרעתו
זריתם כת׳ ושא׳ זרתים מל׳

מלכא דבבל ומלכות פרעה תתבטל
וידעון ארי אנא יי כד אתין תקפי ביד
מלכא דבבל ית פרע פורענו מן ארעא
דמצרים׃ והפצותי את מצרים בגוים
וזריתי אותם בארצות וידעו כי אני
יהוה׃ ואגלי ית מצראי לבני עממיא
ואבדר יתהון במדינתא וידעון ארי
אנא יי׃ לא ויהי באחת עשרה
שנה בשלישי באחד לחדש היה דבר
יהוה אלי לאמר׃ והוה בחדא עסרי
שנין בתליתאה בחד לירחא הוה
פתגם נבואה מן קדם יי עמי למימר׃
בן אדם אמר אל פרעה מלך מצרים
ואל המונו אל מי דמית בגדלך׃ בר
אדם אימר לפרעה מלכא דמצרים
ולאתרגושתה למן דמיתא בתקפך׃
הנה אשור ארז בלבנון יפה ענף וחרש
מצל וגבה קומה ובין עבתים היתה
צמרתו׃ הא אתוראה דמי לארזא
בלבנן דנופיה שפיר וסוכיה מטלין
ורם בקומא ועל נגדין שלח שורשוהי׃
מים גדלוהו תהום רממתהו את נהרתיה
הלך סביבות מטעה ואת תעלתיה
שלחה אל כל עצי השדה׃ בעממיא

סגי בסמכותא תקיפת ית מלכיא שעביד
לתחות מלכותיה וית שלטונוהי מני
על כל מדינת ארעא׃ על כן גבהא
קמתו מכל עצי השדה ותרבינה
סרעפתיו ותארכנה פארתו ממים
רבים בשלחו׃ על כין ראים בתוקפיה
מכל מלכי עממיא וסגיאה משריתיה
ואתנצחו סומכותיה על עממין סגיאין
באתנצחותיה׃ בסעפתיו קננו כל עוף
השמים ותחת פארתיו ילדו כל חית
השדה ובצלו ישבו כל גוים רבים׃
במשריתיה כביש כל כרכין תקיפין
ותחות שלטונוהי שעביד כל מדינת
ארעא ובטלל מלכותיה יתיבו כל
עממין סגיאין׃ וייף בגדלו בארך
דליותיו כי היה שרשו אל מים רבים׃
ואתנצח בסמכותיה כסגי גיברוהי
ארי הות אימתיה על עממין סגיאין׃
ארזים לא עממהו בגן אלהים ברושים
לא דמו אל סעפתיו וערמנים לא היו
כפארתיו כל עץ בגן אלהים לא דמה
אליו ביפיו׃ מלכין תקיפין לא אתנצחו
לקבליה בתקוף גבורא דהוה עמיה
מן קדם יי שלטונין לא קמו קדם

משריתיה וגיברין לא יכילו כסמכותיה
בתקוף גבורא דהוה עמיה מן קדם יי
כל מלך לא דמא ליה בתוקפיה: יפה
עשיתיו ברב דליותיו ויקנאהו כל
עצי עדן אשר בגן האלהים: שפיר
עבדיתיה בסגי גיברוהי וזעו מן קדמוהי
כל מלכי קדם בתקוף גבורא דהוה
עמיה מן קדם יי: לכן כה
אמר אדני יהוה יען אשר גבהת
בקומה ויתן צמרתו אל בין עבותים
ורם לבבו בגבהו: בכין כדנן אמר יי
אלהים חלף דראימתא בקומא ויהב
מרותיה על מלכותא ורם ליביה
בתוקפיה: ואתנהו ביד איל גוים עשו
יעשה לו כרשעו גרשתהו: ואמסרניה
ביד תקיף עממיא אתפרעא יתפרע
מניה כחוביה תריכתיה: ויכרתהו
זרים עריצי גוים ויטשהו אל ההרים
ובכל גאיות נפלו דליותיו ותשברנה
פראתיו בכל אפיקי הארץ וירדו
מצלו כל עמי הארץ ויטשהו: ושיצוהי
נוכלאין תקיפי עממיא ורטשוהי
על טוריא ובכל חיליא נפלא משריתיה
ואתברו סומכותיה בכל פצידי ארעא

ונחתו מטלל מלכותיה כל עממי ארעא
ורטשוהי: על מפלתו ישכנו כל עוף
השמים ואל פראתיו היו כל חית השדה:
על מפלת קטילוהי שרו כל עופא
דשמיא ועל פגרי משריתיה הואה כל
חית ברא: למען אשר לא יגבהו בקומתם
כל עצי מים ולא יתנו את צמרתם אל
בין עבתים ולא יעמדו אליהם בגבהם
כל שתי מים כי כלם נתנו למות אל
ארץ תחתית בתוך בני אדם אל יורדי
בור: בדיל דלא ירמון בתוקפהון כל
מלכי קדם ולא יתנון ית מרותהון על
מלכותא ולא יתרברבון להון בתוקפהון
כל עבדי מלכו ארי כולהון אתמסרו
למותא לארעא ארעיתא בגו בני אנשא
עם נחתי גוב בית אבדנא:
כה אמר אדני יהוה ביום רדתו שאלה
האבלתי כסתי עליו את תהום ואמנע
נהרותיה ויכלאו מים רבים ואקדר
עליו לבנון וכל עצי השדה עליו
עלפה: כדנן אמר יי אלהים ביומא דאחתית
יתיה לשאול אתאבלו עלוהי חפת
עקא ית עלמא וחרובא מדינתא וזעו
עממין סגיאין וחשוכית עלוהי אפי

ל וחס ל ב ב בעב זרה חס ב ובענ ב וחס ובענ ל ל וחס ל וחס ל

יפה ה' וסימנהון וכאבשלום עשיתיו הנך יפה טוב אשר יפה את הכל עשה ... ורם לבבו ב' וסימנהון בגבהו ההמון ...

מלכיא וכל מלכי עממיא עלוהי ספדו
כתפא׃ מקול מפלתו הרעשתי גוים
בהורדי אתו שאולה את יורדי בור
וינחמו בארץ תחתית כל עצי עדן
מבחר וטוב לבנון כל שתי מים׃ מקל
מפלתיה אזעית עממיא באחתותי
יתיה לשאול עם נחתי גוב בית אבדנא
ואתנחמו בארעא ארעיתא כל מלכי
קדם שלטונין ועתירי נכסיא כל
עבדו מרכו׃ גם הם אתו ירדו שאולה
אל חללי חרב וזרעו ישבו בצלו בתוך
גוים׃ אף אנון עמיה איתחתו לשאול
עם קטילי חרבא ושלטונוהי אתכרו
מתוקפהון בגו מלכותא׃ אל מי דמית
ככה בכבוד ובגדל בעצי עדן
והורדת את עצי עדן אל ארץ תחתית
בתוך ערלים תשכב את חללי חרב
הוא פרעה וכל המונה נאם אדני יהוה׃
למן דמיתא כדין ביקר ורבו במלכי
קדם ותיתחת עם מלכי קדם לארעא
ארעיתא בגו חייביא תשכוב עם
קטילי חרבא הוא פרעה וכל אתרגושתה
אמר יי אלהים׃ ויהי בשתי
עשרה שנה בשני עשר חדש
באחד לחדש היה דבר יהוה אלי
לאמר׃ והוה בתרתא עסרי שנין בתרי
עסר ירחין בחד לירחא הוה פתגם
נבואה מן קדם יי עמי למימר׃ בן
אדם שא קינה על פרעה מלך מצרים
ואמרת אליו כפיר גוים נדמית ואתה
כתנים בימים ותגח בנהרותיך ותדלח
מים ברגליך ותרפס נהרותם׃ בר אדם
טול אליא על פרעה מלכא דמצרים
ותימר ליה תקיף בעממיא הויתא
ואת כתנינא בימיא ואגחתא
במשריתך ואזעתא עממיא בסוג
בסומכותך ואחריבתא מדינתהון׃
כה אמר אדני יהוה ופרשתי
עליך את רשתי בקהל עמים רבים
והעלוך בחרמי׃ כדנן אמר יי אלהים
ואפרוס עלך ית מצדתי בקהל
עממין סגיאין ותתאחד בסריגתי׃
ונטשתיך בארץ על פני השדה
אטילך והשכנתי עליך כל עוף
השמים והשבעתי ממך חית כל
הארץ׃ ואירטשינך בארעא על אפי
ברא ארמי נבילתך ואשרי עלך כל
עופא דשמיא ואסבע מנך כל חית

במים ה׳ וסימנ׳ ומלאו ספיר וחב׳ כהנים תהמות ... המונו דכל המונה ד׳ וסימנ׳ אלמי ודמית אותם יראה חהיתי וחסמת

ארעא׃ ונתתי את בשרך על ההרים
ומלאתי הגאיות רמותך׃ ואתין ית
בסר קטילך על טוריא ויתמלאון
חיליא פגרי משריתך׃ והשקיתי ארץ
צפתך מדמך אל ההרים ואפקים
ימלאון ממך׃ ואדוי ארעא דהניתא
מדמך על טוריא ופציריא יתמלון
מנך׃ וכסיתי בכבותך שמים והקדרתי
את כוכביהם שמש בענן אכסנו
וירח לא יאיר אורו׃ ותחפינך עקא
באכלהיותי ית זיו יקר מלכותך מן
שמיא ויזעלון עם משריתך דהוו
סגיאין ככוכביא מלך במשריתיה
יחפינך פעננא דסליק ויחפי ית
שמשא וכסיהרא בימא לא
מזהר נהוריה׃ כל מאורי אור
בשמים אקדירם עליך ונתתי
חשך על ארצך נאם אדני יהוה׃
כל שבילי אורחתך דמתקנין ונטירין
קדמיהא כמנהרי נהורא בשמיא
אקלקילנון עלך ותחפי עקא
בקבלא ית ארעך אמר יי אלהים׃
והכעסתי לב עמים רבים בהביאי
שברך בגוים על ארצות אשר לא

ידעתם׃ ואזיע לב עממין סגיאין
באיתיותי תבירי קרבך לבני עממיא
למדינן דלא ידעתנין׃ והשמותי עליך
עמים רבים ומלכיהם ישערו עליך
שער בעופפי חרבי על פניהם
וחרדו לרגעים איש לנפשו ביום
מפלתך׃ ואצדי עלך עממין סגיאין
ומלכיהון יתמהון עלך תימה באיתיותי
עלך דקטלין בחרבא ואנון חזן ויזועון
מן קדם תברהון גבר על נפשיה ביום
מפלת קטילך׃ כי כה אמר
אדני יהוה חרב מלך בבל תבואך׃
ארי כדנן אמר יי אלהים קטולי חרבא
דמלכא דבבל ייתון עלך׃ בחרבות
גבורים אפיל המונך עריצי גוים
כלם ושדדו את גאון מצרים ונשמד
כל המונה׃ בחרב גיבריא אמגר
משריתך תקיפי עממיא כולהון
ויבזון ית תקוף מצרים ותשתיצי כל
אתרגושתה׃ והאבדתי את כל בהמתה
מעל מים רבים ולא תדלחם רגל אדם
עוד ופרסת בהמה לא תדלחם׃ ואוביד
ית כל בעירה מעל מיין סגיאין ולא
תזיעונון רגלא דאנשא עוד ופרסת

ד האות ארצות ב בעורות מ"ל ונצורות
ב חד כ"ת שין וחד כ"ת ס
ד בטע בסף ומ"ל
ב ובפס
וכה כן
חס ובניהם הרבית ככבי חס

כי כה אמר ד בטע בסף וסימנ׳ העלה חרב ודרשתי מצרים ... והשמותי ב מ"ל וסימנ׳ את מקדשיכם והשמותי עליך עמים

בעירא לא תדלחינון׃ אז אשקיע מימיהם
ונהרותם כשמן אוליך נאם אדני יהוה׃
בכין אשקיט לעממיא ומלכיהון כמשח
אדבר אמר יי אלהים׃ בתתי את ארץ
מצרים שממה ונשמה ארץ ממלאה
בהכותי את כל יושבי בה וידעו כי
אני יהוה׃ כד אתין ית ארעא דמצרים
צדו ותצדי ארעא ממלאה כד איתי
מחא על כל דיתבין בה וידעון ארי
אנא יי׃ קינה היא וקוננוה בנות הגוים
תקוננה אותה על מצרים ועל כל
המונה תקוננה אותה נאם אדני יהוה׃
אמר נביא אליא היא נבואתא ותהי
לאליא בפרני עממיא ויללון יתה על
מצרים ועל כל אתרגושתה יללון
יתה אמר יי אלהים׃ ויהי בשתי
עשרה שנה בחמשה עשר לחדש
היה דבר יהוה אלי לאמר׃ והוה בתרתא
עסרי שנין בחמשת עסרא לירחא
הוה פתגם נבואה מן קדם יי עמי
למימר׃ בן אדם נהה על המון מצרים
והורדהו אותה ובנות גוים אדרם אל
ארץ תחתיות את יורדי בור׃ בר אדם
אתנבי על אתרגושת מצרים ותברא
לה ולפרני עממיא תקיפיא אתנבי
דיתמסרון לארעא ארעיתא עם נחתי
גוב בית אבדנא׃ ממי נעמת רדה
והשכבה את ערלים׃ ממן את גבר
חות ושכיב עם חייביא׃ בתוך חללי
חרב יפלו חרב נתנה משכו אותה וכל
המוניה׃ בגו קטילי חרבא יתרמון
לחרבא יתמסרון לשיצאה יתהון וכל
אתרגושתהון׃ ידברו לו אלי גבורים
מתוך שאול את עזריו ירדו שכבו
הערלים חללי חרב׃ ימללון עמיה
תקיפי גיבריא מגו שאול עם סעדוהי
נחתו שכיבו חייביא קטילי חרבא׃
שם אשור וכל קהלה סביבותיו קברתיו
כלם חללים הנפלים בחרב׃ תמן אתור
וכל משריתיה סחרנותהון קבריהון
כולהון קטיליא דאתקטלו בחרבא׃
אשר נתנו קברתיה בירכתי בור ויהי
קהלה סביבות קברתה כלם חללים נפלים
בחרב אשר נתנו חתית בארץ חיים׃
דאתמסרו לקבורא בסיפי גוב בית
אבדנא והואה משריתהון סחרנותהון
קבריהון כולהון קטיליא דאתקטלו
בחרבא דאתמסרו לתבר על דשליטו

סי׳ קברותין קברותיה קבורתה קבורתה קברותה קברותיה קברותיה ושכיבה את ו וסימנהון ב בבנות לוט כי ימלאו וישכב אוריה והורדה ומנ

בארעא דישראל׃ שם עילם וכל המונה
סביבות קברתה כלם חללים הנפלים
בחרב אשר ירדו ערלים אל ארץ
תחתיות אשר נתנו חתיתם בארץ
חיים וישאו כלמתם את יורדי בור׃
תמן עילם וכל אתרגושתה סחרנותהון
קבריהון כולהון קטיליא דאתקטלו
בחרבא דאיתחתו חייביא לארעא
ארעיתא דאתמסרו לתבר על דשליטו
בארעא דישראל וקבילו את כלמותהון
עם נחתי גוב בית אבדנא׃ בתוך חללים
נתנו משכב לה בכל המונה סביבותיו
קברתיה כלם ערלים חללי חרב כי ג
נתן חתיתם בארץ חיים וישאו כלמתם כה
את יורדי בור בתוך חללים נתן׃ בגו
קטיליא אתמנא בית משכבהון להון
בכל אתרגושתהון סחרנותהון קבריהון
כולהון חייביא קטילי חרבא דאתמסרו
לתבר על דשליטו בארעא דישראל
וקבילו את כלמותהון עם נחתי גוב
בית אבדנא בגו קטיליא אתמסרו׃
שם משך תבל וכל המונה סביבותיו ו
קברותיה כלם ערלים מחללי חרב
כי נתנו חתיתם בארץ חיים׃ תמן משך

ותובל וכל אתרגושתהון סחרנותהון
קבריהון כולהון חייביא קטילי חרבא
דאתמסרו לתבר על דשליטו בארעא
דישראל׃ ולא ישכבו את גבורים נפלים
מערלים אשר ירדו שאול בכלי
מלחמתם ויתנו את חרבותם תחת
ראשיהם ותהי עונתם על עצמותם
כי חתית גבורים בארץ חיים׃ ולא
ישכבון עם גיבריא דאתקטלו מחייביא
דאתחתו לשאול במני קרבהון ויהבו
ית סיפיהון תחות רישיהון והוו חוביהון
על גרמיהון ארי אתמסרו לתבר גיבריא
על דשליטו בארעא דישראל׃ ואתה
בתוך ערלים תשבר ותשכב את חללי
חרב׃ ואת בגו חייביא תתבר ותשכוב
עם קטילי חרבא׃ שמה אדום מלכיה
ו וכל נשיאיה אשר נתנו בגבורתם
ג את חללי חרב המה את ערלים ישכבו
ג ואת ירדי בור׃ תמן אדום מלכהא
חס וכל רברבהא דאתמסרו בגיבורתהון
עם קטילי חרבא אנון עם חייביא
ישכבון ועם נחתי גוב בית אבדנא׃
שמה נסיכי צפון כלם וכל צדני
חס אשר ירדו את חללים בחתיתם
דחס

קבלהיה ג וסימנה׳ בירכתי בתוך חללים משך קדמי׳ קברתיה כל תנו׳ קבלוה כל תליתי׳ קברותיה מל׳ ישכבו ג טרם את ערלים
יחד על עפר

מגבורתם כושים וישכבו ערלים את
חללי חרב וישאו כלמתם את יורדי
בור: תמן רברבא צפונא כולהון וכל
צידונאי דאיתחתו עם קטיליא
באיתברותהון מגבורתהון בהתין
ושכיבו חייביא עם קטילי חרבא
וקבילו את כלנעותהון עם נחתי גוב
בית אבדנא: אותם יראה פרעה ונחם
על כל המונה חללי חרב פרעה וכל
חילו נאם אדני יהוה: יתהון יחזי פרעה
ויתנחם על כל אתרגושתיה קטילי
חרבא פרעה וכל משריתיה אמר יי
אלהים: כי נתתי את חתיתו בארץ חיים
והשכב בתוך ערלים את חללי חרב
פרעה וכל המונה נאם אדני יהוה: ארי
אתמסרו לתבר גיבריא על דשליטו
בארעא דישראל ושכיבו בגו חייביא
עם קטילי חרבא פרעה וכל אתרגושתיה
לג אמר יי אלהים: ויהי דבר
יהוה אלי לאמר: והוה פתגם נבואה
מן קדם יי עמי למימר: בן אדם דבר
אל בני עמך ואמרת אליהם ארץ כי
אביא עליה חרב ולקחו עם הארץ
איש אחד מקציהם ונתנו אתו להם

נחם ונחם ו פתח וסימנ׳ אמנון פרעה זאת זאת האלהים

לצפה: בר אדם אתנבי לבני עמך
ותימר להון ארעא ארי איתי עלה
דקטלין בחרבא ויתברון עמא דארעא
גברא חד מביניהון וימנון יתיה להון
למזהרא: וראה את החרב באה על
הארץ ותקע בשופר והזהיר את
העם: ויחזי ית דקטלין בחרבא דאתן
על ארעא ויתקע בשופרא ויזהר ית
עמא: ושמע השמע את קול השופר
ולא נזהר ותבוא חרב ותקחהו דמו בראשו
יהיה: וישמע דשמע ית קל שופרא
ולא אזדהר ואתו קטולי חרבא ודברוהי
חובת קטוליה ברישיה תהי: את קול
השופר שמע ולא נזהר דמו בו יהיה
והוא נזהר נפשו מלט: ית קל שופרא
שמע ולא אזדהר חובת קטוליה ביה
תהי והוא אזדהר נפשיה שיזיב: והצפה
כי יראה את החרב באה ולא תקע בשופר
והעם לא נזהר ותבוא חרב ותקח מהם
נפש הוא בעונו נלקח ודמו מיד הצופה
אדרש: ומזהרנא ארי יחזי ית דקטלין
בחרבא דאתן ולא תקע בשופרא
ועמא לא אזדהר ואתו קטולי חרבא
ודברו מנהון נפשא הוא בחוביה איתבר

דבר המדברים עמך אמר ואמרו עמך וכאשר יאמרון בני עמך

אין וכל ישעיה כוות׳ נלקח ל׳ קמ׳ וזקף ושא׳ כת׳ פת׳ ס

ודמיה מיד מזהרנא אתבע׃
ואתה בן אדם צפה נתתיך כ״ב בס״פ
לבית ישראל ושמעת מפי דבר
והזהרת אתם ממני׃ ואת בר אדם
מליף מניתך לבית ישראל ותקביל
מימרי פתגם ותזהר יתהון מלמחטי
קדמי׃ באמרי לרשע רשע מות
תמות ולא דברת להזהיר רשע מדרכו
הוא רשע בעונו ימות ודמו מידך
אבקש׃ כד אמרית לרשיעא רשיעא
ממת תמות ולא מלילתא לאזהרא
רשיעא מאורחיה הוא רשיעא
בחוביה ימות ודמיה מן ידך אתבע׃
ואתה כי הזהרת רשע מדרכו לשוב
ממנה ולא שב מדרכו הוא בעונו
ימות ואתה נפשך הצלת׃ ואת ארי
אזהרתא רשיעא מאורחיה למתב
מנה ולא תב מאורחיה הוא בחוביה
ימות ואת נפשך שיזבתא׃
ואתה בן אדם אמר אל בית כ״ב בספ
ישראל כן אמרתם לאמר כי פשעינו
וחטאתינו עלינו ובם אנחנו נמקים
ואיך נחיה׃ ואת בר אדם אימר לבית
ישראל כין אמרתון למימר ארי

חובנא וחטאנא עלנא מתיהבין
ובהון אנחנא מתמסן ואיכדין
נתקיים׃ אמר אליהם חי אני נאם אדני
יהוה אם אחפץ במות הרשע כי אם
בשוב רשע מדרכו וחיה שובו שובו
מדרכיכם הרעים ולמה תמותו בית
ישראל׃ אימר להון קיים אנא אמר
יי אלהים אם רעינא במותיה דרשיעא
אלהין כד יתוב רשיעא מאורחיה
וייחי תובו תובו מאורחתכון בישתא
ולמא תמותון בית ישראל׃ ואתה בן
אדם אמר אל בני עמך צדקת הצדיק
לא תצילנו ביום פשעו ורשעת הרשע
לא יכשל בה ביום שובו מרשעו
וצדיק לא יוכל לחיות בה ביום חטאתו׃
ואת בר אדם אימר לבני עמך זכות
זכאה לא תשיזביניה ביומא דחובתיה
וחובת חייבא לא יתקטיל בה ביומא
דיתוב מחוביה וצדיקא לא יכול
לאתקיימא ביומא דחובתיה׃ באמרי
לצדיק חיה יחיה והוא בטח על צדקתו
ועשה עול כל צדקתו לא תזכרנה ת״ו ק
ובעולו אשר עשה בו ימות׃ באמרית
לצדיקא מיחא ייחי והוא אתרחיץ

ואתה בן אדם כ״ב בספ׳ וסימנ׳ קרבים ושלאה עבותים לבנם חוזה קץ עשה מלבהן האנח ותכפל דרכים חרפתם השפט
קחתו שא על צור צופה נמקים הצדיק הנדברים הרי בתר הקבצו הגל בתר אתה בכולן

יחזקאל

על זכותיה ויעבד שקר כל זכותיה
לא ידכרן ובשקריה דעבד ביה ימות
ובאמרי לרשע מות תמות ושב מחטאתו
ועשה משפט וצדקה ובד אמר ית
לרשיעא ממת תמות ויתוב מחובוהי
ויעביד דין דקשוט וזכו חבל ישיב
רשע גזלה ישלם בחקות החיים
הלך לבלתי עשות עול חיו יחיה לא
ימות משכונא אתיב רשיעא גזילא
ישלים בגזירת חייא הליך בדיל דלא
למעבד שקר מיחא ייחי לא ימות כל
חטאתו אשר חטא לא תזכרנה לו
משפט וצדקה עשה חיו יחיה כל
חובוהי דחב לא ידכרן ליה דין דקשוט
וזכו עבד מיחא ייחי ואמרו בני עמך
לא יתכן דרך אדני והמה דרכם לא
יתכן ואמרו בני עמך לא מפרשן לנא
אורחת טובא דיי ואנון אורחתהון
די להון לא תקנן בשוב צדיק מצדקתו
ועשה עול ומת בהם כד יתוב זכאה
מזכותיה ויעביד שקר וימות בהון
ובשוב רשע מרשעתו ועשה משפט
וצדקה עליהם הוא יחיה וכד יתוב
רשיעא מחובוהי ויעביד דין דקשוט

וזכו עליהון הוא יתקיים ואמרתם
לא יתכן דרך אדני איש כדרכיו אשפוט
אתכם בית ישראל ואמרתון לא מפרשן
לנא אורחת טובא דיי אנש כאורחתיה
אתפרע מנכון בית ישראל

ויהי בשתי עשרה שנה בעשרי
בחמשה לחדש לגלותנו בא אלי
הפליט מירושלם לאמר הכתה העיר
והוה בתרתא עסרי שנין בעסירא
בחמשא לירחא לגלותנא אתא לותי
משיזבא מירושלם למימר אתרעת
קרתא ויד יהוה היתה אלי בערב לפני
בוא הפליט ויפתח את פי עד בוא
אלי בבקר ויפתח פי ולא נאלמתי
עוד ונבואה מן קדם יי הות עמי ברמשא
קדם מיתי משיזבא ופתח ית פומי עד
דאתא לותי בצפרא ואתפתחת פומי
ולא שתיקית עוד ויהי דבר
יהוה אלי לאמר והוה פתגם נבואה
מן קדם יי עמי למימר בן אדם ישבי
החרבות האלה על אדמת ישראל
אמרים לאמר אחד היה אברהם
ויירש את הארץ ואנחנו רבים לנו
נתנה הארץ למורשה בר אדם יתבי

העשרי בעשרי ד׳ וחס וסימנ׳ בשנה דנלכדה פרעה לגלותנו לשכניהן ... חיון ד׳ כת׳ ו וסימנ׳ הזהלהן ויראה וישוב חבל

חרבתא האלין על ארעא דישראל
אמרין למימר חד הוה אברהם יחידאי
בעלמא וירית ית ארעא ואנחנא סגיאין
לנא יהיבא ארעא למירתה׃
לכן אמר אליהם כה אמר ז חס בספ וכת כן
אדני יהוה על הדם תאכלו ועינכם
תשאו אל גלוליכם ודם תשפכו והארץ
תירשו׃ בכין אימר להון כדנן אמר
יי אלהים על דם זכי אתון אכלין ועיניכון
אתון זקפין לפלחן טעותכון ודם
זכי אתון אשדין וארעא אתון מחסנין
למירתה׃ עמדתם על חרבכם עשיתן ב מדוע
תועבה ואיש את רעהו טמאתם
והארץ תירשו׃ אתעתדתון על
תוקפכון עבדתון תועיבא וגבר ית
איתת חבריה סאיבתון וארעא אתון
מחסנין למירתה׃ כה תאמר
אלהם כה אמר אדני יהוה חי אני אם ז חס בספ
לא אשר בחרבות בחרב יפלו ואשר
על פני השדה לחיה נתתיו לאכלו ב אין שריד
ואשר במצדות ובמערות בדבר
ימתו׃ כדין תימר להון כדנן אמר יי
אלהים קיים אנא אם לא דבחרבתא
בחרבא יתקטלון ודעל אפי ברא

לחיתא אמסרתיה לשיצאותיה ודבמצדתא
ובמערתא במותא ימותון׃ ונתתי את
הארץ שממה ומשמה ונשבת גאון
עזה ושממו הרי ישראל מאין עובר׃
ואתין ית ארעא לצדו ואשתממו
ויבטל יקר תוקפה ויצדון טורי ישראל
מבלי עדי׃ וידעו כי אני יהוה בתתי
את הארץ שממה ומשמה על כל
תועבתם אשר עשו׃ וידעון ארי אנא
יי כד אתין ית ארעא לצדו ואשתממו
על כל תועיבתהון דעבדו׃
ואתה בן אדם בני עמך הנדברים
בך אצל הקירות ובפתחי הבתים ודבר
חד את אחד איש את אחיו לאמר
באו נא ושמעו מה הדבר היוצא מאת
יהוה׃ ואת בר אדם בני עמך דרגנן
בך בסתר כותליא ובתרעי בתיא
וממלל חד עם חד גבר עם אחוהי
למימר איתו כען ושמעו מא פתגמא
דנפיק מן קדם יי׃ ויבואו אליך כמבוא
עם וישבו לפניך עמי ושמעו את
דבריך ואותם לא יעשו כי עגבים
בפיהם המה עשים אחרי בצעם לבם
הלך׃ דייתון לותך כמיתי גברין תלמידין

אחד אחד כה וסימנ׳ ויכלו המים קח נא אבימלך ויחלם ילדין שכם מבנו הרעתי מחרב אחים האיש ותאבדנה ומי כמוך הרקים לא
נעזר התהלכתי וחב בנפש לוא אדני יה׳ נא ורמלך תשיב תשיב העברים ולכשיא מיכאל׃

ויתבון קדמך עמי ושמעין ית פתגמך
ויתהון לא יעבדון ארי תולעבא
בפומהון אנון עבדין בתר ממון
אונסהון לבהון טעי׃ והנך להם כשיר
עגבים יפה קול ומטב נגן ושמעו
את דבריך ועשים אינם אותם׃ והא
את להון כזמר אבובין רבסים קליה
ומיטיב לנגנא ושמעין ית פתגמך
ולמעבדהון לית אנון צבן׃ ובבאה
הנה באה וידעו כי נביא היה בתוכם׃
ובמיתה הא אתיא וידעון דנביא
הוה בינהון׃ ויהי דבר
יהוה אלי לאמר׃ והוה פתגם נבואה
מן קדם יי׃ עמי למימר׃ בן אדם הנבא
על רועי ישראל הנבא ואמרת אליהם
לרעים כה אמר אדני יהוה הוי רעי
ישראל אשר היו רעים אותם הלוא
הצאן ירעו הרעים׃ בר אדם אתנבי
על פרנסי ישראל אתנבי ותימר
להון לפרנסיא כדנן אמר יי אלהים
וי על פרנסי ישראל דהוו מפרנסין
נפשהון הלא לפרנסא עמא אתמנו
פרנסיא׃ את החלב תאכלו ואת
הצמר תלבשו הבריאה תזבחו הצאן

לא תרעו׃ ית טובא אתון אכלין ועמר
נקיא אתון לבשין פטימיא אתון נכסין
עמא לית אתון מפרנסין׃ את הנחלות
לא חזקתם ואת החולה לא רפאתם
ולנשברת לא חבשתם ואת הנדחת
לא השבתם ואת האבדת לא בקשתם
ובחזקה רדיתם אתם ובפרך׃ ית
כאביא לא תקיפתון ולמרעיא לא
אסיתון ולתביריא לא צמרתון וית
דאיטלטלו לא אתיבתון וית דאבדו
לא בעיתון ובתקפא אפלחתון בהון
ובקשיו׃ ותפוצינה מבלי רעה ותהיינה
לאכלה לכל חית השדה ותפוצינה׃
ואתבדרו מבלי פרנס ואתמסרו
לאשתיצאה לכל מלכות עממיא
ואטלטלו׃ ישגו צאני בכל ההרים
ועל כל גבעה רמה ועל כל פני הארץ
נפצו צאני ואין דורש ואין מבקש׃
טעו עמי בכל טוריא ועל כל רמא
מנטלא ועל כל אפי ארעא אתבדרו
עמי ולית דתבע ולית דבעי׃ לכן
רעים שמעו את דבר יהוה׃ בכין פרנסיא
קבילו ית פתגמא דיי׃ חי אני נאם
אדני יהוה אם לא יען היות צאני לבז

ותפוצינה דמבלי רועה תרוי מל׳ עוד תפוצנה כת׳ היאן ותפוצין כת׳ ״ החולה ב׳ ומל׳ וסימנ׳ את הנחלות לא חזקתם ולנשברת אחבש

ותהיינה צאני לאכלה לכל חית
השדה מאין רעה ולא דרשו רעי
את צאני וירעו הרעים אותם ואת
צאני לא רעו׃ קיים אנא אמר יי
אלהים אם לא חלף דהוו עמי לבזא
ואתמסרו עמי לאשתיצאה לכל
מלכות עממיא מבלי פרנס ולא
תבעו פרנסי ית עמי ופרניסו פרנסיא
נפשהון וית עמי לא פרניסו׃
לכן הרעים שמעו דבר
יהוה׃ בכין פרנסיא קבילו פתגמא
דיי׃ כה אמר אדני יהוה אל הרעים
ודרשתי את צאני מידם והשבתים
מרעות צאן ולא ירעו עוד הרעים
אותם והצלתי צאני מפיהם ולא
תהיינה להם לאכלה׃ כדנן אמר יי
אלהים הא אנא שלח רוגזי על פרנסיא
ואתבע ית עמי מידהון ואבטילנון
מלפרנסא עמא ולא יפרנסון עוד
פרנסיא נפשהון ואשיזיב עמי
מידהון ולא יתמסרון בידהון
לאשתיצאה׃ כי כה אמר
אדני יהוה הנני אני ודרשתי את צאני
ובקרתים׃ ארי כדנן אמר יי אלהים

ב̇ ויאמר אברם ותלו׳ חס

ב̇ ושפטו׳ ל̇

הא אנא מתגלי ואתבע ית עמי ואבקרנון
כבקרת רעה עדרו ביום היותו בתוך
צאנו נפרשות כן אבקר את צאני
והצלתי אתהם מכל המקומת אשר
נפצו שם ביום ענן וערפל׃ כמא
דמבקר רעיא עדריה ביומא דהוי
בגו ענה ומפריש להון כין אבקר
ית עמי ואשיזיב יתהון מכל אתריא
דאתבדרו לתמן ביום עננא ואמטתא
והוצאתים מן העמים וקבצתים מן
הארצות והביאותים אל אדמתם
ורעיתים אל הרי ישראל באפיקים
ובכל מושבי הארץ׃ ואפיקנון מבני
עממיא ואכנישנון מן מדינתא
ואעילנון לארעהון ואפרנסנון על
טורי ישראל בפצידיא ובכל מותבי
ארעא׃ במרעה טוב ארעה אתם
ובהרי מרום ישראל יהיה נוהם שם
תרבצנה בנוה טוב ומרעה שמן
תרעינה אל הרי ישראל׃ בפרנוס
טב אפרנס יתהון ובטור קודשא
דישראל יהי בית משריהון תמן ישרון
באתר דיאי ופרנוס טב יתפרנסון
על טורי ישראל׃ אני ארעה צאני

אלהרי ד̇ וסימנ׳ בן אדם קדמ׳ למען לא ישמע ורעיתים ושלאחרין ... אתהם ה̇ וסימנ׳ וישכם לבן והזהרתה אתהם ויחלם
כבקרת אשר יקרא דוד׳ ימ׳ ...

ואני ארביצם נאם אדני יהוה׃ אנא
אפרנס עמי ואנא אשרינון לרחצן
אמר יוי אלהים׃ את האבדת אבקש ואת
הנדחת אשיב ולנשברת אחבש ואת
החולה אחזק ואת השמנה ואת החזקה
אשמיד ארענה במשפט׃ ית דאבדו
אתבע וית דאטלטלו אתיב ולתבירא
אצמיד ולמרעיא אסובר וית חטאיא
וית חייביא אשיצי אפרנס עמי בדינא׃
ואתנה צאני כה אמר אדני יהוה הנני
שפט בין שה לשה לאילים ולעתודים׃
ואתון עמי כרנן אמר יוי אלהים הא אנא
דאין בין גבר לגבר להטאיא ולחייביא׃
המעט מכם המרעה הטוב תרעו
ויתר מרעיכם תרמסו ברגליכם ומשקע
מים תשתו ואת הנותרים ברגליכם
תרפשון׃ הזעיר לכון דפרנוס טב
אתון מתפרנסין ומותר פרנוסכון אכלין שמשיכון
~~[illegible]~~ ומשתי מתקן אתון שתן
וית מותרא שמשיכון שתן׃ וצאני
מרמס רגליכם תרעינה ומרפש רגליכם
תשתינה׃ ועמי מותר מיכל שמשיכון
אכלין ומותר משתי שמשיכון
שתן׃ לכן כה אמר אדני

יהוה אליהם הנני אני ושפטתי בין
שה בריה ובין שה רזה׃ בכין כרנן
אמר יוי אלהים להון הא אנא מתגלי
ואדון בין גבר עתיר ובין גבר מסכין׃
יען בצד ובכתף תהדפו ובקרניכם
תנגחו כל הנחלות עד אשר הפיצותם
אותנה אל החוצה׃ חלף דבדרשעון דרע
דחקתון ובתקפכון תברתון כל כאביא
עד דבדרתון יתהון לביני מדינתא׃
והושעתי לצאני ולא תהיינה עוד לבז
ושפטתי בין שה לשה׃ ואפרוק לעמי
ולא יתמסרון עוד לביזא ואדון בין
גבר לגבר׃ והקמתי עליהם רעה אחד
ורעה אתהן את עבדי דויד הוא ירעה
אתם והוא יהיה להם לרעה׃ ואקים
עליהון פרנס חד ויפרנס יתהון ית
עבדי דויד הוא יפרנס יתהון והוא
יהי להון לפרנס׃ ואני יהוה אהיה
להם לאלהים ועבדי דוד נשיא
בתוכם אני יהוה דברתי׃ ואנא יוי אהוי
להון לאלה ועבדי דויד מלכא בינהון
אנא יוי גזרית במימרי׃ וכרתי להם
ברית שלום והשבתי חיה רעה מן
הארץ וישבו במדבר לבטח וישנו

דויד ה̇ מל וס״ מב״ והארכתי זקנת ולבנו והקמתי ביחזקאל במגדל וכל תרי עשר כוות וכל דברי ימים ועזרא כוות

ביערים׃ ואגזר להון קים שלם ואבטיל
חיתא בישתא מן ארעא ויתבון במדברא
לרוחצן ויתעתקון בחורשיא׃ ונתתי
אותם וסביבות גבעתי ברכה והורדתי
הגשם בעתו גשמי ברכה יהיו׃ ואשרי
יתהון וסחור סחור לבית מקדשי ויהון
מברכין ואחית להון מטר בכיר
בעדניה מטרין דברכא יהון׃ ונתן עץ
השדה את פריו והארץ תתן יבולה
והיו על אדמתם לבטח וידעו כי אני
יהוה בשברי את מטות עלם והצלתים
מיד העבדים בהם׃ ויתן אילן חקלא
ית אביה וארעא תתין עללתה ויהון
על ארעהון לרוחצן וידעון ארי אנא
יי כד אתבר ית ניר תקפהון ואשיזבנון
מיד דמפלחין בהון׃ ולא יהיו עוד בז
לגוים וחית הארץ לא תאכלם וישבו
לבטח ואין מחריד׃ ולא יהון עוד
בזא לעממיא ומלכות ארעא לא
ישיצינון ויתבון לרוחצן ולית
דמניד׃ והקמתי להם מטע לשם
ולא יהיו עוד אספי רעב בארץ
ולא ישאו עוד כלמת הגוים׃ ואקים
להון נצבא לקיימא ולא יהון עוד

מטולטולי כפנא בארעא ולא יקבלון
עוד את כלמות עממיא׃ וידעו כי
אני יהוה אלהיהם אתם והמה עמי
בית ישראל נאם אדני יהוה׃ וידעון
ארי אנא יי אלההון מימרי בסעדהון
ואנון עמי בית ישראל אמר יי אלהים׃
ואתן צאני צאן מרעיתי אדם אתם
אני אלהיכם נאם אדני יהוה׃ ואתון
עמי עם דאתקרי שמי עלוהי בית
ישראל אתון אנא אלהכון אמר יי אלהים׃
לה ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃
והוה פתגם נבואה מן קדם יי עמי למימר׃
בן אדם שים פניך על הר שעיר
והנבא עליו׃ בר אדם קביל נבואה
על טורא דסעיר ואתנבי עלוהי׃
ואמרת לו כה אמר אדני יהוה הנני
אליך הר שעיר ונטיתי ידי עליך
ונתתיך שממה ומשמה׃ ותימר ליה
כדנן אמר יי אלהים הא אנא שלח רוגזי
עלך טורא דסעיר מחת גבורתי עלך
ואתנינך לצדו ואשתממו׃ עריך
חרבה אשים ואתה שממה תהיה׃
וידעת כי אני יהוה׃ קרויך חורבא
אשוי ואת לצדו תהי ותדע ארי אנא

חית הארץ י׳ בל״ג וסימנ׳ ויעש אלהים ולכל חית ומוראכם ואת כל נפש ב׳ בן ונתתי פגר ונטשתיך ולא יהין והשבעתי ומחית

אלהים כמחדי כל ארעא צדו אעביד
לך׃ כשמחתך לנחלת בית ישראל
על אשר שממה כן אעשה לך
שממה תהיה הר שעיר וכל אדום
כלה וידעו כי אני יהוה׃ כמא דחדיתא
על אחסנת בית ישר׳ על דצדיאת
ארעהון כין אעביד לך צדו תהי
טורא דשעיר וכל אדום כולהו וידעון
ארי אנא יי׃ ואתה בן אדם
הנבא אל הרי ישראל ואמרת הרי
ישראל שמעו דבר יהוה׃ ואת בר
אדם אתנבי על טורי ישר׳ ותימר
טורי ישר׳ קבילו פתגמא דיי׃ כה
אמר אדני יהוה יען אמר האויב
עליכם האח ובמות עולם למורשה
היתה לנו׃ כדנן אמר יי אלהים חלף
דאמר סנאה עליכון חדוא ובמות
עלם לירותא הות לנא׃ לכן הנבא
ואמרת כה אמר אדני יהוה יען ביען
שמות ושאף אתכם מסביב להיותכם
מורשה לשארית הגוים ותעלו על
שפת לשון ודבת עם׃ בכין אתנבי
ותימר כדנן אמר יי אלהים חלף
דאתרכו וחלף דחשיבו לאחרבא

ולאצדאה יתכון מסחור סחור למהוין
ירותא לשארא דעממיא ואתאמרתון
על ספת לישן ודרנת עם׃ לכן הרי
ישראל שמעו דבר אדני יהוה כה
אמר אדני יהוה להרים ולגבעות
לאפיקים ולגאיות ולחרבות השממות
ולערים הנעזבות אשר היו לבז וללעג
לשארית הגוים אשר מסביב׃ בכין
טורי ישר׳ קבילו פתגמא דיי אלהים
כדנן אמר יי אלהים לטוריא ולרמתא
לפציריא ולחיליא ולחרבתא צדיתא
ולקרויא שביקתא דהואה לחיך וללעג
לשארא דעממיא דמסחור סחור׃
לכן כה אמר אדני יהוה אם לא
באש קנאתי דברתי על שארית הגוים
ועל אדום כלא אשר נתנו את ארצי
להם למורשה בשמחת כל לבב בשאט
נפש למען מגרשה לבז׃ בכין כדנן
אמר יי אלהים אם לא באישת פורענותי
גזרית במימרי על שארא דעממיא
ועל אדומאי כולהון דיהבו ית ארעי
בית שכינתי להון לירותא בחדות כל
לב בציפוח נפש בדיל לתרכותה למבזה׃
לכן הנבא על אדמת ישראל ואמרת

ב׳ מל׳ וחס ג׳ בטע

שמות ב׳ מל׳ וסימנה׳ יען ביען החרורי׳ דדל׳ ימ׳ ג׳ מלין בארכה ותכרה וביניהון שוא ופתח וסי׳ ותעלו אל תלחמו ויורש
יחזקיהו על הכהנים

יען היות לך איבת עולם ותגר
את בני ישראל על ידי חרב בעת
אידם בעת עון קץ׃ חלף דהות לך
דבבות עלם ואתכיבתא ית בני ישראל
על ידי קטולי חרבא בעדן תברהון
תושלמת חוביהון כד מטא קצהון׃
לכן חי אני נאם אדני יהוה כי לדם
אעשך ודם ירדפך אם לא דם שנאת
ודם ירדפך׃ בכין קיים אנא אמר יי
אלהים ארי לקטול אעבדינך וקטולין
בחרבא ירדפונך אם לא סנאת דמא
סניתנון ואשדי דמא ירדפונך׃ ונתתי
את הר שעיר לשממה ושממה
והכרתי ממנו עבר ושב׃ ואתין ית
טורא דסעיר לצדו ואשתממו ואשיצי
מניה דעדי ודתאיב׃ ומלאתי את הריו
חלליו גבעותיך וגאותיך וכל אפיקיך
חללי חרב יפלו בהם׃ ואמלי ית
טורוהי קטילוהי רמתוהי וחילוהי
וכל פצידוהי קטילי חרבא יתרמון
בהון׃ שממות עולם אתנך ועריך לא
תישבנה וידעתם כי אני יהוה׃ צדות
עלם אתנינך וקרוך לא יתיתבן
ותידעון ארי אנא יי׃ יען אמרך
את שני הגוים ואת שתי הארצות
לי תהיינה וירשנוה ויהוה שם היה׃
חלף דאמרת ית תרין עממין וית
תרתין מדינן דילי יהוין ואירתינון
וקדם יי גלין מחשבת לבא׃
לכן חי אני נאם אדני יהוה
ועשיתי כאפך וכקנאתך אשר עשיתה
משנאתך בם ונודעתי בם כאשר
אשפטך׃ בכין קיים אנא אמר יי אלהים
ואעביד כרוגזך וכחמתך דעבדתא
מדסניתא להון ואתגלי לאיטבא להון
כד אתפרע מנך׃ וידעת כי אני יהוה
שמעתי את כל נאצותיך אשר אמרת
על הרי ישראל לאמר שממה לנו
נתנו לאכלה׃ ותידע ארי אנא יי שמיע
קדמי ית כל ארגזותך דאמרת על
טורי ארעא דישראל למימר צדיאת
ארעהון לנא אתמסרו לאשתיצאה׃
ותגדילו עלי בפיכם והעתרתם עלי
דבריכם אני שמעתי׃ ואתרברבתון
קדמי במילי פומכון ואסגיתון קדמי
פתגמיכון קדמי שמיע׃
כה אמר אדני יהוה כשמח כל הארץ
שממה אעשה לך׃ כדנן אמר יי

ואת שתי ... וסימנהון בנותיך המואביות ואת שתי שפחתין ואת שתי קצות וחברו נשיו דדוד ואת שתי האריות וכל שתי הכליות

להרים ולגבעות לאפיקים ולגאיות
כה אמר אדני יהוה הנני בקנאתי ובחמתי
דברתי יען כלמת גוים נשאתם׃ לכין
אתנבי על ארעא דישראל ותימר
לטוריא ולרמתא ולפצידיא ולחליא
כדנן אמר יי אלהים האנא ברוגזי ובחמתי
גזרית במימרי חלף דאתכנעות עממיא
קבילתון׃ לכן כה אמר אדני יהוה אני
נשאתי את ידי אם לא הגוים אשר לכם
מסביב המה כלמתם ישאו׃ בכין כדנן
אמר יי אלהים אנא קיימית במימרי
אם לא עממיא דבזו יתכון מסח סחו
אנון אתכנעותהון יקבלון׃ ואתם הרי
ישראל ענפכם תתנו ופריכם תשאו
לעמי ישראל כי קרבו לבוא׃ ואתון
טורי ישראל אבכון תצלחון ופיריכון
תטענון לעמי ישראל ארי קריב פרקני
למיתי׃ כי הנני אליכם ופניתי אליכם
ונעבדתם ונזרעתם׃ ארי הא אנא
מתגלי עליכון ואתפני במימרי לאיטבא
לכון ותתפלחון ותזדרעון׃ והרביתי
עליכם אדם כל בית ישראל כלה
ונשבו הערים והחרבות תבנינה׃
ואסגי עליכון אנשא כל בית ישראל
כולהון ויתיתבן קרויא וחרבתא יתבנין׃
והרביתי עליכם אדם ובהמה ורבו ופרו
והושבתי אתכם כקדמותיכם והטבתי
מראשתיכם וידעתם כי אני יהוה׃ ואסגי
עליכון אנשא ובעירא ויסגון ויפשון
ואותיב יתכון כד מלקדמין ואוטיב
לכון מן אולא ותידעון ארי אנא יי׃
והולכתי עליכם אדם את עמי ישראל
וירשוך והיית להם לנחלה ולא תוסף
עוד לשכלם׃ ואסגי עליכון אנשא ית
עמי ישראל ויחסנונך ותהי להון לאחסנא
ולא תוסיף עוד לתכלותהון׃

כה אמר אדני יהוה יען אמרים
לכם אכלת אדם אתי ומשכלת גויך
היית׃ כדנן אמר יי אלהים חלף דאמרין
ליך מקטלת אנשא את ומתכלת עמיך
הוית׃ לכן אדם לא תאכלי עוד וגויך
לא תכשלי עוד נאם אדני יהוה׃ בכין
אנשא לא תקטלין עוד ועמיך לא
תתכלין עוד אמר יי אלהים׃ ולא אשמיע
אליך עוד כלמת הגוים וחרפת עמים
לא תשאי עוד וגויך לא תכשלי עוד
נאם אדני יהוה׃ ולא אשמע ליך עוד
אתכנעות עממיא לא תקבלין עוד

ואתם ה׳ בטע׳ וסימנ׳ קמון ישראל וכתבון בשבתא ׃ — ׃ תוסף ג׳ דכת׳ תוסף וסימנ׳ לשכלם כי אם הניל ובוגדים׃

וחסודי עממיא לא תקבלין עוד ועמיך
לא תתכלין עוד אמר יי אלהים׃
ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ והוה
פתגם נבואה מן קדם יי עמי למימר׃
בן אדם בית ישראל ישבים על אדמתם
ויטמאו אותה בדרכם ובעלילותם
כטמאת הנדה היתה דרכם לפני׃ בר
אדם בית ישראל יתבין על ארעהון
וסאיבו יתה באורחתהון ובעובדיהון
כסואבת איתא טמאה הות אורחהון
קדמי׃ ואשפך חמתי עליהם על הדם
אשר שפכו על הארץ ובגלוליהם
טמאוה׃ ושפכית חמתי עליהון על
דם זכי דאשדו על ארעא ובפלחן
טעותהון סאבוהא׃ ואפיץ אותם
בגוים ויזרו בארצות כדרכם
ובעלילותם שפטתים׃ ואגליתי יתהון
לבני עממיא ואתבדרו במדינתא
כאורחתהון בישתא וכעובדיהון
מקלקליא אתפרעית מנהון׃ ויבוא
אל הגוים אשר באו שם ויחללו את
שם קדשי באמר להם עם יהוה אלה
ומארצו יצאו׃ ועלו לבני עממיא
דאיתגליאו לתמן על דאחילו ית

שמא דקודשי כד אמרין להון אם
עמיה דיי אלין ואיכדין מארעית
שכינתיה גלו׃ ואחמל על שם קדשי
אשר חללהו בית ישראל בגוים אשר
באו שמה׃ וחסית על שמא דקדשי
דאחלוהי בית ישראל ביני עממיא
דאתגליאו לתמן׃ לכן אמר
לבית ישראל כה אמר אדני יהוה לא
למענכם אני עשה בית ישראל כי
אם לשם קדשי אשר חללתם בגוים
אשר באתם שם׃ כדנן אימר לבית
ישראל כדנן אמר יי אלהים לא בדילכון
אנא עביד בית ישראל אלהין לשמא
דקודשי דאחילתון ביני עממיא
דאיתגליתון לתמן׃ וקדשתי את
שמי הגדול המחלל בגוים אשר
חללתם בתוכם וידעו הגוים כי אני
יהוה נאם אדני יהוה בהקדשי בכם
לעיניהם׃ ואקדיש ית שמי רבא דאיתחל
ביני עממיא דאחילתון ביניהון וידעון
עממיא ארי אנא יי אמר יי אלהים כד
אתקדש בכון לעיניהון׃ ולקחתי אתכם
מן הגוים וקבצתי אתכם מכל הארצות
והבאתי אתכם אל אדמתכם׃ ואקריב

באמר ג׳ וחס׳ וסימנ׳ הקהל לי. עם יי אלה אלי כל היום חד בת׳ וחד בנ׳ וחד בכת׳ יצאו ח׳ וס׳ השער שאול אם לשלום ב׳ בן שמעו
וידברו מהאש ומארצו שמה ד׳ קופ׳ פס׳ בספ׳ וסי׳ מקץ ואחמל בעשרים סביב

יתכון מביני עממיא ואכניש יתכון
מכל מדינתא ואעיל יתכון לארעכון׃
וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם
מכל טמאתיכם ומכל גלוליכם אטהר
אתכם׃ ואשבוק לחוביכון כמא דמדכן
במי אדיותא ובקטם תורתא דחטתא
ותדכון מכל סואבתכון ומכל טעותכון
אדכי יתכון׃ ונתתי לכם לב חדש ורוח
חדשה אתן בקרבכם והסרתי את לב
האבן מבשרכם ונתתי לכם לב בשר׃
ואתין לכון לב דחיל ורוח דחלא אתין
במעיכון ואתבר לבא דרשעא דהוא
תקיף כאבנא מבסרכון ואתין לכון לב
דחיל קדמי למעבד רעותי׃ ואת רוחי
אתן בקרבכם ועשיתי את אשר בחקי
תלכו ומשפטי תשמרו ועשיתם׃ וית
רוח קודשי אתין במעיכון ואעביד ית
דבקימי תהכון ודיני תטרון ותעבדון׃
וישבתם בארץ אשר נתתי לאבתיכם
והייתם לי לעם ואנכי אהיה לכם לאלהים׃
ותתבון בארעא דיהבית לאבהתכון
ותהון קדמי לעם ואנא אהוי לכון
לאלה׃ והושעתי אתכם מכל טמאתיכם
וקראתי אל הדגן והרביתי אתו ולא אתן

עליכם רעב׃ ואפרוק יתכון מכל
סואבתכון ואבריך ית עבורא ואסגי
יתיה ולא אתין עליכון כפנא׃ והרביתי
את פרי העץ ותנובת השדה למען
אשר לא תקחו עוד חרפת רעב בגוים׃
ואסגי ית פירי אילנא ועללת חקלא
בדיל דלא תקבלון עוד חסודי כפנא
ביני עממיא׃ וזכרתם את דרכיכם
הרעים ומעלליכם אשר לא טובים
ונקטתם בפניכם על עונתיכם ועל
תועבתיכם׃ ותידכרון ית אורחתכון
בישתא ועובדיכון דלא תקנין ותידנקון
ותהון חזן על חוביכון ועל תועיבתכון׃
לא למענכם אני עשה נאם אדני יהוה
יודע לכם בושו והכלמו מדרכיכם
בית ישראל׃ לא בדילכון אנא עביד
אמר יי אלהים יתיד עלכון בהיתו ואתכנעו
מאורחתכון בית ישראל׃

כה אמר אדני יהוה ביום טהרי אתכם
מכל עונתיכם והושבתי את הערים
ונבנו החרבות׃ כדנן אמר יי אלהים
ביומא דאדכי יתכון מכל חוביכון
ואותיב ית קרויא ויתבנין חרבתא׃
והארץ הנשמה תעבד תחת אשר היתה

והארץ ח׳ ריש׳ פסוק׳ וסימנ׳ היתה תהו והארץ תעזב מהם והארץ לא תמכר אשר אתם הגבלי חנפה הנשמה תענה

שממה לעיני כל עובר: וארעא
דהות צדיא תתפלח חלף דהות צדין
לעיני כל דעדי: ואמרו הארץ הלזו
הנשמה היתה כגן עדן והערים
החרבות והנשמות והנהרסות בצורות
ישבו: ויימרון ארעא דכין דישר'
דהות צדיא תבת למהוי כגנתא דעדן
וקרויא חרבתא וצדיתא ומפגרתא
כרכין תקיפין יתיבו: וידעו הגוים
אשר ישארו סביבותיכם כי אני
יהוה בניתי הנהרסות נטעתי הנשמה
אני יהוה דברתי ועשיתי: וידעון
עממיא דישתארון סחרניכון ארי
אנא יי בניתי מפגרתא קיימית ית
צדיתא אנא יי גזרית במימרי ואקיים:
כה אמר אדני יהוה עוד
זאת אדרש לבית ישראל לעשות
להם ארבה אתם כצאן אדם: כדנן
אמר יי אלהים עוד דא אשתאיל
במימרי לבית ישראל למעבד להון
אסגינון באנשא ואלחנון בבעלא:
כצאן קדשים כצאן ירושלם
במועדיה כן תהיינה הערים החרבות
מלאות צאן אדם וידעו כי אני יהוה:

כעמא קדישא כעמא דמדכן ואתן
לירושלם בזמן מועדי פסחא כין
יהוין קרוי ארעא דישראל דהואה
חרבן מלין אנשא עמא בית ישראל
וידעון ארי אנא יי:
לז היתה
עלי יד יהוה ויוצאני ברוח יהוה
ויניחני בתוך הבקעה והיא מלאה
עצמות: שרת עלי רוח נבואה מן
קדם יי ואפקני ברוח נבואה דשרת
עלי מן קדם יי ואשריני בגו בקעתא
והיא מליא גרמי אנשא: והעבירני
עליהם סביב סביב והנה רבות מאד
על פני הבקעה והנה יבשות מאד:
ואעברני עליהון סחור סחור והא
סגיאין לחדא על אפי בקעתא והא
יבישין לחדא: ויאמר אלי בן אדם
התחיינה העצמות האלה ואמר
אדני יהוה אתה ידעת: ואמר לי בר
אדם הייחון גרמיא האלין ואמרית
יי אלהים את גלי קדמך: ויאמר אלי
הנבא על העצמות האלה ואמרת
אליהם העצמות היבשות שמעו
דבר יהוה: ואמר לי אתנבי על גרמיא
האלין ותימר להון גרמיא יבישיא

סביב סביב וסימנ' מחקה והעבירני והנה חומה עד מדד רוח ב' בתל דוימד קיר והלשכות והקפים ב' קדמאי דבהון לארבע רוחות
זאת תורת וטור סביב ודמות בקרים

קבילו פתגמא דיי׳ כה אמר אדני
יהוה לעצמות האלה הנה אני מביא
בכם רוח וחייתם כדנן אמר יי׳ אלהים
לגרמיא האלין הא אנא מעיל בכון
רוחא ותיחון ונתתי עליכם גידים
והעליתי עליכם בשר וקרמתי עליכם
עור ונתתי בכם רוח וחייתם וידעתם
כי אני יהוה ואתין עליכון גידין
ואסיק עליכון בסרא ואקרום עליכון
משכא ואתין בכון רוחא ותיחון ותידעון
ארי אנא יי׳ ונבאתי כאשר צויתי ויהי
קול כהנבאי והנה רעש ותקרבו
עצמות עצם אל עצמו ואתנביתי
כמא דאתפקדית והוה קל כאתנבויתי
והא זיעא וקריבו גרמיא גרמא לות
חבריה וראיתי והנה עליהם גדים
ובשר עלה ויקרם עליהם עור מלמעלה
ורוח אין בהם וחזית והא עליהון גידין
ובסרא סליק וקרם עליהון משכא
מלעילא ורוחא לית בהון ויאמר אלי
הנבא אל הרוח הנבא בן אדם ואמרת
אל הרוח כה אמר אדני יהוה מארבע
רוחות באי הרוח ופחי בהרוגים
האלה ויחיו ואמר לי אתנבי על

רוחא אתנבי בר אדם ותימר לרוחא
כדנן אמר יי׳ אלהים מארבע רוחיא
איתא רוחא ועולי בקטיליא האלין
ויחון והנבאתי כאשר צוני ותבוא
בהם הרוח ויחיו ויעמדו על רגליהם
חיל גדול מאד מאד ואתנביתי כמא
דפקדני ועלת בהון רוחא וחיו וקמו
על רגליהון משרין סגיאין לחדא
לחדא ויאמר אלי בן אדם העצמות
האלה כל בית ישראל המה הנה
אמרים יבשו עצמותינו ואבדה
תקותינו נגזרנו לנו ואמר לי בר אדם
גרמיא האלין כל בית ישראל אנון הא אנון
אמרין יבישו גרמנא פסק סבורנא
אבדנא לנא לכן הנבא ואמרת אליהם
כה אמר אדני יהוה הנה אני פתח את
קברותיכם והעליתי אתכם מקברותיכם
עמי והבאתי אתכם אל אדמת ישראל
בכין אתנבי ותימר להון כדנן אמר
יי׳ אלהים הא אנא פתח ית קבריכון ואסיק
יתכון מקבריכון עמי ואעיל יתכון
לארעא דישראל וידעתם כי אני יהוה
בפתחי את קברותיכם ובהעלותי
אתכם מקברותיכם עמי ותדעון ארי

קברותיכם ד׳ מל׳ בל׳ וסימנ׳ לכן הנבא ושלאחריו ובשר ה׳ וסימנ׳ מבשרי בשדה כי יהיה בו שחין והערבים ב׳ בו עלה חמדות
תלבישני

אנא יי כד אפתח ית קבריכון ואסיק
יתכון מגו קבריכון עמי ונתתי רוחי
בכם וחייתם והנחתי אתכם על
אדמתכם וידעתם כי אני יהוה דברתי
ועשיתי נאם יהוה ואתין רוחי בכון
ותיחון ואשרי יתכון על ארעכון
ותדעון ארי אנא יי גזרית במימרי
ואקיים אמר יי ויהי דבר יהוה
אלי לאמר והוה פתגם נבואה מן קדם
יי עמי למימר ואתה בן אדם קח לך
עץ אחד וכתב עליו ליהודה ולבני
ישראל חברו ולקח עץ אחד וכתב
עליו ליוסף עץ אפרים וכל בית
ישראל חברו ואת בר אדם סב לך
לוחא חד וכתוב עלוהי שבטא דיהודה
וכל בית ישראל אחיהון וסב לוחא
חד וכתוב עלוהי שבטא דיוסף
דהוא שבטא דאפרים וכל בית ישראל
אחיהון וקרב אתם אחד אל אחד
לך לעץ אחד והיו לאחדים בידך
וקריב יתהון חד לות חד לך ללוחא
חד ויהון חד בידך וכאשר יאמרו
אליך בני עמך לאמר הלוא תגיד
לנו מה אלה לך וכד יימרון לך בני

עמך למימר הלא תחוי לנא מא אלין
לך דבר אלהם כה אמר אדני יהוה
הנה אני לקח את עץ יוסף אשר ביד
אפרים ושבטי ישראל חברו ונתתי
אתם עליו את עץ יהודה ועשיתם
לעץ אחד והיו אחד בידי אתנבי
להון כדנן אמר יי אלהים הא אנא מקריב
ית שבטא דיוסף דהוא שבטא דאפרים
ושבטי ישראל אחיהון ואחבר יתהון
עלוהי ית שבטא דיהודה ואעבדנון
לעמא חד ויהון חד קדמי והיו העצים
אשר תכתב עליהם בידך לעיניהם
ויהון לוחיא דתכתוב עליהון בידך
לעיניהון ודבר אליהם כה אמר אדני
יהוה הנה אני לקח את בני ישראל
מבין הגוים אשר הלכו שם וקבצתי
אתם מסביב והבאתי אותם אל אדמתם
ואתנבי להון כדנן אמר יי אלהים הא אנא
מקריב ית בני ישראל מבני עממיא
דאתגליו לתמן ואכניש יתהון מסחור
סחור ואעיל יתהון לארעהון ועשיתי
אתם לגוי אחד בארץ בהרי ישראל
ומלך אחד יהיה לכלם למלך ולא יהיה
עוד לשני גוים ולא יחצו עוד לשתי

למלך כ״ט רפי וסימנ׳ אמרי ויאמר ויעש למלך מקרה ב׳ בו גם אותם וימליכו את אבימלך ניחמתי הייתם מבקשים הכינו וחב׳ בבו
והשתנית נלכדה לשני גוים מנחה והיה יי להשתחות וחב׳ ויבחר יי וישב שלמה ומשך מעשי משפטיך בלהות בליעל משבח הוה להם
וכל משיח מצרים אשור ישראל דכוות׳

ממלכות עוד׃ ואעביד יתהון לעמא
חד בארעא בטור קודשא דישראל
ומלכא חד יהי לכולהון למהוי מלכא
ולא יהון עוד לתרין עממין ולא יתפלגון
עוד לתרתין מלכוון עוד׃ ולא יטמאו
עוד בגלוליהם ובשקוציהם ובכל
פשעיהם והושעתי אתם מכל מוש
מושבתיהם אשר חטאו בהם וטהרתי
אתם והיו לי לעם ואני אהיה להם
לאלהים׃ ולא יסתאבון עוד בטעותהון
ובשקוציהון ובכל מרדיהון ואפרוק
יתהון מכל מותבניהון דחבו בהון
ואדכי יתהון ויהון קדמי לעם ואנא
אהוי להון לאלה׃ ועבדי דוד מלך
עליהם ורועה אחד יהיה לכלם
ובמשפטי ילכו וחקותי ישמרו ועשו
אותם׃ ועבדי דוד מלכא עליהון ופרנס
חד יהי לכולהון ובדיני יהכון וקימי
יטרון ויעבדון יתהון׃ וישבו על הארץ
אשר נתתי לעבדי ליעקב אשר ישבו
בה אבותיכם וישבו עליה המה
ובניהם ובני בניהם עד עולם ודוד
עבדי נשיא להם לעולם׃ ויתבון על
ארעא דיהבית לעבדי ליעקב דיתבו

בה אבהתכון ויתבון עלה אנון ובניהון
ובני בניהון עד עלמא ודוד עבדי
מלכא להון לעלם׃ וכרתי להם ברית
שלום ברית עולם יהיה אותם ונתתים
והרביתי אותם ונתתי את מקדשי בתוכם
לעולם׃ ואגזר להון קים שלם קים עלם
יהי עמהון ואבריכנון ואסגי יתהון
ואתין ית מקדשי ביניהון לעלם׃ והיה
משכני עליהם והייתי להם לאלהים
והמה יהיו לי לעם׃ ואשרי שכינתי
ביניהון ואהוי להון לאלה ואנון יהון
קדמי לעם׃ וידעו הגוים כי אני יהוה
מקדש את ישראל בהיות מקדשי
בתוכם לעולם׃ וידעון עממיא ארי
אנא יי מקדיש ית ישראל במהוי
לח מקדשי ביניהון לעלם׃ ויהי
דבר יהוה אלי לאמר׃ יהוה פתגם נבואה
מן קדם יי עמי למימר׃ בן אדם שים
פניך אל גוג ארץ המגוג נשיא ראש
משך ותבל והנבא עליו׃ בר אדם
קביל נבואה על גוג ארעא מגוג רב
ריש משך ותובל ואתנבי עלוהי׃
ואמרת כה אמר אדני יהוה הנני אליך
גוג נשיא ראש משך ותבל׃ ותימר

בריה׳ אותם אותך ד׳

ג

וחד
על
גוג

משכני ג׳ וסימנ׳ בטמאם ונתתי משכני והיה משכני ... ברית אותם אותך ד׳ וסימנ׳ ואבוא וזכרתי וכרתי להם ואני זאת

כדנן אמר יי אלהים הא אנא שלח רוגזי
עלך גוג רבא ריש משך ותובל:
ושובבתיך ונתתי חחים בלחייך
והוצאתי אותך ואת כל חילך סוסים
ופרשים לבשי מכלול כלם קהל רב
צנה ומגן תפשי חרבות כלם: ואתכנינך
ואתין שירין בלסתך ואפיק יתך וית
כל משריתך סוסון ופרשין לבושי
גמר כולהון משרין סגיאין דמזינין
בעגילין ותריסין אחדי סיפין כולהון:
פרס כוש ופוט אתם כלם מגן וכובע:
פרסאי כושאי ופוטאי עמהון כלהון
מזינין בעגילין וקולסין: גמר וכל
אגפיה בית תוגרמה ירכתי צפון ואת
כל אגפיו עמים רבים אתך: גומר וכל
משריתהא מדינת גרממיא סיפי
ציפונא וית כל משריתהון עממין
סגיאין דעמך: הכן והכן לך אתה
וכל קהלך הנקהלים עליך והיית להם
למשמר: אזדרז ואתקן לך את וכל
משריתך דאתכנישו עלך ותהי להון
למטרא: מימים רבים תפקד באחרית
השנים תבוא אל ארץ משובבת
מחרב מקבצת מעמים רבים על

הרי ישראל אשר היו לחרבה תמיד
והיא מעמים הוצאה וישבו לבטח
כלם: מיומין סגיאין תמני משריתך
בסוף שניא תיתי על ארעא דתבו
עמה מקטולי חרבא דאתכנשו
מעממין סגיאין על טורי ארעא
דישראל דהוו לחרבא תדירא ואנון
מבני עממיא אתגלין ויתיבו לרחצן
כלהון: ועלית כשואה תבוא כענן
לכסות הארץ תהיה אתה וכל אגפיך
ועמים רבים אתך: ותסק כאתגושא
תיתי כעננא דסליק וחפי ארעא תהי
את וכל משריתך ועממין סגיאין
דעימך: כה אמר אדני יהוה
והיה ביום ההוא יעלו דברים על לבבך
וחשבת מחשבת רעה: כדנן אמר יי
אלהים ויהי בעדנא ההוא ויסקון הרהורין
על לבך ותחשיב מחשבן בישן:
ואמרת אעלה על ארץ פרזות אבוא
השקטים ישבי לבטח כלם ישבים
באין חומה ובריח ודלתים אין להם:
ותימר אסק על ארעא דיתבא קרוי
פצחיא איתי על עמא דשקטין
ושרן לרוחצן כולהון יתבין בלא

הכון ב̇ חד חס וחד מל וסימנ׳ הכן והכן לך הכון לקראת אלהיך ישראל קדמאה חס ובתרא מל ... הוצאה ל̇ ומל

שוראו ועברין ודשין ליתלהון׃ לשלל
שלל ולבז בז להשיב ידך על חרבות
נושבות ואל עם מאסף מגוים עשה
מקנה וקנין ישבי על טבור הארץ׃
למבז בזא ולמעדי עדאה לכנשא
משריתך על חרבתא דאתיתבא
ועל עמא דאתכנשו מביני עממיא
אצלחו בנכסין וקנין יתבין על תקפא
דארעא׃ שבא ודדן וסחרי תרשיש
וכל כפיריה יאמרו לך הלשלל שלל
אתה בא הלבז בז הקהלת קהלך
לשאת כסף וזהב לקחת מקנה וקנין
לשלל שלל גדול׃ שבא ודדן ותגרי
ימא וכל מלכהא יימרון לך הלמבז
בזא את אתי הלמעדי עדאה
כנשתא משריתך למיסב כסף ודהב
למשבי נכסין וקנין למעדי עדי סגי׃
לכן הנבא בן אדם ואמרת
לגוג כה אמר אדני יהוה הלוא ביום
ההוא בשבת עמי ישראל לבטח
תדע׃ בכין אתנבי בר אדם ותימר
לגוג כדנן אמר יי אלהים הלא בעדנא
ההוא כד יתבון עמי ישראל לרחצן
תידע פורענות גבורתי׃ ובאת ממקומך

מירכתי צפון אתה ועמים רבים אתך
רכבי סוסים כלם קהל גדול וחיל רב׃
ותיתי מאתרך מסיפי צפונא את
ועממין סגיאין דעימך רכבי סוסון
כולהון משרין סגיאן ועם סגי׃ ועלית
על עמי ישראל כענן לכסות הארץ
באחרית הימים תהיה והבאותיך על
ארצי למען דעת הגוים אתי בהקדשי
בך לעיניהם גוג׃ ותסק על עמי ישראל
כעננא דסליק וחפי ית ארעא בסוף
יומיא תהי ואיתינך על ארע בית
שכינתי בדיל דידעון עממיא פורענות
גבורתי כד אתקדש בך ויהון חזן
פורענותך גוג׃ כה אמר אדני
יהוה האתה הוא אשר דברתי בימים
קדמונים ביד עבדי נביאי ישראל
הנבאים בימים ההם שנים להביא
אתך עליהם׃ כדנן אמר יי אלהים האת
הוא דמלילית ביומי קדם ביד עבדי
נביי ישראל דאתנביו ביומיא האנון
מלקדמת דנא שנין לאיתאה יתך
עליהון׃ והיה ביום ההוא
ביום בוא גוג על אדמת ישראל נאם
אדני יהוה תעלה חמתי באפי׃ ויהי

על ארץ ט׳ וסימנ׳ מכורותם והשלכתיך פרזות להמטיר ידין עדות הודו כמלאות אכונה וכל על ארץ מצרים בוות׳

בעדנא ההוא ביום מיתי גוג על ארעא
דישראל אמר יי אלהים ידלק רוגזי
וחמתי ובקנאתי באש עברתי דברתי
אם לא ביום ההוא יהיה רעש גדול על
אדמת ישראל ובאתגלאה פורענותי
במדלק אישת רוגזי גזרית במימרי
אם לא ביומא ההוא יהי זיע סגי על
ארעא דישראל ורעשו מפני דגי הים
ועוף השמים וחית השדה וכל הרמש
הרמש על האדמה וכל האדם אשר
על פני האדמה ונהרסו ההרים ונפלו
המדרגות וכל חומה לארץ תפול
ויזועון מן קדמי נוני ימא ועופא
דשמיא וחית ברא וכל רחשא דרחיש
על ארעא וכל אנשא דעל אפי ארעא
ויתפגרון טוריא ויתלשון מגדליא
וכל שור רם לארעא יתחמר וקראתי
עליו לכל הרי חרב נאם אדני יהוה
חרב איש באחיו תהיה ואזמניה
למפל בחרבא על טורי עמי אמר
יי אלהים חרב גבר באחוהי תהי
ונשפטתי אתו בדבר ובדם וגשם
שוטף ואבני אלגביש אש וגפרית
אמטיר עליו ועל אגפיו ועל עמים

רבים אשר אתו ואתפרע מניה במותא
ובקטלא ומטר מגבר ואבני אלגביש
אישתא וגופריתא אמטר עלוהי
ועל משריתיה ועל עממין סגיאין
דעמיה והתגדלתי והתקדשתי ונודעתי
לעיני גוים רבים וידעו כי אני יהוה
ואתרברבי ואתקדש ואגלי גבורתי לעיני
עממין סגיאין וידעון ארי אנא יי
ואתה בן אדם הנבא על גוג
ואמרת כה אמר אדני יהוה הנני אליך
גוג נשיא ראש משך ותבל ואת בר
אדם אתנבי על גוג ותימר כדנן אמר
יי אלהים האנא שלח רוגזי עלך גוג
רבא ריש משך ותובל ושבבתיך
וששאתיך והעליתיך מירכתי צפון
והבאותך על הרי ישראל ואשדלנך
ואטעינך ואסקינך מסיפי ציפונא
ואיתינך על טורי ישראל והכיתי
קשתך מיד שמאולך וחציך מיד
ימינך אפיל וארמי קשתך מיד סמלך
וגררך מיד ימינך אמגר על הרי
ישראל תפול אתה וכל אגפיך ועמים
אשר אתך לעיט צפור כל כנף וחית
השדה נתתיך לאכלה על טורי ארעא

והביאותיך ב׳ וסימנ׳ על ארעי על הרי ׳ קדמאה והבאותיך כת׳ תנינא והבאותך כת׳ ... והתגדלתי ל׳ והתקדשתי ל׳

דישראל תתרמי נבילתך את וכל
משריתך ועממין סגיאין דעמך
לעופא ציפר כל דפרח וחית ברא
מסרתך לאשתיצאה על פני השדה
תפול כי אני דברתי נאם אדני יהוה
על אפי ברא תתרמי נבילתך ארי אנא
גזרית במימרי אמר יי אלהים ושלחתי
אש במגוג וביושבי האיים לבטח
וידעו כי אני יהוה ואדליק אישתא
במגוג ובית בני נגוותא דשרן לרחצן
וידעון ארי אנא יי ואת שם קדשי
אודיע בתוך עמי ישראל ולא אחל
את שם קדשי עוד וידעו הגוים כי
אני יהוה קדוש בישראל וית שמא
דקודשי אגלי בגו עמי ישראל ולא
אחיל ית שמא דקודשי עוד וידעון
עממיא ארי אנא יי קדישא אשריתי
שכינתי בישראל הנה באה ונהיתה
נאם אדני יהוה הוא היום אשר דברתי
הא אתיא ותתקיים אמר יי אלהים הוא
יומא דגזרית במימרי ויצאו ישבי
ערי ישראל ובערו והשיקו בנשק
ומגן וצנה בקשת ובחצים ובמקל
יד וברמח ובערו בהם אש שבע שנים

ויפקון יתבי קרוי ארעא דישראל ויחון
שגרין ומסתובורין במני זינא בעגילין
ותריסין בקשתן ובגררין ובאעי
מורנין ורומחין וידלקון בהון נורא
שבע שנין ולא ישאו עצים מן
השדה ולא יחטבו מן היערים כי בנשק
יבערו אש ושללו את שלליהם ובזזו
את בזזיהם נאם אדני יהוה ולא יסבון
אעין מן חקלא ולא יקצון מן חורשיא
ארי במני זינא ידלקון נורא ויבזון ית
בוזזיהון ויעדון ית עדיהון אמר יי אלהים
והיה ביום ההוא אתן לגוג מקום שם
קבר בישראל גיא העברים קדמת הים
וחסמת היא את העברים וקברו שם
את גוג ואת כל המונה וקראו גיא המון
גוג ויהי בעדנא ההוא אתין לגוג אתר
כשר לבית קבורא בישראל בחילת מגזתא
מדנח ים גניסר וסמכא היא לתרין
טוריא ויקברון תמן ית גוג וית כל
אתרגושתיה ויקרון חילת אתרגושת
גוג וקברום בית ישראל למען טהר
את הארץ שבעה חדשים ויקברונון
בית ישראל בדיל לדכאה ית ארעא
שבעה ירחין וקברו כל עם הארץ

המונו דכל המונה ד וסימנהון ארמי דמית אותם יראה חתיתי וחסמת היא את העברים ... בקשת ובחצים ל ... וחסמת ל וחס

והיה להם לשם יום הכבדי נאם אדני
יהוה׃ ויקברון כל עמא דארעא ויהי
להון לשום יום אתיקרותי אמר יי
אלהים׃ ואנשי תמיד יבדילו עברים
בארץ מקברים את העברים את
הנותרים על פני הארץ לטהרה
מקצה שבעה חדשים יחקרו׃ וגברין
ימנון תדירא למהוי עדן בארעא
מקברין עם דעדן ית דאשתארו על
אפי ארעא לדכיותה מסוף שבעה
ירחין ישרון למבדק׃ ועברו העברים
בארץ וראה עצם אדם ובנה אצלו
ציון עד קברו אתו המקברים אל גיא
המון גוג׃ ועדי אורחא דעדן בארעא
ואם יחזי גרמא דאנשא ויבני לותיה
צואה עד דיקברון יתיה דמקברין
בחילת את רגושת גוג׃ וגם שם עיר
המונה וטהרו הארץ׃ ואף לתמן
יתרמון קטילי רומי קרתא דסגיאן
אתרגושתהא וידכון ארעא׃
ואתה בן אדם כה אמר אדני יהוה
אמר לצפור כל כנף ולכל חית השדה
הקבצו ובאו האספו מסביב על זבחי
אשר אני זבח לכם זבח גדול על הרי

ישראל ואכלתם בשר ושתיתם דם׃
ואת בר אדם כדנן אמר יי אלהים אמר
לעופא צפר כל דפרח ולכל חית ברא
אתכנשו ואיתו ואתקרבו מסחור סחור
סחור על קטלי דאנא קטיל לכון קטול
סגי על טורי ישראל ותיכלון בסרא
ותשתון דמא׃ בשר גבורים תאכלו
ודם נשיאי הארץ תשתו אילים כרים
ועתודים פרים מריאי בשן כלם׃
בסר גיברין תיכלון ודם רברבי ארעא
תשתון מלכין שלטונין וטורנין
גיברין עתירי נכסיא כולהון׃ ואכלתם
חלב לשבעה ושתיתם דם לשכרון
מזבחי אשר זבחתי לכם׃ ותיכלון תרבא
למסבע ותשתון דמא לרויא מבסר
קטילין דאנא קטיל לכון׃ ושבעתם
על שלחני סוס ורכב גבור וכל איש
מלחמה נאם אדני יהוה׃ ותסבעון על
טורי עממי בסר סוסון ורתכין גיברין
וכל גברי עבדי קרבא אמר יי אלהים׃
ונתתי את כבודי בגוים וראו כל הגוים
את משפטי אשר עשיתי ואת ידי
אשר שמתי בהם׃ ואתין ית יקרי
בעממיא ויחזון כל עממיא ית פורענותי

שם ו׳ סגול וסימנ׳ אברם אברהם בורא נטר קרתא דבריה ... ואנשי ד׳ ריש פסוק וסימנ׳ סדם קדש בבל תמיד יבדילו

דעבדו ית גבורתי דשויתי בהון וידעו
בית ישראל כי אני יהוה אלהיהם מן
היום ההוא והלאה׃ וידעון בית ישראל
ארי אנא יי אלההון מן יומא ההוא
ולהלאה׃ וידעו הגוים כי בעונם גלו
בית ישראל על אשר מעלו בי ואסתר
פני מהם ואתנם ביד צריהם ויפלו בחרב
כלם׃ וידעון עממיא ארי בחוביהון
גלו בית ישראל על דשקרו במימרי
וסליקית שכינתי מנהון ומסרתינון
ביד סנאיהון ואתקטלו בחרבא כולהון׃
כטמאתם וכפשעיהם עשיתי אתם
ואסתר פני מהם׃ כסואבתהון וכמרדיהון
אתפרעית מנהון וסליקית שכינתי
מנהון׃ לכן כה אמר אדני
יהוה עתה אשיב את שבית יעקב
ורחמתי כל בית ישראל וקנאתי לשם
קדשי׃ בכין כדנן אמר יי אלהים כען
אתיב ית גלות יעקב וארחים על כל
בית ישראל ואתפרע פורענות גבורתי
מן עממיא על דאחילו ית שמא
דקודשי׃ ונשו את כלמתם ואת כל
מעלם אשר מעלו בי בשבתם על
אדמתם לבטח ואין מחריד׃ ויקבלון

ית אתכלמותהון וית כל שקריהון דשקרו
קדמי במיתבהון על ארעהון לרחצן
ולית דמניד׃ בשובבי אותם מן העמים
וקבצתי אותם מארצות איביהם
ונקדשתי בם לעיני הגוים רבים׃ כד
אתיב יתהון מבני עממיא ואכניש
יתהון ממדינת בעלי דבביהון ואתקדש
בהון לעיני עממין סגיאין׃ וידעו כי
אני יהוה אלהיהם בהגלותי אתם אל
הגוים וכנסתים על אדמתם ולא אותיר
עוד מהם שם׃ וידעון ארי אנא יי
אלההון על דחבו קדמי אגליתי יתהון
לבני עממיא וכדו דתבו כנשתינון
לארעהון ולא אשאר עוד מנהון תמן׃
ולא אסתיר עוד פני מהם אשר שפכתי
את רוחי על בית ישראל נאם אדני
יהוה׃ ולא אסליק עוד שכינתי מנהון
דשפכית ית רוח קדשי על בית ישראל
אמר יי אלהים׃ בעשרים
וחמש שנה לגלותנו בראש השנה
בעשור לחדש בארבע עשרה שנה
אחר אשר הוכתה העיר בעצם היום
הזה היתה עלי יד יהוה ויבא אתי
שמה׃ בעסרין וחמיש שנין לגלותנא

אני יי אלהיהם ח דסמ׳ וסימנה׳ וידעו כי ב׳ בו ואף גם זאת לבטח אתם והלאה ואענס בהגלות׳ ונשו ב׳ בלי׳ כלמתם לשוא
בתרג׳ נשוא כל׳

בריש שתא בעשרא לירחא בארבע
עסרי שנין בתר דאיתרעת קרתא
בכרן יומא הדין שרת עלי רוח נבואה
מן קדם יי ואעיל יתי לתמן׃ במראות
אלהים הביאני אל ארץ ישראל ויניחני
אל הר גבה מאד ועליו כמבנה עיר
מנגב׃ בחיזו נבואה דשרת עלי מן
קדם יי אעלני לארעא דישראל ואשריני
על טור רם לחדא ועלוהי כבנין קרתא
מדרומא׃ ויבוא אותי שמה והנה איש
מראהו כמראה נחשת ופתיל פשתים
בידו וקנה המדה והוא עמד בשער׃
ואעיל יתי לתמן והא גברא חזויה
כחיזו נחשא וחוט דכיתנא בידיה
וקני משחתא והוא קאים בתרעא׃
וידבר אלי האיש בן אדם ראה בעיניך
ובאזניך שמע ושים לבך לכל אשר
אני מראה אותך כי למען הראותכה
הבאתה הנה הגד את כל אשר אתה
ראה לבית ישראל׃ ומליל עמי גברא
בר אדם חזי בעינך ובאדנך שמע
ושוי ליבך לכל דאנא מחזי יתך ארי
בדיל לאחזיותך איתיתא הלכא חוי
ית כל דאת חזי לבית ישראל׃ והנה

חומה מחוץ לבית סביב סביב וביד
האיש קנה המדה שש אמות באמה
וטפח וימד את רחב הבנין קנה אחד
וקומה קנה אחד׃ והא שורא מברא
לביתא סחור סחור וביד גברא קני
משחתא דחד מנהון שית אמין
באמיא כאמתא דהיא אמה ופשך
ומשח ית פותיא דבנינא קניא חד
ורומא קניא חד׃ ויבוא אל שער
אשר פניו דרך הקדימה ויעל
במעלותו וימד את סף השער קנה
אחד רחב ואת סף אחד קנה אחד
רחב׃ ועל לתרעא דפתיח לאורח
מדנחא וסליק בדרגוהי ומשח ית
סיפא דתרעא קניא חד פותיא וית
סיפא חד קניא חד פותיא׃ והתא קנה
אחד ארך וקנה אחד רחב ובין
התאים חמש אמות וסף השער
מאצל אלם השער מהבית קנה
אחד׃ ותווא קניא חד ארכא וקניא
חד פתיא ובין תויא כותלא חמיש
אמין וסיפא דתרעא מלבילאולמא
דתרעא מלגיו קניא חד׃ וימד את
אלם השער מהבית קנה אחד׃ ומשח

ל׳ ל׳ ויבא ק׳ נא תיו ק׳ ל׳ מל׳ וחד חס ולמען ספר

מעלותו במעלותו ג חס בליש וסימנ׳ ויעל במעלותו ומעלות שבעה עלותו הבונה בשמים מעלותו ס״ה הקדימה

ית אולמא דתרעא מלגיו קניא חד׃
וימד את אלם השער שמנה אמות
ואילו שתים אמות ואלם השער
מהבית׃ ומשח ית אולמא דתרעא
תמני אמין ואלוהי תרתין אמין ואולמא
דתרעא מלגיו׃ ותאי השער דרך
הקדים שלשה מפה ושלשה מפה
מדה אחת לשלשתם ומדה אחת
לאילם מפה ומפו׃ ותווי תרעא באורח
מדנחא תלתה מכא ותלתה מכא
משחא חד לתלתיהון ומשחא חדא
לאליא מכא ומכא׃ וימד את רחב
פתח השער עשר אמות ארך השער
שלוש עשרה אמות׃ ומשח ית פתיא
דמעלנא דתרעא עסר אמין ארכא
דתרעא תלת עסר אמין׃ וגבול לפני
התאות אמה אחת ואמה אחת גבול
מפה והתא שש אמות מפו ושש
אמות מפו׃ ותחומא דקדם תוויא
אמתא חדא ואמתא חדא תחומא
מכא ותווא שית אמין מכא ושית
אמין מכא׃ וימד את השער מגג
התא לגגו רחב עשרים וחמש אמות
פתח נגד פתח׃ ומשח ית תרעא מאיגר

תווא לאיגריה פותיא עסרין וחמיש
אמין תרע לקביל תרע׃ ויעש את
אילים ששים אמה ואל איל החצר
השער סביב סביב׃ ועבד ית אליא
שתין רומהון אמתא חדא ועל אלא
דדרתא דתרעא סחור סחור׃ ועל פני
השער היאתון על לפני אלם השער
הפנימי חמשים אמה׃ וקדם תרעא
מציעאה דקדם אולמא דתרעא
גואה חמשין אמין׃ וחלנות אטמות
אל התאים ואל אליהמה לפנימה לשער
סביב סביב וכן לאלמות וחלונות סביב
סביב לפנימה ואל איל תמרים׃ וכוין
סתימן לתווא ולאליהין מגיו לתרעא
סחור סחור וכין לאילמא וכוין סחור
סחור לגיו ועל אלא כותרתא׃ ויביאני
אל החצר החיצונה והנה לשכות ורצפה
עשוי לחצר סביב סביב שלשים
לשכות אל הרצפה׃ ואעלני לדרתא
בריתא והא לשכן ורצפתא עביד
לדרתא סחור סחור תלתין לשכן על
רצפתא׃ והרצפה אל כתף השערים
לעמת ארך השערים הרצפה התחתונה׃
ורצפתא לעברא דתרעא לקביל

אמות ו סוף פיסוקי בצורת הבית וסימנ׳ ארך השער ושער לחצר ושלאחרין ושלאחרין ובא לפנימה אל פני ארך ... גגו
ד׳ בל״ג וסימנ׳ ורצפית ויצף וימד את השער ויעשו להם

אורכא ותרעא רצפתא ארעיתא׃
וימד רחב מלפני השער התחתונה
לפני החצר הפנימי מחוץ מאה אמה
הקדים והצפון׃ ומשח פתיא מן
קדם תרעא ארעאה דקדם דרתא
גויתא מלברא מאה אמין למדנחא
ולצפונא׃ והשער אשר פניו דרך
הצפון לחצר החיצונה מדד ארכו
ורחבו׃ ותרעא דפתיח לאורח צפונא
לדרתא בריתא משח אורכיה ופתיה׃
ותאו שלושה מפו ושלושה מפו ואלו
ואלמו היה כמדת השער הראשון
חמשים אמה ארכו ורחב חמש
ועשרים באמה׃ ותווהי תלתא מכא
ותלתא מכא ואלוהי ואולמוהי הוו
כמשחת תרעא קדמאה חמשין
אמין אורכיה ופותיא עסרין וחמש
אמין׃ וחלנו ואלמו ותמרו כמדת
השער אשר פניו דרך הקדים ובמעלות
שבע יעלו בו ואלמו לפניהם׃ וכווהי
ואולמוהי וכותרתיה כמשחת תרעא
דפתיח לאורח מדנחא ובדרגין שבעה
סלקין ביה ואולמוהי קדמיהון׃ ושער
לחצר הפנימי נגד השער לצפון

ולקדים וימד משער אל שער מאה
אמה׃ ותרעא לדרתא גויתא לקביל
תרעא דפתיח לציפונא ולמדינחא
ומשח מתרע לתרע מאה אמין׃
ויולכני דרך הדרום והנה שער דרך
הדרום ומדד אלו ואלמו כמדות
האלה׃ ואוברני באורח דרומא והא
תרעא חד פתיח לאורח דרומא ומשח
אלוהי ואולמוהי כמשחתא האילין׃
וחלונים לו ולאילמו סביב סביב
כהחלונות האלה חמשים אמה ארך
ורחב חמש ועשרים אמה׃ וכוין ליה
ולאולמוהי סחור סחור ככוויא האילין
חמשין אמין אורכא ופותיא עסרין
וחמיש אמין׃ ומעלות שבעה עלותו
ואילמו לפניהם ותמרים לו אחד מפו
ואחד מפו אל אילו׃ ודרגין שבעה
דרגוהי ואולמוהי קדמיהון וכותרין
ליה חדא מכא וחדא מיכא על אלוהי׃
ושער לחצר הפנימי דרך הדרום
וימד משער אל השער דרך הדרום
מאה אמות׃ ותרעא לדרתא גויתא
באורח דרומא ומשח מתרע לתרע
באורח דרומא מאה אמין׃ ויביאני

ויוליכני ג כת כן וסימנ׳ ... דרך הדרום אל השער ... וחלונו ואילמו ותמרו על כהחלונות האלה ואילמו דדרום

אל חצר הפנימי בשער הדרום וימד
את השער הדרום כמדות האלה׃
ואעלני לדרתא גויתא בתרע דרומא
ומשח ית תרע דרומא כמשחתא
האלין׃ ותאו ואילו ואילמו כמדות
האלה וחלונות לו ולאילמו סביב סביב
חמשים אמה ארך ורחב עשרים
וחמש אמות׃ ותווהי ואלוהי ואולמוהי
כמשחתא האלין וכוין ליה ולאולמוהי
סחור סחור חמשין אמין אורכא
ופתיא עסרין וחמיש אמין׃ ואלמות
סביב סביב ארך חמש ועשרים אמה
ורחב חמש אמות׃ ואולמיא סחור
סחור אורכא עסרין וחמיש אמין
ופותיא חמיש אמין׃ ואילמו אל
חצר החיצונה ותמרים אל אילו
ומעלות שמנה מעלו׃ ואולמוהי
לדרתא בריתא וכותרין על אלוהי
ודרגוהי תמניא דרגוהי׃ ויביאני אל
החצר הפנימי דרך הקדים וימד את
השער כמדות האלה׃ ואעלני לדרתא
גויתא באורח מדנחא ומשח ית תרעא
כמשחתא האלין׃ ותאו ואילו ואילמו
כמדות האלה וחלונות לו ולאילמו

סביב סביב ארך חמשים ורחב חמש
ועשרים אמה׃ ותווהי ואלוהי ואולמוהי
כמשחתא האלין וכוין ליה ולאולמוהי
סחור סחור אורכא חמשין אמין ופתיא
עסרין וחמיש אמין׃ ואלמו לחצר
החיצונה ותמרים אל אילו מפו ומפו
ושמנה מעלות מעלו׃ ואולמוהי לדרתא
בריתא וכותרין על אלוהי מכא ומכא
ותמניא דרגין דרגוהי׃ ויביאני אל
שער הצפון ומדד כמדות האלה׃
ואעלני לתרעא דפתיח לציפונא ומשח
כמשחתא האלין׃ תאו אלו ואלמו
וחלונות לו סביב סביב ארך חמשים
אמה ורחב חמש ועשרים אמה׃ תווהי
אלוהי ואולמוהי וכוין ליה סחור סחור
אורכא חמשין אמין ופותיא עסרין
וחמיש אמין׃ ואלו לחצר החיצונה
ותמרים אל אלו מפו ומפו ושמונה
מעלות מעלו׃ ואלוהי לדרתא בריתא
וכותרין על אלוהי מכא ומכא ותמניא
דרגין דרגוהי׃ ולשכה ופתחה באילים
השערים שם ידיחו את העלה׃ ולשכתא
פתיחא באליא דתרעיא תמן מתקנין
ית עלתא׃ ובאולם השער שנים שלחנות

כל צורת הבית מפן כת׳ במ״א כת׳ הי וסימנה׳ ותאי השער ג׳ בו קדמא׳ ושלאחרין ומהל דובאולם השער ארבעה שלחנות ב׳ בו קדמ׳

מפו ושנים שלחנות מפה לשחוט
אליהם העולה והחטאת והאשם׃
ובאולמא דתרעא תרין פתורין מכא
ותרין פתורין מכא למכס עליהון
עלתא וחטתא ואשמא׃ ואל הכתף
מחוצה לעולה לפתח השער הצפונה
שנים שלחנות ואל הכתף האחרת
אשר לאולם השער שנים שלחנות׃
ולעברא דמברא למסקנא כמעלנא
דתרע צפונא תרין פתורין ולעברא
אוחרנא דלאולמא דתרעא תרין
פתורין׃ ארבעה שלחנות מפה וארבעה
שלחנות מפה לכתף השער שמונה
שלחנות אליהם ישחטו׃ ארבעה
פתורין מכא וארבעה פתורין מכא
לעברא דתרעא תמניא פתורין בינהון
נכסין׃ וארבעה שלחנות לעולה אבני
גזית ארך אמה אחת וחצי ורחב אמה
אחת וחצי וגבה אמה אחת אליהם
ויניחו את הכלים אשר ישחטו את
העולה בם והזבח׃ וארבעה פתורין
לעלתא דאבנא גזית אורכא אמתא
חדא ופלג ופותיא אמתא חדא ופלג
ורומא אמתא חדא עליהון יחתון

ית מניא דיכסון ית עלתא בהון ונכסת
קודשיא׃ והשפתים טפח אחד מוכנים
בבית סביב סביב ואל השלחנות בשר
הקרבן׃ ועונקלין נפקין פשך חד
קביעין בעמודי בית מטבחין מגיו
לאולמא סחור סחור ועל פתורא בסר
קורבנא׃ ומחוצה לשער הפנימי לשכות
שרים בחצר הפנימי אשר אל כתף
שער הצפון ופניהם דרך הדרום
אחד אל כתף שער הקדים פני דרך
הצפן׃ ומברא לתרעא גואה לשכת
ליואי בדרתא גויתא דלעיבר תרע
ציפונא ואפיהון לאורח דרומא חד
לעיבר תרע מדנחא אפי אורח צפונא׃
וידבר אלי זה הלשכה אשר פניה
דרך הדרום לכהנים שמרי משמרת
הבית׃ ומליל עמי דא לשכתא דפתיחא
לאורח דרומא לכהניא נטרי מטרת
ביתא׃ והלשכה אשר פניה דרך הצפון
לכהנים שמרי משמרת המזבח המה
בני צדוק הקרבים מבני לוי אל יהוה
לשרתו׃ ולשכתא דפתיחא לאורח
ציפונא לכהניא נטרי מטרת מדבחא
אנון בני צדוק דקריבין מבני לוי

לפולחנא דיי׳ לשמשא קדמוהי׳ וימד
את החצר ארך מאה אמה ורחב מאה
אמה מרבעת והמזבח לפני הבית׳
ומשח ית דרתא אורכא מאה אמין
ופותיא מאה אמין מרבע ומדבחא
דקדם ביתא׳ ויבאני אל אלם הבית
וימד אל אלם חמש אמות מפה
וחמש אמות מפה ורחב השער שלש
אמות מפו ושלש אמות מפו׳ ואעלני
לאולמא דביתא ומשח אילא דאולמא
חמש אמין מכא וחמיש אמין מכא
ופותיא דתרעא תלת אמין מיכא
ותלת אמין מכא׳ ארך האלם עשרים
אמה ורחב עשתי עשרה אמה ובמעלות
אשר יעלו אליו ועמדים אל האילים
אחד מפה ואחד מפה׳ אורכא דאולמא
עסרין אמין ופותיא חדא עסרי אמין
ובדרגין דסלקין ליה ועמודיא על
אריא חד מכא וחד מכא׳ ויבאני אל
ההיכל וימד את האילים שש אמות
רחב מפו ושש אמות רחב מפו רחב
האהל׳ ואעלני להיכלא ומשח ית
אריא שית אמין פותיא מכא ושית
אמין פותיא מכא פותיא דמשכנא׳

ורחב הפתח עשר אמות וכתפות הפתח
חמש אמות מפו וחמש אמות מפו
וימד ארכו ארבעים אמה ורחב עשרים
אמה׳ ופותיא דתרעא עסר אמין וכתפי
תרעא חמיש אמין מכא וחמיש אמין
מכא ומשח אורכיה ארבעין אמין
ופותיא עסרין אמין׳ ובא לפנימה
וימד איל הפתח שתים אמות והפתח
שש אמות ורחב הפתח שבע אמות׳
ועל לגיו ומשח אילא דתרעא תרתין
אמין ותרעא שית אמין ופתיא דתרעא
שבע אמין׳ וימד את ארכו עשרים
אמה ורחב עשרים אמה אל פני ההיכל
ויאמר אלי זה קדש הקדשים׳ ומשח
ית אורכיה עסרין אמין ופותיא עסרין
אמין דקדם היכלא ואמר לי דין בית
קודש קודשיא׳ וימד קיר הבית שש
אמות ורחב הצלע ארבע אמות סביב
סביב לבית סביב׳ ומשח כותלא דביתא
שית אמין ופותיא דמחיצתא ארבע
אמין סחור סחור מקף לביתא סחור
סחור׳ והצלעות צלע אל צלע שלש
ושלשים פעמים ובאות בקיר אשר
לבית לצלעות סביב סביב להיות אחוזים

מפה י״א כת׳ הי׳ בתורת הבית וסימנ׳ והא׳ השער ג׳ בו קדמ׳ ושלאחריו וכת׳ דובאולם השער ארבעה שלחנות ב׳ בו קדמ׳ ועמודים ב׳ בו

ולא יהיו אחוזים בקיר הבית׃ ומחיצא
מחיצא על מחיצא תלתין ותלת חדא
עסרי בסדרא קביען בכותליא דמגיו
למחיצא סחור סחור למהוי רישי
שריתא ניחן על זיזיא ולא יהוין שריתא
מעלן בכותלי ביתא׃ ורחבה ונסבה
למעלה למעלה לצלעות כי מוסב הבית
למעלה למעלה סביב סביב לבית על
כן רחב לבית למעלה וכן התחתונה
יעלה על העליונה לתיכונה׃ ופותיא
מסיבתא וסלקא לעילא לעילא מן
מחיצא ארי מקפא ביתא וסלקא
לעילא לעילא סחור סחור לגיו על כין
פתי ביתא מלעילא וכין במסיבתא
סלקין מן ארעיתא לעליתא באורח
מציעיתא׃ וראיתי לבית גבה סביב
סביב מיסדות הצלעות מלו הקנה
שש אמות אצילה׃ וחזית לביתא
רומא סחור סחור משכללן מחיצא
משחת קניא שית אמין רוח׃ רחב
הקיר אשר לצלע אל החוץ חמש
אמות ואשר מונח בית צלעות אשר
לבית׃ פותיא דכותלא דמחיצתא
דלברא חמיש אמין ואתר שביק

בית מחיצא דלגיו׃ ובין הלשכות
רחב עשרים אמה סביב לבית סביב
סביב׃ ובין לשכתא פותיא עסרין
אמין סחור סחור מקף לביתא סחור
סחור׃ ופתח הצלע למונח פתח אחד
דרך הצפון ופתח אחד לדרום ורחב
מקום המונח חמש אמות סביב
סביב׃ ותרעא דמחיצתא לאתר
שביק תרעא חד פתיח לאורח צפונא
ותרעא חד פתיח לדרומא ופותיא
דאתר שביק חמיש אמין סחור סח׳
והבנין אשר אל פני הגזרה פאת דרך
הים רחב שבעים אמה וקיר הבנין
חמש אמות רחב סביב סביב וארכו
תשעים אמה׃ ובנינא דקדם בצורתא
רוח אורח מערבא פותיא שבעין אמין
וכותלא דבנינא חמיש אמין פותיא
סחור סחור ואורכיה תשעין אמין׃
ומדד את הבית ארך מאה אמה
והגזרה והבניה וקירותיה ארך מאה
אמה׃ ומשח ית ביתא אורכא מאה
אמין וביצורתא ובנינא וכותליא
אורכא מאה אמין׃ ורחב פני הבית
והגזרה לקדים מאה אמה׃ ופותיא

וראיתי יב׳ וס׳ ימכב׳ ופסחתי והגדתי והנה לבית שיש טוב משרון מנעשה איככה ב׳ בן דנא׳ דנא׳ .. על ג׳ בצורת הבית וס׳
האיתון ב׳ בו ונסבה ב׳ בו אחריה ושלאחריו נח על ..

דקדם ביתא וביצורתא למדנחא
מאה אמין ומדד ארך הבנין אל
פני הגזרה אשר על אחריה ואתוקיהא
מפו ומפו מאה אמה והיכל הפנימי
ואלמי החצר ומשח אורכא ובניינא
דקדם ביצורתא דלאחורהא וזויתהא
מכא ומכא מאה אמין והיכלא גואה
ואולמי דרתא הספים והחלונים
האטמות והאתיקים סביב לשלשתם
נגד הסף שחיף עץ סביב סביב והארץ
עד החלונות והחלנות מכסות ספיא
וכוין סתימן ואתיקיא סחור סחור
לתלתיהון לקביל ספא דחפי נסרין
דארזא סחור סחור וארעא עד כוא
וכוין סתימן על מעל הפתח ועד
הבית הפנימי ולחוץ ואל כל הקיר
סביב סביב בפנימי ובחיצון מדות
עד לעילא מן תרעא ועד ביתא גואה
ולברא ועל כל כותלא סחור סחור
מלגיו ומלברא משחן ועשוי כרובים
ותמרים ותמרה בין כרוב לכרוב
ושנים פנים לכרוב וגליף כרובין
וכותרין וכותרתא בין כרובא לכרובא
ותרין אפין לכרובא ופני אדם אל

התמרה מפו ופני כפיר אל התמרה
מפו עשוי אל כל הבית סביב סביב
ואפי אנשא עביד לכותרתא מכא ואפי
אריא עביד לכותרתא מכא גליף על
כל ביתא סחור סחור מהארץ עד
מעל הפתח הכרבים והתמרים
עשוים וקיר ההיכל מארעא עד
לעילא מן תרעא כרובין וכותרין גליפין
ובין לכותלא דהיכלא ההיכל מזוזת
רבעה ופני הקדש המראה כמראה
היכלא דסיפוהי מרבעין ואפי בית
כפורי חזויה כחיזו יקרא המזבח
עץ שלוש אמות גבה וארכו שתים
אמות ומקצעותיו לו וארכו וקירתיו
עץ וידבר אלי זה השלחן אשר לפני
יהוה כקביל מדבחא פתורא דאעא
תלת אמין רומיה ואורכיה תרתין
אמין וזוין ליה ואורכיה וכותלוהי
דאעא ומליל עמי דין פתורא דקדם
יי ושתים דלתות להיכל ולקדש
ותרתין דשין להיכלא ולבית כפוריי
ושתים דלתות לדלתות שתים מוסבות
דלתות שתים לדלת אחת ושתי דלתות
לאחרת ותרתין דשין אימהן דדשיא

שלוש ה' מל' וסימנ' על מה פעמים דחג הסכות עריס דכי יכרית והצלעות המזבח עץ וכל כתוב כוות מל' ... וקירתיו
ד' וסימנ' גגו וחב' המזבח ויחף בתרג' מל' ...

תרתין מקפן דשין תרתין לדשא חדא
ותרתין דשין לאוחרנתא׃ ועשויה
אליהן אל דלתות ההיכל כרובים
ותמרים כאשר עשוים לקירות ועב
עץ אל פני האולם מהחוץ׃ וגליף
עליהון על דשי היכלא כרובין וכותרן
כמא דגליף על כותליא וסקופתא
דאעא על אפי אולמא מלברא׃
וחלונים אטמות ותמרים מפו ומפו
אל כתפות האולם וצלעות הבית
והעבים׃ וכוין סתימן וכותרתא מכא
ומכא על כתפי אולמא ומחיצת ביתא
וסקופיא׃ ויוצאני אל החצר החיצונה
הדרך דרך הצפון ויבאני אל הלשכה
אשר נגד הגזרה ואשר נגד הבנין
אל הצפון׃ ואפקני לדרתא בריתא
באורח תרעא דפתיח לאורח צפונא
ואעלני ללשכתא דקדם ביצורתא
ודקדם בנינא לציפונא׃ אל פני ארך
אמות המאה פתח הצפון והרחב
חמשים אמות׃ לקביל אורכא דאמין
מאה תרעא חד פתיח לצפונא ופתיא
חמשין אמין׃ נגד העשרים אשר
לחצר הפנימי ונגד רצפה אשר

לחצר החיצונה אתיק אל פני אתיק
בשלשים׃ קביל עסרין דלדרתא
גויתא וקביל רצפתא דפתיחא לדרתא
בריתא זוי לקביל זוי מתלתין׃ ולפני
הלשכות מהלך עשר אמות רחב
אל הפנימית דרך אמה אחת ופתחיהם
לצפון׃ וקדם לשכתא מהלך עסר
אמין פותיא לגיו אורח אמתא חדא
ותרעיהון פתיחין לצפונא׃ והלשכות
העליונות קצרות כי יוכלו אתיקים
מהנה מהתחתנות ומהתלנות בנין׃
ולשכתא עיליתא דחיקן ארי נסבין
זיזיא מנהון מארעיתא וממציעתא
בנינא׃ כי משלשות הנה ואין להן
עמודים כעמודי החצרות על כן
נאצל מהתחתונות ומהתיכנות
מהארץ׃ ארי מתלתן אנין ולית להון
עמודין כעמודי דרתא על כן דחיקן
מארעיתא וממציעתא מארעא׃
וגדר אשר לחוץ לעמת הלשכות
דרך החצר החיצונה אל פני הלשכות
ארכו חמשים אמה׃ וכותלא דלברא
לקביל לשכתא אורח דרתא בריתא
דקדם לשכתא אורכיה חמשין אמין

ה׳ ד׳ מל׳ וחד חס׳ ל׳ ל׳ ו׳ סוף פס׳ בס׳ ג׳

ל׳ וכת׳ כן ל׳ כת׳ קדמ׳ מהתחתנות כת׳ בתרי׳ מהתחתונות מל׳ קדמ׳ ומהתכונות כת׳ בתר ומהתיכנות כת׳

אליהן ה׳ ד׳ מל׳ וחד חס׳ וסימנ׳ ותיראן ותאמרן ותקרבון ועשויה והאמר דנעמי ת׳ן חס׳ ושנ׳ מל׳ ב׳ בשלשים ל׳ וכת׳ כן

כי ארך הלשכות אשר לחצר החיצנה
חמשים אמה והנה על פני ההיכל
מאה אמה׃ ארי אורכא דלשכתא
דלדרתא ברייתא חמשין אמין והוין
על אפי היכלא מאה אמין׃ ומתחתה
הלשכות האלה המבוא מהקדים בבאו
להנה מהחצר החצנה׃ ומלרע ללשכתא
האלין מעלנא ממדנחא דעלין להון
מדרתא ברייתא׃ ברחב גדר החצר דרך
הקדים אל פני הגזרה ואל פני הבנין
לשכות׃ בפותיא דכותלא דדרתא באורח
מדנחא דקדם ביצורתא ודקדם בנינא
לשכן׃ ודרך לפניהם כמראה הלשכות
אשר דרך הצפון כארכן כן רחבן וכל
מוצאיהן וכמשפטיהן וכפתחיהן׃
ואורחא קדמיהון כחיזו לשכתא דפתיחן
לאורח צפונא כאורכהון כין פותיהון
וכל מפקניהון וכדחזי להון וכתרעיהון׃
וכפתחי הלשכות אשר דרך הדרום
פתח בראש דרך דרך בפני הגדרת
הגינה דרך הקדים בבואן׃ וכתרעי
לשכתא דפתיחן לאורח דרומא תרע
ברישא אורח אורח קדם דוכן ליואי
אורח מדנחא במעלניהון׃ ויאמר אלי

לשכות הצפון לשכות הדרום אשר
אל פני הגזרה הנה לשכות הקדש
אשר יאכלו שם הכהנים אשר קרובים
ליהוה קדשי הקדשים שם יניחו
קדשי הקדשים והמנחה והחטאת
והאשם כי המקום קדש׃ ואמר לי
לשכת ציפונא לשכת דרומא דקדם
ביצורתא אנין לשכת קודשא דייכלון
תמן כהניא דקריבין לשמשא קדם יי
קודשי קודשיא תמן יחתון קודשי
קודשיא ומנחתא וחטאתא ואשמא
ארי אתרא קדיש׃ בבאם הכהנים ולא
יצאו מהקדש אל החצר החיצנה ושם
יניחו בגדיהם אשר ישרתו בהן כי
קדש הנה ילבשו בגדים אחרים וקרבו
אל אשר לעם׃ במיעלהון כהניא ולא
יפקון מן קודשא לדרתא ברייתא ותמן
יחתון לבושיהון דישמשון בהון ארי
קודשא אנון וילבשון לבושין אחרנין
ויתערבון עם עמא׃ וכלה את מדות
הבית הפנימי והוציאני דרך השער
אשר פניו דרך הקדים ומדדו סביב
סביב׃ ושיצי ית משחת ביתא גואה
ואפקני באורח תרעא דפתיח לאורח

אשר אל ה׳ וסימנה׳ ועשית שתי ויעשו ויהי בקרא ומחוצה לשכות המה ברוחה ... ולבשו בגדים וכשלו בגויתם כת׳
וכלה ו׳ וסימ׳ הרעל מכפר אתבס סעיפה את מדות

מאות
ק

מדנחא ומשחיה סחור סחור׃ מדד
רוח הקדים בקנה המדה חמש אמות
קנים בקנה המדה סביב׃ משח רוח
מדנחא בקני משחתא חמיש מאה
קנין בקני משחתא סחור סחור׃ מדד
רוח הצפון חמש מאות קנים בקנה
המדה סביב׃ משח רוח צפונא חמיש
מאה קנין בקני משחתא סחור סחור׃
את רוח הדרום מדד חמש מאות
קנים בקנה המדה׃ ית רוח דרומא משח
חמיש מאה קנין בקני משחתא סח׳
אל רוח הים מדד חמש מאות קנים
בקנה המדה׃ אסתחר לרוח מערבא
משח חמיש מאה קנין בקני משחתא׃
לארבע רוחות מדדו חומה לו סביב
סביב ארך חמש מאות ורחב חמש
מאות להבדיל בין הקדש לחול׃
לארבע רוחיא משחיה שורא ליה
סחור סחור אורכא חמיש מאה
ופותיא חמיש מאה לאפרשא בין
קודשא לחולא׃ ויולכני אל השער ג
שער אשר פנה דרך הקדים׃ ואובלני כל
לתרעא תרעא דפתיח לאורח מדנחא׃ כן וחס
והנה כבוד אלהי ישראל בא מדרך

ה
דמג׳
ג
כול
חס
אל
פנ
ב
ויבאני
ה
רגש
ט
וחד
ומדבר

הקדים וקולו כקול מים רבים והארץ
האירה מכבודו׃ והא יקרא דאלהא
דישראל אתגלי באורח מדנחא וקל
מברכי שמיה כקל מיין סגיאין
וארעא נהרת מזיו יקריה׃ וכמראה
המראה אשר ראיתי כמראה אשר
ראיתי אל נהר כבר ואפל אל פני׃ וכחזו
חזוא דחזיתי כחזוא דחזיתי באתנבאותי
לחבלא ית קרתא וחזוא כחיזו דחזיתי
על נהר כבר ואשתטחית על אפי׃
וכבוד יהוה בא אל הבית דרך שער
אשר פניו דרך הקדים׃ ויקרא דיי
אתגלי בביתא באורח תרעא דפתיח
לאורח מדנחא׃ ותשאני רוח ותביאני
אל החצר הפנימי והנה מלא כבוד
יהוה הבית׃ ונטלתני רוחא ואעילתני
לדרתא גויתא והא אתמלי יקרא
דיי ביתא׃ ואשמע מדבר אלי מהבית
ואיש היה עמד אצלי׃ ושמעית
דממליל עמי מלגיו וגברא הוה קאים
לקבלי׃ ויאמר אלי בן אדם את מקום
כסאי ואת מקום כפות רגלי אשר
אשכן שם בתוך בני ישראל לעולם
ולא יטמאו עוד בית ישראל שם

(בבאי לשחת את העיר ומראות כמראה אשר ראיתי)

קדשי המה ומלכיהם בזנותם ובפגרי
מלכיהם במותם: ואמר לי בר אדם
דין אתר בית כורסי יקרי ודין אתר
בית אשרי ית שכינתי דאשרי שכינתי
תמן בגו בני ישראל לעלם ולא יסאבון
עוד בית ישראל שמא דקודשי אנון
ומלכיהון בטעותהון ובפגרי מלכיהון
במתהון: בתתם ספם את ספי ומזוזתם
אצל מזוזתי והקיר ביני וביניהם
וטמאו את שם קדשי בתועבותם
אשר עשו ואכל אתם באפי: במתנהון
ספיהון כקביל ספי בית מקדשי
ובניניהון בסטר עזרתי וכותל בית
מקדשי בין מימרי וביניהון וסאיבו
ית שמא דקודשי בתועבתהון
דעבדו ושיציתי יתהון ברוגזי: עתה
ירחקו את זנותם ופגרי מלכיהם
ממני ושכנתי בתוכם לעולם: כען
ירחקון ית טעותהון ופגרי מלכיהון
מלמחטי קדמי ואשרי שכינתי
ביניהון לעלם: אתה בן
אדם הגד את בית ישראל את הבית
ויכלמו מעונותיהם ומדדו את תכנית:
את בר אדם חוי ית בית ישראל ית

ביתא ויתכנעון מחוביהון וימשחון
ית טקוסיה: ואם נכלמו מכל אשר
עשו צורת הבית ותכונתו ומוצאיו
ומובאיו וכל צורתו ואת כל חקתיו
וכל צורתו וכל תורתו הודע אותם
וכתב לעיניהם וישמרו את כל צורתו
ואת כל חקתיו ועשו אותם: ואם
יתכנעון מכל דעבדו במחזיהון צורת
ביתא וטקוסיה ומפקנוהי ומעלנוהי
וכל צורתיה וית כל גזירתיה וכל
צורתיה וכל דחזי ליה הודע יתהון
וכתוב לעיניהון ויטרון ית כל צורתיה
וית כל גזירתיה ויעבדון יתהון: זאת
תורת הבית על ראש ההר כל גבלו
סביב סביב קדש קדשים הנה זאת
תורת הבית: דא אוריתא דביתא על
ריש טורא כל תחומיה סחור סחור
קודש קודשין הא דא אוריתא דביתא:
ואלה מדות המזבח באמות אמה
אמה וטפח וחיק האמה ואמה רחב
וגבולה אל שפתה סביב זרת האחד
וזה גב המזבח: ואלין משחת מדבחא
באמיא באמתא דהיא אמה ופשך
ותשויתא אמתא ואמתא פותיא

תורתיו ג וסימנהון את חקי האל' ואם נכלמו לכל חקות בית יי ב' דיחזק תורתו כת' וג' ותורתיו ינצרו קדמא' ודין תורתיו כת' אל נהר

וגדנפא מקף לה על ספתה סחור סחור
זרתא חדא ודין טקוס מדבחא ומחיק
הארץ עד העזרה התחתונה שתים
אמות ורחב אמה אחת ומהעזרה
הקטנה עד העזרה הגדולה ארבע
אמות ורחב האמה׃ ומתשוית ארעא
עד מסמתא ארעיתא תרתין אמין
ופותיא אמתא חדא ומסמתא זעירתא
עד מסמתא רבתא ארבע אמין ופתיא
אמתא׃ וההראל ארבע אמות ומהאראיל
ולמעלה הקרנות ארבע׃ ומדבחא
ארבע אמין ומדבחא ולעילא
קרנתא ארבע׃ והאראיל שתים עשרה
ארך בשתים עשרה רחב רבוע אל
ארבעת רבעיו׃ ומדבחא תרתא עסרי
אורכא בתרתא עסרי פתיא מרבע
על ארבעה סטרוהי׃ והעזרה ארבע
עשרה ארך בארבע עשרה רחב
אל ארבעת רבעיה והגבול סביב
אותה חצי האמה והחיק לה אמה
סביב ומעלתהו פנות קדים׃ ומסמתא
ארבע עסרי אורכא בארבע עסרי
פותיא על ארבעה סטרהא וגדנפא
מקף לה סחור סחור פלגות אמתא

ותשויתא לה אמתא סחור סחור ומאת
דסלקין לה מתפנן למדנחא׃ ויאמר
אלי בן אדם כה אמר אדני יהוה אלה
חקות המזבח ביום העשותו להעלות
עליו עולה ולזרק עליו דם׃ ואמר לי
בר אדם כדנן אמר יי אלהים אלין
גזירת מדבחא ביום אתעבדותיה
לאסקא עלוהי עלתא ולמזרק עלוהי
דם נכסת קודשיא׃ ונתתה אל הכהנים
הלוים אשר הם מזרע צדוק הקרבים
אלי נאם אדני יהוה לשרתני פר בן
בקר לחטאת׃ ותתין לכהניא ליואי
דאנון מזרעא דצדוק דקריבין לפלחני
אמר יי אלהים לשמשא קדמי תור
בר תורי לחטאתא׃ ולקחת מדמו
ונתתה על ארבע קרנתיו ואל ארבע
פנות העזרה ואל הגבול סביב וחטאת
אתו וכפרתהו׃ ותסב מדמיה ותתין
על ארבע קרנתיה ועל ארבע זוית
מסמתא ועל תחומא סחור סחור
ותדכי יתיה ותכפר עלוהי׃ ולקחת
את הפר החטאת ושרפו במפקד
הבית מחוץ למקדש׃ ותסב ית תורא
דחטתא ויוקדוניה באתר דחזי לביתא

חקותי ט וסימנ׳ בלבבם העמים נתן בריתי המזבח בית יע מנחה ל״ע וישתמר הידעת ס׳ — למקדש ג׳ דבג׳ וסי׳ ושרפו ומקדש
לבנות בית למקדש ס׳

מפרא למקדשא׃ וביום השני תקריב
שעיר עזים תמים לחטאת וחטאו
את המזבח כאשר חטאו בפר׃ וביומא
תנינא תקריב צפיר בר עזין שלים
לחטאתא ותדכי ית מדבחא כמא
דדכיאו בתורא׃ בכלותך מחטא
תקריב פר בן בקר תמים ואיל מן
הצאן תמים׃ כשיציותך מלדכאה
תקריב תור בר תורי שלים ודכר
מן ענא שלים׃ והקרבתם לפני יהוה
והשליכו הכהנים עליהם מלח והעלו
אותם עלה ליהוה׃ ותקריבנון קדם יי
ויתנון כהניא עליהון מלחא ויסקון
יתהון עלתא קדם יי׃ שבעת ימים
תעשה שעיר חטאת ליום ופר בן
בקר ואיל מן הצאן תמימים יעשו׃
שבעה יומין תעביד צפירא דחטתא
ליומא ותור בר תורי ודכר מן ענא
שלמין יעבדון׃ שבעת ימים וכפרו
את המזבח וטהרו אתו ומלאו ידו׃
שבעה יומין יכפרון על מדבחא
וידכון יתיה ויקרבון קורבניה׃ ויכלו
את הימים והיה ביום השמיני והלאה
יעשו הכהנים על המזבח את

עולותיכם ואת שלמיכם ורצאתי
אתכם נאם אדני יהוה׃ וישלמון ית
יומיא ויהי ביומא תמינאה ולהלאה
יעבדון כהניא על מדבחא ית עלותכון
וית נכסת קודשיכון ויתקבל קורבנכון
44 ברעוא קדמי אמר יי אלהים׃ וישב
אתי דרך שער המקדש החיצון
הפנה קדים והוא סגור׃ ואתיב יתי
באורח תרע מקדשא בראה דפתיח
למדנחא והוא אחיד׃ ויאמר אלי יהוה
השער הזה סגור יהיה לא יפתח ואיש
לא יבא בו כי יהוה אלהי ישראל בא
בו והיה סגור׃ ואמר לי יי תרעא הדין
אחיד יהי לא יתפתח ואנש לא ייעול
ביה ארי יי אלהא דישראל אתגלי עלוהי
ויהי אחיד׃ את הנשיא נשיא הוא

ישב בו לאכל לחם לפני יהוה מדרך
אולם השער יבוא ומדרכו יצא׃ לרבא
יהי רבא הוא יתיב ביה למיכל לחמא
קדם יי מאורח אולמא דתרעא ייעול
ומאורחיה יפוק׃ ויביאני דרך שער
הצפון אל פני הבית וארא והנה מלא
כבוד יהוה את בית יהוה ואפל אל פני׃
ואעלני באורח תרע צפונא דקדם

ידיו ה׳ חס וסימנ׳ וישלך מידו וישא אהרן את ידו וסמך אהרן ומלאו וידו תלפינך [illegible] יפתח ה׳ וסי׳ השער הזה וביום השבת

ביתא וחזית והא אתמלי יקרא דיי
ית בית מקדשא דיי ואשתטחית
על אפי׃ ויאמר אלי יהוה בן אדם ה בל״ג
שים לבך וראה בעיניך ובאזניך
שמע את כל אשר אני מדבר אתך
לכל חקות בית יהוה ולכל תורתו ט תיו ג ק
ושמת לבך למבוא הבית בכל מוצאי
המקדש׃ ואמר לי יי בר אדם שוי
לבך וחזי בעינך ובאודנך שמע ית
כל דאנא ממליל עמך לכל גזירת
בית מקדשא דיי ולכל דחזי ליה
ותשוי לבך למעלני ביתא בכל מפקני
מקדשא׃ ואמרת אל מרי אל בית ו
ישראל כה אמר אדני יהוה רב לכם
מכל תועבתיכם בית ישראל׃ ותימר ח
לעמא סרבנא לבית ישראל כדנן בטע
אמר יי אלהים סגי לכון מכל תועבתכון מה
בית ישראל׃ בהביאכם בני נכר ערלי מב
לב וערלי בשר להיות במקדשי תל
לחללו את ביתי בהקריבכם את וש
לחמי חלב ודם ויפרו את בריתי
אל כל תועבתיכם׃ באיתיותכון בני
עממיא רשיעי לבא וערלי בסרא
למהוי במקדשי לאפסא ית עזרתי

בקרוביכון ית קורבני תרב ודם נכסת
קודשין ואשניאו ית קימי על כל
תועבתכון׃ ולא שמרתם משמרת
קדשי ותשימון לשמרי משמרתי
במקדשי לכם׃ ולא נטרתון מטרת
קודשי ומניתון לנטרי מטרת מימרי
במקדשי לכון׃ כה אמר אדני
יהוה כל בן נכר ערל לב וערל בשר
לא יבוא אל מקדשי לכל בן נכר
אשר בתוך בני ישראל׃ כדנן אמר
יי אלהים כל בני עממיא רשיעי לבא
וערלי בסרא לא ייעלון למקדשי
לכל בני עממיא דבגו בני ישראל׃
כי אם הלוים אשר רחקו מעלי בתעות
רסמ ישראל אשר תעו מעלי אחרי
גלוליהם ונשאו עונם׃ אלהין ליואי
דאתרחקו מדחלתי במטעי ישראל
דטעו מבתר פולחני בתר טעותהון
ויקבלון חוביהון׃ והיו במקדשי
משרתים פקדות אל שערי הבית
ומשרתים את הבית המה ישחטו
את העלה ואת הזבח לעם והמה
יעמדו לפניהם לשרתם׃ ויהון בבית
מקדשי משמשין ממנן על תרע

ח בטעמ׳ מארב׳ וטפחה על חדה מלה וסימנ׳ בכל מושבתיכם את כל ההדותיה מבליגיתי ומכל גלוליכם מכל תועבתיכם
למבראשונה ונבזבית׳ך שהם

ביתא ומשמשין ית ביתא אנון יכסון
ית עלתא וית נכסת קודשיא דעמא
ואנון יקומון קדמיהון לשמשותהון
יען אשר ישרתו אותם לפני גלוליהם
והיו לבית ישראל למכשול עון על
כן נשאתי ידי עליהם נאם אדני יהוה
ונשאו עונם חלף דהוו משמשין יתהון
קדם טעותהון והוו לבית ישראל
לתקלת חובין על כין קיימית במימרי
עליהון אמר יי אלהים ויקבלון חוביהון
ולא יגשו אלי לכהן לי ולגשת על
כל קדשי אל קדשי הקדשים ונשאו
כלמתם ותועבותם אשר עשו ולא
יתקרבון לפולחני לשמשא קדמי
ולמקרב על כל קודשי לקודשי
קודשיא ויקבלון אתכלנעותהון
ותועיבתהון דעבדו ונתתי אותם
שמרי משמרת הבית לכל עבדתו
ולכל אשר יעשה בו ומניתי יתהון
נטרי מטרת ביתא לכל פולחניה
ולכל דיתעביד ביה
והכהנים הלוים בני צדוק אשר
שמרו את משמרת מקדשי בתעות
בני ישראל מעלי המה יקרבו אלי

לשרתני ועמדו לפני להקריב לי
חלב ודם נאם אדני יהוה וכהניא ליואי
בני צדוק דנטרו ית מטרת מקדשי
במטעי בני ישראל מבתר פולחני
אנון יתקרבון לפולחני לשמשא
קדמי וישמשון על מדבחי לקרבא
קדמי תרב ודם נכסת קודשין אמר
יי אלהים המה יבאו אל מקדשי והמה
יקרבו אל שלחני לשרתני ושמרו את
משמרתי אנון ייעלון למקדשי
ואינון יתקרבון לפתור לחים אפיא
לשמשא קדמי ויטרון ית מטרת
מימרי והיה בבואם אל שערי החצר
הפנימית בגדי פשתים ילבשו ולא
יעלה עליהם צמר בשרתם בשערי
החצר הפנימית וביתה ויהי במיעלהון
לתרעי דרתא גויתא לבושי בוצא
ילבשון ולא תהי עליהון כסות עמר
בשמשותהון בתרעי דרתא גויתא
ולגיו פארי פשתים יהיו על ראשם
ומכנסי פשתים יהיו על מתניהם
לא יחגרו ביזע קולעין דבוץ יהון
על רישיהון ומכנסין דבוץ יהון על
חרציהון ולא ייסרון על חרציהון

וטמאו
ונשאו

ב
המגבעות

והכהנים הלוים ג וסימנ׳ הסכת ושמע כראותכם דיהושע בנ צדוק עשייה בו ה וסימ׳ ולכל אשר יעשה לכלמי ומה
יעשה בה והעם לעשות באיש

על להון ייסרון ובצאתם אל החצר
החיצונה אל החצר החיצונה אל העם
יפשטו את בגדיהם אשר המה
משרתם בם והניחו אותם בלשכת
הקדש ולבשו בגדים אחרים ולא
יקדשו את העם בבגדיהם ובמפקהון
מדרתא דקודשא לדרתא ברייתא
לאתעלבא עם עמא ישלחון ית
לבושיהון דאנון משמשין בהון ויחתון
יתהון בלשכת קודשא וילבשון לבושין
אחרנין ולא יתערבון עם עמא
בלבושיהון וראשם לא יגלחו ופרע
לא ישלחו כסום יכסמו את ראשיהם
ורישיהון לא יגלחון ופירוע לא ירבון
ספרא יספרון ית סער רישיהון ויין
לא ישתו כל כהן בבואם אל החצר
הפנימית וחמר לא ישתון כל כהין
במיעלהון לדרתא גויתא ואלמנה
וגרושה לא יקחו להם לנשים כי אם
בתולת מזרע בית ישראל והאלמנה
אשר תהיה אלמנה מכהן יקחו
וארמלא ומתרכא לא יסבון להון
לנשין אלהין בתולתא מזרעא
דבית ישראל וארמלתא דתהי

ארמלתא שאר כהניא יסבון ואת עמי
יורו בין קדש לחל ובין טמא לטהור
יודיעם וית עמי ילפון בין קודשא
לחולא ובין מסאבא לדכיא יהודעונון
ועל ריב המה יעמדו לשפט במשפטי
ושפטהו ואת תורתי ואת חקתי בכל
מועדי ישמרו ואת שבתותי יקדשו
ועל פלוגת דינא אינון יקומון למדן
בדיני רעותי ידינונון וית אוריתי וית
קימי בכל מועדי יטרון וית יומי
שביא דילי יקדשון ואל מת אדם
לא יבא לטמאה כי אם לאב ולאם
ולבן ולבת לאח ולאחות אשר לא
היתה לאיש יטמאו ועל מיתא
דאנשא לא ייעול לאסתאבא אלהין
לאב ולאם ולבר ולברת לאח ולאחת
דלא הות לגבר יסתאבון ואחרי
טהרתו שבעת ימים יספרו לו ובתר
דכותיה שבעה יומין ימנון ליה
וביום באו אל הקדש אל החצר
הפנימית לשרת בקדש יקריב חטאתו
נאם אדני יהוה וביום מיעליה לקודשא
לדרתא גויתא לשמשא בקודשא
יקריב חטאתיה אמר יי אלהים והיתה

ל ד ג
חס בל״ג חס
בל״ג

ל
ומל

ל
וכות
כן
למשפט
ק
ישפטהו
ק

ל

ל

ג
כל
אכל״

ל

הניחו והניחו ד׳ בליש וסימנ׳ ועכברי ובצאתם החפציס ממתים ידך ... וראשית | וסימ׳ ראובן בכרי דגנך כל בכורי כל ב׳ בן שמנים
בני עמון

להם לנחלה אני נחלתם ואחזה לא תתנו טו
להם בישראל אני אחזתם: ותהי להון
לחולק מותר קרבני חולקהון ואחסנא
לא תתנון להון בישראל מתנן דיהבית
להון אנון אחסנתהון: המנחה והחטאת
והאשם המה יאכלום וכל חרם בישראל
להם יהיה: מנחתא וחטתא ואשמא
אנון ייכלונון וכל חרמא בישראל
להון יהי: וראשית כל בכורי כל וכל ו׳
תרומת כל מכל תרומתיכם לכהנים ד פס
יהיה וראשית עריסותיכם תתנו לכהן א״ה
להניח ברכה אל ביתך: ורישית כולא בהון
בכורי כולא וכל אפרשות כולא מכל כל
אפרשותכון לכהניא יהי ורישׁ אצוותכון כל
תתנון לכהניא לאשראה ברכתא בביתך: וכל
כל נבלה וטרפה מן העוף ומן הבהמה כל
לא יאכלו הכהנים: כל נבילא ותבירא
מן עופא ומן בעירא לא ייכלון
כהניא: ובהפילכם את ומל
הארץ בנחלה תרימו תרומה ליהוה
קדש מן הארץ ארך חמשה ועשרים
אלף ארך ורחב עשרה אלף קדש
הוא בכל גבולה סביב: ובפלגותכון
ית ארעא באחסנא תפרשון אפרשותא

קדם יי קודשא מן ארעא אורכא
עסרין וחמשה אלפין אורכא ופתיא
עסרא אלפין קודשא הוא בכל תחומה
סחור סחור: יהיה מזה אל הקדש חמש
מאות בחמש מאות מרבע סביב
וחמשים אמה מגרש לו סביב: יהי
מדין לקודשא חמיש מאה בחמיש
מאה מרבע סחור סחור וחמשין אמין
רוחא ליה סחור סחור: ומן המדה
הזאת תמוד ארך חמש ועשרים חמשה ק̇
אלף ורחב עשרת אלפים ובו יהיה
המקדש קדש קדשים: ומן משחתא
הדא תמשח אורכא עסרין וחמשה
אלפין ופותיא ובה יהי מקדשא קודש עשרה ג̇ פ̇ק
קודשין: קדש מן הארץ הוא לכהנים
משרתי המקדש יהיה הקרבים לשרת ג
את יהוה והיה להם מקום לבתים
ומקדש למקדש: קודשא מן ארעא ג דגש
הוא לכהניא דמשמשין בבית מקדשא
יהי דקריבין לשמשא קדם יי ויהי
להון אתר שביק לבתיא וכבשא
למקדשא: וחמשה ועשרים אלף
ארך ועשרת אלפים רחב יהיה ללוים והיה ק̇
משרתי הבית להם לאחזה עשרים

למקדש ג וסימנה׳ ושרפו ומקדש לבנות בית ·· רחב וארך ב וסימנה׳ חמשת אלפים רחב וארך ועל גבול יהודה ··

לשבות׃ ועשרין וחמשה אלפין אורכא
ועשרא אלפין פותיא ויהי לליואי
משמשי ביתא להון לאחסנא עסרין
לשכן׃ ואחזת העיר תתנו חמשת
אלפים רחב וארך חמשה ועשרים
אלף לעמת תרומת הקדש לכל בית
ישראל יהיה׃ ואחסנת קרתא תיתנון
חמשה אלפין פותיא ואורכא עסרין
וחמשה אלפין לקביל אפרשות קדשא
לכל בית ישראל יהי׃ ולנשיא מזה
ומזה לתרומת הקדש ולאחזת העיר
אל פני תרומת הקדש ואל פני אחזת
העיר מפאת ים ימה ומפאת קדמה
קדימה וארך לעמות אחד החלקים
מגבול ים אל גבול קדימה׃ ולרבא
מיכא ומיכא לאפרשות קודשא
ולאחסנת קרתא לקביל אפרשות
קודשא ולקביל אחסנת קרתא מרוח
מערבא מערבא ומרוח מדנחא
מדנחא ואורכא לקביל חד מן חלקיא
מתחום מערבא על תחום מדנחא׃
לארץ יהיה לו לאחזה בישראל ולא
יונו עוד נשיאי את עמי והארץ יתנו
לבית ישראל לשבטיהם׃ ודא ארעא

תהי לרבא לאחסנא בישראל ולא יינסון
עוד רברבי ית עמי וארעא יתנון
לבית ישראל לשבטיהון׃
כה אמר אדני יהוה רב לכם נשיאי
ישראל חמס ושד הסירו ומשפט
וצדקה עשו הרימו גרשתיכם מעל
עמי נאם אדני יהוה׃ כדנן אמר יי
אלהים סגי לכון רברבי ישראל חטופא
ובזזא אעדו ודין דקשוט וזכו עבידו
סליקו תקלתכון מגו עמי אמר יי
אלהים׃ מאזני צדק ואיפת צדק ובת
צדק יהי לכם׃ מוזנון דקשוט ומכילן
דקשוט ובתין דקשוט יהון לכון׃ האיפה
והבת תכן אחד יהיה לשאת מעשר
החמר הבת ועשירת החמר האיפה
אל החמר יהיה מתכנתו׃ מכילתא
ובתא טיקס חד יהי לכון סכום תלת
סאין למסב מעסר כורא במכילת
רטיבא ביתא ועסר כורא יבישא
מכילתא מן כורא הוי טקוסיה׃ והשקל
עשרים גרה עשרים שקלים חמשה
ועשרים שקלים עשרה וחמשה
שקל המנה יהיה לכם׃ וסלעא עסרין
מעין תלתות מנא עסרין סלעין מני

ב̇ ועל גבול יהודה

ג

כה ג בלש

החלקים ג בליש וסימנ׳ ולאחזת ועל גבול יהודה והנותר ואל פני ג וסימ׳ ולנשיא ברחב ואיפה בשער הגיא לילה דעזא

כספא עסרין וחמיש סלעין רבעות
מנא חמיש עסרי סלעין כולהון
שתין מנא רבא מני קודשא יהי לכון׃
זאת התרומה אשר תרימו ששית
האיפה מחמר החטים וששיתם
האיפה מחמר השערים׃ דא אפרשותא
דתפרשון חד מן שיתא במכילתא
מכור חטין וחד מן שתא במכילתא
מכור סערין׃ וחק השמן הבת השמן
מעשר הבת מן הכר עשרת הבתים
חמר כי עשרת הבתים חמר׃ ודחזי
למסב מן משחא במכילת רטיבא
מעסרא ביתא מן כורא חד מן עסרא
הויא ביתא בכורא ארי עסר בתין כורא׃
ושה אחת מן הצאן מן המאתים
ממשקה ישראל למנחה ולעולה
ולשלמים לכפר עליהם נאם אדני
יהוה׃ ואימר חד מן ענא מן מאתן
דחזי למסב מפטמא דישראל
למנחתא ולעלתא ולנכסת קדשיא
לכפרא עליהון׃ אמר יי אלהים׃
כל העם הארץ יהיו אל
התרומה הזאת לנשיא בישראל׃
כל עמא דארעא יהון עבדין ית

אפרשותא הדא לרבא בישראל׃ ועל
הנשיא יהיה העולות והמנחה והנסך
בחגים ובחדשים ובשבתות בכל
מועדי בית ישראל הוא יעשה את
החטאת ואת המנחה ואת העולה ואת
השלמים לכפר בעד בית ישראל׃ ועל
רבא תהי עלתא ומנחתא ונסכיא
בחגיא ובירחיא ובשביא בכל מועדי
בית ישראל הוא יעביד ית חטתא
וית מנחתא וית עלתא וית נכסות
קודשיא לכפרא על בית ישראל׃
כה אמר אדני יהוה בראשון
באחד לחדש תקח פר בן בקר תמים
וחטאת את המקדש׃ כדנן אמר יי
אלהים בקדמאה בחד לירחא תסב תור
בר תורי שלים ותדכי ית מקדשא׃
ולקח הכהן מדם החטאת ונתן אל
מזוזת הבית ואל ארבע פנות העזרה
למזבח ועל מזוזת שער החצר
הפנימית׃ ויסב כהנא מדמא דחטתא
ויתין על סקופת ביתא ועל ארבע
זוית מסמכתא למדבחא ועל סקופת
תרע דרתא גויתא׃ וכן תעשה בשבעה
בחדש מאיש שגה ומפתי וכפרתם

ג׳ מל׳ — ב ו׳ ס׳ — ה — ג׳ המזבח המקדש וכפרתהו — ב׳ מדוע — ג׳ ריש׳ פס׳

כל העם ג׳ ריש׳ פסו׳ וסימנה׳ הנותר הנותר הארץ — עולות ג׳ מל׳ בליש׳ וסימנה׳ ועל הנשיא האקדמנו אבוא ביתך

את הבית׃ וכין תעביר בשבעה בירחא
מגבר דמשתלי ומטפש ותכפרון על
ביתא׃ בראשון בארבעה עשר יום
לחדש יהיה לכם הפסח חג שבעות
ימים מצות יאכל׃ בניסן בארבעת
עסרא יומא לירחא יהי לכון פסחא
חגא שבעה יומין פטירא יתאכיל׃
ועשה הנשיא ביום ההוא בעדו ובעד
כל עם הארץ פר חטאת׃ ויעביד רבא
ביומא ההוא חליפוהי וחלף כל עמא
דארעא תורא לחטתא׃ ושבעת ימי
החג יעשה עולה ליהוה שבעת פרים
ושבעת אילים תמימם ליום שבעת
הימים וחטאת שעיר עזים ליום׃
ושבעה יומי חגא יעביד עלתא קדם יי
שבעה תורין ושבעה דכרין שלמין
ליומא שבעה יומיא וחטתא צפיר
בר עזין ליומא׃ ומנחה איפה לפר
ואיפה לאיל יעשה ושמן הין לאיפה׃
ומנחתא מכילתא לתורא ומכילתא
לדכרא יעביד ומשחא מלי הינא
למכילתא׃ בשביעי בחמשה עשר
יום לחדש בחג יעשה כאלה שבעת
הימים כחטאת כעלה וכמנחה׃

וכשמן׃ בשביעאה בחמישת עסרא
יומא לירחא בחגא יעביד כאלין
שבעה יומיא כחטתא כעלתא
וכמנחתא וכמשחא׃ כה
אמר אדני יהוה שער החצר הפנימית
הפנה קדים יהיה סגור ששת ימי
המעשה וביום השבת יפתח וביום
החדש יפתח׃ כדנן אמר יי אלהים
תרעא דדרתא גויתא דפתיח למדנחא
יהי אחיד שתא יומי חולא וביומא
דירחא יהי פתיח׃ ובא הנשיא דרך
אולם השער מחוץ ועמד על מזוזת
השער ועשו הכהנים את עולתו
ואת שלמיו והשתחוה על מפתן השער
ויצא והשער לא יסגר עד הערב׃
וייעול רבא באורח אולמא דתרעא
מלברא ויקום על סקופת תרעא
ויעבדון כהניא ית עלתיה וית נכסת
קודשוהי ויסגוד על סקופת תרעא
ויפוק ותרעא לא יתאחד עד רמשא
והשתחוו עם הארץ פתח השער
ההוא בשבתות ובחדשים לפני יהוה׃
ויסגדון עמא דארעא במעלנא
דתרעא ההוא בשביא ובירחיא קדם יי

וביומא דשבתא יהי פתיח

סגור ה׳ וסימניה׳ וישב ויאמר אלי ב׳ בו יהיה סגור ששת חותם צל׳ וכן תעשה ה׳ וסימניה׳ לחמרן ג׳ בו בשפת היריעה בשבעה
בחדש שבעות ל׳ וסימניה׳ חקות בקסם בראשון עד יה תעור

וְהָעֹלָה אֲשֶׁר יַקְרִב הַנָּשִׂיא לַיהוָה
בְּיוֹם הַשַּׁבָּת שִׁשָּׁה כְבָשִׂים תְּמִימִם
וְאַיִל תָּמִים׃ ועלתא דיקריב רבא
קדם יי ביומא דשבתא שתא אמרין
שלמין ודכר שלים׃ וּמִנְחָה אֵיפָה
לָאַיִל וְלַכְּבָשִׂים מִנְחָה מַתַּת יָדוֹ
וְשֶׁמֶן הִין לָאֵיפָה׃ ומנחתא מכילתא
לדכרא ולאמריא מנחתא דתדביק
ידיה ומשחא מלי הינא למכילתא׃
וּבְיוֹם הַחֹדֶשׁ פַּר בֶּן בָּקָר
תְּמִימִם וְשֵׁשֶׁת כְּבָשִׂים וָאַיִל תְּמִימִם
יִהְיוּ׃ וביומא דירחא תור בר תורי שלים
ושתא אימרין ודכר שלמין יהון׃
וְאֵיפָה לַפָּר וְאֵיפָה לָאַיִל יַעֲשֶׂה מִנְחָה
וְלַכְּבָשִׂים כַּאֲשֶׁר תַּשִּׂיג יָדוֹ וְשֶׁמֶן
הִין לָאֵיפָה׃ ומכילתא לתורא ומכילתא
לדכרא יעביד מנחתא ולאימריא
כמא דתדביק ידיה ומשחא מלי
הינא למכילתא׃ וּבְבוֹא הַנָּשִׂיא דֶּרֶךְ
אוּלָם הַשַּׁעַר יָבוֹא וּבְדַרְכּוֹ יֵצֵא׃
ובמיעל רבא באורח אולמא דתרעא
ייעול ובאורחיה יפוק׃ וּבְבוֹא עַם
הָאָרֶץ לִפְנֵי יְהוָה בַּמּוֹעֲדִים הַבָּא
דֶּרֶךְ שַׁעַר צָפוֹן לְהִשְׁתַּחֲוֹת יֵצֵא דֶּרֶךְ

שַׁעַר נֶגֶב וְהַבָּא דֶּרֶךְ שַׁעַר נֶגֶב יֵצֵא
דֶּרֶךְ שַׁעַר צָפוֹנָה לֹא יָשׁוּב דֶּרֶךְ
הַשַּׁעַר אֲשֶׁר בָּא בוֹ כִּי נִכְחוֹ יֵצְאוּ׃
ובמיעל עמא דארעא למסגד קדם
יי במועדיא דעליל באורח תרע
ציפונא למסגד יפוק באורח תרע
דרומא ודייעול באורח תרע דרומא
יפוק באורח תרע ציפונא לא יתוב
באורח תרעא דעל ביה ארי לקבליה
יפוק׃ וְהַנָּשִׂיא בְּתוֹכָם בְּבוֹאָם יָבוֹא
וּבְצֵאתָם יֵצֵאוּ׃ ורבא בינהון במיעלהון
ייעול ובמפקהון יפקון׃ וּבַחַגִּים
וּבַמּוֹעֲדִים תִּהְיֶה הַמִּנְחָה אֵיפָה לַפָּר
וְאֵיפָה לָאַיִל וְלַכְּבָשִׂים מַתַּת יָדוֹ
וְשֶׁמֶן הִין לָאֵיפָה׃ ובחגיא ובמועדיא
תהי מנחתא מכילתא לתורא ומכילתא
לדכרא ולאמריא דתדביק ידיה ומשחא
מלי הינא למכילתא׃ וְכִי
יַעֲשֶׂה הַנָּשִׂיא נְדָבָה עוֹלָה אוֹ שְׁלָמִים
נְדָבָה לַיהוָה וּפָתַח לוֹ אֶת הַשַּׁעַר הַפֹּנֶה
קָדִים וְעָשָׂה אֶת עֹלָתוֹ וְאֶת שְׁלָמָיו
כַּאֲשֶׁר יַעֲשֶׂה בְּיוֹם הַשַּׁבָּת וְיָצָא וְסָגַר
אַחֲרֵי צֵאתוֹ׃ וארי יעביד רבא
נדבתא עלתא או נכסת קודשיא

יצאו ד׳ וסימנ׳ ממך מחליציך מהרסיך והנשיא ובבוא ד׳ ב׳ חס׳ וב׳ מל׳ וסימנ׳ משה משה חס׳ הנשיא עם הארץ מל׳ נכחו

נרבתא קדם יי ויפתח ליה ית תרעא
דפתיח למדנחא ויעביד ית עלתיה וית
נכסת קודשוהי כמא דיעביד ביומא
דשבתא ויפוק וייחוד ית תרעא בתר
מפקיה׃ וכבש בן שנתו תמים תעשה
עולה ליום ליהוה בבקר בבקר תעשה
אתו׃ ואימר בר שתיה שלים תעביד
עלתא ליומא קדם יי בצפר בצפר
תעביד יתיה׃ ומנחה תעשה עליו
בבקר בבקר ששית האיפה ושמן
שלישית ההין לרס את הסלת מנחה
ליהוה חקות עולם תמיד׃ ומנחתא
תעביד עלוהי בצפר בצפר חד מן
שיתא במכילתא ומשחא תלתות הינא
לערבא ית סולתא מנחתא קדם יי קים
עלם תדירא׃ ועשו את הכבש ואת
המנחה ואת השמן בבקר בבקר עולת
תמיד׃ יעבדון ית אימרא וית מנחתא
וית משחא בצפר בצפר עלת תדירא׃
כה אמר אדני יהוה כי יתן
הנשיא מתנה לאיש מבניו נחלתו
היא לבניו תהיה אחזתם היא בנחלה׃
כדנן אמר יי אלהים ארי יתין רבא
מתנא לחד מבנוהי אחסנתיה היא

דבנוהי תהי אחוד תהון היא באחסנא׃
וכי יתן מתנה מנחלתו לאחד
מעבדיו והיתה לו עד שנת הדרור
ושבת לנשיא אך נחלתו בניו להם
תהיה׃ וארי יתין מתנא מאחסנתיה
לחד מעבדוהי ותהי ליה עד שתא
דיובילא ותתוב לרבא ברם אחסנתיה
דבנוהי דילהון תהי׃ ולא יקח הנשיא
מנחלת העם להונתם מאחזתם
מאחזתו ינחל את בניו למען אשר
לא יפצו עמי איש מאחזתו׃ ולא
יסב רבא מאחסנת עמא למינסהון
מאחסנתהון מאחסנתיה יחסין לבנוהי
בדיל דלא יתבדרון עמי גבר מאחסנתיה׃
ויביאני במבוא אשר על כתף השער
אל הלשכות הקדש אל הכהנים הפנות
צפונה והנה שם מקום בירכתם ימה׃
ואעלני במעלנא דלעיבר תרעא
ללשכת קודשא דכהניא דפתיחן
לציפונא והא תמן אתרא בסופהון
מערבא׃ ויאמר אלי זה המקום אשר
יבשלו שם הכהנים את האשם ואת
החטאת אשר יאפו את המנחה לבלתי
הוציא אל החצר החיצונה לקדש

י מלין כת ו בראש תיבה וקרי יוד וסימנה׳ ישאב ישפטוהן יעשן ירב ירבה יצפן יחכם ישדם יקר יעוף ס״ה הלשכות ב׳ וס׳
ויביאני במבוא בית יש׳ ס״ה

את העם׃ ואמר לי דין אתר דיבשלון
תמן כהניא ית אשמא וית חטתא
דייפון ית מנחתא בדיל דלא לאפקא
לדרתא בריתא לאתערבא עם עמא׃
ויוצאני אל החצר החיצונה ויעברני
אל ארבעת מקצועי החצר והנה חצר
במקצע החצר חצר במקצע החצר׃
ואפקני לדרתא בריתא ואעברני על
ארבע זוית דרתא והא דרתא בזוית
דרתא דרתא בזוית דרתא׃ בארבעת
מקצעות החצר חצרות קטרות ארבעים
ארך ושלשים רחב מדה אחת לארבעתם
מהקצעות׃ בארבע זוית דרתא דרתא
מקטרן ארבעין אורכא ותלתין פתיא
משחתא חדא לארבעתיהון דדרתא׃
וטור סביב בהם סביב לארבעתם
ומבשלות עשוי מתחת הטירות
סביב׃ ונדבכין עבידין להון סחור
סחור לארבעתיהון ואתר לבשלא
עביד מלרע לנדבכיא סחור סחור׃
ויאמר אלי אלה בית המבשלים
אשר יבשלו שם משרתי הבית
את זבח העם׃ ואמר לי דין אתר
מתקן לבשלא דיבשלון תמן משמשי

ביתא ית נכסת קודשיא דלעמא׃
וישבני אל פתח הבית והנה מים יצאים
מתחת מפתן הבית קדימה כי פני
הבית קדים והמים ירדים מתחת
מכתף הבית הימנית מנגב למזבח׃
ואתיבני לתרע ביתא והא מיא נפקין
מתחות סקופת ביתא ממדנחא ארי
אפי ביתא למדנחא ומיא נחתין מלרע
מעיבר ביתא לימינא מדרום למדנחא׃
ויוצאני דרך שער צפונה ויסבני
דרך חוץ אל שער החוץ דרך הפונה
קדים והנה מים מפכים מן הכתף
הימנית׃ ואפקני באורח תרע צפונא
ואסחרני באורחא דלברא לתרעא
בראה אורח תרעא דפתיח למדנחא
והא מיא נפקין מן עברא דימינא׃
בצאת האיש קדים וקו בידו וימד
אלף באמה ויעברני במים מי אפסים׃
במפק גברא ממדנחא וחוט דמשחתא
בידיה ומשח אלפא אמין באמתא
ואעברני במיא מי קרצולין׃ וימד
אלף ויעברני במים מים ברכים
וימד אלף ויעברני מי מתנים׃ ומשח
אלפא ואעברני במיא מי רכובין

קדימה ח̇ וסימנה̇ ותשא שער ולנשיא ב̇ כו קדמ̇ דוישבני בתר̇ דחזון ואלה שמות על סוף ספר במ̇ דן דן אפרים ראובן ויהודה ואלה
מדותיה מגמת פניהם ... וקול ושבתי וזובד החיצנה כת̇ ואילמו דדרום וגדר ושלאה החיצונה כת̇ ומתחת החיצנה כת̇ ושנ̇ מל̇ פ

ומשח אלפא ואעברני מי חרצין וימד
אלף נחל אשר לא אוכל לעבר כי
גאו המים מי שחו נחל אשר לא
יעבר ומשח אלפא נחלא דלא איכולית
למעבר ארי תקיפו מיא מי סחוא נחלא
דלית אפשר לאתעברא ויאמר אלי
הראית בן אדם ויולכני וישבני שפת
הנחל ואמר לי החזיתא בר אדם ואובלני
ואתיבני על כיף נחלא בשובני והנה
אל שפת הנחל עץ רב מאד מזה ומזה
במתבי והא על כיף נחלא אילן סגי
לחדא מכא ומכא ויאמר אלי המים
האלה יוצאים אל הגלילה הקדמונה
וירדו על הערבה ובאו הימה אל
הימה המוצאים ונרפאו המים ואמר
לי מיא האלין נפקין בגלילה מדנחא
ונחתין למישרא ועלין בימא לימא
רבא מתפקין ומתסן מיא והיה כל
נפש חיה אשר ישרץ אל כל אשר
יבוא שם נחלים יחיה והיה הדגה רבה
מאד כי באו שמה המים האלה
וירפאו וחי כל אשר יבוא שמה
הנחל ויהי כל נפשא חיתא דרחשא
לכל אתר דייעלון תמן מי נחלא

ייחון ויהון נוניא סגיאין לחדא ארי
עלין לתמן מיא האלין ומיתסן ומתקיימן
לכל אתר דייעלון לתמן מי נחלא
והיה יעמדו עליו דוגים מעין גדי
ועד עין עגלים משטוח לחרמים
יהיו למינה תהיה דגתם כדגת הים
הגדול רבה מאד והוי אתר למקם
עלוהי צידין מעין גדי ועד עין
עגלים משטח לצידין יהי למיניהון
יהון נוניהון כנוני ימא רבא סגי לחדא
בצאתו וגבאיו ולא ירפאו למלח
נתנו ביצוהי ופצידוהי לא יתסון
למחפורין דמלח יהון ועל הנחל
יעלה על שפתו מזה ומזה כל עץ
מאכל לא יבול עלהו ולא יתם פריו
לחדשיו יבכר כי מימיו מן המקדש
המה יוצאים והיו פריו למאכל ועלהו
לתרופה ועל נחלא יסק אילן רב על
כיפיה מכא ומיכא כל אילן דמיכל
לא יתלון טרפוהי ולא יפסוק איביה
יירח בירח יהי עביר פירין ארי מוהי
מן מקדשא אנון נפקין ויהון איביה
למיכל וטרפוהי לאסותא
כה אמר אדני יהוה גה גבול אשר

רבה מאד ה׳ ומי מכ׳ הבשר אשר ישרץ דוגים ומטבחות ויהי מקנהן ... עלהו ד׳ בליש וסימ׳ והיה והיה ועל הנחל יעלה בבו

תתנחלו את הארץ לשני עשר שבטי
ישראל יוסף חבלים׃ כדנן אמר יי
אלהים דין תחומא דתחסנון ית ארעא
לתרי עסר שבטיא דישראל יוסף יתקבל
תרין חולקין׃ ונחלתם אותה איש כאחיו
אשר נשאתי את ידי לתתה לאבתיכם
ונפלה הארץ הזאת לכם בנחלה׃ ותחסנון
יתה גבר כאחוהי דקיימית במימרי
למתנה לאבהתכון ותתפלג ארעא הדא
לכון באחסנא׃ וזה גבול הארץ לפאת
צפונה מן הים הגדול הדרך חתלן
לבוא צדדה׃ ודין תחום ארעא לרוח
צפונא מן ימא רבא אורח חתלון
מעלנא לצדד׃ חמת ברותה סברים
אשר בין גבול דמשק ובין גבול חמת
חצר התיכון אשר אל גבול חורן׃ חמת
בירות סברים דבין תחום דמשק ובין
תחום חמת חצור כריכת עגיבאי דעל
תחום חורן׃ והיה גבול מן הים חצר
עינון גבול דמשק וצפון צפונה וגבול
חמת ואת פאת צפון׃ ויהוי תחומא
מן ימא חצר עינון תחום דמשק
וציפונא ציפונא ותחום חמת וית
רוח צפונא׃ ופאת קדים מבין חורן

ומבין דמשק ומבין הגלעד ומבין
ארץ ישראל הירדן מגבול על הים
הקדמוני תמדו ואת פאת קדימה׃ ורוח
קידומא מבין חורן ומבין דמשק ומבין
גלעד ומבין ארעא דישראל ירדנא
מתחומא על ימא מדנחאה תמשחון
וית רוח מדנחא׃ ופאת נגב תימנה
מתמר עד מי מריבות קדש נחלה
אל הים הגדול ואת פאת תימנה נגבה׃
ורוח עיבר דרומא מיריחו עד מי
מצות רקם אחסנא לימא רבא וית רוח
דרומא דדרומא׃ ופאת ים הים הגדול
מגבול עד נכח לבוא חמת זאת פאת
ים׃ ורוח מערבא ימא רבא מתחומא
עד לקביל מעלנא דחמת דא רוח
מערבא׃ וחלקתם את הארץ הזאת
לכם לשבטי ישראל׃ ותפלגון ית
ארעא הדא לכון לשבטיא דישראל׃
והיה תפלו אותה בנחלה לכם ולהגרים
הגרים בתוככם אשר הולדו בנים
בתוככם והיו לכם כאזרח בבני ישראל
אתכם יפלו בנחלה בתוך שבטי ישראל׃
ויהי דתפלגון יתה באחסנא לכון ולגיוריא
דיתגיירון בניכון דאולידו בנין בניכון

אל הים ג׳ וסימנ׳ מי מריבת וכל תרי ענ׳ כל הנחלים ... הגרים ד׳ וסימנ׳ ולתושבך הגרים ענ׳ וגם מבני התושבים והיה תפלו

ויהון לכון כיציבא כבני ישראל עמכון
יתפלגון באחסנא בגו שבטיא דישראל׃
והיה בשבט אשר גר הגר אתו שם
תתנו נחלתו נאם אדני יהוה׃ ויהי שבטא
דיתגייר גיורא בגויה תמן תיתנון
אחסנתיה אמר יי אלהים׃
ואלה שמות השבטים מקצה
צפונה אל יד דרך חתלן לבוא חמת
חצר עינן גבול דמשק צפונה אל יד
חמת והיו לו פאת קדים הים דן אחד׃
ואלין שמהת שבטיא מסיפי צפונא
על תחום אורח חתלון מעלנא דחמת
חצר עינן תחום דמשק ציפונא על
תחום חמת ויהון ליה רוח קדומא
מערבא דן חד׃ ועל גבול דן מפאת
קדים עד פאת ימה אשר אחד׃ ועל
תחום דן מרוח מדנחא עד רוח מערבא
אשר חד׃ ועל גבול אשר מפאת קדימה
ועד פאת ימה נפתלי אחד׃ ועל תחום
אשר מרוח מדנחא ועד רוח מערבא
נפתלי חד׃ ועל גבול נפתלי מפאת
קדמה עד פאת ימה מנשה אחד׃
ועל גבול מנשה מפאת קדמה עד
פאת ימה אפרים אחד׃ ועל גבול

אפרים מפאת קדים ועד פאת ימה
ראובן אחד׃ ועל גבול ראובן מפאת
קדים עד פאת ימה יהודה אחד׃ ועל
גבול יהודה מפאת קדים עד פאת
ימה תהיה התרומה אשר תרימו
חמשה ועשרים אלף רחב וארך
כאחד החלקים מפאת קדימה עד
פאת ימה והיה המקדש בתוכו׃ ועל
תחום יהודה מרוח מדנחא עד רוח
מערבא תהי אפרשותא דתפרשון
עסרין וחמשה אלפין פותיא ואורכא
כחד מן חולקיא מרוח מדנחא עד רוח
מערבא ויהי בית מקדשא בגויה׃
התרומה אשר תרימו ליהוה ארך
חמשה ועשרים אלף ורחב עשרת
אלפים׃ אפרשותא דתפרשון קדם יי
אורכא עסרין וחמשה אלפין ופותיא
עסרה אלפין׃ ולאלה תהיה תרומת
הקדש לכהנים צפונה חמשה ועשרים
אלף וימה רחב עשרת אלפים וקדימה
רחב עשרת אלפים ונגבה ארך חמשה
ועשרים אלף והיה מקדש יהוה בתוכו׃
ולאלין תהי אפרשות קודשא לכהניא
לציפונא עסרין וחמשה אלפין ולמערבא

ג׳ בליש׳

ה׳ מרין בתר׳ טעמ׳

ה׳ וכל אסתל כון במ׳ חד

דן אפרים ראובן יהודה קדים סימ׳ דפר׳

ג׳ חס ג׳ חס

אל יד ה׳ וסימנה׳ ויעמד השבטים ב׳ בן בעיני ב׳ בן וכל מגלה כוות במ״א ונתן הלבוש ... ה׳ מרין בתרי טעמ׳ וסימנה׳
וזה ינחמנו ירצו שאו שובו מדרכיכם ולאלה זאת העיר ...

פותיא עסרא אלפין ולמדנחא פותיא
עסרא אלפין ולדרומא אורכא עסרין
וחמשה אלפין ויהי כיבש מקדשא
ריש בגויה׃ לכהנים המקדש מבני
צדוק אשר שמרו משמרתי אשר
לא תעו בתעות בני ישראל כאשר
תעו הלוים׃ לכהניא דקדישין מבני
צדוק דנטרו מטרת מימרי דלא טעו
במטעי בני ישראל כמא דטעו ליואי׃
והיתה להם תרומיה מתרומת הארץ
קדש קדשים אל גבול הלוים׃ ותהי
להון אפרשותא מאפרשות ארעא
קודש קודשין על תחום ליואי׃ והלוים
לעמת גבול הכהנים חמשה ועשרים
אלף ארך ורחב עשרת אלפים כל
ארך חמשה ועשרים אלף ורחב עשרת
אלפים׃ ולליואי לקביל תחום כהניא
עסרין וחמשה אלפין אורכא ופתיא
עסרא אלפין כל אורכא עסרין וחמשה
אלפין ופותיא עסרא אלפין׃ ולא ימכרו
ממנו ולא ימר ולא יעבור ראשית
הארץ כי קדש ליהוה׃ ולא יזבנון
מניה ולא יחליף ולא יעבר ריש ארעא
ארי קודשא קדם יי׃ וחמשת אלפים

הנותר ברחב על פני חמשה ועשרים
אלף חל הוא לעיר למושב ולמגרש
והיתה העיר בתוכה׃ וחמשה אלפין
דאשתאר בפותיא על אפי עסרין
וחמשה אלפין חולא הוא לקרתא
למותב ולרוח ויהי כיבש קרתא בגויה׃
ואלה מדותיה פאת צפון חמש מאות
וארבעת אלפים ופאת נגב חמש חמש
מאות וארבעת אלפים ומפאת קדים
חמש מאות וארבעת אלפים ופאת
ימה חמש מאות וארבעת אלפים׃
ואלין משחתהא לרוח צפונא ארבעה
אלפין וחמיש מאה ולרוח דרומא
ארבעה אלפין וחמיש מאה ומרוח
מדנחא ארבעה אלפין וחמיש מאה
ורוח מערבא ארבעה אלפין וחמיש
מאה׃ והיה מגרש לעיר צפונה חמשים
ומאתים ונגבה חמשים ומאתים וקדימה
חמשים ומאתים וימה חמשים ומאתים׃
ויהי רוחא לקרתא לצפונא מאתן
וחמשין ולמדנחא מאתן וחמשין
ולמערבא מאתן וחמשין׃ והנותר
בארך לעמת תרומת הקדש עשרת
אלפים קדימה ועשרת אלפים ימה

ולדרומא מאתן וחמשין

קדש קדשים ה̇ בנביא ובכת̇ וסימנ̇ [illegible] זאת תורת ומן המדה תרומיה בנ עמרם שבעים [illegible] בתוכו דכת̇ בתוכה̇ ב̇ וסימנ̇

והיה לעמת תרומת הקדש והיתה
תבואתה ללחם לעבדי העיר ואשתאר
באורכא לקביל אפרשות קודשא ותהי
עללתיה למיכל לדמפלחין בקרתא
והעבד העיר יעבדוהו מכל שבטי
ישראל ודמפלח בקרתא יפלחוניה
מכל שבטיא דישראל כל התרומה
חמשה ועשרים אלף בחמשה ועשרים
אלף רביעית תרימו את תרומת הקדש
אל אחזת העיר כל אפרשותא עסרין
וחמשה אלפין בעסרין וחמשה אלפין
מרבעת תפרשון ית אפרשות קודשא
לאחסנת קרתא והנותר לנשיא מזה
ומזה לתרומת הקדש ולאחזת העיר
אל פני חמשה ועשרים אלף תרומה
עד גבול קדימה וימה על פני חמשה
ועשרים אלף על גבול ימה לעמת
חלקים לנשיא והיתה תרומת הקדש
ומקדש הבית בתוכה ודישתאר לרבא
מיכא ומיכא לאפרשות קודשא
ולאחסנת קרתא לקביל עסרין וחמשה
אלפין אפרשותא עד תחום מדנחא
ולמערבא לקביל עסרין וחמשה
אלפין על תחום מערבא לקביל

עשרא אלפין למדינחא ועשרא אלפין למערבא ויהי לקביל אפרשות קודשא ותה׳

חד מן חולקיא לרבא ותהי אפרשות
קודשא וכבש מקדש ביתא בגויה
ומאחזת הלוים ומאחזת העיר בתוך
אשר לנשיא יהיה בין גבול יהודה
ובין גבול בנימן לנשיא יהיה ומאחסנת
ליואי ומאחסנת קרתא במצען ולרבא
יהי בין תחום יהודה ובין תחום בנימין
לרבא יהי ויתר השבטים מפאת
קדימה עד פאת ימה בנימן אחד
ושאר שבטיא מרוח מדנחא עד
רוח מערבא בנימן חד ועל גבול
בנימן מפאת קדימה עד פאת ימה
שמעון אחד ועל גבול שמעון מפאת
קדימה עד פאת ימה יששכר אחד
ועל גבול יששכר מפאת קדימה עד
פאת ימה זבולן אחד ועל גבול
זבולן מפאת קדמה עד פאת ימה
גד אחד ועל גבול גד אל פאת נגב
תימנה והיה גבול מתמר מי מריבת
קדש נחלה על הים הגדול ועל תחום
גד לרוח עיבר דרומא זהוי תחומא
מיריחו מי מצות רקם אחסנא לימא
רבא זאת הארץ אשר תפילו מנחלה
לשבטי ישראל ואלה מחלקותם

על פני ד̇ בענ̇ וסימנ̇ האיתון הלשכות וחמשת אלפים והנותר תנ̇ נ̇ דפיסו ... פסקתא דספ̇ השמע ב̇ בן החמס בציצית שפטי מצות תודות
צאני הדס נאצותיך מגרשה ותקמת הקמים ובהפילכם ב̇ בן ישרין וצפן חתלן והנותר ג̇ בן ברוחה ושם העיר וכל סביב סביב כוות

נאם אדני יהוה׃ דא ארעא דתפלגון
באחסנא לשבטיא דישראל ואלין
פלגוותהון אמר יי אלהים׃
ואלה תוצאת העיר מפאת
צפון חמש מאות וארבעת אלפים
מדה׃ ואלין מפקני קרתא מרוח
ציפונא ארבעה אלפין וחמיש מאה
משחן׃ ושערי העיר על שמות
שבטי ישראל שערים שלושה צפונה
שער ראובן אחד שער יהודה אחד
שער לוי אחד׃ ותרעי קרתא על
שמהת שבטיא דישראל תרעין תלתה
פתיחין לציפונא תרע ראובן חד תרע
יהודה חד תרע לוי חד׃ ואל פאת קדימה
חמש מאות וארבעת אלפים ושערים
שלשה ושער יוסף אחד שער בנימן
אחד שער דן אחד׃ ולרוח מדינחא
ארבעה אלפין וחמיש מאה ותרעין
תלתה ותרע יוסף חד תרע בנימין חד
תרע דן חד׃ ופאת נגבה חמש מאות
וארבעת אלפים מדה ושערים שלשה
שער שמעון אחד שער יששכר
אחד שער זבולן אחד׃ ורוח דרומא
ארבעה אלפין וחמיש מאה משחן
ותרעין תלתה תרע שמעון חד תרע
יששכר חד תרע זבולן חד׃ פאת ימה
חמש מאות וארבעת אלפים שעריהם
שלשה שער גד אחד שער אשר אחד
שער נפתלי אחד׃ רוח מערבא ארבעה
אלפין וחמיש מאה תרעיהון תלתה
תרע גד חד תרע אשר חד תרע נפתלי
חד׃ סביב שמנה עשר אלף ושם העיר
מיום יהוה שמה׃ סחור סחור תמנת עסר
אלפין ושמה דקרתא יתפרש מיומא
דישרי שכינתיה יי תמן׃

סכום הפסוקים שלספר יחזקאל
אלף ומאתים ושלשה ושבעים סימן
ארעג׃

חזון ישעיהו בן אמוץ אשר חזה על
יהודה וירושלם בימי עזיהו יותם אחז
יחזקיהו מלכי יהודה׃ נבואת ישעיה
בר אמוץ דאתנבי על אנש יהודה ויתבי
ירושלם ביומי עזיה יותם אחז יחזקיה
מלכיא דבית יהודה׃ וחי׳ לה׳ ישעיה
אבן אמוץ ד׳ יאוחאה ליה פי מא בין
יהודה וי׳ ירושלם על׳ עהד עוזיה
ויותם ואחז ויחזקיה מלוך י׳ יהודה׃
שמעו שמים והאזיני ארץ כי יהוה

סביב ב׳ ריש פסו׳ וסימנ׳ שמנה עשר רשעים בעתוהון׳ יחזקיהו ג׳ בנביא׳ וסימנ׳ חזון בגלל נקל לצל וכל דבר ימ׳ כוות במה

דבר בנים גדלתי ורוממתי והם פשעו
בי׃ שמעו שמיא דזעו כד יהבית אוריתי
לעמי ואציתי ארעא דאתרגיפת מן
קדם פתגמי ארי יי מליל עמי בית
ישראל קריתי להון בנין חביבתינון
ויקרתנון ואינון מרדו במימרי׃ אסמעי
יא סמאואת ואנצתי יא ארץ מא קלה
אללה בנין רביתהם ורפעתהם והם כפרו
בי׃ ידע שור קנהו וחמור אבוס בעליו
ישראל לא ידע עמי לא התבונן׃ ידע
תורא זבניה וחמרא אוריא דמרוהי
ישראל לא אוליף למידע דחלתי עמי לא
אסתכל למתב לאוריתי׃ קד יערף אלתור
קאניה ואלחמאר מעלף רבה ואסראיל
לם יעלם וקומי לם יפהם׃ הוי גוי חטא
עם כבד עון זרע מרעים בנים משחיתים
עזבו את יהוה נאצו את קדוש ישראל
נזרו אחור׃ וי על דאתקריאו עם קדיש
וחטו כנשא בחירא אסגיאו חובין אתכנו
בזרעא רחימא ואבאישו ואתאמר להון
בנין חביבין וחבילו אורחתהון שבקו
ית פולחנא דיי קצו בדחלת קדישא
דישראל בדיל עובדיהון בישיא אסתחרו
והוו לאחרא׃ יא איהא אלקביל אלכאטי

אלשעב אלתקיל אלדנב ואלנסל אלשריר ואלבנין
אלמפסדון תרכו טאעה אללה ורפצו קדיס
אסראיל ותדחרו אלי ורא׃ על מה תכו עוד
תוסיפו סרה כל ראש לחלי וכל לבב דוי׃
לא מסתכלין למימר על מא לקינא עוד
מוספין למחטי לא אמרין מרין כל ריש
מרע וכל לב דווי׃ ועלי מא תורבון איצא
תזדאדון זוגא פכל ראס ממרץ וכל קלב
מדוי׃ מכף רגל ועד ראש אין בו מתם
פצע וחבורה ומכה טריה לא זרו ולא
חבשו ולא רככה בשמן׃ משאר עמא
ועד רשיא לית בהון דשלים בדחלתי
כולהון סרבין ומרדין אתגעלו בחובין
כמחא מרססא לא שבקין מזדונהון ולא
מחמדין לתיובא ואף לא זכון להון לאגנא
עליהון׃ ומן אלקדם אלי אלראס ליס פיהם
מצחא ותם שגה או גראחא או צרבה
מסתקיחה לם תעצר ולם תצמד ולם
תליין בדהן׃ ארצכם שממה עריכם
שרפות אש אדמתכם לנגדכם זרים
אכלים אתה ושממה כמהפכת זרים׃
ארעכון צדיא קרויכון יקידת נורא ארעכון
לקבלכון עממיא מחסנין יתה ובחוביכון
צדיאת מנכון אתחלפת לנוכראין׃ ובלדכם

גדלתי ג וסימנה והאזיני אליאתה לא חלתי שרופות ב חד חס וחד מל וסימנה עריכם היחין את האבנים מל דוי ג וסימ וכל לבב
עלי לבי כי רבות אנח

107

וחשה וקראכם חריקאת כלנאר וריאצלכם
בעצהאחראכם אן לאגנביון אכלוהא
ובעצהא לאור כהפך לסיול׃ ונותרה בת
ציון כסכה בכרם כמלונה במקשה כעיר
נצורה׃ ואשתארת כנשתא דציון כמטלתא
בכרמא בתר דקטפוהי כערסל מבתותא
במקטיא בתר דאלעוהי כקרתא דצירין
עלה׃ וקד בקי גמע ציון כעריש פי
כרם או כערזל פי מקתאה או כקריה
מלווצה׃ לולי יהוה צבאות הותיר לנו
שריד כמעט כסדם היינו לעמרה
דמינו׃ אילו לא פון מותר טוביה דיי
צבאות אשאר לנא שיזבא ברחמוהי
אית עימנא חובין דכאנש סדום פון
אבדנא וכיתבי עמרה אשתיצינא׃ ולולא
אן אלה רב אלגיוש בקא לנא שרידא
קלילא לכנא כאהל סדום ושבהנא קום אהל
עמרה׃ שמעו דבר יהוה
קציני סדם האזינו תורת אלהינו עם
עמרה׃ קבילו פתגמא דיי שלטוניא
דעובדיהון בישין כשלטוני סדום
אציתו לאוריתא דאלהנא עמא דעובדיהון
דמן לעם עמורה׃ אסמעו כלאם אלה
יא שביהי אהל סדום ואנצתו שריעה רבנא

יא נטרא קום אהל עמורה׃ למה לי רב
זבחיכם יאמר יהוה שבעתי עלות אילים
וחלב מריאים ודם פרים וכבשים ועתודים
לא חפצתי׃ לא רעוא קדמי בסגיאות
נכסת קודשיכון אמר יי מיסת עלוות
דכרין ותרב פטימין ודם תורין ואמרין
וגדין דכאלין לא רעוא קדמי בהון׃
לא אשא כתרה דבאיחכם יקול אללה
קד אסתכתרת מן צואעד אלכבאש ושחום
אלגואמיס ודמא אלבקר ואלחמלאן ואלעתדאן
לא אדידהא׃ כי תבאו לראות פני מי בקש
זאת מידכם רמס חצרי׃ דאתון אתן
לאתחזאה קדמי מן תבע דא מידכון
למיתי לאתדרושון עזרתי׃ ואד תאתון
לאלחצור בין ידיי מן טלב דלך מנכם
אד תדוסון צחוני באטלא׃ לא תוסיפו
הביא מנחת שוא קטרת תועבה היא
לי חדש ושבת קרא מקרא לא אוכל און
ועצרה׃ לא תוספון לאיתאה מנחא
אניסא קרבן מרחק הוא קדמי ירחין
ושבין כנישא אתון מתכנשין לא
שבקין חוביכון לקבלא צלותכון בעדן
כנישתכון׃ לא תעאנדו אתיאן הדאיא
אלזור ובכורכם כרה הו ענדי ואלשהור

ומכה ב׳ וסימנ׳ טריה חלי [illegible] טריה ב׳ וסימנ׳ לחיטריה ומכה טריה לא זרו [illegible] זרו ב׳ וסימנ׳ זרו רשעים מרחם לא זרו

ולא עיאדכם ואתי תסמוהא באסמא לא
אגיז לכם אלגלול ומכתת פי אלקדס: חדשיכם
ומועדיכם שנאה נפשי היו עלי לטרח
נלאיתי נשא: ירחיכון ומועדיכון רחיק
מימרי הוו קדמי לריחוק אסגיתי
למשבק: שהורכם ואעיאדכם קד
שנתהא נפסי וצארה ענדי כאלתקל
ועגזת אחתמלהא: ובפרשכם כפיכם
אעלים עיני מכם גם כי תרבו תפלה
אינני שמע ידיכם דמים מלאו: וכד
כהניא פרסין ידיהון לצלאה עליכון
מסליקנא אפי שכינתי מנכון אף כד
אתון מסגן לצלאה לא רעוא קדמי
לקבלא צלותכון מדיכון דם זכי
מליין: וענד בסטכם אכפאפכם אחגב
רחמתי ענכם ואיצא אן כתרתם מן
אלצלוה לא אסמעהא מנד אידיכם
מלאצי ממלוה: רחצו הזכו הסירו
רע מעלליכם מנגד עיני חדלו הרע:
תובו לאוריתא אדכו מחוביכון אעדו
בישות עובדיכון מקביל מימרי
אתמנעו מלאבאשא וארתחצו ותזכו
ואזילו סו שמאילכם מן בין ידיי ואנתהו
ען אלאסאה: למדו היטב דרשו משפט

אשרו חמוץ שפטו יתום ריבו אלמנה:
אילפו לאיטבא תבעו דינא זכו דאניס
דינו דין יתמא עבידו קבילת ארמלתא:
ותעלמו אלאחסאן ואלתמסו אלחכם וארשדו
אלמתהוור ואקצו ללאיתים ואלכצמו ללא
ארמלה: לכו נא ונוכחה יאמר
יהוה אם יהיו חטאיכם כשנים כשלג
ילבינו אם יאדימו כתולע כצמר יהיו:
בכין כד תתובון לאוריתא תבעון מן
קדמי ואעביד בעותכון אמר יי אם
יהון חוביכון כתימין כצבענין כתלגא
יחורון אם יסמקון כזהוריתא כעמר
נקי יהון: תם תעאלו חתי נתקאבל יקול
אללה פאנה אן כאנת כטאיאכם כאלחמרה
אביצת כאלתלג ואן אחמרת כאלקרמז
צארת כאלצוף נקאא: אם תאבו ושמעתם
טוב הארץ תאכלו: אם תיבון ותקבלון
למימרי טובא דארעא תיכלון: ולא
אן שיתם וסמעתם ואטעתם אכלתם
כיר אלדאר: ואם תמאנו ומריתם חרב
תאכלו כי פי יהוה דבר: ואם תסרבון
ולא תקבלון למימרי בחרב סנאה תתקטלון
ארי במימרא דיי גזיר כין: ואן אביתם
ודלפתם אפניתכם באלסיף לאן כדי

כל מלכ וישע ריש פיסו אם ריש פיסו אם במב ואם תלך בדרכי ואם תמאנו ... חדלו ב וסימנ חדלו לכם מן האדם רחצו הזכו הסירו

קללה׃ איכה היתה לזונה
קריה נאמנה מלאתי משפט צדק ילין
בה ועתה מרצחים׃ איכדין תבו עובדהא
למהוי כטעיתא קרתא מהימנתא דהות
מליא עבדי דינא קשטא הוה מתעביד
בה וכען אינון קטולי נפשן׃ כיף צארת
טאגיה אלקריה אלאמינה אלתי כאנת ממלווה
חכמא ועדלא כאן פיהא מקים ואלאן
צארו קאתלין׃ כספך היה לסיגים סבאך
מהול במים׃ כספיך הוה לפסולא חמריך
מערב במיא׃ וקד צאר ורקך זיפא
וכמרך מגשוש במא׃ שריך סוררים
וחברי גנבים כלו אהב שחד ורדף
שלמנים יתום לא ישפטו וריב אלמנה
לא יבא אליהם׃ רברבך מרדין ושותפין
לגנבין כולהון רחמין לקבלא שוחדא
אמרין גבר לחבריה עביד לי בדיני
דאשלים לך בדינך דין יתמא לא דיינין
וקבילת ארמלתא לא עלת לקדמיהון׃
רויסאך זאילין ואצחאב סארקין
כלהם מחב אלרשוה וטאלב אלמכאפאת
אליתים לא יחכמון לה ודעוה אלארמלה
לא תצל אליהם׃ לכן נאם
האדון יהוה צבאות אביר ישראל הוי

אפכו
רווה
הדבל
בטע
בס

אנחם מצרי ואנקמה מאויבי׃ בכין אמר (נקם)
רבון עלמא יי צבאות תקיפא דישראל
קרתא ירושלם אנא עתיד לנחמותה
פורענות
ברם ווי לרשיעיא כד אתגלי למעבד דין
מסנאי עמא ואתיב נקמא לבעלי דבבא׃
לדלך קאל אלסייד רב אלגיוש גליל אסראיל
אשתפי מן אעדאי ואנתקם מן באגצי׃
ואשיבה ידי עליך ואצרף כבר סיגיך
ואסירה כל בדיליך׃ ואתיב מחת גבורתי
עלך ואבריר כמא דמנקן בבוריתא
כל רשיעך ואעדי כל חייבך׃ ואדר ידי
עליך ואסבך נקאא זיפך ואזיל גמיע
סתוקך׃ ואשיבה שפטיך כבראשונה
ויעציך כבתחלה אחרי כן יקרא לך
עיר הצדק קריה נאמנה׃ ואמני ביך
דייני קושטא תקנין כיד בקדמיתא
ומלכי מלכך כיד מן אולא בכין יתקרי (בתר)
ליך קרתא דקושטא קרתא מהימנתא׃
וארד קצאתך כאולי וחכאמך כא
אבתדא בעד דלך תדעין בלד אלעדל
אלאמינה׃ ציון במשפט תפדה ושביה
בצדקה׃ ציון כד יתעביד בה דינא תתפריק
ודעבדו אוריתא יתובון לה בזכו׃ לאן
ציון תפדא בחכם ואגעוהא בעדל׃

ושבר פשעים וחטאים יחדו ועזבי
יהוה יכלו׃ ויתברון מרודין וחייבין כחדא
ודשבקו אוריתא דיי ישתיצון׃ חינד
יאתי כסר לפאסקין ולבאטיין אגמעין
ותארכי אללה יפנון׃ כי יבשו מאילים
אשר חמדתם ותחפרו מהגנות אשר
בחרתם׃ ארי תבהתון מאילני טעותא
דחמידתון ותתכנעון מגנאת טעותא
דאתון מסתעין בהון׃ כמי קד אנכם
סתכזון מן אלבטם אלדי תמניתם עבאדתהא
ותכגלון מן אלגנאין אלדי אכתרתם נזהתהא׃
כי תהיו כאלה נבלת עלה וכגנה אשר עליה ב׳ זרועיה
מים אין לה׃ ארי תהון כבוטמא ומתר
טרפוהי וכגינת שקיא דמיין לית לה׃
ותצירו כשגרה סאקט ורקהא וכגנאין
ליס להא מא׃ והיה החסן לנערת ופעלו
לניצוץ ובערו שניהם יחדו ואין מכבה׃
ויהי תוקפהון דרשיעיא כנעורת כתנא
ועובדי ידיהון כניצוץ נורא כמא דמקרבין
דין לסטר דין ודלקין תרויהון כחדא
כין יסופון רשיעיא אנון ועובדיהון
בישיא ולא יהי עליהון חיס׃ ויציר
אלעתיק כדלך כאלמשאקה ואפעאלה
תלך כאלשראר ישתעלאן גמיעא

פלא להם מן מטפי׃ הדבר
אשר חזה ישעיהו בן אמוץ על
יהודה וירושלם׃ פתגם נבואה דאתנבי
ישעיה בר אמוץ על אנש יהודה
ויתבי ירושלם׃ אלכטאב אלדי אוחא
בה אללה אלי ישעיה אבן אמוץ פי מאבין
אליהודה ואלירושלם׃ והיה באחרית
הימים נכון יהיה הר בית יהוה בראש
ההרים ונשא מגבעות ונהרו אליו כל
הגוים׃ ויהי בסוף יומיא מתקן יהי טור
בית מקדשא דיי ברישׁ טוריא ומנטל
מירמתא ויתפניין למפלח עלוהי כל
מלכותא׃ פיכון פי אכר אלזמאן אן
יכון גבל בית אללה מהייא עלי רווס
אלגבאל וסנייא מן אליפאע ויקבל אליה
גמיע אלאמם׃ והלכו עמים רבים ואמרו
לכו ונעלה אל הר יהוה אל בית אלהי
יעקב וירנו מדרכיו ונלכה בארחתיו
כי מציון תצא תורה ודבר יהוה מירושלם׃
ויהכון עממין סגיאין ויימרון איתו
וניסק לטור בית מקדשא דיי לבית
שכינת אלהיה דיעקב ויאלפיננא
מאורחן דתקנן קדמוהי ונהך באולפן
אוריתיה ארי מציון תיפוק אוריתא

וכהלו ג׳ וסימנ׳ אל טוב יי׳ הדבית יי׳ וחברון ... וכגנה ב׳ וסימנ׳ אשר מים אין לה זרועיה תצמיח ... ופעלו ב׳ וסי׳ לניצוץ ...

ואולפן פתגמא דיי מירושלם׃ וינטלק
אשעוב כתירין יקולון תעאלו נצעד
אלי גבל אללה ואלי בית אלאה יעקוב ידלנא
מן סירתה מא נסיר פיה פי טרקה אד
אלתוראת תכרג מן ציון וכלאם אללה
מן ירושלם׃ ושפט בין הגוים והוכיח
לעמים רבים וכתתו חרבותם לאתים
וחניתותיהם למזמרות לא ישא גוי אל
גוי חרב ולא ילמדו עוד מלחמה׃ וידין
בין מלכוותא ויוכח לעממין סגיאין
ויעפפון סיפיהון לסיכין ומורניתהון
למגלין לא יטול עם באפי עם זין ולא
יתאלפון עוד מיגח קרבא׃ פיחכם
בין אלאמם ויעט שעובא כתירא
פיחטמון סיופהא יגעלוהא סככא
ומזארקהם מנאגלא לא יחמל קביל
עלי אכר סיפא ולא יתעלמון אבדא
אלחרב׃ בית יעקב לכו ונלכה
באור יהוה׃ יימרון דבית יעקב איתו
ונהך באלפן אוריתא דיי׃ יא אל יעקוב
תעאלו נסיר פי נור אללה׃ כי נטשתה עמך
בית יעקב כי מלאו מקדם ועננים
כפלשתים ובילדי נכרים ישפיקו׃ ארי
שבקתון דחלת תקיפא דהוה פריק

לכון דבית יעקב ארי אתמליאת ארעכון
טעון כיד מלקדמין ועננין כפלשתאי
ובנמוסי עממיא אזלין׃ פאנך קד
ודרת מדהבך קומך יא אל יעקוב וקד
אתלבעקו מכס סבלא קדם ומתפאלון
כאלפלסטיניון ובנואשי אלגרבא יכתפון׃
ותמלא ארצו כסף וזהב ואין קצה
לאצרתיו ותמלא ארצו סוסים ואין קצה
למרכבתיו׃ ואתמליאת ארעהון כסף
ודהב ולית סוף לגנזוהי׃ ואתמליאת ארעהון
סוסוון ולית סוף לרתכוהי׃ ואמתלת בלדהם
פצה ודהבא ולא חד לכזאינה ואמתלי
בלדהם כיולא ולא חד למראכבהם׃ ותמלא
ארצו אלילים למעשה ידיו ישתחוו
לאשר עשו אצבעותיו׃ ואתמליאת
ארעהון טעוון לעובד ידיהון סגדין
לדאתקינא אצבעתהון׃ ואמתלי בלדהם
אותאן פהם למא עמלת אידיהם יסגדון
כל למא עמלת אצאבעהם׃ וישח אדם
וישפל איש ואל תשא להם׃ ומאך
אנשא ויחל שתקוף גוברין ולא תשבוק
להון׃ ינכצע אלאדמיון ויתצע אלנאס ולא
תסאני להם׃ בוא בצור והטמן בעפר
מפני פחד יהוה ומהדר גאנו׃ ייעלון

לאתים ג וסימנה׃ חרבותם לאתים חרבותיהם לאתים הארץ ... וסתתו ג וסימנה׃ חרבותם חרבותיהם הארץ ... ישפיקו ל ומל

למערק בטנריא ולאיטמרא בעפרא
מן קדם דחילא יי ומזיו יקריה׃ יקנ׳ל
בעצהם לבעצ ארצ כל פי צואן מתלא
ואנטמר פי אלתראב מן קבל פזע אללה
ומן בהאה ואקתדארה׃ עיני גבהות
אדם שפל ושח רום אנשים ונשגב
יהוה לבדו ביום ההוא׃ עיני רמות אנשא
ימאכון ויחליש תקוף גברין ותקיף יי
בלחודוהי בעדנא ההוא׃ ואדי תתצע
עיון אשמכי מן אלאדמיין וינכצע
ארפע אלנאס יכון אללה אלקאהר וחדה פי
דלך אליום׃ כי יום ליהוה
צבאות על כל גאה ורם ועל כל נשא
ושפל׃ ארי יומא עתיד למיתי מן קדם
יי צבאות על כל גיותניא ורמי ליבא
ועל כל תקיפיא וימאכון׃ ואן ללה יום
עלי כל מקתדר ורפיע ועלי כל סני ויתצע׃
ועל כל ארזי הלבנון הרמים והנשאים
ועל כל אלוני הבשן׃ ועל כל מלכי
עממיא תקיפיא וחסיניא ועל כל טורני
מדינתא׃ ועלי גמיע ארז אללבנאן
ארפיעה אלסניה וגמיע שגר אלבתניה׃
ועל כל ההרים הרמים ועל כל הגבעות
הנשאות׃ ועל כל טוריא רמיא ועל כל

רמתא מנטלתא׃ ועלי גמיע אלגבאל
ארפיעה ואליפאע אלסניה׃ ועל כל מגדל
גבה ועל כל חומה בצורה׃ ועל כל דיתבין
במגדל רם ועל כל דשרין בשור כריך׃
ועלי כל ברג שאמך וכל סור חצין׃ ועל
כל אניות תרשיש ועל כל שכיות החמדה׃
ועל כל נחתי ספיני ימא ועל כל דשרין
בבירנית שפרא׃ ועלי גמיע ספן אלבחר
וגמיע זכרפאת אלמנא׃ ושח גבהות
האדם ושפל רום אנשים ונשגב יהוה
לבדו ביום ההוא׃ ותמאך רמות אנשא
ויחליש תקוף גוברין ותקיף יי בלחודוהי
בעידנא ההוא׃ פינכפץ אשמך אלאדמיין
ויתצע ארפע אלגבא ויכון אללה אלקאהר
וחדה פי דלך אליום׃ והאלילים כליל יחלף׃
וטעותא גמירא יסופון׃ ואלאותאן גמלה
ימציהא׃ ובאו במערות צרים ובמחלות
עפר מפני פחד יהוה ומהדר גאונו בקומו
לערץ הארץ׃ ויעלון במערת טנריא
ובמחילי עפרא מן קדם דחילא יי ומזיו
יקריה באתגליותיה למתבר רשיעי
ארעא׃ פידכל אלהא פי מגאיר אלצואן
וסראבאת אלתראב מן קבל פזע אללה
ובהאיה ואקתדארה בקיאמה ליוהב

ישעיהו והלכו עמים רבים אלף בית תרי עשר ואלף בית וחד פיסוק׳ סימנ׳ הוצאתיה נתס יי צבאות ... שכיות ל׳ וחד במשכיות

אה לארעא׃ ביום ההוא ישליך האדם
את אלילי כספו ואת אלילי זהבו אשר
עשו לו להשתחות לחפר פרות ולעטלפים׃
בעידנא ההוא ירחקון בני אנשא ית
טעות כספהון וית טעות דהבהון דעבדו
להון למסגד לטעותא ולצלמניא׃ פי
דלך אליום יטרח אלאנסאן אותאנה אל
פצה ואותאנה אלדהב אלדי צנעת לה
אצאבעה ליסגד להא לאכלי אלתמאר
ואלכפאפיש׃ לבוא בנקרות הצרים ובסעפי
הסלעים מפני פחד יהוה ומהדר גאונו
בקומו לערץ הארץ׃ למיעל במערת
טנריא ובשקיפי כיפיא מן קדם דחילא
יי ומזיו יקריה באתגליותיה למתבר
רשיעי ארעא׃ לידכל פי נואקר אלצואן
ופי כהוף אלצכור מתלא מן קבל פזע
אללה ובהאיה ואקתדארה בקיאמה
ליחהב אלעאלם׃ חדלו לכם מן האדם
אשר נשמה באפו כי במה נחשב הוא׃
אתמנעו לכון מלאשתעבדא לאנשא
במעבדיה דחלא דנשמת רוח חיין
באפוהי ארי יומא דין הוא קיים מחר
ליתוהי וכלמא חשיב הוא׃ אנתהו מן
אלאדמי אלדי פי אנפה נסמה אנה מא

יחסב׃ כי הנה האדון יהוה צבאות
מסיר מירושלם ומיהודה משען ומשענה
כל משען לחם וכל משען מים׃ ארי
הא רבון עלמא יי צבאות מעדי מירוש
ומיהודה סמך וסעיד כל סמך מיכל
וכל סעיד משתי׃ לאן אלסייד רב אלגיוש
מזיל מן ירושלם ומן יהודה מא
הם מתוכלין עליה מן ארגל ואנסא
מתכל עליה פי אלטעאם ואלמתכל עליה
מן אלשראב׃ גבור ואיש מלחמה שופט
ונביא וקסם וזקן׃ גיבר וגבר עביד קרב
דיין וספר ומשתאיל וסב׃ אלגבאר ודו
אלחרב ואלחאכם ואלשאער ואלחאתם ואלשיך
אלכביר׃ שר חמשים ונשוא פנים ויועץ
וחכם חרשים ונבון לחש׃ רב חמשין
ונסיב אפין ומליך מילך ואמר ומשתמע
וחכים וסיב וסוכלתן בעיצא׃ ורייס קומה
ואלוגיה ואלמשיר ואסתאד אלצנאע ואפהם
אללטיף׃ ונתתי נערים שריהם ותעלולים
ימשלו בם׃ ואמני ינקיא פרנסיהון
וחלשיא ישלטון בהון׃ חתי אציר
אחדאת רוסאהם ואלצביאן יתסלטון
עליהם׃ ונגש העם איש באיש ואיש
ברעהו ירהבו הנער בזקן והנקלה

ה
אציר
מסיר
ישלח
מסעף
וסכרתי

שופט ו מל' וסימנ' ונביא והכרתי ישבת לכסא ואל זועם כסאו לעד ויותם דדברי ימים ונבון ב' וסי' ונבון לחש
לחפר ב' וחס' וסי' את הארץ את כל הארץ לחפר פרות

בנכבד׃ ויתגרון עמא גבר בגבר וגבר
בחבריה ישלטון עולימא בסבא ודשיט
ביקיר׃ ויתשלט אלקום אלפריק באלאכר
ואלרגל בצאחבה ויפתתנון אלצבי באלשיך
ואלדני באלכרים׃ כי יתפש איש באחיו בית
אביו שמלה לכה קצין תהיה לנו והמכשלה
הזאת תחת ידך׃ ארי ייחוד גבר באחוהי
מזרעית בית אבוהי למימר כסו אית
לך רב תהי עלנא ומגביתא הדא תהי
תחות ידך׃ חתי יתעלק רגל באכיה
או באחד אהל ביתה בית אביה יקול אלך
תוב קנענא אן תכון לנא מדברא ותכון
הדה אלאמה אלפקירה תחת ידך׃ ישא
ביום ההוא לאמר לא אהיה חובש
ובביתי אין לחם ואין שמלה לא
תשימני קצין עם׃ יתיב בעידנא
ההוא למימר לית אנא כשר למהוי
ריש ובביתי לית מא דאכול ולית מא
דאתכסי לא תמנוני רב על עמא׃ תאה
יחלף להם דלך אלוקת יקול לא אציר
מצמד תאג וליס פי ביתי טעאם ולא
תיאב ולא תגעלוני מדבר קום׃ כי
כשלה ירושלם ויהודה נפל כי לשונם
ומעלליהם אל יהוה למרות עני כבודו׃

ארי אתקילו יתבי ירושלם ואנש יהודה
גלו ארי ממלל פומהון ואגר עובדיהון
גלן קדם יי מרגזין קדם יקריה׃ ממא
אפתקר אלירושלם ואל יהודה קד וקעו
מא לסאנהם ושמאילהם אלי אללה
יכאלפון בה מא קצדה פי גלאלה׃ הכרת
פניהם ענתה בם וחטאתם כסדם הגידו
לא כחדו אוי לנפשם כי גמלו להם רעה׃
אשתמודעות אפיהון בדינא אסהיד
בהון וחטאיהון כסדומאי קבלין לא
מכסין וי לנפשהון ארי גרמו דתיתי
להון בישתא׃ פראסה וגוההם תשהד
עליהם וכטאהם כאהל סדום חתי
יכברון בהא לא יגחדון אלויל לנפוסהם
פאנהם קד אולוהא שרא׃ אמרו צדיק
כי טוב כי פרי מעלליהם יאכלו׃ אמרו
לצדיקיא טוביכון ארי פירי עובדיהון
ישתלמון׃ לאנה כמא יגב אן יקאל ען
אלצאלח מא אגודה ואנה סיאכל תמר
שמאילה׃ אוי לרשע רע כי גמול ידיו
יעשה לו׃ וי לרשיעיא דעובדיהון בישין
ארי גמלא דידיהון יתעבד להון׃ כדאך
יגב אן יקאל אלויל ללטאלם ואלרדי ואנה
סיכאפא כמא אולת ידאה׃ עמי נגשיו

משען אלכבז אלדי יטעם אלמחתאג׃ ואלב משען מים והו אלמתצדק מן מאלה יעטי אלמסאכין׃ ואלג גבור והו שדיד אלבדן אלמנע מתל שמשון ויואב
ואבנר ואבישי ועשהאל׃

מעולל ונשים משלו בו עמי מאשריך
מתעים ודרך ארחתיך בלעו׃ עמי דסרכוהי
בזזוהי כמעללי כרמא וכמרי חובא
שליטו ביה עמי משבחך אטעיוך
ואורח שבילך קלקילו׃ ואלא צאר קומי
ערפאהם אצביאן חתי אנסא תסלטון
עליהם וצאר מרשדיה מתלין וסאלכין
סבלה אהלכוהם׃ נצב לריב
יהוה ועמד לדין עמים׃ עתיד למדן
יי ומתגלי למעבד פורענות דין
עממיא׃ פאן אלה מנתצב לאלכצאמהם
וואקף לדינונה האולי אקום׃ יהוה
במשפט יבוא עם זקני עמו ושריו
ואתם בערתם הכרם גזלת העני בבתיכם׃
יי בדינא ייעול עם סבי עמיה ורברבוהי
ואתון אנסתון ית עמי חטוף מסכינא
בבתיכון׃ כמא אן אלה תבארך פי
אחכם ידכל אשיאך קומה ורואסהם
כדאך יקול להם אנתם רעיתם אלכרם
צלמא וגצב אמסאכין פי ביותכם׃
מלכם תדכאו עמי ופני עניים תטחנו
נאם אדני יהוה צבאות׃ מא לכון דאתון
ממסכנין ית עמי ואפי חשיכיא מובלין
אתון ומיתן בדיניהון אמר יי אלהים

צבאות׃ מא לכם תצעפון קומי ווגוה
אמסאכין תמעדון יקול אלה רב אגיוש׃
ויאמר יהוה יען כי גבהו בנות
ציון ותלכנה נטוות גרון ומשקרות עינים
הלוך וטפף תלכנה וברגליהם תעכסנה׃
ואמר יי חלף דאתרברבא בנת ציון אזלן
מרימן צואר ומסרבקן עינין אזלן
ובפותהון מקפן וברגליהון מרגזן׃ וקאל
אלה לאגל מא תשמכן בנאת ציון וצארו
ימשון ממדודאת אלחלוק ומכרקאת
אלעיון ואד ימשין יכטרן ובארגלהן
יעכסן׃ ושפח יהוה קדקד בנות ציון
ויהוה פתהן יערה׃ ויש עביד יי יקירת
בנת ציון ויי יקרהון יעדי׃ סיגרד אלה
האמתהן ויערי גהאתהן׃ ביום
ההוא יסיר אדני את תפארת העכסים
והשביסים והשהרנים׃ בעדנא ההוא
יעדי יי ית תושבחת מסניא ושביסיא
וסבכיא׃ פי דלך אלוקת יזיל אלה אפתכאר
באלאכפאת ואלכלאל ואלאהלה׃ הנטפות
והשירות והרעלות׃ ענקיא ושירי ידיא
וחנסניא׃ ואלקלאיד ואלושאחאת ואלגלאגל׃
הפארים והצעדות והקשרים ובתי
הנפש והלחשים׃ כליליא ושירי רגליא

ול״ד איש מלחמה מתל גדעון כמא אחתל פי חרב מדין בשופלות׳ ושה׳ שופטו והו צלאחאכם פי אפק הייאת׳ ואו׳ נביא והו אל״ו ינבי אנאס במא ישערבה׃

וקולמזמסיא וקדשיא וחליטתא׃
ואכלאליל ואסורה ועקור ולבדנאת
ודמאג׃ הטבעות ונזמי האף׃ עזקתא
וטרטוליא׃ ולבואתס ואשנאף׃ המחלצות
והמעטפות והמטפחות והחריטים׃
כיתוניא ושושיפיא ולבורנסיא ומחפיא׃
ואחלל ומטארף ומקאנע ומכרוטה׃
הגלינים והסדינים והצניפות והרדידים׃
ומחזיתא וקרטיסיא וכתריא וכבינתא׃
ואזר ואסבאנא וצנאית ואארדיה׃
והיה תחת בשם מק יהיה ותחת חגרה
נקפה ותחת מעשה מקשה קרחה
ותחת פתיגיל מחגרת שק כי תחת
יפי׃ ויהי אתר דהואה יהבן בוסמין
יתמסי ואתר דהואה אסרן פסיקיא
יהי רושמין דמחא וחלף אקפות
פתא גיזוז ריש וחלף דהואה מהלכן
בגיזה ייסרן סקין דא פורענותא
תתעביד מנהון ארי טעאה בשפרהון׃
פיציר להם בדל טיב נתן ובדל א
וזאראת אלקאת ובדלא מן עמל
אמשט אלנתף ובדל אגלאגל אתזאר
אמסוח אן אתבדל אגמל בהן׃ מתיך
בחרב יפלו וגבורתך במלחמה׃ שפר

גיברך בחרבא יתקטלון ועבדי נצחנך
בקרבא׃ כמא יקערהטהן באסיף ודו
גברוותהן פי אלמלאחם׃ ואנו ואבלו
פתחיה ונקתה לארץ תשב׃ ויצדון
ויסופון תרעי קרוהא ותתרוקן ארעה
ותתחרוב׃ ויצגנון ויחזנון פי מנאזלהן
ופוארג יקעדן עלי אלארץ׃ והחזיקו
שבע נשים באיש אחד ביום ההוא
לאמר לחמנו ושמלתינו נלבש רק
יקרא שמך עלינו אסף חרפתינו׃
ויתקפן שבע נשין בגברא חד בעדנא
ההוא למימר מדילנא ניכול ומדילנא
נתכסי לחוד יתקרי שמך עלינא
כנוש בהתתנא׃ חתי יתעלק כתיר
מן אלנסא ברגל ואחד פי דלך אליום
יקולון לה טעאמנא נאכל ותיאבנא
נלבס לכן יסמא אסמך עלינא צם
ענא עארנא׃ ביום ההוא
יהיה צמח יהוה לצבי ולכבוד ופרי
הארץ לגאון ולתפארת לפליטת
ישראל׃ בעידנא ההוא יהי משיחא
דיי לחדוא וליקר ועבדי אוריתא
לרבו ולתושבחא לשיזבת ישראל׃
פי דלך אליום יכון מא ינבתה אלה

נאכל ג׳ ב׳ כת׳ א׳ וחד כת׳ ו ב׳ לשון אכילה וחד לשו׳ נכילה וסימנ׳ מפרי עץ הגן נאכל לחמינו וארור נוכל ויש בעדרו זכר ... ופרי

לפקהא

לסראה וכרס ותמר דארע לאקתדאר
ופכר לפלית אל אסראיל׃ והיה הנשאר
בציון והנותר בירושלם קדוש יאמר
לו כל הכתוב לחיים בירושלם׃ ויהי
דישתאר יתוב לציון ודעבד אוריתא
יתקיים בירושלם קדיש יתאמר ליה
כל דכתיב בחיי עלמא יחזי בנחמת
ירושלם׃ ויכון זבאקי פי ציון ופאצל
פי ירושלם יסמי קדוסא כל מן כתב
לאחיוה פיהא׃ אם רחץ אדני את צאת
בנות ציון ואת דמי ירושלם ידיח
מקרבה ברוח משפט וברוח בער׃ אם
יעדי יי ית תוגאלת בנת ציון וית אשדי
דם זכי דבירושלם יגלי מגוה במימר
דין ובמימר גמירא׃ אדי גסל אללה וסך
גמע ציון ומעאצי ירושלם ינצפהא
מן בין קומהא אמא בקווה אחכאם או
בקווה אכפי׃ וברא יהוה על כל מכון
הר ציון ועל מקראה ענן יומם ועשן
ונגה אש להבה לילה כי על כל כבוד
חפה׃ ויברי יי על כל מקדש טורא
דציון ועל אתר בית שכינתא ענניקר
יהי מטל עלוהי בימאם ואמיטתא
כאישא שלהובי בליליא ארי יתיר

מן יקרא דאמיר לאיתאה עלוהי
שכינתא תהי מגנא עלוהי כגנון׃ ויכון
אללה עלי גמיע גבל ציון מהיאה ומא
דעי באסמה גמאמא נהארא לה עתאן
וספר נאר להיבא לילא ועלי גמיע
אכרם יטיף בהא׃ וסכה תהיה לצל יומם
מחרב ולמחסה ולמסתור מזרם וממטר׃
ועל ירושלם תהי מטלת ענני לאטלא
עלה בימם משרב ולבית סתר ולאגנא
מזרמית וממטר׃ וצלה תכון צלאל
נהארא מן אלסמום וכנא וסתרא מן סיל
ומטר׃ אשירה נא לידידי
שירת דודי לכרמו כרם היה לידידי
בקרן בן שמן׃ אמר נביא אשבחיה
כען לישראל דמתיל בכרמא זרעיה
דאברהם רחמי תושבחת רחמי לכרמיה
עמי חביבי ישראל יהבית להון אחסנא
בטור רם בארע שמינא׃ יהודי אנשי קולא
לודידי הו מא אנשאה מחבי פי כרמה
ואקול כאן לסיידי כרם פי רכן דו סמן׃
ויעזקהו ויסקלהו ויטעהו שרק ויבן
מגדל בתוכו וגם יקב חצב בו ויקו
לעשות ענבים ויעש באשים׃ וקדישתנון
ויקרתינון וקיימתינון כמיצב גפן בחירא

באשים ב׳ וחס וסימנ׳ ויקו לעשות ענבים קויתי לעשות ענבים ה — לידידי ג׳ וסימנ׳ אשירה נא לידידי כרם היה לידידי מה לידידי

ובבית מקדשי בינהון ואף מדבחי
יהבית לכפרא על חטאיהון אמרית
דיעבדון עובדין טבין ואינון אבאישו
עובדיהון׃ ועזקה בער מא נגלה וגרסה
סריקא ובנא פי וסטה ברגא ונחת פיה
תגארא רגא בדלך אן ינבת ענבא פאנבת
זואנא׃ ועתה יושב ירושלם ואיש יהודה ו
שפטו נא ביני ובין כרמי׃ נביא אימר
להון הא בית ישראל מרדו מן אוריתא
ולא צבן למתב וכען יתבי ירושלם
ואנש יהודה דינו כען דינא קדמי מן
עמי׃ ואן יא אהל ירושלם ואל יהודה
אחכמו ביני ובין כרמי הלא׃ מה לעשות
עוד לכרמי ולא עשיתי בו מדוע
קויתי לעשות ענבים ויעש באשים׃ ב̇ וחס ובעו̇ וחד
מא טבא אמרית למעבד עוד לעמי וקויתי לו
ולא עבדית להון מא דין אמרית
דיעבדון עובדין טבין ואינון אבאישו
עובדיהון׃ מא אדי יגב אן יעמל פיה
איצא פלם אעמלה מא באלה רגותה
אן ינבת ענבא פאנבת זואנא׃ ועתה
אודיעה נא אתכם את אשר אני עשה ב̇ מל
לכרמי הסר משוכתו והיה לבער פרץ דברי ומל
גדרו והיה למרמס׃ וכען אחוי כען ושין

לכון ית דאנא עתיד למעבד לעמי
אסליק שכינתי מנהון ויהון למיבז
איתרע בית מקדשיהון ויהון לדיש׃
ולכני אאן מערפכם מא אדי אצנע
בה אזיל צלתה פיציר רעיא ואתגר
סיאגה פיציר דוסא׃ ואשיתהו בתה
לא יזמר ולא ולא יעדר ועלה שמיר
ושית ועל העבים אצוה מהמטיר עליו
מטר׃ ואשוינון רטישין לא יסתעדון
ולא יסתמכון ויהון מטלטלין ושביקין
ועל נבייא אפקיד דלא יתנבון עליהון
נבואה׃ ואגעלה בוארא לא יזבר ולא
ינכש פיציר חסכא וקיצמא ואמר
אגיום לא תמטר עליה מטרא׃ כי
כרם יהוה צבאות בית ישראל ואיש
יהודה נטע שעשועיו ויקו למשפט ו
והנה משפח לצדקה והנה צעקה׃ ארי ומל ד
עמיה דיי צבאות בית ישראל ואנש וכה ש
יהודה נצבא דחדותיה אמרית דיעבדון
דינא והא אנוסין דיעבדון זכו והא
אינון מסגן חובין׃ ואעלמו אן כרם
אלה רב אגיוש אל אסראיל ואל יהודה
גרס קרתה רגי להם אחכם פאדא
בעסף ובעדל פאדי בצראך׃

שכה ז כת שין בלוע ומי מכ׳ ושכתי כפי הסר משוכתו הנני שך הלא אתה שכת ובעצמות וגידים תשוככני התמלא בשכות
בגן שכן ה׳

הוי מגיעי בית בבית שדה בשדה
יקריבו עד אפס מקום והושבתם לבדכם
בקרב הארץ׃ וי דמקפין בא על בא חקל
אונסא בחקלתהון מקרבין אמרין עד
דנחסין כל אתר ומדמן דיתבון בלחודיהון
בגוה דארעא׃ ויל למואצלין ביתא
בבית ואלדי יקרבו ציעה אלי ציעה אלא
כלת למואצע ואקמתם וחדכם פי וסט
בלאד׃ באזני יהוה צבאות אם לא בתים
רבים לשמה יהיו גדלים וטבים מאין
יושב׃ אמר נביא באודני הוית שמע
כד אתגזרת דא מן קדם יי צבאות אם
לא בתין סגיאין לצדו יהון רברבין
וטבין מבלי יתיב׃ לאנה בסמעי קולרב
אגיוש אן לם תציר למנאזל אלכתירה
חשה ואלכבאר ואלגיאד בלא סאכן׃ כי
עשרת צמדי כרם יעשו בת אחת
וזרע חמר יעשה איפה׃ ארי בחובא
דלא יהבו מעשריא בית עשר אשכראן
דכרם יעבדון ביתא חדא ובית כור
זרע יעביד תלת סאין׃ ממא עשרה
פדאדין מן אלכרם תכיל כילא ואחדא
ובדאר כר יכיל ויבה ואחדה פקט׃
הוי משכימי בבקר שכר

ירדפו מאחרי בנשף יין ידליקם׃ וי
דמקדמין בצפרא למשתי חמר עתיק
דרדפין מאחרין למפטר מרמשין על
שויהון חמר אונסא מלהיק להון׃ ויל
למצטבחין בלגדאה יטלבון אלנביד
ולמגתבקין פי אלמסא ואלכמר ידהקהם׃
והיה כנור ונבל תף וחליל יין משתיהם
ואת פעל יהוה לא יביטו ומעשה ידיו
לא ראו׃ והוי על ידי כנר ונבל קתרוס
ואבובא וחמרא משתיהון ובאוריתא
דיי לא אסתכלו ועובד גבורתיה לא חזו׃
ואלדי יכון בטנבור ועוד ודף ונאי ואלכמר
שרבהם ואלי פעל אללה לא ילתפתון ומא
צנעת ידאה לא ירונה׃ לכן גלה עמי
מבלי דעת וכבודו מתי רעב והמונו
צחה צמא׃ בכין גלו עמי מדלא
ידעו אוריתא ויקיריהון מיתו בכפנא
וסיגוייהון בכוצרתא בצהותא׃ לדלך
גלא כתיר מן קומי בלא מערפה וצאר
כראמהם רהטא דוי גוע וגמהורהם
לאגבין עטאשא׃ לכן הרחיבה שאול
נפשה ופערה פיה לבלי חק וירד הדרה
והמונה ושאונה ועלז בה׃ בכין
אפתיאת שאול נפשה ופתחת פומה

צעקה ד׳ וסימנה׳ לצדקה מחרנים מקול נפלם משער הדגים וכל אוריתא דכות׳ ושאר קריה כות׳ זעקה ... באזני ב׳ וסי׳

ולית סוף ונחתו יקיריהון וסיגוייהון
ואתרגושתהון ודתקיף בהון׃ ולדלך
אוסעיאת די נפסה ופגר פאה סרפא
בגיר חד ונזל פיה דוי בהאיה וגמהוהם
ודוי גלבתהם ודרנין מנהם׃ וישח אדם
וישפל איש ועיני גבהים תשפלנה׃
ויתמאך אנשא ויחלש תקוף גוברין
ועיני רמיא ימאכן׃ ואד אנכפץ
האולי אנאס ואתצעת הדה ארגאל
ועיון אשאמכין אתצעת׃ ויגבה יהוה
צבאות במשפט והאל הקדוש נקדש
בצדקה׃ ותקיף יי צבאות בדינא והא
קדישא קדיש בזכותא׃ פתעלי רב
אגיוש באחכם ואטאיק אקדוס תענס
בעדלה׃ ורעו כבשים כדברם וחרבות
מחים גרים יאכלו׃ ויתפרנסון צדיקיא
כמא דאמיר עליהון ונכסי רשיעיא
צדיקיא יחסנון׃ ועת אנאס פרעת
אכראף כסבילהא ודיאץ ואסאחה
אכלוהא אציאפא׃ הוי
משכי העון בחבלי השוא וכעבות
העגלה חטאה׃ וי דמשרן למחטי ציב
חד נגדין חובין בחבלי למא אזלין
וסגן עד דתקפין כגדילת עגלתא

חובין׃ וויל לגאדכי אדנוב כחבאל
אזור ולכטאהם גליץ כענאן אעגלה׃
האמרים ימהר יחישה מעשהו למען
נראה ותקרב ותבואה עצת קדוש
ישראל ונדעה׃ דאמרין אימתי יוחי
יגלי פרישתיה בדיל דנחזי ויקרב וייתי
מלכיה דקדישא דישראל ונידעניה׃
אקאילין ליתיוחי ויסרע באפעלה חתי
נרא ויקלב תקדיר קדוס אסראיל פיאתי
חתי נעלם׃ הוי האמרים לרע
טוב ולטוב רע שמים חשך לאור ואור
לחשך שמים מר למתוק ומתוק למר׃
וי דאמרין לרשיעיא דמצלחין בעלמא
הדין אתון טביא ולענותניא אמרין אתון
רשיעיא הלא במיתי נהורא לצדיקיא
יחשוך לרשיעיא ויבסמון פתגמי
אוריתא לעבדיהון וייתי מרוא לרשיעיא
וידעון דבסופא מריר חטאה לעבדיה׃
וויל לאקאילין עלי אשר כיר ועלא
אכיר שרא ואלמציירי אצלאם נורא ונור
צלאמא ואלמציירי אמר חלוא ואחלו
מרא׃ הוי חכמים בעיניהם
ונגד פניהם נבונים׃ וי דחכימין בעיני
נפשהון ודקביל אפיהון סוכלתנין׃ וויל

ד׳ דגש׳ וכל איוב כון במ׳ א
ב׳ חד חס וחד מל׳

לרע ד׳ פתח וסימנ׳ לא יבקר בין טוב לרע הוי האמרים לרע טוב כי רגליהם לרע ירוצו רגליהם ... מיחים ב׳ חד חס וחד
מל׳ וסימ׳ וחרבות מחים עלות מיחים קדמא׳ חס ...

לא מתחכמין ענד אנפסהם ופי וגוההם
הסיתראהנון׃ הוי גבורים לשתות יין
ואנשי חיל למסך שכר׃ יי דגיברין
למשתי חמר וגברין מרי נכסין לאתלואה
מן עתיק׃ וויל ללגבאברה פי שרב
אלכמר ודוי אלחיל פי מזג אלנביד׃ מצדיקי
רשע עקב שחד וצדקת צדיקים
יסירו ממנו׃ מזכן ליה לחייבא חלף
דמקבלין מניה ממון דשקר וזכות
זכאיא כרשע מעדן מינהון׃ מזכיי
אלצאלם לאגל אלרשא וזכוה אלזכי יזילוהא
ענה׃ לכן כאכל קש לשון
אש וחשש להבה ירפה שרשם כמק
יהיה ופרחם כאבק יעלה כי מאסו
את תורת יהוה צבאות ואת אמרת
קדוש ישראל נאצו׃ בכין יתאכלון
כקשא באישתא וכעמירא בשלהביתא
מסגי תוקפהון כשבז יהי ומימונהון
כאבקא דפרח ארי קצו באוריתא דיי
צבאות וית מימר קדישא דישראל
רחיקו׃ לדלך כמא יאכל אלקש לסאן
אלנאר ואלחשיש מא יכליה אללהיב
ענאצרהם תכון כאלדק ופרועהם תצער
כאלגבאר אד זהדו פי תוראת רב אלגיוש

וקול קדוס אסראיל רפצוהו׃ על כן
חרה אף יהוה בעמו ויט ידו עליו
ויכהו וירגזו ההרים ותהי נבלתם כסוחה
בקרב חוצות בכל זאת לא שב אפו ועוד
ידו נטויה׃ על כן תקיף רגזא דיי
בעמיה ואריס מחת גבורתיה עליהון
כד מחנון וזעו טוריא והואה נבילתהון
משגרא כסחותא בגו שוקיא בכל דא
לא תבו מחוביהון דיתוב רוגזיה מנהון
ועד כען מתקפין מרדיהון ועוד
מחתיה עתידא לאתפרעא מינהון׃
ולדלך אשתד גצב אללה עלי קומה
ומד ידה עליה פצרבה חתי רגזת אל
גבאל וצארת נבאילהם מכסוחה פי
וסט אלאסואק מע דאך לם ירגע גצבה
ענהם ועאד ידה ממדודה עליהם׃
ונשא נס לגוים מרחוק ושרק לו מקצה
הארץ והנה מהרה קל יבוא׃ ויזקוף
את לעממיא מרחיק ויכלי ליה מסיפי
ארעא והא בפריע מלך במשריתיה
כענגין קלילין ייתון׃ כאן ירפע עלמא
לקביל מן בעיד וינאדיה מן אקאצי
אלארץ פאדי בה סריעא בלפה יאתי׃
אין עיף ואין כושל בו לא ינום ולא

לא ינום ולא יישן ב׳ דסמ׳ וסימנ׳ אין עיף ואין כושל בו הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל ... שרוך ב׳ וסימ׳ אם מחוט

יישן ולא נפתח אזור חלציו ולא ל׳
נתק שרוך נעליו׃ לית דמשלהי ולית ב׳ מחוט
דמיתקיל ביה לא ינוס ולא ידמוך
ולא ישתרי זרז חרציה ולא תתפסיק
ערקת מסניה׃ ליס פיה לגב ולא עאת׳ר
ולא ינאס ולא יוסן ולא ינחל אזאר
חקויה ולא ינתצ׳ל שסע מן נעלה׃
אשר חציו שנונים וכל קשתתיו ג׳
דרכות פרסות סוסיו כצר נחשבו
וגלגליו כסופה׃ דגררוהי מחרפין
וכל קשתתיה מתיחן פרסת סוסותיה
כטינרת תקיפין וגלגלוהי קלילין הא
כעלעולא׃ אלד׳י סהאמה מסנונה וקסיה
מותרה ואצ׳לאף כ׳ילה כאלצואן תחסב
ובכרה כאלזואבע׃ שאגה לו כלביא
ושאג ככפירים וינהם ויאחז טרף ישאג ב׳ ק׳ וחס
ויפליט ואין מציל׃ ניהומי ליה כאריה
ינהום כבר אריון ויכלי וייחור ביזא
וישיזיב ולית דמציל׃ ולה זיר אן
כאללבו יזאר כאלצ׳רגאם ינהם ויחוז
אפריסה ויפלת בהא וליס מכ׳לץ׳׃
וינהם עליו ביום ההוא כנהמת ים אפטרת וישמע יתרו
ונבט לארץ והנה חשך צר ואור חשך ב׳ ד׳
בעריפיה׃ ויכלי עלוהי בעידנא ההוא ל׳ ומל

כאתלגושת ימא ואם יבעון רשיעיא
סעיד מיתבי ארעא עקא איתי עליהון
ברם צדיקיא די יהון בשעתא ההיא
יתכסון מן קדם בשתא׃ וינהם עליהם
פי דלך אוקת כפיץ׳ אלבחר וילתפתון
אלי אלארץ׳ פאד׳י הי צ׳לאמא ואלקמר
ואלשמס קד אצ׳למא פי אקטארהמא׃
בשנת מות המלך עזיהו
ה׳ חס ואראה את אדני ישב על כסא רם
בסף ונשא ושוליו מלאים את ההיכל׃ בשתא
דאתנגע בה מלכא עוזיה אמר נביא
חזיתי ית יקרא דיי שרי על כורסי
רם ומנטל בשמי מרומא ומזיו יקריה
אתמלי היכלא׃ פי סנה אברץ פיהא
עוזיה אלמלך ראית נור אללה גאלסא עלי
כרסי רפיע סני ושעאעה מלא אלהיכל׃
שרפים עמדים ממעל לו שש כנפים
שש כנפים לאחד בשתים יכסה פניו
ג׳ ב׳ ב׳ ומל ובשתים יכסה רגליו ובשתים יעופף׃
בפים שמשין קדישין ברומא קדמוהי שיתא
כי באחת גדפין שיתא גדפין לחד בתרין מכסי
אפוהי דילא חזי ובתרין מכסי גויתיה
דילא מתחזי ובתרין משמיש׃ לה
מלאיכה וקוף פי עלו סתה סתה ו

ואור ב׳ וסימנ׳ והנה חשך צר עד נכון ה׳ חשך ד׳ פתח וסימנ׳ חשך בעריפיה באהלו השמש משחור תאחרס ה׳ וכל קשתתיו

אגנחה לכל ואחד באתנין יסתר וגהה
ובאתנין יסתר רגלאה ובאתנין יסעי
וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש
יהוה צבאות מלא כל הארץ כבודו
ומקבלין דין מדין ואמרין קדיש בשמי
מרומא בית שכינתיה קדיש על ארעא
עובד גבורתיה קדיש בעלם עלמיא
יי צבאות מליא כל ארעא זיו יקריה
וינאדי בעצהם בעץ ויקולון
קדוס קדוס קדוס רב אלגיוש וכרמה
מלא גמיע אלעאלם וינעו אמות הספים
מקול הקורא והבית ימלא עשן וזעו
אלות סיפי היכלא מקל מללא ובית
מקדשא אתמלי אמיטתא פאצטרבת
מלאבן אלסכפאת מן צות אלמנאדי
ואמתלא אלבית דכאנא ואמר אוי לי
כי נדמיתי כי איש טמא שפתים אנכי
ובתוך עם טמא שפתים אנכי יושב
כי את המלך יהוה צבאות ראו עיני
ואמרית ווי לי ארי חבית ארי גבר חייב
לאוכחא אנא ובגו עמא דמגעל בחובין
אנא יתיב ארי ית יקר שכינת מלך
עלמיא יי צבאות חזאה עיני פקלת
וילי אד קצרת ואנא רגל מנקטע אלקול

ופי מא בין קום מנקטעין אלאקאויל
אנא גאלס באן ראת עיני נור אלמלך רב
אלגיוש ויעף אלי אחד מן השרפים ובידו
רצפה במלקחים לקח מעל המזבח
ואשתוי לותי חד מן שמשיא ובפומיה
ממלל דקביל מן קדם דשכינתיה על
כורסי יקרא בשמי מרומא עיל מן
מדבחא פסעי אלי אחד אלמלאיכה
ופי ידה רצפה אלדהא בכלבתין מן
פוק אלמדבח ויגע על פי ויאמר הנה
נגע זה על שפתיך וסר עונך וחטאתך
תכפר וסדר בפומי ואמר הא שויתי
פתגמי נבואתי בפומך ויעדון חובך
וחטאך יתכפרון פארנאהא מן פאי
וקאל קד דנת בשפתאך פקד זאל
דנבך וגפרת כטייתך ואשמע את
קול אדני אמר את מי אשלח ומי ילך
לנו ואמר הנני שלחני ושמעית ית
קל מימרא דיי דאמר ית מן אשלח
לאתנבאה ומן ייזיל לאלפא ואמרית
האנא שלח יתי וסמעת צות אללה יקול
מן ארסלה מאמורא ומן ימצי לנא
מתברעא פקלת האנא ארסלני ויאמר
לך ואמרת לעם הזה שמעו שמוע

ויגע ב̇ פת̇ וסימנ̇ וישלח יי את ידו דירמיה ויגע על פי ויאמר ס — וינעו ב̇ וסימנ̇ ויעמדו מרחק וינעו אמות הספים

ואל תבינו וראו ראו ואל תדעו׃ ואמר
איזיל ותימר לעמא הדין דשמעין משמע
ולא מסתכלין וחזן מחזא ולא ידעין׃
קל אדהב פקל להאולי אלקום אנצאה
אסמעו סמאעא ולא תפהמונה ואנצרו
ריאא לא תערפונה׃ השמן לב העם
הזה ואזניו הכבד ועיניו השע פן יראה
בעיניו ובאזניו ישמע ולבבו יבין ושב
ורפא לו׃ טפיש ליבה דעמא הדין
ואודנוהי יקר ועינוהי טמטים דלמא
יחזון בעיניהון ובאודניהון ישמעון
ובליבהון יסתכלון ויתובון וישתביק
להון׃ וטמס קלובהם ותקל אסמאעהם
וגמץ עיונהם כילא ינצרון בעיונהם
ויסמעון באדאנהם פתפהם קלובהם
וירגעון ען ראי סו מן אמור דניאהם
וישפון מן דלך׃ ואמר עד מתי יהוה
ויאמר עד אשר אם שאו ערים מאין
יושב ובתים מאין אדם והאדמה
תשאה שממה׃ ואמרית עד אימתי
ש׳ ואמר עד דיצדיין קרויא מבלי
יתיב ובתיא מבלי אנשא וארעא
תחרוב ותצדי׃ פקלת אלי מתי יא רב
קאל אן תכוא קראהם מן סאכן

ומנאזלהם מן אדמי וריאצהם תכוי
ותציר וחשה׃ ורחק יהוה את האדם
ורבה העזובה בקרב הארץ׃ ויריחיק ש׳
ית בני אנשא ותסגי צדיותא בגו
דארעא׃ ואד יבעד אללה האולי אלנאס
יכתר אלתרך ואלכלא פי אלארץ׃ ועוד בה
עשריה ושבה והיתה לבער כאלה
וכאלון אשר בשלכת מצבת בם
זרע קדש מצבתה׃ וישתארון בה
חד מן עסרא ויתובון ויהון לצרבא
כבוטמא וכבלוטא דבמיתר טרפיהון
דמן ליבישין ועד כען אינון רטיבין
לקיימא מינהון זרעא כין גלוות ישראל
יתכנשון ויתובון לארעהון ארי זרעא
דקודשא נצבתהון׃ ויבקי פיה שביה
בלעשר חתי תעוד ותציר רעיא כאלבטם
ואלבלוט אלדי פי שלכת מנתצבין בהא
כדאך אלנסל אלמקדס נצבתהם׃
ויהי בימי אחז בן יותם בן עזיהו
מלך יהודה עלה רצין מלך ארם ופקח
בן רמליהו מלך ישראל ירושלם למלחמה
עליה ולא יכל להלחם עליה׃ והוה ביומי
אחז בר יותם בר עוזיה מלך שבטא
דבית יהודה סליק רצין מלכא דארם

ועוד ח׳ ריש׳ פסוק וסימנ׳ עשיריה בראות׳ אדומים דברו עבדין מעט ראיתי ועוד אני מדבר וחברון ... בשלכת ל׳ פ׳

ופקח בר רמליה מלכא דישראל לירושלם
לאגחא קרבא עלה ולא יכיל לאגחא
עלה׃ כאן פי איאס אחז אבן יותם אבן
עוזיה מלך יהודה אן רצין מלך
ארום ופקח אבן רמליה מלך אסראיל
צעדא לירושלם ליחארבא אהלהא
פלם יסתטיעא מחארבתהם׃ ויגד לבית
דוד לאמר נחה ארם על אפרים וינע
לבבו ולבב עמו כנוע עצי יער מפני
רוח׃ ואתחוה לבית דויד למימר אתחבר
מלכא דארם עם מלכא דישראל למיתי
עלוהי וזע לביה וליבא דעמיה כאשתדיות
אילני חורשא מן קדם רוחא׃ פלמא
אכבר אל דאוד וקיל להם קד נזלת אל
ארמניה עלי אפרים אצטרב קלב
אלמלך וקלב קומה כאצטראב שגר
אלשערא מן קבל אלריאח׃
ויאמר יהוה אל ישעיהו צא נא
לקראת אחז אתה ושאר ישוב בנך
אל קצה תעלת הברכה העליונה אל
מסלת שדה כובס׃ ואמר יי לישעיה
פוק כען לקדמות אחז את ושאר דלא
חטו ודתבו מחטאיהון תלמידך לסיפי
מזיקת בריכתא עליתא די בכיבש
חקל משטח קצריא׃ פקאל אללה לישעיה
אכרג תלקא אחז אנת ושאר ישוב ולדך
אלי טרף קנאה ברכה אלמא אלעליא אלי
מחגה רוצה אלקצארין׃ ואמרת אליו
השמר והשקט אל תירא ולבבך אל
ירך משני זנבות האודים העשנים
האלה בחרי אף רצין וארם ובן רמליהו׃
ותימר ליה אסתמר ונוח לא תדחל ולבך
לא יזוע מן קדם תרין מלכיא דאינון
כאודיא מתנניא האילין בתקוף רגז
רצין וארם ובר רמליה׃ וקל לה אטמאן
וקר לא תכאף וקלבך לא יסתרכי מן
קבל הדין אלרגלין אלשביהין בטרפי
מחראך מדכנין דלך שדה גצב רצין
וארם ואבן רמליה׃ יען כי יעץ עליך
ארם רעה אפרים ובן רמליהו לאמר׃
חלף ארי מלך עלך ארם בישא אפרים
ובר רמליה למימר׃ מן אגלמא תדבר
עליך ארם אלשר ואפרים ואבן רמליה
קאילין׃ נעלה ביהודה ונקיצנה ונבקענה
אלינו ונמליך מלך בתוכה את בן טבאל׃
ניסק בארעא דבית יהודה ונחבירינון
ונשוינון עימנא ונמליך מלכא בגוה
ית מן דכשר לנא׃ נצעד אלי בלד יהודה

בחרי אף ב׳ פתח וסימנ׳ בחרי אף רצין וארם ובן רמליהו געי בחרי אף כל קדך יש׳ וחד ויצא מעם פרעה בחרי אף

נתטרפהא ונגפרהא לינא ונמלי מלכא
פיהא הוא בן טבאל׃ כה אמר
ארני יהוה לא תקום ולא תהיה׃ כדנן אמר ח
יי אלהים לא תתקים ולא תהי׃ כדי קים אלה
רבי לא יקום דלך ולא יכון׃ כי ראש ארם
דמשק וראש דמשק רצין ובעוד
ששים וחמש שנה יחת אפרים מעם׃
ארי ריש ארם דמשק וראש דמשק
רצין ובסוף שתין וחמיש שנין יבטלון
בית ישראל ממלכו׃ בל אנמי ריאסה
ארם עלי דמשק פקט כמא אן רייס
דמשק רצין ולי כמסה וסתון סנה ינדק
ט אפרים מן קומהם׃ וראש אפרים ט
שמרון וראש שמרון בן רמליהו אם
לא תאמינו כי לא תאמנו׃ וריש אפרים
שמרון וריש שמרון בר רמליהו אם
לא תהימנון למילי נביא ארי לא
תתקיימון׃ וריאסה אפרים עלי שמרון
פקט מן קומהם כמא אן רייס שמרון
הו אבן רמליה אן כנתם לא תאמנון
אד לא תומנון׃ ויוסף יהוה י
דבר אל אחז לאמר׃ ואוסיף נביא
דיי מליל עם אחז למימר׃ ועאוד
אלה מכאטבתה מע נביה לי אחז

ג ב השפלה

קאילא׃ שאל לך אות מעם יהוה אלהיך
העמק שאלה או הגבה למעלה׃ שאל
לך אתא מן קדם יי אלהך שאל דיתעביד
לך נס על ארעא או תיתחזי לך את
בשמיא׃ סל לך איה מן ענד אלה רבך
אדא עמקת מסאלתך או רפעתהא
עלווא׃ ויאמר אחז לא אשאל ולא
אנסה את יהוה׃ ואמר אחז לא אשאיל
ולא אנסי קדם יי׃ קאל אחז לא אסל
ולא אגרב אלה׃ ויאמר שמעו נא
בית דוד המעט מכם הלאות אנשים
כי תלאו גם את אלהי׃ ואמר שמעו
כען בית דויד הזעיר דאתון מהלן ית
נביא ארי תהלון אף ית פתגמי אלהי׃
קאל אנבי אסמעו יא אל דאוד אקליל
ענדכם תעגיז אנאס חתי תעגזון
רבי איצא׃ לכן יתן אדני הוא לכם
ג ב ה וחס — אות הנה העלמה הרה וילדת בן וקראת
י — שמו עמנו אל׃ בכין יתין יי הוא לכון
אתא הא עולימתא מעדיא ותליד בר
ותקרי שמיה עמנו אל׃ לכן יעטיכם
אלה הו מן ענדה איה הודי לך גאריה
חאמל סתלד אבנא ותסמיה עמנו אל׃
ג ב חס וחד מל — חמאה ודבש יאכל לדעתו מאוס

מאוס ג ב חס וחד מל וסימנ׳ חמאה ושלאחרין מאסתכון קדמא׳ מל׳ וחד סחי ומאוס ומל׳ ... הגבה ב׳ וסי׳ למעלה השפלה

ברע ובחור בטוב׃ שמן ודבש ייכול
עד לא ידע לרחקא בישא ולקרבא
טבא׃ ויכון לסמן ולעסל יאכלה מא
טבעא קבל מערפתה לזהדה פי לשר
ולאכתיאר לטביר׃ כי בטרם ידע הנער
מאס ברע ובחר בטוב תעזב האדמה
אשר אתה קץ מפני שני מלכיה׃ ארי
עד לא יידע עולימא לרחקא בישא
ולקרבא טבא תתרטיש ארעא דאת
מעיק מן קדם תרין מלכהא׃ עליאנה
קבל אן יערף לצבי לזהדה באשר ולא
אכתיאר בטביר תתרך לבלדה לדי קד
צגרת מן קבל מלכיהא׃ יביא יהוה
עליך ועל עמך ועל בית אביך ימים
אשר לא באו למיום סור אפרים מעל
יהודה את מלך אשור׃ וייתי יי עלך
ועל עמך ועל בית אבוך יומין דלא אתו
למיומא דאתפליגו בית ישראל על דבית
יהודה ית מלכא דאתור׃ ויאתי אלה
במלך למוצל עליך ועלי אהלך ועלא
קומך פי איאם לם יאתיך מתלהא מן
יום זוול אפרים ען יהודה׃
והיה ביום ההוא ישרק יהוה
לזבוב אשר בקצה יאורי מצרים

ולדבורה אשר בארץ אשור׃ ויהי
בעידנא ההוא יכלי יי לעם קטרי משרית
גיברייא דסגיאין כדבביא וייתינון מארעא
דמצרים ולעזיזי משריתא דאינון
תקיפין כדבריתא וייתינון מסיפי ארעא
דאתור׃ ויכון פי דלך לעצר אן ינאדי
אלה בקום פי אקאצי כלגאן מצר
שביהה באלדבאב וקום פי בלד אלמוצל
שביהה באלזנאביר׃ ובאו ונחו כלם בנחלי
הבתות ובנקיקי הסלעים ובכל הנעצוצים
ובכל הנהללים׃ וייתון וישרון כולהון
ברחובי קריא ובשקיפי כיפיא ובכל
מדברי נעצוציא ובכל בתי תושבחתא׃
פיאתון כלהם וינזלון פי אלאודיה אלבאידה
ופי כהוף אלצכור ופי מא בין אלסדר ופי
מא בין אלנכות׃ ביום ההוא יגלח אדני
בתער השכירה בעברי נהר במלך
אשור את הראש ושער הרגלים וגם
את הזקן תספה׃ בעידנא ההוא יקטול
יי בהון כמא דמתקטיל בחרב חריפא
בסבביא במגיריא בעברי נהרא
במלכא דאתור ית מלכא ועם משריתיה
ואף ית שלטוניא כחדא ישיצי׃ פי דלך
אלוקת ימסחהם אלה במוס אלחאד שער

ברע ג וסימנ׳ פן תראה ברע מאוס מאס ... תעזב ג וסימנ׳ והארץ האדמה הלמען בתרג׳ מלעל ... הזקן ג וסימ׳ צרעת

אלראס ואלמקדם ואללחיה כדאך יהלך
אהל בלד עבר אלנהר וקום אהל אלמוצל׃
והיה ביום ההוא יחיה איש
עגלת בקר ושתי צאן׃ ויהי בעידנא
ההוא יקיים גבר עגלת תורין ותרתין
ען׃ ויכון פי דלך אליום יסתבקי אלמר
עגלה מן אלבקר וראסין מן אלגנם אמנא׃
והיה מרב עשות חלב יאכל חמאה
כי חמאה ודבש יאכל כל הנותר
בקרב הארץ׃ ויהי מסגי טוב ייכול
שמן ארי שמן ודבש יתפרנסון כל
צדיקיא דישתארון בגוה דארעא׃
ויכון מן כתרה צנעת אללבן יאכל
סמנא כדאך אלסמן ואלעסל יאכל כל
מן בקי פי הדא אלבלד׃ והיה ביום ההוא
יהיה כל מקום אשר יהיה שם אלף
גפן באלף כסף לשמיר ולשית יהיה׃
ויהי בעידנא ההוא יהי כל אתר
דיהוויין תמן אלף גופנין שוין אלף
מנן כסף להובאי ובור יהי׃ ויכון פי
דלך אלוקת תציר מואצע כתירה מא
יכון פיהא כתיר מן אלגפאן תסאוי
כתירא מן אלמ מצירא לאלחסך
ואלקרטב׃ בחצים ובקשת יבוא שמה

כי שמיר ושית תהיה כל הארץ׃ בגרין
ובקשתן יהכון לתמן ארי הובאי
ובור תהי כל ארעא׃ באלסהאם ואלקסי
ידכל הנאך מן אלמוצל כדאך חסך
וקרטב יציר גמיע דלך אלבלד׃ וכל
ההרים אשר במעדר יעדרון לא
תבוא שמה יראת שמיר ושית והיה
למשלח שור ולמרמס שה׃ וכל טוריא
דבית יהודה די במעדר יתפלחון לא
תיעול לתמן דחלת הובאי ובור
ויהי לבית ארבעה בקרן דתורין ולבית
משרי עדרין דען׃ וגמיע אלגבאל אלתי
תרפק באלמראפק לא ידכלהא כוף
אלחסך ואלקרטב בל תכון עאמרה יטלק
פיהא אלבקר וידוסהא אלגנם אמאנא׃
ויאמר יהוה אלי קח לך
גליון גדול וכתוב עליו בחרט אנוש
למהר שלל חש בז׃ ואמר יי לי סב
לך לוח רב וכתוב עלוהי כתב מפרש
מוחי למיבז ביזא ולמעדי עדאה׃
תסקל לי כד צחיפה כבירה ואכתב
עליהא בכט אלעאמה לוחא אלסלב
וסרעה אלגנימה׃ ואעידה לי עדים
נאמנים את אוריה הכהן ואת זכריהו׃

למהר ג וסימנ׳ למהר לשלחם מן הארץ למהר שלל חש בז וכצבאים על ההרים ׃ כל מקום ב׳ אשר תדרך אשר יהיה שם

168

בן יברכיהו׃ ואסהיד קדמי סהדין
מהימנין ית לוטיא דאמרית לאיתאה
בנבואת אוריה כהנא הא אתו ואף כין
כל נחמתא דאמרית לאיתאה בנבואת
זכריה בר יברכיה אנא עתיד לאתאה׃
ואשהד עליהא שאהדין אמינין
אוריה אלאמאם וזכריה אבן יברכיה׃
ואקרב אל הנביאה ותהר ותלד בן
ויאמר יהוה אלי קרא שמו
מהר שלל חש בז׃ ועלית לות נביאתא
ועדיאת וילידת בר ואמר יי לי קרי
שמיה מוחי למיבז ביזא ולמעדי
עדאה׃ תס דנית מן אלנביה פחמלת
וולדת אבנא פקאל אללה לי אסמה וחי
אלסלב וסרעה אלגנימה׃ כי בטרם ידע
הנער קרא אבי ואמי ישא את חיל
דמשק ואת שלל שמרון לפני מלך
אשור׃ ארי עד לא ידע עולימא
מקרי אבא ואמא ישבי ית נכסי
דמשק וית עדי שמרון קדם מלכא
דאתור׃ לאן אלצבי מן קבל אן יערף
אן יקול אבא ואמא יחמל מלך א
מוצל אתאת דמשק וסלב שומרון
בין ידיה׃ ויסף יהוה דבר

אלי עוד לאמר׃ ואוסיף מימרא דיי
למללא עמי עוד למימר׃ תם עאוד
אללה מכאטבתני קאילא׃ יען כי מאס
העם הזה את מי השלח ההלכים
לאט ומשוש את רצין ובן רמליהו׃
חלף דקץ עמא הדין במלכותא דבית
דויד דמדברא להון בנח כמי שילוחא
דנגדין בניח ואתרעיאו ברצין ובר
רמליה׃ לאגל מא זהד האולי אלקום
פי מא סלואן אלסאיר עלי דויד ואסרו
ברצין ואבן רמליה׃ ולכן הנה אדני
מעלה עליהם את מי הנהר העצומים
והרבים את מלך אשור ואת כל כבודו
ועלה על כל אפיקיו והלך על כל גדותיו׃
ובכין הא יי מיתי ומסיק עליהון ית
משרית עממיא דסגיאין כמי נהרא
תקיפיא וחסינא ית מלכא דאתור
וית כל משריתיה ויסיק על כל פצידוהי
ויהך על כל כיפוהי׃ ולדלך סיצעד
אללה עליהם מא אלנהר אלעצים אלכתיר
והו מלך אלגזירה וגמיע אגלאלה
פיצעד עלי גמיע גדראנה ויסיר
פי גמיע שטוטה׃ וחלף ביהודה
שטף ועבר עד צואר יגיע והיה

עד צואר ג̇ וסימנ׳ עד צואר יגיע יחצה עד צואר סלה וחתו ג̇ וחל̇ וסימנ׳ רעו עמים וחתו התאזרו התאזרו

מטות כנפיו מלא רחב ארצך עמנו
אל׃ ויעדי בארעא דבית יהודה כנחל
מגבר עד ירושלם ימטי ויהי עם
משריתיה מלי פתאי ארעך ישראל׃
וימצי פי אליהודה וינסאב ויעבר בעד
אן יבלג אלמא אלי אלענק מתלא פיכון
מאיל אקטארה מלא סעה בלדך יא
עמנו אל׃ רעו עמים וחתו
והאזינו כל מרחקי ארץ התאזרו
וחתו׃ אתחברו עממיא ואתברו ואציתו
כל דבסיפי ארעא אתקפו ואתברו
אתקפו ואתברו׃ ארתצו יא אמם
ואנדקו ואנצתו דלך יא דוי אבעאד
אלארץ אתזרו ואנדקו תם תעאונו
ואנדקו׃ עצו עצה ותפר דברו דבר
ולא יקום כי עמנו אל׃ אתמלכו מלך
ויעדי מלילו פתגמא ולא יתקיים ארי
בסעדנא אלהנא׃ תשאורו משורה
פתפסך ותכלמו כלאמא לא יתבת
לאן אללה מענא׃ כי כה אמר
יהוה אלי כחזקת היד ויסרני מלכת
בדרך העם הזה לאמר׃ ארי כדנן אמר
יי לי במתקף נבואתא ואלפני מלמהך
באורח עמא הדין למימר׃ לאן כדי

קאל אללה בשדה קדרתה וארבני מן אלמצי
פי טריק האולי אלקום קאילא׃ לא
תאמרון קשר לכל אשר יאמר העם
הזה קשר ואת מוראו לא תיראו ולא
תעריצו׃ לא תימרון מרוד לכל די ימר
עמא הדין מרוד ולדחלתיה לא תדחלון
ועל תוקפיה לא תימרון תקיף׃ לא
תקולו עקדא לגמיע מא קאלו האולי
אלקום אנה עקד ומכופהם לא תכאפו
ומרהבהם לא תרהבו׃ את יהוה צבאות
אתו תקדישו והוא מוראכם והוא
מעריצכם׃ ית יי צבאות יתיה תימרון
קדיש והוא דחלתכון והוא תקפכון׃
אללה רב אלגיוש קדסוה והו מכופכם
ומרהבכם׃ והיה למקדש ולאבן נגף
ולצור מכשול לשני בתי ישראל לפח
ולמוקש ליושב ירושלם׃ ואם לא
תקבלון ויהי מימריה בכון לפורען
ולאבן מחי ולכיף מתקל לתרין בתי
רברבי ישראל לתבר ולתקלא על דאתפליגו
בית ישראל על דבית יהודה דיתבין
בירושלם׃ פאנה יכון קדסא לאל ירושלם
וכחגר צאדם וצואן מעתר לביתי
מלך אסראיל כפך ווהק׃ וכשלו בם

ולא יקום ד׳ וסימנ׳ עצו עצה ותפר ישען על ביתו לא יעמד ואיש שכב ... מוראו ל׳ ומל׳ ... מוראכם ל׳ מעריצכם ל׳ ם

רבים ונפלו ונשברו ונוקשו ונלכדו׃
ויתקלון בהון סגיאין ויפלון ויתברון
ויתצדון ויתאחדון׃ פיעתר בהמא
כתירין פיקעון וינכסרון ויוהקון ויעלקון
צור תעודה חתום תורה
בלמדי׃ נביא טר סהדותא לא תסהיד להון
ארי לא מקבלין חתום וטמר אוריתא
לא צבן דיילפון בה׃ אחפט אלשהאדה
ואכתם אלשריעה לתלאמידי׃ וחכיתי ליהוה
המסתיר פניו מבית יעקב וקויתי לו׃
אמר נביא על דא צליתי קדם יי׳ דאמר
לסלקא שכינתיה מדבית יעקב ובעיתי
מן קדמוהי׃ וקוי אנא אנתצר אלה אלדי
חגב רחמתה ען אל יעקוב וארגוה׃ הנה
אנכי והילדים אשר נתן לי יהוה לאתות
ולמופתים בישראל מעם יהוה צבאות
השכן בהר ציון׃ הא עד דאנא קיים
ועולימיא דיהב לי יי׳ יתקיימון כנא
אתין ומופתין דאמירין למיתי על
ישראל דאם יחזון ויתובון תבטל גזירתא
דגזירא עליהון דיגלון מלא יתחזאת
קדם יי׳ צבאות דשכינתיה בטורא
דציון׃ והא אנא ואלאולאד אלדי רזקניהם
אלה איאת וברהין פימא בין אסראיל

מן ענד רב אלגיוש אלסאכן פי גבל ציון׃
וכי יאמרו אליכם דרשו אל
האבת ואל הידענים המצפצפים והמהגים
הלא עם אל אלהיו ידרש בעד החיים
אל המתים׃ וארי יימרון לכון עממיא
דאתון בניהון תבעו מן בדין ומן זכורו
דמנצפין ודמנהמין הלא כין אורחת
עממיא פלחי טעותא עמא מן טעותיה
תבעין חייא מן מיתיא׃ ואן קאלו לכם אל
תמסו אלמשעורין ואלעראפין ואלמוצוצין
ואלהדארין קולו אליס אלשעב אלאלאה
ילתמס פכיף יטלב ען אלאחיא מן אלמותי׃
לתורה ולתעודה אם לא יאמרו כדבר
הזה אשר אין לו שחר׃ כדין תימרון להון
לאוריתא דאתיהיבת לנא לסהדו אנחנא
שמעין אלא תגלון לביני עממיא
דיימרון לכון כפתגמא הדין מבען
לית ליה מן דשחר ויבעוהי׃ דלאה או
שהאדה ואן לם יקולו הדא אלקול אלדי
ליס לה טאלב׃ ועבר בה נקשה ורעב
והיה כי ירעב והתקצף וקלל במלכו
ובאלהיו ופנה למעלה׃ ויעדי תקלא
בארעא ויהי עקא וכפן ויהי ארי יחזי
כפן וסיגוף וילוט ויבזי שום פתכריה

שחר ד׳ וסימנ׳ לתורה ולתעודה איך נפלת אעירה וחברון ... מועף ב׳ וסימנ׳ כי לא מועף ביעף דדניאל

וטעותיה ויתפני לעילא למבעי פורקן
בתר דתחתם גזירתא ולא ייכול לימרו
בהם כל עסר וגאיע פילון אלי הו גאע
תגצב ושתם מלכה ומעבודה ואלתפת
אלי אלסמא׃ ואל ארץ יביט והנה צרה
וחשכה מעוף צוקה ואפלה מנדח׃
וסעיד מיתכי ארעא יבעי אלי ייתי
עלוהי עקא כפן ושלהוי עקא קבל
ובידור׃ ואלי אלארץ ילתפת איצא פאלא
הא בשדה וצלמה ולגבו ציק ואפל
מנתשר פיהא׃ כי לא מועף לאשר
מוצק לה כעת הראשון הקל ארצה
זבלון וארצה נפתלי והאחרון הכביד
דרך הים עבר הירדן גליל הגוים׃
ארי לא ישתלהי כל דייתי לאעקא
להון כעידן קדמי גלו עם ארע זבולון
ועם ארע נפתלי ושארהון מלך תקיף
יגלי על דלא אידכרו גבורת ימא ניסי
ירדנא קרב כרכי עממיא׃ פאנה לא
לגב למא יציק עליהם כאוקת אלאול
אלי אסרעו בכלד זבולון ונפתלי ובאל
אכר אלי תקל עלי טריק אהל אלבחר
ועבר אלארדן וסואחל אלאמם׃ העם
ההלכים בחשך ראו אור גדול ישבי

בארץ צלמות אור נגה עליהם׃ עמא
בית ישראל דהוו מהלכין במצרים
כיד בקבלא נפקו למחזי נהור סגי
יתבין בארע טולי מותא נהורא אזהר
עליהון׃ ואלקום אלסאלכין פי צלאם ראו
נורא כבירא ואלמקים פי ארץ גבס נור
אספר עליהם׃ הרבית הגוי לא הגדלת
השמחה שמחו לפניך כשמחת
בקציר כאשר יגילו בחלקם שלל׃
אסגיתא עמא בית ישראל להון אסגיתא
חדוא חדיאו קדמך כחדות נצחי קרב
כמא דהוו חדן בפלגותהון ביזתא׃
וקד לקד כתרת הדא אלקביל ועצמת
להם אלפרח פיפרחון בין ידיך כאלפרח
פי אלחצאד וכמא יסרון פי קסמתהם
אלסלב׃ כי את על סבלו ואת מטה שכמו
שבט הנגש בו החתת כיום מדין׃ ארי
אעדיתא ית ניר מרותיה וית שולטן
עקתיה שלטון דהוה מפלח ביה
איתבר כיום מדין׃ ואלא אצר נקלהם
ודהק עאתקהם וקציב אלמסתולי עליהם
קד דקקת גמיעה דלך כעצר מדין׃ כי
כל סאון סאן ברעש ושמלה מגוללה
בדמים והיתה לשרפה מאכלת אש׃

מעם יעי צבאות ג׳ דסמ׳ וסימנה׳ הנה אנכי והילדים ייתאה תפקד — לשרפה ב׳ וסימנה׳ הבה נלבנה לבנים והיתה לשרפה

ארי כל מיסבהון ומיתנהון בר שע
אתגעלו בחובין הא כבסו דמלושא
ברם דלא דכן רשמי כתמה מינה כין
כמא דלית בה צרוך אלהין לאתוקדא
בנורא כין ייתון עליהון עממיא תקיפין
כאישתא ויקטלונונון ואר כל כיל
מכיול בזלאזל ואתוב אמלוות כא
מעאצי קד צאר חריקא אכילה אנאר
כי ילד ילד לנו בן נתן לנו ותהי המשרה
ו על שכמו ויקרא שמו פלא יועץ אל
גבור אבי עד שר שלום אמר נביא
לבית דויד ארי רבי אתיליד לנא בר
אתיהיב לנא וקביל אוריתא עלוהי
למיטרה ואתקרי שמיה מן קדם
מפלי עיצא אלהא גיברא קיים
עלמיא משיחא דשלמא יסגי עלנא
ביומוהי אר ולד לנא ולדא ורזקנא
אבנא דכרא וכאנת אריאסה עלי ראסה
סמאה אכפי אחכים אטאיק אגבאר
מלך אאבד רייס אסלאם למרבה
המשרה ולשלום אין קץ על כסא
דוד ועל ממלכתו להכין אתה ולסעדה
יב במשפט ובצדקה מעתה ועד עולם
קנאת יהוה צבאות תעשה זאת סגי

רבו לעבדי אוריתא ולנטרי שלמא
ליתסוף על כורסי דויד ועל מלכותיה
לאתקנא יתה ולמבנה בדינא ובזכותא
מכען ועד עלמא במימרא דיי צ
צבאות תתעביד דא לכתרה אריאסה
וסלאם לא אנקצא לה עלי כרסי דאוד
וממלכתה ליצלחהא ויסעדהא באחכם
ואעדל מן לאן ואלי אדהר כצרה רבי
גוש תצנע דלך דבר שלח
ארני ביעקב ונפל בישראל פתגמא
שלח יי ברבית יעקב ואשתמע בישראל
ואר בעת אלה כהדי אאמר פי יעקוב
ווקע פי אסראיל וידעו העם כלו
יא אפרים ויושב שמרון בגאוה ובגדל
לבב לאמר ואתרברבו עמא הדין
כולהון אפרים ויתבי שמרון ברבו
ובתקוף לב למימר תם צאהר אקום
מן אפרים ואהל שמרון אגמעין
באקתדאר ועצם קלב קאילין לבנים
נפלו וגזית נבנה שקמים גדעו וארזים
נחליף רישיא גלו ודטבין מנהון נמני
נכסיא אתבזיזו ודשפירין מנהון נקני
אן וקע אלבן בנינא חגארה מהנדמה
ואן גרע כשב אגמיז בדלנאהא בארז

למרבה ק׳ ג׳ ו׳
יב

ועד עולם יב׳ וסימנ׳ למרבה המשרה ימושו ושכני לאמר ושמרי דבלך ואנחנו יהי שם בבכה יחל ירושלם וישמר ס׳ ויושב ב׳ חד מל׳ וחד חס׳ וסימנ׳ ויושב שמרון וישב קדם קדמ׳ מל׳ ובתר׳ חס׳ ס׳

ויש̇גב יהוה את צרי רצין עליו ואת ב̇ אביו
איביו יסכסך ותקיף יי ית סנאיה דישראל
רצין עלוהי וית בעלי דבבוהי יערר
נצראלהא ערא רצין עליה ודהייג
באגציה ארם מקדם ופלשתים מאחור
ויאכלו את ישראל בכל פה בכל זאת
לא שב אפו ועוד ידו נטויה ארם כג
ממדנחא ופלשתאי ממערבא ובזו
ית נכסי ישראל בכל אתר בכל דא
לא תבו מחוביהון דיתוב רוגזיה מנהון
ועד כען מתקפין מרדיהון ועוד
מחתיה עתידא לאתפרעא מנהון אן
יכון ארמנין מן משרק ופלסטינין
מן מגרבי אכלון אסראיל בכל פא
מתלא ומעדלך לא ירגע גצבה ועאד
ידה ממדודה עליהם והעם לא שב
עד המכהו ואת יהוה צבאות לא דרשו
ועמא לא תבו לפולחן מן דאיתי עליהון
מחא ואולפן מן קדם יי צבאות לא
תבעו ואן אקום לא ירגעון אלי צארבהם
בדלך ולא ילתמסו רב אגיושי
ויכרת יהוה מישראל ראש ב̇
וזנב כפה ואגמון יום אחד ושיצי יי
מישראל ריש והגמון שלטון ואטרון

יומא חד ויקטע אלה מנהם אלראס
ואלדנב אלכבה ואלסעפה פי יום ואחד
זקן ונשוא פנים הוא הראש ונביא ג̇
מורה שקר הוא הזנב סב ונסיב אפין
הוא רישא וספר מלית שקר הוא חלשא
ושרח דלך אן אלשיך ואלוגיה מנהם
הו אלממתל באלראס ומנביהם ודאלהם
באלבאטל הו אלשביה באלדנב ויהיו
מאשרי העם הזה מתעים ומאשריו ב̇
מבלעים והוו משבחיה דעמא הדין
מטען ודבדבוהי מסלעמין וקד צאר
מרשדיהו ולאי אקום מצלון ומרשדוה
מהלכון על כן על בחוריו לא ישמח מה פיס
אדני ואת יתמיו ואת אלמנתיו לא דאית בהון
ירחם כי כלו חנף ומרע וכל פה דבר ב̇ ואת
נבלה בכל זאת לא שב אפו ועוד ידו ואת
נטויה על כין ית עולימוהי לא יחדי
יי ועל יתמוהי ועל ארמלתיה לא
ירחים ארי כולהון חנפין ובישין וכל
פומהון ממללין שקר בכל דא לא
תבו מחוביהון דיתוב רוגזיה מנהון
ועד כען מתקפין מרדיהון ועוד
מחתיה עתידא לאתפרעא מנהון
לדלך שבאבה לא יפרחהם אלה

מתעים ב̇ וסימנ̇ מאשריך מתעים מאשרי העם הזה ° ומרע ב̇ וסימנ̇ כי כלו חנף ומרע מקשיב ° ומאשריו

ואיתאמה וארמלה לא ירחמהם
אד כלהם דנסין אשראר וכלפאמנהם
יתכלם בלספה מע דלך לא ירגע גצבה
מנהם ועאד ידה ממדודה עליהם׃ כי
בערה כאש רשעה שמיר ושית תאכל
ותצת בסבכי היער ויתאבכו גאות
עשן׃ אד יתדלק כאישתא פורענות
חוביהון חטאיא וחייביא תשיצי
ותשלוט בשאר עמא ותשיצי סגי
משריתא׃ לאן צלמהם אשתעל
כאלנאר פהו יאכל מנהם כל חסך וקיצום
חתי יתאגג פי שעב אשעריי ויתכאתף
אקתדאר אלדכאן׃ בעברת יהוה צבאות
נעתם ארץ ויהי העם כמאכלת אש
איש אל אחיו לא יחמלו׃ בתעבור
מן קדם יי צבאות חרובת ארעא והוה
עמא כיקידת נור גבר על אחוהי לא
חייסין׃ ובעברה רב אגיוש קד אצטרב
אלבלאד צאר אלקום כשעלה מן נאר
ולא ישפק אמרו מנהם עלי צאחבה
ואכיה׃ ויגזר על ימין ורעב ויאכל
על שמאול ולא שבעו איש בשר
זרעו יאכלו׃ ובז מן דרומא וכפין
ושיצי מן ציפונא ולא סבע גבר

נכסי קריביה ייבזון׃ קטע מן אליימין
ועאדה גאיעו ואכל מן אליסאר ולא
ישבעו ולא יעלם אלרגל מנהם אנה
אנמי יאכל מן לחם דראעה׃ מנשה
את אפרים ואפרים את מנשה יחדו
המה על יהודה בכל זאת לא שב אפו
ועוד ידו נטויה׃ דבית מנשה עם דבית
אפרים ודבית אפרים עם דבית מנשה
כחדא יתחברון למיתי על דבית יהודה
בכל דא לא תבו מחוביהון דיתוב רוגזיה
מינהון ועד כען מתקפין מרד יהון
ועוד מחתיה עתידא לאתפרעא מנהון׃
דלך מנשה מע אפרים ואפרים מע
מנשה הם גמיע עלי יהודה מע
דלך לא ירגע גצבה ענהם ועאד ידה
ממדודה עליהם׃ הוי החקקים
חקקי און ומכתבים עמל כתבו׃ וי
דרשמין רשמין דמינס וכתב דליאו
כתבין׃ ואויל לראסמי רסום אלגול
וכאתבי כתב אלגול׃ להטות מדין דלים
ולגזל משפט עניי עמי להיות אלמנות
שללם ואת יתומים יבזו׃ לאסטאה
מדין מסכינין ולמינס מא דדען
מחשיכי עמי בדינא למהוי ארמלן

חקק׳ ב׳ וסימנ׳ גדולים חקקי לב הוי החקקים חקקי און ה׳ מדין ג׳ וסימנ׳ מדין וסככה ישבי על מדין להטות מדין

עליהון וית נכסי יתמיא יבזון׳ לימא
אצעפי מן אדיין ויגצבון חכם באיסי
אקוס ויצירון אראמל סלבהם ו׳
איתאם יגנמון׳ ומה תעשו ליום פקדה
ולשואה ממרחק תבוא על מי תנוסו
לעזרה ואנה תעזבו כבודכם׳ ומא
תעבדון ליומא דיסערון עליכון
חוביכון ולריגוש עקא דמירחיק
ייתי לאן תערקון לסעיד ואיכא
תשבקון יקרכון׳ מא תצנעון פי יום
אעקאב ועגד רוי יאתי מן בעד אין
תפרון לעון לכם ואין תתלון כרמכם׳
בלתי כרע תחת אסיר ותחת הרוגים
יפלו בכל זאת לא שב אפו ועוד ידו
נטויה׳ בלין בר מן ארעכון אסירין
תתאסרון וברא מקרויכון קטילין תתלמון
בכל דא לא תבו מחוביהון די יתוב רוגזיה
מינהון ועד כען מתקפין מרדיהון
ועוד מחתיה עתידא לאתפרעא מנהון׳
לא אלתגרון אסארי ודון אקתלא
תקעון ומע ואך לא ירגע גצבה מנכם
ועאד ידה ממדודה עליכם באקאמכם
עלי חלאלכטא׳ הוי אשור
שבט אפי ומטה הוא בידם זעמי׳

ב̇ ל̇
וחד
בתו ב̇
ימי מל̇
הפקד

ב̇
חד
מל̇
וחד
חס̇
לבש

יי אתורא שולטן רוגזי ומלאך שליח
מן קדמי עליהון בלוטי ויל לאשור
קציב גצבי אלדי עצא פי אידיהם הו
סכטי׳ בגוי חנף אשלחנו ועל עם
עברתי אצונו לשלל שלל ולבז בז
ולשימו מרמס כחמר חצות׳ בכנשא
חנפא אשלחיניה ועל עמא דעברו
על אוריתי אפקדיניה למיבז ביזא
ולמעדי עדאה ולשויותיה לדיש
כסיין שוקין׳ אמא אבעת בה פי אמה
דנסה ואוכלה עלי קום עברתי ליהב
נהבהם ויגנם גנימתהם ויציירהם דוסא
כטין אלאסואק׳ והוא לא כן ידמה
ולבבו לא כן יחשב כי להשמיד בלבבו
ולהכרית גוים לא מעט׳ והוא לא כין
מדמי ובלביה לא כין מחשיב ארי
לשיצאה אמר בליביה ולאספא
עממין לא בחיס׳ והו מא כדאך יטן
וקלבה לא יחסב דלך בל פי קלבה אנפד
וקטע אמם גיר קליל׳ כי יאמר הלא
שרי יחדו מלכים׳ ארי יימר הלא כל
שלטוני כחדא כמלכין חשיבין קדמי׳
בל יקול אן קוואדי אגמעין מלוכא׳
הלא ככרכמיש כלנו אם לא כארפד

ו̇
ק̇

ט̇

ב̇

ו̇
חס̇
בספ̇

הלא ו חס בספרא וסימנה׳ הלא שרי הלא ככרכמיש ושלאחרין על האנשים מאז אני מחשה ... כרכמיש וכלנה טלה שוס

חמת אם לא כדמשק שמרון׃ הלא כמא
דכרכמיש כבישא קדמי כין כלנו אם
לא כמא דארפד מסירא בידי כין חמת
כמא דעבדית לדמשק כין אעביד
לשמרון׃ ואן ארקה מתל קרקסיא
ואן חמאה מתל ארפאד וסבסטיה
מתל דמשק׃ כאשר מצאה ידי לממלכת
האליל ופסיליהם מירושלם ומשמרון׃
כמא דאשכחת ידי מלכוון די פלחא
לטעותא וצלמניהון מא שנו מירושלם
ומשומרון׃ וכמא נלת ידי ממאלך אלאותאן
מן כאנת פסולהם אכתר מן ירושלם
ושומרון׃ הלא כאשר עשיתי לשמרון
ולאליליה כן אעשה לירושלם ולעצביה׃
הלא כמא דעבדית לשמרון ולטעותהא
כין אעביד לירושלם ולצלמניא דבה׃
אלא אני כמא צנעת בשומרון ואותאנהא
כדאך אצנע בירושלם ואזלאמהא׃
והיה כי יבצע אדני את כל
מעשהו בהר ציון ובירושלם אפקד
על פרי גדל לבב מלך אשור ועל תפארת
רום עיניו׃ ויהי ארי ישיצי יי למעבד
ית כל דאמר בטורא דציון ובירושלם
אסער על עובדי רם ליבא דמלכא

דאתור ועל תושבחת רמות עינוהי׃
פיכון ארי תמם אלה גמיע מא יצנעה
פי גבל ציון וירושלם קאל אטאלב מלך
אשור עלי תמר עצם קלבה ופכר
ארתפאע עיניה׃ כי אמר בכח ידי עשיתי
ובחכמתי כי נבנותי ואסיר גבלת עמים
ועתידתיהם שושתי ואוריד כאביר
יושבים׃ ארי אמר בתקוף ידי עבדית
ובחכמתי ארי סוכלתן אנא ואגליתי
עממיא ממדינא למדינא וקרוי
תושבחתהון בזית ואחיתית בתקוף
ית יתבי כרכין תקיפין׃ לאנה קאל בקווה
ידי צנעת דלך ובחכמתי אד דהנת
לה פאזלת תכום אלשעוב ומא אסתעדוה
אטטלמתה וחטטת כתירא מן אלע
מארה׃ ותמצא כקן ידי לחיל העמים
וכאסף ביצים עזבות כל הארץ אני
אספתי ולא היה נדד כנף ופצה פה
ומצפצף׃ ואשכחת כקינא ידי נכסי
עממיא וכמכנש ביעין שביקן כל
דיירי ארעא אנא כנשית ולא הוה נטיל
מיכא ושריכא ופתח פומיה וממליל
מלא׃ ונלת ידי אתאת אלאמם כעש טיר
מבאח וכגמע ביץ מתרוכה קד גמעת

פסו׳ יבצע תמם ואשתקתקהא מן קו׳ ידי זרובבל יסדו הבית הזה וידיו תבצענה פסו׳ פיה תמאמא ... עזבות כולה כה כן חס וו ראשון

כלמא ארץ חתי ליס טאיר יחרך
כגנאחה פימא נעו ולא יפתח פאה
פיוצוץ׃ היתפאר הגרזן על החצב
בו אם יתגדל המשור על מניפו
כהניף שבט ואת מרימיו כהרים
מטה לא עץ׃ האפשר דישתבח
חולילא על דחליל ביה למימר הלא
אנא חלילית אם יתרורב מסרא על
דנגיד ביה למימר הלא אנא נגדית
כארמא חוטרא לממחי לא חוטרא
מחי אלהין מן דמחי ביה׃ הל יפתכר
אלפאס עלי אלנאחת בה או יתכבר אל
מנשאר עלי מחרכה וכחרכה אלקציב
מן ראפעה ורפע אלעצא ליס מנהא׃
לכן ישלח האדון אדני
צבאות במשמניו רזון ותחת כבדו
יקד יקד כיקוד אש׃ חלף דאתרורב
מלכא דאתור בכין ישלח רבון עלמא
יי צבאות ברברבוהי מחא ותחות
יקרהון מיקד ייקדון כיקידת אישא׃
לדאך יבעת אללה אלסייד רב אלגיוש פי
סמנה אלהזאל ופי כרמה יתוקד וקיד
כוקיד אלנאר׃ והיה אור ישראל לאש
וקדושו ללהבה ובערה ואכלה

שיתו ושמירו ביום אחד׃ ויהי מרי
נהוריה דישראל וקדישיה מימריה
תקיף כאישתא ופתגמוהי כשלהביתא
ויקטיל וישיצי שלטונוהי וטורנוהי
ביומא חד׃ ויציר נור אסראיל לה
כאלנאר וקדוס אסראיל לה כאללהיב
ישתעל פיאכל אלמתל באלחסך וא/
קיצום מן קומה פי יום ואחד׃ וכבוד
יערו וכרמלו מנפש ועד בשר יכלה
והיה כמסס נסס׃ ויקר סגי משריתיה
ועבדי קרביה נפשהון עם פגריהון
ישיצי ויהי תביר ועריק׃ ולמשבחהון
בגליל אלשערא ואלכרמל מן אלשגר
מן נפוסהם אלי אגסאמהם יפני פיציר
עלמא מעלומא׃ ושאר עץ יערו
מספר יהיו ונער יכתבם׃ ושאר עם
משריתיה יסופון למהוי עם דמנין
ומלכו חלשא יתחשבון׃ ואלבאקין
אלממתלון כשגר אלשערי דוי אחצא
יכונו חתי ימכן גלאמא ואחד אן
יכתבהם מן קלה׃ והיה
ביום ההוא לא יוסיף עוד שאר ישראל
ופליטת בית יעקב להשען על מכהו
ונשען על יהוה קדוש ישראל באמת׃

קדושו ותלויהון מל׳ ... ואוריד ב׳ ומל׳ וסימנ׳ כאביר לארץ ... לאש ג׳ וסימנ׳ והיה דברכם פחם ... ונשען ב׳ וסימנ׳ לגבול מואב על ...

ויהי ביומא ההוא לא יוסיפון עוד שארא
דישראל ושיזבת בית יעקב לאסתמכא
על עממיא דהוו מפלחין בהון ויסתמכון
על מימרא דיי קדישא דישראל בקשוט׃
ויכון פי דלך אלוקת לא יעוד איצא באקי
אסראיל ופלית אל יעקוב אן יתוכלו
עלי קאתלה בל יתוכלו עלי אללה קדוס
אסראיל בחק׃ שְׁאָר יָשׁוּב שְׁאָר יַעֲקֹב
אֶל אֵל גִּבּוֹר׃ שאר דלא חטו ודתבו
מחטאה שארא דבית יעקב יתובון
למפלח קדם אלהא גיברא׃ וירגע אלבאקין
מן בקייה אל יעקוב אלי אלטאיק אלגבאר׃
כִּי אִם יִהְיֶה עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל כְּחוֹל הַיָּם
שְׁאָר יָשׁוּב בּוֹ כִּלָּיוֹן חָרוּץ שׁוֹטֵף
צְדָקָה׃ ארי אם יהי עמך ישראל סגי
כחלא דימא שאר דלא חטו ודתבו
מחטאה יתעבדן להון גבורן דמתגברן
ומידברן בזכו׃ פאנה לו כאן קומך
יא אל אסראיל כרמל אלבחר לרגע מנהם
בקייה מא בעד פנא קארץ גאר
בעדל׃ כִּי כָלָה וְנֶחֱרָצָה אֲדֹנָי יֱהֹוִה
צְבָאוֹת עֹשֶׂה בְּקֶרֶב כָּל הָאָרֶץ׃ ארי
גמירא ושיצאה יי אלהים צבאות
עביד עם כל רשיעי ארעא׃ אד פנא

וקרץ יצנעה אללה רב אלגיוש פי גמיע
הדה אלבלד׃ לָכֵן כֹּה אָמַר
אֲדֹנָי יֱהֹוִה צְבָאוֹת אַל תִּירָא עַמִּי יֹשֵׁב
צִיּוֹן מֵאַשּׁוּר בַּשֵּׁבֶט יַכֶּכָּה וּמַטֵּהוּ
יִשָּׂא עָלֶיךָ בְּדֶרֶךְ מִצְרָיִם׃ בכין כדנן
אמר יי אלהים צבאות לא תדחל עמי
יתיב ציון מאתוראה בשולטניה
ימחינך ומרותיה ירמי עלך כאורח
מצרים׃ ולדלך הכדי קאל אללה רב אלגיוש
לא תכאף יא קומי יא סאכן ציון מן
אשור ואן צרבך בקציב ושאל עליך
עצאה עלי סביל אלמצריין׃ כִּי עוֹד
מְעַט מִזְעָר וְכָלָה זַעַם וְאַפִּי עַל
תַּבְלִיתָם׃ ארי עוד ציבחד כזעיר
ויסופון לוטיא מנכון דבית יעקב
ורגזי על עממיא עבדי תבלא לשיצ
לשיציותהון׃ פאנה אנמא בקי קליל
יסיר חתי יכמל סכטי וגצבי פאבליהם
ואפניהם׃ וְעוֹרֵר עָלָיו יְהֹוָה צְבָאוֹת
שׁוֹט כְּמַכַּת מִדְיָן בְּצוּר עוֹרֵב וּמַטֵּהוּ
עַל הַיָּם וּנְשָׂאוֹ בְּדֶרֶךְ מִצְרָיִם׃ וייתי
עלוהי יי צבאות מחא כמחת מדין
בשקיף עורב ומחתיה תעדי מנכון
כמא דעדת מנכון מרות פרעה על

ומחריצה ג וסימנ׳ יעשה בקרב שמעו׳ ועד כלה ... בדרך מצרים ג וסימנ׳ ומטהו ונשאו ושלחתי ... יככה ג וס׳ בשבט

יממא ויתעברן לכון גבורן כיד פאורח
מצרים: ויצהר עליה רבא גיוש סוטא
כצרבה מדין פי צואן עורב וכעצאה
אתי עלי אבחר ויחמלהא עליה כסביר
מצר: והיה ביום ההוא יסור סבלו
מעל שכמך ועלו מעל צוארך וחבל
על מפני שמן: ויהי בעידנא ההוא
תעדי מחתיה מינך ונריה מעל
צורך ויתברון עממיא מן קדם משיחא:
ואתא יכון דלך אוקת יזול נקלה ען
עאתקך ואצרה ען ענקך ויפסר אצדה
מן קבל אגלאה: בא על עית עבר במגרון
למכמש יפקיד כליו: אתא על עית
עבר במגרון למכמש ימני רבני
משריתיה: אד אתא עית ועברו במגרון
ואודע סלאחה מכמש: עברו מעברה
גבע מלון לנו חרדה הרמה גבעת
שאול נסה: גזו עברו ירדנא בגבע
בתו להון איתברו יתבי רמתא אנש
גבעת שאול ערקו: ועבר קומה
מעברה ובאתו פי אגבעה וזעגלהם
אהל רמה ופראהל גבעת שאול:
צהלי קולך בת גלים הקשיבי לישה
עניה ענתות: ארימו קלכון אנש בת

אציתו דיתבין בליש דדירין בענה
ענתות: וצהל צות גמע גלים ואסגי
אהל ליש וצעף אהל ענתות: נדדה
מדמנה ישבי הגבים העיזו: אתלו
אנש מדמנה יתבי גבים גלו: ונאר
אהל מרמנה וסכאן גבים אנצאנו:
עוד היום בנב לעמד ינפף ידו הר
בית ציון גבעת ירושלם: עד כען
יומא רב וסגי עידן ליה למיעל והא
סנחריב מלכא דאתור אתא וקם בנוב
קרית כהניא לקביל שורא דירושלם
עני ואמר לחילותיה הלא דא היא
ירושלם די עלה ארגישית כל משריתי
הא היא חלשא מכל כרכי עממיא
דכבישית בתקוף ידי עלה קם מניד
ברישיה מוביל ומותי בידיה על טור
בית מקדשא דבציון ועל עזרתא
דבירושלם: ובקי יום יקף פי נוביחך
ירה דאימא גבל גמע ציון ויפאע
ירושלם: הנה האדון יהוה
צבאות מסעף פארה במערצה ורמי
הקומה גדועים והגבוהים ישפלו: הא
רבון עלמא יי צבאות רמי קטול
במשריתיה כבעיטו דמתבעיט במעצא

ה בטע
בספ

נטל ועבר תלת אונין
ודבר עמיה ארבעין
אלפין גספנין דדהב רבנ
מלבין קטירין תגאח יתבין
בהון ודבר עמיה מחתן
ושתין אלפין אחדי סיפין
ורמחין מחתן אלפין מחתני
גדין דרהטין קדמוהי
מחה אלפין חמין חורבא
דמשריתיה ארבע מאה
פרסין צוארי סוסוותיה
ארבעין פרסין מנין
משריתיה מחתן ושתין
אלפין רבוא חסר חד וכין
אתו על אברהם אבונא
כד רמו יתיה לגו אתון
נורא יקדתא וכין עתידין
למיתי עם גוג ומגוג כד
ישלים עלמא קציה
למתפלקא משריתא
קמיתא כד עברו
בירדנא שתו מא דהון
בירדנא משריתא תניתא
דלו עקבי סוסוותא ושתו
מיא משריתא
תליתיתא לא ב̇ ב̇
אשכחו מיא ורני ארץ
למשתי
חפרו בירין ושתו נליא
אתא וקם

צהלי ב̇ וסימנ̇ צהלי קולך בת גלים צהלי ורני ישבת ... הקשיבי ב̇ וסימנ̇ הקשיבי לישה הקשיבי ארץ ... הר בת ציון ב̇ וסימ̇
עוד היום שלחו כר ...

ורמי קומא יתקטפון ותקיפיא ימאכון:
הוריאסייר רבאגיוש האדה כפרמה
פירהבה ורפיעיאקאמה יגדעון וא׳
שואמך יתצעון: ונקף סבכי היער
בברזל והלבנון באדיר יפול: ויקטיל
גיברי משריתיה דמתגברין בברזלא
ועבדי קרביה עלארעא דישראל
יתרמון: ויחרק באמשבהין בשעב
שגראשערי מנהם באחדיד ואמתלין
באלבנאן באגליל מנה יקטעון:
ויצא חטר מגזע ישי ונצר
משרשיו יפרה: ויפוק מלכא מבנוהי
דישי ומשיחא מבני בנוהי יתרבי:
יכרג קציב מן ענצר ישי וסנך מן
אצולה ינמו: ונחה עליו רוח יהוה רוח
חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח
דעת ויראת יהוה: ותשרי עלוהי רוח
מן קדם יי רוח חכמא וסכלתנו רוח
מילך וגבורא רוח מדע ודחלתא דיי:
ותחל עליה נור אלה והי רוח אחכמה
ואפהם ואראי ואגברווה אמערפה ותקוי
אלה: והריחו ביראת יהוה ולא למראה
עיניו ישפוט ולא למשמע אזניו
יוכיח: ויקרביניה לדחלתיה יי ולא

לחיזו עינוהי יהי דאין ולא למשמע
אודנוהי יהי מוכח: וילהמה אלה
טאעתה ויכון לא יחכם עלי רויא עין
פקט וכדלך סמאע אדן: ושפט
בצדק דלים והוכיח במישור לענוי
ארץ והכה ארץ בשבט פיו וברוח
שפתיו ימית רשע: וידין בקושטא
מסכינין ויוכח בהימנותא לחשיכי
עמא וימחי חייבי ארעא במימר
פומיה ובממלל ספותיה יהי מאית
רשיעא: ויחכם באעדל לצעפי ויעט
באסתקאמה ען עואם אבלאד ויצרב
אהלה באק ציב ען קולה ובאדן מנה
יקתל אמסתחק: והיה צדק אזור
מתניו והאמונה אזור חלציו: ויהון
צדיקיא סחור סחור ליה ועבדי
הימנותא מקרבין ליה: ויכון לה אחק
באזאר אחקוין ואאמאנה כשראד
אצלב: וגר זאב עם כבש ונמר עם
גדי ירבץ ועגל וכפיר ומריא יחדו
ונער קטן נהג בם: ביומוהי דמשיחא
דישראל יסגי שלמא בארעא וידור
דיבא עם אימרא ונמרא עם גדיא
ישרי ועגל ואריה ופטים כחדא

וברוח ד' וסימנ' אפך בער שפתין בדבר יי' שמים נעשן ה״ ישפוט ג' ומל' וסימנ' והריחו ביראת והוא למיס ישפוט הבעד

וינק זעיר מדבר להון: ויסכן אלדיב
מע אלחמל ואלנמר מע אלגדי ירבץ
ויגתמע אלעגל ואלצרגאם ואלגאמוס
וצבי צגיר יסוקהם: ופרה ודב
תרעינה יחדו ירבצו ילדיהן ואריה
כבקר יאכל תבן: ותורתא ודובא ירעין
כחדא ישרון בניהון ואריא כתורא
ייכול תבנא: ואלבקרה ואלדב ירעון
ואולאדהם ירבצון אגמעין ואלאסד
יאכל אלתבן כאלבקר: ושעשע יונק
על חר פתן ועל מאורת צפעוני גמול
ידו הדה: ויחייך ינקא על חור חיוי
פתן ועל חיזו גלגלי עיני חוי חרמן
חסילא ידוהי יושיט: ויתלאהא חתי
אלצבי בתקב עין אלשגאע מן אלחיאת
ופי חדק אלרקש מנהא חתי אלמפטום
ילקי ידה: לא ירעו ולא ישחיתו בכל
הר קדשי כי מלאה הארץ דעה את
יהוה כמים לים מכסים: לא יבאשון
ולא יחבלון בכל טורא דקודשי ארי
תתמלי ארעא מדע ית דחלתא דיי
כמיא דלימא חפן: לא תסי ולא תפסד
פי גמיע בלד קדסי אד אמתלת אל
ארץ מן אלמערפה באללה עז וגל

וטאעתה כאלמא אלמגטי ללבחר:
והיה ביום ההוא שרש ישי
אשר עמד לנס עמים אליו גוים
ידרשו והיתה מנחתו כבוד: ויהי
בעידנא ההוא בר בריה דישי דעתיד
דיקום את לעממיא ליה מלכון ישתמעון
ויהי אתר בית משרוהי ביקר: ויכון
פי דלך אלוקת ענצר ישי אלדי הו ואקף
עלמא ללאמם פילתמסונה ויכון מחלה
מכרמא: והיה ביום ההוא
יוסיף אדני שנית ידו לקנות את שאר
עמו אשר ישאר מאשור וממצרים
ומפתרוס ומכוש ומעילם ומשנער
ומחמת ומאיי הים: ויהי בעידנא ההוא
יוסיף יי תנינות גבורתיה למפרק ית
שארא דעמיה דישתאר מאתור
וממצרים ומפתרוס ומהדו ומעילם
ומבבל ומחמת ומנגות ימא: ויכון
פי דלך אלוקת איצא יעיד אללה תאניה
אמרה פיגמע באקי שעבה אלדי
יתבקא פי אלגזירה ומצר ואלבימא ואל
חבשה וכוזסתאן ואלשינור ואנטאכיה
וגזאיר אלבחר: ונשא נס לגוים ואסף
נדחי ישראל ונפצות יהודה יקבץ

צפעוני ג̇ ב̇ מל̇ וחד חס̇ וסימנ̇ מאורת צפעוני ביצי צפעוני יפריש [illegible] מנחתו ב̇ חס̇ וסימ̇ והיתה מנחתו ודמשק

מארבע כנפות הארץ׃ ויזקוף את
לעממיא ויכנש מבדרי ישראל וגלות
יהודה יקריב מארבע רוחי ארעא׃
ויפע עלמא לארעא מס פיגמע מרחיי
לאסראיל ומבדרי יהודה יחשרהם מן
אקטאר ארץ׃ וסרה קנאת אפרים
וצררי יהודה יכרתו אפרים לא יקנא
את יהודה ויהודה לא יצר את אפרים׃
ותעדי קנאתא מדבית אפרים ודמעיקין
לדבית יהודה ישתיצון דבית אפרים
לא יקנון בדבית יהודה ודבית יהודה
לא יעיקון בדבית אפרים׃ ויזול חסד
אפרים ואעדא יהודה ינקטעון פלא
יחסד אפרים יהודה ולא יהודה לא
יעאדונהם׃ ועפו בכתף פלשתים ימה
יחדו יבזו את בני קדם אדום ומואב
משלוח ידם ובני עמון משמעתם׃
ויתחברון כתף חד למחי פלשתאי
דבמערבא כחדא יבזון ית בני מדנחא
באדום ומואב יושטון ידהון ובני
עמון ישתמעון להון׃ ויסירון עלי
אטראף פלסטינין גרבא ויגנמון
גמיעא אהל אשרק ופי אדום ומואב
ימדון אידיהם ויכון בני עמון פי
טאעתהם׃ והחרים יהוה את לשון
ים מצרים והניף ידו על הנהר בעים
רוחו והכהו לשבעה נחלים והדריך
בנעלים׃ ויבש יי ית לישן ימא
דמצרים וירים מחת גבורתיה על פרת
במימר נביוהי וימחיניה לשבעה נחלין
ויהכון ביה בסנדלין׃ ויתלף אלה לסאן
בחירה מצר ויشיר באמרה עלי אלפראת
בסטון מן ריאחה ויקסמה עלי סבעה
אודיה ויסלך פיה בלנעל׃ והיתה מסלה
לשאר עמו אשר ישאר מאשור
כאשר היתה לישראל ביום עלתו
מארץ מצרים׃ ותהי אורח כבישא
לשארא דעמיה דישתאר מאתוראה
כמא דהות לישראל ביום מיסקהון
מארעא דמצרים׃ פתציר מחגה לבאקי
שעבה אלדי יתבקא פי אלגזירה כמא
כאנת לאסראיל חין צעד מן מצר׃
ואמרת ביום ההוא אודך יהוה כי
אנפת בי ישב אפך ותנחמני׃ ותימרון
בעידנא ההוא אודי קדמך יי ארי על
דחבית קדמך הוה רוגזך עלי בדין
יתוב רוגזך מני ותרחים עלי׃ ותקול
פי דלך אלוקת אשכרך יא רב על מא

וסרה ג׳ בטעמ׳ וסימנה׳ מעלין קנאת קנאתי ס״ם וצררי ג׳ חס וסימנה׳ וצררי יהודה יכרתו יעדיק נפשי ס״ם משלוח ל׳

וגדת עליי ואסלך אן ירגע גצ'בך ענ
ותעאזיני ׃ הנה אל ישועתי אבטח
ולא אפחד כי עזי וזמרת יה יהוה ג
ויהי לי לישועה ׃ הא על מימר אלה
פורקני אנא רחיץ ולא אזדעזע ארי
תוקפי ותושבחתי דחילא יי אמר
במימריה והוה לי לפריק ׃ ואקול
הו רבי גיאתי אתק בה ולא אפזע
כמא כאן עזי ומגדי אלל׳ וצאר
לי גותא ׃ ושאבתם מים בששון
ממעיני הישועה ׃ ותקבלון אולפן
חדת בחדוא מבחירי צדקא ׃ ואדי
תסתקון מאא כפרח מן עיון אגותׄ
ואמרתם ביום ההוא הודו ליהוה
קראו בשמו הודיעו בעמים עלילתיו
הזכירו כי נשגב שמו ׃ ותימרון בעידנא
ההוא אודי קדם יי צלו בשמיה
חוו בעממיא עובדוהי אדכרו ארי
תקיף שמיה ׃ תקולון פי דלך אליום
אשכרו ללה ואדעו באסמה ואכברו
פי אלאמם בשמאילה ואדכרו אן
אסמה אלמניע ׃ זמרו יהוה כי גאות
עשה מידעת זאת בכל הארץ ׃ שבחו
קדם יי ארי גבורן עביד גליא דא

בכל ארעא ׃ ומגדו ללה אד צנע קדרה
הי מעלומה פי גמיע אלעאלם ׃ צהלי ורני
יושבת ציון כי גדול בקרבך קדוש
ישראל ׃ בועי ושבחי כנשתא דציון
ארי רבא אמר לאשראה שכינתיה
בגויך קדישא דישראל ׃ אנטקי בדלך
ורנני יא סאכנה ציון אן קדוס אסראיל
כביר פימא בין קומך ׃
משא בבל אשר חזה ישעיהו
בן אמוץ ׃ מטל כס דלוט לאשקאה
ית בבל דאתנבי ישעיה בר אמוץ ׃
קצה באבל אלתי אוחי בהא אלי ישעיה
אבן אמוץ ׃ על הר נשפה שאו נס
הרימו קול להם הניפו יד ויבאו פתחי
נדיבים ׃ על כרכא יתיב שליוא זקופו
אתא ארימו קלא להון אניפו יד
ויעלון בתרעוהי מרבין ׃ עלי גבל
אגלם ארפעו אלעלם ואעלנו באצוות להם
ואשירו באליד חתי ידכלון אבואב
אלנבלא ׃ אני צויתי למקדשי גם קראתי
גבורי לאפי עליזי גאותי ׃ אנא פקידית
למזמני את ערעית גיברי ית פרעון
מנהון רוגזי תקיפי תושבחתי ׃ אנא
אמרת בדלך למסתעדיי ודעות בה

נשגב ד׳ וס׳ ימנ׳ הזכירו נשגב ליי יהללו את שם מגדל עז ויבאו ז׳ רפ׳ וס׳ הרם מחזק למסע הבו לכם נשפה בימים ההמה כמבוא
עם דיחזק מל׳ ושג׳ חס׳

גבאברתי בגנצכי ואכבטל קדרתי׃
קול המון בהרים דמות עם רב קול
שאון ממלכות גוים נאספים יהוה
צבאות מפקד צבא מלחמה׃ קל המון
בטוריא דמות עם סגי קל אתרגושת
מלכון עממין דמתכנשין י״י צבאות
ממני משרין בקרבא׃ צות גמהורהם
פי אגבאל שבה שעב כתיר וצות צגה
ממלך אמם מגתמעה אל רב אגיוש
וכל גישא לאחרב׃ באים מארץ מרחק
מקצה השמים יהוה וכלי זעמו לחבל ג
כל הארץ׃ אתן מארע רחיקא מסיפי
שמיא י״י ומני כס דלוט קדמוהי לחבלא
כל רשיעי ארעא׃ והם מקבלין מן בלד
בעיד אנה מן אקצא אלסמא רסל אללה
באלת סכטה ליהלך גמיע בלדהם׃

הילילו כי קרוב יום יהוה כשד
משדי יבוא׃ אלילו ארי קריב יומא
דעתיד למיתי מן קדם י״י כביזא מן
קדם שדי ייתי׃ יקולון ולולו פמא
אקרב פרגיום אללה הו כנהב מן ענד
אלכאפי יאתי׃ על כן כל ידים תרפינה
וכל לבב אנוש ימס׃ על כין כל ידיא ג
יתרשלן וכל ליבא דאנשא יתמסי׃

לדלך גמיע אידיהם תסתרכי וגמיע
קלוב אנאסהם תתמאסא׃ ונבהלו בטע
צירים וחבלים יאחזון כיולדה יחילון ג
איש אל רעהו יתמהו פני להבים
פניהם׃ ויתבהלון עקא וחבלין ייחדונון
זיע כיולידתא יזועון גבר בחבריה
יתמהון אפי שלהובין אפיהון׃ וידהשון
חתי אן מתל אלמצאיב ואלמכאיץ יאכדהם
כאלואלדה יטלקון וכל אמרי צאחבה
יבהתון ווגוה דאת להיב וגוההם׃ הנה
יום יהוה בא אכזרי ועברה וחרון אף ג
לשום הארץ לשמה וחטאיה ישמיד ומל
ממנה׃ הא יומא מן קדם י״י אתי אכזרי
ותעבור ותקוף רגז לשואה ארעא
לצדו וחייבהא ישיצי מינה׃ הודי יום
אללה יאתיהם יום קאסי ועברה ושדה
גצב יציר ארצהם וחשה וכטאיהא
ינפרדהם מנהא׃ כי כוכבי השמים וכסיליהם
לא יהלו אורם חשך השמש בצאתו ג ד
וירח לא יגיה אורו׃ ארי כוכבי שמיא
ונפיליהון לא יזהרון נהוריהון יקבל
שמשא במיפקיה וסיהרא לא יזהר
נהוריה׃ יחתי כואכב סמאהם ונגומהם
לא ילמע נורהא ואצלמת שמסהם

להבים ג וסימנ׳ ומצרים ילד את לודים ... להבים נפתחים חד בתורה וחד בנביאים וחד בכתובים … וחטאיה
לבב אנוש ג וסימנ׳ על כן … בבן

פי אשראקהא וקמרהם לא יספר צווה׃
ופקדתי על תבל רעה ועל רשעים
עונם והשבתי גאון זדים וגאות עריצים
אשפיל׃ ואסער על דדיירין בתבל
בישא ועל רשיעיא חוביהון ואבטיל
רבות רשיעין ותקוף תקיפין אמאיך׃
ואטלב עמארתכם בשרהא וצלמין
בדנובהם ואעטל קדרה אלוקחין ואקת
דאר אלאבטאל אצעי׃ אוקיר אנוש מפז
ואדם מכתם אופיר׃ אחביב דחלי
מדהבא דמתיקרין מניה בני אנשא
דעבדי אוריתא ממסננא דאופיר׃
ואעז נאסהם מן אלפז ואדמיון מנהם
מן פצוץ אופיר׃ על כן שמים ארגיז
ותרעש הארץ ממקומה בעברת
יהוה צבאות וביום חרון אפו׃ על כין
שמיא אזיע ותזוע ארעא מאתרה
בתעבור מן קדם יי צבאות וביום
תקוף רוגזיה׃ לדלך ארגז אלסמא עליהם
ותתזלזל ארצהם מן מוצעהא בעברה
רב אלגיוש ופי יום שדה גצבה׃ והיה
כצבי מדח וכצאן ואין מקבץ איש
אל עמו יפנו ואיש אל ארצו ינוסו׃
ויהי כטבי מפריד וכען ולית דמכניש

גבר לעמיה יתפנון וגבר לארעיה
יערקון׃ פיכונו כאלצבא אלמנדחין
וכגנם ליס להא חאשר כל אמר אלי
אמתה יולון וכל פריק אלי בלדה יהרבון
כל הנמצא ידקר וכל הנספה יפול
בחרב׃ כל דישתכח בה יתקטיל וכל
דייעול לכרכי ציירא יתקטיל בחרבא׃
וכל מן וגד בעג ומן אחין וקע באלסיף׃
ועולליהם ירטשו לעיניהם ישסו בתיהם
ונשיהם תשגלנה׃ ועולימיהון יטרפון
לעיניהון יתבזזון בתיהון ונשיהון
ישתכבן׃ וצביאנהם יודרון בחצרתהם
וביותהם תנטלם ונסאהם תצאגען׃
הנני מעיר עליהם את מדי אשר כסף
לא יחשבו וזהב לא יחפצו בו׃ הא אנא
מיתי עליהון ית מדאי די בכספא לא
מטפסין ודדהבא לא מתרעגבה׃ והאנא
מצהר עליהם אלמדאניין אלדין לא
יחסבון אלורק שיא ואלדהב לא ירידונה׃
וקשתות נערים תרטשנה ופרי בטן
לא ירחמו על בנים לא תחוס עינם׃
וקשתתהון עולימין יבזען ועל ולד
מעיין לא ירחמון ועל בניא לא
תחוס עיניהון׃ בל קסייהם תטרח אל

אורם ג וסימנהון לא יהלו ואל השמים וימנע רש׳ ... קשתות ב׳ מל׳ בליש׳ וסימנהון וקשתות נערים והקשתות והשרינים

תשבאב ותמרה ובטן לא ירחמון ועלי
בנין לא תרוק עיניהם: והיתה בבל צבי
ממלכות תפארת גאון כשדים כמהפכת
אלהים את סדם ואת עמרה: ותהי בבל
דהות מלכו מן חדות מלכון תושבחת
רבות כסדאי כהפיכתא דהפך יי׳ ית
סדם וית עמרה: פתגר באבל סראה
וממלך ופכר קרדה וכסדאנון כמקלב
אלה סדם ועמרה: לא תשב לנצח ולא
תשכון עד דור ודור ולא יהל שם ערבי
ורעים לא ירבצו שם: לא תתיתב לעלם
ולא תשרי עד דר ודר ולא יפרוס תמן
ערבי משכניה ורעיין לא ישרון תמן:
לא תעמר י׳ לגאיה ולא תסכן י׳ גיל
ואגי׳ לא יכיים הנאך אעראבי וג׳
רעאה לא ירבצון פיהא: ורבצו שם
ציים ומלאו בתיהם אחים ושכנו שם
בנות יענה ושעירים ירקדו שם:
וישרין תמן תמוון ויתמלון בתיהון
אוחין וישריין תמן בנת נעמיין ושידין
יחייכון תמן: ויירבץ תם צדי ותמתלי
ביותהם נמוס ויסכן הנאך נעאם ועננ
אברית תלעב פיה: וענה איים באלמנותיו
ותנים בהיכלי ענג וקרוב לבוא עתה
וימיה לא ימשכו: ויתצפון חתולין
בבירניתהון וירורין בבית משרי
תפנוקיהון וקריב למיתי עדן תברה
דבבל ויומהא לא יתלחקון: ויעני בנ
אוא פי ארוקתהם ועדבד פי אהא אכר
ומדללה וקריבא יאתי וקתהא הדא
ומדתהא לא תמתד: כי ירחם יהוה את
יעקב ובחר עוד בישראל והניחם
על אדמתם ונלוה הגר עליהם ונספחו
על בית יעקב: ארי ירחים יי׳ על בית
יעקב ויתרעי עוד בישראל וישרינון
על ארעהון ויתוספון גיורין עליהון
ויסתמכון על בית יעקב: וירחם אלה
י׳ יעקוב ויכתאר איצא י׳ אסראיל
וינזלהם פי בלדהם וינעטף אגריב
עליהם וינצאפון אי בית יעקוב: ולקחום
עמים והביאום אל מקומם והתנחלום
בית ישראל על אדמת יהוה לעבדים ולשפחות והיו
שבים לשביהם ורדו בנגשיהם:
וידברונונון עממין ויובלונונון
לאתרהון ויחסנונון בית ישראל על
ארע שכינתא דיי׳ לעבדין ולאמהן
ויהון שבן לשביהון ויפלחון במשעבדיהון:
ויאכדוהם אאמם פיאתון בהם אי

וחס
ב׳
מל׳
ב ד ג

מוצעהם ויחוזונהם בני אסראיל פי
בלד אללה עבידא ואמאא פיצירון
סאביין סאביהם ויסתולון עלי מקתניהם׳
והיה ביום הניח יהוה לך
מעצבך ומרגזך ומן העבדה הקשה
אשר עבד בך׳ ויהי ביומא דינח י׳
לך מצערך וממרותך ומן פולחנא
קשיא די אתפלח בך׳ פאדי יכון יום
יריחך אללה מן משקתך ורגזך וכדך
אלצעב אלדי אסתכדך׳ ונשאת המשל
הזה על מלך בבל ואמרת איך שבת
נגש שבתה מדהבה׳ ותיטול מתלא
הדין על מלכא דבבל ותימר איכדין
בטילת מרות משעבדנא סף תקוף
חייבא׳ אצרב הדא אלמתל פי מלך באבל
וקל כיף עטל אלמקתצין ועטלת אל
גבאיאת׳ שבר יהוה מטה רשעים שבט
משלים׳ תבר י׳ תקוף רשיעין שלטן
חייבין׳ לאן אללה כסר עצא אלצאלמין
וקציב אלמתסלטין כדאך׳ מכה עמים
בעברה מכת בלתי סרה רדה באף גוים
מרדף בלי חשך׳ דהוה מחי עממין
בתקוף מחן דלא פסקן מפלח בתקוף
עממין מפלח ולא מנע׳ לאנה צרב

האולי אלאמם בעברה צרבה גיר זאילה
ומסתולי עליהם בגצב יכלבהם בה
לא יצרה׳ נחה שקטה כל הארץ
פצחו רנה׳ נחת שרוכת כל ארעא
יבעו תושבחא׳ לאן אסתראח גמיע
אהל אלבלאד וקד אנטקו ברנה׳ גם
ברושים שמחו לך ארזי לבנון מאז
שכבת לא יעלה הכרת עלינו׳ אף
שלטונין חדיאו עלך עתירי נכסיא
אמרין מעידן די שכיבתא לא סליק
מחבלא עלנא׳ חתי אלברותא מן ארז
אללבנאן פאנהם פרחו בך וקאלו מנד
מת מא צעד קאטע עלינא׳ שאול
מתחת רגזה לך לקראת בואך עורר
לך רפאים כל עתודי ארץ הקים מכסאותם
כל מלכי גוים׳ שאול מלרע זעת לך
לקדמות מיתך אערת לך גיברין כל
עתירי נכסיא אקימו מכרסותהון כל
מלכי עממיא׳ חתי אלתרי כאנה ירגז
לך פי תלקא מגייך ואתאר לך אלשגעא
מן אגלא אלארץ ואקאם כתירא מן
מלוך אלאמם מן כראסיהם׳ כלם יענו
ויאמרו אליך גם אתה חלית כמונו
אלינו נמשלת׳ כולהון יתובון ויימרון

כמונו ד׳ ג׳ חס׳ וחד מל׳ וסימנ׳ אם תהין כי מי כל בשר כי עתה כמנו חלית כמונו בתרי מל׳ באף ב׳ וסימ׳ רדה באף קבורה

לך את אתמרעתא כותנא לנא דמיתא׃
פכלהם יגיבונך ויקולון לך אנת איצא
קד אצרעת מתלנא ומאתלתנא׃ הורד
שאול גאונך המית נבליך תחתיך יצע
רמה ומכסיך תולעה׃ איתחת לשאול
יקרך תושבחת זמרך תחותך ישוון
רימה ועילמינך רחשא׃ ואנזל אלתרי
אקתדארך וצגיג עידאנך פצארת
אלרמה תפרש תחתך ואלדוד יגטיך׃ איך
נפלת משמים הילל בן שחר נגדעת
לארץ חולש על גוים׃ איכדין אתרמיתא
מן רומא דהויתא זיותן בגו בני אנשא
ככוכב נגהא בין כוכביא אתקטישתא
לארעא דהויתא קטול בעממיא׃
וכיף כאנך וקעת מן אלסמא יא לאיח
פי אלסחר וגדעת אלי אלארץ יא מסאהם
פי אלאמם׃ ואתה אמרת בלבבך השמים
אעלה ממעל לכוכבי אל ארים כסאי
ואשב בהר מועד בירכתי צפון׃ ואת
אמרת בליבך לרומא איסק עיל מן
עמיה דאלהא אשוי כורסי מלכותי
ואתיב בטור זמן בסיפי ציפונא׃ ואנך
קלת פי נפסך אצעד אלי אלסמא פוק
כואכב אלטאיק ארפע כרסיי מתלאוהו

אן אגלס פי גבל אלמחצר וארכאן אלשמאל׃
אעלה על במתי עב אדמה לעליון׃
איסק עילוי כל עממא איהי עלאי מכולהון׃
ואצעד אלי קמאקם אלגים ואשבה אלעאלי׃
אך אל שאול תורד אל ירכתי בור׃ ברם
לשאול תיתחת לסיפי גוב בית אבדנא׃
אלי אתרי תנזל בל אלי ארכאן אלביר׃ ראיך
אליך ישגיחו אליך יתבוננו הזה האיש
מרגיז הארץ מרעיש ממלכות׃ חזך
עלך ידיקון בך יסתכלון יימרון הדין
גוברא אזיע ארעא אצדי מלכוותא׃
נאצרוך פיך יתפרסון ויתפהמון יקולון
אהדא אלרגל אלמרגז אלבלדאן אלמזלזל
אלממאלך׃ שם תבל כמדבר ועריו הרס
אסיריו לא פתח ביתה׃ שוי תבל כמדברא
וקרווהי פגר לאסירוהי לא פתח תרעא׃
אלדי ציר אלדניא כאלבר וקראהא איצא
הדם ואסראהא לם יפתח בותהם׃ כל
מלכי גוים כלם שכבו בכבוד איש
בביתו׃ כל מלכי עממיא כולהון
שכבין ביקר גבר בבית עלמיה׃ אן
כל מלוך אלארץ אגמעין אנצגעו פי
כראמה כל אמר פי מנזלה׃ ואתה
השלכת מקברך כנצר נתעב לבש

הזה ד׳ רפי וסימנ׳ אחוכון גברא ייתי בצפרא ... תולעה ב׳ וסימנ׳ ומכסיך תולעה ובן אדם תולעה ... תורד ל׳ ק׳

הרגים מטעני חרב יורדי אל אבני בור
כפגר מובס׃ ואת אתרמיתא מקברך
כיחט טמיר חפי קטילין מטעני חרב
נחתי לגוב בית אבדנא כפגר מרשרש׃
ואנת טרחת מן קברך כסקט מכרוה
אותוב מקתולין מטעונין בסיף או
וארדי אביר כגסד מדהוס׃ לא תחד
אתם בקבורה כי ארצך שחת עמך
הרגת לא יקרא לעולם זרע מרעים׃
לא תהי כחד מינהון בקבורא ארי
ארעך חבילתא עמך קטילתא לא
יתקיים לעלם זרע מבאשין׃ לא
תגאמעהם פי קבר אד אפסדת ארצך
וקתלת קומך ולא ידעא רייסא אבדא
נסל אשראר׃ הכינו לבניו מטבח
בעון אבותם בל יקמו וירשו ארץ
ומלאו פני תבל ערים׃ אתקינו לבניהון
קטול בחובי אבהתהון דלמא יקומון
ויחסנון ארעא וימלון אפי תבל בעלי
דבבי׃ פהיו לבניה מקצבא לתמסכהם
בדנוב אבאיהם ללא יקומון ויר(ת)ון
אלבלאד וימלון וגה אלדניא קראא׃
וקמתי עליהם נאם יהוה צבאות
והכרתי לבבל שם ושאר ונין ונכד

נאם יהוה׃ ואתגלי לאתפרעא מנהון
אמר יי צבאות ואשיצי לבבל שום
ושאר ובר ובר בר אמר יי׃ בל אקים
עליהם קו׳ רב אגיוש באן אהלך לבאבל
אאסם ובקא ונסל ועקב קו׳ אלה׃
ושמתיה למורש קפד ואגמי מים
וטאטאתיה במטאטא השמד נאם
יהוה צבאות׃ ואשוינה לירותת קופדין
בית צדו ביצין דמיין ואהממנה כמא
דמהממין במבינא ואתבינה לשיצאה
אמר יי צבאות׃ ואצירהא מאוא לל
קנאפיד ואגאם מא ואכנסהא במכנסה
אלנפאד קו׳ רב אגיוש׃ נשבע
יהוה צבאות לאמר אם לא כאשר
דמיתי כן היתה וכאשר יעצתי היא
תקום׃ קיים יי צבאות למימר אם לא
כמא דחשיבית כין תהי וכמא דיעטית
היא תתקים׃ ואקסם אלה רב אגיוש
קאילא ליכון לאמר כמא קדרת
וליתבתן כמא חכמת׃ לשבר אשור
בארצי ועל הרי אבוסנו וסר מעליהם
עלו וסבלו מעל שכמו יסור׃ למתבר
אתוראה בארעי ועל טורי עמי
אדושיניה ותעדי מנהון מרותיה

היתה ד׳ קמ׳ וסימנ׳ [illegible] דמיתי ומלחמה יצון לנדה [illegible] וירשו ב׳ וסימ׳ בל יקמו וירשו ושמתיה [illegible] דמיתי ב׳ וסי׳ לעשות לה׳ ה׳
אם לא כאשר דמיתי [illegible]

ונריה מעל צורי יהון יתפסיק׃ אן אכסר
אשור פי ארעי ואדהצה על גבלי פזור
עלהם אצרה ונקלה ען עאתקהם׃ זאת
העצה היעוצה על כל הארץ וזאת
היד הנטויה על כל הגוים׃ דין מלכא
דימליך על כל ארעא ודא גבורתא די
מרממא דשליט על כל מלכותא׃ הדא
אלמקדור עלי גמיע בלדהם והדה אליד
אלממדודה עלי גמיע אמתהם׃ כי
יהוה צבאות יעץ ומי יפר וידו הנטויה
ומי ישיבנה׃ ארי יי צבאות מלך ומן
יעדי וגבורתיה מרממא ולית דיתיבנה׃
אד רב אלגיוש קדרהא פמן יפסכהא
וידה אלממדודה מן דא ירדהא׃
בשנת מות המלך אחז היה
המשא הזה׃ בשתא דמית מלכא אחז
הוה מטל נבואתא הדא׃ פי סנת מאת
פיהא אחז אלמלך נזלת הדה אלקצה׃
אל תשמחי פלשת כלך כי נשבר
שבט מכך כי משרש נחש יצא צפע
ופריו שרף מעופף׃ לא תחדון פלשתאי
כולכון ארי איתבר שלטון דהוה מפלח
בכון ארי מבני בנוהי דישי יפוק
משיחא ויהון עובדוהי בכון כחיוי

מפלית׃ לא תפרחין יא פלסטין גמעא
אד אנכסר קציב צארבך פאן סיכרג
מן אצל תעבאן ארקש ויציר תמרה
מחרקא טיארא׃ ורעו בכורי דלים
ואביונים לבטח ירבצו והמתי ברעב
שרשך ושאריתך יהרג׃ ויתפרנסון
חשיכי עמא וענותניא ביומוהי לרחצן
ישרון וימות בכפנא בנך ושאר עמך
יקטיל׃ ומעה ירעי בני אלצעפי כאלבכור
ואלמסאכין ירבצון ואתקין ואמית
אצלך באלגוע והו יקתל בקייתך׃ הילילי
שער זעקי עיר נמוג פלשת כלך כי
מצפון עשן בא ואין בודד במועדיו׃
אילילי על תרעך צוחי על קרוך
איתברתון פלשתאי כולכון ארי
מציפונא פורענא אתי ולית דמאחר
בזמנוהי׃ ולולי פי אלמחאל אצרכי פי
אלקרי וקד מאגת פלסטין גמעא אד
אקבל אלחרב מן אלשמאל כאלדכאן וליס
מן מסתעדיה מנפרד׃ ומה יענה מלאכי
גוי כי יהוה יסד ציון ובה יחסו עניי
עמו׃ ומא יבסרון אזגדי עממיא
ארי יי שכליל ציון ובה יתרחצון
ויחדון חשיכי עמיה׃ ומא יגיב רסל

יעץ ג וסימנ׳ כי יי צבאות הוא זמות נדיבות ... בודד ג ומל׳ וסימנ׳ ואין בודד פרא בודד מצפור בודד ... יסד ד וסי׳ ציון

אמם אן אללה עז וגל יעמר ציון ופיהא
יסתכן צעפי קומה׃ משא
מואב כי בליל שדד ער מואב נדמה
כי בליל שדד קיר מואב נדמה׃ מטל
כס דלוט לאשקאה ית מואב ארי
בליליא אתבזיזת לחיית מואב ואינון
דמיכין ובליליא אתבזיש כרכא דמואב
ואינון דמיכין׃ ונזל פי קצה מואב
ממא אנה פי ליל נהב עאר מן מואב
ארדם כדאך פי ליל נהבת חיטאנהם
ארדמת׃ עלה הבית ודיבון הבמות
לבכי על נבו ועל מידבא מואב ייליל
בכל ראשיו קרחה כל זקן גרועה׃ סליקו
לבתיא דדיבון לבמתא למבכי על
נבו ועל מידבא מואבאי מיללין בכל
רישיהון מרט כל דקן גילוח׃ וקד צאר
מואב עלי ביותה ועלי ביעה וכדלך
אדיבון ליבכון ועלי נבו ומידבא
יולולון ופי רווסהם אנתף ופי לחאהם
אחלוק׃ בחוצתיו חגרו שק על גגותיה
וברחבתיה כלה ייליל ירד בבכי׃
בשוקיהון ייסרון שקין על איגריהון
וברחוביהון כלהון מיללין מצוחין
ובכן׃ ופי אסואקהם תאזרו באמסח

ועלי סטוחהם ורחאבהם כלה יולול
מנחדר בבכא׃ ותזעק חשבון ואלעלה
עד יהץ נשמע קולם על כן חלצי
מואב יריעו נפשו ירעה לו׃ וצוחו
יתבי חשבון ואלעלא עד יהץ אשתמע
קלהון על כין מזרזי מואב מצוחין
על נפשהון מיללין׃ ואד צרך אהל
חשבון ואלעלא סמע צותהם אלי יהץ
ועלי דאך מגרדי מואב יגלבון ממא
נפוסהם קד תרוועת׃ לבי למואב יזעק
בריחיה עד צער עגלת שלשיה כי
מעלה הלוחית בבכי יעלה בו כי דרך
חורנים זעקת שבר יעערו׃ בלבהון
מואבאי יימרון למערק עד צער
עגלת תלתום רבתא ארי מסיקית לוחית
כיד בכן יסקון ביה ארי במחורנית
חורונים צוחת תבירי קרב יבסרון׃ יקול
כל ואחד קלבי עלי מואב יצרך אלי
צאר מהרבא אלי צוער עגלת שלישיה
וצארה עקבה לוחית בבכא יצעדון
פיהא ומנחדר חורונים בצראך אלכסר
יפזעון׃ כי מי נמרים משמות יהיו
כי יבש חציר כלה דשא ירק לא היה׃
ארי מי נמרים לצדו יהון ארי יביש

כלה ג כת הי וסימנה ועל ישראל ייליל וחב וכל ירמיה ויחזקאל ותרי עשר כות במ״ג כי מקטנם ב בו והגוי זעקת ג וסי סדם לקול

עסבא ספו דתאה ירוק לא הוה׃ ומא
נמריסקר צאר כזאא ממא כלא וכלא
ופני אלחשיש ואלבצר לם תכון אצלא׃
עלכן יתרה עשה ופקדתם על נחל
הערבים ישאום׃ עלכין שאר נכסיהון
דקנו יתבזזון ותחומהון על ימא מערבא
יתנסיב מינהון׃ ומע דאך אבאקי אלדי
נבת ומא אסתודעה עלי ואד אלערבים
קד חמלה עדוהם׃ כי הקיפה הזעקה
את גבול מואב עד אגלים יללתה ובאר
אלים יללתה׃ ארי אקיפת צוחתא ית
תחום מואב עד אגלים מיללין ובאר
אילים מצוחין׃ ואחדק אלצראך תכום
מואב בלגת ולולתהא אלי אגלים ואלי ביר
אילים׃ כי מי דימון מלאו דם כי אשית
על דימון נוספות לפליטת מואב אריה
ולשארית אדמה׃ ארי מי דימון אתמליין
דם קטילין ארי אמני על דימון כנישת
משריין לשיזבת מואב מלך במשריתיה
יסק ולמיבז שארא דארעהון׃ ומא
דימון קד אמתלא מן דמאיהם ממא
אסלט עליה אהלהא אסאפאת ועלי
פליתא למואביין אסד ובקייה אהל
בלדהם׃ שלחו כר מושל ארץ מסלע

מדברה אל הר בת ציון׃ יהון מסקי מסין
למשיחא דישראל דתקיף על דהוה
כמדברא טור כנשתא דציון׃ יבעתון
פי אלמרג סלטאן בלדהם ומן אלגבל ואלבר
אלי בלד גמע ציון׃ והיה כעוף נודד קן
משלח תהיינה בנות מואב מעברות
לארנון׃ ויהי כעופא דאפרחוהי מקיניה
ואיטלטל יתפקן יהוין בנת מואב
מגיזין להון לארנון׃ ויצירון כטאיר
נאיר או כעש מנה מכלא ותציר
איצא אהל רסאתיק מואב יעברון
אלי ארנון׃ הביאו עצה עשו פלילה
שיתי כליל צלך בתוך צהרים סתרי
נדחים נדד אל תגלי׃ אתמלכי מלך
עבידי עיצא שוי כליליא טולך
כימממא בגו טיהרא טמרי מטלטליא
ומבדריא לא תקרבין׃ יסלונהם אעטונא
משורה אצנעו לנא חילה ואגעלו
צלכם עלינא פי אלצהירה יסתרנא בליל
ואסתרו מרחיינא ולא תכשפו נאירנא׃
יגורו בך נדחי מואב הוי סתר למו מפני
שודד כי אפס המץ כלה שד תמו רמס
מן הארץ׃ יתיתבון ביך מטלטליא
מלכות מואב הוי סתרא להון מן קדם

שיתי׳ ג׳ ב׳ חס וחד מל וסימנ׳ אותי לבך כליל ... הביאו ב׳ דכת׳ הביאו עצה לצפון ... משלח ג׳ וסימנ׳ קנה שבק טליא

בזוזין ארי סף מעיקא אשתיצי בזזא
ספו כל דהוו דיישין ארעא ׃ יסכנו פימא
בינכם גלותנא למואביין כונו להם
סתרא מן קבל לנאהב כמא קד בלי
למנאצי ופני לנאהב ומן כאן ירוס
לארץ ענפא ׃ והוכן בחסד
כסא וישב עליו באמת באהל דוד
שפט ודרש משפט ומהר צדק ׃ בכין
משיחא דישראל יתקן בטוב כורסוהי
ויתיב עלוהי בקשוט בקרתא דדויד
דיין ותבע דין ועביד קשוט ׃ והייא
לכרסי באחסאן ויגלס פוקה כחק פי
לבא דאוד חאכם טלב לחכם מאהר
פי לעדל ׃ שמענו גאון מואב גא מאד
גאותו וגאונו ועברתו לא כן בדיו ׃
שמענא דרבי מואב דמתגאן לחדא
יקיריהון ומפנקיהון וגיותנותהון לקביל
פורענותהון לא שוי להון ׃ אר סמעא
אקתאר מואב מקתדרא גדא ואקת
דארה וקדרתה ועברתה ליס דלך מן
קדרה ׃ לכן ייליל מואב למואב כלה
ייליל לאשישי קיר חרשת תהגו אך
נכאים ׃ בכין מיללין מואבאי ומואבאי
כולהון מצוחין על אנש כרך תוקפהון

יימרון בלם כבישין ׃ פלדלך יולול
מואב עלי נפסה כלה ולממתלון מנה
בקנאנש לכמר מן אהל חרשת תראהם
יהדרון והם מכתאבין ׃ כי שדמות חשבון
אמלל גפן שבמה בעלי גוים הלמו
שרוקיה עד יעזר נגעו תעו מדבר
שלחותיה נטשו עברו ים ׃ ארי אתבזיזא
משרית חשבון אתקטלא סיעת שבמה
מלכי עממיא קטילו שלטוניהון עד
יעזר מטו טעו למדברא מטלטליהון
גזו עברו ימא ׃ ממא אסתביח מן
חשבון לשביהי אקטאף לענב ומן
שבמה לממתלין כלגפן מן לכרם ומלוך
דוי לאמם קד הבגו לסריק מנהא פבלג
לגמיע אלי יעזר תם צלו פי לבריה ולי
מטלקון מנהא אנבתו פעברו לי לבחר ׃
על כן אבכה בבכי יעזר גפן שבמה
אריוך דמעתי חשבון ואלעלה כי על
קיצך ועל קצירך הידד נפל ׃ בכין כמא
דאיתיתי משרין על יעזר כן איתי
קטולין על סבמה ארו אינון דמעתא
חשבון ואלעלא ארי על חצדיך ועל
קטפיך בזוזין נפלו ׃ יקול גמיעהם
לדלך אבכי פי בכא יעזר עלי שבה

הלמו ב׳ וסימנ׳ אז הלמו עקבי סוס בעלי גוים הלמו שרוקיה ׃ נטשו ב׳ וסימנ׳ שלחותיה נטשו ... חבלין

גפן שבמה ארויך מן דמעי יא חשבון
ויא זעלא אר וקע למסתן עלי קומך
עדי הם מקאס זפואכה ולזרו עלך ונאסף
שמחה וגיל מכרמל ובכרמים לא
ירנן לא ירעע יין ביקבים לא ידרך הידד
הידד השבתי ויתכניש כי עזחדוא מן
כרמלא ובכרמיא לא ידוצון ולא
יהיכון חמר במעצריא לא יעצרון
עיצורין עיצור אבטילית חתי אנצם
אפרח ואסרור מן גבאך ופי כרומך לא
ירנן ולא יגלב ולא יטא זעצאר לכמר
פיתגארך ממא עטלא אסתען על
כן מעי למואב ככנור יהמו וקרבי
לקיר חרש על כין מעיהון דמואבאי
ככינרא המן וליבהון ... כרך
תוקפהון דוון פלדלן אמעאי תה יג
כחרכה אעור עלי מואב וכלדן אחשאי
עלי אהל קיר חרש והיה כי נראה כי
נלאה מואב על הבמה ובא אל מקדשו
להתפלל ולא יוכל ויהי ארי יהלי ארי
ילאי מואב על במתא ויעור לבית
טעותיה למבעי ולא יכול פילון מואב
אדא ראא אנה קד לגא אי ביעתה ירום
דבולהא ליצלי פלא יטיק

זה הדבר אשר דבר יהוה אל
מואב מאז דין פתגמא דמליל יי
על מואב מלכין הדי קול נזלה אלה
פי מואב מד חין ועתה דבר יהוה
לאמר בשלש שנים כשני שכיר
ונקלה כבוד מואב בכל ההמון הרב
ושאר מעט מזער לוא כביר וכען
גזר יי למימר בתלת שנין כשני אגירא
ויסוף יקרהון דמואבאי בכל המון
סוגיא ושאר ציב חד כזעיר יסוף כל
יקרהון ואן קלזלה אי תלאת סנין
מעדודה כסני אגיר יכף עצם מואב
מן הדא זגמהור זכתיר ויבקא קלילא
יסיר לא כביר משא דמשק
הנה דמשק מוסר מעיר והיתה מעי
מפלה מטל כס דלוט לאשקאה ית
דמשק הא דמשק מתעדיא ממלכו
ותהי לכרך מחמרא וקצה דמשק
סתזול דמשק מן אן תכון מדינה ותציר
בלקעא ואקעה עזבת ערי ערער
לעדרים תהיינה ורבצו ואין מחריד
שביקן קרויהון וחרבן לבית משרי
עדרין דען יהוין וישרון ולית דמניד
ותתרך קראהא מתל ערער ותציר

ירמיה ויין מיקבים ישעיה יין ביקבים ומ יצ סימ ולא יוכל וסימ וכקה את עין ובא אל מקדשו לשאת לדין ונקלה ב

לקטוע אלגנם ירכצון פיהא וליס להם
מזעג׃ ונשבתה מבצר מאפרים וממלכה
מדמשק ושאר ארם ככבוד בני ישראל
יהיו נאם יהוה צבאות׃ ויבטל שלטן
מאפרים ומלכו מדמשק ושאר
יחיראין מארם ויקרהון כיקר בני
ישראל יהון אמר יי צבאות׃ ותעטל
אלחצון מן אפרים ואלממלכה מן
דמשק ובאקי ארם מתל עצם בני
אסראיל קאל רב אלגיוש׃ והיה
ביום ההוא ידל כבוד יעקב ומשמן
בשרו ירזה׃ ויהי בעידנא ההוא ימאך
יקר יעקב ועותר יקריה יגלי׃ ויכון פי
דלך אלוקת יצעף איעקוב וסמן גסמה
יהזל׃ והיה כאסף קציר קמה וזרעו
שבלים יקצור והיה כמלקט שבלים
בעמק רפאים׃ ויהי כמכנש חצר
קמא ובדרעיה שובלין יחצור ויהי
כמלקיט שובלין במישר גיבריא׃
פיציר כגמע זרע אלסנבל אלקאים וכמן
בדראעה יחצד אלסנבל ויציר כלאקט
סנבל פי עמק אלשגעא׃ ונשאר בו
עוללת כנקף זית שנים שלשה גרגרים
בראש אמיר ארבעה חמשה בסעפיה
פריה נאם יהוה אלהי ישראל׃ וישתארון
ביה עוללין כביעור זיתא תרין תלתא
גרגרין בריש צנפא ארבעה חמשה
בסוכא מרדא כין ישתארון יחידין
צדיקיא בגו עלמא ביני מלכוותא
אמר יי אלהא דישראל׃ ויבקא פיה כעואת
כלרט אלזיתון אלדי יבקא גרגורין או
תלאת פי ראס אלגצן או ארבע או כמס
פי אפנאן אלשגרה אלמתמרה קאל אלה
אלאה אסראיל׃ ביום ההוא ישעה האדם
על עשהו ועיניו אל קדוש ישראל
תראינה׃ בעידנא ההוא יסתמיך
אנשא על פלחן עבדיה ועינוהי על
מימר קדישא דישראל יסברן׃ ופי דלך
אלוקת [illegible] אנסאן מנהם עלי צאנעה
ותנט׳ עינאה אלי קדוס אסראיל נצר
אעתמאדא׃ ולא ישעה אל המזבחות
מעשה ידיו ואשר עשו אצבעתיו
לא יראה והאשרים והחמנים׃ ולא
יסתמיך על איגורא עובד ידוהי
ודאתקינא אצבעתיה לא יתקיים
ואשיריא וחנסנסיא׃ ולא יתכל עלי
אלמדאבח אלתי צנעתהא ידאה ולא ינצר
אלי מא צנעת אצאבעה מן אלסוארי

וסימנ׳ גרגרים בראש אמיר כבודם אמיר וחד החרש והאמיר ... יקצור ג׳ מל׳ וסימנ׳ וזרעו שבלים יקצור זורע וזרע ... גרגרים׃

188

ואנכאדי׃ ביום ההוא יהיו
ערי מעזו כעזובת החרש והאמיר
אשר עזבו מפני בני ישראל והיתה
שממה׃ בעידנא ההוא יהוויין קרוי
תוקפהון ככרך דחרוב ואתחמר
ואשתביק מן קדם בני ישראל ותהי
לצדו׃ פי דלך אלוקת תציר קרי עזה
כאלמתרוך מן קרי חורש ואמיר אלדי
תרכהא אהלהא מן קבל בני אסראיל
פכאנת וחשה׃ כי שכחת אלהי ישעך
וצור מעזך לא זכרת על כן תטעי
נטעי נעמנים וזמרת זר תזרענו׃ ארי
שבקת אלה פורקניך ודחלת תקיפא
דמימריה בסעדיך לא אדכרת בדיל
דאת נציבא נצבא בחירא ועובדין
מקלקלין אסגית׃ אד נסיתיא אמה רב
גיאתך ומעתמד עזך לא תדכרי לדלך
תגרסין גרוס נעמאניה ותגרסיהא
חבלה גריבה׃ ביום נטעך תשגשגי
ובבקר זרעך תפריחי נד קציר ביום
נחלה וכאב אנוש׃ באתר דאתקדשתון
למהוי עם תמן קלקילתון עובדיכון
ואף כד עלתון לארע בית שכינתי
תמן הוה חזי לכון למפלח שבקתון

פולחני ופלחתון לטעותא ארחיקתון
יום תיובא עד דימטא יום תברכון בכין
הוה כי ביכון למפחת נפש׃ ופי יום
גרסך תעלקין ופי גדאתה זרעך תפלעין
פיכון מא פרעת מנה חרכה חצאד ויום
מנחל ווגע מדנף׃ הוי המון
עמים רבים כהמות ימים יהמיון ושאון
לאמים כשאון מים כבירים ישאון׃ וי
המון עממין סגיאין דכמהמי ימא המן
ואתרגושת מלכון די כאתרגושת מיין
תקיפין מתרגשין׃ יא גמהור אלאמם
אלכתירין אלדין כהיאס אלבחר יהימון ויא
דוי אלמלל אלדי כדוי אלמא אלכתיר ידוון׃
לאמים כשאון מים רבים ישאון וגער
בו ונס ממרחק ורדף כמץ הרים לפני
רוח וכגלגל לפני סופה׃ מלכוון די
כאתרגושת מיין סגיאין מתרגשין
ויזוף ביה ויערוק מרחיק ויתרדיף כמוץ
טוריא מן קדם רוחא וכגלגלא קדם
עלעולא׃ אנהם כדאך כדוי אלמא סידוון
פיזגרהם ויפרון מן בעיד ויכלבון כמוץ
אגבאל בין ידי אלריאח וכאלגרבלה בין
ידי אלזובעה׃ לעת ערב והנה בלהה בטרם
בקר איננו זה חלק שוסינו וגורל לבזזינו׃

ובבקר ו וסימנה׳ תשבעו לחם שכבת נטעך תפלה בערב אמר למלך ... יהמיון ג וסימנה׳ הוי המון הבל כי הנה אויביך ... תהמו ב׳ וסי׳

לעידן דמשא והוא כיד לא הוה עד לא
הוה צפרא כדליתוהי דין חולק לאנסנא
ועדב לבזזנא׃ פיצירון ענד לעשא
נכלא וקבל לצבחי עדמון הדא נציב
מצטלמינא וסהס נאהבינא׃
הוי ארץ צלצל כנפים אשר
מעבר לנהרי כוש׃ יי ארעא דאתן
לה בספינן מארע רחיקא וקלעיהון
פריסין כנשרא דטאיס בכנפוהי
דמעבר לנהרי הודו׃ יא איהא לבלד
למצללה אקטארה לדי מן גאנב
אקטאר לחבשה׃ השלח בים צירים
ובכלי גמא על פני מים לכו מלאכים
קלים אל גוי ממשך ומורט אל עם
נורא מן הוא והלאה גוי קו קו ומבוסה
אשר בזאו נהרים ארצו׃ די משלח בימא
אזגדין ובדגוגין על אפי מיא איזילו
אזגדין קלילין לות עמא אנסא
ובזיזא לות עמא דיתקף מבכין
ולהלאה עמא אנסא ובזיזא דבזו
עממיא ארעיה׃ יקו לראס לפי לבחר
ספרא ופיאנא מן בדרי עלי וגה למא
אמצויא דסל מסרעין לי לקביל ל
מגרב למנתק לדי יציר מכוופא מן

לאן והלס לקביל למוחוס ולמדהוץ
לדי גנס בלדה קוס שביה לאנהאר׃
כל ישבי תבל ושכני ארץ כנשא נס
הרים תראו וכתקע שופר תשמעו׃ כל
דיתבין בתבל ודשרן בארעא כמזקת
את על טוריא תחזון אתא וכמתקע
שופרא תשמעון פורקן יא גמיעסנאן
לעמארה מן גמיע לארץ כדפע עלם
עלי לגבל תרון דלך וכצרב לבוק תס
תסמעונה׃ כי כה אמר יהוה
אלי אשקוטה ואביטה במכוני כחם
צח עלי אור כעב טל בחם קציר׃ ארי
כדנן אמר יי לי אניח לעמי ישראל
ואשקיט להון ואתרעי ממדור קדשי
לאטבא להון כדכן ונחמן איתי להון
בפריע כשחין פציח על שמש כענן
טל בשחין חצד׃ לאן כדא קל אלהלי
אנא וקומי סאקר קראר ולתפת אל
מתואי פאגדה כדפא מחץ בעד מטר
וכגים דו נדא פי חמא לחצאד׃ כי לפני
קציר כתם פרח ובסר גמל יהיה נצה
וכרת הזלזלים במזמרות ואת הנטישות
הסיר התז׃ ארי עד דלא ימטי זמן חצדא
אילנא לאפרחא ובוסרא מיניה סמדר

גמא ג וסימנ׳ תבת גמא ובכלי גמא היגאה גמא וחד לקנה וגמא ·· כי כה אמר יי אלי וסימנ׳ כחזקת ה׳ יד אשקטה בעור יהגה ·

ויקטיל שלטוני עממיא בחרבא וית
תקיפיהון יעדי ויעבר׃ ואנה קבל
לחאק אלחצאד ותאתיר אלפרע וקטל
אן יציר אלתמר חצרמא ולא עאקרא
ולא נוארא יקטע אלקצבאן מנהם
באלמנאגל ואלמודורה יזילהא כאלנקיז׃
יעזבו יחדו לעיט הרים ולבהמת
הארץ וקץ עליו העיט וכל בהמת
הארץ עליו תחרף׃ ישתבקון כחדא
לעופא די בטוריא ולבעירא דארעא
בקיטא יהי שרי עלוהי על כל עופא
דשמיא וכל בעירא דארעא עלוהי
יעבדון סתוא׃ יתרך גמיעהם לטאיר
אלגבאל ובהאים אלארץ עליהא תשתי׃
בעת ההיא יובל שי ליהוה
צבאות עם ממשך ומורט ומעם נורא
מן הוא והלאה גוי קו קו ומבוסה אשר
בזאו נהרים ארצו אל מקום שם יהוה
צבאות הר ציון׃ בעדנא ההוא ייתיניה
בתוקרבא לקדם יי צבאות לעמא
אניסא ובזיזא ולעמא דיתקף מכבין
ולהלאה עמא אניסא ובזיזא דבזו
עממיא ארעיה לארעא דאתקרי
שמא יי צבאות די שכינתיה בטורא

דציון׃ פי דלך אלוקת יגלב באלהדייה ללה
אלגיוש אלקום אלמגדב אלמנתוף אלדי יציר
מכווף מן אלאן והלם אלקביל אלמחוס
אלמדהוש אלדי גנס בלדה קום שביה
באלאנהאר אלי מוצע אסם רב אלגיוש מן
גבל ציון׃ משא מצרים הנה
יהוה רכב על עב קל ובא מצרים
מצרים ונעו אלילי מצרים מפניו
ולבב מצרים ימס בקרבו׃ מטל כס
דלוט לאשקאה ית מצרים הא יי מתגלי
בענן יקריה לאתפרעא ממצרים ויתגלן
טעות מצראי מן קדמוהי וליבא דמצראי
יתמסי במעיהון׃ ולקצה אלדי נזלת פי
אלמצריון הודי אלה מצמן אמוה סחאב
מסרע פיצל אלי מצר פתנצרב אותאן
מצר מן בין ידיה וקלוב אלמצריון
תתמאסא פי אגואפהם׃ וסכסכתי
מצרים במצרים ונלחמו איש באחיו
ואיש ברעהו עיר בעיר ממלכה
בממלכה׃ ואגרי מצראי במצראי
ויגיחון קרב גבר באחוהי וגבר
בחבריה קרי בקרי מלכו במלכו׃
ויהייג בעץ אלמצריון עלי בעץ חתי
יחארב ארגל מנהם אכאה פכיף

העיט ב׳ קמ׳ וסימנ׳ זירד העיט וקץ עליו העיט ומבוסה ב׳ ומל׳ וסימנ׳ גוי קו קו ומבוסה וחברון כי יום מהומה

צאחבה או אהל קריה לאכריאו ממלכה
באכרי׃ ונבקה רוח מצרים בקרבו ועצתו אבלע
ודרשו אל האלילים ואל האטים ואל האבות ואל
הידענים׃ ותתמסי רוחא דמצראי
במעיהון וחכימיהון אסלעים ויתבעון
מן טעון ומן חרשין ומן בדין ומן
זכורו׃ ותתהרי ארואחהם פי אגואפהם
ואהלך ראיהם פיטלבון אלי אלאותאן
ואלי אלמנגמין ואלי אלמשעודין ואלעראפין׃
וסכרתי את מצרים ביד אדנים קשה
ומלך עז ימשל בם נאם האדון יהוה
צבאות׃ ואמסר ית מצראי ביד רבון
קשי ומלך תקיף ישלוט בהון אמר
רבון עלמא יי צבאות׃ ואסלם אלמצריין
פי יד מולא צעב ומלך עזיז יתסלט
עליהם קול רבך רב אלגיוש׃ ונשתו מים
מהים ונהר יחרב ויבש׃ ויצדון מיא
מימא ונהרהון יחרוב וייבש׃ וינצב
אלמא מן בחרהם ונהרהם יגף וייבס׃
והאזניחו נהרות דללו וחרבו יאורי
מצור קנה וסוף קמלו׃ ויצדון נהרוותא
ייבשון ויחרבון נהריהון עמיקיא
קני וגומא לא יסקון׃ ותכדר אנהארהם
ותרק ותגף אלכלגאן אלמחצורה ואלקצב

ואלריס תתעטל׃ ערות על יאור על
פי יאור וכל מזרע יאור ייבש נדף
ואיננו׃ וייבש רוביה דנהרא וירוי
בכיפיה וכל בית מזרע נהרהון ייבש
יחרוב ולא יצמח׃ וכדלך אלתראע
אלואתי עלי אלכליג עלי שטה וגמיע
וגמיע זרעה ייבס חתי ינדפע פלא
יוגד׃ ואנו הדיגים ואבלו כל משליכי
ביאור חכה ופרשי מכמרת על פני
מים אמללו׃ ויצדון צידי נוניא
ויתאבלון כל דהוו רמן בנהרא חכתא
ופרסי מצדין על אפי מיא יצדון׃ ויגתם
אלסמאכין ויחזן כל טארחי פי אלכליג
שצא ובאסטי אלשראך עלי וגה אלמא
יסתבאחון׃ ובשו עבדי פשתים שריקות
וארגים חורי׃ ויכיב צאנעו אלכתאן אלמ
אשטמה׃ ויבהתון פלחי כיתנא דסרקין
ומחן מניה מצדין׃ ויכיב צאנעי אלכתאן
ומאשטוה ונאסגי אלקראטיס׃ והיו
שתתיה מדכאים כל עשי שכר אגמי
נפש׃ ויהון אתר בית שתי מהא כנישין
אתר דהוו עבדין סיכרא וכנשין מיא
גבר לנפשיה׃ פתציר רואצעהא
צעיפה וגמיע צנעה אלסכור אגמה

ונהר ד׳ וסימנ׳ מעדן יחרב יסבבני אזלו מים [illegible] כל לשון סכרא כת׳ סמך במ״א עשי שכר וכל לשון אגרא כת׳ שין במ״א
וסכרים עליהם [illegible]

כל אמר לנפשה: אך אוילים שרי צען
חכמי יעצי פרעה עצה נבערה איך
תאמרו אל פרעה בן חכמים אני בן מלכי
קדם: ברם איטפשו רברבי טאניס
חכימיא דמלכוהי לפרעה מילך דטעו
איכדין תימרון לפרעה בני חכימין אנחנא
ואת בר מלכין דמילקדמין: אל גהלו
רויסא בלד צאן אלחכמא אלדין אשארו
עלי פרעון משורה מגהולה כיף
תקולון לה נחן בנו אלחכמא ואבן מלוך
אלזמאן אלקדים: איים אפוא חכמיך ויגידו
נא לך וידעו מה יעץ יהוה צבאות
על מצרים: אן אינון חכימך ויחוון כען
לך וידעון מא מלך יי צבאות על מצר':
אין חכמאוך אלאן יכברונך הל יעלמון
מא קדר רב אלגיוש עלי מצר: נואלו
שרי צען נשאו שרי נף התעו את
מצרים פנת שבטיה: איטפשו רברבי
טאניס טעו אנש מפיס אטעיאו ית
מצרים רבני פלכהא: קד עגזו רויסא
צאן ואגתר רויסא נוף ואצ'ל אלמצריון
ארכאן אפכאדהא: יהוה מסך בקרבה
רוח עועים והתעו את מצרים בכל
מעשהו כהתעות שכור בקיאו: יי

רמא בניהון רוח דטעו ואטעיאו ית
מצראי בכל עובדיהון כמא דטעי רויא
ומידשדש בתוביה: אלה מזג פי מא
בינהם ראי אלתשויש חתי אצ'לו אלמצריין
פי גמיע אעמאלהם כצ'לאל אלסכראן פי
קייה: ולא יהיה למצרים מעשה אשר
יעשה ראש וזנב כפה ואגמון: ולא
יהי למצראי מלכא דימלוך ריש והגמון
שלטון ואיטרון: ולא יכון להם עמל
ממא יצנעה אלמשבה בראס ודנב
ולא באלכבה ולסעפה: ביום ההוא יהיה
מצרים כנשים וחרד ופחד מפני תנופת
יד יהוה צבאות אשר הוא מניף עליו:
בעידנא ההוא יהון מצראי חלשין
כנשיא ויזועון ויתברון מן קדם ארמות
גבורתא דיי צבאות דהוא מרים עליהון:
ופי דלך אלוקת יכון אלמצריון כאלנסא
פיזעגון ויפזעון מן קבל חרכה קדרה
רב אלגיוש אלדי יחרכהא עליהם: והיתה
אדמת יהודה למצרים לחגא כל אשר
יזכיר אתה אליו יפחד מפני עצת יהוה
צבאות אשר הוא יועץ עליו: ותהי
ארעא דבית יהודה למצראי לדחלא
כל דידכר יתה ליה יזוע מן קדם מלכא

ויגידו ד וסימנה נערך חכמיך יגישו גולד ... כנשים ג וסימנה ארח כנשים כי לא כנשים המצריות ביום ההוא

דיי צבאות דהוא מליך עליהון ותציר
בלד יהודה למצריין גולאנא כל מן
דכרת לה יפזע מן קבל תקדיר רב אלגיוש
אלדי יקדר עליהם׃ ביום ההוא
יהיו חמש ערים בארץ מצרים מדברות ג
שפת כנען ונשבעות ליהוה צבאות
עיר ההרס יאמר לאחת׃ בעידנא ההוא
יהוויין חמיש קרוין בארעא דמצרים
ממללין ממלל כנענאה ומקיימין בשמא
דיי צבאות קרתא בית שמש דעתידא
למחרב יתאמר היא חדא מנהון׃ ופי דלך
אליום תכון כמס קרי פי בלד מצר
תתכלם בלגה אלכנעניין ותחלף
באסם רב אלגיוש יקאל לואחדה מנהם
קריה אלהרס׃ ביום ההוא נא אהרס
יהיה מזבח ליהוה בתוך ארץ מצרים
ומצבה אצל גבולה ליהוה׃ בעידנא ב
ההוא יהי מדבחא מתקן קדם יי בגו
ארעא דמצרים וקמתא בסטר תחומה
קדם יי׃ ופי דלך אלוקת יכון מדבח ללה
פי וסט בלד מצר ודכה פי תכמהא
ללה׃ והיה לאות ולעד ליהוה צבאות
בארץ מצרים כי יצעקו אל יהוה מפני ג
לחצים וישלח להם מושיע ורב והצילם׃ ב ה

ויהי לאת ולסהיד קדם יי צבאות בארעא
דמצרים ארי יצלון קדם יי מן קדם
דחקיהון וישלח להון פריק ודיין וישזבנון׃
פיכונאן איה ושהאדה לרב אלגיוש פי
בלד אלמצריין פאדא הם צרכו אליה מן
קבל אלצאגטין בעת להם במגית ומנאגס
ונגאהם׃ ונודע יהוה למצרים וידעו
מצרים את יהוה ביום ההוא ועבדו זבח ה
ומנחה ונדרו נדר ליהוה ושלמו׃ ותתגלי
גבורתא דיי לאיטבא למצראי וידעון
מצראי למדחל מן קדם יי בעידנא
ההוא ויפלחון בנכסת קדשין ובקרבנין
וינדרון נדרין קדם יי וישלמון׃ וכדלך
יתערף אללה בהם פיערפונה פי דלך
אלוקת ויטיעונה בדבח והדאיא וינדרון
ללה נדרא פיסלמונהא׃ ונגף יהוה את
מצרים נגף ורפוא ושבו עד יהוה ונעתר ה ומי
להם ורפאם׃ וימחי יי ית מצראי מחא
ויאסינון ויתובון לפולחנא דיי ויקביל
צלותהון ויאסי יתהון׃ וישפי אללה חינד
אלמצריין בעד מא צדמהם אד ירגעון
אליה ישפעהם ויעאפיהם׃ ביום ההוא
תהיה מסלה ממצרים אשורה ובא ו
אשור במצרים ומצרים באשור ועבדו

שבועה ליי ג וסימנ׳ ונשבעות המשבעים וישבען ... וישלח ב וסימ׳ להם מושיע ידו בארצות ... יצעקו ג וסי׳ יצעקו אל יי שם יצעקו
ובעת צרתם ...

מצרים את אשור׃ בעידנא ההוא תהי
אורח כבישא ממצרים לאתור ויגחון
אתוראי במצראי ומצראי באתוראי
ויפלחון מצראי ית אתוראי׃ ופי דלך
אוקת תכון מחגה מן מצר אלי אלגזירה
פידכל בעצהם אלי בעץ ויטיעון אל
מצריון אלגזריון׃ ביום ההוא
יהיה ישראל שלישיה למצרים ולאשור
ברכה בקרב הארץ׃ בעידנא ההוא יהי
ישראל תליתאי למצראי ולאתוראי
ברכא בגוה דארעא׃ פי דלך אלוקת יכון
אל אסראיל תותא לאלמצריון ואלגזריון
ותכון בהם אלברכה פי אלארץ׃ אשר
ברכו יהוה צבאות לאמר ברוך עמי
מצרים ומעשה ידי אשור ונחלתי
ישראל׃ דברכיה יי צבאות למימר
בריך עמי דאפיקית ממצרים דעל
דחבו קדמי אגליתי יתהון לאתור
וכדו דתבו מתקרן עמי ואחסנתי
ישראל׃ כמא בארך פיהם רב אלגיוש
קאילא מבארך מן הוא שעבי מן
אלמצריון ומן אעתרף באנה כלקי מן
אלגזריון וצפותי נחלה אלאסראיליון׃
בשנת בא תרתן אשדודה

בשלח אתו סרגון מלך אשור וילחם
באשדוד וילכדה׃ בשתא דאתא תרתן
לאשדוד כד שלח יתיה סרגון מלכא
דאתור ואגיח קרבא באשדוד וכבשה׃
פי סנה אלדי דכל תרתן אלי אשדוד אד
בעת בה סרגון מלך אלגזירה פאחרבהא
ופתחהא׃ בעת ההיא דבר יהוה ביד
ישעיהו בן אמוץ לאמר לך ופתחת
השק מעל מתניך ונעלך תחלץ מעל
רגליך ויעש כן הלך ערום ויחף׃ בעידנא
ההוא גזר יי ביד ישעיה בר אמוץ
למימר איזיל ותיסר שקא בחר צך
ומסנך תשלוף מעל רגלך ועבד כן
אזיל פחח ויחיף׃ פי דלך אלוקת קאל אללה
לישעיה אבן אמוץ קאילא אמץ פחל
אלמסח חינא ען חקויך ואכלע כפיך
וקתא ען רגלך פצנע כדאך ומשא
עאריא חאפיא׃ ויאמר יהוה
כאשר הלך עבדי ישעיהו ערום ויחף
שלש שנים אות ומופת על מצרים
ועל כוש׃ ואמר יי כמא דהליך עבדי
ישעיה פחח ויחיף תלת שנין את
ומופת על מצראי ועל כושאי׃ וקאל
אללה כמא משא עבדי ישעיה חינא

ברכו ד׳ וסימנ׳ ויגש וישטם אשר עמיאל ׃ עד יי ה׳ וסימנ׳ בצר לך ושבת רינ׳ מ׳ סו ונגף שובה נחמשה ׃ משה ויחזקאל נעליך רגליך יהושע וישעיה נעלך רגלך במ״א בישעיה ונעלך תחלץ מעל רגליך מל׳ ׃

עריא חאפיא כדאך יכון תלאתה
סנין איאת ובראהין פי אלמצריין ואל
חבשיין: כן ינהג מלך אשור את שבי
מצרים ואת גלות כוש נערים וזקנים
ערום ויחף וחשופי שת ערות מצרים:
כין ידבר מלכא דאתור ית שבי מצרים
וית גלות כוש עולימין וסבין פחחין
ויחפין וגלן עריא קלן מצרים: כדאך
יסוק מלך אלגזירה סביהם וגלאתהם
שבאבא ושיוך עראה חפאה ומכאשף
אלסואה ואלעורה: וחתו ובשו מכוש
מבטם וממצרים תפארתם: ויתברון
ויבהתון מכוש בית רוחצנהון ומן
מצראי תושבחתהון: וינדם ויכיב
מן כאן אלחבש תכלאנהם ואלמצריין
פכרהם: ואמר ישב האי הזה ביום
ההוא הנה כה מבטנו אשר נסנו שם
לעזרה להנצל מפני מלך אשור
ואיך נמלט אנחנו: ויימר יתיב נגסא
הדין בעידנא ההוא הכדין הוה אתר
בית רוחצננא דהוינא סבירין למערק
לתמן לסעיד לאשתיזבא מן קדם
מלכא דאתור עד כדין נפשהון לא
שיזיבו ואיכדין נשתיזב אנחנא:

ויקול אהל הדה אלגזירה פי דלך אלוקת
הודי קד צאר תכלאננא הכדא אלדי
הרבנא אליה ללמעונה לנכלץ מן יד
מלך אלגזירה פכיף נפלת נחן:
משא מדבר ים כסופות
בנגב לחלף ממדבר בא מארץ נוראה:
מטלן משריין דאתין מן מדברא כמי
ימא דנגדין בעלעולין אתן כאורח
דרומא מידברין ואתן ממדברא
מארעא דאתעבידא בה חסינן קצה
סאחל אלבחר אמר כאלזואבע פי אלצחרי
תמצי יאתי מן אלבר מן בלדה מכיפה:
חזות קשה הגד לי הבוגד בוגד
והשודד שודד עלי עילם צורי מדי
כל אנחתה השבתי: אמר נביא נבואה
קשיא אתחוה לי אנוסיא מתאנסין
ובזוזיא מתבזזין סקו עולמאי תקיפי
מדאי כל דהוו מתאנחין מן קדם מלכא
דבבל אניחית להון: יקול אלאלה קד
אכברונא בנכבא צעב והו אן אלגאדר
סיגדר ואלנאהב סינהב אצעדו יא
כוזיין וחאצרו יא מדאיין ואן גמיע
חדרי קד עטלתה: על כן מלאו מתני
חלחלה צירים אחזוני כצירי יולדה

ובשוב׳ וסימנ׳ ∴ וחתו ובשו קרי ידי דישע׳ ∴ משמע ד׳ חס׳ וסימנ׳ ∴ חלחלה הולך צדקות מסיר אזנו כל הדברים

נעותי משמע נבהלתי מראות׃ על כן
אתמליאו חרציהון זיעא דחלא אחדתנון
הא כחבלין ליולדתא איטפשו מלמשמע
טעו מלמחזי׃ ודלך קד עס חקוי
אקלקן ואכדני מגץ כמא תמגץ אלוהה
ותשוש סמעי ודהש מנצרי׃ תעה
לבבי פלצות בעתתני את נשף חשקי
שם לי לחרדה׃ טעא ליבהון עקא
וביעותין אחדונון אתר בית לוחצנהון
הוה להון לתבר׃ וצל ראיי ואעתראני
ארעש אד סתר שעפי צאר ליאזעאגי׃
ערך השלחן צפה הצפית אכל שתה
קומו השרים משחו מגן׃ סדרו פתורין
אקימו סכואין אכולו שתו קומו
רברביא מריקו וצחצחו זינא׃ קום
מואידהם מנצורה ומנאצרהם מצפופה
והם יאכלון וישרבון וקד קאם
רויסאהם ומסחו אלמלך מנהם׃
כי כה אמר אלי אדני לך
העמד המצפה אשר יראה יגיד׃ ארי
כדנן אמר לי יי איזיל אקים סכואה
דיחזי יחוי׃ הכדא קאל אלה ענא אמצו
אוקפו לנא דידבאנא יכברכם במא
יראה׃ וראה רכב צמד פרשים רכב

חמור רכב גמל והקשיב קשב רב
קשב׃ ויחזי רתך אנש ועמיה זוג פרשין
רכיב על חמר רכיב על גמל אמר
נביא אציתית אצתא וחזית זהא
משרין סגיאן אתין׃ פאוקפנאה וראי
כולא ואזואגא מן אפרסאן וקום רכאב
חמיר ורכאב גמל ואצגא אצגא שדידא׃
ויקרא אריה על מצפה אדני אנכי
עמד תמיד יומם ועל משמרתי אנכי
נצב כל הלילות׃ אמר נביא קל משרין
דאתין בסיטונהון מארי׃ על סכותא
קדם יי אנא קאים תדירא בימאמא ועל
מטרתי אנא מעתד כל ליליא׃ פנאדאה
אסד יקול עלי מטלעה אלה אנא
ואקף דאימא טול אנהאר ופי מחרסי
אנא מנתצב טול אלליל׃ והנה זה בא
רכב איש צמד פרשים ויען ויאמר
נפלה נפלה בבל וכל פסילי אלהיה
שבר לארץ׃ והא דין אתא רתך אנש
ועמיה זוג פרשין ואתיב ואמר נפלת
ואף עתידא למיפל בבל וכל צלמי
טעותהא ירקדקון לארעא׃ פאדא
ברגל ראכב קד אקבל וראה זוג מן
אכיל פאגאבני וקאל קד וקעת באבל

אמירה אלי יג׳ ד׳ וסימנ׳ השער הזה ושלאחרין העמד ויקחני ושארא אמירה יג׳ אלי — צפה ל׳ וכת׳ הי׳ ולית דכות׳

כמא וקעת וגמיע מעבוראת אלהא
אמנחותה כסרהא ולקאהא עלי אלארץ׃
מדשתי ובן גרני אשר שמעתי מאת ל וחס
יהוה צבאות אלהי ישראל הגדתי לכם׃
מלכין דאומנין לאגחא קרבא ייתון
עלה למיבזה הא כאיכרא דאומן
למדש ית אידרא אמר נביא דשמעית
מן קדם יי צבאות אלהא דישראל חויתי
לכון׃ פצארת כמדאסי או כדאת אלגרן
ואלדי סמעתה מן ענד רב אלגיוש אלאה
אסראיל אכברתכם בה׃ משא
דומה אלי קרא משעיר שמר מה
מלילה שמר מה מליל׃ מטל כס ב חד מל וחד חס
דלוט לאשקאה ית דומה עלי אכלי
מן שמיא נביא פריש להון ית נבואתא
נביא פריש להון מא דעתיד למיתי׃
וקצה אלדומה יקולון יקאל ענא מן גבל
שעיר יא חארס אלכברנא כם מצי מן
אלליל וכם בקי מנה׃ אמר שמר אתא ל וחד
בקר וגם לילה אם תבעיון בעיו שבו ואתה מרבבת
אתיו׃ אמר נביא אית אגר לצדיקיא ג
ואית פורענו לרשיעיא אם תיבין אתון
תובו עד דאתון יכלין למתב׃ פקאל
אלחארס קד תקצי נהארכם ולילכם

אגמעין פאי מטלב טלבתמוה אדגעו
ענה ואקבלו׃ משא בערב
ביער בערב תלינו ארחות דדנים׃ מטל
כס דלוט לאשקאה ית ערבאי בחורשא
ברמשא יביתון שירת בני דדן׃ וקצה
פי אלאעראב אחסן אן יכון פי אלשערי
תבייתון אציאפכם יא בני דדן׃ לקראת
צמא התיו מים ישבי ארץ תימא
בלחמו קדמו נדד׃ לאפי צהיא פוקו
גידונין למיא דיתבין בארע דרומא
דאתון אכלין זמינו למערקיא׃ מן דון
אן תתלקו אלעטשאן באלמא אנתם יא
סכאן בלד תימא טעאמכם תקדמון
לאלנאיד׃ כי מפני חרבות נדדו מפני חרב
נטושה ומפני קשת דרוכה ומפני כבד
מלחמה׃ ארי מן קדם קיטול עלקו מן
קדם חרב שליפא ומן קדם קשת
מתיחא ומן קדם תקוף קרבא׃ אמא
תעלמון אנהם אנמא מן קבל אלסיף נאדו
מן קבל סיף מסקול וקוס מותרה ותקל
אלחרב׃ כי כה אמר אדני אלי
בעוד שנה כשני שכיר וכלה כל כבוד
קדר׃ ארי כדנן אמר יי לי בסוף שניא
כשני אגירא ויסוף כל יקרהון דערבאי׃

מליל ב חד חס וחד מל וסימנ׳ מי מלל לאברהם שמר מה מליל ׳ אתיו ג וסימנ׳ שבו אתיו כל חיתו ושלאחרין ׳ בלחמו ג וסי׳
ויליד קדמו נשתיתה ׳

127

הכדי יקרא אלהא דישראל סנין מעדורה כסני
אגיר יפנא גמיע אגלא קדר׃ ושאר
מספר קשת גבורי בני קדר ימעטו כי
יהוה אלהי ישראל דבר׃ ושאר תקוף
עלדי קרב גיברי ערבאי יזערון ארי
במימרא דיי אלהא דישראל גזיר כין׃
ויבכי קומא דוי אחצא מן דמאתהם
וגבאברתהם יקלון כדא קדם אלהא דאה
אסראיל׃ משא גיא חזיון מה
לך אפוא כי עלית כלך לגגות׃ מטל
נבואתא על קרתא דיתבא בחילתא
דאתנביאו עלה נביא מא לכון כדין
ארי סליקתון כולכון לאיגריא׃ וקצה
פי ואדיאוחי יקול לאהלה מאלכס הונא
אד צער גמיעכס אי אסטוח׃ תשואות
מלאה עיר הומיה קריה עליזה חלליך
לא חללי חרב ולא מתי מלחמה׃ מן
קדם אתרגושא דאתמליאת קרתא
משבחתא כרבא חדאה קטילך לא
אתקטילו בחרבא ואף בקרבא לא מיתו׃
וכית צארה אמדינה אגזלה כקריה
האימה ממלווה דוי וקתלאכס ליס
צרעי סיף ולא מותי חרב׃ כל קציניך
נדדו יחד מקשת אסרו כל נמצאיך

אסרו יחדו מרחוק ברחו׃ כל שלטונך
איטלטלו כחדא מן קדם מתח קשתא
גלו כל דאשתכח בך אתקטלו כחדא
מירחיק ערקו׃ וגמיע מדבריך נארו
אגמעין חתי אנהס מן קוס ואחדהה
אסרו אגמעין וכל מגאוריך אסרו
אגמעין ומן בעיד הרבו׃ על כן אמרתי
שעו מני אמרר בבכי אל תאיצו לנחמני
על שד בת עמי׃ על כין אמרית שבוקו
מני אבכי במרר לא תתבעיתו לנחמותי
על תבר כנשתא דעמי ולדלך קלת
כפו עני חתי אמר בבכאי ולא תלחו
פיאן תעאזוני עלי מציבה גמע קומי׃
כי יום מהומה ומבוסה ומבוכה לאדני
יהוה צבאות בגיא חזיון מקרקר קר
ושוע אל ההר׃ ארי יום ריגוש ואתדשא
וקיטול קדם ייי אלהים צבאות בקרתא
דיתבא בחילתא דאתנביאו עלה נביא
מבלשין בתיא מקפין מגדליא ברישי
טוריא׃ לאן יום הימאן ודהץ וחירה
ללה רב אגיוש פי ואדי אוחי תזלזל
חיטאנה ותוכא עלי אגבאל׃ ועילם נשא
אשפה ברכב אדם פרשים וקיר ערה
מגן׃ ועילמאי נטלו זין ברתך אנש

הומיה ג וסימנ׳ תשאות אשת וסוררת קדמו׳ מל׳ ... תשאות ד וסימנ׳ מלאה חן חן נובש סכתו ... עלית ג וסימנ׳ כלך גם

ועימיה זוג פרשין ועל שור רבקו
תריסין: ולבזתיין חמלו פיה געאבהם
וכול קומהם ופרסאנהם ועלי חיטאנה
אצהרו תראסהם: ויהי מבחר עמקיך
מלאו רכב והפרשים שת שתו השערה:
והוה שפר מישרך אתמליאו רתיכין
ופרשין ממנן על תרעין: ואכיל ואן
פרסאן מלו אכיר מואצעך וצארו
מוכלין עלי אבואבך: ויגל את מסך
יהודה ותבט ביום ההוא אל נשק בית
היער: וגלי ית מטמורית בית יהודה
ואסתכי בעידנא ההוא על זין בית
גנזי מקדשא: ולמא כשף סתר יהודה
אתפתו אלי סלאח דאר אלמארה: ואת
בקיעי עיר דוד ראיתם כי רבו ותקבצו
את מי הברכה התחתונה: וית פלוגת
קרתא דדויד חזיתון ארי סגיאת וכנשתון
ית עמי למי בריכתא ארעיתא: ולמי
ראיתם שקוק קריה דאוד אד כתרת
גמעתם מא אלברכה אלספלי לתצלחוהא:
ואת בתי ירושלם ספרתם ותתצו הבתים
לבצר החומה: וית בתי ירושלם מניתון
ותרעתון בתיא לתקפא שורא:
ואחציתם מנאזל ירושלם ונקצתם

בעצהא לתחצנו אלסור בחגארתהא:
ומקוה עשיתם בין החמתים למי
הברכה הישנה ולא הבטתם אל עשיה
ויצרה מרחק לא ראיתם: ומקוא עבדתון
בין שוריא למי בריכתא עתיקתא ולא
אסתכלתון בדעבדה ודברה מלקדמין
לא חזיתון: וצנעתם מלאמא בין אלסורין
מן מא אלברכה אלעתיקה ולם תלתפתון
אלי צאנעהא ומצוורהא לם תרון מן
בעיד: ויקרא אדני יהוה צבאות ביום
ההוא לבכי ולמספד ולקרחה ולחגר
שק: ואכלי נביא דיי אלהים צבאות
ביומא ההוא למבכי ולמספד ולגיזוז
ריש ולמיסר שקין: פדלך נאדא אללה
רב אלגיוש פי דלך אליום לאלבכא ואלנדב
ונתף אלשעור ואלאתזאר באלמסוח: והנה
ששון ושמחה הרג בקר ושחט צאן
אכול בשר ושתות יין אכול ושתו כי
מחר נמות: והא בית וחדוא אמרין
נקטיל תורין ונכליס ען ניכול בשר
ונשתי חמר ניכול ונשתי מד נמות ולא
ניחי: ואדי לבעצהם סרורא פיה ופרח
דבוח אלבקר ואלגנם אכל אללחם ושרב
אלכמר יקולון אכלא ושרבא אנא גדא

הרג ג׳ וחס׳ וסימנ׳ כי הרג תהרגנו הרגני נא הרג והנה ששון ושמחה הרג בקר וחד והרוג בשניהם ״ — ״ ושתות ל׳ ומל׳

מאיתין׃ ונגלה באזני יהוה צבאות
אם יכפר העון הזה לכם עד תמותון
אמר אדני יהוה צבאות׃ אמר נביא
באודני הויתי שמע כד אתגזרת דא
מן קדם יי צבאות אם ישתביק חובא
הדין לכון עד דתמותון מותא תנינא
אמר יי אלהים צבאות׃ פקד אטלעני
רב אגיוש אנה לא יגפר לכם הוא ודנב
אי אן תמותון קטלה רב אגיוש׃

כה אמר אדני יהוה צבאות
לך בא אל הסכן הזה על שבנא אשר
על הבית׃ כדנן אמר יי אלהים צבאות
איתא איזיל לות פרנסא הדין לות
שבנא דממנא על ביתא׃ כדא קאל
אלה רב אגיוש תעאל אמץ אלי הדא
אוכילהו שבנא אלדי עלי בית אלמלך׃
מה לך פה ומי לך פה כי חצבת לך פה
קבר חצבי מרום קברו חקקי בסלע
משכן לו׃ ותימר ליה מא לך כא ומא
לך כדין ארי אתקינת לך כא אתר
אתקין ברומא אתריה שוי בכיפא
בית מדוריה׃ וקל לה מא לך ההנא ומן
לך ההנא אד לזמתה כאנך קד נחתלך
פיה קברא יא נאחת פי ארפע קברה

יא ראסס פי אסכר מסכנה׃ הנה יהוה
מטלטלך טלטלה גבר ועטך עטה׃
הא יי מטלטיל לך טלטול דגבר
ותחפינך בהתא׃ פיקלקך אלה קלקלת
גבאר וישתמלך שמלא׃ צנוף יצנפך
צנפה כדור אל ארץ רחבת ידים שמה
תמות ושמה מרכבות כבודך קלון
בית אדניך׃ ויעדי מינך ית מצנפתא
ויקפינך בעלי דבב כשור מקף ויגלינך
לארע פתיות ידין תמן תמות ולתמן
רתיכי יקרך יתובן בקלן על דלא נטרתא
יקר בית רבונך׃ ויקלבך תקלבא ככרה
פי ארץ ואסעה אלמכאן פיהא תמות
וקבל דלך תציר פיהא מראכב כרמך
כאהון פי בית מולאך׃ והדפתיך ממצבך
וממעמדך יהרסך׃ ואדחינך ממקמך
ומשימושך אמגרינך׃ ואדפעך מן
מנצבך ומן מוקפך אהדמך׃ והיה ביום
ההוא וקראתי לעבדי לאליקים בן
חלקיהו׃ ויהי ביומא ההוא ואירבי
לעבדי לאליקים בר חלקיה׃ ואדעא
כאן דלך אלוקת דעות בעבדי אליקים
אבן חלקיה׃ והלבשתיו כתנתך ואבנטך
אחזקנו וממשלתך אתן בידו והיה

יכפר ד׳ וסימנ׳ ולארץ לא יכפר אם יכפר לכן בזאת בחסד ואמת וג׳ וממשלתך ב׳ וסימנ׳ וממשלתך אתן בידו בכל דור ודר

לאב ליושב ירושלם ולבית יהודה׃
ואלבשיניה כיתונך והמינך אזרזה
ושלטנך אתין בידיה ויהי לאב לית בי
ירושלם ולבית יהודה׃ ואלבסה תוניתך
וקלדתה זנארך וגעלת פי ידה סלטאנך
פיציר אסתאדא לסאכן ירושלם וסאיר
אל יהודה׃ ונתתי מפתח בית דוד על
שכמו ופתח ואין סגר וסגר ואין
פתח׃ ואתין מפתח בית מקדשא ושלטן
בית דוד בידיה ויפתח ולית דאחיד
וייחוד ולית דפתח׃ פאגעל מפתאח
בית דאוד פי ידה פאן הו פתח פליס
גאלק סואה ואן הו אגלק פליס פאתח
גירה׃ ותקעתיו יתד במקום נאמן והיה
לכסא כבוד אביו׃ ואמניה אמרכל
מהימן משמיש באתר קיים ויהי
לכורסי יקר לבית אבוהי׃ ויכון כאותד
אמצרוב פי מוצע רכין ויכון ככרסי
כרם לבית אביה׃ ותלו עליו כל כבוד
בית אביו הצאצאים והצפיעות כל
כלי הקטן מכלי האגנות ועד כל
כלי הנבלים׃ ויסתמכון עלוהי כל
יקירי בית אבוהי בניא ובני בניא
מרברביא ועד דעדקיא מכהניא

לבית

לבשי איפודא ועד בני לוי אחדי נבליא׃
ויתגה אגלא בית אביה מן חלי אדק
ואגל מן חלי אלעאמה אלי חלי אלאימה
דוי אלאגאגין וחלי אלליואניה דוי אלתסביח׃
ביום ההוא נאם יהוה צבאות תמוש
היתד התקועה במקום נאמן ונגדעה
ונפלה ונכרת המשא אשר עליה כי
יהוה דבר׃ בעידנא ההוא אמר יי
צבאות יעדי אמרכל מהימן משמיש
באתר קיים ויתקטיף ויפול ותתבטל
מטלנבואתא דעלוהי ארי במימרא
דיי גזיר כין׃ דלך אלוקת יקול רב אלגיוש
יזול פיה אלותד אלאול אלדי כאן מצרובא
פי מוצע רכין פינהד ויקע וינקטע
אלחמל אלדי פוקה כמא קאל אללה׃
משא צר הילילו אניות
תרשיש כי שדד מבית מבוא מארץ
כתים נגלה למו׃ מטלכס דלוט לאשקאה
ית צור אילילו נחתי ספיני ימא ארי
אתבזיזו מחוזיהון מלמיתי מארע
כיתאי אתו עליהון׃ ואד תלית קצה
צור קיל ולולי יא אהל ספן אלבחר אד
נהבת מנאזלהא מן אן תדכלוהא ומן
בלד קברס צהר לכם דלך׃ דמו ישבי

ובמ״ס ג רפי וסימנ׳ כה אמר יי הנותן בים דרך ובמים עזים נתיבה ובמים רבים זרע שחר ובמים לא רחצת למשעי

אי סחר צידון עבר ים מלאוך׃ איתברו
יתבי ניסא תגרי צידון דהוו עברין בימא
מלוך׃ פקפו יא אהל גזאירהא יא תגאר
צידא ועאברו לבחר ודי קר עמוהא׃
ובמים רבים זרע שחר קציר יאור
תבואתה ותהי סחר גוים׃ דהות מספקא
סחורא לעממין סגיאין דבחצר כנישת
נהרא עללתה והות סחורא לעממיא׃
ופי למא לעצים כאן יגמע ליהא מן
נכאת לניל וזרע כלגאנה וגלתה פעאהו
בה מתגר לאמם׃ בושי צידון כי אמר
ים מעוז הים לאמר לא חלתי ולא
ילדתי ולא גדלתי בחורים רוממתי
בתולות׃ בהיתו צידונאי ארי אמר
מערבאה דיתיב בתקוף ימא למימר
לוי לא מרעית ולא אעדיתי ולא רביתי
עולימין פניקית בתולן׃ וכאב אהל
צידא מן לבחר כאנה קל להם לעזיז
מנה מא טלקת ולא ולדת ולא רבית
מנהם שבאבא ולא רפעת אבכארא׃
כאשר שמע למצרים יחילו כשמע
צר׃ כמא די שמעו למחתא די לקו
מצראי זעו כד שמעו צוראי׃ וכאן
לבבר מציבה ללמצריון כלאך יתעלן

ענד כבר צור׃ עברו תרשישה הילילו
ישבי אי׃ גלו למדינת ימא אילילו
יתבי ניסא׃ אעברו פי לבחר ולולוא
סכאן לגזאיר׃ הזאת לכם עליזה מימי
קדם קדמתה יבלוה רגליה מרחוק לגור׃
ההדא לכון תקיפתא צור מיומי קדם
מלקדמין הוו מיתן לה קרבנין מארע
רחיקא כדו לאתותלא הא גליא׃ יקולו
יאקריה גזלה הל כאנת הדה לכם
עאדה מן לזמאן לקדים אן תודיהם
ליבעד לתסכנו פיה׃ מי יעץ זאת
על צר המעטירה אשר סחריה שרים
כנעניה נכבדי ארץ׃ מן מלך דא על
צור דהות ממרלא מלכין דתגריה
רברבין שלטונהא יקירי ארעא׃
ואלא סאלו מן קדר דלך עלא צור
למצפרה אתי תגארהא ריסא ומגהזוהא
אגלא לארץ׃ יהוה צבאות יעצה לחלל
גאון כל צבי להקל כל נכבדי ארץ׃ יי
צבאות מלכה לאפסא יקר כל חדותה
לאקלא כל יקירי ארעא׃ אגאבו כאן
רב לגיוש קדרה ליבדל אקתדאר כל
סראתהא ויהין כל אגלאהא׃ עברי
ארצך כיאר בת תרשיש אין מזח עוד׃

הזאת ה̇ וסימנ׃ הזאת לכם ידעת הזאת נעמי חשבת העיר ... יאור ז̇ מל̇ וסימנ׃ ערות על יאור ג̇ בן ושלחה קציר

גלא מארעך כמי נהרא עיר וקי
למרינת ימא לית תקוף עוד׃ וקצ
אעברי בלדך כאלניג מא בסרעה
פאנה יא גמע אבחר לא מנטקה בעד
תתקלדיהא׃ ידו נטה על הים הרגיז
ממלכות יהוה צוה אל כנען לשמד
מעזניה׃ גבורתיה מרממא על ימא
לאזעא מלכוותא יי׳ פקיד על כנען
לשיצאה תוקפהא׃ אד מד ידה עלי
אבחר ארגז ממלכה ואמר אלה פי בלד
כנעאן לינפד אעזאהא׃ ויאמר לא
תוסיפי עוד לעלוז המעשקה בתולת
בת צידון כתיים קומי עברי גם שם
לא ינוח לך׃ ואמר לא תיספון עוד
למתקף דהויתון אנסין לעמא דבצידון
לכתים קומו גלו אף תמן לא יהי לכון
ניח׃ וקאל לא תעודין בעד אן תעזפין
יא מגשומה יא גמע צידא קומי
אעברי אלי קברס ותם איצא לא
תסתריחין׃ הן ארץ כשדים זה העם
לא היה אשור יסדה לציים הקימו
בחיניו עררו ארמנותיה שמה למפלה׃
הא ארע כסדאי דין עמא כיד לא
הוה אתוראה שכללה לנגוון אקימו

חזיתהא פגרו בירניתהא שויוהא
לדמחמרא׃ ותעאזי כאן הודי בלד
אלכסדאניון אתאה הדא אלקום אלדי
לם יכון אלאשור געלוהא מפאזאת
ואקאמו צנאמהא ועדו דיארהא
וגעלוהא ואקעה׃ הילילו אניות
תרשיש כי שדד מעזכן׃ אילילו
נחתי ספיני ימא ארי אתבזיז מחוזי
תקפכון׃ ולולו יא אהל ספן אלבחר אד
נהב בלד עזכם׃ והיה ביום
ההוא ונשכחת צר שבעים שנה
כימי מלך אחד מקץ שבעים שנה
יהיה לצר כשירת הזונה׃ ויהי בעדנא
ההוא ותתנשי צור שבעין שנין כיומי
מלכא חד מסוף שבעין שנין יהי
לצור כתושבחת נפקת ברא׃ ואדא
כאן דלך אלוקת תכרב צור סבעין סנה
כעמר אחד אלמלוך בעד סבעין סנה
יכון להא עודה כאמראה סואקה
קד נפית׃ קחי כנור סבי עיר זונה
נשכחה היטיבי נגן הרבי שיר למען
תזכרי׃ אתחלף יקריך איטלטלי למדינא
קרתא דהוות כנפקת ברא אתרחקת
הפוכי בינריך לאבלא וזמריך לאליא

למפלה ב̇ וסימנ̇ עררו ארמנותיה שמה למפלה כי שמת מעיר לגל קריה בצורה למפלה ... מעזכן ל̇ בי̇ ולדכן ל̇ ...

מא אם ייעול דוכרניך ותציר כמן יקול
להא אחמלי לעור וטופי לקליה וגוורי
לחאן וכתרי מן לגנא לכי תדכרי: והיה
מקץ שבעים שנה יפקד יהוה את צר
ושבה לאתננה וזנתה את כל ממלכות
הארץ על פני האדמה: ויהי מסוף
שבעין שנין ייעול דוכרנה דצור
לקדם יי ותתוב לאתרה ותהי מספקא
סחורא לכל מלכוות עממיא דעל אפי
ארעא: ובעד סבעין סנה יה׳ אלה
אהל צור וירדהם לי מתגרהם וימירון
גמיע ממלך לארץ לדין קבלה בלדהם:
והיה סחרה ואתננה קדש ליהוה לא
יאצר ולא יחסן כי לישבים לפני יהוה
יהיה סחרה לאכל לשבעה ולמכסה
עתיק: ותהי סחורתה ואגרה קדישא
קדם יי לא יתאצר ולא יתגניז ארי
לדמשמשין קדם יי יהי אגרה למיכל
למסבע ולכסו דיקר: ויכון מתגרהם
וארבאחהם קד סאל רב לגיוש לא תלון
ולא תותק לא תכון ללמקימין בין ידי
אלה יאכלון מנהא וישבעון ויתגטון
גטאא גסימא: הנה יהוה בוקק
הארץ ובולקה ועוה פניה והפיץ ישביה:

האש מבז ית ארעא ומסר לה לסנאה
ותחפי בהתא אפי רברבהא על דעברו
על אוריתא ויבדר ית דיתבין בה: אן
אלה סיביח הדא לבלד ויבלקה ויגייר
וגהה ויבדר אהלה: והיה כעם ככהן
כעבד כאדניו כשפחה כגברתה
כקונה כמוכר כמלוה כלוה כנשה
כאשר נשה בו: ויהי חילונאה ככהנא
עבדא כריבונה אמתא כמרתה זבנא
כמזבנא יזפא כמוזפא רשיא כמן
דרשי ביה: ויתסאוי לעאמי ולבאצי
לעבד ומולאה לאמה וסיידתהא לי
משתרי ולבאיע למקרץ ולמקתרץ
לגריס ולמראין לה: הבוק תבוק הארץ
והבוז תבוז כי יהוה דבר את הדבר הזה:
אתבזזא תתבזיז ארעא ואיתרשא
תתרש ארי יי מליל ית פתגמא הדין:
ממא יבאח לבלד אבאחה ויגנס גנימה
קי אלה הדא לקול: אבלה נבלה הארץ
אמללה נבלה תבל אמללו מרום עם
הארץ: אתאבלת חרובת ארעא צדיאת
חרובת תבל ספו תקוף עמא דארעא:
וקד חזן אהלהא וסקטו ואסתביח אהל
עמארתה וכזו ואנקצף ארפא עקומהם:

סחרה ד׳ וסימנ׳ והיה סחרה ואתננה ב׳ בו כי טוב טעמה ... בוקק ב׳ ומל׳ וסימנ׳ גפן בוקק הנה יי בוקק הארץ ובולקה

וְהָאָרֶץ חָנְפָה תַּחַת יֹשְׁבֶיהָ כִּי עָבְרוּ
תוֹרֹת חָלְפוּ חֹק הֵפֵרוּ בְּרִית עוֹלָם׃ וארעא
חבת תחות יתבהא ארי עברו על אוריתא
אבטילו מועדיא אשניאו קימא דמן
עלמא׃ ממא תדנס כלדהס תחתהס
ותגאוזו לשראיע ובדלו ארסוס ופסכו
עהד אלדהר׃ עַל כֵּן אָלָה אָכְלָה אֶרֶץ
וַיֶּאְשְׁמוּ יֹשְׁבֵי בָהּ עַל כֵּן חָרוּ יֹשְׁבֵי
אֶרֶץ וְנִשְׁאַר אֱנוֹשׁ מִזְעָר׃ על כין
מן קדם מימר דשקר חרובת ארעא
וצדיאו דיתבין בה על כין ספו יתבי
ארעא ואשתאר אנשא כזעיר׃ ולדלך
אחרג אכל אהלה חתי כוי סכנאה
ולדלך נכר אלמקימין בה ומא בקי מן
אנאסהם אלא קלילא׃ אָבַל תִּירוֹשׁ
אֻמְלְלָה גָפֶן נֶאֶנְחוּ כָּל שִׂמְחֵי לֵב׃ אתאבלו
כל שתי חמר ארי אתפריכו גופניא
אתאנחו כל חדי ליבא׃ וחזן דוי לעציר
ואנקצף דוי אלגפאן ותנהד גמיע לפרחי
אלקלוב׃ שָׁבַת מְשׂוֹשׂ תֻּפִּים חָדַל שְׁאוֹן
עַלִּיזִים שָׁבַת מְשׂוֹשׂ כִּנּוֹר׃ בטילת
חדות תופין אתמנעת אתלגושת
תקיפין פסקת חדות כינרא׃ ועטל
סרור אלדפאף ואנתהא דוי לעזאף
ובטל סרור אלקיתאר׃ בַּשִּׁיר לֹא יִשְׁתּוּ
יָיִן יֵמַר שֵׁכָר לְשֹׁתָיו׃ על ידי זמר לא
ישתון חמר יימר עתיקא לשתוהי׃
ולא ישרב למרא בגנא וצאר אלנביד
ימר שארבה׃ נִשְׁבְּרָה קִרְיַת תֹהוּ סֻגַּר
כָּל בַּיִת מִבּוֹא׃ איתברת קרתהון צדיאת
אתאחידו כל בתיא למיעל׃ ואנכסר
אהל קריה אלעבת וגלקת מנאזלהא
מן אלדכול׃ צְוָחָה עַל הַיַּיִן בַּחוּצוֹת
עָרְבָה כָּל שִׂמְחָה גָּלָה מְשׂוֹשׂ הָאָרֶץ׃
מצוחין על חמרא בשוקיא שלימת
כל חדותא גלא ביע מן ארעא׃ וצאר
עלי אלכמור צראך פי אלאסואק וגאב
כל פרח וגלא סרור אלבלאד׃ נִשְׁאַר בָּעִיר
שַׁמָּה וּשְׁאִיָּה יֻכַּת שָׁעַר׃ אשתאר
בקרתא צדו ואתרגושא בפיגור תרעין
ובקי פי אלקריה אלוחשה ואלבוא יחטם
מחאלהא׃ כִּי כֹה יִהְיֶה בְּקֶרֶב הָאָרֶץ
בְּתוֹךְ הָעַמִּים כְּנֹקֶף זַיִת כְּעוֹלֵלֹת אִם
כָּלָה בָצִיר׃ ארי כדין ישתארון יחידאין
צדיקיא בגו עלמא בינֵי מלכוותא
כביעור זיתא כעוללין בתר קטף׃ אנמי
בקי הכדי פי וסט הדי אלבלד פי מא בין
האולי אלקוום כנפץ אלזיתון או כבצל

ארא פרג' לקטאף: המה ישאו קולם
ירנו בגאון יהוה צהלו מים: אנון ירימון
קלהון ישבחון בשמא דיי יבועון
כמא דיבעו על גבורן דאתעבידא
להון על ימא: והם ארא ירפעו אצואתהם
ירננון בקדרה אללה יצהלון מן אלבחר:
על כן בארים כבדו יהוה באיי הים
שם יהוה אלהי ישראל: על כן במיתי
נהורא לצדיקיא ייקרון קדם יי בניסי
ימא יהון מודן ומברכין שמא דיי
אלהא דישראל: לדלך אכרמו אללה אד'
אנתם פי אנואר מהמא פי גזאיר אלבחר
אסם אללה אלה ולי אסראיל:

מכנף הארץ זמרת שמענו צבי
לצדיק ואמר רזי לי רזי לי אוי לי בגדים
בגדו ובגד בוגדים בגדו: מבית מקדשא
דמיתמן עתיד למיפק חדוא לכל יתבי
ארעא תושבחא שמענא לצדיקיא
אמר נביא רז אגר לצדיקיא איתחזי
לי רז פורענו לרשיעיא אתגלי לי ווי
לאנוסיא דמתאנסין ולבזוז בזוזין דהא
מתבזיז: מן אקטאר אלארץ סמענא
תסאביחא מנא לצאלחין פקלנא יא
צעפאה ויא וילאה וקד יגדר באלגאדרין

וימכר באלמכאריז: פחד ופחת ופח
עליך יושב הארץ: דחלא וכומצא
ומצדא עלך יתיב ארעא: ויכון אפזע
ואפכות ואפכאך עלי אהל אלארץ: והיה
הנס מקול הפחד יפל אל הפחת והעולה
מתוך הפחת ילכד בפח כי ארבות ממרום
נפתחו וירעשו מוסדי ארץ: ויהי דיערוק
מן קדם דחלא יפול לגו כומצא ודיסק
מגו כומצא יתאחד בסריגתא ארי
גבורן בשמיא אתעבידא וזעו יסודי
ארעא: פיכון מן הרב מן צות אפזעה
וקע פי פכה פאן הו צעד מן פכה עלק
באפך אד' אנפתחת רואזן אסמא ותזלזלת
אסאסאת אלארץ: רעה התרועעה הארץ
פור התפוררה ארץ מוט התמוטטה
ארץ: מזע תזוע ארעא מנד תנוד ארעא
פירוק תתפריק ארעא: פתרצץ בעצהא
ותמזק בעצהא ותמייל בעצהא: נוע
תנוע ארץ כשכור והתנודדה כמלונה
וכבד עליה פשעה ונפלה ולא תסיף
קום: אשתדאה תשתדי ארעא כרויא
ותהי אזלא ואתיא כערסלא ויתקפון
עלה חובהא ותיפול ולא תוסיף למקם:
ומן אהלהא מן אצטרב כאסכראן

ולא תוסיף ד' וסימנהון נוע תנוע לשכלם שזפתו על פה תבוא ס"ס ירעע התרעעה להתרעע כולה חס ס"ס רזי ב' וסימ' ואמר רזי

ומנהם מן נאד כאלערז ומנהם מן תקל
עליה דנבה פיקע ולא יעאוד אלקיאם׃
והיה ביום ההוא יפקד יהוה
על צבא המרום במרום ועל מלכי
האדמה על האדמה׃ ויהי בעידנא
ההוא יסער יי על חילות תוקפא
דיתבין בתוקפא ועל מלכי בני אנשא
דדיירין על ארעא׃ דאך וקתא יטאלב
אללה גיוש אלסמא פי אלרפע ומלוך
אלארץ פי אלהבוט׃ ואספו אספה אסיר
על בור וסגרו על מסגר ומרב ימים
יפקדו׃ ויכנשונונון מכנש לבית
אסירי ויגלונון לבית עגנא ומסגי
יומין ייעול דוכרנכון׃ פיגמע גמיעהם
אסארי אלי אלחבס ותגלק דונהם
אלמגאלק ואלי זמאן טויל ידכרון׃ וחפרה
הלבנה ובושה החמה כי מלך יהוה
צבאות בהר ציון ובירושלם ונגד
זקניו כבוד׃ ויבהתון דפלחין לסיהרא
ויתכנעון דסגדין לשמשא ארי
תתגלי מלכותא דיי צבאות בטורא
דציון ובירושלם וקדם סבי עמיה
ביקר׃ ויכזי אלקמר ויכיב אלשמס
אדי צהר מלך רב אלגיוש פי בלד ציון

וירושלם פי ציר חדא עלמאיה אלכרם׃
יהוה אלהי אתה ארוממך
אודה שמך כי עשית פלא עצות
מרחק אמונה אמן׃ יי אלהי את ארוממך
אודי שמך ארי עבדתא פרישן מלין
דאמרתא לאיתאה מלקדמין בכין
איתיתא וקיימתא׃ תקול אלאמה אללהם
אנת רבי ארפע אסמך ואשכרך אד
צנעת אלאעגובאת ואלתקדיר אלדי
סבקת בה מן זמאן בעיד צאר חקא
מחקקא׃ כי שמת מעיר לגל קריה
בצורה למפלה ארמון זרים מעיר
לעולם לא יבנה׃ ארי שויתא קרוי
פצחין לגלין כרך תקיף לדמחמרא
בית דחלת עממיא בקרתא ירושלם
לעלם לא יתבני׃ אד צירת מן קרי
אלכפאר רדומא ואלחצינה מנהא ואקעה
ואמאק צורהם פהי מן קראהם לא
תבנא אבדא׃ על כן יכבדוך עם עז
קרית גוים עריצים ייראוך׃ על כין
ייקרון קדמך עם תקיף קרית עממין
חסינין ידחלון מן קדמך׃ ועלא דאך
יכרמך אגלא אעזא אלשעוב ואהל
בלד אלאמם אלראהבין יכאפונך׃ כי

יראוך ד׳ וסימנ׳ למען למען יראוך עם שמש יכבדוך ואספו ב׳ וסימנ׳ אספה אסיר על בור עמים וסגרו ב׳ וס׳
על מסגר דלתים

היית מעוז לדל מעוז לאביון בצר
לו מחסה מזרם צל מחרב כי רוח
עריצים כזרם קיר׃ ארי הויתא תקוף
למסכין סעיד לחשיך בעדן עקא
כמא דמטמרין מן קדם זרמית כטלל
משרב כין מלי רשיעיא לצדיקיא
כזרמית דשקפא בכתול׃ אד כנת
עזא ללפקיר ומעזא ללמסכין פי
צ̇רה וכ̇לכן מן ̇אלחר וט̇ל מן ̇אלסמום
ומא ראי ̇אלט̇אלמין ̇אלא כסיל מן סטח
חאיט׃ כחרב בציון שאון זרים ה
תכניע חרב בצל עב זמיר עריצים
יענה׃ כשרב בארע צחיא את לגושת
תקיפין תמאיך כטלל כית מקר
בארע משלהיא כין ניח רוחא לצדיקיא
כד ימאכון רשיעיא׃ ובאיזא דלך
כסמום פי מפאזאה כ̇דאך דוי ̇אלאג̇ניא
תהזם וכצ̇מר פי צ̇ל גים קטע ̇אלט̇אלמין
יצ̇הר׃ ועשה יהוה צבאות ו
לכל העמים בהר הזה משתה שמנים
משתה שמרים שמנים ממחים
שמרים מזקקים׃ ויעביד יי צבאות
לכל עממיא בטורא הדין שירו
וזמן מדמן דהיא דיקר ותהי להון

לקלן מחן דילא ישתיזבון מנהון
מחן דיסופון בהון׃ סיצנע רב ̇אלג̇יוש
לג̇מיע ̇אלאמם ̇אלמקבל ̇אליהו ̇אלג̇בל
שראב מן אדהאן ודראדי תלך אדהאן
מדפאה ודראדי מצפאה׃ ובלע בהר
הזה פני הלוט הלוט על כל העמים ז
והמסכה הנסוכה על כל הגוים׃ ויסתלעמון
בטורא הדין אפי רבא דרב על כל
עממיא ואפי מלכא דשליט על כל
מלכותא׃ יהלך פיהא ̇אלוג̇וה ̇אלמלתפה
̇אלמחתג̇בה ען ג̇מיע ̇אלשעוב ו̇אלמסתור
דונהא סתורא ען ג̇מיע ̇אלאמם׃ בלע ח
המות לנצח ומחה אדני יהוה דמעה
מעל כל פנים וחרפת עמו יסיר מעל
כל הארץ כי יהוה דבר׃ יתנשון מותא
לעלמין וימחי יי אלהים דמעתא מעל
כל אפיא וחסודי עמיה יעדי מעל כל
ארעא ארי במימרא דיי גזיר כין׃ ויזיל
̇אלקצ̇ף גאיה ̇אלזואל וימחו ̇אללה תלך
̇אלדמוע ען ג̇מיע ̇אלוג̇וה ו̇אלעאר ען
שעבה יזילה מן ג̇מיע ̇אלארצ̇ כד̇א
קאל ̇אללה׃ ואמר ביום ההוא ט
הנה אלהינו זה קוינו לו ויושיענו זה
יהוה קוינו לו נגילה ונשמחה בישועתו׃

ונשמחה דקוינו לו ונרננה זה היום משכבי ו̇א שם נשמחה בו

ויימר בעדנא ההוא הא אלהנא דין
דסברנא ליה ויפרקיננא דין יי דהוינא
מסברין למימריה נבוע ונחדי בפורקניה:
ויקול אקום פי דלך איום הורא רבנא
אדי רגונאה קדאגאתנא הדי רב יגב
אן נרגוה איצא חתי נסר ונפרח בגותה:
כי תנוח יד יהוה בהר הזה ונדוש מואב
תחתיו כהדוש מתבן במי מדמנה:
ארי תתגלי גבורתא דיי בטורא הדין
וידדשון מואבאי באתלהון כמא
דמדדש תבנא בטינא: ואדא יחל
אמר אלה פי הוא אגבל ינדק אמס
תחתה כאנדקאק אתבן פי דארת א
מדר: ופרש ידיו בקרבו כאשר יפרש
השחה לשחות והשפיל גאותו עם
ארבות ידיו: ויפרש מחת גבורתיה
בינהון כמא דמפריש שייטא למישט
וימאיך יקריה עם אשיות ידוהי:
ויבסט קדרתה פי מא בינהם כמא
יבסט אסאבח ידה פיסבח ויצע
אקתדארהם מע מכאתלה אידיהם:
ומבצר משגב חומתיך השח השפיל
הגיע לארץ עד עפר: וכרך תקוף
כרכי עממיא ימגר ירמי ימטי לארע

עד עפרא: וחצונהם ומניע מן
אסוארהם יכפנה ויצעה ויבלגה
אלי אלארץ אלי אלתראב: ביום
ההוא יושר השיר הזה בארץ יהודה
עיר עז לנו ישועה ישית חומות וחל:
בעדנא ההוא ישבחון תושבחא הדא
בארעא דבית יהודה קרית תוקפא
לנא פורקן יתסם על שורהא ורחמין:
פי דלך אלוקת יסבח בהדי אלתסביח
ופי בלד יהודה יקולון אן לנא קריה
עז געל אללה עלא אסוארהא ופצולהא
אלגיאת: פתחו שערים ויבא גוי צדיק
שמר אמנים: פתחו תרעיא וייעול
עמא זכאה דנטרו אוריתא בלבב
שלים: אפתחו אלאבואב ידכל אלקביל
אלצאלח חאפט אלאמאנה: יצר סמוך
תצר שלום שלום כי בך בטוח: בלבב
שלים נטרו שלמא שלמא יתעביד
להון ארי במימרך אתרחיצו: לכלק
מסנוד אליך תחפט אלסלאם יא סלאם
אד ותקו בך: בטחו ביהוה עדי עד
כי ביה יהוה צור עולמים: אתרחיצו
על מימרא דיי לעלמא ולעלמי
עלמיא ארי בכין תתפרקון במימר

ויבא יא רפי וסימנ׳ המחנה שדד הערתי פתחו שערים ובדעה ועמד בבן שאו שאו

דחילא יי תקיף עלמיא: פיקולון כדאך
תקו באללה אלדהר כמא אן באללה
אלאזלי אעתמאד אלעואלם: כי השח
ישבי מרום קריה נשגבה ישפילנה
ישפילה עד ארץ יגיענה עד עפר:
ארי אמאיך יתבי רומא קריא תקיפא
ימאכינה ירמינה עד ארעא ימטינה
עד עפרא: אד כפץ אהל אלארפאע
ואלקרא אלמניעה פחטהא וצעהא
עלא אלארץ ובלגהא אלי אלתראב:
תרמסנה רגל רגלי עני פעמי דלים:
ידושינה רגלין רגלי צדיקיא פרסת
ענותניא חשיכי עמא: פצארת
אלארגל תדוסהא כאלארגל אלמסאכין
ואקדאמהם: ארח לצדיק מישרים
ישר מעגל צדיק תפלס: אורחת
צדיקיא כיונן אף עובדי אורחת
צדיקיא תתקין: טריק אלצאלח מסתקי
מא קד סקמת כדאך מסלך אלצאלחין:
אף ארח משפטיך יהוה קוינוך
לשמך ולזכרך תאות נפש: אף
לאורח דינך יי סברנא לשמך ולדוכרנך
חמידת נפשנא: ואיצא עלי סביל
אחכאמך יא רב רגונאך ואסמך

ודכרך שהוה נפוסנא: נפשי אויתך
בלילה אף רוחי בקרבי אשחרך כי
כאשר משפטיך לארץ צדק למדו
ישבי תבל: נפשי מחמדא לצלאה
קדמך בליליא אף רוחי במעי מבכרא
לך ארי כמא דדינך תקנין לארעא
קושטא יתאלפון למעבד דדיירין
בתבל: יקול כלואחד נפסי משתאקה
איך לילא ורוחי פי גסמי תטלבך
נהארא לאן אחכאמך כמא הי פי
אלארץ תעלם תעדילהא לאהל
אלדניא: יחן רשע בל למד צדק
בארץ נכחות יעול ובל יראה
גאות יהוה: יהבתא להון ארכא
לרשיעיא דאם יתובון לאוריתך
ולא תבו כל יומין דהוו קיימין יעבדון
קשוט על ארעא הוו שקרין אף
אנון לא יחזון בתושבחת יקרך יי:
ואמא אלצאלם פאנה יראף פלא יתעלם
אלתעדיל ופי מכאן אלצואב יגור
אלקצא ולא ירא קדרה אללה בחקהא:
יהוה רמה ידך בל יחזיון
יחזו ויבשו קנאת עם אף אש צריך
תאכלם: יי כד תתגלי בגבורתך

רמה ג' בטעמ' מלעל וסימנ' כן יאמרו ותתפלל חנה יי רמה ידך

לאיטבא לרחלך לא ינהר לסנאי עמך
יחזון רשיעיא ויבהתון פורענות עמא
תחפינון אף אשתא לבעלי דבבך
תשיצי׃ פיא רב אדי לא ירון ארתפאע
קדרתך פינצרון ויכזון מן חסד לקום
לבואך ואנאר איצא תאכל אעדאך׃
יהוה תשפת שלום לנו כי גם כל מעשינו
פעלת לנו׃ יי תתקין שלמא לנא ארי
בכל עדן חסור מחובנא אתעביר
עמנא׃ ותנצב אלסלאם לנא כמאט׳
מא קצית גמיע חואיגנא׃ יהוה
אלהינו בעלונו אדנים זולתך לבד
בך נזכיר שמך׃ יי אלהנא שליטו בנא
עממיא למהוי עלנא רבונין בר מנך
ברם במימרך אנחנא רחיצין בשמך
אנחנא מודן׃ אלהם אנך רבנא אד
מלכנא סאדאת סואך לם נזל נדכר
אסמך וחדך׃ מתים בל יחיו רפאים
בל יקומו לכן פקדת ותשמידם ותאבד
כל זכר למו׃ אינון פלחין למיתין דלא
ייחון לגיבריהון דלא יקומון בכין
כד תסער עליהון חוביהון ותשיצינון
ותוביד כל דכרנהון׃ והם אמואת
לא יחיון והלכא לא יקומון ולדלך

עאקבתהם פאנפלתהם ואבדת כל
דכר להם׃ יספת לגוי יהוה יספת לגוי
נכבדת רחקת כל קצוי ארץ׃ אתגליתא
לכנשא מבדרי עמך יי אף עתיד
את לקרבא גלותהון לאתגלאה בגבורתך
לרחקא כל רשיעיא לגיהנם׃ ועאודת
אלאמם יא רב כמא עאודתהא כמא
תעצמת בה ואבעדת אלכפאר אקאצי
אלארץ׃ יהוה בצר פקדוך
צקון לחש מוסרך למו׃ יי בעקא
הוו דכירין לדחלתך בעקתהון הוו
מלפין אלפן אוריתך בוחשי׃ אלהם
קומא דכרוך פי אלצר וצבו אלנתנא
ענד תאדיבך להם׃ כמו הרה תקריב
ללדת תחיל תזעק בחבליה כן היינו
מפניך יהוה׃ כמעדיא דבעדן מילדה
זיעא ומצוחא בחבלהא כין הוינא מן
קדם דחבנא קדמך יי׃ פקלו כחאמל
קד קרב ולאדהא פהי תטלק ותציח
מן מכאצהא כדאך כנא בין ידיך יא
רב׃ הרינו חלנו כמו ילדנו רוח ישועת
בל נעשה ארץ ובל יפלו ישבי תבל׃
אוחיתנא עקא כמעדיא דעדן מילדה
קליל כרוחא פורקן לא איתיאו ארעא

לא עבדו אף פרישן לא יכלון למעבד
דדיירין בתבל׃ כאנא רחמלנא וטלקנא
וכאנא ולדנא ריחא ומע דאך לם נצנע
אהל אלארץ דוי גותנא ולא וקע לנא
סכאן ארניא כדלך׃ יחיו מתיך נבלתי
יקומון הקיצו ורננו שכני עפר כי
טל אורת טלך וארץ רפאים תפיל׃
את הוא מחי מיתין גרמי נבילתהון
את מקים יחון וישבחון קדמך כל
דהוו רמן בעפרא ארי טל נהור טלך
לעבדי אוריתך ורשיעיא די יהבתא
להון גבורא ואנון עברו על מימרך
לגיהנם תמסר׃ בל נסלך אן יחיא אמואת
קומך ותקים גתתהם בקולך תקייצו
ורננו יא סכאן אלתראב ואד יכון נדא
אלאנואר כדאוך ואלי אלארץ תוקע אלזבין
לך עמי בא בחדריך
וסגר דלתיך בעדך חבי כמעט רגע
עד יעבר זעם׃ איזיל עמי עביד לך
עובדין טבין דיגנון עלך בעדן עקא
איטמר כזעיר זמן עד דיעדי לוט׃
אמץ יא קומי אדכל פי כדרך ואגלק
באבך דונך אכתבי קליל כטרפה חתי
יגוז אלסכט׃ כי הנה יהוה יצא ממקומו
לפקד עון ישב הארץ עליו וגלתה
הארץ את דמיה ולא תכסה עוד על
הרוגיה׃ ארי הא יי מתגלי מאתר
בית שכינתיה לאסערא חובי יתבי ארעא
עלוהי ותגלי ארעא על דם זכאי
דאתאשיד בה ולא תכסי עוד על
קטילהא׃ אן אלה סיכרג אמרא מן
סמאה ליעאקב בעץ אהל אלארץ
בדנובהם פתכשף אלארץ מעאציהם
ולא תגטי איצא מקתוליהם׃
ביום ההוא יפקד יהוה בחרבו
הקשה והגדולה והחזקה על לויתן
נחש ברח ועל לויתן נחש עקלתון
והרג את התנין אשר בים׃ בעדנא
ההוא יסער יי בחרביה רבתא ותקיפתא
וחסינתא על מלכא דאתרבי כפרעה
מלכא קדמאה ועל מלכא דאתגאי
כסנחריב מלכא תנינא ויקטיל ית
מלכא דתקיף כתנינא די בימא׃ ואך
וקתא יעאקב אלה בסיפה אלצעב אל
כביר אלשדיד מן כאן ישבה אלמתחד
מן אלחיאת אלעארצה ואלמלתוי מנהא
אלמעוג ויקתל אלמשאכל לאלתנין אלדי
פי אלבחר׃ ביום ההוא כרם

וארץ ג׳ כי טל כי הנני בורא שמים לרוס וכל שמים וארץ כוו — ברח ג׳ חס׳ בל׳ מברה מן הקינה לויתן נחש ברח חללה ידו —

חמר ענולה׳ בעדנא ההוא כנשתא
דישראל דהיא ככרם נסב בארע טבא
שבחו לה׳ ופי דלך אוקת ינבגי אן
תגיבון אמה אשביהה בכרמה אלכמר
ותערפונהא׳ אני יהוה נצרה לרגעים
אשקנה פן יפקד עליה לילה ויום
אצרנה׳ אנא ש נטר להון קים אבהתהון
ולא אשיצינון אלא בזמן דאנון מרגזין
קדמי אנא משקי להון כס פורענותהון
אלא חוביהון גרמין לאתפרעא
מנהון כבר לילי ויימם מימרי מגין
עליהון׳ אנא אלה חאפצהא ופי כל
טרף אסקיהא שרבא ואחפצהא
אליל ואנהאר לילא יתוכל עליהא׳
חמה אין לי מי יתנני שמיר שית
במלחמה אפשעה בה אציתנה יחד׳
הא גבורן סגי קדמי הלא אם ישוון
בית ישראל אפיהון למעבד אוריתא
אשלח רוגזי וחמתי בעממיא דמתגרן
בהון ואשיצינון כמא דמשיצי אשתא
הובאי ובור כחדא׳ מן יגעלני
בכטאיה כאלחסך ואלקיצום פי מלחמה
אנאר בעד מא לם תכון לי חמיה עליהא
פבמקדאר כטוה אאגג גמיעהא׳ או

יחזק במעוזי יעשה שלום לי שלום
יעשה לי׳ או אם יתקפון בפתגמי
אוריתי יתעביד שלמא להון מכען
שלמא יתעביד להון׳ או יעוד פימסך
בעזי באן יעמל מעי בסלאמה תם
יסתעמלהא מעי בסלאמה תם
יסתעמלהא מעי בסלאמה׳ הבאים
ישרש יעקב יציץ ופרח ישראל
ומלאו פני תבל תנובה׳ יתכנשון
מביני גלותהון ויתובון לארעהון תמן
יתילדון דבית יעקב יפשון ויסגון דבית
ישראל וימלון אפי תבל בני בנין׳ פיכון
אלאתיון יענצרון מן אל יעקוב וינוורון
ויפרעון מן אל אסראיל וימלון צאהר
אלארץ נמוא׳ הכמכת מכהו
הכהו אם כהרג הרגיו הרג׳ הכמחתא
דהוה מחי מחוהי אם כקטול קטילוהי
אתקטיל׳ ויעתרפון באנה לם יצרבהם
כצרבה צארביהם ולם יקתלהם כקתל
מקתוליהם׳ בסאסאה בשלחה תריבנה (בסקאה ק)
הגה ברוחו הקשה ביום קדים׳ בסתא
דהויתא כאיל בה יכילון לך דהויתא
שלח ומעיק להון מיגי עליהון במילא
ומתקיף עליהון כיום לוט׳ ואנמי בכיאה

תלאצמהא פי מידאנהא נחאהא
בריאחה אלצעבה פי יום גנוב: לכן בזאת
יכפר עון יעקב וזה כל פרי הסר חטאתו
בשומו כל אבני מזבח כאבני גר מנפצות
לא יקמו אשרים וחמנים: בכין בדא
ישתבקון חובי בית יעקב ודין כל עובדי
אסטיות חובוהי בשויותיה כל אבני
איגורא כאבני גיר מנפצן לא יתקימון
אשיריא וחנסניא: ולדלך בהדה אלכלה
יגפר דנב אל יעקוב והדי מן תמרה זואל
כטאיאהם באן יצירו גמיע חגארה
אלמדאבח כחגארה אלגיר מצדעה
ולא תתבת אלסוארי ואלאנדאד: כי עיר
בצורה בדד נוה משלח ונעזב כמדבר
שם ירעה עגל ושם ירבץ וכלה
סעפיה: ארי קרתא דהות כריכא
בלחודהא תיתיב תהא מטלטלא ושביקא
כמדברא בה יגיחון צדיקיא ויבזון
נכסהא ויסופון משריתהא מלמפק:
אן תציר אלקריה אלחצינה לאעדאהם
מנפרדה ומאויהם מכלאה מתרוכה
כאלבר תרעא פיהא אלבהאים ותרבץ
חתי תפני אגצאנהם: ביבש קצירה
תשברנה נשים באות מאירות

כמדבר ו וק׳ ימכר׳ משלח שם תבל עלמה אפשיטנה פרשתי

אתה כי לא עם בינות הוא על כן לא
ירחמנו עשהו ויצרו לא יחננו: יתקצר
חילהון יבהתון בעובדיהון יתברון
נשיא עלן לבית דחלתהון ומלפן יתהון
ארי לא עם סכלתן אנון על כין לא
ירחים עליהון דעבדנון ודברנון לא
לא יחוס עליהון: וארא יבסת זרועהם
תכסרת חתי תרכלהא אלנסא ותגניהא
ולאנהם שעב לא פהם להם לדאך לא
ירחמהם צאנעהם וכאלקהם לא ירופהם:
והיה ביום ההוא יחבט יהוה
משבלת הנהר עד נחל מצרים ואתם
תלקטו לאחד אחד בני ישראל: ויהי
בעדנא ההוא יתרמון קטילין קדם יי
מכיף נהרא פרת עד נחלא דמצרים
ואתון תתקרבון חד לסטר חד בית ישראל:
ופי דלך אלוקת יכבטהם אללה מן תיאר
אלפראת אלי ואדי אלעריש ואנתם תלקטו
ואחדא ואחדא יא בני אסראיל:
והיה ביום ההוא יתקע בשופר
גדול ובאו האבדים בארץ אשור
והנדחים בארץ מצרים והשתחוו
ליהוה בהר הקדש בירושלם: ויהי
בעדנא ההוא יתקע בשופרא רבא

ויתון דגלו לארעא דאתור ודאטלטלו
לארעא דמצרים ויסגדון קדם יי בטורא
דקודשא בירושלם: ואך וקתא יצרב
פיה בבוק עצים חתי יאתי אלהאלכין
פי בלד אלגזירה ואלמדחיין פי בלד
מצר פיסגדון ללה פי גבל אלקדס פי
ירושלם: הוי עטרת גאות
שכרי אפרים וציץ נבל צבי תפארתו
אשר על ראש גיא שמנים הלומי
יין: ויי דיהיב כתרא לגיותנא טפשא
רבא דישראל ויהיב מצנפתא לרשיעא
דבית מקדשא תושבחתיה דעל ריש
חילא שמינא כתישי חמר: ואויל
אלדי תאג אלאקתדאר סכארי אלאפרים
ואלעצאבה אלסאקטה וסראה פכרהם
אלדי עלי רווס אלמקתדרין באלדהן אל
ממענין באלכמר: הנה חזק ואמץ
לאדני כזרם ברד שער קטב כזרם
מים כבירים שטפים הניח לארץ
ביד: הא מחן תקיפן וחסינן אתין מן
קדם יי כזרמית ברד בעלעול רוח
כזרמית מיין תקיפין שטפין כין ייתון
עליהון עממיא ויגלונון מארעהון
לארעא אוחרי בחוביא דבידיהון: סיכון

אלה עליהם שדה אמר ותאייד כהאטל
אלברד ועאצף אלחתף וכסילמא גזיר
גארף יורדה אלי אלארץ בקדרה: ברגלים
תרמסנה עטרת גאות שכורי אפרים:
ברגלין יתדש כתרא דגיותנא טפשא
טפשא רבא בישראל: חתי תציר
באלרגלין תדאס תיגאן אלמקתדרין
סכארי אלאפרים: והיתה ציצת נבל
צבי תפארתו אשר על ראש גיא
שמנים כבכורה בטרם קיץ אשר
יראה הראה אותה בעודה בכפו
יבלענה: ויהי דיהיב מצנפתא לרשיעא
דבית מקדשא תשבחתיה דעל ריש
חילא שמינא כבכורא עד לא קיטא
דאם יחזי דחזי יתה כאילו היא בידיה
יבלעינה: ותציר אלעצאבה אלסאקטה
וסראה אלפכר אלואתי עלי רווס אלמק
תדרין באלדהאן כתמרה הרפה קבל
אלציף אלדי יאדי נצ׳רהא אלנאצ׳ר פמן
אן תבקי פי כפה יבלעהא סרעה:
ביום ההוא יהיה יהוה צבאות
לעטרת צבי ולצפירת תפארה לשאר
עמו: בעדנא ההוא יהי משיחא דיי
צבאות לכליל דחדוא ולכתר

דתשבחא לשארא דעמיה: פי דלך
אוקתיכון אמר אלה תאגא סרור ועטאני
פכר לבקיא שעמה: ולרוח משפט
ליושב על המשפט ולגבורה משיבי
מלחמה שערה: ולמימר קשוט דדין
לדתיבין בבית דינא למדן דין דקשוט
ולמתן נצחנא לדנפקין בקרבא לאתבותהון
בשלם לבתיהון: וראי חכם למן יגלס
פי אלחכם וגברוה למן ירד אלחרב ען
אלמחא: וגם אלה ביין שגו
ובשכר תעו כהן ונביא שגו בשכר
נבלעו מן היין תעו מן השכר שגו
בראה פקו פליליה: ואף אלין בחמרא וחק
רוו ובעתיקא אסתלעמו מן חמר
טעו מן עתיק אתפניאו בתר מיכל
בסים טעוו דינהא: והאולי איצא זלו
פי אלכמור וצלו פי אלמסכר אימה
ומפתיין סהו מן קבל אלנביד והלכו מן
אלשראב וצלו מן סאיר אלמסכראת
חתי גלטו פי אלמשאהד פצלא עלי
תסיוף אלפתוא: כי כל שלחנות מלאו
קיא צאה בלי מקום: ארי כל פתורהון
מלן מיכל מגעל ומשקץ לית להון
אתר דנקי מן אונס: וגמיע מואידהם

ממלווה קיא וקדר וליס מוצע בכלאף
דלך: את מי יורה דעה ואת
מי יבין שמועה גמולי מחלב עתיקי
משדים: למן דאתיהיבת אוריתא
ומן אתפקד למסבר חוכמא הלא לבית
ישראל דרחימין מכל עממיא וחביבין
מכל מלכוותא: או ידל מנהם במערפה
או יפהם אלאכבאר והם כאנהם מפטומין
מן אללבן ומנקולין מן אלתדאיא: כי צו
לצו צו לצו קו לקו קו לקו זעיר שם
זעיר שם: אנון אתפקדו למעבד
אוריתא ומא דאתפקדו לא צביאו
למעבד אתנביאו עליהון נבייא
דאם יתובון ולמילי נביא לא קבילו
הליכו ברעות נפשהון ולא חמידו
למעבד רעותי סברו דיתקיים להון
פולחן טעותא ולא סברו לפלחן בית
מקדשי כזעיר הוה בעיניהון בית
מקדשי למפלח תמן כזעיר הוה
בעיניהון שכינתי תמן: יצעון שרעא
באיזא שרעא וחכמא נציר חכם
וקליל מן הדא כקליל מן הדא: כי
בלעגי שפה ובלשון אחרת ידבר
אל העם הזה: ארי בשנוי ממלל

ובלישן תולעבא הוו מלעגין לקביל
נביא דמתנבן להון עמא הדין׃ פאנס
בלגה אעגמייה אובלסאן אבר
יבאטבון הדה לאמה׃ אשר אמר
אליהם זאת המנוחה הניחו לעיף
וזאת המרגעה ולא אבוא שמוע׃ דאמרין
להון נביא דין בית מקדשא פלחו
ביה ודא אחסנת בית ניחא ולא אבו
לקבלא אולפן׃ ארין קיל להם אריחו
אתעב בהדה לראחה והדה לרעה ולם
ישוא לקבולי׃ והיה להם דבר יהוה צו
לצו צו לצו קו לקו קו לקו זעיר שם
זעיר שם למען ילכו וכשלו אחור
ונשברו ונוקשו ונלכדו׃ ודין יהי כס
פורענותהון על דעברו על פתגמא
דיי ועל דאתפקדו למעבד אוריתא
ומא דאתפקדו לא צביאו למעבד
בכין יתמסרון לעממיא דלא ידעו
אוריתא ועל דהליכו ברעות נפשהון
ולא חמידו למעבד רעותי בכין יסבלון
לסעיד בעדן דאיתי עליהון עקא
ולא יהי להון סעיד וסמיך ועל דהוה
זעיר בעיניהון בית מקדשי למפלח
תמן בכין ישתארון כזעיר ביני

עממיא דיגלון לתמן בדיל דיהכון
ויתקלון לאחרא ויתברון ויתצדון
ויתאחדון׃ וצאר ענדהם כלאם אלה
לאמר לא אמר ולנהי לא נהי ולוער
לא וער ולועיד לא ועיד הלא מסתגר
והדי מסתסגר לכי יהרבו ויעתרו
ויקעו לי וראהם ויוהקו ויעלקו׃
לכן שמעו דבר יהוה אנשי
לצון משלי העם הזה אשר בירושלם׃ ג
בכין קבילו פתגמא דיי גברין רשיעין
שלטוני עמא הדין דבירושלם׃
לדלך אסמעו כלאם אלה יא דוי אלהא
סימא סלאטין האולי אלקום אלדי פי
ירושלם׃ כי אמרתם כרתנו ברית את
שוט מות ועם שאול עשינו חזה שיט
יעבור ק שוטף כי עבר לא יבואנו כי שמנו
כזב מחסנו ובשקר נסתרנו׃ ארי
אמרתון גזרנא קים עם קטלא ועם
מחבלא עבדנא שלמא מחת סנאה
ארי תיתי עליכון כנחל מגבר דאתון
אמרין לא תיתי עלנא ארי שוינא
בכדב רוחצננא ובגין שקרין איטמרנא׃
פאן קלתם אנא קד עהדנא עהדא
מע למות וצנענא מיתאקא מן אלדי

שמוע ד׳ מל׳ וסימנ׳ ... פשחור המרגעה כי עם מרי הוא וסור לבלתי שמוע ׃ שער ב׳ כל שין בנלעולא וסימנ׳ ושער קטב אחזו שער׳

ואלסוט אלגאר אדא ימר לא יאתינא
אד צירנא אלכדב מכננא ובאלבאטל
אנסתארנא׃ לכן כה אמר
אדני יהוה הנני יסד בציון אבן אבן
בחן פנת יקרת מוסד מוסד המאמין
לא יחיש׃ בכין כדנן אמר יי אלהים
האנא ממני בציון מלך מלך תקיף
גיבר ואימתן אתקפיניה ואחסניניה
אמר נביא וצדיקיא דהימינו באלין
במיתי עקא לא יזדעזעון׃ לאן הכדי
יקול אללה האנא ראסס פי ציון חגרא
הו חגר צנאס פי זאויה עזיזה פי
אואן מבני חית יכון אלמומן לא יסרע
איה׃ ושמתי משפט לקו וצדקה
למשקלת ויעה ברד מחסה כזב וסתר
מים ישטפו׃ ואשוי דינא תקין כחוט
בננא וזכותא כאבן משקולתא וידלק
רוגזי ברוחצן כדבכון ועל דאיטמרתון
מן קדם מעיקא יתכון עממין יגלון׃
ואציר אלחכם כאלתר קאיסא ואלעדל
כאלשאקול ואזנא פי גרף אלברד מכנא
מן אלכדב וסתרה יגרה אלמא׃ וכפר בריתכם
את מות וחזותכם את שאול לא תקום
שוט שוטף כי יעבר והייתם לו

למרמס׃ ויבטל קימכון דעם קטולא
ושלמכון דעם מחבלא לא יתקיים
מחת סנאה ארי תיתי עליכון כנחל
מגבר ותהון ליה לדיש׃ פירהץ עהדכם
אלדי מע אלמות ומיתאקכם אלדי מע אלתרי
לא יתבת פאלסוט אלגאר אדי ימר בכם
תצירו לה דוסא׃ מדי עברו יקח אתכם
כי בבקר בבקר יעבר ביום ובלילה
והיה רק זועה הבין שמועה׃ בזמן
מעדוהי יגלי יתכון ארי בצפר בצפר
יעדי ביממא ובלילי ויהי עד לא ימטי
זמן לוטא תסתכלון במלי נביא׃
פאולחין מן מרה יאכדכם תם ימר
בכם יומא בעד יום נהארא ולילא
פיכון אלתזעזע אלמחץ למפהמי אלאכבאר
כדלך׃ כי קצר המצע מהשתרע והמסכה
צרה כהתכנס׃ ארי יתקצר חילהון
משעבוד תקיף ושלטון מעיק יסגי
מרוא׃ פאן קד קצר אלבסאט מן אלאס
תרכא ואלסתר קד צאק מן אלאגתמאע׃
כי כהר פרצים יקום יהוה כעמק בגבעון
ירגז לעשות מעשהו זר מעשהו ולעבד
עבדתו נכריה עבדתו׃ ארי כמא דזעו
טוריא כד אתגלי יקרא דיי ביומי עזיה

הבין ה׳ וסימנ׳ הוון כלביא שאלין חכמתא לקופיא

מלכא ובנסין דעבד ליהושע במישר
גבעון לאתפרעא מרשיעיא דעברו
על מימריה כין יתגלי לאתפרעא
מדעבדין עובדין נוכראין עובדיהון
ומדפלחין פולחן טעותא פולחנהון׃ לאן
כמא כאן פי גבל פרצים יקום בהם אלה
וכמא כאן פי עמק גבעון ירגזהם ויצנע
בהם צנאיעא מגאנבא עאדתה ויעמל
בהם אעמאלא גריבא מן אעמאלה׃ ועתה
אל תתלוצצו פן יחזקו מוסריכם כי
כלה ונחרצה שמעתי מאת אדני יהוה
צבאות על כל הארץ׃ וכען לא תתלשעון
דלמא יתקפון יסוריכון ארי גמירא
ושיציאה שמעית מן קדם יי אלהים
צבאות על כל יתבי ארעא׃ ואן לא
תתדאהו כי לא תשתד אדאבכם פאני
סמעת מן ענד אלה רב אלגיוש פנאא
ובתרא לגמיע אהל הדא אלבלד׃ האזינו
ושמעו קולי הקשיבו ושמעו אמרתי׃
אמר נביא אציתו ושמעו קלי אתפנו
וקבילו למימרי׃ בלאנצתו ואסמעו
צותי ואצגו ואסמעו מקאלתי׃ הכל
היום יחרש החרש לזרע יפתח וישדד
אדמתו׃ בכל עדן מתנבן נביא לאלפא

מא אס יתפתחן אודני חייביא ויקבלון
אולפן׃ אכל אלנהאר יחרת אלפלאח ליזרע
יפתח רוצתה ויכרבהא׃ הלא אם שוה
פניה והפיץ קצח וכמן יזרק ושם
חטה שורה ושערה נסמן וכסמת גבלתו׃
הלא אם ישוון בית ישראל אפיהון
למעבד אוריתא יתוב ויכניש יתהון
מבין עממיא דאנון מבדרין ביניהון
הא כקצחא וככמונא דמזדרי יק
ויקריב יתהון זרעין זרעין לשבטיהון
הא כזרעי חטין על לוגנין וסערין על
סימנין וכונתין על תחומין׃ יא אלה
לא בדאן יסוי וגההא ויבדר פיהא מן
אלקצח ואלכמון ויציר אלחנטה עזלא
ואלשעיר עלאמאת ואלכרסנה פי תכום׃
ויסרו למשפט אלהיו יורנו׃ הא כל
אלין להון אולפן דדין דידעון דאלהא
מחוי להון אורחא דתקנא דיהכון בה׃
כמא אדבה דוי אלסירה ודלה רבה׃ כי
לא בחרוץ יודש קצח ואופן עגלה
על כמן יוסב כי במטה יחבט קצח
וכמן בשבט׃ ארי לא במורגי ברזלא
מדרכין קצחא וגלגלי עגלא על
כמונא מחזרין ארי בחוטרא חבטין

וישדד ג׳ בל״ש וסימנה׳ הא כל ומא עגלתו קטירא

קצחא וכמונא במחבוטא ומן לחבוט
מלא ידוס בלגראר ולא ידור עליה
לולב לעגלתא לקצח ולכמון כל
יכבטאן בעצא או קציב: לחם יודק
כי לא לנצח אדוש ידושנו והמם
גלגל עגלתו ופרשיו לא ידקנו: ית
עיבורא מדרכין אף יתיה ארי לא
לעלמא אדרכא ידרכוניה ומבלביל
בגלגלי עגלתיה ומפריש ית עיבורא
ומפלח ית דוקא: ואבר ועלי אנה ירק
פאנה ליס לי לגאיה ירוסה בל יהים
לולב לעגלה ומרכבה פלא תדקה:
גם זאת מעם יהוה צבאות יצאה
הפליא עצה הגדיל תושיה: אף דא
מן קדם יי צבאות נפקת דאתקין
עלמא במחשבת דעתיה רבתא
אסגי עובדי בראשית כסגי חכמתיה:
והדה למקלה מן ענד רב לגיוש כגת
ממא בין לחכמה וכתר לפקה:
הוי אריאל אריאל קרית
חנה דוד ספו שנה על שנה חגים
ינקפו: יי מדבחא מדבחא דבנו
בקרתא דשרא בה דויד מן קדם
כנישת משרין דמתכנשין עלה

בשנא בין חגין יבטלון: יא איה
למוסס מוסס לקריה לתי נזלהא
דאוד באצאפה סנה לי סנה יחדק
בהא לחאג: והציקותי לאריאל והיתה
תאניה ואניה והיתה לי כאריאל:
ואעיק לקרתא דמדבחא בה ותהי
צדיא ורוקנא ותהי מקפא קדמי דם
קטילין כאקפות מדבחא דם נכסת
קודשיא ביומא דחגא סחור סחור:
לאצייקן עלי דאת למואסס פינהא
לתרחה ולצגנה פתציר כלמוסס לי
תקדמהא: וחניתי כדור עליך וצרתי
עליך מצב והקימתי עליך מצרות:
ואשרי עלך משרין ואבני עלך
כרקום ואצבר עלך מליתא: ואנזל
קומא עליך כלסכאן פיחאצרונך
כלמנתצב ויוקפן עליך למחאפץ:
ושפלת מארץ תדברי ומעפר תשח
אמרתך והיה כאוב מארץ קולך
ומעפר אמרתך תצפצף: ותמאכין
מארעא תמללין ומעפרא ינצפן
מילך ויהי כאוב מארעא קליך
ומעפרא מילך ינצפן: ותתצעין חתי
תתכלמין מן לארץ ולי לתראב ינכפץ

מצב ג וסימנ׳ פלס אשר בשכם ונתתי ׃ ומעפר ג וסימנ׳ ושפלת ב בו אחר יצמחו

קולך פיציר חאלה כתנגים אלמשעוד
או כתצויץ אלמוצוץ׃ והיה כאבק
דק המון זריך וכמץ עבר המון
עריצים והיה לפתע פתאם׃ ויהי כאבק
דקיק המון מבדרך וכמוץ דעדי
אתרגושת תקיפין ויהי בתכיף אתרגושא׃
תם יציר כאלרקאק מן אלגבאר גמהור
אלאגנביין אלגאיזין וכמוץ מאר גמהור
מרהביך פמא תכון אלא בגתה אלא
גפלה׃ מעם יהוה צבאות תפקד
ברעם וברעש וקול גדול סופה
וסערה ולהב אש אוכלה׃ מן קדם
יי צבאות תתפקיד ברעם ובזיע
וקל סגי בעלעול וברוח ושלהובי
אשא דמשיציא׃ תדכר מן ענד רב
אלגיוש ברעוד וזלאזל ואצואת
עצימה וזואבע ועואצף ולהיב
נאר אכלה׃ והיה כחלום חזון לילה
המון כל הגוים הצבאים על אריאל
וכל צביה ומצדתה והמציקים לה׃
ויהי כמחלם הרהור לילי המון כל
עממיא דמתכנשין על קרתא
דמדבחא בה וכל חיליהון ומשריתהון
ודמעיקין להון׃ ויציר כחלם ראי פי

אלליל גמהור גמיע אלאמם אלמתגיישין
עלי דאת אלמוסס וגמיע מרידיהא
לאלשר ומעתמדיהא ואלמציקין עליהא׃
והיה כאשר יחלם הרעב והנה אוכל
והקיץ וריקה נפשו וכאשר יחלם
הצמא והנה שתה והקיץ והנה עיף
ונפשו שוקקה כן יהיה המון כל
הגוים הצבאים על הר ציון׃ ויהי
כמא דיחלום כפנא והא אכיל ומתער
וחסירא נפשיה וכמא דיחלום צחיא
והא שתי ומיתער והוא משלהי
ונפשיה משלהיא כין יהי המון כל
עממיא דמתכנשין על טורא דציון׃
פיכון כמא ירא אלגאיע פי חלמה
כאנה יאכל פיסתיקץ פאדי בנפסה
פארגה וכמא ירא אלעטשאן פי חלמה
כאנה ישרב פיסתיקץ פאדא בה לגב
ונפסה מתלציה כדאך יכון גמהור
גמיע אלאמם אלמתגיישין עלי גבל
ציון׃ התמהמהו ותמהו
השתעשעו ושעו שכרו ולא יין נעו
ולא שכר׃ אתלפו שהו אשתגישו
ואשתמימו רוו ולא מן חמר טעו ולא
מן עתיק׃ תלבת אלקום ואבהתו ואתגנו

כחלום ג וסימנ׳ חזיון לילה מהקיץ יעוף · הצבאים ג וחס מן האנשים על אריאל על הר ציון

תם אקוסכארא מן גיר כמר אצטרבו
בלא נביד׃ כי נסך עליכם יהוה רוח
תרדמה ויעצם את עיניכם את הנביאים
ואת ראשיכם החזים כסה׃ ארי רמא
בינכון יי רוח דטעו ואטמר מנכון
ית נביא ית ספריא וית מלפיא דהוו
מלפין לכון אולפן אוריתא טמר׃
כאן אלה קד אפרג עליכם מן ריח
סבאת מא גמץ בה עיונכם אי אנביא
ואהל אלוחי אי רוסאכם קד חגבהם
ענכם׃ ותהי לכם חזות הכל כדברי
הספר החתום אשר יתנו אתו אל יודע
ית״ד ה׳ הספר לאמר קרא נא זה ואמר לא
אוכל כי חתום הוא׃ והות לכון נבואת
כולא כפתגמי ספרא דחתים דאם
יתנון יתיה לדידע ספרא למימר
קרי כען דין ויימר לית אנא יכיל ארי
חתים הוא׃ פצאר לכם גמיע אלוחי
מגהולא כאכבאר כתאב מכתום
אדיאן דפע אלי מן יחסן אלכתאבה
וקיל לה אקרא הדה פאנה יקול לא
אטיק לאנה מכתום׃ ונתן הספר על
אשר לא ידע ספר לאמר קרא נא
זה ואמר לא ידעתי ספר׃ ויתיהיב

ספרא לדלא ידע ספרא למימר
קרי כען דין ויימר לית אנא ידע
ספרא׃ פכיף אן הו דפע אלי מן לא
יחסן אלכתאבה וקיל לה אקרא הדא
פאנה יקול לא אערף אלכט בתה׃ ויאמר
ל׳ ל׳ יהוה יען כי נגש העם הזה בפיו
ומל׳ ובשפתיו כבדוני ולבו רחק ממני ותהי
ב׳ יראתם אתי מצות אנשים מלמדה׃
ואפריס ואמר יי חלף דאתרברבו עמא הדין
בפומהון ובספותהון מיקרין קדמי
וליבהון אתרחק מדחלתי והות דחלתהון
קדמי כתפקידת גברין מלפין׃ פקאל
אלה לאגל מא קדם עלי האולי אלקום
פהם יכרמוני באפואההם ושפתיהם
וקלובהם מבעדה עני וצארה תקואהם
לי כפרץ אנאס אלמכלף׃ לכן הנני
יוסף להפלא את העם הזה הפלא
ג׳ ופלא ואבדה חכמת חכמיו ובינת
חס׳ ל׳ נבניו תסתתר׃ בכין הא אנא מוסיף
למחי ית עמא הדין מחן מפרשן
ותיבד חכמתא מחכימיהון וסכלתנותא
מסכלתנותהון תטמר׃ לדלך הא אנא
מזידהם מן אלאכפא ואלאגבא פי מצלח
דניאהם חתי תציע בה חכמה חכמאיהם

וינסתר ענדה פהם פהמאיהם:
הוי המעמיקים מיהוה
לסתר עצה והיה במחשך מעשיהם
ויאמרו מי ראנו ומי יודענו: ווי דמדמן
לאטמרא עיצא מן קדם יי והון כד
בקבלא עובדיהון ואמרין לית דחזי
לנא ולית דידע בעובדנא: ואויל
לאלמעמקין אמורהם מן רבהם
ויסתרון משורתהם ותכון פי אלצלאם
אעמאלהם ויקולון מן יראנא ומן יערפנא:
הפככם אם כחמר היצר יחשב כי
יאמר מעשה לעשהו לא עשני
ויצר אמר ליצרו לא הבין: הלמהפך
עובדיכון אתון בען הא כמא
דטינא ביד פחרא כין אתון חשיבין
קדמי האפשר דיימר טינא לעבדיה
לא עבדתני ובריתא דתימר לברהא
לא חכימת לי: אעלמו אנמא יחסב
תקלבכם כטין אלפכראני וכמא יקול
אלמצנוע ען צאנעה אנה לם יצנעני
כדאך יקול אלמכלוק ען כאלקה אנה
לם יפהמני: הלא עוד מעט מזער
ושב לבנון לכרמל והכרמל ליער
יחשב: הלא עוד ציבחד כזעיר

ויתוב לבנן למהוי ככרמלא וכרמלא
לקרוין סגיאין ייתיב: לא אנמא בקי
קלילא יסירא חתי יעוד אללבנאן
פיציר כאלכרמל ויחסב כאלכרמל
מקאם אלשערי: ושמעו ביום ההוא
החרשים דברי ספר ומאפל ומחשך
עיני עורים תראינה: וישמעון בעדנא
ההוא דכחרשין מלי ספר ומקבל
ומחשוך עיני סמן יחזיין: פיסמע
דלך אליום אלמתצאממין אלדי פי אל-
כתאב ומן אלאפל ואלצלאם עיון אלעמי
ינצרון: ויספו ענוים ביהוה שמחה
ואביוני אדם בקדוש ישראל יגילו:
ויוספון מקבלי עולבן במימרא
דיי חדוא וחשיכי בני אנשא במימר
קדישא דישראל יבועון: ויזדאד
אלכאשעין בטלה פרחא ואלמתואצעין
מן אלנאס בקדוס אסראיל יסרון: כי
אפס עריץ וכלה לץ ונכרתו כל שקדי
און: ארי סף מעיקא ואשתיצי בזזא
וספו כל דהוו משחרין למינס: אד
כלי אלאהבין ופני אלדהאה ואנקטע
כל אלמראקבין עלי אלגור: מחטיאי
אדם בדבר ולמוכיח בשער יקשון

ב׳ יעלו בתהו
ויטו בתהו צדיק׃ מחייבין בני אנשא
במליהון ולדמוכח להון בית דינא
פתגמי אוריתא בען ליה תקלא
ואסטיאו בשקר דין זכאין׃ אלדינאנו
יכטון אלנאס פי אלכלאם ועלי אלאעין
פי אלמחאל יתצאעבון וקד מיילו אלזכי
פי אלמחאל מן אלקול׃ לכן כה
אמר יהוה אל בית יעקב אשר פדה
את אברהם לא עתה יבוש יעקב
ולא עתה פניו יחורו׃ בכין כדנן אמר
יי על בית יעקב דפרק ית אברהם
לא מכען יבהתון דבית יעקב לא
מכען אפיהון ישתנון׃ ולדלך הכדי
קאל אללה ען סאיר אל יעקוב כמא פדא
אבראהים אנהם לא יכזון דלך אלאן
ולא תכיץ וגוההם כגלא׃ כי בראתו
ילדיו מעשה ידי בקרבו יקדישו שמי
והקדישו את קדוש יעקב ואת אלהי
ישראל יעריצו׃ ארי במחזוהי גבורן
דאתעביד לבנוהי טבות אברהם
לזרעיה בתרוהי על ארעהון בינהון
יקדשון שמי ויימרון קדיש קדישא
דיעקב ועל אלהא דישראל יימרון
תקיף׃ בל אדא ראת נאשיתהם

ילדיו ג׳ וסימנ׳ ... בראתו אחד עשר׳ ל׳ לערב בתר חק׳

צנעי פי מא בינהם יקדסון אסמי
פיקדסון כדאך קדוס יעקוב ויהאבון
אלאה אסראיל׃ וידעו תעי רוח בינה
ורוגנים ילמדו לקח׃ וידעון דלא
איליפו רוח דסוכלתנו ודהוו אמרין
לית כלאלין יקבלון אולפן׃ ויערפו
צאלו אלראי אלפהם ואלמתכרסין יתעלמון
אלבתי׃ הוי בנים סוררים
נאם יהוה לעשות עצה ולא מני
ולנסך מסכה ולא רוחי למען ספות
חטאת על חטאת׃ וי בניא מרודיא
אמר יי למעבד עיצא ולא ממימרי
ולאתמלכא מלך ולא שאלין בנביי
בדיל לאוספא חובין על חובי נפשהון׃
וויל לבנין זאילין יקול אללה אד יצנעון
משורה וליס מני ויכתצון כאצה
בגיר ראיי לקבלאן יזידון כטאיא
עלי כטאיאהם׃ ההלכים לרדת מצרים
ופי לא שאלו לעוז במעוז פרעה
ולחסות בצל מצרים׃ דאזלין למיחת
למצרים ובפתגמי נביי לא שאילו
לאיתקפא בתקוף פרעה ולאתרחצא
בטלל מצרים׃ אלמאציון לינזלון מצרא
ולם יסאלון ען אמרי ליעתזון בעז

פרעון ויסתכנון פי מצר׃ והיה לכם
מעוז פרעה לבשת והחסות בצל
מצרים לכלמה׃ ויהי לכון תקוף פרעה
לבהתא ולאתרחצא בטלל מצרים
לאתכנעו׃ סיכון לכם עז פרעון כיבה
וכן צל מצר כזיא׃ כי היו בצען שריו
ומלאכיו חנס יגיעו׃ ארי הוו בטאניס
רברבוהי ואזגדוהי עד תחפנחס מטו׃
כמא כאן פי צאן חארו יסאהם ורסלהם
אלי יבלגון אלי בהנסא׃ כל הבאיש על
עם לא יועילו למו לא לעזר ולא להועיל
כי לבשת וגם לחרפה׃ כולהון אזלין
למיבהת לות עמא דלא יהנון להון
לא לסעיד ולא להנאה ארי לבהתא
ואף לחיסודין׃ ובאיזא מא עצונו לחו
קומא לא ינפעוהם אל לא לעון ולא
לנפע בל לכיבה ועאר איצא׃

משא בהמות נגב בארץ
צרה וצוקה לביא וליש מהם אפעה
ושרף מעופף ישאו על כתף עירים
חיליהם ועל דבשת גמלים אוצרתם
על עם לא יועילו׃ נטלין על בעיריהון
באורח דרומא בארע עקא ועיק
אתר דאריי בראריון וחיוון חרמנין

מפרתין נטלין על כתף עולין נכסיהון
ועל חטורית גמלין מא דבאו צריהון
מובלין לעם דלא יהנון להון׃ אל
תחמל אלדואב פי צחאריהם ופי ארץ
ציקה שדידה יאתי אלשביה באלבו
ואלליית מנהם ואלממתל באלאפעא
ואלמחרק אלטיאר פיחמלון עלי צהור
אלגחאש אתאתהם ועלי סנאם אלאבל
כזאינהם אלי קום לא ינפעוהם׃ ומצרים
הבל וריק יעזרו לכן קראתי לזאת
רהב הם שבת׃ ומצראי למא וריקנו
סעדהון בכין קרעית מנהון קטילין
זמנין איתי עליהון׃ ואלמצריון הבא
ומחאלי יעאונוהם ולדלך אסמיתהם
אן אלמקאם ענדהם פתנה׃ עתה בוא
כתבה על לוח אתם ועל ספר חקה
ותהי ליום אחרון לעד עד עולם׃ כען
עול כתוב על לוח ביניהון ועל שטין
דספר רשום ותהי ליום דין לסהדו
קדמי עד עלמא׃ ואלאן אמץ אכתבהא
עלי לוח ענדהם וארסמהא פי כתאב
תכון אלי גיל אלאכיר אלדהר ואלאבד׃ כי
עם מרי הוא בנים כחשים בנים לא
אבו שמוע תורת יהוה׃ ארי עם סרבן

לזאת ג׳ וסימנה׳ ולזו שת לבו לכן קראתי אי לזאת

אנון בניא כדביא בניא דלא אבו לקבלא
אולפן אוריתא דיי׃ אנהם שעב מכלף
ובנין גאחדין בנין לם ישו קבול תוראת
אללה׃ אשר אמרו לראים לא תראו ולחזים
לא תחזו לנו נכחות דברו לנו חלקות חזו (Margin: ג)
מהתלות׃ דאמרין לנביא לא תתנבון
ולמלפיא לא תלפון לנא אוריתא בסימן
מלילו עמנא אשתעו לנא שוניין׃ אלדין
קאלו לנאצרין לא תנצרו לנא ולדוי אוחי
לא תאתונא בוחי צואב כלמונא באלין
ובוחי דו סכריה׃ סורו מני דרך הטו מני (Margin: ג סורן אזנכם משכיל)
ארח השביתו מפנינו את קדוש ישראל׃
אסטונא מאורחא דתקנא אבטלונא
ממסרתא ארחיקו מן קדמנא ית
מימר קדישא דישראל׃ אזילו מן אסביל
ומיילונא מן אטריק ועטלו מן תגאהנא
דכר קדוס אסראיל׃ לכן כה
אמר קדוש ישראל יען מאסכם בדבר
הזה ותבטחו בעשק ונלוז ותשענו עליו׃
בכין כדנן אמר קדישא דישראל חלף
דקצתון בפתגמא הדין ואתרחיצתון
בשקרא ובאונסא ואתמכתון עלוהי׃
לדלך קאל קדוס אסראיל לאגל מא
זהדתם בהדי אלאמר ותקתם באלגשם

ואדרואג ותוכלתם עליה׃ לכן יהיה לכם
העון הזה כפרץ נפל נבעה בחומה
נשגבה אשר פתאם לפתע יבא שברה׃
בכין יהי לכון חובא הדין ככרך דחרוב
ואתחמר כשור מתקף דבתכיף שלו
ייתי תברה׃ לדלך יכון לכם הדי אלדנב
כתלמה ואהיה ואקעה מן סור מניע
אתי בגתה או גפלה יאתי כסרהא׃
ושברה כשבר נבל יוצרים כתות לא
יחמל ולא ימצא במכתתו חרש לחתות (Margin: ד)
אש מיקוד ולחשף מים מגבא׃ ותבריה
כתיבור מן דחסף דמידקק לא בחיס
דלא ישתכח בדיקוקיה חסף למחתי
נור ממבעור ולמזלח מיין מפציד׃
פתכסרהם ככסר צרף פכאר מדקוק
בגיר שפקה ולא יגד מן דקיקה כזפה
נאפעה ליחתא בהא נאר מן מוקד או
ינזח בהא מא מן גאביה׃
כי כה אמר אדני יהוה קדוש ישראל
בשובה ונחת תושעון בהשקט ובבטחה
תהיה גבורתכם ולא אביתם׃ ארי כדנן
אמר יי אלהים קדישא דישראל אמרית
דתתובון לאוריתי תנוחון תתפרקון
תשקטון תשרון לרוחצן תהון גיברין

(Margin: חלקות ג׳ וסימנ׳ דברו לנו שפת חלקות יכרת יי כל —)

ולא אביתון׃ לאן כדי קא אלה ארב
קדוש אסראיל בתובה וראחה תגאתון
בקראר ומיתאק תכון גברותכם
פלם תשו דלך׃ ותאמרו לא כי על
סוס ננוס על כן תנוסון ועל קל נרכב
על כן יקלו רדפיכם׃ ואמרתון לא אלהין
על סוסון נערוק על כין תערקון ועל
קלילין נרכוב על כין יהון קלילין רדפיכון׃
בל קלתם לא אלא עלי כיל נהרב
פלדלך תהרבון ועלי כת נרכב פלדון
יכת כאבוכם׃ אלף אחד מפני גערת
אחד מפני גערת חמשה תנסו עד
אם נותרתם כתרן על ראש ההר
וכנס על הגבעה׃ אלפא חדא מן קדם
מזופית חד מן קדם מזופית חמשה
תערקון עד אם דתשארון כבוערא
על ריש טורא וכאתא על רמתא׃
חתי ינהזם מנכם אלף מן קבל זגרה
ואחד וכלכם תפרון מן זגרה כמס
וחתי תבקון כדקל עלי ראס גבלאו
כעלם עלי ראביה׃ ולכן יחכה יהוה
לחננכם ולכן ירום לרחמכם כי אלהי
משפט יהוה אשרי כל חוכי לו׃ ובכין
עתיד יי למחס עליהון ותקיף הוא

דירחים עליכון ארי אלהא עביד
דינא יי טובי צדיקיא דמסברין
לפרקניה׃ ואנמא יפעל אלה דלך
בכם לינצרכם ראפתה ויתעצם פנס
לירחמכם לאן אלה רב חכם טובא
מן ינתצרה׃ כי עם בציון
ישב בירושלם בכו לא תבכה חנון
יחנך לקול זעקך כשמעתו ענך׃
ארי עמא בציון יתיב בירושלם
מבכא לא תבכי רחמא ירחים עלך
קל צלותך יקביל ויעביד בעותך׃
ואנך יא קום מסתקים פי ציון ופי
ירושלם ובכא לא תבכי אד יחן עליך
ענד צראכך ואדא סמע מנך אגאנך׃
ונתן לכם אדני לחם צר ומים לחץ ולא
יכנף עוד מוריך והיו עיניך ראות את
מוריך׃ ויתין לכון יי ית נכסי סנאה
וביזת מעיקא ולא יסליק עוד שכינתיה
מבית מקדשא ויהויין עינך חזיין
ית שכינתא בבית מקדשא׃ ויעטיך
טעאמא וקותא ומאא מקתלא ולא
יצם ענך דאך בלתכון עינאך תנטר
מהאריך׃ ואזניך תשמענה דבר
מאחריך לאמר זה הדרך לכו בו כי

תאמינו וכי תשמאילו׃ ואדנך ישמען
פתגמא מבתרך למימר הדא אורחא
דתקנא הליכו בה לא תסטון מניה
לימינא ולסמלא׃ ואדנך תסמען קול
מן יקול לך מן וראך הדא אטריק
אסלכו פיה אמא ימנה או יסרה׃
וטמאתם את צפוי פסילי כספך ואת
אפדת מסכת זהבך תזרם כמו דוה
צא תאמר לו׃ ותסאבון ית חיפוי
צלמי כספכון וית תקון מתכת דהבכון
תרחקונונון כמא דמרחקין ית
טומאתא כין תרחקונונון׃ פאן אנתם
נגסתם פסול פצצכם וגשאהם ומסב
וכאת דהבכם וושיהם וגאנבתמוהא
כאלחאיץ וקלתם אכרגוהא ענא׃ ונתן
מטר זרעך אשר תזרע את האדמה
ולחם תבואת האדמה והיה דשן
ושמן ירעה מקניך ביום ההוא כר
נרחב׃ ויתין מטר ארעך דתזרע
ית ארעא ועיבור ועללא יסגי בארעא
ויהי פרנוס וטב יתפרנסון צדיקיא
מגיתיהון בעדנא ההוא שמן רביכין
ופטימין׃ נזלת מטר גיתכם כמא
תזרעון אלארץ׃ פיכון טעאם גלתהא
דסמה סמינה ותרעא מאשיתכם
דאך אלוקת פי מרג ואסע׃ והאלפים
והעירים עבדי האדמה בליל חמיץ
יאכלו אשר זרה ברחת ובמזרה׃
ותוריא וחמריא דמפלחין בהון ית
ארעא בליל מפטם ייכלון דיידרא
בריחתא ובמדריא׃ ואלבקר ואלגחאש
פלחוהא יאכלון עלפא מכמרא
ממא דרי באלראח ואלמדרא׃ והיה על
כל הר גבה ועל כל גבעה נשאה פלגים
יבלי מים ביום הרג רב בנפל מגדלים׃
ויהי על כל טור רם ועל כל רמא
מנטלא פצידין נגדין מיין תקלא
למלכין ולמשריתהון ביום קיטול
רב במיפל רברבין׃ פיציר עלי כל
גבל שאמך ועלי כל ראביה סניה
אקסאם מא וגדאולה פי וקת קתל
כביר ווקוע אלמגאדל׃
והיה אור הלבנה כאור החמה
ואור החמה יהיה שבעתים כאור
שבעת הימים ביום חבש יהוה את
שבר עמו ומחץ מכתו ירפא׃ ויהי
ויהי נהור סיהרא כנהור שמשא
ונהור שמשא יהי עתיד לאתוספא

דוה ג׳ וסימנ׳ ואיש כי ישכב הגרס כל היום מטור ד׳ וסימנ׳ יפתח ונתתי אבין ונתן מטור ארצך

על חד תלת מאה ארבעין ותלתה
כנהור שבעה יומי יומא דיתיב
יי ית גלוות עמיה ומרע מחתיה
יסי׃ ויתבאשרון באן יציר נור אלבינא
לכם כנור אלאכרה ונור אלשמס יכון
אצעאפא עלי נור אלסבעה אלאיאם
פיום יגבר אללה כסר קומה וישפי
והנה וצרבתה׃ הנה שם
יהוה בא ממרחק בער אפו וכבד
משאה שפתיו מלאו זעם ולשנו
כאש אכלת׃ הא שמא דיי מתגלי
כמא דאתנביאו עלוהי נביא דמלך
דמין תקיף רוגזיה וקשי מלסוברא
מן קדמוהי על רשיעיא נפיק לוט
ומימריה כאשא אכלא׃ הודי מלך
אללה מקבל מן בעד משתעל גצבה
ועצים הולה שפתאה ממלווה זגרא
ולסאנה כנאר אכלה׃ ורוחו כנחל
שוטף עד צואר יחצה להנפה גוים
בנפת שוא ורסן מתעה על לחיי
עמים׃ ומימריה כנחל מגבר עד צואר
תקיפין יקטיל לארמא עממיא
ברמות דיקלנו וזמם דטעו בליסת
עממיא׃ ורוחה תגרק כואד גארי

יחגז אלי אלענק פיחרך בעץ אלאמם
חרכה זור ויצע רסנא מצללה עלי
כדודהם׃ השיר יהיה לכם כליל
התקדש חג ושמחת לבב כהולך
בחליל לבוא בהר יהוה אל צור
ישראל׃ תושבחא תהי לכון כליליא
דאתקדש ביה חגא וחדוות ליבא
כמא דמהלכין בתורתא ובאבובא
למיעל בטור מקדשא דיי לאתחזאה
קדם תקיפא דישראל׃ ויכון לכם אלתסביח
כלילה תקדיס אלחג וסרור אלקלב כמן
יסיר בצות מלהאה ליגי אלי גבל אללה
מעתמד אסראיל׃ והשמיע יהוה
את הוד קולו ונחת זרועו יראה בזעף
אף ולהב אש אוכלה נפץ וזרם ואבן
ברד׃ וישמע יי ית זיו קל מימריה
ותקוף דרע גבורתיה יגלי בתקוף
רגז ושלהובי אישתא דמשיציא
פסילן וזרמית ואבנין דברד׃ פיסמע
כם אללה בהא צותה ויוריכם נזל קדרתה
כזכר מן סכט ולהיב נאר אכלה ותבדיד
וסיל וחגארה ברד׃ כי מקול יהוה
יחת אשור בשבט יכה׃ ארי מקל
מימרא דיי מתבר אתוראה דבשלטן

בהר יי ג וקימנב׳ יראה לבוא מי יעלה

מחי׃ אנה אן צותה ירעב אשור אלדין
בעצי יצרבון׃ והיה כל מעבר מטה
מוסדה אשר יניח יהוה עליו בתפים
ובכנרות ובמלחמות תנופה נלחם
בה׃ ויהי כל מעבר רברביהון ותקיפיהון
דינח יי פורענות גבורתיה ביניהון
בתופין ובכנרין ישבחון בית ישראל
על קרבא תקיפא דיתעביד להון
בעממיא׃ פיכון מגאז אלארב אלדי
יחלה אללה פיהם כדפוף ועידאן
ובמלאחם חרכה ילאחמהם׃ כי ערוך
מאתמול תפתה גם היא למלך הוכן
העמיק הרחב מדרתה אש ועצים
הרבה נשמת יהוה כנחל גפרית בערה
בה׃ ארי מסדרא מן עלמין לקביל חוביהון
גיהנם אף היא מלך עלמיא אתקנה
לעמקא ולאפתאה מדורה אשתא
דדלקא בה כיר באעין סגיאין מימרא
דיי כנחל מגבר גפרית דדלקא בה׃ אן
אלהאויה מעדה מן אמס והי איצא
ללמלך אצלחת עמקהא פאוסעהא
מאואהא נאר וחטבא כתירא ואמר
אללה כואד מן כברית משתעלפיהא׃
הוי הירדים מצרים

לעזרה על סוסים ישענו ויבטחו
על רכב כי רב ועל פרשים כי עצמו
מאד ולא שעו על קדוש ישראל
ואת יהוה לא דרשו׃ דנחתין למצרים
לסעיד על סוסון ותא מסתמכין ומתרחצין
על רתיכיא ארי סגיאן ועל פרשיא
ארי תקיפין לחדא ולא אסתמיכו
על מימר קדישא דישראל ואולפן
מן קדם יי לא תבעו׃ ויל אלנאזלין
מצרא ללאסתעאנה ועלי אלכיל
יתוכלון פותקו באלמראכב לכתרתהא
ובאלפרסאן לעצמתהא ולא יתוכלו
עלי קדוס אסראיל ולא יטלבו אללה׃
וגם הוא חכם ויבא רע ואת דבריו
לא הסיר וקם על בית מרעים ועל
עזרת פעלי און׃ ואף הוא בחכמתיה
איתי בישתא על דעבדה וית פתגמוהי
לא בטיל ויקים על בית מבאשין
ועל דסעדין לעבדי שקר׃ ואנה
לחכים סיאתיהם במן יסי בהם ולא
יזיל כלאמה פיקום עלי בית אלאשראר
ופי מעונה פעלה אלגור׃ ומצרים אדם
ולא אל וסוסיהם בשר ולא רוח ויהוה
יטה ידו וכשל עוזר ונפל עזר

כס ד׳ דמטעין וסימנ׳ השמרים בשלכם משלת ובמלחמות וחלופ ויכו יכחש

ויחדו כלם יכליון׃ ומצראי אנש ולא
רב וסוסותהון בסר ולא רוח ויי ירים
מחת גבורתיה ויתקיל סעיד ויפול
סעיד וכחדא כולהון ישתיצון׃ ואל
מצריון אדמיון גיר טאיקין וכיולהם
בשר גיר רוחאניה ואללה ימד קדרתה
פיעתר אלמעין ויקע אלמעאן ויפנון
כלהם אגמעין׃ כי כה
אמר יהוה אלי כאשר יהגה האריה
והכפיר על טרפו אשר יקרא עליו
מלא רעים מקולם לא יחת ומהמונם
לא יענה כן ירד יהוה צבאות לצבא
על הר ציון ועל גבעתה׃ ארי כדנן
אמר יי לי כמא דמכלי אריא בר
אריון על ציריה דמזמנין עלוהי
דיר רעין מקלהון לא מתבר ומאת
רגושתהון לא מתעכב כין תתגלי
מלכותא דיי צבאות למשרי על
טורא דציון ועל רמתה׃ והכדא
קאל לי אנה כמא יזאר אלאסד
או אלצרגאם עלי פריסתה אלדי ילתאם
עליה מלא מן אלרעאה והו מן צותהם
לא ידער ומן גמהורהם לא יתעף
כדאך יתגלי רב אלגיוש פי חמי עלי

ג
וחס
ויהיו
תואמם
וחס
כלם
יכלון

גבל ציון ועלי רואביהא׃ כצפרים
עפות כן יגן יהוה צבאות על
ירושלם גנון והציל פסח והמליט׃
כעופא דטאיס כין תתגלי גבורתא
דיי צבאות על ירושלם יגין וישיזב
יציל ויעדי׃ וכמא יצלל אלטאיר
כדאך יגן רב אלגיוש עלי ירושלם
גנה ונגא ארתא וכלאץ׃ שובו לאשר
העמיקו סרה בני ישראל׃ תובו לאוריתא
ארי אסגיתון למחטי בני ישראל׃
ויקולון תובו יא בני אסראיל אלדין
אסתגרקו פי זואלהם׃ כי ביום ההוא
ימאסון איש אלילי כספו ואלילי
זהבו אשר עשו לכם ידיכם חטא׃
ארי בעדנא ההוא ירחקון גבר טעות
כספהון וטעות דהבהון דעבדא לכון
ידיכון חובא׃ ואנהם פי דלך אלוקת
יזהד כל אמר פי אותאן פצתה ואותאן
דהבה אלכטאיא אלדי צנעתהא לכם
אידיכם׃ ונפל אשור בחרב לא איש
וחרב לא אדם תאכלנו ונס לו מפני
חרב ובחוריו למס יהיו׃ ויפול אתוראה
בחרב לא אנש וחרב לא אנש תשיצניה
ויערוק ליה מן קדם דקטלין בחרבא

והציל ג׳ וס׳ מכב׳ עינינו גנון מאשור

וגיברוהי לתברהון׃ אלי שאהה לאשור
קד וקע לא בסיף אנסאן וגיר כסיף
אדמי אפנאה פהרב מן קבלה וצאר
מנתאריה מתלאשיין׃ וסלעו ממגור
יעבור וחתו מנס שריו נאם יהוה אשר
אור לו בציון ותנור לו בירושלם׃
ושלטונוהי מן קדם דחלא יעדון
ויתברון מן קדם עממיא רברבוהי אמר
אמר יי דזיהור ליה בציון לעבדי
אוריתיה ותנור בער ליה דאישא
בירושלם לדעברו על מימריה׃
וגאז מן כאן מעה כאלצכר מן חדר
דלך ואנדק רויסאה מן דאך אלעלם
קאללה אלדי אעד לה אתונא פי ציון
ותנורא פי ירושלם מחרקא׃
הן לצדק ימלך מלך
ולשרים למשפט ישרו׃ הא לקשטא
ימלוך מלכא וצדיקיא למעבד
ענות דין מן עממיא יתרבון׃
אנמא ימלך אלמלך לעדל ותרוס
ארויסא לחכם׃ והיה איש כמחבא
רוח וסתר זרם כפלגי מים בציון כצל
סלע כבד בארץ עיפה׃ ויהון צדיקיא
דמיטמרין מן קדם רשיעיא כמא
דמיטמרין מקדם זרמית יתובון
ויתרבון ויתקבל אולפנהון בפריע
כפצידי מיא דנגדין בארע צחיא
כטליל כיף מקר בארע משלהיא׃
וליציר אלמר מנהם כאלמכבאה מן
אלריאח ואלמנסתר מן אלסיל וכאקסאם
מא פי מפאזאה וכצל סכרה עצימה
פי ארץ צאמיה׃ ולא תשעינה עיני
ראים ואזני שמעים תקשבנה׃ ולא
יטמטמן עיני צדיקיא ואדני מקבלי
אולפן יציתן׃ ולא תגמץ עיון אלנאצרין
מנהם ואדאן אלסאמעין יסגון׃ ולבב
נמהרים יבין לדעת ולשון עלגים
תמהר לדבר צחות׃ ולבב מהרהרין
יסבר למידע ולישנהון דהוה כליס
יוחי למללא בצחצחן׃ וקלוב אלבלדין
תפהם אלמערפה ואלסן אלעגם תסרע
לסאן אלפצאחה׃ לא יקרא עוד לנבל
נדיב ולכילי לא יאמר שוע׃ לא
יתאמר עוד לרשיעיא צדיקיא
ולדעברו על מימריה לא יתאמר
תקיפין׃ ולא ידעא איצא אלספיה
נבילא ואלבכיל לא יקאל לה סכיא׃ כי
נבל נבלה ידבר ולבו יעשה און לעשות

בציון ב׳ וסימנ׳ בחרב בציון כפלגי מים בצ׳ה

חנף ולדבר אל יהוה תועה להריק
נפש רעב ומשקה צמא יחסיר׃
ארי רשיעיא רשעא ממללין ובלבהון
מתעשתין אונוס למעבד שקר
ולממללא קדם יי סטיא לשלהאה
נפש צדיקיא דמחמדין לאולפנא
הא כבפנא ללחמא ופתגמי אוריתא
דאנון כצהיא למיא מדמן לבטלא׃
בל יסמי ספיהא מן כאן בספה יתכלם
וקלבה יעתקד אלגל פיצנע אלדנס
ויתקוול עלי אללה אלמחאל ויכלי נפס
אלגאיע וסקי אלעטשאן יעוזה׃ וכלי
כליו רעים הוא זמות יעץ לחבל
ענוים באמרי שקר ובדבר אביון
משפט׃ ורשיעיא דעובדיהון בישין
ואינון על עיצת חטין מתמלכין
לחבלא ענותניא במלי שקר ופתגמי
חשיכיא בדינא׃ ויסמי מגתאלא מן
כאן אלתה רדייה ומן הו באלפואחש
ישיר ויהלך אלצעפי בכלאם אלבאטל
ופי מנאצרה אלמסכין ענד אלחכם׃
ונדיב נדיבות יעץ והוא על נדיבות
יקום׃ וצדיקיא קושטא מתמלכין
ואנון על קושטיהון יתקיימון׃ ויסמי

נבילא מן ישיר באלנבל ומן הו עלא
בראעתה יתבת׃ נשים
שאננות קמנה שמענה קולי בנות
בטחות האזנה אמרתי׃ מדינן דיתבן
שליוא קומא שמעא קלי כרכין
דשרן לרוחצן אציתא למימרי׃
יא איהא אלמדן אלשביהה באלנסא
אלמטמאנאת קמן פאסמען צותי
ויא אלממתלה בבנאת ואתקאת אנצתן
מקאלתי׃ ימים על שנה תרגזנה בטחות
כי כלה בציר אסף בלי יבוא׃ יומין
עם שנין יזועון דשרן לרוחצן ארי
סף עבורא עללא לית למכנש׃ אי
אחואל וסנין סתרגז אלואתקאת אד פני
אלקטאף ולא ידכל אלגמע׃ חרדו שאננות
רגזה בטחות פשטה וערה וחגורה על
חלצים׃ איתברו דיתבין שליוא זעו
דשרן לרוחצן שלחו ואתערטלו
ואסרו על חרציין׃ וזעג אלמטמאנאת
וירגז אלואתקאת יסלכן תיאבהן
ויתערון ויתזרון עלי אצלאבהן׃ על
שדים ספדים על שדי חמד על גפן
פריה׃ על תדין ספדין על חקלי
חמדתא על גופנין טענין׃ פתראהם

ידקון עלי אלתדיין כלנא רבאת עלי
ציאע אלמנא וגנאן מתמרה׃ על אדמת
עמי קוץ שמיר תעלה כי על כל בתי
משוש קריה עליזה׃ על ארע עמי מה
דהובאי ובור תסיק ארי על כל בתי
דיץ קריא תקיפא׃ עלי בלד קומי
אלדי ינבת חסך וקיצום פאנה יכון
עלי גמיע ביות אלסרור ואלקריה אלגזילה׃
כי ארמון נטש המון עיר עזב עפל
ובחן היה בעד מערות עד עולם משוש
פראים מרעה עדרים׃ ארי בית מקדשא
חרוב המון קריא דהואה פלחן ביה
צדיאה בית תוקפנא ומטמורנא
אתכליש כדו חרוב וצדי עד זמן
אתר דהוה בית חדוא חידו למלכיא
כדו הוה מיבז למשרין׃ אדי ודרות
אלקצור ותרך גמהור אלקרי ואלדהליז
ואלצנאם צאר פי עדאד אלמגאיר דהרא
אקאם סרור אלוחש רעי אלקטוע׃ עד
יערה עלינו רוח ממרום והיה מדבר
לכרמל והכרמל ליער יחשב׃ כל
דנא עד דייתי לנא רוח מן קדם
דשכינתיה בשמי מרומא ויהי
מדברא לכרמלא וכרמלא קרוין

והכרמל ק

סגיאין יתיב׃ אלי אן תנפרג עלינא
רחמה מן אלסמא פירגע אלבר יציר
כאלכרמל ואלכרמל כשערי אללבנאן
יחסב׃ ושכן במדבר משפט וצדקה
בכרמל תשב׃ וישרון במדברא עבדי
דינא ועבדי צדקתא ית כרמלא יתבון׃
ויסכן דוי אלחכם פי אלברודוי אלעדל
יקימון פי אלכרמל׃ והיה מעשה הצדקה
שלום ועבדת הצדקה השקט ובטח
עד עולם׃ ויהון עבדי צדקתא שלם
ומפלחי צדקתא ישקטון וישרון
לרוחצן עד עלמא׃ פתכון צנאעה
דוי אלעדל אלסלאם וכסב דוי אלנצאף
אלקראר ואלותאק אלי אלדהר׃ וישב עמי
בנוה שלום ובמשכנות מבטחים
ובמנוחת שאננות׃ ויתבון עמי במדורהון
שלם ובאתר עהון לרחצן ובקרויהון
שלויא׃ ויקים קומי פי מאוא סלאם
ומסאכן אלמותק ומנאזל אלדעאת׃
וברד ברדת היער ובשפלה תשפל
העיר׃ ויחות ברדא ויקטיל משרית
עממיא ויצדון ויסופון דיריהון׃
ופי אואן אלברד תברד שעראהם
ופי נזול אלדפאתדפא קואהם׃ אשריכם

משוש דוק ימבי עלכל בתי גילה ועמה ששו אותה לכל הארץ

זרעי על כל מים משלחי רגל השור
והחמור׃ טוביכון צדיקיא עבדתון
לכון עובדין טבין דאתון דמן לדזרעין
על שקיא משלחין לארעא כתוריא
ולמכנש בחמריא׃ פטובא מן יזרע
עלי אלמא פאנהם לא יזאלון יטלקון
ארגל אלבקר ואלחמיר פי נקל אלכיראת׃
הוי שודד ואתה לא
שדוד ובוגד ולא בגדו בו כהתמך שודד
תושד כנלתך לבגד יבגדו בך׃ ווי דאתי
למבז ודילך לא יבזון ודאתי למינס
ודילך לא יינסון כד תיתי למיבז יבזונך
כד תלאי למינס יינסונך׃ יא איהא
אלנאהב ואנת לא מנהוב ויא גאדר לם
יגדר בה אעלם אנך אדא אפנית אלנהב
נהבת ואדא אעגזת אלגאדרין גדרוך׃
יהוה חננו לך קוינו
היה זרעם לבקרים אף ישועתנו
בעת צרה׃ יי רחים עלנא למימרך
סברנא הוי תוקפנא בכל יום אף פרקנא
בעדן עקא׃ אללהם רפנא פאנא נרגוך
וכן קואנא עלי מר אלנהאר ומגיתנא
פי וקת אלשדה׃ מקול המון נדדו
עמים מרוממתך נפצו גוים׃ מקל

לבקרים ד׳ זרעם ותוכחתי אצמית חדשים

המון איתבדרו עממיא מיסגי גבורתך
אתבדרא מלכותא׃ כמא אן מן צות
גמהורך נאד אלשעוב ומן תרפעך
תבדדת אלאמם׃ ואסף שללכם אסף
החסיל כמשק גבים שקק בו׃
ויכנשון בית ישראל נכסי עממיא
סנאיהון כמא דכנשין ית זחלא אזן
כמני זינא כמא דאזן בזריקתא׃ חתי
גמע סלבכם כגמע אלקיאס וכקור
אלגראד כדאך יקאד׃ נשגב יהוה כי
שכן מרום מלא ציון משפט וצדקה׃
תקיף יי דאשרי שכינתיה בשמי
מרומא דאמר למימלי ציון עבדי
דין דקשוט וזכו׃ וכמא אן אללה ומניע
לאנה סאכן אלסמא כדאך מלא ציון
מן אלחכם ואלעדל׃ והיה אמונת עתיך
חסן ישועת חכמת ודעת יראת יהוה
היא אוצרו׃ ויהי מא דאמרתא לאיתנא
לדחלך איתיתא וקיימתא בעדנה
תקוף ופורקן חוכמא ומדע לדחלא
דיי אוצר טוביה עתיד׃ מא צארת
אוקאתהם מצמנה אלתאק ואלגות
ואלחכמה ואלמערפה ותקוי אללה הי
אלכירתהי׃ הן אראלם

צעקו חצה מלאכי שלום מר יבכיון
הא כד תתגלי להון יצוחון במרר אזגדי
עממיא דאזלו לבסרא שלם הדבר
למהוי בכן במרר נפש ואד נגבהם
תצרך פי אסואקהם ורסלסלאמתהם
יבכון בכא מרא נשמו מסלות שבת
עבר ארח הפר ברית מאס ערים לא
חשב אנוש צדיאו כבשיא פסקון
עדי אורחן על דאשניאו קימא
אתרחקו מקרויהון לא חשיבו בני
אנשא דבשתא אתיא עליהון ותוחש
מחאגהם ותעטלת אמארה פי
טרקהם ופסכת עהודהם וזהד פי
קראהם ולא יחסבהם לנאס אבל
אמללה ארץ החפיר לבנון קמל
היה השרון כערבה ונער בשן וכרמל
אתאבלת חרובת ארעא יביש לבנן
נתר הוה שרונא כמישרא וצדי מתנן
וכרמלא וחזן אהל בלדהם ואסתחיו
וכזו אמשבהין מנהם כאלבנאן
ועטלו וצאר אסהל מן בלדהם
כאלבירא ונפץ מנה אלנציר אלבתניה
ואלכרמלי עתה אקום
יאמר יהוה עתה ארומם עתה אנשא

כען אתגלי אמר יי כען אתרומם
כען אתנטל יאן אקום בהם יקול
אללה ואן ארתפע פיהם ואתעצם
תהרו חשש תלדו קש רוחכם אש
תאכלכם אתעשתון לכון עממיא
עשתונין דרשע עבדתון לכון עובדין
בישין בדיל עובדיכון בישיא מימרי
כעלעולא לקשא ישיצי יתכון באן
יקל להם קד צרתם כמן חמל ארק
וולד קשא וארואחכם כנאר תאכלכם
והיו עמים משרפות שיד קוצים כסוחים
באש יצתו ויהון עממיא יקידת נור
כובין מפסכין בנורא יתוקדון פתציר
אלאמם כמחרקאת אלכלס וכשוך
מכסוח יאגגון באלנאר
שמעו רחוקים אשר
עשיתי ודעו קרובים גברתי שמעו
צדיקיא דנטרו אוריתי מלקדמין
מא דעבדית ודעו תבייא דתבו לא
לאוריתא קריב גבורתי אסמעו יא
בעידין מא צנעתה ואעלמו יא
קריבין גברותי פחדו בציון חטאים
אחזה רעדה חנפים מי יגור לנו אש
אוכלה מי יגור לנו מוקדי עולם אתחו

בציון חייבין דחלא אחדתנון לרשיעא
דהוו מגנבין אורחתהון אמרין מן
ידור לנא בציון דבה זיהור שכינתא
כאישא אכלא מן יתותב לנא בירושלם
דבה עתידין רשיעיא לאידדנא
לאתמסרא לגיהנם יקידות עלם׃
לקד פזע מנהא פי ציון אלאטיין
ואכלת ארעדה אלמראיין יקולון מן
דא יגאור הדה אלנאר אלאכלה אן
יגאור מואקיד אלדהר׃ הֹלֵךְ צְדָקוֹת
וְדֹבֵר מֵישָׁרִים מֹאֵס בְּבֶצַע מַעֲשַׁקּוֹת
נֹעֵר כַּפָּיו מִתְּמֹךְ בַּשֹּׁחַד אֹטֵם אָזְנוֹ
מִשְּׁמֹעַ דָּמִים וְעֹצֵם עֵינָיו מֵרְאוֹת
בְּרָע׃ אמר נביא יתותבון בה צדיקיא
כל דמהליך בזכו וממליל כיונן
מתרחק מממון דשקר מרחיק נפשיה
מן אנוסין מנע ידוהי מלקבלא
שוחדא מטמטים אודנוהי מלמשמע
באשרי דם זכי וכליל עינוהי מלמחזי
בעבדי ביש׃ פיגאבון אלסאלך פי
אלעדל ואלמתכלם מסתקימא ואלזאהד
פי טמע אלמגאשם ואלנאפץ כפיה
מן אדעאם ארשא ואלצאם אדניה
מן סמאע אלמעאצי ואלגאץ טרפה

מן ראי אלשר׃ הוּא מְרוֹמִים יִשְׁכֹּן
מְצָדוֹת סְלָעִים מִשְׂגַּבּוֹ לַחְמוֹ נִתָּן
מֵימָיו נֶאֱמָנִים׃ הוא באתר רם ומנטל
יהי בית משרוהי בית מקדשא תסגע
נפשיה מזוניה מספק מוהי קיימין
כמבוע דמיין דלא פסקין מוהי׃ הו
יסכן ארפע אלמנאזל ושביה בקלל
אלצכור מנעתה וטעאמה מרזוק ומאה
דארה׃ מֶלֶךְ בְּיָפְיוֹ תֶּחֱזֶינָה עֵינֶיךָ
תִּרְאֶינָה אֶרֶץ מַרְחַקִּים׃ ית יקר
שכינת מלך עלמיא בתשבחתיה
יחזיין עינך תסתכלון ותחזי בנחתי
ארע גיהנם׃ ויקול לה נור אלמלך
וגמאלה תרא עיניך כמי תרא אלבעיד׃
לִבְּךָ יֶהְגֶּה אֵימָה אַיֵּה סֹפֵר אַיֵּה שֹׁקֵל
אַיֵּה סֹפֵר אֶת הַמִּגְדָּלִים׃ לבך יחשיב
דברבן איכא ספריא איכא חשביא
ייתון אם יכלון לחשבא מנין קטילי
רישי משרית גיבריא׃ פיציר קלבך
ידרס אמורא מהיבה אין אלכאתב
ואין אלואזן ואין מחצי אלמנאזל׃
אֶת עַם נוֹעָז לֹא תִרְאֶה עַם עִמְקֵי
שָׂפָה מִשְּׁמוֹעַ נִלְעַג לָשׁוֹן אֵין בִּינָה׃
ית מרוות עם תקיף לא תוסיף למחזי

נתן ד׳ קמץ וקימכ׳ הכן מרומים משכבו זיתנהו ׃ ודבר ה׳ וקימנ׳ הולך ית׳ שנאו בשער הולך תמים ישרים שלום ׃

עמא דהוה עמיק ממללהון מלמשמע
מלעגין בלישנהון מדלית בהון סכלתנו:
ואקום אלגט לא תראהם אבדא קומא
עמיקי אללגה מן אן תסמע ועגם אל
לסאן מן אן יפהם: חזה ציון קרית
מועדנו עיניך תראינה ירושלם
נוה שאנן אהל בל יצען בל יסע
יתדתיו לנצח וכל חבליו בל ינתקו:
תחזי במפלתהון ציון קרית זמננא
עינך יחזין בנחמת ירושלם באצלחותה
כשילותה כמשכנא דלא מתפרק
ולא משתלפין סיכוהי לעלם וכל
אטונוהי לא יתפסקון: בל אנצר
ציון קרית אעוארנא עינאך תרי
ירושלם מאוא מטמאנא כבאא
לא יצען ולא תקלע אותאדה אלי
אלגאיה וגמיע חבאלה לא תנכתר: כי
אם שם אדיר יהוה לנו מקום נהרים
יארים רחבי ידים בל תלך בו אני
שיט וצי אדיר לא יעברנו: אלהין
מתמן תתגלי גבורתא דיי לאיטבא
לנא מאתר נפקין נהרין שטפין
פתיות ידין דלא תיזיל ביה ספינת
צירין וכורני רבתא לא תגוזיניה:

לאן תס אללה אגליל לנא פי מוצע אנהאר
וכלגאן ואסעה אלשטוט מא לא תסיר
פיהא ספינה מקדאף ודרמין גליל
לא יגוזהא: כי יהוה שפטנו יהוה
מחקקנו יהוה מלכנו הוא יושיענו:
ארי יי דיינא דאפקנא בגבורתיה
ממצרים יי מלפנא דיהב לנא אלפן
אוריתיה מסיני יי מלכנא הוא יפרקננא
ויעביד לנא פורענות דין מן משרית
גוג: בל אללה חאכמנא אללה ראסמנא
אללה מלכנא הו יגיתנא: נטשו חבליך
בל יחזקו כן תרנם בל פרשו נס אז
חלק עד שלל מרבה פסחים בזזו בז:
בעדנא ההוא יתברון עממיא מתקפהון
ויהון דמן לספינא דאתפסיקו חבלהא
ולית לה תקוף על תרנהון דאתפסיק ולא
אפשר למפרס עלוהי קלע בכין יפלגון
בית ישראל נכסי עממיא סגיות עדי ובז
ואפלו אית בהון עוירין וחגירין אף אנון
יפלגון סגיות עדי ובז: ואעדאונא ורת
חבאלהם מתלא פלא ישדון דקלהם ולא
יבסטו שראעהם חינד יקסם נהבהם
וגנימתהם בכתרה חתי אלזמני גנמו מן
גנאימהם: ובל יאמר שכן חליתי

העם הישב בה נשא עון׃ ולא יימרון
מכען לעמא דשרן לרוחצן סחור
סחור לשכינתא אמרו ותכון אתת עלנא
מחת מרע עמא בית ישראל יתכנשון
ויתובון לאתרהון שביק לחוביהון׃
ולן יקול אחד גיראנהם קד מרצת
ולקום אלמקימין בהא מגפורא לה
ד׳נובה׃ קרבו גוים לשמע
ולאמים הקשיבו תשמע הארץ
ומלאה תבל וכל צאצאיה׃ אתקרבו
עממיא למשמע ומלכותא אציתא
תשמע ארעא ומלאה תבל וכל דדיירין
בה׃ תקדמו יא אמם ואסמעו יא מלל
אנצתותם יסמע אהל אלארץ באסרהא
אתי הי עמארה בכל חיואן פיהא׃
כי קצף ליהוה על כל הגוים וחמה
על כל הגוים וחמה על כל צבאם
החרימם נתנם לטבח׃ ארי רגז מן
קדם יי על כל עממיא וקטלא על כל
משריתהון חייבנון מסרנון לקטלא׃
אן ללה סכטא עלי הדה אלאמם וחמיה
עלי גמיע גיושהם חכם בתלפהם
ותסלימהם ללתקציב׃ וחלליהם ישלכו
ופגריהם יעלה באשם ונמסו הרים

מדמם׃ וקטיליהון יתרמון ופגריהון
יסק תנניהון ויתמסון טוריא מדמהון׃
פצרעאהם תטרח ואגסאדהם תצעד
ראיחה נתנהם ותתסאיל אלגבאל מן
דמאהם׃ ונמקו כל צבא השמים
ונגלו כספר השמים וכל צבאם יבול
כנבל עלה מגפן וכנבלת מתאנה׃
ויתמסון משריית כל חילי שמיא
ויתמחון מתחות שמיא כמא דאמיר
עליהון בספרא וכל משריתהון יסופן
כמיתר טרף מיגפן וכנבלא מתינא׃
וכאן נגום אלסמא תגור ענהם או קד
דרגה אלסמא כאלכתאב מנהם או קד
סקטת נגומהא כאלורק אלסאקט מן
אלגפן או אלתמרה מן אלתין׃ כי רותה
בשמים חרבי הנה על אדום תרד ועל
עם חרמי למשפט׃ ארי תתגלי בשמיא
חרבי הא על אדום תתגלי ועל עמא
דחייבית לדינא׃ ממא ארהף סיפי
כאנה פי אלסמא פיסתדר עלי אדום
ועלי שעבהו מתלופי בחכם׃ חרב
ליהוה מלאה דם הדשנה מחלב מדם
כרים ועתודים מחלב כליות אילים
כי זבח ליהוה בבצרה וטבח גדול

וכל צבאם וקימנהי ויבלו ונמקו יגויתי אתה הוא יי לבדך

בארץ אדום׃ חרבא מן קדם יי אתמליאת
דם איתהנית מתרב מדם מלכין ושלטונין
מתרב כליתא דדכרין ארי קטלא קדם יי
בבצרה ונכסא סגיאה בארעא דאדום׃
הוסיף אלה ממלו רמא מדסס מן דם
אשביה כראף ועתראן ומן שחוס כלי
אממתלין בטכבאש אן ללה דבחא
פי בצרה ותקציב כביר פי בלד אדום׃
וירדו ראמים עמם ופרים עם אבירים
ורותה ארצם מדם ועפרם מחלב
ידשן׃ ויתקטלון גיברין עמהון
ושלטונין עם טורנין ותרוי ארעהון
מדמהון ועפרהון מתרבהון ידהן׃
ונזלפיה מעהם קומא שביה אגואמיס
ממתלין בארתות מן אבקר פתרוי
ארצהם מן דמאהם ותראבהם מן
שחומהם ידסס׃ כי יום נקם ליהוה
שנת שלומים לריב ציון׃ ארי יום
פורענותא קדם יי שנת תושלמא
למעבד פורענות דין עולבנה דציון׃
ראך יום נקמה ללה פיהם ותלך סנה
ואפיה מטלבה ען ציון׃ ונהפכו נחליה
לזפת ועפרה לגפרית והיתה ארצה
לזפת בערה׃ ויתהפכון נחלה דרומי

לזיפא ועפרה לגופריתא ותהי ארעה
לזפא בערא׃ תם תנקלב אודיתהא
זפתא ותראבהא כבריתא ותציר
ארצהא זפתא משתעל׃ לילה ויומם
לא תכבה לעולם יעלה עשנה מדור
לדור תחרב לנצח נצחים אין עבר בה׃
לילי ויימם לא תטפי לעלם יסק תננה
מדר לדר תחרוב לעלם עלמיא לית
דעדי בה׃ לילא ונהארא לא תטפי ואבדא
יצעד דכאנהא מן גיל אלי גיל תכרב
ואלי גאית אלגאיאת לא יכון בהא מאר
מן אלנאס׃ וירשוה קאת וקפוד וינשוף
וערב ישכנו בה ונטה עליה קו תהו
ואבני בהו׃ ויחסנונה קתין וקפדין
וקפופין ועורבין ישרון בה ויתנגיד
עלה חוט דחורבנא ומשקולתא דציותא׃
כל יחוזהא מן גנס אלקוק ואלקנפד ומן
נוע אלשואהין ואלגראב יסכנוהא פיכון
מחיטהא אלממדוד עליהא כאלתר
תראבא כליא ומרכזהא חגארה כאויה׃
חריה ואין שם מלוכה יקראו וכל שריה
יהיו אפס׃ דהוו אמרין בני חורין אנחנא
ולא צבן לקבלא עליהון מלכו וכל
רברבהא יהון לגמירא׃ ליס פיהא מן

אחראר הא אחרא פכיף יד עא להם
באלמלך וגמיע רויסאה יצירון כלוא׃
ועלתה ארמנתיה סירים קמוש וחוח
במבצריה והיתה נוה תנים חציר
לבנות יענה׃ ויסקן בירניתהא סירין
וקרסולין וחוחין בתקוף ברכהא
ותהי מדור ילורין אתרא לבנת נעמין׃
ותנבת דיאר הא אסנאריה ויציר
אקריץ ואשוך פי חצונהא ומעאן
אויהא אעראבד ויר עאהא אנעאם׃
ופגשו ציים את איים ושעיר על
רעהו יקרא אך שם הרגיעה לילית
ומצאה לה מנוח׃ ויערעון תמוון
בחתולין ושידין חד עם חבריה
יהיכון ברם תמן ישריין לילין
וישכחן להון ניח׃ ויפאגי פיהא אצוא
ובנאוא ואענוז אבריה בעצהא
בעצא והנאך תטמאן אגילאן פתגד
ראחה׃ שמה קננה קפוז ותמלט
ובקעה ודגרה בצלה אך שם נקבצו
דיות אשה רעותה׃ תמן תקנן קופדא
ותשיזיב וקוריהון יכנפון בטולה
ברם לתמן יתכנשן דיאתא חדא לות
חברתה׃ והנאך תעשש אקנאפיד
ותלד ותפקס דואת אלביץ ותחצנהם
ותגמעהם פי צלהא והנאך ינחשר
אלחדיאן בעץ אלי בעץ׃ דרשו מעל
ספר יהוה וקראו אחת מהנה לא נעדרה
אשה רעותה לא פקדו כי פי הוא צוה
ורוחו הוא קבצן׃ תבעו מעל ספרא
דיי ובעו חדא מנהון לא שגת אתתא
לחברתה לא עכיבת ארי במימריה
יתכנשן וברעותיה יתקרבן׃ אטלבו
הדה אלאנואע פי כתאב אללה ואקרוהא
פאן ואחדה מנהם לא תעדם ולא
יפתקד בעצהן בעצא אד בקולאמר
כהן ומלכה הוא חשרהן׃ והוא הפיל
להן גורל וידו חלקתה להם בקו עד
עולם יירשוה לדור ודור ישכנו בה׃
והוא במימריה רמא להון עדבא
וברעותיה פליג להון בחוטא עד עלמא
יחסנונה לדר ודר ישרון בה׃ וכאן
אלמלך אוקע להם פיהא אסהאם או
קסמהא בינהם בחבל פצארו יקסמונהא
אלי אלדהר ויסכנוהא אגיל ואגיל׃
ישֻׂשׂום מדבר וציה ותגל
ערבה ותפרח כחבצלת׃ יחדון דיתבין
במדברא בארע צהיא ויבועון דשרן

על רעהו ה׳ וקימכ׳ וכי יזד יקום ושעיר כה ואמרו גבר מחליק י׳ מהכה ג׳ וקימ׳ מאחת טרף ושמרון והלשכות נעדרה

במישרא ויזהרון כשושנא׃ יסר בהאדי
אלקוס ומפאוזהם ותגדל בואדיהם ותפרע
ריאחינא כאלנרגס׃ פרח תפרח ותגל אף
גילת ורנן כבוד הלבנון נתן לה הדר
הכרמל והשרון המה יראו כבוד יהוה
הדר אלהינו׃ מרע ידוצון ויחדון אף
בע וחדוא יקר לבנן יתיהיב להון
כרמלא ושרונא בית ישראל דילהון
אמירן אלין אנון יחזון יקרא דיי
זיו תשבחתיה דאלהנא׃ ויזהר בלדהם
תפרעא מן אלסרור ואלרנין אלאעטי
כרם אללבנאן ובהא אלכרמל ואלסהל
אולאיך ירון כרם אללה ובהא רבנא׃
חזקו ידים רפות וברכים
כשלות אמצו׃ אמר נביא תקיפו ידין
דרשלן ורכובין דרעלן חסינו׃ פאשדדו
אלאידי אלמסתרכיה ואיידו אלרכבתאן
אלעאתרה׃ אמרו לנמהרי לב חזקו אל
תיראו הנה אלהיכם נקם יבוא גמול
אלהים הוא יבוא וישעכם׃ אימרו
לדמוחין בליבהון למעבד אוריתא
תקפו לא תדחלון הא אלהכון למעבד
פורענות דין מתגלי מרי גמליא יי
הוא יתגלי ויפרקינכון׃ וקולו לבלידי

אלקלוב אשתדו לא תכאפו אן רבכם
כמא סיאתי בנקמה עלי אעדאיכם
כדאך יאתיכם אללה ויגיתכם׃ אז תפקחנה
עיני עורים ואזני חרשים תפתחנה׃
בכין יתפתחן עיני בית ישראל דאנון
כסמן מן אוריתא ואודניהון דכחרשין
לקבלא למלי נביא יציתן׃ וחיניד
תנפתח עיון אלעמי ותנפתח אדאן
אלצם׃ אז ידלג כאיל פסח ותרן לשון
אלם כי נבקעו במדבר מים ונחלים
בערבה׃ בכין כמחזיהון גלותא
דישראל דמתכנשין וסלקין לארעהון
הא כאילין קלילין ולא לאתעכבא
וישבח לישנהון דהוה כלים ארי
אתבזעו במדברא מיא ונחלין במישרא׃
וחיניד יצפר אלזמן כאיל וירן לסאן
אלאכרס ואלא תפגר אלמא פי אלבר ואל
אודייה פי אלבראר׃ והיה השרב
לאגם וצמאון למבועי מים בנוה
רבצה חציר לקנה וגמא׃ ויהי שרבא
לאגמין דמיין ובית צחונא למבועי
מיא אתר דהואה ירורין שרין תמן
יסגון קני וגומא׃ ויציר מכאן אלסרב
אגאם מא ורו אלעטש ינאבע מא

ופי מאואלערבד מרבץ מואשי ודואת
אלחשיש קצבא וכרדיא׃ והיה שם מסלול
ודרך ודרך הקדש יקרא לה לא
יעברנו טמא והוא למו הלך דרך
ואוילים לא יתעו׃ ויהי תמן כיבש
אורח ותיקון אורחא דקודשא יתקרי
לה לא יעדון בה מסאבין ולא יפסקון
עדי אורחא ודלא אליפו לא יטעון׃
ויציר הנאך מחאג וטרק ותסמי
טרק אלקדס לא ימר בהא נגס ולא מן
הו מן נאחיתה ומע דאך מאוה אלטריק
ואגהאל בהא לא יצלון׃ לא יהיה שם
אריה ופריץ חיות בל יעלנה לא תמצא
שם והלכו גאולים׃ לא יהי תמן מלך
מבאיש ושלטון מעיק לא יגוזינה
לא ישתכחון תמן ויהכון פריקין׃ ולא
יכון פיהא מן גנס אלאסד וסאיר מתגלי
אלחיואן לא יצעדון פיהא בלא יוגדון
תם פי סירהא אלאוליא פקט׃ ופדויי
יהוה ישבון ובאו ציון ברנה ושמחת
עולם על ראשם ששון ושמחה
ישיגו ונסו יגון ואנחה׃ ופריקיא דיש
יתכנשון מבני גלותהון וייעלון
לציון בתשבחא וחדות עלם תהי

להון דלא פסקא ועגן יקר יהי מטל
על רישיכון ביע וחדוא ישכחון ויסוף
מנהון מבית ישראל דונא ותינחתא׃
ואלדי יפדיהם אללה ירגעון וידכלון ציון
ברנין ופרח אלדהר פי קלובהם אלסרור
ואלפרח ילחקאנהם ואלחסרה ואלתנהד
יהרבאן ענהם׃ ויהי בארבע
עשרה שנה למלך חזקיהו עלה סנחריב
מלך אשור על כל ערי יהודה הבצרות
ויתפשם׃ והוה בארבע עסרי שנין
למלכא חזקיה סליק סנחריב מלכא
דאתור על כל קרויא דבית יהודה
כריכתא ואחדינון׃ כאן פי סנה ארבע
עשר מן מלך חזקיה אן סנחריב מלך
אלגזירה צעד אלי גמיע קרי יהודה
אלחצינה פחאצרהא׃ וישלח מלך אשור
את רבשקה מלכיש ירושלמה אל ה׳
המלך חזקיהו בחיל כבד ויעמד צ׳
בתעלת הברכה העליונה שדה כובס׃ במסלת ג׳
ושלח מלכא דאתור ית רב שקה צ׳
מלכיש לירושלם לות מלכא חזקיה מר׳
במשריין סגיאין וקם במזקת בריכתא וא׳
עליתא דבכיבש חקל משטח קצריא׃ חס
ובעת ברבשקי מן לכיש אלי ירושלם

ירושלימה ה׳ ד׳ חס וא׳ מר׳ וקימכר׳ ותבוא וירכיבו רבשקה דישעיה

קרי׳ ישיבו וכתי׳ בתל׳ ישיבון נקן

אלחזקיה אלמלך בגנד עט׳ים פוקף ענד
קנאה אלברכה אלעליא פי מחגה רוצה
אלקצארין: ויצא אליו אליקים בן
חלקיהו אשר על הבית ושבנא הספר
ויואח בן אסף המזכיר: ונפק לותיה
אליקים בר חלקיה דממנא על ביתא
ושבנא ספרא ויואח בר אסף דממנא
על דוכרניא: פנאדא פכרג אליה אליקים
אבן חלקיה אלחאגב ושבנא אלכאתב
ויואח אבן אסף אלמדכר: ויאמר אליהם
רבשקה אמרו נא אל חזקיהו כה
אמר המלך הגדול מלך אשור מה
הבטחון הזה אשר בטחת: ואמר להון
רבשקי אמרו כען לחזקיה כדנן אמר
מלכא דרבתנא מלכא דאתור מא
רוחצנא הדין דאתרחיצתא: פקאל
להם קולו לחזקיה כדא קאל אלמלך
אלכביר מלך אלגזירה מא הדא אלתאך
אלדי ותקת בה: אמרתי אך דבר שפתים
עצה וגבורה למלחמה עתה על מי
בטחת כי מרדת בי: אמרית ברם
במלל ספון במילך וגבורא אעביד
קרבא כען על מן אתרחיצתא ארי
מרדתא בי: אקול לעל מנטק או

משורה או אלגברווה פאלחרב פאלאן
באיהם ותקת אד עציתני: הנה בטחת
על משענת הקנה הרצוץ הזה על
מצרים אשר יסמך איש עליו ובא
בכפו ונקבה כן פרעה מלך מצרים לכל
הבטחים עליו: הא אתרחיצתא על
סמך קניא רעיעא הדין על פרעה
מלכא דמצרים דאם יסתמיך גברא
עלוהי וייעול בידיה ויבזעינה כין
פרעה מלכא דמצרים לכל דמתרחצין
עלוהי: פאן לם יכון מן דלך שיא פאנמא
ותקת במצר עלי אלשביה בוכאזה מן
קצב מרצוץ אלדי אדא אסתנד אלמר
עליהא תדכל פי כפה פתתקבהא כדאך
פרעון מלך מצר לכל מן ותק בה: וכי
תאמר אלי אל יהוה אלהינו בטחנו
הלא הוא אשר הסיר חזקיהו את
במתיו ואת מזבחתיו ויאמר ליהודה
ולירושלם לפני המזבח הזה תשתחוו:
וארי תימרון לי על מימרא דיי אלהנא
אתרחיצנא הלא הוא דאעדי חזקיה
ית במתוהי וית איגורוהי ואמר לאנש
יהודה וליתבי ירושלם קדם מדבחא
הדין תסגדון: ואן קלת אנא ותקנא

באלה רבנא איסהו חזקיה די אזל
ביעה ומראכחה וקאל ליהודה וסכאן
ירושלם אסגדו קבאלה מדבח ואחד׃
ועתה התערב נא את אדני המלך אשור
ואתנה לך אלפים סוסים אם תוכל לתת
לך רכבים עליהם׃ וכען אתערב כען
עם רבוני מלכא דאתור ואתין לך תרין
אלפין סוסון אם תכול למיתן לך
רכבין עליהון׃ ואן פאלא ראהנת
סיידי מלך אלגזירה אעטיתך אלפי דאבה
פתנצר אן אסתטעת אן תעטיני מן
יטיק אן ירכבהא׃ ואיך תשיב את
פני פחת אחד עבדי אדני הקטנים
ותבטח לך על מצרים לרכב ולפרשים׃
ואיכדין את מדמי לאתבא ית אפי חד
משלטוני רבוני זעירא ואתרחיצת
לך על מצראי לרתכין ולפרשין׃ פכיף
תסתכף בבעץ אמרא אלסגאר עביד
סיידי ותתק במצר למראכבהם וכיולהם׃
ועתה המבלעדי יהוה עליתי על
הארץ הזאת להשחיתה יהוה אמר
אלי עלה אל הארץ הזאת והשחיתה׃
וכען הבר ממימרא דיי סליקית על
ארעא הדא לחבלותה יי אמר לי סק

על ארעא הדא וחבלהא׃ ואן אתרי
מן גיר אמר אללה צעדת אלי הדא אלבלד
לאכרבה אללה אלדי קאל לי אצעד אליה
פאכרבה׃ ויאמר אליקים
ושבנא ויואח אל רבשקה דבר נא אל
עבדיך ארמית כי שמעים אנחנו
ואל תדבר אלינו יהודית באזני העם
אשר על החומה׃ ואמר אליקים
ושבנא ויואח לרבשקי מליל כען
עם עבדך ארמית ארי שמעין אנחנא
ולא תמליל עמנא יהודית קדם עמא
דעל שורא׃ פקאל אליקים ושבנא ויואח
לרבשקי כלם עבידך באלנבטיה
פאנא נפהמהא ולא תכלמנא באל
עבראניה פיסמעהא אלקום אלדי פוק
אלסור׃ ויאמר רבשקה האל אדניך
ואליך שלחני אדני לדבר את הדברים
האלה הלא על האנשים הישבים
על החומה לאכל את חוריהם ולשתות
את שיניהם עמכם׃ ואמר רבשקי
הא על רבונך ועלך שלחני רבוני למללא
ית פתגמיא האלין הלא על גבריא
דיתבין על שורא למיכל ית מפקתהון
ולמשתי ית מימי רגליהון בצירא

ג̇ אחד השמעו
ג̇ רפי
ג̇ ג̇ בקמ ל̇
ג̇ ו̇ חס ה̇ צואתם ק̇ מימי רגליהם ק̇

ואיך ג̇ רפי וק̇ מכ׳ תשיב תשיב תנחמוני ׳ תשיב י׳ וק̇ מכ׳ השמר העבוט חכמות ואיך וחב̇ משבת חרבו וימיכך אל אלגמול

עמכון: קל רבשקי אתרי בעת כי
מולא איך ולי מולאך פקטא אכלמגס
בהדי לכלאס כלאי לקוס אדין הס
פוק לסור אבשרהס באנהס סאכלון
רגיעהס וישרבון בולהס מעכס:
ויעמד רבשקה ויקרא בקול גדול
יהודית ויאמר שמעו את דברי המלך
הגדול מלך אשור: וקם רבשקי ואכלי
בקל רב יהודית ואמר שמעו ית
פתגמי מלכא דרבתנא מלכא דאתור:
פוקף רב שקי ונאדא בצות עאל כאל
עבראניה וקאל אסמעו כלאס למלך
לכביר מלך לגזירה: כה אמר המלך
ה אל ישא לכם חזקיהו כי לא יוכל
להציל אתכם: כדנן אמר מלכא לא
יטעי לכון חזקיה ארי לא יכול
לשיזבא יתכון: כדי קאל למלך לא
יגרכס חזקיה פאנה לא יטיק אן
ב יכלצכס: ואל יבטח אתכם חזקיהו
וחד אל יהוה לאמר הצל יצילנו יהוה לא
והבטח תנתן העיר הזאת ביד מלך אשור:
ולא ירחיץ יתכון חזקיה על מימרא
דיי למימר שיזבא ישיזבננא יי
לא תתמסר קרתא הדא ביד מלכא

211
דאתור: ולא יוכלכס עלי אלה קאילא
אן אלה יכלצנא ולא תסלם הדה למדינה
פי יד מלך לגזירה: אל תשמעו אל
ב חזקיהו כי כה אמר המלך
אשור עשו אתי ברכה וצאו אלי
ואכלו איש גפנו ואיש תאנתו ושתו
ב איש מי בורו: ולא תקבלון מן חזקיה
חד מל ארי כדנן אמר מלכא דאתור עבידו
וחד עמי שלמא ופוקו לותי ואכולו גבר
חס פירי גפנוהי וגבר פירי תינוהי ושתי
גבר מי גוביה: ולא תקבלו מנה פאנה
כדי קאל מלך למוצל צאלחוני ואכרגו
אליי ויאכל כל ואחד מנכם תמר
גפנה ותינה וישרב מן בירה: עד באי
ולקחתי אתכם אל ארץ כארצכם
ארץ דגן ותירוש ארץ לחם וכרמים:
עד מיתא ואדבר יתכון לארע טבא
כארעכון ארע עיבור וחמר ארע
חקלין וכרמין: אלי אן אגי ואכרגכם
אלי בלד מתל בלדכם בלד בר ועציר
בלד טעאם וכרום: פן יסית אתכם
חזקיהו לאמר יהוה יצילנו ההצילו
אלהי הגוים איש את ארצו מיד מלך
אשור: דלמא יטעי יתכון חזקיה למימר

יי ישיזבננא השיזיבא דחלת
עממיא גבר ית ארעיה מיד מלכא
דאתור׳ פילא יגררכם חזקיה קאילא
אן אלה יכלצכם פהל כלצת מעבודאת
אלאמם כל ואחד בלדה מן יד מלך
אלגזירה׳ איה אלהי חמת וארפד איה
אלהי ספרוים וכי הצילו את שמרון
מידי׳ אן דחלת חמת וארפד אן דחלת
ספרוים ואריי שיזיבא ית שומרון
מן ידי׳ אין מעבודאת אהל חמאה
וארפד אין מעבודאת אהל ספרוים
הל כלצו סבסטיה מן ידי׳ מי בכל
אלהי הארצות האלה אשר הצילו
את ארצם מידי כי יציל יהוה את
ירושלם מידי׳ מן בכל דחלת מדינתא
האלין דשיזיבא ית ארעהון מן ידי
ארי ישיזיב יי ית ירושלם מן ידי׳
מן פי גמיע מעבודאת הדה אלבלד
כלץ בלדה מן ידי חתי יכלץ אלה
ירושלם מן ידי׳ ויחרישו ולא ענו
אתו דבר כי מצות המלך היא לאמר
לא תענהו׳ ושתיקו ולא אתיבו יתיה
פתגמא ארי תפקידת מלכא היא
למימר לא תתיבוניה׳ פאמסכו ולם

יגאובוה בשי אד אמרהם אלמלך
בדלך וקל לא תגאובוה׳ ויבא אליקים
בן חלקיהו אשר על הבית ושבנא
הספר ויואח בן אסף המזכיר אל
חזקיהו קרועי בגדים ויגידו לו את
דברי רבשקה׳ ואתא אליקים בר חלקיה
דממנא על ביתא ושבנא ספרא
ויואח בר אסף דממנא על דוכרניא
לות חזקיה כד מבזעין לבושיהון
וחויאו ליה ית פתגמי רבשקה׳ פדכל
אליקים אבן חלקיה אלחאגב ושבנא
אלכאתב ויואח אבן אסף אלמדכר אלי
חזקיהו מכרקין תיאבו ואכברוה
בכלאם רב שקי׳ ויהי כשמע
המלך חזקיהו ויקרע את בגדיו ויתכס
בשק ויבא בית יהוה׳ והוה כד שמע
מלכא חזקיה ובזע ית לבושוהי ואתכסי
סקא ועל לבית מקדשא דיי׳ פלמא
סמע דלך חזקיה אלמלך כרק תיאבה
ותגטי במסח ודכל בית אלה׳ וישלח
את אליקים אשר על הבית ואת
שבנא הספר ואת זקני הכהנים
מתכסים בשקים אל ישעיהו בן
אמוץ הנביא׳ ושלח ית אליקים

את ד׳ בטע׳ מטו וק׳ מכ״ל פקח רבשקה יהושע המגלה ויהפכו

ומְמַנָא על ביתא וית שבנא ספרא
וית סבי כהניא כד מכסן סקיא לות
ישעיה בר אמוץ נביא׃ ובעת׳ אליקים
אלחאגב ושבנא אלכאתב ומשאיך
אלאימה מתגטיין במסח אלי ישעיה
אבן אמוץ אלנבי׃ ויאמרו אליו כה
ג אמר חזקיהו יום צרה ותוכחה ונאצה
היום הזה כי באו בנים עד משבר
וכח אין ללדה׃ ואמרו ליה כדנן
אמר חזקיה יום עקא וחיסודין
וניאוצא יומא הדין ארי אקיפתנא
עקא כאתתא דיתבא על מתברא
וחיל לית לה למילד׃ קאלו לה כדא
קאל חזקיה הדא אליום יום שדה ועקובה
ומציבה ישבה וקת ידנו אלולד מן אל
מתבר וליס קווה לאלולאד׃ אולי ישמע
יהוה אלהיך את דברי רבשקה אשר
שלחו מלך אשור אדניו לחרף אלהים
חי והוכיח בדברים אשר שמע יהוה
אלהיך ונשאת תפלה בעד השארית
ד הנמצאה׃ מא אם שמיע קדם יי אלהך
ית פתגמי רבשקי דשלחיה מלכא
דאתור רבוניה לחסדא עמא דיי
קימא ויעביד פורענותא על כל

פתגמיא דשמיען קדמוהי יי אלהך
ותתחנן בצלו על שארא הדין דאשתארו׃
לעל יסמע אללה רבך כלאם רבשקי
אלדי בעת בה מלך אלגזירה מולאה
ליקדף אללה אלחי פיעאקבה עלי אלכלאם
אלדי סמעה פקדם צלוה עלי אלבקיה
אלמוגודה׃ ויבאו עבדי המלך חזקיהו
אל ישעיהו׃ ואתו עבדי מלכא חזקיה
לות ישעיה׃ וגאו עביד חזקיה אלמלך
אלי ישעיה אלנבי׃ ויאמר אליהם
ט ישעיהו כה תאמרון אל אדניכם כה
אמר יהוה אל תירא מפני הדברים אשר
שמעת אשר גדפו נערי מלך אשור
ה׳ מו׳ בקפ אתי׃ ואמר להון ישעיה כדין תימרון
לרבונכון כדנן אמר יי לא תדחל מן
קדם פתגמיא דשמעתא דחסידו
עולימי מלכא דאתור קדמי׃ קאל להם
ישעיה כדי קולו למולאכם הכדא
קאל אללה לא תכאף מן קבל אלכלאם אלדי
סמעתה אלדי קדפני בה גלמאן מלך
ז מו׳ ל׳ אלגזירה׃ הנני נתן בו רוח ושמע שמועה
ושב אל ארצו והפלתיו בחרב בארצו׃
הא אנא יהיב ביה רוחא וישמע בסורא
ויתוב לארעיה ואפלינה בחרבא

בותן ו׳ מו׳ וסימנהו׳ הנני בותן די ישע׳ חונן ישברו לבהמה לח׳ לרש כסי׳

בארעיה הא אנא מחל בה אמרא באן
יסמע כברא וירגע אלי בלדה ואוקעה
באלסיף פי בלדה: וישב רבשקה
וימצא את מלך אשור נלחם על
לבנה כי שמע כי נסע מלכיש: ותב
רבשקי ואשכח ית מלכא דאתור
מגיח קרבא על לבנה ארי שמע ארי
נטל מלכיש: ורגע רבשקי פוגד
מלך אלגזירה יחארב אהל לבנה
לאנה סמע אנה קד רחל ען לכיש:
וישמע על תרהקה מלך כוש לאמר
יצא להלחם אתך וישמע וישלח
מלאכים אל חזקיהו לאמר: ושמע
על תרהק מלכא דכוש למימר נפק
לאגחא קרבא עמך ושמע ושלח
אזגדין לות חזקיה למימר: וסמע
ען תרהקה מלך כוש מן קאל לה
אנה קד כרג יחארבך פלמא סמע
דלך בעת ברסל אלי חזקיה קאילא:
כה תאמרון אל חזקיהו מלך יהודה
לאמר אל ישאך אלהיך אשר אתה
בוטח בו לאמר לא תנתן ירושלם ביד
מלך אשור: כדין תימרון לחזקיה מלך
שבטא דבית יהודה למימר לא יטעינך

אלהך דאת רחיץ ביה למימר לא
תתמסר ירושלם ביד מלכא דאתור:
כדי קולו לחזקיה מלך יהודה לא יגרך
מעבודך אלדי אנת ואתק בה וקאיל
לא תסלם הדה אלמדינה פי יד מלך
אלגזירה: הנה אתה שמעת אשר עשו
מלכי אשור לכל הארצות להחרימם
ואתה תנצל: הא את שמעתא דעבדו
מלכי אתור לכל מדינתא לגמרותהון
ואת מדמי לאשתיזבא: הודא קד
סמעת מא צנע מלך אלגזירה בגמיע
אלבלדאן פאתלפוהא ואנת תתכלץ:
ההצילו אותם אלהי הגוים אשר
השחיתו אבותי את גוזן ואת חרן ורצף
ובני עדן אשר בתלשר: השיזיבא
יתהון דחלת עממיא דחבילו אבהתי
ית גוזן וית חרן ורצף ובני עדן דבתלסר:
הל כלצת מעבודאת אלאמם אלתי אהלך
כוהא אבאי מן כלדך אלי חרן ואלי רצף
ובני עדן בארמיניה: איה מלך חמת
ומלך ארפד ומלך לעיר ספרוים הנע
ועוה: אן מלכא דחמת ומלכא דארפד
ומלכא דלקרתא ספרוים הלא טלטילונון
ואגליאונון: אין מלך חמת וארפד

עדן ל̇ ההיצילו ההיצילו ושברתי חרן

וספרוים הנע ועוה׃ ויקח חזקיהו את
הספרים מיד המלאכים ויקראהו ויעל
בית יהוה ויפרשהו חזקיהו לפני יהוה׃
ונסיב חזקיה ית איגרתא מידא אזגדיא
וקרא חדא מנהון וסליק לבית מקדשא
דיי ופרסיה חזקיה קדם יי׃ פאכד
חזקיה אלכתב מן יד ארסל פקראהא ותם
ענד אלי בית אלה וכסטהא בין ידי אלה׃
ויתפלל חזקיהו אל יהוה
לאמר׃ וצלי חזקיה קדם יי למימר׃
פצלי חזקיה ללה וקאל׃ יהוה צבאות
אלהי ישראל ישב הכרובים אתה
הוא האלהים לבדך לכל ממלכות
הארץ אתה עשית את השמים ואת
הארץ׃ יי צבאות אלהא דישראל
דשכינתיה שריא עיל מן כרוביא
את הוא יי לית בר מנך לכל מלכוות
ארעא את עבדתא ית שמיא וית
ארעא׃ יא רב אלגיוש ואלאה אסראיל
יא סאכן אלכרובין אנת הו אלה והדך
לגמיע ממאלך אלעאלם אנת צנעת אל
סמאואת ואלארץ׃ הטה יהוה אזנך
ושמע פקח יהוה עינך וראה ושמע
את כל דברי סנחריב אשר שלחו לחרף

אלהים חי׃ גלי קדמך יי ודין ושמיע
קדמך יי ואתפרע ועביר פורענו על
כל פתגמי סנחריב דשלח לחסדא עמא
דיי קיימא׃ אלהם טאלב מטאלבה סמיע
ועאקב מעאקבה בציר אד סמעת
כלאם סנחריב אלדי בעת בה ליקדף
אלה אלחי׃ אמנם יהוה החריבו מלכי
אשור את כל הארצות ואת ארצם׃
בקושטא יי אחריבו מלכי אתור
ית כל מדינתא וית ארעהון׃ חקא יא
רב אן מלוך אלמוצל אתלפו גמיע אל
בלדאן ובלדאנהם׃ ונתן את אלהיהם
באש כי לא אלהים המה כי אם מעשה
ידי אדם עץ ואבן ויאבדום׃ ומוקדין
ית טעותהון בנורא ארי לא טעון דאית
בהון צרוך אנין אלהין עובד ידי
אנשא אעא ואבנא ואבידונון׃ ואלקו
מעבודאתהם בנאר לאנהם גיר אאלהה
אלא צנעה אידי אלנאס מן כשב וחגארה
פלדלך אבאדוהא׃ ועתה יהוה אלהינו
הושיענו מידו וידעו כל ממלכות
הארץ כי אתה יהוה לבדך׃ וכען יי
אלהנא פרוקנא מן ידיה וידעון כל
מלכוות ארעא ארי את יי לית בר מנך׃

ונתן ז׳ וסימנ׳ אברך הערלה אלהים דישע ככר לחם את כל זה תמרוקיהן

וכען יי אלהנא פרוקנא מן ידה
וידעון כל מלכות ארעא ארי את הוא יי אלהא
בלחודך: וישלח ישעיהו בן אמוץ אל
חזקיהו לאמר כה אמר יהוה אלהי
ישראל אשר התפללת אלי אל סנחריב
מלך אשור: ושלח ישעיה בר אמוץ
לות חזקיה למימר כדנן אמר יי
אלהא דישראל דבעיתא מן קדמי על
סנחריב מלכא דאתור: ובעת ישעיה
בר אמוץ אל חזקיה קאילא הכדא
קדם אלהא אסראיל אדי צלית ודעת
איי פי סנחריב מלך אגזירה קד סמעתו
זה הדבר אשר דבר יהוה עליו בזה ח
לך לעגה לך בתולת בת ציון אחריך
ראש הניעה בת ירושלם: דין פתגמא
דגזר יי עלוהי מבסרא עלך מעיקא
עלך מלכות כנשתא דציון בתרך
רישיהון מנידין עמא דבירושלם:
הדא אלקול אלדי קאלה אלה פיה לקד
אזראתך והזאת בך גמע ציון וחרכו
רוסהם וראך יא ירושלם: את מי חרפת
וגדפת ועל מי הרימות קול ותשא
מרום עיניך אל קדוש ישראל: ית
מן חסדתא ועל מן אתרברתא

וקדם מן ארימתא קלא וזקפתא
לרומא עינך ואמרתא מלין דלא
כשרין קדם קדישא דישראל:
אתראך מן עירתה וקדפתה ועלי
מן רפעת צותך או שלת עינאך אלי
אסמא אלי קדוס אסראיל: ביד עבדיך
חרפת אדני ותאמר ברב רכבי אני
עליתי מרום הרים ירכתי לבנון
ואכרת קומת ארזיו מבחור ברשיו ב
ואבוא מרום קצו יער כרמלו: ביד
עבדך חסידתא עמא דיי ואמרתא
בסגיאות רתיכי אנא סליקית לתקוף
כרכיהון ואף איחוד בית מקדשיהון
ואקטיל שפר גיבריהון מבחר
שלטוניהון ואכביש קרית תוקפהון
ואשיצי סגי משריתהון: פביד
עבידך קדפת אלה וקלת אני בכתרה
כילי צעדת אלי ארפע אגבאל וזואיא
אללבנאן פקטעת קאמה ארזה וכיאר
אברותה מנה ווצלת אלי אקצא רפעה
ואלי שערי אלכרמל: אני קרתי ושתיתי
מים ואחרב בכף פעמי כל יארי ב
מצור: אנא הויתי חפר גובין ושתי
מיין וטפחית בפרסת רגלי עמא

דעמי כל מי נהרין עמיקין׃ אנא
ואפית אלאנהאר פשרבת מאהא
בל גפפת באקדאם ארגל מן מעי
גמיע אלבלגאן אלמחצורה׃ הלא שמעת
למרחוק אותה עשיתי מימי קדם
ויצרתיה עתה הבאתיה ותהי להשאות
גלים נצים ערים בצרות׃ הלא שמעתא
מלקדמין מא דעבדית לפרעה מלכא
דמצרים על דשליט בהון ואף עלך
אתנביאו נביי ישראל הלא תבתא ורא
הוה לך חזיא קדמי מיומי קדם
למעבד לך ואף אתקינתה כען
איתיתה והא הות לך לתקלא על
דהואה קדמך כאתלגושת גלין
דשחו קרוין כריכן׃ אלם תסמע מא
צנעתה פי אלזמאן אלבעיד ומא
כלקתה מן אלאיאם אלמתקדמה ואן
אתי במתלה פתציר אלקרי אלחצינה
כואא רדומא ומפאוזא׃ ויושביהן
קצרי יד חתו ובשו היו עשב שדה
וירק דשא חציר גגות ושדמה לפני
קמה׃ ויתביהון אתקטר חילהון איתבלו
ובהיתו הוו כעשב חקלא וכירוק
דתאה וכעסב איגריא דשלוק עד

לא מטא למהוי שובלין׃ סכאנהא
תקצר אידיהם פינדקו ויכזון ויצירון
כעשב אלצחרי וכבצרה אלבקלא וכחשיש
אלסטוח או אלכאפור קבלאן יציר
סנבלא קאימא׃ ושבתך וצאתך ובואך
ידעתי ואת התרגזך אלי׃ ומיתבך
בעיצא ומפקך לאגחא קרבא ומיתך
לארעא דישראל גלי קדמי וית דארגיזתא
קדמי גלי׃ וגלוסך וכרוגך ודכולך אנא
עאלם בה פכיף אחתראדך אליי׃ יען
התרגזך אלי ושאננך עלה באזני
ושמתי חחי באפך ומתגי בשפתיך
והשבתיך בדרך אשר באת בה׃
חלף דארגיזתא על מימרי ואתלגושתך
סליקת לקדמי ואשוי שירין בלסתך
וזמם בספותך ואתיבינך באורחא
דאתיתא בה׃ פלאגלמא אחתרדת
נחוי וגלבתך אלי צעדת בין ידיי
לאצירנך כמן יגעל אלזנאק פי אנפה
ואללגאם פי פמה וארדך פי אלטריק
אלדי גית פיה׃ וזה לך האות אכול השנה
ספיח ובשנה השנית שחיס ובשנה
השלישית זרעו וקצרו ונטעו כרמים
ואכלו פרים׃ ודין לך אתא איכול בשתא

והשיבותיך ג׳ וסימנ׳ אל האדמה יען התרגזך וחב׳ ב׳ קדמ׳ והשבתיך כה׳

הדאלתין ובשתא תניתא פת כתין
ובשתא תליתיתא זרועו וחצודו וצובו
ואכולו איבהון׃ והדה לך עלאמה יא
חזקיה אנך תאכל הדה לסנה לכלף
ופי לעאם לקאבל נתיר לכלף ופי ל-
סנה לתלתה אזרעו ואחצדו ואגרסו
כרומא וכלו אתמארהא׃ ויספה
פליטת בית יהודה הנשארה שרש
למטה ועשה פרי למעלה׃ ויוספון
משיזביא דבית יהודה וישתארון
כאילן דמשלח שרשוהי לרע ומרים
נופיה לעילא׃ פתזתאד פליתה אל
יהודה לבאקיה אצולא פי לארץ תלנג
אתמארהא פי לעלו׃ כי מירושלם
תצא שארית ופליטה מהר ציון
קנאת יהוה צבאות תעשה זאת׃ ארי
מירושלם יפקון שאר צדיקיא ושיזבת
מקיימי אוריתא מטורא דציון במימרא
דיי צבאות תתעביד דא׃ עליאן מן
ירושלם סתכרג באקיה ופליתה מן
כלד ציון בקדרה רב לגיוש יכון דלך׃
לכן כה אמר יהוה אל
מלך אשור לא יבוא אל העיר הזאת
ולא יורה שם חץ ולא יקדמנה מגן

יא ט
בטוע פס
בקפ דאית
בהו
נא
ונא
ומוונא
ונא

ולא ישפך עליה סללה׃ בכין כדנן
אמר יי על מלכא דאתור לא ייעול
לקרתא הדא ולא יקשית תמן גיר
ולא יקדמנה בתריסין ולא יצבור
עלה מליתא׃ ולדלך כדי קאל אלה ען
מלך לגזירה אנה לא ידכל הדה
למדינה ולא ינשב פיהא סהמא ולא
יקדם ליהא תרסא ולא יטרח עליהא
חסכא׃ בדרך אשר בא בה ישוב ואל
העיר הזאת לא יבוא נאם יהוה׃ באורחא
דאתא בה יתוב ולקרתא הדא לא
ייעול אמר יי׃ בלפי לטריק אלדי אגא
ירגע ואלי הדה למדינה לא ידכל קאל
אלה׃ וגנותי על העיר הזאת להושיעה
למעני ולמען דוד עבדי׃ ואגין על
קרתא הדא למפרקה בדיל מימרי ובדיל
דוד עבדי׃ ואגן עלי הדה למדינה
ואגיתהא כמא אנא אהלה ולקבל
דאוד עבדי׃ ויצא מלאך
יהוה ויכה במחנה אשור מאה ושמנים
וחמשה אלף וישכימו בבקר והנה
כלם פגרים מתים׃ ונפק מלאכא דיי
וקטל במשרית אתוראה מאה ותמנן
וחמשה אלפין ואקדימו בצפרא והא

כולהון פגרין מיתין׃ פכרג מלך אללה
וקתל מן עסכר אלגזריון מאיה ולמסה
ותמאנון אלפא פאדלגו באלגדאה ואדא
באכתרהם אגסאד מותי׃
וַיִּסַּע וַיֵּלֶךְ וַיָּשָׁב סַנְחֵרִיב מֶלֶךְ
אַשּׁוּר וַיֵּשֶׁב בְּנִינְוֵה׃ ונטל ואזל ותב
סנחריב מלכא דאתור ויתיב בנינוה׃
פרחל סנחריב מלך אלמוצל ומצא
ורגע ואקאם בנינוה׃ וַיְהִי הוּא מִשְׁתַּחֲוֶה
בֵּית נִסְרֹךְ אֱלֹהָיו וְאַדְרַמֶּלֶךְ וְשַׂרְאֶצֶר
בָּנָיו הִכֻּהוּ בַחֶרֶב וְהֵמָּה נִמְלְטוּ אֶרֶץ
ל ג ד וז עלׄ הרי נמלטו וחב׳ ממלבור ארדט אֲרָרָט וַיִּמְלֹךְ אֵסַר חַדֹּן בְּנוֹ תַּחְתָּיו׃
והוה הוא סגיד בית נסרוך טעותיה
ואדרמלך ושראצר בנוהי קטלוהי
בחרבא ואנון אשתיזבו לארע קרדו
ומלך אסרחדן בריה תחותוהי׃ פבינא הו
יסגד פי נסרך מעבודה אד קתלה
אדרמלך ושראצר אבנאה באלסיף תם
אפלתא אלי בלד קרדא ומלך אסרחדן
אבנה מכאנה׃ בַּיָּמִים הָהֵם
יג מל חָלָה חִזְקִיָּהוּ לָמוּת וַיָּבוֹא אֵלָיו יְשַׁעְיָהוּ
בֶּן אָמוֹץ הַנָּבִיא וַיֹּאמֶר אֵלָיו כֹּה אָמַר
יְהוָה צַו לְבֵיתֶךָ כִּי מֵת אַתָּה וְלֹא תִחְיֶה׃
ביומיא האינון מרע חזקיה לממת

ואתא לותיה ישעיה בר אמוץ נביא
ואמר ליה כדנן אמר יי פקיד לביתך
ארי מאית את ולא תיחי ממרעך׃ פפי
תלך אלאיאם מרץ חזקיה ובלג אלמות
ודכל אליה ישעיה אבן אמוץ אלנבי
וקאל לה כדא קאל אללה אוצית עלי
אלך פאנך מאית לא תברא׃ וַיַּסֵּב חִזְקִיָּהוּ
פָּנָיו אֶל הַקִּיר וַיִּתְפַּלֵּל אֶל יְהוָה׃ ואסחר
חזקיה אפוהי לכותל בית מקדשא
וצלי קדם יי׃ פאדאר חזקיה וגהה אלי
צא אלקבלה וצלא ללה׃ וַיֹּאמַר אָנָּה יְהוָה
זְכָר נָא אֵת אֲשֶׁר הִתְהַלַּכְתִּי לְפָנֶיךָ בֶּאֱמֶת
ג ל ועשית מפי עליון אנה יי וחב׳ וּבְלֵב שָׁלֵם וְהַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ עָשִׂיתִי וַיֵּבְךְּ
חִזְקִיָּהוּ בְּכִי גָדוֹל׃ ואמר קביל בעותי
יי אדכר כען ית דפלחית קדמך
בקשוט ובלבב שלים ודתקין קדמך
עבדית ובכא חזקיה בכי סגיאה׃ וקאל
יא רב אדכר לי מא סרת פי טאעתך
בחק וקלב סליס וצנעת אלמסתקים
בין ידיך ובכי חזקיה בכאא כתירא׃
וַיְהִי דְּבַר יְהוָה אֶל יְשַׁעְיָהוּ
לֵאמֹר׃ והוה פתגם נבואה מן קדם יי
עם ישעיה למימר׃ פאוחי אללה אלי
ישעיה קאילא׃ הָלוֹךְ וְאָמַרְתָּ אֶל חִזְקִיָּהוּ

דמלכים ובלבב שלם ישעיהו ובלב שלם וסימנה׳ רישי ספרי יהון׳ בלב שלם ג׳ אנה ד׳ יש׳ דע את אלהי אביך התנדבם

כה אמר יהוה אלהי דוד אביך שמעתי
את תפלתך ראיתי את דמעתך הנני
יוסף על ימיך חמש עשרה שנה׃
איזיל ותימר לחזקיה כדנן אמר יי
אלהיה דדויד אבוך שמיעא קדמי
צלותך גליא קדמי דמעתך האנא
מוסיף על יומך חמיש עסרי שנין׃
אמץ׳ קל לחזקיה כד׳י קאל אלה אלאה
דאוד אביך קד סמעת צלותך וראית
דמעתך והאנא מזיד עלי עמרך
כמסה עשר סנה׃ ומכף מלך אשור
אצילך ואת העיר הזאת וגנותי על
העיר הזאת׃ ומיד מלכא דאתור
אשיזבינך וית קרתא הדא ואגין
על קרתא הדא׃ ומן יד מלך אלגזירה
אכלצך אנת והד׳ה אלמדינה ואגן עליהא׃
וזה לך האות מאת יהוה אשר יעשה
יהוה את הדבר הזה אשר דבר׃ ודין
לך אתא מן קדם יי דיעביד יי ית פתגמא
הדין דמליל׃ והד׳ה עלאמה לך איה
מן ענד אלה אנה סיצנע הד׳י אלקול
אלד׳י קאלה׃ הנני משיב את צל המעלות
אשר ירדה במעלות אחז בשמש
אחרנית עשר מעלות ותשב השמש

עשר מעלות במעלות אשר ירדה׃
האנא מתיב ית טול אבן שעיא
דנחתת במסקנא דאחז שמשא
לאחורוהי עסר שען ותב שמשא
עסר שען בצורת אבן שעיא דנחתת׃
האנא ראד ט׳ל אלדרג אלד׳י אנחדרתה
אלשמס פי מראקי אחז אלי ורא עשר
דרגאת פי אלמראקי אלד׳י כאנת קד
אנחדרת׃ מכתב לחזקיהו
מלך יהודה בחלתו ויחי מחליו׃ כתב
אודאה על נסא דאתעביד לחזקיה
מלך שבטא דבית יהודה כד מרע
ואתסי ממרעיה׃ והד׳א אלקול לחזקיה
מלך אל יהודה אד׳ מרץ׳ פברי מן מרצ׳ה׃
אני אמרתי בדמי ימי אלכה בשערי
שאול פקדתי יתר שנותי׃ אנא אמרית
בדוון יומיא אהך בתרעי שאול על
דוכרני לטב איתוסף על שני׃ לקד
קלת פי נפסי אני בטראת איאמי
אמצ׳י אלי אבואב אלת׳רי ואני קד עדמת
באקי סניי׃ אמרתי לא אראה יה יה
בארץ החיים לא אביט אדם עוד
עם יושבי חדל׃ אמרית לא איתחזי
עוד קדם דחילא די בארע בית

שכינתא דבה אריכות חייא לא אפלח
קדמוהי עוד בבית מקדשא דמתמן
עתיד למפק חדוא לכל יתבי ארעא
מלמדר בירושלם קרתא דקושטא
מדורי פסק׃ וקלת אני לא אדל עלי
אלאזלי אנה אלאזלי פי בלד אלאחיא
ולא אנצר אלי אלנאס אבדא מע סכאן
אלדניא׃ דורי נסע ונגלה מני כאהל רעי
קפדתי כארג חיי מדלה יבצעני מיום
עד לילה תשלימני׃ מבני דריא אתנטילו
יומי אתקציצו וגלו מני אתכפילו
כמשכן דרעי אתקפלו כנחל גידודין
חיי מיקר מלכותי אנא גלי יממי
ולילוותי שלימו׃ ואן מאואי קד
רחל ואנכשף עני כלבי ארעאה וקד
טוית כאלחאיך חיאתי מן אלנאס אלתי
כאד אן תנפדני ומן אלנהאר אלי אלליל
תסלמני׃ שויתי עד בקר כארי כן
ישבר כל עצמותי מיום עד לילה
תשלימני׃ נהימית עד צפרא כאריא
דנהים ותבר כל גרמי חיותא כין מתגלין
מן קדם דוונא כל גרמי יממי ולילוותי
שלימו׃ וסאוית אלאסד פי זיארה אלי
אגראה וכדאך יכסר גמיע אעצאי

ומן אלליל אלי אלנהאר תסלמני׃ כסוס עגור
כן אצפצף אהגה כיונה דלו עיני למרום
יהוה עשקה לי ערבני׃ כסוסיא דאחיד
ומנציף כין נציפית ונהימית כיונה
זקפית עיני דייתי לי רוח מן קדם
דשכינתיה בשמי מרומא יי קביל
צלותי עבד בעותי׃ וכאלסנוניה או
אלכרכי כדאך אצוץ ואהדר כאלחמאם
ואשיל עיני אלי אלסמא ואקול יא רב
קד צלמת נפסי פאקבלני׃ מה אדבר
ואמר לי והוא עשה אדדה כל שנותי
על מר נפשי׃ מא אמליל תשבחא
ואימר קדמוהי והוא אסגי טבוון
למעבד עמי מא אפלח ואשלים
קדמוהי כל שניא דאוסיף על חיי
דשיזיב ממרר נפשי׃ מא אתכלם
ויועדני והו יצנע דלך ואנא אנפר
גמיע נומי עלי מר נפסי׃ אדני עליהם
יחיו ולכל בהן חיי רוחי ותחלימני
והחייני׃ יי על כל מיתיא אמרת
לאחאאה וקדם כולהון אחייתא רוחי
ואחייתני וקיימתני׃ אללהם כמא עלי
דלך יחיון כדאך פי גמלתהם אחיי רוחי
ואנקתני ואכרני׃ הנה לשלום מר לי

מר ואתה חשקת נפשי משחת בלי
כי השלכת אחרי גוך כל חטאי הא
לעבדי אוריתא סגי שלמא קדמך
ואת מיתי מררא לרשיעיא כבין כד
ידעית יום מותי שפכית דמעתי בצלו
קדמך מר לי סגי ואת אתרעיתא
בחיי בדיל דלא לחבלא נפשי ארי
ארחיקתא מן קדמך כל חטאי הוא
מן רא אסלאס נלני אמר ואנת צדות
נפסי מן אהלאך ואבלא וגפרדת
לטאיי כמן יטרחהא ורא צהלה׃
כי לא שאול תודך מות יהללך לא
ישברו יורדי בור אל אמתך׃ ארי
לא דבשאול מודן קדמך מיתיא לא
משבחין לך לא מסברין נחתי גוב
בית אבדנא לפרקנך׃ לאן אתרי לא
ישכרך ואמות לא יחמדך ולא ירגו
ואדרי אהלאך פצלך׃ חי חי הוא יודך
כמוני היום אב לבנים יודיע אל
אמתך׃ דחי חי הוא יודי קדמך כותי
יומא דין אבהן לבניהון יחוון גבורתך
ויידון למימר דכל אלין קשוט׃ אל
מכרא ואמחיא המא ישכראנך מתלי
איום ואב לבניה יערפהם חקך׃ יהוה

ג כב
פיס כן
ריש
וסוף
ש

להושיעני ונגינותי ננגן כל ימי חיינו
על בית יהוה׃ יי למפרקנא אמר ונגון
תושבחתיה ננגין כל יומי חיינא על
בית מקדשא דיי׃ אלהם כלאן פאגתנא
לכי נלחן בלחוננא טולאיאם חיותנא
פי בית אלה׃ ויאמר ישעיהו ישאו
דבלת תאנים וימרחו על השחין ויחי׃
ואמר ישעיה יסבון דבילת תינין
וישטרון על שטרא ויתסי׃ וקאל
ישעיה יוכד לבן אתין וידלך עלי
אקרח ויברא׃ ויאמר חזקיהו מה אות
כי אעלה בית יהוה׃ ואמר חזקיה
מא את ארי אסק לבית מקדשא דיי׃
למא קל חזקיה מא איה אני אצעד
אי בית אלה׃ בעת ההיא
שלח מרדך בלאדן בן בלאדן מלך
בבל ספרים ומנחה אל חזקיהו וישמע
כי חלה ויחזק׃ בעדנא ההוא שלח
מרודך בלאדן בר בלאדן מלכא דבבל
איגרן וקורבנין לות חזקיה כד שמע
ארי מרע ואתסי׃ דלך אוקת ארסל
מרדך בלאדן אבן בלאדן מלך באבל
כתבא והדאיא אלי חזקיה למא סמע
אנה מרץ וברי׃ וישמח עליהם חזקיהו

תודך ב׳ שאול כי חמת יג פיסו ריש וסו אדכרה וקימני יצי אלה הוא עבדו ויצי ישיב לאיש יצ להושיעני

ויראם את בית נכתה את הכסף ואת
הזהב ואת הבשמים ואת השמן הטוב
ואת כל בית כליו ואת כל אשר נמצא
באצרתיו לא היה דבר אשר לא הראם
חזקיהו בביתו ובכל ממשלתו׃ וחדי
עליהון חזקיה ואחזינון בית גנזוהי
ית כספא וית דהבא וית בסמיא וית
משחא טבא וית כל בית מנוהי וית כל
דאשתכח בגנזוהי לא הוה מדעם דלא
אחזינון חזקיה בביתיה ובכל ארע
שלטניה׃ ופרח בהם חזקיה ואראהם
בית ד׳כאירה מן פצה ודהב ואטיאב
ואדהאן וגמיע אלאתה וסאיר מא וגד
פי כזאינה ולם יבק שי לם יוריהם
חזקיה פי ביתה ופי סאיר סלטאנה׃

ויבא ישעיהו הנביא אל
המלך חזקיהו ויאמר אליו מה אמרו
האנשים האלה ומאין יבאו אליך
ויאמר חזקיהו מארץ רחוקה באו
אלי מבבל׃ ואתא ישעיה נביא לות
חזקיה מלכא ואמר ליה מא אמרו
גבריא האלין ומנן אתו לותך ואמר
חזקיה מארע רחיקא אתו לותי מבבל׃
פדכ׳ל ישעיה אלנבי אלי חזקיה אלמלך
וקאל לה מא קאלו הולאי אלקום ומנין גאו
אליך פקאל חזקיה מן בלד בעיד גאו
אלי מן באבל׃ ויאמר מה ראו בביתך
ויאמר חזקיהו את כל אשר בביתי ראו
לא היה דבר אשר לא הראיתים באצרתי׃
ואמר מא חזו בביתך ואמר חזקיה ית
כל דבביתי חזו לא הוה מדעם דלא
אחזיתנון בגנזי׃ קאל מא ראו פי מנזלך
קאל חזקיה גמיע מא פי מנזלה קד ראוה
לם יבק שי לם אוריהם פי כזאיני׃

ויאמר ישעיהו אל חזקיהו שמע דבר
יהוה צבאות׃ ואמר ישעיה לחזקיה
קביל פתגמא דיי צבאות׃ פקאל ישעיה
לחזקיה אסמע כלאם רב אלג׳יוש׃

הנה ימים באים ונשא כל
אשר בביתך ואשר אצרו אבתיך עד
היום הזה בבל לא יותר דבר אמר יהוה׃
הא יומיא אתן ויתנטיל כל דבביתך
ודגנזו אבהתך עד יומא הדין ויתובל
לבבל לא ישתאר מדעם אמר יי׃
סיאתי איאם יחמל גמיע מא פי מנזלך
ומא כזנה אבאיך אלי אליום אלי באבל
לם יבק שי קאל אללה׃ ומבניך אשר
יצאו ממך אשר תוליד יקחו והיו

סריסים בהיכל מלך בבל׃ ומבנך דיפקון
מנך דתוליד יתדברון ויהון רבנין בהיכלא
דמלכא דבבל׃ ומן בניך אלדי יכרגון
מן צלבך וממן תולדהם יוכדון ויצירון
כדמא פי היכל מלך באבל׃ ויאמר
חזקיהו אל ישעיהו טוב דבר יהוה
אשר דברת ויאמר כי יהיה שלום
ואמת בימי׃ ואמר חזקיה לישעיה
תקין פתגמא דיי דמלילתא ואמר
ארי יהי שלם וקשוט ביומי׃ פקאל
חזקיה לישעיה מא אחסן כלאם אללה
אלדי קלתה תם קאל ואסאלה אן יכון
אלפצל ואלסלאמה פי איאמי׃

נחמו נחמו עמי יאמר
אלהיכם׃ נביא אתנבו תנחומין על
עמי אמר אלהכון׃ עזו קומיתם
עזוהם יקול רבכם׃ דברו על לב
ירושלם וקראו אליה כי מלאה צבאה
כי נרצה עונה כי לקחה מיד יהוה
כפלים בכל חטאתיה׃ מלו על ליבה
דירושלם ואתנבו עלה ארי עתידא
דתתמלי מעם גלותהא ארי אשתביקו
לה חובהא ארי קבילת כס תנחומין
מן קדם יי כאלו לקת על חד תרין

אפטרתא דואתחנן

החרימו

לתושיה

בכל חטאהא׃ ודארו גמאעה מדינה
אלסלאם ונאדוהא באנהא קד אמתלת
מן גיושהא וקד גפר דנבהא וקד קבלת
מן ענד אללה צעף עקובה כטאיאהא׃
קול קורא במדבר פנו דרך
יהוה ישרו בערבה מסלה לאלהינו׃
קל דמכלי במדברא פנו אורחא קדם
עמא דיי כבישו במישרא כבשין
קדם כנשתא דאלהנא׃ צות מנאדי
ינאדי פי אלבראי נגלו טריק אללה
ואצלחו פי אלבואדי מחגה לרבנא׃
כל גיא ינשא וכל הר וגבעה ישפלו
והיה העקב למישור והרכסים לבקעה׃
כל חיליא יראמון וכל טור ורמא ימאכון
ויהי כפלא למישרא ובית גידודין
לבקעא׃ אן ירתפע כל ואדי ויתצע
כל גבל ותציר כל עקבה סהלא ואלכשנה
בקיעא׃ ונגלה כבוד יהוה וראו כל בשר
יחדו כי פי יהוה דבר׃ ויתגלי יקרא
דיי ויחזון כל בני בסרא כחדא ארי
במימרא דיי גזיר כין׃ חתי יתגלי נור
אללה ויירו גמיע אלנאס אן אללה אלדי יקול
הדא אלקול׃ קול אמר קרא
ואמר מה אקרא כל הבשר חציר וכל

חסדו כציץ השדה׃ קל דאמר אתנבי
ומתיב ואמר מא אתנבי כל רשיעיא
כעסבא וכל תקפהון כמוצא דחקלא׃
וצות מן יקול נאד פאדא סלה ומאמור
במא דא אנאדי יקול באן גמיע אנאס
כאלחשיש וגמיע מערופהם כנואר
אצחרי׃ יבש חציר נבל ציץ כי רוח
יהוה נשבה בו אכן חציר העם׃ יביש
עסבא נתר נציה ארי רוחא מן קדם יי
נשבת ליה בכין כעסבא חשיבין רשיעיא
בעמא׃ פכמא ייבס אלחשיש ויסקט
אנואר אדי ריאח אללה הבתבה כדאך
אקום אממתלין בה׃ יבש חציר נבל
ציץ ודבר אלהינו יקום לעולם׃ מית
רשיעא אבדו עשתונוהי ופתגמא
דאלהנא קיים לעלמין׃ תיבס אגסאמהם
ותסקט מואעידהם וכלאם רבנא
יתבת אלי אלדהר׃ על הר
גבה עלי לך מבשרת ציון הרימי
בכח קולך מבשרת ירושלם הרימי
אל תיראי אמרי לערי יהודה הנה
אלהיכם׃ על טור רם סקו לכון נביא
דמבסרין לציון ארימו בחילא קלכון
דמבסרין לירושלם ארימו לא תדחלון

אמורו לקרויא דבית יהודה אתגליאת
מלכותא דאלהכון׃ אצעדי עלי גבל
שאמך יא מבשרה ציון וארפעי
צותך בקווה יא מבשרה ירושלם
ארפעיה ולא תכאפיה וקולי לאהל
קרי יהודה הודי רבכם׃ הנה אדני יהוה
בחזק יבוא וזרעו משלה לו הנה
שכרו אתו ופעלתו לפניו׃ הא יי אלהים
בתקוף מתגלי ותקוף דרע גבורתיה
שלטא קדמוהי הא אגר עבדי מימריה
עמיה דכל עובדיהון גלן קדמוהי׃
הו אללה רבכם אעטים יאתיכם בשדה
אמר וקדרתה בסלטאן הודי אגרכם
ענדה ותואבכם בין ידיה׃ כרעה עדרו
ירעה בזרעו יקבץ טלאים ובחיקו ישא
עלות ינהל׃ כרעיא דעדריה רעי
בדרעיה מלכנש אימרין ובחניה
מסובר לכיבין מינקתא בניח מדבר׃
וירעי אשביהי אקטוע מנכם כרפק
כראעי ובקדרתה יגמע אממתלין
כאחמלאן אמחמולין פי אחגר ויסוק
נצאיר אשואיל מן אגנם׃
מי מדד בשעלו מים ושמים בזרת
תכן וכל בשלש עפר הארץ ושקל

בכח ד׳ דגש׳ וסימנ׳ נאדרי הרימי קולי יצ׳ איש חיל בכח כי פי יצ׳ דבר ד׳ בק וסימנ׳ תמאכנו ובכלה התענג וישבו — עלות ה׳ וסימ׳
ודפקום פרות פרות מאחר ברעה

בפלס הרים וגבעות במאזנים׃ מן
אמר אלין קיים אמר ועביד דכל מי
עלמא חשיבין קדמוהי כטיפא כשעולא
ומשחת שמיא כאילו בזרתא מתקנין
ועפרא דארעא כאילו במכילא
איתכל וטוריא כאילו מתקלתקלין
ורמתא הא כיד במוזניא׃ מן אלמא
ענדה כמסאחה ראחה ואסמא טהיה
שבר ותראב אארץ בכיל מכיול
ואגבאל כאלמוזונה בקבאן ואלאטראב
במיזאן׃ מי תכן את רוח יהוה ואיש
עצתו יודיענו׃ מן תקין ית רוח
קודשא בפום כל נביא הלא יי
וצדיקיא עבדי מימריה פתגמי
רעותיה הודענון׃ ומן היא ארוח
הואללה ואי אמר ערפה משורתה׃
את מי נועץ ויבינהו וילמדהו בארח
משפט וילמדהו באורח משפט
וילמדהו דעת ודרך תבונות יודיענו׃
להון דבעו מן קדמוהי אסבר חוכמא
ואליפנון אורח דדין ויהב לבניהון
אוריתא ואורח דסכלתנו לבני בניהון
הודעינון׃ פטובאה מן שאור ופהמה
ועלמה סבל אחכם ועלפה אמעלפה
וטריק אפהם ערפה׃ הן גוים כמר
מדלי וכשחק מאזנים נחשבו הן
איים כדק יטול׃ הא עממיא כטיפא
מדול וכעיול מאזניא חשיבין הא
נגוותא כרוקא דפרח׃ והולי אאמם
ענדה כנקטה מן דלו וכעין אמיזאן
מחסובין ואהל אגזאיר כטרק אמחמול׃
ולבנון אין די בער וחיתו אין די עולה׃
ואילני לבנן לא יספקון לאדלקא
וחיותא דביה לית היא כמסת לעלא׃
ושגר אשערי לא יכפון שעלה לה
וחיואנה לא יכפון קרבאן לה׃
כל הגוים כאין נגדו מאפס
ותהו נחשבו לו׃ כל עממיא כלמא
עובדיהון גמירא ושיצאה אינון
חשיבין קדמוהי׃ וגמיע אאמם כלא
שי חדאה כאלכלו ואתיה חסבו ענדה׃
ואל מי תדמיון אל ומה דמות תערכו
לו׃ ולמא אתון מדמן למרן קדם יי
ומא דמות דאתון מסדרין קדמוהי׃
פבמן תשבהון אלטאיק ואי שבה
תצאפפה בה׃ הפסל נסך חרש וצרף
בזהב ירקענו ורתקות כסף צורף׃
הא צלמא נגלא עביד וקינאה בדהב

ואלמי ד וקימנה יעלה מעליכן תדמיון תדמיוני מקדושים׃ וינא גבי במאזנים כת כתיבי במאוזנים כת מל

מחפי ליה ושישלן דכסף קינאה
מאחיד ליה׃ הלאפסל אלדי אנתלכה
אלנגאר ואלצאיג באלדהב רקעה וסלאסל
מן פצה צאג לה׃ המסכן תרומה עץ
לא ירקב יבחר חרש חכם יבקש לו
להכין פסל לא ימוט׃ אורן ברי אעא
דלא אחיד רקבא בחר נגר אומן בעי
ליה לאתקנא צילם דלא יצטלי׃ וסנדאן
ריפע לה ועוד לא ינכר אלתאר לה
ונגאר חכים טלב ליצלח לה פסלא
לא ימיל׃ הלא תדעו הלא
תשמעו הלוא הגד מראש לכם
הלא הבינתם מוסדות הארץ׃ הלא
ידעתון הלא שמעתון הלא אתחוה
מן אולא עובד סדרי ברישית לכון
הלא תסתכלון למדחל קדם מן דבלא
יסודי ארעא׃ אמא עלמתם ולא
סמעתם ולא אכברתם מן אוול ולא
תפהמתם אסאסאת אלארץ׃ הישב
על חוג הארץ וישביה כחגבים
הנוטה כדק שמים וימתחם כאהל
לשבת׃ דאשרי בתקוף רומא שכינת
יקריה וכל יתבי ארעא חשיבין קדמוהי
כקמצין דמתח כזעיר שמיא ופרסינון

כמשכן יקרא לבית שכינתיה׃ אנה
אלתאכת עלי חגאב אלארץ וסכאנהא
ענדה כאלגראד אלמאד אלסמא כאלפאזאה
ומתחהא כאלכבא לאלתבאת׃ הנותן רוזנים
לאין שפטי ארץ כתהו עשה׃ דמסר
שלטונין לחולשא דייני ארעא כלמא
עביד׃ וצנע אלוזרא כלא שי וקצאה
אלארץ כאלתיה צנעהם׃ אף בל נטעו
אף בל זרעו אף בל שרש בארץ
גזעם וגם נשף בהם ויבשו וסערה
כקש תשאם׃ אפלו יפשון אפילו
יסגון אפילו יתרבון בארעא בניהון
ואף רוגזיה ישלח בהון ויבהתון
ומימריה כעלעולא לקשא יבדר
יתהון׃ וכאנהם לם יגרסו ולם יזרעו
ולם יענצר פי אלארץ סנכהם ולו נפך
פיהם ליבסו וכאן אלעאצף יחמלהם
כאלקש׃ ואל מי תדמיוני
ואשוה יאמר קדוש׃ ולמן תדמון
קדמי ותשוון יאמר קדישא׃ ובמן
תשבהוני ואסאויה יקול אלקדוס׃
שאו מרום עיניכם וראו מי ברא
אלה המוציא במספר צבאם לכלם
בשם יקרא מרב אונים ואמיץ כח

איש לא נעדר׃ זקופו לרומא עיניכון
וחזו למרחל קדם מן ברא אליין
דאפיק במנין חילי שמיא לכולהון
בשמהן קרי מסגי גבורן ותקיף
חיל חד מסדריה לא מתעכב׃ ארפעו
א״י אסמא עיונכס ואנצרו מן כלק
הדה לכו ואכב למכרג גיו שהא באחצא
וידעו גמיעהא באסמא מן כתרה
אנילו ואיר לקווה ואחד מנהא לא
יעדם׃ למה תאמר יעקב
ותדבר ישראל נסתרה דרכי מיהוה
ומאלהי משפטי יעבור׃ למא תימר
יעקב ותמלל ישראל מטמרא אורחי
מן קדם יי ומן קדם אלהי דיני יעדי׃
ולא תקוליא יעקוב ותתכלס יא
אסראיל באן קד אנסתר חאי מן
ענד אלה ומרת סירתי ענד רבי׃
הלוא ידעת אם לא שמעת אלהי
עולם יהוה בורא קצות הארץ לא
ייעף ולא ייגע אין חקר לתבונתו׃
הלא ידעתא אם לא שמעתא אלה
עלמא יי ברא יסודי ארעא לא
בעמל ולא בלאו לית סוף לסכלתנותיה׃
אמא עלמת או מא אסמעת אן אלה

רב אלעאלמין כלק אקאצי אארץ לא
ילגב ולא יתעב ולא נהאיה לעלמה׃
נתן ליעף כח ולאין אונים עצמה
ירבה׃ יהיב לצדיקיא דמשלהן לפתגמי
אוריתיה חוכמא ולית להון תקוף
נכסין מסגי׃ מעטי ללגב אלקווה ולגיר
דוי נילי יכתר אלעצם׃ ויעפו נערים
ויגעו ובחורים כשול יכשלו׃ וישתלהון
עולימין חייבין וילאון והדוקי רשיעא
אתקלא יתקלון׃ חתי ילגב אלאחדאת
ויתעבו ויעתר אלשבאב ויצעפון׃
וקוי יהוה יחליפו כח יעלו אבר
כנשרים ירוצו ולא ייגעו ילכו ולא
ייעפו׃ ודסברו לפרקנא דיי יתכנשון
מבינ׳ גלוותהון ויוספון חיל ויתחדתון
לעולימותהון כצימוח דסליק על
גדפי נשרין ירהטון ולא ילאון יהכון
ולא ישתלהון׃ וראגיי אלה תתבדל
להם אלקווה וכמא יצעד אריש עלי
אנסור יחאצרון ולא יתעבון וימשון
ולא ילגבון׃ החרישו אלי איים
ולאמים יחליפו כח יגשו אז ידברו
יחדו למשפט נקרבה׃ אציתו למימרי
נגוון ומלכון יוספון חיל יתקרבון כבין

ותדבר ב׳ וסימנ׳ ... אמתך למה תאמר ולא תאולס

ימללון כחדא לדינא נתקרב ׃ אנצתו
ייא אהל אלגזאיר ותתבדל אלאחזאב
קווה אלאסתמאע יתקדמון חינ׳ד יתכלמון
נתקדם אלי אלחכם אגמעין ׃ מי העיר
ממזרח צדק יקראהו לרגלו יתן
לפניו גוים ומלכים ירד יתן כעפר
חרבו כקש נדף קשתו ׃ מן איתי
בגלי ממדנחא אברהם בחיר צדקא
בקשוט קרביה לאתריה מסר קדמוהי
עממין ומלכין תבר רמא כעפרא
קטילין קדם חרביה כקשא רדפנון
קדם קשתיה ׃ מן דא אצהר מן אלמשרק
עדלא ותבעה אלי טאעתה יסלם בין
ידיה אלאמם ועלי אלמלוך יסתולי יגעל
כאלתראב סיפה וכקש מנדפע קוסה ׃
ירדפם יעבור שלום ארח ברגליו
לא יבא ׃ רדפינון עדא שלם חילת
אורח ברגלוהי לא עלת ׃ פיכלבהם
וימר סאלמא ופי טריק ברגליה לא
ידכל ׃ מי פעל ועשה קרא הדרות
מראש אני יהוה ראשון ואת אחרנים
אני הוא ׃ מן אמר אלין קיים אמר
ועביר דסדר דריא מלקדמין אנא
יי׳ בריית עלמא מבראשית אף עלמי

עלמיא דילי אנון ובר מני לית אלה ׃
אלדי כלק פצנע מנאדי אלאגיאל מן
אואילהם אנא אללה אלאול ואנא מע
אלאכרון ׃ ראו איים וייראו קצות הארץ
יחרדו קרבו ויאתיון ׃ חזו נגותא וידחלון
דבסיפי ארעא יזועון יתקרבון וייתון ׃
ראי דלך אהל אלגזאיר פכאפוה וכאן
אקאצי אלארץ יזעגון לה פתקרבו
ואתו ׃ איש את רעהו יעזרו ולאחיו
יאמר חזק ׃ גבר ית חבריה יסעדון
ולאחוהי יימר תקוף ׃ כל אמר מנהם
יעאון צאחבה ויקול לאכיה תשדד ׃
ויחזק חרש את צרף מחליק פטיש
את הלם פעם אמר לדבק טוב הוא
ויחזקהו במסמרים לא ימוט ׃ הלא
יפחתון בעובדיהון דמתקיף נגרא
עם קינאה מחי בפטישא עם דמטפח
בקורנסא זמנא אמר על דבקא תקין
הוא ומתקיף ליה במסמרין דלא יצטלי ׃
כמא יתעאון אלנגאר ואלסבאך יצרב
אלפטיס מע אלמטארק מראת חתי יקול
ללחאם מא אצלחה וכמא ישדד
באלמסאמיר לא ימיל ׃

ואתה ישראל עבדי יעקב

ויראו ו׳ חס וק׳ ימנ׳ וכל העם והנשארים וכל׳ ישׂ׳ ראו איים צדיקים

אשר בחרתיך זרע אברהם אהבי
דאת ישראל עבדי יעקב דאתרעיתי
בך זרעיה דאברהם רחמי׳ אנת הו
אסראיל עבדי יא יעקוב אלדי אכתרתך
נסל אברהים מחבי׳ אשר החזקתיך
מקצות הארץ ומאציליה קראתיך
ואמר לך עבדי אתה בחרתיך ולא
מאסתיך׳ דקריבתך מזרעית ארעא
וממלכותא בחרתך ואמרית לך
עבדי את אתרעיתי בך ולא ארחקינך׳
אלדי אמסכת בידך מן אקאצי אלארץ
ומן אקטארהא דעות בך וקלת לך
אנת עבדי אכתרתך לא אזהד פיך׳
אל תירא כי עמך אני אל תשתע
כי אני אלהיך אמצתיך אף עזרתיך
אף תמכתיך בימין צדקי׳ לא תדחל
ארי בסעדך מימרי לא תיתבר ארי
אנא אלהך אתקיפינך אף אסעדינך
אף אחדינך בימין קושטי׳ לא תכאף
פאני מעך ולא תרתבג אנא רבך
אאידך כמא טאלמא אענתך ואדעמתך
איצא בימין עדלי׳ הן יבשו ויכלמו
כל הנחרים בך יהיו כאין ויאבדו אנשי
ריבך׳ הא יבהתון ויתכלמון כל

עממיא דהוו מתגרן בך יהון כלמא
ויבדון אנש דינך׳ וסיכיב ויכזא
גמיע מן תולעבך ויציר לא כשי ויביד
דוי כצומתך׳ תבקשם ולא תמצאם
אנשי מצתך יהיו כאין וכאפס אנשי
מלחמתך׳ תבעינון ולא תשכחינון
לאנש מצותך יהון כלמא וכלא מדעם
גוברין דהוו מתגרן למעבד עמך
קרב׳ ודוי מנאצאתך תטלבהם ולא
תגדהם ויצירון כמן ליס וכמן כלא
דוי מחארבתך׳ כי אני יהוה אלהיך
מחזיק ימינך האמר לך אל תירא
אני עזרתיך׳ ארי אנא יי׳ אלהך מתקיף
ימינך דאמרית לך לא תדחל מימרי
בסעדך׳ אד אנא אללה רבך מאסך ימינך
אלקאיל לך לא תכאף אנא מעינך׳
אל תיראי תולעת יעקב
מתי ישראל אני עזרתיך נאם יהוה
וגאלך קדוש ישראל׳ לא תדחלון
שבטיא דבית יעקב זרעיתא דבית
ישראל מימרי בסעדכון אמר יי׳
ופריקכון קדישא דישראל׳ לא תכאפי
יא שיעה יעקוב ויא רהט אסראיל
אנא מעינך יקול אללה ווליך קדוס

סימ׳ דיתחק כי אתך אנכי׳ דישעיה כי עמך אני׳ ושא׳ קל אתך אני׳

אסראיל הנה שמתיך למורג חרוץ
חדש בעל פיפיות תדוש הרים ותדק
וגבעות כמץ תשים הא שויתכון למורג
תקיף חדת מלי סמפורין תקטיל עממיא
ותשיצי ומלכוותא כמוצא תשוי
סאצירך כמורג כתאר גדיד דו אפואה
ותדוס אלגבאל ותדקהם ואלאפאע כאלמוץ
תציירהא תזרם ורוח תשאם וסערה
תפיץ אותם ואתה תגיל ביהוה בקדוש
ישראל תתהלל תדרינון ורוחא
תטילנון ומימריה כעלעולא לקשא
יבדר יתהון ואת תבוע במימרא דיי
בקדישא דישראל תשתבח כדאך
תדריהם ואלריח יחמלהם ואלעאצף
יבדדהם ואנת תסר באללה ובקדוס
אסראיל תמתדח העניים
והאביונים מבקשים מים ואין לשונם
בצמא נשתה אני יהוה אענם אלהי
ישראל לא אעזבם ענותניא וחשיכיא
דמחמדין לאולפנא הא כצהיא למיא
ולא משכחין רוחהון בסגופא משלהיא
אנא יי אקביל צלותהון אלהא דישראל
לא ארחיקנון ואלצעפי ואלמסאכין אלדי
יטלבון מאא וליס לסנתהם בלעטש
קד נשפת אנא אללה אגיבהם קדוס
אסראיל לא אתרכהם אפתח על שפיים
נהרות ובתוך בקעות מעינות אשים
מדבר לאגם מים וארץ ציה למוצאי
מים אקריב גלוותהון מבינת עממיא
ואדברינון באורח תקנא ואפתח להון
על נגדין נהרין ובגו מישרין מבועין
אשוי מדברא לאגמין דמיין וארע בית
צהוונא למבועי מיא אפתח להם עלי
אלכריאת אנהאר ופי וסט אלבקאע אלעיון
אציר אלבראריא אגאם מא ואלמפאוז
מכארג מא אתן במדבר ארז שטה
והדס ועץ שמן אשים בערבה ברוש
תדהר ותאשור יחדו אתין במדברא
ארזין שטין והדסין ואעין דמשח
אדבי במישרא בירוון מורנין ואשכרעין
כחדא ואנבת פי אלבריה מן אלארז ואל
סנט ואלאס ו יאדהן ואציר פי
אלבידא אלברותי ואלסאג ואלשרבין אגמעין
למען יראו וידעו וישימו וישכילו
יחדו כי יד יהוה עשתה זאת וקדוש
ישראל בראה בדיל דיחזון וידעון
וישוון ויחלתי על ליבהון ויסתכלון
כחדא ארי גבורתא דיי עבדת דא

וישימו ג׳ וסימ׳ העניים וישימו וישכילו באלהים כסלם

וקדישא דישראל ברא יתה: לכי אן
ינצרו ויעלמו וירדו באלהם ויעקלו
אגמעין אן קדרה אללה צנעת הדה
וקדוס אסראיל בראה:
קרבו ריבכם יאמר יהוה הגישו
עצמותיכם יאמר מלך יעקב: קריבו
דינכון אמר יי אעילו חזיתכון אמר
יי אעילו חזיתכון אמר מלכיה
דיעקב: קרבו דוי לצומתכם יקול
אללה וקדמו דוי משאגרתכם יקול
מלך אל יעקוב: יגישו ויגידו לנו את
אשר תקרינה הראשנות מה הנה
הגידו ונשימה לבנו ונדעה אחריתן
או הבאות השמיענו: יתקרבון ויחוון
לנא ית דיערעיננא קדמיתא מא
אנין חוו ונשוי לבנא ונידע סופהון
או דעתידן למיתי בסרונא: יתקדמו
פיכברונא במא ואפו מן אלחואדת
ומא הי אלאואיל אכברונא חתי נרד
בלנא ונעלם עאקבתהא או אלאתיאת
אסמעונאהא: הגידו האתיות לאחור
ונדעה כי אלהים אתם אף תיטיבו
ותרעו ונשתעה ונרא יחדו: חוו
דאתין לסופא ונידע אם לטעוון
דאית בהון צרוך אתון פלחין אם יפלן
אינון לא יטבא ולא באישא ונסתכל
ונדין כחדא: פאדא תכברון באלגאיאת
אלי ורא נעלם אנכם אשראף ואיצא
אן אחסנתם או אסאתם נתגאדל
וננצר דלך גמיעא: הן אתם מאין
ופעלכם מאפע תועבה יבחר בכם
הא אתון למא ועובדיכון לא מדעם
תועיבא דאתרעיתון לכון: פכמא
אנתם לא כשי וממא אפעאלכם
מתלאשיה מכרוה אלמכתאר יקע
עליכם: העירותי מצפון
ויאת ממזרח שמש יקרא בשמי
ויבא סגנים כמו חמר וכמו יוצר
ירמס טיט: איתי בגלאי מלך דתקיף
כרוח ציפונא וייתי כמפק שמשא
בגבורתיה ממדנחא אגבריניה בשמי
וייתי וידוש שלטוני עממיא כמא
דדיישין ית עפרא וכפחרא דעריך
ית טינא: לכני אנהר מן מהב אלשמאל
פיאתי ומן משרק אלשמס ידעו
באסמי יתוסט אלכלפא כדכול אל
מצוור פי אלטין וכמא ידוס אלפכראני
אלחמאה: מי הגיד מראש ונדעה ומלפנים

ונאמר צדיק אף אין מגיד אף אין
משמיע אף אין שמע אמריכם׃ מן
חוי מן אולא ונדע ומלקדמין ונימר
קשוט אף לית דמחוי אף לית דמבסר
אף לית דשמע למליכון׃ מן אלדא
אכבר בשיי מן אול עלמנאה ומן
קבל דלך נקולהו עדל ואיצא בלא
מכבר ואיצא בלא מסמע בל מן
גיר אן יסמע אקולכם׃ ראשון לציון
הנה הנם ולירושלם מבשר אתן׃
פתגמי נחמתא דאתנביאו נביא
מלקדמין על ציון הא אתו ולירושלם
מבשר אתן׃ הו אול לציון הו דא
והו דאהם ובה אבשר לי ירושלם
מבשרא בה׃ וארא ואין איש ומאלה
ואין יועץ ואשאלם וישיבו דבר׃
וגלי קדמי ולית גבר דליה עובדין
טבין ומאלין ולית דמליך מלך
ושאילתינון אם יתיבון פתגם׃ חתי
אנצר פאדי ליס רגל מנאזע ומן
האולי ליס משיר בשי ואן אסאלהם
פירדון גואב׃ הן כלם און אפס
מעשיהם רוח ותהו נסכיהם׃ הא
כולהון למא ולא מדעם עובדיהון

כזא ותכלא עשתונהון׃ פאן כלהם
לבאטל וכלו אעמאלהם כאריח ואתנה
כזאהם׃ הן עבדי אתמך

אפטרתא דבראשית

בו בחירי רצתה נפשי נתתי רוחי עליו
משפט לגוים יוציא׃ הא עבדי אקרבנה
בחירי דאתרעי ביה מימרי אתין
רוח קודשי עלוהי דיני לעממין
יגלי׃ הו דא עבדי אדעמה מכתארי
רצית בה נפסי אגעל נבוותי פיה
יכרג בהא אחכאמי לאמם׃ לא
יצעק ולא ישא ולא ישמיע בחוץ
קולו׃ לא יצוח ולא יכלי ולא ירים
בברא קליה׃ מן חית לא יצרך ולא
יסמע ולא יעלן פי אסואק צותה׃
קנה רצוץ לא ישבור ופשתה כהה
לא יכבנה לאמת יוציא משפט׃ ענותנא
דכקני רעיע לא יתבר וחשיכיא דכבוצין
עמי לא יטפי לקושטיה יפיק דינא׃
חתי קצבה מרצוצה לא יכסרהא
ופתילה כאמדה לא יטפיהא יכרג
אחכם עלי חקה׃ לא יכהה ולא ירוץ
עד ישים בארץ משפט ולתורתו
איים ייחלו׃ לא יהלי ולא ילאי עד
דיתקין בארעא דינא ולאוריתיה

ישבור ד׳ מל בל׳ ש׳ וק׳ ומנה׳ חנניה קנה רצוץ קשתו ואכלי פתבגו

נגוון יכתרון׃ בל לא יכמד ולא יתרצץ
אלי יציר אלחכם פי אלבלאד ולשריעתה
אלאמם ירגון׃ כה אמר האל
יהוה בורא השמים ונוטיהם רוקע
הארץ וצאצאיה נתן נשמה לעם
עליה ורוח להלכים בה׃ כדנן אמר
אלה עלמא יי דברא שמיא ותלנון
שכליל ארעא ודיירהא יהיב נשמתא
לעמא דעלה ורוחא לדמהלכין בה׃
כדא קאל אלטאיק אללה בארי אלסמאואת
ומאדהא באסט אלארץ ואסאסתהא
מעטי אלנסמה לאלקום אלדין עליהא
ואלרוח ללמארין פיהא׃ אני יהוה
קראתיך בצדק ואחזק בידך ואצרך
ואתנך לברית עם לאור גוים׃ אנא יי
רביתך בקשוט ואתקיפית בידך
ואתקנינך ואתנינך לקיים עם לנהור
עממין׃ אנא אללה שרפתך בעדל
ואמסך בידך ואקויך ואגעלך לעהד
אלקום וציא אלאמם׃ לפקח עינים עורות
להוציא ממסגר אסיר מבית כלא
ישבי חשך׃ לפתחא עיני בית ישראל
דאנון כסמן מן אוריתא לאפקא
גלוותהון מביני עממיא דאנון דמן

לאסירין ולמפרקהון משעבוד מלכותא
דאנון עגינין כאסירי קבל׃ ופתח עיון
אלעמי ואכראג אלאסיר מן אלמגלק
ואלגלוס פי אלצלאם מן אלחבוס׃ אני יהוה
הוא שמי וכבודי לאחר לא אתן ותהלתי
לפסילים׃ אנא יי הוא שמי ויקרי
דאתגליתי עליכון לעם אחרן לא אתן
ותושבחתי לפלחי צלמיא׃ ומע דלך
אנא אללה הו אסמי וכרמי לא אעטיה
לאכר ומדחתי ללפסול׃ הראשנות
הנה באו וחדשות אני מגיד בטרם
תצמחנה אשמיע אתכם׃ קדמיתא
הא אתאה וחדתן אנא מחוי עד לא
ייתון אסבר יתכון׃ ובמא אן אלאואיל
קד אתת כדאך אנא אכברכם באחואת
וקבל אן תאתי אבשרכם בהא׃
שירו ליהוה שיר חדש
תהלתו מקצה הארץ יורדי הים ומלאו
איים וישביהם׃ שבחו קדם יי תשבחא
חדתא אמרי תושבחתיה מסיפי ארעא
נחתי ימא ומלאיה נגוון ויתביהון׃
סבחו אללה תסביחא גדידא וקולו
מדחתה מן אקאצי אלארץ יא נאזלי
אלבחר באסרה ואלגזאיר וסכאנהא׃

ישאו מדבר ועריו חצרים תשב קדר
ירנו ישבי סלע מראש הרים יצוחו׃
ישבחון מדברא וקרוין דיתבין ביה פצחין
יתבון מדבר ערבאי ישבחון מיתיא
כד יפקון מבתי עלמיהון מריש טוריא
ירימון קלהון׃ יעלן צותה בדלך אלבר
וקראיה ואלרבע אלדי יסכנה קדר וירן
בה אהל אלצכור ומן רוס אלגבאל יציחון׃
ישימו ליהוה כבוד ותהלתו באיים
יגידו׃ ישוון קדם יי יקרא ותשבחתיה
בנגוון יחוון׃ באן יגעלו ללה וקארא
ומדאיחה פי אלגזאיר יכברון׃ יהוה כגבור
יצא כאיש מלחמות יעיר קנאה יריע
אף יצריח על איביו יתגבר׃ יי למעבד
גבורן מתגלי למעבד גבורן מתגלי
ברגז במילול אף בזיע על בעלי
דבבוהי מתגלי בגבורתיה׃ אללה יצהר
אלה כאלגבאר וכרו אלמלאחם יתיר
אלגירה פיגלב ויצרך ועלי אעדאה
יתגבר׃ החשיתי מעולם
אחריש אתאפק כיולדה אפעה אשם
ואשאף יחד׃ יהבית להון ארכא מעלמא
דאם יתובון לאוריתא ולא תבו כחבלין
על יולדא יתגלי דיני עליהון יצדון

ויסופון כחדא׃ ויקול מהלתהם דהרא
פאמסכת ורפקת בהם לאן כאלואלדה
אגארהם ואבויהם ואשופהם אגמעין׃
אחריב הרים וגבעות וכל עשבם אוביש
ושמתי נהרות לאיים ואגמים אוביש׃
אחריב טורין ורמן וכל עסבהון איביש
ואשוי נהרין לנגוון ואגמין איביש׃
ואגפף גבאלהם ויפאעהם וגמיע עשבה
איבסה ואציר אנהארהם גזאירא
ואגאמהם איבסהא׃ והולכתי עורים
בדרך לא ידעו בנתיבות לא ידעו אדריכם
אשים מחשך לפניהם לאור ומעקשים
למישור אלה הדברים עשיתם ולא
עזבתים׃ ואדבר דכסמן באורח דלא
ידעו בשבילין דלא אליפו אדריכינון
אשוי קבל קדמיהון לניהור וכפלא
למישרא אלין פתגמיא אעבדינון
ודלא ארחיקינון׃ ואסייר קומי פי טריק
לא יערפונה ופי סכך לא יעלמוהא
אסלכהם ואציר אלצלאם בין ידיהם
ציאא ואלעסראת סהלה כמא אן הדה
אלאמור קד צנעתהא להם ולא אתרכהם׃
נסגו אחור יבשו בשת הבטחים בפסל
האמרים למסכה אתם אלהינו׃ יסתחרון

סליק

ויס

וישתחוו

לאור ג׳ ומל׳ וסימנ׳ ויקרא והולכתי צדיק נקוה זעף מגלה
עשיתם ב׳ כת׳ כן כי נחמתי אלה הדברים וחד׳ ועשיתם לעץ

לאחרא יבהתון בהתא פלחי צלמיא
דאמרין לצילם מתכא אתון טעותנא׃
פיתרחו אלי ורא ויכזו כזאא אלואתקין
באלפסל אלקאילין ללמפרג אנת רבנא׃
החרשים שמעו והעורים
הביטו לראות׃ רשיעיא דאנון כחרשין
הלא אודנין לכון שמעו וחייביא
דאנון כסמין הלא עינין לכון אסתכלו
וחזו׃ יא מתצאממין אסמעו ויא
מתעאמיין אלתפתו ואנצרו׃ מי עור
כי אם עבדי וחרש כמלאכי אשלח
מי עור כמשלם ועור כעבד יהוה׃ ל וחס
הלא אם יתובון רשיעיא יתקרון
עבדי וחייביא דנביי שלחית עליהון
יא רשיעיא עתידין לאשתלמא
פורענות חוביהון ברם אם יתובון
יתקרון עבדיא דיי׃ מן אלמתעאמי
אלא פי אנה עבדי ואלמתצאמם אלא
בעתה ביה ברסול ולא מתעאמי אלא
ענד אעקובה ולא מתצאמם אלא פי
גזא אלה׃ ראית רבות ולא תשמר
פקח אזנים ולא ישמע׃ חזיתון סגיאן ל ומל
ולא נטרתון אתפתחא אדניכון ולא
קבילתון אלפן׃ ראית כתירה לם

יחפצהא ואסמאע מפתוחה פלא יסמע
להא׃ יהוה חפץ למען צדקו יגדיל
תורה ויאדיר׃ יי רעי בדיל לזכאותיה ל ומל
דישראל יגבי לעבדי אוריתיה ויתקיף
בהון׃ ואלה מריד לכי יצלחה פעצם
לה אפקה וגוודה׃ והוא עם בזוז ושסוי
הפח בחורים כלם ובבתי כלאים החבאו
היו לבז ואין מציל משסה ואין אמר
השב׃ והוא עם בזיז ואניס אתחפיאו ל סוף פס
בהתא עולימין כולהון ובבתי יסורין
עגנהון הוו לעדי ולית דמשיזיב לבזא
ולית דאמר אתיב׃ והם קום מגנומין
מצטלמין כאלג מיע שבאבהם ופי
אלחבוס כבו וצארו גנימה ולא מכלץ
להם ואצטלאם לא קאיל רד עליה׃
מי בכם יאזין זאת יקשב וישמע ל ג חס
לאחור׃ מן בכון יצית דא יקביל
ויסבר לסופא׃ מן פיכם ינצת הדה
אלמקאלה ויצגי איהא ויסמע עקבתהא׃
מי נתן למשסה יעקב וישראל
לבזזים הלא יהוה זו חטאנו לו ולא
אבו בדרכיו הלוך ולא שמעו בתורתו׃
מן מסר לעדי יעקב וישראל לבוזזין
הלא יי מקדם דחבו קדמוהי ולא

וישמע ג וסימנה אליכם יאזין דברו

ולא אבו למהך באורחן דתקנן קדמוהי
ולא קבילו אלפן אוריתיה ויערלס מן
געל יעקוב אצטלאמא ואסראיל
ללגאנמין אליס הו אללה אלדי אכטאנא
לה ולם ישאו קומנא אלמסיר בסירתה
ולם יקבלו תוראתה וישפך עליו חמה
אפו ועזוז מלחמה ותלהטהו מסביב
ולא ידע ותבער בו ולא ישים על לב
ושפך עלוהי חימת רוגזיה ותקוף
עבדי קרביה איתי עליהון וקטלו
בהון מסחור בהון ולא ידעו ושליטו
בהון ולא שויאו דחלתיה על לבי
פספך עליהם מן חמיה גצבה ועזה
מלאחמתה מא סטעת חואליהם ולם
יעלמו ואשתעלת פיהם ולם ירדו
באהם ועתה כה אמר
יהוה בראך יעקב ויצרך ישראל
אל תירא כי גאלתיך קראתי בשמך
לי אתה וכען כדנן אמר יי דבר ך
יעקב ודאתקנך ישראל לא תדחל ארי
פרקתך רביתך בשמך דילי את ואן
כדי ק אללה באריך יא אל יעקוב וכאלקך
יא אל אסראיל לא תכאף אני מתוליך
ושרפת אסמך ואנת לי כאצה כי

ב ושמתי בס
תעבר במים אתך אני ובנהרות לא
ישטפוך כי תלך במו אש לא תכוה
ולהבה לא תבער בך בקדמיתא כד
עברתון בימא דסוף מימרי הוה
בסעדכון פרעה ומצראי דסגיאין
כמי נהרא לא יכילו לכון אף בתניתא
כד תהכון לביני עממיא דתקיפין
כאשתא לא יכילו לכון ומלכון דחסינן
כשלהביתא לא ישיצון יתכון ולו
גזת פי אלמא פאנא מעך ואלאנהאר
לא תגרקך ולו סרת פי אלנאר לא תנכוי
ואללהיב לא ישתעל פיך כי אני יהוה
אלהיך קדוש ישראל מושיעך נתתי
כפרך מצרים כוש וסבא תחתיך
ארי אנא יי אלהך קדישא דישראל
פרקך יהבית חלופך מצרים כוש
וסבא תחותך לאני אללה רבך וקדוס
אסראיל מגיתך כמא געלת פדאך
מן אלמצריין ומן אלחבשה ובני סבא
ה דונך מאשר יקרת בעיני נכבדת
ג ואני אהבתיך ואתן אדם תחתיך
ולאמים תחת נפשך מדאת חביב
קדמי אתיקרתא ואנא רחימתך
ומסרית עממיא תחותך ומלכותא

ולא ידע יא וסימנהון ותשקין וחב ויעזב ואשם ויקבר ותלהטהו יפלח כי רפאים בפשגם שמש לא ראה

חלף נפשך׃ ואכתר ממא עזזת ענדי
אכרמך לאני אחבבתך ואגעל סאיר
אלנאס דונך ובאקי אלמלל דון נפסך׃
אל תירא כי אתך אני ממזרח אביא
זרעך וממערב אקבצך׃ לא תדחל
ארי בסעדך מימרי ממדנחא איתי
בנך וממערבא אקריב גלותך׃ לא
תכאף איצא פאני אדא אנא מעך
פמן אלמשרק אתי בנסלך ומן אלמגרב
אגמע שמלך׃ אמר לצפון תני ולתימן
אל תכלאי הביאו בני מרחק ובנתי
מקצה הארץ׃ אימר לצפונא איתא
ולדרומא לא תעכיבא איתו בניא
מרחיק וגלות עמי מסיפי ארעא׃
ואקול ללגהה אלשמאליה אתיהם ולגהה
אלגנוב לא תחבסיהם איתי באוליאי
מן אלבעד וולאתי מן אקאצי אלארץ׃
כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו
יצרתיו אף עשיתיו׃ כל דא בדיל
אבהתכון דאתקרי שמי עליהון
ודליקרי בריתינון אתקינית גלותהון
אף עבדית להון נסין׃ יהם גמיע מן
סמי באסמי ולכרמי בראתהם כדאך
בעד מא כלקתהם וצנעתהם׃ הוציא

עם עור ועינים יש וחרשים ואזנים
למו׃ דאפיק עמא ממצרים דאנון
כסמין ועינין להון וכחרשין דאדנין
להון׃ פיכרג אלקום אלמתעאמיין ולהם
עיונהם ואלמתצאממין ולהם אסמאע׃
כל הגוים נקבצו יחדו ויאספו לאמים
מי בהם יגיד זאת וראשנות ישמיענו
יתנו עדיהם ויצדקו וישמעו ויאמרו
אמת׃ כל עממיא יתכנשון כחדא
ויתקרבן מלכון מן בהון יחוי דא
וקדמייתא יבסרוננא יתנון סהדיהון
ויזכון וישמעון ויימרון קשוטא׃
אנחשר אלאמם אגמעין ואגתמעת
אלאחזאב מן פיהם יכבר בהדה ואלאמור
אן יסמענא אלאואיל אן ידעון שהודהם
פיצאדקון או יסמעון ויקולון אלחק אתם
עדי נאם יהוה ועבדי אשר בחרתי
למען תדעו ותאמינו לי ותבינו כי אני
הוא לפני לא נוצר אל ואחרי לא יהיה׃
אתון סהדין קדמי אמר יי ועבדי
משיחא דאתרעיתי ביה בדיל דתדעון
ותהימנון קדמי ותסתכלון ארי
אנא הוא אנא הוא דמלקדמין אף
עלמי עלמיא דילי אנון ובר מני

ויאמרו ט רפי וסימנ׳ זקניך נחלו חוקה כלם אמת תמיד

לית אלה׃ לכנכם אנתם שהודי יקול
אלה ועבדי אלדי אכתרתה לכי תעלמו
ותומנו בי ותפהמו אני אנא הו קבל
פעלי לם יציר אלאהא ובעדי לם יכון׃
אנכי אנכי יהוה ואין מבלעדי
מושיע׃ אנא אנא יי ולית בר מני פריק׃
ואני אנא אלה וליס גירי מגית׃ אנכי
הגדתי והושעתי והשמעתי ואין בכם
זר ואתם עדי נאם יהוה ואני אל׃ אנא
חויתי לאברהם אבוכון מא דעתיד
למיתי אנא פרקית יתכון ממצרים
כמא דקיימית ליה בין בתריא אנא
אשמעית יתכון אולפן אוריתי מסיני
ועד דאתון קיימין ולית בכון נוכרי
ואתון סהדין קדמי אמר יי ואנא אלהא׃
כמא אנא אכברתכם ואסמעתכם
ואגתתכם וליס פיכם אגנבי כדאך
אנתם שהודי יקול אללה ואנא אלטאיק׃
גם מיום אני הוא ואין מידי מציל
אפעל ומי ישיבנה׃ אף מן עלמא
אנא הוא ולית דמן ידי משיזיב אעבידינה
ולא אתיבינה׃ ואיצא מן וקת אנא הו
כדאך וליס מן ידי מכלץ אפעל מא
שית ומן ירדה׃ כה אמר

יהוה גאלכם קדוש ישראל למענכם
שלחתי בבלה והורדתי בריחים כלם
וכשדים באניות רנתם׃ כדנן אמר יי
פריקכון קדישא דישראל בדיל חוביכון
איתגליתון לבבל ואחיתית במשוטין
כלהון וכסדאי בספינת תושבחתהון׃
וכדי קאל אללה ולייכם קדוס אסראיל
מן אגלכם בלית לבאבל ליין ואחדרת
גמיעהם האדבין ואלכסדאניון פי אל
ספן רנינהם׃ אני יהוה קדושכם בורא
ישראל מלככם׃ אנא יי קדישכון
דברהי לישראל מלככון׃ אעלמו אני
אללה קדוסכם ובארי אסראיל מלככם׃
כה אמר יהוה הנותן בים דרך ובמים
עזים נתיבה׃ כדנן אמר יי דאתקין
בימא אורח ובמיין תקיפין שבילא׃
כדא קאל אללה אלגאעל פי אלבחר טריק
ופי מא עזיז סכה׃ המוציא רכב וסוס
חיל ועזוז יחדו ישכבו בל יקומו
דעכו כפשתה כבו׃ דאפיק רתיכין
וסוסוון משריין ועם סגי כחדא
אתפלעו ולא קמו דעיכו כביצין עמי
טפו׃ אלמכרג אלכיל ואלפרסאן ואלגנד
ואלעזא פגלתי גמיעהא ולם יקומו

בל למדו ואנטפו כפתילה׃ אל
תזכרו ראשנות וקדמניות אל
תתבננו׃ לא תדכרון קדמייתא ודמן
אולא לא תסתכלון׃ לא תדכרון א-
אואיל ולא תתפהמו אקדימא את׃
הנני עשה חדשה עתה תצמח הלוא
תדעוה אף אשים במדבר דרך
בישמון נהרות׃ האנא עביד חדתא
וכען תתגלי הלא תידעונה אף אשוי
במדברא אורח בצדיותא נהרון׃
האנא צאנע מגותאת גדידה ואן
תצהר לא תעלמוהא ואצייר פי
אבריה טרקא ופי אסמאוא אנהאלא׃
תכבדני חית השדה תנים ובנות
יענה כי נתתי במדבר מים נהרות
בישימן להשקות עמי בחירי׃
ייקרון קדמי כד איתיב מדינן
דצדיין אתר דהואה שרין ירורין ובנת
נעמין ארי יהבית במדברא מיא נהרין
בצדיותא לאשקאה גלות עמי
דאתרעיתי ביה׃ ויכרמני וחש
אצחרי חתי אערבר ואנעאם אד
געלת פי אבראדי מאא ופי אסמאוא
אנהארא לאסקי שעבי מכתארי׃

אפטרתא דויקרא

עם זו יצרתי לי תהלתי יספרו׃ עמא
דין אתקינית לפלחני בתושבחתי
יהון משתעין׃ ויכון אשעב אד-י
כלקתה לי יקצון מדאיחי׃
ולא אתי קראת יעקב כי
יגעת בי ישראל׃ אמיר על ידי נביא
ולא בפלחני עלעתון דבית יעקב
ארי לאיתון באלפן אוריתי ישרא׳
ומעמא לם תדעוני יא אלי יעקוב ולם
תתעב פי טאעתי יא אסראיל׃
לא הבאת לי שה עלתיך וזבחיך לא
כבדתני לא העבדתיך במנחה ולא
הוגעתיך בלבונה׃ לא איתיתא קדמי
אימרין לעלא ונכסת קדשך לא יקרתא
קדמי לא אסגיתי עלך בקורבנין ולא
אתקיפית עלך בלבונתא׃ ולא תאתיני
מן שאה צואעדך ולם תכרמני
בדבאיחך עלי אני לם אסתכדך
בהדאיא ולא ענפתך בבכור׃ לא
קנית לי בכסף קנה וחלב זבחיך לא
הרויתני אך העבדתני בחטאותיך
הוגעתני בעונתיך׃ לא זבינתא קדמי
בכסף קני בסם ותרב נכסת קודשך
לא דהינתא על מדבחי ברם אסגיתא

עם זו ג׳ בחלה קנית יצרתי לי׳ והורדתי בריחים דלתים ובריחים למו׳

קדמי בחובך אתקיפתא קדמי בעויתך
ולם תשתרי לי בורקך קסטא ולא מן
שחם דבאיחך כתרת עני לכנך
אסתכדאת נפסך לי פי כטאיאך ועניתה
בדנובך׃ אנכי אנכי הוא
מחה פשעיך למעני וחטאתיך לא
אזכר׃ אנא אנא הוא שביק לחובך
בדיל שמי וחטאך לא ידכרון׃ אעלם
אני הו אלמאחי דנובך כמא אנא אהלה
וכטאיאך לא אדכרהא׃ הזכירני נשפטה
צ שמ׳ יחד ספר אתה למען תצדק׃ אמר
פעני נידון כחדא אשתעי את אם תיכול
ותזכי׃ אד תדכרני פנתחאכם גמיעא
ותקץ מא אנת בה תנצלח׃ אביך
הראשון חטא ומליציך פשעו בי׃
אבוך קדמאה חטא ומלפך מרדו
במימרי׃ ותעתרף באן אבאך אלאולין
צ אכטו ועלמאך ארגבו לי׃ ואחלל שרי
כ׳ ה״ן קדש ואתנה לחרם יעקב וישראל
לגדופים׃ ואפיס רברבי קדשא ואמסר
לקטלא יעקב וישראל לחיסודין׃ ואנא
בחכם בדלת רויסא אלקדס וגעלת מן
אל יעקוב מתלופין ומן אל אסראיל מקלופין׃
ועתה שמע יעקב עבדי

וישראל בחרתי בו׃ וכען שמע יעקב
עבדי וישראל דאתרעיתי ביה׃ פאסמע
אלאן יא אל יעקוב עבדי ויא אל אסראיל
צ ויחס והשכח ש עשך אלדי אכתרתה׃ כה אמר יהוה עשך ויצרך
מבטן יעזרך אל תירא עבדי יעקב
וישרון בחרתי בו׃ כדנן אמר יי
דעבדך ודאתקנך ממעין יסעדינך
לא תדחל עבדי יעקב וישורון דאתרעית
ביה׃ כדי קאל אללה צאנעך וכאלקך פי
אלבטן אנה יעינך פלא תכאף יא אל
יעקוב עבדי ויא אל אסראיל אלדי אכתרתה׃
כי אצק מים על צמא ונזלים על יבשה
אצק רוחי על זרעך וברכתי על צאצאיך׃
ארי כמא דמתיהבין מיא על ארע
בית צהונא ומתנגדין על יבשתא כין
אתין רוח קודשי על בנך וברכתי על
בני בנך׃ פאנה כמא יצב אלמא עלי
אלעטשאן ואלהואטל עלי אליבס אצב
נבוותי צבא עלי נסלך וברכתי עלי
דראריך׃ וצמחו בבין חציר כערבים
על יבלי מים׃ ויתרבון צדיקיא רכיכין
ומפנקין כלבלבי עסב כאילן דמשלח
שורשוהי על נגדין דמיין׃ פינבתו מן
בין אלחשיש כאלגרב עלי גדראן אלמא׃

זה יאמר ליהוה אני וזה יקרא בשם
יעקב וזה יכתב ידו ליהוה ובשם ישראל
יכנה׃ דין יימר מדחלי״א ד״יי אנא ודין
יצלי בשום יעקב ודין יקריב קורבניה
קדם יי ובשמא דישראל יתקרב׃ מן הדי
יקול אנא ללה והדא יתסמא באסם
יעקוב והדי יכתב נפסה ללה ובאסם
אסראיל יתלקב׃ כה אמר יהוה
מלך ישראל וגאלו יהוה צבאות אני
ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין
אלהים׃ כדנן אמר יי מלכיה דישראל
ופרקיה יי צבאות אנא הוא אנא הוא
דמלקדמין אף עלמי עלמיא דילי
אנון ובר מני לית אלה׃ כדי קאל אלה
מלך אסראיל וולייה רב אלגיוש אנא
אלאול ואנא אלאכר ולא אלאה גירי׃ ומי
כמוני יקרא ויגידה ויערכה לי משומי
עם עולם ואתיות ואשר תבאנה יגידו
למו׃ ומן כותי דיערעינה ויחוינה
ויסדרינה קדמי משויותי עמא
דמן עלמא ודאתין ודעתידין למיתי
יחוון לנא׃ ומן מתלי ידעו באשיא
ויכבר בהא ויקימהא לי מנד ציירת
אמה פי אלעאלם ואלאתיאת ומן יגי

יכברונהם בהא׃ אל תפחדו ואל תרהו
הלא מאז השמעתיך והגדתי ואתם
עדי היש אלוה מבלעדי ואין צור
בל ידעתי׃ לא תדחלון ולא תיתברון
הלא מלכין בשרתך וחויתי ואתון
סהדין קדמי האית אלה בר מני ולית
דתקיף אלהין דמן קדמי מתיהיב לכון
תקוף׃ לא תפזעו ולא תלשו ליס מן
דהרכם אסמעתכם ואכברתכם ואנתם
שהודי פהל מוגוד אלאה גירי והל יגוז
אן יכון מעתמד לא אערפה׃ יצרי פסל
כלם תהו וחמודיהם בל יועילו ועדיהם
המה בל יראו ובל ידעו למען יבשו׃
עבדי צלמא כולהון למא ופלחיהון
דלא יהנון להון וסהדין אינון בנפשתהון
דלא חזן ולא ידעין בדיל דיבהתון׃
ואנמא כלהם מצוורי אלפסול אלתי הי
תיה ופי מנאהם לא תנפעהם ושהודהם
אנהם לא ירון ולא יעלמון לכי יכזון׃
מי יצר אל ופסל נסך לבלתי הועיל׃
מן עבד דחלא וצלמא אתיך בדיל
דלא להנאה׃ מן צוור אלמעבוד ואפרג
אלפסל אלדי לא ינפע׃ הן כל חבריו יבשו
וחרשים המה מאדם יתקבצו כלם

יעמדו יפחדו יבשו יחד׃ הא כל פלחיהון
יבהתון ואומנין עבדו נין מבני אנשא
יתכנשון כולהון יקומון יתברון ויבהתון
כחדא׃ פסי כזא גמיע אצחאבה וגמיע
צנאעהם מן בין אלנאס פיקפון ויפזעון
ויכזו אגמעין׃ חרש ברזל מעצד ופעל
בפחם ובמקבות יצרהו ויפעלהו בזרוע
כחו גם רעב ואין כח לא שתה מים
ויעף׃ נפחא מברזלא חצינא עביד
ונפח נור בשיחורין ובמקובין מתקין
ליה ועביד ליה בתקוף חיליה ואם יכפן
עבדיה ולא ייכול לא יהי ביה חיל ואם
יצחי ולא ישתי מיא יהי משלהי׃ מן
דלך אלחדאד באלקראנס ופעלה לה
באלפחם ואלמראזב יצוורה ויצנעה בקווה
דראעה ולו גאע לם יכון לה קווה ולו
לם ישרב ללגב׃ חרש עצים נטה קו
יתארהו בשרד יעשהו במקצעות
ובמחוגה יתארהו ויעשהו כתבנית
איש כתפארת אדם לשבת בית׃ נגרא
אעין נפיץ בחוטא מסר ליה במשקולתא
מגזי ליה באוזמילא ובכצורין מאחיד
ליה ועביד ליה כדמות גבר כתשבחת
איתתא יתבת ביתא׃ ואלנגאר אלדי ימד

אלתי יחליה באלרקאן ויצנעה באלרנג
תם יחליה באלברכאר ויצנעה כשכל
רגל או שכל אמראה חסני גלסה פי
אלבית׃ לכרת לו ארזים ויקח תרזה ואלון
ויאמץ לו בעצי יער נטע ארן וגשם
ג׳ ב׳ את נונין לצבו זעירין
יגדל׃ למקץ ליה ארזין ונסיב תורז
ובלוט ומתקין ליה באעי חורשא נצב
אורנא ומטרא מרבי׃ ולקאטע לה ארז
אד יאכד אלצנובר ואלבלוט ומא יאידה
מן סאיר שגר אלשערי ואלדי יגרס אלסנאן
ואלמטר ירביהא׃ והיה אדם לבער ויקח
מהם ויחם אף ישיק ואפה לחם אף
יפעל אל וישתחו עשהו פסל ויסגד
למו׃ ויהוי לאנשא לאדלקא ונסיב מנהון
ושחין אף אזא ואפא לחים אף עביד ליה
דחלא וסגיד אתכיה צלמא ובעא מניה׃
חתי תציר ללאנסאן משעלא יאכד
מנהא שיא פיסטלי בה וקד יסגר
מנה ויכתבז כבזא וקד יפעל מעבודא
פיסגד לה או יצנע פסלא וירכע לה׃
חציו שרף במו אש על חציו בשר
יאכל יצלה צלי וישבע אף יחם ויאמר
האח חמותי ראיתי אור׃ פלגיה אוקיד
בנורא על פלגיה בסרא אכל טוא

וסבע אפה שחין ואמר אח שחינת
חזית נורא׃ בעד מא אחרק בעצהא
בנאר ואכל אלחם טביכא על
בעצהא או ישוי שואא פשבע מנה
ואצטלי בעצהא וקאל הדא אתאני אלד
דפית ושעלת באלנאר׃ ושאריתו לאל
עשה לפסלו יסגוד לו וישתחו ויתפלל
אליו ויאמר הצילני כי אלי אתה׃
ושאריה לדחלא עבד לצלמא סגיד
ואשתעבד ליה ובעא מניה ואמר
שיזבני ארי דחלתי את׃ ובאקיהא
צנעה מעבודא ופסלא לה תראה
ירכע לה ויסגד ויצלי לה ויקול כלצני
לאנך רבי׃ לא ידעו ולא יבינו כי טח
מראות עיניהם מהשכיל לבתם׃ לא
ידעין ולא מסתכלין ארי מטמטמן
מלמחזי עיניהון מלאסתכלא בלבהון׃
ולא יעלמון בגהלהם ולא יפהמון
כאן עיונהם קד טמסת מן אלנצר
וקלובהם מן אלעקל׃ ולא ישיב אל
לבו ולא דעת ולא תבונה לאמר חציו
שרפתי במו אש ואף אפיתי על גחליו
לחם אצלה בשר ואכל ויתרו לתועבה
אעשה לבול עץ אסגוד׃ ולא מתיב

לליביה ולא מדע ולא סוכלתנו למימר
פלגיה אוקידת בנורא ואף אפיתי על
גמרוהי לחים טוית בסרא ואכלית
ושאריה לתועיבא אעביד לבליא
אסגוד׃ ולא ירגע אלי נפסה ולא מערפה
לה ולא פהם פיקול בעד מא אחרקת
בעצהא באלנאר וכבזת עלי גמרהא
כבזא ושוית שואא ושבעת מנהא
אצנע באקיהא מא יכרהה אללה ואסגד
לכשבה באליה׃ רעה אפר לב הותל
הטהו ולא יציל את נפשו ולא יאמר
הלא שקר בימיני׃ הא דחלתיה פלגה
קטמא לביה שטיא אטעיה ולא ישיזב
ית נפשיה ולא יימר הלא שקרא עבדת
ימיני׃ תראה יראעי אלרמאד וראי
אסכריה קד מיילה ולא יכלץ נפסה
ולא יקול אלא אן אלבאטל פי קבצתי׃
זכר אלה יעקב וישראל כי
עבדי אתה יצרתיך עבד לי אתה ישראל
לא תנשני׃ אדכרא אלין יעקב וישראל
ארי עבדי את אתקינתך למהוי עבד
פלח קדמי את ישראל לא תתנשי דחלתי׃
אדכר הדא יא אל יעקוב ויא אל אסראיל
לאנך עבדי וכמא כלקתך עבדא לי

ולא יבינו ג וסימנהון לא ידעו ולא יבינו בחשכה יתהלכו ימוטו כל מוסדי ארץ ... חסר

כדאך אנת איצא יא אסראיל לא
תנסאני מחיתי כעב פשעיך וכענן
חטאתיך שובה אלי כי גאלתיך מחית
פעיבא חובך וכענן עדי כל חטאך תוב
לפלחני ארי פרקתך פאני אמחו דנובך
כאלגים אמאר ואתגאוז כטאאך כאסחאב
אל תרגע אליי ואתולאך רנו שמים כי
עשה יהוה הריעו תחתיות ארץ פצחו
הרים רנה יער וכל עץ בו כי גאל יהוה
יעקב ובישראל יתפאר שבחו שמיא
ארי עבד יי פורקן לעמיה יבעו
יסודי ארעא בועו טוריא תשבחא
חורשא וכל אילניא דביה ארי פרק
יי יעקב ובישראל ישתבח ויזרן אהל
אלסמא אד צנע אללה דלך ויגלב אהל
אלארץ מן אספל וינטק אהל אלגבאל
ברנין ואהל אלשעארי פי מא בין אלתי
פיהא אד תולא אללה אל יעקוב ואפתכר
באל אסראיל כה אמר יהוה
גאלך ויצרך מבטן אנכי יהוה עשה
כל נטה שמים לבדי רקע הארץ
מאתי כדנן אמר יי דפרקך ודאתקנך
ממעיין אנא יי עביד כולא תלית
שמיא במימרי שכלילית ארעא
בגבורתי כדי קאל אללה ולייך ולאלקך
פי אלבטן אנא אללה צאנע אלכל מאד
אלסמא וחדי באסט אלארץ מן ענדי
מפר אתת בדים וקסמים יהולל משיב
חכמים אחור ודעתם יסכל מבטיל
אתות בדין וקסומין משגיש מתיב
חכימיא לאחרא ודעתהון מקלקיל
אלפאסך איאת אלמשעודין ואלקאסומין
יהגן כדאך יורד אלמתחכמין אלי ורא
ומערפתהם יגהל מקים דבר עבדו
ועצת מלאכיו ישלים האמר לירושלם
תושב ולערי יהודה תבנינה וחרבותיה
אקומם מקים פתגם עבדוהי צדיקיא
ומילך שליחוהי משלים דאמר
לירושלם תתיתב ולקרויא דבית
יהודה יתבנין וחרבתהא אקמים
אלמקים כלאם עבדה ואמרי רסלאה יתממה
אלקאיל ען ירושלם תעמר וען קרי
יהודה תבנא ומקים כראבתהא האמר
לצולה חרבי ונהרתיך אוביש דאמר
על בבל תחרוב ונהרהא איביש אלקאיל
לאלקער גף ומיבס אנהארה האמר
לכורש רעי וכל חפצי ישלם ולאמר
לירושלם תבנה והיכל תוסד דאמר

יהולל ג וסימנהון וקוסמים ושפטים כי העשק ישלים ד ב מל וב חס וסימנהון ועצת מלאכיו וכל חפצי ברצות יי כי ישלים

על כורש למיתן ליה מלכו וכל
רעותי יקיים ולדאמר לירושלם
תתבני והיכלא ישתכלל׃ ולקאיל ען
כורש אנה מלכי וכל מראדי יתממה
ויקול ען ירושלם תתבנא והיכל יאסס׃
כה אמר יהוה למשיחו
לכורש אשר החזקתי בימינו לרד
לפניו גוים ומתני מלכים אפתח לפתח
לפניו דלתים ושערים לא יסגרו׃ כדנן
אמר יי למשיחיה לכורש דאתקיפית
בימיניה למימסר קדמוהי עממין
וחרצי מלכין אשרי לפתחא קדמוהי
דשין ותרעין לא יתאחדון׃ לאן כדא
קאל אלה למסיחה ען כורש אלדי אמסך
ימינה אדל בין ידיה אמם ואחקא
אמלוך אחללהא ואפתח בין ידיה
מצארעהם ואבואבהם לא תנגלק׃
אני לפניך אלך והדורים אישר
דלתות נחושה אשבר ובריחי ברזל
אגדע׃ מימרי קדמך יהך ושוריא
אכביש דשין דנחש אתבר ועברין
דברזלא אקציץ׃ ואסייר קדרתי בין
ידיה ואסהל לה אלעטוף ואכסר מצארע
אלנחאס ואגדע עוארץ אלחדיד׃ ונתתי

לך אוצרות חשך ומטמני מסתרים
למען תדע כי אני יהוה הקורא בשמך
אלהי ישראל׃ ואתין לך אוצרין דחשוך
וסימן דמיטמרן בדיל דתידע ארי
אנא יי דרביתך בשמך אלהא דישראל׃
ואעטיך כנאין מלפיה ודפאין
מסתורה לכי תעלם אני אלה אלדי
שרפת אסמך אלאה אסראיל׃ למען
עבדי יעקב וישראל בחירי ואקרא
לך בשמך אכנך ולא ידעתני׃ בדיל
עבדי יעקב וישראל בחירי וקריתלך
בשמך אתקינתך ולא ידעתא למפלח
קדמי׃ ודלך לקבל עבדי יעקוב
ואסראיל מכתארי סמיתך באסמך
וכניתך קבל אן תערפני׃ אני יהוה
ואין עוד זולתי אין אלהים אאזרך
ולא ידעתני׃ אנא יי ולית עוד ובר מני
לית אלה סעדתך ולא ידעתא למפלח
קדמי׃ ולאני אלה לא סואי ולא אלאה
גירי אוזרך באלקווה קבל אן תערפני׃
למען ידעו ממזרח שמש וממערבה
כי אפס בלעדי אני יהוה ואין עוד׃
בדיל דידעון ממדנח שמשא וממערבא
ארי לית בר מני אנא יי ולית עוד׃ לכי

יעלם אלנאס מן משרק אלשמס ומגרבהא
אנה ליס גירי כמא אנא אללה לא סואי׃
יוצר אור ובורא חשך עשה שלום
ובורא רע אני יהוה עשה כל אלה׃
דאתקין נהור ובריה חשוך עביד שלם
ובריה ביש אנא יי עביד כל אלין׃ כאלק
אלנור ואלצלאם צאנע אלסלאמה ואלבלא
אנא אללה צאנע גמיע דלך׃
הרעיפו שמים ממעל ושחקים
יזלו צדק תפתח ארץ ויפרו ישע וצדקה
תצמיח יחד אני יהוה בראתיו׃ ישמשון
שמיא מלעילא ועננא יגדון טובא
תפתח ארעא וייחון מיתיא וזכותא
תתגלי כחדא אנא יי בריתינון׃ תדר
אלסמאואת מן אלעלו ואלשואהק תהטל
אלעדל פתפתח בה אלארץ וינמו אלגות
ואלצלאח ינבת מעה אנא אללה כלקת
דלך׃ הוי רב את יצרו חרש
את חרשי אדמה היאמר חמר ליצרו
מה תעשה ופעלך אין ידים לו׃ וי דמדמי
למקם לקביל פתגמי ברוהי ורחיץ
דייטבון ליה צלמי פחרא דעבידין
מעפר אדמתא האפשר דיימר טינא
לעבדיה לא עבדתני ועובדך לית

ידין ליה׃ פאלויל לאלמכאצם כאלקה והו
כאלכזף מן אלכזאף אלארץ הל יקול אלטין
למפכרה מא תצנע פכית תקול אן
צאנעך לא קדרה לה׃ הוי
אמר לאב מה תוליד ולאשה מה תחילין׃
וי דאמר לאב מא תוליד ולאיתתא
מא תעדין׃ יחתי אן אויל ללקאיל
לאביה מא תולד ולאמה כמא תטלקין׃
כה אמר יהוה קדוש
ישראל ויצרו האתיות שאלוני על
בני ועל פעל ידי תצוני׃ כדנן אמר
יי קדישא דישראל ודאתקניה דעתידן
למיתי אתון שאלין מן קדמי על עמי
ועל עובד גבורתי תפקדונני׃ כדי קאל
אללה קדוס אסראיל וכאלקה סלוני ען
אלאתיאת ועלי מא אחדתה ומא תצנעה
ידיי תתאמרו לי׃ אנכי עשיתי ארץ
ואדם עליה בראתי אני ידי נטו שמים
וכל צבאם צויתי׃ אנא במימרי עבדית
ארעא ואנשא עלה בריתי אנא בגבורתי
תלית שמיא וכל חיליהון שכלילית׃
לאני צנעת אלארץ וכלקת אלנאס עליהא
ולאני ידיי מדת אלסמאואת ואמרת
גמיע גיושהא׃ אנכי העירתיהו בצדק

ישעיה וקימנה הרעיפו שמים כי הלבישני וכהניה וקדרים ירחקון בבין

וכל דרכיו אישר הוא יבנה עירי וגלותי
ישלח לא במחיר ולא בשחד אמר
יהוה צבאות׃ אנא איתיניה בגבר אי
בקשוט וכל אורחתיה אתקין הוא יבני
קרתי וגלות עמי ישלח לא בדמין
ולא בממון אמר יי צבאות׃ פאני
אצ'הרה בעדל וגמיע טרקה אסהלהא
והו יבני קריתי ויטלק גאליתי לא
בתמן ולא ברשא קאל רב אלג'יוש׃
כה אמר יהוה יגיע מצרים
וסחר כוש וסבאים אנשי מדה עליך
יעברו ולך יהיו אחריך ילכו בזקים
יעברו ואליך ישתחוו אליך יתפללו
אך בך אל ואין עוד אפס אלהים׃ כדנן
אמר יי ליאות מצראי ותגרי כוש
וסבא גברין דמשחא עלך יעדון
ודיליך יהון בתר פתגמך יהכון
בשישלן יעדון ולך יסגדון מניך
יבעון ויודון למימר בקושטא ביך
אלהא ולית עוד אלה בר מניה׃ כדי קאל
אלה מן כסב מצריון ותגארה אל
חבשיון ובני סבא אנאס ד'וי מסאחה
עליך יעברון תם לך יכונון וראך
יסירון אד' באלאגלאל יעברון ולך

יסגדון ואליך יצלון ויקולון יקינא אן
פיך אלאה לא סואה ולא אלאה גירה׃ אכן
אתה אל מסתתר אלהי ישראל מושיע׃
בקושטא את אלהא אשריתא בתקוף
רומא שכינתך אלהא דישראל פריק׃
ויקינא אנך לרב מחתגב ואלאה אסראיל
מגית'ך׃ בשו וגם נכלמו כלם יחדו
הלכו בכלמה חרשי צירים׃ בהיתו
ואף אתכנעו כולהון כחדא הליכו
באתכנעו פלחי צלמיא׃ אד' יאסתחו
תם כ'זו גמיעהם וסארו בכ'זיהם נחאת
אספרא אגמעין׃ ישראל נושע ביהוה
תשועת עולמים לא תבשו ולא תכלמו
עד עולמי עד׃ ישראל אתפריק במימרא
דיי פורקן עלמין לא תיבהתון ולא
תתכנעון לעלמא ולעלמי עלמיא׃
כדאך אסראיל מגאת ללה גות' אלדהור
פאנתם לא תסתחו ולא תכ'זו אלי עואלם
אלדהר׃ כי כה אמר יהוה
בורא השמים הוא האלהים יצר הארץ
ועשה הוא כוננה לא תהו בראה לשבת
יצרה אני יהוה ואין עוד׃ ארי כדנן
אמר יי דברא שמיא הוא אלהים
דשכליל ארעא ועבדה הוא אתקנה

במח׳ ר״ג וס׳ מב״ אנכי ראשיה מימיכו

לא אלריקנו פרה אלהין לא סגאה עלה
בני אנשא אתקנה אנא יי ולית עוד
כדי קאל רב אלבארי אלסמא והו אללה
כאלק אלארץ וצאנעהא הו אצלחהא
פלם יבדהא תיהא בל לתאבאת כלקהא
אנא אללה וליס גירי לא בסתר דברתי
במקום ארץ חשך לא אמרתי לזרע
יעקב תהו בקשוני אני יהוה דבר צדק
מגיד מישרים לא בסתרא מלילית
באתר ארעא קבל לא אמרית לזרעא
דבית יעקב לריקנו תבעו דחלתי אנא
יי ממליל קשוט מחוי כיונן כדאך
לם אכאטבכם פי אלסתר ולא פי מוצע
מצלם ולם אקול לאל יעקוב אטלבוני
תיהא בל אנה אללה מכלמכם באלעדל
מכברכם באלמסתקים הקבצו ובאו
התנגשו יחדו פליטי הגוים לא ידעו
הנשאים את עץ פסלם ומתפללים
אל אל לא יושיע אתכנשו ואתו
אתקרבו כחדא משיזבי עממיא
לא ידעין דנטלין ית אע צלמהון ובען
מן דחלא דלא יפרוק אגתמעו ותעאלו
ותקדמו אגמעין יא פלתא אלאמם
תלו אלחאמלין כשב פסלהם לא

יעלמון ויצלון אלי מעבוד לא יגיתהם
הגידו והגישו אף יועצו יחדו מי
השמיע זאת מקדם מאז הגידה
הלא אני יהוה ואין עוד אלהים מבלעדי
אל צדיק ומושיע אין זולתי חוו
ואתקרבו אף אתמליכו כחדא מן בסר
דא מלקדמין מבכין חויה הלא אנא יי
ולית עוד אלה בר מני אלה דזכי ופריק
לית אלא אנא פאכברוהם ותקדמו
אליהם תם תשאורו אגמעין וקולו מן
אסמע הדה אלאמור מן קדים ואכבר
בהא מן חין אליס אנא אללה ולא אלאה
גירי אלטאיק אלעדל אלמגית וליס סואי
פנו אלי והושעו כל אפסי ארץ כי אני
אל ואין עוד אתפנו למימרי ואתפריקו
כל דבסיפי ארעא ארי אנא אלהא ולית
עוד פולו אלי תגאתו יא אהל גמיע
אקטאר אלארץ לאני אלטאיק ליס גירי
בי נשבעתי יצא מפי צדקה דבר
ולא ישוב כי לי תכרע כל ברך תשבע
כל לשון במימרי קיימית נפק מן
קדמי בזכו פתגם ולא יבטל ארי קדמי
תכרע כל ברך תקיים כל לישן וקד
אקסמת באסמי וכרג מן קולי אמר

צ מי השמיע מחשה למנות דדצ ימ

הקבצו ג ריש פסוקים וסימנ ושמעו בני יעקב התנגשו כלכם ושמעו ... ולא ישוב וסימנ תורא אשתבע ונפל אריה אדכר

בזכוה לא ירגע לכל רכבה תגתו לי
ולסאן תהלות כלי באסמי: אך ביהוה
לי אמר צדקות ועז עדיו יבא ויבשו
כל הנחרים בו: ברם במימרא דיי
עלי אמר לאיתאה זכוון ותקיף במימרא
יידון ויבהתון בטעותהון כל עממיא
דהוו מתגרן בעמיה: ומן יקול עני
יקינא בצלה זכותי ועזי יבלג איה
פיכזא כל מן יתו לעבה: ביהוה יצדקו
ויתהללו כל זרע ישראל: במימרא
דיי יזכון וישתבחון כל זרעא דישראל
ובצלה יזכון וימתדחון גמיע נסל
אסראיל: כרע בל קרס נבו היו
עצביהם לחיה ולבהמה נשאתיכם
עמסות משא לעיפה: חמיט בל
אתקטיף נבו הוו צלמניהון דמות
חיון ובעיר מטולי טעוו[illegible]ירין
על נטליהון ואינון משלהן: ואדי
גתא בל ותשצא נבו וצארת אזלאם
הם דוסא ללוחוש ולבהאים ומשר
פאתהם אמזלומה חמלא עלי לגבין
קרסו כרעו יחדו לא יכלו מלט משא
ונפשם בשבי הלכה: אתקציצו
אתקטיפו בחדא לא יכלו לשיזבא
נטליהון ופלחיהון בשביא אזלו:
תשצו הסאי צא וגתו אגמעין ואחד
אן לא יטיקו כלאץ חמלהם ואנפשהם
דהבת פי אסבי: שמעו
אלי בית יעקב וכל שארית בית
ישראל העמסים מני בטן הנשאים
מני רחם: קבילו למימרי דבית יעקב
וכל שארא דבית ישראל דרחימין מכל
עממיא חביבין מכל מלכותא: אסמעו
לי יא אל יעקוב וגמיע בקייה אל אסראיל
אלממתלין כבנין מזלומין מן אלבטן
ומחמולין מן אלרחם: ועד זקנה אני
הוא ועד שיבה אני אסבל אני עשיתי
ואני אשא ואני אסבל ואמלט: ועד
עלמא אנא הוא ועד עלם עלמיא
מימרי קיים אנא בריית כל אנשא אנא
בדרית יתהון לבני עממיא אף אנא
אשבוק לחוביהון ואסלח: יא על מו
אנכם אלי מתל אלשיבוכה אנא הו לכם
ואלי שביה בזו אלשיבה אנא אשילכם
וכמא צנעת אנא אחמלכם ואנא אנקדכם
ואכלצכם: למי תדמיוני
ותשוו ותמשלוני ונדמה: למן תדמון
קדמי ותשוון ותבוזנן קדמי בקשוטי:

ולבהמה ג וסימנה וכלדם ולא היה מים הין עצביהם

במן תשבהוני פתסאווני אותמתלוני
ואשבההי׃ הזלים זהב מכיס וכסף
בקנה ישקלו ישכרו צורף ויעשהו אל
יסגדו אף ישתחוו׃ הא עממיא גבן דהב
מכיס וכסף במאזניא תקלין אגרין
קינאה ועביד ליה דחלא סגדין אף
משתעבדין׃ כאלדין יצבון אלדהב מן
אכיאסהם ואלורק באלשאהין יזנונה
ויסתאגרון סבאכא פיצנעו מעבודא
ורכעו לה ואיצא יסגדון׃ ישאהו על
כתף יסבלהו ויניחהו תחתיו ויעמד
ממקומו לא ימיש אף יצעק אליו ולא ה
יענה מצרתו לא יושיענו׃ נטלין ליה
על כתפיהון סבלין ליה ומחתין ליה
באתריה וקאים מאתריה לא אפשר
ליה דינוד אף יבעי מניה ולא יתיבניה
מעקתיה לא יפרקניה׃ ויחמלונה עלי
אכתאפהם יזרמילונה ידעונה מכאנה
פיקף ומן מוצעה לא יברח ויצרך אליה
אחדהם איצא פלא יגיבה ומן שדתה
לא יגיתה׃
זכרו זאת
והתאששו השיבו פושעים על לב׃
אדכרו דא ואיתקפו ואתיבו מרודין
על לב׃ ואדכרו הדה ואסו מנהא
ורדוהא יא מגרמין עלי קלובכם׃
זכרו ראשנות מעולם כי אנכי אל ואין
עוד אלהים ואפס כמוני׃ אדכרו קדמיתא
דמן עלמא ארי אנא אלהא ולית עוד
אלה בר מני׃ ואדכרו אלאואיל מן אלדהר
פאני אלטאיק ליס גירי אנא אלה וליס
מתלי׃ מגיד מראשית אחרית ומקדם ה וחד ומראשית
אשר לא נעשו אמר עצתי תקום וכל
חפצי אעשה׃ מחוי מן אולא לסופא
ומלקדמין דלא אתעבידא אמר מלכי
יתקיים וכל רעותי אעביד׃ אלמכבר
מן אלאול באלאכר ומן אלמקדם מא לא
יצנע בעד אלקאיל תדבירי יתבת וכל
מראדי אצנעה׃ קרא ממזרח עיט
מארץ מרחק איש עצתו אף דברתי ל
אף אביאנה יצרתי אף אעשנה׃ דאמר
לכנשא גלותא ממדנחא לאיתאה
כגלי כעוף קליל מארע רחיקא בני
אברהם בחירי אף מלילית אף איתינה
אתקינתה אף אעבדינה׃ אנא אלדאעי
בה מן אלמשרק כאלטאיר ומן אלבלד
אלבעיד ואתדבירי וכמא קלת אתי
בהא כדלך אתהא אצנעהא איצא׃
שמעו אלי אבירי לב

הרחוקים מצדקה׃ קבילו למימרי
תקיפי לבא דרחיקין מן זכותא׃ אסמעו
לי יא צעאב אלקלוב אלבעידין מן אלזכוה׃
קרבתי צדקתי לא תרחק ותשועתי לא
תאחר ונתתי בציון תשועה לישראל
תפארתי׃ קריבא זכותי לא תתרחק
ופורקני לא יתעכב ואתין בציון פריק
לישראל תשבחתי׃ אד קרבת לכם
זכותי לא תבעד וגותי לא יתאכר אגעל
פי ציון מגותתי ולאסראיל פכרי׃
רדי ושבי על עפר בתולת
בת בבל שבי לארץ אין כסא בת
כשדים כי לא תוסיפי יקראו לך רכה
וענגה׃ חותי ותיבי על עפרא מלכות
כנשתא דבבל תיבי לארעא לית כורסי
יקר מלכות כסדאי ארי לא תיספון
דיקרון ליך רכיכא ומפנקא׃ אנחדרי
ואגלסי עלי אלתראב יא גמאעה אהל
באבל אגלסי עלי אלארץ בלא כרסי יא
גמע אלכסדאניון פאנך לא תעודין אן
תסמיה ארכצה ואמדללה׃ קחי רחים
וטחני קמח גלי צמתך חשפי שבל
גלי שוק עברי נהרות׃ קבילי מרועא
ועולי בשעבוד גלא יקר מלכותיך
אתכלו שולטונך אתבדרו עם משריתיך
גלו כמו נהרא׃ וצירי כמן יקבל להא אלרחא
תם אטחני דקיקא ואכשפי נקאבך
ואחסרי עצדך ואכשפי סאקך לתעברין
אלאנהאר׃ תגל ערותך גם תראה חרפתך
נקם אקח ולא אפגע אדם׃ תתגלי כהתתיך
אף יתחזי קלניך פורענות גמירא
אתפרע מניך ואשני דיניך מבני אנשא׃
תם תנכשף סואתך ותבדי איצא עורתך
כדאך אכד מנך אלתאר לא אשפע מנך
אנסאן׃ גאלנו יהוה צבאות
שמו קדוש ישראל׃ פרקנא יי צבאות
שמיה קדישא דישראל׃ קול דלך ולייא
רב אלגיוש אסמה קדוס אסראיל׃ שבי
דומם ובאי בחשך בת כשדים כי לא
תוסיפי יקראו לך גברת ממלכות׃ תיבי
שתקא ועולי בקבלא מלכות כנשתא
דכסדאי ארי לא תיספין יקרון ליך
תקיפת מלכון׃ ואגלסי סאכתה ואדכלי
פי אלצלאם יא גמע אלכסדאניון פאנך
לא תעודין אן תסמיך סיידה אלמלוך׃
קצפתי על עמי חללתי נחלתי ואתנם
בידך לא שמת להם רחמים על זקן
הכבדת עלך מאד׃ רגיזית על עמי

תאחר ד וסימנ׳ מלאתך כי תדר נדר קרבתי כאשר תדר

אפיסית אחסנתי ומסרתינון בידיך
לא אתמלית עליהון רחמין על סבא
אתקיפת מרותיך לחדא׃ לאני אדא
סכטת עלי אמתי ובדלת צפותי ואסל
מתהם פי ידך לם תציירי רחמה להם
בל חתי עלי אשיך תקלת אצרך גדא׃
ותאמרי לעולם אהיה גברת עד לא
שמת אלה על לבך לא זכרת אחריתה׃
ואמרת לעלם אהי תקיפת מלכוון עד
לא שוית אלין על לביך לא אדכרת
לסופא׃ וקלת לי אדהר אכון סידה
אד לם תציירי הדה פי קלבך ולם
תדכרי עאקבתהא׃ ועתה
שמעי זאת עדינה היושבת לבטח
האמרה בלבבה אני ואפסי עוד לא
אשב אלמנה ולא אדע שכול׃ וכען
שמעי דא מפנקתא דיתבא לרחצן
דאמרא בליבה אנא ולית בר מני עוד
לא איתיב ארמלו ולא אדע תכלו׃ ואלאן
אסמעיהא יא מנעמה יא גאלסה
ואתקה יאקאילה פי נפסהא אנא
וליס גירי לא אגלס ארמלה ולא אערף
אתכלי׃ ותבאנה לך שתי אלה רגע
ביום אחד שכול ואלמן כתמם באו

ולא אדע ג̇ וסימנ̇ לא אשב אלמ̇ ואכי בער נפלאות ממני

עליך ברב כשפיך בעצמת חבריך
מאד׃ וייתין עלך תרתין אלין זמן
ביומא חד תכל וארמלו כד שלמן
ייתין עלך בסגיאות חרשך בתקוף
קסמך לחדא׃ פיאתיך כליהמא פי
טרפה מן יום ואחד אתכל ואתרמל
פיאצח מא המא יאתיאנך מע כתרה
סחרך ועצם רקאך גדא׃ ותבטחי ברעתך
אמרת אין ראני חכמתך ודעתך היא
שובבתך ותאמרי בלבך אני ואפסי
עוד׃ ואתרחיצת בבשתיך אמרת
לית דחזי לי חכמתיך ודעתיך היא
קלקילתיך ואמרת בלביך אנא ולית
בר מני עוד׃ ולמא ותקת בשרך וקלת
ליס מן יראני וחכמתך ומערפתך המא
אעתיאנך פקלת פי נפסך אנא וליס גירי׃
ובא עליך רעה לא תדעי שחרה ותפל
עליך הוה לא תוכלי כפרה ותבא עליך
פתאם שאה לא תדעי׃ ותיתי עלך
בשתא לא תידעין למבעי עלה ותפול
עלך עקא לא תיכלין לאעדיותה ותיתי
עלך בתכיף אתרגושא לא תידעין׃
סיאתיך שר לא תערפין תלאפיה
ותקע עליך אפה ליס תטיקין רפאעהא

ותיתי עליך גפלה כאבה לא תערפינהא
עמדי נא בחבריך וברב כשפיך באשר
יגעת מנעוריך אולי תוכלי הועיל אולי
תערוצי יקומי כען בקסמך ובסגיאות
חרשך דהוית מתעסקא בהון מינקותך
מא אם תיכלין להנאה תיכלין למתקף
ויקאל לך קף לאן ברקאיך ובכתרה
סחרך כמא תעבת פיה מן אוילך
לעלך תטיקין נפע ולעלך תרהבין
נלאית ברב עצתיך יעמדו נא ויושיעך
הברו שמים החזים בכוכבים מודיעים
לחדשים מאשר יבאו עליך לאית
בסגיאות מלכך יקומון כען ויפלקונך
דהוית מסכן למזלת שמיא דחזן
בכוכביא מהודעין זמניא מטען
ליך למימר כין עתיד למיתי עליך
יירח כירח יסתעגזין מן כתרה
משוראתך ואן וקפו ליגיתונך מנתאי
היאה לסמא אלנאצרין פי אחואל אלכ
כואכב מערפין פי אלאוקאת ממא
יאתי עליך הנה היו כקש אש שרפתם
לא יצילו את נפשם מיד להבה אין
גחלת לחמם אור לשבת נגדו הא
הוו חלשין כקשא עממיא דתקיפין

פאישתא שיציאונון לא ישיזבון ית
נפשהון מיד קטולין לית להון שאר
ומשיזיב אף לא אתר לאשתיזבא בה
ואלא הם יצירון כקש ואלנאר תחרקהם
ולא יכלצון אנפסהם מן אלהיב וליס
דאך מן גמר לכזהם ולא וקיד יגלסון
חדאה כן היו לך אשר יגעת סחריך
מנעוריך איש לעברו תעו אין מושיעך
כין הוו ליך עובדי שקריך דהוית
מתעסקא בהון מינקותיך שלטוני
תקפך גבר לקביל אפוהי גלו לית
דפריק ליך כדאך צאר לך גמיעמא
תעבת פיה ותגארך מן אוילך כל
אמרי גהתה צלו וליס מגיתך

שמעו זאת בית יעקב
הנקראים בשם ישראל וממי יהודה
יצאו הנשבעים בשם יהוה ובאלהי
ישראל יזכירו לא באמת ולא
בצדקה שמעו דא בית יעקב דמתקרן
בשמא דישראל ומזרעית יהודה
נפקו דגזיר להון קים בשמא דיי
ואלהא דישראל לא יפסוק דוכרנכון
הלא קיים מימריה בקשוט ובזכו
אסמעו הדה יא בני יעקוב אלמסמיין

באסם אסראיל ואנמא הו מן יהודה
כרגו ולחאלפין באסם אללה וידכרון אלאה
אסראיל לא בחק ולא בעדל כי מעיר
הקדש נקראו ועל אלהי ישראל
נסמכו יהוה צבאות שמו אי בקריה אל
קדס יתסמון ועלי אלאה ישראל
יתכלון יי צבאות שמיה ואנמא
סמו באסם קריה אלקדס פקט ואסתנדו
עלי אלאה אסראיל די אסמה רב
אלגיוש הראשנות מאז
הגדתי ומפי יצאו ואשמיעם פתאם
עשיתי ותבאנה קדמיאתא מבכין
חויתי ומן מימרי נפקא ובסרתיכון
בתכיף עמלתהן ואתאת ואואיל
אלכברתם בהא מן חין ואכרגת מן
קולי ואסמעתכמוהא פמא כאנת
אלא גפלה חתי צנעתהא פאתת מדעתי
כי קשה אתה וגיד ברזל ערפך
ומצחך נחושה גלי קדמי דאנת
סרבן וקשי כברזלא קדלך ובית
עינך חסין כנחשא לעלמי אנך
שעב צעב מתל אלחדיד קדאלך
וגבהתך שביהה באלנחאס ואגיד
לך מאז בטרם תבא השמעתיך

פן תאמר עצבי עשם ופסלי ונסכי
צום וחויתי לך מבכין עד לא יתין
בסרתך דלמא תימר דחלתי עבדתנון
וצלמי ומתכי אתיכונון לדאך
אלכברת בהא מן חין וקבל אן תאתי
אסמעתך כי לא תקול זלמי צנעהא
ופסלי ומסכובי אמר בהא שמעת
חזה כלה ואתם הלא תגידו השמעתיך
חדשות מעתה ונצרות ולא ידעתם
שמעתא חזאת גליאת לכלי עם מא
דאתגליאת לכון ואתון הלא תחוון
בסרתך חדתן מכען ונטירן דלא
ידעתנון פכמא סמעתהא ואנצר
גמיעהא ואנתם איצא אן תכברון
בדלך אד אסמעתך אלאואכר מן אלאן
ומחפוצאת לך תערפהא עתה נבראו
ולא מאז ולפני יום ולא שמעתם
תאמר הנה ידעתין כען אתבריאה
ולא מבכין וקדם יום מתיהון ולא
בסרתינון דלמא תימר אנין ידעתינון
ומא קד כלק ולם תעלם מן חין וקבל
יום כונה לם תסמע כי לא תקול אני
קד ערפתה גם לא שמעת גם לא
ידעת גם מאז לא פתחה אזנך כי

ותבאנה וקימנה אל קרבנה רעואל פתאם עשיתי נערות אסתר בתל מל ועל אלהי ב וסימנה כי מעיר אלהי אביהן לא

ידעתי בגוד תבגוד ופשע מבטן
קרא לך׃ אף לא שמעתא למלי נביא
אף לא קבילתא אולפן אוריתא אף
לפתגמי ברכן ולוטין קימי דאקימית
עמכון לחורב לא ארכינתא אודנך
לקבלא ארי גלי קדמי דתשקרא
תשקר ומרור ממעיין יתקרי לך׃ כל
לם תסמע בל לם תעלם ותקדם אי
סמעך כהא מן חין לאני עלמת אנך
סתגדר ולבאפר מן חאלבטן סמית׃
למען שמי אאריך אפי ותהלתי
אחטם לך לבלתי הכריתך׃ בדיל
שמי ארחיק רוגזי ותשבחתי לך
בדיל דלא לשיצותך׃ ולמא אנא
אהלה אטוול מהלי ופכריא אמהלך
ללא אקטעך׃ הנה צרפתיך ולא
בכסף בחרתיך בכור עני׃ הא צרפתך
ולא כבכסף בחרתך בדחוק מסכינו׃
כלאסבבך לא במתל אלפצה ואכלך
פי כור אלעדאב׃ למעני למעני אעשה
כי איך יחל וכבודי לאחר לא אתן׃
בדיל שמי בדיל מימרי אעביד
דלא יתחל ויקרי דאתגליתי עליכון
לעם אחרן לא אתין׃ וכמא אנא

אהלה אצנע מעך ואקול כיף יבתדל
כרמי לא אעטיה לאכר׃
שמע אלי יעקב וישראל
מקראי אני הוא אני ראשון אף אני
אחרון׃ קבילו למימרי דבית יעקב
וישראל מזמני אנא הוא אנא הוא
דמלקדמין אף עלמי עלמיא דילי
אנון ובר מני לית אלה׃ אסמעו יא
אל יעקוב ויא אל אסראיל מסמאיי אני
אנא הו אלאול ואנא איצא אלאכר אף
ידי יסדה ארץ וימיני טפחה שמים
קרא אני אליהם יעמדו יחדו׃ אף
במימרי שכלילית ארעא בגבורתי
תלית שמיא קרית אנא להון קמו
כחדא׃ ואיצא ידי אססת אלארץ וימיני
אכתרעת אלסמא דעות בהם וחאצרו
אגמעין׃ הקבצו כלכם ושמעו מי
בהם הגיד את אלה יהוה אהבו יעשה
חפצו בבבל וזרעו כשדים׃ אתכנשו
כולכון ושמעו מן בהון חוי ית אלין
יי מרחים ליה לישראל יעביד רעותיה
בבבל ותקוף דרע גבורתיה יגלי
בכסדאי׃ אגתמעו כלכם ואסמעו
מן מנכם יכבר בהדה אלאמור פאן

אהבו ד׳ וקימכ׳ ואבין באהבת נפשו ו׳ע׳ י׳ע׳ אהבו

אלה יחבה ויערפה כאנה צנע מראדה
מתל מא קאל פי באבל וקדרתה כמא
וצף פי אלכסדאניין אני אני דברתי
אף קראתיו הביאתיו והצליח דרכו
אנא אנא במימרי גזרית קיים עם
אברהם אבוכון אף רביתיה אעיליתיה
לארעא בית שכינתי ואצלחית אורחיה
ויעתרף לי באני אנא אלדי דעותהם
נאטבתה ואתית בה ואנגחת טריקה
קרבו אלי שמעו זאת לא מראש בסתר
דברתי מעת היותה שם אני ועתה
אדני יהוה שלחני ורוחו אתקרבו
למימרי שמעו דא לא מן אולא בסתלא
מלילית מעדן דאתפרשו עממיא
מתחלתי מתמן אברהם קריבתיה
לפלחני אמר נביא וכען יי אלהים
שלחני ומימריה פיקול תקדמו אלי
אסמעו פאני מן אולי ליס פי
יסתר תכלמת בהא ולא מן וקת כונהא
אנא תם ואן אלה רבי בעתני בנבוותי
כה אמר יהוה גאלך
קדוש ישראל אני יהוה אלהיך מלמדך
להועיל מדריכך בדרך תלך כדנן
אמר יי פרקך קדישא דישראל אנא

יי אלהך מליף לך להנאה מחוי לך
באורח דתהך כדי קאל אלה ולייך קדוס
אסראיל אנא אלה אלמעלמך מא
ינפעך אלמסלכך פי אלטריק אלואגב
אן תמצי פיה לוא הקשבת למצותי
ויהי כנהר שלומך וצדקתך כגלי הים
אילו אציתתא לפקודי והוה פון כשפע
נהר פרת שלמך וזכותך כגלי ימא
לו אצגית אלי וצאיאי לכאן סלאמך
גאריא כאלנהר וחסנאתך כמוג אלבחר
ויהי כחול זרעך וצאצאי מעיך
כמעותיו לא יכרת ולא ישמד שמו
מלפני יהוה פון סגי כחלא דימא בנך
ובני בנך כפרידוהי לא יפסוק ולא
ישתיצי שמיה דישראל מן קדמי
לעלם ויכון נסלך כאלרמל ודראריך
כלוא אלבחר לא ינקטע ולא ינפד אסמה
מן בין ידיי צאו מבבל ברחו מכשדים
ג׳ בקול רנה הגידו השמיעו זאת הוציאוה
עד קצה הארץ אמרו גאל יהוה עבדו
יעקב פוקו מבבל ערוקו ממדינת
ארעא כסדאי בקל תשבחא חוו
ובסרו דא אפקוהא עד סיפי ארעא
אימרו פרק יי עבדוהי דבית יעקב

ג׳ מל׳ / צ׳ צ׳ עד חדין מל׳ / ו׳ / וא׳ / חק׳ / דחק׳ / עד הגבול

הוציאוה ג׳ וסימנ׳ ... ותשרף עד קצה הארץ השדודות

אלא פאכרגו מן באבל ואהרבו מן
אלכסדאניין ובצות רנה אכברו הדה
ואסמעוהא ואכרגוהא אלי אקצא
אלארץ יקולון קד פך אללה עבדה
יעקוב׃ ולא צמאו בחרבות הוליכם
מים מצור הזיל למו ויבקע צור
ויזבו מים׃ ולא אצהינון בחרבתא
דברינון מיא מטנרא אפיק להון
ובזעט טינרא ונבעו מיא׃ ולם יעטשו
אד פי אלפלואת סיירהם אלמא מן
אלצואן אהטלה להם כמא שק אלצואן
והטל מנה אלמא׃ אין שלום אמר
יהוה לרשעים׃ לית שלמא אמר יי
לרשיעיא׃ כדאך לא סלאם קאל אללה
ללפאסקין׃ שמעו איים
אלי והקשיבו לאמים מרחוק יהוה
מבטן קראני ממעי אמי הזכיר שמי׃
קבילו נגוון למימרי ואציתו מלכון
מרחיק יי עד לא הויתי זמנני ממעי
אמי אדכר שמי׃ אסמעו יא אהל אל
גזאיר ואנצתו יא אחזאב מן בעד
אן אללה סמאני נביא מן חין אלבטן
ומן אמעא אמי דכר בה אסמי׃ וישם
פי כחרב חדה בצל ידו החביאני

וישימני לחץ ברור באשפתו הסתירני׃
ושוי פתגמוהי בפומי כחרב חריפא
בטלל גבורתיה אגין עלי ושויני
כגיר בחיר דבבית אזנין מסתר׃ וציר
פאי כסיף חאד ופי צל ידה אכנני
וציירני כסהם מנתקי ופי געבתה
סתרני׃ ויאמר לי עבדי אתה ישראל
אשר בך אתפאר׃ ואמר לי עבדי את
ישראל דבך אשתבח׃ וקאל לי אנת רסולי
יא אסראיל אלדי בה אפתכר׃ ואני אמרתי
לריק יגעתי לתהו והבל כחי כליתי
אכן משפטי את יהוה ופעלתי את
אלהי׃ ואנא אמרית לריקנו לאיתי
ללמא ולא מדעם חילי שיציתי ברם
דיני גלי קדם יי ואגר עובדי קדם
אלהי׃ פאן קלת ללפראג תעבת וללתיה
ואלהבא אפנית קוותי אלא חכמי ענד
אללה ואגרי ענד רבי׃ ועתה
אמר יהוה יצרי מבטן לעבד לו
לשובב יעקב אליו וישראל לא יאסף
ואכבד בעיני יהוה ואלהי היה עזי׃
וכען אמר יי דאתקנני ממעין למהוי
עבד פלח קדמוהי לאתבא דבית יעקב
לפלחניה ודישראל לדחלתיה יתקרב

ויקירנא קדם יי ומימרא אלהי הוה
בסעדי׃ ואן קא אלהא בלקי מן אבטן
רסולא לה לארד יעקוב איה ואסראיל
איה יגתמעון פאכרם בדלך ענהו וצאר
אלהי מעיני׃ ויאמר נקל מהיותך לי עבד
להקים את שבטי יעקב ונצורי ישראל
להשיב ונתתיך לאור גוים להיות ישועתי
עד קצה הארץ׃ ואמר הזעיר לכון דאתון
מתקרן עבדי לאקמא ית שבטי יעקב
וגלות ישראל לאתבא ואתנינך לניהור
עממין למהוי פורקני עד סיפי ארעא׃
קליינא ענדי אן תכון לי רסולא לתתבת
איעקוב ועלוק אסראיל תרדהם בל
אגעלך נורא ללאמם לתכון מגותתי
אלי אקטאר אלארץ׃ כה אמר
יהוה גאל ישראל קדשו לבזה נפש
למתעב גוי לעבד משלים מלכים
יראו וקמו שרים וישתחוו למען
יהוה אשר נאמן קדש ישראל
ויבחרך׃ כדנן אמר יי פרקיה דישראל
קדישיה לדבסירין בני עממיא לד
לרמטלטלין בני מלכוותא לדהוו
עבדין לשלטונין להון מלכין יחזון
ויקומון רברבין ויסגדון בדיל יי

ו רפ ג חס מלכים נאר אשרי

דמהימן קדישא דישראל ואתרעי בך׃
ובדי קא אלהא ולי אסראיל וקדוסיה
למבזא אנפס ומכרוה אאמם ועבד
אסלאטין ירוה אמלוך פיקומו לה
וארויסא פיסגדו לה לקבל קול אלה
חתי יתחקק וקדוס אסראיל אלדי אכתארך׃
כה אמר יהוה בעת רצון
עניתיך וביום ישועה עזרתיך ואצרך
ואתנך לברית עם להקים ארץ להנחיל
נחלות שוממות׃ כדנן אמר יי בעדן
דאתון עבדין רעותי אנא מקביל
צלותכון וביום עקא אנא מקים פורקן
וסעיר לכון ואתקננך ואתנינך לקיים
עם לאקמא צדיקיא דשכבין עפרא
לאחסנא ירותן דצדיין׃ ובדא קא אלה
פי וקת ארצא אגיבך ופי יום אגותך
אעינך ואקויך ואגעלך עהד אמאנה
ללקום ותבאת אבלאד ותנחל ציאעא
ט ריש פיס באנת וחשה׃ לאמר לאסורים צאו
לאשר בחשך הגלו על דרכים ירעו
ג מל ובכל שפיים מרעיתם׃ למימר לאסירין
בני עממיא פוקו לדעגינין בני מלכותא
כד בקבלא אתגלו לניהור על אורחן
ישרון ובכל נגדין בית משריהון ותקול

לאמר ט ריש פיסו וסימנ׳ לאסורים הן ישלח לא בארץ לך אתן
וחב׳ אל הכהנים מתי יעבר שבו נא אלהים עזבן

לאסארי אכרגו וללדין פי צלמאת
אצהרו פירעון פי אלטריק ועלי גמיע
אלכרי: לא ירעבו ולא יצמאו ולא יכם
שרב ושמש כי מרחמם ינהגם ועל
מבועי מים ינהלם: לא יכפנון ולא יצחון
לא ילקינון שרבא ושמשא ארי
דעתיד לרחמא עליהון ידברינון ועל
מבועי מיא ישרינון: לא יגועון ולא
יעטשון ולא יצרבהם אלסמום ולא
אלשמס אד ראחמהם יסוקהם ואלי
אנאביע אלמא יקודהם: ושמתי כל
הרי לדרך ומסלתי ירמון: ואשוי ל וחס וכת כן
טוריא כבישין קדמיהון כאורח
וכבשיא יראמון: ויקול אציר גמיע
גבאלי טרקא ומחגאתי תרתפע: הנה
אלה מרחוק יבאו והנה אלה מצפון
ומים ואלה מארץ סינים: הא אלין ל מל
מרחיק ייתון והא אלין מציפונא
וממערבא ואלין מארע דרומא:
והולא הולאי אלקום מן בעיד יאתון
והולאי איצא מן אלשמאל ומן אלגרב
והולאי מן בלד סין: רנו שמים וגילי
ארץ יפצחו הרים רנה כי נחם יהוה
עמו ועניו ירחם: שבחו שמיא

ובועי ארעא ודרוצו טוריא תשבחא
ארי עתיד יי לנחמא עמיה ועל
ענותנוהי ירחים: פיסר אהל אלסמא
ויגדל אהל אלארץ וינטק אהל אלגבאל
ברנה אד עזא אללה קומה ורחם
צעפהם: ותאמר ציון
ג עזבני יהוה ואדני שכחני: ואמרת
אפטרתא דוהיה עקב ציון סליק יי שכינתיה מני ויי רחקני
וקד קאלת ציון אן אללה תרכני וכאנה
צ ל נסאני: התשכח אשה עולה מרחם
בן בטנה גם אלה תשכחנה ואנכי
צ ירושלם לא אשכחך: האפשר דתתנשי אתתא
ברה מלרחמא על בר מעהא אף אם
אלין יתנשיין מימרי לא ירחקניך:
הל תנסא אמראה צביהא מן אן
תרחם אבנהא והולאי איצא לו נסין
ל ורחס אנא לא אנסאך: הן על כפים חקתיך
חמתיך נגדי תמיד: הא כד על ידיין
את צירא קדמי שורך לקבלי תדירא:
וכאנך עלי אלכפין רסמתך ואסואר
ב חדאי דאימא: מהרו בניך מהרסיך
ד ל ומל ומחריביך ממך יצאו: ייחון יבנון
חרבתיך מפגרך ומחרבך מניך יגלון
ויסרעון באנוך והאדמוך ומכרבוך

יי ויי ג וסימנהון כי רי דשמו׳ ותאמר ציון חזן שוא
מהרו ג וסימנהון וס׳ בניהון דני ואי אבשין

מנך יפרגון׃ שאי סביב עיניך וראי
כלם נקבצו באו לך חי אני נאם יהוה
כי כלם כעדי תלבשי ותקשרם ככלה׃
זקופי ירושלם סחור סחור עינך וחזא
כל בני עם גלותיך דמתכנשין ואתן
לגויך קיים אנא אמר יי ארי כולהון
ליך כלבוש דיקר ועובדיהון בגויך
כקשוט כלתא׃ ארפעי עינך חואליך
ואנצריהם כלהם קד אגתמעו גאו
איך ובקאי וראים יקול אלה לתלבסי
גמיעהם כאלתיגאן ותעקדיהם כאלערוס׃
כי חרבתיך ושממתיך וארץ הרסתך
כי עתה תצרי מיושב ורחקו מבלעיך׃
ארי חרבותיך וצדיותיך וארע מפגלותיך
ארי כען תדחקין מיתיב ויתרחקון מסלעמך׃
ואן כראבאתך וחשאתך ובלדך אלמהדום
ליציקון מן אלעמארה ויבעדון מהלכוך׃
עוד יאמרו באזניך בני שכליך צר
לי המקום גשה לי ואשבה׃ מכען
יימרון חד חד בגויך בני עם גלותיך
עק לי אתרא רוח לי ואתיב׃ וליקולון
איצא בחצרתך אהלך אלדי תוהמת
אנך תתכליהם בעץ לבעץ קד
צאק בי אלמוצע תקדם לי חתי אגלס׃

ואמרת בלבבך מי ילד לי את אלה
ואני שכולה וגלמודה גלה וסורה
ואלה מי גדל הן אני נשארתי לבדי
אלה איפה הם׃ ותימרין בלביך מן רבי
לי ית אלין ואנא תכלא ויחידא גליא
ומטלטלא ואלין מן רבי הא אנא
אשתארית בלחודי אלין איכא הוו׃
ותקולין פי נפסך מן ולד לי האולי
ואנא תכלא מישומא ואך כנת גליה
זאילה האולי מן רבאהם ואך כנת
קד בקית וחדי והאולי אין כאנו׃
כה אמר אדני יהוה הנה
אשא אל גוים ידי ואל עמים ארים
נסי והביאו בניך בחצן ובנתיך על
כתף תנשאנה׃ כדנן אמר יי אלהים
הא אגלי בעממיא גבורתי ועל
מלכוותא ארים נסי ויתון בנך בחצנין
ובנתך על פירון יתנטלן׃ כדא קאל
אלה לאשירן עלי אלאמם בידי ואלי
אלשעוב ארפע עלמי פיאתוך בבניך
פי חצונהם ובנאתך עלי אכתאפהם
תחמלן׃ והיו מלכים אמניך ושרותיהם
מניקתיך אפים ארץ ישתחוו לך ועפר
רגליך ילחכו וידעת כי אני יהוה אשר

והביאו ה׳ ונודעה ולקחו בחיצן את כל אחיכם

לא יבשו קוי׃ ויהון מלכיא תורבינך
ומלכותהון ישמשונך על אפיהון
על ארעא ישתטחון למבעי מנך
ועפר רגלך ילחכון ותדעין ארי אנא
יי דלא יבהתון צדיקיא דמסברין
לפרקני׃ ויכון מן מלוכהם חאצנך
ומן רייסאתהם מרצעאתך עלא
וגוההם עלי אלארץ יסגדון לך ותאב
רגלך ילחסונה ותעלמין אני אלה
אלדי לא יכיב ראגיי׃ היקח מגבור ב̇ מימין יג̇
מלקוח ואם שבי צדיק ימלט׃
האפשר דיתנסיב מגיברא עדי
ואם דישבו זכאין ישתיזבו׃ והל
יוכד מן אלגבאר פיי או סבי אלפלג
יפלת׃ כי כה אמר יהוה
גם שבי גבור יקח ומלקוח עריץ ב̇ בדזל
ימלט ואת יריבך אנכי אריב ואת מעפר יג̇
בניך אנכי אושיע׃ ארי כדנן אמר
יי אף דישבו גיברין אתיב ודעדו
תקיפין אשיזיב וית פורענותיך
אנא אתפרע וית בנך אנא אפרוק׃
הכדא קאל אללה חתי סבי אלגבארה
אכדה ופי אלאהבין אפלתה ולכאצמך
אנא אכצמה ובנך אנא אגית̇הם׃

והאכלתי את מוניך את בשרם
וכעסיס דמם ישכרון וידעו כל בשר
כי אני יהוה מושיעך וגאלך אביר
יעקב׃ ואתין ית בסר דהוו מונן ליך
מיכל לכל עופא דשמיא וכמא דמתרון
מיחמר מרית כין חית ברא מדמהון
תתרוי וידעון כל בני בסרא ארי אנא
יי פרקיך ומשיזביך תקיפא דיעקב׃
ואטעם גאצבנך לחומהם וכשרב
יסכרון מן דמאהם ויעלם גמיע ד̇י
בשריון אני אלה מגיתך ווליך גליל
יעקוב׃ כה אמר יהוה איזה
ספר כריתות אמכם אשר שלחתיה
או מי מנושי אשר מכרתי אתכם
לו הן בעונתיכם נמכרתם ובפשעיכם
שלחה אמכם׃ כדנן אמר יי אידא
היא איגרת פיטורין דיהבית לכנשתכון
ארי אתרחקת או מן דליה חובא
קדמי דזבינית יתכון ליה הא בחוביכון
אזדבנתון ובמרדיכון אתרחקת
כנישתכון׃ כדא קאל אללה איוא כתאב
טלאק אמכם אן כאן טלקתהא או
מן גרמאי בעתכם לה אנמא אבתעתם
בדנובכם וטלקת אמכם בגרומכם׃

כריתות ג̇ ב̇ חס̇ וחד מל̇ וסימנ׳ ושנאה ודבתריה איזה ספר

מדוע באתי ואין איש קראתי ואין
עונה הקצור קצרה ידי מפדות ואם
אין בי כח להציל הן בגערתי אחריב
ים אשים נהרות מדבר תבאש דגתם
מאין מים ותמת בצמא׃ מדין שלחית
נביי ולא תבו אתנביאו ולא קבילו
האתקפרא אתקפרת גבורתי מלמפרק
ואם לית קדמי חיל לשיזבא הא
במזופיתי אחריב ימא אשוי נהרין
מדברא יסרון נוניהון מבלי מיא
וימותון בצחותא׃ מא באלכם כאטבתכם
פלם יכון אנסאן נאצתא בעד מא
דעותכם פלם יכון מגיבא אהו לקצור
קצרה ידי ען פדאכם או ליס פיי
קוה אנגיכם הודי בזגרתי אגפף
אבחאר ואציר אלאנהאר בראריֿ
חתי ינתן סמכהם ממא ליס מא בעד
מא ימות באלעטש׃ אלביש שמים
קדרות ושק אשים כסותם׃ אכסי
שמיא כיד בקבלא וכסקא אשוי
כסותהון׃ ואלבס עליהם אלסמא סואדא
ואגעל כסותהא כאלמסח׃ אדני יהוה
נתן לי לשון למודים לדעת לעות את
יעף דבר יעיר בבקר בבקר יעיר לי

אזן לשמע כלמדים׃ יי אלהים יהב לי
לישן דמלפין להודעא לאלפא לצדיקיא
דמשלהן לפתגמי אוריתיה חוכמא
בכין בצפר בצפר מקדים לשלחא
נביוהי מא אם יתפתחון אודני חייביא
ויקבלון אולפן׃ אללה רזקני לגה אל
תעלים אעלם אמרא אלקנה אלגב
יצהר לי פי כל גדאה ויתיר לי אלאסתמאע
לתסמע בתעלימי בהא׃ אדני יהוה
פתח לי אזן ואנכי לא מריתי אחור
לא נסוגתי׃ יי אלהים שלחני לאתנבאה
ואנא לא סריבית לאחרא לא אסתליתי
וקד תקדם אללה אלי באשיא לם אכאלף
עליהא ולם אתדחא אלי ורא׃ גוי נתתי
למכים ולחיי למרטים פני לא הסתרתי
מכלמות ורק׃ גבי יהבית למחן ולסתי
למרטין אפי לא טמרית מאתכנעו
ורוק׃ כל געלת צהרי ללצארבין וכדיי
לנאתפין ולם אחגב וגהי ען אלכזא
ואלבצאק׃ ואדני יהוה יעזר לי על כן
לא נכלמתי על כן שמתי פני כחלמיש
ואדע כי לא אבוש׃ ויי אלהים סעיד
לי על כין לא אתכנעית על כין שויתי
אפי תקיפין כטינרא וידענא ארי לא

מריתי ג׳ וסימנה ואנכי צדיק הוא כי מרו

איבהת׃ ואלה יעינני ולדלך לם אכזא
וקד געלת וגהי כאלחגר אלצלד ועלמת
אני לא אסתחי בקולי׃ קרוב מצדיקי
מי יריב אתי נעמדה יחד מי בעל
משפטי יגש אלי׃ קריבא זכותי מן
ידין עמי נקום כחדא מן בעיל דיני
יתקרב לותי׃ ומא אקרב אפלאגי
פמן יכאצמני נתואקף גמיעא ומן
הו מחאכמתי יתקדם אליי׃ הן אדני
יהוה יעזר לי מי הוא ירשיעני הן
כלם כבגד יבלו עש יאכלם׃ הא יי
אלהים סעיד לי מן הוא דיחייבנני
הא כולהון כלבושא דבלי דעשא
אכיל ליה׃ ואלא כאן אלה יעינני
פמן יגלבני בל כלהם כאלתוב יבלון
ואלעת יאכלהם׃ מי בכם
ירא יהוה שמע בקול עבדו אשר
הלך חשכים ואין נגה לו יבטח בשם
יהוה וישען באלהיו׃ מן בכון מדחלא
דיי דשמע בקל עבדוהי נביא
דעבד אוריתא בעקא כגבר דמהליך
בקבלא אוריתא זיהור ליה מתרחיץ
בשמא דיי ומסתמיך על פורקנא
דאלהיה׃ ומן כאן פיכם יכאף אלה

ויסמע קול רסולה פלו סאר פי אלצלמאת
ולא יכון לה ספר ליתק באסם אלה
ויתוכל עלי רבה׃ הן כלכם
קדחי אש מאזרי זיקות לכו באור
אשכם ובזיקות בערתם מידי היתה
זאת לכם למעצבה תשכבון׃ הא
כולכון מגרן באשא מתקפי חרב
איזילו פילו באשא דגריתון ובחרב
דתקיפתון ממימרא דיי הות דא לכון
לתקלתכון תתובון׃ ואן כאן גמיעכם
קאדחי אלנאר מדרי אלשראר לסרתם
פי שהב נארכם ופי שראר אשעלתמ׳
׳והא ומן קדרתי יחל הדי בכם וכמא
כסבתם תנצגעון׃ שמעו
אלי רדפי צדק מבקשי יהוה הביטו
אל צור חצבתם ואל מקבת בור
נקרתם׃ קבילו למימרי רדפי קושטא
דבען אולפן מן קדם יי אסתכלו
דכחציבא מטינרא אתחציבתון
וכפסולא מגוב ריקן אתפסילתון׃
אסמעו לי יא טאלבי אלעדל מלתמסי
אלעדל אלתפתו אלי צואן מנה נחתתם
ואלי מחפר ביר מנהא נקרתם׃ הביטו
אל אברהם אביכם ואל שרה תחוללכם

כי אחד קראתיו ואברכהו וארבהו׃
אסתכלו באברהם אבוכון ובשרה
דעדיאתכון ארי יחיד הוה אברהם
יחידאי בעלמא קריבתיה לפולחני
ובריכתיה ואסגיתיה׃ שרת דלך
אתפתו אי אברהים אביכם ואי סרה
תאמלתכם פאני דעותה ואחרא
ובארכת פיה וכתרתה׃ כי נחם יהוה
ציון נחם כל חרבתיה וישם מדברה
כעדן וערבתה כגן יהוה ששון ושמחה
ימצא בה תודה וקול זמרה׃ ארי
עתיד יי לנחמא ציון לנחמא כל
חרבתהא וישוי מדברה כעדן
ומישרה כגינתא דיי ביה חדוא
ישתכח בה מעלי תודתא וקל
דמשבחין׃ ואעלמו אן כדאך יעאזי
אלה ציון ויעאזי גמיע כראבאתהא
ויגעל בריתהא כעדן ובידאתהא
כגנאן אלה אסרור ופרח יוגד פיה
אשכר וצות אתסביח׃
הקשיבו אלי עמי ולאומי אלי
האזינו כי תורה מאתי תצא ומשפטי
לאור עמים ארגיע׃ קבילו למימרי
עמי ולכנשתי לפולחני אציתא ארי

אוריתא מן קדמי תיפוק ודיני כנהור
ליה עממין יזדמנון׃ אסגו לי יא קומי
ויא אמתי אנצתו לי פאן שריעה
תכרג מן ענדי יכון בהא נורא ללאמם
יסכנהא׃ קרוב צדקי יצא ישעי וזרעי
עמים ישפטו אלי איים יקוו ואל
זרעי ייחלון׃ קריבא זכותי נפק
פורקני ובתקוף דרע גבורתי עממיא
ידדנון למימרי נגוון יסברון ולתקוף
דרע גבורתי יכתרון׃ וכמא ערלי
יקרב ויכרג בה גותי כדאך אפאתי
תחכם פי אלאמם פהם ירגון רחמתי
ויצברון לאפאתי׃ שאו לשמים עיניכם
והביטו אל הארץ מתחת כי שמים
כעשן נמלחו והארץ כבגד תבלה
וישביה כמו כן ימותון וישועתי
לעולם תהיה וצדקתי לא תחת׃ זקופו
לשמיא עיניכון ואסתכלו בארעא
מלרע ארי שמיא כתננא דעדי כין
יעדון וארעא ככסותא דבליא כין
תבלי ויתבהא אף אינון הכין ימותון
ופורקני לעלם תהי וזכותי לא תתעכב׃
ארפעו אלי אלסמא עיונכם ואתפתו אלי
אלארץ מן דונהא ואעלמו אן אלסמאואת

כולכאן תצמחל וארץ כלתוב תבלא
ואהלהא כראך ימותון וגותי יכון אי
אדהר ואהל זכותי לא ירערון׃
שמעו אלי ידעי צדק עם
תורתי בלבם אל תיראו חרפת אנוש
ומגדפתם אל תחתו׃ קבילו למימרי
ידעי קושטא עמא דאולפן אוריתי
בליבהון לא תדחלון מחסודי בני
אנשא ומאתרברבותהון לא תתבלון׃
אסמעו לי יא עארפי אעדל קום תוראתי
פי קלובהם לא תכאפו מן עאר סאיר
אנאס ומן קדאיפהם לא תדערו׃ כי
כבגד יאכלם עש וכצמר יאכלם סס
וצדקתי לעולם תהיה וישועתי לדור
דורים׃ ארי כלבושא דאכיל ליה עשא
וכעמרא דאחיד ביה רקבא וזכותי
לעלם תהי ופורקני לדר דרין׃ אנהם
כאתוב יאכלהם אעת וכאצוף יאכלהם
אסוס ועדלי יתבת אי אדהר וגותי אי
גיל ואגיל׃ עורי עורי לבשי
עז זרוע יהוה עורי כימי קדם דרות
עולמים הלוא את היא המחצבת רהב
מחוללת תנין׃ אתגלא אתגלא לבשי
תקוף גבורא מן קדם יי אתגלא כיומי
קדם דריא דמלקדמין הלא בדילך
כנשתא דישראל תברית גיבריא
שיציתי פרעה ומשריתיה דהוו
תקיפין כתנינא׃ ואקול יא אצהרי
אכסי עזא יא קדרה אלה אצהרי
כמא אסאלקדימה ואגיאל אדהריה
אליס הי אלאחתה אלמפתן אלמרדעה
אלתנין׃ הלא את היא המחרבת ים מי
תהום רבה השמה מעמקי ים דרך
לעבר גאולים׃ הלא בדילך כנשתא
דישראל אחריבית ימא מי תהום רבה
שויתי עומקי ימא אורח למגז
משיזביא׃ או ליס הי אלמגפפה מן
אלבחר מא אלגמר אלכביר ואלמציירה
אעמאק אלבחר טריקא ימר פיהא
אלמפכוכין׃ ופדויי יהוה ישובון ובאו
ציון ברנה ושמחת עולם על ראשם
ששון ושמחה ישיגון נסו יגון ואנחה׃
ופריקיא דיי יתכנשון מביני גלותהון
וייעלון לציון בתושבחא וחדות עלם
תהי להון דלא פסקא ועננ יקרי יהי
מטל על רישיהון ביע וחדוא ושבחן
ויסוף מנהון מקבית ישראל דווננא
ותינחתא׃ פכראך מן יפדיהם אלה

אלין מלין מן כ אתין לית כות אט אט בל בל גב גב גל גש גז גע דש הה זע זה זן חף חס חח חל חק טל טחיך כף לן מך מר מט מץ
נם נב קך סס עי פסינץ צץ צו צב קש רר רד שר שן שכל שתתו

ירגעון וירכלון ציון ברנה ופרחו דהר
פי קלובהם סרור ופרח ילחקונהמא
ותהרב ענהם ואחסרה ותנהד׃
אנכי אנכי הוא מנחמכם
מי את ותיראי מאנוש ימות ומבן אדם
חציר ינתן׃ אנא אנא הוא מנחמכון ממן
אתון דחלין מאנשא דמאית ומבר
אנשא דכעסבא חשיב׃ אנא הו
מעזיכם פי מא אנתם תלאפו מן
אנסאן ימות או אבן אדם אלי יציר
כאלחשיש׃ ותשכח יהוה עשך נוטה
שמים ויסד ארץ ותפחד תמיד כל
היום מפני חמת המציק כאשר כונן
להשחית ואיה חמת המציק׃ ואתנשיתא
פולחנא דיי דעבדך דתלא שמיא
ושכליל ארעא ודחילתא תדירא
כל יומא מן קדם חמת מעיקא כמא
דמתקנין לחבלא וכען אן היא חמת
מעיקא׃ ותנסא אלה רבך אלמאד אל
סמא ומאסס אלארץ ותפזעת דאימא
טול אלזמאן מן קבל חמיה אלמצאיק
כמא היא הא ליפסד בהא פאין הי
אן חמיה אלמצאיק׃ מהר צעה
להפתח ולא ימות לשחת ולא יחסר

לחמו׃ מוחי פורענא לאתגלאה ולא
ימותון צדיקיא לחבלא ולא יחסרון
מזונהון׃ אלסארע שפאאן יחלהא
פלא ימות אלקום הלאכא ולא יעוזהם
טעאמהם׃ ואנכי יהוה אלהיך רגע
הים ויהמו גליו יהוה צבאות שמו׃
ואנא יי אלהך דנזיף בימא והמו גלוהי
יי צבאות שמיה׃ ואנא אלה רבך
זאגר אלבחר פתהיג אמואגה רב אלגיוש
אסמה׃ ואשים דברי בפיך ובצל ידי
כסיתיך לנטע שמים וליסד ארץ
ולאמר לציון עמי אתה׃ ושויתי פתגמי
נבואתי בפומך ובטלל גבורתי אגינית
עלך לקיימא עמא דאמיר עליהון
דיסגון ככוכבי שמיא ולשכללא
כנשתא דאמיר עליהון יסגון כעפרא
דארעא ולמימר לדדירין בציון עמי
אתון׃ ולקנתך כלאמי ופי צלי גטיתך
וכמא נצבת אלסמא ואססת אלארץ כאן
אקול לאל ציון אנתם קומי׃
התעוררי התעוררי קומי ירושלם
אשר שתית מיד יהוה את כוס חמתו
את קבעת כוס התרעלה שתית מצית
אתרכא את רכא קומי ירושלם דקבילת

כאשר ל׳ מט וק׳ מכ — מסת השמר בכבע והשער קברו דבריו להם ובתר דעמו בגורל החושבים ותשכח יי אפרוש עליהם חפצת עשית

מן קדם יי ית כסא דחמתיה ית פיילי
כסא דלווטא שתית אמצית: אנתכהי
אנתכהי קומי יא ירושלם אתי שרבתי
מן ענד אלה כאס חמייתה חתי תפל
אבאס אמסדר שרבתיה ונשפתיה:
אין מנהל לה מכל בנים ילדה ואין
מחזיק בידה מכל בנים גדלה: לית
דמנחים לה מכל בנין דילידת ולית
דמתקיף בידה מכל בנין דרביאת:
וקיל לך ליס להא סאיק מן גמיע
אבנין אדי ולדתהם ולא אכד בידהא
מן כל בנין רבתהם: שתים הנה
קראתיך מי ינוד לך השד והשבר
והרעב והחרב מי אנחמך: תרתין
עקן אתאה עלך ירושלם לא יכילת
למקם כיד ארבע ייתין עלך בזא
ותברא וכפנא וחרבא לית דינחמנך
אלהין אנא: ועלי כלתאן ממזא
ואפאך מן ינוד לך עלי אנהב ואלכסר
ואגוע ואלסיף מן יעאזיך: בניך עלפו
שכבו בראש כל חוצות כתוא מכמר
המלאים חמת יהוה גערת אלהיך:
בנך יהון מטרפין רמן בריש כל
שוקיא כמזרקי מצדין מלין חמתא

מן קדם יי מזופיתא מן קדם אלהיך:
ובניך קד תצוורו ואנצגעו פי טרף
כל סוק כאתיתל פי אשבכה אממלוין
מן חמיה אלה ומן זגרה רבך: לכן
שמעי נא זאת עניה ושכרת ולא
מיין: בכין שמעי כען דא מטלטלתא
דרויא מן עקא ולא מן חמר: לדלך
אסמעי הדא יא צעיפה יא סכרא
לא מן כמר: כה אמר אדניך
יהוה ואלהיך יריב עמו הנה לקחתי
מידך את כוס התרעלה את קבעת
כוס חמתי לא תוסיפי לשתותה עוד:
כדנן אמר רבונך יי ואלהיך דעתיד
למעבד פורענות דין עמיה הא קבילית
מן ידיך ית כסא דלווטא ית פיילי כסא
דחמתי לא תוספין למשתיה עוד:
כדי קאל אלה סיידך ורבך יכצם לקומה
האנא אכד מן ידך אכאס אמסדר
ואך תפל כאס חמיתי פלא תעודין
אן תשרביה אבדא: ושמתיה ביד
מוגיך אשר אמרו לנפשך שחי
ונעברה ותשימי כארץ גוך וכחוץ
לעברים: ואמסרינה ביד דהוו מונן
ליך דהוו אמרין לנפשך אמאיכי

ונעדי ואמא יכת פארעא יקריך והוית
כשוק לעדן ואצייראהא פי יד מחסניך
אלדי קאלו לנפסך אנכפצי חתי נגוז
פציירת צהרך כאלארץ וכאלסוק לל
מארה׃ עורי עורי לבשי
עזך ציון לבשי בגדי תפארתך
ירושלם עיר הקדש כי לא יוסיף
יבאך עוד ערל וטמא׃ אתגלדא
אתגלדא לבשי תוקפיך ציון לבשי
לבושי תושבחתיך ירושלם קרתא
דקודשא ארי לא ייספון יעדון ביך
עוד ערלין ומסאבין׃ אנהצי אלבסי
עזך יא ציון אלבסי תיאב פכרך יא
ירושלם בית אלמקדס פאנה לא יעוד
ידכלך אבדא אקלף ולא נגס׃ התנערי
מעפר קומי שבי ירושלם התפתחי
מוסרי צוארך שביה בת ציון׃ אתנפצי
מעפרא קומי תיבי על כורסי יקרא
ירושלם אתפסקו חנקי צוריכון שביי
כנשתא דציון׃ ואנתפצי מן אלתראב
וקומי אגלסי יא ירושלם וחללי
אכנאק ענקך יא מסביה גמע ציון׃
כי כה אמר יהוה חנם
נמכרתם ולא בכסף תגאלו׃ ארי

כדנן אמר יי מגן אזדבנתון ולא בכסף
תתפרקון׃ הכדא קאל אללה כמא אבעתם
מגאנא כדאך בלא תמן תפתכון׃
כי כה אמר אדני יהוה מצרים
ירד עמי בראשנה לגור שם ואשור
באפס עשקו׃ ארי כדנן אמר יי אלהים
למצרים נחת עמי בקדמיתא לאתותבא
תמן ואתורא בלמא אנסיה׃ וקאל אללה
איצא כמא צנעת במצר אד ורדהא
אולא קומי ליסכנהא כדאך אצנע
באשור אדי גשמהם אכירא׃ ועתה
מה לי פה נאם יהוה כי לקח עמי חנם
משלו יהילילו נאם יהוה ותמיד כל
היום שמי מנאץ׃ וכען עתדנא
למפרק אמר יי ארי אזדבן עמי מגן
עממיא דשליטו ביה משתבחין אמר
יי ותדירא כל יומא על פלחן שמי
מרגזין׃ ואן יקול אללה ליס ההנא
יסאן שעבי מגאנא וצאר סלאטינהם
יולולון יקול אללה ואסמי טול הדא
אלזמאן ירפץ ואימא׃ לכן
ידע עמי שמי לכן ביום ההוא כי
אני הוא המדבר הנני׃ בכין יתגלא
בעממיא שמי בכין בעדנא ההוא

תיד עין ארי אנא הוא ממליל ית ומימרי
קיים לכן סיעתא קומי אסמי ויעלמון
איצא אנא הו מכאטבכם במא כנת׳
מה נאוו על ההרים רגלי
מבשר משמיע שלום מבשר טוב
משמיע ישועה אמר לציון מלך
אלהיך: מא יאין על טורי ארעא
דישראל רגלי מבסר משמע שלם
מבסר טב משמע פורקן אמר לכנשתא
דציון אתגליאת מלכותא דאלהיך:
מא אחסן עלי אגבאל ארגל אלמבשר
מסמע אלסלאם מבשר באלכיר מסמע
אלמגותה יקול לציון קד צהר מלך
רבך: קול צפיך נשאו קול
יחדו ירננו כי עין בעין יראו בשוב
יהוה ציון: קל פרנסך דמר מין קלהון
כחדא משבחין ארי בעיניהון יחזון
גבורן דיעבד יי כד יתיב שכינתיה
לציון: ותצות מתטלעיך קד רפעו
אצואתהם והם ירננו אגמעין אד
ינצרו עינא לעין רגוע אלה אלי ציון:
פצחו רננו יחדו חרבות ירושלם כי
נחם יהוה עמו גאל ירושלם: בועו
ושבחו כחדא חרבת ירושלם ארי

עתיד יי לנחמא עמיה פרק ירושלם:
פאנטקו ורננו אגמעין יא אחל כראב
את ירושלם אד עזא אלה קומה
ותולי ירושלם: חשף יהוה את זרוע
קדשו לעיני כל הגוים וראו כל
אפסי ארץ את ישועת אלהינו:
גלי יי ית דרע קודשיה לעיני כל
עממיא ויחזון כל דבסייפי ארעא
ית פורקנא דאלהנא: ואצהר קדרתה
אלמקדסה בחצרה גמיע אלאמם וראי
גמיע אקטאר אלארץ מגותה ובנא׳
סורו סורו צאו משם
טמא אל תגעו צאו מתוכה הברו
נשאי כלי יהוה: אתפרשו אתפרשו
פוקו מתמן במסאב לא תקרבון פוקו
מגוה אתבחרו נטרי מני בית מקדשא
דיי: זולו זולו אכרגו מן תם ולא תדנו
בנגאסה ואלא כרגתם מנהא תנקו
יא חאמלי כתב אלה: כי לא בחפזון
תצאו ובמנוסה לא תלכון כי הלך
לפניכם יהוה ומאספכם אלהי ישראל:
ארי לא בבהילו תפקון מבני עממיא
ובעירוקא לא תתובלון לאר עבכון
ארי מדבר קדמיכון יי ועתיד לכנשא

ישועתה וק׳ מכ׳ התיצבו חשף כל אפסי ארץ מי יתן קדמה בזאת: בחפזון ג׳ ואכלתם כי בחפזון כי לא בחפזון

גלותכון אלהא דישראל׃ פאנכם לא
בחפז תכרגון ובהרב לא תסירו בל
אלה עלי מקדמתכם הו ואלה אסראיל
עלי סאקתכם׃ הנה ישכיל
עבדי ירום ונשא וגבה מאד׃ הא
יצלח עבדי משיחא יראם ויסגי
ויתקף לחדא׃ ולא סיעקל רסולי וירתפע
ויתסאנא וישמך גדא׃ כאשר שממו
עליך רבים כן משחת מאיש מראהו
ותארו מבני אדם׃ כמא דסברו ליה
בית ישראל יומין סגיאין דהוו חשוך
ביני עממיא חזויהון וזיוהון מבני
אנשא׃ וכמא יסתוחש מנה אלכתירין
כדאך ינפסד כל אמר מנהם מנצרתה
וחליתה מן בני אדם׃ כן יזה גוים רבים
עליו יקפצו מלכים פיהם כי אשר לא
ספר להם ראו ואשר לא שמעו התבוננו׃
כין יבדר עממין סגיאין עלוהי ישתקון
מלכין ישוון ידיהון על פומהון ארי
דלא אשתעיאו להון חזו ודלא שמעו
אסתכלו׃ וכדאך יבדד אלאמם כתירא
ועגה תצם אלמלוך אפואהם לאנהם
ראו מא לם יקץ עליהם מתלה
ושאהדו מא לם יסמעו נצירה׃

מי האמין לשמעתנו וזרוע
יהוה על מי נגלתה׃ מן הימין לבסורתנא
דא ותקוף דרע גבורתא דיי כדין
על מן אתגליאת׃ מן צדק באכבארנא
הדה וקדרה אלה עלי מן תצהר׃ ויעל
כיונק לפניו וכשרש מארץ ציה
לא תאר לו ולא הדר ונראהו ולא
מראה ונחמדהו׃ ויתרבא צדיקיא
קדמוהי הא כלבלבין דפרן וכאילן
דמשלח שורשוהי על נגדין דמיין
כין יסגין תולדת קודשא בארעא
דהות צריכה ליה לא חיזו חולא חזויה
ולא אימתיה אימת הדיוט ויהי זיו
קודשא זיויה דכל דיחזיניה יסתכל
ביה׃ מן נכת כאלרצאעה קבל דלך
וכאצל מנפרד פי בלד מפאזאה
אדי לא רועה לה ולא כהגה ואלא
נצרנא לא מנצר פנתמנאה׃ נבזה
וחדל אישים איש מכאבות וידוע
חלי וכמסתר פנים ממנו נבזה ולא
חשבנהו׃ בכין יהי לבוסרן ויפסיק
יקר כל מלכותא יהון חלשין ודוון
הא כאנש כיבין ומזמן למרעין
וכמא דהוות מסלקא אפי שכינתא

אישים ג׳ ומל׳ וסימנ׳ נבזה וחדל אישים את אישים אליכם אישים

מנגנא כסירין ולא חשיבין׃ כדלך
הו זרי ומנקטע מן לנאסדו אוגאע
ומעדות באמראץ וכמן תחגב לה
וגוה ענה כאך הו זרי פמא נחסבה׃
אכן חלינו הוא נשא ומכאבינו סבלם
ואנחנו חשבנהו נגוע מכה אלהים
ומענה׃ כלין על חובנא הוא יבעי
ועויתנא בדיליה ישתבקן ואנחנא
חשיבין פתישין מהן מן קיץ ומענן׳
אלא אמראצנא הו אחתמלהא
ואוגאענא אזדלמהא ונחן חסבנאה
מבתלאא מצרובא מן ענד אלה
ומערבא׃ והוא מחלל מפשענו
מדכא מעונתינו מוסר שלומנו
עליו ובחברתו נרפא לנו׃ והוא
יבני בית מקדשא דאיתחל בחובנא
אתמסר בעויתנא ובאלפנה שלמיה
יסגי עלנא ובדנתנהי לפתגמוהי
חובנא ישתבקון לנא׃ והו ממרץ
מן גרומנא מדוך מן דנובנא מן
אב מכאפאתנא ובגראחתה עופינא׃
כלנו כצאן תעינו איש לדרכו
פנינו ויהוה הפגיע בו את עון
כלנו׃ כולנא כענא אתבדרנא

גבר לקביל אורחיה גלינא ומן קדם יי
הות רעוא למשבק חובי כולנא
בדיליה׃ ואד כלנא כאגנם צללנא
וכל אמר עלי וגהה תוגהנא פאן
אלה לקאה הו דנוב גמיענא׃ נגש
והוא נענה ולא יפתח פיו כשה לטבח
יובל וכרחל לפני גוזזיה נאלמה
ולא יפתח פיו׃ בעי והוא מיתותב
ועד לא פתח פומיה מתקבל תקיפי
עממיא כאימרא לנכסתא ימסר
וכרחלא דקדם גזזהא שתקא לית
לקבליה פתח פומיה וממליל מלא׃
תלתל והו מערב פמא יפתח פאה
כאלחמל אלדי יודי לאלדבח וכרכלה
בין ידי גאזהא סאכתה פמא יפתח
פאה׃ מעצר וממשפט לקח ואת
דורו מי ישוחח כי נגזר מארץ
חיים מפשע עמי נגע למו׃ מיסורין
ומפורענו יקריב גלותנא פרישן
דיתעבדן לנא ביומוהי מן יכול
לאשתעאה אדי יעדי שולטן
עממיא מארעא דישראל חובין
דחבו עמי עד לותהון ימטי׃ ומן
אלחבס ואלמחאכמה יוכד ומא פי

גלה מן ינתשיא חתי קטע מן כלר
אחיזה ומן גרם קומי אברא עליהם׃
ויתן את רשעים קברו ואת עשיר במתיו
על לא חמס עשה ולא מרמה בפיו׃
וימסר ית רשיעיא לגיהנם וית עתירי
נכסיא דאנסו במותא דאבדנא בדיל
דלא יתקיימון עבדי חטאה ולא ימללון
נכסין בפומהון׃ וגעל מע אלצלמין קבלה
אסתקלאלא ומע אלמסתגניין בקת לה
צלמא מע מא לם יצנע צלמא ולא
מכר פי פאה׃ ויהוה חפץ דכאו החלי
אם תשים אשם נפשו יראה זרע
יאריך ימים וחפץ יהוה בידו יצלח׃
ומן קדם יי הות רעוא למצרף ולדכאה
ית שארא דעמיה בדיל לנקאה מחובין
נפשהון יחזון במלכות משיחהון
יסגון בנין ובנן יירכון יומין ועבדי
אוריתא דיי ברעותיה יצלחון׃ ולה
אראד בתדיכה ואמראצה אן תציר
נפסה אלאתם אתמא ויראא נסלא כאץ
תטול מדתה ומראד אלה יתבת פי
ידה׃ מעמל נפשו יראה ישבע בדעתו
יצדיק צדיק עבדי לרבים ועונתם
הוא יסבל׃ משעבוד עממיא ישזיב

נפשהון יחזון בפורענות סנאיהון
יסבעון מבזת מלכיהון בחכמתיה
יזכי זכאין בדיל לשעבדא סגיאין
לאוריתא ועל חוביהון הוא יבעי׃ ומן
שקאיה נפסה ירא תואבא וישבע
מנה ומן עקלה יזכי אלזכי כלאן רסולי
לאלכתירין ודנובהם יחתמלהא׃ לכן
אחלק לו ברבים ואת עצומים יחלק
שלל תחת אשר הערה למות נפשו
ואת פשעים נמנה והוא חטא רבים
נשא ולפשעים יפגיע׃ בכין אפליג
ליה ביזת עממין סגיאין וית נכסי
כרכין תקיפין יפליג עדאה חלף
דמסר למותא נפשיה וית מרודיא
שעביד לאוריתא והוא על חובין
סגיאין יבעי ולמרודיא ישתביק ליה׃
לדלך אנצבה מע אלגלא ומע אלעצמא
יקתסם אלסלב בדל מא גרד ללמות
נפסה ומע אלפאסקין אנעד והו קד
אחתמל דנב אלכתירין ועלי אלפאסקין
יסתקבל׃ רני עקרה
לא ילדה פצחי רנה וצהלי לא חלה
כי רבים בני שוממה מבני בעולה
אמר יהוה׃ שבחי ירושלם דהות
כאתתא עקרא דלא ילידת בועי תשבחא ורוצי
[illegible]

פאיתא דלא עדיאת ארי סגיאין
יהון בני ירושלם צדיתא מבני רומי
יתיבתא אמר יי׳ רני יא גמאעה
הי כעאקר לם תלד ואנטקי ברנין
ואצהלי יא אמה הי כמן לם תטלק
פאן אהל אלוחשה סיכונו אכתר
מן אלמסכונה קאל אללה׃ הרחיבי מקום
אהלך ויריעות משכנתיך יטו אל
תחשכי האריכי מיתריך ויתדתיך
חזקי׃ אפתא אתר בית משרך וקרוי
ארעיך יתיבי לא תמנעין אסגא
עם משריתיך ושלטונך תקיפי׃
אוסעי מוצע כבאך ושקאק מסאכנך
ימתדו לם תצריהם וטולי אטנאבך
ושדי אותאדך׃ כי ימין ושמאל
תפרצי וזרעך גוים יירש וערים
נשמות יושיבו׃ ארי לדרומא ולצפונא
תתקפין ובנך עממין ייחסנון וקרוין
דצדיין יתבון׃ פאנך סתנבסטין
ימנה ויסרה ונסלך ירת אממא
וקרי וחשה יעמרונהא׃ אל תיראי
כי לא תבושי ואל תכלמי כי לא
תחפירי כי בשת עלומיך תשכחי
וחרפת אלמנותיך לא תזכרי עוד׃

לא תרחלין ארי לא תיבהתין ולא
תתכנעין ארי לא תתכלמן ארי בהתת
עולימותיך תתנשין וחסודי ארמלותיך
לא תדכרין עוד׃ ולא תכאפי פאנך לא
תכיבין ולא תכגלי פאנך לא תכזין
בל תנסין חיא צבאיך ועאר תרמלך
לא תדכרינה אבדא׃ כי בעליך עשיך
יהוה צבאות שמו וגאלך קדוש
ישראל אלהי כל הארץ יקרא׃
ארי מריך דעבדיך יי׳ צבאות
שמיה ופרקיך קדישא דישראל
אלה כל ארעא יתקרי׃ אן רבך כאלקך
אסמה רב אלגיוש וולייך קדוס אסראיל
אלאה גמיע אלעאלם ידעא׃ כי כאשה
עזובה ועצובת רוח קראך יהוה
ואשת נעורים כי תמאס אמר אלהיך׃
ארי כאיתא שביקא ועיקת רוח
ערעת שכינתא דיי׳ וכאיתת עולימין
דאתרחקת אמר אלהיך׃ ואנמא אמהא
תרכת חינא פאגתמת רוחהא סמאך
אללה או אמראה אלשבאב איזהד
בהא וקתא קאל רבך׃ ברגע קטן
עזבתיך וברחמים גדלים אקבצך׃
ברגז זעיר רחיקתיך וברחמין סגיאין

ירי֗עות ה֗ מל׳ בל׳ ונ׳ הרחיבי ירגזון כי ריעות שלמה וכלב וארון ושג׳ יריעת כת׳ —

אקבצך גלותיך׃ פאן כנת טרפה יסירה
תרכתך פאני ברחמה ואסעה אגמע
שמלך׃ בשצף קצף הסתרתי פני רגע
ממך ובחסד עולם רחמתיך אמר
גאלך יהוה׃ בשעא זעירא סליקית אפי
שכינתי זמן מנך ובטבוות עלם דלא
פסקן ארחים עלך אמר פרקיך יי׃
ואן כאן בזבר מן סכט חגבת רצאי
טרפה ענך פבפצל מוכד ארחמך
קאוליך אלה׃ כי מי נח זאת לי אשר
נשבעתי מעבר מי נח עוד על הארץ
כן נשבעתי מקצף עליך ומגער בך׃
כיומי נח הדא קדמי דקיימית במימרי
דלא יעדון מי טופנא דהוו ביומי נח
עוד על ארעא כין קיימית דלא יחול
רוגזי עלך ולא איזוף ביך׃ והדי ענדי
כעצר נוח אנה כמא אקסמת אן לא
יעבר מתל מא עבר נוח אבדא עלי אל
ארץ כדאך אקסמת אן לא אסכט
עליך ולא אזגרך׃ כי ההרים ימושו
והגבעות תמוטינה וחסדי מאתך
לא ימוש וברית שלומי לא תמוט
אמר מרחמך יהוה׃ ארי טוריא יעדון
ורמתא יתפרקן וטובי מניך ירושלם

ימושו ג׳ וסי׳ מנה׳ כי ההרים ימ׳ לא ימוש אם ימושו

לא יעדון וקים שלמי לא יתרחק אמר
דעתיד לרחמא עלך [illegible] שיחתי אן
אגבאל תזול ואליפאע תמיל ופצלי לא
יזול ענך ועהד סלאמי לא ימיל קאל
ראחמך אלה׃ עניה סוערה
לא נחמה הנה אנכי מרביץ בפוך אבניך
ויסדתיך בספירים׃ חשיכתא מקבלת
עולבן קרתא דאמרין עלה עממיא
לא תתנחם הא אנא כביש בצדידא אבני
רצפתיך ואשכלילינך באבנין טבן׃
יא צעיפה מנקולה לם תעזא הא אנא
משקע חגארתך באתמד ואססך
באלמהא׃ ושמתי כדכד שמשתיך ושעריך
לאבני אקדח וכל גבולך לאבני חפץ׃
ואשוי כמרגלין אעך ותרעך לאבני
גמר וכל תחומך לאבני צרוך׃ ואציר
כואך מן כרכנד ואבואבך מן חגארה
גוהר וסאיר תכומך מן חגארה מראדה׃
וכל בניך למודי יהוה ורב שלום בניך׃
וכל בניך יהון אלפין באוריתא דיי
וסגי יהי שלם בנך׃ וגמיע אהלך
תלאמיד אלה ומא אכתר סלאמתהם׃
בצדקה תכונני רחקי מעשק כי לא
תיראי וממחתה כי לא תקרב אליך׃

בזכותא תתקנין אתרחקי מעושקא
ארי לא תדחלין ומתברא ארי לא ייעול
עלך׃ ובאלעדל תתבתין תבעדין מן
אלגשם כל לא תכאפיה ומן אלאנדקאק
פאנה לא יקרבך׃ הן גור יגור אפס
מאותי מי גר אתך עליך יפול׃ הא
אתכנשא יתכנשון ליך גלות עמיך
לסופא מלכי עממיא דמתכנשין
לאעקא ליך ירושלם בגויך יתרמון׃
לעלסאכן יסכן אלארץ דוני פמן
קדר אן יסכנך פיך יקעיהן׃ אנכי
בראתי חרש נפח באש פחם ומוציא
כלי למעשהו ואנכי בראתי משחית
לחבל׃ הא אנא בריתי נפחא נפח נור
בשיחורין ומפיק מנא לצורכיה
ואנא בריתי מחבלא לחבלא׃ פאני
אלדי כלקת אלצנאע מנהם מן ינפך
אלנאר פי אלפחם ויכרג אניה לצנאעתה
ואנא כלקת אלמהלך ליהלך׃ כל כלי
יוצר עליך לא יצלח וכל לשון תקום
אתך למשפט תרשיעי זאת נחלת
עבדי יהוה וצדקתם מאתי נאם
יהוה׃ כל זין דיתתקן עלך ירושלם לא
יצלח וכל לישן דיקום עמיך לדינא

תחייביניה הא אחסנת עבדיא דיי
וזכותהון מן קדמי אמר יי׃ פכל
סלאח יצוור עליך לא ינגח וכל לסאן
יקאומך פי אלחכם תפלגין עליה הדי
מן נחלה אוליאי וחסנאתהם ענדי
יקול אללה׃ הוי כל צמא
לכו למים ואשר אין לו כסף לכו
שברו ואכלו ולכו שברו בלוא כסף
ובלוא מחיר יין וחלב׃ ויי כל דצבי
למילף ייתי ויילף ודלית ליה כסף
איתו שמעו ואילפו איתו שמעו ואילפו
בלא כדמין ולא בממון אלפן דטב
מיחמר ומיחלב׃ יא מעאשר אלעטאש
תעאלו אלי מא ליס לה עליכם תמן תם
תעאלו אמתארו וכלו מגאנא תם תעאלו
אמתארו בלא פצה ולא גירהא כמרא
ולבנא׃ למה תשקלו כסף בלוא לחם
ויגיעכם בלוא לשבעה שמעו שמוע
אלי ואכלו טוב ותתענג בדשן נפשכם׃
למא תתקלון כספכון בלא למיכל
וליאותכון בלא למסבע קבילו קבלא
למימרי ואכולו דטב ותתפנק בדהין
נפשכון׃ לם תזנו ורקכם בגיר טעאם
ותצרפו מכאסבכם פי גיר משבע

אסמעו מני סמאעא וכלו אלכיר ותתדלל
באלדסם אנפסכם הטו אזנכם ולכו אלי
שמעו ותחי נפשכם ואכרתה לכם
ברית עולם חסדי דוד הנאמנים׃
ארכינו אדניכון וקבילו למימרי שמעו
ותתקיים נפשכון ואגזר לכון קים
עלם טבות דויד דמהימנין כל מיילו
אסמאעכם תם אקבלו אליי ואסמעו
מא תחיא בה נפוסכם פאני עאהד
לכם עהד אלדהר מתל פצאיל דאוד
אלדאימה הן עד לאומים נתתיו נגיד
ומצוה לאמים הא רב לעממיא מניתיה
מלך ושליט על כל מלכותא כדאך
געלתה שאהדא ללאמם ומדברא
ואמרא הן גוי לא תדע תקרא וגוי לא
ידעוך אליך ירוצו למען יהוה אלהיך
ולקדוש ישראל כי פארך הא עם דלא
תדע יפלחונך ועם דלא ידעוך יתהון
לאסקא לך מסין בדיל יי אלהך ולקדישא
דישראל ארי שבחך אמה לם תערפהא
תדעו בהא ואמה לם תערפך תחאצר
אליך לאמר אללה רבך ולקדוס אסראיל
אלדי הו פכרך׃
דרשו
יהוה בהמצאו קראהו בהיותו קרוב׃

תבעו דחלתא דיי עד דאתון חיין בעו
מן קדמוהי עד דאתון קיימין אטלבו
אללה במא הו מוגוד לכם ואדעוה
במא יכון קריבא מנכם יעזב רשע
דרכו ואיש און מחשבתיו וישב
אל יהוה וירחמהו ואל אלהינו כי ירבה
לסלוח ישבוק רשיעא אורחיה
דרשעא וגבר אניס עשתונוהי
ויתוב לפלחנא דיי וירחים עלוהי
ולדחלתיה דאלהנא ארי מסגי לסלחא׃
וליתרך אלטאלח טריקה ודו אלגל אפכארה
וירגע אלי אללה ירחמה ואלי רבנא פאנה
כתיר אלגפראן כי לא מחשבותי מחשבותיכם
ולא דרכיכם דרכי נאם יהוה ארי לא
כמחשבתי מחשבתכון ולא אורחתכון
תקנן כאורח טובי אמר יי פאנה
ליס תקדירי כתקדירכם ולא סיירכם
כסיירי יקול אללה כי גבהו שמים
מארץ כן גבהו דרכי מדרכיכם
ומחשבתי ממחשבתיכם ארי כמא
דרמין שמיא מן ארעא כין תקנן
אורחת טובי מאורחתכון ומחשבתי
יתקנן ממחשבתכון בל אן כמא
אלסמאואת אשמך מן אלארץ כדאך

ג מני ארח אזנכם אזנכם וחד והטו את לבבכם

ולקדוש ג וסימנ׳ פארך פארך ישראל וא׳ לקדוש יי מכבד׳ מחשבותיכם ב׳ מל׳ וסימנ׳ כי לא מחשבותי הן ידעתי

סירי אשמך מן סירכם ותקדירי
מן תקדירכם׃ כי כאשר ירד הגשם
והשלג מן השמים ושמה לא ישוב
כי אם הרוה את הארץ והולידה
והצמיחה ונתן זרע לזרע ולחם לאכל׃
ארי כמא דנחית מטרא ותלגא מן
שמיא ולתמן לא אפשר ליה דיתוב
אלהין מרוי ית ארעא ומרבי לה ומועי
לה ויהיב בר זרעא כמיסת לזרוע ולחמא
כמסת לאכיל׃ וכמא ינזל אלמטר
ואלתלג מן אלסמא ולא יתם לא ירגע בל
ירוי אלארץ וינמיהא וינבתהא ויעטי
חבא ללבאדר וטעאמא ללאכל׃ כן
יהיה דברי אשר יצא מפי לא ישוב
אלי ריקם כי אם עשה את אשר
חפצתי והצליח אשר שלחתיו׃ כין יהוי
פתגם טובי דנפיק מן קדמי לא אפשר
דיתוב לקדמי ריקן אלהין עביד ית
דרעינא ומצלח לדשלחנא ליה׃
כדאך יכון אמרי אלדי יכרג עקולי
לא ירגע אלי פארגא בל יצנע מא
ארידה וינגח מא אבעת בה׃ כי
בשמחה תצאו ובשלום תובלון
ההרים והגבעות יפצחו לפניכם רנה

וכל עצי השדה ימחאו כף׃ ארי בחדוא
תיפקון מביני עממיא ובשלמא תתובלון
לארעכון טוריא ורמתא יבועון קדמיכון
תשבחא וכל אילני חקלא ישענון
בענפיהון׃ וכדאך סתכרגון בפרח
ותודון בסלאם זאהלא לגבאל ואליפאע
ינטקון בין ידיכם ברנין וכל שגר
אלצחרי יספקון באכפאפהם׃ תחת
הנעצוץ יעלה ברוש תחת הסרפד
יעלה הדס והיה ליהוה לשם לאות
עולם לא יכרת׃ חלף רשיעיא יתקיימון
צדיקיא וחלף חייביא יתקיימון דחלי
חטאה ויהי קדם יי׳ לשום לאת עלם
דלא יפסוק׃ בדל אלסדר ינבת לכם כותי
ובדל אלסואס אסא פיציר דלך ללה
אסמא ואיה אדהר לא תנקטע׃
כה אמר יהוה שמרו משפט
ועשו צדקה כי קרובה ישועתי לבא
וצדקתי להגלות׃ כדנן אמר יי׳ טרו
דינא ועבדו צדקתא ארי קריב פורקני
למיתי וזכותי לאתגלאה׃ כדי קאל
אללה אחפצו אלחכם ואעמלו באלעדל
פאן גותי קריב אלמגי ותזכיתי לכם
תצהר׃ אשרי אנוש יעשה זאת ובן

משמים ד׳ ישע כול בר מן כי כאשר ירד ותה ילתא במ׳ הללו ק׳ ינות עזרא׳ הן אני ד׳ ערל שפתים נשארו׳ עין יבש כפיך לאל׳

אדם יחזיק בה שמר שבת מחללו
ושמר ידו מעשות כל רע׃ טוביא אנשא
דיעביד דא ובר אנש דיתקף בה יטר
שבתא מאחלותה ויטר ידוהי מלמעבד
כל ביש׃ וטובא אנסאן יצנע הדה
אשראיע וארמי יתמסך פיהא אן
יחפץ לסבת מן בדלה ויחפץ ידה מן
עמל אשר׃ ואל יאמר
בן הנכר הנלוה אל יהוה לאמר הבדל
יבדילני יהוה מעל עמו ואל יאמר
הסריס הן אני עץ יבש׃ ולא יימר
בר עממין דמתוסף על עמיה דיי
למימר אפרשא יפרשינני יי מעל
עמיה ולא יימר סריסאה האנא כאע
יביש׃ ולא יקול לגריב למנעטף עלי
אלה קאילא סיפרזני אלה מן קומה
ולא יקול לכאדם אנמא אנא כעוד
יאבס׃ כי כה אמר יהוה
לסריסים אשר ישמרו את שבתותי
ובחרו באשר חפצתי ומחזיקים
בבריתי׃ ארי כדנן אמר יי לסריסיא
דיטרון ית יומי שביא דילי ומתרען
ברעותא ומתקפין בקימי׃ לאן כדי
קאלה ען לכדם אדי יחפצו סבותי

ויכתארו מא ארדתה ויתמסכון בעהדי׃
ונתתי להם בביתי ובחומתי יד ושם
טוב מבנים ומבנות שם עולם אתן
לו אשר לא יכרת׃ ואתין להון בבית
מקדשי ובארע בית שכינתי אתר
ושום טב מבנין ובנן שום עלם אתין
להון דלא יפסוק׃ סאעטיהם פי ביתי
ואסוארי אתארא ואסמא כיר מן
אבנין ואבנאת אעטיהם אסם אדהר
מא לם ינקטע׃ ובני הנכר הנלוים על
יהוה לשרתו ולאהבה את שם יהוה
להיות לו לעבדים כל שמר שבת
מחללו ומחזיקים בבריתי׃ ובני עממיא
דמתוספין על עמיה דיי לשמשותיה
ולמרחם ית שמא דיי למהוי ליה
לעבדין כל דיטר שבתא מאחלותה
ומתקפין בקימי׃ ואלגרבא למנעטפין
אלי אלה יכדמו ויחבו אסמה ויכונו
לה עבידא כל מן יחפץ לסבת מן
בדלה ומתמסכין בעהדי׃ והביאותים
אל הר קדשי ושמחתים בבית תפלתי
עולתיהם וזבחיהם לרצון על מזבחי
כי ביתי בית תפלה יקרא לכל העמים׃
ואיתינון לטורא דקודשא ואחדינון

בבית צלותי עלותהון ונכסת קודשיהון
יתסקון לרעוא על מדבחי ארי בית
מקדשי בית צלו לכל עממיא׃ סאד׳ מתקרי
כלהם אלי גבל קדסי ואפרחהם פי בית
צלותי ותכון צואעדהם וד׳באיחהם
לרצא עלי מדבחי לאן ביתי יסמא
לגמיע אלאמם בית צלוה׃ נאם אדני
יהוה מקבץ נדחי ישראל עוד ה׳ רי״ס פ״ס
אקבץ עליו לנקבציו׃ אמר יוי אלהים
דעתיד לכנשא מבדרי ישראל עוד
אקריב גלותהון לכנשא יתהון׃ יקול
אללה אלגאמע מנדחיי אסראיל
פאצם אליהם איצא מן מגתמעיהם׃
כל חיתו שדי אתיו לאכל כל חיתו
ביער׃ כל מלכי עממיא דמתכנשין
לאעקא ליך ירושלם בגויך יתלמון
יהון מיכל לחית ברא תסבע מנהון
חית חורשא׃ גמיע וחוש אלצחרי אתי
תאתי לתאכל גמיע וחוש אלשערי׃
צפו עורים כלם לא ידעו צפיו ה׳
כלם כלבים אלמים לא יוכלו לנבח וחק
הזים שכבים אהבי לנום׃ סכואיהון
סמן כלהון לא ידעין כלהון מדעם
כלבין חרשין לא יכלין למיבח נמין

שכבין רחמין למדמך׃ אלמתטלעין
מנהם כלהם עמי לא יעלמון שייא
וכלהם ככלאב כרס לא תסתטיע
נבאחא בל תלכו ותנצגע ותחב אלנום׃
והכלבים עזי נפש לא ידעו שבעה
והמה רעים לא ידעו הבין כלם לדרכם ה׳
פנו איש לבצעו מקצהו׃ וכלביא
תקיפי נפשן לא ידעין למסבע ואנון
מבאשין לא ידעין לאסתכלא כלהון
גבר לקביל אורחיה גלו גבר למיבז
ממוניה דישראל׃ ונפוסהא וקחה לא
תערף אלשבע כדאך רעאהם לא
יערפון אלפהם וכלהם פי טרקהם קד
ולו כל רגל עלי טמיעה פי נאחיתה׃
אתיו אקחה יין ונסבאה שכר והיה ג׳
כזה יום מחר גדול יתר מאד׃ אמרין
איתו ונסבי חמר ונתרוי מן עתיק
ותהי שירותנא דמחר טבא מדיומא
דין סגיאה לחדא׃ יקולון תעאלו נאכד
אלכמר ונתסכר מן אלמסכר פיציר לנא
גדא מתל יומנא הדא בל אכבר
מנה ואפצל גדא׃ הצדיק אבד ואין ב׳
איש שם על לב ואנשי חסד נאספים
באין מבין כי מפני הרעה נאסף ב׳ אחרן

הבין ה׳ וסימנ׳ הוון כלביא שאלין חכמתא לסוסיא׃ נאם ד׳ ריש׳ פיסו וסימנ׳ שמע שמעו נאם יי מקבץ פשע לרשע׃

הצדיק׃ צדיקיא מיתין ולית אנש
דמשוי דחלתי על לב וגוברי גמלי
חסדא מתכנשין לא מסתכלין ארי
מן קדם בשתא דעתידא למיתי
מתכנשין צדיקיא׃ וקד באד מנהם
אלצאלחין וליס אחד ירד באלה אלי כיר
ודוי אלפצל ינצמון וליס מן יפהם
ואנמא אנצמאמהם מן קבל אלשרור׃
יבוא שלום ינוחו על משכבותם הלך
נכחו׃ יהכון שלם ינוחון על אתר
בית משכבהון עבדי אוריתיה׃
ואנמא הם באלסלאם ילקאהם ויסתקרון
פי מצאגעהם כל מן סאר חיאלה׃
ואתם קרבו הנה בני
עננה זרע מנאף ותזנה׃ ואתון אתקרבו
הלכא עם דרא דעובדיהון בישין
דמנצבת קדשא נצבתהון ואנון
מנאפין ומזנן׃ ואנתם פתקדמו אלי
תם יא ולד אלפאאת ונסל אלפגור ואלזנא׃
על מי תתענגו על מי תרחיבו פה
תאריכו לשון הלא אתם ילדי פשע
זרע שקר׃ על מן אתון מתפנקין
וקדם מן תפתחון פומכון תסגון
למללא רברבן הלא אתון ילדי מרוד

זרעא שקרא׃ עלי מן תתדללון ועלי
מן תוסעון אפואכם ותטילו אלסנתכם
אליס אנתם אולאד אלגרם ונסל אלבאטל׃
הנחמים באלים תחת כל עץ רענן
שחטי הילדים בנחלים תחת סעפי
הסלעים׃ דפלחין לטעותא תחות
כל אילן עבות נכסי ינקיא בנחליא
תחות שקיפי כיפיא׃ אלמתסכנין
באלכבאש בכל שגר אלמתמר ודבחו
אלאולאד פי אלאודיה תחת כהוף
אלצכורהא׃ בחלקי נחל חלקך הם הם
גורלך גם להם שפכת נסך העלית
מנחה העל אלה אנחם׃ בשעיעות
כיף נחלא חולקיך אף תמן אנון
עדבך אף להון נסכת נסכין אסיקת
קרבנין העל אלין יתוב מימרי ופי
מדר אלצכור קסמכם ופי מהמאהם
כדאך חצתכם להם איצא תצבון
אלמזאג ותקדמון אלהדאיא אפעלי
הדיא אצפח לכם׃ על הר גבה ונשא
שמת משכבך גם שם עלית לזבח
זבח׃ על טור רם ומנטל שוית אתר
בית משרך אף לתמן סלקת לדבחא
דיבח׃ ועלי כל גבל שאמך סנימהם

קד ציירתם מצגעלם וצעדתם
הנאך לתקתלון קתלא׃ ואחר הדלת
והמזוזה שמת זכרונך כי מאתי גלית
ותעלי הרחבת משכבך ותכרת לך
מהם אהבת משכבם יד חזית׃
ואחורי דשא ומזוזתא שוית דוכרן
טעותיך הוית דמיא לאתתא דרחימתא
על בעלה וטעת בתר נוכראין אפתית
אתר בית משכבך וגזרת ליך מנהון
קים רחמת אתר בית משכבהון אתר
בחרת׃ ורא אלמצראע ואלמרבך
מנהם ציירתם דכורכם אד אנכשפתם
ען פצעדתם ואוסעתם מצאגעכם
ועאהדתם בעצהם מן אחבבתם
מצאגעתהם ואנצרא אידיהם׃ ותשרי
למלך בשמן ותרבי רקחיך ותשלחי
ציריך עד מרחק ותשפילי עד
שאול׃ כד עבדת ליך אוריתא אצלחת
במלכותא וכד אסגית ליך עובדין
סגיאה משריתיך ושלחת אזגדיך
עד מרחיק ואמאיכת תקיפי עממיא
עד לשאול׃ אמא אנת פאטרפת
אלמלוך באדהאן וכתרת להם
עטריך וארסלת אליהם בפיוגך אלי

בעד והבטת אליהם אלי אלגחים׃ ברב
דרכך יגעת לא אמרת נואש חית
ידך מצאת על כן לא חלית׃ בסגאות
אורחתך אמרת למתב נכסין סגיאין
אסגית על כין לא סברת למתב ובנכסיך
סגיאין קד תעבת ולם תקולי בס ואחיואן
אלדי טלבתה ידך וגדתיה ולדלך לם
תרתעדי׃ ואת מי דאגת ותיראי כי
תכזבי ואותי לא זכרת לא שמת על
לבך הלא אני מחשה ומעלם ואותי
לא תיראי׃ וית מן יציפת וקדם מן
דחילת ארי אסגית למללא כדבין
ופלחני לא אדכרת לא שוית דחלתי
על לביך הלא אנא יהיבת ליך ארכא
מעלמא דאם תתובון ולקדמי לא
תבת׃ ומן דא אלדי אחתרמת כה אן
כפתיה אד תכדבין ואיאי פלא תדכרי
ולא תרדין אליבאך לא אני אלממהל
ובאצה מן דהרך ואיאי לא תכאפין׃
אני אגיד צדקתך ואת מעשיך ולא
יועילוך׃ אנא חויתי לך עובדין טבין
דאינון זכון ליך ואת אסגית ליך עובדין
בישין דלא יהנון ליך׃ אנא אלדי אפלג
בחגתך ואמא אעמאלך הדה פלא תנפעך׃

הלא אני ג׳ וסימנ׳ הלא אני מחשה הלא אני יי אני אמרתי ׃ ומעולם ג׳ ב׳ מל׳ וא׳ חס וסימנ׳ שמעון צפרים ואגת חס

בזעקך יצילך קבוציך ואת כלם
ישא רוח יקח הבל והחוסה בי ינחל
ארץ ויירש הר קדשי׃ אצוחי כען
אם יפרקונך עבדי שקריך דהוית
מתעסקא בהון מינקותיך וית כולהון
יטול רוחא יהון ללמא ודרחיץ על
מימרי יחסין ארעא ויירת טורא
דקודשי׃ ואן צרכת ליכלצוך מגמעין
פאן גמיעהם יחמלהם אלריח מתלא
ויאכדהם אלהבא ואלמסתכן בי ינחל
אלבלאד ויחוז גבל קדסי׃ ואמר סלו
סלו פנו דרך הרימו מכשול מדרך
עמי׃ ויימר אליפו ואזהרו אפנו לב
עמא לאורח תקנא סליקו תקלת
רשיעיא מאורח כנשתא דעמי׃
ויקול אכלצוהא אכלצוהא ונגלו
טרקהא וארפעו אלמעאתר מן טריק
קומי׃ כי כה אמר רם ונשא
שכן עד וקדוש שמו מרום וקדוש
אשכון ואת דכא ושפל רוח להחיות
רוח שפלים ולהחיות לב נדכאים׃
ארי כדנן אמר רמא ומנטלא דשרי
בשמיא וקדיש שמיה ברומא שרי
וקדישא שכינתיה אמר למפרק לתבירי

לבא ולמכי רוחא לקיימא רוח
מכיכין ולמסעד לב תבירין׃ ואעלמו
אן כדי קאל ארפיע אלסני אלתאבת אלאבד
אלקדוס אסמה אנא סאכן אלסמא ואלקדס
ומע אלצעיף ואלכאשע אלרוח לאחיי
רוח אלכאשעין ואקוי קלב אלצעפא׃
כי לא לעולם אריב ולא לנצח אקצוף
כי רוח מלפני יעטוף ונשמות אני
עשיתי׃ ארי לא לעלמא אתפרע
דין ולא לאפרש יהי רוגזי ארי
רוחי מיתיא אנא עתיד לאתבא
ונשמתא אנא עבדית׃ ואנא לא אלי
אלדהר אכאצמכם ולא אלי אלגאיה אסכט
עליכם לאן ארואחכם מן בין ידיי
שמלתכם ונסמתכם אנא צנעתהא׃
בעון בצעו קצפתי ואכהו הסתר
ואקצף וילך שובב בדרך לבו׃ בחובי
ממונהון דאנסו הוה רוגזי עליהון
ואלקיתינון סליקית שכינתי מנהון
וטלטילתינון בדרית גלותהון על
דטעו בתר הרהור ליבהון׃ ואלפריק
מנהם בדנב טעמה סכטת עליה
פצרבתה סרא וצאהרא ומא דאם
עאתיא פי ראי נפסה׃ דרכיו ראיתי

וארפאהו ואנחהו ואשלם נחמים לו
ולאבליו׃ אורח תיובתהון גליא קדמי
ואשבוק להון וארחים עליהון ואשלים
תנחומין להון ולדמתאבלין עליהון׃
תם למא ראית מואכבה אוגבת אן
אשפיה ואסירה אנא ואדר עזאא
עליה וללמתחזנין לה׃ בורא ניב
שפתים שלום שלום לרחוק ולקרוב
אמר יהוה ורפאתיו׃ דברא ממלל ספון
כפום כל אנשא אמר שלמא יתעביד
לצדיקיא דנטרו אוריתי מלקדמין
ושלמא יתעביד לתביא דתבו
לאורייתי קריב אמר יי ואשבוק
להון׃ קאלה כאלק נטק אלשפתין
סלאמא סלאמא ללבעיד ואלקריב
ואנא אשפיהם׃ והרשעים כים
נגרש כי השקט לא יוכל ויגרשו
מימיו רפש וטיט׃ ורשיעיא כימא
דטריד דבעי למנח ולא יכיל ועכרין
מוהי סין וטין׃ ואמא אלטאלחין פהם
כאלבחר אלמנטרד אלדי לא יסתטיע
אלקראר פתכדר אמיאה באלחמאה
ואלטין׃ אין שלום אמר אלהי לרשעים׃
לית שלמא אמר אלהי לרשיעיא׃ וליס

סלאם קאל רבי ללכפאר׃
קרא בגרון אל תחשך כשופר
הרם קולך והגד לעמי פשעם ולבית
יעקב חטאתם׃ נביא אכלי בגרונך
לא תמנע כקל שופרא ארים קלך
וחוי לעמי מרדיהון ולבית יעקב
חוביהון׃ וקאל לי נאדי בחלקך ולא
תצד דלך וארפע צותך באלבוק ואכברהם
מן קומי בגרמהם ומן אל יעקוב בכטא
יאהם׃ ואתי יום יום ידרשון ודעת
דרכי יחפצון כגוי אשר צדקה עשה
ומשפט אלהיו לא עזב ישאלוני משפטי
צדק קרבת אלהים יחפצון׃ וקדמי יום
יום אלפן תבעין כאילו למידע אורחן
דתקנן קדמי צבן כעמא דזכו עבד
ומדין דאלהיה לא אתרחק שאלין מן
קדמי דין דקשוט כאלו לאתקרבא
לדחלתא דיי צבן׃ ואנהם יטלבוני
יום יום ויידון תעריף סירי כקביל
קד צנע אלזכוה ולם יתרך חכם רבה
כדאך יסאלוני אחכאם אלעדל ויידון
אלתקרב אלי חכם אללה׃ למה צמנו ולא
ראית עננו נפשנו ולא תדע הן ביום
צמכם תמצאו חפץ וכל עצביכם

יום יום ז׳ וסימנ׳ ויהי כדברה על אשר ילקטו ואתי לשלמי נדרי ברוך יי והיה אילן אשרי אדם

תנגשו׃ אמרין למא אנחנא צימין
וקדמך גלי מסגפין נפשתנא וקדמך
ידיע נביא אימר להון הא ביום תעניתכון
אתון תבעין צורכיכון וכל תקלתכון
אתון מקרבין׃ ויקולון לם צמנא ולם
תר לנא דאך ואגוענא נפוסנא ולם
תערפה לנא אנמא פי יום צומכם תטלבון
מראדכם וגמיע משקאתכם תקתצונהא׃
הן לריב ומצה תצומו ולהכות באגרף
רשע לא תצומו כיום להשמיע במרום
קולכם׃ הא לתחרו ולמצו אתון צימין
ולממחי בכורמיזא דרשעא לא
תתענון תעניין כאלין לאשמעא
במרומא קלהון׃ ואנמא ללכצומה ולא
מנאצאה תצומון ולתצארב בשאדך
אלצלם פלא תצומון כדא אן תסמעון
כרפע צותכם׃ הכזה יהיה צום אבחרהו
יום ענות אדם נפשו הלכף כאגמן
ראשו ושק ואפר יציע הלזה תקרא
צום ויום רצון ליהוה׃ ההדא היא תעניתא
דרעינא בה יומא דמסגיף אנשא נפשיה
הלכיף רישיה כאגמון כפיף ועל
סקא וקטמא באית הלהדא אתון קרן
תעני ויומא דרעוא ביה מן קדם יי׃

הכדי יכון צום אלכתארה כאן יכון יום
יגיע אלאנסאן נפסה וינכס ראסה כאלפא
פיר ויפתרש אלמסח ואלרמאד אהדא
ינבגי אן תסמוה צומא או יום רצא
ללה׃ הלוא זה צום אבחרהו פתח חרצבות
רשע התר אגדות מוטה ושלח רצוצים
חפשים וכל מוטה תנתקו׃ הלא דא
היא תעניתא דרעינא בה פרדו כנשת
רשעא שרי קטרי כתבי דין מסטי
ופטרו דהוו אניסין בני חורין וכל דין
מסטי תסלקון׃ אלא הדא אלצום אלדי
אכתארה תחליל אעתקאד אלצלם
ואטלאק רבאטאת אלצלם ואטלאק
אלמעסופין אחרארא וכל חיף פאנצלוה׃
הלא פרס לרעב לחמך ועניים מרודים
תביא בית כי תראה ערום וכסיתו ומבשרך
לא תתעלם׃ הלא תפרנס לכפנא מלחמך
וחשיכין מטלטלין תעיל לגו ביתך
ארי תחזי ערטילאה ותכסינה ומקריב
בסרך לא תכבוש עינך׃ תם ואס אלגאיע
מן טעאמך ואצף גאלאין אלהם
אלי ביתך ואן ראית עריאנא פאכסה
ולא תתגפל ען דוי בשר מתלך׃ אז
יבקע כשחר אורך וארכתך מהרה

תצמח והלך לפניך צדקך כבוד יהוה
יאספך׃ בכין יתגלי כשפרפרא נהורך
ואסות מחתך בפריע תסק ויהכון
קדמך זכותך ביקר מן ק׳ יי׳ תתכניש׃
חיניד ינשק כאנפגר נורך ועאפיתך
תטלע סריעא ותסיר בין ידיך חסנאתך
ונור אללה יצ׳מך׃ אז תקרא ויהוה
יענה תשוע ויאמר הנני אם תסיר
מתוכך מוטה שלח אצבע ודבר
און׃ בכין תצלי ויי יקביל צלותך
תבעי מן קדמוהי ויעביד בעותך
אם תעדי מבינך אסטיות דין מרמז
באצבע וממלל מלין דאונס׃
חיניד תדעו פיג׳יבך אללה תגוות ויקול
לך לביך אן אזלת מן בינך אלמיל וגמז
אלאצבע וכלאם אלגי׳ ותפק לרעב
נפשך ונפש נענה תשביע וזרח
בחשך אורך ואפלתך כצהרים׃ ותתפח
קדם כפנא נפשך ונפש מסכנא תסבע
וידנח בחשוכא נהורך וקבלך יהי
כטיהרא׃ ת׳ם תסנח לגאיע נפסך
ואנפס אלגאיעה תשבעהא פישרק
פי אלצ׳לאם נורך ויציר אפלך כאלצ׳הירה׃
ונחך יהוה תמיד והשביע בצחצחות

נפשך ועצמתיך יחליץ והיית כגן
רוה וכמוצא מים אשר לא יכזבו
מימיו׃ וידברינך יי תדירא ויסבע
בשני בצורתא נפשך וגופך ייחי
בחיי עלמא ותהי נפשך מליא תפנוקין
כגינת שקיא דמרויא וכמבוע דמיין
דלא פסקין מוהי׃ ויסירך אללה דאימא
וישבעך פי זקת אלקחט ויקוי עט׳אמך
ותציר כגנאן ריאן וכעין מא לא
יקצר מאהא׃ ובנו ממך חרבות עולם
מוסדי דור ודור תקומם וקרא לך
גדר פרץ משבב נתיבות לשבת׃ ויבנון
מנך חרבת עלם יסודי דר ודר תקמים
ויקרון לך מקיים אורחא דתקנא מתוב
רשיעיא לאוריתא׃ ואבני מנך כראבאת
מזמנה ונצבת אסאסאת גיל וגיל
וסמית גאדר אלתגר ראד אלסכך׃ אי
עמארה׃ אם תשיב משבת רגלך
עשות חפציך ביום קדשי וקראת
לשבת ענג לקדוש יהוה מכבד
וכבדתו מעשות דרכיך ממצוא
חפצך ודבר דבר׃ אם תתיב משבתא
רגלך למעבד צרכך ביומא דקודשי
ותערעה לשבתא בתפנוקין לקדישא

וזרח ג׳ משע׳ ר׳ בחשך השמע׳ חפציך ב׳ עשות יקרה היא

דיי תיקר ותיקר קדמוהי מלמעבד
אורחך ומלסופקא צורכך ומלמללא
מלין דאונס׃ ואן רדדת פי לסבת קדמך
מן צנע מראדך פי יום קדסי ותלתקיהא
בדלאלו וסמית קדס אללה מכרמא פאכ׳
רמתה מן קצא חאגתך וגור מראדך
ואלכלאם פיהא׃ אז תתענג על יהוה
והרכבתיך על במתי ארץ והאכלתיך
נחלת יעקב אביך כי פי יהוה דבר׃
בכין תתפנק קדם יי וישרינך על
תקפי ארעא ויוכילנך פירי אחסנת
יעקב אבוך ארי במימרא דיי גזיר
כין חינייד תתדלל עלי אללה פארכבך
עלי קמאקם אלבלאד ואטעמך נחלת
יעקוב אביך כמא קאל אללה באמרה׃
הן לא קצרה יד יהוה
מהושיע ולא כבדה אזנו משמוע׃
הא לא מקפידות יד מן קדם יי לית
אתון מתפרקין ולא מדיקיר קדמוהי
מלמשמע לא מתקבלא צלותכון יאנה
לם תקצר יד אללה ען אלמגותה ולא עצם
ענדה אסתמאע אלדעא׃ כי אם עונתיכם
היו מבדלים ביניכם לבין אלהיכם
וחטאתיכם הסתירו פנים מכם משמוע׃

אלהין חוביכון הוו מפרשין בניכון
לבין אלהכון וחטאיכון גרמו לסלקא
אפי שכינתי מנכון מלקבלא צלותכון׃
לאן דנובכם צארה פאצלה בינכם
ובין רבכם וכטאיאכם חגבת רחמתה
ענכם מן אן יסמע לכם׃ כי כפיכם
נגאלו בדם ואצבעותיכם בעון שפתותיכם
דברו שקר לשונכם עולה תהגה׃
ארי ידיכון שותפן בדם זכי ואצבעתכון
בחובין שפותכון ממללן שקר לישנכון
נכלין מחשיב׃ ממא אכפאפכם קד
תלותת באלמעאצי ואצאבעכם באלדנוב
ושפאתכם תכלמת באלבאטל ואלסנכם
תדרס אלגור׃ אין קורא בצדק ואין
נשפט באמונה בטוח על תהו ודבר
שוא הרו עמל והוליד און׃ לית דמצלי
בקשוט ולית דמתדין בהימנותא
מתרחצין על למא וממללין שקר
מוחן ומפקין מלבהון מלין דאונס׃
פליס מדעי בעדל ולא מחאכם
באמאנה אתכלאן עלי אלתיה וכלאם
אלזור וכאנהם יחמלון אלגל ויולדון
אלגל׃ ביצי צפעוני בקעו וקורי
עכביש יארגו האכל מביציהם ימות

גמלין דמ׳ בטוח על תהו מבטוח באדם מבטח בנדיבים תרין קדמ׳ מל׳ ה—

והזורה תבקע אפעה׃ הא כביעי חיוון
חרמנין וכקוין דעכוביתא מחלא דמן
דאכיל מביעיהון מאית ומשחנן ומפקן
חיוון חרמנין מפרתין׃ ויפקסון ביץ
ארקש מן אלחיאת וינסגון סגאיא ענכ
בות פמן אכל מן ביצהא ימות ואמדרה
מנהא תפקס אפעא׃ קוריהם לא יהיו
לבגד ולא יתכסו במעשיהם מעשיהם
מעשיאון ומעל חמס בכפיהם׃ הא
כקוין דעכוביתא דלא כשרין לאתלבשא
כין לית הנאה בעובדיהון דרשיעיא
עובדיהון עובדי אונס ולאות שקר
בידיהון׃ וסחאיאתהם לא תצירתונא
להם ולא יתגטון בשי מן אעמאלהם
פאעמאלהם אעמאל אלגור ופעל אלצלם
פי אכפאפהם׃ רגליהם לרע ירצו
וימהרו לשפך דם נקי מחשבותיהם
מחשבות און שד ושבר במסלותם׃
רגליהון למעבד דביש רהטן ומוחין
למשפך דם זכי עשתוניהון עשתוני
אונס ביזא ותברא בכבשיהון׃ ואגלהם
תחאצר לשר ותסארע לספך דמא
אלברי ואפכארהם אפכאר אלגור ואלנהב
ואלכסר פי סככהם׃ דרך שלום לא ידעו

ואין משפט במעגלותם נתיבותיהם
עקשו להם כל דרך בה לא ידע שלום׃
אורח שלמא לא ידעין ולית דינא
במהלכהון שבילהון עקימו להון כל
דדריך בהון לא ידע שלמא׃ טריק
אלסלאמה כאנהם לא יערפוהא ולא
חכם פי מסאלכהם וקד עסרו סככא
להם חתי צאר כל מן סלכהא לא
יערף אלסלאם׃ על כן רחק משפט
ממנו ולא תשיגנו צדקה נקוה לאור
והנה חשך לנגהות באפלות נהלך׃
על כין אתרחק דינא מננא ולא
מערען לנא זכון סברנא לניהור
והא חשוך לזיהור והא כד בקבלא
אנחנא מהלכין׃ וצאר אלמעתרפין מן
בינהם יקולון לדלך בעד אלחכם מנא
פליס ילחקנא אלעדל נרגו אלנור פאדא
בצלאם ונתוקע אלספר פנסיר פי
אלאפל׃ נגששה כעורים קיר וכאין
עינים נגששה כשלנו בצהרים
כנשף באשמנים כמתים׃ נמשמש
כסמין כתלין וכד לית להון עינין
נמשמש אתקילנא בטיהרא כמא
דמתקלין בקבלא אתאחד עלמא

באפנא כמא דאחידין קבריא באפי
מיתיא׃ ונגסס לחיטאן כלעמי בלי
כמן ליס לה עינין נגססהא ונעתר
פי אלטהירה כחול לגלס וצרנא כאלמותי
פי אלחור׃ נהמה כדבים כלנו וכיונים
הגה נהגה נקוה למשפט ואין לישועה
רחקה ממנו׃ עמינא מן קדם בעלי
דבבנא דמתכנשין עלנא כדובין
כלנא כיונין נהמא נהימנא סברנא
לדינא ולית לפרקנא אתרחק מננא׃
ונהים כאלדבאב כלנא תם נהדר
כאלחמאם ונרגו אלסירה פלם נגדהא
ואלמגותה קד בעדת ענא׃ כי רבו
פשעינו נגדך וחטאתינו ענתה
בנו כי פשעינו אתנו ועונתינו ידענום׃
ארי סגיאין חובנא לקבלך וחטאנא
אסהידו בנא ארי חובנא גלן לנא
ועויתנא ידענא להון׃ ממא כתלה
גרומנא ענדך וכטאיאנא שהדת
עלינא גרומנא מענא ודנובנא נעתרפ
הא׃ פשע וכחש ביהוה ונסוג מאחר
אלהינו דבר עשק וסרה הרו והגו
מלב דברי שקר׃ מרידנא וכדיבנא
במימרא דיי ואסתחרנא לאחרא

בתר פולחנא דאלהנא והוינא ממללין
שקר וסטיא מוחין ומפקין מליבהון
פתגמי שקר׃ והו אלכפר באללה וגחודה
ואלתארח מן טאעה רבנא ואלכלאם
פי אלגשם ואלמחאל ואפתי מן תלקא
אנפס בכלאם באטל ודרסה׃ והסג
אחור משפט וצדקה מרחק תעמד
כי כשלה ברחוב אמת ונכחה לא
תוכל לבוא׃ ואסתחר לאחלא דינא
וזכותא מרחיק קמת ארי איתקילו
ברחובא עבדי קשטא ועבדי הימנותא
לא יכלין לאתגלאה׃ ואזייג דוי אלחכם
איזרא ודוי אלעדל מן בעיד יקפון
ועתר אהל אלחק פי אלרחאב ואלמציבין
לא יקדרון עלי אלדכול׃ ותהי האמת
נעדרת וסר מרע משתולל וירא יהוה וירע
בעיניו כי אין משפט׃ והוו עבדי
קשטא מטמרין ודסטן מביש
מתבזזין וגלי קדם יי ובאיש קדמוהי
ארי לית דינא׃ פלמא צאר אלחק
מעדומא וזאיל ען אלשר מסלובא
ראי דלך אללה וסא ענדה אד ליס חכם׃
וירא כי אין איש וישתומם כי אין
מפגיע ותושע לו זרעו וצדקתו היא

ברחוב ד׳ נלין תלן כי כשלה אבין מושבי

סמכתהון וגלי קדמוהי ולית גבר
דליה עובדין טבין וידיע קדמוהי
ולית אנש דיקום ויבעי עליהון
ופרקנון בדרע תוקפיה ובמימר
רעותיה סעדינון ׃ ולמא ראא אן ליס
רגל ואטרקהם ולם יכון מפאג אגאת
בקדרתה ואסנד בעדלה ׃ וילבש
צדקה כשרין וכובע ישועה בראשו
וילבש בגדי נקם תלבשת ויעט
כמעיל קנאה ׃ ויתגלי למעבד זכון
לעמיה תקוף ופרקן ייתי במימריה
לדחלוהי למעבד לאתפרעא בתקוף
מסנאי עמיה ויתיב נקמא לבעלי
דבבוהי ׃ פאצהר עדלה כלבאס דרע
ואעלי גותה כאתריך עלי אלראס
וכמן ילבס תיאב אנקמה לבסא
ויש תמל באלגירה כאלממטר ׃ כעל
גמלות כעל ישלם חמה לצריו גמול
לאיביו לאיים גמול ישלם ׃ מרי ח
גמליא הוא גמלא ישלים פורענותא
לסנאוהי גמלא לבעלי דבבוהי לנגותא
גמלא ישלים ׃ וכמא עלי אלאילא
כאן יכאפי בחמייה לאעדאיה
ומכאפאה לבאגציה כדאך לאהל

אלגזאיר יכאפיה ׃ וייראו ממערב את ה
שם יהוה וממזרח שמש את כבודו
כי יבא כנהר צר רוח יהוה נססה ב
בו ׃ וידחלון ממערבא ית שמא דיי
וממדנח שמשא ית יקריה ארי ייתון
כשפע נהר פרת מעיקין כמימרא
דיי יתבזזון ׃ כמא יכאפון מן אלמגרב
אסמה ומן אלמשרק כרמה כאן
יאתיהם בעדו כנהר גאר ואמר אללה
עלמה ׃ ובא לציון גואל ולשבי פשע ב מל
ביעקב נאם יהוה ׃ וייתי לציון פריק הגואל
ולאתבא מרודיא דבית יעקב לאוריתא משחה
אמר יי ׃ תם יאתי לציון אלפאך ולתאיבין
מן אלדנוב מן אל יעקוב קאל אללה ׃ ואני
זאת בריתי אתם אמר יהוה רוחי אשר
עליך ודברי אשר שמתי בפיך לא ב
ימושו מפיך ומפי זרעך ומפי זרע ג ג
זרעך אמר יהוה מעתה ועד עולם ׃ יב
ואנא דין קימי עמהון אמר יי רוחי
קדשי דעלך ופתגמי נבואתי דשויתי
בפומך לא יעדון מפומך ומפום בנך
ומפום בני בנך אמר יי מכען ועד
עלמא ׃ ואמא אנא פהדא עהדי
מעהם קאל אללה נבואתי אלתי עליך

וייראו ה׳ וק׳ ומנ׳ — ונשמרת מתערב ממך ג׳ וס׳ יברכנו אלהים דממך חס וכ״לב׳ ׳ ומפי ג׳ ימשו ואני זאת ב׳ בו ׳

ובלמאתי דאתי לקנתכהא לא יזולון מן
פאך ומן בנך ומן בני בנך מן דאן
קאל אללה: קומי אורי כי בא
אורך וכבוד יהוה עליך זרח: קומי
אנהרי ירושלם ארי מטא זמן פרקנך
ויקרא דיי עלך יתגלי: א פקומי פאצ׳י
לאן נורך קד אקבל ונור אללה עליך
קד אשרק: כי הנה החשך יכסה ארץ
וערפל לאמים ועליך יזרח יהוה
וכבודו עליך יראה: ארי הא חשוכא
יחפי ארעא וקבלא למלכותא ובך
ישרי שכינתיה דיי ויקריה עלך
יתגלי: ואן אלצ׳לאם סיגטי אלבלדאן
ואלצ׳באב ללאמם ועליך ישרק אללה
ונורה עליך יצ׳הר: והלכו גוים לאורך
ומלכים לנגה זרחך: ויהכון עממיא
לנהוריך ומלכיא לקביל זיהוריך:
חתי תסעי אלאמם עלי צ׳יאך
ואלמלוך עלי ספר נורך: שאי סביב
עיניך וראי כלם נקבצו באו לך בניך
מרחק יבאו ובנתיך על צד תאמנה:
זקופי ירושלם סחור סחור עינך וחזא
כל בני עם גלוותיך דמתכנשין ואתן
לגויך בנך מרחיק ייתון ובנתך על

גססין יתנסבן: ויקול לך ארפעי טרפך
חואליך ואנצ׳ריהם קד אגתמעו גאו
אליך ובניך מן אלבעד יאתון ובנאתך
עלי אלגנוב תחצ׳ן: אז תראי ונהרת
ופחד ורחב לבבך כי יהפך עליך המון
ים חיל גוים יבאו לך: בכין תחזן
ותתנהרין ותדחלין ויפתי לביך ברחלת
חטאין ארי יתחלף ליך עותר מערבא
נכסי עממיא יתעלון לגויך: חינהד
תנצ׳ריהם פתסתנירי וכמא כאן פזע
יתסע קלבך אדא אנקלב אליך גמהור
אלבחר וגנוד אלאמם יגון אליך: שפעת
גמלים תכסך בכרי מדין ועיפה כלם
משבא יבאו זהב ולבונה ישאו ותהלת
יהוה יבשרו: שירת ערבאי תחפי
סחרנך הוגני מדין וחולד כלהון
משבא ייתון דהב ולבונה יהון טעינין
ודאתן עמהון בתשבחתא דיי יהון
משתעין: וקטאר אלגמאל תגטיך אקתאב
מדין ועיפה וכתיר מנהם מן אלשחר
יאתון אלדהב ואללבאן יחמלון ומדאיח
אללה יבשרון: כל צאן קדר יקבצו
לך אילי נביות ישרתונך יעלו על
רצון מזבחי ובית תפארתי אפאר:

כל ען ערבאי יתכנשון לגויך דכרי
נבט ישמשונך יתסקון לרעוא על
מדבחי ובית תושבחתי אשבח׃ וגמיע
גנס קידר תחשר ואגלא נביות יכדמונך
פיקרבון לרצא עלי מדבחי ובית פכרי
אפכרהם בהם׃ מי אלה כעב תעופינה
וכיונים אל ארבתיהם׃ מן אלין דאתן
בגלי כעננין קלילין ולא לאתעכבא
גלותא דישראל דמתכנשין ואתין
לארעהון הא כיונין דתיבן לגו
שובכיהון׃ מן הולאי כאלגיום יטירון
וכאלחמאם אלי אבראזהא׃ כי לי איים
יקוו ואניות תרשיש בראשנה
להביא בניך מרחק כספם וזהבם
אתם לשם יהוה אלהיך ולקדוש
ישראל כי פארך׃ ארי למימרי נגוון
יסברון ונחתי ספיני ימא אירא
פרסא קלעהא בקדמיתא לאיתאה
בנך מרחיק כספהון ודהבהון עמהון
לשמא דיי אלהך ולקדישא דישראל
ארי שבחך׃ פאן אלגזאיר ליתרגו
וספן אלבחר פי אולא אמר לתגיב
בניך מן בעיד וורקהם ודהבהם
מעהם לאסם אללה רבהם וקדוס
אסראיל אלדי פכרהם׃ ובנו בני נכר
חמתיך ומלכיהם ישרתונך כי
בקצפי הכיתיך וברצוני רחמתיך׃
ויבנון בני עממיא שורך ומלכיהון
ישמשונך ארי ברוגזי אלקיתיך
וברעותי ארחים עלך׃ ויבני אלגרבא
אסוארך ומלוכהם יכדמונך לאני
צרבתך בסכטי ורחמתך ברצאי׃
ופתחו שעריך תמיד יומם ולילה
לא יסגרו להביא אליך חיל גוים
ומלכיהם נהוגים׃ ויתפתחון תרעך
תדירא יימם ולילי לא יתאחדון
לאעלא לגויך נכסי עממיא ומלכיהון
זקיקין׃ ותפתח אבואבך דאימא
נהארא ולילא לא תגלק לידכל אליך
פיהא גנוד אלאמם ומלוכהם מסאקין׃
כי הגוי והממלכה אשר לא יעבדוך
יאבדו והגוים חרב יחרבו׃ ארי עם
ומלכו דלא יפלחוניך ירושלם ייבדון
ועממיא אשתיצאה ישתיצון׃ ואי
אמה וממלכה לא יטיעוך יבידון
ובעצהם יגפון גפאפא׃ כבוד הלבנון
אליך יבוא ברוש תדהר ותאשור
יחדו לפאר מקום מקדשי ומקום

ב׳ ובעג׳ · ו׳ ומ׳ · ב׳ חס׳ בל״ש אור וכיונים ארבת כת׳ ושר׳ אחבות כת׳ · ו׳ בנג׳

י״א אלהיך ו׳ בנבי׳ וסימנ׳ כי לי הלא זאת תיקרך אויבתי דעי בקרבך וכל קוף פיקו דכוותה ב״מ ונטעתים

רגלי אכבד׃ יקר לבנן לגויך יתעל
בירון מורנין ואשכרעין כחדא לשבחא
אתר בית מקדשי ואתר בית אשריות
שכינתי איקר׃ ואכרם מא פי אלבנאן
יגא כבה מן אלברותי ואלסאג ואלשרבין
אגמעין לא פכר כה מוצע קדסי ואכרם
מחל סכינתי׃ והלכו אליך שחוח בני
מעניך והשתחוו על כפות רגליך כל
מנאציך וקראו לך עיר יהוה ציון
קדוש ישראל׃ ויהכון לגויך כפפין
בני משעבדיך וישתטחון למכבשי
מנך על פרסת רגלך כל דהוו מרגזין
ליך ויקרון ליך קרתא דיי ציון דאתלעי
בה קדישא דישראל׃ ויסיר אליך מעדבין
מנכפצין ויסגדו ענד קדמיך גמיע
ראפציך ויסמוך מדינה אלה וציון
קדוס אסראיל׃ תחת היותך עזובה
ח׳ ושנואה ואין עובר ושמתיך לגאון
מל׳ עולם משוש דור ודור׃ חלף דהוית
וכל שביקא ומטלטלא ולית דעדי ואשוינך
יחז׳ ליקר עלם בית דיץ דר ודר׃ בדלמא
דכו׳ כנת מתרוכה ומשניה ולא מאר
בגמ׳ בך לאציירנך אקתדאר אלדהר וסרור
א׳ גיל בעד גיל׃ וינקת חלב גוים ושד
ג׳ עזים וא׳

מלכים תינקי וידעת כי אני יהוה
מושיעך וגאלך אביר יעקב׃ ותסבעי
נכסי עממיא ובביזת מלכיהון תתפנקין
ותידעין ארי אנא יי פרקיך ומשזבך
תקיפא דיעקב׃ ותרצעין לבן אלאמם
מתלא חתי תראיא אלמלוך תרצעהם
ותעלמי אני אלה מגיתך וולייך גליל
יעקוב׃ תחת הנחשת אביא זהב
ותחת הברזל אביא כסף ותחת העצים
נחשת ותחת האבנים ברזל ושמתי
פקדתך שלום ונגשיך צדקה׃ חלף
נחשא דבזו מניך ירושלם איתי דהבא
וחלף ברזלא איתי כספא וחלף אעיא
נחשא וחלף אבניא ברזלא ואשוי
פרנסך שלם ושלטונך בזכו׃ ולאעוצן
בדל אלנחאס דהבא ובדל אלחדיד ורקא
ובדל אלכשב נחאסא ובדל אלחגארה
חדידא ואציר וכלאך דוי אלסלאמה
ואעואנך דוי עדל׃ לא ישמע עוד
חמס בארצך שד ושבר בגבוליך
וקראת ישועה חומתיך ושעריך תהלה׃
לא ישתמע עוד חטפא בארעיך בזא
ותברא בתחומך ויערעון פרקן על
שורך ועל תרעך יהון משבחין׃ ולא

ישמע אבדא אילהס פי בלדך ולא א
נהב ולא אכסר פי תחומך ותסמי אסואך
אגיאת ואבואבך אמרחה: לא יהיה לך
עוד השמש לאור יומם ולנגה הירח
לא יאיר לך והיה לך יהוה לאור עולם
ואלהיך לתפארתך: לא תצטרכין
עוד לניהור שמשא ביממא ואף
לזיהור סיהרא בליליא ויהי ליך יי
לניהור עלם ואלהיך לתשבחתך ולא
יכון לך אבדא אשמס פקט נור אנהאר
ולקמר פקט לא יצי ליצא אלליל בל יכון
אלה לך נור אדהר ורבך פכרך: לא יבא
עוד שמשך וירחך לא יאסף כי יהוה
יהיה לך לאור עולם ושלמו ימי אבלך:
לא תבטל עוד מלכותיך ויקריך לא
יעדי ארי יי יהי ליך לניהור עלם
וישלמון יומי אבליך: מן חית לא תגיב
שמסך אבדא ולא קמרך לכן אפצל
מנהא יכון אלה לך נור אדהר ותפנא
איאם חזנך: ועמך כלם צדיקים
לעולם יירשו ארץ נצר מטעי מעשה
ידי להתפאר: ועמיך כולהון זכאין
לעלם יחסנון ארעא נצבא דחדותי
עובד גבורתי לאשתבחא: וקומך

כלהם צאלחין ירתון אלבלאד אלי אלאן
אלי אלדהר ויצירון פיה סנך גרוסי
וצנעה קדרתי ללאפתכאר: הקטן
יהיה לאלף והצעיר לגוי עצום אני
יהוה בעתה אחישנה: דזעיר בהון יהי
לאלפא ודחליש לעם תקיף אנא יי
בזמנה איתינה: אצגיר מנהם יכון
כתירא ואלקליל אמה עצימה ואנא
אלה אזרע כדאך פי וקתה:
רוח אדני יהוה עלי יען משח
יהוה אתי לבשר ענוים שלחני לחבש
לנשברי לב לקרא לשבוים דרור
ולאסורים פקח קוח: אמר נביא רוח
נבואה מן קדם יי אלהים עלי חלף דרבי
יי יתי לבסרא ענותניא שלחני לתקפא
לתבירי לבא למקרי לדשבן חירו
לדאסירין אתגלו לניהור: נבוה אללה
רבי עליי לאנה מסחני לאבשר אלמסאכין
ובעתני אגבר מכסורי אלקלוב ואדעו
ללמסביין בעתק וללאסארי באנפצאץ:
לקרא שנת רצון ליהוה ויום נקם לאלהינו
לנחם כל אבלים: למקרי שנת רעוא
קדם יי ויום פורענותא קדם אלהנא
לנחמא כל אביליא: ובזמאן רצא

לאולא אלהו וכעצר נקמה לאעדא
בנא ואעאזי גמיע אחזאנא: לשום
לאבלי ציון לתת להם פאר תחת אפר
שמן ששון תחת אבל מעטה תהלה
תחת רוח כהה וקרא להם אילי הצדק
מטע יהוה להתפאר: ליאשא לאבילי
ציון למיתן להון כליל חלף קטם משח
חדוא חלף אבלא רוח משבחא חלף
רוחהון דהות עמיא ויקרון להון רברבי
קשטא עמיה דיי לאשתבחא: ואציר
לחזאנא ציון ליעטון אפכר בדל
אחזן ושמל אמדיח בדל ארוח אכאיב
ויסמון אגלא אעדל וגרס אלה ללאפתכאר:
ובנו חרבות עולם שממות ראשנים
יקוממו וחדשו ערי חרב שממות
דר ודור: ויבנון חרבת עלם צדית
קדמאי יקוממון ויתחדתון קרוין
דהואה חרבן צדית דר ודרי: ויבנו
כראבאת דהריה וחשאת אאולין
ינצבון ויגדרון קרי כראב וחשאת
גיל בעד גיל: ועמדו זרים ורעו צאנכם
ובני נכר אכריכם וכרמיכם: ויקומון
נוכראין וירעון ענכון ובני עממיא
אכריכון ומפלחי כרמיכון: ויקף

ואגנביון ירעו גנמכם ויציר אגרבא
אכארינכם ופלאחינכם: ואתם כהני
יהוה תקראו משרתי אלהינו יאמר
לכם חיל גוים תאכלו ובכבודם תתימרו:
ואתון כהניא דיי תתקרון דמשמשין
קדם אלהנא יתאמר לכון נכסי עממיא
תיכלון וביקרהון תתפנקון: ואנתם אמה
אלה תסמון וכדם רבנא יקאל לכם קווה
אאמם תאכלון ופי כרמהם תתבדלון: תחת
בשתכם משנה וכלמה ירנו חלקם
לכן בארצם משנה יירשו שמחת
עולם תהיה להם: חלף דבהיתתון ואתכנעתון
על חד תרין כטבון דאמרית לכון איתי
לכון ויבהתון עממיא דהוו משתבחין
בחולקהון בכין בארעהון על חד תרין
יחסנון חדות עלם תהי להון: ובדל
מא אסתחייתם צעפי ובזיתם מכן
כאנו ירנן בקסמהם פי בלדאנהם תלתין
צעפי כדאך אצלחין פרח אדהר יכון
לכם: כי אני יהוה אהב משפט שנא
גזל בעולה ונתתי פעלתם באמת
וברית עולם אכרות להם: ארי אנא יי
רחימנא דינא מרחק קדמי שקרא
ואונסא ואתין אגר עובדיהון בקשוט

חרב ג׳ בה״ו וחד וסימנ׳ אכלני ושלשה בגזה משלבה בערה מימיה ונתתי את ארץ וקבה תהיה על מחרב ושלו׳ ב׳ בן וחדשו ישורר
אכרות ב׳ מל׳ וסימנ׳ ואיך אכרות לך ב׳ ית וברית עולם אכרות להם

וקים עלם אגזר להון׃ לאני אלה מחב
אחכם שאני אטמע מע אגרם אעטיהם
אגרתהם בחק ועהד דהר אעהדה
מעהם׃ ונודע בגוים זרעם וצאצאיהם
בתוך העמים כל ראיהם יכירום כי
הם זרע ברך יהוה׃ ויתרבון בעממיא
בניהון ובני בניהון בגו מלכותא כל
חזואיהון ישתמודעונון ארי
אנון זרעא דבריכיה יי׃ ויערף בהם פי
אלאמם נסלהם וד ואריהם פי מא בין
אלשעוב וכל מן ראהם יתבתהם אנה
נסל באךד אלה פיהי׃

שוש אשיש ביהוה תגל
נפשי באלהי כי הלבישני בגדי ישע
מעיל צדקה יעטני כחתן יכהן פאר
וככלה תעדה כליה׃ אמרת ירושלם
מחדא אחדי במימרא דיי תבוע
נפשי בפורקנא דאלהי ארי אלבשני
לבושין דפרקן מעיל דזכו עטפני
כחתנא דמצלח בגנוניה וככהנא
רבא דמתקן בלבושוהי וככלתא
דמתקן שטא בתקונהא׃ והם יקולון
נסר באלה סרורא ותפרח נפוסנא
ברבנא אד אלבסנא תיאב אלגותה

וכממטר אעד לשמלנא ככתן יוווס
בפכר וכערוס תתזיין באתהא׃ כי
כארץ תוציא צמחה וכגנה זרועיה
תצמיח כן אדני יהוה יצמיח צדקה
ותהלה נגד כל הגוים׃ ארי כארעא
דמפקא צמחה וכגנת שקיא דזרועהא
מרביא כין יי אלהים יגלי זכותהון
ותשבחתהון דירושלם לקביל כל
עממיא׃ וכמא תכרג אלארץ נבאתהא
ותנבת אלגנה חבובהא כדאך אלה ינבת
חסנאתהם ומדיחהם חדא גמיע א
אמם׃ למען ציון לא אחשה ולמען
ירושלם לא אשקוט עד יצא כנגה
צדקה וישועתה כלפיד יבער׃ עד
דאעביד פורקן לציון לא אנוח לעממיא
ועד דאיתי נחמא לירושלם לא אשקוט
למלכותא עד דיתגלי כשפר צפרא
נהורה ופרקנה כבעור יבער׃ ויקולמן
אגל ציון לא אמסך ומן אגל ירושלם
לא אקר חתי יצהר חסנאתהא כאלספר
וגיאתהא כפליל ישתעל׃ וראו גוים
צדקך וכל מלכים כבודך וקרא לך
שם חדש אשר פי יהוה יקבנו׃ ויחזון
כל עממיא זכותיך וכל מלכיא יקריך

צמחה ד׳ וסימנ׳ כי כארץ על ערגות טרפי ברביבים

ויקרון ליך שמא חדתא דבמימריה
יי יפרשניה׃ פארא ראי אלאמם חסנאתך
וגמיע אלממאלך כראמתך סמוך באסם
גדיד מא ישרחה אללה בקולה׃ והיית
עטרת תפארת ביד יהוה וצנוף מלוכה ל׳ ק׳
בכף אלהיך׃ ותהין כליל דחדוא קדם
יי וכתר דתשבחא קדם אלהיך׃ ותציר
תאג פכר ענד אללה וכצניף מלך
ענד רבך׃ לא יאמר לך עוד עזובה
ולארצך לא יאמר עוד שממה כי ב׳ ובפס
לך יקרא חפצי בה ולארצך בעולה ב׳
כי חפץ יהוה בך וארצך תבעל׃ לא
יתאמר ליך עוד שביקא ולארעיך
לא יתאמר עוד צדיא ארי ליך יתקרי
עבדי רעותי בה ולארעיך יתבא
ארי תהי רעוא מן קדם יי בך וארעיך
תתיתב׃ לא יקאל לך אבדא יא מתרוכה
ולא לבלדך יא וחשה בל יקאל לך יא
מן מראדי פיהא ולבלדך יא מרבובה
אלי ירידך אללה ותרכב בלדך׃ כי יבעל
בחור בתולה יבעלוך בניך ומשוש
חתן על כלה ישיש עליך אלהיך׃
ארי כמא דמתיתב עולים עם בתולה
כין יתיתבון בגויך בניכי וכמא דחדי

חתנא עם כלתא יחדי עלך אלהיך׃
וכמא ירכב אלשאב אלגאריה יתלבכוך
אהלך וכמא יסתר אלכתן באלערוס
יסרך רבך בנפסך׃ על חומתיך ירושלם
הפקדתי שמרים כל היום וכל הלילה
תמיד לא יחשו המזכירים את יהוה
אל דמי לכם׃ הא עובדי אבהתך ג׳ אל דמי ואל תתכן אלהים אל דמי
צדיקיא קרתא ירושלם מתקנין ונטירין
קדמי כל יממא וכל ליליא תדירא
לא פסקין מתאמר דכרן טבותיך
קדם יי לא פסיק׃ עלי אסוארך יא
ירושלם קד וכלת חראסא טול אלנהאר
ואלליל דאימא מא יסכתו יקאל להם
יא מדכרי אללה לא סכות להם׃ ואל
תתנו דמי לו עד יכונן ועד ישים את ג׳
ירושלם תהלה בארץ׃ ולא יפסוק
דכרניהון מן קדמוהי עד דיתקין ועד
דישוי ית ירושלם תשבחא בארעא׃
ולא תדעוה מן אלשפע אן ימסך חתי
יצלח לכם וחתי תציר ירושלם מדיחה
פי אלארץ׃ נשבע יהוה בימינו ובזרוע
עזו אם אתן את דגנך עוד מאכל
לאיביך ואם ישתו בני נכר תירושך
אשר יגעת בו׃ קיים יי בימיניה

ובדרע תוקפיה אם אתין ית עבוריך
עוד מיכל לבעלי דבביך ואם ישתון
בני עממיא חמריך דלאית ביה וקד
אקסם אלה בקדרתה וקוה עזה אן
ידר דגנכם אכלא לאעדאכם ואן שרב
אגרבא עצירכם אלדי תעבתם פיה׃ כי
מאספיו יאכלהו והללו את יהוה ד׳ וחס׳
ומקבציו ישתהו בחצרות קדשי׃
ארי דכנשוהי לעבורא ייכלוניה
וישבחון קדם יי ודעצרוהי לחמרא
ישתוניה בדרת קדשי׃ אל גאמעוה
יאכלוה ויחמדו אלה עליה וואעיה
ישרבונה פי צחן קדסי׃
עברו עברו בשערים פנו
דרך העם סלו סלו המסלה סקלו
מאבן הרימו נס על העמים׃ נביא
עיברו ותובו בתרעיא אפנו לב עמא
לאורח תקנא כבשו בסורן טבן
ונחמן לצדיקיא דסליקו הרהור
יצרא דהוא כאבן תקלא ארימו את
על עממיא׃ אל פמרו וארגעו פי
מחאלקום ונגלו טרקהם ואעזלו
מחגאתהם ואחצבו חגארתהא
וארפעו עלמא עלי אלאמם׃ הנה

יאכלהו ד׳ וחס׳ מרדים וחב׳ אהרן ובנו מאספיו׳

יהוה השמיע אל קצה הארץ אמרו
לבת ציון הנה ישעך בא הנה שכרו
אתו ופעלתו לפניו׃ הא יי אשמע
לסיפי ארעא אימרו לכנשתא
דציון הא פרקיך מתגלי הא אגר
עבדי מימריה עמיה וכל עובדיהון
גלן קדמוהי׃ וקולו אן אלה קד בשר
אהל אקאצי אלארץ קולו לציון הודי
גותך אקבל והודי גזא טאיעיה
ענדה ואגרתהם בין ידיה׃ וקראו
להם עם הקדש גאולי יהוה ולך
יקרא דרושה עיר לא נעזבה׃ ויקרון
להון עמא דקודשא פריקיא דיי
ולך יתקרי תביעתא קרתא דלא
אתרחקת׃ ויסמוהם שעב אלקדס
אוליא אלה ויסמונך אלמטלובה
אלמדינה אלדי לא תתרך׃
מי זה בא מאדום חמוץ בגדים
מבצרה זה הדור בלבושו צעה
ברב כחו אני מדבר בצדקה רב
להושיע׃ עתיד לאיתאה מחא על
אדום פורענא תקיפא על בצרה
למעבד פורענות דין עמיה כמא
דקיים להון במימריה אמר הא אנא

255

מתגלי כמא דמליליתבזכו סגי קודמי
חיל למפרק׃ ואדי יקל מן ראא מקבל
מן אדום ממצראתיאב מן בצרה מן
הדיאבהי כלבאסה ורלבכתרה קוותה
אקול אנא אמתכלם באעדל כתיר
אגאתה׃ מדוע אדם ללבושך ובגדיך ב
כדרך בגת׃ מדין יסמקון טורין מדם
קטילין ומישרין יפיקון כחמר
במעצרא׃ ואדי יסת מא בא אחמרה
עלי לבאסך ותיאבך כלואטי פי מעצרה׃
פורה דרכתי לבדי ומעמים אין איש ג
אתי ואדרכם באפי וארמסם בחמתי
ויז נצחם על בגדי וכל מלבושי
אגאלתי׃ הא כבעיט דמתבעיט
במעצרא כין יסגי קטול במשרית
עממיא ולא יהי להון תקוף קדמי
ואקטילנון ברוגזי ואדושינון
בחמתי ואתבר תקוף תקיפיהון קדמי
וכל חכימיהון אסלעים׃ יקול והו
ממתלא לאני עצרת פרמה וחדי וליס
רגל מעי מן אמם פאעצרהם בגצבי
ואדוסהם בחמייתי ויבצח גאיתהם
עלי תיאבי וגמיע לבאסי לותתה׃ כי
יום נקם בלבי ושנת גאולי באה׃ ארי

יום פורענותא קדמי ושנת פורקן
עמי מטת׃ אממא להם יום נקמה פי
קלבי וקד חצר ענדי תוליידלך׃ ואביט
ואין עזר ואשתומם ואין סומך ותושע
לי זרעי וחמתי היא סמכתני׃ וגלי
קדמי ולית גבר דליה עובדין טבין
וידיע קדמי ולית אנש דיקום ויבעי
עליהון ופרקתינון בדרע תקפי ובמימר
רעותי סעדתינון׃ ואתפת וליס מעין
ואטרקתהם וליס סאנד פאסתגתת
בקוותי וחמייתי תסנדהם׃ ואבוס ו
עמים באפי ואשכרם בחמתי ואוריד
לארץ נצחם׃ ואקטיל עממיא ברוגזי
ואדושינון בחמתי וארמי לארעא
ארעיתא קטילי גיבריהון׃ וארהץ
אמם בגצבי ואסכרהם בחמייתי
ואנזל אלי אלארץ גאיתהם׃

ז חסדי יהוה אזכיר תהלת יהוה
כעל כל אשר גמלנו יהוה ורב טוב
לבית ישראל אשר גמלם כרחמיו
וכרב חסדיו׃ אמר נביא טבותא דייי
אנא מדכר תושבחתא דייי כעל כל
דגמלנא ייי וסגי טוביה לבית ישראל
דגמלינון ברחמוהי וכסגיאות טבותיה׃

תהלת ד׳ וסימנה׃ נורא תהלת חסדי ייי ואתה קדוש מספרים וג׳ ותהלות ייי דתלים מל דאורי׳ ודישעי׳ כול חס׳

אד̇כר פצ̇איל אללה ומדאיחה כמא
עלי גמיע מא אולאנאה ובת̇רת כ̇ירה
עלי אל אסראיל אלד̇י אולאהם ברחמתה
וכת̇רה פצ̇לה: ויאמר אך עמי המה
בנים לא ישקרו ויהי להם למושיע:
ואמר ברם עמי אינון בניא לא
ישקרון והוה מימריה להון לפריק:
וקאל אנהם אמתי ואוליאי לא יגדרון
פכאן להם מג̇יתא: בכל צרתם לא
צר ומלאך פניו הושיעם באהבתו
ובחמלתו הוא גאלם וינטלם וינשאם
כל ימי עולם: בכל עדן דחבו קדמוהי
לאתאה עליהון עקא לא אעיק להון
ומלאך שליח מן קדמוהי פרקינון
ברחמתיה ובמחסיה עליהון הוא
ישיזיבינון ונטילנון וסוברינון כל
יומי עלמא: ופי כל שדה לם יצ̇ררהם
ובמלך מן כ̇אצתה אג̇את̇הם ומחבתה
להם ושפקתה הו תולאהם פרפעהם
ושרפהם לגמיע איאם אלדהר: והמה
מרו ועצבו את רוח קדשו ויהפך
להם לאויב הוא נלחם בם: ואינון
סריבו וארגיזו על מימר נביי קדשיה
ואתהפיך מימריה לבעיל דבב הוא

אגיח בהון: פכ̇אלפו ושאקו נבוותה
אלמקדסה פאנקלב עליהם כעדו הו
חארבהם: ויזכר ימי עולם משה
עמו איה המעלם מים את רעי צאנו
איה השם בקרבו את רוח קדשו: וחס
על יקר שמיה בדיל דכרן טבותיה
דמן עלמא גבורן דעבד על ידי משה
לעמיה דלמא יימרון אן דאסיקנון
מימא אן דדבירינון במדברא כרעיא
לעניה אן דאשרי בינהון ית מימר
נביי קודשיה: וצאר קומה יד̇כרון איאם
דהר מוסי ויקולון אלמצעדכם מן
בחר מע ראעי גנמה ואין אלמציר פי
מא בינהם רוח אלקדס: מוליך לימין
משה זרוע תפארתו בוקע מים מפניהם
לעשות לו שם עולם: דדבר לימינא
דמשה דרע תושבחתיה בזע מיא
דסוף מן קדמיהון למעבד ליה שום
עלם: אלמסייר מן ימין מוסי קדרה
פכ̇רה ושאק אלמא מן בין ידיהם
ליצנע להם אסם אלדהר: מוליכם
בתהמות כסוס במדבר לא יכשלו:
דבירינון בין תהומיא כסוסיא ובמדברא
לא מיתקילו כין אף אינון לא איתקילו:

בוקע ג̇ בל״ש ב̇ מל̇ וד̇ חס̇ בוקע מים בוקע עינים מל̇ כמו פלח

אמסיירהם פי אלגמור כאלכיל פי אלברייה
לא יעתרון׃ כבהמה בבקעה תרד רוח
יהוה תניחנו כן נהגת עמך לעשות
לך שם תפארת׃ כבעירא דבמישרא
מדברא מימרא דיי׳ דברינון כין
דברתהי לעמך למעבד לך שום
תשבחא׃ וכאלבהימה תנזל פי בקיע
אמר אלה יסיירהם פיא מן כדאך סיית
קומך לתצנע לך אסם פכר׃ הבט
משמים וראה מזבול קדשך ותפארתך
איה קנאתך וגבורתך המון מעיך
ורחמיך אלי התאפקו׃ אסתכי מן
שמיא ואתגלי ממדור קדשך
ותשבחתך אן פורענותך וגבורתך
המון טבותך וסגיאות רחמך עלנא
יתחסנון׃ אתפת מן אלסמא ואנצר
לנא מן מתוא קדסך ופכרך אין מוצע
גירתך וגברותך וגמהור רקתך ורחמתך
אן תתחרך אלינא׃ כי אתה אבינו כי
אברהם לא ידענו וישראל לא יכירנו
אתה יהוה אבינו גואלנו מעולם
שמך׃ ארי את הוא דרחמך עלנא
סגיאין מאב על בנין ארי אברהם
לא אסקנא ממצרים וישראל לא

עבד לנא פרישן במדברא את יי׳
דרחמך עלנא סגיאין מאב על בנין
פריקנא מעלמא שמך׃ פאנך מנשינא
אד אברהים לא יערפנא ואסראיל
לם יתבתנא ואנת יא רב חקא מנשינא
ואסמך ולינא לם תזל׃ למה תתענו
יהוה מדרכיך תקשיח לבנו מיראתך
שוב למען עבדיך שבטי נחלתך׃
למא תרחקיננא יי׳ למטעי מאורחן
דתקנן קדמך כעממיא דלית להון
חולק באלפן אוריתך לא יתפני לבנא
מדחלתך אתיב שכינתך לעמך בדיל
עבדך צדיקיא דקיימתא להון
במימרך למעבד בינהון שבטי
אחסנתך׃ ולא תצלנא יא רב מן טרקך
ותסקי קלובנא מן תקואך אסתתבתנא
לקבל עבידך אסבאט צפותך׃ למצער
ירשו עם קדשך צרינו בוססו מקדשך׃
זעיר דיריתו עמא דקודשך בעלי
דבבנא דושישו מקדשך׃ פאן ען
קליל ירתו אמה קדסך אעדאנא
דהצו מקדסך׃ היינו מעולם לא
משלת בם לא נקרא שמך עליהם
לוא קרעת שמים ירדת מפניך

בוססו ב׳ חד מל׳ וא׳ חס׳ וסימנה׳ רע״ם רב״ס חס׳ מקדשך

הרים נזלו׃ הא אנחנא עמך דמן
עלמא לא לעממיא יהבת אוריתך
לא אתקרי שמך עליהון לא להון
ארכינתא שמיא אתגליתא מן קדמך
טוריא זעו׃ זצרנא כקום לם תכון
קט סלטאנהם ולא יסם אסמך עליהם
ולא פתחת לסמא פאוררת נורך
עליהם ומן בין ידיך אנחלת לגבא׃
כקדח אש המסים מים תבעה אש
להודיע שמך לצריך מפניך גוים
ירגזו׃ כד שלחת רגזך כאשתא
אתמסיאת ימא מיא מלחבא אשתא
להודעא שמך לסנאי עמך מן
קדמך עממיא זעו׃ וכמא תקדח
לנאר להמס וכמא תנפט לנאר למא
לתערף אסמך לאעדאך ומן בין ידיך
ירגזון לאמם׃ בעשותך נוראות לא
נקוה ירדת מפניך הרים נזלו׃ במעבדך
פרישן לא סברנא להון אתגליתא
מן קדמך טוריא זעו׃ וחין צנעת
לכפיאת לם נרגוהא ונזלת
כלאמך ומן בין ידיך הטלת לגבא׃
ומעולם לא שמעו לא האזינו עין
לא ראתה אלהים זולתך יעשה

למחכה לו׃ ומעלמא לא שמעת
אודן קל גבורא לא אציתת למלול
זיע עין לא חזת מא דחזו עמך
שכינת יקרך יי ארי לית בר מנך
דעתיד למעבד לעמך צדיקיא
דמסברין לפורקנך׃ וכדאך גירנא
לם יסמעו במתל דלך ולא ינצתו
ולא תר עין מעבודא סואך צנע
מתל דלך למן ירגוה׃ פגעת את
שש ועשה צדק בדרכיך יזכרוך
הן אתה קצפת ונחטא בהם עולם
ונושע׃ מתערען קדמך עובדי
אבהתנא צדיקיא דהדריאו למעבד
רעותך בקשוט ובזכו באורח טובך
ורחמך הוו דכירין לדחלתך הא בכל
עדן דהוה רגז מן קדמך עלנא על
דחבנא בהון בעובדי אבהתנא
צדיקיא דמן עלמא אנחנא מתפרקין׃
וטלמא שפעת לסאר בעמל לצאלחאת
אד כאנו ידכרונך בסירך אדי כנת
תסכט לחטמא כנא נכטי בהם דהוא
נגאת׃ ונהי כטמא כלנו וכבגד
עדים כל צדקתינו ונבל כעלה
כלנו ועונינו כרוח ישאנו׃ והוינא

כמסאב כולנא וכלבוש מרחק כל זכותנא
ונתרנא כמיתר טרף כולנא ומן קדם
חובנא כרוחא אתנטילנא׃ ואין צלנא
כלנא כאנגאס וכתוב דנס גמיע חסנותנא
ותסאקט גמיענא כאורק וצארת דנובנא
כאריח תחמלנא׃ ואין קורא בשמך מתעורר
להחזיק בך כי הסתרת פניך ממנו
ותמוגנו ביד עוננו׃ וליס דמצלי בשמך
מתרעי לאיתקפא ברחלתך ארי סליקתא
אפי שכינתך מיננא ומסרתנא ביד
חובנא׃ וליס דאעי באסמך ולא מנתבה
יתמסך בך וקד חגבת רחמתך ענא
ואסלמתנא ביד דנובנא׃ ועתה יהוה
אבינו אתה אנחנו החמר ואתה יצרנו
ומעשה ידך כלנו׃ וכען יי דרחמך
עלנא סגיאין מאב על בנין אנחנא
טינא ואת ברנא ועובד גבורתך כלנא׃
ואן אנת רבנא אנת מנשינא ונחן
כאטינה ואנת כאקנא וצניעתך גמיענא׃
אל תקצף יהוה עד מאד ואל לעד תזכר
עון הן הבטנא עמך כלנו׃ לא יהי רגז
מן קדמך יי בנא עד לחדא ולא לעלמא
תדכר חובין הא גלי קדמך דעמך
אנחנא כולנא׃ אלהם לא תסכט גדא ולא

תדכר דנובי׃ אבד ואנזל גמאעתנא
שעבך כית נחן׃ ערי קדשך היו מדבר
ציון מדבר היתה ירושלם שממה׃ קרוי
קודשך הואה מדברא ציון מדברא הות
ירושלם צדיא׃ וקרי קדסך קד צארת
כאבריה וירושלם וחשה׃ בית קדשנו
ותפארתנו אשר הללוך אבתינו היה
לשרפת אש וכל מחמדינו היה לחרבה׃
בית קדשנא ותשבחתנא אתר דפלחו
קדמך אבהתנא הוה ליקידת נור וכל
רגגנא הוה לחרבא׃ ובית קדסנא
ופכרנא אלדי אהלה לך אבאינא צארו
חריק נאר וסאיר מנאנא צארה כראבא׃
העל אלה תתאפק יהוה תחשה ותעננו
עד מאד׃ העל אלין תתחסן יי ואת
יהיב ארכא לרשיעיא ומשעבדין בנא
עד לחדא׃ אעלי הדה אמור תמהל
יארב אן תמסך פתעדבנא גדא׃
נדרשתי ללא שאלו נמצאתי
ללא בקשני אמרתי הנני הנני אל
גוי לא קרא בשמי׃ אשתאילית
במימרי לדלא שאילו מן קדמי
תבעית אולפן אוריתי לדלא תבעו
דחלתי אמרית האנא משתאיל

תדירא כל יומא לעם דלא מצלי
בשמי׃ אנטלבת לקום לם יסאלו ענ׳
ואנוגדת למן לא ילתמסני וקלת
האנא דא מרה בעד אכרי לאמה
לם תסם באסמי׃ פרשתי ידי כל
היום אל עם סורר ההלכים הדרך
לא טוב אחר מחשבתיהם׃ שלחית
נביי כל יומא לות עמא סרבנא
דאזלין באורח לא תקנא בתר
עשתוניהון׃ ובסטת ידי דאימא
לקום זאילין סאלכין פי טריק גיר
גייד פי תבע אפכארהם׃ העם
המכעסים אתי על פני תמיד זבחים
בגנות ומקטרים על הלבנים׃ עמא
דמרגזין על מימרי קדמי תדירא
דבחין בגנאך טעותא ומסקין בסמין
על לבניא׃ ולקום אלדי יגיצוני בחצרתי
דאימא ידבחון פי אלגנאין פיקתרון
עלי אללבן׃ הישבים בקברים
ובנצורים ילינו האכלים בשר החזיר
ומרק פגלים כליהם׃ דיתבין בבתיא
דבנן מעפר קבריא ועם פגרי בני
אנשא דיירין אכלין בסר חזירא
ורטב פיגול במניהון׃ אלגאלסין פי

אלמקאבר ויביתון פי אלצואמע ואכלין
שבה לחם אלכנזיר ואניתהם מתל
אמראק אלזפר׃ האמרים קרב אליך
אל תגש בי כי קדשתיך אלה עשן
באפי אש יקדת כל היום׃ דאמרין
רחק להלאה לא תקרב בי ארי אנא
דכינא מנך אלין רגזהון כתננא קדמי
פורענותהון בגיהנם דאשתא דלקא
בה כל יומא׃ והם מע דלך יקולון לגי׳
אלביאר תקדס איך ולא תדן מני לאני
אקדס מנך האולי ידכנון גצבי ותגיר
נארא מתוקדה טול אלזמאן׃ הנה כתובה
לפני לא אחשה כי אם שלמתי ושלמתי
על חיקם׃ הא כתיבא קדמי לא אנא
להון ארכא בחייא אלהין להון פורענות
חוביהון ואמסר למותא תנינא ית
גויתהון׃ והודי הי מכתובה בין ידיי
לא אמה להם ואכאפי במתלה כלפהם׃
עונתיכם ועונת אבותיכם יחדו אמר
יהוה אשר קטרו על ההרים ועל
הגבעות חרפוני ומדתי פעלתם
ראשנה על חיקם׃ חוביכון וחובי
אבהתכון גלן קדמי כחדא אמר יי
דאסיקו בוסמין על טוריא ועל

ידי ב̇ב̇ וקי מכר׳ ואפך ואתפש ימולני מלמד וחב׳ המלמד ברכן בראתו אצילי פעל נטו מטעי פרשתי וחב׳ בארי בנשאי
ופניתי והנה יד מיראים קמתי

ממתא חסירו קדמי ואתין על אגר
עובדיהון בקדמיתא חנהון. פאנתמעת
דנובכם ודנוב אבאיכם גמיעא קאל
אללה אלדי קתרו עלי אלגבאל ואכאדוני
עלי אליפאע פכלת גזאיהם אולא
עלי כלפהם. כה אמר יהוה
כאשר ימצא התירוש באשכל ואמר
אל תשחיתהו כי ברכה בו כן אעשה
למען עבדי לבלתי השחית הכל.
כדנן אמר יי כמא דאשתכח נח זכי
בדרא דטופנא ואמרית דלא לחבלותיה
בדיל לקיימא עלמא מניה כין אעביד
בדיל עבדי צדיקיא בדיל דלא לחבלא
כולא. כדי קאל אללה כמא יגד אלאנסאן
אלסלאפה פי אלענקוד פיקול לצאחבה
לא תפסדה לאן פיה אלברכה כדאך
אצנע בכם לקבל אוליאי ללא אהלך
אלכל. והוצאתי מיעקב זרע ומיהודה
יורש הרי וירשוה בחירי ועבדי ישכנו
שמה. ואפיקית מיעקב זרעא ומיהודה
ירית טורי ויחסנונה בחירי ועבדי
צדיקיא ישרון תמן. ואכרג מן אל
יעקוב נסלא ומן יהודה מן ירת גבאלי
פירתהא מכתארי ואוליאי יסכנוהא.

והיה השרון לנוה צאן ועמק עכור
לרבץ בקר לעמי אשר דרשוני. ויהי
שרונא לבית משרי עדרין דען ומישר
עכור לבית ארבעה בקרן דתורין
לעמי דתבעו דחלתי. פיציר אלסהל
מנהא חצאיר אלגנם ואעמאק מראבץ
בקר לקומי אלדי אלתמסוני. ואתם עזבי
יהוה השכחים את הר קדשי הערכים
לגד שלחן והממלאים למני ממסך.
ואתון בית ישראל שבקתון פלחנא
דיי אתנשיתון ית פלחן טורא דקדשי
דמסדרין לטעון פתורין וממזגן
לדחלתהון אגנין. ואנתם יא תארכי
יא נאסיי גבל קדסי אלנאצדי ללותן
אלמאידה ואלמאליי לאצנאפה אלמזאג.
ומניתי אתכם לחרב וכלכם לטבח
תכרעו יען קראתי ולא עניתם דברתי
ולא שמעתם ותעשו הרע בעיני ובאשר
לא חפצתי בחרתם. ואמסר יתכון
לחרבא וכלכון לקטלא תתמסרון
חלף דשלחית נביי ולא תבתון אתנביאו
ולא קבילתון ועבדתון דביש קדמי
ובדלא צבינא אתרעיתון. לאעדן
גמיעכם לאלסיף וכלכם לאלקתל תגתון

ובאשר ד׳ וס׳ ימנה׳ ומניתי אתכם גם אני ואפרחן יעלעו ובאשר

מן אגל מא דעותכם פלם יכון מגיב
וכלמתכם פלם תסמעו ותנעתם אלשי
הו שר ענדי ומא לא אריד אכתרתמוה׃
לכן כה אמר אדני יהוה
הנה עבדי יאכלו ואתם תרעבו הנה
עבדי ישתו ואתם תצמאו הנה עבדי
ישמחו ואתם תבשו׃ בכין כדנן אמר
יי אלהים הא עבדי צדיקיא ייכלון
ואתון רשיעיא תכפנון הא עבדי
צדיקיא ישתון ואתון רשיעיא תצהון
הא עבדי צדיקיא יחדון ואתון תבהתון׃
לדלך כדא קאל אללה סיאכלון אוליאי
ואנתם תגועון וסישרבון ואנתם
תעטשון וסיפרחון ואנתם תכיבון׃
הנה עבדי ירנו מטוב לב ואתם
תצעקו מכאב לב ומשבר רוח תילילו׃
הא עבדי צדיקיא ישבחון מטוב לב
ואתון תצוחון מכאב לב ומתבר רוח
תילילון׃ וסירננון אוליאי מן טיב
אנפסהם ואנתם תצרכון מן וגע אלק
לוב ומן אנכסאר אלארואח תולולון׃
והנחתם שמכם לשבועה לבחירי
והמיתך אדני יהוה ולעבדיו יקרא
שם אחר׃ ותשבקון שומכון לקימא
לבחירי וימיתנכון יי אלהים מותא תנינא
ולעבדוהי צדיקיא יקרי שמא אוחרנא׃
פתדעון אסמאיכם חלפא למכתארי
ויהלככם אללה אלרב ופי כל וקת יסמי
אוליאה באסם אכר׃ אשר המתברך
בארץ יתברך באלהי אמן והנשבע
בארץ ישבע באלהי אמן כי נשכחו
הצרות הראשנות וכי נסתרו מעיני׃
דמברך בארעא יברך באלהא
קיימא ודמקיים בארעא יקיים באלהא
קיימא ארי יתנשיין עקתא קדמיתא
וארי מסתרן מן קדמי׃ וקת יציר פיה
מן יתבארך פי אלעאלם פבאללה אלחק
יתבארך ומן חלף פי אלעאלם פבאללה
אלחק יחלף יקול ואלדי נסאני אלשדאיד
אלאולי וסתרהא ען עיני׃ כי הנני בורא
שמים חדשים וארץ חדשה ולא
תזכרנה הראשנות ולא תעלינה על
לב׃ ארי הא אנא ברי שמיא חדתין
וארעא חדתא ולא ידכרן קדמיתא
ולא יתסקן על לב׃ פאני סאכלק אל
סמא כאנהא גדידה ואלארץ כגדידה
ולא תדכר אלאואיל ולא תכטר עלי
באל׃ כי אם שישו וגילו עדי עד

ג
בטע
צק

ב
כפק

ג
ויחס

ג
וכל
שמים
וארץ
כוות

ב

ומשבר ג וסימנהון כשבר נבל ומשבר רוח על שבר יוסף׃ ולעבדיו ב וסימנהון ונתן לקריסין יקרא שם׃ וארץ ג וסימנהון
רפאים חדשה שמים לרוס וכל שמים וארץ כוות׃

אשר אני בורא כי הנני בורא את
ירושלם גילה ועמה משוש׃ אלהין
יבועון בעלם עלמיא דאנא ברי ארי
האנא ברי ית ירושלם ביעא ועמה חדי׃
בל סרו ואפרחו אי אאבד במא אנא כאלק
פאני סאכלק ירושלם מן פרח וקומהא
מן סרור׃ וגלתי בירושלם וששתי בעמי
ולא ישמע בה עוד קול בכי וקול
זעקה׃ ואבוע בירושלם ויחדון בה
עמי ולא ישתמע בה קל דבכן וקל
דמצוחין׃ פאסרהם בירושלם ואפרחהם
בקומי ולא יסמע פיהא אבדא צות
בכא וצות צראך׃ לא יהיה משם עוד
עול ימים וזקן אשר לא ימלא את
ימיו כי הנער בן מאה שנה ימות
והחוטא בן מאה שנה יקלל׃ ולא יהי
מיתמן עוד יניק יומין וסבא דלא ישלים
יומוהי ארי דחאיב עולים בר מאה
שנין יהי מאית ודחטי בר מאה שנין
יתלך׃ ולא יכון הנאך אבדא צבי פי
עמר ולא יקצ שיכא למן לא יכמל
אי אמה כל מן מאת אבן מאיה סנה
קיל צביא ומן אכטא אבן מאיה
סנה יסתלף בה׃ ובנו בתים וישבו

ל
ומל
ל
בקפ
וכל
קרי
כוו
במ
א

ונטעו כרמים ואכלו פרים׃ ויבנון
בתין ויתבון ויצבון כרמין וייכלון
איביהון׃ ויבנו ביותא ויסכנוהא ויגרסון
כרומא ויאכלון תמרהא׃ לא יבנו ואחר
ישב לא יטעו ואחר יאכל כי כימי
העץ ימי עמי ומעשה ידיהם יבלו
בחירי׃ לא יבנון ואוחרנין יתבון לא
יצבון ואחרנין ייכלון ארי כיומי אילן
חייא יומי עמי ועובד ידיהון יבלון
בחירי׃ לא יבנון פי סכנה אכר ולא
יגרסון פיאכלה אכר לאן עמר קומי
כעמר שגר ומכתארי יבלון מא תצנעה
אידיהם׃ לא יגעו לריק ולא ילדו
לבהלה כי זרע ברוכי יהוה המה וצאצאיהם
אתם׃ לא יהלון לריקנו ולא ירבון
למותא ארי זרעא דבריכיה יי אנון ובני
בניהון עמהון׃ ולא יתעבון ללפראג
ולא יולדון לאנכלא לאנהם נסל ברכה
אלה ודראריהם מעהם׃ והיה טרם
יקראו ואני אענה עוד הם מדברים
ואני אשמע׃ ויהי עד לא יצלון קדמי
אקביל צלותהון ועד לא יבעון מן
קדמי אעביד בעותהון׃ ויכון קבל אן
ידעון אגיבהם ובינא הם יתכלמו קד

סמעת להם׃ זאב וטלה ירעו כאחד
ואריה כבקר יאכל תבן ונחש עפר
לחמו לא ירעו ולא ישחיתו בכל הר
קדשי אמר יהוה׃ דיבא ואימרא
ירעון כחדא ואריא כתורא ייכול
תבנא וחויא עפרא מזוניה לא יבאשון
ולא יחבלון בכל טורא דקודשי אמר
יי׳ ואדיב וחמר ירעיאן גמיעא
ואסר יאכל תבן כבקר וחיאת
טעאמהא אתראב לא יודון ולא יפסדון
פי עמל גבל קדסי קאל אלה׃

כה אמר יהוה השמים
כסאי והארץ הדם רגלי איזה בית
אשר תבנו לי ואיזה מקום מנוחתי׃
כדנן אמר יי׳ שמיא כורסי יקרי
וארעא כיבש קדמי אידין ביתא
דתבנון קדמי ואידין אתר בית
אשריות שכינתי׃ כדי קאל אלאה
אלסמא כרסיי ואלארץ מחל סכינתי
אי דא בית תבנו לי ואי דא מכאן
מסתקר נורי׃ ואת כל אלה ידי
עשתה ויהיו כל אלה נאם יהוה ואל
זה אביט אל עני ונכה רוח וחרד
על דברי׃ וית כל אלין גבורתי עבדת

הלא הוא כל אלין אמר יי׳ ובדין
רעוא קדמי לאסתכלא ביה בדענות
ומכיך רוח ומשתוי לקביל פתגמי׃
וגמיע הדה ידי צנעתהא חתי צאר
גמיע דלך קאל אלה ואנמא אתפת אלי
אלצעיף ואלכאב אלרוח ואלנשט אלי
כלאמי׃ שוחט השור מכה איש
זובח השה ערף כלב מעלה מנחה
דם חזיר מזכיר לבנה מברך און גם
המה בחרו בדרכיהם ובשקוציהם
נפשם חפצה׃ נכיס תור כקטיל גבר
דבח אמר כנקיף כלב מסקי קרבן
דם חזירא קרבן מתנתהון מתנת
אונס אף אנון אתרעיאו באורחתהון
ובשקוציהון נפשהון אתרעיאת׃
וקום ענהם דאבח אלתור כקאתל
אנסאן ודאבח אלשאה כמן יקפי כלבא
ומצעד אלהדייה כדם אלכנזיר ומפיח
אללבאן כעאבד אותן בל הם קד
אכתארו מדאהבהם ונפוסהם מרידה
ארגאסהם׃ גם אני אבחר בתעלליהם
ומגורתם אביא להם יען קראתי
ואין עונה דברתי ולא שמעו ויעשו
הרע בעיני ובאשר לא חפצתי בחרו׃

כבקר ג׳ וסימנ׳ ואריה ותב׳ חזיר׳

אף אנא אצבי בתברהון ומא דיצפון
לא ישתיזבון חלף דשלחית נביי
ולא תבו אתנביאו ולא קבילו ועבדו
דביש קדמי ובדלא צבינא אתרעיאו׃
אנא איצא אכתאר מכאטשתהם
ומחאדרתהם אחלהא בהם מן אגל
מא דעותהם ולם יכון מגיב וכלמתהם
פלם יסמעו ועמלו אשר בין ידיי ומא
לם אוידה אכתארוה׃

שמעו דבר יהוה החרדים אל דברו
אמרו אחיכם שנאיכם מנדיכם למען
שמי יכבד יהוה ונראה בשמחתכם
והם יבשו׃ קבילו פתגמא דיי
צדיקיא דמשתוין לקביל פתגמוי
רעותיה אמרין אחיכון סנאיכון
מרחקיכון בדיל שמי יסגי יקרא
דיי ונחזי בחדותכון ואנון יבהתון׃
אסמעו כלאם אלה יא איהא אנשיטין
לכלאמה קולו לאעדאיכם אכותכם
שאניכם מבעדיכם ען אסמי יתעטם
אלה ויצהר פרחכם והם יכזון׃ קול
שאון מעיר קול מהיכל קול יהוה
משלם גמול לאיביו׃ קל אתרגושא
מקרתא ירושלם קלא מהיכלא קל

מימרא דיי דמשלים גמלא לבעלי
דבבוהי׃ ויסמע צות לצגה מן קריה
אלקדס וצות מן אלהיכל וצות אלה
יכאפי אילא אעדאיה׃ בטרם תחיל
ילדה בטרם יבוא חבל לה והמליטה
זכר׃ עד לא מיתי עקא לה תתפריק
ועד לא ייתי לה זיע כחבלין על ילדא
יתגלי מלכה׃ והי כאמרה ולדת קבל
אן תטלק והי כמן וצעת דכרא קבל
אן יציבהא מכאץ׃ מי שמע כזאת
מי ראה כאלה היוחל ארץ ביום אחד
אם יולד גוי פעם אחת כי חלה גם
ילדה ציון את בניה׃ מן שמע כהדא
מן חזא כאלין האפשר דתתעביד
ארעא ביומא חד אם יתברי עמה
זמן חדא ארי עתידא דתתנחם ציון
ותתמלי מעם גלותהא׃ מן סמע באתל
הדה ומן ראי מתל האולי הל יבתדא
בבלד במאהו פי יום ואחד או תולד
אמה במרה ואחדה אד אבתדת ציון
וולדת אהלהא דפעה׃ האני אשביר
ולא אוליד יאמר יהוה אם אני המוליד
ועצרתי אמר אלהיך׃ אנא אלהא
ברית עלמא מבראשית אמר שאנא

אמר יי׳ דחזי להו אמר יי׳ ו וסימנהון למה לי רב לכו נא קרבו ריבכם עתה אקום האני אשביר משד עניים ׃

כריתי לא אנשא אנא כדריתי יתהון
לבני עממיא אף אנא עתיד לכנשא
גלותיך אמר אלהיך׃ ויקול אלה הל
אנא אדי אמית ולא אנשי כל אנא
אמולד ואהאכס יקול רככס׃
שמחו את ירושלם וגילו בה
כל אהביה שישו אתה משוש כל
המתאבלים עליה׃ חדו בירושלם
ובועו בה כל רחמהא דוצו עימה
דיץ כל דהוו מתאבלין עלהא אפרחו
פי ירושלם ואגדלו בהא יא מעאשר
מחביהא וסרו בהא סרור יא גמיע
אלמתחזנין עליהא׃ למען תינקו
ושבעתם משד תנחמיה למען
תמצו והתענגתם מזיז כבודה׃
בדיל דתתפנקון ותסבעון מביזת
תנחומהא בדיל דתשתון ותרוון
מחמר יקרה׃ לכי תרצעון ותשבעון
מן תדאיא ודידהא ולכי תשרבון
ותתדללון מן לדיד כרמהא׃
כי כה אמר יהוה הנני נטה
אליה כנהר שלום וכנחל שוטף
כבוד גוים וינקתם על צד תנשאו
ועל ברכים תשעשעו׃ ארי כדנן

אמר יי הא אנא מיתי לה כשפע נהר
פרת שלם וכנחל מגבר יקר עממא
ותתפנקון על גססין תתנטלון ועל
רכובין תתרבון׃ לאן כדי קאל אלה
הא אנא ממיל אליהא מן אלסלאם כאלנהר
ומן כראמה אלאמם כואד גאר ודלך
מא תרצעונה ועלי אלגנוב תחמלון
ועלי אלרכב תלהון׃ כאיש אשר
אמו תנחמנו כן אנכי אנחמכם
ובירושלם תנחמו׃ כגבר דאמיה
מנחמא ליה כין מימרי ינחים
יתכון ובירושלם תתנחמון׃ וכאנסאן
אמה תעאזיה כדאך אנא אעאזיכם
ובירושלם תעאזון׃ וראיתם ושש
לבכם ועצמותיכם כדשא תפרחנה
ונודעה יד יהוה את עבדיו וזעם את
איביו׃ ותתחזון ויחדי לבכון וגויתכון
כדתאין יזהרין ותתגלי גבורתא
דיי לאיטבא לעבדוהי צדיקיא
וייתי לוט לבעלי דבבוהי׃ פאדא
ראיתם דלך וסר קלובכם ועצאמכם
תפרע כאלכלא ערפה נעמה אלה
עלי אוליאה וזגמה עלי אעדאיה׃
כי הנה יהוה באש יבוא

וכסופה מרכבתיו להשיב בחמה אפו
וגערתו בלהבי אש׃ ארי הא יי באשתא
מתגלי וכעלעולא רתכוהי לאתבא
תקוף רוגזיה ומזופיתיה בשלהובית
אשתא׃ אן אללה סיאתי בלנאר לה מראכב
כאלזובעה ויתרדד גצבה בחמיה וזגרתה
בלהיב אלנאר׃ כי באש יהוה נשפט
ובחרבו את כל בשר ורבו חללי יהוה׃
ארי באשתא עתיד יי למדן ובחרביה
ית כל בסרא וסגיאין קטילין קדם יי׃
אן אללה סיעאקב באלנאר כמא יהלך
בסיפה כתיר מן אלנאס ומא אכתר אל
צרעי באמרה׃ המתקדשים והמטהרים
אל הגנות אחר אחד בתוך אכלי בשר
החזיר והשקץ והעכבר יחדו יספו
נאם יהוה׃ דמזדמנין ודמדכן לגנאך
טעותא סיעא בתר סיעא אכלי בסר
חזירא ושקצא ועכברא כחדא יסופון
אמר יי׃ אלמסתעדין ואלמתצנעין ללגנאן
ויטופון ורא שגרה ואחדה והי פי אלוסט
ויאכלון לחם אלכנזיר ואלפאר וסאיר אלרגס
אדי ינסאפון אגמעין קאל אללה׃ ואנכי
מעשיהם ומחשבתיהם באה לקבץ
את כל הגוים והלשנות ובאו וראו את

בתוך ו׳ ובתר ומדתם ואלה הזנבות המתקדשים ומאחזת׃

כבודי׃ וקדמי גלן עובדיהון ועשתוניהון
עתידא לכנשא ית כל עממיא אומיא
ולישניא וייתון ויחזון ית יקרי׃ ואנא
בציר באעמאלהם ואפכארהם פי יאתיה
סאחשר גמיע אלאמם ואהל אללגאת פיקבלון
וינצרון עצמתי׃ ושמתי בהם אות
ושלחתי מהם פלטים אל הגוים תרשיש
פול ולוד משכי קשת תבל ויון האיים
הרחקים אשר לא שמעו את שמעי ולא
ראו את כבודי והגידו את כבודי בגוים׃
ואשוי בהון אתא ואשלח מנהון משיזבין
לבני עממיא למדינת ימא פולאי ולודאי
דנגדין ושדן בקשתא למדינת תובל ויון
נגוותא רחיקיא דלא שמעו ית שימע
גבורתי ולא חזו ית יקרי ויחוון ית יקרי
בעממיא׃ ואציר להם איה באן אבעת
מנהם פלתא אלי אלאמם אלדי פי אבחר
ובלד פול ולוד רמאה אלקוס בלד אלצאן
ואליונאניה ואהל אלגזאיר אלבעידה מן
אלקדס אלדי לא יסמעו באלכבארי ולא
ירו תעצימי ויכברון בה אלאמם׃ והביאו
את כל אחיכם מכל הגוים מנחה ליהוה
בסוסים וברכב ובצבים ובפרדים
ובכרכרות על הר קדשי ירושלם

ט

אמר יהוה כאשר יביאו בני ישראל את
המנחה בכלי טהור בית יהוה׃ וייתון
ית כל אחיכון מכל עממיא קורבנא קדם
יי בסוסון וברתכין וברחילון ובכודנון
ובתושבחן על טורא דקודשי לירושלם
אמר יי כמא דייתון בני ישראל ית קורבנא
במן דכי לבית מקדשא דיי׃ ויאתון
באכותכם מן בין גמיע אלאמם הדייה
ללה בכיל ופרסאן ומחאמל
ובגאל ועמאריאת אלי גבל קדסי
ירושלם קאל אללה כמא יאתי בנו
אסראיל בהדאיא פי אניה טאהרה
אלי בית אללה׃ וגם מהם אקח לכהנים
ללוים אמר יהוה׃ ואף מנהון אקריב
למהוי כהניא ליואי אמר יי׃ ואקדם
מנהם איצא אלי מרתבה אלאימה ואללוי
אניין קאל אללה׃ כי כאשר השמים
החדשים והארץ החדשה אשר אני
עשה עמדים לפני נאם יהוה כן יעמד
זרעכם ושמכם׃ ארי כמא דשמיא
חדתין וארעא חדתא דאנא עביד
קימין קדמי אמר יי כין יתקיים
זרעכון ושומכון׃ ואן מתל אלסמאואת
אלגדד ואלארץ אלגדידה אלתי אכלקהא

תאבתה בין ידיי קאל אללה כדאך יתבת
נסלכם ואסמכם׃ והיה מדי חדש
בחדשו ומדי שבת בשבתו יבוא
כל בשר להשתחות לפני אמר יהוה׃
ויהי כזמן ירח בירח וכזמן שבא
בשבא ייתון כל בני בסרא למסגד קדמי
אמר יי׃ ותכון אוקאת שביה שהר בשהר
וסבת בסבת יגי פיהא כל בשרי לאסג
וד בין ידיי יקול אללה׃ ויצאו וראו
בפגרי האנשים הפשעים בי כי
תולעתם לא תמות ואשם לא תכבה
והיו דראון לכל בשר׃ ויפקון ויחזון
בפגרי גבריא חייביא דמרדו במימרי
ארי נשמתהון לא ימותן ואשתהון
לא תטפי ויהון מידנין רשיעיא
בגיהנם עד דיימרון עליהון צדיקיא
מיסת חזינא׃ ויכרגו וינצרון אלי
אגסאם אלקום אלדין כפרו בי בל אן
דודהם לא ימות ונארהם לא תטפא
פיצירון עברה לבאקי אלבשריון׃
ברוך יי לעולם אמן ואמן׃

סכום הפסוקים שלספר ישעיהו אלף ומאתים ותשעים
ואחד סימן אריצא

ויצאו ז רפי וסימנ׳ הצור יצאו זקניך אחריכו וראו והכו ישבי לא תכבה ו וסימנ׳ והאש אש ואמרת וראו בפגרי האנשים

דבר יהוה אשר היה אל הושע בן
בארי בימי עזיה יותם אחז יחזקיה
מלכי יהודה ובימי ירבעם בן יואש
מלך ישראל׃ פתגם נבואה מן קדם יי
דהוה עם הושע בר בארי ביומי עזיה
יותם אחז יחזקיה מלכיא דבית יהודה
וביומי ירבעם בר יואש מלכא
דישראל׃ תחלת דבר יהוה בהושע
ויאמר יהוה אל הושע לך קח לך
אשת זנונים וילדי זנונים כי זנה תזנה
הארץ מאחרי יהוה׃ שירות פתגמא
דיי בהושע ואמר יי להושע איזיל
אתנבי נבואה על יתבי קרתא טעיתא
ואנון מוספין למחטי ארי מטעא
יטעון דיירי ארעא מבתר פולחנא
דיי׃ וילך ויקח את גמר בת דבלים
ותהר ותלד לו בן׃ ואזל ואתנבי עליהון
דאם יתובון ישתביק להון אם לא
כמיתר עלי תינין יתרון ואוסיפו
ועבדו עובדין בישין׃ ויאמר יהוה
אליו קרא שמו יזרעאל כי עוד מעט
ופקדתי את דמי יזרעאל על בית יהוא
והשבתי ממלכות בית ישראל׃ ואמר
יי ליה קרי שומהון מבדריא ארי עוד

ציבחר כזעיר ואסער דם פלחי
טעותא דאשדי יהוא בזרעאל וקטילנון
על דפלחו לבעלא תבו אנון למטעי
בתר עגליא בבית אל בכין אחשבינה
דם זכי על בית יהוא ואבטיל מלכותא
מבית ישראל׃ והיה ביום ההוא ושברתי
את קשת ישראל בעמק יזרעאל׃ ויהי
בעדנא ההוא ואתבר ית תקוף עבדי
קרב ישראל במישר יזרעאל׃ ותהר עוד
ותלד בת ויאמר לו קרא שמה לא רחמה
כי לא אוסיף עוד ארחם את בית ישראל
כי נשא אשא להם׃ ואוסיפו ועבדו
עובדין בישין ואמר ליה קרי שומהון
דלא רחימין בעובדיהון ארי לא אוסיף
עוד לרחמא על בית ישראל ברם אם
יתובון משבק אשבוק להון׃ ואת בית
יהודה ארחם והושעתים ביהוה אלהיהם
ולא אושיעם בקשת ובחרב ובמלחמה
בסוסים ובפרשים׃ ועל דבית יהודה
ארחים ואפרוקינון במימרא דיי אלההון
ולא יתפרקון בקשתא ובחרבא ובעבדי
קרבא בסוסון ובפרשין׃ ותגמל את
לא רחמה ותהר ותלד בן׃ ודריהון
דאיתגליאו לביני עממיא אשתכחו

ממלכות ד' וסימנ' קדע ציבת בראשית קדמא' יזרעאל וכל יהוא' כוות' תחלת ג' ריש' פסוק וסימנ' תחלת דבר יי' דברי פיהו

דלא הוו רחימין בעובדיהון ואוסיפו
ועבדו עובדין בישין ויאמר קרא
שמו לא עמי כי אתם לא עמי ואנכי
לא אהיה לכם ואמר קרי שומהון לא
עמי ארי אתון לא עמי בדלית אתון
מקיימין פתגמי אוריתי מימרי לא
הוה בסעדכון והיה מספר
בני ישראל כחול הים אשר לא ימד ולא
יספר והיה במקום אשר יאמר להם
לא עמי אתם יאמר להם בני אל חי
ויהי מנין בני ישראל סגי כחלא דימא
דלא מתכל ולא מתמני ויהי באתרא
דאיתגליאו לביני עממיא כד עברו
על אוריתא ואתאמר להון לא עמי
אתון יתובון ויתרבון ויתאמר להון
עמיה דאלהא קיימא ונקבצו בני
יהודה ובני ישראל יחדו ושמו להם
ראש אחד ועלו מן הארץ כי גדול
יום יזרעאל ויתכנשון בני יהודה
ובני ישראל כחדא וימנון להון רישא
חד מדבית דוד ויסקון מארע גלותהון
ארי רב יום כנושהון אמרו לאחיכם
עמי ולאחותיכם רחמה נביא אמרו
לאחיכון עמי תובו לאוריתי ועל

ב
אפטר דבמדבר סיני

כנישתכון ארחים ריבו באמכם ריבו
כי היא לא אשתי ואנכי לא אישה
ותסר זנוניה מפניה ונאפופיה מבין
שדיה אולפו לכנשתא דישראל
ואמרו לה ארי היא לא מתעניא בפולחני
ומימרי לא מקביל צלותה עד דתעדי
עובדהא בישיא מקביל אפהא ופלחן
טעותהא מבין קרווהא פן אפשיטנה
ערמה והצגתיה כיום הולדה ושמתיה
כמדבר ושתה כארץ ציה והמתיה
בצמא דלמא אסליק שכינתי מנה
ואעדי יקרה ואשוינה רטישא
כיומא קדמאי עד לא אתקרבת
לפולחני ויחול רוגזי עלה כמא דחל
על עם דרא דעברו על אוריתי
במדברא ואשוי ארעה צדיא
ואקטלינה בבוצרתא ואת בניה לא
ארחם כי בני זנונים המה ועל בנהא
לא ארחים ארי בנין דטען אנון כי
זנתה אמם הובישה הורתם כי אמרה
אלכה אחרי מאהבי נתני לחמי ומימי
צמרי ופשתי שמני ושקויי ארי טעת
כנישתהון בתר נביי שקרא בהיתו
מלפיהון דהות אמרא אהך בתר

בארץ ה וסימנך כגן ש כארץ מצרים לא כארץ מצרים היא ויבן פן אפשיטנה ערמה פרשתי ... ולאחותיכם למ"ד יוד

עממיא רחמי מספקי מיכלי ומשתי
כסות מילא ובוץ משח וכל פרנוסי:
לכן הנני שך את דרכך בסירים וגדרתי
מ״ את גדרה ונתיבותיה לא תמצא: כבין
האנא מקלקיל ית אורחתיך כמא
דסיגין בכוביא ואפסיק כמא דמפסקין
בכתליא ושבילהא לא תשכח: ורדפה
את מאהביה ולא תשיג אתם ובקשתם
ולא תמצא ואמרה אלכה ואשובה
אל אישי הראשון כי טוב לי אז
מעתה: ותרדוף שלם עם עממיא
רחמהא ולא תדביק ותבעי סעיד ולא
תשכח ותימר אהך ואתוב לפולחן
רבוני קדמאה ארי טב לי כד הויתי
פלחא קדמוהי מכען לא אפלח לטעותא:
ג והיא לא ידעה כי אנכי נתתי לה הדגן
ג והתירוש והיצהר וכסף הרביתי לה
וזהב עשו לבעל: ואינון לא ידעין
ארי אנא בריכית להון עבורא וחמרא
ומשחא וכספא אסגיתי להון ודהבא
מניה עבדו לטעותא: לכן אשוב
ולקחתי דגני בעתו ותירושי במועדו
ב והצלתי צמרי ופשתי לכסות את
ערותה: כבין יתוב מימרי למלט

עבורא בעדן אידריה וחמרא בזמן
מעצרתיה ואציל כסות מילא ובוץ
דיהבית לה לכסאה ית קלנה: ועתה
וחס אגלה את נבלתה לעיני מאהביה ואיש
לא יצילנה מידי: וכען אגלי ית קלנה
לעיני עממיא רחמהא ואנש לא
ישיזבנה מן ידיי: והשבתי כל משושה
ומל חגה חדשה ושבתה וכל מועדה:
ואבטיל כל חדותה חגהא ירחהא
ושבהא וכל מועדהא: והשמתי גפנה
ותאנתה אשר אמרה אתנה המה לי
ב אשר נתנו לי מאהבי ושמתים ליער
עינים ואכלתם חית השדה: ואצדי פירי
גופנה ותינה דהות אמרא יקר אינון
לי דיהבו לי עממיא רחמי ואשוינון
לחורשא ותיכלנון חית ברא: ופקדתי
עליה את ימי הבעלים אשר תקטיר
להם ותעד נזמה וחליתה ותלך אחרי
נזמה וחליתה ותלך אחרי מאהביה
ואתי שכחה נאם יהוה: ואסער עלה
ית יומיא דהות פלחא לטעותא ומסקא
להון בוסמין הות דמיא לאיתתא
דשבקת ית בעלה ואתקנת בקדשהא
ובחליטת מרגליתהא וטעת בתר

והתירוש ג וסימנ׳ וכל יהודה הביאו והיא לא ידעה ויען [illegible] ויאמר לעמו [illegible] קדמ׳ לא תמיגא בתרא ולא תמצא לו סימן

רחמהא כין כנשתא דישראל דהימת
למפלח לטעותא ופלחני שבקת אמר
יי׃ לכן הנה אנכי מפתיה
והלכתיה המדבר ודברתי על לבה׃
בכין הא אנא משעביד לה לאוריתא
ואעביד לה נסין וגבורן כמא דעבדית
לה במדברא ובידי עבדי נביא אמליל
תנחומין על לבה׃ ונתתי לה את כרמיה
משם ואת עמק עכור לפתח תקוה
וענתה שמה כימי נעוריה וכיום עלותה
מארץ מצרים׃ ואמני לה ית פרנסהא
מתמן וית מישר עכור לתחמודי
נפש ויתנהון תמן למימרי כיומי קדם
ואף אנא אעביד להון נסין וגבורן
כיום מסקהון מארעא דמצרים׃ והיה
ביום ההוא נאם יהוה תקראי אישי
ולא תקראי לי עוד בעלי׃ ויהי בעדנא
ההוא אמר יי תתנהון לפלחני ולא
תפלחון עוד לטעותא׃ והסרתי את
שמות הבעלים מפיה ולא יזכרו
עוד בשמם׃ ואעדי ית שום טעות
עממיא מפומהון ולא יהי דוכרן
משומהון עוד׃ וכרתי להם ברית
ביום ההוא עם חית השדה ועם עוף

השמים ורמש האדמה וקשת וחרב
ומלחמה אשבור מן הארץ והשכבתים
לבטח׃ ואגזר להון קים בעדנא ההוא
דיהון שלם עם חית ברא ועם עופא
דשמיא ורחשא דארעא וקשתא
וחרבא ועבדי קרבא אבטיל מן
ארעא ואשרינון לרוחצן׃ וארשתיך
לי לעולם וארשתיך לי בצדק ובמשפט
ובחסד וברחמים׃ ואקיימנכון קדמי
לעלם ואקיימנכון קדמי בקשטא
ובדינא ובחסדא וברחמי׃ וארשתיך
לי באמונה וידעת את יהוה׃ ואקימנכון
קדמי בהימנותא ותדעון למדחל מן
קדם יי׃ והיה ביום ההוא
אענה נאם יהוה אענה את השמים
והם יענו את הארץ׃ ויהי בעדנא
ההוא אקביל צלותכון אמר יי אפקיד
ית שמיא ואנון יחתון מטרא על
ארעא׃ והארץ תענה את הדגן ואת
התירוש ואת היצהר והם יענו את
יזרעאל׃ וארעא תלבי עבורא וחמרא
ומשחא ואנון יספקון לגלות עמי׃
וזרעתיה לי בארץ ורחמתי את לא
רחמה ואמרתי ללא עמי עמי אתה

וענתה ד׳ וס׳ מכ׳ צדקתי יבמתו השירה כימי נעוריה ג פ״ס סו פ״ס הארץ ודבתריה והארץ וס׳ בראשית אבלה נבלה הארץ והארץ חנפה
והם יענו את הארץ והארץ

והוא יאמר אלהי ואקימנכון קדמי
בארע בית שכינתי וארחים עליהון
דלא רחימין בעובדיהון ואימר
לדהויתי אימר להון לא עמי ברם עמי
אתון והוא יימר אלהי׃
ויאמר יהוה אלי עוד לך אהב אשה
אהבת רע ומנאפת כאהבת יהוה
את בני ישראל והם פנים אל אלהים
אחרים ואהבי אשישי ענבים׃ ואמר
יי לי עוד איזיל אתנבי נבואה על בית
ישראל דאינון דמן לאתתא דרחימא
על בעלה ומזניא עלוהי וכל כדין
רחים לה ולא צבי למפטרה כין רחמת
יי על בני ישראל ואנון מתפנן בתר
טעות עממיא ברם אם יתובון ישתביק
להון ויהון דמן לגבר דאשתלי ואמר
מילא בחמריה׃ ואכרה לי בחמשה
עשר כסף וחמר שערים ולתך
שערים׃ ופרקתינון במימרי ביום
חמישת עסר לירח ניסן ויהבית
כסף תקליא כיפור נפשהון ואמרית
דיקרבון קדמי עומר ארמותא
מעללת סערין׃ ואמר אליה ימים
רבים תשבי לי לא תזני ולא תהיי

לאיש וגם אני אליך׃ נביא אימר לה
כנשתא דישראל חוביכון גרמו לכון
דתגלון יומין סגיאין תתנהון לפלחני
לא תטעון ולא תפלחון לטעותא ואף
אנא עתיד לרחמא עליכון׃ כי ימים
רבים ישבו בני ישראל אין מלך ואין
שר ואין זבח ואין מצבה ואין אפוד
ותרפים׃ ארי יומין סגיאין יתבון בני
ישראל לית מלכא מדבית דויד ולית
דעביד שולטן על ישראל ולית דדבח
לרעוא בירושלם ולית קמתא בשומרון
ולית אפוד ומחוי׃ אחר ישבו בני ישראל
ובקשו את יהוה אלהיהם ואת דויד
מלכם ופחדו אל יהוה ואל טובו
באחרית הימים׃ בתר כין יתובון בני
ישראל ויתבעון ית דחלתא דיי אלההון
וישתמעון למשיחא בר דויד מלכהון
ויתנהון לפולחנא דיי וסגי טוביה דייתי
להון בסוף יומיא׃ שמעו
דבר יהוה בני ישראל כי ריב ליהוה
עם יושבי הארץ כי אין אמת ואין
חסד ואין דעת אלהים בארץ׃ קבילו
פתגמא דיי בני ישראל ארי דינא קדם יי
עם יתבי ארעא ארי לית עבדי קשטא

טובו ומל׳ וסימנ׳ ופחדו אל יי ואל טובו כי מה טובו על כן לא ה׳ ויאמר אלהי ב׳ וסימנ׳ יאמר אלהי מיכה דדב׳ יתיס

ולית גמלי חסדא ולית דמהלכין בדחלתא
דיי בארעא: אלה וכחש ורצח וגנב
ונאף פרצו ודמים בדמים נגעו: ימן
לשקר וכדבין וקטולי נפשן וגנבין
וגיפין מולדין בנין מנשי חבריהון
וחובין על חובין מוספין: על כן תאבל
הארץ ואמלל כל יושב בה בחית
השדה ובעוף השמים וגם דגי הים
יאספו: על כין תחרוב ארעא ויצדי
כל דיתיב בה בחית ברא ובעופא דשמיא
ואף נוני ימא יזערון מן קדם חוביהון:
אך איש אל ירב ואל יוכח איש ועמך
כמריבי כהן: על דאמרין ספר לא
ילוף ולא יוכח נבי ועמך נצן עם
מלפיהון: וכשלת היום וכשל גם
נביא עמך לילה ודמיתי אמך: ו
ותתקלון ביממא ויתקלון אף נביי
שקרא דעמכון כיד בליליא ואכהית
כנישתהון: נדמו עמי מבלי הדעת
כי אתה הדעת מאסת ואמאסאך
מכהן לי ותשכח תורת אלהיך אשכח
בניך גם אני: אטפשו עמי מבלי
דעתא ארי את במידע דחלתי קצתא
ואדחקינך מלשמשא קדמי ועל

דאתנשיתא אוריתא דאלהך ארחיק
בנך אף אנא: כרבם כן חטאו לי כבודם
בקלון אמיר: כמא דאסגיתי להון טבא
כין אסגיאו למחטי קדמי יקרהון בקלנא
אחליפו: חטאת עמי יאכלו ואל עונם
ישאו נפשו: כהניא פסו למיכל חטוות
עמי בדיל לאוספא חובין על חובי
נפשהון: והיה כעם ככהן ופקדתי
עליו דרכיו ומעלליו אשיב לו: ויהי
כמא דאשוי חילונאה ככהנא לאפסא
קודשי כין אפיס ית יקרהון ואשוי
דיקיר לדבסיר בדיל לאתפרעא
מנהון כאורחתהון בישתא וכעובדיהון
מקלקליא אתיב להון: ואכלו ולא
ישבעו הזנו ולא יפרצו כי את יהוה
עזבו לשמר: ויכלון ולא יסבעון יסבון
נשין ולא יילדון בנין ארי ית פולחנא
דיי שבקו ולא נטרו: זנות ויין ותירוש
יקח לב: זנותא וחמרא ורויתא שליף
ומטעי ית ליבהון: עמי בעצו ישאל
ומקלו יגיד לו כי רוח זנונים התעה
ויזנו מתחת אלהיהם: עמי דבצלים
אעיה שאילו ומרמי דחטריה מחוי
ליה ארי רוח דטעו אטעיתנון וטעו

ל / וכח / כן ב / ל / וחס / ב / בתר / ל׳ / גגרים / ד / דמטע / ל / ל / ל / ל / ל / ל / יתיר / א / ב

דעת אלהים ג בליש וסימנה ואין דעת מעולות תמניא ... אמיר ב בתר ליש וסי כבודם בקלון אמיר גגרים בראש

מבתר פולחנא דאלההון׃ על ראשי
ההרים יזבחו ועל הגבעות יקטרו
תחת אלון ולבנה ואלה כי טוב צלה
על כן תזנינה בנותיכם וכלותיכם
תנאפנה׃ על רישי טוריא מדבחין
ועל רמתא מסקין בוסמין ותחות
בלוט ולבן ובוטמא ארי מעפי טוליה
על כין מזנן בנתכון דהואה לכון
מבנת עממיא וכלתכון דנסיבתון
לבניכון מן עממיא גיפן׃ לא אפקוד
על בנותיכם כי תזנינה ועל כלותיכם
כי תנאפנה כי הם עם הזנות יפרדו
ועם הקדשות יזבחו ועם לא יבין
ילבט׃ לא אסער על בנתכון ארי
מזנן ועל כלתכון ארי גיפן ארי
אנון עם זניתא מסתיען ועם נפקת
ברא אכלין ושתן עם דלא דלא
אסתכל באוריתא הלא אתרטיש׃
אם זנה אתה ישראל אל יאשם יהודה
ואל תבאו הגלגל ואל תעלו בית
און ואל תשבעו חי יהוה׃ אם טען
אתון דבית ישראל לא יתחייבון
דבית יהודה ולא תיתון לגלגלא ולא
תסקון לבית אל ולא תשתבעון לשקר

קיים יהוה׃ כי כפרה סררה סרר
ישראל עתה ירעם יהוה ככבש
במרחב׃ ארי כתורא דאתפטים ובעט
כין מריד בסגי טובא ישראל כען
ידברינון יי כאימר בכקעא׃ חבור
עצבים אפרים הנח לו׃ אתחברו
לטעותא בית ישראל שבקו להון
ית פולחני׃ סר סבאם הזנה הזנו אהבו
הבו קלון מגניה׃ שלטוניהון אסגיאו
שיראן מן אונס בכין טעו ואתפנאו
בתר זנותא רחימו דייתי להון קלנא
לרבניהון׃ צרר רוח אותה בכנפיה
ויבשו מזבחותם׃ רברביהון לא תקין
כמא דלית אפשר למצר רוחא בכנפא
כען איתי עליהון סנאה ויבדרינון
ה מאוגרי טעותהון׃ שמעו
זאת הכהנים והקשיבו בית ישראל
ובית המלך האזינו כי לכם המשפט
כי פח הייתם למצפה ורשת פרושה
על תבור׃ שמעו דא כהניא וקבילו
בית ישראל ובית מלכא אציתו הלא
לכון למידע דינא ארי תקלא הויתון
למלפיכון כמצדא דפריסא על טור
רם׃ ושחטה שטים העמיקו ואני

ג חס ג בליש ד וכל וסו פיס כון חוטרא דמיכהו עלול ומתוקן ג ומל ב חד כת ש וחד כת ס

ועם ג̇ וסימנה׳ כחול לא יבין לא יהרדן ... על הרעים על בנותיכם ... שטים ב̇ חד כת ש וחד כת ס ... ושחטה
שטים עשה סטים ... ירעם ג̇ ... פרושה ג̇ מל ורשת ...

מוסר לכלם׃ ודבחין לטעון מסגן
ואנא מיתי יסורין על כולהון׃ אני
ידעתי אפרים וישראל לא נכחד
ממני כי עתה הזנית אפרים נטמא
ישראל׃ קדמי גלן עובדי בית אפרים
ודבית ישראל לא מטמרין מן קדמי
ארי כען טעו דבית אפרים אסתאבו
דבית ישראל׃ לא יתנו מעלליהם לשוב
אל אלהיהם כי רוח זנונים בקרבם ואת
יהוה לא ידעו׃ לא שבקין עובדיהון
למתב לפולחנא דאלההון ארי רוח
דטעותא טעיתנון ואולפן מן קדם יי לא
תבעו׃ וענה גאון ישראל בפניו
וישראל ואפרים יכשלו בעונם
כשל גם יהודה עמם׃ ויתמאך יקר
ישראל ואנון חזן ודבית ישראל ודבית
אפרים יתקלון בחוביהון יתקלון אף
דבית יהודה עמהון׃ בצאנם ובבקרם
ילכו לבקש את יהוה ולא ימצאו חלץ
מהם׃ בעניהון ובתוריהון יהכון למתבע
אולפן מן קדם יי ולא ישכחון יסליק
שכינתיה מנהון׃ ביהוה בגדו כי בנים
זרים ילדו עתה יאכלם חדש את
חלקיהם׃ במימרא דיי שקרו ארי

בנין מבנת עממיא קיימו להון כען
איתי עליהון עממיא יירח בירח
ויבזון ית פירי ארעהון׃
תקעו שופר בגבעה חצצרה
ברמה הריעו בית און אחריך בנימן׃
נביא ארימו קלכון כיר בשופרא
אתנבו דייתון עליהון עממין קטולין
על דאמליכו עליהון ית שאול
דמגבעתא אזעו כיר בחצוצרתא
אימרו דייתון עליהון מלכין ומשריתהון
על דלא קבילו לפתגמי שמואל נביא
דמירמתא בסרו עליהון יבבות עדי
קרבא על דשקרו במימרי ואסתחרו
לאחרא מבתר פולחני ולא פלחו קדמי
בבית מקדשא דבארע שיבט בנימין׃
אפרים לשמה תהיה ביום תוכחה
בשבטי ישראל הודעתי נאמנה׃
דבית אפרים לצדו יהון ביום תושלמת
חוביהון בשבטיא דישראל הודעית
אוריתא׃ היו שרי יהודה כמסיגי
גבול עליהם אשפך כמים עברתי׃
הוו רברבי יהודה כמשני תחום עליהון
אשפוך כמיא חמתי׃ עשוק אפרים
רצוץ משפט כי הואיל הלך אחרי

ל׳ וחס׳ · ל׳ ומל׳ · ו׳ דסמ׳ · ה׳ וכל׳ מנשה ואפרים כוו · ל׳ · ל׳ ומל׳ · ד׳ ג׳ מל׳ וחד חס׳

הואיל ג׳ וסימנה׳ הואיל משה באר כי הואיל כי הואיל הלך אחרי צו · חצצרה ל׳ וחס׳ · כמסיגי ל׳ ומל׳ · חלץ ל׳

צו׳ אניסין דבית אפרים לבישין
דיניהון ארי אתפניאו דייניהון למטעי
בתר ממון דשקר׃ ואני כעש לאפרים
וכרקב לבית יהודה׃ ומימרי כעשא
לדבית אפרים וכרקבא לדבית יהודה׃
וירא אפרים את חליו ויהודה את מזרו
וילך אפרים אל אשור וישלח אל מלך
ירב והוא לא יוכל לרפא לכם ולא יגהה
מכם מזור׃ וחזא אפרים ית מרעיה
ויהודה ית מכאוביה ואזלו דבית אפרים
לאתור ושלח למלכא דייתי לאתפרעא
להון נביא אימר להון והוא לא יכול
לאסאה לכון ולא יניח מנכון מכאובי׃
כי אנכי כשחל לאפרים וככפיר לבית
יהודה אני אני אטרף ואלך אשא
ואין מציל׃ ארי כמימרי כליתא
לדבית אפרים וכבר אריון לדבית
יהודה אנא במימרי אקטול ואעדי
אריס גבורתי ולית דמשיזיב׃ אלך
אשובה אל מקומי עד אשר יאשמו
ובקשו פני בצר להם ישחרנני׃ אסליק
שכינתי אתיב למדור קדשי דבשמיא
עד דידעון דחבו ויבעון מן קדמי
כד תיעוק להון ויתבעון דחלתי׃ לכו

ונשובה אל יהוה כי הוא טרף וירפאנו
יך ויחבשנו׃ יימרון איתו ונתוב לפלחנא
דיי ארי הוא דמחנא יסינא ודאיתי
עלנא תבר יניח לנא׃ יחינו מימים ביום
השלישי יקמנו ונחיה לפניו׃ יחיננא
ליומי נחמתא דעתידין למיתי ביום
אחיות מיתיא יקימיננא ונחי קדמוהי׃
ונדעה נרדפה לדעת את יהוה כשחר
נכון מצאו ויבוא כגשם לנו כמלקוש
יורה ארץ׃ ונילף נרדוף למידע ית
דחלתא דיי כנהור צפרא דמקשט
במפקיה ויתי ברכן לנא כמטר מגבר
וכלקישא דמרוי ארעא׃ מה אעשה
לך אפרים מה אעשה לך יהודה וחסדכם
כענן בקר וכטל משכים הלך׃ מן קדם
דין דקשוט מא אעביד לכון דבית
אפרים מא אעביד לכון דבית יהודה
וטבותכון כענן צפרא וכטלא דמוחי
פסיק׃ על כן חצבתי בנביאים הרגתים
באמרי פי ומשפטיך אור יצא׃ על כין
על דאזהרתינון בשליחות נביי ולא
תבו איתיתי עליהון קטולין על
דעברו על מימר דעותי ודיני כנהור
נפיק׃ כי חסד חפצתי ולא זבח ודעת

לרפא ב׳ חד חס וחד מל וסימנ׳ והוא לא יוכל לרפא עת לרפוא ׳׳ מצאו ב׳ חד חס וחד מל וסימנ׳ כשחר נכון מצאו מקצה השמש

אלהים מעלות׃ ארי בעבדי חסדא
דעוא קדמי מדבח ועבדי אוריתא
דיי ממסקי עלון׃ והמה כאדם עברו ג
ברית שם בגדו בי׃ ואינון כדריא
קדמאי עברו על קימי בארע טבא
דיהבית להון למעבד רעותי תמן
שקרו במימרי׃ גלעד קרית פעלי
און עקבה מדם׃ גלעד קרית אנוסין וחס
בנכלין אשדין דם זכי׃ וכחכי איש
גדודים חבר כהנים דרך ירצחו שכמה
כי זמה עשו׃ אתחברו אנון וכהניהון
באורח חדא קטלין נפשן כתף חד
ארי עיצת חטין עבדו׃ בבית ישראל
ראיתי שעריריה שם זנות לאפרים
נטמא ישראל׃ בבית ישראל חזיתי
שנו אשניאו קימא דיגזיר עמהון
דלא למפלח לטעותא תבו אנון למטעי
בתר עגליא בבית אל תמן טעו בית
אפרים אסתאבו בית ישראל׃ גם
יהודה שת קציר לך בשובי שבות
עמי׃ אף בית יהודה שריאו לאסגאה
חובין אף להון ימטי קיצא באתבותי
גלות עמי׃ כרפאי לישראל
ונגלה עון אפרים ורעות שמרון ג

כי פעלו שקר וגנב יבוא פשט גדוד
בחוץ׃ כמתכלעי חובי ישראל ויתגלין
עוית אפרים ובישת שומרון ארי
עבדו שקר בדיליא בבתיא גנבין
בדברא כיממא קפחין׃ ובל יאמרו
ללבבם כל רעתם זכרתי עתה סבבום
מעלליהם נגד פני היו׃ ולא מחשבין
בליבהון דכל בישתהון גלין קדמי
כען יקפונון עובדיהון בישיא דקדמי
הוו גלן׃ ברעתם ישמחו מלך ובכחשיהם
שרים׃ בסריקתהון מחדין מלכא
ובכדביהון רברבין׃ כלם מנאפים כמו
תנור בערה מאפה ישבות מעיר
מלוש בצק עד חמצתו׃ כולהון מחמדין
למגף נשי חבריהון דלקין כתנורא
דאזי ליה נחתומא בכין יגלון בפריע
מקרויהון כמא דמוחן לקימא מחשבת
רשעא ועל דלא אידכרו נסין וגבורן
דאתעבידו להון ביום מסקהון ממצרים
מעידן מלש לישא עד לא חמע׃ יום
מלכנו החלו שרים חמת מיין משך
ידו את לצצים׃ יומא דמניאו עליהון
מלכהון שריאו רברביא למשתי עמיה
חמר נגד לידיה סיעת שקרין׃ כי קרבו

כאדם ג׳ וסימ׳ כ... והמה אכן כאדם אם כסיתי ... ורעות ג׳ וסימ׳ דלות שמרון הדאיתני חד בה׳ וחד בנב׳ וחד בכת׳ ... יום ז׳ ריש פס׳ וסי׳ אשר
עמדת מלכנו משך הוא לבנות הוא ועדיך יביע אידא ...

כתנור לבם בארבם כל הלילה ישן
אפהם בקר הוא בער כאש להבה׃
ארי אתקרבו לעיצת חטאין ולא עכבו
כתנורא בער ליבהון באתכמוניהון
כל ליליא מוריך רגזהון עד צפרא
הוא דליק כאישא שלהובי׃ כלם יחמו
כתנור ואכלו את שפטיהם כל מלכיהם
נפלו אין קורא בהם אלי׃ כולהון
מחממין כתנורא ובלישן שקרהון
מחייבין ית דייניהון כל מלכיהון
אתקטלו לית דמצלי מנהון קדמי׃
אפרים בעמים הוא יתבולל אפרים
היה עגה בלי הפוכה׃ בית ישראל
בעממיא אנון אתערבו בית ישראל
דמן להררא דעד לא אתאכלית
אתהפכת׃ אכלו זרים כחו והוא לא
ידע גם שיבה זרקה בו והוא לא ידע׃
בזו עממיא נכסיהון ואנון לא ידעין
אף חלשותא מטיתנון ואינון לא
מסתכלין׃ וענה גאון ישראל בפניו
ולא שבו אל יהוה אלהיהם ולא
בקשהו בכל זאת׃ ויממאך יקר ישראל
ואנון חזן על דלא תבו לפולחנא דיי
אלההון ולא בעו מן קדמוהי בכל דא׃

ויהי אפרים כיונה פותה אין לב מצרים
קראו אשור הלכו׃ והוו בית ישראל
דמן כיונה שריהתא דאתנסיבו בנהא
ולית לה לב למצרים אתקבלו לאתור
גלו׃ כאשר ילכו אפרוש עליהם
רשתי כעוף השמים אורידם איסירם
כשמע לעדתם׃ כאתר דיהכון אפרוס
עליהון מצדתי כעופא דשמיא
אטלטילנון יסורין איתי עליהון
על דשמעו לעיצתהון׃
אוי להם כי נדדו ממני שד להם
כי פשעו בי ואנכי אפדם והמה דברו
עלי כזבים׃ וי להון ארי אתרחקו מדחלתי
בזוזין איתי עליהון ארי מרדו במימרי
ואנא הויתי פריק להון ואנון ממללין
קדמי כדבין׃ ולא זעקו אלי בלבם כי
ייליל על משכבותם על דגן ותירוש
יתגוררו יסורו בי׃ ולא מצלן קדמי
בליבהון בכין מיללין על ערסתהון
בסגי עבורא וחמרא הוו כנשין מרדו
במימרי׃ ואני יסרתי חזקתי זרועתם
ואלי יחשבו רע׃ וכמא דאנא מיתי
יסורין ומתקיף על דרעיהון כין אף
אנון מוספין לחשבא קדמי בישן׃ ישובו

בקשהו ב׳ וחס וסימנ׳ ולא בקשהו בכל זאת ובכל רצונם … אפדם ב׳ וסימנ׳ ואנכי אפדם מיד שאול … ילילו לבם

לא על היו כקשת רמיה יפלו בחרב
שריהם מזעם לשונם זו לעגם בארץ
מצרים תבו למימר מן אוריתא לא
על דאבא אישית להון דמן אנון כקשת
נכילא יתקטלון בחרבא רברביהון
מיעמקות לישנהון אלין עובדיהון
עד דאנון בארעא דמצרים אל חכך
שפר כנשר על בית יהוה יען עברו
בריתי ועל תורתי פשעו נביא בחכך
אכלי כד בשופרא אימר הא כנשרא
דמשתדי כין יסק מלך במשריתיה
וישרי על בית מקדשא דיי חלף
דעברו על קימי ועל אוריתי מרדו
לי יזעקו אלהי ידענוך ישראל בכל
עידן דאנא מיתי עליהון עקא קדמי
מצלן ואמרין כען ידענא ארי לית
לנא אלהא בר מנך פרוקנא ארי אנחנא
עמך ישראל זנח ישראל טוב אויב
ירדפו טעו בית ישראל מבתר פולחני
דבדיליה אנא מיתי עליהון טובא
מכען סנאה ירדופינון הם המליכו
ולא ממני השירו ולא ידעתי כספם
וזהבם עשו להם עצבים למען יכרת
אנון אמליכו ולא ממימרי תבאו ולא

מידעותי כספהון ודהבהון ואתקינו
להון ממצרים עבדו להון טעוון בדיל
דישתיצון זנח עגלך שמרון חרה
אפי בם עד מתי לא יוכלו נקין טעו
בתר עגלא דשומרון תקיף רוגזי
בהון עד אימתי לא יכלון למזכי כי
מישראל והוא חרש עשהו ולא אלהים
הוא כי שבבים יהיה עגל שמרון ארי
מישראל והוא גבר אומן הוא עבדיה
דחלא דלית ביה צרוך הוא ארי לנסרי
לוחין יהי עגלא דשומרון כי רוח
יזרעו וסופתה יקצרו קמה אין לו
צמח בלי יעשה קמח אולי זרים
יבלעהו בית ישראל דמן לדזרע רוח
זרע ועלעול חציר קמא לית ליה
נוב לא יעביד מא אם יקנון נכסין
עממיא יבזונונון נבלע ישראל
עתה היו בגוים ככלי אין חפץ בו
אתבזיז ישראל כען הון בעממיא
כמנא דלית צרוך ביה כי המה עלו
אשור פרא בודד לו אפרים התנו
אהבים ארי אנון גלו לאתור על דהוינו
ברעות נפשהון כערד מרוד בית
ישראל אתמסרו ביד עממיא דרחימו

יוכלו ׳א וסימנ׳ לקוס אמחצם ויהונתן צפו ונלחמו ונלחמו ודבירה זנח מבוא מים נגעו ... נקיון ג׳ בליש׳ לא יוכלו ארחץ וארחץ קדו׳

גם כי יתנו בגוים עתה אקבצם ויחלו
מעט ממשא מלך שרים׃ אף אם
ישוון בית ישראל דחלתי על לבהון
מביני עממיא אקריב גלותהון ואפילו
יחכמון כזעירא עדי מנהון מרות
מלכין שלטונין׃ כי הרבה אפרים
מזבחות לחטא היו לו מזבחות לחטא׃
ארי אסגיאו דבית אפרים איגורין
למחטי הוו להון איגורי טעותהון
לתקלא׃ אכתוב לו רבו תורתי כמו
זר נחשבו׃ כתבית להון סגיות ואנון
כעממיא אתחשיבו׃ זבחי הבהבי
יזבחו בשר ויאכלו יהוה לא רצם
עתה יזכר עונם ויפקד חטאתם המה
מצרים ישובו׃ דבחין דמגבן מן אונס
דבחין בסר ואכלין וקדם יי׳ לא רעוא
בהון כען יסער חוביהון ויתפרע
עויתהון אנון למצרים יתובון׃ וישכח
ישראל את עשהו ויבן היכלות ויהודה
הרבה ערים בצורות ושלחתי אש
בעריו ואכלה ארמנתיה׃ ושבק
ישראל ית פולחן עבדיה ובנא היכלין
לטעותא ודבית יהודה אסגיאו קרוין
כריכן ואשלח אישתא בקרווהי

ט
ותשיצי בירניתיה׃ אל תשמח
ישראל אל גיל כעמים כי זנית מעל
אלהיך אהבת אתנן על כל גרנות דגן׃
לא תחדון דבית ישראל לא תבועון
כנמוסי עממיא ארי טעיתון מבתר
פלחנא דאלהכון רחימתון למפלח
לטעותא על כל אידרי עבור׃ גרן
ויקב לא ירעם ותירוש יכחש בה׃
מאידרא ומעצרא לא יתזנון וחמרא
לא יסופיק להון׃ לא ישבו בארץ
יהוה ושב אפרים מצרים ובאשור
טמא יאכלו׃ לא יתבון בארע שכינתא
דיי׳ ויתובון דבית אפרים למצרים
לאתור יגלון מסאב ייכלון׃ לא יסכו
ליהוה יין ולא יערבו לו זבחיהם כלחם
אונים להם כל אכליו יטמאו כי לחמם
לנפשם לא יבוא בית יהוה׃ לא ינסכון
קדם יי׳ נסכין דחמר לא יתקבלון לרעוא
קורבניהון ודבחיהון כלחים מרחק
להון כל דייכלניה יסתאב ארי קרבנהון
על נפשהון לא מכפר עליהון בית
מקדשא דיי׳ מה תעשו ליום מועד
וליום חג יהוה׃ מא תעבדון ליום
מועדא וליום חגא דיי׳ כי הנה הלכו

אהבים ג בליש וסימנ׳ התכו אילת נתעלסה ... חג ש ד וסימנ׳ בנעריכו בחסכסם בשילו מועד ... בה ד דמט וסי׳ ויכו יכחש

משוך מצרים תקבצם מף תקברם
מחמד לכספם קמוש ירשם חוח
באהליהם׃ ארי הא יגלון מן קדם
בזוזין למצרים יתכנשון למפיס
יתקברון בית חמדת כספהון קרסולין
ישרון חתולין בבירניתהון׃ באו ימי
הפקדה באו ימי השלם ידעו ישראל
אויל הנביא משגע איש הרוח על
רב עונך ורבה משטמה׃ אתו יומי
סועלנא אתו יומי תשלמת חובין
ידעון דבית ישראל דהוו מתנבן
להון נביי קשטא ומשעממין להון
נביי שקרא על דסגיאו חובך תקיפו
חטאך׃ צפה אפרים עם אלהי נביא
פח יקוש על כל דרכיו משטמה
בבית אלהיו׃ מסכן בית ישראל
דיתקיים להון פולחן טעותא לנביהון
קולין צלן על כל אורחתהון מסגן
תקלא בבית מקדשא דאלההון׃
העמיקו שחתו כימי הגבעה יזכור
עונם יפקוד חטאותם׃ אסגיו לחבלא
ביומי גבעתא כען יסער חוביהון
ויתפרע עויתהון׃ כענבים במדבר
מצאתי ישראל כבכורה בתאנה

בראשיתה ראיתי אבותיכם המה באו
בעל פעור וינזרו לבשת ויהיו שקוצים
כאהבם׃ כגופן דשתיל על מבוע דמיין
כין במדברא ערע מימרי לישראל
כבכורא בתינתא דבאול מאבכרא
חביבית אבהתכון אנון אתחברו לבעלא
פעור וטעו לבהתא והוו שקוצין
כד רחימו׃ אפרים כעוף יתעופף
כבודם מלדה ומבטן ומהריון׃ בית
ישראל כעופא דאפרחוהי מקנה
ואיטלטל כין גלא ית יקרהון ולד לא
יסגון ומפירי מעיהון לא יחדון על
דמנעו רגליהון מלאתחזאה בבית
מקדשי׃ כי אם יגדלו את בניהם
ושכלתים מאדם כי גם אוי להם בשורי
מהם׃ ארי אם ירבון ית בניהון ואתכילנון
מלמהוי גברין ארי אף וי להון בסלקות
שכינתי מנהון׃ אפרים כאשר ראיתי
לצור שתולה בנוה ואפרים להוציא
אל הרג בניו׃ כנשתא דישראל במעבדה
אוריתא דמיא לצור באצלחותה
בשליותה חבו דבית אפרים לקטלא
לפלחן טעותא בניהון׃ תן להם יהוה
מה תתן תן להם רחם משכיל ושדים

יעשון ה וסימנ׳ והזהרתה אתהם את החקים ועלי אי זבל בן הדד פרי בל יעשון בשורי ל׳ וכת שין יתעופף ל׳ ומל׳

צמקים׃ הב להון יי׳ תושלמת עובדיהון
הב להון רחם מתכיל ותדין יבישין׃
כל רעתם בגלגל כי שם שנאתים על
רע מעלליהם מביתי אגרשם לא אוסף
אהבתם כל שריהם סררים׃ כל בישתהון
גלין קדמי בגלגלא ארי תמן רחיקתנון
על בישות עובדיהון מבית מקדשי
אתריכנון לא אוסיף לרחמא עליהון
כל רברביהון מרדין׃ הכה אפרים
שרשם יבש פרי בלי יעשון גם כי
ילדון והמתי מחמדי בטנם׃ בית
ישראל דמן לאילנא דלקא שורשיה
מלרע יביש נופיה מלעילא נוב לא
עביד אף אם ירבון בנין ואקטיל
שפר מעיהון׃ ימאסם אלהי כי לא
שמעו לו ויהיו נדדים בגוים׃ ירחיקנון
אלהי ארי לא קבילו למימריה ויהון
מטלטלין בעממיא׃ גפן
בוקק ישראל פרי ישוה לו כרב לפריו
הרבה למזבחות כטוב לארצו היטיבו
מצבות׃ גפן בזיזא ישראל דהוה גפן
נסב במעבדיה אוריתא פירי עובדיהון
גרמו להון דיגלון כד אסגיתי להון
עללא אסגיאו פולחן לאיגוריהון כד

אתיתי טובא לארעהון אטיבו לקמתהון׃
חלק לבם עתה יאשמו הוא יערף
מזבחותם ישדד מצבותם׃ אתפליג
לבהון על אוריתא כען יחובון כען
איתי עליהון סנאה יהזר קרלהון
דאיגריהון יבוז קמתהון׃ כי עתה
יאמרו אין מלך לנו כי לא יראנו את
יהוה והמלך מה יעשה לנו׃ ארי כען
יימרון לית מלכא לנא ארי לא דחילנא
מן קדם יי׳ ומלכא מא יעביד לנא׃
דברו דברים אלות שוא כרת ברית
ופרח כראש משפט על תלמי שדי׃
ממללין מלין דאונס ימן לשקר לרמא
גזרין קים כען איתי עליהון כריש
חוין בישין דין שקרהון על תחומי
חקלין׃ לעגלות בית און יגורו שכן
שמרון כי אבל עליו עמו וכמריו
עליו יגילו על כבודו כי גלה ממנו׃
על דפלחו לעגליא בבית אל מלך
במשריתיה יסק עליהון ויגלי יתהון
יסבון מנהון עגלא דשומרון ארי
אתאבלו עלוהי עמיה ופלחוהי עלוהי
יבועון על יקריה ארי גלא מנה׃ גם
אותו לאשור יובל מנחה למלך ירב

הכה ג̇ ב̇ חס וחד מל וסימנ̇ ושם איש ישראל אפרים כעשב בתרי מל וחד והכה ומת ◦ יכרת ב̇ בלש̇ חד חס וחד מל ברית

בשנה אפרים יקח ויבוש ישראל
מעצתו׃ ואף יתיה לאתור יובלון
קורבנא למלכא דייתי לאתפרעא להון
נביא אימר להון בהתא דבית אפרים
יקבלון ויבהתון בית ישראל ממלכי
עצתהון׃ נדמה שמרון מלכה כקצף
על פני מים׃ כה יתת שומרון במלכה
כרתחא על אפי מיא׃ ונשמדו במות
און חטאת ישראל קוץ ודרדר יעלה
על מזבחותם ואמרו להרים כסונו
ולגבעות נפלו עלינו׃ ויצדיין במת
בית אל חובי ישראל גרמו להון דיגלון
כובין ואטטין יסקון על איגוריהון
כען איתי עליהון עקא דיהון דמן
כאילו טוריא להון ורמתא נפלן עליהון׃
מימי הגבעה חטאת ישראל
שם עמדו לא תשיגם בגבעה מלחמה
על בני עולה׃ מיומי גבעתא חטיתון
דבית ישראל תמן קמו מרדו במימרי
למנאה עליהון מלכא ואף לא זכיאו
דתתקיים להון מלכותא בגבעתא
לתמן אתו עליהון עבדי קרבא
לקטלא אבהן עם בנין סליקו׃ באותי
ואסרם ואספו עליהם עמים באסרם

לשתי עינתם׃ במימרי איתי עליהון
יסורין וכנשית עליהון עממיא ושליטון
בהון כמיסר פדנא על תרתין עונתיה׃
ואפרים עגלה מלמדה אהבתי לדוש
ואני עברתי על טוב צוארה ארכיב
אפרים יחרוש יהודה ישדד לו יעקב׃
כנשתא דישראל דמיא לעגלתא דמלפין
לה למדרי ולא אלפא רחמא להלכא
ברעות נפשה ואנא פרקית יתהון
משעבוד מצראי אעדיתי ניר תקוף
מצוריהון אשריתי בית ישראל על
תקוף ארעא דאמוראה מכבשין קדמיהון
דבית יהודה אחסינית יתהון אחסנא
דקיימית לאבוהון יעקב׃ זרעו לכם
לצדקה קצרו לפי חסד נירו לכם ניר
ועת לדרוש את יהוה עד יבוא ויורה
צדק לכם׃ בית ישראל עבידו לכון
עובדין טבין הליכו באורחא דזכו
קיימו לכון אלפין אוריתא הא בכל עדן
נביא אמרין לכון תובו לפלחנא דיי
כען יתגלי וייתי זכוון לכון׃ חרשתם
רשע עולתה קצרתם אכלתם פרי
כחש כי בטחת בדרכך ברוב גבוריך׃
אתעשתון אונס רשע עבדתון

יחרוש ג וסימנה׳ הכל היום חס ארכיב בבקרים ב מול לענין יחרוש ... עורתם ומגורתם עונותם פליב מעונותם ירבעם
חידותם הלין א״א וכת״כן ...

אתקפלתון תושלמת עובדיכון ארי
אתרחיצתא באורחתך בסגי גיברך׃
וקאם שאון בעמך וכל מבצריך יושד
כשד שלמן בית ארבאל ביום מלחמה
אם על בנים רטשה׃ ויקום אתרגושא
בעמך וכל כרכך יתבזזון כביזת שלמא
בכמנא ביומא דקרבא אם על בנין
קטילת׃ ככה עשה לכם בית אל מפני
רעת רעתכם בשחר נדמה נדמה מלך
ישראל׃ כדין גרמו לכון חוביכון דהויתון
בבית אל מן קדם בישות עובדיכון
כסופא בצפרא כהית אתמנע מלכא
דישראל׃ כי נער ישראל ואהבהו
וממצרים קראתי לבני׃ ארי רביא הוה
ישראל ורחימתיה וקריבתיה לפלחני
וממצרים קריתי להון בנין׃ קראו
להם כן הלכו מפניהם לבעלים יזבחו
ולפסלים יקטרון׃ שלחית נביי לאלפא
להון ואנון טעו מקבילאפיהון לבעליא
מדבחין ולצלמניא מסקין בוסמין׃
ואנכי תרגלתי לאפרים קחם על
זרועתיו ולא ידעו כי רפאתים׃ ואנא
כמלאך שליח מן קדמי דבריה באורח
תקנא ישראל נטילתנון כיד על

דרעין ולא ידעין דמן קדמי מתרחם
עליהון׃ בחבלי אדם אמשכם בעבתות
אהבה ואהיה להם כמרימי על על
לחיהם ואט אליו אוכיל׃ במגדת בנין
רחימין נגדתינון בתקוף רחמא והוה
מימרי להון כאיכרא טבא דמקיל בתקף
תורא ומוריך בלחותא ואף כד הוו
במדברא אסגיתי להון טובא למיכל׃
לא ישוב אל ארץ מצרים ואשור הוא
מלכו כי מאנו לשוב׃ לא יתובון לארעא
דמצרים ברם אתוראה ישלוט בהון
ארי מסרבין למתב׃ וחלה חרב בעריו
וכלתה בדיו ואכלה ממעצותיהם׃
ותחול חרבא בקרווהי ותקטיל גיברוהי
ותשיצי רברבוהי ממלכי עצתהון׃
ועמי תלואים למשובתי ואל על יקראהו
יחד לא ירומם׃ ועמי פליגין למתב
לאוריתי במרועא קשיא יתערעון
כחדא לא יהכון בקומא זקופא׃ איך
אתנך אפרים אמגנך ישראל איך אתנך
כאדמה אשימך כצבאים נהפך עלי
לבי יחד נכמרו נחומי׃ איכדין אמסרינך
אפרים אשיצינך ישראל איכדין
אבדינך כאדמה אשוינך כצבואים

ממעצותיהם ב׳ כת׳ כן וחד ממעצותיהם כת׳ וסימנ׳ וחלה חרב וראשימם ויהיס ממעצותיהם כת׳ ויאכלו ממעצותיהם כת׳ ילכו

מתעד עמימר קימי לקבלי כחדא
מתגוללא רחמת אבהתכון׃ לא אעשה
חרון אפי לא אשוב לשחת אפרים כי
אל אנכי ולא איש בקרבך קדוש ולא
אבוא בעיר׃ לא אעביר תקוף רגזי לא
יתוב מימרי לחבלא בית ישראל ארי
אלהא אנא ומימרי לעלם קיים ולית
עובדי כעובדי בסרא דדיירין על ארעא
בין גזירת דבינכון שכינתי קדישא
ולא אחליף בקרתא אוחרי עוד ית
ירושלם׃ אחרי יהוה ילכו כאריה
ישאג כי הוא ישאג ויחרדו בנים מים׃
בתר פולחנא דיי יהכון מימריה כאריא
דמכלי ארי הוא יכלי ויתכנשן גלותא
ממערבא׃ יחרדו כצפור ממצרים
וכיונה מארץ אשור והושבתים על
בתיהם נאם יהוה׃ כעופא דאתי בגלאי
בין ייתון דגלו לארעא דמצרים וכיונא
דתיבא לגו שובכה בין יתובון דאיטלטלו
לארעא דאתור ואתיבינון בשלם
לבתיהון ומימרי יהי בסעדהון אמר
יי׃ סבבני בכחש אפרים
ובמרמה בית ישראל ויהודה עד רד
עם אל ועם קדושים נאמן׃ אסגיאו

קדמי בכדבין בית אפרים ובנכלין בית
ישראל ודבית יהודה הוו מיתקפין בפלחנא
עד דגלא עמא דאלהא מארעהון
ואנון דהוו פלחין קדמי בבית מקדשא
מתקרן עמא קדישא בכין הוו קיימין׃
אפרים רעה רוח ורדף קדים כל היום
כזב ושד ירבה וברית עם אשור
יכרתו ושמן למצרים יובל׃ בית ישראל
דמן לדרות זרע ועל עול חציד כל
יומא כדבין וביזא מסגן וקים עם
אתוראה אקימו וקורבנא למצרים
מובלין׃ וריב ליהוה עם יהודה ולפקד
על יעקב כדרכיו כמעלליו ישיב לו׃
ודינא קדם יי עם דבית יהודה ולאסעוא
על יעקב כאורחתיה כעובדוהי תקניא
יתיב ליה׃ בבטן עקב את אחיו ובאונו
שרה את אלהים׃ נביא אימר להון הלא
יעקב עד לא אתיליד אמיר דיסגי מן
אחוהי ובתוקפיה אתרבב עם מלאכא
וישר אל מלאך ויכל בכה ויתחנן לו
בית אל ימצאנו ושם ידבר עמנו׃
ואתרבב עם מלאכא ויכיל בכא ובעא
מניה בית אל אתגלי עלוהי ותמן
ימליל עמנא׃ ויהוה אלהי הצבאות

ושמן ג׳ וסימנ׳ ימינו על ראשך ... וישר ג׳ ... אבימלך אל מלאך במברה ... יהוה צבאות ד׳ זכרו שמעו מקום הנוגע [illegible]

ג יהוה זכרו יהוא יי אלהי צבאות דאתגלי
על אברהם יצחק ויעקב וכמא דאמיר
על ידי משה יי דוכרנה לכל דר ודר׃
ואתה באלהיך תשוב חסד ומשפט
שמר וקוה אל אלהיך תמיד׃ ואת
בפלחנא דאלהך תתקף חסדא ודינא
ה בתגרותא טר וסבר לפורקנא דאלהך תדירא׃ כנען
ט בידו מאזני מרמה לעשק אהב׃ לא תהון
כתגרין דבידיהון מוזנון דנכל למינס
רחמין׃ ויאמר אפרים אך עשרתי
ג מה מצאתי און לי כל יגיעי לא ימצאו לי
עון אשר חטא׃ ואמרו דבית אפרים
ברם עתרנא אשכחנא אוניס לנא נביא
אימר להון הא כל עותריכון לא יתקים
לכון ביום תושלמת חוביכון׃ ואנכי יהוה
יי פס אלהיך מארץ מצרים עד אושיבך
באהלים כימי מועד׃ ואנא יי אלהך
דאפיקתך מארעא דמצרים עוד
אותיבנך במשכנין ביומי קדם׃ ודברתי
על הנביאים ואנכי חזון הרביתי וביד
ב מה הנביאים אדמה׃ ומלילית עם נביא
איידך ואנא נבואן אסגיתי וביד עבדי נביא
שלחית׃ אם גלעד און אך שוא היו
בגלגל שורים זבחו גם מזבחותם

כגלים על תלמי שדי׃ אם בגלעד הוו
אנוסין ברם בבית גלגלא תורין לטעון
דבחו אף איגוריהון אסגיאו כיגרין
על תחומי חקלין׃ ויברח יעקב שדה
ארם ויעבד ישראל באשה ובאשה
שמר׃ נביא אימר להון הלא יעקב
אבוכון אזל לחקלי ארם ופלח ישראל
באיתתא ובאיתתא נטר ענא׃ ובנביא
העלה יהוה את ישראל ממצרים ובנביא
סריקן נשמר׃ ואף כד נחתו אבהתכון למצרים
נביא שלח יי ואסיק ית ישראל ממצרים
ועל ידי נביא אתנטר׃ הכעיס אפרים
תמרורים ודמיו עליו יטוש וחרפתו
ישיב לו אדניו׃ מרגזין דבית אפרים
מוספין למחטי וחובת דם זכי דאשד
עלוהי יתוב וחיסודיה יתיב ליה רבוניה׃
כדבר אפרים רתת נשא הוא בישראל
ויאשם בבעל וימת׃ כד ממליל חד
מדבית אפרים רתיתא אחיד להון
לעממיא מדרברבין הוו בישראל
וכדו דחבו על דפלחו לטעותא מתקטלין׃
ט ועתה יוספו לחטא ויעשו להם מסכה
ומל מכספם כתבונם עצבים מעשה חרשים
כלה להם הם אמרים זבחי אדם עגלים

אהב ט וסימנ׳ לך נא אל הצאן ויקח ויבא לאמו ולחנה יהודה כנען צדקות יצחר ויבחר ביעקב ... און ג מל׳ בליש׳ כהן און דליוסף
ויקח קרח מצאתי און לי ...

ישקון׃ וכען מוספין למחטי ועבדו
להון מתכא מכספהון כדמותהון צלמן
עובד אומנין כולהון להון אינון מטען
נביי שקרא דבחין לעובדי ידיא אנשא
תוריא לעגליא נכסין׃ לכן יהיו כענן
בקר וכטל משכים הלך כמץ יסער
מגרן וכעשן מארבה׃ בכין יהון כענן
צפרא וכטלא דמוחי פסיק כמוצא
דנסבא רוחא מאידרא וכתננא דעדי
מכוות נורא׃ ואנכי יהוה אלהיך מארץ
מצרים ואלהים זולתי לא תדע ומושיע
אין בלתי׃ ואנא שאלהך דאפיקתך
מארעא דמצרים ואלה בר מני לא
תידע ופריק לית אלה אנא׃ אני ידעתיך
במדבר בארץ תלאבות׃ אנא סופיקית
צורכיכון במדברא בארעא דהויתון
צריכין בה לכל מידעם׃ כמרעיתם
וישבעו שבעו וירם לבם על כן
שכחוני׃ כד זנתינון סבעו מסבע
וראים לבהון על כין שבקו להון ית
פולחני׃ ואהי להם כמו שחל כנמר
על דרך אשור׃ והוה מימרי להון
כליתא כנמרא דכמין על שבילא׃
אפגשם כדב שכול ואקרע סגור לבם

ואכלם שם כלביא חית השדה תבקעם׃
ערע מימרי בהון כדוב מתכיל ותבר ית
רשע ליבהון וקטילתנון תמן כבני
אריון כחית שינא דמבזעא שיציתנון׃
שחתך ישראל כי בי בעזרך׃ כד
מחבלין אתון עובדיכון דבית ישראל
שלטין בכון עממיא וכד תבין אתון
לאוריתי מימרי הוי בסעדכון׃ אהי
מלכך אפוא ויושיעך בכל עריך
ושפטיך אשר אמרת תנה לי מלך
ושרים׃ אן מלכך כען ויפרקנך בכל
קרוך ודינך דאת אמר מני עלי מלך
ושלטונין׃ אתן לך מלך באפי ואקח
בעברתי׃ מניתי עלך מלכא ברוגזי
ואעדיתי בחמתי׃ צרור עון אפרים
צפונה חטאתו׃ גניזין חובי בית אפרים
נטירין לאתפרעא כל חטאיהון׃ חבלי
יולדה יבאו לו הוא בן לא חכם כי עת
לא יעמד במשבר בנים׃ עקא וזיע
כחבלין על יולדא ייתון עלוהי הוא כבר
דאתחכי ולא חכים למידע דחלתי
כען איתי עלוהי עקא כאיתא דיתבא
על מתברא וחיל לית לה למילד׃ מיד
שאול אפדם ממות אגאלם אהי דבריך

ואלהים ה׳ וסימנה׳ פקד יפקד סר מעלי׳ זולתי אמר לבהלכי׳ מלכי מקדם ס״ד על דרך ד׳ וסימנה׳ ותסר רכבי וישרנה כנמר

מות אהי קטבך שאול נחם יסתר מעיני
בית ישראל מיד קטול פרקתינון וממחבלא
שיזיבתנון כען יהי מימרי בהון לקטול
ומפתגמי למחבלא ועל דעברו על
אוריתי אסליק שכינתי מנהון כי הוא
בין אחים יפריא יבוא קדים רוח יהוה
ממדבר עלה ויבוש מקורו ויחרב
מעינו הוא ישסה אוצר כל כלי חמדה
ארי אנון מתקרן בנין ועובדין מקלקלין
אסגיאו כען איתי עלוהי מלך דתקיף
כרוח קדומא במימרא דיי מאורח
מדברא יסק ויחריב בית גנזוהי ויצדי
קרית מלכותיה הוא יבוז אוצרין כל
מני חמדתא תאשם שמרון כי מרתה
באלהיה בחרב יפלו עולליהם ירטשו
והריותיו יבקעו תחוב שומרון ארי
סריבת על מימר אלהה בחרבא
יתקטלון עולימיהון יטרפון ומעדיתהון
יתבזען   שובה ישראל
עד יהוה אלהיך כי כשלת בעונך
תובי ישראל לדחלתא דיי אלהך ארי
אתקילתא בחובך קחו עמכם דברים
ושובו אל יהוה ואמרו אליו כל תשא
עון וקח טוב ונשלמה פרים שפתינו

קריבו עמכון פתגמין דאתודאה
ותובו לפלחנא דיי אמרו קדמוהי
קריב קדמך למשבק על עוין ונתקבל
הא כטבין ויהוון מלי ספותנא מתקבלין
קדמך כתורין לרעוא על מדבחך
אשור לא יושיענו על סוס לא נרכב
ולא נאמר עוד אלהינו למעשה
ידינו אשר בך ירחם יתום מלכי אתור
לא יפרקוננא על רכבי סוסון לא
נתרחיץ ולא נימר עוד אלהנא לעובדי
ידנא דמן קדמך אתרחם על אבהתנא
דהוו במצרים הא כיתמין ארפא
משובתם אהבם נדבה כי שב אפי ממנו
אקבילינון כתיובתהון אשבוק לחוביהון
ארחימנון כד יתובון בנדבא ארי תב
רוגזי מנהון אהיה כטל לישראל יפרח
כשושנה ויך שרשיו כלבנון יהי
מימרי כטלא לישראל יזהרון כשושנא
ויתבון על תקוף ארעהון כאילן לבנן
דמשלח עובדתיה ילכו ינקותיו ויהי
כזית הודו וריח לו כלבנון יסגון בנין
ובנן ויהי כזיו מנרת קודשא זיוהון
וריחהון כריח קטורת בסמיא ישבו
ישבי בצלו יחיו דגן ויפרחו כגפן

ידינו ו מל וסימנה זה ינחמנו ממעשנו ידינו לא שפכה שמענו ולא נאמר עוד אלהינו ויהי נעם יי אלהינו ב׳ בו

זכרו כיין לבנון׃ יתכנשון מביני
גלותהון יתבון בטלל משיחהון
יחון מיתיא ויסגי טובא בארעא
יהי דוכרן טבותהון עליל ולא פסיק
כדכרן יבבות חצוצרתא על חמר
עתיק דמתנסך בבית מקדשא׃ אפרים
מה לי עוד לעצבים אני עניתי
ואשורנו אני כברוש רענן ממני
פריך נמצא׃ יימרון בית ישראל מא
לנא עוד למפלח לטעותא אנא במימרי
אקביל צלותיה דישראל וארחים עלוהי
במימרי אעבדיניה כבירון שפיר
דמן קדמי סליח לתיובתהון משתכחא׃
מי חכם ויבן אלה נבון וידעם כי ישרים
דרכי יהוה וצדקים ילכו בם ופשעים
יכשלו בם׃ מן חכים ויסבר אלין
סוכלתן וידעינון ארי תקנן אורחתא
דייי וצדיקיא דהליכו בהון ייחון בהון
בחיי עלמא ורשיעיא יתמסרון
לגיהנם על דלא הליכו בהון׃

קנז

דבר יהוה אשר היה אל יואל בן פתואל׃

פתגם נבואה מן קדם ײ דהוה עם יואל
בר פתואל׃ שמעו זאת הזקנים
והאזינו כל יושבי הארץ ההיתה
זאת בימיכם ואם בימי אבותיכם׃
שמעו דא סביא ואציתו כל יתבי
ארעא ההות דא ביומיכון ואם ביומי
אבהתכון׃ עליה לבניכם ספרו ובניכם
לבניהם ובניהם לדור אחר׃ עלוהי
לבניכון אשתעו ובניכון לבניהון
ובניהון לדר אחרן׃ יתר הגזם אכל
הארבה ויתר הארבה אכל הילק ויתר
הילק אכל החסיל׃ מותר זחלא אכל
גובא ומותר גובא אכל פרחא ומותר
פרחא אכל שמוטא׃ הקיצו שכורים
ובכו והילילו כל שתי יין על עסיס
כי נכרת מפיכם׃ אתערו רוויא ובכו
ואילילו כל שתי חמר על חמר מרית
ארי אתמנע מפומכון׃ כי גוי עלה
על ארצי עצום ואין מספר שניו
שני אריה ומתלעות לביא לו׃ ארי
עמא סליק על ארעי תקיף ולית
דמנין שינוהי שני אריה וניבוהי
כבר ארוון׃ שם גפני לשמה ותאנתי
לקצפה חשף חשפה והשליך הלבינו

ויבן ג׳ וסימנ׳ מי האיש החכם מי חכם ושב ויבן ... ואין מספר ד׳ וסימנ׳ כי גוי בארץ ומאתים אמר ויבא שם רגעש ואין מספר

שריגיה: שוי פירי גופני עמי לצדו
ותיניהון למפחת נפש מקלף קלפה
ורמא חזרו שבשהא: אלי כבתולה
חגרת שק על בעל נעוריה: כנשתא
דישראל עבידי ארי כבתולא ואסירא
סקא למספד על בעל עולימותהא:
הכרת מנחה ונסך מבית יהוה אבלו
הכהנים משרתי יהוה: פסקו קורבנין
ונסכין מבית מקדשא דיי ואתאבלו
כהניא דמשמשין בית מקדשא דיי:
שדד שדה אבלה אדמה כי שדד דגן
הוביש תירוש אמלל יצהר: אתבזיזו
חקליא חרובת ארעא ארי סף עיבורא
יבישו גופניא נתרו זיתיא: הבישו
אכרים הילילו כרמים על חטה ועל
שעורה כי אבד קציר שדה: בהיתו
אכריא אילילו מפלחי כרמיא על
חטין ועל סערין ארי סף חצד חקלא:
הגפן הובישה והתאנה אמללה רמון
גם תמר ותפוח כל עצי השדה יבשו
כי הביש ששון מן בני אדם: גופניא
יבישו ותיניא נתרא רמונין אף דקלין
וחזורין כל אילני חקלא יבישו ארי
פסקת חדותא מבני אנשא: חגרו

וספדו הכהנים הילילו משרתי מזבח
באו לינו בשקים משרתי אלהי כי
נמנע מבית אלהיכם מנחה ונסך:
אסרו וספודו כהניא אילילו דמשמשין
קדם אלהי ארי אתמנע מבית מקדשא
דאלהכון קורבנין ונסכין: קדשו צום
קראו עצרה אספו זקנים כל ישבי
הארץ בית יהוה אלהיכם וזעקו אל
יהוה: גזרו תעני ערעו כנישא כנושו
סביא כל יתבי ארעא ועולו לבית
מקדשא דיי אלהכון וצלו קדם יי:
אהה ליום כי קרוב יום יהוה וכשד
משדי יבוא: ווי מן קדם יומא ארי קריב
יומא דעתיד למיתי מן קדם יי וכביזא
מן קדם שדי ייתי: הלוא נגד עינינו
אכל נכרת מבית אלהינו שמחה וגיל:
הא עד דאנחנא חזן עיבורא סף פסק
מבית מקדשא דאלהנא חדוא ובועא:
עבשו פרדות תחת מגרפתיהם נשמו
אצרות נהרסו ממגרות כי הביש דגן:
אתמסיאו גרבי חמר תחות מגופתהון
צדיאו אוצריא אתפגרו חוסניא ארי
סף עיבורא: מה נאנחה בהמה נבכו
עדרי בקר כי אין מרעה להם גם

ותפוח ג וסימנה אל גבול רמון גם תמר ובני חברון חד לשון קריה וחד לשון תפוחים וחד לשון בר נש [illegible] וזעקו ג וסי' [illegible]

עדרי הצאן נאשמו׃ לחדא מתאנחא
בעירא מתערבלין בקרין דתורין ארי
לית רעיא להון אף עדרי ענא צדיאו׃
אליך יהוה אקרא כי אש אכלה נאות
מדבר ולהבה להטה כל עצי השדה׃
קדמך יי אנא מצלי ארי קדום תקיף
כאישא אסיף דיירות מדברא ושלהביתא
שיציאת כל אילני חקלא׃ גם בהמות
שדה תערוג אליך כי יבשו אפיקי
מים ואש אכלה נאות המדבר׃ אף
חיות ברא מסכיא קדמך ארי יבישו
פצידי מיא וקידום תקיף כאישא
אסיף דיירות מדברא׃
תקעו שופר בציון והריעו בהר
קדשי ירגזו כל ישבי הארץ כי בא
יום יהוה כי קרוב׃ תקעו שופרא
בציון ויבבו בטורא דקודשי יזועון
כל יתבי ארעא ארי מטא יומא
דעתיד למיתי מן קדם יי ארי קריב׃
יום חשך ואפלה יום ענן וערפל
כשחר פרש על ההרים עם רב
ועצום כמהו לא נהיה מן העולם
ואחריו לא יוסף עד שני דור ודור׃
יום חשוך וקבל יום עננא ואמטתא

כנהור צפרא דפריס על טוריא עם
רב ותקיף דכותיה לא הוה מן עלמא
ובתרוהי לא יוסיף עד שני דר ודר׃
לפניו אכלה אש ואחריו תלהט להבה
כגן עדן הארץ לפניו ואחריו מדבר
שממה וגם פליטה לא היתה לו׃
קדמוהי אכלא אישתא ובתרוהי
משיציא שלהביתא כגינתא דעדן
ארעא קדמוהי ובתרוהי מדבר צדי
ואף שיזבא לית ביה לרשיעיא׃ כמראה
סוסים מראהו וכפרשים כן ירוצון׃
כחיזו סוסותא חזויהון וכפרשיא
כין דהטין׃ כקול מרכבות על ראשי
ההרים ירקדון כקול להב אש אכלה
קש כעם עצום ערוך מלחמה׃ כקל
רתיכיא על רישי טוריא מקפצין
כקל שלהובי אשא דמשיציא
בקשא יבישא כעמא תקיפא דידע
סדרי קרבא׃ מפניו יחילו עמים כל
פנים קבצו פארור׃ מן קדמוהי יזועון
עממיא כל אפיא אתחפאה אכרום
אוכמין כקדרא׃ כגבורים ירוצון
כאנשי מלחמה יעלו חומה ואיש
בדרכיו ילכון ולא יעבטון ארחתם׃

ותפוח ג וסימנה אל גבול רמון גם תמר ובני חברון ··· חד לשון קריה וחד לשון תפוחים וחד לשון בר נש ··· וזעקו ג אזלו
רעיה קדשו ··· נהיה ח קמ׳ וסימנה אם מאת כי מאתי וחב כמהו שכר ונהה תאוה כדברים וחד הנהיה כדבר הגדול הזה

כגיבריא דרהטין כגוברי עבדי קרבא
סלקין לשורא וגבר באורחיה אזלין
ולא מעכבין אורחתהון: ואיש אחיו
לא ידחקון גבר במסלתו ילכון ובעד
השלח יפלו לא יבצעו: וגבר אחוהי
לא דחקין גבר בכבשיה אזלין ולאתר
דאינון שליחין אזלין קטלין לא מקבלין
ממון: בעיר ישקו בחומה ירצון
בבתים יעלו בעד החלונים יבאו כגנב:
בקרתא מדינין על שורא רהטין בבתיא
סלקין מן חרכיא עלין כגנביא: לפניו
רגזה ארץ רעשו שמים שמש וירח
קדרו וכוכבים אספו נגהם: קדמוהי
חרובת ארעא זעו שמיא שמשא
וסיהרא קבלו וכוכביא כנשו זיהוריהון:
ויהוה נתן קולו לפני חילו כי רב מאד
מחנהו כי עצום עשה דברו כי גדול
יום יהוה ונורא מאד ומי יכילנו: ויי
ארים מימריה קדם משריתיה ארי
סגיאן לחדא משריתיה ארי תקיפין
עבדי מימריה ארי רבא יומא דעתיד
למיתי מן קדם יי ודחסין לחדא ומן
יכול לסוברותיה: וגם עתה נאם יהוה
שובו עדי בכל לבבכם ובצום ובבכי

ובמספד: ואף כען אמר יי תובו לפולחני
בכל לבכון ובצומא ובבכיתא ובמספדא:
וקרעו לבבכם ואל בגדיכם ושובו אל
יהוה אלהיכם כי חנון ורחום הוא ארך
אפים ורב חסד ונחם על הרעה: ואעדו
רשע ליבכון ולא כביזוע לבושיכון
ותובו לפולחנא דיי אלהכון ארי חננא
ורחמנא הוא מרחיק רגז ומסגי למעבד
טבון ומתיב מימריה מלאיתאה בישא:
מי יודע ישוב ונחם והשאיר אחריו
ברכה מנחה ונסך ליהוה אלהיכם: מן
ידע דאית בידיה חובין יתוב מנהון
ויתרחם עלוהי וכל מן דיתוב ישתביק
ליה חובוהי ויקביל ברכן ונחמן וצלותיה
כגבר דמקריב קורבנין ונסכין בית
מקדשא דיי אלהכון:
תקעו שופר בציון קדשו צום קראו
עצרה: תקעו שופרא בציון גזרו
תעני ערעו כנשא: אספו עם קדשו
קהל קבצו זקנים אספו עוללים
ויונקי שדים יצא חתן מחדרו וכלה
מחפתה: כנושו עמא זמינו קהלא
כנושו סביא איתו טליא ויונקי תדיא
יפוק חתנא מאדרון בית משכביה

וכוכבים ו׳ וסימנ׳ אספו וחברו חקות זכו וכוכבים אשר כוננתה ירח וכוכבים לממשלות הלילה ... יכילנו ל׳ ומל׳

וכלתא מבית גנונהא׃ בין האולם ולמזבח
יבכו הכהנים משרתי יהוה ויאמרו ט רפ׳
חוסה יהוה על עמך ואל תתן נחלתך
לחרפה למשל בם גוים למה יאמרו
בעמים איה אלהיהם׃ בין אולמא
ולמדבחא יבכון כהניא דמשמשין
קדם יי׳ ויימרון חוס יי׳ על עמך ולא
תתין אחסנתך לחיסודין למשלט
בהון עממיא למא יימרון בני עממיא
אן דאתפריקו במימרא אלההון׃ ויקנא
יהוה לארצו ויחמל על עמו׃ וחס יי׳ ה
על ארעיה ורחים על עמיה׃ ויען
יהוה ויאמר לעמו הנני שלח לכם
את הדגן והתירוש והיצהר ושבעתם ג
אתו ולא אתן אתכם עוד חרפה בגוים׃
ואתיב יי׳ ואמר לעמיה האנא מבריך
לכון עבורא וחמרא ומשחא ותסבעון
יתיה ולא אתין יתכון עוד חסודי כפנא
בני עממיא׃ ואת הצפוני ארחיק ב
מעליכם והדחתיו אל ארץ ציה ומל׳ משפחת
ושממה את פניו אל הים הקדמני
וספו אל הים האחרון ועלה באשו ג חס
ותעל צחנתו כי הגדיל לעשות׃ וית
עממיא דאתי מצפונא ארחיק מנכון

ואגלינה לארע צדיא וחרבא דישיה
לימא מדנחאה וסופיה לימא מערבאה
ותיסק סרותיה ויהך ריחיה ארי אסגי
למעבד בישן׃ אל תיראי אדמה גילי
ושמחי כי הגדיל יהוה לעשות׃ לא
תדחלין ארעא דישראל בועי וחדאי
ארי אסגי יי׳ למעבד בך טבון לעמיה׃
אל תיראו בהמות שדי כי דשאו נאות
מדבר כי עץ נשא פריו תאנה וגפן
נתנו חילם׃ לא תדחלן חיות ברא
ארי אתעטרו דירות מדברא ארי
אילנא אצלח אביה תיניא וגופניא
טענו פיריהון׃ ובני ציון גילו ושמחו
ביהוה אלהיכם כי נתן לכם את המורה
לצדקה ויורד לכם גשם מורה ומלקוש
בראשון׃ ובני ציון בועו וחדו במימרא
דיי׳ אלהכון ארי אתיב לכון ית מלפיכון
בזכו ומחית לכון מטר בכיר בעדניה
ולקישא בירח ניסן׃ ומלאו הגרנות
בר והשיקו היקבים תירוש ויצהר׃
ויתמלין אידריא עבורא ויטופון נעווא
חמרא ובידריא משחא׃ ושלמתי לכם
את השנים אשר אכל הארבה הילק
החסיל והגזם חילי הגדול אשר שלחתי ג אלהים יי׳ הגדול

ס חמר׳

הקדמני ג׳ חס וסימנה את חקיני כאשר יאמר משל ואת הצפוני ה׳ על עמו ה׳ וסימנה לנגיד למשחך ויקנא יוסף יי׳ דדב׳ ימ׳ כי

בכם׃ ואשלים לכון שניא טבתא חלף
שניא דבזו יתכון עממיא ולישניא
שלטוניא ומלכותא פורענות חילי
רבה דשלחית בכון׃ ואכלתם אכול
ושבוע והללתם את שם יהוה אלהיכם
אשר עשה עמכם להפליא ולא יבשו
עמי לעולם׃ ותיכלון מיכל ותסבעון
ותשבחון ית שמא דיי׳ אלהכון דעבד
עמכון פרישן ולא יבהתון עמי בית
ישראל לעלם׃ וידעתם כי בקרב
ישראל אני ואני יהוה אלהיכם ואין
עוד ולא יבשו עמי לעולם׃ ותידעון
ארי בגו בית ישראל אשריתי שכינתי
ואנא יי׳ אלהכון ולית עוד ולא יבהתון
עמי בית ישראל לעלם׃ והיה
אחרי כן אשפוך את רוחי על כל בשר
ונבאו בניכם ובנותיכם זקניכם חלמות
יחלמון בחוריכם חזינות יראו׃ ויהי
בתר כין אשפוך ית רוח קודשי על
כל בסרא ויתנבון בניכון ובנתכון
סביכון חלמין יחלמון עולימיכון חזונין
יחזון׃ וגם על העבדים ועל השפחות
בימים ההמה אשפוך את רוחי׃ ואף
על עבדין ועל אמהן ביומיא האינון

אשפוך ית רוח קודשי׃ ונתתי מופתים
בשמים ובארץ דם ואש ותימרות
עשן׃ ואתין אתין בשמיא ובארעא
דם ואישא ויטורין דתנן׃ השמש יהפך
לחשך והירח לדם לפני בוא יום יהוה
הגדול והנורא׃ שמשא יתהפיך לקבלא
וסיהרא לדמא קדם מיתי יומא דעתיד
למיתי מן קדם יי׳ רבא ודחילא׃ והיה
כל אשר יקרא בשם יהוה ימלט כי בהר
ציון ובירושלם תהיה פליטה כאשר
אמר יהוה ובשרידים אשר יהוה קורא׃
ויהי כל דיצלי בשמא דיי׳ ישתיזב
ארי בטורא דציון ובירושלם תהי
שיזבתא כמא דאמר יי׳ ומשיזביא
דיי׳ זמין׃ כי הנה בימים ההמה ובעת
ההיא אשר אשוב את שבות יהודה
וירושלם׃ ארי הא ביומיא האנון ובעדנא
ההוא דאתיב ית גלות אנש יהודה ויתבי
ירושלם׃ וקבצתי את כל הגוים והורדתים
אל עמק יהושפט ונשפטתי עמם שם
על עמי ונחלתי ישראל אשר פזרו
בגוים ואת ארצי חלקו׃ ואכניש ית
כל עממיא ואחיתנון למישר פלוג
דינא ואתפרע מנהון תמן על עמי

אשוב ג׳ כת׳ אשוב וקר׳ חשיב וסימנ׳ יהודה מחס בעילם ותימרת ג׳ כת׳ כן בליש׳ וחלובו ותילמו ותימרון ותימרת עשן כתימרת

ואחסנתי ישראל דבדרון ביני עממיא
וית ארעי פליגו: ואל עמי ידו גורל
ויתנו הילד בזונה והילדה מכרו ביין
וישתו: ובעמי רמו עדבין ויהבו
עולימא באגר זניתא ועולימתא
זבינו בחמרא ואשתיאו: וגם מה אתם
לי צר וצידון וכל גלילות פלשת הגמול
אתם משלמים עלי ואם גמלים אתם
עלי קל מהרה אשיב גמלכם בראשכם:
ואף מא אתון חשיבין קדמי צור
וצידון וכל תחומי פלשתאי הגמלא
אתון משלמין קדמי אם גמלין אתון
קדמי קליל בפריע אתיב גמלכון
ברישכון: אשר כספי וזהבי לקחתם
ומחמדי הטבים הבאתם להיכליכם:
דכספי ודהבי נסיבתון ומני חמדתי
טביא אעילתון להיכליכון: ובני יהודה
ובני ירושלם מכרתם לבני היונים למען
הרחיקם מעל גבולם: ובני יהודה
ובני ירושלם זבינתון לבני יונאי
בדיל לארחקותהון מעל תחומהון:
הנני מעירם מן המקום אשר מכרתם
אתם שמה והשבתי גמלכם בראשכם:
האנא מיתי להון בגלי מן אתרא דזבינתון

יתהון לתמן ואתיב גמולכון ברישכון:
ומכרתי את בניכם ואת בנתיכם ביד
בני יהודה ומכרום לשבאים אל גוי
רחוק כי יהוה דבר: ואמסר ית בניכון
וית בנתכון ביד בני יהודה ויזבנונון
לבני שבא לעמא רחיקא ארי במימרא
דיי גזיר כין: קראו זאת
בגוים קדשו מלחמה העירו הגבורים
יגשו יעלו כל אנשי המלחמה: אכלו
רא בעממיא זמינו עבדי קרבא
ייתון בגלי גיבריא יתקרבון יסקון כל
גברי עבדי קרבא: כתו אתיכם לחרבות
ומזמרתיכם לרמחים החלש יאמר
גבור אני: אתקינו סניכון לסיפין ומגליכון
למורנין דחלש יימר גיברא אנא: עושו
ובאו כל הגוים מסביב ונקבצו שמה
הנחת יהוה גבוריך: יתכנשון וייתון
כל עממיא מסחור סחור ויתקרבון
תמן יתבר יי תקוף גיבריהון: יעורו
ויעלו הגוים אל עמק יהושפט כי
שם אשב לשפט את כל הגוים מסביב
ייתון בגלי ויסקון עממיא למישר
פלוג דינא ארי תמן אתגלי למדן ית
כל עממיא מסחור סחור: שלחו

ויעלו ג̇ רפ̇י וסימנ̇ מן הירדן ויעלו עפר יעורו ויעלו כל הגוים ס̇ — ה̇ המונים המונים ב̇ בפס̇ ומל̇ חרבו ב̇ בפס̇ אברטלי ב̇ בפס̇

ב מגל כי בשל קציר באו רדו כי מלאה
גת השיקו היקבים כי רבה רעתם
אושיטו בהון חרבא ארי מטא זמן
קיצהון חותו דושישו קטילי גיבריהון
כבעיט דמתבעיט במעצרא אשודו
דמהון ארי סגיאת בישתהון המונים
בפ״ס המונים בעמק החרוץ כי קרוב יום
יהוה בעמק החרוץ משריין משריין
במישר פלוג דינא ארי קריב יומא
דעתיד למיתי מן קדם יי במישר פלוג
דינא שמש וירח קדרו וכוכבים אספו
נגהם שמשא וסיהרא קבלו וכוכביא
כנשו זיהוריהון ויהוה מציון ישאג
ומירושלם יתן קולו ורעשו שמים
ב וארץ ויהוה מחסה לעמו ומעוז לבני
ישראל ויי מציון יכלי ומירושלם
ירים מימריה ויזועון שמיא וארעא
ויי סמך לעמיה וסעיד לבני ישראל
וידעתם כי אני יהוה אלהיכם שכן
בציון הר קדשי והיתה ירושלם קדש
וזרים לא יעברו בה עוד ותדעון ארי
אנא יי אלהכון אשריתי שכינתי
בציון טורא דקדשי ותהי ירושלם
קודשא ונכראין לא יעדון בה עוד

והיה ביום ההוא יטפו ההרים
עסיס והגבעות תלכנה חלב וכל אפיקי
ג יהודה ילכו מים ומעין מבית יהוה יצא
והשקה את נחל השטים ויהי בעדנא
ההוא ירבון טוריא חמר מרית ורמתא
יגדן טובא וכל פצידי בית יהודה יהכון
מיא ומבוע מבית מקדשא דיי יהי
נפיק ויהי משקי ית מישר שטין
מצרים לשממה תהיה ואדום למדבר
שממה תהיה מחמס בני יהודה אשר
ב כת א שפכו דם נקיא בארצם מצרים לצדו
תהי ואדום למדבר צדו תהי מחטוף
בני יהודה דאשדו דם זכי בארעהון
ב רי״פ ויהודה לעולם תשב וירושלם לדור
פ״ס ודור ויהודה לעלם תתיב וירושלם
בא על לדר ודר ונקיתי דמם לא נקיתי ויהוה
המינפה שכן בציון ואתפרעית דמהון מן
עממיא תוב אנא עתיד לאתפרעא
אמר יי דאשרי שכינתיה בציון

עג

ל ל וחס דברי עמוס אשר היה בנקדים מתקוע
אשר חזה על ישראל בימי עזיה

והשקה ג׳ וסימנ׳ את כל פני האדמה והשקה את האשה נחל השטים וחד והשקה את המים מפיקה· ... בנקדים ל׳ וחס ונ׳

מלך יהודה ובימי ירבעם בן יואש
מלך ישראל שנתים לפני הרעש׃
פתגמי עמוס דהוה מרי גיתין מתקוע
דאתנבי על ישראל ביומי עזיה מלכא
שבטא דבית יהודה וביומי ירבעם
בר יואש מלכא דישראל תרתין שנין
קדם מיתי זיעא׃ ויאמר יהוה מציון
ישאג ומירושלם יתן קולו ואבלו
נאות הרעים ויבש ראש הכרמל׃
ואמר יי מציון יכלי ומירושלם ירים
מימריה ויצדון מדורי מלכיא ויחרוב
תקוף כרכיהון׃ כה אמר
יהוה על שלשה פשעי דמשק ועל
ארבעה לא אשיבנו על דושם בחרצות
הברזל את הגלעד׃ כדנן אמר יי על
תלתא חובי דמשק ועל ארבעה לא
אשבוק להון על דדשו במורגי ברזלא
ית יתבי ארע גלעד׃ ושלחתי אש בבית
חזאל ואכלה ארמנות בן הדד׃ ואשלח
אישתא בבית חזאל ותשיצי בירנית
בן הדד׃ ושברתי בריח דמשק והכרתי
יושב מבקעת און ותומך שבט מבית
עדן וגלו עם ארם קירה אמר יהוה׃
ואתבר תקוף דמשק ואשיצי יתיב
מבקעת און ועביד שלטון מבית עדן
ויגלון עמא דארם לקירני אמר יי׃
כה אמר יהוה על שלשה
פשעי עזה ועל ארבעה לא אשיבנו
על הגלותם גלות שלמה להסגיר לאדום׃
כדנן אמר יי על תלתא חובי עזה ועל
ארבעה לא אשבוק להון על דאגליאונון
גלו שלמא למסר לאדום׃ ושלחתי
אש בחומת עזה ואכלה ארמנתיה׃
ואשלח אישתא בשורי עזה ותשיצי
בירניתהא׃ והכרתי יושב מאשדוד
ותומך שבט מאשקלון והשיבותי
ידי על עקרון ואבדו שארית פלשתים
אמר אדני יהוה׃ ואשיצי יתיב מאשדוד
ועביד שלטון מאשקלון ואתיב מחת
גבורתי על עקרון וייבדון שארא
דפלשתאי אמר יי אלהים׃
כה אמר יהוה על שלשה פשעי
צר ועל ארבעה לא אשיבנו על הסגירם
גלות שלמה לאדום ולא זכרו ברית
אחים׃ כדנן אמר יי על תלתא חובי
צור ועל ארבעה לא אשבוק להון על
דמסרונון גלו שלמא לאדום ולא
אידכרו קיים אחין׃ ושלחתי אש בחומת

צר ואכלה ארמנתיה ואשלח אישתא
בשורי צור ותשיצי בירניתהא
כה אמר יהוה על שלשה
פשעי אדום ועל ארבעה לא אשיבנו
על רדפו בחרב אחיו ושחת רחמיו
ויטרף לעד אפו ועברתו שמרה נצח
כדנן אמר יי על תלתה חובי אדום
ועל ארבעה לא אשבוק להון על
דרדפיה בחרבא לאחוהי וחבל רחמוהי
וקטול קטול עלמין רוגזיה וחמתיה
נטרה לא פרש ושלחתי אש בתימן
ואכלה ארמנות בצרה ואשלח אישתא
בדרומא ותשיצי בירנית בצרה
כה אמר יהוה על שלשה
פשעי בני עמון ועל ארבעה לא
אשיבנו על בקעם הרות הגלעד
למען הרחיב את גבולם כדנן אמר
יי על תלתה חובי בני עמון ועל
ארבעה לא אשבוק להון על דבזעו
מעדית ארע גלעד בדיל לאפתאה
ית תחומהון והצתי אש בחומת רבה
ואכלה ארמנותיה בתרועה ביום
מלחמה בסער ביום סופה ואדליק
אישתא בשורי רבה ותשיצי בירניתהא

ביבבא ביומא דקרבא בעלעול ביום
לוח והלך מלכם בגולה הוא ושריו יחדו
אמר יהוה ויהך מלכהון בגלותא הוא
ורברבוהי כחדא אמר יי
כה אמר יהוה על שלשה פשעי
מואב ועל ארבעה לא אשיבנו על
שרפו עצמות מלך אדום לשיד כדנן
אמר יי על תלתה חובי מואב ועל
ארבעה לא אשבוק להון על דאוקיד
גרמי מלכא דאדום וסדינון בגירא
בביתיה ושלחתי אש במואב ואכלה
ארמנות הקריות ומת בשאון מואב
בתרועה בקול שופר ואשלח אישתא
במואב ותשיצי בירנית כרכא וימות
באתרגושא מואב ביבבא בקל שופרא
והכרתי שופט מקרבה וכל שריה
אהרוג עמו אמר יהוה ואשיצי דיינא
מגוה וכל רברבהא אקטול עמיה אמר
יי כה אמר יהוה על שלשה
פשעי יהודה ועל ארבעה לא אשיבנו
על מאסם את תורת יהוה וחקיו לא
שמרו ויתעום כזביהם אשר הלכו
אבותם אחריהם כדנן אמר יי על
תלתה חובי בית יהודה ועל ארבעה לא

שופט ו̇ מל̇ וסימנ̇ גבור והכרתי אלהים לכסא ויותם דדל̇ ימ̇ באמת הרוג ד̇ מל̇ בל̇ וסימנ̇ וכל שריה אהרוג עת̇ להרוג
כי נכמרו והרוג בשנאיהם

אשבוק להון על דקצו באוריתא דיי
וקימוהי לא נטרו ואטעאונון כדביהון
דהליכו אבהתהון בתריהון ושלחתי
אש ביהודה ואכלה ארמנות ירושלם
ואשלח אישתא בדבית יהודה ותשיצי
בירנית ירושלם · כה אמר
יהוה על שלשה פשעי ישראל ועל
ארבעה לא אשיבנו על מכרם בכסף
צדיק ואביון בעבור נעלים · כדנן אמר
יי על תלתה חובי ישראל ועל ארבעה
לא אשבוק להון על דזבינו בכספא
זכאין וחשיכיא בדיל דיחסנון השאפים
על עפר ארץ בראש דלים ודרך
ענוים יטו ואיש ואביו ילכו אל הנערה
למען חלל את שם קדשי · דשייטין
בעפרא דארעא ריש מסכינא ודין
חשיכיא מסטן וגבר ואבוהי אזלין
לות עולימתא בדיל לאחלא ית שמא
דקודשי · ועל בגדים חבלים יטו אצל
כל מזבח ויין ענושים ישתו בית
אלהיהם · ועל שויין דמשכון מסחרין
בסטר איגוריהון וחמר אונסא שתן
בית טעותהון · ואנכי השמדתי את
האמרי מפניהם אשר כגבה ארזים

גבהו וחסן הוא כאלונים ואשמיד פריו
ממעל ושרשיו מתחת · ואנא שיציתי
ית אמוראה מן קדמיכון דכרום ארזין
רומיה וחסין הוא כבלוטין ושיציתי
אביה מלעילא ושורשוהי מלרע ·
ואנכי העליתי אתכם מארץ מצרים
ואולך אתכם במדבר ארבעים שנה
לרשת את ארץ האמרי · ואנא אסיקית
יתכון מארעא דמצרים ודברית יתכון
במדברא ארבעין שנין למירת ית
ארעא דאמוראה · ואקים מבניכם
לנביאים ומבחוריכם לנזרים האף אין
זאת בני ישראל נאם יהוה · ואקימית
מבניכון לנביין ומעולימיכון למלפין
האף לית דא בני ישראל אמר יי · ותשקו
את הנזרים יין ועל הנביאים צויתם
לאמר לא תנבאו · ואטעיתון ית מלפיכון
בחמרא ועל נבייא פקידתון למימר
לא תתנבון נבואה · הנה אנכי מעיק
תחתיכם כאשר תעיק העגלה
המלאה לה עמיר · הא אנא מיתי עליכון
עקא ומעיק לכון באתרכון כמא דמעיקא
עגלתא דטעינא עמירא · ואבד מנוס
מקל וחזק לא יאמץ כחו וגבור לא

ב בלונ׳ וחס לנערת · ס · ד ומל · ל וכל כן · ל וכל כן · ב מפרק

אפתו השאפים · ג ממיך בכסף ואיוד ביוס · ב · ב תשטף ב ט וחד כעפר ארץ · חס ל מל · ב אפו

ואביון ט ומימנה קרא לו שמר אהבו איש אמון לא ידעו ודוד שמשון איש צרי זהב ילכו ... ואולך ד מל וסימ׳ קוממיות ארבעים ארבעים
בכל ארץ כנען ...

ימלט נפשו וייבר בית עירוקי מדקליל
ודתקיף לא יחסין חיליה וגיבר לא
ישיזיב נפשיה ותפש הקשת לא
יעמד וקל ברגליו לא ימלט ורכב
הסוס לא ימלט נפשו ואחיד קשתא
לא יקום ודקליל ברגלוהי לא ישתיזב
ורכיב סוסא לא ישיזיב נפשיה ואמיץ
לבו בגבורים ערום ינוס ביום ההוא נאם
יהוה ודתקיף ליביה בגיבריא ערטילא
דלאזין יערוק בעדנא ההוא אמר יי׳
ג שמעו את הדבר הזה
אשר דבר יהוה עליכם בני ישראל
על כל המשפחה אשר העליתי מארץ
מצרים לאמר קבילו ית פתגמא הדין
דגזר יי׳ עליכון בני ישראל על כל
זרעיתא דאסיקית מארעא דמצרים
למימר רק אתכם ידעתי מכל משפחות
האדמה על כן אפקד עליכם את כל
עונתיכם להוד בכון אתרעיתי מכל
זרעית ארעא על כין אסער עליכון
ית כל חוביכון הילכו שנים יחדו
בלתי אם נועדו היהכון תרין כחדא
אלהין אם אזדמנו הישאג אריה
ביער וטרף אין לו היתן כפיר קולו
ממעונתו בלתי אם לכד היהוס אריא
כחורשא וציד לית ליה הירים כפר
אריון קליה ממרבועיתיה אלהין אם
אחד התפול צפור על פח הארץ ומוקש
אין לה היעלה פח מן האדמה ולכוד
לא ילכוד התפול ציפרא בקולא על
ארעא וצייד לית לה הישור קולא מן
ארעא ומיחד לא ייחוד אם יתקע
שופר בעיר ועם לא יחרדו אם תהיה
רעה בעיר ויהוה לא עשה אם יתקע
שופרא בקרתא בלא זמנה ועמא
דבה לא יזועון אם תהי בשתא בקרתא
ומן קדם יי׳ לא אתעבדת כי לא יעשה
אדני יהוה דבר כי אם גלה סודו אל
עבדיו הנביאים ארי לא כשרין פתגמין
דמתעבדין קדם יי׳ אלהים אלהין גלי
רזי לעבדוהי נביאיא אריה שאג מי לא
יירא אדני יהוה דבר מי לא ינבא אריא
נהים מן לא ידחל יי׳ אלהים מליל מן
לא יקביל נבואתא השמיעו על
ארמנות באשדוד ועל ארמנות בארץ
מצרים ואמרו האספו על הרי שמרון
וראו מהומת רבות בתוכה ועשוקים
בקרבה בסרו על בירנית באשדוד

ימלט ח׳ וסימנ׳ ואבד ותפש ב׳ בו גבר בחמודון אי נקי רשע שקר וחד וימלט משחיתותם ס״ מהומת ב׳ וכת׳ כן וסי׳ וראו כי מהומת

ועל בירניתא בארעא דמצרים ואמרו
אתכנשו על טורי שומרון וחזו שגושיא
סגיאה בגוה ואנוסין דבגוה׃ ולא ידעו
עשות נכחה נאם יהוה האוצרים חמס
ושד בארמנותיהם׃ ולא ידעין למעבד
אוריתא אמר יי דמכנשין אוצריהון חטוף
וביזא בבירניתהון׃ לכן כה
אמר אדני יהוה צר וסביב הארץ והוריד
ממך עזך ונבזו ארמנותיך׃ בכין כדנן
אמר יי אלהים עקא תקפה לארעא ויבטל
מנך תקפיך ויתבזזן בירניתיך׃ כה
אמר יהוה כאשר יציל הרעה מפי
הארי שתי כרעים או בדל אזן כן
ינצלו בני ישראל הישבים בשמרון
בפאת מטה ובדמשק ערש׃ כדנן
אמר יי כמא דמשיזיב רעיא מפומא
דאריא תרתין כרעין או חסחוס דאודן
כין ישתיזבון בני ישראל דיתבין
בשומרון בתקוף שלטון ועל דמשק
רחיצין׃ שמעו והעידו בבית יעקב
נאם אדני יהוה אלהי הצבאות׃ שמעו
ואסהידו בבית יעקב אמר יי אלהים
אלהי צבאות׃ כי ביום פקדי פשעי
ישראל עליו ופקדתי על מזבחות

בית אל ונגדעו קרנות המזבח ונפלו
לארץ׃ ארי ביום אסערותי חובי ישראל
עלוהי ואסער על דפלחין לאיגורא
בבית אל ויתקטפן קרנת אגורא ויפלן
לארעא׃ והכיתי בית החרף על בית
הקיץ ואבדו בתי השן וספו בתים
רבים נאם יהוה׃ ואמחי בית סתוא על
בית קיטא ויבדון בתין דמכבשין
בשין דפיל ויסופון בתין סגיאין אמר
יי׃ שמעו הדבר הזה פרות
הבשן אשר בהר שמרון העשקות
דלים הרצצות אביונים האמרות
לאדניהם הביאה ונשתה׃ קבילו פתגמא
הדין עתירי נכסיא דבכרכא דשומרון
דעשקין מסכיניא ואנסין חשיכיא
דאמרין לרבונהון אשלטונא ונכוז׃
נשבע אדני יהוה בקדשו כי הנה ימים
באים עליכם ונשא אתכם בצנות
ואחריתכן בסירות דוגה׃ קיים יי
אלהים בקודשיה ארי הא יומיא אתן
עליכון ויטלון יתכון עממיא על
תריסיהון ובנתכון בדגוגית צידין׃
ופרצים תצאנה אשה נגדה והשלכתנה
ההרמונה נאם יהוה׃ ויתרעון עליכון

כל ל״ע אסיפה אל קרי בג׳ על וסימנ׳ הנני אסף דמל״ב ואספו ואמרו האספו ההרמונה ל׳ המסדרונה ל׳ והשלכתנה ל׳

שורא ויפקון יתכון כנשין גבר לקבליה
ויגלון יתכון להלא מן טורי חורמיני
אמר יי׳ באו בית אל ופשעו הגלגל
הרבו לפשע והביאו לבקר זבחיכם
לשלשת ימים מעשרתיכם׃ אתו
לבית אל ומרדו בגלגלא אסגיאו למחטי
ומיתן לצפרא דבחיכון לתלתא יומין
מעסריכון׃ וקטר מחמץ תודה וקראו
נדבות השמיעו כי כן אהבתם בני
ישראל נאם אדני יהוה׃ ומגבן מן
אונס תודתא ומיתן לה בזמר ואמרין
דין לרעוא ארי כין רחימתון בני ישראל
אמר יי אלהים׃ וגם אני נתתי לכם נקיון
שנים בכל עריכם וחסר לחם בכל
מקומתיכם ולא שבתם עדי נאם
יהוה׃ ואף אנא יהבית לכון אקהיות
שנין בכל קרויכון וחסירות מזון
בכל אתריכון ולא תבתון לפלחני אמר
יי׳ וגם אנכי מנעתי מכם את הגשם
בעוד שלשה חדשים לקציר והמטרתי
על עיר אחת ועל עיר אחת לא אמטיר
חלקה אחת תמטר וחלקה אשר לא
תמטיר עליה תיבש׃ ואף אנא מנעית
מנכון ית מטרא בסוף תלתא ירחין
לזמן חצדא ואחית מטרא על קרתא
חדא ועל קרתא חדא לא אחית אחסנתא
חדא ייחות עלה מטרא ואחסנתא
דלא ייחות עלה מטרא תיבש׃ ונעו
שתים שלש ערים אל עיר אחת
לשתות מים ולא ישבעו ולא שבתם
עדי נאם יהוה׃ וישתלהין תרתין תלת
קרוין לקרתא חדא למשתי מיא ולא
יסבעון ולא תבתון לפלחני אמר יי׳
הכיתי אתכם בשדפון ובירקון הרבות
גנותיכם וכרמיכם ותאניכם וזיתיכם
יאכל הגזם ולא שבתם עדי נאם יהוה׃
מחיתי יתכון בשדפנא ובירקנא סגיות
גיניכון וכרמיכון ותיניכון וזיתיכון אכל
זחלא ולא תבתון לפולחני אמר יי׳
שלחתי בכם דבר בדרך מצרים הרגתי
בחרב בחוריכם עם שבי סוסיכם
ואעלה באש מחניכם ובאפכם ולא
שבתם עדי נאם יהוה׃ שלחית בכון
מותא כיד באורח מצרים קטילית
בחרבא עולימיכון עם שבי סוסותכון
ואסיקית סרות משריתכון על אפיכון
ולא תבתון לפלחני אמר יי׳ הפכתי בכם
כמהפכת אלהים את סדם ואת עמרה

על עיר ד׳ וסימנ׳ ולא אבה דוד והמטרתי על עיר ב׳ בן שבעים שבעים והביאו ו׳ וסימנ׳ אחיכם פרקו בית אל ספרו מלאכים

ותהיו כאוד מצל משרפה ולא
שבתם עדי נאם יהוה׃ רחיק מימרי
יתכון כמא דרחיק יי ית סדם וית
עמרה והויתון כאוד משיזב מיקדא
ולא תבתון לפולחני אמר יי׃
לכן כה אעשה לך ישראל
עקב כי זאת אעשה לך הכון לקראת
אלהיך ישראל׃ בכין דא אעביד לך
ישראל חלף דלא תבתא לאוריתא
אעביד לך אתקשט לקבלא אולפן
אוריתא דאלהך ישראל׃ כי הנה יוצר
הרים ובורא רוח ומגיד לאדם מה שחו
עשה שחר עיפה ודרך על במתי
ארץ יהוה אלהי צבאות שמו׃ ארי
הא מתגלי דצר טוריא ובדא רוחא
לחואה לאנשא מא עובדוהי לאתקנא
נהור לצדיקיא כנהור צפרא דאזיל
ותקין לאיתאה חשוך לרשיעיא
למתבר רשיעי ארעא יי אלהי
צבאות שמו׃ שמעו את
הדבר הזה אשר אנכי נשא עליכם
קינה בית ישראל׃ קבילו ית פתגמא
הדין דאנא נטיל עליכון אליא בית
ישראל׃ נפלה לא תוסיף קום בתולת
ישראל נטשה על אדמתה אין מקימה׃
נפלת ולא תוסיף למקם כנשתא דיא
כנשתא דישראל אתרטישת על ארעא
ולית דיקימנה׃ כי כה אמר
אדני יהוה העיר היצאת אלף תשאיר
מאה והיוצאת מאה תשאיר עשרה
לבית ישראל׃ ארי כדנן אמר יי אלהים
קרתא דיפקון מנה אלפא ישתארון
בה מאה ודיפקון מנה מאה ישתארון
בה עסרא לבית ישראל׃
כי כה אמר יהוה לבית ישראל דרשוני
וחיו׃ ארי כדנן אמר יי לבית ישראל
תבעו דחלתי ואתקיימו׃ ואל תדרשו
בית אל והגלגל לא תבאו ובאר שבע
לא תעברו כי הגלגל גלה יגלה ובית
אל יהיה לאון׃ ולא תתבעון למהך לבית
אל ולגלגלא לא תיתון ולבאר שבע
לא תעברון ארי דבגלגלא מגלא יגלון
ודפלחין לטעותא בבית אל יהון ללמא׃
דרשו את יהוה וחיו פן יצלח כאש
בית יוסף ואכלה ואין מכבה לבית אל׃
תבעו ית דחלתא דיי ואתקיימו דלמא
ידלק כאישתא רוגזי בבית יוסף
וישיצי ולא יהי חיס בחובין דהויתון

והיוצאת ב׳ חד מל׳ וחד חס וסימנ׳ מאה הבאה והיצאת וחד היצאת חס ◦ ודרך כולה חס ב״מ חד מל׳ ודורך על במתי ים

פלחין לטעותא בבית אל ההפכים
ב ללענה משפט וצדקה לארץ הניחו׃
דהפכין לגידא דינא וזכותא לארעא
חס רטשו׃ עשה כימה וכסיל והפך
לבקר צלמות ויום לילה החשיך הקורא
ל למי הים וישפכם על פני הארץ יהוה
שמו׃ שבקו למרחל קדם מן דעבד
כימה וכסלא והפיך לניהור קבל ויימם
ללילי מקביל דאמר לכנשא משרין
דסגיאן כמי ימא ומבדר להון על אפי
ארעא יי שמו׃ המבליג שד על עז
ושד על מבצר יבוא׃ דמגבר חלשין
על תקיפין ובזוזין על כרכיהון תקיפא
ה משליט׃ שנאו בשער מוכיח ודבר
תמים יתעבו׃ סנן לדמוכח להון בית
דינא פתגמי אוריתא ולדממליל
כוניתא מעמקין׃ לכן יען בושסכם
על דל ומשאת בר תקחו ממנו בתי
גזית בניתם ולא תשבו בם כרמי חמד
נטעתם ולא תשתו את יינם׃ בכין
חלף במיבזכון מסכינא ומינסבכון
חשיכיא וממון דשקר תקבלון
מנהון בתי גזית בניתון ולא תיתבון
בהון כרמי חמדתא נצבתון ולא תשתון

ג ית חמרהון׃ כי ידעתי רבים פשעיכם
חס ועצמים חטאתיכם צררי צדיק לקחי
כפר ואביונים בשער הטו׃ ארי גלי
קדמי דסגיאין מרדיכון ותקיפן תיובתכון
מעיקין ליה לזכאה בדיל לקבלא ממון
דשקר ודיין חשיכיא בבית כנשתכון
ב מסטן׃ לכן המשכיל בעת ההיא ידם
כי עת רעה היא׃ בכין מלפיא בעדנא
ההיא מן קדם רשיעא שתוקן ארי
עדן ביש הוא׃ דרשו טוב ואל רע
ול למען תחיו ויהי כן יהוה אלהי צבאות
אתכם כאשר אמרתם׃ תבעו לאיטבא
ולא לאבאשא בדיל דתתקיימון ויהי
פ כען מימרא דיי אלהי צבאות בסעדכון
כמא דאמרתון׃ שנאו רע ואהבו טוב
והציגו בשער משפט אולי יחנן יהוה
אלהי צבאות שארית יוסף׃ סנו
לאבאשא ורחמו לאיטבא ואתקינו
בבית כנישתכון דינא מא אם יתרחם
מן קדם יי אלהי צבאות על שארא
דישראל׃ לכן כה אמר יהוה
אלהי צבאות אדני בכל רחבות מספד
ובכל חוצות יאמרו הו הו וקראו אכר
אל אבל ומספד אל יודעי נהי׃ בכין

יי שמו ד׳ וסימנ׳ יי איש מלחמה יי שמו להכינה הקורא למי הים וישפכם הקורא ... הו הו ל׳ ולית׳ בכל המקרא

כדנן אמר יי אלהי צבאות יי בכל
רחוביא מספדא ובכל שוקיא יימרון
ויי ויי ויערעון אכר לאבל ועביר מספדא
לדידע אליא ובכל כרמים מספד כי
אעבר בקרבך אמר יהוה ובכל כרמיא
מספדא ארי אתגלי למעבד פורענות
דין בגויך אמר יי׃ הוי
המתאוים את יום יהוה למה זה לכם
יום יהוה הוא חשך ולא אור׃ ווי
דמחמדין ליומא דעתיד למיתי מן
קדם יי הוא חשוך ולא ניהור׃ כאשר
ינוס איש מפני הארי ופגעו הדב ובא
הבית וסמך ידו על הקיר ונשכו הנחש׃
כמא דיערוק גברא מן קדם אריא
ויערעניה דובא וייעול לביתא ויסמוך
ידיה על כותלא ויכתניה חויא׃ הלא
חשך יום יהוה ולא אור ואפל ולא נגה
לו׃ הלא חשוך יומא דעתיד למיתי
מן קדם יי ולא לניהור וקבל ולית
זיהור ליה׃ שנאתי מאסתי חגיכם
ולא אריח בעצרתיכם׃ סניתי רחיקית
חגיכון ולא אקביל ברעוא קורבן
כנישתכון׃ כי אם תעלו לי עלות
ומנחתיכם לא ארצה ושלם מריאיכם

לא אביט׃ ארי אם תסקון קדמי עלון
וקורבניכון לא לרעוא ונכסת קודשיכון
לא יתקבלון קדמי׃ הסר מעלי המון
שריך וזמרת נבליך לא אשמע׃ אעדו
מן קדמי אתרגושת זמרך וניגון
כנרך לא אשמע׃ ויגל כמים משפט
וצדקה כנחל איתן׃ ויתגלי כמיא דינא
וזכותא כנחל מתגבר׃ הזבחים ומנחה
הגשתם לי במדבר ארבעים שנה בית
ישראל׃ הנכסת קודשין וקורבנין
קריבתון קדמי במדברא ארבעין שנין
בית ישראל׃ ונשאתם את סכות
מלככם ואת כיון צלמיכם כוכב
אלהיכם אשר עשיתם לכם׃ ונטלתון
ית סיכות פתכריכון וית כיון צלמיכון
כוכב טעותכון דעבדתון לכון׃ והגליתי
אתכם מהלאה לדמשק אמר יהוה
אלהי צבאות שמו׃ ואגלי יתכון
מהלאה לדמשק אמר יי אלהי צבאות
שמו׃ הוי השאננים בציון
והבטחים בהר שמרון נקבי ראשית
הגוים ובאו להם בית ישראל׃ וי דשלן
שליוא בציון ומתרחצין על כרכא
שומרון מקימין שום בניהון כשום

השאננים ג׳ וסימנ׳ הוי השאננים הלעג השאננים וקצף גדול ... שרים ד׳ חס׳ בליש׳ וסימנ׳ בשמחה ובשרים המון שריך
ועפעפיך יישרו ושר בשרים

בני עממיא ומרמין דיסתמכון עליהון
בית ישראל עברו כלנה וראו ולכו משם
חמת רבה ורדו גת פלשתים הטובים
מן הממלכות האלה אם רב גבולם
מגבלכם עברו לכלנה וחזו ואיזילו
מתמן לחמת רבה וחותו לגת פלשתאי
הטבין מן מלכותא האלין אם סגי תחומהון
מתחומכון המנדים ליום רע ותגישון
שבת חמס אנון מרחקין יום בישא ואתון
מסרבין בבית כנישתכון חטוף השכבים
על מטות שן וסרחים על ערשותם
ואכלים כרים מצאן ועגלים מתוך
מרבק דשכבין על ערסן דמכבשן
בשין דפיל ועימקין על ערסתהון
ואכלין פטימין מענא ועגלין מגו
רבקא הפרטים על פי הנבל כדויד
חשבו להם כלי שיר דמנן על פום
נבלא כדויד אתקינו להון מני זמרא
השתים במזרקי יין וראשית שמנים
ימשחו ולא נחלו על שבר יוסף
דשתן בפילון דכסף חמר וריש משחין
טבין מתמשחין ולא כאיב להון על
תבריה דישראל לכן עתה יגלו בראש
גלים וסר מרזח סרוחים בכין יגלון

כען בריש גלן ויעדי מנהון מרזחין
ומפלכין נשבע אדני יהוה בנפשו נאם
יהוה אלהי צבאות מתאב אנכי את גאון
יעקב וארמנתיו שנאתי והסגרתי עיר
ומלאה קיים שלהים במימריה אמר
שאלהי צבאות מנפיל אנא ית בית
מקדשא רבותיה דיעקב ובירניתיה
רחיקית ואמסר קרתא ומלאה והיה
אם יותרו עשרה אנשים בבית אחד
ומתו ויהי אם ישתארון עסרה גברין
בביתא חד וימותון ונשאו דדו ומסרפו
להוציא עצמים מן הבית ואמר לאשר
בירכתי הבית העוד עמך ואמר אפס
ואמר הס כי לא להזכיר בשם יהוה
ויטלניה קריביה מיקידא לאפקא גרמיא
מן ביתא ויימר לרבשיא דבביתא
העוד כען עמך ויימר ספו ויימר
סליק ארי כד הוו קיימין לא הוו מצלן
בשמא דיי כי הנה יהוה
מצוה והכה הבית הגדול רסיסים והבית
הקטן בקעים ארי הא יי מפקיד
וימחי מלכא רבא מחא תקיפא ומלכו
זעירא מחא חלשא הירצון בסלע
סוסים אם יחרוש בבקרים כי הפכתם

כדויד ג׳ וסימנ׳ ומי בכל עבדיך הפרטים והיה הנכשל בהם וכל עשייה כוות … לענה ב׳ וסימנ׳ ההפכים כי הפכתם לראש משפט

לראש משפט ופרי צדקה ללענה
הירהטון בכיפא סוסון אם יתרדי
בתוריא ארי הפכתון לריש חוין בישין
דינא ופירי זכותא לגידין השמחים
ללא דבר האמרים הלוא בחזקנו לקחנו
לנו קרנים דחדן ללא מדעם דאמרין
הלא בתוקפנא קניתא לנא נכסין כי
הנני מקים עליכם בית ישראל נאם
יהוה אלהי הצבאות גוי ולחצו אתכם
מלבוא חמת עד נחל הערבה ארי
האנא מקים עליכון בית ישראל אמר
יי אלהי צבאות עמא וידחקון יתכון
ממעלנא דחמת עד נחלא דמישרא
כה הראני אדני יהוה והנה
יוצר גבי בתחלת עלות הלקש והנה
לקש אחר גזי המלך כדין אחזיני
יי אלהים והא בריה גובי באול צימוח
לקישא והא צמוח דעדק בתר
דאתגזיזת שיחתא דמלכא והיה אם
כלה לאכול את עשב הארץ ואמר
אדני יהוה סלחנא מי יקום יעקב כי
קטן הוא והוי עד לא שיצי למיכל
ית עסבא דארעא ואמרית קביל
בעותי יי אלהים שבוק כען לחובי

שארא דבית יעקב מן יקום ויבעי
על חטאיהון ארי מטלטלין אנון
נחם יהוה על זאת לא תהיה אמר
יהוה אתיב יי רוגזיה מן דא לא
תתקיים אמר יי כה הראני
אדני יהוה והנה קרא לריב באש אדני
יהוה ותאכל את תהום רבה ואכלה
את החלק כדין אחזיני יי אלהים והא
עתיד למדן באישתא יי אלהים ואכלת
ית תהום רבה ושיציאת ית אחסנא
ואמר אדני יהוה חדל נא מי יקום
יעקב כי קטן הוא ואמרית קביל
בעותי יי אלהים שבוק כען לחובי
שארא דבית יעקב מן יקום ויבעי
על חטאיהון ארי מטלטלין אינון
נחם יהוה על זאת גם היא לא תהיה
אמר אדני יהוה אתיב יי רוגזיה מן
דא אף היא לא תתקיים אמר יי אלהים
כה הראני והנה אדני נצב
על חומת אנך ובידו אנך כדין אחזיני
והא יי מעתד על שור דדין וקדמוהי
דין ויאמר יהוה אלי מה אתה ראה
עמוס ואמר אנך ויאמר אדני הנני שם
אנך בקרב עמי ישראל לא אוסיף

השמחים ג וסימנ׳ ללא דבר אלי גיל לעשות רע ׳ עלות ו וסימנ׳ ויאבק איש עמו בהר למוס הלקש חמת ׳ש עלת השח

עוד עבור לו׃ ואמר יי לי מא את חזי
עמוס ואמרית דין ואמר יי הא אנא עביד
דין בגו עמי ישראל ולא אוסיף עוד
למשבק להון׃ ונשמו במות ישחק
ומקדשי ישראל יחרבו וקמתי על
בית ירבעם בחרב׃ משריין במת ישחק
ומקדשי ישראל יחרבן ואקים על
בית ירבעם דקטלין בחרבא׃
וישלח אמציה כהן בית אל
אל ירבעם מלך ישראל לאמר קשר
עליך עמוס בקרב בית ישראל לא
תוכל הארץ להכיל את כל דבריו׃
ושלח אמציה רבא לבית אל לות
ירבעם מלכא דישראל למימר מריד
עלך עמוס בגו בית ישראל ולא תכול
ארעא לסוברא ית כל פתגמוהי׃ כי
כה אמר עמוס בחרב ימות ירבעם
וישראל גלה יגלה מעל אדמתו׃ ארי
כדנן אמר עמוס בחרבא יתקטיל
ירבעם וישראל מגלא יגלון מעל
ארעהון׃ ויאמר אמציה
אל עמוס חזה לך ברח לך אל ארץ יהודה
ואכל שם לחם ושם תנבא׃ ואמר
אמציה לעמוס נביא אתא איזיל

לארעא דבית יהודה ואכול תמן לחמא
ותמן תתקיים׃ ובית אל לא תוסיף עוד
להנבא כי מקדש מלך הוא ובית ממלכה
הוא׃ ובית אל לא תוסיף עוד לאתנבאה
ארי מקדש מלכא הוא ובית מלכותא
הוא׃ ויען עמוס ויאמר אל אמציה
לא נביא אנכי ולא בן נביא אנכי כי בוקר
אנכי ובולס שקמים׃ ואתיב עמוס
ואמר לאמציה לא נבי אנא ולא בר
נבי אנא ארי מרי גיתין אנא ושקמים
לי בשפילתא מן קדם חובי עמי אנא
מסגיף נפשי׃ ויקחני יהוה מאחרי
הצאן ויאמר אלי יהוה לך הנבא אל
עמי ישראל׃ ודברני יי מן דירא
מבתר ענא ואמר לי יי איזיל אתנבי
על עמי ישראל׃ ועתה שמע דבר
יהוה אתה אמר לא תנבא על ישראל
ולא תטיף על בית ישחק׃ וכען קביל
פתגמא דיי את אמר לא תתנבי על
בית ישראל ולא תליף על בית ישחק׃
לכן כה אמר יהוה אשתך בעיר תזנה
ובניך ובנתיך בחרב יפלו ואדמתך
בחבל תחלק ואתה על אדמה טמאה
תמות וישראל גלה יגלה מעל אדמתו׃

אמציה ט וסימנה׳ אז שלח אמציה ויוזבד בן שמעת בשנת עשרים ושבע דעזריה יואש קדמ׳ ומשובב וימלך בן חשביה וישלח אמציה ויאמר אמציה
ויען עמוס ה׳ אל עמי ג בס׳ וסימ׳ ידן ויקחני הקץ ה׳ משוך ז וסימ׳ ויקרא פרעה למה אמרת שרי אח׳ אבל שרה וכמו השחר ויקרא אבימלך בעיר תזנה

בכין כדנן אמר יי אתתך בקרתא
תטעי ובנך ובנתך בחרבא יתקטלון
וארעך בעדבא תתפלג ואת על ארעא
מסאבא תמות וישראל מגלא יגלון
מעל ארעהון׃ כה הראני אדני יהוה ח
והנה כלוב קיץ׃ כדין אחזיני יי אלהים
והא מן מלי סופי קיטא׃ ויאמר מה
אתה ראה עמוס ואמר כלוב קיץ
ויאמר יהוה אלי בא הקץ אל עמי ג בספ
ישראל לא אוסיף עוד עבור לו׃ ואמר
מא את חזי עמוס ואמרית מן מלי
סופי קיטא ואמר יי לי מטת פורענות
קיצא למיתי על עמי ישראל לא מל
אוסיף עוד למשבק להון׃ והילילו שירות
היכל ביום ההוא נאם אדני יהוה רב
הפגר בכל מקום השליך הס׃ ויילילון
חלף זמרא בבתיהון ביומא ההוא
אמר יי אלהים סגי פגרי קטילין בכל
אתר דיימר רמי וסליק׃ שמעו זאת
השאפים אביון ולשבית ענוי ארץ׃ עני ק
שמעו דא דשיטין בעפרא כריש
מסכיניא ומרמן לבטלא מלי חשיכיא
מן ארעא׃ לאמר מתי יעבר החדש
ונשבירה שבר והשבת ונפתחה בר וחד ונפתחה

להקטין איפה ולהגדיל שקל ולעות
מאזני מרמה׃ דאמרין אימתי ימטי
ירח עיבורא ונזבין עיבורא ושמיטתא
ונפתח ארעהון לאזערא מכילתא
ולאוספא על סלעא ולשקרא במוזנון
דנכלי׃ לקנות בכסף דלים ואביון בעבור
נעלים ומפל בר נשביר׃ למקני בכספא
מסכינין וחשיכיא בדיל דיחסנון והטבין
עיבורא נזבין׃ נשבע יהוה בגאון יעקב
אם אשכח לנצח כל מעשיהם׃ קיים
יי דיהב מלכא ליעקב אם יתנשון
לעלמין כל עובדיהון׃ העל זאת לא
תרגז הארץ ואבל כל יושב בה ועלתה
כאר כלה ונגרשה ונשקה כיאור ונשקענה ק
מצרים׃ העל דא לא תחרוב ארעא
ויצדי כל דיתיב בה ויסק עלה מלך
במשריתיה ויסגי כמי נהרא ויחפינה
כולה ויתריך ית יתבהא ותשתקע כנהר
מצרים׃ והיה ביום ההוא
נאם אדני יהוה והבאתי השמש בצהרים
והחשכתי לארץ ביום אור׃ ויהי ביומא
ההוא אמר יי אלהים ואכסי שמשא
בסיהרא ואקביל לארעא ביום נהור׃
והפכתי חגיכם לאבל וכל שיריכם

אל עמי ג בספ וסימנה ידו ויקחני יי מאחרי הצאן ויאמר יי אלי בא הקץ אל עמי ונפתחה ל רפ ונפתחה ל דגש

לקינה והעליתי על כל מתנים שק ועל
כל ראש קרחה ושמתיה כאבל יחיד
ואחריתה כיום מר׃ ואהפוך חגיכון
לאבלא וכל תושבחתכון לאליא ואסיק
על כל חרצין סק ועל כל ריש מרט
ואשוינה כאבל יחיד וסופה כיום
מריר׃ הנה ימים באים נאם
אדני יהוה והשלחתי רעב בארץ לא
רעב ללחם ולא צמא למים כי אם
לשמע את דברי יהוה׃ הא יומיא
אתן אמר יי אלהים ואשלח כפנא
בארעא לית דכפין למיכל ולא דצהי
למשתי אלהין לקבלא ית פתגמא דיי׃
ונעו מים עד ים ומצפון ועד מזרח
ישוטטו לבקש את דבר יהוה ולא
ימצאו׃ ויטלטלון מימא עד מערבא
ומצפונא ועד מדנחא יהכון למתבע
אולפן מן קדם יי ולא ישכחון׃ ביום
ההוא תתעלפנה הבתולת היפות
והבחורים בצמא׃ בעידנא ההוא
ישתלהין אישתא דישראל דאינון
דמן לבתולן שפירן דטעאה נשפרהון
עם עולימין חייבין ויהון מיטרפין
דמן בצהותא׃ הנשבעים באשמת

שמרון ואמרו חי אלהיך דן וחי דרך
באר שבע ונפלו ולא יקומו עוד׃
דמקיימין בחובת שומרון ואמרין
קימא דחלתא דבדן וקיימין נימוסי
באר שבע ויפלון ולא יקומון עוד׃
ראיתי את יהוה נצב על
המזבח ויאמר הך הכפתור וירעשו
הספים ובצעם בראש כלם ואחריתם
בחרב אהרג לא ינוס להם נס ולא
ימלט להם פליט׃ אמר נביא חזיתי
ית יקרא דיי אסתלק מכרובא ושרא
על מדבחא ואמר אם לית עמי ישראל
תיבין לאוריתא כפי מנרתא יתקטיל
מלכא יאשיה ויחרב ביתא ויתפגרן
עזרתא ומני בית מקדשא בשביא
יהכון ושארהון בחרבא אקטיל
לא יערוק להון דעריק ולא ישתיזב
להון דמשתיזב׃ אם יחתרו בשאול
משם ידי תקחם ואם יעלו השמים
משם אורידם׃ אם ידמון לאיטמרא
כיד בסתרא מתמן במימרי ידברונון
ואם יסקון כבנין דרמין עד צית
שמיא מתמן במימרי יחתונונון׃
ואם יחבאו בראש הכרמל משם

כיום יא רפי וסימנהון ולא אין מנבן הוחות עלותה ואחריתה והצגתיה כיום הולדה כיום הלחמו ביום קרב מסה ואשמורה בבית תקוא

אחפש ולקחתים ואם יסתרו מנגד
עיני בקרקע הים משם אצוה את
הנחש ונשכם׃ אם יטמרון לא איטמרא
בריש מגדלי כרמלא מתמן אפקיד
בלושין ויבלשונון ואם יטמרון מן
קדם מימרי בניסי ימא מתמן אפקיד
ית עממיא דתקיפין כחויא ויקטלונון
ואם ילכו בשבי לפני איביהם משם
אצוה את החרב והרגתם ושמתי עיני
עליהם לרעה ולא לטובה׃ ואם יהכון
בשביא קדם בעלי דבביהון מתמן
אפקיד ית דקטלין בחרבא ויקטלונון
ואשוי מימרי עליהון לבישא ולא לטבא׃
ואדני יהוה הצבאות הנוגע בארץ
ותמוג ואבלו כל יושבי בה ועלתה
כיאר כלה ושקעה כיאר מצרים׃
ויי אלהי צבאות דנזיף בארעא וזיעא
ויצדון כל דיתבין בה ויסק עלה מלך
במשריתיה דסגי כמי נהרא ויחפיניה
כולה ותשתקע כנהר מצרים׃ הבונה
בשמים מעלתו ואגדתו על ארץ
יסדה הקרא למי הים וישפכם על
פני הארץ יהוה שמו׃ דאשרי בתקוף
רומא שכינת יקריה וכנשתיה על

ארעא קשטה דאמר לכנשא משרין
דסגיאן כמי ימא ומבדר להון על
אפי ארעא יי שמו׃
הלוא כבני כשיים אתם לי בני ישראל
נאם יהוה הלוא את ישראל העליתי
מארץ מצרים ופלשתיים מכפתור
וארם מקיר׃ הלא כבנין רחימין אתון
חשיבין קדמי בני ישראל אמר יי
הלא ית ישראל אסיקית מארעא דמצר
ופלשתאי מקפוטקיא וארם מקירני׃
הנה עיני אדני יהוה בממלכה החטאה
והשמדתי אתה מעל פני האדמה
אפס כי לא השמיד אשמיד את בית
יעקב נאם יהוה׃ הא קדם יי אלהים
גלן עובדי מלכותא חיבתא ואשיצי
יתה מעל אפי ארעא ברם ארי לא
גמירא שיצאה אשיצי ית בית
יעקב אמר יי׃ כי הנה אנכי מצוה
והנעותי בכל הגוים את בית ישראל
כאשר ינוע בכברה ולא יפול צרור
ארץ׃ ארי הא אנא מפקיד ואבדר בכל
עממיא ית בית ישראל כמא דמחורין
בערבלא ולא נפיל מניה אבן מבינא
לארעא׃ בחרב ימותו כל חטאי עמי

ב המשכן · ל · ג מל · תיו ק ב

ג ומל כשיים יוד · גבעות וחב · ל ומל · ל ל · ל · ל ומל · כת כן ב חס בל״ו

מלין יים וסימנ׳ תחתיים העבריים צלמי כשדיים כבני כשיים ופלשתיים מפניים לביים סוכיים תחתיים הפלים לשבוים חס בענ׳

האמרים לא תגיש ותקדים בעדינו
הרעה: כחרבא יתקטלון כל חייבי עמי
דאמרין לא תיתי ותיתי עלנא בישתא:
ביום ההוא אקים את סכת דויד הנפלת
וגדרתי את פרציהן והרסתיו אקים
ובניתיה כימי עולם: בעדנא ההוא
אקים ית מלכותא דבית דויד דנפלת
ואבני ית כרכיהון וכנשתהון אתקין
ותשלוט בכל מלכותא ותגמר ותשיצי
משריתא והיא תתבני ותשתכלל כיומי
עלמא: למען יירשו את שארית אדום
וכל הגוים אשר נקרא שמי עליהם
נאם יהוה עשה זאת: בדיל דיחסנון
ית שארא דאדום וכל עממיא בית
ישראל דאתקרי שמי עליהון אמר
יי בכין האנא עביד דא:
הנה ימים באים נאם יהוה ונגש
חורש בקצר ודרך ענבים במשך
הזרע והטיפו ההרים עסיס וכל
הגבעות תתמוגגנה: הא יומיא אתן
אמר יי ויערע רדיא בחצודא ועצר
ענבין במפק בר זרעא ויזלון טוריא
חמר מרית וכל רמתא יתפלחן: ושבתי
את שבות עמי ישראל ובנו ערים
נשמות וישבו ונטעו כרמים ושתו
את יינם ועשו גנות ואכלו את פריהם:
ואתיב ית גלות עמי ישראל ויבנון קרוין
דצדיין ויתבון ויצבון כרמין וישתון
ית חמרהון ויעבדון גנין וייכלון ית
איבהון: ונטעתים על אדמתם ולא ינתשו
עוד מעל אדמתם אשר נתתי להם אמר
יהוה אלהיך: ואקיימנון על ארעהון
ולא יטלטלון עוד מעל ארעהון דיהבית
להון אמר יי אלהך:

קמון פ״סו

חזון עבדיה כה אמר אדני יהוה לאדום
שמועה שמענו מאת יהוה וציר
בגוים שלח קומו ונקומה עליה למלחמה
נבואת עובדיה כדנן אמר יי אלהים
לאדום בסורא שמענא מן קדם יי
ואזגד בעממיא שליח קומו ונתעתד
עלה לקרבא: הנה קטן נתתיך בגוים
בזוי אתה מאד: הא חליש יהבתך בעממיא
בסירא את לחדא: זדון לבך השיאך שכני
בחגוי סלע מרום שבתו אמר בלבו
מי יורדני ארץ: רשע לבך אטעיך

ונקומה ג׳ וסימנ׳ ונקומה ונעלה בית ל׳ שלחה הנער חזי ונקומה ונלכה קומו ונקומה עליה למלחמה חורש ל׳ מלא בקוצר ל׳

דאת דמי לנשרא דשרי בשני כיפא
ברומא מותביה אמר בליביה מן יחתינני
לארעא׃ אם תגביה כנשר ואם בין כוכבים ב̇ פ״ס
שים קנך משם אורידך נאם יהוה׃ אם אם
תרים כנשרא ואם ביני כוכביא תשוי אם
מדורך מתמן במימרי אחתינך אמר אם
יי׃ אם גנבים באו לך אם שודדי לילה ל מל
איך נדמיתה הלוא יגנבו דים אם בצרים ל מל ג
באו לך הלא ישאירו עוללות׃ אם גנבין
אתו עלך אם בזוזי ליליא איכדין
הויתא דמוך עד דגנבו מסתהון אם
חטופין בקטופין אתו עלך הלא משארין
לך עוללן׃ איך נחפשו עשו נבעו
מצפניו׃ איכדין אתבליש עשו אתגליין חס
מטמורוהי׃ עד הגבול שלחוך כל
אנשי בריתך השיאוך יכלו לך
אנשי שלמך לחמך ישימו מזור ב̇ חד חס וחד מל
תחתיך אין תבונה בו׃ מן תחומא אגליוך
כל אנש קימך אטעיוך יכילו לך אנש
שלמך אכלי פתורך שויאו תקלא תחותך
מדלית בך סכלתנו׃ הלוא ביום ההוא
נאם יהוה והאבדתי חכמים מאדום
ותבונה מהר עשו׃ הלא בעדנא ההוא
אמר יי ואוביד חכימין מאדום וכל

גבר דביה סוכלתנותא מקרבא דעשו׃
וחתו גבוריך תימן למען יכרת איש
מהר עשו מקטל׃ ויתברון גיברך
דרומא בדיל דישתיצי גברא דביה
צורכא מקרבא דעשו מקטול׃ מחמס
אחיך יעקב תכסך בושה ונכרת
לעולם׃ מחטוף אחוך יעקב תחפינך
בהתא ותשתיצי לעלם׃ ביום עמדך
מנגד ביום שבות זרים חילו ונכרים
באו שערו ועל ירושלם ידו גורל גם
אתה כאחד מהם׃ ביומא מקמך מקבל
ביומא דבזו עממיא נכסוהי ונוכראין
עלו בקרווהי ועל ירושלם רמו עדבין
אף את כחד מנהון׃ ואל תרא ביום
אחיך ביום נכרו ואל תשמח לבני
יהודה ביום אבדם ואל תגדל פיך
ביום צרה׃ ודחזיתא ביומא דאחוך
ביום תבריה ודחדיתא לבני יהודה
ביום תברהון ודאסגיתא למללא רברבן
בעידן עקא׃ אל תבוא בשער עמי
ביום אידם אל תרא גם אתה ברעתו
ביום אידו ואל תשלחנה בחילו ביום
אידו׃ דעלתא בתרעי עמי ביום תברהון
דחזיתא אף את בבשתיה ביום תבריה

ונכרים ג̇ בליש וסימנ׳ ... ובילדי נכרים ונכרים באו שערו בתיבן לנכרים ... שלמך ב̇ חד חס וחד מל וסי׳ אנשי שלמך כנהר שלומך

ודאושיטתא ידך בנכסוהי ביום תבריה
ואל תעמד על הפרק להכרית את
פליטיו ואל תסגר שרידיו ביום צרה
ודקמתא על פרקא לשיצאה ית מעלקוהי
ודמסרתא משיזבוהי בעדן עקא כי
קרוב יום יהוה על כל הגוים כאשר
עשית יעשה לך גמלך ישוב בראשך
ארי קריב יומא דעתיד למיתי מן קדם
יי על כל עממיא כמא דעבדתא
יתעביד לך גמלך יתתב ברישך כי
כאשר שתיתם על הר קדשי ישתו
כל הגוים תמיד ושתו ולעו והיו כלא
היו ארי כמא דחדיתון על מחת טורא
דקודשי ישתון כל עממיא כס
פורענותהון תדירא וישתון ויסתלעמון
ויהון כד לא הוו ובהר ציון תהיה
פליטה והיה קדש וירשו בית יעקב
את מורשיהם ובטורא דציון תהי
שיזבא ויהון קדישין ויחסנון דבית
יעקב נכסי עממיא דהוו מחסנין להון
והיה בית יעקב אש ובית יוסף להבה
ובית עשו לקש ודלקו בהם ואכלום
ולא יהיה שריד לבית עשו כי יהוה
דבר ויהון דבית יעקב תקיפין

כאישתא ובית יוסף חסינין כשלהביתא
ובית עשו חלשין כקשא וישלטון בהון
ויקטלונונון ולא יהי שיזבא לבית
עשו ארי במימרא דיי גזיר כין וירשו
הנגב את הר עשו והשפלה את פלשתים
וירשו את שדה אפרים ואת שדה
שמרון ובנימן את הגלעד ויחסנון
יתבי דרומא ית כרכא דעשו ויתבי
שפילתא ית ארע פלשתאי ויחסנון
ית קרוי אפרים וית קרוי שומרון ודבית
בנימין יחסנון ית קרוי יתבי ארע גלעד
וגלת החל הזה לבני ישראל אשר
כנענים עד צרפת וגלת ירושלם אשר
בספרד ירשו את ערי הנגב וגלות
עמא הדין לבני ישראל דבארע
כנענאה עד צרפת וגלות ירושלם
דבספמיא יחסנון ית קרוי ארע
דרומא ועלו מושעים בהר ציון
לשפט את הר עשו והיתה ליהוה המלוכה
ויסקון משיזבין בטורא דציון למדן ית כרכא
דעשו ותתגלי מלכותא דיי על כל יתבי ארעא

כא פס

ובנימן ט̇ וסימנ̇ בכה על צוארו יששכר זבולן החל להכות את הגלעד אפרים ובני בלהן הוליד ויעמדו לוי החל ד̇ ג̇ קמ̇ וחד

ויהי דבר יהוה אל יונה בן אמתי לאמר׃ — למנחת כפור
והוה פתגם נבואה מן קדם יי עם יונה
בר אמתי למימר׃ קום לך אל נינוה — ט׳ / ר״פ
העיר הגדולה וקרא עליה כי עלתה — פס׳ ד׳
רעתם לפני׃ קום איזיל לנינוה קרתא
רבתא ואתנבי עלה ארי סליקת בישתהון
לקדמי׃ ויקם יונה לברח תרשישה מלפני — ד׳
יהוה וירד יפו וימצא אניה באה תרשיש
ויתן שכרה וירד בה לבוא עמהם — א׳ / בטע
תרשישה מלפני יהוה׃ וקם יונה — בצף
למערק לימא מן קדם דיתנבי בשמא — ד׳ / וחד ותרשישה
דיי ונחת ליפו ואשכח אלפא דאזלא
בימא ויהב אגרה ונחת בה למיעל
עמהון לימא מן קדם דיתנבי בשמא
דיי׃ ויהוה הטיל רוח גדולה אל הים
ויהי סער גדול בים והאניה חשבה
להשבר׃ ויי ארים רוח על ימא והוה
נחשול רב בימא ואלפא בעיא
לאיתברא׃ וייראו המלחים ויזעקו
איש אל אלהיו ויטלו את הכלים — וחס
אשר באניה אל הים להקל מעליהם
ויונה ירד אל ירכתי הספינה וישכב
וירדם׃ ודחילו ספניא ובעו גבר מן
דחלתיה וחזו ארי לית בהון צרוך

ורמו ית מניא דבאלפא לימא לאקלא
מנהון ויונה נחת לארעית שדא דבאלפא
ושכיב ודמוך׃ ויקרב אליו רב החבל — ה
ויאמר לו מה לך נרדם קום קרא אל
אלהיך אולי יתעשת האלהים לנו
ולא נאבד׃ וקריב לותיה רב ספניא
ואמר ליה מא את דמוך קום צלי
קדם אלהך מא אם יתרחם מן קדם
יי עלנא ולא ניבד׃ ויאמרו איש אל
רעהו לכו ונפילה גורלות ונדעה בשלמי
הרעה הזאת לנו ויפלו גורלות ויפל
הגורל על יונה׃ ואמרו גבר לחבריה
איתו ונרמי עדבין ונדע בדיל מן
בשתא הדא לנא ורמו עדבין ונפל
עדבא על יונה׃ ויאמרו אליו הגידה נא — ט
לנו באשר למי הרעה הזאת לנו מה
מלאכתך ומאין תבוא מה ארצך
ואי מזה עם אתה׃ ואמרו ליה חוי
כען לנא בדיל מא בשתא הדא לנא
מא עבידתך ומנן את אתי אידא היא
מדינתך ואי מדין עמא את׃ ויאמר
אליהם עברי אנכי ואת יהוה אלהי — ו
השמים אני ירא אשר עשה את הים
ואת היבשה׃ ואמר להון יהודאה אנא

באשר ט׳ וסימנ׳ הגר חשך הסהר כרע ימצא אמצא יתהלכון תגורי בחבדיך ובחרון הגידה נא תמותי מה יתרון סוף כל האדם מלך׃
תרשישה ד׳ וסימנ׳ עבדו ויקם יונה ויתפלל וחד אלישע ותרשישה׃

ומן קדם יי אלהא דשמיא אנא דחיל
דעבד ית ימא וית יבשתא׃ וייראו
האנשים יראה גדלה ויאמרו אליו מה
זאת עשית כי ידעו האנשים כי מלפני
יהוה הוא ברח כי הגיד להם׃ ודחילו
גבריא דחלא רבא ואמרו ליה מא דא
עבדתא ארי ידעו גבריא ארי מן קדם
דיתנבי בשמא דיי הוא ערק ארי חוי
להון׃ ויאמרו אליו מה נעשה לך
וישתק הים מעלינו כי הים הולך וסער׃
ואמרו ליה מא נעביד לך וינוח ימא
מננא ארי ימא אזיל ונחשוליה תקיף׃
ויאמר אליהם שאוני והטילני אל הים
וישתק הים מעליכם כי יודע אני כי
בשלי הסער הגדול הזה עליכם׃ ואמר
להון סבוני ורמוני לימא וינוח ימא
מנכון ארי ידע אנא ארי בדילי נחשולא
רבא הדין עליכון׃ ויחתרו האנשים
להשיב אל היבשה ולא יכלו כי הים
הולך וסער עליהם׃ ושטין גבריא
לאתבא ליבשתא ולא יכלין ארי ימא
אזיל ונחשוליה תקיף עליהון׃ ויקראו
אל יהוה ויאמרו אנה יהוה אל נא נאבדה
בנפש האיש הזה ואל תתן עלינו דם

נקיא כי אתה יהוה כאשר חפצת עשית׃
וצליו קדם יי ואמרו קביל בעותנא
יי לא כען ניבד בחובת נפשיה דגברא
הדין ולא תתין עלנא חובת דם זכי ארי
את יי כמא דרעוא קדמך עבדתא׃
וישאו את יונה ויטלהו אל הים ויעמד
הים מזעפו׃ ונטלו ית יונה ורמוהי
לימא ונח ימא מנחשוליה׃ וייראו
האנשים יראה גדולה את יהוה ויזבחו
זבח ליהוה וידרו נדרים׃ ודחילו גבריא
דחלא רבא מן קדם יי ואמרו לדבחא
דיבח קדם יי ונדרו נדרין׃ וימן יהוה
דג גדול לבלע את יונה ויהי יונה במעי
הדג שלשה ימים ושלשה לילות׃ וזמין
יי נונא רבא למבלע ית יונה והוה יונה
במעי דנונא תלתא יומין ותלתא לילוון׃
ויתפלל יונה אל יהוה אלהיו
ממעי הדגה׃ וצלי יונה קדם יי אלהיה
ממעיא דנונתא׃ ויאמר קראתי מצרה
לי אל יהוה ויענני מבטן שאול שועתי
שמעת קולי׃ ואמר צליתי מדעקת
לי קדם יי וקביל צלותי מארעית
תהומא בעיתי עבדתא בעותי׃ ותשליכני
מצולה בלבב ימים ונהר יסבבני כל

ד וסימנה׃ ונהר יסבבני ונהר יחרב ויבש ותשליכני מצולה בלבב ימים אזלו מים ... מצרה לי בטעמים מלעיל

משבריך וגליך עלי עברו׃ ורמיתני
לעומקיא בליבא דימא ונהרא סחור
סחור לי כל נחשולוהי דימא וגלוהי
עלי עדו׃ ואני אמרתי נגרשתי מנגד
עיניך אך אוסיף להביט אל היכל
קדשך׃ ואנא אמרית אתרכית מן קדם
מימרך ברם אוסיף לאסתכלא בהיכלא
דקודשך׃ אפפוני מים עד נפש תהום
יסבבני סוף חבוש לראשי׃ אקפוני
מיא עד מותא תהומא סחור סחור
לי ימא דסוף תלי על מרישי׃ לקצבי
הרים ירדתי הארץ בריחיה בעדי
לעולם ותעל משחת חיי יהוה אלהי׃
לעקרי טוריא נחתית ארעא נגדת
בתוקפהא עלי מני עלמין ואת קריב
קדמך לאסקא מחבלא חיי יי אלהי׃
בהתעטף עלי נפשי את יהוה זכרתי
ותבוא אליך תפלתי אל היכל קדשך׃
באשתלהיות עלי נפשי פולחנא דיי
אדכרית ועלת לקדמך צלותי להיכלא
דקודשך׃ משמרים הבלי שוא חסדם
יעזבו׃ לא כעממיא פלחי טעותא
דמאתר דמתוטב להון לית אנון ידעין׃
ואני בקול תודה אזבחה לך אשר

ד׳ שמר סוף סבלה שמאלו קדמ׳ ל׳ כת׳ כן
ב׳ ב׳

נדרתי אשלמה ישועתה ליהוה׃ ואנא
בקל תושבחת אודאה קורבני אקריב
קדמך דנדרית אשלים פורקן נפשי
בצלו קדם יי׃ ויאמר יהוה לדג ויקא
את יונה אל היבשה׃ ואמר יי לנונא
ופלט ית יונה ליבשתא׃
ויהי דבר יהוה אל יונה שנית לאמר׃
והוה פתגם נבואה מן קדם יי עם יונה
תנינות למימר׃ קום לך אל נינוה העיר
הגדולה וקרא אליה את הקריאה
אשר אנכי דבר אליך׃ קום איזיל
לנינוה קרתא רבתא ואתנבי עלה ית
נבואתא דאנא ממליל עמך׃ ויקם
יונה וילך אל נינוה כדבר יהוה ונינוה
היתה עיר גדולה לאלהים מהלך שלשת
ימים׃ וקם יונה ואזל לנינוה כפתגמא
דיי ונינוה הות קרתא רבתא קדם יי מהלך
תלתה יומין׃ ויחל יונה לבוא בעיר
מהלך יום אחד ויקרא ויאמר עוד
ארבעים יום ונינוה נהפכת׃ ושרי יונה
למיעל בקרתא מהלך יומא חד ואכריז
ואמר בסוף ארבעין יומין ונינוה מתהפכא׃
ויאמינו אנשי נינוה באלהים ויקראו
צום וילבשו שקים מגדלם ועד קטנם׃

ג׳ בל׳ ב׳ מל׳ וחד חס׳ ו׳ ל׳
ט׳ ריש׳ פס׳ ד׳ אל נינוה וחב׳ ואנכי אענה בבית לחם
ד׳ דסג׳

ויקרא ויאמר י׳ וסימנ׳ ויקרא אהרן ויצמת מחד ויקרא שמשון ויקם וילך צרפתה ותלך לקחת הגס על האלמנה ויתמדד על הילד ויחל
יונה ויקרא תסא גבריאל הבן הלז ... יונה בגלשהי תלים נגלזהי קינות כגזרתי וסי׳ שזר

ויאמינו אנשי נינוה במימרא דיי וגזרו
צומא ולבשו סקין מרבהון ועד זעירהון
ויגע הדבר אל מלך נינוה ויקם מכסאו ו
ויעבר אדרתו מעליו ויכס שק וישב
על האפר ומטא פתגמא לות מלכא
דנינוה וקם מכורסי מלכותיה ואעדי
לבוש יקריה מניה ואתכסי סקא ויתיב
על קטמא ויזעק ויאמר בנינוה מטעם ז
המלך וגדליו לאמר האדם והבהמה
~~הבקר והצאן אל יטעמו מאומה אל~~
יטעמו מאומה אל ירעו ומים אל ישתו
ואכריז ואמר בנינוה מגזירת מלכא
ורברבנוהי למימר אנשא ובעירא תורי
ועאנא לא יטעמון מדעם לא ירעון ומיא
לא ישתון ויתכסו שקים האדם והבהמה
ויקראו אל אלהים בחזקה וישבו איש ח
מדרכו הרעה ומן החמס אשר בכפיהם
ויתכסון סקין אנשא ובעירא ויצלון
קדם יי בתקוף ויתובון גבר מאורחיה
בישתא ומן חטופא דבידיהון מי יודע
ישוב ונחם האלהים ושב מחרון אפו ט
ולא נאבד מן ידע דאית בידיה חובין
יתוב מנהון ויתרחם עלנא מן קדם יי
ויתוב מתקוף רוגזיה ולא ניבד וירא

האלהים את מעשיהם כי שבו מדרכם
הרעה וינחם האלהים על הרעה אשר ה
דבר לעשות להם ולא עשה וגלי קדם יי
עובדיהון ארי תבו מאורחתהון בישתא
ותב יי מן בישתא דמליל למעבד להון
ולא עבד וירע אל יונה רעה גדולה
ויחר לו ובאיש ליונה בישא רבא
ותקיף ליה ויתפלל אל יהוה ויאמר יג
אנה יהוה הלוא זה דברי עד היותי על
אדמתי על כן קדמתי לברח תרשישה ב ד במשך
כי ידעתי כי אתה אל חנון ורחום ארך
אפים ורב חסד ונחם על הרעה וצלי
קדם יי ואמר קביל בעותי יי הלא דין
פתגמי עד דהויתי קיים על ארעי על
כין אוחיתי למערק לימא ארי ידענא
ארי את אלהא חננא ורחמנא מרחיק
רגז ומסגי למעבד טבוון ומתיב מימריה
מלאיתאה בישא ועתה יהוה קח נא
את נפשי ממני כי טוב מותי מחיי
וכען יי סב כען ית נפשי מני ארי טב
דאמות מדאיחי ויאמר
יהוה ההיטב חרה לך ואמר יי הלחדא ב
תקוף לך ויצא יונה מן העיר וישב
מקדם לעיר ויעש לו שם סכה וישב

תרשישה ד׳ וסימנ׳ עברו ויקם יונה לברח תרשישה ויתפלל אל יי וחד אלישה ותרשישה ... קדמתי ב׳ וסימנ׳ על כן קדמתי

תחתיה בצל עד אשר יראה מה יהיה
בעיר׃ ונפק יונה מן קרתא ויתיב ממדנח
לקרתא ועבד ליה תמן מטלתא ויתיב
תחותה בטולא עד דיחזי מא יהי בסוף
קרתא׃ וימן יהוה אלהים קיקיון ויעל
מעל ליונה להיות צל על ראשו להציל
לו מרעתו וישמח יונה על הקיקיון
שמחה גדולה׃ וזמין יי אלהים קיקיון
וסליק עילמן יונה למהוי טולא על
רישיה לאגנא ליה מבשתיה וחדי יונה על
קיקיון חדוא רבא׃ וימן האלהים תולעת
בעלות השחר למחרת ותך את הקיקיון
וייבש׃ וזמין יי תולעתא במיסק
צפרא דיומא דבתרוהי ומחת ית קיקיון
ויבש׃ ויהי כזרח השמש וימן אלהים
רוח קדים חרישית ותך השמש על
ראש יונה ויתעלף וישאל את נפשו
למות ויאמר טוב מותי מחיי׃ והוה
כמדנח שמשא וזמין יי רוח קידומא
שתיקתא וטפחת שמשא על רישא
דיונה ואשתלהי ושאיל ית נפשיה
לממת ואמר טב דאמות מדאיחי׃
ויאמר אלהים אל יונה ההיטב חרה
לך על הקיקיון ויאמר היטב חרה

לי עד מות׃ ואמר יי ליונה הלחדא
תקוף לך על קיקיון ואמר לחדא תקוף
לי עד מותא׃ ויאמר יהוה אתה חסת
על הקיקיון אשר לא עמלת בו ולא
גדלתו שבן לילה היה ובן לילה אבד׃
ואמר יי את חסתא על קיקיון דלא
עמלתא ביה ולא רביתיהי דיבליליא
הדין הוה ובליליא אוחרנא אבד׃ ואני
לא אחוס על נינוה העיר הגדולה אשר
יש בה הרבה משתים עשרה רבו
אדם אשר לא ידע בין ימינו לשמאלו
ובהמה רבה׃ ואנא לא אחוס על
נינוה קרתא רבתא דאית בה סגי
מתרתא עסרי רבון אנשא דלא ידעין
ימיניה לסמאליה ובעירא סגי׃

מח פס׳

דבר יהוה אשר היה אל מיכה המרשתי
בימי יותם אחז יחזקיה מלכי יהודה
אשר חזה על שמרון וירושלם׃ פתגם
נבואה מן קדם יי דהוה עם מיכה
דממרישא ביומי יותם אחז יחזקיה
מלכיא דבית יהודה דאתנבי על שמרון

וייבש ג̇ ב̇ מל׳ וחד חס׳ וסימנה׳ ויהי מקץ ותך את הקיקיון הוכה כעשב חס׳ ... רבו ד׳ חס׳ א׳ וסימנה׳ ואני לא אחוס נהר דינור
ואדרכנים ושמונת ...

וירושלם: שמעו עמים כלם הקשיבי
ארץ ומלאה ויהי אדני יהוה בכם לעד
אדני מהיכל קדשו: שמעו עממיא
כולהון אציתי ארעא ומלאה ויהי
מימרא דיי אלהים בכון לסהיד יי
מהיכלא דקודשיה: כי הנה יהוה יצא
ממקמו וירד ודרך על במותי ארץ:
ארי הא יי מתגלי מאתר בית שכינתיה
ויתגלי וירמוס ית תוקפי ארעא: ונמסו
ההרים תחתיו והעמקים יתבקעו כדונג
מפני האש כמים מוגרים במורד:
ויתמסון טוריא תחותוהי ומישריא
יתבזעון כשעותא מן קדם נורא כמיא
דאשידין במדרון: בפשע יעקב כל
זאת ובחטאת בית ישראל מי פשע
יעקב הלא שמרון ומי במות יהודה
הלא ירושלם: בחובי בית יעקב כל
דא ובחטאי כל בית ישראל איכא
חבו דבית יעקב הלא בשמרון ואיכא
חטו דבית יהודה הלא בירושלם: ושמתי
שמרון לעי השדה למטעי כרם והגרתי
לגי אבניה ויסדיה אגלה: ואשוי שמרון
ליגרי חקלין בית צדו נצבת כרם
וארמי לחילתא אבנהא ואושהא

אגלי: וכל פסיליה יכתו וכל אתנניה
ישרפו באש וכל עצביה אשים שממה
כי מאתנן זונה קבצה ועד אתנן זונה
ישובו: וכל צלמנהא ידקקון וכל
טעוותהא יתוקדון בנורא וכל בית
דחלתהא אשוי לצדו ארי מאגר זניתא
אתכנשו ולבית פלחי טעותא יתמסרון:
על זאת אספדה ואילילה אילכה שילל
וערום אעשה מספד כתנים ואבל כבנות
יענה: על דא יספדון ויילון יהכון
בשישלא ערטילאין יעבדון מספדא
כירורין ואבלא ואליא כבנת נעמין:
כי אנושה מכותיה כי באה עד יהודה
נגע עד שער עמי עד ירושלם: ארי
ממרעא מחתה ארי מטת עד בית
יהודה קריבת למיעל בתרעי עמי
עד ירושלם: בגת אל תגידו בכו אל
תבכו בבית לעפרה עפר התפלשתי:
בגת לא תחוון מבכא לא תבכון דיתבין
בבתיא דעפרא בקטמא חופו רישיכון:
עברי לכם יושבת שפיר עריה בשת
לא יצאה יושבת צאנן מספד בית
האצל יקח מכם עמדתו: עברו לכון
דיתבין בשפיר גלן עריא ערטילאין

כמים ג רפ וסימנ׳ מגרים והמו גליהם והמו גליהם עברו תזכור שולל ג וסימנ׳ אילכה מוליך מוליך קדמאה שילל כת׳

בהתין לא יפקון משיזבין מיתבי צאנן
עבידו לכון מספד במרר על קטילי
גיבריכון בית צולאי בתי חמרתכון
דהויתון אנסין ומקרבין דין לסטר דין
בכין יתנסיב מנכון שפר ארעכון: כי
חלה לטוב יושבת מרות כי ירד רע מאת
יהוה לשער ירושלם: דהוית יתבא
על שפר ארעה ומסברא לטב מסרבא
למתב לאוריתא מא תעבדון ארי נחתת
בשתא מן קדם יי למיעל בתרעי
ירושלם: רתם המרכבה לרכש יושבת
לכיש ראשית חטאת היא לבת ציון
כי בך נמצאו פשעי ישראל: טקיסו
רתיכיא רמו על רכשא דיתבין בלכיש
ריש חובין היא לכנשתא דציון ארי
ביך אשתכחו מרודי ישראל: לכן תתני
שלוחים על מורשת גת בתי אכזיב
לאכזב למלכי ישראל: בכין תשדרין
קורבנין למחסני גת בתי אכזיב יתמסרון
לעממיא בחובין דפלחו בהון לטעותא
מלכי ישראל: עד הירש אבי לך
יושבת מרשה עד עדלם יבוא כבוד
ישראל: עוד איתי מחסנין עליכון
דיתבין במרישה עד עדלם יסקון

ויעלון בתחום ארעא דישראל: קרחי
וגזי על בני תענוגיך הרחבי קרחתך
כנשר כי גלו ממך: תלישי ורמא על
בני תפנוקך הא כנשרא דנתרו כנפוהי
פין אסגא מרט ברישיך על בנך ארי
גלו מניך: הוי חשבי און
ופעלי רע על משכבותם באור הבקר
יעשוה כי יש לאל ידם: וי דמחשבין
למינס למעבד דביש על ערסתהון
מקדמין בצפרא ועבדין ארי אית
חילא בידהון: וחמדו שדות וגזלו
ובתים ונשאו ועשקו גבר וביתו ואיש
ונחלתו: וחמדין חקלתא וגזלין ובתיא
ואנסין ועשקין גבר וביתיה וגבר
ואחסנתיה: לכן כה אמר
יהוה הנני חשב על המשפחה הזאת
רעה אשר לא תמישו משם צואריכם
ולא תלכו רומה כי עת רעה היא: בכין
כדנן אמר יי הא אנא מחשיב על עם
דרא הדין בישא דלא תעדון מתמן
צוריכון ולא תהכון בקומא זקופא
ארי עדן בישן הוא: ביום ההוא ישא
עליכם משל ונהה נהי נהיה אמר
שדוד נשדנו חלק עמי ימיר איך

משכבותם ו̇ וסימנ̇ יבא שלום הוי חשבי ולא זעקו ידכנן ... וביתו ו̇ וסימנ̇ ואלה שמות ואנשיו אשר עמו אשר ישב שם וישב
דוד ועשקו ועם האלהים

ימיש לי לשובב שדינו יחלק׃ בעידנא
ההוא יטול עליכון מתל ואליא ובעיניתיה
ויימר אתבזזא אתבזיזנא מחולק הון
דעמי מעדן להון מאחסנתהון טרדין
יתהון תיבין חקלתהון מפלגין׃ לכן
לא יהיה לך משליך חבל בגורל
בקהל יהוה׃ בכין לא יהי לך מתח
חוט משח בעדבא בקהלא דיי׃ אל
תטפו יטיפון לא יטפו לאלה לא יסג
כלמות׃ לא תתנבון נבואה לא תלפון
לעמא הדין ארי לא מקבלין אתכנעו׃
האמור בית יעקב הקצר רוח יהוה אם
אלה מעלליו הלא דברי ייטיבו עם
הישר הולך׃ הכדין כשר דאמרין
בבית יעקב האתקפד מימר מן קדם
יי אם אלין עובדוהי הלא כל פתגמי
תקנא דאמרית לאיתאה איתיתי על
כל דמהלכין בקשוט׃ ואתמול עמי
לאויב יקומם ממול שלמה אדר
תפשטון מעוברים בטח שובי
מלחמה׃ מקביל חוביהון עמי לבעיל
דבבא מסירין מקבלהון עממיא
קימין מחסנין יתהון ממון יקרהון
מנהון נסבין עדין בארעהון לרחצן

תיבין להון כתבירי קרבא׃ נשי עמי
תגרשון מבית תענגיה מעל עולליה
תקחו הדרי לעולם׃ כנשת עמי
תתרכון מבית חדותהון מנהון בניהון
דכרין גלא יקרהון דהוו אמרין קיים
לעלמין׃ קומו ולכו כי לא זאת המנוחה
בעבור טמאה תחבל וחבל נמרץ׃ קומו
וגלו ארי לא דא ארעא בית נחא לרשיעא
בדיל טמיותה אתון מחבלין בדיל
לסאבותה אתון מסתייעין עלה׃ לו
איש הלך רוח ושקר כזב אטף לך
ליין ולשכר והיה מטיף העם הזה׃
על דטען בתר נביי שקרא דמתנבן
להון ברוח דשקר ומלפין יתהון לחמר
ולרויו ויהי כמא דאליפו למטעי
בתר נביי שקרא כין יגלון לארע
שקרא עם דרא הדין׃ אסף אאסף
יעקב כלך קבץ אקבץ שארית
ישראל יחד אשימנו כצאן בצרה
כעדר בתוך הדברו תהימנה מאדם׃
בסופא כנשא אכנישכון דבית יעקב
כולכון קרבא אקריב גלותכון שארא
דישראל כחדא אשוינון כענא בגו חטרא
כעדרא בגו דירא המן מסגי אנשא׃

תטפו ל וחס יטפו ל וחס אטף ל חס כולה חס בק תיא סימן ... שובי ל ומל ולית דכות ... אסף ב וסימנה אסיפם

עלה הפרץ לפניהם פרצו ויעברו ג
שער ויצאו בו ויעבר מלכם לפניהם
ויהוה בראשם׃ ויסקון משיזבין
כיר בקדמיתא ויסק מלך מדבר
ברישהון ויתבר בעיל דבבא דמעיק
להון יכביש כרכין תקיפין קרוי
עממיא יחסנון ויהי מלכהון מדבר
ברישהון ומימרא דיי בסעדהון׃
ואמר שמעו נא ראשי יעקב וקציני
בית ישראל הלוא לכם לדעת את
המשפט׃ ואמרית שמעו כען רישי
יעקב ושלטוני בית ישראל הלא
לכון למידע דינא׃ שנאי טוב ואהבי
רע גזלי עורם מעליהם ושארם יתיר י
מעל עצמותם׃ דסנן לאיטבא
ורחמין לאבאשא אנסין נכסי עמי
מידהון וממון יקרהון מנהון נסבין׃
ואשר אכלו שאר עמי ועורם מעליהם
הפשיטו ואת עצמתיהם פצחו ופרשו
כאשר בסיר וכבשר בתוך קלחת׃
ודבזו נכסי עמי וממון יקרהון מנהון
נסבין וית שארהון מגמרין תבין
ומפלגין יתהון כמא דמפלגין אבריא
לגו דודא וחלקיא לגו קדרא׃ אז

ה ב יזעקו אל יהוה ולא יענה אותם ויסתר
פניו מהם בעת ההיא כאשר הרעו
מעלליהם׃ בכין יצלון קדם יי ולא
יקביל צלותהון ויסליק שכינתיה
מנהון בעידנא ההוא כמא דאבאישו
עובדיהון׃ כה אמר יהוה
על הנביאים המתעים את עמי הנשכים
ה בשניהם וקראו שלום ואשר לא יתן
על פיהם וקדשו עליו מלחמה׃ כדנן
אמר יי על נביי שקרא דמטען ית
עמי דמן דמוכיל להון שירון ובסר
מתנכסן עלוהי שלמא ודלא מוכיל
להון מזמנין עלוהי קרבא׃ לכן
לילה לכם מחזון וחשכה לכם מקסם
ובאה השמש על הנביאים וקדר
עליהם היום׃ בכין תבהתון מלאתנבאה
ותתמנעון מלאלפא ותחפי עקא
בקבלא ית נביי שקרא ויקבל עליהון
ג עדנא׃ ובשו החזים וחפרו הקסמים
ג ועטו על שפם כלם כי אין מענה
אלהים׃ ויבהתון נביי שקרא ויתכנעון
מלפיא ויתעטפון על ספם כאבילין
כולהון ארי לית להון רוח נבואה
מן קדם יי׃ ואולם אנכי מלאתי כח

מענה במענה ג̇ וסימנהון חדודית דבר נשא בהתהה אותם ב̇ מל׳ בספ׳ וסימנהון ולא יענה אותם ושם אותם ויקהל
ב̇ וס׳ פנין פנים

290

את רוח יהוה ומשפט וגבורה להגיד ו
ליעקב פשעו ולישראל חטאתו וברם
אנא אתמליתי בתקוף רוח נבואה מן
קדם יי ודין דקשוט וגיברותא לחואה
ליעקב חובוהי ולישראל חטאוהי
שמעו נא זאת ראשי בית
יעקב וקציני בית ישראל המתעבים
משפט ואת כל הישרה יעקשו שמעו
כען דא רישי בית יעקב ושלטוני בית
ישראל דמקלקלין אורחת דינא וית
כל כונתא מעקמין בנה ציון בדמים
וירושלם בעולה דבנן בתיהון בציון
בדם אשיד וירושלם בנכלין ראשיה
בשחד ישפטו וכהניה במחיר יורו
טו ב רפי ונביאיה בכסף יקסמו ועל יהוה
ישענו לאמר הלא יהוה בקרבנו
לא תבוא עלינו רעה רישהא בשחוא
דינין וכהנהא בממון מורן ונבייהא
בכספא מלפין ועל מימרא דיי
מסתמכין למימר הלא שכינתא דיי
ביננא אמרין לא תיתי עלנא בשתא
לכן בגללכם ציון שדה תחרש
וירושלם עיין תהיה והר הבית
לבמות יער בכין בדיל חוביכון

ציון חקל תתדדי וירושלם ליגרין
תהי וטור בית מקדשא לחישת חרשא
והיה באחרית הימים
ג והיה הר בית יהוה נכון בראש ההרים
ונשא הוא מגבעות ונהרו עליו עמים
ויהי בסוף יומיא יהי טור בית מקדשא
דיי מתקן בריש טוריא ומנטל הוא
מירמתא ויתפנין למפלח עלוהי כל
מלכותא והלכו גוים רבים ואמרו לכו
ב ונעלה אל הר יהוה ואל בית אלהי יעקב
ויורנו מדרכיו ונלכה בארחתיו כי
מציון תצא תורה ודבר יהוה מירושלם
ויהכון עממין סגיאין ויימרון איתו
ונסק לטור בית מקדשא דיי ולבית
שכינת אלהיה דיעקב ויליפיננא מאורחן
דתקנן קדמוהי ונהך באלפן אוריתיה
ארי מציון תפוק אוריתא ואולפן פתגמא
דיי מירושלם ושפט בין עמים רבים
והוכיח לגוים עצומים עד רחוק
ג ג וכתתו חרבותיהם לאתים וחניתותיהם
למזמרות לא ישאו גוי אל גוי חרב ולא
ב לירואה אחי ילמדון עוד מלחמה וידין בין עממין (צי הספר)
סגיאין ויוכח למלכין תקיפין עד עלמא
ויעפפון סיפיהון לסכין ומורניתהון

במחירו וסימנה אנכי ראשיה מאותך עינין יקחו וחב ס״ס ילמדון ב וסימנה למענך ילמדון לירואה אחי ולא ילמדון עוד

למגלין ולא יטלון עם באפי עם זין
ולא יתאלפון עוד מלכין קרבא׃ וישבו
איש תחת גפנו ותחת תאנתו ואין מחרי
ולא יטלון עם באפי עם זין ולא
יתאלפון עוד מכבין קרבא׃ וישבו
איש תחת גפנו ותחת תאנתו ואין
מחריד כי פי יהוה צבאות דבר׃ ויתבון
גבר תחות פירי גופנוהי ותחות פירי
תינוהי ולית דמניד ארי במימרא דיי
צבאות גזיר כין׃ כי כל העמים ילכו
איש בשם אלהיו ואנחנו נלך בשם
יהוה אלהינו לעולם ועד׃ ארי כל
עממיא יהובון על דפלחו לטעותא
ואנחנא נתרחיץ בשמא דיי אלהנא
לעלמא ולעלמי עלמיא׃
ביום ההוא נאם יהוה אספה
הצלעה והנדחה אקבצה ואשר
הרעתי׃ בעדנא ההוא אמר יי אלהים
אכניש מטלטליא ומבדריא אקריב
ודאתבאש להון מן קדם חובי עמי׃
ושמתי את הצלעה לשארית והנהלאה
לגוי עצום ומלך יהוה עליהם בהר
ציון מעתה ועד עולם׃ ואשוי ית
מטלטליא לשארא ומבדריא לעם

תקיף ותתגלי מלכותא דיי עליהון
בטורא דציון מכען ועד עלמא׃
ואתה מגדל עדר עפל בת
ציון עדיך תאתה ובאה הממשלה
הראשנה ממלכת לבת ירושלם׃ ואת
משיחא דישראל דטמיר מן קדם חובי
כנשתא דציון לך עתידא מלכותא
למיתי ותיתי שולטנא קדמאה למלכות
כנשתא דירושלם׃ עתה למה תריעי
רע המלך אין בך אם יועצך אבד כי
החזיקך חיל כיולדה׃ כען למא את
מתחברא לעממיא ומלכא לית בך
אם מלכי מלכך אבדו ארי תקפיך
עקא וזיעהא כחבלין ליולדתא׃ חולי
וגחי בת ציון כיולדה כי עתה תצאי
מקריה ושכנת בשדה ובאת עד
בבל שם תנצלי שם יגאלך יהוה
מכף איביך׃ מרעי וזועי כנשתא
דציון כיולדתא ארי כען תפקין מקרתא
ותשרין בחקלא ותהכין עד בבל תמן
תשתיזבין ותמן יפרקניך יי מיד בעלי
דבבך׃ ועתה נאספו עליך גוים רבים
האמרים תחנף ותחז בציון עינינו׃
וכען יתכנשון עלך עממין סגיאין

לגוי עצום ג וסימנה׳ ועשה אתך הקטן יהיה והנהלאה ... בשם יי אלהינו ג וסימנה׳ אין לאיש הזה כי כל העמים ילכו נזכיר

דאמרין אימתי תחוב ותחזי במפלת
ציון עיננא: והמה לא ידעו מחשבות
יהוה ולא הבינו עצתו כי קבצם כעמיר
גרנה: ואינון לא ידעין רזיא דיי ולא
מסתכלין במלכוהי ארי קריבנון
כעמירא לאידרא: קומי ודושי בת
ציון כי קרנך אשים ברזל ופרסתיך
אשים נחושה והדקות עמים רבים
והחרמתי ליהוה בצעם וחילם לאדון
כל הארץ: קומי וקטילי כנשתא דציון
ארי עמא דביך אשוי תקיפין כברזלא
ושארהון חסינין כנחשא ותקטלין
עממין סגיאין ותגמרין קדם יי נכסיהון
וממון יקרהון קדם רבון כל ארעא:
עתה תתגודדי בת גדוד מצור שם
עלינו בשבט יכו על הלחי את שפט
ישראל: כען תסתיעין במשרין קרתא
דאשרין עלה בציר ויהון מחן בחטרא
על לסתא ית דייני ישראל:

ואתה בית לחם אפרתה
צעיר להיות באלפי יהודה ממך לי
יצא להיות מושל בישראל ומוצאתיו
מקדם מימי עולם: ואת בית לחם
אפרת כזעיר הויתא לאתמנאה
באלפיא דבית יהודה מנך קדמי יפוק
משיחא למהוי עביד שולטן על
ישראל די שמיה אמיר מלקדמין מיומי
עלמא: לכן יתנם עד עת יולדה ילדה
ויתר אחיו ישובון על בני ישראל:
בכין יתמסרון בעידן דיילידתא למילד
ושאר אחיהון יסתמכון עליהון בני
בני ישראל: ועמד ורעה בעז יהוה
בגאון שם יהוה אלהיו וישבו כי עתה
יגדל עד אפסי ארץ: ויקום וישלוט
בתקוף מן קדם יי ברבות שמא דיי
אלהיה ויתכנשון מביני גלותהון
ארי כען יסגי שמיה עד סיפי ארעא:
והיה זה שלום אשור כי יבא בארצנו
וכי ידרך בארמנותינו והקמנו עליו
שבעה רעים ושמנה נסיכי אדם: ויהי
מבכין שלמא לנא אתורא ארי ייעול
לארענא וארי ידרוך בבירניתנא
ונמני לנא שבעה מלכין ותמניא רברבי
אנשא: ורעו את ארץ אשור בחרב
ואת ארץ נמרוד בפתחיה והציל
מאשור כי יבא בארצנו וכי ידרך
בגבולנו: וירעון ית ארעא דאתור
בחרבא וית ארע נמרוד בתקוף

על בני ישראל ו' וסימנ׳ והיתה זאת ושמרתם ושמו את שמי על בני ישראל ואתנה את הלוים והיתה זאת ויכפר על בני ישראל

כרכהא וישיזבינַנא מאתוראה ולא
ייעול בארענא ולא ידרוך בתחומנא:
והיה שארית יעקב בקרב
עמים רבים כטל מאת יהוה כרביבים
עלי עשב אשר לא יקוה לאיש ולא
ייחל לבני אדם: ויהי שארא דבית
יעקב בגו עממין סגיאין כטלא מן
קדם יי׳ וכרסיסי מלקושא דעל עסבא
דלא מוריך לאנש ולא מכתר לבר
אנש: והיה שארית יעקב
בגוים בקרב עמים רבים כאריה
בבהמות יער ככפיר בעדרי צאן אשר
אם עבר ורמס וטרף ואין מציל: ויהי
שארא דבית יעקב בעממיא בגו
עממין סגיאין כאריא בבעירא
בחורשא כליתא בעדרי ענא דאם
יעדי וירמוס ויקטול ולית דמשיזיב:
תרם ידך על צריך וכל איביך יכרתו:
סגי מבלין תתקף ידך ישראל על
סנאך וכל בעלי דבבך ישתיצון:
והיה ביום ההוא נאם
יהוה והכרתי סוסיך מקרבך והאבדתי
מרכבתיך: ויהי בעדנא ההוא אמר
יי׳ ואשיצי סוסות עממיא מבינך

ואוביד רתיכיהון: והכרתי ערי ארצך
והרסתי כל מבצריך: ואשיצי קרוי
עממיא מארעך ואפגר כל כרכיהון
תקיפיא: והכרתי כשפים מידך ומעוננים
לא יהיו לך: ואשיצי חרשין מבינך
ומעננין לא יהון לך: והכרתי פסיליך
ומצבותיך מקרבך ולא תשתחוה עוד
למעשה ידיך: ואשיצי צלמי עממיא
וקמתהון מבינך ולא תשתעבד עוד
לעובדי ידך: ונתשתי אשיריך מקרבך
והשמדתי עריך: ואעקר שתלי עממיא
מבינך ואשיצי בעלי דבבך: ועשיתי
באף ובחמה נקם את הגוים אשר לא
שמעו: ואעביד ברגז ובחמא פורענות
דין מן עממיא דלא קבילו אולפן אורייתא:
שמעו נא את אשר יהוה
אמר קום ריב את ההרים ותשמענה
הגבעות קולך: שמעו כען ית דיי׳
אמר קום דין עם טוריא וישמען רמתא
קלך: שמעו הרים את ריב יהוה והאתנים
מסדי ארץ כי ריב ליהוה עם עמו
ועם ישראל יתוכח: שמעו טוריא
ית דינא דיי׳ ועקריא יסודי ארעא
ארי דינא קדם יי׳ עם עמיה ועם בית

סימן אל מעננים ועננים כפלשתים בני ענוה חס׳ · אלון מעוננים ומעוננים לא יהיו מל׳ · — · עריך ב׳ חד מל׳ וחד חס׳ וסימנה׳ והשמדתי·

ישראל עביד תוכיחא׃ עמי מה
עשיתי לך ומה הלאתיך ענה בי׃ עמי
מא טבא אמרית למעבד לך ולא
עבדית או מא מרועא קשיא אסגיתי
עלך אסהיד קדמי׃ כי העלתיך מארץ
מצרים ומבית עבדים פדיתיך ואשלח
לפניך את משה אהרן ומרים׃ ארי
אסיקתך מארעא דמצרים ומבית
עבדותא פרקתך ושלחית קדמך
תלתה נביי משה לאלפא מסרת דינין
אהרן לכפרא על עמא ומרים לאוראה
לנשיא׃ עמי זכר נא מה יעץ בלק
מלך מואב ומה ענה אתו בלעם בן
בעור מן השטים עד הגלגל למען
דעת צדקות יהוה׃ עמי אידכר כען מא
מלך בלק מלכא דמואב ומא אתיב
יתיה בלעם בר בעור הלא גבורן
אתעבידא לכון ממישר שטין עד
בית גלגלא בדיל למידע זכותא דיי׳׃
במה אקדם יהוה אכף לאלהי מרום
האקדמנו בעולות בעגלים בני שנה׃
במא אפלח קדם יי׳ אשתעבד לאלהא
דשכינתיה בשמי מרומא האפלח
קדמוהי בעלוון בעגלין בני שנא׃

הירצה יהוה באלפי אילים ברבבות
נחלי שמן האתן בכורי פשעי פרי
בטני חטאת נפשי׃ היתרעי יי׳ באלפי
דכרין ברבות נחלין דמשח האתין
ברי בוכרי חלף חובי חיבוב מעי
חלף חטאי נפשי׃ הגיד לך אדם מה
טוב ומה יהוה דורש ממך כי אם
עשות משפט ואהבת חסד והצנע
לכת עם אלהיך׃ אתחוה לך אנשא מא
טב ומא יי׳ תבע מינך אלהין למעבד
דין דקשוט ולמרחם גמילות חסדא
ולהוי צניע להלכא בדחלתא דאלהך׃
קול יהוה לעיר יקרא ותושיה
יראה שמך שמעו מטה ומי יעדה׃
קל נבייא דיי׳ על קרתא מכלין ומלפיא
דחלין לשמך שמעו מלכא ושלטונא
ושאר עמא דארעא׃ עוד האש בית
רשע אצרות רשע ואיפת רזון זעומה׃
עוד דאית ביה רשיעא אוצרין דרשע
ומכילן דשקר מיתין לוט׃ האזכה
במאזני רשע ובכיס אבני מרמה׃
היזכון במוזנוון דרשע ובכיס דביה
מתקלין רברבין ודעדקין׃ אשר
עשיריה מלאו חמס וישביה דברו

צדקות ד׳ ג׳ מל׳ וחד חס׳ וסימנ׳ ואשפטה שם יתנו ב׳ בו תנו ב׳ חס׳ למען דעת יעדה ג׳ וסימנ׳ אשר לא יעדה ... אשקלון

שקר ולשונם רמיה בפיהם: דעתירהא ד
מלן אוצריהון חטוף ויתבהא ממללין
שקר ולישנהון נכלין בפומהון: וגם ל ל ל
אני החליתי הכותך השמם על חטאתך: וחס חס
ואף אנא אתיתי עלך מרע ומחא
אצדיניך על חובך: אתה תאכל ולא ל
תשבע וישחך בקרבך ותסג ולא
תפליט ואשר תפלט לחרב אתן: את ב פרתן
תיכול ולא תסבע ויהי לך למרע במעך
ותרחיק ולא תשיזיב ודתשיזיב לחרבא
אמסר: אתה תזרע ולא תקצר אתה ב מל
תדרך זית ולא תסוך שמן ותירוש ולא ה וחס
תשתה יין: את תזרע ולא תחצוד את
תבדיר זיתין ולא תשוף משח ותעצר
ענבין ולא תשתי חמר: וישתמר חקות
עמרי וכל מעשה בית אחאב ותלכו ג
במעצותם למען תתי אתך לשמה
וישביה לשרקה וחרפת עמי תשאו: ד
על דנטרתון גזירת בית עמרי ועבדתון
עובדי בית אחאב והליכתון במוטיהון
בדיל למימסר יתך לצדו ויתבהא
לאשתממו וחסודי עמי תקבלון:
אללי לי כי הייתי כאספי ב רשעתי
קיץ כעללת בציר אין אשכול לאכול ל וחס

ג בכורה אותה נפשי: אמר נביא ווי לי ארי
הויתי כמסף טבא בעידן דאבדו
חסידיא מן ארעא הא כסייפי קיטא
כעוללן בתר קטף לית גבר דליה עובדין
טבין לטבא אחמידת נפשי: אבד חסיד
מן הארץ וישר באדם אין כלם לדמים
יארבו איש את אחיהו יצודו חרם: אבדו
חסידיא מן ארעא ודקשיט באנשא
לית כולהון למשפך דם זכי כמנין
גבר ית אחוהי מסרין לגמירא: על הרע
ב כפים להיטיב השר שואל והשפט
ב בשלום והגדול דבר הות נפשו הוא
ויעבתוה: מבאשין בידיהון ולא מוטבין
שלטונא שאיל ודינא אמר עביד לי
דאשלים לך ורבא ממליל תחמודי
נפשיה ווי עליהון על דקלקלוהא: טובם
ל ומל כחדק ישר ממסוכה יום מצפיך
ל ומל פקדתך באה עתה תהיה מבוכתם:
טבא דאית בהון קשי למיפק מן ידיה
כד מן חדקא ודקשיט בהון מסיוגת
סיג ביש יום סבורך לטב עדן סעורך
בשתך מטת כען יהי ערבולהון: אל
תאמינו ברע אל תבטחו באלוף משכבת
חיקך שמר פתחי פיך: לא תהימנון ברחים

לא אזכור חטאתיך כת השמם חטאתך כת ושב חטאותיך מל ... וכל מעשה ג וסימנ' עזים וישתמר תקפו וגבורתו ... תדרך
וחס וסימנ' כל המקום כל מקום ישחל במו ותימן אתה תדרך זית

ולא תתרחצון בקריבא מאית תקימך
טר מילי פומך׃ כי בן מנבל אב בת
קמה באמה כלה בחמתה איש אנשי
ביתו׃ ארי בעדנא ההוא ברא מנביל
אבא ברתא נציא עם אימה כלתא
מקלא לחמתה סנאוהי דגברא אנשי
ביתיה׃ ואני ביהוה אצפה אוחילה לאלהי
ישעי ישמעני אלהי׃ ואנא במימרא
דיי אבוע ארוץ לאלהא עביד פורקני
יקביל צלותי אלהי׃ אל תשמחי איבתי
לי כי נפלתי קמתי כי אשב בחשך יהוה
אור לי׃ לא תחדין רומי בעלת דבבתי לי
דנפלית אקום ארי יתיבית כיד בקבלא
יי ינהר עלי׃ זעף יהוה אשא
כי [illegible] לו עד אשר יריב ריבי
ועשה משפטי יוציאני לאור אראה
בצדקתו׃ אמרת ירושלם לוט מן קדם יי
קבילית ארי חבית קדמוהי עד דידין
דיני ויתפרע עולבני יפקינני לנהור
אחזי בזכותיה׃ ותרא איבתי ותכסה
בושה האמרה אלי איו יהוה אלהיך
עיני תראינה בה עתה תהיה למרמס
כטיט חוצות׃ ותחזי רומי בעלת דבבתי
ותחפינה בהתא דהות אמרא לי אן

דאתפריקת במימרא דיי אלהיך עינך
יחזיין במפלתה כען תהי לדיש כטין
שוקין׃ יום לבנות גדריך יום ההוא
ירחק חק׃ בעדנא ההוא יתבנין כנשתא
דישראל בעדנא ההוא יבטלן גזירת
עממיא׃ יום הוא ועדיך יבוא למני
אשור ועדי מצור ולמני מצור ועד
נהר וים מים והר ההר׃ בעדנא ההוא
יתכנשון גלותא דמן אתור וקרוי תקפא
ודמן חורמיני רבתא וקרוי צירא ועד
פרת וימא מערבאה וטורא טורא׃ והיתה
הארץ לשממה על ישביה מפרי
מעלליהם׃ ותהי ארעא לצדו על יתבהא
מפירי עובדיהון׃ רעה עמך בשבטך
צאן נחלתך שכני לבדד יער בתוך
כרמל ירעו בשן וגלעד כימי עולם׃
פרניס עמך במימרך שבטא דאחסנתך
בעלמא דהוא עתיד לאתחדתא ישרון
בלחודיהון דהוו צדן לחורשא יתיתבון
בכרמלא יתפרנסון בארע מתנן וגלעד
ביומי עלמא׃ כימי צאתך מארץ מצרים
אראנו נפלאות׃ ביום מפקכון מארעא
דמצרים אחזינון פרישן׃ יראו גוים
ויבשו מכל גבורתם ישימו יד על פה

לבדד ג וסימנ׳ הן עם לבדד ישכון שכני לבדד בשלום יחדו ב׳ שכני ד׳ וסימנ׳ ורצון שכני סנה שכני בחגוי סלע

אזניהם תחרשנה׃ יחזון עממיא
ויבהתון מכל גבורתהון ישוון ידהון
על פומהון אודניהון יתחרשן׃ ילחכו
עפר כנחש כזחלי ארץ ירגזו ממסגרתיהם
אל יהוה אלהינו יפחדו ויראו ממך׃
ישתטחון על אפיהון על ארעא כחויא
זחלי עפרא יזועון מבירניתהון ומן
קדם יי אלהנא יתברון וידחלון מן קדמך׃
מי אל כמוך נשא עון ועבר על פשע
לשארית נחלתו לא החזיק לעד אפו
כי חפץ חסד הוא׃ לית בר מנך את
הוא אלהא שביק לעוין ומעבר על
חובין לשארא דאחסנתיה לא מוריך
לעלמין רוגזיה ארי רעי לאיטבא הוא׃
ישוב ירחמנו יכבש עונתינו ותשליך
במצלות ים כל חטאתם׃ יתוב מימריה
לרחמא עלנא יכבוש על חובנא
ברחמתיה וירמי לעומקי ימא כל
חטאי ישראל׃ תתן אמת ליעקב
חסד לאברהם אשר נשבעת לאבתינו
מימי קדם׃ תתין קושטי יעקב לבנוהי
כמא דקיימתא ליה בבית אל טבות
אברהם לזרעיה בתרוהי כמא דקיימתא
ליה בין בתריא תדכר לנא עקידות
יצחק דאתעקד על מדבחא קדמך תנוב
עמנא טבון דקיימתא לאבהתנא מיומי קדם׃

קה פ״ס

משא נינוה ספר חזון נחום האלקשי׃
מטול כס דלווט לאשקאה ית נינוה
מלקדמין אתנבי עלה יונה בר אמתי
נביא דמגת חפר ותבת מחובהא וכד
דאוסיפת למחטי תבו אתנבי עלה
דמבית קושי כמא דכתיב בספרא
הדין׃ אל קנוא ונקם יהוה נקם יהוה
ובעל חמה נקם יהוה לצריו ונוטר
הוא לאיביו׃ אלה דיין ופורען שמתפרע
יי וסגי חילא קדמוהי עתיד יי לאתפרעא
מסנאי עמיה וברגז חסין מבעלי דבבוהי׃
יהוה ארך אפים וגדל כח ונקה לא ינקה
יהוה בסופה ובשערה דרכו וענן אבק
רגליו׃ יי מרחיק רגז וסגי חילא קדמוהי
וסלח לדתיבין לאוריתיה ולדלא תיבין
לא מזכי יי בעלעול וברוח מדבר
וענן אמיטתא כיבש קדמוהי׃ גוער
בים ויבשהו וכל הנהרות החריב אמלל
בשן וכרמל ופרח לבנון אמלל׃ דנזיף

חטאותם ג׳ וסימנ׳ תטפו קרא בגרון והשליך במצלות ים וכל יזכור ויפקד ופרשת אחרי מות פות׳ ילחכו ב׳ וס׳ עתה ילחכו

בימא ומיביש ליה וכל נהרותא מחריב
צדי מתנן וכרמלא ואילני לבנן נתרו׃
הרים רעשו ממנו והגבעות התמגגו
ותשא הארץ מפניו ותבל וכל ישבי
בה׃ טוריא זעו מן קדמוהי ורמתא
אתפרקא וחרובת ארעא מן קדמוהי
ותבל וכל דיתבין בה׃ לפני זעמו מי
יעמוד ומי יקום בחרון אפו חמתו נתכה
כאש והצרים נתצו ממנו׃ אם כד אתגלי
ברחמתא למיתן אוריתא לעמיה כד
זע עלמא מן קדמוהי בכין כד יתגלי
ברגז לאתפרעא מסנאי עמיה קדם
פורענותיה מן יקום ומן יסובר באנשות
רוגזיה חמתיה כאישתא ממסין וטנריא
אתפרקו מן קדמוהי׃ טוב יהוה למעוז
ביום צרה וידע חוסי בו׃ טב יי לישראל
לאסתמכא עלוהי בעידן עקא וגלי
קדמוהי דרחיצין על מימריה׃
ובשטף עבר כלה יעשה מקומה
ואיביו ירדף חשך׃ וברגז חסין ובחמא
תקיפא גמירא יעביד עם עממיא
דקמו ואחריבו לגמירא ית בית מקדשא
ובעלי דבבוהי ימסר לגיהנם׃ מה
תחשבון אל יהוה כלה הוא עשה לא

לא תקום פעמים צרה׃ עממיא דבזו
ית ישראל מא אתון חשיבין קדם יי
גמירא הוא עתיד לאתפרעא מנכון
לא תתקיים עליכון כבית ישראל תרתין
זמנין רוח בתר עקא׃ כי עד סירים סבכים
וכסבאם סבואים אכלו כקש יבש מלא׃
ארי שלטוני עממיא דבזו ית ישראל
וכמא דטען בחמרא אטעיאונון שיצאונון
כמא דמשיציא אישתא בקשא יבישא
סגי׃ ממך יצא חשב על יהוה רעה יעץ
בליעל׃ מניך נינוה נפק מלכא דחשיב
על עמיה דיי בישא מליך מילך מלך
דרשע׃ כה אמר יהוה אם
שלמים וכן רבים וכן נגזו ועבר ועניתך
לא אענך עוד׃ כדנן אמר יי אם יהון
שלמין בעיצא וסגיאין כאתמניותא
עממיא דמתכנשין לאעקא ליך ירשלם
יגוזון ית דגלת ויעברון ית פרת וייתון
לעניותיך ודי שעבדתיך ולא אשעבדניך
עוד׃ ועתה אשבר מטהו מעליך
ומוסרותיך אנתק׃ וכען אתבר ניר
עממיא מצוריכון וחנקיכון אפסיק׃
וצוה עליך יהוה לא יזרע משמך
עוד מבית אלהיך אכרית פסל ומסכה

יעמוד ג׳ מל׳ וסימנ׳ לפני זעמו ויברח בצל רוח והצלה ... חזק ד׳ וסימנ׳ אתו חזק ולבלתי חזק חזק מתנים ועתה חזק את

אשים קברך כי קלות׃ ויפקיד עלך יי
ית מלכא דאתור ולא יהי דוכרן משמך
עוד מבית טעותך אשיצי צילם
ומתכא תמן אשוי קברך ארי קלילא
דא קדמי׃ הנה על ההרים
רגלי מבשר משמיע שלום חגי
יהודה חגיך שלמי נדריך כי לא יוסיף
עוד לעבר בך בליעל כלה נכרת׃ הא
על טורי ארעא דישראל רגלי
מבסר משמע שלמא חגי יהודה חגך
שלימי נדרך ארי לא יוספון עוד
דיעברון בך רשיעין כולהון אשתיציאו׃
עלה מפיץ על פניך נצור מצורה צפה
דרך חזק מתנים אמץ כח מאד׃ דהוו
סלקין ומתבדרין על ארעיך צירין
עלך בציר מקימין סכואין על
אורחתיך תקיפי קרל חסיני חילא׃
כי שב יהוה את גאון יעקב כגאון
ישראל כי בקקום בקקים וזמריהם
שחתו׃ ארי אתיב יי תוקפיה דיעקב
רבותיה דישראל ארי בזונון בוזזין וקרוי
תושבחתהון חבילו׃ מגן גבריהו מאדם
אנשי חיל מתלעים באש פלדות
הרכב ביום הכינו והברשים הרעלו׃
תריסי גיבריהון מסמקין גברי עבדי
קרבא לבישין זהוריתא באישתא
פיילי דתיכיהון זמינין ליום קשוטהון
ורבני משריתהון מסרבלין בצבענין׃
בחוצות יתהוללו הרכב ישתקשקון
ברחבות מראיהן כלפדים כברקים
ירוצצו׃ בשוקיא משתגשין דתיכא
קל ניקוש זיניהון משתמע ברחובי
קריא חזויהון כבעורין כברקין טרדין׃
יזכר אדיריו יכשלו בהליכותם ימהרו
חומתה והכן הסכך׃ ימנון ריש משריתהון
יתקלון במהלכהון ייחון יכבשון שורא
ויבנון מגדליא׃ שערי הנהרות נפתחו
וההיכל נמוג׃ גשרי נהרותא אתפתחא
ומלכא בהיכליה זע׃ והצב גלתה
העלתה ואמהתיה מנהגות כקול יונים
מתפפת על לבבהן׃ ומלכתא יתבת
ציבא בגליא נפקת ואמהתהא
מידברן אזלן בתלהא מנהמן כקל
יונין מטרפן על ליביהון׃ ונינוה כברכת
מים מימי היא והמה נסים עמדו
עמדו ואין מפנה׃ ונינוה כבית כנישת
מיא מיומי קדם היא ואינון ערקין
קומו קומו ולית דמתפני למקם בזו

מראיהן ד׳ בליש׳ וסימנ׳ ותבאנה אל קרבנה ומראיהן שפל וזה מראיהן כלפידים ... והוכן ג׳ ב׳ מל׳ וחד חס וסי׳ בחסד והניחה הסכך חס׳

כסף בזו זהב ואין קצה לתכונה כבד
מכל כלי חמדה׃ בוזו כספא בוזו דהבא
לית סוף לאוצריא ספו כל מני חמדתא׃
בוקה ומבוקה ומבלקה ולב נמס ופק
ברכים וחלחלה בכל מתנים ופני כלם
קבצו פארור׃ ביזא וביזא ומתבזזא
ופתח תרעא לסנאה ולב מסי וניקוש
רכובין וזיוע חרצין ואפי כולהון
אתחפיאו אכלוס אוכמין כקדרא׃
איה מעון אריות ומרעה הוא לכפרים
אשר הלך אריה לביא שם גור אריה
ואין מחריד׃ אן מדורי מלכיא ובית
משרי שלטוניא אתר דהוו אזלין
מלכיא תמן בניהון שבקין הא כאריא
דישרי על ציריה לרוחצן ולית דמניד׃
אריה טרף בדי גרותיו ומחנק ללבאתיו
וימלא טרף חוריו ומענתיו טרפה׃
מלכיא מיתן חטוף לנשיהון וביזא
לבניהון ומלן אוצריהון חטוף ובירניתהון
ביזא׃ הנני אליך נאם יהוה צבאות
והבערתי בעשן רכבה וכפיריך תאכל
חרב והכרתי מארץ טרפך ולא ישמע
עוד קול מלאככה׃ הא אנא שלח רוגזי
עלך אמר יי צבאות ואדליק באשתא

רתיכך ושלטונך תקטיל בחרבא
ואשיצי מארעא סחורתיך ולא ישתמע
עוד קל אזגדך׃ הוי עיר דמים
כלה כחש פרק מלאה לא ימיש טרף׃
יי קרתא אשדי דם זכי כולה כדבין
ביזא מליא לא פסיק קטול׃ קול שוט
וקול רעש אופן וסוס דהר ומרכבה
מרקדה׃ קל ניקוש מחא וקל זיוע
גלגלין וסוסון מפנבין ורתכין מקפצן׃
פרש מעלה ולהב חרב וברק חנית
ורב חלל וכבד פגר ואין קצה לגויה
יכשלו בגויתם׃ פרש מסיק להוב
ושלהוב סיפין וצחצוח מורנין וסגי
קטילין והמון פגרין ולית סוף לקטיליא
יתקלון בקטיליהון׃ מרוב זנוני זונה
טובת חן בעלת כשפים המכרת גוים
בזנוניה ומשפחות בכשפיה׃ מסגיאת
אתרגושת קרתא דהיא כטעיתא נפקת
ברא שפירת ריו ידעא חרשין מסלא
עממיא בטעותה ומלכותא בחרשהא׃
הנני אליך נאם יהוה צבאות וגליתי
שוליך על פניך והראיתי גוים מערך
וממלכות קלונך׃ הא אנא שלח רוגזי
עלך אמר יי צבאות ואגלי בהתת חובך

ואית ומראיך ויראו ג מל בליש וסימנה והראיתי גוים מערך ומראיך נאוה ויראו לפניך מראיבו ... וכפיריך ל ומל ...

על אפך ואחזי עממיא בהתתיך
ומלכותא קלניך׃ והשלכתי עליך
שקוצים ונבלתיך ושמתיך כראי׃
וארמי עלך שקוצין ואנבלינך
ואשוינך מבערא לעיני כל חזך׃
והיה כל ראיך ידוד ממך ואמר שדדה
נינוה מי ינוד לה מאין אבקש מנחמים
לך׃ ויהי כל דיחזינך יתרחק מנך ויימר
אתבזיזת נינוה מן ידוי על הא איכא
אשכח דמנחמין ליך׃ התיטבי מנא
אמון הישבה ביארים מים סביב לה
אשר חיל ים מים חומתה׃ הא את טבא
מאלכסנדריא רבתא דיתבא בין נהרותא
מיא סחור סחור לה דשורה ימא מי
ימא שורה׃ כוש עצמה ומצרים ואין
קצה פוט ולובים היו בעזרתך׃ כוש
סמכותא ומצרים וליתסוף פוטאי
ולובאי הוו בסעדיך׃ גם היא לגולה
הלכה בשבי גם עולליה ירטשו בראש
כל חוצות ועל נכבדיה ידו גורל וכל
גדוליה רתקו בזקים׃ אף היא לגלותא
תהך בשביא אף עולימהא יטרפון
בריש כל שוקיא ועל יקירהא רמו
עדבין וכל רברבהא ירקון בשישלן׃

גם את תשכרי תהי נעלמה גם את תבקשי
מעוז מאויב׃ אף את תרמיא לרויא
מסלעמא אף את תבען סעיד מבעיל
דבבא׃ כל מבצריך תאנים עם בכורים
אם ינועו ונפלו על פי אוכל׃ כל כרכך
דמן לתינין בכירן דאם ידעדונון יתרן
וישתארון בהון צמוקין דכשרין
למיכל׃ הנה עמך נשים בקרבך
לאיביך פתוח נפתחו שערי ארצך
אכלה אש בריחיך׃ הא עמיך חלשין
כנשיא בגויך לבעלי דבביך אתפתחא
יתפתחון תרעי ארעיך שיציאת אישתא
תוקפך׃ מי מצור שאבי לך חזקי
מבצריך באי בטיט ורמסי בחמר
החזיקי מלבן׃ מיא בצירא כנושי ליך
תקיפי כרכך אסגא מרוא ושעבידי
בטינא אתקיפי בניניך׃ שם תאכלך
אש תכריתך חרב תאכלך כילק
התכבד כילק התכבדי כארבה׃
לתמן ייתון עלך עממיא דתקיפין
כאישתא ישיצינך קטולי חרבא
יתכנשון עלך משרית עממין דסגיאין
כזחלא יחפינך כקמצא יחסנונך
כגובא׃ הרבית רוכליך מכוכבי השמים

אוכל ד׳ מל׳ וסימנ׳ כי אם הלחם אשר הוא אוכל יחלם הרעב ינועו גם איש שלמי ... ואין קצה ה׳ וסימנ׳ והמלא ארצו
ב׳ בו לגויה לתכונה כוש עצמה

ילק פשט ויעף׃ אסגית תגרך מכוכבי
שמיא כזחלא דשלח ופרח׃ מנזריך
כארבה וטפסריך כגוב גובי החונים
בגדרות ביום קרה שמש זרחה ונודד
ולא נודע מקומו איים׃ הא טסך מצלהבין
כגובא וטפסרך כזחיל גובי דשרן
בכותליא ביום קריר דכד שמשא דנחא
עליהון מתכדרין ולא אתידע אתרהון
עדקין׃ נמו רעיך מלך אשור ישכנו
אדיריך נפשו עמך על ההרים ואין
מקבץ׃ איתכלו גיברך מלכא דאתור
גלו עם משריתך אתבדרו עמך על
טוריא ולית דמכניש׃ אין כהה לשברך
נחלה מכתך כל שמעי שמעך תקעו
כף עליך כי על מי לא עברה רעתך
תמיד׃ לית דכאיב על תברך ממרעא
מחתך כל שמעי שמעתך
טפחו ידיהון עלך חדיא ארי על
מן לא עדת מחת בשתך תדירא׃

המשא אשר חזה חבקוק הנביא׃
נבואתא דאתנבי חבקוק נביא׃ עד

אנה יהוה שועתי ולא תשמע אזעק
אליך חמס ולא תושיע׃ עד אימתי
אנא מצלי הלא גלא קדמך קבילנא
קדמך על חטופין הלא יכלא קדמך
למפרק׃ למה תראני און ועמל תביט
ושד וחמס לנגדי ויהי ריב ומדון ישא׃
למא אנא חזי אנסין ומסתכל בעבדי
ליאות שקר ובזוזין וחטופין לקבלי
דבתחרותא ובדינתא מתגברין׃ על
כן תפוג תורה ולא יצא לנצח משפט
כי רשע מכתיר את הצדיק על כן יצא
משפט מעקל׃ על כין פגת אוריתא
ולא נפיק לאפרש דינא ארי רשיעיא
מסלעמין לצדיקיא על כין לא נפיק
דינא כוון׃ ראו בגוים והביטו והתמהו
תמהו כי פעל פעל בימיכם לא תאמינו
כי יספר׃ חזו בעממיא ואסתכלו ואתמהו
שהו ארי עובדא אתעביד ביומיכון ולא
תהימנון ארי ישתעון לכון׃ כי הנני
מקים את הכשדים הגוי המר והנמהר
ההולך למרחבי ארץ לרשת משכנות
לא לו׃ ארי הא אנא מקים ית כסדאי
עמא מוחיא וקלילא דאזיל לפתאי
ארעא לאחסנא קרוין דלא דיליה׃

ולא תשמע ד וסימנה לא תאבה לו ואם יפנה לבבך לשונו עד אנה יה שועתי ולא יצא ב וסימנה ולא יצא לנצח משפט

אים ונורא הוא ממנו משפטו ושאתו
יצא אימתנין ודחילין אנון מנה דיניה
וגזירתיה נפקין וקלו מנמרים סוסיו
וחדו מזאבי ערב ופשו פרשיו ופרשיו
מרחוק יבאו יעפו כנשר חש לאכל
קלילין מנמריא סוסותיה וחריפין
מדיבי רמשא וירדון פרשוהי ופרשוהי
מרחיק ייתון משתוין כנשרא דטאיס
למיכל כלה לחמס יבוא מגמת פניהם
קדימה ויאסף כחול שבי כולהון לחטוף
אתן מקביל אפיהון דמן כרוח קדומא
וכנש כחלא שביא והוא במלכים
יתקלס ורזנים משחק לו הוא לכל
מבצר ישחק ויצבר עפר וילכדה
והוא על מלכיא מתלעב ועל שלטוניא
מחאיך ליה הוא לכל כרך תקיף מעיק
וצבר מליתא וכביש ליה אז חלף
רוח ויעבר ואשם זו כחו לאלהו בכין
על דראימת רוחיה עלוהי עדא
ממלכותיה וחב על דאסגי יקרא
לטעותיה הלוא אתה מקדם יהוה
אלהי קדשי לא נמות יהוה למשפט
שמתו וצור להוכיח יסדתו הלא את
יצבריית עלמא מבראשית את אלהא

דיין קשוט על כל בריתך קדיש בעובדי
הימנותא מימרך קיים לעלמין של מעבד
דינא בריתהי ודתקיף לאתפרעא אתקינתי
טהור עינים מראות רע והבט אל עמל
לא תוכל למה תביט בגדים תחריש
בבלע רשע צדיק ממנו בריר מימרך
מלמחזי בעובדי ביש ומלאסתכלא
בעובדי ליאות שקר הלא גלא קדמך
למא אנא מסתכל באנוסין ואת יהיב
ארכא לרשיעיא ומסלעמין לדטבין
מנהון ותעשה אדם כדגי הים כרמש
לא מושל בו ועבדת אנשא כנוני ימא
כרחשא דלית שלטון עלוהי כלה בחכה
העלה יגרהו בחרמו ויאספהו במכמרתו
על כן ישמח ויגיל כולהון דמן לצידא
דאחיד נונא בחכתא וכניש ליה בחרמיה
ורמי ליה במצדתיה על כין חדי ודאיץ
על כן יזבח לחרמו ויקטר למכמרתו
כי בהמה שמן חלקו ומאכלו בראה
על כין מדבח לזינה ומסיק בוסמין
לסימוותיה ארי בהון טב מיכליה
ושירותיה מטעמא העל כן יריק
חרמו ותמיד להרג גוים לא יחמול העל
אלין ישלח משריתיה בתדירא לאספא

תביט ה' וסימנ' אחריך בגדים רק בעיניך לתת בידך ... ויצבר ד' בליש וסימנ' יוסף בר עפר ולא ידע כסף דאיוב וכולה

עממין לא בחיס׃ על משמרתי
אעמדה ואתיצבה על מצור ואצפה
לראות מה ידבר בי ומה אשיב על
תוכחתי׃ אמר נביא על מטרתי אנא
קאים עתיד משמיש על מצרתי
מסכינא למחזי מא יתמלל עמי ומא
איתתב על קבלתי׃ ויענני יהוה ויאמר
כתוב חזון ובאר על הלחות למען
ירוץ קורא בו׃ ואיתתבית מן קדם יי ואמר
כתיבא נבואתא ומפרשא על ספרא
דאוריתא בדיל דיהי למחכם מן דקרי
ביה׃ כי עוד חזון למועד ויפח לקץ ולא
יכזב אם יתמהמה חכה לו כי בא יבא
לא יאחר׃ ארי עתידא נבואתא לזמן
ומתקן קצא ולא יבטל אם יהי ארכא
לפתגמא סכרו ליה ארי בזמניה ייתי
ולא יתעכב׃ הנה עפלה לא ישרה נפשו
בו וצדיק באמונתו יחיה׃ הא רשיעיא
כלבהון אמרין לית כל אלין וצדיקיא
על קושטהון יתקיימון׃

ואף כי היין בוגד גבר יהיר ולא
ינוה אשר הרחיב כשאול נפשו והוא
כמות ולא ישבע ויאסף אליו כל
הגוים ויקבץ אליו כל העמים׃ ואף
הא כטעי בחמר גבר יהיר ברשע ולא
יתקיים דאפתי כשאול נפשיה והוא
כמותא לא סבע וכנש לותיה כל
עממיא וקריב לותיה כל מלכותא׃
הלא אלה כלם עליו משל ישאו ומליצה
חידות לו ויאמר הוי המרבה לא לו
עד מתי ומכביד עליו עבטיט׃ הלא
אלין כולהון עלוהי מתלא יטלון ושועי
חודין יימרון ליה ויימרון דמסגי נכסין
דלא דיליה עד אימתי את מתקיף
עלך תקוף חובין׃ הלא פתע יקומו
נשכיך ויקצו מזעזעיך והיית למשסות
למו׃ הלא כתכיף יקומון אנסך ויתגלי
מזעזעך ותהי לעדי להון׃ כי אתה
שלות גוים רבים ישלוך כל יתר עמים
מדמי אדם וחמס ארץ קריה וכל ישבי
בה׃ ארי את בזתא עממין סגיאין יבזונך
כל שאר שבטיא מדמי אנשא וחטוף
ארעא דישראל קרתא ירושלם וכל דדיירין
בה׃ הוי בצע בצע רע לביתו
לשום במרום קנו להנצל מכף רע׃ וי
דאנס ממון דרשע לביתיה לשואה
במרומא מדוריה לאשתזבא מיד
בישא׃ יעצת בשת לביתך קצות עמים

כשאול ג׳ וסימנ׳ אשר הרחיב קשה כשאול נבלעם כשאול חיים ... וחוטא ג׳ בליש׳ וסימנ׳ הוי גוי וחוטא נפשך חוטא נפשו

רבים וחוטא נפשך׃ מלכתא בהתא
לביתך בזתא עממין סגיאין ועל
נפשך חטיתא׃ כי אבן מקיר תזעק
וכפיס מעץ יעננה׃ ארי אבנא
מכותלא צווחא על דאנס לה ושיפא
מגו מרישא עני לה׃ הוי בנה
עיר בדמים וכונן קריה בעולה׃ וי דבני
קרתא בדם אשיד ומשכליל קרוא
בנכלין׃ הלא הנה מאת יהוה צבאות
ויגעו עמים בדי אש ולאמים בדי
ריק יעפו׃ הא מהן תקיפן וחסינן
אתיין מן קדם יי צבאות ולייאות
עממיא תסיף אישתא ומלכותא
לריקנו ישתלהיין׃ כי תמלא הארץ
לדעת את כבוד יהוה כמים יכסו על
ים׃ ארי תתמלי ארעא למידע ית
דחלתא דיי כמיא דלימא חפן׃
הוי משקה רעהו מספח
חמתך ואף שכר למען הביט על
מעוריהם׃ וי דמשקי חבריה וזליף
בחמא בדיל דישתי ויתרוי ויתגלי
קלניה׃ שבעת קלון מכבוד שתה
גם אתה והערל תסב עליך כוס ימין
יהוה וקיקלון על כבודך׃ סבעתא

קלנא מיקרא אשתא אף את ואתערטל
יסתחר עלך כס דלוט מן קדם יי ויתי
קלנא על יקרך׃ כי חמס לבנון יכסך
ושד בהמות יחיתן מדמי אדם וחמס
ארץ קריה וכל ישבי בה׃ ארי חטוף
בית מקדשא יחפינך וביזת עממיה
יתברינך מדמי אנשא וחטוף ארעא
דישראל קרתא ירושלם וכל דיתבין
בה׃ מה הועיל פסל כי פסלו
יצרו מסכה ומורה שקר כי בטח
יצר יצרו עליו לעשות אלילים
אלמים׃ מא אהני צלמא ארי אתכניה
עבדיה מתכא ודחלת שקר ארי
אתרחיץ ליבא דעבדיה עלוהי למעבד
טעון דלית בהון צרוך׃ הוי
אמר לעץ הקיצה עורי לאבן דומם
הוא יורה הנה הוא תפוש זהב וכסף
וכל רוח אין בקרבו׃ ואמר לצליבא
אעא קום ולדחלתא אבנא אתערי
והיא שתקא ורמיא הוא מכלי הא
הוא מחפי ליה דהבו וכסף וכל רוח
לית במעוהי׃ ויהוה
בהיכל קדשו הס מפניו כל הארץ׃
ויי אתרעי לאשראה שכינתיה

משקה ד׳ וסימנ׳ הוי חטאו מספח וכל כלי וחברון וחד ממשקה ישראל וחוטא ג׳ בליש׳ ב׳ מל׳ וחד חס וסי׳ הוי גוי נפשך נפשו קו׳ חס

בהיכלא דקודשיה יסופון מן קדמוהי
כל דחלת ארעא׃ תפלה
לחבקוק הנביא על שגינות׃ צלותא
דצלי חבקוק נביא כד אתגלי ליה על
ארכא דיהב לרשיעיא דאם יתובון
לאוריתא בלבב שלים ישתביק להון
ויהון כל חוביהון דחבו קדמוהי הא
כשלותא׃ יהוה שמעתי שמעך
יראתי יהוה פעלך בקרב שנים חייהו
בקרב שנים תודיע ברגז רחם תזכור׃
ית שמעית שימע גבורתך דחלית ית
רברבין עובדך דאתיהיב ארכא
לרשיעיא דאם יתובון לאוריתך ולא
תבו ואינון מרגזין קדמך כגו שניא
דיהבת להון חייא בכין את עתיד להודעא
גבורתך בגו שניא דאמרתא לחדתא
עלמא לאתפרעא מן רשיעיא דעברו
על מימרך וצדיקיא עבדי רעותך
בגו רוגזך רחמין תדכר׃ אלוה מתימן
יבוא וקדוש מהר פארן סלה כסה
שמים הודו ותהלתו מלאה הארץ׃
במיתן אוריתא לעמיה הא מדרומא
אתגלי וקדישא מטורא דפארן בגבורת
עלמין אתחפיאו שמיא זיו יקריה

ואמרי תושבחתיה מליא ארעא׃ ונגה
כאור תהיה קרנים מידו לו ושם חביון
עזה׃ וזיהור יקריה כזיהור בראשית
אתגלי וזקוקין ממרכבת יקריה נפקין
תמן גלא ית שכינתיה דהות מטמרא
מבני אנשא בתקוף רומא׃ לפניו ילך
דבר ויצא רשף לרגליו׃ מן קדמוהי
משתלח מלאך מותא ונפיק בשלהובית
אישתא ממימריה׃ עמד וימדד ארץ
ראה ויתר גוים ויתפצצו הררי עד
שחו גבעות עולם הליכות עולם לו׃
אתגלי ואזיע ארעא ואיתי מבולא על
עם דרא דעברו על מימריה ואף
בתניתא כד חבו קדמוהי בחוביהון
כין בלבילנון לעממיא ואתפרקו
טוריא דמלקדמין מכא רמתא דמן
עלמא גבורת עלמא דיליה׃ תחת און
ראיתי אהלי כושן ירגזון יריעות ארץ
מדין׃ כד פלחו בית ישראל לטעותא
מסרתינון ביד כושן חייבא וכד תבו
למעבד אוריתא עבדית להון נסין
וגבורן פרקתנון מיד מדינאי על יד
גדעון בר יואש׃ הבנהרים חרה יהוה
אם בנהרים אפך אם בים עברתך כי

לרגליו ד׳ וסימנ׳ ותבע לרגלין ממעל לרגלין ויצא רשף והפיצוהו ג׳ גבעות ד׳ וסימנ׳ עולם אלי שבא ביתה ה׳ עזה

תרכב על סוסיך מרכבתיך ישועה׃
האעל מלכין ומשריתהון דסגיאין
כמי נהרא הוה רגז מן קדמך יי ועל
מלכיא הוה רוגזך וכימא הוה עתא
להון פורענות גבורתך ארי אתגליתא
על מרכבת יקרך שכינתך לעמך
תקוף ופורקן׃ עריה תעור קשתך
שבעות מטות אמר סלה נהרות
תבקע ארץ׃ אתגלאה אתגליתא
בגבורתך בדיל קימך דעם שבטיא
מימרך קיים לעלמין להון בזעתא
טנרין תקיפין נפקון נהרין שטפין
ארעא׃ ראוך יחילו הרים זרם מים
עבר נתן תהום קולו רום ידיהו נשא׃
באתגליותך על טורא דסיני חזו יקרך
זעו טוריא עננא מטרא עדו ארים
תהומא קליה חילי מרומא תמהו
וקמו׃ שמש ירח עמד זבלה לאור
חציך יהלכו לנגה ברק חניתך׃ אף
במעבדך נסין ליהושע במישר
גבעון שמשא וסיהרא קמו במדוריהון
עמך במימרך אתגברו בתקוף
נצחן גבורתך׃ בזעם תצעד ארץ
באף תדוש גוים׃ באיתיותך לוט

על סנאי עמך באתגליותך למתבר
רשיעי ארעא ברגזך קטלת עממיא׃
יצאת לישע עמך לישע את משיחך
מחצת ראש מבית רשע ערות יסוד
עד צואר סלה׃ אתגליתא למפרק
ית עמך למפרק ית משיחך שיציתא
מן קדמיהון מלכיא ושלטוניא
מבתיהון תריכת חייביא תברת חיליהון
רגלי עמך על צורי סנאיהון מימרך
קיים לעלמין׃ נקבת במטיו
ראש פרזו יסערו להפיצני עליצתם
כמו לאכול עני במסתר׃ בזעתא ימא
בחוטריה דמשה וגיברי רישי משרית
פרעה דחשיבו מחשבן על עמך
דברתנון ברוח עלעולין טבעתנון
בימא דסוף על דרחקו ושעבידו ית
עמך ויהבו עיצא בסתרא לאובדיהון
דרכת בים סוסיך חמר מים רבים׃
אתגליתא על ימא במרכבת יקרך
ברגוז מיין סגיאין׃ שמעתי ותרגז
בטני לקול צללו שפתי יבוא רקב
בעצמי ותחתי ארגז אשר אנוח ליום
צרה לעלות לעם יגודנו׃ אמרת
בכל שמעית וזעו מלכי מן קדם דינא

ראידדנו מצראי לקל מריא אליך
צללו ספותי אחר זיעא לחכימי ובאתר
דשרינא זעית דשבקני ליום עקא
לעדן אסקא גלות עמיה מני יתברינני
כי תאנה לא תפרח ואין יבול בגפנים
כחש מעשה זית ושדמות לא עשה
אכל גזר ממכלה צאן ואין בקר
ברפתים׃ ארי מלכות בבל לא תתקיים
ולא תעביד שולטן על ישראל יתקטלון
מלכי מדי וגיברי יון לא יצלחון ישתיצון
רומאי ולא יגבון קיסומא מירושלם׃
ואני ביהוה אעלוזה אגילה באלהי
ישעי׃ בכין על ניסא ופורקנא דתעביד
למשיחך ולשארא דעמך דישתארון
יודון למימר אמר נביא ואנא במימרא
דיי אבוע אדוץ לאלהא עביד
פורקני׃ יהוה אדני חילי וישם רגלי
כאילות ועל במותי ידרכני למנצח
בנגינותי׃ אלהים יי דסעיד לי בחילא
ומשוי רגלי קלילין כאילתא ועל
בית תוקפי יקימנני לדדיליה נצחנין
וגבורן קדמוהי אנא מנגן בתושבחתי׃

נו׳ פס׳

דבר יהוה אשר היה אל צפניה בן כושי
בן גדליה בן אמריה בן חזקיה בימי
יאשיהו בן אמון מלך יהודה׃ פתגם
נבואה מן קדם יי דהוה עם צפניה בר
כושי בר גדליה בר אמריה בר חזקיה
ביומי יאשיה בר אמון מלך שבטא
דבית יהודה׃ אסף אסף כל מעל פני
האדמה נאם יהוה׃ שיצאה אשיצי
כולא מעל אפי ארעא אמר יי׃ אסף
אדם ובהמה אסף עוף השמים ודגי
הים והמכשלות את הרשעים והכרתי
את האדם מעל פני האדמה נאם יהוה׃
אסיף אנשא ובעירא אסיף עופא
דשמיא ונוני ימא על דאסגיאת תקלת
רשיעיא ואשיצי ית אנשא מעל אפי
ארעא אמר יי׃ ונטיתי ידי על יהודה
ועל כל יושבי ירושלם והכרתי מן המקום
הזה את שאר הבעל את שם הכמרים
עם הכהנים׃ ואדים מחת גבורתי על
אנש יהודה ועל כל יתבי ירושלם
ואשיצי מן אתרא הדין ית שאר בעלא
ית שום פלחיהון עם כומריהון׃ ואת
המשתחוים על הגגות לצבא השמים

יא אדני ה וס׳ סימנ׳ חילי עז ישועתי עשה אתי אליך אל למושעות ׳ ים הכמרים ב וס׳ סימנ׳ והשבית את שם הכמרים

ואת המשתחוים הנשבעים ליהוה
והנשבעים במלכם׃ וית דסגדין על
איגריא לחילי שמיא וית דסגדין
ודמקיימין בשמא דיי ותיבין בשום
פתכריהון׃ ואת הנסגים מאחרי יהוה
ואשר לא בקשו את יהוה ולא דרשהו׃
וית דאסתחרו לאתרא מבתר פולחנא
דיי ולא תבעו ית דחלתא דיי ולא בעו
מן קדמוהי׃ הס מפני אדני יהוה כי
קרוב יום יהוה כי הכין יהוה זבח
הקדיש קראיו׃ ספו כל רשיעיא מן
קדם יי אלהים ארי קריב יומא דעתיד
למיתי מן קדם יי ארי אתקין יי קטול
ער עמזמנוהי׃ והיה ביום
זבח יהוה ופקדתי על השרים ועל
בני המלך ועל כל הלבשים מלבוש
נכרי׃ ויהי ביום קטלא דעתיד למיתי
מן קדם יי ואסער על רברביא ועל
בני מלכא ועל כל דמתרגשין למפלח
לטעותא׃ ופקדתי על כל הדולג על
המפתן ביום ההוא הממלאים בית
אדוניהם חמס ומרמה׃ ואסער על
כל דמהלכין בנמוסי פלשתאי בעדנא
ההוא דמלין בית רבונהון חטוף ונכלין׃

והיה ביום ההוא נאם יהוה קול צעקה
משער הדגים ויללה מן המשנה ושבר
גדול מהגבעות׃ ויהי בעדנא ההוא
אמר יי קל צוחתא מתרע נוניא ויללא
מן עופלא ותברא רבא מן גבעתא׃
הילילו ישבי המכתש כי נדמה כל עם
כנען נכרתו כל נטילי כסף׃ אילילו
דיתבין בנחלון דקדרון ארי איתבר כל
עמא דדמן עובדיהון לעובדי עמא
דארעא דכנען אשתיציאו כל עתירי
נכסיא׃ והיה בעת ההיא
אחפש את ירושלם בנרות ופקדתי
על האנשים הקפאים על שמריהם
האמרים בלבבם לא ייטיב יהוה ולא
ירע׃ ויהי בעדנא ההוא אפקיד ית
בלושין ויבלשון ית יתבי ירושלם
כמא דבלשין בנברשתא ואסער
על גבריא דשלן שליוא על נכסיהון
דאמרין בליבהון לא רעוא קדם יי
לאטבא ואף לא לאבאשא׃ והיה חילם
למשסה ובתיהם לשממה ובנו בתים
ולא ישבו ונטעו כרמים ולא ישתו
את יינם׃ ויהון בתיהון לעדי ובירניתהון
לביזא ויבנון בתין ולא יתבון ויצבון

על האנשים ה׳ וסימנ׳ תכבד העבדה על האנשים רב שקה וחברו הקפאים על שמריהם וילכו ויגידו לדויד ה׳ ... נטילי

כרמין ולא ישתון ית חמרהון׃ קרוב
יום יהוה הגדול קרוב ומהר מאד
קול יום יהוה מר צרח שם גבור׃ קריב
יומא דעתיד למיתי מן קדם יי רבא
קריב ומוחי להדא קל יומא דעתיד
למיתי מן קדם יי דביה מרר וצוח
תמן גיבריא מתקטלין׃ יום עברה
היום ההוא יום צרה ומצוקה יום
שואה ומשואה יום חשך ואפלה
יום ענן וערפל׃ יום תעבור יומא ההוא
יום עקא ועיק יום רגוש ואתרגושא
יום חשוך וקבל יום עננא ואמטתא׃
יום שופר ותרועה על הערים הבצרות
ועל הפנות הגבוהות׃ יום שופרן יבבא
על קרויא כריכתא ועל רמתא מנטלתא׃
והצרותי לאדם והלכו כעורים כי
ליהוה חטאו ושפך דמם כעפר
ולחמם כגללים׃ ואעיק לבני אנשא
ויהכון כסמן ארי קדם יי חבו וישתפיך
דמהון כעפרא ונבילתהון כסחותא׃
גם כספם גם זהבם לא יוכל להצילם
ביום עברת יהוה ובאש קנאתו תאכל
כל הארץ כי כלה אך נבהלה יעשה
את כל ישבי הארץ׃ אף כספהון אף

דהבהון לא יכול לשיזבותהון ביום
רוגזא דיי ובאישת פורענותיה יסתצון
כל רשיעי ארעא ארי גמירא ברם
שיצאה יעביד עם כל יתבי ארעא׃
התקוששו וקושו הגוי לא
נכסף׃ אתכנשו ואיתו ואתקרבו עם
דרא דלא חמיד למתב לאוריתא׃
בטרם לדת חק כמץ עבר יום בטרם
לא יבוא עליכם חרון אף יהוה בטרם
לא יבוא עליכם יום אף יהוה׃ עד לא
תפוק עליכון גזירת בית דינא ותהון
דמן לכמוצא מאידרא דנסבא רוחא
וכטלא דעדי מן קדם יומא עד לא
ייתי עליכון תקוף רוגזא דיי עד לא
ייתי עליכון יום רוגזא דיי׃ בקשו את
יהוה כל ענוי הארץ אשר משפטו
פעלו בקשו צדק בקשו ענוה אולי
תסתרו ביום אף יהוה׃ תבעו ית דחלתא
דיי כל ענותני ארעא דדינני רעותיה
עבדו תבעו קושטא תבעו ענותנותא
מא אם יתגן עליכון ביום רוגזא דיי׃
כי עזה עזובה תהיה ואשקלון לשממה
אשדוד בצהרים יגרשוה ועקרון
תעקר׃ ארי עזא שביקא תהי ואשקלון

לאדם ז׳ וסימנ׳ מי שם פה לאדם ידעתי יי והיה לבית והצרותי הן יראת יי כמים הפנים לפנים וכול קהלת במ״ב שלא

לצדו ואשדוד בטיהרא יתרכונה
ועקרון תתעקר׃ הוי ישבי
חבל הים גוי כרתים דבר יהוה עליכם
כנען ארץ פלשתים והאבדתיך מאין
יושב׃ יי דיתבין בספר ימא עמא
דחייבין לאשתיצאה גזירת פתגמא
דיי עליכון דיתבין בכנען ארע
פלשתאי ואבדינכון מבלי יתיב׃ והיתה
חבל הים נות כרת רעים וגדרת צאן׃
ויהי ספר ימא דירוות בית משרי רעין
וחטרין דען׃ והיה חבל לשארית
בית יהודה עליהם ירעון בבתי
אשקלון בערב ירבצון כי יפקדם
יהוה אלהיהם ושב שבותם׃ ויהי עדבא
לשארא דבית יהודה עליהון יתפרנסון
בבתי אשקלון ברמשא יבתון ארי
ייעול דוכרנהון לטבא קדם יי אלההון
ויתיב גלותהון׃ שמעתי חרפת מואב
וגדופי בני עמון אשר חרפו את עמי
ויגדילו על גבולם׃ שמיע קדמי
חסודי מואב ואתרברבות בני עמון
דחסידו ית עמי ואתרברבו על תחומהון׃
לכן חי אני נאם יהוה צבאות אלהי
ישראל כי מואב כסדם תהיה ובני

עמון כעמרה ממשק חרול ומכרה
מלח ושממה עד עולם שארית עמי
יבזום ויתר גוי ינחלום׃ בכין קיים אנא
אמר יי צבאות אלהא דישראל ארי
מואב כסדום תהי ובני עמון כעמורה
משמט מלוחין ומחפורין דמלח וצדו
עד עלמא שארא דעמי יבזונונון
ושאר שבטיא יחסנונונון׃ זאת להם
תחת גאונם כי חרפו ויגדילו על עם
יהוה צבאות׃ דא להון חלף אתרברבותהון
ארי חסידו ואתרברבו על עמיה דיי
צבאות׃ נורא יהוה עליהם כי רזה את
כל אלהי הארץ וישתחוו לו איש
ממקומו כל איי הגוים׃ דחילא יי אמר
למפרקהון ארי אמאיך ית כל דחלת
ארעא ויבעון מן קדמוהי גבר מאתריה
כל נגוות עממיא׃ גם אתם כושים חללי
חרבי המה׃ אף אתון כושאי קטילי
חרבי תהון׃ ויט ידו על צפון ויאבד
את אשור וישם את נינוה לשממה
ציה כמדבר׃ וירים מחת גבורתיה
על צפונא ויאביד ית אתורא וישוי
ית נינוה לצדו אשתממו כמדברא׃
ורבצו בתוכה עדרים כל חיתו גוי גם

כמדבר ד׳ וסימנה׳ היינו לעמרה היו ל׳ כלם כי מואב ... וישתחוו ו׳ רפי וסימנה׳ יעבדוך ב׳ בו לבזה יזכרון גוים יעבדוהו

קאת גם קפד בכפתריה ילינו קול
ישורר בחלון חרב בסף כי ארזה
ערה׃ וישרון בגוה עדרין דכל חיות
ברא אף קתין אף קופדין בפיתורהא
תרעהא יביתון קל עופא דמנציף
בכוהא חרובו תרעהא וטללהא סתרו׃
זאת העיר העליזה היושבת לבטח
האמרה בלבבה אני ואפסי עוד איך
היתה לשמה מרבץ לחיה כל עובר
עליה ישרק יניע ידו׃ דא קרתא תקיפתא
דיתבא לרחצן דאמרא בליבה אנא
ולית בר מני עוד איכדין הות לצדו
בית משרי חיות ברא כל דיעבר עלה
יכלי ויניד בידיה׃ הוי מראה
ונגאלה העיר היונה׃ וי דמוחיא
ומתפרקא קרתא דמסגיא לארגזא׃
לא שמעה בקול לא לקחה מוסר ביהוה
לא בטחה אל אלהיה לא קרבה׃ לא
שמעת בקל עבדוהי נביא ולא
קבילת אלפן במימרא דיי לא אתרחיצת
ולפולחנא דאלהיה לא אתקרבת׃ שריה
בקרבה אריות שואגים שפטיה זאבי
ערב לא גרמו לבקר׃ רברבהא בגוה
כאריון נהמין דייניהא דיבי רמשא

לא מורכין לצפרא׃ נביאיה פחזים
אנשי בגדות כהניה חללו קדש חמסו
תורה׃ נביי שקרהון דבגוה באשין
גברין שקרין כהנהא מפסין קודשא
חטפין באוריתא׃ יהוה
צדיק בקרבה לא יעשה עולה בבקר
בבקר משפטו יתן לאור לא נעדר
ולא ידע עול בשת׃ יי זכאה אמר
לאשראה שכינתיה בגוה לית קדמוהי
למעבד שקר הא כנהור צפרא דאזיל
ותקין כין דינה נפיק לאפרש ודלא
מתעכב ולא ידעין עוליא בהתא׃
הכרתי גוים נשמו פנותם החרבתי
חוצותם מבלי עובר נצדו עריהם מבלי
איש מאין יושב׃ שיציתי עממיא
אצדיאה בירניתהון אחריבית שוקיהון
מבלי עדי צדיאה קרויהון מבלי אנש
מבלי יתיב׃ אמרתי אך תיראי אותי
תקחי מוסר ולא יכרת מעונה כל אשר
פקדתי עליה אכן השכימו השחיתו
כל עלילותם׃ אמרית ברם תדחלון מן
קדמי תקבלון אולפן ולא יפסוק מדורהון
מארע בית שכינתי כל טבוון דאמרית
להון איתי להון בכין אקדימו חבילו כל

משפטו ו׳ וסימנ׳ ואיש ואשה ישב איום בקשו יש צדיק בחיק ׳׳ ולא יכרת ד׳ וסימנ׳ כל בשר עבד שם המת מעונה

עובדיהון׃ לכן חכו לי נאם יהוה
ליום קומי לעד כי משפטי לאסוף
גוים לקבצי ממלכות לשפך עליהם
זעמי כל חרון אפי כי באש קנאתי
תאכל כל הארץ׃ בכין סברו למימרי
אמר יי ליום אתגליותי למדן ארי
דיני לכנשא עממיא לקרבא מלכותא
למשפך עליהון חמתי כל תקוף רוגזי
ארי באישת פורענותי יסופון כל
רשיעי ארעא׃ כי אז אהפך אל עמים
שפה ברורה לקרוא כלם בשם יהוה
לעבדו שכם אחד׃ ארי בכין אשני
על עממיא ממלל חד בחיר לצלאה
כולהון בשמא דיי למפלח קדמוהי
כתף חד׃ מעבר לנהרי כוש עתרי
בת פוצי יובלון מנחתי׃ מעבר לנהרי
הודו ברחמין יתובון גלות עמי דאתגלאו
ויהון מיתן להון הא כקורבנין׃ ביום
ההוא לא תבשי מכל עלילותיך אשר
פשעת בי כי אז אסיר מקרבך עליזי
גאותך ולא תוספי לגבהה עוד בהר
קדשי׃ בעדנא ההוא לא תיבהתין מכל
מכל עובדך בישיא דמרידת במימרי
ארי בכין אגלי מגויך תקיפי תשבחתך

ולא תוספין לאתרברבא עוד בטורא
דקודשי׃ והשארתי בקרבך עם עני
ודל וחסו בשם יהוה׃ ואשאר בגויך
עם ענותן ומקביל עולבן ויתרחצון
בשמא דיי׃ שארית ישראל לא יעשו
עולה ולא ידברו כזב ולא ימצא בפיהם
לשון תרמית כי המה ירעו ורבצו ואין
מחריד׃ שארא דישראל לא יעבדון
שקר ולא ימללון כדבין ולא ישתכח
בפומהון לישן דנכלין ארי אנון יתפרנסון
וישרון ולית דמניד׃ רני בת
ציון הריעו ישראל שמחי ועלזי בכל
לב בת ירושלם׃ שבחי כנשתא דציון
יבבו ישראל חדא ובועי בכל לב
כנשתא דירושלם׃ הסיר יהוה משפטיך
פנה איבך מלך ישראל יהוה בקרבך
לא תיראי רע עוד׃ אגלי יי דייני שקרא
מגויך פלי בעלי דבבך מלכיה דישראל
יי אמר לאשראה שכינתיה בגויך לא
תרחלין מן קדם בישא עוד׃
ביום ההוא יאמר לירושלם אל
ציון אל ירפו ידיך׃ בעדנא ההוא יתאמר
לירושלם לא תרחלין ציון לא יתרשלן
ידך׃ יהוה אלהיך בקרבך גבור יושיע

משאתה ב׳ ל׳ וסימנ׳ החלה העיזו ארוחה נוג׳ ויתן משאת ... לגבהה ל׳ ולית דכות׳ משפטיך ל׳ ולית דכות׳

ישיש עליך בשמחה יחריש באהבתו
יגיל עליך ברנה׃ יי אלהיך אמר לאשראה
שכינתיה בגויך גיבר פריק יחדי עלך
בחדוא יכבוש על חובך ברחמתיה
ירוץ עלך ברוץ׃ נוגי ממועד אספתי
ממך היו משאת עליה חרפה׃ דהוו
מעכבין ביך זמני מועדיך ארחיקית
מגויך וי עליהון על דהוו נטלין זיניהון
לקבליך ומחסדין ליך׃ הנני עשה
את כל מעניך בעת ההיא והושעתי
את הצלעה והנדחה אקבץ ושמתים
לתהלה ולשם בכל הארץ בשתם׃ האנא
עביד גמירא עם כל משעבדך בעדנא
ההוא ואפרוק ית מטלטליא ומבדריא
אקריב ואשוינון לתושבחא ולשום
בכל ארעא בהתתהון׃ בעת ההיא אביא
אתכם ובעת קבצי אתכם כי אתן
אתכם לשם ולתהלה בכל עמי הארץ
בשובי את שבותיכם לעיניכם אמר
יהוה׃ בעדנא ההוא איעיל יתכון ובעדנא
ההוא אכניש יתכון ארי אתין יתכון
לשום ולתושבחא בכל עממי ארעא
כד אתיב ית גלותכון לעיניכון אמר יי׃

נג פ״ס

בשנת שתים לדריוש המלך בחדש ג
הששי ביום אחד לחדש היה דבר
יהוה ביד חגי הנביא אל זרבבל בן ג
שאלתיאל פחת יהודה ואל יהושע
בן יהוצדק הכהן הגדול לאמר׃ בשנת
תרתין לדריוש מלכא בירחא שתיתאה
ביומא חד לירחא הוה פתגם נבואה
מן קדם יי ביד חגי נביא לות זרובבל
בר שאלתיאל רבה דבית יהודה ולות
יהושע בר יהוצדק כהנא רבא למימר׃
כה אמר יהוה צבאות לאמר העם הזה
אמרו לא עת בא עת בית יהוה להבנות׃ ב תחזקנה
כדנן אמר יי צבאות למימר עמא הדין
אמרו עד כען לא מטא עידן בית
מקדשא דיי לאתבנאה׃

ויהי דבר יהוה ביד חגי הנביא לאמר׃
והוה פתגם נבואה מן קדם יי ביד חגי
נביא למימר׃ העת לכם אתם לשבת
בבתיכם ספונים והבית הזה חרב׃ הכדין
כשר לכון דאתון יתבין בבתיא דמטללין
בכיורי ארזיא ובית מקדשא הדין
חרוב׃ ועתה כה אמר יהוה צבאות

ולשם ד׳ וסימנ׳ ילד גם הוא ולתפארת מענך בעת ההיא ולתפארת ◦–◦ שאלתיאל ג׳ וסימנ׳ בשנת אקחך וכולה

שימו לבבכם על דרכיכם׃ וכען כדנן
אמר יי צבאות שוו לבכון על אורחתכון׃
זרעתם הרבה והבא מעט אכול ואין
לשבעה שתו ואין לשכרה לבוש
ואין לחם לו והמשתכר משתכר אל
צרור נקוב׃ זרעין אתון סגי ומעלין
זעיר אכלין ולא סבעין שתן ולא רוין
לבשין ולא שחין להון ודמיתגר מיתגר
למאירתא׃ כה אמר יהוה
צבאות שימו לבבכם על דרכיכם׃
כדנן אמר יי צבאות שוו ליבכון על
אורחתכון׃ עלו ההר והבאתם עץ
ובנו הבית וארצה בו ואכבד אמר
יהוה׃ סקו לטורא ואיתו אעין ובנו
ביתא ואתרעי לאשראה שכינתי ביה
ביקר אמר יי׃ פנה אל הרבה והנה
למעט והבאתם הבית ונפחתי בו יען
מה נאם יהוה צבאות יען ביתי אשר
הוא חרב ואתם רצים איש לביתו׃
מתפנן אתון סגי והוי לזעיר ומעלין
אתון ליה לביתא ואנא שלח ביה
מאירתא חלף מא אמר יי צבאות
חלף בית מקדשי דהוא חרוב ואתון
רהטין גבר לביתיה׃ על כן עליכם
כלאו שמים מטל והארץ כלאה יבולה׃
על כין בדיל חוביכון פסקו שמיא
מלאחתא מטרא וארעא פסקת
מלמעבד פירין׃ ואקרא חרב על
הארץ ועל ההרים ועל הדגן ועל התירוש
ועל היצהר ועל אשר תוציא האדמה
ועל האדם ועל הבהמה ועל כל יגיע
כפים׃ וקרית חורבא על ארעא ועל טוריא
ועל עבורא ועל חמרא ועל משחא
ועל כל דמפקא ארעא ועל אנשא
ועל בעירא ועל כל ליאות ידיין׃
וישמע זרבבל בן שלתיאל
ויהושע בן יהוצדק הכהן הגדול וכל
שארית העם בקול יהוה אלהיהם
ועל דברי חגי הנביא כאשר שלחו
יהוה אלהיהם וייראו העם מפני יהוה׃
ושמע זרובבל בר שאלתיאל ויהושע
בר יהוצדק כהנא רבא וכל שארא
דעמא למימרא דיי אלההון ועל פתגמי
חגי נביא כמא דשלחיה יי אלההון
ודחילו עמא מן קדם יי׃ ויאמר חגי
מלאך יהוה במלאכות יהוה לעם
לאמר אני אתכם נאם יהוה׃ ואמר
חגי נביא דיי בשליחות מן קדם יי

ד אנחנו משטנו הכבשה וגם ביד יהוא בין חנני ואקרא חרב

ג וישמע ושלאח ושלאח

רי״ש פ״ס וחס

דה ק

ז כו׳ וכל דסג׳ לחנ׳ כוו בת׳ ז

מה ומה כד וסי ידענו ידעננו התדועה ההמון הדבר הדבר קול גם עתה משפט לעשות תכו כי תגיד וחכמות לידידי פנה כבודי נאץ בד בדי
זכר לא תשא כי מה האדם הוה לאדם שהימים וכל דסמ׳ לחנ׳ כות׳ במ׳ז עמדי דלקה חזאל תפנו ואמרתם חשחין עבדת

לעמא למימר מימרי בסעדכון אמר
יי׃ ויער יהוה את רוח זרבבל בן שלתיאל ג ג
פחת יהודה ואת רוח יהושע בן יהוצדק
הכהן הגדול ואת רוח כל שארית העם
ויבאו ויעשו מלאכה בבית יהוה צבאות
אלהיהם׃ ואער יי ית רוח זרובבל בר
שאלתיאל רבא דבית יהודה וית רוח
יהושע בר יהוצדק כהנא רבא וית רוח
כל שארא דעמא ואתו ועבדו עבידתא
בבית מקדשא דיי צבאות אלההון׃
ביום עשרים וארבעה לחדש
בששי בשנת שתים לדריוש המלך׃
ביום עסרין וארבעה לירחא בשתיתאה
בשנת תרתין לדריוש מלכא׃ בשביעי
בעשרים ואחד לחדש היה דבר יהוה
ביד חגי הנביא לאמר׃ בשביעאה
בעסרין וחד לירחא הוה פתגם נבואה
מן קדם יי ביד חגי נביא למימר׃ אמר ג
נא אל זרבבל בן שלתיאל פחת יהודה
ואל יהושע בן יהוצדק הכהן הגדול
ואל שארית העם לאמר׃ אימר כען
לזרובבל בר שאלתיאל רבא דבית
יהודה וליהושע בר יהוצדק כהנא
רבא ולשארא דעמא למימר׃ מי בכם

הנשאר אשר ראה את הבית הזה בכבודו
הראשון ומה אתם ראים אתו עתה הלא
כמהו כאין בעיניכם׃ מן בכון דאשתאר
דחזא ית ביתא הדין ביקריה קדמאה
ומא אתון חזן יתיה כען הלא כד ליתוהי
כין הוא בעיניכון׃ ועתה חזק זרבבל
נאם יהוה וחזק יהושע בן יהוצדק
הכהן הגדול וחזק כל עם הארץ נאם
יהוה ועשו כי אני אתכם נאם יהוה כו
צבאות׃ וכען תקף זרובבל אמר יי
ותקף יהושע בר יהוצדק כהנא רבא
ותקף כל עמא דארעא אמר יי ועבידו
ארי מימרי בסעדכון אמר יי צבאות׃
את הדבר אשר כרתי אתכם בצאתכם
ממצרים ורוחי עמדת בתוככם אל
תיראו׃ ית פתגמא דגזרית עמכון במפקכון
ממצרים ונביי מלפין ביניכון לא תדחלון׃
כי כה אמר יהוה צבאות
עוד אחת מעט היא ואני מרעיש את
השמים ואת הארץ ואת הים ואת
החרבה׃ ארי כדנן אמר יי צבאות עוד
חדא זעירא היא ואנא מזיע ית שמיא
וית ארעא וית ימא וית יבשתא׃ והרעשתי
את כל הגוים ובאו חמדת כל הגוים

שלתיאל ג וסימנהון וישמע ושלאחרין ושלאחרין ויער ג וסימנהון זרובבל פחת יהודה נאם יי צבאות כו בחגי

ומלאתי את הבית הזה כבוד אמר
יהוה צבאות׃ ואזיע ית כל עממיא
וייתון חמדת כל עממיא ואמלי ית
ביתא הדין יקרא אמר יי צבאות׃ לי
הכסף ולי הזהב נאם יהוה צבאות׃ ב̇ פיס דמיין
דילי כספא ודילי דהבא אמר יי צבא׳
גדול יהיה כבוד הבית הזה האחרון
מן הראשון אמר יהוה צבאות ובמקום
הזה אתן שלום נאם יהוה צבאות׃ כן
סגי יהי יקריה דביתא הדין בתראה כן
מן קדמאה אמר יי צבאות ובאתרא
הדין אתין שלמא אמר יי צבאות׃
בעשרים וארבעה לתשיעי
בשנת שתים לדריוש היה דבר יהוה
אל חגי הנביא לאמר׃ בעסרין וארבעה ב̇
לתשיעאה בשנת תרתין לדריוש הוה לתשיעי
פתגם נבואה מן קדם יי עם חגי נביא שנת
למימר׃ כה אמר יהוה צבאות שאל וכול ביד
נא את הכהנים תורה לאמר׃ כדנן חגי
אמר יי צבאות שאל כען ית
כהניא אוריתא למימר׃ הן ישא איש
בשר קדש בכנף בגדו ונגע בכנפו
אל הלחם ואל הנזיד ואל היין ואל שמן
ואל כל מאכל היקדש ויענו הכהנים

ויאמרו לא׃ הא איתו לגבר בסר קודשא
בכנף לבשיה ויקרב בכסותיה ללחמא
ולתבשילא ולחמרא ולמשחא ולכל
דמתאכיל היתאסר ואתיבו כהניא
ואמרו לא׃ ויאמר חגי אם יגע טמא ד
נפש בכל אלה היטמא ויענו הכהנים
ויאמרו יטמא׃ ואמר חגי אם יקרב
טמי נפשא בכל אלין היסתאב ואתיבו
כהניא ואמרו יסתאב׃
ויען חגי ויאמר כן העם הזה
וכן הגוי הזה לפני נאם יהוה וכן כל
מעשה ידיהם ואשר יקריבו שם טמא
הוא׃ ואתיב חגי נביא ואמר כין עמא
הדין וכן כנשתא הדא קדמי אמר
יי זכין כל עובדי ידיהון ודיקרבון
תמן מסאב הוא׃ ועתה שימו נא
לבבכם מן היום הזה ומעלה מטרם
שום אבן אל אבן בהיכל יהוה׃ וכען
שוו כען ליבכון מן יומא הדין ולעילא
עד לא יתסס נדבך על נדבך בהיכלא
דיי׃ מהיותם בא אל ערמת עשרים
והיתה עשרה בא אל היקב לחשף
חמשים פורה והיתה עשרים׃ מדהויתון ג
עלין לערמת עסרין והווא עסרה

ב̇ פיסן אית בהון לי ולי וסימנהון הכסף לי גלעד קדמאה׳ ... טמא ד̇ וסימנהון והנגע בכל טמא שפתים ב̇ בו. אם יגע וחגי

עלין אתון למעצרת דבה חמשין גרבין
חמרא והוא עסרין הכיתי אתכם
בשדפון ובירקון ובברד את כל מעשה
ידיכם ואין אתכם אלי נאם יהוה מחיתי
יתכון בשדפנא ובירקנא ובברדא ית
כל עובדי ידיכון ולית אתון תבין לפולחני
אמר יי׃ שימו נא לבבכם מן היום הזה
ומעלה מיום עשרים וארבעה לתשיעי
למן היום אשר יסד היכל יהוה שימו
לבבכם׃ שוו כען ליבכון מן יומא הדין
ולעילא מיום עסרין וארבעה לתשיעאה
למן יומא דשריאו לאשתכללא היכלא
דיי שוו לבכון׃ העוד הזרע במגורה
ועד הגפן והתאנה והרמון ועץ הזית
לא נשא מן היום הזה אברך׃ העד
כען עיבורא באידרא ועד כען גופנא
ותינא ורמונא ואילני זיתא לא
טענו מן יומא הדין אבריך׃
ויהי דבר יהוה שנית אל חגי
בעשרים וארבעה לחדש לאמר׃
והוה פתגם נבואה מן קדם יי תנינות
עם חגי בעסרין וארבעה לירחא
למימר׃ אמר אל זרבבל פחת יהודה
לאמר אני מרעיש את השמים ואת

הארץ׃ אימר לזרובבל רבא דבית
יהודה למימר אנא מזיע ית שמיא
וית ארעא׃ והפכתי כסא ממלכות
והשמדתי חזק ממלכות הגוים והפכתי
מרכבה ורכביה וירדו סוסים ורכביהם
איש בחרב אחיו׃ ואהפוך כורסי מלכותא
ואתבר תקוף מלכות עממיא ואהפוך
רתכין ורכביהון ויתקטלון סוסוון
ורכביהון גבר בחרבא דאחוהי׃ ביום
ההוא נאם יהוה צבאות אקחך זרבבל
בן שאלתיאל עבדי נאם יהוה ושמתיך
ג כו / שמני בך / בצו / ושמתיך — כחותם כי בך בחרתי נאם יהוה צבאות׃
בעדנא ההוא אמר יי צבאות אקרבינך
זרובבל בר שאלתיאל עבדי אמר יי
ואשוינך כגלף דעזקא על ידא ארי
בך אתרעיתי אמר יי צבאות׃

לח פס

בחדש השמיני בשנת שתים לדריוש
היה דבר יהוה אל זכריה בן ברכיה בן
עדו הנביא לאמר׃ בירחא תמינאה
בשנת תרתין לדריוש הוה פתגם נבואה
מן קדם יי עם זכריה בר ברכיה בר

נאם יי צבאות כו וסימנהון ונבחר כי אשבר באוריה קדמ׳ וקמת׳ וטמאתיה ונשבת תמוש והעבדתי וגלית׳ חיינו מה בתרא׳ ולחזק
לי הכסף ובמקום קדמא׳ ובתר׳ דאקחך שובו שמתו מפתח ושלחה הוצאתיה היפלו ממלא בתורתי הנני נתן

עדו נביא למימר׃ קצף יהוה על אבותיכם
קצף׃ הוה רגז מן קדם יי על אבהתכון
על דארגיזו קדמוהי׃ ואמרת אלהם
כה אמר יהוה צבאות שובו אלי נאם
יהוה צבאות ואשוב אליכם אמר יהוה
צבאות׃ ותימר להון כדנן אמר יי צב
תובו לפולחני אמר יי צבאות ואתפני
במימרי לאיטבא לכון אמר יי צבאות׃
אל תהיו כאבתיכם אשר קראו אליהם
הנביאים הראשנים לאמר כה אמר
יהוה צבאות שובו נא מדרכיכם
הרעים ומעלליכם הרעים ולא שמעו
ולא הקשיבו אלי נאם יהוה׃ לא תהון
כאבהתכון דאתנביאו להון נביא
קדמאי למימר כדנן אמר יי צבאות
תובו כען מאורחתכון בישתא
ועובדיכון בישיא ולא קבילו ולא
אציתו למימרי אמר יי׃ אבותיכם איה
הם והנביאים הלעולם יחיו׃ אבהתכון
אן אנון ואם תימרון נביא לעלמא
קיימין בקושטא נביא לא לעלמא
קיימין׃ אך דברי וחקי אשר צויתי
את עבדי הנביאים הלא השיגו
אבתיכם וישובו ויאמרו כאשר

זמם יהוה צבאות לעשות לנו כדרכנו
וכמעללינו כן עשה אתנו׃ ברם פתגמי
וקימי דפקידית ית עבדי נביא הלא
ארביקו אבהתכון ותבו ואמרו כמא
דחשיב יי צבאות למעבד לנא
כאורחתנא וכעובדנא כין עבד עמנא׃
ביום עשרים וארבעה לעשתי
עשר חדש הוא חדש שבט בשנת
שתים לדריוש היה דבר יהוה אל זכריה
בן ברכיהו בן עדוא הנביא לאמר׃
ביום עסרין וארבעה לחד עסר ירחין
הוא ירחא שבט בשנת תרתין לדריוש
הוה פתגם נבואה מן קדם יי עם זכריה
בר ברכיה בר עדו נביא למימר׃ ראיתי
הלילה והנה איש רכב על סוס אדם
והוא עמד בין ההדסים אשר במצלה
ואחריו סוסים אדמים שרקים ולבנים׃
חזיתי בליליא והא גברא רכיב על סוס
סמוק והוא קאים בין אילני הדסיא
די בבבל ובתרוהי סוסון סומקין קחין
וחיורין׃ ואמר מה אלה אדני ויאמר
אלי המלאך הדבר בי אני אראך מה
המה אלה׃ ואמרית מא אלין רבוני
ואמר לי מלאכא דממלל עמי אנא

סי׳ שובו ג׳ מל׳ בת׳ וקומו ועברו לך אמור להם׳ ישאר אור׳ ויעל דמלכ׳ ואשלח דהוקם אמר שבו נא פליג׳ צדק׳ כה הלין חס בעל בתי
ושב׳ כה ... אבותיכם ג׳ מל׳ בספ׳ וסי׳ כענבים קצף יי איה הם ...

ויבא

אחזינך מא אנון אלין׃ ויען האיש
העמד בין ההדסים ויאמר אלה אשר
שלח יהוה להתהלך בארץ׃ ואתיב גברא
דקאים בין אילני הדסיא ואמר אלין
דשלח יי להלכא בארעא׃ ויענו את
מלאך יהוה העמד בין ההדסים ויאמרו
התהלכנו בארץ והנה כל הארץ ישבת
ושקטת׃ ואתיבו ית מלאכא דיי דקאים
בין אילני הדסיא ואמרו הליכנא בארעא
והא כל ארעא יתבא שליוא ושקטא׃
ויען מלאך יהוה ויאמר יהוה צבאות
עד מתי אתה לא תרחם את ירושלם
ואת ערי יהודה אשר זעמתה זה
שבעים שנה׃ ואתיב מלאכא דיי ואמר
יי צבאות עד אימתי את לא תרחים על
ירושלם ועל קרויא דבית יהודה דאיתנא
עליהון לוט דנן שבעין שנין׃ ויען
יהוה את המלאך הדבר בי דברים טובים
דברים נחמים׃ ואתיב יי ית מלאכא
דממליל עמי פתגמין תקנין פתגמין
דניחומין׃ ויאמר אלי המלאך הדבר
בי קרא לאמר כה אמר יהוה צבאות
קנאתי לירושלם ולציון קנאה גדולה׃
ואמר לי מלאכא דממליל עמי אתנבי

למימר כדנן אמר יי צבאות מתפרע
אנא פורענות ירושלם וציון קנאה
רבא׃ וקצף גדול אני קצף על הגוים
השאננים אשר אני קצפתי מעט והמה
עזרו לרעה׃ ורגז רב אנא רגיז על
עממיא דשלן שליוא דאנא רגיזית
על עמי זעיר ואנון מסייעין לאבאשא׃
לכן כה אמר יהוה שבתי
לירושלם ברחמים ביתי יבנה בה
נאם יהוה צבאות וקו ינטה על ירושלם׃
בכין כדנן אמר יי אתוב לירושלם ברחמין
בית מקדשי ביתי יתבני בה אמר יי
צבאות וחוט דמשחתא יתנגד על
בנין כותלי ירושלם׃ עוד קרא לאמר
כה אמר יהוה צבאות עוד תפוצנה
ערי מטוב ונחם יהוה עוד את ציון
ובחר עוד בירושלם׃ עוד אתנבי
למימר כדנן אמר יי צבאות עוד
יתמלין קרוי עמי טובא וינחים יי
עוד ית ציון ויתרעי עוד בירושלם׃
ואשא את עיני וארא והנה
ארבע קרנות׃ וזקפית ית עיני וחזית
והא ארבע מלכוון׃ ואמר אל המלאך
הדבר בי מה אלה ויאמר אלי אלה

מעט ג̇ וסימנ׳ ונשארתם ואוספה יתכן זרעתם פנה וקצף הכהנים וכל אתנח וסו׳ פיסו׳ כוות פרזות ג̇ בלישנ׳ וס׳ ואמרת אעלה תשב על בן היהודים

הקרנות אשר זרו את יהודה את
ישראל וירושלם׃ ואמרית למלאכא
דממליל עמי מא אלין ואמר לי
אלין מלכוותא דבדרא ית אנש יהודה
ית ישראל וית בני ירושלם׃
ויראני יהוה ארבעה חרשים׃ ואחזיני
יי ארבעה אומנין׃ ואמר מה אלה באים
לעשות ויאמר לאמר אלה הקרנות
אשר זרו את יהודה כפי איש לא נשא
ראשו ויבאו אלה להחריד אתם לידות
את קרנות הגוים הנשאים קרן אל
ארץ יהודה לזרותה׃ ואמרית מא
אלין אתן למעבד ואמר למימר
אלין מלכוותא דבדרא ית אנש יהודה
ולא שבקא אנש להלכא בקומא זקופא
ואתו אלין לאזעא יתהון למתבר ית
מלכות עממיא דנטלא זין על ארעא
דבית יהודה לאגלותה׃
ואשא עיני וארא והנה איש
ובידו חבל מדה׃ וזקפית עיני וחזית
והא גברא ובידיה חוט דמשחתא׃
ואמר אנה אתה הלך ויאמר אלי
למד את ירושלם לראות כמה רחבה
וכמה ארכה׃ ואמרית לאן את אזיל

ואמר לי למימשח ית ירושלם למחזי
כמא פותיה וכמא אורכה׃ והנה
המלאך הדבר בי יצא ומלאך אחר
יצא לקראתו׃ והא מלאכא דממליל
עמי נפיק ומלאכא אוחרנא נפיק
לקדמותיה׃ ויאמר אלו רץ דבר אל
הנער הלז לאמר פרזות תשב ירושלם
מרב אדם ובהמה בתוכה׃ ואמר ליה
רהוט מליל עם עולימא דיכי למימר
פצחין תתיב ירושלם מסגי אנשא
ובעירא בגוה׃ ואני אהיה לה נאם
יהוה חומת אש סביב ולכבוד אהיה
בתוכה׃ ומימרי יהי לה אמר יי כשור
דאישא מקף לה סחור סחור וביקר
אשרי שכינתי בגוה׃ הוי הוי
ונסו מארץ צפון נאם יהוה כי כארבע
רוחות השמים פרשתי אתכם נאם יהוה׃
אבלו למבדריא ואימרו להון אתכנשו
ואיתו מארע צפונא אמר יי ארי
כארבע רוחי שמיא בדרית יתכון אמר
יי׃ הוי ציון המלטי יושבת בת בבל׃
אבלו לכנשתא דציון ואימרו לה
אשתיזבי ואיתא דיתבא במדינת
בבל׃ כי כה אמר יהוה צבאות

פרזות ג׳ ב׳ לש׳ וסימנ׳ ... ואמרת אעלה תשב על כן היהודים ... למד ב׳ בתרי ל׳ש וסימנ׳ ויאמר אלי למד אם למד ילמדו

אחר כבוד שלחני אל הגוים השללים
אתכם כי הנגע בכם נגע בבבת עינו׃
ארי כדנן אמר יי צבאות בתר יקרא
דאמיר לאיתאה עליכון שלחני על
עממיא דבזזין יתכון ארי דמניזיק
לכון כיד מושיט ידיה למקרב בגלגלי
עינוהי׃ כי הנני מניף את ידי עליהם
והיו שלל לעבדיהם וידעתם כי יהוה
צבאות שלחני׃ ארי הא אנא מרים ית
מחת גבורתי עליהון ויהון עדי לפלחיהון
ותדעון ארי יי צבאות שלחני׃

רני ושמחי בת ציון כי הנני
בא ושכנתי בתוכך נאם יהוה׃ בועי
וחדא כנשתא דציון ארי הא אנא
מתגלי ואשרי שכינתי בגויך אמר
יי׃ ונלוו גוים רבים אל יהוה ביום ההוא
והיו לי לעם ושכנתי בתוכך וידעת כי
יהוה צבאות שלחני אליך׃ ויתוספון
עממין סגיאין על עמיה דיי בעדנא
ההוא ויהון קדמי לעם ואשרי שכינתי
בגויך ותידעין ארי יי צבאות שלחני
לאתנבאה ליך׃ ונחל יהוה את יהודה
חלקו על אדמת הקדש ובחר עוד
בירושלם׃ ויחסין יי לדבית יהודה

חולקהון על ארעא דקודשא ויתרעי
עוד בירושלם׃ הס כל בשר מפני יהוה
כי נעור ממעון קדשו׃ ספו כל רשיעיא
מן קדם יי ארי אתגלי ממדור קודשיה׃
ויראני את יהושע הכהן הגדול עמד
לפני מלאך יהוה והשטן עמד על
ימינו לשטנו׃ ואחזיני ית יהושע
כהנא רבא קאים קדם מלאכא דיי
וחטא קאים על ימיניה לאסטנא ליה׃
ויאמר יהוה אל השטן יגער יהוה בך
השטן ויגער יהוה בך הבחר בירושלם
הלוא זה אוד מצל מאש׃ ואמר יי
לחטא יגער יי בך חטא ויגער יי בך
דאתרעי לאשראה שכינתיה בירושלם
הלא דין אור משיזב מיקידא׃ ויהושע
היה לבש בגדים צואים ועמד לפני
המלאך׃ ויהושע הוה ליה בנין דנסיבן
להון נשיין דלא כשרן לכהונתא וקאים
קדם מלאכא׃ ויען ויאמר אל העמדים
לפניו לאמר הסירו הבגדים הצאים
מעליו ויאמר אליו ראה העברתי מעליך
עונך והלבש אתך מחלצות׃ ואתיב
ואמר לדמשמשין קדמוהי למימר
אימרו ליה ויפיק נשיין דלא כשרן

ויודעתם וסימנהון והקימותי ונחלות והיו מלכים וינקת חלב גוים וארשתיך לי ונלוו זיהי בשכבו ס״ה נעור ל׳ ומל׳ ולית

לכהונתא מכיתיה ואמר ליה חזי דאעדיתי
מנך חובך ואלבישית יתך זכון׃ ואמר
ישימו צניף טהור על ראשו וישימו
הצניף הטהור על ראשו וילבשהו
בגדים ומלאך יהוה עמד׃ ואמר שוו
מצנפא דכיא על רישיה ושויאו מצנפא
דכיא על רישיה ואלבשוהי איתתא
דכשרא לכהונתא ומלאכא דיי קאים׃
ויעד מלאך יהוה ביהושע לאמר׃
ואסהיד מלאכא דיי ביהושע למימר׃
כה אמר יהוה צבאות אם
בדרכי תלך ואם את משמרתי תשמר
וגם אתה תדין את ביתי וגם תשמר את
חצרי ונתתי לך מהלכים בין העמדים
האלה׃ כדנן אמר יי צבאות אם באורחן
דתקנן קדמי תהך ואם ית מטרת מימרי
תיטר ואף את תדין לדמשמשין
בבית מקדשי ואף תיטר ית עזרתי
ובאחיות מיתיא אחינך ואתין לך
רגלין מהלכן בין סרפיא האלין׃
שמע נא יהושע הכהן הגדול אתה
ורעיך הישבים לפניך כי אנשי
מופת המה כי הנני מביא את עבדי
צמח׃ שמע כען יהושע כהנא רבא

את וחברך דיתבין קדמך ארי גברין
כשרין למעבד להון נסא אנון ארי
הא אנא מיתי ית עבדי משיחא ויתגלי׃
כי הנה האבן אשר נתתי לפני יהושע
על אבן אחת שבעה עינים הנני מפתח
פתחה נאם יהוה צבאות ומשתי את
עון הארץ ההיא ביום אחד׃ ארי הא
אבנא דיהבית קדם יהושע על אבנא
חדא שבעה חזין לה הא אנא גלי חזיתה
אמר יי צבאות ואעדי ית חוב ארעא
ההיא ביומא חד׃ ביום ההוא נאם יהוה
צבאות תקראו איש לרעהו אל תחת
גפן ואל תחת תאנה׃ בעדנא ההוא אמר
יי צבאות תערעון גבר לחבריה
לתחות פירי גופנוהי ולתחות פירי
תינוהי׃ וישב המלאך הדבר בי ויעירני
כאיש אשר יעור משנתו׃ ותב מלאכא
דממליל עמי ואעירני כגברא דמיתער
משנתיה׃ ויאמר אלי מה אתה ראה
ויאמר ראיתי והנה מנורת זהב כלה
וגלה על ראשה ושבעה נרתיה עליה
שבעה ושבעה מוצקות לנרות אשר
על ראשה׃ ואמר לי מא את חזי ואמרית
חזיתי והא מנרתא דדהבא כולה

וגולתא על רישה ושבעה בוציניהא
דעלה שבעה ושבעה דמריקין
מנהון משחא לבוציניא דעל רישה׃
ושנים זיתים עליה אחד מימין הגלה
ואחד על שמאלה׃ ותרין זיתין דעלה
חד מימין גולתא וחד על סמאלה׃
ויען ואמר אל המלאך הדבר בי
לאמר מה אלה אדני׃ ואתיבית ואמרית
למלאכא דממליל עמי למימר מא
אלין רבוני׃ ויען המלאך הדבר בי
ויאמר אלי הלוא ידעת מה המה אלה
ואמר לא אדני׃ ואתיב מלאכא דממליל
עמי ואמר לי הלא ידעת מא אנון אלין
ואמרית לא רבוני׃ ויען ויאמר אלי
לאמר זה דבר יהוה אל זרבבל לאמר
לא בחיל ולא בכח כי אם ברוחי אמר
יהוה צבאות׃ ואתיב ואמר לי למימר
דין פתגמא דיי עם זרובבל למימר
לא בחיל ולא בגבורא אלהין במימרי
אמר יי צבאות׃ מי אתה הר הגדול
לפני זרבבל למישר והוציא את האבן
הראשה תשאות חן חן לה׃ מא את
חשיבא מלכותא טפשתא קדם
זרובבל הלא כמישרא ויגלי ית משיחיה

דאמיר שמיה מלקדמין וישלוט בכל
מלכוותא׃ ויהי דבר יהוה אלי
לאמר׃ והוה פתגם נבואה מן קדם יי
עמי למימר׃ ידי זרבבל יסדו הבית
הזה וידיו תבצענה וידעת כי יהוה
צבאות שלחני אליכם׃ ידי זרובבל
שראה למבני ביתא הדין וידוהי
ישכללינה ותידעון ארי יי צבאות
שלחני לאתנבאה עליכון׃

כי מי בז ליום קטנות ושמחו
וראו את האבן הבדיל ביד זרבבל שבעה
אלה עיני יהוה המה משוטטים בכל
הארץ׃ ארי מן הוא דיבי דבסר יומא
דין על בניינא דהוא זעיר הלא יתוב
ויחדי כד יחזי ית אבן משקולתא
בידא דזרובבל שבעה נרבכין כאלין
קדם יי גלין עובדי בני אנשא בכל
ארעא׃ ויען ואמר אליו מה שני הזיתים
האלה על ימין המנורה ועל שמאלה׃
ואתיבית ואמרית ליה מא תרין זיתיא
האלין על ימין מנרתא ועל סמאלה׃
ויען שנית ואמר אליו מה שתי שבלי
הזיתים אשר ביד שני צנתרות הזהב
המריקים מעליהם הזהב׃ ואתיבית

אמר יי צבא׳ ח׳ וסימנ׳ לא במחיר ומלאכי גדול ואשוב לאביח יל קוה בהקציף ומן בן יכבד אב לכול ספ׳ במנ׳ הארצה כי שנא חזקו
ואמר דכת׳ ויאמר וקל ואמר ד׳ וסימ׳ עמלקי לא טוב מנרת יפתחו

תננות ואמרית ליה מא תלין שובלי
זיתיא דביד תרין אסקריטוון דדהב
דמריקין מנהון משחא לבוציני דהבא
ויאמר אלי לאמר הלוא ידעת מה אלה
ואמר לא אדני ואמר לי למימר הלא
ידעתא מא אלין ואמרית לא רבוני
ויאמר אלה שני בני היצהר העמדים
על אדון כל הארץ ואמר אלין תרין
בני רברביא דקימין קדם רבון כל
ארעא ואשוב ואשא עיני
ואראה והנה מגלה עפה ותבית וזקפית
עיני וחזית והא מגלא פרחא ויאמר
אלי מה אתה ראה ואמר אני ראה מגלה
עפה ארכה עשרים באמה ורחבה ד̇ בלי̇
עשר באמה ואמר לי מא את חזי
ואמרית אנא חזי מגלא פרחא אורכה
עסרין אמין ופותיה עסר אמין ויאמר
אלי זאת האלה היוצאת על פני כל ד̇ מל
הארץ כי כל הגנב מזה כמוה נקה וכל בלי̇
הנשבע מזה כמוה נקה ואמר לי דא בנב
מומתא דעתידא למפק על אפי כל ובבת
ארעא ארי כל דגניב ומכדיב מידא וכי
לקי וכל דמקיים בשמי לשקר מדא והיוצת
לקי הוצאתיה נאם יהוה צבאות ובאה מאה זאת האלה ושלאה אין פרין

אל בית הגנב ואל בית הנשבע בשמי
לשקר ולנה בתוך ביתו וכלתו ואת עציו
ואת אבניו אפיקתה אמר יי צבאות
ותיעול לבית גנבא ולבית דמקיים
בשמי לשקר ותבית בגו ביתיה ותשיציניה
וית אעוהי וית אבנוהי ויצא המלאך
הדבר בי ויאמר אלי שא נא עיניך
וראה מה היוצאת הזאת ונפק מלאכא
דממליל עמי ואמר לי זקוף כען עינך
וחזי מן דגלן אלין ואמר מה היא ויאמר
זאת האיפה היוצאת ויאמר זאת עינם
בכל הארץ ואמרית מא אנון ואמר
אלין עמא דהוו נסבין ויהבין במכילתא
דשקרא והא אנון גלן קדם כל יתבי
ארעא והנה כבר עפרת נשאת וזאת ג̇
אשה אחת יושבת בתוך האיפה והא ה̇
עממין קלילין מגלן יתהון כקלילו פת̇ זק̇
ואתו עממין אוחרנין ויתיבו באתרהון
על דהוו נסבין ויהבין במכילתא דשקרא
ויאמר זאת הרשעה וישלך אתה אל
תוך האפה וישלך את אבן העפרת
אל פיה ואמר על דא אתחייבו וגלו
על דהוו נסבין ויהבין במכילתא
דשקרא ואתו עממין אוחרנין ויתיבו

עשרים באמה ד̇ בלי̇ וסימ̇ ... ואת המשכן ויעשו כל חכם לב ותאו שלשה מכו ארכה עשרים באמה ... אתת ח̇ זק̇ פת̇ וסי̇
צנצנת. ויקבו סגל. ויחלק גזרו ככל כיור המחלקת. וכל חקה מדה שנה תורה כות. במ̇א נקי יהיה לביתו שנה אחת ...

באתרהון׃ ואשא עיני וארא
והנה שתים נשים יוצאות ורוח בכנפיהם
ולהנה כנפים ככנפי החסידה ותשאנה
את האיפה בין הארץ ובין השמים׃
וזקפית עיני וחזית והא תרתין מדינן
גלין ועממין קלילין מגלן יתהון
בקלילו כמא דמשתדי נשרא ואגליאו
ית עמא דהוו נסבין ויהבין במכילתא
דשקרא לביני מלכות עממי ארעא
דתחות כל שמיא׃ ואמר אל המלאך
הדבר בי אנה המה מולכות את האיפה׃
ואמרית למלאכא דממליל עמי לאן
אנון מגלן ית עמא דהוו נסבין ויהבין
במכילתא דשקרא׃ ויאמר אלי לבנות
לה בית בארץ שנער והוכן והניחה
שם על מכנתה׃ ואמר לי לאתקנא להון
אתר במדינת בבל ויתעכבון ויתאחדון
תמן עד דימטי זמנהון׃
ואשב ואשא עיני וארא והנה ארבע
מרכבות יצאות מבין שני ההרים
וההרים הרי נחשת׃ ותבית וזקפית
עיני וחזית והא ארבע רתיכא נפקן
מבין תרין טוריא וטוריא טורי
נחשא׃ במרכבה הראשנה סוסים
אדמים ובמרכבה השנית סוסים
שחרים׃ ברתיכא קדמיתא סוסוון
סומקין וברתיכא תניתא סוסוון אוכמין׃
ובמרכבה השלישית סוסים לבנים
ובמרכבה הרביעית סוסים ברדים
אמצים׃ וברתיכא תליתתא סוסוון
חורין וברתיכא רביעיתא סוסוון פציחין
קטמנין׃ ואען ואמר אל המלאך הדבר
בי מה אלה אדני׃ ואתיבית ואמרית
למלאכא דממליל עמי מא אלין רבוני׃
ויען המלאך ויאמר אלי אלה ארבע
רוחות השמים יוצאות מהתיצב על
אדון כל הארץ׃ ואתיב מלאכא ואמר
לי אלין ארבע מלכוון דאנין כארבע
רוחי שמיא גלין מלאתעדא קדם רבון
כל ארעא׃ אשר בה הסוסים השחרים
יצאים אל ארץ צפון והלבנים יצאו
אל אחריהם והברדים יצאו אל ארץ
התימן׃ דבה סוסוון אוכמין נפקין
לארע צפונא וחוורין נפקו בתריהון
ופציחין נפקו לארע דרומא׃ והאמצים
יצאו ויבקשו ללכת להתהלך בארץ
ויאמר לכו התהלכו בארץ ותתהלכנה
בארץ׃ וקטמנין נפקו ובעו למיזל

לה ג̇ לא מפיק הי וסימנ׳ ... אזל נבח לביתה דבעז חד בתו̇ וחד בנבי̇ וחד בכת̇ ... יוצאות ב̇ מל̇ נשים רוחות דלשאב מים יצאת

להון בארעא ואמר איזילו הליכו
בארעא והליכו בארעא׃ ויזעק אתי
וידבר אלי לאמר ראה היוצאים אל
ארץ צפון הניחו את רוחי בארץ צפון׃
ואכריז עלי ומליל עמי למימר
חזו דנפקין לארע צפונא אימר להון
עבידו ית רעותי בארע צפונא׃
ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃
והוה פתגם נבואה מן קדם יי עמי
למימר׃ לקוח מאת הגולה מחלדי
ח ו מל — מאת טוביה ומאת ידעיה ובאת אתה
וב — ביום ההוא ובאת בית יאשיה בן צפניה — ז בטע
חס — אשר באו מבבל׃ סב מן בני גלותא — בת״ן
מחלדי ומן טוביה ומן ידעיה ותיתי
את ביומא ההוא ותיעול לבית יאשיה
ו — בר צפניה דאתו מבבל׃ ולקחת כסף
וזהב ועשית עטרות ושמת בראש
יהושע בן יהוצדק הכהן הגדול׃
ותיסב כסף ודהב ותעביד כלילא
ותשוי בריש יהושע בר יהוצדק
כהנא רבא׃ ואמרת אליו לאמר
כה אמר יהוה צבאות לאמר הנה
ד — איש צמח שמו ומתחתיו יצמח
חס — ובנה את היכל יהוה׃ ותימר ליה

למימר כדנן אמר יי צבאות למימר
הא גברא משיחא שמיה עתיד דיתגלי
ויתרבי ויבני ית היכלא דיי׃ והוא יבנה
את היכל יהוה והוא ישא הוד וישב
ומשל על כסאו והיה כהן על כסאו
ועצת שלום תהיה בין שניהם׃ הוא
יבני ית היכלא דיי והוא יטול זיו ויתב
וישלוט על כורסוהי ויהי כהין רב על
כורסוהי ומלכא דשלמא יהי בין
תרויהון׃ והעטרת תהיה לחלם ולטוביה
ולידעיה ולחן בן צפניה לזכרון בהיכל
יהוה׃ ותשבחא תהי לחילם ולטוביה
ולידעיה ולחן בר צפניה לדכרנא
בהיכלא דיי׃ ורחוקים יבאו ובנו
בהיכל יהוה וידעתם כי יהוה צבאות
שלחני אליכם והיה אם שמוע תשמעון
בקול יהוה אלהיכם׃ ומארע רחיקא
ייתון ויבנון בהיכלא דיי ותדעון ארי
יי צבאות שלחני לאתנבאה לכון ויהי
אם קבלא תקבלון למימרא דיי אלהכון׃
ויהי בשנת ארבע לדריוש
המלך היה דבר יהוה אל זכריה
בארבעה לחדש התשעי בכסלו׃ והוה
בשנת ארבע לדריוש מלכא הוה פתגם

ובאת ז בטע בת״ן וסימנ׳ ואקמות במשמעהון דלהנא דמכהנן ואקימית בגלותא תליתתא ׳ לזכרון ח וסימ׳ והיה היום והיה
לך ונשא אהרן וחב׳ ולקחת וביום שמחתכם והין האבנים והעטרת דונשא וחב׳ חס ׳ התשעי ד חס וקראו צום התשעי בכסלו לישוע

נבואה מן קדם יי עם זכריה בארבעה
לירחא תשיעאה בכסלו׃ וישלח בית
אל שראצר ורגם מלך ואנשיו לחלות
את פני יהוה׃ ושלח לבית אל שראצר
ורגם מלך וגברוהי לצלאה קדם יי׃
לאמר אל הכהנים אשר לבית יהוה
צבאות ואל הנביאים לאמר האבכה
בחדש החמשי הנזר כאשר עשיתי
זה כמה שנים׃ למימר לכהניא דמשמשין
בבית מקדשא דיי צבאות ולספריא
למימר האבכי בירחא חמישאה
האמנע נפשי מתפנוקין כמא דעבדית
דנן כמא שנין׃ ויהי דבר
יהוה צבאות אלי לאמר׃ והוה פתגם
נבואה מן קדם יי צבאות עמי למימר׃
אמר אל כל עם הארץ ואל הכהנים
לאמר כי צמתם וספוד בחמישי
ובשביעי וזה שבעים שנה הצום
צמתני אני׃ אימר לכל עמא דארעא
ולכהניא למימר ארי צימין אתון
וספדין בחמישאה ובשביעאה דנן
שבעין שנין הצום תעני אתון מתענן
קדמי׃ וכי תאכלו וכי תשתו הלוא
אתם האכלים ואתם השתים׃ ואתון

אכלין ואתון שתן הלא לא איטבא
לכון אתון אכלין ולא איטבא לכון אתון
שתן׃ הלוא את הדברים אשר קרא
יהוה ביד הנביאים הראשונים בהיות
ירושלם ישבת ושלוה ועריה
סביבתיה והנגב והשפלה ישב׃
הלא ית פתגמיא דשלח יי ביד
נביא קדמאי כד הות ירושלם יתבא
ושליוא וקרוהא סחרנהא ודרומא
ושפילתא יתיב׃ ויהי
דבר יהוה אל זכריה לאמר׃ והוה פתגם
נבואה מן קדם יי עם זכריה למימר׃
כה אמר יהוה צבאות לאמר משפט
אמת שפטו וחסד ורחמים עשו איש
את אחיו׃ כדנן אמר יי צבאות למימר
דין דקשוט דינו וחסדא ורחמי עבידו
גבר עם אחוהי׃ ואלמנה ויתום גר
ועני אל תעשקו ורעת איש אחיו
אל תחשבו בלבבכם׃ וארמלא ויתם
גיור ומסכין לא תינסון ובישת גבר
אחוהי לא תחשבון בלבכון׃ וימאנו
להקשיב ויתנו כתף סררת ואזניהם
הכבידו משמוע׃ וסריבו לקבלא ויהבו
כתפהון מרוד ואודניהון יקרו מלמשמע׃

ט פס דמ״יין מס מכה ומס מכה וחדא מלה בינה וסימנ׳ ואל קין ואל והאמה מצה והאמה וחלב נבלה וחלב וכל בגד וכל ואבני שהם ואבני
ואיפה לפר ואיפה ומאחזת הלוים ובני יהודה ובני וכי תאכלון וכי

וְלִבָּם שָׂמוּ שָׁמִיר מִשְּׁמוֹעַ אֶת
הַתּוֹרָה וְאֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר שָׁלַח יְהוָה
צְבָאוֹת בְּרוּחוֹ בְּיַד הַנְּבִיאִים הָרִאשֹׁנִים
וַיְהִי קֶצֶף גָּדוֹל מֵאֵת יְהוָה צְבָאוֹת׃
ב בשס ולבהון שויאו תקיף כשמירא
מלקבלא ית אוריתא וית פתגמיא
דשלח יי צבאות במימריה ביד
נביאיא קדמאי והוה רגז רב מן קדם
יי צבאות׃ וַיְהִי כַאֲשֶׁר
יו״ד חס קָרָא וְלֹא שָׁמֵעוּ כֵּן יִקְרְאוּ וְלֹא אֶשְׁמָע
אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת׃ והוה כמא דאתנביו
להון נביאיא ולא קבילו כין יצלון
קדמי ולא אקביל צלותהון אמר יי
צבאות׃ וְאֵסָעֲרֵם עַל כָּל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר
לֹא יְדָעוּם וְהָאָרֶץ נָשַׁמָּה אַחֲרֵיהֶם
ב במחול מֵעֹבֵר וּמִשָּׁב וַיָּשִׂימוּ אֶרֶץ חֶמְדָּה ב
לְשַׁמָּה׃ ואבדרינון בין עממיא
דלא ידעונון וארעא תצדי בתריהון
מדעדי ומדתאיב על דשויאו ארע
חמדתא לצדו׃ וַיְהִי דְּבַר
כו בין יְהוָה צְבָאוֹת לֵאמֹר׃ והוה פתגם נבואה ד
מן קדם יי צבאות למימר׃ כֹּה אָמַר שמע
יְהוָה צְבָאוֹת קִנֵּאתִי לְצִיּוֹן קִנְאָה דבר
גְדוֹלָה וְחֵמָה גְדוֹלָה קִנֵּאתִי לָהּ׃ כדנן דישע הצוס קנאתי צוס

אמר יי צבאות מתפרע אנא פורענות
ציון קנאה רבא ורגז רב מן קדמי על
עממיא דאקניוהא׃ כֹּה אָמַר יְהוָה
שַׁבְתִּי אֶל צִיּוֹן וְשָׁכַנְתִּי בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלִָם
וְנִקְרְאָה יְרוּשָׁלִַם עִיר הָאֱמֶת וְהַר יְהוָה
צְבָאוֹת הַר הַקֹּדֶשׁ׃ כדנן אמר יי אתוב
לציון ואשרי שכינתי בגו ירושלם
ותתקרי ירושלם קרתא דקושטא וטור
בית מקדשא דיי צבאות טורא קדישא׃
כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת עֹד
יֵשְׁבוּ זְקֵנִים וּזְקֵנוֹת בִּרְחֹבוֹת יְרוּשָׁלִָם
וְאִישׁ מִשְׁעַנְתּוֹ בְּיָדוֹ מֵרֹב יָמִים׃ כדנן
אמר יי צבאות עוד יתבון סבין וסבן
ברחובי ירושלם וגבר עובדוהי תקנא
יגנון עלוהי מסגי יומין׃ וּרְחֹבוֹת הָעִיר
יִמָּלְאוּ יְלָדִים וִילָדוֹת מְשַׂחֲקִים בִּרְחֹבֹתֶיהָ׃
ורחובי קרתא ירושלם יתמלין עולימין
ועולימן משבחין בפתאהא׃
כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת כִּי יִפָּלֵא
בְּעֵינֵי שְׁאֵרִית הָעָם הַזֶּה בַּיָּמִים הָהֵם
גַּם בְּעֵינַי יִפָּלֵא נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת׃ כדנן
אמר יי צבאות כד תיקר דהלתי בעיני
שארא דעמא הדין ביומיא האינון
אף קדמי יקרון אמר יי צבאות׃

ויהי דבר יי צבאות ד דסמ׳ וסימ׳ ויהי דבר שמע דבר דישעיה הצוס צמתוני קנאתי לציון קנאה גדולה צוס ה׳ משחקים ב׳
ב׳ וסימ׳ ברחובותיה במחול

כה אמר יהוה צבאות הנני
מושיע את עמי מארץ מזרח ומארץ
מבוא השמש׃ כדנן אמר יי צבאות
הא אנא פריק ית עמי מארע מדנחא
ומארע מערבי שמשא׃ והבאתי אתם
ושכנו בתוך ירושלם והיו לי לעם ואני
אהיה להם לאלהים באמת ובצדקה׃
ואעיל יתהון וישרון בגו ירושלם ויהון
קדמי לעם ואנא אהוי להון לאלה בקשוט
ובזכו׃ כה אמר יהוה צבאות
תחזקנה ידיכם השמעים בימים
האלה את הדברים האלה מפי הנביאים
אשר ביום יסד בית יהוה צבאות
ההיכל להבנות׃ כדנן אמר יי צבאות
יתקפן ידיכון דשמעין ביומיא האלין
ית פתגמיא האלין מפום נביאי דביומא
דשרי לאשתכללא בית מקדשא דיי
צבאות היכלא לאתבנאה׃ כי לפני הימים
ההם שכר האדם לא נהיה ושכר הבהמה
איננה וליוצא ולבא אין שלום מן
הצר ואשלח את כל האדם איש ברעהו׃
ארי קדם מיתי יומיא האנון אגרא
דאנשא לא הוה ואגרא דבעירא ליתוהי
ולנפקיא ולעליא לית שלמא מן

מעיקא ואגרי ית כל אנשא גבר
בחבריה׃ ועתה לא כימים הראשנים
אני לשארית העם הזה נאם יהוה צבאות׃
וכען לא כיומיא קדמאי אנא לשארא
דעמא הדין אמר יי צבאות׃ כי זרע
השלום הגפן תתן פריה והארץ תתן
את יבולה והשמים יתנו טלם והנחלתי
את שארית העם הזה את כל אלה׃
ארי בעדנא ההוא זרעא יהי שלם
גופנא תתין אבה וארעא תתין ית
עללתה ושמיא ישמשונון בטלהון
ואחסין לשארא דעמא הדין ית כל
ברכתא האלין׃ והיה כאשר הייתם
קללה בגוים בית יהודה ובית ישראל
כן אושיע אתכם והייתם ברכה אל
תיראו תחזקנה ידיכם׃ ויהי כמא דהויתון
לוטא בעממיא בית יהודה ובית ישר׳
כין אפרוק יתכון ותהון מברכין לא
תדחלון יתקפן ידיכון׃ כי
כה אמר יהוה צבאות כאשר זממתי
להרע לכם בהקציף אבתיכם אתי
אמר יהוה צבאות ולא נחמתי׃ ארי
כדנן אמר יי צבאות כמא דחשיבית
לאבאשא לכון כד ארגיזו אבהתכון

בימים האלה ה׳ בליש׳ וסימנ׳ תחזקנה זוממתי ובמלאת קראו נזכרים ... יסד ד׳ וס׳ הלביעית שימו תחזקנה מיום ... להרע ן׳ וס׳
עמדי להיטיב נשבע זוממתי חכמים מחר ...

קדמי אמר יי צבאות ולא תבית מימרי
כן שבתי זממתי בימים האלה להיטיב
את ירושלם ואת בית יהודה אל תיראו
כין תבית חשיבית ביומיא האלין
לאיטבא לית בני ירושלם ולדבית
יהודה לא תדחלון אלה הדברים אשר
תעשו דברו אמת איש את רעהו אמת
ומשפט שלום שפטו בשעריכם
אלין פתגמיא דתעבדון מלילו קשטא
גבר עם חבריה קושטא ודינא דשלמא
דינו בקרויכון ואיש את רעת רעהו
אל תחשבו בלבבכם ושבעת שקר
אל תאהבו כי את כל אלה אשר שנאתי
נאם יהוה וגבר ית בישות חבריה לא
תחשבון בלבכון ושבועתא דשקרא
לא תרחמון ארי ית כל אלין דרחיקית
אמר יי ויהי דבר יהוה
צבאות אלי לאמר כה אמר יהוה צבאות
צום הרביעי וצום החמישי וצום
השביעי וצום העשירי יהיה לבית
יהודה לששון ולשמחה ולמועדים
טובים והאמת והשלום אהבו כדנן
אמר יי צבאות צומא רביעאה וצומא
חמישאה וצומא שביעאה וצומא

עסיראה יהי לבית יהודה לביע ולחדוא
ולמועדין טבין וקשטא ושלמא רחמו
כה אמר יהוה צבאות עד
אשר יבאו עמים וישבי ערים רבות
כדנן אמר יי צבאות עוד דייתון
עממין ויתבי קרוין סגיאן והלכו
ישבי אחת אל אחת לאמר נלכה הלוך
לחלות את פני יהוה ולבקש את יהוה
צבאות אלכה גם אני ויהכון יתבי חדא
עם חדא למימר ניזיל מיזל לצלאה
קדם יי ולמתבע אולפן מן קדם יי
צבאות דין לדין יימר איזיל אף אנא
ובאו עמים רבים וגוים עצומים לבקש
את יהוה צבאות בירושלם ולחלות
את פני יהוה וייתון עממין סגיאין
ומלכוון רברבן למתבע אולפן מן
קדם יי צבאות בירושלם ולצלאה קדם יי
כה אמר יהוה צבאות
בימים ההמה אשר יחזיקו עשרה
אנשים מכל לשנות הגוים והחזיקו
בכנף איש יהודי לאמר נלכה עמכם
כי שמענו אלהים עמכם כדנן אמר
יי צבאות ביומיא האנון דיתקפון
עסרה גברין מכל לישני עממיא

ולשמחה ג̇ וסימנ̇ ליהודים לששון מה זה עשה ס ולבקש ל̇ וסימנ̇ את יי צבאות מעל אבלם ויקם אדם לרדפך ס אלה הדברים ה̇ וסימ̇ אשר תדבר אשר דבר עשיתם אשר תעשון אשר צוה

ויתקפון בכנף גבר יהודי למימר נזיל
עמכון ארי שמענא דמימרא דיי
בסעדכון׃ משא דבר
יהוה בארץ חדרך ודמשק מנחתו
כי ליהוה עין אדם וכל שבטי ישראל׃
מטל פתגמא דיי בארע דרומא ודמשק
תתוב למהוי מארע בית שכינתיה ארי
קדם יי גלן עובדי בני אנשא אתרעי
בכל שבטיא דישראל׃ וגם חמת תגבל
בה צור וצידון כי חכמה מאד׃ ואף
חמת תתוב למהוי מארע בית שכינתיה
צור וצידון ארי תקיפת לחדא׃ ותבן
צר מצור לה ותצבר כסף כעפר
וחרוץ כטיט חוצות׃ ובנת צור
תוקפא לה וכנשת כספא כעפרא
ודהבא כסין שוקין׃ הנה יהוה יורשנה
והכה בים חילה והיא באש תאכל׃ הא
יי מתריך לה וירמי בימא עותרה
והיא בנורא תתוקד׃ תרא אשקלון
ותירא ועזה ותחיל מאד ועקרון כי
הביש מבטה ואבד מלך מעזה
ואשקלון לא תשב׃ תחזי אשקלון
ותדחל ועזה ותזוע לחדא ועקרון
ארי בהיתת מבית רוחצנה ויבד

מלכא מעזה ואשקלון לא תתיתב׃
וישב ממזר באשדוד והכרתי גאון
פלשתים׃ ויתבון בית ישראל באשדוד
דהוו בה כנוכראין ואבטיל רבות
פלשתאי׃ והסרתי דמיו מפיו ושקציו
מבין שניו ונשאר גם הוא לאלהינו
והיה כאלף ביהודה ועקרון כיבוסי׃
ואשיצי אכלי דמא ושקצא מביניהון
ויסופון חילהון וגיורין דישתארון
בהון יתוספון אף אנון על עמא דאלהנא
ויהון כרברבין דבית יהודה ועקרון
יתמלי בית ישראל כירושלם׃ וחניתי
לביתי מצבה מעבר ומשב ולא יעבר
עליהם עוד נגש כי עתה ראיתי בעיני׃
ואשרי בבית מקדשי שכינת יקרי
ותקוף דרע גבורתי כשור דאישא
מקפא ליה סחור סחור מדעדי ומדתאיב
ולא יעבר עליהון עוד שלטון ארי
כען גלית גבורתי לאיטבא להון׃
גילי מאד בת ציון הריעי
בת ירושלם הנה מלכך יבוא לך
צדיק ונושע הוא עני ורכב על חמור
ועל עיר בן אתנות׃ בועי לחדא כנשתא
דציון יבעי כנשתא דירושלם הא מלכיך

בעיני ה׳ וסימנ׳ וגם מצאת ואדעך וייטב בעיני ישרה יעמד נא דוד לפני גדלה נפשך וטוב בעיני זה׳ יתי שפל בזית יקרות ומנתי צרע

אתי לגויך זכי ופריק הוא ענותן
ורכיב על חמר ועל עיל בר אתן׃
והכרתי רכב מאפרים וסוס מירושלם
ונכרתה קשת מלחמה ודבר שלום
לגוים ומשלו מים עד ים ומנהר עד
אפסי ארץ׃ ואשיצי רתכין מאפרים
וסוסון מירושלם ואתבר תקוף
עבדי קרב משרית עממיא וידין
שלמא למלכוותא וישלוט מימא
עד מערבא ומפרת עד סיפי ארעא׃
גם את בדם בריתך שלחתי אסיריך
מבור אין מים בו׃ את אתון דעל
דמא אתגזר לכון קים פרקית יתכון
משעבוד מצראי סופיקית צורכיכון
במדבר צדיא הא כגוב ריקן דלית מיין
ביה׃ שובו לבצרון אסירי התקוה
גם היום מגיד משנה אשיב לך׃ תובו
למהוי כרכין תקיפין אסיריא דמסברין
לפורקנך אף יומא דין אשלח לחואה
לכון דעל חד תרין כטבוון דאמרית
לכון איתי לכון׃ כי דרכתי לי יהודה
קשת מלאתי אפרים ועוררתי בניך
ציון על בניך יון ושמתיך כחרב
גבור׃ ארי תקיפית קדמי דבית יהודה

כקשת מתיחא כבית אזנין מלית גבורא
בית ישראל ואגבר בנך ציון על בני
עממיא ואשוינך כחרבא דגיברא׃
ויהוה עליהם יראה ויצא כברק חצו
ואדני יהוה בשופר יתקע והלך בסערות
תימן׃ ויי׳ עליהון יתגלי ויהון נפקין
כברקין פתגמוהי ומן קדם יי׳ אלהים
בשופרא יתקע וידבר בעלעולי רוח
דרומא׃ יהוה צבאות יגן עליהם ואכלו
וכבשו אבני קלע ושתו המו כמו יין
ומלאו כמזרק כזוית מזבח׃ יי׳ צבאו׳
ירחים עליהון וישלטון בעממיא
ויקטלונונון ושאריהון יגמרון כמא
דשדין אבנא בקלעא ויבזון ית נכסיהון
ויסבעון מנהון כשתי חמר ותהי
נפשהון מליא תפנוקין כמזרק דמלי
סולת ומשח ויהון מזהרין כדמא
דמזהר על כותל מדבחא׃ והושיעם
יהוה אלהיהם ביום ההוא כצאן עמו
כי אבני נזר מתנוססות על אדמתו׃
ויפרוקינון יי׳ אלההון בעדנא ההוא
על דאתבדרו כענא עמיה ארי
יבחרינון כאבני אפודא ויקריבנון
לארעהון׃ כי מה טובו ומה יפיו דגן

יראה ג׳ וסימנ׳ בחר יצ׳ מנות ב׳ בו שלש שלש שלש ב׳ בו ושאר מגן עליהם וכבודו בניין פעלך כזוית ב׳ וסימ׳ מזבח מחטבות

בחורים ותירוש ינובב בתלות׃ ארי
מא טב ומא יאי אולפן אוריתא לגוברא
ודין דקשוט מתקן בכנשתא׃ שאלו
מיהוה מטר בעת מלקוש יהוה עשה
חזיזים ומטר גשם יתן להם לאיש
עשב בשדה׃ שאלו מן קדם יי
מטרא בעידן לקיש יי עביד רוחין
ומחית מטרא לבני אנשא למתן להון
עבורא למיכל ועסבא לבעירא בחקלא׃
כי התרפים דברו און והקסמים חזו
שקר וחלמות השוא ידברו הבל
ינחמון על כן נסעו כמו צאן יענו
כי אין רעה׃ ארי פלחיא צלמיא
ממללין אונס וקסמיא מתנבן שקר
ונביי שקרא בנבואת שקרהון שקרא
ממללין לא מרעס מנחמין על כין
אתבדרו כבידור ענא גלו ארי לית
מלך׃ על הרעים חרה
אפי ועל העתודים אפקוד כי פקד
יהוה צבאות את עדרו את בית
יהודה ושם אותם כסוס הודו
במלחמה׃ על מלכיא הוה רוגזי ועל
שלטוניא אנא מסער עליהון חוביהון
ארי דכיר יי צבאות ית עמיה ית
דבית יהודה וישוי יתהון כסוסי
תקיף דזיותן בקרבא׃ ממנו פנה
ממנו יתד ממנו קשת מלחמה ממנו
יצא כל נוגש יחדו׃ מניה מלכיה מניה
משיחיה מניה תקוף קרביה מניה
יתרבון כל פרנסוהי כחדא׃ והיו
כגבורים בוסים בטיט חוצות במלחמה
ונלחמו כי יהוה עמם והבישו רכבי
סוסים׃ ויהון כגיברין בית ישראל דישי
קטילי עממיא כסין שוקין בקרבא
ויגיחון קרב ארי מימרא דיי בסעדהון
ויבהתון רכבי סוסוון׃ וגברתי את בית
יהודה ואת בית יוסף אושיע והושבותים
כי רחמתים והיו כאשר לא זנחתים
כי אני יהוה אלהיהם ואענם׃ ואגבר
ית דבית יהודה וית דבית יוסף אפרוק
ואכניש גלותהון וארחים עליהון ויהון
כיד לא טלטילתנון ארי אנא יי אלההון
אקביל צלותהון׃ והיו כגבור אפרים
ושמח לבם כמו יין ובניהם יראו
ושמחו יגל לבם ביהוה׃ ויהון כגיברין
דבית אפרים ויחדי לבהון כשתי חמר
ובניהון יחזון ויחדון יבוע ליבהון
במימרא דיי׃ אשרקה להם ואקבצם

לא חלתי בתולות אחריה וגם בתולות וכול מל׳ ׃ ינובב בתלות כת׳ ושנ׳ בתולות כת׳ ׃ נוגש ב׳ מל׳ וסימנ׳ יצא כל נוגש מעביר

כי פדיתים ורבו כמו רבו׃ אכלו לכנשא
גלותהון ואקריבנון ארי פרקתינון
ויסגון כמא דאמיר עליהון יסגון׃
ואזרעם בעמים ובמרחקים יזכרוני
וחיו את בניהם ושבו׃ וכמא דבדרתינון
בני עממיא דבארעא רחיקא הוו
דכירין לדחלתי ויורכון שני חיין
עם בניהון ויתבון׃ והשיבותים מארץ
מצרים ומאשור אקבצם ואל ארץ
גלעד ולבנון אביאם ולא ימצא להם׃
וכמא דאתיבתינון מארעא דמצרים
כין מאתור אקריב גלותהון ולארע
גלעד ומקדשא אעילנון ולא יסופיק
להון׃ ועבר בים צרה והכה בים גלים
והבישו כל מצולות יאר והורד גאון
אשור ושבט מצרים יסור׃ ויתעבדן
להון נסין וגבורן כמא דאתעבידו
לאבהתהון במעברהון בימא ויחזון
בפורענות סנאיהון כמא דאיטרפו
גיבריא בגלי ימא ויבהתון כל מלכי
עממיא ויבטל תוקפא מאתוראה
ושלטן מצראי יעדי׃ וגברתים ביהוה
ובשמו יתהלכו נאם יהוה׃ ואגברינון
במימרא דיי ובשמיה יהכון פריקין

אמר יי׃ פתח לבנון דלתיך
ותאכל אש בארזיך׃ פתחו עממיא
תרעיכון ותשיצי אישתא תוקפיכון׃
הילל ברוש כי נפל ארז אשר אדירים
שדדו הילילו אלוני בשן כי ירד
יער הבצור׃ אילילו מלכיא ארי
איתברו שלטוניא דעתירי נכסיא
מתבזזין אילילו טורני מדינתא
ארי אתבזיז מחוז תוקפכון׃ קול
יללת הרעים כי שדדה אדרתם קול
שאגת כפירים כי שדד גאון הירדן׃
קל צוחת מלכיא ארי אתבזיזו מחוזיהון
קל ניהומתהון כבני אריון כד יביש
עליהון רוס ירדנא׃ כה
אמר יהוה אלהי רעה את צאן ההרגה׃
כדנן אמר יי אלהי אתנבי על פרנסיא
דאתמניאו לפרנסא עמא ואנון שליטו
בהון כענא לנכסתא׃ אשר קניהן
יהרגן ולא יאשמו ומכריהן יאמר
ברוך יהוה ואעשר ורעיהם לא יחמול
עליהן׃ דקניהון קטלין להון ואמרין
לית עלנא חובא ומזבניהון אמרין בריך
יי דעתרנא ורעיהון לא חיסין עליהון׃
כי לא אחמול עוד על ישבי הארץ

וחיו ג בליש וסימנה וחיו ולא ימותו ומן האנשים וחיו את בניהם ‥ עליהן ז וסימנה ותנו וכתבת מזבח דיהוש ורגמו בנות עמך
קניהן בית לחם וכל בליות כות ‥ פתח ד וסי החלון לבנון פיך לאלם שפטו צדק ‥

נאם יהוה והנה אנכי ממציא את
האדם איש ביד רעהו וביד מלכו
וכתתו את הארץ ולא אציל מידם׃
ארי לא אחוס עוד על יתבי ארעא אמר
יי׳ והא אנא מגרי ית אנשא גבר ביד
חבריה וביד מלכיה ויבזון ית ארעא
ולא אשיזיב מידהון׃ וארעה את צאן
ההרגה לכן עניי הצאן ואקח לי שני
מקלות לאחד קראתי נעם ולאחד
קראתי חבלים וארעה את הצאן׃ ומניתי
פרנסיא על עמא ואינון שליטו בהון
רעוא כענא לנכסתא מסכינו וטלטילו
ית עמי ואתפליגו קדמי תרתין פולגוון
אתפליגו בית ישראל על דבית יהודה
קצו במלכותא דבית דוד דבהון רעוא
קדמי למהוי פרנסין על עמי׃ ואכחד
את שלשת הרעים בירח אחד ותקצר
נפשי בהם וגם נפשם בחלה בי׃
ושיציתי ית תלתא פרנסיא בירחא
חד ורחיק מימרי יתהון על דנפשהון
קצת בפולחני׃ ואמר לא ארעה
אתכם המתה תמות והנכחדת תכחד
והנשארות תאכלנה אשה את בשר
רעותה׃ ואמרית דלא למנאה עליכון

דמיתין ימותון ודמשתיצן ישתיצון
ודישתארון יבזון גבר ית נכסי קריביה׃
ואקח את מקלי את נעם ואגדע אתו
להפר את בריתי אשר כרתי את כל
העמים׃ ואיתיתי ית מלכא דאתור על
מלכא דישראל ואגליתי יתיה על
דאשניאו ית קימא דגזיר עמהון דלא
למפלח לטעותא כבין גלו לביני עממיא׃
ותפר ביום ההוא וידעו כן עניי הצאן
השמרים אתי כי דבר יהוה הוא׃ ועל
דאשניאו קימא גלו בעדנא ההוא וידעו
כין ענותניא חשיבי עמא דעבדו
רעותי ארי פתגמא דיי׳ הוא׃ ואמר
אליהם אם טוב בעיניכם הבו שכרי
ואם לא חדלו וישקלו את שכרי
שלשים כסף׃ ואמרית להון ואם תקין
בעיניכון עבידו רעותי ואם לא
אתמנעו ועבדו ית רעותי גוברין
מקצת׃ ויאמר יהוה אלי השליכהו
אל היוצר אדר היקר אשר יקרתי
מעליהם ואקחה שלשים הכסף
ואשליך אתו בית יהוה אל היוצר׃
ואמר יי׳ לי כתוב דוכרן עובדיהון
בחילש כתבא ורמי יתיה לבית מקדשא

אוילים דכת׳ אולים ה̇ וסימנ׳ אך אולים כלי רעה אולים מדרך אולים ילין ומוקר אולים [illegible] ואשלך ב̇ דאורי׳ חס דנבי׳

לתחות יד אמרכלא חלף דיקרת
דחלתי בעיניהון וכתבית ית דוכרן
עובדיהון בחילש כתבא ורמית
יתיה לבית מקדשא דיי לתחות יד
אמרכלא רבא׃ ואגדע את מקלי
השני את החבלים להפר את האחוה
בין יהודה ובין ישראל׃ ואיתיתי
נבוכדנצר מלכא דבבל על צדקיה
מלך שבטא דבית יהודה ואגליתי
יתיה על דאשניאו קימא אף אנון
דבית יהודה כאחיהון דבית ישראל׃
ויאמר יהוה אלי עוד קח
לך כלי רעה אולי׃ ואמר יי לי עוד
איזיל אתנבי על פרנסא טפשא׃ כי
הנה אנכי מקים רעה בארץ הנכחדות
לא יפקד הנער לא יבקש והנשברת
לא ירפא הנצבה לא יכלכל ובשר
הבריאה יאכל ופרסיהן יפרק׃ ארי
האנא מקים פרנסא בארעא דשגן
לא יבעי ודאיטלטלו לא יתבע
ודתבירין לא יסי דקימין לא יסובר
ונכסי עתיריא יבוז ושארהון יגמר׃
הוי רעי האליל עזבי הצאן חרב
על זרועו ועל עין ימינו זרעו
יבוש תיבש ועין ימינו כהה תכהה׃
ווי על פרנסא טפשא דאתפקיד ליה
עמא לפרנסא דהווא דמי לטבחא
דסכינה בידיה זעינה על שמינתא
למיכס דרעיה מיבש ייבש ועינה
דימינא מכהא תכהי׃ משא
דבר יהוה על ישראל נאם יהוה נטה
שמים ויסד ארץ ויצר רוח אדם
בקרבו׃ מטל פתגמא דיי על ישראל
אמר יי דתלא שמיא ושכליל ארעא
וברא רוחא דאנשא במעוהי׃ הנה
אנכי שם את ירושלם סף רעל לכל
העמים סביב וגם על יהודה יהיה במצור
על ירושלם׃ האנא משוי ית ירושלם
מן מלי מרוי לכל עממיא סחור סחור
ואף דבית יהודה ייתינון עממיא כד
אנסין בצירא לירושלם׃ והיה ביום
ההוא אשים את ירושלם אבן מעמסה
לכל העמים כל עמסיה שרוט ישרטו
ונאספו עליה כל גויי הארץ׃ ויהי
בעידנא ההוא אשוי ית ירושלם
אבן תקלא לכל עממיא כל אנסהא
אתבזזא יתבזזון ויתכנשון עלה
כל עממי ארעא׃ ביום ההוא נאם

רעי ה׳ וחס וסימנ׳ האמר לכרש דודי הוי חרב עורי יי׳ רעי לא אחסר אולי אולים ה׳ חס בליש׳ וכבר נמנו בפנים ראשון

יהוה אכה כל סוס בתמהון ורכבו
בשגעון ועל בית יהודה אפקח את
עיני וכל סוס העמים אכה בעורון׃
בעדנא ההוא אמר יי אמחי כל סוסות
עממיא בטפשותא ורכביהון
בשעממותא ועל בית יהודה אגלי
ית גבורתי לאיטבא להון וכל סוסות
עממיא אמחי בסמיותא׃ ואמרו
אלפי יהודה בלבם אמצה לישבי
ירושלם ביהוה צבאות אלהיהם׃
ויימרון רברבי יהודה בלבהון אשתכח
פורקן ליתבי ירושלם במימרא דיי
צבאות אלההון׃ ביום ההוא אשים
את אלפי יהודה ככיור אש בעצים
וכלפיד אש בעמיר ואכלו על ימין
ועל שמאול את כל העמים סביב
וישבה ירושלם עוד תחתיה בירושלם׃
בעידנא ההוא אשוי ית רברבי יהודה
כלבוש דנור באעיא וכבעור דאישא
בעמירא ויבזון מן דרומא ומן צפונא
ית כל נכסי עממיא סחור סחור ותתיב
ירושלם עוד באתרה ותצלח ירושלם׃
והושיע יהוה את אהלי יהודה בראשנה
למען לא תגדל תפארת בית דויד

ב̇ חס ואמנון בענ̇

ב̇ חד מל וחד חס

ותפארת יושב ירושלם על יהודה׃
ויפרוק יי ית קרוי ארעא דבית יהודה
בקדמיתא בדיל דלא תסגי אתרברבות
בית דויד ואתרברבות יתבי ירושלם
על דבית יהודה׃ ביום ההוא יגן יהוה
בעד יושב ירושלם והיה הנכשל
בהם ביום ההוא כדויד ובית דויד כאלהים
כמלאך יהוה לפניהם׃ בעדנא ההוא
יגין יי על יתבי ירושלם ויהי
דחליש בהון בעדנא ההוא כדויד ובית
דויד כרברבין יצלחון כמלאכא דיי
קדמיהון׃ והיה ביום ההוא אבקש
להשמיד את כל הגוים הבאים על
ירושלם׃ ויהי בעדנא ההוא אתבע
לשיצאה ית כל עממיא דמתכנשין
ואתן על ירושלם׃ ושפכתי על בית
דויד ועל יושב ירושלם רוח חן
ותחנונים והביטו אלי את אשר דקרו
וספדו עליו כמספד על היחיד והמר
עליו כהמר על הבכור׃ ואשפוך על
בית דויד ועל יתבי ירושלם רוח חסד
ורחמין ויבעון מן קדמי על דאטלטלו
ויספדון עלוהי כמא דספדין על
יחידא ויימרון עלוהי כמא דממררין

ג̇ והייתם ובית דוד מי אל גדול

ב̇

אלפים ה̇ חס בליש̇ וסימנה̇ לאלפיהם תנינ̇ אלפים לראש והיה כאלף ואמרו אלפי יהודה ושלאחרון ... כאלהים ג̇ וס̇ והייתם ובית

על בוכרא׃ ביום ההוא יגדל המספד
בירושלם כמספד הדדרמון בבקעת
מגדון׃ בעדנא ההוא יסגי מספדא
בירושלם כמספד אחאב בר עמרי
דקטל הדד רמון בר טב רמון וכמספד
יושיה בר אמון דקטל פרעה חגירא
בבקעת מגדו׃ וספדה הארץ משפחות
משפחות לבד משפחת בית דויד
לבד ונשיהם לבד משפחת בית נתן
לבד ונשיהם לבד׃ ויספדון דיירי
ארעא זרעיין זרעיין גובריהון
לחוד ונשיהון לחוד זרעית בית
דויד גובריהון לחוד ונשיהון לחוד
זרעית בית נתן גובריהון לחוד ונשיהון
לחוד׃ משפחת בית לוי לבד ונשיהם
לבד משפחת השמעי לבד ונשיהם
לבד׃ זרעית בית לוי גבריהון לחוד
ונשיהון לחוד זרעית בית שמעי
לחוד ונשיהון לחוד׃ כל המשפחות
הנשארות משפחת משפחת לבד חס בענ
ונשיהם לבד׃ כל זרעיתא דישתארון
זרעיין זרעיין לחוד ונשיהון לחוד
ביום ההוא יהיה מקור נפתח לבית
דוד וליושבי ירושלם לחטאת ולנדה׃ ו

בעדנא ההוא יהי אולפן אוריתא
גלי כמבוע דמיין לבית דוד וליתבי
ירושלם ואשבוק לחוביהון כמא
דמידכן במי אדיותא ובקטם תורתא
דחטתא׃ והיה ביום ההוא נאם יהוה
צבאות אכרית את שמות העצבים
מן הארץ ולא יזכרו עוד וגם את
הנביאים ואת רוח הטמאה אעביר
מן הארץ׃ ויהי בעדנא ההוא אמר
ײ צבאות אשיצי ית שום טעות
עממיא מן ארעא ולא יהי דוכרן
משומהון עוד ואף ית נביי שקרא
וית רוח מסאבא אבטיל מן ארעא׃
והיה כי ינבא איש עוד ואמרו אליו
אביו ואמו ילדיו לא תחיה כי שקר
דברת בשם יהוה ודקרהו אביהו
ואמו ילדיו בהנבאו׃ ויהי ארי יתנבי
גבר עוד ויימרון ליה אבוהי ואמיה
ילדוהי לא תתקיים ארי שקרא
אתנביתא בשמא דײ וידחון ביה
אבוהי ואמיה ילדוהי באתנביותיה׃
והיה ביום ההוא יבשו הנביאים
איש מחזינו בהנבאתו ולא ילבשו
אדרת שער למען כחש׃ ויהי

אעביר ג׳ וסימנ׳ אעביר כל טובי׳ לו חיה רעה רוח טומאה אעביר מן הארץ חד בתורה וב׳ בנביאים ה׳ בהנבאתו ל׳

בעדנא ההוא יבהתון נביי שקרא גבר
מנבואתיה באתנבואתיה ולא יתנבון
עוד שקר בדיל לאלפא כדבין ואמר
לא נביא אנכי איש עבד אדמה אנכי
כי אדם הקנני מנעורי ויימר לא נבי
אנא גבר פלח בארעא אנא ארי אנשא
אקנני מזעורי ואמר אליו מה ה
המכות האלה בין ידיך ואמר אשר
הכיתי בית מאהבי ויימר ליה מא
מחתא האלין אתאה עלנא הלא
בעובדי ידנא ויימר יאות לקינא
בחובין דרחימנא חרב
עורי על רעי ועל גבר עמיתי נאם
יהוה צבאות הך את הרעה ותפוצין
הצאן והשבתי ידי על הצערים
חרבא אתגלא על מלכא ועל שלטונא
חבריה דכותיה דדמי ליה אמר יי
צבאות קטול ית מלכא ויתבדרון
שלטונייא ואתיב מחת גבורתא על
תנייניא והיה בכל הארץ נאם יהוה
פי שנים בה יכרתו יגועו והשלישית
יותר בה ויהי בכל ארעא אמר יי
תרין חולקין דבה ישתיצון יסופון
ותלתא ישתאר בה והבאתי את

השלישית באש וצרפתים כצרף
את הכסף ובחנתים כבחון את הזהב
הוא יקרא בשמי ואני אענה אתו
אמרתי עמי הוא והוא יאמר יהוה
אלהי ואעיל ית תלתא בעקא כבור
דאישא ואצרופנון כמא דצריפין ית
כספא ואבחרינון כמא דבחרין ית
דהבא הוא יצלי בשמי ואנא אקביל
צלותיה אמרית עמי הוא והוא יימר
יי אלהי הנה יום בא
ליהוה וחלק שללך בקרבך הא
יומא עתיד למיתי מן קדם יי ויפלגון
בית ישראל נכסי עממיא בגויך
ירושלם ואספתי את כל הגוים אל
ירושלם למלחמה ונלכדה העיר
ונשסו הבתים והנשים תשגלנה
ויצא חצי העיר בגולה ויתר העם
לא יכרת מן העיר ואכניש ית כל
עממיא לירושלם לאגחא קרבא
ותתכביש קרתא ויתבזזון בתיא
ונשיא ישתכבן ויפוק פלגה דקרתא
בגלותא ושאר עמא לא יפסוק מן
קרתא ויצא יהוה ונלחם בגוים ההם
כיום הלחמו ביום קרב ויתגלי יי

ב וחס ב בחנתנו הנני מל צורפם בל בחון כבחון

תשכבנה ק

את הזהב ז וס׳מנה׳ והם יקחו את הזהב אך את הזהב ויקח משה וחב׳ ושתי דלתות ובחנתים [illegible] ונלחם ה׳ פת׳ וס׳ נתחכמה והיינו

ויגיח קרבא בעממיא האנון כיום
אגחותיה קרב על ימא דסוף׃ ועמדו
רגליו ביום ההוא על הר הזיתים אשר
על פני ירושלם מקדם ונבקע הר
הזיתים מחציו מזרחה וימה גיא
גדולה מאד ומש חצי ההר צפונה
וחציו נגבה׃ ויתגלי בגבורתיה על
טור זיתיא דעל אפי ירוש׳ ממדנחא
ויתבזע טור זיתיא מפלגיה למדנחא
ולמערבא חילא רבא לחדא ויתלש
פלגיה דטורא לצפונא ופלגיה לדרומא׃
ונסתם גיא הרי כי יגיע גיא הרים
אל אצל ונסתם כאשר נסתם מפני
הרעש בימי עזיה מלך יהודה ובא
יהוה אלהי כל קדשים עמך׃ ויסתתים
חילא דטוריא ארי ימטי חילת טוריא
לאצל ותערקון כמא דערקתון מן
קדם זיעא דהוה ביומי עוזיה מלך
שבטא דבית יהודה ויתגלי יי אלהי
כל קדישוהי עמיה׃ והיה ביום ההוא
לא יהיה אור יקרות יקפאון׃ ויהי
בעדנא ההוא לא יהי נהורא אלהין
עדי וגליד׃ והיה יום אחד הוא יודע
ליהוה לא יום ולא לילה והיה לעת

ערב יהיה אור׃ ויהי יומא חד הוא
ידיע קדם יי לא כנהור יממא ולא
כקבל ליליא ויהי לעדן רמשא יהי
נהורא׃ והיה ביום ההוא יצאו מים
חיים מירושלם חצים אל הים
הקדמוני וחצים אל הים האחרון
בקיץ ובחרף יהיה׃ ויהי בעדנא ההוא
יפקון מי מבוע מירושלם פלגהון
לימא מדנחאה ופלגהון לימא
מערבאה בקיטא ובסתוא יהון
נפקין׃ והיה יהוה למלך על כל הארץ
ביום ההוא יהיה יהוה אחד ושמו אחד׃
ותתגלי מלכותא דיי על כל יתבי
ארעא בעדנא ההוא יפלחון קדם יי
כתף חד ארי שמיה יציב בעלמא
לית בר מניה׃ יסוב כל הארץ כערבה
מגבע לרמון נגב ירושלם וראמה
וישבה תחתיה למשער בנימן עד
מקום שער הראשון עד שער הפנים
ומגדל חננאל עד יקבי המלך׃ יקפה
לכל ארעא כמישרא מגבע לרמון
דרום ירושלם ותתרבי ותתיב באתרה
למתרע שיבט בנימן עד אתר תרעא
קדמאה עד תרע זויתא ומגדל פקוס

והיה יי ו׳ וסימנ׳ ושבתי וכי הקים והיה יי לדיין והיה יי עמו וברוך הגבר למלך ואסף ב׳ וסימנ׳ חיל כל הגוים שללכם

עד שיחי מרלא׃ וישבו בה וחרם
לא יהיה עוד וישבה ירושלם לבטח׃
ויתבון בה וקטלא לא יהי עוד ותתיב
ירושלם לרוחצן׃ וזאת תהיה
המגפה אשר יגף יהוה את כל העמים
אשר צבאו על ירושלם המק בשרו
והוא עמד על רגליו ועיניו תמקנה
בחריהן ולשונו תמק בפיהם׃ ודא
תהי מחתא דימחי ײ ית כל עממיא
דמתכנשין ואתן על ירושלם יתמסי
בסריה והוא קאים על רגלוהי ועינוהי
יתמסין בגלגליהון ולישנהון יתמסי
בפומהון׃ והיה ביום ההוא תהיה
מהומת יהוה רבה בהם והחזיקו איש
יד רעהו ועלתה ידו על יד רעהו׃ ויהי
בעדנא ההוא יהי שגוש קטלא מן
קדם ײ סגי בהון ויתקפון גבר ביד
חבריה ותתלש ידיה עם ידא דחבריה׃
וגם יהודה תלחם בירושלם ואסף
חיל כל הגוים סביב זהב וכסף ובגדים
לרב מאד׃ ואף דבית יהודה יתיגון
עממיא בד אניסין לאגחא קרבא
בירושלם ויכנשון נכסי כל עממיא
סחור סחור דהבא וכספא ולבושין

לסגי לחדא׃ וכן תהיה מגפת הסוס
הפרד הגמל והחמור וכל הבהמה
ג׳ אשר יהיה במחנות ההמה כמגפה
הזאת׃ וכין תהי מחת סוסיא כודניא
גמלא וחמרא וכל בעירא דיהי
במשריתא האנון כמחתא הדא׃ והיה
כל הנותר מכל הגוים הבאים על
ירושלם ועלו מדי שנה בשנה
פט להשתחות למלך יהוה צבאות ולחג
רפי את חג הסכות׃ ויהי כל דישתאר
מכל עממיא דמתכנשין ואתן על
ירושלם ויסקון כזמן שנא בשנא
למסגד קדם ײ מלך עלמיא ײ צבאות
ולמיחג ית חגא דמטליא׃ והיה אשר
לא יעלה מאת משפחות הארץ אל
פט ירושלם להשתחות למלך יהוה
צבאות ולא עליהם יהיה הגשם׃ ויהי
דלא יסק מן זרעית עממי ארעא
לירושלם למסגד קדם מלך עלמיא
ײ צבאות ולא עליהון יהי מטרא׃
ואם משפחת מצרים לא תעלה ולא
באה ולא עליהם תהיה המגפה אשר
יגף יהוה את הגוים אשר לא יעלו
לחג את חג הסכות׃ ואם מדלכות

לרב מאד ה׳ וסימנ׳ ואספו ויעש שלמה ותתן למלך כי במצעור ויאספו ... של לכבס ... ואסף ב׳ וסימנ׳ חיל כל הגוים ואסף

מצרים לא תיסק ולא תיתי ולא להון
יסק נינוס בלם עליהון תהי מחתא
דימחי יי ית כל עממיא דלא יסקון
למיחג ית חגא דמטליא׃ זאת תהיה
חטאת מצרים וחטאת כל הגוים אשר
לא יעלו לחג את חג הסכות׃ דא תהי
פורענות מצראי ופורענות כל
עממיא דלא יסקון למיחג ית חגא
דמטליא׃ ביום ההוא יהיה על מצלות
הסוס קדש ליהוה והיה הסירות בבית
יהוה כמזרקים לפני המזבח׃ בעדנא
ההוא יהי על ברורת סוסיא קודשא
קדם יי ויהון דודיא בבית מקדשא
דיי סגיאין כמזרקיא קדם מדבחא׃
והיה כל סיר בירושלם וביהודה
קדש ליהוה צבאות ובאו כל הזבחים
ולקחו מהם ובשלו בהם ולא יהיה
כנעני עוד בבית יהוה צבאות ביום
ההוא׃ ויהי כל דוד בירושלם וביהודה
קודשא קדם יי צבאות וייתון כל
דדבחין ויסבון מנהון ויבשלון בהון
ולא יהי עביד תגרא עוד בבית מקדשא
דיי צבאות בעידנא ההוא׃

ר״א פסוק

משא דבר יהוה אל ישראל ביד
מלאכי׃ מטל פתגמא דיי על ישראל
ביד מלאכי׃ אהבתי אתכם אמר יהוה
ואמרתם במה אהבתנו הלוא אח
עשו ליעקב נאם יהוה ואהב את יעקב׃
רחימית יתכון אמר יי ואם תימרון
במא רחימתנא הלא אחא עשו
ליעקב אמר יי ורחימית ית יעקב׃
ואת עשו שנאתי ואשים את הריו
שממה ואת נחלתו לתנות מדבר׃
וית עשו רחיקית ושויתי ית טורוהי
לצדו וית אחסנתיה לצדות מדבר׃
כי תאמר אדום רששנו ונשוב ונבנה
חרבות כה אמר יהוה צבאות המה
יבנו ואני אהרוס וקראו להם גבול
רשעה והעם אשר זעם יהוה עד
עולם׃ ארי יימרון אדומאי אתמסכנא
כען עתרנא ונתוב ונבני חרבתא כדנן
אמר יי צבאות אינון יבנון ואנא
אפגר ויקרון להון תחומא דעמיה
רשיעא ועמא דאיתי יי עליהון לוט
עד עלמא׃ ועיניכם תראינה ואתם

כנען ה׳ בתגרותא וסימנ׳ כנען בידו והיה כל סיר נכבדי יכרון סדין ׃ — דבידה אל ישראל ב׳ בנבי׳ וסי׳ ואלה הדברים ביד מלאכי׃

תאמרו יגדל יהוה מעל לגבול ישראל׃
ועיניכון יחזיין ואתון תימרון יסגי
יקרא דיי׳ דאפתי ית תחום ישראל׃ בן
יכבד אב ועבד אדניו ואם אב אני
איה כבודי ואם אדונים אני איה
מוראי אמר יהוה צבאות לכם
הכהנים בוזי שמי ואמרתם במה
בזינו את שמך׃ הא על ברא אמיר
ליקרא ית אבא ועבדא למדחל מן
קדם רבוניה ואם כאב אנא אן דאתון
מיקרין קדמי ואם כרבון אנא אן
דאתון דחלין מן קדמי אמר יי׳ צבא׳
לכון כהניא דמבסרין על שמי ואם
תימרון במא בסרנא על שמך׃ מגישים
על מזבחי לחם מגאל ואמרתם במה
גאלנוך באמרכם שלחן יהוה נבזה
הוא׃ מקרבין אתון על מדבחי קורבן
מרחק ואם תימרון במא מרחק
כד אתון אמרין פתורא דיי׳ בסיר
הוא׃ וכי תגישון עור לזבח אין רע
וכי תגישו פסח וחלה אין רע הקריבהו
נא לפחתך הירצך או הישא פניך
אמר יהוה צבאות׃ ודאתון מקרבין
דעויר לדבחא הלא ביש ודאתון

מקרבין דחגיר ודמריע הלא ביש
ודאתון מקרבין דחגיר ודמריע הלא
ביש קריבהי כען לשלטונך דעלך
היתרעי בך או היסב אפך אמר יי׳
צבאות׃ ועתה חלו נא פני אל ויחננו
מידכם היתה זאת הישא מכם פנים
אמר יהוה צבאות׃ וכען צלו כען קדם
אלהא ויקביל צלותנא מידכון הות דא
היתנסבון לכון אפין אמר יי׳ צבאות׃
מי גם בכם ויסגר דלתים ולא תאירו
מזבחי חנם אין לי חפץ בכם אמר
יהוה צבאות ומנחה לא ארצה מידכם׃
אתמן הכא בכון ויגיף דשי בית מקדשי
ולא תקרבון על מדבחי קורבן מרחק
לא רעוא קדמי בכון אמר יי׳ צבאות
וקורבן לרעוא לא אקביל מידכון׃
כי ממזרח שמש ועד מבואו גדול
שמי בגוים ובכל מקום מקטר
מגש לשמי ומנחה טהורה כי גדול
שמי בגוים אמר יהוה צבאות׃ ארי
ממדנח שמשא ועד מיעליה רב שמי
בני עממיא ובכל עדן דאתון עבדין
אנא מקביל צלותכון ושמי רבא
מתקדש על ידיכון וצלותכון כקרבן

מגישים ג̇ ב̇ מל׳ וחד חס וסימנ׳ מגשים מנחה חס מגישים אליה על מזבחי מל׳ טהורה ד̇ מל׳ בל׳ ש וסימנ׳ מכל הבהמה קדמ׳
דפיסו׳ מן הבהמה קדמ׳ ובכל מקום מקטר יראת יי׳ טהורה

דכי קדמי ארי רב שמי בינ עממיא
אמר יי צבאות׃ ואתם מחללים אתו
באמרכם שלחן יהוה מגאל הוא
וניבו נבזה אכלו׃ ואתון מחלין יתיה
כד אתון אמרין פתורא דיי בסיר
הוא ובסירין מתנתא מניה׃ ואמרתם
הנה מתלאה והפחתם אתו אמר יהוה
צבאות והבאתם גזול ואת הפסח
ואת החולה והבאתם את המנחה
הארצה אותה מידכם אמר יהוה׃ ואם
תימרון הא דאיתנא מליאות נא
ושניקתון יתיה אמר יי צבאות
ומיתן אתון דאניס ודחגיר ודמריע
ומיתן אתון ליה בקורבנין האקביל
יתיה ברעוא מידכון אמר יי׃ וארור
נוכל ויש בעדרו זכר ונדר וזבח
משחת לאדני כי מלך גדול אני
אמר יהוה צבאות ושמי נורא בגוים׃
ודליט דיתעביד בנכל ואית בעדריה
דכר והוא חייב למידר ודבח דמחבל
קדם יי ארי מלך רב אנא אמר יי
צבאות ושמי חסין בעממיא׃ ועתה
אליכם המצוה הזאת הכהנים׃ וכען
לכון תפקידתא הדא כהניא׃ אם לא

תשמעו ואם לא תשימו על לב לתת
כבוד לשמי אמר יהוה צבאות ושלחתי
בכם את המארה וארותי את ברכותיכם
וגם ארותיה כי אינכם שמים על לב׃
אם לא תקבלון ואם לא תשוון דחלתי
על לב למיתן יקרא לשמי אמר יי
צבאות ואשלח בכון ית מאירתא
ואלוט ית ברכתכון ואף אלוטינה
ארי ליתיכון משוון דחלתי על לב׃
הנני גער לכם את הזרע וזריתי פרש
על פניכם פרש חגיכם ונשא אתכם
אליו׃ האנא נזיף לכון בעללת ארעא
ואגלי בהתת חוביכון על אפיכון ואנטל
רבות חגיכון ויתמנע חולקכון מניה׃
וידעתם כי שלחתי אליכם את המצוה
הזאת להיות בריתי את לוי אמר יהוה
צבאות׃ ותידעון ארי שלחית לותכון
ית תפקידתא הדא למהוי קימי דעם
לוי אמר יי צבאות׃ בריתי היתה
אתו החיים והשלום ואתנם לו מורא
וייראני ומפני שמי נחת הוא׃ קימי
הוה עמיה חיי ושלמא ויהבית ליה
אולפן אוריתי שלים ודחיל מן
קדמי ומן קדם שמי דחיל הוא׃ תורת

ב̇ ובענ̇ נ̇א
ב̇ מונע ג̇ ז̇ כת̇ כן

לאדני ז̇ כת̇ כן וסימנ̇ אל נא וחבדו הטה חזק בעדרו והסלחות יספר נפשי ... וארור ב̇ וסימנ̇ מונע חרבו וארור נוכל

אמת היתה בפיהו ועולה לא נמצא
בשפתיו בשלום ובמישור הלך אתי
ורבים השיב מעון׃ אוריתא דקשטא
הות בפומיה ושקרא לא אשתכח
בספותיה בשלמא ובתריצותא הליך
קדמי וסגיאין אתיב מחובא׃ כי שפתי
כהן ישמרו דעת ותורה יבקשו מפיהו
כי מלאך יהוה צבאות הוא׃ ארי ספותי
כהין יטרן מדע ואוראה יבעון מפומיה
ארי משמיש קדם יי צבאות הוא׃
ואתם סרתם מן הדרך הכשלתם
רבים בתורה שחתם ברית הלוי
אמר יהוה צבאות׃ ואתון סטיתון
מן אורחא אתקילתון סגיאין באוריתא
חבילתון קימא דעם לוי אמר יי
צבאות׃ וגם אני נתתי אתכם נבזים
ושפלים לכל העם כפי אשר אינכם
שמרים את דרכי ונשאים פנים
בתורה׃ ואף אנא יהבית יתכון בסירין
ומכין לכל עמא כמא דליתיכון
נטרין ית אורחן דתקנן קדמי ונסבין
אפין באוריתא׃ הלוא אב
אחד לכלנו הלוא אל אחד בראנו
מדוע נבגד איש באחיו לחלל ברית

אבתינו׃ הלא אבא חד לכולנא הלא
אלהא חד ברא יתנא מדין נשקר גבר
באחוהי לאפסא קימא דעם אבהתנא׃
בגדה יהודה ותועבה נעשתה בישראל
ובירושלם כי חלל יהודה קדש יהוה
ט אשר אהב ובעל בת אל נכר׃ שקרו
דבית יהודה ותועבתא אתעבידת
בישראל ובירושלם ארי אפיסו דבית
יהודה נפשהון דהות קדישא קדם
יי ואתרעיאו למיסב להון נשין מבנת
לב עממיא׃ יכרת יהוה לאיש אשר
יעשנה ער וענה מאהלי יעקב
ומגיש מנחה ליהוה צבאות׃ ישיצי
יי לגבר דיעבדינה בר ובר בר מקרוי
יעקב ואם כהין הוא מקריב קרבן
ל בית מקדשא דיי צבאות׃
בסס וזאת שנית תעשו כסות דמעה
את מזבח יהוה בכי ואנקה מאין עוד
ב פנות אל המנחה ולקחת רצון מידכם׃
ודא תניינות דאתון עבדין חפת דמעתא
ית מדבחא דיי דבכן ודמידנקין מ
מדלית עוד אתפנאה לקרבנא ולקבלא
יתיה ברעוא מידכון׃ ואמרתם על מה
על כי יהוה העיד בינך ובין אשת

נוב ו. ית סימנ׳ הלוא אב אחד כים אחד יהיה ולקחת ד׳ וסימנ׳ יברוחי דיוסף לבושין דרעוה וחד ולקחת בידך פנות ב׳

נעוריך אשר אתה בגדתה בה
והיא חברתך ואשת בריתך׃ ואם
תימרון על מה על דיי אסהיד בינך
ובין איתת עולימותך דאת שקרת בה
והיא שותפתך ואיתת קימך׃ ולא
אחד עשה ושאר רוח לו ומה האחד
מבקש זרע אלהים ונשמרתם
ברוחכם ובאשת נעוריך אל יבגד׃
הלא חד הוה אברהם יחידאי דמניה
אתברי עלמא ומא חד בעי אלהין
דיתקיים ליה זרע מן קדם יי ותסתמרון
בנפשתכון ובאיתת עולימותך לא
תשקר׃ כי שנא שלח אמר יהוה
אלהי ישראל וכסה חמס על
לבושו אמר יהוה צבאות ונשמרתם
ברוחכם ולא תבגדו׃ ארי אם סנית
לה פטרה אמר יי אלהא דישראל
ולא תכסי חטאה בלבושך אמר יי
צבאות ותסתמרון ברוחכון ולא
תשקרון׃ הוגעתם יהוה
בדבריכם ואמרתם במה הוגענו
באמרכם כל עשה רע טוב בעיני
יהוה ובהם הוא חפץ או איה אלהי
המשפט׃ אהליתון קדם יי בפתגמיכון

ואם תימרון במא אהליתנא קדמוהי
בדאתון אמרין כל דעביד בישתקין
קדם יי ובהון רעוא קדמוהי או
איכא דעביד אלהא דינא׃ הנני
שלח מלאכי ופנה דרך לפני ופתאם
יבא אל היכלו האדון אשר אתם
מבקשים ומלאך הברית אשר
אתם חפצים הנה בא אמר יהוה
צבאות׃ האנא שלח מלאכי ויפני
אורחא קדמי ובתכיף ייעול להיכליה
רבונא דאתון בען ומלאך קימא
דאתון צבן ביה הא אתי אמר יי
צבאות׃ ומי מכלכל את יום בואו
ומי העמד בהראותו כי הוא כאש
מצרף וכברית מכבסים׃ ומן מסובר
ית יום מיתוהי ומן יקום באתגליותיה
ארי רגזיה כאישתא ממסי וכבוריתא
דמחורין בה׃ וישב מצרף ומטהר
כסף וטהר את בני לוי וזקק א[תם]
כזהב וככסף והיו ליהוה מג[ישי]
בצדקה׃ ויתגלי לצרפא ולד[כאה]
כגבר דמצריף ומדכי כספא ו[...]
ית בני לוי ויזכיך יתהון כדה[בא]
וככספא ויהון קדם יי מקרבין

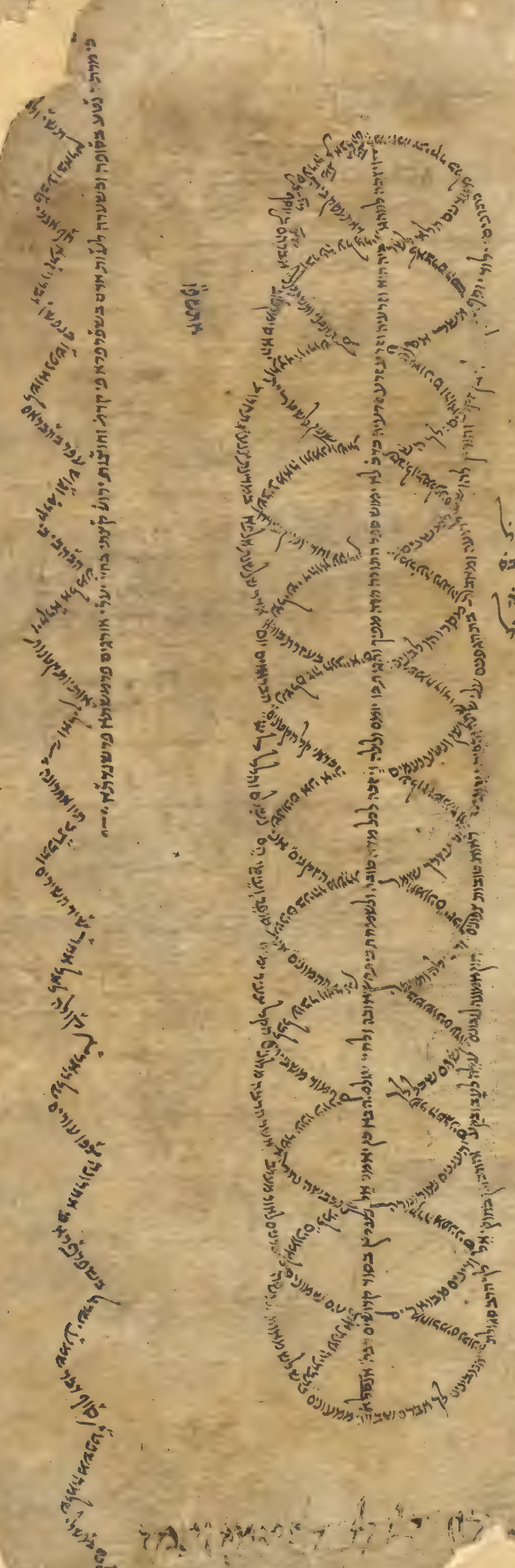
וערבה ליהוה מנחת יהודה
וירושלם כימי עולם וכשנים
קדמוניות׃ וקרבתי אליכם למשפט
והייתי עד ממהר במכשפים
ובמנאפים ובנשבעים לשקר
ובעשקי שכר שכיר אלמנה
ויתום ומטי גר ולא יראוני אמר
יהוה צבאות׃ כי אני יהוה לא
שניתי ואתם בני יעקב לא
כליתם׃ למימי אבותיכם סרתם
מחקי ולא שמרתם שובו אלי
ואשובה אליכם אמר יהוה
צבאות ואמרתם במה
נשוב׃ היקבע

לכון אמר יי צבאות ואם תימרון במא
נתוב היקבע אדם אלהים כי אתם
קבעים אתי ואמרתם במה קבענוך
המעשר והתרומה הירגיז גבר קדם
דיינא ארי אתון מרגזין קדמי ואם
תימרון במא ארגיזנא קדמך במעסרא
ובתרומתא במארה אתם נארים ואתי
אתם קבעים הגוי כלו בלוטא אתון
מיתלטין וקדמי אתון מרגזין עמא
כולהון הביאו את כל המעשר אל בית
האוצר ויהי טרף בביתי ובחנוני נא
בזאת אמר יהוה צבאות אם לא אפתח
לכם את ארבות השמים והריקתי לכם
ברכה עד בלי די איתו ית כל מעסרא
לבית אוצרא ויהי פרנוס לדמשמשין
בבית מקדשי ונסו כען קדמי בהדא
אמר יי צבאות אם לא אפתח לכון
ית כוי שמיא ואחית לכון טובא עד
וגערתי לכם באכל דתימרון מיס
ולא ישחית לכם את פרי האדמה ולא
תשכל לכם הגפן בשדה אמר יהוה
צבאות ואוזית לכון במרובלא ולא
יחבל לכון ית איבא דארעא ולא
תתכיל לכון גופנא בחקלא אמר יי

צבאות׃ ואשרו אתכם כל הגוים כי
תהיו אתם ארץ חפץ אמר יהוה צבאות׃
וישבחון יתכון כל עממיא ארי תהון
אתון יתבין בארע בית שכינתי ועבדין
כה רעותי אמר יי צבאות׃
חזקו עלי דבריכם אמר יהוה
ואמרתם מה נדברנו עליך׃ תקיפו
קדמי פתגמיכון אמר יי ואם תימרון
מא אסגינא למללא קדמך׃ אמרתם
שוא עבד אלהים ומה בצע כי שמרנו
משמרתו וכי הלכנו קדרנית מפני
יהוה צבאות׃ אמרתון לא להנאה
מן רפלח קדם יי ומא ממון נתהני
לנא ארי נטרנא מטרת מימריה וארי
הליכנא כמכילות רוח מן קדם יי
צבאות׃ ועתה אנחנו מאשרים זדים
גם נבנו עשי רשעה גם בחנו אלהים
וימלטו׃ וכען אנחנא משבחין רשיעין
תפחון וקיימין עבדי חטאה ואף נסיאו
קדם יי ואשתיזבו׃ אז נדברו יראי
יהוה איש אל רעהו ויקשב יהוה
וישמע ויכתב ספר זכרון לפניו
ליראי יהוה ולחשבי שמו׃ בכין
ממללין דחלי דיי גברין חבריה

והיו לי אמר יהוה צבאות ליום אשר
אני עשה סגלה וחמלתי עליהם כאשר
יחמל איש על בנו העבד אתו׃ ושבתם
וראיתם בין צדיק לרשע בין עבד
אלהים לאשר לא עבדו׃ כי הנה
היום בא בוער כתנור והיו כל זדים
וכל עשה רשעה קש ולהט אתם
היום בא אמר יהוה צבאות אשר
לא יעזב להם שרש וענף׃ וזרחה
לכם יראי שמי שמש צדקה ומרפא
בכנפיה ויצאתם ופשתם כעגלי
מרבק׃ ועסותם רשעים כי יהיו
אפר תחת כפות רגליכם ביום אשר
אני עשה אמר יהוה צבאות׃
זכרו תורת משה עבדי אשר
צויתי אותו בחרב על כל ישראל
חקים ומשפטים׃ הנה אנכי שלח
לכם את אליה הנביא לפני בוא
יום יהוה הגדול והנורא׃ והשיב
לב אבות על בנים ולב בנים על
אבותם פן אבוא והכיתי את
הארץ חרם׃ הנה אנכי שולח
לכם את אליה הנביא לפני
בוא יום יי הגדול והנורא׃

ופשתם כעגלי מרבק

משׁ ״זכו
ן כעגלי
ריתון אפר
אשׁר אני
י ותדושון
תתוון פרסת
יד אמר צ
ית תורת
אתו בחורב
קים אידכרו
ידית יתיה
א יתהון
חלכם
ים יהוה
לבון ית
עתיד
א והשׁיב
בותם
ים׃
א
כחית
ויא׃

ז״ן
דזכרו כ״ס
רב כ״ה
א״ר מ״ל

כהן גדול אלמנה שנ׳ אלמנה וגרוש׳ וחללה
זנה את אלה לא יקח׃ קסב שלא יבעול
כהן גדול אלמנה ואפלו בלא קדושין מפני
שמחללה שנ׳ ולא יחלל זרעו בעמו הרי הוא
מוזהר שלא לחלל כשרה׃ קסג שלא
יכנס כהן למקדש פרוע ראש שנ׳ ראשיכם
אל תפרעו׃ קסד שלא ליכנס כהן למקדש
קרוע בגדים שנ׳ ובגדיכם לא תפרמו׃
קסה שלא יצא הכהן מן העזרה בשעת
העבודה שנ׳ ומפתח אהל מועד לא תצאו׃
קסו שלא יטמא כהן הדיוט לשאר
מתים שנ׳ לנפש לא יטמא בעמיו׃ קסז
שלא יטמא כהן גדול ואפלו לקרובים שנ׳
לאביו ולאמו לא יטמא׃ קסח שלא יכנס
כהן גדול עם מת שנ׳ ועל כל נפשות מת לא
יבא כך למדו מפי השמועה שהוא חייב בבל
יבא ובבל יטמא׃ קסט שלא יקח כל
שבט לוי [illegible]ק בארץ שנ׳ ונחלה לא [illegible] היה לוי
קע [illegible] יקח כל שבט [illegible]ק בבזה

בשער בבוש הארץ שנ׳ לא יהיה לכהנים
הלוים וכו׳ קע״א שלא לעשות קרחה על
מת שנ׳ ולא תשימו קרחה בין עיניכם למת׃
קע״ב שלא לאכול בהמה טמאה שנ׳ אך
את זה לא תאכלו ממעלי הגרה׃ קע״ג
שלא לאכול דג טמא שנ׳ ושקץ יהיו לכם
מבשרם לא תאכלו׃ קע״ד שלא לאכול
עוף טמא שנ׳ ואת אלה תשקצו מן העוף לא
יאכלו׃ קע״ה שלא לאכול שרץ העוף שנ׳
וכל שרץ העוף טמא הוא לכם לא יאכלו׃
קע״ו שלא לאכול שרץ הארץ שנ׳ וכל השרץ
השרץ על הארץ שקץ הוא לא יאכל׃ קע״ז
שלא לאכול רמש הארץ שנ׳ ולא תטמאו
את נפשתיכם בכל השרץ הרמש על הארץ׃
קע״ח שלא לאכול תולעת הפירות כשתצא
לאויר שנ׳ לכל השרץ השרץ על הארץ לא
תאכלום׃ קע״ט שלא לאכול שרץ המים
שנ׳ אל תשקצו את נפשתיכם בכל השרץ השר
[illegible]

324 folios June 1880 S.S.

המדא לכת[illegible]

ברוך הקורא ב[illegible]

סימן טוב

~~[illegible]~~

~~[illegible] בשנה עמוס ומלוי [illegible]~~

[illegible]

... איש מבית לחם יהודה
לגור בשדי מואב הוא ואשתו ושני
בניו והוה ביומי נגודי נגודיא והוה
כפן תקיף בארעא דישראל עסרתי
כפנין תקיפין איתגזרו מן שמיא למהוי
בעלמא מן יומא דאתברי עלמא עד
זמן דייתי מלכא משיחא לאוכחא
בהון דיירי ארעא כפן קדמאה ביומי
אדם כפן ת[...] תליתאי
ביומי אברהם כפ[ן] [...]יעי ביומי יצחק
כפן חמישי ביומי יעקב כפן שתיתאי
ביומי בעז דאתקרי אבצן צדיקא
ב דמן בית לחם כפן שביעאי ביומי דוד
מלכא דישראל כפן תמינאי ביומי אליהו
כפן תשיעאי ביומי אלישע בשומרון
כפן עשיראי עתיד למהוי לא כפן
למיכל לחמא ולא צהותא למשתי מיא
ארום אלהין למשמע פתגם נבואה
חס מן קדם יי וכד הוא כפנא הדין תקיף
בארעא דישראל נפק גברא רבא מבית
לחם יהודה ואזל לדור בחקלא מואב
הוא ואתתיה ותרין בנוהי כאן ערלא
[illegible] השפטים [illegible]

... ארץ ... [illegible]
בית לחם א[...]
מואב הוא ואבניה מ[...]
ושם אשתו נעמי ושם ש[...]
וכליון אפרתים מבית ל[...]
ויבאו שדי מואב ויהיו [...]
אלימלך ושם איתתיה נ[...]
בנוהי מחלון וכליון רבנ[...]
יהודה ואתו עד חקל מואב
רופילין וכאן אסס ארגוא[...]
ואסס זוגתה נעמי ואסס ו[...]
וכליון קוס כואץ מן אלב[...]
פגאוצי ציאע מואב ואק[...]
וימת אלימלך איש נעמי [...]
ושני בניה ומית אלימלך [...]
ואשתארת היא ארמלתא ו[...]
יתמין תם מאת אימלך רגי[...]
ותבקת הי ואבנאהא וישא[...]
נשים מאביות שם האחת ע[...]
השנית רות וישבו שם כעשר[...]
ועברו על גזירת מימרא דיי[...]
להון נשין נוכראין מן בנת[...]
חדא ערפה ושום תנייתא רו[...]
מלכא דמואב ויתיבו תמן [...]

לחם ויאמר לקוצרים יהוה עמכם
ויאמרו לו יברכך יהוה והא בעז אתא
מבית לחם ואמר לחצודיא יהא מימרא
דיי בסעדכון ואמרו ליה יברכנך ייי
ואדא בבעז אתא מן בית לחם פקאל
ללחצאד קואכם אללה קאלו אללה יסלמך
ויאמר בעז לנערו הנצב על הקוצרים
למי הנערה הזאת ואמר בעז לעולימיה
דממנא על חצודיא לאידין אומא ריבא
הדא פקאל לגלאמה אלמוכל באלחצאד
למן הדה אלגאריה ויען הנער הנצב
על הקוצרים ויאמר נערה מואביה
היא השבה עם נעמי משדי מואב ואתיב
עולימא דאיתמנא רבא על חצודיא
ואמר ריבא מן עמא דמואב היא
דתבת ואתגיירת עם נעמי מחקל מואב
פקאל לה אלגלאם הי גאריה מואביה אלדי
רגעת מע נעמי מן צקע מואב ותאמר
אלקטה נא ואספתי בעמרים אחרי
הקוצרים ותבוא ותעמוד מאז הבקר
ועד עתה זה שבתה הבית מעט ואמרת
אעבור כען ואכנוש שובלין באורמיא
מא דמישתאר בתר חצודיא ואתת
וקמת ואיתעכבת [illegible] מן קדם צפרא

ועד כען פון זעיר דין יתבא בבית[illegible]
צי בחדי וקאלת אלקט אלאן ואגמע אלחזם
ורא אלחצאד פגאת ווקפת מנד כאן אלצבאח
אלי אלאן מא רגעת אלבית חתי קלילא ויאמר
בעז אל רות הלוא שמעת בתי אל תלכי
ללקט בשדה אחר וגם לא תעבורי מזה
וכה תדבקין עם נערתי ואמר בעז
לרות הלא קבילית ברתי לא תהכין
למיצבר שובלין בחקל אוחרן ואף לא
תיעברין מיכא לאומא אוחריתי והכא
תתוספין עם עולימתי פקאל להא
בעז אן קבלת יא אבנתי לם תמצין
לתלקטין פי ציעה אכרי ואיצא לא
תגוזין מן ההנא בל תלתזמין מע גואריי
עיניך בשדה אשר יקצרון והלכת
אחריהן הלוא צויתי את הנערים לבלתי
נגעך וצמת והלכת אל הכלים ושתית
מאשר ישאבון הנערים תהא מסתכלא
בחקלא דיחצדון תמן ותהכין בתריהון
הלא פקדית ית עולימיא בדיל דלא
יקרבון ביך לביש ובעדן דאת צחיא
למהך איזילי למניא ותהי שתיא
מן דימלון עולימיא [illegible]
ציעה יחצדון [illegible]

... אמרת לה ... ואן
עבישת פאמציאי אניה ואשרבי
מן חית יסתקון אלגלמאן ותפל על פניה
ותשתחו ארצה ותאמר אליו מדוע
מצאתי חן בעיניך להכירני ואנכי
נכריה ונפלת על אפיה וסגידת על
ארעא ואמרת ליה מדין אשכחית
רחמין בעינך לאשתמודעותני ואנא
מעמא דמואב מבנתהון דמן דלא
אדכי למיעל בכנשתא דייי פוקעת
סאגדה עלי ארץ וקאלת לה מאבאי
וגדת נעמא חטא ענדך יא סידי
תתבעתני ואנא אגנביה ויען בעז
ויאמר לה הגד הגד לי כל אשר עשית
את חמותך אחרי מות אישך ותעזבי
אביך ואמך וארץ מולדתך ותלכי אל
עם אשר לא ידעת תמול שלשום
ואתיב בעז ואמר לה איתחואה א
אתחוה לי על מימר חכימיא דכד
גזר ייי על נקיבהון לא גזר אלהון
... בריא ואיתאמר עלך בנבואה
...יין למפק מנך מלכין ונביאין
... ית עם חמותי ...
... ושלי ...

דחליתיך ועמיך ובית אבוך ובירי
אמיך וארע ילדותיך ואזלת לאיתגיירא
ולמיתב בין עם דלא אשתמודעו ליך
מאתמלי ומדקמוהי יקלאני על מות
ואכברת בגמיע מא פעלת מע חמאתך
בעד מות בעלך אד תרכת מדהב אביך
ואמך ובלד מולדך ומציתי אלי קום לם
תערפין מדהבהם אמס ומא קבלה
ישלם יהוה פעלך ותהי משכרתך
שלמה מעם יהוה אלהי ישראל
אשר באת לחסות תחת כנפיו יגמול
ייי ליך גמול טב בעלמא הדין על
עובדיך טבו ויהא אגריך שלימא
לעלמא דאתי מן קדם ייי אלהא
דישראל דאתית לאיתגיירא ולאיתחס
תחות טליל שכינת יקריה ובההוא
זכותא תשתיזבין מן דין גיהנם
למהוי חולקיך עם שרה ורבקה
רחל ולאה ויכאפיך אלה בכיר ויכון
אגרך כאמלא מן ענד אלה אלאה
אסראיל אלדי גית לתסכני תחת צלה
ותאמר אמצא חן בעיניך אדני כי
נחמתני וכי דברת על לב שפחתך
ואנכי לא אהיה כאחת שפחתיך

ואיתדבקת בעולימתוי דבעז למצבר
עד דישיצי חצד סערין וחצד חטין
ויתיבת עם חמתה יתם לאזמת גואר
בעז לאלקיט חתי אלי פראג חצאד אלשעיר
וחצאד אלחנטה ורגעת אלי חמאתהא:
ותאמר לה נעמי חמותה בתי הלא
אבקש לך מנוח אשר ייטב לך: ואמרת
לה נעמי חמתה ברתי בשבועה לא
אנוח עד זמן דאיתבעליך נטרא
דייטב ליך: קאלת להא חמאתהא יא
אבנתי אמא אטלב לך מסתקרא כמי
יצלח ליך: ועתה הלא בעז מדעתנו
אשר היית את נערותיו הנה הוא
זרה את גרן השערים הלילה: וכען
הלא בעז דאישתמודע לנא דהוית
בחקלא עם עולימתוי הא הוא מבדר
ית אידר סערין ברוחא דליליא: ואן
הוא בעז מערופנא אלדי כנת מע
גואריה אנמא הו ימדח אללילה פי גרן
אלשעיר: ורחצת וסכת ושמת שמלתך
עליך וירדתי הגרן אל תודעי לאיש
עד כלתו לאכל ולשתות: ותסחי
במיא ותסוכי בוסמנין ותשוי [illegible]
עליך [illegible]

לגברא עד שיצאותיה למיכל ולמשתי:
פארחצי ואדהני וציירי אתואבך עליך
ואנחדרי אלגרן לא תתביני לאנבאן
אלי אן יפרג מן אלאכל ואלשרב: ויהי
בשכבו וידעת את המקום אשר ישכב
שם ובאת וגלית מרגלתיו ושכבת
והוא יגיד לך את אשר תעשין: ויהי
בעדן דמכיה ותדעין ית אתרא דדמיך
תמן ותיעלי ותגלי ית רגלוהי ותדמוכי
ותהי שאילא מניה עיטא והוא יחוי
ליך בחוכמתיה ית דתעבדין: ועגד
נאמה תערפין אלמוצע אלדי ינאם פיה
ותאתין ותכשפין נחו קדמיה ותנצגעין
והו יכברך במא תפעלין: ותאמר
אליה כל אשר תאמרי אעשה:
ואמרת לה כל דתימרין לי אעביד:
קאלת להא סאפעלן גמיע מא תקולין:
ותרד הגרן ותעש ככל אשר צותה
חמותה: ונחתת לאידרא ועבדת כל
דפקידתה חמתה: פאנחדרת אלגר
וצנעת גמיע מא אמרתהא חמ
ויאכל בעז וישת וייטב לבו
לשכב [illegible] קצה הע

ויב

ושתי ואוטיב לביה ובריך שמא דיי
דקביל צלותיה ואעדי כפנא מן ארעא
דישראל ואתא למדמכא בסטר עירמתא
ועלת רות ברז וגליאת רגלוי ודמכת
פלמא אכל בעז ושרב וטאבת נפסה
אתא לינאם פי טרף אלמרחה וגאת
רוידא בכפי וכשפת נחו קדמיה ונאמת:
ויהי בחצי הלילה ויחרד האיש וילפת
והנה אשה שכבת מרגלתיו: והוה
בפלגות ליליא ותוה גברא ורתת
ואיתרכיך בישריה כליפתא מן דחלתא
וחמא והא איתתא דמכא כלקביל
רגלוי וכבש יצריה ולא קריב לותה
היא כמא דעבד יוסף צדיקא דסריב
למיקרב לות מצריתא איתת רבוניה
והוא כמא דעבד פלטיאל בן ליש
חסידא דדעץ סיפא בין מימריה
ובין מיכל בת שאול איתת דוד
דסריב למקרב לותה פלמא כאן פי
...ף אלליל זעג אלרגל ואלתפת ואדא
...אה ואימה תחת קדמיה פקאל
...יו: ויאמר מי את ותאמר
... על ... [illegible]

ג
ואמר
לה זה
וחד
ואט
דל הוא

ג
מה
וכל
תרמון
זכות
במג

ואמרת אנא רות אמתך ויתקרי שמך
על אמתך למסבי לאנתו ארום פריק
את: קאלת אנא רות גאריתך אשא אן
תבסט סתרך עלי אמתך לאנך ולייא:
ויאמר ברוכה את ליהוה בתי היטבת
חסדך האחרון מן הראשון לבלתי
לכת אחרי הבחורים אם דל ואם עשיר:
ואמר בריכא את מן קדם יי ברתי
איטבת טיבותיך בתראי מן קדמיא
דאתגיירת ובתראי דעבדת גרמיך
כאיתתא דנטרא ליבם קליל עד זמן
דירבי בגין דלא לימהך בתר רובין
למעבד זנו עמהון אם מסכין ואם
עתיר: פקאל להא תכוני מבארכה
ללה קד גוודת פצלך אלאכר מן אלאול
אן לם תמצין תבע אלשבאב פקירא
כאן אם גניא: ועתה בתי אל תיראי
כל אשר תאמרי אעשה לך כי יודע
כל שער עמי כי אשת חיל את: וכען
ברתי לא תדחלין וכל דתימרין לי
אעביד ליך ארום גלי קדם יי יתבי
תרע סנהדרין רבא דעמא ארום
[illegible]

אבנתי לא תכאפין גמיע מא תרסמין
אצנעה לך אד קד עלם גמיע אהל
מחלי אנך אמראה ואת חיל צאלחה
ועתה כי אמנם כי אם גאל אנכי וגם
יש גאל קרוב ממני וכען ארום
בקושטא פריק אנא ואף אית פריק
דחמי ליה למפרק יתיר מני ואיצא
חקא אני ולייא ולאכן עאר מוגוד
ולייא אקרב מני לינו הלילה והיה
בבקר אם יגאלך טוב יגאל ואם לא
יחפץ לגאלך וגאלתיך אנכי חי יהוה
שכבי עד הבקר ביתי בליליא ויהי
בצפרא אם יפרקינך טוב גברא
דחמי למפרקיך מן אוריתא הלא
טב ויפרוק לחיי ואין לא צבי למפרקיך
ואפרקינך אנא אמרית בשבועה קדם
יי כמא דמלילית ליך כין אעביד
דמוכי עד עידן צפרא ביתי ליליה
ההנא ואדי כאן בגדאה אן תולאך
פכיר מתולי ואן לם יריד ולך פאנא
אתולאך וחק אללה אבאקי פאנצגעי
אלי אצבאח קארה ותשכב מרגלותו
עד הבקר ותקם בטרום יכיר איש את
רעהו ויאמר אל יודע כי באה האשה

אל הגרן ותרגם ... צפרא וקמת בקריצתא
אישתמודע גברא ית
חשובא ואמר ... ולומן
אדי אתת איתתא ...
נחו קדמיה ... צבאר
אן יתכת אנסאן ...
יעלם במגייהא אלי גרן ...
המטפחת אשר עליך ואחזי בה
ואמר הבי סודרא דעליך ואחידי ב
פקאל להא האתי לקנאע אדי עלי
ואמסכי בה ותאחז בה וימד שש
שערים וישת עליה ויבא העיר
ואחדת ביה וכל שת סאין דסערין
ושוי עלהא ואתיהב לה כוח גבורתא
מן קדם יי לסוברותהון ומן יד אתאמר
לה בנבואה דעתידין למיפק מינה
שתא צדיקי עלמא דכל חד וחד
עתיד למהוי מתברך בשית ברכן
דויד ודניאל וחברוהי ומלכא משיחא
ועל בעז בקרתא פאמסכת לקנאע
וכאל סתה אצואע שעיר וחמלהא
בכלא וראח לקריה ותבוא אל חמותה
ותאמר מי את בתי ותגד לה את כל

אם כתב ולא קרי

[illegible] וכל שם אנש דכות

וכל אתנ וזקן וסו פיסו דכות במ א

תין ק

יתיר ו

אנכי ... מלעלי ... ערס אנכי לא איש דברים אלה לבן הלוא בן ימיני נער מצרי כי בוקר הראש כרב גואלם ... וכל ...
... אנכי ... וישת ... וישלח ישראל את ימינו וישת לו עדרים וישת אל המדבר ויאת עליהם וכל ...
... ותחז יד ימין ...

ג
...ה האיש ואתת לות חמתה
...ית מן את ברתי וחויאת
...לה גברא על פום מימר
...את ליה עבד לה פלמא
...קלת מא פעלת יא
...יא בגמיע מא צנע
...ר ותאמר שש השערים
...כי אמר אל תבואי ריקם
...מותך ואמרת שית סאין דסערין
...ין יהב לי גברא ארום אהין אמר
...לא תהכין ריקנא לות חמתך וקא
הוא סתה אצואע שעיר קר אעטאני
אל קטל לי לא תרגעי אלא חמאתיך
פארגה ותאמר שבי בתי עד אשר
תדעין איך יפל דבר כי לא ישקט האיש
כי אם כלה הדבר היום ואמרת תיבי
ברתי עמי בביתא עד זמן דתינדעין
איכדין יתגזר מן שמיא ואיכדין יתפרש
פיתגם ארום לא ינוח גברא אלהון
ישיצי לטב פתגמא יומא דין ופקלת
אסבני חתי תעלמין מאיקען ואמר
פאן ארגל לא יקר הוא ליום חתי יכמל
אמרך ובעז עלה השער וישב שם
והנה הגאל עבר אשר דבר בעז ויאמר

קורה שבה פה פלני אלמני ויסר וישב
ובעז סליק לתרע בית דינא דסנהדרין
ויתיב תמן עם סביא והא פריקא חליף
דמליל בעז לרות ואמר סטי תיב גברא
דצניען אורחתיה וסטא ויתיב פלמא
צער בעז ליבאב למחל וגלס הנאך
ואלא באולי לריקלה בעז קדמר פקא
מל ואגלס ההנא איה למחזון פמאר
וגלס ויקח עשרה אנשים מזקני
העיר ויאמר שבו פה וישבו ודבר
עשרתי גברין מסבי קרתא ואמר
תיבו הכא ויתיבו תם קדם עשרה
אנאס מן משאיך לקריה וקלאגלסו
ההנא פגרלסו ויאמר לגאל חלקת
השדה אשר לאחינו לאלימלך
מכרה נעמי השבה משדה מואב
ואמר לפריקא אחסנת חקלא דילאחונא
לאלימלך זבנת נעמי דתבת מחקל
מואב פפקל לאולי בחצרתהם חריקה
לציעה אתי לאבינא לאלימלך כאעתהא
נעמי לראגעה מן ציאע מואב ואני
אמרתי אגלה אזנך לאמר קנה נגד
הישבים ונגד זקני עמי אם תגאל
גאל ואם לא יגאל הגידה לי ואדע

ואדעה ק

ואת ... ומלך ארם היה נלחם קורה שבה פה ... תבואי ותבואי ג ותבאי בעד עדיים אל תבואי ריקם אתי מלבנון

כי אין זולתך לגאול ואנכי אחריך
ויאמר אנכי אגאל׃ ואנא אמרית אהא
מתלאה לך ואגליה ית אודנך למימר
זבין כל קביל יתבי בית דינא דסנהדרין
ולקביל סבי עמי אם רעותך למפרק
פרוק ואם לית רעותך למפרק חוי לי
ואינדע ארום לית בר מינך למפרק
ואנא אהא פרוקא בתרך ואמר אנא
אפרוקי׃ ואנת קלת אעלמך הל תשפע
בחצרה מן חצר מן משאיך קומי פאן
תשפע פגייד ולא פאכברני חתי אעלם
אנך ליס במשפע ואנא בעדך משפע
קאל אנא אשפע׃ ויאמר בעז ביום קנותך
השדה מיד נעמי ומאת רות המואביה
אשת המת קניתי להקים שם המת על קנית ק
נחלתו׃ ואמר בעז ביום זבנותך ית
חקלא מן ידא דנעמי ומן ידא דרות
מואביתא איתת מותא תהא קני ליבמה
יתה בגין דיקום שם מותא על אחסנתיה׃
קאל בעז אעלם אנך פי יום תמלך אלציעה
מן יד נעמי ומן יד רות אלמואביה זוגת
אלמיית אנא אטלב אן תקים אסם
אלמיית עלי נחלתה׃ ויאמר הגאל לא
אוכל לגאול לי פן אשחית את נחלתי ב׳ מל

גאל לך אתה את גאלתי כי לא אוכל
לגאל׃ ואמר פריקא כי האי גונא לית
אנא יכיל למפרק לי על דאית לי
איתתא לית לי רשו למנסב אוחרנתא
עלהא דלמא תהי לי למצו בביתי ואהא
מחביל ית אחסנתי פרוק לך את דלית
לך את דלית לך איתא ית אחסנתי ארום
לית אנא יכיל למפרקיה׃ קאל אלמתולי לא
אטיק אלתמכן מן אלשפע כלא אפסד
נחלתי אשפע לך אנת שפעתי פאני
לא אטיק אן אתולא׃ וזאת לפנים
בישראל על הגאולה ועל התמורה
לקים את כל דבר שלף איש נעלו
ונתן לרעהו וזאת התעודה בישראל׃
ובהדא מנהגא בעידנא דמלקדמין
מיתנהגא בישראל בזמן דשקלין
וטרין ופרקין ומחלפין חד מן חבריה
שלע גבר ית נרתיק יד ימיניה ואושיט
ביה קנין לחבריה והכין נהגין בית
ישראל חד מן חבריה קדם סהדיא
והדא כאן מבתדא אלשפעה פי …
אסראיל מע אלתבדיל ליתב…
אמר אן יכלע ארגל נעל…
לצאחבה וכאנת הדה …

תעודה התעודה ג׳ בכת׳ … לתורה
… וזאת התעו…

אל אסראיל ויאמר הגאל לבעז קנה
לך וישלף נעלו ואמר פרוקא לבעז
אושיט ית ידך לקנינא וקני לך וטלע
בעז ית נרתיק יד ימיניה וקנא מניה
פקא אמתולי לבעז אשתרי לך דאלך
ובלע נעלה ויאמר בעז לזקנים וכל
העם עדים אתם היום כי קניתי את כל
אשר לאלימלך ואת כל אשר לכליון
ומחלון מיד נעמי ואמר בעז לסביא
וכל עמא הוו סהדין אתון עלאי יומא
דין ארום קניתי ית כל מא דהוא לאלימלך
וית כל דהוה לכליון ומחלון מן ידיהא
דנעמי פקא לבעז לאשיוך וגמיע לקוס
אנתם שהוד ליום אני מלכת גמיע
מא הוא לאלימלך וגמיע מא הו
למחלון וכליון שראא מן יד נעמי
וגם את רות המאביה אשת מחלון
קניתי לי לאשה להקים שם המת על
נחלתו ולא יכרת שם המת מעם אחיו
ומשער מקומו עדים אתם היום ואף
ית מואביתא איתת מחלון קניתי
…ו בגין למיקום שם שכיבא
…שמיה דמיתא מדורת
סהדרין ובאתריה:

סהדין אתון עלאי יומא דין ואיצא
רות אמואביה זוגת מחלון אמלכתהא
לי זוגה לאקים אסם אמיית עלא
נחלתה ולא ינקטע אסמה מן בין
אכותה ומן באב מוצעה כונו שהודי
ליום ויאמרו כל העם אשר בשער ד
והזקנים עדים יתן יהוה את האשה דסמ׳
הבאה אל ביתך כרחל וכלאה אשר ג
בנו שתיהם את בית ישראל ועשה מלרע ב
חיל באפרתה וקרא שם בבית לחם בסיפ׳
ואמרו כל עמא דבתרע סנהדרין ד ג
וסביא סהדין אנחנא יתן יי ית איתתא
הדא בריא במזלא כרחל וכלאה דבנו
תרויהון ית בית ישראל אבונן בתרי
עשר שבטין ועביד חילא באפרת
ותהי קרי שמא בבית לחם ויגעלו אלה
לאמרה אחאצלה פי מנזלך מתל
רחל ולאה אתי בניא כלתיהמא בית א
אסראיל פבאכתסאב אצאח פי אמוצע
אבאץ ותדעי באסמי פי בית לחם
ויהי ביתך כבית פרץ אשר ילדה תמר לב
ליהודה מן הזרע אשר יתן יהוה לך
מן הנערה הזאת ויהי מצלח ביתך זק׳ בנבי׳ ובכתי׳
כבית דילידת תמר ליהודה מן זרעא פר״ן

… העלי׳ האלה והפכתי חגיכם לאבל ויאמר בעז לזקנים … לך זקף בנבי׳ ובכתי׳ ביום הנח
… וכל זקפת שמואל …
… בית לחם …

דיתין שילך רבא מן עולימתא הדא
ויך מנזלך כמנזל פרץ אלי ולדתה תמר
ליהודה מן אנסל אלי ירזקך אלה מן הדה
אלגאריה׃ ויקח בעז את רות ותהי לו
לאשה ויבא אליה ויתן יהוה לה הריון
ותלד בן׃ ונסיב בעז ית רות והות ליה
לאנתו ועל לותהא ויהב יי לה עדו וילדת
בר׃ פתזוג בעז ברות פצארת לה זוגה
ודכל אליהא ורזקהא אלה חמלא פולדת
אבנא׃ ותאמרנה הנשים אל נעמי
ברוך יהוה אשר לא השבית לך גאל
היום ויקרא שמו בישראל׃ ואמרא
נשיא לנעמי בריך שמא דיי דלא
פסק ליך פריקא יומא דין ויתקרי שמיה
בין צדיקא דישראל׃ פקאלת אלנסא
לנעמי תבארך אלה אלדי לם יעטל לך
ולייא אליום ויסמי אסמה פי אסראיל׃
והיה לך למשיב נפש ולכלכל את
שיבתך כי כלתך אשר אהבתך ילדתו
אשר היא טובה לך משבעה בנים׃ ויהי
ליך למקיים נפש ולכלכלא ית סובתיך
בתפנוקין ארום כלתיך דרחימת יתיך
ילדתיה דהיא הות טבא ליך בעידן
ארמלותיך מסגיאין בנין׃ ויך ראדא

לנפסך [illegible] ך פי חאל מש
אולדתה אלתי מחבתהא לך א[illegible]
כתיר מן אלאולאד׃ ותקח נעמי את הילד
ותשתהו בחיקה ותהי לו לאמנת׃
ונסיבת נעמי ית רביא ושויאת יתיה
מעיטפהא והות לתורבינותיה׃ פאכדת
נעמי אלמולוד וגעלתה פי חגרהא וצארת
לה חאצנה׃ ותקראנה לו השכנות שם
לאמר ילד בן לנעמי ותקראנה שמו
עובד הוא אבי ישי אבי דוד׃ וקראן
ליה שובבתא שום למימר איתיליד
בר לנעמי והוה קרן שמיה עובד הוא
אבוי דישי אבוי דדויד׃ פסמתה אל
גארת באסם קאילאת קד ולד לנעמי
אבנא פאסמינאה עובד הו אבי ישי
אבי דויד׃ ואלה
תולדות פרץ פרץ הוליד את חצרון׃
ואילין תולדת פרץ פרץ אוליד ית
חצרון׃ והדא שרח תואליד פרץ פרץ
אולד חצרון׃ וחצרון הוליד את רם
ורם הוליד את עמינדב׃ וחצרון אוליד
ית רם ורם אוליד ית עמינדב׃ וחצרו
אולד רם ורם אולד עמינדב׃ ועמינדב
הוליד את נחשון ונחשון הוליד את שלמה

ותקראנה ד׳ ג׳ מל׳ אתי כאלה ותקראן לעס ותקראנה לו השכנות ב׳ בן ׃ ואלה תלדת ישמעאל חס ב׳נ׳ ׃ ואלה תלדות עשו ותכבו אלה
יעקב תלדות כתב ׃ אלה תולדות השמים ואלה תולדות פרץ תולדות כתב ׃ ושארא תולדת כתב ׃ עובד ג׳ מל׳ וחד
הוליד את עובד ודברי הימים בר מן עבד ארם

...ית נחשון ... בית ...
... נחשון אוליד ית שלמא
...קא הוא שלמה מן בית לחם ונטופה
דבטילו בנוי פרזון דאותיב ירבעם
חייבא על אורחי והואן עובדיא ובנין
יאוון בנטופאי ועמינדב אוליד נחשון
ונחשון אוליד שלמה ושלמון הוליד
את בעז ובעז הוליד את עובד ושלמון
אוליד ית בעז אבצן נגורא הוא בעז
צדיקא דעל זכותיה אישתיזבו עמא
בית ישראל מן בעלי דבביהון ובגין
צלותיה עדא כפנא מארעא דישראל
ובעז אוליד ית עובד דפלח למרי
עלמא בלבב שלים ושלמון אוליד
בעז ובעז אוליד עובד ועבד הוליד
את ישי וישי הוליד את דוד ועובד
אוליד ית ישי דמתקרי נחש בגין דלא
אישתכחת ביה עילא ושחיתא
לאיתמסרא בידיה דמלאכא דמותא
למיסב ית נפשיה מניה וחיא יומין
סגיאין עד דאידכר קדם יי עיטא
דיהב חיויא לחוה איתת אדם למיכל
מן פירי אילנא דאכלין פירוי חכמין
... ... הוא עיטא איתחייבו
מותא כל דיירי ארעא ובההיא עילה
שכיב ישי צדיקא הוא ישי דאוליד
ית דוד מלכא דישראל ועובד אוליד
ישי וישי אוליד דויד׃

קול מפסר לחמר לל...
וחדה אלאה אסראיל כלק לאגסאם
והו גיר בגסם ומחדת לאעראץ והו
ליס בערץ לפרד עלאחקיקה לוחדה
לקדים עלי מעני לאזול למריד בנא
לכיר ולסעאדה והו פליס יחתאג אישי
מן לכלק לאנה כאן קבל אן יוגד
לאשיא גניין ענהא וכדלך בעד
איגאדהא לקאדר לדאתה ועאלם
לדאתה וקדים לדאתה וחי לדאתה
פיקדר פי כל וקת וקת עלא מא לא
יחצא ולא ינחצר ועלם במא כאן ומא
סיכון ובמא לם יכון קבל אן יכון לו
כאן כיף יכון והו עדלן חכים לא יטלם
ולא יגור יתיב למטיעין באלגנה
ויעאקב לעאציין באלנאר סבחה תע׳
אמא בעד פאן לנאטקין אנמי פצלו
עלי סאיר לחיואן באלנטק לדי הו
לעלם ואן לצלאח מנהם איצא
אמתחנו באלכלאם ואספאר ואגוע

כקולה תע' לאברהם לך לך מארצך
וממולדתך ובתפרק אלאגתמאע מעהם
מן אלאמואל ואלאולאד כמא תרא פי
עצר איוב ודלך לאחד אמרין אמא
אן יך עקובה עלי דנב סלף פיגפר
דלך לצאחבה בחלול מא יעדה מן
תלך אלשדאיד· ואמא אן יכון דלך
אמתחאן לשכץ פאן הו צבר עלי
דלך אתאבה נטיר מא פעל לאיוב
חין צבר עלי גמיע מא נאלה וכמא
פעל אלסייד אברהם בעד מא צבר
עלי עשרה נסיונות והו קד כאן ועדה
ואעשך לגוי גדול ואיצא ושמתי
את זרעך ככוכבי השמים ואיצא הבט
נא השמימה ותבת לה גמיע דלך פלהדי
אלסבב לא יכלו אן יכון אלגוע אלדי חדת
פי בלד יהודה עלי עצר אלימלך
וכרוגה וזוגתה נעמי וולדיה מחלון
וכליון אלי צקאע מואב ומותה ומות
ולדיה פי אלגרבה ורגוע נעמי אלא
אלבלאד פארגה עדימה לאלחבאב 7
כקולהא אני מלאה הלכתי וריקם
השיבני יהוה מן אחד אלאמרין אמא
עקובה ען כטא ואמא לאמתחאן

לגזיל אלתואב פתעאלא אנטר כיף כאן
חאלה אלדין צברו לרבהם ומא גזאהם
פלם יריד בדלך אלא אן יעלמנא כיף
תרתיב נסבה משיח ש' ונעים זמירות
ישראל אלמבשר בה עלי ידי משה
רבינו דרך כוכב מיעקב והו סיידנא
דוד מלך ישראל· קו' ויהי בימי
שפט השופטים אין מא קו' ויהי בימי
פהו לשון צער והי כמסתי' ויהי בימי
אמרפל' ויהי בימי שפט השפטים' ויהי
בימי ירבעם' ויהי בימי יהויקים' ויהי
בימי אחשורוש' וקולה וילך איש מבית
לחם יהודה מלמד שהיה גבור ובעל
שם היה' למה נתחייב אלימלך ומיתת
בשדה מואב לפי שפירש מן הצבור
לפי שהיה אב בית דין וקנו ושם שני בני
מחלון וכליון והמא יואש ושרף ולמא
סמיא מחלון ששם נפשו חולין וכליון
שנתחייב כלייה למקום' קו' איצא
יואש שנתיאש מן הגאולה' שרף
שנתחייב שרפה למקום וקנו וימת
אלימלך איש נעמי והלא כבר נאמר
ושם אשתו נעמי אלא כשהבעל מת
אין הבעל מת אלא אשתו פקו' וישאו

להם נשים מואביות ללמדך שנשאו
אותן בגיותן ולא גיירום ולא הטבילום
ולא קיבלום ולא קבלו עליהם גירות וקו
אשה בית אמה יעני לבית עז לאן אומות
העולם ידעון עז אם לקול לכת אב
אמר לעץ אבי אתה ולאבן את ילדתיני
ומעני כאשר עשיתן עם המתים ועמדי
עם המתים ששמרתן למנות ועמדי
ספדתן ובכיתן עמדי וקולה ומצאן
מנוחה שלא תהא לכן צרה וקו תסברנה
ירגיז תיעגינה יתעזבין ערפה שמה
חרפה ולמה נקרא שמה ערפה שהחזירה
עורף בחמותה ואקיל שמה חרפה שיצא
ממנה גלית שחירף מערכות ישראל
וקולה באשר תלכי אלך קאלת להא
אן לא יגוז לנא נסיר פי אלסבת אכתר
מן אלפי דראע פקאלת באשר תלכי
אלך קאלת להא אן לא יחל לנא אן תתייחד
מע אלנסא מע אלרגאל קאלת באשר תליני
אלין קאלת אן לנא מדהב ואחד יא
בני אסראיל קאלת עמך עמי קאלת
להא אן לנא מדהב ואחד יא בני אסרא
קאלת להא אן לנא מעבוד ואחד קאלת
ואלהיך אלהי קאלת להא ענדנא חכם ארבע

מיתות בית דין קאלת באשר תמותי אמות
קאלת להא אן לנא מקברתין קבורה
לנסקלין וקבורה לנשרפין קאלת ושם
אקבר ותרא כי מתאמצת היא ראתה
שאמיצי כח עתידין לצאת ממנה
פקו ותהם כל העיר עליהן נכנסו
כל אנשי העיר לראות את נעמי באותה
שעה והלא באותה שעה מתה אשתו
שלבעז וחזרו כל העם מאחרי המטה
ובאו ועמדו עליהן וקו קראן לי
מרה אמר רבי שמעון כשמת אלימלך
הבית קיים כמה שהוא וגמלין וחמרין
קיימין וכשמת מחלון וכליון נתדלדל
הבית וקו ויקר מקרה אמר רבי אלימלך
אישה שלנעמי ושלמון אבי בעז כולם
בני נחשון בן עמינדב וקולה ואספתי
בעמרים לנקות עצמה שלא תתחייב
בגזל אלא לקיטתה יהיה שברה
באספה אחר הקוצרים וקו זה שבתה
הבית מעט שלא נתנה מאומה בכליה
ולא הלכה הבית אלא בזה שברתה
מהבקר וזה לקטה מעט ומעני
להכירני ואנכי נכרייה אמרה זקיניך
לא רצו בתמנע ובת מלכים היתה

ואני משאר העם הדלים השנואים
לאלהיך שלא יבאו בקהלו׳ נעלמה
הלכה מבעז ויצאה בת קול מן השמים
ואמרה לא יבוא עמוני ומואבי בקהל
יי׳ עמוני ולא עמונית מואבי ולא מואבית
כנתפרשה לו הלכה על ידיה אמר
ישלם יי׳ פעלך ותהי משכרתך שלימה
ישלם יי׳ פעלך שיצא ממעך צדיק
ותהי משכר שלימה שיהיו מלכי יהודה
ממך מעם שאלהי ישראל שיהיו
עושים רצונו שלהקב״ה ויהיה עמהם
אשר באת לחסות תחת כנפיו׳׳ מדת
חסידות שבך לא תזוז מזרעך תחת
כנפיו שתשרה שכינה עליהם ויהיו
נביאים׳ וקול ורחצת וסכת וכו׳ אמרה
לה חמותה טולי כלים שלשבת ולבשי
אותן אחר שתטבלי לשם גירות׳ וקו׳
וגלית מרגלותיו ושכבת התירה לה
יחוד אחר שאסרתו עליה ולשכב
מרגלותיו כדי שתתגייר על ידו
מפני שהוא אב בית דין שעד כאן
לא היתה גר צדק׳ וקו׳ ויחרד האיש
ראה במראה הנבואה מה עשה דוד
לגלית ולאנשי גת ומה עשה למחנה

ארם ועמלק כשבאו לצקלג לפיכך
וילפת׳ ויאמר מי את אמר ממך יאתה
דרך כוכב מיעקב וקו׳ ופרשת כנפך
על אמתך אמרה לו אתה אב בית דין
זקיניך נשיאים וגבור חיל ואח לבעלי
המת זקיניך נשיאים כשנ׳ ונחשון הוליד
את שלמה ושלמון הוליד את בעז
וגבור חיל כשנ׳ ולנעמי מידע לאישה
גבור חיל ואח לבעלי כשנ׳ ממשפחת
אלימלך לפיכך סכנתי בעצמי ואני
בדמי בחורי מבני פריצי הדור ויצאתי
מבית אבא לפי שהוא בית ע״ז לעבוד
את יי׳ ובאתי לפרוש כנפך עלי כי גואל
אתה׳ וקו׳ ועתה בתי אל תיראי נתקיים
ברות זה הפסוק שכולו לשון נבואה
אל תיראי׳׳ אל תיראי תולעת יעקב׳׳ כל
אשר תאמרי׳ אמור לחכמ׳ אחו את
אעשה לך׳ ויי׳ הטוב בעינו יעשה
כי יודע כל שערי עמי שמרתה
אשתי והתבוננתי במעשיך שנא׳
ומודע לבינה תקרא היה השער בלא
תקרא כיון שבאת רות ידעו כל אנשי
בית לחם שממנה יתקרה השער׳ כי
אשת חיל את שנ׳ רבות בנות עשו חיל

ומעני אם יגאלך טוב יגאל מן פצילה״
אורע א״די כאן פי בעז שנקרא גבור עלא
מא קאל קדמאנא הכובש יצרו נקרא
גבור שלא הרהר בה אלא אמר אם
יגאלך טוב יגאל וקו׳ וימד שש שעורים
וישת עליה מאי דכת׳ שש השערים נתן
לי מאי שש שעורים ממש
וכי דרכו שלאיש ליתן שש שעורים
אלא רמז להבשש ברכות שעתידין
שיצאו ממנה ששה צדיקים שכל
אחד מהן מתברך בשש ברכות ואלו
הן דויד ודנייאל חנניה מישאל ועזריה
ומשיח׳ דויד דכת׳ בו ראיתי בן לישי
בית הלחמי יודע נגן וגבור חיל׳ ואיש
מלחמה׳ ונבון דבר׳ ואיש תאר׳ וי״י עמו״
יודע נגן שהיה מנגין בשמונה קולות
שנ׳ למנצח על השמינית׳ וגבור חיל
שנושא ונותן במלחמה שלתורה״
ונבון דבר שמבין דבר מדבר״ ואיש
תאר שכל המסתכל בו נהנה מזיו
השכינה שעליו והיה מאיר עיניהם
שלישראל בכל הלכה והלכה׳ ואיש
מלחמה שהוא נלחם מנעוריו במלחמות
י״י באויבי ישר׳ וי״י עמו שלא נכשל

מימיו אלא כשיקרא ל״יי אלהיו בעת צרה
מיד נענה שנ׳ י״י סלעי וגו׳ אלהי צורי
אחסה בו מגני וקרן ישעי משגבי ומנוסי״
בצר לי אקרא י״י״ דנייאל חנניה מישאל
ועזריה דכת׳ ילדים אשר אין בהם וגו׳
ומשיח דכת׳ ונחה עליו רוח י״י״ דבר
אחר בדנייאל נאמר ולדנייאל סגיד ומנחה
וניחוחין אמר להנסכא ליה״ בחנניה
מישאל ועזריה נאמ׳ ומתכנשין
אחשדרפניא סגניא ופחותא להודברא
מלכיא חזיין״ וכת׳ בריך אלההון די
שדרך מישך ועבד נגו די שלח מלא
ושיזיב לעבדי הת׳ במשיח נאמר
והקימתי לדויד צמח צדיק ותקעתיו
יתד במקום נאמן והוכן בחסד כסא׳
ויש׳ עליו״ וקו׳ ובעז עלה אחר ׃ ויקרא
עשרה אנש׳ מיכאן שחופה בעשרה
שבזכות רות נתעלה בעז על כל בני
גילו ומימיו פצו בהלל בחופה במשא
ובמתן ובכל מקחים בו וקו׳ ואני אמרתי
אגלה אזנך להסיר ממני חשד״ וזאת
לפנים בישראל שלא היו ישראל
יודעין דין הגאולה והתמורה עד
שהתחילה מבעז שנ׳ וזאת התעודה

בישראל קו׳ והזקנים עדים מצוה
מן המובחר להיות הזקנים עדים בכ׳
מצוה׳ וקו׳ ויקח בעז את רות זו היא
הברכה ששת עליה בכתובה וקידושין
את רות אחר שנתגיירה׳ ותהי לו לאשה
להוציא אשה אחרת חוץ ממנה׳ ויבא
אליה כשהתבונן במעשיה הטובים
בא עליה ביאה של מצוה׳ ויתן יי׳ לה
הריון שהיתה מן הצדיקות העקרות
שנ׳ כרחל וכלאה הקדים רחל על לאה׳
ותלד בן שהיה מהול׳ וקו׳ ילד בן
לנעמי והרי רות ילדה אלא כל המגדל
בנים לחבירו נקרא על שמו שנ׳ ילד
בן לנעמי רות ילדה ונעמי גידלה לפי
כך נקרא על שמה׳ וקיל אנה למא
אחתאג אלי ד׳כר אלנסב אלשריף אעלמנא
אן קצרה בד׳לך דויד פקט והו אלמבשר
בה עלי ידי משה רבינו דרך כוכב מיע׳
כמי על אלתאה׳ ד׳כר פי פרשת וארא
אל אברהם אל׳ קאל אלה ראשי בית
אבותם בני ראובן וקאל בני שמעון
ואלה בני לוי ולם יק׳ קצרה אלא משה
ואהרן פקט׳ וכד׳לך תגדה יקול חזון
ישעיהו בן אמוץ וקאל עזיהו יותם אחז

יחזקיהו מלכי יהודה ולם יק׳ קצרה
אלא עצר חזקיהו פקט לאנא נגרה
ישעיה תנבא קבל עצר עזיה בקולה׳
אוליאנא אמ׳ רב נחמן אמר שמואל
ארבעה נביאים נתנבאו בפרק אחד
ואלו הן הושע ועמוס וישעיה ומיכה
ואי אתה יודע איזה מהם נתנבא ראשון
מכאן למדנו שהושע נתנבא ראשון
שנ׳ תחלת דבר יי׳ בהושע בן בארי
לאן הולאי אלד׳י תנבו פי עצר ואחד והו
עצר יהושפט ואקאם ישעיה אלי עצר
מנשה פאלד׳י תחקקנא ולאך נחן מעשר
אלמוחדין וגב עלינא אן נצדק במגי
אלגואל אלמד׳כור איצא על ידי משה רבינו
לקול אלכתאב וקם שבט מישראל
ונעתרף בנסבה אלשריף צדק ענד
סמאענא לקול אלכתאב ויצא חטר
מגזע ישי ונצר׳ ונפרח איצא בד׳כרה
פי כל עצר לקול שוש אשיש׳ ורלא
נבזא ענד יד׳כר לנא לקו׳ נשע בשי וכו׳
ולא נייאס ען חצולה עלי טול אלמדה
לקול אלכתאב אני יי׳ בעתה אחישנה
ואן נתוב אלי רבנא באכלאץ פיאתי
בה לנא בסרעה לקו׳ ובא לציון גואל

וקאל היום אם בקולו תשמעון׃ ואד
והו אלקצר ואלגרץ פאסאל אללה אן ילהמנא
אליה טאעתה וירזקנא עבאדתה ויחיש
הקץ ויקרב הגאולה בימינו כמא קאל
קרוב יי לכל קוראיו לכל אשר יקראהו באמת׃

סכום הפסוקים שלספר רות שמונים
וחמשה סימנ׳ פה׳

אשרי האיש אשר לא הלך בעצת
רשעים ובדרך חטאים לא עמד ובמושב
לצים לא ישב׃ טובא אמר לם יסלך
פי משורה אלפאסקין ופי טריק אלכאטיין
לם יקף ופי מחאצר אלדהאה לם יגלס׃
כי אם בתורת יהוה חפצו ובתורתו יהגה
יומם ולילה׃ בל יכון פי שראיע אללה
מראדה ופי תוראתה ידרס אלנהאר מע
אלליל׃ והיה כעץ שתול על פלגי מים
אשר פריו יתן בעתו ועלהו לא יבול
וכל אשר יעשה יצליח׃ פאנה יכון
כשגרה מגרוסה עלי אקסאם מא
תכרג תמרהא פי וקתה וורקהא לא
יסקט וכל מא יעמל ינגח פיה׃ לא כן
הרשעים כי אם כמץ אשר תדפנו
רוח׃ וליס כדא אלפאסקין בל הם כאלהשים

אלדי תדפעה אלריאח׃ על כן לא יקמו
רשעים במשפט וחטאים בעדת צדיקים
כדאך לא תכאת להם פי מוקף אלחכם
ולא אלכאטיין פי מחצר אלצאלחין׃ כי
יודע יהוה דרך צדיקים ודרך רשעים
תאבד׃ ואללה עאלם בטרק אלצאלחין אנהא
תאכתה וסבל אלטאלמין תביד׃ למה
רגשו גוים ולאמים יהגו ריק׃ לם צגת
אלאמם ואלמלל דרסת אלמחאל׃ יתיצבו
מלכי ארץ ורוזנים נוסדו יחד על יהוה
ועל משיחו׃ ואנתצב מלוך אלארץ
ואלוזרא אעתצבו אגמעין עלי אללה
ועלי מסיחה׃ ננתקה את מוסרותימו
ונשליכה ממנו עבתימו׃ יקולון נבתר
ענא אצראתהמא ונטרח אענאתהמא
יענון אמרהמא ונהיהמא׃ יושב בשמים
ישחק אדני ילעג למו׃ וסאכן אלסמא
יצחך אלנאס בהם כדאך אללה יהזו
בהם׃ אז ידבר אלימו באפו ובחרונו
יבהלמו׃ חיניד יאמר פיהם בגצבה
ובעקאבה ידהשהם׃ ואני נסכתי
מלכי על ציון הר קדשי׃ אספרה
אל חק יהוה אמר אלי בני אתה אני
היום ילדתיך׃ ומהמא אקץ הדא

ארסס פאן אללה קד אנת ולייא אליום
אנשיתך שריפא שאל ממני ואתנה
גוים נחלתך ואחזתך אפסי ארץ סלני
אעטיך מן אלאמם נחלה ומן אקטאר
אלארץ חוזא תרעם בשבט ברזל ככלי
יוצר תנפצם מן תרצהם בקציב מן
חדיד ותבדדהם כאנא מן פכאר ועתה
מלכים השכילו הוסרו שפטי ארץ
ותקול ללבאקיין יא איהא אלמלוך
אעקלו ויא קצאה אלארץ תאדבו
עבדו את יהוה ביראה וגילו ברעדה
אעבדו אללה בכוף וארהבוה ברעדה
נשקו בר פן יאנף ותאבדו דרך כי
יבער כמעט אפו אשרי כל חוסי בו
תסלחו נקאא לטאעתה כלא יגד
עליכם פתביר אחואלכם אדא אשתעל
ען קליל גצבה פיכם פטובא כל מן
אסתכן אליה

מזמור לדוד בברחו מפני אבשלום
בנו מקאל לדאוד מגד ללה כה פי הרובה
מן בין ידי אבשלום ולדה יהוה מה
רבו צרי רבים קמים עלי יא רב מא
אכתר אעדאי וכתיר מן קאומני
רבים אומרים לנפשי אין ישועתה
לו באלהים סלה וכתיר מן יקול פי
נפסה ען סרמדא ליס לה מגותה מן
ענד אללה ואתה יהוה מגן בעדי כבודי
ומרים ראשי ואנת יא רב תרסי וכרמי
וראפע ראסי קולי אל יהוה אקרא
ויענני מהר קדשו סלה יבצותי אד
אדעו אללה יגיבני מן קבל קדסה
סרמדא אני שכבתי ואישנה הקיצותי
כי יהוה יסמכני ואנא אן נמת או
אסתיקצת פאן אללה יסנדני פי גמיע
דאך לא אירא מרבבות עם אשר
סביב שתו עלי לא אכאף רבואת מן
קום אדא געלו עלי מסתדארהם
קומה יהוה הושיעני אלהי כי הכית
את כל איבי לחי שני רשעים שברת
קם יא רב בנצרתי וגיאתי יא רב
כמא קט מא צרבת כדוד גמיע
אעדאיי וכסרת אסנאן אלצאלמין
ליהוה הישועה על עמך ברכתך
סלה כדאך ללה אלמגותה וברכתך
עלי קומך סרמדא

למנצח בנגינות מזמור
לדוד יקול לדאוד יסבח בה אלמואצבין
באלחאן בקראי ענני אלהי צדקי

בְּצָר הִרְחַבְתָּ לִּי חָנֵּנִי וּשְׁמַע תְּפִלָּתִי
אלאדעותך אגבני יארב עדלי כמא
אן מן אלמציק טלמא אוסעת לי כדאך
רפני ואסמע צלותי בְּנֵי אִישׁ עַד־מֶה
כְבוֹדִי לִכְלִמָּה תֶּאֱהָבוּן רִיק תְּבַקְשׁוּ
כָזָב סֶלָה ואזגר לאעדא בקול מנך
יא בני אלבשר אלי כם תגעלון מכרמי
כזיא ותחבון אלמחאל ותטלבון אלכדב
סרמדא וּדְעוּ כִּי הִפְלָה יְהוָה חָסִיד לוֹ
יְהוָה יִשְׁמַע בְּקָרְאִי אֵלָיו ואעלמו
אן אללה קד אכאנה כאנה לה כארא
והו יסמעה אדא דעאה רִגְזוּ וְאַל
תֶּחֱטָאוּ אִמְרוּ בִלְבַבְכֶם עַל מִשְׁכַּבְכֶם
וְדֹמּוּ סֶלָה פארגזו מנה ולא תכטו
עליה וקולו כדאך פי אנפסכם עלי
מצאגעכם ואקצרוה סרמדא זִבְחוּ
זִבְחֵי צֶדֶק וּבִטְחוּ אֶל־יְהוָה ואדבחו
דבאיח עלי עדלה ואתכלו אללה מע
דלך רַבִּים אֹמְרִים מִי יַרְאֵנוּ טוֹב
נְסָה עָלֵינוּ אוֹר פָּנֶיךָ יְהוָה פיציר
אלכתיר אלקאילין עני כאנה מא
יורינא כירא יקולון ארפע אלינא יא
רב נור וגהך בה נָתַתָּה שִׂמְחָה
בְלִבִּי מֵעֵת דְּגָנָם וְתִירוֹשָׁם רָבּוּ כמא
געלת אלפרח פי קלבי אכתר מן
וקת רגנהם ועצירהם אדא כתרא
בְּשָׁלוֹם יַחְדָּו אֶשְׁכְּבָה וְאִישָׁן כִּי אַתָּה
יְהוָה לְבָדָד לָבֶטַח תּוֹשִׁיבֵנִי פאכון
פי סלאם אן נמת או וסנת גמיעא
ואנת אללה אלפרד תותקני מא אקמת

ה

לַמְנַצֵּחַ אֶל־הַנְּחִילוֹת מִזְמוֹר לְדָוִד
קול לראוי יסבח בה אלמואצבין
אלמכתהלין אֲמָרַי הַאֲזִינָה יְהוָה
בִּינָה הֲגִיגִי אלהם אסמע אקואלי
פאנך אלעאלם בדרסי הַקְשִׁיבָה לְקוֹל
שַׁוְעִי מַלְכִּי וֵאלֹהָי כִּי אֵלֶיךָ אֶתְפַּלָּל
אנצת לצות תגותי יא מלכי ואלאהי
פאני אליך אצלי יְהוָה בֹּקֶר תִּשְׁמַע
קוֹלִי בֹּקֶר אֶעֱרָךְ לְךָ וַאֲצַפֶּה ואנת
יא רב עלי מר אלנהאר תסמע צותי
כמא עלי מרה אצף בין ידיך ואתטלע
אלי רחמתך כִּי לֹא אֵל חָפֵץ רֶשַׁע
אָתָּה לֹא יְגֻרְךָ רָע פאנך טאיק לא
תריד אלצלם ולא יגאור ביתך רדי
לֹא יִתְיַצְּבוּ הוֹלְלִים לְנֶגֶד עֵינֶיךָ
שָׂנֵאתָ כָּל־פֹּעֲלֵי אָוֶן ולא ינתצב אל
מהגנין אמאמך וקד שנאת גמיע

ואם בינה שמעה זאת ובינה לן במראה

פעלת אלגרי תאכד דברי כזב איש
דמים ומרמה יתעב יהוה ותהלך
אלמתכלמין באלכדב ומעלוס אן דא
אלמעאצי ואלמכר ממא יכרהה אללה
ואני ברב חסדך אבוא ביתך אשתחוה
אל היכל קדשך ביראתך פאנא באל
אעתראף בכתרה פצלך אג׳י ביתך
ואסגד מקאבל היכל קדסך בתקואך
יהוה נחני בצדקתך למען שוררי
הושר לפני דרכך אללהם סיירני בעדלך
ואמני מן קבל מעאדיי וסהל בין ידי
טרקך פאכלץ מנהם כי אין בפיהו
נכונה קרבם הוות קבר פתוח גרונם
לשונם יחליקון פאן ליס פי פואההם
שי מן אלצואב בל פי בואטנהם אלאפאת
וחלוקהם כאלקבור אלמפתוחה תהלך
ומע דאך ילינון אלסנתהם האשימם
אלהים יפלו ממועצותיהם ברב
פשעיהם הדיחמו כי מרו בך אללהם
פאכזהם ואוקעהם פי משוראתהם
ואדחהם בכתרת דנובהם אד כאלפוך
וישמחו כל חוסי בך לעולם ירננו
ותסך עלימו ויעלצו בך אוהבי שמך
ויפרח כל מן אסתכן אליך וירננון אלי
אלדהר אד תטלל עליהם ויסר בך מחבי
אסמך כי אתה תברך צדיק יהוה כצנה
רצון תעטרנו פאנך יארב אלולי תבארך
פי צלאחה ותתוגה ברצאך כאלתרס לה

למנצח בנגינות על השמינית מזמור
לדוד יקול לדאוד יסבח בה אלמואצבין
באלחאן אלתמאני יהוה אל באפך תוכיחני
ואל בחמתך תיסרני אללהם לא תעצני
בגצבך ולא תורבני בחמיתך חנני
יהוה כי אמלל אני רפאני יהוה כי
נבהלו עצמי כל רפני פאני כאלמנקצף
ואשפני פאן עצאמי קד תסוסת
ונפשי נבהלה מאד ואת יהוה עד
מתי ונפסי קד דהשת גדא ואנת יא
רב אלי כם תלקיני דאך שובה יהוה
חלצה נפשי הושיעני למען חסדך
אללהם תב עלי וכלצני מן דאך ואגתני
לאנך אלמתפצל כי אין במות זכרך
בשאול מי יודה לך פאן ענד אלמות
לא דכר לפצלך ולא אחד ענד ורוד
אלתרא עלא סביל אלעקאב יגעתי באנחתי
אשחה בכל לילה מטתי בדמעתי
ערשי אמסה וטלמא תעבת פי

ואנ׳ ד׳ בטעמ׳ ד׳ יש׳ פסו וסימנ׳ ברב חסדך בצדקתך בתמי כנגנט … בנגינות ג׳ מל׳ וב׳ … בק׳א׳ עננ׳ על השמינית שתי׳ אמל׳ …

תנהדי ואנא כאלסאבח טול אלליל עלי
פראשי אבלל מן דמעי פראשי עששה
מכעס עיני עתקה בכל צוררי ועתת
עיני מן אלגאס ואנתקלת אלי כתיר מן
צרורי סורו ממני כל פעלי און כי שמע
יהוה קול בכיי פאקול ללא אגברתני
זולו עני יא פעלה אלטלם קד סמע צות
בכאיי שמע יהוה תחנתי יהוה תפלתי
יקח ואלא סמע תחנני וקבל צלותי
יבשו ויבהלו מאד כל איבי ישבו יבשו
רגע ויכזו גמיע אעדאי וידהשון גדא
והם ענקליל כאיבין

שגיון לדוד אשר שר
ליהוה על דברי כוש בן ימיני מקאל
לדאוד סבח אללה תסביח אסתנצאר
פי סבב כוש בן ימיני יהוה אלהי בך
חסיתי הושיעני מכל רדפי והצילני
אללהם יארב אליך אסתכנאת אגתני
מן גמיע טאלבי ונגני פן יטרף כאריה
נפשי פרק ואין מציל לכלא יפתרסני
כאסד אלמפרק לא מכלץ מנה יהוה
אלהי אם עשיתי זאת אם יש עול
בכפי אללהם יארבי אן אכון קד פעלת
הדה מוגוד בהא גור פי ידי אם גמלתי
שולמי רע ואחלצה צוררי ריקם
והו אן אכון קד כאפית מנאצבי בשר
או נאצלת עדוי מגאנא ירדף אויב
נפשי וישג וירמס לארץ חיי וכבודי
לעפר ישכן סלה פאן יכון דאלך
פליכלבני אלעדו וידרכני וידוס חיותי
עלי אלארץ ויבלג בכרמי אלי אלתראב
סרמדא קומה יהוה באפך הנשא
בעברות צררי ועורה אלי משפט
צוית ואלא פקם בה יארב בגצבך
ואתשרף עלי אעדאי בעכר פיהם
ואטהר לי חכמא בנתכהי ועדת
לאמים תסובבך ועליה למרום שובה
וקאטבה מן אלאחזאב תסתחיטבך
פעד עליהא באמרך יהוה ידין
עמים שפטני יהוה כצדקי וכתמי
עלי וכדאך אללה אלדי יחאכם אלשעוב
אחכם לי יחסב צלאחי וצחתי מעי
יגמר נא רע רשעים ותכונן צדיק ובחן
לבות וכליות אלהים צדיק ואדא
יסתכמל שר אלפאסקין תתבת אלצאלח
לאנך ממתחן אלקלוב ואלבואטן יא
רב יא עדל מגני על אלהים מושיע
ישרי לב וכדאך תרסי מן ענד אללה

ישבו ג׳ חס׳ ויהיו בגורל הזורכם ישבו אחריו אך לחטאו ישבו תמה אליך כי ישבו אלי בכל לבם אחרי ישבו בני ישראל ישבו ישבי בצלו ישבו יבשו רגע
אזולו דבורי בר מן תור ודור רביעי ישובו הנה צורריו ג׳ מלבלו אם גאלתי מפי עוללים יחילו דרכיו וכל צוררי דכותה

אלמגית מסתקימי אלקלוב· אלהים
שופט צדיק ואל זעם בכל יום· ואללה
להם חאכם עדל וראם מן הו כל יום·
אם לא ישוב חרבו ילטוש קשתו דרך
ויכוננה· יתלא אן לם יעוד פיסקל סיפה
ויותר קוסה בער מא אצלחהא· ולו
הכין כלי מות חציו לדלקים יפעל· וקד
היא לה אלת אלקתל ואפתעל לה סהמא
רשיקא· הנה יחבל און והרה עמל וילד
שקר· וקד צאר לה אלגל טמאץ ולג
כאלחבל ואלכלא טולאד· בור כרה
ויחפרהו ויפל בשחת יפעל· וכרא
בירא תם אחתפרהא פליקע פי הותה
פעלהא· ישוב עמלו בראשו ועל
קדקדו חמסו ירד· וירגע דגלה עלא
ראסה וינזל טלמה עלי האמתה· אודה
יהוה כצדקו ואזמרה שם יהוה עליון·
אשכר אללה עלי עדלה ואמגד אסם
אלרב אלעאלי·

למנצח על הגתית מזמור לדוד· ממגד
לדאוד יסבח בה אלמואצבין מן אל
עוכר אדום אליו ואני אלמערוף בגתי·
יהוה אדנינו מה אדיר שמך בכל
הארץ אשר תנה הודך על השמים·

אללהם יא כירנא מא אעטם אסמך פי
גמיע אלארץ כמא וצף אסמך פי
אלסמאואת· מפי עוללים ויונקים יסדת
עז למען צורריך להשבית אויב ומתנקם·
ומעדאך פקד רצית באגתמאע אלעז
מן פואה מן כאנו צביאנא רצעא
לתרהב בדלך אעדאך ותתואר באלטא
אלעדו ואלמנתקם· כי אראה שמיך מעשה
אצבעתיך ירח וכוכבים אשר כוננתה·
אד ארא סמואתך ועמל אלבאהר
ואלקמר ואלכואכב אלדי אתקנתהא· מה
אנוש כי תזכרנו ובן אדם כי תפקדנו·
ואקול מא אלאנסאן אד געלת לה דכרא
ואבן אדם אד ציירת לה מרתבה·
ותחסרהו מעט מאלהים וכבוד והדר
תעטרהו· חתי אנמא נקצתאה מן
רתבה אלמלאיכה קלילא ובאלכרם
ואלבהא תוגאתה· תמשילהו במעשי
ידיך כל שתה תחת רגליו· וסלטתאה
מן אלכלאיק עלי כל מן געלתאה תחת
קדמיה· צנה ואלפים כלם וגם בהמות
שדי· מן אלגנם ואלבקר אגמע וסאיר
חיואן אלצחרי· צפור שמים ודגי הים
עבר ארחות ימים· וטאיר אלסמא וסמך

אלבחר וכתיר מן אלמאר פי טרקה יהוה
אדנינו מה אדיר שמך בכל הארץ
ונעתרף באנך אלה סיידנא מא אעצם
וצף אסמך פי גמיע אלארץ
למנצח עלמות לבן מזמור
לדוד ימגד לדאוד יסבח בה אלמואצבין
מן אלבן אללואני אלמערוף באלגתי בלחן
גני מסתרק אודה יהוה בכל לבי
אספרה כל נפלאותיך אלהם אני
אשכרך מכלצא ואקץ כתיר מן עגאיבך
אשמחה ואעלצה בך אזמרה שמך
עליון ואפרח בך תם אסר ואמגד אסמך
אלעאלי בשוב אויבי אחור יכשלו
ויאבדו מפניך אד ברד אעדאי אלא
ורא פהם יעתרון ויבידון מן בין ידיך
כי עשית משפטי ודיני ישבת לכסא
שופט צדק ועמלת בהם חכמי ודיני
וצעת כרסיך יאחאכם עדלי גערת
גוים אבדת רשע שמם מחית לעולם
ועד וזגרת אלמקתדרין ואבדת אל
צאלמין ומחית אסמאיהם אבדא אלי
אלדהר האויב תמו חרבות לנצח וערים
נתשת אבד זכרם המה ובלאד אלעדו
קד אסתכמלהא אלכראב אלא אלגאיה

ואהלך קראהם שרבת חתי באד דכרהם
הם כאצה ויהוה לעולם ישב כונן
למשפט כסאו ואללה אלתאבת אלי אלדהר
וצע כרסיה ללחכם והוא ישפט תבל
בצדק ידין לאמים במישרים והו
יחכם פי אלדניא באלעדל וידין אלאחזאב
באלמסתקים ויהי יהוה משגב לדך
משגב לעתות בצרה ויכון אללה ללמהין
נאצרא ינצרה פי אוקאת אלשדה
ויבטחו בך יודעי שמך כי לא עזבת
דרשיך יהוה ולדאך יארכן בך
עארפי אסמך אד לם תתרך טאלביך
זמרו ליהוה ישב ציון הגידו בעמים
עלילותיו יקולון מגדו אללה סאכן
ציון ואכברו פי אלאמם בתדבירה כי
דרש דמים אותם זכר לא שכח צעקת
עניים אנה טאלב דמא מן געל להם
דכרא ולם ינסא צראך אלבאשעין
חננני יהוה ראה עניי משנאי מרוממי
משערי מות פרפני יא רב ואנצר אלא
צעפי כיף הוא מן שאניי יא ראפעי
מן אבואב אלמות למען אספרה כל
תהלתיך בשערי בת ציון אגילה
בישועתך חתי אקץ כתירא מן

[illegible] ויעש אבשלום ויסלו נחמה כלבים [illegible]
[illegible] איש מלחמה והכרתי שופט [illegible]

מדאיחך ועלי אבואב גמע ציון אסר
במגותך · טבעו גוים בשחת עשו
ברשת זו טמנו נלכדה רגלם · ואד רסך
אקום פי אלהותה אלדי פעלוהא ותעלקת
אקדאמהא פי אלשרך אלדי דפנוה · נודע
יהוה משפט עשה בפעל כפיו נוקש
רשע הגיון סלה · יערף אללה באנה
עמל בהם אלחכם ואוהק אלצאלם בפעל
ידיה וצאר דלך דרסא סרמדא · ישובו
רשעים לשאולה כל גוים שכחי אלהים ·
יקול אלנאס מציר אלנאס אלי אלתרי וכל
קום נסיו אללה · כי לא לנצח ישכח
אביון תקות ענוים תאבד לעד · אן
אלמסכין לא ינסא אלי אלגאיה ולא יביד
רגא אלצעפא · קומה יהוה אל יעז אנוש
ישפטו גוים על פניך · פקם יא רב
בדלך לא יעתז אלנאס בה ולא יקצו
אלצעפא מן דונך · שיתה יהוה מורה
להם ידעו גוים אנוש המה סלה ·
ואגעל להם מא בה יכאפון חתי יעלמון 13
אנהם נאסא סרמדא ·

למה יהוה תעמוד ברחוק
תעלים לעתות בצרה · אללהם אנך לא
תבאעד עקאבך ואוקד אני יתאה

אלי אוקאת אלשדה · בגאות רשע ידלק
עני יתפשו במזמות זו חשבו · אד
יהדק אלצעיף באקתדאר אלצאלם פיצטהדה
בהמם קד פכרהא לה · כי הלל רשע על
תאות נפשו ובוצע ברך נאץ יהוה · וקד
אמתדח אלצאלם בבלוגה שהותה ואלד
בארך לה ממא סמעבה רפץ טאעתה
אללה · רשע כגבה אפו בל ידרש אין
אלהים כל מזמותיו · ואלצאלם ענד שמך
גצבה לא יטלבך ופי גמיע המה יקול
ליס אללה · יחילו דרכו בכל עת מרום
משפטיך מנגדו כל צורריו יפיח בהם ·
תבתדי אמורה פי כל וקת מגדדה
וקד ארתפעת אחכאמך מן חדאיה
וכל שראירה אלדי יתואער בהא יגעלהא
תפוחא · אמר בלבו בל אמוט לדר
ודר אשר לא ברע · וקד קאל פי נפסה
אני לא אמיל אלי גיל ואגיל באנה ליס
פי שר · אלה פיהו מלא ומרמות ותך
תחת לשונו עמל ואון · ופאה ממלו
סב ומכר ואפך ופי לסאנה אלדגל ואלגל
ישב במארב חצרים במסתרים יהרג
נקי עיניו לחלכה יצפנו · ופהו דאימא
יגלס פי מכמן פי צחון יקתל אלברי

פי אלסואתר ואנמא עינה תטאלע
אלבאיס יארב במסתר כאריה בסכה
יארב לחטוף עני יחטף עני במשכו
ברשתו ויכמן פי אלסתר טאסר פי
ערישה כדאך יכמן לאכתטאף אלצעיף
כדאך יכתטף אלצעיף אדא אגתדבה שרכה
ודכה ישח ונפל בעצומיו חל כאים
תראה יתכאצע ויתכאפץ חתי יקע
אלבאיסין פי חבאל תעטמה אמר בלבו
שכח אל הסתיר פניו בל ראה לנצח
וקאל פי נפסה אן אלטאיק קד נסיה או
כאנה חגב ערלמה ענה פלם יראה אלי
אלגאיה קומה יהוה אל נשא ידך
אל תשכח ענוים פקם יארב במטאלבתה
ויא טאיק ארפע ידיך עליה ולא
תוהם נסיאן אלצעפי על מה נאץ
רשע אלהים אמר בלבו לא תדרש
פאן אלטאלם מעמא רפץ טאעה אללה
קאל פי נפסה אנך לא תטאלבה ראתה
כי אתה עמל וכעס תביט לתת בידך
עליך יעזב חלכה יתום אתה היית
עוזר ואנך קד ראית אי אהל אלרגל
ואלגאצה מקימין פי נעמתך וערי
הדא תרך אלאסתעאנה בך יתים כנת

לה מעינא שבר זרוע רשע ורע
תדרוש רשעו בל תמצא פאכסר
דראע אלטאלם ואגעל אלשריר יטלב
צלמה ולא יגדה יהוה מלך עולם ועד
אבדו גוים מארצו פיערף אן אללה
מלך אלדהר ואלאבד אדא באד הולאי
אלקום מן בלדה תאות ענוים שמעת
יהוה תכין לבם תקשיב אזנך אללהם
אדי סמעת ללצעפי פימא אשתהו
ובמא אעתאדת קלובהם פאנך
אלעאלם לשפט יתום ודך בל יוסיף עוד
לערץ אנוש מן הארץ והו אן תחכם
ללאיתים ואלמהין לא יעודו איצא אלי
תרהיב אלנאס בצלמהם פי אלבלאד

למנצח לדוד ביהוה חסיתי איך
תאמרו לנפשי נודו הרכם צפור וקול
לדאוד יסבח בה אלמואצבין אלי אללה
אסתכנת וכיף תקולון ען נפסי
אנהא נאידה כטאיר עלי בעץ אלגבאל
כי הנה הרשעים ידרכון קשת
כוננו חצם על יתר לירות במו אפל
לישרי לב אי אן אלטאלמין ואן אותרו
קסיהם ואצלחו סהאמהם עלא

אותאר לירמון בהא אלמסתקימין
פי אלאפל׳ כי השתות יהרסון צדיק מה
פעל׳ פאן אסאסאתהם תנהדם לא
תסלען אלצאלח מא פעל׳ יהוה בהיכל
קדשו יהוה בשמים כסאו עיניו יחזו
עפעפיו יבחנו בני אדם׳ לאן אללה
מע מא אן נורה פי היכל קדסה פאן
אלסמא כרסיה ועלמה אלנאטר ארא
גמיע בני אדם ואלממתחן להם׳ יהוה
צדיק יבחן ורשע ואהב חמס שנאה
נפשו׳ כדאך אללה יבלו אלצאלח ואמא
אלפאסק ומחב אלצלם פקד שנאהמא׳
ימטר על רשעים פחים אש וגפרית
ורוח זלעפות מנת כוסם׳ יתואעד
באן ימטר עלי אלצאלמין גמר נאר
וכברית מע ריאח זמעזאך נציבהם
ואסתחקאקהם׳ כי צדיק יהוה צדקות
אהב ישר יחזו פנימו׳ אנה אלעדל
יחב אלאנצאף ואלמסתקים בחצרתה
יצהר׳

יב
למנצח על השמינית מזמור לדוד׳
מגד לדאוד יסבח בה אלמואצבין
בתחן אלתאמן׳ הושיעה יהוה כי גמר
חסיד כי פסו אמונים מבני אדם׳
אללהם אגתנא פאן אלאבראר קד פנו
וכלו אלאמנא מן אלנאס׳ שוא ידברו
איש את רעהו שפת חלקות בלב ולב
ידברו׳ פצאר כתירהם יכאטב בעצהם
בעצא באלזור ובנטק לין אנמא יתכלמון
בה בקלבין׳ יכרת יהוה כל שפתי
חלקות לשון מדברת גדלות׳ אללהם
פאקטע כל נטק דו פס לינא ולסאן
מתכלם באלכביר׳ אשר אמרו
ללשננו נגביר שפתינו אתנו מי
אדון לנו׳ ואלדין קאלו נעצם בבסט
אלסנתנא ואדא נטקנא מענא פהי א
מולא לנא׳ משד עניים מאנקת
אביונים עתה אקום יאמר יהוה
אשית בישע יפיח לו׳ יקול אללה מן
נהבכם אלצעפי ושהיק אלמסאכין
אלאן אקום במטאלבתכם ואגעל
להם בגיאתי מתופוחא באלקול׳
אמרות יהוה אמרות טהרות כסף
צרוף בעליל לארץ מזקק שבעתים׳
באן אקואל אללה טאהרה כאלפצה
אלמסבוכה באלבואטק או מא עארת
אהל אלכלד מצפאה כתירה׳ אתה
יהוה תשמרם תצרנו מן הדור זו

שבעתים ז׳ פת׳ וב׳ קמ׳ לכן כל הדגקין יקס קין ה׳ יהוה אזרי הלבנת אמרות יצ׳ ה׳ אעב לשכנני ונמצא ישלם ס״ס צדקות ד׳ ההלך יב׳ קות אך ביצ׳ לו׳
אמר בי צדיק יב׳ עשה צדקות יצ׳ ס״ס חלקות ד׳ ומל׳ רצבו דכן חלקות שוא ידברו יכרת יצ׳ ס״ס

לעולם אלהם כמא וערת אן תחפצהם
אחפצנא מן גיל הו כהרא אלחאיסבי
רשעים יתהלכון כרם זלות לבני אדם
פאן חולינא צאמין יסעון יחקרו אלנאס
באלמקראר אלדי כאן יגב אן ירפעוהם

למנצח מזמור לדוד מגד לדאוד
יסבח בה אלמואצבין עד אנה יהוה
תשכחני נצח עד אנה תסתיר את
פניך ממני אלי כם יארב תגעלני כא
מנסי גאיה ובאלמחגובה רחמתך
עני עד אנה אשית עצות בנפשי יגון
בלבבי יומם עד אנה ירום איבי עלי
ואלא כם ארדד אלמשוראת פי נפסי לילא
ואלחסראת פי קלבי נהארא אד ירתפע
עדוי עלי הביטה ענני יהוה אלהי
האירה עיני פן אישן המות אלהם
יארב אנצר אלי ואגבני ואצי ליבצרי
כי לא אנאם נום אלמות פן יאמר איבי
יכלתיו צרי יגילו כי אמוט וכי לא
יקול עדוי קד קוית בה פאנהם יסרון
אן מלת ואני בחסדך בטחתי יגל לבי
בישועתך אשירה ליהוה כי גמל עלי
ואנא קד ותקת באחסאנך וקלבי יסר

במגותך אסבח ללה שכרא אד תפצל
עלי

למנצח לדוד אמר נבל בלבו אין אלהים
השחיתו התעיבו עלילה אין עשה
טוב יקול לדאוד יסבח בה אלמואצבין
קאל אלגאהל פי נפסה ליס ללה אמרא
פאפסדו ואכרהו פי שמאילהם ולים
מנהם צאנע כיר יהוה משמים השקיף
על בני אדם לראות היש משכיל דורש
את אלהים פאן אללה מן סמאה אדא
אטלע עליהם מן בין אלנאס לינצר הל
פיהם מן הוא עאקל טאלב מא ענד
אללה הכל סר יחדו נאלחו אין עשה
טוב אין גם אחד פאדא בכלהם זאילין
וקד עצוה אגמעין וליס פריק פאעל
כיר חתי ולא ואחד הלא ידעו כל פעלי
און אכלי עמי אכלו לחם יהוה לא קראו יקול אלא
סיעלם פאעלי אלגור ואכלי קומי כאכלהם
אלטעאם ואלדין לם ידעו אללה שם
פחדו פחד כי אלהים בדור צדיק
אדא פזעו הנאך גאיה אלפזע אן אללה
מע אלגיל אלצאלח עצת עני תבישו כי
יהוה מחסהו לא תכיבו רגא אלצעיף
ממא רגאה מנכם פאן אללה מכנה מי

יתן מציון ישועת ישראל בשוב יהוה
שבות עמו יגל יעקב ישמח ישראל׃
מעטיה מא יתמנאה מן מגותה ציון
ואדא רד אללה מסבי קומה יסר אל
יעקוב אליהו אסראיל ופרחון׃

מזמור לדוד יהוה מי יגור באהלך מי
ישכן בהר קדשך׃ ימגד לדאוד יא רב
מן יגאור ביתך ומן יסכן פי גבל קדסך׃
הולך תמים ופעל צדק ודבר אמת
בלבבו׃ אלא אסאלך פי צחה ועאמל בעדל
ומעתקד אלחק פי קלבה׃ לא רגל על
לשנו לא עשה לרעהו רעה וחרפה לא
נשא על קרבו׃ ומן לא יתכרס פי לסאנה
ולא עמל בצאחבה שרא ולא שנע
עלי אכיה בעאר׃ נבזה בעיניו נמאס
ואת יראי יהוה יכבד נשבע להרע ולא
ימר׃ והו זרי ענד נפסה מחתקר ואולא
אללה יכרמהם ואן חלף אן יצר נפסה
צררא מבאחא לם יגיר׃ כספו
לא נתן בנשך ושחד על נקי לא לקח
עשה אלה לא ימוט לעולם׃ ולם יעטי
מן מאלה בעינה ורשא פי ברי לם יקבל
מן צנע הדא לא ימיל אלי אלדהר׃

מכתם לדוד שמרני
אל כי חסיתי בך׃ והו א טרק לדאוד יקול
פיה אללהם אחפצני פאני קד אסתכנת
אליך׃ אמרת ליהוה אדני אתה טובתי בל
עליך׃ וקלת לך יא רב אנת וכיתם קלת
כירי לא עליך׃ לקדושים אשר בארץ
המה ואדירי כל חפצי בם׃ ללמעדין
אלדין הם פי בלאד ואגלא מן יצלח אן
יכון מראדי פיהם׃ ירבו עצבותם אחר
מהרו בל אסיך נסכיהם מדם ובל
אשא את שמותם על שפתי׃ ואן
תכתר אכסאכהם פאלדין יסרע אליהם
פאני לא אנתכב מנתכביהם על לא
מקדארהם ולא אדכר אסמאיהם
בשפתיי׃ יהוה מנת חלקי וכוסי אתה
תומיך גורלי׃ פאקול פי אללה נציבי
ואסתחקאקי ואד אנת אלראעס לסהמי׃
חבלים נפלו לי בנעמים אף נחלת
שפרה עלי׃ פקד וקע סהמי פי נעים
ונחלתי תלך קד חסנת ענדי׃ אברך את
יהוה אשר יעצני אף לילות יסרוני
כליותי׃ פאחמד אללה אלדי אשאר
עלי בדאך ולילא ארבתני בה כואטרי׃
שויתי יהוה לנגדי תמיד כי מימיני בל׃

בלא אמוסי וקד געלת אלה חראי ואמא
לא אעתקאר ואד הו כראך עו ימיני
פלא אמיל לכן שמח לבי ויגל כבודי
אף בשרי ישכן לבטח ולדלך יפרח
קלבי ותסר נפסי וגסמי איצא יסכן
ואתקאי כי לא תעזב נפשי לשאול
לא תתן חסידיך לראות שחת פאנך
לא תתרך נפסי אי אתרי מקאמא ולא
תסלם בארך אן ירא בה אהלא אך
תודיעני ארח חיים שבע שמחות את
פניך נעמות בימינך נצח כל תערפני
סבל אחיוה ואסתכתאר מן אפרח
בנור וגהך ואנעים אגאיה עו ימינך

תפלה לדוד שמעה יהוה צדק הקשיבה
רנתי האזינה תפלתי בלא שפתי מרמה
והדה צלוה לדאוד אסמע ליא רב
אעדל צלותי ורנני בגיר נטק מכר
מלפניך משפטי יצא עיניך תחזינה
מישרים ומן ענדך יכרג חכמי לאן
עלמך ינצר ללמסתקימין בחנת לבי
פקדת לילה צרפתני בל תמצא זמתי
בל יעבר פי וקד אמתחנת קלבי
נהארא ובלותה לילא ואנך סבכתאה
פלם תגד פיה שיא מן דלך ולו הממת
לם יתגאוז פאיי לפעלות אדם בדבר
שפתיך אני שמרתי ארחות פריץ
פאסדך לא מא אסתעמלת אנסאן
פיה מן אמרך ונהיך פאן טא מא
תחפצת מן סבל אמתעדיין תמך
אשרי במעגלותיך בל נמוטו פעמי
אן תדעם אקדאמי פי מסאך טאעתך
חתי לא תמיל אני קראתיך כי תענני
אל הט אזנך לי שמע אמרתי ואנא
אדא דעותך אסתגבתני יא טאיקויא
סאמע אקואלי הפלה חסדיך מושיע
חוסים ממתקוממים בימינך ובין
אחסאנך עליי יא מגית אמסתכנין
אליך מן מקאומיהם בעזך שמרני
כאישון בת עין בצל כנפיך תסתירני
ואחפצני כחפץ אנסאן בגנין אעין
ובצל רחמתך תחגבני מפני רשעים
זו שדוני איבי בנפש יקיפו עלי מן
קבל אצאלמין פאנהם יכאדון אן יהבוני
ואעדאי בנפס ואחדה יחדקון בי
חלבמו סגרו פימו דברו בגאות יקום
שחומהם קד עקדת ותכלמת אפואהם
באקתדאר אשרינו עתה סבבוני

עיניהם ישיתו לנטות בארץ ומ[illegible] ירנא
אלדין קד חאטובנא וקד געלו עיונהם
ממדודה פי אלבלאד דמינו כאריה
יכסוף לטרף וככפיר ישב במסתרים
שביההם כאסד ישתאק אלי אלפריסה
וכצרגאם מקים פי אלסואתר קומה יהוה
קדמה פניו הכריעהו פלטה נפשי מרשע
חרבך יפקס בה יא רב אסתקבל וגהה
ואגתה ופלת נפסי מן אלטאלם בסיפך
ממתים ידך יהוה ממתים מחלד חלקם
בחיים וצפינך תמלא בטנם ישבעו
בנים והניחו יתרם לעולליהם אלהם
אגעלני מן רהט נעמתך ואלדין
פיהא אלדין נציבהם אלחיוה ומן דכאירך
תמלא בטונהם חתי ישבעון לאוליא
ויר[illegible]ון מא יפצלונה לצביאנהם אני
בצדק אחזה פניך אשבעה בהקיץ
תמונתך ואנא בצלאח אנצר אלא
וגהך ואסתכתר ענד אלחשר מן דאך

יח 18

למנצח לעבד יהוה לדוד אשר דבר
ליהוה את דברי השירה הזאת ביום
הציל יהוה אותו מכף כל איביו ומיד
שאול קול לולי אללה דו [illegible] ה

בה פי וקת נגאה אללה מן גמיע אעדאיה
וסימא מן שאול פיסבחה במואצבין
ויאמר ארחמך יהוה חזקי קאל אלהם
אלדי אחבבך שדידא יהוה סלעי ומצודתי
ומפלטי אלי צורי אחסה בו מגני וקרן
ישעי משגבי אנת מלגאי ומחגזי ומפלתי
וטאיקי ומעתמדי אלדי אסתכן אליה
ותרסי ורכן גיאתי ונאצרי מהלל אקרא
יהוה ומן איבי אושע ואנא אדעו אללה
אלמסבח פאנא אגאת מן אעדאי אפפוני
חבלי מות ונחלי בליעל יבעתוני אח
אחתואני מנהם מכאוף אלמות והאל
אלפגאר כהול אוריה אלמא חבלי שאול
סבבוני קדמוני מוקשי מות וחאטו
בי כאקסאם אלתרי ואסתקבלוני כאוהאק
אלמות בצר לי אקרא יהוה ואל אלהי
אשוע ישמע מהיכלו קולי ושועתי
לפניו תבא באזניו פאדא צאק בי
דאך מנהם כנת אדעו אלי אללה ואסתגית
אליה אנה רבי פסמע צות
ותגותי יצ[illegible] אליה ותג[illegible]
הארץ ומוסדי הרים
כי חרה לו פתחרכת
ואסאסהא אל[illegible]

מזיעהם ארא ישתד גצבהי עלה עשן
באפו ואש מפיו תאכל גחלים בערו
ממנו׳ חתי כאן אדכאן יצעד מן דאך
ונאר מנה תחרק וגמר נאר קד אשתעל׳
ויט שמים וירד וערפל תחת רגליו׳
ואמאל אסמא ואורד אמרה וגעל אצבאב
מן דונה חגאבא׳ וירכב על כרוב ויעף
וידא על כנפי רוח׳ וצמנה מראיכה
תטיר בה טיראנא תתחלקבה עלא
גנחה אריח מסרעא׳ ישת חשך סתרו
סביבותיו סכתו חשכת מים עבי שחקים׳
געל אצלאם סתרא לה יחיט בה כאלצלאל
סגל אסמא וגים אלשואהק׳ מנגה נגדו
עביו עברו ברד וגחלי אש׳ חתי מן
ספר אמהאדי לה אלמר פי גומה הלא
אברד וגמר אלנאר׳ וירעם בשמים׳
יהוה ועליון יתן קלו ברד וגחלי אש׳
גלב עליהם אלה מן אסמא ולאעה
... אצואתה הלא אלברד
...שלח חציו ויפיצם
...מם׳ ובעתסהאמה
...רוקא כתירה פאהממהם׳
...יגלו מוסדות תבל
...מת רוח אפך׳

הד׳ צהרו כתירא מן קאע גדראן אלמא
ואנכשף מן בעץ אסאסאת אלדניא מן
זגרתך יא רב ואהאגה ריאח גצבך׳
ישלח ממרום יקחני ימשני ממים
רבים׳ כדאך אסאל רבי אן יבעת מן אלופע
פירפעני וינשלני מן אלמצאר אלשביה
באלמא אלכתיר׳ יצילני מאיבי עז
ומשנאי כי אמצו ממני׳ יכלצני מן
עדוי פאנה אעז מני ומן שאני פאנה
אכתר מני תאידא׳ יקדמוני ביום
אידי ויהי יהוה למשען לי׳ תסתקבלני
נצרתה פי יום אכאף פיה תעסי ויכון
אלה לי סנדא׳ ויוציאני למרחב יחלצני
כי חפץ בי׳ ויכרגני מן הדא אלציק אלי
אלסעה ויכלצני אד לה פי מראד׳
יגמלני יהוה כצדקי כבר ידי ישיב
לי׳ פיכאפני עלי קדר צלאחי ויגזיני
עלי נקא כפי׳ כי שמרתי דרכי יהוה
ולא רשעתי מאלהי׳ כמא חפטת
טרק טאעתה ולא אנפק ובי פי אלכפר׳
כי כל משפטיו לנגדי וחקתיו לא
אסיר מני׳ בל כל אחכאמה הי אי
באעתקאד ורסומה לם אזיחהא עני׳
ואהיה תמים עמו ואשתמר מעוני והנת

מעה צחיחא וכתיר מא אחתרזת מן
דנובי ׃ וישב יהוה לי כצדקי כבר ידי
לנגד עיניו ׃ פרד אלה לי עלא קדר
צלאחי ונקא כפי ענדה ׃ עם חסיד
תתחסד עם גבר תמים תתמם ׃ פאנך
תחסן ללמחסן ותצחח לצחיח ׃ עם נבר
תתברר ועם עקש תתפתל ׃ ותכאפי
ללנקי מתל נקאה ותנצפה פי אלעסרי
כי אתה עם עני תושיע ועינים רמות
תשפיל ׃ ואנת תגית אלשעב אלצעיף
ותכפץ כל עינאן רפיעתין ׃ כי אתה
תאיר נרי יהוה אלהי יגיה חשכי ׃ אלהם
[illegible] אן תצי סראגי ותפסר לי מן
[illegible] אנא פיהא ׃ כי בך ארץ גדוד
[illegible] הי אדלג שור ׃ פאני באסמך
[illegible] אצר אלאכראדיס ובנצרך אתב
[illegible] ואר ׃ האל תמים דרכו אמרת
[illegible] צרופה מגן הוא לכל החוסים בו ׃
[illegible] אלצחיח פי טרקה ואקואל [illegible]
[illegible] יה והו כ [illegible]

אלמטוקני באלקדרה וגעל טריקי צחיחא ׃
משוה רגלי כאילות ועל במתי יעמידני ׃
ואגאעל רגלי מסרעה כאלאיאיל ועלא
קמאקם אעדאי יוקפני ׃ מלמד ידי
למלחמה ונחתה קשת נחושה זרעתי ׃
ואלמעלם ידי אלחרב ואגאעל אדרעי
תדק אלקסי אלנחאס ׃ ותתן לי מגן ישעך
וימינך תסעדני וענותך תרבני ׃ כדאך
אעטיתני תרסא מן גיאתך וימינך
תסעדני ואגאבתך ליתכתרני ׃ תרחיב
צעדי תחתי ולא מעדו קרסלי ׃ תוסע
לי כטאיי חתי לא תמיל כראסעי ׃ ארדוף
אויבי ואשיגם ולא אשוב עד כלותם ׃
ואן אכרב אעדאי אדרכהם ולא אעוד
חתי אפניהם ׃ אמחצם ולא יכלו קום
יפלו תחת רגלי ׃ תם אוהנהם חתי לא
יסתטיעו קיאמא בל יקעון תחת רגלי ׃
ותאזרני חיל למלחמה תכריע קמי
תחתי ׃ כדאך קלדתני אלחיל פי אלחרב
וטוטמא תגתי אעדאי תחתי ׃ ואיבי
נתתה לי ערף ומשנאי אצמיתם ׃
וצנעתהם יולון אקפאהם וגמיע
שאניי אעטבהם ׃ ישועו ואין מושיע
על יהוה ולא ענם ׃ פיגותון ולא מגית

רהם וירעון לי אלהה ולא יגיבהם ואשחקם
כעפר על פני רוח כטיט חוצות אריקם
וסחקתהם כתראב למדרא קבאלה
אריח וכטין אלאסואק דקקתהם תפלטני
מריבי עם תשימני לראש גוים עם
לא ידעתי יעבדוני כדאך אסלך אן
תפלתני מן אקוס אלדין יכאצמונ
ותגעלני עלי רוס אלאמם עליא וקום
לם אכן אערפהם יכדמוני לשמע
אזן ישמעו לי בני נכר יכחשו לי מן
סמע אלאדן פקט יסמעון לי ואלגרבא
יכצעון לי בני נכר יבלו ויחרגו
ממסגרותיהם ארא שאהדו בעצהם
יסקטון ויתולגון מן דריואנהם חי יהוה
וברוך צורי וירום אלוהי ישעי אקול
אחי אלקיום אלה תבארך פאנה מעתמדי
ותעלי רב גיאתי האל הנותן נקמות
לי וידבר עמים תחתי לטאיק למעטיני
אלנקם פי אעדאי וקד דלל לי כתירא מן
אלשעוב מפלטי מאיבי אף מן קמי
תרוממני מאיש חמס תצילני
ומפלתי מנהם ומרפעי ען מקאומי
ומנגיני מן דוי אלטלם על כן אודך
בגוים יהוה ולשמך אזמרה יפאנו עלי

ואך אשכרך יארב פי מא בין אלאמם
ומסבח אסמך מגדל ישועות מלכו
ועשה חסד למשיחו לדוד ולזרעו עד
עולם למעצם גיאת מלכה ולמחסן
למסיחה דאוד ונסלה אלא אלדהר

יט

למנצח מזמור לדוד מגד לדאוד יסבח
בה אלמואצבין השמים מספרים
כבוד אל ומעשה ידיו מגיד הרקיע
אלסמאואת תדל עלי כרם אלטאיק
ואלאפלך יכבר בצנאיע ידיה אלמכתרעי
יום ליום יביע אמר ולילה ללילה
יחוה דעת וכדאך [illegible]
ירוי מתל הדא אלקול ותואתר [illegible]
בעד ליל יכבר [illegible] אלמע[illegible]
אין אמר ואין דברים בלי נשמע
בגיר נ[illegible] ולא כלאם ולא יכ[illegible]
להם [illegible] צות בכל הארץ
ובקצה תבל מליהם [illegible]
[illegible]

ה יסר כאלגבאר באחצ'ארה פי
ק' מקצה השמים מוצאו ותקופתו
צותם ואין נסתר מחמתו' ומן
נא אסמא מכרגהא ומנתהאהא
ין צאהא וליס מנסתר מן חרהא'
רת יהוה תמימה משיבת נפש עדות
ה נאמנה מחכימת פתי' וירדון
מעין עלי אן תוראת אללה צחיחה
ה רד נפוס ושואהדה אמינה מחכמה
ופי פקודי יהוה ישרים משמחי

דה
אדלה
רב
תמנאה
רא

אסאלך אן תבריני מן אלמסתוראת
בראה עדרי' גם מזדים חשך עבדך
אל ימשלו בי אז איתם ונקיתי מפשע
רב' ותצר עבדך מן אלמעתמדאת צר
צפח חתי לא תתסלט עלי אסלחתהא
יאברו מן אלדנוב אלכביר' יהיו לרצון
אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי
וגאלי' ותכון אקואל פאי מרציה וכואך
דרס קלבי בין ידיך יארב מעתמדי ויא
ולייי'

למנצח מזמור לדוד' ימגד לדאוד
יסבחה באלמואצבין' יענך יהוה ביום
צרה ישגבך שם אלהי יעקב' אד
יגיבך אללה פי יום שדה וינצרך לאה
יעקוב באסמה' ישלח עזרך מקדש
ומציון יסעדך' ויבעת מן קדסה
בעונך ומן ציון במא יסעדך' יזכר
כל מנחתך ועולתך ידשנה סלה'
ויקבל גמיע הדאיך ויאמר פיקאניך
במא יחרקהא סרמדא' יתן לך כלבבך
וכל עצתך ימלא' ויעטיך במא פי
קלבך וגמיע סואלך יכמלה' נרננה
בישועתך ובשם אלהינו נדגל
ימלא יהוה כל משאלותיך

במגותך ובאסם רבנא נסבח פי מר
אכזנא אדא יכמל אללה לך גמיע סואל
עתה ידעתי כי הושיע יהוה משיחו
יענהו משמי קדשו בגברות ישע ימינו
יקול כל ואחד מנא אן עלמת אן אל
כמא אגאת מסיחך כדא יגיבה מן
סמאואת קדסה בגבוראת גיאת ימינה
אלה ברכב ואלה בסוסים ואנחנו
בשם יהוה אלהינו נזכיר והא
לאמם במראכבהם והאולי בכיולהם
ונחן באסם אללה רבנא נדכר המה
כרעו ונפלו ואנחנו קמנו ונתעודד
פהם יגתון ויקעון ונחן תבתנא ועוצנא
יהוה הושיעה המלך יעננו ביום קראנו
אלהם אגתנא כדאך ויא מלכנא אגבנא
פיום נדעוך

כא

למנצח מזמור לדוד מגד לדאוד
יסבח בה אמואצבין יהוה בעזך
ישמח מלך ובישועתך מה יגיל מאד
יא רב בעזך מא יפרח אלמלך ובגיאתך
מא יסר גדא תאות לבו נתתה לו
וארשת שפתיו בל מנעת סלה אד
אנת יא יהוה שהוה נפסה ואסתיראני
...והא אזר מזרא איך

תקדמנו ברכות טוב תשית לראשו
עטרת פז יבל תסתקבלה ברכאת
ותגעל עלי ראסה תאג אפזיז חיים
שאל ממך נתתה לו ארך ימים עולם
ועד ואן סאלך אלחיוה אדאימה אעטית
לה וטול אלאיאם גדול כבודו בישועתך
הוד והדר תשוה עליו ומא אכתר כרא
פי מגותך אד תגעל עליה אלבהא ואל
כי תשיתהו ברכות לעד תחדהו בשמחה
את פניך ותדים לה אלברכאת א...

אי...
יק...
שאנ...
פנך...
אשי...
פי...

רעה חשבו מזמה בל יוכלו יפאנהם
אן מיילו עליך שרהם ופכרו פי מהמה
לם יקדרו עליהא כי תשיתמו שכם
במיתריך תכונן על פניהם פלדאך
תגעלהם ענקא ואחרא קתלא ותצלח
אותאר קסיך תגאההם רומה יהוה
בעזך נשירה ונזמרה גבורתך יכואך
תעאלא יא רבנא בעזך ונסבחך ונמגדך
בגבורתך

למנצח על אילת השחר מזמור לדוד
מגד לדאוד יסבח בה פי מטלע אלפגר
אלי אלי למה עזבתני רחוק מישועתי
שאגתי יא טאיק לא תתרכני
[illegible]ציר כלאמי וזיארי בעידין מן
מגותתי אלהי אקרא יומם ולא תענה
ולילה ולא דומיה לי ואדעוך יא רבי
נהארא ולא תגיבני ולילא בגיר סכות
מני ואתה קדוש יושב תהלות ישראל
ואנת אלקדוס אלחאצר מלא צלואת
אל אסראיל בך בטחו אבותינו
בטחו ותפלטמו ובך ותקו אבאינא
ותקו בך אפלתהם אליך זעקו ונמלטו
בך בטחו ולא [illegible] ואד זעקו אליך

ואנכי תולעת ולא איש חרפת אדם
ובזוי עם ואנא קד צרת כדודה [illegible]
כאנסאן מעיירא ענד אלנאס מזדרא
ענד אלשעוב כל ראי ילעיגו לי יפטירו
בשפה יניעו ראש וגמיע מן [illegible]
יהזו בי יפאקמון אפואההם וינגצון
רוסהם אתתקארא גל אל יהוה יפלטהו
יצילהו כי חפץ בו ומן כשף בתה אל
אלה נגאה וכלצה אדא אראדה כי
אתה גחי מבטן מבטיחי על שדי
אמי ואנת פי חאל מא צדרת [illegible] מן בטן
אמי וכלתני עלא תדייהא כיפרא
עליך השלכתי מרחם מבטן אמי
אלי אתה ופי אלתאניה בעד חלאצהם
פעליך תוכלת כמא מן אול צהור
מני לם תזל רבי אל תרחק ממני כי
צרה קרובה כי אין עוזר פלא תבעד
פרגך עני פאן אלשדה חאצרה פליס
מעין סואך סבבוני פרים רבים אבירי
בשן כתרוני ממא חאטו בי קום
כתיר כאלתיראן וחאשוני מן ישבה
אגלאדהם אלבתניה פצו עלי פיהם

אל[illegible] כמים נשפכתי והתפרדו כל
עצמותי היה לבי כדונג נמס בתוך מעי
[illegible] ונתחל קואי כלמא ותפרקת גמיע
אעצאי [illegible] כוטפא וצאר קלבי כאלשמע כאלד
[illegible] פי אמעאי יבש כחרש כחי
ולשוני מדבק מלקוחי ולעפר מות
תשפתני יוגף חנכי כאלכזפה ולזק
לסאני במאצגי ואשפיני אלא תרבה
[אל]מות איאסאי כי סבבוני כלבים עדת
[מר]עים הקיפוני כארי ידי ורגלי ולמא
חאטבי [illegible] כלאב גמיע אלאשראר
ואחדקו בי [illegible] ידקון כאלאסד ידי ורגלי
אספר כל עצמותי המה יביטו יראו
בי ואן אקץ [illegible] עלי בעץ אעצאי
[illegible]הם אדא נטרו ישמתון בי יחלקו
בגדי להם ועל לבושי יפילו גורל יאמלון
אן יקסמון תיאבי פימא בינהם ויוקעון
עלי אלבאסי סהאמהם ואתה יהוה
אל תרחק אילותי לעזרתי חושה
[illegible]להם לא תתבעד פרבך עני יא טאקתי
אסרע בעוני הצילה מחרב נפשי
מיד כלב יחידתי ונג נפסי מן אלסיף

ואגתני מן שביה כפי אלאסד כמא טא
מא מתל ארק אלריס אגבתני אספרה
שמך לאחי בתוך קהל אהללך יחתי
אצף מן אוצאפך עלי אכותי ואמדחך
פי וסט אלאגואק יראי יהוה הללוהו
כל זרע יעקב כבדוהו וגורו ממנו כל זרע
ישראל אקול יא מתקיא אללה אמדחוה
ויא מעאשר נסל יעקוב אכרמוה
מע דאך פאחדרוה יא אל אסראיל
כי לא בזה ולא שקץ ענות עני ולא
הסתיר פניו ממנו ובשועו אליו שמע
לאנה לא יזרי בצעית לצעפה ולא
ינסאה ולא יחגב רחמתה ענה [illegible]
אסתגאת אליה סמע [illegible] מאתך תהלתי
בקהל רב נדרי אשלם נגד יראיו
פאדא געלת מן ענדך מדחתי הדה
ופי גוק כביר אופית בנדורי חדא
אתקיאך יאכלו ענוים וישבעו
יהללו יהוה דרשיו יחי לבבכם לעד
צאר אלכאשעין אדא הם אכלו
ושבעו מדחו אללה ותמסו טאלבוה
ומא יחיי קלובהם אבדא יזכרו
וישבו אל יהוה כל אפסי ארץ וישתחוו

ואלך כתיר מן אהל אקטאר אלארץ
פירגעון אלי אללה ויסגדון בין ידיה כתיר
מן עשאיר אלאמם׃ כי ליהוה המלוכה
ומשל בגוים׃ אן אלמלך ללה והו סלטאן
גמיע אלאמם׃ אכלו וישתחוו כל דשני
ארץ לפניו יכרעו כל יורדי עפר
ונפשו לא חיה׃ ואלדין אדא אכלו מן
ארסאם אלארץ סגדו שכרא וכדאך
יגתון בין ידיה אדא בלגו אלי אלתראב
צברא ולו לם יחיי נפוסהם׃ זרע
יעבדנו יספר לאדני לדור׃ פהם אלקום
אלדין יעבדונה חקא ויקץ ענהם
באנהם ללה אבדא׃ יבאו ויגידו צדקתו
לעם נולד כי עשה׃ וכל מא יקבלון
פהם יכברון באחסאנה אלדי עמלה
מעהם ללקום אלדין ינשון׃

כג
מזמור לדוד
יהוה רעי לא אחסר׃ והו רא מגד לדאוד
סבח אללה בה פקאל אן אללה ליכלאני
פלא יעוזני שיא׃ בנאות דשא ירביצני
על מי מנחות ינהלני׃ פי ראיץ אלכלא
ירבצני ואלא מא אלראחה יסוקני׃
נפשי ישובב ינחני במעגלי צדק
למען שמו׃ בנעמה ירדד נפסי ויסיירני

פי מסאלך מסתקימה כמא הו אהלה׃
גם כי אלך בגיא צלמות לא אירא רע
כי אתה עמדי שבטך ומשענתך
המה ינחמני׃ תם חתי לו סלכת פי ארץ
גבסה לם אכאף שרהא אד אנת מעי
בעזך וגלאלך כסוק אלקציב ואלכאיה
המא יסאיראני׃ תערך לפני שלחן
נגד צררי דשנת בשמן ראשי כוסי
רויה׃ ותנצר בין ידי מאידה מן נעמתך
חדא אעדאי כמא מסחתני בדהן
קדסך וגעלת חצא ואפרא׃ אך טוב
וחסד ירדפוני כל ימי חיי ושבתי בבית
יהוה לארך ימים׃ כדאך אלגוד ואלאחסאן
יתבעאנני טול חיאתי ואקים פי בית
אללה טול אלזמאן׃

כד
לדוד מזמור ליהוה הארץ ומלואה
תבל וישבי בה׃ מגד לדאוד יסבח
בה ללה אלארץ באסרהא ואלדניא
ואהלהא׃ כי הוא על ימים יסדה ועל
נהרות יכוננה׃ לאנה אססהא עלא
בחאר והיאהא עלא אנהאר׃ מי
יעלה בהר יהוה ומי יקום במקום
קדשו׃ פמן דא יצעד אלי גבל אללה
או יקים פי מוצע קדסה׃ נקי כפים

ונבר לבב אשר לא נשא לשוא נפשי
ולא נשבע למרמה׃ ולא נקי אלכפין
ואלקלב ומן לם יחלף כדבא סם זורא ולא
יקסם עלי ארב׃ ישא ברכה מאת יהוה
וצדקה מאלהי ישעו׃ פהו יסתרזק
אלברכה מן ענד אללה ואלזכוה מן ענד רב
גיאתה׃ זה דור דרשו מבקשי פניך
יעקב סלה׃ והדא אלגיל אלדין יטלבונה
ויכתגון נור וגהך מן אהל יעקב סרמדא׃
שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי
עולם ויבוא מלך הכבוד׃ ארפעו יא
אבואב פארפעו רוסכם ותסאנו יא
פתוח אלדהר חתי ידכל נור מלך
אלכרם אלקדסה׃ מי זה מלך הכבוד
יהוה עזוז וגבור יהוה גבור מלחמה׃
פאנה לא מלך אלכרם לא אללה אלעזיז
אלגבאר כואך אללה גבאר אלחרוב׃
שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי
עולם ויבא מלך הכבוד׃ ותם ארפעו
רוסכם יא אבואב ותסאנו יא פתוח
אלדהר חתי ידכל נור מלך אלכרם אלא
קדסה׃ מי הוא זה מלך הכבוד יהוה
צבאות הוא מלך הכבוד סלה׃ פאנה
לא מלך אלכרם לא אללה רב [illegible]

פאנה מלך אלכרם סרמדא׃
לדוד אליך יהוה
נפשי אשא׃ יקול לדאוד אליך יא רב
ארפע נפסי׃ אלהי בך בטחתי אל אבושה
אל יעלצו איבי לי׃ יא רב עליך תוכלת
פלא תכזיבני ולא יפרח עלא אעדאי׃
גם כל קויך לא יבשו יבשו הבוגדים
ריקם׃ וכל ראגיך איצא לא יכיבון
בל יכיבון אלגאדרין אלי פראג׃ דרכיך
יהוה הודיעני ארחותיך למדני׃ אלהם
ערפני מן טרקך ועלמני מן סבלך׃
הדריכני באמתך ולמדני כי אתה
אלהי ישעי אותך קויתי כל היום׃
ואסלכני פי חקאיקך ועלמני פאנך
פאנך רבי גיאתי איאך ארגו טול
אלזמאן׃ זכר רחמיך יהוה וחסדיך
כי מעולם המה׃ אלהם [illegible]
ברחמתך ואחסאנך פאנהמא [illegible]
יזלאן קט׃ חטאות נעורי ופשעי
אל תזכר כחסדך זכר לי אתה למען
טובך יהוה׃ וכטאיא צבאי [illegible]
פלא תדכרה [illegible] אדכרני באחסאנך
[illegible] אנת [illegible]
טוב וישר יהוה על כן יורה חטאים

בדרך אלגואר אללה ולדלך ידל אלכאטיין
עלא טריק אלחק ידרך ענוים במשפט
וילמד ענוים דרכו ויסלך באלכאשעין
פי סביל אלחכם ויעלמהם מן טרקה
כל ארחות יהוה חסד ואמת לנצרי
בריתו ועדתיו פאן כלהא פצל ואחסאן
להאפצי עהדה ושואהדה למען שמך
יהוה וסלחת לעוני כי רב הוא אלהם
כמא אנת אולא בה אגפר דנבי ואן כאן
כתירא מי זה האיש ירא יהוה יורנו
בדרך יבחר אי אמר כאן תקיא ללה
פימא ידלה עליה אלטריק אלדי יכתארה
נפשו בטוב תלין וזרעו יירש ארץ
פאן נפסה תקים פי כיר ונסלה ירת
אלדהר סוד יהוה ליראיו ובריתו להודיעם
לאן סר אללה לאתקיאה ויערפהם עהדה
עיני תמיד אל יהוה כי הוא יוציא
מרשת רגלי אלהם אן עיני אליך דאימא
פאנך אלדי תכרגני מן שראירי בלקדם [?]
מן אשרך פנה אלי וחנני כי יחיד
ועני אני פול אלי ברחמתך וראפני
פאני וחיד צעיף צרות לבבי הרחיבו
ממצוקותי הוציאני וצרור קלבי
קד אתסעת עליה פאכרגני מן מצאיקי

ראה עניי ועמלי ושא לכל חטאותי
פאנצר אלי צעפי ושקאי ואצפח גמיע
כטאיי ראה איבי כי רבו ושנאת חמס
שנאוני ואנצר למא קד כתר אעדאי
ושנוני שנאה טלם שמרה נפשי והצילני
אל אבוש כי חסיתי בך ואחפץ נפסי
ונגני ולא אכיב אד אסתכנת אליך תם
וישר יצרוני כי קויתיך ותכון אלצחה
ואלאסתקאמה יחפצאנני אד רגותך
פדה אלהים את ישראל מכל צרותיו
אלהם פאפדי אסראיל מן גמיע צרוהם

כו

לדוד שפטני יהוה כי אני בתמי הלכתי
וביהוה בטחתי לא אמעד מקול לדאוד
אקציני יארב פאני קד סלכת פי צחה
מני ובאללה ותקת פלא אמיל בחנני
יהוה ונסני צרופה כליותי ולבי ואמתחני
יארב וגרבני ואסבך קלבי ובאטני
כי חסדך לנגד עיני והתהלכתי באמתך
תוגדע אחסאנך חדא עיני נעת רף [?]
בה ואסלך פי חקאיקך לא ישבתי
עם מתי שוא ועם נעלמים לא אבוא
ולא אגאלס רהט אלזור ומע אלגביין לם
אדכל שנאתי קהל מרעים ועם רשעים

ועדתיו ה׳ ד׳ חס׳ וחד מל׳ וסימנ׳ שמור כל ארח ... וימרו בעמוד אש ... והתהלכתי ב... [illegible] ... והנהרסתי בתו... [illegible] והתהלכתי באמתך
ויהוה בטחתי לא אמעד

לא אשב׳ ושנאת גוק אלאשראר ומע
אלטאמין לס אגלס׳ ארחץ בנקיון כפי
ואסבבה את מזבחך יהוה׳ בל ארחץ כפי
באלנקא ואטוף חולי מדבחך יא רבי׳ לשמע
בקול תודה ולספר כל נפלאותיך׳ לאסמע
שכרך בצות ואקץ כתירא מן אעגובתך
יהוה אהבתי מעון ביתך ומקום משכן
כבודך׳ אללהם אני קד אחבבת מוטן
קדסך ומוצע מסכן כרמך׳ אל תאסף
עם חטאים נפשי ועם אנשי דמים
חיי פלא תגמע נפסי מע אלכאטיין ולא
עישי מע אהל אלמעאצי׳ אשר בידיהם
זמה וימינם מלאה שחד׳ אלדי אידיהם
מלא זור וימינהם ממלוה רשא׳ ואני
בתמי אלך פדני וחנני׳ ואנא למא פי
צחתי אסלך פאפדני וראפני׳ רגלי עמדה
במישור במקהלים אברך יהוה׳ ואד
וקפת אקראמי פי מסתוא פאנא פי
אלגמוע אשכר אללה׳

לדוד יהוה אורי
וישעי ממי אירא יהוה מעוז חיי
ממי אפחד׳ מקאל לדאוד אללה נורי
וגותי פממן אכאף ואנה מעז חיאתי
פממן אגזע׳ בקרב עלי מרעים לאכל
את בשרי צרי ואיבי לי המה כשלו
ונפלו׳ ואד תקדם אלי אלאשראר ליאכלון
לחמי פאן אעדאי ואלבאגצין לי הם
יעתרון ויקעון׳ אם תחנה עלי מחנה
לא יירא לבי אם תקום עלי מלחמה
בזאת אני בוטח׳ פאן חט עלי עסכר
מנהם לא יכאף קלבי ואן קאומתני
מלחמה להם פאני בהדה אתכל אנא
ואתק׳ אחת שאלתי מאת יהוה אותה
אבקש שבתי בבית יהוה כל ימי
חיי לחזות בנעם יהוה ולבקר בהיכלו׳
והי ואחדה סאלתהא רבי איאהא אטלב
אן אקים פי ביתה טול אלזמאן לאנצר
נעמתה ואתחפץ בחפץ עמא פי היכלה׳
כי יצפנני בסכה ביום רעה יסתרני
בסתר אהלו בצור ירוממני׳ פאנה
יחגבני פי צלאלה פי יום שר ויסתרני
בסתר כבאיה ויסנדני אלצואן׳ ועתה
ירום ראשי על איבי סביבותי ואזבחה
באהלו זבחי תרועה אשירה ואזמרה
ליהוה׳ חינד ירתפע שאני עלי אעדאי
אלדין חולי ואדבח פי כבאה דבאיח
גמלבה ואסבח ואמגדה׳ שמע יהוה
קולי אקרא וחנני וענני׳ אללהם פאסמע

ריחך ארא רעות בצותי ורפני ואגבני
לך אמר לבי בקשו פני את פניך יהוה
אבקש פאן קלבי יקול ענך יא וגהי
אטלבה פלדלך אטלב נור וגהך יא רבי
אל תסתר פניך ממני אל תט באף עבדך
עזרתי היית אל תטשני ואל תעזבני
אלהי ישעי פלא תחגבה עני ולא
תמייל עבדך בגצבך כמא טלמא כנת
פי עוני פלא תתרכני ולא תדרני יא
אלאה גיאתי כי אבי ואמי עזבוני ויהוה
יאספני פאן ואלדיי אן תרכאני צמני
רבי אלה הורני יהוה דרכך ונחני בארח
מישור למען שוררי כדאך דלני יא
רב עלי טרקך וסירני פי סבל מסתקימה
חתי תכלצני מן מצארריי אל תתנני
בנפש צרי כי קמו בי עדי שקר ויפח
חמס ולא תסלמני אלא מא פי נפס אעדאי
פאן קד קאמוני שהוד זור ומתפוחין
בטלם לולא האמנתי לראות בטוב
יהוה בארץ חיים לולא אני אמנת אן
אחשר פי כיר אלה פי דאר אלחיוה
קוה אל יהוה חזק ויאמץ לבך וקוה
אל יהוה אקול ארגו ישתדד ויתקוי
קלבך תם ארגוה דאימא

כח
לדוד אליך
יהוה אקרא צורי אל תחרש ממני פן
תחשה ממני ונמשלתי עם יורדי בור
קול לדאוד אליך יא רב אדעו פיא
מעתמדי לא תמסך ענפאנך אן
אמסכת עני מאתלת ואדרי אלביר זה
זהאכלה שמע קול תחנוני בשועי
אליך בנשאי ידי אל דביר קדשך אסמע
צות תחנני אדא אסתגתת אליך ורפעת
כפי אלי מחראב קדסך אל תמשכני עם
רשעים ועם פעלי און דברי שלום
עם רעיהם ורעה בלבבם ולא תגדבני
מע אלטאלמין ופעלי אלגור אלדין יכאטבון
אצחאבהם באלסלאם ואלשר פי קלובהם
תן להם כפעלם וכרע מעלליהם כמעשה
ידיהם תן להם השב גמולם להם כר
אעטהם כפעלהם וכסו שמאילהם
ורד עליהם כאעמאלהם וכאפהם
באילאהם כי לא יבינו אל פעלת
יהוה ואל מעשה ידיו יהרסם ולא
יבנם פאנהם לא יפהמון אפעאל אלה
ומא צנעת ידאה פיסתחקון אן לא
יבניהם כל יהדמהם ברוך יהוה כי
שמע קול תחנוני פאקול ת[illegible]

אלדי סמע צותי בתחנני יהוה עזי ומגני
בו בטח לבי ונעזרתי ויעלז לבי ומשירי
אהודנו אללה עזי ותרסי בה ותק קלבי
ואסתענת ולדאך סר קלבי באן אחמדה
בכתיר מן תסביחי יהוה עז למו ומעוז
ישועת משיחו הוא כדאך אללה עז
לאמתה ומעז מגותת מסיחה הושיעה
את עמך וברך את נחלתך ורעם ונשאם
עד העולם אגת קומך ובארך על
נחלתך וארעהם ושרפהם אבדא

מזמור לדוד
הבו ליהוה בני אלים הבו ליהוה כבוד
ועז מגד לדאוד סבחו אללה יא דוי
אלגלאל באן תעטוה אלכרם ואלעז ואלאקתדאר
הבו ליהוה כבוד שמו השתחוו ליהוה
בהדרת קדש תעטוה דאך כמא הו
אהלה ואסגדו לה פי בהא קדסה
קול יהוה על המים אל הכבוד הרעים
יהוה על מים רבים וצפוה באן צות
אללה טאיק אלוקאר עלי מאו אמרה
נאפד פי אלמז... קול יהוה
בכח קול יהוה בהדר וכלאמה בקוה
ובהא בבהא קול יהוה שבר
ארזים וישבר יהוה את ארזי הלבנון

וצותה יכסר אלארז חתי ארז אלבנאן
אתי יהי אשד וירקידם כמו עגל לבנון
ושרין כמו בן ראמים ויהרב אלגבאל
כאלעגאגיל חתי גבל אלבנאן וגבל
סריון תצטרב כבני אלריס קול יהוה
חצב להבות אש וכלאמה ירעד
אלבראריס חתי בריה רקים אלתי ידי
אוסע קול יהוה יחולל אילות ויחשף
יערות ובהיכלו כלו אמר כבוד וצותה
ירדע אלאיאיל ויכשף אלשעארי
מן נבומהא וכל מן הו פי היכלה
יקול באכראמה יהוה למבול ישב
וישב יהוה מלך לעולם אן אללה כמא
נצב אלעאלם ללטופאן וקתא כדאך
נצב אמתה אבדא יהוה עז לעמו
יתן יהוה יברך את עמו בשלום כדאך
אללה יעטיהם אלעז ויבארך עליהם
באלסלאם

מזמור שיר חנכת הבית לדוד מגד
לדאוד סבחה פי רשן בית אללה
ארוממך יהוה כי דליתני ולא
שמחת איבי לי ארפעך יא רבי
... שלתני ולם תשמת בי אעדאי
יהוה אלהי שועתי אליך ותרפאני

יארבי ואלאהי טאלמא אסתגתת אליך
ואשפיתני יהוה העלית מן שאול
נפשי חייתני מיורדי בור ואצעדת
נפסי מן אלתרי ואחייתני מן ורוד אלביר
זמרו ליהוה חסידיו והודו לזכר קדשו
פאקול מגדו אללה יא אברארה ואשכרוה
בדכרה אלמקדס כי רגע באפו חיים
ברצונו בערב ילין בכי ולבקר רנה
פאן גצבה כמקדאר טרפה ורצאה
אחיוה אלדאימה וטאלמא בת לילא
באכיא ופי צבאחהא צרת מרננא
ואני אמרתי בשלוי בל אמוט לעולם
ורבמא כנת אקול פי חאל סלוי אני לא
אמיל אבדא יהוה ברצונך העמדתה
להררי עז הסתרת פניך הייתי נבהל
ואנת יארב ברצאך אוקפתני לגבל
עז פחגבת נורך עני פצרת דהשא
אליך יהוה אקרא ואל אדני אתחנן
פאליך יארב אדעו ויא אלאהי אתחנן
מה בצע בדמי ברדתי אל שחת היודך
עפר היגיד אמתך יאקול מא אלנפע
פי קתלי וורודי אלהלאך איחמדך
אהל אלתראב או יכברון בחקך שמע
יהוה וחנני יהוה היה עזר לי פאסמע

לי יארב ורפני אלהים וכן לי עונא הפכת
מספדי למחול לי פתחת שקי ותאזרני
שמחה וטאלמא קלבת נדבי תטבירא
וחללת מסחי וזרתני מן דונה באפרח
למען יזמרך כבוד ולא ידם יהוה אלהי
לעולם אודך ילקבל אן תסבחך נפסי ולא
תסכת בדאך יארבי ואלאהי אבדא אשכרך

ל"א

למנצח מזמור לדוד מגד לדאוד
יסבח בה אלמואצבין בך יהוה חסיתי
אל אבושה לעולם בצדקתך פלטני
אלהם אליך אסתכנאת פלא אליב אבדא
ובעדלך פנגני הטה אלי אזנך מהרה
הצילני היה לי לצור מעוז לבית
מצודות להושיעני ואסמע לי ונגני
סריעא וכן לי מעתמד עז כחלוף
אלצור לתנגיני כי סלעי ומצודתי
אתה ולמען שמך תנחני ותנהלני
פאנך כהפי וסנדי וכמא אנת אהלה
סיירני וסקני תוציאני מרשת זו
טמנו לי כי אתה מעוזי ותכרגני מן
אלשרך אלדי בצדו לי אלצאמין או אנת
מעזי בידך אפקיד רוחי פדית אותי
יהוה אל אמת פאני קד אסתודעתך

אותי כי מל לא קדשתם אותי ואתמי דאגת ב בו ואותי יום יום כי אויל עמי האותי לא תיראו שבתך בתוך מרמה הישלל וידע ואלך ואטמנהו זה גורלך
עזבתם עזבו לבגוד עו [illegible] כעיסו כי כלם ידעו ליראה כי נתתם זכרו פליטיכם בדפו יען שכחת אותי ב גם נחש בגדפו [illegible]
והב אני קרוני לו גם נגדם [illegible] ראים וכל יהושע ושפטים וכות [illegible] בשלה משה מנחים [illegible]

רוחי פאפרגני יא רב יא טאיק אלחק שנאתי
השמרים הבלי שוא ואני אל יהוה
בטחתי וקד שנות אלחאפצין גרוראת
אלזור ותוקת בך יא רב אגילה ואשמחה
בחסדך אשר ראית את עניי ידעת
בצרות נפשי אסאלך אן אסר ואפרח
בפצלך אד נצרת לצעפי יא עאלם
שדאיד נפסי ולא הסגרתני ביד אויב
העמדת במרחב רגלי ולם תסלמני
פי יד אלעדו בל אוקפת רגלי פי סעה
חנני יהוה כי צר לי עששה בכעס
עיני נפשי ובטני אלהם פרפני פאן
קד צאק בי אמרי ועתתת עיני מן
אלגם ונפסי ובטני כי כלו ביגון
חיי ושנותי באנחה כשל בעוני כחי
ועצמי עששו וקד פני גר עמרי
פי חסרה וכתיר מן סניני פי תנהדי
וצעפת מן דנבי קואי חתי עצאמי
קד תסוסת מכל צררי הייתי חרפה
ולשכני מאד ופחד למידעי ראי
בחוץ נדדו ממני וצרת עארא לגמיע
אעדאי ולגירתני גדא ופזעא לעארפי
ומן ראני פי אלסוק נפר מני נשכחתי
כמת מלב הייתי ככלי אבד וקד

נסית מן קלובהם כאלמית וצרת ענדהם
כאניה האלכה כי שמעתי דבת רבים
מגור מסביב בהוסדם יחד עלי לקחת
נפשי זממו וכמא סמעת לאכתרהם
שנאעה חדר קד חאט בי ואעתצבו
עלי אגמעין והמו באלד נפסי ואני
עליך בטחתי יהוה אמרתי אלהי
אתה ואנא עליך תוכלת יארבי וקלת
דאימא אנת אלאהי בידך עתתי הצילני
מיד אויבי ומרדפי יא מן פי ידה אחואלי
כלצני מן יד אעדאי ואלטאלבין דמי
האירה פניך על עבדך הושיעני
בחסדך ובנור וגהך ארץ ען עבדך
ואגתני בפצלך יהוה אל אבושה כי
קראתיך יבשו רשעים ידמו לשאול
אלהם לא תכייבני אד דעותך בל יכיב
אלטאלמין וינהדון אלי אלתרי תאלמנה
שפתי שקר הדברות על צדיק עתק
בגאוה ובוז ותכרס אלשפתין אלמטלה
אלמתקולה אלכנא ען אלצאלח באקתדאר
ואזראבה מה רב טובך אשר צפנת
ליראיך פעלת לחסים בך נגד בני אדם
ויעלם אנה מא אכתר כירך אלדי
דכרתה לאתקיאך ופעלתה

אויבי... מו... עליא... ... האלהים את אוי... ארדוף אויבי... ... עלצו אויבי לי בידך עתתי אויבי יאמרו רע לי כי אמרו אויבי לי
... ... בשוב אויבי ... ראש פיסו בסיפ ... הסגרתני ולא יהיו כאבותם ולא שמע עמי לקולי ולא נכון ממך

ר׳ מסתכנין אליך הרא בני אדם׃ תסתירם
בסתר פניך מרכסי איש תצפנם בסכה
מריב לשונות׃ באן תחגבהם בחגאב
נורך מן כשני אלנאס ותקיהם בצלאלך
מן אלסאן אלמכאצמה להם׃ ברוך יהוה
כי הפליא חסדו לי בעיר מצור׃ אקול
תבארך אללה כמא בין פצלה עלי פי
בלד חצאר׃ ואני אמרתי בחפזי נגרזתי
מנגד עיניך אכן שמעת קול תחנוני
בשועי אליך׃ ואנא קלת פי חפזי אני קד
אנקטעת מן עאיתך פאדא בך קד סמעת
צותי ותחנני אד אסתגתת אליך׃ אהבו
את יהוה כל חסידיו אמונים נוצר יהוה
ומשלם על יתר עשה גאוה׃ פצרת
אקול אחבו אללה יא גמיע אבראר
פאנה חאפט׳ אלאמנא ומכאפי דוי אל
אקתדאר עלי תפאצ׳להם׃ חזקו ויאמץ
לבבכם כל המיחלים ליהוה׃ פאשתדו
ותאיד קלובכם יא מעאשר אלצאברין
להו׃ לדוד
משכיל אשרי נשוי פשע כסוי חטאה׃
קול לדאוד יפהם בה אלנאס אדא יעקלו׃
טובא למגפור דנבה ולמצפוח כטאה׃
אשרי אדם לא יחשב יהוה לו עון ואין

ברוחו רמיה׃ ואכתר מא טובא אדמי
לא יחסב אללה להו דנבא ממא ליס פי
ראיה שי מן אלארב׃ כי החרשתי בלו
עצמי בשאגתי כל היום׃ פאן אמסאכי
ענה קד אבלא עצאמי ומן זיארי
טול אלזמאן׃ כי יומם ולילה תכבד עלי
ידך נהפך לשדי בחרבוני קיץ סלה׃
ואן נהארא ולילא תתקל עלי אפתך
ותנקלב עליי פתורמני כסמום אלציף
סרמדא׃ חטאתי אודיעך ועוני לא
כסיתי אמרתי אודה עלי פשעי ליהוה
ואתה נשאת עון חטאתי סלה׃ פאני
אעתרף לך בכטיתי ולא אכתם ענך
דנובי כמא טאל מא קלת אקר בגרומי
ללה פאחתמלהא וכטאיאי סרמדא׃
על זאת יתפלל כל חסיד אליך לעת
מצא רק לשטף מים רבים אליו לא
יגיעו׃ ועלי הדא אלחאל יצלי לך כל באר
פי וקת ארצא באכלאץ ניה פת[illegible]
חתי גרק אלמא אלכתיר לא ידנו אליה׃
אתה סתר לי מצר תצרני רני פלט
תסובבני סלה׃ כדאך כן לי סתרא [illegible]
ואחפצני חפצא׃ ברנין ונגאה חטני
סרמדא׃ אשכילך ואורך בדרך זו תלך

אלין יה ויקץ יעקב וירא משה ויאמר אגג יטו את לבבכם [illegible] אותה אל מסתתר משפט [illegible] חלינו [illegible] בכיה אשר לשחר מבעוו [illegible]
השאתה לשכר עשה [illegible] והשחיתו שמעת שמו [illegible] רוח היא [illegible]

אלעצה עליך עיני אפהמך יא איה
אלאנסאן פאעקל ואדלך עלי אלטריק
אלדי יגב אן תסלכה ואשיר עליך במא
ראיתה אל תהיו כסוס כפרד אין הבין
במתג ורסן עדיו לבלום בל קרב
אליך פלא תכון כאלפרס ואלבגל אלדי
לא פהם להמא אנמא זינתהמא באל
לגאם ואלרסן אד ילגמאן חתי לא ירדנו
אליך רבים מכאובים לרשע והבוטח
ביהוה חסד יסובבנו אן אלפאסק ועלי
אן אוגאעה כתירה פאן אלואתק באללה
יחוטה באפצאלה שמחו ביהוה וגילו
צדיקים והרנינו כל ישרי לב פאפרחו
באללה וסרו יא צאלחין ורננו יא מעאשר
מסתקימי אלקלוב
רננו צדיקים ביהוה לישרים
נאוה תהלה סבחו יא איה אלצאלחין
באלחמד ללה פאן אלמסתקימין מא
אחסן מדחתה להם הודו ליהוה
בכנור בנבל עשור זמרו לו ואתנו
[illegible]ה עלי קיתאר ועוד עשארי
[illegible]גדוה שירו לו שיר חדש היטיבו
[illegible] בתרועה וגדוה [illegible]ה פי כל וקת
[illegible]ס[illegible]חאן בגלבה כי

ישר דבר יהוה וכל מעשהו באמונה
אן אמר אללה אלמסתקים וגמיע עמלה
באמאנה אהב צדקה ומשפט חסד
יהוה מלאה הארץ והו מחב אלעדל
ואלחכם ופצלה יעם אהל אלעאלם בדבר
יהוה שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם
כמא באמרה צנעת אלסמאואת ובקולה
גמיע גיושהא כונס כנד מי הים נתן
באוצרות תהומות אלגאמע מא אלבחר
כאלטוד ואלגאעל מא פי גמרה כאלשי
אלדי פי אלכזאין ייראו מיהוה כל
הארץ ממנו יגורו כל ישבי תבל
יגב אן יכאף אללה גמיע אהל אלעאלם
ויחדרוה אהל אלדניא כי הוא אמר
ויהי הוא צוה ויעמד פאנה יקול
ללשי כן פיכון ויאמר באמר
וקף ותלכת יהוה הפיר עצת גוים
הניא מחשבות עמים והו פאסך
משורה אלאמם ומנתהרהם פי תדביהם
עצת יהוה לעולם תעמד מחשבות
לבו לדר ודר ותדבירה הו יתבת אלא
דהר וחכמתה אלי גיל ואגיאל אשרי
הגוי אשר יהוה אלהיו העם בחר
לנחלה לו פטובא אמה אללה רבהא

[illegible] ש ה כי נגלה [illegible] ויש א[illegible] הביטו חכמים גם ביהודה היתה שמים נ[illegible] ומן והנה איש אלהים בא עד אחו הדבר הזה לא שב דכות [illegible]
[illegible] וברוח [illegible] אפיך [illegible] עד [illegible] ושתו וצמי עדין במתג ורסן עדיו לבלום [illegible]

שעב אצטפאה לה נחלה׃ משמים
הביט יהוה ראה את כל בני האדם׃
אללה אטלע מן אלסמא פנטר אלי גמיע
בני אדם׃ ממכון שבתו השגיח אל
כל ישבי הארץ׃ ומן מהיא ערשה
תפקד גמיע אהל אלארץ׃ היצר
יחד לבם המבין אל כל מעשיהם׃ כאן
יעלם אנה כלק במא פי קלובהם אגמעין
ויפהם גמיע אעמאלהם׃ אין המלך
נושע ברב חיל גבור לא ינצל ברב
כח׃ ליס אלמלך מגאת בכתרת אלחיל
ואלגבאר לא ינגא בכתרה קוותה׃ שקר
הסוס לתשועה וברב חילו לא ימלט׃
ובאטל גנאת אלפרס לא ינגי ואן כתר
חילה׃ הנה עין יהוה אל יראיו למיחלים
לחסדו׃ אנמא עין אללה עלי אלמתקיאה
אלצאברין לפצלה׃ להציל ממות
נפשם ולחיותם ברעב׃ ליכלץ אנפסהם
מן אלובא ויחייהם פי וקת אלגוע׃ נפשנו
חכתה ליהוה עזרנו ומגננו הוא׃ כאן
אנפסנא אנתטרת רחמת אללה עוננא
ותרסנא׃ כי בו ישמח לבנו כי בשם
קדשו בטחנו׃ בה תפרח קלובנא
ובאסמה אלמקדס ותקנא׃ יהי חסדך

יהוה עלינו כאשר יחלנו לך׃ אללהם
אדם פצלך עלינא חסב מא רגונאך׃

לד

לדוד בשנותו את טעמו לפני אבימלך
ויגרשהו וילך׃ יקול לדאוד אד גייר ...
ענד אבימלך חתי טרדה פמצא׃ אברכה
את יהוה בכל עת תמיד תהלתו בפי׃
אבארך אללה פי כל וקת ואמדחה פי
פאי דאימא׃ ביהוה תתהלל נפשי
ישמעו ענוים וישמחו׃ ובה תמתדח
נפסי יסמע דלך אלכאשעין פיפרחון׃
גדלו ליהוה אתי ונרוממה שמו יחדו׃
ואדא קלת כברו אללה מעי פנרפע
אגמעין׃ דרשתי את יהוה וענני ומכל
מגורותי הצילני׃ פאני טלבת אלת
אללה פאגאבני ומן גמיע מחאדירי נגאני׃
הביטו אליו ונהרו ופניהם אל יחפרו׃
וכדלך כל מן אלתפת אלי אללה אסתנארו ולם
תסוד וגוההם׃ זה עני קרא ויהוה שמע
ומכל צרותיו הושיעו׃ וכמא אן הדא
אלצעיף אדא דעא סמעה אללה ומן
גמיע שדאידה נגאה׃ חנה מלאך
יהוה סביב ליראיו ויחלצם׃ וכדלך מלך
אללה מחיט באלמתקיאן

וכל קהלת כון ג׳ ב׳ ב׳ חס יא בכת ב׳ ח׳ וחד ויכות להם ברית ב׳ לחיותם

א כל ישבי הארץ ב׳ הורד כדרכיה ... ממכון שבתו ... [illegible]
ארחות ... [illegible]
[illegible]

טעמו וראו כי טוב יהוה אשרי הגבר
יחסה בו׃ פגורו וראו ואעלמו אן אללה
גבואר טובא אמר יסתכן אליה׃ יראו את
יהוה קדשיו כי אין מחסור ליראיו׃ ואתקו
אללה יא צפותה פאנה לא עוז לאתקיאה׃
כפירים רשו ורעבו ודרשי יהוה לא יחסרו
כל טוב׃ ורבו אן אצראגמה אפתקרת
וגאעת פטאלבי אללה לא יעוזון כל כירו
לכו בנים שמעו לי יראת יהוה אלמדכם׃
תעאלו יא אוליא אללה אקבלו מני אעלמכם
תקוי אללה׃ מי האיש החפץ חיים אהב
ימים לראות טוב׃ אי רגל אראד אלחיוה
ואחב אן ירא אלכיר פי איאמה׃ נצר לשונך
מרע ושפתיך מדבר מרמה׃ פליסתנמל
מא קיל לה אחפט לסאנך מן אלשר
ושפתיך מן כלאם אלמכר׃ סור מרע
ועשה טוב בקש שלום ורדפהו׃ וזל
ען אלשר ואבתגי אלכיר ואטלב אלסלאמה
[…]רדבהא׃ עיני יהוה אל צדיקים
ואזניו אל שועתם׃ פאן עין אללה עלא
[…]חין ויסמע תגותהם׃ פני יהוה בעשי
[…]להכרית מארץ זכרם׃ וגצבה הא
[…]אמרי אלשר ויקטע דכרהם מן […]
[…]ו ויהוה שמע ומכל צרותם
הצילם׃ ואדא צרכו סמע אללה
להם ונגאהם מן גמיע שדאידהם׃ קרוב
יהוה לנשברי לב ואת דכאי רוח יושיע׃
לאנה קריב למנכסרי אלקלוב ומנכפצי
אלרוח יגית׃ רבות רעות צדיק ומכלם
יצילנו יהוה׃ ואן כתרת סיאת אלצאלח
פאן אללה יכלצה מן גמיעהא׃ שמר
כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה׃
והו חאפט גמיע עצאמה חתא לא
ינכסר ואחד מנהא׃ תמותת רשע
רעה ושנאי צדיק יאשמו׃ ומורת
אלפאסק רדיה ושאני אלצאלח יאתמון׃
פודה יהוה נפש עבדיו ולא יאשמו כל
החוסים בו׃ כדאך אללה יפדי נפוס
אוליאה ולא יכזא כל מן אסתכן אליה׃

לה

לדוד ריבה יהוה את יריבי לחם את
לחמי׃ קול לדאוד אללהם אכצם כצמי
ולאחם מלאחמי׃ החזק מגן וצנה
וקומה בעזרתי׃ ואשדד לי עליהם
אלמגן ואלתרס וקם בעוני׃ והרק חנית
וסגור לקראת רדפי אמר לנפשי
ישעתך אני׃ וגרד אלטבראזין ואלמזואר
תלקאהם ומ[…]טי אנא גותך יבשו

ויבשו מבקשי נפשי יסגו אחור
ויחפרו חשבי רעתי יחיב טאלבי
נפסי ויכזון ויתרחון אלי ורא אלמרידין
בצאי ויכגלון יהיו כמץ לפני רוח ומלאך
יהוה דוחה ויצירון כאלחשיש קדאם
אלריח ומלך אללה דאפעהם יהי דרכם
חשך וחלקלקות ומלאך יהוה רדפם
ויכון טריקהם פי צלאם וזלק ומלך
אללה טאלבהם כי חנם טמנו לי שחת
רשתם חנם חפרו לנפשי לאנהם דפנו
לי שרכא מגאנא וחפרו ליכיא צלמא
תבואהו שואה לא ידע ורשתו אשר
טמן תלכדו בשואה יפל בה פארא
תאתיה באבה לם יעלם בהא ושרכה
אלדי יעלקה והותה יקע פיהא ונפשי
תגיל ביהוה תשיש בישועתו פאן
נפסי חינידׄ תסר באללה ובמגותה
כל עצמותי תאמרנה יהוה מי כמוך
מציל עני מחזק ממנו ועני ואביון
מגזלו ואקול מכלצא מן גמיע עצאמי
אלרב מן מ[illegible] מכלץ צעיף ממן
הו אקוי [illegible] מסכין מן גאצבה
[illegible]ס אשר לא ידעתי

צלם עלי ויסאלוני עמא לא אעלמה
ישלמוני רעה תחת טובה שכול לנפשי
ויכאפוני שרא בדל כירא ויתמכון אתכל
לנפסי ואני בחלותם לבושי שק עניתי
בצום נפשי ותפלתי על חיקי תשוב ואנא
פי חאל מרצהם לבאסי אלמסח וטולמא
אגעת נפסי באלצום ואקול מתבריא
אסאל אן ירגע דעאי להם עלי כלפי
כרע כאח לי התהלכתי כאבל אם קדר
שחותי וכמא אסיר בהם מע כצאחב
וכדאך סרת מעהם וכחזן אם עלא
ולדהא כדאך אסורת ואנכפצת להם
ובצלעי שמחו ונאספו נאספו עלי
נכים ולא ידעתי קרעו ולא דמו וב[illegible]
מציבתי טמאו פרחו ואגתמעו עלי
מגתלין ומא עלמתהם כרקו תובא
ולא חזנו בחנפי לעגי מעוג חרק עלי
שנימו כל בנפאן והזוהם מעגונין
וקד אצרו עלי אסנאנהם חנקא אדני
כמה תראה השיבה נפשי משאיהם
מכפירים יחידתי ארב אלי כם תרא
צלהם רד נפסי מן [illegible] מן [illegible]
[illegible]

פיגוק כביר ואמדחך פי שעב עצים׃
אל ישמחו לי איבי שקר שונאי חנם
יקרצו עין׃ ולא יפרחו בי אלמעאדיין
באטלא ולא יגמזון בעיונהם אלשאניין
מגאנא׃ כי לא שלום ידברו ועל רגעי
ארץ דברי מרמות יחשבון׃ פאנהם
לא יקולון סלאמא בל בעדד טרפאת
מן עמר אלארץ הם כלאם אלמכר יחסבון׃
וירחיבו עלי פיהם אמרו האח האח
ראתה עינינו׃ וקד אוסעו עלי פואההם׃
שמאתה וקאלו קד ראת עיוננא מא כנא
נתאמלה׃ ראיתה יהוה אל תחרש אדני
אל תרחק ממני׃ וקד ראית יא רב דלך
פלא תמסך ענהם אלהם לא תבעד
פרגך ענה׃ העירה והקיצה למשפטי
אלהי ואדני לריבי׃ נבה חכמי ויקצה
יא אלאהי וסיידי אלכצם מכאצמי׃ שפטני
כצדקך יהוה אלהי ואל ישמחו לי׃
... לי בעדלך יא רב ואלאהי ולא
יפרחון בי׃ אל יאמרו בלבם האח נפשינו
אל יאמרו בלענוהו׃ ולא יקולון ...
... הם ... מא תאמנאה ו...
... יבשו ויחפרו ...

המגדילים עלי׃ בל יכיב ויכזא טאלבי
שרי אגמעין ויתלבס אלכיבה ואלכזא
אלמתכברין עלי׃ ירנו וישמחו חפצי
צדקי ויאמרו תמיד יגדל יהוה החפץ
שלום עבדו׃ וירנן ויפרח אלמרידי אנצאפי
ויקולון דאימא אללה אכבר אלמריד
סלאם וליה׃ ולשוני תהגה צדקך כל
היום תהלתך׃ ולסאני ידרס עדלך
טול אלזמאן מן מגותך׃

למנצח לעבד יהוה לדוד׃ קול לדוד
אלה ראוד׃ סבח בה אלמואצבין׃ נאם
פשע לרשע בקרב לבי אין פחד
אלהים לנגד עיניו׃ קאל אלגאדר פאסק
פי נבוותי אנה ליס פזע אללה חדא עיניה׃
כי החליק אליו בעיניו למצא עונו
לשנא׃ אנה סיזלקה פימא יבצרה
פיגד דנבה או ישנאה׃ דברי פיו און
ומרמה חדל להשכיל להיטיב׃ לאן
כלאם פיה גרא ומכר ... חד אמתנע
און יעקר או יפלח׃ און ... על
משכבו יתיצב על ...
לא פגבר ... לא ימאס ...

ער׳ גיר גייד ופי אשר לא יזהר יהוה
בהשמים חסדך אמונתך עד שחקים
אלהב אלדי פצ׳לך אלי אלסמא ואמאנתך
אלי אלשואהק צדקתך כהררי אל משפטך
תהום רבה אדם ובהמה תושיע יהוה
עדלך כאלשואהק אלאוליה עדליא
אחכאמך כגמר אלמא אלעטים עמקא
וארב אלדי תגית אלנאס ואלבהאים מה
יקר חסדך אלהים ובני אדם בצל כנפיך
יחסיון ומא אעז פצ׳לך ואגלה ובני אדם
זפי טל כנפך יסתכנון ירויון מדשן
ביתך ונחל עדניך תשקם ירוון מן דסם
מנזלך אלדי תגדהם פיה ומן ואד נעמתך
תסקיהם כי עמך מקור חיים באורך
נראה אור לאן מן ענדך מעדן אלחיוה
בנורך נרא אלציא משך חסדך
ליודעיך וצדקתך לישרי לב פאמדד
פצ׳לך ללמעתרפין בך וגזא אחסאנך
אלתקימי אלקלב אל תבואני רגל
גאוה ויד רשעים אל תנדני ולא תאתני
רגל אלמתכבר ויד אלטאלמין לא
תזעזעני שם נפלו פעלי און דחו ולא
יכלו קמו ... פאן ... וקעו
[illegible]

לדוד
אל תתחר במרעים אל תקנא בעשי
עולה ... לא תגתבטן באלאשראר
ולא תחסד אלגאירין כי כחציר מהרה
ימלו וכירק דשא יבולון פאנהם כאלחשיש
סריעא ינקצפון וכבצרת אלכלא יסקטון
בטח ביהוה ועשה טוב שכן ארץ ורעה
אמונה תק באללה ואעמל כירא אסכן
אלבלד וארעא אמאנה והתענג על יהוה
ויתן לך משאלות לבך ותדלל באללה
פאנה יעטיך סולך גול על יהוה דרכך
ובטח עליו והוא יעשה ואכשף אליה
חואיגך ותק בה פאנה יצנעהא והוציא
כאור צדקך ומשפטך כצהרים ויטהר
כאלנור זכאתך וחסנאתך כאלצהירה
דום ליהוה והתחולל לו אל תתחר
במצליח דרכו באיש עשה מזמות
ואמכך לאמרה ואצבר לה ולא
תגתבטן במן טריקה מנגחה ולא
יעמל גמיע מא הם בה הרף מאף
ועזב חמה אל תתחר אך להרע כי
... אלשר ... ולא תג...
מרעים יכרתון וקוי יהוה
המה יירשו ארץ ...

לחם וזרעו לברכה

ינקטעון וראגי אללה הם ירתון אלבלאד׃
וְעוֹד מְעַט וְאֵין רָשָׁע וְהִתְבּוֹנַנְתָּ עַל
מְקוֹמוֹ וְאֵינֶנּוּ׃ וען קליל פלא ליס טאלם
פתפחס מן מוצעה פלא תראה׃ וַעֲנָוִים
יִירְשׁוּ אָרֶץ וְהִתְעַנְּגוּ עַל רֹב שָׁלוֹם׃
ואלכאשעין ירתון אלבלאד ויתלדדון
בכתרה אלסלאם׃ זֹמֵם רָשָׁע לַצַּדִּיק וְחֹרֵק
עָלָיו שִׁנָּיו׃ יהם אלטאלם באלצאלח ויצרף
עליה אסנאנה חנקא׃ אֲדֹנָי יִשְׂחַק לוֹ
כִּי רָאָה כִּי יָבֹא יוֹמוֹ׃ ואללה יצחך אלנאס
בה ויוריהם אנה יאתיה יומה׃ חֶרֶב
פָּתְחוּ רְשָׁעִים וְדָרְכוּ קַשְׁתָּם לְהַפִּיל
עָנִי וְאֶבְיוֹן לִטְבוֹחַ יִשְׁרֵי דָרֶךְ׃ ואן
צלת אלטאלמין סיופהם ואותרו קסיהם
ליוקעו אלצעיף ואלמסכין ויקתלו
אלמסתקימי אלקלב׃ חַרְבָּם תָּבוֹא בְלִבָּם
וְקַשְּׁתוֹתָם תִּשָּׁבַרְנָה׃ ואן סיופהם תדכל
קלובהם וקסיהם תנכסר׃ טוֹב מְעַט
לַצַּדִּיק מֵהֲמוֹן רְשָׁעִים רַבִּים׃ ואלקליל
ללצאלח כיר מן גמהור כתיר ללטאלמין׃
כִּי זְרוֹעוֹת רְשָׁעִים תִּשָּׁבַרְנָה וְסוֹמֵךְ
צַדִּיקִים יְהוָה׃ לאן אדרעתהם תנכסר
ואללה יסנד אלצאלחין׃ יוֹדֵעַ יְהוָה יְמֵי
תְמִימִם וְנַחֲלָתָם לְעוֹלָם תִּהְיֶה׃ ופי

אללה אעמאר אלצאלחין ונחלתהם דהר
אבדא׃ לֹא יֵבֹשׁוּ בְּעֵת רָעָה וּבִימֵי רְעָבוֹן
יִשְׂבָּעוּ׃ ולא יכיבון פי וקת אלשדה ופי
איאם אלגוע ישבעון׃ כִּי רְשָׁעִים יֹאבֵדוּ
וְאֹיְבֵי יְהוָה כִּיקַר כָּרִים כָּלוּ בֶעָשָׁן כָּלוּ׃
ואן אלטאלמין יבידון ואעדא אללה כתקר
אלמרוג אלדי תפנא כאלדכאן ותתלאשא׃
לֹוֶה רָשָׁע וְלֹא יְשַׁלֵּם וְצַדִּיק חוֹנֵן וְנוֹתֵן׃
תגד אלטאלם יקתרץ ולא יופי ואלמנצף
יעטי בל יחסן איצא׃ כִּי מְבֹרָכָיו יִירְשׁוּ
אָרֶץ וּמְקֻלָּלָיו יִכָּרֵתוּ׃ כדאך מבארכיה
ירתון אלבלאד ומלעונה ינקטעון מנה׃
מֵיְהוָה מִצְעֲדֵי גֶבֶר כּוֹנָנוּ וְדַרְכּוֹ יֶחְפָּץ׃
ואעלם אן מן ענד אללה תנצלח סעי
אלמר וטריקה אלדי יריד׃ כִּי יִפֹּל לֹא
יוּטָל כִּי יְהוָה סוֹמֵךְ יָדוֹ׃ ואן וקע
אלצאלח לם יחתאג אן ישאל לאן אללה
יסנד ידה׃ נַעַר הָיִיתִי גַּם זָקַנְתִּי וְלֹא
רָאִיתִי צַדִּיק נֶעֱזָב וְזַרְעוֹ מְבַקֶּשׁ לָחֶם׃
וקד כנת צביא וצרת שיכא ולם
ראית צאלח כדל ולא נסלה יטלב
טעאמא פי עדמה׃ כָּל הַיּוֹם חוֹנֵן
וּמַלְוֶה וְזַרְעוֹ לִבְרָכָה׃ בל נראה
[illegible]

אלא כרבה סור מרע ועשה טוב ושכן
לעולם פזר ען אלשר ואעמל אלכיר
תעמר אלדהר כי יהוה אהב משפט ולא
יעזב את חסידיו לעולם נשמרו וזרע
רשעים נכרת ואן אללה יחב אלחכם ולא
יתרך אבראה אבדא יחפצהם ונסל
אלצאלמין ינקטע צדיקים יירשו ארץ
וישכנו לעד עליה ואלצאלחין ירתון
אלבלאד ויסכנון פיהא אבדא פי צדיק
יהגה חכמה ולשונו תדבר משפט ואד
פי אלצאלח ידרס אלחכמה ולסאנה
יתכלם באלחכם תורת אלהיו בלבו לא
תמעד אשריו ושריעה רבה פי קלבה
פלא תמיל אקדאמה צופה רשע לצדיק
ומבקש להמיתו יתרא אלצאלם יטלע
אלצאלח וקד טלב קתלה יהוה לא יעזבנו
בידו ולא ירשיענו בהשפטו ואללה
לא יתרכה פי ידה ולא יגור עליה פי
מחאכמתה קוה אל יהוה ושמר דרכו
וירוממך לרשת ארץ בהכרת רשעים
תראה נארג אללה ואחפץ טריקה
ירפעך ויורתך אלבלאד ותרי אנקטאע
אלס... ראיתי רשע עריץ ומתערה
כארן רענן ...ם מן פי... ...

גלא יתצאהר כאלטאלע אלריאן ויעבר
והנה איננו ואבקשהו ולא נמצא פמר
כאנה לם יכון וטלבתה פלם יוגד שמר
תם וראה ישר כי אחרית לאיש שלום
אחפץ אלצחה ואנצר מסתקימא פאן
פאן עאקבה אמר הדא פעלה סלאם
ופשעים נשמדו יחדו אחרית רשעים
נכרתה ואלמגרמין ינפרו אגמעין
ועאקבה אלצאלמין אנקטאע ותשועת
צדיקים מיהוה מעוזם בעת צרה ומגותה
אלצאלחין מן ענד אללה מעזהם פי וקת
אלשדה ויעזרם יהוה ויפלטם יפלטם
מרשעים ויושיעם כי חסו בו וכמא
אעאנהם אללה כתירא ונגאהם כדאך
יפלתהם מן אלצאלמין ויגיתהם למא
אסתכנו אליה

מזמור לדוד להזכיר
מגד לדאוד ידכר פיה בתה יהוה אל
בקצפך תוכיחני ובחמתך תיסרני
אללהם לא תגרבני בסכטך ולא תודבני
בחמיתך כי חציך נחתו בי ותנחת עלי
ידך פאן סהאמך קד נפדת פי ...
ונזלת עלי אפתך יא ... אין מתם בבשרי
מפני זעמך ...

חטאתי פליס פי בדני מצחה מן קבל
גצ'בך ולא סלאמה פי עט'אמי מן קבל
כטייתי כי עונתי עברו ראשי כמשא
כבד יכבדו ממני לאן דנובי קד גאזת
ראסי עט'מא ותקלת עלי כחמל תקיל
הבאישו נמקו חבורתי מפני אולתי
וצארת עלי כגראחאת קד נתנת צנעת
דלך מן קבל גהלי נעויתי שחתי עד
מאד כל היום קודר הלכתי פמנה א
אנעוגת ואנכפצ'ת גדא וכתיר מן אלזמאן
סרתה גכסא כי כסלי מלאו נקלה
ואין מתם בבשרי לאן ממא בואטני
קד עמהא אלתואהן וליס פי גסמי מצחה
לטאעה נפוגותי ונדכיתי עד מאד
שאגתי מנהמת לבי פפתרת וצ'עפת
גדא וצרת כאלזאיר ואנאהם מן קלבי
אדני נגדך כל תאותי ואנחתי ממך
לא נסתרה אלהם פאן גמיע אמאלי
חדאך וגמומי גיר מסתורה ענך לבי
סחרחר עזבני כחי ואור עיני גם הם
אין אתי ואדא גל קלבי פיהא כללני
[illegible] וצ'יא עיני גמיעא ליס מעי
[illegible]
[illegible]

יקפון אלאגאנב מן בלאי ואקרבאי
ען בעיד מנהם וינקשו מבקשי נפשי
ודרשי רעתי דברו הוות ומרמות כל
היום יהגו וקד תחקוני טאלבי נפסי
ומלתמסי שרי תכלמו באלאד והם
ידרסון טול אלנהאר אלמכר ואני כחרש
לא אשמע וכאלם לא יפתח פיו ואני
כאלאצם אלדי לא יסמע וכאלאכרס לא
יפתח פאה ואהי כאיש אשר לא שמע
ואין בפיו תוכחות או כרגל [illegible] יסמע
כלאמא או מנקטע ליס פי פיה [illegible] כי
יעללה כי לך יהוה הוחלתי אתה
תענה אדני אלהי [illegible] צברת לך
יארב אלהנא יארב אנת אגבני [illegible]
אמרתי פן ישמחו לי במוט רגלי עלי
הגדילו פכמא קד קלת לא [illegible]
פאנהם אן מאלת רגלי תכברו עלי כי
אני לצלע נכון ומכאובי נגדי תמיד
מע מא אנא [illegible]
חדאי ראימא כי עוני אגיד [illegible]
מחטאתי פאנא אכבר [illegible]
עלי כטיתי ואויבי חיים [illegible]
שנאי [illegible] קד [illegible]
[illegible] אני מגאני [illegible]

ותהת תחת טובה ישטנוני תחת רדפי
טוב ומכאפי אשר כדל לכיר ויעאדוני
בדל מא אטלבה אל תעזבני יהוה
אלהי אל תרחק ממני אקול אללהם לא
תתרכני וארב לא תבעד גותך עני
חושה לעזרתי אדני תשועתי בר
אסרע במעונתי יא רבי גיאתי

לט

למנצח לידיתון
מזמור לדוד ומזמור לדאוד יסבח בה
מן אל ידותון אליו ואני אמרתי אשמרה
דרכי מחטוא בלשוני אשמרה לפי
מחסום בעוד רשע לנגדי מא קלת
אחפט אקוואלי מן אן אכטי בלסאני
ויכון פמי כאלמכבוס מא דאם אלטאלם
חדאיי נאלמתי דומיה החשיתי מטוב
כאבי נעכר פאבכמת וסכת ואמסכת
ען כיר ושר ואן אוגעני דלך וגלט חם
לבי בקרבי בהגיגי תבער אש דברתי
בלשוני פחמי קלבי פי גופי וכאן
ננאר תשתעל פי נטקי חתי תכלמת
בלסאני הודיעני יהוה קצי ומדת
ימי מה היא אדעה מה חדל אני וקלת
עלפני יא רב אגלי ומסאחה עמרי
חתי אעלם כם אלבלי [illegible] הנה

טפחות נתתה ימי וחלדי כאין נגדך
אך כל הבל כל אדם נצב סלה ויכון קד
געלת איאמי קבצאת ועמרי ענדך
לא שי ואנמא קואם גמיע אלנאס
כאלהבא סרמדא אך בצלם יתהלך
איש אך הבל יהמיון יצבר ולא ידע
מי אספם ומא אלמר אלא כטל אלדי יסיר
ומא יהימון אלא פי הבא ויחשרון
אשיא לא יערפון מן גאמעהא ועתה
מה קויתי אדני תוחלתי לך היא ואלאן
למא רגותך יא רב וגעלת צברי לך
מכל פשעי הצילני חרפת נבל אל
תשימני כלצני מן גמיע אלמדנבין
עליי ולא תגעלני ללגהאל
עארא נאלמתי לא אפתח פי כי אתה
עשית וכדאך אבכמת פמא אפתח
פאי ממא אחל תבי מן אלבאס הסר
מעלי נגעך מתגרת ידך אני כליתי
פאזל ענני בלאך פאני אכאד אן
אדמר מן אגבאר אפתך בתוכחות
על עון יסרת איש ותמס כעש חמודו
אך הבל כל אדם סלה ואן אד[illegible]
[illegible] נבה [illegible] את פ[illegible]
[illegible]

יצירון הבאס רמוא שמעה תפלתי יהוה
ושועתי האזינה אל דמעתי אל תחרש
כי גר אנכי עמך תושב ככל אבותי
אלהם פאסמע צלותי ופי חאל תגותי
ודמועי אנצת לי ולא תמסך עני פאנא
אנמא אנא כגריב או צ׳יף כגמיע אבאי
השע ממני ואבליגה בטרם אלך
ואינני וכף עני גמומי פאתרפה קבל
אן אמצי פלא אוגד

למנצח לדוד מזמור

מגד לדאוד יסבחה במא וצבין קוה
קויתי יהוה ויט אלי וישמע שועתי
...מא רגות אלה הבאא פלטף לי
וסמע תגותי ויעלני מבור שאון מטיט
היון ויקם על סלע רגלי כונן אשרי
פאצעדני מן ביר להאדוי ומן טין
יקטלה אלטחלב ואוקף רגלי עלי צכר
ואצלח קדמי פי קטע ויתן בפי שיר
חדש תהלה לאלהינו יראו רבים וייראו
ויבטחו ביהוה ... תסביחא
גדידא מדחה לרבנא יה...
... אלה ויתקון ב... יהוה ...
... ים יהוה ...

אלה מיתאקה ולם יזל אלא יבראוי
ולהאידין אלי אלכדב רבות עשית אתה
יהוה אלהי נפלאתיך ומחשבתיך
אלינו אין ערך אליך אגידה ואדברה
עצמו מספר ואעמא אל כבירה
עמלתהא יא רבי ואלאהי כראאך
אעגובאתך ותקדירך עלינא פלא
קואס חדאך ואן אכבר בהא או אקצה
פהי אעצם מן דאך זבח ומנחה לא
חפצת אזנים כרית לי עולה וחטאה
לא שאלת ולדבח ולהדאיא ליא
תרידהמא פקט בל אמרתני מע...
אן אכ מעיך ב... סמעין ... כריה ...
לי וקד... אן צע... דכוה לה תבוע
מני ... אז אמרתי הנה באתי
במגלת ספר כתוב עלי ... קולת
ללקוס הודא קד גיתכם ב...
מכתובה פי כתאב מעי לעשות
רצונך אלהי חפצתי ותורתך בתוך
מעי לאעמל רצאך יא רב ...
ואקים תוראתך פי וסט ... בשרתי
צדק בקהל רב הנה שפתי לא אכלא
יהוה אתה ידעת ...
אלכביר ... ולא ...

[illegible]

ען שכורך אלהים קד עלמת באר[?]
צדקתך לא כסיתי בתוך לבי אמונתך
ותשועתך אמרתי לא כחדתי חסדך
ואמתך לקהל רב׃ פאני לא אגבי עדלך
פי קהל כביר קלת אמאנתך ומגותך
ולם אכתם פצלך ואחסאנך ען גוק
ג ריש כתיר׃ אתה יהוה לא תכלא רחמיך
פס ממני חסדך ואמתך תמיד יצרוני׃
אלהם פלא תכליני מן פצלך ורחמתך
ואחסאנך יחפצאני דאימא׃ כי אפפו
עלי רעות עד אין מספר השיגוני
ג וחס עונתי ולא יכלתי לראות עצמו משערות
ראשי ולבי עזבני׃ פאן קד אחתואת
עלי אשרור חתי לא אחציהא ולחקני
מן דנובי מא לא אטיק אן אנצר איך
ועצמת אכתר מן שער ראסי חתי
בלי כאנני׃ רצה יהוה להצילני יהוה
[...]רתי חושה׃ אלהם פארץ [...] ת
[...]ני יא רבי אסרע בעוני׃ יבשו
[...]יחפרו יחד מבקשי נפשי לספותה
[...]אחור ויכלמו חפצי רעתי׃ פיכיב
[...] גמיע טאלבי נפסי ליסיפהא
[...] אלא וראא [...]
[...] עקב [...] ומרים [...] האח

האח ויתוחשון עלי אתר כזיהם
לקאילין עני הדא מא תאבינאהם׃
ישישו וישמחו בך כל מבקשיך
ג ויאמרו תמיד יגדל יהוה אהבי תשועתך׃
זובן ויסר ויפרח בך גמיע טאלביך ויקולון
דאימא אללה אכבר מחבי מגותתך׃
קלל ואני עני ואביון אדני יחשב לי עזרתי
ג ומפלטי אתה אלהי אל תאחר׃ ואמא
צעית ומסכין אלהם ואנצר לי פאנך
עוני ומפלתי יא רב לא תוכר פרגך עני׃

מא

למנצח מזמור לדוד׃ מגד לדאוד
יסבח בה אלמואצבין׃ אשרי משכיל
אל דל ביום רעה ימלטהו יהוה׃ טובא
אלמשרת עלי אלעליל באן יקורו
אללהם כלצה מן יום סו׃ יהוה ישמרהו
ואשר ויחיהו ואשר בארץ ואל תתנהו
בנפש איביו׃ ואחפצה ואחיה ויוצף
פי אלארץ ולא תסלמה אלא מא פי נפס
אעדאה׃ יהוה יסעדנו על ערש דוי
כל משכבו הפכת בחליו׃ ואסעדה מן
סריוה ואיצא ארואחה ואקלב גמיע
[...] ואסקאמה אלא [...] אני

לדי כמא יקולהו אלהם פרפני ואשפי
נפסי פקד אכטאת לך אויבי יאמרו רע
לי מתי ימות ואבד שמו ואמא אעדאי
אלדין יקולון אלסו עני מתי ימות ויביד
אסמה ואם בא לראות שוא ידבר לבו
יקבץ און לו יצא לחוץ ידבר ואן גא
בעצהם ליעודני פהו יתכלם בזור
וקלבה יגמע לה גלא אדא כרג אלא
ברא תכלם בה יחד עלי יתלחשו כל
שנאי עלי יחשבו רעה לי פאדא הם
אגמעין עליי יתסארון גמיע אעדאי
ייפכרון אשר פיי דבר בליעל יצוק
בו ואשר שכב לא יוסיף לקום ויקולון
אמור פאגרה קד אנתצבת עליה
וצרעתה הדה לא יעוד אן יקום מנהא
גם איש שלומי אשר בטחתי בו
אוכל לחמי הגדיל עלי עקב יחתא
צדיקי אלדי תקתבה ואכל טעאמי
אסרף עלי פי אלמגאזה בשרי ואתה
יהוה חנני והקימני ואשלמה להם
ואנת יא רב רפני ואקמני חתי אכאפיהם
בזאת ידעתי כי חפצת [illegible] יריע
איבי עלי [illegible] עלמתה

ידוי עליי ואני בתמי תמכת בי ותציבני
לפניך לעולם ואנא ארא אקמת עלי
צחתי הדה ארעמתני ונצבתני בין
ידיך אבדא ברוך יהוה אלהי ישראל
מהעולם ועד העולם אמן ואמן
פאקול תבארך אלה אלאה אסראיל
מן אלעאלם אלי אלעאלם אמין ואמין

למנצח משכיל לבני קרח יקול תפהים
ותעלים יסבח בה אלמואצבין מן בני
קרח אליואני כאיל תערג על אפיקי
מים כן נפשי תערג אליך אלהים
כאיל תתגו אלא גדראן אלמא כדאך
נפסי תתגו אליך יארב צמאה נפשי
לאלהים לאל חי מתי אבוא ואראה
פני אלהים ועטשת נפסי כעטש
אלאבית אלה אלטאיק אלבאקי אקול
מתי [illegible] אלה ואחגה פיה היתה לי
דמעתי לחם יומם ולילה באמר
כל היום איה אלהיך וקד צאר [illegible]
דמועי כאלטעאם נהארא וליל[illegible]
מא יקאל לי טול אלזמאן אין רבך
ומא[illegible] אלה [illegible] אזכרה [illegible]
[illegible] נפשי כי אעבר בסך [illegible]

בית אלהים בקול רנה ותודה המון
חוגג׃ וארא דכרת הדה אמור פאן
נפסי תדוב עלי והו חין כנת אעבר פי
צלאל וסאזור אחרו אלא בית אללה
בצות רנין ושכר גמהור אלחאג׃ מה
תשתוחחי נפשי ותהמי עלי הוחילי
לאלהים כי עוד אודנו ישועות פניו׃
אגיבהא מא תתשוחין יא נפס ומא
תהימין עלי אצברי ללה סאני סאשכרה
איצא עלי גיאתה ורחמתה׃ אלהי
עלי נפשי תשתוחח על כן אזכרך
מארץ ירדן וחרמונים מהר מצער׃
וארגו מהמא נפסי תתשוח כדאך עלי
אני אדכרך מן בלד אלארדן וגבל
חרמון מע צגארהא׃ תהום אל תהום
קורא לקול צנוריך כל משבריך וגליך
עלי עברו׃ אדא לקי אלגמר ללגמר
מן צות מיאזיבך פגמיע אתיארך
ואמואגך עלי גאזת׃ יומם יצוה יהוה
חסדו ובלילה שירה עמי תפלה לאל
חיי׃ תקת באנך תאמר לי במערופך
נהארא ובמא יוגב תסביחך לילא
ופי גמיע צלאתך יא טאיקי ומחיי׃
אומרה לאל סלעי למה שכחתני [illegible]

למה קדר אלך בלחץ אויב׃ פאנא אקול
יא אלאהי ומלגאיי לא תכדלני פאן
טאלמא סרת גבסא פי צגט אלעדו׃
ברצח בעצמותי חרפוני צוררי
באמרם אלי כל היום איה אלהיך׃
ובאנהא בעגאת פי עצאמי אלא
עירני אעדאי וקאלו לי טול אלזמאן אין
רבך ומאועדך׃ מה תשתוחחי נפשי
ומה תהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד
אודנו ישועות פני ואלהי׃ אנא אקול
מא תתשוחין יא נפס ומא תהימין עלי
אצברי ללה פאני סאשכרה על מא
מגותה איאה ולאנה רבי׃
שפטני אלהים וריבה ריבי
מגוי לא חסיד מאיש מרמה ועולה
תפלטני׃ אלהם אקץ לי ואכלץ כצומתי
מן קביל גיר באר ומן דוי אלמכר ואלגור
פלתני׃ כי אתה אלהי מעוזי למה
זנחתני למה קדר אתהלך בלחץ אויב׃
פאנך אלה עזי לא תתרכני ולא אסיר
גאבסא פי צגט אלעדו׃ שלח אורך
ואמתך המה ינחוני יביאוני אל הר
קדשך ואל משכנותיך׃
[illegible]

[illegible]

בי אלא גבל קדסך ומסאכנך׃ ואבואה
אל מזבח אלהים אל אל שמחת גילי
ואודך בכנור אלהים אלהי׃ ואסיר פי
מדבח אללה ואלא בית טאיקי בפרחי
וסרורי ואשכרך עלי צרב עידאנך
יא רבי ואלאהי׃ מה תשתוחחי נפשי
ומה תהמי עלי הוחילי לאלהים כי
עוד אודנו ישועת פני ואלהי׃ פלא
תתשוחין יא נפס ולא תהימין עלי יר
פאני סאשכרה איצא עלי גיאתה לי
לי ולאנה אלאהי׃

למנצח לבני קרח
משכיל יקול תפהים ותעלים יסבח
בה אלמואצבין מן בני קרח אלי ואני׃
אלהים באזנינו שמענו אבותינו
ספרו לנו פעל פעלת בימיהם בימי
קדם׃ יא רב אנא סמענא באדאננא
מא קצוה עלינא אבאינא מן אפעאל
פעלתהא פי עצרהם פי אלזמאן
אלמתקדם׃ אתה ידך גוים הורשת
ותטעם תרע לאמים ותשלחם׃ אנך
[illegible] ירתך קרצת אמ[illegible] רסת הם
[illegible] ואהלכת אמם [illegible] טרדתהם
[illegible]

ארץ וזרועם לא הושיעה למו כי ימינך
וזרועך ואור פניך כי רציתם׃ ואנהם
לא ירתון אלבלאד בסיופהם ואדרעתהם
לא תגיתהם בל ימינך ועזך ונור וגהך
כמא רצית ענהם׃ אתה הוא מלכי
אלהים צוה ישועות יעקב׃ אלהם אנת
מלכי מר כלאץ במגותתך לאל יעקוב׃
בך צרינו ננגח בשמך נבוס קמינו׃
פאנא בך נדוס אעדאינא ובאסמך
נדחץ מקאומינא׃ כי לא בקשתי
אבטח וחרבי לא תושיעני׃ ונחן לא
נתק בקסינא וסיופנא לא תגיתנא׃ כי
הושעתנו מצרינו ומשנאינו הבישות׃
בל אנת כמא אגתתנא מן אעדאינא
ואכזית שאנינא׃ באלהים הללנו כל
היום ושמך לעולם נודה סלה׃ ובאללה
נמתדח טול אלזמאן ונשכר אסמך
אלא אלדהר סרמדא׃ אף זנחת ותכלימנו
ולא תצא בצבאותינו׃ ואנת איצא
אדרי כדלתנא וכזיתנא פלם תכרג
נצרה לגיושנא׃ תשיבנו אחור מני
צר ומשנאינו שסו למו׃ ותרדנא
אלא ורא מן קבאלה אעדאנא ושאנינא
אנתהבונא׃ תתננו כצאן מ[illegible] בר

בגוים זריתנו וגעלתנא כאלגנם
מאכלא ופי אלאמם אדריתנא תמכר
עמך בלא הון ולא רבית במחיריהם
ותביע שעבך בגיר מאל ולא כתרת
אתמאנהם תשימנו חרפה לשכנינו
לעג וקלס לסביבותינו ותצירנא עארא
ענד גיראננא הזוא ותעירא ענד
אלמחיטין בנא תשימנו משל בגוים
מנוד ראש בלאמים ומתלא פי מא
בין אלאמם ותחריך רוס לאחזאבהם
כל היום כלמתי נגדי ובשת פני כסתני
טול הדא אלזמאן כזאנא חדאנא וחיא
וגהנא [illegible] מקול מחרף ומגדף
מפני אויב ומתנקם מן קבל אלמעייר
ואלקאדף ואלעדו ואלמתנקם כל זאת
באתנו ולא שכחנוך ולא שקרנו
בבריתך גמיע הדא קד חל בנא ולם
ננסאך ולא גדרנא בעהדך לא נסוג
אחור לבנו ותט אשורינו מני ארחך
ולם יזג קלובנא [illegible] ולא אקדאמנא
מן טרקך כי דכיתנו במקום תנים
ותכס עלינו בצלמות ואן הבטת בנא
ארץ מוצע אלתנאנין וגטית עלינא
ב[illegible]ם אם שכחנו שם אלהינו ונפרש

כפינו לאל זר ואן כנא נסינא אסם רבנא
או בסטנא לגירה ראגבין הלא אלהים
יחקר זאת כי הוא ידע תעלמות לב
אלא אנה הו יסתברי דלך אד הו עאלם
בכפאיא אלצדור כי עליך הרגנו כל היום
נחשבנו כצאן טבחה בל עליך קתלנא
טול אלזמאן וחסבנא כגנם אלתקציב
עורה למה תישן אדני הקיצה אל תזנח
לנצח אלהם פאצהר פרגך לא יכון
כנאים ויקצה ולא תכדלנא ארלא
אלגאיה למה פניך תסתיר תשכח ענינו
ולחצנו ולא תחגב רחמתך ענא ולא
יכון צעפנא וצגטנא באלמנסי כי שחה
לעפר נפשנו דבקה לארץ בטננו
פאן נפוסנא קד אנכפצת אלי אלתראב
ובטוננא קד לטת באלארץ ולא קומה
עזרתה לנו ופדנו למען חסדך פקם
בעוננא ואפדנא מן אגל כמא אנת
לה אהל

למנצח
על ששנים לבני קרח משכיל שיר
ידידות קול תפ[illegible]ים פיו צחה מחבר
אלהי [illegible] חבה אלמואצבין מן בני קורח
[illegible] באלסוסן רחש לבי דבר
טוב [illegible] מעשי [illegible] עט

כי אין [illegible] קדשים ב בו אסף אאסף והושיעם נהשבנו התכנו [illegible]
[illegible] עלאלה חוא [illegible] [illegible]

לו והשביענו מחן את האשה בפלשות ... הנה עמך נשים שמעי בתולאי עמך עמי ואלהיך אלהי ... [illegible]
חד הכבודה וישימו את הטוף ואת המטה וישבת על מטה כל כבודה בת מלך

טופר מהיר יקול אלנבי ענדהם קד אנבגי
להם קלבי כלאמא גיידא פאנא אקול
מא אלפתה מן מת'ל ד'לך למלכהם מא
יכון לסאני בה דרבא כקלם כאתב
מאהר יפיפית מבני אדם הוצק חן
בשפתותיך על כן ברכך אלהים לעולם
אקול לה אנת אג'מל בני אדם לקד צב
אלחסן פי נטקך צבא ועלי ד'לך בארך
אללה פיך אלא אלדהר חגור חרבך על
ירך גבור הודך והדרך תקלד סיפך
עלא פכד'ך יא גבאר ד'אך בהאיך ובהגתך
והדרך צלח רכב על דבר אמת וענוה
צדק ותורך נוראות ימינך והו אן תנג'ח
רכאבך מע דוי אלחק ובשוע אלצלאחין
ומן כיפתך מן הו תחת ימינך חציך
שנונים עמים תחתיך יפלו בלב אויבי
המלך וסהאמך מסנונה תקע פי קלוב
אעדא אלמלך ואלאמם יקעון תחתך
כסאך אלהים עולם ועד שבט מישור
שבט מלכותך כרסיך קד נצבה
אללה אלא אלדהר ואלאבד וטול מא קאם
ללמסתקימין קציב אלמלך אד אמות
[illegible] אהבת צדק ותשנא [illegible]
כן [illegible] ששון

מחברך ולמא איכבת אלעדל ושנית
אלגור לד'לך מסחך אללה רבך בדהן סרור
אפצ'ל מן אצחאבך מר ואהלות קציעות
כל בגדותיך מן היכלי שן מני שמחוך
וגמיע אתיאבך מטייבה במסך ועוד
ומן היאכל עאג קד יצף מפרוחך
בנות מלכים ביקרותיך נצבה שגל
לימינך בכתם אופיר ומן בנאת אלמלוך
וצאיפך תנתצב חראיהם ען ימינך
בפצוץ עזיזה שמעי בת וראי והטי
אזנך ושכחי עמך ובית אביך פאס
מעיה יא אמה שריפה ואנצ'ריה ומיילי
אליה סמעך ואנסי [illegible]
ועואם אל[illegible] ויתאו המלך יפיך כי הוא
אדניך והשתחוי לו ואנתהי למא
יריזה הדא אלמלך מן גמאלך פאנה
מולאך ואסגדי לה שכרא ובת צור
במנחה פניך יחלו עשירי עם פמן
גזאך אן יכון גמע צור וגירהם בהוא [illegible]
יבתהלון אל[illegible] מיאסר
אלאמם כל כבודה בת מלך פנימה
ממשבצות זהב לבושה וכל כרימה
אבנת מלך אלתי הי גואמחגובה וגמן
עיון אלדהב לבאסהא לרקמות תובל

מתנך ואלישע הנביא קרא חגור חרבך על וחגור נתנה לכנעני ... עורים ועד
[illegible]

למלך בתולות אחריה רעותיה
מובאות לך׃ פהי ברקומהא תגלב אלי
אלמלך ואצחאבהא יתבעונהא
ואצחאבאתהא יותא בהן אליך׃
תובלנה בשמחת וגיל תבאינה בהיכל
מלך׃ תגלב בפרח וסרור חתא תדכל
אלי היכל אלמלך׃ תחת אבתיך יהיו בניך
תשיתמו לשרים בכל הארץ׃ ומכאן
אבאך יכונו בנוך באן תגעלהם רוסא
עלא גמיע אלבלאד׃ אזכירה שמך
בכל דר ודר על כן עמים יהודוך
לעולם ועד׃ חתי יבקא דכר אסמך
פי גיל בעד גיל ולדלך אלשעוב ישכרונך
אלי אלדהר׃

למנצח לבני קרח על עלמות שיר׃
קול יסבח בה אלמואצבין מן בני קרח
בלחן גבי מסתרק׃ אלהים לנו מחסה
ועז עזרה בצרות נמצא מאד׃ ואללה
לנא מסתכן עז ועון פי אלשראיד
וגדנאה גדא׃ על כן לא נירא בהמיר
ארץ ובמוט הרים בלב ימים׃ לדאך
לא נכאף לו בדלת אלארץ ולו מאל
גבאלהא פי קער בחארהא׃ יהמו
יחמרו מימיו ירעשו הרים בגאותו

סלה׃ ולו האג מאהא ותכדרא ותזלזלת
אלגבאל מן אקתדארה סרמדא׃ נהר
פלגיו ישמחו עיר אלהים קדש משכני
עליון׃ פאן לנא נהר אקסאמה תסר
מדינת אללה הו אלמקדס פי אלמסכן אלעאלי
אלהים בקרבה בל תמוט יעזרה
אלהים לפנות בקר׃ ואן אללה סאכן
פיהא לא תמיל בל יעינהא עלא ממר
אלנהאר׃ המו גוים מטו ממלכות נתן
בקולו תמוג ארץ׃ ואן האג אלאמם
ומאלת אלדול ואעלן צותה פמאגת
אלארץ׃ יהוה צבאות עמנו משגב לנו
אלהי יעקב סלה׃ פרב אלגיוש מענא
ואלאה יעקוב נאצרנא סרמדא׃ לכו
חזו מפעלות יהוה אשר שם שמות
בארץ׃ פאדא קלנא תעשו אנצרו
אעמאל אללה אלדי געל מן אלארץ וחשאת
משבית מלחמות עד קצה הארץ
קשת ישבר וקצץ חנית עגלות ישרף
באש׃ פאנה מעטל אלמלאחם אלא
אקאצי אלארץ י[illegible] ויקצץ
אלטבר זינאת [illegible]

ית פסו׳ ראש ג׳ וסוף חס׳
וחס האתות

[illegible] לחסות ה׳ בליש׳ רפי וסימנ׳ בטחון לנו מציון כמו פת למחתה ט וב טו
[illegible] מנב׳ וקצץ פתילים לעשות וקצץ חנית חס׳

ואעלמו אנני אלה כמא אתעצם פי
אלאמם אתעצם פי אלעאלם יהוה צבאות
עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה
פנקול שאכרון רב אלגיוש מענא
ונאצרנא אלאה יעקוב סרמדא

מז

למנצח לבני קרח מזמור מגד יסבח
בה אלמואצבין מן בני קרח אלליואניין
כל העמים תקעו כף הריעו לאלהים
בקול רנה יא מעאשר אלאמם ספקו
באלכף וסבחו ללה וגלבו בצות רנין
כי יהוה עליון נורא מלך גדול על כל
הארץ ולאנה אלעלי אלמכוף אלמלך
אלכביר פי גמיע אלעאלם ידבר עמים
תחתינו ולאמים תחת רגלינו ויהדי
אלאמם דונא ואלאחזאב תחת ארגלנא
יבחר לנו את נחלתנו את גאון יעקב
אשר אהב סלה ויבתאר לנא נחלתנא
וקדרה יעקוב אלדי אחבה סרמדא
עלה אלהים בתרועה יהוה בקול
שופר קולו תעאלא אללה בגלבה וסבח
...רו אלהים

מלכנא וזירו כי מלך כל הארץ אלהים
זמרו משכיל ולאנה מלך גמיע אלעאלם
פמגדוה בעקל ותפהים מלך אלהים
על גוים אלהים ישב על כסא קדשו
ואדא אצהר אללה מלכה עלי אלאמם
ואנה הו אלואצע כרסייה אלמקדס נדיבי
עמים נאספו עם אלהי אברהם כי
לאלהים מגני ארץ מאד נעלה יחינו
נבל אלאמם יגתמעון אלי קום רב
אברהם פיקולון אן ללה אגנא
אלארץ תעאלא עלוא כבירא

שיר מזמור

מח

לבני קרח מגד יסבח בה אלמואצבין
מן בני קרח גדול יהוה ומהלל מאד
בעיר אלהינו הר קדשו אללה אלכביר
אלמסבח גדא פי מדינתנא אלאס קריה
קדסה יפה נוף משוש כל הארץ
הר ציון ירכתי צפון קרית מלך רב
אגמל אלגמאל סרור גמיע אלעאלם
גבל ציון רכן אלשמאל קריה אלמלך
אלמלך אלכביר אלהים בארמנותיה
נודע למשגב אללה ערף במן פי
קצורהא נאצרא כי הנה המלכים
נועדו עברו יחדו לאן אלמלוך א..

איש ואשה ויהי כאשר ישב וגם ישב שלמה ושלמה ישב ויהי כאשר ... שנת
אהבת לך נא אל הצאן וילך ויקח ולחנה ... בידו בגלה יהודה ...
... אשר ... ...

אגתמעו עליהא מרו ענהא אגמעין
המה ראו כן תמהו נבהלו נחפזו וכמא
ראוהא כדאך בהתו ודהשו וחפזו
רעדה אחזתם שם חיל כיולדה ורעדה
אכדתהם הנאך וטלק כאלואלדה ברוח
קדים תשבר אניות תרשיש כמא
בריח אלקבול תכסר ספן אלבחר כאשר
שמענו כן ראינו בעיר יהוה צבאות
בעיר אלהינו אלהים יכוננה עד עולם
סלה ונחן כמא סמענא כדאך ראינא
פי מדינה רב אלגיוש קדס ובנא מן
אנה יתבתהא אלא אלדהר סרמדא
דמינו אלהים חסדך בקרב היכלך
ולקד צננא יארב אן פצלך אנמא
הו עלי מן פי היכלך כשמך אלהים
כן תהלתך על קצוי ארץ צדק מלאה
ימינך פאלאכה כמא אנת לה אהל
ארב כדאך מדחתך פי אקאצי
אלארץ ואלעדל מלא ימינך ישמח
הר ציון תגלנה בנות יהודה למען
משפטיך פבה מא יפרח אהל גבל
ציון ותסר עתר יהודה מן אגל
אחכאמך סבו ציון והקיפוה ספרו
מגדליה [illegible] ון וחוטוהא

וחצו מגאדלהא שיתו לבכם לחילה
פסגו ארמנותיה למען תספרו לדור
אחרון ויורדו באלכם פי פצולהא וקלאעהא
וקצורהא חתי תקצו דלך עלי אלגיל
אלאכיר כי זה אלהים אלהינו עולם ועד
הוא ינהגנו על מות פאן הדא אלה רבנא
אלי אלדהר אבדא פיסירנא ויורדנא אלא
חאל צבאינא

למנצח לבני קרח

מזמור מגד יסבחה אלמואצבין מן
בני קרח אליו אני שמעו זאת כל העמים
האזינו כל ישבי חלד אסמעו הדה
אלקצה יא מעאשר אלאמם ואנצתו
אליהא יא מעאשר אהל אלדניא גם בני
אדם גם בני איש יחד עשיר ואביון
לבנכם בני אדם ולבנכם בני אלבשר
פליסמעהא אלגני ואלפקיר אגמעין
פי ידבר חכמות והגות לבי תבונות
פאן פאי יקול פיהא חכמה ו[illegible]
קלבי עליהא פהמא אטה למשל
אזני אפתח בכנור חידתי ומעמא
אקולה אמיל סמעי אלא צרב
אמתאל [illegible] ינדהא
[illegible]

עון עקבי יסובני ולא אכאף פי אלדהר
אלסו ולא דנב יתבע אתרי יהו׳ הבוטחים
על חילם וברב עשרם יתהללו אלמתכלין
עלא יסארהם ובכתרת גנאהם ימתדחון
אח לא פדה יפדה איש לא יתן לאלהים
כפרו ואנה אך לא יפדי אנסאנא וצאחב
לא יעטי ללה דיתה ויקר פדיון נפשם
וחדל לעולם פקד אעז פדא נפוסהם
חתי אמתנע בתה ויחי עוד לנצח לא
יראה השחת אן יכון יחיא אחדהם אלי
אלגאיה ולא ירא אלהלאך כי יראה חכמים
ימותו יחד כסיל ובער יאבדו ועזבו
לאחרים חילם אד ירא חכמא כדאך
ימותון ואלגהאל ואלחמקא יבידון אגמעין
ויכלפון לאכרין אמואלהם קרבם
בתימו לעולם משכנתם לדר ודר
קראו בשמותם עלי אדמות אלדי פי
נפוסהם באנת ביותהם אבדא אעתמארא
ובאנהא מסאכנהם לגיל בעד גיל
פצארו ידעא באסמאהם עלי אלארצין
אדם ביקר בל ילין נמשל כבהמות
נדמו ואנסאן פי וקארה פלא יבית
פקד מאתל אלבהאים [illegible]
[illegible] ירצו

סלה יקום הדא סבילהם והדא תכראהם
יכלפונהם איצא אלדין קד רצו בקולהם
כצאן לשאול שתו מות ירעם וירדו
בם ישרים לבקר וצירם לבלות שאול
מזבל לו פהם איצא כאלגנם אלדי קד
געלת ללתרי מצירהא אלמות ראעיהא
ואמא אלמסתקימין פהם יעתברון בה
עלי טול אלזמאן בעלמהם אן אלתרי
יבלי צורהא ממא הו להא מתוא אך
אלהים יפדה נפשי מיד שאול כי
יקחני סלה וירגבון אלי אללה קאילין
אנה יפדי אנפסנא מן אן יאכדנא
סרמדא אל תירא כי יעשר איש כי
ירבה כבוד ביתו ולא תכאף אנת
איצא מן אדא איסר ולא אדא כתר
מאלה כי לא במותו יקח הכל לא
ירד אחריו כבודו פאנה לא יאכד
שיא מן דלך פי וקת מותה ולא ירד
מאלה וראה כי נפשו בחייו יברך ויודך
כי תיטיב לך ואדא כאן אנמא יחמד
נפסה פי חיותה וישכר פי אלדניא
אדא אחסן אליהא [illegible] עד
דור אבותיו עד נצח לא יראו אור
פאנה יציר אלי גיל אבאיה פלא יראא

[illegible] כל דור ודור לכן ישבו ציים קדרים בתימו [illegible]

גמיעהם שיא מן אלנור גאיה׃ אדם
ביקר ולא יבין נמשל כבהמות נדמו׃
כדאך כד אנסאן פי וקארה ולא יפהם
קד מאתל אלבהאים ושאבההא׃

מזמור לאסף

אל אלהים יהוה דבר ויקרא ארץ ממזרח
שמש עד מבאו׃ מגד לדאוד יסבח
בה אל אסף אלולי ואני אלטאיק אללה
אלדי אמר פדעי באהל אלארץ מן משרק
אלשמס אלי מגיבהא׃ מציון מכלל
יפי אלהים הופיע׃ וצהר ללקצא פי
מא בינהם מן ציון כמאל גמאליה׃ יבא
אלהינו ואל יחרש אש לפניו תאכל
וסביביו נשערה מאד׃ פאנה יאתיה
בראך ולא ימסך ענה ונאר בין ידיה
תשתעל וחואליה עואצף כתירה׃ יקרא
אל השמים מעל ואל הארץ לדין
עמו׃ וידעון [illegible] אלסמא אלעליה ומן
אלארץ לידין עבאדה׃ אספו לי חסידי
כרתי בריתי עלי זבח׃ אגמעו [illegible]לי
אברארי אלאזמי עהדי מעקרבאני׃
ויגידו שמים צדקו כי אלהים שפט
הוא סלה׃ פתכבר אלסמאואת בעדלה
[illegible]

עמי ואדברה ישראל ואעידה בך אלהים
אלהיך אנכי׃ יקול אסמעוא שעבי מא
אכלמכם בהוא אסראיל מא אנא אשהד
אנא אללה רבך׃ לא על זבחיך אוכיחך
ועולתיך לנגדי תמיד׃ ואעלם אני לא
אעאדלך עלי דבאיחך ולא אן תכון
צואעדך חדאי דאימא׃ לא אקח מביתך
פר ממכלאתיך עתודים׃ ולא אכד
מן מנזלך רתא ענוא ולא מן אסיארך
עתדאנא קצרא׃ כי לי כל חיתו יער
בהמות בהררי אלף׃ אד לי גמיע
חיואן אלצחרא ובהאים פי כתיר מן
אלגבאל׃ ידעתי כל עוף הרים וזיז שדי
עמדי׃ ומלכת גמיע טאיר אלגבאל
ווחש אלבראדי לי׃ אם ארעב לא אמר
לך כי לי תבל ומלאה׃ ולא יגוז עלי
אלגוע פאשכוה [illegible] אד לי אלדניא
באסרהא׃ [illegible] בשר אבירים ודם
עתודים אשתה׃ ולא אכל מן לחמאן
אלאגלא ולא אשרב מן דם אלאג[illegible]א
זבח לאלהים תודה ושלם לעליון
נדריך׃ [illegible] אנמא אמרתך אן [illegible]
[illegible]

ותכבדני יחתי אדא רעותני פי יום שדה
אכלצך למא תכרמני ולרשע אמר
אלהים מה לך לספר חקי ותשא בריתי
עלי פיך ויקול אלה ללפאסק מא לך
וללקצאץ רסומי מתצאהרא ותדכר
עהדי עלי פאך מראיאה ואתה שנאת
מוסר ותשלך דברי אחריך ואנת שנית
ארבי וטרחת כלאמי וראך אם ראית
גנב ותרץ עמו ועם מנאפים חלקך
אן ראית סארקא חאצרת מעה ומע
אזנאה חצתך בגמעך להם פיך שלחת
ברעה ולשונך תצמיד מרמה וקוד
אטלקת פאך פי אלשרור ולסאנך תזאוג
אלמכר תשב באחיך תדבר בבן אמך
תתן דפי תגלס פתקע פי אכיך ותעטי
עשוה פי אבן אמך אלה עשית
והחרשתי דמית היות אהיה כמוך
אוכיחך ואערכה לעיניך מא
עמלת מתל הדא פאמט[illegible]ת ענך
אמהלא ותוהמת אני קד צרת מתלך
[illegible]אירא פאעלם אני סאבצן יאצאפפך
[illegible]ינו נא זאת שכחי
[illegible] פאפה

באעקאב וליס מנג[illegible] זובח תודה יכבדנני
ושם דרך אראנו בישע אלהים פיגב
עלי אלדאבח שכרא אן יכרמני ואמנעה
טרקה אוריה גות אלה

כב למנצח מזמור
לדוד מגד לדאוד יסבח בה אמואצ[illegible]
בבוא אליו נתן הנביא כאשר בא אל
בת שבע פכאן דאוד יסבח בה בעד
מאגאה נתן אלנבי ענד דכולה אלא
בת שבע חנני אלהים כחסדך כרב
רחמיך מחה פשעי אלהם ר[illegible]מני
באחסאנך ואמח דנבי בכתרה רחמתך
הרבה כבסני מעוני ומחטאתי טהרני
ואסרע נקני מן דנבי וטהרני מן
כטייתי כי פשעי אני ארע וחטאתי
נגדי תמיד פאני מעתרף בגרומי
וכטיתי חדאי דאימא לך לבדך
חטאתי והרע בעיניך עשיתי למען
תצדק בדברך תזכה בשפטך אקור
לך וחדך אכטית ועמלת אלשר בעיני
ידיך פאפצח לי לכי תצדק פי קולך
ותזכו פי חכמך הן בעוון חוללתי
ובחטא יחמתני אמי פאני מן כ[illegible]
כאני בעדנוב טרקתי ובאלכטיה[illegible]

...פי אלמ... הן אמת חפצת בטחות
ובסתם חכמה תודיעני ואנת פקד
אן יכון אלחק פי קלבי ופי סררה
תעלמני אלחכמה תחטאני באזוב
ואטהר תכבסני ומשלג אלבין פאצטח
...ד ... יתני כאלא תאכחני אטהר
...ה ... תני פצרת אביץ מן אלתלג
תשמיעני ששון ושמחה תגלנה
...ה ... דכית ותבשרני באלסרור
...ו ... תטרב ... אס ... דכבתהא
הסתר פניך מחטאי וכל עונותי
... אחגב ... עקאבך ... ען כטאיאי
... לב טהור ברא
... ונכון חדש בקרבי
... לי קלבא נקייא במא
... וגדד פי ... רוח צאלח
אל תשליכני מלפניך ורוח קדשך
אל תקח ממני ולא תטרחני מן בין
... ולא תרפע רוח קדשך עני
השיבה לי ששון ישעך ורוח
נדיבה תסמכני ... ... אתך
אלמדה פשעים דרכיך וחטאים אליך
ישובו ... אעלם ... מן ...

מרקך ... מאכה ... יר ... אליך ... באטיין
הצילני מדמים אלהים אלהי תשועתי
תרנן לשוני צדקתך ... אלהם כל ...
מן אלמעאצי יא רב ... תי ... וינטלק
לסאני בעדלך אדני שפתי תפתח
ופי יגיד תהלתך ... אלהם וארן פי פתח
שפתי מא ... ה יככר ... מן ... ...
כי לא תחפץ זבח ואתנה עולה לא
תרצה פאנך לא תריד אלדבח וחדה
פאעטיה וכצעידה מפרדה לא
תרצא זבחי אלהים רוח נשברה
לב נשבר ונדכה אלהים לא תבזה
ואנמא ... אלה ... מקבולה ...
ארוח ... מנכסרה אלהם פאקר ... ב
... מנכסר ... לא ת... ריכה היטיבה
ברצונך את ציון תבנה חומות
ירושלם ... ואחסן ברצאך אלי ציון
ואבני ... סואר מדינה ... סלאם ... אז
תחפץ זבחי צדק עולה וכליל אז
יעלו על מזבחך פרים ... ת ...
... אלעדל מן ... וכמא ...
... יעד על ... מת ... ... ארתו ...

למנצח
משכיל לדוד בבוא דואג האדמי

... ... להברות את דוד ...
...

יסבחה אלמואזכין בבוא דואג האדמי
ויגד לשאול ויאמר לו בא דוד אל בית
אחימלך וכאן הו סבחה חין אתא
דואג אלאדומי פאכבר שאול וקאל לה
קד דכל דאוד מנזל אחימלך מה
תתהלל ברעה הגבור חסד אל כל היום
לא תתמתדח בשר יא גבאר פאן אללה
אקוא מנך ופצלה טול אלזמאן הוות
תחשב לשונך כתער מלטש עשה
רמיה ולסאן יחסב אלאפאת כמוס מסקול
קאטע מעוג אהבת רע מטוב שקר
מדבר צדק סלה [illegible] אחבבת אלשר
עלי אלכיר ואלזור אלבאטל עלי כלאם
אלצדק אהבת כל דברי בלע לשון
מרמה ואחבבת כל קול מהלך ולסאן
ארגל גם אל יתצך לנצח יחתך ויסחך
מאהל ושרשך מארץ חיים סלה
כדאך אללה ינקצך אלי אלגאיה יסיפך
וידרסך מן כבאיך ויסתאצלך מן כל
אחיוה סרמדא ויראו צדיקים וייראו
ועליו ישחקו [illegible] פירא [illegible] אלצאלחין
ויתקון [illegible] יצחכון [illegible] הנה הגבר לא
ישים אלהים מעוזו ויבטח ברב
עשרו [illegible]

צייר אללה מעזה וקד ותק ב[illegible]
ואעתז במאלה ואני כזית רענן
אלהים בטחתי בחסד אלהים [illegible]
ועד ואנא כזיתונה ריאנה פי ב[illegible]
וקד ותקת בפצל אללה אלא אלדהר א[illegible]
אודך לעולם כי עשית ואקוה
כי טוב נגד חסידיך אשכרך א[illegible]
עלי מא עמלת וארגו אסמך פ[illegible]
אגורה חדא אכיארך

למנצח

על מחלת משכיל לדוד אמר נבל
תפהים חכמה יסבחה אלמוג[illegible]
בטבול פי אלקדס אמר נבל בל[illegible]
אלהים השחיתו והתעיבו עול
עשה טוב ארקא אלגאהל פי[illegible]
ליס אללה יתשכה פאפסדו וא[illegible]
צבור פמא מנהם מא יעמל כיר י[illegible]
משמים השקיף על בני אדם
היש משכיל דרש את אלהים
מן אלסמא אטלע עלי בני[illegible]
ינצר הל פיהם מן עאקל
מא עני אללה כלו סג יחדו
אין עשה טוב אין גם
בצרהם זאיגין וקד [illegible]

[illegible] ישראל [illegible] צדיקים ויראו [illegible]

[illegible] יהוה ותיו ולא ואחר יתבדד לא
[illegible] און אכלי עמי אכלו לחם
אלהים לא קראו ויקנו אלא סיעלם פעלת
[illegible] שבעי כאכרי אלבב ולדין
[illegible] אלה שם פחדו פחד לא היה
[illegible] אלהים פזר עצמות חנך הבישתה
[illegible] מאסם יהנאך ארא פזעו פזע
[illegible] פי חפאכהם וזהוי פיהם למא
[illegible] יתן מציון ישועות ישראל
[illegible] אלהים שבות עמו יגל יעקב
[illegible] ישראל יסאיל מן יעטי ב
[illegible] נגאותה אל אסראיל ואלאורד
[illegible] מסכי קומה יפרח אל יעקוב אלדי
[illegible] אסראיל ויסרוני נה

למנצח בנגינת 37
[illegible] לדוד יקול לדאוד תפהים עלם
[illegible] כה אלמו אצביז כאחאן בבא הזיפים
[illegible] אור הלא דוד מסתתר
[illegible] בה חיז אתו אזיפיון
[illegible] אזראור מנה גב
[illegible] בשמך הושיעני
[illegible] אלהם אגבתני
[illegible] אלהים בגבורתך אלהים
[illegible] האזינה לאמרי פי

ואסמע צלותי ואנצת לאקוט פאיי כי
זרים קמו עלי ועריצים בקשו נפשי
לא שמו אלהים לנגדם סלה יפאן א
אגנביין קד קאמו עליי ואהביין קד
טלבו נפסי ולם יכטרו אלה עלי באהם
בתה יהנה אלהים עזר לי אדני בסמכי
נפשי ואנא אקול הודא אלה עונא לי
והו יאמר בסנאדי נפסי ישוב הרע
לשררי באמתך הצמיתם ויורד אלטו
עלא מעאדי אסאך בחקך אן תעטבהם
בנדבה אזבחה לך אודה שמך יהוה כי
טוב פאכון ארבח לך בבראעה ואשכר
אסמך ואקול אלה אגואריכי מכל
צרה הצילני ובאיבי ראתה עיני אר
כרלצני מן כל צר ואוראני באעדאי

נה
למנצח
בנגינת משכיל לדוד מגד לדאוד יסבח
בה אלמו אצבין כאחאן יהאזינה אלהים
תפלתי ואל תתעלם מתחנתי אלהם
אסמע צלותי ולא תחגב רח[illegible]תך ען
תחנני הקשיבה לי וענני אריד בשיחי
ואהימה יאסמעני ואגבני פאני טא
מא הסטנלא שגוי פאהים מקול אויבי
מפני עקת רשע כי ימיטו עלי און

ולבאף ישטמוני מן צות אלעדו ומן עואיק
אלצאלם אד יחיפו עליי באלגור ובאלגצב
יתהדדוני לבי יחיל בקרבי ואימות מות
נפלו עלי פקלבי ירתעד פי גופי והיבת
אלמות קד וקעת עליי יראה ורעד יבא בי
ותכסני פלצות ואלכוף ואלרעדה קד
ראכלאני וגטאני אלקלק ואמר מי יתן
לי אבר כיונה אעופה ואשכנה יחתא
קלת לית ואמכן אן יכון לי רישא כאלחמאם
אטיר בה אלא מוצע אסכן פיה הנה
ארחיק נדד אלין במדבר סלה וכאני
אבעד בה נפורא ואבית פי אלבר סרמדא
אחישה מפלט לי מרוח סעה מסער
ואסרע לי אלפלאת אסרע מן ריח ראחל
או עאצף בלע אדני פלג לשונם כי
ראיתי חמס וריב בעיר אלהם פאהלכהם
ואקטע אלסנתהם פאני ארא אלצאלם
ואלכצומה פי קראהם יומם ולילה
יסובבה על חומתיה ואון ועמל בקרבה
ונהאר וליל יחוטון בהא עלי אסוארהא
ואלגור ואלרגל פי גופהא הוות בקרבה
ולא ימיש מרחבה תך ומרמה ואלא
פי ראכלהא ולא יברח מן אלאפך ואלמכר
כי לא אויב יחרפני ואשא לא משנאי

עלי הגדיל ואסתר ממנו [illegible]
ליס הו לי עדוא מצאהר פאחתמלה
ולא הו שאנא מצאהר לי פאחתגב
ענה ואתוקה ואתה אנוש כערכי אלופי
ומידעי בל הם קום נצראי פי [illegible]
ומנהם אלפי ומערפתי אשר יחדיו
נמתיק סוד בבית אלהים נהלך ברגש
מן גמיענא נלאזם עצבה ופי בית אללה
נמשי בצגה ישי מות עלימו ירדו
שאול חיים כי רעות במגורם בקרבם
פלינסא אלמות אלטביעי ענהם בל [illegible]
אלתרא אחיא פאן אלשר פי גואר [illegible]
ופי אגואפהם אני אל אלהים אקרא
ויהוה יושיעני ואנא אלי אללה אדעו
ברך והו יגיתני ערב ובקר וצהרים
אשיחה ואהמה וישמע קולי מסא
וצבאחא וצהירא אשכו [illegible]
מנה חתי סמע צותי פדה
מקרב לי כי ברבים היו
נפסי בסלאמה מן [illegible]
כאנו מעי כהלא [illegible] ישמע
ויענם וישב קדם סלה אשר
למו ולא יראו אלהים [illegible]
וישהר עליהם אלאזלי אלקרים [illegible]

[illegible]

יהוה ה׳ ולא יכאפון אלהי
[illegible] שלמיו חלל בריתו יתגד
ר אמר יד ה׳ אלי בסלאמה פסך
מחמאות פיו וקרב לבו רכו
משמן והמה פתחות וקד ליין
אכתר מן אלסמן ואחרב פי קלבה
זה אליך מן אלחן והי מנחלה
עליך יהוה יהבך והוא יכלכלך
[illegible] לעולם מוט לצדיק כדאך אך
[illegible] עטאך פהו ימונך ולא ידע לצלח
[illegible] לא אלי אהר ואתה אלהים תורדם
[illegible] אנשי דמים ומרמה לא
[illegible] ימיהם ואני אבטח בך ואנת יא
הורדהם אלי ביר אלהלאך אהל אלמעאצי
זכר לא ינצפון אעמארהם ואנא
[illegible] כך עלא ולי

למנצח

[illegible] קים לדוד מכתם באחז
[illegible] פלשתים בגת והו לא פורק לדאוד
[illegible] בה למא אצבין כאן הו סבח בה
[illegible] א אנהאר אגמע אבעיריק חין מסכוה
[illegible] יין פי גת חנני אלהים כי שאפני
[illegible] כל היום לחם ילחצני אלהם ופני
[illegible] אס קד זאחפוני ופי כתיר מן

אלמלאחם קד צאגטוני שאפו שוררי
כל היום כי רבים לוחמים לי מרום יאר
זאחפוני מעאדיי פי כתיר מן אלזמאן
ולחמוני מן הם ארפע מני יום אירא
אני אליך אבטח ופי יום אכאפהם אנא
בך ואתק באלהים אהלל דברו באלהים
בטחתי לא אירא מה יעשה בשר לי
באללה אמתדח עלא כל אמר ובה ותקת
פלא אכאף מא יעמל אלבשריין לי
כל היום דברי יעצבו עלי כל מחשבתם
לרע ופי כתיר מן אלזמאן ישאקון כ[illegible]
פי אמרי ועלי אכתר זעומהם לשר
יגורו יצפינו המה עקבי ישמרו כאשר
קוו נפשי וכם יחדרוני ויטלעון כ[illegible]
ויחפצון אתרי אלי מא רגו נפסי מן בלא
על און פלט למו באף עמים הורד
אלהים יאלהם אוהצהם עלי גלהם ואדל
הולאי אלשעוב כג צבך נדי ספרתה
אתה שימה דמעתי בנאדך הלא
בספרתך פאנך קד אחצית נפורי
והרובי וקד חצלת דמועי פי כזאינך
לאי דלך אגמע פי דיואנך אז ישובו
אויבי אחור ביום אקרא זה ידעתי כי
אלהים לי [illegible] אדעו אליך

[illegible] הורד אותם אלהים הורד עליך באף עמים [illegible]

ורא יום אן אדעוך כהדא אעלם אן אלה
לי׃ באלהים אהלל דבר ביהוה אהלל דבר
ובה אמתדח פי גמיע אמרי כמא רסם
אזל קבל דלך׃ באלהים בטחתי לא אירא
מה יעשה אדם לי׃ ובה איצא אתק
פלא אכאף מא יעמל אנאס בי׃ עלי
אלהים נדריך אשלם תודת לך׃ אלהם
עלי נדורך אפי בהא ואסלם שכרך׃
כי הצלת נפשי ממות הלא רגלי מדחי
להתהלך לפני אלהים באור החיים׃
למא כלצת נפסי מן אלמות ורגלי מן
אלדחה וגעלתני אסיר בין ידיך פי
נור ארץ אלחיוה׃

למנצח

אל תשחת לדוד מכתם בברחו מפני
שאול במערה׃ והדא טרק לדאוד
יסבח בה אלמואצ׳ין ובאן הו סבח בה
פי וקת הרובה מן בין ידי שאול פי
אלמגארה יסמיה לא תהלך׃ חנני
אלהים חנני כי בך חסיה נפשי ובצל
כנפיך אחסה עד יעבר הוות׃ אלהם
רפני וארחמני פאני אליך אסתגאת
ופי צל כנפך תסתכן נפסי אלי אן תגוז
[illegible] אלאפאת׃ אקרא לאלהים עליון

לאל גמר עלי׃ ואדעו אלאלה
אלמחסן אלי׃ ישלח משמים
חרף שאפי סלה ישלח אלהים
ואמתו׃ באן יבעת מן אלסמא
ויעייר זאחפי סרמדא כראך י[illegible]
אלה בפצלה וחקה׃ נפשי בתוך
אשכבה לוהטים בני אדם שניה[illegible]
וחצים ולשונם חרב חדה׃ יפאן נ[illegible]
פי מאקוס אלבואת ואנא מנ[illegible]
בין נאס כאלניראן אלסאטעה ובנו א[illegible]
אסנאנהם כאטבר זינאר ואסר[illegible]
ואלסנתהם כאלסיף אלחאד׃ רומה
השמים אלהים על כל הארץ כב[illegible]
פארתפע פי מא תעאלית [illegible] ער
סמאוך יארב ויצהר פי גמיע א[illegible]
כרמך׃ רשת הכינו לפעמי כפף נ[illegible]
כרו לפני שיחה נפלו בתוכה סלה
בססו שבכא לרגלי ליוק[illegible]
וכרו בין ידיי הותה פאדוא [illegible]
פיהא סרמדא׃ נכון לבי אלהים נ[illegible]
לבי אשירה ואזמרה׃ תבת קלבי
יארב במאקר׃ תכת עלי אן אס[illegible]
ואמגד׃ עורה כבודי עורה הנבל
וכנור אעירה שחר׃ ואקול א[illegible]

גרמי צ'הורא יכון בה אלעיראן ואלתסביח
וצנוג. אלקדים אנתבה סחרא. אודך בעמים
אדני אזמרך בלאמים. אשכרך יא
רב פימא בין אלשעוב ואמגדך פימא
בין אלאחזאב. כי גדל עד שמים חסדך
ועד שחקים אמתך. לאן פצ'לך אעלא
מן אלסמאואת וחקך פוק אלשואהק
רומה על שמים אלהים על כל הארץ
כבודך. כדאך תרפע עלי סמאואתך
יא רב פי צ'הר פי גמיע אלארץ כרמך

למנצח

אל תשחת לדוד מכתם. סיטרק לדאוד
יסבח בה אלמואצבין וכאן סבח בה
אסתקאמה לא תהלך. האמנם אלם צדק
תדברון מישרים תשפטו בני אדם.
וחקא יא בני אדם יא גמע אלדי יג'ב
א... אנדר ותחכמון באלמסתק
ים. לם תרכתמוה... אף בלב עולות
תפעלון בארץ חמס ידיכם תפלסון.
איצא פי קלובכם אלגור תפעלון ופי
... צ'לם אידיכם ... זורו רשעים
מרחם תעו מבטן דברי כזב. כדאך
... אלצ'אלמין אהל אלגור מנהם וצ'ל
מתצ'לין באלכדב פי בטונהם. חמת

למו כדמות חמת נחש כמו פתן חרש
יאטם אזנו. ותרא להם חמייה שביה
בחמייה אלחייה וכאלמטרון אלאצם
כדאך יצמון אדאנהם. אשר לא ישמע
לקול מלחשים חובר חברים מחכם.
אלדי לא יסמע צות אלעזאים ולא אחרק
רקא אלראקין. אלהים הרס שנימו בפימו
מלתעות כפירים נתץ יהוה. אללהם
פאהרס אסנאנהם פי פואההם יא רב
ואנקץ אניאב אלצראגמה מנהם. ימאסו
כמו מים יתהלכו למו ידרך חצו כמו
יתמללו. פינחלון מתל אלמיאה אלדי
תדהב פי טריקהא ואדא אותרת סהאמה
פיהם פכדאך ינקצפון. כמו שבלול
תמס יהלך נפל אשת בל חזו שמש.
מתל אלסנבלה יתמאסון ויעהבון או
כסקט אמראה לם ירא אלשמס. בטרם
יבינו סירותיכם אטד כמו חי כמו חרון
ישערנו. מן קבל אן תציר אשואכהם
עוסגא ועלי קדרהם ועלי קדר עקובתהם
כדאך ינקלון וינקלעון. ישמח צדיק
כי חזה נקם פעמיו ירחץ בדם הרשע.
ניפרח אלצאלח אדא שאהד אלנקמה ו
... אלצ'אלם ואדי יגסל קדמיה מן דמה...

ול' שמ' ... לקול ולאדם אמר וישמע אברם לקול ושמעו לקלך ולא ישמעו לקלך ... ולא ישמעון לקלך ויאמר ...

ג זוגי מנב בענינ קרמיה ש ותענה ז שלח יהוידע ... יהוידע למה שכחתני למה זנחתני אליך אשמרה אליך אזמרה ... ג בענ קדמ
ז ותהנ ש ואולם לוז שם העיר ואולם ליש שם העיר זכור את יום השבת שמור את יום השבת לא תזבח על חמץ לא תשחט על חמץ

ויאמר אדם אך פרי לצדיק אך יש אלהים
שפטים בארץ ויקולון אלנאס חקא אן
ללצאלח תואבא וחקא אן אללה לקאצ'י
פי אלעאלם

ס

למנצח אל תשחת

לדוד מכתם בשלח שאול וישמרו
את הבית להמיתו והדא טרק לדאוד
יסלכה אלמואצ'בין והו סלכה חין
בעת שאול פחפצו מנזלה ליקתלוה
הצילני מאיבי אלהי ממתקוממי
תשגבני אללהם כלצני מן אעדאי
ואמנעני מן מקאומיי הצילני מפעלי
און ומאנשי דמים הושיעני ונג'ני
מן פעלה אלג'ור ומן אהל אלמעאצי אג'תני
כי הנה ארבו לנפשי יגורו עלי עזים
לא פשעי ולא חטאתי יהוה פאנהם
כמנו לנפסי יתחאדרון עליי אוקחין
בלא ג'רם ולא כטייה לי ענדהם יא רב
בלי עון ירצון ויכוננו עורה לקראתי
וראה ובגיר דנב יתחאצרון ויתהיון
אללהם אצ'הר לי פרג'ך ואנצ'ר אליי ואתה
יהוה אלהים צבאות אלהי ישראל
הקיצה לפקד כל הגוים אל תחן כל
בגדי און סלה יא רב אלג'יוש אלאה אסראיל

יקץ' ע... אנבר ותוצ'ב הולאי אלקום ולא
תרוף עלא אלג'אדרין בלא סרמדא ישובו
לערב יהמו ככלב ויסובבו עיר פהם
ירג'עון ענד אלמסא יהימון כאלכלאב
ויטופון אלקריה הנה יביעון בפיהם
חרבות בשפתותיהם כי מי שמע והוא
ירוו באפואההם אלכלאם כאלסיוף מן
שפאתהם כאן ליס אחד יסמע. ואתה
יהוה תשחק למו תלעג לכל גוים ואנת
יא רב תצחך בהם ותג'על הזוא גמיע
הולאי אלשעוב עזו אליך אשמרה כי
אלהים משגבי ובעזהם אליך אחרס
דאך ומנך אתוקעה לאנך אללה נאצרי
אלהי חסדו יקדמני אלהים יראני
בשררי יא רב פצ'לי אדרכני ויא אללה
ארני במצ'אררי אל תהרגם פן ישכחו
עמי הניעמו בחילך והורידמו מגננו
אדני ומן חית לא תקתלהם פינסא דלך
שעבי בל אנעהם בקדרתך ואחדרהם
יא רב יא תרסנא חטאת פימו דבר
שפתימו וילכדו בגאונם ומאלה
ומכחש יספרו מן כטא פאיהם ולפט'
שפאתהם מא בה יעלקון פי אקדארהם
ומן אלסב ואלג'חוד אלדי יקצונהמא כלה

... ושלח ... תשועה ... חטאת ז מל הקהל הכפרים הכפרים הנערים קסם יהוה ... פימו
... אלהים עורה ... תעשן ... העירה ... עורה

בחמה כלה ואינמו וידעו כי אלהים
משל ביעקב לאפסי הארץ סלה׃ ימא
תפניהם בחמייה פנאא חתי ליסהם
פיעלמון אן אללה אלסלטאן פאמא בין
אל יעקוב עלי אקטאר אלארץ סרמדא׃
וישבו לערב יהמו ככלב ויסובבו עיר׃
וירגעון ענד אלמסא יהימון כאלכלאב
ויטופו אלקראיה׃ המה ינועון לאכל אם לא
ישבעו וילינו׃ אלדיהם יצטרבון ללמאכל
פאן לם ישבעו באתו כדאך׃ ואני אשיר
עזך וארנן לבקר חסדך כי היית משגב
לי ומנוס ביום צר לי׃ ואנא אסבח בעזך
וארנן עלי מר אלזמאן בפצלך למא
כנת לי נאצרא ומהרבא פי יום שדתי׃
עזי אליך אזמרה כי אלהים משגבי
אלהי חסדי׃ ואנת עזי לך אזמר לאנך 40
אללה נאצרי ורב פצלי׃

למנצח על
שושן עדות מכתם לדוד ללמד׃ והוא
טרק לדאוד יסבח בה אלמואצבין כחן
ילקב באלסוסן וכאן סבחה ליעלם
אלגמע נצר אללה׃ בהצותו את ארם
נהרים ואת ארם צובה וישב יואב ויך
את אדום בגיא מלח שנים עשר אלף׃

אלי גזא ארמאן נהרים וארמאן נציבין
תם רגע יואב פקתל מן אדום פי ואדי
אלמלח אתני עשר אלפא׃ אלהים זנחתנו
פרצתנו אנפת תשובב לנו׃ אללהם טא
מא כדלתנא ואתגרת מנא וגרת עלינא
מן עתו ואנא׃ הרעשתה ארץ פצמתה
רפה שבריה כי מטה׃ וזלזלת אלארץ
פצדעתהא פאסתרכת עטופהא וקד
מאלת׃ הראית עמך קשה השקיתנו יין
תרעלה׃ ואורית קומך אמורא צעבה
וסקיתנא כמרא מסדרא׃ נתתה ליראיך
נס להתנוסס מפני קשט סלה׃ [illegible]
אעטית אתקיאך עלמא יתעלמון בה
מן קבל אלחק סרמדא׃ למען יחלצון
ידידיך הושיעה ימינך ועננו׃ פלקבל
אן [illegible] ילץ ודידך אגתני בימינך ואגבני׃
[illegible] בר בקדשו אעלזה אחלקה
שכם ועמק סכות אמדד׃ ואכון למא
כאטב אללה פי קדסה וועדני במא אסר
אדא אקסם שכם ועמק סכות אמסח׃
לי גלעד ולי מנשה ואפרים מעוז ראשי
יהודה מחקקי׃ ולי אלגלעד ומנשה ומן
אלאפרים מעזי ומן אל יהודה ראסמי׃
מואב סיר רחצי על אדום אשליך נעלי

אעלזה ג׳ ב׳ חס׳ וחד מל׳ [illegible] ואני ב״ט אעלוזה אלהים דבר בקדשו וחבירו [illegible] ומנוס ג׳ וגבוריה׳ [illegible] צר לי ומנוס אבד מנהם [illegible]
רפה ב׳ וחד [illegible] וחד [illegible] ארץ ופימנ׳ [illegible] אלנא [illegible] גאלה רפה שבריה [illegible] כת׳ א׳ [illegible]

עלי פלשת התרועעי ומן אל מואבמן
הסלי כקדר אחמים וכאן עלי אל אדום
אטרח נעלי ומני ירתעד אלפלסטיניון
מי יבלני עיר מצור מי נחני עד אדום
בעד הדא מן יודיני אלא קריה חצאר
או מן יסוקני אלי בלד אדום אסיראי הלא ה
אתה אלהים זנחתנו ולא תצא אלהים
בצבאותינו ולולא אנך יארב כדלתנא ג
ולם תכרג נצרך מע גיושנא הבה לנו
עזרת מצר ושוא תשועת אדם ואעטנא
אלמגותה מן אלעדו פאן מגותה אלנאס
זור באלהים נעשה חיל והוא יבוס צרינו ו
באללה חולנא וקוותנא והו ידחץ מקאומינא ראש פיסק

למנצח על

נגינת לדוד יקול לדאוד יסבח בה אלמואצין
באלאן שמעה אלהים רנתי הקשיבה
תפלתי אללהם אסמע רניני ואגבני פי
צלותי מקצה הארץ אליך אקרא
בעטף לבי בצור ירום ממני תנחני
ואדא אדעוך מן אקאצי אלארץ חין
תצור קלבי פאן פיכן צואן ארפעמני
וגם ירני כי היית מחסה לי מגדל עז ב
מפני אויב כמא לם תזל מכן לי כסור
חצין מן קבל אלעדו אגורה באהלך

עולמים אחסה בסתר כנפיך סלה ואני
אסתר אן אגאורך פי כבאיך אלי אלדהר
ואסתכן פי סתר כנפך סרמדא כי אתה ה
אלהים שמעת לנדרי נתת ירשת יראי כה פליטה
שמך פאנך יארב אגבתני פי נדורי חס
כאן אעטית אתקיא אסמך ארתא ימים
על ימי מלך תוסיף שנותיו כמו דר
ודר כדל תזיד עלי עמר מלכהם אאמא
ותגעל סנינה גיל וגיל ישב עולם לפני
אלהים חסד ואמת מן ינצרהו פיקים ד בלש
בין ידי אללה אבדא ויך אלפצל ואלחסאן קורשא
יחפצאנה כן אזמרה שמך לעד לשלמי
נדרי יום יום כדאך אמגד אסמך אלי
אבד באן אסלם נדורי יום יום

למנצח על ידותון

מזמור לדוד ימגד לדאוד יסבח בה
אלמואצבין מן אל ידותון אליו אניאך
אל אלהים דומיה נפשי ממנו ישועתי ו
אמא ללה פאצבריא נפס פאן מן
ענדה גותי אך הוא צורי וישועתי
משגבי לא אמוט רבה והו איצא
מעתמדי וגיאתי ונאצרי פלא אמיל
אברא עד אנה תהותתו על איש תרצחו ה
כלכם בקיר נטוי גדר הדחויה ואקול

רו בה תעדיין אי כם תתולבון עלי אלאנסאן
ליקתלה גמיעכם כחאיט מאיל או גדאר
מנדחי אך משאתו יעצו להדיח ירצו
כזב בפיו יברכו ובקרבם יקללו סלה ואמא
מן חמלה ראיה עלי אן ידחי אלנאס
פהו ירצא מנהם באלכדב והו אן יכון
באפואההם יבארכון ופי נפוסהם
ישתמון סרמדא אך לאלהים דומי
נפשי כי ממנו תקותי ואמא ללה
פאצברי יא נפס לאנה רגאי אך הוא
צורי וישועתי משגבי לא אמוט
והו איצא מעתמדי ומגיתי ונאצרי
פלא אמיל על אלהים ישעי וכבודי
צור עזי מחסי באלהים ומן ענדה
גיאתי וכרמי ולדלך הו מעתמד עזי
ומלגאי בטחו בו בכל עת עם שפכו
לפניו לבבכם אלהים מחסה לנו סלה
תקוה פי כל וקת יא קום ואכלצו לה
קלובכם קאילין אללה מלגאנא סרמדא
אך הבל בני אדם כזב בני איש במאזנים
לעלות המה מהבל יחד ואמא בנו
אדם פהבא ובנו אלבשר פכדב לו
רפעו פי מיזאן לכאן מקדארהם
והבא ואחדא אל תבטחו בעשק ובגזל

אל תהבלו חיל כי ינוב אל תשיתו לב
פלא תתקו באלגשם ואלגצב לא תגתרו
ואן ינמו יסארכם לא תרדו באלכם
אחת דבר אלהים שתים זו שמעתי כי
עז לאלהים לאן אללה קד כאטבנא
פי דלך מרה וסמענאהא תאניה ואן
אלעז לה ולך אדני חסד כי אתה תשלם
לאיש כמעשהו ולך אפצל יא רב
אדא גאזית כל אנסאן חסב עמלה

סג מזמור לדוד

בהיותו במדבר יהודה מגד לדאוד
סבחה אד כאן פי ברייה יהודה אלהים
אלי אתה אשחרך צמאה לך נפשי
כמה לך בשרי בארץ ציה ועיף בלי
מים אללהם אנת רבי אטלב רחמתך
קד עטשת לך נפסי וכמד לך בדני פי
ארץ מפאזה לגבה בלא מא כן בקדש
חזיתך לראות עזך וכבודך כדאך
שאהדנא רחמתך מן אלקדס במא
ראית עזך וכרמך כי טוב חסדך
מחיים שפתי ישבחונך פאן פצלך
כביר מן אלחיוה פי אלדניא פלדלך שפתי
יסבחאנך כן אברכך בחיי בשמך
אשא כפי ועלי דלך אבארכך פי

מחסה ח רפי בליש אל תהיה לי ויש מחסה לעמו אלהים לנו מחסה לנו סלה ואותו
ובצל כנפיך אחסה עד יעבר על איש ה יען כל איש יהודה עד אנה תהותתו תהי ידך
יש טוב להיות דוד וחב רו אשר באת יובל אחסה רבות בר נגן
איש ימינך יפגר נגל איש ולא יפתח לא על איש ישיב עוד

אף בלב עולת תפלין יחפשו עולת כת בנביא ובפתיג וכל ספיג ושג כתוב עלות העלות כת במגב כת עולות ועל הנשיא יהיה האקדיג כור ... ות אבואביתך
בעולות ... זוגי מן ב חד כת הי וחד כת יוד ראה ראי רומה רומי מכה מכי מדות מדוי בוזה בוזי ושדה ושדי ... דחמי רומי לון ומוי ומתבזי בחקלא

חיותי וארפע ידיי וארעו באסמך כמו
חלב ודשן תשבע נפשי ושפתי רננות
יהלל פי בנשאט מתלמא תשבע נפסי
מן אלשחם ואלדסם כדאך בנטק ר... ן
ימדחך פאי אם זכרתיך על יצועי
באשמרות אהגה בך אדא דכרתך
עלי פראשי ודרסת דלך פי נוב אלליל
כי היית עזרתה לי ובצל כנפיך ארנן
פאנך כנת לי מעזא ואנא פי צל כנפך
ארנן דבקה נפשי אחריך בי תמכה
ימינך וכמא לזמת נפסי טאעתך
ואדעמתני ימינך והמה לשואה
יבקשו נפשי יבאו בתחתיות הארץ
ואלאעדא הם יטלבון נפסי לל...
וידכלון פי טלבהא תחת גבט אלארץ
יגירהו על ידי חרב מנת שעלים יהיו
יקצדון אן יגרוהא אלי חד אלסיף ויגעלון
הא נציבא ללתעאלב והמלך ישמח
באלהים יתהלל כל הנשבע בו כי יסכר
פי דובר שקר ואלמלך פהו יפרח
באללה וכה ימתדח גמיע מן באיע לה
אדא אנסד פם אלמתכלמין באלבאטל
למנצח מזמור
לדוד מגד לדאוד יסבח זבה אלמזמור צבין
שמע אלהים קולי בשיחי מפחד אויב
תצר חיי אללהם אסמע צותי פי נתי ומן
פזע אלעדו אחפץ חיותי תסתירני מסוד
מרעים מרגשת פעלי און ואסתרני
מן עצבה אלאשראר וצגה פעלה אלגור
אשר שננו כחרב לשונם דרכו חצם
דבר מר אלדי קד סנו אלסנתהם כאלסיוף
וגעלו כלאמהם מרא כאלסהם אלמותר
לירות במסתרים תם פתאם ירהו ולא
ייראו לינשבוה פי אלצחיח פי אלסואתר
פהם ירמונה בגתה ולא יכאפו אללה
יחזקו למו דבר רע יספרו לטמון מוקשים
אמרו מי יראה למו יבל ישדדון אל
אמר אלסו ויתשאורון פי דפן אלוהוק
וקד קאלו מן יעלם בנא יחפשו עולת
תמנו חפש מחפש וקרב איש ולב
עמק ויפתשון אנואע אלגור תפתישא
באלגא יקצדון אלי אן תפנא בואטנהם
וקלובהם דואת ראי עמיק וירם אלהים
חץ פתאום היו מכותם פאדא ינשב
אללה סהא מה פיהם גפלה תכון צרבא
תהם ויכשילוהו עלימו לשונם יתנדדו
כל ראה בם ויפאן אלסנהם הי אלדי
תעתרהם ויגור עליהם כל מן יראהם

דובבי ג חס וחד מל תאגבר ודברי כזב אל תמנ עם רשעים היו ... מרחם והמלך ישמח פתאום ב חד מל בראשה וחד מל באמצעה ופתאם
יבוא אל היכלו חץ פתאם ... דמיה ... בתחתיות הארץ ... בתחתיות ארץ ... קימנהון אשר הכה ... והנה שבע פרות והנה שבע פרות
... עולת כת עולת ... שלמות תבנה ...

ויראו כל אדם ויגידו פעל אלהים
ומעשהו השכילו׃ ויכאף אלה באקי
אלנאס ויכברון באפעאלה ואעמאלה
יעקלון׃ ישמח צדיק ביהוה וחסה בו
ויתהללו כל ישרי לב׃ ויפרח בה אלצאלח
ויסתכתר מן אלאסתכנאן אליה וימתדח
בה אלמסתקימי אלקלוב׃

סה למנצח מזמור

לדוד שיר׃ מגד לדאוד יסבח בה אלמו״
אלצכין׃ לך דמיה תהלה אלהים בציון
ולך ישלם נדר׃ יאלהם בך תליק אלמדחה
פי ציון ולך יגב אן תסלם אלנדור׃ שמע
תפלה עדיך כל בשר יבאו׃ יא סאמע
אלצלואת אליך גמיע אלבשריון יקבלון׃
דברי עונת גברו מני פשעינו אתה
תכפרם׃ יקולון אן חכאיה דנובנא קד
עצמת עלינא פנסאלך אן תגפר לנא
גרומנא׃ אשרי תבחר ותקרב ישכן
חצריך נשבעה בטוב ביתך קדש
היכלך׃ פטובא מן תכתארה ותקרבה
כאן יסכן פי צחונך וישבע מן כיר
ביתך וקדס היכלך׃ נוראות בצדק
תעננו אלהי ישענו מבטח כל קצוי
ארץ וים רחקים׃ באחסאנך אגבנא

יארב מכיפאת יארב גיאתנא מיתאק
גמיע אהל אקאצי אלארץ ואלבחאר
אלבעידה׃ מכין הרים בכחו נאזר
בגבורה׃ יא מהיי אלגבאל בקדרתה
אלמניע פי גברותה׃ משביח שאון
ימים שאון גליהם והמון לאמים׃ יא
מהדי דוי אלבחאר ואמואגהא ומסכן
היאס אלאמם׃ וייראו ישבי קצות
מאותתיך מוצאי בקר וערב תרנין׃
חתי יכאף אהל אקאציהא מן איאתך
פהם פי כל גדוה ועשייה ירננון׃
פקדת הארץ ותשקקה רבת תעשרנה
פלג אלהים מלא מים תכין דגנם כי
כן תכינה׃ כמא רחמת אלארץ פסקיתהא
וכמא טאלמא אגניתהא וגערת קסס
צפוה״ אלה ממלו מאא ואצלחת דגנהם
וסאיר מא בה תתכתהם׃ תלמיה רוה
נחת גדודיה ברביבים תמגגנה
צמחה תברך׃ כדאך פארוי אתלאמהא
ונזל אלגית עלי כטוטהא וגרעהא מן
גדאיך וכאלך פי נבאתהא׃ עטרת
שנת טובתך ומעגליך ירעפון דשן׃
פאדא תוגת אלסנה בכיראתך וצארת
מסאלכהא תדר דסמא׃ ירעפו נאות

קדש ג׳ חס׳ וסימנ׳ קדש ישראל ויבחרך משכני עליון קדש היכלך ◦—◦ צמחה ד׳ כי כארץ תוציא צמחה על ערגות ... טרפי ברביבים תמוגגנה
עדיך ועדיך ד׳ בליש וסימנ׳ מגדלא קרב ליצלותא דיומא ◦—◦

מדבר וגיל גבעות תחגרנה· כאנך נואצר
אבר תדרכאלכלא ואהל אלפאע יתקלדון
באלסרור מתלא· לבשו כרים הצאן ועמקים
יעטפו בר יתרועעו אף ישירו· ואלמרוג
קד אלתבסהא אלכראף מן כתרתהא ואלא
מאק קד אשתמלהא אלבר פאלגמיע
יגלבון ממא לך יסבחון·

סד למנצח שיר מזמור

הריעו לאלהים כל הארץ· והדא מגד
לדאוד יסבחבה אלמואצבין יגלב פי
תסביח אללה גמיע אהל אלארץ· זמרו
כבוד שמו שימו כבוד תהלתו· ומגדו
בקדס כרם אסמה ואעטוה וקארא מן
מדחתה· אמרו לאלהים מה נורא מעשיך
ברב עזך יכחשו לך איביך· קולו ללה
מא אכוף אעמאלך ומן כתרת עזך
יכצע לך אעדאקומך· כל הארץ
ישתחוו לך ויזמרו לך יזמרו שמך
סלה· וגמיע אהל אלארץ יסגדון לך
וימגדוך ויסבחו אסמך סרמדא· לכו
וראו מפעלות אלהים נורא עלילה
על בני אדם· יקולון תעאלו אנצרו אפעאל
אללה ותדבירה אלמכוף עלי בני אדם·
הפך ים ליבשה בנהר יעברו ברגל שם

נשמחה בו· מהמא אנה קלב אלבחר
יבאסא חתי עברו פי אלנהר באלארגל
ולם נזל הנאך נפרח בה· משל בגבורתו
עולם עיניו בגוים תצפינה הסוררים
אל ירימו למו סלה· והו סלטאן אלעאלם
בגברותה ועלמה אלמטלע גמיע אלאמם
ואלזאילין ענה לא ירתפעון סרמדא· ברכו
עמים אלהינו והשמיעו קול תהלתו·
פיא מעאשר אלשעוב בארכו רבנא
ואסמעו מן אקואל מדחתה· השם נפשנו
בחיים ולא נתן למוט רגלנו· אלמציר
נפוסנא פי אלחיוה חאלה ולם ידע אקדאמנא
אן תמיל· כי בחנתנו אלהים צרפתנו
כצרף כסף· אללהם טאלמא אמתחנתנא
וסבכתנא פי אלאמם כסבך אלפצה·
הבאתנו במצודה שמת מועקה
במתנינו· כאנך אדכלתנא פי מחנה
וצעת אלציק פי אחקאנא· הרכבת
אנוש לראשנו באנו באש ובמים
ותוציאנו לרויה· כמא ארכבת נאסא
עלי רוסנא וכננא דכלנא פי אלנאר
ואלמא תם אכרגתנא בעד דלך אלי
אלראחה· ואלרואיא· אבוא ביתך בעולות
אשלם לך נדרי· פיגב אן אדכל ביתך

ולא נתן ד' ולא נתן פידו· ואת ישראל יצ לבם לב לדעת למוט רגלכן ב' זאת לא חטא איוב· השם ד' נפשנו עבים גבורך בקרבו רגלינו ג' ב' מל'
וחד חס ו' אמים תחת רגליו· ולא נתן למוט רגלכן עמדות היו רגלינו
מי' ובמים ג' פתח באתנח באנו באש ישם מדבר לא שבעה מים

בצואעד ואפי לך בנדורי׃ אשר פצו
שפתי ודבר פי בצר לי׃ ואדא נטקת
בה שפתי וקאלה פמי אדא צאק בי׃
עלות מיחים אעלה לך עם קטרת אילים
אעשה בקר עם עתודים סלה׃ מא
אקרבה לך מן צואעד סאחה וכבאש
מקתרה מע עתדאן דאימא׃ לכו שמעו
ואספרה כל יראי אלהים אשר עשה
לנפשי׃ תעאלו אסמעו יא אתקיא אללה
חתי אקץ עליכם מא עמל לנפסי׃ אליו
פי קראתי ורומם תחת לשוני׃ ממא
דעא בה פמי וסבחת עליה לסאני׃ און
אם ראיתי בלבי לא ישמע אדני׃ פצאר
ענדי באטלא מא צננת פי נפסי אן
אללה לא יסמע׃ אכן שמע אלהים
הקשיב בקול תפלתי׃ פאדא בה קד
סמע לי וסתגאב צלותי׃ ברוך אלהים
אשר לא הסיר תפלתי וחסדו מאתי׃
פתבארך אללה אלדי לם יזיל מא פיה
כאנת צלותי אליה ופצלה מעי׃

למנצח בנגינת

מזמור שיר׃ מגד לדאוד יסבח בה
אלמואצבין באלחאן׃ אלהים יחננו ויברכנו
יאר פניו אתנו סלה׃ אללה ירחמנא ויבארך

עלינא ואץ ברחמתה לנא סרמדא׃
לדעת בארץ דרכך בכל גוים ישועתך׃
ליערף פי אלעאלם סירתך ופי גמיע אלאמם
מגותך׃ יודוך עמים אלהים יודוך
עמים כלם׃ פיחמדך אלשעוב יא רב
וישכרוך אלאמם אגמעין׃ ישמחו
וירננו לאמים כי תשפט עמים מישור
ולאמים בארץ תנחם סלה׃ ותפרח
אלאחזאב ותרנן אדא קצית להם באלא
מסתקים וסיירתהם פי בלאדהם דאימא׃
יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם׃
פיחמדך אלשעוב יא רב וישכרונך אלאמם
אגמעין׃ ארץ נתנה יבולה יברכנו
אלהים אלהינו׃ למא אעטתנא אלארץ
אדראנא כמא יבארך לנא אללה רבנא׃
יברכנו אלהים וייראו אותו כל אפסי
ארץ׃ ויבארך עלינא פיכאפה גמיע
אקטאר אלארץ׃

למנצח לדוד

מזמור שיר׃ מגד לדאוד יסבח בה
אלמואצבין׃ יקום אלהים יפוצו אויביו
וינוסו משנאיו מפניו׃ ואדא יקום
אללה בנצרנא פיתבדד אעדאנא ויהרב
שאנינא מן בין ידיה׃ כהנדף עשן תנדף

אותו כד מל ועכרתם אותו ועבר אותו לרשת אתו לעבר אתו אלתירא מפניו ב׳ בו אשר יצק מים יש אותו וירא מלך מואב ודרש את מאותו ועשה הרע בית ה׳
ויעלהו ולא בחיל גדול וחטאת לאשור יובל מחוללים והפתחם זכרות תודת ביום ביום הציל באחן אותו מושב בסתר יבורכנו היום גם אותו החת וכל
דעות במב ויראו וישאו אויביו ח׳ מל והנחותי לך מכל אויביך יקום אלהים ... ישלט אותו

כהמס דונג מפני אש יאבדו רשעים
מפני אלהים וכאנדפאע אלשמע מן קבל אלנאר
תדפעהם וכרלב אלשמע מן קבל אלנאר
כדאך יביד אלט̇למין מן בין ידי אללה
וצדיקים ישמחו יעלצו לפני אלהים
וישישו בשמחה ואלצאלחין יסרון ויפרחו
ן בין ידי אללה ויזדאדון מן פרחהם
שירו לאלהים זמרו שמו סלו לרכב
בערבות [illegible] שמו ועלזו לפניו ויקולון
[illegible] ומגדו אסמה ואכלצו לסאכן
אלגיוב אלדי אסמה אלאזלי ואגדלו בין
ידיה אבי יתומים ודין אלמנות אלהים
במעון קדשו [illegible] אבו אליתאמא
והאכם אלאראמל הו אללה מן מוטן
קדסה אלהים מושיב יחידים ביתה
מוציא אסירים בכושרות אך סוררים
שכנו צחיחה יהו אללה אלחאכם אלוחידין
ראכלא ומטלק אלאסארא [illegible]
ואמא אלמעת[illegible] אלצפא
אלהים בצאתך לפני עמך בצעדך
בישימון סלה אללהם [illegible] אט̇הרת
נורך בין ידי קומך פכאן יסאירהם
פי [illegible] מא סרמדא ארץ רעשה
את שמים נטפו [illegible] מפני אלהים זה סיני
מפני אלהים אלהי ישראל ותזלזלת
אלארץ ואלסמאואת נטפת חתי גבל סיני
מן בין ידי אללה אלאה אסראיל גשם
נדבות תניף אלהים נחלתך ונלאה אתה
כוננתה אללה גיתנא כדאך אית כה לנא
פוק אסתחקאקנא להא חיתך ישבו
בה תכין בטובתך לעני אלהים ואן
חיואנך אלדי אסכנתהם פיהא כדאך
נסאך אן תצלח בגודך ללצעיף אדני
יתן אמר המבשרות צבא רב אללהם
כדאך אלטנא קולא נבשר בה אלגיוש
אלעט̇ים מלכי צבאות ידודון ידודון
ונות בית תחלק שלל כאן אלמלוך דוי
אלגיוש סינפרון ענהם ויהרבון ואלאוין
פי ביתך יקסמון סלבהם אם תשכבון
בין שפתים כנפי יונה נחפה בכסף
ואברותיה בירקרק חרוץ ויקאל
להם ארא תנצגעון בין טרקאת כלאר
היכחמ אמה ק̇ גשי אבנחתהא פצה
ור שהא מן צפרה אלקראצה בפרש
שדי מלכים בה תשלג בצלמון ואדא
בסט אלכאפי מלוכהם פיהא תביץ
כאלתלג אלדי עלי גבל צלמון הר אלהים
הר בשן הר גבננים הר בשן פאקול

וצדיקים ד̇ ג̇ מל̇ וחד חס̇ [illegible] ישרים ד̇ חס̇ [illegible] ישמחו יעלצו וגם [illegible] ואין רודף רשע ברבות רשעים קדמיה וצדקים כל̇ [illegible] וצדיקים ל̇ ריש̇ פסוק̇
צדיקים ל̇ ריש̇ פסוק̇ וצדיקים [illegible] ריש̇ פסוק̇ צדיקים ל̇ ריש̇ פסוק̇ ובשמע ל̇ ריש̇ פסוק̇ כשמע ל̇ ריש̇ פסו̇ ועמך ל̇ ריש̇ פס̇ עמך ל̇ רפ̇

באן הדא הו גבל אללה מן גבאל אבתניה
לאן כאקיהא מנחדבה ירמה תרצדון
הרים גבננים ההר חמד אלהים לשבתו
אף יהוה ישכן לנצח ילא תתוקעון ראס
מן גמלתהא אד כאן אללה גבל מנהא
ליסכנה וקתא ועד באנה יסכנה אלא
אבאיה ירכב אלהים רבתים אלפי שנאן
אדני בם סיני בקדש יבמוכב לה פיה
אלרבואת ואלוף מן אלמלאיכה כדאך
יכון אללה מעהם כמא כאן פי סיני מן
אקדס יעלית למרום שבית שבי לקחת
מתנות באדם ואף סוררים לשכן יה
אלהים יואדא קיל להם לקד צעדתם
אלי אלחצון אלרפיעה פסביתם מנהא
סביא ואכדתם מואהב מן אלנאס
ואסתרהבתם אלאזירין אן יסכנו פי
בלאד אללה אלאזלי יברוך אדני יום יום
יעמס לנו האל ישועתנו סלה יקאל
תבארך אללה פי כל יום נסאלה אן יחמלנא
פאנה רב גיאתנא סרמדא יהאל לנו
אל למושעות וליהוה אדני למות
תוצאות יבחול מא נטיקה פאנה אלקאדר
עלי אלמגותאת הו אללה אלרב אלדי לה
אלנאף מן אלמות יאך אלהים ימחץ ראש

איביו קדקד שער מתהלך באשמיו י
יוהן כהם רוס שאניה והאמאת ואלסאכין
פי אתאמהם חתא שעור האמאתהם י
אמר אדני מבשן אשיב אשיב ממצלות
ים יוקד קאל אללה לשעבה לאגלבן איך
קום מן אלבראי וקום מן גזאיר אלבחר י
למען תמחץ רגלך בדם לשון כלביך
מאיבים מנהו יולקבל אן תכוץ רגלך
פי דמאהם ותתנצב כלאבך מן אלאעד
אלאעדא יראו הליכותיך אלהים הליכות
אלי מלכי בקדש יפהם ארא ואו סירך
הדה פי אעדאיהם יא רב וסיר אחסאנך
יא טאיקי ומלכי פי אלקדס יקדמו
שרים אחר נגנים בתוך עלמות
תופפות יתקדם אלמנשדין מנהם אלגו
אלמלחנין מע פתיאן מדפפין יבמקהלות
ברכו אלהים אדני ממקור ישראל י
פקאלו בארכו אללה מן מעדן אסראיל
פי אלאגואקי ישם בנימן צעיר רדם שרי
יהודה רגמתם שרי זבלון שרי נפתלי י
והנאך בנימן אלצגיר ואליהם וריסא יהוד
קוארהם וריסא זבולון וריסא נפתלי י
האצרין יצוה אלהיך עזך עוזה אלהים
זו פעלת לנו יוקד אמר רבך אלדי הו עזך

אז תסאל ה אללהם פאעזנא כמא טאל
מא פעלת לנא מהיכלך על ירושלם
לך יובילו מלכים שי ומן היכלך מע
סאיר ירושלם אלדי יגלב אליהא אלמלוך
אלהדאיא גער חית קנה עדת אבירים
בעגלי עמים מתרפס ברצי כסף בזר
עמים קרבות יחפצו יאזגר אלמריד
אלממתלין כוחש אלאגאם פי ציר אלאג
לא יתלכאון אלינא כופא אלמאל וגואיזא
מן אלאמם וקרבאנא ירידון יאתיו
חשמנים מני מצרים כוש תריץ ידיו
לאלהים ויאתינא ופד מן מצר ואהל
אלחבשה יחאצרון במחאמל הם ללה
ממלכות הארץ שירו לאלהים זמרו
אדני סלה יא מעאשר מלוך אלארץ
סבחו אללה ומגדוה סרמדא לרכב
בשמי שמי קדם הן יתן בקולו קול
עז ארכב אלסמאכן פי אלסמאואת אלמכונ
קה קדימא באנה סיופינא מן מואע
דה בצות עזיז תנו עז לאלהים על
ישראל גאותו ועזו בשחקים פאעטו
אלעז ללה כמא עלי אל אסראיל
קדרתה ועזה פי אלגואיק נורא
אלהים ממקדשיך אל ישראל הוא

נתן עז ותעצמות לעם ברוך אלהים
והו מכוף פי מקדסה סבחאנה טאיק
אסראיל והו יפי באן יעטי קוה ועזא
ואנואעא מן אלתעצים תבארך אללה

ע למנצח על

שושנים לדוד מגד לדאוד יסבחנה
אלמואצבין באלחן אלמלקב באלסוסן
הושיעני אלהים כי באו מים עד
נפשי אללהם אגתני פאני פי שדה
שביהה במן קד בלג מן אלמאי אלאנף
טבעתי ביון מצולה ואין מעמד
באתי במעמקי מים ושבלת שטפתני
וכאני קד רסבת פי וחל אלקער פלא
מוקף לי וקד דכלת פי אעמאק מן
מא וגרני אלתיאר יגעתי בקראי נחר
גרוני כלו עיני מיחל לאלהי וקד
תעבת ממא אדעו חתי בח צותי
ושכצא עיני מן אלבצר לרבי רבו
משערות ראשי שנאי חנם עצמו
מצמיתי איבי שקר אשר לא גזלתי
אז אשיב כמא כתר אכתר מן שער
ראסי אלבאגצין לי מגאנא ועצם
מואלבי עטבי ואעדאי באטלא ומא
לם אגצבהם יסומוני רדה אלהים

אתה ידעת לאולתי ואשמותי ממך
לא נכחדו · אללהם אנך עאלם במא גהלתה
ולם תכפ ענך אתאמי · אל יבשו בי
קויך אדני יהוה צבאות אל יכלמו בי
מבקשיך אלהי ישראל · פלא יכיב
בסבבי ראגוך יא אלה יא רב אלגיוש
ולא יכזא בסבבי טאלבוך יא אלאה
אסראייל · כי עליך נשאתי חרפה
כסתה כלמה פני · פאני מא אחת
מלת אלעאר פי סבב טאעתך וגטא
וגהי לחאה אלכזא · מוזר הייתי לאחי
ונכרי לבני אמי · וצרת מגאנבא ענד
אכותי וכאלגריב ענד בני אמי · כי
קנאת ביתך אכלתני וחרפות חורפיך
נפלו עלי · למא לחקני מן חסדהם פי
סבב ביתך כמא עירוני בה מן קצד
תעייר קדסך · ואבכה בצום נפשי ותהי
לחרפות לי · ואדא כנת אבכי
עלי דנב נפסי פי צום צאר לי דלך
עארא · ואתנה לבושי שק ואהי להם
למשל · ואדא געלת לבאסי מסחא
צרת להם מתלא · ישיחו בי ישבי
שער ונגינות שותי שכר · יתחדתון
בי אלגאלסין פי אלמחאל וצרת כאלחאן

שארבי אלמסכר · ואני תפלתי לך יהוה
עת רצון אלהים ברב חסדך ענני באמת
ישעך · ואנא אצלי לך יא רב פי וקת
אלרצי אללהם לכתרת פצלך אגבני בחק
גותך · הצילני מטיט ואל אטבעה
אנצלה משנאי וממעמקי מים · כלצני
מן הדא אלטין ולא ארסך פיה כלצני
מן שאניי ומן מאהם אלעמיק · אל
תשטפני שבלת מים ואל תבלעני
מצולה ואל תאטר עלי באר פיה ·
ולא יגרני תיארה ולא יבלעני קערה
ולא תטבק עליי פאהא בירהי · ענני
יהוה כי טוב חסדך כרב רחמיך פנה
אלי · אללהם אגבני פאן אפצלך גייד
וכמא רחמתך כתירה ולי אליהא ·
ואל תסתר פניך מעבדך כי צר לי
מהר ענני · ולא תחגב רחמתך מן עבדך
למא צאק בי אגבני סריעא · קרבה אל
נפשי גאלה למען איבי פדני · וקרב
אלי נפסי מא יפכהא ועלי מא כרהו
אעדאי אפדני · אתה ידעת חרפתי
ובשתי וכלמתי נגדך כל צוררי · פאנך
עאלם במא אנ[illegible]סיה מנהם מן עאר
ואכזיא ואלכזא ועלי מא פי נפס אעדאי

אדני יהוה ד̇ כת כן בכתי' וסימנהון ואני קרבת אל יבשו בי קויך כי אתה תקותי אבוא בגבורות [illegible] קרבה לי וחד קרבה שנת תשבע

פהו ענדך יחרפה שברה לבי ואנושה
ואקוה לנוד ואין ולמנחמים ולא מצאתי
ואן תעיי. הקד כסר קלבי חתי ארנפת
ורגות מן יתחזן לי ולים ומן יעאזיני
פלם אגד. ויתנו בברותי ראש ולצמאי
ישקוני חמץ. יכל מחבובהם אן יעלו
פימא אכלה לסם ויסקוני אדא עטשת
כלא. יהי שלחנם לפניהם לפח ולשלומים
למוקש. פיכון כואנהם בין אידיהם פלא
וללמצאררין לי והקא. תחשכנה
עיניהם מראות ומתניהם תמיד המעד
ותצלם עיונהם פלא ינצרון ותזיל
אחקאהם דאימא. שפך עליהם זעמך
וחרון אפך ישיגם. וצב עליהם מן
סכטך ומן שדה גצבך מא ידרכהם.
תהי טירתם נשמה באהליהם אל
יהי יושב. ותכון קצורהם כאויה ולא
יבק סאכן פי מנאזלהם. כי אתה אשר
הכית רדפו ואל מכאוב חלליך יספרו.
למא כלבו מא אמתחנתה אנת ומן
הו וגע מן צרעתך יזצון. תנה עון על
עונם ואל יבאו בצדקתך. פאצף דנבא
הדא אלי דנובהם ולא תקדמה ולא תגעל
עליהם בגכבהו. ימחו מספר חיים ועם
צדיקים אל יכתבו. יכל ימחון מן דיואן
אלגנים ולא יכתבון מע אלצאלחין. ואני
עני וכאב ישועתך אלהים תשגבני.
ואנא אלצעיף אלוגע אלהם ארגבני
בגותך. אהללה שם אלהים בשיר
ואגדלנו בתודה. אחסב אסמך במא
אנשיה ואעצמה שכרא. ותיטב ליהוה
משור פר מקרן מפריס. פאנה ענדך
כיר מן תקריב תיראן או רתות מקרנה
מצלפה. ראו ענוים ישמחו דרשי
אלהים ויחי לבבכם. ואדא ראו גותך
אלכאשעין פרחו וטאבי אלה קוירג
קלובהם. כי שמע אל אביונים יהוה
ואת אסיריו לא בזה. לאן אלה יסמע
ללצעיף ולא יזרי בדעוה אלאסרא.
יהללוהו שמים וארץ ימים וכל רמש
בם. ויסבח לה מא פי אלסמאואת ואלארץ
ואלבחאר וכל מא ידב פיהא. כי אלהים
יושיע ציון ויבנה ערי יהודה וישבו
שם וירשוה. אדא יגית אלה ציון
ויבני קרי יהודה ויקרגעון אליהא ויסכנוהא.
וזרע עבדיו ינחלוה ואהבי שמו ישכנו
בה. ונסל אוליאה ינחלוהא ומחבי
אסמה יסכנוהא. תם

וחד ותיטב וחס הנעלה בעינין ובמושב

וחד בתהלי את הארץ שממה

ואהבי ... ישכנו בה ואהבי עשיר רצים ... ויחי ב׳ עוד לבינו דרשי אלהים ויתן לו

למנצח לדוד להזכיר
קול לדאוד יסבח בה למואצבין בדמא אלה
אלהים להצילני יהוה לעזרתי חושה
אללהם נגני ואסרע במעונתי יבשו ויחפרו
מבקשי נפשי יסגו אחור ויכלמו חפצי
רעתי יחזון יסתחון ויכזון טאלבי נפסי
ויתרחון אלא ורא ויכגלון אלמרידי אסאתי
ישובו על עקב בשתם האמרים האח האח
וירגעון אלי אתר כזאהם אלקאילין הדא
מא תאבינאה ישישו וישמחו בך כל
מבקשיך ויאמרו תמיד יגדל אלהים
אהבי ישועתך ויסר ויפרח טאלבוך
ויקולון דאימא אללה אכבר אלמחבי
מגותתך ואני עני ואביון אלהים חושה
לי עזרי ומפלטי אתה יהוה אל תאחר
בך יהוה חסיתי אל
אבושה לעולם אללהם פבך אסתכנאת
פלא אכיב אבדא בצדקתך תצילני
ותפלטני הטה אלי אזנך והושיעני
בעדלך נגני ופלתני אסמע דעאיי
ואגתני היה לי לצור מעון לבוא תמיד
צוית להושיעני כי סלעי ומצודתי אתה
וכן לי מעתמד עז ואיתני דאימא כמא
ועדת בה אגאתתי פאנך מלאגי ומחגזי

אלהי פלטני מיד רשע מכף מעול
וחומץ יארב פלתני מן יד אלצאלם ואלגאיר
ואלכאין כי אתה תקותי אדני יהוה מבטחי
מנעורי פאנך רגאי ומיתאקי מן צבאיי
עליך נסמכתי מבטן ממעי אמי אתה
גוזי בך תהלתי תמיד אליך אסתנדת בעד
חאלרחם ומן חית כנת קאטעי מן בטן
אמי ובך אמתדח דאימא כמופת הייתי
לרבים ואתה מחסי עז ועלי אני צרת
ענד אלכתיר כאלברהאן ואלעברה פאנך
מכני ומעזי ימלא פי תהלתך כל היום
תפארתך ימתלי פאי מן מדחתך וטול
אלזמאן מן פכרך אל תשליכני לעת
זקנה ככלות כחי אל תעזבני לא תטרחני
אלא שאך חאלי ולא תתרכני ענד פנא
קואיי כי אמרו אויבי לי ושמרי נפשי
נועצו יחדו פאן אעדאיי קד תואמרו
פיי ואלמחאפצין לנפסי קד תשאורו
אגמעין לאמר אלהים עזבו רדפו
ותפשוהו כי אין מציל יקולון קד תרכה
אללה פאכלבוה ואצבטוה פאן לא מכלץ
להוא אלהים אל תרחק ממני אלהי לעזרתי
חישה אללהם פלא תבעד פרגך עני יא
רב אסרע בה [illegible] יבשו יכלו שטני נפשי

ואנא אצעיף אמסכין אללהם אסרע לי [illegible] פאנך עוני ומפלתי יא רבי לא תתאכר [illegible] עני

יעטו חרפה וכלמה מבקשי רעתי׃ יחתי
יכזון ויתדחון טאלבי נפסי וישתמל
אעאר ואלכזא אלחאסבין אסאתי׃ ואני
תמיד איחל והוספתי על כל תהלתך׃
ואנא להדא מא כנת אצבר חתי אציף
אלי סאיר מדחתך׃ פי יספר צדקתך כל
היום תשועתך כי לא ידעתי ספרות׃ אלדי
יקצדהא פאי מן אחסאנך וטול אלזמאן
מן גותך פאני לא אערף אחצאהא׃
אבוא בגברות אדני יהוה אזכיר צדקתך
לבדך׃ יכית אדכל פי אוצאף גברוה
אללה אלרב חתי אדכר אחסאנך וחדך׃
אלהים למדתני מנעורי ועד הנה אגיד
נפלאותיך׃ אללהם אלדי עודתני מן צבאי
ואלא אלאן הודא אכבר באעגובאתך׃
וגם עד זקנה ושיבה אלהים אל תעזבני
עד אגיד זרועך לדור לכל יבוא גבורתך׃
כדאך איצא אלא אלשיבוכה או אלשיבה
אללהם לא תתרכני חתי אכבר בקדרתך
גמיע אלאגיאל אלאתיאתי בגבורתך׃
וצדקתך אלהים עד מרום אשר עשית
גדלות אלהים מי כמוך׃ ואחסאנך
אלדי בלג אלי אלסמא ימא עמלת יא אללה
מן אלכבאיר מא מן מתלך׃ אשר

הראיתנו צרות רבות ורעות תשוב תחיינו
ומתהמות הארץ תשוב תעלנו׃ ואלדי
אורתני שרורא כתירא ושראירא
אסאלך אן תעוד פתחייני ומן גמור
אלארץ תעוד פתצעדני׃ תרב גדלתי
ותסב תנחמני׃ ותכתר תעצימי ותחוטני
ותעאזיני׃ גם אני אודך בכלי נבל
אמתך אלהי אזמרה לך בכנור קדוש
ישראל׃ פאכון אנא איצא אשכרך
עלי צות עידאן קדסך כמא אנת מסתחק
יא רב ואסבח לך באנואע צנוגה יא
יא קדוס אסראיל׃ תרננה שפתי כי אזמרה
לך ונפשי אשר פדית׃ תרנן בה שפתי
ונפסי אלתי פדיתהא׃ גם לשוני כל היום
תהגה צדקתך כי בשו כי חפרו מבקשי
רעתי׃ ואני איצא טול אלזמאן ידרס
עדלך כמא קד כאב טאלבי שרי וכזו׃

לשלמה׃

אלהים משפטיך למלך תן וצדקתך
לבן מלך׃ והדה נבווה פי אמר סלימאן
אללהם פאמדד כליפתך בעלם מן אחכ
אמך ולולפה מן עדלך׃ ידין עמך בצדק
ועניך במשפט׃ חתי יחכם לרעיתך
בעדל ולמסאכינך באלמסתקים׃ ישאו

צרות ג דלות ורעות תח׳ כרפאי לישראל אשר הראיתני ... גם אני ו ראש פסוקי לא אוסיף להוריש איש גם אני אבחר בתעלוליהם גם אני נשאתי את
ידי תני גם אני ... גם אני לא אח ... גם אני ... אנשחק וכל מניע פסו דכות במה וגם אני אגרע ולא תחו עיני וגם אני ב בו וגם
[illegible]

הרים שלום לעם וגבעות בצדקה ׃ פתחמל
אלגבאל סלאם ללקום ואלפאע אלעדל
חמלא ׃ ישפט עניי עם יושיע לבני
אביון וידכא עושק ׃ ואלא יחכם לצעפא
אלקום ויגית דוי אלמסכנה וידק אלגאשמין
ייראוך עם שמש ולפני ירח דור דורים ׃
יכאפונך מא אקאמת אלשמס ומא דאם
אלקמר גיל ואגיאל ׃ ירד כמטר על גז
כרביבים זרזיף ארץ ׃ ואלא ינזל אליהם
ה[illegible] כאלמטר אלי אלזרע וכאלטש אלדי
יפ[illegible]ר אלארץ ׃ יפרח בימיו צדיק ורב
[illegible] אר יפרע אלצאלח
עהדה ויכתר אלסלאם ורום חתא
[illegible] ׃ וירד מים עד ים ומנהר עד
ארץ ׃ ויסתולי מן אלבחר [illegible] שרק
[illegible]זר ונהר [illegible] אקטאר אלארץ ׃
[illegible] כרעו ציים [illegible]
[illegible] יגתון אלמפאזין ואעדאה
[illegible] ראב ׃ מלכי תרשיש ואיים
[illegible] מלכי שבא וסבא אשכר
[illegible] וגזאירה הדאיא
[illegible] צבא וסבא תחף
[illegible] ויהון כל מלכים כל
[illegible] לה גמיע אלמלוך

וכל אלאמם תטיעה ׃ כי יציל אביון משוע
ועני ואין עוזר לו ׃ לאנה יכלץ אלצעיף אלמגות
ואלמסכין אלדי לא מעין לה ׃ יחס על דל
ואביון ונפשות אביונים יושיע ׃ במא
ישפק עליהמא ויכלץ נפוסהמא ׃ מתוך
ומחמס יגאל נפשם וייקר דמם בעיניו ׃
ומן דוי אלצלם ואפך יפכהמא ויעז
עליה פטרהמא ׃ ויחי ויתן לו מזהב שבא
ויתפלל בעדו תמיד כל היום יברכנהו ׃
פאדא עאש אלצעיף מעה כלאק יהב
לה מן דהב אלמעאדן איצא פצאר יצלי
עליה דאימא ויבארכה מא עאש ׃ יהי
פסת בר בארץ בראש הרים ירעש
כלבנון פריו ויציצו מעיר כעשב הארץ ׃
יקול געלה אללה כבר מכצב פי בלאד
פירוס גבאלהא ואגעל תמרה דו גנא
כגנא אללבנאן ינבתון פי אלבלאד כעשב
אלארץ כתרה ׃ יהי שמו לעולם לפני שמש
ינין שמו ויתברכו [illegible] כל גוים יאשרוהו ׃
חתי יבקא אסמה [illegible] דהר ומא אקאמת
אלשמס ינתסל דכרה [illegible] ארכתה גמיע
אלאמם ויצפוה ׃ ברוך יהוה אלהים אלהי
ישראל עשה נפלאות לבדו ׃ יקול [illegible] לך
תבארך אללה אלאה אסראיל [illegible] עאמל

שלום ו' וסימנהון ויאמר לו לך בא ראה שנים בו אלהים יעצה הנ שלום פרעה ולבנך למודי יש ב' שלום אמת ואמן ... לישראל ...
החכן שלום עבדו כי קנאתי שאלו שלום ירושלם לדוד ... שלום אסתר

ארץ עגאיב וחדה וברוך שם כבודו
לעולם וימלא כבודו את כל הארץ אמן
ואמן ותבארך אסמה אלכריס אלי אלאבד
וימלא וקארה גמיע אלעאלם אמין ואמין
כלו תפלות דוד בן ישי יארא כמלת
צלות דאוד אבן ישי

עג

מזמור לאסף אך טוב לישראל אלהים
לברי לבב מגד יסבחה אל אסף אן
אלה גואד עלי בני אסראיל כאצה
אנקיא אלקלוב ואני כמעט נטוי רגלי
כאין שפכה אשריו ואנא פען קליל
כארת רגלי אן תמיל וקרמיאן תזל
מן סעיי כי קנאתי בהוללים שלום
רשעים אראה למא גרת מן אלמהגיין
אד שאהדת מן סלאמה אלצאלמין כי
אין חרצבות למותם ובריא אולם
וליס עקד מן הלאכהם ולא כטר
פיקולון לעלהם יצדון בעמל אנוש
אינמו ועם אדם לא ינגעו פי שקא
אנאס ליסהם ומע אלאדמיין לא יבלון
לכן ענקתמו גאוה יעטף שית חמס
למו לדאלך תטוקהם אלאקתדאר
ושמלהם גשל אלצלם יצא מחלב

עינמו עברו משכיות לבב פמא
כרגו עין טמוח עיונהם וגאזו מא א
אצמרת קלובהם ימיקו וידברו ברע
עשק ממרום ידברו פהם יכעסון נקו
אשר ויתכלמון באלגשם בתרפעיש תו
בשמים פיהם ולשונם תהלך בארץ
וכאנהם קד געלו פואההם פי אלסמא
ואלסנתהם תסעי פי אלארץ לכן ישוב
עמו הלם ומי מלא ימצו למו לדו
רגע בעץ שעבה אלי מרהבתהם ו
להם פיה מן מא אלגאה עליהי
איכה ידע אל ויש
כית מן עלם אלטאיק ... מיני פ
אלעלי הנה אלה רשעים ושלוי ...
השגו חיל ויך הולאי אלצאלמי סר
אדהר וקד כתר יסארהם אך
זכית ... אזן בנקיון כפי
יקינא קד זכית ניתי גסלת ...
נקא ואהי נגוע כל היום ות...
וכנת מבתלא פי כתיר ...
ותחל בי עי כל גדאה אסאמ...
כמו הנה דור בני ...
אקץ מתל הדא ... נץ מן
פאני אכון כלאן ... ד...

את כל הארץ יו' כי את כל הארץ אשר אתה ראה ואולם חי אני ואם יחיב יש אלהיך ויראהו יש וישלח מלך ידיחו כי נתן יד ב'
... ויקח יהושע ... ויתן יש לישראל בה ויאמר אליו ויגני אליך הר המשחית וברוך שם כבודו ... לב זריס ד' ר
... בידו ... עד מחר לא יוכלו נכון ארחץ בנקיון כפי ...

ואחשבה לדעת זאת עמל היא בעיני
ואן כנת פכרת פי מערפה דאלך מן
אלבאטר פאדא בה תעב ושקא׳ עד
אבוא אל מקדשי אל אבינה לאחריתם
לכני אצבר חתי אדכל מקדס אללה פאני
אפהם עאקבתהם חיניד׳ אך בחלקות
תשית למו הפלתם למשואות׳ אנך
געלת דלך להם אסתדראגא תוקעהם
בה פי צגאיג׳ איך היו לשמה כרגע
ספו תמו מן בלהות׳ יקול כיף צארו
[illegible]ה כטרפה עין וספו ופנו מן הולהם׳
[illegible] אדני בעיר צלמם
תב[illegible]ה׳ כחלם מן בעד אסתיקץ מנה כדאך
[illegible]רב תגער כיאלהם פי אלבלד מזרא׳
[illegible] לבבי וכליותי אשתונן׳ פאדא
[illegible]מר פי דלך קלבי ואתיקנה תהדא
[illegible]י ואטמאן׳ ואני בער ולא אדע
[illegible]ורי אנא פיה
[illegible] וכנת פיה מעאך
[illegible] עמך אחזת ביד
[illegible]פיה דאימא מעך למא
[illegible] בעצתך תנחני ואחר
[illegible] חכמתך תדירני ובעד
[illegible] אני מי לי בשמים

ועמך לא חפצתי בארץ׳ פמא לי פי
אלסמא סואך ולא אריד פי אלארץ מעך
כלה שארי ולבבי צור לבבי וחלקי
אלהים לעולם׳ לכי ירכן גסמי ונפסי
אקול אללה מעתמד קלבי וקסמי אלא
אלאבד׳ כי הנה רחקיך יאבדו הצמתה
כל זונה ממך׳ ואעתקד אן בעידיך
יבירון וקד אעטבת כל מן טגא ענך׳
ואני קרבת אלהים לי טוב שתי באדני
יהוה מחסי לספר כל מלאכותיך׳ ואנא
פקרבך כיר לי וקד געלתך יא אללה יא
רב מכני אן אקץ גמיע רסאילך׳

משכיל לאסף

למה אלהים זנחת לנצח יעשן אפך
בצאן מרעיתך׳ יקול תפהים יסבח בה
אל אסף יא רב לא תכדל אלי אלגאיה ולא
יתוקד גצבך פי קום הם כגנם רעיתך׳
זכר עדתך קנית קדם גאלת שבט
נחלתך הר ציון זה שכנת בו׳ ואדכר
גמאעתך אלדי מלכתהא קדימא ואצטפית
נחלתך אלדי פככתהם וגבל ציון אלדי
סכנתה׳ הרימה פעמיך למשאות
נצח כל הרע אויב בקדש׳ [illegible]
עקאבך על׳ אלג[illegible]את [illegible]

אסא אלעדו פי אלקדס שאגו צורריך
בקרב מועדיך שמו אותתם אתות
פאן קד זארו אעראך פי וסט מחאצ'רך
פגעלו להם פיהא אתאר ועלאמאת
יודע כמביא למעלה בסבך עץ קרדמות
יערף כמא תדכל אלקאדים פי שגב
אלחטב ועתה פתוחיה יחד בכשיל וכילפות
יהלמון ואן פגמיע נקושהא הם
באלמעול ואלפאס יהכבונהא שלחו באש
מקדשך לארץ חללו משכן שמך
קד כלו אלנאר פי מקדסך ובדלו מסכנך
וטרחוה אלי אלארץ אמרו בלבם נינם
יחד שרפו כל מועדי אל בארץ חתא
נסלהם קד קאלוא פי אנפסהם אגמעין
למא אחרקו גמיע מחאצ'ר אלטאיק
פי בלאדה אותתינו לא ראינו אין עוד
נביא ולא אתנו יודע עד מה אנא לם
נרא איאתנא אלמאצ'יה וליס נבי יאתינא
ולא מענא מן יעלם מתי יאתי אלפרג
עד מתי אלהים יחרף צר ינאץ אויב
שמך לנצח אלי כם יא רב יעיר כנא
אלעדו וירפץ' אלבאגץ' באסמך ואימא
למה תשיב ידך וימינך מקרב חוקך
[illegible] ידך עז[illegible] ידך וימינך [illegible] כל

אפנהם מן גוף ביתך ואלהים מלכי
מקדם פעל ישועות בקרב הארץ ואנת
אלה מלכנא אלקדים פאעל אלמגות[illegible] פי
אלבלאד אתה פוררת בעזך ים שברת
ראשי תנינים על המים ואנת אלדי מזקת
בעזך אלבחר וכסרת רווס קום שביה
באלתנאנין עלי אלמא אתה רצצת ראשי
לויתן תתננו מאכל לעם לציים ואנת
רצצת רוס אלמלתוין וגעלתהא מאכלא
לקום מפאזין אתה בקעת מעין ונחל
אתה הובשת נהרות איתן ואנת שקקת
לאבאינא אלעיון ואלאודיה ויבסת
אלאנהאר אלצעבה לך יום אף לך ליל[illegible]
אתה הכינות מאור ושמש ולך יוה[illegible]
מע אלליל ואנת היית אלקמר מע אלש[illegible]
אתה הצבת כל גבולות ארץ קיץ ו[illegible]
אתה יצרתם ונצבת גמיע תכס[illegible]
ואלקיץ ואלכריף א[illegible]
זאת אויב חרף יה[illegible]
שמך פאדכר הד[illegible]
בהא אלעדו שעב אלה וקום ג[illegible]
באסמך אל תתן לחית נפש[illegible]
חית עניך אל תשכח לנצח[illegible]
לרסבאע נפסא ת[illegible] לך וח[illegible]

[illegible] מזה ד[illegible] בבל [illegible] על נהרות [illegible] אתה הובשת ופלפל אמנה [illegible] טוב ולא [illegible] נהרות ג ומלהלא [illegible] תזבות [illegible]
[illegible] עד מזה [illegible] עניך חית בצדיק עמך ידין [illegible] ג בפ מלוחד [illegible]

לא תנס בתה יהבט לברית כי מלאו
מחשכי ארץ נאות חמס ואנצר אלא
עהד פאן קד מלו רעאע אלארץ
מאואנא צ'למא אל ישב דך נכלם
עני ואביון יהללו שמך ולא ירגע
אלצעיף כאזיא בל יכון אלצעיף ואלמסכין
ימתדחאן אסמך קומה אלהים ריבה
ריבך זכר חרפתך מני נבל כל היום
כראך פקם יא רבנא בחסואכצם כצמ
אנא ואדכר מא לקינאה מן עאר אלגאהל
פי כתיר מן אלזמאן אל תשכח קול
צרריך שאון קמיך עלה תמיד ולא
תגפל תגמר תצוית אעדאך מנסיא
ולא גלבאת מקאומינא אלמרתפעה
דאימא

עה

למנצח אל תשחת

מזמור לאסף שיר למגד לדאוד יסבח
בה אלמואצבין מן אל אסף תשפע
יקולון לא תהלך הודינו לך אלהים
הודינו וקרוב שמך ספרו נפלאותיך
חמדנאך יא רב לאסתחקאקך ושכר
נאך למא כאן אסמך קריבא מנא וקד
יקצון מן אעגובאתך קוס קל חאכמהם
כי אקח מועד אני מישרים אשפט

אדא מלכת גמאעה פאנא באלמסתקים
אחכם פיהם נמגים ארץ וכל ישביה
אנכי תכנתי עמודיה סלה חתי לו כאנת
אלארץ אן תמוג בגמיע אהלהא לכנת
אנא אתבת אעמאדהא סרמדא אמרתי
להוללים אל תהלו ולרשעים אל תרימו
קרן כאן אקול ללמהגנין לא תמתדחו
וללצאלמין לא תרפעו שאנכם אל
תרימו למרום קרנכם תדברו בצואר
עתק תרפעא תומובהא אלסמא ולא
תתכלמו בכלמא בענק קוי כי לא
ממוצא וממערב ולא ממדבר הרים
פאן דאלך ליס מן אלמשרק ולא מן אל
מגריב ולא מן אלבראדי ואלגבאל חצל
לכם כי אלהים שפט זה ישפיל וזה
ירים ואנמא אלאה הו אלחאכם ירפע
הדא ויצע הדא כי כוס ביד יהוה ויין
חמר מלא מסך ויגר מזה אך שמריה
ימצו ישתו כל רשעי ארץ ועקאבה
שביה בכאס כמר מזאגהא מנכר
מע נצחהא ויקינא אן גמיע טלחא
אלארץ ישרבון מן דרדיהא חתי
ימצונהא ואני אגיד לעולם אזמרה
לאלהי יעקב ואנא אכבר בדלך אלי

ז זוגי מן ב חד מן וחד חלוף מיה דין ומאז באתי אל פרעה ומן אז חדלנו ומיצאי מא יבי ומקמי מפלטי מא [illegible] מן קמי ומאיבי אושע רוממו ומן איבי
אושע מקבצאל דשמוא מן קבצאל דדב הימ ועינך מדמעה את עיני מן דמעה כי לא ממוצא והדע ותשכל מן [illegible] דדניאל [illegible]
דעזרא [illegible] ישב ה מי ירא והדר ואנכי ישב אשב עם המלך אם ישבו שובבו [illegible] אפך ותנח [illegible] נבלס [illegible]

אלדהר ואמגד עליה אלאה יעקוב וכל
קרני רשעים אגדע תרוממנה קרנות
צדיק וארא אגדע שאן אלט̇אלמין בקולי
הדא ארתפע שאן אלצאלחין

למנצח בנגינת

מזמור לאסף שיר מגד לדאוד יסבח
בה אלמואצבין באלאלחאן נודע ביהודה
אלהים בישראל גדול שמו וקד כאן
ערף אן אללה סאכן פי חוז יהודה ופי אל
אסראיל אסמה אלכביר ויהי בשלם
סכו ומעונתו בציון וצח אן אלאלה
פי מדינה אלסלאם ומוטנה פי ציון שמה
שבר רשפי קשת מגן וחרב ומלחמה
סלה ואנה כסר הנאך מן אלאת אלקסי
ואלתרס ואלסיף וסאיר אלת אלחרב סרמדא
נאור אתה אדיר מהררי טרף ויערלם
אנך אלמכוף אלאגל מן אלמלוך אלמפתרסה
אשתוללו אבירי לב נמו שנתם ולא
מצאו כל אנשי חיל ידיהם אד סלבו
אבטאל אלקלוב ונאמו פי צרעתהם
ולם יגד דוי אלחיל קדרתהם מגערתך
אלהי יעקב נרדם ורכב וסוס ומן
זגרתך יא אלאה יעקוב אסכתת אלמוכב
ואלכיל אתה נורא אתה ומי יעמד לפניך

מאז אפך אנת אלמכוף אנת ומן דא
יקף בין ידיך חין תגצב משמים השמעת
דין ארץ יראה ושקטה יתסמע מן אלסמא
אלחכם פכאף בעץ אהל אלארץ ובעצהם
יקרון בקום למשפט אלהים להושיע
כל ענוי ארץ סלה אד קאם אללה ללחכם
ליגית גמיע אלכאשעין סרמדא כי
חמת אדם תודך שארית חמת תחגר
צארת חמייה אלנאס אלדי כאנת תשכרך
אד תקלדת פיהם גמיע אלחמיאת נדרו
ושלמו ליהוה אלהיכם כל סביביו יו
בילו שי למורא ויקולון אנדרו ללה
רבכם וסלמו אליה אד תשאהדון גמיע
אלמחיטין בקדסה יסלמון הדאיא
לכופה יבצר רוח נגידים נורא למלכי
ארץ וממא יפות אלמדברין אראהם
יציר מכופא ענד אהל אלארץ

למנצח על ידיתון

לאסף מזמור והדא מגד יסבח בה
אלמואצבין מן אל אסף וידותון קולי
אל אלהים ואצעקה קולי אל אלהים
והאזין אלי אללהם פאן צותי אליך
אד אצרך וצותי אליך אד אתחנן ביום
צרתי אדני דרשתי ידי לילה נגרה

נורע ג̇ קמ̇ בי̇הודה בשערים אשר הוא ... סוכו ג̇ חד כת̇ סכו וחד כת̇ סוכו וחד כת̇ שכו עזב ככפיר סכו ויהי בשלם סוכו ויחמס כגן שכו ... ב̇
בכנה ופת היראים ... כאריה בסכה כי יצפנני בסכה ... מהררי ג̇ וישא משלו ... באור אתה אדיר ממעונות אריות ...

ולא תפוג מאנה הנחם נפשי ופי יס
שדתי אטלבך ארא אנגר[illegible] אפתי
באליל פלא תפתר[illegible]ת נפסי אן
תתעזא׃ אזכרה אלהים ואהמיה
אשיחה ותתעטף רוחי סלה׃ אדכר
אללה ואהים מן דכרה ואשכרה פתצור
רוחי סרמדא׃ אחזת שמרות עיני
נפעמתי ולא אדבר׃ פקד אכד אגפם
בגפן עיני פכרבת חתי ליס אתכלם׃
חשבתי ימים מקדם שנות עולמים׃
וארא חסבת אלאיאם אלקדימה וסניי א
והרי׃ אזכרה נגינתי בלילה עם לבבי
אשיחה ויחפש רוחי׃ אדכר חסרתי
באליל ואשכוהא פי נפסי ותפתש רוחי
ותקול׃ הלעולמים יזנח אד׳ ולא יסיף
לרצות עוד׃ יהל אלא אלדהר יכדל אללה
ולא יעוד זיארה פיר׃ האפס לנצח
חסדו גמר אמר לדר ודר׃ והל כלא
פצלה אלא אלגאיה או גזם עלי קול גיל
ואגיאל׃ השכח חנות אל אם קפץ באף
רחמיו סלה׃ והל נסי אלטאיק אלחנה או
[illegible]ם עלי רחמתה בגצבה סרמדא׃
ואמר חלותי היא שנות ימין עליון׃
וקד קלת הי צרעתי ומדת אפת אלעלי

אזכור מעללי יה כי אזכרה מקדם
פלאיך׃ אדכר שמאיל אללה כמא לם
אזל אדכר קדימא אעגובאתך׃ והגיתי
בכל פעליך ובעלילותיך אשיחה׃ ודרסת
פי כתיר מן אפעאלך ונטקת מן תסביחך׃
אלהים בקדש דרכך מי אל גדול כאלהים׃
אלהם פאולנא מן סירך אלמקדסה פאנה
לא אלאה אלא אללה אלאכבר׃ אתה האל
עשה פלא הודעת בעמים עזך׃ אנת
אלטאיק עאמל אלאעגובאת כמא ערפת
אלאמם עזך׃ גאלת בזרוע עמך בני
יעקב ויוסף סלה׃ ופככת קומך בדראע
קוי בני יעקוב וסבט יוסף סרמדא׃ ראוך
מים אלהים ראוך מים יחילו אף ירגזו
תהמות׃ אלהם פכמא ראך אלמא פזקת
וראך אלמא פארתעד וארתגזת אלגמור׃
זרמו מים עבות קול נתנו שחקים
אף חצציך יתהלכו׃ וסאלת אלגיום מאא
ואעלנת אלשואהק אצואתהא וסארת
צואעקך סירא׃ קול רעמך בגלגל
האירו ברקים תבל רגזה ותרעש הארץ׃
ומן צות רואעדך דון אלפלך אנארת אלברוק
אלעאמרה פרגזת אלארץ ותזלזלת׃
בים דרכך ושביליך במים רבים ועקבותיך

ולא יסיף ג עוד לגעת בך לרצות עוד לגעת עצב עמה ׳ ׳ כאלהים ג והייתם כאלהים ידעי ובית דוד כ׳ אלהים אלהים בקדש דרכך ׳ ׳ ולא יהיו ג
בנים ובנות תוליד לא תקח לך אשה ולא יהיו כאבותם ׳ וכל יחזק דבות במא בסוד עמי לא יהיו ׳ ׳

לא נדעו׳ וכאן פי אלמא טריקך וסבלך
פי אלגזיר מן חית לם תערף אתארך׳
נחית כצאן עמך ביד משה ואהרן׳
וסירת קומך כגנם ביד מוסי והרון׳

משכיל לאסף

האזינה עמי תורתי הטו אזנכם לאמרי
פי׳ קול תפהים יסבח בה אל אסף אנצתו
יא קומי לדלאלתי ומילו אסמאעכם
אלי אקואל פיי׳ אפתחה במשל פי אביעה
חידות מני קדם׳ פאני מפתתח באמתאל
ואורי באחאדית קדימה׳ אשר
שמענו ונדעם ואבותינו ספרו לנו׳
אלתי סמענאהא פעלמנאהא ממא
קץ לנא אבאונא׳ לא נכחד מבניהם
לדור אחרון מספרים תהלות יהוה
ועזוזו ונפלאתיו אשר עשה׳ ולא
נכתמהא ען בניהם אלי אלגיל אלאכר
כל נקץ מדאיח אללה ועזה ואעגובאתה
אלתי צנעהא׳ ויקם עדות ביעקב ותורה
שם בישראל אשר צוה את אבותינו
להודיעם לבניהם׳ באן אקאם שהאדה
פי אל אסראיל אלתי אמר בהא אבאנא
באן יערפונהא בניהם׳ למען ידעו
דור אחרון בנים יולדו יקמו ויספרו

לבניהם׳ לקבל אן יעלם אלגיל אלאכירה
מן אלבנין אלדין ינשון ויקצון דלך עלי
בניהם׳ וישימו באלהים כסלם ולא
ישכחו מעללי אל ומצותיו ינצרו׳
ויצירון עלי אללה תכלאנהם ולא ינסון
שמאילה ופראיצה יחפצון׳ ולא יהיו
כאבותם דור סורר ומורה דור לא הכין
לבו ולא נאמנה את אל רוחו׳ ולא יכונו
כאבאיהם אלגיל אלזאיל אלמכטף אלגיל
אלדי לם יצלח ניתה ולם תדם מע אלטאיק
רוחה׳ בני אפרים נושקי רומי קשת
הפכו ביום קרב׳ וכאן בני אפרים פי
דלך כנאשבה או רמאה קוס אנהזמו
פי יום חרב׳ לא שמרו ברית אלהים
ובתורתו מאנו ללכת׳ לם יחפצו עהד
אללה ואבו אן יסירו פי תוראתה׳ וישכחו
עלילותיו ונפלאותיו אשר הראם׳ בל
נסיו תסאביחה ואעגובאתה אלתי
אוראהם׳ נגד אבותם עשה פלא בארץ
מצרים שדה צען׳ ואלעגאיב אלתי צנע
חדא אבאיהם פי ארץ מצר בלד
צאן׳ בקע ים ויעבירם ויצב מים
כמו נד׳ ואד שק אלבחר פאגאזהם
ואנצב אלמא כטאטו ואטי׳ וינחם בענן

ותורה ה׳ וסימנה ה׳ הוה עלהוה כי שפתי כה׳ ויקם עדות כי נר מצוה ואת שבת קדשך הודעת [illegible] יקמו ז׳ חס ושמע אישה תנ׳ ויאמר יואב יקמו
לא יקמו אשרים בל [illegible] ישו ארץ רשעים בל יקמו על כן לא יקמו רשעים יקמו ויספרו לבניהם [illegible] וישימו ג׳ רפי על העצים למען ידעו
וידעו [illegible] שימו [illegible] את בני [illegible] מואב בעני הרכב ומלכים בחלה ובחבור בענן יומם לבטח [illegible] לבוים [illegible] רומי ורמי

יומם ובכל הלילה באור אש וסיירהם
בֿאלגמאם נהארא וטול אֿלליל בצו אֿלנאר
יבקע צרים במדבר וישק כתהמות
רבה וכאן ישקק אֿלצואנאת פי אֿלבר
ויסקיהם מנה מאא כאֿלגמר אֿלעצימה
ויוצא נוזלים מסלע ויורד כנהרות
מים ואכֿרג אֿלהואטל מן אֿלצכֿר ואחדר
אֿלמא כאֿלאנהאר ויוסיפו עוד לחטא לו
למרות עליון בציה ועאדו איצֿא אֿלי
אן אכֿטו לה וכֿאלפו אֿלעאלי פי אֿלמפאזה
וינסו אל בלבבם לשאל אכל לנפשם
ואמתחנו אֿלטאיק פי קלובהם במאסאלו
טעאמא מן גיר חאגה וידברו באלהים
אמרו היוכל אל לערך שלחן במדבר
פתכלמו פיה וקאלו איטיק אן ינצֿד לנא
מאידה פי אֿלבר הן הכה צור ויזובו מים
ונחלים ישטפו הגם לחם יוכל תת אם
יכין שאר לעמו הא אנה קד צרב
אֿלצואן חתי פאצֿ מאא ואודיה תגר
אֿלטעאם איצֿא אימכנה אן יעטינא
או יצלח לקומה מאכלא לכן שמע
יהוה ויתעבר ואש נשקה ביעקב וגם
אף עלה בישראל לדֿלך סמעהם אֿלה
פאחל בהם עברה בנאר אשתעלת 51

פי אל יעקוב וגצֿב פי אל אסראיל
כי לא האמינו באלהים ולא בטחו
בישועתו ממא לם יומנו באֿלה ולם
יתקו במגותתה ויצו שחקים ממעל
ודלתי שמים פתח פאמר אֿלשואהק
אֿלעאליה ופתח מצארע אֿלסמא וימטר
עליהם מן לאכל ודגן שמים נתן למו
ואמטר עליהם מנא פאכלוה ומן דגן
אֿלסמא אעטאהם לחם אבירים אכל
איש צידה שלח להם לשבע ואטעם
מהם טעאמא גלילא ובעת להם בזאד
שבעהם יסע קדים בשמים וינהג בעזו
תימן ותם ציר ארֿיח אֿלקבול פי אֿלסמא
וקאד בעזה אֿלגנוב וימטר עליהם
כעפר שאר וכחול ימים עוף כנף
פאמטר עליהם לחמא כאֿלתראב וכ
וכרמל אֿלבחר מן טאיר דֿו גנאח ויפל
בקרב מחנהו סביב למשכנתיו ואוקע
דֿלך דֿאלך עסכרהם חואלי מסאכנהם
ויאכלו וישבעו מאד ותאותם יבא
להם פאכלו ושבעו גדא וכאן מא
אשתהו אעטאהם לא זרו מתאותם
עוד אכלם בפיהם בינאהם לם יזאלו
ען שהואתהם ועד טעאמהם פי

נוזלים ב׳ מ״ל אם ינתשון מים זרים קרים ויוצא נוזלים מסלע ישעיהן למרות חטף תהלים למרות ל׳שבע ד׳ באכלנו לחם לשבע ונתנה הארץ פריה ואכלתם לחמכם צידה שלח להם ויפל ג׳ ... תרדמה או בכל אבן ויפל בקרב מחנהו אמונה בו ... ואמינו אנשי נינוה באלהים כי לא האמינו באלהים

פואהם: ואף אלהים עלה בהם ויהרג
במשמניהם ובחורי ישראל הכריע:
חתי חל בהם גצב אללה פקתל מן אגלאהם
ואגתא מן מכתאריהם: בכל זאת חטאו
עוד ולא האמינו בנפלאותיו: ופי כל
הדא אכטו איצא ולם יתקו באעגוב
אתה: ויכל בהבל ימיהם ושנותם
בבהלה: ואפנא איאמהם פי הבאו ומן
סניהם פי כבט: אם הרגם ודרשוהו
ושבו ושחרו אל: וכאן יכאד אן יק
יקתלהם אלתמסוה ויעודון ויטלבונה
צרורה: ויזכרו כי אלהים צורם ואל
עליון גאלם: וידכרון אנה מעתמדהם
ואלטאיק אלעאלי וליהם: ויפתוהו בפיהם
ובלשונם יכזבו לו: פכאדעוה באפ
ואההם וכדבוה באלסנתהם: ולבם לא נכון
עמו ולא נאמנו בבריתו: וקלובהם
גיר תאבתה לה ולא מאמונה פי עהדה:
גיר תאבתה לה ולא מאמונה פי עהדה:
והוא רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה
להשיב אפו ולא יעיר כל חמתו: והו
ארחים יגפר אלדנוב ולא יהלך וכתירא
מא ירד גצבה ולא יתיר גמיע חמיתה:
ויזכר כי בשר המה רוח הולך ולא ישוב:

ידכר אנהם בשריין רוח מאר לא יטיק
אן יעוד: כמה ימרוהו במדבר יעציבוהו
בישימון: וכם כאנו יכאלפונה פי אלבר
וישאקונה פי אלסמאוא: וישובו וינסו
אל וקדוש ישראל התוו: ויעודון
פימתחנון אלטאיק ויחדון קדוס אלסוא:
לא זכרו את ידו יום אשר פדם מני צר:
ולם ידכרו קדרתה יום פכהם מן יד
אלעדו: אשר שם במצרים אתותיו
ומופתיו בשדה צען: ומא צייר פי מצר
מן איאתה ופי בלד אלצאן מן בראהינה:
ויהפך לדם יאריהם ונזליהם בל ישתיון:
באן אקלב כל גאנהם דמא והו אטלהם
לם ישרבונהא: ישלח בהם ערב
ויאכלם וצפרדע ותשחיתם: ובעת
פיהם בכלט וחש פאכלהם ותמאסיחא
פאהלכתהם: ויתן לחסיל יבולם ויגיעם
לארבה: ואסלם אראהם ללקצאם וא
ואכסאבהם ללגראד: יהרג בברד
גפנם ושקמותם בחנמל: וקתל גפנהם
באלברד וגמיזהם באלסקיע: ויסגר לברד
בעירם ומקניהם לרשפים: ואוקף
ללברד בהאימהם ומואשיהם לוהג
אלנאר: ישלח בם חרון אפו עברה

ישלח יב [illegible] אחזני את לבו ואת [illegible] ישלח אתכם עוד נגע אחד וגם את הצרעה את המארה לכן ישלח האדון לאמר הן ישלח איננו ועל יובל
[illegible] ללא בינו ישלח [illegible] באיש תהפכות [illegible] וחד ומלאך אכזרי ישלח בן [illegible] אלהים [illegible] ויחר [illegible] אלהים כי הולך [illegible] ואף אלהים עלה בהם
[illegible] זכרו נפלאותיו ותגירון אשר שם במצרים

וזעם וצרה משלחת מלאכי רעים
ובעת פיהם מן שדה גצבה אלעברה
ואלגם ואלצרא ברסאלה מלאיכה אלעקאב
יפלס נתיב לאפו לא חשך ממות נפשם
וחיתם לדבר הסגיר ויסקם פיהם סככא
לגצבה ולא יצד אנפסהם מן אלמות בעד
מא קדם חיואנהם אלי אלובא ויך כל
בכור במצרים ראשית אונים באהלי
חם חתי קתל כל בכר במצר ומנהא אול
נסל מן מנאזלהם ויסע כצאן עמו
וינהגם כעדר במדבר ורחל קומה כמא
גנם טועא וקאדהם כאלקטיע פי אלברי
וינחם לבטח ולא פחדו ואת אויביהם
כסה הים וסירהם פי ותאק פלם יכאפו
ובאגצהם גטאהם אלבחר ויביאם אל
גבול קדשו הר זה קנתה ימינו ואתי
בהם אלי תכם קדסה אלגבל אלדי הו מלכה
בעזה ויגרש מפניהם גוים ויפילם
בחבל נחלה וישכן באהליהם שבטי
ישראל וטרד מן בין ידיהם אממא
אוקעהם להם בחבל נחלה ואסכן פי
מנאזלהם אסבאט אסראיל וינסו
וימרו את אלהים עליון ועדותיו לא
שמרו פאמתחנו אלה אלעלי ובאלפוה

ושואהוה לם יחפצוה ויסגו ויבגדו
כאבותם נהפכו כקשת רמיה ופתרו
וגדרו כאבאיהם אנקלבו כרמיה קוס
מורבה ויכעיסוהו בבמותם ובפסיליהם
יקניאוהו אצארו יגיצונה בביעהם
ויגצבונה בפסולהם שמע אלהים
ויתעבר וימאס מאד בישראל סמע
אלה דלך פאחל בהם עברה וזהד פי
קום מן אל אסראיל ויטש משכן שלו
אהל שכן באדם פסיב מסכן שילו
כבא כאן אסכנה פי קריה אדם ויתן
לשבי עזו ותפארתו ביד צר וגעל
מחל עזה מסביא ופכר קומה פי יד
אלעדו ויסגר לחרב עמו ובנחלתו התעבר
ואסלם שעבה ללסיף ואחל עברה
בצפותה בחוריו אכלה אש ובתולתיו
לא הוללו ואכל נאר אלסיף מן שבאבה
ומאת מן אבכארה מן לם ימדחו כהניו
בחרב נפלו ואלמנותיו לא תבכינה ומן
אאימתה מן וקע באלסיף ומן אראמלה
מן לם יבכין מפקודהן ויקץ כישן
אדני כגבור מתרונן מיין חתי יקץ
אלה שעזה ממא כאן פיה באלנאים
פצאר כגבאר מסתפיק מן סכרה ויך

חשך ז׳ אינכו גדול ואת עבדו חשך מרעה כי חשך ואב הנה חשך אדני את ובתחפנחס מרדף בלי חשך יפלס נתיב ויסע ג׳ משה את ישראל
כצאן עמו כעין תקותו וחד יסע קדים וישכן ב׳ ויגרש את האדם ויגרש מפניהם גוים וחד לעפר ישכן סלה ויאמרו הנה חבש ותבואהו
בית יד כי נבלה יד אל שמואל בשלו ואחיה בן אחיטוב כאשר עשיתי לשלו ויבאו אנשים משכם ויטש משכן שלו כל וראיתם והנה אם יצאו

צריו אחור חרפת עולם נתן למו׃ וצרב
אעדאה פי בעץ אעצאיהם ממא געל
להם פיה עאר אלדהר׃ וימאס באהל
יוסף ובשבט אפרים לא בחר׃ וזהד פי
מנזל אל יוסף ולם ירע אלתיר סבט א
אפרים׃ ויבחר את שבט יהודה את הר
ציון אשר אהב׃ ואכתאר סבט אל
יהודה וגבל ציון אלדי אחבה׃ ויבן כמו
רמים מקדשו כארץ יסדה לעולם׃
ובנא מקדסה רפיעא פי אלארץ אלדי
אססהא אלי אלדהר׃ ויבחר בדוד עבדו
ויקחהו ממכלאת צאן׃ ואכתאר דאוד
עבדה חין אכדה מן מחאבס אלגנם׃
מאחר עלות הביאו לרעות ביעקב
עמו ובישראל נחלתו׃ פאתא בה מן
רעי אלחואמל אן ירעא אל יעקוב קומה
ובני אסראיל נחלתה׃ וירעם כתם
לבבו ובתבונות כפיו ינחם׃ פרעאהם
בצחה קלבה וסירהם בפהם תדבירה׃

מזמור לאסף עט

אלהים באו גוים בנחלתך טמאו את
היכל קדשך שמו את ירושלם לעיים׃
והדא מגד יסבח בה אל אסף יא רב
קד דכל מן אלאמם פי נחלתך ומן נגס
היכל קדסך וצירו מדינת אלסלאם כרבא׃
קטעא׃ נתנו את נבלת עבדיך מאכל לעוף
השמים בשר חסידיך לחיתו ארץ׃
וגעלו גות עבידך מאכלא לטאיר
אלסמא ולחום אכיארך לחיואן אלארץ׃
שפכו דמם כמים סביבות ירושלם
ואין קובר׃ וספכו דמאהם כאלמא חואלי
ירושלם ומא להם מן דאפן׃ היינו חרפה
לשכנינו לעג וקלס לסביבותינו׃ וחתי
צרנא עארא לגיראננא והזוא ותעייא
למן חואלינא׃ עד מה יהוה תאנף לנצח
תבער כמו אש קנאתך׃ פאלי כם יא רב
תגצב עלינא גאיה או תשתעל כאלנאר
חמייתך׃ שפך חמתך אל הגוים אשר
לא ידעוך ועל ממלכות אשר בשמך
לא קראו׃ בל אטרחהא עלי אלאמם
אלדי לא יערפונך וממאלך לם ידעון
באסמך׃ כי אכל את יעקב ואת נוהו
השמו׃ פאנהם קד אסתאכלו אל יעק
ואוחשו מאואה׃ אל תזכר לנו עונת
ראשנים מהר יקדמונו רחמיך כי
דלונו מאד׃ ולא תדכר לנא אלדנוב
אלסאלפה ואסרע ברחמתך תתלקאנא
פאנא קד צעפנא גדא׃ עזרנו אלהי

טמאו ג̇ אשר טמאו אחותם עוד זאת ... טמאו את היכל קדשך ... קובר ב̇ חד מל וחד חס ואת איזבל יאכלו הכלבים שפכו דמם כמים
בתלי חס ... וחד וטמאו את שם קדשי ...

ישענו על דבר כבוד שמך והצילנו
וכפר על חטאתינו למען שמך׃ ואענא
יארב גיאתנא בסבב אסמך אלכרים
ונגנא וגפר כטאיאנא כמא אנת אהלה׃
למה יאמרו הגוים איה אלהיהם יודע
בגיים לעינינו נקמת דם עבדיך השפוך׃
ולא יקולון אלאמם אין רבהם בל יערף
פיהם בחצרתנא נקמה דם עבידך אלמס
תבוא לפניך אנקת אסיר כגדל זרועך
הותר בני תמותה׃ ותצל אליך שהקת
אלאסיר ובעצם קדרתך אטלק דרי
אלאמאתה מן כטרהם׃ והשב לשכנינו
שבעתים אל חיקם חרפתם אשר
חרפוך אדני׃ ורד לגיראננא כתירא
ועלי כלפהם עקובה תעיירהם אלדי
עיירונא יארב׃ ואנחנו עמך וצאן מרעיתך
נודה לך לעולם לדור ודר נספר תהלתך׃
ונחן קומך וגנם רעיתך נשכרך אלא
אבד ואלי גיל ואגיל נקץ מן מדחתך׃

למנצח אל

ששנים עדות לאסף מזמור׃ והדא
מגד שהאדה יסבח בה אלמואצבין מן
אל אסף בלחן מרקבב אלסוסן׃ רעה
ישראל האזינה נהג כצאן יוסף ישב
הכרובים הופיעה׃ יא ראעי אל אסראיל
אסמע לנא יא קאיד אל יוסף כאלגנם
טועא יא סאכן אלכרובין אצהר׃ לפני
אפרים ובנימן ומנשה עוררה את
גבורתך ולכה לישעתה לנו׃ ובחצרת
אל אפרים ובנימן ומנשה אצהר
גברותך ואקבל אלינא במגותך׃ אלהים
השיבנו והאר פניך ונושעה׃ אללהם
ואסתתבנא בנור וגהך ואגתנא׃ יהוה
אלהים צבאות עד מתי עשנת בתפלת
עמך׃ אללהם יארב אלגיוש אלא כם
תקלי צלות קומך׃ האכלתם לחם
דמעה ותשקמו בדמעות שליש׃ וקד
גדיתכם מן טעאם אלדמוע וסקיתהם
מנה אכיאלא׃ תשימנו מדון לשכנינו
ואיבינו ילעגו למו׃ וצירתנא מסאכנין
לגיראננא ואעדאינא יהזובנא׃ אלהים
צבאות השיבנו והאר פניך ונושעה׃
פיא אלה יארב אלגיוש רדנא בנור
וגהך ואגתנא׃ גפן ממצרים תסיע
תגרש גוים ותטעה׃ וגפן רחלת
בהא מן מצר וטרדת אממא חתי
גרסתהא׃ פנית לפניה ותשרש שרשיה
ותמלא ארץ׃ מן בעד מא נגבלת מן

לכה ולכה ד׳ מל׳ חד׳ ולכה אפוא מה אעשה ולכה אין בשורה מצאת שמלה לכה קצין ולכה לישעתה לנו ׃ וכל לשון הליכה דכות בר מן ג׳ וחס
ויאמר אליו בלק לך נא אתי ויאמר לנעלו לכה ונקרבה לך נתראה דדב׳ הימ׳ ׃ וכפר ד׳ קרב אל המזבח ב׳ בן והזו׳ ויהרה אל העדה עזרכו
וחד כפר לעמך ישראל ׃ רעה ד׳ סת׳ ויהי הבל רעה צאן כי תועבת מצרים כל רעה צאן ויאמרו אל פרעה רעה צאן רעה ישראל

בין ידיהא פאצלת אצולהא חתי מלאת
אלארץ׃ כסו הרים צלה וענפיה ארזי אל׃
וגטא אלגבאל צלהא ואגצאנהא אלארז
אלאוליה׃ תשלח קציריה עד ים ואל נהר
יונקותיה׃ ומדדת ערוקהא אלא אלבחר
ופראכהא אלא אלנהר׃ למה פרצת גדריה
וארוה כל עוברי דרך׃ פלא תתגר בהא
גדרא פיגניהא מארה אלטריק׃ יכרסמנה
חזיר מיער וזיז שדי ירענה׃ ויקרצהא
חתי אלכנזיר אלברי וחש אלצחרא ירעאהא
אלהים צבאות שוב נא הבט משמים
וראה ופקד גפן זאת׃ אללהם יא אלאה
אלגיוש תב עלינא ואטלע מן אלסמא
ואנצר לנא הדא אלגפן׃ וכנה אשר
נטעה ימינך ועל בן אמצתה לך׃
והכלה גרסתהא בעזך ואלגצן איידתה׃
שרפה באש כסוחה מגערת פניך
יאבדו׃ אלתי צירתהמא חריקא כאלשי
מכסוחה וכאן המא מן זגרה׳ גצבך
יבידון׃ תהי ידך על איש ימינך על
בן אדם אמצת לך׃ ותצהר עזך עלא
אמר תחת ימינך ועלי גצן איידתה׃
ולא נסוג ממך תחיינו ובשמך נקרא׃
ולם נזוג ען טאעתך פאחיינא ונדעי
באסמך׃ יהוה אלהים צבאות השיבנו
האר פניך ונושעה׃ אללהם יארב אלגיוש
כראך רדנא בנור וגהך ואגתנא׃

כב

למנצח׃

על הגתית לאסף׃ וקול יסבח בה אלמואצין
מן אל עוכר אלגתי ואל אסף׃ הרנינו
לאלהים עוזנו הריעו לאלהי יעקב׃
רננו ללה עזנא וגלבו לאלאה יעקוב׃ שאו
זמרה ותנו תף כנור נעים עם נבל׃ ארפעו
תסביח אלקדס ואעלנו דפופא באלרקיק
מן עידאנה מע צנוגה׃ תקעו בחדש
שופר בכסה ליום חגנו׃ ואצרבו באלבוק
פי רוס שהורה ופי צחיה מן איאם חג
קומה׃ כי חק לישראל הוא משפט
לאלהי יעקב׃ פאן דלך רסם לאסראיל
וסירה לאלאה יעקוב עליהם׃ עדות
ביהוסף שמו בצאתו על ארץ מצרים
שפת לא ידעתי אשמע׃ ושהאדה
צירהא פי אל יוסף מד אכרגהם מן
ארץ מצר אלי בלד לא יערפון לגתה׃
אהלה׃ הסירותי מסבל שכמו כפיו
מדוד תעברנה׃ וחין אזל מן אלנקל
עאתקהם ואבעד אכפהם מן אלנקיר׃
בצרה קראת ואחלצך אענך בסתר

ו זוגי מן ג בחד ענין קדמיה ותנינ נסיבו ו ולית ליתיה כה ו וסאתים שערים וסאתים סאתים שערים ושמחת עולם ושמחת עולם שמחת
עולם וסער מסחו ולו וסעו ... ל סער מתגורר ואתה אל תירא ואתה אל תירא אתה אל תירא ותאו ואילו ותאו ואלו תתו אלו והאר פניך והאר
פניך האר פניך

רעם אבחנך על מי מריבה סלה וקאל
להם טאלמא דעותני פי אלשדה וכלצתך
מנהא ואגבתך מן אסתר ברעד וקווה
ואוריתך אתגרבה פי מא אלכצומה
וגירהא סרמדא שמע עמי ואעידה
בך ישראל אם תשמע לי פאסמע יא
קומי חתי אנאשדך ויא אל אסראיל
אקבל מני לא יהיה בך אל זר ולא תשתחוה
לאל נכר ולא יכון פי מא בינך אלאה
אכר ולא תסגד למעבוד גירי אנכי
יהוה אלהיך המעלך מארץ מצרים
הרחב פיך ואמלאהו אנא אלה רבך אלדי
אכרגתך מן בלד מצר אוסע פאך וסא
חתי אמלאה ולא שמע עמי לקולי וישראל
לא אבה לי ואל לם יקבל קומי ראיי ואל
אסראיל לם ישא דאך ואשלחהו בשרירות
לבם ילכו במועצותיהם כליתהם מע
תמרד הוא קלובהם ויסירון פי עקובה
משוראתהם לו עמי שמע לי ישראל
בדרכי יהלכו ולו כאן קומי יקבל מני
ואל אסראיל יסלכון פי טריקי כמעט
אויביהם אכניע ועל צריהם אשיב ידי
לבנת ען קליל אהזם אעדאהם ועלא 54
מצאריהם ארד אפתי משנאי יהוה

יכחשו לו ויהי עתם לעולם וכאן אלכפאר
יכצעון להם ותבקא דולתהם אלי אלאבד
ויאכילהו מחלב חטה ומצור דבש
אשביעך ואטעמהם מן לב אלחנטה
כירא ומן אלצואן אשבעהם עסלא

פב מזמור לאסף

אלהים נצב בעדת אל בקרב אלהים
ישפט מגד יסבח בה אל אסף אלה נצב
אמרה פי אלמחאצר פי מא בין חכאם
ארא יקצון עד מתי תשפטו עול ופני
רשעים תשאו סלה יקול להם אלא כם
תחכמון באלגור ואלצאלמין תחאבו סרמדא
שפטו דל ויתום עני ורש הצדיקו אחכמו
ללפקיר ואליתים ואלצעיף ואלמסכין אנצפוהמא
פלטו דל ואביון מיד רשעים הצילו
ופלתוהמא ונגוהמא מן יד אלצאלמין לא
ידעו ולא יבינו בחשכה יתהלכו ימוטו
כל מוסדי ארץ יא מן לא יערפון ולא
יפהמון פהם פי צלאם יסירון ואלי אן תמיל
אסאסאת אלארץ אני אמרתי אלהים
אתם ובני עליון כלכם ולקד כנת ארדת
אן תכונו אשראפא ושבה אהל אלעלו
אגמעין אכן כאדם תמותון וכאחד
השרים תפלו פאדא בכם אנתרתם אן

אנכי יש' יב' מי שם פה לאדם אשר הוצאתיך וחבידן אל קנא אל קנא מי אנכי יש' אהים ומי ביתי דשמואל ואין מבלעדי מושיע רבע היס' כו' אמר
יש' גאלך על אשיבך באהלים ואלהים זולתי המעלך לא אבה ג' השחיתך לא אבה יבמי וישראל תמות ומפרי העץ ויאמר הנחש ונגלה
באזני אכן כאדם בתליה תמותון כתב ושג' תמתון כתב כאדם ג' עבר ברית כאדם תמותון אם כסיתי כאדם ולא יבינו ג' מראות

צור ה' מל' וישלח חירם מלך צור דמל' חלא מקול מפלתך ואמרת לצור הישבת ב' בו חכמיך צור היו בך כי כנור כרמה בן אופ' שא קינה אמ' ס' ט' נסמך
ראיתי לצור צור תעודה פלשת עם ישבי צור ה' גבל ב' זקני גבל וחכמ' גבל ועמון חד קמ'

תמותון כלאמה ותסקטון כבעץ' אלריסא
מן אלמרתבה׃ קומה אלהים שפטה הארץ
כי אתה תנחל בכל הגוים׃ פקם באלקצ'ד
ואחכם לאהל אלארץ' פאנך וארת' אלדניא
וכל אלאמם׃

שיר מזמור לאסף׃

והדא מגד יסבח בה אל אסף׃ אלהים
אל דמי לך אל תחרש ואל תשקט אל׃
אללהם לא אסכאת לעקאבך פלא תמ
סכה ולא תקרה׃ יא טאיק׃ כי הנה אויביך
יהמיון ומשנאיך נשאו ראש׃ לאן
הודא אעדאך יהימון ובאגציך רפעו
רוסהם׃ על עמך יערימו סוד ויתיעצו
על צפוניך׃ ועלי קומך יתחדקון בסר
וישתורון עלי צפותך׃ אמרו לכו
ונכחידם מגוי ולא יזכר שם ישראל
עוד׃ קאלו תעאלו חתי נכתרמהם מן בין
אלאמם ולא ידכר אסם אסראיל זיאדה׃
כי נועצו לב יחדו עליך ברית יכרתו׃
וקד תשאורו וצארו בקלב ואחד עליהם
קד עהדו עהדא׃ אהלי אדום וישמעאלים
מואב והגרים׃ אל אדם ואלאסמאעליין
ואל מואב ואלהגריין׃ גבל ועמון ועמלק
פלשת עם ישבי צור׃ ואלשראה ואלעמאניין

ואל עמלק ואלפלסטיניין מע אהל צור׃
גם אשור נלוה עמם היו זרוע לבני לוט
סלה׃ ואהל אלמוצל איצא אנעטפו מעהם
פצארו עונא לבני לוט סרמדא׃ עשה
להם כמדין כסיסרא כיבין בנחל קישון׃
פאעמל בהם כמדין או כסיסרא כיבין
פי ואדי קישון׃ נשמדו בעין דאר היו
דמן לאדמה׃ אלדי אנפדו פי עין דאר
וצארו מדאסא כדמן אלארץ'׃ שיתמו
נדיבימו כערב וכזאב וכזבח וכצלמנע
כל נסיכימו׃ פאגעל נבלהם מתל
ערב וזאב ומתל זבח וצלמנע מנתכבי
הם׃ אשר אמרו נירשה לנו את נאות
אלהים׃ אלדי קאלו עזמנא אן נחוז מאוא
אללה׃ אלהי שיתמו כגלגל כקש לפני
רוח׃ יא רבא אגעלהם כאלגראבלה או כקש
בין ידי אלריח׃ כאש תבער יער וכלהבה
תלהט הרים׃ או כנאר תחרק אלשערא
ולהיב ישפשף אלגבאל׃ כן תרדפם בסערך
ובסופתך תבהלם׃ כדאך אכרבהם
בעואצפך ובזואבעך אדהשהם׃ מלא
פניהם קלון ויבקשו שמך יהוה׃ ויעם
וגוההם אלהואן חתי יעלמו אן אסמך
אללה׃ יבשו ויבהלו עדי עד ויחפרו

דמי ב' המזכרים את יי ואל תתנו דמי אלהים אל דמי לך ה' יהמיון ב' הוי המון עמים רבים אדהבל יהמיון כי הנה איביך יהמיון ה' מלא ה'
וסימנ' שבע זאת את אמתות קרנך ... מבחר עצמים מלא פניהם קלון וחד ומלא חפנך גחלי אש

וְיֵאבְדוּ ויכ׳יבון ויתכ׳בלון אלא לאבד
ויכ׳זון ויבידון וְיֵדְעוּ כִּי אַתָּה שִׁמְךָ
יְהוָה לְבַדֶּךָ עֶלְיוֹן עַל כָּל הָאָרֶץ ויעלמון
אנך אללה וחדך אלעאלי עלי גמיע אלעאלם

לַמְנַצֵּחַ

עַל הַגִּתִּית לִבְנֵי קֹרַח מִזְמוֹר קול יסבח
בה אלמו אצ׳בין מן אל עובד ארום אלגתי
ואל קרח אל לואני מַה יְּדִידוֹת מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ
יְהוָה צְבָאוֹת מא אכת׳ר ורנא למסכנך
יארב אלגיוש נִכְסְפָה וְגַם כָּלְתָה נַפְשִׁי
לְחַצְרוֹת יְהוָה לִבִּי וּבְשָׂרִי יְרַנְּנוּ אֶל אֵל
חָי אשתאקת נפסי ת׳ם חנת אלי צחון
אללה וקלבי וגסמי ירנאן ללה אלטאיק
אלחי גַּם צִפּוֹר מָצְאָה בַיִת וּדְרוֹר קֵן לָהּ
אֲשֶׁר שָׁתָה אֶפְרֹחֶיהָ אֶת מִזְבְּחוֹתֶיךָ
יְהוָה צְבָאוֹת מַלְכִּי וֵאלֹהָי מת׳ל טאיר
וגדת להא ביתא או דריה אצאבת וכרא
געלת פיהא פראכ׳הא כד׳אך אנא ענד
מד׳אבחך יארב אלגיוש יא מלכי ואלהי
אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ עוֹד יְהַלְלוּךָ סֶּלָה
אקול טובא סאכני ביתך פאנהם ימדחו
נך פיה סרמדא אַשְׁרֵי אָדָם עוֹז לוֹ בָךְ
מְסִלּוֹת בִּלְבָבָם וטובא אנסאן געל
עזה וקוס כאנת קלובהם מכ׳לצה עֹבְרֵי

בְּעֵמֶק הַבָּכָא מַעְיָן יְשִׁיתוּהוּ גַּם בְּרָכוֹת
יַעְטֶה מוֹרֶה ואלמארין פי ואד אלאנאץ יגעלונה
כאלמעין מן סירהם אלמתתאבע ואלברכאת
ישתמל האדיליהם יֵלְכוּ מֵחַיִל אֶל חָיִל
יֵרָאֶה אֶל אֱלֹהִים בְּצִיּוֹן יאתון מן
חצן אלי חצן חתי יחגון אלי בית אללה פי
ציון יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת שִׁמְעָה תְפִלָּתִי
הַאֲזִינָה אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה יקולון אללהם
יארב אלגיוש אסמע צלותנא ואגבנא
יא אלאה יעקוב סרמדא מָגִנֵּנוּ רְאֵה
אֱלֹהִים וְהַבֵּט פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ אללהם ואנט׳ר
לתרסנא ואממנא אלי וגה מסיחך כִּי
טוֹב יוֹם בַּחֲצֵרֶיךָ מֵאָלֶף בָּחַרְתִּי הִסְתּוֹפֵף
בְּבֵית אֱלֹהַי מִדּוּר בְּאָהֳלֵי רֶשַׁע פאן
אלמקאם פי צחונך יומא כ׳יר מן אלף פי
גירהא פלד׳לך אכ׳תרת אן אסתכף עלי
בית רבי מן אלסכנא דאכ׳ל אכ׳ביה אלצ׳אלמין
כִּי שֶׁמֶשׁ וּמָגֵן יְהוָה אֱלֹהִים חֵן וְכָבוֹד
יִתֵּן יְהוָה לֹא יִמְנַע טוֹב לַהֹלְכִים בְּתָמִים
לאן אללה רבנא כאלשמס מניר וכאלתרס
מוקי אלחט׳א ואלוקאר יעטינא ולא ימנע
כ׳יר אלסאירין בצחה יְהוָה צְבָאוֹת
אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ יארב אלגיוש
כד׳אך טובא אנסאן ותק בך

וידעו כל הארץ כל הקהל עמנו יצ כל ממלכות הארץ מה יענך יצ ולמען יראו כי יהון לו לעבדים כי אתה שנך יצ כי אלהים משל כי ידך זאת · — · מזבחותיך
ב׳ חס וחד מל ויאמר קנא קנאתי וחבירו גם צפור מצאה · — · אלהי ב׳ אתנח פתח הסתופף הושע עבדך · — · שתה ב׳ ודא עטנה אפרחיה את מזבחותיך
ראה אלהים ב׳ אין איש עמכו ראה אלהים על מגננו ראה אלהים · — ·

למנצח

לבני קרח מזמור · מגד לדאוד יסבחה
אמואצבין מן בני קרח · רצית יהוה ארצך
שבת שבות יעקב · טאלמא רצית יא
רב ען בלדך ורדדת סבי יעקוב · נשאת
עון עמך כסית כל חטאתם סלה · ואחתמלת
דנב קומך וגטית כטאיאהם סרמדא · אספת כל עברתך השיבות מחרון
אפך · וצממת ענהם כתיר מן עברתך
ורדדת ענהם שדה גצבך · שובנו אלהי
ישענו והפר כעסך עמנו · כדאך
אסתתבנא יא רב גיאתנא ואפסך גצבך
ענא · הלעולם תאנף בנו תמשך אפך
לדר ודר · אלי אלדהר תגד עלינא או תמד
גצבך אלי גיל ואגיאל · הלא אתה תשוב
תחיינו ועמך ישמחו בך · יא אנך ועדת
אן תעוד פתחיינא וקומך יפרחון בך ·
הראנו יהוה חסדך וישעך תתן לנו ·
אלהם פאורינא מן פצלך ואעטנא מן
גיאתך · אשמעה מה ידבר האל יהוה
כי ידבר שלום אל עמו ואל חסידיו
ואל ישובו לכסלה · מא נסמע בה מא
תכאטבנא יא רב יא טאיק פאנך תקול
סלאמא לקומך ואבראהם לא יעודון
אלא גהלהם אכראי · אך קרוב ליראיו
ישעו לשכן כבוד בארצנו · ויקינא
אן גותך קריבא מן אתקיאך כדאך מא
יכון כרמך פי בלדנא · חסד ואמת נפגשו
צדק ושלום נשקו · אהל אלפצל ואלמערופה
אתקו ודוו אלנצפה ואלסלאמה תקאבלו ·
אמת מארץ תצמח וצדק משמים
נשקף · וכדאך אלחק מן אלארץ ינבת
ואלאחסאן מן אלסמא יטלע · גם יהוה
יתן הטוב וארצנו תתן יבולה · פאן
אללה איצא יעטינא אלכיר ובלדנא יכרג
גלאתה · צדק לפניו יהלך וישם לדרך
פעמיו · ותטלבי אלעדל בין ידיה יסירון
ויצעון פי טריקה אקדאמהם ·

תפלה לדוד

הטה יהוה אזנך ענני כי עני ואביון
אני · והדה צלוה לדאוד אסמע לי יא
רב ואגבני פאני צעיף מסכין · שמרה
נפשי כי חסיד אני הושע עבדך אתה
אלהי הבוטח אליך · ואחפט נפסי
פאציר באלא אלכש ואגת עבדך
אלואתק בך · חנני אדני כי אליך אקרא
כל היום · אלהם ורפני פאני אדעוך
טול אלזמאן · שמח נפש עבדך כי

כעסך ב׳ והפר כעסך ותדמי כעשך בנגריה ··· ושלשה היה לו מכל עבדיו שלום שלום לך ושלום ושקט אתן ··· ישראל צדק ושלום נשקו
כי ארך ימים ··· נתנה בולה ד׳ ונתתי גשמיכם בעתם ונתן עץ השדה את פריו ארץ נתנה יבולה וארצנו תתן יבולה ··· לדרך ג׳ רפ׳ ועתה מה לך
ב׳ בו צדק לפניו ··· אשמעה ב׳ עד מתי אראה נס ··· מה ידבר ··· עמדו ואשמעה ··· ואשמעה אחד קדוש ···

אליך אדני נפשי אשא׃ ופרח נפס
עבדך פאני אליך ארפע נפסי׃ כי אתה
אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קראיך׃
פאנך יא רב גואד גפאר וכתיר אלאחסאן
עלי גמיע ראעיך׃ האזינה יהוה תפלתי
והקשיבה בקול תחנונותי׃ אסמע יא
רב אלי צלותי ואצג לצותי פי תחנני׃ ביום
צרתי אקראך כי תענני׃ ופי יום שדתי
אדעוך אגבתני׃ אין כמוך באלהים
אדני ואין כמעשיך׃ פאנה ליס מתלך
יא רב ולא כאעמאלך׃ כל גוים אשר
עשית יבואו וישתחוו לפניך אדני
ויכבדו לשמך׃ וגמיע אלאמם אלדין
כלקתהם יגב אן יקבלון ויסגדון בין
ידיך יא רב ויכרמון אסמך׃ כי גדול
אתה ועשה נפלאות אתה אלהים לבדך׃
לאנך אלכביר עאמל אלאעגובאת אנת
אלה וחדך׃ הורני יהוה דרכך אהלך
באמתך יחד לבבי ליראה שמך׃
אלהם דלני מן טרקך עלי מא אסיר
בה פי חקאיקך ואכלץ קלבי לתקוא
אסמך׃ אודך אדני אלהי בכל לבבי 56
ואכבדה שמך לעולם׃ פאני אשכרך
יא אלה יא רבי מכלצא ואכרם אסמך

אבדא׃ כי חסדך גדול עלי והצלת נפשי
משאול תחתיה׃ לאן פצלך כביר וקד
כלצת נפסי מן אלתרי אלספלא׃ אלהים
זדים קמו עלי ועדת עריצים בקשו
נפשי ולא שמוך לנגדם׃ אלהם פעלת
דלך חין קאם אלאקחין וגמיע אלדין
טלבו נפסי ולם יגעלו כופך עליהם׃
ואתה אדני אל רחום וחנון ארך אפים
ורב חסד ואמת׃ ואנת יא רב אלרחום
אלראוף אלטויל אלאמהאל וכתיר אלפצל
ואלאחסאן׃ פנה אלי וחנני תנה עזך
לעבדך והושיעה לבן אמתך׃ פולי
אלי ברחמתך ורפני ואעט עבדך מן
עזך מא תגית בה אבן אמתך׃ עשה
עמי אות לטובה ויראו שנאי ויבשו
כי אתה יהוה עזרתני ונחמתני׃ ואעמל
מעי עלאמה בכיר חתי ינצר שאניי
ויכזון אנך יא רב אענתני ועזיתני׃

לבני קרח

מזמור שיר יסודתו בהררי קדש׃
מגד יסבח בה אלמואצבין מן בני קרח
והו נעת אלתסביח אלדי אסאסה פי גבאל
אלמקדס׃ אהב יהוה שערי ציון מכל
משכנות יעקב׃ אלה מחב מחאל ציון

וישתחוו ז רפי יעבדוך עמים ב בו מלכים יראו וקמו נורא יש עליהם יזכרון וישבו אל יש כל מלכים כל גוים ה-ה יבואו ג מל פן יבואו העליס
דשמואל למה יבואו מלכי אשור כל גוים ה-י אדים ד ופקדתי על תבל ועתה אנחנו מאשרים כי הנה היום בא ולא שמוך לנגדם ה וכאלפ
בית רבא גזט יבע ה-

מזגמיע מסאכן אליעקוב׳ נכבדות
מדבר בך עיר האלהים סלה׳ וקל ענך
לעצאים יא קרית בית אלה סרמדא׳
אזכיר רהב ובבל לידעי הנה פלשת
וצר עם כוש זה ילד שם׳ אדא אדכר
אהל לפתן ואהל באבל ואקים פיהא
עארפי אקול הדא מנהם מע מן ולד
הנאך׳ ולציון יאמר איש ואיש ילד בה
והוא יכוננה עליון׳ ועז ציון יקל אנמא
למולוד פיהא רגל ורגל כואץ פיוקת
היאהא לעלי׳ יהוה יספר בכתוב עמים
זה ילד שם סלה׳ כדאך אלה יחצי בכתאב
מן כין לאמם גמיע מא יולד הנאך
סרמדא׳ ושרים כחללים כל מעיני בך׳
וכדאך למלחנין מע למטבלין ינעתון
גמיע נעתכם אלדי הו לכם כלמעין׳

פח

שיר מזמור
לבני קרח׳ למנצח על מחלת לענות
משכיל להימן האזרחי׳ והדא מגד
יסכח בה למואצבין מן בני קרח בתטניו
אגאבה כפהם יגאובנהם אל הימן ל
אזרחי׳ יהוה אלהי ישועתי יום צעקתי
בלילה נגדך׳ אלהם יא רב מגותתי אדא
אדא צרכת חדאך נהארא או לילא׳
תבוא לפניך תפלתי הטה אזנך לרנתי׳
תצל אליך צלותי ואסמע רניני ואגבני׳
כי שבעה ברעות נפשי וחיי לשאול
הגיעו׳ פאן נפסי קד אסתכתרת למצאיב
וקד בלגת פי חיותי אלי אלתרא׳ נחשבתי
עם יורדי בור הייתי כגבר אין איל׳
וחסבת מע להאלכין כמא צרת כרגל
לא טאקה לה׳ במתים חפשי כמו חללים׳
שכבי קבר אשר לא זכרתם עוד והמה
מידך נגזרו׳ כלמיית אחר וכלצרעי
סאכני לקבר אלדין לא תדכרהם מדה
וקד אנקטעו מן נעמתך׳ שתני
בבור תחתיות במחשכים במצלות׳
כדאך געלתני פי שביה בביר ספלי
ופי צלמאת וקער לבחר׳ עלי סמכה
חמתך וכל משבריך ענית סלה׳ ואס
תנדת עלי חמיתך ועדבתני גמיע
אתיארך סרמדא׳ הרחקת מידעי
ממני שתני תועבות למו כלא ולא
אצא׳ ואבעדת מעארפי עני כמא
געלתני מכרוהא להם ומח[illegible]א פלא
אכרג אליהם׳ עיני דאבה מני עני
קראתיך יהוה בכל יום שטחתי אליך
כפי׳ וקד דבלת עיני מן צעפי אדעוך

יארב כל יום ואבסטת אליך כפי הלמתים
תעשה פלא אם רפאים יקומו יודוך
סלה ואקול הל ללאמואתי תעמל אלעגאיב
או אלהאלכין יקומון פישכרונך סרמדא
היספר בקבר חסדך אמונתך באבדון
והל יקץ פי אלמקאבר [illegible] צלך או חקאיקך
פי מוצע אלאבאדה היודע בחשך פלאך
וצדקתך בארץ נשיה והל תערף
עגאיבך פי אלט[illegible]לאם או אחסאנך
פי ארץ אלמנסייה ואני אליך יהוה
שועתי ובבקר תפלתי תקדמך ואנא
יא רב אסתגית [illegible] מר אלצבאח
אסתקבלך בצלותי למה יהוה תזנח
נפשי תסתיר פניך ממני אלהם פלא
תכדלני ולא תחגב רחמתך עני אני
וגוע מנער נשאתי אמיך אפונה ופאני
צעיף מאר אלי אתלאף מן צבאי אחת
מלת היבתך א[illegible] אתגהתי עלי
עברו חרוניך בעותיך צמתותני ממא
מר עלי מן שדה גצבך ואהואלך
אעטבתני סבוני כמים כל היום הקיפו
עלי יחד [illegible] כתיר מן
אלזמאן ואחרקתני אג[illegible] הרחקת
ממני אהב ורע מידעי מחשך ואבעדת

ענך אלמחבוב ואלצאחב וצאר מעארפי
כאלצלאם

פט

משכיל לאיתן האזרחי

קול תפהים לאיתן אלאזרחי חסדי יהוה
עולם אשירה לדר ודר אודיע אמונתך
בפי פצאיל אללה אלי אלדהר אצפהא ואלי
גיל ואגיל אערף חקאיקך בפאיי כי
אמרתי עולם חסד יבנה שמים תכן
אמונתך בהם כמא עלמת אן פצלך
אבדא יבנא ואמאנתך תתבת מא אקאמת
אלסמאואת כרתי ברית לבחירי נשבעתי
לדוד עבדי אד קלת אני עהדת עהדא
מע מכתארי ואקסמת לדאוד עבדי
עד עולם אכין זרעך ובניתי לדר ודור
כסאך סלה אני אתבת נסלך לאבד
ואבני כרסיך אלי גיל ואגיל סרמדא
ויודו שמים פלאך יהוה אף אמונתך
בקהל קדשים אלהם וכמא ישכר
אהל אלסמא פצלך וחקאיקך פי גוק
אלמלאיכה כי מי בשחק יערך ליהוה
ידמה ליהוה בבני אלים באן יקולון
מן פי אלשואהק יעאדל אללה או ישבהה
מן דוי אלטאקה אל נערץ בסוד
קדשים רבה ונורא על כל סביביו יכל

ג ראש פסוקי למה אמרת למה [illegible] ק תזנח נפשי [illegible] בקבר ג או במות או בקבר במותי [illegible] אני היספר בקבר חסדך

הו אלטאיק אמרהו כפי עצבה אלמלאיכה
אלכתירין ומכוף ענד גמיע מחיטיה׳
יהוה אלהי צבאות מי כמוך חסין יה
ואמונתך סביבותיך׳ פיא אלה יא רב
אלגיוש מן מתלך יא אזלי יא וארת וחקך
עלי מחיטיך׳ אתה מושל בגאות הים
בשוא גליו אתה תשבחם׳ ומא סלטאנך
עלי קדרה אלבחר ענד ארתפאע אמואגה
אנת מהדיהא׳ אתה דכאת כחלל רהב
בזרוע עזך פזרת אויביך׳ ואנת דקקת
אלמפתנין כאלצרעא ובדראע עזך בדרת
אעדאך׳ לך שמים אף לך ארץ תבל
ומלאה אתה יסדתם׳ ולך אלסמאואת
ואלארץ ואלדניא באסרהא אנת אססתהא׳
צפון וימין אתה בראתם תבור וחרמון
בשמך ירננו׳ ומהב אלשמאל ואלגנוב אנת
בראתהמא וגבל תבור וחרמון לאסמך
ירננון׳ לך זרוע עם גבורה תעז ידך
תרום ימינך׳ ולך אלעצמה ואלגברות
וידך אלע. זה וימינך ארפיעה׳ צדק
ומשפט מכון כסאך חסד ואמת
יקדמו פניך׳ ואלעדל ואלחכם מהיא
כרסיך ואלפצל ואלאחסאן יחצרון בין
ידיך׳ אשרי העם יודעי תרועה יהוה

באור פניך יהלכון׳ טובא ללקום עארפהם
אן יגלבון לך אלהם ובנור וגהך יסירון׳
בשמך יגילון כל היום ובצדקתך ירומו׳
ובאסמך יסרון טול אלזמאן ובעדלך
ירתפעון׳ כי תפארת עזמו אתה תרום
וברצונך תרים קרננו׳ לאנך פכרהם
ועזהם וברצאך ירתפע שאננא׳ כי
ליהוה מגננו ולקדוש ישראל מלכנו׳
אן ללה תרסנא ולקדוס אסראיל מלכנא׳
אז דברת בחזון לחסידיך ותאמר שויתי
עזר על גבור הרימותי בחור מעם׳ וכאן
כאטבת בוחי [illegible] אברארך קלת קד [illegible]
געלת עוני מ[illegible] גבאר לכם ורפעת א[illegible]
מכתאר מן קומה׳ מצאתי דוד עבדי
בשמן קדשי משחתיו׳ והו דאוד עבדי
אלדי וגדתה כמא ארדת וכרהני אלמקדס
מסחתה׳ אשר ידי תכון עמו אף זרועי
תאמצנו׳ לכי ת[illegible]ת קר[illegible]תי מעי[illegible]
ועצמתי תאידה׳ לא ישא אויב בו
ובן עולה לא יעננו׳ פלא יגתר אלעדו
בה ולאי אלגור לא [illegible]לבה׳ וכתותי מפניו
צריו ומשנאיו [illegible] פאני אחטם
אעדאה מן [illegible]ין ידיה ושאניה אצדמהם׳
ואמונתי וחסדי עמו ובשמי תרום

יא אלהי צבאות יב׳ וילך דוד ד[illegible] ואלי יקרא שמך עלי ויאמר קנא קנאתי וחבירו כי הנה יוצר הרים דרשו טוב ואל רע שנאו רע ואהבו טוב לכן כה אמר
יג אלהי צבאות והגליתי אתכ[illegible] נשבע א[illegible] [illegible]ה כי הנני מקים עליכם מי כמוך חסין יה [illegible] שיאה ב׳ כת ישיא וחד כת ישי וב׳ כת ישא כה אמר [illegible]
אל ישא [illegible] מות עלימו ו[illegible]תה אל ישיא [illegible] הכס לא ישיא או[illegible] בן [illegible] הרימותי ג׳ ויאמר אבדם אל מלך עדם ויהי כשמעו כי הרימתי קולי

קרנו ואמאנתי ופצלי מעה ובאסמי
ירתפע שאנה ושמתי בים ידו ובנהרות
ימינו ואצירן פי מלוך כתירין כאלבחר
פי ידה ופי אמם כאלאנהאר ימינה הוא
יקראני אבי אתה אלי וצור ישועתי
והו אדא דעאני וקאל אנת מנשיי וטאיקי
ומעתמד גיאתי אף אני בכור אתנהו
עליון למלכי ארץ אנא איצא אגעלה
שריפא עאליא עלא מלוך אלארץ לעולם
אשמור לו חסדי ובריתי נאמנת לו
אלא אלדהר אחפט לה אחסאני ועהדי
לה מאמון ושמתי לעד זרעו וכסאו
כימי שמים ולא צירן נסלה אלי אלאבד
וכרסיה מא דאמת אלסמא אם יעזבו
בניו תורתי ובמשפטי לא ילכון ואן
תרך בניה שראיעי ולם יסלכו פי אחכאמי
אם חקתי יחללו ומצותי לא ישמרו ואן
ת סומי ולם יחפצון וצאיאי
ופקדתי בשבט פשעם ובנגעים עונם
עאקבתהם באדב עלי גרומהם ובבלא
יא עלי דנובהם וחסדי לא אפיר מעמו
ולא אשקר באמונתי ופצלי לא אזילה
ענה ולא אכדבה באמאנתי לא אחלל
בריתי ומוצא שפתי לא אשנה ולא 58

אבדל עהדי ענה ומא כרג מן קולי לא
אגיירה אחת נשבעתי בקדשי אם לדוד
אכזב קסם ואחד קסמתה באסמי אלמקדס
לא אכדבה פי דאוד זרעו לעולם יהיה
וכסאו כשמש נגדי נסלה יקים אלא
אלדהר וכרסיה מא דאם אלשמס חדאיי
כירח יכון עולם ועד בשחק נאמן סלה
ויתבת כאלקמר אלי אלדהר אלדי הו מאבד
פי אלשואהק סרמדא ואתה זנחת ותמאס
התעברת עם משיחך ואנת אן כדלתנא
וקתא וזהדת פינא ואחללת עליה במסיחך
נארתה ברית עבדך חללת לארץ נזרו
ואגשאת עהד עבדך ובדלת תאגה אלי
אלדהר פרצת כל גדרתיו שמת מבצריו
מחתה ואתגרת גמיע גדראנה וגעלת
חצונה מנדקה שסהו כל עוברי דרך
היה חרפה לשכניו ואצטלמוה כתיר
מן מארה אלטריק וצאר עארא ענד
גיראנה הרימות ימין צריו השמחת
כל אויביו ורפעת יד אעדאיה ופרחת
גמיע באגציה אף תשיב צור חרבו
ולא הקימתו במלחמה ורדדת בזאה
סיפה ולם תע להם קואמא פי אלחר
השבת מטהרו וכסאו לארץ מגרתה

הקלי ט חס הביתה הזה אם שוב תשבון ולא שמרת בריתי וחקתי יען אשר עזבני ולא אקח את כל הממלכה לא דכאו עד המען בחקתי ילכו ועל
יב והמה אם רקתי יחללו וכל אורי דכות בר מן א ערב אשר שמע אברהם
למה תשיב ידך אם תשיב צור חרבו כי תשיב אל אל רוחך

ועטלת מנכרה וטחטחת כרסיה עלי
ארצ׳ הקצרת ימי עלומיו העטית
עליו בושה סלה׳ וקצרת מן אעמאר
שבאבה ואשמלת עליה אלכזי סרמדא׳
עד מה יהוה תסתר לנצח תבער כמו
אש חמתך׳ אקול אלי כם יארב תחגב
פרגא גאיה ותשתעל כנאר חמיתך׳
זכר אני מה חלד על מה שוא בראת
כל בני אדם׳ אדכר מא נחן ומא אלעמר
אלדי כלקתה לנא ולגמיע בני אדם פאנה
הבא׳ מי גבר יחיה ולא יראה מות ימלט
נפשו מיד שאול סלה׳ ואי רגל יחיא
ולא ירא אלמות או ינגי נפסה מן יד
אלתרי סרמדא׳ איה חסדיך הראשנים
אדני נשבעת לדוד באמונתך׳ ואין
פצאילך אלאואיל יא רב ומא קסמת
לדאוד בחקך׳ זכר אדני חרפת עבדיך
שאתי בחיקי כל רבים עמים׳ אלהם
פאנך תדכר עאר אוליאיך אלקאילין
מא חמלנא פי חגרנא כתיר מן
אלשעוב באלתדליל להם׳ אשר חרפו
אויביך יהוה אשר חרפו עקבות משיחך׳
ותדכר מא עיירוך בה אעדאיך ומא
עיירו אתאר מסיחך׳ ברוך יהוה

לעולם אמן ואמן׳ פאקול תבארך אללה
אלי אלדהר אמין ואמין׳

צ

תפלה למשה איש האלהים אדני מעון
אתה היית לנו בדר ודר׳ והדה צלוה
יסבח בהא מוסי רסול אללה אלהם כמא
לם תזל לנא מוטנא גיל בעד גיל׳ בטרם
הרים ילדו ותחולל ארץ ותבל ומעולם
עד עולם אתה אל׳ ומן קבל אן תנשא
אלגבאל ותבתדי אלעמארה מעמאר ואלארץ
וקבל אלדהר ובעדה אנת אלטאיק׳ תשב
אנוש עד דכא ותאמר שובו בני אדם׳
כדאך תרד אסתטאבה אלנאס אלי אלזכוה
כמא קלת ארגעוא יא בני אדם׳ כי אלף
שנים בעיניך כיום אתמול כי יעבר
ואשמורה בלילה׳ אלדי אלף סנה ענדך
כיום אמס אלדי קד מר או כנפוה מן
אלליל׳ זרמתם שנה יהיו בבקר
כחציר יחלף׳ כדאך געלתהא כאנהא תסיל
ותציר כנומה ונחן פי צבאחהא כא
חשיש אלדי ימצי׳ בבקר יציץ וחלף
לערב ימולל ויבש׳ ואנא כאלגראד
כנוארא ימצי פהו פי עשייתה ייבס׳
ותקצת׳ כי כלינו באפך ובחמתך

ומעולם ג׳ ב׳ ... הלא ... מחשה ומעלם ומעולם לא שמענו ומעולם עד עולם ... ויבש ה׳ ... ונשתו מים מהים פליה יקוסס ואכלו כאוד
הרעים לערב ... אתמול ג׳ ... כם אתמול כם שלשום ... אתמול

נבהלנו׃ כדאך נחן פני בגצבך ונדהש
מן חמיתך׃ שת עונתינו לנגדך עלמנו
למאור פניך׃ אן געלת דנובנא חדאך
וגבאיאנא יסתקבל נור וגהך׃ כי כל ימינו
פנו בעברתך כלינו שנינו כמו הגה׃ כמא
כתיר מן איאמנא ולת בעברתך ואפנינא
סנינא כנגמה ואחדה׃ ימי שנותינו בהם
שבעים שנה ואם בגבורת שמונים
שנה ורהבם עמל ואון כי גז חיש ונעפה׃
לאנהא אנמא הי סבעין סנה או אן עצמת
פתמאנין סנה ואכתרהא פיהא דגל וגל
וד׳ ראנא אלחצאר תשאירנא׃ מי יודע
עז אפך וכיראתך עברתך׃ פמן יעלם
מקדאר עז גצבך חתי יעתבר במכאפתך׃
למנות ימינו כן הודע ונבא לבב חכמה׃
מתל אחצא איאמנא אלדי הו מערוף
חתי נכון נאתי בקלב חכמה׃ שובה
יהוה עד מתי והנחם על עבדיך׃ פתב
יארב עלינא אלי כם נשקא ואצפח ען
עבאדך׃ שבענו בבקר חסדך ונרננה
ונשמחה בכל ימינו׃ וארוינא פי כל
גדאה מן פצלך מא נרנם בה ונפרח פי
באקי איאמנא׃ שמחנו כימות עניתנו
שנות ראינו רעה׃ ופרחנא מתל איאם
עלבתנא וסנין ראינא פיהא אלבלא׃ יראה
אל עבדיך פעלך והדרך על בניהם׃
ויצהר עלי עבידך אחסאנך ובהאך
עלי בניהם׃ ויהי נעם אדני אלהינו עלינו
ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו
כוננהו׃ ותכון נעמה אללה רבנא עלינא
ואעמאל ידינא אצלחהא לנא ואעמאל
אכתרנא איצא פאצלחהא׃

ישב בסתר עליון בצל
שדי יתלונן׃ יא איהא אלגאלס פי סתר אלעלי
ואלמנסתר פי צל אלכאפי׃ אמר ליהוה
מחסי ומצודתי אלהי אבטח בו׃ אני
אקול לך ען אללה מכני ומחגזי ואלאהי
אלדי אתק בה׃ כי הוא יצילך מפח יקוש
מדבר הוות׃ אנה יכלצך מן פך ואהק
ובא מודי׃ באברתו יסך לך ותחת
כנפיו תחסה צנה וסחרה אמתו׃ ויחגבך
בכטאיר אלדי יסתר ברישה ויכן באג
נחתה וחקיקתה כאלמגן ואלדרקה׃ לא
תירא מפחד לילה מחץ יעוף יומם׃
ותכון לא תכאף מן אלפזע לילא ומן
סהם יטיר נהארא׃ מדבר באפל יהלך
מקטב ישוד צהרים׃ מן ובא יכיר
פי אלאפל ומן חתף ינהב פי אלטהירה׃

יפל מצדך אלף ורבבה מימינך אליך
לא יגש ויקע מן גאנבך אלף וען ימינך
רבוה ואליך לא יתקדמון רק בעיניך תביט
ושלמת רשעים תראה יעני אן תנט׳רהם
בעינך ופנא אלט׳אלמין תרא כי אתה
יהוה מחסי עליון שמת מעונך אד
קלת ללה אנת מכני וגעלת אלעלי מאואך
לא תאנה אליך רעה ונגע לא יקרב
באהלך לא יצל אליך שר ובלא
לא יקרב אלבית כי מלאכיו יצוה לך
שמרך בכל דרכיך אד יאמר לך
במלאיכתה יחפט׳ונך פי גמיע טרקך
על כפים ישאונך פן תגף באבן רגלך
ועלי אלכפין יחמלונך כילא תצדם רגלך
בחגר על שחל ופתן תדרך תרמס כפיר
ותנין ותטא אלשבל ואלשגאע ותדוס
אלצ׳רגאם ואלתנין כי בי חשק ואפלטהו
אשגבהו כי ידע שמי ויקולהו ענך
למא שגף בטאעתי אפלתה ונצרתה
למא ערף אסמי יקראני ואענהו
עמו אנכי בצרה אחלצהו ואכבדהו
ואדא ידעוני אגיבה ואנא מעה פי כל
שדה אכלצה ואכרמה ארך ימים
אשביעהו ואראהו בישועתי טול

אלעמר אשבעה ואוריה מגותי
מזמור
שיר ליום השבת והדא מגד לדאוד
יסבח בה פי יום אלסבת טוב להדות ליהוה
ולזמר לשמך עליון אמדח אלרב
אגואד ואמגד אסם אלרב אלעלי להגיד
בבקר חסדך ואמונתך בלילות ואלכבר
בפצלך פי אלאיאם ובאמאנתך פי אל
ליאלי עלי עשור ועלי נבל עלי הגיון
בכנור עלי עשארי ועוד מן אלקדס
ועלי דרס בצנג מן אלאתה כי שמחתני
יהוה בפעלך במעשי ידיך ארנן לנא
פרחתני יא רב בפעלך ומן עמל ידיך
ארנן מה גדלו מעשיך יהוה מאד
עמקו מחשבתיך מא אעצם אעמאלך
יא רב ומא אעמק תקדירך איש בער
לא ידע וכסיל לא יבין את זאת ואלאנסאן
אגהל מן אן יעלם גמיעהא ואבער
גהל מן אן יפהמה בפרח רשעים כמו
עשב ויציצו כל פעלי און להשמדם
עדי עד ואתה מרום לעלם יהוה פאנת
תנפרהם אלי אלאבד ואלצ׳אלמין ואן פרעו
כאלעשב ונור גמיע פעלת אלגור פאנת
תנפרהם אלי אלאבד ואנת אלרפיע יא רב

לעלם יהי חס׳ ואכל׳ ... לא ידון רוחי באדם יי׳ ימלך אות הוא לעלם בהמ׳ עבדו ועבדון לעלם ונחלו לעלם זה שמי לעלם למען ייטב להם ולבניהם ואמו׳
חי אנכי יחי אדני ה׳ ... דויד ובראש זרעו לעלם באהבת יי׳ והקימותי ... כמא ממלכותך אזכירה שמך ואני אגיד לעלם ואתה מרום מאסתי לא לעלם
ג׳ פסו׳ ריש פיסן מלת׳ ... ליתיתה לא כתב ותניתה נס״ב ון אלהי אברהם ו... נחור כי יצמן איכני שמע עלי עשור

כי הנה איביך יהוה כי הנה איביך יאבדו
יתפרדו כל פעלי און: פהם אעדאך יא
רב אבדהם ובדדהם וגמיע פעלה אלגור
ותרם כראים קרני בלתי בשמן רענן:
ורפעת שאני כארק אלרים וגמסתני
פי דהן ריאן: ותבט עיני בשורי בקמים
עלי מרעים תשמענה אזני: ונצרת עיני
מפאקמי ואדא קאם עליי אלאשראר
סמעת אדני: צדיק כתמר יפרח כארז
בלבנון ישגה: אן אלצאלח יפרע כאלנכלה
ויכתר כאלארז פי גבל אלבנאן: שתולים
בבית יהוה בחצרות אלהינו יפריחו:
ואן קומי מגרוסין פי בית אללה ופי
צחון רבנא יפרעון: עוד ינובון בשיבה
דשנים ורעננים יהיו: וינמון איצא
פי שיבתהם ויכונון דסמין ריאנין:
להגיד כי ישר יהוה צורי ולא עולתה
בו: פאכבר אן אללה אלמסתקים ואנך
מעתמדי לא גור ענדה:

יהוה מלך גאות
לבש לבש יהוה עז התאזר אף תכון
תבל בל תמוט: אללה אלמלך אלקדרה
לבאסה אלרבוביה ומתקלדה אלעז
ומעה תתבת אלדניא פלא תמיל: נכון

כסאך מאז מעולם אתה: כרסיך
מהייא מן חינה ואנת אלאזלי: נשאו
נהרות יהוה נשאו נהרות קולם ישאו
נהרות דכים: אלהם אדא תסאנת אלאנ
האר ורפעת אצואתהא ושאלת מאנאן
כפץ מנהא: מקלות מים רבים אדירים
משברי ים אדיר במרום יהוה: פאן
מן אצואת אלמא אלעצים אלגזיר ומן
תיאר אלבחר צות אללה אגל פי אלרפעה
עדתיך נאמנו מאד לביתך נאוה
קדש יהוה לארך ימים: ושואהדך
מאמונה גדא וביתך וטן אלקדס אללהם
יכון דאך אלי טול אלאיאם:

אל נקמות יהוה
אל נקמות הופיע: ויא קוי אלפי עקובת אל
צאלמין אללהם יא קאדר עלא אלנקם יא
קאדר עלי אלעקובה אצהרהא: הנשא
שפט הארץ השב גמול על גאים:
ותסאנא יא חאכם אלעאלם ורד עלא
אלמקתדרין איאהם: עד מתי רשעים
יהוה עד מתי רשעים יעלזו: אלא כם
מרה אלצאלמין יא רב ואלי כם הם יעזון
יביעו ידברו עתק יתאמרו כל פעלי
און: ירוון אלכנא ויתכלמון בה ויתאמרון

60

יפרח ד ב קמצ וב פתח והיה האיש אשר אבחר בן אהיה כטו ... במינ צדיק כתמר יפרח ... הופיע ג מהר פארן מציון מכלל יפ
אל נקמות וחד והפיע אור עננו

יצרו חס וסימנהון כי כה אמר ... בורא השמים ... בטח ... יצרו אם יצר עין יצר עמל עלי חק ... ולא יפרד ... איש ...
לא יראה יה ... כבדו בנו ולא ידע ...

להגמיע פעלה אלגור עמך יהוה ידכאו
ונחלתך יענו ושעבך יא רב יכפצון
ונחלתך יעדבון אלמנה וגר יהרגו
ויתומים ירצחו אלארמלה ואלגריב
יהרגון ואלאיתאם יקתלון ויאמרו לא
יראה יה ולא יבין אלהי יעקב קאלו
לא יראנא אלטאיק ולא יפהמנא אלאה
יעקוב בינו בוערים בעם וכסילים מתי
תשכילו אפהמו יא גהאל מן אלקום ויא
חמקא מתא תעקלון הנטע אזן הלא
ישמע אם יצר עין הלא יביט אנאזל
אלסמע לא יסמע או כאלק אלנצר לא
ינצר היסר גוים הלא יוכיח המלמד
אדם דעת ואלמודב אלאמם לא יענת
ואלמעלם אלאנסאן אלמערפה יהוה
ידע מחשבות אדם כי המה הבל אללה
עארף אפכאר אלאנסאן אנהא הבא
אשרי הגבר אשר תיסרנו יה ומתורתך
תלמדנו ופטובא אנסאן תודבה יארב
ומן שראיעך תעלמה להשקיט לו
מימי רע עד יכרה לרשע שחת פאן
ואגר לתקרה ען איאם אלשר חתא
תכרא ללצאלם אלהותה כי לא יטש
יהוה עמו ונחלתו לא יעזב אן אללה

לא יפרד שעבה ולא יתרך נחלתה כי
עד צדק ישוב משפט ואחריו כל
ישרי לב וסירגע אלחכם אלא אלעדל
כקול אלעבאד איצא ווראה יתבע
מסתקימי אלקלוב מי יקום לי עם מרעים
מי יתיצב לי עם פעלי און אלדי כאנו
יקולון מן יקום מעי באלאשראר ומן
ינתצב מע פעלה אלגור לולי יהוה
עזרתה לי כמעט שכנה דומה נפשי
לולא אן אללה עון לי לכאנת נפסי ען
קליל קד סכנת אלרדם אם אמרתי מטה
רגלי חסדך יהוה יסעדני לכני אן קלת
קד מאלת קדמי פאן אחסאנך יא רב
ידעמני ברב שרעפי בקרבי תנחומיך
ישעשעו נפשי ומע כתרת אפכארי
פי קלבי פמואעדך תלהי נפסי היחברך
כסא הוות יצר עמל עלי חק אקול
איצאחבך פי אלכרסי דוי אלאדא והל
יכון צאנע אלגור מעדי אלרסם יגודו
על נפש צדיק ודם נקי ירשיעו אלדי
יגתמעון עלי נפס אלצאלח ודם אלברי
יצלמון ויהי יהוה לי למשגב ואלהי
לצור מחסי פאן אללה יכון לי חאגבא
ורבי מעתמדי כניי וישב יהוה עליהם

אל חפץ תעזב יומם יטש העמים תחפץ לויתחן שער תהיה יצא שלו ... ע...
ש... אקיה דישב ידך כי בא סוס ויענו כל העם את אלף את הכסף ויונל
... עד ... וישראל ויקרא ... יהו דרך שער המקדש ויאמר ...
... ויהוה ל... כי היתה ... וישב כה את כל הרכוש את שלה אשתו את
... ענת צדוק והאביתר אך לשקר שמרתי כצדקתו כבהן את המלך ויבא שפן
... דך שפך כצדקי את אונס יעתר אל אלוה מזרה רשעים ...

אתאונם ובדעתם יצמיתם יצמיתם ב׳
יהוה אלהינו וירד עליהם גלהם ובשרהם
יעטבהם כדאך יעטבהם אללה רבנא
לכו נרננה ליהוה
נריעה לצור ישענו תעאלו נרנן ללה
ונגלב למעתמד גיאתנא נקדמה פניו
בתודה בזמירות נריע לו ונתקדם בין
ידיה בשכר ובמגד נגלב לה כי אל גדול
יהוה ומלך גדול על כל אלהים פאן ג׳ בסיפ׳
אללה אלטאיק אלכביר אלמלך אלעצים עלי
גמיע אלאלהה אשר בידו מחקרי ארץ
ותועפת הרים לו אלדי פי ידה נהאיאת
אלארץ ותחליק אלגבאל לה אשר לו הים
והוא עשהו ויבשת ידיו יצרו ואלדי
לה אלבחר והו צנעתה ואליבאס קדרתה
כלקתה באו נשתחוה ונכרעה נברכה
לפני יהוה עשנו פתעאלו נסגד ונגתו
ונברך בין ידי אללה כאלקנא כי הוא אלהינו
ואנחנו עם מרעיתו וצאן ידו היום אם
בקלו תשמעו פאנה רבנא ונחן קום ה׳
רעיתה וגנם תדבירה אליום אן קבלתם ח׳
אמרה אל תקשו לבבכם כמריבה ג׳
כיום מסה במדבר פלא תצעבו קלובכם א׳
כמא כאן פי דאת אלבצומה ודאת אלמחנה

פי אלבר אשר נסוני אבותיכם בחנוני
גם ראו פעלי אלדי גרבוני אבאיכם ואמ
תחנוני תם ראו פעלי ארבעים שנה
אקוט בדור ואמר עם תעי לבב הם והם
לא ידעו דרכי ארבעין סנה אסתצגרת
באלגיל וקלת הם קום צאלין אראי והם לם
יערפון טרקי אשר נשבעתי באפי אם
יבאון אל מנוחתי יחתי אקסמת בגצבי
אן דכלו אלי ראחתי

שירו ליהוה שיר חדש
שירו ליהוה כל הארץ סבחו ללה תסביחא
גדידא סבחו ללה יא גמיע אהל אלארץ
שירו ליהוה ברכו שמו בשרו מיום
ליום ישועתו סבחו ללה ובארכו אסמה
ובשרו מן יום אלי יום בגותה ספרו בגוים ג׳
כבודו בכל העמים נפלאותיו וקצו פי
אלאמם כרמה ופי גמיע אלשעוב אעגובאתה
כי גדול יהוה ומהלל מאד נורא הוא
על כל אלהים אן אללה כביר ממדוח גדא
והו מכוף ענד גמיע אלאלהה כי כל אלהי
העמים אלילים ויהוה שמים עשה
לאן גמיע מעבודאת אלאמם אותאנא
ואללה צאנע אלסמאואת הוד והדר לפניו
עז ותפארת במקדשו יקולו אלבהא ואלבהג

ראש׳ פס׳ ג׳ וידעו תעי רוח
ד׳ בטע׳ ראש׳ ג׳ בסיפ׳ כ״ס

קלו ה׳ חס בכתי׳ ובכבי׳ וישא שאול קלו ועליון יתן קלו דתלים היום אם בקלו תשמעו ברגז קלו וישקר ״וכל אורי׳ דכות׳ בר מן חד ונשמע
קולו בבאו אל הקדש ״ ו׳ בטע׳ ראש׳ פסוק׳ כי גדול כי גבר עלינו כי רדף אויב כי יסיף על חטאתו פשע ״

בין ידיה ואעזו ואפכר פי מקדסה׃ הָבוּ
לַיהוָה מִשְׁפְּחוֹת עַמִּים הָבוּ לַיהוָה כָּבוֹד
וָעֹז׃ אעטו ללה יא מעאשר אלאמם
אעטוה אלכרם ואלעז׃ הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד
שְׁמוֹ שְׂאוּ מִנְחָה וּבֹאוּ לְחַצְרוֹתָיו׃ אעטוה
וקאר אסמה ואחמלו אלהדאיא ואדכלו
אלי צחונה׃ הִשְׁתַּחֲווּ לַיהוָה בְּהַדְרַת קֹדֶשׁ
חִילוּ מִפָּנָיו כָּל הָאָרֶץ׃ ואסגדו ללה פי
בהגה מן קדסה וארתעדו מן בין ידיה
יא גמיע אהל אלארץ׃ אִמְרוּ בַגּוֹיִם יְהוָה
מָלָךְ אף תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל תִּמּוֹט יָדִין
עַמִּים בְּמֵישָׁרִים׃ קולו פי מא בין אלאמם
אללה אלמלך מעה תתבת אלדניא פלא
תמיל יחכם ללשעוב באלמסתקים׃
יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתָגֵל הָאָרֶץ יִרְעַם
הַיָּם וּמְלֹאוֹ׃ ויפרח אהל אלסמא ויסר
אהל אלארץ ויגלב אלבחר באסרה׃
יַעֲלֹז שָׂדַי וְכָל אֲשֶׁר בּוֹ אָז יְרַנְּנוּ כָּל
עֲצֵי יָעַר׃ ותזעק אלצחארי ומא פיהא
חינאיד ירנן גמיע שגר אלצחרא׃ לִפְנֵי
יְהוָה כִּי בָא כִּי בָא לִשְׁפֹּט הָאָרֶץ יִשְׁפֹּט
תֵּבֵל בְּצֶדֶק וְעַמִּים בֶּאֱמוּנָתוֹ׃ בין ידי
אללה אדא אקבל ליחכם פי אלארץ יחכם
לאהלהא באלעדל ואלאמם באמאנתה׃

צז יְהוָה מָלָךְ
תָּגֵל הָאָרֶץ יִשְׂמְחוּ אִיִּים רַבִּים׃ אללה
אלמלך יסר אהל אלארץ ויפרח אהל
אלגזאיר אלכתירה׃ עָנָן וַעֲרָפֶל סְבִיבָיו
צֶדֶק וּמִשְׁפָּט מְכוֹן כִּסְאוֹ׃ ואלגמאם
ואלצבאב יחיט בקומה ואלעדל ואלחכם
מהייא כרסייה׃ אֵשׁ לְפָנָיו תֵּלֵךְ וּתְלַהֵט
סָבִיב צָרָיו׃ ואלנאר בין ידיה תסיר
ותסתיע חולי אעדאה׃ הֵאִירוּ בְרָקָיו
תֵּבֵל רָאֲתָה וַתָּחֵל הָאָרֶץ׃ ואצאת ברוקה
לדניא נצ׳רת אלארץ פארתעדת׃
הָרִים כַּדּוֹנַג נָמַסּוּ מִלִּפְנֵי יְהוָה מִלִּפְנֵי
אֲדוֹן כָּל הָאָרֶץ׃ ואלגבאל כשמע אנחלת
מן בין ידי אללה מן קבל טאיר גמיע
אלעאלם׃ הִגִּידוּ הַשָּׁמַיִם צִדְקוֹ וְרָאוּ כָל
הָעַמִּים כְּבוֹדוֹ׃ ואכברו אהל אלסמא
בעדלה וראו גמיע אלשעוב כרמה׃
יֵבֹשׁוּ כָּל עֹבְדֵי פֶסֶל הַמִּתְהַלְלִים בָּאֱלִילִים
הִשְׁתַּחֲווּ לוֹ כָּל אֱלֹהִים׃ כאב גמיע עבדה
אלפסול אלממתדחין באלאותאן וסגד לה
גמיע אלאלהה׃ שָׁמְעָה וַתִּשְׂמַח צִיּוֹן
וַתָּגֵלְנָה בְּנוֹת יְהוּדָה לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ
יְהוָה׃ וסמע אהל ציון פפרחו וסר אל
יהודה מן קבל סייאדך יא רב׃ כִּי אַתָּה

יהוה עליון על כל הארץ מאד נעלית
על כל אלהים׃ לאנך אלעאלי עלי גמיע
אלעאלם ותעאלית גדא עלי כל מעבוד׃
אהבי יהוה שנאו רע שמר נפשות
חסידיו מיד רשעים יצילם׃ יא מחבי
אללה אשנו אלשר לאנה אלחאפט נפוס
אבראר ומן יד אלטאלמין קד יכלצהם׃
אור זרע לצדיק ולישרי לב שמחה׃
ואלנור מצבוב ללצאלח ולמסתקימי
אלקלוב אלפרח׃ שמחו צדיקים ביהוה
והודו לזכר קדשו׃ פאפרחו יא צאלחין
באללה ואמדחו דכרה אלמקדס׃

מזמור שירו ליהוה

שיר חדש כי נפלאות עשה הושיעה
לו ימינו וזרוע קדשו׃ והדא מגד כאן
יסבח בה פי אלקדס סבחו ללה תסביחא
גדידא לאנה צנע אלעגאיב ואגאתת
ימינה וקדרתה אלמקדסה׃ הודיע יהוה
ישועתו לעיני הגוים גלה צדקתו׃
וקד ערף אללה גותה ובחצרת אלאמם
כשף עדלה׃ זכר חסדו ואמונתו לבית
ישראל ראו כל אפסי ארץ את ישועת
אלהינו׃ דכר אחסאנה ואמאנתה לאל
אסראיל ונצר גמיע אקטאר אלארץ
מגותה רבנא׃ הריעו ליהוה כל הארץ
פצחו ורננו וזמרו׃ גלבו ללה יא מעאשר
אהל אלארץ וסבחו ורננו ומגדו׃ זמרו
ליהוה בכנור בכנור וקול זמרה׃ ומגדו
ללה בעוד פי קדסה בה מע צות אלתמגיד׃
בחצצרות וקול שופר הריעו לפני
המלך יהוה׃ ובאלצור וצות בוק גלבו
בין ידי אלמלך אללה׃ ירעם הים ומלאו
תבל וישבי בה׃ וירעב אלבחר באסרה
ואלעמארה וסאכניהא׃ נהרות ימחאו
כף יחד הרים ירננו׃ ואהל אלאנהאר
יצרבון באכפהם ואהל אלגבאל ירננו
אגמעין׃ לפני יהוה כי בא לשפט הארץ
ישפט תבל בצדק ועמים במישרים׃
בין ידי אללה אדא גא ליחכם פי אלארץ
יחכם לאהלהא באלעדל ואלאמם באלאסת
קאמה׃ יהוה
מלך ירגזו עמים ישב כרובים תנוט
הארץ׃ אללה אלמלך ירגזו מנה אלכפאר
ולאנה סאכן אלכרובין ימילון מן אלארץ׃
יהוה בציון גדול ורם הוא על כל העמים׃
ויצהר כבריאה מן ציון אנה ארפיע
עלי גמיע אלעאלם׃ יודו שמך גדול
ונורא קדוש הוא׃ פישכר אהלהא

לבית ישראל ד׳ חסרי יג׳ אזכיר וחיוצאת מאה תשאד עשרה דרשוני וחין זכר חסדו ׳ וכל יחזקאל דכות במ״א ולבני ישראל חברן ״ על כל העמים
ב׳ יבלע בהר הזה ורם הוא ׳ וכל מגלה דכות ״ המלך יג׳ ב׳ ואמראו לי כי נדמיתי בחצצרות ״

אסמך אלכביר אלמכוף אלקדוס ׃ ועז
מלך משפט אהב אתה כוננת מישרים ט
משפט וצדקה ביעקב אתה עשית׃
ועז אלמלך אלמחב אלחכם ואלעדל פי אל
יעקוב אנת צנעתה׃ רוממו יהוה
אלהינו והשתחוו להדם רגליו קדוש ז
הוא׃ פרפעו אללה רבנא וסגדו אלא
קבלה׃ סכינתה פאנה אלקדוס׃ משה ג
ואהרן בכהניו ושמואל בקראי שמו ראש פס׳ ג
קראים אל יהוה והוא יענם׃ כמוסא
והרון מן אימתה ושמואל מן מסתגיבה
ידעון אלי אללה פיגיבהם׃ בעמוד ענן
ידבר אליהם שמרו עדתיו וחק נתן
למו׃ בעמוד מן גמאם יכאטבהם
פחפצו שואהדה ורסם געלת להם׃
יהוה אלהינו אתה עניתם אל נשא
היית להם ונקם על עלילותם׃ אלהם
יא רבנא אגבנא כמא אגבתהם ולם
תזל להם גפורא ומנתקם באסבאבהם׃
רוממו יהוה אלהינו והשתחוו להר
קדשו כי קדוש יהוה אלהינו׃ כאר
רפעו אללה רבנא ואסגדו אלא קבלה
קדסה פאן אללה רבנא קדוס׃

מזמור לתודה

הריעו ליהוה כל הארץ׃ והדא מגד
לדאוד בשכר גלבו ללה יא מעאשר
אהל אלארץ׃ עבדו את יהוה בשמחה
באו לפניו ברננה׃ אעבדו אללה בפרח
ואדכלו בין ידיה ברנין׃ דעו כי יהוה
ולו ק׳ זבחים הוא אלהים הוא עשנו ולא אנחנו עמו
וצאן מרעיתו׃ ואעתרפו באנה אללה
הו צאנענא ונחן לה שעבא כגנם
רעיתה׃ באו שעריו בתודה חצרתיו
בתהלה הודו לו ברכו שמו׃ ואדכלו
אבואבה בחמד וצחונה ברנין ואשכרוה
ובארכו אסמה׃ כי טוב יהוה לעולם
חסדו ועד דר ודר אמונתו׃ אן אללה
אלגואד אלי אלדהר פצלה ואלי גיל ואגיל
אמאנתה׃

לדוד מזמור

חסד ומשפט אשירה לך יהוה אזמרה׃
מגד לדאוד עלי אלאחסאן ואלחכם
אסבח לך יא רב אמגד׃ אשכילה בדרך
תמים מתי תבוא אלי אתהלך בתם
לבבי בקרב ביתי׃ ואתפהם פי אלטריק
אלצחיח חתי יאתיני פרגך ואסיר בצחה
קלבי פי וסט אלי׃ לא אשית לנגד
חד כת ס׳ וחד כת ש׳ עיני דבר בליעל עשה סטים שנאתי

מ״זה ג ראש פס׳ עבדי יע׳ בכהניו ... הוא אלהים ד׳ ונשמע וימס / ושחטו לבבנו וצ׳ אלהים אמת ש׳ אלהי אבתינו הלא אתה הוא אלהים
דעו כי יע׳ ... יג כת לא וקר לו אשר לא יעדה אשר לא כרעים אשר לא חמה ולא נתכנו לא אהיה ואתו אשב הרבית הגוי לך אמר לא חיה בכל צרתם לא
הוא עשנו ולא אנחנו ימ׳ יצרו ולא אחד בהם הן יקטלני לא אחליש בדין מלדף אמרים לא קללת חנם לא ולו אנחנו זבחים וישראל לא יאסף ולא שפ׳ קדמיה

לא ידבק בי ולא אגעל הדא עני כלאם
פגור ועמל אלאכרין שניתחתי מא
ילאזקני לבב עקש יסור ממני רע לא
ארעיודו ולקלב אלעסר יזול עני ואלשריר
לא אעתרפ בה מלשני בסתר רעהו
אותו אצמית גבה עינים ורחב לבב
אתו לא אוכל ולא אסע לצאחבה סרא
אעטבה ולשאמך אלעינין ואלואסע
אלקלב לא אסתטיע מעהמא צברא
עיני בנאמני ארץ לשבת עמדי הלך
בדרך תמים הוא ישרתני ועיני אלי
מאמוני אלבלאד ליקימון מעי ואלסאלך
פי אלטריק אלצחיח הו יכדמני לא ישב
בקרב ביתי עשה רמיה דבר שקרים
לא יכון לנגד עיני ולא יקום פי מנזלי
צאנע אלארב ולמתכלם באלבאטל לא
יתבת חדא עיני לבקרים אצמית כל
רשעי ארץ להכרית מעיר יהוה כל
כל פעלי און ועלי מר אלגדואת אעטב
כל פאסק אלבלאד ואקטע מן מדינה
בית אלה כל פעלה אלגור

תפלה לעני כי
כי יעטף ולפני יהוה ישפך שיחו והדה
צלוה מורדה עלי לסאן אלצעיף אלי

יתצור ובין ידי אלה ישכו בתה יהוה
שמעה תפלתי ושועתי אליך תבוא
אללהם אסמע צלותי ותגותי יצל אליך
אל תסתר פניך ממני ביום צר לי הטה
אלי אזנך ביום אקרא מהר ענני ולא
תחגב רחמתך עני פי יום שדתי ואסמע
לי יום אדעוך וסריעא אגבני כי כלו
בעשן ימי ועצמותי כמוקד נחרו
פאן פנא כתיר מן איאמי כמא יפנא
אלדכאן וקד נכרת עצאמי כאלמסתוקד
הוכה כעשב ויבש לבי כי שכחתי
מאכל לחמי וקד צרב כאלעשב ויבס
קלבי חתי נסית אכל טעאמי מקול
אנחתי דבקה עצמי לבשרי ומן צות
תנהדי קד לזק לחמי בעצמי דמיתי
לקאת מדבר הייתי ככוס חרבות
ושבהת אלקוק אלברי פי וחשתה וכבוס
אלכראבאת פי כלותה שקדתי ואהיה
כצפור בודד על גג וקד ראבטת פי
מא צרת כטאיר מנפרד עלי סטח
כל היום חרפוני אויבי מהוללי בי נשבעו
טול אלזמאן עירוני אעדאי ומהגני
בי יחלפון כי אפר כלחם אכלתי ושקוי
בבכי מסכתי וכאני אכלת אלרמאד

ודלפני יו ולפני הכפרת ולפני הכפרת לא תקלל חרש ותעמדנה לפני משה ב בו ולפני אלעזר הכהן ולפני הדבור עלה נבראו ולפני הרשכות ולפני ירד ודלפני
יש ישפך שיחו ולפני כל חציר ייבש הראישון אדם ולפני כבוד ענוה ולפני התגלע ולפני גדלים יבחנו ולפני מזה איש זכל לפני ודלפני בות בודד ג ומל
ואין בודד במועדיו כי המה עלו אשור שקדתי ואהיה וייבש ג ב מל וחד חס ויהי מקץ ימים וייבש הנהר ותך את הקיקיון וייבש הוכה כעשב ויבש לבי

דון אלטעאם ומזגת סקיאי מן בכאיי׃
מפני זעמך וקצפך כי נשאתני ותשליכני׃
מן קבל גצבך וסכטך אלדי כאנך חמלתני
תם טרחתני איהמא׃ ימי כצל נטוי ואני
כעשב איבש׃ ועמרי כאלפי אלמאיל
ואנא כאלעשב איבס׃ ואתה יהוה לעולם
תשב וזכרך לדור ודר׃ ואנת יא רב אלדאים
אלבקא ודכרך מע כל גיל וגיל׃ אתה
תקום תרחם ציון כי עת לחננה כי בא
מועד׃ אסאלך אן תקום באמר ציון כד
חמתך פאנה וקת תרופהא פיה וקד בלג
אלמועד׃ כי רצו עבדיך את אבניה ואת
עפרה יחננו׃ וקד רצו עבידך בחגארהא
קנועא וירופון עלי תראבהא אגלאלא׃
וייראו גוים את שם יהוה וכל מלכי
הארץ את כבודך׃ פיכאף אלאמם אסם
אללה וגמיע מלוך אלארץ כרמך׃ כי
בנה יהוה ציון נראה בכבודו׃ אד יבנא
אללה ציון יצהר פיה כרמה׃ פנה אל
תפלת הערער ולא בזה את תפלתם׃
ואלתפת אלי צלוה מן הו כעכוב ולא
יזרי בהא׃ תכתב זאת לדור אחרון ועם
נברא יהלל יה׃ פלתכתב הדה אלי אלגיל
אלאכירה חתי יכון אלקום אלדי יכלקון

ימדחון אללה׃ כי השקיף ממרום קדשו
יהוה משמים אל ארץ הביט׃ אד רא
אטלע מן רפעה אלמקדס כדאך אללה
מן אלסמא אלי אלארץ אלתפת׃ לשמע אנקת
אסיר לפתח בני תמותה׃ פיסמע שהיק
אלאסיר ויחלל דוי אלאמאתה׃ לספר בציון
שם יהוה ותהלתו בירושלם׃ ויקץ פי
ציון אסם אללה ומדחתה פי ירושלם׃
בהקבץ עמים יחדו וממלכות לעבד
את יהוה׃ פי אגתמאע אלשעוב אגמעין
ואלממאלך ליעבדון אללה׃ ענה בדרך כחו
קצר ימי׃ וקד אצעף פי הדה אלטריק
קואיי וקצר ענהא עמרי׃ אמר אלי
אל תעלני בחצי ימי בדור דורים שנותיך׃
אקול יא טאיקי לא תרפעני פי גזומן
עמרי אלי גיל ואגיאל אתי הו בקאך׃ לפנים
הארץ יסדת ומעשה ידיך שמים׃ פאנך
אססת אלארץ קדימא ועמל ידיך א
סמאואת׃ המה יאבדו ואתה תעמד
וכלם כבגד יבלו כלבוש תחליפם ויחלפו׃
והו תביד ואנת אלתאבת וכלהא כאלתוב
תבלא וכאללבאס תמציהא פתמצי׃
ואתה הוא ושנותיך לא יתמו׃ ואנת הו
לא סניך לך פתפנא׃ בני עבדיך ישכונו׃

וייראו ה׳ בחס וג׳ מל וסימנ׳ וייראו מכם ונשמרתם וייראו ממערב את שם ש׳ אל ש׳ אלהינו יפחדו וייראו יברכנו אלהים וייראו גוים ׳ אורי
וכתיב מל נביי חס

ג כל הבשר חציר אנוש כחציר ימיו כציץ יצא וימל

וזרעם לפניך יכון׃ בני עבידך יסכנון
ונסלהם בין ידיך יתבת׃

לדוד ברכי נפשי
את יהוה וכל קרבי את שם קדשו׃ קול
לדאוד בארכי יא נפס אללה ויא גמיע
אצמארי אסמה אלמקדס׃ ברכי נפשי
את יהוה ואל תשכחי כל גמוליו׃ יא נפס
בארכי אללה ולא תנסין שיא מן אילאיה׃
הסלח לכל עונכי הרפא לכל תחלואיכי׃
אנה אלצאפח גמיע דנובך ואלמשפי גמיע
אוגאעך׃ הגואל משחת חייכי המעטרכי
חסד ורחמים׃ אלפאך מן אלפסאד חיותך
ואלמתוגך באלאחסאן ואלרחמה׃ המשביע
בטוב עדיך תתחדש כנשר נעוריכי׃
ואלמשבע גדאך כירא חתי יתגדד
שבאבך כריש אלנסור׃ עשה צדקות
יהוה ומשפטים לכל עשוקים׃ כדאך
אללה עאמל אלעדל ואלחכם לכל מגשום׃
יודיע דרכיו למשה לבני ישראל עלילותיו׃
אלדי ערף מוסי מן סירה ובני אסראיל
שמאילה׃ רחום וחנון יהוה ארך אפים
ורב חסד׃ אן אלרחום אלראוף אלטויל אלאמהאל
וכתיר אלפצל׃ לא לנצח יריב ולא לעולם
יטור׃ ולא יכצם אלי אלגאיה ולא יחקד

אלי אלדהר׃ לא כחטאינו עשה לנו ולא
כעונתינו גמל עלינו׃ כמא כתיר לם
יצנע בנא כבטאיאנא ולא כאפאנא
כדנובנא׃ כי כגבה שמים על הארץ
גבר חסדו על יראיו׃ בל כשמך אלסמא
פוק אלארץ כדאך עצם פצלה עלא
אתקיאה׃ כרחק מזרח ממערב הרחיק
ממנו את פשעינו׃ וכבעד אלמשרק מן
אלמגרב כדאך אבעד ענא גרומנא׃ כרחם
אב על בנים רחם יהוה על יראיו׃ וכרחמה
אלאב עלי בניה כדאך רחמתה עלי אתקיאה׃
כי הוא ידע יצרנו זכור כי עפר אנחנו׃
לאנה עאלם בכאטרנא ומדכור ענדה
אננא תראב׃ אנוש כחציר ימיו כציץ
השדה כן יציץ׃ ואן אלאנסאן כאלחשיש
עמרה וכנואר אלצחרא כדאך ינור׃ כי
רוח עברה בו ואיננו ולא יכירנו עוד מקומו׃
אלדי תמר בה אלריח פיפנא ולא יתבתה
איצא מוצעה׃ וחסד יהוה מעולם ועד
עולם על יראיו וצדקתו לבני בנים׃ פאן
פצל אללה מן אול אלדהר אלי אכרה עלי
אתקיאה ואחסאנה לבני אלבנין׃ לשמרי
בריתו ולזכרי פקדיו לעשותם׃ וחאפצי
עהדה ואלדאכרין פראיצה אלעאמלין

כל ספרא על כל הארץ בר מן ב̇ על הארץ כי כגבה שמים ויקרא ועב׳ וכל קריה דפות על הארץ במ̇ן על כל הארץ הנה אנכי מ̇ ג׳ את ה׳ ויאמר
גדעון אל האלהים ויר׳ש אלהים כן זאת העצה היעוצה ועתה אל תכלו צצו ואני הנה נתתיך היום והיה ש׳ למלך ח׳ גואל הג׳ ובא לציון
גוא׳ א׳ משחת חייכי ח׳ לעשותם ד׳ ב̇ ול וב̇ חס ויקרא שמואל אל כל ישראל ושמרת את המצוה והיתה עמו וקנא בן לשמרי בריתו ושמרה

בהא יהוה בשמים הכין כסאו ומלכותו
בכל משלה׃ אללה פי אלסמא הייא כרסיה
ומלכה מסלט עלי אלכל׃ ברכו יהוה
מלאכיו גברי כח עשי דברו לשמע בקול
דברו׃ בארכו אללה יא מלאיכתה אלגבאה
באלקוה אלמטיעי אמרה ואלקאבלין כלאמה׃
ברכו יהוה כל צבאיו משרתיו עשי רצונו׃
בארכו אללה יא מעאשר גיושה ויא
כדאמה אלעאמלי רצאה׃ ברכו יהוה כל
מעשיו בכל מקמות ממשלתו ברכי
נפשי את יהוה׃ בארכו אללה יא מעאשר
כלקה פי גמיע מואצע סלטאנה כדאך
בארכי יא נפס אללה׃

ברכי נפשי את יהוה

יהוה אלהי גדלת מאד הוד והדר לבשת׃
בארכי יא נפס אללה וקולי אללהם יא רבי
אנת אלכביר גדא אלבהא ואלבהג לבאסה׃
עטה אור כשלמה נוטה שמים כיריעה׃
אלמשתמל באלנור כאלשמלה ואלמאד
אלסמא כאלשקה׃ המקרה במים עליותיו
השם עבים רכובו המהלך על כנפי רוח׃
אלמסקף פי אלמא עלאליה אלמציר אלגיום
מרכב אמרה אלמאר בה עלי אגנחת
אלריאח׃ עשה מלאכיו רוחות משרתיו

אש להט׃ ואלצאנע מלאיכתה ארואחא
וכדאמה אלנאר אלסאטע׃ יסד ארץ על
מכוניה בל תמוט עולם ועד׃ ואסס
אלארץ עלי היתהא פלם תמיל אלדהר
אבדא׃ תהום כלבוש כסיתו על הרים
יעמדו מים׃ כדאך אלגמר אנת גטיתה
כאללבאס ועלי אלגבאל תקף אלמיאה׃ מן
גערתך ינוסון מן קול רעמך יחפזון׃
ומן זגרתך יהרבון ומן צות רעדך יחפזון׃
יעלו הרים ירדו בקעות אל מקום זה
יסדת להם׃ פיצעדון גבאלא וינזלון
בקאעא אלי אלמוצע אלדי אססתה להם׃
גבול שמת בל יעברון בל ישובון לכסות
הארץ׃ ואלתכם אלדי צירתה לא יגוזונה
ולא יעודון אלי אן יגטון אלארץ׃ המשלח
מעינים בנחלים בין הרים יהלכון׃ יא
מרסל אלעיון באלאודיה פהי בין אלגבאל
תסיר׃ ישקו כל חיתו שדי ישברו
פראים צמאם׃ תסקי גמיע חיואן אל
צחרא תכסר בהא אלוחוש עטשהא׃
עליהם עוף השמים ישכון מבין עפאים
יתנו קול׃ ועליהם תסכן טיור אלסמא
מן בין אלאגצאן תעלן אצואתהא׃
משקה הרים מעליותיו מפרי מעשיך

בזוגי׳ הנוטה ד׳ מל׳ הנוטה כדק שמים ותשכח יי׳ עושך הנני נוטה ידי על פלשתים עטה אור כשלמה ... ישבון ג׳ חס׳ ופדויי יי׳ קדמו׳ ופליטי חרב
בל ישבון לכסות הארץ ... ברכו יי׳ ה׳ בפרע פרעות לבי לחוקקי ישראל מלאכין צבאין ג׳ ועשין ... וחד במקהלות ברכו אלהים ... ושג׳ ברכו
את יי׳ ... ישכון ב׳ מל׳ ועל מפריו ישכון עליהם עוף השמים

תשבע הארץ יא מסקי אלגבאל מן עליה
ומן תמר צנאעתך תרוא אלארץ מצמיח
חציר לבהמה ועשב לעבדת האדם
להוציא לחם מן הארץ יא מנבת אלחשיש
ללבהאים ואלעשב לדוי כדמת אלאנסאן
ויכרג אלטעאם מן אלארץ ויין ישמח
לבב אנוש להצהיל פנים משמן ולחם
לבב אנוש יסעד וכמר אלמפרח קלב
אלאנסאן ודהן אלמברק אלוגה ואלכבז
אלמסנד קלב אלאנסאן ישבעו עצי יהוה
ארזי לבנון אשר נטע ארוא תרוי שגר
אללה וארז אללבנאן אלתי גרסתהא אשר
שם צפרים יקננו חסידה ברושים ביתה
יעשש פיהא אלעצאפיר אלתי הנאך
ואלחרא ומא אשבההא אלתי ביותהא פי
אלברותי הרים הגבהים ליעלים סלעים
מחסה לשפנים ואלגבאל אלשאמכה וטן
ללועול ואלצכר אלמכנה ללובר עשה
ירח למועדים שמש ידע מבואו וצנע
אלקמר לוקת ינפר אלשמס אלי מגיבה
תשת חשך ויהי לילה בו תרמש כל
חיתו יער יא אלדי געל צלאמא פיציר
לילא פיה ידב גמיע וחש אלצחרא
הכפירים שאגים לטרף ולבקש מ...

אכלם יא אלצראגמה אלזאירה פי טלב
אלפריסה ותטלב מן אללה רזקהא תזרח
השמש יאספון ואל מעונתם ירבצון
ואדא תשרק אלשמס יגתמעון ופי מואטנ
הם ירבצון יצא אדם לפעלו ולעבדתו
עדי ערב פיכרג אלאנסאן אלי שגלה
ועמלה אלי אלעשי מה רבו מעשיך יהוה
כלם בחכמה עשית מלאה הארץ קנינך
מא אעצם אעמאלך יא רב כלהא בחכמה
צנעתהא ואלארץ באסרהא מלכך זה
הים גדול ורחב ידים שם רמש ואין
מספר חיות קטנות עם גדלות יהדא
אלבחר אלכביר וואסע אלשטין פיה דביב
לא אחצא לה מן חיואן צגיר מע כביר
שם אניות יהלכון לויתן זה יצרת לשחק
בו ופיה תסיר אלספן ואלמלתוי אלדי
כלקתה ילעב פיה כלם אליך ישברון
לתת אכלם בעתו וכלהם ירגונך אן
תעטיהם טעאמהם פי וקתה תתן להם
ילקטון תפתח ידך ישבעון טוב ואנת
תעטיהם מא ירתזקונה ותפתח ידאך
ישבעון כל... תסתיר פניך יבהלון
תסף רוחם יגועון ואל עפרם ישובון
ויא אלדי אדא תחגב רחמתך ענהם

מבואו ב̇ מל וחד חס̇ כי ממזרח שמש אל אלהים עשה ירח מהלל ... רוחם ג̇ אז רפתה רוחם אשר הלכים אחר רוחם תקף רוחם יגועון ...
לבב אנוש ג̇ וכל לבב אנוש ימס ויין ישמח ב̇ בו ... ירבצון ב̇ ... ילון בערב ואל ... ונתם ...

ירהשון וארא תקבץ ארואחהם יתופון
ואלי אתראבהם ירגעון תשלח רוחך יבראון
ותחדש פני אדמה וארא תבעת רוחך
פיהם יחשרון ותגדד וגה אלארץ כאלמאה
יהי כבוד יהוה לעולם ישמח יהוה
במעשיו ויכון כרם אללה אלי אלדהר ויסר
אולייאה באעמאלה המביט לארץ ותרעד
יגע בהרים ויעשנו ויא מלתפת אלא
אלארץ פתרתעד יזגר אלגבאל פתתדכן
אשירה ליהוה בחיי אזמרה לאלהי
בעודי אסבח ללה מא דמת חיא ואמגד
רבי מא בקית יערב עליו שיחי אנכי
אשמח ביהוה ואסלה אן ילד ענדה
בתי ואנא אפרח באללה יתמו חטאים
מן הארץ ורשעים עוד אינם ברכי
נפשי את יהוה הללויה ויפנא אלכאטיין
מן אלארץ ואלטאלמין איצא פבארכי
יא נפס אללה וסבחי אלאזלי
הודו ליהוה קראו
בשמו הודיעו בעמים עלילותיו ואחמדו
אללה ואדעו באסמה ועדפו אלאמם
שנאיעה שירו לו זמרו לו שיחו בכל
נפלאותיו וסבחוה ומגדוה ונתו גמיע
אעגובאתה התהללו בשם קדשו

ישמח לב מבקשי יהוה ואמתדחו
באסמה אלמקדס כי אך תסר קלוב טאלבי
אללה דרשו יהוה ועזו בקשו פניו תמיד
אטלבו אללה יעזכם ואלתמסו רחמתה
דאימא זכרו נפלאותיו אשר עשה
מפתיו ומשפטי פיו ואדכרו עגאיבה
אלתי צנעהא וכראהינה ואחכאם אמרה
זרע אברהם עבדו בני יעקב בחיריו
יא נסל אבראהים עבדה ויא בני יעקוב
מכתאריה יהוה אלהינו בכל
הארץ משפטיו יהו אללה רבנא ואן
אחכאמה פי גמיע אלעאלם נאפדה זכר
לעולם בריתו דבר צוה לאלף דור ויקד
דכר עהדה אלי אלדהר ואמרא ועד בה
אלי אגיאל כתירה אשר כרת את אברהם
ושבועתו לישחק אלדי עהדה מע
אבראהים וקסם בה ליצחק ויעמידה
ליעקב לחק לישראל ברית עולם
ותבתהא ליעקוב רסמא ולאסראיל
עהדא אלדהרי לאמר לך אתן את ארץ
כנען חבל נחלתכם יקאילא לך אעטי
בלד כנעאן כטה נחלתכם בהיותם
מתי מספר כמעט וגרים בה יחין כאנו
דוי אחצא קאילין וגרבא פיה ויתהלכו

מגוי אל גוי ממממלכה אל עם אחר׃
יסירון מן קביל אלי קביל ומן ממלכה
אלי קום אכרין׃ לא הניח אדם לעשקם
ויוכח עליהם מלכים׃ ומע דאך לם ידע
אדמי אן יגשמהם וובך אלמלוך בסבבהם׃
אל תגעו במשיחי ולנביאי אל תרעו׃
קאל לא תדנו במסיחי ולא תסו אלי אנביאי׃
ויקרא רעב על הארץ כל מטה לחם
שבר׃ ת׳ם אחל אלגוע פי אלבלאד וכסר
אלטעאם ומא יעיניה׃ שלח לפניהם
איש לעבד נמכר יוסף׃ וקד כאן בעת
בין ידיהם ברגל הו יוסף אלדי ביע עבדא׃
ענו בכבל רגלו ברזל באה נפשו׃ ועלגוה
באלכבל פי רגלה וחצלת נפסה פי אלחדיד׃
עד עת בא דברו אמרת יהוה צרפתהו׃
אלי וקת אן דנא פרגה אקאם קול אללה
סבכה׃ שלח מלך ויתירהו משל עמים
ויפתחהו׃ פבעת אלמלך פאטלקה
וסלטאן אלאמם פחל ענה׃ שמו אדון
לביתו ומושל בכל קנינו׃ וציירה סידא
עלי מנזלה ומסלטא עלי גמיע מלכה׃
לאסר שריו בנפשו וזקניו יחכם׃
ליחבס ריסאה בראיה וליחכם אשיא
כה׃ ויבא ישראל מצרים ויעקב גר

בארץ חם׃ ת׳ם דכל אסראיל אלי מצר
וכאן יעקוב חיניד פי בלד חם גריבא׃ ויפר
את עמו מאד ויעצמהו מצריו׃ ולמא
את׳מר קומה גדא ועצ׳מה מן אעדאיה׃
הפך לבם לשנא עמו להתנכל בעבדיו׃
אנקלבת קלובהם פשנו שעבה ואגתאלו
והם׃ שלח משה עבדו אהרן בחר בו׃
ת׳ם בעת׳ במוסי רסולה והרון אלדי אכ׳תארה׃ שמו בם דברי אתותיו ומפתים
בארץ חם׃ פאחלא בהם איאתה וברהאין
פי בלד חם׃ שלח חשך ויחשך ולא
מרו את דברו׃ ובעת׳ בט׳לאם פאט׳לם
עליהם ולם יכ׳אלפא אמרה׃ הפך את
מימיהם לדם וימת את דגתם׃ וקלב
אמיאהם דמא ואמאת סמכהם׃ שרץ
ארצם צפרדעים בחדרי מלכיהם׃
ואסעי ארצ׳הם צ׳פאדעא חתי פי כ׳דור
מלוכהם׃ אמר ויבא ערב כנים בכל
גבולם׃ ואמר פאתי אלוחש ואלקמל פי
גמיע תכ׳ומהם׃ נתן גשמיהם ברד
אש להבות בארצם׃ ונזל אגיאתהם
ברדא ונאר מלתהבא פי בלדהם׃ ויך
גפנם ותאנתם וישבר עץ גבולם׃
פצרב גפנהם ותינהם [illegible] שגר תכ׳ומהם׃

שלח מלך שלח חשך הראשון חטף כי אין אות מאותותיו נסתר בקריאה השני געה ולא נחטף עד שיצא חיו[illegible] בכתוי שאילו נחטף

אמר ויבא ארבה וילק ואין מספר׳ ואמר
כי גראד פאתא ודבא לא אחצא לה׳
ויאכל כל עשב בארצם ויאכל פרי
אדמתם׳ ואכל כל עשב פי בלאדהם
ותמר ריאצהם׳ ויך כל בכור בארצם
ראשית לכל אונם׳ וקתל כל בכר פי
בלדהם וכאצה אואיל מנאילהם׳ ויוציאם
בכסף וזהב ואין בשבטיו כושל׳ ואכרגהם
בפצה ודהב וליס מן אסבאטה מעוז׳
שמח מצרים בצאתם כי נפל פחדם
עליהם׳ ופרח אלמצריון בכרוגהם ממא
וקע פזעהם עליהם׳ פרש ענן למסך
ואש להאיר לילה׳ ובסט אלגמאם סתרא
ואנאר ללאצאה באלליל׳ שאל ויבא
שלו ולחם שמים ישביעם׳ ואדי סאלו
אתאהם באלסלוי וטעאם אלסמא ישבעהם׳
פתח צור ויזובו מים הלכו בציות נהר׳
פפתח אלצואן פפאץ מאא וסארת פי
אלמפאוז אלאנהאר׳ כי זכר את דבר
קדשו את אברהם עבדו׳ ואד׳ למא דכר
כלאמה אלמקדס מע אבראהם עבדה׳
ויוצא עמו בששון ברנה את בחיריו׳
פאכר[…]ומה בסרור׳ […]תאריה ברנין׳
ויתן להם [...]ת גוים ועמל לאמים יירשו׳

ואצעדהם בלדאן אלקבאיל וורתהם
אכסאב אלמלל׳ בעבור ישמרו חקיו
ותורתיו ינצרו הללויה׳ בסבב אן יחפצו
רסומה ושראיעה סבחו אלאזלי׳

קו
הללויה׳
הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו׳ סבחו
אלאזלי ואמדחוה אלה אנה אלגואד ואלא
אדהר אחסאנה׳ מי ימלל גבורות יהוה
ישמיע כל תהלתו׳ ומן יכאטב בפנון
גברות אלה ויסמע כל מדחתה׳ אשרי
שמרי משפט עשה צדקה בכל עת׳
טובא חאפצי אלחכם ועאמלי אלנצפה
פי כל וקת׳ זכרני יהוה ברצון עמך
פקדני בישועתך׳ אלהם פאדכרני פי
רצא קומך ואחצרני מגותתך׳ לראות
בטובת בחיריך לשמח בשמחת גויך
להתהלל עם נחלתך׳ אנטר כיר מכתאריך
ואפרח לפרח קבילך ואמתדח מע נחלתך׳
חטאנו עם אבותינו העוינו הרשענו׳
פאנא קד אכטאנא מע אבאינא ואדנבנא
וצלמנא׳ אבותינו במצרים לא השכילו
נפלאותיך לא זכרו את רב חסדיך וימרו
על ים בים סוף׳ ואבאנא פי מצר לם
יעקלו לאעגובאתך ולם ידכרו כתרת

ויוצא עמו … מפלע
הצאוני ויוצא ראשי …
ואתכם … בן המלך … גוזלים

[…] ראשית לח ממלכתו ראשית בכורי וחבירו קורבן ראשית והבאתם את עמר עלסתבם וישא משלו ראשית דגנך כי הוא הנו
לה העמ מחשלו קדש ישראל קשת עולם משאותכם ולי ימכרו הוי השאננים וטואת היא תדבר ויך כל בכור וחבירו דכי
[…] שלמה יש קנב עדיקתינו טוב […] ויזובו ג וחד יזבו ב מל וחד חסר [...] הן הכה צור פתח צור שהם יזבו

עשה ברמנה עשה באיש עשה מזמות עשה גדלות המרבים עשה מ׳ מאכין רוחו׳ עשה שמים וארץ עשה משפט לעשוקים

אחסאנך פלא פו רבהם עלי ים פי בחר
סוף׳ ויושיעם למען שמו להודיע את
גבורתו׳ ואגאתהם כמאהו אהלה ליעקף
גברותה׳ ויגער בים סוף ויחרב ויוליכם
בתהמות כמדבר׳ פזגר בחר אקלזם
וסירהם פי אגמר כאלבר׳ ויושיעם מיד
שונא ויגאלם מיד אויב׳ פאגאתהם מן
יד שאניהם ופכהם מן יד עדוהם׳ ויכסו
מים צריהם אחד מהם לא נותר׳ וגטא
אלמא אעדאיהם ולם יבק ואחד מנהם׳
ויאמינו בדבריו ישירו תהלתו׳ פאמנו
וקאלו דאך בכלאמה וסבחוה במדחתה׳
מהרו שכחו מעשיו לא חכו לעצתו׳
תם אסרעו פנסיו אעמאלה ולם ינתצרו
רחמתה׳ ויתאוו תאוה במדבר וינסו אל
בישימון׳ ותשהו שהואת פי אלבר וגרבו
אלטאיק פי אלסכזאוא׳ ויתן להם שאלתם
וישלח רזון בנפשם׳ פאעטאהם סואלהם
ובעת כאלהזאל פי אגסאמהם׳ ויקנאו
למשה במחנה לאהרן קדוש יהוה׳ וכאדו
מוסי פי אלעסכר והרון אלמקדס ללה׳
תפתח ארץ ותבלע דתן ותכס על עדת
אבירם׳ ואנפתחת אלארץ פבלעת דתן
וגטאת גמע אבירם׳ ותבער אש בעדתם

להבה תלהט רשעים׳ ואשתעלת אלנאר
פי גמאעתהם כדאך אללהיב יסטע אלטאלמין׳
יעשו עגל בחרב וישתחוו למסכה׳ וכאנו
יעמלו עגל פי חריב וסגדו ללמסבוך׳ וימירו
את כבודם בתבנית שור אכל עשב׳ ובדלו
כרמהם בשכל תור אכל עשב׳ שכחו
אל מושיעם עשה גדלות במצרים׳ ונסיו
אלטאיק אלמגיתהם אלעאמל אלכבאיר
במצר׳ נפלאות בארץ חם נוראות על ים
סוף׳ ואלאעגובאת פי בלד חם ואלמכוופאת
עלי בחר אלקלזם׳ ויאמר להשמידם לולי
משה בחירו עמד בפרץ לפניו להשיב
חמתו מהשחית׳ פכאד אן ינפדהם לולי
מוסי מכתאריה וקף פי אלתגרה בין ידיה
פרד חמיתה ענהם מן אלהלאך׳ וימאסו
בארץ חמדה לא האמינו לדברו׳ וזהדו
פי ארץ אלמנא ולם יומנו בכלאמה׳
וירגנו באהליהם לא שמעו בקול יהוה׳
ותכרסו פי אכביתהם ולם יקבלו קול
אללה׳ וישא ידו להם להפיל אותם במדבר׳
פקסם בקדרתה להם אן יוקעהם פי אלבר׳
ולהפיל זרעם בגוים ולזרותם בארצות׳
ואן יוקע נסלהם פי מא בין אלאמם ואן
ידריהם פי אלבלדאן׳ ויצמדו לבעל פעור

במדבר ו׳ כי עד בצורה שם תבל נ׳ כמדבר פן אפשיטנה ויט ידו ויוליכם בתהמות ויושיעם ד׳ ג׳ מ׳ וחד ר׳ את עתניאל ד׳ ירבעם
למען שמו מיד שונא אותם מל בכתי כי דרש דמים וישא ידו להם ויתן אותם לרחמים לעשות
נשיאה יד ח׳ נשא ידו במל׳ ברוך ב׳ בחרי בישראל בן אשר תלתי להם וגם אני נשאתי קדמ׳ על כן נשא אל שמים וישא ידו להם

ויאכלו זבחי מתים ולאזמו פעור אצנס
ואכלו מן דבאיח אלכפאר ויכעיסו במעלליהם
ותפרץ בם מגפה פגאיצוה בשמאילהם
פאתגרהם אלצראס ויעמד פינחס ויפלל
ותעצר המגפה חתי וקף פנחס פאנצף
ואנחבס אלצראס ותחשב לו לצדקה לדר
ודר עד עולם והחסבת לה חסנה אלי גיל
ואבגאל מדא אלדהר ויקציפו על מי מריבה
וירע למשה בעבורם ואסכטוה עלא
מא אלכצומה חתי בלי מוסי בסבבהם כי
המרו את רוחו ויבטא בשפתיו וממא
כאלפו נבותה ומא לפץ בה קולה לא
השמידו את העמים אשר אמר יהוה
להם ולם ינפדו אלאמם כמא אמרהם
אללה ויתערבו בגוים וילמדו מעשיהם
בל כאלטוהם פתעלמו אעמאלהם ויעבדו
את עצביהם ויהיו להם למוקש ועבדו
אזלאמהם פכאנת להם והקא ויזבחו
את בניהם ואת בנותיהם לשדים ודבחו
בניהם ובנאתהם ללשיאטין וישפכו
דם נקי דם בניהם ובנותיהם אשר זבחו
לעצבי כנען ותחנף הארץ בדמים
וספכו דם בניהם ובנאתהם אלדי דבחו
לאזלאם כנעאן פתדנס אלבלד באלמעאצי

ויטמאו במעשיהם ויזנו במעלליהם
וממא נגסו באעמאלהם וטגו בשני[illegible]
ויחר אף יהוה בעמו ויתעב את נחלתו
אשתד גצב אללה פי קומה וכרה נחלתה
ויתנם ביד גוים וימשלו בהם שנאיהם
ואסלמהם פי יד אלעדו ותסלט עליהם
שאנהם וילחצום אויביהם ויכנעו
תחת ידם פלמא צגטוהם אעדאהם
אנהזמו תחת אידיהם פעמים רבות
יצילם והמה ימרו בעצתם וימכו בעונם
ומראר כתירה כאן יכלצהם והם י[illegible]
במשורתהם ואדא תמאהנו מן [illegible]
וירא בצר להם בשמעו את רנתם נטר
להם פי אלשדה למא סמע רנינהם ויזכר
להם בריתו וינחם כרב חסדיו פדכר להם
עהדה וצפח ענהם בכתרה פצלה ויתן
אותם לרחמים לפני כל שוביהם וגעל
להם רחמה ענד גמיע סאביהם הושיענו
יהוה אלהינו וקבצנו מן הגוים להדות
לשם קדשך להשתבח בתהלתך
כדאך אגתנא יא רב גיאתנא ואחשרנא
מן בין אלאמם נשכר אסמך אלמקדס
ונסבח מן מדחתך ברוך יהוה אלהי
ישראל מן העולם ועד העולם ואמר

שוביהם ג מל ושבו אליך דדב ימי כי בשובכם ויתן אותם לרחמים [illegible] אויביהם ומל ויחר אף יי בישראל ב בן נ [illegible] מאויביהם ואת אויביהם כסה
היכ במעש[illegible] [illegible] אכניע וילחצוה אויביהם [illegible] כרב ג בפן בוקק חנני אלהים כחסדך ענני יי ויזכר להם [illegible] הללוהו כרב גדלו כי אם הגה וחו[illegible]
עלו וחד אשר גמלם כרחמיו [illegible] ויתעב ד קמש בליע לבזה נפש למתעב גוי ודבר תמים יתעבו איש דמים [illegible] יתעב יי ויתעב את נחלתו וחד

כל העם אמן הללויה ונקול תבארך אלה
אלה אסראיל מן אול אלדהר אלא אכרה
ויקול גמיע אלשעוב אמין סבחו אלאזלי
הודו ליהוה
כי טוב כי לעולם חסדו אמדחו אללה
אנה אלגואד ואן פצלה אלי אלדהר יאמרו
גאולי יהוה אשר גאלם מיד צר יקולון
אוליא אללה אלדין פכהם מן יד אלעדו
ומארצות קבצם ממזרח וממערב
מצפון ומים ומן אלבלדאן חשרהם מן
אלמשרק ואלמגרב ומהב אלשמאל ואלגנוב
תעו במדבר בישימון דרך עיר מושב
לא מצאו ואלדין צלו פי אלבר פי טריק
אלסמאוה ולם יגדו בלד עאמר רעבים
גם צמאים נפשם בהם תתעטף פהם
גיאע עטאש נפוסהם בדלך תתצור
ויצעקו אל יהוה בצר להם ממצוקותיהם
יצילם פצרכו אלי אללה אד צאק בהם
פהו מן מצאיקהם ינגיהם וידריכם
בדרך ישרה ללכת אל עיר מושב
וסירהם פי טריק מסתקים ימצון פיה
אלי בלד עאמר יודו ליהוה חסדו
ונפלאותיו לבני אדם פהם ישכרון
אללה עלי אחסאנה ויצפון אעגובאתה
68

לבני אדם כי השביע נפש שקקה ונפש
רעבה מלא טוב למא אשבע נפס מל
תציה ואלנפס אלגאיעה מלאהא כירא
ישבי חשך וצלמות אסירי עני וברזל
ואלמקימין פי אלצלאם ואלגבס ואלאסארי
באלעדאב ואלחדיד כי המרו אמרי אל
ועצת עליון נאצו ממא כאלפו אקואל
אלטאיק ובחכמה אלעאלי רפצו ויכנע
בעמל לבם כשלו ואין עזר פהזם
באלשקא קלובהם ועתרו וליס מעין להם
ויצעקו אל יהוה בצר להם ממצקותיהם
יושיעם פצעקו אלי אללה אד אשתד
בהם פהו מן מצאיקהם יגיתהם יוציאם
מחשך וצלמות ומוסרותיהם ינתק
ויכרגהם מן אלצלאם ואלגבס ואסאראתהם
ינצל יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני
אדם פהם ישכרון אללה עלי אחסאנה
ויצפון אעגובאתה לבני אדם כי שבר
דלתות נחשת ובריחי ברזל גדע למא
כסר מצאריע אלנחאס ועוארץ אלחדיד
גדעהא אולים מדרך פשעם ומעונתיהם
יתענו ואלמולמין מן קבל גרומהם ומן
דנובהם יעדבון כל אכל תתעב נפשם
ויגיעו עד שערי מות וכל טעאם

ואין עזר כי ... את עני ישראל ואביו ואין עזר כי יצאו לאבון משוע ויכנע בעמל לבם זכרה ירושלם ויטע אהלי אפדנו ... ויצעקו ... ויבאו
שטרי ופרעה ... וישם מאפל כי תשע מאות רכב ברזל ויפנו יהודה ... ויצאם ... ותלתה ויצעקו בני עמון וכל ישראל שמעו מכל ...
וגרה ... וחד ויט ... כל העם אשר בעיר ...

תכרהה אנפסהם וקד בלגו אלי אבואב
אלמות׃ ויזעקו אל יהוה בצר להם ממצקותיהם
יושיעם׃ פזעקו אלי אללה אד׳ אשתד בהם
פהו מן מצאיקהם יגיתהם׃ ישלח דברו
וירפאם וימלט משחיתותם׃ ויבעת
באמרה פישפיהם וינגיהם מן מהלכאתהם
יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם׃
פהם ישכרון אללה עלי אחסאנה ויצפו
עגאיבה לבני אדם׃ ויזבחו זבחי תודה
ויספרו מעשיו ברנה׃ וירבחו דבאיח
שכר ויקצון צנאיעה ברנין׃ יורדי
הים באניות עשי מלאכה במים רבים׃
ואלוארדי אלבחר פי אלספן ואלעאמלי צנא
עה פי אלמא אלגזיר׃ המה ראו מעשי יהוה
ונפלאותיו במצולה׃ פהם קד ראו כתיר
מן אעמאל אללה ואעגובאתה פי אלקער׃
ויאמר ויעמד רוח סערה ותרומם גליו׃
אד׳ קאל ואוקף ריאחא עאצפא פארתפעת
אמואגה׃ יעלו שמים ירדו תהומות
נפשם ברעה תתמוגג׃ פכאנהם יצעדון
אלי אלסמא וינזלון אלי אלגמר ואנפסהם פי
אלבלא תתמוג׃ יחוגו וינועו כשכור וכל
חכמתם תתבלע׃ ויגולון וינועון כאלסכר
אן וגמיע חילהם תציע׃ ויצעקו אל

יהוה בצר להם וממצקותיהם יוציאם׃
וצרכו אלי אללה אד׳ אשתד בהם פהו מן
מצאיקהם יכרגהם׃ יקם סערה לדממה
ויחשו גליהם׃ ואוקף מכאן אלעאצף
גלינא ותהדא אלאמואג עליהם׃ וישמחו
כי ישתקו וינחם אל מחוז חפצם׃ פיפר
חון אד׳א יסכתון וסיירהם אלי חוז מראדהם׃
יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם׃
פהם ישכרון אללה עלי אחסאנה ויצפון
אעגובאתה לבני אדם׃ וירוממוהו
בקהל עם ובמושב זקנים יהללוהו׃
וירפעונה פי גוק מן קום ופי מחצר
אלמשאיך׃ ימדחונה׃ ישם נהרות למדבר
ומצאי מים לצמאון׃ וקד יציר אלאנהאר
ברא ועיון אלמאראת עטש׃ ארץ פרי
למלחה מרעת יושבי בה׃ וארצא דאת
תמר סבכה מן שר אהלהא׃ ישם מדבר
לאגם מים וארץ ציה למצאי מים׃
וקד יציר אלבר אגאם מא ואלארץ
אלמפאזה עיון מא׃ ויושב שם רעבים
ויכוננו עיר מושב׃ ואסכן פיהא קום
גיאעא פאצלחו בלד עמארה׃ ויזרעו
שדות ויטעו כרמים ויעשו פרי תבואה׃
וזרעו פיהא זרועא וגרסו אלכרום

כל ספרא וישמחו ר״פ בר מן חד וישמחו כי ישתקו ׳ וכל קריה דכות במ״א ישאו בתף וכנור וישמחו ... ויעמד ד׳ וסימנ׳ ... בות פנו סערה זוחים
ל׳ דברי ימ׳ כות במ״ג וימת מזבח הנחשת ושלאחרין הרוח יהו ושפט ...

ועמלו תמר דו גלה׃ ויברכם וירבו מאד
ובהמתם לא ימעיט׃ ובארך פיהם פכתרו
גדא ובהאימהם לם יקלל׃ וימעטו וישחו
מעצר רעה ויגון׃ וקד ינקלהם פינקלון
וינכפצון מן מכת׳ אשר עליהם׃ שפך
בוז על נדיבים ויתעם בתהו לא דרך׃
ואסאפך אלאזרא עלי אלכל ותלהם פיתיה
ליס בטריק׃ וישגב אביון מעוני וישם
כצאן משפחות׃ וינקל אלאולין פינצר
אלמסכין מן צעפה ויציר עשאירהם
כאלגנם׃ יראו ישרים וישמחו וכל עולה
קפצה פיה׃ וינצר דלך אלמסתקימין פיפ
רחון וכל גאיר יצם פאה׃ מי חכם וישמר
אלה ויתבננו חסדי יהוה׃ פמן חכים
יתחרז הדה אלאקואל חתי יתצאהר פצל
אלה׃

הושע
מי חכם
ויבן אלה
תהלים
מי חכם
וישמר
אלה
ג
בטע

שיר מזמור לדוד׃

והדא מגד לדאוד יסבח בה אלמואצבין׃
נכון לבי אלהים אשירה ואזמרה אף
כבודי׃ תבת קלבי יא רב עלי אן אסבח
ואמגד ונפסי איצא׃ עורה הנבל וכנור
אעירה שחר׃ אדא קלתי אנתבהי יא
נפס פאנא בעוד וקיתאר אנבההא סחא׃
אודך בעמים יהוה ואזמרך בלאמים׃
אלהים פאני אשכרך פי מא בין אלאחזאב׃
כי גדול מעל שמים חסדך ועד שחקים
אמתך׃ לאן פצלך אעצם עלוא מן אלסמי
ואחסאנך מן אלשואהק׃ רומה על שמים
אלהים ועל כל הארץ כבודך׃ פתרפע
עלי אלסמא יא רב במא תצהר פי גמיע
אלארץ מן פצל כרמך׃ למען יחלצון
ידידיך הושיעה ימינך ועננו׃ לקבל אן
יתכלץ מצטפוך אגתני בימינך ואגבני׃
אלהים דבר בקדשו אעלזה אחלקה שכם
ועמק סכות אמדד׃ ותל מא כלמני אלה
פי קדסה במא אסר ואקסם שכם ואמסח
ואד סכות ומא אשבהה׃ לי גלעד לי
מנשה ואפרים מעוז ראשי יהודה מחקקי׃
וגעל לי אל גלעד ומנשה אעואנא ומן
אל יהודה כתאבא׃ מואב סיר רחצי על
אדום אשליך נעלי עלי פלשת אתרועע׃
ומן אל מואב וקאדין חמימי ומן אדום
אלכאלעין כפי ואל פלשת ארדעהם׃ מי
יבלני עיר מבצר מי נחני עד אדום׃
ומן דא יורדני אלי בלד חצין ומן יסיירני
אלי בלד אדום אטיראו׃ הלא אלהים זנחתנו׃
ולא תצא אלהים בצבאתינו׃ לולא אנך
יא רב כדלתנא ולם תבעת נצרך מע

זוגין מיחדין בחד לישן חד כסבהי וחד לא נסיב כימי שמים כי שמים כימי השמים כי השמים בהעצר שמים בהעצר השמים מעל שמים מעל
השמים הנה שמים תנה השמים ויבדו שמים ויבדו השמים אל שמים ואל השמים ס״ה שחר ח׳ אשר אין לו שחר איך נפלת משמים אעלה
שחר ואל יראה בעפעפי שחר ועינו כעפעפי שחר מי זאת הנשקפה כמו שחר ס״ה

ג יושענא יהבה לנו עזרת מצר ושוא תשועת
אדם׃ פאעטנא אלעון עלי אלעדו פאן מגותה
אלנאס זור׃ באלהים נעשה חיל והוא יבוס ו
צרינו׃ באללה חולנא וקותנא והו ידחץ ראש פיסוק
מקאומינא׃

קט למנצח לדוד מזמור
אלהי תהלתי אל תחרש׃ מגד לדאוד
יסבח בה אלמואצבין יא רב מדחתי לא
תמסך ען צלמי׃ כי פי רשע ופי מרמה
עלי פתחו דברו אתי לשון שקר׃ לאנהם
פתחו עלי פא צלסופא מכר וכלמוני
בלסאן באטל׃ ודברי שנאה סבבוני
וילחמוני חנם׃ ובכלאם אלשנאה חאטו
בי ולאחמוני מגאנא׃ תחת אהבתי ישטנוני
ואני תפלה׃ ובדל מחבתי יעאנדוני ואנא
להם צלוה׃ וישימו עלי רעה תחת
טובה ושנאה תחת אהבתי׃ וקד כאפוני
שרא בדל כירא ושנאה בדל מחבתי׃
הפקד עליו רשע ושטן יעמד על
ימינו׃ פוכל בה צלמא מתלה ומעאנד
יקף עלי ימינה׃ בהשפטו יצא רשע
ותפלתו תהיה לחטאה׃ חתי אדא חאכם
כרג צאלמא וצלותה ענה תכון לה הלכא׃
יהיו ימיו מעטים פקדתו יקח אחר׃

ותכון איאמה קלילה ואצרה מן עמרה
אלי גירה׃ יהיו בניו יתומים ואשתו אלמנה
ויציר בנוה יתאמא עלי סרעה וזוגתה
ארמלה׃ ונוע ינועו בניו ושאלו ודרשו
מחרבותיהם׃ ויצטרב בנוה ויסאלון
ויטלבון דאך מן דוי כראבאתהם׃ ינקש
נושה לכל אשר לו ויבזו זרים יגיעו׃
ויתתבע אלעדו גמיע מאלה ויגנם אלאגנ
ביין כסבה׃ אל יהי לו משך חסד ואל
יהי חונן ליתומיו׃ ולא יכון לה ואצל
מערוף ולא ראוף עלי איתאמה מן
בעדה׃ יהי אחריתו להכרית בדור אחר
ימח שמם׃ ויך כלפה אלי אלאנקטאע ופי
אלגיל אלתאני ימחי אסמה׃ יזכר עון
אבתיו אל יהוה וחטאת אמו אל תמח׃
ענד מא תדכר דנוב אבאה ענד אללה
וכטאיא ואלדיה לא תמחא׃ יהיו נגד
יהוה תמיד ויכרת מארץ זכרם׃ פאדא
צארת חדא אללה דאימא קטע מן אלארץ
דכרהם׃ יען אשר לא זכר עשות חסד
וירדף איש עני ואביון ונכאה לבב
למותת׃ לאגל מא לם ידכר שיא מן
אלאחסאן וכלב אמר צעיף מסכין וט
וטלב אלכאיב אלקלב לימיתה׃ ויאהב

קללה ותבואהו ולא חפץ בברכה ותרחק
ממנו׃ וכמא אחב אללענה פהי תאתיה
וכמא לם ישא אלברכה פאבתעדת ענה׃
וילבש קללה כמדו ותבא כמים בקרבו
וכשמן בעצמותיו׃ חתי לבס אללענה
כמלא קמיצה ותדכל כאלמא פי בטנה
וכאלדהן פי עצאמה׃ תהי לו כבגד יעטה
ולמזח תמיד יחגרה׃ ותכון לה כאלתוב
פי אן ישתמלהא וכאלמנטקה. כאן
יתקלדהא׃ זאת פעלת שטני מאת יהוה
והדברים רע על נפשי׃ הדה אגרת
מעאנדיי מן ענד אללה ואלמתכלמין אלסו
עלי נפסי׃ ואתה יהוה אדני עשה אתי
למען שמך כי טוב חסדך הצילני׃ ואנת
יא רבי אעמל מעי מא אנת אהלה וכמי
אן פצלך אלגואד פנגני׃ כי עני ואביון
אנכי ולבי חלל בקרבי׃ פאני צעיף ומ
ומסכין וקלבי צריע פי בטני׃ כצל
כנטותו נהלכתי נגערתי כארבה׃ וכאלט
אלממדוד קד דהב בי ואנתפצת כאלג׳ראד׃
ברכי כשלו מצום ובשרי כחש משמן׃
ועתרת רכבתי מן אלצום והזל לחמי מן
אלדהן׃ ואני הייתי חרפה להם יראוני
יניעון ראשם׃ וטאלמא כנת להם עארא

אדא ראוני חרכו רוסהם אחתקארא׃
עזרני יהוה אלהי הושיעני כחסדך׃ אלהם
יא רבי אעני ואגתני בפצלך׃ וידעו כי
ידך זאת אתה יהוה עשיתה׃ חתי יעלמון
אן הדה לאמור מן קדרתך אנת יא רב
פעלתהא׃ יקללו המה ואתה תברך קמו
ויבשו ועבדך ישמח׃ ואדא יפתרון הם
הם אללה בארך פיי אנא חתי יקומון
כאזיין ועבדך יפרח׃ ילבשו שוטני
כלמה ויעטו כמעיל בשתם׃ ואדי ילבס
מעאנדי אלכזא ובה ישתמלון כאלממטר׃
אודה יהוה מאד בפי ובתוך רבים אהללנו׃
פאשכר אללה גדא בפאי ופי וסט אלכתירין
אמדחה׃ כי יעמד לימין אביון להושיע
משפטי נפשו׃ אד יקף בנצרה עלי ימין
אלמסכין פיגיתה מן מחאכמיה עלי נפסה׃

לדוד

מזמור נאם יהוה לאדני שב לימיני עד
אשית איביך הדם לרגליך׃ והדא מגד
לדאוד קאל אללה לסיידי אגלס פי נצרי
אבעל אעדאך וטיא לקדמך׃ מטה
עזך ישלח יהוה מציון רדה בקרב איביך׃
ואבעת בעצא עזך פי ציון תסתולי
עליהם׃ עמך נדבת ביום חילך בהדרי

ותבא ב׳ חס בכתובים וסימנה ותבא כמים בקרבו ותבא בלטו וכל נביא דכותה במ׳ מל ותקח יעל אשת חבר ותבוא האשה אל שאול וישלח
דוד מלאכים ויקחה ותבוא האשה אל כל העם ותבוא דרך מבוא הסוסים ותקריבי ימיך ותבוא הב׳ וחבירו ותבוא בהם הרוח ותבוא אליך תפ
תפלתי בצבאיתנו ב׳ מל וחד חס אף זנחת הלא אתה אלהים הלא אלהים׃ כל כתיב רגלך חס במ׳ אשית איביך הדם לרגליך׃ וכל אולי

קדש מרחם משחר לך טל ילדתיך׃
יכון קומך נבלפי יום יציר גנדך פיבלד
בהא אלקדס מן חציץ אלבחר אלאסור לך
אן תלקי פי אסהם אולאדך׃ נשבע יהוה׃
ולא ינחם אתה כהן לעולם על דברתי
מלכי צדק׃ וקד אקסם אללה קסם ולא
ירגע ענה אנך אלאמאם אלי אלדהר עלא
כלאם מלכי צדק׃ אדני על ימינך מחץ
ביום אפו מלכים׃ אללה ען ימינך קד
אוהן פי יום גצבה מלוכא׃ ידין בגוים
מלא גויות מחץ ראש על ארץ רבה׃
כאנך תחאכם מן אלאמם אעמהא גתתא
ואוהן פי בלד כבירא ריסא׃ מנחל בדרך
ישתה על כן ירים ראש׃ כאנת תשרב
מן אלואד פתסתופיה ופאעל דלך הו
ירפע שאנך׃

קיא

הללו יה׃ אודה יהוה
בכל לבב בסוד ישרים ועדה׃ סבחו
אלאזלי וקולו אשכרו אללה מכלצא פי
עצבה אלמסתקימין וגמעהם׃ גדלים
מעשי יהוה דרושים לכל חפציהם׃
ואן אעמאל אללה כתירה מנטלבה לכל
מן ירידהא׃ הוד והדר פעלו וצדקתו
עמדת לעד׃ ואלבהא ואלבהג מן פעלה
ועדלה תאבת אלי אלאבד׃ זכר עשה לנפלאתיו
חנון ורחום יהוה׃ וקד עמל דכרא לעגאיבה
לאן אלרחום אלראוף אללה׃ טרף נתן ליראיו
יזכר לעולם בריתו׃ ואעטי לאתקיאה
רזקא ידכרון בה עהדה אלי אלאבד׃ כח
מעשיו הגיד לעמו לתת להם נחלת
גוים׃ וקוה אעמאלה אכבר בהא שעבה
ואנה סיעטיהם נחלה אלאמם׃ מעשי
ידיו אמת ומשפט נאמנים כל פקודיו׃
ועמל ידיה אלחק ואלחכם וגמיע פראיצה
מאמונה׃ סמוכים לעד לעולם עשוים
באמת וישר׃ ומסנודה אלי אלאבד ואלדהר
מעמולה באלחק ואלמסתקים׃ פדות שלח
לעמו צוה לעולם בריתו קדוש ונורא
שמו׃ ובעת לקומה כפרא ועהדהם בה
ועאהדהם אלי אלדהר והו אלקדוס אלמכוף׃
ראשית חכמה יראת יהוה שכל טוב
לכל עשיהם תהלתו עמדת לעד׃ פאול
מא תאמר בה אלחכמה תקוא אללה
וגודה אלעקל לגמיע פאעליהם ומדחתה
תאבתה אלי אלאבד׃

הללו יה׃
אשרי איש ירא את יהוה במצותיו
חפץ מאד׃ וסבחו אלאזלי באן תקולו

מנחל ד׳ ונקח בעת ההוא ואלה מלכי הארץ ולא הוסיף עוד מלך מצרים מנחל בדרך ... גוית ב׳ ואת גוית בנו מלא גויות ... קדמאה חסרה׃
סמוך ב׳ וסימנ׳ והן מל׳ יצר סמוך תצר סמוך לבו ונמס׃

טובא אמר יתקי אללה יריד וצאיאה
גדא׳ גבור בארץ יהיה זרעו דור ישרים
יבורך׳ פאן נסלה יכון גבארא פי אלבלד
וגיל אלמסתקימין יבארך פיהם׳ הון
ועשר בביתו וצדקתו עומדת לעד׳ ואלמאל
ואלגנא פי מנזלה וצלאחה תאבת אלא
אלדהר ואלאבד׳ זרח בחשך אור לישרים
חנון ורחום וצדיק׳ וקד אשרק אלנור
פי מוצע אלצלאם ללמסתקימין אלראוף
אלרחום אלעדל׳ טוב איש חונן ומלוה
יכלכל דבריו במשפט׳ ומא אגוד אמר
ירוף ויתצדק ויתדבר אמורה בחכם׳ כי
לעולם לא ימוט לזכר עולם יהיה צדיק׳
פאנה לא ימיל אלי אלדהר ומא דכר
אלדהר כאן צאלחא׳ משמועה רעה לא
יירא נכון לבו בטח ביהוה׳ ומן כבר
אלסו לא יכאף וקלבה תאבת ואתק באללה׳
סמוך לבו לא יירא עד אשר יראה
בצריו׳ ומסתנד עליה לא יכאף וראגי
אן ירא באעדאה׳ פזר נתן לאביונים
צדקתו עומדת לעד קרנו תרום בכבוד׳
וגואד יעטי ללמסכין וצלאחה תאבת
אלי אלאבד ושאנה ירתפע פי כרם׳ רשע
יראה וכעס שניו יחרק ונמס תאות

רשעים תאבד׳ יירא דאלך אלצאלם פיגתאץ
ויצר אסנאנה ויתמאסא כדאך שהוה
אלצאלמין תביד׳

113 קיג

הללויה

הללו עבדי יהוה הללו את שם יהוה׳
וסבחו אללה כאן תקולון סבחו יא עבאד
אללה ואמדחו אסמה׳ יהי שם יהוה מבורך
מעתה ועד עולם׳ יכון אסמה מבארכא
מן אול אלעאלם אלי אכרה׳ ממזרח שמש
עד מבואו מהלל שם יהוה׳ ומן משרק
אלשמס אלי מגיבהא ממדוח אסם אללה׳
רם על כל גוים יהוה על השמים כבודו׳
לאן אללה ארפע עלי גמיע אלאמם ועלי
אלסמא כרמה׳ מי כיהוה אלהינו המגביהי
לשבת׳ ומן מתל אללה רבנא אלמשמך
סכנאה׳ המשפילי לראות בשמים
ובארץ׳ ואלמעמק עלמה פינצר מא
פי אלסמא ואלארץ׳ מקימי מעפר דל
מאשפות ירים אביון׳ ואלמקים מן אל
תראב אלפקיר ומן אלמזאבל ירפע אלמס
כין׳ להושיבי עם נדיבים עם נדיבי
עמו׳ ויגלסה מע אנבל סימא נבלא
קומה׳ מושיבי עקרת הבית אם הבנים
שמחה הללויה׳ ואלמציר אלמראה

ועד עולם יב׳ למרבה המשרה ואני זאת בריתי לאמר שובו נא ושבנתי אתכם ושמותי את הצלעה ויבקך דויד וחסד ... יהי שם ... מבלך ואנחנו נברך
יחל ישראל הרים ... ישמר צאתך ... וכעס ב׳ רשע יראה וכעס גם כל ימיו בחשך יאכל ... חד קמ׳ וחד פת׳ ... יירא ויירא ג׳ מל׳ כל אוריתא ויקרא שמו...
אריה שאג מי לא יירא וכל כתובים בר מן ויתן יהושפט ... ונמס ב׳ וחס תשמ... ונמס רשע יראה ונמס...
... לישרים

אלעאקר אם אולאד פרחה כדאך סבחו
אלאזלי׃ בצאת
ישראל ממצרים בית יעקב מעם לעז׃
אלהם כמא עמלת אד כרג אסראיל מן
מצר ואל יעקוב מן אלשעב אלגט׃ היתה
יהודה לקדשו ישראל ממשלותיו׃
וכאן אל יהודה מקדסיה וסאיר בני
אסראיל דוי סלטאנך׃ הים ראה וינס
הירדן יסב לאחור׃ ראי דאך אלבחר
פהרב ואלארדן אסתדאר אלי וראה׃ ההרים
רקדו כאילים גבעות כבני צאן׃ וכאן
אלגבאל רקצת כאלכראף ואליפאע כאולאד
אלגנם תחרכת׃ מה לך הים כי תנוס הירדן
תסב לאחור׃ ואקול מאלך יא בחר
תהרב ויא ארדן תסתדיר אלי וראך׃ ההרים
תרקדו כאילים גבעות כבני צאן׃ ויא
גבאל תצטרבון כאלחמלאן ויא יפאע
תתחרכון כאלגנם׃ מלפני אדון חולי
ארץ מלפני אלוה יעקב׃ ואגיב מן קבל
אלסייד ארתעדת אלארץ מן בין ידי אלאה
יעקוב׃ ההפכי הצור אגם מים חלמיש
למעינו מים׃ ואלקלב אלצואן אגאם מא
ואלחגר אלצלד מעין מא׃
לא לנו יהוה לא לנו כי

לשמך תן כבוד על חסדך על אמתך׃
כדאך יא רב לא לנא תפעל מא נסתאהלה
בל לאסמך אעטי וקארא עלי מא סלף
מן פצלך ואחסאנך׃ למה יאמרו הגוים
איה נא אלהיהם׃ ולא יקולון אלאמם אין
רבהם׃ ואלהינו בשמים כל אשר חפץ
עשה׃ ורבנא פי אלסמא כל מא אראדה
עמלה׃ עצביהם כסף וזהב מעשה ידי
אדם׃ ואזלאמהם פצה ודהב מן עמל
ידי אלנאס׃ פה להם ולא ידברו עינים
להם ולא יראו׃ ולהם פם ולא תתכלם
ועיון ולא תנצר׃ אזנים להם ולא ישמעו
אף להם ולא יריחון׃ ואדאן להם פלא
תסמע ואנאף פלא תשתם׃ ידיהם ולא
ימישון רגליהם ולא יהלכו לא יהגו
בגרונם׃ ואידי ולא תלמס וארגל פלא
תמשי ולא תהדר בחלוקהא׃ כמוהם
יהיו עשיהם כל אשר בטח בהם׃ פיכון
מתלהא צאנעהא וכל מן ותק בהא׃
ישראל בטח ביהוה עזרם ומגנם הוא׃
וכמא אן אל אסראיל ותק באלה אנה
עונהם ותרסהם׃ בית אהרן בטחו ביהוה
עזרם ומגנם הוא׃ ואל הרון ותקו באלה
אנה עונהם ותרסהם׃ יראי יהוה בטחו

היתה ה׳ ראש׳ פיסו היתה לי נחלתי היתה עלי יד׳ יצ׳ היתה לי דמעתי לחם היתה יהודה לקדשו כאניות סוחר ס״י כבני ג׳ כשיים גבעות כבני צאן וחבירו ס׳
בטח ה׳ חס׳ בכת׳ אשרי אדם בטח בך כל אשר בטח בהם וחבירו כי המלך בטח ביי׳ ובטח על יי׳ ידשן ס׳ וכל נבי׳ דכות׳ במ״ב אל ישאך אלהיך
אשר אתה [illegible] ס׳ גרונם בגרונם ג׳ ב׳ מל׳ וחד חס׳ קבר פתוח גרנם לא יהגו בגרונם רוממות אל בגרונם קדמ׳ חס׳ ס׳

כי יהוה עזרם ומגנם הוא׃ וסאיר אתקיאה
ותקו בה אנה עונהם ותרסהם׃ יהוה זכרנו
יברך יברך את בית ישראל יברך את
בית אהרן׃ כדאך ידכרנא ויבארך עלינא
יבארך אל אסראיל ואל הרון׃ יברך יראי
יהוה הקטנים עם הגדלים׃ ועלי סאיר
אתקיאה אלצגאר מע אלכבאר׃ יסף יהוה
עליכם עליכם ועל בניכם׃ כדאך יזיד
אללה פיכם ויקול פיכם ופי אולאדכם׃
ברוכים אתם ליהוה עשה שמים וארץ׃
ותכונו מבארכין ללה צאנע אלסמאואת
ואלארץ׃ השמים שמים ליהוה והארץ
נתן לבני אדם׃ אלדי געל אלסמא לה סמאא
ואלארץ לבני אדם בנאהא׃ לא המתים
יהללו יה ולא כל ירדי דומה׃ אגר תנא
פאן אלמותא לא ימדחונך בסכבהם ולא
ואחד מן ואררי אלתראב׃ ואנחנו נברך
יה מעתה ועד עולם הללו יה׃ ונחן נטאון
אלאזלי מן אלאן אלי אלדהר כדאך סבחו
אלאזלי׃

אהבתי
כי ישמע יהוה את קולי תחנוני׃ ומא
אחב אלי אן יסמע אללה צותי ותחנני׃ כי
הטה אזנו לי ובימי אקרא׃ ואן יסמע
אלי ויגיבני ממא אלקאה פי איאמי׃

אפפוני חבלי מות ומצרי שאול מצאוני
צרה ויגון אמצא׃ כמא חאשני מן מכאוף
אלמות ומצאיק אלתרי נאלתני ואלצר ואלחסרה
אגדהא׃ ובשם יהוה אקרא אנה יהוה
מלטה נפשי׃ ואדא כאסם אללה אדעו
אללהם נגי נפסי׃ חנון יהוה וצדיק ואלהינו
מרחם׃ לאן אללה אלראוף אלעדל ורבנא
ראחם׃ שמר פתאים יהוה דלותי ולי
יהושיע׃ ואללה חאפץ אלגאפלין ואן
צעפת פאנה יגיתני׃ שובי נפשי למנוחיכי
כי יהוה גמל עליכי׃ חתי אקול ארגעי
יא נפס אלי ראחתך לאן אללה קד תפצל
עליך׃ כי חלצת נפשי ממות את עיני
מן דמעה את רגלי מדחי׃ אדי כלצת
נפסי מן אלמות ועיני מן אלדמע ורגלי
מן אלדחי׃ אתהלך לפני יהוה בארצות
החיים׃ אסיר פי טאעה אללה פי בלאד
אלחיוה׃ האמנתי כי אדבר אני עניתי
מאד׃ ואן ארדדת ממי אתכלם בסנבה
ואגבת בה גדא׃ אני אמרתי בחפזי כל
האדם כזב׃ פאני אקול ענד חפזי אן
כל אלאדמיין יקצרון ען כלתגהי׃ מה
אשיב ליהוה כל תגמולוהי עלי׃ פבמא
דא אכאפי אללה עלי גמיע איאדיה

ברוכים ג׳ ב׳ מל׳ וחד חס׳ ויאמר שאול ברוכים אתם ו׳ וישלח דוד מלאכים עשה ׳ תנינ׳ חס׳ ו׳ ... יוסף ז׳ יוסף ד׳ באוספא ויאמר יואב אל המלך יוסף
ד׳ שמואל ואחרין לא יוסף ויאמר יואב יוסף דחב׳ הימ׳ יסף יי׳ עליכם ׳ וכל אורי דכותה בר מן ב׳ ארבעים יכנו ב׳ בו ... רגלי לרגלי ה׳ ב׳ ל׳ ע׳ במוט
רגלי מטה עמדה כי חלצת באשת ותחש על מרמה רגלי ויברך יי׳ אותך לרגלי דבריך ...

עליי׃ כוס ישועות אשא ובשם יהוה
אקרא׃ אן אחמל כאסא ממלוא מן גותה
ואדעו באסמה׃ נדרי ליהוה אשלם
נגדה נא לכל עמו׃ ואסלם לה נדורי
חדא כתיר מן קומה׃ יקר בעיני יהוה
המותה לחסידיו׃ לאן עזיז ענד אללה
אמאתת אברארה׃ אנה יהוה כי אני
עבדך אני עבדך בן אמתך פתחת למוסרי׃
אללהם פאני עבדך אעתרף באני אבן
אמתך וטולמא חללת אסראאתי׃ לך
אזבח זבח תודה ובשם יהוה אקרא׃
פאני אדבח לך דבח שכר ואדעו באסמך׃
נדרי ליהוה אשלם נגדה נא לכל עמו׃
ואסלם לך נדורי בחצרה כתיר מן קומך׃
בחצרות בית יהוה בתוככי ירושלם
הללו יה׃ פי צחון ביתך ופי צחון ירושלם
כדאך סבחו אללה׃
הללו את יהוה כל גוים שבחוהו
כל האמים׃ אמדחו אללה יא מעאשר
אלקבאיל וסבחוה יא מעאשר אלאמם׃
כי גבר עלינו חסדו ואמת יהוה לעולם
הללויה׃ לאן פצלה קד עצם עלינא
ואחסאנה אלי אלדהר כדאך סבחו אללה׃
הודו ליהוה כי טוב

כי לעולם חסדו׃ אשכרו אללה אנה גואד
ואלי אלדהר פצלה׃ יאמר נא ישראל כי
לעולם חסדו׃ ויקול אל אסראיל אן
פצלה אלי אלדהר׃ יאמרו נא בית אהרן כי
לעולם חסדו׃ ויקול אל הרון כדאך אן
פצלה אלי אלדהר׃ יאמרו נא יראי יהוה
כי לעולם חסדו׃ ויקול סאיר אתקיא
אללה כדאך אן פצלה אלי אלדהר׃
מן המצר קראתי יה ענני
במרחב יה׃ טולמא מן אלמציק דעות
אלאזלי ואגאבני בסעה׃ יהוה לי לא אירא
מה יעשה לי אדם׃ כדאך אללה לי לא
אכאף מא יעמל בי אלנאס׃ יהוה לי
בעזרי ואני אראה בשנאי׃ ואללה לי פי
עוני ואנא ארא בשאניי׃ טוב לחסות
ביהוה מבטח באדם׃ פאלאסתכנאן
אלי אללה כיר מן אלתקה באלנאס׃ טוב לחסות
ביהוה מבטח בנדיבים׃ ואלאסתכנאן
אליה כיר מן אלתקה באלנבלי׃ כל גוים
סבבוני בשם יהוה כי אמילם׃ וחאטו
בי גמיע אלאמם פאנא בגוסס אללה
אקצפהם׃ סבוני גם סבבוני בשם יהוה
כי אמילם׃ ואן חאטו בי ואסתדארו
עליי פאני אקצפהם באסם אללה׃ סבוני

ירושלם ה׳ קמ׳ בעתהה׳א נאם יי הנני ממלא שפכו דמם בחצרות ברוך יי אם אשכחך זכה יי ויליבו הללויה׳ וכל אתנה וסו פיסו כות במא אס לא
אגלה את ירושלם׃ יה ד׳ דגש׳ ויאמרו לא יראה יה אשר תיסרנו יה מן המצר יסר יסרני יה׃ אנה ו׳ כתי׳ ה׳ זכר נא ותבי׳ אלכא נאברה הלא זה
דברי מלאה נפשי כי אם עבדך נבלאנה ודפי׳ דכות׃ וכל אנה דארמית דכות׃

ומ׳ ג׳ ואמר ביום ההוא עשה יי׳ נגילה ובבקר משכני אחריך נרוצה • וחד שם נשמחה בו • לנפל ד׳ וסימנ׳ ולמה יי׳ מביא אתנו גם בכל
לנפל דחה דחיתני אשר החלות לנפל לפניו •

תהלים

סבוני כדבורים דעכו כאש קוצים בשם
יהוה כי אמילם׳ ואן חאטוני כאלדבאר
פאנהם יכמדון כנאר אלשוך ואנא באסם
אללה אקצפהם׳ דחה דחיתני לנפל ויהוה
עזרני׳ ואקול לעדויי טאלמא דחותני
כי אסקט פאענני אללה׳ עזי וזמרת
יה ויהי לי לישועה׳ לאן עזי ומגדי
אלאזלי אלדי כאן לי גותא׳ קול רנה וישועה
באהלי צדיקים ימין יהוה עשה חיל׳
אסמע צות רנה ומגותה פי מנאזל
אלצאלחין יקולון ימין אללה ראת אלטאקה׳
ימין יהוה רוממה ימין יהוה עשה חיל׳
וימינה ארפיעה והי אלפאעלה אלקוה
לנא׳ לא אמות כי אחיה ואספר מעשי
יה׳ אריד אן לא אמות בל אעיש חתי
אקץ אעמאל אלאזלי׳ יסר יסרני יה
ולמות לא נתנני׳ וטאלמא גרבני בהא
ארבא ולם יסלמני ללמות׳ פתחו לי
שערי צדק אבא בם אודה יה׳
פאפתחו לי אבואב אלעדל חתי אדכל
פיהא ואשכרה׳ זה השער ליהוה
צדיקים יבאו בו׳ הדא אלבאב מן אבואב
אלשכר אללה ואלצאלחין ידכלונה׳ אודך
כי עניתני ותהי לי לישועה׳ יקולון

נשכרך אד אגבתנא וכנת לנא גותא׳
אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה׳
ואלחגר אלדי זהד פיהא אלבנאיין צארת
ראס אלזאויה׳ מאת יהוה היתה זאת היא
נפלאת בעינינו׳ אד מן ענד אללה כאנת
הדה אלתי הי עגיבה ענדנא׳ זה היום
עשה יהוה נגילה ונשמחה בו׳ והדא הו
אליום אלדי עמלה אללה לנסר ונפרח פיה׳
אנא יהוה הושיעה נא אנא יהוה הצליחה
נא׳ נקול אללהם אגתנא אללהם אצלחנא׳
ברוך הבא בשם יהוה ברכנוכם מבית
יהוה׳ ונקול מבארך אלאתי באסם אללה
אלקאילין קד בארכנא עליכם מן בית
אללה׳ אל יהוה ויאר לנו אסרו חג
בעבתים עד קרנות המזבח׳ פאצי לנא
אלטאיק רבנא פארבטו אלקרבאן באלמק
אט עלי ארכאן אלמדבח׳ אלי אתה ואודך
אלהי ארוממך׳ ואקול אנת טאיקי
אשכרך ורבי אנת ארפעך׳ הודו ליהוה
כי טוב כי לעולם חסדו׳ כדאך פאשכרו
אללה פאנה אלגואד ואן פצלה אלי אלדהר׳

קיט

אשרי תמימי דרך ההלכים בתורת
יהוה׳ טובא אצחא אלטריק אלסאלכין

כדבורים דבורים ג׳ ב׳ מל׳ וחד חס׳ כאשר תעשינה הדברים והנה עדת דבורים סבוני כדבורים קדמיה חס׳ • לחסות ג׳ טוב לחסות וחב׳ אשר באת
לחסות • קוצים ב׳ מל׳ כסוחים דעכו • מעשי י״א כת׳ יוד קוריהם ודברתי משפטי להם עבני במעשי ידיפס תחת אשר עזבוני ודב׳ הימים
תמשילהו כי שמחתני יי׳ בפעליך המה ראו מעשי יי׳ גדלים מעשי יי׳ מעשי ידיו אמת לא אמות כי אחיה ואספר מעשי ידיך אל הרף •

פי תוראת אללה׃ אשרי נצרי עדתיו
בכל לב ידרשוהו׃ וטובא חאפטי שוא
הדה וללמלתמסוה מכל ציז׃ אף לא
פעלו עולה בדרכיו הלכו׃ וטובא מן
לם יפעל גורא איצא וסאר פי סבלה׃
אתה צויתה פקדיך לשמר מאד׃ אנת
אמרת בפראיצך אן תחפט שדידא׃
אחלי יכנו דרכי לשמר חקיך׃ פטובאי
אדא תבת טרקי עלי חפט רסומך׃ אז
לא אבוש בהביטי אל כל מצותיך׃
פאני לא אכיב ענד אלתפאתי אלי גמיע
וצאיך׃ אודך בישר לבב בלמדי משפטי
צדקך׃ ואשכרך בסהולה קלב עלי
תעלימי אחכאם עדלך׃ את חקיך אשמר
אל תעזבני עד מאד׃ ואנא אחפט רסומך
פלא תתרכני ואעני גדא׃

במה יזכה נער

את ארחו לשמר כדברך׃ והו אי אטלב
במא דא יזכי אלאנסאן טרקה חתי
יחפטהא באמרך׃ בכל לבי דרשתיך
אל תשגני ממצותיך׃ ובקלב מכלץ
טלבתך פלא תצלני מן וצאיך׃ בלבי
צפנתי אמרתך למען לא אחטא לך׃
ופי קלבי דכרת אקוולך לכי לא אכטי

לך׃ ברוך אתה יהוה למדני חקיך׃ אלהם
כמא אנת מבארך עלמני רסומך׃
בשפתי ספרתי כל משפטי פיך׃ וכמא
בנטקי קצצת כתיר מן אחכאמך׃
בדרך עדותיך ששתי כעל כל הון׃
ובסביל שואהדך סררת פוק כל מאל׃
בפקודיך אשיחה ואביטה ארחתיך׃
בלאך אנת פואיצך ואתפת אלי סבלך׃
בחקתיך אשתעשע לא אשכח דברך׃
ואקרר ברסומך ולא אנסא כלאמך׃

גמל על

עבדך אחיה ואשמרה דברך׃ תפצל
עלי עבדך באחיוה לאחפט אמרך׃
גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך׃
ואכשף נצרי חתי אנצר אלי כפאיא מן
תוראתך׃ גר אנכי בארץ אל תסתר
ממני מצותיך׃ ומהמא אנא גריב פי
אלבלאד פלא תחגב וצאיאך ענ׳׃ גרסה
נפשי לתאבה אל משפטיך בכל עת׃
פאן נפסי קד כלת מן תשהי אחכאמך
פי כל וקת׃ גערת זדים ארורים השגים
ממצותיך׃ וקד זגרת אלוקחין אלמלאעין
אלצאלין מן וצאיאך׃ גל מעלי חרפה
ובוז כי עדתיך נצרתי׃ פאכשף ענ

כל כתיבי על כל ועל בר מן יא אל כל ואל כל אמר אל רחבעם ג׳ מכון שבתו השגיח היצר יחד לבם אז לא אבוש אבן חן השחד ולא שמענו בימי
אשר יחבר ונשלוח ספרים וישלח ספרים וישלח ספרים ויכתב מרדכי ג׳ אתה י״ז ראש פסוק בסיפ׳ צ׳ תשמדם לא תכלא רחמיך אתה ידך הוא מלכי קדם
לי אתה ידעת פורית רצית בקעת הצבת גולא אתה עשה פלא מושל רבאות תקום צויתה ידעת ארורים ג׳ ומל׳ ועתה ארורים אתם ואם בני האדם

ג׳עאר ואלאזרא אד׳ חפטת שואהדך׃
גם ישבו שרים בי נדברו עבדך ישיח
בחקיך׃ וקד גלסו אלרויסא ותכלמו פיי
פעבדך יעתד רסומך׃ גם עדתיך שעשעי
אנשי עצתי׃ תם אן שואהדך הי קרה
עיני והי דוו משורתי׃
דבקה לעפר נפשי חיני
כדברך׃ פקד בלגת נפסי אלי אלתראב
אחייני בועדך׃ דרכי ספרתי ותענני
למדני חקיך׃ וטרקי מא קצצת חואיגי
פאגבתני פבאלך עלמני רסומך׃ דרך
פקודיך הבינני ואשיחה בנפלאותיך׃
סביל פראיצך עלמני חתי אנת אעגו
באתך׃ דלפה נפשי מתוגה קימני
כדברך׃ פקד כעת נפסי מן אלחסרה
תכתני בועדך׃ דרך שקר הסר ממני
ממני ותורתך חנני׃ ואזל עני טרק
אלבאטל ורפני מן תוראתך׃ דרך אמונה
בחרתי משפטיך שויתי׃ כמא אכתרת
טרק אלאמאנה וסאוית אחכאמך׃ דבקתי
בעדותיך יהוה אל תבישני׃ ולזמת
שואהדך אללהם פלא תכזיני׃ דרך
מצותיך ארוץ כי תרחיב לבי׃ ואחצר
לטרק פראיצך אדא תוסע קלבי׃

הורני יהוה דרך
חקיך ואצרנה עקב׃ אללהם ודלני עלא
טרק רסומך חתי אחפטהא עלי אלאתר׃
הבינני ואצרה תורתך ואשמרנה בכל
לב׃ ופהמני חפט תוראתך חתי אחפטהא
מכלצא׃ הדריכני בנתיב מצותיך כי
בו חפצתי׃ ואסלכני פי סכך וצאיאך
פאני ארידהא׃ הט לבי אל עדותיך ואל
אל בצע׃ ומייל קלבי באלמגפרה אלא
שואהדך ולא אלי אלטמע׃ העבר עיני
מראות שוא בדרכך חייני׃ ואגץ עיני
מן רויא אלזור ופי סבלך אחייני׃ הקם
לעבדך אמרתך אשר ליראתך׃ ואוף
לעבדך בקולך אלדי לאהל תקואך׃
העבר חרפתי אשר יגרתי כי משפטיך
טובים׃ ואגז עארי אלדי חדרת לאן
סירך גיאד׃ הנה תאבתי לפקודיך בצדקתך
חייני׃ והוד קד שית פראיצך פבעדלך
אחייני׃ ויבאני
חסדך יהוה תשועתך כאמרתך׃ אללהם
ותאתיני פצאילך וגותך בועדך׃ ואענה
חרפי דבר כי בטחתי בדברך׃ חתי אגיב
עלא מעיירי כלאמא אד ותקת בכלא
מך׃ ואל תצל מפי דבר אמת עד מאד

ארוץ ד׳ ב׳ מל׳ וחד חס׳ כי בכה ארוץ גדוד דשמואל ויהי מה ארוץ כי בך ארוץ גדוד דתלים דרך מצותיך ארוץ ס״׳ דרכך בדרכך ג׳ חס׳ הודיעני נא את דרכך
העבר עיני מראות כי אז תצליח את דרכך ס״׳ ואל ג׳ ריש׳ פיסו׳ בסיפ׳ ואל תסתר פניך מעבדך ואל תצל מפי דבר אמת ואל תבוא במשפט ס״׳ מן ואשה דסיפ׳
עד אלף׳ בית׳ ורבא חנני ומן אלף׳ בית עד סוף׳ דספ׳ חיני במ״ב חנני דרך שקר הסר ממני חליתי פניך פנה אלי וחנני ס״׳

כי למשפטך יחלתי ולא תנזע מן פאי
כלאם אלחק בשגא גדא פאני צאבר
לאמרך ואשמרה תורתך תמיד לעולם
ועד ואחפט תוראתך דאימא אלי אלדהר
אבדא ואתהלכה ברחבה כי פקדיך
דרשתי ואסלך פי וסעה אדי טלבת
פראיצך ואדברה בעדתיך נגד מלכים
ולא אבוש ואתכלם בשואהדך חדא
אלמלוך ולא אסתחי ואשתעשע במצותיך
אשר אהבתי ואקר בוצאיך כמי אחבבת
ואשא כפי אל מצותיך אשר אהבתי
ואשיחה בחקיך וארפע כפי אלי וצאיך
מתלקיא ואנא רסומך

זכר דבר לעבדך
על אשר יחלתני פאדכר כלאמך לעבדך
עלי מא צברתני זאת נחמתי בעניי כי
אמרתך חיתני פאנהא עזאיי פי חאל
צעפי לאן מקאלתך אחייתני זדים
הליצני עד מאד מתורתך לא נטיתי
ואלזצני אוקחין גדא ואני לא אמיל
ען תוראתך זכרתי משפטיך מעולם
יהוה ואתנחם ולמא דכרת סיון
פתעזית זלעפה אחזתני מרשעים
עזבי תורתך ואן אכדני אלזמע מע

אלצאלמין תארכי תוראתך זמרות היו
לי חקיך בבית מגורי פאן רסומך כאנת
לי תמגידא פי מכאן מאואי זכרתי
בלילה שמך יהוה ואשמרה תורתך
דכרת עלי מר אלליל אסמך יא רב ואחפט
תוראתך זאת היתה לי כי פקדיך נצרתי
והדה אלדי בקית לי אד חפטת פראיצך
חלקי יהוה
אמרתי לשמר דבריך וקלת פי אלדה
נציבי וחפטת כלאמך חליתי פניך
בכל לב חנני כאמרתך ואבתהלת וגהך
מן כל צא פרפני בועדך חשבתי דרכי
ואשיבה רגלי אל עדתיך וקד קדרת
טריקי ורדדת אחואלי אלי שואהדך
חשתי ולא התמהמהתי לשמר מצותיך
ואסרעת ולם אלבת פחפטת וצאיאך
חבלי רשעים עודני תורתך לא שכחתי
וחאטוני אקסאם אלצאלמין ולם אנסא
תוראתך חצות לילה אקום להודות לך
על משפטי צדקך ועלי מר אנצאף
אלליל אקום פאשכרך עלי סייר עדלך
חבר אני לכל אשר יראוך ולשמרי
פקדיך ואנא מצאחב כל מן אתקאך
וחאפטי פראיצך חסדך יהוה מלאה

להודות ד̇ מנו̇ ו̇ ותן לפני ארון יש̇ חצות לילה אקום הוציאה ממסגר נפשי וראשי הלוים ⁘ זמרות ד̇ ונעים זמרות ישראל מכנף הארץ זמרות
ש̇ עבנו זמרות היו לי חקיך ולא אמר איה אלוה עשי ⁘ וחד בזמרות נריע לו ⁘ מכנף הארץ זמרת כת̇ ⁘ ושד̇ זמרות כת̇ ⁘ ואשיבה ב̇ רגלי אל
והשיבה שם כלי ⁘

הארץ חקיך למדני ׳אלהם כמא אן
אחסאנך עאם פי גמיע ׳ארץ עלמני
רסומך׃ טוב
עשית עם עבדך יהוה כדברך׃ ׳אלהם
וכמא עמלת מע עבדך כדא אחיינ׳
בועדך׃ טוב טעם ודעת למדני כי
במצותיך האמנתי׃ כדאך גודת ׳ראי
ו׳מערפה עלמני אד אמנת
בוצאיך׃ טרם אענה אני שגג ועתה
אמרתך שמרתי׃ פאני קבל אגיב ׳א
׳תובה כנת גלטא ו׳אן חפצת מקאלתך׃
טוב אתה ומטיב למדני חקיך׃ וכמא
אנת ׳גואד ׳מגיד עלמני רסומך׃ טפלו
עלי שקר זדים אני בכל לב אצר
פקודיך׃ וקד תאולו עליי ׳באטל ׳וקחין
ואנא אחפט פראיצך מכל צאי׃ טפש
כחלב לבם אני תורתך שעשעתי׃ ואדי
תמאסת קלובהם כ׳שחם קלו תבנורא
תך׃ טוב לי כי ענתי למען אלמד חקיך׃
תטיב נפסי אן אתעב לקבל אן אתעלם
רסומך׃ טוב לי תורת פיך מאלפי זהב
וכסף׃ ואן תוראתך כיר לי מן ׳וף דהב
ופצה׃ ידיך
עשוני ויכוננוני הבינני ואלמדה

מצותיך׃ ו׳אן ידך צנעתני פאתקנתני
פהמני חתי אתעלם וצאיאך׃ יראיך
יראוני וישמחו כי לדברך יחלתי׃ יראני
אתקיאך פיפרחון כמא צברת לאמרך׃
ידעתי יהוה כי צדק משפטיך ואמונה
ענתני׃ ׳אלהם עלמת אן חכמך עדל
ובאמנה ערבתני׃ יהי נא חסדך לנחמני
כאמרתך לעבדך׃ פיכון פצלך לי עזא
כמא קלת לעבדך׃ יבאוני רחמיך ואחיה
כי תורתך שעשעי׃ ותאתיני רחמתך
ואחיא כמא אן תוראתך קרתי׃ יבשו
זדים כי שקר עותוני אני אשיח בפקודיך׃
ויכזא ׳וקחין אד׳ תעוגו עליי באטלא
ואנא אנת פראיצך׃ ישובו לי יראיך
וידעו עדתיך׃ ויעוד אלי אתקיאך
ועארפי שואהדך׃ יהי לבי תמים בחקיך
למען לא אבוש׃ ויכון קלבי צחיחא
פי רסומך חתי לא אכיב׃
כלתה לתשועתך
נפשי לדברך יחלתי׃ פקד חנת נפסי
לגותך וצברת לאמרך׃ כלו עיני לאמרתך
לאמר מתי תנחמני׃ ושכצת עיני
למקאלתך אקול מתי תעאזיני׃ כי הייתי
כנאד בקיטור חקיך לא שכחתי׃ וקד

ודעת ד׳ ב׳ קמ׳ וחד פתח וסימנ׳ והיה אמונת עתיך טוב טעם ודעת למדני הלא כתבתי לך ולבי ראה הרבה ... שעשעי ו׳ וחס גם עדתיך יבאוני
רחמיך לולי תורתך צר ומצוק מצאוני תאבתי לישועתך יש שעשעי את בני אדם ... ומטיב ב׳ יפה קול ומטב נגן טוב אתה ומטיב קדמא׳ חס ... יחלתי ה׳
ואל תצל מפי יראיך יראוני כלתה לתשועתך קדמתי בנשף סתרי ומגני אתה ... אמרתך י״ב וחס ב׳ ... בלבי צפנתי הקם לעבדך ... חדדך חליתי

צרת כאלכאיד פי דכאן מתחיירא ורסומך
לם אנסאי כמה ימי עבדך מתי תעשה
ברדפי משפט פכם איאם עבדך מתא
תעמל בטאלבי אלחכם כרו לי זדים שיחות
אשר לא כתורתך פאן אלוקחין קד כרו
לי הותאת עלי גיר מא תוראתך כל
מצותיך אמונה שקר רדפוני עזרני
וכל וצאיאך מאמונה וקד כלבוני באטלי
פאעני כמעט כלוני בארץ ואני לא
עזבתי פקודיך ועז קליל כאדוא אן יפנוני
מן אלבלאד ולולא אני לם אתרך פראיצך
כחסדך חיני ואשמרה עדות פיך פאחייני
בפצלך ואדים חפט שואהד קולך

לעולם יהוה דברך
נצב בשמים אלהם אן קולך מתנצב
אלי אלדהר פי אלסמא לדר ודר אמונתך
כוננת ארץ ותעמד ואלי גיל ואגיאל
אמאנתך תבת אלארץ פוקפת למשפטיך
עמדו היום כי הכל עבדיך ואלי סייר
וקפנא אליום פאן אלכל עבידך לולי
תורתך שעשעי אז אבדתי בעניי
ולולא אן תוראתך קרתי לכנת קד מת
בצעפי לעולם לא אשכח פקודיך
כי בם חייתני פלא אנס פראיצך אלא

אלדהר אד בהם אחייתני לך אני הושיעני
כי פקודיך דרשתי ולאני לך עבדא אגתני
אד טלבת פראיצך לי קוו רשעים
לאבדני עדתיך אתבונן ועלי אן לאצמין
רגוא אן יבידוני פאנא אתפהם שואהדך
לכל תכלה ראיתי קץ רחבה מצותך
מאד וקד ראית לכל פאן אגלא לכן
וצאיך ואסעה גדא

מה אהבתי תורתך
כל היום היא שיחתי ומא אחב אליי
תוראתך טול אלזמאן הי נתיי מאיבי
תחכמני מצותך כי לעולם היא לי ומא
תהל באעדאי תחכמני וצאיאך באן
תציר לי אלי אלדהר מכל מלמדי השכלתי
כי עדותיך שיחה לי כמא כנת אתעלם
מן גמיע מעלמי ושואהדך נתרלי
מזקנים אתבונן כי פקודיך נצרתי ואני
אתפהם מן אלשיוך אד חפצת פראיצך
מכל ארח רע כלאתי רגלי למען אשמר
דברך ומן כל טריק רדי חבסת רגליי
לקבל אן אחפץ כלאמך ממשפטיך
לא סרתי כי אתה הורתני ולא אזול מן
אחכאמך לאני עליהא דללתני מה
נמלצו לחכי אמרתך מדבש לפי

ד' פיסו' מטעמ' באלף בית ואתהלכה לך אני כי פקודיך דרשתי ס"א נ' כמה' זאת היתה לי מזקנים אתבונן ס"מ' כ' פ' תורתך ט' צקי"פ בגל עיני
הציגני ואצרה זלעפה זכרתי בלילה כדון לי מה אהבתי עת לעשות פלגי מים שלום רב

תהלים

ומא אעדב מקאלתך פי חנכי מן אלעסל
פי פאיי מפקודיך אתבונן על כן שנאתי
כל ארח שקר ומן פראיצך אתפהם
לדלך שנית כל טריק באטל
נר לרגלי דברך
ואור לנתיבתי וכלאמך לי סראג ונור
פי סככי נשבעתי ואקימה לשמור
משפטי צדקך ואקסמת אן אחפט
אחכאם עדלך פופית בדלך נעניתי עד
מאד יהוה חיני כדברך אלהם קד תעלבת
גדא פאחייני בועדך נדבות פי רצה
נא יהוה ומשפטיך למדני וארץ רבי
יא רב מא תברעת בה ועלמני אחכאמך
נפשי בכפי תמיד ותורתך לא שכחתי
פאני עלי נפסי כאנהא פי כפי דאימא
מן אלכטר ולם אנס תוראתך נתנו רשעים
פח לי ומפקודיך לא תעיתי ומע מא
נצבו לי אלצאלמין פכאכא לם אצל מן
שראיעך נחלתי עדותיך לעולם כי
ששון לבי המה בל אנתחלת שואהדך
אלי אלדהר לאנהא סרור קלבי נטיתי לבי
לעשות חקיך לעולם עקב ומילת
קלבי לעמל רסומך אלי אלדהר דאימא
עלי אתר סמעי להא

סעפים שנאתי ותורתך אהבתי
ושנית אלמראיין ואחבבת תוראתך סתרי
ומגני אתה לדברך יחלתי אן סתרי ותרסי
אנת וקד צברת לאמרך סורו ממני מרעים
ואצרה מצות אלהי וסאת זולו ענני יא
אשראר חתי אחפט וצאיא רבי סמכני
כאמרתך ואחיה ואל תבישני משברי
פאסנדני כמא קלת פאחיא ולא תכיבני
מן רגאיי סעדני ואושעה ואשעה
בחקיך תמיד פארפדני חתא אגאת
ואקרר ברסומך דאימא סלית כל שוגים
מחקיך כי שקר תרמיתם ולמא אגתחת
כל אלגאטיין ען רסומך לאן באלבאטל
ארהבהם סגים השבת כל רשעי ארץ
לכן אהבתי עדתיך ועטלת גמיע טלחי
אלארץ כאלזית לדלך אחבבת שואהדך
סמר מפחדך בשרי וממשפטיך יראתי
ואקשער בדני מן פזעך ותכופת את
אחכאמך
עשיתי משפט וצדק בל תניחני
לעשקי וכמא עמלת באלחכם ואלעדל
פלא תסלמני אלי גאשמיי ערב עבדך
לטוב אל יעשקני זדים ואכבר עבדך
אדאב אלאכיר ולא יגשמני אלוקחין

ועבדך כעבדך יג׳ חס׳ ויאמר לבן הן ויאמר אנכי אעשה ויאמר יש סלחתי צמה יזכה נעל גמל על עבדך דלפה נפשי דבקה לעפר יאנ׳ חרפי טוב עשית
בחקיך אשתעשע מכל ארח נר לרגלי נעניתי ס׳ כל אלפ ביתא רבא אית בכל פסוק אמירה ודבור ועדות ודרך ומשפט ופקוד וצוי וחקים ותורה ואמונה
רמז לעשרת הדברים בר׳ מן פיסק אחד ערב עבדך לטוב וצדקך אבן שלמה ב׳ בן עשיתי משפט אם עשק רש ס׳

עיני כלו לישועתך ולאמרת צדקך׃
פקד שלץ עיני אלי מגותך ומקאלת
עדלך׃ עשה עם עבדך כחסדך וחקיך
למדני׃ פאעמל מע עבדך באחסאנך
ועלמני רסומך׃ עבדך אני הבינני ואדעה
עדתיך׃ ואני עבדך פהמני חתי אתעלם
שואהדך׃ עת לעשות ליהוה הפרו
תורתך׃ ולמא שאהרת וקתא הו ללה
עמלת פימן פסך תוראתך׃ על כן
אהבתי מצותיך מזהב ומפז׃ ולדלך
אחבבת פראיצך מן אלדהב וסאיר אלפוז׃
על כן פקודי כל ישרתי כל ארח שקר
שנאתי׃ ולדלך פי גמיע פראיצך כלהא
אסתקמת וכל טריק באטל שנית׃
פלאות עדותיך
על כן נצרתם נפשי׃ ולאן שואהדך
עגיבה לדלך חפצתהא נפסי׃ פתח
דבריך יאיר מבין פתיים׃ לאן אפתתאח
כלאמך יניר יא מפהם אלגפאל׃ פי פערתי
ואשאפה כי למצותיך יאבתי׃ ופערת
פאי ותשופת ותשהית וצאיקי׃ פנה
אלי וחנני כמשפט לאהבי שמך׃ פול
אלי ורפני כסירה אתקיא מחבי אסמך׃
פעמי הכן באמרתך ואל תשלט בי

כל און׃ ותבת קדמי פי מקאלתך ולא
תסלט עלי דוי אלגור׃ פדני מעשק אדם
ואשמרה פקודיך׃ ואפדני מן גשם
אלנאס ואדים חפץ פראיצך׃ פניך האר
בעבדך ולמדני את חקיך׃ ואקבל
בנור וגהך אלי עבדך ועלמני רסומך׃
פלגי מים ירדו עיני על לא שמרו
תורתך׃ פקד אורדא עיני אקסאם
מא עלי לם תחפץ תוראתך׃
צדיק אתה יהוה
וישר משפטיך׃ אלהם אנך אלעדל
וחכמך אלמסתקים׃ צוית צדק עדתיך
ואמונה מאד׃ בעדל אמרת בשואהדך
ובאמאנה שדידה׃ צמתתני קנאתי
כי שכחו דבריך צרי׃ ואן כאנת גירתי
אן תעטבני ממא נסיו קולך אעדאי׃
צרופה אמרתך מאד ועבדך אהבה׃
פאעלם אן מקאלתך מסבוכה גדא
ועבדך מחב להא׃ צעיר אנכי ונבזה
פקדיך לא שכחתי׃ ועלי אני צגיר
מזדרא לם אנס פראיצך׃ צדקתך
צדק לעולם ותורתך אמת׃ ואעלם
אן עדלך אלי אלדהר עדל ותוראתך
חק׃ צר ומצוק מצאוני מצותיך שעשעי׃

ואדעה ו׳ כי לא מרגלים אתם הודד עדיך ועתה שבנו נא בזה והביאו אלי ואדעה עבדך אני הבינני ואם לא יגאל הגידה לי ׳וב׳ אדעה מלים יענני מה
חדל אני ׳׳ כמשפט ז׳ ה׳ פת וב׳ קמ׳ ואם לבנו ייעדנה צ׳ ידכם את יצ תין יראים ויעשו את חג הסכות ויעמד כמשפט דויד אביו במספר כמשפט עליהם פנה
אלי וחנני ׳׳ כל קרי פתח ופתח בשלוש נקודות במא בשתי נקודות פתח דבריך לפי שהוא פתחון דברים לכתחלה וכל פתח הבית אהל בנין צלע אחד השער בשלוש נקודות

ואן נאלני צ׳ר וצ׳יקה פוצאיך קרתי
צדק עדותיך לעולם הבינני ואחיה
פפהמני עדל שואהדך אלי אלדהר חתא
אחיא׃ קראתי
בכל לב ענני יהוה חקיך אצרה׃ אלהם
וקד דעותך מכ׳לצא פאג׳בני חתי אחים
חפץ רסומך׃ קראתיך הושיעני ואשמרה
עדתיך׃ ואד׳ נאדיתך אג׳תני ואחפץ׳
תוראתך׃ קדמתי בנשף ואשועה לדברך
יחלתי׃ כמא תקדמת פי ג׳לס פאסתג׳את
וצברת לאמרך׃ קדמו עיני אשמרות
לשיח באמרתך׃ וסבקת עיני ג׳פואתהא
פי אן אנט׳ מקאלתך׃ קולי שמעה כחסדך
יהוה כמשפטך חייני׃ פאסמע קולי׃
פאסמע קולי כפצ׳לך אלהם ואחיינא
כסירתך׃ קרבו רדפי זמה מתורתך
רחקו׃ פאן טאלבי אלפואחש קד קרבו
מני באוא ובעדו מן תוראתך׃ קרוב
אתה יהוה וכל מצותיך אמת׃ אלהם
ואנת אלקריב וכל וצאיאך חק[illegible]
[illegible] עדתיך [illegible] עולם יסדתם
[illegible]ת אן שואהדך קדימה ואנ[illegible]
[illegible]תהא אלי אלדהר׃
ראה עניי וחלצני [illegible]

תורתך לא שכחתי׃ ואנט׳ר אלי צ׳עפי
וכ׳לצני אד׳ לם אנסא תוראתך׃ ריבה
ריבי וגאלני לאמרתך חייני׃ ואכ׳צם
כ׳צומתי ותולאני ועלי מקאלתך אחייני
רחוק מרשעים ישועה כי חקיך לא
דרשו׃ ועלי אן אלגות׳ בעיד מן אלט׳אלמין
אד׳ לם יטלבו רסומך׃ רחמיך רבים
יהוה כמשפטיך חייני׃ פאן רחמתך
כתירה לטאלבהא יא רב פאחייני כסירתך
רבים רדפי וצרי מעדותיך לא נטיתי
ואן כתר טאלבי ואעדאיי לם אמל ען
שואהדך׃ ראיתי בוגדים ואתקוטטה
אשר אמרתך לא שמרו׃ בל ראית
אלגאדרין פאסתצ׳גרת בהם אד׳ לם
יחפצ׳ו מקאלתך׃ ראה כי פקודיך אהבתי
יהוה כחסדך חייני׃ אלהם פאנט׳ר לי אד׳
אחבבת פראיצ׳ך ואחייני באחסאנך׃
ראש דברך אמת ולעולם כל משפט
צדקך׃ לאן קולך חק אולא ואלי אלדהר
ג׳מיע אחכאם עדלך׃
שרים רדפוני חנם
ומדבריך פחד לבי׃ ולקד כ׳לבוני ריסא
מג׳אנא ומן וראך פזע קלבי מן כלאמך׃
שש אנכי על אמרתך כמוצא שלל

רב ואנא סאר במקאלתך כאלגר סלב
כתיר שקר שנאתי ואתעבה תורתך
אהבתי ושנית אלבאטל וכרהתה ואחבבת
תוראתך שבע ביום הללתיך על משפטי
צדקך ומדחתך פי אליום כתירא עלא
אחכאם עדלך שלום רב לאהבי תורתך
ואין למו מכשול וממא אעלם אן
אלסלאם כתיר למחבי תוראתך וליס
להא מעתר שברתי לישועתך יהוה
ומצותיך עשיתי רגות מגותתך יא
רב ועמלת וצאיאך שמרה נפשי עדתיך
ואהבם מאד וחפצת נפסי שואהדך
ואחבבתהא גדא שמרתי פקודיך
ועדתיך כי כל דרכי נגדך וחפצת לפעל
פראיצך ושואהדך וכל אמורי חדאך
תקרב רנתי
לפניך יהוה כדברך הבינני אלהם יקרב
רניני מנך ופהמני כלאמך תבוא תחנתי
לפניך כאמרתך הצילני ויצל תחנני
אליך ועלי מא קלת נגני תבענה שפתי
תהלה כי תלמדני חקיך יחתי תר וי
שפתיי מדחתך אד תעלמני רסומך
תען לשוני אמרתך כי כל מצותיך
צדק ויגיב לסאני במקאלתך לאן כל

וצאיאך עדל תהי ידך לעזרני כי פקודיך
בחרתי ותכון ידך פי עוני אד אכתרת
פראיצך תאבתי לישועתך יהוה
ותורתך שעשעי אלהם קד אשתהית
מגותתך ותוראתך קרתי תחי נפשי
ותהללך ומשפטך יעזרני פתחיא
נפסי פתמדחך ואחכאמך תעאונני
תעיתי כשה אבד בקש עבדך כי
מצותיך לא שכחתי פאני קד צללת
כשאה צאלה פאטלב עבדך באנך
אד לם אנס וצאיאך
שיר המעלות
אל יהוה בצרתה לי קראתי ויענני
אלהם פי שדתי במא טלמא דעותה
פאגבני יהוה הצילה נפשי משפת
שקר מלשון רמיה אלהם כלאך נגי
נפסי מן אקול אלבאטל ולסאן אלדגי
מה יתן לך ומה יסיף לך לשון רמיה
יקול לצאחבה מא אלדי יעטיך ויזיד
... ארבי חצי גבור שנונים עם
...רתם ... אשהב ... אלבאר...
... בגמר ... אויה לי כי גרתי
שכנתי עם אהלי קדר ... אני קלה
... אד גאורת קומא במדהבהם

וסכנ[illegible] [illegible] עבה אלקהר רבת
שכנה לה נפשי עם שונא שלום וטול
מא סכנת נפסי מע שנאה אלסלאם אני
שלום וכי אדבר המה למלחמה ואן
כלמתהם אנא בסלאם פהם לי לחרב

שיר למעלות

תסביח ברפע צות אשא עיני אל ההרים
מאין יבא עזרי יא קאיל אשל עיני
אלגבאל אנצר מן אין יקבל עוני עזרי
מעם יהוה עשה שמים וארץ פאדא
בה מן ענד אללה צא[illegible] סמאואת
ו[illegible] [illegible]ן אל יתן למוט [illegible]ך אל ינום
שמרך אעלם אנה [illegible] ידע רגלך אלי
אלמיל ולא ינאם חאפצך הנה לא ינום
ולא יישן שומר ישראל הו לא [illegible]ים
ינאם ולא יוסן חאפץ אל אסראיל יהוה
שמרך יהוה צלך על יד ימינך יהו
אללה חאפצך אללה אק[illegible] במן [illegible]ך ען
יד ימינך יומם השמש לא יככה וירח
בלילה פלא יצרבך אלשמס נהארא
ולא אלקמר לילא יהוה ישמרך מכל
רע ישמר את נפשך ואללה חאפץ גסמך
מן כל סו ויחפץ נפסך יהוה ישמר צאתך
ובואך מעתה ועד עולם ויחפצך פי נוגך

ודכולך מן אלאן אלי אלדהר

שיר המעלות

לדוד שמחתי באמרים לי בית יהוה
נלך תסביח ברפע צות לדאוד מא אסרני
אדא קיל לי נקום אלי בית אללה נמצי עמדות
היו רגלינו בשעריך ירושלם פכאנת אדי
כאנא ארגלנא ואקפה עלי אבואבך יא
ירושלם ירושלם הבנויה כעיר שחברה
לה יחדו ונראהא מבניה גמילה כקריה
ולפת מגתמעה שששם עלו שבטים
שבטי יה עדות לישראל להדות לשם
יהוה אלתי צער הנאך אסבאטהם אסבאט
אללה וכאנת מחצרא לאל אסראיל
ישכרון פיהא אסם אללה כי שמה ישבו
כסאות לבית דוד ותם וצעת כראסי ללחכם
כראסי לאל דאוד שאלו שלום ירושלם
ישליו אהביך פסלו פי סלאם ירושלם
וקולו יסלו מחביך יהי שלום בחילך
שלוה בארמנותיך ויכון אלסלאם פי גנדך
ואלסלו פי קצורך למען אחי ורעי אדברה
נא שלום בך פאני לקבל אלאכוה ואלאצחאב
אלחאג אתכלם פי סלאמתך למען בית
יהוה אלהינו אבקשה טוב לך ולקבל
בית אללה רבנא אטלב לך אלכיר

מעמ׳ ש׳ ט׳ ככל אשר שאלת אש[illegible] [illegible]ב ופנה היום וישמע דוד מאחרי כן שאל לך או[illegible] [illegible]ה אנכי גם זאת מעם יי צבאות מעם יי צבאות ונמך עזי
מעם יי ישלם יי פעלך ומן ראשית דמלכים עד וירא כל ישראל דכות [illegible] יכב[illegible] בשבט נכש השמש אלההים ב׳ נפיצים אל ההרים דמלכ׳ שיר
למעלות וכל יחזקאל דכות ב׳ מ׳ [illegible]א אכלת ענו ונתתי את בשרך הנה לא ג׳ ויאמ[illegible] חלילה לא תמות ואמר אהה אדני יהוה הנה לא ינום ולא יישן

שיר המעלות
ותסביח ברפע צות אליך נשאתי את
עיני הישבי בשמים אליך שלת עיני יא
סאכן אלסמא הנה כעיני עבדים אל יד
אדוניהם כעיני שפחה אל יד גברתה
כן עינינו אל יהוה אלהינו עד שיחננו
הוא כעיון אלעביד אלי יד מואליהם וכעין
כאדמה אלי יד סידתהא כדאך עיוננא
אלי אללה רבנא אלי אן ירופנא חננו יהוה
חננו כי רב שבענו בוז נקול רפנא יא
רב וחן עלינא פאנא טאלמא אסתכתרנא
מן אלאזרא רבת שבעה לה נפשנו
הלעג השאננים הבוז לגאיונים וטאל
מא אסתכתרת נפוסנא מן אלהזו ענד
אלעסאכר ואלאזרא ענד אלערמרם
שיר המעלות לדוד
ותסביח ברפע צות לדאוד לולי יהוה
שהיה לנו יאמר נא ישראל לולא אללה
אלדי כאן לנא יקול אל אסראיל לולי יהוה
שהיה לנו בקום עלינו אדם תם לולא
אללה אד כאן לנא אד קאם עלינא בעץ
אלנאס אזי חיים בלעונו בחרות אפם
בנו אדן לבלעונא אחיא אד אשתד
גצבהם עלינא אזי המים שטפונו

נחלה עבר על נפשנו ... וכנא
כאלמא וכאננו כואר מאר עלי נפוסנא אזי
עבר על נפשנו המים הזידונים ואדן
לאתי עלי נפוסנא כאלמא אלחארי ברוך
יהוה שלא נתננו טרף לשניהם פתבארך
אללה אלדי לם יגעלנא פריסה לאסנאנהם
נפשנו כצפור נמלטה מפח יוקשים
הפח נשבר ואנחנו נמלטנו ונפוסנא
אפלתת כטאיר מן פך אלמסליה פכאן
אלפך אנכסר ונחן אפלתנא עזרנו בשם
יהוה עשה [illegible]ים וארץ כדאך עוננא
באסם אללה [illegible]ע אלסמאואת וא[illegible]
שיר המעלות
הבטחים ביהוה כהר ציון לא ימוט
לעולם ישב ותסביח ברפע צות לדאוד
אלואתקין באללה הם כגבל ציון אלדי לא
ימיל בל יתבת ירושלים הרים סביב
לה ויהוה סביב לעמו מעתה ועד עולם
לאן ירושלם כמא אן אלגבאל תחוט בהא
כדאך אללה יחוט בקומה מן אלאן אלא
...ר כי לא ינוח שבט הרשע על גורל
הצדיקים למען לא ישלחו הצדיקים
בעולתה ידיהם יחוט בהם אן לא
יסתקר אלחזב אלטאלם פי חצה אלצאלחין

אל יד ה׳ ויעמוד המלך ואלה שמות השבטים ב׳ בו הנה כעיני
בציון וקצף גדול אני קצף הלעג ה׳ הצדיקים ו׳ אולי יחסרון
אשר הצדיקים והחכמים

ב׳ בו וכל מגלה דכות במ״א ונתוך הלבוש והכ... ויליד איש השאננים ג׳ וסי׳
...ים הצדיקים אולי יש חמשים צדיקים כי לא ינוח ב׳ בו שמביע אלהם כמעשה הצדיקים

לבותם בלב̇ תם ב̇ וס̇ ימנה̇ מהשכיל לבתם ולישרים בלבותם קדמיה חס

לקבל אלא ימר אלצאחין אידיהם פי
אלגור׃ היטיבה יהוה לטובים ולישרים
בלבותם׃ אללהם פאחסן ללמחסנין ואלדין
קלובהם סהלה׃ והמטים עקלקלותם
יוליכם יהוה את פעלי האון שלום על
ישראל׃ ואלמאילין פי תעקילהם יסייהם
אללה מע פעלה אלגור חין יכון אלסלאם
עלי אסראיל׃

שיר המעלות

בשוב יהוה את שיבת ציון היינו כחלמים׃
ותסביח ברפע צות ארדד אללה סבי ציון
נכון דאך אלוקת כאלדין חלמו׃ אז ימלא
שחוק פינו ולשוננו רנה אז יאמרו
בגוים הגדיל יהוה לעשות עם אלה׃ חינאי
ימתלי פאנא צחכא ולסאננא רנינא וחין
יקול אלאמם קד עצם אללה מא עמלה
מע הולאי׃ הגדיל יהוה לעשות עמנו
היינו שמחים׃ כדאך אדא עצם אללה
מא יעמלה מענא נכון פארחין׃ שובה
יהוה את שבותנו כאפיקים בנגב׃ אללהם
רד סבינא כגדראן עאדת אלי אלצחרא׃
הזרעים בדמעה ברנה יקצרו׃ ואגעל
אלזארעין בדמע בפרח יחצדון׃ הלוך
ילך ובכה נשא משך הזרע בא יבא
ברנה נשא אלמתיו׃ ואן כאן והו מאר
יבכי ויחמל עפיצה אלבדר פיקבל ברנין
יחמל גרזה׃

שיר המעלות לשלמה

אם יהוה לא יבנה בית שוא עמלו בוניו
בו אם יהוה לא ישמר עיר שוא שקד
שומר׃ ותסביח ברפע צות פי מא יכון
מן אמר סלימאן אן לם יבני אללה ביתא
פזור מא עמלו פיה בנאיה ואן לם יחפט
אללה קריה פזור מא ראבט אלחראס פיהא׃
שוא לכם משכימי קום מאחרי שבת
אוכלי לחם העצבים כן יתן לידידו שנא׃
וזור לכם יא אלמדלגין פי אלקיאם אלמוכרין
אלגלוס בל אלאכלין טעאם אכסאבהם
כדאך יעטי אוליאה אלראחה׃ הנה נחלת
יהוה בנים שכר פרי הבטן׃ ונחלה אללה
לעבאדה אלולד מן אגר תמרה אלבטן׃
כחצים ביד גבור כן בני הנעורים׃ וכאל
סהם ביד אלגבאר כדאך אולאד אלשבאב׃
אשרי הגבר אשר מלא את אשפתו
מהם לא יבשו כי ידברו את אויבים
בשער׃ פטובא אמר מלא געבתה
מנהם פאנהם לא יסתחון אן יחארבון
אלעדא פי אלמחאל׃

ימלא ח̇ ואיש יגע בהם והנחל ההוא והבית ימלא עשן כל נבל ימלא יין ב̇ בו פי תהלתך שחוק פינו פיהו חנך יקצרו ג̇ כי רוח יזרעו הזרעים
בדמעה ברנן יקצירון כתב בא ובא ה̇ חס בשמואל ובכתיב אבשלום כי אם בא אתה עד עת בא דברו בא יבא ברנה ובא עם המלך וכל שאר
קרי דכות חס ב̇מ יג̇ מל׳ ויאמר בוא בדוד צ̇ יוסף עד בוא אדנו תבואתה ויהי לעת בוא השמש עד בוא המלך אחז בוא בצול בוא בתצה על לוח בות הפליט

שיר המעלות

אשרי כל ירא יהוה ההלך בדרכיו ותסביח

ברפעצות טובא כל מן יתקי אללה

ואסאך פי טרקה יגיע כפיך כי תאכל

אשריך וטוב לך יקול לה אדא תאכל

כסב ידיך פטובא והניא לך אשתך

כגפן פריה בירכתי ביתך בניך כשתלי

זתים סביב לשלחנך אד זוגתך כגפן

מתמרה פי זואיא ביתך ובניך כגרוס

מן זיאתין חואלי מאידתך הנה כי כן

יברך גבר ירא יהוה פהכדי יבארך רגל

יתקי אללה יברכך יהוה מציון וראה

בטוב ירושלם כל ימי חייך יבארך

אללה מן ציון ואנטר אלי כיר ירושלם

טול חיותך וראה בנים לבניך שלום

על ישראל ואנטר בנין לבניך ואלסלאם

עלי אל אסראיל

שיר המעלות

רבת צררוני מנעורי יאמר נא ישראל

ותסביח ברפעצות מא אכתר מן

עאדאני מן צגרי יקול אל אסראיל

רבת צררוני מנעורי גם לא יכלו לי

תם כתיר מן עאדאני מן צגרי ולם

יקדרו עליה על גבי חרשו חרשים

האריכו למענותם וכאנה עלא צהרי

חרת אחראתין וטולו לגבתהם יהוה

צדיק קצץ עבות רשעים פאללה אלעדל קד

קטע אענאת אלטאלמין יבשו ויסגו

אחור כל שנאי ציון יהיו כחציר גגות

שקדמת שלף יבש וקד יכזון ויתדחון

אלי ורא גמיע שנאה ציון ויכונון כחשיש

אלאגאגיר אלדי בריח קבול אלציף ייבס

שלא מלא כפו קוצר וחצנו מעמר

ואלדי לם ימלא כפה אלחצאד ולא חצנה

אלמגמר ולא אמרו העברים ברכת יהוה

אליכם ברכנו אתכם בשם יהוה ולא

תקול אלמארה ברכת אללה עליכם פתגאב

וקד בארכנא עליכם מן בית אללה

שיר המעלות

ממעמקים קראתיך יהוה ותסביח

ברפעצות מן אלאעמאק דעותך יא

רבי אדני שמעה בקולי תהיינה אזניך

קשבות לקול תחנוני אללהם אסמע

צותי ויכון מקבולא ענדך צות תחנני

אם עונות תשמר יה אדני מי יעמד

פאנך יא אזלי יא רב אן חפצת אלדנוב

פמן דא יתבת כי עמך הסליחה למען

תורא בל אלמגפרה מנך לקמא אן תתקא

חצי הכתי

וראה ג ראש פסוקי וראה ועשה וראה בנים לבניך וראו אם דרך עצב בי ... ולא אמרו ד לעלות עליהם איה יש המעלה בלבבם נירא נא העברים

שלא ד שלא נתננו טרף שלא מלא כפו קוצר ולאדם שלא עמל בו שלא ימצא האדם ... אזניך ב מל בכתי קשבות קשבות וכל נביא דכות

בגג ב חס וגלית את אזנך וחבירו גם מאז לא פתחה אזנך

קויתי יהוה קותה נפשי ולדברו הוחלתי׃
כדאך רגות אללה צאהרא ורגותה נפסי
סרא ותצברת לאמרה׃ נפשי לאדני
משמרים לבקר שמרים לבקר׃ כדאך
נפסי ללה מן אחראס נהארא ואחראס
לילא׃ יחל ישראל אל יהוה כי עם יהוה
החסד והרבה עמו פדות׃ ויגב אן יצבר
אל אסראיל ללה לאן מעה אפצאל וכתיר
ענדה מן אפדא׃ והוא יפדה את ישראל
מכל עונותיו׃ והו יפדי אל אסראיל מן
גמיע דנובה׃

שיר המעלות לדוד

ותסביח ברפע צות לדאוד׃ יהוה לא
גבה לבי ולא רמו עיני ולא הלכתי
בגדלות ובנפלאות ממני׃ אללהם מא
שמך קלבי ולא ארתפעת עיני ולם
אסיר בעצאים וכבאיר מן נפסי׃ אם
לא שויתי ודוממתי נפשי כגמל
עלי אמו כגמל עלי נפשי׃ בל סאוית
נפסי ושבהתהא כמפטום מוכל עלי
אמה וכאלמפטום ענד נפסי׃ יחל ישראל
אל יהוה מעתה ועד עולם׃ וכדאך יגב
אן יצבר אל אסראיל ללה מן אלאן אלא
אלאבד׃

שיר המעלות

זכור יהוה לדוד את כל ענותו׃ ותסביח
ברפע צות אללהם אדכר לדאוד גמיע
עדאבה׃ אשר נשבע ליהוה נדר לאביר
יעקב׃ אלדי חלף ללה ונדר לגליל יעקוב׃
אם אבא באהל ביתי אם אעלה על
ערש יצועי׃ אן דכלת פי כבא ביתי או
צעדת עלי פרש סרירי׃ אם אתן שנת
לעיני לעפעפי תנומה׃ ואן אעטית לעיני
וסנה ולמקלתי נום׃ עד אמצא מקום
ליהוה משכנות לאביר יעקב׃ חתי אגד
מוצעא קדסא ללה לגליל יעקוב׃ הנה
שמענוה באפרתה מצאנוה בשדי
יער׃ ונחן קד סמענאהא קיבא וכתרא
ווגדנאהא בין צחרא ושערא׃ נבואה
למשכנותיו נשתחוה להדם רגליו׃
פנדכל אלי מסאכנה ונסגד לקהר סלטא
נה׃ קומה יהוה למנוחתך אתה וארון
עזך׃ ואקול קם יא רב בנצר מסתקר
נורך וצנדוק עזך׃ כהניך ילבשו צדק
וחסידיך ירננו׃ פתלבס אימתך אלעדל
ואברארך ירננון׃ בעבור דוד עבדך
אל תשב פני משיחך׃ בסבב דאוד
עבדך לא תרד וגה מסיחך׃ נשבע יהוה

פדות ג̇ ב̇ מל̇ וחד חס̇ ושמתי פדות פדות שלח לעמו והרבה עמו פדות ׃ יחלה̇ ב̇ קמ̇ דברו להלחם להושיע ישראל יש̇ אר̇ ׃ אבא ה̇ חס̇ ואבא
היום אל העין עד אשר אבא אל אדני אם תתן לי את חצי ביתך פתחו לי שערי צדק אם אבא באהל ביתי ׃ נבואה ונבואה ג̇ ב̇ מל̇ וחד חס̇ וס̇
ושתה לכו ונבאה ונגילה האספו ונבואה אל ערי המבצר נבואה למשכנותיו ׃ והרצה ב̇ המכשלים עמו פדות ׃

לדוד אמת לא ישוב ממנה מפרי בטנך
אשית לכסא לך׃ כמא אקסם אללה לדאוד
בחקיקה לם ירגע ענהא או מן ולדך
אגעל לך כרסיא׃ אם ישמרו בניך בריתי
ועדתי זו אלמדם גם בניהם עדי עד
ישבו לכסא לך׃ ואן חפט בניך עהדי
ושהאדתי אלדי אעלמהם פבנהם איצא
אלי אלאבד יקימון לך כרסיא׃ כי בחר יהוה
בציון אוה למושב לו׃ אד אכתאר אללה
ציון וכצהא לה מסכנא׃ זאת מנוחתי
עדי עד פה אשב כי איתיה׃ וקאל הדא
מסתקר נורי אלי אלאבד וההנא אסכן אד
כצצתהא׃ צידה ברך אברך אביוניה
אשביע לחם׃ וזאדהא אבארך פיה
ומסאכינהא אשבעהם טעאמא׃ וכהניה
אלביש ישע וחסידיה רנן ירננו׃ ואימ
תהא אלבסהם אלגות ואברארהא ירננון
פרחא׃ שם אצמיח קרן לדוד ערכתי
נר למשיחי׃ והנאך ארפע שאנא לדאוד
כמא צפפת סראגא למסיחי׃ אויביו
אלביש בשת ועליו יציץ נזרו׃ ואלבס
אעדאה אלכזי ואעצבה בתאגה׃
שיר המעלות לדוד
ותסביח ברפע צות לדאוד׃ הנה מה טוב

ומה נעים שבת אחים גם יחד׃ מא אגוד
הדא אלכיר ואלנעים ומא אגוד גלוס
אלאכוה אגמעין ואנעמה׃ כשמן הטוב
על הראש ירד על הזקן זקן אהרן שירד
על פי מדותיו׃ פהו כאלדהן אלטייב עלי
אללחיה לחיה הרון ועלי אטואק קמצא
נהי׃ כטל חרמון שירד על הררי ציון
כי שם צוה יהוה את הברכה חיים עד
העולם׃ והו איצא כטל חרמון אלוארד
עלי גבל ציון לאן אללה אמר הנאך
באלברכה ואלחיוה אלי אלאבד׃
שיר המעלות
הנה ברכו את יהוה כל עבדי יהוה העמדים
בבית יהוה בלילות׃ ותסביח ברפע צות
בארכו אללה יא מעאשר עבאדה אלוקוף
פי ביתה פי אלליאלי׃ שאו ידכם קדש וברכו
את יהוה׃ וארפעו אידיכם אלי קדסה
ובארכוה׃ יברכך יהוה מציון עשה
שמים וארץ׃ וכדאך יבארך אללה עליכם
מן ציון צאנע אלסמאואת ואלארץ׃
הללו יה
הללו את שם יהוה הללו עבדי יהוה׃
סבחו ואלדי סבחו אסם אללה תם סבחוה
יא עבאדה׃ שעמדים בבית יהוה בחצרות

א׳ ר״ב כתנו לא זה הדרך ולא זה העיר וידבר אלי זה ולשמחה מה זה עשה גם זה ראיתי אני זה מתת אלהים וגם זה רעה חולה כל עמת שבא כל זה
נסות׳ בחכמה גם זה ראיתי חכמה זו לעבס ועלתי זו ... הזקן ג׳ צרעת הראש וגם את הזקן על הזקן זקן אהרן ... עד העולם ד׳ והעמדתיהן הושיעה
... כטל חרמ... ברכו ... בלילות ד׳ ואמונתך העומדים על משכבי מפחד בלילות ...

בית אלהינו׃ אלוקות פי בית אלה ופי צחון
קדס רבנא׃ הללו יה כי טוב יהוה זמרו
לשמו כי נעים׃ וסבחו אלאזלי לאנה אלה
אלגואד ומגדו אסמה לאנה אלמנעם׃ כי
יעקב בחר לו יה ישראל לסגלתו׃ פאן
אלאזלי אכתאר לדאך יעקוב אלדיהו אסר
כאצתה׃ כי אני ידעתי כי גדול יהוה
ואדנינו מכל אלהים׃ לאני אעלם אן אלה
אלכביר ורבנא אכבר מן כל מעבוד׃ כל
אשר חפץ יהוה עשה בשמים ובארץ
בימים וכל תהומות׃ וגמיע מא ארא
פעלה פי אלסמאואת ואלארץ ואלבחאר
וגמיע אלגמר׃ מעלה נשאים מקצה
הארץ ברקים למטר עשה מוצא רוח
מאוצרותיו׃ והו אלמצעד אלסחאב מן
טרף אלארץ וקד צנע ללמטר ברוקא
פהו אלמכרג אלריאח מן כזאינה׃ שהכה
בכורי מצרים מאדם עד בהמה׃ ואלדי
קתל בכור מצר מן אנסאן אלי בהימה׃
שלח אותת ומפתים בתוככי מצרים
בפרעה ובכל עבדיו׃ ובעת באיאת
ובראהין פי וסט מצר פי פרעון וגמיע
עבידה׃ שהכה גוים רבים והרג מלכים
עצומים׃ וקתל אממא כתירא והרג

מלוכא עצימא׃ לסיחון מלך האמרי
ולעוג מלך הבשן ולכל ממלכות כנען׃
מן סיחון מלך אלאמוריין אלי עוג מלך
אלבתניה וסאיר ממלכאת כנעאן׃ ונתן
ארצם נחלה נחלה לישראל עמו׃ וגעל
בלדהם נחלה לאסראיל קומה׃ יהוה שמך
לעולם יהוה זכרך לדר ודר׃ אללהם אסמך
אלי אלדהר ודכרך אלי גיל ואגיאל׃ כי ידין
יהוה עמו ועל עבדיו יתנחם׃ ואעלם אן
אלה יחכם לקומה ויצפח ען עבאדה׃
עצבי הגוים כסף וזהב מעשה ידי אדם׃
ואן אזלאם אלאמם מן פצה ודהב עמל
ידי אלנאס׃ פה להם ולא ידברו עינים להם
ולא יראו׃ ולהם אפואה ולם תתכלם ועיון
פלא תנצר׃ אזנים להם ולא יאזינו אף
אין יש רוח בפיהם׃ ואדן וליס תנצת ואיצ׳
ליס רוח פי פואההא׃ כמוהם יהיו עשיהם
כל אשר בטח בהם׃ פמתלהא יכון מצט
נעהא וכל מן יתק בהא׃ בית ישראל
ברכו את יהוה בית אהרן ברכו את יהוה׃
פיא אל אסראיל בארכו אלה ויא אל
הרון בארכוה׃ בית הלוי ברכו את יהוה
יראי יהוה ברכו את יהוה׃ פיא אל לוי
בארכו אלה ויא אתקיא אלה בארכוה׃

בימים ה׳ ומלאו את המים בנחלים וחבירו ואתה כתנים וכל תהמות ... מאדם עד בהמה ד׳ אמחה את האדם ומחה את כל היקום כי לי כל בכור
שהכה ... מעלה ח׳ וסימנ׳ שמואל א׳ ... שיציא נהריהון דמואבי׳א וברק ברקין בבבל ... כל נביא וכתיב נשיאים ... במ׳ כתיב
נשאים ועשרה נשאים עמו ויעלה נשאים מקצה הארץ ויעל נשאים מקצה ארץ מעלה נשאים מקצה הארץ ... ועל עבדיו ג׳ ... ידין ... עמו וחביר

ברוך יהוה מציון שכן ירושלם הללויה
תבארך אללה אלמתגלי מן ציון אלסאכן
ירושלם כראך סבחו אלאזלי
הודו ליהוה
כי טוב כי לעולם חסדו אשכרו אללה
אנה אלגואד ואן פצלה אלי אלדהר הודו
לאלהי האלהים כי לעולם חסדו ואמדחו
רב אלארבאב
~~ואן פצלה~~אב ואן פצלה אלי אלדהר הודו
לאדני האדנים כי לעולם חסדו ואשכרו
סייד אלסאדה פאן פצלה אלי אלדהר לעשה
נפלאות גדלות לבדו כי לעולם חסדו
אלעאמל אלעגאיב אלכבירה וחדה ואן
פצלה אלי אלדהר לעשה השמים בתבונה
כי לעולם חסדו ועאמל אלסמאואת
בפהם פאן פצלה אלי אלדהר לרקע הארץ
על המים כי לעולם חסדו אלבאסט
אלארץ עלי אלמא פאן פצלה אלי אלדהר
לעשה אורים גדלים כי לעולם חסדו
וצאנע אנואר כבירא ואן פצלה
אלי אלדהר את השמש לממשלת ביום
כי לעולם חסדו ואלשמס ללאצאה
בנהאר ואן פצלה אלי אלדהר את הירח
וכוכבים לממשלות בלילה כי לעולם
חסדו ואלקמר ואלכואכב ללאצאה

בלליל פאן פצלה אלי אלדהר למכה מצרים
בבכוריהם כי לעולם חסדו ואלקאתל מן
אלמצר בכורהם פאן פצלה אלי אלדהר
ויוצא ישראל מתוכם כי לעולם חסדו
חתי אכרג אלאסראיל מן בינהם פאן
פצלה אלי אלדהר ביד חזקה ובזרוע נטויה
כי לעולם חסדו ביד שדידה ודראע
ממדודה פאן פצלה אלי אלדהר לגזר ים
סוף לגזרים כי לעולם חסדו ואלקאטע
בחר אלקלזם קטועא פאן פצלה אלי אלדהר
והעביר ישראל בתוכו כי לעולם חסדו
ואגאז אלאסראיל פי וסטה פאן פצלה
אלי אלדהר ונער פרעה וחילו בים סוף כי
לעולם חסדו וגרק פיה פרעון וגנדה
פאן פצלה אלי אלדהר למוליך עמו במדבר
כי לעולם חסדו ואלמסלך שעבה פי
אלבר פאן פצלה אלי אלדהר למכה מלכים
גדלים כי לעולם חסדו ואלקאתל מלוכא
כבארא פאן פצלה אלי אלדהר ויהרג
מלכים אדירים כי לעולם חסדו
מלוכא אבטאלא פאן פצלה אלי אלדהר
לסיחון מלך האמרי כי לעולם חסדו
מן סיחון מלך אלאמוריין פאן פצלה
אלי אלדהר ולעוג מלך הבשן כי לעולם

לאדני ט מפיק א לאדניהם למלך מצרים ואדני האדנים ב בו ואדנינו דוד לא ידע האמרות לאדניהם ואדנינו מכל אלהים הודו לאדני האדנים ב בו
[illegible] וכוכבים [illegible] ירח וכוכבים [illegible] לממשלות [illegible]
[illegible]

חַסְדּוֹ ואלי עוג מלך אלבתניה פאן פצלה
אלי אלדהר וְנָתַן אַרְצָם לְנַחֲלָה כִּי לְעוֹלָם
חַסְדּוֹ ותם געל בלאדהם נחלה פאן פצלה
אלי אלדהר נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ כִּי לְעוֹלָם
חַסְדּוֹ נחלה לאסראיל עבדה ואן פצ
אלי אלדהר שֶׁבְּשִׁפְלֵנוּ זָכַר לָנוּ כִּי לְעוֹלָם
חַסְדּוֹ ואלדי אלא צעפנא דכרנא פאן
פצלה אלי אלדהר וַיִּפְרְקֵנוּ מִצָּרֵינוּ כִּי
לְעוֹלָם חַסְדּוֹ והו יפכנא מן אעדאינא
פאן פצלה אלי אלדהר נֹתֵן לֶחֶם לְכָל בָּשָׂר
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ ואלמעטי אלטעאם
לגמיע אלבשריין פאן פצלה אלי אלדהר
הוֹדוּ לְאֵל הַשָּׁמָיִם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ
פאשכרו כדאך טאיק אלסמא פאן
פצלה אלי אלדהר

עַל נַהֲרוֹת בָּבֶל שָׁם יָשַׁבְנוּ
גַּם בָּכִינוּ בְּזָכְרֵנוּ אֶת צִיּוֹן יקול אהל
אלגלוה עלי אנהאר באבל גלסנא תם
בכינא אד דכרנא ציון עַל עֲרָבִים בְּתוֹכָהּ
תָּלִינוּ כִּנֹּרוֹתֵינוּ ועלי גרב פי וסטהא
עלקנא קיתאראתנא עלי סביל עטלהא
כִּי שָׁם שְׁאֵלוּנוּ שׁוֹבֵינוּ דִּבְרֵי שִׁיר
וְתוֹלָלֵינוּ שִׂמְחָה שִׁירוּ לָנוּ מִשִּׁיר צִיּוֹן
אד הנאך סאלונא סאבינא כלאם תסביח

וסאמונא מעלקונא קול פרח קאלו
אנשדונא מן תסביח צהיון אֵיךְ נָשִׁיר אֶת
שִׁיר יְהוָה עַל אַדְמַת נֵכָר קלנא כיף נסנח
תסביח אללה ונחן פי בלד גריב אִם
אֶשְׁכָּחֵךְ יְרוּשָׁלִָם תִּשְׁכַּח יְמִינִי וקלנא לכל
ואחד מנא אן נסיתך יא ירושלם פלינ
סאני קואי תִּדְבַּק לְשׁוֹנִי לְחִכִּי אִם לֹא
אֶזְכְּרֵכִי אִם לֹא אַעֲלֶה אֶת יְרוּשָׁלִַם
עַל רֹאשׁ שִׂמְחָתִי וילזק לסאני בחנכי
אן לם אדכרך וארפעך יא ירושלם פוק
ראס פרחי זְכֹר יְהוָה לִבְנֵי אֱדוֹם אֵת יוֹם
יְרוּשָׁלָם הָאֹמְרִים עָרוּ עָרוּ עַד הַיְסוֹד
בָּהּ אללהם אדכר לבני אדום יום ירושלם
אלקאילין ערוהא תם ערוהא אלא אן
תבלגו אלא אסאסאתהא בַּת בָּבֶל
הַשְּׁדוּדָה אַשְׁרֵי שֶׁיְּשַׁלֶּם לָךְ אֶת גְּמוּלֵךְ
שֶׁגָּמַלְתְּ לָנוּ יא גמאעה באבל יא
מנהובה טובא מן יכאפיך באלאיך
אלדי אוליתנא אַשְׁרֵי שֶׁיֹּאחֵז וְנִפֵּץ
אֶת עֹלָלַיִךְ אֶל הַסָּלַע טובא מן ימסך
צביאנך וינפצהם אלי אלצכור

לְדָוִד אוֹדְךָ יְהוָה
בְכָל לִבִּי נֶגֶד אֱלֹהִים אֲזַמְּרֶךָּ יקול דאוד
אשכרך יארב מכלצא וחדי לאשראף

וזוגין מן ב בענינ קדמנ לא נסיב ל ותנינ נסיב ממעלה עקרבים מלמעלה החרש ידעת משכב זכר למשכב זכר קחי נא לי מעט מים לקחי נא לי פת לחם
ארצם נחלה ארצם לנחלה שער השפות לשער האשפות ולתת שקוץ שמם ימים אלף ויגיע לימים אלף ה׳ לכל בשר ב׳ אל אלהי הרוחת לכל פטר לחם
יפקד יי והיה דיראון אין שלום לכל בשר נשפט הוא יתן לחם ה׳ לנחלה טו ולבני לוי כי את מעשר ונקח את ארצם ויקח יהושע וישבע מצה ויברכהו יהושע על

אמגד׃ אשתחוה אל היכל קדשך
ואודה את שמך על חסדך ועל אמתך
כי הגדלת על כל שמך אמרתך׃ ואסגד
אלי היכל קדסך ואשכר אסמך עלי פצ'לך
ואחסאנך אד' עט'מת פוק גמיע וצ'ף
מקאלתך׃ ביום קראתי ותענני תרהבני
בנפשי עז׃ אן יכון פי יום אדעוך תג'יבני
פירג'בני פי נפסי עזך׃ יודוך יהוה כל
מלכי ארץ כי שמעו אמרי פיך׃ ויש
כרך יא רב גמיע מלוך אלארץ אד' סמעו
אקואלך׃ וישירו בדרכי יהוה
כי גדול כבוד יהוה׃ ויגנון סייר אללה
יקולון מא אעט'ם כרם אללה׃ כי רם
יהוה ושפל יראה וגבה ממרחק יידע׃
אן אללה אלרפיע ינט'ר אלי אלוציע ואלשאמך
יערפה מן בעיד קדרה׃ אם אלך בקרב
צרה תחיני על אף איבי תשלח ידך
ותושיעני ימינך׃ פאן אסיר פי וסט
אלשדה תחייני ועלי רגם אנף אעדאי
תמד ידך ותג'יתני בימינך׃ יהוה יגמר
בעדי יהוה חסדך לעולם מעשי ידיך
אל תרף׃ פאקול אללהם תפצ'ל עלא
אללהם פאן פצ'לך לי לא אבד פלא תדע
צניעתך׃

למנצח לדוד מזמור
יהוה חקרתני ותדע׃ והדא מגד לדאוד
יסבחה בה אלמואצ'בין אללהם אנך אסתקצ'י
תני מן אול פערפתני׃ אתה ידעת שבתי
וקומי בנתה לרעי מרחוק׃ ואנת אלעאלם
בג'לוסי וקיאמי ופהמת מואדי מן בעיד׃
ארחי ורבעי זרית וכל דרכי הסכנתה׃
ומסירי ורבצי כאנך שברתהמא וגמיע
טרקי רכבת אליד׃ כי אין מלה בלשוני
הן יהוה ידעת כלה׃ אללהם וליס כלמה
פי לסאני אלא וקד ערפת גמיעהא׃
אחור וקדם צרתני ותשת עלי כפכה׃
גרבא ושרקא קד חפט'תני וג'עלת עלי
קבצ'תך׃ פלאיה דעת ממני נשגבה לא
אוכל לה׃ וקד כפת ענאי מערפה ואחת
גבת פליס אקדר עליהא׃ אנה אלך
מרוחך ואנה מפניך אברח׃ והו אין אמצ'י
מן גצ'בך ואין אהרב מן בין ידיך׃ אם
אסק שמים שם אתה ואציעה שאול
הנך׃ פלו אמכן אן אצעד אלסמא פאנת
תם או אפתרש אלת'רי פהו דאר מלכך׃
אשא כנפי שחר אשכנה באחרית
ים׃ ואן עסית אן אחתמל נחו מטלע
אלפג'ר או אסכן פי אכ'ר אלגרב׃ גם שם

ידך ה׳ חס׳ בסי׳ אל נשא ידך ותנחת עלי ידך כי יומם ולילה על אף איבי תשלח ידך פותח את ידך וכל קרי דכות ב׳ מ׳ יא מל׳ תבאמו ותטעמו שבעת ימים
תחב׳ כי תקצר אל תרף ידיך ואחר תחזקנה איצלות ידיך ולא תשתחוה עוד מה הבמות למעשה ידיך תכסף עכבוני ותבל ג׳ אחור וקדם כפכה
כתב שיש עלון בפך כתיב ושארא כפיך

ידך תנחני ותאחזני ימינך פתם איצי
ידך תסיירני וימינך תחוזני ואמר אך
חשך ישופני ולילה אור בעדני ואן
קלת לעל אן אלצלאם יגלס דוני ואלליל
איצא יגשא עלי גם חשך לא יחשיך
ממך ולילה כיום יאיר כחשיכה כאורה
פאן אלצלאם פלא יצלם מנך ואלליל
כאלנהאר יצי ואלצלאם ואלנור מתסאויאן
כי אתה קנית כליתי תסכני בבטן אמי
ואנת מלך בואטני מצל עלי מד אנא
פי בטן אמי אודך על כי נוראות נפליתי
נפלאים מעשיך ונפשי ידעת מאד
פאשכרך עלי אלכפאיאת אלדי כפית
עני ואעמאלך אלעגיבה ונפסי מעתרפה
גדא לא נכחד עצמי ממך אשר
עשיתי בסתר רקמתי בתחתיות ארץ
לם תנכתם גואמצי ענך ומא בה צנעת
פי אלסואתר וצורת וכאני פי ספל אלארץ
גלמי ראו עיניך ועל ספרך כלם יכתבו
ימים יצרו ולא אחד בהם ועמר גסמי
קד אטלע עליה עלמך ועלי דיואנך
כלהא מכתובה והי איאם מחפוצה
ולא ואחד מנהא זאיד ולא נאקץ ולי
מה יקרו רעיך אל מה עצמו ראשיהם

ומעזאך מא אעז עליך מראתך יא
טאיק ומא אעצם מקדארהא אספרם
מחול ירבון הקיצתי ועודי עמך ואן
רמת אחצאיהא וגדתהא אכתר מן רמל
אלבחר ואדא תיקצת וגדתני מעך תאב
עא אם תקטל אלוה רשע ואנשי דמים
סורו מני אלהם אנך אן אנת קתלת
אלצלם וגעלת מא כה יזול אהל אלמעאצי
עני אשר ימרוך למזמה נשוא לשוא
עריך אלדי יקולונך פי מהמאתהם וקד
חלפו זורא בעדוך הלוא משנאיך יהוה
אשנא ובתקוממיך אתקוטט אלא
אני אשנאהם יארב ואסתגר מקאמיך
תכלית שנאה שנאתים לאויבים היו
לי וגאיה אלשנאה אשנאהם והם לי
אעדא עלי אלחקיקה חקרני אל ודע
לבבי בחנני ודע שרעפי פאסתברני
יא טאיק ואעלם מא פי קלבי ואמתחנני
פאנך תערף צמירי וראה אם
דרך עצב בי ונחני בדרך עולם ואנטר
אן כאן פי אמורי אמר שאק פשי
בי עלי סביל אלעאמה

למנצח מזמור לדוד
מגד לדאוד יסבח בה אלמואצבין חלצני

ידעת ג' וחס וסימנ' וכל אשה ידעת וחבירו ונפשי ידעת מאד ראשיהם יג' וצפה ראשיהם וצפוי וצפוי וצפה ראשיהם וישימו את ראשיהם
בדורים נטוי על ראשיהם ויעלו עפר על ראשיהם אשר ידדו שאול בכוס יכסמו מאתים מה עצמו ויזרקו עפר על ראשיהם וחברו שקים

יְהוָה מֵאָדָם רָע מֵאִישׁ חֲמָסִים תִּנְצְרֵנִי׃
אלהם כלצני מן אנסאן סו ומן דא אלמט
אם תחפצני׃ אֲשֶׁר חָשְׁבוּ רָעוֹת בְּלֵב כָּל
יוֹם יָגוּרוּ מִלְחָמוֹת׃ ואלדין יפכרו אלשרור
פי קלובהם וטול אלנהאר ינצרון אלחרוב׃
שָׁנְנוּ לְשׁוֹנָם כְּמוֹ נָחָשׁ חֲמַת עַכְשׁוּב
תַּחַת שְׂפָתֵימוֹ סֶלָה׃ וקד אסנו אלסנתהם
כאלחיה וחמיה אלרתילה תחת שפתיהם
סרמדא׃ שָׁמְרֵנִי יְהוָה מִידֵי רָשָׁע מֵאִישׁ
חֲמָסִים תִּנְצְרֵנִי׃ אלהם אחפצני מן יד
אלצאלם ומן דוי אלמצאלם׃ אֲשֶׁר חָשְׁבוּ לִדְחוֹת
פְּעָמָי׃ אלדין יפכרו פי דחי קדמי׃ טָמְנוּ
גֵאִים פַּח לִי וַחֲבָלִים פָּרְשׂוּ רֶשֶׁת לְיַד
מַעְגָּל מֹקְשִׁים שָׁתוּ לִי סֶלָה׃ פאן אלמ
קתדרון קד דפנו לי אלפכאך ובסטו אלשרך
כאלחבאל עלי חאק אלמסלך וגעלו לי אל
אוהאק סרמדא׃ אָמַרְתִּי לַיהוָה אֵלִי
אָתָּה הַאֲזִינָה יְהוָה קוֹל תַּחֲנוּנָי׃ וקלת ללה
אנת רבי אלהם פאסמע צות תחנני׃ יְהוִה
אֲדֹנָי עֹז יְשׁוּעָתִי סַכֹּתָה לְרֹאשִׁי בְּיוֹם
נָשֶׁק׃ אלהם יא רב אנך עז גיאתי אד
צללת ראסי פי יום חרב׃ אַל תִּתֵּן יְהוָה
מַאֲוַיֵּי רָשָׁע זְמָמוֹ אַל תָּפֵק יָרוּמוּ סֶלָה׃
אלהם לא תעטי אלצאלם שהותה פיי ולא

תופק להם המומהם פירתפעון סרמדא׃
רֹאשׁ מְסִבָּי עֲמַל שְׂפָתֵימוֹ יְכַסּוּמוֹ׃
ואלפריק אלדי חאטבי דגל נטקהם יגטיהם
יָמִיטוּ עֲלֵיהֶם גֶּחָלִים בָּאֵשׁ יַפִּלֵם
בְּמַהֲמֹרוֹת בַּל יָקוּמוּ׃ ותמיל עליהם
אלגמר ופי אלנאר יוקעהם דלך ופי מהאואת
לא יקומון מנהא׃ אִישׁ לָשׁוֹן בַּל יִכּוֹן
בָּאָרֶץ אִישׁ חָמָס רָע יְצוּדֶנּוּ לְמַדְחֵפֹת׃
ודו אללסאן אלסו לא יתבת פי אלארץ ודו
אלצלם ואלשר יציד דלך אלי מואפעסו׃
יָדַעְתָּ כִּי יַעֲשֶׂה יְהוָה דִּין עָנִי מִשְׁפַּט
אֶבְיֹנִים׃ פאני אעלם אן אללה יעמל דין
אלצעיף וחכם אלמסאכין׃ אַךְ צַדִּיקִים
יוֹדוּ לִשְׁמֶךָ יֵשְׁבוּ יְשָׁרִים אֶת פָּנֶיךָ׃
ואמא אלצאלחין פישכרון אסמך ויגלסון
אלמסתקימין בין ידיך׃

מִזְמוֹר לְדָוִד

יְהוָה קְרָאתִיךָ חוּשָׁה לִּי הַאֲזִינָה קוֹלִי
בְּקָרְאִי לָךְ׃ מגד לדאוד אלהם אני דעותך
פאסרע לי ואסמע צותי אדא דעות
אליך׃ תִּכּוֹן תְּפִלָּתִי קְטֹרֶת לְפָנֶיךָ מַשְׂאַת
כַּפַּי מִנְחַת עָרֶב׃ ותתבת צלותי כאלבכור
בין ידיך ורפע ידיי כאלהדייה אלמקבולה׃
שִׁיתָה יְהוָה שָׁמְרָה לְפִי נִצְּרָה עַל דַּל

דל ואביון דכות

יב̇ חס̇ יוד בסוף התבות וקרי ואת יושב̇ דוד אשר בנית לשמך מעל עינין על יד עשי והמתכן אלה ספרו ים ביום הוציא אותם דכי לא הפרתי ונעשיתי אותך כאשר עשית
ידעת כי יעשה יי הלא צבא לאנוש על וצפו הוא ידעת כי כל תוכל ראש המשררים ‎—‎ דל יב̇ פתח בלי̇ העשיר לא ירבה ואם דל הוא תנה אלפי הדל מדוע
אתה ככה והיה ביום ההוא ידל ויל ישראל מאד נצרה של דל שפתי ותהי לדל תקוה דלו מאנוש נעו כי דל הוא ודל מבין יתקלבו אם דל ואם עשיר וכל דל ואביון דכות

שפתי אלהם ואגער חפצא לפאי ואחפץ
אשטה שפתיי אל תט לבי לדבר רע
להתעולל עלילות ברשע את אישים
פעלי און ובל אלחם במנעמיהם ולא
תמייל קלבי באתפכר אלי אמר סו ולא
אתעלל בעלל מעקוס פעלה אגל כמא
לם אגתדי במנאעמהם יהלמני צדיק
חסד ויוכיחני שמן ראש אל יני ראשי
כי עוד ותפלתי ברעותיהם וכנת ארא
יהבגני אצלח ואך ענדי פצל וארא
יעצני ואך כדהן אראס לא ינתהרני
ואיצא פי צלותי פי שאן שרורהם מ
נשמטו בידי סלע שפטיהם ושמעו
אמרי כי נעמו לכי יסיבון ענד אסגור
חכאמהם ויסמעון אקואלי אנהי נאעמה
כמו פלח ובקע בארץ נפזרו עצמינו
לפי שאול פטמא פאלח אלארץ
ומשקקהא תבדדת עצאמנא מן
כופהם אלי אלתרי כי אליך יהוה אדני
עיני בכה חסיתי אל תער נפשי אלהם
יארבי אן עיני אליך ואליך אסתכנת לא
תגרד נפסי שמרני מידי פח יקשו לי
ומקשות פעלי און ואחפצני מן פך
אוהקוה לי ומן סאיר אוהאק פעלת

אגל יפלו במכמריו רשעים יחד אנכי
עד אעבור וקוע אלצאמין פי גוארפהם
אגמעין חתי אגוז אנא ענהם

משכיל לדוד

בהיותו במערה תפלה קול תפהים לדאוד
חין כאן פי אלמגארה כאן כאן יצלי בה
קולי אל יהוה אזעק קולי אל יהוה אתחנן
צותי אלי אללה אצרך תם בה אליה אתחנן
אשפך לפניו שיחי צרתי לפניו אגיד
ואשכו אליה בתי ואכבר בין ידיה בשדתי
בהתעטף עלי רוחי ואתה ידעת נתיבתי
בארח זו אהלך טמנו פח לי אד תתצור
עלי רוחי ואנת אלעארף בחאל סבתי אן
אית טריק סלכת פיהא רפנו לי אלפכאך
הביט ימין וראה ואין לי מכיר אבד
מנוס ממני אין דורש לנפשי ואנא
אלתפת ימינא וליס טאלב לי מסתתבת וקד
צאע אלמהרב מני וליס טאלב לנפסי זעקתי
אליך יהוה אמרתי אתה מחסי חלקי
בארץ החיים פאדא צרכת אליך יארב
קלת אנת מכני ונציבי פי דאר אלחיוה
הקשיבה אל רנתי כי דלותי מאד הצילני
מרדפי כי אמצו ממני ואסמע אלי רנני
פאני צעפת גדא ונגני מן כאלבי פאנהם

עלילות ד ושם לה והנה הוא שם ולא נתכנו עלילות אל תט לבי לדבר רע
ז פסוקי אית בהון ואין אין וילכו חמשת האנשים ואין מציל כי רחוקה אני יש ואין עוזר הביט ימין וראה עשה גדלות ואין חקר קדמיה ואיוב ואין אנו ואחי ונערי

אשר מני תאויה הוציאה ממסגר נפשי
להודות את שמך בי יכתרו צדיקים כי
תגמל עלי ואכרגני מן אלמגלק לאשכר
אסמך ויתתוגבי אלצאלחין כמא תתפצל
עלי

מזמור
לדוד יהוה שמע תפלתי האזינה אל
תחנוני באמנתך ענני בצדקתך יא מגד
לדאוד אללהם אקבל צלותי ואסמע תחנני
בחקך ואגבני בעדלך ואל תבוא במשפט
את עבדך כי לא יצדק לפניך כל חי ולא
תדכל עבדך אלי אלחכם פאן כל חי לא
יתזכי בין ידיך כי רדף אויב נפשי דכא
לארץ חיתי הושיבני במחשכים כמתי
עולם ואיצא אן אלעדו קד כלבני וכפץ
אלי אלארץ חיותי ואגלסני פי אלט׳לאם
כאמואת אלדהר ותתעטף עלי רוחי בתוכי
ישתומם לבי פיתצור עלי רוחי פי
גופי יסתוחש קלבי זכרתי ימים מקדם
הגיתי בכל פעלך במעשה ידיך אשוחח
ואדא דכרת אלאיאם אלקדימה ודרסת
כתיר מן אפעאלך ואעמאל ידיך אנתי
פרשתי ידי אליך נפשי כארץ עיפה
לך סלה ובסטת ידיי אליך כארץ עטשה
אלי רחמתך סרמדא מהר ענני יהוה
כלתה רוחי אל תסתר פניך ממני ונמשלתי
עם ירדי בור אגבני מסרעא פאן נפסי
כארת אן תפנא פלא תחגב רחמתך עני
פאמאתל ואדרי אלהלאך השמיעני
בבקר חסדך כי בך בטחתי הודיעני דרך
זו אלך כי אליך נשאתי נפשי ואסמעני
עלי מר אלנהאר מן פצלך פאני בך
ותקת ועלמני אית טריק אסלך פיה
פאני אליך ארפע נפסי הצילני מאיבי
יהוה אליך כסתי אללהם כלצני מן
אעדאי פאני בך אסתתרת למדני לעשות
רצונך כי אתה אלוהי רוחך טובה תנחני
בארץ מישור ועלמני עמל רצאך
פאנת אלאהי ותדבירך אלגיד יסיירני פי
בלד מסתקים למען שמך יהוה תחיני
בצדקתך תוציא מצרה נפשי אללהם
כמא אנת לה אהלא אחיני ובעדלך
תכרג נפסי מן אלשדה ובחסדך תצמית
איבי והאבדת כל צררי נפשי כי אני
עבדך ובפצלך עלי אעטב אעדאי
ואביד כל מעאדיי נפסי לאני עבדך

לדוד
ברוך יהוה צורי המלמד ידי לקרב
אצבעתי למלחמה יקול לדאוד תבארך

אלה מעתמדי ומעלם ידי לל חרב
ואצאבעי ללמלחמה חסדי ומצודתי
משגבי ומפלטי לי מגני ובו חסיתי
הרודד עמי תחתי יוהו פצלי ומחגזי
ועצרי ומפלתי ותרסי ואיה אסתכן
דאל אמס דוני יהוה מה אדם ותדעהו
בן אנוש ותחשבהו אלהס מא אנסאן
או שרפתאה או אבן אדם או אגלל
אגללתאה אדם להבל דמה ימיו כצל
עובר ואנמא אדמי ישבה אלהבא
ואיאמה כאצל מאר יהוה הט שמיך
ותרד גע בהרים ויעשנו אלהס מייל
סמאך ואורד אמרך ירנו באגבא חתי
תדכן ברוק ברק ותפיצם שלח חציך
ותהמם ואברק ברוקא ותכדרהם
ואבעת סהאמך פתהימהם שלח ידיך
ממרום פצני והצילני ממים רבים
מיד בני נכר ומן ירך מן ארפע ואנקדני
ונגני מן שביה במא גזירהם אגנביין
אשר פיהם דבר שוא וימינם ימין
שקר אדין פאהם יקול אזור וימינהם
ממלוה רשאא אלהים שיר חדש
אשירה לך בנבל עשור אזמרה לך
אלהס אנא אסבח לך תסביחא גדידא

ואמגדך בצנג עשארי הנותן תשועה
למלכים הפוצה את דוד עבדו מחרב
רעה אמעטי ללמלוך אמגותה אמנקד
דאוד עבדה מן סיף אאשראר פצני
והצילני מיד בני נכר אשר פיהם דבר
שוא וימינם ימין שקר כדאך אנקדני
ונגיע מן יד אאגנביין אדין פאהם יקול
אזור וימינהם ימין באטל אשר בנינו
כנטעים מגדלים בנעוריהם בנותינו
כזוית מחטבות תבנית היכל עלי מא
בנינא כגרוס מרבאה מן צגרהם ובנא
תנא כזואיא מכרוטה כשכל אהיכל
מזוינו מלאים מפיקים מזן אל זן
צאוננו מאליפות מרבבות בחוצותינו
ומדאודנא מלא פאיצא מן מדוד אי
אכר וגנמנא אוף ורבואת פי אסואקנא
אלופינו מסבלים אין פרץ ואין יוצאת
ואין צוחה ברחבתינו ובקרנא נאקלה
כיר וליס תגרה ולא כארגה ולא צואח
פי רחאבנא אשרי העם שככה לו
אשרי העם שיהוה אלהיו וטובא שעב
הדא חאלה וטובא קום אלה רבה

תהלה לדוד

ארוממך אלוהי המלך ואברכה שמך

עוכר ח מל ותחת היותך כל כסף הקדשים ואפיצני כקש עובר לשוס ארצך לשמה אין היתה לשמה מרבין הכרתי גוים אדם להבל דמה מרעתותה עובר
וכל יחזקאל דכות במ חד והכרתי ממנו עבר ושב הכותך ד מל רוזנים לאין בתו ערך נקמות לוהלים תשועה ויצאת ה ויוצאת ב מל וחד יוצאת
מאה זאת האלה ושלאחריו ושלאחריו אין פרץ ואין יוצאת

לעולם ועד׃ והדא קול לדאוד מדח אלה
בה ארפעך יא רבי יא מלך ואבארך אסמך
אלי אלדהר אבדא׃ בכל יום אברכך ואהללה
שמך לעולם ועד׃ ופי כל יום אבארכך
ואמדח אסמך אלי אלדהר׃ גדול יהוה
ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר׃ אקול
אלכביר ממדוח גדא ולא נהאיה לכב
לכבריאתה׃ דור לדור ישבח מעשיך
וגבורתיך יגידו׃ וכדאך גיל וגיל יסבחך
עלי אעמאלך ויכברון בגברותך׃ הדר
כבוד הודך ודברי נפלאתיך אשיחה׃
ובהגתך וכרמך ובהאך ובאכבאר אן
אנת אמור עגאיבך׃ ועזוז נוראתיך
יאמרו וגדולתיך אספרנה׃ ועזך וכיפא
תך יקולון אלנאס ואנא באלאוכד אן אקץ
כבאירך׃ זכר רב טובך יביעו וצדקתך
ירננו׃ כמא אן אלכל ידכר כתרה כירך
ירוון ובעדלך ירננון׃ חנון ורחום יהוה
ארך אפים וגדל חסד׃ פיקולון אללה
ראוף ארחום טויל אלאמהאל וכתיר
אלפצל׃ טוב יהוה לכל ורחמיו על כל
מעשיו׃ אללה אלגואד עלי אלכל ורחמתה
עלי גמיע כלקה׃ יודוך יהוה כל מעשיך
וחסידיך יברכוכה׃ וישכרך יא רבי

גמיע צנעתך ואלצאלחין יבארכונך׃
כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו׃
ויקולון בכרם מלכך ויתחטבון בגברותך
להודיע לבני האדם גבורתיו וכבוד
הדר מלכותו׃ לכי ליערף בני אדם
גברותה וכרם בהא מלכה׃ מלכותך
מלכות כל עלמים וממשלתך בכל
דור ודר׃ מלכך מלך גמיע אלעאלם
וסלטאנך אלי גיל ואגיאל׃ סומך יהוה
לכל הנפלים וזוקף לכל הכפופים׃ אללה
סאנד גמיע אלואקעין ומקים גמיע
אלמנחניין׃ עיני כל אליך ישברו ואתה
נותן להם את אכלם בעתו׃ ועיון אלכל
אליך תרגו ואנת תעטיהם טעאמהם
פי וקתה׃ פותח את ידך ומשביע לכל
חי רצון׃ אלפאתח ידך ומשבע לכל חי
ברצאך׃ צדיק יהוה בכל דרכיו וחסיד
בכל מעשיו׃ ואללה אלעדל פי גמיע
סירה ואלבאר פי גמיע סירה עמלה׃
קרוב יהוה לכל קראיו לכל אשר יקראהו
באמת׃ והו קריב לכל מן דעאה וסימא
כל מן ידעוה בחק׃ רצון יראיו יעשה
ואת שועתם ישמע ויושיעם׃ ורצא
אתקיאה יעמל ויסמע תגותהם פיגיתהם

שומר יהוה את כל אהביו ואת כל הרשעים
ישמיד והו לאחאפט' גמיע מחביה וגמיע
אלט'אלמין ינפדהם תהלת יהוה ידבר פי
ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד
פיקול פמי פי מדחת אללה ויבארך גמיע
אלבשריון אסמך אלמקדס אלי אלדהר
אבדא

הללויה הללי נפשי את יהוה
אהללה יהוה בחיי אזמרה לאלהי
בעודי סבחו אללה וקולו סבחי יא נפס
אללה אסבח ללה מא דמת חייא ואמגד
רבי מא דמת באקיא אל תבטחו בנדיבים
בבן אדם שאין לו תשועה ואקול לא
תתקו באלגבר ואבן אדם לא מגותה להי
תצא רוחו ישב לאדמתו ביום ההוא
אבדו עשתנתיו אדא רוחה תכרג
ירגע אלי תראבה ופי דלך אלוקת תציע
חילתה אשרי שאל יעקב בעזרו
שברו על יהוה אלהיו פטובא מן
אלאה יעקוב פי עונה ורגאה אללה רבה
עשה שמים וארץ את הים ואת כל
אשר בם השמר אמת לעולם צאנע
אלסמאואת ואלארץ ואלבחאר וגמיע מא
פיהא לאחאפט' אלחק אלי אלדהר עשה

משפט לעשוקים נתן לחם לרעבים
יהוה מתיר אסורים צאנע אלחכם
ללמגשומין וראזק אלטעאם ללגאיעין
הו אללה אלמטלק לאסארא יהוה פקח
עורים יהוה זקף כפופים יהוה אהב
צדיקים אללה באצר אלעמיאן ומשיל
גמיע אלמנכסרין ואללה מחב אלצאלחין
יהוה שומר את גרים יתום ואלמנה
יעודד ודרך רשעים יעות ואליתים
ואלארמלה יעוצהמא וטריק אלפאסק
יעווגהא ימלך יהוה לעולם אלהיך
ציון לדר ודר הללויה אללה ימלך
עלינא אלי אלדהר רבך יא ציון אלי גיל
ואגיל כדאך סבחו אללה

הללויה

כי טוב זמרה אלהינו כי נעים נאוה
תהלה סבחו אללה פאנה מא אחסן
מדחתה ומא אנעם תמגידה ואחסנה
בונה ירושלם יהוה נדחי ישראל יכנס
אללה אלבאני ירושלם ואלגאמע מדחיי
אל אסראיל הרפא לשבורי לב ומחבש
לעצבותם אללה אלמשפי מנכסרי אלקלב
וגאבר משקאתהם מונה מספר
לכוכבים לכלם שמות יקרא ואלעאד

ישב ב' חס תצא רוחו ישב לאדמתו ואך בי ישב יהפך ידון ה׳ ויברך ב' ויברך אתכם כאשר דבר לכם ויברך כל בשר שדי ינן שן ה׳ צונה ב' וחד וצני ב' כתי' וחס
וחד כתי' ומל' ויכלו צני שלמה ... חירט בנת ירושלם ...

אחצא אלכואכב לגמיעהא ידעו באסמיי
גדול אדונינו ורב כח לתבונתו אין מספר
אן רבנא אלכביר ועזיז אלקווה וליס
לעלמה אחצא מעודד ענוים יהוה
משפיל רשעים עדי ארץ אללה עאצד
אלבאשעין ומספל אלטאלמין אלי אלארץ
ענו ליהוה בתודה זמרו לאלהינו בכנור
פאגיבו ללה בשכר ומגדו רבנא בקיתאר
אלקדס המכסה שמים בעבים המכין
לארץ מטר המצמיח הרים חציר
אלמגטי אלסמא באלגים אלמהיי לארץ
אלמטר אלמנבת אלחשיש פי אלגבאל נותן
לבהמה לחמה לבני ערב אשר יקראו
אלמעטי ללבהאים טעאמהא ובני אל
גראב אלדא ידעונה לא בגבורת הסוס
יחפץ לא בשוקי האיש ירצה אלדי לא
יריד גברוה אלפרסאן ולא ירצא סוק
אלרגאל רוצה יהוה את יראיו את המיחלים
לחסדו לכן אללה ירצא אתקיאה וא
צאברין לפצלה שבחי ירושלם את
יהוה הללי אלהיך ציון סבחי יא ירוש
אלם ואמדחי אלאהך יא ציון כי חזק
בריחי שעריך ברך בניך בקרבך יאר
שדד כבור אבואבך ובארך עלי אהלך

פי וסטך השם גבולך שלום חלב חטים
ישביעך ויציר עלי תלמך אלסלאם
ומן לב אלחנטה ישבעך השלח אמרתו
ארץ עד מהרה ירוץ דברו אלבאעת
באמרה אלי אלארץ פבסרעה יחאצר
אמרה הנתן שלג כצמר כפור כאפר
יפזר אלגאעל אלתלג פי פתותא כאלצוף
ומבדד אלרמק כאלרמאד משליך קרחו
כפתים לפני קרתו מי יעמד ואלטארח
גלידה כאלפתאת ובין ידי קרתה מן דא
יקף ישלח דברו וימסם ישב רוחו יזלו
מים ותם יבעת באמרה פימאסיהא
ויהב ריאח פתהטל מאא מגיד דבריו — דבריו ק
ליעקב חקיו ומשפטיו לישראל אלמנבי
אלי יעקוב בכלמאתה ורסמה ואחכאמה
לבני אסראיל לא עשה כן לכל גוי
ומשפטים בל ידעום הללויה מא לם
יצנע הדא אלשרף לכל אמה ואחכאם
לא יערפונהא פאמדחו אללה

הללויה

הללו את יהוה מן השמים הללוהו — מב · בס״פ
במרומים וסבחו אלאזלי ו[illegible] יסבח — ג מל
ללה מן פי אלסמא ויסבחוה מאפי אלרפע
הללוהו כל מלאכיו הללוהו כל צבאו — צבאיו ק

במרומים מרומים ג מל הוא מרומים ישכן הללוהו במרומים נתן הסכל במרומים — נותן ו מל בו דות דישעיה וצדיק חונן ואתה נותן להם נותן להם נותן
לבהמה נותן לדש כן נותן לכסיל כבוד — ו מל בליש בי אדוני דמנוח אשר אדוניה שם ואם אדונים אני וטוב אדוניה הלוים אל יד אדוניהם גדול
גדול אדונינו ורב כח —

87

ויסבחוה גמיע מלאיכתה ויסבחוה
גמיע גיושה הללוהו שמש וירח
הללוהו כל כוכבי אור ויסבחוה אלשמס
ואלקמר וגמיע אלכואכב אלמציה הללוהו
שמי השמים והמים אשר מעל השמים
ויסבחוה סמא ואת אלסמא ואלמא אלדי
פוק אלגו יהללו את שם יהוה כי הוא
צוה ונבראו ולכל ימדח אסם אללה
לאנה אמר פכלקהם ויעמידם לעד
לעולם חק נתן ולא יעבור ותבתהם אלי
אלאבד ואלדהר וגעל להם רסמא לא
יתגאוזונה הללו את יהוה מן הארץ
תנינים וכל תהמות ויסבחון אללה מן
פי אלארץ אלתנאנין וגמיע אלגמאר אש
וברד שלג וקיטור רוח סערה עשה
דברו ואלנאר ואלברד ואלתלג ואלרמאד ואלריח
אלעאצף עאמל באמרה ההרים וכל
גבעות עץ פרי וכל ארזים ואלגבאל
וגמיע אליפאע ואלשגר אלמתמר וגמיע
אלארז החיה וכל בהמה רמש וצפור
כנף אלוחוש וגמיע אלבהאים ואלדביב
ואלטאיר מלכי ארץ וכל לאמים
שרים וכל שפטי ארץ ומלוך אלארץ
וגמיע אלאחזאב ואלריסא וגמיע קצאה

ארץ בחורים וגם בתולות זקנים עם
נערים ואלשבאב וגמיע אלאבכאר ואל
אשיאך וגמיע אלאחראת יהללו את
שם יהוה כי נשגב שמו לבדו הודו על
ארץ ושמים יסבחון אסם אללה לאן
אסמה אלטאצר וחדה ובהאה עלי אלארץ
ואלסמא וירם קרן לעמו תהלה לכל
חסידיו לבני ישראל עם קרבו הללויה
וקד רפע שאן קומה וגעל מדחה לגמיע
אבראה לבני אסראיל אקראבה כואן
סבחו אלאזלי

הללויה שירו ליהוה
שיר חדש תהלתו בקהל חסידים סבחו
אלאזלי וקולו סבחו אללה תסביחא גדידא
פאן מדחתה פי גוק אלאבראר ישמח
ישראל בעשיו בני ציון יגילו במלכם
ויפרח אל אסראיל בתואב צאנעה
ובני ציון יסרון במלכהם יהללו שמו
במחול בתף וכנור יזמרו לו ויסבחון
אסמה בטבול פי קרסה ובדפאפה וע
ועידאנה ימגדונה כי רוצה יהוה בעמו
יפאר ענוים בישועה אן אללה קד רצא
אמתה פהו יפכר אלבאשעין בגותה יעלזו
חסידים בכבוד ירננו על משכבותם

ויסר אלאבראר בכראמה וירננון פי
מקאמהם רוממות אל בגרונם וחרב
פיפיות בידם ותרפיע אללה ינבת פי
חלוקהם וסיף דו פמין פי אידיהם לעשות
נקמה בגוים תוכחות בלאמים ליעמלון
בהם נקמה פי אלאמם ועצאת פי אל
חזאבי לאסר מלכיהם בזקים ונכבדיהם
בכבלי ברזל ויאסרון מלוכהם באלגלו
ואגלאהם בכבול מן חדיד לעשות בהם
משפט כתוב הדר הוא לכל חסידיו הללו
יה ליעמל פיהם באלחכם אלמכתוב לאנה
דו אלבהא ואלבהג לאבראר כדאך סבחו
אלאזלי

הללויה הללו אל בקדשו
הללוהו ברקיע עזו וסבחו אלאזלי וקולו
סבחו אללה פי קדסה כמא יסבח פי גלד
אלסמא עזה הללוהו בגבורתיו הללוהו
כרב גדלו וסבחוה עלי גברותה וסבחוה
עלי כתרת כבריאה הללוהו בתקע
שופר הללוהו בנבל וכנור וסבחוה
בנפך אלסאפור וסבחוה בצנג אלקדס
ועידאנה הללוהו בתף ומחול הללוהו
במנים ועגב וסבחוה בדפוף וטבול
וסבחוה בצנוג אלסרור ואלבריאק הללוהו
בצלצלי שמע הללוהו בצלצלי
תרועה וסבחוה בצלאצל מסמועה
וסבחוה בצלאצל מגלבה כל הנשמה
תהלל יה הללויה וכדאך כל נסמה יגב
אן תסבחה כדאך פסבחו אלאזלי

א סכום הפסוקים שלספר תהלים אלף וחמש לז
א מאות ועשרים ושבעה פסוקים סימנהון ך

איש היה בארץ עוץ איוב שמו והיה
האיש ההוא תם וישר וירא אלהים
וסר מרע רגל כאן פי בלד עוץ אסמה
איוב וכאן דאלך ארגל צחיח מסתקימא
מתקי אללה זאיל ען אלשר ויולדו לו
שבעה בנים ושלוש בנות פולד לה
סבעה בנין ותלאת בנאת ויהי מקנהו
שבעת אלפי צאן ושלשת אלפי גמלים
וחמש מאות צמד בקר וחמש מאות
אתונות ועבדה רבה מאד ויהי האיש
ההוא גדול מכל בני קדם וכאנת
מאשיתה סבעה אלאף ראס מן אלגנם
ותלאת אלאף גמאל וכמס מאיה פדאן
מן אלבקר וכמס מאיה אתאן ועביד
כתיר גדא פכאן דאלך ארגל אגל מן
גמיע בני קדם והלכו בניו ועשו משתה

ב חס בליש הללוהו במנים ועגב ויהי לאבל כנורי ועגבי ... וסר מרע ה ותהי האמת נעדרת איש היה בארץ עוץ השמת לבך וחברו חכם ירא וסר מרע ... ויולדו
ה ואלה תולדת בני נח ויולדו לדוד ויקח דוד עוד ויולדו לאבשלום ויולדו לו ... אתונות ב מר ראש דסים וסופה יבקש את האתנות חס ושארא אתנות כו...
ועבדה ב ויהי לו מקנה צאן ומקנה בקר ויהי מקנהו שבעת אלפי צאן ...

בית איש יומו ושלחו וקראו לשלשת
אחיתיהם לאכל ולשתות עמהם וכאן
בניה ימצון פיעמלון מגלסא פי כל
יום ענד כל ואחד מנהם ויבעתון וידעון
בתלאת אכואתהם יאכלון וישרבון
מעהם ויהי כי הקיפו ימי המשתה וישלח
איוב ויקדשם והשכים בבקר והעלה
עלות מספר כלם כי אמר איוב אולי
חטאו בני וברכו אלהים בלבבם ככה
יעשה איוב כל הימים וכאן אדא
אנתהא איאם אלמגלס יבעת איוב
פיטהרהם וידלג באלגדאה פיקרב
צואעדא באחצאהם אגמעין לאנה
כאן יקול לעל בני קד אכטו וטענו
עלי אללה פי אנפסהם כדי כאן יצנע
איוב טול אלזמאן

ויהי היום ויבאו בני האלהים
להתיצב על יהוה ויבוא גם השטן
בתוכם פלמא כאן פי אליום גאו פיה
אוליא אללה פאנתצבו בין ידיה חצר
מעאנד איוב מעהם ויאמר יהוה אל
השטן מאין תבא ויען השטן את
יהוה ויאמר משוט בארץ ומהתהלך
בה פקאל אללה מפתחא מן אין תגי

פאגאבה וקאל מן אלטוף פיהא ואלכלד
ואלמסיר פיהא ויאמר יהוה אל השטן
השמת לבך על עבדי איוב כי אין כמהו
בארץ איש תם וישר ירא אלהים וסר
מרע פקאל אללה לה אגעלת באלך אלא
עבדי איוב אן ליס מתלה פי אלבלאד
רגל צחיח מסתקים מתקי אללה זאיל
ען אלשר ויען השטן את יהוה ויאמר
החנם ירא איוב אלהים פאגאבה וקאל
אמגאן יתקי איוב אללה הלא את שכת
בעדו ובעד כל אשר לו מסביב מעשה
ידיו ברכת ומקנהו פרץ בארץ אלא
אנך קד חגבת ענה וען גמיע מאלה
וחטתאה ובארכת לה פי עמל ידיה
ואיסר פי אלבלד פי מאשיתה ואולם
שלח נא ידך וגע בכל אשר לו אם לא
על פניך יברכך לכן מד ידך ואוגז אלי
שי מן מאלה אם יסתקבלך פיכפר בך
ויאמר יהוה אל השטן הנה כל אשר
לו בידך רק אליו אל תשלח ידך ויצא
השטן מעם פני יהוה פקאל אללה לה
הודא גמיע מאלה פי מראדך ערא אליה
לא תגעל מראדך תם כרג אלמעאנד
מן בין ידיי אללה ויהי היום ובניו ובנתיו

ב
ב אבשלום
ב
טו מל
וכל מגלה דכות
במ'
ב
יז
חס
ג וכל
חד משלי
מל
וחד דכות
חס במ'

ד
ה
אתה
ק
ובעד ביתו
ב
קדמ'
דסיפ'
ואולם
שלח
נא
תבנ'
אולם
שלח
נא
סימ'
ואולם
הכסא
אשר
ישפטו
שם
אלה
המ'

ויבוא טו מל והנה עלי ויקץ שלמה אל המלך שלמה ונביא אחד זקן הנלך על רמת ויבוא במלחמה ויבוא יהוה יד
ויבוא אליה כבות ויבוא אלי אנשים ויבוא אל שער ויבוא גם השטן ויבוא אלין ישעיהו
וחמן וחבירו אש אלהים ב' ופימנ' ותלו ראש אלהים נפלה מן השמים

אכלים ושתים יין בבית אחיהם הבכור
פלמא כאן יום כנה ובנאתה אכלין
פיה טעאמא ושארבין כמרא פי
מנזל אכיהם אלכברי ומלאך בא אל
איוב ויאמר הבקר היו חרשות והאתנות
רעות על ידיהם פאדא בסול קד
אקבל אלי איוב פקאל לה כאנת אלבקר
תחרת ואלאתן ראעיה אלי גאנבהא ותפל
שבא ותקחם ואת הנערים הכו לפי
חרב ואמלטה רק אני לבדי להגיד לך
פוקעקום מן שבא פאכדוהם וקתלו
אלגלמאן באלסיף פתכלצת אנא וחדי
לאכברך עוד זה מדבר וזה בא ויאמר
אש אלהים נפלה מן השמים ותבער
בצאן ובנערים ותאכלם ואמלטה
רק אני לבדי להגיד לך בינאה מכאטבה
חתי קד אקבל אכר פקאל קד וקעת נאר
מן אלסמא פאשתעלת פי אלגנם
ואלגלמאן פאכלתהם ותכלצת אנא
וחדי לאכברך עוד זה מדבר וזה בא
ויאמר כשדים שמו שלשה ראשים
ויפשטו על הגמלים ויקחום ואת
הנערים הכו לפי חרב ואמלטה רק אני
לבדי להגיד לך בינאה מכאטבה חתי

אקבל אכר פקאל אן אלכסראניין צארו
תלאת פרק ואגארו עלי אלגמאל פאכדוהא
וקתלו אלגלמאן באלסיף ותכלצת אנא
וחדי לאכברך עד זה מדבר וזה בא
ויאמר בניך ובנותיך אכלים ושתים
יין בבית אחיהם הבכור בינאה
מכאטבה חתי אקבל אכר וקאל אן
בניך ובנאתך כאנו אכלין טעאמא
ושארבין כמרא פי מנזל אכיהם
אלכברי והנה רוח גדולה באה מעבר
המדבר ויגע בארבע פנות הבית ויפל
על הנערים וימותו ואמלטה רק אני
לבדי להגיד לך פאדא בריח עטימה
אקבלת מן גאנב אלבר פזלזלת אלארבע
זואיא אלבית פוקעת עלי אלצביאן פק
פקתלתהם ותכלצת אנא וחדי לאכברך
ויקם איוב ויקרע את מעלו ויגז את
ראשו ויפל ארצה וישתחו פקאם
איוב פכרק ממטרה וגז מן שער
ראסה ווקע עלי אלארץ סאגדא ויאמר
ערם יצתי מבטן אמי וערם אשוב
שמה יהוה נתן ויהוה לקח יהי שם יהוה
מברך וקאל עריאן כרגת מן בטן אמי
ועריאן ארגע אלי אלקבר אללה אעטא

בנותיך ג מל כי תגזל את הגזילה ... ואכל קצירך ולחמך עד זה מדבר ... בכתיך ... ואת הנערים ג ... לפי חרב וחבירו ... וימות ב מל וסי
... חס וימל ... תיום ... תראה עלם וכסיתו ויאמר ערם יצתי ב בן ...

ולה אכר יכון אסס אללה מבארכא
בכל זאת לא חטא איוב ולא נתן תפלה
לאלהים בעד גמיע הדה לאמור לם
יכטי איוב ולם יקע פי רבה
ויהי היום ויבאו בני
האלהים להתיצב על יהוה ויבוא גם
השטן בתכם להתיצב על יהוה פלמא
כאן פי יום גאו פיה אוליא אללה פאנתצבו
בין ידיה חצר אלמעאנד מעהם ויאמר
יהוה אל השטן אי מזה תבא ויען
השטן את יהוה ויאמר משט בארץ
ומהתהלך בה פקאל אללה לה מפתתחא
מן אין תגי פאגאבה וקאל מן אלטותפי
הדא אלבלד ואלסלוך פיה ויאמר יהוה
אל השטן השמת לבך אל עבדי איוב
כי אין כמהו בארץ איש תם וישר
ירא אלהים וסר מרע ועדנו מחזיק
בתמתו ותסיתני בו לבלעו חנם וקאל
אללה לה אגעלת באלך אלי עבדי איוב
אן ליס מתלה פי הדא אלבלד רגל צחיח
מסתקים מתקי אללה זאיל ען אלשר
ועאדה מתמסך בצחתה ואסתאדנתני
פיה אן אהלכה מגאנא ויען השטן
את יהוה ויאמר עור בעד עור וכל

אשר לאיש יתן בעד נפשו פאגאבה
וקאל כמא אן עצו דון עצו כדאך גמיע
מא אמר יגעלה דון נפסה אולם שלח
נא ידך וגע אל עצמו ואל בשרו אם
לא אל פניך יברכך לכן מד ידך ואדן
בשי מן עצמה או לחמה אלם יסתקבלך
פיכפר בך ויאמר יהוה אל השטן הנו
בידך אך את נפשו שמר וקאל אללה לה
הודאה פי מראדך אמא ען נפסה
פאחתרס ויצא השטן מאת פני יהוה
ויך את איוב בשחין רע מכף רגלו עד
קדקדו ולמא כרג אלמעאנד מן בין ידיי
אללה צרב אללה איוב בקרח סו מן קדמה
אלי האמתה ויקח לו חרש להתגרד בו
והוא ישב בתוך האפר ואכד לה כזפה
יחתך בהא והו גאלס עלי אלרמאד
ותאמר לו אשתו עדך מחזיק בתמתך
ברך אלהים ומת פקאלת לה זוגתה
עאדך מתמסך בצחתך אכפר באללה
ומת ויאמר אליה כדבר אחת הנבלות
תדברי גם את הטוב נקבל מאת האלהים
ואת הרע לא נקבל בכל זאת לא חטא
איוב בשפתיו וקאל להא אבכלאם בעץ
אלגאהלאת תתכלמין אנקבל אלכיר מן

ז פסו' ויאמר ויאמר הכי קרא שמו וירא את הנשים וירא את בנימין אחיו קחם נא אלי ויאמר מי שמך ויאמר יי אל השטן וחבירו מאת פני ה' ויהי כאשר
כלה יצחק קרבו שאו את אחיכם ויגרש אתם ואת המזבח הנחשת ויצא השטן בתלייה ז פסוקי' אית בכל חד מנה' ויאמר ויאמר וחלופיהון ג פסוקי' אית
בהו ויאמר ויאמר ויסף עוד לדבר אליו ויען השליש וחבירו

רבנא ולא נקביל לשר פי גמיעה די ה
אמור לם יכטי איוב בנטקה
וישמעו שלשת רעי
איוב את כל הרעה הזאת הבאה עליו
ויבאו איש ממקמו אליפז התימני
ובלדד השוחי וצופר הנעמתי ויועדו
יחדו לבוא לנוד לו ולנחמו ולמא
סמעו תלאתת אצחאב איוב הדה
אלבליה אלתי חלת בה אקבל כל אמר
מן מוצעה אליפז אלתימני ובלדד אלשוחי
וצופר אלנעמתי ותואעדו אגמעין אן
יגון יתחזנון לה ויעאזונה וישאו את
עיניהם מרחוק ולא הכירהו וישאו
קולם ויבכו ויקרעו איש מעלו ויזרקו
עפר על ראשיהם השמימה ולמא
שאלו עיונהם מן בעיד ולם יתבתונה
רפעו אצואתהם פבכו וכרק כל אמר
ממטרה ורשו אלתראב עלי רוסהם
פי אלהוא וישבו אתו לארץ שבעת
ימים ושבעת לילות ואין דבר אליו
דבר כי ראו כי גדל הכאב מאד פגלסו
מעה עלי אלארץ ז איאם וז ליאלי וליס
מן יכלמה בכלמה ממא ראו אן אלוגע
קד עצם גדא אחרי כן פתח איוב את

פיהו ויקלל את יומו פבעד דלך פתח
איוב פאה ודם דהרה
ויען איוב ויאמר
פאבתדא איוב וקאל יאבד יום אולד
בו והלילה אמר הרה גבר יביד יום
ולדת פיה מן אדרכל בפנאי ולילא אלדי
קיל קד ולד פיה רגל היום ההוא יהי
חשך אל ידרשהו אלוה ממעל ואל
תופע עליו נהרה ידלך אליום יכון צלאמא
לא ילתמסה אללה מן עלו ולא תטהר
עליה אלנירה יגאלהו חשך וצלמות
תשכן עליו עננה יבעתהו כמרירי
יום ויתולאה אלצלאם ואלגבס ותסכן
עליה גמאמה ויעתריה מתל סמום
אלנהאר הלילה ההוא יקחהו אפל אל
יחד בימי שנה במספר ירחים אל יבא
ודלך אלליל יאכדה אלאפל ולא יגתמע
פי איאם אלסנה ופי אחצא אלשהור
לא ידכל הנה הלילה ההוא יהי גלמוד
אל תבוא רננה בו כמא כאן דלך אלליל
מישומא לא תאתי פיה רנה יקבהו
אררי יום העתידים עורר לויתן יסבונה
לאעני דהרהם אלמסתעדין לאתארה
שגוהם יחשכו כוכבי נשפו יקו

וישאו קולם ג׳ ויבא העם בית אל והנה בני המלך באו וישאו את עיניהם מרחוק ׳ וחד חמה ישאו קולם ׳ הבאה ג׳ בטעמ׳ מלעיל ארדה נא ואראה כל
הנפש לבית יעקב וישמעו שלשת ׳ גדל ג׳ וסימנ׳ יצחק שלח איוב ׳ ויקלל ד׳ את השם הפלשתי שמעי איוב ׳ וחד הנחו לו ויקלל ׳ הכירהו
ב׳ יוסף איוב ׳ יוסף הכרהו כל ׳ איוב הכירהון כתב׳

תבא יוֹ חס את אימתי ואל המקדש גם צי הת. נפש אש ימה עלי מלך כי תבא בקמת כי תבא בכלם כי תשה ברעך וכתבת עליהן בסדם אל תבא נפשי תבא נא
תמר קדמיה אשר תבא חדל בחדר דמלכ קדש ישראל מאין תבא אי מזה תבא כי לפני לחמי ברכת אבד כל רעתם ס״ה וכל משלי דכות במ״ד מל כן תבוא חכמה ואת חיש
חמות ולמוכיחים

לאור ואין ואל יראה בעפעפי שחר
ותצלם כואכב סחרה פירתגא פיה
דנור וליס ולא תרא פיה לוחאת דפגרי
כי לא סגר דלתי בטני ויסתר עמל
מעיני לאנה לו אנגלקת מצאריע
דבטן דוני לכאן דכלא קד אנחגב עני
למה לא מרחם אמות מבטן יצאתי
ואגוע או ליתני מת פי בטן אמי או
חין כרגת מנה תופית מדוע קדמוני
ברכים ומה שדים כי אינק ומא דנפע
אד תלקתני דרכבתין ואד ארצעתני
דתדיאן כי עתה שכבתי ואשקוט
ישנתי אז ינוח לי ולו דאן מת לקרת
ולו תופית לאסתרחת עם מלכים ויעצי
ארץ הבנים חרבות למו ומע מלוך
דארץ וו זראהא דדי עמרו כתיר מן
כראבאתהא או עם שרים זהב להם
הממלאים בתיהם כסף ומע ריסא
כאן להם דהב ומלו ביותהם מן ורקי
או כנפל טמון לא אהיה כעללים לא
ראו אור או כסקט מדפון ליתני כנת
כצביאן לם ירו דנור שם רשעים
חדלו רגז ושם ינוחו יגיעי כח והנאך
דתעאמין אנתהו מן דמעאצי ותם

ריעך
יסתריח דתעבין יחד אסירים שאננו
לא שמעו קול נגש וגמיע דאסרא
אטמאנו פלם יסמעו צות גלואזי קטן
וגדול שם הוא ועבד חפשי מאדניו
ודצגיר ודכביר הו הנאך ודעבד חר
מן מולאה למה יתן לעמל אור וחיים
למרי נפש ולמא דא יעטי דנור דשקי
ודחיוה למרי דנפוס המחכים למות
ואיננו ויחפרהו ממטמונים דמנתצרין
דמות וליסהו ויחפרון עליה דמדאפין
השמחים אלי גיל ישישו כי ימצאו
קבר דפרחין פי טרבהם ויסרון אדא
וגדו דקבר לגבר אשר דרכו נסתרה
ויסך אלוה בעדו ולרגל קד אנחגבת
אמורה ענה וסייג דלאה ענהא דונה
כי לפני לחמי אנחתי תבא ויתכו כמים
שאגתי ואנה ענד טעאמי יקבל
תנהדי וענד שראבי ינפרג זיארי
כי פחד פחדתי ויאתיני ואשר יגרתי
יבא לי ודדי פזעת מנה אתאני ודדי
חדרת מנה חל בי לא שלותי ולא
שקטתי ולא נחתי ויבא רגז וכאני
לם אסלו ולם אקר ולם אסתריח חין
חל דבלאי

אשקוט ג מל ולמען ירושלם לא אשקוט אשקוטה ואביטה במכוני כי עתה שכבתי ואשקוט ס״ה נסתרה ג ואנחתי ממך לא נסתרה לגבר אשר דרכו ומעוף השמים
רגז ג שם רשעים חדלו לא שלותי קצר ימים ושבע רגז ס״ה ויסתר ב משה פניו עמל מעיני וב ויסתר את זעקו והוא ישקט והוא ירשיע ס״ה מעיני ד ותלד
שנתי וכי נסתלו נחס יסתר ויסתר עמל מעיני ס״ה ירחים ד ותנפנהו שלשה וממגד במספר תספר ס״ה ויסך ד וסימנהון על ארון ויקם רוח מהארץ לגבר

ד ויען אליפז התימני ויאמר
פאגאבה אליפז אלתימני וקאל הנסה דבר
אליך תלאה ועצר במלין מי יוכל אהל
ארא אמתחנת באמר תעגז ענה חתי
תקול חבס אלכלאם מן דא יטיקה הנה
יסרת רבים וידים רפות תחזק׃ הודא
קד כנת תודב אלכתירין ואלידין אלרכותאן
תשדדהמא׃ כושל יקימון מליך
וברכים כרעות תאמץ׃ וכאן כלאמך
יקים אלעאתר וטאלמא אלרכבתאן אל
גאתיתאן תאיידהמא׃ כי עתה תבוא
אליך ותלא תגע עדיך ותבהל׃ ואלאן
אד גאתך מתל תלך אלאמור קד עגזת
ואדא וצלת אליך קד דהשת׃ הלא יראתך
כסלתך תקותך ותם דרכיך׃ אן אן
תקואך אד כאן הו תכלאנך ורגאך
פצחה טרקך׃ זכר נא מי הוא נקי אבד
ואיפה ישרים נכחדו׃ פאדכר לנא מן
דא ברי באד ואי אלמסתקימין אגתיחו׃
כאשר ראיתי חרשי און וזרעי עמל
יקצרהו׃ כמא שאהדנא מעתרי אלט
אגל וזארעי אלגל יחצדונה׃ מנשמת
אלוה יאבדו ומרוח אפו יכלו׃ מן סכט
אלה יבידון ומן ריח גצבה יפנון׃ שאגת

אריה וקול שחל ושני כפירים נתעו׃
אוכזאר אסד וצות שבל ואסנאן
אלצראגמה תניב פיהם׃ ליש אבד
מבלי טרף ובני לביא יתפרדו׃ ואית
הלך מן גיר פריסה ובנו לבו יתפרק
פיהם׃ ואלי דבר יגנב ותקח אזני שמץ
מנהו׃ ואלי אלכלאם קד אועי פקבל
סמעי מנה קבסא׃ בשעפים מחזינות
לילה בנפל תרדמה על אנשים׃ כטוף
מן רויא אלליל פי וקת וקוע אלסבאת
עלי אלנאס׃ פחד קראני ורעדה ורב
עצמותי הפחיד׃ ולקיני מנה פזע ור
ורעדה וגמיע אעצאי קד אצעפהא׃
ורוח על פני יחלף תסמר שערת
בשרי׃ וריח ימצי עלי וגהי יקשער
מנה שער בדני׃ יעמד ולא אכיר
מראהו תמונה לנגד עיני דממה וקול
אשמע׃ יקף ולא אתבת מנצרה והו
שבח חדא עיני אסכת וצות אסמע׃ האנוש
מאלוה יצדק אם מעשהו יטהר
גבר׃ הל יזכו אלאנסאן אכתר מן אלה
או יטהר אלרגל אכתר מן צאנעה׃ הן
בעבדיו לא יאמין ובמלאכיו ישים
תהלה׃ הודא מקרביה לא יותקהם מתלה

ואלי ג׳ במכה׳ ריש פסוקי וסימנ׳ יחשבו רע ואלי דבר יגנב יאספו ... שמץ ב׳ וסימנ׳ ותקח אזני שמץ מנהו ומה שמץ דבר נשמע בו

ולמלאיכתה יאייר למעא אף שכני
בתי חמר אשר בעפר יסודם ידכאום
לפני עש׃ מן סאכני ביות מן טין אלדי
פי אלתראב אסאסהם יזכון בחצרת
אלגנוס׃ מבקר לערב יכתו מבלי משים
לנצח יאבדו׃ ואלדי מן צבאחהם אלא
מסאהם יחטמון מן גיר צירורה אלא
אלגאיה יבידון׃ הלא נסע יתרם בם ימותו
ולא בחכמה׃ אלא אן רחל באפצלהם
מעהם וקד ימותון בגיר חכמה׃ אטנע
קרא נא היש עונך ואל מי מקדשים
תפנה׃ אדעו יא הדא הל תגד מגיבך אלי
קולך ואלי מן אלכואץ תתגה פיה׃ כי לאויל
יהרג כעש ופתה תמית קנאה׃ בל
אלגאהל הו אלדי יקתלה אלגם ואלמכדוע
הו אלדי ימיתה אלעקאב׃ אני ראיתי אויל
משריש ואקב נוהו פתאם׃ ואנא פקד
ראית גאהלא מענצרא פטרקת מאוה
גפלה׃ ירחקו בניו מישע וידכאו בשער
ואין מציל׃ פאדא עאקבתה אן יבעד
בניה מן אלגות וינכפצון פי אלמחאל
וליס להם מכלץ׃ אשר קצירו רעב
יאכל ואל מצנים יקחהו ושאף צמים
חילם׃ ואלדי יאכל זרעה גאיעא ומן בין

אלמסתטיא יאכדה וקד נשף אלעטש קותה׃
כי לא יצא מעפר און ומאדמה לא
יצמח עמל׃ לאנה ליס יכרג שיא מן
אלתראב בגלו ולא ינבת מן אלארץ ברגלי
כי אדם לעמל יולד ובני רשף יגביהו
עוף׃ לאן אלאדמי ללעמל ואלטאעה
אנשי ותרא אהל אלנאר יתשאמכון
טיראנא׃ אולם אני אדרש אל אל ואל
אלהים אשים דברתי׃ לכני אלתמס אל
טאיק ואלא אלאלה אציר מקאלתי׃ עשה
גדלות ואין חקר נפלאות עד אין מספר׃
אלעאמל אלכבאיר בלא נהאיה ואלעגאיב
את בגיר אחצא׃ הנתן מטר על פני
ארץ ושלח מים על פני חוצות׃ ואלמנזל
אלמטר עלי וגה אלארץ אלבאעת אלמא
עלי וגה אלצחרא׃ לשום שפלים למרום
וקדרים שגבו ישע׃ וצייר בדאלך
אלמסתספלין פי רפעה ואלצעפי יחגבה
בגותה׃ מפר מחשבות ערומים ולא
תעשינה ידיהם תושיה׃ אלפאסך אפכאר
אלכבתא חתי לא תנאל אידיהם מא יפקהו
בה׃ לכד חכמים בערמם ועצת נפתלים
נמהרה׃ אלמעלק אלמתחכמין בכבתהם
ומשורה אלמנפתלין קד בדרת׃ יומם

אולם ג ראש פסו׳ בספ׳ אולם שאל נא ידך תנג דפסו׳ אולם אני אדרש אל אל אולם אני אל שדי אדבר וכל קר׳ דכות במה ואולם בעבור זאת ואולם חי אני
ואולם חי יי אלהי ישראל ואולם תכסא ואולם אנכי מלאתי כח ... ישע ... וחד מישע תפתח ארץ ויפרו כי הלבישני בגדי ... וכהנה אלביש קדלים שגבו ירחקו בנו
מישע ...

יפגשו חשך וכלילה ימששו בצהרים׃
פאנהם יפאגון אלצלאם נהארא ויגססון
כאלליל פי אלטהירה׃ וישע מחרב מפיהם
ומיד חזק אביון׃ פאגאת אלפקיר מן
פואההם אלתי הי כאלסיוף ואפלת מן יד
אלשדיד אלמסכין׃ ותהי לדל תקוה ועלתה
קפצה פיה׃ וצאר ללפקיר רגא ואהל
אלגור גמעו אפואההם׃ הנה אשרי אנוש
יוכחנו אלוה ומוסר שדי אל תמאס׃
עלי הדא פטובא אנסאן יעצה אללה
ולא תזהד פי אדב אלכאפי׃ כי הוא יכאיב
ויחבש ימחץ וידו תרפינה׃ פאנה יוגע
תם יגבר וקד יוהן וידאה תשפי׃ בשש
צרות יצילך ובשבע לא יגע בך רע׃
ופי כתיר מן אלשדאיד יכלצך ופי א
אעצמהא שר לא ידנו בך׃ ברעב
פדך ממות ובמלחמה מידי חרב׃ פי
אלגוע יפדיך מן אלמות ופי אלחרב מן אל
חרב מן אלסיף׃ בשוט לשון תחבא ולא
תירא משד כי יבא׃ פי אלטוף ביד אלמלו
תכבא ען הדך ולא תכאף מן נהב אדי
אקבל׃ לשד ולכפן תשחק ומחית
הארץ אל תירא׃ כל באלנהב ואלגוע
תצחך ומן וחש אלארץ לא תכאף׃ כי

עם אבני השדה בריתך וחית השדה
השלמה לך׃ חתי מע חגאר אלצחרא
יכון עהדך וחיואן אלארץ יסלמך׃
וידעת כי שלום אהלך ופקדת נוך
ולא תחטא׃ ותרא תערפת כנך
מנזלך כאן סאלמא ותרא אפתקדת
אהלמא ואך לם תכטי באחד מנהם׃
וידעת כי רב זרעך וצאצאיך כעשב
הארץ׃ ותעלם אן נסלך כתירין וורואין
כעשב אלארץ׃ תבוא בכלח אלי קבר
כעלות גדיש בעתו׃ ותדכל אלי אלקבר
בהרם כרכול אלכדיס פי וקתה׃ הנה
זאת חקרנוה כן היא שמענה ואתה
דע לך׃ הודא הדה אמור ברונאהא והי
כדאך פאסמעהא ואנת תעלם׃

ויען איוב ויאמר׃
פאגאבה איוב וקאל׃ לו שקול ישקל
כעשי והיתי במאזנים ישאו יחד׃
לו וזן אלמי וזנא ואפתי פי מיזאן וא
לכאן יחמלהא ונצירהא גמיעא׃ כי
עתה מחול ימים יכבד על כן דברי
לעו׃ לכאן אלאן אתקל מן רמל אלבחר
ולדאך כלאמי מנגץ׃ כי חצי שדי
עמדי אשר חמתם שתה רוחי בעותי

חית הארץ ׳ ויעש אלהים ולכל חית הארץ ומוראכם וחתכם ואת כל נפש החיה ב בן היום הזה יסגלך ובטשתיך המדברה ונטשתיך בארץ ולא יהיו עוד בז לגוים ומחית
הארץ ... עשב הארץ ה ויאמר יי אל משה ויכס את עין והיה אם כלה לאכול ויציצו מעיר וצאצאיך ...

אלוה יערכוני ממא סהאם אלכאפי מעי
אלדי חמיתהא תשרב רוחי ואקואל אלה
תצאפפני הינהק פרא עלי דשא אם
יגעה שור על בלילו אינהק אלוחש
מן וגוד אלכלא או יעג אלתור מן עלפהי
היאכל תפל מבלי מלח אם יש טעם
בריר חלמות או יוכל אלטעאם לאמא
בלא מלח או הל מן טעם פי לעאב
אלביץ מאנה לנגוע נפשי המה כדוי
לחמי כדאך קד אבת נפסי אן תדנו
מן טעאמי אד המא כמקדאר הימי
מי יתן תבוא שאלתי ותקותי יתן אלוה
ליתמן יעטיני סולי ויעטיני אללה
רגאי ויאל אלוה וידכאני יתר ידו
ויבצעני פאמא אן ימען אללה פיאן
יולמני ויטלק אפתה עליי וינפדני
ותהי עוד נחמתי ואסלדה בחילה לא
יחמול כי לא כחדתי אמרי קדוש יאו
יכון לי מא בה אתעזא חתי אסבח
באבתהאל בגיר אשפאק כמא לם
אכתם אקואל אלקדוס מה כחי כי איחל
ומה קצי כי אאריך נפשי מא קותי
חתי אצבר וכם אגלי חתי אטול
רוחי אם כח אבנים כחי אם בשרי נחוש

לו כאנת קותי כקוה אלחגארה או בדני
כאלנחאס האם אין עזרתי בי ותשיה
נדחה ממני אתרא קלת ליס עוני מן
נפסי אם אלפקה קד זאל עני למס מרעהו
חסד ויראת שדי יעזוב אלי אלמלאשי
מן צאחבה אלפצל ותקוא אלכאפי יתרך
אחי בגדו כמו נחל כאפיק נחלים יעברו
הם אכותי אלדי גדרו בי כואד אנחדר
וכפיץ אוריה מרת הקדרים מני קרח
עלימו יתעלם שלג אלמסודין מן קבל
אלגליד אלמגיבה מן קבל אלתלג בעת
יזרבו נצמתו בחמו נדעכו ממקומם
אלדי הי פי וקת ברודתהא מתכאתפה
ופי סכונתהא תנחל מן מואצעהא
ילפתו ארחות דרכם יעלו בתהו ויאבדו
פתנפלת אלי סבל טרקהא ותציר אלא
אלתיה ותפנא הביטו ארחות תמא הליכת
שבא קוו למו כדאך הולאי אלתפתו
אלי טרק תימא רגו מסלך שבא בשו
כי בטח באו עדיה ויחפרו וכאנו ממא
ותקובה וחין בלגו אליה לזובה כי עתה
הייתם לא תראו חתת ותיראו ואנכם
אלאן קד צרתם ממא לס תכונו תלאפו
תדערו ותכאפו הכי אמרתי הבו לי

והתי יד רפי אשה לבן אדנך ואם שלב ישכב ותהי אחריתי לו למוקש ב בו יד פלשתים סכנת להשות ליגס אחרון להשאות עוד נחמתי תנחומתיכם לכם לחכמה
משכלתך ה-ה ובמלחמה ג או הנקה אלהים ולא אוש יעם בקשת ובחרב ברעב פדך ממות ה וחד ולא באפים ולא במלחמה ה-ה הכי ב ויאמר הכי קרא
שמו ויאמר לבן ליעקב הכי אחי ויאמר דוד הכי יש עוד מן השלשה הכי נכבד הכי אמרתי ה-ה

ומטחכם שחדו בעדי יאתרי קלת לכם
אעטוני שיא או ואסוני מן קואכם
ומלטוני מיד צר ומיד עריצים
תפדוני ופלתוני מן יד אעדו ומן יד
אראהבין תפדוני הורוני ואני אחריש
ומה שגיתי הבינו לי פדלוני אני קלת
לכם דאך חתי אמסך ען לומכם ומא
סהות ענה אפהמוניה מה נמרצו אמרי
ישר ומה יוכיח הוכח מכם מא אבלג
אאקואל מסתקימה ומא יעץ ואעץ
מנכם הלהוכח מלים תחשבו ולרוח
אמרי נאש אעצה תחסבון כל אלכלאם
וריח אאקואל מניס מנהא אף על יתום
תפילו ותכרו על ריעכם או עלי יתים
תוקעון ותולמון עלי צאחבכם ועתה
הואילו פנו בי ועל פניכם אם אכזב
ואן אמענו פאתבהו פי כלאמי פאן
אנא כדבת בחצרתכם שבו נא אל
תהי עולה ושבו עוד צדקי בה פרדו
עלי מרד לא יכון פיה גורא או ארגעו
אלי קולי אד אצדקתי היש בלשוני עולה
אם חכי לא יבין הוות יהל מוגוד פי
כלאמי גורא או סאיר קולי לא יפהם
אפאתיה הלא צבא לאנוש עלי ארץ

ובימי שכיר ימיו אלא אן אלאנסאן עלי
אלארץ כגיש אדא וקע וכאיאם אלאגיר
עמרה כעבד ישאף צל וכשכיר יקוה
פעלו או כעבד יתשוף אלצל וכאגיר
ירגו אגרתה כן הנחלתי לי ירחי שוא
ולילות עמל מנו לי כדאך אנתחלת
לי שהור באטלה וליאלי שקא ותפת
לי אם שכבתי ואמרתי מתי אקום
ומדד ערב ושבעתי נדדים עדי נשף
אן אנצגעת קלת מתי אקום פטאל אליל
פאסתכתרת מן אלארק אלי אסחר לבש
בשרי רמה וגיש רגע נמאס וקד
לבס בשרי אלרמה ואלתצק אלתראב חתי
גלדי אולם ותמאסא ימי קלו מני
ארג ויכלו באפס תקוה ועמרי אכף
מן רמייה חאיך וקד פני כתירהא
בכלו אלרגא זכר כי רוח חיי לא תשוב
עיני לראות טוב אדכר אן חיותי
באטלה ולא תעוד עיני אן תרא כירא
לא תשורני עין ראי עיניך בי ואינני
ולא תלמחני עין נאצרי ומהמא
ינצר אלי קד פנית כלה ענן וילך כן
יורד שאול לא יעלה וכמא יפנא
אלגמאם וימר כדאך ואדר אלתרי לא

קלו ה כי קלו המים מנשרים קלו קלו מנשרים סוסיו ימי קלו וימי קלו נואש ד לא אמרת נואש ותאמרו נואש ואמרו נואש ולרוח אמרי נואש
וחד וכו ואש ... שאול ... וחד ... ראי ו ותקרא שם ... דפיטו על כן קרא לבאר וישב יצחק עם באר לחי ויצחק בא מבוא עם יפה
... לא תשורני ... ואינני ג בטרם אלך ואינני עינך בי ואיננו ושיחלתני ואינני

איוב

יצעד ולא ישוב עוד לביתו ולא יכירנו
עוד מקמו ולא ירגע איצא אלי מנזלה
ולא יתבתה איצא מוצעה גם אני | ראש פס
לא אחשך פי אדברה בצר רוחי אשיחה
במר נפשי יתם אנא לם אצד קולי
אתכלם בציק רוחי ואשכו מראראת
נפסי הים אני אם תנין כי תשים עלי | ה
משמר יהל אנא בחר או תנין חתי
ציירת עליי מחרסא ללא אורו כי
אמרתי תנחמני ערשי ישא בשיחי
משכבי אן קלת יעאזיני סרירי
ויחתמל מן שכואי מצגעי וחתתני
בחלמות ומחזינות תבעתני ואדעתני
באחלאם ומן זרו יאתהול ני
ותבחר מחנק נפשי מות מעצמותי יחתי
אלכתארת נפסי אלכנק ותמנית אלמות
מן ניתי מאסתי לא לעולם אחיה | חס
חדל ממני כי הבל ימי פזהדת פמא
אריד אעיש אלי אלדהר אנה עני אן
איאמי הבאומה אנוש כי תגדלנו
וכי תשית אליו לבך מא אלאנסאן
אד תעצמה או תרד אליה באלך ותפקדנו
לבקרים לרגעים תבחננו ותבתליה
פי כל גדאה ותמתחנה פי כל טרפה

במה לא תשעה ממני לא תרפני עד
בלעי רקי כם לא תכף עני אלא לם
תדעני חתי אבלע ריקי חטאתי מה
אפעל לך נצר האדם למה שמתני | בטע
למפגע לך ואהיה עלי למשא אן | ג
אכטאת מא אפעל בך יא חאפט אל
אנסאן לם תצירני מסתקבלא לך
פאציר עלא נפסי תקלא ומה לא תשא
פשעי ותעביר את עוני כי עתה לעפר
אשכב ושחרתני ואינני מא לא תחת | ג
מל גרמי ותגאוז ען דנבי פאנא אלאן
פי אלתראב אנצגע ואטלב פלא אוגד

סדר שמיני | ויען בלדד השוחי
ויאמר פאגאבה בלדד אלשוחי וקאל
עד אן תמלל אלה ורוח כביר אמרי
פיך אלי כם תתכלם בהדה אלאמור ונאטק
עצים אקואלך האל יעות משפט ואם
שדי יעות צדק יהל אלטאיק יעוג
אלחכם או אלכאפי ישוש אלעדל אם
בניך חטאו לו וישלחם ביד פשעם
אן כאנו בנוך קד אכטו לה פקד ארס
להם פי גרומהם אם אתה תשחר אל
אל ואל שדי תתחנן אן אנת טלבת
אלי אלטאיק ואלכאפי תתחנן אסתך

למה ג̇ שכחתני זנחתני שמתני ׃ וכל א̇ ה̇ ע̇ דכות במה למה הרגזתני למה אככה ארצה למה הציתו עבדיך למה היה כאבי למה אירא ׃ כל למה רפי טעמה על מם ׃ וכל למה דגש טעמה על למד בר מן חד למה שמתני למפגע לך ׃ למשא ג̇ אם עבדת אתי והית עלי ולמה יהיה עבדך עוד ואהיה עלי למשא ׃ וחד לעבד ולמשא ׃

וישר אתה כי עתה יעיר עליך ושלם
נות צדקך׃ ואן כנת זכיא מסתקימא
פאנה אלאן יצהר דלך עליך ויכאפיך
בחסן צלאחך׃ והיה
ראשיתך מצער ואחריתך ישגה
מאד׃ ותכון פי אולך צגירא ופי אכ
ארתך תכתר גדא׃ כי שאל נא לדר
רישון וכונן לחקר אבותם׃ בל סל יא
הדא ען אלגיל אלאול וגאי פי אס
אסתברא פחץ אבאיהם׃ כי תמול
אנחנו ולא נדע כי צל ימינו עלי ארץ׃
לאנא נחן אמס נשונא ולם נעלמהא
ואן איאמנא כאלצל עלי אלארץ׃ הלא
הם יורוך יאמרו לך ומלבם יוציאו מלים׃
אלא אנהם ידלונך ויקולון לך ומן עקול
הם יכרגון אלכלאם׃ היגאה גמא בלא
בצה ישגה אחו בלי מים׃ אישמך
אלברדי בגיר וחל או יכתר קרט בגיר
מא׃ עדנו באבו לא יקטף ולפני כל
חציר ייבש׃ ועאדה פי אואנה לם
יקטף וקבל גמיע אלחשאיש ייבס׃
כן ארחות כל שכחי אל ותקות חנף
תאבד׃ כדאך סביל כל נאסיי אלטאיק
ורגא אלמראיי יביד׃ אשר יקוט כסלו
ובית עכביש מבטחו׃ אלדי חבל אלשמס
תכלאנה ובית אלענכבות מיתאקה׃
ישען על ביתו ולא יעמד יחזיק בו
ולא יקום׃ פאן יסתנד עלי ביתה לם
יקף ואן יתמסך בה לם יתבת׃ רטב
הוא לפני שמש ועל גנתו ינקתו תצא׃
ואלצאלח כגצן רטב בחצרת אלשמס
ופי גנאנה פראכה תכרג׃ על גל שרשיו
יסבכו בית אבנים יחזה׃ ועלי ארגם
אצולה תתשעב אלי ראכל אלחגארה
תצל׃ אם יבלענו ממקומו וכחש בו
לא ראיתיך׃ אדי לם יהלכה שיא מן
מוצעה חתי כאנה יגחדה פיקול לם
אראך׃ הן הוא משוש דרכו ומעפר
אחר יצמחו׃ והודא הו סאר באמורה
ומן אלתראב פרע אכר ינבת׃ הן אל
לא ימאס תם ולא יחזיק ביד מרעים׃
כדאך אלטאיק לא יזהד פי אלצאלח ולא
ימסך ביד אלאשראר׃ עד ימלה שחוק
פיך ושפתיך תרועה׃ פאצבר אלי אן
ימלא פאך צחכא ושפתיך גדלבה׃
שנאיך ילבשו בשת ואהל רשעים
איננו׃ וילבסו שאניך איתא אלכזא
ואלכביה אלפסאק יעדמו׃

ושלם ג׳ אתו בראשו את הבית נות צדקך ׳ וחד כן שלם לי אלהים ׳׳ יורוך ג׳ ושמרת לעשות על פי התורה הלא הם ׳׳ וכחש ג׳ בעמיתו בפקדון אומצא אבדה לא ראיתיך ׳׳ על ביתו ח׳ ויפקדהו ויאמר לאשר ויצואת אשר ויוסף אמר לאשר וילך אלקנה הרמתה בימי בנו שמרונה ישען ׳׳ גמא ג׳ ותקח לו השלח צים היגאה גמא ׳ ותד לקנה וגמא ׳׳ ומעפר ג׳ ושפלת מארץ שנם בו הן הוא ׳׳

ויען איוב ויאמר
פאגאבה איוב וקאל אמנם ידעתי כי כן
ומה יצדק אנוש עם אל חקא אנא
אעלם אנה כדאך ומא יחתג אלאנסאן
מע אלטאיק אם יחפץ לריב עמו לא
יעננו אחת מני אלף ואן הו אכתאר
מכאצמתה לם יטיק אן יגאובה עלי
ואחדה מן אלף חכם לבב ואמיץ כח
מי הקשה אליו וישלם לאנה חכים
אלעלם יאיד אלעלם יאיד אלקווה מן דא
תצעב עליה פסלם מנה המעתיק הרים
ולא ידעו אשר הפכם באפו אלנאקל
אהל אלגבאל ולם יעלמו חתי קלבהם
בגצבה המרגיז ארץ ממקומה
ועמודיה יתפלצון אלמרגז אלארץ
מן מוצעהא ועמדהא תתקלקל
האמר לחרס ולא יזרח ובעד כוכבים
יחתם אלקאיל ללקרץ פלא ישרק ועלי
אלכואכב יכתם נטה שמים לבדו ודורך
על במתי ים אלמאד אלסמא וחדה
וקאהר קמאקם אלבחר עשה עש
כסיל וכימה וחדרי תמן צאנע נעאת
נעש וסהיל ואלתריא ואלכדור אלגנוביה
עשה גדלות עד אין חקר ונפלאות

עד אין מספר צאנע אלכבאיר בלא
נהאיה ואעגובאת בגיר אחצא הן
יעבר עלי ולא אראה ויחלף ולא אבין
לו יהודא ימר עליי תדבירה פלא ארא
גמלתה וימצי ולא אפהמה הן יחתף
מי ישיבנו מי יאמר אליו מה תעשה
והודא יחתם פמן יראדדה ולם יקול
לה מא דא תפעל אלוה לא ישיב אפו
תחתו שחחו עזרי רהב יהוו אללה לא
מרד לגצבה מן דונה אנכפצת אעואן
אלפתן אף כי אנכי אעננו אבחרה דברי
עמו פכיף אגאובה אנא או אכתאר
מכאלמתה אשר אם צדקתי לא אענה
למשפטי אתחנן אלדי אן זכות לם
אפז בדלך בל לחאכמי אתחנן אם
קראתי ויענני לא אאמין כי יאזין
קולי פאן דעיתה פאגאבני לם אתק
באנה קד סמע צותי לאסתחקאק
אשר בשערה ישופני והרבה פצעי
חנם והו אלדי בעאצף ישופני וקד
כתר אלאמי מגאנא לא יתנני השב
רוחי כי ישבעני ממררים לא יתרכני
ארד נפסי ממא יכתר לי אלמראראת
אם לכח אמיץ הנה ואם למשפט מי

תחתו ד׳ חס׳ ויפל שם וימת תחתו לאמר למי ארץ אשר מלכת תחתו תחתו שחחו ה׳ רהב ג׳ קמ׳ אתה דכאת כחלל רהב עזרי רהב ובתבונתו מחץ
רהב ה׳ לריב ה׳ קמ׳ והיה כי יבאו אבותם נצב לריב יי׳ והנה קרא לרב באש אם יחפץ אל תצא לרב מהר ה׳ וחד למשפט יי׳ ולריב ב׳ חס וד׳ מל׳

יעיר ניו ואן כאן ללקווה ולאיד פהוא
המא ואן כאן ללחכם פמן יחצרני אם
אצדק פי ירשיעני תם אני ויעקשני
לאן אן אחתגבת בשי צלמני קולי
חתי ארא כנת צחיחא עסר עליי תם
אני לא אדע נפשי אמאס חיי ואן כנת
צחיחא ולא אערף נפסי כדאך אזהד
פי חיותי אחת היא על כן אמרתי תם
ורשע הוא מכלה ואקול הי ואחדה
ולדאך קלת אן צחיחו ופאסק לה
אן יפניהמא גמיעא אם שוט ימית
פתאם למסת נקים ילעג אמא בסוט
ימית גפלה פתציר כפאיה אלבריא
פיה הויא ארץ נתנה ביד רשע פני
שפטיה יכסה אם לא אפוא מי הוא
כארץ תסלם ביד צלם יגטי וגה קצא
קצאתהא פאן לם יכון בהדה לאמור
פכמא כאן וימי קלו מני רץ ברחו לא
ראו טובה ואיאמי אכף מן למחאצר
וקד תקצת וכאני לם ארי פיהא כיראי
חלפו עם אניות אבה כנשר יטוש
עלי אכל ומצת מע לספן פיאואנהא
או כנסר ינקץ עלי טעאמה אם אמרי
אשכחה שיחי אעזבה פני ואבליגה

ואן קלת אתנאסא מן שכואי ואתלך
גצבי ואתרפה יגרתי כל עצבתי
ידעתי כי לא תנקני חדרת גמיע ש
משאקי ועלמת אנך לא תבריני אנכי
ארשע למה זה הבל איגע אן אנא
כפרת פלמא דא אתעב פי הבא אם
התרחצתי במו שלג והזכותי בבור
כפי חתי אן ארתחצת במא תלג
או זכית כפיי באנקא אז בשחת
תטבלני ותעבוני שלמותי חינידֹ
פי לעקאב תגמסני חתי אן תיאבי
תכרהני כי לא איש כמוני אעננו
נבוא יחדו במשפט ולאן ליס הו רגל
מתלי נדכל גמיעא אלי לחכם לא יש
בינינו מוכיח ישת ידו על שנינו
וליס מן למוגוד אן יכון בינא ואצֹ
יצע ידה עלינא גמיעא יסר מעלי
שבטו ואמתו אל תבעתני פיזיל
עני קציבה והיבתה לא תהולני אדברה
ולא איראנו כי לא כן אנכי עמדי
פכנת אתכלם ולא אכאפה איד ליס
אנא כדאך ענד נפסי נקטה נפשי
בחיי אעזבה עלי שיחי אדברה
במר נפשי וקד קנטת נפסי מן חיאתי

ימית ה̇ גאל הדם וחבירו ולא ימית אתי ואת עמי אם ימית את עבדו בחרב והיה הנמלט ב̇ בו ובלוח שפתיו ימית רשע אם שוט ימית פתאם ס"ס ורשע ה̇
והכרתי ממך יען אשר הכרתי ורשע ואהב חמס יבא איש ויחפיר תם ורשע ס"ס במי ה̇ והנגע במי אף במי מעלתם כנוח כפות אם התרחצתי ס"ס ומה יש
לי עוד יש הבל יש לי רב יש לבן אב זקן כל יש אשר הוא נסמך על האות הראשון שלתיבה בשלוש נקודות ס"ס שנינו ג̇ ומל וירכיחו בין שנינו אשר נשבענו שנינו

פאצ'ר עלי נפסי שכואי ואנתה במר
נפסי אמר אל אלוה אל תרשיעני
הודיעני על מה תריבני ואקול ללה
לם געלתני מן אלט'אלמין ועדפני עלא
מא תכ'אצמני הטוב לך כי תעשק
כי תמאס יגיע כפיך ועל עצת רשעים
הופעת אד' כאן גודך אן לא תגשם
ולא תזהר פי צנאעתך ולא תט'הר
עלי משורה אלט'אלמין כתצויבה העיני
בשר לך אם כראות אנוש תראה יהל
ברויא אלבשר יכון לך או כנט'ר אלנאס
תנט'ר הכימי אנוש ימיך אם שנותיך
כימי גבר או כאיאם אלנאס בקאך או
כעמר אמרו ואמרך כי תבקש לעוני
ולחטאתי תדרוש אדא תטלב כ'ר
בדנבי עאגלא ותלאמסני בכטאי
על דעתך כי לא ארשע ואין מידך
מציל מע עלמך אני לא אכפר וליס
מן ידך מנגי ידיך עצבוני ויעשוני
יחד סביב ותבלעני אפאתך שאקתני
ודעתני חאטת בי פאהלכתני
זכר נא כי כחמר עשיתני ואל עפר
תשיבני אד'כר יא רב אנך כ'מטין
כ'לקתני ואלי אלתראב תרדני הלא כחלב

תתיכני וכגבנה תקפיאני אלא אן כלבן
תפרגני וכאלגבן תגמדני עור ובשר
תלבישני ובעצמות וגידים תשככני
בגלד ולחם תלבסני בעצאם ואעצאב
תצ'ללני חיים וחסד עשית עמדי
ופקדתך שמרה רוחי חיוה ופצ'ל
עמלת מעי ותדבירך חפץ' רוחי ואלה
צפנת בלבבך ידעתי כי זאת עמך
והדה כזנתהא פי עלמך וקד עלמת
אנהא ענדך אם חטאתי ושמרתני
ומעוני לא תנקני אן אכטאת חפצ'ת
עלי מן דנבי לא תבריני אם רשעתי
אללי לי וצדקתי לא אשא ראשי
שבע קלון וראה עניי פאדא כנת
כפרת פאלויל לי פאן זכית פלא ארפע
ראסי פאנא כתיר אלהואן נאט'ר אלא
שקאיי ויגאה כשחל תצודני ותשב
תתפלא בי ובקדרה כשבל תציד בי
ותעוד תתעצף מני תחדש עדיך
נגדי ותרב כעשך עמדי חליפות
וצבא עמי תגדד שהודך חדאי ותכת'ר
אמך ענדי מאציה ומתעקבה מעי
ולמה מרחם הצאתני אגוע ועין לא
תראני ולמאדא מן אלמנפעה כאן

ובשרה׳ ויאמר האדם ובשר בשדה טרפה כי יהיה בו בעירו והעלבים מכ׳אים לו ב׳ בו וראיתי והנה עליהם גדים עור ובשר לחם חמדות לא אכלתי
הטוב ל׳ רפי ועתה הטוב טוב הטוב היותך כהן הטוב לך כי תעשק הטוב כי יחקר אתכם ... חק בלעו והוצאתי את מנחתו והוצאתי את בלעו מפיו
ולמה מרחם הצאתני והיצאת מפיך מלין

אלבטן אד כרגתני כנת אתופא ועין לא
תראני כאשר לא הייתי אהיה מבטן
לקבר אובל פכאני לא אכון או מן
אלבטן אלי אלקבר אורא הלא מעט ימי
יחדל ישית ממני ואבליגה מעט
אלאן איאמי קלילה מתנאהיה פכף
ענ̇י אתרפה קלילא בטרם אלך ולא
אשוב אל ארץ חשך וצלמות קבל
אן אמציז ולא ארגע אלי ארץ צ̇לאמא
וגבסא ארץ עפתה כמו אפל צלמות
ולא סדרים ותפע כמו אפל ארץ
חאלכה מת̇ל אלאפל גבסא לא צפות פיהי
פתצ̇הר כמא תאפל

יא

ויען צפר הנעמתי ויאמר
פאגאבה צפר אלנעמתי וקאל הרב
דברים לא יענה ואם איש שפתים
יצדק אכת̇יר אלכלאם לא יגאב או דו
אלנטק יפלג לדאך בדיך מתים יחרישו
ותלעג ואין מכלם או ענך תמסך
ארהאט חתי הזות בהא וליס מכזי
לך ותאמר זך לקחי ובר הייתי בעיניך
פקלת אן כתבי זכייא וכנת ענד נפסך
נקייא ואולם מי יתן אלוה דבר ויפתח
שפתיו עמך ולאכן לית אללה יכאטבך

אללה ויפתח באקואלה מעך ויגד לך
תעלמות חכמה כי כפלים לתושיה
ודע כי ישה לך אלוה מעונך פיכבין
גבאיא אלחכמה פאן פקהא אצעאף
ד̇לך חתי תעלם אן אללה אנמא ואינך
מן דנבך החקר אלוה תמצא אם עד
תכלית שדי תמצא אנא איה עלם אללה
תגד או גאיה קדרה אלקאדר תבלג
גבהי שמים מה תפעל עמקה משאול
מה תדע ומא הי אשמך מן אלסמא
מא תפעל בה ואעמק מן אלת̇רי מא
תערף מנה ארכה מארץ מדה ורחבה
מני ים ואטול מן אלארץ מסאחתהא
ואערץ מן אלבחר אם יחלף ויסגיר
ויקהיל ומי ישיבנו והו אן ימציא
ויוקף ויגמע ומן דא יראדדה כי
הוא ידע מתי שוא וירא און ולא
יתבונן לאנה יערף ארהאט אלזור
ויראא אהל אלגל גיר מפהומין ואיש
נבוב ילבב ועיר פרא אדם יולד ורגל
באלחכמה יתלבב ודלך אלאנסאן כגחש
וחש אד̇ יולד אם אתה הכינות לבך
ופרשת אליו כפיך פאן אנת אצלחת
קלבך ובסטת אליה כפך אם און בידך

ויגד לך רפ̇ פת̇ את אישך ויגד לכן יצ̇ אלהיך תעלמות חכמה ואולם שאלנא ואין מכלים ב̇ ואין מכלים דבר בארץ ותלעג ואין מכלים ואם איש
ג̇ ואם איש עני הוא ואם איש אלהים אני ואם איש שפתים יצדק ויפתח ג̇ ב̇ קמ̇ וחד פתח ויפתח ואשנה ויפתח הגלעדי ויפתח שפתיו עמך חד שם
קריה וחד שם גבר וחד לשון פתיחה

איוב

הרחיקהו ואל תשכן באהליך עולה׃
ואן כאן פי ידך גור פאבעדה ולא תסכן
פי כבאך גורא׃ כי אז תשא פניך ממום
והיית מצק ולא תירא׃ פחינד אנך
תרפע וגהך מן עיבך ואן כנת מציקא
לא תכאף׃ כי אתה עמל תשכח כמים
עברו תזכר׃ ותציר אנת תנסא שקאך
ותדכרה כמא מר בך׃ ומצהרים יקום
חלד תעופה כבקר תהיה׃ ומן אלטהירה
יתכת עמרך באן תלוח פי ציר כאלצבח׃
ובטחת כי יש תקוה וחפרת לבטח
תשכב׃ ותתק באן לך רגאוא ובנית
בית אנצבעת פיה ואתקאן רבצת
ואין מחריד וחלו פניך רבים׃ ורבצת
ולא מזעג לך ואבתהל אליך גמאעה אלכתירין
ועיני רשעים תכלינה ומנוס אבד
מנהם ותקותם מפח נפש׃ ועיון אלט
אלטאלמין תשבע ואלמפר קד באד מנהם
ורגאהם מכיב אלנפס׃

יב

ויען איוב ויאמר׃

פאגאבה איוב וקאל אמנם כי אתם עם
ועמכם תמות חכמה׃ חקא אנכם לקום
ומעכם תציע אלחכמה׃ גם לי לבב
כמוכם לא נפל אנכי מכם ואת מי אין

כמו אלה׃ אנתם אן לי עקל מתלכם וליס
יקצר עני שיא ממא מעכם׃ מן מן
ליס מתל הדה אלאמור׃ שחק לרעהו
אהיה קרא לאלוה ויענהו שחוק צדיק
תמים׃ אן יכון צחכה לצאחבה מן הו
מתלי אן ידעו אללה פיגיבה ואן יציר
לעבא אלצאלח אלצחיח׃ לפיד בוז לעשתות
שאנן נכון למועדי רגל׃ פיכון אלפליל
מזדרא ענד כל עקל מורעא אד שאהד
אלמעדין לזוואל קדם בצר ראיך׃ ישליו
אהלים לשודדים ובטחות למרגיזי
אל לאשר הביא אלוה בידו׃ והו אן
תסלו אלאכביה לאנאהבין ואלמואתק
למרגזי אלטאיק לאלדין יגיבון במע
במעבודאתהם פי אידיהם׃ ואולם
שאל נא בהמות ותרך ועוף השמים
ויגד לך׃ ולו אמכן אן תסאל אלבהאים
לתדלך וטאיר אלסמא לאכברך׃ או
שיח לארץ ותרך ויספרו לך דגי הים׃
או תנטק לוחש אלארץ לתדלך וסמך
אלבחר לקץ לך דלך׃ מי לא ידע בכל
אלה כי יד יהוה עשתה זאת׃ לאן מן
לא יעלם פיהם אגמעין אן קדרה
אללה אלדי צנעת הדה אלאמור׃ אשר

כמים ג' רפי יהמון גליהם כמים רבים כמים מגרים במורד כמים עברו תזכר ... ואת מי ד' ואת מי עשקתי את מי רצותי ואת מי האבת ותיראי ואת מי
יבין שמועה ואת מי אין כמו אלה ...

בידו נפש כל חי ורוח כל בשר איש אלדי
פי ידה נפס כל חי ורוח בדן כל אנסאן
הלא אזן מלין תבחן וחך אכל יטעם
לו אלא אן אלסמע כמא ימתחן אלכלאם
וכמא ידוק אלחנך אלטעאם
בישישים חכמה וארך
ימים תבונה כדאך פי אלכהול אלחכמה
ופי דוי טול אלעמר אלפהם עמו חכמה
וגבורה לו עצה ותבונה יעלמון אן
מעה אלחכמה ואלגברווה ולה אלמשורה
ואלפהם הן יהרוס ולא יבנה יסגר על
איש ולא יפתח יקד יהדם שיא ולא
יבנא ויגלק עלא אמר פלא יפתח לה
הן יעצר במים ויבשו וישלחם ויהפכו
ארץ וקד יחבס אלמיאה פתיבס וקד
יטלקהא פתקלב אלארץ עמו עז
ותושיה לו שגג ומשגה ומעה אלעז
ואלפקה ולה אלעלם באלסאהי ואלגאלט
מוליך יועצים שולל ושפטים יהולל
אלמסייר בלחכם אלמשירין מסלובין
וקצאה יהבו מוסר מלכים פתח ויאסר
אזור במתניהם ורבאטאת אלמלוך
קד חללהא ורבט מיזארא פי אחקא
והם מכאנהא מוליך כהנים שולל

ואתנים יסלף אלמסייר אלאימה מסלובין
ואלאצעאב יזיפהם מסיר שפה
לנאמנים וטעם זקנים יקח אלמזיל
נטק אלדרבין וראי אלאשיאך יאכד
מנהם שופך בוז על נדיבים ומזיח
אפיקים רפה אלסאפך אלאזרא עלי
אלנבל ומנאטק אלאצלאב קד חללהא
מגלה עמוקות מני חשך ויצא לאור
צלמות אלמגלי אמור אעמק מן א
אלצלאם ומכרג אלי אלנור אלגואמץ משגיא
לגוים ויאבדם שטח לגוים וינחם
אלמזיג אלקבאיל תם יבידהא וסאטח
אלאמם תם יסיירהם מסיר לב ראשי
עם הארץ ויתעם בתהו לא דרך אלמזיל
עלם אלריסא אהל אלבלד חתי יצלהם
פי תיה ליס בטריק ימששו חשך
ולא אור ויתעם כשכור חתי יצירו
יגססו צלאם לא נור ויגעלהם צאין
כאלסכראן הן כל ראתה עיני שמעה
אזני ותבן לה הודי קד ראת עינאך
אגמע וסמעת אדני ופהמתה
כדעתכם ידעתי גם אני לא נפל אנכי
מכם וכמערפתכם ערפתה אנא א
איצא וליסיק ען שיא ממא מעכם

אולם אני אל שדי אדבר והוכח אל
אל אחפץ ולכנני אסאל אלכאפי ואריד
אסתקבל אלטאיק ואולם אתם טפלי
שקר רפאי אלל כלכם ולאכנכם
מתאולי אלבאטל ואטבא אלמחאל
במיעכם מי יתן החרש תחרישון ותהי
לכם לחכמה ליתכם אמסכתם אמסא
כא פאן דלך לכם חכמה שמעו נא
תוכחתי ורבות שפתי הקשיבו ואסמעו
יא קום עצתי ואנצתו מכאצמתי
לכם הלאל תדברו עולה ולו תדברו
רמיה הל אלי אלטאיק תנסבון אלגור או
הל תתכלמון כארבי הפניו תשאון אם
לאל תריבון או הל יחתאג אן תחאבונה
או תכאצמון לה הטוב כי יחקר אתכם
אם כהתל באנוש תהתלו בו והל תטיב
נפוסכם אן יסתבריכם פיגדכם כמא
יסכר באלנאס תסכרון בה הוכח יוכיח
אתכם אם בסתר פנים תשאון או ש
יובככם תוביכא עלי מא תחאבון אל
וגוה פי אלסר הלא שאתו תבעת אתכם
ופחדו יפל עליכם אלא אן חמלתה
תהולכם ופזעה יקע עליכם זכרניכם
משלי אפר לגבי חמר גביכם פי ציר

דכרכם ממאתלא לרמאד וצהורכם
כצהור אלטין החרישו ממני ואדברה
אני ויעבר עלי מה אמסכו עני חתא
אתכלם אנא ויגוז עלי מא כאן על
מה אשא בשרי בשני ונפשי אשים
בכפי עלי מא דא אנהש לחמי באסנאני
מן אגלאס ואציר נפסי פי כפי מן אל
תעב הן יקטלני לא איחל אך דרכי
אל פניו אוכיח ולו קתלני לצברת
לה ופי חואיגי לאסתקבלתה גם הוא
לי לישועה כי לא לפניו חנף יבוא והו
איצא לי מגיתא אנה ליס ידכל מראי
בין ידיה שמעו שמוע מלתי ואחותי
באזניכם פאסמעו כלאמי סמאעא
וכברי ידכל פי אדאנכם הנה נא ערכתי
משפט ידעתי כי אני אצדק הודא
אנא אן לו צפפת פי אלחכם לעלמת
אני אזכו מי הוא יריב עמדי כי עתה
אחריש ואגוע ולו כאן הו אלדי יכא
יכאצמני לכנת אנא אמסך ואתופא
אך שתים אל תעש עמדי אז מפניך
לא אסתר ואמא אן אקול כלתאן לא
תצנעהמא מעי כהדא חינד מן רחמתך
לא אנחגב כפך מעלי הרחק ואמתך

לעץ ג קמצ׳ אמרים לעץ אבי הוי אמר לעץ כי יש לעץ תקוה ס״ס
מררות ב׳ אשכלת מררת למו כי תכתב עלי מררות קדמיה חס ס״ס

ארתפעני אפתך אבעדהמא עני וה
והיבתך לא תהולני וקרא ואנכי אענה
או אדבר והשיבני ואדעני אי לטאעה
אגיבך אן אדעוך פתגיבני כמה לי
עונות וחטאות פשעי וחטאתי הדיעני
וכם לי דנוב וכטאיא עדפני דנבי וכטיתי
חתי אנתהי למה פניך תסתיר ותחשבני
לאויב לך ולא תחגב רחמתך עני ותח
סבני כעדו לך העלה נדף תערוץ ואת
קש יבש תרדף אתרהב מן הו כורקה
מנדפעה או תכלב מן הו ישבה מן הו
ישבה קשא יאבסא כי תכתב עלי מררות
ותורישני עונות נעורי אד תכתב עליי
כלאפי ותעאקבני בדנוב צבאיי ותשם
בסד רגלי ותשמור כל ארחותי על
שרשי רגלי תתחקה ותציר עלא
אמצאר רגלי ותחפט גמיע טרקי
ועלי כטא רגלי תרסם והוא כרקב
יבלה כבגד אכלו עש והו כאלעפן יבלא
או כתוב אכלתה אלעת אדם ילוד אשה
קצר ימים ושבע רגז אלאנסאן מולוד
אלנסא אלקציר אלעמר אלכתיר אלרגז כציץ
יצא וימל ויברח כצל ולא יעמוד או
כנואר טלע תם אנקצף או יהרב כאלצל

פלא יקף אף על זה פקחת עינך ואתי
תביא במשפט עמך אי הוא צרפת
ענאיתך או מתלי מן תדכלה אלחכם
מעך מי יתן טהור מטמא לא אחד
פאמא אן ימות והו יגעל אלטאהר מן
נגס גיר מנפרד אם חרוצים ימיו מספר
חדשיו אתך חקו עשית ולא יעבר
או יבתר עמרה או יבלג אחצא שהורה
אלדי ענדך פקד געלת לה רסומא לא
יקדר יתגאוזהא שעה מעליו ויחדל
עד ירצה כשכיר יומו פאכף ענה אלי
אן יתנאהא ויסתופי כאגיר יומה כי
יש לעץ תקוה אם יכרת ועוד יחליף
וינקתו לא תחדל לאן אלשגרה מוגוד
להא רגא וקד תקטע תם תכלף ופראכ
הא לא תנתהי אם יזקין בארץ שרשו
ובעפר ימות גזעו אן שאך פי אלארץ
ענצרהא וכאד אן ימות פי אלתראב
סנכהא מריח מים יפרח ועשה קציר
כמו נטע יפרי מן ראיחה אלמא תפרע
פתמד ערוקהא מתל גרס גדיד וגבר
ימות ויחלש ויגוע אדם ואיו ואלמר
אלדי מאת פקד אנכדר ואלאנסאן אלדי
תופי אין הו מנהא אזלו מים מני ים

עינך ו חס לא יקשה בעינך ולא תחוס עינך נפש בנפש וקצתה את כפה לה יהי עינך פתחות דמלכים פקח יי עינך דישעיהו אף על זה ס״ס ושבע ג׳ ויגוע יצחק
וימת ילוד אשה וימת איוב זקן ס״ס חטאות ג׳ כסף אשם וכסף חטאות וכמה לי עונות ולקדשים ולחטאות ס״ס תביא יג ומכל החי ראשית בכורי וחצירו ונמלאת
ימי טהרה לא תביא אתנן זונה ולא תביא תועבה ולקחת מראשית ויבו את יהושע ואת עשרת השמע זעקה ועניים מרודים ואתי תביא במשפט ממרחק תביא

ונהר יחרב ויבש וכמא יד׳הב אלמא
מן אלבחר ואלנהר יגף וייבס ואיש שכב
ולא יקום עד בלתי שמים לא יקיצו
ולא יערו משנתם כדאך אלמר ארא
אנצ׳גע פי אלקבר לא איטיק אן יקום
ואלי בלא אלסמא לא יקדרון אן יסתקיצ׳ון
מן סנתהם מי יתן בשאול תצפנני
תסתירני עד שוב אפך תשית לי
חק ותזכרני ליתני פי אלת׳רא כ׳זנת
פכאן יסתרני אלי אן ירגע גצ׳בך עני
פתגעל לי רסמא פתדכרני אם ימות
גבר היחיה כל ימי צבאי איחל עד
בא חליפתי ומע תעגבי אנא ארא
מאת אלמר איטיק אן יעיש פאנא
טול איאם נצבתי אצבר אלי אן יאתי
מציי תקרא ואנכי אענך למעשה
ידיך תכסף תדעו בי פאגיבך תעטי
צניעתך מן כאן יסתאק אליהא כי
עתה צעדי תספור לא תשמר על
חטאתי פכית אן תחצי כטאי ולא
תחפץ חינא עלי דנבי חתם בצרור
פשעי ותטפל על עוני וכאן גרומי
פי צרה מכתומה וכאנך תאולת עלי
דנבי ואולם הר נופל יבול וצור יעתק
ממקומו ולכן אלגבל ואקע יסקט
ואלצואן ינתקל מן מוצ׳עה אבנים
שחקו מים תשטף ספיחיה עפר ארץ
ותקות אנוש האבדת יחתי תסחק אלמאה
חגארתהא ותגרק נבאתה ותראב ארצ׳ה
כד׳א רגא אלאנסאן אבדת תתקפהו
לנצח ויהלך משנה פניו ותשלחהו
כמא תנאהיה אלי אלגאיה פידהב תגייר
וגהה ותטרדה יכבדו בניו ולא ידע
ויצערו ולא יבין למו פאן כתרו בנוה
לם יעלם ואן קלו לם יפהם אך בשרו
עליו יכאב ונפשו עליו תאבל לאכן
בדנה יוגעה ונפסה עליה תחזן

ויען אליפז התימני ויאמר
פאגאב אליפז אלתימני וקאל החכם יענה
דעת רוח וימלא קדים בטנו הל אלחכים
יבתדי מן מערפה והי באטלה או ימלא
קלבה ממא הו כריח אלקבלי הוכח בדבר
לא יסכון ומלים לא יועיל בם או יעט׳
בכלאם לא ירבח פיה ואקואל לא ינתפע
בהא אף אתה תפר יראה ותגרע שיחה
לפני אל ואנת איצ׳א תפסך אלתקוא
ותנקץ מן אלנת בין ידיי אלטאיק כי
יאלף עונך פיך ותבחר לשון ערומים

יערו ג׳ ב׳ חס׳ וחד מל׳ וגוי גדול ומלכים רבים יערו יעורו ויעלו הגוים ולא יערו משנתם ונהר יצא מעדן ונשתו מים מהים ותשליכני מצולה
אזלו מים עפר ארץ ג׳ ואשחקם כעפר ארץ השאפים על עפר ארץ תשטף ספיחיה

ודי ירולך קולך עלי רנכך ותלתאר
נטק אלכבתא ירשיעך פיך ולא אני
ושפתיך יענו בך פקולך יצלמך לא
אנא ונטקך ישהד עליך הראישון אדם
תולד ולפני גבעות חוללת יאאול אלנאס
אנשית או קבל אלגבאל כונת הבסוד
אלוה תשמע ותגרע אליך חכמה
אבסראיר אללה תסמע ותנקץ אלחכמה
אלי ענדך מה ידעת ולא נדע תבין ולא
עמנו הוא מא תערפה ולא נעלם בהא או
תפהמה וליס הו מענא גם שב גם ישיש
בנו כביר מאביך ימים כלדו אלשיב
ואלכהל פינא ומן הו אכבר מן אביך
סנא המעט ממך תנחומות אל ודבר
לאט עמך אקליל ענדך תואעד אלטאיק
או הו אמר כפי ענך מה יקחך לבך ומה
ירזמון עיניך יחתי מא יאכלך קלבך
ולא תולאה עינאך כי תשיב אל אל
רוחך והצאת מפיך מלין או תלד אלי
אלטאיק גצבך ותכרג מן פאך כלאם
מנכרא מה אנוש כי יזכה וכי יצדק
ילוד אשה מא אלאנסאן חתי יזכו או
יצלח מולוד אלאמראה הן בקדשו לא
יאמין ושמים לא יאמין ושמים לא

זכו בעיניו והו לא קדוסין לא יותקהם
מתלה ואהל אלסמא לא יזכון ענדה
אף כי נתעב ונאלח איש שתה כמים
עולה פכיף אלמכרה אלעאצי אמר
שארב אלגור כאלמא אחוך שמע לי וזה
חזיתי ואספרה אסמע פאני אכברך
ואלדי ראיתה אקצה אשר חכמים יגידו
ולא כחדו מאבותם אלדי אלחכמא יכברון
בה ולא יכתמון מא נקלוה ען אבאיהם
להם לבדם נתנה הארץ ולא עבר זר
בתוכם להם וחדהם יגב אן יסלם אלבלד
ולא יגוז אגנבי פי מא בינהם כל ימי
רשע הוא מתחולל ומספר שנים נצפנו
לעריץ אן אלכאפר טול איאמה הו
מנצרע ואחצא סנין אלראהב אלדי
דכרת לה קול פחדים באזניו בשלום
שודד יבואנו וצות אלפזע פי אדאנה
ופי וקת אלסלאמה יאתיה אלנהב לא
יאמין שוב מני חשך וצפו הוא אלי
חרב מא יצדק אנה קד רגע מן אלצלאם
חתי קד טלעה אלסיף נודד הוא ללחם
איה ידע כי נכון בידו יום חשך והו
נאיד לטלב אלטעאם אין הו ותם יעלם
אן קד היי פי מכאנה יום צלאם יבעתהו

שודד ג׳ מל׳ חזות קשה שנים בו יגורו בקנדחי הוי שודד ואתה שנים בו כי בא עליה על בבל שודד בשלום שודד יבואנו ○ — מתחולל ב׳ הנה מעות יצ׳
קדמאה כל ימי רשע הוא מתחולל ○ — ושמים ד׳ ביום עשות יי׳ אלהים מי מדד בשעלו מים הודו על ארץ ושמים לא זכו בעיניו ○ — ○

כאלה ג׳ לא כאלה חלק יעקב וחבירו שמעתי כאלה רבות וכל באלה רבות במ״ב לא בחר יי׳ באלה לא אוכל ללכת באלה

צר ומצוקה תתקפהו כמלך עתיד
לכידור יעתריה אלצ׳ר ואלצ׳יקה פתחרק
בה כאלמלך אלמתיר מחיט אלכרה כי נטה
אל אל ידו ואל שדי יתגבר לאנה מד
אלא אולי אלטאיק ידה ועלא אלכאפי
יתגבר ירוץ אליו בצואר בעבי גבי
מגניו יחאצ׳ר אליה בענק קוי בגלט
צ׳הור תראסה כי כסה פניו בחלבו ויעש
פימה עלי כסל וקד גטא וגהה בשחמה
וצנע עכנא עלי גנבה וישכון ערים
נכחדות בתים לא ישבו למו אשר התעתדו
לגלים פלדאך יסכן קרא מנתאחה ומנא
ומנאזל לא תעמר לאנהא אערת אן
תכון רגומא לא יעשר ולא יקום חילו
ולא יטה לארץ מנלם והו אמא לא יוסר
או לא יתבת מאלה או לא ימיל אלי אלארץ
כלאמהם לא יסור מני חשך ינקתו
תיבש שלהבת ויסור ברוח פיו ורלא
יזול מן אלצ׳לאם ופראכה יובסהם
אללהיב חתי יזול בסרעה בריח פיהי
אל יאמן בשו נתעה כי שוא תהיה
תמורתו ותרא אלצ׳ל לא יתק באלמסתוי
בל יציר אזור תגירא להו בלא יומו
תמלא וכפתו לא רעננה פלדאך פי גיר

וקתה ינקצ׳ ולבתה גיר ריאן יחמס כגפן
בסרו וישלך כזית נצתו וינתר כאלגפן
חצרמה ויטרח כאלזיתון נוארה כי עדת
חנף גלמוד ואש אכלה אהלי שחד
לאן גמע אלריא מישום ואלנאר תאכל
אהל אלרשא הרה עמל וילד און ובטנם
תכין מרמה אלדין כאנו יפכרון אלשר
ויולדון אלגור וקלובהם תהיי אלמכר

ויען איוב ויאמר

פאגאב איוב וקאל שמעתי כאלה רבות
מנחמי עמל כלכם סמעת כתירא מתל
הדה אלאקול וכלכם מעזין כדגל
הקץ לדברי רוח או מה ימריצך כי
תענה הל לאלכלאם אלבאטל אנקצ׳א או
מא אלדי לגך מנה חתי בה תגיב גם אנכי
ככם אדברה לו יש נפשכם תחת נפשי
אחבירה עליכם במלים ואניעה עליכם
במו ראשי אנא איצ׳א לא תכלם מתלכם
לו כאנת נפוסכם פי חאל אחאל בדל
נפסי לבנת אולף עליכם כלאמא צחיחא
ואניע ראסי עליכם תחזנא אאמצכם
במו פי וניד שפתי יחשך אאידכם
בקולי חתי יכאר קולי אן ינצרי אם
אדברה לא יחשך כאבי ואחדלה מה

לו כ״ב ישמעאל אקאם אתה לו ויאמר לבן הן ישטמני לו מתכו ב׳ בו ולו גועגנו לו יש חרב לו חכמו ולו הואלנו ונשב לו. החייתם אותם חפץ יי׳ אכל אכל היום כי לא אבשלום
חי שקל על כפי קרעת שמים לו חיה רעה לו איש הלך רוח לו עמי לו שקול לו יש נפשכם אכל אכל תקשבת קרעת שמים לוא כת׳ ישקל על כפי אבשלום חי לא כת׳ ושב׳ לו
לגלים ג׳ ונתתי את ירושלם לגלים והיתה בבל לגלים אשר התעתדו לגלים הלה ב׳ הרו עמל והוליד און הרה וילד און קדמיה הרו כתב

מני יהלך וקד צרת אן תכלמת לא ינקץ
וגעי ואן אנתהית לם יתרב עני אך
עתה הלאני השמות כל עדתי ואמא
אן פקד אעגזני ואוחש גמיע צחאבתי
תי ותקמטני לעד היה ויקם בי כחשי
בפני יענה ואוהצני באנה שאהד עליי
קד קאומוני ענד נחורי ישהד פי וגהי
אפו טרף וישטמני חרק עלי בשניו
צרי ילטוש עיניו לי יבגצבה אפרסתני
ותהרדני ואצר עליי אסנאנה וצאר
עדוי יחד נטרה פיי פערו עלי בפיהם
בחרפה הכו לחיי יחד עלי יתמלאון
וקד פערו עליי פואההם ובעאר צרבו
כדיי וגמיעהם עליי יגתרון יסגירני
אל אל עויל ועל ידי רשעים ירטני
ארא סלמני לטאיק לי מנא לא גיר
ופי מראד לצאמין יורטני שלו הייתי
ויפרפרני ואחז בערפי ויפצפצני
ויקימני לו למטרה וכנת סליא פפרפרני
ואכד בקפאי ונפצני ואקאמני לה
כאהדף יסבו עלי רביו יפלח כליותי
ולא יחמל ישפך לארץ מררתי ותס
תסתדיר עליי נשאבתה יפלע כלאי
ולא ישפק ויספך עלי לארץ מראתי

יפרצני פרץ על פני פרץ ירץ עלי
כגבור ויתלמני תלמה בעד אכרא
ויחצר אליי כאלגבאר שק תפרתי עלי
גלדי ועללתי בעפר קרני יחתי לייטת
מסחא עלי גלדי ובחתת פי אלתראב
קרני פני חמרמרה מני בכי ועל
עפעפי צלמות ואצפר וגהי מן אלבכא
ועלי מקלתי אלגבס על לא חמס בכפי
ותפלתי זכה מעמא אנה לא צלם פי
כפיי וצלותי זכייה ארץ אל תכסי
דמי ואל יהי מקום לזעקתי פאן כאן
דלך פיא ארץ לא תגטי מעאציי ולא
יכון לצראכי מוצע גם עתה הנה
בשמים עדי ושהדי במרומים פכיף
לא ופי אלסמא שאהדי וחאצרי פי
אלארתפאע מליצי רעי אל אלוה
דלפה עיני יא חכאמי יא אצחאבי
קד אקטר נטרי מן רגא אלאה וינכח
לגבר עם אלוה ובן אדם לרעהו פכיף
יקאבל אמרא רבה במנאטרה כאסתקבאלה
לצאחבה במנאטרה כי שנות מספר
יאתיו וארח לא אשוב אהלך ואהי סנאת
דא אחצא תאתי וטריק לא ארגע פיה
הורי אסלכה רוחי חבלה ימי נזעכו

דמי ב̇ ועתה אל יפל דמי ארצה אל תכסי דמי וחד ודמי אל ישבי כשדים ... ותפלתי ג̇ וסימנהון על חיקי תשוב כי עוד ותפלתי ברעותיהם על לא חמס
בכפי ... זכה ג̇ ויאמר יי אל משה ונתת על המערכת על לא חמס בכפי ...

קברים לי פקד הלכת רוחי ותמסכת
אמי ותמנו לי אלקבור אם לא התלים
עמדי ובהמרותם תלן עיני ממא קום
הוי סכריה מעי ופי כלאם קולהם אבית
שימה נא ערבני עמך מי הוא לידי
יתקע ואלא קלת לבעצכם אג על
צמאני מעך פמא מנהם מן יסאפק
ידי כי לבם צפנת משכל על כן לא
תרמם כאנך קד כזנת אעקל מן קל
קלובהם פבדאך לא תרפע לחלק יגיד
רעים ועיני בניו תכלנה מן יכבר
אצחאבה באקוול אליין ריא ועיון בניה
תשכץ והציגני למשל עמים ותפת
לפנים אהיה במא וצעני תמתילא
ללשעוב וכאלתקד צרת ללגה את
ותכה מכעש עיני ויצרי כצל כלם
ודמסת עיני מן אלגם וצארת מלאיקי
כאלצל אגמע ישמו ישרים על זאת
ונקי על חנף יתערר יסתוחש אלצאלחין
מן אפעאלהם הדה ולברי עלי אלמראי
יצהר ויאחז צדיק דרכו וטהר ידים
יסיף אמץ ויאכד אלצאלח טריקה
ואלטאהר אידין יזתאד תאיידא ואלם
כלם תשבו ובאו נא ולא אמצא בכם

חכם ולכנכם ממא רגעתם ואקבלתם
ולם אגד פיכם חכימא ימי עברו זמתי
נתקו מורשי לבבי פאיאמי קד מרת
והממי קד אנבתרת חתא נאט קלבי
לילה ליום ישימו אור קרוב מפני חשך
ממא תצירון עלי אלליל כאלנהאר מן
אסהר ואלנור קריב מן אלצלאם אם אקוה
שאול ביתי בחשך רפדתי יצועי ואן
רגות וטנא פאלתרי ביתי ופי אלצלאם קד
רפדת פראשי לשחת קראתי אבי אתה
אמי ואחתי לרמה ואן קלת ללהלאך
אנת אבי או ללרמה אנת אמי ואכתי
ואיה אפו תקותי ותקותי מי ישורנה
ואין ההנא חאצר רגאי או רגאי מן
ילמחה בדי שאל תרדנה אם יחד על
עפר נחת והו אנמא אלי אלתראב קד נזל
או עלי אלתראב קד אסתקר

ויען בלדד השחי ויאמר
פאגאבה בלדד אלשוחי וקאל עד אנה
תשימון קנצי למלין תבינו ואחר
נדבר אלא כם תגעלון אנקצא ללכלאם
תפהמון חתי אתכלם מדוע נחשבנו
כבהמה נטמינו בעיניכם ומא באל
חסבנא כאלבהאים ואנסדאנא פי עיונכם

כצלה ד׳ בע׳ פ׳ גדים אתכו ויברח כצל ויצרי כצל ויעשם כצל ולא יאריך ימים ·· ואיה ג׳ ראש׳ פסוק׳ ואיה אלהיך ואיה נביאיכם ואיה אפוא ··
תשימון ג׳ לא תשימון עליו נשך אם אתם שום תשימו נפככם עד אנה תשימון · וחד והשימון לשמרי משמרתי ·· וטהר ג׳ וישב בשרך לך ואף כי אמר
אליך רחץ ויאחז צדיק דרכו · וחד אהב טהר לב · וחד טהור עינים ··

טרף נפשו באפו הלמענך תעזב ארץ
ויעתק צור ממקמו יא מפתרס נפסה
בגצבה הל בסבבך יתרך אלארץ וינתקל
אלצואן מן מוצעה גם אור רשעים
ידעך ולא יגה שביב אשו בל נור אלט'א
אלט'אלמין יכמד ולא יספר שראר נארה
אור חשך באהלו ונרו עליו ידעך וכמא
אן אלנור יט'לם פי כבאה וסראגה עליה
יכמד יצרו צעדי אונו ותשליכהו
עצתו ותציק כ'טאה ען קואה ותטרחה
משורתה פיה לאן כי שלח ברשת
ברגליו ועל שבכה יתהלך כאן קד
כלת רגלאה פי שרך אנהו עלי שבכה
יסיר יאחז בעקב פח יחזק עליו צמים
וקד אכ'ד בעקבה אלפך ואשתד בה נקאנה
טמון בארץ חבלו ומלכדתו עלי נתיב
אלמדפון פי אלארץ חבלה ומעליקה
עלי אלסכה סביב בעתהו בלהות והפיצהו
לרגליו מן מחיטיה אן תעתריה אלד'
אלד'השאת חתי תבדדה עלי רגליה
יהי רעב אנו ואיד נכון לצלעו יכון
ולדה גאיעא ואלתעס מהייא לצלעה
יאכל בדי עורו יאכל בדיו בכור מות
ויאכל פרוע גסדה ויאכל פרועה ענפון

אלמות ינתק מאהלו מבטחו ותצעדהו
למלך בלהות וינתצל מן כבאה מיתאקה
ויתכטא בה אלי רייס אלכוף תשכון באהלו
מבלי לו יזרה על נוהו גפרית תסכן
הדה פי כבאיה מן מסתחק רזקה ויד'רא
עלי מוטנה אלכבריתי מתחת שרשיו
יבשו וממעל ימל קצירו ומן תחת
תיבס אצולה ומן פוק ינקצף זרעה
זכרו אבד מני ארץ ולא שם לו על פני
חוץ ד'כרה יביד מן אלארץ ולא אסם
לה עלי וגה אלאסואק יהדפהו מאור אל
חשך ומתבל ינדהו ויד'פעונה מן אלנור
אלי אלט'לאם ומן אלדניא יבעדונה לא נין
לו ולא נכד בעמו ואין שריד במגוריו
ולא נסל לה ולא עקב פי קומה ולא שריד
פי מאואה על יומו נשמו אחרנים
וקדמנים אחזו שער על יומה תוחש
אלאכרין ואלאולין אכד'הם אלאקשעראר
אך אלה משכנות עול וזה מקום לא
ידע אל יקינא אן הדה מסאכן אלגאירין
והדא רסם מן לא יערף אלקאדר

יט ויען איוב ויאמר
פאגאב איוב וקאל עד אנה תוגיון נפשי
ותדכאונני במלים אלי כם תחסרון נפסי

תשכון ג מל וירושלם תשכון לבטח לכן ישבו ציים את איים תשכון באהלו ·· שאל ב חס ולא תוריד שיבתו בשלום בדי שאל תלדנה ··
שלח ג ב פת וחד קמ בעמק שלח ברגליו וציר בגוים שלח כי שלח ברשת ברגליו ··

ותוגעוני בכלאם׳ זה עשר פעמים
תכלימוני לא תבשו תהכרו לי׳ הדה
עשר מראת תכזוני מא תסתחו אן
תבאהתוני׳ ואף אמנם שגיתי אתי
תלין משוגתי׳ ולו יקינא סהות פאנמי
כאן סהוי מעי וסרי יביתי׳ אם אמנם
עלי תגדילו ותוכיחו עלי חרפתי׳ ימא
מן אחק אן תכברו עלי ולא תובכוני
בעירתי׳ דעו אפו כי אלוה עותני
ומצודו עלי הקיף׳ ואעלמו אן אלה
עוג אמרי ואחדק בי מצאדה׳ הן
אצעק חמס ולא אענה אשוע ואין
משפט׳ כאני אצרך צלמא חתי לא
אגאב או אגות בגיר חכם׳ ארחי
גדר ולא אעבור ועל נתיבותי חשך
ישים׳ וקד גדר טריקי חתי לא אגוז
ועלי סככי ציר צלאמא׳ כבודי מעלי
הפשיט ויסר עטרת ראשי׳ וכרמני
ענ קד סלך ונזעת אגראסי׳ יתצני
סביב ואלך ויסע כעץ תקותי׳ ונקץ
חואיי ודהבת וקלע כשגר רגאיי׳ ויחר
עלי אפו ויחשבני לו כצריו׳ ואשתד
עלי גצבה וכאנה חסבני כאעדאה׳
יחד יבאו גדודיו ויסלו עלי דרכם

ויחנו סביב לאהלי׳ ואגמעין תאתי כרא
דיסה תכלץ עליי טרקהא תחת חואיי
כבאי׳ אחי מעלי הרחיק וידעי אך זרו
ממני׳ וקד אבעד עני אכואני ועארפיי
גאנבוני׳ חדלו קרובי ומידעי שכחוני׳
ואנתהו אקרבאי ומעארפי נסיוני׳ גרי
ביתי ואמהתי לזר תחשבני נכרי הייתי
בעיניהם׳ חתי גיראני ואמאי כאגנבי
יחסבוני וכאגריב צרת ענדהם׳ לעבדי
קראתי ולא יענה במו פי אתחנן לו׳ ועבדי
אדעו פלא יגיבני חתי בפאי אתצרע
לה׳ רוחי זרה לאשתי וחנותי לבני בטני׳
ורוחי קד גאנבת זוגתי וחנתי לבני בטני׳
גם עוילים מאסו בי אקומה וידברו
בי׳ חתי אלצביאן זהדו פיי או פארקתהם
תכלמו פיי׳ תעבוני כל מתי סודי וזה
אהבתי נהפכו בי׳ וכרהוני גמיע רהט
עצבתי ואלדין אחבבתהם אנקלבו עליי׳
בעורי ובבשרי דבקה עצמי ואתמלטה
בעור שני׳ וקד לצק עצמי בגלדי
חתי לחם אסנאני תפלת מני׳ חנני חנני
אתם רעי כי יד אלוה נגעה בי׳ פחנו
עליי ורופוני אנתם יא אצחאבי פאן
אפה אללה קד חלת בי׳ למה תרדפני כמו

ואף ו׳ ראש׳ פיקו ואף גם זאת ואף כי תשלחנה ואף כי היין בגד ואף אמנם שגיתי ואף הפתך • וכל עזרא דכות׳ בר מן חד אף כי עשו להם ה׳
אקומה ג׳ ויאמר אבנר אל דוד גם עוילים מאסו בי אקומה נא ואסובבה • ונחדו ואקומה וארדפה • גדר ג׳ ארחי בעדי דרכי • ולא יענה
ה׳ וזעקתם ביום ההוא אז יזעקו אל יי אף יצעק אלין לעבדי קראתי שם יצעקו • כעץ ג׳ ויסע כעץ ותשבר כעץ יבש היה כעץ •

אל ומבשרי לא תשבעו׃ למא תתלבוני
מתל הולאי אלקוס פלא תשבעון מן ל
לחמי׃ מי יתן אפו ויכתבון מלי מי יתן
בספר ויחקו׃ ליתׄ אלאן ותכתב אקואלי
וליתׄ פי אלכתאב תרסם׃ בעט ברזל
ועפרת לעד בצור יחצבון׃ או בקלם
מן חדיד או רצאץ אלי אלאבד פי אלצואן
תנחת׃ ואני ידעתי גאלי חי
ואחרון על עפר יקום׃ ואנא אעלם אן
אוליאי באקיין ואכרהם בעדהם עלי אל
אלתראב יקומון׃ ואחר עורי נקפו זאת
ומבשרי אחזה אלוה׃ ובעד כלא גלדי
יחאט בקצתי הדה פאכון מן אמראץ
גסמי קד דללת עלי אללה׃ אשר אני
אחזה לי ועיני ראו ולא זר כלו כליתי
בחקי׃ כמא אנא אשאהד נפסי ועיני
תנצר לא גריב חתי שכנת אשכאתי
אלי חגרי׃ כי תאמרו מה נרדף לו ושרש
דבר נמצא בי׃ פאן קלתם מא אלדי נגני
אן נכלבה לך ואי אצל מן אלכלאם
וגדנאה לך חתי נדינך׃ גורו לכם מפני
חרב כי חמה עונות חרב למען תדעון
שדין׃ פאחדרו מן קבל אלסיף אן חמיה
אלדנוב היסיף אלה לקבל אן תערפון

אן אלחכם חקי׃
ויען צפר הנעמתי ויאמר׃
פאגאבה צפר אלנעמתי וקאל׃ לכן שעפי
ישיבוני ובעבור חושי בי׃ לכן כואטרי
תגיבני אנה בסבב אמסאכי׃ מוסר
כלמתי אשמע ורוח מבינתי יענני׃
אלדי צרת אסמע ארבאהן כזאי וראי
מן פהמי יגיבני׃ הזאת ידעת מני עד
מני שים אדם עלי ארץ׃ אקול הדא
אלדי תערפה מנד קט מנד צייר
אדם עלי אלארץ׃ כי רננת רשעים מקרוב
ושמחת חנף עדי רגע׃ אן רנין אלפאס
אלפאסקין עו קריב ופרח אלמראיין
אלי טרפה׃ אם יעלה לשמים שיאו
וראשו לעב יגיע׃ ולו אמכן אן יצעד
אלי אלסמא קדרה וראסה אלי אלסחאב
יבלג׃ כגללו לנצח יאבד ראיו יאמרו
איו׃ ולאכן ענד אנטואה יביד אלא
אלגאיה חתי יקול נאצרה אין הו׃
כחלום יעוף ולא ימצאוהו וידד
כחזיון לילה׃ ובאלחלם יטיר פלא יגדונה
ויארק כרויא אלליל׃ עין שזפתו ולא
תוסיף ולא עוד תשורנו מקומו׃ ואן
עין טמחתה פלא תעוד ולא תלמחה

עפרת ד׳ חס אדאת הזהב מאשתם והנה ככר בעט ברזל ... כליתי ג׳ וחס כי אתה קנית כליתי כלו כליתי בחקי הביא בכליתי ... ולא תוסיף
ד׳ וככר עליה פשעה ולא תוסף עוד לשכלם עין שזפתו ואמר עד פה תבוא ... נתיבותי ב׳ חד מל׳ וחד חס ועל נתיב ותי גדר דרכי בגזית נתיבתי
כל איוב מקמו ממקמו חס במ״ב מל׳ תשורנו ויתה ...

איצא פי מותעה בְּנָיו יְרַצּוּ דַלִּים וְיָדָיו
תָּשֵׁבְנָה אוֹנוֹ׃ וכמא כאנו בנה יעספון
אלפקרא ויראה תגלב גלה׃ עַצְמוֹתָיו
מָלְאוּ עֲלוּמָו וְעִמּוֹ עַל עָפָר תִּשְׁכָּב׃
פכדאך מהמא עצאמה מלא קווה
שבאבה מעה פי אלתראב תנצגע או
יכתרם׃ אִם תַּמְתִּיק בְּפִיו רָעָה יַכְחִידֶנָּה
תַּחַת לְשׁוֹנוֹ׃ וכמא אן ארא חלא פי פאה
אלשר כתמה תחת לסאנה ליתבלע בה׃
יַחְמֹל עָלֶיהָ וְלֹא יַעַזְבֶנָּה וְיִמְנָעֶנָּה
בְּתוֹךְ חִכּוֹ׃ ישפק עליה ולא יתרכה
וימנע אן ינטק בה תחת חנכה׃ לַחְמוֹ בְּמֵעָיו
נֶהְפָּךְ מְרוֹרַת פְּתָנִים בְּקִרְבּוֹ׃ פלדאלך
טעאמה פי אמעאה יתקלב כאן מר'
מראראת אלתיאת ארקש פי גופה׃ חַיִל
בָּלַע וַיְקִאֶנּוּ מִבִּטְנוֹ יוֹרִשֶׁנּוּ אֵל׃
וכמא בלע מן חראמא כדאך יתקא
יאה חתי יקרצה אללה מן בטנה׃ ראש
פְּתָנִים יִינָק תַּהַרְגֵהוּ לְשׁוֹן אֶפְעֶה׃ כאנה
סם אלשגאע ירצע תקתלה לסאן
אלאפעא׃ אַל יֵרֶא בִפְלַגּוֹת נַהֲרֵי נַחֲלֵי
דְּבַשׁ וְחֶמְאָה׃ ולם ירא אקסאם ואנה'
ואנהארא ואודיה נעים הי כעסל
וסמן׃ מֵשִׁיב יָגָע וְלֹא יִבְלָע כְּחֵיל

תְּמוּרָתוֹ וְלֹא יַעֲלֹס׃ ובמא כאן יגלב
אלמאל אלחראם כדאך לא יבלעה ונסרעה
אי מא אגירה כדאך לא יתמתע בה׃ כִּי רִצַּץ
עָזַב דַּלִּים בַּיִת גָּזַל וְלֹא יִבְנֵהוּ׃ וכמא
עספהם חתי תרכהם פקרא כדאך אלבית
אלדי גצבה לא יבניה׃ כִּי לֹא יָדַע שָׁלֵו
בְּבִטְנוֹ בַּחֲמוּדוֹ לֹא יְמַלֵּט׃ וכמא לא
יערפו אלסלו פי בואטנהם מנה כדאך
במנאהם לא יפלתו׃ אֵין שָׂרִיד לְאָכְלוֹ
עַל כֵּן לֹא יָחִיל טוּבוֹ׃ וכמא לם יבק להם
שרידא מן טעאמהם עלי דאך לא יתמ
לה כירא׃ בִּמְלֹאות שִׂפְקוֹ יֵצֶר לוֹ כָּל יַד
עָמֵל תְּבֹאֶנּוּ׃ וארא אמתלא קפיזה
יציק בה ועקובה כל שקי תאתיה׃ יְהִי
לְמַלֵּא בִטְנוֹ יְשַׁלַּח בּוֹ חֲרוֹן אַפּוֹ וְיַמְטֵר
עָלֵימוֹ בִּלְחוּמוֹ׃ וכמא כאן קצדה אן
ימלא בטנה מאא חראמא כדאך יבעת
פיה מן שדה גצבה וכדאך ימטר
עליה מחאראבתה׃ יִבְרַח מִנֵּשֶׁק בַּרְזֶל
תַּחְלְפֵהוּ קֶשֶׁת נְחוּשָׁה׃ פאן הו הרב מן
סלאח אלחדיד אבתדרת עליה אלקוס
אלנחאס׃ שָׁלַף וַיֵּצֵא מִגֵּוָה וּבָרָק
מִמְּרֹרָתוֹ יַהֲלֹךְ עָלָיו אֵמִים׃ וסהם
יסל ויכרג מן צהרה וצפאר מן מרא

בצור ג' דגש' והכית בצור בוא בצור והטמן לעד בצור ה— יג' פיכו בסיפ את בהון ולא ולא בפיסו ישען על ביתו חן יעבר עלי חן יהרוס יכברו בנו
מה ידעת משיב יגע עין שזפתן שורו עבר שמאול בעשתו ולא אחז הן אל שגיא ישחק לפחד אחת דברתי ולא אענה מי זה מעלים עצה ה— וברק ג
רדף אחרי הרכב ותשר דבלה ממררתו יהלך ג בשסאנש ה— טובו ג ופחדו אל יצ כי מה טובו על כן לא יחל ה—

מה ... נה יהב ותקע עליה אהיב כל
חשך טמון לצפוניו תאכלהו אש לא
נפח ירע שריד באהלו וכמא נהב כל
כנז מצלם מדפון לכאזנה פלדאלך
תאכלה נאר לא תנפך וכמא כאן יסי
אי אשריר פי כבאה יגלו שמים עונו
וארץ מתקוממה לו ולדלך יכשפו
אהל אסמא דנבה ואהל ארץ יקאומ
יקאומונה יגל יבול ביתו נגרות ביום
אפו ויתדחרג אדא מנזלה טמנגראת
פי יום גצבה זה חלק אדם רשע מאלהים
ונחלת אמרו מאל הדא קסם אנסאן
אצאלם מן אלאהו ונחלתה מן ענד אלהי
ויען איוב ויאמר
פאגאב איוב וקאל שמעו שמוע מלתי
ותהי זאת תנחומתיכם אסמעו כלאמי
סמאעא ויכון דלך עזאכם לי שאוני
ואנכי אדבר ואחר דברי תלעיג אפלא
תחתמלו כלאמי חתי אתכלם ובעד
דלך אהזו בה אן אסתחק האנכי לאדם
שיחי ואם מדוע לא תקצר רוחי יהל
שכואי לאנסאן אכרמעי ומא באל
רוחי אן תצבר פנו אלי והשמו ושימו
יד על פה ולו אי ואסתחשו ותצירו
איד עלי אפם ואם זכרתי ונבהלתי
ואחז בשרי פלצות ומע דלך אן דכרת
אמרא דהשת ואכד ברני אתקלקל
מדוע רשעים יחיו עתקו גם גברו
חיל מא באל אצאלמין יחיון וקד גסמו
וכתר מאלהם זרעם נכון לפניהם עמם
וצאצאיהם לעיניהם ונסלהם תאבתא
בין אידיהם מעהם פי אבלאד ודראריהם
בחצרתהם בתיהם שלום מפחד ולא
שבט אלוה עליהם ובויתהם סאלמה
מן אפזע ולא קציב אלה עליהם כמרע
שורו עבר ולא יגעל תפלט פרתו
ולא תשכל תורה אן לקח לם יזלקו ואן
ולדת בקרתהם לם תתכל ישלחו כצאן
עויליהם וילדיהם ירקדון ויפרלתון
צביאנהם כאגנם ואולאדהם ירקצון
ישאו בתף וכנור וישמחו לקול עוגב
ויחמלון אדף ואעשר ויפרחון בצות
אבלי אק יבלו בטוב ימיהם וברגע
שאול יחתו ויפנון איאמהם פי טיב
עיש ופי טרפה ירדון אתרא בגיר מרץ
ויאמרו לאל סור ממנו ודעת דרכיך
לא חפצנו פקאלו לאטאיק זל ענא
פאן מערפה טרקך לא נריד מה שדי

יחיו ז ויאמרו אליהם הנשיאים מתים בל יחיו מתיך אדני עליהם ומשפטים לא יחיו והנבאים הלעולם מדוע רשעים יחיו ·ל· וחד ופחי בהרוגים האלה
ויחיו ·ד· דברי ג עורי עורי דברי שיר כי מדי דברי בו ואחר דברי תלעיב ·ל· חד בעבור ישמע העם בדברי עמך ·ד· תשכל ג מחוץ תשכל חרב
לכם הגפן תפלט פרתו ·ד· על פה ב ושימו יד על פה ושימו יד על פה ·ל· אלפה וסי' פה אל פה אדבר בו אשר מלאוה מפה אל פה ·ד·

כי נעבדנו ומה נועיל כי נפגע בו ומא
אלאפי חתי נעבדה ומא ננתפע אד׳
אסתקבלנאה הן לא בידם טובם עצת
רשעים רחקה מני והוא צאחין ליס
פי אידיהם כירהם ותקדירה עלי אלזמן
קד בעד ענהם כמה נר רשעים ידעך
ויבא עלימו אידם חבלים יחלק באפו
פהם יקולון מתי סראג אלפאסקין יכמד
ויאתיהם תעסהם ויקסמה כמא אלחבאל
בגצבה יהיו כתבן לפני רוח וכמוץ
גנבתו סופה ויצירון כתבן בין ידי ר
אריח וכהשים חמלתה אלזובעה אלוה
יצפן לבניו אונו ישלם אליו וידע שלה
פהו יכנז לבניה גלה תם יכאפיה חתא
יעלם יראו עינו כידו ומחמת שדי
ישתה ותנצר עינאה תבארה ומן חמיה
אלכאפי ישרב כי מה חפצו בביתו אחריו
ומספר חדשיו חצצו פמא מראדה
לביתה בעדה ועדד שהורה קד גזרת
הלאל ילמד דעת והוא רמים ישפוט
והל יעלם אלאנסאן רבה אלמערפה והו
מן ארפע יחכם זה ימות בעצם תמו
כלו שלאנן ושליו כאן ימות הוא ש
בעצם צחתה כל חיאתה מודעסאליו

עטיניו מלאו חלב ומח עצמותיו ישקה
ואוראגה מלא לבן ועצאמה תתסקא
מכאלא וזה ימות בנפש מרה ולא אכל
בטובה והדא ימות בנפס מרה ולא יאכל
שי מן אלכיר יחד על עפר ישכבו ורמה
תכסה עליהם וגמיעא עלי אלתראב
ינצגעון ואלרמה תגטיהם הן ידעתי
מחשבותיכם ומזמות עלי תחמסו ואני
אעלם אפכארכם והממכם אלדי תצלמוני
בהא כי תאמרו איה בית נדיב ואיה
אהל משכנות רשעים והו אן תקולון
אן בית אלנביל ואין מסאכן אלצאלמין
קד סאוית בינהם הלא שאלתם עוברי
דרך ואתתם לא תנכרו אלם תסאלו מארה
אלטריק ואיאתהם לם תתבתון כי ליום
איד יחשך רע ליום עברות יובלו או
אלי איום אלתעס יצד אלשריר ואלי יום אל
קיאמה יורון מי יגיד על פניו דרכו
והוא עשה מי ישלם לו ואן מן יכבה
בחצרתה באמורה אלדי עמל במן יסלמה
איה והוא לקברות יובל ועל גדיש ישקוד
והו אלי אלקבור יודא ועלא אכדאסהא
יראכט מתקו לו רגבי נחל ואחריו
כל אדם ימשך ולפניו אין מספר וכאן

103

ומספר הד׳ פתח וחד קמ׳ חצנות ידו שלם שנים נצפנו לעריץ כי מה חפצו בביתו אחריו ידעתי כי אז תולד מי מנה עפר יעקב ד״ה ישכבו
ג׳ טרם ישכבו את ערלים יחד על עפר ישכבו ד״ה

קד חללת לה גבאש אלואדי וראה יגלב
כל אלנאס ואלדי קבלה לא אחצא להם׃
ואיך תנחמוני הבל ותשובתיכם נשאר
מעל׃ פכיף תעאזוני באלהבא וגואבאתכם
מנסובה אלי אלנכאת׃
ויען אליפז התמני ויאמר׃
פאגאב אליפז אלתימני וקאל׃ הלאל יסכן
גבר כי יסכן עלימו משכיל׃ אבזא
אלטאיק ירכן אלמר חתי ירכן אליהמא
עאקל׃ החפץ לשדי כי תצדק ואם בצע
כי תתם דרכיך׃ והל ללכאפי מואר פי
אן תצלח אולה טמע פיאן תצחח
טרקך׃ המיראתך יכיחך יבוא עמך
במשפט׃ והל יובכך מן תקואך או
בהא יחאכמך׃ הלא רעתך רבה ואין
קץ לעונתיך׃ אלא אן שרך כביר ולא
אנקצא לדנובך׃ כי תחבל אחיך חנם
ובגדי ערומים תפשיט׃ מנהא אנך
תסתרהן אכאך מגאנא ותסלך תיאב
קום פי ציירון עראה׃ לא מים עיף תשקה
וממרעב תמנע לחם׃ ולא תסקי ללגבא
מן מא ותמנע אלגאיע אלטעאם׃ ואיש
זרוע לו הארץ ונשוא פנים ישב בה׃
ודו אלדראע אלגלבה תביח לה אלבלד

ואלוגיה תקימה פיהא צלמא׃ אלמנות
שלחת ריקם וזרעות יתמים ידכא׃
וטלמא כלית אלאראמל פרגא ואדרע
אלאיתאם תדיהא צעפא׃ על כן סביבותיך
פחים ויבהלך פחד פתאם׃ לדלך חואליך
אלפכאך ויהשך אלפזע גפלה׃ או חשך
לא תראה ושפעת מים תכסך׃ או
תכון פי צלאם לא תבצר פיה או קטר
אלמא יגטיך׃ הלא אלוה גבה שמים
וראה ראש כוכבים כי רמו׃ אלא אן
אללה פוק שמך אלסמא ואנצר שאן
אלכואכב מא ארפעהא׃ ואמרת מה
ידע אל הבעד ערפל ישפוט׃ פכיף
תקול מא יעלם אלטאיק ותתעגב כיף
יקצי מן לדן אלצבאב׃ עבים סתר לו
ולא יראה וחוג שמים יתהלך׃ ואלגים
יסתרה פלא ירא וחגאב אלסמא יסיר
דונה׃ הארח עולם תשמור אשר דרכו
מתי און׃ אמראהב אלדהריין תחפץ
אלדי סלכה רהט אלגלי׃ אשר
קמטו ולא עת נהר יוצק יסודם׃ אלדי
אוהצו בגיר וקתהם וכאלנהר אנצב
אסאסהם׃ האמרים לאל סור ממנו׃
ומה יפעל שדי למו׃ ולקאילין ללטאיק

ישפוט ג מל ולא למראה עינין והוא רמים הבעד ערפל ה׳ ונשוא ד וחד נשא ונעמן שר צבא מלך ארם שר חמשים זקן ונשוא פנים ואיש זרוע העם
הישב בה נשא ה׳ עיף ו ויזד יעקב ויאמר עשו אל יעקב אשר קרך בדרך אין עיף ואין כושל בו והיה כאשר יחלם הרעב לא מים ג ועיף כי אמרו
העם רעב בארץ ציה ועיף ה׳ אבימלך והוכח כת׳ הוא האשה הכיח כת׳ אתה הכחת כת׳ ומשבותיך תוכחך כת׳ הנה אשרי אנוש יוכחנו המיראתך

זל ענא ויסתקלון מא יפעל אלכאפי
בהם והוא מלא בתיהם טוב ועצת
רשעים רחקה מני והו מלא ביותהם
כירא ואבעד מא קדר עלי אלטאלמין
אמהלא יראו צדיקים וישמחו ונקי
ילעג למו פיראהם אלצאלחין פיפרחון
ואלברי יהזו בהם אם לא נכחד קימנו
ויתרם אכלה אש אן לם תכון אנאמהם
קד אנכתמת ובאקיהם אכלתה אלנאר
הסכן נא עמו ושלם בהם תבואתך
טובה וארכן אליה כדאך תסלם ובהדה
אלאמור יאתיך אלכיר קח נא מפיו תורה
ושים אמריו בלבבך ואקבל מן
אמורה אלשרע וציר אקואלה פי קלבך
אם תשוב עד שדי תבנה תרחיק עולה
מאהלך ולו רגעת אלי אלכאפי בנית
אד תבעד אלגור מן מנזלך ושית
על עפר בצר ובצור נחלים אופיר ואגעל
מע אלתראב אלחצן ובצואן אלאודיה
דהב אופיר והיה שדי בצריך וכסף
תועפות לך בל יכון אלכאפי חצנך
ומאל אלצאהרי כי אז על שדי תתענג
ותשא אל אלוה פניך פאנך חיניד
תתדלל בין ידיה ותרפע אליה וגהך

שאפעא תעתיר אליו וישמעך
ונדריך תשלם תשפע ענדה פיסמע
ותסלם נדורך ותגזר אמר ויקם לך
ועל דרכיך נגה אור ותקטע אמר
פיתבת לך ועלי טרקך יספר אלנור כי
השפילו ותאמר גוה ושח עינים יושע
תעלם אנהם כאנו אתצעו לך וקלת הוא
אקתדאר ואלכפיף אלעינין יגיתה ימלט
אי נקי ונמלט בבר כפיך ויפלת אלברי
פתפלת כדאך בנקא כפיך

ויען איוב ויאמר

פאגאב איוב וקאל גם היום מרי שחי
ידי כבדה על אנחתי איום איצא שכואי
מכלאה וקד תקלת צרבתי מע תנהדי
מי יתן ידעתי ואמצאהו אבוא עד
תכונתו לית אדרי אערפה אגדה ואצל
אלי גאיתה אערכה לפניו משפט ופי
אמלא תוכחות פאצאפה בחצרתה
אלחגג ואמלא פאי מקאבלאת אדעה
מלים יענני ואבינה מה יאמר לי
חתי אעלם אי כלאם יגיבני בה אפהם
מא יקול לי הברב כח יריב עמדי
לא אך הוא ישם בי והל בכתרת קוה
יכאצמני פליס הו פקט אלדי ילזמני

ושים ט קחאת המחתה באזני יהושע ראה בעיניך ובאזניך שמע ונתתה עליה מחנות קח נא מפיו תורה עשה לך שרף ושים פחות ושים כסף ושים
בסלע גוה ב ואם לא תשמעוה כי השפילו ותאמר גוה וחד וגוה מגבר יכסה

שם ישר נוכח עמו ואפלטה לנצח
משפטי הנאך כנת אקאבלה מסתקימא
מסת חתי אפלת מן מחאכמי אלא
אלגאיה הן קדם אהלך ואיננו ואחור
ולא אבין לו פהו לא ארהב שרקא וליס
הו גרבא ולא אפהמה שמאל בעשתו
ולא אחז יעטף ימין ולא אראה ואן
אכד שמאלא פליס אנצרה ואן עטף
גנובא פמא אראה כי ידע דרך עמדי
בחנני כזהב אצא ממא עלם אן טריק
אלחכם מעי ואנה קד אמתחנני פכרגת
כאלדהב באשרו אחזה רגלי דרכו
שמרתי ולא אט וקד תמסכת רגלי
בקדם נביה וחפצת טריקה פמא אמיל
מנה מצות שפתיו ולא אמיש מחקי
צפנתי אמרי פיו ומן וציה קולה לא
אברח ואכתר מן רסומי קד אדכרה
אקואלה והוא באחד ומי ישיבנו ונפשו
אותה ויעש והו פואחד מן יארדה
ומא שאת נפסה עמלה כי ישלים חקי
וכהנה רבות עמו ואנה ליכמל שרוטי
ומתלהא כתיר ענדה על כן מפניו
אבהל אתבונן ואפחד ממנו כלאך
אדהש מן בין ידיה וכלמא אתפהם

אפזע מנה ואל הרך לבי ושדי הבהילני
וטאיק קד ארכא קלבי ואלכאפי קד
אדהשני כי לא נצמתי מפני חשך
ומפני כסה אפל מא לם אנעטב מן
קבל אלצלאם ולא בין ידיה גטא אפרי
מדוע משדי לא נצפנו עתים וידעו
לא חזו ימיו אקול מא לם מן אלכאפי
לם יטלעו אוקאתא ועארפיה לם ירון
איאם ועדה גבלות ישיגו עדר גזלו
וירעו יקום יזייגון אלתכום ויגצבון א
וירעונה חמור יתומים ינהגו יחבלו
שור אלמנה חמאר אלאיתאם יסוקון
ויסתרהנון תור אלארמלה יטו אביונים
מדרך יחד חבאו עניי ארץ וימיילון
אלמסאכין מן אלטריק חתי קד אכתבא
מנהם צעפא אלבלד הן פראים במדבר
יצאו בפעלם משחרי לטרף ערבה
לו לחם לנערים כאנהם וחוש פי אלבר
כרגו אלי צנעתהם מלתמסין אלפריסה
ואלבריה להם את כבז לאצביאן ש
בשדה בלילו יקצירו וכרם רשע ילקשו
אדי יחצדון פי אלחקל עלפהם וכרום
אלצאלמין יתתבעון ערום ילינו מבלי
לבוש ואין כסות בקרה פהם יביתון

אחז ג̇ ב̇ מלרע וחד מלעל חי̇ אחז והנה אחז בקרנות המזבח שמאו ול̇ בעשתו ולא אחז ה̇ הארץ לעדיה בגבלת יצב גבלת עמים חס̇ דחס̇ ואסיר
גבולת עמים גבולת כתב̇ אתה הצבת כל גבולות כת̇ גבלות ישיגו גבלות כת̇ בלילו מבלילו ג̇ אם יגעה שור השכון באהלו מבלילו בשוה
בלילו יקצירו

עראיא בלא לבאס ולא כסוה להם פי
אלקר מזרם הרים ירטבו ומבלי מחסה
חבקו צור מן סיל אלגבאל ירטבון ומן
עדם אלכן קד לאזמו אלצואן יגזלו משד
יתום ועל עני יחבלו יגצבון איתאם מן
עאדתהם אלנהב ועלי אלצעפא יסתרהנון
ערום הלכו בלי לבוש ורעבים נשאו
עמר פימשון עראיא בלא לבאס ויחמלון
אגמארהם גיאעא בין שורתם יצהירו
יקבים דרכו ויצמאו ובין אסוארהם
יקיילון ויעצרון להם תגארא ומעאן
יעטשון מעיר מתים ינאקון ונפש
חללים תשוע ואלוה לא ישים תפלה
פראימא אלהתם מן אלקתלי ישתגית
ונפס אלצרעא תגות ואללה לם יצער
אלספה המה היו במרדי אור לא הכירו
דרכיו ולא ישבו בנתיבתיו והם ממן
כאנו אעדא אלנור כאנהם לם יתבתון
טרקה ולם יגלסון פי סככה פיחתשמון
לאור יקום רוצח יקטל עני ואביון
ובלילה יהי כגנב בל פי אלנור יקום
אלקאתל מנהם יקתל אלצעיף ואלמסכין
ויכון בלליל כאלסארק ועין נאף שמרה
נשף לאמר לא תשורני עין וסתר

וכו׳ שם קר׳ דכות

פנים ישים ועין אלזאן מנהם תר צ
אלגלס קאילא לא תלמחני עין ומואדה
אלוגוה יסתר חתר בחשך בתים יומם
חתמו למו לא ידעו אור ואלסארק מנהם
קד נקב פי אלצלאם ביות כאנת מכתומה
נהארא לם יחתשמו אלנור כי יחדו
בקר למו צלמות כי יכיר בלהות צלמות
והם אגמעין אלנהאר ענדהם כאלגבס
כמאך ערפו אלנכאל ואלגבס קל הוא על פני
מים תקלל חלקתם בארץ לא יפנה
דרך כרמים פמא אסרעה כאנה יגרי
עלי וגה אלמא חין תדם שיעתהם פי
אלבלאד ולא יולאבה סטריק אלעמארה
ציה גם חם יגזלו מימי שלג שאול
חטאו אלצי מפאזה ואלחמא ינפד
ענהא פיהא מא אלתלג ומא אשקאהם
פי אלתראב ישכחהו רחם מתקו רמה
עוד לא יזכר ותשבר כעץ עולה
ותנסאה אקראבה וכאן אלרמה קד
אסתחלתה פלא ידכר ואנכסר כאלעוד
אלבור רעה עקרה לא תלד ואלמנה
לא ייטיב אלמראעי אלעאקר לא תלד
פי צלמהא ולא יחסן פי אלארמלה
ומשך אבירים בכחו יקום ולא יאמין

לאור צ׳ קמ״ץ ויקרא אלהים אשים מחשך נקוה יוציאני משפטו ויצא לאור צלמות יקום רצח ה׳ תפלה ג׳ ובנביאי שמרון ואלוה לא ישים
תפלה ולא נתן תפלה ה׳ על פני מים ה׳ ופרשי מכמרת השלח מים נדמה שמרון קל הוא חק חג ה׳ רוצח הרוצח ד׳ מ״ל לנוס שמה דאז
יצדיל לנוס שמה דיהושע אז ישוב הרוצח לאור יקום רוצח ה׳ חטאו ג׳ קמ׳ בחטאתם אשר חטאו והלכו בעורים כי לי״ חטאו שאול חטאו

בחיין ויגאזב אגלא בקותה וטורד
אקאמתה יקום ולא יומן בחיאתה יתן
לו לבטח וישען ועיניהו על דרכיהם
אן אלה יעטיה אלאתקאחתי יתכל ועינאה
עלי גמיע טרקהם רומו מעט ואיננו והמכו
ככל יקפצון וכראש שבלת ימלו פארתפעו
מן בינגא קורכם עקלול סיפנון ויתמא
חנון וכסאיר אלצאמין ינצמון וכראס
אלסנבלה ינקצפון ואם לא אפו מי יכזיבני
וישם לאל מלתי ואן לם יכון כדאך פמן
יכדבני ויציר כלאמי ליס במא קלת
ויען בלדד השחי כה
ויאמר פאגאבה בלדד אלשוחי וקאל
בקול מכתצרה המשל ופחד עמו עשה
שלום במרומיו אלסלטאן אלפזע מעה
והו צאנע אלסלאמה פי רפעה היש מספר
לגדודיו ועל מי לא יקום אורהו והל
מוגוד אחצא לכראדיסה ועלי מן לם
יתבת נורה ומה יצדק אנוש עם אל
ומה יזכה ילוד אשה ומא יחתג אלאנסאן
מע אלטאיק ומא יזכו אלמולוד מן אמ
אמראה הן עד ירח ולא יאהיל וכוכבים
לא זכו בעיניו הודא חתי אלקמר לא
ירמע ולא אלכואכב תזכו בחצרתה אף

כי אנוש רמה ובן אדם תולעה פכיף
אלאנסאן אלדי הו רמה ואבן אדם אלדי הו
דוד ויען איוב
ויאמר פאגאבה איוב וקאל מה עזרת
ללא כח הושעת זרוע לא עז לעמרי מא
אעגת מן לא קוה לה ולא אגתת דראעא
לא עז להא מה יעצת ללא חכמה ותושיה
לרב הודעת מא משורתך למן ליס לה
חכמה ולכתיר אלפלספה אלמערפה את
מי הגדת מלין ונשמת מי יצאה ממך
ולא אכברת אחד בכלאם ולא חכמה
אחרא כרגת מן ענדך הרפאים יחוללו
מתחת מים ושכניהם והודא אלשגעא
יצרעון מן גזאיר אלבחר וסאיר אלעמאה
ערום שאול נגדו ואין כסות לאבדון
מן ענד אלדי אלתרא ענדה עריאנא ולא
כסוה ללהלאך נטה צפון על תהו תלה
ארץ על בלימה אלמאד אלסמא עלא
אלתיה ואלמעלק אלארץ לא עלא שי צרר
מים בעביו ולא נבקע ענן תחתם אלצאר
אלמא פי גיומה ולא ינשק אלגמאם דונהא
מאחז פני כסה פרשז עליו עננו
מאסך וגה אלכרסי ורכם עליה גמאמה
חק חג על פני מים עד תכלית אור עם

ועל מי ד ועל מי נטשה ועל מי הרימות קול וחבדו ועל מי לא יקום אורהו ה אפו ד חס א ואיה אפו תקותי מי יתן אפו דעו אפו כי אלוה ואם לא אפו
תכלית ה החקר אלוה תמצא תכלית שנאה שנאתים עד תכלית אור עם חשך ולכל תכלית הוא חוקר ועד תכלית בית אלישיב

חשך ורסם חגאבא עלי וגה אלמא אלא
פנא אלנור מע אלצלאם עמודי שמים
ירופפו ויתמהו מגערתו ואעמאד אלסמא
תרפרף ותבהת מן זגרתה בכחו רגע
הים ובתובנתו מחץ רהב ובקותה זגר
אלבחר ובפהמה אוהן פתנתה ברוחו שמים
שפרה חללה ידו נחש ברח ובאמרה
חסן אלסמאואת ואדרעת קדרתה אלתנין
אלמחיט הן אלה קצות דרכו ומה שמץ
דבר נשמע בו ורעם גבורתו מי יתבונן
הודי הדה כבעץ או צאפאה פאי שין מן
אלאמור סמענה ורעב גברותה מן יפה
מהו כז ויסף איוב
שאת משלו ויאמר ועאוד איוב צרב
מתלה וקאל חי אל הסיר משפטי ושדי
המר נפשי וחק אלטאיק אלדי אזאל חכמי
ואלכאפי אלדי אמר נפסי כי כל עוד נשמתי
בי ורוח אלוה באפי אנה מא דאמת
נפסי פי ורוח אללה פי אנפי אם תדברנה
שפתי עולה ולשוני אם יהגה רמיה אן
תכלמת שפתיי בגור ולסאני לא ידרס
ארבא חלילה לי אם אצדיק אתכם עד 106
אגוע לא אסיר תמתי ממני ואעוד
בנפסי אן אזכיכם ולי אן אתופא לא אזיל

צחתי מן קולי בצדקתי החזקתי ולא
ארפה לא יחרף לבבי מימי וקד תשדדת
פי צלאחי ולא ארכיה כמא לם יכן יעקלבי
מן עמרי יהי כרשע איבי ומתקוממי
כעול פכיף יכון עדוי כצאלם או מקאומי
כגאיר כי מה תקות חנף כי יבצע ישל
אלוה נפשו ומא רגא אלדנס אד יטמע
והל יסלי אללה נפסה הצעקתו ישמע אל
כי תבוא עליו צרה או יסמע אלטאיק
צראכה אדא חלת בה שדה אם על שדי
יתענג יקרא אלוה בכל עת או יתדלל
עלי אלכאפי או ידעו אללה פי כל וקת אורה
אתכם ביד אל אשר עם שדי לא אכחד
ואנא אדלכם עלי קדרה אלטאיק ואלדי
ענד אלכאפי לא אכתמה הן אתם כלכם
חזיתם ולמה זה הבל תהבלו והודאכם
כלכם קד שאהדתם דלך ולמא דא גלור
תגתרון זה חלק אדם רשע עם אל
ונחלת עריצים משדי יקחו אן הדא
נציב אלאדמי אלצאלם מן ענד אללה ונחלה
אלגאהבין מן אלכאפי יאכדונהא אם
ירבו בניו למו חרב וצאצאיו לא ישבעו
לחם אן כתרו בנוה פאלי אלסיף ודריה
לא תשבע טעאמא שרידו במות יקברו

אורה ב̇ בתרי ל̇יש צדה אורה אתכם ביד אל — יקחו ו̇ קמצ̇ אשה זונה וחללה ב̇ בו ובליעל כקוץ מנד אהליהם וצאנם נפש אכלו חסן ויקר המה
בניך ובנותיך יקחו והאלמנה אשר תהיה אלמנה ומבניך אשר יצאו ממך וחברו משדי יקחו

ואלמנותיו לא תבכינה ושרידיה במות
ידפנון וארמלה לא יבכין עליהם מן
שגלהן כמא איב אכרי אם יצבר כעפר
כסף וכחמר יכין מלבוש ואן צבר אלפצה
כאלתראב והיא מלאבסא כאלטין יכין
וצדיק ילבש וכסף נקי יחלק פיה ידר
ראך ואלצאלח ילבסה ומאלה אלברי יקסמה
בנה כעש ביתו וכסכה עשה נצר ובנא
ביתה כאלענכבות ועמל עושא כצ׳ל
אלעריש עשיר ישכב ולא יאסף עיניו
פקח ואיננו ואן אנצגע והו גני פליס
ינצם חתי יפתח עינה פאדא ליס הו
תשיגהו כמים בלהות לילה גנבתו
סופה ודרכה אלליל כמא בסרעה וכאן
אזובעה חמלתה לילא ישאהו קדים
וילך וישערהו ממקומו או ריח אלקבל
חמלתה גפלה פמצא או נקלה מן מוצעה
וישלך עליו ולא יחמל מידו ברוח
יברח ויטרח עליה מן לא ישפק עליה
מן ידה יהרב הרובא ישפק עלימו
כפימו וישרק עליו ממקומו ומן
יספק כפיה עליה שאמת ויצפר עליה
מן מוצעה הדרא כי יש לכסף מוצא
ומקום לזהב יזקו אד מוצע כאן פיה

ללפצה מכרגא ותצפאה ללדהב ברזל
מעפר יקח ואבן יצוק נחושה וחדיד
יוכד מן תראבה ונחאס יצב מן חגארתה
קץ שם לחשך ולכל תכלית הוא חוקר
אבן אפל וצלמות געל אגלא אלי חלול
אלצלאם פיה וכדאך לכל פאן הו מסתברי
אלי דאת אלאפל ואלגבס פרץ נחל מעם
גר הנשכחים מני רגל דלו מאנוש
נעו ואתגר אלואדי מן חית יגאור פצאר
אלמנסיון מן ארגל אלגריבה קד צ׳עפו
מן אלנאס ואצ׳טרבו ארץ ממנה יצא
לחם ותחתיה נהפך כמו אש וארץ
מנהא יכרג אלטעאם אנקלבת כדרל
גמיעהא וצארת כאלנאר מקום ספיר
אבניה ועפרת זהב לו ומוצע מן ח
חגארתהא אלמהא ומן תראבה אלדהב
נתיב לא ידעו עיט ולא שזפתו עין איה
וסכה לא יערפהא אלטיר מתלא ולא
תלחצה עין אלחדאה תבלגא לא הדריכוהו
בני שחץ לא עדה עליו שחל חתי בני
אלסבאע לם יטוה ולא אלשבל מתאיה
בחלמיש שלח ידו הפך משרש הרים
מד ידה אלי צלודהא וקלב גבאלהא מן
אצולהא בצורות יארים בקע וכל

ישפוק ג׳ ב׳ חס וחד מל אם ישפק עפר שמרון ישפק עלימו כפימו כי יסיף על חטאתו פשע בתריה מל — יקח ג׳ ב׳ ד קמ וחד פת יקח נא מעט
מים גם שבי בבור ברזל מעפר — בצורות בצורות ב׳ מל והנשמות והנהרסות בצורות ישבו בצורות יאלים

תכן ג וחס ושמים בזרת תכן מי תכן את רוח יע ומים תכן במדה לרוח ג קמ והשלשית תזרה לרוח לעשות לרוח ומה יתרון לו שיעמל
לאדם ה קמ מי שם פה ידעתי יע והצרתי לאדם ויאמר כמיס הפניס וכל קהלת דכות במא כי לאדם שטוב לפנין

יקר ראתה עינו ושקק לגאנא מן
צואותהא וכל אמר עזיז קד סבק פי
עלמה מבכי נהרות חבש ותעלמה יצא
אור ומגיץ אלאנהאר קד חבסהא וגבא
יאהא אכרגהא אלי אלנור והחכמה מאין
תמצא ואיזה מקום בינה ואלחכמה כאן
מן אין תוגד ואי מוצע פיה הוא אלפהם
לא ידע אנוש ערכה ולא תמצא בארץ
החיים ולא יעלם אלאנסאן קימתהא
ולא תוגד פי דאר אלאחיא תהום אמר
לא בי היא וים אמר אין עמדי ולו
אמכן אלגמר לקאל ליס הי פיי וכדאלך
אלבחר לו גאז אן יקול ליס הי ענדי לא
יתן סגור תחתיה ולא ישקל כסף מחירה
ולא יעטא אלאבריז בדלהא ולא יוזן
אלמאל תמנהא לא תסלה בכתם אופיר
בשהם יקר וספיר ולא תקאס בפצוץ
אופיר ולא באלבלור אלעזיז אלמהא
לא יערכנה זהב וזכוכית ותמורתה
כלי פז ולא יקאומהא אלדהב פכית אל
זגאג ולא בדלהא סאיר אני אלפוד
ראמות וגביש לא יזכר ומשך חכמה
מפנינים ואלמרגאן ואלאסתבראק לא
ידכראן מעהא ומד אלחכמה אעז 107

מן אלגואהר לא יערכנה פטדת כוש
בכתם טהור לא תסלה ולא יקאומהא
זברגד אלחבשה ובאלפצוץ אלנקייה לא
תקאס והחכמה מאין תבוא ואיזה מקום
בינה ואלחכמה כדאך מן אין תצל אלינא
ואי מוצעהא אלפהם פיה ונעלמה מעיני
כל חי ומעוף השמים נסתרה וקד כפית
מן עין כל חי מן טאיר אלסמא קד
אנסתרת אבדון ומות אמרו באזנינו
שמענו שמעה וכאן אהל אלהלאך ואלמות
יקולון באדאננא סמענא כברהא ש
אלהים הבין דרכה והוא ידע את מקומה
לאכן אללה אלעאלם בטריקהא והו אלעארף
במוצעהא כי הוא לקצות הארץ יביט
תחת כל השמים יראה לאנה אלי אקאצי
אלארץ ילתפת ומא תחת גמיע אלסמא
יראה לעשות לרוח משקל ומים תכן
במדה וקד צנע ללריאח וזנא וללמא
הייא כילא בעשתו למטר חק ודרך
לחזיז קלות ועמל ללמטר רסמא ו
וטרק ללפקיע אצואתהא אז ראה
ויספרה הכינה וגם חקרה חינאיד ראהא
וקצהא והייאהא ואסתכראהא ויאמר
לאדם הן יראת אדני היא חכמה וסור

וכל קהלת דכות במא

בארץ החיים ב אמרתי לא אראה אמרת אתה מחסי ולא תמצא יתן ז וכי יתן מים איש לפי פקדין ויאמרו אם מצאנו חן יתן לנו שבעה אנשים
את אבישג השנמית ויאמר נעמן ולא לא יתן סגור תחתיה וחד ויתן בין השמים ובין הארץ ג פיסו מן ז מלין ג מן צר וג מן צר ומניעי
והוא מאשר שמנה ונדיב נדיבות אלהים הבי כה ג פיסו כל מליהון מפיק הי אם אחרת יקח לו והשבתי כל משושה אז ראה ויספרה

מרע בינה: תסקט לא ארמיין אן תקוא
אלה היא יצא: כמה ולזוול ען אשר פהם
איצא: ויסף איוב כט
שאת משלו ויאמר: פעאוד איוב צרב
מתלה וקאל: מי יתנני כירחי קדם כימי
אלוה ישמרני: מן יצנעני כאלשהור
אלקדימה כאיאם כאן אללה יחפצני בהלו
נרו עלי ראשי לאורו אלך חשך: וכתל
וכתלמיעה סראגה עלא ראסי וכנת
עלי נורה אסיר פי אלצלאם: כאשר הייתי
בימי חרפי בסוד אלוה עלי אהלי: וכמא
כנת פי איאם נעמתי ועצבה אללה עלי
כבאי: בעוד שדי עמדי סביבותי נערי:
ומא דאם כאן אלכאפי מעי וגלמאני
חולי: ברחץ הליכי בחמה וצור יצוק
עמדי פלגי שמן: וחין כאן סעיי ירחץ
פי אלסמן מתלא ואלצואן יצבלי אקסאם
אלדהן שבהא: בצאתי שער עלי קרת
ברחוב אכין מושבי: וכנת אכרג אלא
אלמחל ענד אלמסקף ופי אלרחאב אהיי
מגלסי: ראוני נערים ונחבאו וישישים
קמו עמדו: וראוני אלאחדאת פאכתבו
ואלכהול וקפו או קאמו: שרים עצרו
במלים וכף ישימו לפיהם: ואלרוסא אחבסו

אלכלאם ויצירון ידהם עלי פמהם: קול
נגידים נחבאו ולשונם לחכם דבקה:
וצות אלמדברין קד אכתבו ולסאנהם קד
לצק בחנכהם: כי אזן שמעה ותאשרני
ועין ראתה ותעידני: לאן אדאנהם סמעת
בי פמדחוני ועיונהם ראתני פשהדו
לי: כי אמלט עני משוע ויתום ולא
עזר לו: לאני אפלת צעיפא מגותא
ויתים לא מעין לה: ברכת אבד עלי
תבא ולב אלמנה ארנן: ורעוה אלהאלך
תאתיני וקלב אלארמלה ארנן: צדק
לבשתי וילבשני כמעיל וצניף משפטי:
וקד לבסת אלעדל מתלא ולבסני ושמלני
אלחכם כממטר או צניף: עינים הייתי
לעור ורגלים לפסח אני: וכנת לאלאעמא
מקאם אלעינאן וללאזמן מקאם אלרגלין:
אב אנכי לאביונים ורב לא ידעתי
אחקרהו: ומקאם אלאב לליתאמא ואי
חכם לא אעלמה אסתבריתה: ואשברה
מתלעות עול ומשניו אשליך טרף:
וטול מא כסרת אניאב אלגאיר וטרחת
מן אניאבה אלפריסה: ואמר עם קני
אגוע וכחול ארבה ימים: פקדרת אני
לא אתופא אלא מע מנזלי וכאלרמל אטיל

מלים במלים: הלהוכח מלים הלא הס יורוך הוכח בדבר אחבירה עליכם במלים ותדכאונני במלים שדים עצלו חתו לא ענו מלתי כתר לי זעיר וג'
מלים יענני ... אלי ד' השמחים אלי גיל תבוא בכלח אלי קבר וצפוי הוא אלי חרב שרשי פתוח

פי אעמרי שרשי פתוח אלי מים וטל
ילין בקצירי ואן ענצרי מנפתח אלא
למא ואלטל יבית פי זרעי סרמדא כבודי
חדש עמדי וקשתי בידי תחליף ואן
כרמי גדיד מעי וקוסי פי ידי תתבדל לי
שמעו ויחלו וידמו למו עצתי וכאן
אקום יסמעו מני ויצברון ויסכתון ל
למשורתי אחרי דברי לא ישנו ועלימו
תטף מלתי ובעד כלאמי לא יתנו ועליהם
ידר כלאמי ויחלו כמטר לי ופיהם פערו
למלקוש וירגוני כאלמטר וכאנהם פערו
אפואההם ללקיס אשחק אלהם לא
יאמינו ואור פני לא יפילון ואן צחכת
מקאבלתהם לא יאמנו בה ונור וגהי
לא יקעון אבחר דרכם ואשב ראש
ואשכון כמלך בגדוד כאשר אבלים
ינחם וכנת אכתאר מן טרקהם מא
אגלס פיה ראסא ואסכן בינהם כאלמלך
פי כראדיסה והם בין ידי כמן יעאזי
אחזנא ועתה שחקו עלי צעירים
ממני לימים אשר מאסתי אבותם
לשית עם כלבי צאני ואלאן צחך בי
מן הו אצגר מני פי אעמר ומן כנת
אזהד פי אבאהם אן אגעלהם מעא

כלאב גנמי גם כח ידיהם למה לי עלימו
אבד כלח תם אקול למא ואלי קוה
ידהם וקד צאע מעהם אלהרם בחסר
ובכפן גלמוד הערקים ציה אמש שואה
ומשאה והם פי עוז ופי גוע מישום
כאנהם פארין מן מפאזה צלמא כאויה
ומכואה הקטפים מלוח עלי שיח
ושרש רתמים לחמם וקאטפין מלוח
ורק אלשגר ומן אצול אלרתם טעאמהם
מן גו יגרשו יריעו עלימו כגנב ומן
ראבל אלבלד יטרדון ויגלבון עליהם
כאלסארק בערוץ נחלים לשכן חרי
עפר וכפים פהם פי ארהב אלאודיה
יסכנון ופי תקאב אלתראב ואלצכור בין
שיחים ינהקו תחת חרול יספחו פישנהו
אלדי בין אלשגר ינהקון ותחת אלחרשף
יתערצון בני נבל גם בני בלי שם נכאו
מן הארץ והם דוי אלספה תם דוי לא
אסם להם צעפו מן אלבלאד ועתה
נגינתם הייתי ואהי להם למלה ואלאן
צרת בלחנהם וכנת להם כלאמא תע
תעבוני רחקו מני ומפני לא חשכו רק
כרהוני ובעדו עני ומן וגהי לם יצדו
אלבצאק כי יתרו פתחו ויענני ורסן

אשכון ב מל מרום וקדוש אשכון ואשכון כמלך בגדוד ... אליהם ב בסיפ חד מל וחד חס אשתן אליהם וילבו אליפז ... פתח ב כי יתרי פתח
נראה אם פרחה הגפן פתח וחד ופתח כרובים ...

מפני שלחו ולמא חל רבאטין ועדבני וא
רסן מן בין ידיי כעת בה׃ על ימין פרחח
יקומו רגלי שלחו ויסלו עלי ארחות אידם׃
קאמו ען ימיני כאלעבאריש וכלו פיה
רגליי וגעלו עליי מחגה טרקאת תעסהם׃
נתסו נתיבתי להותי יעילו לא עזר למו׃
ושעתו סבלי מן גיר אן ינתפעו באדאיי
כביר מעין להם׃ כפרץ רחב יאתיו תחת
שאה התגלגלו׃ ובאלתגרה ואוסעה מן
אלמא כדאך יאתון או פי מכאן כוי יתדח
רגון׃ ההפך עלי בלהות תרדף כרוח נדבתי
וכעב עברה ישעתי׃ כדאך תקלב עליי
אלנכבאת וקד אנכלב כאלריח גמיע נבלי וגאהי
כאלגים גאתי׃ ועתה עלי תשתפך נפשי
יאחזוני ימי עני׃ ואן פנפסי עליי תתסאפך
אד חאזוני איאם אלצעה׃ לילה עצמי נקר
מעלי וערקי לא ישכבון׃ וכאן עצאמי
תקלע מני לילא ועירוקי לא תסכן׃ ברב
כח יתחפש לבשי כפי כתנתי יאזרני׃
ובגהד מן קוה אתדרע לבאסי וכמקדאר
תוניתי ודרני׃ אמא׃ הרני לחמר ואתמשל
כעפר ואפר׃ וקד רמאני עלי אלטין חין
מאתלת אלתראב ואלרמאד׃ אשוע אליך
ולא תענני עמדתי ותתבונן בי׃ ואן א

אסתגית אליך לם תגיבני ואן וקפת ופה
מתני׃ תהפך לאכזר לי בעצם ידך תשטמני׃
פאנך תנקלב עליי חנקא ובעצם ידך
תתהדדני׃ תשאני אל רוח תרכיבני׃
ותמגגני תשוה׃ פתחמלני ועלי אלריח
תרכבני ותמוגגני באלפקה׃ כי ידעתי מות
תשיבני ובית מועד לכל חי׃ הו אני ערפת
אנך תרדני אלי אלמות הו בית מעד לכל חי׃
אך לא בעי ישלח יד אם בפידו להן שוע׃
ויקינא אנה בלקע לא ימד נאצר פיה ידה
והו וכם ליס להם פיה מגית׃ אם לא בכיתי
לקשה יום עגמה נפשי לאביון׃ ואתלא
אן אסכת בלא בכא למן דהרה צעב
ותגתם נפסה ללמסכין׃ כי טוב קויתי
ויבא רע ואיחלה לאור ויבא אפל׃ אד
רגות כיר פאתאני שר ואנצרת לאלנור
פאתאני אלאפל׃ מעי רתחו ולא דמו קדמני
ימי עני׃ ואמעאי תגלי ולא תהדא ממא
תלקאני איאם אלצעה׃ קדר הלכתי בלא
חמה קמתי בקהל אשוע׃ ומצית פיסואד
מן גיר שמס וקמת פי אלגוק אגות׃ אח
הייתי לתנים ורע לבנות יענה׃ וכאני צרת
אכא ללעכבר וצאחבא ללנעאם׃ עורי
שחר מעלי ועצמי חרה מני חרב׃ ואסוד

וסימנ׳ וקדמנית אל תתבננו עמדתי ותתבונן בי התבננת עד רחבי ארץ ושא לשנ׳ של׳ ·–· שלחו ג׳ ואת האיש ואת כל משפחתו ורסן מפני שלחו רגלי שלחו ·–·
כתנתי ב׳ כפי פשטתי ·–· כרוח ב׳ קמצ׳ ועוננו כרוח ישאנו תלדף כרוח ·–· וחד כרוח קדים אפיצם ·–· ג׳ חס בל״ש והגבעות התמגגו ברביבים תמגגנה
ותמגגני תשוה כת׳ ·–· הלכתי ג׳ ב׳ פת׳ וחד קמ׳ כל היום קדר הלכתי ·–· חרה ב׳ מלעל למען יחם וחרה נחשתה ועצמי חרה מני חרב ·–·

קריא
ב׳ מצידך
ג׳ תושיה חס
ב׳
ל׳ ד׳ וכל שס אנש דכות
ב׳ חס
ג׳
ד׳
ל׳ ב׳ מלעל

ג׳
ג׳ ב׳
חס
וכל שס אנוש דכות
ב׳ וחס
ו׳ חס
ב׳
ב׳
ב׳ וחס
ג׳ חס בל״ש

109

גלדי מן פוק לחמי ועצמי נכר מן אלסמום
ויהי לאבל כנרי ועגבי לקול בכים וצאר
טנבורי חזנא וברבט קיתארי צות בכא
ברית כרתי לעיני ומה אתבונן על בתולה
וכנת קד עהדת עהדא מע עיני פמא אלת
אתפת אלי בהכלה ומה חלק אלוה ממעל
ונחלת שדי ממרמים ומא נציב אלאה
מן אלעלו ונחלה אלכאפי מן ארפע הלא
איד לעול ונכר לפעלי און אלא אתעס לל
גאיר ואלתבאר לפעלה אלגור הלא הוא יראה
דרכי וכל צעדי יספור אלא אנה יראטרקי
וגמיע כטאי יחציה אם הלכתי עם שוא
ותחש על מרמה רגלי או מצית מע דוי
אלזור ואן אסרעת רגלי אלי אלמכר ישקלני
במאזני צדק וידע אלוה תמתי אסאל
אללה אן יזנני פי מיזאן עדל פאנה יעלם
בצחתי אם תטה אשורי מני הדרך ואחר
עיני הלך לבי ובכפי דבק מאום פאן
מאלת קדמיי מן אלטריק או מצא קלבי
פי תבע עיני או לזק בכפי שיא מנה
אזרעה ואחר יאכל וצאצאי ישרשו
ואנא זרעת פליאכלה אכר ודוארי
יסתאצלון אם נפתה לבי על אשה ועל
פתח רעי ארבתי ואן אנכדע קלבי עלי

אמראה או כמנת עלי באב צאחבי כמנב
הא תטחן לאחר אשתי ועליה יכרעון אחרין
פלתרצד זוגתי לאכר ויגתו עליהא גירי
כי הוא זמה והיא עון פלילים פאנה הא
פאחשה כמא אנה הו רנב אלספהא כי אש
היא עד אבדון תאכל ובכל תבואתי תשרש
והי נאר תאכל לאת אלהלאך וגמיע גלתי
תסתאצל אם אמאס משפט עבדי ואמתי
ברבם עמדי אן זהדת פי מחאכמת עבדי
ואמתי אדא כאצמוני ומה אעשה כי יקום
אל וכי יפקד מה אשיבנו ומא אעמל אדי
קאם אלטאיק לחסאבי ואדא טאלבני מא
ארד עליה הלא בבטן עשני עשהו ויכננו
ברחם אחד איס צאנעי פי בטן צנעה
והיאנא פי רחם ואחד אם אמנע מחפץ
דלים ועיני אלמנה אכלה ואקסס אן מנעת
מן אלמראד לפקרא או אשכצת עין
ארמלה ואכל פתי לבדי ולא אכל יתום
ממנה ואן אכלת כסרתי וחדי ולם יאכל
יתים מנהא כי מנערי גדלני כאב ומבטן
אמי אנחנה אן מן צבאי רבתני אלאוגאע
וכאני מן בטן אמי אסירהא אם אראה
אובד מבלי לבוש ואין כסות לאביון ואחלף
אן כנת ראיתה אלך כלא לבאס ולא כסוה

אכלה ג̇ אני טרם אכלה חצי אכלה בס ועיני אלמנה אכלה ותליין ואכלה כרגע ותבירון ולא אכל ד̇ ולא אכל ביום החדש השני ויסב את
פניו ולא אכל לחם וזה ימות בנפש מרה ואכל פתי לבדי בבטן ג̇ דגש̇ בטרם אצרך עקב את אחיו הלא בבטן עשני

109

ללמסכין׳ אם לא ברכוני חלציו ומגז כבשי
יתחמם׳ אן לא יבארכני עלא רפא צלבה
ומן גז גנמי יתדפא׳ אם הניפותי על יתום
ידי כי אראה בשער עזרתי׳ ואן חרכת
עלי יתים ידי עלי אני ארא פי אלמחל עוני
כתפי משכמה תפול ואזרעי מקנה תשבר
פלתקע כתפי מן אלמנכב ותנכסר דראעי
מן אלקצבה׳ כי פחד אלי איד אל ומשאתו
לא אוכל׳ ומא יפזעני תעס אלטאיק
וחמלתה לא אטיק׳ אם שמתי זהב כסלי
ולכתם אמרתי מבטחי׳ ואן כנת צירת
אלדהב תכלאני ולא קלת אן אלגוהר מותאקי
אם אשמח כי רב חילי וכי כביר מצאה
ידי׳ אן פרחת אן כתר מאלי ואן נאלת ידי
מנה כבירא׳ אם אראה אור כי יהל וירח
יקר הלך׳ ואן ראית שמס ילמע אוקמר
והו מאר עזיז׳ ויפת בסתר לבי ותשק ידי
לפי׳ פאנכדע קלבי פי אלסתר ובאס פמי
ידי אגלאלא לה׳ גם הוא עון פלילי כי
כחשתי לאל ממעל׳ פאנני איצא עקאב
דנב אלספהא אן גחדת אלספהא אן גחדת
אללה מן עלוה׳ אם אשמח בפיד משנאי
והתעררתי כי מצאו רע׳ ואחלף אן כנת
פרחת בוכס עאניי או צהרת עליה אדי

נשאה שר׳ ולא נתתי לחטא חכי לשאל
באלה נפשו׳ בל לם ארע לשאני אן תלטי
פיסאל סב לנפסה׳ אם לא אמרו מתי אהלי
מי יתן מבשרו לא נשבע׳ אן לם יכון
רהט כבאי וגיראני יקולו מן אעטאנא
מן לחמה נאכלה ולא נשבע׳ בחוץ לא
ילין גר דלתי לארח אפתח׳ ואקול פי
אלסוק לא יבית גריב ומצאריעי אפתח
האללאציאת׳ אם כסיתי כאדם פשעי
לטמון בחבי עוני׳ ואן כנת גטית גרמי
כסאיר אלנאס או דפנת פי מכאבי דנבי
כי אערוץ המון רבה ובוז משפחות
יחתני ואדם לא אצא פתח׳ אן ארהב
אלגמהור אלכתיר ואזרא אלעשאיר יכעני
פסכת ולם אכרג אלבאב כופא׳ מי יתן
לי שמע לי הן תוי שדי יענני וספר
כתב איש ריבי׳ פמן יעטיני מן יסמעני
ולית יגיבני אלכאפי בחדי ויכון לו כצומתי
קד כתב כתאבא׳ אם לא על שכמי א
אשאנו אענדנו עטרות לי׳ אן לם
אחמלה עלי מנכבי ואתזיין כאלתיגאן
מספר צעדי אגידנו כמו נגיד אקרבנו
ועדד כטאי אגעלה מכבראלי וכאחד
אלמדברין אקרבה׳ אם עלי אדמתי

חילי ג׳ ש׳ אדני חילי הגדול אם אשמח כי רב חילי ׃ לשאל ן׳ חס׳ וסימנ׳ ב׳ מאת אביה דשפטים לשאל לבו מלך לשאל לך לשלום דשמואל
ומי יסור לשאל לשלם לשאל אכל לנפשם לשאל באלה נפשו ׃ ג׳ מל׳ בל׳ אולי תערוצי העלה כדף תערוץ כי אערוץ המון רבה ׃
אדמתי ג׳ עד היותי על אדמתי ונתשתים על אדמתי אם עלי אדמתי ׃

תזעקון ויחד תלמיה יבכיון ואן צרכת
ארצי עליי וגמיע אתלאמהא יבכון אס
כחה אכלתי בלי כסף ונפש בעליה
הפחתי אן אכלת מן קואהא בלא תמן
וכתרת נפס אצחאבהא תחת חטה יצא
חוח ותחת שערה באשה תמו דברי איוב
פבדל אלחנטה ינבת אלשוך ובדל אלשעיר
זואן תם כלאם איוב
וישבתו שלשת האנשים האלה
מענות את איוב כי הוא צדיק בעיניו
ואנקטע הולאי אלג' אלנאס מן מגאובה
איוב אד הו צאלח ענד נפסה ויחר אף
אליהוא בן ברכאל הבוזי ממשפחת רם
באיוב חרה אפו על צדקו נפשו מאלהים
פאשתד עליהם גצ'ב אליהו בן ברכאל
אלבוזי מן עשירה רם אמא עלי איוב
פאשתד גצ'בה עלי מא זכא נפסה אכתר
מן רבה ובשלשת רעיו חרה אפו על
אשר לא מצאו מענה וירשיעו את איוב
ואמא עלי ג' אצחאבה פאשתד גצ'בה
עלי מא לם יגדו גואבא ועלי מא צ'למו
איוב ואליהו חכה את איוב בדברים כי
זקנים המה ממנו לימים ואליהו מנתצר
איוב פי אלכלאם אד הם אסן מנה פי א

אלעמר וירא אליהוא כי אין מענה בפי
שלשת האנשים ויחר אפו פלמא ראא
אליהו אנה ליס גואב מן הולאי אלג' אנאס
אשתד גצ'בה
ויען אליהוא בן ברכאל
הבוזי ויאמר צעיר אני לימים ואתם
ישישים על כן זחלתי ואירא מחות
דעי אתכם פאבתדא אליהוא בן ברכאל
אלבוזי וקאל אנא צגיר פי אלסן ואנתם כהול
לדאך פרקת ותכופת אן אכברכם בעלמי
אמרתי ימים ידברו ורב שנים ידיעו חכמה
קדרת אן דוי אלאעמאר יתכלמון ודוי
כתרת אלסנין יערפו אלחכמה אכן רוח
היא באנוש ונשמת שדי תבינם פאדא
כהא רוח פי אלאנסאן ודאך אן יכון אמר
אללה יפהמהם לא רבים יחכמו וזקנים יבינו
משפט פליס כל כתירי אלעמר יתחכמון
ולא כל אלשיוך יפהמון דאך אלחכם לכן
אמרתי שמעה לי אחוה דעי אף אני
לדאך קלת אסמעוני חתי אכבר בפהמי
אנא איצא הן הוחלתי לדבריכם אזין
עד תבונתיכם עד תחקרון מלים הודא
קד צברת לכלאמכם ואנצת לאפהאמכם
חתי נאהיתם פי אלכלאם ועדיכם אתבונן

לא מצאו ד' באו על גבים לא מצאו מים על אשר לא מצאו מענה לא מצאו מרעה גם נביאיה לא מצאו חזון ס"ו ואירא ג' כי ערום אנכי על כן זחלתי
ואירא הרבה מאד [illegible] דעי ד' מחות דעי אתכם אחוה דעי אף אני אשא דעי [illegible] למרחוק לכן אמרתי שמעה לי

והנה אין לאיוב מוכיח עונה אמריו מכם
ועדכם אתפקדם פארא ליס לאיוב מקאבל
ולא מגיבה עלא אקואלה מנכם פן תאמרו
מצאנו חכמה אל ידפנו לא איש אלא
אן כאן תקולו לה קד וגדנא חכמה לטאיק
בה ידפעה לא אנאס ולא ערך אלי מלין
ובאמריכם לא אשיבנו פהו פלם יצאפני
בכלאם ופי אקאוילכם לם יגוז אן אגיבה
חתו לא ענו עוד העתיקו מהם מלים
חתי אנדק בקום ולם יגיבו זיאדה ואנתקל
ענהם אלכלאם והוחלתי כי לא ידברו כי
עמדו לא ענו עוד פלמא צברת אי אן
לם יתכלמו ואי אן וקפו ולם יגיבו זיאדה
אחוה דעי
אענה אף אני חלקי אף אני אבתדי אנא
איצא בקסטי ואכבר במערפתי כי
מלתי מלים הציקתני רוח בטני פאנה
ממא אמתלית כלאמא צייק עליי ראיי
פי קלבי הנה בטני כיין לא יפתח כאבות
חדשים יבקע וצאר בטני בה מתלא
כבמר לא יפתח פיתנפס או כאזקאק
גדד תתשקק אדברה וירוח לי אפתח
שפתי ואענה פאתכלם חתא אתפרג
אפתח שפתי ואגיבכם אל נא אשא פני
איש ואל אדם לא אכנה ולא אחבאי

אחדא ולא אכני ארמיא אגלא לה
כי לא ידעתי אכנה כמעט ישאני עשני
כמא לם אעתאד קט אן אכניה כל ען
קליל מן פעלי הדא יקבלני צאנעי ואולם
שמע נא איוב מלי וכל דברי האזינה
ולאכן אסמע יא איוב כלאמי ואנצת
גמיעה הנה נא פתחתי פי דברה לשוני
בחכי והוא קד פתחת פמי ותכלם לסאני
בחנכי ישר לבי אמרי ודעת שפתי
ברור מללו ועלי מסתקים קלבי אקואלי
ושפתי במערפה נקייה תכלמת רוח אל
עשתני ונשמת שדי תחיני ורוח חכמה
אלה צנעתני כמאך אמר אלכאפי יחייני
בה אם תוכל השיבני ערכה לפני התיצבה
פאן אסתטעת פרד עליי או צאפפני
או אנתצב בין ידיי הן אני כפיך לאל
מחמר קרצתי גם אני והודא אנא עלי
קדרך פי אלטאקה אד מן אלטין גבלת
אנא איצא הנה אמתי לא תבעתך ואכפי
עליך לא יכבד והודא היבתי לא תהולך
וגברי לא יתקל עליך אך אמרת באזני
וקול מלין אשמע ואמא מא קלתאה
בחצרי וסמעת צות כלאמך בה זך
אני בלי פשע חף אנכי ולא עון לי מן

בטע באתנ

ולא ד ראש פסו בספ ולא נתתי לחטא חכי ולא אמר איה ולא ערך אלי מלין ולא נמצא כשיס יפות עונה ג מל מדוע באת ואין איש גם אני אבחר
בתעלליהם והנה אין לאיוב מוכיח ט זוגי מן ב חד ואל וחד ועל מיחדין ואל איתמר ועל איתמר ואל המקדש ועל המקדש ואל משאו ועל משאו ואל שדה
ועל שדה ואל ישביה ואל אליה ועל אליה ואל ההלים ועל ההלים ואל עמים ועל עמים ואל אדם ועל אדם מלאתי ג ב מל וחד חס ואת חמתשי מלאתי

אני זכי ולא בלא גרם וסאדג לא דנב לי
הן תנואות עלי ימצא יחשבני לאויב לו
ואנמא יגד עלי אלענת ויחסבני לה כאלכצם
ישם בסד רגלי ישמר כל ארחתי ויציר
עלי אלמאצר רגליי ויחפץ גמיע טרקי
הן זאת לא צדקת אענך כי ירבה אלוה
מאנוש פאנך לם תצדק בדלך אן קד רבה
אללה אכתר מן אלאנסאן מדוע אליו ריבות
כי כל דבריו לא יענה ומא נלך כאצמתה
פקלת אנה לא יגיב אלעבד עלי כלאמה
כי באחת ידבר אל ובשתים לא ישורנה
אעלם אן אלטאיק אנמא יתכלם ואחדה
ולא יחתאג אן יצהר אלתאניה בחלום
חזיון לילה בנפל תרדמה על אנשים
בתנומות עלי משכב פי מנאם ארויא
אליל פי וקת וקוע אלסבאת עלי אלנאס
ונומהם עלי מצגעהם אז יגלה אזן
אנשים ובמסרם יחתם חינד יתקדם
אלי קום ויכתם עליהם רבאטהם באמרי
להסיר אדם מעשה וגוה מגבר יכסה
ליזיל אלאדמי מן פעלה אלסו ואקתדאר
כל אמר יגטיה יחשך נפשו מני שחת
וחיתו מעבר בשלח פהו אן פעל דלך
צר נפסה ען אלהלאך וחיותה מן אלמרור

פי אלטרד והוכח במכאוב על משכבו
וריב עצמיו אתן וקד יעצה אי אצנאף
אלעפוק מצגעה ופי כתרת עצאמה אל
צלבה וזהמתו חיתו לחם ונפשו מאכל
תאוה חתי תסנק נפסה אלטעאם ואלמאכל
אלמשתהא יכל בשרו מראי ושפי עצמתיו
לא ראו ויפנא גל לחמה מן אן ינצר ותנכתר
עצאמה חתי לא תרא ותקרב לשחת נפשו
וחיתו לממתים פארא קרבת נפסה מן
אלהלאך וחיותה מן אלאמאתה אם יש עליו
מלאך מליץ אחד מני אלף להגיד לאדם
ישרו אן כאן לה עמל צאלח ואחד מן
אלף פהו כמלך יתרגם ענה ויכבר אלאדמי
במסתקימה ויחננו ויאמר פדעהו מרדת
שחת מצאתי כפר פאן אללה ירופה ויקול
חאכמא צדה ען ורוד אלהלאך קד וגדת
להו דלך דיה רטפש בשרו מנער ישוב
לימי עלומיו ויר כץ בשרה אכתר מן
אלצבי כאנה ירגע אלא שבאבה יעתר
אל אלוה וירצהו וירא פניו בתרועה
וישב לאנוש צדקתו וקד ישפע אלי
אללה פירצא ענה ויראה אלי וגהה בחצא
מקאם גלבה קום ויכאפי דלך אלאנסאן
בצלאחה ישר על אנשים ויאמר

כ״ד כת׳ יוד בסוף תיבות וק׳ ו׳ אלעזר בן דדו דשמוא׳ בימי מד״ מנה את ילדתני אל תנאי אל תלכי שאו עיניכם וראו מי לקש יב דברי כי חתח הילילו וזעקו
כי תשמחי כי תעלזי כי תפושי ותצהלי ועדי החזה וישבי ירושלם עתה סבבוני ושבי עוד פדה נפשי וחיתי ב׳ בו ושפי עצמתיו למלוכי נשאי נשים כלוהי
ממיתים ג׳ וישלח בם את האריות אך ידוע תדעו וחיתו לממתים יקדמו׳ מל׳ ושנ׳ ממתים כת׳ ובשרים ג׳ שרפים עמדים ממעל לו ב׳ בו כי באחת ידבר אל עצמתיו

חטאתי וישר העויתי ולא שוה לי׃ והו
יסתקבל אלנאס ויקול קד אכטאת ואסתחל
פקד שושתה ומא כאן ינבגי לי ואלך
פדה נפשי מעבר בשחת וחיתי באור
תראה׃ פאדא פעל דלך פקד פדא נפסה
מן אלהלאך וצארת חיותה תנצר אלנור׃
הן כל אלה יפעל אל פעמים שלוש עם
גבר׃ והודי אלטאיק יפעל הדא אלתאן
ותאלתה מא מר אלמרי׃ להשיב נפשו מני
שחת לאור באור החיים׃ ופיהא ירד נפסה
מן אלהלאך ויצי לה בנור אלחיאה׃ הקשב
איוב שמע לי החרש ואנכי אדבר׃ פאנצת
יא איוב ואסמע מני ואמסך חתי אתכלם׃
אם יש מלין השיבני דבר כי חפצתי
צדקך׃ פאן יכון לך כלאם מוגוד פרד
עלי ותכלם בה פאני אריד צלאחך׃ אם
אין אתה שמע לי החרש ואאלפך
חכמה׃ ואן לם פאסמע מני ואמסך חתי
אעלמך חכמה׃

ויען אליהוא ויאמר׃ פאגאב
אליהוא וקאל׃ שמעו חכמים מלי וידעים
האזינו לי׃ יא איה אלחכמא אסמעו כלא
מי ויא עלמא אנצתו לי׃ כי אזן מלין
תבחן וחך יטעם לאכל׃ לאן אלסמע

נפשי׳ ק וחיתו ק

ימתחן אלכלאם כמא ידוק אלחנך אלטעאם׃
משפט נבחרה לנו נדעה בינינו מה טוב׃
נכתאר לנא חכמא נערף מא בה אלצלאח
מן כלאמנא׃ כי אמר איוב צדקתי ואל
הסיר משפטי׃ ודלך אן איוב קאל קד
זכות ואלטאיק אזאל חכמי עלי משפטי
אכזב אנוש חצי בלי פשע׃ ומע זואל
חכמי אקצר ען עוז וסהמי מדנף
בלא דנבי׃ מי גבר כאיוב ישתה לעג
כמים׃ פאי רגל מתל איוב ישרב אלהזו
מתלא כשרב אלמא׃ וארח לחברה עם
פעלי און וללכת עם אנשי רשע׃ ותטרק
לאצחאב פעלה אלגור וימצי מע דוי
אלצלם׃ כי אמר לא יסכן גבר ברצתו
עם אלהים׃ אד קאל לא ירבח אלמר אן
יעוצה אלהי׃ לכן אנשי לבב שמעו
לי חללה לאל מרשע ושדי מעול׃ לדלך
יא דוי אלעלם אסמעו מני אלטאיק מעאד
מן אלצלם ואלכאפי מן אלגור׃ כי פעל אדם
ישלם לו וכארח איש ימצאנו׃ בל כפעל
אלאדמי יכאפיה וכסביל אלמר יוגדה׃ אף
אמנם אל לא ירשיע ושדי לא יעות
משפט׃ ומן אלחק איצא אן אלטאיק לא
יצלם ואלכאפי לא יעוג אלחכם׃ מי פקד

וללכת ד׳ כי תשמר את כל המצוה הזאת את יצ׳ האמרת רק ושמרו מאד וארח לחברה ה׳ עם אלהים ג׳ כי שרית עם אלהים כי עם אלהים עשה
ברצתו עם אלהים ה׳ וחד ועם האלהים וביתו ה׳

ימתו ג חס ואם ימתו תציגו לרגע ימתו כי החיים יודעים שימתו וכל אוריתא וירמיהו דכותה בר מן חד ויהיו כל האנשים אביר ב הרעים ומיליו

איוב

עליו ארצה ומי שם תבל כלה ומן וכלה
עלי אלארץ ומן בסבבה צייר אלדניא בא
באסרהא אם ישיב אליו לבו רוחו ונשמתו
אליו יאסף פכיף יצרת אליה בלה והו רוחה
ונסמתה אליה יצמהא יגוע כל בשר יחד
ואדם על עפר ישוב פיתופא גמיע אל
בשרין ואלאדמי ירגע אלי אלתראב ואם
בינה שמעה זאת האזינה לקול מלי ואן
פהמת פאסמע הדה ואנצת לכלאמי פיהא
האף שונא משפט יחבוש ואם צדיק
כביר תרשיע כיף שאני אלחכם יגבר
אמרה או אלעדל אלכביר תפלג עליה
האמר למלך בליעל רשע אל נדיבים
איקאל למלך פאגר או לאלסכי צאלם אשר
לא נשא פני שרים ולא נכר שוע לפני
דל כי מעשה ידיו כלם אלדי לם יחאבי
אלריסא ולם יתבת אלסכי בחצרת אלפקיר
אד גמיעהם צנעתה רגע ימתו וחצות
לילה יגעשו עם ויעברו ויסירו אביר
לא ביד פמנהם מן ימות טרפה ופי נצף
אליל יהתז קום פיגוזון ויזילון אלגלא
בגיר קדרה מנהם כי עיניו על דרכי
איש וכל צעדיו יראה ממא עלמה עלי
טריק כל אמר וגמיע כטאה ינצרהא

אין חשך ואין צלמות להסתר שם פעלי
און וליס צלאם ולא גלס ינסתר הנאך
פעלה אלגור כי לא על איש ישים עוד
להלך אל אל במשפט כמא אנהם ליס שי
איצא יציר עלא אמר ימנעה אלמציר
אלי אלטאיק באלחכם ירע כבירים לא חקר
ויעמד אחרים תחתם יורע אלאגלא בלא
נהאיה ויוקף אכרין מכאנהם לכן יכיר
מעבדיהם והפך לילה וידכאו ואלך
ממא יתבת אעמאלהם יקלב זמאנהם
פינכספון תחת רשעים ספקם במקום
ראים ופי מוצע אלצאלמין קד ספקהם פי
מוצע אלשאמתין אשר על כן סרו
מאחריו וכל דרכיו לא השכילו ואלך
עלי מא זאלו מן טאעתה ולם יעקלו לשי
מן סירה להביא עליו צעקת דל וצעקת
עניים ישמע ויוצל אליה צראך אלפקיר
ויסמע צראך אלצעפא והוא ישקט ומי
ירשיע ויסתר פנים ומי ישורנו ועל גוי
ועל אדם יחד והו אדא יקרר קום מן
יגלבהם ואן חגב רחמתה ענהם מן ש
יראהא ואך בלסוא עלא אדמי פראד
כאן או אמה ממלך אדם חנף ממקשי
עם כלאף מלך אלאדמי אלמראי ואלהאך

ואדם ט אין לעבד אוקיר אנוש אנבי עשיתי ארץ ביקר קדמיה על עפר יפיק תבונה מה יבין דרכו ואדם לא זכר בעיני אלהים נגבר ב בת לשנ
אונו אלהים ולא נכר שוע להלך ד וחס ואני ידעתי כי לא יתן אתכם כי מאן ש לתתי כי לא על איש מה לעני יודע להלך כל אוריתא ואיוב כי עתר בר מ
ט כי אתה תנה את נשי העדתה בנו ואמנון אל יושב בו לא ידעתי כי אתה בא אל הארץ ויקרא משה ויצו את יהושע כי אתה עמל תשכח כי אתה תבוא וכל שאר

אשועוב כי אל אל האמר נשאתי לא
אחבל ולאלהי אן יקול קד חמלת כלקי
פלא אחלכהם בלעדי אחזה אתה הרני
אם עול פעלתי לא אסיף פמן גיר אן
אעלם אנת דלני פאן כנת פעלת גורא
לם אעאוד היה מעמך ישלמנה כי
מאסת כי אתה תבחר ולא אני ומה ידעת
דבר ובעד הדא מן ענדך יכמלהא חין
תזהד פי שי ותזעם אנך אלדי תכתאר
לא אנא פמא ערפת פתכלם בה אנשי
לבב יאמרו לי וגבר חכם שמע לי ואנא
אעלם אן דוי אלחכם יקולו לי צדק ואלרגל
אלחכים יקבל מני איוב לא בדעת ידבר
ודבריו לא בהשכיל ואמא איוב פליס
במערפה יקול הדא וכלאמה פיה ליס
במעקול אבי יבחן איוב עד נצח על
תשבת באנשי און ולו שא מנשייאן
ימתחן איוב אלי גאיה פי אלרד עלי דוי
אלגי כי יסיף על חטאתו פשע בינינו
ישפוק וירב אמריו לאל לכאן יזיד
עלי כטייתה דנבא חסבך פימא הו בי
בינא ויכתר אקואלה עלי אלטאיק
ויען אליהו ויאמר
פאגאב אליהו וקאל הזאת חשבת למשפט

אמרת צדקי מאל יהל הדי קול תחסבה
חכמא או תקול אנא אעדל מן אלטאיק
כי תאמר מה יסכן לך מה אעיל מחטאתי
אן תקול אי שי ירבח לי צלאחי ומא
אנתפע מן תרך כטייתי אני אשיבך
מלין ואת רעיך עמך אנא ארד עליך
כלאמא ועלא אצחאבך מעך הבט
שמים וראה ושור שחקים גבהו ממך
אקול אלתפת אלי אלסמא אנצרהא ואלמח
אלשואהק כיף הי אשמך מנך אם
חטאת מה תפעל בו ורבו פשעיך מה
תעשה לו פאן אכטאת מא תפעלבה
ואן כתרת דנובך מא תצנע בה אם
צדקת מה תתן לו או מה מידך יקח
וכדאך אן צלחת מא אלדי תעטיה או
מא יאכד מן ידך עלי כל חאל לאיש
כמוך רשעך ולבן אדם צדקתך כל יצר
טלאחך לאנסאן מתלך וכדאך צלאחך
ינפע לאדמי כשבהך מרב עשוקים
יזעיקו ישועו מזרוע רבים ואעלם
אנה מן כתרת מא יצרך אלמגשומין
ויגוותון מן דראע מן הו אכתר מנהם
ולא אמר איה אלוה עשי נתן זמרות
בלילה ולם יקול אין אלה צאנענא

כל אורי ואיוב כי עתה במ״ט כי אתה תנה את נשי העדתה בכו ואמרו אל יושב כי לא ידעתי כי אתה בא אל הארץ ויקרא משה ויצו את יהושע כי אתה עמל תשכח כי אתה תבחר ׳ וכל שאר קריה דכות כי אתה במ׳ יב׳ כי עתה ואמר לו לא דבתה מכה ואף כי עתה הכין יא כי עתה כמנ תנאי מיושב כי עתה הזנית אפרים כי עתה ואמרו תנאו מקריה וישבו ראיתי בעיני שלחתי

מנא אלמלזמנא תמגידה עלי מר אליו
מלפנו מבהמות ארץ ומעוף השמים
יחכמנו׃ אלמעלמנא אכתר מן בהאים
אלארץ ומן טאיר אלסמא חכמנא׃ שם
יצעקו ולא יענה מפני גאון רעים׃ ואן
יצרכון הנאך מן קבל אקתדאר מן הם
אשר מנהם פלא יגיבהם׃ אך שוא לא
ישמע אל ושדי לא ישורנה׃ אמא
אלזור פאן אלטאיק לא יסמעה סמאע
תצויב ולא באפי לא יראה רויא תגויז׃
אף כי תאמר לא תשורנו דין לפניו
ותחולל לו׃ פאן קלת אנך לא דאראך
פחאכמני בין ידיה ואצבר עלי אלגואב׃
ועתה כי אין פקד אפו ולא ידע בפש
מאד׃ ואלאן אנמא איוב לם ירא דאך
לאנה מתאיבה ולם יעלם אן ואחתהא
כתיר גדא׃ ואיוב הבל יפצה פיהו בבלי
דעת מלין יכבר׃ פמעהא צאר איוב
יתכלם פאה בטהבא ויכתר כלאמה
בגיר מערפה׃

ויסף אליהוא ויאמר׃
תם עאוד אליהוא פקאל׃ כתר לי זעיר
ואחוך כי עוד לאלוה מלים׃ ארקבני
קליל אלכבר כאן קד בקי ללה עליך
כלאם אשא דעי למרחוק ולפעלי אתן
צדק׃ ארפע צני אלי בעד ואעטי צאנעי
אלעדל כאקראר׃ כי אמנם לא שקר מלי
תמים דעות עמך׃ ועלי חקיקה אן כלאמי
ליס באטל ואני מעך צחיח אלמערפה׃
הן אל כביר ולא ימאס כביר כח לב׃
אעלם אן אלטאיק כביר ולא יזהד פי
כלקה והו כתיר קוה אלעלם׃ לא יחיה
רשע ומשפט עניים יתן׃ ולא יחיי
צאלמא עלי אבאחתה דאך וחכם אלצעפי
יעטיהם׃ לא יגרע מצדיק עיניו ואת
מלכים לכסא וישיבם לנצח ויגבהו׃
ולא ינקץ מן צאלח עאיתה ולא מן
אלמלוך פי אלכראסי בל יגלסהם לאבד
פישמכון׃ ואם אסורים בזקים ילכדון
בחבלי עני׃ ואן אסתחקו אן יכונו מא
מאסורין פי אלאגלאל ויעלקון בחבאל
אלעדאב׃ ויגד להם פעלם ופשעיהם
כי יתגברו׃ פאנה יכברהם בפעאלהם
ודנובהם אד יתגברון׃ ויגל אזנם ל
למוסר ויאמר כי ישובון מאון׃ ויתקדם
אליהם פי אלאדב ויקול להם אן ירגעון
מן גלהם׃ אם ישמעו ויעבדו יכלו
ימיהם בטוב ושניהם בנעימים׃ פאן

יחיה ז̇ והכה דוד את הארץ ואיש ואשה לא יחיה דוד אולי יחיה את נפשך והיה ביום ההוא יחיה איש הוא את כבשו יחיה ויואב יחיה את שאר העיר לא
יחיה רשע ומשפט עניים ג̇ ופני עניים תטחנו ועניים מרודים לא יחיה רשע וכל דל ואביון דכות ברמן ויספו ענוים ביי׳ השאפים על עפר
ארץ ואיוב ד̇ והיו שלשת ונח דנאל הבל יפיפה פיהו ואיוב עבדי קיובל ד̇ מעל אדמתו מעל אדמתו יהודה אזנם יזיגל בלהין אזנם וחד יגל יבול ביה

הם סמעו ואטאעו פאנהם יפנון איאמהם
פי כֿיר וסניהם פי נעים׃ ואם לא ישמעו
בשלח יעברו ויגועו בבלי דעת׃ פאן
לם יסמעו פהם פי אלמות ימרון ויתופון
בגיר שעור בה׃ וחנפי לב ישימו אף
לא ישועו כי אסרם׃ ודנסי אלקלב יצ
יצירון אלגצב ולא יסתגיתון ממא אסר
הם אלח׳ ואלד׳ תמת בנער נפשם וחיתם
בקדשים׃ ונפוסהם תמות פי חאל אלצבא
וחיותהם פי חאל אלמבאנה׃ יחלץ עני
בעניו ויגל בלחץ אזנם׃ וממא סבילה
אן יכלץ אלצעיף מן צעפה לדאך יתקדם
אליהם פי חאל אלצגט׃ ואף הסיתך מפי צר
רחב לא מוצק תחתיה ונחת שלחנך
מלא דשן׃ פאנמא אזאחך מן אלציק
אלי סעה לא מציק פי מוצעהא וורע
כואנא ממלווא דסמא׃ ודין רשע
מלאת דין ומשפט יתמכו׃ ואנתקד
אכמלת דין אלצאלמין וחכמהם וקצא
הם אלדי ידעמונהא׃ כי חמה פן יסיתך
בספק ורב כפר אל יטך׃ אנמא אחמיה
אן יזיחך אלי כפאיה לא תמילך עקא
כל דיה׃ היערך שועך לא בצר וכל
מאמצי כח׃ איצאפה סכאך פי וקת

אלצר ולא כל תאייד קוה׃ אל תשאף
הלילה לעלות עמים תחתם׃ ולא תתשוף
עלי מר אלליל אד יזכר שעבא מכאנך
פי אמרך׃ השמר אל תפן אל און כי על
זה בחרת מעני׃ אחדר לא תולי אלבאטל
פאנך תכתאר דאך מן עדאבך׃ הן אל
ישגיב בכחו מי כמהו מורה׃ ואעלם
אן אלטאיק ימנע בקותה ומן מתלה
האדי עלי אלכיר׃ מי פקד עליו דרכו ומי
אמר פעלת עולה׃ ומן דא אפתקד עליה
אמורה ומן קאל אנת פעלת גורא׃ זכר
כי תשגיא פעלו אשר שררו אנשים׃
פאדכר לנא אן תכתר מן פעלה כמא
וצפה אלנאס׃ כל אדם חזו בו אנוש יביט
מרחוק׃ וראה כל אלאדמיין ותלפת אליה
אלאנסאן מן זמאן אלבעיד׃ הן אל שגיא
ולא נדע מספר שניו ולא חקר׃ יעלמו
אן אלטאיק כתיר אלצפה פוק מא נעלם
וליס לה סנין פתחצא או תסתכבר׃
כי יגרע נטפי מים יזקו מטר לאדו׃
ומן איאתה אנה קד ינקץ נקט אלמא
ען קום אלתי יצפי יציר אלמטר בכארה׃
אשר יזלו שחקים ירעפו עלי אדם
רב׃ אלתי תהטלהא אלשואהק ותדר

ישועו ג ואין מושיע דתהלים ישועו מזרוע רבים לא ישועו כי אסרם ... ורב ג קמץ פנעים אלפים כפר ... ודין ב ודין רשע מלאת פתח פיך שפט צדק
וחד לפני כל ידעי דת ודין ...

בהא עלי נאס כתיר אף אם יבין מפרשי
עב תשאות סכתו ואיצא אן אצהר
בסט אלגים כאן תצלאלה כאויא הן פרש
עליו אורו ושרשי הים כסה ואדא
בסט עליה גטא אצול אלבחר מתלא
כי בם ידין עמים יתן אכל למכביר
לאנה בהא ידין אלשעוב ויעטיהם
טעאם בכתרה על כפים כסה אור
ויצו עליה במפגיעו ועלי אעמאלהם
קד מנע סגלהם ואמר פיהם במפאגי
בחרב יגיד עליו רעו מקנה אף על
עולה יתכברהם ענה אצחאבהם
ומואשיהם מע אלצעאר מן נבאתהם
אף לזאת יחרד לבי ויתר ממקומו
חתי תזעזע קלובהם לדלך תנתר מן
מואצעהא שמעו שמוע ברגז קלו
והגה מפיו יצא ויקול להם אסמעו
סמאעא ברגז צותה ודרס מן קולה
יכרג תחת כל השמים ישרהו ואורו
על כנפות הארץ ומן תחת גמיע
אלסמא יראה ונורה עלי אקטאר
אלארץ אחריו ישאג קול ירעם בקול
גאונו ולא יעקבם כי ישמע קולו ומ
ובעד יזיד צות אכר ויר עלהם בצות

אקתדארה ולא יותר פיהם אלא סמע
צותה ירעם אל בקולו נפלאות עשה
גדלות ולא נדע ויעלמון אן אלטאיק
ירעב בצותה פי אעגובאת אנה צאנע
אלכבאיר פוק מא נעלם כי לשלג יאמר
הוא ארץ וגשם מטר וגשם מטרות
עזו ומנהא אן יקול ללתלג צר אלי בלאד
קום וגית אלמטר אלמרסל תם גיות אמ
אמטאר עזה ביד כל אדם יחתום
לדעת כל אנשי מעשהו ויכתם ביד
כל אנסאן מנהם פיערף כל אמר עמלה
ותבא חיה במו ארב ובמעונתיה תשכן
ויאמר פתדכל אלוחוש עהם פי מכ
מכאמנהם ותסכן פי מואטנהא מן
החדר תבוא סופה וממזרים קרה
ותאתי אלזואבע מן כדורהא ואלקר מן
סיולה מנשמת אל יתן קרח ורחב
מים במוצק ויצנע אלגליד מן אמרה
ווסע אלמא מן מציק אף ברי יטריח
עב יפיץ ענן אורו וינקי איצא אנתקא
אלגים ותבדד אלענאן סגלה והוא
מסבות מתהפך בתחבולתו לפעלם
כל אשר יצום על פני תבל ארצה והו
פי אלמחיט יתקלב בלטפה לפעלהם

עולה העולה ה׳ מל׳ מן ההר החלק והוא מדבר עמם והעולה מתוך הפחת ואל הכתף מחוינה מקנה אף על עולה ענן ד׳ כי ענן יי על המשכן
וכסה ענן ועהד ענן הקטרת יפרץ ענן אורו וחד וענן יי עליהם

פי כל מא יאמרהם עליו גהה לעמארה
מן אלארץ׳ אם לשבט אם לארצו אם
לחסד ימצאהו׳ אמא לאדב או לאסת
חקאק כלרה או לפצל יוגבהם׳ האזינה
זאת איוב עמד והתבונן נפלאות אל׳
ואנצת לדלך יא איוב קף ותפהם עגאיב
אלטאיק׳ התדע בשום אלוה עליהם
והפיע אור עננו׳ אתעלם כיף יציר
אללה דלך עלי קום ויצהר להם סבר
ענאיה׳ התדע על מפלשי עב מפלאות
תמים דעים׳ או תערף כיף תסקים אלגמאם
ומעה עגאיב אלצחיח אלמערפה׳ אשר
בגדיך חמים בהשקט ארץ מדרום׳
כמא תעלם כיף אן תיאבך חאמיה
אדא קרת אלארץ מן ריח אלגנוב׳ תרקיע
עמו לשחקים חזקים כראי מוצק׳ פהל
תעלם מעה כיף גלד אלסמא וצארת
שדאדא כמראיה מפרגה׳ הודיענו מה
נאמר לו לא נערך מפני חשך׳ פעלמנא
מא נקול לה מן חית לא נצאפיה מן
קבל אלצלאם׳ היספר לו כי אדבר אם
אמר איש כי יבלע׳ והל ינקצי מא
יקץ ענה אד תכלמת ומן קל מן אלנאס
אן וצפה יפנא׳ ועתה לא ראו אור בהיר
הוא בשחקים ורוח עברה ותטהרם׳
פהו אלאן כמן לם ירא נורא ואצחא פי
אלשואהק בעד מא מרת אלריח פאצחת
הא׳ מצפון זהב יאתה על אלוה נורא
הוד׳ וכמא יאתא באלדהב מן מעאדנה
כדאך תסתכרג אלמערפה באן אללה
אלמכיף אלבהא׳ שדי לא מצאנהו שגיא
כח ומשפט ורב צדקה לא יענה׳ ולאנפי
לם נגד וצף כתרה קדרתה ומעראך
פלא יצעף אלחכם לכתרת עדלה׳ לכן
יראוהו אנשים לא יראה כל חכמי לב׳
לדלך יכאפונה אלנאס לא יראה גמיע
אלחכמא׳

לח ויען יהוה את איוב מן הסערה
ויאמר׳ תם אגאב אללה איוב מן ריח
אלעאצף פקאל לה׳ מי זה מחשיך עצה
במלין בלי דעת׳ מן דא מתלך יצלם
אלחכמה בכלאם בלא מערפה׳ אזר
נא כגבר חלציך ואשאלך והודיעני׳
אן אמכנך אן תשדד חקואך פעלמני
אדא סאלתך שיא׳ איפה היית ביסדי
ארץ הגד אם ידעת בינה׳ ואין כנת חין
אססת אלארץ אכבר בדלך אן ערפתה
ופהמתאה׳ מי שם ממדיה כי תדע׳ או

ב פיסוק׳ ראש פיסו ומיצעה אם אם אם מיתר אם גבבים באו לך אם לשבט אם לארצו ׳ חמשה פיסו ראש פיסוק׳ ואם ומיצעה אם ואם בכה ואם לא השחוק
ואם מבן ששים שנה ומעלה … חזקים ג׳ וירא מיכה כי חזקים המה הנה נתתי את פניך תרקיע עמו לשחקים … יבלע ב׳ חד קמ׳ וחד פת׳ פן יבלע למלך
אם אמר איש כי יבלע … היספר ב׳ בקבר היספר לו … יאתה ב׳ מצפון זהב יאתה ואידבש כסופה …

115

מי נטה עליה קו ומן הו אצייר מסאחת
הא מתלי אן ערפתאה אומן מד עליהא
אלכיט על מה אדניה הטבעו
או מי ירה אבן פנתה ומא לעלך אן
תעלם עלי מא טבעת קואעדהא או
מן אלקא חגר זאויתהא ברן יחד כוכבי
בקר ויריעו כל בני אלהים ומא עסאך
אן תעלם ברנין גמעהם כואכב אלזמן
אד גלב גמיע מלאיכה ויסך בדלתים
ים בגיחו מרחם יצא אומן סייג אלבחר
במצאריע אדא תצדר ליכרג מן אל
חציץ בשומי ענן לבשו וערפל
חתלתו כמא צירת אלגמאם לבאסה
ואלצבאב קמאטה ואשבר עליו חקי
ואשים בריח ודלתים וכסרת עליה
שרטי וגאני צירת לה נגוראן ומצא
ריעא ואמר עד פה תבוא ולא תסיף
ופא ישית בגאון גליך כמא קלת לה
אלא ההנא תאתי ולא תזיד וההנא תצעף
קדרת אמואגך המימיך צוית בקר
ידעתה שחר מקמו והל שאהדת
פי איאמך מא אמרת בה אלנור ומא
ערפת אלסואד מוצעה לאחז בכנפות
הארץ וינערו רשעים ממנה או

אותפהם אלקדרה עלי אמסאך אכנאף
אלארץ חתי ינפץ מנהא אלטלמין תתהפך
כחמר חותם ויתיצבו כמו לבוש פתתקלב
כטין אלכאתם והם מנתצבין עליהם
כאנהם לבאס להא וימנע מרשעים
אורם וזרוע רמה תשבר וכיף ימנע מן
אלטלמין נורהם ואלדראע אלרפיעה תנכסר
הבאת עד נבכי ים ובחקר תהום התהלכת
והל דכלת וקתא מן מגיץ אלבחר או סרת
פי נהאיה אלגמר הנגלו לך שערי מות
ושערי צלמות תראה או אנכשפת לך
אבואב אלגבס התבננת עד רחבי ארץ
הגד אם ידעת כלה והל תפהמת אוסאע
אלארץ פאכבר בדלך אן ערפת שימנה
אי זה הדרך ישכן אור וחשך אי זה
מקמו ופי אי טריק יסכן אלנור תאבתא
ואלטלאם אין מוצעה דאימא כי תקחנו
אל גבולו וכי תבין נתיבות ביתו אד
כנת תאכדה אלי תכמה או תפהם סכך
מנאזלה ידעת כי אז תולד ומספר ימיך
רבים והל עלמת באנך תולד והל עדד
איאמך כתיר הבאת אל אוצרות שלג
ואוצרות ברד תראה והל וצלת חינא אלי
כזאין אלתלג או ראית כזאין אלברד

לבשו ג חס כבס בין לבשו ויזאב חגור מדן לבשו [illegible] אורם ג לא יהלן אורם ואל השמים ואין אורם וימנע מרשעים אורם [illegible] ופא ב אשליך
לכם גודל ופא ישית קדמ פת הי [illegible] וכמהו לא תסיף חס בע והשיבך יה מצרים נוע תנוע ארץ ואמר עד פה תבוא תסיף כת והולכתי עליכם
אורם גדל חמה אף היא כחתף תארב תוסף כת ושארא תוסיף כתב [illegible] לשון אוצר על בר מן ב חכב אל אוצרותיה הבאת אל אצרות שלג

אשר חשכתי לעת צר ליום קרב ומלחמה׃
אלדי צדרתהא לוקת שדה וליום חרב
ומלחמה׃ איזה הדרך יחלק אור יפץ
קדים עלי ארץ׃ ופי אי אלטריק יתקסם
אלנור או יתבדד אלשראק עלא אלארץ׃
מי פלג לשטף תעלה ודרך לחזיז קלות׃
ומן דא סואי קסם ללמגרק קנואת
וטרק ללפקיע אצואתא׃ להמטיר על
ארץ לא איש מדבר לא אדם בו׃ וקד
ימטר עלי ארץ לא אנסאן פיהא
ובריה לא אדמי בהא׃ להשביע שאה
ומשאה ולהצמיח מצא דשא׃ וישבע
אלבאויה או אלמכוה וינבת מכרג אלכלא׃
היש למטר אב או מי הוליד אגלי טל׃
והל ללמטר אב או מן ולד נדא אלטל׃
מבטן מי יצא הקרח וכפר שמים מי
ילדו׃ ומן בטן מן כרג אלגליד ורמק
אלסמא מן ולדה׃ כאבן מים יתחבאו ופני
תהום יתלכדו׃ וכיף צאר אלמא יתכאתף
כאלחגאר ווגה אלגמר תתעלק׃ התקשר
מעדנות כימה או משכות כסיל תפתח׃
והל תעקד נעאים מלאך אלתריא או
גואדב סהיל תחלל׃ התציא מזרות
בעתו ועיש על בניה תנחם׃ הידעת

והל תכרג אלכואכב פי אוקאתהא ובנאת נעש תסייר אגמעין׃

חקות שמים אם תשים משטרו בארץ׃
ומא עסאך אן תעלם מן רסום אלסמא
או תציר מן אחכאמהא פי אלארץ׃
התרים לעב קולך ושפעת מים תכסך׃
או לעלך תרפע ללגים צותך חתי קטר
אלמא יגטיך׃ התשלח ברקים וילכו
ויאמרו לך הננו׃ והל תבעת באלברוק
פידהבון ויקולון לך לביך׃ מי שת בטחות
חכמה או מי נתן לשכוי בינה׃ ומן דא
גירי געל אלתאק לאלחכמה או מן אעטי
אלמזכרת אלפהם׃ מי יספר שחקים בחכמה
ונבלי שמים מי ישכיב׃ ומן יעד מא פי
אלשואהק בחכמה או יסכב אלסמא מלא׃
בצקת עפר למוצק ורגבים ידבקו׃ ואין
כנת אד אנצב אלתראב אלי אלמרכז ואלגמאש
תלתזק׃ התצוד ללביא טרף וחית
כפירים תמלא׃ והל תציד ללבו פריסה
ובטון אלצראגמה תמלא׃ כי ישחו
במעונות ישבו בסכה למו ארב׃ אד
אכפצו פי אוטאנהם וגלסו פי אלצלאל
מכמנא׃ מי יכין לערב צידו כי ילדו
אל אל ישועו יתעו לבלי אכל׃ ומן דא
יהיי ללגראב זאדה אד אולאדה כאנהם
אלי אלטאיק יגותון ויצלון מן עדם אל

שת ד׳ כי שת לי אלהים ולא שת לבו גם לזאת גם יהוה שת קצד מי שת בטחות ... מצא ב׳ חס ולהצמיח מצא דשא ותדע ותשכל מן מצא דבר ... ב׳ מל׳ בל״ע ומי יבוא במעונותינו כי ישחו במעונות ... חקות ט׳ ח׳ מל׳ וחד חס ולא אמרו בלבבם כי חקות העמים נתן שמש לאור יומם אם לא בריתי אלה
חקות המזבח לכל חקות בית י״י מטה ל״ש חקות עולם תמיד וישתמר חקות עמרי הידעת חקות שמים

לט אלטועאס׃ הידעת עת לדת יעלי סלע
חולל אילות תשמר׃ ומא עסאך תעלם
מן ולאד ועול אלצכור או תחפט מן טלק
אלאיאיל׃ תספר ירחים תמלאנה וידעת עת
לדתנה׃ והל תחצי שהורהא פתכמלהא
חתי תעלם וקת ולאדתהא׃ תכרענה
ילדיהן תפלחנה חבליהם תשלחנה׃
וכיף תגתו פתפצך אולאדהא בעד מא
תטלק מכאצהא׃ יחלמו בניהם ירבו
בבר יצאו ולא שבו למו׃ וכיף ינקהו
בניהם ותתרבא פי אלבר ותכרג ולא תעוד
אליהא׃ מי שלח פרא חפשי ומסרות
ערוד מי פתח׃ ומן ראסואי ארסל אלוחש
חרא ואסאראת אלעבר מן חללהא׃
אשר שמתי ערבה ביתו ומשכנותיו
מלחה׃ כמא צירת אלבידא מנזלה
ומסכנה אלסבכה׃ ישחק להמון קריה
תשאות נגש לא ישמע׃ ויצחך בגמהור
קריה וגלבאת אלגלואז לא יסמע׃ יתור
הרים מרעהו ואחר כל ירוק ידרוש׃
וירוס מן אלגבל מרעאה וורא כל כצרה
ילתמס׃ היאבה רים עבדך אם ילין
על אבוסך׃ והל ישא אלרים כדמתך או
יבית עלי מעלפך׃ התקשר רים בתלם

עבתו אם ישדד עמקים אחריך׃ והל
תעקדה אלי אלתלם במיקאט או יכרב
אלאעמאק וראך׃ התבטח בו כי רב כחו
ותעזב אליו יגיעך׃ והל תתק בה אן
קותה כתירה ותתרך עליה כסבך׃ התאמין
בו כי ישוב זרעך וגרנך יאסף׃ והל תאמנה
אן ירד עליך זרעך או יגמע ביידרך׃ כנף
רננים נעלסה אם אברה חסידה ונצה׃
והל תערף כיף כנף אלמרנין נאהצה
אוריש אלחדא ואלבאזי׃ כי תעזב לארץ
ביציה ועל עפר תחמם׃ ומן אלטאיר מן
תתרך עלי אלארץ ביצהא ותסכן באלתראב
גהלא׃ ותשכח כי רגל תזורה וחית
השדה תדושה׃ ותנסא אן אלארגל תטאהא
וחיואן אלצחרא ידוסהא׃ הקשיח בניה
ללא לה לריק יגיעה בלי פחד׃ ותקסא
בניהא כאנהא ליס להא ולא תפזע אן
יציר תעבהא אלי אלפראג׃ כי השה אלוה
חכמה ולא חלק לה בבינה׃ וכאן אן אללה
קד אנסאהא אלחכמה ולא יקסם להא
שי מן אלפהם׃ כעת במרום תמריא
תשחק לסוס ולרכבו׃ ווקת תלתפע אלי
ארפע פהי תצחך באלפרס וראכבה׃
התתן לסוס גבורה התלביש צוארו

פראו והוא יהיה פרא אדם ... מי שלח פרא ... ילדין ג̇ ב̇ מל̇ וחד חס̇ ואת אחד עשר ילדין כי בראתו ילדין כי ילדין אל
אלישועו ... ומשכנותיו ב̇ ... שבותא אשר שמתי ... בתריה מל̇ ... ולא שבו ג̇ ... ולא שבו ממעלליהם ... ירוק ג̇ ב̇ חס̇
וחד מל̇ וכי ירק הזב בטהור ... ירק ... ואחר כל ירוק ידרוש ... לריק ב̇ לריק יגעתי לריק יגיעה ...

רעמה והל תעטי אלפרס אלגברוה או
תלבס ענקה אלרעב התרעישנו כארבה
הוד נחרו אימה והל תתירה כאלגראד ופי
צהילה אלבהא ואלהיבה יחפרו בעמק וישיש
בכח יצא לקראת נשק וכאנה יחפר אל
אעמאק ויסר בקוותה ויכרג תלקא אל
סלאח ישחק לפחד ולא יחת ולא ישוב
מפני חרב וללפזע יצחך ולא ינדק ומן
קבל אלסיף לא ירגע עליו תרנה אשפה
להב חנית וכידון ועליה תרין אלגעבה
ולהיב אלטבר דין ואלמזאריק ברעש
ורגז יגמא ארץ ולא יאמין כי קול
שופר והו באדתעאש יקצר אלארץ
ולא יצדק בצות אלבוק פרחא בדי שפר
יאמר האח ומרחוק יריח מלחמה
רעם שרים ותרועה והו אלי אלבוק יקול
הדא אתאני ומן בעיד ישתם אלחרב
ורעב אלריסא וגלבתהם המבינתך
יאבר נץ יפרש כנפו לתימן והל מן
פהמך ירייש אלבאזי או יבסט אלא
אגנוב אם על פיך יגביה נשר וכי
ירים קנו אם באמרך ישמך אלנסר
או ירפע וכרה סלע ישכן ויתלנן על
שן סלע ומצודה פיסכן אלצכר ויסתנד

עלי סן אלצכר וכהפה משם חפר אכל
למרחוק עיניו יביטו ומן תם אכתסב
טעאמה ועינאה תלתפת אלי אלבעד
ואפרחו יעלעו דם ובאשר חללים שם
הוא ופראכה תסתרט אלדם טבעא ואין
מא כאנת אלצרעא פהו תם

ויען יהוה את איוב ויאמר
תם אגאב אללה איוב וקאל הרב עם שדי
יסור מוכיח אלוה יעננה הל אלכצומה
מע אלכאפי מן אלארב פקד ינבגי לל
מסתקבל אללאה אן יגיב ענהא

ויען איוב את יהוה
ויאמר פאגאב איוב רבה וקאל הן קלתי
מה אשיבך ידי שמתי למו פי אני
לאהון מן אן אראדך פלדאך קד
געלת ידי עלי פאי אחת דברתי ולא
אענה ושתים ולא אוסיף ומהמא
תכלמת בואחדה פאני לא אעאוד
אלתאניה ויען
יהוה את איוב מן סערה ויאמר פאג
אללה מן ריח אלעאצף וקאל לה אזר נא
כגבר חלציך אשאלך והודיעני אן
אמכנך אן תשדד חקואך פער פע
אוא סאתך שוא האף תפר משפטי

שפר ג חס אל חכך שפר בדי שפר ומן וישלח אבשלום מרגלים עד סופה דס״פ וכל אורי דכות במ״ב והעברת שופר תרועה ב׳ בנו ה׳ הרוב ג׳ ב׳ חס וחד מל
הרוב רב עם ישראל הרב דברים לא יענה הרב עם שדי יסור

תרשיעני למען תצדק וכית תפסך
חכמי בלאיהאם או תצלמני חתי תזכו
ואם זרוע כאל לך ובקול כמהו תרעם
ואן כאן לך סולטאן כסלטאנה או מתלה
תרעד כצותה עדה נא גאון וגבה והוד
והדר תלבש פתזיין באלקדרה ואלשמך
ואלבס אלבהא ואלבהג הפץ עברות אפך
וראה כל גאה והשפילהו ובדד עטאלת
גצבך ואנצר כל דו מקדרה פצעה
ראה כל גאה הכניעהו והדך רשעים
תחתם ואנצר כל מקתדר פאהזמה
ודק אלצאלמין פי מכאנהם טמנם בעפר
יחד פניהם חבש בטמון ואדפנהם פי
אלתראב אגמעין ואחבס וגוההם פי
אלדפין וגם אני אודך כי תושע לך ימינך
והנא איצא אשכרך אדא אגאתתך
ימינך הנה נא בהמות אשר עשיתי
עמך חציר כבקר יאכל הנה נא כחו
במתניו ואונו בשרירי בטנו הו ולא
קותה פי חקויה ומנאה פי סרתה יחפץ
זנבו כמו ארז גידי פחדו ישרגו ויקעי
דנבה מתל ארזה וערוק אפכאדה
תתשעב עצמיו אפיקי נחשה גרמיו
כמטיל ברזל ועצאמה כצלאבה
אלנחאס וכדזאנה אלחדיד הוא ראשית
דרכי אל העשו יגש חרבו והו אול מא
כלק אלה מן אלבהאים צאנעה הו אלדי
יקדם סיפה לא גירה כי בול הרים ישאו
לו וכל חית השדה ישחקו שם ולאלך
אן אלגבאל תחמל לה אלגדא וגמיע חיואן
אלצחרא תלעב פיהא תחת צאלים ישכב
בסתר קנה ובצה ותחת אלמצללה ינצגע
ופי סתר קצב ווחל יסכהו צאלים צללו
יסבוהו ערבי נחל פתצללה אלמצללאת
בצלהא ותחיט בה גרב אלואדי הן יעשק
נהר לא יחפוז יבטח כי יגיח ירדן אל
פיהו והל יצלם אלנהר ולא יחפז ויתק
אדא תצדר אלארדן אלי פיה בעיניו יקחנו
במקשים ינקב אף פמן דא כבצרה
יאכדה או באואהקה יתקב אנפה
תמשך לויתן בחכה ובחבל תשקיע
לשנו והל תטיק אן תמד אלמלתוי
בצנארה או תחוי לסאנה בחבל התשים
אגמן באפו ובחח תקב לחיו או תציר
פי אנפה אלבררי או תתקב כדה בשוך
הירבה אליך תחנונים אם ידבר אליך
רכות חתי כאנה יכתר אלתחנן אליך
או יכלמך בלין היכרת ברית עמך

ואם ו ראשי פסוקי בסיפ ואם זכרתי ונבהלתי ואם לא אבו ואם לא ישמעו ואם בינה שמעה זאת ואם אסורים בזקים ואם זרוע כאל לך ⁘ ותצדק ד ג קמ וחד פת
ספ אתה למען במדבר החפץ לשדי כי תצדק תרשיעני למען תצדק ⁘ כבקר ג ואריה כבקר יאכל תבן וחבירו הנה נא בהמות ⁘ נחשה ב חס ואת ארצכם
כנחשה עצמיו אפיקי נחשה ⁘ אגמן ג חס הלכף כאגמן התשים אגמן באפו כדוד נפוח ואגמן ⁘ רכות ב ועיני לאה הירבה ⁘

117

תקחנו לעבד עולם׃ וכאנה יענה מעך
עהדא או תאכדה עבדא לדהר׃ התשחק
בו כצפור ותקשרנו לנערותיך׃ או נתנך
תלעב בה כעצפור או פי מקאט אן
תעקדה לצביאנך׃ יכרו עליו חברים
יחצוהו בין כנענים׃ חתי יתולם עליה
אצחאב ויקסמוה בין אלתגאר׃
התמלא בשכות עורו ובצלצל דגים
ראשו׃ והל תכמל פי אצלא גלדה חתי
יציר ראסה יצלל אסמך׃ שים עליו
כפך זכר מלחמה אל תוסף׃ פאנך אן
צירת עליה כפיך לם אן תדכר אלחרב
בפאך׃ הן תחלתו נכזבה הגם אל מראיו
יטל׃ ולקד אכרבה רגאה מן צן אנה
ירחל אלא חצרתה׃ לא אכזר כי יעורנו
ומי הוא לפני יתיצב׃ פאדא לא צארי
יטיק אן יתירה פמן דא אלדי ינתצב
בין ידיי׃ מי הקדימני ואשלם תחת כל
השמים לי הוא׃ ומן סאבקני כאפיתה
אד גמיע מא תחת אלסמא פהו לי׃ לא
אחריש בדיו ודבר גבורות וחין ערכו׃
ולא אמסך ענה ולא ען כלאמה אלכביר
ונזול מצאפפתה׃ מי גלה פני לבשו
בכפל רסנו מי יבוא׃ מן דא יכשף וגהה

ען לבאסה או ידכל פי טי רסנה׃ דלתי
פניו מי פתח סביבות שניו אימה׃ ומן
דא פתח מצארע וגהה ואלהיבה חול
אסנאנה׃ גאוה אפיקי מגנים סגור
חותם צר׃ ולהא קררה כצלאבה אלתראס
ולהא אנגלאק כאלכאתם אלציק׃ אחד
באחד יגשו ורוח לא יבא ביניהם׃ ואחדי
תקדם בעצהא אלי בעץ לם ידכל אלהוא
בינהא מן אנצמאמהא׃ איש באחיהו
ידבקו יתלכדו ולא יתפרדו׃ ואדא
אלתזק בעצהא בבעץ תעלקת ולם
תתפרק׃ עטישתיו תהל אור ועיניו
כעפעפי שחר׃ וכאן עטאסה ילמע
מנה אלנור וכאן עינאה כלוחאת אלפגר׃
מפיו לפידים יהלכו כידודי אש יתמלטו׃
וכאן מן פיה אלפתאיל תדהב ושעאע
אלנאר תתפלת׃ מנחיריו יצא עשן כדוד
נפוח ואגמן׃ וכאן אלדכאן יכרג מן מנ
מנכריה כקדר יגלי או קמקם׃ נפשו
גחלים תלהט ולהב מפיו יצא׃ וכאן
נפסה גמר יסטע ולהיב יכרג מן פיה׃
בצוארו ילין עז ולפניו תדוץ דאבה׃
ואלעז יבית פי ענקה ובין ידיה תתכת
אלשגאעה׃ מפלי בשרו דבקו יצוק

כנענים ג לבני ישראל אשר כנענים יחצוהו בין כנענים את ישבי הארץ הכנענים ·· סגור ה וישב אהי ויאמר אליו יש שנים בן כה אמר אדני יש שקר גאוה
אפיקי מגנים וכל זה ב סגור דכות ·· ערכו ג וערכת את ערכו איש לסף נפשות ערכו ודבר גבורות · וחד איש כערכו ·· ועיניו יא ועלי שכב במקמו ועלי
בן תשעים ושמנה וישם פיו על פיו השמן לב העם הזה אל קדוש ישראל ועיניו אה עיניו תראינה תמונה בחדריה ועיניו לא נשא וחבירו כעפעפי שחר וגויהו כתרשיש

וכל העסראים את הקולת הלפידם כת׳ ויבעל אש בלפידים מואיהן כלפידים מפיו לפידים יהלכו לפידים כתב ושארא לפדים כתב יק

עליו בלי מוט׳ ואעכאן גסמה קד
תלזקת כאנה מצבוב עליה פלס ימילי
לבו יצוק כמו אבן ויצוק כפלח תחתית׳
וקלבה מצבוב כאלחגר או כאלרחא אלספלי׳
משתו יגורו אלים משברים יתחטאו׳
ומן חמלתה יחדר אלמטיקין ומן מכא
מכאסרתה יתכלטון׳ משיגהו חרב בלי
תקום חנית מסע ושריה׳ ואיסיף אדרכה
לס יקום בה ולא טברזין וזאנה ודבוס׳
יחשב לתבן ברזל לעץ רקבון נחושה׳
ויחסב אלחדיד כאלתבן ואלנחאס כאלעוד
אלנכר׳ לא יבריחנו בן קשת לקש נהפכו
לו אבני קלע׳ ולא תהרבה בני אלקוס
ואלחגארה אלמקלע אנקלבת ענדה כאלקש׳
כקש נחשבו תותח וישחק לרעש כידון׳
ושביה בה איצא יחסב אלנבל כאלקש
ויצחך בארתעאש אלמזארק׳ תחתיו
חדודי חרש ירפד חרוץ עלי טיט׳ ותחתה
אלחואד כאלכזף וירתפד באלדהב מקאם
אלטין׳ ירתיח כסיר מצולה ים ישים
כמרקחה׳ ויגלי אלקער מתל אלקדר
ויציר אלבחר כלא אלאבאזיר׳ אחריו
יאיר נתיב יחשב תהום לשיבה׳ וואה
יצי אלסכך ויחסב אלגמר כאנה כיאץ׳ אין

על עפר משלו העשו לבלי חת׳ ליס עלי
אלתראב מתל סלטאנה והו מעמול ללא
ינדק בסרעה׳ את כל גבה יראה הוא מלך
על כל בני שחץ׳ והו ינצר אלי כתיר מן
אלשאמכין והו כמלך עלי גמיע בני
אלסבאע׳

מב ויען איוב את יהוה ויאמר׳ פאגאב
איוב רבה וקאל׳ ידעת כי כל תוכל ולא
יבצר ממך מזמה׳ אנא אעלם אנך
קאדר עלי אלכל ולא יפותך תקדיר׳ מי זה
מעלים עצה בלי דעת לכן הגדתי ולא
אבין נפלאות ממני ולא אדע׳ ומן דא
מתלי כפית ענה אלחכמה בלא מערפה
לדאך אכברת במא לא אפהמה ובמא
כפי עני ולם אעלמה׳ שמע נא ואנכי
אדבר אשאלך והודיעני׳ פאסמע אלאן
חתי אתכלם ואנא אלאולא אן אסאלך
פתערפני׳ לשמע אזן שמעתיך ועתה
עיני ראתך׳ וקד כנת אסמע בקדרתך
כברא ואלאן פקד ראיתהא נצרא׳ על כן
אמאס ונחמתי על עפר ואפר׳ לדאך
אזהד פי מא כנת אקול ואתעאזא עלי
אלתראב ואלרמאד׳

ויהי אחר דבר יהוה את הדברים

ארבעה זוג׳ מן ג׳ בענ׳ נ׳ קדמא׳ נסיב וו תנינ׳ ותליתא׳ לא נסב וו ושני טורים שני טורים. שני טורים ואם בגוי אם בגוי ויראו אלהים ירא אלהים ירא אלהים ואשאלך והודיעני אשאלך והודיעני אשאלך והודיעני וחלופיהון ד׳ זוגין מן ג׳ בענ׳ קדמ׳ לא נסיב ו׳ כי ימוך וכי ימוך וכי ימוך שש מאות איש ושש מאות איש ושש מאות האיש אתם עדי ואתם עדי ואתם עדי עמים רבים ועמים רבים ועמים רבים

האלה אל איוב ויאמר יהוה אל אליפז
התימני חרה אפי בך ובשני רעיך כי לא
דברתם אלי נכונה כעבדי איוב. תם כאן
בעד מא כ'אטב אללה איוב בהד'א אלכלאם
אן אללה קאל לאליפז אלתימני קד אשתד
גצ'בי עליך ועלי צאחביך אד' לם
תקולו בחצ'רתי אלצואב פי עבדי איוב.
ועתה קחו לכם שבעה פרים ושבעה
אילים ולכו אל עבדי איוב והעליתם
עולה בעדכם ואיוב עבדי יתפלל עליכם
כי אם פניו אשא לבלתי עשות עמכם
נבלה כי לא דברתם אלי נכונה כעבדי
איוב. ואלאן פכ'דו ז' תיראן וז' כבאש ואמצ'ו
אלי עבדי איוב חתי תקרבוהא קראבינא
ענכם ותסלו עבדי איוב אן יצלי ענכם
פאן לולא אנא אשפעה לא אחל בכם
סקאטה אד' לם תקולו בחצ'רתי אלצואב
פי עבדי איוב. וילכו אליפז התימני
ובלדד השוחי צפר הנעמתי ויעשו
כאשר דבר אליהם יהוה וישא יהוה
את פני איוב. פמצ'א אליפז אלתימני וב''ל
ובלדד אלשוחי וצופר אלנעמתי ועמלו
כמא אמרהם אללה תם אשפע אללה
איוב. ויהוה שב את שבית איוב בהתפללו

בעד רעהו ויסף יהוה את כל אשר
לאיוב למשנה. ואללה רד עלי איוב רדה
חין דעא לאצחאבה פאדה אללה צעף
גמיע מא לה. ויבאו אליו כל אחיו וכל
אחיתיו וכל ידעיו לפנים ויאכלו עמו
לחם בביתו וינדו לו וינחמו אתו על כל
הרעה אשר הביא יהוה עליו ויתנו לו
איש קשיטה אחת ואיש נזם זהב
אחד. ואקבל אליה גמיע אקרבאה
וקרבאתה ואצדקאה אלקדמי ואכלו
מעה טעאמא פי מנזלה ותוגעו לה
ועזוה עלי גמיע אלבלא אלדי אחלה
אללה בה ואעטאה כל אמר קסיטה
ושנף דהב. ויהוה ברך את אחרית
איוב מראשיתו ויהי לו ארבעה עשר
אלף צאן וששת אלפים גמלים ואלף
צמד בקר ואלף אתונות. ואללה באר'ך
לאיוב פי אכ'ר עמרה אכת'ר מן אולה
פצאר לה יד' אלף ראס מן אלגנם וסתה
אלאף מן אלגמאל ואלף פדאן מן אלבקר
ואלף אתאן. ויהי לו שבענה בנים ושלוש
בנות. וצאר לה ז' בנין וג' בנאת. ויקרא
שם האחת ימימה ושם השנית קציעה
ושם השלישית קרן הפוך. וסמא אסם

שבותו כתיב שבית יעקב איוב עיל' סדס ג' בו · וחלוף רצית יע' · ויצו בטעמ' ראש פסוק · המטיר נתן נתן הטיל ברך את · קשיטה ג' וסימנ'
במאה קשיטה במאה ויתנו לו

ואת בני י ואת בני זלפה כי השלימה את יהושע ואת בני המכים ואת בני ההעלבות וחבילו ואת בני צדקיהו ואת כעבבניכם אריב את ארום ואת מואב
ונתתי אותבכה ויהי איוב ··· אביהם ג̇ בנחיבות כן בנות צלפחד קדמי דפסוק אך למשפחת מטה אביהם ויתן להם אביהם ··

איוב

אולי ימימה ואתאנה קציעה וא̇ג
קרן הפוך׃ ולא נמצא נשים יפות כבנות
איוב בכל הארץ ויתן להם אביהם
נחלה בתוך אחיהם׃ ומא וגד נסא חסאן
כבנאת איוב פי גמיע אלבלאד פאעטהן
אביהן נחלה פי וסט אכותהן׃ ויחי איוב
אחרי זאת מאה וארבעים שנה ויראה
את בניו ואת בני בניו ארבעה דרות׃
תם עאש איוב בעד ד̇לך ק̇ וארבעין
סנה חתי ראא בניה ובני בניה ד̇ אגיאל׃
וימת איוב זקן ושבע ימים׃ תם מאת
איוב שיך טויל אלעמר׃

סכום הפסוקים שלספר איוב אלף ושבעים פסוקים סימנו א̇ע̇

משלי

משלי שלמה בן דוד מלך ישראל׃
אמתאל סלימאן אבן דאוד מלך אל
אסראיל׃ לדעת חכמה ומוסר להבין
אמרי בינה׃ לתעריף אלחכמה ואלאדב
ותפהים אלברהאן׃ לקחת מוסר השכל
צדק ומשפט ומשרים׃ וקבול אלאדב
אלעקלי ואלעדל ואלחכם ואלמסתקים׃ לתת
לפתאים ערמה לנער דעת ומזמה׃
ואעטא אלגפל אלנבאהה ואלחדת אלמערפה

ישמע חכם ויוסף לקח ונבון
תחבלות יקנה׃ יסמע ד̇לך אלחכים פיזדאד
בהא ואלגאהל יכתסב אלחיל׃ להבין משל
ומליצה דברי חכמים וחידתם׃ לתפהים
אלמתל ואלפטנה כלאם אלחכמא ואחאדית
הם׃ יראת יהוה ראשית דעת חכמה
ומוסר אוילים בזו׃ תקוא אללה אול מא
תאמר בה אלמערפה אלחכמה ואלאדב
אלגהל אזדרוהמא׃

שמע בני מוסר אביך ואל
תטש תורת אמך׃ אסמע יא בני אדב
אביך ולא תדר דלאלה אמך׃ כי לוית חן
הם לראשך וענקים לגרגרתיך׃ ש
פאנהמא לואא מן הואדה עלא ראסך
ועקוד עלי גבבך׃ בני אם יפתוך
חטאים אל תבא׃ יא בני אן כדעוך
אלצאלמין פלא תשא ד̇לך׃ אם יאמרו
לכה אתנו נארבה לדם נצפנה לנקי
חנם׃ באן יקולון תעאל מעאנא נכמן לדם
נטלע בריא מגאנא׃ נבלעם כשאול
חיים ותמימים כיורדי בור׃ נהלכהם
כאלתי אחיא ונחאחא כואדרי אלביר׃
כל הון יקר נמצא נמלא בתינו שלל׃
כדאך כל מאל עזיז נגדה נמלא ביותנא

וידאה ה̇ ויבט הפלשתי וירדף ביחזי ויראה ולא יעשה ויראה וישובו ויחי איוב וחזפקח נא את עינו ויראס ··· ויוסף ב̇ מלעיל וחד מלרע ויוסף ש אלהיך אל
העם ישמע חכם הודע לצדוק ··· גרגרתיך ב̇ חס ואל תטש ואל תטש ··· חסד ואמת אל יעזבך בגרגרותיך מל ··· ושאר גרגרתיך כת ··· כשאול ג̇ ומל
אשר הרחיב כשאול נבלעם קשה כשאול קנאה ··· פתח דביריך יאיר פתים ··· יאה דעה קדמייה פתים כת ··· עד מתי פתים כי משובת פתים כת ··· ושאר

סלבא׃ גורלך תפיל בתוכנו כיס אחד
יהיה לכלנו׃ ואלק סהמך פי מא בינֿנא
וכיסא ואחד יכון לגמיענא׃ בני אל תלך
בדרך אתם מנע רגלך מנתיבתם׃ יא
בני לא תמץׄ פי טריק מעהם אמנע
רגלך מן סככהם׃ כי רגליהם לרע ירוצו
וימהרו לשפך דם׃ לאן ארגלהם לאשר
תחאצׄר והם יסארעו לספך אלדמא׃ כי
חנם מזרה הרשת בעיני כל בעל כנף׃
כמא אן אלשרך מבסוט מגאנא ענד
כל דו גנאח׃ והם לדמם יארבו יצפנו
לנפשתם׃ והם אנמא לדמאהם יכמנון
יטׄלעון אנפסהם׃ כן ארחות כל בצע
בצע את נפש בעליו יקח׃ כדאך סביל
כל טאמע טמעא יאך נפס צאחבה
יאבדי׃ חכמות
בחוץ תרנה ברחבות תתן קולה׃ אלחכמה
תנאדי פי אלסוק ופי אלרחאב תעלן צותהא׃
בראש המיות תקרא בפתחי שערים
בעיר אמריה תאמר׃ ופי רוס אלאזקה
תדעו ופי פתוח אלאבואב פי אלקריה
תקול אקואלהא׃ עד מתי פתים תאהבו
פתי ולצים לצון חמדו להם וכסילים
ישנאו דעת׃ אלי כם יא גפלא תחבון אלגפלה

ואלדהאה קד תמנו אלדהא לאנפסהם
ואלגהאל ישנון אלמערפה׃ תשובו לתוכחתי
הנה אביעה לכם רוחי אודיעה דברי
אתכם׃ ואן רגעתם אלי עצתי סאודי
לכם ראיי ואערפכם כלאמי׃ יען קראתי
ותמאנו נטיתי ידי ואין מקשיב׃ לאגל
מא דעותכם פאביתם ומדדת ידי ולים
מצגי מנכם׃ ותפרעו כל עצתי ותוכחתי
לא אביתם׃ ואבטלתם גמיע משורתי
ועצתי לם תשאו׃ גם אני באידכם אשחק
אלעג בבא פחדכם׃ ואנא איצׄא אצׄחך
בתעסכם ואהזו במגי מא פזעתמוה׃
בבא כשאוה פחדכם ואידכם כסופה
יאתה בבא עליכם צרה וצוקה׃ אדא
אקבל כאלדוי פזעכם ותעסכם כאלזובעה
יאתי יחל בכם אלצׄר ואלציקה׃ אז יקראנני
ולא אענה ישחרנני ולא ימצאנני׃
חינאיד ידעונני ולא אגיבהם יטלבונני
ולא יגדונני׃ תחת כי שנאו דעת ויראת
יהוה לא בחרו׃ בדל מא שנו אלמערפה
ותקוא אללה לם יכתארו׃ לא אבו לעצתי
נאצו כל תוכחתי׃ ולם ישו משורתי
ורפצׄו גמיע עצתי׃ ויאכלו מפרי
דרכם וממעצתיהם ישבעו׃ פליאכלו

הענופות הרואות חטים וקטנוב מעורים על הרשת חנם היא בעיניהם שאינם מכירים על מה היא נפרשת ויורדין בה ואוכלין

בורל גזלה נאה בטע ונחשדת היא בו יקח נפש בעליו יקח יתפש בעצמו שנעבה

לרעך פת׳ לא יבקר בין טוב הוי האמלים רגליהם דגליהם ס״ר פחדכם ג׳ לא יתיצב איש בפניכם גם אני באידכם אשחק בבא כשאה פחדכם
לנפשתם בנפשתם ב׳ חס׳ את מות ות החטאים והם לדמם יארבו ס״ר

מן תמר מראהכהם ומן משוראתהם
ישבעון׃ כי משובת פתים תהרגם
ושלות כסילים תאבדם׃ לאן עתיאן
אלגפל יקתלהם וזלת אלגהאל תבירהם׃
ושמע לי ישכן בטח ושאנן מפחד
רעה׃ ומן קבל מני יסכן ואתקא ומורעא
מן פזע אשר׃ בני 2
אם תקח אמרי ומצותי תצפן אתך׃ יא
בני אן קבלת כלאמי וכזנת וצאיי ענדך
להקשיב לחכמה אזנך תטה לבך
לתבונה׃ ואצגית לאלחכמה אדנך ומלת
קלבך לאלפהם׃ כי אם לבינה תקרא
לתבונה תתן קולך׃ ואן דעות באלדהן
ואעלנת צותך לאלפהם׃ אם תבקשנה
ככסף וכמטמונים תחפשנה׃ אן טלבת
הא כטלב אלפצה וכדפאין תפתש
עליהא׃ אז תבין יראת יהוה ודעת
אלהים תמצא׃ חינ׳ד תפהם תקוא
אללה ומערפה אלטאיק תגד׃ כי יהוה
יתן חכמה מפיו דעת ותבונה׃ לאן אללה
יעטי אלחכמה ומן קולה אלמערפה
ואלפהם׃ וצפן לישרים תושיה מגן
להלכי תם׃ והו יכנז ללמסתקימין
פקה והו כאלתרס לאלסאלכין פי צחה׃

לנצר ארחות משפט ודרך חסידו
ישמר׃ יחפט סבל אלחכם וטרק אברא
רה יחפצהא׃ אז תבין צדק ומשפט
ומישרים כל מעגל טוב׃ חינ׳ד תפהם
אלעדל ואלחכם ואלמסתקים כל מסלך גייד׃
כי תבוא חכמה בלבך ודעת לנפשך
ינעם׃ אדא וצלת אלחכמה פי קלבך ולדת
אלמערפה לנפסך׃ מזמה תשמר עליך
תבונה תנצרכה׃ צארת אלהמה תחרסך
ואלפהם יחפצך׃ להצילך מדרך רע מאיש
מדבר תהפכות׃ ליכלצאנך מן טריק סו
ורגל מתכלם באלתקלב׃ העזבים ארחות
ישר ללכת בדרכי חשך׃ אלתארכין סבל
אלמסתקים ואלדאהבין פי טרק מצלמה׃
השמחים לעשות רע יגילו בתהפכות
רע׃ אלסארין בעמל אלשר והם יגדלון
באלתקלב פיה׃ אשר ארחתיהם עקשים
ונלוזים במעגלותם׃ אלדין סבלהם
עסרה ואלזאיגין פי מסאלכהם׃
להצילך מאשה זרה
מנכריה אמריה החליקה׃ וינגיאנך
מן אמרה אגנביה וגריבה קד ליינת
אקואלהא׃ העזבת אלוף נעוריה ואת
ברית אלהיה שכחה׃ אלתארכה אליף

חסידיו ב׳ חס

אזנך ט׳ וגליתי את אזנך וחבידו גם מאז לא פתחה אל תסתר פניך ממני תאות ענוים שמעת יי תהיינה אזנך קשבות להקשיב לחכמה ב׳ב׳ לדברי בני
לדברי הקש יבה ס״ה השמחים ג׳ ללא דבר אלי ב׳ ול׳ לעשות רע ס״ה מטמונים ג׳ ב׳ מל׳ וחד חס כי יש לנו מטמנים בשדה ויחפרהו ממטמונים וכמטמונים
תחפשנה קדמא׳ חס ס״ה חסידיו ב׳ חס רגלי ודרך ס״ה ומישרים ג׳ ב׳ מל׳ וחד חס תרצה לקחת מוסר אז תבין צדק יתנני חס ס״ה

צבאיהא ועהד רבהא קד נסית׃ כי שחה
אל מות ביתה ואל רפאים מעגלתיה׃
וקד כפצת אלי אלמות ביתהא ואלי אהלכין
מסאלכהא׃ כל באיה לא ישובון ולא
ישיגו ארחות חיים׃ כל דאכלהא לא
ירגעון ולא ידרכון סבל אלחיאה׃ למען
תלך בדרך טובים וארחות צדיקים
תשמר׃ לקבל אן תסלך פי טריק אלגיאד
וסבל אלצאלחין תחפצהא׃ כי ישרים ישכנו
ארץ ותמימים יותרו בה׃ אן אלמסתקימין
יסכנו אלדאר ואלאצחא יבקון פיהא׃
ורשעים מארץ יכרתו ובוגדים יסחו
ממנה׃ ואלטאלמין מנהא ינקטעון ואלגא
דרין מנהא ינדרסון׃
3 בני תורתי אל תשכח
ומצותי יצר לבך׃ יא בני לא תנס
תוראתי וליחפט קלבך וצאיי׃ כי ארך
ימים ושנות חיים ושלום יוסיפו לך׃
פאנהא עמר וסני חיאה וסלאמה
תזידך׃ חסד ואמת אל יעזבך קשרם
על גרגרותיך כתבם על לוח לבך׃
ואלפצל ואלחק לא יתרכאנך בל אעקדהא
עלי גנבך ואכתבהא עלי לוח קלבך׃
ומצא חן ושכל טוב בעיני אלהים ואדם׃

תגד אלחצוה ואלעקל אלגייד ענד אללה
ואלנאס׃ בטח אל יהוה בכל לבך ואל
בינתך אל תשען׃ תק באללה מכלצא
ולא תתוכלן עלי פהמך׃ בכל דרכיך
דעהו והוא יישר ארחתיך׃ ופי גמיע
טרקך אעתרף לה פאנה יסהל סבלך׃
אל תהי חכם בעיניך ירא את יהוה
וסור מרע׃ לא תכון חכימא ענד נפסך
אתק אללה וזל ען אלשר׃ רפאות תהי
לשרך ושקוי לעצמותיך׃ פאנהא
תכון שפא לאוצאלך ושראבא לעט
לעטאמך׃ כבד את יהוה מהונך ומראשית
כל תבואתך׃ אכרם אללה מן מאלך ומן
גמיע אואיל גלתך׃ וימלאו אסמיך
שבע ותירוש יקביך יפרצו׃ תמתלי
אהראוך כצבא ותפיץ תגאריך עצירא׃
מוסר יהוה בני אל
תמאס ואל תקץ בתוכחתו׃ לא תזהד
יא בני פי אדב אללה ולא תצגר מן עטתה׃
כי את אשר יאהב יהוה יוכיח וכאב
את בן ירצה׃ לאן אללה יעט מן יחבה
פיצנע בה כמא ירצא אב לאבנה׃
אשרי אדם מצא חכמה ואדם יפיק
תבונה׃ טובא אנסאן וגד אלחכמה׃

בוגדים ה̇ מל̇ ובגד בוגדים בגדו למה תביט בוגדים יבשו הבוגדים ריקם ובוגדים יסחו ובוגדים באדם ׃ את ג̇ גרש בתלת נקיטין את גאון ויעקב את ארם
נהרים את אשר יאהב ׃ וכל את דגלש בשתי נקודות ׃ ג̇ חס בליש ויעזבם ויעבדו אלהים אחרים דשמואל יען אשר עזבני וינכלו דירמיהו חסד ואמת אל יעזבך
ירא ד̇ אל תהי חכם בעיניך ירא את יי בני ומלך כי את האלהים ירא סוף דבר הכל נשמע ׃ ומולדותיך רפאות שרך לשרך ׃ אגן הסהר שררך ׃ דעת אלהים ג̇
מעלות אז תכן אלהים ודעת אלהים באדם ואין דעת

אפק להא לפהם׃ כי טוב סחרה מסחר
כסף ומחרוץ תבואתה׃ לאן מתגרהא
כיר מן מתגר אלורק וגלתהא כיר מן
אלקראצה׃ יקרה היא מפנינים וכל
חפציך לא ישוו בה׃ והי אעז מן אלגואהר
וכל מראדאתך לא תסאויהא׃ ארך
ימים בימינה בשמאולה עשר וכבוד׃
טול אלעמר ען ימינהא וען יסארהא
אלגנא ואלכרם׃ דרכיה דרכי נעם וכל
נתיבותיה שלום׃ וטרקהא טרק אלנעמה
וגמיע מסאלכהא סלאמה׃ עץ חיים
היא למחזיקים בה ותמכיה מאשר׃
והי שגרה אלחיאה למסתמסכין בהא
ואעמוהא ראשדון׃
יהוה בחכמה יסד
ארץ כונן שמים בתבונה׃ אללה אסס
אלארץ והייא אלסמאואת בפהם׃ בדעתו
תהומות נבקעו ושחקים ירעפו טל׃
ובמערפתה אנשקת אלגמר ובהא
אלסמאואת כפהם בדעתו תהומות
נבקעו שחקים אלשואהק תקדר אלטל׃
בני אל ילזו מעיניך נצר תשיה ומזמה׃
יא בני לא תזוג ען עינאך אחפץ
אלפקה ואלמהמאת׃ ויהיו חיים לנפשך

ויחן לגרגרותיך׃ תכון חיאה לנפסך וחצוה
עלי גבבך׃ אז תלך לבטח דרכך ורגלך
לא תגוף׃ חיניד תסיר פי טריקך ואתקא
לא תצדם רגלך בשי׃ אם תשכב לא
תפחד ושכבת וערבה שנתך׃ אן אנגעת
לם תפזע ואן נמת הנת סנתך׃ אל
תירא מפחד פתאם ומשאת רשעים
כי תבוא׃ ותכון לא תכאף מן אלפזע
גפלה ומן דוי אלצאלמין אדא אקבל׃
כי יהוה יהיה בכסלך ושמר רגלך מלכד׃
לאן אללה יכון תכלאנך יחפץ קדמך
מן אלעלק׃ אל תמנע טוב מבעליו
בהיות לאל ידך לעשות׃ לא תמנע אלכיר
מן אהלה סימא אדא אטאקת ידך
עמלה׃ אל תאמר לרעך לך ושוב ומחר
אתן ויש אתך׃ לא תקול לצאחבך אמץ
ועוד וגדא אעטיך ומוגוד מעך׃ אל
תחרש על רעך רעה והוא יושב לבטח
אתך׃ ולא תעתרצן אלשר לצאחבך
סימא והו גאלס מעך ואתקא׃ אל
תריב עם אדם חנם אם לא גמלך רעה׃
לא תכאצמן אנסאן מגאנא סימא
אדא לם יוליך שוא׃ אל תקנא באיש
חמס ואל תבחר בכל דרכיו׃ לא תגאר

שמאולה גֿבֿ מלֿ וחד חס אחר מימין הגלה ואען ואמר אלה ארך ימים בימינה ויהין יאֿ תאמס קדמיה לאות לבני ישראל על מדין דברי אלה ויהין
מכשלים והין כתב כל האנשים נלדים בגוים חיים נא שדיך הבאת יום קראת ומחר וקדשתם היום אל כל עדת ישראל אתה ובניך שב בזה גם היום
אל תאמר אעשה

121

עלי רגל צאלם ולא תלתאר שיא מן
טרקהי כי תועבת יהוה נלוז ואת ישרים
סודו ולאן אללה יכרה אלראיגין וסרה מע
אלמסתקימין מארת יהוה בבית רשע
ונוה צדיקים יברך ומחקה אללה פי מנא
מנאזל אלצאלמין ויבארך פי מאוא אלצא
חין אם ללצים הוא יליץ ולענוים יתן
חן ואנה ליזהי אלזהאה ויעטי אלכאשעין
אלחטא כבוד חכמים ינחלו וכסילים מרים
קלון ואלחכמא ינחלון אלכראמה ואלגהאל
יענצם הואנהם
שמעו בנים מוסר אב והקשיבו 4
לדעת בינה יא איה אלבנין אסמעו אדב
אלאב ואצגו למערפה אלפהם כי לקח
טוב נתתי לכם תורתי אל תעזבו פאני
קד אעטיתכם בתא גיידא האתוראתי
לא תתרכוהא כי בן הייתי לאבי רך
ויחיד לפני אמי ואנא איצא כנת מתדללא
אבנא לאבי רכצא ואחדא לאמי וירני
ויאמר לי יתמך דברי לבך שמר
מצותי וחיה פדלני וקאל לי ידעם כלאמי
קלבך אחפט וצאיאי תחיא קנה חכמה
קנה בינה אל תשכח ואל תט מאמרי
פי אקתני אלחכמה ואשתרי אלפהם

לא תנס ולא תמיל מן אקואל פאיי אל
תעזבה ותשמרך אהבה ותצרך ולא
תתרכהא פאנהא תחרסך אחבבהא
תחפטך ראשית חכמה קנה חכמה ובכל
קנינך קנה בינה אול אלחכמה הו אן תק
תקתניהא פתציר תשתריהא בכל
מלך סלסלה ותרוממך תכבדך כי
תחבקנה אכלצהא תרפעך ותכרמך
אד תלאזמהא תתן לראשך לוית חן
עטרת תפארת תמגנך תצע עלא
ראסך לואא מן חצא ובתאג מן פכר
תגנך שמע
בני וקח אמרי וירבו לך שנות חיים
אסמע יא בני איצא וכד אקואלי תכתר
לך סני אלחיאה בדרך חכמה הרתיך
הדרכתיך במעגלי ישר פאני קד
דללתך עלי טריק אלחכמה ואסלכתך
מסאלך אלאסתקאמה בלכתך לא יצר
צעדך ואם תרוץ לא תכשל אמא פי
סירך לא תציק כטאך ואן חאצרת
לם תעתר החזק במוסר אל תרף נצרה
כי היא חייך פאשתד באלאדב לא תמיל
ענה ואחפט אלחכמה פאנהא חיאתך
בארח רשעים אל תבא ואל תאשר

ויאמר לי ה׳ הנך הלה מי אתה עבדי אתה שלמה בנך וירני מדוע פניך רעים על מה זה אתה מבקש והשגל יושבת אצלו ... ינחלו ג׳ קמ״ץ כפי נחלתו לשמות
מטות אבותם כבוד חכמים ... וקח ג׳ לך נא אל הצאן קום לך פדנה מה עמדי וקח לך עבר לפני העם מטה מטה לבית אב קטל יקטירון כי כל הימים וקח לך
את חלצתו משענתי בידך פך השמן הזה את האזור קחו עמכם דברים שמעו בני ... הדרתיך והוריתיך ב׳ ואנכי אהיה עם פיך בדרך חכמה קדמוג׳ מל ...

בדרך רעים׃ פי סבל לפאסקין לאתדכל
ולא תסתרשדן פי טרקהם׃ פרעהו אל
תעבר בו שטה מעליו ועבר׃ פאתרכה
לא תמר טריקה ותעמר מנה לחאד
וגז מסרעא׃ כי לא ישנו אם לא ירעו
ונגזלה שנתם אם לא יכשולו׃ לאנהם
לא ינאמו או יסו וינפר נומהם אן לם
יעתרו׃ כי לחמו לחם רשע ויין חמסים
ישתו׃ למא קד אגתדו מן טעאם
לטלם ובכמר למטלם הם ישרבון׃ וארח
צדיקים כאור נגה הולך ואור עד
נכון היום׃ וסבל לצאלחין כספר לנור
כל מא מר איצא אלי תבאת לנהאר׃
דרך רשעים כאפלה לא ידעו במה
יכשלו׃ וטריק לפאסקין שביה
באפל לא יעלמון במא דא יעתרון׃
בני לדברי הקשיבה
לאמרי הט אזנך׃ יא בני אצג לכלאמי
ומיל סמעך לאקוילי׃ אל יליזו מעיניך
שמרם בתוך לבבך׃ לא ירוגו ען עינך
אחפטהם דאכל קלבך׃ כי חיים הם
למצאיהם ולכל בשרו מרפא׃ פאנהם
חיאה לואגדהם ושפא לאבדאנהם׃
מכל משמר נצר לבך כי ממנו תוצאות

חיים׃ מן כל מחתרס אחפט קלבך פאן
מנה תכרג לך לחיאה׃ הסר ממך עקשות
פה ולזות שפתים הרחק ממך׃ ואזל
ענך עסרה לקול ואבעד ענך רואג
לנטק׃ עיניך לנכח יביטו ועפעפיך
יישרו נגדך׃ עינאך תלתפת חיאלך
ומקלתך תסתקים חדאך׃ פלס מעגל
רגלך וכל דרכיך יכנו׃ סקם מסלך
קדמך וגמיע טרקך תתבת׃ אל תט
ימין ושמאול הסר רגלך מרע׃ לם
תמיל ימנה ולא יסרה אזל קדמך מן
לשר׃ בני
לחכמתי הקשיבה לתבונתי הט אזנך׃
יא בני אצג לחכמתי ומיל סמעך
לפהמי׃ לשמר מזמות ודעת שפתיך
ינצרו׃ ואחתרס למהמאת ונטקך
יחפט לפהם׃ כי נפת תטפנה שפתי
זרה וחלק משמן חכה׃ לאן שפתא
לאגנביה תקטר שהדא וחנכהא
לין מן לדהן׃ ואחריתה מרה כלענה
חדה כחרב פיות׃ ועאקבתהא מרה
כעלקם והי חאדה כסיף דו פמין׃
רגליה ירדות מות שאול צעדיה
יתמכו׃ ורגליהא ינזלאן אלא למות

חמסים ד׳ ומוציאי מאיבי דשמוא׳ חלצני יי׳ שמרני יי׳ מידי כי לחמו ... מוצאיהם למצאיהם ב׳ כל מוצאיהם אכלום כי חיים הם קדמיה מל׳ ...
ד׳ חס כלי׳ בשמחה ובשרים המון שריך ישרו נגדך ושר בשרים על לב רע ... חדה ה׳ ורמת יעין גנים וישם פי בחרב ואתה בן אדם קח לך ולשונם
חרב חדה ואחריתה מרה כלענה ... כחרב ג׳ וישם פי ושמתיך ואחריתה ...

וכטאהא תדעס אלתלא׳ ארח חיים פן
תפלס נעו מעגלתיה לא תדע׳ סבל
אלחיאה לא תסקס ואן אצטרבת מסאלך
האלס תעלס׳
ועתה בנים שמעו לי ואל תסורו
מאמרי פי׳ ואלאן יא מעאשר אלבנין
אסמעו לי ולא תזולו מן אקואל פאי׳
הרחק מעליה דרכך ואל תקרב אל
פתח ביתה׳ אזל ענהא טריקך ולא
תקרב אלי באב ביתהא׳ פן תתן לאחרים
הודך ושנותיך לאכזרי׳ כילא תעטי
בהאך לאכרין וסנינך ללצארה׳ פן
ישבעו זרים כחך ועצביך בבית נכרי׳
כילא ישבע אלאגנביין מן קואך ותציר
אכסאבך פי בית גריב׳ ונהמת באחריתך
בכלות בשרך ושארך׳ פתנהם פי
אכרתך אדי פני לחמך וגסמך׳ ואמרת
איך שנאתי מוסר ותוכחת נאץ לבי׳
תקוליא להפאה כיף שנות אלאדב ורפץ
קלבי אלעצה׳ ולא שמעתי בקול מורי
ולמלמדי לא הטיתי אזני׳ ולם אסמע
מן ראי ולם אמיל סמעי למעלמי׳
כמעט הייתי בכל רע בתוך קהל
ועדה׳ עז קליל צרת פי כל שר פי וסט

ב׳ חס׳
ס
ג׳
ה׳ ראש פס׳ ד׳ חס׳
ד׳ מל׳ וחס׳

אלגוק ואלגמאעה׳ שתה מים מבורך
ונזלים מתוך בארך׳ אשרב אלמא מן
בירך ואלהואטל מן צהאריגך׳ יפוצו
מעינתיך חוצה ברחבות פלגי מים׳
תפיץ עיונך כארגא ויכון פי ארחאב
אקסאם מא׳ יהיו לך לבדך ואין לזרים
אתך׳ תכון לך וחדך ולא לאגנביין
מעך׳ יהי מקורך ברוך ושמח מאשת
נעורך׳ יכון נכיעך מבארכא ואפרח
בזוגה צבאיך׳ אילת אהבים ויעלת
חן דדיה ירוך בכל עת באהבתה
תשגה תמיד׳ אילה ראת אלמחבה
ואלועלה ראת אלהואדה תדיאהא
ירויאנך פי כל וקת בחבהא תסהו
דאימא׳ ולמה תשגה בני בזרה ותחבק
חק נכריה׳ לם תסהו יא בני באגנביה
ותלאזם חגר גריבה׳ כי נכח עיני יהוה
דרכי איש וכל מעגלתיו מפלס׳ אן
חט עיני אללה טרק אלמר וגמיע מ״
מסאלכה יסקמהא׳ עוונתיו ילכדנו
את הרשע ובחבלי חטאתו יתמך׳
ודנב אלפאסק תעלקה ובחבאל כטייתה
ידעם אלבאטה׳ הוא ימות באין מוסר
וברב אולתו ישגה׳ פהו ימות בגיר

ב׳ חד חס׳ וחד מל׳
ג׳ ב׳ ראש פס׳ בסיפ׳

מעגלותיך מעגלותם מל׳ ׃ מעגלתיו מעגלתיה חס׳ ׃ סימנ׳ כס׳ שלו ׃ — ׃ הו חס׳ ׃ — ׃ ולא ג׳ ראש פסוק׳ בסיפ׳ ולא שמעתי ולא ידעתי רפאים שם ולא למורי
חכמה ׃ — ׃ חק בחקי ד׳ חס׳ כלו כליתי בחקי ותחבק חק נכריה שחד מחק רשע יקח ושחד בחק חמה עזה ׃ — ׃ עוון ד׳ מל׳ ומצאנו העברנא דדב׳ הימ׳ הן בעוון
חוללתי עוונותיו ילכדנו ׃ — ׃ מעינת ב׳ חס׳ כל אוריתא יפוצו מעינתיך ׃ — ׃

ארבו בכתרת גהלה יגלטי

בני אם ערבת לרעך תקעת
לזר כפיך יא בני אן צמנת שיא לצאחבך
או צאפחת גריב בכפך פי ראך נוקשת
באמרי פיך נלכדת באמרי פיך פקד
והקת באקואל פאך וקד עלקת בהא
עשה זאת אפוא בני והנצל כי באת
בכף רעך לך התרפס ורהב רעיך פאצנע
כלה יא בני אנג בהא אד קד חצלת פי
כף צאחבך אמץ תמאהל וארהבה
אל תתן שנה לעיניך ותנומה לעפעפיך
לא תעט עינאך וסנה ולא מקלתך
נום הנצל כצבי מיד וכצפור מיד
יקוש ותכלץ כט̇בי מן יד וכעצפור
מן ואהק
לך אל נמלה עצל ראה דרכיה וחכם
אמץ אלי אלנמלה יא כסלאן אנט̇ר
טריקהא ותחכם אשר אין לה קצין
שוטר ומשל אד ליס להא מדבר
ולא עריף ולא סולטאן תכין בקיץ
לחמה אגרה בקציר מאכלה והי
תהיי פי אלקיץ טעאמהא וקד אועת
פי אלחצאד מאכלהא עד מתי עצל
תשכב מתי תקום משנתך אלי כם יא

כסלאן תנצגע מתי תקום מן סנתך
מעט שנות מעט תנומות מעט חבק
ידים לשכב ען קליל מן וסנה ונום
ולזום אידין ואנצגאע ובא כמהלך
ראשך ומחסרך כאיש מגן חתי יאתי
פקרך כסאיר ועוזך כרגל דו תרס
אדם בליעל איש און הולך עקשות
פה אלאנסאן אלפאגר דו גל יסיר פי עסוה
אלקול קרץ בעינו מלל ברגלו מרה
באצבעתיו גאמז בעיניה ואכל
ברגלה משיר באצאבעה תהפכות
בלבו חרש רע בכל עת מדנים ישלח
ותקלב פי קלבה מעתרץ אשר פי
כל וקת ינשי אלצאכיב על כן פתאם
יבוא אידו פתע ישבר ואין מרפא לדאך
יאתיה תעס גפלה וינכסר בגתה ולא
שפא לה שש הנה שנא יהוה ושבע
תועבות נפשו סתה ממא ישנאה
אלה וסבע ממא יכרהה עינים
רמות לשון שקר וידים שפכות דם
נקי עינאן רפיעתאן ולסאן מבטל
וידאן תספך דם ברי לב חרש מחשבות
און רגלים ממהרות לרוץ לרעה וקלב
מעתרץ אפכאר אבל ורגלאן מסרעתאן

כל אורי ונביא רעך חס במב מל בנביא ולקחתי את נשיך לעיניך ונתתי לרעיך אתה ורעיך היושבים לפניך וכל כתובי דכות מל במ משלי דהוא כולה חס במ
חד מל לך התרפס ורהב רעיך ... עינין דכת עינו ח האלו כהות יש הוא הטוב ושא הנער הצפה ולעשות הטוב יקח ויעל אדני המלך את עינו תראינה ואחז
עינו בידו קרץ בעינו ... מרה ה חס אצל אלוני בננו זה כי ראה יש את עני ישראל ולא יהיו כאבותם קרץ בעינו ... לרוץ ג בית לחם עירו יש כבוד לרוץ

ללחצאר לאשר יפיח כזבים עד שקר
ומשלח מדנים בין אחים ולמתפווה
באלכדב שאהד זור ומנשי אלכצב בין
לאצדקא נצר
בני מצות אביך ואל תטש תורת אמך
אחפט יא בני וציה אביך ולא תדר
דלאלת אמך קשרם על לבך תמיד
ענדם על גרגרתך אעקדהא על
קלבך דאימא ותזיין בהא על גנבך
בהתהלכך תנחה אתך בשכבך תשמר
עליך והקיצות היא תשיחך פאנהא
תסאירך פי אנטלאקך ותחרסך פי
נומך ותחאדתך פי יקצתך כי נר מצוה
ותורה אור ודרך חיים תוכחות מוסר
אן אלוציה סראג ואלתוריה נור וטריק
אלחיאה הי עצה אלאדב
לשמרך מאשת רע
מחלקת לשון נכריה יחפצאנך מן
אמרה סו מן לסאן אלגריבה אל תחמד
יפיה בלבבך ואל תקחך בעפעפיה
לא תתמן חסנהא פי קלבך לא תאכדך
במקלתיהא כי בעד אשה זונה עד
ככר לחם ואשת איש נפש יקרה תצוד
לאנה יצן אלזאן אנה קד נאל אמראה

אלזאניה פי זיאדה רגיף לבז והי אנמא
תצטאד בה אלנפס אלעזיזה היחתה איש
אש בחיקו ובגדיו לא תשרפנה הל
יחתו אלגמר נארא פי חגרה לא תחתרק
אתואבה אם יהלך איש על הגחלים
ורגליו לא תכוינה או ימשי עלי אלגמר
ולא תנכוי רגלאה כן הבא אל אשת
רעהו לא ינקה כל הנגע בה כדאך מן
אתא זוגה צאחבה לא יברו כל מן דני
מנהא לא יבוזו לגנב כי יגנוב למלא
נפשו כי ירעב לא יזר בלסארק אדא
הו סרק פאנה רבמא כאן דלך לישבע
נפסה מן אלגוע ונמצא ישלם שבעתים
את כל הון ביתו יתן ואדא וגד קד
יגרם כתירא או גמיע מא לה יעטיה
פי תכליצה נאף אשה חסר לב משחית
נפשו הוא יעשנה מתל סאפח מרה
נאקץ אלעקל מהלך נפסה הו יפעל
דלך נגע וקלון ימצא וחרפתו לא
תמחה אלבלא ואלהואן יגדהמא ועארה
לא ימחא כי קנאה חמת גבר ולא יחמל
ביום נקם אן אלעקאב כחמיה אלרגל
ולא ישפק פי יום אלנקמה לא ישא פני
כל כפר ולא יאבה כי תרבה שחד ולא

אותך ד' קמצ' נעצרה נא תפליצתך בהתהלכך צדיק אתה וכל יחזקאל דכות במ"ו שולח אני אותך וחבירון השמע ישמע ונטשתיך המדברה
ושובבתיך האתה הוא אשר דברתי וכל לשון נקבה דכות ס"ה יחמול ד' מל' ותמיד להרג גוים ורעיהם לא יחמול ואסלדה בחילה כי קנאה חמת
גבר ס"ה ובגדיו ד' וקדש הוא את ראשו לא יפרע ובגדיו קרעים היחתה איש ס"ה יגנוב ב' כי יגנב איש לא יבוזו לגנב קדמ' חס ס"ה ולא יחמול ד' ואמרו כן

ישפע כל דיהו ולא ישא אן כתר ורשי
בני שמר אמרי
ומצותי תצפן אתך יא בני אחתרס
אקואלי ווצאיי תדכרהא ענדך שמר
מצותי וחיה ותורתי כאישון עיניך
ואחפצהא תחיא בהא ותוראתי כגנן
עינאך קשרם על אצבעתיך כתבם
על לוח לבך אעקדהא עלי אצאבעך
ואכתבהא עלי לוח קלבך אמר לחכמה
אחתי את ומדע לבינה תקרא קאל
לל חכמה אנת אכתי ואדע אלפהם מעלמי
לשמרך מאשה זרה מנכריה אמריה
החליקה ינגיאנך מן אמרה אגנביה
ומן גריבה קד ליינת אקואלהא כי בחלון
ביתי בעד אשנבי נשקפתי בין מא
אטלע מן כוה פי מנזלי ואתשרף
מן אלמשכאה וארא בפתאים אבינה
בבנים נער חסר לב ראית מן אלגפאל
ותפהמת מן אלבנין בחדת נאקץ אלעקל
עבר בשוק אצל פנה ודרך ביתה
יצעד מאר פי אלסוק ענד זאויתהא
ופי טריק מנזלהא יכטו בנשף בערב
יום באישון לילה ואפלה פי גלס מן
עשייה יום ענד תגנין אלליל ואלאפל

והנה אשה לקראתו שית זונה ונצרת
לב פאדא באמרה תלקאה פי הייה
זאניה סאלבה אלקלוב המיה היא וסררת
בביתה לא ישכנו רגליה האימה היא
וזאילה פי מנזלהא לא יסכנא קדמיהא
פעם בחוץ פעם ברחבות ואצל כל
פנה תארב מרה פי אלסוק ומרה פי אלרחאב
וענד כל זאויה תכמן והחזיקה בו
ונשקה לו העזה פניה ותאמר לו
ואמסכתה וקבלתה ווקחת וגהא וקאלת
לה זבחי שלמים עלי היום שלמתי
נדרי ללה עליי דבאיח סלאמה אליום
אפי בנדורי על כן יצאתי לקראתך
לשחר פניך ואמצאך עלי מא כרגת
תלקאך וטלבת וגהך פוגדתך מרבדים
רבדתי ערשי חטבות אטון מצרים
וקד נגדת סרירי נגודא וארוכא מן חשו
מצרי נפתי משכבי מר אהלים וקנמון
וקד בכרת מצגעי במסך ועגבר ועוד
טייב לכה נרוה דדים עד הבקר נתעלסה
באהבים תעאל נרוי מן אלודוד לילנא
אלי אלצבאח ונתמנע באלמחאב כי אין
האיש בביתו הלך בדרך מרחוק אן
אלרגל ליס פי ביתה וקד סאר פי טריק

המיה ג̇ ב̇ חס וחד מל תשאות מלאה עיר הומיה המיה היא וסררת אשת כסילות ... סוררת ג̇ ב̇ חס וחד מל וימאנו להקשיב המיה היא ויתנו כתף
דעזרא ... דדים ד̇ ג̇ חס וחד מל והנה עתך עת דדים ויבאו אליה לכה נרוה שתו ושכרו דודים בתר מל ... והנה ב̇ ראש פיסו בסף והנה אשה והנה
עלה כלו ...

בעיר׃ צרור הכסף לקח בידו ליום הכסא
יבא ביתו׃ וקד אכ׳ד כיסה מעה פלא יגי
אלי יום אלאחצא׃ הטתו ברב לקחה בחלק
שפתיה תדיחנו׃ פמיילתה בכת׳רת
כלאמהא ודחתה בליאנה נטקהא׃ הולך
אחריה פתאם כשור אל טבח יבא
וכעכס אל מוסר אויל׃ ואיתה מנטלקא
ורהא והו גאפל כתור ירכ׳ל אלא
אלקצאב או כעאכס אלי אדב אלבלה׃ עד
יפלח חץ כבדו כמהר צפור אל פח
ולא ידע כי בנפשו הוא׃ אלי אן יפלע
אלסהם כבדה כסרעה טיר אלי אלפך ולם
יעלם אנה בנפסה׃ ועתה בנים שמעו
לי והקשיבו לאמרי פי׃ ואלאן יא מעש׳
שר אלבנין אסמעו לי ואטיעו ואצגו
לאקואל פאי׃ אל ישט אל דרכיה לבך
אל תתע בנתיבותיה׃ לא יחיד קלבך אלי
טרקהא ולא תצל פי סככהא׃ כי רבים
חללים הפילה ועצמים כל הרגיה׃
לאנהא אוקעת צרעא וקתלאהא
עצימין׃ דרכי שאול ביתה ירדות אל
חדרי מות׃ ואנמא ביתהא טריק אלא
אתרי מורדה אלי כדור אלמות׃
הלא חכמה תקרא ותבונה

תתן קולה׃ ולא אן אלחכמה תנאדי ואלאת
אלפהם תעלן צותהא׃ בראש מרמים
עלי דרך בית נתיבות נצבה׃ פי רוס
אליפאע עלי טרקהא ופי סככהא מנ
מנתצבה׃ ליד שערים לפי קרת מבוא
פתחים תרנה׃ ומכאן אלאבואב ענד
אלסקוף ופי מדאכ׳ל אלפתוח תרן׃ אליכם
אישים אקרא וקולי אל בני אדם׃ תקול
אנאדיכם יא מעאשר אלרגאל וארפע
צותי אלי סאיר בני אדם׃ הבינו פתאים
ערמה וכסילים הבינו לב׃ אפהמו יא
גפאל אלנהצה ויא גפאל אפהמו קלובכם׃
שמעו כי נגידים אדבר ומפתח שפתי
מישרים׃ אסמעו אני בתדביר אתכלם
ואפתח נטקי באלמסתקים׃ כי אמת
יהגה חכי ותועבת שפתי רשע׃ ולסאני
ידרס אלחק ושפתי תכרה אלצלם׃ בצדק
כל אמרי פי אין בהם נפתל ועקש׃ וגמיע
אקואל פאי בצדק וליס פיהא מנפתל
ולא עסר׃ כלם נכחים למבין וישרים
למצאי דעת׃ כלהא צואב ללפאהם
וסהלה לואגדי אלמערפה׃ קחו מוסרי
ואל כסף ודעת מחרוץ נבחר׃ כ׳דו
אדבי ולא ורק ואלמערפה כ׳יר מן

ועצמים ג׳ חס׳ כי ידעתי רבים פשעיכם והוכיח לגוים עצמים ועצמים כל הרגיה ׳ וכל אולי דכות במ״א שבעה גוים רבים ועצומים ׳ הרוגיה ב׳ חד מל׳ וחד חס׳
ולא תכסה עוד על הרוגיה ועצמים ׳ והקשיבו ד׳ שמעו ואיש שמעו זאת הכהנים ועתה בנים ועתה בנים ׳ אישים ג׳ ומל׳ נבזה פעלי און אליכם

לקראצה׳ כי טובה חכמה מפנינים
וכל חפצים לא ישוו בה׳ ולחכמה אכיר
מן אלגואהר וכל אלמראדאת לא תסאויהא׳
אני חכמה שכנתי ערמה ודעת מזמות
אמצא׳ אנא אלחכמה אסכן אלדהא
ואלמערפה אגד אלמהמאת׳ יראת יהוה
שנאת רע גאה וגאון ודרך רע ופי
תהפכות שנאתי׳ ואד תקוא אללה שנאת
אלשר פאלזהו ואלאקתדאר וטריק אלסו
וקול אלתקלב שנית דאלך׳ לי עצה ותושיה
אני בינה לי גבורה׳ לי אלמשורה ואלפקה
אנא אלפהם לי אלגברוה׳ בי מלכים
ימלכו ורזנים יחקקו צדק׳ בי תמלך
אלמלוך ואלוזרא תרסם אלעדל׳ בי שרים
ישרו ונדיבים כל שפטי צדק׳ בי
תדוס אלריסא ואלנבל וגמיע קצאה
אלעדל׳ אני אהבי אהב ומשחרי
ימצאנני׳ אנא אחב מחבי ומן טלבני
וגדני׳ עשר וכבוד אתי הון עתק
וצדקה׳ אלגנא ואלכרם מעי ואלמאל
אלנפיס באלנצפה׳ טוב פריי מחרוץ
ומפז ותבואתי מכסף נבחר׳ ותמרי
אכיר מן אלקראצה ואלאבריז וגלתי
מכתארה מן אלוראק׳ בארח צדקה

אהלך בתוך נתיבות משפט׳ פי סבל
מן צלאח אסיר פי וסט סבל אלחכם׳
להנחיל אהבי יש ואצרתיהם אמלא׳
לאנחל מחבי אלוגוד וכזאינהם אמלאהא׳
יהוה קנני
ראשית דרכו קדם מפעליו מאז׳ אללה
אבתדעני אול כלקה וקדים פעלה אול
חין׳ מעולם נסכתי מראש מקדמי
ארץ׳ מן אול אלדהר אנתכבת וקדים
אלארץ מן אלאן׳ באין תהמות חוללתי
באין מעינות נכבדי מים׳ כרי בוליס
גמר ולא עיון מעגזר אלמא׳ בטרם
הרים הטבעו לפני גבעות חוללתי׳
קבל אן תרסב אלגבאל וקבל אלתלאע
אבתדית׳ עד לא עשה ארץ וחוצות
וראש עפרות תבל׳ ואד לם יצנע אלארץ
באסואקהא ולא אול תראבאת אלדניא׳
בהכינו שמים שם אני בחקו חוג על
פני תהום׳ ומע אצלאחה אלסמאואת
אנא הנאך ואד רסם חגאבא עלי וגה
אלגמר׳ באמצו שחקים ממעל בעזוז
עינות תהום׳ מע תאיידה אלשואהק
מן אלעלו ואעזאזה עיון אלגמר׳ בשומו
לים חקו ומים לא יעברו פיו בחוקו

קדמיה יקרה וכל חפציך ׳ בתר׳ כי טובה וכל חפצים ׳ סימנהון יך מים ׳ וראש י״א פתנים אכזר וראש אחד בא וראש ערב וזאב וראש דגון ושתי
וראש הפלשתי בידו וראש לו חפני וראש עגל לבסה וראש אפרים ב׳ בן וראש דמשק וראש עפרות ׳ אמלא ג׳ את מספר ימיך אמלא וכי אמלא תהפכות
ואצרותיהם אמלא ׳ וחד ואמלא אתו רוח אלהים ׳ ישרו ב׳ ולשרים למשפט ישרו בי שרים ישרו

מוסדי ארץ ותצירה לאבנאה רסמה
ולמיאה לא תתגאוז אמרה ורסמה
אסאסאת אלארץ ואהיה אצלו אמון
ואהיה שעשעים יום יום משחקת
לפניו בכל עת וכנת ענדה גמהורא
וכנת קרה יום יום סאחה בין ידיה פי כל
וקת משחקת בתבל ארצו ושעשעי
את בני אדם סרור לאהל דניא ארצה
וקרתי לבני אדם

ועתה בנים שמעו לי
ואשרי דרכי ישמרו ולאן יא מעאשר
אלבנין אסמעו לי טובא אלדין יחפצו
טרקי שמעו מוסר וחכמו ואל
תפרעו אסמעו אלאדב ותחכמו ולא
תגלבוה אשרי אדם שמע לי לשקד
על דלתתי יום יום לשמר מזוזת פתחי
טובא אנסאן יסמע לי אן יראבט
עלי מצאריעי יום יום ויחפט עצאדת
פתוחי כי מצאי מצא חיים ויפק
רצון מיהוה לאן מן וגדני וגד אלחיאה
ונפק אלרצא מן ענד אללה וחטאי חמס
נפשו כל משנאי אהבו מות ומן
אכטאני פקד צלם נפסה וגמיע
שאניי פקד אחבו אלמות

חכמות בנתה ביתה חצבה
עמודיה שבעה אלחכמה קד בנת ביתהא
ונצרת עמדהא סבעה טבחה טבחה
מסכה יינה אף ערכה שלחנה ודבחת
דבחהא ומזגת כמרהא ונצדת מאידתהא איצא שלחה נערתיה תקרא על
גפי מרמי קרת תם בעתת בגואריהא
תנאדי עלי צהור אעלי אלסקוף מי
פתי יסר הנה חסר לב אמרה לו ותקול
מא כאן גאפלא יעדל אליהא ומן
כאן נאקץ אלעקל אקול לה לכו לחמו
בלחמי ושתו ביין מסכתי האלכם
אגתדו מן טעאמי ואשרבו מן כמר
מזגתה עזבו פתאים וחיו ואשרו
בדרך בינה אתרכו אלגפלאת ואחיו
ואסתרשדו מן טריק אלפהם יסר לץ
לקח לו קלון ומוכיח לרשע מומו פכם
מן מודב דאהי יתכד לנפסה אלהואן
וואעט צאלם דאך עיבה אל תוכח
לץ פן ישנאך הוכח לחכם ויאהבך
לא תעט אלדאהי כמא ישנאך בה
עט אלעאלם פאנה יחבך תן לחכם
ויחכם עוד הודע לצדיק ויוסף לקח
אעט אלחכים במא יתחכם בה איצא

ואלה שמות ומשלי מזוזת כתב וכתבתם קדמיה ושמשון מזוזות כתב וכתבתם בתר׳ יה ומלכים מזוזות כתב ... מוצאי ב׳ וחס׳ והיה כל
מוצאי יהרגני כי מוצאי מצא חיים ... לקחה אם לקח יעקב ארור לקח שחד לקח את אדניך וחבירו הנני לקח ממך את עץ יוסף את בני ישראל יסר
לץ וחד ולקח נפשות ... עמודיה ד׳ ג׳ מל׳ וחד חס׳ את קלעי החצר אנכי תכלתי המרגיז ארץ חצבה ... קדמיה חס׳ ... מרומי ג׳ ב׳ חס׳ וחד מל׳ על מרומי שדה

ג ועדם אלצלאח מא יזתאד בה כת׳א׃
ראש תחלת חכמה יראת יהוה ודעת קדשים
פס בינה׃ אול מא תאמר בה אלחכמה תקוא
אללה ופור מא יוגבה אלפהם מערפה
אלקדוס׃ כי בי ירבו ימיך ויוסיפו לך
שנות חיים׃ תקול אנך בי תכת׳ר איאמך
ויזתאד לך סני אלחיאה׃ אם חכמת
חכמת לך ולצת לבדך תשא׃ אן
תחכמת פלנפסך ואן תדאהית תחמלת
ג וזרך׃ אשת כסילות המיה פתיות ובל
ידעה מה׃ ולגאהל כאמראה האימה
גאפלה לא תערף מאדא׃ וישבה
ג לפתח ביתה על כסא מרמי קרת׃
וקד גלסת עלי באב ביתהא עלא
כרסי פי אעלא אלסקוף׃ לקרא לעברי
דרך המישרים ארחותם׃ תדעו
במארה אלטריק אלמסתקימה טרקהם׃
ג מי פתי יסר הנה וחסר לב ואמרה
חס לו׃ תקול מן כאן גאפלא יעדל אליך
ומן כאן נאקץ אלעקל אקול לה׃ מים
גנובים ימתקו ולחם סתרים ינעם׃
אלמסרוק מא אחלאה ואלטעאם אלמסתור 126
ג יא מא אלדה׃ ולא ידע כי רפאים שם
ראש בעמקי שאול קראיה׃ ולם יעלם
פס
בספ

יו׳ אן אהלאלכין הנאך ופי אעמק אלגחים
ג מדעאהא׃ משלי
שלמה בן חכם ישמח אב ובן כסיל
תוגת אמו׃ ומן אמתאל סלימאן אלאבן
אלחכים יפרח אבאה ואלאבן אלגאהל
יא חסרה לאמה׃ לא יועילו אוצרות רשע
מל וצדקה תציל ממות׃ לא תנפע כנוז
אלצלם ואלצדקה תנגי מן אלמות׃ לא
ירעיב יהוה נפש צדיק והות רשעים
יהדף׃ לא יגיע אללה נפס אלצאלח ואפה
ג אלצאלמין ידפע ענה׃ ראש עשה כף
כת רמיה ויד חרוצים תעשיר׃ אלפקר מן
א עמל אלכף אלמלולה ויד אלנשטין תס
תסתגני׃ אגר בקיץ בן משכיל נרדם
בקציר בן מביש׃ אלאבן אלעאקל יגמע
פי אלקיץ ואלאבן אלמסי יסבת פי וקת
ד אלחצאד׃ ברכות לראש צדיק ופי
רשעים יכסה חמס׃ תחל אלברכאת
בראס אלצאלח ווגה אלצאלמין יגטיהם
צלמהם׃ זכר צדיק לברכה ושם
רשעים ירקב׃ דכר אלצאלח אלי ברכה
ואסם אלצאלמין יבלא׃ חכם לב יקח
ג ג מצות ואויל שפתים ילבט׃ אלחכים
וכל אלקלב יאכד אלוצאיא ואלגאהל אלמנטק
דסמ׳
לאו״ב
דכות
במ׳
ג

ראש ג׳ כת׳ א׳ אחד עשיר ואחד ראש ויקח את כבשת האיש הראש ראש עשה כף רמיה ס״א ולא ידע יא׳ בשכבה וחבירו ולא ידע יעקב ויעזב כל אשר לו ואם
נפש כי תחטא ולא ידע איש את קברתו ועתה כי אין ולא ידע כי בנפשו הוא כי רפאים שם גם שמש לא ראה ותלהטהו מסביב ס״א עמקי ג׳ וחד בעמקי
את עד בועז כי לא אל עם לא אל עמים רבים בעמקי שאול ס״א

יתלבט יהולך בתם ילך בטח ומעקש
דרכיו יודע אלסאלך פי צחה יסיר ואלמעקא
ואלמעסר טרקה יערף בדאלך קרץ עין
יתן עצבת ואויל שפתים ילבט אלגאמז
בעינה יצנע משקה ואלגאהל בנטקה
יתלבט איצא מקור חיים פי צדיק ופי
רשעים יכסה חמס קול אלצאלחין ינבע
אלחיאה וקול אלטאלמין יגטיהם צלמהם
שנאה תעורר מדנים ועל כל פשעים
תכסה אהבה ואלשנאה תתיר אלצכב
ואלמחבה תגטי גמיע אלגרום בשפתי
נבון תמצא חכמה ושבט לגו חסר
לב פי נטק אלפאהם תוגד אלחכמה
ואלקציב לטהר נאקץ אלעקל חכמים
יצפנו דעת ופי אויל מחתה קרבה
אלחכמא ידכרון אלמערפה וקול אלגאהל
ינדק ען קריב הון עשיר קרית עזו
מחתת דלים רישם כמא אן מאל אלגני
קריה עזה ואנדקאק אלפקרא ארתא
תהם פעלת צדיק לחיים תבואת רשע
לחטאת אגר אלצאלח חיאה וגלה
אלפאסק גזא כטיה ארח לחיים
שומר מוסר ועוזב תוכחת מתעה
סביל אלחיאה חפץ אלאדב ותארך

אלנציחה מצל מכסה שנאה שפתי
שקר ומוצא דבה הוא כסיל מגטי
אלשנאה דו נטק באטל ומכרג שנאעה
הו גאהל ברב דברים לא יחדל פשע
וחשך שפתיו משכיל בכתרת
אלכלאם לא יעדם גרם ואלצאד שפתיה
ען רשד עאקל כסף נבחר לשון צדיק
לב רשעים כמעט לסאן אלצאלח כאל
פצה אלמכתארה וקלב אלטאלחין סגיר
שפתי צדיק ירעו רבים ואוילים
בחסר לב ימותו נטק אלצאלח ידבר
אלכתירין ואלגהאל בקלה עקולהם
ימיתונהם ברכת יהוה היא תעשיר
ולא יוסף עצב עמה ברכת אללה
הי תגני ולא תזיד אלמשקה מעהא
כשחוק לכסיל עשות זמה וחכמה
לאיש תבונה פעל אלפאחשה ענד
אלגאהל כאלצחך ואלחכמה לדוי אלפהם
מגורת רשע היא תבואנו ותאות
צדיקים יתן חדר אלטאלם יחלבה ושהוה
אלצאלחין יעטיהם כעבור סופה ואין
רשע וצדיק יסוד עולם כמרור
אלזובעה יעדם אלטאלם ואלצאלח אסאס
אלעאלם כחמץ לשנים וכעשן לעינים

יוסף ה חס יוד ויאמר שאול כה יעשה אלהים לכן הנני יוסף הנני יוסף על ימיך אם יעמד ראש אלישע ולא יוסף עצב עמה ס׳ תבואנו ג ב מל׳ וחד
חס כל יד עמל תבואנו מגורת רשע ודרש רעה תבואנו יקדמו׳ חס ס׳ לעינים ב פתח כי האדם יראה לעינים ומתוק האור וטוב לעינים וחד וכי תאוה
הוא לעינים וחד וכעשן לעינים ס׳ כעבור ב ויהי כעבר׳ הצהרים כעבור סופה ס׳

כן העצל לשלחיו כאלכל לאסנאן
וכאלדכאן ללעינאן כדאך אלכסלאן לוא
סליה יראת יהוה תוסיף ימים ושנות
רשעים תקצרנה תקוא אללה תזיד פי
אלעמר וסני אלפאסקין תקצר תוחלת
צדיקים שמחה ותקות רשעים תאבד
רגא אלצאלחין אלי פרח ורגא אלטאלמין
תביד מעוז לתם דרך יהוה ומחתה
לפעלי און טריק אללה עז ללדוי אלצחה
ואנדקאק לפעלה אלגי צדיק לעולם
בל ימוט ורשעים לא ישכנו ארץ
אלצאלח אלי אלדהר לא ימיל ואלטאלמין לא
יסכנו אלבלד פי צדיק ינוב חכמה ולשון
תהפכות תכרת פם אלצאלחין ינמו אלחכמה
ולסאן אלמתקלב ינקטע שפתי צדיק
ידעון רצון ופי רשעים תהפכות שפתי
אלצאלח קד תעוודת ארצא ופם אלטאלמין
אלתקלב מאזני מרמה תועבת יהוה
ואבן שלמה רצונו מואזין אלמכר מן
מא יכרה אללה ואלצנגאת אלתאמה
רצאה בא זדון ויבא קלון ואת צנועים
חכמה אדא אתת אלקחה אתא אלהואן
ומע אלמתואצעין אלחכמה תמת ישרים
תנחם וסלף בגדים ושדם יצחה אלמסתק

אלמסתקימין תסיירהם וזיג אלגאדרין
ינהבהם לא יועיל הון ביום עברה וצדקה
תציל ממות לא ינפע אלמאל פי יום אלקיאמה
ואלצדקה תנגי מן אלמות צדקת תמים
תישר דרכו וברשעתו יפל רשע צלאח
אלצחיח יסהל טרקה ואלטאלם יקע פי
צלמה צדקת ישרים תצילם ובהות
בגדים ילכדו צלאח אלמסתקימין ש
ינגיהם ואלטאלמין יעלקון באפאתהם
במות אדם רשע תאבד תקוה ותוחלת
אונים אבדה אדא מאת אלאנסאן אלפאסק
פקד אנקטע אלרגא כמא אן רגא אלמגלין
יביד צדיק מצרה נחלץ ויבא רשע
תחתיו יכלץ אלצאלח מן אלשדה ויד כל
אלפאסק מכאנה בפה חנף ישחת רעהו
ובדעת צדיקים יחלצו אלדנס יהלך
צאחבה בקולה ובמערפה אלצאלחין
יתכלצון בטוב צדיקים תעלץ קריה
ובאבד רשעים רנה בכיר אלצאלחין
יגבאן יפרח אהל אלבלאד ובהלאך
אלפאסקין יגב אן ירננון בברכת ישרים
תרום קרת ובפי רשעים תהרס בברכת
אלמסתקימין ירתפע אלסקע ובקול אל
טאלמין ינהדם בז לרעהו חסר לב ואיש

צדקת ה׳ וירא ראשית לו צדקת הצדיק לא תצילנו צדקת הצדיק עליו תהיה צדקת תמים צדקת ישרים ׳ וחד וצדקת צדיקים ׳ ידעון ל׳ ואמר יר
אל יהושע כל תפלה כל תחנה כל עמי הארץ דמלך שפתי צדיק

בזכות יחריש· אלמזרי בצאחבה נאקץ
אלעקל והו אלפהם ימסך ענה· הולך רכיל
מגלה סוד ונאמן רוח מכסה דבר· כאשף
אלסר כאלמנטלק מאהלא וכאתמה
אמין אלרוח· באין תחבלות יפל עם
ותשועה ברב יועץ· בגיר חיל יקע אל
קום ואלמגותה בכתרה אלמשורה· רע
ירוע כי ערב זר ושנא תקעים בוטח·
שר ישר למן צמן אגנביא ושאני
אלמצאפחין הו ואתק· אשת חן תתמך
כבוד ועריצים יתמכו עשר· תגד
ראעמה אלוקאר ראתחצא וראעמי אלגני
ראהכין· גמל נפשו איש חסד ועכר
שארו אכזרי· אלמחסן לאהלה דו
אפצל ופאצח אקרבאהו אלקאסי·
רשע עשה פעלת שקר וזרע צדקה
שכר אמת· אלצאלם יפעל מא אגרתה
אלבאטל וזארע אלנצפה אגרתה אלחק·
כן צדקה לחיים ומרדף רעה למותו·
כדאך אלצלח ללחיאה וכאלב אלשר למותה·
תועבת יהוה עקשי לב ורצונו תמימי
דרך· יכרה אללה עסרי אלקלוב ורצאה
אצחא אלטריק· יד ליד לא ינקה רע וזרע
צדיקים נמלט· כתקלב יד ליד לא יברו

ארדיו ונסל אלצאלחין ינגו· נזם זהב באף
חזיר אשה יפה וסרת טעם· כשנף מן
דהב פי אנף כנזיר כדאך אמראה חסנה
זאילה אלראי· תאות צדיקים אך טוב
תקות רשעים עברה· שהוה אלצאלחין
אלכיר ורגא אלצאלמין עברה· יש מפזר
ונוסף עוד וחשך מישר אך למחסור·
כם מן מבדד יזתאד איצא ואצאד מן
אלסמאחה פהו אלי נקץ· נפש ברכה תדשן
ומרוה גם הוא יורא· אלנפס אלמבארכה
תדסם ואלמרויה הי איצא תרוי· מנע
בר יקבהו לאום וברכה לראש משביר·
מאנע אלבר תדמה אלמלה ואלברכה
תחל בראס אלממיר· שחר טוב יבקש
רצון ודרש רעה תבואנו· טאלב אלכיר
יטלב אלרצא ומלתמס אלבלא יחל בה·
בוטח בעשרו הוא יפול וכעלה צדיקים
יפרחו· אלואתק ביסארה הו יקע ואלצאלחין
יפרעון כאלורק· עכר ביתו ינחל רוח
ועבד אויל לחכם לב· אלמנתחל אלגהל
פאצח אהלה פיגב אן יכון אלגאהל
עבדא ללחכים· פרי צדיק עץ חיים
ולקח נפשות חכם· תמר אלצאלח שגרה
אלחיאה ומקתני אלנפוס חכים· הן צדיק

וחד ונאמן ביתך וממלכתך
ג̇ ל̇ חס
ב̇ ר̇ חס
כת̇ א
ב̇ ג̇ ב̇ חד מל וחד חס
ב̇
ג̇ ג̇
ב̇

שנא ד̇ חס יהושע שנא גזל בעולה ושנא תקעים שנא בצע דכתב שנאי· וכל אור· דכות· ודרש ג̇ וחס ודרש אל המתים שפט ידרש משפט ודרש רעה
תבואנו· ונוסף ג̇ ב̇ פתח ונוסף גם הוא ונוסף על נחלת המטה יש מפזר· לאום ב̇ וחד ולאם מנע בר יקבהו לאום ובאפס לאם ולאם מלאם יאמץ
גמל ב̇ בתריין לשנין וחס ובסרגמל גמל נפשו· ובדכה ב̇ בתרין לישנין ויהוא הענתי לראש משביר·

בארץ ישלם אף כי רשע וחוטא׃ לית
אלצאלח יסלם פכיף אלפאסק ואלכאטי׃ אה
מוסר אהב דעת ושונא תוכחת בער׃
אלמחב ללאדב מחב ללעקל ושאני אלעטה
הו גאהל׃ טוב יפיק רצון מיהוה ואיש
מזמות ירשיע׃ אלכייר יואפק אלרצא
מן ענד אללה ודו אלהמה יפלג׃ לא יכון
אדם ברשע ושרש צדיקים בל ימוט׃
לא יתבת אלאנסאן בפסק ואצל אלצאלחין
לא ימיל׃ אשת חיל עטרת בעלה
וכרקב בעצמותיו מבישה׃ אלמרה דאת
חילה תאג בעלהא וכאלעפן עצאמה
אלמסיה׃ מחשבות צדיקים משפט
תחבלות רשעים מרמה׃ אפכאר אלצאלחין
פי אלחכם וחיל אלטאלחין פי אלמכר׃ דברי
רשעים ארב דם ופי ישרים יצילם׃
כלאם אלטאלמין אלכמון לאלדם וקול
אלמסתקימין ינגיהם׃ הפוך רשעים
ואינם ובית צדיקים יעמד׃ יקלב אלטאלחין
פיעדמון ובית אלצאלחין תקום׃ לפי
שכלו יהלל איש ונעוה לב יהיה לבוז׃
עלי קדר עקלה ימדח אלמר ואלמעווג
אלקלב יציר מזדרא׃ טוב נקלה ועבד
לו ממתכבד וחסר לחם׃ אלהיין לה עבד

כיר מן מתנבל ועוז אלטעאם׃ יודע
צדיק נפש בהמתו ורחמי רשעים אכזרי׃
יתעאהד אלצאלח חתי נפס בהימתה ורחמה
אלפאסקין אלקסאוה׃ עבד אדמתו ישבע
לחם ומרדף ריקים חסר לב׃ פאלח ארצה
ישבע טעאמא וכאלב אלפראג נאקץ
אלעקל׃ חמד רשע מצוד רעים ושרש
צדיקים יתן׃ יתמנא אלפאסק מרתגד
אלאשראר ואלצאלחין יעטון עלי אצולהם׃
בפשע שפתים מוקש רע ויצא מצרה
צדיק׃ דנב אלמנטק והקסו ואלצאלח
יכרג מן שדתה׃ מפרי פי איש ישבע
טוב וגמול ידי אדם ישוב לו׃ מן תמר
קול אלמר ישבע כירא ואילא ידיר
אלאנסאן יגזיה אללה׃ דרך אויל ישר
בעיניו ושמע לעצה חכם׃ טריק
אלגאהל מסתקימה ענדה וקאבל
אלמשורה חכים׃ אויל ביום יודע כעסו
וכסה קלון ערום׃ אלגאהל פי יום יערף
גהלה וסאתר אלהואן הו נאהץ׃ יפיח
אמונה יגיד צדק ועד שקרים מרמה׃
אלמתפווה באלאמאנה יכבר באלצדק
ואלשאהד אלזור באלמכר׃ יש בוטה
כמדקרות חרב ולשון חכמים מרפא׃

ירשיע ד̇ ג̇ מל׳ וחד חס׳ ובכל אשר יפנה ירשיע אף אמנם אל לא ירשיע והוא ישקוט ומי ירשיע ואיש מזמות ירשיע ׃ ישיב דכת׳ ישוב ג̇ ישוב הדע לשדי
התאמין בו כי ישוב זרעך וגמול ידי אדם ישוב לו ׃ ולשונה זהב אחד עלגים תמהר והפכות תבלת חכמים מרפא וללמדים ספר ׃ ישלם ג̇ ב̇ קמ׳ וחד פת׳
ולך ישלם נדר הן צדיק בארץ ישלם וירא אגע וה הוא ׃

כם מן לאפט כבעגאת אלסיף ולסאן
אלחכמא שפא׃ שפת אמת תכון לעד
ועד ארגיעה לשון שקר׃ מנטק אלחק
יתבת אלי אלאבד ולא טרפה אלסאן אלמנטלי׃
מרמה בלב חרשי רע וליעצי שלום
שמחה׃ אלמכר פי קלב מעתרצי אלשר
וללמשירין באלסלאם אלפרח׃ לא יאנה
לצדיק כל און ורשעים מלאו רע׃ לא
יצל אלי אלצאלח שי מן אלגול ואלטאלחין
יעמהם אלשר׃ תועבת יהוה שפתי שקר
ועשי אמונה רצונו׃ יכרה אללה נטק
אלבאטל ועאמלי אלאמאנה רצאה׃ אדם
ערום כסה דעת ולב כסילים יקרא אולת׃
אלאנסאן אלנאהץ הו אלמחצן באלמערפה
וקלב אלגאהל ידעו אלגהל׃ יד חרוצים
תמשול ורמיה תהיה למס׃ יד אלנשטין
תתסלט ואלמלולה תציר דמה׃ דאגה
בלב איש ישחנה ודבר טוב ישמחנה׃
אלהם פי קלב אלמר יכפצה ואלאמר אלגייד
יפרחה׃ יתר מרעהו צדיק ודרך רשעים
תתעם׃ אלצאלח אפצל מן צאחבה וטריק
אלטאלמין תצלהם׃ לא יחרך רמיה צידו
והון אדם יקר חרוץ׃ לא יצאד אלמלול
זאדה ומאל אלמר אלעזיז הו אלנשאט׃ בארח

צדקה חיים ודרך נתיבה אל מות׃ פי טריק
אלעדל אלחיאה והי סכה לא מות פיהא׃ בן
חכם מוסר אב ולץ לא שמע גערה׃
אלאבן אלחכים יקבל ארב אלאב ואלזאהי
לא יקבל זגרתה׃ מפרי פי איש יאכל
טוב ונפש בגדים חמס׃ מן תמר קול
אלמר ינבגי אן יאכל אלכיר ותגד פי נפס
אלגאדרין אלצלם׃ נצר פיו שמר נפשו
פשק שפתיו מחתה לו׃ אלחאפט פאה
חארס נפסה וכם מן שאק שפתיה
במא הו אנדקאק לה׃ מתאוה ואין נפשו
עצל ונפש חרצים תדשן׃ אלכסלאן
נפסה מתשהייה וליס שי ונפס אלנשטין
תדסם׃ דבר שקר ישנא צדיק ורשע
יבאיש ויחפיר׃ אלקול אלבאטל ישנאה
אלצאלח ואלטאלח יסי ויכגל׃ צדקה תצר
תם דרך ורשעה תסלף חטאת׃ אלזכוה
תחפט אלטריק ואלטאלח ואלכטייה יזיפאן׃
יש מתעשר ואין כל מתרושש והון
רב׃ כם מן מסתגני בגיר מאל ומתפאקר
במאל כתיר׃ כפר נפש איש עשרו ורש
לא שמע גערה׃ פדא נפס אלמר מאלה
ואלפקיר לם יסמע זגרת אלטאלם׃ אור
צדיקים ישמח ונר רשעים ידעך׃ נור

ארגיעה ג׳ ב׳ מל׳ וחד חס׳ כי ארגיעה אריצנו כי ארגעה ארוצם ועד ארגיעה לשון שקר ס״ה מוסר יב׳ פתח שלומנו הבלים אכזרי מלכים פתח כלומ׳
אשמע לקחת מוסר השכל שמעו בנים שמעו בנים וכעבס אל מוסר אויל בן חכם אויל ינאץ יראה יש וכל דסמיך לאדכרא דכות׳ ס״ה ורשעה והכות׳
ממך יען אשר הכרתי ממך תם ורשע הוא מכלה יבאיש ויחפיר ואהב חמס ס״ה

לצאלחין יזתאד וסראג אלצאלמין יכמד
ה רק בזדון יתן מצה ואת נועצים חכמה
ערא אן באלקחה תצנע אלמנאצה ומע
אלמתשאורין אלחכמה הון מהבל ימעט
וקבץ על יד ירבה אלמאל מן קבל אלגרור
יקל ואלגאמע אלי ידה יכתר מאלה תוחלת
ממשכה מחלה לב ועץ חיים תאוה
באה אלצבר אלמתמאדי ימרץ אלקלב
ושגרה אלחיאה אלשהוה אלחאצרה
בז לדבר יחבל לו וירא מצוה הוא ישלם
אלמזרי באמר ירתהן בה ומתקי אלוציה
הו יסלם תורת חכם מקור חיים לסור
ממקשי מות שריעה אלחכים ינבוע
אלחיאה לאלזואל ען אוהאק אלמות שכל
טוב יתן חן ודרך בגדים איתן אלעקל
אלגייד יעטי אלחצוה וטריק אלגאדרין
צעיב כל ערום יעשה בדעת וכסיל
יפרש אולת כל נאהץ יעמל אמרה
במערפה ואלגאהל יבסט גהלה מלאך
רשע יפל ברע וציר אמונים מרפא
ארסול אלצאלם יקע פי שר וארסול אלאמין
שפא ריש וקלון פורע מוסר ושמר
תוכחת יכבד אלפקר ואלהואן למגב
אלאדב ואלחאפץ אלעצה יכרם תאוה

נהיה תערב לנפש ותועבת כסילים
סור מרע תלא אלשהוה אלכאינה תלד
אלנפס ולדלך יכרה אלגהאל אלזואל ען אלשר
הולך את חכמים וחכם ורעה כסילים
ירוע מסאיר אלחכמא יתחכם ומראעי
אלגהאל ירדו חטאים תרדף רעה ואת
צדיקים ישלם טוב אלכאטיין יכלבהם
שרהם ואללה יכאפי אלצאלחין בכיר טוב
ינחיל בני בנים וצפון לצדיק חיל חוטא
אלכייר ינחל בני אלבנין איצא וקד יכנז
ללצאלח אתאת אלכאטי רב אכל ניר
ראשים ויש נספה בלא משפט וכם
מן טעאם יכון סימא אלפקר וכם מן
מנסאת בגיר חכם חושך שבטו שונא
בנו ואהבו שחרו מוסר אלצאר קציבה
שאני ולדה ואלמחבה יבאכרה באלאדב
צדיק אכל לשבע נפשו ובטן רשעים
תחסר אלצאלח יאכל שבע נפסה ובטון
אלצאלמין תנקץ חכמות נשים בנתה
ביתה ואולת בידיה תהרסנו אלחכימה
מן אלנסא תבני ביתהא ואלגאהלה בידהא
תהדמה הולך בישרו ירא יהוה ונלוז
דרכיו בוזהו אלסאלך באסתקאמה תקי
אללה ואלזאיג ען טריקה מזרי בהא

יא
מלדע
וכל
מלבים ג
ויחזק
דכות
כמ
ב
ראש
פיסן
ג
בסיפ
חס
וכל ב
קרי ומל
דכות
במ
ז

ח
יחכם ז
ב
ג
יד ב
ג

נהיה ח קמ׳ אם מאת אדני המלך כי מאתי נהיה וחבי׳ כמהו לא נהיה ונהה נהי׳ שכל האדם תאוה נהיה לדברים האלה ·-· כת׳ יוד בראש ותיבות
וקרי יוד ושאג ככפירים במשפט׳ ושפטהו ועשו את הכבש ורב המשא ודכה ישח וצפן לישרים וחכם וסלף בגדים ושדם וקר רוח איש תבונה ועוף
השמים ·-· תחסר ג׳ ב׳ קמ׳ וחד פתח ארץ אשר לא במסכנת כל הקמח לא תכלה ובטן רשעים ·-· בידיה ג׳ וכל אשה חכמת לב חכמות נשים כלשה

בפי אויל חטר גאוה ושפתי חכמים
תשמורם׃ פי קול אלגאהל עצא אלאקתדאר
ונטק אלחכמא יחפטהם׃ באין אלפים
אבוס בר ורב תבואות בכח שור׃ כמא
אן מן עדם אלבקר ינדחץ אלבר ובכתרת
אלגלאת בקוותהא׃ עד אמונים לא יכזב
ויפיח כזבים עד שקר׃ אלשאהד אלאמין
מן לא יכדב ואלמתפווה באלכדב שאהד
זור׃ בקש לץ חכמה ואין ודעת לנבון
נקל׃ יטלב אלזארי אלחכמה פלא יגדהא
ואלמערפה עלי אלפאהם סהלה׃ לך מנגד
לאיש כסיל ובל ידעת שפתי דעת׃ סר
מן מקאבלה ארגל אלגאהל ולא פלם
תערף שיא מן אקואל מערפה׃ חכמת
ערום הבין דרכו ואולת כסילים מרמה׃
חכמה אלנאהץ תפהם אחואלה וגהל
אלגהאל מכרהם׃ אולים יליץ אשם ובין
ישרים רצון׃ יתרגם ען אלגהאל אתמהם
ובין אלמסתקימין ארצא׃ לב יודע
מרת נפשו ובשמחתו לא יתערב זר׃
אלקלב יערף מרארה נפסה ופי פרחה
לא יכאלטה אגנביא׃ בית רשעים
ישמד ואהל ישרים יפריח׃ בית אלטאלמין
ינפד וכבא אלמסתקימין יפרע׃ יש דרך

ישר לפני איש ואחריתה דרכי מות׃
כם מן טריק מסתקים בין ידיי אלמר
ועאקבתהא טריק אלמות׃ גם בשחק
יכאב לב ואחריתה שמחה תוגה׃ ולצחך
איצא יוגע אלקלב ועאקבה אלפרחה
תלחה׃ מדרכיו ישבע סוג לב ומעליו
איש טוב׃ סיסתכרג מן טרקה אלגאש
אלקלב ומן פוקה ארגל אלגייד׃ פתי יאמין
לכל דבר וערום יבין לאשרו׃ אלגאפל
יצדק בכל אמר ואלנאהץ יפהם רשדה׃
חכם ירא וסר מרע וכסיל מתעבר
ובוטח׃ אלחכים יתקי ויזול ען אלשר
ואלגאהל יתגאוז ויתק׃ קצר אפים יעשה
אולת ואיש מזמות ישנא׃ קציר אלמהל
מן עמל אלגהל וכם מן רגל דו המם
מבגוץ׃ נחלו פתאים אולת וערומים
יכתרו דעת׃ תרא אלגפל קד אנתחלו
אלגהל ואלנאהצין יתתוגון באלמערפה׃
שחו רעים לפני טובים ורשעים על
שערי צדיק׃ ינבגי אן ינכפץ אלאשראר
בין ידיי אלגיאד ואלטלחא עלי אבואב
אלצאלחין׃ גם לרעהו ישנא רש ואהבי
עשיר רבים׃ חתי לצאחבה יבגץ
אלפקיר ומחבי אלגני כתירין׃ בז לרעהו

תבואות ז׳ והיה בתבואות כי מספר במספר שני וממגד וישאול המלך באין אלפים טוב מעט ׳משלי תבואות כתב ׳ וש ג׳ תבואות כתב [illegible] וסר מרע
ה׳ משתו ולא איש היה השמת השמות חכם ירא [illegible] נחלו ד׳ קמ׳ ואלה אשר נחלו בני ישראל כי בנות מנשה נחלו נחלה אך שקר נחלו אבותינו נחלו פתאים אולת
יפריח ב׳ מליח מים יפרח ואהל ישרים [illegible]

חוטא ומחונן ענוים אשריו· אלמזרי
בצאחבה דאך מכטי ואלראות באלמסכין
טובאה· הלוא יתעו חרשי רע וחסד
ואמת חרשי טוב· אלי יצל מעתרצי
אלשר ויגנט אלחק ואלכיר מעתרצי אלכיר·
בכל עצב יהיה מותר ודבר שפתים אך
למחסור· כתיר אלגהד יכון לפצל וכם
מן כלאם הו לנקץ· עטרת חכמים
עשרם אולת כסילים אולת· תאג אלחכמא
דאך גנאהם וגהל אלגהאל מכרהם· מציל
נפשות עד אמת ויפח כזבים מרמה·
אלשאהד אלחק יכלץ אלנפוס ואלמתפוה
באלכדב דו מכר· ביראת יהוה מבטח עז
ולבניו יהיה מחסה· אלסאך בתקוא אלה
לה מיתאק עז ולבניה יכון מלגא· יראת
יהוה מקור חיים לסור ממקשי מות·
תקוא אלה ינבוע אלחיאה ליזול מן
אוהאק אלמות· ברב עם הדרת מלך
ובאפס לאם מחתת רזון· בכתרת אלקום
בהא אלמלך ובקלה אלחזב אנדקאק אלוזיר·
ארך אפים רב תבונה וקצר רוח מרים
אולת· אלטויל אלמהל כתיר אלפהם ואלקציר
אלרוח כתיר אלגהל· חיי בשרים לב מרפא
ורקב עצמות קנאה· אלקלב אלמעאפא

חיאה אלבדן ואלגירה סוס אלעצאם· עשק
דל חרף עשהו ומכבדו חנן אביון· גאשם
אלפקיר קד עייר צאנעה ומכרמה רה
אלראות באלמסכין· ברעתו ידחה רשע
וחסה במותו צדיק· פי שרה ינדחי
אלפאסק ואמא אלצאלח פהו יסתכן פי
נכבתה· בלב נבון תנוח חכמה ובקרב
כסילים תודע· פי קלב אלפהם תחל
אלחכמה ועגד אלגהאל תפהם גרבתהא·
צדקה תרומם גוי וחסד לאמים חטאת
אלזכוה תרפע אמתהא ועאר אלאחזאב
אלכטיה· רצון מלך לעבד משכיל
ועברתו תהיה מביש· רצא אלמלך
לעבד עאקל ועברתה תכון עלי אלמסי·
מענה רך ישיב חמה ודבר עצב יעלה
אף· אלמרד אללין ירד אלחמיה ואלכלאם
אלשאק יצעד אלגצב· לשון חכמים
תיטיב דעת ופי כסילים יביע אולת·
לסאן אלחכמא יגווד אלמערפה ופם
אלגהאל ירוי אלגהל· בכל מקום עיני יהוה
צפות רעים וטובים· פי כל מוצע עינא
אלה תטלע אלאשראר ואלאכיאר· מרפא
לשון עץ חיים וסלף בה שבר ברוח·
צדק אלסאן שגרה אלחיאה ואלזיף פיה

ענוים דכת' עניים ה̇ לא שכח צעקת עניים אל תשכח עניים ולעניים יתן חן ומחונן ענוים אשריו טוב שפל רוח· וחלופיה̇ ב̇ כת̇ ענוים וקר̇ עניים
זכל' ג̇ לו רעים כי לא לנצח … וטובים ג̇ ב̇ מל̇ וחד חס̇ אשר פגע בשני אנשים באזני יי צבאות בכל מקום … מליס ג̇ מל̇ מרים תלומות וכסילים
מרים ארך אפים רב תבונה … בכל מקום ד̇ ואכלתם אתו … השמר לך פן תעלה … וחד בכל המקום אשר אזכיר …

לאיש לב̇ מזמרת הארץ למה הרעתם לכלם נתן דם יחשב וחשב את שני ואם אין את בתי ונגשה ותשנהו גם בטרם והנה נלך מה יעשה כה יעשה ויש ישיב ויצאהלך
ויאמר יואב ונתת ותאמר ונתתה אמדן משפט מות יכרת ש̇ שמחה לאיש כבוד לאיש ערב לאיש אל תאמר השטן אלת ודעי ככה יעשה לבוש הבדים ° וחד ולאיש
הזה

כסר אלרוח׃ אויל ינאץ מוסר אביו ושמר
תוכחת יערים׃ אלגאהל ירפץ׳ אדב אביה
וחאפט׳ אלעט׳ה ינהץ׳׃ בית צדיק חסן רב
ובתבואת רשע נעכרת׃ פי בית אלצאלח
אלתאק אלכתיר ופי גלה אלפאסק אלפציחה׃
שפתי חכמים יזרו דעת ולב כסילים
לא כן׃ שפתי אלחכמא תדרי אלמערפה
וקלב אלגהאל ליס כדאך׃ זבח רשעים
תועבת יהוה ותפלת ישרים רצונו׃ דבח
אלפאסקין ממא יכרהה אללה וצלוה אלמס
תקימין רצאה׃ תועבת יהוה דרך רשע
ומרדף צדקה יאהב׃ יכרה אללה טריק
אלפאסק ויחב טאלב אלזכוה׃ מוסר רע
לעזב ארח שונא תוכחת ימות׃ אדב סו
לתארך אלסביל ושאני אלעט׳ה יהלך׃
שאול ואבדון נגד יהוה אף כי לבות
בני אדם׃ אלתרא ודאר אלבאידה מכשופאן
ענד אללה פכיף קלוב בני אדם׃ לא יאהב
לץ הוכח לו אל חכמים לא ילך׃ לא תגד
אלראדי לאישא אן תעט׳ה ולא ימצ׳י
אלי אלעלמא׃ לב שמח ייטב פנים ובעצבת
לב רוח נכאה׃ אלקלב יחסן אלוגה ובמשקה
אלקלב תכתאב אלרוח׃ לב נבון יבקש
דעת ופני כסילים ירעה אולת׃ קלב

אלפהם יטלב אלמערפה וקצד אלגהאל
ירעי אלגהל׃ כל ימי עני רעים וטוב לב
משתה תמיד׃ טול איאם אלצעיף רדי
רדייה וגודה אלקלב הו שרב דאים׃ טוב
מעט ביראת יהוה מאוצר רב ומהומה
בו׃ אלקליל בתקוא אללה כיר מן כנז כתיר
פיה אלהאמה׃ טוב ארחת ירק ואהבה
שם משור אבוס ושנאה בו׃ לבאקה מן
בקל ומחבה הנאך כיר מן תור מעלוף
ומעה שנאה׃ איש חמה יגרה מדון
וארך אפים ישקיט ריב׃ דו אלחמיה
יחרץ׳ אלצכב ואלטויל אלמהל יקרר אלכצומה׃
דרך עצל כמשכת חדק וארח ישרים
סללה׃ טריק אלכסלאן כאלמסייגה באלחדק
וטריק אלמסתקימין כאלצחה׃ בן חכם
ישמח אב וכסיל אדם בוזה אמו׃ אלאבן אלחכים
יפרח אבאה ואלאנסאן אלגאהל יזרי
באמה׃ אולת שמחה לחסר לב ואיש
תבונה יישר לכת׃ אלגהל פרחה לנאקץ
אלעקל ודו אלפהם יסהל מסירה׃ הפר
מחשבות באין סוד וברב יועצים תקום׃
פסך אלאפכאר מן עדם כתם אלסר
ובכתרת אלמשירין תתבת׃ שמחה
לאיש במענה פיו ודבר בעתו מה טוב׃

לא כן יט̇ ויאמר יוסף אל אביו לכו נא הגברים עבדי משה ואתה לא כן נתן לך ויאמר יואב לא כן הדבר והוא לא כן ידמה ב̇ כן שמענו גאון מואב הכן
הקשבתי ואשמע וגבורתו לא כן אני ידעתי ב̇ בו לא כן הרשעים כי לא כן אנכי עמדי לא כן אמנון עשים ויחפאו בני ישראל כי לא כן ביתי ולב כסילים
לא כן

לאמר סרור בגואב פאה ואכלאם פי
וקתה מא אחסנה ארח חיים למעלה
למשכיל למען סור משאול מטה
סבל אלחיאה לאעאקל פי אעלי לכי יזול
מן אגחים אספלי בית גאים יסח יהוה
ויצב גבול אלמנה יקלע אללה בית אל
מקתדרין וינצב תכם אלצעפי תועבת
יהוה מחשבות רע וטהרים אמרי נעם
יכרה אללה אפכאר אלשר ואקואל אלחכמה
טאהרה עכר ביתו בוצע בצע ושונא
מתנת יחיה אלטאמע טמעה פאצח
אהלה ושאני אלמואהב יחיא לב צדיק
יהגה לענות ופי רשעים יביע רעות
קלב אלצאלח ידרס מא בה יגיב ופם אל
טאלחין ירוי אלשרור רחוק יהוה מרשעים
ותפלת צדיקים ישמע לדאך אללה
בעיד מן אלצאלמין וצלוה אלצאלחין יסמע
מאור עינים ישמח לב שמועה טובה
תדשן עצם כמא אן נור אלעינין יפרח
אלקלב כדאך אלכבר אלצאלח ידסם אלעצם
אזן שמעת תוכחת חיים בקרב חכמים
תלין אדן סאמעה עצה אלחיאה ענד
אלעלמא תוגד פורע מוסר מואס נפשו
ושומע תוכחת קונה לב לאן מן רב

אלארב אלזאהד פי נפסה וקאבל אלעצה
למקתני קלבא יראת יהוה מוסר חכמה
ולפני כבוד ענוה תקוא אללה אדב אלחכמה
ועאקבה אלכשוע אלכראמה לאדם מע
מערכי לב ומיהוה מענה לשון ולאנסאן
מצאף קלבה ומן ענד אללה נטק לסאנה
כל דרכי איש זך בעיניו ותכן רוחות
יהוה גמיע טרק אלמר יראהא זכיה
ענדה ולכן אללה מהיי אלארואח גל אל
יהוה מעשיך ויכנו מחשבתיך גל אלי
אללה אעמאלך תתבת אפכארך כל פעל
יהוה למענהו וגם רשע ליום רעה כל
פעל אללה לסבבה ואלצאלם איצא ליום
סו תועבת יהוה כל גבה לב יד ליד לא
ינקה יכרה אללה כל שאמך אלקלב כתקלב
יד ליד לא יברו בחסד ואמת יכפר עון
וביראת יהוה סור מרע באלבר ואלאחסאן
יגפר אלדנב ובתקוא אללה אלזואל ען אלשר
ברצות יהוה דרכי איש גם אויביו ישלם
אתו אדא רצי אללה אחואל אמר סלם
לה אעדאיה טוב מעט בצדקה מרב
תבואות בלא משפט אלקליל באלנצפה
כיר מן גלאת כתירה בגיר חכם לב
אדם יחשב דרכו ויהוה יכין צעדו קלב

בוצע ב׳ מל׳ כי מקטנם ועד גדולם עכר ביתו ׃ יכפר ד׳ ולארץ לא יכפר ונגלה באזני יי׳ לכן בזאת בחסד ואמת ׃ רצון ג׳ יראין מלך מלכים וחד ורצון
שכני סנה ׃ גבה ב׳ מל׳ ושני בסתר תועבת יי׳ כל גבה לב וחד וגבה קומה ׃

אלמר יפכר פי טרקה ואללה יהדי כטואה
קסם על שפתי מלך במשפט לא ימעל
פיו ינבגי אן תכון אלחכם עלי נטק אלמלך
ובאלחכם לא ינכת בקולה פלס ומאזני
משפט ליהוה מעשהו כל אבני כיס
לאן אלתסקים ומיאזין אלחכם לללה
ועמלה כמא יוזן באלצנגאת תועבת
מלכים עשות רשע כי בצדקה יכון
כסא ינבגי אן יכרה אלמלוך עמל אלצלם
לאן אלכרסי אנמא יתבת באלעדל רצון
מלכים שפתי צדק ודבר ישרים יאהב
וינבגי אן יכון רצאהם עלא נטק אלצדק
וכלאם אלמסתקימין יחבה חמת מלך
מלאכי מות ואיש חכם יכפרנה חמיה
אלמלך כרסול אלמות וארגל אלחכים יזילהא
באור פני מלך חיים ורצונו כעב מלקוש
בנור וגה אלמלך אלחיאה ורצאה כגים
אללקיס קנה חכמה מה טוב מחרוץ
וקנות בינה נבחר מכסף אקתנא אל
חכמה מא אגודה אכיר מן אלקראצה
ואקתנא אלפהם אכיר מן אלורק מסלת
ישרים סור מרע שמר נפשו נצר
דרכו מחגה אלמסתקימין אלזואל ען
אלשר פיגב אן יכון אלמר חארס נפסה

חאפט טרקה לפני שבר גאון ולפני
כשלון גבה רוח עאקבה אלאקתדאר
אלכסר ועאקבה אלכבר אלחטיטה טוב
שפל רוח את ענוים מחלק שלל את
גאים אלתואצע אלרוח מע אלכאשעין
כיר מן תקסים אלסלב מע אלמקתדרין
משכיל על דבר ימצא טוב ובוטח
ביהוה אשריו מן עקל אמרה אצאב
כירא ואלואתק באללה טובאה לחכם לב
יקרא נבון ומתק שפתים יסיף לקח
אלחכים אלקלב ידעא דאהנא ואחלא
אלמנטק יזדאד בהא מקור חיים שכל
בעליו ומוסר אולים אולת אלעקל
לצאחבה מעדן אלחיאה ואדב אלגהאל
גהלהם לב חכם ישכיל פיהו ועל שפתיו
יסיף לקח קלב אלחכים יחכם קולה ופי
נטקה יזדאד בהא צוף דבש אמרי
נעם מתוק לנפש ומרפא לעצם פאן
פאיק אלשהד אקואל אלחכמה חלו לאלנפס
ושפא לאלעצאם יש דרך ישר לפני
איש ואחריתה דרכי מות כם מן טריק
מסתקימה בין ידי אלמר ועאקבתהא
טריק אלמות נפש עמל עמלה לו כי
אכף עליו פיהו נפס אלשקי תשקא

באון ג׳ הנה זה היה עון עדה נא גאון וגבה לפני שבר גאון וחד גאה וגאון אולים ה׳ חס אך אולים שרי צען כלי רעה אולי אולים מדרך פשעם
אולים ילין ומוסר אולים אולת ומרפא ג׳ הנני מעלה לה זרחה לכם יראי שמי צוף ודבש

לה אלנאר תנכס ענה מקדארה׃ איש
בליעל כרה רעה ועל שפתיו כאש
צרבת׃ הו אלפגור יכרא אלשרור תראהא
עלי נטקה כנאר משוטה׃ איש תהפכות
ישלח מדון ונרגן מפריד אלוף׃ הו
אלמתקלב ינשי אלצכאיב ואלמחרש יפרק
אלאלפא׃ איש חמס יפתה רעהו והוליכו
בדרך לא טוב׃ הו אלט׳לום יכדע צאחבה
ויסירה פי טריק לא כיר פיה׃ עצה
עיניו לחשב תהפכות קרץ שפתיו
כלה רעה׃ וכם מן גאמץ טרפה יפכר
פי אלתקלב וגאמז עלי שפתיה קד
אכמל אלשר׃ עטרת תפארת שיבה
בדרך צדקה תמצא׃ תאג אלפכר אלשיבה
תוגד פי טריק אלזכוה׃ טוב ארך אפים
מגבור ומשל ברוחו מלכד עיר׃
אלטויל אלמהל אכיר מן אלגבאר ומתסלט
אצלח מן פאתח בלד׃ בחיק יוטל
את הגורל ומיהוה כל משפטו׃ סבל
אלסהם אן ילקא פי אלחגר ומן ענד
אללה גמיע חכמה׃ טוב פת חרבה
ושלוה בה מבית מלא זבחי ריב׃ לכסרה
גאפה מעהא סלו כיר מן בית ממלו
דבאיח בכצומה׃ עבד משכיל ימשל

בבן מביש ובתוך אחים יחלק נחלה׃
אלעבד אלעאקל יסתחק אן יתסלט עלי
אלאבן אלמסי ובין אלאכוה יקתסם אלנחלה׃
מצרף לכסף וכור לזהב ובחן לבות יהוה׃
אלמסבך ללפצה ואלכור לדהב וממתחן
אלקלוב אללה׃ מרע מקשיב על שפת
און שקר מזין על לשון הות׃ אלמסי
יצגי אלי נטק אלגל וינצת אלי אלבאטל מן
לסאן דו אלאפאת׃ לעג לרש חרף עשהו
שמח לאיד לא ינקה׃ אלהאזי באלפקיר
קד עייר צאנעה ואלסאר באלתעס לא
יברו׃ עטרת זקנים בני בנים ותפארת
בנים אבותם׃ תאג אלמשאיך בני אלבנין
ופכר אלבנין אבאיהם׃ לא נאוה לנבל
שפת יתר אף כי לנדיב שפת שקר׃ לא
יחסן באלספיה אלנטק באלפצל פכיף אלנביל
אלנטק באלבאטל׃ אבן חן השחד בעיני
בעליו אל כל אשר יפנה ישכיל׃ אלרשא
ענד צאחבה חגר דו חצא אין מא תוגה
ינגח׃ מכסה פשע מבקש אהבה
ושנה בדבר מפריד אלוף׃ מגטי אל
דנב טאלב מחבה ומעיד אלכלאם יפרק
אלאלפא׃ תחת גערה במבין מהכות כסיל
מאה׃ תוגע אלזגרה פי אלפאהם אכתר

חרבה ג׳ טוב פת חרבה אשר העיר בית קברות אבתי אשר ירושלם וחד וכל מנחה בלולה בשמן וחרבה ואנון בתרי לישנין משפטון כה עשה
דוד וכה משפטו וארמון על משפטו ישב ממכן משפטו ושאתן אשר משפטו פעו משפטו יתן לאור ומיי כל משפטו יוטל ג׳ ב׳ מל׳ וחד חס׳ כי
יפל לא יוטל הגם אל מלאין יטל בחיק יוטל נאוה ד׳ לישרים נאוה תהלה כי נעים נאוה תהלה לא נאוה לנבל שפת יתר נאוה כדוד שלש וחד שחורה

מן צ'רב אלגאהל כת'ירא׃ אך מרי יבקש
רע ומלאך אכזרי ישלח בו׃ אנמא יריד
אלמכ'אלף אלשר ורסול צ'ארי יבעת' פיה׃
פגוש דב שכול באיש ואל כסיל באולתו׃
לקא אלדב אלמתכ'ל ולא אלגאהל בג'הלה׃
משיב רעה תחת טובה לא תמיש רעה
מביתו׃ מן כאפא שרא בכ'יר לם
יברח מן מנזלה׃ פוטר מים ראשית מדון
ולפני התגלע הריב נטוש׃ כבאת'ק
אלמא אול אלכ'צ'ב פלך קבל אלג'אב
דר אלכ'צומה׃ מצדיק רשע ומרשיע
צדיק תועבת יהוה גם שניהם׃ מזכי
אלט'אלם ומט'לם אלזכי אן אללה יכרה
כלאהמא׃ למה זה מחיר ביד כסיל
לקנות חכמה ולב אין׃ למא דא יכון
ת'מן מע אלגאהל יריד יקתני אלחכמה
בגיר עקל׃ בכל עת אוהב הרע ואח
לצרה יולד׃ פהו פי כל וקת יחב אלאחב
וכם מן אך ינשא לשדה׃ אדם חסר
לב תוקע כף ערב ערבה לפני רעהו׃
אלאנסאן אלנאקץ אלעקל יצאפח בכפה
ויצ'מן צ'מאנא לצאחבה׃ אוהב פשע
אוהב מצה מגביה פתחו מבקש שבר׃
מן אחב אלמנאצ'ה פקד אחב אלדנב

ומן שמך באבה פקד טלב אלכסר׃ עקש
לב לא ימצא טוב ונהפך בלשונו יפול
ברעה׃ ואלעסר אלקלב לא יציב כ'ירא
ואלמתקלב פי לסאנה יקע פי שר׃ ילד
כסיל לתוגה לו ולא ישמח אבי נבל׃
ואלד אלגאהל לה חסרה ולא יפרח אבו
אלספיה׃ לב שמח ייטב גהה ורוח
נכאה תיבש גרם׃ אלקלב אלפארח יגווד
אלחסנה ואלרוח אלכאיבה תג'פף אלעט'ם׃
שחד מחיק רשע יקח להטות ארחות
משפט׃ אלט'אלם יאכ'ד אלרשוה מן אלכם
ליזיל סבל אלחכם׃ את פני מבין חכמה
ועיני כסיל בקצה ארץ׃ בחצ'רת
אלפאהם אלחכמה ועינא אלגאהל פי
אקאצי אלארץ׃ כעס לאביו בן כסיל
וממר ליולדתו׃ אלאבן אלגאהל גיט'
לאביה וממר לואלדתה׃ גם ענוש לצדיק
לא טוב להכות נדיבים על ישר׃ וגרם
אלזכי איצ'א לא כ'יר פיה ולא צ'רב אלנבל
עלי מסתקימהם׃ חושך אמריו יודע
דעת וקר רוח איש תבונה׃ אלצאד א
אקואלה הו אלעאלם באלמערפה ואלעזיז
אלרוח הו פהם׃ גם אויל מחריש חכם
יחשב אוטם שפתיו נבון׃ כאן אלגאהל

תמוש ב̇ אל נא תמש מזה ביום ההוא נאם יי צבאות תמוש משיב רעה ׳ קדמייה תמש כת̇ ׳ תענ̇ תמוש ׳ בתרא̇ תמי̇ש ׳ הרעה ג̇ ביש̇ (ובטן)
ואם הרע תרעו חדלו הרע למדו היטב בכל עת אהב הרע וכל הר̇ ב̇ לאיש מתק ׳ וחד והרע הרעותי

בבוא ובבוא ט׳ מל׳ כי אם בבוא אחיכם הקטן בבוא כל ישראל לראות בבוא אדני בית רמון בבוא איש בית ש׳ בבוא אליו נתן הנביא בבוא דואג האדמי בבוא רשע ובבוא הנשיא ובבוא עם הארץ ⁘

אלממסך יחסב חכימא ולצׄאם שפתיה
פהמא׃ לתאוה יבקש נפרד בכל
תושיה יתגלע׃ אלמנפרד אנמא יטלב
שהותה פהו עלא שהותה פהו עלא
כל פקה ילאגבד׃ לא יחפץ כסיל בתבונה
כי אם בהתגלות לבו׃ תגד אלגאהל לא
ירתד אלפהם כלהו סאיר פי לגאג קלבה׃
בבוא רשע בא גם בוז ועם קלון חרפה׃
אדא אתא אלפאסק חצׄר אלאזרא איצׄא
ומע אלהואן אלעאר׃ מים עמקים דברי
איש נחל נבע מקור חכמה׃ ינבגי
אן יכון כלאם אלמר מא אלעמיקא אן
ינבוע אלחכמה כאלואד אלנאבע׃ שאת
פני רשע לא טוב להטות צדיק במשפט׃
ומחאבאה אלצׄאלם לא כיר פיהא ולא
מיל אלזכי פי אלחכם׃ שפתי כסיל יבאו
בריב ופיו למהלמות יקרא׃ נטק אל
גאהל פי אלכצומה ופאה ידעו אלהגאת׃
פי כסיל מחתה לו ושפתיו מוקש נפשו׃
ופם אלגאהל אנדקאק לה ושפתיה והק
נפסה׃ דברי נרגן כמתלהמים והם ירדו
חדרי בטן׃ כלאם אלמחרץׄ כאלמזאח
וקד וצל אלי כדור אלקלב׃ גם מתרפה
במלאכתו אח הוא לבעל משחית׃

ואלמסתרכי איצׄא פי צנאעתה פהו אך
לארגל אלמפסדהא׃ מגדל עז שם יהוה
בו ירוץ צדיק ונשגב׃ אסם אללה כמגדל
עז אליה יחאצׄר אלצאלח פינצר׃ הון עשיר
קרית עזו וכחומה נשגבה במשכיתו׃
כמא אן מאל אלגני קריה עזה וכחצן מניע
פי זכרפתה׃ לפני שבר יגבה לב איש
ולפני כבוד ענוה׃ תבעמא ישמך קלב
אלמר אלכסר ותבע אלכשוע אלכראמה׃
משיב דבר בטרם ישמע אולת היא
לו וכלמה׃ מן רד גואב קבל אן יסמע
תמאמה פלדלך גהל מנה וכזא לה׃ רוח
איש יכלכל מחלהו ורוח נכאה מי
ישאנה׃ רוח אלמר תתחמל אלאמה ואלרוח
אלכאבה מן דא יתחמלהא׃ לב נבון
יקנה דעת ואזן חכמים תבקש דעת׃
קלב אלפהם יקתני אלמערפה ואדאן
אלחכמא תטלבהא׃ מתן אדם ירחיב
לו ולפני גדלים ינחנו׃ עטא אלמר ירחב
בה ובין ידיי אלגלא יסירה׃ צדיק
הראשון בריבו יבא רעהו וחקרו׃ יכאד
אול אלכצמין אן יזכו פי רעאה חתי יגי
צאחבה פינהאה׃ מדינים ישבית
הגורל ובין עצומים יפריד׃ אלסהם

תושיה ז׳ מל׳ גם זאת מעם קול יי׳ לעיר יקרא עמו עז ותושיה כי כפלים לתושיה לי עצה ותושיה לתאוה יצפן לישרים ⁘ בריבו ד׳ ודל לא תטה
משפט אבינך צדיק הראשון לעות אדם ⁘ במשפט ח׳ דגש׳ לא תעשו עול לא תעשו עול לא תכירו פנים ויגבה יי׳ על כן לא יקמו ירדך עג ויש בם
שאת פני רשע שמח בחור • וכל איוב דכות בר מן א׳ ואתי תביא במשפט עמך ⁘ נשגב ונשגב ד׳ קמ׳ כי נשגב שמו יהללו ר׳ הלל עז ⁘

יבטל אלצכב ויפרק בין אלמתשאגרין׃ ומדיינם
אח נפשע מקרית עז ומדונים כבריח
ארמון׃ אלזוה כאנו פי קריה עז וצֹרב
עצים כנגר אלקצר׃ מפרי פי איש תשבע
בטנו תבואת שפתיו ישבע׃ מן תמר
קול אלמר תשבע בטנה ומן גלה נטקה
יסתכתר׃ מות וחיים ביד לשון ואהביה
יאכל פריה׃ ולדאך צאר אלמות ואלחיאה
פי טאקה אללסאן מן אחב איהמא אכל
תמרה׃ מצא אשה מצא טוב ויפק
רצון מיהוה׃ מן רזק זוגה פקד רזק
כירא ופק אלרצא מן ענד אללה׃ תחנונים
ידבר רש ועשיר יענה עזות׃ אלפקיר
יתכלם באלתחנן ואלמוסר באלעזה׃ איש
רעים להתרועע ויש אהב דבק מאח׃
כם מן אצחאב ירתץ בהם וכם מן צדיק
מלאזם אכתר מן אך׃ טוב רש הולך
בתמו מעקש שפתיו והוא כסיל׃
אלפקיר אלסאלך בצחתה כיר מן הו עסר
פי נטקה והו דו אלתכאלף׃ גם בלא דעת
נפש לא טוב ואץ ברגלים חוטא׃ ואלנפס
איצא בלא מערפה לא כיר פיהא ולאח
פי אלכטוה יכטיהא׃ אולת אדם תסלף
דרכו ועל יהוה יזעף לבו׃ גהל אלאנסאן

יזיף טרקה ועלא אללה יצגר קלבה׃
הון יסיף רעים רבים ודל מרעהו יפרד׃
אלמאל יזיד אלצדקא כתירין ואלפקיר מן
צאחבה ינפרד׃ עד שקרים לא ינקה
ויפיח כזבים לא ימלט׃ שאהד אלזור
לא יברו ואלמתפווה באלכדב לא ינפלת׃
רבים יחלו פני נדיב וכל הרע לאיש
מתן׃ תרא כתירא יבתהלון וגה אלסכי
ואכתר אלאצחאב לדוי אלעטא׃ כל
אחי רש שנאהו אף כי מרעהו רחקו
ממנו מרדף אמרים לא המה׃ ותרא
כתירין מן אכואן אלפקיר קד שנוה
פכיף אן נדמאה קד בעדו ענה ויטלב
מנהם אמורא ליס היא מתואתיה׃
קנה לב אהב נפשו שמר תבונה
למצא טוב׃ מן אקתנא אלחכמה פקד
אחב נפסה ומן חפט אלפהם וגד כירא׃
עד שקרים לא ינקה ויפיח כזבים יאבד׃
כמא אן שאהד אלזור לא יברו כדאך
אלמתפווה באלכדב יביד׃
לא נאוה לכסיל תענוג אף כי
לעבד משל בשרים׃ לא יחסן באלגאהל
אלדלאל פכיף יחסן באלגאהל אלדלאל
פכיף יחסן באלעבד אלתסלט עלא

רעים הלחלק יבוד איש רעים הון יסיף ואת זנות אכלו רעים — לשון ין קמץ לא איש דברים ולעג עלמות תעננו בי נשבעה כל כלי עמך
שפה ותשלך כל שפת יכרת יי מה יתן לך בשוש לשון איש לשון מרפא לשון מות וחיים מוכח אדם לשמרך מאשת רע לאיש מעלב לב

אריסא׳ שכל ארכ האריך אפו ותפארתו
עבר על פשע׳ מן עקל אלאנסאן טול
מהלה ומן פכרה אלתגאוז עלא אלדנב׳
נהם ככפיר זעף מלך וכטל על עשב
רצונו׳ תרא זכר אלמלך כנהים אלצרגאם
ותגד רצאה כטל עלא אלעשב׳ הות
לאביו בן כסיל ודלף טרד מדיני אשה׳
כמא אן אלאבן אלגאהל אפה עלי אביה
כדאך צכב אלזוגה כאלוכף אלמתתאבע׳
בית והון נחלת אבות ומיהוה אשה
משכלת׳ אלעקאר ואלמאל מן נחלה אלאבא
ותופיק אלזוגה אלמנגחה מן ענד אלה׳
עצלה תפיל תרדמה ונפש רמיה תרעב׳
מן פעל אלכסלאן יוקע אלסבאת ותגד
אנפס אלמלולה תגוע׳ שמר מצוה שמר
נפשו בוזה דרכיו יומת׳ מן חפט אלוציה
חפט נפסה ומן אזרא בטרק אלה יהלך׳
מלוה יהוה חונן דל וגמלו ישלם לו׳
אלראות באלמסכין הו מקרץ אלה ואלאה
יסלמה לה׳ יסר בנך כי יש תקוה ואל
המיתו אל תשא נפשך׳ אדב ולדך פאן
ארגא מוגוד ולא תחמל נפסך עלא
קתלה׳ גדל חמה נשא ענש כי אם תציל
ועוד תוסף׳ אלכתיר אלחמיה יחמל

או זארא פאנך אן תכלצת מן שי אזתת
פי גירה׳ שמע עצה וקבל מוסר למען
תחכם באחריתך׳ אסמע אלמשורה וא
ואקבל אלאדב לקבל אן תתחכם פי א
אכרתך׳ רבות מחשבות בלב איש ועצת
יהוה היא תקום׳ ואעלם אן אפכאר
כתירה פי קלב אלמר ותקדיר אלה הו אלדי
יתבת׳ תאות אדם חסדו וטוב רש מאיש
כזב׳ שהוה כל אנסאן אלאחסאן ומצהר
פקרה כיר מן דו אלכדב׳ יראת יהוה לחיים
ושבע ילין בל יפקד רע׳ תקוא אלה
לאחיאה ואלמסתכתר מנהא לזומהא לא
ילאזם בשר׳ טמן עצל ידו בצלחת
גם אל פיהו לא ישיבנה׳ תרא אלכסלאן
קד יגמס ידה מתלא פי אלגצארה פי
עגז אן ירדהא אלי פאה׳ לץ תכה ופתי
יערם והוכיח לנבון יבין דעת׳ כמא
תצרב אלדאהי פינהץ מן גפלתה כדאך
אלא ועטת אלדאהן יפהם אלמערפה׳
משדד אב יבריח אם בן מביש ומחפיר׳
תרא אלאבן אלמסי אלמכגל ינהב אבאה
ויהרב אמה׳ חדל בני לשמע מוסר
לשגות מאמרי דעת׳ אנתה יא בני
אן תקבל אורבא יסהיך עז אקואל

ב ויגוע וימת אברהם

ענה מרבה למרבה מזרה מרעה מחסה ותקרא מקרה ומצוה מלוה צוזה ונעשה תלאה הלאה העשה׳ וכל קריה חלוף מרבה מרעה ׳ בוזה ב חד כת
יוד וחד כת הי לכס הכהנים בוזי שמי בוזה דרכין ימות ׳ וגמלו ה חס בליש והשבתי גמלכס אשיב גמלכס גמלך ישוב בראשך כגמל עלי אמו
כגמל ב בו וגמלו ישלם לו ׳ יערם ב חס כי אמר אלי ערום יערם הוא ופתי יערם ׳ והמיתו ג וימבשהו ויבקש המלך יהויקים ועל המיתו אל

אלמערפה׳ עד בליעל יליץ משפט ופי
רשעים יבלע און׳ יתרגם באלחכם פהו
משאהד זור וקול אלצאלמין יסתר אלטלם׳
נכונו ללצים שפטים ומהלמות לגו
כסילים׳ קד היית לשראה אלאחכאם
ומהאבג לטהור אלגהאל׳ לץ היין המה
שכר וכל שגה בו לא יחכם׳ אן אלכמר
לשראהי ואלמסכר ללמהים כל מן מהג
פיהמא לא יתחכם׳ נהם ככפיר אימת
מלך מתעברו חוטא נפשו׳ והיבה אלמלך
כנהים אלצרגאם מן תגאוזהא פקד
אכטא עלי נפסה׳ כבוד לאיש שבת
מריב וכל אויל יתגלע׳ כראמה אלמר
אלגלוס ען אלכצומה וכל גאהל ילג פיהא׳
מחרף עצל לא יחרש ישאל בקציר
ואין׳ אלכסלאן לא יחרת פי אלכריף פיטלב
שיא פי וקת אלחצאד פלא יגד׳ מים
עמקים עצה בלב איש ואיש תבונה
ידלנה׳ אלמשורה פי קלב אלמר כאלמא
אלעמיק לא ידלונהא אלא מא כאן דו
פהם׳ רב אדם יקרא איש חסדו ואיש
אמונים מי ימצא׳ תגר אכתר אלנאס
יצף כל ואחד פצלה ודו אלאמאנה
עלא צחה מא יגד׳ מתהלך בתמו

צדיק אשרי בניו אחריו׳ אלצאלח יסיר
פי צחתה פטובא בניה מן בעדה׳ מלך
יושב על כסא דין מזרה בעיניו כל
רעו׳ ינבגי ללמלך אלגאלס עלי כרסי
אלחכם אן יהרי מן חצרתה כל שרי׳ מי
יאמר זכיתי לבי טהרתי מחטאתי׳
מן יקול קד זכית קלבי וטהרת מן
כטייתי׳ אבן ואבן איפה ואיפה תועבת
יהוה גם שניהם׳ ואלצנגתאן ואלמכתלפתאן
ואלכילאן גיר אלמעתדלתאן יכרההם
אללה אגמעין׳ גם במעלליו יתנכר
נער אם זך ואם ישר פעלו׳ ואלצבי איצ׳
יערף מן שמאילה אן כאן פעלה
זכיא או מסתקימא׳ אזן שמעת
ועין ראה יהוה עשה גם שניהם׳ כמא
אלאדן אלסאמעה ואלעין אלבאצרה אלה
כלקהמא׳ אל תאהב שנה פן תורש
פקח עיניך שבע לחם׳ לא תחב אלנום
כי לא תפתקר אפתח עינאך תנתעש׳
רע רע יאמר הקונה ואזל לו אז יתהלל׳
תגר אלמשתרי יקול רדי רדי ואדי צאר
אליה מרחה׳ יש זהב ורב פנינים וכלי
יקר שפתי דעת׳ מוגוד אלדהב וכתרה
אלגואהר ואלאנא אלעזיז מע אלנטק באל

איש ואיש ג׳ ואת מלך מעכה אלף איש ולציון יאמר מים עמקים ושארא איש איש אשר יאכל אשר יצוד ... נכונו ב׳ שדים נכנו
נכונו ללצים שפטים קדמיה חס׳ ... ורב ג׳ קמ׳צ ורב כפר אל יטך ורב תבואות בכח שור יש זהב ורב פנינים ... המה ב׳ וחס׳ המה ל׳ לבי לץ היין המה
שכר ...

135

באלמערפה· לקח בגדו כי ערב זר ובעד
נכרים חבלהו· וגאיז אן תאכד תובה — נכריה ק
למן צמן אגנביא ורהנה ען אלגריב·
ערב לאיש לחם שקר ואחר ימלא
פיהו חצץ· תרא אלמאכל אלחראם ילד
ללאמר ובעד דלך ימתלי פאה חצמא·
מחשבות בעצה תכון ובתחבלות
עשה מלחמה· עלי אן גמיע אלמחאסב
תתבת באלמשורה פאחרי אן אלחרב
יחתאג אלי חילי· גולה סוד הולך רכיל
ולפתה שפתיו לא תתערב· כאשף
אלסר הו מאר מאהלא פלא תכאלטה
מגפלא פי נטקה· מקלל אביו ואמו
ידעך נרו באישון חשך· מן שתם — באשון ק
אביה ואמה יכמד סראגה פי גנח אלט
אלאם· נחלה מבחלת בראשונה ואחריתה — מבהלת ק
לא תברך· ותכון נחלתה מדהשה לה
פי אולהא ולא יבארך לה פי אכרתהא·
אל תאמר אשלמה רע קוה ליהוה
וישע לך· לא תקול אכאפי בשר
ארגו אללה יגיתך· תועבת יהוה אבן
ואבן ומאזני מרמה לא טוב· וכמא
יכרה אללה אלצנגתאן אלמכתלפתאן
כדאך מיזאני אלמכר לא כיר פיהא·

מיהוה מצעדי גבר ואדם מה יבין
דרכו· מן ענד אללה אצלא כטא אלמר
ואלאדמי מא אלדי יפהם מן טרקה· מוקש
אדם ילע קדש ואחר נדרים לבקר·
מן והק אלאנסאן אסתראטה אלאקדאס
ופחצה אלנדור· מזרה רשעים מלך
חכם וישב עליהם אופן· אלמלך אלחכים
ידרי אלצאלמין ואדאר עליהם אלדולב·
נר יהוה נשמת אדם חפש כל חדרי
בטן· עלם אללה סראג אלנאס יפתש
גמיע אלדור אלבואטן· חסד ואמת יצרו
מלך וסעד בחסד כסאו· יגב אן יחאפט
אלמלך אלחק ואלאחסאן פאן בהמא יתבת
כרסיה· תפארת בחורים כחם והדר
זקנים שיבה· מן פכר אלשבאב אלקוה
ומן בהא אלשיוך אלשיבה· חברות פצע
תמריק ברע ומכות חדרי בטן· אלתנהר — תמרוק ק
באלשר גראחאת ושגאגו צרבאת
כ״א מראכלה· פלגי מים לב מלך ביד יהוה
על כל אשר יחפץ יטנו· קלב אלמלך
פי טאעה אללה כאקסאם מא אלי גמיע
מא יריד ינבגי אן ימילה· כל דרך
איש ישר בעיניו ותכן לבות יהוה·
גמיע טרק אלמרי יראהא ענדה מסת

שגה ב׳ וחס׳ וכן תעשה בשבעה בחדש וכל שגה בו לא יחכם ·-· גולה ה׳ וחד וגלה ב׳ מל׳ וג׳ חס׳ כי קשתהם כלכם ב׳ בו וגם גלה אתה למקומך עשרה
אלפים גולה גולה סוד יהלך רכיל ·-· לבקר [illegible] מזבח הנחשת יהיה לי לבקר ואחר נדרים לבקר · וחד ולבקר בהיכלו ·-·

מסתקימה ואלה מהיי אלארואח׃ עֲשֹׂה
צְדָקָה וּמִשְׁפָּט נִבְחָר לַיהוָה מִזָּבַח׃ פאן
פעל אלחכם ואלאנצאף מכתאר ענדה
מן אלד׳באיח׃ רוּם עֵינַיִם וּרְחַב לֵב נִר
רְשָׁעִים חַטָּאת׃ מן סימא אלט׳אלמין
פי כטאיאהם רפע אלעינין וסעה אלקלב׃
מַחְשְׁבוֹת חָרוּץ אַךְ לְמוֹתָר וְכָל אָץ אַךְ
לְמַחְסוֹר׃ אמא מחאסב אלנשט פהו
לפצ׳ל ואמא אלצ׳נך פהו לנקץ׃ פֹּעַל
אֹצָרוֹת בִּלְשׁוֹן שָׁקֶר הֶבֶל נִדָּף מְבַקְשֵׁי
מָוֶת׃ אצלא אלכזאין מן אקואל אלבאטל
הבא מנדפע מן טלב אלמות׃ שֹׁד רְשָׁעִים
יְגוֹרֵם כִּי מֵאֲנוּ לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט׃ ט׳לם
אלט׳אלמין יגרהם אד׳ אבו אן יקבלו אלחכם׃
הֲפַכְפַּךְ דֶּרֶךְ אִישׁ וָזָר וְזַךְ יָשָׁר פָּעֳלוֹ׃
תרא אלמרי יתקלב פי טריקה ויגאנבהא
ואלזכי אלמסתקים פעלה׃ טוֹב לָשֶׁבֶת
עַל פִּנַּת גָּג מֵאֵשֶׁת מִדְיָנִים וּבֵית חָבֶר׃
אלגלוס עלי זאויה מן סטח אצלח מן
גלוס מע אמראה מצאלבה ואתנקר׳
נֶפֶשׁ (רשע) אִוְּתָה רָע לֹא יֻחַן בְּעֵינָיו רֵעֵהוּ׃
תרא אלט׳אלם אד׳א אשתהת נפסה אלשר
לם יחט׳ו ענדה צאחבה׃ בַּעְנָשׁ לֵץ
יֶחְכַּם פֶּתִי וּבְהַשְׂכִּיל לְחָכָם יִקַּח דָּעַת׃

מן גרם אלראהי יתחכם אלגאפל ומן תעליס
אלחכים יקבל אלמערפה׃ מַשְׂכִּיל צַדִּיק
לְבֵית רָשָׁע מְסַלֵּף רְשָׁעִים לָרָע׃ ארא
עקל אלצאלח פי בית אלטאלח זייף אלט׳אלמין
אלי שר׃ אֹטֵם אָזְנוֹ מִזַּעֲקַת דָּל גַּם
הוּא יִקְרָא וְלֹא יֵעָנֶה׃ אלנאס אד׳נה מן
זעיק אלפקיר הו איצ׳א ידעו פלא יגאב׃
מַתָּן בַּסֵּתֶר יִכְפֶּה אָף וְשֹׁחַד בַּחֵק חֵמָה
עַזָּה׃ אלעטא פי אלסתר ינכס אלגצ׳ב ואלרשי
פי אלכם יכף חמיה עזיזה׃ שִׂמְחָה
לַצַּדִּיק עֲשׂוֹת מִשְׁפָּט וּמְחִתָּה לְפֹעֲלֵי
אָוֶן׃ וכמא יפרח אלצאלח בעמל אלחכם
כד׳אך ינדק מנה פעלה אלג׳לם׃ אָדָם תּוֹעֶה
מִדֶּרֶךְ הַשְׂכֵּל בִּקְהַל רְפָאִים יָנוּחַ׃ אי
אנסאן צ׳ל מן טריק אלעקל ד׳אך פי
גוק אלהאלכין יחל׃ אִישׁ מַחְסוֹר אֹהֵב
שִׂמְחָה אֹהֵב יַיִן וָשֶׁמֶן לֹא יַעֲשִׁיר׃
מחב אלאפראח דו עוז ומחב אלכמר
ואלדהן לא יסתגני׃ כֹּפֶר לַצַּדִּיק רָשָׁע
וְתַחַת יְשָׁרִים בּוֹגֵד׃ וקד יכון אלטאלח
פדא אלצאלח ואלגאדר בדל אלמסתקים׃
טוֹב שֶׁבֶת בְּאֶרֶץ מִדְבָּר מֵאֵשֶׁת מִדְוָנִים
וָכָעַס׃ אלגלוס פי ארץ׳ ברייה כ׳יר מן
גלוס מע אמראה ד׳את צכב וכיאד׃

אותה ג׳ אין אשכול לאכול בכורה אותה ונפשו אותה ויעש נפש רשע אותה רע ׳׳ מזעקת ג׳ מזעקת חשבון עד אלעלה מזעקת מושל בכסילים
אטם אזנו מזעקת דל ׳׳ יחן ב׳ וחס׳ יחן רשע לא יחן בעיניו רעהו ׳׳ תועה ב׳ ב׳ חס וחד מל׳ וימצאהו איש והנה תעה כי תפגע שור איבך או
תועה ׳׳ יענה ב׳ בהרוב ודברים אטם אזנו ׳׳ לרע ב׳ קמ׳ עלי כל מחשבתם לרע מסלף רשעים כי לא תהיה אחרית לרע ׳׳

אוצר נחמד ושמן בנוה חכם וכסיל
אדם יבלענו׃ כזאין אלמנא ואלדסם פי
מאוא אלחכים ואלגאהל מן אלנאס יהלכה׃
רדף צדקה וחסד ימצא חיים צדקה
וכבוד׃ מן טלב אלעדל ואלפצ׳ל וגד אלחיאה
ואלזכוה ואלכראמה׃ עיר גברים עלה
חכם וירד עז מבטחה׃ קד יצעד אלחכים
אלי חצן אלגבאברה ויהד עז מיתאקהם׃
שמר פיו ולשונו שמר מצרות נפשו׃
מן חפט׳ פאה ולסאנה חפט׳ מן אלשדאיד
נפסה׃ זד יהיר לץ שמו עושה בעברת
זדון׃ אלוקח אלצלף אסמה אלדאהי יצנע
אלקחה בעברה׃ תאות עצל תמיתנו
כי מאנו ידיו לעשות׃ תכאד שהוה
אלכסלאן אן תקתלה אד׳ אבת ידאה אן
תעמל שיא׃ כל היום התאוה תאוה
וצדיק יתן ולא יחשך׃ כל תראה טול
אלזמאן יתשהא שהואת ואלצאלח
יעטיהא נפסה ולא יצדהא׃ זבח רשעים
תועבה אף כי בזמה יביאנו׃ קרבאן
אלצאלמין מכרוה פכיף אנמא יאתון בה
בפאחשה׃ עד כזבים יאבד ואיש שומע
לנצח ידבר׃ כמא אן שאהד אלזור יביד
ואלרגל אלסאמע אלי אלגאיה יתכלם׃ העז
איש רשע בפניו וישר הוא יכין דרכיו׃
אדא וקח אלאנסאן אלצ׳אלם וגהה פינכב׳
לאלמסתקים אן יפהם טריקה׃ אין חכמה
ואין תבונה ואין עצה לנגד יהוה׃ לא
חכמה ולא פהם ולא משורה חדא אללה׃
סוס מוכן ליום מלחמה וליהוה התשועה׃
תהיא אלכיל ליום אלמלחמה ולל̇ה אלמגותה׃
נבחר שם מעשר רב מכסף ומזהב חן
טוב׃ אלאסם יכתאר עלא אלגנא אלכביר
ואלחט׳א אלגייד עלא אלפצ׳ה ואלד׳הב׃ עשיר
ורש נפגשו עשה כלם יהוה׃ אדא
תפאגא אלגני ואלפקיר כ׳אלק אלגמיע רב
אלעאלמין׃ ערום ראה רעה ונסתר ופתיים
עברו ונענשו׃ אלנאהץ׳ יריא אלשר פינחגב
ענה ואלגפל ימרון בה פינכבון׃ עקב
ענוה יראת יהוה עשר וכבוד וחיים׃
גזא אלכשוע תקוא אללה אלגנא ואלכראמה
ואלחיאה׃ צנים פחים בדרך עקש שומר
נפשו ירחק מהם׃ אלמסאלך ואלפכאך פי
טריק אלעסר מן חפט׳ נפסה תבאעד
מנהא׃ חנך לנער על פי דרכו גם כי יזקין
לא יסור ממנה׃ סוס אלצבי עלי קדר סנה
פאנה אן שאך לם יזל ען תלך אלסיאסה׃
עשיר ברשים ימשול ועבד לוה לאיש

במנוה ו̇ וין צאך במנו בכחו הגדול וענה גאון ישראל וחבירון ונכבשה ימתו העז איש ○ נחמד ב̇ כל עץ נחמד למראה אוצר נחמד ○ חנך ג̇ חס בליש
עיפה ועפר וחנך דבראשית משפחת החנכי חנך לנער ○ יהיר ב̇ גבר יהיר זד יהיר ○ יזקין ב̇ אם יזקין בארץ שרשו חנך לנער עלפי דרכו ○

מלוה וכמא יתסלט אלמוסר עלי אלפקיר
כדאך ינבגי אן יכון אלמקתרץ כאלעבד
לאלמקרץ כאלעבד לאלמקרץ׃ זורע עולה
יקצור און ושבט עברתו יכלה׃ מן זרע
גורא חצד גלא ופני קציב עברתה׃ טוב
עין הוא יברך כי נתן מלחמו לדל׃ אלסכי
הו אלדי יבארך לה אד אעטא מן טעאמה
לאלמסכין׃ גרש לץ ויצא מדון וישבת
דין וקלון׃ אטרד אלראהי יכרג אלצכב
ותעטל אלמחאכמה ואלהואן׃ אהב טהור
לב חן שפתיו רעהו מלך׃ מן אחב נקא
אלקלב פלנטקה חטא ואלמלוך אצחאבה׃
עיני יהוה נצרו דעת ויסלף דברי בגד׃
עינא אללה תחפט אהל אלמערפה ויזייף
כלאם אלגאדרין׃ אמר עצל ארי בחוץ
בתוך רחבות ארצח׃ אלכסלאן יקול
אסד פי אלסוק ופי וסט אלרחאב אכאף
אן אקתל׃ שוחה עמקה פי זרות זעום
יהוה יפל שם׃ אלהותה אלעמיקה אקואל
אלמתגאנבאת ידם אללה מן יקע הנאך׃
אולת קשורה בלב נער שבט מוסר
ירחיקנה ממנו׃ אלגהל אלמנעקד פי קלב
אלצבי יבעדה ענה קציב אלאדב׃ עשק
דל להרבות לו נתן לעשיר אך למחסור׃

מן יגשם פקירא ליסתכתר לנפסה או
ליעטיה אלמוסר פאנמא אלגמיע לנקץ׃
הט אזנך ושמע דברי חכמים ולבך
תשית לדעתי׃ מיל אדנך אסמע כלאם
אלחכמא ורד בלך למערפתי׃ כי נעים
כי תשמרם בבטנך יכנו יחדו על
שפתיך׃ פאנה לדיד אן תחפטהא פי
צדרך ויתבת גמיעא פי נטקך׃ להיות
ביהוה מבטחך הודעתיך היום אף אתה׃
ליכון באללה מתכלך ערפתך אליום
אנת איצא׃ הלא כתבתי לך שלשום
במעצות ודעת׃ אליס קד כתבת לך
מלוכא במשוראת ומערפה׃ להודיעך
קשט אמרי אמת להשיב אמרים
אמת לשלחיך׃ לתעריף אקואל אלקסט
ואלחק ותרד אקואל חק עלא ראסליך׃
אל תגזל דל כי דל
הוא ואל תדכא עני בשער׃ לא תגצב
פקירא לאנה פקיר ולא תצהד אלמסכין
פי אלמחאל׃ כי יהוה יריב ריבם וקבע את
קבעיהם נפש׃ לאן אללה יכאצם כצומאתהם
ויפית באכסיהם נפוסהם׃ אל תתרע את
בעל אף ואת איש חמות לא תבוא׃ לא
תצאחבן דו גצב ומעדו אלחמיה לא

יקצור ג מל וחד ושבלים יקצור זורע עולה וראה בעבים לא יקצור ח״ גרש ב׳ האמה הזאת כשלחן וכלה גרש לץ ח״ יכלה ב׳ אתקברו לא יכלה ממך
זורע ח״ ויצא ג׳ והנשיא אשר בתוכם לפנין ילך ודבר גרש לץ ויצא ח״ מושל י״ד מל ח״ במעצות ב׳ וילכו במעצות בשרירות הלא כתבתי לך ק

תדכר פן תאלף ארחתו ולקחת מוקש
לנפשך׃ כילא תתעלם מן מדאהבה
פתאכד לנפסך והקא׃ אל תהי בתקעי
כף בערבים משאות׃ לא תכון מע מסאפקי
אלאכף ולצמנא אלנסייאת׃ אם אין לך
לשלם למה יקח משכבך מתחתיך׃
פאנה אן לם יכון לך מא תסלם ולא
יכד פראשך מן תחתך׃ אל תסג גבול
עולם אשר עשו אבותיך׃ לא תזיג
תכם אלדהר אלדי צנעוה אבאיך׃ חזית
איש מהיר במלאכתו לפני מלכים
יתיצב לפני חשכים׃ אדא ראית רגלא
מאהרא פי צנעתה יקף בין ידי אלמלוך
ולא יקף בין ידיי אלרעאע׃ כג
כי תשב ללחום את מושל
בין תבין את אשר לפניך׃ ואדא גלסת
אלי טעאם אלמלך פאפהם מא בין ידיך׃
ושמת שכין בלעך אם בעל נפש אתה׃
וציר סכין פי חלקך אדא כנת דו רגבה׃
אל תתאו למטעמותיו והוא לחם
כזבים׃ לא תתשהא אלואנה פאנה טעאם
מקצר׃ אל תיגע להעשיר מבינתך
חדל׃ לא תתעב אן תטלב תוסר אנתה
מן פהמך הדא׃ התעוף עיניך בו ואיננו

כי עשה יעשה לו כנפים כנשר ועוף
השמים׃ פאנה מהמא עינאך תמקלה
חתי ליס הו כלי יציר לה אגנחה כאלנסור
יטיר פי אלסמא׃
אל תלחם את לחם רע עין ואל
תתאו למטעמתיו׃ לא תטעם טעאם
אלשחיח ולא תתשהא אלואנה׃ כי כמו
שער בנפשו כן הוא אכול ושתה יאמר
לך ולבו בל עמך׃ פאנה כמא קדר פי
נפסה כדאך הו יקול לך כל ואשרב
וקלבה ליס מעך׃ פתך אכלת תקיאנה
ושחת דבריך הנעימים׃ אן אכלת
כסרתך אקאתהא פתכון קד אפסדת
אמורך אלהיינה׃ באזני כסיל אל תדבר
כי יבוז לשכל מליך׃ ובחצרת אלאחמק
לא תתכלם במא יזרי באלמעקול מן
כלאמך׃ אל תסג גבול עולם ובשדי
יתומים אל תבא׃ לא תזייג תכם אלדהר
ופי ציעה יתאמא לא תדכל׃ כי גאלם
חזק הוא יריב את ריבם אתך׃ פאן
ולייהם שדיד והו יכצם כצומתהם׃
הביאה למוסר לבך ואזנך לאמרי
דעת׃ מייל קלבך אלי אלאדב ואדנך אלי
אקואל מערפה׃ אל תמנע מנער מוסר

אבותיך ג מל שוב אל ארץ בשלוש תמות וכמשרפות אלתקב ׃ מהיר ג לשוני עט חזית איש הוא עזרא ׃ מושל יד מל אמר אלהי ישראל
ב בו להיות מושל בישראל ושלמה היה מושל ויה' מושל בכל המלכים ואתה מושל בכל והקימותי את כסא מלכותך ש אלהי אבותינו אתה מושל
בגאות הים כי תשב ללחום את מושל רשע על עם דל רבים מבקשים פני מושל מזעקת מושל בכסילים אם רוח המושל ׃ הביאה ג הביאה לי ציד

כי תכנו בשבט לא ימות׃ לא תמנע מן
אלצבי אלאדב פאנך תצרבה באלקציב לא
ימות מנה׃ אתה בשבט תכנו ונפשו
משאול תציל׃ אנך באלקציב תצרבה
ותכלץ נפסה מן אלהלאך׃ בני אם חכם
לבך ישמח לבי גם אני׃ יא בני אן תחכם
קלבך פרח קלבי אנא איצא׃ ותעלזנה
כליותי בדבר שפתיך מישרים׃ וסררת
בואטני אדא תכלמת שפתאך מסתקימא׃
אל יקנא לבך בחטאים כי אם ביראת
יהוה כל היום׃ לא יגאר קלבך עלא
אלכאטיין ואפי תקוא אללה טול אלזמאן׃
כי אם יש אחרית ותקותך לא תכרת׃
פאן מוגוד לך עאקבה ורגאך לא
ינקטע׃ שמע אתה בני וחכם ואשר
בדרך לבך׃ אסמע אנת יא בני ותחכם
וארשד פי אלמדאהב קלבך׃ אל תהי
בסבאי יין בזללי בשר למו׃ לא תכון
מן אלמפרטין פי אלכמר ולא מן אלמסרפין
פי אללחם׃ כי סבא וזולל יורש וקרעים
תלביש נומה׃ לאן אלמפרט ואלמסרף
יפתקראן וכתרה אלנום ילבס אלכלקאן׃
שמע לאביך זה ילדך ואל תבוז כי
זקנה אמך׃ אקבל מן אביך אלדי אולדך

ולא תזרי באמך אדא שאכת׃ אמת
קנה ואל תמכר חכמה ומוסר ובינה׃
אשתר חקא ולא תביע אלחכמה ואלאדב
ואלפהם׃ גול יגיל אבי צדיק יולד חכם
וישמח בו׃ סרור יסר אבו אלצאלח וולד
אלחכים יפרח בה׃ ישמח אביך ואמך
ותגל יולדתך׃ אלא קיל לה יפרח
אבוך ואמך ותסר אגדאדך׃ תנה
בני לבך לי ועיניך דרכי תרצנה׃ ירד
יא בני כלך אלי ועינאך תחפץ טרקי׃
כי שוחה עמקה זונה ובאר צרה נכריה׃
פאן אלזאניה הותה עמיקה ואלגריבה
כביר ציקה׃ אף היא כחתף תארב
ובוגדים באדם תוסף׃ והי איצא כאלסואס
תכמן ותזיד פי אלנאס גדארין׃ למי אוי
למי אבוי למי מדונים למי שיח למי
פצעים חנם למי חכללות עינים׃ למן
אויל למן אלעויל למן אלצכב למן אלהדיאן
למן אלשגאג מגאנא למן סכנה אלעין׃
למאחרים על היין לבאים לחקר ממסך׃
ללמתבקין עלי אלכמר ואלמקבלין
לאסתברא אלמזאג׃ אל תרא יין כי
יתאדם כי יתן בכיס עינו יתהלך
במישרים׃ לא תרא אלכמר אדא

ל · גיל ויולד ק · ישמח ק · תצרנה ק · ה · ה ג מל חס · מדינים ק · ב · בכוס ק · ל · ל · ל · ב · ב · ל · ל

בדבר ב׳ ורבקה שמעת ותעלזנה וחד ובדבר אביון ·· יא יתד ובראש תיבות ולא קרי וכי יש אמר לו ועל מסבו וביה ואתה כי מת ומלך ויסד מעליהם
ואת ותקעו שופר בארץ הנתן גשם וידה ויוציאו את עצמות ויולד חכם וישמח וכל ישבי תבל והרשענו ארך אפים ורב וחסד ·· ובאר ד׳ וחיל שועל ובאר
אילים יללתה והגלגל לא תבאו ובאר צרה ·· תוסף ג׳ חס עוד לשכלם כי אם תכיל ובוגדים באדם ·· באדם ד׳ נגע צרעת או באדם אשר יטמא

יתחמר ויעטיך פי אלכאס לונה ויסלך
מסתקימא׃ אחריתו כנחש ישך וכצפעני
יפרש׃ כאן עאקבתה ילסע כאלתעבאן
ויסם כאלארקש מנהא׃ עיניך יראו זרות
ולבך ידבר תהפכות׃ עינאך תרא אלמת
גאנבאת וקלבך ידרס אלאנקלאבאת׃
והיית כשכב בלב ים וכשכב בראש
חבל׃ ותכון כאלנאים פי קער אלבחר או
כנאים עלי ראס דקל׃ הכוני בל חליתי
הלמוני בל ידעתי מתי אקיץ אוסיף
אבקשנו עוד׃ צרבוני פמא מרצת
הבגוני פמא עלמת מתי אסתיקץ
אעוד פאטלבה איצא׃ אל תקנא
באנשי רעה ואל תתאו להיות אתם׃
לא תגאר עלי אהל אלשר ולא תתשהא
אן תכון מעהם׃ כי שד יהגה לבם
ועמל שפתיהם תדברנה׃ לאן קלובהם
תדרס אלגצב ושפאהם תתכלם באלגור׃
בחכמה יבנה בית ובתבונה יתכונן׃
בחכמה תבנא אלביות ובפהם תתבת׃
ובדעת חדרים ימלאו כל הון יקר
ונעים׃ ובמערפה תמלא אלכדור כל
מאל עזיז הני׃ גבר חכם בעוז ואיש
דעת מאמץ כח׃ אלרגל אלחכים בעיז

ודו אלמערפה מאייד אלקווה׃ כי בתחבלות
תעשה לך מלחמה ותשועה ברב יועץ׃
אעלם אנך תצנע אלחרב במראה
ואלמגותה בכתרת אלמשורה׃ ראמות
לאויל חכמות בשער לא יפתח פיהו׃
ירא אלגאהל אלחכמה מרתפעה ענה
פהו פי אלמחאל לא יפתח פאה׃ מחשב
להרע לו בעל מזמות יקראו׃ כם מן
מפכר פי אלשר ואלנאס יסמונה דו אלהמם׃
זמת אולת חטאת ותועבת לאדם לץ׃
אלגהל פאחשה ואלכטייה ואלדהאה מנוחה
ללנאס׃ התרפית ביום צרה צר כחכה׃
אן אסתרכית פי יום אלשדה צאק קואך׃
הצל לקחים למות ומטים להרג אם
תחשוך׃ לאנך כלץ אלמקדמין ללמאתה
ואלמאילין ללקתל יגב אן תצדהם׃ כי
תאמר הן לא ידענו זה הלא תכן לבות
הוא יבין ונצר נפשך הוא ידע והשיב
לאדם כפעלו׃ פאן קלת מא נערף הדא
אליס מחצי אלקלוב הו יפהם וחאפץ נפסך
הו יעלם פיכאפי אלאנסאן עלי פעלה׃
אכל בני דבש כי טוב ונפת מתוק על
חכך׃ כמא אנך יא בני תאכל אלעסל
לאנה טייב ואלשהד לאנה חלו פי חנכך׃

אתם לא אל התבה ויצאו אתם ויערכו אתם ויפקד שה ו וירא יוסף וגם הקימתי וגם ערב רב השכן אתם אתם ימקו לא מאסתים אם לקרא לך כי לא נחל
אשר כרת אתם ויערכו אתם איש ישראל ההלכו ולא ברא אתם ואולם נלחם אתם ויבאו הירדנה אך לא יחשב ויצום לאמר לא תחד אתם עתה בזא כתבה
כספם וזהבם ברוכי יי ואם נבאים הם והמה עמי כוש ופוט כ/ש מתחזבא מנתצבתם אל תקרא

כן דעה חכמה לנפשך אם מצאת ויש
אחרית ותקותך לא תכרת׃ כדאך אערף
אלחכמה פאנהא לנפסך אן וגדתהא וגדת
אלעאקבה ורגאך לא ינקטע׃
אל תארב רשע לנוה
צדיק אל תשדד רבצו׃ לא תכמן עלי
מאוא אלזכי פאנך טאלם לה ולא תנהב
מחלה׃ כי שבע יפל צדיק וקם ורשעים
יכשלו ברעה׃ פאן אלצאלח לו וקע סבעא
לקאם ואלטאלמין יעתרון פי שר׃ בנפל
אויבך אל תשמח ובכשלו אל יגל
לבך׃ אדא וקע עדוך לא תפרח ואדא
נכב לא יסר קלבך׃ פן יראה יהוה ורע
בעיניו והשיב מעליו אפו׃ כילא ירא
אללה דלך פיסו ענדה ויורד ענה גצבה
איצ׳׃ אל תתחר
במרעים אל תקנא ברשעים׃ לא
תגתבטן באלאשראר ולא תחסד אלטאלמין׃
כי לא תהיה אחרית לרע נר רשעים
ידעך׃ פאן אלשריר לא תבקא לה
עאקבה וסראג אלטאלמין יכמד׃ ירא
את יהוה בני ומלך עם שונים אל
תתערב׃ אתקי אללה יא בני וכליפתה
ולא תכאלט אלמשרכין׃ כי פתאם יקום

אידם ופיד שניהם מי יודע׃ לאן אלתעס
מנהם יקום גפלה ואלבס מן כלאהמא
מן דא יערף וקתה׃ גם
אלה לחכמים הכר פנים במשפט בל
טוב׃ והדא איצא מן שאן אלחכמא
אתבאת אלוגוה פי אלחכם לא כיר פיה׃
אמר לרשע צדיק אתה יקבהו עמים
יזעמוהו לאמים׃ אלקאיל לטאלם אנת
זכי תהגוה אלשעוב ותדמה אלאחזאב׃
ולמוכיחים ינעם ועליהם תבוא ברכת
טוב׃ וללואעצין ינעם ותחל עליהם
ברכאת אלכיר׃ שפתים ישק משיב
דברים נכחים׃ ולאן מן ירד כלאמא
צואבא כמן יקבל אלשפתין׃ הכן
בחוץ מלאכתך ועתדה בשדה לך
אחר ובנית ביתך׃ אתבת פי אלסוק צנא
עתך ואעדהא פי אלציעה לך בעד ואן
אבן ביתך׃ אל
תהי עד חנם ברעך והפתית בשפתיך׃
לא תכון שאהד מגאן לאליך תכדעה
בנטקך׃ אל תאמר כאשר עשה לי
כן אעשה לו אשיב לאיש כפעלו׃
לא תקול כמא צנע בי אצנע בה ואוו
עליה כפעלה׃ על

ישק ב׳ חד קמ׳ וחד פתח ועל פי׳ ישק כל עמי׳ שפתים ישק ואנון בתריין לשנין ה׳ בראשית הכרכא משלי הכל פנים ה׳ והפתית ל׳ ונת׳ דכות׳

שדה איש עצל עברתי ועל כרם אדם
חסר לב׃ למא גזת עלא צ'יעה רגל
כסלאן וכרם אנסאן נאקץ אלעקל׃ והנה
עלה כלו קמשנים כסו פניו חרלים
וגדר אבניו נהרסה׃ פאדא קד נבת
אכתרה קריצא וגטא וגהה אלחרשף
וחגארת גדארה קד אנהדמת׃ ואחזה
אנכי אשית לבי ראיתי לקחתי מוסר׃
וראית אנא דלך ומדדת אליה בלי ואד
נצרתה אתכדתה אדבא׃ מעט שנות
מעט תנומות מעט חבק ידים לשכב׃
ען קליל מן אלסנאת ואלנום ולזום אליד'ין
ואלאנצגאע׃ ובא מתהלך רישך ומחסוריך
כאיש מגן׃ חתי יקבל פקרך כאלסאיר
ועוזך כרגל דו תרס׃

כה

גם אלה משלי שלמה

אשר העתיקו אנשי חזקיה מלך יהודה׃
והדא איצא מן אמתאל סלימאן אלדי
נקלהא קום יחזקיה מלך יהודה׃ כבד
אלהים הסתר דבר וכבד מלכים חקר
דבר׃ כרם אללה מן כפי אלאמור וכרם
אלמלוך מן נהאיה אלאמור׃ שמים לרום
וארץ לעמק ולב מלכים אין חקר׃
כמא אן אלסמא פי גאיה אלרפע ואלארץ

פי גאיה אלעמק כדאך ראי אלמלוך לא
נהאיה לה׃ הגו סיגים מכסף ויצא לצרף
כלי׃ כמא אנך אדא נחית אלזיף מן אלפצה
כרג ללסבך אנא גייד׃ הגו רשע לפני
מלך ויכון בצדק כסאו׃ כדאך אדא
נחית אלטאלם מן בין ידי אלמלך תבת
כרסיה באלעדל׃ אל תתהדר לפני מלך
ובמקום גדלים אל תעמד׃ ולא תתבהא
בין ידיי אלמלך ופי מוצע אלאגלא לא
תקף׃ כי טוב אמר לך עלה הנה מהש
מהשפילך לפני נדיב אשר ראו
עיניך׃ פאנה אצלח אן יקאל לך ארתפע
ההנא מן אלסאפך בחצרה נביל כמא
ראית עינאך׃ אל תצא לרב מהר פן
מה תעשה באחריתה בהכלים אתך
רעך׃ לא תברגן אלי כצומה סריעא
כילא מא תצנע פי אלעאקבה אדא
אכזאך צאחבך׃ ריבך ריב את רעך
וסוד אחר אל תגל׃ טאלב צאחבך
מטאלבתך ולא תכשפן סר אלאכר
פן יחסדך שמע ודבתך לא תשוב׃
כילא ימתקן סאמעך ושנאעתך
לא תרגע׃ תפוחי זהב במשכיות כסף
דבר דבר על אפניו׃ כתפאפיח מן דהב

הגו ג̇ ב̇ כת̇ ו̇ וחד כת̇ א̇ וכיונים הגה נהגה הגו סיגים מכסף הגו רשע ׳׳ חזקיה ג̇ דבר יצ̇ אשר היה אל צפניה גם אלה משלי אטר חזקיה עזור ׳׳ פ
ומן ויהי בשנת שלש להושע עד וישלח מלך אשור את תרתן דכות̇ בר מן חד ויהי בשנת הרביעית למלך חזקיהו ׳׳ וארץ ג̇ קמ̇ וארץ רפאים
תפול כי הנני בורא שמים לרוס ׳׳ וכל שמים וארץ דכות̇ ׳׳ לצורף ב̇ ותקח אמו מאתים כסף הגו סיגים ׳׳ צרף ד̇ חס̇ הפסל נסך חרש צרף ויחזן חנש

פי מזכרפאת מן כצה אלכלאם אלמנטום
עלא גהתיה׃ נזם זהב וחלי כתם מוכיח
חכם על אזן שמעת׃ כשנף מן דהב
וחלי מן פצוץ ואלעץ חכים עלי סמע
קאבל׃ כצנת שלג ביום קציר ציר נאמן
לשלחיו ונפש אדניו ישיב׃ כברודה
מן תלג פי יום חצאד אלספיר אלאמין
לראסלה וכאנה ירד נפס מולאה׃ נשיאים
ורוח וגשם אין איש מתהלל במתת
שקר׃ כסחאב וריאח וליס גית רגל
ימתדח בעטא באטל׃ בארך אפים
יפתה קצין ולשון רכה תשבר גרם׃
בטול אלמהל יכדע אלמדבר ואלסאן
אללין יכסר אלעצם מתלא׃ דבש מצאת
אכל דיך פן תשבענו והקאתו׃ כמא
אנך אדא אכלת אלעסל אנמא תאכל
מנה כפוך לילא תסתכתרה ותתקאיה׃
הקר רגלך מבית רעך פן ישבעך
ושנאך׃ כדאך אעז רגלך מן בית
צאחבך כילא ימלך פישנאך׃ מפיץ
וחרב וחץ שנון איש ענה ברעהו עד
שקר׃ כטברזין וסיף וסהם מסנון
כדאך מן ישהד עלי צאחבה שהאדה
באטלה׃ שן רעה ורגל מועדת מבטח

בוגד ביום צרה׃ וכסן מתטרבה וקדם
וקדם זאילה כדאך מיתאק אלכפאר
פי יום אלשדה׃ מעדה בגד ביום קרה
חמץ על נתר ושר בשרים על לב רע׃
וכנאזע תובה פי יום קר וכבל עלא
נטר כדאך מן יגני בגנא על קלב מגתם׃
אם רעב שנאך האכלהו לחם ואם
צמא השקהו מים׃ אן גאע שאניך
אטעמה טעאמא ואן עטש אסקה
מאא׃ כי גחלים אתה חתה על ראשו
ויהוה ישלם לך׃ פאנך תחתו גמרא
עלא ראסה כדאך ואללה יכאפיך׃ רוח
צפון תחולל גשם ופנים נזעמים לשון
סתר׃ כמא אן ריח אלשמאל תרעד אלמטר
כדאך אלכלאם ארפק לאוגה אלבציס׃ טוב
שבת על פנת גג מאשת מדונים
ובית חבר׃ ולדאך אלגלוס עלא זאויה
מן סטח אצלח מן אמראה מצאכבה
דאת נקאר׃ מים קרים על נפש עיפה
ושמועה טובה מארץ מרחק׃ כמא
אלבארד עלי נפס לגבה כדאך כבר
צאלח מן בלד בעיד׃ מעין נרפש ומקור
משחת צדיק מט לפני רשע׃ כמעין
מנכבס ומגרא מנפסד כדאך צאלח

רעה ג׳ במלרע וחד מלעל כי רעה היא רעה התרעעה שן רעה ורגל מועדת — יפתה ג׳ והשאו לי יפתה ונוכלה לו והנביא כי יפתה בארך אפים
בארך ג׳ והאמיה מזה וייף בגדלו בארך אפים יפתה — ג׳ כת׳ ש׳ בלי׳ ברגליכם תרפשון ומרפש רגליכם תשתינה מעין נרפש ומקור

ימיל בין ידי אלטאחן: אכל דבש הרבות
לא טוב וחקר כבדם כבוד: וכמא אן אכל
אלעסל כתירא לא כיר פיה כדאך לנהאיה
אכראמהם אכראם: עיר פרוצה אין
חומה איש אשר אין מעצר לרוחו:
וכקריה מתגורה בגיר סור כדאך אמר
ליס מחצול לראיה: כשלג בקיץ וכמטר
בקציר כן לא נאוה לכסיל כבוד: כאלתלג
פי אלציף וכאלמטר פי אלחצאד כדאך
מעטי אלגאהל אלכראמה: כצפור לנוד
כדרור לעוף כן קללת חנם לא תבוא:
וכעצפור ינוד וכדרי יטיר כדאך אללען
אלמגאן לא יציב: שוט לסוס מתג
לחמור ושבט לגו כסילים: וכאלצוט
ללפרס ואלמקרעה לאלחמאר כדאך
אלעצא לצהור אלגהאל: אל תען כסיל
כאולתו פן תשוה לו גם אתה: לא תגיב
אלגאהל חסב חמאקתה פי ינבר אן
תסאויה אנת איצא: ענה כסיל כאולתו
פן יהיה חכם בעיניו: בל יגב אן תגיבה
ען חמאקתה פי מא תכאף אן יכון
חכימא ענד נפסה: מקצה רגלים חמס
שותה שלח דברים ביד כסיל: דליו
שקים מפסח ומשל בפי כסילים:

כקאטע אלארגל ושארב אלצלם כדאך
מן יבעת ברסאלה ביד גאהל: וכמא א
ארתפע אלמשי מן אלמקעד כדאך
ארתפעת אלחכמה מן פאה אלגהאל: כצרור
אבן במרגמה כן נותן לכסיל כבוד:
וכחגר גוהר פי מרגמה כדאך מעטי
אלגאהל אלכראמה: חוח עלה ביד שכור
ומשל בפי כסילים: וכשוך תעלק ביד
סכראן כדאך שי מן אלחכמה פי פאה
אלגהאל: רב מחולל כל ושכר כסיל ושכר
עברים: תראהם ירדעון בה אלכל ויסדונה
ען מא יגהלה ועון אלמארה: ככלב שב
על קאו כסיל שונה באולתו: ככלב
ראגע אלי קיה כדאך גאהל יעאוד
חמאקתה: ראית איש חכם בעיניו
תקוה לכסיל ממנו: אדא ראית רגלא
חכימא ענד נפסה פאעלם אן ללגאהל
רגא אכתר מנה: אמר עצל שחל
בדרך ארי בין הרחבות: הדלת תסוב
על צירה ועצל על מטתו: תרי אלכסלאן
יקול פי אלטריק שבל ובין אלרחאב אסד
וכמא ידור אלמצראע עלי צירה כדאך
ידור אלכסלאן עלי סרירה: טמן עצל
ידו בצלחת נלאה להשיבה אל פיו:

תפסיר מקצה רגלים
תפס דליו שקים

אלפיו ג̇ ואין משיג ידו ויישב ידו אלפיו להשיבה — קללת ג̇ אלהים תלוי ותבא אליהם קללת כן קללת — להשיבה ג̇ לדבר על לבה להשיבו כת
ולא יכל להשיבה אליו כלאה — ושבטה ושבט נחלתו מצרים יסור לגו חסר לב לגו כסילים עברתו —

תגלה ג̇ אשר לא תגלה ערותך בטרם תגלה רעתך תגלה רעתו וחד יען השפך נחשתך ותגלה ס״ם חלק ג̇ ואנכי איש כי לא יהיה עוד כל חזון שוא
יפה חלק ס וחד וחלק משמן חכה ס״ם

ולו גמסידה מתלא פי אלג׳צ׳ארה לעגז
אן ירדהא אלי פאה חכם עצל בעינו משבעה
משיבי טעם ומעלאף הו ענד נפסה
אעקל מן וזרא כתירין מחזיק באזני
כלב עבר מתעבר על ריב לא לו וכמאסך
באדן כלב מאר כראך אלמחתד פי
כצומה ליסת לה כמתלהלה הירה
זקים חצים ומות וכמא אן ירמי במואדי
את וסהאם ממיתה כן איש רמה את
רעהו ואמר הלא משחק אני כדאך
אנסאן ימאכר צאחבה ויקול אנמא
אנא לאעב באפס עצים תכבה אש
ובאין נרגן ישתק מדון כמא אן מן
כלו אלמרחץ יסכת אלצכב פחם לגחלים
ועצים לאש ואיש מדונים לחרחר
ריב וכמא אן אלפחם מאדה לאלגמר
ואלחטב לאלנאר כדאך דו אלצכאיב
לאשעאל אלכצומה דברי נרגן כמתלהמים
והם ירדו חדרי בטן וכלאמה כאלמזאח
וקד וצל אלי כדור אלקלב כסף סיגים
מצפה על חרש שפתים דולקים ולב
רע וכפצה זיף מטליה עלי כדף
כדאך שפתאן תשתעל באלכלאם
ואקלב רדי בשפתו ינכר שונא ובקרבו
ישית מרמה בשפתיה יתנכר אלשאני
ופי קלבה קד געל אלמכר כי יחנן קולו
אל תאמן בו כי שבע תועבות בלבו
ואדא יחנן צותה פלא תאמנה פאן
כתיר מן אלמכארה פי קלבה תכסה
שנאה במשאון תגלה רעתו בקהל
תנסתר ענך שנאתה פי אלכלווה וינכשף
לך שרה פי אלגמאעה כרה שחת בה
יפל וגולל אבן אליו תשוב מן כרא
הותה וקע פיהא ומן דחרג חגרא
סתרגע אליה לשון שקר ישנא דכיו
ופה חלק יעשה מדחה דו אלקול אלבאטל
ישנא חתי צ׳עפאה ואלקול אללין יצנע
אלמדחא אל תתהלל ביום מחר כי לא
תדע מה ילד יום לא תמתדח בגד
פאנך לא תעלם מא יחדת פיה יהללך
זר ולא פיך נכרי ואל שפתיך ימדחך
אגנבי ולא פאך וגריב ולא שפתאך
כבד אבן ונטל החול וכעס אויל
כבד משניהם אן אלחגר אתקיל וארמל
ארזין וגיץ אלגאהל אתקל מן
כלאהמא אכזריות חמה ושטף אף
ומי יעמד לפני קנאה טובה תוכחת
מגלה מאהבה מסתרת אד אלחמיה

תפרד אכזרית

לא לו ה̇ וידע אונך כי הוי המרבה לרשת משכבות על ריב ולא תעמד ולא לו תהיה ס וחד חילוף שחת לו לא בניו ס״ם סיגים ג̇ כספך היה הגו סיגים מכסף
כסף סיגים ג̇ מ״ל ס״ם ובקרבו ג̇ כי קרבים הם אלין חץ שחוט לשונם בשפתו ינכר ס״ם לאש ג̇ והיה אור ישראל הנני נתן דברי בפיך לאש פחם לגחלים ס
ישית ז̇ ויוסף ישית ידו וידא יוסף כי ישית כאשר ישית עלין ישועה ישית חומות וחל הוא ישית את ארצה ופא ישית בגאון גליך ובקרבו ישית מרמה ס

חנק ולגצב גרק ומן יקף בין ידיי
לגירה׃ ולעצה מכשופה אליר מן
מחבה מסתורה׃ נאמנים פצעי אוהב
ונעתרות נשיקות שונא׃ ושגאג ל
מחב מאמונה וקבל לשאני מסתפצ׳
עה׃ נפש שבעה תבוס נופת ונפש
רעבה כל מר מתוק׃ תדא לנפס אל
שאבעה תכשס לשהד ולנפס אל
גאיעה כל מר ענדהא כחלו׃ כצפור
נודדת מן קנה כן איש נודד ממקומו׃
וכטאיר נאיד מן וכרה כדאך אמר
נאיר מן מוצעה׃ שמן וקטרת ישמח
לב ומתק רעהו מעצת נפש׃ כמא
אן לדהן ולבכור אוכד לפרח לקלב
מן אחדהמא כדאך משורה לצאחב
אחלא מן משורה לנפס וחדהא׃ רעך
ורעה אביך אל תעזב ובית אחיך
אל תבוא ביום אידך טוב שכן קרוב
מאח רחוק׃ צאחבך וצאחב אביך
לא תתרך ובית אליך לא תדכל פיום
נכבתך וגארך לקריב אנפע מן אכון
לבעיד׃ חכם בני ושמח לבי ואשיבה
חרפי דבר׃ תחכם יא בני ופרח קלבי
חתי ארד עלא מעיירי קולא׃ ערום

ראה רעה ונסתר פתאים עברו נענשו׃
תדא לנאהץ אדא ראי לשר אנחגב
ענה ולגפל ימרון בה פינכבון׃ קח בגדו
כי ערב זר ובעד נכריה חבלהו׃ חתא
וקל פיה כד תוכה למן צמן אגנביא
וען לגריב רהנה׃ מברך רעהו בקול
גדול בבקר השכים קללה תחשב לו׃
פכס מן דאעי לצאחבה בצות עט פי
דלגה מן לגדאה והי מחסובה ענדה
פרייה׃ דלף טורד ביום סגריר ואשת
מדונים נשתוה׃ ולוכף למתתאבע
פי יום זמהריר ולמרה למצאלבה
תסאוא׃ צפניה צפן רוח ושמן ימינו
יקרא׃ מן דכרהא פקד דכר לריח
וגהר ימינה ילקא׃ ברזל בברזל יחד
ואיש יחד פני רעהו׃ כמא אן לחדיד
בלחדיד ינחד כדאך למר ינחד בחצ׳
רה׳ צאחבה׃ נצר תאנה יאכל פריה
ושמר אדניו יכבד׃ כמא אן חפץ
לתינה אכל מן תמרהא כדאך מן
חפץ מולאה יכרם׃ כמים הפנים לפ׳
לפנים כן לב האדם לאדם׃ כלמא
למוגה לוגה כדאך קלב לנאס לנאס׃
שאול ואבדה לא תשבענה ועיני

וכל קרי השכם בבקר
מדינים ק
וחד הרע ברזל בברזל
וכל קהלת דכות במא
ואבדו ק

ואשיבה ד׳ ואשיבה כל העם ואשיבה ידי עליך ואשיבה שפטיך ואשיבה חרפי ב׳ מדינים כת׳ מדונים ק׳ אח נפשע טוב שבת טוב שבת למי או׳
פתח לגחלים דלף טורד ב׳ השכים אשכים ג׳ מל׳ מן שלש עשרה שנה ואשלח אליכם בתרי׳ ומברך רעהו ב׳

הארם לא תשבענה וכמא אן אתרא
ודאר אלאבארה לא תשבע מתלא כדאך
עינא אלנאס לא תשבענה׳ מצרף
לכסף וכור לזהב ואיש לפי מהללו׳
וכמא אן אלמסבך ללפצה ואלכור ללדהב
כדאך ינבגי אן יכון אלמר עלי קדר
מדיחה׳ אם תכתוש את האויל במכתש
בתוך הריפות בעלי לא תסור מעליו
אולתו׳ ולו דקקת אלגאהל מתלא פי מדק
אופי וסט אלבאסנה כאלהראוה לם יזול
ענה גהלה׳ ידע תדע פני
צאנך שית לבך לעדרים׳ ינבגי אן
תעלם חאל מקרמי גנמך ותרד באלך
אלי סאיר קטועהא׳ כי לא לעולם חסן ואם
נזר לדור ודור׳ אן ליס ותאקהא אלי
אלדהר ולא תאגהא אלי גיל בעד גיל׳
גלה חציר ונראה דשא ונאספו עשבות
הרים׳ ואנמא אדא תגלא אלחשיש
ותטהר אלכלא ואגתמעת אעשאב אל
גבאל׳ כבשים ללבושך ומחיר שדה
עתודים׳ צאר מן אלנעאג לבאסך ומן
תמן אלציעה פי מואעזך׳ ודי חלב
עזים ללחמך ללחם ביתך וחיים
לנערותיך׳ ומן כפאיה לבנהא פי טעאמך

כח וטעאם מנזלך ועיש צביאנך׃ נסו
ואין רדף רשע וצדיקים ככפיר יבטח׳
יהרב אלטאלחין ולא טאלב להם ואלצאלחין
כאלצראגמה יטמאנון׳ בפשע ארץ
רבים שריה ובאדם מבין ידע כן
יאריך׳ בדנב אהל אלבלד יכתרון ראסאת
וברייס ואחד פאהם עאלם בדאך תטול
מדתהא׳ גבר רש ועשק דלים מטר
סחף ואין לחם׳ רגל פקיר יגשם
אלצעפא יכבה אלמטר פלא יבקא לה
טעאם׳ עזבי תורה יהללו רשע ושמרי
תורה יתגרו בם׳ ואן מארחי אלצאלם
תארכי אלשראיע פינבגי לחאפטהא
אן יתחרשו בהם׳ אנשי רע לא יבינו
משפט ומבקשי יהוה יבינו כל׳ אהל
אלשר לא יפהמון אלחכם וטאלבי אללה
יפהמון אלכל׳ טוב רש הולך בתמו מעקש
דרכים והוא עשיר׳ ולפקיר אלסאלך
בצחתה כיר מן עסר אלטריק והוא
מוסר׳ נוצר תורה בן מבין ורעה זוללים
יכלים אביו׳ אלאבן אלפאהם יחפט אל
תוריה ומן צאחב אלמסרפין יכזי
אבאה׳ מרבה הונו בנשך ובתרבית לחונן
דלים יקבצנו׳ ומן כתר מאלה בעינה

ו׳ יתיר ב׳ ולא קרי מכל בחורי בישראל ויתנהו על יד עשי המלאכה המפקדים בבית קדמיה דפיסוקי ויתנהו בבית הפקדת מרבה הונו בנשך ובתרבית׃
וחד חלוף קרי ב׳ ולא כתב והם המתו בימי קציר בראשנים תחלת ׃

אורבא פיגב אן יגמעה לראפה צ
צעפא׃ מסיר אזנו משמע תורה גם
תפלתו תועבה׃ מזיל אדנה מן אסתמאע
אתוריה צלותה איצא מכרוהה׃ משגה
ישרים בדרך רע בשחיתו הוא יפול
ותמימים ינחלו טוב׃ מצל אמסתקימין
פי טריק סו פי הותה הו יקע ואצחא
ינחלון אכיר׃ חכם בעיניו איש עשיר
ודל מבין יחקרנו׃ תרי אמוסר חכים
ענד נפסה ואפקיר אפאהם יסתבריה׃
בעלץ צדיקים רבה תפארת ובקום
רשעים יחפש אדם׃ מכסה פשעיו
לא יצליח ומודה ועזב ירחם׃ בסרור
אצאלחין יכתר אפתכאר ובקיאם א
צאלמין יטלב אנאס פלא יוגדון׃ מגטי
דנובה לא ינגח ואמקר בהא ואתארך
להא ירחם׃ אשרי אדם מפחד תמיד
ומקשה לבו יפול ברעה׃ טובא אנסאן
יפזע דאימא ומצעב קלבה יקע פי
שר׃ ארי נהם ודב שוקק משל רשע
על עם דל׃ וכאסד ינהם ודב יתלצא
צלטאן צאלם עלי שעב צעיף׃ נגיד
חסר תבונות ורב מעשקות שונא בצע
יאריך ימים׃ כמדבר כתיר אמגאשם

פהו נאקץ אפהם ושאני אטמע תטול
אעמארה׃ אדם עשק בדם נפש עד בור
ינוס אל יתמכו בו׃ תרי אנסאן מגשום
בדם יהרב אי אחבס ולא ידעמה אחד׃
הולך תמים יושע ונעקש דרכים יפול
באחת׃ ויגב למן סלך בצחה אן יגאת
ועלי מן עסרת עליה טריקאן אן יקע
פי אחדהמא׃ עבד אדמתו ישבע לחם
ומרדף ריקים ישבע ריש׃ מן פלח
ארצה ישבע טעאמא ומן כלב אפראג
אסתכתר מן אפקר׃ איש אמונות רב
ברכות ואץ להעשיר לא ינקה׃ דו
אאמאנה כתיר אברכאת ואלאח פי
איסאר לא יברו׃ הכר פנים לא טוב ועל
פת לחם יפשע גבר׃ לא כיר פי מחאבאת
אוגוה ולא אן יכפר אמר עלי כסרה מן
כבז׃ נבהל להון איש רע עין ולא
ידע כי חסר יבאנו׃ יבאדר אי אלמא
ארגל אשחיח ולא יעלם מן אין יאתיה
אנקץ׃ מוכיח אדם אחרי חן ימצא
ממחליק לשון׃ מן ועט אנסאן לטאעתי
יגד חצאא ענדה אכתר מן אמליין
לה לסאנה׃ גוזל אביו ואמו ואמר אין
פשע חבר הוא לאיש משחית׃ מן גצב

עשוק ד׳ ג׳ מל׳ וחד חס׳ והיית ממשש פי׳ אדמתך עשוק אפרים אדם עשק בדם נפש ◦ וחד והצילו גזול מיד עשוק ◦ — יבואנו ב׳ בשלום שודד יבואנו
כי חסר יבאנו בתרג׳ חס׳ ◦ וחד שוט שוטף כי יעבר לא יבואנו ◦ — אין ואין ו׳ ולא אין לבוא כיום תמים כי אין לך הר אפרים וכל אין אך למחסור ואין
ברגלים חוטא ואץ להעשיר חזית איש אץ בדבריו ◦ —

אבאה ואמה ויקול לא דנב לי פהו צאחב
לאדגל אלמפסד הא׳ רחב נפש יגרה מדון
ובוטח על יהוה ידשן׳ אלואסע אלבטן יחרש
אלצ׳כב ואלמתכל עלי אללה ידסם׳ בוטח
בלבו הוא כסיל והולך בחכמה הוא ימלט׳
אלואתק בראיה הו גאהל ואלסאלך בחכמה
הו יפלת׳ נותן לרש אין מחסור ומעלים
עיניו רב מארות׳ מן יעטי אלפקיר לא
ינקצה ראך ומן יגצ׳י ענה כתיר אלמחק׳
בקום רשעים יסתר אדם ובאבדם ירבו
צדיקים׳ בקיאם אלט׳אלמין ינחגב אלנאס
ובאבארתהם יכתר אלצאלחין׳ איש תוכחות כט
מקשה ערף פתע ישבר ואין מרפא׳
אלמצעב רקבתה דון אלתוביך ינכסר
בגתה ולא שפא לה׳ ברבות צדיקים
ישמח העם ובמשל רשע יאנח עם׳
בשרת אלצאלחין יגב אן יפרח אלקום
ובתסלט אלט׳אלמין ינבגי אן יתנהדו׳
איש אהב חכמה ישמח אביו ורעה
זונות יאבד הון׳ אמר מחב אלחכמה
יפרח אבאה ומצאחב אלזואני יצ׳ייע
מאלה׳ מלך במשפט יעמיד ארץ ואיש
תרומות יהרסנה׳ אלמלך באלקצא יתבת
אלבלאד ודו אלרפאיע יהדמהא׳ גבר

מחליק על רעהו רשת פורש על
פעמיו׳ אמר מליין אלכשן לצאחבה
פהו באסט אלשרך עלי קדמיה׳ בפשע
איש רע מוקש וצדיק ירון ושמח׳
בדנב אלמר ינשא שר והק ואלצאלח ירנן
ויפרח׳ ידע צדיק דין דלים רשע לא
יבין דעת׳ יעלם אלצאלח חכם אלצעפא
ואלט׳אלם לא יפהם אלמערפה׳ אנשי לצון
יפיחו קריה וחכמים ישיבו אף׳ דוו
אלדהאה יגליבון אהל אלבלד ואלחכמא
ירדון אלגצ׳ב ענה׳ איש חכם נשפט את
איש אויל ורגז ושחק ואין נחת׳ תרי
אלרגל אלחכים אדא הו חאכם אלגאהל
אן חרד או צחך לם יגד ענדה ראחה׳
אנשי דמים ישנאו תם וישרים יבקשו
נפשו׳ תגד דוו אלמעאצי ישנון אלצחיח
ואלמסתקימין יטלבונה׳ כל רוחו יוציא
כסיל וחכם באחור ישבחנה׳ ותגד
אלגאהל יכרג כל גיצ׳ה ואלחכים בטאקתה
יהדיה אכר׳ מושל מקשיב על דבר שקר
כל משרתיו רשעים׳ ואדי כאן אלצלטאן
יסגי אלי קול אלבאטל כאן גמיע כדאמה
צ׳אלמין׳ רש ואיש תככים נפגשו
מאיר עיני שניהם יהוה׳ אלפקיר ואלמתוצט

תרומות ג׳ ב׳ חס וחד מל׳ כל תרומת הקדשים ושדי תרומת ואיש תרומות יהרסנה ◦ — משפטו ה׳ אין קרא בצדק כי באש יש׳ נשפט הנני נשפט אותך נשפט הוא לכי
בשר איש חכם נשפט ◦ — על רעהו ה׳ וכי יזד איש על רעהו ושעיר על רעהו יקרא כי כאשר יקום איש על רעהו כה תאמרו איש על רעהו גבר מחליק ◦ —

143

מן אלג׳אראת פאג׳א יגב אן יעלמא
אן אללה אלמצ׳י אעיאנהמא מלך שופט
באמת דלים כסאו לעד יכון׳ מלך יחכם
לצ׳עפא בלחק כרסיה יתבת אלי אלדהר׳
שבט ותוכחת יתן חכמה ונער משלח
מביש אמו׳ אלקציב ואלעצה יעטיאן
אלחכמה ואלגלאם אלמכלא יסי אלי ואלדיה׳
ברבות רשעים ירבה פשע וצדיקים
במפלתם יראו׳ בריאסה אלצ׳אלמין
תכתר אלדנוב ואלצאלחין ירון וקועהם׳
יסר בנך ויניחך ויתן מעדנים לנפשך׳
אדב ולדך יריחך ויעטי נפסך אלמלאד׳
באין חזון יפרע עם ושמר תורה
אשרהו׳ מן גיר וחי ינהתך אלקום וחאפט
אלשריעה טובאה׳ בדברים לא יוסר
עבד כי יבין ואין מענה׳ הב אלכלאם
ולא יתאדב אלעבד או יפהם מן גיר מנטק׳
חזית איש אץ בדבריו תקוה לכסיל
ממנו׳ אן ראית רגלא לאח פי אמורה
פאעלם אן ללגאהל רגא אכתר מנה׳
מפנק מנער עבדו ואחריתו יהיה
מנון׳ מן ידלל עבדה מן צבאיה יציר
פי אלעאקבה מתסיטרא עליה׳ איש
אף יגרה מדון ובעל חמה רב פשע׳

דו אלגצ׳ב יחרש אלכצומה וזו אלחמיה
כתיר אלדנוב׳ גאות אדם תשפילנו ושפל
רוח יתמך כבוד׳ אקתדאר אלאדמי מא
יצ׳ע בה אלמתואצ׳ע ממן ידעם אלכראמה׳
חולק עם גנב שונא נפשו אלה ישמע
ולא יגיד׳ מקאסם אלסארק באגץ׳ נפסה
וכדאך מן יסמע אלחרג ולא יכבר׳ חרדת
אדם יתן מוקש ובוטח ביהוה ישגב׳
רבמא כאן קלק אלאנסאן לה והקא ואלוא
תק באללה יחגב׳ רבים מבקשים פני
מושל ומיהוה משפט איש׳ כתירין
יטלבון וגה אלצלטאן ומן ענד אללה
חכם כל רגל מנהם׳ תועבת צדיקים
איש עול ותועבת רשע ישר דרך׳
כמא יכרה אלצאלחין דא אלגור כדאך
יכרה אלצ׳אלמין אלמסתקים אלטריק׳

דברי אגור בן יקה

המשא נאם הגבר לאיתיאל לאיתיאל
ואכל׳ כלאם אגור בן יקה פי צ׳רב
אלמתלקא אלרגל ען איתיאל איתיאל
עלמני דלך׳ כי בער אנכי מאיש ולא
בינת אדם לי׳ יקול ערפניה בעד מא
כנת גאהלא מן אלרגל ולא פהם אלנאס
לי׳ ולא למדתי חכמה ודעת קדשים

משלח ג׳ והיה כעוף נודד כי עיר בצורה בהר ונער משלח מביש אמו ׳ ־ אגור ב׳ לולי כעס אויב דברי אגור בן יקה ׳ ואנון בתרי לישנין ס־ד ולא ג׳ ר״ש
פסוקי׳ בספ׳

ארעיו ואר עלמנה איצא פליס אעלם
כל אחכמה ולא מערפה אללה אעלפהא
מי עלה שמים וירד מי אסף רוח בחפניו
מי צרר מים בשמלה מי הקים כל אפסי
ארץ מה שמו ומה שם בנו כי תדע מן
ארתקא אלי אלסמא פנזל או גמע אלריח
פי חפניה או צר אלמא פי מנדיל או
אקאם גמיע אקטאר אלארץ מא אסמה
ומא אסם נסלה הל תעלם כל אמרת
אלוה צרופה מגן הוא לחסים בו גמיע
אקואל אללה מסבוכה והו מגן ללמסתכנין
אליה אל תוסף על דבריו פן יוכיח בך
ונכזבת לא תזיד על אקואלה שיא
כילא יובכך פתנקטע שתים שאלתי
מאתך אל תמנע ממני בטרם אמות
אסאלך כלתאן לא תמנעהמא מני אלא
אן אמות שוא ודבר כזב הרחק ממני
ראש ועשר אל תתן לי הטריפני לחם
חקי יקול אלזור ואלכדב אבעדהמא עני
באן יכון פקרא כתירא או גנא לא
תעטיני בל ארזקני מן אלטעאם קותי
פן אשבע וכחשתי ואמרתי מי יהוה
ופן אורש וגנבתי ותפשתי שם אלהי
כילא אסתגני פאכפר ואקול מן אללה

וכילא אפתקר פאסרק ואמתהן אסם
רבי אל תלשן עבד אל אדנו פן יקללך
ואשמת לא תסעי בעבד אלי מולאה
כילא ישתמך פתאתם דור אביו יקלל
ואת אמו לא יברך יא גיל שאתם אבאה
ולא יבארך עלי אמה דור טהור בעיניו
ומצאתו לא רחץ יא גיל טאהר ענד
נפסה ולם יגתסל מן גאיטה דור מה
רמו עיניו ועפעפיו ינשאו גיל מא
ארפע עינאה ואסנא מקלתאה דור
חרבות שניו ומאכלות מתלעתיו
לאכל עניים מארץ ואביונים מאדם
גיל אסנאנה כאלסיוף ואניאבה כאלסכאכין
ליאכל אלצעפי מן אלבלאד ואלמסאכין
מן בין אלנאס לעלוקה
שתי בנות הב הב שלוש הנה לא
תשבענה ארבע לא אמרו הון פאן
ללעלק קסמאן כאנהמא יקולאן
מתלא האת האת ולהמא תלאת פליס
ישבעאן וארבע פליס יקולון כסי
שאול ועצר רחם ארץ לא שבעה
מים ואש לא אמרה הון הם אלתרא
וחכם אלרחם וארץ לא תרוי מא ונאר
לא תקול כסי עין תלעג לאב ותבוז

ומן הה ומן תשא עינך ומן יסורו מלבבך ומן תדרש לאלהיהם ופן ידך לבבכם ופן אורש וגנבתי [illegible] מאותה שאלה אחת והיה אני אלך הקשית לשאול
שנים שאלתי [illegible] שם ו ויקרא אברם ויקרא אברהם ויהי שם בנו הבכור על שם שמל וגם שם עיר מה שמו

ליקהת אם יקרוה ערבי נחל ויאכלוה
בני נשר׃ כדאך עין תהזו באביהא
ואמהא ותזרי באג מאעהם ינקרהא
מתלא גראב אלואדי ויאכלהא בנו אלנסור׃
שלשה המה
נפלאו ממני וארבע לא ידעתים׃ הי
תלאתה כפת עני וארבעה לא ליס
אערפהא׃ דרך הנשר בשמים דרך
נחש עלי צור דרך אניה בלב ים ודרך
גבר בעלמה׃ טריק אלנסר פי אלהוא
וטריק אלחיה פי אלצואן וטריק אלספינה
פי לג אלבחר וסביל אלרגל פי אלאמראה׃
כן דרך אשה מנאפת אכלה ומחתה
פיה ואמרה לא פעלתי און׃ עלי דאך
סביל אלמרה אלזאניה תאכל ותמסח
פאהא ותקול לם אפעל גלא׃
תחת שלש רגזה ארץ
ותחת ארבע לא תוכל שאת׃ תגד
אלארץ תרגז תחת תלאת ואלד מעהא
לא תטיק חמלה׃ תחת עבד כי ימלוך
ונבל כי ישבע לחם׃ תחת עבד אדא
מלך וכסיס אדא שבע טעאמא׃ תחת
שנואה כי תבעל ושפחה כי תירש
גברתה׃ ומשניה אדא תמלך ואמה
אדא תמלך סיידתהא׃
ארבעה הם קטני ארץ והמה
חכמים מחכמים׃ הם ד׳ סגאר מא פי
אלארץ והם עאלמין מעלמין׃ הנמלים
עם לא עז ויכינו בקיץ לחמם׃ אלנמל
גמע גיר עזיז וקד אעדוה פי אלציף
טעאמהם׃ שפנים עם לא עצום וישימו
בסלע ביתם׃ ואלובר גמע גיר עצים
וקד צירו פי אלצכר ביותהם׃ מלך
אין לארבה ויצא חצץ כלו׃ ואלגראד לא
מלך לה וקד כרג מלתף כלה׃ שממית
בידים תתפש והיא בהיכלי מלך׃ ואלסוניה
תעלק באידיהא מא תציר פי היאכל
אלמלך׃ שלשה
המה מיטיבי צעד וארבעה מיטבי
לכת׃ הי תלאתה גידה אלכטא וארבע
משהא גייד אלמסיר׃ ליש גבור בבהמה
ולא ישוב מפני כל׃ ואללית גבאר מן
אלבהאים לא ירגע מן בין ידי שי׃ זרזיר
מתנים או תיש ומלך אלקום עמו׃ ואל
זרזר אלחקוין ואלתיס וכדאך אלמלך לא
קואם מעה׃ אם נבלת בהתנשא ואם
זמות יד לפה׃ פאמא תדללת לה אדי
תשרפא או לזמת אליד לאלפם׃ כי מיץ חלב

כט חסה בסוף תיבות וקרי וארב את זרעו והגב לאמר והם המתו בן יהי והית נבלת ונשתעה ומאה הן אנבי ולא יראה תכנא אר העש והעגב עליהם ומן המורה
וארצה בו ואכבד וארבע מפלי כפית נטע לא יכבה בליל שבנה בנתי לבן וארבעי אין שת עונתינו וירא את בניו רני בליל הביתו וראה השיבנו ש אליך ונשוב
המית שבת קללת נבהלה עשית יהו ופחוז ה׳ ימלוך ג מל בליש ועתה הנה ידעתי כי מלך תמלוך ובחמה שפוכה המלוך עליכם תחת עבד כי ימלוך

יציא חמאה ומיץ אף יציא דם ומיץ
אפים יציא ריב׃ פאנה כמא אן מכץ׳
אללבן יכרג זבדא ומכץ׳ אלאנף יכרג דם
כדאך מכץ׳ אלגצ׳ב יכרג אלכ׳צומה׃
דברי למואל מלך
משא אשר יסרתו אמו׃ כלאם למואל
אלמלך אלרב מתל מא אדבתה אמה׃
מה ברי ומה בר בטני ומה בר נדרי׃
מאדא יא אבני ויא אבן בטני ויא אבן
נדורי׃ אל תתן לנשים חילך ודרכיך
למחות מלכין׃ לא תעטי אלנסא קואך
וסעיך לצ׳רוב אלשהואת׃ אל למלכים
למואל אל למלכים שתו יין ולרוזנים
או שכר׃ לא ללמלוך יא למואל לא
להם שרב אלכ׳מר ולא ללוזרא אלמסכר׃
פן ישתה וישכח מחקק וישנה דין
כל בני עני׃ כילא ישרב אחדהמא
פינסא אלמרסום ויגייר חכם אלצ׳עפא׃
תנו שכר לאובד ויין למרי נפש׃ ישתו
אלמסכר להאלך גמאו אלכ׳מר למרי
אלנפוס׃ ישתה וישכח רישו ועמלו
לא יזכר עוד׃ ישרב אחדהמא פינסא
פקרה ולא יד׳כר איצ׳א שקאה׃ פתח
פיך לאלם אל דין כל בני חלוף׃ אפתח

פאך ללכ׳רס ואחכם כל דוי אלמצ׳י׃ פתח
פיך שפט צדק ודין עני ואביון׃ אפתח
פאך ואקץ׳ באלעדל ואחכם אלצ׳עיף ואלמסכין׃
אשת חיל
מי ימצא ורחק מפנינים מכרה׃ אלמרה
אלצאלחה טובא מן יגדהא ואבעד מן
אלגואהר אמתלאכהא׃ בטח בה לב
בעלה ושלל לא יחסר׃ וקד ותק בהא
קלב בעלהא ולא תעוזה גנימה׃ גמלתהו
טוב ולא רע כל ימי חייה׃ כמא תוליה
אלכ׳יר לא אלשר טול איאם חיאתהא׃
דרשה צמר ופשתים ותעש בחפץ
כפיה׃ ותטלב מנה אלצוף ואלכתאן ות
ותעמל במא פי טבע ידיהא׃ היתה
כאניות סוחר ממרחק תביא לחמה׃
וצארת כספן אלתג׳אר תאתי מן בעיד
בטעאמהא׃ ותקם בעוד לילה ותתן
טרף לביתה וחק לנערתיה׃ תקום ועאד
ליל פתעטי מכאסבא לאהל ביתהא
וצ׳ראיבא לגואריהא׃ זממה שדה ותקחהו
מפרי כפיה נטע כרם׃ ואן המת
בציעה אשתרתהא ומן תמר כפיהא
קד גרסת כרמא׃ חגרה בעוז מתניה
ותאמץ זרועתיה׃ ושדת חקויהא בעז

חייה בחייה ויחייה ג̇ ב̇ מל וחד חס לגלות ערותה עליה בחייה ויחיה ותגדל עמו וכל ימי חייה ורוזנים ג מל הכהן ורוזנים לאין ורוזנים בוסדו יחד
ולרוזנים אי שכר פתח ד ויאמר פתח החלון פתח לבנון דלתיך פתח פיך לאלם פתח פיך שפט צדק ורחק מרחק ד חס בכתיב בליש וקרובי
מרחק עמדו כרחק מזרח ממערב ורחק מפנינים מכרה ועת לרחק מחבק אובד ב מל אם אראה אובד תנו שכר לאובד

ואיירת דראיעהא טעמה כי טוב
סחרה לא יכבה בליל נרה ולמא ואקת
אן מתגרהא גייד פהו לא יטפא בליל
סראגהא ידיה שלחה בכישור וכפיה
תמכו פלך ומדת ידיהא בנגאח וכפהא
רעמא למגזל כפה פרשה לעני וידיה
שלחה לאביון ובסטת כפהא לצעיף
ומדת ידהא למסכין לא תירא לביתה
משלג כי כל ביתה לבש שנים לא
תבאף עלא אהל ביתהא מן תלג אד
כלהם לאבסין קרמזא מרבדים עשתה
לה שש וארגמן לבושה וקד צנעת
להא נגודא ומן בוץ וארגואן לבאסהא
נודע בשערים בעלה בשבתו עם
זקני ארץ ובעלהא מערוף פי מחאל
אלגלס מע שיוך אלבלד סדין עשתה
ותמכר וחגור נתנה לכנעני וקד תצנע
אזארא פתביעהא ומיאזרא פתעטיהא
לתגאר מגהזין עוז והדר לבושה ותשחק
ליום אחרון אלעז ואלבהא לבאסהא
פהי תסר באלאיאם אלמסתקבלה פיה
פתחה בחכמה ותורת חסד על לשונה
ותפתח פאהא בחכמה ושראיע אלבר
פי לסאנהא צופיה הליכות ביתה ולחם הליכות

עצלות לא תאכל מטלעה מראהב
ביתהא ולבז אלכסל לא תאכלה קמו
בניה ויאשרוה בעלה ויהללה פיקום
בנהא פיצפוהא ובעלהא פימדחהא
רבות בנות עשו חיל ואת עלית על
כלנה יקולון כתיר מן אלנסא צלחן ואנת
עלית עלא גמיעהן שקר החן והבל
היפי אשה יראת יהוה היא תתהלל
פאלחטא באטל ואלגמאל גרור ואמראה
תתקי אללה הי אלתי תמדח תנו לה מפרי
ידיה ויהללוה בשערים מעשיה אעטוהא
מן תמר ידיהא ומדחוהא פי מחאל אעמאלהא

סכום הפיקודים שלספר תשע מאות
וחמשה עשר

דברי קהלת בן דוד מלך בירושלם
פתגמי נבואה דאתנבי הוא שלמה
בר דויד מלכא דהוא בירושלם כלאם
קהלת בן דאוד מלך ירשלם הבל
הבלים אמר קהלת הבל הבלים הכל
הבל כד חזא שלמה מלכא דישראל
ברוח קדשא ית מלכות רחבעם בריה
דעתיד לאתפלגא עם ירבעם בר
נבט וית ירושלם ובית מקדשא ואנון

עלית ב מה לך אפוא גם שם עלית לזבח זבח ואת עלית על כלנה והבל ג והבל הביא גם הוא ואני אמרתי לריק יגעתי שקר החן קרמיה
שם אנש סחרה ד והיה סחרה ב בו כי טוב סחרה טעמה כי טוב בלילה ב כת בליל לא יכבה בליל קומי רני בליל כפה ב וקיטנה את כפה
פרשה לעני כל כתיב א לבוש לבוש מל במ חד חס כי כל ביתה לבש שנים וכל נביא א דכות לבש לבש חס במב מל ושריון קשקשים הוא לבוש

עתידין למחרב ית עמא בית ישראל
דאינון עתידין למגלי אמר במימריה
הבל הבלים כל מה דטרחית אנא ודוד אבא
כולו הבלו מסתחיל נהאיה לאסתחאה
קהלת קהלת מסתחיל נהאיה לאסתחאה
אכל מסתחיל מה יתרון לאדם בכל ג
עמלו שיעמל תחת השמש מא מותר חס
אית לאנש בתר דיימות מכל טורחיה
תחות שמשא בעלמא הדין אלהין
למעסק באוריתא לקבלא אגר שלים
לעלמא דאתי קדם מרי עלמא אי
אתרה לאנסאן פי גמיע כדה אדי
יכדה דון פלך אשמס דור הלך ודור ד
בא והארץ לעולם עמדת אמר שלמה חס
מלכא ברוח נבואה דרא טבא דצדיקיא
אזיל מן עלמא בגין חובי דרא בישא
דרשיעיא דעתידין למיתי בתריהון
וארעא לעלמי עלמין קיימא לסובלא
פורענותא דאתי על עלמא בגין
חוביהון דבני אנשא גיל מנקלב וגיל
מקבל וארץ קאימה מדה עלמהא
וזרח השמש ובא השמש ואל מקומו ג ב
שואף זורח הוא שם ודנח שמשא
ביממא מן סטר מדנחא ועליל שמשא

לסטר מערבא בליליא ולאתריה שאיף
ואזיל אורח תהומא ודנח למחר מן אתר
דהוא דנח תמן מא תמלין ואשמס שא
רקה גארבה ולא תזאל מתשווקה טאלעה
אי אמוצע אדי שרקת מנה הולך אל
דרום וסובב אל צפון סובב סבב הולך
הרוח ועל סביבתיו שב הרוח אזיל
כל סטר דרומא ביממא ומחר לסטר
צפונא בליליא אורח תהומא מחזר
ומחזר ואזיל לרוח עיבר דרומא
בתקופת ניסן ועל סחרנוהי תאיב
לדנח לעיבר צפונא בתקופת תשרי
וטובת נפיק מיחרכי מדנחא בצפרא
ועליל לחרכי מערבא ברמשא
ותמר אי אנאחיה אגנוביה תם תסתדיר
אי אשמא פתקטע כל נאחיה בדורהא
תם תנצרף באסתדארהא אי אנקטה
אתי טלעת מנהא בדיא כל הנחלים ל
הלכים אל הים והים איננו מלא אל בכת'
מקום שהנחלים הלכים שם הם שבים ל
ללכת כל נחליא ומבועי מיא אזלין ל
ונגדין למי אקינוס דמסחר לעלמא
בגושפנקא ואקינוס ליתוהי מתמלי
ולאתר דנחליא אזלין ונגדין תמן

סבב ג חס חוא הסבב קדמיה ויך את אדום הסביב כת סובב סבב הולך ... כל קרי עלהים במא כל הנחלים הלכים אלהים וכל יחזקאל כוות במ"ב
על הים וסימ' תמרון מריבת ...

אינון תליין למיזל מצבוריתהומא
וגמיע מיאה ואנהאר תנצב אלי אלבחר
דון אן ימתלי ואלי אלמצב אלתי תסיר אליה
תתכרר באלסיר׃ כל הדברים יגעים לא
יוכל איש לדבר לא תשבע עין לראות
ולא תמלא אזן משמע׃ כל פתגמיא
דעתידין למהוי בעלמא אשתלהו בהון
נביא קדמאי ולא יכילו למשכח סופהון
ברם הכי לית רשו לגבר למללא מא
דעתיד למהוי בעלמא ולא יכילא
אודנא לאתמלאה מלמשמע פתגמי
כל דיירי ארעא׃ גמיע אמור אלדניא
שאקה לא ימכן נטק אלאנסאן אישי
איעאבהא ולא תשבע אלעין מן נטרהא
ולא תמתלי אלאדאן מן סמאעהא׃ מה
שהיה הוא שיהיה ומה שנעשה הוא
שיעשה ואין כל חדש תחת השמש׃
מה דהוה מן קדמת דנא הוא דעתיד
לאתעבדא עד סוף כל דרי עלמא
ולית כל פיתגם חדת תחות שמשא׃
מן כאן מן אלמתכוונאת פי אלכליקה יכון
פי אלמסתאנף ומא עמל פי מא סבק
יעמל פי מא בעד וליס שי גדיד דון
פלך אלשמס׃ יש דבר שיאמר ראה זה

חדש הוא כבר היה לעלמים אשר היה
מלפננו׃ אית פיתגם דיימר אנש חזי
דין פיתגם חדת הוא וכבר לעלמיא ביומא
קדמאי דהוו מן קדמת דנא׃ ורב אמר
יכון גדידא והו קד תקדם פי אלזמאן אל
מאץ אלסאבק לנא׃ אין זכרון לראשנים
וגם לאחרנים שיהיו לא יהיה להם
זכרון עם שיהיו לאחרנה׃ לית דוכרנא
לדריא קדמאין ואף לבתראין דעתידין
למהוי לא יהי להון דוכרנא עם דרא
דיהון ביומי משיחא׃ לא דכר לל מן
תקדם וכדלך תאבעתהם לא דכר להם
מע אלכאינין פי אלכאתמה׃

אני קהלת הייתי מלך
על ישראל בירושלם׃ כד הוה שלמה
מלכא דישראל בירושלם יתיב על
כורסי מלכותיה איתגס לביה לחדא
על עותריה ועבר גזירת מימרא דיי
וכנש סוסין ורתכין ופרשין סגיאין
וצבר כספא ודהבא לחדא ואתחתן
נכראין מיד תקוף רוגזא דיי ושדר
לותיה אשמדאי מלכא דשידין וטרדיה
יתיה מן כורסי מלכותיה ונטל גושפנקיה
מן ידיה בגין דיהך מטלטל וגלי

משמע ל״ח נעוית׃ משמע אטם אזנו משמע דמים מסיר אזנו משמע תורה ולא תמלא אזן משמע ס׳— זכרון ג׳ זכרון תרועה מקרא קדש אין
זכרון לראשנים כי אין זכרון לחכם ס׳—

בעלמא לאורחתיה והוה מחזר בכל
פלכי וכרמי ארעא דישראל בכא ופגן
ובין אמר אנא קהלת דהוה שמי מתקרי
שלמה מן קדמת דנא הויתי מלכא על
ישראל בירושלם אנא קהלת כנת מלכא
פי אלאסראילי ונתתי את לבי לדרוש
ולתור בחכמה על כל אשר נעשה
תחת השמים הוא ענין רע נתן אלהים
לבני האדם לענות בו ומסרית ית לבי
למתבע אולפן מן קדם יי בזמן דאתגלי
לי בגבעון לנסותי ולמשאל יתי מה אנא
צבי מניה ואנא לא תבעית אלהין
חכמתא למידע בין טב לביש וסכלתנו
על מא דאתעביד תחות שמשא בעלמא
הדין וחזית דכל עובדי בני אנשא
לאיסתגפא ביהון וצירת קלבי וגהדי
לאטלב ולבחת פי אלחכמה ען גמיע
מא יעמל דון אלסמא הו אעתנא שדיד
רזקה אללה בני אדם ליעתנו בה ראיתי
את כל המעשים שנעשו תחת השמש
והנה הכל הבל ורעות רוח חזיתי ית
כל עובדי בני אנשא דאתעבידו
בעלמא הדין תחות שמשא והא כולא
הבלו ותבירות רוחא ועאינת גמיע

לאעמאל אלמעמולה דון פלך אלשמס
פארא כגמיעהא מסתחיל ומראעאת
ריח מעות לא יוכל לתקן וחסרון לא
יוכל להמנות גבר דסרבין אורחתיה
בעלמא הדין ומית בהון ולא הדר
לתיובתא לית ליה רשו לאיתקנא בתר
מותיה וגבר חסיר מן אוריתא ופקודא
בחיוהי בתר מותיה לית ליה רשו
לאתמנאה עם צדיקיא בגנתא דעדן
אלמעווג לא ימכנה אלתקוים ואלנאקץ לא
ינחצר תחת אלעדד דברתי אני עם
לבי לאמר אני הנה הגדלתי והוספתי
חכמה על כל אשר היה לפני על
ירושלם ולבי ראה הרבה חכמה ודעת
מלילית אנא בהרהורי לבי למימר
הא אנא אסגיתי ואוספתי חכמה על
חכימיא דהוו בירושלם ולבי חזא
סגיאות חוכמתא ומנדעא וחאדתת
קלבי אני קד ארבית ואזדת עלמא
עלי גמיע מן כאן קבלי פי ירושלם
ואן קלבי ראי כתירא מן חכמה ומערפה
ואתנה לבי לדעת חכמה ודעת הוללת
ושכלות ידעתי שגם זה הוא רעיון
רוח ויהבית ית לבי למנדע חכמתא

שגם ג׳ וסימנ׳ ואתנה לבי ואמרתי אני בלבי יש הבל אשר נעשה על הארץ סכלות כל לשון טפשותא כתב סמך במ״א כת ש׳ וכל לשון
סוכלתנותא כת ש׳ במ״א נתן הסכל בג׳ רב׳

147

והוה הורתא דמלכותא ומנדעא ובחינת
למידע דאף דין הוא תבירות רוחא
לגבר דמשתדל למשכח יתהון ית תירות
קלבי למערפה חכמה ומערפה פנון
סכאפה ואגהל ותיקנת אן הוא איצא
מן הוא אנפס כי ברב חכמה רב כעס
ויוסיף דעת יוסיף מכאוב ארום גבר
דמסגי חוכמא כד יחוב ולא יתוב בתיוב
תא מסגי רגז קדם יי ומוסיף מנדעא
ומות בטליותיה מוסיף כאב ליבא
לקריב זהיואן מע טרנוב עלי כתרת
חכמה כתרה אנצאבו ומא זאד
מערפה זאד אכתאבא אמרתי אני
בלבי לכה נא אנסכה בשמחה וראה
בטוב והנה גם הוא הבל אמרית אנא
בלבי איזיל כען הלא ואנחון בחדוה
ואחזי בטב עלמא וכחמטא ער־־י
צערא וסיגונין אמרית במימרי הא
אף דין הוא הבל שרחה קלת לקלבי
תעא אמזגך בפרח ותנא כביר
ונעים פאדא בה איצא מסתחילו
לשחוק אמרתי מהולל ולשמחה
מה זה עשה לחוכא אמרית בעידן
צערי ליצנות היא ולחדוה מא הנאה

אית לגבר דיעבדינה וקלת ען סרור
הגאנה וספאהה וען פרחה מא להא
פאידה ואתרה תרתי בלבי למשוך ביין
את בשרי ולבי נהג בחכמה ולאחז
בסכלות עד אשר אראה איזה טוב
לבני האדם אשר יעשו תחת השמים
מספר ימי חייהם אלילות בלבי לנגדא
בבית משתי חמרא ית בסרי ולבי
דבר בחכמה בשעת עולמא עד
דיבחנית וחזית איד מנהון טב לבני
אנשא דיעבדון עד דאינון קיימין
בעלמא הדין תחות שמשא מנין יומי
חייהון ארדת פי קלבי לאמר בסכר
גסמי וקלבי מעה סאך מסאך חכמה
ואצבט עלא פנון ואגנון יאן ארא
ואעתבר איהו אפצל לאנאס אן יפ
יפעלוה תחת אסמא מדת איאם חיאתהם
הגדלתי מעשי בניתי לי בתים נטעתי
לי כרמים אסגיתי עובדין טבין
בירושלם ובניתא דשין דפיל לביתי
דינא ואדרין פסיל לבית מדרשא
דרבנן אנציבית לי כרמין ביבני כל
קבל כרמין דענב למישתי מנהון
אנא ורבני סנהדרין ואף לנסכא חמר

ולשמחה ג׳ ליהודים היתה אורה ושמחה לבית יהודה לששון ולשמחה מה זה עשה ◦–◦ קניתי ה׳ קניתי איש את יי חן קניתי אתכם היום את כל אשר לאלימלך
קניתי עבדים וגם את רות ◦–◦ למשוך ימשוך ב׳ מל׳ ואחרין כל אדם ימשוך תרתי בלבי למשוך ◦–◦

חדת ועתיק על מדבחא׃ אסתכלת
מכאסכי ואכתנית כיותא ואגתרסת
כרומא׃ עשיתי לי גנות ופרדסים ונטעתי ג
בהם עץ כל פרי׃ עבדית לי גנת שקיין ראש פ״ס ג
ופרדוסין וזרעית בהון כל מיני עסבין
מנהון לצורך מיכלא ומנהון לצורך
משתיא ומנהון לצורך אסותא כל מיני
עסבי בוסמין דאיתיו לותי מזיקין וטלני
מן הנדקא וכל אילן עביד פירין ותחומיה
מן שור קרתא דירושלם עד כיף ימא
דשילוח׃ ואכתרית גנאת ובסארתין
וגרסתהא כל שגרה חסנה מתמרה׃
עשיתי לי ברכות מים להשקות מהם ב
יער צומח עצים׃ בהנית בית משתיא ומל׳
דמיא אידין חזי לאשקאה אילניא
ואידין הוי לאשקאה עסבין עבדית
ליה פלקטמין דמיא לאשקאה מנהון
אפלו חורשא דמרבא קוסין לאשקאה פי׳ קורות גדולות
ותנעת לי צהאריג לזמא לאסקי
מנהא אריאן אלפית מנכת אשגרי
קניתי עבדים ושפחות ובני בית היה ה
לי גם מקנה בקר וצאן הרבה היה לי ל
מכל שהיו לפני בירושלם׃ קניתי
עבדין ואמהן מבניהון דחם ושאר

עממיא ונכראין וגזברין דממנן
על מזונא דביתי הוו לי לפרנסא ית
זית אנש ביתי תלי עסר בתרי עסר
ירחי שתא וחד לפרנסותי בירחא
דעבורא אף קנין תורין ועאן הוה לי
לי יתיר מן כל דריא דהוו קדמי בחושי
ואקתנית עבירא ואמאא וכורלא
וחשמא צאר ענדי ומואשי אבקר
ואגנס אכתר מן גמיעמן סבקני פי
ירושלם׃ כנסתי לי גם כסף וזהב וסגלת
מלכים והמדינות עשיתי לי שרים ה
ושרות ותענגות בני האדם שדה ב
ושדות׃ כנסית לי את אוצרין דכסף חס
ודהב ואפלו מתקלין ומוזנין דקשוט
עבדית מן דהב טב וטיסכרי מלכין
ופלכין אתיהבו לי לכרגא עבדית
בבית מקדשא מיני זמר לזמרא
בהון זמריא וזמורתא בבית משתי
חמרא ותפנוקי בני אנשא ודמסיא
ובבנון ומרזיבין דשדיין מיא חכימי
וגמעת אפצה ואדהב וטראית אמלוך
ואמרן ואכתסבת מגניין ומגנאת
ולדאת אנאס ואאת אאגאני׃ וגדלתי
והוספתי מכל שהיה לפני בירושלם׃

קניתי ה׳ וסימנ׳ איש את יי הן קניתי אתכם היום את כל אשר לאבימלך קניתי עבדים וגם את רות ... ושדות ב׳ אם אשמע עוד בקול עשיתי לי שרים
ושרות ... ותענגות ב׳ חס בליש׳ נשי עמי תגרשון מבית תענגיה ותענגות בני האדם ...

י אף חכמתי עמדה לי ואסגיתי טובא
ואוסיפית עותרא מן כל דהוו
קדמי בירושלם ברם חכמתי קמת
לי והיא סיעא יתי ושרפת וטפפת
עלי גמיע מן כאן קבלי פי ירושלם
מעתבות עלמי וחכמתי וכל אשר
שאלו עיני לא אצלתי מהם לא מנעתי
את לבי מכל שמחה כי לבי שמח מכל
עמלי וזה היה חלקי מכל עמלי וכל
מא רבעי מני רבני סנהדרין לדכאה
ולסאבא לזכאה ולחייבא לא כליתי
מנהון פשר מלולא לא מנעית ית
לבי מכל חדוות אוריתא ארום הות
לי פנאי דלבי ברוח בחוכמתא
דאתיהיבת לי מן קדם כל בני אנשא
וחדית ביה יתיר מן כל טורחתי ודין
הוא חולקי טב דאזדמן לי לקבלא
עלוהי אגר שלים לעלמא דאתי
מכל טורחותי וגמיע מא אמתד
איה בצרי ורגב פיה לם אקטעה ענה
ולא צרדת קלבי ען גמיע צפראחאת
ענד מא כנת מסתסרא במא כדרת
פיה והו נציבי מן גמע כדי ופניתי אני
כב בכל מעשי שעשו ידי ובעמל שעמלתי

לעשות והנה הכל הבל ורעות רוח
ואין יתרון תחת השמש ואסתכלית
אנא בכל עובדי דעבדו ידי ובטרחא
דטרחית למעבד והות כולא הבל
ותבירות רוחא ולית מותר בהון תחות
שמשא בעלמא הדין אלהין אית לי
אגר שלים על עאן ברייא טביא
לעלמא דאתי תם אנ למא תאמלת
גמיע מא כסבת ידי אכתסבת ידיי
וגמיע מא כדרת פיה פאדא
בגמיעה הבא ומראעה ריח ולא את
פיה אדון פלך שמס ופניתי אני
יב לראות חכמה והוללות וסכלות כי מה
האדם שיבוא אחרי המלך את אשר
כבר עשוהו ואסתכלית אנא למחזי
חוכמתא וסוכלתנו ארום מה הנאה
אית לגבר לצלאה בתר גזירת מלכא
ובתר פורענותא דהא כבר אתגזרת
עלוהי ואתעבדת ליה וגלות לנצרי
אתכמה ואגנון ואחמק לאן מא גרץ
אנסאן אן יתבע אתר מלך מע
יג ארין קד פעלוא דלך וראיתי אני שיש
יתרון לחכמה מן הסכלות כיתרון האור
מן החשך וחזית אנא ברוח קודשא

וראיתי יב וראיתי את הדם וראיתי מה והגדתי לך והנה עליהם גלים וראיתי לבית גבה וראיתי אני שיש יתרון כי אין טוב את כל עמל את כל
מעשה האלהים כי איככה אוכל בבו וראיתי אני דניאל וחבירו ־־ מלכים ולא מנעתי קהלת לא מנעתי ־־

דאית מותר לחוכמתא יתיר מן שטותא
כמותר נהור יממא מן חשוך ליליא׳
וראית אן לאלחכמה פצילה עלי אלגהאלה
כפצילה אלנור עלי אלצלאם׳ החכם עיניו
בראשו והכסיל בחשך הולך וידעתי
גם אני שמקרה אחד יקרה את כלם׳
חכימא מסתכל ברישא מא דעתיד
למהוי בסופא ומבטל גזירתא בישתא
מן עלמא כד ייתי פורענותא מן עלמא
ארעכון חד יאורעית כולהון׳ לאן
אלחכים עינאה אלתאן יבצר בהמא
פי צדרה ומעהמא אלגאהל סאיר פי
צלמה לכני עלמת אן כלאהמא מתס
אוין פי ערץ אלמות׳ ואמרתי אני בלבי
כמקרה הכסיל גם אני יקרני ולמה
חכמתי אני אז יתר ודברתי בלבי שגם
זה הבל׳ ואמרית אנא בלבי דארעכון
מלכא שאול דסטא בסטותיה ולא
נטר תפקידתא דאתפקד על עמלק
ואתנטלית מיניה מלכותא אף אנא
לא יהי כדין יערעינני ולמא דנן
חכימית אף אנא בכין יתיר מניה
ומלילית בלבי דאף דין הבלו דלית
אהין גזירת מימרא דייי׳ פצרת אקול

ה׳ ג׳ פיס׳ בספ׳ מתחלפ׳

ב׳ ראש׳ פיסו׳ בספ׳ ג׳

פי קלבי אדא כאן מא יציב אלגאהל
יציבני פלם אדן תחכמת חינ׳ כתלת
תם צרת אקול אנה קול באטל מסתחיל׳
כי אין זכרון לחכם עם הכסיל לעולם
בשכבר הימים הבאים הכל נשכח
ואיך ימות החכם עם הכסיל׳ ארום
לית דוכרנא לחכימא מן שטיא לעלמא
דאתי ובתר מיתת גברא מה דהוה
כבר ביומוהי כד ייתון יומיא דעתידין
למהוי כולא אשתכח׳ ואיכדין יימרון
בני אנשא דיהא סופא דצדיקיא
כסופא דחייביא׳ לאן לא דכר לאלעאלם
מע אלגאהל אבדא פי מא סלף ומא
יסתאנף מן אלאיאם ואתיה אלדי ינסא
אלכל פכיף אדא מאת אלעאלם מע אלגאהל׳
ושנאתי את החיים כי רע עלי המעשה
שנעשה תחת השמש כי הכל הבל
ורעות רוח׳ וסניתי אנא ית חיין בישין
ארום ביש עלי עובדא בישא דאתע
בד על בני אנשא תחות שמשא ב
בעלמא הדין ארום כולא הבלו ותבירות
רוחא׳ ובגצת אלחיאה למא סאני אלעמל
אלמעמול דון פלך אלשמס לאן גמיעה
מסתחיל ומראעאת ריח׳ ושנאתי

חמשה פיסוק׳ בספ׳ מתחל׳ בסופהון ואתנה לבי ושנאתי כי יש אדם כי כל ימיו אין קץ ׃ קדמיה שבגם זה הוא רעיון רוח ׃ תנינ׳ כי הכל הבל ורעות
ורעות רוח ׃ תליתאי גם זה הבל ורעה רבה ׃ רביעיה גם זה הבל הוא ׃ חמישאה כי גם זה הבל ורעיון רוח ׃

אני את כל עמלי שאני עמל תחת
השמש שאניחנו לאדם שיהיה
אחריי וסניתי אנא ית כל טורחותי
דטרחית תחות שמשא בעלמא הדין
בגין דאשבקינה לרחבעם ברי דייתי
בתרי וייתי ירבעם בר נבט ויסב מן
ידוי עסרתי שבטיא ויחסין פלגות
מלכותא ובגזרת איצא גמיע אכד
אדי אנא כאד פיה דון פלך אשמס
אד אתרכה למן יכון בעדי ומי יודע
החכם יהיה או סכל וישלט בכל
עמלי שעמלתי ושחכמתי תחת
השמש גם זה הבל ומן ידע הא
חכים יהא או טפיש מלכא דעתיד
למהוי בתראי וישלוט בכל טרחותי
דטרחית למקני ודחכימית לתקנא
תחות שמשא בעלמא הדין ומן
יעלם אחכימא יכון או גאהלא
וימתלך גמיע כדי אדי כדדת פיה
ותחכמת פיה דון פלך אשמס והדא
איצא מסתחיל וסבותי אני ליאש
את לבי על כל העמל שעמלתי
תחת השמש וחזרית אנא לייאשא
ית לבי ארום הוא לבחכים וסכלתן

מכל לבהון דבני אנשא וכדי ל דאתי
הי כולי מן קדם יי חכים חזרית יתיה
על כל טרחותי דטרחית תחות שמשא
תם תכררת ליואס קלבי מן גמיע כד
כדדתה תחת אשמס כי יש אדם שעמלו
בחכמה ובדעת ובכשרון ולאדם
שלא עמל בו יתננו חלקו גם זה הבל
ורעה רבה ארום אית גבר דטרחותיה
בחכמא ובסכלתנו ובצידקו וימות
בלא ולד ולגבר דלא טרח ביה יתעניה
למהוי חולקיה אף דין הבלו ובישתא
רבתא לאן מוגוד אנסאנא כדה
בחכמה ומערפה וקיאס ולמן לם
יכד פיה יעטיה רזקה ואן הדא מסתחיל
ובאס כביר כי מה הוה לאדם בכל
עמלו וברעיון לבו שהוא עמל תחת
השמש ארום מא הנאה אית לגבר
בכל טרחוהי ובתבירות לביה דהוא
טרח תחות שמשא בעלמא הדין
לאן מא יחצל לאנסאן פי גמיע
כדה והוי קלבה אדי יכדהדון אשמס
כי כל ימיו מכאבים וכעס ענינו גם
בלילה לא שכב לבו גם זה הבל הוא
ארום כל יומוהי כאיבין ותקיף רגז

כל סיפרא תחת השמש בר מן ג תחת השמים ונתתי את לבי לדרוש תלת בלבי לכל זמן ומי יודע ג החכם יהיה מי כהחכם ומי יודע אם לעת
כזאת ולאדם ב ולאדם אמר כי שמעת ולאדם לא מצא עזר ולאדם שלא עמל בו יתננו חלקו

עניניה אף בליליא לא דמיך מן הרהורי
לביה אף דין הבלו הוא פצארת גמיע
איאמה או צאבא ואמא אשתעאד
חתי באלילא ינאם ולא יסתריח והוא
איצא מסתחיל אין טוב באדם שיאכל
ושתה והראה את נפשו טוב בעמלו
גם זה ראיתי אני כי מיד האלהים היא
לית דשפיר בבני אנשא אלהין די ייכול
וישתי ויחזי ית נפשיה טב קדם בני
אנשא למעבד ית פקודיא דיי למהך
באורחא דתקנן קדמוהי בגין דיוטיב
ליה מן טורחיה אף דין חזית אנא
דגבר דמצלח בעלמא הדין מן ידא
דייי הוא דאתגזר למהוי יקול לא
סעיד וכייר פי אנאס לא מן יאכל וישרב
ויזוי נפסה כירא פי כדה פאן הדא
ממא ראיתה מן אלה כי מי יאכל
ומי יחוש חוץ ממני אלום מן דיעסוק
בפתגמי אוריתא ומן הוא גבר דלית
ליה חששא מן יומא דינא רבא דעתיד
למיתי בר מני פאן מן דא יאכל ויחס
בלדתה סואי כי לאדם שטוב לפניו
נתן חכמה ודעת ושמחה ולחוטא נתן
ענין לאסף ולכנוס לתת לטוב לפני

האלהים גם זה הבל ורעות רוח ארום
לאנש דתקנן עובדוהי קדם יי יהב
חכמתא ומנדעא בעלמא הדין וחדוה
לצדיקיא לעלמא דאתי ולגברא חייבא
יהב גוון ביש למכנש ממון ולמצבר
קנין סגי למהוי מתנסיב מנה ולמהוי
מתיהיב לגבר דשפיר קדם יי אף דין
הבלו לחייבא ולתבירות רוחא ראן
אנסאן אלכייר ענדה רזקה חכמה
ומערפה ופרחה וללמתעדי רזק
אענא ליצם ויגמע למן יחסן ענד
אלה פאן הדא למסתחיל ומראעאת
ריח לכל זמן ועת לכל חפץ תחת
השמים לכל גבר ייתי זמן ועדנא
לכל עסקא תחות שמיא לכל שי זמאן
ווקת לכל מראד תחת אלסמא
עת ללדת ועת למות   עת
לטעת   ועת לעקור נטוע   עדן
בחיר למילד בנין ועדן לקטלא בנין
מסרבין ומרגזין לקטלותהון באבנין
על מימר דיינייא   ווקת ללולאדה
ווקת ללמות   ווקת ללאגתראס
ווקת לקלע אלמגתרס   עת
להרוג   ועת לרפוא   עת לפרוץ

גם זה הבל ורעות רוח ג׳ כי לאדם וראיתי אני את כל עמלו טוב מראה עינים — לרפוא ב׳ והוא לא יוכל לרפא לכם עת להרוג · קדמיה חס ובתרי׳ מל׳ פ

ועת לבנות עידן בחיר לקטלא
בקרבא ועידן בחיר לאסגאה שזיב
מרע עידן בחיר לסתרא בנינא ועידן
בחיר למבני חורבנא׃ ווקת ללקתל
ווקת לא שפא ווקת לא נקץ
ווקת לא בנא׃ עת לבכות ועת
לשחוק עת ספוד ועת רקוד׃
עידן בחיר למבכי על שכיבא
ועידן בחיר למחדי בחובא
עידן בחיר למספד על קטילא
ועידן בחיר לטפזא בהלולא׃
ווקת ללבכא ווקת לא סרור ווקת
לא נרב ווקת לא רקץ׃ עת להשליך
אבנים ועת כנוס אבנים עת
לחבוק ועת לרחק מחבק׃ עידן
בחירא לפקחא דגור אבנין ועידן
בחיר למצבר אבנין לבנינא עידן
בחיר לגפפא איתתא ועידן
בחיר לרחקא מיגפפא בשבעת יומי
אבלא׃ ווקת לא טרח זחגארה
ווקת לצמהא ווקת לא אתלאף
ווקת ללאבעאר׃ עת לבקש
ועת לאבד עת לשמור ועת
להשליך׃ עידן בחיר למתבע נכסיא

ועידן בחיר למיבד נכסיא עידן
בחיר למנטר נכסיא ועידן בחיר
למשדי עסקא בימא בעידן נחשולא
רבא׃ ווקת לא טלב ווקת לא תלף
ווקת אחפץ ווקת לא רמי׃ עת
לקרוע ועת לתפור עת לחשות
ועת לדבר׃ ועידן בחיר לאחאה
בזיעא עידן בחיר למללא פתגמי
מצותא׃ ווקת לא שתאת ווקת
ללאבראס ווקת לא סכות ווקת
ללכלאס׃ עת לאהב ועת לשנא
עת מלחמה ועת שלום׃ עידן
בחיר לרחמא חד לחבריה ועידן בחיר
למסני חייבא עידן בחיר לאגחא
קרבא ועידן בחיר למעבד שלמא׃
ווקת ללמחבה ווקת ללבגצא
ווקת ללפתנה ווקת לא רעה׃
מה יתרון העושה
באשר הוא עמל׃ מא מותר אית לגבר
פלח דהוא טרח למעבד אוצר־ין
ולמכנש ממון אלולי מסתייע במזלא
מלעילא׃ פמא זפאיד לא מכר פי מא
יכד פיה׃ ראיתי את הענין אשר נתן
אלהים לבני האדם לענות בו׃ חזיתי ית

עידן בחיר למטע לגושא על שכיבא ועד

למשתק מלמללא ועידן בחיר

כל סיפרא נתינה האלהים בר מן ב׳ נתינה אלהים ונתתי את לבי לדרוש ראיתי את הענין ס״ עושה העושה ב׳ מל׳ בליש׳ עושה בעברת זדון מה יתרון
העושה ס״ ספוד ג׳ מל׳ בליש׳ ואל תלך לספוד כי צמתם וספוד עת ספוד ס״

גוון יסורין דיהב יהוה לבני אנשא
דאינון רשיעין לסגפותהון ביה יתאמלת
וגרין ארי רזקה אלה בני אדם ללאעתנא
בה: את הכל עשה יפה בעתו גם את
העלם נתן בלבם מבלי אשר לא ימצא
האדם את המעשה אשר עשה האלהים
מראש ועד סוף: אמר שלמה מלכא
דישראל ברוח נבואה ית כולא עבד
יי שפיר בעדניה דחזיא הות מלותא
דהות ביומי ירבעם בר נבט למהוי
ביומי שבע בר בכרי לא הות מתבנע
בית מקדשא על עיסק עגלין דדהב
דיעבד ירבעם חייבא ושוינון בבית
אל ובדן ומפני פרזדון על שביליא
ופסקו עולי רגלין ובגין כן אתעכבת
עד זמן דיתבני בית מקדשא בגין
דלא יתעכבון למבני יתיה אף ית
שמא רבא דהוא כתיב ומפרש על
אבן שתייה כסי מנהון דאשתמודע
קדמוהי יצרא בישא הדין בליבהון
דאלו הוא מסיר בידי אנש הוה משמש
ביה ומשכח בגויה מא דעתיד למהוי
בסוף יומיא עד עלמי עלמא ואף
יום מותא כסי מנהון בדיל דלא יהודע

לגבר מן רישא מא דעתיד למיתי
בסופא: כל שי פעל פי וקתה חסנא תם
אן אעתמאדאת ארעא ואכלף בהא
געלה פי קלובהם וטביעתהם דון אן
ידרך אלאנסאן אעמל אלדי עמלה אלרב
מן אלאבתדא אלי אלאנתהא: ידעתי כי
אין טוב בם כי אם לשמוח ולעשות
טוב בחייו: אמר שלמה מלכא ידעית
ברוח נבואה ארום לית טב בהון בבני
אנשא אלהין למחדי בחדות אוריתא
ולמעבד טב ביומי חיוהי ועלמת
אן לא מסתחסן פיהם אלא מן יסתר
ויעמל כירא פי חיאתה: וגם כל האדם
שיאכל ושתה וראה טוב בכל עמלו
מתת אלהים היא: ואף כל אנש דייכול
וישתי ויחזי טב ביומוהי ויחסין ש
לבנוהי בעדן מותיה כל טורחתיה
מתנא דאתיהבת ליה מן קדם יי היא:
ואיצא כל אנסאן יעטיה אלרב אן
יאכל וישרב ויראי כירא פי כדה הי
הבה מן ענד אללה: ידעתי כי כל אשר
יעשה האלהים הוא יהיה לעולם עליו
אין להוסיף וממנו אין לגרע והאלהים
עשה שיראו מלפניו: ידעית ברוח

והאלהים ז וסימנ׳ נסה את אברהם והאלהים יעננו בקול והאלהים אנה לידו והאלהים כבקשאת ידע אמר לי עשה שיראו מלפניו יבקש
את נרדף

נבואה ארום כל דיעביד יי בעלמא
בין טב ובין ביש מרא את גזר מפומיה
הוא יהא לעלמא עלוהי לית רשו לגבר
לאוספא ומיניה לית רשו לגבר לבצרא
ובעדן דייתי פורענותא בעלמא הוא
דעבד בגין דידחלון בני אנשא מן
קדמוהי עלמת אן די יפעלה ארב
הו וכאין אברא לא מזיד עליה ולא
נקצאן מנה והו קד חכם באתקו ומנה
מה שהיה כבר הוא ואשר להיות כבר
היה והאלהים יבקש את נרדף מא
דהוא מן קדמת דנא הוא כבר הוא
דאתי ומא דעתיד למהוי בסוף יומיא
הוא כבר הוא וליום דינא רבא עתיד
יי למתבע חשובא ומסכינא מן
ידוהי דרשיעא דרדיף ליה וחכם
ומאצי הו חכם וקאים וחכם ומסתאנף
הו ומרתסם פי וסוף ופי כלא ומאנן
ארב יטלב ומתבע ומצלום ועוד
ראיתי תחת השמש מקום המשפט
שמה הרשע ומקום הצדק שמה
הרשע ועוד חזיתי תחות שמשא
בעלמא הדין אתר בי דינא דדיינין
שקרא תמן משתלח גברא חייבא

חייבא בדיניה ואתר דמשתלח תמן
גבר זכאי תמן משתלח גברא חייבא
למשלט ביה בגין חובי דרא וסואהוא
ראית פי דאר ארנא אן מנזלה ואנצפה
מנזלה וצלם ומרתבה וצדק מתנכת
ופסק אמרתי אני בלבי את הצדיק
ואת הרשע ישפט האלהים כי עת
לכל חפץ ועל כל המעשה שם אמרית
אנא בלבי ית זכאה וית חייבא ידין יי
ביומא דדינא רבא ארום עידן מתעתד
לכל עסקא ועל כל עובדא דעבדו
בעלמא הדין אתדנון תמן פקלת פי
קלבי אן ללה מוקת יחאכם פיה ואצלח
וטאלח ואן וקת מעדא לכל מראד
ולכל ואכליקה הנאך אמרתי אני
בלבי על דברת בני האדם לברם
האלהים ולראות שהם בהמה המה
להם אמרית אנא בלבי על עיסק
בני אנשא דייתי עליהון מכתשין
ומרעין בישין בדיל לנסיאיהון
ובגין למבחנהון עבד יי למחדי
אם תייבין בתיובתא ישתביק להון
ויתסון ורשיעיא דאנון כבעירא לא
תייבין בגין כין אנון מתוכחין בהון

לאבאשא להום ונצרת אקול פי קלבי
עלא מא יתקולונה אלנאס למא אוצחהם
אלה ואשהרהם ולירוהם דאתהם
אנהם כבהאים: כי מקרה בני האדם
ומקרה הבהמה ומקרה אחד להם כמות
זה כן מות זה ורוח אחד לכל ומותר
האדם מן הבהמה אין כי הכל הבל:
ארום ארעון אנשא חייבא וארום
בעירא מסאבא ארעון חד לכלהון
ויהי כמא דתמות בעירא מסאבא
כין ימותון דלא תב בתיובתא מותיה
ונשמת רוחיה כחדא איתדן לכל גוון
ושאר רוח גברא חייבא בעירא מדעם
בין תלויהון אלהין בית קבורתא ארום
כולהו הבלו: אן אלנאס פי הדא אלדניא שט
וכדאך אלבהאים כהא ערץ וערץ
ואחד יציב אלגמיע וכמות הדא מות
הדא וקד תסאויא פי אלרוח אלחיואני
ופצל אלנאס מן אלבהאים מעדום לאן
אלכל מסתחיל: הכל הולך אל מקום
אחד הכל היה מן העפר והכל שב אל
העפר: כולא אזלין לאתר חד כל דיירי
ארעא אתבריאו מן עפרא וכד ימותון
כולהון עתידין למתב לעפרא: אלגמיע

עאיד אלי מוצע ואחד לאן אלגמיע
כאן מן אלתראב ואליה מנצרפהם: מי
יודע רוח בני האדם העלה היא למעלה
ורוח הבהמה הירדת היא למטה לארץ:
מן הוא חכימא דידע אן רוח אנשא
הסלקא היא לעילא לרקיעא ורוח
נשמתא דבעירא הנחתא היא לרע
לארעא: ומן יפטן מנהם ויעלם כאן
ארואח אלנאס הי אלמרתקיה צעודא
וארואח אלבהאים הי אלמנחטה ספלא:
וראיתי כי אין טוב מאשר ישמח
האדם במעשיו כי הוא חלקו כי מי
יביאנו לראות במה שיהיה אחריו:
וחזית ארי לית טב בעלמא מן דיחדי
אנשא בעובדוהי טבא וייכול וישתי
וייטב לביה ארום הוא חולקיה טב
בעלמא הדין למקני בין עלמא דאתי
למא יימר אנש בלביה למן דין אנא
מכנש ממוני למעבד צדקתא טב
לי לא שבקיה לברי בתראי או
איתזון מניה בעידן סיבתי ארום מן
דיעליניה למחזי מא דעתיד למהוי
בתראי: וראית אן לא כיר פי אלדניא
מן פרח אלאנסאן במכסבה לאנה

כמות ג׳ אם כמות כל האדם ויהי כמות אחאב כמות זה כן מות זה ◦ אל מקום אחד ג׳ ויאמר אלהים יקוו המים הכל הולך אל מקום אחד

קסמה לאן מן יסוקח לישאה הד
למתהייב עדה ושבתי אני ואראה
את כל העשקים אשר נעשים תחת
השמש והנה דמעת העשקים ואין
להם מנחם ומיד עשקיהם כח ואין
להם מנחם ותבית אנא וחזית ית כל
אונסין דאתעבדו לצדיקיא ודחקן
בעלמא הדין תחות שמשא מן יד
דחקיהון ולית דימלל תנחומין ולית
למפרקהון מן ידא דאנסיהון בתקוף
ידא ובחילא ולית דירחם להון ית
אנצרפת ותאמלת גמיע למגשומין
פיראר לדנא פאלא בדמועהם
תהטלדון מען להם ומן אידי
גאשמיהם קהרא דון מעין להם
ושבח אני את המתים שכבר מתו
מן החיים אשר המה חיים עדנה
ושבחית אנא ית שכיביא דהא כבר
מיתו ולא חזו פורענותא דאתת
לעלמא בתר מותיהון יתיר מן חייא
דאינון קיימין בעלמא עד כען פצות
אפצל למותי לדיקד מאתו מן
אחיא לבאקיין לי ואן וטוב משניהם
את אשר עדן לא היה אשר לא ראה

יג פיסו ואין ואין
ב חס ג
ג וסימ׳ כי רבו מארבה ואין להם מספר. ושבחי אני ואראה ג בן
ב ראש׳ פיס

את המעשה הרע אשר נעשה תחת
השמש ושפיר מן תרויהון ית דעד
כען לא הוה ולא אתברי בעלמא הדין
די לא חזא ית עובדא בישא דאתעביד
בעלמא הדין תחות שמשא ואפצל
מן כלאהמא לגיר מוגוד לדי לם
ישאהד הדא לעמל לקביח למעמול
דון לשמס וראיתי אני את כל עמל
ואת כל כשרון המעשה כי היא קנאת
איש מרעהו גם זה הבל ורעות רוח
וחזית אנא ית כל טורחא וית כל
אוטבות עובדא דיעבדון בני אנשא
ארום היא קנאתא דיקני גבר לחבריה
למעבד כותיה דמקני ליה לטבא למעבד
כטיבותיה מימרא דשמיא מוטיב
ודמקני ליה לבישא למעבד כבישתיה
מימרא דשמיא יהא מבאיש ליה
דאף דין הבלו לחייבא ותבירות רוחא
תם אנראית גמיעכד לדנא ונגאח
אעמאלהא אנהא מנאפסה למר
לצאחבה ואנה הבא ומראעה ריח
הכסיל חבק את ידיו ואכל את בשרו
שטיא אזיל ומגפיף ית ידוהי בקיטא
ולא צבי למטרח ובסתוא ייכול מן

ב קמ״ץ
יב
וחס

יג׳ פיסו ואין ואין ראו שתה כי קשרו גם מלפט ויקחו את הפר ותמלא ארצו ונתתי מפלה והוא עם בזוז ואנא ואין איש ואביט ואין עוזר המאס ונחזי עבר ישגו
צאני כי תאנה לא תפרח ושבתי אני • ותלתה פיסוק׳ ואין ואין ואין ויקח דוד את החנית ויהי כעבר הצהרים זרעתם הרבה • וחד פיסו אין אין ואין אין קדוש
כי״ע • חד׳ פיסו אין אין אין מי הגיד מראש
• וחד פיסו ואין ואין אין מדוע באתי ואין איש • וחד פיסו ואין אין ואין יש אחד ואין שני •–•

דאית ליה ואפילו בסור דעל משך בסריה:
ואן זגא אהל עאגז מעאנק יראה ואכל
להמה: טוב מלא כף נחת ממלא חפנים
עמל ורעות רוח: טב לגבר מלי חפנה
מיכלא בהניות נפש ובלי גזילא וחטופין
מן תרין חפנין מלין מיכלא בגזילא
וחטופין דעתיד לשלמא בדינא
בנלוחא ובתבירות רוחא יקולאן מלא
כף מן זרעה וראחה כיר מן מלא
חפנה כדא ומראעהריה: ושבתי אני
ואראה הבל תחת השמש: ותבית אנא
וחזית הבלו דאתגזר למהוי בעלמא
הדין תחות שמשא: תם עדת וראית
הבא תחת שמס: יש אחד ואין שני
גם בן ואח אין לו ואין קץ לכל עמלו
גם עינו לא תשבע עשר ולמי אני
עמל ומחסר את נפשי מטובה גם
זה הבל וענין רע הוא: אית גבר יחידי
ולית ליה תנין בר מניה אף ברא אף
אחא לית ליה למירת ית נכסוהי ולית
סוף לכל טורחיה אף עיניה לא יכול
למשבע עותרא ולא יימר בלביה
למאדין אנא טרח ומחסר ית נפשי
מטיבותא אקום כען ואעביד מנהון

וחד / ואח / עינו ג׳ / ליצרה / יולד

צדקתא ואחרי בעלמא הדין עם בני
אנשא ולעלמא דאתי עם צדיקיא
אף דין הבלו וגון ביש הוא: תגרד
ואחרא פרדא דון תאן לאן אבן ואך
להומעואך לאחר לכדה ועינאה ל״ס
לא תשבע יסארא ולמן אנא סאע
ומעוז נפסי מן זכיר ולקד הוא הבא
וענא שרידאי: טובים השנים מן
האחד אשר יש להם שכר טוב
בעמלם: טבין תרין צדיקין בדרא
יתיר מן חדא דבריין במזלא ומשתמעין
מליהון ואית להון אגר טב לעלמא
דאתי בטורחיהון דטרחו לסוברא
ית דריהון: ואתנין ומצטחבין
אפצל מן ואחד לאן להמא ובח
פי מא יתנאולאנה: כי אם יפלו
האחד יקים את חברו ואילו האחד
שיפול ואין שני להקימו: ארי אין
יפול חד מנהון על ערסא וישכוב
מרעיא יקים ית חבריה ואין חד
דהוא זכאי בלחודוהי בדריה בעידן
דיפול על ערסיה וישכוב מרעית
ליה בדריה תנין לצלאה עלוהי אהין
בזכותיה יקום מן מרעיה: פאן וקעא

מן הארץ

ולמי ג׳ וסימנה׳ ולמי אלה לפניך ולמי כל חמדת ישראל ולמי אני עמל ומחסר את נפשי חד בתו׳ וחד בנבי׳ וחד בכתובים

אחרהמא יקים צאחבה ומא אצע
וואחד ארעא וקעדון מקים לה׃ גם
אם ישכבו שנים וחם להם ולאחד
איך יחם׃ ואף דאן דמכין תרין גבר
ואתתיה ושחין להום בסתוא ולחד
איכדין ישחון׃ ואן יאתגן ארעא
אנצגעא תדאפיא וואחד כיף יצח
לה דאר׃ ואם יתקפו האחד השנים
יעמדו נגדו והחוט המשלש לא
במהרה ינתק׃ ואין יקום גברא רשיעא
ותקיפא בדרא ועובדוהי מקלקלין
ומסתקפין לאותאה פורענות לעלמא
קיימין תרין צדיקיא לקבליה ומבטלין
פורענותא בזכותהון וכמה יאין
תלתא צדיקיא דאנון בדרא ושלם
בינהון כתיבא דמגדלא תלת תלת
נמין דלא בבהילו אתנתק ואדא
תגלב אחר באחרהמא קאומאה
מעאו ולכיט ארא כאן מתלתא לם
ינסהל בסרעה׃ טוב ילד מסכן וחכם
ממלך זקן וכסיל אשר לא ידע
להזהר עוד׃ טב הוא אברהם דהוא
רבי מסכין זהות ביה רוח חכמתא
מן קדם יי׳ ואשתמודע ליה בוריה

במהוריה בר תלת שנין ולא צבא למפלח
טעותא יתיר מן נמרוד רשיעא דהוה
מלכא סיבו וטפיש ומן בגלל דהלא
צבא אברהם למפלח לטעותא רמהי
לגו אתון נורא יקידתא ואתלחיש ליה
ניסא מן רבון עלמא ושיזביה מתמן
ואפלו מן בתר הכי לא הות סועדא
בנמרוד דלא למפלח לטעותא דהוה
פלח מלקדמין׃ אפצל צבי פקיר
עולם מן מלך שיך וגאהל אדי לא
יעלם לאהתדא אבדא׃ כי מבית הסורים
יצא למלך כי גם במלכותו נולד רש׃
ארום מן גניזת פלחי טעותא נפק
אברהם ומלך על כל ארעא דכנען
ארום ביומי מלכותיה דאברהם
אתעביד נמרוד מסכינא בארעא׃
לאנה כרג אי מרתבה ומלך באטארג
מן אגן לאנה מתולך פי ריאסתה
פקירא׃ ראיתי את כל החיים המהלכים
תחת השמש עם הילד השני אשר
יעמד תחתיו׃ אמר שלמה נביא
ברוח נבואה מן קדם יי׳ חזית ית כל
חייא דאזלין בטפשיהון לסרבא
על רחבעם ברי תחות שמיא ומפלגין

וחם ג׳ וחם השמש ונמס ושכבה בחיקך ו׳ גם אם ישכבו
מבית הסורים
י בקרבי ״—״ למלך ג׳ ועלי שמו כל ישראל ויהי בשמונים שנה כי

ליה ית מלכותיה לאתחייבא לירובעם
ברם שבטא דבנימן ויהודה הוה להון
שלים עם רביא הוא רחבעם ברי דהוה
תנין למלכותי דיקום דימלוך באתר
אחסנתיה בירושלם ולמא תאמלת
גמיע אבלק לסאירין תחת השמש מע
אפתא אתאני אתאבת מכאנה אין קץ
לכל העם לכל אשר היה לפניהם גם
האחרונים לא ישמחו בו כי גם זה הבל
ורעיון רוח ליתסוף לכל עמא בית
ישראל לכל צדיקיא די הוה מדבר
קדמיהון ברם אינון יעטוהי בחוכמתא
למיקל נירא מיעלויהון ובטפשיה
אזל ואתיעט עם עולימיא והינון
יעטוהי בטפשותא ליקל ניר מלכו
תא על עמא בית ישראל ושבקן
מלכת סבא ואזל במלכת בתראי
ברם אינון בתראי נהו בתר כין ולא
ה חדו ביה והינו גרמו עלוהי לאסתקפא
ו למהוי מתפלגין מנה עסר שבטיא
ומלך עלויהום ירבעם חייבא אמלית
ז איף דין הבלו לרחבעם ברי ותבירות
רוחא לדילי ולפית גמלתהם דון חד
ונהאיה לגמיעמא קבלהם מעשמתאנין

מנהם גיר סארין בה ואן הוא למסתחיל
ומהאורה ארוח ישמר רגלך כאשר
תלך אל בית האלהים וקרוב לשמע
מתת הכסילים זבח כי אינם יודעים
לעשות רע: אנת בר נש טר רגלך
בעידן דתיזיל לבית מקדשא דייי
לצלאה דלא תהך תמן מלא חובין
קדם עד דלא תתובו ותהי מקרב
ארנך לקבלא אוריתא מן כהניא
וחכימיא ולא תהי בטפשיא ומקרבין
קרבנא על חוביהון ולא תיבין מן
עובדיהון בישין דאחידין בידהון
וליתיהון מתקבלין ברעוא ארום
ליתיהון ידעין למעבד בהון בין טב
לבישא: אחפץ קדמך ענר מא תסין
ענר בית אלה ואקרב מן אסמע ואקנור
מן אעטא אגהא רבאיחא פאנהם
לא ילקנון ענר פעל אשר: אל תבהל
על פיך ולבך אל ימהר להוציא דבר
לפני האלהים כי האלהים בשמים
ואתה על הארץ על כן יהיו דבריך
מעטים: לא תבהיל על מימרך
לשבשא ית מלי פומך וליבך לא
יוחי לאפקא ממלל בעידן דאת מצלי

מתת בזס ימנ' מתת לאחו' מהם מתת הכסילים זבח תאחר ד' מלאתך ודמעך כי תדר נדר קרבתי צלקתי כאשר תדר נדר לאלהים

קדם יי ארום יי ישלוט על כל עלמא
ויתיב על כורסי יקרא בשמי מרומא
ואנתא יתיב על ארעא בגין כין יהון
מילי פומך קלילין ולא תבאדר עלי
פאך וקלבך לא יסארע באכר אג
אכלאם בין ידיי אלה פאנה פי אסמאואת
ואנת עלי אארץ פלדאך יכון כלאמך
קלילא כי בא החלום ברב ענין וקול
כסיל ברב דברים ארום היכמא דייתי
חלמא על הרהור ליבא בסגיאות גונן
אף כדין קל שטיא בסגיאות פיתגמין
בטילין ובאנבעאת אאחלאם בכתרת
אמעאני כדאך אנבעאת צות אגאהל
בכתרת אכלאם כאשר תדר נדר
לאלהים אל תאחר לשלמו כי אין
חפץ בכסילים את אשר תדר שלם
בעידן דתידר נדרא קדם יי לא תעכב
לשלמותיה ארום בגין כין לית רעוא
דיי בטפשיא מן בגלל ד[illegible] בין
נדריהון ולא משלמין [illegible] תידר
נדרא לאלהך לא תואכר אדאה לאן
לא מראד פי אגהאל אדי תנדר כרה
אסרע בופאה טוב אשר לא תדר
משתדור ולא תשלם טב לך דלא

תידר מן דיתנדר ולא תשלם וכיר אן
לא תנדר מן אן תנדר דון ופאיה אל
תתן את פיך לחטיא את בשרך ואל
תאמר לפני המלאך כי שגגה היא
למה יקצף האלהים על קולך וחבל
את מעשה ידיך דין גיהנם על[illegible]
בשרך וביום דינא רבא לא תיכול
למימר קדם מלאכא אכזריא דרדי
בך ארום שלותא היא למא דין יתקף
רוגזא דיי על קל מלך ואת אמר
בגלותא ויחביל ית עובדי ידך לא
תגעלן פאך סבבא לצלם דאתך ולא
תקול בין ידיי ארסול אנך סהות כילא
יסכט ארב כלאמך ויפסד מכאסבך
כי ברב חלמות והבלים ודברים הרבה
כי את האלהים ירא ארי בסגיאות
חלמין דנביאי שקרא והבלין דבעלי
חרשין ומלין סגיאין דרשיעיא
לא תקימון ארום ית חכימיא וית
צדיקיא תהוי משמיש ומנהון
תתבע אלפנא מן קדם יי הוי דחיל
ועינד תגלב אאחלאם ואהבאיא ואל
ואכלאם אגזיר כד בתקוא אלה אם
עשק רש וגזל משפט וצדק תראה

יראה את האלהים ז זאת עשו וחיו את האלהים ותיראן המילדת ויהי כי יראו המילדת ויירא דוד את האלהים דדברי ימים כי את האלהים
ירא סוף דבר הכל נשמע ויירא את האלהים מרבים

במדינה אל תתמה על החפץ כי גבה מעל גבה ג
שמר וגבהים עליהם׃ אין אנסות מסכינא
וגזילתא ודינין וצדקא תחמי בקרתא
לא תתמה בלבך איכדין רעותא דייי
על כל אלין ארום אלהא אדיר על
שמי מרומא נטיר עובדי בני אנשא
בין טב לביש ומן קדמוהי משתלחין
גוברין גיותנין ותקיפין למרדי
ולמהויהון מתמנן עליהון׃ אן ראית רבנין
גשם לפקרא וגצברי לחק חקרה
מתאיר פי למרן לא תעגבן מן הוא
למראר לאן מסתעליא פוק עאל
מרתקיא ואתצרא מתשרפא מתטלעא
עליהם׃ ויתרון ארץ בכל היא מלך הוא ק
לשדה נעבד׃ ומותר שבח פור ענות
ארעא על כולא דסעירן דמרדין בני
מלכותא ומלכא מתיהיב בפציחין
מן קדמיהון אין לית ליה עובר למיכל
ההוא מלכא לגבר פלח בחקלא משת
עבר למעבד פלח ומותר שבח פלחנות
ארעא על כולא הוא ואפלו מלכא
חמי למהוי לפלחנות חקליה עבד
משתעבדי ופצילת לארץ שאמלה
לאכל חתי למלך מסתעבר לאחקל

ולא יציא עי אהב כסף לא ישבע כסף
ומי אהב בהמון לא תבואה גם זה
הבל׃ גבר תגר די ירחים למקני ומרי
פרגמטיא לא יסבע למצבר כסף
ומן די ירחים למכנש ממון יתיר
לית ליה שבח לעלמא דאתי אין לא
יעביד מניה צדקתא בדיל דלית ליה
אגר על לא למיכל אף דין הבלו מחב
לפצה לא יקתנע בהא ולא ישבע
מנהא ומן יחב לאחתפל לא אתמאר
לה והדא איצא מסתחיל׃ ברבות הטובה ג
רבו אוכליה ומה כשרון לבעליה ומל
כי אם ראית עיניו׃ כד סגיא טיבותא ראות ק
בעלמא סגיאו אף בני אנשא דיכלונה
ומא הנאה אית למרהא די יצבריניה
אין לא יעביד מינה צדקתא בדיל
דלית ליה ובגין דיחמי לעלמא דאתי
יהבית אגרהא בעינוהי׃ עד מא
ח[illegible] בתר אכלוהא פלא טאיל
לארבא נהא גיר למשאהדה ורויה
לעין׃ מתוקה שנת העבד אם מעט ה בשינה
ואם הרבה יאכל והשבע לעשיר ג
איננו מניח לו לישון׃ בסימא דמיכת
גברא דפלח למרי עלמא בעלמא הדין

155

לעלמא דאתי אגר עובדוי ידוי יחסין
וחכמת אוריתא דיהי לגברא עתיר
בחוכמתא דיי כמא דמעסק בעלמא
הדין ואשתדל לכנפא כדין תניח
עלוהי על בית קבורתיה ולא תשבקוניה
בלחודוהי דיי כמא דלא שבקת איתתא
לגוברא בלחודוהי לדמכא: ונוס א
מתצרף לדיל לאנה מא חצרה מן
קליל ובתיר אכלה ובתרה יסאר
מוסר לא יהנאה אנוס: יֵשׁ רָעָה חוֹלָה
ב׳ רָאִיתִי תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ עֹשֶׁר שָׁמוּר
ג׳ לִבְעָלָיו לְרָעָתוֹ: אית עותרא דלא
עבד מינה מדעם טב לסוף יומיא
ההוא עותרא נטיר ליה לאבאשא
ליה לעלמא דאתי: ראית תחת פלך
אשמס בלייה חלה יסארא מחרוסא
לצאחבה ליבתלאכה: וְאָבַד הָעֹשֶׁר
הַהוּא בְּעִנְיַן רָע וְהוֹלִיד בֵּן וְאֵין בְּיָדוֹ
מְאוּמָה: וההוא עתרא דשבק לבריה
בתר מותיה יהובד דקניה ליה בגין
ביש ולא יתקיים ביד בריה דיוליד
ולא אשתאר ליה בידיה מדעם:
ויתלף הלך איסאר בותנאולסו ויולד
אבנא דון שי מעה: כַּאֲשֶׁר יָצָא

ב׳ מִבֶּטֶן אִמּוֹ עָרוֹם יָשׁוּב לָלֶכֶת כְּשֶׁבָּא
וּמְאוּמָה לֹא יִשָּׂא בַעֲמָלוֹ שֶׁיֹּלֵךְ בְּיָדוֹ:
הי כמא דנפק ממעי אמיה ערטלאי
בלא זכותא ובלא מדעם טב היכדין
יתוב למיזל לבית קבורתיה חסיר מן
זכותא חיא כמא דיאתא בעלמא הדין
ומדעם אגר טב לא יקביל בטורחניה
לסוברא עמיה לעלמא דהוא אזיל
למהוי לזכו בידיה: בחסב מא כרג
מן בטן אמה ינקלב עריאנא חסב
מא גא דון אן יחמל שיא מן כדה
בידה: וְגַם זֹה רָעָה חוֹלָה כָּל עֻמַּת
ג׳ שֶׁבָּא כֵּן יֵלֵךְ וּמַה יִּתְרוֹן לוֹ שֶׁיַּעֲמֹל
לָרוּחַ: ואף הא בישותא מרעותא
דלית ליה אסו דכל קבל דאתא לעלמא
דאתי חמא מותר הוה ליה דיטרח
לקבלת רוחא: והדה אבלייה אחלה
פאנה בחסב מא חצל פי אדניא נאן
ינקלב מנהא פאי פצל לה אלא כד
להבא ואריח: גַּם כָּל יָמָיו בַּחֹשֶׁךְ
יג׳ ב׳ וכדי בזיון יֹאכֵל וְכָעַס הַרְבֵּה וְחָלְיוֹ וָקָצֶף: אף
כל יומוהי בחשוכא שרא בגין דין
לחמוהי בלחודוהי טעם ובנכסין
סגי עסקיה ובמרעין ורגזין הוו חיוהי

לבעליו ג׳ כסף ישיב לבעליו ואם גנב יגנב מעמו עשר שמור לבעליו ח׳ ... וקצף ב׳ וכל ימיו ... וכעס הרבה וחליו וקצף וכדי בזיון וקצף

פצאר גמיע עמרה פי צלאם ימצי
ואלאם כתירה וכרוך מרצה יכתר
ותסכטה הנה אשר ראיתי אני טוב
אשר יפה לאכול ולשתות ולראות
טובה בכל עמלו שיעמל תחת השמש
מספר ימי חיו אשר נתן לו האלהים
כי הוא חלקו ודי חמית אנא דטב לבני
אנשא ודשפיר להון לבני אנשא
ודשפיר להון למעבד בעלמא הדין
דייכלון וישתון מן טורחותהון בדיל
דלא לאנשטא יהא בנוסא באונסא
וחטוף ולמימר פתגמי אוריתא
ולמיתן עניי נכסי מן בגלל דיחמון
טבתא בכל טורחתיהון דיטרחון
בעלמא הדין תחות שמשא מנין
יומי חיוהי דגבר דיהב ליה במזליה
ארום הוא חולקיה ולית אוחרן בר
מיניה הדא הו אלדי ראיתה ואסתצובתה
אן אלדי יגמל ויחסן ליאכל וישרב
וינט׳ כירא מן גמיע כדה אלדי יכדה
תחת אלשמס מדה איאם חיאתה
אלדי רזקה אללה פאנה קסמה וחצה
גם כל האדם אשר נתן לו האלהים
עשר ונכסים והשליטו לאכל ממנו

ולשאת את חלקו ולשמח בעמלו
זה מתת אלהים היא אף כל אנש
דיהב ליה יי עותר ונכסיא והשליטיה
למיכל מניה בעלמא הדין ולמעבד
מניה צדקתא ולקבלא ית אגר
חולקיה שלים לעלמא דאתי ולמחדי
בטורחיה עם צדיקיא הא דא מתנא
דאתיהיבת ליה במזליה ומן קדם יי
הוא ואי אנסאן רזקה אללה יסארא
ומאלא ומכנה ליאכל מנה וליאכד
באופר חט נציבה ויפרח בכדה
אנה הבה אללה כי לא הרבה יזכר
את ימי חייו כי האלהים מענה
בשמחת לבו ארום לא יומין סגיאין
חיי אנשא די ידכר ית יומי חיוהי
כמה מנהון עתידין טבין למהוי
וכמה מנהון עתידין למהוי בישין
מטול דלא אתמסרו לבני אנשא
ארום מן קדם יי אתגזר עלוהי כמא
יומין אסתגפת וכמה יומין יירחי
בחדות לביה פליס אכתיר ידכר איאם
חיאתה לא מן ילהמה אללה ויעינה
עלי לדתה ופרח קלבה יש רעה
אשר ראיתי תחת השמש ורבה

לאכול יג מל הנה חדש ויסתר דוד בשדה ותקח את המשרת והלחם והקיץ ודבש וחמאה ויתן לאנשים ותזבחים להם את הנשיא נשיא הוא והיה
אם כלה אין אשכול לאכול יעפו כנשר הן אעצר השמים טוב אשר יפה ס״ חיו ד חס ואבשלום לקח ויצב לו בחיו וארחתו דמלכים ושנה את בגדי
דירמיהו הנה אשר ראיתי ס״ ורבה ד והצה עליך חית השדה ורבה העזובה ורבה משטמה ורבה היא על האדם ס״

היא על האדם איתיכישא דחזית
בעלמא הדין תחות שמשא ורבתא
היא על בני אנשא מגוד באס שי
שאהרתה תחת אלשמס והו כביר
שדיד עלא אלנאס איש אשר יתן
לו האלהים עשר ונכסים וכבוד
ואיננו חסר לנפשו מכל אשר יתאוה
ולא ישליטנו האלהים לאכל ממנו
כי איש נכרי יאכלנו זה הבל וחלי
רע הוא גבר דיהב ליה יי במזלא
עותר ויקר ונכסין ולית הוי מחסר
לנפשיה מכל דיתרעי ולא ישלטיניה
יי על חובתיה למטעם מנה אלהין
ימות בלא ולד ולא חס קריביה לאח
סנתיה לית ארום אנתתיה תהא
מנסבא לגבר חילוני ויחסניניה
זיו כל ניה כל דין גרמו חובוהי דלא
עבד מדעם טב ואתהפיך עותריה
למהוי ליה להבלו ולמרעא בישא
אמר ורזקה אלה יסארא ומאלא
וכראמה ולם ינקצה שיא מן גמיע
מא ישתהיה ולם ימכנה אלרב אן
יאכל מנה בל אנסאן אגנבי יאכלה
ואן הדא מסתחיל ואמר עצים ממרץ

צעב אם יוליד איש מאה ושנים
רבות יחיה ורב שיהיו ימי שניו ונפשו
לא תשבע מן הטובה וגם קבורה לא
היתה לו אמרתי טוב ממנו הנפל אין
יוליד גבר מאה בנין ושנין סגיאין
ייחי ובשלטנותא ורבנותא הוא יהוין
יומי חיוהי ונפשיה לא סבעת מן
טיבותא דהות ליה על דחס עותריה
ולא קנא מניה שמא טבא ואף בית
קבורתא לא הות מזרמנא ליה אמרית
במימרי דטב מניה שליא דלא
חזא עלמא ואן אולד אמרא מאיה
ולד מתלא ועאש סנינא כתירה
ומע כתרתהא לם תשבע נפסה מן
אלנעמה ולא כאנת לה מקברה דפן
קלת אן אלסקט אפצל מנה כי בהבל
בא ובחשך ילך ובחשך שמו יכסה
ארום בהבלו אתא בעלמא הדין
וב[illegible] לעלמא דאתי ובחשוך
יהי שמיה מתחפי מן בגלל דלית
ליה זכותא ושום טב לא קנא למהוי
דכיר ואן אקבל בהבא אנקלב
בצלאם וגטא אלצלאם אסמה גם
שמש לא ראה ולא ידע נחת לזה

חסר ד ויאמל לו פרעה כי מה אתה כד הקמח לא כלתה וגם בדרך כשהסכל ואיננו חסר ... על האדם ג ויפל יי אלהים תרדמה ויצו יי ורבה היא על

מזה ואף נהר אוריתא לא חמא ולא
ידע בין טב ובין ביש ולבחנא בין עלמא
הדין לעלמא אחרנא ומא עאין שמסא
ולא עלמהא לה ראחה אכתר מן הדא
ואלו חיה אלף שנים פעמים וטובה ב̇ ב̇
לא ראה הלא אל מקום אחד הכל הולך ג
ואלו ליהון יומי חיוהי דגברא תרין
אלפין שנין ובאוריתא לא עסק ודינא
וצדקתא לא עבד בשבועת מימרא
דיי דביום מותיה ונפשיה נחתא
לגיהנם לאתר חד דכל חייביא דא
זלין לתמן ולו אנה עאש אף סנה
מצאעפה דון מנטכיר איס מצרף
אכל מוצע ואחרי כל עמל האדם
לפיהו וגם הנפש לא תמלא כל כ̇כ̇
טורחא דגברא בדיל מזון פומיה
ואף נפשא דאנש לא תשבע מיכלא
ומשתיא ארא גמיעבר אאנסאן
ותצרפה למא יגתלי ב... ס א
שהו אניה לא תמתלי כי מה יותר ג̇ מל
לחכם מן הכסיל מה לעני יודע בס״פ
להלך נגד החיים ארום מותר אית ד̇
לגברא חכימא בעלמא הדין יתיר
מן שטיא בגין דהא כישא דלא

מתקבל עלוהון ומן אית ליה להוא
ענוא למעבד אלהין למעסק באוריתא
דיי בדיל דינדעהי כדין עתיד למהך
כל קביל צדי בגינתא דעדן אי פצילה
לאעלם עלא אגאהל ומא להדא
אשקי אעארף בסיר אי אחאהי טוב
מראה עינים מהלך נפש גם זה הבל
ורעות רוח טב ליה לגברא למחדי
עלמא דאית ליה למעבד צדקתא
ולמחמי אגר טב על עובדיה ליום
דינא רבא מן דיזיל לעלמא ההוא
בסגות נפש ברם דין לגברא חייבא
הבלו ותבירות רוחא פא פצל מראאת
אעינין אא מאתסיר איה אנפס והוא
איצא מסתחיל ומראעאת ריח מה צי̇ הספר
שהיה כבר נקרא שמו ונודע אשר
הוא אדם ולא יוכל לדין עם שתקיף ד̇ ג̇ ל̇
ממנו מה דהוה בעלמא הא כבר
אתקרי שמיה ואשתמודע לבני
אנשא מן יומא דהוה אדם קדמאה
וכולא גזירת מימרא דיי היא ולית
רשו לגבר למיקם בדינא עם מרי
עלמא דתקיף מניה אדי כאן קדימא
סמיאסמה ושהר באנה אנסאנא

לזה ג̇ קמ̇ ויאמרו עבדי אכיש אליו ודוד אמר אך לשקר נתת לזה מזה ◦ ולא יוכל ד̇ וכסא את עין הארץ ובא אל מקדשו ולא יוכל עוד
ולא יוכל לדין ◦ יותר ויותר ז̇ מל̇ איש אל יותר ממכו ואת היותר החרמכו ויותר ממכו מאה רכב וחבידן כי מה יותר לחכם ואל תתחכם יותר לעשות
יקר יותר ממני ◦

ולא טאקה ליכאצם מן הוא אקוא
מנה חגה׳ כי יש דברים הרבה מרבים ג
הבל מה יתר לאדם׳ ארום אית פיתגמין
סגיאין דמסגין הבלו בעלמא מא
מותר אית לגבר די יתעסק בהון׳
ומוגור אמורא כתירה מכתלה אחשו
ולכהא מא אפצל לאנסאן פיהא׳ כי
מי יודע מה טוב לאדם בחיים מספר
ימי חיי הבלו ויעשם כצל אשר ה
מי יגיד לאדם מה יהיה אחריו תחת
השמש׳ ארום מן דין ידע מא יוטיב
לאנש בעלמא הדין אלהין למעסק
באוריתא דאינון עלמא וכל מנין
חיי הבליה די יהי בעדן מותיה אינון
חשיבין בעיני בטילא דמן הוא די
יחוי לאנש מא דעתיד למהוי בסופוהי
בעלמא הדין תחות שמשא׳ לאן מן
יעלם מא אפצל לאנסאן פי חיאתה
מדה עמרה באנה יתחסבהא צלא
ולא מן יכברה במא יכון בעדה תחת
אשמס׳ טוב שם משמן טוב ויום
המות מיום הולדו׳ טב שמא טבא
דיקנון צדיקיא בעלמא הדין יתיר
ממשח רבותא דהוה מתרבי על

רישׁ מלכא וכהניא ויומא די ישכוב
גבר ומיפטר לבית קבורתא בשום
טב ובזכותא מן יומא דאתיליד רשיעא
בעלמא׳ ואסם אגמיל אכיר מן אדהן
אטייב ויום אממאת אפצל מן יום
אולאדה׳ טוב ללכת אל בית אבל ט
מלכת אל בית משתה באשר הוא ז
סוף כל האדם והחי יתן אל לבו׳ טב
למיזל גבר לבית אבלא לנחמותיה
מלמיזל לבית משתי חמרא דמתלעין
דבבית אבילא תמן הוא סוף כל
אנשא למיזל דעל כלהון אתגזרת
גזירת מותא ומן בגלל די יהך לבית
אבלא גברא צדיקא יתוב ויתין לליביה
מלי דמותא ואין אית בידיה מדעם
ביש ישבקניה ויתוב בתיובתא קדם
מרי עלמא׳ ואפצל אסיר למחאצר
אחזאן מנה למחאצר אשראב
לחצ׳ אנה כאתמה גמיע אנאס פיצרף
אחי ראך אי קלבה׳ טוב כעס משחוק
כי ברע פנים ייטב לב׳ טב רגוז
ירגוז מרי עלמא על צדיקיא
בעלמא הדין מן חובא דהוא מחאיך
עם רשיעא ארום באבאשות אפי

מרבים ג וסימנהון העם להביא מדי כי יש דברים הרבה גם בימים ההם מרבים חרי יהודה ׳ וחד ומרבים בכם ׳ לדין ג נצב לדין
ואל הארץ לדין ולא יוכל לדין

שכינתא אתי בצרתא ופורענותא
בעלמא בגין לא טבא לבר צדיקיא
ויצלון קדם מרי עלמא והוא מרחם
עליהון: אלפרח כחלא דרנא אפצל מן
אלסרור בהא לאן מע תגייר אלסחנה יצלח
אלקלב: לב חכמים בבית אבל ולב כסילים
בבית שמחה: ליבא דחכימיא אינון
על בית מקדשא ולב שנואין בחדות
בית ליצנותהון ואכלין ושתן ומתפנקין
ולא יתיבון על לבהון סיגוף אחיהון
וקלב אהל אלעלם פי מחל אלמאתם
וקלב אלגאהל פי מנזל אלטרב ואלפרח:
טוב לשמע גערת חכם מאיש שמע
שיר כסילים: טב למיתב במדרש בית
אולפנא למשמע טב גבר חכימא באו
באוריתא מגבר דאזיל למשמע קל
טבלא דשטין: וסמאע אנתהאר
אלעלם וזגרתה אפצל מן סמאע נשיד
אלגהאל: כי כקול הסירים תחת הסיר כן
שחק הכסיל וגם זה הבל: ארום כקל
קבלת כובין דאתקדין תחות דודא
הכדין קל חוכא דשטיא ואף הדין
הבל: לאן צחכהם וטרבהם ישבה
צות אלאשואך תחת קדור אלוקיד והדא

איצא מסתחיל: כי העשק יהולל חכם
ויאבד את לב מתנה: ארום אניסא יתהל
חכימא בגין דלא אזיל באורחתיה
ומהובד במלוי בישיא חכמת ליב
חכימיא דאתיהיבת ליה מן שמיא:
ואלגשם יסכת אלעלם ותדהב באלקלב
אלעטאיא: טוב אחרית דבר מראשיתו
טוב ארך רוח מגבה רוח: טוב סוף
עסקא מן שירוייה דבשירוייה
לא אשתמודע לגברא דטב הוא וטב
קדם יוי דשליט ברוחא ומכביש ית
יצריה מגבר דאזיל בגסות רוחא:
וכיר עואקב אלאמור מן אואילהא
ואנאה אלרוח ואלתמהל אחמד מן אל
כבריא ואלאעגאב: אל תבהל ברוחך
לכעוס כי כעס בחיק כסילים ינוח:
ובעדן דתיתי עלך אוכחותא מן ש
שמיא לא תבהל בנפשך למרתח
למימר פתגמי סרבנותא כלפי
שמיא ארום אין אנתא סביל ושתיק
ישתביק לך חובך ואין אנתא מסרב
ומרתח דע ארום רתחא בעטית שטיין
ינוח עד דישיצי יתהון: לא תבאדר
ברוחך לאלכרם ואלסכט פאנה אנמא

ג׳ · ב׳ · ב׳ · חד · ח״ס · וחד · מ״ל · ברך · מ״ל

ו׳ חס בכת׳ וכל נביא דכות׳ במ׳ במ״ל הראיס בשחוק שמשון סהיתנ׳

יש ואפת׳ ׳ וד׳ חס בכת׳ שחק לרעהו אהיה גם בשחק יכאב לב כן שחק הכסיל הייתי שחק לכל עמי ס׳ בקול ׳ ואשמע את קול כנפיהם גם וקול כנפי הכרובים
והנה כבוד אלהי ישראל בקול מרכבות בבו ואמהותיה מנהגות כי בקול חרדים וגוית כתרשיש ופנו

יחל ענד אבהו׃ אל תאמר מה היה
שהימים הראשנים היו טובים מאלה
כי לא מחכמה שאלת על זה׃ ובעידן
עקתך לא תימר מן קדמת דנא טב
בעלמא דיומין קדמאי הוו טבין
ואנשי דרא ההוא שפירי עובדא יתיר
מן אלין בגין כין טבא הוא מטי להון
ואנתא לא על חוכמתא שאילתא על
דנא׃ לא תקול מא כאן פי אלזמאן אלמ
תקדם כאן אפצ׳ל מן הדא פאנך לא
תסאל ען הדא מן חכמה׃ טובה חכמה
עם נחלה ויתר לראי השמש׃ טבתא
חכמת אוריתא עם אחסנת ממונא
ויתיר למהוי גבר מיד כר בענותנותא
עם גבריא דיירי ארעא דחזן טב
וביש תחות שמשא בעלמא הדין׃
מא אג׳וד אלחכמה מע אלנחלה ופאצ׳ל
הא לנאצרי אלשמס׃ כי בצל החכמה
בצל הכסף ויתרון דעת החכמה תחיה
בעליה׃ ארום היכמא דמסתתר גברא
בטלל חוכמתא הכדין מסתתר בטלל
כספא בעידן דיעביד מנהון צדקתא
ומותר מנדע חכמת אוריתא תחיית
מרהא מן בית קבורתא לעלמא דאתי׃

לאן בצ׳ל אלחכמה צ׳ל אלמאל ותפצ׳יל
אלמערפה אן אלחכמה תחיי ארבאבהא׃
ראה את מעשה האלהים כי מי יוכל
לתקן את אשר עותו׃ הוא מסתכל
בעובדא דיי׳ וגבורתיה דעבד ית
שמשא וית גובינא וית חגירא למהויהון
פרישין בעלמא ארום מן הוא חכימא
דייכול לתקנא ית חד מנהון דמרי
עלמא עוותיה׃ תאמל פעל אללה פמן
דא יטיק אצלאח מא ג׳יירה ושושה׃
ביום טובה היה בטוב וביום רעה
ראה גם את זה לעמת זה עשה האלהים
על דברת שלא ימצא האדם אחריו
מאומה׃ ביומא דיוטיב לך יי׳ תהא
אף אנתא בטיבותא ותוטיב אף אנתא
לכל עלמא בגין דלא תיתי עלך יום
בישא חזי ואסתכל דאף ית בין כל
קביל דיעביד יי׳ בגין לאוכחא אנשי
עלמא מן בגלל דלא ישכח אנש
בתרוהי מדעם ביש לעלמא דאתי׃
וכן ענד אלנעמה ואלרכא פי נעים ואנט׳ר
ליום אלשדה ואלבוס פאן הוא מקאבל
להדא צנעה ארב מן אג׳ל אן לא ילחק
אלאנסאן שיא פי אתרה׃ את הכל ראיתי

ויתרון ג׳ ומ׳ וסימנ׳ ויתרון ארץ ויתרון דעת ויתרון הכשיר חכמה ׃ תחיה ג׳ וסימנ׳ מכשפה לא תחיה לא תחיה כל נשמה החכמה תחיה בעליה ׃

בימי הבלי יש צדיק אבד בצדקו ויש
רשע מאריך ברעתו ית כולא חזית ביומי
הבלותי דמן קדם יי מתגזרן טב וביש
למהוי בעלמא על עיסק מליא דאתגליאו
בהון בני אנשא דאית גבר זכי אביד
בצדקותיה בעלמא הדין וחובוהי נטירין
עלוהי לעלמא דאתי לאתפרעא מניה
ליום דינא רבא וגמיע הוא עאינת פי
איאס הכאי פרב צאח תליית בצלאחה
ופאסק ממהל לה פי צלמה אל תהי
צדיק הרבה ואל תתחכם יותר למה
תשומם לא תהי זכאי יתיר בעידן
דאתחייב קטול בבי דינך בגין לחוסא
עלוהי למקטליה ולא תתחכם בכיך
יתיר בחכמת רשיעא דקימין בתלך
ולא תוליף אורחתהון למא דין תצדי
ית אורחתך ולא תכרקן כתירא פי צל
אצלאח ולא תתחכם נעמא פוגב א
תוחש ולאנטוא אל תרשע הרבה
ואל תהי סכל למה תמות בלא עתך
לא תהך בתר הרהורי ליבך לאתחייבא
לא תרחיק ית אורחתך מבית אולפן
אוריתא דיי למהוי שטיא למא דין
אנתנא גריס מותא לנפשך ויתקצרון

שני חייך ללמת עד דלא ימטי זמנך
ללמת ולא תמען פי אתעדי ולא תכון
גאהלא פתסתוגב אמות פי גיר וקתך
טוב אשר תאחז בזה וגם מזה אל
תנח את ידך כי ירא אלהים יצא את
כלם טב דאת אחיד בעסקי עלמא
הדין למגמל טבא לנפשך באורח
תגרתא ואף מדין ספר אוריתא לא
תשבוק חולקך ארום גבר דחיל מן
קדם יי נפיק ית ידי חובת כולהון
ואצלח לתתמסך בהדא ולא תתרך
ידך ען הדא לאן מתקי רב יאתי
אוגב ען כלאהמא החכמה תעז
לחכם מעשרה שליטים אשר היו
בעיר וחכמת יוסף בר יעקב אסתייעא
עלוהי לחכמתיה כל קביל עסרתי
אחוהי צדיקיא די שליטין בדחלתא
דיי ולא שלט בהון יצרא בישא כעין
דהוו ית בין בקרתא דמצרים ולא קטלו
ית יוסף אחוהון דהוו מצער להון
בזמנא בקל מלוהי וחכמתא תסייע
לחכימא די יכבוש ית יצריה בישא
מטול דלא למחטי יתיר מן גבורתא
עסרתי בני יעקב דהוו בשכם קרתא

תנח ג׳ וסימנ׳ וגם מזה אל תנח מקומך אל תנח בבקר זרע את זרעך ׳ וחד ותנח בגדו אצלה ׳ עתך ב׳ חד חס׳ וחד מל׳ וסימנ׳ והיה אמונת
עתיך למה תמות בלא עתך קדמג׳ מל׳

רבתא וקטלו כל דבורא לפתגם דחלב
ובתר כדין לא כבשו ית יצריהון אלהין
זבינו ית יוסף אחוהון בעשרין כסף׃
לחכמה תעז לחכים אכתר מן עדה
לצולטאן ארא כאנו פי מדינה׃ כי
אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה
טוב ולא יחטא׃ ארום לית גבר זכאי
בארעא דיעביד טב כל יומי חיוהי
ולא יחוב קדם יי׳ אבל גבר דייחוב
שחמי ליה למהדר בתיובתא עד
דלא ימות ומעדומא אנסאנא צאלחא
פי אלדניא יפעל אלכיר ולא יגוז עליה
אלכטא׃ גם לכל הדברים אשר ידברו
אל תתן לבך אשר לא תשמע את
עבדך מקללך׃ אף לכל מליא דימללון
לך רשיעא לא תמסר ליבך לקבלותהון
דלא ייתון יומא דתשמע ית עבדך
יילוט יתך ולית לך חילא לאשתיזבא
מן ידוהי׃ ולא תגעלן ביך לגמיעמא
יתכלם בה מן אלכלאם אן לא תסמע
עבדך יסבך׃ כי גם פעמים רבות ידע
ג׳ אתה ק׳ לבך אשר גם את קללת אחרים׃ ארום
חמי לך למצדק ית דינא בזמן דילוט
לך גבר זכותך דאף זמינין סגיאין

ייד לבך דאף אנתא הויתא לט גברין
אחרנין׃ פאנה מרארא כתירה תעלם
ו׳ ב̇ אנך תסב גירך׃ כל זה נסיתי בחכמה
אמרתי אחכמה והיא רחוקה ממני׃
כל דא אמרית בחנית בחוכמתא אמרית
במימרי בחכמתי אחכום אף כל
חכמת אוריתא והיא רחקת מני גמיע
הדא לאמור אכתברתהא באלחכמה
וקלת צאננא אתחכם ואצל אליהא
פאדא בהא בעידה מני׃ רחוק מה שהיה
ועמק עמק מי ימצאנו׃ הא כבר את
אתרחק מבני אנשא למידע כל מה
דהוה מן יומא עלמא ודיומא דמותא
ודיומא דייתי מלכא משיחא מן הוא
דישכחינה בחכמתיה׃ אן מא כאן
בעידא ועמיק לסחיק מן דא ילחקה׃
ב̇ חד ל̇ סבותי אני ולבי לדעת ולתור ובקש
מל̇ ה׳ חכמה וחשבון ולדעת רשע כסל
וחד חס והסכלות הוללות׃ חזרית אנא לשבחא
בלבי ולמידע ולאללא ולמתבע
חכמתא וחושבן אגר עובדי צדיקיא
ולמידע פורענותא חובת שטיא
וסכלתנותא לחלתא דמלכותא׃ צרפת
קלבי לאמערפה וטלב אלחכמה ואלחוק

סבותי ב̇ חד מל̇ וחד חס וסימנ׳ אנכי סבתי בכל נפש סבותי אני ולבי ׳ וחד וסבות אני ליאש ואנון בתרין לשנן ה׳ ובקש ל̇ וחמש ל̇ פ׳

ומעפרפה פנון לגהל ולסכף ולרעונה
ומוצא אני מר ממות את האשה אשר
היא מצודים וחרמים לבה אסורים
ידיה טוב לפני האלהים ימלט ממנה
וחוטא ילכד בה ואשכחית אנא פתגם
במריר על אנש יתיר מן מריר יום
מותא ית אתתא דהיא עבדא עובדין
עקין סגיאין לבעלה ומצדתן ותקלין
אית כפיפת ידהא כנין דלא למפלח
בהון תקין קדם יי גבר דיפטור יתה
בגט פיטורין ומישתיזב מינה וחייבא
קדם יי דיסבינה ויתלכד בה. פאלפית
אשד ואמר מן אלמות אלמראה אלדי
הי כאלמצאיד וקלבהא כשבאך
וידיהא סגון פאלמרצי ענד אללה ינגו
מנהא ויתכלץ ואלכאטי ינתשב מעהא
ראה זה מצאתי אמרה קהלת אחת
לאחת למצא חשבון אשכחית אמר
קהלת דמתקרי שלמה נביא מלכא
דישראל בוונית מזליא חדא עם חב
חברתה למשכח חושבן אנשא מא
יהי בסופהון יקואל גאמע אנטר אי
הדא אוגה אלדי וגדתה אן אצאפה
אלאשיא בעצהא אלי בעץ יוגד מנהא

אלגרץ׳ אשר עוד בקשה נפשי ולא
מצאתי אדם אחד מאלף מצאתי
ואשה בכל אלה לא מצאתי ואית
פתגם אוחרן דעוד תבעת נפשי
ולא אשכחית גבר שלים וזכאי בלא
חבילה מן יומי אדם עד דאתיליד
אברהם צדיקיא דהשתכח מהימן
וזכאי ביני אלף מלכין דאתכנשו
למעבד מגדלא בבבל ואתתא בכל
אלין נשיהון כשרה לא אשכחית
אלדי טלבתה נפסי זיאדה ולם אלחקה
עלא אלתיארי אני וגדת אנסאנא
ואחדא מן גמלה אלעדד אלכתיר
ואמראה פי גמיעהם לם אגד. לבד
ראה זה [illegible]צאתי אשר עשה האלהים
את האדם ישר והמה בקשו חשבנות
רבים. לחוד חזיתי אשכחית דעבד
יי ית א[illegible]דמאה תקין קדמוהי
וזכאי וחויא וחוה אטעיוהי למיכל
מן פירי דאכלין פירוהי חכמין בין
טב לביש ואינון תבעו למשכח חש
חשבונין סגיאין לאיתאה מחתא על
דיירי ארעא וגרמו לאסתקפא עלוהי
יומא דמותא ולכל דיירי ארעא לכן

כל קהלת חוטא ברמז חד וחוטא ילכד בה. וכל קרי׳ דכות׳ חוטא בתלתין ניקוטין בר מן חד כי הנער בן מאה שנה ימות והחוטא. — אמרה קהל׳

אנצרא לא הוא אוגה אלהי וגרתה אן
אלה כלק אלאנסאן סארגא קיומא והו
קראבת גא וגוד אתדאביר אגלילה׳
מי כהחכם ומי יודע פשר דבר חכמת
אדם תאיר פניו ועז פניו ישנא׳ מן
הוא חכימא דיכול למקם כל קבל
חכמא דיי ולמדע פשר מלין דנביא
סומכא דגבר חכים תנהר זיו אפוהי
בינני צדיקיא וחצון אנפין מתחלפין
אורחתיה מטב לביש׳ מן יקארן ׳א
חכים ומן יערף שרח אלמעאני פחל
פחכמתה תצי וגהה ואוקח ית גייר
צפיקה׳ אני פי מלך שמור ועל דברת
שבועת אלהים׳ הוי זהיר ית פומך
על גזירת מלכא למיטר מא דיפקדינן
ועל עיסק מומתא דיי אזדהר׳
דלא תומי בשום מימריה על מגן׳
אנא אחפץ חרז כלאם אלמלך ועלי
כבר עהוד אלהי׳ אל תבהל מפניו תלך
אל תעמד בדבר רע כי כל אשר
יחפץ יעשה׳ ובעדן רגזא דיי לא
תנוח בדיל דלא לצלאה קדמוהי
איזיל צלי ותבעי רחמין מנה בגין
דרא דלא תקום בפתגם ביש ארום
רבון כל עלמא יי׳ בכל די יצבי יעביד׳
לא תבאדר באלמסיר בין ידיה ולא
תקול עלי אמר סו לאן גמיע מא יריד
יפעלה׳ באשר דבר מלך שלטון ומי
יאמר לו מה תעשה׳ באתרא דאתגזירת
מימרא דמלכא דשליט על עלמא
מתעבדא בבהילו ומן הוא גברא די
ימחא בידיה ויימר ליה מא עבדת׳ וחית
כלאם אלמלך ואלסולטאן ואלקווה ולאמן
יצרפה ענה ויקול לה מא דא תפעל׳
שומר מצוה לא ידע דבר רע ועת
ומשפט ידע לב חכם׳ לבי דנטר פיקודי
דיא דיי׳ ולא ינדע מדעם ביש לעלמא
דאתי ועידן צלותא ודין דקשוט
אשתמודע בלב חכימא׳ ואלמרתצד
אוציה ואלחארז להא גיר עארף
בשאמר ארדי וקלב אלחכים יערף
אוקת ואלסירה אלמואפקה לכל שי׳ כי
לכל חפץ יש עת ומשפט כי רעת
האדם רבה עליו׳ ארום לכל עסקא
אית עידן טב וביש ועל דין קשוט
איתדן כל עלמא וכד אתגזר קץ יי
למהוי פורענותא בעלמא על חובת
אנשין עבדין בישא דסגיאה עלוהי׳

שבעת ה׳ שבעת יי׳ תהיה כל בדר וכל שבעת אסר על שבעת יי׳ אשר בינתם ומדוע לא שמרת את ועל דברת שבועת׳ וחד ושבעת שקר
אלתאהבו׳ כל משלי וקהלת יודע מל במע׳ חס בפשע ארץ ידע צדיק דין דלים כי אינכו ידע

פאן לכל אמר וטר וזקת מוגור ורתבת
ושרה לאנסאן אלגלילה עליה כי איננו
ידע מה שיהיה כי כאשר יהיה מי יגיד
לו ארום ליתוהי חכים למידע מא
עתיד למהוי בסופיה עלוהי ארום
דיהא רעוא מן קדם יי לאבאשא
ליה מן הוא דיחוי ליה לאנה לא יעלם
אלמתכוון בעדה מן אלאמור ולא מן
יכברה כמא יכון מנהא אין אדם
שליט ברוח לכלוא את הרוח ואין
שלטון ביום המות ואין משלחת
במלחמה ולא ימלט רשע את בעליו
לית אנש דשליט ברוח נשמתא דחיי
בגין דלא יפוק מן גופא דאנשא ולית
שלטנא ביומא דמותא לשיזבא גבר
לחבריה ולית כלי זינא מסייעין בקרבא
ולא ישיזיב חוב ית מרוהי ביום דינא
רבא ולא יתסלט עלא ארוח פי צבטהא
ויסגנהא ולא סולטאן לה פי יום אל
ממאת ולא סלאח פי וקת אלחרב ולא
סלאח פי וקת אלחרב ולא תנגי אלגלבה
ואנגדה לארבאבהא את כל זה ראיתי
ונתון את לבי לכל מעשה אשר
נעשה תחת השמש עת אשר שלט

האדם באדם לרע לו ית כולא דין
חמית דהוות בעלמא ויהבית ית לבי
למנדע ית כל עובדא דאתעביד
בעלמא תחות שמשא בעידן די
ישלוט אנש באנש לאבאשא ליה
גמיע הדא תאמלת וגעלת לי עמל
אלמעמול דון אלשמס וקת תסלט אלאנסאן
עלא צאחבה ליסי איה ויוריה ובכן
ראיתי רשעים קברים ובאו וממקום
קדוש יהלכו וישתכחו בעיר אשר
כן עשו גם זה הבל ובקשטא חזיתא
דאתקברו ואשתיציאו מן ארעא
ומאתר קדיש דצדיקיא שריין
תמן ואזלו לאתוקדא בגיהנם ואתג׳
ואתנשיאו מן ית בני קרתא והוא כמא
דעבדו אתעביד להום אף דין הבלו
וחיניד שאהדת אלצאלמין מדפונין
והם קד אנקלבו וכאן דהאבהם מן
מוצע רפיעה ונסיו פי מדנהם אלדי
כאנו יפעלונה ואן הדא למסתחיל
אשר אין נעשה פתגם מעשה הרעה
מהרה על כן מלא לב בני האדם
בהם לעשות רע מן בגלל דלא
מתעביד פתגם פורענות לשיעיא

לרע ג וסימנ׳ גר יתום ואלמנה ולא שמעתם אלי כאס יי אשר שלט האדם באדם ה׳ כל משלי וקהלת יודע מל׳ במ״ג חס בפשע ארץ
ידע צדיק דין דלים כי איננו ידע ה׳

כפריע על עובדיהון בישא בגין
מן אתמלי ליבא דבני אנשא בהון
למעבד ביש בעלמא הדין ולמאלס
ינפל בסרעה אמר פעל אשר פמן
אגלה מלית קלוב אנאס גראה עלי
פעל אשר אשר חטא עשה רע
מאת ומאריך לו כי גם יודע אני
אשר יהיה טוב ליראי האלהים אשר
ייראו מלפניו ובזמן דחייבא יעביד
ביש מאה שנין ומן קדם יי אתיהיבת
ליה ארכא בגין די יה... וטא וגלי
ליה ברוח קודשא וידעית אנא די יהי
טב לעלמא דאתי לדחליא דיי די
דחלין קדמוי ועבדין רעותיה לאן
אלאטי יפעל אשר מאיה עאם
לימהל לה ועלא אנה מתיקין במא
יכון מן יכון מן אכיר לאתקיא אלה
אדי יתקונה וטוב לא יהיה לרשע ולא
יאריך ימים כצל אשר איננו ירא
מלפני אלהים וטב לא יהי לרשיעא
זלא יהי להון ארכא לעלמא דאתי
ולעלמא הדין אתקטעו יומי חיוהי
זיערקון ויתלפון כטללא בגין דליתוהי
דחיל מן קדם יי ולא יכון עייא מן

אכיר ללפאסק ולא תטול מדתה לאן
אדי לא יתקי ארב כאצל אמנפי בסרעה
יש הבל אשר נעשה על הארץ אשר
יש צדיקים אשר מגיע אלהם כמעשה
הרשעים ויש רשעים שמגיע אלהם
כמעשה הצדיקים אמרתי שגם זה
הבל אית הבלו די מתגזר למהוי מתעביר
על אפי ארעא דאית רשיעיא דמטי
להון טב כאלו אינון עבדין כעובדי
צדיקיא וחמית ברוח קדשא דבישא
דמטי לצדיקיא בעלמא הדין לא על
חוביהון אלהין למגבי מנהון חובא
קלילא למהוי אגריהון שלים לעלמא
דאתי וטב דמטי לחייבא בעלמא
הדין לא על זכותהון אלהין למפרע
להון אגרא על זכותא קלילא דעבדו
למהויהון אכלין אגרהון בעלמא
הדין ולא ובירהון חולקהון לעלמא
דאתי אמרית במימרי אף דין הבלו
תם מוגור אמר מסתחיל פימא ינפעל
פי דאר אדניא ולאך אן כעץ אצלחין
ינאלהם פעל אטלחין ובעץ אטאלחין
ילחקהם פעל אצלחין והדי מסתחיל
ושבחתי אני את השמחה אשר אין

השמחה ג וסימנ׳ לא הגדלת השמחה ושבחתי אני ואין העם מכירים קול השמחה ס״ס וטוב יז ויצמח תהום בכל הדרך אדמונ׳ ואמר
נא ורוח לשאול אמיש עורנו וינחמו ועמהם יגיע לעיס רש שמח לעינים לרשע משנהם ס״ס

טוב לאדם תחת השמש כי אם לאכל
ולשתות ולשמוח והוא ילונו בעמלו ג
ימי חייו אשר נתן לו האלהים תחת
השמש׃ ושבחית אנא ית חדות אוריתא
ארום לית טב לאנש בעלמא הדין תחות
שמשא ארום אלהין למיכל ולמשתי
ולמחדי בטורחיה ובחולקיה דאתיהיב
מן שמיא ולא יושיט ידיה בחטופין
ואנסא והוא ילוינה לעלמא דאתי
ויקביל אגר שלים על טרחיה דטרח
בשלימותא כל יומי חיוהי דיהב ליה
יי בעלמא הדין תחות שמשא ולקן
פצלת אלפרח אין ליס ללאנסאן אפצל
תחת אלשמס מן אן יאכל וישרב
ויפרח והו אלדי יצחבה ויסייעה מן
גמיע כדה איאם עמרה אלדי רזקה
אללה תחת אלשמס׃ כאשר נתתי את
לבי לדעת חכמה ולראות את הענין ג
אשר נעשה על הארץ כי גם ביום
ובלילה שנה בעיניו איננו ראה׃ כמא ה
דיהבית ית לבי למנדע חוכמת אוריתא
ולמחזי ית גוון דאתעביד על ארעא
ארום אף חכימיא די יצבי למעסק
באוריתא ולא שכחא חכמא טורחא

הוא ליה ארום אף חכימיא לא ינוח
ובליליא שינתא בעינוהי לא חזי׃ ענד
מא געלת קלבי למערפה אלחכמה
ומשאהדת אלענא ואלשקא אלמנפעל
פי דאר אלדניא פלא ליל ולא נהאר
ינטר ראחה ולא נום יעאס׃ וראיתי את
כל מעשה האלהים כי לא יוכל האדם
למצוא את המעשה אשר נעשה
תחת השמש בשל אשר יעמל האדם
לבקש ולא ימצא וגם אם יאמר
[illegible] לא יוכל למצא׃ וחזית
אנא ית כל עובד גבורתא דיי ארום
לית ילו הוא ולית רשו לאנש לאשכחא
ית עובד אוריתא דיני דאתעביד
בעלמא הדין תחות שמשא כד
יטרח אנש למתב בעלמא דעתיד
למהוי בסוף יומיא לית ליה רשו
למשכחיה ותאמלת גמיע פעל אללה
פאן לא יטיק אלאנסאן לידרך כנה
אלעמל אלמעמול דון אלשמס בסבב
אן ישקא אלאנסאן באלבחת ואלטלב
ולא יגדון ואן רגב אלעאלם לידרך לם
ימכנה אלוצול אליה׃ כי את כל זה נתתי
אל לבי ולבור את כל זה אשר ד

יז
פיס
לא
ולא
לא ב
מל
ממצוא
חפיך

יז פיסו לא ולא לא באמצע פיסוקי׃ ויען משה ויאמר ויאפו את הבצק נעברה נא בארצך ויענך וירעבך רק לא ירבה לו סוסים ותאמר לו אשתו וגם מנה ישוא
כי וצר ידי ישאהו על כתף יסבלהו כי אויל עמי כחשו ביד הנני על נבאי לכן חי אני נאם אדני יהוה האבן דם והיה מספר בני ישראל וראיתי את כל מעשה
האלהים ח׳

הצדיקים והחכמים ועבדיהם ביד
האלהים גם אהבה גם שנאה אין יודע
האדם הכל לפניהם׃ ארום ית כל דין
יהבית על לבי ולמבלש ית כל דין
די צדיקיא וחכימיא ותלמידיהון
דמשעבדין להום על עסק אוריתא
מסירין בידא דיי ומיניה אתגזר
על כל עלמא מא יהא ביומיהון אף
רחימתא די ירחמינון גבר אף סנאתא
די יסנינון גבר לית נביא בעלמא
דינדע מא די יהא באנשא כולא
במזלא אתגזר למהוי קדמיהון וגמיע
הדא געלת [illegible] אן
לצלחין [illegible] אלהם ביד
אלהו ומחב [illegible] י לא
יעלם בהא לאנסאן גמיעה מקדם
בין אידיהם׃ הכל כאשר לכל מקרה
אחד לצדיק ולרשע לטוב ולטהור
ולטמא ולזבח ולאשר איננו זבח
כטוב כחטא הנשבע כאשר שבועה
ירא׃ כולא במזלא תליא ומן שמיא
אתגזר מא דעתיד למהוי לכולא
ארעלון חד לזכאה ולחייבא לדתקנן
אורחתיה ולמדכי נפשיה ולמסאב

נפשיה ולמקריב נכסת קדשין ולדלית הוי
מקריב נכסת קדשין מטבא כחייבא
כגברא דיומי לשיקרא כגבר דמומתא
דחיל וקר אסתוא לכל פי מא יערץ
לכל וערץ ואחד יציב לגמיע לצלח
ולטלח ולכייר ולטאהר ולנגס ולמק
רב לקראבין ולגיר מקרבהא לפאצל
כלבאט לחאת כלדי יחדר לימין׃ זה
רע בכל אשר נעשה תחת השמש
כי מקרה אחד לכל וגם לב בני האדם
מלא רע והוללות בלבבם בחייהם
ואחריו אל המתים׃ דין מזל ביש בכל
עלמא בכל דיתעביד תחות שמיא
ארעון חד לכולא לכל דיירי ארעא
ואף לבא דבני אנשא אתמלי ביש
על דא וחלחלתא בליבהון כל יומי
חייהון ובתר סופיהון דאנסא נטיר
לאתוכחא עם מיתיא כדין חייביא
הדא שריר פי גמיע ל[illegible]צנעאת
תחת לשמס פי מא עלץ ואחד יציב
לגמיע וקלוב לנאס מלית שרו וגנזה
פי חיאתהם לחא באתמתהם לי למותי
כי מי אשר יבחר אל כל החיים יש
בטחון כי לכלב חי הוא טוב מן האריה

חטא כחטא ג׳ חס הו׳ גו׳ תטא אשר חטא עשה רע כטוב כחטא ׳׳ לטוב ב׳ דגש לטוב בעיניהם תהיינה לנשים מקרה אחד ׳ וחד ולטוב
רע ׳׳ בטחון הבטחון ג׳ ומה הבטחון וחבירו אל כל החיים יש בטחון ׳׳

המית ארום מן גברא דיתבחר לכל
פתגמי אוריתא ולמקני חיי דעלמא
דאתי אית ליה סבר ארום כלבא חייא
הוא טב מן אריא דהוא מית פאן מן
דאיתוהי בנא חייא לה רגא ותכלאן
פלאתלאה בכלב חי אפצל מן ואתלאף
באסר מית׃ כִּי הַחַיִּים יוֹדְעִים שֶׁיָּמֻתוּ
וְהַמֵּתִים אֵינָם יוֹדְעִים מְאוּמָה וְאֵין
עוֹד לָהֶם שָׂכָר כִּי נִשְׁכַּח זִכְרָם׃ ארום
צדיקיא ידעין דאם יחובון עתידין
למהויהון חשיבין כמיתיא לעלמא
דאתי בגין כין נטרין אורחתהון ולא
חייבין ואם תייבין בתיובתא וחייביא
ליתיהון ידעין מד עם טב על דלא
אוטיבו עובדיהון בחייהון דליתיהון
ידעין מד עם טב לעלמא דאתי ולית
להון אגר טב בתר מותיהון ארום
אתנשי דוכרנהון מביני צדיקיא
לאן ואוויא יעלמון אנהם ימותון
ואמותא לא יעלמון שיא ולא להם
רבח ואנסי דכרהם׃ גַּם אַהֲבָתָם
גַּם שִׂנְאָתָם גַּם קִנְאָתָם כְּבָר אָבָדָה
וְחֵלֶק אֵין לָהֶם עוֹד לְעוֹלָם בְּכֹל אֲשֶׁר
נַעֲשָׂה תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ׃ בתר מותיהון

דרשיעיא לית להון צרוך אף רחמתהון
אף סנאתהון אף קנאתהון הא כבר
הובדא מן עלמא וחולק לית להון
עוד עם צדיקיא לעלמא דאתי ולית
להום הנאה מן כל דמתעביד בעלמא
הדין תחות שמשא ומחבתהם
ובגצתהם וגירתהם קד דהבת ולא
חט להם אבדא פי גמיע מא יצנע
תחת אלסמא
לֵךְ אֱכֹל בְּשִׂמְחָה לַחְמֶךָ
וּשְׁתֵה בְלֶב טוֹב יֵינֶךָ כִּי כְבָר רָצָה
הָאֱלֹהִים אֶת מַעֲשֶׂיךָ׃ אמר שלמה
בנבו׳ [illegible] יר מרי עלמא
למימר לכל [illegible] יקיא באנפי
נפשיה את [illegible] חדוה לחמך
דאתיהיב לך על לחמך דיהבת
לעניא וחשיכיא דהוא כפין ושתי
בלב טב חמרך דאצנע לך בגן עדן
חלף חמרך דימזגתא לעניא ולחשיכא
דהוה צהי ארום הא כבר אתי רעוון
קדם יי עובדך טביא אמן כל בפרח
טעאמך ואשרב בקלב טייב
שראבך אד קד רצי אלה ען אעמאלך
בְּכָל עֵת יִהְיוּ בְגָדֶיךָ לְבָנִים וְשֶׁמֶן עַל

וּשְׁתֵה בלב טוב וְשֵׁבַח שביך וְשַׁלַּח לקראתם כולה מתקרי כך במשיכה ה— זה מקרא מסורס ושמן על ראשך לא יחסר בכל עת יהיו בגדיך לבנים —

183

ראשך אל יחסר׳ בכל עדן יהוין
לבושך חיורין מכל סואבת חובתא
ושמן טב רמשיח לימשח רבותא
קנא בגין דיימטון בירכן על רישך
וטיבותך לא יחסר׳ ותכון תיאבך
ביצא פי כל וקת ולא יעוז ראסך
ודהן אטייב׳ ראה חיים עם אשה
אשר אהבת כל ימי חיי הבלך אשר
נתן לך תחת השמש כל ימי הבלך
כי הוא חלקך בחיים ובעמלך אשר
ג אתה עמל תחת השמש׳ חזי חיין
טבין עם אתא דרחימתא כל יומי
חיי הבלותך דיהב יי לך במזלך
ארום הוא חולקך בחייך ובטרחותך
דאנתא טרח בעלמא תחות שמשא׳
אנצר אעיש ואחיאה מע אזוגה
אלדי אחבבת טול איאם חיאתהבאי
אלדי רזקך אלה תחת אלשמס פאנה
חצך מן אלחיאה ופי אלכד אלדי תכד
ה פיה תחת אלשמס׳ כל אשר תמצא
בפ׳ ידך לעשות בכחך עשה כי אין מעשה
וחשבון ודעת וחכמה בשאול אשר
ג׳ אתה הלך שמה׳ כל דימספקא ידך
סוף
פס למעבד צדקתא עם מסכינא בכל

חילך עיבד ארום בתר מותא לית
לגבר עובדא וחושבנא ומנדעא
וחכמתא בבית קבורתא דאת אזיל
לתמן ולא יסייעון לך אלהין עובדין
טבין וצדקתא בלחודיהון׳ וגמיע
מא אמכנת ידאך פעלה פיחאל קוותך
פאפעלה לאן לא עלם ולא חכמה
ולא מערפה פי אלתרא אלדי אנת צאיר
ראש׳ אליה׳ שבתי וראה תחת השמש כי לא
פס׳ לקלים המרוץ ולא לגבורים המלחמה
וגם לא לחכמים לחם וגם לא לנבנים
עשר וגם לא לידעים חן כי עת ופגע
יקרה את כלם׳ אמר שלמה מלכא
דישראל כד הויתי על כורסי מלכותי
אסתכלית וחמית בעלמא הדין תחות
שמשא ארום לא גיברין קלילין
כנשרא מסתייעין למרהט לאשתזבא
מן מותא בקרבא ולא גיברא מסתייען
באגחותיהון קרבא בגבורתהון
ואף לא מסתייעין בסכלתנותהון
למכנש עתרא למשכח רחמין
בעיני מלכא ארום עידן וארעותא
במזלהון יערעית כולהון׳ תם ערת
ואעתברת מא תחת אלשמס פארא

שמה יחסוף פימו ואקברה את מתי פן תשיב את בני רק את בני אשר הולדהו ויצק שמה בבאכם והנחתם ואם יצא יצא וישכבו שמה וירדו אלין ויסל
אל העליה והיה בבאו אליכן וידשוה בחילי אשר נפצו ואחמל על שם בעשרים וחמש סביב שמנה כל אשר תמצא ׳ וכל ואלה שמות ותולת כהנים
ומשנה תורה דכותהון במ״ז שם עלת תמיד וצא אהרן אנה אנחנו גם בי התאנף וזבחת פסח ושמחת מראשית

גבריותא צאר מעלומא למסתאהלה
מן דויא לכפהו וסרעה פלא ארחב
לגבא אברה ולא זארזאק לחכמא
ולא יסאר לפהמא ולא חצוה לכל
עלמא אמא אתפק לגמיעהם
עלי בכרק ואתפאק כי גם לא ידע
האדם את עתו כדגים שנאחזים
במצודה רעה וכצפרים האחזות
בפח כהם יוקשים בני האדם לעת
רעה כשתפול עליהם פתאם ארום
אף לא אשתמודע לגבר ית זמניה
בין טב לביש מא דעתיד למהוי
בעלמא ולמותי עלוהי כנוני ימא
דמתרחשין בחכא וכצפרי שמיא
דמתאחדין בתקלא כותהון מיתקלין
בני אנשא לזמן בישתא כד תפול
עליהון בתכוף ולא יעלם אנסאן
אן אגלה כאחות אמצתאד פיאתנע
מצידה וכאלטאיר אמאכוד באפך
בחסכהא אנאס מוהוקין פי אשר
וקת יקע עליהם מפאגאה גם זה
ראיתי חכמה תחת השמש וגדולה
היא אלי אמר שלמה מלכא דישר׳
אף דין חזיתי חוכמא דאתעבידת
למהוי בעלמא הדין תחות שמשא
ורבתא לותי יהדי ממא שאהדתה
חכמה דון פלך אלשמס והי גלילה
לדיי עיר קטנה ואנשים בה מעט
ובא אליה מלך גדול וסבב אתה
ובנה עליה מצודים גדלים יגוף נדשן
דמתיל לקרתא זעירתא וגברין
גיברי חילא בגווה זעירהי כמא
דקלילין זכוותהא כגו ליבא דאנשא
ויעול לות גופא יצרא בישא דמתיל
למלך רב ותקיף עלוהי אתר למיתב
עלה ודי יצבי לאצטיותיה מן
אורחן דתקנן קמי לאחדא יתיה
במצרתן דרברבין דגיהנם לאתקלותיה
שבע זמנין על חובוהי מדינה סגרי
פיהא נפר יסיר הלטהא מלך עצים
והזצרהא ובנא עליהא מעאקל
כבארי ומצא בה איש מסכן חכם
ומלט הוא את העיר בחכמתו ואדם
לא זכר את האיש המסכן ההוא
והשתכח בגו יצרא טבא מלך
חכים ואתגבר עלוהי וכבש יתיה
בחוכמתא ושיזיב ית גופא מן דינא
דגיהנם בתוקפיה ובחוכמתיה היא

חד מלי וחד חס והעיר רחבת

ואנשים י׳ מבני ישראל המשמח אלהים אשר בי יכבדן אלהים וישמע שאול כי הוא ואנשים אלמיים את אלנתן בן עכבור ואנשים צדיקים עיר
קטנה ויבא חנני ואקום לילה ... אתה ב בלתי אבקש עיר

כמא דגיברא עליר קרבא ומשיזיב
ית יתבי קרתא בחוכמת לביה ואנש
לא דכר בתר כין ליצרא טבא דשיזבת
אלהין יאמר בלביה זכאה אנא הי
כמא דיתבי קרתא לא דכירין ית
ענא דשיזיב יתהון ווגד פיהא רגלא
מהינא חכימא וכליץ תלך למדינה
בתליפה וחכמתה ולא דכרה אחד
קט ולא עלס בה: ואמרתי אני טובה
חכמה מגבורה וחכמת המסכן
בזויה ודבריו אינם נשמעים: ואמרית
אנא במימרי טבא חכמת צדיקיא
מחכמת גבורת חייבא דחוכמת
צדיקיא משיזיב לה לאנשי דריה
ותקוות רשיעא דקאים בתקוות לביה
בדיל דלא למהוי [illegible]
ליה כל חורוהי וחכמת צדיקיא ענא
מזדלזא בעיני רשיעא ובעדן
דיובח יתהון על עובדיהון בישיא
פתגמיא כהותא לותהון לא מקבלין
קדם מרי עלמא יתיר מן קבלת קל
גברא רשיעא דהוא שליט על
שטין דפגין ולא מתקבלין פצרת
אקולאן לחכמה אפצלמן לגבורוה

ועלאאן עלס למהין מסתהאן וכלא
מה גיר מקבול: דברי חכמים בנחת
נשמעים מזעקת מושל בכסילים:
ומעה כלמאת לחכמא לתי הי כרפק
והדו מקבולה אזיר מן אעלאן ציחה
סולטאן לגהאל: טובה חכמה מכלי
קרב וחוטא אחד יאבד טובה הרבה:
טבא חוכמת חכימא בעידן עקתא
יתיר מן כלי זינא בעידן אגחות
קרבא וגבר חייבא דאית בדוא גריס
להובדא טבתא רבתא מן עלמא:
ולחכמה אגוד מן לת לחרב ולאטי
ואחד יפסד לכתיר מן לנעמהי: זבובי
מות יבאיש יביע שמן רוקח יקר
מחכמה מכבוד סכלות מעט: יצרא
בישא דשכין על תרעי ליבא הי
כדיבבא וגרים מותא בעלמא על
דמסר חכימא בעידן דחטי ומחביל
שמא טבא דהוא דמי מן קדמת
דנא למשח רבותא דמבסם בבסמין
וכמה יאי ויקיר ויתיר מן חוכמת
חכימין ו[illegible]רין גבר דטפשותיה
זעיר וקליל: וכמא אן לדבאב למית
יעתן ותנפט דהן לעטאר כדאך

תפולת מל בליש וסימנ תתתי ונטשתיך על הרי על פני וכל חומה לארץ כתפי לעת רעה כשתפול כי נפול תפול לפנין דמגלה

יפסד אלגליל מן אלחכמה ואלוקאר אלסכף
אלקליל: לב חכם לימינו ולב כסיל
לשמאלו: ליבא דחכימא למיקני
אוריתא דאתיהיבת מימינא דיי
וליבא דשטיא למקני נכסין דכסף
ודהב: תפטן אלחכים ועלמה חאצר
בימינה ופטנה אלגאהל מתאכרה
ביסארה: וגם בדרך כשהסכל הלך
לבו חסר ואמר לכל סכל הוא: ואף
באורחתא סריבן בעידן דשטיא
אזיל לביה חסיר מן חכמתא ועביד
מלין דלא תקנין לאתעבדא וכולא
אמרין דשטיא הוא: ואיצא פי אלטריק
אלדי יסיר ליה אלגאהל ינקץ עקלה
אי אן יעלן כגהלה אלי גמיע אלנאס
אם רוח המושל תעלה עליך מקומך
אל תנח כי מרפא יניח חטאים גדולים
אם רוחא דיצרא בישא מתיל בך
ומיתגבר למיסק עלך אתלך טב
דהויתא נהיג למקם ביה לא תשבוק
ארום פתגמי אוריתא אתברייאו
אסו בעלמא למ[illegible] אנשי מן
קדם יי חובין רברבניין אן ארתקא
אליך המתסלטאן פלא תצייע מחלך

לאן אלתראכי יצע אלכטא אלכתירי
יש רעה ראיתי תחת השמש כשגגה
שיצא מלפני השליט: אית ביש
דחזית בעלמא תחות שמשא ומחזקא
בעלמא כפתגמא דשלותא דנפקא
מהחצפא על גברא מן קדם שלטון
מוגוד באס שאהדתה תחת אלשמס
מוגודא מתל אלסהו אלמצדר מן ידי
אלמלך: נתן הסכל במרומים רבים
ועשירים בשפל ישבו: יהבית ארום
רשיעא למהוי בריא במזליה ומשמיש
באצלחותיה מן שמי מרומא ואלותיה
גותנין וסגיאין ועמא בית ישראל
מישתעבדין תחותוהי בגלותא
ומן סגיאות חוביהון עתירי נכסין
[illegible] ובמכובתא יתבין בני
עממיא ולקד נאר אלעקל פי ארפע
אלמנאזל ואלאגניא דונה פי אלספל
גאלסין: ראיתי עבדים על סוסים
ושרים הולכים כעבדים על הארץ:
אמר שלמה ברוח נבואה חמית
עממיא דהוו משתעבדין לעמא
בית ישראל מתגברין ורכבין על
סוסון כארכונין לעמא בית ישראל

ישבו ג̇ חרדות ילבשו על הארץ ישבו ובנן בתים ולא ישבו ועשירים בשפל ישבו ׳ וחד ויאמר שבו פה וישבו ח׳ ג̇ פסוקי בסיפ מטע יש רעה
חולה יש רעה יש רעה ׳ קדמיה ראיתי תחת השמש ׳ תנינ ותליתי אשר ראיתי תחת ח׳

ורברביהון אזלין הי כעבדין על
ארעא ואית עבידא רבא ערלא
אבילו וריסא סאירין כלעביד עלא
וארעי חפר גומץ בו יפול ופרץ גדר
ישכנו נחש. ענא מרת דינא וכין
אמרת אינון גרמו להון כלרא הי
כמא דגבר כדי שוחה בפרשת ארחא
ביה אתחייב למיפל ואומא דעברת
על גזירת מימרא דיי ותקפו גזירא
דעלמא נפלו ביד מלכא רשיעא
דנכית להום כחויא מן אחת פרהותה
וקעפיהא ומן תלם גדרא לדרגה
אחייה. מסיע אבנים יעצב בהם
בקע עצים יסכן בם. אמר שלמה
גלי קדמי דמנשה בר חזקיהו עתיד
למחב ולמסגד לצלמיא דאבני
בגין כין יתמסר ביד מ... ...ור
ויכפתיניה בזמין על דאקל פתגמא
דאוריתא דכתיבין בלוחי אבניא
מן עקריהון בגין כין יצטער בהון
ורב שקי אחוהי עתיד למסגד לצלמא
דקיסין ולמשבוק פתגמי אוריתא
דאתיהבין בארונא דקיסי שיטים
בגין כין עתיד לאתוקדא בנורא על

ידי מלאכא דיי ומנתקל לחגארה
ישקא כהא ומן שקק לאחטאב
יתאורא בהא. אם קהה הברזל והוא
לא פנים קלקל וחילים יגבר ויתרון
הכשיר חכמה. וכד יהוון עמא
בית ישראל ויתעברון שמיא תקיפא
כפרזלא מלאחתא מטרא דהוא
דרא דלא צלי קדם יי בגין כין אתק
לקל כל עמא בכפנא וכד תייבין
מתכנשין אוכלוסין אוכלוסין
ומתגברין על יצריהון וממנן פר
פרזיליהון למבעי רחמין מן אלה
שמיא אית בהון דעוא על מותר
אכשרות חכמתהון. לאסימא אן
אתראס אחדיד ופלדון אן יגייר
לה וגהא פאקוי ואגהד יכתר ויגלב
ופצל אסאעי פי אנגאח אחכמה.
אם ישך הנחש בלוא לחש ואין
יתרון לבעל הלשון. כד מתגרן חיון
קלין לטרקא ולנזקא בעלמא על
חוביהון דבית ישראל דלא עסיקין
באוריתא ... ליתמותר
בגבר אכיל קרצין דמשתעי לישן
ביש ארום באשתא ד... יתיה

בלוא ג מל וסימנ׳ הוי כל צמא לכו למים שנסבן למה תשקלו לחם שנים בן ועמי המיר כבודו בלוא יועיל אם ישך הנחש ... גומץ ל׳

לאתוקראוואן לרבת אחיה דון רקוא
פלא פצל לדראקידו ונטק וכלאס
דברי פי חכם חן ושפתות כסיל תבלענו
מילי פום גבר חכים די השתכח רבוא
כרתאי פורענותא בעלמי מצלי
ומעדי ית פורענותא ומשכח רחמין
קדם עי טפתוהי גברא שטיא מלין
נזיפותא ובכין בין כל עלמא מתגמרין
כלאם פא אלחכים יחציה ושפתא
גאהל יהלכה תחלת דברי פיהו סכלות
ואחרית פיהו הוללות רעה שירויי
מלי פומיה שטיותא וסוף מימר
הלהלתא וכישא אבתדא כלאם
פאה גהאלה ומנתהאה סכאפה שרירה
והסכל ירבה דברים לא ידע האדם
מה שיהיה ואשר יהיה מאחריו מי
יגיד לו שטיא מסגי פתגמין סריקין
דלית בהון צרוך עד די לא ינדע אנש
מא דעתיד למהוי ביומוי והו יכתר
אלכלאם דון אן יעלם מא יכון ומנ
ויתולד ואלכאין בעדה מן יכברה
עמל הכסילים ... אשר לא
ידע ללכת אל עיר טרחות שטיא
דייטוה בשטיותא איהי משלהי

ליה עד דלא אילף למיזל לקרתא
דחכמא אשרי בגויה למתבע מינה
אלפנא ואגתהאדה פי אלשקא משקי
לה ומתעבה לאנה לא יהתדי אלקצד
אימדינה אילך ארץ שמלכך נער
ושריך בבקר יאכלו וי לך ארעא
דישראל בעידן די ישלוט עלך ירבעם
חייבא ויבטיל מנך תקרבתא דצפרא
ורבניך עד דלא יקרבון תמידא
דצפרא זייכלון לחמא וילך בלדה
מתמלכך צבי ורסאך יאכלון
בכרה אשריך ארץ שמלכך בן
חורים ושריך בעת יאכלו בגבורה
ולא בשתי טבלך ארעא דישראל
בעידן די ישלוט עלך חזקיה בר
אחז דהוא מן ייחוס בית דויד מלכא
... א גבר תקיף באוריתא
ונפיק ידי חובת פיקודי ורברבניך
בתר דמקרבין תמידא אכלין לחמא
בזמן ארבע שעין מן עמל ידיהון
בגבורת אוריתא ולא בחלישות
וסמיות עינא וטובאך מדינה
סלטאנך מן אלאחראר ורויאסך
יתנאולון גדאהם פי וקתה בקדרה

ואשר יהיה ב את הנכרי תגש ואשר יהיה מאחריו ... חסר ל כי מה אתה כל הקמת ואיננו חסר וגם בדרך כשהסכל הלך ס
תחלת ג ראש פסוקי דבר ש בהושע חכמה יראת ש ודברי פיהו ס

ושגאעה תצחהם לא שראבא׃
בעצלתים ימך המקרה ובשפלות
ידים ידלף הבית׃ בחלשות עסק
אוריתא ופקודיא מיתמסכין גבר
מבנין ובמכילות פיקודיא דאתפקדת
אתתא למנטר מן ריחוק סואבת
דמהא ולא נטרא מתעכלא דרותא
בגו ביתא׃ מעלעגזא מתכרר יצעף
אסקף ובחטה אקוה יחטול אמנזל׃
לשחק עשים לחם ויין ישמח חיים
והכסף יענה את הכל׃ לחולא עבדין
צדיקיא לחים לפרנסא ענייך כפינין
וחמרא דמזיגין לדצחין יהא להון
לחדוא לעלמא דאתי וכספא פורקנהון
יסהיד עליהון זכותא לעלמא דאתי
באנפי כולא׃ ואולימה תסתעמר
לאסרור ולאכמר יפרח אחיא ואתמאן
אדיהי אפצה תגלב אגמיו גם במדעך
מלך אל תקלל ובחדרי משכבך אל
תקלל עשיר כי עוף השמים יוליך
את הקול ובעל הכנפים יגיד דבר׃
אף במנדעך בחביוני ליבך מלכא
לא תלוט ובאדרון בית משכבך
לא תלוט חכימא ארום רזיא מלאכא

מכריז בכל יומא מן שמיא על טורא
דחורב ומהליך קלא בכל עלמא
ואליהו כהנא רבא אזיל פרח באויר
שמיא הי כנשרא מרחפין ומהוי
מלין דמתעבדין בטמירותא לכל
דיירי ארעא׃ לא תסבן אמלך פי צמיין
ופי כדור מצגעך לא תדס אאגניא
ואעתקר כאן טאיר אסמא ינקל
אכלאם והו אגנאחין יכבר אלכנאר׃
שלח לחמך על פני המים כי ברב
הימים תמצאנו׃ אושיט לחים
פרנסתך לעניין דאזלין בספינין על
אפי מיא ארום סוף עדן יומין סגיאין
תשכח אגריה לעלמא דאתי׃ סייב
טעאמך טעאמך עליו גה אמא
מע תעאקב אאאס תגדה׃ תן חלק
לשבעה וגם לשמונה כי לא תדע
מה יהיה רעה על הארץ׃ הב חולק
טב מן זרעא לחקלך בתשרי ולא
תתמנע מלמזרע אף במרחשון
ארום לא תינדע מא יהי בישתא
עילוי ארעא׃ ואגעל נציבא לסבעה
ולתמאניה פאנך לא תעלם מא
יכון מן שרה פי אדניא׃ אסימלאו׃

ג׳ יתיר ה׳ בראש תיבות והנה תחנת המלך בכל ההמון ישראל קדמיה דפיסוקי הוא הכה את אדום בגי המלח ותכתב הספרים אל יודע הספר ויקח משה
בלוי הסחבות ובעל הכנפים ה׳ יגיד מל׳ בלי ו׳ כה תאמר לבית יעקב ותגיד ויאמרו אל ברוך הגיד ובעל הכנפים יגיד ה׳ שמונה ג׳ מל׳ ויעש דוד שם
שמונה שלחנות תן חלק לשבעה וכל דברי הימ׳ כוות ה׳

העבים גשם על הארץ יריקו ואם
יפול עץ בדרום ואם בצפון מקום
שיפול העץ שם יהוא׃ אם מתמליין
ענניא מיטרא עילוי ארעא מארע
יתמיהון בגין זכותא דצדיקיא ואין
לית זכו בדרא ההוא בימא ובמדברא
נחתין די לא יתהנון מנהון בני אנשא
ואין איתגזרת מן שמיא למטול
מלכא ויעטוהי מן סרורתהון מן
קדם מימרא דשמיא הוי ואיסובעא
וכפנא בדרומא או ב[illegible] אתר
דמיתגר למתקיימא ה[illegible] עוטא
תמן משלחא למהו[illegible] אן אמתלת
אסחאב מטרא אנמא ארתקתהא
ונצבהא עלי אבחר ואן וקעת תמרה
פי אשמאל או פי אגנוב מוצע א
אנצבאבהא יכון סקוטהא׃ שמר
רוח לא יזרע וראה בעבים לא יקצור׃
גבר דנטיר חרשין וקוסמין לא
יעביר טב לעלם ודמסתכל במזלא
לא מגבי אגרא ארום חרשין וקוסמין
מתילין לרוחא דלא מתפס בידוי
דבר אנש ומזליא מתילין לענני
שמיא דאזלין ולא תיכין׃ מרתצר

אריאח לא יזרע ומן יתאמל אגיום
לא יחצד׃ כאשר אינך יודע מה
דרך הרוח כעצמים בבטן המלאה
ככה לא תדע את מעשה האלהים
אשר יעשה את הכל׃ היכמא דליתך
ידע איכדין יהליך רוח נשמתא
דחיי בגוף עולימא שליא דשרי
במעיא דאימיה מעברא והיכמא
דלא תנדע אין דכר או נקבה עד
זמן דייתי ליה היכדין ליתך ידע
עובדא דיוי דיעביד בחכמתא
ית כולא׃ כמא אנך לא תערף רתבה
אריאח וטריקהא אתי הי כאגסאם
אמגהולה פי ב[illegible] חבלא כדאך לא
תערף סר עמל אלה אדי יעמל אכל׃
בבקר זרע את זרעך ולערב אל
תנח ידך כי אינך יודע אי זה יכשר
הזה או זה ואם שניהם כאחד טובים׃
ביומי עולימותך תנסב איתתא
ותוליד בנין ולעידן סיבותך לא
תשבוק ית אתת חולקך מלמילד
בנין ארום לא אשתמודע לך אידין
מנהון אתכשר למהוי דין או דין
ואם תרוויהון כחדא טבין ואזרע

הזה ד׳ רפי׳ הזה אחיכם הקטן הזה יבוא אל ביתי הזה האיש מרגיז הארץ אי זה יכשר [illegible] יוליך ב׳ וסימנ׳ [illegible] ובבל יוליך כי עוף השמים יוליך

זרעך בלא גדאה ולא תתרך יאך ענה
בלאשי פאנך לא תתעלם איהו מא
יצלח אהדא או הדא או כלא הממא
מעא חסנאן ומתוק האור וטוב
לעינים לראות את השמש׃ נור
לדיר ומסתחסן לאבצאר רויה
שמס׃ כי אם שנים הרבה יחיה
האדם בכלם ישמח ויזכר את ימי
החשך כי הרבה יהיו כל שבא הבל׃
ארום אם יומין סגיאין חיי אנשא
בכולהון חמי ליה למחדי ולמעסק
באוריתא דיני ויזכר ית יומי חשוכא
דמותא ולא יתוב ארום סגיאין אינון
דישכוב גבר בבית קבורתא וחרי
ליה לקבלא דינא די שמיא בחיוהי
וירחים כל זמן דתיתי עלוהי
פורענותא על הבלא דעבדי ואן
עאש לא נסאן סנינא כתירה ופי
גמיעהא יפרח פיגב אן יתדכר
איאם ללאם אנהא אכתר וגמיע
מא חל מסתחיל׃ שמח בחור בילדותך
ויטיבך לבך בימי בחורותיך והלך
בדרכי לבך ובמראי עיניך ודע כי
על כל אלה יביאך האלהים במשפט׃

חדי עולימא ביומי עולימותך ויהי
לבך טב עלך ביומי רבותך ואיזל
בענותנותא עם ארחי לבך ותהי
זהיר בחיזו עינך דלא תסתכל בביש
וישתמור עלך ארום על כל אלין
עתיד יי לאעלותך בדינא אפרח
יא איה לשאב פי צבאיך ויטיב קלבך
פי איאם שבאבך ותאבע הוא דת
קלבך ומריאת עיניך ואעלם מעה
אן ען גמיעה יחאכמך לרב׃ והסר
כעס מלבך והעבר רעה מבשרך
כי הילדות והשחרות הבל׃ ואעדי
רוגזא מליבך ארום רוגזא מקטיל
לבני אנשא ולא עוד ארום הוא מחית
לגיהנם דכתא ואתחמי לך דתשיזיב
נפשך מדינא דגיהנם ותנדע ארום
עלמא הדין כוליה מתחשיב הבלו
דלא ישתייר לבר נש מכל עובדיה
מדעם להין עובדין טבין דאינון
מגינין עלוהי ואף מהנין ליה בעלמא
דאתי ואזל הם קלבך ואזלה בלשרה
מן גסמך פאן זמאן לצבא ולחדאתה
מסתחיל׃ וזכר את בוראיך בימי
בחורתיך עד אשר לא יבאו ימי

במשפט ח׳ דגש׳ וסימנ׳ תעשו תעשו תבירו ויגבה יקמו ידרך ענוים שאת שמח וכל איוב דכותה בר מן חד ואותי תביא במשפט

הרעה והגיעו שנים אשר תאמר אין
לי בהם חפץ ותהי דכיר ית בריך
ליקרותיה ביומי רבותך עד דלא ייתון
לותך יומי בישתא ומטון עלך יומין
דתימר לית לי בהון רעוא ואגהד פי
דכר באריך פי אם שבאבך קבל
חלול זמאן לשרה וקרב סנין תקול
לא יצח לי אמלא בהא עד אשר לא
תחשך השמש והאור והירח והכוכבים
ושבו העבים אחר הגשם עד דלא
ישתני זיו יקרא דאפך דמתיל לשמשא
ונהורא דעינך עד דלא יסמון והדר
ליסתך עד דלא יתקדרון ובעינך
דמתילין עד דלא יתעממון וריסי
עינך יהון זלגין כעננין בתר מטרא
קבלאן תצלם לשמס וציאהא ל
קמר ולכואכב ותתכרר לגיום באתר
למטר ביום שיזעו שמרי הבית
והתעותו אנשי החיל ובטלו הטחנות
כי מעטו וחשכו הראות בארבות
ביומא דיזועון ארכבתך ויתנקשון
אדרעך ויתבטלון ככי פומך עד
דלא יכלין למרעס מיכלא ויתעממון
עינך דמסתכלין בחרכי רישך יום

יתזעזע פיה חאפצי למנזל ויתשוש
דוי לטאקה ולחיל ולחזאמה ותבטל
לטואחן מן אגל מאתקל ותצלם
לנואצר פירואזנהא וסגרו דלתים
בשוק בשפל קול הטחנה ויקום
לקול הצפור וישחו כל בנות השיר
ויהון רגלך כבילן מלמיפק בשוקא
ויעדי מינך רעות מיכלא ותהי
מיתער מישנתך על עיסק קל
עופא כאלו על קל גנביא דאזלין
בליליא ויתרפפון סיפותך מלמימר
שירתא ותגלק אבואב לשוארע
ענד מא תנחט צות לטאחונה
ויתירה צות לעצפור ותנכפץ לאת
לנשיד גם מגבה יראו וחתחתים
בדרך וינאץ השקד ויסתבל החגב
ותפר האביונה כי הלך האדם אל
בית עולמו וסבבו בשוק הסופדים
אף מן עובדין דיהון מן קדמת דנא
תהי דחיל למדבר יתהון וגבשושיתא
קלילא מתילא באנפי נפשך לטור
רם בעידן מהלכך באורחא ותיציץ
ריש שזרתך מן כחשותא כשיגדא
ויתנפחון אסתוורי רגלך ותתמנע

הראות ל׳ ב׳ חס וב׳ מל ואת יהושע צויתי כי עיניכם הראת עיניכם הראות את אשר עשה יי וחשכו הראות בארבות ס״ה בארבות ב׳ וסימנה
בו חסר בארבות וחשכו הראות בארבות ואכנו בתרי ליש׳ ס״ה

מן משכבא ארום את פני שמשא
למהך לבית קבורתיה ויסחרון מלאכא
תבעי דינך כספריא דמסחרין בשוקא
למכתבין חושבנך ויחדר אלשי
אלמסתעלי וילחקה אלפזע פי טריקה
ותנתן אללוזה ויסתעמל אלגנדב ותכטל
אלשהוה ענד מא ינקלב אלאנסאן אלי
עאלמה ויתכרר פי אלסוק נואעיה׃ עד
אשר לא ירחק חבל הכסף ותרוץ גלת [חבל ירתק]
הזהב ותשבר כד על המבוע ונרץ
הגלגל אל הבור׃ עד די לא יתאלם
לישנך מלמללא ותהי רעותא מוקלא
דרישך ותתבר מררתך על כבדך
וירהט גופך לגו קברך יקבל אן ינחל
חבל אלפצה ות[illegible]קיה אלדהב
ותנכסר אלקלה ענד אלמנבע ותגרי
אלבכרה אלי אלגב׃ וישב העפר על
הארץ כשהיה והרוח תשוב אל
האלהים אשר נתנה׃ ויתוב בסרך
דאתברי מן עפרא עלוי ארעא
הא כמא דהואת מלקדמין ורוח
נשמתך תתוב למקם בדינא קדם יי
דיהבה לך׃ וירגע אלגסם אלי ענצרה
אלתראבי חסב מא כאן ואלנפס תרגע

אלי ארבאבהא אלדי רכבהא פיה׃ הבל הבלים
אמר הקהלת הכל הבל׃ כד אסתכל
שלמה מלכא דישראל בהבלו בעלמא
הדין ובהבלין דעברין בני אנשא
אמר קהלת במימריה כולא הבלו׃
מסתחיל עאית אלאסתחאלה קאל קהלת
אלכל מסתחיל׃ ויתר שהיה קהלת
חכם עוד למד דעת את העם ואזן
וחקר תקן משלים הרבה׃ ויתיר מן
כל בני אנשא הוה שלמה דמתקרי
קהלת חכים ותוב הוה אליף מנדעא ית
עמא בית ישראל ואצית לכל חכימיא
ובלש בספרי חכמתא וברוח נבואתא
מן קדם יי תקין סיפרי חכמתא ומתלין
דספלתכנו סגיאין לחדא׃ ואפציל לה
פי כון קהלת שאלמא חכימא אנה
לם יזל יפיד אלנאס במערפתה ואנה
חדר ורתב ותכתב חכאיה כתירה׃
בקש קהלת למצא דברי חפץ וכתוב
ישר דברי אמת׃ בעא שלמה מלכא
דמתקרי קהלת בחוכמתיה למדן דיני
על הרהורי ליבא דאנשא ובלא
סהדין בכין אתאמר ליה ברוח נבו
מן קדם יי הא כבר אתכתיב בספר

וישב טורפי וסימנ׳ה׳ והוקע אותם בנה. נטע ארש מי האיש למקומו אל מקומו בשרך וירחמהו ממנו מכס הפליטה העפר ויתגרה ברכוש

אוריתא על ידוי משה רבהון דישראל
על מימר סהדיא איקום פתגמי וכאן
גרצה פי לגמיע ארצולאי כלאם
ארצא ולמכתוב עלי לתקויס ולמנקול
עלי לצחה׳ דברי חכמים כדרבנות
וכמשמרות נטועים בעלי אספות
נתנו מרעה אחד פתגמי חכימין מתילין
לזקתין ולקורשונין דאנצין לאלפא
חכמתא לסריקי ומנדעא הא כמא
רמזיא זקת לתורתא ורבני סנהדרין
מרי הלכתין ומדרשין דאתיהיבו
על ידוי דמשה נביא דיני ידרעא
בלחודוי ית עמא בית ישראל במדברא
במנא וכריגוגין וכלאם לעלמא
משבה כלמהאמיז ולמסאמיר
למתבתה דיי אגתמאעו ואתפאק
גמיעהא מרזוקה מן מהדי ואחדי
ויתר מהמה בני הזהר עשות ספרים
הרבה אין קץ ולהג הרבה יגעת
בשר׃ ויתיר מנהון ברי אזדהר
למעבד חכמתא סגי עד דלא סוף
למעסק בפתגמי אוריתא כדר
ולאסתכלא בלאות בישרא ופצילה
יא אבני לתסתפיר מנהא ולא כתאב

דיואן כתירה דון חד ולהג כתיר
למתעב לגסס׃ סוף דבר הכל נשמע
את האלהים ירא ואת מצותיו שמור
כי זה כל האדם׃ סוף פיתגם בעלמא
בצנעא הליך כולא עתיד לאתפרסמא
ולאשתמעא לכל בני אנשא בגין
כין ית מימרא דיי הוי דחיל וית
פקודוהי הוי נטיר דלא למרחב
בסתרא ואסתחוב הוי זהיר למתב
ארום פרין חמי למהוי אורח כל
אנשו וכאתמת לאמר לכל מסמוע
מנה אתק איב ואחפץ שרעה פאנה
גרץ למכלוקין׃ כי את כל מעשה
האלהים יבא במשפט על כל נעלם
אם טוב ואם [illegible]רוס ית כל עובדא
דיני יעיל לקדם דינא רבא דעתיד
לפרסמא על פתגם דאתכסי מן בני
אנשא אם טב ואם בישי פאן לורב
מוקף יחאכם פיה כל מכלוק עלי
גמיע אלכפאיא כירא כאן אם שרא׃

סכום הפיסוק מאתים ועשרים ושנים סימן
רכ״ב

שיר השירים אשר לשלמה שירין

כתנו ו׳ דגש׳ כי חקך וחק בניך שמה אדום אשר נתנו נתנו קברתיה לנו נתנו לאכלה כי כלם נתנו למות נתנו מרעה אחד ה״ ואת מצותיו ג׳ ושמרת את
חקיו אחד יצ׳ אלהיכם סוף דבר ה״ שמור שמור ד׳ מל׳ את יום השבת שמור תשמרון ראש׳ פיסן את חדש האביב ואת מצותיו שמור ה״

ותושבחן דאמר שלמה נביא מלכא
דישראל ברוח קודשא קדם ריבון
כל עלמא יי׳ עשרתי שירתא
אתאמרו בעלמא והדא שירתא
משבחא מן כולהון׳ שירתא
קדמיתא אמר אדם בזמן דאישתביק
ליה חוביה ואתא יומא דשבתא
ואגין עלוהי פתח פומיה ואמר מזמור
שיר ליומא דשבתא׳ שירתא
תניתא אמר משה עם בני ישראל
בזמן דבזע להון מרי עלמא ית ימא
דסוף פתחו כולהון פומהון כחדא
ואמרו שירתא דהכין כתיב אז ישיר
משה ובני ישראל׳ שירתא
תליתיתא אמרו בני ישראל בזמן
דאתיהיבת להון בירא דמיא דהכין
כתיב בכין שבח משה ובני ישראל
ית תושבחתא׳ שירתא
רביעיתא אמר משה כד אתא למפטר
מן עלמא ואוכח בה עמא בית ישראל
דהכין כתיב אציתו שמיא ואמלילה׳
שירתא חמישיתא אמר יהושע
בר נון כד אגח קרבא בגבעון וקם
ליה שמשא וסיהרא תלתין ושית

שעין ופסקו מלמימר שירתא פתח
פומיה ואמר שירתא דהכין כתיב
בכין שבח יהושע קדם יי׳
שירתא שתיתיתא אמרו ברק ודבורה
ביומא דמסר יי׳ ית סיסרא וית משרי׳
תיה בידא דבני ישראל דהכין כתיב
ושבחת דבורה וברק בר אבינועם׳
שירתא שביעיתא אמרת חנה
בזמן דאתיהיב לה בר מן קדם יי׳ דהכין
כתיב וצליאת חנה ברוח נבואה׳
שירתא תמינתא אמר דוד מלכא
דישראל על כל ניסא דעבד ליה יי׳
פתח פומיה ואמר שירה דהכין כתיב
ושבח דויד בנבואה קדם יי׳
שירתא תשיעתא אמר שלמה
מלכא דישראל ברוח קודשא קדם
ריבון עלמא יי׳ שירתא עשיריתא
עתידין למימר בני ישראל בעדן
דיפקון מן גלותהון דהכין כתיב ומפ
ומפרש על ידי ישעיה שירה הדין
יהי[illegible]לחדוא כלילא יתקדש חגא
דפסחא וחדות לבא כעמא דאזלין
לאתחזאה קדם יי׳ תלת זמנין בשתא
במיני זמר וקל טבלא למיעל לטורא

דשי למפלח קדם תקיפא דישראל
תסביח ותסאביח ודי לסרימאן ישקני
מנשיקות פיהו כי טובים דדיך מיין
אמר שלמה נביא בריך שמיה דיי
דיהב לנא אוריתא על ידוי דמשה
ספרא רבא כתיבא על תרין לוחי אבנא
אבנא ושתא סידרי משנה ותלמודא
בגרסא והוה מתמלל עמן אפין באפין
כגבר דנשיק לחבריה מן סגיאות חיבתא
דחביב יתיר מן שבעין אומיא יקבלני
מן קבל פאה לאן מורתך אכיר מן מורת
וכמורי לריח שמניך טובים שמן
תורק שמך על כן עלמות אהבוך
לקל ניסך וגבורתך דעבדת לעמך
בית ישראל זעו כל עממיא דשמעו
ית שימע גבורתך ואתותך טביא
ושמך קדישא אשתמע בכל עלמא
דהוא בחיר ממשח רבותא דהוא
מתרבא על רישי מלכין וכהנין ובגין
כין רחימו צדיקיא לימהך בתר אורח
טובך בדיל דיחסנון עלמא [illegible] עלמא
דאתי אשתקתיו שמים ואירחת
אתהאנך אחסנה וטיב אסמך כטיב
דהן כלא מרווק צאפי לדיור אחבוך

אאחאודת משכני אחריך נרוצה
הביאני המלך חדריו נגילה ונשמחה
בך נזכירה דדיך מיין מישרים אהבוך
כד נפקו בית ישראל ממצרים הוות
מידברא שכינת מרי עלמא קדמיהון
בעמודא דעננא בימאמא ובעמודא
דאישתא בליליא אמרו צדיקיהוא
דרא קדם רבון כל עלמא נגידנא בתרך
ונהי רהטין בתר אורח טובך וקריב
יתן לשפולי דטורא דסיני והב לנא
אוריתך מן גנזך ונחדי בעשרין
ותרתין אתין דמתכתבא בהון ונהי
דכירין יתהון ונרחים ית אלהותך ונהי
מתרחקין מבתר טעות עממיא וכל
צדיקיא דעבדין דתקין קדמך יהון
דחלין מנך ורחמין ית פקודך סוקני
וראך נחאצר ארכלני ומלך כרורה
נסרו ונפרח בך נדכר ודידך ודי יהו
אבור מן וכמורי עלי ראך ומסתקימין
אחבוך שחורה
אני ונאוה בנות ירושלם כאהלי קדר
כיריעות שלמה כד עבדו עמא בית
ישראל ית עגלא אתקדרו אפיהון
כבני כוש דשרין במשכני קדר וכד

אהבוך ג׳ וסימנ׳ וכל עבדיו אהבוך על כן עלמות מישרים ה׳ הביאני ד׳ וסימנ׳ בצדקתי הביאני יי׳ במראות אלהים משכני אחריך נרוצה
הציאני אל בית היין

תבו בתיובתא ואשתביק להון סגא
זיו יקרא דאפיהון כמלאכיא ועל
דעבדו יריעתא למשכנא ושרת ביניהון
שכינתא דיי ומשה רבהון סליק
לרקיעא ויהב שלמא ביניהון ובין
מלכא אנא סודא ומליחה תקול בנת
מדינת ירסלאם כאכביה ערב כשקאק
סלימאן אבוץ אל תראוני שאני
שחרחרת ששזפתני השמש בני
אמי נחרו בי שמני נטרה את
הכרמים כרמי שלי לא נטרתי אמרת
כנשתא דישראל לכל קביל עממיא
לא תבזון יתי על דאנא קדירתא מנכון
על דעבדית כעובדיכון וסגידית
לשמשא ולסיהרא דנביאי שקרא
אנון גרמו לאסתקפא תקוף רוגזא
דיי עלי ואלפינון למפלח לטעותהון
ולהלכא בנמוסיהון ולמרי עלמא דהוא
אלהי לא פלחית ולא אזלית בנמוסוהי
ולא נטרית פקודוהי וית אוריתיה לא
תרוני אן אנא מסודה פאן אלשמס קד
אשהבתני ובנו אמי תולעו בי צירוני
אחפץ כרום גירי כמא כרמי אלדי לי
לם אחפצה הגידה לי שאהבה נפשי

איכה תרעה איכה תרביץ בצהרים
שלמה אהיה כעטיה על עדרי חבריך
כד מטא זמניה דמשה נביא למפטר
מן עלמא אמר קדם יי גלי קדמך
דעמא הדין עתידין למחב ולהלכא
בגלותא כען חוי קדמי איכדין יתפרנסון
ואיכדין ישרון ביני עממיא דקשיין
גזרתהון כחמתא וכשרבי שמשא
דטיהרי בתקופת תמוז ולמא דין יהון
מטלטלין ביני עדרי בני דעשו
וישמעאל דמשתתפין לך טעותהון
לחבריא אכברני יא אלדי אחבת נפסי
אין תרעי אין תרבץ פי אלצהירה
כסלאמה לאכון כאלמשתמל עלא
קטעאן אצחאבך אם לא תדעי לך
היפה בנשים צאי לך בעקבי הצאן
ורעי את גדיתיך על משכנות הרעים
אמר קודשא בריך הוא למשה נביא
אי בעיא לך למחזי בגלותא כנשתא
דישראל מתילא לרביא שפירתא
תשפי יהי רחים לה כד תהי מהלכא
באורחן דצדיקיא ותהי מסדרא
צלותהא על פום פרנסהא ומדברי
דרהא ותהי מאלפא לבנהא דמתילין

ונאוה ל ונבזה ל ונגלו ל ונדמו ל ונסה ל ונות ל ונזמי ל ונחה ל ונטמתם ל וניבו ל ונלוה ל ונמקו ל ונינוה ל ונסכיה ל ונפצו ל ונצומה ל ונקלתי ל

לגבריי דעזין למהך לבי כנשתא ולבי
מדרשא ובהיא זכותא יהון מתפר
נסין בגלותא עד זמן דאשלח להון
מלכא משיחא ויהי מדבר יתהון בניח
על משכניהון הוא בית מקדשא דבנן
להון דויד ושלמה רעואתא דישראל׳
אן לם תערפי לך יא גמילה פי אנסא
אכרגי לך פי אתאר אגנם וארעי
גדיאתך עלא מסאכן ארעאה׃
לססתי ברכבי פרעה דמיתיך
רעיתי׃ כד נפקו בית ישראל ממצרים
רדפו פרעה ומשריתיה בתריהון
ובפרשין והות אורחא סגירא להון
מן ארבע סטריהון מן ימינא ושמלא
הוא מדברא דמליאן חיוון קלין
ומבתריהון פרעה רשיעא ומשריתיה
ומן קדמיהון הוה ימא דסוף מה עבד
קודשא בריך הוא אתגלי בכח גבור
גבורתיה על ימא ונגיב ית ימא וית
טינא לא נגיב אמרו רשיעיא ועל
ועברבאין נכראין דביניהון ית ימא
יכול לנגבא וית טינא לא יכול לנגבא
ביה יא שעתא תקוף רוגזא דיי׳ עליהון
ובעא לשנקותהון במוהי דימא הא

כמא דאישתנקו פרעה וסוסוותיה
ורתכוהי ופרשוהי אילולי משה נביא
דפרס ידוהי בצלו קדם יי׳ ואתיב רוגזא
דיי׳ מנהון ופתח הוא וצדיקי דרא
ית פומהון ואמרו שירתא ועברו
בגו ימא ביבשתא בזכין זכותא דאברה׳
יצחק ויעקב רחימיא דיי׳ לפרס פי
רכבאן פרעון שבהתך יא צאחבתי׃
נאוו לחייך בתורים צוארך בחרוזים׃
כד נפקו בית ישראל למדברא אמר
יי׳ למשה יאי עמא הדין לאתיהבא
להון פתגמי אוריתא ויהון כזממין
בליסתהון דלא יעדון מן אורחא טבא
היכמא דלא עדי סוסיא דזממא
בליסתיה וכמא יאי קדלהון לסובלא
ניר פקודי ויהי עליהון כנירא על
תורא דהוא חריש בחקלא ומפרנס
יתיה וית מריה׃ חסנא כדיך נשמאיך
וענקך באכרזית׃ תורי זהב נעשה לך
עם נקדות הכסף׃ בכין אתאמר למשה
סק לרקיעא ואתין לך תרין לוחי
אבנין חציבין מספיר כורסי יקרי
בהיקן כדהב טב מסדרן בשיטין
כתיבין באצבעי גליתבהון עשרתי

תורי כתורי ג׳ מל׳ בליש׳ וסימנה׳ וראית כי כתור תורי זהב וקול התור נשמע בארצנו ח—ח שמני תשימני ב׳ חס בלש׳ קימין עם שמני נטרה או־
הכרמים ח—ח

דבירא זקיקין יתיר מן כסף ומזקק
שבע זמנין שיבעה דסכום ענינין
דמתפרשין בהון ארבעין ותשע
אפין ואיתינון על ידך לעמא בית
ישראל שמאריך ורהב נעמלך
מעא אקראט ופצה׃ עד שהמלך
במסבו נרדי נתן ריחו׃ ועד דהוא
משה רבהון ברקיעא לקבלא ית
תרין לוחי אבניא ואוריתא וית שאר
תפקידתא קמו רשיעי ההוא דרא
וערבובין דביניהון ועבדו עגל דדהב
ואסריין עובדיהון ונפק להון שום ביש
בעלמא דמן קדמת דנא הוה ריחהון
נדיף בכל עלמא ובתר כין סריאו
כנרדא דריחיה ביש לחדא ונחתת
מכתש סגירו על בסרהון׃ מא ואם
אמלך פיאתכאיה ורסיאעטוא ר״
ואיתחתי׃ צרור המר דודי לי בין שדי
ילין׃ אמר יי׳ למשה איזיל חות ארום
חבילו עמא פסק מני ואשיציניון
בכין תב משה ובעא רחמין קדם יי׳
ודכיר יי׳ להון עקידת יצחק דכפתיה
אבוהי בטור מוריה על מדבחא
ותב יי׳ מרוגזיה ואשרי שכינתיה
ביניהון כמלקדמין׃ צרה ומסך כלילי
בין תדיי יבית׃ אשכל הכפר דודי לי
בכרמי עין גדי׃ הא בכין נחת משה
מן טורא ותרין לוחי אבנין בידיה
ובגין חובי ישראל אתיקרו ידוהי
ונפלו ואתברו בכין אזל משה ושף
ית עגלא ובדר ית עפריה לנחלא ואשקי
ית בני ישראל וקטל ית כל מאן דאתחייב
קטול וסליק זמנא תניאנא לרקיעא
וצלי קדם יי׳ וכפר על בני ישראל
בכין איתפקד למעבד משכנא וארונא
ביה יא שעתא אוחי משה ועבד
משכנא וית כל מנוהי וית ארונא
ושוי בארונא תרין לוחיא אוחרנין
ומני ית בני אהרן כהניא למקרב
קורבנא על מדבחא ולנסכא ית חמרא
על קורבנא ומניין הוה להון חמרא
הלא אינון במדברא לא אתר כשר
לבית זרע ואף לא תינין וגופנין ורמונין
אלא הוו אזלין לכרמי עין גדי ונסבין
מתמן אתכלין דענבין ועצרין מנהון
חמר ומנסכין יתיה על מדבחא רבעות
הינא לאמרא חד׃ ענקוד צחנא כלילי
ליפי כרוס עין גדי׃
הנך

אשכל ה׳ חס וסימנ׳ בר עד ירק אשר אכלו הנערים ויבא הפליט ויבאו עד נחל אשכול תנינ׳ דפסוק׳ ויפנו ויעלו ההרה אשכל הכפר

יפה רעיתי הנך יפה עיניך יונים׃ כד
עבדין בית ישראל רעותא דמלכהון
הוא משבח יתהון בפמליא דמלאכיא
קדישיא ואמר כמא יאי ברתי חביבתי
כנשתא דישראל בזמן דאנת עבדא
רעותי ועסיקא בפתגמי אורייתי וכמה
תקנין עובדיך ועינך כגוזלין בני
יונתא דמתכשרין לאתקרבא על
מדבחא יהוראך גמילה׃ צאחבתי
הוראך גמילה עינך כעינו לחמאס׳
הנך יפה דודי אף נעים אף ערשנו
רעננה׃ אתיבת כנשתא דישראל
קדם רבון עלמא וכין אמרת כמה
יאה שכינתך קודשך בעדן דאת שרי
ביננא ומקביל צלותנא ובעדן דאת
משרי בפריאנא חביבתא ובנאנא סגין
עלוי ארעא ואנחנא פשין וסגיאין
כאילן דנציב על עינא דמיא ד׳י
עופיה שפיר ואנביה סגי יהוראך
גמילהיא ודירי תסלריר וסרירנא
ריאן׃ קורות בתינו ארזים רהיטנו
ברותים׃ אמר שלמה נביא כמא יאי
בית מקדשא דיני דאתבני על ידוי
מן קיסי גולמיש אבל יתיר יהא בית

ראש כ״ט

רהיטנו

מקדשא דעתיד לאתבנאה ביומי
מלכא משיחא דכשרוהי יהוון מן
בראתי וסאגי ושורביני ביותנאדז
ואחוצנא שרבין׃ אני חבצלת השרון
שושנת העמקים׃ אמרת כנשתא
דישראל בעדן דמרי עלמא משרי
שכינתיה בינאי אנא מתילא לנרגוס
רטיב מן גינתא דעדן ועובדוהי
יאין כורדא ובמישר גינתא דעדן
אנא נרגסה׳ לסהל סוסנה׳ למר״וג׳
כשושנה בין החוחים כן רעיתי בין
הבנות׃ ואיהוה מסליק שכינתקודשיה
מנאי אנא מתילא לורדא דמלבלבא
ביני סרויא ונעיצא ינופהא ובזיען
היכדין אנא נעיצא ובזיעא מגזירן
בישין בגלותא ופירכי עממיא׃ כ״
כסוסנה בין לשוך כדאך צאחבתי
בין לבנאת׃ כתפוח בעצי היער כן
דודי בין הבנים בצלו חמדתי וישבתי
ופריו מתוק לחכי׃ היא כמא דיאי
מטרונא ומשבח ביני אילני סרק
וכלו עלמא מודעין יתיה כין רבון
עלמא יאי ומשבח ביני מלאכיא
בעדן דאתגלי על טורא דסיני בזמן

יפה ה׳ וכאבשלום יפה עשיתיו הנך יפה דודי הנה אשר ראיתי אני את הכל עשה ה׳ כת ח׳ זקל׳ הי׳ אל תלמי בן עמיהוד נחלה מבחלת
בראשונה דהיטנו ולחתם חטאות כת׳

דיהב אוריתא לעמיה בית שעתא
ביטלל שכינתיה רגגית למיתב
ופתגמי אוריתיה בסימן על מוריגי
ואגר פקודין נטירין לעלמא דאתי
כאתפאח בין עיראן אשערא כדאך
צאחבתי בין אבנין פי צלה אנעמת
וגלסת ותמרה חלו פי חנכי הביאני אל
בית היין ודגלו עלי אהבה אמרת
כנשתא דישראל אעיל יתי לבית מתיבת
מדרשא דסיני למילף אוריתא מפום
משה רבא וטיקס פקודוהי קבילית
עלאי בחיבתא ואמרית כל דיפקיד
יי אעביד ואשמע ארכלני אי בית
אכמר ומרבזה עלי מחבה סמכוני
באשישות רפדוני בתפוחים כי חולת
אהבה אני ובעדן דשמעית ית קליה
דמתמלל מגיו שלהובית אישתא
רעית ורתעית בתלאי מן רתותא כבין
קריבית לות משה ואהרן ואמרית
להון קבילו אתון ית קל פתגמא
דקודשא בריך הוא מיגו אישתא
ואעילו יתי לבי מדרשא וסעודו
יתי בפתגמי אוריתא דעליהון את
אתבסים עלמא והבו דידין על

צוארי מפרש מלא קדישין דמתיקן
על מוריגי כתפוחי גינתא דעדן ואנא
עסיקא בהון מא אס איתסי בהון ארוס
מרעית חיבתא אנא אסנדוני בלקנאף
ארפדוני באתפאפיח אנא מריצה
מן אחב שמאלו תחת לראשי וימינו
תחבקני כד הוו עמא בית ישראל
אזלין במדברא הוו ענני יקרא מסחרן
להון מארבע רוחי עלמא כבין דלא
ישלוט בהון שרבא ושמשא ואלא
מטרא וברדא וחד מלעלהון דהוא
מסובר יתהון היכמא דמסובר תור"
תורבינא ית ינקא בעטפיה וחד הוה
רהיט קדמיהון מהלך תלתה יומין
למככא טוריא ולמדלי מישריא וקטיל
כל חיוין קלן ועקרבין דיבמדברא
והוה אלילי להון אתר כשר למבת
כבין דהוה עסיקין באולפן אוריתא
דאתיהיבת להון ביד ימינא דיי פאלא
בשמאלה תחת ראסי וימינה תעאנקני
השבעתי אתכם בנות ירושלם בצבאות
או באילות השדה אם תעירו ואם
יא בטע תעוררו את האהבה עד שתחפץ כתר
סוף פיסו כין אתאמר למשה בנבואה מן קדם יי

לראשי ד׳ וסימנ׳ שמר לראשי סוף חבוש לראשי שמאלו תחת לראשי קדמאה סכתה לראשי ... קרות כל כתוב׳ כת כן ב׳ מ׳ הקרי

למשלחא אזגדין לאללא ית ארעא
דכנען וכד תבו מאללא ואפיקו שום
ביש על ארעא דישראל ואתעכבו
ארבעין שנין במדברא פתח פומיה
משה רבהון דישראל וכן אמר
אשביעית יתכון כנשתא דישראל
דלא תזידון למיסק לארעא דכנען
עד דיהי רעוא מן קדם יי ויסופון כל
אנשי קרבא לממת מגו משריתא
היכמא דזדון אחיכון בני אפרים דנפקו
קדם תלתין שנין ממצרים עד דלא
מטא קצא ונפלו ביד פלשתאי
דיתבין בגת וקטלו יתהון אלהין
אוריכו עד זמן ארבעין שנין ובתר
כין ייעלון בניכון ויחסנון יתה אקסמת
עליכם יא בנאת מדינת ירוסלאם בט
צבאאן באיאיל אלצחריאן לס תנבה
רו ותנבהו אלמחבה אלי אן תריד קול
דודי הנה זה בא מדלג על ההרים
מקפץ על הגבעות אמר שלמה
מלכא בעידן דהוו פלחין עמא בית
ישראל במצרים סליקת קבילתהון
לשמי מרומא הא בכין אתגלי יקרא
דיי למשה על טורא דחורב ושדר

יתיה למצרים למפרק יתהון מגו דחוק
מרות מצרים ומטא על קיצא בכין
זכותא דאבהתהון דמתילין בטוריא
ושור על זמן שעבודא מאה ותשעין
שנין על צדקותא דאימהתן דמתילין
לגבעתא יצות מחבי הוא קד גא מתג
מתצפר עלי אלגבאל מתקפז עלי אלחאני
דומה דודי לצבי או לעפר האילים
הנה זה עומד אחר כתלנו משגיח מן
החלנות מציץ מן החרכים אמרת
כנשתא דישראל בזמן דאתגלי יקרא
דיי במצרים בליליא דפסחא וקטל
כל בוכרא רכיב על חזיזא קלילא
ורהט כטביא וכאוריזלא דאזלא
ואגין על בתיא דאנן תמן ואתעתד
בתר אשיאתא ואשגח מן כואתא
ואסתכל מן חרכיא וחזא דמא דניכסא
דפסחא ודמא דגזירת מיהולתא ד״
דחקיק על תרעא וחשמן שמי
מרומא וחס וחזא לעמיה דאכלין
ית נכסת חגא טוי נור על תמכה וע
ועלשין ופטיר וחס עלן ולא יהב
רשותא למלאך מחבלא לחבלא בן יש
שבה ודידי לצביאו גפר אלאיאיל

החלנות ג׳ חס בליש׳ וסימנה׳ כחחלנות האלה והחלנות מכסות משגיח מן החלנות ה׳ עד יא בטעמים מאריך בסוף פסוק׳ ח׳ פס

הורא הוואקף וראחיטאנא מתטרע
מן לטאקאת מזהר מן לכוא. ענה
דודי ואמר לי קומי לך רעיתי יפתי
ולכי לך. ובעדן צפרא אתיב רוחמי
ואמר לי קומי ליך כנישתא דישראל
רחימתי מלקדמין ושפירת עובדין
איזילי נפקי מן שעבוד מצראי
אבתריוריי וקל קומי יא צאחבתי
ואמצי לך. כי הנה הסתו עבר הגשם
חלף הלך לו. ארום זמן שעבודא
דדמי לסתוא פסק ושניא דאמרית
לאברהם בין פלגיא אתקטעו
ומרות מצראי דמתיל למטרא
טריטא חליף ואזל ולא תוספון למ
למחזיהון עוד עד עלמא. אן הדא
לשתא קד גאז ולגית מצא ואנטלק
לסבילה. הנצנים נראו בארץ עת
הזמיר הגיע וקול התור נשמע ש
בארצנו. ומשה ואהרן דאתמתילו
ללולבי תמר איתחזו למעבד נסין
בארעא דמצרים ועדן קיטוף ניכסאי
מטא וקל רוחא דקודשא דפורקנא
דאמרית ליה ואתית עמא דישתעבדון
בהון דאין אנא ובתר כין יפקון בקנינא

סגי וכען למעבד מא דקיימית ליה
במימרי. ואנואר נצרו פי אלארץ ווקת
לזבאר קד דנא ותות לשפנין סמעפי
בלארנא. התאנה חנטה פגיה והגפנים
סמדר נתנו ריח קומי לכי רעיתי יפתי
ולכי לך. כנישתא דישראל דמתילא
לבכוריתינין פתחת פומה ואמרת
שירתא על ימא דסוף ואף עולימיא
ויניקיא שבחו למרי עלמא כלישנהון
ומן יד אמר להון מרי עלמא קומי ליך
כנישתא דישראל רחימתי ושפירתי קומי
ואזילי ליך מיכא לארעא דקיימית
לאבהתיך. אתינה קד עקדת פגהא
ואלגפן ולסמנדר קד אעטת אריאחהא
קומי אמצי יא צאחבתי יא גמילתי
ואנטלקי לך. יונתי
בחגוי הסלע בסתר המדרגה הראיני
את מראיך השמיעני את קולך כי
קולך ערב ומראיך נאוה. כד הוות פרעה
רשיעא כתר עמא בית ישראל הוות
מתילא כנישתא דישראל ליונתא
דסגירא בחגוי טינרא וחויא מעיק
[illegible] גוו ונצא מעיק לה מברא כדין
הות כנישתא דישראל סגירתא

לך דכתיב לכי ב' וסימנ' הגידי לי מה יש לכי בבית קומי לכי רעיתי יפתי ובתרייה ... בחגוי ג' שכני בחגוי סלע בחגוי
בחגוי הסלע

נשל

מארבע סטרי דעלמא מן קדמיהון
ימא ומן בתריהון סנאה ומן סטריהון
מדברא מלין חיוין קלן דנכתין וקטלין
באריסיהון ית בני אנשא מן יד פתחת
פומה בצלו קדם יי ונפקת ברת קלא
מן שמי מרומא ואמרת כנשתא ד
דישראל דמתילא ליונתא דכיא
ומטמרא בסגור חגוי ובחברי
דריגתא אחזיני ית חזונך וית עובדיך
תקנן אשמיעיני ית קליך ארום קליך
מערב בצלותא בבית מקדשא וחזוין
שפיר בעובדין טבין יאחמאמתי
פיכהת פיסתר ודרגה אריני מנצרך
אסמעיני צותך אן צותך עלב ומנ
ומנצרך חסין אחזו לנו שועלים
שועלים קטנים מחבלים כרמים
וכרמינו סמדר בתר דעברו ית ימא
איתו עמו על מיא ואתו
עמלק רשיעא דנטר להון דבבו על
עיסק בכורתא וברכתא דשקל יעקב
מן עשו ואתא לאגחא קרבא בישראל
דבטילו מפתגמי אוריתא וזהוה עמלק
רשיעא גנב מתחות גדפי ענ
נפשתא בשבטי דדן ומקטיל יתהון

על דהוא בידיהון פיסליה דמיכה ביוהי
שעתא אתחייבו עמא בית ישראל
דמתילין לכרמא לאיתחבלא אלולי
צדיקי דרא ההוא דמתילין לבסם טב
אצבטור לנא תעלב תעלבסגאר
מפסדין כרוס וכרומנא סמנדרי דודי
לי ואני לו הרועה בשושנים בההיא
שעתא אהדרו בתיובתא ואתעתד
משה נביא וצלי קדם יי ויהושע
משומשנה אזדרז ונפק מתחות
ענני יקרא ועמיה גברי צדיקי דרא
דדמין בעובדיהון לורדא ואגיחו
קרבא בעמלק ותברו יתיה וית עמיה
בשמתא דיי דקטלא ותברא לפתגם
דחרב כלילי לי ואנא לה וראעי פי
בסוסן עד שיפוח היום ונסו הצללים
סב דמה לך דודי לצבי או לעפר
האילים על הרי בתר ובזעירות יומיא
עברו בית ישראל ית עגלא ואסתלקו
ענני יקרא דמטללין עליהון ואשתארו
מפורסמין ואתרוקנו ית תיקון זיניהון
דחקיק בה שמא רבא מפרש בשבעין
שמהן ובעא יי לאובדא יתהון מן
עלמא אלולי דאידכר קיימא דקיים

סב ו וחס ופימנ רב לכם סב ויאמר המלך לדוד ב סב אתה סב חתיצב כה מה לך ולשלוס סב אל אחלי סב דמה לך דודי ונסו ד ונסו מנסת
חרב ונסו יבון ואנחה קדמיה ונסו הצללים וחבירון דמה ודמה ב לשון דמוי וכת הי סב דמה לך ברח דודי ודמה וכל לשון דם כת יוד כמו
דמי אחיך דמי נבות לך דכת לכי ב הגידי לי מה יש לכי קומי לכי רעיתי יפתי בתלייה

1744

במימריה לאברהם וליצחק וליעקב
דהוו קלילין בפולחניה כטביא וכאור
וכארזילא דאילא ותקרובתא דקריב
אברהם ית יצחק בטור מוריה ומן
קדמת דנא וקריב קורבנא ופליג יתהון
בשוויא לאאן ינכצט אנהאר ותזול
אצלדר ואשכהיא ודידי צבי אן
גפר לאיאל עלי גבל אתצררי על
משכבי בלילות בקשתי את שאהבה
נפשי בקשתיו ולא מצאתיו וכד
הוו עמא בית ישראל דאסתלק
ענני יקרא מעליויהון וכלילא דקודשא
דאתיהיב להון בסינאי אתנטיל ית
מנהון ואשתארו חשיכין כליליא
ובעו ית כלילא דקודשא דאסתלק
מנהון ולא אשכחוניה ועלי מצגעי
בזיל בבית אלדי אחבת נפסין וטלבתה
ולם אגדה אקומה נא ואסובבה
בעיר בשוקים וברחובות אבקשה
את שאהבה נפשי בקשתיו ולא
מצאתיו אמרין בית ישראל אלין
לאילין נקום וניזיל ונסחר למשכן
זמנא דפרסיה משה מברא למשרי
תא ונתבע אולפן מן קדם יי׳ ושכינה

דאסתלקת מננא וחזרו בקרוין ובכפ׳
ובפליטאתא ובסתון ולא אשכחוי
אקום כאן ואדור פי אלקריה ואלאסואק
וארחאב אבתגי אלדי אחבת נפסי ש
פטלבתה ומא וגדתה מצאוני השמרים
הסבבים בעיר את שאהבה נפשי
ראיתם אשכחו יתי משה ואהרן ולואי
נטרי מטרת מימרא דיי׳ במשכן
זימנא דמסחרן יתיה חזור חזור
ושאילית להון על עיסק שכינת
יקרא דיי׳ דאיסתלקת מנה אתיב
משה ספרא רבא דישראל וכין אמר
אסק לשמי מרומא ואצלי קדם יי׳
מא אם יכפר על חוביכון וישרי
שכינתיה ביניכון כמלקדמין צארפוני
אלחראס אלדי יחרו פי אלקריה פסאלתהם
וקלת להם אלדי אחבת נפסי ראיתם
כמעט שעברתי מהם עד שמצאתי
את שאהבה נפשי אחזתיו ולא
ארפנו עד שהביאתיו אל בית אמי
ואל חדר הורתי כזעיר ציבחר הוה
ותב יי׳ מרוגזיה ופקיד למשה למעבד
משכן זמנא וארונא ואשרי שכינתיה
בגויה וישראל הוו מקרבין ית

ג ב׳ / חד / מל׳ / וחד / חס

ג מל׳ בליש׳ והביאתי אותם וידעו ויאמר לו לך הביא העיר עד שהביאתיו ס״ה בלילות ד׳ וסימנ׳ מפחד בלילות על משכבי ואמונתך בלילות העמדים בבית יי׳ בלילות ס״ה

קורבנהון ועסיקין בפתגמי אוריתא
באדרון בית מדרשא דמשה ובקטולא
דיהושע עקליל למאגזת ענהם
ואוא קד וגדת לי אחבת נפשי אכרתה
ולא ארכיה לי אן ארכלתה לי בית אמי
ולי כדר ולדרתי: השבעתי אתכם בנות
ירושלם בצבאות או באילות השדה
אם תעירו ואם תעוררו את האהבה
עד שתחפץ: כד שמעו שבעת
עממיא דבני ישראל עתידין למחסן
ית ארעהון קמו כחדא וקציצו ית
אילניא וסתימו ית מבועי מיא וצדיאו
קרויהון ועדקו ואמר קודשא בריך
הוא למשה אנא קיימית במימרי
לאבהתהון דאעלין לאעלא ית בניהון
לאחסנא ארע עבדא חלב ודבש יהי
ברין אנא מעכיב יתהון ארבעין שנין
במדברא ותהי אוריתא מתערבא
בגופיהון ואינון עממין רשיען יבנון
מה דאצדיאו בכין אמר משה ליש
אשבעית לכון לא תזידון למסק
לארע כנענאי עד משלם ארבעין
שנין ויהי רעוא מן קדם ייי למסר
יתכון ארעא בידיכון ותהי ארעא

בבישא קדמיכון ואקסמת עליכם יא
בנאת מדינת ירושלם בצבא או באו
באויל לצחריאן לם תצהרו ותנבהו
למחבה לי אן תריד:

מי זאת עלה מן המדבר
כתימרות עשן מקטרת מור ולבונה
מכל אבקת רוכל: כד סליקו בית ישראל
מן מדברא ועברו ית יורדנא עם יהושע
אמרו עממי ארעא מא היא דא אומא
בחירא דסלקא מן מדברא מתגמלא
מן קטורת בוסמין וסעירא בזכותא
דאברהם דפלח קדם ייי בטור מוריה
ומתמרקא משח רבותא בצדקיה
דיצחק דאתעקד באתר בית מקדשא
דאתקרי טור דלבונתא ומתעבדין
ליה נסין בחסידותיה דיעקב דאשתדל
בברא עימיה עד מיסק קריצתא
ואתגבר מניה ואשתיזבו הוא ותרי
עשר שבטין מן הדה לצאעדה
מן אבריה כאפואר דכאן מתכווה
בלמסך ולבאן מן כל גונה עטארי
הנה מטתו שלשלמה ששים גברים
סביב לה מגברי ישראל: כד בנא
מלכא שלמה ית בית מקדשא דשי

גברים ז חס וכל אנשיה גברים קשת גברים חתים איך נפלו גברים בתוך את אביך ואת אנשיו כי גברים המה יתיו מגברים בוסים עיר גברים עלה חכם
ששים גברים ח״ס ג מל בליש וחלונו ואילמו ותמרן דס ואש ותימרות עשן כתימרות עשן

בירושלם אמר יצ׳ במימריה כמה
יאי בית מקדשא הדין וכמה יאיין
כהניא בעדן דפרסין ידיהון וקיימין
על דוכניהון ומברכין לעמא בית
ישראל בשתין אתין דמסרית למשה
רבהון והויא ברכתא מסחרא להון
ותקיפו בה ובה מתגברין ומצלחין
כל גברי ישראל הוא אסריר אדרי
לסלימאן סתין גבאר מסתדיר בהא
מן גבאברה אלאסראיל׃ כלם אחזי
חרב מלמדי מלחמה איש חרבו על
ירכו מפחד בלילות׃ וכהניא וליואי
וכל שבטיא דישראל כולהון כפתגמי
אוריתא דמתילין לחרבא ושקלין
וטרן בהון כגברין מאלפי קרבא
וכל חד וחד מנהון חתימת מילא על
בשרהון היכמא דאתחתמת בבסריה
דאברהם אבוהון ומתג[illegible]דר
דחרבא חגירא על ירכיה ובג[illegible]ין
דחלין מן מזיקיא וטלני דאזלין
בליליא׃ כלהם צאבטין לאסיות
מתעלמין למלחמה אמר סיפה עלי
ורכה מן אפזע בלילי׃ אפריון עשה
לו המלך שלמה מעצי הלבנון׃

היכל קודשא בנא ליה מלכא שלמה
מן אילני דמכליגא ושאגין ושרביני
דאיתי מן לבנן דחפא יתיה דהב דכיי
צנעלה אלמלך סלימאן הודג מן עידאן
אלבנאן׃ עמודיו עשה כסף רפידתו
זהב מרכבו ארגמן תוכו רצוף אהבה
מבנות ירושלם׃ ובתר דאשלים יתיה
ושוי בגויה ית ארונא דסהדותא דהוא
עמודא דעלמא ובגויה תרין לוחי
אבניא דהירין מן כסף מזוקק ושפירין
מן דהב טב פרס וטליל עלוהי ית
פרוכתא דתכלא וארגונא ובינֵי ש
כרוביא דעלוי כפורתא הוות שריא
שכינתא דיצ׳ דשכין שמיה בירוש
מן כל כרכי ארעא דישראל׃ צנע
אעמדתה מן פצה ורפאדתה מן דהב
וגלאגלה ארגואן ווצטה מר צות
מחבה מן בנאת מדינה אלסלאם׃ צאינה
וראינה בנות ציון במלך שלמה
בעטרה שעטרה לו אמו ביום
חתנתו וביום שמחת לבו׃ כד אתא
שלמה מלכא [illegible] עד ית חנוכת
[illegible]מדשא כרוזא נפיק בחילו וכן אמר
פוקו וחזי יתבי פלכיא דעמא דיש

עמודין ד׳ מל׳ וסימנ׳ ואת עמודיו חמשה ויקם משה את המשכן וזאת משמרת משאם עמודיו עשה כסף׃ אפריון ל׳ חבזון ל׳ החזיון ל׳
בזיון ל׳ וקשיון ל׳ גכליון ל׳ לפריון ל׳

ועמא דבציון בחגא ובכליליא דכליון
עמא בית ישראל ית מלכא שלמה
ביום חנוכת בית מקדשא וחדי בחדות
חגא דמטלתא ארבעת עשר יומין
אברגן ואנצרן יא בנאת ציון ארא
ימלך סלימאן ותבצרן וא אתאג
אלדי תוגתה אמה יום ערסה ויום פ״
פרחקלבה׃ הִנָּךְ יָפָה
רַעְיָתִי הִנָּךְ יָפָה עֵינַיִךְ יוֹנִים מִבַּעַד
לְצַמָּתֵךְ שַׂעְרֵךְ כְּעֵדֶר הָעִזִּים שֶׁגָּלְשׁוּ
מֵהַר גִּלְעָד׃ ובההוא יומא קריב שלמה
אלף עלון על מדבחא ואתקבל
ברעוא קורבניה קדם יי׳ נפקת ברת
קלא מן שמיא וכין אמרת כמא יאי
כנשתא דישראל וכמה יאין אינון
רברביא וחכימיא דישראל סנהדרין
דאינון מנהרין לעמא בית ישראל
ודמיאן לגוזלין בני יונתא ואפלו
שאר בני כנישתא דישראל ועמא
דארעא אינון צדיקיא דלקטו אבנין
ועבדו גלשושיתא בטורא דגלעד׳
הוראך גמילה יא ראחבתי הוראך
גמילה עינאך כעיני אלחמאם מן
ענד נקאבך שערך כקטעאן אלמאעז

אלדי אנחדר מן גבל גרשי׃ שִׁנַּיִךְ כְּעֵדֶר
הַקְּצוּבוֹת שֶׁעָלוּ מִן הָרַחְצָה שֶׁכֻּלָּם
מַתְאִימוֹת וְשַׁכֻּלָה אֵין בָּהֶם׃ מא יאין
כהניא וליואי דמקרבין ית קורבניך
ואכלין בשר קודשא ומעשרא
ואפרשותא ודכיאן מכל אונס וגזילא
היכמא דהוא דכיאן עדרא דענא
דיעקב בעדן דהוו גזיזין וסליקו מן
נחלא דיובקא דלא הוה בהון אניסותא
וגזילה וכולהון דמיאן דא לדא וילדן
תאומין בכל עדן ומתכלא ועקרא
לא הוות בהון׳ אסנאנך כקטיע אלמה
דואת אלדין צעדן מן אלרחצה פכלהן
צחאח ולא פיהן מתכל׃ כְּחוּט הַשָּׁנִי
שִׂפְתוֹתַיִךְ וּמִדְבָּרֵךְ נָאוֶה כְּפֶלַח
הָרִמּוֹן רַקָּתֵךְ מִבַּעַד לְצַמָּתֵךְ׃ ושפתי
דכהנא רבא הוו בעיין בצלותא ביומא
דכ[illegible] זעי ומלוי הוו מהפכין
[illegible] ישראל דדמיין לחוט
זהוריתא ומחורין יתהון כעמר נקי
ומלכא דהוא רישיהון מלי פקודיא
כרמונא בר מן אמרכליא וארכינון
דאינון קריבין למלכא דאינון צדיקיא
ולית בהון מדעם ביש׳ כליוט אקמז

תלוי ג׳ וסימנ׳ כי קללת אלהים תלוי אבשלום תלוי בלב האלה אלף המגן תלוי עליו חד בתורה וחד בנביאים וחד בכתובים

שפתיך וכל אמרך חסין כפלע רמאן
וגנתיך מן תחות נקאבך כמגדל דויד
צוארך בנוי לתלפיות אלף המגן תלוי
עליו כל שלטי הגבורים ורישמתיבא
דהוא רב דילך חסין בזכותא ורב
בעובדין טבין כדויד מלכא דישראל
ועל מימר פומיה הוה מתבני עלמא
ובאולפן אוריתא דהוה עסיק בה רחיצין
עמא בית ישראל ומנצחין בקרב
כאלו אינון אחידין בידיהון כל מיני
זינין דגברין ענקך כמגדל דאור
מבני משרת אלהתרס מעלק עליה
כל קטאדילו גבא ברה שני שדיך
כשני עפרים תאמי צביה הרועים
בשושנים תרין פריקיך דעתידין
למפרקיך משיח בר דויד ומשיח
בר אפרים דדמיין למשה ואהרן
בני יוכבד דאמתילו לתרין ארזילא
תיומי טביא והוו רען לעמא בית
ישראל בזכותהון ארבעין שנין
במדברא במנא ועופין פטימא
ומוי באירא דמרים כרא תדייך
ככלא גפרין תאמי צביה ארי ירעא
פיסוסן עד שיפוח היום ונסו הצללים
אלך לי אל הר המור ואל גבעת הלבונה
וכל זמן דהוו עמא בית ישראל אחידין
בידיהון אומנות אבהתהון צדיקיא
הוו ערקין מן מזיקי וטלני דנפרידי
וטיהריטי מבינהון על דהות שכינת
יקרא דייי שריא בבית מקדשא דהוה
מתבני בטור מוריה וכל מזיקיא
ומחבליא הוו ערקין מריח קטורת
ואן ינכצר ונהאר ותזול וצלאל
אנטלקלי וגבל ומסך ולי ראביה
ובנאן כלך יפה רעיתי ומום אין בך
ובזמן דעמא בית ישראל עבדין
רעותיה דמרי עלמא הוא מקלים
יתהון בשמי מרומא וכין אמר כולך
שפירתא בית ישראל ומחתא לית
ביך כולך גמילה יא צאחבתי וליס
פיך עיב
אתי
מלבנון כלה אתי מלבנון תבואי תשורי
מראש אמנה מראש שניר וחרמון
ממענות אריות מהררי נמרים אמר
ייי במימריה עמי תהא יתבא כנשתא
דישראל דדמיא לנינפי דהוי צניעא
ועמי תיעלין לבית מקדשא ויהון
מקרבין לך דורון רישי עמא דיתבין

דויד ה׳ מל׳ ואם תלך בדרכי ויהי לעת זקנת שלמה ולבני אתן שבט אחד והקמתי עליהם רעה אחד כמגדל וכל תרי עש׳ ודבל׳ הימ׳ ועז׳ דכות
אמנה ג׳ הלא טוב אמנה ופלפר תשורי מראש אמנה ובכל זאת אנחנו כרתים אמנה וחדרי מינות חמלך עליהם ואמנה כלך ג׳ כי עלית
כלך אסף אאסף כלך יפה

בריש טור תלגא ואומיא דבחרמון
ויהון מסקין לך מסין יתבי כרכין
תקיפין דאינון גברין כאריון ותקרבתא
מן קרוי טוריא דחסינין מן נמורים׃
עורי מן אלבנאן יאכנהתס עוריאיתי
מן אלבנאן תגין תלמחין מן ראס
ברדא מן ראס שניר וחרמון מואטן
אאסד מן גבל נמורים׃ לבבתני אחתי
כלה לבבתני באחד מעיניך באחד
ענק מצורניך׃ קביע על לוח לבבי
חבלת זוטר דבניך והוא כחרמן דבני
סנהדרין וכחד מן לנינפי דהיא צניעא
קביע על מלכיא דבית יהודה דהוה
יהיבא כלילא דמלכותא על צואריה׃
אכלת קלבי יא אכתי יא ערוס אכלת
קלבי בואחדה מן עיניך במכנקה
ואחדה מן ענקך׃ מה יפו דדיך אחתי
כלה מה טבו דדיך מיין וריח שמניך
מכל בשמים׃ כמה שפירין עלי
חיבתיך אחתי כנשתא דישראל
דמתילא לנינפי דהיא צניעא כמה
טבן עלי חבתיך יתיר מן שבעין
אומיא ושום דצדיקין נדית מכל
בסמהון׃ מא אחסן תודדך יא אכתי

יא ערוס מא אגוד מחבתך אטיב מן
אכמר ורהאנך אכיר מן אאטיאב׃
נפת תטפנה שפתותיך כלה דבש
וחלב תחת לשונך וריח שלמתיך
כריח לבנון׃ ובעדן דמצלין כהניא
בעזרתא דקודשא ולהון שפותין
כיערת דובשא לישנך כנינפי צניעא
במללותיך שירין ותשבחן מתילן
כחלב ודבש וריח לבושי כהנין כריח
אולבנן׃ שפתאך תנטף שהדא יא
ערוס אעסל ולבן תחת לסאנך ור׳
וראיחה בזך כראיחה אלבנאן׃ גן
נעול אחתי כלה גל נעול מעין חתום׃
ונשיין דמתנסבן לגברין צניען כנינפי
שניעא וכגינתא דעדן דלית רשו
לגבר למיעל לגוה אלהין צדיקיא
דנפשיהון משתלחין תמן על יד
מלאכיא ובתוליך טמירן כגנזין
דאלפילין וחתימן תמן כמבועא
דמיא חיין מתחות עיקרי אילנא
דחיין בנהרא דנפיק מעדן ומתפרש
לארבעא רישי נהרין ואלמלי דהוא
חתים בשמא רבא וקדישא הוה
נפיק ומבע ושטיף כל עלמא׃ יא

ט
עד יא בטעמים סוף פסוקי׃ שלחך רדתה אבדך שובך תיותם קדקדך קדקדו לשמים עד שתחפץ ג׳ בו ־ נעול ב׳ ואנון בחד פיסו׳

חמאמתי יא אכתי יא ערוס אנת
כגנאן מגלוק ומעין מכתום שלחיך
פרדס רמונים עם פרי מגדים כפרים
עם נרדים ועולימיך מלין פקודיא
הי כרמונין ורחמין לנשיהון וילדין
בנין צדיקין כותהון וריחהון מטול
הכי כבוסמין טבין דגנתא דעדן כפורין
עם רשקין מיראנך פרדוס רמאן
מע תמרה ופואכה קרנפל מע זעפראן
נרד וכרכם קנה וקנמון עם כל עצי
לבונה מר ואהלות עם כל ראשי בשמים
רשק ומוריקא וקני בוסמא וקנמון
עם כל קיסי לבו[נ]א מורא דכיא
ואסקי לאלואן עם כל מיני שבח בסמין
ורס וזעפראן קצט וצנטל מע כל
עידאן אלבנאן וענבר מע כל רוס
אטיאב מעין גנים באר מים חיים
ונוזלים מן לבנון ומיא דשילוח מדברין
בניח עם מותר מיין דנגדין מן לבנן
לאשקאה ית ארעא דישראל בגין
דאינון עסיקין בפתגמי אוריתא
דאימתילין לבאר מין חיים ובזכותא
דנסוך מיא דמנסכין על מדבחא
בבית מקדשא דמתבני בירושלם

חצי הספר

ומתקרי לבנון מעין לגנאן ביר מא
נאבע והו אטר מן אלבנאן עורי צפון
ובואי תימן הפיחי גני יזלו בשמיו
יבא דודי לגנו ויאכל פרי מגדיו ועל
סטר צפונא הוה פתורא ועלוהי תרי
עשר לחמין דאפא ועל סטר דרומא
מנרתא לאנהרא ועל מדבחא הוו
מקרבין כהניא קורבנא ומסקין עלוהי
קטורת בוסמין אמרת כנשתא דישראל
יעול אלהי רחימי לבית מקדשיה ויקביל
ברעוא קורבנהון דעמיה אנתבהי
יא שמאל ותסו ואקבלי יא ריח ארוס
ואנפחי פי בסתאני חתי תהטל אטיא
בה יג כל כלילי אי בסתאנה ויאכל
תמר פואכהה באתי לגני אחתי כלה
אריתי מורי עם בשמי אכלתי יערי
עם דבשי שתיתי ייני עם חלבי
אכלו רעים שתו ושכרו דודים אמר
קודשא בריך הוא לעמיה בית ישראל
עלית לבית מקדשא דבנית לי אחותי
כנשתא דישראל דאימתילא לנינפי
צניעא ואשרי שכינתי בינך קבילית
ברעוא ית קטורת בוסמיך דעבדת
לשמי שלחית אישתא מן שמיא

מעין ד׳ פתח מעין מי נפתוח וחבירו וכל מעין מים יסתמון מעין גנים ויאכל ה׳ רפ׳ יקוס אבי קראן לו עשב השיבהן לגנו

ואכלית ית עלון וית נכסת קודשין
אתקבל ברעוא קדמי ניסוך חמר
סומק וחמר חיור דנסיכו כהניא על
מדבחא כען איתיאו כהניא אכלו
מא דאשתאר מן קורבניא ואתפנקו
מא דאתעתר לכון דכלת כסתאני
יא אכלתי יא עלוס גנית מסכי מע טיבי
אכלת שהדי מע עסלי שרבת כמרי
מע לבני כלו יא אצחאבי אשרבו וא
אחבאבי ואסכרו׃ אני
ישנה ולבי ער קול דודי דופק פתחי לי
אחתי רעיתי יונתי תמתי שראשי
נמלא טל קוצותי רסיסי לילה׃ בתר
כל פתגמיא האלין חבו עמא בית
ישראל ומסר יי יתהון ביד נבוכד
נצר מלכא דבבל ואוביל יתהון
בגלותהון כגבר דמיכא ד... יכול
לאיתערא משינתיה וקל ...א
דקודשא מזהרא להון על יד ...א
והות עירה יתהון מדמוך לבהון עני
רבון כל עלמא וכן אמר הדרי בתיובתא
פתחי פומיך ובועי ושבחי לי אחותי
רחימתי כנשתא דישראל דמתילא
ליונה בשלימות עובדיך ארום שער

ראשי אתמלי מן דמעתיך כגבר
דשער רישיה מצבע מטלא ושמא
וציצת נזרי כגבר דציצת נזרו הוי
מליאן מיטפי מיטרא דנחתין בליליא
אנא נאימה וקלבי נאבה צות כרירי
יטרק ויקול אפתחי לי יא אכתי יא
צאחבתי יא חמאמתי יא צחירתי
אן ראסי אמתלא טלו ואכתי מן
כיש אליל׃ פשטתי את
כתנתי איככה אלבשנה רחצתי את
רגלי איככה אטנפם׃ ענת כנשתא
דישראל ואמרת כל קביל נביא הא
כבר אעדיתי מ... פקודיי ופלחית
לטעות עממיא ואיכדין יהון ליא אפין
למהדר לותיה אתיב להון מרי עלמא
על יד נביא ואת אנא הא כבר קדישית
ית רגלי מסואבתיך והיכדין איטנפינון
בינך בעובדין בישא׃ סלכת תונתי
כית אלבסה ורחצת רגלי כית אוסכ
האי׃ דודי שלח ידו מן החר ומעי
המו עליו׃ כד אתגלי יקרא דיי
לעמא בית ישראל לא צבן למיחרט
ולמותיב לותיה ואושיט ית מחת
גבורתיה על שבטא דראובן וגד

איככה ד̇ ב̇ מנה̇ מלעיל פשטתי את כתנתי ב̇ בו וב̇ מלרע כי איככה אוכל וראיתי ב̇ בו ה̇ — ישנה ב̇ ומימנה̇ ואמתך ישנה אני ישנה
ולבי ער ה̇ — ה̇

ופלגות שבטא דמנשה דמעברא
לירדנא ומסר יתהון ללחלח וחבר
וחבר נהרי גוזן קרוי מרין כבר דבר
מידהון ית עיגל מתכא דשוי ירבעם
חייבא בל שם דמתקריא פמיאס
ביומי פקח בר רמליא וכד שמעית
אנא רחמיא אתגוללו עליהון כלילי
מדירה מן משכה ואמעאי האגת
עליי קמתי אני לפתח לדודי וידי
נטפו מור ואצבעתי מור עבר על
כפות המנעול וכד תקיפת עלאי
גבורתא דייי תהית על עובדין וכהנא
קריבו קרבנא ואסיקו בסמיא ולא
אתקבל ברעוא ארי מרי עלמא אחד
דשי תיובתא באנפאי קמת אפתח
לכלילי וידי תנטת מסך ואצאבעי
מסך כלץ עלי כדור מגלק פתחתי
אני לדודי ודודי חמק עבר נפשי
יצאה בדברו בקשתיהו ולא מצאתיהו
קראתיו ולא ענני אמרת כנשתא
דישראל צביתי למתבע אולפן מן
קדם ייי ואיהו סליק שכינתיה מבינאי
ונפשי תאיבא לקל מלוי בעידת
שכינתיה ולא אשכחית צלותי קדמוהי

ואיהו טליל שמיא בעננין ולא קביל
צלותי פתחת אנא לכלילי וכלילי
גפאני וגאז נפסי כרגת ענד כטאבה
אכתגיה ומאוגדתה ודעיתה ומא
אגאבני מצאני השמרים הסבבים
בעיר הכוני פצעוני נשאו את רדידי
מעלי שמרי החמות אדבקוני נטלאי
דנטרין אורחא ומעיקין חזור חזור
על קרתא דירושלם מני קטלו בחרבא
ומני אובילו בשביתא נטלו תגא
דמלכותא מעל צורא דצדקיא מלכא
ואובילוהי לרבלה וסמיו ית עינוהי
עמא דבבל דמעיקין על קרתא
ונטרין ית שוריא צארפוני אחראס
דאירין פי אקריה צרבוני שגוני
אכדו רדאי מני חארסי אסואק
השבעתי אתכם בנות ירושלם אם
תמצאו את דודי מה תגידו לו שחולת
אהבה אני אמרת כנשתא דישראל
אשביעית לכון נביא בגזירת מימרא
דשמיא אם יתגלי עליכון רחמנא
חוואו קדמוהי דמרי עתא מן חיבת
רחמוהי אנא אקסמת עליכם יא
בנאת מדינת אלסלאם אן וגדתם כלילי

מור המור ד׳ מל׳ וסימנ׳ כ׳ אלך לי אל הר המור וידי נטפו מור ב׳ בן נטפות מור עבר ׃ ההכוני והכוני ג׳ ונאספו עלי הכוני בל חליתי
מצאני השמרים ׃

ט״ו

פקודו לה אנא מריצה מן למחטה׃ מה
דודך מדוד היפה בנשים מה דודך
מדוד שככה השבעתנו׃ ענין נביא
ואמרין לבית ישראל לאידין אלהא
אנת צביא למפלח כנשתא דישראל
לאידין אלהא אנת בעיא למדחל
דהכין קיימת עלנא׃ מא צפת ודידך
מן אורדיא גמילה פי לנסא מא כלילן
מן כליל אדכוא אחלפתנא׃ דודי צח
ואדום דגול מרבבה׃ בכין שריאת
כנשתא דישראל למשתעי בשבחא
דמרי עלמא וכן אמרת להוא
אלהא רעותי למפלח דעטיף ביממא
באוצטלא חיור כתלג ועסיק בעשרין
וארבעה ספרין אוריתא ופתגמי נבואה
וכתיבי ובליליא הוה עסיק בשיתא
סדרי משנה וזיו יקרא דאפוהי זהירין
כנורא מסגיאת חוכמתא וסכלא דהוא
מחדת שמעתן חדתין בכל יומא
ועתיד לפרסומינון לעמיה ביומא
רבא ואוטיקסיה על ריבוא רבון דמלאכא
דמשמשין קדמוהי׃ כלילי צאפר
אביאץ ילחקה חמרה מכנר פי אלנור
פי
מתל

דשפירתא
מכל עממיא נ״א

מתל עסכר פירכוה׃ ראשו כתם פז
קוצותיו תלתלים שחורות כעורב׃ ר
ראשו׃ אוריתיה דהיא רגיגא מדהב
טב ופירוש מליא דהכי גזרין טעמין
ופקודין למן דנטרין להון חיורין
כתלגא ודלא נטרין להון אוכמין כאנפי
עורבא׃ ראסה כפצוץ מן פוזו ואבתה
מסלסלסורא כסואד אלגראב׃ עיניו
כיונים על אפיקי מים רחצות בחלב
ישבות על מלאת׃ עינוהי מסתכלן
תדירא על ירושלם לאיטבא לה
ולברכהא מרישה דשתא ועד סופה
כיונן דקימין ומסתכלין על מפקנות
מיא בגין זכוותא דיתבי סנהדרין
דעסיקין באוריתא ומנהרין ית דינא
למהוי שעיע בחלב ויתבין בבי מדרשא
ומתינין בדינא עד דגמרין לזכאה
ולחייבא׃ עינאה כחמאם עלי גדראן
אלמא מגסולה באללבן גאלסאת עלי נצאם׃
לחיו כערוגת הבשם מגדלות מרקחים
שפתותיו שושנים נטפות מור עבר׃
תרין לוחי אבנין דיהב לעמיה כתיבן
בעשר שיטין דמיאן לשיטי גינת
בוסמא מרביא דקרוקין הי כמא דג

ישבות ד׳ כי הנה ישבות הארץ אני והאשה הזאת ישבת והנה שם הנשים ישבות מבכות את התמוז עיניו כיונים ׳ אני והאשה הזאת ישבת
כתב ׳ ושארא ישבות כתב ׳ השבעתנו ג׳ משבעתך משבעתך שככה השבעתנו

דגנונתא מרביא בוסמין וספוותוי
חכימיא דעסיקין באוריתא ודהון
טעמין בכל סטר ומימר פומהון
כמורא בחיורא כדיה כסכיבה לטיב
מרכובאת לעטר שפתיה סואסן ינט
ינטפן מסך כולי׃ יָדָיו גְּלִילֵי זָהָב מְמֻלָּאִים
בַּתַּרְשִׁישׁ מֵעָיו עֶשֶׁת שֵׁן מְעֻלֶּפֶת
סַפִּירִים׃ תרי עשר שבטין דיעקב
עבדיה גליפן על תרי עשר מרגליתא
עם תלתה אבהן אברהם יצחק ויעקב
ראובן גליף על אודם שמעון גליף
על פטדה לוי גליף על ברקן יהודה
גליף על נופך דן גליף על ספיר נ"
יששכר גליף על יהלום׃ גד גליף על
לשם אשר גליף על שבו׃ נפתלי
גליף על אחלמה זבולן גליף על תרשיש
יוסף גליף על שוהם בנימין גליף
על ישפה דמיין לתרי עשר מזליא
בהירין כעששית צחיחין בעובדיהון
כשן דפיל כשבזיזין׃ ידיה מתלבכואת
ודהב מרצעה באלגואהר אבחריה א
אמעאה מעבנה עאג מכללה באלפצוץ׃
שׁוֹקָיו עַמּוּדֵי שֵׁשׁ מְיֻסָּדִים עַל אַדְנֵי
פָז מַרְאֵהוּ כַּלְּבָנוֹן בָּחוּר כָּאֲרָזִים וצדיקיא

אנון עמודי עלמא בסיסן על סומכי
דהב טב אנון פתגמי אוריתא דעסיקין
בהון ומוכחין עמא בית ישראל למעבד
רעותיה ואיהוא מתמלי עליהון
רחמין כסבא ומחור חוביהון דבית
ישראל כתלג ומתעתד למעבד נצחן
קרבא בעממיא דעברין על מימריה
בעולים גיבר וחסין כגולמישין׃ סאקיה
אעמדה רכאם מאססה עלי קואעד
אפוז מנצרה כאלבנאן ומכתאר כאלארזי׃
חִכּוֹ מַמְתַקִּים וְכֻלּוֹ מַחֲמַדִּים זֶה דוֹדִי
וְזֶה רֵעִי בְּנוֹת יְרוּשָׁלָםִ׃ מתיקן כדובשא
וכל פקודי רגיגן על חכימין מדהב
דין הוא תשבחתיה דאלהא רחימי דין
הוא תקות חוסניה דמרי חביבי נביא
דמתנבאין בירושלם׃ חנכה חלו וכלה
מנא הוא כלילי וצאחבי יא בנאת
מדינת אלסלאם׃ אָנָה הָלַךְ דּוֹדֵךְ הַיָּפָה
בַּנָּשִׁים אָנָה פָּנָה דוֹדֵךְ וּנְבַקְשֶׁנּוּ עִמָּךְ׃
אתיבו נביא וכין אמרו כדו שמעו
תשבחתא דיי מפום כנשתא דישראל
על אידין חובא אסתלק שכינתא דיי
אנת דשפירתא בעובדיך מכל אומיא
ולאן אתר אתפני רחימיך באסתלקותיה

בארזים ב̇ חד קמ̇ וחד פת̇ וסימנה̇ כארזים עלי מים בחור כארזים ׳בתרייה קמ̇ ׳ וב̇ בארזים ושדרת בארזים ישבת בלבנון ׳ ספירים
ב̇ ומל̇ ויסדתיך בספירים מעלפת ספירים

ממקדשיך אמרת כנשתא דישראל
על חובין ומרודין ואישתדור ואשתלחו
אמרו נביא כען הדרי בתיובתא ונקום
אנת ואנן ונצלי קדמוהי ונבעי רחמין
עימך אין דהב כלילך יא גמילה פי
אנסא אין מצא כלילך נכתגיה מעך
דודי ירד לגנו לערוגות הבשם לרעות
בגנים וללקט שושנים ומרי עלמא
קביל צלותהון ברעוא ונחת לבבל
לסנהדרין דחכימיא ויהב רוח לעמיה
ואפיקינון מן גלותהון על יד כורש
ועזרא ונחמיא וזרובבל וסבי יהודה
ובנו ית מקדשא ומניאו ית כהניא על
קורבניא וליואי על מטרת מימרא
דקודשא ושלח אישתא מן שמיא
וקביל ברעוא ית קורבניא וית קטורת
בסמיא וכגבר דמפרנס ית ברת
רחימיה בתפנוקין כין פנקינון וכגבר
דמגבין ורדין מן מישרא כין כנשנון
מבבל ודי יאנחרר אי כסתאנה ואא
סכיבה אטיב לירעא פי אגנאן ולילקט
סוסאן אני לדודי ודודי לי הרעה
בשושנים ובההוא יומא אנא פלחא
למרי חביבי ורחימי דאשרי שכינת
קודשיה ביני וזן ית יבתפנוקין אנא
לכליליו וכלילי לי ארעי פי אסוסן
יפה את רעיתי כתרצה
נאוה כירושלם אימה כנדגלות אמר
יי במימריה כמה יאי אנת חביבתי
בזמן דרעותיך למעבד רעותי שפיר
בית מקדשא דבנית לי כמקדשא קדמאי
דבנא לי שלמה ואימתיך על כל עממיא
ביומא דהליכו ארבעת טקצין במד
ברא אנת גמילה יא צאחבתי מתל
צפרייה חסנה מליחה כמדינת אלסלאם
מהיובה כאלמראכז הסבי עיניך מנגדי
שהם הרהיבני שערך כעדר העזים
שגלשו מן הגלעד אסחריך דבנך
חכימי כנשתא רבתא חזור חזור
לקבלי דאינון אמלכוני בגלותא
וקבעין מדרשא לאלפאן אוריתי
ושאר עטוטין ועמא דארעא
אצדיקו במימר פומהון דבני יעקב
דלקטו אבנין ועבדו גלשושיתא
בטור גלעד אדירי עינאך מן חדאי
לאנהמא אפתנאני שערך כקטעאן
אמעזאדי יאנגאזו מן גראשי שניך
כעדר הרחלים שעלו מן הרחצה

שכלם מתאימות ושכלה אין בהם
וכהניא וליואי אכלין קורבניך ומעשר
קודשא ואפרשותא דכיין מכל אנסות
וגזילה דהוה דכיין עדרא דענא דיעקב
בזמן דסלקין מן נחלא דיובקא דלא
הוה אנסות וגזילה ביניהון וכולהון
דמיאן דא לדא וילדן תיומין בכל עדן
ומתכלא ועקרא לא הות בהון אסנאנך
כקטיע דרכאל די צעדין מן רחצה
פכלהא צחאח וליס פיהא מתכלי כפלח
הרמון רקתך מבעד לצמתך ומלכות
בית חשמונאי כולהון מליין פקודיא
כרמונא בר מתתיה כהנא רבא ובנוהי
דאינון צדיקין ומקימין פקודיא
ופתגמי אוריתא בצחיחאי כפריע
ארמאן וגנתיך מן תחת נקאבך ששים
המה מלכות ושמנים פילגשים
ועלמות אין מספר באידין קמו יונאי
וכנשו שתין מלכין מבני עשו ש
מלובשין שריונין רכיבי על סוסון
ופרשים ותמנן רוכבין מבני ישמעאל
רכיבין על פילייא בר מן שאר עממא
דלית להון מנין ומניאו אלכסנדרוס
רשיעא עליהון ואתא לאגחא קרבא

על ירושלים והסתין מלכאת ותמאנן
סרייה וגואר גיראחצאי אחת היא
יונתי תמתי אחת היא לאמה ברה היא
ליולדתה ראוה בנות ויאשרוה מלכות
ופילגשים ויהללוה ובעדנא ההוא
הות כנשתא דישראל דמתילא ליונתא
שלמתא פלחא בלב חד למריה דעלמא
ויחידא לאוריתא עסיקא בפתגמי
אוריתא בלב שלים ובריין זכוותהא
כיומא דנפקת ממצרים הא בכין
נפקו בני חשמונאי ומתתיה וכל עמא
דישראל ואגיחו קרבא בהון ומסר
שי יתהון בידיהון וכד חזו יתבי פלכא
אישרו יתהון מלכות ארעא ושלטוניא
וקטלו להון יחמאמתיהיא ואחדה
צחיחה נקייה הי לו דרתהא ראוהא
וצפוהא ומלכאת וסרארי וימ׳
ומדחוהא   מי זאת
הנשקפה כמו שחר יפה כלבנה ברה
כחמה אימה כנדגלות אמרו אומיא
עוברי אומה הדא כקריצתא שפירין
עובדהא כסיהרין ובריין זכותהא
כשמשא ואימתהא על כל יתבי ארע
בזמן דהליכו ארבעת טקסהא

ראוה ב׳ ראוה בנות ויאשרוה ראוה צדיק׳ ה׳ — פילגשים ב׳ מל׳ וסימנ׳ ולבני הפילגשים וכל כתיביא ה׳ — ויאשרוה ב׳ קמו בניה ויא׳
ראוה בנות ויאשרוה ה׳ —

במדברא מן הוריה ומתשרפה כטלוע
ופגר בולסחר גמילה כולקמר נקייה
כושמש מהיובה כולמראכז אל גנת
אגוז ירדתי לראות באבי הנחל לראות
הפרחה הגפן הנצו הרמנים: אמר מרי
עלמא לבית מקדש תניין דאתבני על
ידיה דכורש אשריתי שכינתי למחמי
עובדין טבין דעמי ולמחמי אזלי
פשין וסגן חכימיא ומתילין בגופנא
וליבהון מליאן עובדין טבין היכ רי
כרמונין: ליגנאן ובוזא אנחדרת לאנטר
פיאואן ואור ואראה התפרעת וגפן
הלכור רמאן: לא ידעתי נפשי שמתני
מרכבות עמי נדיב: וכד אתגלי קדם
יי דאינון עסיקין באוריתא אמר
יי במימריה לא אוסיף עוד למכינון
ואף לא אעביר עמהון גמירא אלהון
אמליך בנפשאי לאיטבותהון ולשואה
יתהון גיותנין ברתכי מלכין בגין זכותא
דצדיקי דרא דדמאן בעובדיהון
באברהם אבוהון: ולא מא עלמת בר
נפסי געלתני מראכב לשעבי ושרית
שובי שובי השולמית שובי שובי
ונחזה בך מה תחזו בשולמית כמחלת

המחנים: תובי לות כנשתא דישראל
תובי לירושלם תובי לבית אולפן אוריתא
תובי לקבלא מן נביאיא דמתנבין בשום
מימרא דיי ומא אתון נביאי שקרא
למטעיא ית עמא דבירושלם בנבואתכון
דאתון ממללין סטיא על יי ולאחלא
משריתא דישראל ויהודה: יא ארגעי
יא מעאפאה תם עורי חתי ננצר בך
אישתנצרו במקרסיה כמריצה
ועסכרין: מה יפו פעמיך בנעלים בת
נדיב חמוקי ירכיך כמו חלאים מעשה
ידי אמן: אמר שלמה מלכא ברוח
נבואה מן קדם יי כמה שפירין רגליהון
דישראל כד סלקין לאתחזאה קדם
יי תלת זמנין בשתא בסנדלין ומקרבין
נדריהון ונדבתהון ובניהון נפקין ירכיהון
דאין כזהרין דקבעין על כלילא
דקדשא דעבד בצלאל אומנא
לאהרן כהנא: ימא אגמל קרמיך פי
אנעוליא כנת ושרית אוראכך וי
וגאפיה מתלולבין צנעתידי
ואסתאר: שררך אגן הסהר אל יחסר
המזג בטנך ערמת חטים סוגה
בשושנים: וריש מתיבתיך דבזכותיה

רמונים ג חס ויהין הרמנים תשעים וששה אל גנת אגוז וכל אוריתא · וכל מלכים דכות במ חד והרמונים מאתים טורים סביב · ס מרכבות ד ג מל
וחד חס מרכבת פרעה ואת מרכבות השמש שמה תמות ושמה מרכבות לא ידעתי נפשי · ס עמי נדיב ותרגין מלין עמינדב מלה חדה
בנעלים ב והדריך בנעלים מה יפו פעמיך

מתפרנסין כל עמא היכמא דעוברא
מתפרנס מפרתיה במעינא דאימיה
בהיק באורייתא כאוגנא דסיהרא במותא
לדכאה ולסאבא לזכאה ולחייבא וזלא
חסרין פתגמי אורייתא מפומיה
היכמא דלא חסרין מי נהרא רבא דנפיק
מעדן ושבעין חכימין מסחרין
יתיה כאידר סגלגל ואוצריהון מליא
מן מעשר קודשא ונדרא ונדבתא
דסגין להון עזרא כהנא וזרבבל וישוע
ונחמיא ומרדכי בלשן אנשי כנשתא
רבתא דמתילין לורדין בגין דיהי להון
חילא למעסק באורייתא יומם ולילא
סרתך מתלדור אהלל לא יעוז אמזאג
בטנך ערמת חנטה מסווגה בלסואסני
שְׁנֵי שָׁדַיִךְ כִּשְׁנֵי עֳפָרִים תָּאֳמֵי צְבִיָּה
תרין פריקיך דעתידין למפרקיך
משיח בר דויד ומשיח בר אפרים
דדמיאן למשה ואהרן בני יוכבד
דמתילין לתרין ארזילין תיומי טביא
כלי תדייך ככלי גפרין תאמי צבייה
צַוָּארֵךְ כְּמִגְדַּל הַשֵּׁן עֵינַיִךְ בְּרֵכוֹת
בְּחֶשְׁבּוֹן עַל־שַׁעַר בַּת־רַבִּים אַפֵּךְ
כְּמִגְדַּל הַלְּבָנוֹן צוֹפֶה פְּנֵי דַמָּשֶׂק

ואב בית דינא דדאין דינין חסין על
עלמא לכפתא יתהון ולמנגד מאן
דאתחייב בדינא לגברא כשלמה מלכא
דעבד מגדלא דשן דפיל וכבש ית
עמא בית ישראל ואהדר יתהון למרי
עלמא ספריך מלין חכמתא כפרקטנין
דמיא וידעין למימני חושבני עוברי
ומעברין שנין וקבעין רישי שנין
ורישי ירחין בתרע בית סנהדרין
רבא ורב בית אבא לבית יהודה דמי
לדויד מלכא ובנא מצדתא דציון
דמתקרי מגדלא דלבנון דכל מן די
דיקום עלוהי יכיל למימני כל מגדלון
דבדמסק׳ ענקך כמגדל אלעאג עינאך
כבריך פי חשבון עלי מחל אבתלה
אנפיך כמגדל אלבנאן נאצר וגה
דמסק׳ רֹאשֵׁךְ עָלַיִךְ כַּכַּרְמֶל וְדַלַּת
רֹאשֵׁךְ כָּאַרְגָּמָן מֶלֶךְ אָסוּר בָּרְהָטִים
מלכא דאתמני עלך לרישא צדיקא
כאליה נביא דיקני קנאתיה וקטל
ית נביאי שקרא בטורא דכרמל
ואתיב עמא בית ישראל לדחלתא
דיי אלהיה ודלת עמא דאזלין ברישא
נמיכא על דאינון מסכינין עתידין

צופה ב׳ מל׳ וסימנה׳ צופה רשע פני דמשק ׃–׃ אימה ב׳ בנדגלות כנדגלות ׃–׃ כנדגלות ב׳ אימה כנדגלות אימה כנדגלות ׃–׃

למלבש ארגונא היכמא דלבש דניאל
בקרתא דבבל ומרדכי בשושן בגין
זכותא דאברהם דאמליך מן קדמת
דנא למריה דעלמא ובצדקותא דיצחק
דכפתיה אבוהי למוקריה ובחסידותיה
דיעקב דקליף חוטריא ברטיא ואסק
עליך ככרמלא וארתפאע ואסך כד
ארגואן מלך מרבוט באחוא מה
יפית ומה נעמת אהבה בתענוגים
אמר שלמה מלכא כמה יאי אנת
כנשתא דישראל בזמן דתסבולי
עליך ית עול מלכותי בעדן דאנא
מוכח יתיך באיסורין על חובתיך ואנת
מקבלא יתהון כרחים ודמיין באנפיך
כתפנוקין מא אגמלך ומא אנעמך
יא מחבבה בעדלי זאת קומתך דמתה
לתמר ושדיך לאשכלות ובעדן
דפרסין כהניא ידיהון ומברכין
לאחיהון בית ישראל אצבען ידיהון
מתפרשין כלולבי דתמר וקומתהון
כדקלא וקהליך קיימין אפין באפין
כל קביל כהניא ואפיהון כבישין
לארעא כאתכליין דענבין הדא
קאמתך תשבה אנכלה ותדייך כא

ענאקיד אמרתי אעלה בתמר אחזה
בסנסניו ויהיו נא שדיך כאשכלות
הגפן וריח אפך כתפוחים אמר יוי
במימריה אסק ואנסייה לדניאל ואחזי
אי יכהיל למקם בנסיונא הדין כמא
דקם אברהם אבוהי דדמי לדוקליבא
בעשרה נסין וכבין אנסינון לחנניה
מישאל ועזריה אי יכהלון למקם בניס
יונהון אפרוק בדיל זכוותהון לעמא
בית ישראל דמתילין לאתכלין דענבין
ושומהון דדניאל חנניה מישאל
ועזריה אשתמע בכל ארעא וריחיהון
יהא נדיף כריח תפוחין דגינתא דעדן
קלת אצעד פי נכלה אצבט באעד
אקהא ויכונא אן תדיאך כענאקיד
אלגפן וראיחה אנפיך כאלתפאח וחכך
כיין הטוב הולך לדודי למישרים
דובב שפתי ישנים אמר דניאל וחברוהי
קבלנא נקביל עלנא גזירת מימרא
דיי הא כמא דקביל עלוהי אברהם
אבונא דמתיל לחמר חדת עתיקועי
באורחן דתקנן קדמוהי היכמא ד
דאזלו אליהו ואלישע נביא דבזכותהון
קמו מיתיא דדמין לגבר דמיך יחזקאל

ויהי יארפי וקימנהלי ויחין דם ויהיו תאמים קדמאה ויהיו לאות לבני על מדין דברי האנשים מפשלים נדרים חיים שדיך כמו

ברבוזי פתגמא דבנבואת פומיה אתעלו
מיתיא דבקעת דורא וחנכך כדאמר
אגיריא מנטלקי וידידי מסרת קיים
שפתי אנאם אני לדודי ועלי תשוקתו
אמרת כנשתא דישראל בכל זמן דאנא
מהלכא באורחיה דמרי עלמא הוא
משרי שכינתיה ביניי ועלי מתויה
וכען דאנא סטיא מן אורחתיה מסליק
שכינתיה ביניי ומטלטל יתי בין
עממיא ואנון שלטין בי כגבר דשל
טיה באתתיה אנא לודידי ועליא נקיאה
לכה דודי נצא השדה
נלינה בכפרים כד חבו עמא בית ישראל
אגלי יי׳ יתהון לארעא דשעיר חקלא
דאדום אמרת כנשתא דישראל בבעו
מנך רבון כל עלמא קביל צלותי דאנא
מצליא קדמך בקרוי גלותא ופרכי
עממיא אנטלקיא ודידי ונכרג לא
יצחרא נכית פי למחאי נשכימה לכרמים
נראה אם פרחה הגפן פתח הסמדר
הנצו הרמונים שם אתן את דדי לך
אמרין בית ישראל אדין לאליז נקדים
בצפרא ונעך לבי כנשתא ולבי מדרשא
ונבקר בספרי אוריתא ונחמי אי מטא

זמן פרקנא לעמא בית ישראל דמתילין
כגופנא לאתפרקא מן גלותהון ונשאל
לחכימיא אתגלי קדם יי׳ זכות צדיקיא
דמתילין כרמונא ואי מטא קצא למסק
לירושלם למיתן תמן שבחא לאלהא
שמיא ולמקרב עלון ונכסת קודשין
נדלג לאלכוס ונגצראן כאן תפרעת
אגפן ואנפתח אסמדר ונורו ארמאן
תם אבע למחבתי מעך הדודאים נתנו
ריח ועל פתחינו כל מגדים חדשים
גם ישנים דודי צפנתי לך וכד יהא
רעוא מן קדם יי׳ למפרק ית עמיה מן
גלותא ואמר למלכא משיחא כבר
שלים קצא דגלותא וזכות צדיקיא
אתבסים קדמי כריח בסמין וחכימי
דרא קביעין על תרעי מדרשא עסיקין
בפתגמי ספריא ובפתגמי אוריתא
כען קום קביל מלכותא דגנאת לך די
ואלפאח פאח בראיחה ועליא בואבנא
גמיע אפואכה אחאדתה ואעאתקה יא
ודידי קד דכרת לך ואדימי יתנך
באחלי יונק שדי אמי אמצאך בחוץ
אשקך גם לא יבזו לי ובההוא זמנא
מתגלי מלכא משיחא לכנשתא דישראל

ועליה יבוא כל איש לתת לך שמן כל ישראל אני לדודי ועלי ועלי הטה חסד נתינה שם ונתת את הכיר ונתן לך שם לב לתתן שם
את ארון מקום אשר נתנו שם ריח ניחח ויתנו שם כעס קרבנם והיה בשבט אשר גל הגל שם אתן את דדי לך

יימרון בית ישראל איהא אתהא רבנא
כאחא ונסק לירושלם ונהי ינקין עמך
טעמי אוריתא היכמא דינק ינוקא
בדדיא דאמיה דכל זמן דהויתי מטל
טלא לברא מן ארעא כד הויתי דכירא
ית שום אלהא רבא ומסרא נפשי על
אלהותך את עמי ארעא לא הוו מבזן
ליימן יגעלך מתלאך לי ראצעתליא
אמי אגדך פי סוק אבוסך איצא לא
יזרא לי אנהגך אביאך אל בית אמי
תלמדני אשקך מיין הרקח מעסיס
רמני אדברינך מלכא עילנך לבית
מקדשי ואליפתני למדחל מן קדם
יי ולמהך באורחיה ותמן נסעוד
סעודתא דלויתן ונשתי חמר עתיק
דאצטנע בענבוהי מן יומא דאתברי
עלמא ומרמוני ופירי דאתעתדו
לצדיקיא בגינתא דעדן אקודך אגי
כד אי בית אמי תעלמני אסקיך מן
לבמר למעטר מן רמאן שמאלו
תחת ראשי וימינו תחבקני אמרת
כנשתא דישראל אנא בחירתא מכל
עממיא דאנא קטרא תפלין ביד
שמאלי וברישי וקביעא מזוזתא

בסטר ימינא דדשי תלתא לקביל
תקי דלית רשו למזיקא לחבלא כב
פורא כשמואלה תחת ראסי וימינה תע
תעאנקני השבעתי אתכם בנות
ירושלם מה תעירו ומה תעררו את
האהבה עד שתחפץ יימר מלכא
משיחא משבענא עליכון עמא
בית ישראל מא אתון מתגרין בעממי
ארעא למפק מן ירושלם ומא דין
אתון מרדין בחילוותיה דגוג ומגוג
אתעכבו פון זעיר עד דישתיצון
עממיא דעלו לאגחא קרבא על
ירושלם ובתר כין ידכר לכון מרי
עלמא רחימי צדיקיא ויהי רעוא מן
קדמוהי למפרקכון יאקסמת עליכם
יאבנאת מדינת ולסלאם מא תנכרו
ומחבה אי אן תליד

מי זאת עלה מן המדבר מתרפקת
על דודה תחת התפוח עוררתיך שמה
חבלתך אמך שמה חבלה ילדתך
אמר שלמה נביא כד ייחון מיתיא
דישראל עתידין לאתבזעא טור
משחא וכל מיתיא דישראל עתידין
למפק מן תחותוהי ואפלו צדיקיא

רמני רמני רמן ה חס וסימנ ועשית על שולין פעמן ורמן בבן ויחנו ויסעו לדבר הזה ישלח ב בון תו נ מעסיס רמני

דמיתו בגלותא עתידין למיתי בנגיד
מלל על ארעא ונפקין מן תחות טור
משחא ורשיעיא דמיתו ואתקברו
בארעא דישראל דעתידין למהוי
יהון דמיין היכמא דרמי גבר אבנא
באילא בכין יאמרון כל דיירי ארעא
מא היא זכותא דאומא הדא דסלקא
מן ארעא רבוא רבון כיומא דאתחממת
תחות טורא דסיני לקבלא אוריתא
ובההיא שעתא עתידא ציון דהיא
אמהון דישראל למילד ית בנהא
וירושלם לקבלא ית גלותא מן הדה
יצאעדה מן אבריה מתדללה מע
ודירהא תחת תפאח אנכה תהה העאך
מכצת כך אמך הנאך מכצת כך
ולדתך: שִׂימֵנִי כַחוֹתָם עַל לִבֶּךָ כַּחוֹתָם
עַל זְרוֹעֶךָ כִּי עַזָּה כַמָּוֶת אַהֲבָה קָשָׁה
כִשְׁאוֹל קִנְאָה רְשָׁפֶיהָ רִשְׁפֵּי אֵשׁ
שַׁלְהֶבֶתְיָה: אמרין בית ישראל ביומא
ההוא לרבונהון בבעו מנך שוינן
כגלוף דעזקן על לבך כגלוף דעזקא
על אדרעך דלא נוסף עוד למהוי
גליין ארום תקיפא כמותא אהבת
אלהותך וחסינא כגיהנם קנאתא

דעממיא מקנאין לך ודבבו דנטרין
לך דמיין לגומרין דאישתא דגיהנם
דברא יתיה יי ביומא תנינא לבריית
עלמא לאוקדא בה פלחי פלחן נוכראה:
צייריני כבאתם עלי קלבך או כבאתם
עלי דראעך אן אמחבה שדידה
כאמות ואגירה צעבה כאתרי והגהא
והגאנאר להיבהא: מַיִם רַבִּים לֹא
יוּכְלוּ לְכַבּוֹת אֶת הָאַהֲבָה וּנְהָרוֹת
לֹא יִשְׁטְפוּהָ אִם יִתֵּן אִישׁ אֶת כָּל הוֹן
בֵּיתוֹ בָּאַהֲבָה בּוֹז יָבוּזוּ לוֹ: אמר מרי
עלמא לעמא בית ישראל אילולי
מתכנשין כל עממיא דמתילין
למוי דימא דהא אינון סגיאין לא
יכלין למטפי ית רחמי מניך ואין
מתכנשין כל מלכי עממי ארעא
דמתילין למוי דנהרא דנגדין בתקוף
לא יכלין למחי יתיך מן עלמא
ואלולי יהב גבר ית כל ממון ביתיה
למקני חכמתא בגלותא אנא מהדר
ליה כפול לעלמא דאתי וכל בזתא
דבזו משריתא דגוג יהא דיליה:
אמיאה אכתירה לא יסתטיעו יטפו
אמחבה ולאנהאר לא תגרי בהא אן

כמות ג̇ וסימנ̇ כ̇ והוא כמות לא ישבע כי עזה כמות אהבה מחוץ שכלה חרב ס̇ שלהבתיה מלה חדה כתב̇ מלה חדה קרי̇
תהלים דשפי רפי שיר השירים רשפי דגש ס̇

אעטא אמר גמיע מלה בלמחכה
אזדרא א יזדרא בה׃
אחות לנו קטנה ושדים אין לה מה ג ומל ב בסיפ
נעשה לאחתנו ביום שידבר בה׃ אם
בעדנא ההוא יימרון מלאכיא אלין
לאלין אומא חדא אית לן בארעא
זקלילן זכותהא ומלכין ושלטונין
אית לה למיפק לאגחא קרבא עם
משריית גוג מא נעביד לאחתנא
ביומא דעתידין אומיא למסק עלהא
לקרבא׃ אכתלנא סגירה ותדיא ליס
להא מא נעמל לאכתנא ליום ידי
תלטב בה׃ אם חומה היא נבנה
עליה טירת כסף ואם דלת היא נצור
עליה לוח ארז׃ יימר מיכאל רבהון
דישראל אין היא מתעתדא באושא
בני עממיא ויהיבא כספהא למקני
שמיה דמרי עלמא נהא אנא ואתון
עם ספריהון סחרין לה כנדבכין
דכסף ולית רשו לזחלא למשלט
בכספא ואפלו היא מסכינא מן
פקודיא נבעי רחמין עלה קדם יי
וידכר לה זכות אוריתא דעסיקין
בה ינקיא דכתיבין על לוחא דליבא
ומתעתדא לקביל אומיא כארזא׃
אן כאנת סור נבני עליהא כניסה פצה
ואן כאנת מצראע נחצר עליהא לוח
ארז׃ אני חומה ושדי כמגדלות אז
הייתי בעיניו כמוצאת שלום׃ מתיבא
כנשתא דישראל ואמרא אנא תקיפא
בפתגמי אוריתא כשורא ובני חסינין
כמגדלא ובההוא זמנא תהא כנשתא
דישראל משכחא רחמין בעיני מרהא
ויהון שאלין בשלמהא כל דיירי
ארעא׃ אנא סור ותדיאי כלמחראב
חינד כנת פי עינאה מתל אדי וגד
אסלאמהי׃
כרם היה לשלמה בבעל המון נתן את ה חס
הכרם לנטרים איש יבא בפריו אלף
כסף׃ אומא חדא סליקת בעדביה
דמרי עלמא דשלמא עמיה דהיא
מתילא לכרמא אותיביתה בירושלם
מסריתה ביד מלכיא דבית דויד דיהון
נטרין יתהא כמא דאריסא נטר
לכרמיה ובתר דמית שלמה מלכא
דישראל אשתארא בידוי דרחבעם
בריה אתא ירבעם בר נבט ופלג
עמיה ודבר מן ידוי עשר שבטין

אחות ג ומל ולאבשלום בן דוד אחות יפה לא יספדו לו הוי אחי אחות לבן קטנה יחד ולאחות אשר לא היתה לאיש אחתנו ג וחד
לאחתנו ג חס וחד מל אחתנו את היי לתת את אחתנו לאיש הכזונה יעשה את אחותנו מה נעשה לאחתנו

על מימר פומיה דאחיה דמן שילו
דהוא גברא רבא: כרם כאן לסלימאן
פי צאחב אלגמהור אעטא אלכרם מן
יחפצה כל אמר יאתי בתמרה אלף
דרהם פצה: כרמי שלי לפני האלף
לך שלמה ומאתים לנטרים את
פריו: כד שמע שלמה מלכא דישראל
נבואתיה דאחיה דמן שילו בעא
למקטליה וערק אחיה ואזל למצרים
מן קדם שלמה ביה היא שעתא אתאמר
בנבואה לשלמה למהוי שליט בעשר
שבטין כל יומוהי ובתר מותיה יהא
שליט בהון רחבעם בר שלמה:
כרמי אלדי לי קדאמי ללאלף אלדי לך
יא סלימאן ולמאיתין למן יחפץ תמרה:
היושבת בגנים חברים מקשיבים
לקולך השמיעני: אמר שלמה נביא
בסוף נבואתיה עתיד מרי עלמא
דיימר לכנשתא דישראל דמתילא
לגינתא קלילא בינֵי אומיא ויתבא
לבי מדרשא עם חברי סנהדרין
ושאר עמא דציתין לקל ריש
מתיבתא ואלפין מן פומיה פתגמי
אוריתא אשמיעיני קל מליך בעידן

דאת יתבא לזכאה ולחייבא ואיהי
מסכים לכל מה דאת עבדא: יא גאלסה
פי אלגנאן אלאצחאב מצגיין אסמעיני
צותך: ברח דודי ודמה לך לצבי
או לעפר האילים על הרי בשמים:
ביה היא שעתא יימרון סבי ישראל
ערוק לך רחימי מרי עלמא מארעא
הדא מסאבתא ותשרי שכינתך
בשמי מרומא ובעידן עקתין דאנחנא
מצלין קדמך תהי דמי לטביא דבעידן
דדמיך עינא חדא קמיץ ועינא חדא
פתיח או כאורזילא דאיילא דבעידן
דעריק מסתכל בתריה כין את תהי
משגח בן ומסתכל בצערן ובסיגופן
משמי מרומא עד זמן דתיתרעי
ותפרוק יתן על טורא דירושלם ותמן
יסקון כהניא קדמך קטרת בוסמין:
אהרב יא ודידי ואשבה לך אלצבי או
גפר אלאיאיל עלי גבל אלתעטר:

סכום הפסוקים מאה ושבעה עשר
סימנהון קזי

אלמעני פי דלך אלדי קאל אחות לנו קטנה
הו מא קלנא פי יהודה ובנימין ומעאה

האלף ג' וסימנ' ואת האלף ושבע המאות וצלע האלף כרמי שלי לפני · וחד תביא לשר האלף · חד בתורה וחד בנביא וחד בכתו'

ושדים אין לה לאנקם עוזו מן אלאנב'
אלקולה גם נביאיה לא מצאו חזון
וקולה מה נעשה לאחתינו ידלנא
אם גוזר המקום פלא יכון אכתר מן
אלף סנה אלתי הי ענדה יום לקולה כי
אלף שנים בעיניך כיום אתמול ולם
יקול כימים פקאל איש אלחילה אן
אתת אלגאולה והם עלי חאל אלעציאן
פיאתי משיח בן יוסף פקאלת אלארטה
אסמאיה אן כאנת אלאמה עלי וגה
אלתובה לם נחוגהא אלי בן יוסף אלי אן
יאתי בן דויד יצלח אלקדס ויבניה
ואן כאנת עלי עציאן פיאתי בן יוסף
יפתח מצאריעהא ויחצר עליהא
כלקא כבירה ממתלין באארז
פאגאבת וקאלת אנא מחצנה בנקל
אלאנביא ותדיי תעני חכאמהא
ועלאמהא מחצנה כתואבהם
וטלבהם לילו ונהאר ודעאהם
וקולה אז הייתי בעיניו כמוצאת
אני אסמית בועדהם מן אללה עז
וגל יפרג לנא ונגד אלזלאם

א ב
איכה ישבה בדד העיר רבתי עם היתה
כאלמנה רבתי בגוים שרתי במדינות
היתה למס איכה דין עליה ירושלם ועל
עמהא לא אית דנא ולמספד עליהון
איכא הוה כמא דאיתדנו אדם וחוה
דאתרכו מגנתא דעדן ואספד עליהון
קדשא בריך הוא איכא ענת מדת
דינא וכין אמרת על סגיאות חובא
מה דר דבגוהא דעל ועל כין תהי יתבא
בלחודהא כגבר מכתש דבלחודוי
יתיב וקרתא דהות מלא אכלוסין ועמ
ועממין סגיאין אתרוקינת מנהון
והות דמיא כארמלתא דמתלבר בא
בעלמין כית גלסת מנפרדה אלקריה
אלכתירה אלקום וצארת כאלארמלה
אלעצימה פי אלאמם ארויסה פי אלמדן
צארה דמה׳ בכו תבכה
ה כת
בלילה ודמעתה על לחיה אין לה
מנחם מכל אהביה כל רעיה בגדו
בה היו לה לאיבים כד שלח משה
נביא מאללין לאללא ית ארעא
דכנען תבו ואפיקו שום ביש על
ארעא דישראל וההוא ליליא תשעה
באב הוה כד שמעו עמא בית ישראל

בדד ה וסימנה׳ כל ימי יתנון וישכן ישראל כי עיר קומי ישבתי ישבה ישב בדד ס״ב בכו ה כת ון כי עם בציון ישב אל תבכו למת
הלוך ובכו ילכו בבת אל תגידו בכו תבכה בלילה ס״ה

ית כסירתא כשתא הדא ארימו ית
קלהון ובכו עמא בליליא ההוא ומן יד
דתקיף רגזא דיי עליהון למהוי בכן
בליליא ההוא לדריהון וכד אתאמר
בנבואה לעמא דישראל וסריבו לקבלא
למימריה בכין אתא נבוכדנצר רשיעא
ואגלי ית ישראל ובית מקדשא אוקיד
בנורא בתשעה יומין בירחא דאב
כנשתא דישראל בכיא ומעדא
זליג על לסתהא ולית דימליל לליה
תנחומין מכל טעותהא דרחימת למיזל
בתריהון ובגין כל חבריהא תבו למהוי
לה בעלי דבבו פאמסרת תבכי בכאא
בליל ודמועהא עלי כרהא וליס להא
מעאזי מן גמיע מחביהא וגמיע
אצחאבהא גדרו בהא כל צארו להא
אעדא׳ גלתה יהודה מעני
ומרב עבדה היא ישבה בגוים לא
מצאה מנוח כל רדפיה השיגוה בין
המצרים׳ גלת יהודה משעבור ומסג׳
אות פלחנא היא יתבא ביני עממיא
לא אשכחת מנח כל רדפהא אדבקוהא
ביני מצריא׳ אגלי׳ יהודה בעד
עדאב וכתרה אסתעבאד ואקאמת

פי מאבין אלאמם לם תגד ראחה וגמיע
טאלביהא לחקוהא בין אלמצאיק
דרכי ציון אבלות מבלי באי מועד
כל שעריה שוממין כהניה נאנחים
בתולתיה נוגות והיא מר לה׳ אורחת
ציון אבלן מדלא עלין למועדא כל
תרעהא צדין כהניהא מתאנחן בתול
תהא מתאבלין והיא מרירא לה׳ וצארת
טרק ציון חזינה ממא ליס חאג לעיד
וגמיע אבואבהא מתוחשה ואמתהא
מתנהדין ואבכארהא מתחסרה והי
מר להא׳ היו צריה לראש איביה
שלו כי יהוה הוגה על רב פשעיה
עולליה הלכו שבי לפני צר׳ הוו מעיקהא
מתמנן עלה ובעלי דבבהא הוו יתבין
בשלוא ארום שיתא דיי יתה על סגי מרודהא
טפלהא אזלו בשביתא קדם מעיקא׳
וקד צארו אעדאהא רויסא ובאגציהא
אטמאנו אד נחאהא אלה עלי כתרה
גרומהא וצביאנהא סארו פי אלסבי
בין ידי אעדוי׳ ויצא מן בת ציון
כל הדרה היו שריה כאילים לא מצאו
מרעה וילכו בלא כח לפני רודף׳ ונפק
מן כנשתא דציון כל זיוהא והוו רברבנהא

היו ג׳ ראש׳ פסוק׳ היו עליה לשמה היו שרי יהודה היו צריה לראש ׳׳׳ עולליה ג׳ ב׳ חס וחד מל׳ מעל עלליה תקחו הדרי גם עלליה ירטשו
עולליה הלכו שבי ׳׳׳ איביה ב׳ וחס נתתי את ידידות נפשי בכף היו צריה לראש ׳׳׳ רודף הרודף ב׳ מל׳ נהפך אל הרודף וילכו בלא כח לפני
רודף ׳׳׳ שלו ב׳ כל בגדי בגד איביה שלו ׳ וכל לשון ארמית דכות ׳׳׳

מסתחרין כאיילא במרפרא זלא אשכחו
אתר למרעיהון ואזלו בתשות חילא
הות להון חילא למערק לאשתיזבא
מן קדם רדיפהון וכרג מן גמע ציון גמ״ע
בהאהא וצארו ריסאהא כאיילי לם
יגדו מרעא פסארו בלא קווה בין ידי
כ׳לבהם׳ זכרה ירושלם ימי עניה
ומרודיה כל מחמדיה אשר היו מימי
קדם בנפל עמה ביד צר ואין עוזר
לה ראוה צרים שחקו על משבתה׳
הות דכירא ירושלם יומין קדמאין
דהות מרודה בכרכין תקיפין ומרדא
ושליטא בכל עלמא וכל רגוגה דהוו
לה מן יומין קדמאין ועל חובהא נפלו
עמהא ביד נבוכדנצר רשיעא ואעיק
להון ולית דיס״ע להחזוהא מעיקיא
דאזלו בגלותא חייכו על דפסק טובה
מבינהא פרכרת ירושלם איאם
צעפהא ודלהא וגמיע תמניהא אלדי
כאן פיאזמאן לקרים אד וקעקומהא
פייד לעדו ולא מעין להא וראו ר״א
לאעדא פצחכו עלי עטלתהא׳
חטא חטאה ירושלם על כן לנידה
היתה כל מכבדיה הזילוה כי ראו ערותה

בסהיא נאנחה ותשב אחור׳ חובא חבת
ירושלם בגין כין לטלטול הות כל
עממיא דהוו מיקרין לה מלקדמין
נהגו בה זילותא ארום חזו בדקהא
ברם היא מתאנחא אתהפיכת לאחורא׳
אן כטא אלטתה ירושלם לו אלך
צארת נאידה וגמיע מכרמיהא חק
חקרוהא אד ראו עורתהא והיא יצא
מתנהדה וראגעא אלורא׳
טמאתה בשוליה לא זכרה אחריתה
ותרד פלאים אין מנחם לה ראה יהוה
את עניי כי הגדיל אויב׳ סאובתה
בשיפולהא לא דכירת מא דעתיד
למיתי עלה בסוף יומיא ונחתת ונפלת
והות פרישן ולית דימליל תנחומין
עלה חזי יי׳ ית עניי ארום אתרב
עלי בעלי דבביו צארת כאמראה
צהרת חיצתהא פי דילהא ולם תדכר
אכרתהא וורדת עלי קום מבאינין
להא ולא מעאזי להא תקול אנצר יא
רב לצעפי אן לעדו קד תעצם׳
ידו פרש צר על כל מחמדיה כי ראתה
גוים באו מקדשה אשר צויתה לא
יבאו בקהל לך׳ ידיה אושיט נבוכד׳

צויתה ה̇ מל׳ בליש וסימנ׳ וצויתה אתו לעיניהם את כל אשר צויתה להם אתה צויתה פקודיך אשר צויתה לא יבאו בקהל לך ם

נצר רשיעא ושליט סופא וקטע כל
רגוביהא ארום חזת עממיא עלו לבית
מקדשהא דפקידית על יד נביא על
עמון ומואב דלא ידכון למיעל בכנשתא
דילך׃ ובסט אעדויהא עלי גמיע מנא
מנאהא ונצרת אממא דכלו מקדסהא
ממן אמרתהא וקלת לא ידכלו פי
גוקכם׃ כל עמה נאנחים מבקשים
לחם נתנו מחמודיהם באכל להשיב
נפש ראה יהוה והביטה כי הייתי זוללה׃
כל עמא דירושלם אנחו מכפנא
ותבעין לחים למיכל יהבו רגובהון
בלחמא לקיימא נפשהון חזי יי וא
ואסתכל מן שמיא ארום הויתי גרגרנ
תא׃ וגמיע קומהא מתנהדין טאלבין
אטעאם קד אעטו מנאהם פיה לירדו
אנפסהם תקול אנצר יא רב וארחמני
פאני קד צרת חקירה׃ לוא אליכם
כל עברי דרך הביטו וראו אם יש
מכאוב כמכאבי אשר עולל לי אשר
הוגה יהוה ביום חרון אפו׃ אשלחית
לכון כל דעברו באורחא זורו הכא
אסתכלו וחזו האית כיבא ככאיבי
דאסתקף לי דתכר יי יתי ביום תקוף

רגזיה׃ יא לכם וחאשאכם יא גמיע
מארה אלטריק אתפתו ואנצרו הל
מוגוד וגע כוגעי אלדי בטש בי אלדי
נחאני אללה פי יום שדה גצבה׃
ממרום שלח אש בעצמתי וירדנה
פרש רשת לרגלי השיבני אחור נתנני
שוממה כל היום דוה׃ מן שמיא שלח
אישתא בכרכי תקיף וכבש יתהון
פרס מצדתא לרגליא ותבני לאחורי
יהביתני צדיא כל יומא מרחקא ומן
אסמא בעת בנאר בעצאמי פארלהא
ובסט שרכא עלי רגליי ורדני אלורא
וגעלני מתוחשה וטול אלזמאן מדויה׃
נשקד על פשעי בידו ישתרגו
עלו על צוארי הכשיל כחי נתנני
אדני בידי לא אוכל קום׃ אתקיר נור
מרודי בידיה ואשתלשו כשבשין
דגופנא סליקו על קדלי אתקלו
חילי מסרני יי ביד מאן לית אנא
יכיל למקם׃ וקד שנץ גל דנובי בידה
פתשעבת וארתפעת עלי ענקי
ואצעפת קואי ואסלמני אללה פי יד
מן לא אטיק מקאומתה׃
סלה כל אבירי אדני בקרבי קרא עלי

עצמתי ה׳ חס והעלתם את עצמתי קדמיה הניחו את עצמתי והעליתם את עצמתי עצר בעצמתי ממרום שלח אש בעצמתי ... שוממה ג׳ ב׳ חס
וחד מל ותשב תמר ושממה כי רבים בני שממה נתנני שוממה ...

מועד לשבר בחורי גת דרך אדני
לבתולת בת יהודה׃ כבש כל תקיפי יי
בקרבי ערע עלי זמן לתברא עולימי
ועלן עממיא וסאיבו בתולתא דבית
יהודה עד דהוה מישד דם בתולהון
כגבר דמבעט במעצרתא וחמר
ענבוהי שדיין וקד נגלאה גמיע
אגלאי מן וסטי וגמע עליי מחצוא
לכסר שבאבי וכאנה עצר פי מעצרה
אכבאר גמע יהודה׃ על אלה
אני בוכיה עיני עיני ירדה מים כי
רחק ממני מנחם משיב נפשי היו
בני שוממים כי גבר אויב׃ על טפליא
דאתרטשו ועל נשיא מעדיתא דא
דאתבקעו כרסיהון אמרת כנשתא
דישראל אנא בכיא ותרתין עיני
זלגן מיא ארום אתרחק מני מנחים
מקיים נפשי הוו בני צדיין ארום
אתגבר עליהון בעלי דבבא ועלא
מתל הדה לאמור אנא באכיה ועיני
מורדה מא למא בעד מני למעאזי
מרד נפסי וצארו בני מתוחשין
אד תעצם לעדו׃ פרשה ציון
בידיה אין מנחם לה צוה יהוה ליעקב ג

סביביו צריו היתה ירושלם לנדה
ביניהם׃ פרשת ציון ידהא מן עקתא
כמא דפרשא איתתא על מתברא
פגנת ולית דנחיס לה פקיד יי לבית
יעקב פקודיא ואוריתא ועברו על
מימריה בגין כין אסתחרו חזור לבית
ישראל מעיקוהי ירושלם דמיא לי
לאתתא מרחקא ביניהון ובסטת ציון
ידהא פלם יכון להא מעאזי ואמר
אללה פי אל יעקוב אן תחיט בה
עדאה וצארת ירושלם מבעדה פי
מא בינהם׃ צדיק הוא יהוה כי
פיהו מריתי שמעו נא כל עמים
וראו מכאבי בתולתי ובחורי הלכו
בשבי׃ אמר יי במימר לעמא בית
ישראל דלא יעבר קטלין בחרבא
בארעהון אזל יאשיה מלכא שלף
חרבא על פרעה חגירא דלא אתפקד
מן קדם יי בכין רגמו רגומיא גירין
למלכא יאשיה ומית ועד לא נפקת
נשמתיה הוה רחיש בשפותיה וכן
אמר זכאה הוא יי ארום על רית
על מימריה שמעו כען כל עממיא
הספידו דאספיד ירמיה על יאשיה

ג
העמים
ק
ג
חס

יג̇ חס̇ בראש̇ תיבות ולא קרי אל שלל בשלשה גבריס יהיה על אחד לעבר שבכה ויקח אפא וישמח כל עם ויקשר עלין בשער בני עם מקצה
ארץ והיה לכס דבר לכסא מלכיס ורשעת רשע שמעו נא כל העמים
בידיה ג̇ ועימנכי וכל אשה חכמת לב תהרסנו פרשה ציון

וחמו כאבי מותה בתולתי ועולמי דבתר
אזלו בשביא אלה לעדרו ואנא כאפת
אמרה אסמעויא גמיע אלאמם ואנטרו
תוגעי אכבאריו שבאבי מצו פי אל
סבי   קראתי למאהבי המה רמוני
כהני וזקני בעיר גועו כי בקשו אכל
למו וישיבו את נפשם אמרת ירושלם
כד אתמסרת ביד נבוכדנצר קריתי
למרחמי בני עממיא דגזרית קיים
להון ואינון חכימין מנאי ואתהפיכו
לחבלא יתי כהניא וסביא בגו קרתא
אתנגידו מן כפנא ארום תבעו סעיד
לחמא למיכלהון ויקיימון ית נפשתהון
ודעות במחבי פאלאכהסקר וארבוני
אמתי ושיוכי פי אלקריה תופו ממא
טלבו טעאם לאנפסהם לירדונהא
פלם יגדוי   ראה יהוה כי צר לי
מעי חמרמרו נהפך לבי בקרבי כי
מרו מריתי מחוץ שכלה חרב בבית
כמות חזי יי ארום עיק לי מעי אר
ארגזו ואתהפיך לבי בקרבי ארום
מעבר עברית על מימרך בגין כן
מן בראתכלת חרבא ומלגיו חרגת
כפנא כמלאך מותא אלהם אנצר לי

פאן קד צאק בי אלחאל ותצוורת אמעאי
ותקלב קלבי פי גופי כמא טפת כלאפא
ואתכל אלסיף מן כארג וצאר מן דאכל
מתל אלמותי   שמעו כי נאנחה
אני אין מנחם לי כל איבי שמעו ר
רעתי ששו כי אתה עשית הבאת
יום קראת ויהיו כמני שמעו עממיא
ארום מתאנחא אנא ולית דינחים לי
כל בעלי דבבי שמעו בשתא דמטת
עלי חדו ארום את הוא יי דעבדת
איתיתא עלי יום פורענות ערעת
עלי מערע על צדותני כין תערע עליהון
ויהון צדין כותי וסמעו אוליאי אני
מתנהדה וליס לי מעאזי וגמיע
אעדאי סמעו שרי פאסתרו במא
צנעתה בי ולו אתית ביום ועדת בה
פיצירו מתלי   תבא כל רעתם
לפניך ועולל למו כאשר עוללת לי
על כל פשעי כי רבות אנחתי ולבי
דוי   יתיעול ליום דינא כל בישתהון
קדמך ותסתקף להום כמא דאסתקפת
עלי על סגיאות מרודי ארום סגיאו
אנחתי ולבי חלשי אסאלך אן תחצר
שרורהם בין ידיך ותבטש בהם כמי

דממנא עד מן

שכלה ג בליש וסימנה כאשר שכלה נשים מחוץ שכלה חרב והשלחתי בכם את חית השדה ושכלה חד בת וחד בנביא וחד בכת

כטושת כי עלא כתרת גרומי פאן
נהאדתי כתירה וקלבי מדוי
איכה יעיב באפו אדני
את בת ציון השליך משמים ארץ
תפארת ישראל ולא זכר הדם רגליו
ביום אפו איכדין קרץ יי בתקוף רגזיה
ית בת ציון רמא מן שמיא לארעא
תשבחתא דישראל ולא דכר בית
מקדשיה גלוגדקא לרגלוהי ביום
תקוף רוגזיה וכיף יגיים אלה בגצבה
גמע ציון וטרח מן אלסמא אלי אלארץ
פכר אל אסראיל ולם יזכר מחל
סכינתה פי יום גצבה   בלע
אדני לא חמל את כל נאות יעקב
הרס בעברתו מבצרי בת יהודה הגיע
לארץ חלל ממלכה ושריה שיצי
יי ולא חס ית כל עדית ישראל פגר
ברגזיה כרכי בית יהודה אמטי לאר
אחיל מלכותא דרס ורברבנהא אהלך
אלה בגיר שפקה גמיע דיאר יעקב
והדם בעברתה חצון גמע יהודה
ובלג בהא אלי אלארץ ובדל אלממלכה
וריאסהא   גדע בחרי אף כל
קרן ישראל השיב אחור מפני אויב

ויבער ביעקב כאש להבה אכלה סביב
קציץ בתקוף רגזיה ית כל יקרא דישראל
אתיב אחור ימיניה ולא סייע לעמיה
מן קדם בעיל דבבא ואדלק ביעקב
כאישתא דמשתלהבא אכלת חזור
חזור וגדע בשדה גצבה גמיע שאן
אל אסראיל וכאנה מרידה אלי ורא
מן וגה אלעדו ואשעל פי אל יעקוב
כנאר מלתהבה אכלת חואליה
דרך קשתו כאויב נצב ימינו כצר
ויהרג כל מחמדי עין באהל בת ציון
שפך כאש חמתו מתח קשתיה
וזרק עלי גירין כבעיל דבבא אעתד
ימיניה כמעיק וקטיל כל ריגוג עינא
במשכן כנשת ציון שדא כבעור
רגזיה וכאנה אותר קוסה כבאגץ
ונצב ימינה כעדו פקתל מנא עין
ופי כבי גמע ציון ספך חמיתה כנאר
היה אדני כאויב בלע ישראל
בלע כל ארמנותיה שחת מבצריו
וירב בבת יהודה תאניה ואניה היה
יי דמי לבעיל דבבא שיצי ישראל
שיצי פלטורהא אחביל כרכהא ואסגי
בכנשתא דיהודה אנינותא ואבילותא

ולא זכר ג׳ שר המשקים יואש את החסד הדם רגליו ... וירב ב׳ וירב היער לאכל בעם וירב בבת יהודה ... וחד ויֵרֶב אמריו לאל ... בבת ב׳
חפץ בבת יעקב וירב בבת יהודה ... וחד ותהי לו כבת ...

וצאר אללה להם כעדו אחלך אסראיל
תסאהלך גמיע דיארהא ואפסד
חצונהא וכתר פי אל יהודה אלתרח
ואלאנין ויחמס כגן שכו שחת
מעדו שכח יהוה בציון מועד ושבת
וינאץ בזעם אפו מלך וכהן ושרש
כגנתא טלל בית מקדשיה חביל אתר
מזומן לכפרא על עמיה נשי יבר
בציון מועדא ושבתא ושנא ברגז
חמתיה מלכא וכהנא רבא ויתר כאלגנ
אן צללה ואפסד מחצרה ואנסא
פי ציון אלמחצר ואלעטלה ורפץ בזעס
גצבה אלמלך ואלאמאם זנח
אדני מזבחו נאר מקדשו הסגיר ביד
אויב חומת ארמנותיה קול נתנו
בבית יהוה כיום מועד שבק יבר
מדבחיה בעט מקדשיה מסר ביד
בעיל דבבא שורי פלטורהא קלא
יהבו בבית מקדשא דיני כקל עמא
בית ישראל דמצליין בגויה ביומא
דפסחא ואכדל אללה מדבחה ואגשא
מקדסה ואסלם פי יד אלעדו אסואר
דיארהא פאעלנו אצואתהם פי בית
אללה כאיאם אלמחצר חשב יהוה

להשחית חומת בת ציון נטה קו לא
השיב ידו מבלע ויאבל חל וחומה
יחדו אמללו חשיב יי לחבלא שור
כנשתא דציון סט משקולתא לא
אתיב ידיה מלשיצאה ואביל מקפנא
ושורא כחדא אתפגרו וכמא קדר
אללה אן יהלך סור גמע ציון מד אלתר
פלם ירד ידה ען הלאכהא ואחזן אהל
אלפצול ואלסור חין קצפא גמיעא
טבעו בארץ שעריה אבד
ושבר בריחיה מלכה ושריה בגוים
אין תורה גם נביאיה לא מצאו חזון
מיהוה טבעו בארעא תרעהא על
דנכסו ית חזירא ואובילו מן דמיה עליהון
הובד ותבר מזוזתהא מלכהא ורברבנהא
בין עממיא על דעברו על פתגמי
אוריתא אף נביאהא אתמנע מנהון
רוח קדשא לא אשכחו מימרא דיי
וכאן אבואבהא רסכת פי אלארץ וקד
כסר גבורהא חתי אבאדהא ומלכהא
וקוארהא פי מא בין אלאמם בגיר
תוריה חתי אנביאהא לם יגדו וחיא
מן ענד אללה ישבו לארץ
ידמו זקני בת ציון העלו עפר על

מזבחו ג ויאמר יואש ויקרא לו ביום ההוא זנח אדני מזבחו ∴ חל ה חס וסימ ותעמד בחל יאכלו את איזבל בחל ישועה שית חומות וחל
וגלת החל הזה ויאבל חל וחומה ∴ בריחיה ב מל היצתו משכנותיה אבד ושבר י חד ואבד ממנה ∴

ראשם חגרו שקים הורידו לארץ ראשן
בתולת ירושלם יתבין על ארעא ושתקין
סבי כנשתא דציון אסיקו אפר מוקלה
על רישיהון בתולתא דירושלם
פצאר שיוך גמע ציון יגלסון עלא
אלארץ ויתחזנון ויצעדון אלתראב
עלי רוסהם ויתזרון באלמסוח וצאר
אבכאר ירושלם ינזלון אלי אלארץ
שעורהן   כלו בדמעות עיני
חמרמרו מעי נשפך לארץ כבדי על
שבר בת עמי בעטף עולל ויונק
ברחבות קריה ספו בדמעין עיני אר
איר גרו מעי אתשר לארעא כבדי
על תבר כנשתא דעמי כד צהא עולי
עולימא ויונקא בפתאות קרתא איקולון
קד כמדת עיני מן אלדמוע ותצורת
אמעאי וכאן כבדי קד תצוור אלצבי
אנתצבת עלי אלארץ למציבה אמתי   אנצבת
אד תצוור אלצביאן ואלרציע פי רחאב
אלקראי   לאמתם יאמרו איה דגן
ויין בהתעטפם כחלל ברחבות עיר
בהשתפך נפשם אל חיק אמתם
לאמהון הוו אמרין אן עיבור וחמר כד
צהן כקטילא בפתאות קרתא כד אתאשד

נפשיהון לגו עטפות אימהון וסימא
ענד קולהם לאמאתהם אין אלבר ואלכמר
פי תצוורהם כאלצריע פי רחאב אלקריה
ופי סילאן אנפסהם פי חגור אמאתהם
מה אעידך מה אדמה לך הבת
ירושלם מה אשוה לך ואנחמך בתולת
בת ציון כי גדול כים שברך מי ירפא
לך מא אסהיד ביך ומא אדמי ליך
כנשתא דירושלם מא אחכיר ליך
ואיהי בתולת כנשתא דציון ארום
סגי תבריך כסגיאות תבר גללי ימא
דבא בעדן נחשוליה מן הוא אסי דיסי
יתיך מן מרעיך מא אחצלך ומא
אשבה לך יא גמע ירושלם מא אסאוי
בך פאעזיך יא גמע ציון אן כסרך
עצים כאלבחר מן ישפיך מנה
נביאיך חזו לך שוא ותפל ולא גלו
על עונך להשיב שביתך ויחזו לך
משאות שוא ומדוחים נביאי שקרא
דבינך חזו ליך שקרא ולית משא
ולא פרסימו על חוביך לאהדרותיך
בתיובתא ונבאו ליך נבואת שקרא
וטעותא אנביאך נצרו לך זור
ובהתאן ולם יכשפו ען דנבך לירדוך

כים ד וסימנה והרשעים כים נגרש תולה קולם כי גדול כים שברך ... וינעו ג חס בליש וסימנה וינעם במדבר והנעותי בכל
הגוים וינעו ראשם ... אמתם ב ועל אמתם בהתעטפם וחד לאמתם יאמרו ... ירפא ג מה אות כי ירפא יי ומחץ מכתו ירפא כי
גדול כים שברך ...

עין שתיאנך פנצרו לך קצץ ומראחי׳
ספקו עליך כפים כל עברי דרך
שרקו וינעו ראשם על בת ירושלם
הזאת העיר שיאמרו כלילת יפי משוש
לכל הארץ׃ ספיקו עליך ידיהון כל
דעברא אורחא שרקו וטלטילו רישיהון
על כנשתא דירושלם אמרו הדא היא
קרתא דיימרון סביא דמלקדמין דהיא
יאות שפרא חדות כל ארעא׃ וספקו
עליך אכפאפהם גמיע מאדה לטריק
ואצפרו וחרכו רוסהם עלי גמע ירוש׳
יקולון אתרא הדה למדינה אלתי יקולון
אנאס ענהא אנהא כאמלה אלגמאל
סרור גמיע אלבלדאן׃ פצו עליך
פיהם כל איביך שרקו ויחרקו שן
אמרו בלענו אך זה היום שקוינהו
מצאנו ראינו׃ פתחו עלך פומהון כל
בעלי דבבך שרקו עסיאו שניהון
אמרו חסלנא ברם דין יומא דסברנהי
אשכחנא חזינא׃ וקד פתחו עליך
אפואההם גמיע כאגציך ואצפרו
ואצרו אסנאנהם פקאלו קד אהלכנאהם
והדא הו ליום אלדי רגונאה קד וגדנאה
וראינאה׃ עשה יהוה אשר זמם

בצע אמרתו אשר צוה מימי קדם הרס
ולא חמל וישמח עליך אויב הרים קרן
צריך׃ עבד יי׳ מא דחשיב שלים
מלוליה דפקיד למשה עבדיה מן יומין
קדמאין דאי לא יעבדון בית ישראל
דתקין בעינוהי עתיד הוא לאתפרעא
מנהון פגר ולא חס ואחדי עלך בעלי
דבבך ארים יקר מעיקיך׃ ולמא צנע
אללה אלדי דבר ותמם אמרה אלדי אמר
בה מן אלאיאם אלקדימה והדם בגיר
אשפאק ופרח בה אלאגציין ורפע
שאן אעדאהם׃ צעק לבם אל
אדני חומת בת ציון הורידי כנחל
דמעה יומם ולילה אל תתני פוגת לך
אל תדם בת עינך׃ צוח לבהון קדם יי׳
דרחים עליהון שור קרתא דכנשתא
דציון זלוגי כנחלא דמעין יומם ולילי
לא תתני תנחומין ליך לפייגא צלותיך
ולא תשתוק בבת עינך׃ וצרכת קלובהם
אלי אללה וקיל להם יא אהל סור גמע ציון
אורדי דמועא כואדי אלנהאר ואלליל
לא תגעלי פתרה לך ולא תהדא חדקתך
קומי רני בלילה לראש אשמורות
שפכי כמים לבך נכח פני אדני שאי

משוש ד׳ כי על כל בתי משוש שישו אתה משוש גילה ועמה משוש כלילת יפי משוש ס״ קומי ג׳ ריש פסוק׳ קומי שאי קומי אורי קומי רני חד בת׳ וחד בנב׳ וחד בכת׳ ס״

אליו כפיך על נפש עולליך העטופים
ברעב בראש כל חוצות קומי עסוקי ב̇ ב̇ חד מל̇ ד̇ וחד חס̇
בליליא במשנה ובפתגמי אוריתא
בשירוי מטרתא דשפרא שראי
כמיא ליבך בתיובא בבית כנשתא כל
קביל אפי יי טולי לותיה בצלו ידיך
על נפשת עולימיך דיצדיין בכפנא
בריש כל מחוזין וקומי רני פי אלליל
ואצבי פי אוול אלנוב וכאן קלבך יסיל
כאלמא בין ידי אללה וארפעי אליה כפך
עלי נפוס צביאנך אלמתצוורין מן אלגוע
פי אטראף אלאסואק ראה יהוה
והביטה למי עוללת כה אם תאכלנה
נשים פרים עללי טפחים אם יהרג ל̇ ל̇ חס̇ וחס̇
במקדש אדני כהן ונביא חזי יי ואסתכל ו̇ ב̇
מן שמיא למן אסתקפת כדנן אם חזי תחת האלה
למיכל נשיא פרי בטנהא עולימיא
דמתלפפין בסדינין ענת מדת דינא
וכן אמרת אם חזי למקטל כהנא
ונביא בבית מקדשא דיי כמא
דקטלתון לזכריה בר עדוא כהנא
ונביא דין דביש קדם יי להם אנצר
אליי וארחמני פאנה מן בטשת בה
כדיאן תאכל אלנסא אולאדהן אלצביאן

אלמתרפהון ואן יקתל פי קדס אללה
אמאם ונבי שכבו לארץ חוצות
נער וזקן בתולתי ובחורי נפלו בחרב
הרגת ביום אפך טבחת לא חמלת שכבו
על ארעא במחוזיהון עולימא וסבא
דהוו רגילין למשכב על ערסין דמילת
בתולתי ועולימי נפלו קטילין בחרבא
קטלת ביום רגזך נכסת ולא חסת
ואנצגעו עלי אלארץ כארגא מנהם
אלצבי ואלשיך אבכארי ושבאני וקעו
פי אלסיף קתלתהם פי יום גצבך ודבחתהם
בגיר אשפאק תקרא כיום מועד
מגורי מסביב ולא היה ביום אף יהוה
פליט ושריד אשר טפחתי ורביתי
איבי כלם תהי קרי חירותא לעמך בית
ישראל על יד מלכא משיחא היכמא
דעבדת על יד משה ואהרן ביומא
דפסחא ויתכנשון חזור חזור עולימי
מן כל אתר דאתבדרו ביום תקוף רגזא
דיי ולא הוה בהון שיזבא ושאר
בני דלפיפית בסדינין ודרביתי בעלי
דבבי שיצינון צרת תדעו באהל
חדרי מתל יום אלמחצר חואליי ולם יבק
פי יום גצב אללה פלית ולא שריד ואלדין

העטופים ב̇ חד מל̇ וחד חס̇ והיה העטפים ללבן על נפש עולליך העטופים ברעב קדמייה מל̇ ה̇ . עולליך ב̇ חד מל̇ וחד חס̇ וכפן את עלליך חס̇ על נפש עולליך מל̇ ה̇

רפהתהם ורביתהם באגצי אפנאהם׃
אני הגבר ראה
עני בשבט עברתו׃ אנא הוא גברא
דחזי עינויא בחוטרא דרדי ברוגזיה׃
אנא ארגל אלדי ראית לעלאב בקציב
עברתה׃ אותי נהג וילך חשך ולא אור׃
ויתי דבר ואוביל לחשוכא ולא לנהורא׃
פקאדני וסיירני פי צלאם בלא נור׃ אך
בי ישב יהפך ידו כל היום׃ ברם בי יתוב
יגלגל עלי מחתיה כל יומא׃ והו ראה
יעור עלי ויקלב ידה טול אלזמאן׃
בלה בשרי ועורי שבר עצמתי׃
עתק בסרי ומשכי תבר גרמי וקהא
בלי לחמי וגלדי וכסר עצאמי׃ בנה
עלי ויקף ראש ותלאה׃ בנא עלי
כרקומין ואקיף קרתא ועקר רישי
עמא ושלהו אצון ואחדק בי קאמה
ובסטה׃ במחשכים הושיבני כמתי
עולם׃ בבית אסירין מחשוכא אתיבני
כמיתין דאזלין לעלמא אחרנא׃ ואג
לסני פי אלצלמאת כמותי אלדהר׃
גדר בעדי ולא אצא הכביד נחשתי׃
סגר בתרי בדיל דלא אפוק מן איסורי
יקר על רגלי כבלין דנחשא וקד גדר

דוני פלא אכרג ותקל קידי׃ גם כי אזעק
ואשוע שתם תפלתי׃ אף ארום אצוח
ואצלי אסתתים בית צלותי׃ ואן אנא
צרכת וגותת קד סד ען צלותי׃ גדר
דרכי בגזית נתיבתי עוה׃ סגר אורחי
באבנין פסילן שבילי סרך׃ וכאנה
גדר טרקי בחגארה מהנדמה ושווש
סככי׃ דב ארב הוא לי אריה
במסתרים׃ דיבא מכמן הוא לי אריא
דמיתעתד בבישא׃ והו כדב כאמן לי
או אסד פי אלסואתר׃ דרכי סורר ויפשחני
שמני שמם׃ ארחי סדר ושסעני
שויני צדו׃ ואזאל טרקי ופסכני וציירני
מתוחשה׃ דרך קשתו ויציבני כמטרא
לחץ׃ מתח קשתיה ועתדני כפלגליסא
לגירא׃ כראן אותר קוסה ונצבני כאל
הדף ללסהאם׃ הביא בכליתי בני
אשפתו׃ איעל בכליותי גירי תיקיה׃
ואדכל פי כלאי סהאם געבתה׃ הייתי
שחק לכל עמי נגינתם כל היום׃ הויתי
חוכא לכל פריצי עמי ומזמרן עלי
כל יומא׃ וצרת צחכא לגמיע קומי
ולחאנהם טול אלזמאן׃ השביעני
במרורים הרוני לענה׃ אשבעני

טו ראש פסוק משמשין הי הקרב את קלבנו הארץ אשר הכה יש האיש הרך בך האנשים האלה המלאך הגאל אתי הכה זן המחטא הנגע במת לכל
נפש אדם הנער בא השיבה עליך יש הבית הזה הנפש החטאת המלך יתאכל הסיר יש היה יש כאויב הביא בכליתי

מריר חיון ארויני גידין וכאנה אשבעני
מרארא וארואני עלקמא׃ ויגרס
בחצץ שני הכפישני באפר׃ ורצץ
באבנין שני לעינני באפרא׃ ואחפא
בלחצם אסנאני וטמרני בטרמארין׃ ותזנח
משלום נפשי נשיתי טובה׃ ושבקת
משלמא נפשי אתנשיתי טבתא׃
פאנכדלת נפסי חתי מן סלאס ונסית
לכיר׃ ואמר אבד נצחי ותוחלתי מיהוה׃
ואמרית הובד תוקפי וטובא דהויתי
אוריך מן קדם יי׃ וקלת קד באד גיאתי
ורגאי מן ענד אלה׃ זכר עניי
ומרודי לענה וראש׃ אידכר ענו נפשי
ומה דמרידו בי סנאי ואשקיאו יתי
גידין׃ אדכר עדאבי ודלי אלדין
המא כעלקם וסם׃ זכר תזכור ותשיח
עלי נפשי׃ מדכר תדכר ותצלי עלי
נפשי׃ וטאל מא תדכר ואן נפסי
ותתשוח עליי׃ זאת אשיב אל לבי
על כן אוחיל׃ דא נחמתא אתיב על
לבי בגין כן אוריך׃ והודא מא אורדה
אלי קלבי ולדלך אצבר׃ חסדי
יהוה כי לא תמנו כי לא כלו רחמיו׃
טבותא דיי ארום לא פסקו ארום לא

יתמנעו רחמוהי׃ אחסאן אללה לא
תנפד ולא תפני רחמתה׃ חדשים לבקרים
רבה אמונתך׃ נסין חדתין מרחיש
לצפריא סגיאה היא הימנותך׃ כל הי
גדיד פי כל צבאח ואמאנתך כתירה׃
חלקי יהוה אמרה נפשי על כן אוחיל
לו׃ חולקי יי אמרת נפשי בגין כין
אוריך ליה׃ בל אקול לנפסי נעס אלה
קסטי ולדלך אצבר לה׃ טוב יהוה
לקוו לנפש תדרשנו׃ טב הוא ייי
לדמסברין לפרקניה לנפשא דתתבע
אולפניה׃ אללה גיד לראגיה ולנפס
תלתמסה׃ טוב ויחיל ודומם לתשועת
יהוה׃ טב הוא לאורכא ולמשתק עד
תיתי פורקנא דיי׃ פיגב יגור ואצבר
ואסכות למגותה אלה׃ טוב לגבר כי
ישא על בנעוריו׃ טב הוא לגברא
ארום יליף נפשיה לסובלא ניר פקודיא
דיי מן עולמוי׃ ומא אצלח לרגל
יחתמל אשקא מן צבאיה׃
ישב בדד וידם כי נטל עליו׃ יתיב בלחודוי
ויסבול ייסורין בדיל יחוד שמא דיי
דמשתלחין ברחמוהי עד דיתוב
ויטלינון מעלוי׃ ויגב אן יגלס

אוחיל ג׳ ומל מה אוחיל ליי עוד זאת אשיב אל לבי חלקי יי ··· נשיתי ב׳ לא נשיתי ולא נשו בי ותזנח משלום ··· וחד לכן הנני ונשיתי
אתכם ··· וראש ב׳ גרא ונעמן אחי וראש זכר עניי ומרודי ··· ואנון בתרי ליש׳ ···

191

מנפרדא ויסכת אורחא חמר עליה
אמר יתן בעפר פיהו אולי יש תקוה
יתין בעפרא פומיה וישתטח קדם
רבוניה מא אם אסתכר ויצעפמה פי
אתרא בלעלה אן יגד רגאא יתן למכהו
לחי ישבע בחרפה יושיט למחוהי
ליסתא ישבע בקלנא ויעטי כדה
לצארבה ויסתכתר מן תעירה ליה
כי לא יזנח לעולם יהוה ארום
לא ישבוק עמיה בעקתא לעלם
רבונהון יי פאן אלה לא יכדלאי אהרי
ג כי אם הוגה ורחם כרב חסדיו ארום
אלהין ברישא יתבר והדר יתוב ויחוס
עליהון בסגיאות טיבותיה כלארא
נחא עאד ורחם בכתרה אחסאנה
כי לא ענה מלבו ויגה בני איש ארום
בגין דלא עני גבר ית לביה בתעניתא
ארום גרס לתכלא בני אנשא ולא אנה
לם עאד יעלבו וינחי בני אבשר מן
דאתה לדכא תחת רגליו כל
אסירי ארץ למדכא ולמכבשא
תחות רגלוהי כל אסירי ארעא לידך
תחת סלטאנה גמיע אסרי אארץ
ב קמ להטות משפט גבר נגד פני עליון

לא סטאה ולמצלי דין גבר מסכין קביל
אפי עלאה ולימיל חכם אנסאן כחגות
אעלי לעות אדם בריבו אדני לא ראה
לסרבא אנש מסכין במצותיה אפשר
דמן קדם יי לא אתגלי לישוש חכם
אנסאן פי כצומתה אלה לם יראשיא
מן דלך מי זה אמר ותהי אדני
לא צוה מן הוא אנשא דאמר והות
בשתא מתעבדא בעלמא אלהין בגין
דעבדו מא דלא אתפקדו מן קדם יי
מן דא קד קולא פכאן וללה לם יאמר
בה מפי עליון לא תצא הרעות והטוב
מפום אלהא עלאה לא תיפוק בישתא
אלהין על ברת קלא מתכרזא למהוי
בישין על חטופין דאתמליאת ארעא
ובעדן דיבעי למגזר טבא בעלמא
מפום קדשא נפיק לכן מן קול אעלי
לא תכרג אשרור ואכיר מה יתאונן
ב זין קמ — חטאיו ק — אדם חי גבר על חטאו מא ממון
ישבח גבר כד הוא חי על חובוהי דיחוב
ממא ואינעת אנסאן אחיאו רגל
עלי כטאיאה נחפשה דרכינו
ונחקרה ונשובה עד יהוה נבלוש
אורחנא ונבקר ונתוב בתיובתא קדם

הוגה ב̇ במל וחד חס כאשר הגה מן המסלה אשר הוגה ש כי אם הוגה סי עד ש ה בצל לך ושבת ראש פסוק ונגף יי את מצרים שובה ישראל
נחפשה דרכינו סי תזכור ב̇ מל ברגז רחם תזכור זכור תזכור סי חי וחי ב̇ זין קמ וירפאו אדם זכל אתנ וסוף פסוק סוול ס

עד יפני ויחזי אן נפתש טרקנא ונסתכרי
האוגרגע לאלה נשא לבבנו אל כפים
אל אל בשמים נטול לבנא בריר וגדלי
ידנא מגזילן ונתוב אלאלהא רמחוריה
בשמיא ונרפעקלובנא מעכפינא
לאלטאיך ודי פי וסמא נחנו פשענו
ומרינו אתה לא סלחת נחנא מרדנא
וסרבנא ועל דלא הדרנא בתיובתא
את לא שבקת נחן ארנבנא וכלפנא
ואנת פלסת גפרי סכותה באף
ותרדפנו הרגת לא חמלת טללתא
עלנא ברגז ורדפתנא בגלותא קטלתא
דלא חסת וצללת בגצב פכר בתנא
וקתלת בגיר אשפאק סכותה בענן
לך מעבור תפלה טללתא שמיא
בעננא יקרא דילך בגין לא תעבר
לותך צלותא וצללת בגמאס באנה
לא תגוז אליך צלותה סחי ומאוס
תשימנו בקרב העמים כניעותא
ומאיסותא תשוי יתנא בחובנא בינ
עממיא קלעאו זהרא צירתנא
פימא בין אאמם פצו עלינו
פיהם כל איבינו פתחו עלנא פומהון
למגזד עלנא גזירן כל בעלי דבבנא

ופתח עלינא גמיע אעראינא אפואהם
פחד ופחת היה לנו השאת והשבר
אימתא וזיע הוה עלנא רתיתא ותברא
פצאר לנא דלך כפזע ואהותה ולצעק
ולכסר פלגי מים תרד עיני על שבר
בת עמי יבלין דמיא תזלוג עיני על
תבר כנשתא דעמי פתהטל עיני
אקסאם מא עלי מציבה גמיע אמתי
עיני נגרה ולא תדמה מאין
הפגות עיני זלגת ולא תשתוק מלמבכי
מדלית פאיג עקתי ומליל תנחומין
על לבי עיני תגרי ולא תסכת ממא
ליס תפתר עד ישקיף וירא יהוה
משמים עד דיסתכי ויחזי יבי
בעלבני מן שמיא ואן יטרלע
וינצר לי אלה מן וסמא עיני עוללה
לנפשי מכל בנות עירי בכותא דעיני
לא אסתקפת למדע על חורבן כל
פלכי עמי ועיזול בנתא דירושלם
קרתי ועיניי תבקת לנפסי מן גמיע
רהט קריתי צוד צדוני כצפור
איבי חנם מכמן כמנו לי כציפרא
בעלי דבבי על מגן ואצטאדוני
כעצפור אעדאי מגאנא צמתו

כשא וב כתסה והאלהים נשה כי לא נשה חירם מלך צר נשא אם נשאת נשא לבו ועל כל נשא ושפל נשא לבבנו ס״ ויראג ופימנ׳ ויראת
ויצר כי מי עמד על ישקיף וירא ס״

בבור חיי וידו אבן בי עלרו בגובא
חיי ורגמו אבנא בי ואלתו פי לחבס
עמרי ואלקו לחגר עליי צפו מים
על ראשי אמרתי נגזרתי שטו מיא
אטיפו על רישי אמרית במימרי
אתגזרית מן עלמא ולמא טפא ל
מא עלי ראסי קלת קד אנקטעת
קראתי שמך יהוה מבור תחתיות
צליתי לשמך יי מן גוב ארעיתא
דעות אסמך יא רב מן לביר לספליי
קולי שמעת אל תעלם אזנך לרוחתי
לשועתי צלותי קבילתא בזמנא
ההוא וכען לא תכסי אודנך מלקבלא
צלותי לרוחתי לבעותי פכמא סמעת
צותי אסלף אן לא תגבי אסתמאעך
לפרגי ותגותי קרבת ביום אקראך
אמרת אל תירא שלח מלאכא
לשיזבא יתי ביומא דצליתי קדמך
אמרת במימרך לא תדחל כמא טו
מא קרבת מני יום כנת אדעוך פיה
וקלת לי לא תכאף רבת יהוה
ריבי נפשי גאלת חיי נציתא יבר
לעבדין מצותא לנפשי פרקתא
חיי ללהם ואכצם ענו בצומתי ופך

חיאתי ראיתה יהוה עותתי שפטה
משפטי חזיתא יי סריך דסריבו לידון
דינאיי ללהם פאנך קד ראית תשווש
אחכם לי פיהם חכמי ראיתה כל נקמתם
כל מחשבתם לי גלי קדמך כל נקמתהון
כל מזימתהון עליי פאנך קד ראית
אנתקאמהם מני וגמיע מחאסבתהם
לי שמעת חרפתם יהוה כל
מחשבתם עליי שמיע קדמך כסופיהון
כל מזמתהון עליי ממא סמעת תעייהם
לי וגמיע תדבירהם עליי שפתי קמי
והגיונם עלי כל היום שפות דקיימין
עליי ומלוליהון עלי כל יומא נטק
מקאומי ודרסהם עליי טול זמאן
שבתם וקימתם הביטה אני מנגינתם
מותבהון וזקיפתהון אסתכל אנא
זמריהון ונצרת אלי גלוסהם וקיאמהם
ואנא פי גמיע דלך תלחינהם
תשיב להם גמול יהוה כמעשה ידיהם
תתיב להון גמלא בישא לעובדי
ידיהון פארדד להם מכאפאה יא רב
כצנע אידיהם תתן להם מגנת לב
תאלתך להם תתין להון תבירות לבא
ושלהאותך ישלה להון ואגעל להם

אדני יד׳ כתיב בקינה נשקד על פשעי סלה כל אבירי ב׳ בן איכה יעיב בלע אדני היה אדני כאויב זנח יעגן לבם קומי רני במקדש אדני כי לא
יזנח לעות אדם מי זה אמר רבת אדני

חסרה לאקלבו ממצאיבך עליהם׃ תרדף באף
ותשמידם מתחת שמי יהוה׃ תרדליקינון
ברגז ותשיצינון מתחות שמיא דיי׳
אלהם ואכלבהם כגצב ואנפהם מן
תחת לסמאי איכה
יועם זהב ישנא הכתם הטוב תשתפכנה
אבני קדש בראש כל חוצות׃ איכדין
עמא דהבא דבית מקדשא אשתני זיו
יקר פלטורין בחיר משרין מרגלוון
קדישין בריש כל מחוזין וכיף יכמד
לדהב ויתגייר לפץ לביר ותנצב חגאוו
לקדם פיאטראות לאסואק׃ בני
ציון היקרים המסלאים בפז איכה
נחשבו לנבלי חרש מעשה ידי יוצר׃
בני ציון יקירין דהוו מתחלפין בדהב
טבו ואין במרגלין ואיכדין הוו עממין
מסאבין מותבין יתהון כל קבל ערסיהון
ומסתכלין באנפיהון בגין דילדן
נשיהון בנין שפירין כותהון ואתחשבו
לנבלי חסף עובד ידי פחרא׃ ובני ציון
לאעזא למקאסין בלפוז כית חסבו
בצרות מן כזף צנעה ידי לפכראני׃
גם תנין חלצו שד הניקו גוריהן
בת עמי לאכזר כי ענים במדבר׃ אף

תנים
כת׳ תלתין מלין וקר׳ מלה חדה

כנתא דישראל מפנקתא לבני עממא
דדמין לתנינא טלען כוזא אניקו רוניהון
כנשתא דעמי מסיוא לאכזראין וספוא
על בנהא כנעמיותא במדברא׃ ואיצא
כלערבר דיי יכלעון תדיאנהם מן אן
ירצען אגראהן כראך ארצעת לאם
מן קומי לחנק כלנעאס פי אכרי׃
דבק לשון יונק אל חכו בצמא עוללים
שאלו לחם פרש אין להם׃ אידבק לישן
עולימא למורגיה בצהותא טפליא
שאילו לחמא מושיט לית להון׃ ותזק
לסאן לרציע לי חנכה מן לעטש
ולצביאן סאלו להם טעאמא פלס יכון
להם מן כאסר׃ האכלים למעדנים
נשמו בחוצות האמנים עלי תולע חבקו
אשפתות׃ דהוו רגילין למיכל תפנוקין
אשתוממו במחוזין ואתרביו על
צבע זהורי גפיפו קלקלתא׃ ואכלי
למלאד תוחשו פי לאסואק ולמחצונין
עלי לקרמז לזמו למזאבלי׃
ויגדל עון בת עמי מחטאת סדם
ההפוכה כמו רגע ולא חלו בה ידים׃
וסגי חובת כנשתא דעמי מן חובת
סדום דאתהפכא כשעא ולא שריאו

וחס

ה׳ כתב תלתין מלין וקרי מלה חדה ויה׳ כי טוב לבם ויהי איש מבן ימין למרבה המשרה ויצא מן המערה דיקע הארץ מיאת׳ בחרבת׳ יהם וי״נא
מן בת כי ענים

תרג׳ זכו׳ הוו בריין נזירהא יתיר מתלגא שעעו יתיר מן חלבא סמיקן היוו יתיר מזהרין ובשבזיז פרצופיהון ס׳

כד לא אתנלאה נביאה למהדר יתה
בתיובתא׃ ועצם דנבקומי׃ מן כטיה
סדם דמקלובה מתל טרפה זולס תלבת
פיהא דאיאדי׃ זכו נזיריה משלג
צחו מחלב אדמו עצם מפנינים ספיר
גזרתם׃ וכאן אהוא דהא אתפא מן
תלג ואבין מן חלבן וסחנתהם אשר
מן חמרה דיאקות ומפאצלהא אתפי
מן ממהא מתלא ותכזבא׃ חשך
משחור תארם לא נכרו בחוצות צפד
עורם על עצמם יבש היה כעץ׃ מסגי
מסגיאות אופמות גלותא ריוהון לא
אשתמודעו במחוזין ארק משכיהון
על גרמיהון נגיב הוה כקיסא׃ פאסודת
חליתהם אשר מן חבר חתי לא יתבתו
טאסואק ולזק גלדהם בעצמהם
בעד מא יבס פצאר כאעוד׃
טובים היו חללי חרב מחללי רעב שהם
יזובו מדקרים מתנובת שדי׃ מעלי
הוו קטילי סיפא מקטילי כפן דקטילי
סיפא דייבן כד אינון מבזעין ממא
דאכלו מעלל חקלין׃ ולקד כאן צרעי
אסיפא אצלח מן צרעי אגוע לאנהם
ידובון דון נאמי אצחרי כאנהם מכעוגין

ידי נשים רחמניות בשלו ילדיהן
היו לברות למו בשבר בת עמי׃ ידי
נשין דהוו מרחמין על מסכינין בשילו
בניהון הוו לסעודתא להון ביום תבר
כנשתא דעמי׃ ואידי אנסא
ארחמאת טבכו אולאדהן חתי צארו
מרוא פי מציבה גמעקומי׃ כלה
יהוה את חמתו שפך חרון אפו ויצת
אש בציון ותאכל יסודתיה׃ ספעי ית
חמתיה שדא תקוף רגזיה ואסיק בעור
אישתא בציון ואכלת אושהא׃ גדם
אללה בחמייתה וספך שדה גצבה פאגג
נארא פי ציון אכלת אסאסאתהא׃
לא האמינו מלכי ארץ וכל ישבי
תבל כי יבא צר ואויב בשערי ירושלם׃
לא הוו מהימנין מלכות ארעא וכל
יתבי תבל בעדן דהות ירושלם בשלוה
ארום ייעול מעיק ובעיל דבבא בתרעי
ירושלם׃ לם יצדק מלוך ארץ וסאיר
אהל דניא אן עדו ואבאגץ ידכלאן
פי אבואב ירושלם׃ מחטאות
נביאיה עונות כהניה השפכים בקרבה
דם צדיקים׃ מחובי נביאי דבגוה ועוית
כהנהא רבלמו למהוי מתשד על ידיהון

מלכי ארץ ב׳ העשרת מלכי ארץ לא האמינו מלכי ארץ וכל תהלים דכות במ״א וייראו גוים את שם יי׳ וכל מלכי הארץ ס׳ יסודתיה ב׳ ונהרסו יסדותיה ותאכל יסדתיה בתריין חס׳ ס׳ מדקרים ב׳ ונשארו בם אנשים. שהם יזבו ס׳ וחד ומדקרים בחוצותיה ס׳

דם זכאין ומן לטייה מתנכיין הוו דנוג
אימתהא אלסאפכין פי וסטהא אלדמא
אלצאלחין׃ נעו עורים בחוצות נגאלו
בדם בלא יוכלו יגעו בלבשיהם איטלו
איטלטלו עורין במחוזין אטנפו ב
בדסק טולין ועל דלא הוו יכלין למחזי
קריבו בלבושיהון ואצטרבו באנהם
עמיאן פי אלאסואק ותלותו בדמא
חתי לם יטיקו אן ימסו תיאבהם׃
סורו טמא קראו למו סורו סורו אל
תגעו כי נצו גם נעו אמרו בגוים לא
יוסיפו לגור׃ זורו מסאבא קרו עממיא
להון זורו זורו לא תקרבון ארום נצו אף
אטלטלו אמרו במהויהון בשלותהון
ביני עממיא לא תוספון לאתותבא׃
זולו יא אנגאס נאדו בהם אעדלו
אעדלו לא תמסוהם ממא בלו ואצטונו
קאלו ענהם לאמסאנהם לא יעאודו
אלסכנא׃ פני יהוה חלקם לא יוסיף
להביטם פני כהנים לא נשאו זקנים
לא חננו׃ מן קדם יי אתפליגו דלא
יוסיף לאסתכלא בהון בגין כן אומיא
רשיעיא אפי כהניא לא סברו ועל
סבייא לא חסו ואן גצב אללה קד קסמהם

ולים יעאוד אן ינצר אליהם פלאך וגוה
אלאמה לם יחאבו ואלשיוך לם ירופו׃
עודינה תכלינה עינינו אל עזרתנו
הבל בצפיתנו צפינו אל גוי לא יושע׃
ובקית עיוננא תשלכן אלי עוננא פאוא
כההבא ואטלענא בתטלענא אלי שעב
לא יגיתנא׃ צדו צעדינו מלכת
ברחבתינו קרב קצנו מלאו ימינו כי
בא קצנו׃ צדו שבילנא מלמהך בפת
בפתיינא קרב סופנא אתמליו יומנא
לממת ארום אתא סופנא׃ ותוחשת
כטאנא מן אלסלוך פי רחאבנא וקרב
אגלנא ותמת איאמנא למא ואפאנא
אגלי׃ קלים היו רדפינו מנשרי
שמים על ההרים דלקנו במדבר ארבו
לנו׃ קלילין הוו רדפנא מנשרי שמיא
על טוריא רדפו יתנא במדברא כמנו
לנא׃ וצאר כאלבונא אכף מן נסור
אלסמא פדהקונא פי אלגבל וכמנו לנא
פי אלבראריּ׃ רוח אפינו משיח
יהוה נלכד בשחיתותם אשר אמרנו
בצלו נחיה בגוים׃ מלכא יאשיה דהוה
חביב לנא כנשמת רוח חיין דבאפנא
דהוה משיחא דיי איתפס במצד בחיבוליהון

יוסיפו דכת׳ יוספו ד׳ וכל ישראל ישמעו ויראו כה יעשון לי אלהים וכה יוספו ועתה יוספו לחטא אמרו בגוים לא יוספו ... אפיך אפינו ב׳ מל׳ בלש׳
בזעת אפיך וברוח אפיך נערמו מים לוח אפינו משיח יי ...

בחיבוליהון דהגונא אמרין על ההי
בטלל זכותיה נחי ביני עממיא ומסח
אלה דריהו כרוח אנפסנא על קפי הות
הותהם דריקלנא אנא נעיש פי צלה
בין אמם׃ שישי ושמחי בת אדום
יושבתי בארץ עוץ גם עליך תעבר (יתיר יוד ל׳ צ׳)
כוס תשכרי ותתערי׃ חדיאן ובועי
קרתא דאדום ועמא דבסרין דיתבא
בארע ארמוניא אף עלך עתיד למעבר
כס פורענו ותאתרוי ותרוקני׃ פסרי
ואפרחי יא גמאעה אדום ומקימה
פי בלד עוץ פאן עליך איצא סתמר
כאס ותסכרין מנהא ותתערין׃
תם עונך בת ציון לא יוסיף להגלותך
(ה׳) פקד עונך בת אדום גלה על חטאתיך׃
ובתר כין ישלים עוייתך כנשתא
דציון לא יוסיף לאגלאותיך אסער
עוייתיך קרתא דרומי אתפרסם קן
שי על חוביך וקד פנת דנובך אגמע
ציון ולא יעוד אן יגליך וטאלב דנובך
יא גמאעה אדום וכשף ען כטאיך׃
זכר יהוה מה היה
(הביטה ל׳) לנו הביטה וראה את חרפתנו׃ יהוה
דכיר ית מא דהוה לנא אסתכל וחזי

כסופנא ולהם פאדכר מא צאר לנא
אטלע ואנצר תעירנא׃ נחלתנו נהפכה
לזרים בתינו לנכרים׃ אחסנתנא אתהפכת
לחילוני בתנא לנוכראין׃ פאן נחלתנא
אנקלבת ללאגנביין וביותנא ללגרבא׃
(ו׳ ל׳) יתומים היינו אין אב אמתינו כאלמנות׃
הוינא דמיין בגלותא ליתמין דלית
להון אב אמהותנא כארמלין׃ וצרנא
כיאתאמא בלא אב ואמהאתנא כאלאראמל׃
(טו׳) מימינו בכסף שתינו עצינו במחיר
יבאו׃ מימנא בכספא שתינא קיסנא
בדמין ייתון׃ ושרבנא מאא בפצה
ואדכלנא חטבנא בתמן׃ על צוארנו
(ולא ל׳) נרדפנו יגענו לא הונח לנו׃ על פריקת
צוארנא איטענא כד הוינא אזלין
בשביא חזא נבוכדנצר רשיעא סרכיא
דרבני עמא דישראל דאזלין ריקנין
פקיד למטעהון חלא דעל ספר פרת
בגין דלא יהכון ריקנין ובההוא זמנא
לאינא ולא הוות נחא לנא׃ וכל בנא
עליא ענאקנא ותעבנא ולם נסתריח׃
(ג׳ ד׳ צ׳ ראש׳ פס׳) מצרים נתנו יד אשור לשבע לחם׃
מצרים יהבנא סמר לאתפרסמא וא
ואתור למסבע לחמא׃ ומדינא ידינא

חטאתיך ה׳ מה הזעק על שברך כל מאהביך שכחוך ושמרון בחצי חטאתיך גם את שאי כלמתך תם עונך בת ציון ס״ס תשכרי ב׳ גם את תשכרי ותתערי ס״ס מצרים ג׳ ראש פסוק׳ כי אך יעלה לשממה תהיה נתנו יד ס״ס

לי מצרו ולאשור לנשבע לטעאם׳
אבתינו חטאו׳ אינם אנחנו עונתיהם
סבלנו׳ אבהתנא חבו וליתיהון ואנחנא
עויתהון סוברנא׳ ועלי אן אבאינא
אכטו וכאדו ונחן איצא חמלנא דנובהם׳
עבדים משלו בנו פרק אין מידם׳ בע
חס דאתמסרו עבדין לבנוהי דשם
אינון שליטו בנא פריק לית מידהון׳
ותסלט עלינא לעביד פליס מן אידיהם
פאך׳ בנפשנו נביא לחמנו מפני חרב
המדבר׳ בסכנת נפשנא ניתי לחים
פרנסותנא מן קדם קטיל בחרבא
דאתי מסטר מדברא׳ בכטר נפוסנא
נאתי בטעאמנא מן קבל לסית פי
אבר׳ עורנו כתנור נכמרו מפני זלעפות
רעב׳ משכנא כתנורא אתקדרו מן
קדם מפח כפנא׳ וגלודנא חמית נחמא
לתנור מן קבל זמע לגוע׳ נשים בציון
ענו בתלת בערי יהודה׳ נשיא דמתנסבן
לגבר בציון אתענו בתולתא בקרוי
יהודה מאומא כסדאי׳ ולנסא אתטין
פי ציון ולאבכאר פי קרי יהודה׳
שרים בידם נתלו פני זקנים לא
נהדרו׳ רברבנין בידיהון אצטליבו

אפי סביא לא אתהדרו׳ ועלק לריסא
פי אידיהם ווגוה לאשיאך׳ לסתכתהג׳
בחורים טחון נשאו ונערים בעץ כשלו׳
עולימא ריחיא נטלו ורביין בצליבת
קיסא תקלו׳ ולשבאב חמלו למערה
ולצביאן עתרו באלכשב׳ זקנים משער
שבתו בחורים מנגינתם׳ סביא מתרע
סנהדרין אתבטלו ועולימיא מבית
זמריהון׳ ולשיוך תעטלו מן למגלס
ולשבאב מן לחאנהם׳ שבת משוש
לבנו נהפך לאבל מחלנו׳ בטל חדות
לבנא אתהפיך לאבלא חינגנא׳ ובטל
סרור קלבנא ואנקלבת חזננא טבולנא׳
נפלה עטרת ראשנו אוי נא לנו כי
חטאנו׳ נפלת כליל רישנא ווי לנא
אליה כלנא׳ פוקעת תיגאן רוסנא
פויל לנא אד אכטאנא׳ על זה היה
דוה לבנו על אלה חשכו עינינו׳ על
דין בית מקדשא דאצטדי הוה
חליש לבנא על אלין עמא דגלו
מתמן אחשיכו עיננא׳ עלי הדה
צארת קלובנא מדויה ועיוננא מצ
מצלמה׳ על הר ציון ששמם שועלים
הלכו בו׳ על טורא דציון דהוה צדי

ארחת ל׳ אתכריאת ל׳ ביבש ל׳ בשליש ל׳ גד ל׳ גר ל׳ בער ל׳ דלק ל׳ דופק ל׳ דומשק ל׳ הפך ל׳ המן ל׳ וזיף ל׳ ויעף ל׳ זע ל׳ זרוע ל׳ חנס ל׳ חרחס ל׳
טחון ל׳ טוחן ל׳ טחון ל׳ ירוחם ל׳ כליל ל׳ כלכל ל׳

תעלין אזלין ביה ועלי גבל ציון א
לד תוחש ותצאר פיה אלתעאלב אתה
יהוה לעולם תשב כסאך לדור ודור
את הוא יי לעלם בית מותבך בשמיא
כורסי יקרך לדרי דרא אנת יא רב
אלתאבת אלי אלדהר וכרסיך אלי גיל וגיל
למה לנצח תשכחנו תעזבנו לארך
ימים למא לעלמין תשלינא תשבקי
ננא לארכות יומיא לם תגעלנא כלמט
אלי אלגאיה ולא תתרכנא אלי טול אלזמאן
השיבנו יהוה אליך ונשוב חדש ימינו
כקדם אתיבנא יי לותך ונתוב בתיובתא
שלימתא חדית יומנא לטב כיומין
קדמאין יאלהם פרדנא אליך פנרגע
וגדד איאמנא כאלקדימה כי אם מאס
מאסתנו קצפת עלינו עד מאד ארום
אלהין מקץ תקוץ בנא רגזתא עלנא
לחדא עלי אן אלזהד אלדי זהדת פינא
אנמא הו עלי אנך סכטת עלינא גדא

סכום הפיסוקים מאה וחמשים
וארבעה וסימנה קנד

בשנת שלוש למלכות יהויקים מלך
יהודה בא נבוכדנאצר מלך בבל
ירושלם ויצר עליה פי אלסנה אלתאלתה
מן מלך יהויקים מלך יהודה ואפא
בכתנצר מלך בבל ירושלם פחאצרהא
ויתן אדני בידו את יהויקים מלך
יהודה ומקצת כלי בית האלהים ויביאם
ארץ שנער בית אלהיו ואת הכלים
הביא בית אוצר אלהיו פאצפרה
אללה ביהויקים מלך יהודה ובבעץ
אניה בית אללה פאתא בהא בלד שנער
בית מעבודה ואלאניה אתא בהא
כזאנה מעבודה ויאמר המלך
לאשפנז רב סריסיו להביא מבני
ישראל ומזרע המלוכה ומן הפרתמים
פאמר אלמלך אשפנז ריס כדמה
באן יאתי מן בני אסראיל ומן נסל
אלמלוך ואלבטארקה ילדים אשר
אין בהם כל מאום וטובי מראה
ומשכלים בכל חכמה וידעי דעת
ומביני מדע ואשר כח בהם לעמד
בהיכל המלך וללמדם ספר ולשון
כשדים שבאבא ליס פיהם שי
מן אלעיב וחסנא אלמנצר וקד אטלעו
פי כל עלם ויעלמון אלמערפה
ויפהמונהא ומן פיהם קווה אן יקומו

מאום ג̇ וחד ומאום ב̇ מל̇ וב̇ חס̇ חמאה ודבש כי בטרם ידע הנער כי אם מאס מאסתנו סתי ומאום חמאה סתי מל̇ ושנ̇ חס̇ — מזרע המלוכה ה̇
ד̇ ויקח מזרע המלוכה בא ישמעאל וחברו ויאמר המלך — המלוכה ג̇ ואת דבר המלוכה את משפט המלוכה ונחדש שם ועוד לו וילחם יואב השיב
עליך יי וגם ישב שלמה ותסב המלוכה ב̇ בו ושאלי לו להשיב המלכים ולקחתי המלוכה והיתה ליי המלוכה ושאול לכד בא ישמעאל וחברו ויקח מזרע

פי היכל אלמלך ואן יעלמהם כט אל
כסראניין ולגתהם׃ וימן להם המלך
דבר יום ביומו מפתבג המלך ומיין
משתיו ולגדלם שנים שלוש ומקצתם
יעמדו לפני המלך׃ ורתב להם אלמלך
גארי יום ביום מן כבזה ואדמה וכמר
שרבה ואן ירבו כדאך תלאת סנין
פאדא אנקצת יקפו בין ידיה׃ ויהי
בהם מבני יהודה דניאל חנניה מישאל
ועזריה׃ פכאן פיהם מן בני יהודה
דניאל חנניה מישאל ועזריה׃ וישם
להם שר הסריסים שמות וישם
לדניאל בלטשאצר ולחנניה שדרך
ולמישאל מישך ולעזריה עבד
נגו׃ פלקבהם רייס אלכדם אלקאבא
פאמא דניאל בלטשצר וחנניה שדרך
ומישאל מישך ועזריה עבד נגו׃
וישם דניאל על לבו אשר לא יתגאל
בפתבג המלך וביין משתיו ויבקש
משר הסריסים אשר לא יתגאל׃
פוצע דניאל פי נפסה אן לא יתלוות
בשי מן כמר אלמלך ואדמה וכמר
שרבה פאלתמס מן רייס אלכדם אן
לא ילזמה דלך׃ ויתן האלהים את

דניאל לחסד ולרחמים לפני שר
הסריסים׃ פרזקה אללה חטאא ורחמה
ענדה׃ ויאמר שר הסריסים לדניאל
ירא אני את אדני המלך אשר מנה
את מאכלכם ואת משתיכם אשר
למה יראה את פניכם זעפים מן
הילדים אשר כגילכם וחיבתם את
ראשי למלך׃ קאל רייס אלכדם לדניאל
כאיף אנא מן סיידי אלמלך אלדי ותף
מאכלכם ומשרובכם אלדי לם ינטר
וגוהכם עאבסה מן אלשבאב אלדין
הם אקראנכם פתכאטרון בראסי
אלמלך׃ ויאמר דניאל אל המלצר
אשר מנה שר הסריסים על דניאל
חנניה מישאל ועזריה׃ פקאל דניאל
ללכאזן אלדי ולאה רייס אלכדם עלי
דניאל חנניה מישאל ועזריה׃ נס
נא את עבדיך ימים עשרה ויתנו
לנו מן הזרעים ונאכלה ומים ונשתה׃
אמתחן עבידך עשרה איאם יע
יעטונא פיהא מן אלחבוב מא נאכל
ומן אלמא מא נשרב׃ ויראו לפניך
מראינו ומראה הילדים האכלים
את פתבג המלך וכאשר תראה

על לב ב̇ אותם זכר יצ ותעלה וישם דניאל וכל אוריתא דכות במ̇ב̇ אל לבו ויתעצב ויאמר יצ אל לבו מפת בג ב̇ב̇ בפת בג כולה תרתין מלין ק
ויתכן ג̇ לבן שנים פריט המפקדים דמ̇לכ̇ נס נא

עשה עם עבדיך פתביין לך
סחנתנא וסחנה אלשבאב אכלי טעאם
אלמלך ואדמה ובחסב מא תראה
אסתעמלה מע עבידך וישמע להם
לדבר הזה וינסם ימים עשרה פקבל
מנהם קולהם ואמתחנהם עשרה איאם
ומקצת ימים עשרה נראה מראיהם
טוב ובריאי בשר מן כל הילדים
האכלים את פתבג המלך פלמא כמלת
עשרה איאם תבינת סחנתהם צביחה
ואבדאנהם צכמה אכתר מן אלשבאב
אכלי טעאם אלמלך ואדמה ויהי
המלצר נשא את פתבגם ויין משתיהם
ונתן להם זרענים פכאן אלכאזן
יאכד לנפסה כבזהם ואדמהם וכמור
שרבהם ויעטיהם חבובא והילדים
האלה ארבעתם נתן להם האלהים
מדע והשכל בכל ספר וחכמה ודניאל
הבין בכל חזון וחלמות והולאי אל
שבאב אלארבעה רזקהם אללה מערפה
ועקל פי כל כתאב וחכמה ויפצלהם
דניאל בכל חלם ורויא ולמקצת
הימים אשר אמר המלך להביאם
ויביאם שר הסריסים לפני נבכדנצר

ולמא כמלת אלאיאם אלתי אגלהם
אלמלך אן יחצרו פאחצרהם ריס
אלכדם בין ידי נבוכדנצר וידבר אתם
המלך ולא נמצא מכלם כדניאל
חנניה מישאל ועזריה ויעמדו לפני
המלך פכלמהם אלמלך ולם יגד פי
גמיעהם מתל דניאל חנניה מישאל
ועזריה פתאזמהם חצרתה וכל דבר
חכמת בינה אשר בקש מהם המלך
וימצאם עשר ידות על כל החרטמים
האשפים אשר בכל מלכותו וכל
אמר חכמה ופהם אלתמסה מנהם אל
מלך וגדהם פיה עשרה אצעאף
עלי סאיר אלחכמא ואלמנגמין אלדי
פי גמיע ממלכתה ויהי דניאל עד
שנת אחת לכורש המלך פאקאם
דניאל אלי סנה אחדי לכורש אלמלך
ובשנת שתים
למלכות נבכדנצר חלם נבכדנצר
חלמות ותתפעם רוחו ושנתו נהיתה
עליו פפי אלסנה אלתאניה מן מלך
בכתנצר ראא חלמא פכרב רוחה
ותנגץ נומה ויאמר המלך לקרא
לחרטמים ולאשפים ולמכשפים

משתיהם ג׳ והיה כנור ונבל בחמס אשיה את משתיהם ויהי המלצר נשא ◦ והילדים ג׳ הנה אנכי והילדים והילדים האלה ארבעתם וגם השנים
מן כלב ויצעק איש ישראל מכפתלי ומן אשר וכל דניאל

ולכשדים להגיד למלך חלמתיו
ויבאו ויעמדו לפני המלך׃ פאמר
באן ידעא באלחכמא ואלמנגמין ואל
סחרה ואלכסדאניין ליערפוה רויאה
פגאוו וקפו בין ידיה׃ ויאמר להם
המלך חלום חלמתי ותפעם רוחי
לדעת את החלום׃ פקאל להם אלמלך
קד ראית רויא פכרב רוחי אלא אן
אערפהא׃ וידברו הכשדים למלך
ארמית מלכא לעלמין חיי אמר
חלמא לעבדיך ופשרא נחוא׃
פכלמוה באלנבטיה אטאל אללה בקא
אלמלך קל אלרויא לעבידך נכברך
בתפסירהא׃ ענה מלכא ואמר
לכשדיא מלתה מני אזדא הן לא
תהודעונני חלמא ופשרה הדמין
תתעבדון ובתיכון נולי יתשמון׃
אגאבהם וקאל קד גד מני אלאמר
באנכם אן לם תערפוני אלרויא
ותפסירהא אעצאא תפעלון
וביותכם צואפי יתצירון׃ והן חלמא
ופשרה תהחון מתנן ונבזבה ויקר
שגיא תקבלון מן קדמי להן חלמא
ופשרה החוני׃ ואן אלרויא ותפסירהא

תכברון הבאת וגואיז ווקאר עצים
תרפעון מן קדאמי לדלך אלרויא
ותפסירהא אכברוני׃ ענו תנינות
ואמרין מלכא חלמא יאמר לעבדוהי
ופשרה נהחוה׃ אגאבוה תאניה וקאלו
אלמלך יקול אלרויא לעבידה נכברה
בתפסירהא׃ ענה מלכא ואמר מן
יציב ידע אנה די עדנא אנתון
זבנין כל קבל די חזיתון די אזדא
מני מלתא׃ אגאבהם וקאל אנא לא
עלם יקינא אנכם אנמא תשתלון
סאעתכם ודלך למא ראיתם קד
אמר מני׃ די הן חלמא לא תהודענני
חדה היא דתכון ומלה כדבה ושחיתה
הזמנתון למאמר קדמי עד די
עדנא ישתנא להן חלמא אמרו
לי ואנדע די פשרה תהחונני׃ באנכם
אן לם תערפוני אלרויא פסבילכם
ואחדא ואנמא קד אעתדתם כלאם
אלכדב ואלזור אן תתגייר אלסאעה
ותנגלי לאכן קולו לי ראת אלרויא
חתי אעלם אנכם צאדקין פי אכבאר
אלכבארי ותפסירהא׃ ענו כשדיא
קדם מלכא ואמרין לא איתי אנש

הזדמנתון

ויאמר להם כל׳ ויברך אתם ויברך אלהים אחי מאין אתם הידעתם השלום לו מה והמעשה מה תריבון איש חרבו שמעו נא יהושע איש נביא שמעו אלי הז׳ג
לכי לשלום למה תעשה למה הבאו אשר מה קחו עמכם תפשו ישעיהו דמלכים וישבע דמלכים בלוך ועז׳ו שמשון חלום וכל דברי הימ׳ ועזר׳ דכות׳ במ״ר מחב׳
אלהים שלשת כועצים ויקבץ ויוצא ויקם ק״ה קדמיה ופשרא נחוא וכל׳ א׳ תנינה ופשרה נהחוה של׳ הי׳

על יבשתא די מלת מלכא יוכל
להחויה כל קבל די כל מלך רב ושליט
מלה כדנה לא שאל לכל חרטם ואשף
וכשדי אגאבו אלכסראניין בחצרה
אלמלך וקאלו ליס אנסאן עלי אלארץ
יקדר אן יכבר במא קאל אלמלך ודלך
אן כל מלך גליל וסלטאן לם יסאל
קט מתל הדא אלקול לאי חכים או מנגם
או כסראני ומלתא די מלכה שאל
יקירה ואחרן לא איתי די יחונה
קדם מלכא להן אלהין די מדרהון
עם בשרא לא איתוהי ואלאמר אלדי
יסל ענה אלמלך עזיז וליס אחד
סואהא יקדר אן יכברה במא
קאל אלא אלמלאיכה אלדי ליס מסכנהם
מע אלנאס כל קבל דנה מלכא בנס
וקצף שגיא ואמר להובדה לכל
חכימי בבל פענד דלך שאט אלמלך
וסכט גדא ואמר באבארת גמיע
חכמא באבל ודתא נפקת וחכימיא
מתקטלין ובעו דניאל וחברוהי
להתקטלה וכרג אלתוקיע באן
והווא יקתלון אלחכמא וכאן דניאל
ואצחאבה אן יקתלון

באדין דניאל התיב עטא וטעם
לאריוך רב טבחיא די מלכא די נפק
לקטלה לחכימי בבל חינד רפע דנ׳
קצה אלי אריוך רייס סיאפי אלמלך
אלדי נפד אן יקתל חכמא באבל ענה
ואמר לאריוך שליטא די מלכא
על מה דתא מהחצפה מן קדם מלכא
אדין מלתא הודע אריוך לדניאל
יסאלה ויקול עלי מא הדא אלאמר
חאתמן ענד אלמלך חינד ערפה
אריוך אלקצה ודניאל על ובעה מן
מלכא די זמן ינתן לה ופשרא להחויה
למלכא פתסבב דניאל אלא אן סאל
אלמלך אן ינצרה אגלא חתי יערפה
אלרויא ותפסירהא

אדין דניאל לביתה אזל ולחנניה
מישאל ועזריה חברוהי מלתא
הודע חינד צאר דניאל אלי ביתה
וערף חנניה מישאל ועזריה
אצחאבה אלקצה ורחמין למבעא
מן קדם אלה שמיא על רזא דנה די
לא יהובדון דניאל וחברוהי עם
שאר חכימי בבל ואגתמעו אן
ילתמסו אלרחמה מן ענד אלרב פי

משרא ופשרא ׳ב׳ מנה כת הי וידברו הכשדים ענו תנינות ודניאל על העלי קדם מלכא ואנה לא בחכמה לא יכלין דנה פשרא מלכא הנער מפשר חלמין
מתנתך לך ס״ה

הדא אלסר לא יהלכון דניאל ואצחאבה
מע באקי חכמא באבל׃ אדין לדניאל
בחזוא די ליליא רזא גלי׃ אדין דניאל
ברך לאלה שמיא׃ חינד כשף אללה
דלך אלסר לדניאל פי רויא אלליל פסבח
דניאל רב אלסמא׃ ענה דניאל ואמר
להוא שמה די אלהא מברך מן עלמא
ועד עלמא די חכמתא וגבורתא די
לה היא׃ באן קאל יכון אסם אללה מבארכא
מן אול אלעאלם אלי אכרה אד לה אלחכמה
ואלגברוה לה׃ והוא מהשנא עדניא
וזמניא מהעדה מלכין ומהקים
מלכין יהב חכמתא לחכימין ומנדעא
לידעי בינה׃ והו מגייר אלאוקאת
ואלאזמאן עאזל מלוך ונאצב מלוך
מעטי אלחכמה ללחכמא ואלעלם
לעארפי אלפהם׃ הוא גלא עמיקתא
ומסתרתא ידע מה בחשוכא ונהירא
עמה שרא׃ הו כאשף אלעמיקאת
ואלמסתוראת יעלם מא פי אלצלמאת
ואלנור סאכן ענדה׃ לך אלה אבהתי
מהודא ומשבח אנה די חכמתא
וגבורתא יהבת לי וכען הודעתני
די בעינא מנך די מלת מלכא הודעתנא׃

לך יא אלאה אבאינא אשכר ואסבח
למא רזקתני מן אלחכמה ואלגברוה
ואלאן ערפתני מא סאלתך והי מסאלת
אלמלך׃ כל קבל דנה דניאל על על
אריוך די מני מלכא להובדה לחכימי
בבל אזל וכן אמר לה לחכימי בבל
אל תהובד העלני קדם מלכא ופשרא
למלכא אחוא׃ פענד דלך צאר דניאל
אלי אריוך אלדי ולאה אלמלך ליביד
חכמא באבל פקאל לה לא תהלך
אחדא מנהם אדכלני אלי אלמלך
אערפה אלרויא ותפסירהא׃
אדין אריוך בהתבהלה
הנעל לדניאל קדם מלכא וכן אמר
לה די השכחת גבר מן בני גלותא
די יהוד די פשרא למלכא יהודע׃
חינד אריוך במבאדרה אדכל
דניאל אלי אלמלך וקאל לה אני קד
וגדת רגלא מן גלוה אליהוד ודכל
אנה יערף אלמלך אלרויא ותפסירהא׃
ענה מלכא ואמר לדניאל די שמה
בלטשאצר האיתיך כהל להודעתני
חלמא די חזית ופשרה׃ פאבתדא
אלמלך וקאל יא דניאל אלמסמא

קדמאה רזא דנא גלי לי ׃ בחזוא די ליליא רזא גלי ׃ אדין אריוך מן בני גלותא ׃ באדין דניאל די מן בני גלותא ׃ גבר ג׳ עם גבר תמים ו׳ השכחת
גבר מן בני אתי גבר במלכותך ׃ כה׳ כת׳ יוד בספ׳ חכימי לידעי בני אחרי לעוני אלדי שלטני זני גברי והדבלי חזוי צפרי תלי וחזוי דאדי מאנ
לאלהי וקטלי מלי יתקלי סרכי מעלי רוחי בעיני ענני קדישי ׃ השמנה היא אם רזה שה רזה רזא די מלכא רזא דנה לשון קודשא הי׳ ארמית
כל אלף

בלטשאצר הל תקדר אן תערפני
ארויא אלתי ראיתהא ותפסירהא׃ ענה
דניאל קדם מלכא ואמר רזא די מלכא
שאל לא חכימין אשפין חרטמין
גזרין יכלין להחויה למלכא׃ אגאבה
דניאל וקאל אלסר אלדי אלתמסה אלמלך
לא אלחכמא ולא מנגמין ולא כסדאניין
ולא חכאם יקדרון אן יכברון בה׃ ברם
איתי אלה בשמיא גלא רזין והודע
למלכא נבוכדנצר מה די להוא
באחרית יומיא חלמך וחזוי ראשך
על משכבך דנה הוא׃ לאכן אללאה
אלדי פי אלסמא כאשף אלאסראר עקף
בכתנצר מא סיכון פי אכר אלזמאן
פרואך ומא נצ׳רא עינאך עלי מצ׳געך
הו הדא אלדי אקולה׃
אנתה מלכא רעיונך על משכבך
סלקו מה די להוא אחרי דנה וגלא
רזיא הודעך מה די להוא׃ איהא
אלמלך כאן אפכארך קבל נומך חות
פימא יכון בעד הדה׃ ואיאס פאסעפך
כאשף אלאסראר באן ערפך דאלך׃
ואנה לא בחכמה די איתי בי מכל
חייא רזא דנה גלי לי להן על דברת

די פשרא למלכא יהודעון ורעיוני
לבבך תנדע׃ ואנא פליס לאני אחכם
אלנאס כשף לי הדא אלסר לאכן כסבב
אלדי יערפון אלמלך אלתפסיר ולכי תעקל
מראד נפסך׃ אנתה
מלכא חזה הוית ואלו צלם חד שגיא
צלמא דכן רב וזיוה יתיר קאם לקבלך
ורוה דחיל׃ יא איהא אלמלך ראית כאנך
מתבצר פאדא בצנם עצים דאלך
אלצנם כביר לה בהגה כתירה ולה
רועה האילה׃ הוא צלמא ראשה די
דהב טב חדוהי ודרעוהי די כסף
מעוהי וירכתה די נחש׃ דאלך אלצנם
ראסה מן דהב כאלץ צדרה וד׳ראעיה
מן פצ׳ה בטנה ואפכאדה מן נחאס׃
שקוהי די פרזל רגלוהי מנהון די
פרזל ומנהון די חסף׃ סאקיה מן
חדיד רגליה בעץ׳ אגזאהא מן חדיד
ובעצ׳הא מן כזף׃ חזה הוית עד די
התגזרת אבן די לא בידין ומחת
לצלמא על רגלוהי די פרזלא
וחספא והדקת המון׃ תם ראית כאן
חגר קד אנקטע לא ביד אחד פצ׳רב
דאלך אלצנם עלי רגלאה אלתי מן חדיד

מלכא נבוכדנצר ה׳ ברם איתי נפל על אנפוהי דנה חלמא חזית אית גבר במלכותך לא חשחין אנחנא על דנה פתגם ושאל נבוכדנצר מלכא
בהתבהלה ב׳ וכת הי אדין אריוך בהתבהלה אדין נבוכדנצר מלכא תוה וחד ובהתבהלה המון ג׳ והדקת המון ונשא המון רוחא קטל המון
קדמיה דסף התגזרת תנינא אתגזרת סימנ׳ הא לכם זרע

ולכתת פרקהמא פסקט באדין דקו
כחדה פרזלא חספא נחשא כספא
ודהבא והוו כעור מן אדרי קיט ונשא
המון רוחא וכל אתר לא השתכח להון
ואבנא די מחת לצלמא הות לטור רב
ומלאת כל ארעא חינד אנדקו אגמעין
אלחדיד ואלכזף ואלנחאס ואלפצה ואלדהב
וצארו כהשים מן בואדר אלציף ותם
חמלהם אלריח ולם יוגד להם אתרא
אלבתה ותם אן אלחגר אלדי צרב אלצנם
צאר גבלא עצימא ומלא גמיע תלך
אלארץ׳ דנה חלמא ופשרה נאמר
קדם מלכא ואד הדא אלרויא נקול
תפסירה בין ידי אלמלך
אנתה מלכא מלך מלכיא די
אלה שמיא מלכותא חסנא ותקפא
ויקרא יהב לך ויא איה אלמלך אנת
מלך מלוך אד רב אלסמא אלמלך וא
ותאק ואלתאיד ואלכרם רזקך ובכל
די דארין בני אנשא חיות ברא ועוף
שמיא יהב בידך והשלטך בכלהון
אנתה הוא ראשה די דהבא וחיתאוי
גמיע אלנאס וחיואן אלצחרא וטאיר
אלסמא סלמה איך וסלטך עלי גמיעהם
פאנתה אלמתל באלראס אלדהבי ובתרך
תקום מלכו אחרי ארעא מנך ומלכו
תליתיא אחרי די נחשא די תשלט
בכל ארעא ובעדך תקום ממלכה
אכרא ארון מנך ואלממלכה אלתאלתה
תשבה אלנחאס ותתסלט עלי גמיע
אלארץ׳ ומלכו רביעיא תהוא תקיפה
כפרזלא כל קבל די פרזלא מהדק
וחשל כלא וכפרזלא די מרעע כל
אלין תדק ותרע ואלממלכה אלראבעה
תכון צלבה כאלחדיד כמא אן אלחדיד
ידק אלכל ויסחקה וירצה כדאך תדק
אלכל ותרצה ודי חזיתה רגליא
ואצבעתא מנהון חסף די פחר
ומנהון פרזל מלכו פליגה תהוה
ומן נצבתא די פרזלא להוא בה כל
קבל די חזיתה פרזלא מערב בחסף
טינא ואממא ראית אן אלקדמין
ואלאצאבע אגזאהא כזף
מפכר ובעצהא חדיד פיכון דאלך
מלכא מנקסמא ופיה מן אצל
אלחדיד באזא מא ראיתאה יכאלט
אלכזף אלטין ואצבעת רגליא מנהון
פרזל ומנהון חסף מקצת מלכותא

תהוה תקיפה ומנה תהוא תבירה
ותאויל אלאצאבע אלתי מנהא חדיד
ומנהא כזף אן יכון בעץ אלממלכה
צליבה ובעצהא מנכסרה. די חזית
פרזלא מערב בחסף טינא מתערבין
להון בזרע אנשא ולא להון דבקין
דנה עם דנה הא כדי פרזלא לא מתע
מתערב עם חספא. ואמא מא ראית
מן אכתלאטהמא פתאוילה אן
יכתלטו הו ולאיכא מנאסלהו ולא
יכתלטו באלכליה כמא אן אלחדיד
לא יכתלט באלכזף. וביומיהון די
מלכיא אנון יקים אלה שמיא מלכו
די לעלמין לא תתחבל ומלכותה
לעם אחרן לא תשתבק תדק ותסיף
כל אלין מלכותא והיא תקום לעלמיא.
ובעד מדה הדה אלמלוך יקים רב
אלסמא ממלכה לא תפסד אלי אלדהור
ולא יתרך מעהא מלכהא לאמה אכרי
פהי תדק גמיע הדה אלמלוך ותסיפהא
והי תתבת אלי אלדהור. כל קבל די חזית
די מטורא אתגזרת אבן די לא בידין
והדקת פרזלא נחשא חספא כספא
ודהבא אלה רב הודע למלכא מה די

להוא אחרי דנה ויציב חלמא ומהימן
פשרה. ודאך כמא מא ראית אן חגר
אנקטע לא ביד פדק אלחדיד ואלנחאס
ואלכזף ואלפצה ואלדהב גמלה לאמר
אן אלה אלכביר ערף אלמלך מא יכון
פי אלאכר ואלאס פאלרויא צחיח ותפסירה
צאדק. באדין מלכא
נבוכדנצר נפל על אנפוהי ולדניאל
סגד ומנחה וניחחין אמר לנסכה לה.
חינד וקע אלמלך בכתנצר עלי וגהה
ואמר באן תקרב לה הדאיא ושמאים
ענה מלכא לדניאל ואמר מן קשט
די אלהכון הוא אלה אלהין ומרא
מלכין וגלה רזין די יכלת למגלא
רזא דנה. יתס קלה מן אלחק אלצחיח
אן רבכם הו אלאה אלאלאהאת וסייד
אלמלוך וכאשף אלאסראר אד מכנך
אן כשפת הדא אלסר. אדין מלכא
לדניאל רבי ומתנן רברבן שגיאן
יהב לה והשלטה על כל מדינת בבל
ורב סגנין על כל חכימי בבל. חינד
כתר אלמלך דניאל ווהב לה עטאיא
נפיסה גלילה וסלטה עלי גמיע
חכמא באבל. ודניאל בעא מן מלכא

יג חס ו בראש תיבות וקרי ואת בנכי תחי תחת הסרפד מכף רגלו עד קדקדו דאיוב יולד חכם ואם כזר לדור דור בלע אדני לא חמל לא הונח לנו
יתומים היינו אין אב פני כהנים לא נשאו זקנים אבתינו חטאו אינם אנחנו בו די חזית תנינא — תקיפה ג ב כת תי וחד כת א ומלכו רביעיה
מן קצת מלכותא דחילה ואימתני ותקיפא —

ומני על עבידתא די מדינת בבל לשדרך
מישך ועבד נגו ודניאל בתרע מלכא׃
תם אן דניאל סאל למלך אן יולי עלי
אעמאל מדינת באבל שדרך מישך
ועבד נגו ואקאם הו בבאב למלך׃
נבוכדנצר מלכא עבד
צלם די דהב רומה אמין שתין פתיה
אמין שת אקימה בבקעת דורא
במדינת בבל׃ תם אן בכתנצר למלך
אתכד צנמא מן דהב רפעה סתין
דראע וערצה סתה ונצבה פי בקעת
דורא פי מדינת באבל׃ ונבוכדנצר
מלכא שלח למכנש לאחשדרפניא
סגניא ופחותא אדרגזריא גדבריא
דתבריא תפתיא וכל שלטוני מדינתא
למתא לחנכת צלמא די הקים נבוכדנצר
מלכא׃ תם אנה בעת ליחשר לבטאריקה
ולאמרא ולכלפא ולחכאם ולעמאל
ולכתאב ולשרטיין וסאיר סלאטין
לבלדאן לי וכרה לצנם לדי נצבה
בכתנצר למלך׃
באדין מתכנשין אחשדרפניא
סגניא ופחותא אדרגזריא גדבריא
דתבריא תפתיא וכל שלטני מדינתא

לחנכת צלמא די הקים נבוכדנצר
מלכא וקאמין לקבל צלמא די הקים
נבוכדנצר׃ חינאיד אגתמעו לבטאריקה
ולאמרא ולכלפא ולחכאם ולעמאל
ולכתאב ולשרטיין וסאיר סלאטין
לבלדאן לי וכרה לצנם לדי נצבה בכת
וקפו בין ידיה׃ וכרוזא קרא בחיל
לכון אמרין עממיא אמיא ולשניא׃
ומנאדי ינאדי בקווה לכם יא מעשר
לשעוב ולאמם ואהל ללגאת׃ בעדנא
די תשמעון קל קרנא משרוקיתא
קיתרוס שבכא פסנתרין סומפניא
וכל זני זמרא תפלון ותסגדון לצלם
דהבא די הקים נבוכדנצר מלכא׃
פיוקת אן תסמעון צות לבוק ול...
צפארה ולרבאב ולטנבור ולצנג ולנאי
וסאיר אנואע למלאהי תכרו ותסגדו
לצנם לדהב לדי נצבה בכתנצר
למלך׃ ומן די לא יפל ויסגד בה שעתא
יתרמא לגוא אתון נורא יקדתא׃ ומן
מנכם לם יכר ויסגד להו מן סאעתה
ירמא בה לאתון לנאר למתוקד׃
כל קבל דנה בה זמנא כדי שמעין
כל עממיא קל קרנא משרוקיתא

וקאימין ק ל חס נון וכל מלכ דפות בג א ו ל קתרוס ק ל פיסו כלכל וכל כל

ל ב ב ל ל ל חס ב ל ב ב

באדין מתכנשין אחש
נבכדנצר נבכדנאצר י חס ו ויאמר חנניה לעיני כל העם על ברזל נתתי בהגלות יצ ולמקצת הימים ובשנת שתים למלכות שנים בו באדין מתכנשין אחש
אחשדרפניא תנינ דפיסוק כען אנה נבכדנצר נהירן יהב לנבכדנצר אביך דירמיהו ודברי הימים נבכדנאצר כתב וכל מלכים דכות כת נבכדנאצר
במא כת נבוכדנאצר והעם הנשאר ה תשמעון ו והיה עקב תשמעון עקב לא תשמעון בקול והיה אם שמע תשמעון אליך ירמיהו והיה אם שמוע תשמעון
בקול דזכריה בעדנא די תשמעון ותבירון ותריין תשמעון לא תכרון פנים נביא מקובך

קתרס שבכא פסנטרין וכל זני קתרוס ק
זמרא נפלין כל עממיא אמיא
ולשניא סגדין לצלם דהבא די הקים
נבוכדנצר מלכא פענד דאך כמא
כאן יסמע גמיע אלשעוב צות אלבוק
ואלצפארה ואלדף ואלטבל ואלצנג ואלנאי
וסאיר אנואע אלמלאהי מן וקתה
יכרון גמיע אלשעוב ואלאמם ואהל
אללגאת ויסגדו לצנם אלדהב אלדי
נצבה בכתנצר אלמלך כל קבל דנה
בה זמנא קרבו גברין כשדאין חס
ואכלו קרציהון די יהודיא פענד בליש
דאך מן וקתה תקדם קום כסראניין
פסעו וגמזו באליהוד ענו ואמרין
לנבוכדנצר מלכא מלכא לעלמין
חיי באן אבתדו וקאלו לבכתנצר
אלמלך אטאל אללה בקא אלמלך אנתה אנת ק
מלכא שמת טעם די כל אנש די
ישמע קל קרנא משרקיתא קיתרוס קתרוס ק חס
שבכא פסנתרין וסיפניה וכל זני וסופניה ק
זמרא יפל ויסגד לצלם דהבא איא
איהא אלמלך אנת אמרת באן כל
אנסאן יסמע צות אלבוק ואלצפארה
ואלדף ואלטבל ואלצנג ואלנאי וסאיר

אנואע אלמלאהי יכר ויסגד לצנם
אלדהב ומן די לא יפל ויסגד יתרמא
לגוא אתון נורא יקדתא ומן לם יכר
ויסגד ירמא בה אלי אתון אלנאר אלמתוקדי
איתי גברין יהודאין די מנית יתהון
על עבידת מדינת בבל שדרך מישך יתיר יוד
ועבד נגו גבריא אלך לא שמו עליך
מלכא טעם לאלהיך לא פלחין יתיר יוד
ולצלם דהבא די הקימת לא סגדין ב
מוגוד קום יהוד אלדי וליתהם עלא
אעמאל מדינה באבל שדרך מיש
ועבד נגו אולאיך קום לא יקבלו
לאלמלך אמרא מעבודה לם יעבדון
ולאלצנם אלדהב אלדי נצבתה לא
יסגדון באדין
נבוכדנצר ברגז וחמא אמר להיתיה
לשדרך מישך ועבד נגו באדין
גבריא אלך היתיו קדם מלכא חינד ג
אמר בכתנצר ברגז וחמיה אן
יחצר שדרך מישך ועבד נגו פא
פאחצרו בין ידיה ענה נבוכדנצר
ואמר להון הצדא שדרך מישך
ועבד נגו לאלהי לא איתיכון פלחין
ולצלם דהבא די הקימת לא סגדין

ד' פיסו' אית בהון כל כל וכל ב' ראש' פיסוק וב' באמצ' פיסוק' כל החיה כל הרמש וכל העוף ועתה כל נביאי הבעל וראשית כל בכורי כל כל קבל דנה
בה זמנא ה—ה כל דניאל קל קמצ' וכל קרי' קל פתח ה—ה כל כשדאין כשדיא דג' מפיק א' וכל יהודיא יהודאין רפי ולא מפיק א' ס—ס

פאבתדי וקאל להם איקינא יא שדרך
מישך ועבד נגו מעבודי ליס אנתם
עאבדין ולצנם אלדהב אלדי נצבתה גיר
סאגדין׃ כען הן איתיכון עתידין די
בעדנא די תשמעון קל קרנא
משרוקיתא קיתרוס שבכא פסנתרין
וסמפניה וכל זני זמרא תפלון ותסגדון
לצלמא די עבדת והן לא תסגדון
בה שעתא תתרמון לגוא אתון נורא
יקדתא ומן הוא אלה די ישיזבנכון
מן ידי׃ אן כונו מסתעדין פי וקת
תסמעון צות אלבוק ואלצפארה ואלרבאב
ואלטבל ואלצנג ואלנאי וסאיר אנואע
אלמלאהי תכרון ותסגדון לאלצנם אלדהב
אלדי צנעתה ואן לם תסגדון מן סאעתכם
ירמא בכם אלי אתון אלנאר אלמתוקד
ואי רב יכלצכם מן ידי׃ ענו שדרך
מישך ועבד נגו ואמרין למלכא
נבוכדנצר לא חשחין אנחנא על
דנה פתגם להתבותך׃ אגאבוה וקאלו
יא בכתנצר אלמלך ליס נחתאג אן
נגיבך מן הדא בכלמה׃ הן איתי אלהנא
די אנחנא פלחין יכל לשיזבותנא
מן אתון נורא יקדתא ומן ידך מלכא
ישיזב׃ אן רבנא אלדי נעבדה יסתטיע
אן יכלצנא מן אתון אלנאר אלמתוקד
ומן ידך יא איה אלמלך יכלצנא׃ והן
לא ידיע להוא לך מלכא די לאלהיך
לא איתנא פלחין ולצלם דהבא די
הקימת לא נסגד׃ ואן לם יכלצנא פא
פאעלם יא איה אלמלך אנא לא נעבד
מעבודך ולא נסגד לצנם אלדהב אלדי
נצבתה׃ באדין
נבוכדנצר התמלי חמא וצלם אנפוהי
אשתנו על שדרך מישך ועבד נגו
ענה ואמר למזא לאתונא חד שבעה
על די חזה למזיה׃ חינייד אמתלא
בכתנצר חמיה וסחנה וגהה תגירת
עלי שדרך מישך ועבד נגו ואמר
באן יסגר אלאתון לזואחד סבעה עלי
מא ינבגי לה אן יסגר׃ ולגברין
גברי חיל די בחילה אמר לכפתה
לשדרך מישך ועבד נגו למרמא
לאתון נורא יקדתא׃ ואמר קום
גבארין מן גישה אן יכפתון שדרך
מישך ועבד נגו לירמי בהם פי אתון
אלנאר אלמתוקד׃ באדין גבריא אלך
כפתו בסרבליהון פטישיהון

והן ה׳ ב׳ ראש׳ פיסו׳ ותלתה מציע׳ פיסוק׳ ויען משה ויאמר והן אצוה על חבב והן חלמיה ופשרה והן לא תסגדון והן לא ידיע להוא לך ... וט׳ כת׳
ו׳ בסוף תיבות וקר׳ יוד ישבו יעבץ אלקנה מנו אב ומיציאו מעין נודו הרכב אלהי חקדו הושיעה ימינך וענכו קדמא׳ ענה בדרך כחו וידעו עדתך אשר
הראיתנו תשוב תחיננו ב׳ בו כי יתדו פתח אם התרת צה׳ במו ולרוזנים אן אשתנו הן לשרשו מתני׳ ויבשו ידו ויואל ובקבקיה וענו אלין בכתיב יא׳ ...

וכרבלתהון ולבשיהון ורמיו לגוא
אתון נורא יקדתא׃ חינ׳ד כפתו אולאיך
אקום בסראוילאתהם וקמצאנהם
ומשאמלהם וסאיר לבאסהם ורמי
בהם פי וסט אתון אלנאר אלמתוקד׃ כל
קבל דנה מן די מלת מלכא מחצפה
ואתונא אזה יתירה גבריא אלך די
הסקו לשדרך מישך ועבד נגו קטל
המון שביבא די נורא׃ פכמא כאן
אמר חאתא ואתון סגר פצ׳לא
אולאיך אקום אלדי וגובשדרך מישך
ועבד נגו קתלהם והג אלנאר׃ וגבריא
אלך תלתהון שדרך מישך ועבד
נגו נפלו לגוא אתון נורא יקדתא
מכפתין׃ ואנפר אתלאתה שדרך מי׳
ועבד נגו וקעו וסט אתון אלנאר
אלמתוקד מכפותין׃ אדין נבוכדנצר
מלכא תוה וקם בהתבהלה ענה ואמר
להדברוהי הלא גברין תלתה רמינא
לגוא נורא מכפתין ענין ואמרין
למלכא יציבא מלכא׃ חינ׳ד קאל
בכתנצר אלמלך וקאם מבאדרא
פאבתדא וקאל לקואדה אליס תלאתה
נפר רמינא בהם פי וסט אלנאר מכפותין

אגאבוה וקאלו יקינא יא איהא אלמלך׃
ענה ואמר הא אנא חזה גברין ארבעה
שרין מהלכין בגו נורא וחבל לא
איתי בהון ורוה די רביעאה דמה לבר
אלהין׃ אגאבהם וקאל הוד׳א אבצר נפר
מחללין יתמשון פי וסט אלנאר וליס
פיהם שי מן אלפסאד וחליה אלראבע
תשבה אלמלאיכה׃

באדין קרב נבוכדנצר לתרע
אתון נורא יקדתא ענה ואמר שדרך
מישך ועבד נגו עבדוהי די אלהא
עליא פקו ואתו באדין נפקין שדרך
מישך ועבד נגו מן גוא נורא׃ חינ׳ד
תקדם בכתנצר אלא באב אתון אלנאר
אלמתוקד פנאדא יא שדרך מישך
ועבד נגו עביד אללאה אלעלי אכרגו
ותעאלו׃ חינ׳ד שדרך מישך ועבד
נגו כרגו מן וסט אלנאר׃ ומתכנשין
אחשדרפניא סגניא ופחותא והדברי
מלכא חזין לגבריא אלך די לא שלט
נורא בגשמהון ושער ראשהון
לא התחרך וסרבליהון לא שנו וריח
נור לא עדת בהון׃ ואגתמעו אלבטארקה
ואלאמרא ואלכלפא וקואד אלמלך פנט׳רו

ו׳ רג׳ ברובא ובתים מלאים כל טוב את תבנית האולם ואת בתין תלתיהון וישימה תל עולם ׃ כל דניאל המון ׃ וכל עזרא המן ׃ כל דניאל
כולי וכל עזרא כולו ׃ וריח ה׳ ילכו יכן וכין וריח שלמיך וריח שמנך וריח אפך וריח נור ׃ כל כף פשיטא בלשון ארמית קמ׳ במות מדרך לערך
במ׳ פת להוא שמה די אלהא מברך שדרך מישך ושער ראשהון לא התחרך ׃ לשון קודשא מהלכים ארמית מהלכין ׃ לגוא א׳ כת׳ ׃ בבו חס׳ א׳ ׃ ברך חס׳

אולאיך אלקום ותעגבו כיף לם תתסלט
אלנאר עלי אגסאמהם ושער רוסהם
לם יתשוט ולבאסהם לם יתגייר וראיחה
אלנאר לם תתעלק בהם׃ ענה נבוכדנצר
ואמר בריך אלההון דישדרך מישך
ועבד נגו דישלח מלאכה ושיזב
לעבדוהי די התרחצו עלוהי ומלת
מלכא שניו ויהבו גשמיהון די לא
יפלחון ולא יסגדון לכל אלה להן
לאלההון׃ תם אבתדא בכתנצר פקאל
תבארך אללה אלאה שדרך מישך
ועבד נגו אלדי בעת במלכה וכלץ
עבידה אלדין תוכלו עליה וגירו אמר
אלמלך ובדלו אגסאמהם דון אן יע
יעבדון ויסגדון לאלאה סוא אלאההם׃
ומני שים טעם די כל עם אמה
ולשן די יאמר שלה על אלההון
דישדרך מישך ועבד נגוא הדמין
יתעבד וביתה נולי ישתוה כל קבל
די לא איתי אלה אחרן די יכל להצלה
כדנה׃ והו דא אמר באמר אן יכון
איקבילא ואמה או לגה יתקול
אלמחאל עלי אלאה שדרך מישך ועבד
נגו אן יגעל אעצאא ומנזלה נכא

אלי לא יוגד אלאה אכר יסתטיע אן
יכלץ כדאך׃ באדין מלכא הצלח
לשדרך מישך ועבד נגו במדינת
בבל׃ תם אן אלמלך אצלח חאל שדרך
מישך ועבד נגו פי מדינת באבל׃
נבוכדנצר
מלכא לכל עממיא אמיא ולשניא
די דארין בכל ארעא שלמכון ישגא׃
תם אן בכתנצר אלמלך כתב אלי גמיע
אלשעוב ואלאמם סלאם עליכם וברכאת
אלה׃ אתיא ותמהיא די עבד עמי
אלהא עליא שפר קדמי להחויה׃
אלאיאת ואלעגובאת אלתי צנעהא
מעי אללה אלעלי ראית אן אכברכם
בהא׃ אתוהי כמה רברבין ותמהוהי
כמה תקיפין מלכותה מלכות עלם
ושלטנה עם דר ודר׃ איאתה פמא
אעצמהא ואעגובאתה מא אשדהא
מלכה מלך אלעאלם וסלטאנה פי כל
גיל וגיל׃ אנה
נבוכדנצר שלה הוית בביתי ורענן
בהיכלי׃ אנא בכתנצר כנת סאכנא פי
מנזלי ומטמאינא פי היכלי׃ חלם
חזית וידחלנני והרהורין על משכבי

ראשי ד̇ וסימנ׳ חלם חזית וידחלנני חזוי ראשי על משכבי חזה הוית בחזוי אתכליה חחי ... יבהלנני ג̇ וחס וסימנ׳ וידחלנני אתכליה
רוחי עלכא

וחזוי ראשי יבהלנני וחתי ראית
חלמא פאפזעני ואפכארי עלי מצגעי
ורויאי ירעבני ומני שים טעם
להנעלה קדמי לכל חכימי בבל די
פשר חלמא יהודענני פאמרת פאחצר
אלי גמיע חכמא באבל ליערפוני
תפסירה אד׳ באדין עללין חרטמיא עללין
אשפיא כשדיא וגזריא וחלמא
אמר אנה קדמיהון ופשרה לא
מהודעין לי חין חצרו אלחכמא
ואלמנגמין ואלכסראניין ואלחכאס פק
פקצצת עליהם ולם יערפוני תאוילהא
ועד אחרין על קדמי דניאל די שמה
בלטשאצר כשם אלהי ודי רוח
אלהין קדישין בה וחלמא קדמוהי
אמרת אלא אן חצר בין ידיי אכרהם
דניאל אלדי אסמה בלטשאצר באסם
מעבודי ואן פיה רוח אלאלה אלמקדס
פקצצתהא עליה בלטשאצר רב
חרטמיא די אנה ידעת די רוח אלהין
קדישין בך וכל רז לא אנס לך חזוי
חלמי די חזית ופשרה אמר וקלת
לה יא בלטשצר רייס אלחכמא אלדי
אעלם מנך אן רוח אלאלה אלמקדס פיך

וכל סר פמא אעוזך ודריק אלי אנפא
ארויא בתפסירהא וחזוי ראשי על
משכבי חזה הוית ואלו אילן בגוא
ארעא ורומה שגיא ורויאי אנא עלי
מצגעי ראית כאן שגרה פי וסט אלא
ארץ ואסעה רפעהא כתיר רבה
אילנא ותקף ורומה ימטא לשמיא
וחזותה לסוף כל ארעא וחתי כברת
ועצמת ובלג רפעהא אלי דון אלסמא
ושעבהא אלי גמיע תלך אלארץ
עפיה שפיר ואנבה שגיא ומזון
לכלא בה תחתוהי תטלל חיות ברא
ובענפוהי ידרון צפרי שמיא ומנה ידורון
יתזין כל בשרא אגצאנהא חסאן
ותמרהא כתיר וקות אלכל מנהא ות
ותחתהא יסתצל חיואן ופי אגצאנהא
יאוי טאיר אלסמא ומנהא ימאן כל
בשר הנאך חזה הוית בחזוי ראשי
על משכבי ואלו עיר וקדיש מן
שמיא נחת ראית פי רואי פי אלליל
כאן מלך קדוס מן אלסמא קד נזל
קרא בחיל וכן אמר גדו אילנא
וקצצו ענפוהי אתרו עפיה ובדרו
אנבה תנד חיותא מן תחתוהי וצפריא וחס

אמר ג׳ אמר חלמא לעבדיך ופשרה אמר ואנתה בלטשאצר פשרא אמר ס״ה כל צפריא דדניאל פתח׳ וכל צפריא דקריה קמ״צ ס״אכפוהי וגש ענפוהי
רפ״י ס״ה ומזון ג׳ כשאת בר ולחם ומזון לכלא בה וחבילו ס״וחד ויתן להם המזון ס״ה

מן ענפוהי יאדי בקווה והכדי יקול
גדו אלשגרה ואקטעו אגצאנהא וא
אלכבטו ורקהא ובדדו תמרהא יזול
אלוחש מן תחתהא ואלטאיר מן אגצא
נהא ברם עקר שרשוהי בארעא
שבקו ובאסור די פרזל ונחש בדתאא
די ברא ובטל שמיא יצטבע ועם
חיותא חלקה בעשב ארעא לכן סנך
אצולהא אתרכוה פי אלארץ ושדוה
בותאק מן חדיד ונחאס פי כלא אלצחרי
ומן נדי אלסמא ינצבג וקותה מע אלבה
אים מן עשב אלצחרא לבבה מן
אנושא ישנון ולבב חיוה יתיהב
לה ושבעה עדנין יחלפון עלוהי
ותמייזה יגייר מן חאל אלנאס ותכייל
אלבהאים יגעל לה וסבעה אחואל
תמצי עליה כדלך בגזרת עירין
פתגמא ומאמר קדישין שאלתא
עד דברת די ינדעון חייא די שליט
עליא במלכות אנושא ולמן די
יצבא יתננה ושפל אנשים יקים
עליה וכאן קול בחתם אלמלאיכה
וגואב אלמסאלה בקול אלקדוסין לכי
יעלם אלנאס אן אלעלי מסלט עלא

מלכהם ומן שא ינצבה להם ויגוז
אן ינצב להא אוצע מנהם דנא חלמא
חזית אנה מלכא נבוכדנצר ואנתה
בלטשאצר פשרא אמר כל קבל
די כל חכימי מלכותי לא יכלין פשרא
להודעתני ואנתה כהל די רוח אלהין
קדישין בך הדא ארויא נצרתה אנא
בכתנצר אלמלך ואנת יא בלטשאצר
תפסירהא קל לאגל אן גמיע חכמא
ממלכתי לא יסתטיעו תפסירהא
לתעריפי ואנת תסתטיע לאן מוגוד
פיך רוח אלה מקדס אדין דניאל
די שמה בלטשאצר אשתומם
כשעה חדה ורעינהי יבהלנה ענה
מלכא ואמר בלטשאצר חלמא ופשרא
אל יבהלך ענה בלטשאצר ואמר
מראי חלמא לשנאיך ופשרה
לעריך חינידי אטרק דניאל אלמסמא
בלטשאצר נחו סאעה וכארת אפכא
רה אן תדהשה חתי אבתדי אלמלך
וקאל יא בלטשאצר לא יהולך אלרויא
ותפסירהא פאגאבה וקאל יא סידי
אלרויא לשאניך ותפסירהא לעדוך
אילנא די חזית די רבה ותקף ורומה

ולבבה ה̇ ויגע לבבו ולבב נמהרים ולבב מצרים ימס בקרבו ולבב חיוה יתיהב ולבב אנש יהיב לה ושפל ג̇ ואת דכא ושפל רוח יתמך כבוד ושפל אנשים
יקים עליה חזיתה ה̇ ב̇ מ̇ל ג̇ חס ודי חזיתה שנים בו ושלאחרין כל קבל די חזית אילנא די חזית לעריך ערך ז̇ בלשון שנאה סר מעליך והשמדתי
עריך והכרתי ערי ארצך ועריס נתשת נשוא לשוא עריך ופשרה לערך ומלאו פני תבל ערים קדמאה דסיפ רבא אילנא לסוף וכל ארעא יתננה אילנא די
חזית לכל ארעא תליתאה אנתה הוא מלכא לסוף ארעא

ימטא לשמיא וחזותה לכל ארעא
תאויל אלשגרה אלדי ראיתהא אנך כנת
ועצמת ובלג רפעהא אלי דון אלסמא
ושעבהא אלא אקצי תלך אלארץ
ג ועפיה שפיר ואנבה שגיא ומזון
לכלא בה תחתוהי תדור חיות ברא
ובענפוהי ישכנן צפרי שמיא ואגצא
נהא חסאן ותמרהא כתיר וקות לכל
מנהא ותחתהא יאוי גמיע וחש אלצחרי
ופי אגצאנהא יסכן טאיר אלסמא
אנתה הוא מלכא
די רבית ותקפת ורבותך רבת ומטת
לשמיא ושלטנך לסוף ארעא אנת
הויא איהא אלמלך אלדי כברת ועצמת
ועלת ריאסתך פדאנת אלסמא ובלג
סלטאנך אלי אקטאר אלארץ ודי חזה
מלכא עיר וקדיש נחת מן שמיא
ואמר גדו אילנא וחבלוהי ברם עקר
שרשוהי בארעא שבקו ובאסור די
פרזל ונחש בדתאא די ברא ובטל
שמיא יצטבע ועם חיות ברא חלקה
עד די שבעה עדנין יחלפון עלוהי
ואמא מא ראי אלמלך מלך קדוסא
נזל מן אלסמא פקאל גדו אלשגרה וא

ואקטעוהא לכן סנך אצולהא אתרכוה
פי אלארץ מותוקא בחדיד ונחאס פי
כלא אלצחרי ומן נדא אלסמא ינצבג
ומע וחש אלצחרי קותה אלי אן תמצי
עליה סבעה אחואל דנה פשרא מלכא
וגזרת עליא היא די מטת על מראי
מלכא פהדא תאוילה יא איהא אלמלך
והו חכם אלעלי אלדי חתם עלי סידי
אלמלך ולך טרדין מן אנשא ועם
חות ברא להוה מדרך ועשבא כתורין
לך יטעמון ומטל שמיא לך מצבעין
ושבעה עדנין יחלפון עלך עד די
תנדע די שליט עליא במלכות אנשא
ולמן די יצבא יתננה כאן ינפא מן
בין אלנאס ויאוי מע וחש אלצחרא
פיגתדי אלעשב כאלבקר וינצבג מן
טל אלסמא ותמצי עליה סבעה אחואל
כדאך חתי תעלם אן אלעלי מסלט
עלי מלך אלנאס למן שא יעטיה
ודי אמרו למשבק עקר שרשוהי
די אילנא מלכותך לך קימא מן
די תנדע די שלטן שמיא ואמא
מאקאלו מן תרך אצול אלשגרה פ
פתאוילה אן מלכך סיעוד עליך

ברא ג׳ מתבא ולא ברא אתם לחם וכל בריאה ודניאל ז׳ פיסוקי׳ דאית בהון תלת תלת מלין קדמא׳ פתח ותנינ׳ קמצ׳ ושימבי׳ וטבלתם ששת ימים
וחברו תזרע ותעברת אשכיר אנת הוא מלכא די רבית

בעד אן תעתרף בסולטאן צאחב אלסמי
להן מלכא מלכי ישפר עליך וחטיך
בצדקה פרקו ועויתך במחן ענין הן
תהוא ארכה לשלותך ׃ ולכן יא איהא
אלמלך תחסן משורתי ענדך פתפך
כטייתך בצדקה ודנובך בראפה אלצעפ
פלעל אן תכון מהלה לנעמתך ׃ כלא
מטא על נבוכדנצר מלכא ׃ אלכל חל
בבכתנצר אלמלך ׃

לקצת ירחין תרי עשר על
היכל מלכותא די בבל מהלך הוה ׃
בעד אתני עשר שהרא כאן יתמשא
עלי היכל אלמלך פי באבל ׃ ענה מלכא
ואמר הלא דא היא בבל רבתא די אנה
בניתה לבית מלכו בתקף חסני וליקר
הדרי ׃ אבתדא וקאל אן הדה באבל
אלכבירי אלתי בניתהא למנכר אלמלך
בשדה ותאקי וכרמי ובהאיי ׃ עוד
מלתא בפם מלכא קל מן שמיא נפל
לך אמרין נבוכדנצר מלכא מלכותא
עדת מנך ׃ בינא הו אלכלמה פי פמה חתי
ורד צות מן אלסמא לך יקאל יא בכתנצר
אלמלך אלמלך קד זאל ענך ׃ ומן אנשא
לך טרדין ועם חיות ברא מדרך

עשבא כתורין לך יטעמון ושבעה
עדנין יחלפון עליך עד די תנדע די
שליט עליא במלכות אנשא ולמן
די יצבא יתננה ׃ ומן בין אלנאס תנפא
ומע וחוש אלצחרי תאוי פתגתדי אל
עשב כאלבקר ותמצי עליך ז אחואל
כדאך חתי תעלם אן אלעלי מסלט
עלי מלך אלנאס למן שא יעטיה ׃ בה
שעתא מלתא ספת על נבוכדנצר
ומן אנשא טריד ועשבא כתורין
יאכל ומטל שמיא גשמה יצטבע
עד די שערה כנשרין רבה וטפרוהי
כצפרין ׃ מן סאעתה חל אלאמר בבכת
נצר ומן בין אלנאס נפי וצאר יאכל
אלעשב כאלבקר וינצבג מן נדא אלסמא
אלי אן כבר שערה שביה אלנסור ואט
אצפארהא כאלגוארח ׃

ולקצת יומיא אנה
נבוכדנצר עיני לשמיא נטלת
ומנדעי עלי יתוב ולעליא ברכת
ולחי עלמא שבחת והדרת די שלטנה
שלטן עלם ומלכותה עם דר ודר ׃
פלמא אנקצת תלך אלאיאם רפעת
עיני אלי אלסמא אנא בכתנצר ורגע אלי

הוה ב̇ בת̇ הי מהלך הוה וכל ומן חבותא בל מן קדמיה דפס ושביעי ושמיני דאכנן כת̇ א̇ ׃ כלא ג̇ מהדק וחשל כלא כלא מטא לדריוש מלכא של
שלמא כלא ׃ מטה ג̇ ב̇ בת̇ ה̇ וחד כת̇ א̇ כלא מטא וזמנא מטה ומלכותא ועד עתיק יומיא מטה ׃ כל לשון היכל אל במ̇ ב̇ על מהיכלך
על ירושלם לקצת ירחין תרי עשר ׃ ומלכותה ג̇ ולקצת יומיא מן קדמי שים טעם ולה יהב שלטן ׃ על נבוכדנצר ב̇ כלא מטא בה שעתא מלתא
ויעלהו אתו ויקחו ביד אלעשה אל נבוכדנצר ותריין ספת ׃

עקלי פחמרת אלעלי וסבחת ומגדת חי
אלעלם אלדי סלטאנה סלטאן אלעאלם
ומלכה מע גיל ואגיאל׃ וכל דארי ארעא
כלה חשיבין וכמצביה עביד בחיל
שמיא ודארי ארעא ולא איתי די ימחא
בידה ויאמר לה מה עבדת׃ וגמיע אהל
אלארץ לא כשי מחסובין והו מראדה
יצנע בגיש אלסמא ואהל אלארץ וליס
מן יצרב על ידה ויקול לה מא דא
צנעת׃ בה זמנא מנדעי יתוב עלי
וליקר מלכותי הדרי וזוי יתוב עלי ולי
הדברי ורברבני יבעון ועל מלכותי
התקנת ורבו יתירה הוספת לי׃ פי דלך
אלוקת עאד אלי עקלי ווקאר מלכי
ובהאי תראגע אליי ולי אלקואד ואל
ריסא יטלבון ותבת פי מלכי וזיד
לי שרף כתיר׃ כען אנה נבכדנצר
משבח ומרומם ומהדר למלך שמיא
די כל מעבדוהי קשט וארחתה
דין ודי מהלכין בגוה יכל להשפלה׃
אלאן אנא בכתנצר מסבח ומרפע
ומבגל למלך אלסמא אלדי גמיע צנעה
אחק וסבלה אלחכם ומן יסיר בין ידיה
באלתכבר יקדר אן יחטה׃

בלשאצר מלכא עבד
לחם רב לרברבנוהי אלף ולקבל אלפא
חמרא שתה׃ תסאן בלשאצר אלמלך
אצלח טעאמא כתיר לאלף ריס מעה
וגלס חדאהם ישרב כמרא׃ בלשאצר
אמר בטעם חמרא להיתיה למאני
דהבא וכספא די הנפק נבוכדנצר
אבוהי מן היכלא די בירושלם וישתון
בהון מלכא ורברבנוהי שגלתה
ולחנתה׃ חין ד̇אק אלכמר אמר אן יחצרו אניה אלדהב
ואלפצה אלדי אכרגהא מן היכל בית אללה אלדי
פי ירושלם ליטפק אן ישרב אלמלך
וחראירה וסראירה׃ באדין היתיו
מאני דהבא די הנפקו מן היכלא די
בית אלהא די בירושלם ואשתיו
בהון מלכא ורברבנוהי שגלתה ולחנתה׃
פלמא מלכה ראי אלכמר אמר אן
תחצר אניה אלדהב ואלפצה אלדי אכרגהא
בכתנצר אביה מן אלהיכל אלדי פי מדינת
אלסלאם ולישרב בהא אלמלך ואלרויסא
וחראירה וסראירה׃ אשתיו חמרא
ושבחו לאלהי דהבא וכספא נחשא
פרזלא אעא ואבנא׃ אכדו אן ישרבו
בהא כמרא וסבחו לאלאה אלדהב ואלפצה

גוה בגוה ה̇ בל̇יש מפני גוה כי השפילו ותאמר גוה וגוה מבבל יכסה שלף וייצא מגוה ודי מהלכין בגוה ס̇ כלה כת ה̇ ס̇ רבא כלה כת א̇
מהלכין ב̇ שריין מהלכין ודי מהלכין בגוה ... זוגי מן ב̇ בחד ענין קדמיה נסיב ל̇ והיית לאב המון כי אב המון לכל כלין

ולנחאס ולחדיד ולכשב ולחגארה׃ בה
שעתה נפקו אצבען די יד אנש וכתבן
לקבל נברשתא על גירא די כתל היכלא
די מלכא ומלכא חזה פס ידא די כתבה׃
מן סאעתה חצרת אצאבע צורת יד
אנאס פכתבת בחדא אלספיל גחאיט
היכל אלמלך ואלמלך יראכף והי תכתב׃
אדין מלכא זיוהי שנוהי ורעינהי
יבהלונה וקטרי חרצה משתרין ואל
וארכבתה דא לדא נקשן׃ וחינאד תגיירת
סחנתה וארעבתה אפכארה וכאן כרז
צלבה תחללת ואקבלת רכבתאה
תנצך ואחדהמא מע אלאכרי׃ קרא מלכא
בחיל להעלה לאשפיא כשדיא
וגזריא ענה מלכא ואמר לחכימי
בבל די כל אנש די יקרה כתבה דנה
ופשרה יחונני ארגונא ילבש והמונכא
די דהבא על צוארה ותלתי במלכותא
ישלט׃ פנאדי בקווה באחצאר אלמנג
מין ואלכסדאניין ואלחכאם פאבתדא
וקאל אי אנסאן אחסן אן יקרא הדא
אלכתאב ויערפני תפסירה פלילבס
אלחמרה ויטווק בטוק אלדהב ויליי
תלת אלממלכה׃ אדין עללין כל חכימי

מלכא ולא כהלין כתבא למקרא ופשרא
להודעה למלכא׃ וחינאד חצר גמיע
חכמא אלמלך פלם יטיקו אן יקרו
אלכתאב פצלא עלי אן יערפו אלמלך
אלתפסיר׃ אדין מלכא בלשאצר
שגיא מתבהל וזיוהי שנין עלוהי
ורברבנוהי משתבשין׃ וחינאד תחייר
בלשאצר אלמלך כתירא ותגייר לונה
עליה ואלרויסא אלדין מעה מתשושין׃
מלכתא לקבל מלי מלכא ורברבנוהי
לבית משתיא עללת ענת מלכתא
ואמרת מלכא לעלמין חיי אל יבהלוך
רעיונך וזיויך אל ישתנו׃ פענד אלמלך
ואלרויסא דכלת אלמלכה אלא אלמלך
פאבתדת וקאלת אטאל אללה בקא אל
מלך לא תדהלך אפכארך ולא יתגייר
לונך׃ איתי גבר במלכותך די רוח
אלהין קדישין בה וביומי אבוך
נהירו ושכלתנו וחכמה כחכמת
אלהין השתכחת בה ומלכא נבכדנצר
אבוך רב חרטמין אשפין כשדאין
גזרין הקימה אבוך מלכא׃ מוגוד פי
ממלכתך רגל מן פיה רוח אללה אלמקדס
ומן איאם אביך אלאיצאח ואלעקל ואלחכמה

ומשרה י״ד הדמין תתעבדון והן חלמא ב׳ בן די הן חלמא האיתך כהל דנה חלמא ויציב חלמא לא מהודעין לי חזוי חלמי די חזית לערך יחונני להודעותני
להודעותני להודעתך ... ארבעה יתיר ל׳ ולא קרי החמורים לבית המלך לרכב ולהלחם באדין עללין חרטמיא אדין עללין כל לבית משתיא עללת׃ וחד
חלוף חס ל׳ וקר׳ ובניהו בן יהוידע בן איש חי דשמואל ... אקימה דס״פ אקימה בבקעת׃ תנינ׳ הקימה אבוך ׳סימנ׳ אך הקם הקימו ...

כחכמה אלמלאיכה מוגודה פיה ולולך
נצבה אסתאד אלחכמא ואלמנגמין ואל
כסדאניין ואלחכאם מלכא כל קבל די רוח
יתירה ומנדע ושכלתנו מפשר חלמין
ואחוית אחידן ומשרא קטרין השת
כחת בה בדניאל די מלכא שם
שמה בלטשאצר כען דניאל יתקרי
ופשרה יהחוה לאגל מא פיה מן
אלראי אלפאצל ואלמערפה ואלעקל יפסר
אלאחלאם ויבדי אלאחאדית ויחל אלעקד
אלכל מוגוד פי דניאל אלדי אסמאה
אלמלך בלטשאצר לאן ידעי בה חתי
יערפך אלתפסיר
באדין דניאל העל קדם מלכא ענה
מלכא ואמר לדניאל אנתה הוא דניאל
די מן בני גלותא די יהוד די היתי מלכא
אבי מן יהוד חינאד אחצר דניאל בין
ידי אלמלך פאבתדי וקאל לה אנת הו
דניאל אלדי מן אהל גלות אליהוד אלדי
סבאהם אבי מן אלשאם ושמעת
עליך די רוח אלהין בך ונהירו ושכל
ושכלתנו וחכמה יתירה השתכחת
בך וסמעת ענך אן מוגוד פיך רוח
אלה ואיצאח ועקל וחכמה פאצלה
וכען העלו קדמי חכימיא
אשפיא די כתבה דנה יקרון ופשרה
להודעתני ולא כהלין פשר מלתא
להחויה ואלאן אצעדו בין ידיי אלחכמא
ואלמנגמין לאן יקרו הדא אלכתאב
ויערפוני תפסירה פלם יסתטיעו
תפסיר לפצה לאלבארי ואנה שמעת
עליך די תוכל פשרין למפשר וקטרין
למשרא כען הן תוכל כתבא למקרא
ופשרה להודעתני ארגונא תלבש
והמונכא די דהבא על צוארך ותלתא
במלכותא תשלט ואנא קד סמעת
מנך אנך תסתטיע אן תפסר אלתפסיר
ותחל אלעקד ואן אן אמכנך אן תקרי
הדא אלכתאב ותערפני תפסירה
תלבס אלחמרה ותטוק בטוק אלדהב
ותלי תלת אלממלכה
באדין ענה דניאל ואמר
קדם מלכא מתנתך לך להוין ונבזביתך
לאחרן הב ברם כתבא אקרא למלכא
ופשרא אהודענה חינאד אגאבה
דניאל וקאל אמא עטאיאך פתבקא
ענדך ואמא גואיזך פהבהא לגירי
לכני אקרא אלכתאב לאלמלך ואערפה

כתבה ב̇ כת̇ ה̇ קרא מלכא בחיל וכען העלו קדמי ואחד פם ידא די כתבה ורעינהי דאשתומם ורעינהי דקטרי חרצה חס ושאר לישנ̇ מל̇ גמלבלש ויבהלוהו משם ורעינהי יבהלונה אל יבהלוך רעיונך צ לשון ארמית וחד בלשון קודשא ח בטע̇ מושבתיכם ההלוני המבליגי גלוליכם תועבותיכם למבראשונה ונכזביתך

תפסירה׃ אנתה מלכא אלהא עליא
מלכותא ורבותא ויקרא והדרא יהב
לנבכדנצר אבוך׃ ואקרס קבל ראלך
אנתיא איהא אלמלך תעלם אן אלה
אלעלי אעטא בכתנצר אביך אלמלך
ואלשרף ואלוקאר ואלבהא׃ ומן רבותא די
יהב לה כל עממיא אמיא ולשניא הוו
זאעין ודחלין מן קדמוהי די הוא צבא
הוה קטל ודי הוא צבא הוה מחא ודי
הוה צבא הוה מרים ודי הוא צבא הוא
משפל׃ ומן שרף מא אעטאה כאן
גמיע אלשעוב ואלאמם ואהל אללגאת
יתקונה ויכאפונה פמן שא קתל ומן
שא אסתבקא ומן שא רפע ומן שא
חט׃ וכדי רם לבבה ורוחה תקפת להזדה
הנחת מן כרסא מלכותה
ויקרה העדיו מנה׃ ולמא עצס קלבה
ועלת נפסה אלא אתוקח חט מן כרסי
מלכה וקארה זאל ענה׃ ומן בני
אנשא טריד ולבבה עם חיותא שוי
ועם ערדיא מדרה עשבא כתורין
יטעמנה ומטל שמיא גשמה
יצטבע עד די ידע די שליט אלהא
עליא במלכות אנשא ולמן די יצבא
יהקים עליה׃ ומן בין אלנאס נפי וראיה
מע וחש אלצחרי ומאואה מע אלערא
יכתדי אלעשב כאלבקר וינצבג מן טל
אלסמא חתי אעתרף באן אלה אלעלי
מסלט עלי מלך אלנאס למן שא אעט
אעטאה׃ ואנתה ברה בלשאצר
לא השפלת לבבך כל קבל די כל
דנה ידעת׃ ואנת יא בלשאצר אבנה
לסת תואצע מע מא קד וקפת עלי
גמיעה׃ ועל מרא שמיא התרוממת
ולמאניא די ביתה היתיו קדמיך
ואנתה ורברבניך שגלתך ולחנתך
חמרא שתין בהון ולאלהי כספא
ודהבא נחשא פרזלא אעא ואבנא
די לא חזין ולא שמעין ולא ידעין
שבחת ולאלהא די נשמתך בידה
וכל אורחתך לה לא הדרת׃ לאנך
תרפעת עלי רב אלסמא פאחצרת
בין ידיך אניה ביתה ושרבת אנת
וערויסא וחראירך וסראירך אלכמר
בהא וסבחת לאלאה אלדהב ואלפצה
ואלנחאס ואלחדיד ואלכשב ואלחגארה
אלתי לא תבצר ולא תסמע ולא תעלם
שיא ולם תבגל אללה אלדי נסמתך פי

משפיל ג̇ ב̇ מל̇ וחד חס̇ יצ̇ מוריש ומעשיר מעודד ענוים שׂ ודי הוא צבא הוא משפל ·—· באריך הֿבטעמ̇ צבס̇ כפתו קרבן נבכד̇ מתנתך דויתין
דריוש ·—· הב ג̇ לעלוקה שתי בנות ב̇ בן לאחרן הב ·—· מריס ב̇ ולא יכלו לשתת מים ממרה ודי הוה צבא הוה מריס ·—· ואנת ב̇ ראש פס̇
ואנת ברה בלשאצר ואנת עזרא ·—·

ידהו גמיע אחואלך להי באדין מן
קדמוהי שליח פסא די ידא וכתבא
דנה רשים חינ'יד בעת מן חצ'רתה
בהדא אלכף פרסמת הדא אלכתאב ודנה
כתבא די רשים מנא מנא תקל ופרסין
והדא אלכתאב אלמרסום אחצא אחצא
אחצא ווזן ווזן וכסר כסר דנה פשר
מלתא מנא מנה אלהא מלכותך
והשלמה והדא תפסיר הדה אלכלמאת
אמא אחצא פהו אן אללה קד אחצא
מדה מלכך ותממהא תקל תקלתא
במאזניא והשתכחת חסיר ואמא
וזן פאנך וזנת פי מיזאן ווגדת
נאקצא פרס פריסת מלכותך ויהיבת
למדי ופרס ואמא אלכסר פקד כסר
מלכך וסלם אלא מדי ופרס באדין
אמר בלשאצר והלבשו לדניאל
ארגונא והמונכא די דהבא על צואה
והכרזו עלוהי די להוא שליט תלתא
במלכותא חינ'יד אמר בלשאצר
בלבאס דניאל אלחמרה וטווקה בטוק
אלדהב ונאדו עליה באן יליתלת אלמ
אלממלכה ביה בליליא קטיל בלאשצר
מלכא כשדיא פי תלך אללילה קתל
בלשאצר אלמלך אלכסראני
ודריוש מדיא
קבל מלכותא כבר שנין שתין ותרתין
תם צאר אלמלך אלא דריוש אלמדי
והו שביה באבן אתנין וסתין סנה
שפר קדם דריוש והקים על מלכותא
לאחשדרפניא מאה ועשרין די להון
בכל מלכותא וראי מן ראיה אן ינצב
פי ממלכתה מאיה ועשרין בטריקא
יתצרפון פי גמיעהא ועלא מנהון
סרכין תלתה די דניאל חד מנהון די
להון אחשדרפניא אלין יהבין להון
טעמא ומלכא לא להוא נזק ופוקהם
תלאתה וזרא אלדי דניאל ואחד מנהם
לכי יכון אולאיך אלוזרא יעטונהם
אלראי ולא יתאדא אלמלך אדין דניאל
דנה הוא מתנצח על סרכיא ואחשד
ואחשדרפניא כל קבל די רוח יתירא
בה ומלכא עשית להקמותה על כל
מלכותא חינ'יד כאן דניאל מתגלב
עלי אלוזרא ואלבטארקה לעלה אן
פיה פצ'ל ראי ואלמלך עאזם אן ינצבה
לגמיע אלממלכה אדין סרכיא
ואחשדרפניא הוו בעין עלה להשכחה

לבישה ד̇ חס בליש המלבשכם שני וישימו הצניף הטהור על ראשו וילבשהו וילבשום ותעלום והלבשו לדניאל וכל אוריתא דכות חס במא
מל ואת ערת גדיי העזים הלבישה ומן ראשה דספ עד בה בליליא בלטשאצר בלשאצר כת ומן בה בליליא עד סופא דסיפ בלאשצר
בלטאשצר כתב כשדיא ב̇ חד כת ש וחד כת ס בה בליליא להן מן די הרגזו אבהתנא

לדניאל מצא במלכותא וכל עלא ושחיתה
לא יכלין להשכחה כל קבל די מהימן
הוא וכל שלו ושחיתה לא השתכחת
עלוהי יחינד כאנו אלוזרא ואלבטארקה
יטלבון איה עלה יגדונהא עלי דניאל
פי גהה אלממלכה ולם ימכנהם אן יגדו
עלה או גנאיה מן אגל אנה אלאמין
פלא זלה ולא גלטה תוגד עליה אדין
גבריא אלך אמרין די לא נהשכח
לדניאל דנה כל עלה להן השכחנא
עלוהי בדת אלהה יחינד קאלו אולאיך
אלקום אד לא נגד עלי דניאל הדא שיא
מן אלעלל לכנא נגד דלך עליה פי סנת
דינה אדין
סרכיא ואחשדרפניא אלן הרגשו
על מלכא אמרין לה דריוש מלכא
לעלמין חיי יחינד צארו אולאיך
אלוזרא ואלבטארקה אלי אלמלך וקאלו
לה אטאל אללה בקא אלמלך אתיעטו
כל סרכי מלכותא סגניא ואחשדרפניא
הדבריא ופחותא לקימה קים מלכא
ולתקפה אסר די כל די יבעא בעו מן
כל אלה ואנש עד יומין תלתין להן
מנך מלכא יתרמא לגב אריותא
קד אשארו גמיע אגלא אלממלכה
אלאמרא ואלבטארקה ואלרויסא ואלכלפא
באן יעהד אלמלך עהדא ויחצר חצרא
אן כל מן יטלב טלבה מן אי מעבוד
ואי אנסאן סוא אלמלך אלי תלאתין יום
ירמא בה אלי גב אלאסד כען מלכא
תקים אסרא ותרשם כתבא די לא
להשניה כדת מדי ופרס די לא תעדא
נריד אלאן יא איהא אלמלך אן תקים
הדא אלחצר ותרסמה פי כתאב ואן לא
יגייר כסנן מדי ופרס אלדי לא תזול
כל קבל דנה מלכא דריוש רשם
כתבא ואסרא פענד דלך רסם אלכתאב
פי אלחצר ודניאל כדי ידע די רשים
כתבא על לביתה וכוין פתיחן לה
בעליתה נגד ירושלם וזמנין תלתה
ביומא הוא ברך על ברכוהי ומצלא
ומודא קדם אלהה כל קבל די הוא
עבד מן קדמת דנה פלמא עלם דניאל
אן אלכתאב קד רסם צאר אלי מנזלה
ולה כוא מפתוחה פי גלפתה נחו
ירושלם ותלאת מראר פי כל יום
כאן יגתו עלי רכבתיה ויצלי וישני
רבה עלי מא כאן סבילה אן יצנעה קבל

בל לשון ברכים ברכי הברכים ברכין ודגש בר מן ב דפי נבלית העם כרעו על ברכיהם הוא ברך על ברכוהי ·· אלין ה בחס וגמל וכפרזלא די מרעע
כל אלין תדיק ותסיף כל אלין מלכותא אלין סרכיא דאתיעטו ועלא מנהון חיותא רברבתא ·· כל תלתה כת הי במא נדבכין די אבן גלל ··
בדת ב בדת אלהה בדת אלהך · דניאל מן קדמת דנה · עזרא מקדמת דנה ·

ואדי אדין גבריא אלך הרגשו
והשכחו לדניאל בעה ומתחנן קדם
אלהה׳ חינ׳ד תחסס אולאיך אלקום
פוגדו דניאל יתחנן ויטלב בין ידי רבה
באדין קרבו ואמרין קדם מלכא על
אסר מלכא הלא אסר רשמת די כל
אנש די יבעא מן כל אלה ואנש עד
יומין תלתין להן מנך מלכא יתרמא
לגוב אריותא ענה מלכא ואמר יציבא
מלתא כדת מדי ופרס די לא תעדא
חינ׳ד תקדמוא פכלמוה אלמלך בסבב
חצ׳רה איסקר רסמת הדא אלחצ׳ר אנה
אי אנסאן טלב מן אי מעבוד ואי
אנסאן סוא אלמלך אלי תלאתין יומא
ירמא בה אלי גב אלאסד אגאבהם אלמלך
וקאל איקינא כסנן מדי ופרס אלדי לא
תזול באדין ענו ואמרין קדם מלכא
די דניאל די מן בני גלותא די יהוד לא
שם עליך מלכא טעם ועל אסרא די
רשמת וזמנין תלתה ביומא בעא
בעותה חינ׳ד אגאבוא בין ידי אלמלך
וקאלו אן דניאל אלדי מן אהל גלוה
אליהוד לם יקבל לאלמלך אמרא ולם
ילתפת אלי אלחצ׳ר אלדי רסמתה ותלאת

מראר פי כל יום יטלב טלבתה אדין
מלכא כדי מלתא שמע שגיא באש
עלוהי ועל דניאל שם בל לשיזבותה
ועד מעלי שמשא הוה משתדר
להצלותה חינ׳ד למא סמע אלמלך
הדא אלאמר שק עליה גדא וורד כלה
פי תכליץ דניאל ולם יזל חריצא עלי
תכליצה אלי מגיב אלשמס באדין גבריא
אלך הרגשו על מלכא ואמרין למלכא
דע מלכא די דת למדי ופרס די כל אסר
וקים די מלכא יהקים לא להשניה חינ׳
שגבוא אליה אלקום עלי אלמלך וקאלו
לה יעלם אלמלך אן מן סנן מדי ופרס
אן יכון כל חצ׳ר ורסם יקימה אלמלך
לא יגייר באדין מלכא אמר והיתיו
לדניאל ורמו לגבא די אריותא ענה
מלכא ואמר לדניאל אלהך די אנתה
פלח לה בתדירא הוא ישיזבנך חינ׳
אמר אלמלך פגו בדניאל ורמי בה פי
גב אלאסד פאבתדי וקאל לה אלאהך
אלדי תעבדה דאימא הו יכלצך והיתית
אבן חדה ושמת על פם גבא וחתמה
מלכא בעזקתה ובעזקת רברבנוהי
די לא תשנא צבו בדניאל תם גי בחוג

בעא ב׳ חד כת׳ א וחד כת׳ הי בעה ומתחנן וזמנין תלתה ביומא בעא וקדמיה כת׳ הי ... כל מלתא א כת׳ במ׳א מלתה מני אזדא ... דניאל בל
קמ׳ וכל קרייה בל פתח

עציס פוצע עלי אלגב וכתמה אלמלך
בכתאמה וכואתם ארויסא ללא יתגייר
ראיה פי דנאל׃ אדין אזל מלכא להיכליה יח ראש פיס בספ
ובת טות ודחון לא הנעל קדמוהי ושנתה
נדת עלוהי׃ חינייד צאר אלמלך אלי מנזלה
ובאת טאויא ולם יחצר כואנא בין ידיה
פארק נומה׃ באדין מלכא בשפרפרא
יקום בנגהא ובהתבהלה לגבא די
אריותא אזל׃ חינייד קאם אלמלך ענד
מטלע אלפגר וצאר אלי אלגב מבאדרא׃
וכמקרבה לגבא לדניאל בקל עציב
זעק ענה מלכא ואמר לדניאל עבד ה דניאל בטעו
אלהא חיא אלהך די אנתה פלח לה אנת בסיפ
בתדירא היכל לשזבותך מן אריותא׃
פלמא צאר קריב מנה צוות בצות
חזין וקאל לה יא דניאל עבד אלה אלחי
אלדי תעבדה דאימא הל אמכן כלאצה
לך מן אלאסוד׃ אדין דניאל עם מלכא
מלל מלכא לעלמין חיי׃ חינייד לאטב יח ראש פיסו בספ
דניאל אלמלך וקאל אטאל אללה בקא אלמ
לך׃ אלהי שלח מלאכה וסגר פם
אריותא ולא חבלוני כל קבל די
קדמוהי זכו השתכחת לי ואף קדמך יתיר יזיד
מלכא חבולה לא עבדת׃ ובי בעת

במלכה פסד פם אלאסד חתי לם תוד ני
ודלך למא חצרני בין ידיה מן אלחסנאת
ואיצא בחצרתך יא איהא אלמלך לם
אעמל סייה׃ באדין מלכא שגיא
טאב עלוהי ולדניאל אמר להנסקה
מן גבא והסק דניאל מן גבא וכל חבל
לא השתכח בה די המין באלהה׃ חינייד
למא סמע אלמלך הדא אלאמר סרה
גדא ואמר באצעאד דניאל מן אלגב
פאצעד ולם יוגד פיה שי מן אלפסאד
למא אמן ברבה׃ ואמר מלכא והיתיו
גבריא אלך די אכלו קרצוהי די
דניאל ולגב אריותא רמו אנון בניהון
ונשיהון ולא מטו לארעית גבא עד
די שלטו בהון אריותא וכל גרמיהון
הדקו׃ ואמר פגו באולאיך אלקום אלדי
סעו בדניאל פרמי בהם פי גב אלאסד
ובניהם ונסאהם פמא וצלו אלא
קערה חתי תסלטת עליהם אלאסוד
פרקת גמיע עצאמהם׃ באדין דריוש ה בטע
מלכא כתב לכל עממיא אמיא בספ ב
ולשניא די דארין בכל ארעא של דאירין
שלמכון ישגא׃ תם כתב דריוש
אלמלך אלי גמיע אלשעוב ואלאמם

אדין יח ראש פיסו בסיפ אדין דניאל לביתה אדין לדניאל בחזוה בהתבהלה לדניאל רביתוה וקם אשתומם זוהי שנוהי אדין עללין כל חכימי שגיא מתבהל
הוא מתכנתה הוו בעין עלה די לא נהשכח ושלאחרין והשכחו לדניאל כדי מלתא שמע אזל מלכא להיכלה עם מלכא מלל צבית באדין גבריא אלך
כפתו חזה הוית על די כלסון רמין ורמין אליותא אריותא רמו ורמו

ואהל אללגאת אלמקימין פי גמיע אלבלאד
סלאם עליכם וברכאת אללה מן קדמי
שים טעם די בכל שלטן מלכותי
להון זאעין ודחלין מן קדם אלהה
די דניאל די הוא אלהא חיא וקים לעלמין
ומלכותה די לא תתחבל ושלטנה
עד סופא קד אמרת באמר פי גמיע
סלטנה ממלכתי אן יכונוא מתקיין
פזעין מן אלאה דניאל אד הו אלאה
חי אלקיום אלי לא יבד ומלכה לא יזול
וסלטאנה אלי לא יבד לעלם משיזב ומצל
ועבד אתין ותמהין בשמיא ובארעא
די שיזיב לדניאל מן יד אריותא
והו אלמנגי ואלמכלץ וצאנע איאת
ואעגובאת פי אלסמא ואלארץ אד נגא
דניאל מן יד אלאסוד ודניאל דנה הצלח
במלכות דריוש ובמלכות כורש פרסיא
תם אצלח דניאל פי מלך דריוש
וכורש אלפארסי

בשנת חדה לבלאשצר מלך
בבל דניאל חלם חזה וחזוי ראשה על
משכבה באדין חלמא כתב ראש
מלין אמר פי אלסנה אלאולי מן מלך
בלשצר מלך באבל ראי דניאל חלמא
במא תרא עינה והו עלי מצגעה חזוי
כתב דלך אלחלם וקאל פי אול אלכלאם ענה
דניאל ואמר חזה הוית בחזוי עם ליליא
וארו ארבע רוחי שמיא מגיחן לימא
רבא אבתדי דניאל וקאל ראית פי רויאי
פי אלליל כאן ארבע גהאת אלסמא מצ
מצדרה מנצמה אלי אלבחר אלכביר וארבע
חיון רברבן סלקן מן ימא שנין דא
מן דא וכאן ארבעה אשכאץ עטימה
צאעדה מן אלבחר כל ואחד מתגייר
מן אלאכרי קדמיתא כאריה וגפין די
נשר לה חזה הוית עד די מריטו גפיה
ונטילת מן ארעא ועל רגלין כאנש
הקמת ולבב אנש יהיב לה אלשכל אלאול
ישבה אלאסד ולה אגנחה כאלנסר תם
ראית כאן אגנחתה קד אנתתפת ורפע
מע דלך מן אלארץ תם אקים עלי רגליה
מתל אנסאן ואעטי עקל אלנאס וארו
חיוא אחרי תנינה דמיה לדב ולשטר
חד הקמת ותלת עלעין בפמה בין
שניה וכן אמרין לה קומי אכלי בשר
שגיא וכאן שכץ אלכר תאני שבה
אלדב וקד אקים אלי גאנב ואחד וכאן
פי פאה ג׳ אצלאע מתעלקה בין אס

סופא ג׳ וכת׳ א׳ ושלטנה עד סופא להשמדה ולהובדה עד סופא עד כה סופא ׃ — הצלה ז׳ חס׳ בליש׳ וישמע ראובן ויצלהו יש׳ ויצלני מחרב ויצלני הצלני
להצלך קדמיה ומצל ׃ — וארבע ב׳ ראש׳ פסוק׳ וארבע כתפת אל וארבע חיון רברבן ׃ — וארו ה׳ וארו ארבע רוחי שמיא וארו חיוה אחרי תנינה וארו
אחרי כנמר וארו חיוה רביעיה וארו עם ענני שמיא ׃ ושארא ואלו ׃ —

רבו ד׳ חס א הרבה אשתים עשרה רבו ויתנו לעבדת בית האלהים שנים בן ורבו רבון

אסתאנה הכרי יקאל להקס פכרא אלחם
אלכתירי באתר דנה חזה הוית וארו אחרי
כנמר ולה גפין ארבע די עוף על גביה
וארבעה ראשין לחיותא ושלטן יהיב
לה בעד ד׳אך ראית כאן שבה אכר
כאלנמר ולה ארבעה מן אגנחה אלטאיר
עלי צהרה ולה ארבעה רוס וקד דפע
אליה סלטאן באתר דנה חזה הוית בחזוי
ליליא וארו חיוה רביעיא דחילה ואימתני ותקיפא יתירה ושנין די
פרזל לה רברבן אכלה ומדקה ושארא
ברגלה רפסה והיא משניה מן כל חיותא
די קדמיה וקרנין עשר לה ובעד ד׳לך
ראית פי רויא אלליל כאן שבה ראבע
פזיע היוב שדיד גדא ולה אסנאן כ
כבאר מן חדיד יאכל בהא וידק ואלבאקי
ידקה ברגלה והו מתגייר ען סאיר
אלאשבאה אלתי קבלה ולה עשר קרון
משתכל הוית בקרניא ואלו קרן אחרי
זעירה סלקת ביניהון ותלת מן קרניא
קדמיתא אתעקרו מן קדמיה ואלו
עינין כעיני אנשא בקרנא דא ופם
ממלל רברבן וכין מא אנא מתפכר
פי תלך אלקרון ואדא בקרן סגיר אכר

קד נבתת בינהן וכאן ג׳ מן אלקרון אלאואיל
אנקלעת מן בין ידיה וכאן עיון כעיון
אלנאס פי ד׳אך אלקרן ופם יתכלם באלכבאיר
חזה הוית עד די כרסון רמיו ועתיק
יומין יתב לבושה כתלג חור ושער
ראשה כעמר נקא כרסיה שביבין
די נור גלגלוהי נור דלק יתס ראית כאן
כראסי קד טרחת וכאן שיכא קד גלס
פוקהא ולבאסה כאלתלג אלאביץ ושער
ראסה אביץ כאלצוף וכרסיה מן נאר
להא שעאע ולואלבה כנאר משתעלה
נהר די נור נגד ונפק מן קדמוהי אלף
אלפים ישמשונה ורבו רבון קדמוהי
יקומון דינא יתב וספרין פתיחו
ונהר מן נאר יגרי ויכרג מן בין ידיה
ואלף אלוף יכדמונה ורבואת רבואת
יקומון מן בין ידיה וקד וצע אלחכם
ונשרת אלדיואן חזה הוית באדין מן
קל מליא רברבתא די קרנא ממללא
חזה הוית עד די קטילת חיותא והובד
גשמה ויהיבת ליקדת אשא תס
ראית כאן מן אגל תלך אלכלמאת
אלעצימה אלתי כאנת אלקרן תתכלם
בהא אסתחק גמלה אלשכץ אן קתל

מן חטאות דפקח אחד מן הנערים מן לכיש ומלכים ישבון מן ארץ מן חלש אשתו מן אחרי דדב מן גבעה בן אשה מן בנות מן כהנים אשר כותרו ודב יג
העלית מן שאול מן קול רעמך מן לבנון מן בקר מן הבקר ומן מצרים מן קד אלין מיחדין ושארא מחטאות מהנערים חלוף חיותא ג׳ קמ׳ מן כל
חיותא די קדמה ושאר חיותא אלין חיווא רביעתא ומלכות ב׳ כורש פרסיא אחשורוש ה׳ כת׳ ס׳ בסוף תיבות ולא קר בהן ויהמס דשמואל וירדו שלשים
דשמעו ויעשו להם מסכה שנים ובער נכרים חבלהו קמצי אלף אלפים ישמשנה

ובאד גסמה וגעל וקידא לנאר ושאר
חיותא העדיו שלטנהון וארכה בחיין
יהיבת להון עד זמן ועדן ואמא באקי
אלאשכאץ פזאל סלטאנהם ואעטוא
מהלה מן חיאתהם אלי וקת וזמאן חזה
הוית בחזוי ליליא וארו עם ענני שמיא
כבר אנש אתה הוא ועד עתיק יומיא
מטה וקדמוהי הקרבוהי תם ראית פי
מא יראה פי אלליל כאן שאבא מקבל
מע אלסחאב חתי בלג אלי מוצע אלשיך
פקדמה בין ידיה ולה יהב שלטן ויקר
ומלכו וכל עממיא אמיא ולשניא
לה יפלחון שלטנה שלטן עלם די לא
יעדה ומלכותה די לא תתחבל פאעט
אה אלסולטאן ואלוקאר ואלמלך וגמיע
אלשעוב ואלאמם ואהל אללגאת לה יטיען
סלטאנה סולטאן אבדא לא יזול ומ
ומלכה לא יתגייר

אתכרית רוחי אנה דניאל בגו
נדנה וחזוי ראשי יבהלנני פלמא
כרבו רוחי אנא דניאל פי גסמי ורויא
עיני אדהשני קרבת על חד מן קאמיא
ויציבא אבעא מנה על כל דנה ואמר
לי ופשר מליא יהודענני תקדמת

אלי ואחד מן אלוקוף ואלתמסת מנה אלצחיח
פי גמיע דלך פקאל לי ועלמני תפסיר
אלאמור אלין חיותא רברבתא די אנין
ארבע ארבעה מלכין יקומון מן ארעא
הדה אלאשכאץ אלעצאם אלתי הי ארבע
הי ארבע ממאלך תקום פי אלארץ
ויקבלון מלכותא קדישי עליונין
ויחסנון מלכותא עד עלמא ועד עלם
עלמיא תם יתסלמון אלמלך אלקדוסין
אלמתעליין וירתונה אלי אלדהר ודהר אל
דהור אדין צבית ליצבא על חיותא
רביעיתא די הות שניה מן כלהון דחילה
יתירה שניה די פרזל וטפריה די נחש
אכלה מדקה ושארה ברגליה רפסה
חינייד אררת אן אסתתבת אמר אלשכץ
אלראבע אלדי כאן מתגיירא מן אלגמיע
פהו מפזע גדא אסנאנה מן חדיד וא
ואצפארה מן נחאס יאכל בהא וירק
ואלבאקי ידוסה ברגלאה ועל קרניא
עשר די בראשה ואחרי די סלקת
ונפלו מן קדמיה תלת וקרנא דכן
ועינין לה ופם ממלל רברבן וחזוה
רב מן חברתה ואמא אלעשרה אלקרון
אלזואיל אלתי פי ראסה ואלאכר אלדי

ח̇ כת̇ וו וקר̇ ה̇ לדבר על לבה להשיבו באות נפשו ואת נביא יבס והיו פדין למאכלבה שעתה נפקו ונפלו מן קדמה אתעקרו וישב ויתגרן ס — ס יקומון ז̇ ומשנאין
מן יקומון ואבלס ואמחצס ולא יקומון יתין מתיך נבלותי יקומון יקומון עדי חמס ורבו רבון קדמוהי יקומון ארבעה מלכין יקומון עשרה מלכין יקמון כתב ס
ושארא מל̇ וחד כושל יקימון מליך ס

נכ׳ תוסקטמן בין ידיה תלאת ולקרון
ומנעת צבעיון ופם יתכלם בעטכבאיר
וצאר מנצרה אכתר מן נצראיה חזה
הוית וקרנא דכן עבדה קרב עם קדישין
ויכלה להון וכנת ראית כאן הדא אלקרן
יחארב אלקדוסין ויצפר בהם עד די
אתה עתיק יומיא ודינא יהב לקדישי
עליונין וזמנא מטה ומלכותא החסנו
קדישין אלא אן גא אלשיך ונצאר
אלחכם לקדוסין אלמתעליין ודנא אלי
אגל וורת אלמלך אלקדוסין כן אמר
חיותא רביעיתא מלכו רביעאה תהוא
בארעא די תשנא מן כל מלכותא
ותאכל כל ארעא ותדושנה ותדקנה
הכדי קאל תפסיר אלשבץ אלראבע ממלכה
ראבעה תכון פי אלארץ תגייר מא
תקדם מן אלממאלך וכאנהא תאכל
גמיע אלבלאד ותדוסה ותדקה
וקרניא עשר מנה מלכותא עשרה
מלכין יקמון ואחרן יקום אחריהון
והוא ישנא מן קדמיא ותלתה מלכין
יהשפל ותפסיר אלעשרה אלקרון מן
תלך אלממלכה יקום עשרה מלוך
ואכר יקום בעדהם פהו יגייר מא תקדם

מן אלאולין ויצע תלאת מלוך ומלין
לצד עלאה ימלל ולקדישי עליונין
יבלא ויסבר להשניה זמנין ודת
ויתיהבון בידה עד עדן ועדנין ופלג
עדן וכלאם יתקולה עלי אלעאלי ויבלק
אלקדוסין אלמתעליין ויאמל אן יגייר
אעיאדהם וסננהם ויסלמון פי ידה
אלי מדה ומדתין ונצף ודינא יתב
ושלטנה יהעדון להשמדה ולהובדה
עד סופא ולמא ונצב אלחכם ואזיל סלטאנה
סלטאנה אלי אלנפאד ואלאבארה אלי אכר
אלזמאן ומלכותא ושלטנא ורבותא
די מלכות תחות כל שמיא יהיבת לעם
קדישי עליונין מלכותה מלכות
עלם וכל שלטניא לה יפלחון וישתמ׳
וישתמעון ואלמלך ואלסולטאן ואלשרף
אלדי ללמלוך גמיע מא תחת אלסמא
סלמת אלי קום אלקדוסין אלמתעליין
פמלכהם מלך אלדהר וגמיע אלסלאטין
להם יסמעון ויטיעון עד כה סופא
די מלתא אנה דניאל שגיא רעיוני
יבהלנני וזיוי ישתנון עלי ומלתא
בלבי נטרת אלי ההנא אכר אלקצה ואנא
דניאל אדהשתני אפכארי כתירא

אתא ג׳ ב׳ כת׳ ה׳ וחד כת׳ א׳ עד די אתה עתיק בה זמנא אתה עליהון אדין ששבצר דך אתא ∴ יבהלנני ג׳ חלם חזית אתכרית רוחי עד כה סופא ∴
קרב ג׳ קמצ׳ פלג קדישא לשעתא וכל אתנ׳ וסו׳ פיסוק דכות ∴

ותג'יירת סחנתי עליה וחפצת אקצה
פי קלבי · בשנת
שלוש למלכות בלאשצר המלך
חזון נראה אלי אני דניאל אחרי הנראה
אלי בתחלה· פי אלסנה אלת'אלת'ה מן מלך
בלשאצר אלמלך אורא לי רויא אנא
דניאל בעד מא אורי לי אולא· ואראה
בחזון ויהי בראתי ואני בשושן הבירה
אשר בעילם המדינה ואראה בחזון
ואני הייתי על אובל אולי· וראית פי
אלמנאם כאני פי סוס אלג'וסק אלדי פי בלד
כוזסתאן וכאני עלי שאטי נהר אולי·
ואשא עיני ואראה והנה איל אחד
עמד לפני האבל ולו קרנים והקרנים
גבהות והאחת גבהה מן השנית והגבהה
עלה באחרנה· פמדדת בצרי וראית
כאן כבש קאים עלי אלשאט לה
קרנאן ואלקרנאן עטימאן אחדהמא
מן אלאכר ואעטמהא אלדי נבתת אכיראׄ
ראיתי את האיל מנגח ימה וצפונה
ונגבה וכל חיות לא יעמדו לפניו ואין
מציל מידו ועשה כרצנו והגדיל·
ראיתה ינטח מן ג'רבא ושמאלא
וג'נובא וג'מיע אלוחוש לא תקף בין

ידיה ולא מכלץ מן ידה פצנע כהם
רצאה ואסרף· ואני הייתי מבין והנה
צפיר העזים בא מן המערב על פני
כל הארץ ואין נוגע בארץ והצפיר
קרן חזות בין עיניו· ובינמא אנא מת
מתפהם פאדא בתיס קד אקבל מן אל
מגרב יעדו עלי וג'ה אלארץ וליס ימסהא
מן שדת עדוה ולה קרן בין עיניה· ויבא
עד האיל בעל הקרנים אשר ראיתי
עמד לפני האבל וירץ אליו בחמת
כחו· פוצל אלי אלכבש דו אלקרנאן אלדי
ראיתה ואקפא עלי אלשאט פעדי עליה
בקוות חמייתה· וראיתיו מגיע אצל
האיל ויתמרמר אליו ויך את האיל
וישבר את שתי קרניו ולא היה כח
באיל לעמד לפניו וישליכהו ארצה
וירמסהו ולא היה מציל לאיל מידו·
ראיתה למא וצל אליה אחתד עליה
פצרבה וכסר קרנאה ולם תכון פיה
קווה אן יקף בין ידיה פטרחה עלא
אלארץ פדאסה ולם יכון לה מכלץ מן
ידה· וצפיר העזים הגדיל עד מאד
וכעצמו נשברה הקרן הגדולה ותעלינה
חזות ארבע תחתיה לארבע רוחות

ואשא עיני ואראה ג̇ והנה מגלה עפה והנה ארבע מרכבות והנה איל אחד ס״ם וצפונה ה̇ ג̇ מל ונ̇ ב̇ חס והיה זרעך כעפר הארץ עלה ראש הפסגה נגבה
לאפרים וצפונה פנה אל הבלבל ראיתי את האיל ס״ם תעלינה והעלינה ב̇ ולא תזכרנה הראשנות ולא תעלינה ותעלנה חזות ארבע ה̇ הנראה ב̇ קמ̇
הנראה אלי בתחלה הנראה אלין פעמים ס״ם כרצנו לרצנו וברצנו ד̇ חס בלי̇ וברצנס עקרו שור לרצנו לפני ש̇ ועשה קדמיה ואחלין ה̇ נוגע הנוגע
ג̇ מל̇ וכל הנוגע בם יטמא הנוגע בארץ ותמוג ואין נוגע בארץ ס״ם

השמים תם ראית אלתיס קד אסרע גדא
פענד תעצמה אנכסר אלקרן אלכביר
פנבת מכאנה ארבע שעב כחזא אלבע
גהאת אלסמא ומן האחת מהם יצא ג̇ סביר יצאה
קרן אחת מצעירה ותגדל יתר אל
הנגב ואל המזרח ואל הצבי ומן ואחד
מנהם נבת קרן צגיר פעצם פצלא
מן גהה מהב אלגנוב ומשרק ואלשאם
אעני אלשמאל ותגדל עד צבא השמים
ותפל ארצה מן הצבא ומן הכוכבים
ותרמסם תם עלת אלנגום אלסמאתי
אוקעת עלי אלארץ מן אלנגום ואלכואכב
פדאסתהא ועד שר הצבא הגדיל
וממנו הרים התמיד והשלך מכון ב̇ הורס
מקדשו ואלרייס אלנגום עלת חתי
רפע מנה אלשי אלדאים וטרח מהיא
מקדסה וצבא תנתן על התמיד בפשע
ותשלך אמת ארצה ועשתה והצליחה
וצעת אלנגום בחסב אלשי אלדאים פי
גרם אנהא טרחת אלחק אלי אלארץ
פעמלת עמלהא ואנגחת פיה עאגלהא
ואשמעה אחד קדוש מדבר ויאמר
אחד קדוש לפלמוני המדבר עד מתי
החזון התמיד והפשע שמם תת

וקדש וצבא מרמס תם סמעת ואחדא
מן אלמלאיכה יתכלם אלמלך אכר
לאלפלאני אלמתכלם אלי מתי אלרויא
אלדאים ואלדנב ואלחשה תגעל ואלקדס
וגישה דוסא ויאמר אלי עד ערב
בקר אלפים ושלש מאות ונצדק קדש
פקאל לי אלי אלפין ותלאת מאיה ליל
ונהאר יזכו אלקדס ויפלג ויהי בראתי
אני דניאל את החזון ואבקשה בינה
והנה עמד לנגדי כמראה גבר פלמא
ראית אנא דניאל הדא אלרויא טלבת
אן אתפהם פאדי בשבץ קאים חדאי
כמנצר רגל ואשמע קול אדם בין
אולי ויקרא ויאמר גבריאל הבן להלז
את המראה תם סמעת פאדא בצות
אנסאן פי גהה אלנהר פנאדא כאן קאל
גבריאל אפהם דאך תפסיר אלרויא מל
פאנה אלי וקת אלאגל ויבא אצל עמדי
ובבאו נבעתי ואפלה על פני ויאמר
אלי הבן בן אדם כי לעת קץ החזון
פגא ענד מוקפי ומע מגייה האלני
פוקעת עלי וגהי פקאל לי אפהם יא אבן
אדם תפסיר אלרויא פאנה אלי וקת אלאגל
ובדברו עמי נרדמתי על פני ארצה

יצא ג̇ סביר יצאה השמש יצא על הארץ כי אש יצא מחשבון ומן האחת מהם ס̇ — המדבר ד̇ כי פי המדבר אליך והבאתו אלי כי אני הוא המדבר לפלמוני
המדבר ס̇ — וצבא ד̇ חליפות וצבא עמי וצבא תנתן על התמיד תת וקדש וצבא ואמת הדבר וצבא גדול — הורס ב̇ אשר הונף וממנו הריס כתב ס̇ —
והנשבעת ב̇ כי הנה אנכי מקים רעה ותעמדנה ס̇ —

ויגע בי ויעמידני על עמדי פלמא
כלמני אסכת עליו וגהי עלי אלארץ
פרני חתיאוקפני עלי וקפי ויאמר
הנני מודיעך את אשר יהיה באחרית
הזעם כי למועד קץ פקאל הא אנא
מערפך מא יכון פי אכר אלזמאן
פאנה ללוקת אלאגל האיל אשר ראית
בעל הקרנים מלכי מדי ופרס אלכבש
אלדי ראיתה דו אלקרנין מלוך מאהאת
ופארס והצפיר השעיר מלך יון
והקרן הגדולה אשר בין עיניו הוא
המלך הראשון ואלתיס פהו מלך
אליונאניון ואלקרן אלעצים אלדי בין עיניה
הו אלמלך אלאול מנהם והנשברת
ותעמדנה ארבע תחתיה ארבע
מלכיות מגוי יעמדנה ולא בכחו
ואלמנכסרה אלתי נבתת מכאנהא ארבע
הי ארבע ממאלך תקום מן אמה
ואחדה לא בקותהא ובאחרית
מלכותם כהתם הפשעים יעמד
מלך עז פנים ומבין חידות ופי אכר
מלכהם ענד כמאל אלגרום יקום מלך
צפיק אלוגה יפהם אלאחאדית ועצם
כחו ולא בכחו ונפלאות ישחית והצליח

ועשה והשחית עצומים ועם קדשים
ותעצם קותה ולא בקותה ויפסד כס
פסאדא עגיבא ויתם לה אן יצנעה ויה
ויהלך אלעצמא ולקום אלקדוסיין ועל
שכלו והצליח מרמה בידו ובלבבו
יגדיל ובשלוה ישחית רבים ועל שר
שרים יעמד ובאפס יד ישבר ומע
כבתה יתם אלמכר פי ידה פיכבר קלבה
ויהלך אלכתירין פי הדו ועלי רייס אלרויסא
יקום וענד כלו אלמקדרה ינכסר ומראה
הערב והבקר אשר נאמר אמת הוא
ואתה סתם החזון כי לימים רבים ורויא
מדה אלליל ואלנהאר אלתי קילת פהו חק
ואנת פאחפץ אלרויא פאנהא אלי דהר
טויל ואני דניאל נהייתי ונחליתי ימים
ואקום ואעשה את מלאכת המלך
ואשתומם על המראה ואין מבין ואני
דניאל אגתמאת פמרצת איאמא אי
אן קמת פעמלת עמל אלמלך פכנת
מטרקא פי אלתפכר פי אלרויא פלם
אגד מפהמא

בשנת אחת לדריוש בן אחשורוש
מזרע מדי אשר המלך על מלכות
כשדים ופי סנה אחדי לדריוש בן א

למועד ו̇ רפ̇י וסימנ̇ המצות וחמרו הימים השלה קץ מועדים ס—ם והנשברת ל̇ כי הנה אנכי מקים רעה ותעמדנה ארבע תחתיה

אחשורוש מן נסל אלמאדיין אלדי נצב
מלכא עלי ממלכה אלכסדאניין בשנת
אחת למלכו אני דניאל בינתי בספרים
מספר השנים אשר היה דבר יהוה אל
ירמיה הנביא למלאות לחרבות ירושלם
שבעים שנה פי תלך סנה אחרא מן
מלכה אנא דניאל תביינת פי אלכתב
עדד אלסנין אלדי אוחי אללה בהא אלי ירמיה
אלנבי ענד תמאם סבעין סנה לכראב
ירושלם ואתנה את פני אדני יהוה האלהים
לבקש תפלה ותחנונים בצום ושק ואפר
פקצדת אללה רבי טאלב צלוה ותחננא
בצום ומסח ורמאד ואתפללה ליהוה
אלהי ואתודה ואמרה אנא אדני יהוה האל
הגדול והנורא שמר הברית והחסד
לאהביו ולשמרי מצותיו ולמא צלית
ללה רבי אקררת בדנובי וקלת אללהם
שורבי וטאיק אלמהיב חאפץ אלעהד
ואלפצל למחביה וחאפצי וצאיאה
חטאנו ועוינו והרשענו ומרדנו וסור
ממצותך וממשפטיך קד אכטאנא
ואדנבנא וצלמנא ועצינא וזלנא מן
שראיעך ואחכאמך ולא שמענו
אל עבדיך הנביאים אשר דברו בשמך

אל מלכינו שרינו ואבתינו ואל כל עם
הארץ ולם נקבל מן רסלך אלאנביא
אלדי כאטבונא ענך מלוכנא ורויאסנא
ואבאינא וסאיר אלעאמה לך אדני
הצדקה ולנו בשת הפנים כיום הזה
לאיש יהודה וליושבי ירושלם ולכל
ישראל הקרבים והרחקים בכל
הארצות אשר הדחתם שם במעלם
אשר מעלו בך ילך יא רב אלעדל ולנא
אלכזא כיומנא הדא לאל יהודה ואל
ירושלם וסאיר בני אסראיל אלקריבין
ואלבעידין פי גמיע אלבלדאן אלדי אזחת
בהם תם בנכתהם אלדי נכתו בטאעתך
יהוה לנו בשת הפנים למלכינו לשרינו
ולאבתינו אשר חטאנו לך וכמא
לנא יא רבנא אלכזא כדאך למלוכנא
ורוסאנא ואבאנא אד אכטאנא לך
לאדני אלהינו הרחמים והסלחות
כי מרדנו בו ועלא אנה ללה רבנא
ארחמה ואלמגפרה ועלינא קד
עציאה ולא שמענו בקול יהוה
אלהינו ללכת בתורתיו אשר נתן
לפנינו ביד עבדיו הנביאים ולם
נקבל אמר אללה רבנא לנסיר פי שראיעה

ושך ג̇ אלביש שמים קדרות הלבש כאגמן ראשו ואתנה את פני ולין שבי ג̇ ב̇ חס ותוד מל הלך ואמרת לאיש יהודה יהיה מקור נפתח לך אדני
הצדקה ליהוה אלהינו ט̇ ושמעו לקלך ויאמרו אלהי העברים ויאמר משה לא נכון דרך שלשת ימים נלך ויאמר משה גם אתה הנסתרת נשכבה
בבשתנו והיה כי תגיד לעם הזה לאדני אלהינו הרחמים והסלחות ולנו ג̇ ולנו לא קראת ולנו הסבירו ולנו בשת הפנים וחד לא לכם ולנו

אלדי תלאהא עלינא רסלאה לאנביא
וכל ישראל עברו את תורתך וסור
לבלתי שמוע בקלך ותתך עלינו
האלה והשבעה אשר כתובה בתורת
משה עבד האלהים כי חטאנו לו׃
וסאיר אל אסראיל תגאוזו תוראתך
וזאלו פלם יקבלו אמרך חתי אנצב
עלינא מא פי אלחרג ואלימין אלמכתובה
פי תורייה מוסא רסול אללה ממא
אכטאנא לה׃ ויקם את דבריו אשר
דבר עלינו ועל שפטינו אשר שפ
שפטונו להביא עלינו רעה גדלה
אשר לא נעשתה תחת כל השמים
כאשר נעשתה בירושלם׃ פופא בו
בועידה אלדי תואעדנא בה וחכאמנא
אלדי ולונא אן ינזל בנא בלוא עצימה
מא לם תצנע תחת אלסמא כמא צנעת
פי ירושלם׃ כאשר כתוב בתורת משה
את כל הרעה הזאת באה עלינו ולא
חלינו את פני יהוה אלהינו לשוב
מעוננו ולהשכיל באמתך׃ בעדמא
מכתוב פי תוראת מוסי לאן גמיע דלך
חל בנא ולם נבתהל אלי אללה רבנא פנתוב
איה מן דנובנא ונעקל חקאיקה׃ וישקד
יהוה על הרעה ויביאה עלינו כי צדיק
יהוה אלהינו על כל מעשיו אשר עשה
ולא שמענו בקלו׃ פחתס אללה עלא
אלבליה יאתי בהא עלינא לאנה עדל
פי גמיע צנעה אלדי צנע ולם נקבל
אמרה׃ ועתה יהוה (אדני) אלהינו אשר
הוצאת את עמך מארץ מצרים ביד
חזקה ותעש לך שם כיום הזה חטאנו
רשענו׃ ואלאן יא אללה רבנא אלדי אכרגת
קומך מן בלד מצר ביד שדידה וצנעת
לך אסמא עצימה פאנא יומנא הדא
קד אכטאנא וצלמנא׃ אדני ככל
צדקתך ישב נא אפך וחמתך מעירך
ירושלם הר קדשך כי בחטאנו ובעונות
אבתינו ירושלם ועמך לחרפה לכל
סביבתינו׃ אללהם כגמיע אחסאנך
אחסאנך אן תרד גצבך וחמיתך ען
מדינתך ירושלם גבל קדסך פאנהא
בכטאיאנא ודנוב אבאינא קד צארת
הי וקומך מעירה לגמיע מחיטין
בנא׃ ועתה שמע אלהינו אל תפלת
עבדך ואל תחנוניו והאר פניך על
מקדשך השמם למען אדני׃ ואלאן
אסמע יא רבנא צלוה עבדך ותחננה

שמוע יא ואם ביום שמע אישה והאיש אשר בזדון הנה שמע מזבח טוב אשר אמר אליהם כי עם מרי הוא ולא שמעו ולא הטו כי הקשו את
עורפם לבלתי ועשה הרעה בעיני ואתם הרעתם לעשות ואם אמרים אתם וכל ישראל עברו ׃ ירמיה ב׳ משמנה בינתי ׃ ומן בראשית עד
אחאב בן קוליה וכל עזרא דכות ׃

ואקבל בנורו נגהך אלי קדסך אלוחשא
כמא אנת אלהי הטה אלהי אזנך ושמע ה̇
פקחה עיניך וראה שממתינו והעיר פקח
אשר נקרא שמך עליה כי לא על ק̇
צדקתינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך
כי על רחמיך הרבים ואסמע לנא ג̇ ל̇
סמעא תאמא ואנצר אלינא נצרא
כאמלא ולו חשתנא ואלקריה אלתי נסב
אסמך אליהא פאנא ליס עלי צלאחנא
נחן מוקעין תחננא בין ידיך לכן עלי
רחמתך אלואסעה אדני שמעה אדני ל̇
סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר
למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך
ועל עמך יאלהם אסמע לנא אלהם
אגפר לנא אלהם אגבנא ואקץ חואיגנא
ולא תוכרהא כמא אנת אלהלה יא רב
אד נסב אליך מדינך וקומך
ועוד אני מדבר ומתפלל ח̇
ומתודה חטאתי וחטאת עמי ישראל ראש פס
ומפיל תחנתי לפני יהוה אלהי על הר ל̇
קדש אלהי ואיצא אנא דאעי ומצלי
ומקר בכטייתי וכטיא קומי בני
אסראיל ומוקע תחננא בין ידי אלה
עלי גבל קדסה ועוד אני מדבר ח̇ ר̇פ

בתפלה והאיש גבריאל אשר ראיתי ב̇ ל̇
בחזון בתחלה מעף ביעף נגע אלי חד
כעת מנחת ערב ובין מא אנא פי דעא חס ל̇
בעד אלצלוה פאדא בגבריאל אלמלך וחד מל
אלדי ראיתה פי אלרויא אבתדי טאירא
בסרעה ואצל אלי ענד צלות אלמגרב
ויבן וידבר עמי ויאמר דניאל עתה ד̇
יצאתי להשכילך בינה פפהמני אד
כאטבני וקאל יא דניאל אלאן כרגת לא
עלמך אלפהם בתחלת תחנוניך יצא
דבר ואני באתי להגיד כי חמודות אתה ל̇ מל
ובין בדבר והבן במראה ודלך אן מן
אבתדי תחננך כרג לך אמר ואנא גית
לאכברך בהא אד אנת אלכאץ פאפהם
אלאמר ותאמל אלמנצר שבעים שבעים ל̇ ד̇
נחתך על עמך ועל עיר קדשך לכלא כת א
הפשע ולחתם חטאות ולכפר עון ולהתם ג̇ חטאת
ולהביא צדק עלמים ולחתום חזון ק̇ ב̇ ג̇ חס
ונביא ולמשח קדש קדשים יהי סבעין ל̇ ה̇ בנב̇ ובכת̇
אסבוע קד קטעת עלי קומך ועלי קריה
קדסך לפנא אלגרם ולכטייה ולגפראן
אלדנב ומגי עדל אלדהור וכתם אלוחי
ואלנבווה ומסח אלבאן אלאקדאס ותדע ב̇
ותשכל מן מצא דבר להשיב ולבנות ל̇ ב̇ ב̇ חס

צדקתינו ג̇ ובכבר עדים כל צדקתינו הו׳ יא יי׳ את צדקתינו כי לא על צדקתינו ◦— על עיר ועל עיר ד̇ ולא אבה דוד להשיר אלין והמטרתי על עיר
אחת ועל עיר אחת שבעים שבעים ◦— ושמע ה̇ קמ״ץ קוס בלק קרב אתה הטה יי הטה יי הטה אלהי ◦ ותלתה שמע קח בלבבך וידבר אלי ויאמר
אלי ◦— מפיל ב̇ וחד ומפיל ויהי האחד מפיל הקורה ואמרת אליהם מפיל אני ומפיל תחנתי לפני ◦ מועף ב̇ כי לא מועף לאשר מוצק לה מעף ביעף
ותדע ב̇ רפ̇ ובחנת את דרכם ותדע ותשכל ◦—

ירושלם עד משיח נגיד שבעים
שבעה ושבעים ששים ושנים תשוב
ונבנתה רחוב וחרוץ ובצוק העתים
ותעלם ותפהם מן כרג אלאמר אלא
ארגוע ובני ירושלם מע אלמסיח
אלמדבר סבעה אסאביע תם ז׳ אסאביע
תעוד ותבנא רחאבהא ופצולהא ויכון
דלך פי אוקאת מנהא׳ ואחרי השבעים
ששים ושנים יכרת משיח ואין לו
והעיר והקדש ישחית עם נגיד הבא
וקצו בשטף ועד קץ מלחמה נחרצת
שממות׳ וסבעה ואסאביע ינקטע
אלמסוח מן אלמוצע פליס לה ולקריה
ולקדס יפסדהמא קום אלמדבר ומקבל
ואגלהם באלגרק ולי אגל אחרב תנבתר
עליו חשאתי׳ והגביר ברית לרבים שבוע
אחד וחצי השבוע ישבית זבח ומנחה
ועל כנף שקוצים משמם ועד כלה
ונחרצה תתך על שמם׳ ויתבת לעהד
לגמאעה אסבועא ואחדא ולכנה פי
נצפה ינבת ויעטל אלדבח ואלבר ומע
בסטה אלרגס וחשה חתי אן אלפנא
ואלאנתבאר יצבאן עלי אלוחשה׳
בשנת שלוש

לכורש מלך פרס דבר נגלה לדניאל
אשר נקרא שמו בלטשאצר ואמת
הדבר וצבא גדול ובין את הדבר ובינה
לו במראה׳ פי אלסנה אלתאלתה לכורש
מלך אלפרס אמר צהר לדניאל אלדי
אסמה בלטשאצר ואלאמר חק ואלמואן
לה כביר וקד פהם אלאמר ואפהם אלמנטרי
בימים ההם אני דניאל הייתי מתאבל
שלשה שבעים ימים׳ פי דלך אלוקת
אקמת אנא דניאל מתחזנא ג׳ אסאביע
איאם׳ לחם חמדות לא אכלתי ובשר
ויין לא בא אל פי וסוך לא סכתי עד
מלאת שלשת שבעים ימים׳ טעאם
לדיד לם אכל ולחם ושראב לם ידכלא
פאי ולם אדהן דהנא אלי אן תמת תלאת
אסאביע איאם׳
וביום עשרים וארבעה לחדש
הראשון ואני הייתי על יד הנהר הגדול
הוא חדקל׳ ופי יום אלכ״ד מן אלשהר
אלאול כנת ואקפא עלי שאט אלנהר
אלכביר הו אלדגלה׳ ואשא את עיני
וארא והנה איש אחד לבוש בדים
ומתניו חגרים בכתם אופז׳ פמדת
בצרי פראית פאדי במלך בצורה רגל

מלעל

וחד ושם הנהר השלישי חדקל

חגרים ג׳ ב׳ חס׳ וחד מל׳ וסכה תאכלו אתו וששו מאות איש חגורים ומתנין חגרים — ונחרצה ג׳ כי כלה ונחרצה וחבירו ועד כלה ונחרצה וחד כי נחרצה
נעשתה — ואין לו ב׳ וכשל דוון ונפלו ואין לו יכרת משיח — אל פיה ויאמר יהושע גלו ולכלב בן יפנה ותקרבנה לפני אלעזר ויתנו בני ישראל מטה
לחם חמדות — ואשא את עיני וארא ב׳ והנה ארבע קרנות והנה אדם אחד לבוש בדים ב׳ והנה ששה אנשים באים ואשא את עיני —

לאבס עשר ומשדודה חקוה בפצוץ
מן לטאוז וגויתו כתרשיש ופניו כמראה
ברק ועיניו כלפידי אש וזרעתיו
ומרגלתיו כעין נחשת קלל וקול דבריו
כקול המון וראית גתתה כאלזרק מן
אלגוהר ווגהה כרויא אלברק ועינאה
כפלאפיל אלנאר וידאה ורגלאה כלון
אלנחאס אלמגלי וצות כלאמה כצות
גמהור וראיתי אני דניאל לבדי את
המראה והאנשים אשר היו עמי לא
ראו את המראה אבל חרדה גדולה
נפלה עליהם ויברחו בהחבא וראית
אנא דניאל וחדי הדא אלמנצר אלעצים
ואלקום אלדי כאנו מעי לם ירוה לכן וקע
בהם אנזעאג עצים חתי הרבו פאכתבו
ואני נשארתי לבדי ואראה את המראה
הגדלה הזאת ולא נשאר בי כח והודי
נהפך עלי למשחית ולא עצרתי כח
פבקית אנא וחדי וראית הדא אלמנצר
אלעצים ולם תבק פי קווה וכהגי אנקלב
עלי מתגיירא ולם אחבס קווה תי
ואשמע את קול דבריו וכשמעי
את קול דבריו ואני הייתי נרדם על
פני ופני ארצה פלמא סמעת כלאמה

וכסמאעי לכטאבה כנת מסבתא עלי
וגהי וגהי ארצא והנה יד נגעה בי
ותניעני על ברכי וכפות ידי פארא
ביד קד לאמסתני פכמא מסתני אסותני
עלי רכבתי וכפיי ויאמר אלי דניאל
איש חמדות הבן בדברים אשר אנכי
דבר אליך ועמד על עמדך כי עתה
שלחתי אליך ובדברו עמי את הדבר
הזה עמדתי מרעיד פקאל יא דניאל
אלרגל אלכאץ אפהם אלכלאם אלדי אקולה
לך וקף עלי וקפך פאני קד ארסלת
אליך פלמא כלמני בהדא אלכלאם
וקפת מרתעדא ויאמר אלי אל תירא
דניאל כי מן היום הראשון אשר נתת
את לבך להבין ולהתענות לפני אלהיך
נשמעו דבריך ואני באתי בדבריך
פקאל לי לא תכאף יא דניאל אן מן יום
אלאול אלדי צירת קלבך לתתוב ותצום
קדאם אלאהך וקד סמע כטאבך
ואנא אתית בה ושר מלכות פרס
עמד לנגדי עשרים ואחד יום והנה
מיכאל אחד השרים הראשנים
בא לעזרני ואני נותרתי שם אצל
מלכי פרס ורייס ממלכה פארס

קלל ב̇ ונצצים כעין נחשת וגויתו כתרשיש … המראה ד̇ קמ̇ץ מהגיד את המראה וראיתי אני דניאל שנים בו ואני נשארתי … ואדברה לית
כות קמ̇ץ וכל ואדבר דכות במ̇א ויאמר אלי בן אדם עמד על רגליך ואדבר … ופני ג̇ וראית את אחרי ופני ויאמר המלך יסב אל בירתו
ואשמע …

ואקפת חדאי כאי יומא פאדי במיכאל
אחד אלרויסא אלאולין גאליענע ואנא
תם לזק מלך פארס ובאתי להבינך את
אשר יקרה לעמך באחרית הימים
כי עוד חזון לימים פאתית לתפטינך
אלדי ואפי שעבך פי אכר אלאיאם אד
קד בקי וחי לזמאן ובדברו עמי כדברים
האלה נתתי פני ארצה ונאלמתי פלמא
כלמני בהדא אלכלאם אנחנית עלי אלארץ
וסכתי והנה כדמות בני אדם נגע על
שפתי ואפתח פי ואדברה ואמרה אל
העמד לנגדי אדני במראה נהפכו
צירי עלי ולא עצרתי כח פאדי בשכץ
אנסאן קד דני בשפתיי פפתחת פאי
וקלת לאלדי הו קאים חדאיי יא סיידי קד
אכרבני אלמכאץ ולם אחבס קוותי והיך
יוכל עבד אדני זה לדבר עם אדני זה
ואני מעתה לא יעמד בי כח ונשמה
לא נשארה בי פכיף יסתטיע עבד
סיידי הדא ואנא מן אלאן לם תתבת פיי
קווה ותכאר אן לא תבקא פי נסמה
ויסף ויגע בי כמראה אדם ויחזקני
פעאוד אלמלך בצורה אנסאן פדנא
בי ושדדני ויאמר אל תירא איש

חמדות שלום לך חזק וחזק ובדברו
עמי התחזקתי ואמרה ידבר אדני כי
חזקתני וקאלי לא תכאף יא רגל אלכאץ
אלסלאם לך תשדד ותאייד פלמא כלמני
בדלך תשדדת וקלת יכלמני סיידי כמא
שאפאנך קד שדדתני ויאמר הידעת
למה באתי אליך ועתה אשוב להלחם
עם שר פרס ואני יוצא והנה שר יון
בא פקאלי קד עלמת למא גית אליך
פאלאן אני סאעוד אלא אלמחארבה
מע אלמלך אלמוכל בפרס תם אנצרף
ויקבל אלמלך אלמוכל ביונאניה אבל
אגיד לך את הרשום בכתב אמת ואין
אחד מתחזק עמי על אלה כי אם מיכאל
שרכם פלכני אכברך במא קד רסם פי
כתאב אלחק וליס אחד יעאונני עלא
הולאי אלא מיכאל אלמוכל בכם
ואני בשנת אחת
לדריוש המדי עמדי למחזיק ולמעוז
לו ואנא מן אלסנה אלאולי לדריוש
אלמאדי וקפת לאשדה ואעצדה ועתה
אמת אגיד לך הנה עוד שלשה מלכים
עומדים לפרס והרביעי יעשיר
עשר גדול מכל וכחזקתו בעשרו

הידעת ה' לקח את אזנך וחבירו חקות שמים עת לדת יעלי סלע ויאמר הידעת ב' — שלום לך ב' ויאמר האיש הזקן ויאמר אל תירא איש
חמדות ב' — במראה ב' קמצ' אליו את ודע אדני במראה ב'

חזיקהו חס בלשנ איש בראש באלהים ומלכים צרה החזקתני שמה החזקתני ומחזקה יחזקו ס׳ בנו ד׳ חס וכך אתו ואת בנו ואת בנו
לא ידע איש עלבנו ובמ יתגרו ס׳

יעיר הכל את מלכות יון ואן חקא
אקול לך לקרבקי לא פרס תלאתה מלוך
ואראבע מנהם יסתגני גנאא עצימא
מן גמיעהם פאדא תמכן מן יסארה
אצהר לכל מלך יונאניין ועמד מלך
גבור ומשל ממשל רב ועשה כרצונו
פיקום להם מלך גבאר ויתסלט סלטאנא
עצימא ויעמל רצאה וכעמדו תשבר
מלכותו ותחץ לארבע רוחות השמים
ולא לאחריתו ולא כמשלו אשר משל
כי תנתש מלכותו ולאחרים מלבד
אלה ועגד קיאמה תנכסר ממלכתה
ותנקסם לארבע גהאת אסמא ולא תכון
לעקבה ולא כסולטאנה אלדי תסלט
לכן ממלכתה תתשלב ותציר לאכרין
סואהו ואלי ויחזק מלך הנגב ומן שריו
ויחזק עליו ומשל ממשל רב ממשלתו
וישתד מלך אלגנוב ובעץ ריסאה תם
יקוי עליה ויתסלט מן סלטאנה
סולטאן עצים ולקץ שנים יתחברו
ובת מלך הנגב תבוא אל מלך הצפון
לעשות מישרים ולא תעצר כח הזרוע
ולא יעמד וזרעו ותנתן היא ומביאיה
והילדה ומחזקה בעתים ואימרת

סנין ילתפאן וגמאעה מלך אשאם
תציר אלי מלך אלעראק לתעמל עליהא
וטאהו ולא תחבס קווה דראעהא ולא
אשאם תתכת גמאעתה ולא קוותה
ותסלם הי ומדכליהא ומריליהא אם
ואסתאדהא ומוריהא באלמשורה
ועמד מנצר שרשיה כנו ויבא אל
החיל ויבא במעוז מלך הצפון ועשה
בהם והחזיק תם יקום מן פרעאצולהא
עלי מנברה וידכל גיש מלך אלעראק
וידכל חצונה ויצנע באהלהא מא יריד
ויתמכן מנהם וגם אלהיהם עם נסכיהם
עם כלי חמדתם כסף וזהב בשבי יבא
מצרים והוא שנים יעמד ממלך הצפון
תם מעבוראתהם מע בואצהם מע
אניתהם אלמנא מן פצה ודהב ידכלהא
אלי מצר סביא והו יעיש סנין בעד
מלך אלעראק ובא במלכות מלך הנגב
ושב אל אדמתו תם ירגע וידכל פי
ממלכת מלך אלגנוב וירגע אלי בלדה
ובנו יתגרו ואספו המון חילים רבים
ובא בוא ושטף ועבר וישבו ויתגרו
עד מעזה ובניה יתחרשון בה פיגמעון
איה גיש עצים פידכלון בלדה דכולא

יעיר ה׳ כגשר יעיר קנו כאיש מלחמות יעיר קנאה נתן לי לשון למודים שנים בו ויך אלחנן בן יעיר כת׳ ולא יעיר כל חמתו כי עתה יעיר עליך
וכחזקתו בעשרו ס׳ חד מנה׳ שם אנש ס׳ ו׳ פיסו ולא ולא בסי׳ בפיסוק וראיתין מביע איבל ואני נשארתי לבדי וכעמדו תשבר מלכותו
ולקץ שנים יתחברו ועמד על כנו מעביר נגש וישם פניו לבוא ס׳ ומשל ב׳ פת׳ וישב ומשל על כסאו ועמד מלך גבור ומשל במכמני ס׳
ולקץ ימים ולקץ העתים ולקץ שנים ולקץ ב׳ ולקץ

רכ֗ילאו וינאסבון ענה ויעברון ת֗ם
יתערצון לחצונה ויתמרמר מלך הנגב
ויצא ונלחם עמו עם מלך הצפון והעמיד
המון רב ונתן ההמון בידו ויחתל חינד
מלך אלגנוב פירכב ויחארב מלך אלשמאל
ויעבי גישא עצימא ויסלם דאלך
אלגמהור בידה ונשא ההמון ירום
לבבו והפיל רבאות ולא יעוז ויספיה
ספיא ויעצם קלבה ויוקע מעה ובואת
ולא יעתז בהא ושב מלך הצפון
והעמיד המון רב מן הראשון ולקץ
העתים שנים יבוא בחיל גדול וברכוש
רב ות֗ם יעוד מלך אלשמאל ויגהז גמהו
גמהורא אכתר מן אלאול ואלי מדה
אוקאת מן אלסנין ירכל בלדה רכולא
וירגע בגיש כביר וסרח כתיר ובעתים
ההם רבים יעמדו על מלך הנגב
ובני פריצי עמך ינשאו להעמיד
חזון ונכשלו ופי דאלך אלעצר כתירין
יקומון מלך אלשאם ואחראת קומך
אלמתמרדין יתחאמלון עלי אקאמה
נבוה פיעתרון ויבא מלך הצפון
וישפך סוללה ולכד עיר מבצרות
וזרעות הנגב לא יעמדו ועם מבחריו

ואין כח לעמוד ות֗ם יקבל מלך אלשאם
וילקי אלחסך ויפתח מדינה אלחצון
וסלאטין אלשאם לא תקום בין ידיה
ויאר אלקום פלא קוה פיהם לאקאם
ויעש הבא אליו כרצונו ואין עומד
לפניו ויעמד בארץ הצבי וכלה בידו
ת֗ם יצנע אלמסלט עליה במא יריד
ולא מקאום לה ויתכת פי בלד אלשאם
וליסת בידה וישם פניו לבוא בתקף
כל מלכותו וישרים עמו ועשה ובת
הנשים יתן לו להשחיתה ולא תעמד
ולא לו תהיה ויקצד אלי אותק מא פי
מלכה ואמקאמון מעה פיצנעון ויסה
אלמרן יסלמהא אליה ליהלכהא אפלא
תתבת ולא תכון לה וישב פניו לאיים
ולכד רבים והשבית קצין חרפתו לו
בלתי חרפתו ישיב לו ויקצד איצא
אלגזרין ויפתח מנהא כתירין פיעטל
מא עירה בה ואלך אלמלך בעד אן
יכאפיה עלי פעלה וישב פניו למעוזי
ארצו ונכשל ונפל ולא ימצא ת֗ם יהד
וגהה אלי חצון בלדה ת֗ם יעתר פיקע
ולא יוגד ועמד על כנו מעביר נוגש
הדר מלכות ובימים אחדים ישבר

ולא ימצא ו֗ ולא ימינא במפתתו ולא ימינא בפיהם ואל ארץ גלעד ולבנון אביאם ונכשל ונפל ולא ימצא ... ובא יז ראש פסוק אשר לו
הבית הכהן וראה ובא אהרן וחבירך ובא השמש ובא האות ובא הלוי ובא המלך דוד ובא עליך רעה ובא לציון גואל ובאו והכה כת ובא לפנמה
ובא הנשיא ובא כמהלך ובא מתהלך ובא במלכות ובא בארץ הצבי ... ויעמד ב רפי ישאהו על כנו יסבלהו ויעמד בארץ הצבי וכלה בידו
כוגש ל מול ממכן יצא כל כוגש יחדו ועמד על כנו

ולא באפים ולא במלחמה ויקום פי
מרתבתה מן יקתצי גלאלה אלקום ט
ואנמי לבהגה אלמלך ופי איאם יסירה
ינכסר מן גיר גצב ולא מלחמה ועמד ב̇
על כנו נבזה ולא נתנו עליו הוד מלכות ל̇
ובא בשלוה והחזיק מלכות בחלקלקות
ויקום פי מרתבתה רגל זרי לם יגעל
עליה בהא אלמלך פיאתי באטמאן
ויחוז אלמלך באחילה וזרעות השטף
ישטפו מלפניו וישברו וגם נגיד ברית
ואגלא אלמנאסבין ינאסבון מן בין ידיה
וינכסרון חתי ולי עהד פיהם ומן
התחברות אליו יעשה מרמה ועלה
ועצם במעט גוי ומן אלמלתפין מעה ב̇
מן יעאמלה בארבחתי יצעד גישה
פיעצם בקום קלילין בשלוה ובמשמני
מדינה יבוא ועשה אשר לא עשו
אבתיו ואבות אבתיו בזה ושלל
ורכוש להם יבזור ועל מבצרים
יחשב מחשבתיו ועד עת וידכל
מדינתה ופי נעמתה בחוו פיצנע
בהא מא לם יצנעה אבאיה ואבא
אבאיה ויגוז אצחאבה מן גנימתה
וסלבהא וסרחהא וידבר תדבירא

עלי אלחצון אלי וקת אכר ויער כחו
ולבבו על מלך הנגב בחיל גדול ומלך
הנגב יתגרה למלחמה בחיל גדול
ועצום עד מאד ולא יעמד כי יחשבו
עליו מחשבות ויצהר קותה וקצדה
עלי אלגנוב בגיש כביר ומלך אלגנוב
יתערץ למחארבתה בגיש כביר
עצים גדא ולא יתבת ממא ידברון
עליה אלתדאביר ואכלי פת בגו ישב
ישברוהו וחילו ישטוף ונפלו חללים
רבים חתי אכלי וצאיפה מן לבזו ואהס
יכסרונה פינאסב בגישה ויקע מעה
צרעא כתירין ושניהם המלכים לבבם
למרע ועל שלחן אחד כזב ידברו
ולא תצלח כי עוד קץ למועד וינאן
אלמלכאן יתפק ראיהמא פי אסאה
ויתכלמאן בבאטל בסבב מאידה
ואחדה ולא תנגח להם אד קד בקת
מדה לאוקת וישב ארצו ברכוש
גדול ולבבו על ברית קדש ועשה
ושב לארצו ולכן ירגע אחדהמא
אלי בלדה בסרח כביר ופי קלבה אסאה
עלי דוי עהד אלקדס ואכר יקצי חואיגה
וירגע אלי בלדה למועד ישוב ובא

ועד עת ב̇ ויתן יע דבר בישראל ועל מבצרים ועל שלחן אחד ועל שלחן הפנים למרע ב̇ ולא דבר אבשלום ושניהם המלכים
וכת ב̇ וקר̇ ט̇ באדם בעבר במלך בימין אבנה וישב

בנגב ולא תהיה כראשנה וכאחרונה
ואי חול יעוד פי דבר אלגנוב ולא תכון
כאלאולי ולא כאלתאניה ובאו בו ציים
כתים ונכאה ושב וזעם על ברית קודש
ועשה ושב ויבן על עזבי ברית קדש
ויאכלה אלמפאזיון ואלבחריון ויציר
מגתמא ויעוד ויסכט עלי דין עהד
אלקדס ויצנע דלך תם יעוד ויתאמל
תארכי עהד אלקדס וזרעים ממנו
יעמדו וחללו המקדש המעוז והסירו
התמיד ונתנו השקוץ משמם ואגנאד
יקומון מנה ויבדלון אלקדס אלחצין
ויזילון אלראיס ויגעלונה רגסא
ומרשיעי ברית יחניף בחלקות ועם
ידעי אלהיו יחזקו ועשו ואלטאלמי
אלעהד ירהיהם באחילה ואלקום אלטאיעי
מעבודהם יתמכנון ויצנעון ד׳אלך
ומשכילי עם יבינו לרבים ונכשלו
בחרב ובלהבה בשבי ובבזה ימים
ועלמא כל אמה יעלמון גמהורהא
ויבתלון בסיף וחריק וסבי וגנימה
מדה ובהכשלם יעזרו עזר מעט
ונלוו עליהם רבים בחלקלקות ועגד
אבתלאהם יעאנון עונא יסירא וינצם

אליהם כתירין באחילה ומן המשכילים
יכשלו לצרוף בהם ולברר וללבן עד
עת קץ כי עוד למועד ומן אלעלמא
יפתקרו לכי יסבכו ויחדרו וינצפו אלי
וקת אגל אלמקדר בקתליה מדהי ועשה
כרצנו המלך ויתרומם ויתגדל על
כל אל ועל אל אלים ידבר נפלאות
והצליח עד כלה זעם כי נחרצה
נעשתה ותם יצנע אלמלך אלאכר
כמא ירצאה ויתרפע ויתכבר עלי
כל אלמעבוד ועלי רב אלארבאב יתכלם
באלעגאיב וינגח פי אמרה אלי אן יפנא
אלסכט כמא וקע בה אלנתבאר ועל
אלהי אבתיו לא יבין ועל חמדת נשים
ועל כל אלוה לא יבין כי על כל יתגדל
ואלי מעבודי אבאיה לא ילתפת ולא
מעבודי אמהאתה בל ירתפע עלי
אלכל ולאלה מעזים על כנו יכבד
ולאלוה אשר לא ידעהו אבתיו יכבד
בזהב ובכסף ובאבן יקרה ובחמדות
ומעבוד עזיז פי מכאנה יכרמה
ומעבוד לם יערפה אבאיה יכרמה
בדהב ופצה וגוהר ותיאב פאכרה
ועשה למבצרי מעזים עם אלוה

כראשנה ב̇ ואתכפל למני ש̇ ולא תהיה ס״ ויבן ג̇ רפי מי חכם ויבן אלה ושבו ויבן על עזבי ברית קדש ס״ ונלוו ד̇ ונלוו עליך ושמרו באו ונלוו
אל ש̇ ונלוו גוים רבים אל ש̇ ובהכשלם ס״ אלה ב̇ חס̇ יזבחו לשדים לא אלה ולאלה מעזים ס״ ועל אלהי ב̇ כי מעיר הקדש ועל אלהי
אבתין ס״

נגלל אשר הכיר ירבה כבוד והמשילם
ברבים ואדמה יחלק במחיר׳ ויצנע כלי
כתירא לחצון למעבור לגריב אלדי
אעתרפה ויסלט עלי לאמה אדלהא
ויקטעהם לציאע בטתמן׳ ובעת קץ
יתנגח עמו מלך הנגב וישתער עליו
מלך הצפון ברכב ובפרשים ובאניות
רבות ובא בארצות ושטף ועבר׳ ובעד
מרה ינאטחה מלך לגנוב וינתקל אליה
מלך לפרס בכיל ופרסאן וספן כתיר
פידכל פי בלדאנהם וינאסב ויגוז׳
ובא בארץ הצבי ורבות יכשלו ואלה
ימלטו מידו אדום ומואב וראשית
בני עמון׳ ואדי דכל בלד לשאם יהלך
אכתרה ויפלת מן ידה בלד אדם ומואב
וטרף בלד בני עמון׳ וישלח ידו
בארצות וארץ מצרים לא תהיה לפליטה׳
ויבסט ידה פי סאיר לבלדאן ובלד
מצר לא תפלת מן ידה׳ ומשל במכמני
הזהב והכסף ובכל חמדות מצרים
ולבים וכשים במצעדיו ויתסלט
עלי מעאדן לדהב ולפצה וגמיע דך
מצר ויכון בעץ לנובה ולחבשה פי
כטא קדמה׳ ושמעות יבהלהו ממזרח

ומצפון ויצא בחמא גדלה להשמיד
ולהחרים רבים׳ ופי וקת תדהשה אל
אלכבאר מן למשרק ומן לשמאל פיכרג
בחמייה כבירה לינפד לכתירין ויתלפהם׳
ויטע אהלי אפדנו בין ימים להר צבי
קדש ובא עד קצו ואין עוזר לו׳ ויצרב
כבאה ופסטאטה בין לבחר וגבל
לשאם חתי יאתיה אגלה פלא מעין
לה׳ ובעת ההיא יעמד מיכאל השר
הגדול העמד על בני עמך והיתה עת
צרה אשר לא נהיתה מהיות גוי עד
העת ההיא ובעת ההיא ימלט עמך
כל הנמצא כתוב בספר׳ ופי דלך לוקת
ינתצב מיכאל לרייס לכביר למוכל
בקומך פיכון וקת שדה מא לם יכון
מתלהא מד כאנת לאמה אלי דאלך
לוקת ופיה יתכלץ קומך כל מן וגד
מכתוב פי לכתאב׳ ורבים מישני
אדמת עפר יקיצו אלה לחיי עולם
ואלה לחרפות לדראון עולם׳ וכתיר
מן לנאס פי לתראב יסתיקצון פהו
לאי לחיוה לדהר והולאי לעאר
ועברה לדהר׳ והמשכלים יזהרו
כזהר הרקיע ומצדיקי הרבים

ג̇ חס בלשנ̇ בבא שמעת שאול מי האמין לשמעתנו ושמעות יבהלהו ... ן וישלח ב̇ ראש פיסו̇ וישלח להם מושיע ורב וישלח ידו בארצות
ורבים ו̇ ורבים השיב מעון ורבים מביאים מנחה ליי ורבים מעמי הארץ מתיהדים מישני אדמת עפר ורבים מהכהנים והלוים שנים בו
וראשית ו̇ ראובן בכרי אתה ראשית וגנך וראשית כל בכורי כל שנים בו וראשית שמנים ימשחו וראשית בני עמון

ככוכבים לעולם ועד׃ ואלעלמא יזהרון
כנור אלסמא ומסתצלחי אלנאס כאלכואכב
אלי אלדהר אבדא׃ ואתה
דניאל סתם הדברים וחתם הספר עד
עת קץ ישטטו רבים ותרבה הדעת׃
ואנת יא דניאל אכתם הדא אלכלאם
ואכתם הדא אלכתאב אלי וקת אלאגל
יטוף פיה אלכתיר ותכתר אראהם׃ וראיתי
אני דניאל והנה שנים אחרים עמדים
אחד הנה לשפת היאר ואחד הנה
לשפת היאר׃ ואנא דניאל ראית פאדי
באתנין אכרין ואקפאן עלי שאטי
אלרגלה ימנה ויסרה׃ ויאמר לאיש
לבוש הבדים אשר ממעל למימי
היאר עד מתי קץ הפלאות׃ פקאל
לאלמלך אללאבס אלעשר אלמתעלק
פוק אלרגלה אלי מתי אגל אלכפיאת׃
ואשמע את האיש לבוש הבדים
אשר ממעל למימי היאר וירם ימינו
ושמאלו אל השמים וישבע בחי
העולם כי למועד מועדים וחצי
וככלות נפץ יד עם קדש תכלינה
כל אלה׃ וסמעת אלמלך אללאבס אלעשר
אלמתעלק פוק מא אלרגלה רפע ימינה

ויסארה אלי אלסמא וחלף בחיוה אלעאלם
אנה אלי וקת אוקאתהם ונצפהא ועגד
תבדיד יד אלקדס תפני גמיע דלך׃ ואני
שמעתי ולא אבין ואמרה אדני מה
אחרית אלה׃ ואנא סמעת דלך ולם
אפהמה פקלת יא סידי מא אכר דלך׃
ויאמר לך דניאל כי סתמים וחתמים
הדברים עד עת קץ׃ קאל אמץ יא דניאל
פאן אלכלאם מחפוץ מכתום אלי וקת
אלאגל׃ יתבררו ויתלבנו ויצרפו רבים
והרשיעו רשעים ולא יבינו כל
רשעים והמשכלים יבינו׃ ויתחרר
ויתנצף ויתסבך אלכתיר ויצלמהא
אלצאלמין ולא יפהמונה ואלעלמא יפהמ
ונה׃ ומעת הוסר התמיד ולתת שקוץ
שמם ימים אלף מאתים ותשעים׃
ומן וקת אזיל אלדאים ירגע אלרגס
וחשא אלף סנה ומאיתין ותסעין סנה׃
אשרי המחכה ויגיע לימים אלף
שלש מאות שלשים וחמשה׃ פטובא
מן ינתצר ויבלג אכר אלף סנה תלאת
מאיה כמסה ותלאתין׃ ואתה לך לקץ
ותנוח ותעמד לגרלך לקץ הימין׃
ואנת פאמץ אלא וקת אלאגל פאנך

ויהי מקץ שנתים ימים עמידה על היאר · ותרד בת פרעה הליכה על יד היאר וראיתי אני דניאל עמידה לשפת היאר · ושארא עמידה על שפת היאר · ואני שמעתי ב׳ ויאמר פרעה אל יוסף חלום חלמתי ואני שמעתי ולא אבין · ישוטטו ב׳ ישוטטו לבקש את דבר יי ישטטו רבים · קדמי מל׳ · ולתת ח׳ ויתן יוסף וימלאו ויאמר משה מלאו ידכם כי יי אלהיך מתהלך אני יי חקר לב ולתת את העיר הזאת ומעת הוסר התמיד כי עבדים

תתנופא ותקוס לקצרך ענר אגלו אסי

סכום הפסוקים של ספר שלש מאות
ושבעה וחמשים סימן שנ״ז

ויהי בימי אחשורוש הוא אחשורוש ה̇
המלך מהדו ועד כוש שבע ועשרים ב̇
ומאה מדינה חמשה כתיב בהון ויהי בספ ג
בימי ואנון לשונן וי ואלין אנון ויהי
בימי אמרפל ומא וי הוה ביומי אמרפל
דאתכנשו מלכין ולא הוו בעלמא
עד דאתא אמרפל ויהי בימי שפט
השופטים וי הוה ביומיהון אמטול
דהוה כפנא בארעא דכתיב ויהי רעב
בארץ ויהי בימי אחז וי הוה ביומי אחז
מה כתיב תמן נעלה ביהודה ונקיצנה
מיכן אתיליה כולהון דכתיב בהון ויהי
בימי לישן דוי הוא ויהי בימי יהויקים
וי הוה ביומוהי דכתיב ראיתי את הארץ
והנה תהו ובהו והוה מן יומי עלמא מן
שנין קדמאיתא כד הוו עתידין אתיין
על בית ישראל הוו מצליין קדם אבו
הון די בשמיא ועני יתהון דכתיב והיה
טרם יקראו ואני אענה עוד הם מדברים
ואני אשמע וי הוה ביומוהי הוא אחש

חד מן עשרה מלכין דמלכו ועתידין
ימלכו בעלמא ואלין אנון מלכותא
קדמאה דמלך מריבונא די צבאות
דבעגלא תתגלי מלכותיה תניינא נמרוד
תליתאה דפרעה רביעאה דישראל
חמישאה דנבוכדנצר שתיתאה
דאחשורוש שביעאה דכורש תמינאה
דרומי תשיעאה דמשיחא בר דויד
עשיראה דמלך מריבונא די צבאות
יתרומם ויתעלה דבעגלא תתגלי
מלכותיה על דיירי ארעא כי מטת
מלכות בבל למיברא לארעא ושולטניה
לא עדוי מניה ולא הוו ידעי אנשי
מדינתא מן ישוון עליהון מלך
וכד מית נבוכדנצר מלכא דבבל קם
אויל מרודך בריה בתריה ולא הוו
צביין אינשי מדינתא למיקמא
יתיה מלכא עליהון כרם מתיבין ואמ
רין ליה נבוכדנצר אבוך לא הוה מדוריה
עם בני אנשא והיך מקימין אנחנא
יתך מלכא עלנא ויקטל יתן וכד שמע
אויל מרודך ית פתגמיא האלין דבני
מדינתא אמרין ליה מתיב ואמר
נבוכדנצר אבי מית וטריד מן עלמא

ויהי בימי ה̇ וסימנה׳ ויהי בימי אמרפל מלך שנער ויהי בימי שפט השפטים ויהי בימי אחז ויהי בימי יהויקים ויהי בימי אחשורוש וכולה לשון וי

ועד כען לא אתון מהימנין מתיבין
ואמרין ליה נבוכדנצר אבוך ארגיש
ית ארעא כולה וית מלכיא כולהון
דעלוהי כתיב מפרש ואמר הזה האיש
מרגיז הארץ מרעיש ממלכות מה
עבד אוילמרודך בההיא שעתא על
לבית גנזי מלכא ונסיב מתמן שלשולין
דפרזל ורמא בעקבוי דנבוכדנצר
אבוהי ונגדיה ואפיק יתיה מן קבריה
ועליה מפרש בתנא ואתה השלכת
מקברך וכד חזו אנשי מדינתא דעבד
אוילמרודך רעות אבוהי דבשמיא
קמו כל אנשי מדינתא בחדוא רבא
ולבישו ית אוילמרודך ארגונא טבא
דמלכותא ויהבו ליה יקר סגיא ורבו
יתירא מתיב דנאל גבלא חמירתא
ואמר לאוילמרודך לא נפק אסירא
מביתיה לעלם דכן כתיב אסירו לא
פתח ביתה כד נתחייבו ישראל נתגבר
וסליק עליהון נבוכדנצר אבוך ואחריב
ית ארעא דישראל ובז ית קרתא דירו
וקלייה ואוקיד ית בית מקדשא דיני
בנורא ואגלי ית עמא בית ישראל
ואיתי יתיה לבבל ואגלי עמהון מלכא

דבית יהודה יהויכין ואסר יתיה בבית
אסירין תלתין ושבע שנין מן קדם
דלא שם עלוהי רעות אבוהי דבשמיא
ואף נבוכדנצר אבוך אתגבר בלביה
ואמר לית מלכא שליטא בכל עלמא
אלא אנא וכן כתבא מפרש עלוהי
ואמר אעלה על במתי עב אדמה
לעליון בשעתא ההיא עבד אוילמרו
רעות אבוהי דבשמיא ועל לבי אסירי
ואפיק מתמן יהויכין בר יאשיהו
מלכא דבית יהודה ואפיק עמיה כל
אסיריא מה עבד אוילמרודך בההיא
שעתא על לבי גנזי מלכא ואפיק
מתמן כל משחנין טבין וכל בוסמין
ואסחי יתיה ואלביש יתיה לבושין
דמלכותא ואכל לחים תדירא קדמוהי
ודריוש מדאה קביל מלכותא הוא
אחשורוש בר כורש מלכא פרסאה
בר דריוש מדאה הוא אחשורוש
דאמר לאתויי חמרין מן מאה ועשר
ושבע מדינן למאה ועשרין ושבע
מלכין דגנין קדמוהי דישתי כל גבר
וגבר מן חמר מדינתיה ולא יתנזקי
הוא אחשורוש דמקלקלן עצתיה ולא

תקנן גזירתיה הוא אחשורוש דאמר
למיגרא ית ושתי מלכתא ערטליתא
קדמוהי ולא עלת הוא אחשורוש מלכא
טפשא זידנא דאמר תבטל מלכותי
ולא תבטל גזירתיה הוא אחשורוש
דביומוהי אזדבנו בית ישראל מגן דלא
כסף וכן כתיב מפרש חנם נמכרתם ולא
בכסף תגאלו הוא אחשורוש דאמר
לאתייא ארזין מן לבנן ודהבא מן או
אופיר ולא איתיו הוא אחשורוש דב
דביומוי אשתארו אפיהון דבית ישראל
כשולי קדרה הוא אחשורוש דביומוי
אתקיים על בית ישראל מה דכתיב
באוריתא המשה בבקר תאמר מי יתן
ערב חמשה כתיב בהון הוא והוא
רשיעיא וחמשה כתיב בהון הוא והוא
צדיקיא אברהם הוא אברהם הוא
אהרן ומשה הוא חזקיה הוא עזרא
ואית לנא חד דהוא טבא מכולהון והוא
שר אלהינו בכל הארץ משפטיו וחמשה
רשיעין קדמאין נמרוד הוא היה גבור
ציד הוא עשו אבי אדום הוא דתן
ואבירם הוא המלך אחז הוא אחשורוש
ועל דאמר ולא עבד אתקצרו יומוהי

בהם מלך מהודו ועד כוש דיהון מאה
ועשרין ושבע מדינן הוא אחשורוש
דקטל אתתיה מטול רחמוי הוא
אחשורוש דקטל להמן מטול אסתר
אתתיה המולך מהודו ועד כוש והלא
הודו וכוש קריבין הוו הוא להדא
אלא היך דהוה שלי׳ על הודו וכוש
דהוו קריבין להדדי הכי הוה שליט
על מאה ועשרין ושבע מדינן וכן
כתיב בשלמה כי הוא רודה בכל
עבר הנהר מתפסח ועד עזה והלא
תפסח ועזה קריבין הוא להדא אלא
היך דהוה שליט על תפסח ועזה
דהוו קריבין להדדי הכי הוה שליט
על כולי עלמא ארבעה אינון דשלטו
מסוף עלמא ועד סופיה תרין מן אומי
עלמא ותרין מן ישראל שלמה
ואחאב מן ישראל באחאב כתיב אם
יש׳ וממלכה ותרין באומי עלמא
נבוכדנצר ואחשורוש לא אתקיימת
מלכותיה דאחשורוש דלא הוה שליט
אלא על מאה ועשרין ושבע מדינן
ומה זכה למהוי שליט על מאה ועש
ושבע מדינן אלא אמר הקב״ה עתיד

הוא למיספה לאסתר היא מן בנת ישר׳
בנתה דשרה דהוית מאה ועשרין ושבע
שנין ותמלוך על מאה ועשרין ושבע
מדינן הדא היא דכתיב מהעדא מלכין
ומהקים מלכין מן שירוייה דעלמא
בוכרין אנון שקלין רבותא ויקרא
והביאת משעה דכד קטל קין ית
הבל אחוהי ואתבני עלמא מן חד
מנהון לא מן קין ולא מן הבל אלא
מן שת ואתיהיבת רבותא לשת דהכן
כתיב כי שת לי אלהים דהוא הוה תליתא
הושת מסר יתה לאנוש ואנוש לקינן
עד מטא לנח ונח מסר יתה לשם ושם
הוי לה חמשה בנין [illegible] רבותא
לא לקדמאה ולא לתנינא ולא לארפכשד
דכתיב בני שם עילם ואשור וארפכשד
ולארפכשד אתיהיבת רבותא מטול
דהוה עתיד דקאים מניה אברהם
ואברהם יהבה ליצחק ויצחק יהבה
ליעקב ויעקב ליהודה ויהודה לפרץ
עד מטת לצדקיה וכד גלא צדקיה
נסבה נבוכדנצר מניה ואחשיב קבה
בליביה ואמר כולהון יומיא דהות
מלכותא מסירא ביד בנוי דארפכשד

הויתי מגלגל עמהון חד קאים דשיעא
וחד קאים צדוקא חד יזיתו וחד פרע
השתא דאתנסיבת מלכותא מן בנוי
תעסק מלכותא לבית נשא דעילם
דהוא בוכריה דשם ומטול ישראל
אתיהיבת מלכותא לארפכשד מניה
קמו ישראל והשתא על דחבו ישראל
תעסק מלכותא לעילם דכתיב ושמת
כסאי בעילם אף ביומי דאחשורש
מלכא הוו בית ישראל דמיין ליונה
דהות קימא על פום קנה ולא הות יכלת
למיעל לקנה מן קדם חיויא דהוה
יתיב בקנה ולברא לא הות משכחא
דתפרח מן נצא דהוה בעי למחטף
יתה כדין הוו בית ישראל אמרין
אם נעזיר [illegible] המן יקטיל
יתן ואם נייב בשושן בירתא הא
אנן מסירין בידוהי דקיימא מה כת
ופחדת לילה ויומם מיכן את יליף
דקודשא בריך הוא מתענה על בית
ישראל והוא נטיר להום בארע גל
גלותהון דכתיב בכל צרתם לו צר
הוא אחשורוש דביומוי בטילת עבי׳
דת בית אלהא רבא והות בטלא עד

שנתא תרתין לדריוש מלכא הא עד
דעבר כין אתקטלו יומוהי דלא מלך
על כל עלמא ברם מלך מהדו ועד כוש
מדינתא מאה ועשרין ושבע מדינן
וכאן על איאס אחשורוש הוא אחשו
ודימלך מן הנדוי וכבשה מאה
ושבעה ועשרין מדינה: בימים ההם
כשבת המלך אחשורוש על כסא
מלכותו אשר בשושן הבירה: ביומא
האינון כד יתיב מלכא אחשורוש על
כורסייה דהוה מתקן בשושן בירתא
האכורסיא לא דידיה הוה ולא דאבהתוהי
הוא אלא כורסייה דמלכא שלמה
דאתקין יתיה חירם מלכא דצור
בחכמתא רבתא הוא שלמה מלכא
דכא ואמליך [illegible] ית עלמא
ועד סופיה בחרביה ע[illegible] דלא את
יליד מנעי אמיה רחים יתיה אלא ליה
רזין טמירין וחוי ליה סתרין עמיקין
דעלמא והכמתא יהב ליה ובינתא ליבא
מן בראשית הוא והוה מסתכל בכל עלי
דינא כד הוו אתין דעד אינון דלא
זכאין דמלא קדמוהי מילא קדמוהי
מן קדם דהוא ידע בין זכאה בין חייבא

זיוא והדרא אשתפיך עלוהי וכתרא
שלמלכותא אתיהיב ברישיה וחינא
וחסדא אלביש יתיה כמא דאלביש
לדויד אבוהי כד יומין כבר תרי עשר
שנין בו מא קדמאה דקביל מלכותא
ידידיה הוו קריין ליה משום דהוה רחים
למלך כל עלמא יי צבאות שמו
דהכין מפרש קרא ויקרא את שמו
ידידיה בעבור יי שלמה הוו קריין
ליה משום שלמא דהוה ביומוהי
דהכין קרא מפרש וישב יהודה
וישראל לבטח כן הוו קריין ליה על
שם דהוא בנא בית מקדשא דיי צב
דהכין כת[illegible]יתי בית זבול לך
איתיאל הוו קריין ליה משום דהוה
מימרא דאלהא בסעדיה וכן כתבא
מפרש ויחכם מכל האדם יקה הוו
קריין משום דהוה רבו ושליט על
כל בני מדינתא ומערבא דהכין כתבא
מפרש ושלמה ישב על כסא דויד
אבוי כל מלכיא דחילו מניה כחדא
אומיא ולישניא ליה ישתמעון שדין
ופגעין ורוחין בישין ולילין אתמסרו
בידיה מסין הוו והוה מסתכל מספקין

ליה נוני ימא ועופי שמיא כחדא
בעירא וחיות ברא סלקין לבית טבחא
למתנכסא מנהון לשירות שלמה עתר
ותקף וקנא נכסין כספא ודהבא סגיא
לחדא פשיר מתלין ומחוי טמירין
ומהור ערזין דלית להון סופא שעוהי
ובעלי דבבוהי הוו רחמין ליה וכל
מלכותא שמעין ליה קימין כולהון
למחזי אפוהי ומתחמרין למשמע
ממלל פומיה ודעתיה רמא ומנטלא
רומם יתיה בדיל עובדיה דוד אבוהי
שמיה מהליך בגו מלכוותא וגבורתיה
בגו חכימין תמים וקשיט וסטמן ביש
ידע ברזי שמיא והכים אלהא תקף
ית מלכותיה מן כל מלכותא וסכלתנו
תיה מן בני מחול שמעו שמעיה
וממלל דעתיה כחדא כולהון אתין
למשאל בשלמיה רחימו יתיה כל
מלכיא אתר דעדו מנה כל שלטוניא
בניהון ובנתהון קריבין ליה למהור
רהטין קדמוהי צביין למיתב קדמוי
ומתחמדין למשמע מלי חכמתיה
פומיה פתח למללא כרעין וסגדין
קדמוהי עתידין אינון דיעלון קדמוי

ופקדן יכסרון בכל בירנותהון סגיין
אינון אתריהון וית מרינתהון ואתיין
למשמע מילי חכמתיה ונעימת פומיה
איך מודה ויהיב תושבחא למרי מלכין
מפתח פומיה בחצוצרתא מרומם
ומשבח למלכא רמא ליה אתיהיב
מפתחתא רבא דפתחין כל תרעי חכמתא
ובינות ליבא ידע שמע מלי עופא
כחדא בעירא וחיות ברא כחדא טבין
ואלין רהטין קדמוהי אריון ונמרין
אחדין זינא חכים בלישנהון מן כל
אומיא כחדא כל מתיבתא זיעין מנה
כל מלכוותא רתיתא אחדו כל שלטוניא
וליה אתיהיב כליל דנצחין דרמא
שעבור כל בני אנשא הוא הוה ריש
כל מלכיא ומלכותא לקביל חברתה
לא נסיבת זיינין כל מלכיא אתר עדו
מינה וכל מדינן גלי רזין גלא ליה
רזין וידע כל חי בגו בני אנשא בהון
דעבד ויהב צדקתא ועבד גמילות
חסדא מן בראשית הוא אזלא לעלמא
הדין דיהוי מלכא ואף זכי בעלמא
ואתי הוא שלמה מלכא רבא דעבד
כורסיא רבא דמלכותא חפייה בדהבא

טבא דאופיר מקבע בבורלא ומשקע
באבני שישא ומקבעין זמרגדין
וכדכדין וכלורין ומרגלין וכל מינין
אבנין טבין דלכל מלכין לא אתעביד
כותיה ולכל מלכותא לא יכלין למת
קנא כורסי דדמי ליה׳ ודין הוה
עובדא דכורסיא קימין עליה תרי
עשר נשרין דדהבא אריא לקביל
נשרא נשרא לקביל אריא מכוונין
אלין לקביל אלין ידא דאריא דדהבא
דימינא לקביל אפיה דנשרא דדהבא
דשמאליה וגפיה דנשרא דדהבא
דשמאליה לקביל ידא דאריא דדהבא
דימינא וסכום אריותא שבעין ותרין
ודנשרא שבעין ותרין וריש סגלגל
כרסיא מלעיל אתר בית מותביה דמ
דמלכא. וליה שיתא דרגין דדהבין
כתבא מפרש ויעש המלך כסא שן
גדול ושש מעלות לכסא ועל דרגא
קדמאה רביע תורא דדהבא ולקבליה
אריא דדהבא. ועל דרגא תנינא רביע
דיבא דדהבא ולקבליה רביע טליה
דדהבא ובדרגא תליתאה רביע נמרא
דדהבא ולקבליה תינוקא דדהבא ובד׳

ובדרגא רביעאה רביע נשרא דדהבא
ולקבליה טאוסא דדהבא ועל דרגא
חמישאה שונרא דדהבא ולקבליה
רביע תורנגלא דדהבא ועל דרגא
שתיתאה רביע בר נצא דדהבא
ולקבליה צפורא דדהבא אחדא דבר
נצא בידיה דאף כין עתידין כל עממיא
אומיא ולישניא לאתמסרא בידיהון
דישראל ועל רישי כרסיא קימא מנרתא
דדהבא מתקנא בתיקונה ובבוציניהא
ובחזורהא ובציבתהא ובמחתיתהא
ובקלידהא ובשושנהא וקימין לקבל
סטרא דמנרתא שבעה קנין דדהבא
דציירין עליהון שבעה אבהת עלמא
ואלין אנון שמהתהון אדם קדמאה
נח ושם ואברהם יצחק ויעקב ואיוב
בינהון ולקביל סטרא תנינא דמנרתא
קימין עלוהי שבעה קנין אוחרנין
דמנרתא דדהבא דציירין עליהון
שבעה חסידי עלמא ואלין אנון
שמהתהון לוי קהת עמרם משה
אהרן אלדד ומידד וחור נביא בינהון
ועל רישי מנרתא קביעא גפנא די
דדהבא דמליא משחא דזיתא דביא

ומקרבין מניה משחא לבוציננא
דמנרתא וצייר עלה עליה כהנין ותרתין
שבלין דדהבא נפקו מן איגנתא רב
רבתא דציירין עליהון תרתין בנוהי
דעלי חפני ופנחס ובגו שבלין דדהב
נפקו תרין צנתרין דדהב וציירין עליהון
תרין בני אהרן נדב ואביהוא ותרין
מותבין דדהבא חד לכהנא רבא וחד
לסגן כהנא ועל מראשי כרסיא קבעין
שבעין כרסוון דדהבא דעליהון
יתבין שבעין סנהדרי דדיינין דינא
קדם מלכא שלמה ותרתין בנתיא
יתבין מן תרתין ארוניי דמר־בא
שלמה דלא יזדעזע ועל מראשי
כורסיא קביעין עסרין וארבע גפנין
דדהבא דעבדין טוללא למלכא
שלמה וכד בעי מלכא למיזל
לכל אתר דהוא צבי כרסיא במכוני
אזיל תותיה ומשים רגלא על דרגא
קדמאה תורא דדהבא פשיט ידיה
על דרגא תניינא ומן תניינא לתליתאה
ומן תליתאה לרביעאה ומן רביעאה
לחמישאה ומן חמישאה לשתיתאה
ומן שתיתאה נחתין נשרין והטפין ית

מלכא שלמה ומסקין ומותבין יתיה
על ריש כורסיא ותניינא דכספא חד
במכוניי וכד שמעו מלכיא ית שמעיה
דכורסייה דמלכא שלמה אתכנשו
ואתו כולהון כחדא ואשתטחו ונפלו
קדמוי ואמרו לכל מלך לא אתעביד
כדין וכל אומיא ולישנא לא יכלין
למתקנא כותיה וכד חזו מלכיא שבחיה
דכורסיא יהבו שבחא למאן דברא
עלמא וכד סליק מלכא שלמה ויתיב
על כורסיה דמלכותא הוה חזר נשרא
רבא נסיב ית כתרא דמלכותא ויהיב
יתיה ברישא דמלכא שלמה ומן בתר
כן הוה נשרא רבא מפקע במנגנין
דמטללין למלכא שלמה ויונה דדה
בא הות נחתא מן עמודא ופתחא
ארונא ונסבא ספרא דאוריתא ויהבא
בידוהי דמלכא שלמה מה דאמר
משה והיתה עמו וקרא בו כל ימי חייו
וכד אתי כהנא למשאל שלמא
דמלכא שלמה וכל סביא הוו יתבין
מן ימיניה ומן שמאליה ודיינין דינא
דעמא וכד הוו עלין סהדיא ויסהדון
קדם מלכא שלמה מנגניא פקעין

גלגליא חזרין תורין געיין אריון
נהמין דובין חטפין אמרין פעיין נמרין
געיין אינוקין בכיין שופרין טוסין
טוסין מולדין תרנגולין מקרקרין בני
ניצין חטפין צפרין מיללין למחטף
לבהון דסהדיא דלא יסהדון סהדותא
דשקרא והוו סהדיא אמרין בלבהון
נסהיד סהדותא דקושטא והיך כרסיא
דמלכא שלמה לא הוה לכל מלכא
וכד אתחייבו שנאיהון דישראל אתגלו
וסליק עליהון נבוכדנצר רשיעא
מלכא דבבל אחריב ית ארעא דישראל
בזיז ית קרתא דירושלם וקלא ית בית
מקדשא בנורא ואגלי ית עמא בית
ישראל ואייתי יתהון לרבלה בארע
חמת ואגלי עמהון ית כרסיא דמלכא
שלמה וכד בעא נבוכדנצר רשיעא
למיסק ולמיתב עלוייה לא הוה ידע
דמכוני הוה סליק ליה אפריס ית
רגליה על דרגא ואריא דדהבא פשיט
אטמיה דימינא ומחא יתיה על אטמיה
דשמאלא והוה מתחגר מיניה עד יום
מותיה ומבתר נבוכדנצר מלכא דבבל
אתא אלכסנדרוס מקרון ושבא ית

כורסיא ואוביל יתיה למצרים וכד
חזא שישק מלכא דמצרים ית שבחא
דכרסיא דהוה משובח מכל כרסיא
הוה מחמיד למיסק ולמיתב עלויה ולא
הוה ידע במכוניי סלקין אפריס ית
רגליה על דרגא קדמאה פשט אטמיה
דימינא ומחא יתיה על עטמיה דשמאלא
והוי מתקרי פרעה חגירא עד יום מות
מותיה וכד אתא אפיפיינוס בר
אנטיוכס מלכא וסליק על ארעא
דמצרים ואחריב יתה ושבא ית כרסיא
ואייתי יתיה בספינן ואשתמטת כרעא
דכרסיא בשלשלתא דדהבא ואתו
כל אומנא וכל אומנא למתקנא ית
כרעיה דכורסיא ולא יכילו למתקנא
בותיה עד יומא הדין וכד בטילת
מלכותיה וקם כורש פרסאה בתריה
בזכותא דאתעסק בבית מקדשא זכא
למיתב ולמיסק עלויה הוא כרסייא
דמלכא שלמה דבותיה לא הוה בכל
מלכין פי תלך א׳ : יאם ענד גרלוס
מלך אחשורוש עלי כרסי מלכה
ודי פיסוס ובוסק ׃ בשנת שלוש
למלכו עשה משתה לכל שריו ועבדיו

חיל פרס ומדי הפרתמים ושרי המדינות
המדינות לפניו בשנת תלתא למלכותיה
דמלכא נבוכדנצר הוו בית ישראל בכיין
ומתמחין ואמרין ווי לן אתגזר עלן
שנאה בזית ארעא אחריב ית מדינתן
בגלותא אגלי יתן ודלא כשר עבד
וטפלינן אוביל בשביא כליל תושבחתא
אתנסיב מננא וכד קמו בית דויד ואנון
מלכו עלמא כוליה ומן בתר דויד קם
שלמה בריה ואמליך יתיה קודשא
בריך הוא על חיות ברא ועל רוחין ועל
לילין ועל עופי שמיא ועל רחשא ד
דארעא ועל שידין והוא ידע ממלל
כולהון ואינון הוו ידעין ממלליה דהכן
כתבא מפרש וידבר עלה עצים כד
שפר ליביה דמלכא שלמה בחמרא
וזימן כל מלכי מדנחא ומערבא דהוו
סמיכין לארעא דישראל ואגני יתהון
בגו טרגונא בבית מלכותיה ותוב כד
הוה שפר ליביה דמלכא שלמה בחמרא
שלח לאיתאה חיות ברא ועופי שמיא
ורחשא דארעא ושידין ורוחין ולילין
למקרי קדמוהי לחויה רבותיה לכל
מלכיא דגניין קדמוהי וספרי מלנא

קריין יתהון בשמהתהון וכולהון מת
מתכנשין ואתיין לותיה כד לא אסירין
כד לא דקינין וכד לא אנש דכיר יתהון
ביהא שעתא אתבעי תרנגול ברא
ביני עופיא ולא אשתכח ופקיד עלוי
מלכא ואיתי יתיה ברוגזא ומתיב תרנגול
ברא קדם מלכא שלמה ואמר ליה שמע
מילויי בעלמא מרי אצית באודנך
פתגמי הא תלתא ירחין דיהבית עצה
בלבי ומלין קשיטין מזוני לא שתית
מן קדם דטסית בעלמא כוליה ואמרית
אי היא מדינתא או שלטנא דלא
משתמעא ליה למרי מלכא אסתכלית
אנא וחזית מדינתא חדא בארע מדנחא
כרכא דקיטור שמה עפרה יקיר מן
דהבא כספא כזבל בשוקין ואילנין
מן בראשית תמן נציבין ומן גנתא
דעדן אנון שתיין מיא אכלוסין סגיאין
כלילין ברישיהון מן תמן מן גנתא
דעדן למיקם בקרבא לית אנון ידעין
בקושטא וה[illegible] א[illegible] הוא שליטא
בכולהון ושמה מלכת שבא כען אין
שפיר עלך מרי מלכא אסר חרצי
האיך גברא ואקוס ואיזיל לכרכא

דקיטור למדינת שבא מלכיהון בש
בשר שוליתא איסר ושלטוניהון כבלין
ואיתיתהון לות מלכא ושפרו פתגמיא
קדם מלכא שלמה ואתקריין ספרוי
דמלכא שלמה וכתבו איגרתא בגפיה
דתרנגול ברא וקם וסליק לשמי מרומא
וצניף צנופא והוה נצח ופרח ביני עופיא
ופרחו בתריה ואזלו לכרכא דקיטור
למדינת שבא והוה לעידן צפרא נפקת
מלכת שבא למסגד ליומא ואחשיכו
עופיא ית שמשא ורמת ידה על
לבושה ובזעת יתהון והות תמיהא וכד
הות תמיהא נחת לותה תרנגול וחזית
והא איגרתא קטירא בגפיה שרת
וקרת ליה ומה הוא כתיב בגויה דמני
מלכא שלם ליכי ולרבנכי דאת
ידעא דאמליך קודשא בריך הוא יתי
על חיות ברא ועל עופא דשמיא ועל
שידין ועל רוחין ועל לילין וכל
מלכיא דמדנחא ומערבא וצפונא
אתיין ושאלין בשלמי כען אין דתצ
ביין ותיתיין ותשאלין בשלמי יקר
סגיא אנא אעביד ליך מן כל דגבר
קדמי ואין לא תצביין ולא תיתיין ולא

תשאלין בשלמי אשלח עליכון מלכין
ופרשין ולגיונין איתליה למלכא שלמה
חיות ברא אינון מלכין ועופי שמיא
אינון פרשין חיילי אינון שידין ורוחין
ולילין אינון לגיוני חנקין יתכון על
ערסיכון בגו בתיכון חיות ברא קטלין
יתכון בחקלא עופי שמיא אכלין ית
בשריכון מנכון וכד שמעת מלכת
שבא ית פתגמי איגרתא הדא רמת
ידה על לבושה ובזעת יתהון שלחת
וקרת לסביא ולרברבניא ואמרת להון
לא ידעיתון מה שלח לי מלכא שלמה
מתיבין ואמרין לה לית אנחנא ידעין
ית מלכא שלמה ולא חשבין ית מל
מלכותיה והיא לא איציתת ולא אשת
אשתמעת ית מליהון ושלחת וקרת
לכל ספניא דימא ואטעינת ית ספי
ספינתהון אשכרין ומרגלין ואבנין
טבין ושדרת ליה שתא אלפין טליין
וטליתן כולהון בני שתא חדא וכולהון
בני ירחא חדא וכולהון בני יומא חדא
וכולהון בני שעה חדא וכולהון בני
קומתא חדא וכלהון קציצין קציצא
חדא וכולהון לבישין לבושא ארגונא

וכתבת איגרתא ושדרת ליה למלכא
שלמה בידיהון מן כרכא דקיטור
לארעא דישראל מהלך שבע שנין
כען בצלותך ובבעותך דאבעי מן קדמך
איתי לותך לסוף תלת שנין אתת מלכת
שבא לות שלמה מלכא וכד שמע מלכא
שלמה דאתת מלכת שבא אפיק לותה
בניהו בן יהוידע דדמי לשפר פרא
דנפיק בעידן צפרא ודמי לכוכביא
דנגהא דמזהיר וקאים ביני כוכביא
ודמי לשושנה דקאים על פצידי
מיא וכד חזת מלכת שבא ית בניהו
בן יהוידע ארכינת מן רכובה מתיב
ואמר לה למא ארכינת מן רכוביך
מתיבה מלכת שבא ואמרה אנת
מלכא שלמה מתיב ואמר לית אנא
מלכא שלמה אלהין חד מן שמשיא
דקיימין קדמוהי מיד אחזרת אפה
לאחורה ומתלא מתלא לרברבנהא
אין לא חזאלכון אריא אתון חזון
מרבעתא ואין לא חזיתון מלכא
שלמה איתו חזו שפר גבר דקאים
עלוהי ואיתי יתה בניהו בן יהוידע
לקדם מלכא שלמה וכד שמע מלכא

שלמה דאתת מלכת שבא לותיה קם
ואזל ויתיב בבית זוגיתא וכד חזת
מלכת שבא ית מלכא שלמה דאזל
ויתיב בבית זוגיתא מתיבה ומחשבה
בליבה ואמרה דמלכא שלמה במיא
יתיב וחליזת חלוזה דתיעבר וחזא
לה מלכא שלמה שער ברגלה מתיב
ואמר לה שופריך שופרא דנשי ושערך
שער גברא שער לגברא שפיר ולאי
ולאיתתא גנאי מתיבא מלכת שבא
ואמרה ליה מרי מלכא שלמה אמתיל
לך מתלין תלת ואין תפשר יתהון לי
ידענא דגברא חכים את ואילא את
כשאר בני אנשא מתיבה ואמרה ליה
מה הוא גרגרין דאע ודוולין דברזל
דדלו אבנא ומשקן מיא מתיב ואמר
גבתא דכוחלא מתיבה ואמרה ליה
מה הוא עפר מן אדמתא נפק ומאכליה
מן עפרא דארעא נשפך כמים ומביט
לברות מתיב ואמר לה נפטא מתיבה
ואמרה ליה מה הוא ארקלין אזל
בריש כולהון ויצוח צוחה רבתא ומרירא
רישיה כאגמון שבח לחורין גנאי
למסכינין שבח למתים גנאי לחיים

חד יל צפורין מויס לגונין מתיבו ואמר
לה סתוא מתיבה ואמרה ליה ולא האמ
האמנתי לדברים אשריך ואשרי
אנשיך ואעיל יתה מלכא שלמה לגו
טרגונא לבית מלכותא וכד חזת מלכת
שבא רבותיה ויקריה דמלכא שלמה
יהבת שבחא למאן דברא יתיה ואמרת
יהי יי אלהיך ברוך דאתרעי בך ל
למיתב על כורסי מלכותיה למעבד
צדקתא ודינא ויהבת למלכא שלמה
דהבא טבא סגיא לחדא ויהב לה מלכא
שלמה כל מה דצבת ומלכי מדנחא
ומערבא וצפונא ודרומא כד שמעו
שמעיה כולהון כחדא אזדעזעו ש
ואתו מן אתריהון ביקר וכרבו דבא
ודהב וכסף ואבנין טבין ומרגלין
וכד אתחייבו שנאיהון דישראל הוה
ירמיה נביא מתנבי נבואן סגיאן
עליהון ולא מקבלין מיניה נטלת
יתיה רוחא דקודשא ואובילת יתיה
לארע שיבט בנימין דהכין כתבא
מפרש ויצא ירמיהו מירושלם ללכת
וגו ואן דהוה ירמיה נביא בגו ירושלם
הוה בעי רחמין מן קדם אלוהי בש

בשמיא דלא תתמסר קרתא דירושלם
בידיהון דכשדאי ולא אחריבו יתה
וכד אתחייבו שנאיהון דישראל ונפק
ירמיה נביא ועל לארע שבטא דבנימן
אתגבר נבוכדנצר מלכא דבבל ואחריב
ית ארעא דישראל בזז ית קרתא דירוש
וקלא ית מקדשא בנורא ועד נבוכדנצר
מלכא דבבל דכבש קרתא דירושלם
כניש ית כל חילותיה דכשדאי ואתא
וקם ועל לבית מקדשא והוה מניד
ברישיה מוביל ומיתיב ידיה מן קדם
דהוה ידע מא דהוה בסוף משריתיה
דסנחריב כד אשתלח עליהון מלאכא
מן מרומא וקטל בהון מאה ותמנן
וח[illegible]שה אלפין ד[illegible]בין ולא אשתייר
ממשריתיה דסנחריב אלא הוא
בלחודוהי וכד על נבוכדנצר מלכא
דבבל בגו קרתא דירושלם נפקת ברת
קלא מן שמיא ואמרת ליה נבוכדנצר
מלכא דבבל קום איזיל ותיב ברבלה
בארע חמת קלקל לחצים שאר
בתרפים שרא גירין למערבא והדר
ונפל לגו ירושלם שרא גירא לרומי
חייבתא דתתעקר בעגלא מן עלמא

והדר ונפל לגו ירושלם וקם ושדר
רברבנוהי לירושלם ואלין שמהתהון
דרברבנוהי דנבוכדנצר נרגל שראצר
שמגר נבו סר סכום נרגל שראצר ורב מג
דכן כתבא מפרש ועאלו כל שרי מלך
בבל וקם ואזל בתר רברבנוהי ועל לבית
מקדשא וכן אמר אנת הוא אלהא רבא
וארגישתא ואתינן על קרתך ועל
היכלך וכד חזא פתחא דבית מקדשא
דיעמא מסאבא קימין לקבליה סתם
נפשיה ולא צבא למפתחא ואתון
כל חילותיה דכשדאי ואיתיאו עמהון
תלת מאה ושתין טעני נגדין דפרז (דגמלא)
לא ובלעת יתהון פירי בריתא בירת
מקדשא ולא יהבו נפשהון למפתח
עד דאתת פרסטנוס ונכס יתחזי׳ א
ודרק מן דמיה על בית מקדשא וסאב
יתיה ומן בתר דאסתאב פתח נפשיה
ועל נבוכדנצר רשיעא לבית מקדשא
ואזל ויתיב על עזרתא דזכריה בר
יהוידע כהנא רבא וחמא נבוכדנצר
ודמיה דמטרטיש בארעא ואזל
ושאיל לסביא דישראל ואמר להון
דמא הדין דמן דגברא הוא מתיבין

ואמרין ליה נביא חד הוה ביננא והוה
מוכח לן ולא קבילנן מניה וקמנן וקטל
וקטלינן יתיה בבית מקדשא וכד שמע
נבוכדנצר רשיעא ית פתגמא הדין
אמר להון איזילו איתו לי ארבעה אלפין
כהנין בחירין ואזלו סביא ואיתו ליה
כמה דאמר ונסיב יתהום נבוכדנצר
רשיעא ונכס יתהום עלוי דההוא דמא
ועד כען לא אתבלע לארעא עד דטף
ביה נבוכדנצר רשיעא ואמר ליה
בוליה או מתך בעית תיחרוב עלך ובתר
כין אתבלע דמא וכד חזא כהנא רבא
ית כהניא דאתקטלו לבשית מעילא
ואיתקן באופירא ונסיב ית מפתחי בידיה
וסליק וקם על איגרא בהיכלא ענ׳ ר
(ביתא ושליש[?] למריה וכ׳) ואמר יהיב ונטירא לא הוינא ביה
ורמא נפשיה לגו נורא ויקיר וכד חזו
כהניא דכהנא רבא דליק בנורא אף
אנון נסבו נבליהון וכנוריהון וכל מינ
זמריהון ונפלו לגו נורא ואיקדין וכד
בעא נבוכדנ׳ר למיעל להתם למחמי
בית קדש קדשים אסתתמו תרעי
היכלא ולא פתחו ליה עד זמן דנפקת
(לבנן[?]) ברת קלא מן שמי מרומא ואמרת פתח

דרלתיך ומן בתר כין פתח נפשיה ועל
נבוכדנצר רשיעא מסאב לבית קדש
קדשיא וחזא שכינת דמלך מלכיא
יי צבאות וחמא מאני קדשא אתגלעו
מן קדמוי רגזו וגזא רבא ונפק מתמן
כד מתבהיל וקטר קטלא רבא ושבא
שביא רבא ואפיק ית עמא בית ישר׳
אסירין בשלשלין דברזל ואוביל
יתהון ערטילאין טעונין בחלא על
צואריהון וירמיהו נביא אזל עמהון
עד דמטא בקברי אבהתנא וצוח ובכה
ואמר אבהתנא מרחמני אברהם ויצ׳
ויעקב קומו מן גו קבריכון וחזו ית
עמא בית ישראל דאסירין ואזלין
בשביא ומהלכין בגלותא מתיבא
רוחא דקודשא ואמרת ליה כבר אמ
אמריתלך ירמיה נביא כי אספתי
את שלומי וקם מקברי אבהתנא
ואזל ונפל על קברי אימהתנא עני
ואמר אמהתנא מרחמיתינא שרה
רבקה רחל ולאה קומו פוקו מן גוא
קבריכון ותחזיין בניכון ובנתכון
דאזלין בשביא ומהלכין בגלותא ד
דלא מפאנא מתיבא רוחא דקודשא

ואמרת ליה כבר אמרית לך ירמיה
אם יעמד משה ושמואל קם מקברי
אמהתנא ואזל ונפל על מסחריא עני
וכן אמר איכולון יתי לחיס אכלין
ואשקיון יתי כס תנחומין דאנא מתאבל
על עמא בית ישראל דאזלין בשביא
ומהלכין בגלותא מתיבא רוחא דקדשא
ואמרת ליה כבר אמרית לך אל תבוא
בית מרזח והוה ירמיה נביא ספיד
ובכי ומיליל על בית ישראל דאזלין
בשביא ומהלכין בגלותא ערטילאין
דטעונין חלא על צואריהון אינון
ודברבניהון ומלכיהון ושלטוניהון
עד דמטון לאתרא חד די שמיה בית
כיתנו ואפיקו לבושי ואלבישו יתהון
ענ׳ ואמר ירמיה נביא לנבוכדנצר
רשיעא ולכל חילותיה דכשדאי
דאינון עמיה דלמא תיזלון לבתר
טעותכון ותשבחון יתהון ותימרון
עמא קטולא אנחנא קטלין ועמא
שביא אנחנא שבין והוו מדברין
ואזלין עד דמטו להיא מדינתא
והוה ירמיה נביא בכי ומתאנח ונחרין
מן עינוי תרתין דמעין והוות תמן תרין

מבועי רמיא עד יומא הדין וכד אתון
ומטון לנהרותא דבבל ענו נבוכדנצר
רשיעא ואמר להון לישראל אלין אינון
זמריא דהויתון מזמרין קדם מרכון
רבא דבירושלם ייתון ויזמרון קדמי
וכד שמעו ליואי נטלו ית כנוריהון
בערבתא דקימין על נהרותא דבבל
דהכין כתבא מפרש על נהרות בבל
על ערבים בתוכה ענין ליואי ואמרין
לנבוכדנצר רשיעא אין הוינא עבדין
רעות אבונא דבשמיא והוינן משבחין
קדם אבונן דבשמיא ודי בירושלם
בידך לא אתמסירנן השתא היך נשבח
קדמך שבחא דמרנן דכן כתיב איך
נשיר את שיר יי כד שמע נבוכדנצר
רשיעא ית פתגמיא האלין ענו ואמר
קטולו יתהון על דעבדו גזירת
מלכיהון ענני פלטיה בר יהוידע
חד מישראל ואמר לנבוכדנצר
רשיעא ענא דמסריה מריה ביד
רעיא ואתא דיבא ונסיב יתיה ממן
היא מתבעיא ענו נבוכדנצר רשיעא
ואמר מן רעיא היא מתבעיא ענא
ואמר ליה מפומך ישמעון אודנך ופקיד

מלכא ואיתיו לצדקיה מלכא ואתעלו
מניה שלשולין דפרזל ודנחש ושני
ית לבושי איסורי ובשעת תלת למלכותיה
דאחשורוש עבד משתיא דאית דאמרין
דמרדין עלוי איפרכין ואזל וכבשינון
אתא עבד משקיא ואית דאמרין יומא
הוה ליה ושדר איגרתא לכלהון מדינן
למיתי ולמעבד קדמוהי חדותא אתו
לותיה מאה ועשרין ושבע מלכין
דמן מאה ועשרין ושבע מדינן כולהון
קטירין תגא דמלכותא ברישיהון והוו
סמיכין על זיגי מילאתא ואכלין ושתן
וחדין קדמוהי והוו פרתונאי ורברבני
מדינתא קדמוי ומרברבני ישראל הוו
תמן מטול דחזו תמן מני דבית מקדשא
הוו בכיין ומספדין תמן פיאסנר׳ א״ג
מן מלכה צנג מגלסא לגמיע רוסאה
וקואדה גנד פארסו מאהאת ארתות
וריסא אמדן בין ידיה בהראתו את
עשר כבוד מלכותו ואת יקר תפארת
גדולתו ימים רבים שמונים ומאת יום
לא דחזא ית עותריה אלא כתיב בהראתו
את עשר כבוד חוי ית עותריה וההוא
דהוי בבית מקדשא הוה ולכסרא ותמא

ו׳ ומ׳ מ׳

שמונים ומ״ל וסימנך תנ״ך דמתושלח ותשקט דאהוד ויהי בשמונים ויך דמלכים ואם בגבורות בהראתו וכל דברי ימים כות מ״ל במ״א ויעש

ע״ש

אית עתרא כליה עתרא דקודשא בריך
הוא דכן כתיב ומפרש לי הכסף ולי הזהב
ויודי כספא ודידי דהבא אמר יי מרי
חילותיה אישתא בית גנזיה הוה מחזי
להון בכל יומא מאה ותמנן יומין ומה
איקר אשכחן דא שתא גנזי הוה מחזי
להון בכל יומא דכתיב את עשר כבוד
הא אשתא וכד חמון ישראל תמן מני
דבית מקדשא לא הויין צביין למגני
קדמוי ואמרין למלכא לא צביין יהוואין
למגני מטול דחזן מני דבית מקדשא
ואמר מלכא עבידו סמכא אחריתא
לגרמיהון ענד אצהארה יסאר כרס
מלכה וקאר פכר עצמה איאמא כת
כתירה מאיה ותמאנין סנה ובמלואת
הימים האלה עשה המלך לכל העם
הנמצאים בשושן הבירה למגדול
ועד קטן משתה שבעת ימים בחצר
גנת ביתן המלך ובמשלם יומיא הוין
אמר מלכא אעביד משתייא לבני
אתרי ואעילינון לדרת גנזא דנציבא
אילנא דפירי ודבסמני וענד כמאל
הדה לאיאם צנע למלך לגמיע לקום
למוגודין פיסוס לבוסק מן כבירהם
אלא סגירהם מגלסא סבעה איאם
פי צחן בסתאן למלך חור כרפס
ותכלת אחוז בחבלי בוץ וארגמן על
גלילי כסף ועמודי שש מטות זהב
וכסף על רצפת בהט ושש ודר
וסחרת מה עבד כף אילנא לאילנא
ועבד כיפין וחבר אילני בוסמני וא
ואותבינון ואשרי קדמיהון אבנין
טבא ומרגליתא ואילנין מטלטלין
עליהון בסתאיר מן חריר ואסמאנג
נגון מעלקה בחבאל בוץ וארגואן
עליתכאתג מן פצה ואעמדה רכאם
ואסרה מן דהב ופצה עלי רצוף בלאט
ורכאם ומרמר ופסאפס והשקות
בכלי זהב וכלים מכלים שונים ויין
מלכות רב כיד המלך ושתיין במני
דדהבא ובכסי דדהבא דהוה שתי
בכספא לא הוה תנו ושתי ביה תובא
מעיילין להוא כסא ומפקין אחרינא
והוון תמן מקוקס וכסי דלא הוון דמיין
להדדי מטול דכתיב וכלים מכלים
שונים מני מן מני משניין אלא כד
הוו מפקין להו מני דבית מקדשא
ומזגין זיותהון אינון אומי עלמא

ובמלאות ב חד מל וחד חס וסימנ ימי טהרה הימים האלה קדמאה חס ◦ אחוז ד חד מל וג חס וסימנ מן החמשים בית אב אחד ב בו
וחס בחבלי בוץ וחד האחז דויקח משה ◦

הוה ומשתני זיותהון ומטול כן כתיב
וכלים מכלים שונים וחמרא דמלכא
הוה מן שתוי ומטול דהוה רב מן שתוי
מטול דהוה משאיל ליה לגברא בר כמה
שנין את והות אמר ליה גברא בר ען שנין
ורבותיה דכל גברא וגברא מטול דכן
כתיב ויין מלכות רב ונסקיא באניה
מן דהב ותכריל אניה בגירהא וכמר
אסולטאן כתיר כמכנך מלך והשתיה
כדת אין אנס כי כן יסד המלך על כל
רב ביתו לעשות כרצון איש ואיש
ושותין כמנוסא לית דמתנזיק מטול
טכסא דאינשי פרסאי כדין הוה איתו
להון כסא רבא דהוה לכיד ארבעה
ומשא תימנין וד הוה מתקרי שמיה
פיתקא והוון משקיין ביה לכל גברא
חד ולא הוו שבקין ליה עד דשתיין
ביה לכל ומזוגא דהוה מזיג להון פו
לפרסאי עתרא רבא הוה עתיר והיכי
הוה עתיר הוה מזיג להון ועד דלא
הוה משכח גברא דישתי ביה הוה
רמין ליה למזוגא עסרו מנאי ולך
אלפין זוזי מטול דלא הוה משכחן
לשתי אלא אחשורוש אמר ליה לא

ייעול הדין כסא לשרות אלא היך
דיצבי כל גברא וגברא ושתי מטול כן
כתיב והשתיה כדת אין אנס ולשרב
עלי אסנה כגיר קהר לאן כואך דסס
אמלך עלי גמיע אגלא מנזלה אן יצ
יצנעור צא כלא מר ואמר גם ושתי
המלכה עשתה משתה נשים בית
המלכות אשר למלך אחשורוש ואוחר
ושתי מלכתא עבדת משקיא לנשיא
והות מזגא להון חמרא ופמא ואותיבת
יתהון בגו פלטין מטול דתחזי להון
עותרא דמלכא והוו משאלין לה היך
דמיך מלכא והות מחויא להון למא
נשי בען דידעון כל מידי והות
אמרה להום מגניא דמלכא לכא
אכיל ולית שתי ולא דמיך מטול
כן כתיב בית המלכות יתסאן ושתי
מלכה צנעת מגלסא לנשא פי בית
מלך אדי לאחשורוש מלך

ביום השביעי
ב׳ ראש׳ פס׳ כטוב לב המלך ביין אמר למהומן
ב׳ חד כת׳ גא וחד כת׳ נה בזתא חרבונא בגתא ואבגתא זתר
וכרכס [illegible] הסריסים המשרתים
את פני המלך אחשורוש ביומא

ביום השביעי ב׳ ראש׳ פסוק׳ נשיא לבני אפרים כטוב לב המלך ביין ׳׳׳ כטוב ד׳ ויהי כי טוב לבם לב אמנון ביין כטוב לארצו לב המלך ׳ קל׳ כיטוב

שביעאה כד שפר ליביה דמלכא באמרא
ודמאה ועשרין ושבע מלכין דהוו
קטירי תגא כלילי דמלכותא הורה
תיגר ומצוכינהון בטעם חמריהון
הוו מתעסקין בזנותא מלכי מערבא
הוון אמרין דילן שפירן ומלכי צפונא
הוון אמרין דילן שפירן וכן מלכי
דרומא ואף אחשורוש בטעים חמריה
מתיב להון לית נשי דשפירן בעלמא
אלא כבליתא ואין לא אתון מהימנין
ליהא כבליתא חדא מותבא לי בגו
טרגונא דמלכותא דילי אישדר
ואקרי יתה קדמי ולקדמיכון ותחזון
יתה דהיא שפירא מכל נשיא פלמא
באן פיליוס וסאבעחין טאבת נפס
אמלך בשוא בקל למהומן בזתא
חרבונא בגתא ואבגתא זתר וכרכס
אסבעה אכדם ארי יכרמון בתצרת
אמלך אחשורוש להביא את ושתי
המלכה לפני המלך בכתר מלכות
להראות העמים והשרים את יפיה כי ג ב
טובת מראה היא בההיא שעתא שלח
עלה מלכא אחשורוש סריסא
מתיב ואמר להון איזילו ואימרו לה

לה לושתי מלכתא קומי מן כרסי
מלכותיך ושלוחי על טיולאה ורמי תגא
דדהבא ברישיך וכסא דדהבא בידיך
ימינא וכסא דדהבא בשמאלא ועולי
לקדמי ולקדמיהון דמאה ועשרין וש
ושבע מלכין קטירי תגא יחזון יתיך
דאנת שפירא מכל נשיא מתיבדה
ואמרה להון ושתי מלכתא לשבעה
סריסיא גואי איזילו למרכון שטיא
דאף אתון שטיתון כותיה אנא היא
ושתי מלכתא ברת מלכא דמלכי בבל
מן שירותא בלטשצר אבי לקביל
אלפא חמרא שתי ולא אטעי יתיה
חמרא למימר מלין דלא כשרין ש
כותך ביהיא שעתא אזלו ואמרו
ליה למלכא מה דשלחת ליה ושתי
מלכתא למימר ליה וכד שמע מלכא
ית פתגמיא האלין רגז מלכא רוגזא
רבא ורוגזיה דליק ביה ותוב שלח
עלה שבעה רברבנוהי דיתבין קד
קדמוי במלכותא כען איזילו ואימרו
לושתי מלכתא אין לא תשמעין
מילי ותיעלין לקדמי ולקדמיהון
דמלכיא האלין קטילנא יתיך ומובדנא

להראות ג וסימנ׳ אתה החלות להראות את עבדך להראות העמים והשרים את אסתר — יפיה ב׳ אל תחמוד להראות העמים והשרים

ית שופריך מנך וכד אזלו רברבני
מלכא ואמרו לה לא ספתיתהון אלא
מתיבה ואמרה להון איזילו ואימרו
למלכא טפשא דמקלקלין עצתיה
ולא תקנן גזירתיה הלא אנא היא ושתי
מלכתא ברת אוילמרודך בר דתיה
דבריה דנבוכדנצר מלכא דבבל
ומן דאתבריתי ועד כען לא חזא אנש
גופי וגויתי אלא אנת מלכא בלחודך
כען אין אנא עיילנא לקדמך ולקדמי
הון דמאה ועשרין ושבע מלכין
קטירי תגא קטלין יתך ונסבין ית
לאנתו מתיבה רבתא דפרסיתא ואמרה
לושתי מלכתא אין קטלי יתיך ומוביר
מלכא ית שופריך מניך לא תפרשין
מניך ית שמא דיליך וית שמא דאב
התיך ולא תחזין גופיך וגויתיך לכל
בר נש אלא למלכא בלחודוהי יאן יותא
בושתי מלכה בין ידי מלך כתאג
מלך ליזורי אמסו וריסא גמליהא
אנהא חסנה מנצרי ותמאן המלכה
ושתי לבוא בדבר המלך אשר ביד
הסריסים ויקצף המלך מאד וחמתו
בערה בו ביה הוא שעתא כד אמרו

רברבני מלכא למלכא די סרבא ושתי
מלכתא למיעל היך מא דאמר מלכא
די שלח ביד סריסיא ורגז מלכא לחדא
וחמתיה תקפת עלוהי פאבת ושתי
מלכה אן תגיב אמר מלך מרסל
ביד כרס פסלט מלך גדא ואשתעלת
פיה חמיתהי
ויאמר המלך לחכמים ידעי
העתים כי כן דבר המלך לפני כל ידעי
דת ודין ואמר מלכא לחכימיא ידעין
זמניא ארי כין פתגמוי דמלכא קדם
כל ידעין גזירין ודינין וקיימין
לעלמא עשרפי אמור זמאן לאן
כדא סביל מלוך אן ידכרו בחצרה
כל עשרפי מסנן ואחכאם והקרב
אליו כרשנא שתר אדמתא תרשיש
מרס מרסנא ממוכן שבעת שרי
פרס ומדי ראי פני המלך הישבים
ראשנה במלכות ודקריבין לותיה
בעיצא דרחיקין ודקריבין כרשנא מן
אפריקי שתר מן הנדקי אדמתא מן
ארום תרשיש ממצרים מרס מרסנא
ממוכן מן ירושלם שבעת רברבניא
דפרסאי ומדאי אינון דחזיין אפי

ב̇ חד חס וחד מל
ב̇ חד כת א̇ וחד כת אה

מלכא הינון דיתבין קדמוי במלכותא
ואקרבין ליה כרשנא שתר ארמתא
תרשיש מרס מרסנא ממוכן סבעה
ריסא פארס ומאה את לחאצרין בין
ידי למלך לגלוסין אולא פי מגלס למלך
כדת מה לעשות במלכה ושתי על אשר
לא עשתה את מאמר המלך אחשורוש
ביד הסריסים ואמר להון מלכא הבו
עיצתא מה נעביד לושתי מלכתא
על דלא עבדת פקדניה דמלכא אחש
די שלח ביד סריסיא מא לסנה אן יצנע
בושתי למלכה עלי מא לס תמתתל
אמר למלך למרסל ביד לכדם
ויאמר מומכן לפני
המלך והשרים לא על המלך לבדו ממוכן ק ה
עותה ושתי המלכה כי על השרים וכל
ועל כל העמים אשר בכל מדינות טוב
המלך אחשורוש ואמר ממוכן דהוא דכות במ ג
דניאל ולמא אתקרי שמיה ממוכן
מטול דכד גלון שבטא דבית יהודה
לבבל גלון עמהון חנניה מישאל ועז
והוה דניאל בגלותא ואתעביד עליהון
נסין וגבורן ותוב על ידוי דדניאל
אתגזר ממרומא דתתקטיל ושתי

מלכתא בגין כין אתקרי שמיה ממוכן
מתקן ואמר ממוכן קדם מלכא ורש
ושלטוניא דהכין היא גזירת מלכא
בינניא יהוין יהיבין עיצו הון שליטין
זעירי הוו עייצין קדמוי ואין שפרת
עיצה עבדו יתה ואילא עיצו דרברבין
מנהון וממוכן הוה זעירא דכולהון
והוא יהיב עיצתא קמיתא קדם מלכא
והוא ממוכן הוה שקיל איתתא דפר
סיתא והוות עתירא מיניה ולא הות צביא
דתמליל עימיה אלא בלישנא דפרסאי
ואמר ממוכן בגרמיה כען אשכחית
עילתא למכבש ית כל נשיא די הוון
מיקרן גבריהון בכין אמר ממוכן
קדם מלכא ושלטוניא לא על מלכא
בלחודוהי אסטיאת ושתי מלכתא אלא
על כל עממיא ועל כל שלטוניא
דאית בכל מדינתא דמלכא אחשורש
וקאל ממוכן בחצרה למלך ורויסא
ליס עלי למלך וחדה אדנבת ושתי
למלכה בל עלי גמיע ארויסא וגמיע
לאמם לדי פי גמיע מדן אלמלך
אחשורוש כי יצא דבר המלכה על
כל הנשים להבזות בעליהן בעיניהן

באמרם המלך אחשורוש אמר
להביא את ושתי המלכה לפניו ולא
באה ארום יפוק פתגמא דמלכותא
על כל נשיא למהוי שיטין בעליהון
בעיניהון ותהא אמרה איתתא לבעלה
ולמא את יקיר מן מלכא אחשורוש
דאמר דתיתי ושתי מלכתא קדמוי
ולא צבת למיתי ודילך אנה אלא כרג
כבר אלמלכה אלי גמיע אלנסא אזרין
בעולהן בעיונהן אדא קאלו אלמלך
אחשורוש אמר באן תגי ושתי אלמלכה
בין ידיה פלם תגי והיום הזה תאמרנה
שרות פרס ומדי אשר שמעו את דבר
המלכה לכל שרי המלך וכדי בזיון
וקצף ויומא הדין אמרי שליטתא
דפרס ומדי דשמעו ית מליא דמלכתא
לכל שלטוניא כמיסת דיהי סוסתא
למרכב עלוהי ופי הדא אליום בלעגל
תקאול רייסאת פארס ומאהאת אלדין
סמעו כבר אלמלכה לגמיע רויסא אלמלך
וכפא בדלך אזראא וסכטא אם על המלך
טוב יצא דבר מלכות מלפניו ויכתב בדתי
פרס ומדי ולא יעבור אשר לא תבוא
ושתי לפני המלך אחשורוש ומלכותה

יתן המלך לרעותה הטובה ממנה
ובזמן דגזר ממוכן גזירתא הדא דח
דחל מן נפשיה ואמר וכד תיעול ושתי
ותשמע גזירתא הדא דגזרית עלה
תירון ית דינין בישין ותקטול יתי
אלא אחוי דמילי אחשורוש מלכא
דלא תיעול ושתי קדמוי ואומי יתיה
במומתא דפרסאי ומדאי דלא יבטול
די לא תיעול ושתי קדמוי דמלכא אח
אחשורוש ומלכותה יתין מלכא
לחברתה דטבא מינה אן ראי אלמלך
אן יכרג כבר אלמלך מן בין ידיה ומן
חצרתה וירסם פי סנן פארס ומאהאת
אלדי לא תזול ולא יתגאוז באן לא תדכל
ושתי אלמלכה בין ידי אחשורוש אל
מלך ואן ירפע מלכהא לצאחבתהא
אלאגוד מנהא ונשמע פתגם המלך
אשר יעשה בכל מלכותו כי רבה היא
וכל הנשים יתנו יקר לבעליהן למגדול
ועד קטן וישתמע פתגמא דמלכא
דיעביד בכל מלכותיה ארום סגיאה
היא וכל נשיא יתנון יקרא לבעליהון
מן עתירא ועד מסכינא מן רברבנא
ועד זעירא פיסמע כבר אלמלך אלדי

והיום ב׳ ראש פיסו והיום ההוא לאדני יהוה צבאות והיום הזה תאמרנה ׃ וכל הנשים ג׳ אשר נשא לבן וכל הנשים העמדות וכל הנשים

יצנעה פי גמיע ממלכתה אנהא עצימה
לאמר וגמיע אלנסאי יעטין וקארא
לבעולהן מן כביר אלי סגיר וייטב הדבר
בעיני המלך והשרים ויעש המלך
כדבר ממוכן ושפר פתגמא קדם מלכא
ורברבנוהי ועבד מלכא כפתגם ממוכן
פחסן דלך אלאמר ענד אלמלך ואלרויסא
ותנע אלמלך בקול ממוכן וישלח ספרים
אל כל מדינות המלך אל מדינה ומדינה
ככתבה ואל עם ועם כלשונו להיות כל
איש שרר בביתו ומדבר כלשון עמו
ושלח מלכא איגרתא על כולהון מדינ
מדינתא דמלכא אחשורוש על מדינתא
ומדינתא היך כתבא ועל עמא היך
לישניה למהוי כל גברא מתיקר בביתיה
ומטול דלא הות איתתיה דממוכן ממלא
עמיה אתכתב איגרתא הדא דיהוי כל
גבר וגבר מתיקר בביתיה ומתמלל
עמיה היך לישניה ובעת בכתב אלא
גמיע מדן אלמלך אלי מדינה ומדינה
בכטהא ואמה ואמה בלגתהא באן
יכון כל רגל רייסא פי מנזלה וסאירא
עלי מדהב קומה
אחר הדברים האלה ג׳

כשך חמת המלך אחשורוש זכר את
ושתי ואת אשר עשתה ואת אשר
נגזר עליה בתר פתגמיא האלין כד
נח רוגזיה דמלכא אחשורוש שדר
וקרא לרברבנוהי ואמר להון לא על
ושתי אנא רגיז דאין אמרית מילתא
בחמרא אתון למא גזרתון עלי למקטל
לושתי ואבד שמה מן מלכותא אף
אלהין עליכון אנא רגיז ואף לכון
אנא קטיל ואעבר שומכון מן מלכו
תא בעד הדה לאמור ענד סכון חמייה
אלמלך אחשורוש דכר ושתי ומא צנעת
ומא קטע עליהא ויאמרו נערי המלך
משרתיו יבקשו למלך נערות בתולות
טובות מראה ואמרו עולימוי דמלכא
ומשמשוי בגין דאתקטלא דכר ית
ושתי וית מה דעבדת וית מה דאתגזר
עלה דלא הות שויא לגזירתא דקטלא
אלא אף מן מרומין אתגזור דיסוף
זרעיה דנבוכדנצר מלכא ואמרו
עולימוי מלכא ושלטונוי ומש
ומשומשוי יבעון למלכא עולימן
בתולן שפירן בריוא פקדו גלמאן
אלמלך אלדי יכדמונה יטלבון ללמלך

דסמ׳
בק׳
וסימנה היה דבר יי אל אברם במחזה לאמר כשך חמת המלך גדל המלך אחשורוש ·:· שרר ג׳ חס׳ בליש׳ כפלה פלל הכל שריהם סוררים שרר בביתו
ב׳ קרמ׳ כת׳ ס׳ וכתרג׳ כת׳ ש׳ ·:·

ישׁשה
פרעה

גוזר אבכאר חסאן למנצר ויפקד
המלך פקידים בכל מדינות מלכותו
ויקבצו את כל נערה בתולה טובת
מראה אל שושן הבירה אל בית הנשים
אל יד הגא סריס המלך שמר הנשים
ונתון תמרוקיהן וימני מלכא שליטין
מהימנין על כל מדינתא דמלכותא
ויכנשון עולימן בתולן שפירן בריוא
לשושן בירתא על בית נשיא על יד
הגא סריסא דמלכא נטר נשיא ויתהון
תיקוניהון ויוכל למלך וכלא פי גמיע
ממלכתה ויחשרו כל גאריה בכר חסנה
למנצר ליסוס לגוסק לידאר לחרם
ליד הגיכארס למלך חאפץ לחרם
ויעטין גמורהן והנערה אשר תיטב
בעיני המלך תמלך תחת ושתי וייטב
הדבר בעיני המלך ויעש כן ועולימתא
דיתשפר דמלכא תמלוך חלף ושתי באפוה׳
ושפר פתגמא באפוי דמלכא ועבד
כן ולגארייה לדי תחסן ענד למלך
תמלך מכאן ושתי פחסן הדא לקול
ענד למלך ותנע כדאך

איש יהודי היה בשושן
הבירה ושמו מרדכי בן יאיר בן שמעי בטעמ׳ גריש

בן קיש איש ימיני גברא יהודאה
הוה בשושן בירתא ושמיה מרדכי
ולמא אתקרי שמיה מרדכי גברא
יהודאה אלא בית המקדש דהוה מן
קודשא יהי שמיה מבדך דעלוי הדין
אתנבי דוד ואמר יומא דנן ימות גברא
מן ישראל ומאן הוא דין גברא הוא
מרדכי בר יאיר בר שמעי בר קיש בר
בענה בר אלה בר מיכה בר מפיבשת
בר יהונתן בר שאול בר קיש בר אביחיל
בר צרור בר בכורת בר אפיח בר שחרית
בר עוזיה בר ששון בר מיכאל בר
אליאל בר עמיהוד בר שפטיה בר
פתו[illegible] פיען בר מלוך בר ירובעל
בר ירוחא בר חנניה בר זבדי בר אלפעל
בר שמרי בר זכריה בר מרמות בר
חושם בר שחורה בר עוזה בר גרא
בר בלע בר בנימן בריה דיעקב בוכרא
דאתקרי שמיה ישראל דמהו מרדכי
דאתקרי שמיה בר שמעי דא ביומוהי
דדויד מלכא דישראל אקיל שמעי
לדויד מלכא דישראל ואמר שמעי לדוד
פוק לך גברא רשיעא גברא דחייב
קטלא על אבישי בר צרויה ואמר

כל בן דגרש בשתי נקודות בר מן ז גרשין בשלוש נקודות וסימנהון ושחט את בן הבקר בן הישראלית ואת זכריהו בן יברכיהו זכריה בן משלמיה
בן יאיר בן שמעי את בת משלם בן ברכיה הלבן מאה שנה יולד

לדויד איזיל ואסב רישיה דשמעי
מיניה אסתכל דויד בנבואה וחמא דמן
דמרדכי עתיד למיקם דאיס מיניה
פקיד לשלמה בריה ואמר ליה בשעה
דיפוק שמעי בר גרא מן כני בני מרץ
קטול יתיה דיזכי לעלמא דאתי מטול
דקאים מניה גברא צדיקא דעל ידוי
מתעבדן נסין וגבורן לישראל בארע
גלותהון הוא מרדכי מרא דביא בר
יאיר בר שמעי בר קיש משבטא דבנ
דבנימן ושמעי הוה חייב דיתקטיל כמה
דכתיב באוריתא דמשה דיינא דקשטא
לא תצער ורבא בעמך לא תלוט והא
שמעי אקיל לדויד מלכא.
וחס עלוהי דלא למקטל יתיה דחמא
ברוח קודשא דקיימין מניה הינון תרין
צדיקיא ומתפרקין על ידיהון בית
ישראל גבר יהודי כאן פיסוס וגוסק
אסמה מרדכי בן יאיר בן שמעי בן
קיש גבר מן בני ימיני אשר הגלה
מירושלים עם הגלה אשר הגלתה
עם יכניה מלך יהודה אשר הגלה
נבוכדנצר מלך בבל מרדכי ואסתר
הוון מן ירושלם בגלותא דגלת עם

יכניה מלך שבטא דבית יהודה וחזר
וסליק מרדכי עם עזרא אתנכון ד
דיסקון ויבנון ית בית מקדשא תניינות
ותוב אגלי יתיה נבוכדנצר מלכא דבבל
זמנא תרתין ואף בארע גלותיה לא
נחת נפשיה דמרדכי נסין וגבורן
דאיגלא מן ירושלם מע וגלוה אתי
אגלאת מע יכניה מלך יהודה אלתי
אגלאה אבכתנצר מלך באבל ויהי
אמן את הדסה היא אסתר בת דדו כי
אין לה אב ואם והנערה יפת תאר וטובת
מראה ובמות אביה ואמה לקחה
מרדכי לו לבת והוה מרבי ית הדסה
היא אסתר והדסה אתקרי שמה נמא
דאסא מטול דאף דבסים ריחא דאסא
בגו עלמא אף היא כדין הוה עובדה
עובדין טבין בגו עלמא היא אסתר
דהיך שמה כדין עובדהא ואתקרי
שמה הדסה בלישנא דעבראי למה
אתקרי שמה הדסה מטול דצדיקיא
מתילין בהדס דעלה אתנבי ישעיה
ואמר תחת הנעצוץ יעלה ברוש ומהו
נעצוץ הגתא יסק ברותא וחלף מרדכי
צדיקא יסק המן רשיעא לזיקפא

ג' הקלו בך | ל' ד' מל' | ה' חס | הגתא וחלף

כל הנערה לנערה דמפסק בטעמה געי וכל דמקף בטעמה לא געי ... אב ואם ב' וסימנ' כי אין לה אב ואם אב ואם הקלו בך

וסרפד היא ארגלא וחלף ארגלא יסק
אסא וחלף ושתי תמלוך אסתר ובגין
אסתר גלא מרדכי דאמר בגלותא אמה
טבלי איזיל וארביה לאסתר דמאן
דאיתייה בארעא דישראל אתקרי
שמה אסתר בשום כוכב נגהא ויונא
אסתלא והדסה אתקריית שמה בשום
צדיקיא וכן אמר על חנניה מישאל
ועזריה והוא קאים בין הדסיא די בצ
בצולתא וצולה היא בבל דכתה אמר
לצולה חרבי ואסתר אתקרי שמה
הדסה בשום דאסא דאף דלא יבש
קיטא וסתוא אף צדיקיא כדין אית
ליה להון אגרא ביה טבא בהדין עלמא
ובעלמא דאתי היא אסתר בת אחוהי
דאבוהי דמרדכי היא אסתר בטליותה
והיא אסתר בסיבותה היא אסתר דלא
פסקת מעובדין טבין לא הוה לה אבא
ואמא וטלייתה הות שפירא בריוא
ויאיא בחזוא וחסודא וכד מית אבוהא
ואמה נסבה מרדכי והוה מרבי לה
מן קושטא היך ברתיה ובאן חאצנא
להדסה היא אסתר אבנת עמה אדלם
יבק להא לא אבו ולא אם ובאנת לגאריה

ובהקבץ ב׳ בטענ׳ וסימנ׳ נערות רבות נערות שנית ס״ה

במילה ומנצר וחסינה אחלייה ובעד
מות אביהא ואמהא אכרהא מרדכי לה
אבנה ויהי בהשמע דבר המלך ודתו
ובהקבץ נערות רבות אל שושן הבירה
אל יד הגי ותלקח אסתר אל בית המלך
אל יד הגי שמר הנשים: והוה כד אש
אשתמע פתגמוי דמלכא וגזירתיה דניאל
וכד אתכנשו עולימתא סגיאתא ל
לשושן בירתא על ידוי דהגי סריסא
דמלכא אחשורוש רשיעא נטר נש
נשיא וכד שמע מרדכי דבתולתא
ושטיה נ״א מתכנשין שקלו ושטיה לאסתר מן
דברבנוהי דמלכא אחשורוש דנפקו
למבעי בתולתא דלא ייתון וידברונה
ושטיה בקיטון בגו קיטון דלא מחמון
יתה שלוחי מלכא דעברין הוויין
מרקדין ומתחויין שופריהון מן כווא
ונפקין שלוחי דמלכא ואיתיאו בתולן
סגיאן מן מדינתא ושלוחי דמלכא
הוו ידעין לה וכד חמיין דלית אסתר
עם בתולתא אמרין חד לחד מגן לען
במדינתא אתגזר ליתא במדינתא
טליתא חדא שפירא בריוא ויאיא
וחסידא בחזוא יתיר על כל בתולתא

דאיתינון וכד אתכליעית אסתר ולא
אשתכחת אריעון למלכא אחשורוש
וכד שמע מלכא כתבו ופקיד כדי גמי
עסד כל בתולתא דמשטיא מן קדם
שלוחי דמלכא ואידברת אסתר לבית
מלכא על ידוי דהגי נטיר נשיא פלמא
סמע אמר מלך ותוקיעוה וחשר גואר
כתיר אי סוס אבוסק פאברת אסתר אי
בית מלך איר הגי חאפץ ארחרס
ותיטב הנערה בעיניו ותשא חסד לפניו
ויבהל את תמרוקיה ואת מנותה לתת
לה ואת שבע הנערות הראיות לתת לה
מבית המלך וישנה ואת נערותיה לטוב
בית הנשים ושפרת טליתא בעינוהי
ואתגמלת חסדא קדמוי ואוחא ית
צבאותהו וית מנותה למיתן לה מן
ביתיה דמלכא ומנאתה דהוו יהבין לה
לאסתר הות יהבה לה בפום עולימתא
מטול דלא הות טעמא אסתר מידימן
ביתיה דמלכא ושני יתה וית עולימתהא
לטב מן כל נשיא פחסנה אבאריה עגה
ונלתח צאא פצלא ענדה פבאדר בגמו
דהא וסאירא נצבאתהא וסבעלגואר
יואגבאתלהא אן תעטאהא מן בית

לאסתר ברת אחוי
כאבין בשוקא

אמלך ננקלהא וגואדהא אי כיר בית
דאר אחרס לא הגידה אסתר את עמה
ואת מולדתה כי מרדכי צוה עליה אשר
לא תגיד לא חויאת אסתר ית עמה וית
מולדתה מטול דמרדכי פקיד עלה
דלא תחוי ומטול דפקדה דלא תחוי
עמה דחשיב מרדכי בליביה ואמר
ושתי דעבדת איקרא לנפשה ולא
צבת דתיתי למחמיא ית שופרא דילה
למלכא ולשלטוניא דן יתה דינין בישין
וקטלה ולמא לא חויאת אסתר עמה
ותולדתה דלמא רגיז עלה מלכא וקטיל
לה ומוכר לעמה דהיא מנה לכן פקיד
יתה מרדכי דלא תחוי עמה ותולדתה
וליס אסתר מכברה באמתהא ומולדהא
לאן מרדכי אמרהא באן לא תכבר
אחרא באלך ובכל יום ויום מרדכי
מתהלך לפני חצר בית הנשים לדעת
את שלום אסתר ומה יעשה בה ובכל
יומא ויומא מרדכי מהליך קדם דרתא
דבית נשיא למידע ית שלמא דאסתר
ומה נסין וגבורן יתעבדון על ידיה
ובאן מרדכי פיכליום יתמשא בין ידי
צחן דאר אחרס ליתערף סלאמה אסתר

ומא יתנעבהא׃ ובהגיע תר נערה
ונערה לבוא אל המלך אחשורוש
מקץ היות לה כדת הנשים שנים עשר
חדש כי כן ימלאו ימי מרוקיהן ששה
חדשים בשמן המר וששה חדשים
בבשמים ובתמרוקי הנשים׃ וכד
מטא זמנא דרובא ורובא למיעל לות
מלכא אחשורוש מסוף דהוה לה
בגזירת אדנשיא תרי עסר
ירחין ארום כדין ישתלמון יומי תיקוניהון
מטול את לבסמת שתא ירחין במשחא
דמורא ושתא ירחין בבוסמניא ובתקוני
נשיא׃ ולמא בלג נובה גאריה וגאריה
לתדכל אלי אלמלך אחשורוש בעד אן
ימצי להא כסביל אלנסא יב שהרא לאן
כדאך כאנת תכמל איאם גמורהן סתה
אשהר באלמסך וסתה אשהר באלטיב
ובמר אלנסא׃ ובזה הנערה באה אל
המלך את כל אשר תאמר ינתן לה
לבוא עמה מבית הנשים עד בית
המלך׃ ובהכדין רביתא עלת לות מלכא
וכל מה דהות אמרה מתיהיב לה מבית
נשיא עד בית מלכו׃ ובהדא אלרסם
כאנת אלגאריה תדכל אלי אלמלך אן תעטא

כל מא תריד אן תחמלה מעהא מן דאר
אלחרם אלי בית אלמלך׃ בערב היא באה
ובבקר היא שבה אל בית הנשים שני
אל יד שעשגז סריס המלך שמר
הפילגשים לא תבוא עוד אל המלך כי
אם חפץ בה המלך ונקראה בשם׃ בר
ברמשא הות עלה ובצפרא הות נפקה
לבית נשיא תנינות על ידוי דשעשגז
סריסוי דמלכא נטר נשיא ושמה
מתכתב ומתיהיב למלכא ולא הות עלא
עוד לות מלכא אלא אין אתרעי בה
מלכא וקראה בשמה׃ באלעשי היא
דאכלה ובאלגדאה הי ראגעה אלי דאר
אלחרם תאניה עלי יד שעשגז כאדם
אלמלך חאפץ אלגואר לא תדכל איצא
אלי אלמלך אלא אן יריד הא אלמלך פתדעא
באסמהא׃ ובהגיע תר אסתר בת אביחיל
דד מרדכי אשר לקח לו לבת לבוא אל
המלך לא בקשה דבר כי אם את אשר
יאמר הגי סריס המלך שמר הנשים
ותהי אסתר נשאת חן בעיני כל ראיה׃
וכד מטא זמנא דאסתר מלכתא בתיה
דאביחיל ברת אחוהי דאבוהי דמרדכי
דדבר יתה ליה לברת והות מלבי לה מן

יא מלרע
ז ג מלרע
ב
ב ובענ
ב כד
חס ספן מל
יא בטע באלף

באה יא מלרע השלום לו ארחות לבעליה מעש יהס קול שמועה ויקס יונה ואתה מגרל ואם משפחת תוחלת ממשכה ובזה בערב ׃ וכל מלכים
ויחזק דכות במלב מלעל והשמעה תצפירה ׃ שבה ג מלרע ושבה אל בית אביה ושבה לאתנה ובבקר היא שבה ׃

קושטא היך כרתיה למיעל לות מלכא
אחשורוש לא בעת כל מדעם אלא מידי
דיאמר הגי סריסוהי דמלכא נטר
נשיא והות אסתר גמלא חנא וחסדא
ורחמין קדם כל דחזי לה׃ ועגד כד לוג
נובה אסתר אבנת אביחיל עם מרדכי
ב אחי אבוהא דהא נסבה לה לברת ליה למלך
לסתכון תטלב שייא לא מא יקולה הגי
ג כארס למלך חאפץ ואחרס פכאנת אסתר
נאילה חצאא עגד כל מן יראהא׃ ותלקח
אסתר אל המלך אחשורוש אל בית
מלכותו בחדש העשירי הוא חדש טבת
בשנת שבע למלכותו׃ ואידברת אסתר
לביתיה דמלכא אחשורוש לבית
מלכותיה לפלטין בירחא עשיראה
דהוא ירחא דטבת בשתא דשבע למלכו
תיה׃ פאכברת אסתר לי ענד אלמלך
אחשורוש לי בית מלכה פי לשהר
לעאשר הו שהר טבת פי לסנה לז מן
מלכה׃ ויאהב המלך את אסתר מכל
הנשים ותשא חן וחסד לפניו מכל
הבתולת וישם כתר מלכות בראשה
וימליכה תחת ושתי׃ ורחים מלכא
לאסתר מכל נשיא ואתגמלת חנא

וחסדא קדמוי מן כולהון בתולתא ויהב
תגא דמלכותא ברישה ואמליך יתה
חלף ושתי׃ פאחבהא למלך מן גמיע
לנסא ונאלת חצאא ופצלא פי עינה פוק
גמיע לאבכאר וציירתאג למלך עלי
ראסהא ומלכהא מכאן ושתי׃ ויעש
המלך משתה גדול לכל שריו ועבדיו
את משתה אסתר והנחה למדינות עשה
ויתן משאת כיד המלך׃ ועבד מלכא
שירותא רבתא לכל שלטונוי ועבדוי
ית משתיתא דאסתר ומתנן למדינתא
יהב ואמר לה חוי ליה יכרין עמיך והיכדין
תולדתיך ואמרה לית אנא ידעא ולא
חכמא ית עמי ולא ית תולדתי מטול
דכד אנא טלייתא מית אבא ואמא
וזעירתא שבקון יתי וכד שמע מלכא
אחשורוש ושבק שבקין לכולי עלמא
ומתנן למדינתא יהב מטול דחשיב
מלכא בליביה ואמר בגרמיה הא אנא
מסאב לכולהון אמיא ולשניא ומדי
ומלכותא מטול דאסתר בניהון את
אתייתר׃ וצנע למלך מגלסא עצימא
ריס׳אז׳ לגמיע זוקואדה ראך מגלס אסתר
וצנע רפאהיה לאהל למדן ואגאד

וחסד ה׳ קמ׳ אך טוב וחסד רדף צדקה וחסד חיים וחסד עשית ותשא חן וחסד שמר הברית דעזרא ׃— כל מגלה בתולות הבתולות מל׳ ׃—׃
משאת ג׳ ועל בית הכוס שאו כוס׳ ממועד ויתן משאת ׃ וחד אחה ומשאת ׃ וחד והמשאת החלה ׃—׃

בגואיז כמבנה למלך ובהקבץ בתולות
שנית ומרדכי ישב בשער המלך וכ
ובהתכנשות בתולן תניינות ולמא אתכ
אתכנשות תניינות מטול אסתר הוות
יתבא בפלטין דמלכא ומלכא רחים
יתה מן כל נשיא ושוי תגא דמלכותא
ברישה ובתולתא האלין למה אתכנשן
תניינות מטול דאמרו שלטוניא דמלכא
דאן בעית תגלי לך אסתר תולדתה מטול
הכי כתיב תניינות ומרדכי יתיב בתרע
מלכא ועגר חשר גואר תאניה ומרו
גאלס כבאב למלך אין אסתר מגדת
מולדתה ואת עמה כאשר צוה עליה
מרדכי ואת מאמר מרדכי אסתר
עשה כאשר היתה באמנה אתו לית
היא אסתר מחויא עמה ותולדתה היך
מא דפקיד יתה מרדכי ואף כד אתכנשן
בתולתא תניינות לא גלת אסתר היך
דפקיד מרדכי אסתר עבדת היא אסתר
כטליותה מניכתא הוות וכד עלת
למלכותא במכילותא עלת מטול הכי
אמר כתבא וית מימריה דמרדכי
אסתר עבדת היך מה דהוות מרביא
עימיה ליס אסתר מכבוה באמתהא

ומולדתהא כמא אמרהא מרדכי ונאימא
תי עאמלה בראיה כחלהא חין כאנת
מחצונה עגרה

בימים ההם ומרדכי ישב בשער
המלך קצף בגתן ותרש שני סריסי
המלך משמרי הסף ויבקשו לשלח
יד במלך אחשורש ביומיא האינון
ומרדכי יתיב בתרע מלכא רגיז בגתן
ותרש תרין סריסוי דמלכא מנטרי
מאניה ובעו למישטא ידיהון במלכא
אחשורוש ויהבו עצה ביניהון ויהבו
חיויא חורמנא בכוזא דדהבא דשתי
ביה מלכא מיא דכד יבעי מלכא נשי
נשתוי ביה ונתחלחליה ונמחוי חיוא
ונקטליה יפיתלך זאיאס ומרדכי גלס
כבאב למלך אן כגתן ותרש כאדמי
למלך מן חגאבה גצבא פאראא אן
ימרא אידיהמא איאחשורוש למלך
ויודע הדבר למרדכי ויגד לאסתר
המלכה ותאמר אסתר למלך בשם
מרדכי בכין אתחוי פתגמא ברוח
קודשא למרדכי ואזל מרדכי ותני
לאסתר מלכתא ואמרת אסתר למלכא
בשמיה דמרדכי פצהר אמר המא

עשה ו' קמ' וסימנ' עד רדותה רוח ול שמחה מה זו עשה וזאת מאמר מרדכי המלך ימין יו' ימין יו' ובהקבץ ב̇ נערות בתולות וחד

למרדכי פאלכרבה אסתר אלמלכה
וקאלתה אסתר למלך עין מרדכי׃ ויבקש
הדבר וימצא ויתלו שניהם על עץ
ויכתב בספר דברי הימים לפני המלך׃
ואתבעי פתגמא ואשתכח ואתצליבו
תרויהון על קיסא ואתכתב בספר דוכרן
יומיא קדם מלכא פטולבא אמר ווגד
כראך פצלבא גמיעא עלי כשבה ונתל
ראך פיריואן אלכאר לזמאן בין ידי
אמלך׃ אחר
הדברים האלה גדל המלך אחשורוש
את המן בן המדתא האגגי וינשאהו
וישם את כסאו מעל כל השרים אשר
אתו׃ בתר פתגמיא האלין רבי מלכא
אחשורוש ית המן בר המדתא אגגיא
ברבותא בר אפולנוס בר דיוס בר דיוסיס
בר פרוס בר מערן בר מעקלון בר
אנתמרוס בר הדוס בר הדרוס בר שגר
בר נגר בר פרמשתא בר ויזתא בר
עמלק בר לחינתיה דאליפז בוכריה
דעשו ושליט יתיה ורבי יתיה ונטל
יתיה ושויה ית כורסיה לעיל מן כל
רברבנוהי כעד הדה אמור עצם
אלמלך אחשורוש המן בן המדתא

ג ב
דסמ׳ את
ל׳ יהושע

לאגגי ושרפה וגעל כרסיה ומרתבתה
פוק גמיע רויסאה׃ וכל עבדי המלך
אשר בשער המלך כרעים ומשתחוים
להמן כי כן צוה לו המלך ומרדכי לא
יכרע ולא ישתחוה׃ וכל עבדוהי דמל ג
דבתרע בית מלכא כרעין וסגדין
להמן מטול דהכי פקיד עלוהי מלכא
ומרדכי לא הוה כרע קדמוי ולא
שאיל בשלמיה וגמיע קואד למלך
אלדין בבאבה יבתון ויסגדון להמן לאן
כדא אמרהם למלך ומרדכי לא יגתו
ולא יסגד׃ ויאמרו עבדי המלך אשר
בשער המלך למרדכי מדוע אתה
עובר את מצות המלך׃ ואמרו עבדוי ח
דמלכא דבתרע בית מלכא למרדכי מל
מה רבותא אית לך עלנא דאנחנא וכל
כרעין וסגדין קדם המן ואת לא כרע יחזק
קדמוי מטול מא את עבר על פוקדנה דכות
דמלכא ענא מרדכי ואמר טפשיא בת׳
חסירי ליבא שמעו מני מילתא חדא חד
ואמרין ליה פתגמא מן איתיה בר נשא
דהוא מתגאה ומתרבב והוא ילוד
איתתא ויומוהי זעירין ובתולדתיה
בכיא ואליא ורבותא עקתא ותינחתא

תלייה על עץ ג׳ וסימנ׳ ותלה אותך ותלית אתו ויתלו שניהם על עץ ׃ ישתחוה ג׳ וסימנ׳ ויהי דוד ולפניהם לא יכרע ולא ישתחוה

וכד יומוי מילי חמתא וסופיה חזר
לעפרא ואנא אסגוד קדמוי אלא אנא
אסגוד לאלהא חייא וקיימא דהוא חד
בשמיא והוא נורא אכלא נורא ומלאכוי
נורא תלא ארעא באדרעיה מתח רקיעא
בגבורתיה ובצביוניה מחשך שמשא
ברעותיה מנהר חשוכא בחכמתיה ימא
סגיר יתיה בחלא במזופיתיה שוי טעם
מוי מלחא ורוח גלגלי בחימרא אסר
יתיה היך זיקין פכריה באוצריתהומא
בגין דלא יסק לארעיתלא רעישו ולא
עליר תהומיה במימריה ברא רקיעא
מתח יתיה היך ענגא באוירא פריס
היך ערפילא על מיגין היך משכנא
על אפוהי ארעא טען בחייליה דלעיל
ודלרע רהטין שמשא וסיהרא וכימה
וכוכביא ומזליא לא בטלין שעה חדא
ולא נייחין אלא רהטין כמו אזגדין
אזלין לימינא ולשמאלא למעבד
רעותיה דמן דברא כל עלמא וברא
יתהון ליה יאה למשבחא ולמסגד
קדמוי עניין ואמרין ליה והא אשכחנן
דאבהתך סגדין קדם אבהתוהי דהמן
אמרין ליה לא כרע יעקב קדם אחוהי

עשו דהמן אמר להום אנא מזרעיתיה דהוא אבוהי
דבנימן אנא וכד סגיד יעקב קדם עשו
בנימן לא הוה יליד מטול כדין נטרותיה
קיים לעלמא במעי אמיה עד עידן
דיסקון לארעא דישראל ויהי בית מקדשא
בארעיה ותשרי שכינתא בתחומיה וכל
בית ישראל יחדון תמן ועממיא כנשין
וסגדין באתריה דאנא לית אנא כרע
וסגיד קדם המן רשיעא בעיל דבבא
הדין פקיד כדאך עביד מלך ילדין
בכאבה מא בנך מתגאוז אמר מלך
ויהי כאמרם אליו יום ויום ולא שמע ב̇ כאמרם / ק̇ יא̇ / מלין / כת̇ / ב̇ / וקר̇ / כף
אליהם ויגידו להמן לראות היעמדו
דברי מרדכי כי הגיד להם אשר הוא
יהודי והוה כד הוין אמרין ליה יומא
ולא שמע להון ותניין להמן דנחזון
אין קיימין מילי מרדכי מטול דאמר
להון דהוא יהודאה יקטו לה דאך יומא
בעד יום ולם יקבל מנהם פאכבר
בהמן לינצרו הליתכת כלאם מרדכי
לאנה אכברהם באנה יהודי וירא המן
כי אין מרדכי כרע ומשתחוה לו
וימלא המן חמה וחזא המן מטול
דלא צבי מרדכי למכרע ולמסגד

יא̇ כת̇ ב̇ וקר̇ כף ויהי בעלות הכהנים במשך בקרן היובל בשמעכם וישלחוה בעלות בחם השמש בשמעו את הדברים ויהי בשמעך ושמוע
ויבן בה יבלו בטוב קדמיה ויהי באמרם ומבני בבוי עותי וזכור ברוך בן זבי ◦ וחלופיהון ג̇ כת̇ כף וקר̇ ב̇ במלכין ויבן את מזבח יצ הוא יבין ◦–

קדם המן ואתמלי המן חימתא׃ פלמא
ראא המן אן מרדכי לא יגתו ולא יסגד
לה אמתלא עליה חרדא׃ ויבז בעיניו לשלח ב׳ את המבלה
יד במרדכי לבדו כי הגידו לו את עם
מרדכי ויבקש המן להשמיד את כל
היהודים אשר בכל מלכות אחשורוש
עם מרדכי׃ והות קלילא בעינוי למישטא
ידוהי במרדכי בלחודוהי דמטול דאמרו
ליה דמרדכי יהודאה הוא ובעא המן
לשיצאה ית כל יהודאי דאית בכל מל
מלכותיה דאחשורוש עמא דמרדכי׃
פזרא פי עינה אן ימד ידה אלי מרדכי
וחדה לאנהם אכברוה באמתה פטלב
המן אן ינפר גמיע אליהוד אלדי פי גמיע
ממלכת אחשורוש קום מרדכי׃
בחדש הראשון הוא חדש ניסן בשנת ל׳ ב׳ ראש׳ פס׳
שתים עשרה למלך אחשורוש הפיל
פור הוא הגורל לפני המן מיום ליום
ומחדש לחדש שנים עשר הוא חדש
אדר׃ בירחא קדמאה דהוא ירח ניסן
בשתא דתרי עסר למלכא אחשורוש
אפיל מלתא הוא עדבא קדם המן מן
יומא ליומא ומן ירחא לירחא דתרין
עשר הוא ירחא דאדר׃ פי אלשהר אלאול

הוא שהר ניסן פי אלסנה אלב׳ ללמלך
אחשורוש אוקע סהם אלקרעה בחצרה
המן מן יום ליום ומן שהר אלי שהר פוקע
פי אלי״ב הו שהר אדר׃
ויאמר המן למלך
אחשורוש ישנו עם אחד מפזר ומפרד
בין העמים בכל מדינות מלכותך
ודתיהם שנות מכל עם ואת דתי המלך
אינם עשים ולמלך אין שוה להניחם׃
ואמר המן למלכא אחשורוש אית
עמא חד יהודאי מבדר ומטרטל
ביני עממיא בכל מדינת מלכותך
גזותנין ורוחין דמה מלקטין פשרי
טבת ויתבין בחצבי בתמוז ועובדיהון
שנין מכל עמא ובנמוסנא לא מהלכין
ועובדנא לא צביא נפשהון ועבידתא
דמלכא לא עבדין וכד חזין לנא רקקין
בארעא וחזיין לנא כמד עם מסאב
וכד אנחנא נפקין למימר ולמשמע
נ״א פרשין גרירין בעבידתיה דמלכא מנהון סלקין בשורין
ומנהון פרטין בדירין ועליין בחדרין
ונפקין בחרנפין וכד אנחנא מתפוס
יתהון מהדרין וקיימין מברקין עיניהון
וחרקין שיניהון ומבטשין ברגליהון

עם י״ז קמצ׳ הן עם וחב׳ השמע עם הנה עם יורדים כי לא השאיר ויכהן קבל עם לברית קדמא׳ כמבוא עם אספו עם לפדות לו עם דד״ב היט׳ תפלטני מריב׳
עם בטחו בו וישפט עמ׳ עם רגע ימתו ברב עם הדרת מלך שנות מכל עם יותלתה ועם פסול לא יצין ילבט לא יחדרו יומל אתנח וסוף פסוק וזקפת
דכותהון ס״ה מלכותך ג׳ וחד ומלכותך והקימותי את כסא מלכותך שבט מישר שבט מלכותך בכל מדינות מלכותך לא תכון אתה ומלכותך ס

ומבהלין יתנא ולית אנחנא יכלין למתפס
יתהון מן בנתהון לא יהבין לנא ומן בנתנא
לא נסבין להון ומן דכרוי מנהון למעבד
עבידתא דמלכא מפיק לשתא בשיהי
פיהי ויומא דאינון צבין למזבן מננא
אמרין יומא דשריא הוא ויומא דאנחנא
צבין למזבן מינהון אסירין עלינן
שוקין ואמרין יומא אסירא הוא בשעתא
קמיתא אמרין קרית שמע קרינן בתני
בתניתא אמרין צלוי מצלינן בתליתאה
אמרין לחמא אכלינן ברביעיתא אמרין
שהא דשמיא מברכינן דיהב לנא לח
לחמא ומיא בחמישאה נפקין בשתא
נפקין בין בשביעיתא נשיהון נפקין
לאפיהון ואמרין איתיו גריסוא דעקת
לבו בעבידתא דמלכא רשיעא עלין
לבי כנישתהון קריין בספריהון ומתר
גמין בנביאיהון ולייטין למלכנא
ותברין לשולטננא ואמרין הדין הוא
יומא שביעאה דנח ביה אלהא רבא
נדתהון לשבעה יומין ונפקין נשיהון
בפלגות ליליא ומסאבין ית מיא לתמנה
יומין גזרין ערלת בניהון ולא חיסין
עליהון ואמרין דנהוי שניין מן בני

עממיא ובתלתין יומין קריין ירחא חד
חסיר וחד מלא אמרין בירח ניסן תמניא
יומין עבדין ביה הליקא ומרורתא וגלפין
חמיעא מן קדם פטירא ואמהדין הוא
יומא דאתפריקו ביה אבהתנא ממצרים
וקריין יתיה יומא דפסחא עלין לבי
כנישתהון קריין בספריהון ומתרגמין
בנביאיהון ואמרין הכדין דמתגריף
חמיעא מן קדם פטירא הכדין תתגריף
מלכותא רשיעתא מביננא וכין יתעקר
לנא פרקנא מן מלכא טפשא הדין בירח
סיון תלין יומין טבין עבדין ליה עליין
לבי כנישתא קריין באוריתא קרית שמע
ומצליין קורין באוריתא ומתרגמין בנביא
לייטין למלכותא ותברין לשולטנא וק
וקריין יתיה יומא דעצרתא וסלקין ל
לאיגרבות אלההון ושדיין חזורין ולקטין
יתהון ואמרין הא כמה דמתלקטין ח
חזוריה הכדין יתלקטון בניהו מביננא
ואמרין דין הוא יומא דאתיהיבת ביה
אוריתא לאבהתנא בטורא דסיני לעידן
בעידן דאשיתא קריין בחד בתשרי
עליין לבי כנשתא קריין בספרי ומתר
בנביאי לייטין למלכא ואמרין דין הוא

יומא דעל ליה דוכרן אבהתנא קדם
אבונא דבשמיא דוכרנא דילן ייעול
לטב ודבעלי דבבנא לביש ומריד בתשעה
ביה נכסין חיוין וזנין אכלין ושתיין
ומתפנקין אינון נשיהון מעקין וצימין
ומענין יתהון ולא חיסין עליהון ואמרין
יומא הדין מתכפרין חובין וחטאין חובא
דילן מתכנשין ומתוספין על חובי בעלי
דבבנא ועלין לבי כנשתא וקריין באורי
ומתרגמין בנביאי ליטין למלכא ותברין
לשולטנא ואמרין הכדין תתכפר מלכו
תא טפשתא מן עלמא ובעיין רחמי
ומתחננין דימות מלכא ויתבר שולטנה
בחמשא עשר ביה מטללין איגר בתיהון
ונפקין לבוסתנא ושמטין לולבנא
וקטפין אתרוגנא ומפשחין חלפנא
וחרבין בוסתנא ועקרין סיגיהון ולא
חיסין ועבדין להון הושענא ואמרין
כמיד עסר דעבר מלכא בגו סדריא אנחנא
עברין ועלין לבי כנשתא וצליין וחדיין
והדרין ושחקין ומרקדין היך גדסין
ולא ידעינן אם מילט ליטין לנא ואם
מברכא מברכין להון וקורין יתיה חגא
דמטללתא ולא עבדין עבידתא דמלכא

אמרין לנא יומא אסירא הוא ומפקין
ליה לשתא בשיהי פיהי ולא עבדין
בהון עבידתא דמלכא לחמשין שנין
קריין יובילא לשבע שנין קריין שמטה
לתרי עשר ירחין קריין שתא לתלתין
יומין קריין ירחא ועבדין יומא טבא
לשבעה יומין קריין שבת ועבדין ליה
יומא רבא דניחא מרי עלמא כד הוות
מלכותהון קיימא עליהון קם מנהון
מלכא דוד הוה שמיה והוה מחשיב
עלנא מחשבן בישן ובעא לשיצאה
יתנא ולאובדא יתנא מן עלמא תלתין
פעימן קטל יתנא וחד שבק ודשבק
לעבדין בבושיתהון דהוין כתבא
מפרש ויך את מואב וימדדם בחבל
ובתר כין קם חד מן מלכיא דהוו קדמך
נבוכדנצר הוה שמיה סליק עליהון
ואחריב ית מקדשיהון ובזא ית קרויהון
וקלא ית בית מקדשא בנורא ואיתי
יתהון בגלותא ומן רוחיהון דמתא ועד
כען לא שבקין ואמרין בני אבהת מן
עלמא אנן למלכיא לית אנחנא פלחין
וסגדין ולשולטנא לית אנחנא מש
משתמעין ולכל אתר ואתר איגלתהון

אזלין ומטין למבעי רחמין קדם אלהא
דימות מלכא ויתכר נחתו למצרים
בשבעין נפש וכד סליקו מתמן בשתין
רבוון סליקו והשתא אינון בגלותא לית
להון מידעם ואמרין בני חסידין וטבין
אנחנא דמן עלמא ולא מסכינין וסחורין
כותהון בעלמא ועמא אחרין בינני קרייתא
מבדר מנהון בנין קירא ומנהון תליין
בוצין כל רמזבנין מזבנין בשוקא וכל
דזבנין זבנין בשיוא. פקו המן למלך
אחשורוש מוגור שעבו ואחר מבדר
מתפרק בין ושעוב וסנהם מתגיירה
מן גמיע אמס פי גמיע מדן ממלכתך
והסבסנן למלך גיר צאנעין וליס ישבה
למלך תרכהם עליך. אם על המלך
טוב יכתב לאבדם ועשרת אלפים ככר
כסף אשקול על ידי עשי המלאכה
להביא אל גנזי המלך. אן ראי למלך
אן יכתב באבאדתהם ועשרה אף בדרה
ורק אזנהא עלי ידי עמאל לגהאדבה
ידכלונה לי כזאין למלך. ויסר המלך
את טבעתו מעל ידו ויתנה להמן בן
המדתא האגגי צרר היהודים. פנזע
למלך כאתמה מן ידה ודפעה לי המן

תרג אם על המלך פי אונה אלאמי

בן המדתא אגגי עדו ליהודי. ויאמר
המלך להמן הכסף נתון לך והעם לעשות
בו כטוב בעיניך. וקל לה אלורק מוהוב לך
ולקום תצנע בהם מא חסן ענדך. ויקראו
ספרי המלך בחדש הראשון בשלושה
עשר יום בו ויכתב ככל אשר צוה המן
אל אחשדרפני המלך ואל הפחות אשר
על מדינה ומדינה ואל שרי עם ועם
מדינה ומדינה ככתבה ועם ועם כלשונו
בשם המלך אחשורש נכתב ונחתם
בטבעת המלך. פדעי בכתאב למלך
פי דלך אלוקת פי אלשהר אלאול הו שהר
ניסן פי אליום אלתאלת עשר מנה וכתב
בגמיע מא אמר המן אלי לבטארקה
למלך ואלאמרא מן מדינה ומדינה ורויסא
קום וקום מדינה ומדינה בכטהא ואמה
ואמה בלגתהא באסם אחשורוש למלך
כתב דלך וכתם בכתאמה. ונשלוח
ספרים ביד הרצים אל כל מדינות המלך
להשמיד להרג ולאבד את כל היהודים
מנער ועד זקן טף ונשים ביום אחד
בשלושה עשר לחדש שנים עשר הוא
חדש אדר ושללם לבוז. ובעת בלכתב
מן אלפיוג אלי גמיע מדן למלך לינפד

דאמר מלכא להמן כספא יהיב לך אנא יהיב להמן דהא סכום כסף ועמן שוין

לי להמן רשיעא די ביומא ההוא ישראל נבסין פסחיהון בה ביומא גזר עליהון דיתקטל עמהון דישראל וקדשא בה צוחה ואמר ישוב עמלו בראשו

תרג ויסר המלך: ואעדי מלכא ית עזקתיה מן ידיה בתר דאמר ליה אנא ואת נרמי עדבין אם עלין כספא בידי ועמא בידך אנא מזבינא לך יתהון ואם עלין עמא בידי וכספא בידך לא מזבינא לך דאינון מיפרקין בידי רמו עדבין ובדיל חוביהון דישראל עלין עמא בידיה דהמן ועקו ליה על כספא עקתא סגיאה בזון וחזא מלכא דעקת נפשיה בדיל כספא אמר ליה אנון וכספא יהיבין לך היך דכות ועל עמי ידו גורל. ג מל בליש אדום ומואב משלוח ידם

ויקתלו ויבאדו גמיע אליהוד מן צבי ו
שיך ואטפאל ונסא פי יום ואחד פי י
יום אלג מן אלשהר אלתאני עשר הו שהר
אדר וסלבהם יגנם: פתשגן הכתב להנתן
דת בכל מדינה ומדינה גלוי לכל העמים
להיות עתדים ליום הזה: ונסך אלכתאב
וגעל תוקיעה פי כל מדינה מנשורה
לגמיע אלאמם ליכונו מסתעדין להדי
אליום: הרצים יצאו דחופים בדבר המלך
והדת נתנה בשושן הבירה והמלך והמן
ישבו לשתות והעיר שושן נבוכה:
והשתא אין צבי מרי מלכא אדרין
עשרה אלפין ככרי כספא מן בית
גנזי די לי לגנזי דמלכא מן קדם
רבנמוסי מלכא לא מהלכין ועבידתיה
דמלכא ליתאינון עבדין ולמרי מלכא
לא צבו לאנחותהון אין צבי מרי מלכא
יתכתב לאובידון בה שעתא קמו מלאכיא
ובעו מן קודשא בריך הוא ואמרין רבון
כל עלמא אין עמא בית ישראל יבדון
שמשא וסיהרא יחשך נהוריהון ולא
נהרה הא לא אתבריין אלא בדיל עמך
ישראל דנפלין על אפיהון ואמרין
עננו אבינו עננו ושופרי תקעין

עמהון עמא ענין בתריהון עד דבכן
חילי שמיא ונהרו אבהתהון מן קבריהון
ומרדכי צדיקא הוה ידע מה דאתעביד
ברוחא דקודשא שדר מלכא להיכליה
ביד עבדוהי זכריה ומלכי דיתבין בלשכת
הגזית ומתנבין תמן על שורא דבירוש
ומן בתר דאתנבייו ביה שבעין ותרין
מגדלין שדר אחשורוש רשיעא ואיתי
מאה ועשרין ושבע ספרין מן מאה
ועשרין ושבע מדינן גבר גבר ומגלתיה
ופינקסיה בידיהון ויתיבו בתרע שושן
וכתבו ושלחו גזירתא קשיאתא על
יהודאין ועל נימוסיהון ואגרתא
קדמיתא כתבו לה בשמיה וחתמו לה
בעזקתיה דמלכא ושדרו יתהון ביד
רהוטיא והכדין הוה כתיב באיגרתיה
ובפוגמן ניגמי דמלכא אחשורוש לכל
עממיא אומיא ולישניא דיירין
בכל ארעא שלמכון יסגי מהודענא
לכון דגברא חד אתא לותנא לא מן את
אתרנא הוא ולא מן מדינתנא הוא ואתא
לאתוספא עלנא ולאתגברא על בעלי
דבבנא בריקינן ביה והמן שמיה בר
אגג מלכא דבית עמלק רבא בר אליפז

ובפוגע נגמר נא

זה תרג׳ אם על המלך טוב פי לוגה לאול: על גם ל׳

בדבר המלך ג׳ וסימנ׳ ותמאן המלכה ושתי הרצים הרצים י׳ ונתון ג׳ ומל׳ וסימנ׳ החכמה והמדע הכסף נתון לך בלשכת בית אלהים

ברעואל בוכריה דעשו בר יצחק
שלטונין ומרי נכסין ועתירי ארעין
ושאיל מני שאילתא זעירתא וקלילא
וחווי לי על יהודאין ועל נימוסיהון דלא
כשרין ואמר כד נפקו ממצרים שתין
רבוון לכל גבר וגבר עמא זבינית ליה
לקטלא ואנא מלכא אחשורוש סברי
חדיתי ודעתי שפרת עלי וכספא נסבית
מניהון עמא זבנית ליה לקטלא כען
אכולו ושתו וחדו כמא דאנא אטיל
ושתי וחדי דאחיד בקשתא ליחוד
בקשתא ודאחיד בסיפא ליחוד בסיפא
ופוקו ושלוטו בהון לארבעה עשר
ולחמשה עשר לירח אדר דלישנא
לא תחוסון לא על מלכיהון ולא על
שלטוניהון ולא על רברבניהון ולא על
דרדקיהון אלא יתהון קטולו וממוניהון
בוזו גבר גבר לנפשיה דמיני מלכא
אחשורוש לכל עממיא אומיא ולישניא
ולכל אתר ואתר ולכל מדינה ומדינה
לכל שבטא ושבטא ולכל זרעי וזרעי
ולכל קריה וקריה דמשתכח בה עלמא
יהודאה או אומתא יהודאיתא יתנכסון
רברבניהון על תרעי בתיהון מן קדם

דלא קבילו גזירתיה דמלכא דאנא מלכא
אחשורוש צבי דלא ישתכח יהודאה
על ארע מלכותי לפיוג כרגו מנרפשין
באמר למלך ולתוקיע געל פיסוס אל
לגוסק ולמלך והמן גלסנו לישרבו וקריה
לסוס מתחירה: ומרדכי

ב׳
ראש
פס׳

ידע את כל אשר נעשה ויקרע מרדכי
את בגדיו וילבש שק ואפר ויצא בתוך
העיר ויזעק זעקה גדולה ומרה: וכד
חזא מרדכי צדיקא ית גזירתא דאת
דאתגזרת וית איגרתא דאתחתמת
עד דאלבושהי מן קדמוהי ומן אחורוהי
ואתלבש שקא ואתפלפל בקטמא ש
ואריס בקליה ואמר ואימה גזירתא
הדא דגזר מלכא והמן לא על פלגא
גזר ופלגא שבק ולא על תולתא ולא
על רביעתא אלהין על גופנא כולה
גזר למעקר ולשיצי יתה מן שורשהא
וכד חזו עמא בית ישראל מרדכי
וחשיב עליהון אתכנשון ואתון לותיה
עד דהוון סגי לחדא דלית להון מנין
קם מרדכי על רגלוהי בגו קהלא עני
וכן אמר להון עמא בית ישראל חביבא
ויקירא דחביבין ויקירין קדם אבוהי די

ס׳

ומרדכי ב׳ ראש׳ פיסוקי׳ וסימנ׳ ומרדכי ידע את כל אשר נעשה ומרדכי יצא מלפני המלך בלבוש מלכות: ויזעק זעקה גדולה ל׳ ושנ׳ צעקה

בשמיא לא ידעית ובמה דהוה ולא שמ
שמעתון במה דגזר עלנא מלכא והמן
לאובדא יתנא מעל אפי ארעא ולשיצאה
יתנא מתחות שמיא לית לנא מלכא דנסמוך
עליה ואף לא נביא דיבעי רחמין עלנא
לית לנא אתר למיערק אף לא מדינתא
דנשתיזב לתמן לכל אתר ואתר אתגלג
עלנא ובכל מדינה ומדינה אשתדר
עלנא הוינא כענא דלית להון רעיא
וכספינתא בימא דלית לה מדברנא
הוינן כיתמין דלית להון אבא וכד אתון
ינקין אימהון מיתת כד שעתא אפיקו
ית ארונא לתרע שושן ואפיקו עליה
ספרא דאוריתא כד מכרך בשקא ומפל
פל בקטמא הוו קריין ביה כד צר לך ומצ
כיאל רחום יי קם מרדכי על רגלוי
בגו קהלא עני וכן אמר עמא בית ישרא
חביבא ויקירא ניקום ונחזי מן אינשי
נינוה כד אשתלח עליהון יונה בר אמתי
נביא למהפך ית קרתא דנינוה ומטא
פתגמא לות מלכא דנינוה וקם מכורסי
יקריה ואעדי תגיה מעל רישיה ואתכסי
שקא ואתפלפל בקטמא ואכריז בנינוה
ואמר מן גזירתיה דמלכא ורברבנוהי

למימר אנשא ובעירא תורין ועאנא לא
תפקון למרעי ומיא לא ישתון ותובו
מן אורחתכון בישא ומן חטפא דבידיכון
דתבעי מן בשתא דחשיב עליהון דלא
עבד ואף אנחנא נעביד כותהון ונגזר
צומין ונקרי תעניתא דיגלינן מן ירושלם
כד אתחייבו שנאיהון דבית ישראל
אתת ברת קלא וקרת ליה לנבוכדנצר
מלכא דבבל ואמרת נבוכדנצר מלכא
בשרא הקום וסק על ירושלם ואחריב
יתה וקלי ית בית מקדשא בנורא בה
שעתא ההיא נבוכדנצר רשיעא מנר
ברישיה מוביל ומיתי בידיה מן קדם
דהוה ידע מה דהוה בסוף משריתיה
דסנחריב כד אשתלח עליהון מלאכא
מן שמי מרומא וקטל בהון תמנית
עשר רבוון וחמשה אלפין ולא אשתייר
במשריתיה דסנחריב אלא הוא בלחודוי
פלמא עלס מרדכי בגמיעמא צנעלרק
תיאטה ולבס מסח וזרמאר וכרג צא
וצטו קריה וצרך צרכה עצימה מרה'
וַיָּבוֹא עַד לִפְנֵי שַׁעַר הַמֶּלֶךְ כִּי אֵין לָבוֹא
אֶל שַׁעַר הַמֶּלֶךְ בִּלְבוּשׁ שָׂק׃ וגאלא
קרב כאב למלך אדליס יצלחאן ירבל

אלבאב אלמלך בלבאס אלמסח׃ ובכל
מדינה ומדינה מקום אשר דבר המלך
ודתו מגיע אבל גדול ליהודים וצום ובכי
ומספד שק ואפר יצע לרבים׃ ופי כל
מדינה ומדינה מוצע מא קד בלג אמר
אלמלך ותוקיעה חזן עצים ליהוד וצום
ובכא ונדב ומסח יפרש ללגלא׃ ותבואינה
נערות אסתר וסריסיה ויגידו לה ותתחלחל
המלכה מאד ותשלח בגדים להלביש
את מרדכי ולהסיר שקו מעליו ולא
קבל׃ ולמא גאת גואר אסתר וכדמהא
פאכברוהא בדלך פתקלקלת אלמלכה
גדא ובעתת תיאב לתלבס מרדכי ותנזע
מסחה ענה ולם יקבל מנהא׃ ותקרא
אסתר להתך מסריסי המלך אשר העמיד
לפניה ותצוהו על מרדכי לדעת מה זה
ועל מה זה׃ פדעת אסתר בהתך והו ואחד
מן כדם אלמלך אלדי אוקפה בין ידיהא
פאמרתה באלמציר אלי מרדכי ליעלם
מא הדא ולמא הדא כאן׃ ויצא התך
אל מרדכי אל רחוב העיר אשר לפני
שער המלך׃ פכרג התך אלי מרדכי אלי
רחבה אלקריה אלתי בין ידי באב אלמלך׃
ויגד לו מרדכי את כל אשר קרהו ואת

פרשת הכסף אשר אמר המן לשקול
על גנזי המלך ביהודיים לאבדם׃ פאכברה
מרדכי בגמיע מא נאלה ובשרח מבלג
אלורק אלדי צמנה המן אן יזנה אלי כזאנה
אלמלך פי אליהוד ליבידהם׃ ואת פתשגן
כתב הדת אשר נתן בשושן להשמידם
נתן לו להראות את אסתר ולהגיד לה
ולצוות עליה לבוא אל המלך להתחנן
לו ולבקש מלפניו על עמה׃ ונסכת
כתאב אלתוקיע אלדי געל פי אלסוס לאנפ
אדהם דפעה אליה ליוריה אסתר מע מא
יכברהא בה ויסאלהא אן תדכל אלי אלמלך
פתתצרע אליה ותטלב מנה פי אמתהא׃
ויבוא התך ויגד לאסתר את דברי מרדכי
פדכל התך ואכבר אסתר בכלאם
מרדכי׃ ותאמר אסתר להתך ותצוהו
אל מרדכי׃ פקאלת אסתר להתך ואמרתה
אלי מרדכי׃ כל עבדי המלך ועם מדינות
המלך יודעים אשר כל איש ואשה
אשר יבוא אל המלך אל החצר הפנימית
אשר לא יקרא אחת דתו להמית לבד
מאשר יושיט לו המלך את שרביט
הזהב וחיה ואני לא נקראתי לבוא אל
המלך זה שלושים יום׃ גמיע קואד

יקרא כא׳ לזאת יקרא אשה אברם יעקב כי ביצחק ארץ רפאים כי יקרא קן צפור לפעם בישראל רק יקרא שמך לא תתחו אתם לא יקרא עוד לנבל אשר יקרא
כי ביתי בית תפלה יקרא ודרך הקדש אלהי כל הארץ ולך יקרא דרושה ולא יקרא למקום והיו כי לך יקרא לבבם לב אחת עיר הצדק אולי יקרה יג לקראת׃
בתרי׳ פל׳ הי׳ נקראתי ב׳ נקרא נקריתי בהל ואני לא נקראתי קדמו׳ פת׳ יוד ואכון בתרי לישנין

אלמלך ורעייה מן אלמלך עאלמין
באנה אי רגל או אמראה דכל אלי אלמלך
אלי אלדאר אלגואניה ממן לם ידעא פסנה
פיה ואחדה והו אן יקתל מא כלא מן ימד
לה אלמלך אלצולגאן אלדהב פאנה יחיא
ואנא פלא אדעא אלדכול אלי אלמלך
הדא תלאתין יומא ויגידו למרדכי את
דברי אסתר פאכברו מרדכי בכלאם
אסתר ויאמר מרדכי להשיב אל אסתר
אל תדמי בנפשך להמלט בית המלך
מכל היהודים פקאל מרדכי מגיבא לאס
לא תצני פי נפסך אן בית אלמלך יכלצך
מן גמיע אליהוד כי אם החרש תחרישי
בעת הזאת רוח והצלה יעמוד ליהודים
ממקום אחר ואת ובית אביך תאבדו
ומי יודע אם לעת כזאת הגעת למלכות
פאנך אן אמסכת פי מתל הדא אלוקת
פפרג ונגאה יחדתאן ללי יהוד מן מוצע
אכר ואנת ואל אביך סתבידון תם מן
יעלם אנך תבלגין אלי מתל הדא אלוקת
ואנת פי בית אלמלך ותאמר אסתר
להשיב אל מרדכי פקאלת אסתר
מגיבה למרדכי לך כנוס את כל היהודים
הנמצאים בשושן וצומו עלי ואל

תאכלו ואל תשתו שלשת ימים לילה
ויום גם אני ונערתי אצום כן ובכן אבוא
אל המלך אשר לא כדת וכאשר אבדתי
אבדתי אמץ פאגמע גמיע אליהוד
אלמוגודין פי שוש וצומו עליי ולא תא
תאכלו ולא תשרבו תלאתה איאם לילהא
ונהארהא ואנא איצא וגוארי אצום
כדאך וחינד אדכל אלי אלמלך עלי גיר
אסנה פאן הלכת הלכת מגתהדה ויעבר
מרדכי ויעש ככל אשר צותה עליו
אסתר פמצא מרדכי וצנע גמיע מא
אמרת אסתר ויהי ביום השלישי ותלבש
אסתר מלכות ותעמד בחצר בית המלך
הפנימית נכח בית המלך והמלך יושב
על כסא מלכותו בבית המלכות נכח
פתח הבית והוה ביומא תליתאה כד
קמת אסתר תלתא צומין יומא בתר
יומא קמת מן עפרא ומן קטמא כד
כפיפא קומתה ולא פשיטא ואתקנת
בתקונה כמדעם דמתקנן מלכתא
לבשת לבושא דמלכותא מטכס בדהבא
טבא דאופיר דהוא שיראה פרוגנן
דמטכס באבנין טבין דדהבא ושואת
בר גלה מסאנון דאופריון דדהבא

רוח ורוח ב ורוח תשימו רוח והצלה וחד ורוח לשאול לילה ויום ג להיות עיניך פתחות דמלכ מן יפקד עליה לילה ויום לך כנוס נערת היין וכה
תדבקין עם נערתי גם אני ונערתי אצום זוג מן תליין דמיין חד נסיב ב וחד לא נסב ב בבית הבור בית הבור בבית החפשית דמלכ בית החפשית מאחות
יש בבית רשע עוד האש בית רשע לב חכמים בבית אבל טוב ללכת אל בית אבל בבית המלכות בית המלכות

ובתר כין צליאת אסתר בצלותהא וכן
אמרת אנת הוא אלהא דאברהם יצחק
ויעקב ואלהא דבנימן אבי לא מן דשפיא
אנא קדמך אנא עלת לות מלכא טפשא
הדין אלהין על עמך בית ישראל די לא
ייבדון מן עלמא דבדיל ישראל עמך
בריתא עלמא כוליה ואם ישראל ייבדון
מן עלמא מן יימר קדמך קדוש קדוש
קדוש בכל יומא תלתה זמנין כמיד עם
דשיזבת חנניה מישאל ועזריה מן אתון
נורא יקידתא וית דניאל מן גוב אריותא
כן תשיזיב יתי מן ידיה דמלכא טפשא
הדין וגמול יתי חנא וחסדא בעינוהי
אסתר אמרת מלה ובחינון ספרת
צלותה בבעו מנך שמע צליין בשעתא
הדין גלינן וטרידנן מן ארעא ובדיל
חובנא מסרת יתנא די יתקיים בנא פתגמא
דכתיב ותזדבנון תמן לעבדין ולאמהן
ולית דזבין והא אנחנא מזדבנין ולית
דזבין והא נפקת לקטלא וכולנא
מתקטלין ומתמסרין לחרבא ולקטלא
ולשיצאה גמירא כחדא זרעיה דאבר
לבישין שקין וקטמא רמילהון על
רישיהון אם חטו אבהתא מא חטו

בנהא אם נשתיצי מאן מודה קדמך
טפליא אם חטו קדמך ינקי תדיא מא
חטו ית בני ירושלם נעו מקבל יהון דמסרת
ית בניהון למתנכסא כענני שמיא את
מעבר יתנא מה קלילין אינון יומי חדוותך
להמן רשיעא מסרת יתנא לבעלי דבבנא
לאתנכסא מדכרא אנא קדמך עובדי
רחימוי מן אברהם אישר דר למימר נסית
יתיה בכל נסיונין בדקת ואשתכח מהימן
סעיד וסמיך לבני רחמוי דתיעול יתהון
בחותם קיימא עול בננא ותבע מן המן
רשיעא ופור ענותנא מן בכר המדתא
פרע מיניה על ידי עמך דבעא לשיצאה
יתנא כחדא צר ותשניק לעמך להון — לאעקא
בכל אתליהון קיים עלנא עלמא קיימת
עמנא עקידת יצחק זקוף יתנא דמא
המן כספא למזבן יתנא באלת כברין
שמע בקלנא ועני יתנא ואפיק יתנא
מן עקא לרוחא תברת תקיפין תבר ית
המן ולא תהוי תקומה למפלתה אסתר
צוחת צווחא רבא ויללת יללא מרירא
בבכיה וברמעין אמרת מליא ובתחנונים
צלותהא גורנאה אחתת מן קדם פומה
ועינהא אסתמיין מן דמעתא דמיית

אסתר בליבה ואמרת דלמא איעול
קדם מלכא ולא יקביל מני האנא עלא
למבעי רחמין קדם מלכא על אחסנתי
ומלאך דרחמין יקדם יתי ויעול עמי
חנא וחסדא זכותא דאברהם תיעול קומי
עקידת יצחק תיזקוף יתי חינא דיעקב
אתיהיב בפומי חסדיה דיוסף על לישני
טוביה לאנש דמרחץ עלוהי ולא בדה"
כל דמסתמיך ביה ימינה ושמאליה
יפשוט בידיהון ברא עלמא כוליה כל
ישראל בעיין עלי רחמין וצליהון אנא
עלא למבעי רחמין דמרעס דמתחנן
אנש קדם קודשא בריך הוא משתמעא
צלותיה בעידן עקתיה נחזי בעובדי
אבהתנא ונעביד כותהון והוא יעביד
לנא ית בעותנא שמאליה אחידא בצו
בצואריה דיצחק וימיניה בסכינא עד
ברעוא דעות מימרך ולא עכב מן של
שליחותך פתחת רזין מן רקיעא למתן
אתר למלאכי מרומא ומלאכי מרומא
צווחין במרר וכן אמרין חבל לעלמא
אסכין עבד קריא אנא קדמך דאת עני
לכל מן דרחיק ליה ולכל מן דעיקא ליה
ואת הא אזי לכל עקתא דנפש רחמנא

וחננא אתקרית מרחיק רגז ומסגי למ'
עבד טיבו וקשוט שביק לעוין ולחובין
נטר קיימא וחסדא לרחמוי נטרין
פקודי אוריתיה לאלפין דרין ואף לי
לאבהתנא דילנא הוא הדין קימא דקימת
עמהון שמעית יתה הות בכיא ויתיבת
באיתא על מתברא שמע בקלנא ועני
יתנא ואפיק יתנא מן עקא לרווחא תלתא
צומין צמית קדמך מיכן ואילך מה
איכול למעבד ובתר יומא תליתאה
לבשת אסתר לבושא דמלכותא וקמת
בדרת בית מלכותא גויתא לקביל בית
מלכא ומלכא יתיב על כרסיה דמלכותא
בבית מלכותא לקביל תרעא דביתא'
פלמא כאן פיטיוס אתות לבסת אסתר
תיאב אמלך ווקפת פיראר בית אמלך
אבואני חרא בית אמלך והוגאלס עלי
כרסי מלכה חשבאב אבית ויהי כראות
המלך את אסתר המלכה עמדת
בחצר נשאה חן בעיניו ויושט המלך
לאסתר את שרביט הזהב אשר בידו
ותקרב אסתר ותגע בראש השרביט
והוה כד חזא מלכא ית אסתר מלכתא
קיימא בדרתא נסיבא רחמין בעינוהי

ואושיט מלכא לאסתר ית שרביטא
דדהבא דביריה וקריבת אסתר ומטת
בריש שרביטא׳ פלמא ראהא ואקפה
פי צחן נאלת חצאא פי עינה פמד להא
אלצולגאן אלדהב אלדי בידה פדנת מן ראסה
ותקדמת׳ ויאמר לה המלך מה לך אסתר
המלכה ומה בקשתך עד חצי המלכות
וינתן לך׳ ואמר מלכא לאסתר מה שאי
לתיך אסתר מלכתא ומה בעותיך ותתיהיב
ליך׳ פקאל להא אלמלך מא לך יא אסתר
אלמלכה ומא טלבתך פתעטאו ולו אלא
נצף אלממלכה פתעטא׳ ותאמר אסתר
אם על המלך טוב יבוא המלך והמן היום
אל המשתה אשר עשיתי לו׳ ואמרת
אסתר למלכא אין שפיר על מלכא ייתי
מלכא והמן למשתיא דעבדית להון׳
פקאלת אן ראי אלמלך אן יגי הו והמן
אליום אלי אלמגלס אלדי צנעתה לה׳ ויאמר
המלך מהרו את המן לעשות את דבר אסתר מהרו
ויבא המלך והמן אל המשתה אשר ב חס
עשתה אסתר׳ פקאל אלמלך אסרעו בה בסיפ
בהמן אן יקצי חאגת אסתר פגא אלמלך
והמן אלי אלמגלס אלדי צנעתה אסתר׳
ויאמר המלך לאסתר במשתה היין

מה שאלתך וינתן לך ומה בקשתך עד
חצי המלכות ותעש׳ פקאל להא פי מגלס
אלכמר מא סולך פתעטינה ומא טלבתך
ולו אלא נצף אלממלכה פתקצא׳ ותען
אסתר ותאמר שאלתי ובקשתי׳ פאגא
בתה אסתר וקאלת סולי וטלבתי׳ אם מצאתי
חן בעיני המלך ואם על המלך טוב לתת
את שאלתי ולעשות את בקשתי יבוא
המלך והמן אל המשתה אשר אעשה
להם ומחר אעשה כדבר המלך׳ אן וגדת
חצאא ענד אלמלך וראי אן יעטיניהא
יגי אליה אלמלך והמן אלי אלמגלס אלדי
אצנעה להמא וגדא אמתתל אמר
אלמלך׳ ויצא המן ביום ההוא שמח
וטוב לב וכראות המן את מרדכי בשער
המלך ולא קם ולא זע ממנו וימלא המן
על מרדכי חמה׳ ונפק המן ביומא ההוא
כד חדי ושפיר לבא וכד חזא המן ית
מרדכי בתרע מלכא ולא קם ולא זע
מניה ואתמלי המן על מרדכי חמתא׳
פכרג המן פי דלך אליום פרחא וטייב
אלנפס פלמא ראא מרדכי בבאב אלמלך
ולם יקום ולם יזול מנה אמתלא עליה
חרדא׳ ויתאפק המן ויבא אל ביתו

מהרו ד׳ ועלן אלאבי מהרו עשו כמוני מהרו ללכת מהרו את המן לעשות ׳׳ ותאמר ה׳ פת׳ ותדר נדר ותתפלל חנה ותען אסתר ותען אסתר
והחזיקה בין ד׳ מלרע וחד מלעיל ׳׳ וכראות ב׳ שאול את דוד וכראות המן ׳ וחד וכראות יע כי כנען ׳׳

ושובר המן ואתא לביתיה
ושדר ואיתי ית רחמוהי
וית זרש אתתיה:

וישלח ויבא את אהביו ואת זרש אשתו
פתחרך חתי באלי מנזלה ובעת ודעא
באצדקאה וזרש זוגתה ויספר להם המן
את כבוד עשרו ורב בניו ואת כל אשר
גדלו המלך ואת אשר נשאו על השרים ב
ועבדי המלך וקץ עליהם עצם יסאלה
וכתרה בניה וגמיע מא עצמה למלך
ושרפה עלי רויסאה וקואדה ויאמר
המן אף לא הביאה אסתר המלכה עם ג
המלך אל המשתה אשר עשתה כי אם ה
אותי וגם למחר אני קרוא לה עם המלך ה ה מל
תסקאו איצא לסתדעו אסתר למלכה בכתי
מע למלך לי למגלס אלדי צנעתה לא
אנא וגדא אנא איצא מדעי ענדהא
מע למלך וכל זה איננו שוה לי בכל ג
עת אשר אני ראה את מרדכי היהודי
יושב בשער המלך וגמיע דלך מא
יסאוי עני שייא פי איוקת ראית מרדכי
ליהודי גאלס בבאב למלך ותאמר לו
זרש אשתו וכל אהביו יעשו עץ גבה
חמשים אמה ובבקר אמר למלך ו ב
ויתלו את מרדכי עליו ובא עם המלך ב וחס
אל המשתה שמח וייטב הדבר לפני
המן ויעש העץ ואמרת ליה אתתיה

זרש וכל רחמוהי שפיר בעינך נימר
קדמך מלתא חדא דתא יתעביד למרדכי
גברא יהודאה הוא אחד מן צדיקיא דאית
בדין עלמא אין בחרבא נקטול יתיה
כבר אתהפיך חרבא ואתרמי עלנא היך
יתיה לרגימותא כבר רגמיה דויד לגלית
פלשתאה ואין בתורא דנחשא נרמיניה
נדמי נא כבר בזעיה מנשה ונפק מיניה זרוק יתיה
לימא כבר דבזעו יתיה בני ישראל
יקידתא ועברו בגויה סמור יתיה לגו אתון נורא
כבר דעקתה חנניה מישאל ועזריה
ונפקו מן גויה יתרמי לגוב אריותא
כבר דלא חבילו אריותא בדניאל יתרמי
קדם כלבין כבר אסתתמו פום כלבין
בארעא דמצרים למדברא נגלי יתיה
כבר דמדברא נפישו וסגיאו מהקטלא
וחיותא נא נקטול יתיה והיידא דתא יתעביד ליה
נרמי יתיה לבית אסירי מן בית אסירי
אמליבו יתיוסף סכינא תתרמי על
צואריה דאתהפיך סכינא מעל צואריה
דיצחק נעור עיניה ונשבוק יתיה כבר
יקטול לבנא מה דקטל שמשון ית
פלשתאי פורענותא דגבראה דין לא
ידעינן מה נעביד צליבא דבא יתעביד

הביאה ג̇ ויקח דוד מידה את אשר הביאה לו מלבד אשר הביאה אל המלך אף לא הביאה ׳ותחר והביאה אותם ׳— ׳למחר ה̇ ויאמר למחר ושמו׳
פדת בין עמי ואל העם תאמר התקדשו קום קדש את העם וגם למחר ׳—׳

ליה ועל לבבא דביתיה דמיה ישתפיך
קומתיה יתרמי על צליבא ויחזון יתיה
כל רחמוהי וחברוהי שמיא וארעא
כחדא ציתין על צליבא דאתקין המן
למרדכי תינגח על צפרא ועול קדם
מלכא ושאיל מיניה על צליבא הדין
ביהא שעתא לא שכיב ולא שלא המן
בר המדתא עד דאזלו ואיתו ית נגריא
ויתקינו אינון נגריא דעביד צליבא וקיינאי
דמתקנין מינין דפרזל ובנוי דהמן דייצין
וחדין וזרש אתתיה מנגנא בכינרין עני
המן רשיעא ואמר אגרא דנגרי אנא
יהיב ולקינאי אנא מתקן שירותא על
צליבא הדין בה שעתא קם המן רשיעא
למנסייה ית צליבא בקומתיה נפקת
ברת קלא משמי מרומא ואמרת ליה
לך יאי המן רשיעא ולך שפיר בר
המדתא ושפר פתגמא קדם המן ועבד
צליבא לנפשיה: פקעת לה זרש זוגתה
וסאיר אצדקאה יצנעו לשבה שאמלה
כמסין דראעו ואוא כאן אגדאס אל
אמלך אן יצלב מרדכי עליהא ואדכל
מע אמלך אי אמגלס פארחא פרחסן
קולהם ענד המן וצנע אלשבה:

ב׳
ראש
ה׳ פס׳
דברי הימים

בלילה ההוא נדדה
שנת המלך ויאמר להביא את ספר
הזכרנות ויהיו נקראים לפני המלך ביה
בליליא ההוא נדת שנתיה דמלכא ביה
בליליא ההוא נפק פורקנא ליהודאי ביה
בליליא ההוא איתברת שרה לבית אבימלך
ביה בליליא ההוא אתקטלו כל בוכריא
במצרים ביה בליליא ההוא אתגליין
נבואן לנביאין וחלמין לחלמי חזויא
ביה בליליא ההוא אתרגיש עלמא כוליה
מדינן וכל דייריהון אבלא דלא בכל
כרכיא מספדא ואיליין בכל מדינתא
עילומין אסירין שקין סבין וסבן שקפין
על לבהון וכולהון צווחין במרר ובקל
רב מיללין ואמרין ווי ווי חזינא עקא על
עקא ותברא על תברא ומתברנא קדמאה
לא אתסיינן ולמחתנא לא אתיהיבת אסו
ומרוננא לא אתנחמנא וכיבי ליבנא לא
עברו מננא וקרית אבהתנא רטישא
על ארעא ומקדשנא פגר שנאה ועי
ועזרתנא דשישון בעלי דבבנא פרעה
ומצראי לא עצו עלנא כהדין עיצתא
ומלכי עממיא לא חשיבו כמחשבתא
הדא למהוי עתידין ליומא הדא לשיצאה

שנת ה׳ בשנה וישנו שנת עולם וחבירו אם אתן שנת לעיני מתוקה שנת העבד בלילה ההוא ׳- מיזה ב׳ נדדה מדמכה בלילה ההוא נדדה

לשיציותנא מעל אפי ארעא גלא וזין
בלא ליה רזא רבא למרדכי דגזירת מותא
אתגזרת על בית ישראל אף לעבדין
ואמהן לא זבינו יתהון ביה בליליא ההוא
נדת שינתיה דקב"ה בשמי מרומא ולא
הוה כתיב ויקץ כישן יי לא אפשר
למימריה ועוד כתיב עורה למה תישן
יי שחס ושלום לא אתקדמוי שינה לית קדמוהי נא
אלא כד חטיין בית ישראל עביד דכות
דמיך ברם כד עבדין רעותיה לא נאים
ולא דמיך דכתיב הנה לא ינום ולא יישן
ביה בליליא ההוא נדת שינתיה דמרדכי
צדיקא והוה שהיר ולא שכיב והוה
שכיב ולא דמיך דהוו בית ישר' כנישין
ויתבין קדמוי ואמרין ליה אנת גרמת
להון לבית ישראל כל בשתא הוא דאת
אם קמת מן קדם המן רשיעא וכרעת
וסגידת ליה לא אתת עלנא ית כל עקתא
הדין מתיב מרדכי ואמר להון לבית ישר'
לבושא דהוה לביש המן רשיעא תרין
צלמין ביה חד מן קדמוהי וחד מן אחורו
הי ואם קמית וסגדית אשכחית דפלחית
לטעותא ואתון ידעין דמן דפלח
לטעותא ישתיצי ויאבד מן עלמא הדין

ומטריד מן עלמא דאתי ושתקן מניה
כל בית ישראל ביה בליליא ההוא נדת
שינתיה דהמן דהוה מתקן ית צליבא
למצלב ית מרדכי עליה ולא הוה ידע
דלנפשיה הוא מתקן יתיה ביה בליליא
ההוא נדת שינתיה דאסתר צדקניתא
דהות עבדא לחמא לא עלא ית המן בש
בשירותא עם מלכא אחשורוש ביה
בליליא ההוא נדת שינתיה דמלכא טפשא
אחשורוש דהוה שהיר ולא שכיב ולא
דמיך דנקטת יתיה רוחא דנקטא למלכא
זכן אמר לכל רברבנוהי מה דאכלית לא
הני ומא דשתית לא אתקבל עלי שמיא
דעימין ושמי שמיא עלי מר־ימין
בקלהון הדא מתנן אמרית למשבק
מדינתא ולא שבקית להון אי אסתר
והמן מכוונין עלי למקטל יתי דלא
אעלת לשירותא אלא להמן בלחודוהי
ביה בליליא ההוא על דוכרניה דאברהם
יצחק ויעקב קדם אלוהון די בשמיא
ואשתלח מלאכא מן מרומא הוא מיכאל
רבחילא דישראל ויתיב ברישא דמלכא
ונדי ית שינתיה מניה כוליה ליליא עד
דאמר לאעלא ית ספר דוכרניא דיומיא

והוו קלן ביה קדם מלכא עבדוי דיהון
דמלכי קדמאי דהוון מן קדמוי ותיב
לעיל מן עינוי דמלכא אחשורוש והוה
מסתכל מלכא וחאזי כדמות גברא עני
ואמר למלכא המן דנקטלך באעי ונמלוך
חלפך והוא מקדים בצפרא ובאעי למשט
מינך גברא דפרקך מן מותא ובעי דנקטלוי
אלא אמור ליה להמן מה למעבד לגברא
דמלכא צאבי ביקריה וחאזי דלא שאיל
מנך אלא לבושין דכתלא דמלכותא
וסוסיא דרכיב עלוי מלכא יפתלך וליה
ארקנוס אלמלך פאמר פאתי בדיו אן
אדכרא נאת אכבאר אלזמאן פקרית בין
ידיה ׃ וימצא כתוב אשר הגיד מרדכי
על בגתנא ותרש שני סריסי המלך
משמרי הסף אשר בקשו לשלוח יד
במלך אחשורוש ׃ וגברא דהוה קרי
בספר דוכרניא עם ספרא הוה מסתכל
וחזי דכתיב דחוי מרדכי על בגתנא ותרש
תרין שלטוני דמלכותא נטרי רישיה
דמלכא דבעו לאושטא ידיהון למקטל
מלכא אחשורוש ׃ פוגד בהא מכתוב
מא רפעה מרדכי עלי בגת ותר כאדמי
אלמלך מן חגאבה אלדי ארדא אן ימותא
אידיהמא אלי אחשורוש אלמלך ׃ ויאמר
המלך מה נעשה יקר וגדולה למרדכי
ג על זה ׃ ויאמרו נערי המלך משרתיו לא
נעשה עמו דבר ׃ ואמר מלכא מה אתעביד
יקרא ורבותא למרדכי מטול הדא מלתא
שיזיב יתי מן קטלא ואמרו עולימוהי
דמלכא ומשמשנוי לא אתעביד ביה מדעם
פקאל אלמלך מאדא צנע מן אלוקאר ואלתעטים
למרדכי עלי הדא אלסבב קאלו גלמאנה
אלדי יכדמונה לם יצנע מעה שיא ׃ ויאמר
המלך מי בחצר והמן בא לחצר בית המלך
ב החיצונה לאמר למלך לתלות את מרדכי
על העץ אשר הכין לו ׃ ואמר מלכא מן
בדרתא והמן על לדרת בית מלכא בראיתא
למימר למלכא למתלי ית מרדכי על
צליבא דאתקין ליה ׃ קאל אלמלך מן פי אלצחן
וכאן המן קד דכל אלי צחן בית אלמלך
אלבראני ליסאלה אלצלב מרדכי עלי אלכשבה
ג אלדי אצלחהא להו ׃ ויאמרו נערי המלך
אליו הנה המן עמד בחצר ׃ ויאמר המלך
יבוא ׃ ואמרו עולימוי דמלכא ליה הא
המן קאים בדרתא ואמר מלכא ייעול ׃
קאלו גלמאן אלמלך לה הודא המן ואקף
פי אלדאר קאל אלמלך ידכל ׃ ויבוא המן

יביאו ט׳ וסימנ׳ בכורי שוק התרומה למען אשר יביאו והכינו את אשר יביאו ישפטו והשערים אחיכם הלשכות יביאו לבוש

ויאמר לו המלך מה לעשות באיש אשר
ד ח המלך חפץ ביקרו ויאמר המן בלבו למי ו
יחפץ המלך לעשות יקר יותר ממני ז מל
ועל המן ואמר ליה מלכא למעבד לגברא
דמלכא צבי ביקריה חשיב המן בליביה
מן בכל עבדוי דמלכא יקיר כוותיה אלהן
יתרעי מלכא יעביר יקרא יתיר מני פלמא
דכל המן קאל לה אלמלך מאדא יצנע ללרגל
אלדי יריד אלמלך אכראמה פכר המן פי
נפסה למן יריד אלמלך אן יכרם אכתר מני
ויאמר המן אל המלך איש אשר המלך
חפץ ביקרו עני המן ואמר למלכא גברא
דמלכא צבי ביקריה פקאל המן לה אלרגל
אלדי יריד אלמלך אכראמה יביאו לבוש ט
מלכות אשר לבש בו המלך וסוס אשר
רכב עליו המלך ואשר נתן כתר מלכות כא
בראשו ייתון לבושא דמלכותא דהוה
לביש מלכא וסוסיא דהוה רכיב עלוהי
מלכא ואתיהיב כתלא דמלכותא ברישיה
יותא בלבאס מלך קד לבסה אלמלך
ופרס קד רכב עליה אלמלך ותאג אלמלך
אלדי קד געל עלי ראסה ונתון הלבוש י
והסוס על יד איש משרי המלך הפרתמים ג
והלבישו את האיש אשר המלך חפץ בסיפ

ביקרו והרכיבהו על הסוס ברחוב העיר
וקראו לפניו ככה יעשה לאיש אשר
המלך חפץ ביקרו ויתנון לבושא וסוסיא
על ידוי דגברא מן שלטוני דמלכא
פרתונאי וילבשון ית גברא דמלכא צבי
ביקריה וירכבון יתיה על סוסיא בפתיי
קרתא ויהון מכריזין קדמוי ואמרין
כדין יתעביד לגברא דמלכא צבי ביקריה
וידפע דלך אלי ואחד מן ריסא אלמלך
אלתות חתי ילבסון אלרגל אלדי יריד אלמלך
אכראמה וירכבוה עלי אלפרס פי רחבה
אלקריה וינאדו בין ידיה כדא יצנע ללרגל
אלדי יריד אלמלך אכראמה ויאמר המלך
להמן מהר קח את הלבוש ואת הסוס
כאשר דברת ועשה כן למרדכי היהודי
היושב בשער המלך אל תפל דבר מכל
אשר דברת בכין אסתכל מלכא וחזא
ית המן דחשיב בליביה ואמר המן נקטליה
באשי ונמלך חלפוי כמא דחזית בחזוי
ואמר מלכא להמן המן סרהיב אוחי
ועול לבית גנזי מלכא וסב מתמן חד
מן כסויא דארגונין טבין וסב מתמן
לבושא שיראה טבא פלוגנן דמטלס
באבנין טבין ומרגלין ותליין בארבע

אמירה פלוני בלבו ז ויפל אברהם על פניו ויאמר עשו בלבו ויאמר ירבעם בלבו אמר נבל בלבו וחבירו ויאמר המן בלבו ‥ נתן כא או חפשה
לא נתן לה כי לא נתן להם נחלה אשר נתן לו בהר אפרים ואנחנו נתן לך כי ילד ילד לנו כבוד הלבנון נתן לה ונתן הספר והמו גליהם כמים רבים איה העדר נתן לך
הנה לאש נתן לאכלה ואתנו לא נתן לך כי נתן חתיתם כל אשר נתן ביד עבדיך ונתן ההמון בידו נתן הסכל ואשר נתן אשר נתן בשושן תבן אין נתן הוא מונים
משכב ויתנהו קמץ

קרנתא דיליה זיגא דדהבא ורמונא לכל
רוחא ורוחא וסב מתמן כלילא רבא דדהבא
מקרומא דאיתין יתין ליה מן קריין
מדינן ביומא קדמאה דקמית במלכותא
וסב מתמן ספסירא שירונא טבא דילי
דאיתון יתיה לי מן כוש מדינתא ותלין
דרינין דלבושיהון לבושא דמלכותא
דמרגליתא דאיתון יתיה לי מן מדינת
אפריקי ופוק לאוריא דמלכא ודבר
מתמן סוסיא דקאים ברישאוריא ושמיה
שיפרגן דעלוהי רכבית ביומא קדמאה
דקמית במלכותא ועל אלין מא אנא
דיקרא ורבותא דאמרית לך תיזיל
ותעביד למרדכי יהודאה דיתיב על
תרעא דילי וכד שמע המן ית פתגמיא
באש עלוהי וזיוהי אשתני ועינוהי
אתחשכן ופומיה אסתלק ורעיונוהי
אשתגש וקטרי חרציה אשתריין וארכו
בתיה דא לדא נקשן עני המן ואמר
למלכא מרי מלכא נפישין אינון ש
מרדכי דאית בעלמא ולית אנא ידע
על הדין מרדכי את אמר עני מלכא
ואמר להמן הא אמרית לא על מרדכי
דיתיב בתרעא דילי עני המן ואמר

למלכא מרי מלכא נפישין אינון תרעיא
דמלכא ולית אנא ידע הידין תרעיא את
אמר לי עני מלכא ואמר להמן מרדכי
יהודאה עני המן ואמר למלכא מרי
מלכא גברא ההוא סניא דילי וסנאא
דאבהתוהי עשרה אלפין ככרי כספא
יתיהבון ליה והדין יקרא לא יתעביד ליה
עני מלכא ואמר להמן עשרה אלפין
ככרי כספא יתיהבון ליה ועל כל ביתך
אנא משליט ליה והדין יקרא לא יתמנע
מיניה עני המן ואמר למלכא עשרה
בנין דאית לי ירהטון קדם כורסיא והדין
יקרא לא יתעביד ליה עני מלכא ואמר
להמן את ובנך ואיתתך עבדין הוון
למרדכי והדין יקרא לא יתמנע מיניה
עני המן ואמר למלכא מרי מלכא גבר
הדיוט הוא מני יתיה על מדינתא חדא
או על רסתקא חדא והדין יקרא לא יתע
ליה עני מלכא ואמר להמן על מדינן
ועל מחוזין אנא משליט יתיה ועל
מלכות ימא ויבשתא ישתמעון ליה
והדין יקרא לא יתמנע מניה עני המן
ואמר למלכא טבעיה וטבעך יזיל
בכוליה עלמא והדין יקרא לא יתעביד

ליה ענא מלכא ואמר להמן גברא דאמר
טבתא על מלכא ושיזיב רישיה מן קטולא
טבעין טבעיה יזיל בכל מדינתא והדין
יקרא לא יתמנע מניה ענא המן ואמר
למלכא פרורתקיין ואיגרא דאשתדרא
לכל מדינת מלכא יבטלון והדין יקרא לא
יתעביד ליה ענא מלכא ואמר להמן איגרין
ופרורתקיין דשדרית אנא מבטיל יתהון
והדין יקרא לא יתמנע מיניה תגלגורת
נזף ביה מלכא ואמר ליה המן המן בעגלא
לא תבטיל פתגמא מן כל דאמרית יקל
אמלך להמן אסרע כד אלבאס ואלפרס
כמא קלת ואצנע כדאך למרדכי אליהודי
אגלס בבאב אמלך לא תסקט אמרא מן
גמיע מאקלתאה׃ ויקח המן את הלבוש
ואת הסוס וילבש את מרדכי וירכיבהו
ברחוב העיר ויקרא לפניו ככה יעשה
לאיש אשר המלך חפץ ביקרו׃ כד חזא
המן רשיעא דפתגמוי לא מתקבלין
קדם מלכא ומלוהי לא משתמעין על
לבי גנזי מלכא כד כפיפא קומתיה ולא
פשיטא כדאביל וחפי רישיה כד
אודנוי מרטשן וכד עינוי מחשכן וכד
פומיה אסתלת וכד לביה אטמטם וכד

מאנוהי מלבשין וכד קטריה חרציה אשתריין
וארכובתיה דא לדא נקשן ונסיב מתמן
לבושא דמלכותא דאיתון יתיה למלכא
אחשורוש ביומא קדמאה דקם במלכותא
ונסיב מתמן כל מני מלכותא כמד עם
דאתפקד ונפק מתמן כד מכהל ועל
לאוריא דמלכא ונסיב מתמן סוסיא
דקאים בריש אוריא דמלכא דמתליין
ביה מחטפין דידהבא ואחד בד יסני
דסוסיא וכל מני מלכותא טען על כתפוהי
ומתקטרין קטרוהי ומחלזין חלזוהי
ואזל וקם על מרדכי צדיקא ענא ואמר
ליה קום לך מרדכי צדיקא בר אברהם
יצחק ויעקב קדם לך שקך וקיטמך
וקיטמך לעשרא אלפין ככרי כספא
דאמרית לאעלא מן גנזי דילי לבית
גנזי מלכא ולא אתקבלו מן קדם דאתון
חביבין קדם אבוכון דבשמיא די כל
עידן דאתון מצליין קדמוהי הוא מקביל
צלותכון ופריק יתכון מיד בעלי דבביכון
השתא קום ורכיב על סוסיא דמלכותא
ענא מרדכי צדיקא ואמר להמן רשיעא
בר זרעא בישא דבית עמלק אוריך שעה
אוכיל לחמא דגידין ואשקי מיא דמרירין

מכה יעשה ד׳ וסימנה׳ ככה יעשה לשור האחד וענתה ואמרה ככה יעשה לאיש אשר לא יבנה אשר המלך חפץ ביקרו וחבירו

ובתר כין סבו ואפיק יתנו וצלוב יתי על
צליבא ענה המן ואמר למרדכי קום לך
זרעא טבא מן יומיהון נסין דאבר בין
מתעבדין לכון צליבא דאתקינית לבישו
תי אתקינית יתיה השתא קום לך מרדכי
צדיקא אלביש לבושא דמלכותא ורכיב
על סוסיא דמלכותא ופתגמי דמלכא
לא תבטיל עני מרדכי ואמר ליה מן
דאית לי ארבעין יומין וארבעין ליליין
בצומא הכדין רכיב על סוסיא דמלכותא
כד שמע המן רשיעא פתגמא הדין
דאמר מרדכי על לבי גנזי מלכא ואפיק
מתמן כל מיני בוסמין טבין ומשחנין
ואסחי יתיה ומשח יתיה ואלביש יתיה
לבושין דמלכותא ואתקין יתיה שפיר
בכל תיקוני מלכותא ואוביל יתיה מן
סעורתא דשרת ליה אסתר מלכתא מן
קדם דירכוב על סוסיא דמלכותא ואשתדרין
ליה מן בית מלכא עשרין וארבע
אלפין עולימי בחירי וכסי דדהבא בם
ימינהון ולוזין דדהבא בשמאלא
דידהון ומשבחין ואזלין קדם מרדכי
צדיקא ואמרין ליה כדין יתעביד לגברא
דמלכא צבי ביקריה וכד חזו בית ישראל

נא
דיאורג

אזלין מן ימיניה ומן שמאליה ומענין
ואמרין הכדין יתעביד לגברא דמלכא
דברא שמיא וארעא צבי ביקריה ארוקת
אסתר וחזת ית מרדכי בר אחוהי דאבוהא
לביש לבושא דמלכותא וכתרא דמלכותא
אורייתא ושבחת לאלהא דשמיא על פור
פורקנא הדין כד יהיב מרדכי שקא על
גשמיה וקטם על רישיה דעני מעקין
ובידיה שעתא דחזיאת למרדכי בר אחוהי
דאבוהא ענת ואמרת ליה עלך נתקיים
מה דכתיב בנביאי קדישי מקים מעפרא
מסכינא מקילקולתא מרים למרדכי
רוחא למותבא יתהון עם שלטונין וכל
וכרסיא דיקרא יחסין יתהון ואתב מרדכי
שבח ואמר הפכת מספדי למחולי הפכת
מספדא דילי לחדותא עברת שקא מני
ואלבישת יתי לבושא דמלכותא אשבח
יתך פריקי דלא חדת לבהון דבעלי דבבי
ובידיה שעתא הוון בידוהי דהמן ארבע
אמנון ספרא דספריה למרדכי ובלנא
דאסחי יתיה גולייר דהוה נגיר טוסיא
כרוזא דהוה מכריז קדמוהי ואמר
כדין יתעביד לגברא דמלכא צבי באיקריה
פאכרהמן ולבאס ופרס ולבס מרדכי

ואדכבה פירתבה לקריה ונאזו בין זריא
הבדא יצנע בטורבל אדי ירד למלך
אברא מהון וישב מרדכי אל שער המלך
והמן נדחף אל ביתו אבל וחפוי ראש ובכן ב׳ ל׳ וגם הוא
חזר מרדכי לתרע בית מלכא ביקרו ובטו
יתירא והמן אסתחף לביתיה אבילו ומכסי
רישיהו ובהיא שעתא תסרגע מרדכי
לבאבא דמלך והמן אנדפע לביתה חזינא
מגבטא דראסי ויספר המן לזרש אשתו
ולכל אהביו את כל אשר קרהו ויאמרו ב׳
לו חכמיו וזרש אשתו אם מזרע היהודים ב׳ ואצוה חכמת
מרדכי אשר החלות לנפול לפניו לא ב׳ ד׳ אדע יהוה
תוכל לו כי נפול תפול לפניו ותני המן ל ב׳ ח׳ מל מל
לזרש אתתיה ולכל רחמוהי ית כל דערע
יתיה ואמרין ליה חכימוהי וזרש אתתיה
שמיעא לך מן קדמיתא דהוו תלת גברין
יהודאין במדינת בבל חנניה מישאל ועזריה
ועל דלא שמעין למלוי דנבוכדנצר שוא
יתהון לאתונא דנורא ונפקו מן גו שלי
שלהובית אדנורא ומומא לא הות בהון
אלא נפק לישנא מגו אתונא דנורא ואוק
יד לגברין דאכלו קרציהון והשתא אין איתוי
מרדכי מן בניהון דגבריא אליך דאין
שריתא למפל קדמוי לא תיכול ליה אדי

מיפל תיפל קדמוי ולא תקום ופקין המן
על זרש זוגתה וסאיר אצרקאה גמיע
מא נאלה פקטו לה עלמאה וזרש זוגתה
אן כאן מרדכי מן נסל אליהוד אדי קד
בדאת אן תקע בין ידיה פלא תסתטיע
כל תקע איצא בין ידיה עודם מדברים
עמו וסריסי המלך הגיעו ויבהילו להביא
את המן אל המשתה אשר עשתה אסתר
עד דאינון ממללין עימיה ושלטוני
דמלכא קריבא וסרהיבו לאיתאה ית המן
למשקיא דעבדת אסתר פבינא הם
יכאטבוה פיראך פאדי וצל רסל אלמלך
פבאדרו בהמן אן יגי אלמגלס אדי צנעתה
ב׳ חס בספ אסתר ויבא המלך והמן לשתות עם אסתר
המלכה ועל מלכא והמן למשתי עם
אסתר מלכתא ותם גא אלמלך והמן לישרבא
מע אסתר אלמלכה ויאמר המלך לאסתר
ב׳ גם ביום השני במשתה היין מה שאלתך
אסתר המלכה ותנתן לך ומה בקשתך
ג׳ עד חצי המלכות ותעש ואמר מלכא
לאסתר אף ביומא תניינא במשקיא דח
דחמרא מה שאילתיך אסתר ותתיהיב
ליך ומא בעותיך הא מן פלגא דמלכותא
ותתעביד פקאל לה אלמלך איצא פי

תפול ה׳ מל ואחריתך בחרב תפול ונטשתיך המדברה על הרי ישראל על פני השדה וכל חומה לארץ תפול כתפי משכמה תפול כי נפול תפול
וכל קהלת דכות ה׳ נפול כנפול ב׳ מל בליש׳ כנפול לפני בני עולה כי נפול תפול ה׳

איוס את אני פי מגלס אמר מא סוף
יא אסתר אלמלכה פתעטיה ומא טלבתך
ולו אלא נצף אלמלכה פתקצא ותען
אסתר המלכה ותאמר אם מצאתי חן
בעיני המלך ואם על המלך טוב תנתן
לי נפשי בשאלתי ועמי בבקשתי ענת
אסתר ואמרת אין אשכחית חנא וחסדא
ורחמין קדמך מלכא ואין על מלכא
שפיר תתיהיב לי נפשי בשאלתי פאגנת
אסתר וקאלת אן וגדת חצא ענד אלמלך
וראי אן יהב לי נפסי בסואלי וקומי בטלבתי
כי נמכרנו אני ועמי להשמיד להרוג
ולאבד ואלו לעבדים ולשפחות נמכרנו
החרשתי כי אין הצר שוה בנזק המלך
ארום אזדבנת אנא ועמי למשתיצאה
למתקטלא ולהובדה ואלו לעבדין
ולאמהן אזדבנת אנא ועמי שתקא
הוינא ארום לית בעל דבבא שוי לזיקא
פאנא קד אבענא עבידא ואמאא ש
לאמסכת לאן אלעדו לא יסאוי אדא אלמלך
ויאמר המלך
אחשורוש ויאמר לאסתר המלכה מי
הוא זה ואי זה הוא אשר מלאו לבו
לעשות כן ואמר מלכא למתורגמנא

ואמר מתורגמנא לאסתר מלכתא מן
הוא דין ובר מן הוא דין גברא דחשיב למעבד
כדין פקאל אלמלך לאסתר אלמלכה מן הו
דא ואי אלנאס הו אלדי אגתרי קלבה אן
יצנע דלך ותאמר אסתר איש צר ואויב
המן הרע הזה והמן נבעת מלפני המלך
והמלכה ענת אסתר מלכתא ואמרת
גברא בישא ובעיל דבבא המן בישא
הדין ולמא אתקרי שמיה המן הא מן
דבעא למישט ידיה באומתהון דיהודאי
דאתקריין בנוי דמרכולא והוא בעא
למקטל יתהון והמן אתזע מן קדם מלכא
ומלכתא פקאלת רגל עדו ובאגץ הדא
המן אלרדי פאהתאל המן מן בין ידי
אלמלך ואלמלכה והמלך קם בחמתו ממשתה
היין אל גנת הביתן והמן עמד לבקש על
נפשו מאסתר המלכה כי ראה כי כלתה
אליו הרעה מאת המלך ומלכא קם
בחמתיה ממשקיא ועל לגינת ביתנא
והוו מקצצין קדמוי אילנין טבין דתיזוח
חמתיה ולא נחת והמן קם למבעי על
נפשיה מן אסתר מלכתא מטול דחמא
דשלימא בישתא עלוהי מן קדם מלכא
תם אן אלמלך קאם בחמיתה מן מגלס

להרוג ד׳ מל׳ בליש׳ וכל שריה אהרוג עמון עת להרוג כי נמכרנו והלוג בשנאיהם ה׳ — ה׳ מי הוא זה ג׳ עכב את לבו מלך הכבוד מי הוא זה ואי זה הוא

אלכמר אי בגנאן אבסתאן והמן זקף ליט
ליטולב פי נפסה מן אסתר אמלכה למא
ראי אן קד כמל איה אשרא מן ענד אמלך
והמלך שב מגנת הביתן אל בית משתה
היין והמן נפל על המטה אשר אסתר ב̇
עליה ויאמר המלך הגם לכבוש את ב̇
המלכה עמי בבית הדבר יצא מפי המלך חד
ופני המן חפו ומלכא אתב מגנת ביתנא מל ב̇
לבית משקיא דחמרא מסתכל וחמא ית וחד בסיפ
המן רמי על ערסא דאסתר דיתבא עליה חס ג̇
ואמר ליה מלכא אוף למכבש מלכתא
עמי בטרקלינא את בעי פתגמא נפק
מפום מלכא ואפי המן חפיין ואמלך
רגע מן גנאן אבסתאן אי בית מגלס
אלכמר והמן ואקע עלי אסריר אדי כאנת
אסתר פוקה פקא אמלך ואיצא ליכבס
אמלכה מעי פי אבית אכלמה כרגת מן
פם אמלך וגה המן גטי ויאמר חרבונה ב̇ חד כת א בטע
אחד מן הסריסים לפני המלך עמד גם הנה העץ אשר עשה המן למרדכי אשר דבר טוב על המלך עמד על ישרא
בבית המן גבה חמשים אמה ויאמר
המלך תלהו עליו ואמר חרבונה חד מן
סריסיא קדם מלכא והא הא חרבונא דכיר
לבשתא אלא על הדא דכיר לטב מטול
דעם המן הוה בעיצתיה דנסב למעבד

צליבא למרדכי צדיקא וכד חמא שול
דשלימא בשתא על המן ועל ביתיה
מן מלכא אזל אף הוא חרבונה ואמר
ליה למלכא אוף לך למלכא בעי המן
נקטול וניסב ית מלכתא ואילא מהימנת
לי שדר וחזי ית צליבא דעבד למרדכי
מטול דמליל טבתא על מלכא קאים
בבית המן רומיה חמשין אמין עני
מלכא ואמר למרדכי מרדכי יהודאה
דשיזיב למלכא מן קטלא קום איזיל
סב ית המן בעיל דבבא מעיקנהון
דיהודאי וצלוב יתיה על צליבא דאתקין
לנפשיה ודון יתיה דינין בישין ועביד
ביה כד שפיר באפך בה שעתא נפק
מרדכי מן קדם מלכא ונסיב ית המן
מתרע בית מלכא ענה מרדכי ואמר
להמן איתא עמי המן שנאה ובעיל
דבבא בישא מעיקהון דיהודאי ונצלוב
יתך על צליבא דאתקינת לנפשך ענה
המן רשיעא ואמר למרדכי צדיקא
לא תצלבני בהדין דצלבין לגברין
הדיוטין גיברי עלמא לא ספינית יתהון
ודכר רבני מדינתא אשתעבדו קדמי
ארגישית מלכין במימר פומי ובממלל

טו פיסו ריש וסוף חדה לא ריש מוסיף וו על סוף וסימנה ויהיו הלחות והלוים ונפש אדם ומקנה ויאיר ויפתח ומלך וכמהו ויצ ולמצבשת והנתינים
ויבנה והמלך קם בחמתו וחצור ועתה

שפותי בה הלית מריגן ואנא המן פתשגן
דמלכא הוית שמי והוה מתקרי אבא
דמלכותא זייעא אנא מנך מרדכי צדיקא
דלא תעביד ליה היך מא דחשיבית למעבד
לך חוס על איקרי ולא תקטול לנבי
ותחבלינני כאגג אבא טב את מרדכי
עביד היך טיבותך בקטל נפש לא תדכר
לי שנאתיה דאגג וקנאתיה דעמלק
לא תקני בעיל דבבו בליבך לא תנטר
ליה היך מא דנטר עשו אבי נסין דברכין
אתעברו לך כמא דאתעברו לא אטלתך
כד עברו בימא עינוי בהתון למחמי יתך
ופומי לית אנא יכיל למפתח קדמך על
דנסיבית עלך עיצה מן רחמי ומן זרש
אתתי בבעו מינך חוס על נפשי מרי
מרדכי צדיקא לא תמחי שמי כפריע
כעמלק אבא וסיבותי על צליבא לא
תצלוב והיך דאתבעי קטול יתי רישי
תעדי בסיפיה דמלכא דביה מתקטלין
כל דבר בני מריעתא שארי המן צוח
ובכי ולא מרכין אורניה דמרדכי ליה
וכד חזא המן דלא משתמעין מילוי
קדם מרדכי נטל אליא ובכיתא על
נפשיה במציעות גינת ביתנא מתיב

וכן אמר איתותי כל אילניא וכל
שתלי דשתלית מן יומי בראשית כד
בעי המן למסק לאכסדריא דבר פנדוא
אתכנשו כולהון ועצו עצה מן דרומיה
חמשין אמין יצטליב המן על רישיה
אנא גופנא אמרא קון צוא ולית אנא יכיל
דיצטליב ברישי מחמת דמני נסבין
חמר דנסכין איתרא אמרא יצטליב
ברישי ולא יכילנא דיצטליב ברישי
חילא אנא אמרא תאינתא יצטליב
ברישי ולא יכילנא דמני נסבין לבכורא
ומני לביש אדם והוה זיתא אמרא
יצטליב ברישי ולא יכילנא דמני נסבין
משחא למנרתא חכים רזיא בלא יתי
למפרע שטריה דעובדיה נליא טב
חרינא דיצטליב ברישי ואמר דקלא
קדם נטוריה ידעין כל בני בסרא דהוה
המן רשיעא בר בריה דאגג עמלקאה
כל מלכיא יירון קדמך דאת הוא זהא
ולית בר מנך דיאה למפרק בניא
כמא דפרקתא ית אבהתנא מתיב קלה
ואמר ליה לישראל אלה״ לך כל מא
דאמרת נסיבתך בעיצה דאצטליב
ברישך דאת זוגא לכנשתא דציון

סבירא אמרה אתרוגא יצטליב בר ישי
ולא איכילנא עלי אתו כל עממך כולהון
למיסב מן איבי לשבחא קדמך פתח
אסא פומיה ואמר די יצטליב בר ישי ולא
זכילנא די עלי אמרין ששון ושמחה
ועודרא נא שותפת עם אתרוגא צוח
בלוטא ואמר די יצטליב בר ישי ולא איכילנא
דרבורה מינקתה דרבקה קבירא תחותי
קרי בטמא ואמר די יצטליב ולא איכילנא
דאבשלום בר דויד אצטליב בר ישי ר
רמונאי אמר די יצטליב בר ישי ולא איכילנא
דצדיקיא מתילין לקבלי שמעו מני
אמר ארזא תלון יתיה להמן רשיעא
הלעשרתי בנוהי על צליבא דאתקין
לנפשיה ובן כתבא מפריש ואמורית ס
קל חרבונה אחד לכרס׳ לי בין ידי מלך
ואיצא הורא לבשבה לי צנעתא המן
למרדכי לי יקלכור עלי מלך קאימה
פי מגלה שאמכה כמסין דראע פקן
מלך אצלבוה עליהא ויתלו את המן
על העץ אשר הכין למרדכי וחמת ל
המלך שככה וצלבו ית המן על צליבא
דאתקין למרדכי וחמתא דמלך מלכא
נחת וצלבו המן עלי לכשבה לתיהאוא

למרדכי ית סכנת המיה למלך
ביום ההוא נתן המלך אחשורוש
יתיר לאסתר המלכה את בית המן צרר היהודיים
יוד ומרדכי בא לפני המלך כי הגידה אסתר
מה הוא לה ביומא ההוא אחסין יתיב
מלכא אחשורוש לאסתר מלכתא ית
ביתא דהמן רשיעא בעיל דבבא דיהודאי
ולמרדכי הוה קארי אבא המלכא מטול
דחויאת אסתר מה הוא לה פי ולך ליום
והב למלך אחשורוש לאסתר למלכה
בית המן עדו ליהוד ומרדכי דכל לי בין
ידי למלך אר ערפתה אסתר מא הו מנא
ל ויסר המלך את טבעתו אשר העביר
מהמן ויתנה למרדכי ותשם אסתר
ג את מרדכי על בית המן ושויאת אסתר
יתיה בגו פלטורין ואעדי מלכא ית
עזקתיה מניה די עבר מן המן ויהב
יתה למרדכי ושויאת אסתר ית מרדכי
על ביתא דהמן פנע למלך כאתמה
לדי כאן אתזעה מן המן פאעטואה
מרדכי ובלת אסתר מרדכי עלי בית
ג מל המן ותוסף אסתר ותדבר לפני המלך
ותפל לפני רגליו ותבך ותתחנן לו
להעביר את רעת המן האגגי ואת

על בית ועל בית יג̇ ויגשו אל האיש איש למשפחתיו ואתם קמתם ויספרו ויבאו אנשי יהודה ויהי מספר התקועית לא עליתם ולא אסתר עוד ותקטן
זאת ויותם בנו וישם הכהן ותשם אסתר ״וכל מלכים וישעיהו וירמיהו ותרי עי׳ דכות בג̇׳ יא̇ אל בית ואל בית הבלל והלכו גוים והלכו עמים אשר
פדה והקמתי קדמיה דפיסו הרכבים החנות הכלאה והצאתיה ב̇ בו המעשר ״ ותוסף ב̇ מל ותוסף המלחמה להיות ותוסף אל תשגוריה ותוסף אסתר

מחשבתו אשר חשב על היהודים ׃ וא
ואוסיפת אסתר ומלילת קדם מלכא ונפלת
קדם רגלוי ובכת ואתחננת ליה למעבר
ית בישתא דהמן בר אגגאה וית מחשבתיה
דחשיב על יהודאי ׃ תם עוררת אסתר
וכלמת למלך ווקעת עלי רגליה ובכת
ותצרעת לה אן יזיל שר המן לאגגי
ותדבירה לדי דבר עלי ליהודי ׃ ויושט
המלך לאסתר את שרבט הזהב ותקם
אסתר ותעמד לפני המלך ׃ ואושיט מל
לאסתר ית שרביטא דדהבא דהוה בידיה
וקמת אסתר ועלת לקדם מלכא חינוי
מד להא למלך לצולגאן לדהב אד
קאמת בין ידיה ׃ ותאמר אם על המלך
טוב ואם מצאתי חן לפניו וכשר הדבר
לפני המלך וטובה אני בעיניו יכתב
להשיב את הספרים מחשבת המן בן
המדתא האגגי אשר כתב לאבד את
היהודים אשר בכל מדינות המלך ׃ א
ואמרת אין על מלכא שפיר ואין
אשכחית חסדא ורחמין קדמך וכשר
פתגמא קדם מלכא ותקינא אנא בע
בעינוהי יתכתב כתבא למבטלא ית
אגרתיה וית מחשבתיה דהמן בר המדתא

אגגאה דכתב למובדא ית כל יהודאי דאית
בכל מדינתיה דמלכא אחשורוש ׃ קאלת
אזראי למלך ווגרתך צאא ענדה פי עינה
וצלחה דאלאמר ענדה ובנת בה גיידה
פליבתב ברד לכתב לדי בהא תדביר המן
בן המדתא לאגגי לדי כתב ליביד גמיע
ליהוד לדי פי גמיע מדן למלך ׃ כי איככה
אוכל וראיתי ברעה אשר ימצא את
עמי ואיככה אוכל וראיתי באבדן מולדתי ׃
מטול דהיך אנא אוכלא למחזי בבישתא
דתשכח ית אומתי והיך אנא אוכלא
למחזי ביובדנא דתולדתי ׃ פאני אקול
כיף אטיק אן אנצר באבארה מולדי
וכיף אנצר לי אבלא לדי יחל בקומי ׃
ויאמר המלך
אחשורוש לאסתר המלכה ולמרדכי
היהודי הנה בית המן נתתי לאסתר ואתו
תלו על העץ על אשר שלח ידו ביהודיים ׃
ואמר מלכא אחשורוש לאסתר מלכתא
ולמרדכי יהודאה הא אתסרחת מנך
שירויא ואשאלתך ואמרית ליך מן
הדא זרעיתא איתיך ומן הדא אומתא
איתיך ואעביד מנהון הגמונין ופולי
מלכין ואמרת לי לית אנא ידעא אבא

אחשורש ל׳ חס ויבקשו לשלח יד ויקראו ספרי המלך ויאמר המלך אחשורש לאסתר ויכתב בשם המלך ׳ וחד וישם המלך אחשרש ׃ ס
איככה ל׳ פשטתי את כתנתי שנים בן כי איככה אוכל שנים בן ׃

ואמא דמיתין ושבקין יתי סליתא אתי
זעירתא ובהון הא ביתיה דהמן יהבית
לאסתר ויתיה צליב על צליבא על דפשט
ידיה ביהודאי פקיד מלך אחשורוש
לאסתר מלכה ולמרדכי יהודיא הודא
בית המן קד והבתה לאסתר והוו פצלב
עלי אשבה עלי מא מד יהה בליהודי
ואתם כתבו על היהודים כטוב בעיניכם ל
בשם המלך וחתמו בטבעת המלך כי
כתב אשר נכתב בשם המלך ונחתום ל ומל'
בטבעת המלך אין להשיב ואתון כתובו
על יהודאי כשפר בעיניכון בשמיה
דמלכא וחתומו בעזקתיה דמלכא מטול
דכתבא דאתכתב בשמא דמלכא ומת
ומתחתם בעזקתא דמלכא לא בטילי
ואנתם פאכתבו לי יהוד כמא יחסן
ענדכם באסם אמלך ואכתמו בכתאמה
מן חית יכון לאן אלכתאב אלדי יכתב באסם
אמלך ויכתם בכתאמה ליס לה מרדי
ויקראו ספרי המלך בעת ההיא בחדש ב
השלישי הוא חדש סיון בשלושה ועשרים ל
בו ויכתב ככל אשר צוה מרדכי אל
היהודים ואל האחשדרפנים והפחות ג
ושרי המדינות אשר מהדו ועד כוש

שבע ועשרים ומאה מדינה מדינה ג
ומדינה ככתבה ועם ועם כלשנו ואל ל חס
היהודים ככתבם וכלשונם ואתקריאו בס״פ
ספרי דמלכא בזמנא ההוא בירחא
תליתאה הוא ירח סיון בעשרין ותלתה
יומין ביה ואתכתב ית כל מה דפקיד
מרדכי על יהודאי ועל יקירוהי דמלכא
ועל רברבנוהי ועל שלטוני מדינתא
דאית הנדיקי מדינתא ועד כוש מאה
ועשרין ושבע מדינתא מדינתא
ומדינתא היך כתבא ולעמא ועמא
היך לישניה והיך כתביה ועל יהודאי
היך כתבהון והיך לישנהון פרעי
בכתאב אמלך פי דלך אוקת פי אשהר
אג פי אג ואעשרין מנה וכתב כגמיע
מא אמרהם בה מרדכי אלי אליהוד
ואלבטארקה ואמרא ורוסא אמדן
אלדי מן אלהנד אלי אלחבשה קז ועשרין
מדינה מדינה ומדינה בכטהא ואמה
ואמה בלגתהא ואלי אליהוד בכטהם
ולגתהם ויכתב בשם המלך אחשורש חס
ויחתם בטבעת המלך וישלח ספרים
ביד הרצים בסוסים רכבי הרכש
האחשתרנים בני הרמכים ואתכתב

ונחתום חתום ד' מל' בל' יש צור תעודה חתום וכתוב בספר וחתום ביד כל אדם יחתום ונחתום בטבעת המלך — כתבו ד' בל' וש ועתה כתבו
וכתבו אותה האיש הזה על היהודים —

בשמיה דמלכא אחשורוש ואתחתם
בעזקתיה דמלכא ואשתדרין אגרתא
בידי רהטיא בסוסוון רכבי ריכש
ערטלאי בני רמכיא׳ פכתב באסם
אלמלך אחשורוש וכתם בכאתמה
ובעת באלכתב מע אלברוד עלי אלמסאר
ראכבי אלכיל ואלבגאל נתאג אלרמאך אשר
נתן המלך ליהודים אשר בכל עיר ועיר
ג להקהל ולעמד על נפשם להשמיד
להרג ולאבד את כל חיל עם ומדינה
ג הצרים אתם טף ונשים ושללם לבוז׃
דיהב מלכא ליהודאי דאית בכל קרותא
וקריתא למתכנשא ולמיקם על
נפשתהון למשיציא ולמקטל ולהובדא
ית כל חילוותא דעמא ומדינתא דעיקין
יתהון עמא וטפלא ונשיא אף עובדיהון
לבוזין׃ אן אלמלך געל ליהוד אלדי פי
כל קריה וקריה אן יתגוקו ויעתצרו
לאנפסהם פעפרו ויקתלו ויבידו גיש
כל אמה ומדינה אלמהאצריהם ואט
ואטפאלהם ונסאהם ויגנמון סלבהם׃
ביום אחד בכל מדינות המלך אחשורוש
בשלושה עשר לחדש שנים עשר
הוא חדש אדר׃ ביומא חד בכולהון

מדינתא דמלכא אחשורוש בתלתת עסר
בירחא לירח תרי עסר הוא ירחא אדר׃
פי יום ואחד פי גמיע מדן אלמלך אחשו׳
פי אליום אלי״ג מן אלשהר אלי״ב והו שהר אדר׃
פתשגן הכתב להנתן דת בכל מדינה
בֿ בֿ יתיר ומדינה גלוי לכל העמים ולהיות היהודיים
יוד
בֿ
עתידים עתודים ליום הזה להנקם מאיביהם׃
קֿ
פירוש כתבא ודייטיגמא את פרשת
שדיר מלכא אחשורוש איגרתא על
יתבי ימא ויבשתא ארבוני ומהוזאי
וכל רבני מדינתא די דירין בכל ארעא
שלמכון יסגי כתבא כתבת למהוא
לכון דבר מטול דבעמין סגיאין
שלטית ועל יתבי ימא ויבשתא שלטית
שליטית ואוף במלכותא לא מתרברב
אלא בניחותא רוחא וסכלתא ושלמתא
נהלך כל יומא ובשלמא סגיאה
למסטיא שלמא סגיא לכל דריכון
תחות מלכותי וכל דצבי למתגראה
בימא וביבשתא ולמתהפכא מעמא
לעמא ומילישנא ללישנא ארחינא
מן סיפי ארעא ועד סיפי ארעא בדין
כתבית למחוי לכון על תמימותא ועל
קשיטותא דאנחנא רחמין לכל עמא

כל מגלה לחדש ׳ וכל קריה לחדש ׳ כל מגלה ועשרים ומאה ׳ וכל קריה מאה ועשרים ׳ ־ ׳ ולהיות בֿ ולהיות לֿ משרים

ומוקרין לכל מלכיא ועבדין טב עם
כל שלטוני ארעא ואית מנהון בכל
גברין בישין ואתקריבו למלכותא ומלכו
אתמסרת בידיהון ובנכליהון ובשיקריהון
ואטעיו ית מלכותא וכתבו איגרתא דלא
תקנן קדם שמיא ואוף בבני אנשא
אנון ועל מלכותא אנון קשיין ודא
שאילתא דשאלו ממלכא למקטל
גברין צדיקין דמא סגיאה שפכין כד
ביש לא עבדו ודינא דקטלא לא הוויין
חייבין ואיתיהון הני גוברין צדיקין אתור
דמשבחא בכל הדרא ומרדכי דחכים
בכל חוכמתא ומומא לית בהון ודלא
באומתהון ואנא חשיבית בגרמי דאומא
אחריתי שאיל מני למתקריין בני למרי
עלמא דהוא ברא שמיא וארעא ומלכין
דכרבין ותקיפין מני דברא יתהון ולא
ולא אבהתהון מטול דהמן בר המדתא
אגגאה מהדרו הוה ומזרעא דבית עמלק
הוה ואתא לותנא והזא מינן טיבותא
ורבותא ושבחא סגיאה ודליגנן יתיה
וקרינן יתיה אבוהי דמלכותא ומן דמלכא
הוה יהיב והוא לא הוה ידע למסוברא
יקרא אף לא לקבלא מלכותא לא הוה

מהדר בליביה למקטלי ולמיסב ית
מלכתא מטול דהמן בר המדתא אגגאה
צליבנן יתיה על צליבא וכל דהוה שרי
אסיקנן ברישיה ומן דברא שמיא וארעא
אסיק ית מחשבתיה ברישיה ונסך לכתאג
וגעל תוקיעה פי כל מדינה ומדעה מנשור
לגמיע אאמם ליכונו איהוד מסתעדין
להדא איום לינתקמו מן אעדאיהם הרצים
רכבי הרכש האחשתרנים יצאו מבהלים
ודחופים בדבר המלך והדת נתנה בשושן ג ב
הבירה רהטיא רכבי ריכשא ושלטונין
נפקו טרידין ודחופין בגזירתיה דמלכא
ודיאטגמא אתפרסת בשושן בירתא
אפיוג ראכבי אכילו ואכבאל ברגו מבאדרין
מנדפעין באמר אמלך ואתוקיע געל פי
סוס אגוסק ומרדכי יצא מלפני המלך ב ב בספ בספ
בלבוש מלכות תכלת וחור ועטרת זהב
גדולה ותכריך בוץ וארגמן והעיר
שושן צהלה ושמחה ומרדכי נפק מן
קדם מלכא בלבושא דמלכותא כד חוי
תשפיר ליבא ביקר סגי וברכו יתירא
לבישלבושא דמלכותא מילא קרפסא
ותכילתא שייר בדהבא טבא ואופיר
ומקבעין ביה מרגלין ואבנין טבין

ישרא
אבל וצום ובכי ומספד שק ואפר שעשו נתן להם הקב"ה אורה ושמחה וששון ויקר משתה ויום טוב ומשלוח מנות חלופם ושלשה ימים צמו

לגינין סרבלא לביש מינקא דכרום
ימא דמות כל ציפר גדפא דפרח
ועופי שמיא והוון דמיה דכיתונא
ארבע מאה ועשרין ככרי דדהב
והמינא מאתי בחרציה דמקבע בא
באורכוהי אבנא בורלא מוקין פרתאוין
דמי ברגליה מחתין במקרונין דדהבא
ומתחתמין בזמרגדין וספסירא מראה
תלי בחרציה מחתא בהו לתחלת די
דהבא וצייר עלוהי קרתא ירושלם ועל
ידיה דספסירא צייר עלוהי גדא דמחווא
בירא מראה מחית ברישיה דצייר
בצפעונין ועביר למלכי לעילא מניה
כלילא דדהבא מקרונא לעילא מן
כלילא טוטפן דמקבען בדהבא די
רידיען כל עממיא אומיא ולישניא
דהוא מרדכי יהודאה דכתיב וראו כל
עמי הארץ ובמפקיה מרדכי שוקיא
באסא מכיכין ודרוותא בארגונא נגיד
כיילא כהניא נקטין בידיהון חצוצרתא
ומכריזין ואמרין כל דלא תבע שלמא
למרדכי ושלמא ליהודאי הדמין יתעביד
וביתיה נולי ישתוה ועשרה בנוי דהמן
פכרין ידיהון ואזלין קדם מרדכי

ואמרין מן ואיהב אגרא ליהודאי
ומשלים אגריהון דרשיעא ברישיהון
והדין המן אבונן טפשא דאתרחיץ
על עותריה ועל איקריה מרדכי
ענותנא תבריה בצומיה ובצלותיה
ואסתר צדיקתא מריקא מן חרבא
דלית אפשר למלכתא למהלכא עם
בני אינאשי בשוקא חזר מרדכי עינוהי
וחזא יתה ואמר לה ברוך יי שלא נתננו
טרף לשניהם מתיבא אסתר ואמרה
עזרינו מעם יי עושה שמים וארץ
סגיאין מן בני אנשא הוו חדיין על
מפלתיה דהמן רשיעא ומודין ומשבחין
על פורקנא ויקרא דהוה ליה למרדכי
צדיקא בזמנא ההוא דהכדין כת מפרש
ואמר ומרדכי נפק מן קדם מלכא בל׳
בלבושא דמלכותא תכלא ומולא וכ
וכלילא דדהבא טבא ומכרך בוצא
וארגונא וקרתא דשושן צהלא וחדיא
ומרדכי נפק מן קדם מלכא ביקרא
רבא וברבותא סגיאתא ומודה ומשבח
קדם רבון כל עלמא יי דעבד ליה
נסין וגבורן ולעמיה דבית ישראל
והוא מרדכי שפיר בריוא ויאה בחזוא

בעיני כל שלטוני דמלכא לכוכב נגהא
והוא הוה לביש לבושא דמלכותא דתכ
דתכילתא וארגונא ודהורתא טבא
ומרוק דדהבא סגיאה ותלבשתא מרייתא
הות יתיבא על פגריה מלגו והיא מכבשין
באבנין טבין ומרגליין פסקון דבוצא
הוה יהיבין בשקוהי וחרצוהי הוון אסירין
בתרין זונרין דדהבא חד מן ימיניה וחד
מן שמאליה ותליין בהון אבנין טבין
ומרגלין מסאנין עמוקין פרתאין עובד
מרי תפלין דדהבא בין עינוהי וכרבלא
מרייתא מנשרא היכה ברישיה ועלה
צייר קרתא דירושלם והיא מבדהקא
שוקין ופלטין והוא רכיב על סוסיא
מפגר באבנין טבין ומרגלין ועטיף
באוצטלון אולו סריקין חיורא מתנפתא
במצנפתא דיהודאי וכל עולימי דמלכא
קלעיא וקשתיא הוו טעינין קשתתא
דדהבא ואזלין קדמוי ועליהון קשתאין
דדהבא וכל שוקא ושוקא זמרין ותד
ותושבחן משתמע בכל פינתא ופינתא
מנרתא דדהבא ודכספא דלקן וסיען
דיהודאי הוון קימין מן ימיניה ומן ש
שמאליה ליקריה ושבחא ליה וכל

שלטוני דמלכא ורברבנוהי הוון מכריזין
קדמוי ואמרין דין הוא אבוי דמלכא
ורבא ויקירא על יהודאי וקרתא דשושן
צהלא וחדיא ולרגמורדכי מן חצרה
אמלך כלבאס מלך מן אסמאנגון ותזרק
ותאג מן דהב כבירה ומדרג מן עשר
וארגואן וקריה אסוס פארחה סארה׳
ליהודים היתה אורה ושמחה
וששן ויקר׳ ליהודאי הות נהורא וחדותא
זדיצא ויקרא וכאן ליהוד אנור ואסרור
ואפרח ואעז׳ ובכל מדינה ומדינה ובכל
עיר ועיר מקום אשר דבר המלך ודתו
מגיע שמחה וששון ליהודים משתה
ויום טוב ורבים מעמי הארץ מתיהדים
כי נפל פחד היהודים עליהם׳ ובכל
מדינתא ומדינתא ובכל קריתא וקר
וקריתא אתר דפתגמא דמלכא
וגזירתיה מטיין דווצא ודוכסא לי׳
ליהודאי ומשקיא ויומא טבא וסגיאין
מן עממא דארעא מתגיירין מטול דנפלת
דחלתא דיהודאי עליהון׳ ופי כל מדינה
ומדינה ופי כל קריה וקריה מוצעקד
בלג אמר אמלך ותוקיעה פרח וסרור
לאיהוד ומגלס ויום צאח וכתיר מן אהל

ל ל ב׳ חס וכל לשון ארמית דכות ה פיסן אית בהון ובכל ובכל ל ו ל

ה פיסן ובכל ובכל ויאמר אלהים נעשה אדם ובאו ומחו כל ההולך ואוצרתיך

ובכל מדינה ומדינה

ג׳ מנשאים

לארץ יתיהודון ממא וקע פזע ליהוד
עליהם׃ ובשנים עשר חדש הוא חדש
אדר בשלושה עשר יום בו אשר הגיע
דבר המלך ודתו להעשות ביום אשר
שברו איבי היהודים לשלוט בהם ונהפוך
הוא אשר ישלטו היהודים המה בשנאיהם׃
ובתרין עשר ירחין לירחא תרי עשר
הוא ירחא דאדר בתלת עשר יומין ביה
דקריבו פתגמוי דמלכא וגזירת תיה
למתעבדא ביומא דסבירין בעלי דבבהון
דיהודאי למשלט בהון ביה ביומא ההוא
אתהפכו יהודאי בשנאיהון׃ ופי אלשהר
אלי הו שהר אדר פי אליום אלג מנה אלדי
בלג אמר אלמלך ותוקיעה אן ימתתל
פיה והו אליום אלדי רגא פיה אעדא אליהוד
אן יתסלטו עליהם פאנקלבת אלא אן
יתסלטו אליהוד הם באעדאיהם׃ נקהלו
היהודים בעריהם בכל מדינות המלך
אחשורוש לשלוח יד במבקשי רעתם
ואיש לא עמד לפניהם כי נפל פחדם
על כל העמים׃ ואתכנשו יהודאי
בקרויהון בכל מדינת מלכא אחשור
למפשט ידיהון בבני אנשא דבעיין
בבישתהון וגברא לא קם קדמיהון מטול

דנפלת דחלתהון ואימתהון על כל
אומיא׃ תגוקו ליהוד פי קראהם פי גמיע
מדן אלמלך אחשורוש ומדו אידיהם עלי
טאלבי שרהם ולם יקף בין אידיהם אנסאן
ממא וקע פזעהם עלי גמיע אלשעוב׃
וכל שרי המדינות והאחשדרפנים
והפחות ועשי המלאכה אשר למלך
מנשאים את היהודים כי נפל פחד
מרדכי עליהם׃ וכל שלטוני מדינתא
ועבדי עבידתא דמלכא משבחין ית
יהודאי ארי נפל דחלתא דמרדכי עליהון׃
וגמיע ריסא מדן אלמלך ואלבטארקה
ואלאמרא ועמאל אלמלך משרפין ליהוד
ממא וקע פזע מרדכי עליהם׃ כי גדול
מרדכי בבית המלך ושמעו הולך בכל
המדינות כי האיש מרדכי הולך וגדול׃
מטול דתקיף הוא מרדכי בבית יה
דמלכא ושמעיה אזיל בכל מדינתא
מטול דגברא מרדכי אזיל בכל מדינתא
מטול וסגי׃ לאן מרדכי עצים פי בית
אלמלך ודכרה מתצל פי גמיע אלמדן
לאנה כל מא גא עצם׃ ויכו היהודים בכל
איביהם מכת חרב והרג ואבדן ויעשו
בשנאיהם כרצונם׃ וקטלו יהודאי

מנשאים ג ולא יהיה פליט ושריד ועל הארץ אשר הם מנשאים את היהודים ס— ג מלין מן יא אתין וכתו עבותיהן וכעלילותיכם והאחשדרפנים

בכל שנאיהון מחתא דחרבא ודקטולא
ודשיציין ועבדו בשנאיהון דרבעו
נפשהון ופקתלו יהוד פיגמיע אעואהס
צרבסיף וקתלו ואבארהו ותנעו באעקאהס
רצאהס ובשושן הבירה הרגו היהודים
ואבד חמש מאות איש ובשושן בירתא
קטלו יהודאי ושיציאו חמיש מאה
גוברין ופיסוס אבוסק קתלו איהוד
ואבאדו כמס מאיה רגלא

ואת פרשנדתא
ואת דלפון
ואת אספתא
ואת פורתא
ואת אדליא
ואת ארידתא
ואת פרמשתא
ואת אריסי
ואת ארדי
ואת ויזתא

עשרת בני המן בן המדתא צרר
היהודים הרגו ובבזה לא שלחו את ידם
וית פרשנדתא וית דלפון וית אספתא
וית פורתא וית אדליא וית ארידתא
וית פרמשתא וית אריסי וית ארידי

וית ויזתא עשרתי בנוי דהמן בר המדתא
אגגאה דהוה מעיק ליהודאי קטלו אלא
בביזתא לא אושיטו ית ידיהון עשרה
בני המן בן המרתא אאגגי עדו איהוד
קתלו ופי אגנימה לס ימדו אידיהם
ביום ההוא בא מספר ההרוגים בשושן
הבירה לפני המלך ביומא ההוא על
מנינא דקטיליא בשושן בירתא קדם
מלכא פי ראך איוס רפע עדד אמקתולין
פי ... סוס אבוסק אי חצרת אמלך ויאמר
המלך לאסתר המלכה בשושן הבירה
הרגו היהודים ואבד חמש מאות איש
ואת עשרת בני המן בשאר מדינות
המלך מה עשו ומה שאלתך וינתן לך
ומה בקשתך עוד ותעש ואמר מלכא
לאסתר מלכתא בשושן בירתא קטלו
יהודאי וגמרו חמיש מאה גוברין
וית עשרתי בנוי דהמן בשאר מדינתיה
דמלכא מה עבדו ומה שאילתיך אסתר
מלכתא ומה בעותיך תיבן ויתעביד
פקאל אמלך לאסתר אמלכה אדא כאן
דא פי סוס אבוסק קתלו איהוד ואבאדו
כמס מאיה רגלא ועשרה בני המן פי
באקי מדן אמלך מא דא צנעוו ומא סואלך

פור התפורדה אתה פורדת ואת פורתא כולה מל׳ בעל׳ ... ב וזין בקל׳ אריכין וו דגחון וו דויזתא ... אין עושין כתבן אריח על גבי לבנה לפי
שאין תקומה למפלתן של רשעים ...

250

פתעטינה ומא טלבתך איצא פתקנא
ותאמר אסתר אם על המלך טוב ינתן
גם מחר ליהודים אשר בשושן לעשות
כדת היום ואת עשרת בני המן יתלו על
העץ ואמרת אין על מלכא שפיר יתיה
יתיהיב אוף למחר ליהודאי כדין גזירת
יומא דין וית עשרתוי בנוי דהמן יתלון
על צליבא פקדת אסתר אן ראי למלך
אן יגעל איצא מדא פרח ליהודאי די פי
סוסאן יצנעו סבילהדא איום ועשרה
בני המן יצלבו עלי כשבה ויאמר
המלך להעשות כן ותנתן דת בשושן
ואת עשרת בני המן תלו ואמר מלכא
למעבד כן ואתפרסת דיאטיגמא בשושן
בירתא וית עשרתי בנוי דהמן צלבו
יתהון על צליבא המן אצטליב על
תלת אמין פרשנדתא רחיק מניה
אמה חדא פרשנדתא אצטליב על
תלת אמין דלפון רחיק מיניה אמה
חדא דלפון אצטליב על תלת
אמין אספתא רחיק מניה אמה
חדא אספתא אצטליב על תלת
אמין פורתא רחיק מניה אמה
חדא פורתא אצטליב על תלת
אמין אדליא רחיק מניה אמה
חדא אדליא אצטליב על תלת
אמין ארידתא רחיק מניה אמה
חדא ארידתא אצטליב על תלת
אמין פרמשתא רחיק מניה אמה
חדא פרמשתא אצטליב על תלת
אמין אריסי רחיק מיניה אמה
חדא אריסי אצטליב על תלת
אמין ארידי רחיק מניה אמה
חדא ארידי אצטליב על תלת
אמין ויזתא רחיק מיניה אמה
חדא ויזתא אצטליב על תלת
אמין עשיראה עשרתי בנוי דהמן
אצטליבו על צליבא והוה צליבא
משקע בארעא תלת אמין ובריה הוה
רם מן ארעא ארבעין אמין והוה
המן צליב דצליבא ארבעין וארבע
אמין והוה המן צליב ברישיה סכום
חמשין אמין והוה המן ובנוי צליבין
על חד צליבא אתא מרדכי וחזא להמן
וית בנוי צליבין על חד צליבא ענה
מרדכי ואמר להמן את חשבת למעבד
בשתא לעמא בית ישראל וידע סתיר
סתיראתא וגליתא אפיק מחשבתך

ברישך את בעית למקטל יתן ולשיצאה
יתן מן כנפוי דאבונן דבשמיא ואבנן
עבדין עמך וצלבנון לבריך תחות טיבותא
כנפוך יפקיד מלך אן יצנע כדאך וגעל
אתוקי עפ' אלסוס ועשרה בני המן צלבו'
ויקהלו היהודיים אשר בשושן גם ביום ב יהיר ל בטע יוד
ארבעה עשר לחדש אדר ויהרגו
בשושן שלש מאות איש ובבזה לא
שלחו את ידם ואתכנשו יהודאי דהוון
בשושן תוב ביומא דארבעת עשר
לירחא דאדר וקטלו בשושן תלת מאה
גוברין ובבזתא לא אושיטו ית ידיהון
ותגוקו אליהוד אלדי פי אלסוס פי אליום אלד'
מן שהר אדר איצא פקתלו פי אלסוס
תלאת מאיה רגלא ופי אלגנימה לם ימדו
אידיהם ושאר היהודים אשר במדינות
המלך נקהלו ועמד על נפשם ונוח
מאיביהם והרוג בשנאיהם חמשה
ושבעים אלף ובבזה לא שלחו את ידם
ושרכא דיהודאי דהוון במדינתא דמל'
אחשורוש אתכנשו וקמו והוו מרי
נפשהון ואתניחו מן בעלי דבביהון ק
וקטלו בשנאיהון חמשין ושבעה אלפין
ובבזתא לא אושיטו ית ידיהון ואלדין

גבריא דקטלו יהודאי אינון שנאיהון
דישראל דהוו אמרין להון מיכן ועד
דקליל יומין אנן קטלין לכון וטרפינן
לבניכון לארעא ובאקי אליהוד אלדי פי
גמיע מדן אלמלך תגוקו ואנתצרו לאנפ
הם ואסתראחו מן אעדאהם וקתלו בש
בשאניהם כמסה וסבעין אלפא ופי
אלגנימה לם ימדו אידיהם ביום שלושה
עשר לחדש אדר ונוח בארבעה עשר
בו ועשה אתו יום משתה ושמחה ביום
תלת עשר לירח אדר ואתניחו בארבעה
עשר ביה ועבדו יתיה יומא דמשקיא
וחדותא ודלך פי אליג מן שהר אדר ואס
ואסתראחו פי אליד מנה וצנעוה יום שרב
ופרח והיהודיים אשר בשושן נקהלו
בשלושה עשר בו ובארבעה עשר בו
ונוח בחמשה עשר בו ועשה אתו יום
משתה ושמחה ויהודאי דהוון בשושן
אתכנשו בתלת עשר ביה ובארבעת
עשר ביה ואתניחו בחמישת עשר ביה
ועבדו יתיה יומא דחדותא ומשקיא
ואליהוד אלדי פי אלסוס תגוקו פי אליג מנה
ואליד מנה ואסתראחו פי אלטו מנה וצנ
וצנעוה יום שרב ופרח על כן היהודים

היהודים דבת היהודיים ג לשקול על גנזי המלך ביהודיים ביום ההוא נתן על אשר שלח ידו ולהיות היהודים עתידים והיהודיים אשר בשושן דדיש פיסו
כל שלוש תיבות שהטעם אחר האות הראשון שבתיבה כמות יצו יץ אתך וכדומה לו מלמעלה יקרא ויתנקד בר מן ביום ארבעה עשר

הפרוזים הישבים בערי הפרזות עשים
את יום ארבעה עשר לחדש אדר שמחה
ומשתה ויום טוב ומשלח מנות איש
לרעהו׃ מטול הכא יהודאי דהוון בכפרנא
דיתבין בקרוין דקיקתא עבדין ית יומא
דארבעת עשר לירחא דאדר משקיא
וחדותא ויומא טבא ומשאלין מאני
גבר לחבריה׃ לדאך איהוד אראבצין
אמקימין פיקרא אארבאץ יצנעון יום
יום יד מן שהר אדר פרח ושרב ויום צאלח
איאאן ובעת אנצבה כל רגל אי צאחבה׃
ויכתב מרדכי את הדברים האלה וישלח
ספרים אל כל היהודים אשר בכל
מדינות המלך אחשורוש הקרובים
והרחוקים׃ וכתב מרדכי ית כל פתגמיא
האלין ושדר ית איגרתא על כולהון
יהודאי דבכל מדינתא דמלכא אחשורוש
קריביא ורחיקיא׃ פכתב מרדכי הדה
אאמור ובעת בכתב אי גמיע איהוד אדי
פי גמיע מדן אמלך אחשורש אקריבין
ואבעידין׃ לקים עליהם להיות עשים
את יום ארבעה עשר לחדש אדר ואת
יום חמשה עשר בו בכל שנה ושנה׃
למקיימא עליהון למהוי עבדין ית

יומא דארבעת עשר לירחא דאדר וית
יומא דחמישת עשר ביה בכל שנא ושנא׃
ליוגב עליהם אן יתכדו יום יד מן שהר
אדר ויום טו פי כל סנה וסנה׃ כימים אשר
נחו בהם היהודים מאיביהם והחדש
אשר נהפך להם מיגון לשמחה ומאבל
ליום טוב לעשות אותם ימי משתה
ושמחה ומשלח מנות איש לרעהו
ומתנות לאבינים׃ היך יומיא דאתנחו
בהון יהודאי מן בעלי דבביהון וירחא
דאתהפיך להון מן עקתא לחדותא ומן
אבלא ליומא טבא למעבד יתהון יומא
דמשקיא וחדוותא ומשאלין מאני גבר
לחבריה ויהבין מתנתא למסכיניא׃
כאיומין אדי אסתראחו פיהמא איהוד
מן אעדאהם ואשהר אדי אנקלב להם
מן חסרה לפרח ומן חזן ליום צאלח אן
יצנעוהמא איומי שרב ופרח ובעת הדאיא
בעץ לבעץ והבאת לאמסאכין׃ וקבל
היהודים את אשר החלו לעשות ואת
אשר כתב מרדכי אליהם׃ וקבילו יהו
יהודאי עליהון ית מה דשריין למעבד
וית מה דכתב מרדכי עליהון׃ פקבל
איהוד מא אבתדו אן יצנעוה ומא כתב

פרזות ג̇ ואמרת אעלה על ארץ פרזות תשב ירושלם בערי הפרזות ׃ — כימים ד̇ דגש וסימנך אשר ישבתם הראשונים וחברו כימים אשר

וקבילו יהודאי עליהון ית מא דשריין למעבד וית מא דכתב
מרדכי עליהון׃ פקבלו אליהוד מא אבתדו אן יצנעוה ומא כתב מרדכי אליהם׃

מרדכי עליהם׃ כי המן בן המדתא האגגי
צרר כל היהודים חשב על היהודים
לאבדם והפל פור הוא הגורל להמם
ולאבדם׃ מטול דהמן בר המדתא אגגאה
מעיקהון דיהודאי חשיב על יהודאי
למגמרא יתהון ולשיצאה יתהון וכד
חזו להמן ובנוי צליבין על צליבא יומין
סגיאין אמרין לה לאסתר למה את
אסתר מעכבא על מה דכתיב באוריתא
דקודשא לא תבית נבילתיה על צליבא
ענת אסתר ואמרת להון על דקטל
שאול לגיורי גבעונאי הוון בנוי צל
צליבין על צליבא מן יומא שירווי
חצדא דסערין ועד דנחת עליהון מטרא
הוון אי שתא ירחין וכד הוון בית ישראל
סלקין מתחזן בבית מקדשא הוון מ
עממיא אמרין להון למא אלין צליבין
ענו בית ישראל ואמרין להון על דפשט
ידיה בגיורי דגבעונאי וקטל יתהון
וכען המן רשיעא דבעא לשיצאה
כל דבית ישראל על חד כמה וכמה
דיהוי הוא ובנוהי צליבין על צליבא
כל יומי עלמא׃ באן המן בן המדתא
אלאגגי עדו אליהוד דבר עליהם אן יבידהם

ואוקע סהם אלקרעה ליהימהם ויבידהם׃
ובבאה לפני המלך אמר עם הספר ישוב
מחשבתו הרעה אשר חשב על היהודים
על ראשו ותלו אתו ואת בניו על העץ׃
וכמעלת אסתר קדם מלכא אמרת מה
דכתיב בספרא משיציא תשיצון ית
שום דוכרנהון מתחות שמיא והשיב
מחשבן בישן על בית ישראל ומחשבתיה
ברישיה סלקת וצלובו יתיה וית בנוי
על צליבא׃ וענד דכולהא בין ידי אלמלך
קאל קולא מע אלכתאב באן ירגע תדבירה
אלרדי אלדי דברה עלי אליהוד פי ראסה
וצלבוה ובניה עלי כשבה׃ על כן קראו
לימים האלה פורים על שם הפור על
כן על כל דברי האגרת הזאת ומה ראו
על ככה ומה הגיע אליהם׃ מטול כדין
קרון ליומיא האלין פורים על שום
פורתא זעקתא דערעון יתהון מטול
כדין כתיב מפרש באגרתא הדא מה
חזון על כדין מה אירע להון׃ לדלך
סמיא הדה אליומין אלסהאם עלי אסם
דלך אלסהם עלי מא פי צאהרה הדה
אלרסאלה ואי שי כאן ואי שי נאלהם׃
קימו וקבלו היהודים עליהם ועל

ז׳ לשון נפילה דחס׳ יוד וסימנה׳ ולכפל ירך רק הפילה ויפלו גדלות דיונה והפל פור באש יפליה והיה תפלו ׃—׃ לימים ה׳ דג׳ עשרת בסף
לימים ובבלתו את ראשו על כן קראו ׃—׃

זרעם ועל הנלוים עליהם ולא יעבור
להיות עשים את שני הימים האלה
ככתבם וכזמנם בכל שנה ושנה קיימו
וקבילו יהודאי עליהון ועל בניהון ועל
כל דמתוספין עליהון ולא יפסקון למ
למהוי עבדין ית תרין יומיא האלין
היך כתביהון והיך כזמני מניניהון בכל
שתא ושתא אוגבו ליהוד וקבלו עליהם
ועלי נסלהם ועלי גמיע אלמנצאפין
איהם ולא יתגאוזונה אן יתכלרון הדין
אליומין שבה כתאבהמא ווקתהמא פי
כל סנה וסנה והימים האלה נזכרים
ונעשים בכל דור ודור משפחה ומשפחה
מדינה ומדינה ועיר ועיר וימי הפורים
האלה לא יעברו מתוך היהודים וזכרם
לא יסוף מזרעם ויומיא האלין נדכרין
ונתעבדין בכל דרא ודרא זרעיתא וז
וזרעיתא מדינתא ומדינתא קריתא
וקריתא ויומי פוריא האלין לא יעברון
מן גו יהודאי ודוכרנהון לא יפסוק מן
גו בניהון אן יכון הדין אליומין מדכורין
ומצנועין פי כל ג׳יל וג׳יל ועשירה ומ
ומדינה וקריה והדה אלסהאם לא תזול
מן בין אליהוד ודכרהא לא ינקטע מן

נסלהם ותכתב אסתר
המלכה בת אביחיל ומרדכי היהודי את
כל תקף לקים את אגרת הפורים הזאת
השנית וכתבת אסתר מלכתא ברתיה
דאביחיל ומרדכי יהודאה ית כל תוקפא
לקיימא ית איגרתא דפוריא תניינות
מטול דאיזהות שתא דעבורא דלא
יקרון מגילתא באדר קדמאה אלא
באדר תניינא יקרון יתיה ושדור איגרתא
על כולהון יהודאי למאה ועשרין
ושבע מדינן מלכותא דמלכא אחשורש
פתגמי דשלמא ומילי דקושטא פכתבת
אסתר אלמלכה אבנת אביחיל ומרדכי
אליהודי בגמיע אלתשדיד ליוגב הדה
אלסהאם אלתאניה וישלח ספרים אל כל
היהודים אל שבע ועשרים ומאה מדינה
מלכות אחשורוש דברי שלום ואמת
ושדור איגרתא ובעת אלי גמיע אליהוד
אלי מאיה וז׳ וכ׳ מדינה ממלכה אחשורש
כלאם אלסלאם ואלחקאיק לקים את ימי
הפורים האלה בזמניהם כאשר קים
עליהם מרדכי היהודי ואסתר המלכה
וכאשר קימו על נפשם ועל זרעם
דברי הצומות וזעקתם למקיימא ית

אסתר המלכה יד׳ ויודע הדבר ויהי כראות המלך לא הביאה אסתר לשתות ביום חשני תנ׳ דפיסוק׳ וש ולאמר מי הוא זה והמן עמד ביום ההוא נתן הנה
בית המן ומה שאלתך ותכתב לקים׳׳ ־ ס

יומי פוריא האלין בזמניהון היך כמה
דקיימו עליהון על נפשהון ועל בניהון
מילי דצומא ודתעניתא וליזגבו הדין
אינמין לסהאם פיאוקאתהמא במא
אוגב עליהם מרדכי אליהודי ואסתר
אלמלכה וממא אוגבו עלי אנפסהם ועלי
נסלהם אמור אלצום וזעיקהא׃ ומאמר
אסתר קים דברי הפרים האלה ונכתב
בספר׃ ומאמר אסתר קיים מלי דפוריא
האלין ואתכתב בספרא׃ וקול אסתר
אוגב איצא הדה אלסהאם וכתב פי אל
אלכתאב׃ וישם
המלך אחשורש מס על הארץ ואיי
הים׃ ושוי מלכא אחשורוש תמה על
ארעא וכד ידע מלכא אחשורוש עמה
דאסתר ותולדתה שוי יתהון בני חורין
בגו עלמא ושעביד כולהון אומתא
כולהון ושוי תמה על ארעא ועל תיג
תגארי ימא׃ וציר אלמלך אחשורוש
דמה כארגה עלי אלבלדאן ועלי סאחל
גזאיר אלבחר׃ וכל מעשה תקפו וגבורתו
ופרשת גדלת מרדכי אשר גדלו
המלך הלוא הם כתובים על ספר דברי
הימים למלכי מדי ופרס׃ וכל עובדא
דתוקפיה וגבורתיה ופירוש רבותא
דמרדכי דרבי יתיה מלכא הלא אינון
כתיבין על ספרא דמלי יומיא למלכי
מדי ופרס׃ וגמיע כבר שדתה וגברותה
ושרח תעצים מרדכי אלדי עצמה אל
אלמלך הי מכתובה פי דיואן אכבאר
אלזמאן למלוך מאהאת ופארס׃ כי
מרדכי היהודי משנה למלך אחשורוש
וגדול ליהודים ורצוי לרב אחיו דרש
טוב לעמו ודבר שלום לכל זרעו׃
מטול דמרדכי יהודאה הוה תנין
למלכא אחשורוש ורבהון דיהודאי
ורעו בסגיאתהון דאחוהי ותבע טבתא
לעמיה וממליל שלמא לכל זרעיה
בנבואתהון׃ אן מרדכי אליהודי וזיר
לאלמלך אחשורוש וגליל לאליהוד ומרצי
לכתיר מן אכותה ומלתמס אלכיר
לקומה ומטאלב אלסלאמה לגמיע נסלהם
ומכלם גמיע אלה באלסלאם׃

סכום הפסוקים מאה ושששים ושבעה
סימן קסז

ובשנת אחת לכורש מלך פרס לכלות
דבר יהוה מפי ירמיה העיר יהוה את

מן והכתב אסתר המלכה בת אביחיל עד סוף מגלה פרים הפרים חס וו ושארא פורים הפורים מל וו ׃ כל מגלה אחשורוש כת מל
במג חס וו אחרון וחד חס דחס וישם המלך אחשרש ׃ העיר תו מי העיר ממזרח העיר יה את רוח ובשנת אחת וחבירו ויקומו ראשי האבות ׃

ה זוג מנ̇ ב̇ בחד ענין חלוף קדמיה לא נסיב וו אמרפל ואמרפל שמן למאור ושמן למאור כל מפרסת וכל בהמה מפרסת עשר ובכסים עשר ונכסים
מי פתי יסר הנה חסר מי פתי יסור הנה וחסל לבני ישוע יואב לבני ישוע ויואב ארן אמר ארון ואמר שלש מאות ששים שלש מאות וששים אלין דמטעין

רוח כרש מלך פרס ויעבר קול בכל
מלכותו וגם במכתב לאמר כה אמר
כרש מלך פרס כל ממלכות הארץ נתן
לי יהוה אלהי השמים והוא פקד עלי
לבנות לו בית בירושלם אשר ביהודה
מי בכם מכל עמו יהי אלהיו עמו ויעל
לירושלם אשר ביהודה ויבן את בית
יהוה אלהי ישראל הוא האלהים אשר
בירושלם וכל הנשאר מכל המקמות
אשר הוא גר שם ינשאוהו אנשי מקמו
בכסף ובזהב וברכוש ובבהמה עם
הנדבה לבית האלהים אשר בירושלם
ויקומו ראשי האבות ליהודה ובנימן
והכהנים והלוים לכל העיר האלהים
את רוחו לעלות לבנות את בית יהוה
אשר בירושלם וכל סביבתיהם
חזקו בידיהם בכלי כסף בזהב ברכוש
ובבהמה ובמגדנות לבד על כל התנדב
והמלך כורש הוציא
את כלי בית יהוה אשר הוציא נבוכדנצר
מירושלם ויתנם בבית אלהיו ויוציאם
כורש מלך פרס על יד מתרדת הגזבר
ויספרם לששבצר הנשיא ליהודה
ואלה מספרם

אגרטלי זהב שלשים אגרטלי כסף
אלף מחלפים תשעה ועשרים כפורי
זהב שלשים כפורי כסף משנים ארבע
מאות ועשרה כלים אחרים אלף כל
כלים לזהב ולכסף חמשת אלפים
וארבע מאות הכל העלה ששבצר
עם העלות הגולה מבבל לירושלם
ואלה בני המדינה העלים
משבי הגולה אשר הגלה נבוכד נצור
מלך בבל לבבל וישובו לירושלם
ויהודה איש לעירו אשר באו עם זרבבל
ישוע נחמיה שריה רעליה מרדכי
בלשן מספר בגוי רחום בענה מספר
אנשי עם ישראל בני פרעש
אלפים מאה שבעים ושנים בני
שפטיה שלש מאות שבעים ושנים
בני ארח שבע מאות חמשה ושבעים
בני פחת מואב לבני ישוע יואב
אלפים שמנה מאות ושנים עשר
בני עילם אלף מאתים חמשים
וארבעה בני זתוא תשע מאות
וארבעים וחמשה בני זכי שבע
מאות וששים בני בני שש מאות
ארבעים ושנים בני בבי שש מאות

חזקו ו̇ אשר חזקו את ידיך לא חזקו הכהנים חזקו פניהם מסלע וכל סביבתיהם שיבה לירושלם ה̇ לכן כה אמר יי שבתי לירושלם וישב
יהושפט מלך יהודה המזבחות ואלה בני המדינה אלה בני המדינה ושארא שיבה אל ירושלם נבוכדנצור ב̇ כת כן לקדר ולממלכות
חצור ואלה בני המדינה קדמיה נבוכדראצור כתב תננ̇ נבוכדנצור כת בכסף ובזהב ג̇ בנכסים רבים בכסף ובזהב ייפהו וכל הנשאר

עשרים ושלשה בני עזגד אלף
מאתים עשרים ושנים בני אדני
קם שש מאות ששים וששה בני
בגוי אלפים חמשים וששה בני
עדין ארבע מאות חמשים וארבעה
בני אטר ליחזקיה תשעים ושמנה
בני בצי שלש מאות עשרים ושלשה
בני יורה מאה ושנים עשר
בני חשם מאתים עשרים ושלשה
בני גבר תשעים וחמשה
בני בית לחם מאה עשרים ושלשה
אנשי נטפה חמשים וששה
אנשי ענתות מאה עשרים
ושמנה בני עזמות ארבעים
ושנים בני קרית ערים כפירה
ובארות שבע מאות וארבעים ושלשה
בני הרמה וגבע שש מאות
עשרים ואחד אנשי מכמס
מאה עשרים ושנים אנשי בית
אל והעי מאתים עשרים ושלשה
בני נבו חמשים ושנים בני
מגביש מאה חמשים וששה
בני עילם אחר אלף מאתים
חמשים וארבעה בני חרם שלש

מאות ועשרים בני לד חדיד
ואונו שבע מאות עשרים וחמשה
בני ירחו שלש מאות ארבעים
וחמשה בני סנאה שלשת אלפים
ושש מאות ושלשים הכהנים
בני ידעיה לבית ישוע תשע מאות
שבעים ושלשה בני אמר אלף
חמשים ושנים בני פשחור אלף
מאתים ארבעים ושבעה בני
חרם אלף ושבעה עשר הלוים
בני ישוע וקדמיאל לבני הודויה
שבעים וארבעה המשררים
בני אסף מאה עשרים ושמנה
בני השערים בני שלום בני אטר
בני טלמון בני עקוב בני חטיטא בני
שבי הכל מאה שלשים ותשעה
הנתינים בני ציחא בני חשופא
בני טבעות בני קירס בני סיעהא
בני פדון בני לבנה בני חגבה בני
עקוב בני חגב בני שמלי בני חנן
בני גדל בני גחר בני ראיה
בני רצין בני נקודא בני גזם בני
עזא בני פסח בני בסי בני אסנה
בני מעונים בני נפיסים בני

ויקרא ה̇ ויקרא אבשלום ויקרא לה יד אבשלום ויקרא שמה במה ברזלי ברזלי ותרין ויקרא המלאך הגאל אתי ויקרא שמו בישראל

ישראלהם ג̇ ראשי אלפי ישראל אם מישראל וחבירו ותרין וישראל הנה והאבנים על שמות לאנכור אל עיר נכרי ושאו ישראל המה

בני בקבוק בני חקופא בני חרחור
בני בצלות בני מחידא בני חרשא
בני ברקוס בני סיסרא בני תמח
בני נציח בני חטיפא בני עבדי
שלמה בני סטי בני הספרת בני פרודא
בני יעלה בני דרקון בני גדל
בני שפטיה בני חטיל בני פכרת
הצביים בני אמי כל הנתינים
ובני עבדי שלמה שלש מאות תשעים
ושנים ואלה העלים מתל
מלח תל חרשא כרוב אדן אמר ולא
יכלו להגיד בית אבתם וזרעם אם
מישראל הם בני דליה בני טוביה בני
נקודא שש מאות חמשים ושנים
ומבני הכהנים בני חביה בני
הקוץ בני ברזלי אשר לקח מבנות
ברזלי הגלעדי אשה ויקרא על שמם
אלה בקשו כתבם המתיחשים ולא
נמצאו ויגאלו מן הכהנה ויאמר
התרשתא להם אשר לא יאכלו מקדש
הקדשים עד עמד כהן לאורים ולתמים
כל הקהל כאחד ארבע רבוא אלפים
שלש מאות ששים מלבד עבדיהם
ואמהתיהם אלה שבעת אלפים שלש

מאות שלשים ושבעה ולהם משררים
ומשררות מאתים סוסיהם שבע
מאות שלשים וששה פרדיהם מאתים
ארבעים וחמשה גמליהם ארבע
מאות שלשים וחמשה חמרים ששת
אלפים שבע מאות ועשרים
ומראשי האבות בבואם לבית
יהוה אשר בירושלם התנדבו לבית
האלהים להעמידו על מכונו ככחם
נתנו לאוצר המלאכה זהב דרכמונים
שש רבאות ואלף וכסף מנים חמשת
אלפים וכתנת כהנים מאה
וישבו הכהנים והלוים ומן העם
והמשררים והשוערים והנתינים
בעריהם וכל ישראל בעריהם ויגע
החדש השביעי ובני ישראל בערים
ויאספו העם כאיש אחד אל ירושלם
ויקם ישוע בן יוצדק ואחיו
הכהנים וזרבבל בן שאלתיאל ואחיו
ויבנו את מזבח אלהי ישראל להעלות
עליו עלות ככתוב בתורת משה איש
האלהים ויכינו המזבח על מכונתיו
כי באימה עליהם מעמי הארצות
ויעל עליו עלות ליהוה עלות לבקר

דרכמונים ב̇ מל ככחם נתנו ומראשי האבות נתנו זמראשי ג̇ וגם בירושלים העמיד יהושפט ומראשי האבות וחבירו לבית האלהים
ג̇ וכל המשארמכל המקומות ומראשי האבות ושבתי ויוזבדם כל סוף פסוק המה בר מן יב̇ הם שלשה השרים שלשת הקלים ושפטו הם כי
קדשים הם לא תאכלום כי שקץ לראשי אלפי ישראל הם כי ישמע אלים ונשיך ובנך הטובים אלה איפה הם בן אדם בתוך בית המרי אם מישראל

ויענו בהלל ובהודות כת׳ ויתן לפני ארון עי׳ חצות לילה אקום הוציאה ממסגר והאשי הלוים להודות כת׳ ושאר הנשות להודות כתב׳ לבואם
ב׳ לעשות לבואם לגבע בנמן ובשנה השנית׳ וכל הבאים ב׳ על כן לא ידרכו כהני דגון ובשנה השנית לבואם והקול ב׳ והקול נשמע בית

ולערב׃ ויעשו את חג הסכות ככתוב
ועלת יום ביום במספר כמשפט דבר
יום ביומו׃ ואחרי כן עלת תמיד ולחדשים
ולכל מועדי יהוה המקדשים ולכל
מתנדב נדבה ליהוה׃ מיום אחד לחדש
השביעי החלו להעלות עלות ליהוה
והיכל יהוה לא יסד׃ ויתנו כסף לחצבים
ולחרשים ומאכל ומשתה ושמן לצדנים
ולצרים להביא עצי ארזים מן הלבנון
אל ים יפוא כרשיון כורש מלך פרס
עליהם׃ ובשנה השנית לבואם אל בית
האלהים לירושלם בחדש השני החלו
זרבבל בן שאלתיאל וישוע בן יוצדק
ושאר אחיהם הכהנים והלוים וכל
הבאים מהשבי ירושלם ויעמידו את
הלוים מבן עשרים שנה ומעלה לנצח
על מלאכת בית יהוה׃ ויעמד ישוע
בניו ואחיו קדמיאל ובניו בני יהודה
כאחד לנצח על עשה המלאכה בבית
האלהים בני חנדד בניהם ואחיהם הלוים׃
ויסדו הבנים את היכל יהוה ויעמידו
הכהנים מלבשים בחצצרות והלוים
בני אסף במצלתים להלל את יהוה על
ידי דויד מלך ישראל׃ ויענו בהלל

ובהודת ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו
על ישראל וכל העם הריעו תרועה
גדולה בהלל ליהוה על הוסד בית יהוה׃
ורבים מהכהנים והלוים וראשי האבות
הזקנים אשר ראו את הבית הראשון
ביסדו זה הבית בעיניהם בכים בקול
גדול ורבים בתרועה בשמחה להרים
קול׃ ואין העם מכירים קול תרועת
השמחה לקול בכי העם כי העם מריעים
תרועה גדולה והקול נשמע עד למרחוק׃
וישמעו צרי יהודה ובנימן
כי בני הגולה בונים היכל ליהוה אלהי
ישראל׃ ויגשו אל זרבבל ואל ראשי
האבות ויאמרו להם נבנה עמכם כי ככם
נדרוש לאלהיכם ולא אנחנו זבחים
מימי אסר חדן מלך אשור המעלה
אתנו פה׃ ויאמר להם זרבבל וישוע
ושאר ראשי האבות לישראל לא לכם
ולנו לבנות בית לאלהינו כי אנחנו יחד
נבנה ליהוה אלהי ישראל כאשר צונו
המלך כורש מלך פרס׃ ויהי עם הארץ
מרפים ידי עם יהודה ומבלהים אותם
לבנות׃ וסכרים עליהם יועצים להפר
עצתם כל ימי כורש מלך פרס ועד

יסד ד׳ בשנה הרביעית למן היום הזה ... והיכל ב׳ ... לא יסד ... וצידונים ועמלק
וצידונים כת׳ ... ומאכל צידנים כת׳ ושארא ...
כת׳ בבית האלהים ... ויעמד ישוע והעמידה שתי

שטנה ב̇ ויקרא שמה שטנה כתבו שטנה ס̇ בתחלתו נ̇ והמה המרו עלות הלקש והמה באו בית לחם בתחלת שבתם שם ובמלכות אחש׳ ס̇ אלין מלין כות הי בסיפ׳ בארמית אגרה חדה בקריה מנדה וחברו אנחנה דמהודעין מתנשאה ושוריה דמהודעין נביאה וחברוי לשכללה וחברוי וכל כה

מלכות דריוש מלך פרס ובמלכות
אחשורוש בתחלת מלכותו כתבו
שטנה על ישבי יהודה וירושלם
ובימי ארתחששתא כתב
בשלם מתרדת טבאל ושאר כנותו
על ארתחששתא מלך פרס וכתב
הנשתון כתוב ארמית ומתרגם ארמית
רחום בעל טעם ושמשי
ספרא כתבו אגרה חדה על ירושלם
לארתחששתא מלכא כנמא אדין
רחום בעל טעם ושמשי ספרא ושאר
כנותהון דיניא ואפרסתכיא טרפליא
אפרסיא ארכוי בבליא שושנכיא דהוא
עלמיא ושאר אמיא די הגלי אסנפר
רבא ויקירא והותב המו בקריה די שמרין
ושאר עבר נהרה וכענת דנה פרשגן
אגרתא די שלחו עלוהי על ארתחששתא
מלכא עבדיך אנש עבר נהרה וכענת
ידיע להוא למלכא די יהודיא די סלקו
מן לותך עלינא אתו לירושלם קריתא
מרדתא ובאישתא בנין ושורי אשכללו
ואשיא יחיטו כען ידיע להוא למלכא
די הן קריתא דך תתבנא ושוריא ישת
ישתכללון מנדה בלו והלך לא ינתנון

ואפתם מלכים תהנזק כען כל קבל די
מלח היכלא מלחנא וערות מלכא לא
אריך לנא למחזא על דנה שלחנא
והודענא למלכא די יבקר בספר דכרניא
די אבהתך ותהשכח בספר דכרניא
ותנדע די קריתא דך קריא מרדא ומהנזקת
מלכין ומדנן ואשתדור עבדין בגוה
מן יומת עלמא על דנה קריתא דך
החרבת מהודעין אנחנה למלכא די
הן קריתא דך תתבנא ושוריה ישתכללון
לקבל דנה חלק בעבר נהרא לא איתי
לך פתגמא שלח מלכא
על רחום בעל טעם ושמשי ספרא
ושאר כנותהון די יתבין בשמרין
ושאר עבר נהרה שלם וכעת נשתונא
די שלחתון עלינא מפרש קרי קדמי
ומני שים טעם ובקרו והשכחו די
קריתא דך מן יומת עלמא על מלכין
מתנשאה ומרד ואשתדור מתעבד
בה ומלכין תקיפין הוו על ירושלם
ושליטין בכל עבר נהרה ומדה בלו
והלך מתיהב להון כען שימו טעם
לבטלא גבריא אלך וקריתא דך לא
תתבנא עד מני טעמא יתשם וזהירין

למבנה בנה ועמה וביתה דלהן ושיצא ביתה פחת תמה ומדה למה דישגא מגלה חדה דכרונה דהבה ג̇ בו לבקרה לחבלה בחדוה מאה ולהיבלה מרבחה
למה דקינף דינה ס̇ וכל נהרה דכותהון במ״א מהודעין אנחנה ב̇ מלין כתבת ניינתה נקבה מן קדמיתא אשר תלים שם הפלשתים ושורי אשכללו ס̇ ותלפיהון
ג̇ מלין קדמיתא נקבה מן תינעתא אתה הייתה מוציא ושמוע ומתחתה לשכות האלה ידעתה שחר מקמו ושוריא ג̇ ב̇ כת א̇ וחד כת ה̇ כען ידיע להוא ידיע

הון שליו למעבד על דנה למה ישגא
חבלא להנזקת מלכין אדין מן די פרשגן
נשתונא די ארתחששתא מלכא קרי
קדם רחום ושמשי ספרא וכנותהון
אזלו בבהילו לירושלם על יהודיא
ובטלו המו באדרע וחיל באדין
בטלת עבידת בית אלהא די בירושלם
והות בטלא עד שנת תרתין למלכות
דריוש מלך פרס והתנבי 5
חגי נביאה וזכריה בר עדוא נביאיא
על יהודיא די ביהוד ובירושלם בשם
אלה ישראל עליהון באדין
קמו זרבבל בר שאלתיאל וישוע בר
יוצדק ושריו למבנא בית אלהא די
בירושלם ועמהון נביאיא די אלהא
מסעדין להון בה זמנא אתא עליהון
תתני פחת עבר נהרה ושתר בוזני
וכנותהון וכן אמרין להם מן שם לכם
טעם ביתא דנה לבנא ואשרנא דנה
לשכללה אדין כנמא אמרנא להם
מן אנון שמהת גבריא די דנה בנינא
בנין ועין אלההם הות על שבי יהודיא
ולא בטלו המו עד טעמא לדריוש
יהך ואדין יתיבון נשתונא על דנה

פרשגן אגרתא די שלח תתני פחת
עבר נהרה ושתר בוזני וכנותה
אפרסכיא די בעבר נהרה על דריוש
מלכא פתגמא שלחו עלוהי וכדנה
כתיב בגוה לדריוש מלכא שלמא
כלא ידיע להוא למלכא די אזלנא
ליהוד מדינתא לבית אלהא רבא והוא
מתבנא אבן גלל ואע מתשם בכתליא
ועבידתא דך אספרנא מתעבדא ומצלח
בידהם אדין שאלנא לשביא אלך
כנמא אמרנא להם מן שם לכם טעם
ביתא דנה למבניה ואשרנא דנה לשכללה
ואף שמהתהם שאלנא להם להודעותך
די נכתב שם גבריא די בראשיהם וכנמא
פתגמא התיבונא למאמר אנחנא המו
עבדוהי די אלה שמיא וארעא ובנין
ביתא די הוא בנה מקדמת דנה שנין
שגיאן ומלך לישראל רב בנהי ושכללה
להן מן די הרגזו אבהתנא לאלה
שמיא יהב המו ביד נבוכדנצר מלך
כסדיא וביתה דנה סתרה ועמה הגלי
לבבל ברם בשנת חדה
לכורש מלכא די בבל כורש מלכא
שם טעם בית אלהא דנה לבנא ואף

מן ראשה דס״פ עד אדין שש בצר ואזל בך קרי ... ואף ג׳ ראש׳ פס׳ בס״פ ואף שמהתהם ואף מאניא די בית אלהא ואף מאני
ג׳ חס׳ א׳ באמירה ולעמשא תמהו אשר יאמרו לי למזמה וכנמא פתגמא התיבונא למאמר ... הן לא תהודעון ... חלמא ופשרה לא יכלין פשרא
להודעותני הן תוכל כתבא למקרא ופשרא להודעותני שאלנא להם להודעותך

יא מיחד משמשין בבית ואסלה אכד בבית אביה לאשר בבית שאן ואבנר היה מתחזק בבית שאול אל יש לה׳ ישראל בבית ירבעם בבית ישרא ראיתי ויעש בבית קדש
הקדשים ויתנם המלך בבית ועד דרדב׳ ימ׳ הנה אנכי יושב בבית הארזים ודדב׳ הימ׳ אשר נשארו בבית מלך עמד בבית המן ותחת בבית אלהא

מאניא די בית אלהא די דהבה וכספא
די נבוכדנצר הנפק מן היכלא די בירושלם
והיבל המו להיכלא די בבל הנפק המו
כורש מלכא מן היכלא די בבל ויהיבו
לששבצר שמה די פחה שמה ואמר
לה אלה מאניא שא אזל אחת המו
בהיכלא די בירושלם ובית אלהא
יתבנא על אתרה אדין
ששבצר דך אתא יהב אשיא די בית
אלהא די בירושלם ומן אדין ועד כען
מתבנא ולא שלם וכען הן על מלכא
טב יתבקר בבית גנזיא די מלכא תמה
די בבבל הן איתי די מן כורש מלכא
שים טעם למבנא בית אלהא דך
בירושלם ורעות מלכא על דנה ישלח
עלינא באדין דריוש
מלכא שם טעם ובקרו בבית ספריא
די גנזיא מהחתין תמה בבבל והשתכח
באחמתא בבירתא די במדי מדינתא
מגלה חדה וכן כתיב בגוה דכרונה
בשנת חדה לכורש מלכא
כורש מלכא שם טעם בית אלהא
בירושלם ביתא יתבנא אתר די דבחין
דבחין ואשוהי מסובלין רומה אמין

שתין פתיה אמין שתין נדבכין די
אבן גלל תלתא ונדבך די אע חדת
ונפקתא מן בית מלכא תתיהב ואף
מאני בית אלהא די דהבה וכספא די
נבוכדנצר הנפק מן היכלא די בירושלם
והיבל לבבל יהתיבון ויהך להיכלא
די בירושלם לאתרה ותחת בבית אלהא
כען תתני פחת עבר נהרה
שתר בוזני וכנותהון אפרסכיא די
בעבר נהרה רחיקין הוו מן תמה שבקו
לעבידת בית אלהא דך פחת יהודיא
ולשבי יהודיא בית אלהא דך יבנון על
אתרה ומני שים טעם למא
די תעבדון עם שבי יהודיא אלך
למבנא בית אלהא דך ומנכסי מלכא
די מדת עבר נהרה אספרנא נפקתא
תהוא מתיהבא לגבריא אלך די לא
לבטלא ומה חשחן ובני תורין ודכרין
ואמרין לעלון לאלה שמיא חנטין
מלח חמר ומשח כמאמר כהניא די
בירושלם להוא מתיהב להם יום
ביום די לא שלו די להון מהקרבין
ניחוחין לאלה שמיא ומצלין לחיי
מלכא ובנוהי ומני שים טעם די כל

אל ב׳ לשון חול אל נולדו להרפא ואמור לה אל מאנא בתדיה אלה כת׳ ב׳ בטעמ׳ מרעמ׳ ויתמהמה הקהלה נא ומאן ויוסף וישחט ונכהלו מכן ואמר לה
אלה שא ג׳ כת ה׳ וחד כת׳ אזאת הבהמה שנסבו לא מבאת לי ואמר לה ואגון בתרין לישנין בית אלהא דנא ב׳ ברס בשנת חדא ועבדו בני ישרא
והקרבו לחנכת ולכסי מהודעין ושארא בית אלהא דך ביתה וביתה ב׳ כת׳ וביתה דנה סתרה ושיציא ביתה דנה שלו ו׳ מדוע דרך רשעים צלחה

מן ראשה דס״פ על ואחר הדברים ארתחששתא כתב ׳ ומן ואחר הדברים עד סופה דס״פ ארתחששתא כתב ׳ וכולה ארתחששתא קרי בר מן חד
ובימי ארתחששתא ׃ כיד ה׳ כיד המלך שלמה ויין מלכות רב ויתן משאת הוא עזרא כי ביאחד ועלי הטה חסד ויציאו לנו ואגרת אל אסף ׃

אנש די יהשנא פתגמא דנה יתנסח אע
מן ביתה וזקיף יתמחא עלהי וביתה
נולו יתעבד על דנה׃ ואלהא די שכן
שמה תמה ימגר כל מלך ועם די ישלח
ידה להשניה לחבלה בית אלהא דך די
בירושלם אנה דריוש שמת טעם
אספרנא יתעבד׃ אדין
תתני פחת עבר נהרה שתר בוזני וכנותהון
לקבל די שלח דריוש מלכא כנמא
אספרנא עבדו׃ ושבי יהודיא בנין
ומצלחין בנבואת חגי נביאה וזכריה
בר עדוא ובנו ושכללו מן טעם אלה
ישראל ומטעם כורש ודריוש וארת
וארתחששתא מלך פרס׃ ושיציא
ביתה דנה עד יום תלתה לירח אדר די
היא שנת שת למלכות דריוש מלכא׃
ועבדו בני ישראל כהניא ולויא ושאר
בני גלותא חנכת בית אלהא דנה בחדוה׃
והקרבו לחנכת בית אלהא דנה תורין
מאה דכרין מאתין אמרין ארבע
מאה וצפירי עזין לחטיא על כל
ישראל תרי עשר למנין שבטי ישראל׃
והקימו כהניא בפלגתהון ולויא
במחלקתהון על עבידת אלהא די

בירושלם ככתב ספר משה׃
ויעשו בני הגולה את הפסח
בארבעה עשר לחדש הראשון׃ כי
הטהרו הכהנים והלוים כאחד כלם
טהורים וישחטו הפסח לכל בני הגולה
ולאחיהם הכהנים ולהם׃ ויאכלו בני
ישראל השבים מהגולה וכל הנבדל
מטמאת גוי הארץ אלהם לדרש ליהוה
אלהי ישראל׃ ויעשו חג המצות שבעת
ימים בשמחה כי שמחם יהוה והסב
לב מלך אשור עליהם לחזק ידיהם
במלאכת בית האלהים אלהי ישראל׃
ואחר הדברים האלה
במלכות ארתחשסתא מלך פרס
עזרא בן שריה בן עזריה בן חלקיה׃
בן שלום בן צדוק בן אחיטוב׃ בן
אמריה בן עזריה בן מריות׃ בן זרחיה
בן עזי בן בקי׃ בן אבישוע בן פינחס
בן אלעזר בן אהרן הכהן הראש׃ הוא
עזרא עלה מבבל והוא ספר מהיר
בתורת משה אשר נתן יהוה אלהי
ישראל ויתן לו המלך כיד יהוה אלהיו
עליו כל בקשתו׃ ויעלו
מבני ישראל ומן הכהנים והלוים

אדין ט׳ בטעמ׳ נפל על אנפוהי שביא מתבהלתון בעין עלה די לא השכח חרבשון על מלכא קרבו ואמרין עבן ואמרין אזל מלכא תתנו ׃ נחותין ונחתו
ב׳ חד מל׳ וחד חס׳ ומנחה ונחתן אמר די להון מהקרבין ׃ שת ב׳ וחשופי שת ערות מצרים די היא שנת שת למלכות ׳ וכל שם אנש דכות ׃ דרישה לי״ג
אלהי ישראל ב׳ וכל אשר לא ידרוש ויאכלו ׃ שמחם ג׳ כי שמחם י״י מאויביהם ויעשו חג מצות כי האלהים שמחם ׃ הכהן הראש ויאמר אלין עזריה
בן אהרן הכהן הראש׳ וחד בניהו בן יהוידע הכהן ראש ׃

המעלה ב׳ קמ׳ כתור האדם המעלה הוא יסד׳ וחד וגלה אינה מעלה ׳ מני ב׳ ראש׳ פסו׳ מני אפליס מני שים טעם ׳ חק ומשפט ג׳ שם שם לו חק ומשפט בשכם וללמד בישראל ׳ ותקרב ב׳ אשרי תבחר ותקרב ותקרב המו ׳ זה וזה ד׳ בטע׳ ראש׳ פסו׳ זה יתנו זה לחמנו וזה פרשגן זה רע מ

והמשררים והשערים והנתינים אל
ירושלם בשנת שבע לארתחששתא
המלך ויבא ירושלם בחדש החמישי
היא שנת השביעית למלך כי באחד
לחדש הראשון הוא יסד המעלה
מבבל ובאחד לחדש החמישי בא אל
ירושלם כיד אלהיו הטובה עליו כי
עזרא הכין לבבו לדרוש את תורת יהוה
ולעשת וללמד בישראל חק ומשפט
וזה פרשגן הנשתון אשר
נתן המלך ארתחששתא לעזרא הכהן
הספר ספר דברי מצות יהוה וחקיו על
ישראל ארתחששתא מלך
מלכיא לעזרא כהנא ספר דתא די אלה
שמיא גמיר וכענת מני שים טעם
די כל מתנדב במלכותי מן עמה ישראל
וכהנוהי ולויא למהך לירושלם עמך
יהך כל קבל די מן קדם מלכא ושבעת
יעטהי שליח לבקרא על יהוד ולירושלם
בדת אלהך די בידך ולהיבלה כסף ודהב
די מלכא ויעטוהי התנדבו לאלה
ישראל די בירושלם משכנה וכל
כסף ודהב די תהשכח בכל מדינת
בבל עם התנדבות עמא וכהניא

מתנדבין לבית אלההם די בירושלם
כל קבל דנה אספרנא תקנא בכספא
דנה תורין דכרין אמרין ומנחתהון
ונסכיהון ותקרב המו על מדבחה די
בית אלהכם די בירושלם ומה די עליך
ועל אחיך ייטב בשאר כספא ודהבה
למעבד כרעות אלהכם תעבדון ומאניא
די מתיהבין לך לפלחן בית אלהך
השלם קדם אלה ירושלם ושאר
חשחות בית אלהך די יפל לך למנתן
תנתן מן בית גנזי מלכא ומני אנה
ארתחששתא מלכא שים טעם לכל
גזבריא די בעבר נהרה די כל די
ישאלנכון עזרא כהנא ספר דתא די
אלה שמיא אספרנא יתעבד עד
כסף ככרין מאה ועד חנטין כרין
מאה ועד חמר בתין מאה ועד בתין
משח מאה ומלח די לא כתב כל די מן
טעם אלה שמיא יתעבד אדרזדא
לבית אלה שמיא די למה להוא קצף
על מלכות מלכא ובנוהי ולכם
מהודעין די כל כהניא ולויא זמריא
תרעיא נתיניא ופלחי בית אלהא
דנה מנדה בלו והלך לא שליט

ודהבה ג׳ בת״ה ׳ ואף מאניא די בית אלהא ואף מאני בית אלהא ומה די עליך ׳ יתעבד ב׳ וחס׳ ואלהא די שכן שמה תמה ומני אנה ארתחששתא ׳
י״ז פיסוק׳ ואית בכל פיסוק ארבע מלין קדמיתא לא נסיב ו׳ וילקטו את פחי מלבד שבתת יד׳ ולקחת משפחת העמתי והרמות מכס ואקח את ראשי שבטיכם
ויהי למנשה ויאמר חושיאל צדוק ונתתיך ביד מבקשי נפשך ומות פנחס ופאתקדים אם זנה אתה צום הרביעי ולבני גרשם ותחת הנחשת עד כסף לא תרצה

ב̇ כת̇ ו̇ וקל ו̇ ותאמרי לא אעבו ור עותי וזבוד ... למה ג̇ ב̇ כת̇ ה̇ וחד כת̇ א̇ למה ישגא חבלא למא די תעבדון די למה להוא ... שמואל
בן קטן ... עזרא בן הקטן ... זכריה האחוה עזרא אהוא

למרמא עליהם ואנת עזרא כחכמת
אלהך די בידך מני שפטין ודינין די
להון דאנין לכל עמא די בעבר נהרה
לכל ידעי דתי אלהך ודי לא ידע תהודעון
וכל די לא להוא עבד דתא די אלהך
ודתא די מלכא אספרנא דינה להוא
מתעבד מנה הן למות הן לשרשו הן
לענש נכסין ולאסורין ברוך
יהוה אלהי אבתינו אשר נתן כזאת
בלב המלך לפאר את בית יהוה אשר
בירושלם ועלי הטה חסד לפני המלך
ויועציו ולכל שרי המלך הגברים ואני
התחזקתי כיד יהוה אלהי עלי ואקבצה
מישראל ראשים לעלות עמי
ואלה ראשי אבתיהם
והתיחשם העלים עמי במלכות
ארתחשסתא המלך מבבל
מבני פינחס גרשם מבני איתמר דניאל
מבני דויד חטוש מבני שכניה
מבני פרעש זכריה ועמו התיחש
לזכרים מאה וחמשים מבני
פחת מואב אליהועיני בן זרחיה
ועמו מאתים הזכרים מבני
שכניה בן יחזיאל ועמו שלש מאות
הזכרים ומבני עדין עבד בן
יונתן ועמו חמשים הזכרים ומבני
עילם ישעיה בן עתליה ועמו שבעים
הזכרים ומבני שפטיה זבדיה
בן מיכאל ועמו שמנים הזכרים
מבני יואב עבדיה בן יחיאל
ועמו מאתים ושמנה עשר הזכרים
ומבני שלומית בן יוספיה ועמו
מאה וששים הזכרים ומבני בבי
זכריה בן בבי ועמו עשרים ושמנה
הזכרים ומבני עזגד יוחנן בן
הקטן ועמו מאה ועשרה הזכרים
ומבני אדניקם אחרנים ואלה
שמותם אליפלט יעיאל ושמעיה
ועמהם ששים הזכרים ומבני
בגוי עותי וזבוד ועמו שבעים הזכרים
ואקבצם אל הנהר הבא אל
אהוא ונחנה שם ימים שלשה ואבינה
בעם ובכהנים ומבני לוי לא מצאתי
שם ואשלחה לאליעזר לאריאל
לשמעיה ולאלנתן ולירב ולאלנתן
ולנתן ולזכריה ולמשלם ראשים
וליויריב ולאלנתן מבינים ואוצאה
אותם על אדו הראש בכספיא המקום

לעלות ... והמשאת ובחל אתו והנה שמואל ויתנבאו ויספו עוד במרכבה וחבילן וישם חזאל פנו אשל אנוח ליום צרה ויפיתהו אך הבל בני אדם אל
תשאף הלילה ויקומו וראשי האבות ועלי הטה חסד ... וכל אורי ויהושע דכות בר מן ב̇ להעלות ואתה תצוה את בני צו ישראל צו את בני ישראל
לבנות ... גרשם ... ותלד בן ויקרא את שמו את שם בנה ויהונתן בן גרשם בן מנשה מבני פינחס ... וכל דברי הימ̇ דכות במ̇ב̇ גרשון בני לוי גרשון קהת

ויביאו תביאו ג׳ דגש׳ ויבא יוסף הביתה ממושבתיכם תביאו ויביאו לנו ... ואשקלה ג׳ ב׳ חס׳ וחד מל׳ ואקנה את השדה ואשקולה להם ואשקלה על ידם
כסף ב׳ פת׳ וחד קמ׳ ... מל׳ בלשנא כי ככר כסף תשקול במשקול עשרים שקל לו שקו׳ ישקל בעש׳ אשקול על ידי עשי המלאכה אשר אמר המן לשקול על
ואשקולה להם ...

ואשימה בפיהם דברים לדבר אל אדו
אחיו הנתונים בכספיא המקום להביא
לנו משרתים לבית אלהינו ויביאו לנו
כיד אלהינו הטובה עלינו איש שכל
מבני מחלי בן לוי בן ישראל ושרביה
ובניו ואחיו שמנה עשר ואת חשביה
ואתו ישעיה מבני מררי אחיו ובניהם
עשרים ומן הנתינים שנתן דויד והשרים
לעבדת הלוים נתינים מאתים ועשרים
כלם נקבו בשמות ואקרא שם צום
על הנהר אהוא להתענות לפני אלהינו
לבקש ממנו דרך ישרה לנו ולטפנו
ולכל רכושנו כי בשתי לשאול מן
המלך חיל ופרשים לעזרנו מאויב
בדרך כי אמרנו למלך לאמר יד
אלהינו על כל מבקשיו לטובה ועזו
ואפו על כל עזביו ונצומה ונבקשה
מאלהינו על זאת ויעתר לנו ואבדילה
משרי הכהנים שנים עשר לשרביה
חשביה ועמהם מאחיהם עשרה
ואשקולה להם את הכסף ואת הזהב
ואת הכלים תרומת בית אלהינו ההרימו
המלך ויועציו ושריו וכל ישראל
הנמצאים ואשקלה על ידם כסף

ככרים שש מאות וחמשים וכלי כסף
מאה לככרים זהב מאה ככר וכפרי
זהב עשרים לאדרכנים אלף וכלי נחשת
מצהב טובה שנים חמודת כזהב ואמרה
אלהם אתם קדש ליהוה והכלים קדש
והכסף והזהב נדבה ליהוה אלהי אבתיכם
שקדו ושמרו עד תשקלו לפני שרי
הכהנים והלוים ושרי האבות לישראל
בירושלם הלשכות בית יהוה וקבלו
הכהנים והלוים משקל הכסף והזהב
והכלים להביא לירושלם לבית אלהינו
ונסעה מנהר אהוא בשנים
עשר לחדש הראשון ללכת ירושלם
ויד אלהינו היתה עלינו ויצילנו מכף
אויב ואורב על הדרך ונבוא ירושלם
ונשב שם ימים שלשה וביום הרביעי
נשקל הכסף והזהב והכלים בבית
אלהינו על יד מרמות בן אוריה הכהן
ועמו אלעזר בן פינחס ועמהם יוזבד
בן ישוע ונועדיה בן בנוי הלוים במספר
במשקל לכל ויכתב כל המשקל בעת
ההיא הבאים מהשבי
בני הגולה הקריבו עלות לאלהי ישראל
פרים שנים עשר על כל ישראל אילים

על כל ישראל ב׳ ושמתיה חרפה בחברון מלך וימלך דוד ויהי המלך שלמה ולשלמה שנים עשר והימים אשר מלך וימליכו אתו וימלך בעשא אשר צויתי אותו בחרב כל אלה
אנשי מלחמה כי נמשח כי רצה וימלך דויד ודויד בן ישי וימלך שלמה וישחטום הכהנים וישלח יחזקיהו וצפירי עזין הבאים מהשבי ויתנהו אלהים ... ואשימה ב׳ ומל׳
ואראה כי אינך מושיע ואצוה אותם ... ותדין ואשימה ותאמר אל עבדיך ושנה שמע נא גם אתה ... בתריה ואשמה כת׳ ... בשתי ג׳ בשתי וגם נכלמתי כי בשתי לשאול מן
המלך ואמרה אלהי ... ויעתר ה׳ ויעתר לו ... ויקברו את עצמות שאול ויבן שם דוד מזבח ויתפלל אליו ויעתר לו ונצומה ונבקשה ... והכסף והזהב ב׳ נתן יהויקים לפרעה
אתם קדש ...

העם ישראל ג׳ לברך את העם אז יחלק ... העם ישראל וככלות אלה ... משומם ג׳ מל ואל תתחכם יותר למה תשומם ואשבה משומם ואני ישב משומם
ואלי ג׳ יחשבון רע דבר גנב יאספו ... בתועבתיהם תועבתיכם ... השיבו פניכם בתועבתיהם אשר מלאוה

תשעים וששה כבשים שבעים ושבעה
צפירי חטאת שנים עשר הכל עולה
ליהוה ויתנו את דתי המלך לאחשדרפני
המלך ופחות עבר הנהר ונשאו את העם
ואת בית האלהים וככלות אלה נגשו אלי
השרים לאמר לא נבדלו העם ישראל
והכהנים והלוים מעמי הארצות כתעבתיהם
לכנעני החתי הפרזי היבוסי העמני
המאבי המצרי והאמרי כי נשאו
מבנתיהם להם ולבניהם והתערבו זרע
הקדש בעמי הארצות ויד השרים והסגנים
היתה במעל הזה ראשונה ובשמעי את
הדבר הזה קרעתי את בגדי ומעילי
ואמרטה משער ראשי וזקני ואשבה
משומם ואלי יאספו כל חרד בדברי
אלהי ישראל על מעל הגולה ואני ישב
משומם עד למנחת הערב ובמנחת
הערב קמתי מתעניתי ובקרעי בגדי
ומעילי ואכרעה על ברכי ואפרשה
כפי אל יהוה אלהי ואמרה אלהי בשתי
ונכלמתי להרים אלהי פני אליך כי
עונתינו רבו למעלה ראש ואשמתנו
גדלה עד לשמים מימי אבתינו אנחנו
באשמה גדלה עד היום הזה ובעונתינו

נתנו אנחנו מלכינו כהנינו ביד מלכי
הארצות בחרב בשבי ובבזה ובבשת
פנים כהיום הזה ועתה כמעט רגע היתה
תחנה מאת יהוה אלהינו להשאיר לנו
פליטה ולתת לנו יתד במקום קדשו
להאיר עינינו אלהינו ולתתנו מחיה
מעט בעבדתנו כי עבדים אנחנו
ובעבדתנו לא עזבנו אלהינו ויט עלינו
חסד לפני מלכי פרס לתת לנו מחיה
לרומם את בית אלהינו ולהעמיד את
חרבתיו ולתת לנו גדר ביהודה ובירושלם
ועתה מה נאמר אלהינו אחרי זאת כי
עזבנו מצותיך אשר צוית ביד עבדיך
הנביאים לאמר הארץ אשר אתם
באים לרשתה ארץ נדה היא בנדת
עמי הארצות בתעבתיהם אשר מלאוה
מפה אל פה בטמאתם ועתה בנותיכם
אל תתנו לבניהם ובנתיהם אל תשאו
לבניכם ולא תדרשו שלמם וטובתם
עד עולם למען תחזקו ואכלתם את
טוב הארץ והורשתם לבניכם עד עולם
ואחרי כל הבא עלינו במעשינו הרעים
ובאשמתנו הגדלה כי אתה אלהינו
חשכת למטה מעונינו ונתתה לנו פליטה

אלהי ישראל ... מן שם קדשא ויצב שם ויראו את המעט ... אשר מעלתם יתן את שאלתך ועשיתם צלמי לי דבר צור ישראל ועתה אלהי ישראל
נעבדנו לא עזבנו הקורא בשמך ... הקדש ומאספם והנה שם כבוד וכבוד ... וישאו הכרובים ... היא היתה
והנה כבוד ויקרא יעבץ ויעל גם סגרו ואל יבשו ויקם הבאים ואלי ... את חרבתיו ...

ג̇ כת התעבות יען אשר עשה מנשה ויסר יאשיהו את כל התעבות ולהתחתן בעמי ׳ ובאתם ועמדתם לפני וכל יחזקאל התועבות כתב ׳ ושארא
התועבת כתב ׳ וכתורה ב̇ וכתורה וכמצוה וכתורה יעשה יוחד ובתורה ובמצוה ׳ וילך שם ב̇ אלכיות ברמה לחם לא אכל ׳

הנשוב להפר מצותיך ולהתחתן
בעמי התעבות האלה הלוא תאנף בנו
עד כלה לאין שארית ופליטה׃
יהוה אלהי ישראל צדיק אתה כי נשארנו
פליטה כהיום הזה הננו לפניך באשמתינו
כי אין לעמוד לפניך על זאת׃
וכהתפלל עזרא וכהתודתו בכה ומתנפל 10
לפני בית האלהים נקבצו אליו מישראל
קהל רב מאד אנשים ונשים וילדים כי
בכו העם הרבה בכה׃ ויען
שכניה בן יחיאל מבני עולם ויאמר
לעזרא אנחנו מעלנו באלהינו ונשב
נשים נכריות מעמי הארץ ועתה יש
מקוה לישראל על זאת׃ ועתה נכרת
ברית לאלהינו להוציא כל נשים והנולד
מהם בעצת אדני והחרדים במצות
אלהינו וכתורה יעשה׃ קום כי עליך
הדבר ואנחנו עמך חזק ועשה׃ ויקם
עזרא וישבע את שרי הכהנים הלוים
וכל ישראל לעשות כדבר הזה וישבעו׃
ויקם עזרא מלפני בית האלהים וילך
אל לשכת יהוחנן בן אלישיב וילך
שם לחם לא אכל ומים לא שתה כי
מתאבל על מעל הגולה׃ ויעבירו קול

ביהודה וירושלם לכל בני הגולה להקבץ
ירושלם׃ וכל אשר לא יבוא לשלשת
הימים כעצת השרים והזקנים יחרם כל
רכושו והוא יבדל מקהל הגולה׃
ויקבצו כל אנשי יהודה ובנימן
ירושלם לשלשת הימים הוא החדש
התשיעי בעשרים בחדש וישבו כל
העם ברחוב בית האלהים מרעידים על
הדבר ומהגשמים׃ ויקם עזרא הכהן
ויאמר אלהם אתם מעלתם ותשיבו
נשים נכריות להוסיף על אשמת ישראל׃
ועתה תנו תודה ליהוה אלהי אבתיכם
ועשו רצונו והבדלו מעמי הארץ ומן
הנשים הנכריות׃ ויענו כל
הקהל ויאמרו קול גדול כן כדבריך
עלינו לעשות׃ אבל העם רב והעת
גשמים ואין כח לעמוד בחוץ והמלאכה
לא ליום אחד ולא לשנים כי הרבינו
לפשע בדבר הזה׃ יעמדו נא שרינו
לכל הקהל וכל אשר בערינו ההשיב
נשים נכריות יבא לעתים מזמנים
ועמהם זקני עיר ועיר ושפטיה עד
להשיב חרון אף אלהינו ממנו עד
לדבר הזה׃ אך יונתן בן עשהאל

עילם דכת עולם ב̇ אשר לא יבא שם נחי עילם ויען שכניה בן יחיאל ׳ שלשת הימים ג̇ לאתנות האבדות לך וכל אשר לא יבוא ושלאחריו
קום ט̇ ראש פסוק׳ התהלך בארץ פדנה ארם קדש את העם לך צרפתה קום רד לקראת קום וירדת לך אל נינוה וחבירו כי עליך הדבר ׳ ויעבירו ד̇ מל וחד חס
ויעבירו קול במחנה ויעברו את המלך ואת ביתו ויעבירו את בניהם ואת בנותיהם ויעבירו קול ביהודה ׳ לפשע ב̇ וחס הגלבל הדבן לפשע כי הרבינו לפשע

מבני ח ראשׁ פסוק׳ מבני שכניה מבני פחת מואב מבני שכניה מבני יואב מבני בבי מבני עמי מבנו נבו ... ועלם ב׳ זוף ועלם
ובעלות שלם וטלם ... ואנון בתריין לשנין חד שם אנש וחד שם קריה

ויחזיה בן תקוה עמדו על זאת ומשלם
ושבתי הלוי עזרם ויעשו כן בני הגולה
ויבדלו עזרא הכהן אנשים ראשי האבות
לבית אבתם וכלם בשמות וישבו ביום
אחד לחדש העשירי לדריוש הדבר
ויכלו בכל אנשים ההשיבו נשים נכריות
עד יום אחד לחדש הראשון
וימצא מבני הכהנים אשר השיבו נשים
נכריות מבני ישוע בן יוצדק ואחיו
מעשיה ואליעזר ויריב וגדליה ויתנו
ידם להוציא נשיהם ואשמים איל צאן
על אשמתם ומבני אמר חנני
וזבדיה ומבני חרם מעשיה ואליה
ושמעיה ויחיאל ועזיה ומבני
פשחור אליועיני מעשיה ישמעאל
נתנאל יוזבד ואלעשה ומן
הלוים יוזבד ושמעי וקליה הוא קליטא
פתחיה יהודה ואליעזר ומן
המשררים אלישיב ומן השערים שלם
וטלם ואורי ומישראל מבני
פרעש רמיה ויזיה ומלכיה ומימן
ואלעזר ומלכיה ובניה ומבני
עילם מתניה זכריה ויחיאל ועבדי
וירמות ואליה ומבני זתוא אליועני

אלישיב מתניה וירמות וזבד ועזיזא
ומבני בבי יהוחנן חנניה זבי
עתלי ומבני בני משלם מלוך
ועדיה ישוב ושאל ירמות ומבני
פחת מואב עדנא וכלל בניה מעשיה
מתניה בצלאל ובנוי ומנשה ובני
חרם אליעזר ישיה מלכיה שמעיה
שמעון בנימן מלוך שמריה
מבני חשם מתני מתתה זבד אליפלט
ירמי מנשה שמעי מבני בני
מעדי עמרם ואואל בניה בדיה כלוהי
וניה מרמות אלישיב מתניה מתני
ויעשו ובני ובנוי שמעי ושלמיה
ונתן ועדיה מכנדבי ששי שרי עזראל
ושלמיהו שמריה שלום אמריה יוסף
מבני נבו יעיאל מתתיה זבד
זבינא ידו ויואל בניה כל אלה נשאי
נשים נכריות ויש מהם נשים וישימו
בנים דברי נחמיה בן
חכליה ויהי בחדש כסלו שנת עשרים
ואני הייתי בשושן הבירה ויבא חנני
אחד מאחי הוא ואנשים מיהודה
ואשאלם על היהודים הפליטה אשר
נשארו מן השבי ועל ירושלם ויאמרו

ויכלו ג׳ ויכלו לנחל את הארץ ויכלו מחלק את הארץ ויכלו בכל ... ויכלו את הימים ... גדליה ה׳ וחד וגדליה ועודנו לא ישוב ויבא ירמיה אל גדליה
ויבאו אל גדליה המצפתה ... את גדליה ... אשר היה אל צפנה ... למימן ומימן ואלעזר משלם אציה
מימן ... שלמיהו ג׳ וחד ושלמיהו ... ויאמרו ג׳ בטע ... ויאמרו לו

גדלה הגדלה ה̇ חס̇ ויצמא מאד לקול המולה גדלה ובאשמתנו הגדלה מימי אבתינו ברעה גדלה ובחרפה וירע להם רעה גדלה והעיר רחבת ידים וגדלה
ובצוה גדלה אנחנו וכל אורי דכותה במ̇ לעשות קטנה או גדולה הראך את אשר הגדולה לא יהיה לך בכיסך לא יהיה לך בביתך וכל דנביא חס̇ בר מן והקרן
הגדולה

לי הנשארים אשר נשארו מן השבי
שם במדינה ברעה גדלה ובחרפה וחומת
ירושלם מפרצת ושעריה נצתו באש
ויהי כשמעי את הדברים האלה ישבתי
ואבכה ואתאבלה ימים ואהי צם ומתפלל
לפני אלהי השמים ואמר אנא יהוה
אלהי השמים האל הגדול והנורא שמר
הברית וחסד לאהביו ולשמרי מצותיו
תהי נא אזנך קשבת ועיניך פתוחות
לשמע אל תפלת עבדך אשר אנכי
מתפלל לפניך היום יומם ולילה על
בני ישראל עבדיך ומתודה על חטאות
בני ישראל אשר חטאנו לך ואני ובית
אבי חטאנו חבל חבלנו לך ולא שמרנו
את המצות ואת החקים ואת המשפטים
אשר צוית את משה עבדך זכר נא
את הדבר אשר צוית את משה עבדך
לאמר אתם תמעלו אני אפיץ אתכם
בעמים ושבתם אלי ושמרתם מצותי
ועשיתם אתם אם יהיה נדחכם בקצה
השמים משם אקבצם והבואתים אל
המקום אשר בחרתי לשכן את שמי
שם והם עבדיך ועמך אשר פדית
בכחך הגדול ובידך החזקה אנא אדני

ס

תהי נא אזנך קשבת אל תפלת עבדך
ואל תפלת עבדיך החפצים ליראה את
שמך והצליחה נא לעבדך היום ותנהו
לרחמים לפני האיש הזה ואני הייתי
2 משקה למלך ויהי
בחדש ניסן שנת עשרים לארתחשסתא
המלך יין לפניו ואשא את היין ואתנה
למלך ולא הייתי רע לפניו ויאמר לי
המלך מדוע פניך רעים ואתה אינך
חולה אין זה כי אם רע לב ואירא הרבה
מאד ואמר למלך המלך לעולם יחיה
מדוע לא ירעו פני אשר העיר בית
קברות אבתי חרבה ושעריה אכלו
באש ויאמר לי המלך על מה זה אתה
מבקש ואתפלל אל אלהי השמים
ואמר אם על המלך טוב ואם ייטב
עבדך לפניך אשר תשלחני אל יהודה
אל עיר קברות אבתי ואבננה ויאמר
לי המלך והשגל יושבת אצלו עד מתי
יהיה מהלכך ומתי תשוב וייטב לפני
המלך וישלחני ואתנה לו זמן ואומר
למלך אם על המלך טוב אגרות יתנו
לי על פחות עבר הנהר אשר יעבירוני
עד אשר אבוא אל יהודה ואגרת אל

ואת החקים ד̇ וסימנ̇ והיתה עמו ושמרת את המצוה ואת החקים ואת המשפטים דמלכים חבל חבלנו לך הרע הרע פת̇ לא נוכל דבר אליך
ומראיהן לא יחלו פנו ויהי העם ודעי וראי כי רע יגמר נא ואשא את היין ידוע כפים ישיב וכל אמירה ויצר ועין ולשון ועשיה דכ̇ ה̇ במ̇ קמ̇ וישמע
משה ועתה שוב תוגעתם יצ̇ ויתע אשר חוטא משניהם ונוחה וחברה חולה החולה ב̇ מל̇ ואת הפסח ואת החולה ואתה אינך חולה אכלו ג̇ בקש
לפס̇ ואית בפס̇ פיסוק המלך מתאמן מן ב̇ אתין ויהי כשמעו חמש מאות ויהי בבקשה ויאמר שלחני נא ותאמר האשה אשר בנה החי ויאמר לי המלך

אל פנ ואל פנ ט שלש פעמים קדמיה וזאת תולדת ויקחו את אשר צוה משה ושלח את הינפל תענה ואל יבא בכל עת ויבא משה ויקהלו משה ואהרן
ותשלכי ואצאה בשער הגיא וכל יצורת הבית דיחזקאל דכות במ״ד על פנ ועל פנ האיתון כי אלך הלשכות וחמשת אלפים והנותר לנשיא תנינ דפסוק

אסף שמר הפרדס אשר למלך אשר
יתן לי עצים לקרות את שערי הבירה
אשר לבית ולחומת העיר ולבית אשר
אבוא אליו ויתן לי המלך כיד אלהי הטובה
עלי ואבוא אל פחות עבר הנהר ואתנה
להם את אגרות המלך וישלח עמי
המלך שרי חיל ופרשים
וישמע סנבלט החרני וטוביה העבד
העמני וירע להם רעה גדלה אשר
בא אדם לבקש טובה לבני ישראל
ואבוא אל ירושלם ואהי שם ימים
שלשה ואקום לילה אני ואנשים מעט
עמי ולא הגדתי לאדם מה אלהי נתן
אל לבי לעשות לירושלם ובהמה אין
עמי כי אם הבהמה אשר אני רכב
בה ואצאה בשער הגיא לילה ואל
פני עין התנין ואל שער האשפת
ואהי שבר בחומת ירושלם אשר
המ פרוצים ושעריה אכלו באש
ואעבר אל שער העין ואל ברכת המלך
ואין מקום לבהמה לעבר תחתי ואהי
עלה בנחל לילה ואהי שבר בחומה
ואשוב ואבוא בשער הגיא ואשוב
והסגנים לא ידעו אנה הלכתי ומה אני

עשה וליהודים ולכהנים ולחרים ולסגנים
וליתר עשה המלאכה עד כן לא הגדתי
ואומר אלהם אתם ראים הרעה אשר
אנחנו בה אשר ירושלם חרבה ושעריה
נצתו באש לכו ונבנה את חומת ירושלם
ולא נהיה עוד חרפה ואגיד להם את יד
אלהי אשר היא טובה עלי ואף דברי
המלך אשר אמר לי ויאמרו נקום
ובנינו ויחזקו ידיהם לטובה
וישמע סנבלט החרני וטביה
העבד העמני וגשם הערבי וילעגו
לנו ויבזו עלינו ויאמרו מה הדבר הזה
אשר אתם עשים העל המלך אתם
מרדים ואשיב אותם דבר ואומר
להם אלהי השמים הוא יצליח לנו
ואנחנו עבדיו נקום ובנינו ולכם אין
חלק וצדקה וזכרון בירושלם ויקם
אלישיב הכהן הגדול ואחיו הכהנים
ויבנו את שער הצאן המה קדשוהו
ויעמידו דלתתיו ועד מגדל המאה
קדשוהו עד מגדל חננאל ועל ידו
בנו אנשי ירחו ועל ידו בנה זכור בן
אמרי ואת שער הדגים בנו בני הסנאה
המה קרוהו ויעמידו דלתתיו מנעליו

ואומר ג מל אגרות יתנו אתם ראים הרעה ואשיב אותם דבר חרבה ג טוב פת חרבה אשר העיר אשר ירושלם וחד וכל מנחה בלולה בשמן וחרבה
ואנון בתרין לישנין ג פסוקי ועד עוד ויולד למסעין ושתי את גבלך ויקם אלישיב לעינה ג חס ומלעגים בם כל ראי ילעגו לי וילעגו לנו

הישנה ג̇ למי הברכה ואת שער הישנה ומעל לשער אפרים ∴ העל ב̇ מלרע העל ארנן ואליך דמלב̇ העל המלך אתם מרדים ∴ בענא ב̇ כת̇ א̇ בענא בן אחילוד תענך בענא בן חושי באשר צדוק בן בענא ∴ המרנתי ב̇ וחס̇ ועל האתכנות יחד יהן נידון ∴

ובריחיו ועל ידם החזיק מרמות בן
אוריה בן הקוץ ועל ידם החזיק משלם
בן ברכיה בן משיזבאל ועל ידם החזיק
צדוק בן בענא ועל ידם החזיקו הת
התקעים ואדיריהם לא הביאו צורם
בעבדת אדניהם ואת שער הישנה
החזיקו יוידע בן פסח ומשלם בן בסודיה
המה קרוהו ויעמידו דלתתיו ומנעליו
ובריחיו ועל ידם החזיק מלטיה
הגבעני וידון המרנתי אנשי גבעון
והמצפה לכסא פחת עבר הנהר על ידו
החזיק עזיאל בן חרהיה צורפים ועל
ידו החזיק חנניה בן הרקחים ויעזבו
ירושלם עד החומה הרחבה ועל ידם
החזיק רפיה בן חור שר חצי פלך
ירושלם ועל ידם החזיק ידיה בן חרומף
ונגד ביתו ועל ידו החזיק חטוש בן
חשבניה מדה שנית החזיק מלכיה
בן חרם וחשוב בן פחת מואב ואת
מגדל התנורים ועל ידו החזיק שלום
בן הלוחש שר חצי פלך ירושלם
הוא ובנותיו את שער הגיא החזיק
חנון וישבי זנוח המה בנוהו ויעמידו
דלתתיו מנעליו ובריחיו ואלף אמה

בחומה עד שער השפות ואת שער
האשפות החזיק מלכיה בן רכב שר
פלך בית הכרם הוא יבננו ויעמיד דלתתיו
מנעליו ובריחיו ואת שער העין החזיק
שלון בן כל חזה שר פלך המצפה הוא
יבננו ויטללנו ויעמידו דלתתיו
מנעליו ובריחיו ואת חומת ברכת
השלח לגן המלך ועד המעלות היורדות
מעיר דויד אחריו החזיק נחמיה בן
עזבוק שר חצי פלך בית צור עד נגד
קברי דויד ועד הברכה העשויה ועד
בית הגברים אחריו החזיקו הלוים
רחום בן בני על ידו החזיק חשביה
שר חצי פלך קעילה לפלכו אחריו
החזיקו אחיהם בוי בן חנדד שר חצי
פלך קעילה ויחזק על ידו עזר בן
ישוע שר המצפה מדה שנית מנגד
עלת הנשק המקצע אחריו החרה
החזיק ברוך בן זבי מדה שנית מן
המקצוע עד פתח בית אלישיב הכהן
הגדול אחריו החזיק מרמות בן אוריה
בן הקוץ מדה שנית מפתח בית
אלישיב ועד תכלית בית אלישיב
ואחריו החזיקו הכהנים אנשי הככר

ואדיריהם ב̇ חד מל̇ וחד חס̇ ואדיריהם שלחו צעיריהם ועל ידם החזיקו התקועים ∴ ויתן מיחד לא מפיק איתן את שלתך חטאים לשי ותזרני חיל ושמ̇ ויפו המים פלסר מלך אשור להשות דמלכים בלב רכלתך מלך ונשו את כלמתם פלנסר מלך אשור נשוא לשוא ערך משתו יגורו אלים וגם כל שרית ישראל קראים אל יהוה אני קרוא לה כי מבית הסורים שער השפות ∴ עלות ו̇ מל̇ וחד חס̇ ויאבק איש עמו עד השמדו לכם עלות בהל למיוס עלות תכלית ב̇ שנה שנותים אם עד תכלית ולכל תכלית הוא חוקר עד תכלית אור עם חשך ועד תכלית בית אלישיב ∴

מקצע ג׳ חס׳ והנה החצר במקצע החצר חצר במקצע החצר ב׳ בו מגדל עלית הנשך ... ענניה ב׳ עזריה בן מעשיה ענתות נב׳ ואנון בתל ליע׳ חד שם קריא
וחד שם אנש ... כל ענני הדין אחריו במ״ב ואחריו החזיק שמעיה בן שכניה ... שני דסביר שנית ב׳ אל בית הנשים שני וחנון בן צלף הששי מדה שני ס״

אחריו החזיק בנימן וחשוב נגד ביתם
אחריו החזיק עזריה בן מעשיה בן
ענניה אצל ביתו׃ אחריו החזיק בנוי בן
חנדד מדה שנית מבית עזריה עד
המקצוע ועד הפנה׃ פלל בן אוזי מנגד
המקצוע והמגדל היוצא מבית המלך
העליון אשר לחצר המטרה אחריו
פדיה בן פרעש׃ והנתינים היו ישבים
בעפל עד נגד שער המים למזרח
והמגדל היוצא׃ אחריו החזיקו התקעים
מדה שנית מנגד המגדל הגדול היוצא
ועד חומת העפל׃ מעל שער הסוסים
החזיקו הכהנים איש לנגד ביתו׃ אחריו
החזיק צדוק בן אמר נגד ביתו ואחריו
החזיק שמעיה בן שכניה שמר שער
המזרח׃ אחרי החזיק חנניה בן שלמיה
וחנון בן צלף הששי מדה שני אחריו
החזיק משלם בן ברכיה נגד נשכתו׃
אחרי החזיק מלכיה בן הצרפי עד
בית הנתינים והרכלים נגד שער המפקד
ועד עלית הפנה׃ ובין עלית הפנה לשער
הצאן החזיקו הצרפים והרכלים׃
ויהי כאשר שמע
סנבלט כי אנחנו בנים את החומה ויחר

לו ויכעס הרבה וילעג על היהודים׃
ויאמר לפני אחיו וחיל שמרון ויאמר
מה היהודים האמללים עשים היעזבו
להם היזבחו היכלו ביום היחיו את
האבנים מערמות העפר והמה שרופות׃
וטוביה העמני אצלו ויאמר גם אשר
הם בונים אם יעלה שועל ופרץ חומת
אבניהם׃ שמע אלהינו כי
היינו בוזה והשב חרפתם אל ראשם
ותנם לבזה בארץ שביה׃ ואל תכס
על עונם וחטאתם מלפניך אל תמחה
כי הכעיסו לנגד הבונים׃ ונבנה את
החומה ותקשר כל החומה עד חציה
ויהי לב לעם לעשות׃ ויהי
כאשר שמע סנבלט וטוביה והערבים
והעמנים והאשדודים כי עלתה
ארוכה לחמות ירושלם כי החלו הפרצים
להסתם ויחר להם מאד׃ ויקשרו כלם
יחדו לבוא להלחם בירושלם ולעשות
לו תועה׃ ונתפלל אל אלהינו ונעמיד
משמר עליהם יומם ולילה מפניהם׃
ויאמר יהודה כשל כח הסבל והעפר הרבה
ואנחנו לא נוכל לבנות בחומה׃ ויאמרו
צרינו לא ידעו ולא יראו עד אשר

ב׳ ל׳ פס׳ עד ועד ב׳ חד חס וחד מל ב׳ בטע׳ אחריו אחריו הסמך ג׳ בטע׳ בספ׳

ב׳ חד מל וחד חס עריכס שרפות אש ב׳ ב׳ בטע׳ וכל ירמיה דכות ב׳ מ׳ ב׳

חומת דכות חמות ז׳ ואני הנה נתתיך היום ואת בית המלך כה אמר יי צבאות חמות ואת כל חמות ירושלם דסופה דירמיהו ושחתו חמות עד שערי החמות ב׳
עלתה ארוכה ... תמחה ב׳ נגע וקלון ימצא ואל תכס על עונם ... תועה ב׳ ולדבר אל יי תועה ולעשות לו תועה ... מלכים בארץ שביהם ... דברי הימים בארץ
שבים ... עזרא בארץ שביה ... בטע׳ ויבא לו יין למה תעשה כה אשר לא צוה אתם ויקרא לה נבח הלוא טוב לנו אשר לא הגיד לה וחברון ויחנו אלה נכח
אלה תבי׳ יא נעשת׳ לו בה ונבח לנו אלהינו הלוא זה אור ורע לא ידע ויהי לב לעם ויהי ריב ותמון

והיו אלה לכם לחקת משפט והיו לנו הלילה משמר המתין והאריך בראשון ומהר בשני המתין בראשון כי הוא משפט ודיני נפשות וצריך לחקר ולדרש ב. ומהר בשני כי הוא משמר וצריך למהר בו ולא להשות ·· אל החומה ב̇ למה נבשתם וילך הצפה אל גג השער ונשוב כלנו ··

נבוא אל תוככם והרגנום והשבתנו את
המלאכה ויהי כאשר באו היהודים
הישבים אצלם ויאמרו לנו עשר
פעמים מכל המקומות אשר תשובו עלינו
ואעמיד מתחתיות למקום מאחרי
לחומה בצחחים ואעמיד את העם
למשפחות עם חרבתיהם רמחיהם
וקשתתיהם וארא ואקום ואמר אל
החרים ואל הסגנים ואל יתר העם אל
תיראו מפניהם את אדני הגדול והנורא
זכרו והלחמו על אחיכם בניכם ובנתיכם
נשיכם ובתיכם ויהי
כאשר שמעו אויבנו כי נודע לנו ויפר
האלהים את עצתם ונשוב כלנו אל
החומה איש אל מלאכתו ויהי מן היום
ההוא חצי נערי עשים במלאכה וחציים
מחזיקים והרמחים המגנים והקשתות
והשרינים והשרים אחרי כל בית יהודה
הבונים בחומה והנשאים בסבל עמשים
באחת ידו עשה במלאכה ואחת מחזקת
השלח והבונים איש חרבו אסורים
על מתניו ובונים והתוקע בשופר אצלי
ואמר אל החרים ואל הסגנים ואל יתר
העם המלאכה הרבה ורחבה ואנחנו

נפרדים על החומה רחוקים איש מאחיו
במקום אשר תשמעו את קול השופר
שמה תקבצו אלינו אלהינו ילחם לנו
ואנחנו עשים במלאכה וחציים מחזיקים
ברמחים מעלות השחר עד צאת
הכוכבים גם בעת ההיא אמרתי לעם
איש ונערו ילינו בתוך ירושלם והיו
לנו הלילה משמר והיום מלאכה ואין
אני ואחי ונערי ואנשי המשמר אשר
אחרי אין אנחנו פשטים בגדינו איש
שלחו המים   5   ותהי צעקת
העם ונשיהם גדולה אל אחיהם היהודים
ויש אשר אמרים בנינו ובנתינו אנחנו
רבים ונקחה דגן ונאכלה ונחיה ויש
אשר אמרים שדתינו וכרמינו ובתינו
אנחנו ערבים ונקחה דגן ברעב ויש אשר
אמרים לוינו כסף למדת המלך שדתינו
וכרמינו ועתה כבשר אחינו בשרנו
כבניהם בנינו והנה אנחנו כבשים את
בנינו ואת בנתינו לעבדים ויש מבנתינו
נכבשות ואין לאל ידנו ושדתינו
וכרמינו לאחרים ויחר לי מאד כאשר
שמעתי את זעקתם ואת הדברים
האלה וימלך לבי עלי ואריבה את החרים

עשה ב̇ בס״פ ומה אני באחת ידו עשה במלאכה מלאכה גדולה אני עשה ·· והלחמו ב̇ על בית אדניכם על אחיכם ·· יהושע למשפחות דגש עזרא למשפחות ·דברי הימ׳ ואיש שלחו ·עזרא איש שלחו ·קדמאה דסיפ׳ ואחי ונערי תנ̇ אחי ונערי ·· ואת הדברים ב̇ אחרי שרף המלך את המגלה ולבם שמו שמיר משמוע ויחר לי מאד ·· ואין לאל ב̇ בניך ובנתיך ועתה כבשר אחינו ··

ואת הסגנים ואמרה להם משא איש
באחיו אתם נשאים ואתן עליהם קהלה
גדולה ואמרה להם אנחנו קנינו את
אחינו היהודים הנמכרים לגוים כדי בנו
וגם אתם תמכרו את אחיכם ונמכרו
לנו ויחרישו ולא מצאו דבר ויאמר
לא טוב הדבר אשר אתם עשים הלוא
ביראת אלהינו תלכו מחרפת הגוים
אויבינו וגם אני אחי ונערי נשים בהם
כסף ודגן נעזבה נא את המשא הזה
השיבו נא להם כהיום שדתיהם כרמיהם
זיתיהם ובתיהם ומאת הכסף והדגן
התירוש והיצהר אשר אתם נשים בהם
ויאמרו נשיב ומהם לא נבקש כן נעשה
כאשר אתה אומר ואקרא את הכהנים
ואשביעם לעשות כדבר הזה גם חצני
נערתי ואמרה ככה ינער האלהים
את כל האיש אשר לא יקים את הדבר
הזה מביתו ומיגיעו וככה יהיה נעור
ורק ויאמרו כל הקהל אמן ויהללו
את יהוה ויעש העם כדבר הזה גם מיום
אשר צוה אותי להיות פחם בארץ
יהודה משנת עשרים ועד שנת שלשים
ושתים לארתחשסתא המלך שנים

שתים עשרה אני ואחי לחם הפחה
לא אכלתי והפחות הראשנים אשר
לפני הכבידו על העם ויקחו מהם בלחם ויין
אחר כסף שקלים ארבעים גם נעריהם
שלטו על העם ואני לא עשיתי כן
מפני יראת אלהים וגם במלאכת
החומה הזאת החזקתי ושדה לא קנינו
וכל נערי קבוצים שם על המלאכה
והיהודים והסגנים מאה וחמשים איש
והבאים אלינו מן הגוים אשר סביבתינו
על שלחני ואשר היה נעשה ליום
אחד שור אחד צאן שש ברורות
וצפרים נעשו לי ובין עשרת ימים
בכל יין להרבה ועם זה לחם הפחה
לא בקשתי כי כבדה העבדה על העם
הזה זכרה לי אלהי לטובה כל אשר
עשיתי על העם הזה ויהי
כאשר נשמע לסנבלט וטוביה ולגשם
הערבי וליתר איבינו כי בניתי את
החומה ולא נותר בה פרץ גם עד העת
ההיא דלתות לא העמדתי בשערים
וישלח סנבלט וגשם אלי לאמר
לכה ונועדה יחדו בכפרים בבקעת
אונו והמה חשבים לעשות לי רעה

חמישית ג̇ מל̇ ונתתם חמישית לפרעה ואם גאל יגאל פעם חמישית ... האיש ב̇ פת̇ עוד האיש בית רשע ואמרה האיש כמוני ...
פתוחה ג̇ ויעזבו את העיר ואמרת חרב חרב פתוחה ואגרת פתוחה ... ולא אוכל ג̇ ואנכי ... ככל מלאכה גדולה אני עשה

וָאֶשְׁלְחָה עֲלֵיהֶם מַלְאָכִים לֵאמֹר
מְלָאכָה גְדוֹלָה אֲנִי עֹשֶׂה וְלֹא אוּכַל לָרֶדֶת
לָמָּה תִשְׁבַּת הַמְּלָאכָה כַּאֲשֶׁר אַרְפֶּהָ
וְיָרַדְתִּי אֲלֵיכֶם׃ וַיִּשְׁלְחוּ אֵלַי כַּדָּבָר
הַזֶּה אַרְבַּע פְּעָמִים וָאָשִׁיב אוֹתָם כַּדָּבָר
הַזֶּה׃ וַיִּשְׁלַח אֵלַי סַנְבַלַּט כַּדָּבָר הַזֶּה פַּעַם
חֲמִישִׁית אֶת נַעֲרוֹ וְאִגֶּרֶת פְּתוּחָה בְּיָדוֹ׃
כָּתוּב בָּהּ בַּגּוֹיִם נִשְׁמָע וְגַשְׁמוּ אֹמֵר
אַתָּה וְהַיְּהוּדִים חֹשְׁבִים לִמְרוֹד עַל כֵּן
אַתָּה בוֹנֶה הַחוֹמָה וְאַתָּה הֹוֶה לָהֶם לְמֶלֶךְ
כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה׃ וְגַם נְבִיאִים הֶעֱמַדְתָּ
לִקְרֹא עָלֶיךָ בִירוּשָׁלִַם לֵאמֹר מֶלֶךְ
בִּיהוּדָה וְעַתָּה יִשָּׁמַע לַמֶּלֶךְ כַּדְּבָרִים
הָאֵלֶּה וְעַתָּה לְכָה וְנִוָּעֲצָה יַחְדָּו׃ וָאֶשְׁלְחָה
אֵלָיו לֵאמֹר לֹא נִהְיָה כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה
אֲשֶׁר אַתָּה אוֹמֵר כִּי מִלִּבְּךָ אַתָּה בוֹדָאם׃
כִּי כֻלָּם מְיָרְאִים אוֹתָנוּ לֵאמֹר יִרְפּוּ
יְדֵיהֶם מִן הַמְּלָאכָה וְלֹא תֵעָשֶׂה וְעַתָּה
חַזֵּק אֶת יָדָי׃ וַאֲנִי בָאתִי בֵּית שְׁמַעְיָה
בֶּן דְּלָיָה בֶּן מְהֵיטַבְאֵל וְהוּא עָצוּר
וַיֹּאמֶר נִוָּעֵד אֶל בֵּית הָאֱלֹהִים אֶל תּוֹךְ
הַהֵיכָל וְנִסְגְּרָה דַּלְתוֹת הַהֵיכָל כִּי בָּאִים
לְהָרְגֶךָ וְלַיְלָה בָּאִים לְהָרְגֶךָ׃ וָאֹמְרָה
הַאִישׁ כָּמוֹנִי יִבְרָח וּמִי כָמוֹנִי אֲשֶׁר

יָבוֹא אֶל הַהֵיכָל וָחָי לֹא אָבוֹא׃ וָאַכִּירָה
וְהִנֵּה לֹא אֱלֹהִים שְׁלָחוֹ כִּי הַנְּבוּאָה דִּבֶּר
עָלַי וְטוֹבִיָּה וְסַנְבַלַּט שְׂכָרוֹ׃ לְמַעַן שָׂכוּר
הוּא לְמַעַן אִירָא וְאֶעֱשֶׂה כֵּן וְחָטָאתִי
וְהָיָה לָהֶם לְשֵׁם רָע לְמַעַן יְחָרְפוּנִי׃
זָכְרָה אֱלֹהַי לְטוֹבִיָּה וּלְסַנְבַלַּט כְּמַעֲשָׂיו
אֵלֶּה וְגַם לְנוֹעַדְיָה הַנְּבִיאָה וּלְיֶתֶר
הַנְּבִיאִים אֲשֶׁר הָיוּ מְיָרְאִים אוֹתִי׃ וַתִּשְׁלַם
הַחוֹמָה בְּעֶשְׂרִים וַחֲמִשָּׁה לֶאֱלוּל
לַחֲמִשִּׁים וּשְׁנַיִם יוֹם׃ וַיְהִי
כַּאֲשֶׁר שָׁמְעוּ כָּל אוֹיְבֵינוּ וַיִּרְאוּ כָּל
הַגּוֹיִם אֲשֶׁר סְבִיבֹתֵינוּ וַיִּפְּלוּ מְאֹד בְּעֵינֵיהֶם
וַיֵּדְעוּ כִּי מֵאֵת אֱלֹהֵינוּ נֶעֶשְׂתָה הַמְּלָאכָה
הַזֹּאת׃ גַּם בַּיָּמִים הָהֵם מַרְבִּים חֹרֵי יְהוּדָה
אִגְּרֹתֵיהֶם הוֹלְכוֹת עַל טוֹבִיָּה וַאֲשֶׁר
לְטוֹבִיָּה בָּאוֹת אֲלֵיהֶם׃ כִּי רַבִּים בִּיהוּדָה
בַּעֲלֵי שְׁבוּעָה לוֹ כִּי חָתָן הוּא לִשְׁכַנְיָה בֶן
אָרַח וִיהוֹחָנָן בְּנוֹ לָקַח אֶת בַּת מְשֻׁלָּם
בֶּן בֶּרֶכְיָה׃ גַּם טוֹבֹתָיו הָיוּ אֹמְרִים
לְפָנַי וּדְבָרַי הָיוּ מוֹצִיאִים לוֹ אִגְּרוֹת
שָׁלַח טוֹבִיָּה לְיָרְאֵנִי׃ וַיְהִי
כַּאֲשֶׁר נִבְנְתָה הַחוֹמָה וָאַעֲמִיד הַדְּלָתוֹת
וַיִּפָּקְדוּ הַשּׁוֹעֲרִים וְהַמְשֹׁרְרִים וְהַלְוִיִּם׃
וָאֲצַוֶּה אֶת חֲנָנִי אָחִי וְאֶת חֲנַנְיָה שַׂר

ויראו ח̇ס̇ ויראו אתו כאשר יראו את משה וישמעו כל ישראל את המשפט ויראו מאד מאד ויהי כאשר שמעו כל אויבנו ... וכל שמואל ודוד ב̇מ̇א̇
וכל איש ישראל בראותם ... אותנו ג̇ מל̇ ...

חימה השמש ג וחם השמש ונמס מחל תהיה לכם תשועה כחם השמש לא יפתחו ... נתנה אל לב ד והחי יתן אל לבו את כל זה מי אלהי נתן אל לבי ויתן אלהי ... כל עזרא חסר ... וכל קרי חוסים ואית בהון מלא וחסר

הבירה על ירושלם כי הוא כאיש אמת
וירא את האלהים מרבים ויאמר להם
לא יפתחו שערי ירושלם עד חם השמש
ועד הם עמדים יגיפו הדלתות ואחזו
והעמיד משמרות ישבי ירושלם איש
במשמרו ואיש נגד ביתו והעיר רחבת
ידים וגדלה והעם מעט בתוכה ואין
בתים בנוים ויתן אלהי אל לבי ואקבצה
את החרים ואת הסגנים ואת העם להתיחש
ואמצא ספר היחש העולים בראשונה
ואמצא כתוב בו   אלה בני
המדינה העלים משבי הגולה אשר
הגלה נבוכדנצר מלך בבל וישובו
לירושלם וליהודה איש לעירו הבאים
עם זרבבל ישוע נחמיה עזריה רעמיה
נחמני מרדכי בלשן מספרת בגוי נחום
בענה מספר אנשי עם ישראל
בני פרעש אלפים מאה ושבעים
ושנים   בני שפטיה שלש מאות
שבעים ושנים   בני ארח שש מאות
חמשים ושנים   בני פחת מואב
לבני ישוע ויואב אלפים ושמנה מאות
שמנה עשר   בני עילם אלף
מאתים חמשים וארבעה   בני

זתוא שמנה מאות ארבעים וחמשה
בני זכי שבע מאות וששים
בני בנוי שש מאות ארבעים
ושמנה   בני בבי שש מאות
עשרים ושמנה   בני עזגד אלפים
שלש מאות עשרים ושנים   בני
אדניקם שש מאות ששים ושבעה
בני בגוי אלפים ששים ושבעה
בני עדין שש מאות חמשים
וחמשה   בני אטר לחזקיה
תשעים ושמנה   בני חשם שלש
מאות עשרים ושמנה   בני בצי
שלש מאות עשרים וארבעה
בני חריף מאה שנים עשר   בני
גבעון תשעים וחמשה   אנשי
בית לחם ונטפה מאה שמנים ושמנה
אנשי ענתות מאה עשרים
ושמנה   אנשי בית עזמות
ארבעים ושנים   אנשי קרית
יערים כפירה ובארות שבע מאות
ארבעים ושלשה   אנשי הרמה
וגבע שש מאות עשרים ואחד
אנשי מכמס מאה עשרים
ושנים   אנשי בית אל והעי מאה

לחזקיה ב וילבדה מקצה שלש שנים בני אטר תננה בני אטר קדמיה לחזקיה חד בקריה מכתב לחזקיהו חד בקריה לחזקיהו ב בקריה
ורצים מביאים מנחה ... ויהי לחזקיה עשר וכבוד ויחזקיהו חד בקריה ויקמו אנשים מלאשי והחזקיה חד בקריה ובן נעריה אליועיני
יחזקיה ב דבל ... אשר היה אלהושע אל מיכה אלה ד ראש פסוק במקף בקשו בקשו המדינה תננה במי מן בית לחם עד בני עילם אשר ...

כל עזרא ישוע יויקים יוצדק יויריב יודע ... וכל קליה חלוף יהושע יהויקים יהוצדק יהוידע ... קדמיה דספ בני צחא בני קרס בני סטי כתל ... בתלג
צחא קירס סוטי ... אנו ג חס כי הוא ראשית אנו יהי רעב אנו בני לד חדיד ואנו בתריה ... ציחא וכת א במל וחד חס הנתינים וחבירון וציחא תשפא

עשרים ושלשה אנשי נבו
אחר חמשים ושנים בני עילם
אחר אלף מאתים חמשים וארבעה
בני חרם שלש מאות ועשרים
בני ירחו שלש מאות ארבעים
וחמשה בני לד חדיד ואנו שבע
מאות ועשרים ואחד בני סנאה
שלשת אלפים תשע מאות ושלשים
הכהנים בני ידעיה לבית ישוע
תשע מאות שבעים ושלשה בני
אמר אלף חמשים ושנים בני
פשחור אלף מאתים ארבעים ושבעה
בני חרם אלף שבעה עשר
הלוים בני ישוע לקדמיאל לבני
להודוה שבעים וארבעה
המשררים בני אסף מאה ארבעים
ושמנה השערים בני שלם
בני אטר בני טלמן בני עקוב בני
חטיטא בני שבי מאה שלשים
ושמנה הנתינים בני צחא
בני חשפא בני טבעות בני קירס
בני סיעא בני פדון בני לבנה בני
חגבא בני שלמי בני חנן בני גדל
בני גחר בני ראיה בני רצין בני

נקודא בני גזם בני עזא בני פסח
בני בסי בני מעונים בני נפושסים
בני בקבוק בני חקופא בני חרחור
בני בצלית בני מחידא בני חרשא
בני ברקוס בני סיסרא בני תמח
בני נציח בני חטיפא בני
עבדי שלמה בני סוטי בני סופרת בני
פרידא בני יעלא בני דרקון בני
גדל בני שפטיה בני חטיל בני
פכרת הצביים בני אמון כל הנתינים
ובני עבדי שלמה שלש מאות תשעים
ושנים ואלה העולים מתל
מלח תל חרשא כרוב אדון ואמר ולא
יכלו להגיד בית אבתם וזרעם אם
מישראל הם בני דליה בני טוביה בני
נקודא שש מאות וארבעים ושנים
ומן הכהנים בני חביה בני
הקוץ בני ברזלי אשר לקח מבנות
ברזלי הגלעדי אשה ויקרא על שמם
אלה בקשו כתבם המתיחשים ולא
נמצא ויגאלו מן הכהנה ויאמר
התרשתא להם אשר לא יאכלו מקדש
הקדשים עד עמד הכהן לאורים ותמים
כל הקהל כאחד ארבע רבוא אלפים

שלם ו חס בכת שלם בנו מבשם בנו הוא הבכור לשלם הקרחי ויחזקיהו בן שלם אשת שלם בן תוקהת ומן השערים שלם וטלם השערים בני שלם בני
אטר ... וכל נביאים דכות במג מל שלום בן יביש מלך ראש פסו ויעל מנחם בן גדי ויתר דברי שלום ... אבתם ה חס בנביא ובכת ויעש יהודה הרע
ואמרו על אשר עזבו דמלכ ויהיו הגוים האלה יראים ויעשו כן בני הגולה ולא יכלו להגיד בית אבתם בתריה ... וכל אורי דכות חס במב מל אלה קרואי

שלש מאות וששים מלבד עבדיהם
ואמהתיהם אלה שבעת אלפים שלש
מאות שלשים ושבעה ולהם משררים
ומשררות מאתים וארבעים וחמשה
גמלים ארבע מאות שלשים וחמשה
סוסיהם שבע מאות שלשים וששה פרדיהם מאתים ארבעים וחמשה
חמרים ששת אלפים שבע מאות
ועשרים ומקצת ראשי
האבות נתנו למלאכה התרשתא נתן
לאוצר זהב דרכמנים אלף מזרקות
חמשים כתנות כהנים שלשים וחמש
מאות ומראשי האבות נתנו
לאוצר המלאכה זהב דרכמנים שתי
רבות וכסף מנים אלפים ומאתים ואשר
נתנו שארית העם זהב דרכמנים שתי
רבוא וכסף מנים אלפים וכתנת כהנים
ששים ושבעה וישבו
הכהנים והלוים והשוערים והמשררים
ומן העם והנתינים וכל ישראל בעריהם
ויגע החדש השביעי ובני ישראל
בעריהם ויאספו כל העם
כאיש אחד אל הרחוב אשר לפני
שער המים ויאמרו לעזרא הספר
להביא את ספר תורת משה אשר צוה
יהוה את ישראל ויביא עזרא הכהן

את התורה לפני הקהל מאיש ועד אשה
וכל מבין לשמע ביום אחד לחדש השביעי
ויקרא בו לפני הרחוב אשר לפני שער
המים מן האור עד מחצית היום נגד
האנשים והנשים והמבינים ואזני כל
העם אל ספר התורה ויעמד
עזרא הספר על מגדל עץ אשר
עשו לדבר ויעמד אצלו מתתיה ושמע
ועניה ואוריה וחלקיה ומעשיה על
ימינו ומשמאלו פדיה ומישאל ומלכיה
וחשם וחשבדנה זכריה משלם
ויפתח עזרא הספר לעיני כל
העם כי מעל כל העם היה וכפתחו
עמדו כל העם ויברך עזרא את יהוה
האלהים הגדול ויענו כל העם אמן
אמן במעל ידיהם ויקדו וישתחוו ליהוה
אפים ארצה וישוע ובני ושרביה
ימין עקוב שבתי הודיה מעשיה
קליטא עזריה יוזבד חנן פלאיה והלוים
מבינים את העם לתורה והעם על
עמדם ויקראו בספר בתורת האלהים
מפרש ושום שכל ויבינו במקרא
ויאמר נחמיה הוא
התרשתא ועזרא הכהן הספר והלוים

השוערים י׳ ויה׳ כאשר נבנתה וישבו הכהנים תנינה וקדמיה ושאר העם כי אלה לשכות והשוערים עקוב טלמון שמרים שוערים משמך ויעש לך לשכה
ויעמד השוערים על שערי ומהלוים סופרים ושטרים ה׳ כתנות ב׳ מל׳ ויעש אהים לאדם ומקצת ראשי האבות א׳ אל ספר ג׳ כתב לך את כל הדברים ויכתב
ירמיהו את ואזני כל העם י׳ ואשר יב׳ ראש׳ פסוק׳ ואשר לא שם לבו ואשר לא צדה ואשר יגאל מן הלוים ואשר יבא את רעהו ואשר עשה לבית מצרים ואשר עשה
לכם במדבר ואשר עשה לאתן ולאבירם ואשר לכלך שאר עמו ואשר ישמעו ואשר נתנו שארית העם ואשר היה נעשה ואשר לא נתן בתיכון

מחשים ד׳ ואתם מחשים אל תעצבו ואנחנו מחשים מקחת אתה ואנחנו מחשים והלוים ... בוכים ב׳ מל׳ וכל הארץ בוכים כי בוכים כל העם
גגו ד׳ וחד לגגו וצפית ויצאו העם ... ויאמר האני כנא ויברכו שם כבדך ... ויזעקו בקול גדול ותרא האשה את שמואל
ויקם על מעלה

המבינים את העם לכל העם היום קדש
הוא ליהוה אלהיכם אל תתאבלו ואל
תבכו כי בוכים כל העם כשמעם את
דברי התורה ויאמר להם לכו אכלו
משמנים ושתו ממתקים ושלחו מנות
לאין נכון לו כי קדוש היום לאדנינו
ואל תעצבו כי חדות יהוה היא מעזכם
והלוים מחשים לכל העם לאמר הסו כי
היום קדש ואל תעצבו וילכו כל העם
לאכל ולשתות ולשלח מנות ולעשות
שמחה גדולה כי הבינו בדברים אשר
הודיעו להם וביום השני
נאספו ראשי האבות לכל העם הכהנים
והלוים אל עזרא הספר ולהשכיל אל
דברי התורה וימצאו כתוב בתורה
אשר צוה יהוה ביד משה אשר ישבו
בני ישראל בסכות בחג בחדש השביעי
ואשר ישמיעו ויעבירו קול בכל
עריהם ובירושלם לאמר צאו ההר
והביאו עלי זית ועלי עץ שמן ועלי
הדס ועלי תמרים ועלי עץ עבת
לעשת סכת ככתוב ויצאו העם
ויביאו ויעשו להם סכות איש על גגו
ובחצרתיהם ובחצרות בית האלהים

וברחוב שער המים וברחוב שער אפרים
ויעשו כל הקהל השבים מן השבי סכות
וישבו בסכות כי לא עשו מימי ישוע
בן נון כן בני ישראל עד היום ההוא ותהי
שמחה גדולה מאד ויקרא בספר תורת
האלהים יום ביום מן היום הראשון עד
היום האחרון ויעשו חג שבעת ימים
וביום השמיני עצרת כמשפט
וביום עשרים וארבעה לחדש
הזה נאספו בני ישראל בצום ובשקים
ואדמה עליהם ויבדלו זרע ישראל
מכל בני נכר ויעמדו ויתודו על
חטאתיהם ועונות אבתיהם ויקומו על
עמדם ויקראו בספר תורת יהוה אלהיהם
רבעית היום ורבעית מתודים ומשתחוים
ליהוה אלהיהם ויקם על
מעלה הלוים ישוע ובני קדמיאל שבניה
בני שרביה בני כנני ויזעקו בקול גדול
אל יהוה אלהיהם ויאמרו הלוים ישוע
וקדמיאל בני חשבניה שרביה הודיה
שבניה פתחיה קומו ברכו את יהוה אלהיכם
מן העולם ויברכו שם כבדך ומרומם על
כל ברכה ותהלה אתה הוא יהוה לבדך
את׳ עשית את השמים שמי השמים

עד העולם
אתה

כל נביאים וכתוב סכות הסכות בסכות ... לעשת סכת ככתוב ...
וכל הסכות ... עונות ... וחטאות ... עונות כי המה עונות
... ובעונות אבתינו ועונות אבתיהם ... וביום השמיני ... ויקראו בספר תורת ...

וכל צבאם הארץ וכל אשר עליה הימים
וכל אשר בהם ואתה מחיה את כלם
וצבא השמים לך משתחוים׃ אתה הוא
יהוה האלהים אשר בחרת באברם
והוצאתו מאור כשדים ושמת שמו
אברהם׃ ומצאת את לבבו נאמן לפניך
וכרות עמו הברית לתת את ארץ הכנעני
החתי האמרי והפרזי והיבוסי והגרגשי
לתת לזרעו ותקם את דבריך כי צדיק
אתה׃ ותרא את עני אבתינו במצרים
ואת זעקתם שמעת על ים סוף׃ ותתן
אתת ומפתים בפרעה ובכל עבדיו
ובכל עם ארצו כי ידעת כי הזידו עליהם
ותעש לך שם כהיום הזה׃ והים בקעת
לפניהם ויעברו בתוך הים ביבשה ואת
רדפיהם השלכת במצולת כמו אבן
במים עזים׃ ובעמוד ענן הנחיתם יומם
ובעמוד אש לילה להאיר להם את הדרך
אשר ילכו בה׃ ועל הר סיני ירדת ודבר
עמהם משמים ותתן להם משפטים
ישרים ותורות אמת חקים ומצות
טובים׃ ואת שבת קדשך הודעת להם
ומצוות וחקים ותורה צוית להם ביד
משה עבדך׃ ולחם משמים נתתה להם

לרעבם ומים מסלע הוצאת להם
לצמאם ותאמר להם לבוא לרשת את
הארץ אשר נשאת את ידך לתת להם׃
והם ואבתינו הזידו ויקשו את ערפם
ולא שמעו אל מצותיך׃ וימאנו לשמע
ולא זכרו נפלאתיך אשר עשית עמהם
ויקשו את ערפם ויתנו ראש לשוב
לעבדתם במרים ואתה אלוה סליחות
חנון ורחום ארך אפים ורב וחסד ולא
עזבתם׃ אף כי עשו להם עגל מסכה
ויאמרו זה אלהיך אשר העלך ממצרים
ויעשו נאצות גדלות׃ ואתה ברחמיך
הרבים לא עזבתם במדבר את עמוד
הענן לא סר מעליהם ביומם להנחתם
בהדרך ואת עמוד האש בלילה להאיר
להם ואת הדרך אשר ילכו בה׃ ורוחך
הטובה נתת להשכילם ומנך לא מנעת
מפיהם ומים נתתה להם לצמאם׃ וא
וארבעים שנה כלכלתם במדבר לא
חסרו שלמתיהם לא בלו ורגליהם לא
בצקו׃ ותתן להם ממלכות ועממים
ותחלקם לפאה ויירשו את ארץ סיחון
ואת ארץ מלך חשבון ואת ארץ עוג
מלך הבשן׃ ובניהם הרבית ככוכבי

ואת נביאיך ג ויאמר קנא קנאתי ותביאם וימרו וימרדו בך ... ב' וידעו הגוים כי בעונם ותתנם ביד צריהם ... בצרות ודלת בצורת
ב' אנה אנחנו עליה וילכדו ערים ... ביד עמי הארצות בנביאיו ובכתי חס וכל אורי דבות חס במא מל ... ונבי אשר יעשה אתם האדם
וחי בהם ... כתיב אשר יעשה
אתם וחיה בהם

השמים ותביאם אל הארץ אשר
אמרת לאבתיהם לבוא לרשת ויבאו
הבנים ויירשו את הארץ ותכנע לפניהם
את ישבי הארץ הכנענים ותתנם בידם
ואת מלכיהם ואת עממי הארץ לעשות
בהם כרצונם וילכדו ערים בצרות
ואדמה שמנה ויירשו בתים מלאים
כל טוב ברות חצובים כרמים וזיתים
ועץ מאכל לרב ויאכלו וישבעו וישמינו
ויתעדנו בטובך הגדול וימרו וימרדו
בך וישלכו את תורתך אחרי גום ואת
נביאיך הרגו אשר העידו בם להשיבם
אליך ויעשו נאצות גדולת ותתנם ביד
צריהם ויצרו להם ובעת צרתם יצעקו
אליך ואתה משמים תשמע וברחמיך
הרבים תתן להם מושיעים ויושיעום
מיד צריהם וכנוח להם ישובו לעשות
רע לפניך ותעזבם ביד איביהם וירדו
בהם וישובו ויזעקוך ואתה משמים
תשמע ותצילם כרחמיך רבות עתים
ותעד בהם להשיבם אל תורתך והמה הזידו
ולא שמעו למצותיך ובמשפטיך
חטאו בם אשר יעשה אדם וחיה בהם
ויתנו כתף סוררת וערפם הקשו ולא

שמעו ותמשך עליהם שנים רבות
ותעד בם ברוחך ביד נביאיך ולא האזינו
ותתנם ביד עמי הארצת וברחמיך הרבים
לא עשיתם כלה ולא עזבתם כי אל חנון
ורחום אתה ועתה אלהינו האל הגדול
הגבור והנורא שומר הברית והחסד אל
ימעט לפניך את כל התלאה אשר
מצאתנו למלכינו לשרינו ולכהנינו
ולנביאנו ולאבתינו ולכל עמך מימי מלכי
אשור עד היום הזה ואתה צדיק על כל
הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו
ואת מלכינו שרינו כהנינו ואבתינו
לא עשו תורתך ולא הקשיבו אל מצותיך
ולעדותיך אשר העידת בהם והם
במלכותם ובטובך הרב אשר נתת
להם ובארץ הרחבה והשמנה אשר
נתת לפניהם לא עבדוך ולא שבו ממעלליהם
הרעים הנה אנחנו היום עבדים והארץ
אשר נתתה לאבתינו לאכל את פריה
ואת טובה הנה אנחנו עבדים עליה
ותבואתה מרבה למלכים אשר נתתה
עלינו בחטאותינו ועל גויתנו משלים
ובבהמתנו כרצונם ובצרה גדלה
10 אנחנו ובכל זאת אנחנו כרתים אמנה

לא תערץ מפניהם אל גדול ונורא ... כי יי אלהיכם ועתה אלהינו האל הגדול הגבור והנורא ירמיהו האל הגדול הגבור דניאל ונחמיה האל הגדול
והנורא ... האזינו ג ומעולם לא שמעו וישלח בהם נבאים ותמשך עליהם ... חטאותינו ב' מלפי רבו פשעינו נגדך אשר נתתה עלינו בחטא
להסיף על חטאתנו כת' וש' חטאתינו כת' ... ובארץ ה' וילקט יוסף ובארץ שלום אתה בוטח ובארץ בנימן ובסביבי ירושלם ובארץ פתרוס לאמר ובארץ

עמי הארצות ה̇ ותעשו לכם כהנים חלא תדעו ויבינו המזבח וככלות אלה והתערבו זרע הקדש ארץ נדה היא במת ותתנם ביד וכל הנבדל ס
תורת האלהים בתורת האלהים ג̇ וסימנ̇ ויקראו בספר וכל הנבדל ושלאחריו ס̇ קדמי̇ מעזיה בלגי ס̇ תנינ̇ מימין מעזיה בלגה ס̇

וכתבים ועל החתום שרינו לוינו כהנינו
ועל החתומים נחמיה התרשתא בן חכליה
וצדקיה שריה עזריה ירמיה פשחור
אמריה מלכיה חטוש שבניה מלוך
חרם מרמות עבדיה דניאל גנתון ברוך
משלם אביה מימן מעזיה בלגי שמעיה
אלה הכהנים והלוים וישוע
בן אזניה בנוי מבני חנדד קדמיאל
ואחיהם שבניה הודיה קליטא פלאיה
חנן מיכא רחוב חשביה זכור שרביה
שבניה הודיה בני בנינו ראשי
העם פרעש פחת מואב עילם זתוא בני
בני עזגד בבי אדניה בגוי עדין אטר
חזקיה עזור הודיה חשם בצי חריף
ענתות נובי מגפיעש משלם חזיר
משיזבאל צדוק ידוע פלטיה חנן
ענה הושע חנניה חשוב הלוחש פלחא
שובק רחום חשבנה מעשיה ואחיה
חנן ענן מלוך חרם בענה ושאר העם
הכהנים הלוים השוערים המשררים
הנתינים וכל הנבדל מעמי הארצות
אל תורת האלהים נשיהם בניהם
ובנתיהם כל יודע מבין מחזיקים על
אחיהם אדיריהם ובאים באלה

ובשבועה ללכת בתורת האלהים אשר
נתנה ביד משה עבד האלהים ולשמור
ולעשות את כל מצות יהוה אדנינו
ומשפטיו וחקיו ואשר לא נתן בנתינו
לעמי הארץ ואת בנתיהם לא נקח לבנינו
ועמי הארץ המביאים את המקחות וכל
שבר ביום השבת למכור לא נקח מהם
בשבת וביום קדש ונטש את השנה
השביעית ומשא כל יד והעמדנו עלינו
מצות לתת עלינו שלישית השקל
בשנה לעבדת בית אלהינו ללחם
המערכת ומנחת התמיד ולעולת התמיד
השבתות החדשים למועדים ולקדשים
ולחטאות לכפר על ישראל וכל מלאכת
בית אלהינו והגורלות
הפלנו על קרבן העצים הכהנים הלוים
והעם להביא לבית אלהינו לבית אבתינו
לעתים מזמנים שנה בשנה לבער על
מזבח יהוה אלהינו ככתוב בתורה
ולהביא את בכורי אדמתנו ובכורי
כל פרי כל עץ שנה בשנה לבית יהוה
ואת בכרות בנינו ובהמתנו ככתוב
בתורה ואת בכורי בקרינו וצאנינו
להביא לבית אלהינו לכהנים המשרתים

נתן ו̇ ואת בנתינו נתן כי נתן לצבאך לאנשיך היעפים ויאמרו נתון נתן מה שלל ואשר לא נתן ס̇ למכור ג̇ מל̇ בליש̇ כקונה כמוכר ביום השבת
למכור ומוכרים בשבת ס̇ את כל מצות ש̇ ב̇ והיה לכם לציצת ויעזבו את כל מצות ולשמור ולעשות ס̇ ויאמר משה בנערינו בצאננו כתב
אזנינו מלאים צאונכו כתב ואת בכרות וצאננו כת̇ ס̇ שלישית השלישית ט̇ מל̇ היגיע התחתנה ויהי ימים רבים ויהי בשנה השלישית וזה לך האות
ותבידן והשלישית לבלרות אזרה ושמן שלישית ההין ושם השלישית קרן הפוך והעמדנו עלינו ושלישית ההין לאיל בית הלה לעשר ויסף צ קרא שמואל התכפל חוב שלישתה שלישית כתב ושאר שלשית

בבית אלהינו ואת ראשית עריסתינו
ותרומתינו ופרי כל עץ תירוש ויצהר
נביא לכהנים אל לשכות בית אלהינו
ומעשר אדמתנו ללוים והם הלוים
המעשרים בכל ערי עבדתנו והיה
הכהן בן אהרן עם הלוים בעשר הלוים
והלוים יעלו את מעשר המעשר לבית
אלהינו אל הלשכות לבית האוצר כי
אל הלשכות יביאו בני ישראל ובני
הלוי את תרומת הדגן התירוש והיצהר
ושם כלי המקדש והכהנים המשרתים
והשוערים והמשררים ולא נעזב את
בית אלהינו וישבו שרי העם בירושלם
ושאר העם הפילו גורלות להביא אחד
מן העשרה לשבת בירושלם עיר
הקדש ותשע הידות בערים ויברכו
העם לכל האנשים המתנדבים לשבת
בירושלם ואלה ראשי
המדינה אשר ישבו בירושלם ובערי
יהודה ישבו איש באחזתו בעריהם
ישראל הכהנים והלוים והנתינים ובני
עבדי שלמה ובירושלם ישבו מבני
יהודה ומבני בנימן מבני יהודה עתיה
בן עזיה בן זכריה בן אמריה בן שפטיה

בן מהללאל מבני פרץ ומעשיה בן
ברוך בן כל חזה בן חזיה בן עדיה בן
יויריב בן זכריה בן השלני כל בני פרץ
הישבים בירושלם ארבע מאות ששים
ושמנה אנשי חיל ואלה בני
בנימן סלא בן משלם בן יועד בן פדיה
בן קוליה בן מעשיה בן איתיאל בן
ישעיה ואחריו גבי סלי תשע מאות
עשרים ושמנה ויואל בן זכרי פקיד
עליהם ויהודה בן הסנואה על העיר
משנה מן הכהנים ידעיה בן
יויריב יכין שריה בן חלקיה בן משלם
בן צדוק בן מריות בן אחיטוב נגד בית
האלהים ואחיהם עשה המלאכה לבית
שמנה מאות עשרים ושנים ועדיה
בן ירחם בן פלליה בן אמצי בן זכריה
בן פשחור בן מלכיה ואחיו ראשים
לאבות מאתים ארבעים ושנים ועמשסי
בן עזראל בן אחזי בן משלמות בן
אמר ואחיהם גברי חיל מאה עשרים
ושמנה ופקיד עליהם זבדיאל בן
הגדולים ומן הלוים שמעיה
בן חשוב בן עזריקם בן חשביה בן
בוני ושבתי ויוזבד על המלאכה

החיצנה לבית האלהים מראשי הלוים
ומתניה בן מיכא בן זבדי בן אסף ראש
התחלה יהודה לתפלה ובקבקיה משנה
מאחיו ועבדא בן שמוע בן גלל בן ידיתון
כל הלוים בעיר הקדש מאתים שמנים
וארבעה והשוערים עקוב טלמון
ואחיהם השמרים בשערים מאה
שבעים ושנים ושאר ישראל הכהנים
הלוים בכל ערי יהודה איש בנחלתו
והנתינים ישבים בעפל וציחא
וגשפא על הנתינים ופקיד הלוים
בירושלם עזי בן בני בן חשביה בן
מתניה בן מיכא מבני אסף המשררים
לנגד מלאכת בית האלהים כי מצות
המלך עליהם ואמנה על המשררים
דבר יום ביומו ופתחיה בן משיזבאל
מבני זרח בן יהודה ליד המלך לכל
דבר לעם ואל החצרים בשדתם מבני
יהודה ישבו בקרית הארבע ובנתיה
ובדיבן ובנתיה ויקבצאל וחצריה
ובישוע ובמלדה ובבית פלט ובחצר
שועל ובבאר שבע ובנתיה ובצקלג
ובמכנה ובבנתיה ובעין רמון ובצרעה
ובירמות זנח עדלם וחצריהם לכיש

ושדתיה עזקה ובנתיה ויחנו מבאר
שבע עד גיא הנם ובני בנימן מגבע
מכמש ועיה ובית אל ובנתיה ענתות
נב ענניה חצור רמה גתים חדיד
צבעים נבלט לד ואונו גי החרשים
ומן הלוים מחלקות יהודה לבנימין
12 ואלה הכהנים והלוים
אשר עלו עם זרבבל בן שאלתיאל
וישוע שריה ירמיה עזרא אמריה
מלוך חטוש שכניה רחם מרמת
עדוא גנתוי אביה מימין מעדיה
בלגה שמעיה ויויריב ידעיה סלו
עמוק חלקיה ידעיה אלה ראשי הכהנים
ואחיהם בימי ישוע והלוים
ישוע בנוי קדמיאל שרביה יהודה
מתניה על הידות הוא ואחיו ובקבקיה
ועני אחיהם לנגדם למשמרות וישוע
הוליד את יויקים ויויקים הוליד את
אלישיב ואלישיב את יוידע ויוידע
הוליד את יונתן ויונתן הוליד את ידוע
ובימי יויקים היו כהנים ראשי האבות
לשריה מריה לירמיה חנניה לעזרא
משלם לאמריה יהוחנן למלוכי
יונתן לשבניה יוסף לחרם עדנא

מנימין ג̇ ב̇ מל ועל ידו עדן ומנימן לאביה זכרי למנימין והכהנים אליקים ... דויד איש האלהים ג̇ ויעמד כמשפטו דויד וראשי הלוים
ואחיו שמעיה ... יוחנן ג̇ בספ ומבני עזגד יוחנן בן הקטן הלוים בימי אלישיב בני לוי ... ועזרא הכהן הספר ג̇ וזה פרשגן הנשתון ויאמר נחמיה הוא אלה בימי

למריות חלקי לעדיא זכריה לגנתון
משלם לאביה זכרי למנימין למועדיה
פלטי לבלגה שמוע לשמעיה יהונתן
וליויריב מתני לידעיה עזי לסלי קלי
לעמוק עבר לחלקיה חשביה לידעיה
נתנאל הלוים בימי אלישיב
יוידע ויוחנן וידוע כתובים ראשי אבות
והכהנים על מלכות דריוש הפרסי
בני לוי ראשי האבות כתובים על
ספר דברי הימים ועד ימי יוחנן בן
אלישיב וראשי הלוים חשביה שרביה
וישוע בן קדמיאל ואחיהם לנגדם
להלל להודות במצות דויד איש האלהים
משמר לעמת משמר מתניה ובקבקיה
עבדיה משלם טלמון עקוב שמרים
שוערים משמר באספי השערים
אלה בימי יויקים בן ישוע בן יוצדק
ובימי נחמיה הפחה ועזרא הכהן
הסופר ובחנכת חומת
ירושלם בקשו את הלוים מכל
מקומתם להביאם לירושלם לעשת
חנכה ושמחה ובתודות ובשיר מצלתים
נבלים ובכנרות ויאספו בני המשררים
ומן הככר סביבות ירושלם ומן חצרי

נטפתי ומבית הגלגל ומשדות גבע
ועזמות כי חצרים בנו להם המשררים
סביבות ירושלם ויטהרו הכהנים
והלוים ויטהרו את העם ואת השערים
ואת החומה ואעלה את שרי יהודה
מעל לחומה ואעמידה שתי תודת גדולת
ותהלכת לימין מעל לחומה לשער
האשפת וילך אחריהם הושעיה וחצי
שרי יהודה ועזריה עזרא ומשלם
יהודה ובנימן ושמעיה וירמיה ומבני
הכהנים בחצצרות זכריה בן יונתן בן
שמעיה בן מתניה בן מיכיה בן זכור
בן אסף ואחיו שמעיה ועזראל מללי
גללי מעי נתנאל ויהודה חנני בכלי
שיר דויד איש האלהים ועזרא הסופר
לפניהם ועל שער העין ונגדם עלו
על מעלות עיר דויד במעלה לחומה
מעל לבית דויד ועד שער המים מזרח
והתודה השנית ההולכת למואל ואני
אחריה וחצי העם מעל להחומה מעל
למגדל התנורים ועד החומה הרחבה
ומעל לשער אפרים ועל שער הישנה
ועל שער הדגים ומגדל חננאל
ומגדל המאה ועד שער הצאן ועמדו

כל נביאייא סופר הסופר חס̇ בר מן ב̇ מל ושריה סופר וישלח את אליקים דישעיהו ... וכל כתובי̇ דכות מ̇ ול ב̇ מ̇ עזרא דהוא כולה חס̇ בר מן ג̇
מל אלה בימי ואחיו שמעיה ואוצרה ... מצלתים ומצלתים ג̇ להעמיד ועמהם ובחנכת ... ואעלה ג̇ ואתאפק ואעלה באש מחנכם ואעלה
את שרי יהודה ... הושעיה ג̇ ויגשו כל שרי החילים ויאמר עזריה בן הושעיה וילך אחריהם ... ההולכת ג̇ ב̇ חס̇ וחד מל במנחה ההלכת לפני בכל החיה
ומגדל ... ובאשו בשמים ויראון צנן וחדשה ומגדל עץ יטוב כל הארץ ומעל לשער אפרים שנים בו

וישמחו ג קמצ ויגדו לאנשי יביש ויהי כראות כל העם ויזבחו ביום ה׳ ויפקדו ג ויפקדו מעבדי דוד ויפקדו השוערים ויפקדו ביום ההוא נשכה הנשכות ג כגל נשכתו על הנשכות לעשות לו נשכה ושאלא לשכה ה׳ תרומות ב מל ואיש תרומות יהרסנה לאוצרות לתרומות ושאלא תרומה כתיב

בשער המטרה ותעמדנה שתי התודות
בבית האלהים ואני וחצי הסגנים עמי
והכהנים אליקים מעשיה מנימין מיכיה
אליועיני זכריה חנניה בחצצרות ומעשיה
ושמעיה ואלעזר ועזי ויהוחנן ומלכיה
ועילם ועזר וישמיעו המשררים ויזרחיה
הפקיד ויזבחו ביום ההוא זבחים גדולים
וישמחו כי האלהים שמחם שמחה
גדולה וגם הנשים והילדים שמחו
ותשמע שמחת ירושלם מרחוק ויפקדו
ביום ההוא אנשים על הנשכות לאוצרות
לתרומות לראשית ולמעשרות לכנוס
בהם לשדי הערים מנאות התורה לכהנים
וללוים כי שמחת יהודה על הכהנים
ועל הלוים העמדים וישמרו משמרת
אלהיהם ומשמרת הטהרה והמשררים
והשערים כמצות דויד שלמה בנו כי
בימי דויד ואסף מקדם ראש המשררים
ושיר תהלה והדות לאלהים
וכל ישראל בימי זרבבל ובימי נחמיה
נתנים מניות המשררים והשערים
דבר יום ביומו ומקדשים ללוים
והלוים מקדשים לבני אהרן
ביום ההוא נקרא בספר משה באזני 13

העם ונמצא כתוב בו אשר לא יבוא עמני
ומאבי בקהל האלהים עד עולם כי
לא קדמו את בני ישראל בלחם ובמים
וישכר עליו את בלעם לקללו ויהפך
אלהינו הקללה לברכה ויהי כשמעם
את התורה ויבדילו כל ערב מישראל
ולפני מזה אלישיב הכהן נתון בלשכת
בית אלהינו קרוב לטוביה ויעש לו
לשכה גדולה ושם היו לפנים נתנים
את המנחה הלבונה והכלים ומעשר
הדגן התירוש והיצהר מצות הלוים
והמשררים והשערים ותרומת הכהנים
ובכל זה לא הייתי בירושלם כי בשנת
שלשים ושתים לארתחשסתא מלך
בבל באתי אל המלך ולקץ שנים
נשאלתי מן המלך ואבוא לירושלם
ואבינה ברעה אשר עשה אלישיב
לטוביה לעשות לו נשכה בחצרי
בית האלהים וירע לי מאד ואשליכה
את כל כלי בית טוביה החוץ מן הלשכה
ואמרה ויטהרו הלשכות ואשיבה שם
כלי בית האלהים את המנחה והלבונה
ואדעה כי מניות הלוים לא נתנה ויברחו
איש לשדהו הלוים והמשררים עשי

גדולים הגדולים ו מל גדולים חסר ל ב כי עבדו בם גם המה כשם הגדולים ד׳ דג׳ חי׳ כי מרפא יניח חטאים גדולים ופקיד עליהם זבדיאל ויזבחו ביום ההוא זבחים ה׳ מקדשים ב וחד ומקדשים וחס אשר הם מקדשים וכל ישראל בימי זרבבל שנים בן ה׳ בלחם ז דגש וינהלם בלחם ונפשנו קצה שבעים בלחם על דבר אשר לא קדמו למה נמות לעינך והנותר בבשר ובלחם וחד כי אפר כלחם אכלתי ה׳

בימים ההמה ח׳ והיה כי תרבו ילכו בית יהודה לא אעשה אתכם יבאו בני ישראל וגם על העבדים אשר אשיב אשר יחזיקו ראיתי ביהודה והתירוש
ג׳ והיא לא ידעה ויען ש׳ ויאמר לעמו וכל יהודה אחרי יהודה ד׳ אשר לא לקחום וישחט מלך בבל תנג׳ דירמיה מרבים ואליבה נתנה ב׳ קג׳ חוב מנה ואדעה
כי מנ׳

המלאכה ואריבה את הסגנים ואמרה
מדוע נעזב בית האלהים ואקבצם
ואעמדם על עמדם וכל יהודה הביאו
מעשר הדגן והתירוש והיצהר לאוצרות
ואוצרה על אוצרות שלמיה הכהן
וצדוק הסופר ופדיה מן הלוים ועל ידם
חנן בן זכור בן מתניה כי נאמנים נחשבו
ועליהם לחלק לאחיהם זכרה
לי אלהי על זאת ואל תמח חסדי אשר
עשיתי בבית אלהי ובמשמריו בימים
ההמה ראיתי ביהודה דרכים גתות
בשבת ומביאים הערמות ועמסים
על החמרים ואף יין ענבים ותאנים וכל
משא ומביאים ירושלם ביום השבת
ואעיד ביום מכרם ציד והצרים ישבו
בה מביאים דאג וכל מכר ומכרים
בשבת לבני יהודה ובירושלם ואריבה
את חרי יהודה ואמרה להם מה הדבר
הרע הזה אשר אתם עשים ומחללים
את יום השבת הלוא כה עשו אבתיכם
ויבא אלהינו עלינו את כל הרעה הזאת
ועל העיר הזאת ואתם מוסיפים חרון
על ישראל לחלל את השבת ויהי
כאשר צללו שערי ירושלם לפני

השבת ואמרה ויסגרו הדלתות ואמרה
אשר לא יפתחום עד אחר השבת
ומנערי העמדתי על השערים לא
יבא משא ביום השבת וילינו הרכלים
ומכרי כל ממכר מחוץ לירושלם פעם
ושתים ואעידה בהם ואמרה אליהם
מדוע אתם לנים נגד החומה אם תשנו
יד אשלח בכם מן העת ההיא לא באו
בשבת ואמרה ללוים אשר יהיו
מטהרים ובאים שמרים השערים
לקדש את יום השבת גם זאת זכרה
לי אלהי וחוסה עלי כרב חסדך
גם בימים ההם ראיתי את היהודים
השיבו נשים אשדודיות עמוניות
מאביות ובניהם חצי מדבר אשדודית
ואינם מכירים לדבר יהודית וכלשון
עם ועם ואריב עמם ואקללם ואכה
מהם אנשים ואמרטם ואשביעם
באלהים אם תתנו בנתיכם לבניהם
ואם תשאו מבנתיהם לבניכם ולכם
הלוא על אלה חטא שלמה מלך ישראל
ובגוים הרבים לא היה מלך כמהו
ואהוב לאלהיו היה ויתנהו אלהים
מלך על כל ישראל גם אותו החטיאו

יהודה ובירושלם ג׳ וגם את האבות ואם נבאים הם ואם יש והצרים ישבו בה הדבר הרע הזה ה׳ וכל ישראל ישמעו וישמע העם והוצאת את האיש
ההוא והנשארים ואריבה ה׳ העדה בהם ד׳ ועתה שמעו בקלם ותעד בהם להשיבם אשר העידת ואעידה את השבת ד׳ ושמרתם ושמרן
בן לחלל את השבת מכרם ג׳ ואם מימיך נשתה על מכרם בכסף צדיק ואעידה ביום כל סיפ׳ משא במ׳ משא ראיתי ביהודה ומנערי מלך על

הנשמע ב׳ ... ונשמע כמהו ... להושיב ... נשים נכריות בתרא חס וקדמ׳ מל ... וטהרתים
ב׳ וסימנהון וטהרתים מכל טומא ... ואעמידה ב׳ ... גדולות ואעמידה משמרות ...

הנשים הנכריות ולכם הנשמע לעשת
את כל הרעה הגדולה הזאת למעל
באלהינו להשיב נשים נכריות ומבני
יוידע בן אלישיב הכהן הגדול חתן
לסנבלט החרני ואבריחהו מעלי זכרה
להם אלהי על גאלי הכהנה וברית הכהנה
והלוים וטהרתים מכל נכר ואעמידה
משמרות לכהנים וללוים איש במלאכתו
ולקרבן העצים בעתים מזמנות
ולבכורים זכרה לי אלהי לטובה

סכום הפסוקים של ספר שש מאות
ושמונים וחמשה
סימן ...

אדם שת אנוש קינן מהללאל ירד
חנוך מתושלח למך נח שם חם ויפת
בני יפת גמר ומגוג ומדי ויון ותבל
ומשך ותירס ובני גמר אשכנז ודיפת
ותוגרמה ובני יון אלישה ותרשישה
כתים ורודנים בני חם כוש ומצרים
פוט וכנען ובני כוש סבא וחוילה
וסבתא ורעמא וסבתכא ובני רעמא
שבא ודדן וכוש ילד את נמרוד הוא
החל להיות גבור בארץ ומצרים ילד
את לודיים ואת ענמים ואת להבים ואת
נפתחים ואת פתרסים ואת כסלחים
אשר יצאו משם פלשתים ואת כפתרים
וכנען ילד את צידון בכרו
ואת חת ואת היבוסי ואת האמרי ואת
הגרגשי ואת החוי ואת הערקי ואת
הסיני ואת הארודי ואת הצמרי ואת
החמתי בני שם עילם ואשור
וארפכשד ולוד וארם ועוץ וחול וגתר
ומשך וארפכשד ילד את שלח ושלח
ילד את עבר ולעבר ילד שני בנים שם
האחד פלג כי בימיו נפלגה הארץ ושם
אחיו יקטן ויקטן ילד את אלמודד
ואת שלף ואת חצרמות ואת ירח ואת
הדורם ואת אוזל ואת דקלה ואת עיבל
ואת אבימאל ואת שבא ואת אופיר
ואת חוילה ואת יובב כל אלה בני יקטן
שם ארפכשד שלח עבר
פלג רעו שרוג נחור תרח אברם הוא
אברהם בני אברהם יצחק וישמעאל
אלה תלדותם בכור ישמעאל
נביות וקדר ואדבאל ומבשם משמע
ודומה משא חדד ותימא יטור נפיש
וקדמה אלה הם בני ישמעאל
ובני קטורה פילגש אברהם ילדה

מקריא ספר עד ודויד זקן ובני ראשי פסוקי ... פיסקי ... בני ... יפת חם שם אברהם עשו אליפז רעואל ... ענה אוצר
יהודה פרץ בני שלמה בני יהודה בני שמעון ראובן ... מררי לוי קהת ... מחלי ... נפתלי מנשה אשר צופח יהודה ...
ומן ודויד זקן עד ויקהל דויד את כל שרי ... ובני ... ובני ישראל ...

את זמרן ויקשן ומדן ומדין וישבק
ושוח ובני יקשן שבא ודדן ובני מדין
עיפה ועפר וחנוך ואבידע ואלדעה כל
אלה בני קטורה ויולד אברהם את יצחק
בני יצחק עשו וישראל   בני עשו
אליפז רעואל ויעוש ויעלם וקרח
בני אליפז תימן ואומר צפי וגעתם
קנז ותמנע ועמלק   בני רעואל נחת
זרח שמה ומזה   ובני שעיר לוטן
ושובל וצבעון וענה ודישון ואצר
ודישן   ובני לוטן חרי והומם ואחות
לוטן תמנע   בני שובל עלין ומנחת
ועיבל שפי ואונם   ובני צבעון איה
וענה   בני ענה דישון   ובני דישון חמרן
ואשבן ויתרן וכרן   בני אצר בלהן
וזעון יעקן   בני דישון עוץ וארן
ואלה המלכים אשר מלכו
בארץ אדום לפני מלך מלך לבני ישראל
בלע בן בעור ושם עירו דנהבה   וימת
בלע וימלך תחתיו יובב בן זרח מבצרה
וימת יובב וימלך תחתיו חושם מארץ
התימני   וימת חושם וימלך תחתיו
הדד בן בדד המכה את מדין בשדה
מואב ושם עירו עוית   וימת הדד

וימלך תחתיו שמלה ממשרקה   וימת
שמלה וימלך תחתיו שאול מרחבות
הנהר   וימת שאול וימלך תחתיו בעל
חנן בן עכבור   וימת בעל חנן וימלך
תחתיו הדד ושם עירו פעי ושם אשתו
מהיטבאל בת מטרד בת מי זהב   וימת
הדד   ויהיו אלופי אדום אלוף תמנע
אלוף עליה אלוף יתת   אלוף אהליבמה
אלוף אלה אלוף פינן   אלוף קנז אלוף
תימן אלוף מבצר   אלוף מגדיאל אלוף
עירם   אלה אלופי אדום

אלה בני ישראל ראובן שמעון
לוי ויהודה יששכר וזבלון   דן יוסף
ובנימן נפתלי גד ואשר   בני יהודה
ער ואונן ושלה שלושה נולד לו מבת
שוע הכנענית   ויהי ער בכור יהודה
רע בעיני יהוה וימיתהו   ותמר כלתו
ילדה לו את פרץ ואת זרח כל בני יהודה
חמשה   בני פרץ חצרון וחמול   ובני
זרח זמרי ואיתן והימן וכלכל ודרע
כלם חמשה   ובני כרמי עכר עוכר
ישראל אשר מעל בחרם   ובני
איתן עזריה   ובני חצרון אשר נולד
לו את ירחמאל ואת רם ואת כלובי   ורם

הוליד את עמינדב ועמינדב הוליד את
נחשון נשיא בני יהודה ונחשון הוליד
את שלמא ושלמא הוליד את בעז ובעז
הוליד את עובד ועובד הוליד את ישי
ואישי הוליד את בכורו את אליאב
ואבינדב השני ושמעא השלישי נתנאל
הרביעי רדי החמישי אצם הששי
דויד השבעי ואחיתיהם צרויה ואביגיל
ובני צרויה אבשי ויואב ועשהאל
שלשה ואביגיל ילדה את עמשא
ואבי עמשא יתר הישמעאלי
וכלב בן חצרון הוליד את עזובה
אשה ואת יריעות ואלה בניה ישר
ושובב וארדון ותמת עזובה ויקח
לו כלב את אפרת ותלד לו את חור וחור
הוליד את אורי ואורי הוליד את בצלאל
ואחר בא חצרון אל בת מכיר אבי
גלעד והוא לקחה והוא בן ששים שנה
ותלד לו את שגוב ושגוב הוליד
את יאיר ויהי לו עשרים ושלוש ערים
בארץ הגלעד ויקח גשור
וארם את חות יאיר מאתם את קנת
ואת בנתיה ששים עיר כל אלה
בני מכיר אבי גלעד ואחר מות חצרון

בכלב אפרתה ואשת חצרון אביה
ותלד לו את אשחור אבי תקוע ויהיו
בני ירחמאל בכור חצרון הבכור רם
ובונה וארן ואצם אחיה ותהי אשה
אחרת לירחמאל ושמה עטרה היא
אם אונם ויהיו בני רם בכור
ירחמאל מעץ וימין ועקר ויהיו בני
אונם שמי וידע ובני שמי נדב
ואבישור ושם אשת אבישור אביהיל
ותלד לו את אחבן ואת מוליד ובני נדב
סלד ואפים וימת סלד לא בנים ובני
אפים ישעי ובני ישעי ששן ובני
ששן אחלי ובני ידע אחי שמי יתר
ויונתן וימת יתר לא בנים ובני
יונתן פלת וזזא אלה היו בני ירחמאל
ולא היה לששן בנים כי אם בנות
ולששן עבד מצרי ושמו ירחע
ויתן ששן את בתו לירחע עבדו
לאשה ותלד לו את עתי ועתי הוליד
את נתן ונתן הוליד את זבד וזבד הוליד
את אפלל ואפלל הוליד את עובד
ועובד הוליד את יהוא ויהוא הוליד
את עזריה ועזריה הוליד את חלץ
וחלץ הוליד את אלעשה ואלעשה

ותפח ג וסימנ׳ למנשה היתה ארץ תפוח רמון גת תמר ותפוח ובני חברון ... חד שם ... ולהחלו לדרותיכם ומראש ... והאשתאלי ... לן

הוליד את סממי וססמי הוליד את שלום
ושלום הוליד את יקמיה ויקמיה הוליד
את אלישמע   ובני כלב אחי
ירחמאל מישע בכרו הוא אבי זיף ובני
מרשה אבי חברון ובני חברון קרח
ותפח ורקם ושמע ושמע הוליד את
רחם אבי ירקעם ורקם הוליד את שמי
ובן שמי מעון ומעון אבי בית צור
ועיפה פילגש כלב ילדה את חרן ואת
מוצא ואת גזז וחרן הוליד את גזז
ובני יהדי רגם ויותם וגישן ופלט
ועיפה ושעף פילגש כלב מעכה ילד
שבר ואת תרחנה ותלד שעף אבי
מדמנה את שוא אבי מכבנה ואבי גבעא
ובת כלב עכסה אלה היו בני כלב בן
חור בכור אפרתה שובל אבי קרית
יערים שלמא אבי בית לחם חרף אבי
בית גדר ויהיו בנים לשובל אבי קרית
יערים הראה חצי המנחות ומשפחות
קרית יערים היתרי והפותי והשמתי
והמשרעי מאלה יצאו הצרעתי
והאשתאלי   בני שלמא בית
לחם ונטופתי עטרות בית יואב וחצי
המנחתי הצרעי ומשפחות ספרים
ישבו יעבץ תרעתים שמעתים שוכתים
המה הקינים הבאים מחמת אבי בית רכב

ואלה היו בני דויד אשר נולד
לו בחברון הבכור אמנן לאחינעם
היזרעאלית שני דניאל לאביגיל הכרמלית
השלשי לאבשלום בן מעכה בת תלמי
מלך גשור הרביעי אדניה בן חגית
החמישי שפטיה לאביטל הששי יתרעם
לעגלה אשתו ששה נולד לו בחברון
וימלך שם שבע שנים וששה חדשים
ושלשים ושלוש שנה מלך בירושלם
ואלה נולדו לו בירושלים
שמעא ושובב ונתן ושלמה ארבעה
לבת שוע בת עמיאל ויבחר ואלישמע
ואליפלט ונגה ונפג ויפיע ואלישמע
ואלידע ואליפלט תשעה כל בני דויד
מלבד בני פילגשים ותמר אחותם
ובן שלמה רחבעם אביה בנו
אסא בנו יהושפט בנו יורם בנו אחזיהו
בנו יואש בנו אמציהו בנו עזריה
בנו יותם בנו אחז בנו חזקיהו בנו מנשה
בנו אמון בנו יאשיהו ובני יאשיהו
הבכור יוחנן השני יהויקים השלישי
צדקיהו הרביעי שלום ובני יהויקים

צדקיה ו̇ וס̇ימנ̇ ויעש לו צדקיה דמלכ̇ מלך יהודה ודברתי ויהי בשנה ההיא בראשית בי̇ד אלעשה בן שפן אשר היה דבר יי̇ אל ירמיהו
ובני יהויקים וחד בן חכליה וצדקיה ... ובן דסב̇י ובני ה̇ ול̇י ובן עזריה יתר ומרד ובן חננה ובן נעריה ובן הלם אחיו ובן זרבבל משלם ◦ שאלתיאל

יכניה בנו צדקיה בנו ובני יכניה אסר
שאלתיאל בנו ומלכירם ופדיה ושנאצר
יקמיה הושמע ונדביה ובני פדיה זרבבל
ושמעי ובן זרבבל משלם וחנניה ושלמית
אחותם וחשבה ואהל וברכיה וחסדיה
יושב חסד חמש ובן חנניה פלטיה
וישעיה בני רפיה בני ארנן בני עבדיה
בני שכניה ובני שכניה שמעיה
ובני שמעיה חטוש ויגאל ובריח ונעריה
ושפט ששה ובן נעריה אליועיני
וחזקיה ועזריקם שלשה ובני אליועיני
הודיוהו ואלישיב ופליה ועקוב ויוחנן
ודליה וענני שבעה בני יהודה פרץ חצרון
וכרמי וחור ושובל וראיה בן שובל
הוליד את יחת ויחת הוליד את אחומי
ואת להד אלה משפחות הצרעתי
ואלה אבי עיטם יזרעאל וישמא
וידבש ושם אחותם הצללפוני ופנואל
אבי גדר ועזר אבי חושה אלה בני
חור בכור אפרתה אבי בית לחם ולאשחור
אבי תקוע היו שתי נשים חלאה ונערה
ותלד לו נערה את אחזם ואת חפר ואת
תימני ואת האחשתרי אלה בני נערה
ובני חלאה צרת יצחר ואתנן וקוץ הוליד

את ענוב ואת הצבבה ומשפחות אחרחל
בן הרום ויהי יעבץ נכבד מאחיו ואמו
קראה שמו יעבץ לאמר כי ילדתי
בעצב ויקרא יעבץ לאלהי ישראל
לאמר אם ברך תברכני והרבית את
גבולי והיתה ידך עמי ועשית מרעה
לבלתי עצבי ויבא אלהים את אשר
שאל וכלוב אחי שוחה הוליד
את מחיר הוא אבי אשתון ואשתון
הוליד את בית רפא ואת פסח ואת תחנה
אבי עיר נחש אלה אנשי רכה
ובני קנז עתניאל ושריה ובני עתניאל
חתת ומעונתי הוליד את עפרה ושריה
הוליד את יואב אבי גיא חרשים כי חרשים
היו ובני כלב בן יפנה עירו אלה
ונעם ובני אלה וקנז ובני יהללאל זיף
וזיפה תיריא ואשראל ובן עזרה יתר
ומרד ועפר וילון ותהר את מרים ואת
שמי ואת ישבח אבי אשתמע ואשתו
היהדיה ילדה את ירד אבי גדור ואת
חבר אבי שוכו ואת יקותיאל אבי
זנוח ואלה בני בתיה בת פרעה אשר
לקח מרד ובני אשת הודיה
אחות נחם אבי קעילה הגרמי ואשתמע

כב̇ כת̇ יוד בראש̇ ת̇יבו וקר̇ וו וס̇ימנה̇ יבאו כדי ארבה יחנני יי̇ יפיחו הרים שכן ורעו יאבדו ישית לערפלי קורי בארץ על הכשדים יחיה אל הכשדים
יחיה דמי מכבוד ישבי ילבשו בגדים קדמ̇ יהיה ללוים יכשלו בגויתם יקרותי קפאון צרת יצחר יחבה וארם יאשר בארץ הלא מעט ימי יחדל ישית צבו צדיק
הראשון בריבו יבא ישאל בקציר ואין ונשא ההמון ירום ושאל ירמות ◦ לאלהי ישראל ועשיתם צלמי ויקרא יעבץ ועלה לא העלו הבאים מהשבי

עבדת עבדתנו ... ה חס בס״פ וסימנה ומשפחות בית עבדת הבץ ויעמד כמשפט דויד ויעמד יחזקיהו את מחלקות המשררים בני אסף ומן
ודויד זקן עד ויקהל דויד את כל שרי ישראל ומשפחות ד׳ ג׳ מל׳ וחד חס ומשפחות קרית יערים ומשפחות ספרים ומשפחת יחדחל ומשפחות בית עבדת
הבץ

המעכתי ובני שימון אמנון ורנה בן
חנן ותולון ובני ישעי זוחת ובן זוחת
בני שלה בן יהודה ער אבי לכה
ולעדה אבי מרשה ומשפחות בית
עבדת הבץ לבית אשבע ויוקים ואנשי
כזבא ויואש ושרף אשר בעלו למואב
וישבי לחם והדברים עתיקים המה
היוצרים וישבי נטעים וגדרה עם
המלך במלאכתו ישבו שם בני
שמעון נמואל וימין יריב זרח שאול
שלם בנו מבשם בנו משמע בנו ובני
משמע חמואל בנו זכור בנו שמעי
בנו ולשמעי בנים ששה עשר ובנות
שש ולאחיו אין בנים רבים וכל
משפחתם לא הרבו עד בני יהודה וישבו
בבאר שבע ומולדה וחצר שועל
ובבלהה ובעצם ובתולד ובבתואל
ובחרמה ובציקלג ובבית מרכבות
ובחצר סוסים ובבית בראי ובשערים
אלה עריהם עד מלך דויד וחצריהם
עיטם ועין רמון ותכן ועשן ערים
חמש וכל חצריהם אשר סביבות
הערים האלה עד בעל זאת מושבתם
והתיחשם להם ומשובב וימלך ויושה

בן אמציה ויואל ויהוא בן יושביה בן
שריה בן עשיאל ואליועיני ויעקבה
וישוחיה ועשיה ועדיאל וישימאל
ובניה וזיזא בן שפעי בן אלון בן ידיה
בן שמרי בן שמעיה אלה הבאים בשמות
נשיאים במשפחותם ובית אבותיהם
פרצו לרוב וילכו למבוא גדר עד
למזרח הגיא לבקש מרעה לצאנם
וימצאו מרעה שמן וטוב והארץ
רחבת ידים ושקטת ושלוה כי מן חם
הישבים שם לפנים ויבאו אלה הכתובים
בשמות בימי יחזקיהו מלך יהודה
ויכו את אהליהם ואת המעינים אשר
נמצאו שמה ויחרימם עד היום הזה
וישבו תחתיהם כי מרעה לצאנם שם
ומהם מן בני שמעון הלכו להר
שעיר אנשים חמש מאות ופלטיה
ונעריה ורפיה ועזיאל בני ישעי בראשם
ויכו את שארית הפלטה לעמלק וישבו
שם עד היום הזה ובני ראובן
בכור ישראל כי הוא הבכור ובחללו
יצועי אביו נתנה בכרתו לבני יוסף בן
ישראל ולא להתיחש לבכרה כי יהודה
גבר באחיו ולנגיד ממנו והבכרה

ה׳ פ״ס שמה שם עלת תמיד לדרתיכם ויצו מלך אשור וראת שמה וראה שמה קנה קפוז ויבאו אלה הכתובים וחלופיהון וכ״ס שם שמה כי אם אל המקום
והיה המקום אשר יבחר ש׳ ויהי היום ויעבר אלישע ונעשה נא עלית קיר ועל הארץ אשר הם על אשר יהיה שם הרוח פלטה הפלטה ג׳ חס ואכל את יתר והנה
נותרה בה ויכו את שארית לרוב ב׳ מל׳ ובית אבותיהם פרצו אכול ושבוע והותר כל דברי הימים ציקלג ובציקלג מל׳ וכל קריה חס

מדברה ה' ב' פת ו' ג' קמ' וסי' והיו תוצאתיו מצידה לך שוב לדרכך שלחו כר מושל ארץ ולמזרח ישב ומן הגדי נבדלו אל דויד באדה ד' ויטע ישראל וכל אשר לו
ומשם בארה ויגם ותחי ויביאה בארה בבנו יזחד ויתן ובבארה בבנו ... שם אנש ... ערוער ... ולאשר בערוער ... עירי ערוער הוא יושב בערוער מן הירדן
מזרח השמש וכל אורותיו

ליוסף׃ בני ראובן בכור ישראל
חנוך ופלוא חצרון וכרמי׃ בני יואל
שמעיה בנו גוג בנו שמעי בנו׃ מיכה
בנו ראיה בנו בעל בנו׃ בארה בנו אשר
הגלה תלגת פלנאסר מלך אשר הוא
נשיא לראובני׃ ואחיו למשפחתיו
בהתיחש לתלדותם הראש יעיאל
וזכריהו׃ ובלע בן עזז בן שמע
בן יואל הוא יושב בערער ועד נבו ובעל
מעון׃ ולמזרח ישב עד לבוא
מדברה למן הנהר פרת כי מקניהם
רבו בארץ גלעד׃ ובימי שאול עשו
מלחמה עם ההגראים ויפלו בידם
וישבו באהליהם על כל פני מזרח לגלעד׃
ובני גד לנגדם ישבו בארץ הבשן
עד סלכה׃ יואל הראש ושפם המשנה
ויעני ושפט בבשן׃ ואחיהם לבית
אבותיהם מיכאל ומשלם ושבע ויורי
ויעכן וזיע ועבר שבעה׃ אלה
בני אביחיל בן חורי בן ירוח בן גלעד
בן מיכאל בן ישישי בן יחדו בן בוז׃
אחי בן עבדיאל בן גוני ראש לבית
אבותם׃ וישבו בגלעד בבשן
ובבנתיה ובכל מגרשי שרון על

תוצאותם׃ כלם התיחשו בימי יותם
מלך יהודה ובימי ירבעם מלך ישראל׃
בני ראובן וגדי וחצי שבט מנשה
מן בני חיל אנשים נשאי מגן וחרב
ודרכי קשת ולמודי מלחמה ארבעים
וארבעה אלף ושבע מאות וששים
יצאי צבא׃ ויעשו מלחמה עם ההגריאים
ויטור ונפיש ונודב׃ ויעזרו עליהם
וינתנו בידם ההגריאים וכל שעמהם
כי לאלהים זעקו במלחמה ונעתור
להם כי בטחו בו׃ וישבו מקניהם
גמליהם חמשים אלף וצאן מאתים
וחמשים אלף וחמורים אלפים ונפש
אדם מאה אלף׃ כי חללים רבים נפלו
כי מהאלהים המלחמה וישבו תחתיהם
עד הגלה׃ ובני חצי שבט מנשה
ישבו בארץ מבשן עד בעל חרמון
ושניר והר חרמון המה רבו׃ ואלה
ראשי בית אבותם ועפר וישעי ואליאל
ועזריאל וירמיה והודויה ויחדיאל
אנשים גבורי חיל אנשי שמות ראשים
לבית אבותם׃ וימעלו באלהי אבותיהם
ויזנו אחרי אלהי עמי הארץ אשר
השמיד אלהים מפניהם׃ ויער אלהי

ובבנתיה ד' ב' מל' וב' חס' בשבט ישראל ... וישבו בגלעד בבשן ובנקלג ובמכנה ... וישבו ... ויושבו את האנשים אשר בהצרים ... יצאו גבורים
וישבו מקניהם וגם אהלי מקנה ... וחמורים ו' מל' ולא אבה ויבול לבית המלך
ותענבה אלפים בחמורים ובגמליהם ... ההגראים ג' ב' מל' וחד חס' ויעשו מלחמה ... ובימי שאול ... הגלה ד' חס' ... גלה וסורה

ואת רוח ד׳ ויער יי את רוח זרבבל ב׳ בו וגם את הנביאים ויער אלהי ישראל הוליד יא׳ חס׳ וו ושני ויהוא ועזריה שנים בו ואלעשה ב׳ בו ויקמיה ג׳ זז
וראיה צדק שובל ב׳ בו פינחס הוליד את אבישוע וחד חס׳ יוד וקהת הוליד את עמרם ומרים ג׳ ויקרא אהרן ומרים ואשלח לפניך ובני עמרם

ישראל את רוח פול מלך אשור ואת
רוח תלגת פלנסר מלך אשור ויגלם
לראובני ולגדי ולחצי שבט מנשה
ויביאם לחלח וחבור והרא ונהר גוזן
עד היום הזה׃ בני לוי גרשון קהת 6
ומררי׃ ובני קהת עמרם יצהר וחברון
ועזיאל׃ ובני עמרם אהרן ומשה
ומרים ובני אהרן נדב ואביהוא אלעזר
ואיתמר׃ אלעזר הוליד את פינחס פינחס
הוליד את אבישוע׃ ואבישוע הוליד את
בקי ובקי הוליד את עזי׃ ועזי הוליד
את זרחיה וזרחיה הוליד את מריות׃
מריות הוליד את אמריה ואמריה הוליד
את אחיטוב׃ ואחיטוב הוליד את צדוק
וצדוק הוליד את אחימעץ ואחימעץ
הוליד את עזריה הוא אשר כהן בבית
אשר בנה שלמה בירושלם׃ ויולד
עזריה את אמריה ואמריה הוליד את
אחיטוב׃ ואחיטוב הוליד את צדוק
וצדוק הוליד את שלום׃ ושלום הוליד
את חלקיה וחלקיה הוליד את עזריה׃
ועזריה הוליד את שריה ושריה הוליד
את יהוצדק׃ ויהוצדק הלך בהגלות
יהוה את יהודה וירושלם ביד נבכדנאצר׃

בני לוי גרשם קהת ומררי׃ ואלה
שמות בני גרשום לבני ושמעי׃ ובני
קהת עמרם ויצהר וחברון ועזיאל׃ בני
מררי מחלי ומשי ואלה משפחות הלוי
לאבותיהם׃ לגרשום לבני בנו יחת בנו
זמה בנו׃ יואח בנו עדו בנו זרח בנו
יאתרי בנו׃ בני קהת עמינדב בנו קרח
בנו אסיר בנו׃ אלקנה בנו ואביסף בנו
ואסיר בנו׃ תחת בנו אוריאל בנו עזיה
בנו ושאול בנו׃ ובני אלקנה עמשי
ואחימות׃ אלקנה בנו אלקנה צופי בנו
ונחת בנו׃ אליאב בנו ירחם בנו אלקנה
בנו׃ ובני שמואל הבכר ושני ואביה׃
בני מררי מחלי לבני בנו שמעי
בנו עזה בנו׃ שמעא בנו חגיה בנו
עשיה בנו׃ ואלה אשר העמיד
דויד על ידי שיר בית יהוה ממנוח
הארון׃ ויהיו משרתים לפני משכן
אהל מועד בשיר עד בנות שלמה
את בית יהוה בירושלם ויעמדו
כמשפטם על עבודתם׃
ואלה העמדים ובניהם מבני הקהתי
הימן המשורר בן יואל בן שמואל׃ בן
אלקנה בן ירחם בן אליאל בן תוח׃ בן

עזיה ד׳ ג׳ כת׳ ה׳ וחד כת׳ א׳ שלום בן יביש מלך ויקשר קשר הושע עזיה בנו ושאול בנו עזיא העשתרתי זמר תרי עש׳ דכות׳ בשיר ג׳ לא ישתו יין ויהיו
משרתים כל אלה על ידי אביהם בשיר כל נביא׳ וכתיב הבכור של במא ובני שמואל הבכר ושני וכל אור׳ דכות׳ במ׳ מל׳ ויקרא יוסף את שם שכל אותיו
כל הבכור אשר יולד והיה הבכור אשר תלד עזה ב׳ כת׳ ה׳ בכת׳ חד שם אנש וחד בתקפה עזה בנו עוזה אלהים והוא מל׳ וכל נביא׳ דכות׳ במ׳ג כת׳ א׳ ועזא ואחיו

אמציה ט׳ ויוזבד בן שמעיה ויתר דברי ואיש קדמו׳ אז שלח אמציה בשנת עשרים ושבע שנה לירבעם אמציה כהן בית אל ויאמר אמציה אל עמוס ויען
עמוס ומשובב וימלך בו חשביה בן אמציה ונתתה את הלוים נתונם נתונם כת׳ ואחיהם הלוים נתונים כת׳ ושצ׳ נתנים כת׳ ולכפר ג׳ ואתה

צִיף בֶּן אֶלְקָנָה בֶּן מַחַת בֶּן עֲמָשָׂי׃ בֶּן
אֶלְקָנָה בֶּן יוֹאֵל בֶּן עֲזַרְיָה בֶּן צְפַנְיָה׃ בֶּן
תַּחַת בֶּן אַסִּיר בֶּן אֶבְיָסָף בֶּן קֹרַח׃ בֶּן יִצְהָר
בֶּן קְהָת בֶּן לֵוִי בֶּן יִשְׂרָאֵל׃ וְאָחִיו אָסָף
הָעֹמֵד עַל יְמִינוֹ אָסָף בֶּן בֶּרֶכְיָהוּ בֶּן
שִׁמְעָא׃ בֶּן מִיכָאֵל בֶּן בַּעֲשֵׂיָה בֶּן מַלְכִּיָּה׃
בֶּן אֶתְנִי בֶּן זֶרַח בֶּן עֲדָיָה׃ בֶּן אֵיתָן בֶּן
זִמָּה בֶּן שִׁמְעִי׃ בֶּן יַחַת בֶּן גֵּרְשֹׁם בֶּן לֵוִי׃
וּבְנֵי מְרָרִי אֲחֵיהֶם עַל הַשְּׂמֹאול
אֵיתָן בֶּן קִישִׁי בֶּן עַבְדִּי בֶּן מַלּוּךְ׃ בֶּן
חֲשַׁבְיָה בֶּן אֲמַצְיָה בֶּן חִלְקִיָּה׃ בֶּן אַמְצִי
בֶּן בָּנִי בֶּן שָׁמֶר׃ בֶּן מַחְלִי בֶּן מוּשִׁי בֶּן
מְרָרִי בֶּן לֵוִי׃ וַאֲחֵיהֶם הַלְוִיִּם
נְתוּנִים לְכָל עֲבוֹדַת מִשְׁכַּן בֵּית הָאֱלֹהִים׃
וְאַהֲרֹן וּבָנָיו מַקְטִירִים עַל מִזְבַּח
הָעוֹלָה וְעַל מִזְבַּח הַקְּטֹרֶת לְכֹל מְלֶאכֶת
קֹדֶשׁ הַקֳּדָשִׁים וּלְכַפֵּר עַל יִשְׂרָאֵל כְּכֹל
אֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה עֶבֶד הָאֱלֹהִים׃
וְאֵלֶּה בְּנֵי אַהֲרֹן אֶלְעָזָר בְּנוֹ פִּינְחָס בְּנוֹ
אֲבִישׁוּעַ בְּנוֹ׃ בֻּקִּי בְנוֹ עֻזִּי בְנוֹ זְרַחְיָה
בְנוֹ׃ מְרָיוֹת בְּנוֹ אֲמַרְיָה בְנוֹ אֲחִיטוּב
בְּנוֹ׃ צָדוֹק בְּנוֹ אֲחִימַעַץ בְּנוֹ׃
וְאֵלֶּה מוֹשְׁבוֹתָם לְטִירוֹתָם בִּגְבוּלָם
לִבְנֵי אַהֲרֹן לְמִשְׁפַּחַת הַקְּהָתִי כִּי לָהֶם

הָיָה הַגּוֹרָל׃ וַיִּתְּנוּ לָהֶם אֶת חֶבְרוֹן בְּאֶרֶץ
יְהוּדָה וְאֶת מִגְרָשֶׁיהָ סְבִיבֹתֶיהָ׃ וְאֶת
שְׂדֵה הָעִיר וְאֶת חֲצֵרֶיהָ נָתְנוּ לְכָלֵב
בֶּן יְפֻנֶּה׃ וְלִבְנֵי אַהֲרֹן נָתְנוּ אֶת עָרֵי
הַמִּקְלָט אֶת חֶבְרוֹן וְאֶת לִבְנָה וְאֶת מִגְרָשֶׁהָ
וְאֶת יַתִּר וְאֶת אֶשְׁתְּמֹעַ וְאֶת מִגְרָשֶׁיהָ׃
וְאֶת חִילֵז וְאֶת מִגְרָשֶׁיהָ אֶת דְּבִר וְאֶת
מִגְרָשֶׁיהָ׃ וְאֶת עָשָׁן וְאֶת מִגְרָשֶׁיהָ
וְאֶת בֵּית שֶׁמֶשׁ וְאֶת מִגְרָשֶׁיהָ׃
וּמִמַּטֵּה בִנְיָמִן אֶת גֶּבַע וְאֶת מִגְרָשֶׁהָ
וְאֶת עָלֶמֶת וְאֶת מִגְרָשֶׁיהָ וְאֶת עֲנָתוֹת
וְאֶת מִגְרָשֶׁיהָ כָּל עָרֵיהֶם שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה
עִיר בְּמִשְׁפְּחוֹתֵיהֶם׃ וְלִבְנֵי קְהָת
הַנּוֹתָרִים מִמִּשְׁפַּחַת הַמַּטֶּה מִמַּחֲצִית
מַטֵּה חֲצִי מְנַשֶּׁה בַּגּוֹרָל עָרִים עֶשֶׂר׃
וְלִבְנֵי גֵרְשׁוֹם לְמִשְׁפְּחוֹתָם מִמַּטֵּה
יִשָּׂשכָר וּמִמַּטֵּה אָשֵׁר וּמִמַּטֵּה נַפְתָּלִי
וּמִמַּטֵּה מְנַשֶּׁה בַּבָּשָׁן עָרִים שְׁלֹשׁ
עֶשְׂרֵה׃ לִבְנֵי מְרָרִי לְמִשְׁפְּחוֹתָם
מִמַּטֵּה רְאוּבֵן וּמִמַּטֵּה גָד וּמִמַּטֵּה
זְבוּלֻן בַּגּוֹרָל עָרִים שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה׃
וַיִּתְּנוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל לַלְוִיִּם אֶת הֶעָרִים
וְאֶת מִגְרְשֵׁיהֶם׃ וַיִּתְּנוּ בַגּוֹרָל
מִמַּטֵּה בְנֵי יְהוּדָה וּמִמַּטֵּה בְנֵי שִׁמְעוֹן

טירותם ג׳ מל׳ בליש׳ וישבו טירותיהם בך מתחות הטירות ואלה מושבותם כל כתיב א׳ למשפחותם מל׳ וכל אורי ונביא׳ חס במה מל׳ ומקורי בני גרשון
ויהי גבול בני ראובן ויתן משה לחצי וחצי הגלעד שמעון קדמו׳ זבולן בתרא׳ יששכר קדמ׳ אשר קדמו׳ עשן ה׳ שם קריה לבנה ועתר עין רמון
ולאשר בבור עשן ואת עשן וחצריהם עמם ערי המקלט ד׳ ואת הערים אשר תתנו דבר אל בני ישראל ויהוש׳ ולבני אהרן נתנו ויתנו להם

אתהם ה׳ וישכם לבן והזהרתה ויחרם כבקרת אשר יקראו ׳ וחד המה ישפטו אותהם ׳ וחד וברא אותהן ס״ ׳ ארבעה זוג׳ מן ב׳ קדמ׳ מפיק א׳ תנינ׳
לא מפיק א׳ משאל משל וקנאהו וקיהו הבארתי הברתי וירפאו ויפו ס׳ וסימנ׳ שאל וקרי לנחרי אס״א ׳ וחלופיהון ארבעה זוג׳ מן ב׳ קדמ׳ לא מפיק א׳

וּמִמַּטֵּה בְנֵי בִנְיָמִן אֵת הֶעָרִים הָאֵלֶּה
אֲשֶׁר יִקְרְאוּ אֶתְהֶם בְּשֵׁמוֹת׃
וּמִמִּשְׁפְּחוֹת בְּנֵי קְהָת וַיְהִי עָרֵי גְבוּלָם
מִמַּטֵּה אֶפְרָיִם׃ וַיִּתְּנוּ לָהֶם אֶת עָרֵי
הַמִּקְלָט אֶת שְׁכֶם וְאֶת מִגְרָשֶׁיהָ בְּהַר
אֶפְרָיִם וְאֶת גֶּזֶר וְאֶת מִגְרָשֶׁיהָ׃ וְאֶת
יָקְמְעָם וְאֶת מִגְרָשֶׁיהָ וְאֶת בֵּית חוֹרוֹן
וְאֶת מִגְרָשֶׁיהָ׃ וְאֶת אַיָּלוֹן וְאֶת מִגְרָשֶׁיהָ
וְאֶת גַּת רִמּוֹן וְאֶת מִגְרָשֶׁיהָ׃
וּמִמַּחֲצִית מַטֵּה מְנַשֶּׁה אֶת עָנֵר וְאֶת
מִגְרָשֶׁיהָ וְאֶת בִּלְעָם וְאֶת מִגְרָשֶׁיהָ
לְמִשְׁפַּחַת לִבְנֵי קְהָת הַנּוֹתָרִים׃
לִבְנֵי גֵּרְשׁוֹם מִמִּשְׁפַּחַת חֲצִי מַטֵּה מְנַשֶּׁה
אֶת גּוֹלָן בַּבָּשָׁן וְאֶת מִגְרָשֶׁיהָ וְאֶת
עַשְׁתָּרוֹת וְאֶת מִגְרָשֶׁיהָ׃ וּמִמַּטֵּה
יִשָּׂשכָר אֶת קֶדֶשׁ וְאֶת מִגְרָשֶׁיהָ אֶת
דָּבְרַת וְאֶת מִגְרָשֶׁיהָ׃ אֶת רָאמוֹת וְאֶת
מִגְרָשֶׁיהָ וְאֶת עָנֵם וְאֶת מִגְרָשֶׁיהָ׃
וּמִמַּטֵּה אָשֵׁר אֶת מָשָׁל וְאֶת
מִגְרָשֶׁיהָ וְאֶת עַבְדּוֹן וְאֶת מִגְרָשֶׁיהָ׃
וְאֶת חוּקֹק וְאֶת מִגְרָשֶׁיהָ וְאֶת רְחֹב
וְאֶת מִגְרָשֶׁיהָ׃ וּמִמַּטֵּה נַפְתָּלִי
אֶת קֶדֶשׁ בַּגָּלִיל וְאֶת מִגְרָשֶׁיהָ וְאֶת
חַמּוֹן וְאֶת מִגְרָשֶׁיהָ וְאֶת קִרְיָתַיִם וְאֶת

מִגְרָשֶׁיהָ׃ לִבְנֵי מְרָרִי הַנּוֹתָרִים
מִמַּטֵּה זְבוּלֻן אֶת רִמּוֹנוֹ וְאֶת מִגְרָשֶׁיהָ
אֶת תָּבוֹר וְאֶת מִגְרָשֶׁיהָ׃ וּמֵעֵבֶר לְיַרְדֵּן
יְרֵחוֹ לְמִזְרַח הַיַּרְדֵּן מִמַּטֵּה רְאוּבֵן אֶת
בֶּצֶר בַּמִּדְבָּר וְאֶת מִגְרָשֶׁיהָ וְאֶת יַהְצָה
וְאֶת מִגְרָשֶׁיהָ׃ וְאֶת קְדֵמוֹת וְאֶת מִגְרָשֶׁיהָ
וְאֶת מֵיפַעַת וְאֶת מִגְרָשֶׁיהָ׃
וּמִמַּטֵּה גָד אֶת רָאמוֹת בַּגִּלְעָד וְאֶת
מִגְרָשֶׁיהָ וְאֶת מַחֲנַיִם וְאֶת מִגְרָשֶׁיהָ׃
וְאֶת חֶשְׁבּוֹן וְאֶת מִגְרָשֶׁיהָ וְאֶת יַעְזֵיר
וְאֶת מִגְרָשֶׁיהָ׃ וְלִבְנֵי יִשָּׂשכָר
תּוֹלָע וּפוּאָה יָשִׁיב וְשִׁמְרוֹן אַרְבָּעָה׃
וּבְנֵי תוֹלָע עֻזִּי וּרְפָיָה וִירִיאֵל וְיַחְמַי
וְיִבְשָׂם וּשְׁמוּאֵל רָאשִׁים לְבֵית אֲבוֹתָם
לְתוֹלָע גִּבּוֹרֵי חַיִל לְתֹלְדוֹתָם מִסְפָּרָם
בִּימֵי דָוִיד עֶשְׂרִים וּשְׁנַיִם אֶלֶף וְשֵׁשׁ
מֵאוֹת׃ וּבְנֵי עֻזִּי יִזְרַחְיָה וּבְנֵי יִזְרַחְיָה
מִיכָאֵל וְעֹבַדְיָה וְיוֹאֵל יִשִּׁיָּה חֲמִשָּׁה
רָאשִׁים כֻּלָּם׃ וַעֲלֵיהֶם לְתֹלְדוֹתָם
לְבֵית אֲבוֹתָם גְּדוּדֵי צְבָא מִלְחָמָה
שְׁלֹשִׁים וְשִׁשָּׁה אָלֶף כִּי הִרְבּוּ נָשִׁים
וּבָנִים׃ וַאֲחֵיהֶם לְכֹל מִשְׁפְּחוֹת יִשָּׂשכָר
גִּבּוֹרֵי חֲיָלִים שְׁמוֹנִים וְשִׁבְעָה אֶלֶף
הִתְיַחְשָׂם לַכֹּל׃ בִּנְיָמִן בֶּלַע וָבֶכֶר

וסימנה׳ תנינא מפיק א׳ וסימנה׳ והנה תומים והנה תאומים תולע ופוה תולע ופואה דדב׳ ימ׳ ותזדני חיל דשמואל ותאזרני חיל להשות גלים דמלכ׳
להשאות גלים דיש׳ ס״ה זוג׳ מן ב׳ כת׳ יוד וקר׳ וו בבית האסירים מבית האסירים ויאמר יש לה שני גיים יודע בגיים לעיניכן ולא נתנו אתו בית הכליא
ויוציאהו מבית הכליא ושם אמו חמיטל קדמ׳ דמלכ׳ ושם אמו חמוטל דדב׳ ימ׳ ישיב ושמרון ישוב עמו הלם ס״ לכל א׳ אשר לא יצלח התיחשם

יעוש דכת׳ יעיש ג׳ ואהליבמה ואלה הין ובני ידיעאל׳ ׳בדן ד׳ את ירבעל ואת האחד עגלי הזהב ובני אולם בתל׳ יה שם אנש ׳ ויקרא את
שמו׳ וס׳ימנ׳ אנוש נח ישראל עד גרשם ויקם את העמדים ב׳ בו שת ידידיה בריעה

וידיעאל שלשה׃ ובני בלע אצבון ועזי
ועזיאל וירימות ועירי חמשה ראשי
בית אבות גבורי חילים והתיחשם עשרים
ושנים אלף ושלשים וארבעה׃ ובני
בכר זמירה ויועש ואליעזר ואליועיני
ועמרי וירמות ואביה וענתות ועלמת
כל אלה בני בכר׃ והתיחשם לתלדותם
ראשי בית אבותם גבורי חיל עשרים
אלף ומאתים׃ ובני ידיעאל בלהן
ובני בלהן יעיש ובנימן ואהוד וכנענה
וזיתן ותרשיש ואחישחר׃ כל אלה בני
ידיעאל לראשי האבות גבורי חילים
שבעה עשר אלף ומאתים יצאי צבא
למלחמה׃ ושפם וחפם בני עיר חשם
בני אחר׃ בני נפתלי יחציאל וגוני
ויצר ושלום בני בלהה׃ בני מנשה
אשריאל אשר ילדה פילגשו הארמיה
ילדה את מכיר אבי גלעד׃ ומכיר לקח
אשה לחפים ולשפים ושם אחתו מעכה
ושם השני צלפחד ותהיינה לצלפחד
בנות׃ ותלד מעכה אשת מכיר בן ותקרא
שמו פרש ושם אחיו שרש ובניו אולם
ורקם׃ ובני אולם בדן אלה בני גלעד
בן מכיר בן מנשה׃ ואחתו המלכת

ילדה את אישהוד ואת אביעזר ואת
מחלה׃ ויהיו בני שמידע אחין ושכם
ולקחי ואניעם׃ ובני אפרים
שותלח וברד בנו ותחת בנו ואלעדה
בנו ותחת בנו׃ וזבד בנו ושותלח בנו
ועזר ואלעד והרגום אנשי גת הנולדים
בארץ כי ירדו לקחת את מקניהם׃ ויתאבל
אפרים אביהם ימים רבים ויבאו אחיו
לנחמו׃ ויבא אל אשתו ותהר ותלד בן
ויקרא את שמו בריעה כי ברעה היתה
בביתו׃ ובתו שארה ותבן את בית חורון
התחתון ואת העליון ואת אזן שארה׃
ורפח בנו ורשף ותלח בנו ותחן בנו׃
לעדן בנו עמיהוד בנו אלישמע בנו׃
נון בנו יהושע בנו׃ ואחזתם
ומשבותם בית אל ובנתיה ולמזרח
נערן ולמערב גזר ובנתיה ושכם ובנתיה
עד עיה ובנתיה׃ ועל ידי בני מנשה
בית שאן ובנתיה תענך ובנתיה מגדו
ובנותיה דור ובנותיה באלה ישבו בני
יוסף בן ישראל׃ בני אשר ימנה וישוה
וישוי ובריעה ושרח אחותם׃ ובני בריעה
חבר ומלכיאל הוא אבי ברזות׃ וחבר
הוליד את יפלט ואת שומר ואת חותם

בנותיה ו׳ מל׳ בכת׳ וס׳ימנ׳ מגדו דור בית אל ישנה שוכו תמנה ׳ וכל נבי׳ דכות במה חס וס׳ימנ׳ עקרון תענך דיה ושע תענך יבלעם דשפטים
ובפניה באש תצתנה וכל אוריתא דכות חס

ראשי אבות ז בכתוב וסימנ׳ ובני בלע אצבון ואלה בני אהוד ואת יעוץ ואת שכיה אלה ראשי אבות לתלדותם ואחיהם לתלדותם ואלה המשררים
הלוים בימי אלישיב יזכל אוריתא ונביא דכות במב ויקרבו ראשי האבות למשפחת אלה הנחלות

ואת שועא אחותם ובני יפלט פסך
ובמהל ועשות אלה בני יפלט ובני שמר
אחי ורוהגה יחבה וארם ובן הלם אחיו
צופח וימנע ושלש ועמל בני צופח
סוח וחרנפר ושועל ובר וימרה בצר
והוד ושמא ושלשה ויתרן ובארא ובני
יתר יפנה ופספה וארא ובני עלא ארח
וחניאל ורציא כל אלה בני אשר ראשי
בית האבות ברורים גבורי חילים ראשי
הנשיאים והתיחשם בצבא במלחמה
מספרם אנשים עשרים וששה אלף
ובנימן הוליד את בלע בכרו 8
אשבל השני ואחרח השלישי נוחה
הרביעי ורפא החמישי ויהיו בנים לבלע
אדר וגרא ואביהוד ואבישוע ונעמן
ואחוח וגרא ושפופן וחורם ואלה בני
אחוד אלה הם ראשי אבות ליושבי גבע
ויגלום אל מנחת ונעמן ואחיה וגרא
הוא הגלם והוליד את עזא ואת אחיחד
ושחרים הוליד בשדה מואב מן שלחו
אתם חושים ואת בערא נשיו ויולד
מן חדש אשתו את יובב ואת צביא
ואת מישא ואת מלכם ואת יעוץ ואת
שכיה ואת מרמה אלה בניו ראשי אבות

ומחשים הוליד את אביטוב ואת אלפעל
ובני אלפעל עבר ומשעם ושמר הוא
בנה את אונו ואת לד ובנתיה ובריעה ושמע
המה ראשי האבות ליושבי אילון המה
הבריחו את יושבי גת ואחיו ששק וירמות
וזבדיה וערד ועדר ומיכאל וישפה
ויוחא בני בריעה וזבדיה ומשלם
וחזקי וחבר וישמרי ויזליאה ויובב
בני אלפעל ויקים וזכרי וזבדי ואליעני
וצלתי ואליאל ועדיה ובראיה ושמרת
בני שמעי וישפן ועבר ואליאל ועבדון
וזכרי וחנן וחנניה ועילם וענתתיה
ויפדיה ופניאל בני ששק ושמשרי
ושחריה ועתליה ויערשיה ואליה
וזכרי בני ירחם אלה ראשי אבות
לתלדותם ראשים אלה ישבו בירושלם
ובגבעון ישבו אבי גבעון ושם
אשתו מעכה ובנו הבכור עבדון וצור
וקיש ובעל ונדב וגדור ואחיו וזכר
ומקלות הוליד את שמאה ואף המה
נגד אחיהם ישבו בירושלם עם אחיהם
ונר הוליד את קיש וקיש הוליד
את שאול ושאול הוליד את יהונתן ואת
מלכישוע ואת אבינדב ואת אשבעל

שלחו ג וסימנ׳ מן שלחו אותם ויעמד את כל העם אין אנחנו פשטים עבדינו צבדיה וזבדיה וזבדיהו וזבדיה ועדר וזבדיה ומשלם ויועאלה וזבדיה הרביעי לחדש
הרביעי ומבני שפטיה ומבני אמר חנני זבדי וזבדי ג בספ יקים וזבדי תנג דפיקוק ועל שבכרמים לאצרות היין ומתניה בן מיכא וישבי לד מלו ואת היבוסי
רביר דוד יבלעם מגדן קטרון נהלל צידון יפקד העם וישלחו שם וימצאו וישלחו מלאכים ויביאו את עצמות הנני קולע ועתה אמר כה והכיתי את יושבי אל יהודה

והיושבים ג̇ב̇ מל̇ וחד חס̇ וסימנ̇ והישבים בארץ מימים והיושבים הראשנים והיושבים ביהודה רפה ב̇ כת̇ הי רפה היום לערוב ורפה
בנו וחד רפה שבליה כי מטה

ובן יהונתן מריב בעל ומריב בעל הוליד
את מיכה ובני מיכה פיתון ומלך ותארע
ואחז ואחז הוליד את יהועדה ויהועדה
הוליד את עלמת ואת עזמות ואת זמרי
וזמרי הוליד את מוצא ומוצא הוליד את
בנעא רפה בנו אלעשה בנו אצל בנו
ולאצל ששה בנים ואלה שמותם עזריקם
בכרו וישמעאל ושעריה ועבדיה וחנן
כל אלה בני אצל ובני עשק אחיו אולם
בכרו יעוש השני ואליפלט השלשי
ויהיו בני אולם אנשים גבורי חיל דרכי
קשת ומרבים בנים ובני בנים מאה
וחמשים כל אלה מבני בנימן
9 וכל ישראל התיחשו והנם כתובים על
ספר מלכי ישראל ויהודה הגלו לבבל
במעלם והישבים הראשנים
אשר באחזתם בעריהם ישראל הכהנים
הלוים והנתינים ובירושלם ישבו מן
בני יהודה ומן בני בנימן ומן בני אפרים
ומנשה עותי בן עמיהוד בן עמרי
בן אמרי בן בני מן בני פרץ בן יהודה
ומן השילוני עשיה הבכור ובניו ומן
בני זרח יעואל ואחיהם שש מאות
ותשעים ומן בני בנימן סלוא בן משלם

בן הודויה בן הסנאה ויבניה בן ירחם
ואלה בן עזי בן מכרי ומשלם בן שפטיה
בן רעואל בן יבניה ואחיהם לתלדתם
תשע מאות וחמשים וששה כל אלה
אנשים ראשי אבות לבית אבתיהם
ומן הכהנים ידעיה ויהויריב
ויכין ועזריה בן חלקיה בן משלם בן
צדוק בן מריות בן אחיטוב נגיד בית
האלהים ועדיה בן ירחם בן פשחור
בן מלכיה ומעשי בן עדיאל בן יחזרה
בן משלם בן משלמית בן אמר ואחיהם
ראשים לבית אבותם אלף ושבע מאות
וששים גבורי חיל מלאכת עבודת
בית האלהים ומן הלוים שמעיה
בן חשוב בן עזריקם בן חשביה מן
בני מררי ובקבקר חרש וגלל ומתניה
בן מיכא בן זכרי בן אסף ועבדיה
בן שמעיה בן גלל בן ידותון וברכיה
בן אסא בן אלקנה היושב בחצרי
נטופתי והשערים שלום ועקוב
וטלמן ואחימן ואחיהם שלום הראש
ועד הנה בשער המלך מזרחה המה
השערים למחנות בני לוי ושלום
בן קורא בן אביסף בן קרח ואחיו

חרש ב̇ בתרי ליש̇ וסימנ̇ שנים אנשים מרגלים חרש ובקבקר חרש ועד הנה ד̇ וסימנ̇ סלח נא לעון העם הזה בשער המלך מרבית אנשי
נפלאותיך מיכא ג̇ כת̇ א̇ וסימנ̇ ולמפיבשת בן קטן ובקבקר חרש וכל עזרא כוות̇

לאהל מועד ה̇ וסימנ̇ ואת כל כלי עבדת המשכן וכן יעשה איש על דגלו זכריה בן משלמיה ויעל שלמה שם ··· לאהל ג̇ קמ̇צ̇ וסימ̇ ועשית מכסה ויעש מכסה הספים לאהל ··· ומהם ו̇ דבר מי יקום ומהם עוד תקח ומהם על כלי העבודה ומהם ממנים ומהם מן בני שמעון ויאמרו נשיב ומהם

לבית אביו הקרחים על מלאכת העבדה
שמרי הספים לאהל ואבתיהם על מחנה
יהוה שמרי המבוא׃ ופינחס בן אלעזר
נגיד היה עליהם לפנים יהוה עמו׃ זכריה
בן משלמיה שער פתח לאהל מועד׃
כלם הברורים לשערים בספים מאתים
ושנים עשר המה בחצריהם התיחשם
המה יסד דויד ושמואל הראה באמונתם׃
והם ובניהם על השערים לבית יהוה
לבית האהל למשמרות׃ לארבע רוחות
יהיו השערים מזרח ימה צפונה ונגבה׃
ואחיהם בחצריהם לבוא לשבעת הימים
מעת אל עת עם אלה׃ כי באמונה המה
ארבעת גברי השערים הם הלוים והיו
על הלשכות ועל האצרות בית האלהים׃
וסביבות בית האלהים ילינו כי עליהם
משמרת והם על המפתח ולבקר לבקר׃
ומהם על כלי העבודה כי במספר יביאום
ובמספר יוציאום׃ ומהם ועל כל כלי
הקדש ועל הסלת והיין והשמן והלבונה
והבשמים׃ ומן בני הכהנים רקחי
המרקחת לבשמים׃ ומתתיה מן הלוים
הוא הבכור לשלם הקרחי באמונה
על מעשה החבתים׃ ומן בני הקהתי

מן אחיהם על לחם המערכת להכין
שבת שבת׃ ואלה המשררים
ראשי אבות ללוים בלשכת פטירים
כי יומם ולילה עליהם במלאכה׃ אלה
ראשי האבות ללוים לתולדתם ראשים
אלה ישבו בירושלם׃ ובגבעון
ישבו אבי גבעון יעואל ושם אשתו
מעכה׃ ובנו הבכור עבדון וצור וקיש
ובעל ונר ונדב׃ וגדור ואחיו וזכריה
ומקלות׃ ומקלות הוליד את שמאם
ואף הם נגד אחיהם ישבו בירושלם
עם אחיהם׃ ונר הוליד את קיש
וקיש הוליד את שאול ושאול הוליד
את יהונתן ואת מלכישוע ואת אבינדב
ואת אשבעל׃ ובן יהונתן מריב בעל
ומרי בעל הוליד את מיכה׃ ובני מיכה
פיתן ומלך ותחרע׃ ואחז הוליד
את יערה ויערה הוליד את עלמת ואת
עזמות ואת זמרי וזמרי הוליד את
מוצא׃ ומוצא הוליד את בנעא ורפיה
בנו אלעשה בנו אצל בנו׃ ולאצל
ששה בנים ואלה שמותם עזריקם
בכרו וישמעאל ושעריה ועבדיה
10 וחנן אלה בני אצל׃ ופלשתים

שבת ד̇ פתח וסימנ̇ והיתה שבת הארץ עלת שבת בשבתו להכין שבת שבת ואת שבת קדשך ··· וכל שבת שבהון דכות ··· יסד ד̇ וסימנ̇ כי יש יסד ציון הנני יסד בציון המה יסד דויד כי כן יסד המלך ··· לשכת ב̇ חס̇ וסימנ̇ והניחו אותם בלשכת הקדש עשרים לשכה בלשכת פטירים ··· סביבות וסביבות ב̇ בליש̇ וסימנ̇ וסביבות בגבעתי ברכה בית האלהים ··· המערכת ב̇ קמ̇צ̇ וסימנ̇ ושמת אותם ומן בני הקהתי מן ···

המורים ד' וסימנ' שמעו המדים וימצאהו וימצאהו ויראו המוראים אל עבדיך ידאו ית המרים כת' אל עבדיך המוראים כת' ושאוא המורים
ויחל ט' וסימנ' ויחל עוד שבעת ימים קדמ' ויחל נח איש ויחל העם לזנות ויחל שעיר ראשו ויחל שלמה לבנות ויחל לבנות ויחל מאד ויחל מן היורים ב' כת'

נלחמו בישראל וינס איש ישראל מפני
פלשתים ויפלו חללים בהר גלבע וידבקו
פלשתים אחרי שאול ואחרי בניו ויכו
פלשתים את יונתן ואת אבינדב ואת
מלכי שוע בני שאול ותכבד המלחמה
על שאול וימצאהו המורים בקשת
ויחל מן היורים ויאמר שאול אל נשא
כליו שלף חרבך ודקרני בה פן יבאו
הערלים האלה והתעללו בי ולא אבה
נשא כליו כי ירא מאד ויקח שאול את
החרב ויפל עליה וירא נשא כליו כי מת
שאול ויפל גם הוא על החרב וימת וימת
שאול ושלשת בניו וכל ביתו יחדו מתו
ויראו כל איש ישראל אשר בעמק כי
נסו וכי מתו שאול ובניו ויעזבו עריהם
וינסו ויבאו פלשתים וישבו בהם
ויהי ממחרת ויבאו פלשתים
לפשט את החללים וימצאו את שאול
ואת בניו נפלים בהר גלבע ויפשיטהו
וישאו את ראשו ואת כליו וישלחו
בארץ פלשתים סביב לבשר את עצביהם
ואת העם וישימו את כליו בית אלהיהם
ואת גלגלתו תקעו בית דגון
וישמעו כל יביש גלעד את כל אשר
עשו פלשתים לשאול ויקומו כל
איש חיל וישאו את גופת שאול ואת
גופת בניו ויביאום יבישה ויקברו את
עצמותיהם תחת האלה ביבש ויצומו
שבעת ימים וימת שאול במעלו אשר
מעל ביהוה על דבר יהוה אשר לא
שמר וגם לשאול באוב לדרוש ולא
דרש ביהוה וימיתהו ויסב את המלוכה
לדויד בן ישי ויקבצו כל ישראל
אל דויד חברונה לאמר הנה עצמך
ובשרך אנחנו גם תמול גם שלשום
גם בהיות שאול מלך אתה המוציא
והמביא את ישראל ויאמר יהוה
אלהיך לך אתה תרעה את עמי את
ישראל ואתה תהיה נגיד על עמי ישראל
ויבאו כל זקני ישראל אל המלך חברונה
ויכרת להם דויד ברית בחברון לפני
יהוה וימשחו את דויד למלך על
ישראל כדבר יהוה ביד שמואל
וילך דויד וכל ישראל ירושלם
היא יבוס ושם היבוסי ישבי הארץ
ויאמרו ישבי יבוס לדויד לא תבוא
הנה וילכד דויד את מצדת ציון היא
עיר דויד ויאמר דויד כל מכה יבוסי

יב פסוקי' גם גם גם וסימנ' ותאמר אלין גם תבן גם מספוא ויצו גם את השני ויאמר יהודה אל ישראל אביו ויאמר משה אל יהוה ויאמרו איש ישראל אל
גדעון וישאל שאול ביש כי גם אחיך ובית אביך כי גם נביא גם כהן גם צאנכם גם בקרכם קחו גם לא שמעת גם תמול גם שלשום גם אהבתם גם שנאתם
וימיתהו ח' מל' וסימנ' וילך וימצאהו אריה ויבא זכרי ויכהו שלום בן יביש ב' בו ויקשר קשר יהושע וילך המלך יאשיהו לקראתו ויהי על בכור יהודה
ולא דרש בשר יבש ה' חס ב' ויתפקד העם וישלחו שם העדה וישב בנימן בעת ההיא ויקשר עלין תחת האלה ביבש וכל יבישה

בראשונה יהיה לראש ולשר ויעל
בראשונה יואב בן צרויה ויהי לראש׃
וישב דויד במצד על כן קראו לו עיר
דויד׃ ויבן העיר מסביב מן המלוא ועד
הסביב ויואב יחיה את שאר העיר׃ וילך
דויד הלוך וגדול ויהוה צבאות עמו׃
ואלה ראשי הגבורים אשר
לדויד המתחזקים עמו במלכותו עם
כל ישראל להמליכו כדבר יהוה על
ישראל׃ ואלה מספר הגבורים
אשר לדויד ישבעם בן חכמוני ראש
השלושים הוא עורר את חניתו על
שלש מאות חלל בפעם אחת׃ ואחריו
אלעזר בן דודו האחוחי הוא בשלושה
הגברים׃ הוא היה עם דויד בפס דמים
והפלשתים נאספו שם למלחמה ותהי
חלקת השדה מלאה שעורים והעם
נסו מפני פלשתים׃ ויתיצבו בתוך
החלקה ויצילוה ויכו את פלשתים
ויושע יהוה תשועה גדולה׃ וירדו
שלושה מן השלושים ראש על הצר
אל דויד אל מערת עדלם ומחנה
פלשתים חנה בעמק רפאים׃ ודויד
אז במצודה ונציב פלשתים אז בבית

לחם׃ ויתאו דויד ויאמר מי ישקני
מים מבור בית לחם אשר בשער׃
ויבקעו השלשה במחנה פלשתים
וישאבו מים מבור בית לחם אשר
בשער וישאו ויבאו אל דויד ולא אבה
דויד לשתותם וינסך אתם ליהוה׃ ויאמר
חלילה לי מאלהי מעשות זאת הדם
האנשים האלה אשתה בנפשותם
כי בנפשותם הביאום ולא אבה לשתותם
אלה עשו שלשת הגבורים׃ ואבשי
אחי יואב הוא היה ראש השלושה
והוא עורר את חניתו על שלש מאות
חלל ולא שם בשלושה׃ מן השלושה
בשנים נכבד ויהי להם לשר ועד
השלושה לא בא׃ בניה בן יהוידע
בן איש חיל רב פעלים מן קבצאל
הוא הכה את שני אריאל מואב והוא
ירד והכה את הארי בתוך הבור ביום
השלג׃ והוא הכה את האיש המצרי
איש מדה חמש באמה וביד המצרי
חנית כמנור ארגים וירד אליו בשבט
ויגזל את החנית מיד המצרי ויהרגהו
בחניתו׃ אלה עשה בניהו בן יהוידע
ולו שם בשלושה הגברים׃ מן השלושים

הנו נכבד הוא ואל השלשה לא בא
וישימהו דויד על משמעתו
וגבורי החילים עשהאל אחי יואב אלחנן
בן דודו מבית לחם שמות ההרורי
חלץ הפלוני עירא בן עקש התקועי
אביעזר הענתותי סבכי החשתי עילי
האחוחי מהרי הנטפתי חלד בן
בענה הנטופתי איתי בן ריבי מגבעת
בני בנימן בניה הפרעתני חורי
מנחלי געש אביאל הערבתי
עזמות הבחרומי אליחבא השעלבני
בני השם הגזוני יונתן בן שגה
ההררי אחיאם בן שכר ההררי
אליפל בן אור חפר המכרתי אחיה
הפלני חצרו הכרמלי נערי בן
אזבי יואל אחי נתן מבחר בן הגרי
צלק העמוני נחרי הברתי נשא
כלי יואב בן צרויה עירא היתרי
גרב היתרי אוריה החתי זבד
בן אחלי עדינא בן שיזא הראובני
ראש לראובני ועליו שלשים חנן
בן מעכה ויושפט המתני עזיא
העשתרתי שמע ויעואל בני חותם
הערערי ידיעאל בן שמרי

ויחא אחיו התיצי אליאל המחוים
ויריבי ויושויה בני אלנעם ויתמה
המואבי אליאל ועובד ויעשיאל
המצביה ואלה הבאים אל
דויד לציקלג עוד עצור מפני שאול
בן קיש והמה בגבורים עזרי המלחמה
נשקי קשת מימינים ומשמאלים
באבנים ובחצים בקשת מאחי שאול
מבנימן הראש אחיעזר ויואש בני
השמעה הגבעתי ויזואל ופלט בני
עזמות וברכה ויהוא הענתותי וישמעיה
הגבעוני גבור בשלשים ועל השלשים
וירמיה ויחזיאל ויוחנן ויוזבד הגדרתי
אלעוזי וירימות ובעליה ושמריהו
ושפטיהו החריפי אלקנה וישיהו
ועזראל ויועזר וישבעם הקרחים
ויועאלה וזבדיה בני ירחם מן הגדור
ומן הגדי נבדלו אל דויד למצד מדברה
גברי החיל אנשי צבא למלחמה
ערכי צנה ורמח ופני אריה פניהם
וכצבאים על ההרים למהר
עזר הראש עבדיה השני אליאב
השלישי משמנה הרביעי
ירמיה החמישי עתי הששי אליאל

אבותינו ח̇ מל̇ גם אנחנו גם אבותינו סופה דכ̇ סוק והבשת אכלה נשכבה בבשתנו ידענו ײ רשענו ײ עזי ומעזי ירא אלהי אבותינו והנה נפלו אבותינו על אשר
לא שמרו אבותינו ... וכל יהושע ושפטים ותלים דכות במא בך בטחו אבתינו ... שלום שלום ה̇ יצר סמוך בורא ניב שפתים וירפאו את שבר עמי וירפו את ורוח
לבשה

השביעי׃ יוחנן השמיני אלזבד
התשיעי׃ ירמיהו העשירי מכבני
עשתי עשר׃ אלה מבני גד ראשי
הצבא אחד למאה הקטן והגדול לאלף׃
אלה הם אשר עברו את הירדן
בחדש הראשון והוא ממלא על כל
גדיתיו ויבריחו את כל העמקים למזרח
ולמערב׃ ויבאו מבני בנימן
ויהודה עד למצד לדויד׃ ויצא דויד
לפניהם ויען ויאמר להם אם לשלום
באתם אלי לעזרני יהיה לי עליכם
לבב ליחד ואם לרמותני לצרי בלא
חמס בכפי ירא אלהי אבותינו ויוכח׃
ורוח לבשה את עמשי ראש
השלושים לך דויד ועמך בן ישי שלום
שלום לך ושלום לעזרך כי עזרך
אלהיך ויקבלם דויד ויתנם בראשי
הגדוד׃ וממנשה נפלו על דויד
בבאו עם פלשתים על שאול למלחמה
ולא עזרם כי בעצה שלחהו סרני
פלשתים לאמר בראשינו יפול אל
אדניו שאול׃ בלכתו אל צקלג נפלו
עליו ממנשה עדנח ויוזבד וידיעאל
ומיכאל ויוזבד ואליהוא וצלתי ראשי

האלפים אשר למנשה׃ והמה עזרו
עם דויד על הגדוד כי גבורי חיל כלם
ויהיו שרים בצבא׃ כי לעת יום ביום
יבאו על דויד לעזרו עד למחנה גדול
כמחנה אלהים׃ ואלה מספרי
ראשי החלוץ לצבא באו על דויד
חברונה להסב מלכות שאול אליו
כפי יהוה׃ בני יהודה נשאי צנה
ורמח ששת אלפים ושמנה מאות
חלוצי צבא׃ מן בני שמעון גבורי
חיל לצבא שבעת אלפים ומאה׃
מן בני הלוי ארבעת אלפים ושש מאות׃
ויהוידע הנגיד לאהרן ועמו שלשת
אלפים ושבע מאות׃ וצדוק נער
גבור חיל ובית אביו שרים עשרים ושנים׃
ומן בני בנימן אחי שאול שלשת
אלפים ועד הנה מרביתם שמרים
משמרת בית שאול׃ ומן בני אפרים
עשרים אלף ושמונה מאות גבורי
חיל אנשי שמות לבית אבותם׃
ומחצי מטה מנשה שמונה עשר
אלף אשר נקבו בשמות לבוא להמליך
את דויד׃ ומבני יששכר יודעי
בינה לעתים לדעת מה יעשה ישראל

יפול ז̇ מל̇ והלבנון באדיר מי גר אתך עליך והקרוב בחרב צדור ארץ בראשינו וכל המספה וכל קהלת וכל משלי דכות במג חס ובדשענו יפל רשע באין תחבלות
מלאך רשע ... והמה ראש פסוק טרם ישכבון והמה לקחו והמה מבאים דמלכ̇ והמה מרו ועצבו והמה אמרו אל ירמיהו והמה כאדם והמה לא ידעו והמה אם
ישמעו והמה עזרו והמה לשואה ... יוצאי ד̇ מל̇ מזבלון ומאשר באי השבת ויהי לעזיהו ...

ראשיהם מאתים וכל אחיהם על פיהם
מזבלון יוצאי צבא ערכי מלחמה
בכל כלי מלחמה חמשים אלף ולעדר
בלא לב ולב ומנפתלי שרים אלף
ועמהם בצנה וחנית שלשים ושבעה
אלף ומן הדני ערכי מלחמה עשרים
ושמונה אלף ושש מאות ומאשר
יוצאי צבא לערך מלחמה ארבעים
אלף ומעבר לירדן מן הראובני
והגדי וחצי שבט מנשה בכל כלי צבא
מלחמה מאה ועשרים אלף כל אלה
אנשי מלחמה עדרי מערכה בלבב
שלם באו חברונה להמליך את דויד
על כל ישראל וגם כל שרית ישראל
לב אחד להמליך את דויד ויהיו שם
עם דויד ימים שלושה אכלים ושתים
כי הכינו להם אחיהם וגם הקרובים
אליהם עד יששכר וזבלון ונפתלי
מביאים לחם בחמורים ובגמלים ובפרדים
ובבקר מאכל קמח דבלים וצמוקים
ויין ושמן ובקר וצאן לרב כי שמחה
בישראל ויועץ דויד עם שרי
האלפים והמאות לכל נגיד ויאמר
דויד לכל קהל ישראל אם עליכם טוב

ומן יהוה אלהינו נפרצה נשלחה על
אחינו הנשארים בכל ארצות ישראל
ועמהם הכהנים והלוים בערי מגרשיהם
ויקבצו אלינו ונסבה את ארון אלהינו
אלינו כי לא דרשנהו בימי שאול
ויאמרו כל הקהל לעשות כן כי ישר
הדבר בעיני כל העם ויקהל דויד
את כל ישראל מן שיחור מצרים ועד
לבוא חמת להביא את ארון האלהים
מקרית יערים ויעל דויד וכל
ישראל בעלתה אל קרית יערים אשר
ליהודה להעלות משם את ארון האלהים
יהוה יושב הכרובים אשר נקרא שם
וירכיבו את ארון האלהים על עגלה
חדשה מבית אבינדב ועזא ואחיו
נהגים בעגלה ודויד וכל ישראל
משחקים לפני האלהים בכל עז ובשירים
ובכנרות ובנבלים ובתפים ובמצלתים
ובחצצרות ויבאו עד גרן כידן וישלח
עזא את ידו לאחז את הארון כי שמטו
הבקר ויחר אף יהוה בעזא ויכהו על
אשר שלח ידו על הארון וימת שם
לפני אלהים ויחר לדויד כי פרץ יהוה
פרץ בעזא ויקרא למקום ההוא פרץ

עזא עד היום הזה ויירא דויד את
האלהים ביום ההוא לאמר היך אביא
אלי את ארון האלהים ולא הסיר דויד
את הארון אליו אל עיר דויד ויטהו אל
בית עבד אדם הגתי וישב ארון
האלהים עם בית עבד אדם בביתו
שלשה חדשים ויברך יהוה את בית
עבד אדם ואת כל אשר לו
וישלח חירם מלך צר מלאכים אל דויד 14
ועצי ארזים וחרשי קיר וחרשי עצים
לבנות לו בית וידע דויד כי הכינו
יהוה למלך על ישראל כי נשאת למעלה
מלכותו בעבור עמו ישראל ויקח
דויד עוד נשים בירושלם ויולד דויד
עוד בנים ובנות ואלה שמות הילודים
אשר היו לו בירושלם שמוע ושובב
נתן ושלמה ויבחר ואלישוע ואלפלט
ונגה ונפג ויפיע ואלישמע ובעלידע
ואליפלט וישמעו פלשתים כי
נמשח דויד למלך על כל ישראל
ויעלו כל פלשתים לבקש את דויד
וישמע דויד ויצא לפניהם
ופלשתים באו ויפשטו בעמק רפאים
וישאל דויד באלהים לאמר האעלה

על פלשתים ונתתם בידי ויאמר לו יהוה
עלה ונתתים בידך ויעלו בבעל
פרצים ויכם שם דויד ויאמר דויד פרץ
האלהים את אויבי בידי כפרץ מים על
כן קראו שם המקום ההוא בעל פרצים
ויעזבו שם את אלהיהם ויאמר דויד
וישרפו באש ויסיפו עוד פלשתים
ויפשטו בעמק וישאל עוד דויד
באלהים ויאמר לו האלהים לא תעלה
אחריהם הסב מעליהם ובאת להם
ממול הבכאים ויהי כשמעך את קול
הצעדה בראשי הבכאים אז תצא
במלחמה כי יצא האלהים לפניך להכות
את מחנה פלשתים ויעש דויד כאשר
צוהו האלהים ויכו את מחנה פלשתים
מגבעון ועד גזרה ויצא שם דויד בכל
הארצות ויהוה נתן את פחדו על כל
15 הגוים ויעש לו בתים בעיר דויד ויכן
מקום לארון האלהים ויט לו אהל
אז אמר דויד לא לשאת את ארון
האלהים כי אם הלוים כי בם בחר יהוה
לשאת את ארון יהוה ולשרתו עד עולם
ויקהל דויד את כל ישראל אל
ירושלם להעלות את ארון יהוה אל מקומו

ויחלם יוסף ושלאחריו ויוספו כתב ויסיפו בני ישראל דומית ידיחי ויסיפו בני ישראל דומית עבדון ויסיפו עוד פלשתים ד̇ דב̇ הימ̇ ויסיפו כתב
ויוסיפו עוד לחטא לו ויוסיפו כתב ושארא ויספו כתב כי בי ילבן ימיך ויוסיפו כתב ונטתם קמיע ואנפתבם וחבידן עשה לך מוסרות ונתתם
לרחמים בכלי חרש האבלה על פלשתים על כל הגוים ולהתך עליון ולקחה את כל משפחות והבאתי על הארץ ההיא קח לך מגלת ספר זאת העצה
פר השור עלה

כאשר צוה משה ג׳ ויכהו אתו עד הבקר ואת החזות וישאו בני הלוים וכל משה עבד יי דכות בני הלוים ב׳ וישאו בני הלוים אלה בני הלוים
לבית אבותיהם ברכיהו ד׳ ביום עשרים וארבעה לחדש שבט ואחיו אסף העמד ויעמידו הלוים ויקמו אנשים בכתפם במטות ל׳

אשר הכין לו ויאסף דויד את בני אהרן
ואת הלוים׃ לבני קהת אוריאל
השר ואחיו מאה ועשרים׃ לבני
מררי עשיה השר ואחיו מאתים ועשרים׃
לבני גרשום יואל השר ואחיו
מאה ושלשים׃ לבני אליצפן
שמעיה השר ואחיו מאתים׃ לבני
חברון אליאל השר ואחיו שמונים׃
לבני עזיאל עמינדב השר ואחיו
מאה ושנים עשר׃ ויקרא דויד
לצדוק ולאביתר הכהנים וללוים לאוריאל
עשיה ויואל שמעיה ואליאל ועמינדב׃
ויאמר להם אתם ראשי האבות ללוים
התקדשו אתם ואחיכם והעליתם את
ארון יהוה אלהי ישראל אל הכינותי
לו׃ כי למבראשונה לא אתם פרץ יהוה
אלהינו בנו כי לא דרשנהו כמשפט׃
ויתקדשו הכהנים והלוים להעלות
את ארון יהוה אלהי ישראל׃ וישאו בני
הלוים את ארון האלהים כאשר צוה
משה כדבר יהוה בכתפם במטות עליהם׃
ויאמר דויד לשרי הלוים להעמיד
את אחיהם המשררים בכלי שיר
נבלים וכנרות ומצלתים משמיעים

להרים בקול לשמחה׃ ויעמידו
הלוים את הימן בן יואל ומן אחיו אסף
בן ברכיהו ומן בני מררי אחיהם איתן
בן קושיהו׃ ועמהם אחיהם המשנים
זכריהו בן ויעזיאל ושמירמות ויחיאל
ועני אליאב ובניהו ומעשיהו ומתתיהו
ואליפלהו ומקניהו ועבד אדם ויעיאל
השערים׃ והמשררים הימן אסף ואיתן
במצלתים נחשת להשמיע׃ וזכריה
ועזיאל ושמירמות ויחיאל ועני ואליאב
ומעשיהו ובניהו בנבלים על עלמות׃
ומתתיהו ואליפלהו ומקניהו ועבד
אדם ויעיאל ועזזיהו בכנרות על
השמינית לנצח׃ וכנניהו שר הלוים
במשא יסר במשא כי מבין הוא׃ וברכיה
ואלקנה שערים לארון׃ ושבניהו ויושפט
ונתנאל ועמשי וזכריהו ובניהו ואליעזר
הכהנים מחצצרים בחצצרות לפני
ארון האלהים ועבד אדם ויחיה שערים
לארון׃ ויהי דויד וזקני ישראל ושרי
האלפים ההלכים להעלות את ארון
ברית יהוה מן בית עבד אדם בשמחה׃
ויהי בעזר האלהים את הלוים
נשאי ארון ברית יהוה ויזבחו שבעה

ארון ברית יי ב׳ ואורן ברית יי נסע לפניהם לא משו לקח את ספר ויצו משה ויצוו את העם וכל ישראל עברים נכרתו
כאמר נתקן כפות וכל ישראל ויכתב נקחה אליכו וישלח העם ושלאחרין ויעזב שם ויהי דויד ויהי בעזר משפחה מעלים תחת ידיו להביא בית
מנוחה והכבים אז יקהיל ויביאו הכהנים וכל מלב דכות במ״ב ב׳ נשאות ויעלו מן בית ל׳ וכל לשון ארמית דכות הון ושב׳ קרי מבית

לפני האלהים ז וסימנ׳ ותשחת הארץ ויקח יתרו חתן משה ויבא העם בית אל ויאסף יהושע ודויד וכל ישראל משחקים ויקריבו עלות ושלמים
כל ספרא ולא ראש פסוק במ״ל לא הניח לאיש לא לכם להלחם בזאת עלילתיו ב חס הודיעו בעמים עלילתיו דדה״י הודיעו בעמים עלילותיו דישעיהו

פרים ושבעה אילים ודויד מכרבל
במעיל בוץ וכל הלוים הנשאים את
הארון והמשררים וכנניה השר המשא
המשררים ועל דויד אפוד בד וכל
ישראל מעלים את ארון ברית יהוה
בתרועה ובקול שופר ובחצצרות
ובמצלתים משמעים בנבלים וכנרות
ויהי ארון ברית יהוה בא עד עיר דויד
ומיכל בת שאול נשקפה בעד החלון
ותרא את המלך דויד מרקד ומשחק
ותבז לו בלבה ויביאו את ארון
האלהים ויציגו אתו בתוך האהל
אשר נטה לו דויד ויקריבו עלות
ושלמים לפני האלהים ויכל דויד
מהעלות העלה והשלמים ויברך את
העם בשם יהוה ויחלק לכל איש ישראל
מאיש ועד אשה לאיש ככר לחם
ואשפר ואשישה ויתן לפני ארון יהוה
מן הלוים משרתים ולהזכיר ולהודות
ולהלל ליהוה אלהי ישראל
אסף הראש ומשנהו זכריה יעיאל
ושמירמות ויחיאל ומתתיה ואליאב
ובניהו ועבד אדם ויעיאל בכלי נבלים
ובכנרות ואסף במצלתים משמיע

ובניהו ויחזיאל הכהנים בחצצרות
תמיד לפני ארון ברית האלהים ביום
ההוא אז נתן דויד בראש להדות ליהוה
ביד אסף ואחיו
הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים
עלילתיו   שירו לו זמרו לו
שיחו בכל נפלאתיו   התהללו בשם קדשו
ישמח לב מבקשי יהוה   דרשו יהוה ועזו
בקשו פניו תמיד   זכרו נפלאתיו אשר עשה
מפתיו ומשפטי פיהו   זרע ישראל עבדו
בני יעקב בחיריו   הוא יהוה אלהינו
בכל הארץ משפטיו   זכרו לעולם בריתו
דבר צוה לאלף דור   אשר כרת את אברהם
ושבועתו ליצחק   ויעמידה ליעקב לחק
לישראל ברית עולם   לאמר לך אתן ארץ כנען
חבל נחלתכם   בהיותכם מתי מספר
כמעט וגרים בה   ויתהלכו מגוי אל גוי
וממלכה אל עם אחר   לא הניח לאיש לעשקם
ויוכח עליהם מלכים   אל תגעו במשיחי
ובנביאי אל תרעו
שירו ליהוה כל הארץ בשרו מיום אל יום
ישועתו ספרו בגוים את כבודו בכל העמים
נפלאתיו   כי גדול יהוה ומהלל מאד
ונורא הוא על כל אלהים   כי כל אלהי

פיהו כב בליש וסימנ׳ ודברה אליו זכרו נפלאתיו דדה״י אלה פיהו מלא אחרי כן ואיוב הבל יפתח פיהו יעשק נהל לב חכם עתב לאיש טמן עצל קדמאה
האמור לאויל נפש עמל תחלת דברי פיהו שנים בן צדיק הוא יהב בעפר פיהו ישקב ופיהו מבית לכתלה ואתה לא תמלט תורת אמת היתה בפיהו
כי אין בפיהו כל עמל האדם כי שפתי כהן ג מלין דאית בכל מלה ג את מתאמן בבבל ממלכה וממלכה חנני בבבת הממש כככבי

העמים אלילים ויהוה שמים עשה
הוד והדר לפניו עז וחדוה במקמו
הבו ליהוה משפחות עמים הבו ליהוה כבוד ועז
הבו ליהוה כבוד שמו שאו מנחה ובאו לפניו
השתחוו ליהוה בהדרת קדש חילו מלפניו כל הארץ
אף תכון תבל בל תמוט ישמחו השמים ותגל
הארץ ויאמרו בגוים יהוה מלך
ירעם הים ומלואו יעלץ השדה וכל אשר בו
אז ירננו עצי היער מלפני יהוה כי בא
לשפוט את הארץ הודו ליהוה כי טוב
כי לעולם חסדו ואמרו הושיענו אלהי ישענו
וקבצנו והצילנו מן הגוים להדות לשם קדשך
להשתבח בתהלתך ברוך יהוה אלהי ישראל
מן העולם ועד העלם ויאמרו כל העם אמן
והלל ליהוה
ויעזב שם לפני ארון ברית יהוה לאסף
ולאחיו לשרת לפני הארון תמיד לדבר
יום ביומו ועבד אדם ואחיהם ששים
ושמונה ועבד אדם בן ידיתון וחסה
לשערים ואת צדוק הכהן ואחיו הכהנים
לפני משכן יהוה בבמה אשר בגבעון
להעלות עלות ליהוה על מזבח העלה
תמיד לבקר ולערב ולכל הכתוב בתורת
יהוה אשר צוה על ישראל ועמהם הימן

וידותון ושאר הברורים אשר נקבו
בשמות להדות ליהוה כי לעולם חסדו
ועמהם הימן וידותון חצצרות ומצלתים
למשמיעים וכלי שיר האלהים ובני
ידותון לשער וילכו כל העם איש לביתו
ויסב דויד לברך את ביתו ויהי
כאשר ישב דויד בביתו ויאמר דויד
אל נתן הנביא הנה אנכי יושב בבית
הארזים וארון ברית יהוה תחת יריעות
ויאמר נתן אל דויד כל אשר בלבבך
עשה כי האלהים עמך ויהי
בלילה ההוא ויהי דבר אלהים אל נתן
לאמר לך ואמרת אל דויד עבדי כה
אמר יהוה לא אתה תבנה לי הבית
לשבת כי לא ישבתי בבית מן היום
אשר העליתי את ישראל עד היום הזה
ואהיה מאהל אל אהל וממשכן בכל
אשר התהלכתי בכל ישראל הדבר
דברתי את אחד שפטי ישראל אשר
צויתי לרעות את עמי לאמר למה
לא בניתם לי בית ארזים ועתה כה
תאמר לעבדי לדויד כה אמר יהוה
צבאות אני לקחתיך מן הנוה מאחרי
הצאן להיות נגיד על עמי ישראל

כשם ל̇ וס̇ימנ̇׳ כשם בנו חנוך ללשם דיהו ושעה גדולים הגדולים ׳׳ ואגד ב̇ חס̇ וס̇ימנ̇׳ לכם היום ולא שמעתם ואגד לך ובית יפ
אלהים לישראל ג̇ וס̇ימנ̇׳ ויאמר אלהים לישראל במראת ויזעו כל הארץ כי יש אלהים ויאמן ויגדל שמך ׳׳

ואהיה עמך בכל אשר הלכת ואכרית
את כל אויביך מפניך ועשיתי לך שם
כשם הגדולים אשר בארץ ושמתי
מקום לעמי ישראל ונטעתיהו ושכן
תחתיו ולא ירגז עוד ולא יוסיפו בני
עולה לבלתו כאשר בראשונה ולמימים
אשר צויתי שפטים על עמי ישראל
והכנעתי את כל אויביך ואגד לך ובית
יבנה לך יהוה והיה כי מלאו ימיך ללכת
עם אבתיך והקימותי את זרעך אחריך
אשר יהיה מבניך והכינותי את מלכותו
הוא יבנה לי בית וכננתי את כסאו עד
עולם אני אהיה לו לאב והוא יהיה לי
לבן וחסדי לא אסיר מעמו כאשר
הסירותי מאשר היה לפניך והעמדתיהו
בביתי ובמלכותי עד העולם וכסאו
יהיה נכון עד עולם ככל הדברים האלה
וככל החזון הזה כן דבר נתן אל דויד
ויבא המלך דויד וישב לפני יהוה
ויאמר מי אני יהוה אלהים ומי ביתי
כי הביאתני עד הלם ותקטן זאת
בעיניך אלהים ותדבר על בית עבדך
למרחוק וראיתני כתור האדם המעלה
יהוה אלהים מה יוסיף עוד דויד אליך

לכבוד את עבדך ואתה את עבדך ידעת
יהוה בעבור עבדך וכלבך עשית את כל
הגדולה הזאת להדיע את כל הגדלות
יהוה אין כמוך ואין אלהים זולתך בכל
אשר שמענו באזנינו ומי כעמך ישראל
גוי אחד בארץ אשר הלך האלהים
לפדות לו עם לשום לך שם גדלות
ונראות לגרש מפני עמך אשר פדית
ממצרים גוים ותתן את עמך ישראל
לך לעם עד עולם ואתה יהוה היית
להם לאלהים ועתה יהוה הדבר אשר
דברת על עבדך ועל ביתו יאמן עד
עולם ועשה כאשר דברת ויאמן
ויגדל שמך עד עולם לאמר יהוה
צבאות אלהי ישראל אלהים לישראל
ובית דויד עבדך נכון לפניך כי אתה
אלהי גלית את אזן עבדך לבנות לו
בית על כן מצא עבדך להתפלל לפניך
ועתה יהוה אתה הוא האלהים ותדבר
על עבדך הטובה הזאת ועתה הואלת
לברך את בית עבדך להיות לעולם
לפניך כי אתה יהוה ברכת ומברך
18 לעולם ויהי אחרי כן ויך
דויד את פלשתים ויכניעם ויקח את גת

ו̇ פסוק׳ אין ואין באמצע פסוק׳ ויאמר אין קול ויזבר העם באלהים ויריחו סגרת ש אין כמוך ויאמרו לו הגבעונ׳ ועתה הנה ש אלה׳ ישא ביום
ההוא לאמר אסף אספם וכלית את חמתי על כן גדלת וכל ראש פיסו דכות בד̇מ̇ ועל ביתו ג̇ אשר דכות וחביו ופקדתי על האיש ההוא ואל
ביתו אז ישוב תרוצה ובא אל ביתו היה אל בעשא ויקרא לו דויד ויאמר לפני

רבה מאד ה̇ הבשר עודנו והיה כל נפש חיה אשר ישרץ והיה יעמדו עליו ומטבחות ומכון ויהי מקנהו כלי הנחשת ד̇ והעיר שרפו באש
אשר ישרתו בם אשר ישרתו בהם ומטבחת ומכון לעזור ב̇ מל כי תהיה לנו מעיר לעזור להדדעזר כי יש כח באלהים לעזיר כתב

ובנתיה מיד פלשתים ויך את מואב
ויהיו מואב עבדים לדויד נשאי מנחה
ויך דויד את הדדעזר מלך צובה חמתה
בלכתו להציב ידו בנהר פרת וילכד
דויד ממנו אלף רכב ושבעת אלפים
פרשים ועשרים אלף איש רגלי ויעקר
דויד את כל הרכב ויותר ממנו מאה
רכב ויבא ארם דרמשק לעזור
להדדעזר מלך צובה ויך דויד בארם
עשרים ושנים אלף איש וישם דויד
בארם דרמשק ויהי ארם לדויד עבדים
נשאי מנחה ויושע יהוה לדויד בכל
אשר הלך ויקח דויד את שלטי הזהב
אשר היו על עבדי הדדעזר ויביאם
ירושלם ומטבחת ומכון ערי הדדעזר
לקח דויד נחשת רבה מאד בה עשה
שלמה את ים הנחשת ואת העמודים
ואת כלי הנחשת וישמע
תעו מלך חמת כי הכה דויד את כל
חיל הדדעזר מלך צובה וישלח
את הדורם בנו אל המלך דויד לשאול
לו לשלום ולברכו על אשר נלחם
בהדדעזר ויכהו כי איש מלחמות
תעו היה הדדעזר וכל כלי זהב וכסף

ונחשת גם אתם הקדיש המלך דויד
ליהוה עם הכסף והזהב אשר נשא
מכל הגוים מאדום וממואב ומבני עמון
ומפלשתים ומעמלק ואבשי בן צרויה
הכה את אדום בגיא המלח שמונה
עשר אלף וישם באדום נציבים ויהיו
כל אדום עבדים לדויד ויושע יהוה
את דויד בכל אשר הלך וימלך דויד
על כל ישראל ויהי עשה משפט
וצדקה לכל עמו ויואב בן צרויה
על הצבא ויהושפט בן אחילוד מזכיר
וצדוק בן אחיטוב ואבימלך בן אביתר
כהנים ושושא סופר ובניהו בן יהוידע
על הכרתי והפלתי ובני דויד
19 הראשנים ליד המלך ויהי
אחרי כן וימת נחש מלך בני עמון
וימלך בנו תחתיו ויאמר דויד אעשה
חסד עם חנון בן נחש כי עשה אביו
עמי חסד וישלח דויד מלאכים לנחמו
על אביו ויבאו עבדי דויד אל ארץ
בני עמון אל חנון לנחמו ויאמרו
שרי בני עמון לחנון המכבד דויד
את אביך בעיניך כי שלח לך מנחמים
הלא בעבור לחקר ולהפך ולרגל

יד פסוק על אל אל ויהי ש ער והיה הכרבים פרשי כנפים ויהי הכרבים למען אשר יביאו ויהי גבול מנשה מאשר וילכו האנשים ויעברו בארץ
המה מיטבים את ויסעד למלך ארם השלה בים צירים ולקחת מדמון ועסנה ויבאו במצוא אשר על כתף וירדו שלושה מן השלושים ויאמר
דויד אעשה ואמר למלך אם על המלך טוב איש רגלי ד̇ ויתיצבו פנות כל העם וילבד דויד וחבירו וינס ארם מלפני ישראל

ויוציאו ב̇ ובת הארץ את המזן לכל העדה ויבאו הנעלים המרגלים ו עשו כן כאשר בא יעקב את מצבות בית הבעל וידא ארם ויערכו
ויוציאו ממצרים מרכבה את בן המלך ודב הימ' את כל הטמאה את אוריהו י את המקלל את אוריהו וכתיב ויוציאו כתיב י את מצבות בית

הארץ באו עבדיו אליך ויקח חנון את עבדי
דויד ויגלחם ויכרת את מדויהם בחצי
עד המפשעה וישלחם וילכו ויגידו
לדויד על האנשים וישלח לקראתם
כי היו האנשים נכלמים מאד ויאמר
המלך שבו בירחו עד אשר יצמח
זקנכם ושבתם   ויראו בני עמון
כי התבאשו עם דויד וישלח חנון ובני
עמון אלף ככר כסף לשכר להם מן
ארם נהרים ומן ארם מעכה ומצובה
רכב ופרשים וישכרו להם שנים
ושלשים אלף רכב ואת מלך מעכה
ואת עמו ויבאו ויחנו לפני מידבא ובני
עמון נאספו מעריהם ויבאו למלחמה
וישמע דויד וישלח את יואב ואת כל
צבא הגבורים ויצאו בני עמון ויערכו
מלחמה פתח העיר והמלכים אשר
באו לבדם בשדה וירא יואב כי היתה
פני המלחמה אליו פנים ואחור ויבחר
מכל בחור בישראל ויערך לקראת
ארם ואת יתר העם נתן ביד אבשי אחיו
ויערכו לקראת בני עמון ויאמר אם
תחזק ממני ארם והיית לי לתשועה
ואם בני עמון יחזקו ממך והושעתיך

חזק ונתחזקה בעד עמנו ובעד ערי
אלהינו ויהוה הטוב בעיניו יעשה ויגש
יואב והעם אשר עמו לפני ארם למלחמה
וינוסו מפניו ובני עמון ראו כי נס ארם
וינוסו גם הם מפני אבשי אחיו ויבאו
העירה ויבא יואב ירושלם
וירא ארם כי נגפו לפני ישראל וישלחו
מלאכים ויוציאו את ארם אשר
מעבר הנהר ושופך שר צבא הדדעזר
לפניהם ויגד לדויד ויאסף את כל
ישראל ויעבר הירדן ויבא אלהם
ויערך אלהם ויערך דויד לקראת
ארם מלחמה וילחמו עמו וינס ארם
מלפני ישראל ויהרג דויד מארם
שבעת אלפים רכב וארבעים אלף
איש רגלי ואת שופך שר הצבא
המית ויראו עבדי הדדעזר כי נגפו
לפני ישראל וישלימו עם דויד ויעבדהו
ולא אבה ארם להושיע את בני עמון
20 עוד   ויהי לעת תשובת השנה
לעת צאת המלכים וינהג יואב את
חיל הצבא וישחת את ארץ בני עמון
ויבא ויצר את רבה ודויד ישב בירושלם
ויך יואב את רבה ויהרסה   ויקח

הבעל ויוארם ויערכו ויצאו ויצאו כת ושאא ויציאו כתב העדה ט וסימנ ויקרעו שמלתם וישבו העדה וידעתם ונס אל
אחת כי לא יוכלו בבאה רגליך העדה אל אחאב ויבא את המים ובני עמון העדה והקיצה בתריה לשון אוחרי והו שם קדיה
ואת עמו ז וסימנ ויאסר את רכבו ויחלש יהושע את עמלק העיר הורס וישכרו להם שנים ושלשים המסבים יחזק יהו

וישר ג׳ כת״ש וַיָּשַׂר אב׳ מלך וישר אל מלאך ויכל וישר במגרה ד״ה ואנון בתרין לישנ׳ ובה ג׳ ארבע׳ עשית חסד ובה יחזו
ובה אבן יקרה על עמו ה׳ ויצוהו ונגיד אתי שלח למשחך למלך ויקנא לארצו על עמו כי חמל על עמון

דויד את עטרת מלכם מעל ראשו וימצאה
משקל ככר זהב ובה אבן יקרה ותהי על
ראש דויד ושלל העיר הוציא הרבה
מאד ואת העם אשר בה הוציא וישר
במגרה ובחריצי הברזל ובמגרות וכן
יעשה דויד לכל ערי בני עמון וישב
דויד וכל העם ירושלם   ויהי
אחרי כן ותעמד מלחמה בגזר עם
פלשתים אז הכה סבכי החשתי את
ספי מילדי הרפאים ויכנעו   ותהי
עוד מלחמה את פלשתים ויך אלחנן
בן יעור את לחמי אחי גלית הגתי ועץ
חניתו כמנור ארגים   ותהי עוד
מלחמה בגת ויהי איש מדה ואצבעתיו
שש ושש עשרים וארבע וגם הוא
נולד להרפא ויחרף את ישראל ויכהו
יהונתן בן שמעא אחי דויד   אל
נולדו להרפא בגת ויפלו ביד דויד
וביד עבדיו   ויעמד שטן
על ישראל ויסת את דויד למנות את
ישראל ויאמר דויד אל יואב ואל
שרי העם לכו ספרו את ישראל מבאר
שבע ועד דן והביאו אלי ואדעה את
מספרם   ויאמר יואב יוסף יהוה על

עמו כהם מאה פעמים הלא אדני
המלך כלם לאדני לעבדים למה יבקש
זאת אדני למה יהיה לאשמה לישראל
ודבר המלך חזק על יואב ויצא יואב
ויתהלך בכל ישראל ויבא ירושלם
ויתן יואב את מספר מפקד העם אל
דויד ויהי כל ישראל אלף אלפים ומאה
אלף איש שלף חרב ויהודה ארבע
מאות ושבעים אלף איש שלף חרב
ולוי ובנימן לא פקד בתוכם כי נתעב
דבר המלך את יואב   וירע בעיני האלהים
על הדבר הזה ויך את ישראל   ויאמר
דויד אל האלהים חטאתי מאד אשר
עשיתי את הדבר הזה ועתה העבר
נא את עון עבדך כי נסכלתי מאד
וידבר יהוה אל גד חזה
דויד לאמר   לך ודברת אל דויד לאמר
כה אמר יהוה שלוש אני נטה עליך
בחר לך אחת מהנה ואעשה לך   ויבא
גד אל דויד ויאמר לו כה אמר יהוה
קבל לך   אם שלוש שנים רעב ואם
שלשה חדשים נספה מפני צריך
וחרב אויביך למשגת   ואם שלשת
ימים חרב יהוה ודבר בארץ ומלאך

ה׳ פסוק׳ קדמיה לך תני׳ כלך חללה לך מעשות עם אשר תמצא ויאמר עשו יש לי רב והיה כי יבאך ושמעת ישראל לא תטע לך אשרה וכתבת עליהן
למען הקים אתך היום לו ודברת אל דויד לכן כה אעשה לך אם גנבים באו לך ודברת אל דויד כל הארץ ישתחוו לך מי יתן לך ונתעב ג׳ ב׳
קמ׳ וחד פת׳ ואתה השלכת כי נתעב דבר המלך כי נתעב ונאלח וידבר יהוה בנבי׳ ובכת׳ אל יהושע ביד עבדיו אל גד אל מנשה ואל

יהוה משחית בכל גבול ישראל ועתה
ראה מה אשיב את שלחי דבר
ויאמר דויד אל גד צר לי
מאד אפלה נא ביד יהוה כי רבים רחמיו
מאד וביד אדם אל אפל ויתן יהוה
דבר בישראל ויפל מישראל שבעים
אלף איש וישלח האלהים מלאך
לירושלם להשחיתה וכהשחית
ראה יהוה וינחם על הרעה ויאמר
למלאך המשחית רב עתה הרף ידך
ומלאך יהוה עמד עם גרן ארנן היבוסי
וישא דויד את עיניו וירא
את מלאך יהוה עמד בין הארץ ובין
השמים וחרבו שלופה בידו נטויה
על ירושלם ויפל דויד והזקנים מכסים
בשקים על פניהם ויאמר דויד אל
האלהים הלא אני אמרתי למנות בעם
ואני הוא אשר חטאתי והרע הרעותי
ואלה הצאן מה עשו יהוה אלהי
תהי נא ידך בי ובבית אבי ובעמך לא
למגפה ומלאך יהוה אמר
אל גד לאמר לדויד כי יעלה דויד
להקים מזבח ליהוה בגרן ארנן
היבסי ויעל דויד בדבר גד אשר

דבר בשם יהוה וישב ארנן וירא את
המלאך וארבעת בניו עמו מתחבאים
וארנן דש חטים ויבא דויד עד ארנן
ויבט ארנן וירא את דויד ויצא מן הגרן
וישתחו לדויד אפים ארצה ויאמר
דויד אל ארנן תנה לי מקום הגרן ואבנה
בו מזבח ליהוה בכסף מלא תנהו לי
ותעצר המגפה מעל העם ויאמר
ארנן אל דויד קח לך ויעש אדני
המלך הטוב בעיניו ראה נתתי הבקר
לעלות והמורגים לעצים והחטים
למנחה הכל נתתי ויאמר המלך דויד
לארנן לא כי קנה אקנה בכסף מלא
כי לא אשא אשר לך ליהוה והעלות
עולה חנם ויתן דויד לארנן במקום
שקלי זהב משקל שש מאות ויבן
שם דויד מזבח ליהוה ויעל עלות
ושלמים ויקרא אל יהוה ויענהו באש
מן השמים על מזבח העלה
ויאמר יהוה למלאך וישב חרבו
אל נדנה בעת ההיא בראות דויד כי
ענהו יהוה בגרן ארנן היבוסי ויזבח
שם ומשכן יהוה אשר עשה משה
במדבר ומזבח העולה בעת ההיא

לדרש ז׳ חס בכתי׳ וסימנ׳ ולא יכל דויד ובכל מעשה אשר החל ויהי לדרש אלהים ויאכלו בני ישראל וכן במל׳ יצ׳ כי עזרא הכין לבבו
אבל דברים טובים וכל אוריתא ונביאים דכות במ״ג מל׳ לכנס בישראל זרעו לכם לצדקה

בבמה בגבעון ולא יכל דויד ללכת
לפניו לדרש אלהים כי נבעת מפני חרב
מלאך יהוה׃ ויאמר דויד זה
הוא בית יהוה האלהים וזה מזבח לעלה
לישראל׃ ויאמר דויד לכנוס את
הגרים אשר בארץ ישראל ויעמד
חצבים לחצוב אבני גזית לבנות בית
האלהים׃ וברזל לרב למסמרים לדלתות
השערים ולמחברות הכין דויד ונחשת
לרב אין משקל׃ ועצי ארזים לאין
מספר כי הביאו הצידנים והצרים עצי
ארזים לרב לדויד׃ ויאמר
דויד שלמה בני נער ורך והבית לבנות
ליהוה להגדיל למעלה לשם ולתפארת
לכל הארצות אכינה
נא לו ויכן דויד לרב לפני מותו׃ ויקרא
לשלמה בנו ויצוהו לבנות בית ליהוה
אלהי ישראל׃ ויאמר דויד
לשלמה בנו אני היה עם לבבי לבנות
בית לשם יהוה אלהי׃ ויהי עלי דבר
יהוה לאמר דם לרב שפכת ומלחמות
גדולות עשית לא תבנה בית לשמי
כי דמים רבים שפכת ארצה לפני׃
הנה בן נולד לך הוא יהיה איש מנוחה

והנחותי לו מכל אויביו מסביב כי
שלמה יהיה שמו ושלום ושקט אתן
על ישראל בימיו׃ הוא יבנה בית לשמי
והוא יהיה לי לבן ואני לו לאב והכינותי
כסא מלכותו על ישראל עד עולם׃
עתה בני יהי יהוה עמך והצלחת
ובנית בית יהוה אלהיך כאשר דבר
עליך׃ אך יתן לך יהוה שכל ובינה
ויצוך על ישראל ולשמור את תורת
יהוה אלהיך׃ אז תצליח אם תשמור
לעשות את החקים ואת המשפטים
אשר צוה יהוה את משה על ישראל
חזק ואמץ אל תירא ואל תחת׃ והנה
בעניי הכינותי לבית יהוה זהב ככרים
מאה אלף וכסף אלף אלפים ככרים
ולנחשת ולברזל אין משקל כי לרב
היה ועצים ואבנים הכינותי ועליהם
תוסיף׃ ועמך לרב עשי מלאכה
חצבים וחרשי אבן ועץ וכל חכם בכל
מלאכה׃ לזהב לכסף ולנחשת ולברזל
אין מספר קום ועשה ויהי יהוה עמך׃
ויצו דויד לכל שרי ישראל
לעזר לשלמה בנו׃ הלא יהוה אלהיכם
עמכם והניח לכם מסביב כי נתן בידי

כל ראש פסוק דדב׳ הימ׳ והנה במ״ג הנה הנה אני בונה בית הנה בן נולד הנה יי נוגף וכל שאר כת׳ דכות והנה ראש פס׳ במ׳ והנה רוח גדולה אשה לקראתו
עלה כלו בעז בא יד נגעה בי כדמות בני אדם לפני מותו והבאת לאביך ויצוו אל יוסף וזאת הברכה ויכן דויד נולד ג׳ קמ׳ נולד לבית דויד הנה בן נולד
לך הוא לעם נולד כי עשה ויהי לב מבדיל כנען ברך חשך אלהים עמך מתין מספר כבאך שם כה יעשה יי ואשימה לפניך בשמעך ארונך ארונה
לו לאב וחבירו הוא ידעה אתם הוא יבנה בית וכבשה ג׳ לפני יי הארץ לפניכם לפני יי ולפני עמו וחד והארץ נכבשה ממלחמה

ומשה ז ראש פסוק וסימנ׳ ומשה היה רעה בן שמונים שנה ומשה ואהרן עשו ומשה עלה אל האלהים יקח את [illegible] ב[illegible]אה ומזרי
איש האלהים ... ונ׳ מסה ג׳ וסימנ׳ לפני יי הארץ לפניכם לפני יי ולפני עמו וחד והארץ נכבשה ממלחמה ...

את ישבי הארץ ונכבשה הארץ לפני
יהוה ולפני עמו׃ עתה תנו לבבכם ונפשכם
לדרוש ליהוה אלהיכם וקומו ובנו את
מקדש יהוה האלהים להביא את ארון
ברית יהוה וכלי קדש האלהים לבית
הנבנה לשם יהוה׃ ודויד 23
זקן ושבע ימים וימלך את שלמה
בנו על ישראל׃ ויאסף את כל שרי
ישראל והכהנים והלוים׃ ויספרו
הלוים מבן שלשים שנה ומעלה
ויהי מספרם לגלגלתם לגברים שלשים
ושמונה אלף׃ מאלה לנצח על מלאכת
בית יהוה עשרים וארבעה אלף ושטרים
ושפטים ששת אלפים׃ וארבעת
אלפים שערים וארבעת אלפים
מהללים ליהוה בכלים אשר עשיתי
להלל׃ ויחלקם דויד מחלקות לבני
לוי לגרשון קהת ומררי׃ לגרשני
לעדן ושמעי׃ בני לעדן הראש
יחיאל וזתם ויואל שלשה׃ בני
שמעי שלמות וחזיאל והרן שלשה
אלה ראשי האבות ללעדן׃ ובני
שמעי יחת זינא ויעוש ובריעה אלה
בני שמעי ארבעה׃ ויהי יחת הראש

וזיזה השני ויעוש ובריעה לא הרבו
בנים ויהיו לבית אב לפקדה אחת׃
בני קהת עמרם יצהר חברון ועזיאל
ארבעה׃ בני עמרם אהרן ומשה ויבדל
אהרן להקדישו קדש קדשים הוא
ובניו עד עולם להקטיר לפני יהוה
לשרתו ולברך בשמו עד עולם׃ ומשה
איש האלהים בניו יקראו על שבט
הלוי׃ בני משה גרשום ואליעזר׃
בני גרשום שבואל הראש׃ ויהיו בני
אליעזר רחביה הראש ולא היה
לאליעזר בנים אחרים ובני רחביה
רבו למעלה׃ בני יצהר שלמית
הראש׃ בני חברון יריהו הראש
אמריה השני יחזיאל השלישי ויקמעם
הרביעי׃ בני עזיאל מיכה הראש
וישיה השני׃ בני מררי מחלי
ומושי בני מחלי אלעזר וקיש׃ וימת
אלעזר ולא היו לו בנים כי אם בנות
וישאום בני קיש אחיהם׃ בני מושי
מחלי ועדר וירמות שלשה׃
אלה בני לוי לבית אבתיהם
ראשי האבות לפקודיהם במספר
שמות לגלגלתם עשה המלאכה

אהרן ומשה ה׳ וסימנ׳ ויקח עמרם הוא אהרן ומשה ושם אשת עמרם ואלה תולדות אהרן וכל דברי הימ׳ ... קדש קדשים ה׳ בנביא
ובכתיב׳ זאת תורת הבית ומן המדה הזאת תמוד והיתה להם תרומיה בני עמרם ולהוש׳ חזון ונביא זכל אורי דכות במו קדש הקדשים בקדש
הקדשים ונתתה את הפרכת ונתת את הכפרת זאת עבדת בני קהת וזאת עשו להם בקדש הקדשים זה יהיה לך מקדש ... ולברך ד׳ בינת ההיא הבדיל ...

לעבדת בית יהוה מבן עשרים שנה
ומעלה כי אמר דויד הניח יהוה אלהי ישראל
לעמו וישכן בירושלם עד לעולם
וגם ללוים אין לשאת את המשכן ואת
כל כליו לעבדתו כי בדברי דויד
האחרונים המה מספר בני לוי מבן
עשרים שנה ולמעלה כי מעמדם
ליד בני אהרן לעבדת בית יהוה על
החצרות ועל הלשכות ועל טהרת
לכל קדש ומעשה עבדת בית האלהים
וללחם המערכת ולסלת למנחה
ולרקיקי המצות ולמחבת ולמרבכת
ולכל משורה ומדה ולעמד בבקר
בבקר להדות ולהלל ליהוה וכן לערב
ולכל העלות עלות ליהוה לשבתות
לחדשים ולמעדים במספר כמשפט
עליהם תמיד לפני יהוה ושמרו את
משמרת אהל מועד ואת משמרת
הקדש ומשמרת בני אהרן אחיהם
לעבדת בית יהוה ולבני
אהרן מחלקותם בני אהרן נדב
ואביהוא אלעזר ואיתמר וימת נדב
ואביהוא לפני אביהם ובנים לא היו
להם ויכהנו אלעזר ואיתמר ויחלקם

דויד וצדוק מן בני אלעזר ואחימלך
מן בני איתמר לפקדתם בעבדתם
וימצאו בני אלעזר רבים לראשי
הגברים מן בני איתמר ויחלקום בני
אלעזר ראשים לבית אבות ששה
עשר ולבני איתמר לבית אבותם
שמונה ויחלקום בגורלות אלה עם
אלה כי היו שרי קדש ושרי האלהים
מבני אלעזר ובבני איתמר ויכתבם
שמעיה בן נתנאל הסופר מן הלוי
לפני המלך והשרים וצדוק הכהן
ואחימלך בן אביתר וראשי האבות
לכהנים וללוים בית אב אחד אחז
לאלעזר ואחז אחז לאיתמר
ויצא הגורל הראשון ליהויריב
לידעיה השני לחרם השלשי
לשערים הרבעי למלכיה
החמישי למימן הששי
להקוץ השבעי לאביה השמיני
לישוע התשעי לשכניהו העשרי
לאלישיב עשתי עשר ליקים
שנים עשר לחפה שלשה
עשר לישבאב ארבעה עשר
לבלגה חמשה עשר לאמר ששה

העשרים ג ופימנ׳ ויאמר לא אשחית נגד העשרים אשר ליחזקאל העשרים צוהו ויעש נח ויגד משה לאהרן ויבא משה ויקרא ויקח משה
את המטה וישכב דויד בבקר ויעש דוד בן ושמ׳ וחב׳ אשר עשה דוד את הישר ויעש ברוך אלה פקדתם

עשרי להזיר שבעה עשר להפצץ
שמונה עשר לפתחיה תשעה
עשר ליחזקאל העשרים ליכין
אחד ועשרים לגמול שנים ועשרים
לדליהו שלשה ועשרים למעזיהו
ארבעה ועשרים אלה פקדתם
לעבדתם לבוא לבית יהוה כמשפטם
ביד אהרן אביהם כאשר צוהו יהוה
אלהי ישראל ולבני לוי הנותרים
לבני עמרם שובאל לבני שובאל
יחדיהו לרחביהו לבני רחביהו
הראש ישיה ליצהרי שלמות
לבני שלמות יחת ובני יריהו
אמריהו השני יחזיאל השלישי
יקמעם הרביעי בני עזיאל מיכה
לבני מיכה שמור אחי מיכה
ישיה לבני ישיה זכריהו בני
מררי מחלי ומושי בני יעזיהו בנו
בני מררי ליעזיהו בנו ושהם
וזכור ועברי למחלי אלעזר
ולא היה לו בנים לקיש בני קיש
ירחמאל ובני מושי מחלי ועדר
וירימות אלה בני הלוים לבית אבתיהם
ויפילו גם הם גורלות לעמת אחיהם

בני אהרן לפני דויד המלך וצדוק
ואחימלך וראשי האבות לכהנים
וללוים אבות הראש לעמת אחיו
25 הקטן ויבדל דויד ושרי הצבא
לעבדה לבני אסף והימן וידותון
הנביאים בכנרות בנבלים ובמצלתים
ויהי מספרם אנשי מלאכה לעבדתם
לבני אסף זכור ויוסף ונתניה ואשראלה
בני אסף על יד אסף הנבא על ידי המלך
לידותון בני ידותון גדליהו וצרי
וישעיהו חשביהו ומתתיהו ששה
על ידי אביהם ידותון בכנור הנבא
על הדות והלל ליהוה להימן
בני הימן בקיהו מתניהו עזיאל
שבואל וירימות חנניה חנני אליאתה
גדלתי ורממתי עזר ישבקשה
מלותי הותיר מחזיאות כל אלה בנים
להימן חזה המלך בדברי האלהים
להרים קרן ויתן האלהים להימן
בנים ארבעה עשר ובנות שלוש כל
אלה על ידי אביהם בשיר בית יהוה
במצלתים נבלים וכנרות לעבדת
בית האלהים על ידי המלך אסף
וידותון והימן ויהי מספרם עם אחיהם

ויוסף ט׳ שס אנש וסימנה׳ הורד מצרימה הוא השליט בן שלשים שנה אמר לאשר על ביתו ישית ידו על היה במצרים אלה יעמדו לבני אסף זכור
גאלת בזרוע עמך עבודת בית האלהים ז׳ ואחיהם הלוים נתונים גבורי חיל מלאכת כי מעמדם הנג׳ דפסוק כל אלה על ידי אביהם והנה
מחלקות ויתנו לעבודת בית האלהים ובכל מעשה אשר החל גדלתי ג׳ בנים לא חלתי אליאתה בתרא שס אנש

מלמדי שיר ליהוה כל המבין מאתים
שמונים ושמונה ויפילו גורלות משמרת
לעמת כקטן כגדול מבין עם תלמיד
ויצא הגורל הראשון לאסף
ליוסף גדליהו השני הוא ואחיו ובניו
שנים עשר השלישי זכור בניו
ואחיו שנים עשר הרביעי ליצרי
בניו ואחיו שנים עשר החמישי
נתניהו בניו ואחיו שנים עשר
הששי בקיהו בניו ואחיו שנים עשר
השביעי ישראלה בניו ואחיו
שנים עשר השמיני ישעיהו
בניו ואחיו שנים עשר התשיעי
מתניהו בניו ואחיו שנים עשר
העשירי שמעי בניו ואחיו שנים
עשר עשתי עשר עזראל בניו
ואחיו שנים עשר השנים עשר
לחשביה בניו ואחיו שנים עשר
לשלשה עשר שובאל בניו ואחיו
שנים עשר לארבעה עשר
מתתיהו בניו ואחיו שנים עשר
לחמשה עשר לירמות בניו ואחיו
שנים עשר לששה עשר
לחנניהו בניו ואחיו שנים עשר

לשבעה עשר לישבקשה בניו ואחיו
שנים עשר לשמנה עשר לחנני
בניו ואחיו שנים עשר לעשרים
לאליתה בניו ואחיו שנים עשר
לאחד ועשרים להותיר בניו
ואחיו שנים עשר לשנים ועשרים
לגדלתי בניו ואחיו שנים עשר
לשלשה ועשרים למחזיאות בניו
ואחיו שנים עשר לארבעה
ועשרים לרוממתי עזר בניו ואחיו
שנים עשר למחלקות לשערים
לקרחים משלמיהו בן קורא מן בני
אסף ולמשלמיהו בנים זכריהו הבכור
ידיעאל השני זבדיהו השלישי
יתניאל הרביעי עילם החמישי
יהוחנן הששי אליהועיני השביעי
ולעבד אדם בנים שמעיה הבכור
יהוזבד השני יואח השלישי ושכר
הרביעי ונתנאל החמישי עמיאל
הששי יששכר השביעי פעלתי
השמיני כי ברכו אלהים
ולשמעיה בנו נולד בנים הממשלים
לבית אביהם כי גבורי חיל המה
בני שמעיה עתני ורפאל ועובד

שכל ה̇ וסימנ̇ והאשה טובת יועץ בשכל איש שכל ושום שכל נתן הסכל במרומים בתר יה כת̇ סמך והוא לשון סכלות ב̇ במסלה ב̇ וסימנ̇ ויאמרו אליו בני ישראל במסלה נעלה עם שער שלכת במסלה העולה ג̇ רחביהו ג̇ לאל̇ עזר לרחביהו לבני רחביהו

אלזבד אחיו בני חיל אליהו וסמכיהו׃
כל אלה מבני עבד אדם המה ובניהם
ואחיהם איש חיל בכח לעבדה ששים
ושנים לעבד אדם׃ ולמשלמיהו
בנים ואחים בני חיל שמנה עשר׃
ולחסה מן בני מררי בנים שמרי
הראש כי לא היה בכור וישימהו אביהו
לראש׃ חלקיהו השני טבליהו
השלשי זכריהו הרבעי כל בנים
ואחים לחסה שלשה עשר׃
לאלה מחלקות השערים לראשי
הגברים משמרות לעמת אחיהם
לשרת בבית יהוה׃ ויפילו גורלות
כקטן כגדול לבית אבותם לשער
ושער׃ ויפל הגורל מזרחה
לשלמיהו וזכריהו בנו יועץ בשכל
הפילו גורלות ויצא גורלו צפונה׃
לעבד אדם נגבה ולבניו בית האספים׃
לשפים ולחסה למערב עם שער
שלכת במסלה העולה משמר לעמת
משמר׃ למזרח הלוים ששה לצפונה
ליום ארבעה לנגבה ליום ארבעה
ולאספים שנים שנים׃ לפרבר למערב
ארבעה למסלה שנים לפרבר׃ אלה

מחלקות השערים לבני הקרחי ולבני
מררי׃ והלוים אחיה על אוצרות בית
האלהים ולאוצרות הקדשים׃ בני
לעדן בני הגרשני ללעדן ראשי
האבות ללעדן הגרשני יחיאלי׃ בני
יחיאלי זתם ויואל אחיו על אצרות
בית יהוה׃ לעמרמי ליצהרי
לחברוני לעזיאלי׃ ושבאל בן גרשום
בן משה נגיד על האצרות׃ ואחיו
לאליעזר רחביהו בנו וישעיהו
בנו ויורם בנו וזכרי בנו ושלמות בנו׃
הוא שלמות ואחיו על כל אוצרות
הקדשים אשר הקדיש דויד המלך
וראשי האבות לשרי האלפים
והמאות ושרי הצבא׃ מן המלחמות
ומן השלל הקדישו לחזק לבית יהוה׃
וכל ההקדיש שמואל הראה ושאול
בן קיש ואבנר בן נר ויואב בן צרויה
כל המקדיש על יד שלמית ואחיו׃
ליצהרי כנניהו ובניו למלאכה
החיצונה על ישראל לשטרים
ולשפטים׃ לחברוני חשביהו
ואחיו בני חיל אלף ושבע מאות על
פקדת ישראל מעבר לירדן מערבה

ליום ב̇ דגש̇ וסימנ̇ והיו נכנס ופר חטאת וזה אשר תעשה נשיא אחד ב̇ בו ואמרת להם זה האשה כאלה תעשו ויצוה המלך ומאכלך הילילו היה ליום שבעת ימים ושבעת ימי החג ב̇ בו וכבש בן שנתו אהה ליום והיו לי אמר למזרח הלוים ב̇ בו פרשגן הכתב וחביתו ב̇ אוצרות י̇א מל̇ ויעל שישק דמלכ̇ תנינ̇ דפסוק ויקח אסא ב̇ בו ויציא משם שנים כו ונתתי לך ונתתי את כל חסן והלוים אחיה קדמ̇ דפסו̇ וכל הזהב והכסף

המנשי למנשי י״ד את בצר במדבר ונקח את ארצם מן הירדן מזרחה השמש דמלכים ויפקידם דויד המלך ח״י הבאה ג׳ מלרע כל הנפש הבאה הבאה
והיצאת ית׳ יש את האשה ח״י השר ד׳ פתח על הרע כבים וכנעה השר שמהות היזרח ועמי מיכאל ח״י הענתותי ב׳ מל׳ עירא בן עקש התקועי אביעזר

לכל מלאכת יהוה ולעבדת המלך׃
לחברוני יריה הראש לחברוני לתלדתיו
לאבות בשנת הארבעים למלכות דויד
נדרשו וימצא בהם גבורי חיל ביעזיר
גלעד׃ ואחיו בני חיל אלפים ושבע
מאות ראשי האבות ויפקידם דויד
המלך על הראובני והגדי וחצי שבט
המנשי לכל דבר האלהים ודבר
27 המלך׃ ובני ישראל למספרם
ראשי האבות ושרי האלפים והמאות
ושטריהם המשרתים את המלך
לכל דבר המחלקות הבאה והיצאת
חדש בחדש לכל חדשי השנה המחלקת
האחת עשרים וארבעה אלף׃
על המחלקת הראשונה לחדש הראשון
ישבעם בן זבדיאל ועל מחלקתו
עשרים וארבעה אלף׃ מן בני פרץ
הראש לכל שרי הצבאות לחדש
הראשון׃ ועל מחלקת החדש
השני דודי האחוחי ומחלקתו ומקלות
הנגיד ועל מחלקתו עשרים וארבעה
אלף׃ שר הצבא השלישי לחדש
השלישי בניהו בן יהוידע הכהן
ראש ועל מחלקתו עשרים וארבעה

אלף׃ הוא בניהו גבור השלשים ועל
השלשים ומחלקתו עמיזבד בנו׃
הרביעי לחדש הרביעי עשהאל
אחי יואב וזבדיה בנו אחריו ועל
מחלקתו עשרים וארבעה אלף׃
החמישי לחדש החמישי השר
שמהות היזרח ועל מחלקתו עשרים
וארבעה אלף׃ הששי לחדש
הששי עירא בן עקש התקועי ועל
מחלקתו עשרים וארבעה אלף׃
השביעי לחדש השביעי חלץ הפלוני
מן בני אפרים ועל מחלקתו עשרים
וארבעה אלף׃ השמיני לחדש
השמיני סבכי החשתי לזרחי ועל
מחלקתו עשרים וארבעה אלף׃
התשיעי לחדש התשיעי אביעזר
הענתתי לבנימיני ועל מחלקתו
עשרים וארבעה אלף׃ העשירי
לחדש העשירי מהרי הנטופתי
לזרחי ועל מחלקתו עשרים וארבעה
אלף׃ עשתי עשר לעשתי עשר
החדש בניה הפרעתוני מן בני אפרים
ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף׃
השנים עשר לשנים עשר

הצבאות ה׳ ויש אלהי הצבאות שמעו והעידו בבית יעקב ואדני יהוה הצבאות הנוגע בארץ כי הנני מקים עליכם מן בני פרץ הראש ח״י השלישי ג׳ מל׳
בספ׳ ואחריו השלישי יחזיאל לחרם השלישי ולמשלמיהו שר הצבא השלישי ב׳ בו׳ וכל קרי דכות במ״ג חס׳ והיו נכנס ליום השלישי כי ביום השלישי
והשלישי שמה והשלשי אבשלום ח״י הנטופתי ג׳ מל׳ חלד בן בענה העשירי לחדש השנים עשר ח״י מערבה ג׳ מעבר לירדן וישרים למטה מערבה

החדש חלדי הנטופתי לעתניאל ועל
מחלקתו עשרים וארבעה אלף
ועל שבטי ישראל לראובני נגיד
אליעזר בן זכרי לשמעוני שפטיהו
בן מעכה ללוי חשביה בן
קמואל לאהרן צדוק ליהודה אליהו
מאחי דויד ליששכר עמרי בן מיכאל
לזבולן ישמעיהו בן עבדיהו
לנפתלי ירימות בן עזריאל לבני
אפרים הושע בן עזזיהו לחצי שבט
מנשה יואל בן פדיהו לחצי
המנשה גלעדה ידו בן זכריהו לבנימן
יעשיאל בן אבנר לדן עזראל
בן ירחם אלה שרי שבטי ישראל
ולא נשא דויד מספרם למבן עשרים
שנה ולמטה כי אמר יהוה להרבות
את ישראל ככוכבי השמים יואב
בן צרויה החל למנות ולא כלה ויהי
בזאת קצף על ישראל ולא עלה
המספר במספר דברי הימים למלך
דויד ועל אצרות המלך
עזמות בן עדיאל ועל האצרות
בשדה בערים ובכפרים ובמגדלות
יהונתן בן עזיהו ועל עשי מלאכת

השדה לעבדת האדמה עזרי בן כלוב
ועל הכרמים שמעי הרמתי ועל
שבכרמים לאצרות היין זבדי
השפמי ועל הזיתים והשקמים
אשר בשפלה בעל חנן הגדרי ועל
אצרות השמן יועש ועל הבקר
הרעים בשרון שטרי השרוני ועל
הבקר בעמקים שפט בן עדלי
ועל הגמלים אוביל הישמעלי ועל
האתנות יחדיהו המרנתי ועל
הצאן יזיז ההגרי כל אלה שרי הרכוש
אשר למלך דויד ויהונתן דוד
דויד יועץ איש מבין וסופר הוא
ויחיאל בן חכמוני עם בני המלך
ואחיתפל יועץ למלך וחושי הארכי
רע המלך ואחרי אחיתפל יהוידע
בן בניהו ואביתר ושר צבא למלך
יואב ויקהל דויד את כל שרי
ישראל שרי השבטים ושרי המחלקות
המשרתים את המלך ושרי האלפים
ושרי המאות ושרי כל רכוש ומקנה
למלך ולבניו עם הסריסים והגבורים
ולכל גבור חיל אל ירושלם
ויקם דויד המלך על רגליו ויאמר

שמעוני אחי ועמי אני עם לבבי לבנות
בית מנוחה לארון ברית יהוה ולהדם
רגלי אלהינו והכינותי לבנות והאלהים
אמר לי לא תבנה בית לשמי כי איש
מלחמות אתה ודמים שפכת ויבחר
יהוה אלהי ישראל בי מכל בית אבי
להיות למלך על ישראל לעולם כי
ביהודה בחר לנגיד ובבית יהודה בית
אבי ובבני אבי בי רצה להמליך על
כל ישראל ומכל בני כי רבים נתן לי
יהוה ויבחר בשלמה בני לשבת על
כסא מלכות יהוה על ישראל ויאמר
לי שלמה בנך הוא יבנה ביתי וחצרותי
כי בחרתי בו לי לבן ואני אהיה לו
לאב והכינותי את מלכותו עד לעולם
אם יחזק לעשות מצותי ומשפטי
כיום הזה ועתה לעיני כל ישראל
קהל יהוה ובאזני אלהינו שמרו ודרשו
כל מצות יהוה אלהיכם למען תירשו
את הארץ הטובה והנחלתם לבניכם
אחריכם עד עולם ואתה שלמה
בני דע את אלהי אביך ועבדהו בלב
שלם ובנפש חפצה כי כל לבבות
דורש יהוה וכל יצר מחשבות מבין אם

תדרשנו ימצא לך ואם תעזבנו
יזניחך לעד ראה עתה כי יהוה בחר
בך לבנות בית למקדש חזק ועשה
ויתן דויד לשלמה בנו את תבנית
האולם ואת בתיו וגנזכיו ועליתיו
וחדריו הפנימים ובית הכפרת
ותבנית כל אשר היה ברוח עמו
לחצרות בית יהוה ולכל הלשכות
סביב לאצרות בית האלהים ולאצרות
הקדשים ולמחלקות הכהנים והלוים
ולכל מלאכת עבודת בית יהוה ולכל
כלי עבודת בית יהוה לזהב במשקל
לזהב לכל כלי עבודה ועבודה לכל
כלי הכסף במשקל לכל כלי עבודה
ועבודה ומשקל למנורות הזהב
ונרתיהם זהב במשקל מנורה
ומנורה ונרתיה ולמנורות הכסף
במשקל למנורה ונרתיה כעבודת
מנורה ומנורה ואת הזהב משקל
לשלחנות המערכת לשלחן ושלחן
וכסף לשלחנות הכסף והמזלגות
והמזרקות והקשות זהב טהור
ולכפורי הזהב במשקל לכפור וכפור
ולכפורי הכסף במשקל לכפור וכפור

ולמזבח הקטרת זהב מזקק במשקל
ולתבנית המרכבה הכרבים זהב
לפרשים וסככים על ארון ברית
יהוה הכל בכתב מיד יהוה עלי
השכיל כל מלאכות התבנית
ויאמר דויד לשלמה בנו חזק ואמץ
ועשה אל תירא ואל תחת כי יהוה
אלהים אלהי עמך לא ירפך ולא
יעזבך עד לכלות כל מלאכת עבודת
בית יהוה והנה מחלקות הכהנים
והלוים לכל עבודת בית האלהים
ועמך בכל מלאכה לכל נדיב בחכמה
לכל עבודה והשרים וכל העם לכל
דבריך ויאמר דויד המלך
לכל הקהל שלמה בני אחד בחר
בו אלהים נער ורך והמלאכה גדולה
כי לא לאדם הבירה כי ליהוה אלהים
וככל כחי הכינותי לבית אלהי הזהב
לזהב והכסף לכסף והנחשת לנחשת
הברזל לברזל והעצים לעצים
אבני שהם ומלואים אבני פוך ורקמה
וכל אבן יקרה ואבני שיש לרב ועוד
ברצותי בבית אלהי יש לי סגלה
זהב וכסף נתתי לבית אלהי למעלה

מכל הכינותי לבית הקדש שלשת
אלפים ככרי זהב מזהב אופיר ושבעת
אלפים ככר כסף מזקק לטוח קירות
הבתים לזהב לזהב ולכסף לכסף
ולכל מלאכה ביד חרשים ומי מתנדב
למלאות ידו היום ליהוה ויתנדבו
שרי האבות ושרי שבטי ישראל
ושרי האלפים והמאות ולשרי מלאכת
המלך ויתנו לעבודת בית האלהים
זהב ככרים חמשת אלפים ואדרכנים
רבו וכסף ככרים עשרת אלפים
ונחשת רבו ושמונת אלפים ככרים
וברזל מאה אלף ככרים והנמצא
אתו אבנים נתנו לאוצר בית יהוה
על יד יחיאל הגרשני וישמחו העם
על התנדבם כי בלב שלם התנדבו
ליהוה וגם דויד המלך שמח שמחה
גדולה ויברך דויד את יהוה
לעיני כל הקהל ויאמר דויד ברוך
אתה יהוה אלהי ישראל אבינו
מעולם ועד עולם לך יהוה הגדלה
והגבורה והתפארת והנצח וההוד
כי כל בשמים ובארץ לך יהוה הממלכה
והמתנשא לכל לראש והעשר

והכבוד מלפניך ואתה מושל בכל
ובידך כח וגבורה ובידך לגדל ולחזק
לכל ועתה אלהינו מודים אנחנו לך
ומהללים לשם תפארתך וכי מי אני
ומי עמי כי נעצר כח להתנדב כזאת
כי ממך הכל ומידך נתנו לך כי גרים
אנחנו לפניך ותושבים ככל אבתינו
כצל ימינו על הארץ ואין מקוה יהוה
אלהינו כל ההמון הזה אשר הכינו
לבנות לך בית לשם קדשך מידך
היא ולך הכל וידעתי אלהי כי אתה
בחן לבב ומישרים תרצה אני בישר
לבבי התנדבתי כל אלה ועתה עמך
הנמצאו פה ראיתי בשמחה להתנדב
לך יהוה אלהי אברהם יצחק וישראל
אבתינו שמרה זאת לעולם ליצר
מחשבות לבב עמך והכן לבבם
אליך ולשלמה בני תן לבב שלם
לשמור מצותיך עדותיך וחקיך
ולעשות הכל ולבנות הבירה אשר
הכינותי ויאמר דויד לכל
הקהל ברכו נא את יהוה אלהיכם
ויברכו כל הקהל ליהוה אלהי
אבתיהם ויקדו וישתחוו ליהוה

ולמלך ויזבחו ליהוה זבחים ויעלו
עלות ליהוה למחרת היום ההוא פרים
אלף אילים אלף כבשים אלף
ונסכיהם וזבחים לרב לכל ישראל
ויאכלו וישתו לפני יהוה ביום ההוא
בשמחה גדולה וימליכו שנית
לשלמה בן דויד וימשחו ליהוה
לנגיד ולצדוק לכהן וישב שלמה
על כסא יהוה למלך תחת דויד אביו
ויצלח וישמעו אליו כל ישראל
וכל השרים והגברים וגם כל בני
המלך דויד נתנו יד תחת שלמה
המלך ויגדל יהוה את שלמה
למעלה לעיני כל ישראל ויתן עליו
הוד מלכות אשר לא היה על כל מלך
לפניו על ישראל ודויד בן ישי
מלך על כל ישראל והימים אשר
מלך על ישראל ארבעים שנה
בחברון מלך שבע שנים ובירושלם
מלך שלשים ושלוש וימת בשיבה
טובה שבע ימים עשר וכבוד וימלך
שלמה בנו תחתיו ודברי דויד המלך
הראשנים והאחרנים הנם כתובים
על דברי שמואל הראה ועל דברי

א להיו עמו ו״ה וסימנ׳ לא הביט און ביעקב ויתחזק שלמה בן דויד בראתם כי ש אלהיו עמו מי בכם מכל עמו וחבירון בלילה ההוא ב׳
ראש פסוק נראה אלהים נדדה שנת המלך ואבואה ד׳ ויאמר יעקב אל לבן ואבואה מלון קצה ואצאה לפני העם הזה ואבואה אל מזבח אלהים

נתן הנביא ועל דברי גד החזה׃ עם
כל מלכותו וגבורתו והעתים אשר
עברו עליו ועל ישראל ועל כל
ממלכות הארצות׃ ויתחזק
שלמה בן דויד על מלכותו ויהוה
אלהיו עמו ויגדלהו למעלה׃ ויאמר
שלמה לכל ישראל לשרי האלפים
והמאות ולשפטים ולכל נשיא לכל
ישראל ראשי האבות׃ וילכו שלמה
וכל הקהל עמו לבמה אשר בגבעון
כי שם היה אהל מועד האלהים אשר
עשה משה עבד יהוה במדבר׃ אבל
ארון האלהים העלה דויד מקרית
יערים בהכין לו דויד כי נטה לו אהל
בירושלם׃ ומזבח הנחשת אשר
עשה בצלאל בן אורי בן חור שם
לפני משכן יהוה וידרשהו שלמה
והקהל׃ ויעל שלמה שם על מזבח
הנחשת לפני יהוה אשר לאהל מועד
ויעל עליו עלות אלף׃ בלילה
ההוא נראה אלהים לשלמה ויאמר
לו שאל מה אתן לך׃ ויאמר שלמה
לאלהים אתה עשית עם דויד אבי
חסד גדול והמלכתני תחתיו׃ עתה

יהוה אלהים יאמן דברך עם דויד אבי
כי אתה המלכתני על עם רב כעפר
הארץ׃ עתה חכמה ומדע תן לי ואצאה
לפני העם הזה ואבואה כי מי ישפט
את עמך הזה הגדול׃ ויאמר
אלהים לשלמה יען אשר היתה זאת
עם לבבך ולא שאלת עשר נכסים
וכבוד ואת נפש שנאיך וגם ימים
רבים לא שאלת ותשאל לך חכמה
ומדע אשר תשפוט את עמי אשר
המלכתיך עליו׃ החכמה והמדע נתון
לך ועשר ונכסים וכבוד אתן לך
אשר לא היה כן למלכים אשר
לפניך ואחריך לא יהיה כן׃ ויבא
שלמה לבמה אשר בגבעון ירושלם
מלפני אהל מועד וימלך על ישראל׃
ויאסף שלמה רכב ופרשים
ויהי לו אלף וארבע מאות רכב
ושנים עשר אלף פרשים ויניחם
בערי הרכב ועם המלך בירושלם׃
ויתן המלך את הכסף ואת הזהב
בירושלם כאבנים ואת הארזים
נתן כשקמים אשר בשפלה לרב׃
ומוצא הסוסים אשר לשלמה

ויאמר אלהים כה׳ וסימנ׳ יהי אור יהי רקיע יקוו המים תדשא הארץ יהי מארת ישרצו המים תוצא הארץ נעשה אדם הנה נתתי לכם
קץ כל בשר אל נח ואל בניו זאת אות הברית וחבירו אל אברהם שרי ואתה את בריתי תשמר אבל שרה אשתך אל ירע בעיניך קום עלה
בית אל במראות הלילה אל משה אהיה אל בלעם שאל שאלת דמלכים היטב תנה לשלמה ואבאה ד׳ וחד אבאה אל אשתי החד׳

ממצרים ומקוא סחרי המלך מקוא
יקחו במחיר׃ ויעלו ויוציאו ממצרים
מרכבה בשש מאות כסף וסוס בחמשים
ומאה וכן לכל מלכי החתים ומלכי ארם
בידם יוציאו׃ ויאמר שלמה לבנות בית
לשם יהוה ובית למלכותו׃ ויספר שלמה
שבעים אלף איש סבל ושמונים אלף
איש חצב בהר ומנצחים עליהם
שלשת אלפים ושש מאות׃
וישלח שלמה אל חורם מלך צר
לאמר כאשר עשית עם דויד אבי
ותשלח לו ארזים לבנות לו בית לשבת
בו׃ הנה אני בונה בית לשם יהוה אלהי
להקדיש לו להקטיר לפניו קטרת
סמים ומערכת תמיד ועלות לבקר
ולערב לשבתות ולחדשים ולמועדי
יהוה אלהינו לעולם זאת על ישראל׃
והבית אשר אני בונה גדול כי גדול
אלהינו מכל האלהים׃ ומי יעצר כח
לבנות לו בית כי השמים ושמי השמים
לא יכלכלהו ומי אני אשר אבנה
לו בית כי אם להקטיר לפניו׃ ועתה
שלח לי איש חכם לעשות בזהב
ובכסף ובנחשת ובברזל ובארגון

וכרמיל ותכלת וידע לפתח פתוחים
עם החכמים אשר עמי ביהודה
ובירושלם אשר הכין דויד אבי׃
ושלח לי עצי ארזים ברושים ואלגומים
מהלבנון כי אני ידעתי אשר
עבדיך יודעים לכרות עצי לבנון
והנה עבדי עם עבדיך׃ ולהכין לי עצים
לרב כי הבית אשר אני בונה גדול
והפלא׃ והנה לחטבים לכרתי העצים
נתתי חטים מכות לעבדיך כרים
עשרים אלף ושערים כרים עשרים
אלף ויין בתים עשרים אלף ושמן
בתים עשרים אלף׃ ויאמר
חורם מלך צר בכתב וישלח אל
שלמה באהבת יהוה את עמו נתנך
עליהם מלך׃ ויאמר חורם ברוך יהוה
אלהי ישראל אשר עשה את השמים
ואת הארץ אשר נתן לדויד המלך
בן חכם יודע שכל ובינה אשר יבנה
בית ליהוה ובית למלכותו׃ ועתה
שלחתי איש חכם יודע בינה לחורם
אבי׃ בן אשה מן בנות דן ואביו איש
צרי יודע לעשות בזהב ובכסף
בנחשת בברזל באבנים ובעצים

ולחשב תריין מחשבת דמשכנ̇ תננה כל מחשבת כרים דקודשא חס כידין דארמית מלי ההראשונה ה̇ וסימנ̇ במלחמה הראשנה אשר ותהי המטה הראשנה אשר היו על המגלה הראשנה ובאה הממשלה הראשנה במרכבה הראשנה על המחלקת הארך אמות במדה הוא בשנה

בארגמן בתכלת ובבוץ ובכרמיל
ולפתח כל פתוח ולחשב כל מחשבת
אשר ינתן לו עם חכמיך וחכמי אדני
דויד אביך ועתה החטים והשערים
השמן והיין אשר אמר אדני ישלח
לעבדיו ואנחנו נכרת עצים מן
הלבנון ככל צרכך ונביאם לך רפסדות
על ים יפו ואתה תעלה אתם ירושלם
ויספר שלמה כל האנשים
הגיורים אשר בארץ ישראל אחרי
הספר אשר ספרם דויד אביו וימצאו
מאה וחמשים אלף ושלשת אלפים
ושש מאות ויעש מהם שבעים
אלף סבל ושמנים אלף חצב בהר
ושלשת אלפים ושש מאות מנצחים
להעביד את העם ויחל שלמה לבנות
את בית יהוה בירושלם בהר המוריה
אשר נראה לדויד אביהו אשר
הכין במקום דויד בגרן ארנן היבוסי
ויחל לבנות בחדש השני בשני בשנת
ארבע למלכותו ואלה הוסד
שלמה לבנות את בית האלהים הארך
אמות במדה הראשנה אמות ששים
ורחב אמות עשרים והאולם אשר

על פני הארך על פני רחב הבית אמות
עשרים והגבה מאה ועשרים ויצפהו
מפנימה זהב טהור ואת הבית הגדול
חפה עץ ברושים ויחפהו זהב טוב
ויעל עליו תמרים ושרשרות ויצף
את הבית אבן יקרה לתפארת והזהב
זהב פרוים ויחף את הבית הקרות
הספים וקירותיו ודלתותיו זהב
ופתח כרובים על הקירות ויעש
את בית קדש הקדשים ארכו על
פני רחב הבית אמות עשרים ורחבו
אמות עשרים ויחפהו זהב טוב לככרים
שש מאות ומשקל למסמרות
לשקלים חמשים זהב והעליות
חפה זהב ויעש בבית קדש
הקדשים כרובים שנים מעשה
צעצעים ויצפו אתם זהב וכנפי
הכרובים ארכם אמות עשרים כנף האחד
לאמות חמש מגעת לקיר הבית
והכנף האחרת אמות חמש מגיע
לכנף הכרוב האחר וכנף הכרוב
האחד אמות חמש מגיע לקיר הבית
והכנף האחרת אמות חמש דבקה
לכנף הכרוב האחר כנפי הכרבים

במדה ג̇ דגע̇ וסימנ̇ לא תעשו עול אך יהיה רחוק ביניכם האלף אמות במדה הראשונה המוריה ב̇ חד חס וחד מל̇ וסימנ̇ ולך לך אל ארץ המריה בהר המוריה אשר נראה קדמייה חס הוסד ב̇ וסימנ̇ ואלה הוסד שלמה על הוסד למסמרות ל̇ וחד ובמסמרות זהב ד̇ וסימנ̇ ויהי זהב התרומה תשע ועשרים התנופה זהב הכפות והזהב זהב פרוים וחד וזהב הארץ ההיא טוב

עמדים העמדים יא חס ועמדין עשרים וכן לפאת צפון ולפאת ים קלעים והאדנים לעמדים והמשני את העמדים ועמדים ועב על פניהם ויקם את
העמדים דמל עמדים שנים ראש פסוק כי כה אמר יי צבאות אל העמדים ועמדים אל האילים ויעש שרשרות ה׳ אחריהם ג וכל אחריהם ביתה

האלה פרשים אמות עשרים והם
עמדים על רגליהם ופניהם לבית׃
ויעש את הפרכת תכלת וארגמן
וכרמיל ובוץ ויעל עליו כרובים׃ ויעש
לפני הבית עמודים שנים אמות
שלשים וחמש ארך והצפת אשר
על ראשו אמות חמש׃ ויעש
שרשרות בדביר ויתן על ראש העמדים
ויעש רמונים מאה ויתן בשרשרות׃
ויקם את העמודים על פני ההיכל
אחד מימין ואחד מהשמאול ויקרא
שם הימני יכין ושם השמאלי בעז׃
ויעש מזבח נחשת עשרים
אמה ארכו ועשרים אמה רחבו
ועשר אמות קומתו׃ ויעש
את הים מוצק עשר באמה משפתו
אל שפתו עגול סביב וחמש באמה
קומתו וקו שלשים באמה יסב אתו
סביב׃ ודמות בקרים תחת לו סביב
סביב סובבים אתו עשר באמה
מקיפים את הים סביב שנים טורים
הבקר יצוקים במצקתו׃ עומד על
שנים עשר בקר שלשה פנים
צפונה ושלושה פנים ימה ושלשה

פנים נגבה ושלשה פנים מזרחה
והים עליהם מלמעלה וכל אחריהם
ביתה׃ ועביו טפח ושפתו כמעשה
שפת כוס פרח שושנה מחזיק בתים
שלשת אלפים יכיל׃ ויעש
כיורים עשרה ויתן חמשה מימין
וחמשה משמאול לרחצה בהם
את מעשה העולה ידיחו בם והים
לרחצה לכהנים בו׃ ויעש את
מנרות הזהב עשר כמשפטם ויתן
בהיכל חמש מימין וחמש משמאול׃
ויעש שלחנות עשרה וינח
בהיכל חמשה מימין וחמשה
משמאול ויעש מזרקי זהב מאה׃
ויעש חצר הכהנים והעזרה
הגדולה ודלתות לעזרה ודלתותיהם
צפה נחשת׃ ואת הים נתן מכתף
הימנית קדמה ממול נגבה׃
ויעש חורם את הסירות ואת היעים
ואת המזרקות ויכל חירם לעשות
את המלאכה אשר עשה למלך
שלמה בבית האלהים׃ עמודים שנים
והגלות והכתרות על ראש העמודים
שתים והשבכות שתים לכסות את

שרשרות ג מל גדלים מעשה שרשרות ויעש שרשרות ב בן ה׳ ויקם ב משה את המשכן ב בן החצר שפטים מושיע מושיע את העמודים ג בו את
דברו וחבירי שטן שטן מזבח לבעל מזבחות מזבחות את העמודים על סלע עלות ביעקב את דברו ה׳ דלתות ג קמצ ויהי כקרא יהודי ודלתות לעזרה
גם העת ההיא דלתות ה׳ וכל יחזקאל רכות במל נשברה הדלתות העמים ועשו יה אליהן ה׳ וינח ה׳ משה את המטות את הג ויס האלה ויכתב בספר וינח וינח

ואת מזבח ט ואת השלחן ואת כל כליו ואת השלחן ואת כליו ואת מזבח העלה ואת כל כליו וחבידו דכי תשא ואת מזבח הקטרת דויקהל ויעש בה את
אדני ואת מזבח הזהב דויבאו שם פתח משכן אהל מועד ויעש שלמה ופתח ה התבה בצמיה תשים ופתח אהל מועד ופתח הבית דלתותיו

שתי גלות הכתרות אשר על ראש
העמדים ואת הרמנים ארבע מאות
לשתי השבכות שנים טורים רמנים
לשבכה האחת לכסות את שתי גלות
הכתרות אשר על פני העמודים ואת
המכנות עשה ואת הכירות עשה
על המכנות את הים אחד ואת הבקר
שנים עשר תחתיו ואת הסירות ואת
היעים ואת המזלגות ואת כל כליהם
עשה חורם אביו למלך שלמה לבית
יהוה נחשת מרוק בככר הירדן
יצקם המלך בעבי האדמה בין סכות
ובין צרדתה ויעש שלמה כל הכלים
האלה לרב מאד כי לא נחקר משקל
הנחשת ויעש שלמה את
כל הכלים אשר בית האלהים ואת
מזבח הזהב ואת השלחנות ועליהם
לחם הפנים ואת המנרות ונרתיהם
לבערם כמשפט לפני הדביר זהב
סגור והפרח והנרות והמלקחים זהב
הוא מכלות זהב והמזמרות והמזרקות
והכפות והמחתות זהב סגור ופתח
הבית דלתותיו הפנימיות לקדש הקדשים
ודלתי הבית להיכל זהב ותשלם

כל המלאכה אשר עשה שלמה לבית
יהוה ויבא שלמה את קדשי דויד אביו
ואת הכסף ואת הזהב ואת כל הכלים
נתן באצרות בית האלהים אז
יקהיל שלמה את זקני ישראל ואת
כל ראשי המטות נשיאי האבות לבני
ישראל אל ירושלם להעלות את ארון
ברית יהוה מעיר דויד היא ציון ויקהלו
אל המלך שלמה כל איש ישראל
בחג הוא החדש השבעי ויבאו כל
זקני ישראל וישאו הלוים את הארון
ויעלו את הארון ואת אהל מועד ואת
כל כלי הקדש אשר באהל העלו
אתם הכהנים הלוים והמלך
שלמה וכל עדת ישראל הנועדים
עליו לפני הארון מזבחים צאן ובקר
אשר לא יספרו ולא ימנו מרב ויביאו
הכהנים את ארון ברית יהוה אל
מקומו אל דביר הבית אל קדש
הקדשים אל תחת כנפי הכרובים ויהיו
הכרובים פרשים כנפים על מקום
הארון ויכסו הכרובים על הארון ועל
בדיו מלמעלה ויאריכו הבדים ויראו
ראשי הבדים מן הארון על פני הדביר

עדת ישראל יא דברו אל כל עדת ישראל ושחטו אתו שבעת ימים כל עדת ישראל שבעת ד"יש פסוקי ואם כל עדת ישראל הארץ אשר הכה יד
המעט מכם ומחר אל כל עדת ישראל ועל כל עדת ישראל היה קצף והמלך שלמה וחבירו וכל עדת ג ויעש משה ואהרן והמלך שלמה וחבי
באהל וקמץ ויאמר הנה באהל וכל אשר באהל וירא בא באהל מנשים באהל ויעלו את ארון וישלו את הארון וחד וימתחם כאהל יראו את חג המצות

יראו ה̇ וסימנ̇ את חג המצות תקדמיה ומכל חמאר והסלתי את כפי ולא יראו החוצה וחביריו ... התקדשו ג̇ קמצ̇ ויאמר יהושע כי כל הכהנים כי
רבת בקהל ... עומד ו̇ מל̇ ויאמר אל תקרב הלם עומד על שנים וכל קהל ישראל ותרא והנה המלך תלתיהון דדב̇ הימ̇ הנה זה עומד אחר כתלנו
ויעש הבא אליו

ולא יראו החוצה ויהי שם עד היום הזה
אין בארון רק שני הלחות אשר נתן
משה בחרב אשר כרת יהוה עם בני
ישראל בצאתם ממצרים ויהי
בצאת הכהנים מן הקדש כי כל הכהנים
הנמצאים התקדשו אין לשמור למחלקות
והלוים המשררים לכלם לאסף להימן
לידתון ולבניהם ולאחיהם מלבשים
בוץ במצלתים ובנבלים וכנרות עמדים
מזרח למזבח ועמהם כהנים למאה
ועשרים מחצררים בחצצרות ויהי
כאחד למחצצרים ולמשררים להשמיע
קול אחד להלל ולהדות ליהוה וכהרים
קול בחצצרות ובמצלתים ובכלי
השיר ובהלל ליהוה כי טוב כי לעולם
חסדו והבית מלא ענן בית יהוה ולא
יכלו הכהנים לעמוד לשרת מפני
הענן כי מלא כבוד יהוה את בית
האלהים אז אמר שלמה
יהוה אמר לשכון בערפל ואני בניתי
בית זבל לך ומכון לשבתך עולמים
ויסב המלך את פניו ויברך את כל
קהל ישראל עומד ויאמר ברוך (וכל קהל ישראל)
יהוה אלהי ישראל אשר דבר בפיו

את דויד אביו ובידיו מלא לאמר מן
היום אשר הוצאתי את עמי מארץ
מצרים לא בחרתי בעיר מכל שבטי
ישראל לבנות בית להיות שמי שם
ולא בחרתי באיש להיות נגיד על
עמי ישראל ואבחר בירושלם להיות
שמי שם ואבחר בדויד להיות על
עמי ישראל ויהי עם לבב דויד אבי
לבנות בית לשם יהוה אלהי ישראל
ויאמר יהוה אל דויד אבי יען אשר
היה עם לבבך לבנות בית לשמי הטיבות
כי היה עם לבבך רק אתה לא תבנה
הבית כי בנך היצא מחלציך הוא יבנה
הבית לשמי ויקם יהוה את דברו
אשר דבר ואקום תחת דויד אבי ואשב
על כסא ישראל כאשר דבר יהוה
ואבנה הבית לשם יהוה אלהי ישראל
ואשים שם את הארון אשר שם
ברית יהוה אשר כרת עם בני ישראל
ויעמד לפני מזבח יהוה נגד כל קהל
ישראל ויפרש כפיו כי עשה שלמה
כיור נחשת ויתנהו בתוך העזרה
חמש אמות ארכו וחמש אמות רחבו
ואמות שלוש קומתו ויעמד עליו

למאה ב̇ וסימנ̇ אחד למאה ועמהם כהנים והאנשים למאה ... לשבתך ג̇ וסימנ̇ תבאמו ותטעמו בנה בניתי בית ואני בניתי
הטיבות ג̇ ב̇ חס̇ וו̇ וחד מל̇ ויאמר יי אל דוד אבי וחבירו ויאמר יי אל יהוא ... לעמוד ג̇ מל̇ וסימנ̇ ולא יכלו דדב̇ ימ̇ העמד רב יי אלהי ישראל
מלוי בשתי ידים ג̇ וסימנ̇ וביד כם מלאתם ומלאו ידך ובידיו מלא דדב̇ ימים

האמנם ג̇ וסימנה̇ לא אוכל בבקר ישב אלהים וחברו אלם צדק יי וחד האף אמנם יי לשמוע ל̇ מלבני נכר יתכחשו לי שבו על עונת
אבותם העם הזה הרע המאנים להיות עיניך יי לרשעה אוי לרשע רע ושבתם וראיתם להשיב לרשע ומוכיח לרשע מומו אמר לרשע

ויברך על ברכיו נגד כל קהל ישראל
ויפרש כפיו השמימה ויאמר יהוה
אלהי ישראל אין כמוך אלהים
בשמים ובארץ שמר הברית והחסד
לעבדיך ההלכים לפניך בכל לבם
אשר שמרת לעבדך דויד אבי את
אשר דברת לו ותדבר בפיך ובידך
מלאת כיום הזה ועתה יהוה אלהי
ישראל שמר לעבדך דויד אבי את
אשר דברת לו לאמר לא יכרת לך
איש מלפני יושב על כסא ישראל
רק אם ישמרו בניך את דרכם ללכת
בתורתי כאשר הלכת לפני ועתה יהוה
אלהי ישראל יאמן דברך אשר דברת
לעבדך לדויד כי האמנם ישב אלהים
את האדם על הארץ הנה שמים ושמי
השמים לא יכלכלוך אף כי הבית הזה
אשר בניתי ופנית אל תפלת עבדך
ואל תחנתו יהוה אלהי לשמע אל
הרנה ואל התפלה אשר עבדך מתפלל
לפניך להיות עיניך פתחות אל הבית
הזה יומם ולילה אל המקום אשר
אמרת לשום שמך שם לשמע אל
התפלה אשר יתפלל עבדך אל המקום

הזה ושמעת אל תחנוני עבדך ועמך
ישראל אשר יתפללו אל המקום הזה
ואתה תשמע ממקום שבתך מן השמים
ושמעת וסלחת אם יחטא איש לרעהו
ונשא בו אלה להאלתו ובא אלה לפני
מזבחך בבית הזה ואתה תשמע מן
השמים ועשית ושפטת את עבדיך
להשיב לרשע לתת דרכו בראשו
ולהצדיק צדיק לתת לו כצדקתו
ואם ינגף עמך ישראל לפני
אויב כי יחטאו לך ושבו והודו את
שמך והתפללו והתחננו לפניך בבית
הזה ואתה תשמע מן השמים וסלחת
לחטאת עמך ישראל והשיבותם
אל האדמה אשר נתתה להם ולאבתיהם
בהעצר השמים ולא יהיה
מטר כי יחטאו לך והתפללו אל
המקום הזה והודו את שמך מחטאתם
ישובון כי תענם ואתה תשמע השמים
וסלחת לחטאת עבדיך ועמך ישראל
כי תורם אל הדרך הטובה אשר
ילכו בה ונתתה מטר על ארצך אשר
נתתה לעמך לנחלה רעב
כי יהיה בארץ דבר כי יהיה שדפון

מלפני י̇ב̇ גר ותושב אנכי אם יש את נפשכם וכבהה הנגע ההיא לא יכרת לך איש וחב̇ הראית כי נכנע אחאב קדמ̇ דפסו̇ ויהי כחול זרעך כי רוח
מלפני יעטוף כי עיני על כל דרכיהם אם ימושו החקים האלה ולכהנים הלוים ביום ההוא יצאו מלאכים מלפני יי השמימה י̇א ויוצא אתו החוצה
וראשו מגיע וזרקו משה ויזרק אתו משה ופן תשא עיניך לא בשמים היא ויפנו אנשי העיר ויהי בעלות הלהב והמשחת החלה ויפרש כפיו תנ̇ ויזרקו

וירקון ארבה וחסיל כי יהיה כי יצר לו
איביו בארץ שעריו כל נגע וכל מחלה
כל תפלה כל תחנה אשר יהיה לכל האדם
ולכל עמך ישראל אשר ידעו איש
נגעו ומכאבו ופרש כפיו אל הבית
הזה ואתה תשמע מן השמים מכון
שבתך וסלחת ונתתה לאיש ככל דרכיו
אשר תדע את לבבו כי אתה לבדך
ידעת את לבב בני האדם למען ייראוך
ללכת בדרכיך כל הימים אשר הם
חיים על פני האדמה אשר נתתה
לאבתינו וגם אל הנכרי אשר
לא מעמך ישראל הוא ובא מארץ
רחוקה למען שמך הגדול וידך
החזקה וזרועך הנטויה ובאו והתפללו
אל הבית הזה ואתה תשמע מן השמים
ממכון שבתך ועשית ככל אשר
יקרא אליך הנכרי למען ידעו כל
עמי הארץ את שמך וליראה אתך
כעמך ישראל ולדעת כי שמך נקרא
על הבית הזה אשר בניתי כי
יצא עמך למלחמה על איביו בדרך
אשר תשלחם והתפללו אליך דרך
העיר הזאת אשר בחרת בה והבית

אשר בניתי לשמך ושמעת מן
השמים את תפלתם ואת תחנתם
ועשית משפטם כי יחטאו לך
כי אין אדם אשר לא יחטא ואנפת
בם ונתתם לפני אויב ושבום שוביהם
אל ארץ רחוקה או קרובה והשיבו
אל לבבם בארץ אשר נשבו שם
ושבו והתחננו אליך בארץ שבים
לאמר חטאנו העוינו ורשענו ושבו
אליך בכל לבם ובכל נפשם בארץ
שבים אשר שבו אתם והתפללו
דרך ארצם אשר נתתה לאבותם
והעיר אשר בחרת ולבית אשר
בניתי לשמך ושמעת מן השמים
ממכון שבתך את תפלתם ואת
תחנתיהם ועשית משפטם וסלחת
לעמך אשר חטאו לך עתה אלהי
יהיו נא עיניך פתחות ואזניך קשבות
לתפלת המקום הזה ועתה
קומה יהוה אלהים לנוחך אתה וארון
עזך כהניך יהוה אלהים ילבשו
תשועה וחסידיך ישמחו בטוב
יהוה אלהים אל תשב פני משיחך
זכרה לחסדי דויד עבדך

ולישראל ו וישמע יתרו זכר לאברהם כעת יאמר ליעקב ביום השמיני להגיד ליעקב פשעו וביום עשרים יכול ה מל ויהס כלב את ועשו
קמה ויקדש שלמה היכול יכלו אלה ושלא חדין ואת המנחה ה זאת מזבח העלה והעלה הכהן ויקח מנות את גדי העזים ביום ההוא קדש

וּכְכַלּוֹת שְׁלֹמֹה לְהִתְפַּלֵּל וְהָאֵשׁ יָרְדָה 7
מֵהַשָּׁמַיִם וַתֹּאכַל הָעֹלָה וְהַזְּבָחִים
וּכְבוֹד יְהוָה מָלֵא אֶת הַבָּיִת וְלֹא יָכְלוּ
הַכֹּהֲנִים לָבוֹא אֶל בֵּית יְהוָה כִּי מָלֵא
כְבוֹד יְהוָה אֶת בֵּית יְהוָה וְכֹל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
רֹאִים בְּרֶדֶת הָאֵשׁ וּכְבוֹד יְהוָה עַל הַבָּיִת
וַיִּכְרְעוּ אַפַּיִם אַרְצָה עַל הָרִצְפָּה
וַיִּשְׁתַּחֲווּ וְהוֹדוֹת לַיהוָה כִּי טוֹב כִּי
לְעוֹלָם חַסְדּוֹ וְהַמֶּלֶךְ וְכָל הָעָם זֹבְחִים
זֶבַח לִפְנֵי יְהוָה וַיִּזְבַּח הַמֶּלֶךְ
שְׁלֹמֹה אֶת זֶבַח הַבָּקָר עֶשְׂרִים וּשְׁנַיִם
אֶלֶף וְצֹאן מֵאָה וְעֶשְׂרִים אָלֶף וַיַּחְנְכוּ
אֶת בֵּית הָאֱלֹהִים הַמֶּלֶךְ וְכָל הָעָם
וְהַכֹּהֲנִים עַל מִשְׁמְרוֹתָם עֹמְדִים
וְהַלְוִיִּם בִּכְלֵי שִׁיר יְהוָה אֲשֶׁר עָשָׂה
דָּוִיד הַמֶּלֶךְ לְהֹדוֹת לַיהוָה כִּי לְעוֹלָם
חַסְדּוֹ בְּהַלֵּל דָּוִיד בְּיָדָם וְהַכֹּהֲנִים
מַחְצְצְרִים נֶגְדָּם וְכָל יִשְׂרָאֵל עֹמְדִים
וַיְקַדֵּשׁ שְׁלֹמֹה אֶת תּוֹךְ הֶחָצֵר
אֲשֶׁר לִפְנֵי בֵית יְהוָה כִּי עָשָׂה שָׁם
הָעֹלוֹת וְאֵת חֶלְבֵי הַשְּׁלָמִים כִּי מִזְבַּח
הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר עָשָׂה שְׁלֹמֹה לֹא יָכוֹל
לְהָכִיל אֶת הָעֹלָה וְאֶת הַמִּנְחָה וְאֶת
הַחֲלָבִים וַיַּעַשׂ שְׁלֹמֹה אֶת הֶחָג בָּעֵת

הַהִיא שִׁבְעַת יָמִים וְכָל יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ
קָהָל גָּדוֹל מְאֹד מִלְּבוֹא חֲמָת עַד נַחַל
מִצְרָיִם וַיַּעֲשׂוּ בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי עֲצֶרֶת
כִּי חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ עָשׂוּ שִׁבְעַת יָמִים
וְהֶחָג שִׁבְעַת יָמִים וּבְיוֹם עֶשְׂרִים
וּשְׁלֹשָׁה לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי שִׁלַּח אֶת
הָעָם לְאָהֳלֵיהֶם שְׂמֵחִים וְטוֹבֵי לֵב עַל
הַטּוֹבָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה לְדָוִיד וְלִשְׁלֹמֹה
וּלְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ וַיְכַל שְׁלֹמֹה אֶת בֵּית
יְהוָה וְאֶת בֵּית הַמֶּלֶךְ וְאֵת כָּל הַבָּא עַל
לֵב שְׁלֹמֹה לַעֲשׂוֹת בְּבֵית יְהוָה וּבְבֵיתוֹ
הִצְלִיחַ וַיֵּרָא יְהוָה אֶל שְׁלֹמֹה
בַּלָּיְלָה וַיֹּאמֶר לוֹ שָׁמַעְתִּי אֶת תְּפִלָּתֶךָ
וּבָחַרְתִּי בַּמָּקוֹם הַזֶּה לִי לְבֵית זָבַח
הֵן אֶעֱצֹר הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה מָטָר
וְהֵן אֲצַוֶּה עַל חָגָב לֶאֱכוֹל הָאָרֶץ וְאִם
אֲשַׁלַּח דֶּבֶר בְּעַמִּי וְיִכָּנְעוּ עַמִּי אֲשֶׁר
נִקְרָא שְׁמִי עֲלֵיהֶם וְיִתְפַּלְלוּ וִיבַקְשׁוּ
פָנַי וְיָשֻׁבוּ מִדַּרְכֵיהֶם הָרָעִים וַאֲנִי
אֶשְׁמַע מִן הַשָּׁמַיִם וְאֶסְלַח לְחַטָּאתָם
וְאֶרְפָּא אֶת אַרְצָם עַתָּה עֵינַי יִהְיוּ
פְתֻחוֹת וְאָזְנַי קַשֻּׁבוֹת לִתְפִלַּת הַמָּקוֹם
הַזֶּה וְעַתָּה בָּחַרְתִּי וְהִקְדַּשְׁתִּי אֶת
הַבַּיִת הַזֶּה לִהְיוֹת שְׁמִי שָׁם עַד עוֹלָם

המלך שנס בו ועל הנשיא יהיה ועשו את הכבש ויקדש שלמה אשלח ט ויאמר אנכי אשלח גדי ויאמר פרעה אנכי יהי כן ש עמכם את אימתי
מזי רעב והכרתי את ישראל בשלחי את חצר או דבר אשלח ואם אשלח דבר וחד ואשלח את כל הארץ ויבקשו ג וסימנהון ילכו נא ויבקשו
את אדניך ויכנעו עמי מלא פניהם קלון

ככל אשר צויתיך ד׳ ואת שמן המשחה ואתה אם תלך לפני וחבי׳ על הארץ מהחיים ולשנינה ג׳ והיית לשמה למשל והכרתי את ישראל ונתשתים
אדמתי ג׳ ונתשתים על אדמתי ונתשתים מעל אדמתי אם על אדמתי תגעק

והיו עיני ולבי שם כל הימים ואתה
אם תלך לפני כאשר הלך דויד אביך
ולעשות ככל אשר צויתיך וחקי
ומשפטי תשמור והקימותי את כסא
מלכותך כאשר כרתי לדויד אביך
לאמר לא יכרת לך איש מושל
בישראל ואם תשובון אתם ועזבתם
חקותי ומצותי אשר נתתי לפניכם
והלכתם ועבדתם אלהים אחרים
והשתחויתם להם ונתשתים מעל
אדמתי אשר נתתי להם ואת הבית
הזה אשר הקדשתי לשמי אשליך
מעל פני ואתננו למשל ולשנינה
בכל העמים והבית הזה אשר היה
עליון לכל עבר עליו ישם ואמר
במה עשה יהוה ככה לארץ הזאת
ולבית הזה ואמרו על אשר עזבו
את יהוה אלהי אבתיהם אשר הוציאם
מארץ מצרים ויחזיקו באלהים
אחרים וישתחוו להם ויעבדום על
כן הביא עליהם את כל הרעה הזאת
ויהי מקץ עשרים שנה
אשר בנה שלמה את בית יהוה ואת
ביתו והערים אשר נתן חורם לשלמה

בנה שלמה אתם ויושב שם את בני
ישראל וילך שלמה חמת צובה
ויחזק עליה ויבן את תדמר במדבר
ואת כל ערי המסכנות אשר בנה
בחמת ויבן את בית חורון העליון ואת
בית חורון התחתון ערי מצור חומות
דלתים ובריח ואת בעלת ואת כל
ערי המסכנות אשר היו לשלמה
ואת כל ערי הרכב ואת ערי הפרשים
ואת כל חשק שלמה אשר חשק
לבנות בירושלם ובלבנון ובכל
ארץ ממשלתו כל העם הנותר מן
החתי והאמרי והפרזי והחוי והיבוסי
אשר לא מישראל המה מבניהם
אשר נותרו אחריהם בארץ אשר
לא כלום בני ישראל ויעלם שלמה
למס עד היום הזה ומבני ישראל
אשר לא נתן שלמה לעבדים
למלאכתו כי המה אנשי מלחמה
ושרי שלישיו ושרי רכבו ופרשיו
ואלה שרי הנצבים אשר
למלך שלמה חמשים ומאתים
הרדים בעם ואת בת פרעה העלה
שלמה מעיר דויד לבית אשר בנה

שמע ה׳ ויהי כשמע לבן לא תשא שמע שוא ומלכת שבא כאשר שמעו ומלכת שבא מאכל ומאכל ד׳ פתח וסימנהון מכל מאכל
מרעה ומאכל שלחנו וחבירו ונפשו מאכל תאוה

לה כי אמר לא תשב אשה לי בבית
דויד מלך ישראל כי קדש המה
אשר באה אליהם ארון יהוה
אז העלה שלמה עלות ליהוה על
מזבח יהוה אשר בנה לפני האולם
ובדבר יום ביום להעלות כמצות
משה לשבתות ולחדשים ולמועדות
שלוש פעמים בשנה בחג המצות
ובחג השבועות ובחג הסכות ויעמד
כמשפט דויד אביו את מחלקות
הכהנים על עבדתם והלוים על
משמרותם להלל ולשרת נגד
הכהנים לדבר יום ביומו והשוערים
במחלקותם לשער ושער כי כן
מצות דויד איש האלהים ולא סרו
מצות המלך על הכהנים והלוים
לכל דבר ולאצרות ותכן כל מלאכת
שלמה עד היום מוסד בית יהוה
ועד כלתו שלם בית יהוה
אז הלך שלמה לעציון גבר ואל
אילות על שפת הים בארץ אדום
וישלח לו חורם ביד עבדיו אניות
ועבדים יודעי ים ויבאו עם עבדי
שלמה אופירה ויקחו משם ארבע

מאות וחמשים ככר זהב ויביאו
אל המלך שלמה ומלכת
שבא שמעה את שמע שלמה
ותבוא לנסות את שלמה בחידות
בירושלם בחיל כבד מאד וגמלים
נשאים בשמים וזהב לרב ואבן
יקרה ותבוא אל שלמה ותדבר עמו
את כל אשר היה עם לבבה ויגד לה
שלמה את כל דבריה ולא נעלם דבר
משלמה אשר לא הגיד לה ותרא
מלכת שבא את חכמת שלמה
והבית אשר בנה ומאכל שלחנו
ומושב עבדיו ומעמד משרתיו
ומלבושיהם ומשקיו ומלבושיהם
ועליתו אשר יעלה בית יהוה ולא
היה עוד בה רוח ותאמר אל המלך
אמת הדבר אשר שמעתי בארצי
על דבריך ועל חכמתך ולא האמנתי
לדבריהם עד אשר באתי ותראינה
עיני והנה לא הגד לי חצי מרבית
חכמתך יספת על השמועה אשר
שמעתי אשרי אנשיך ואשרי
עבדיך אלה העמדים לפניך תמיד
ושמעים את חכמתך יהי יהוה

[illegible]

מאנשי ד' ואין איש וילך נער לבד מאנשי התרים וחב' וחד ומאנשי רמים הוע' מלכים בית יער הלבנון דברי הימ' בבית יער
ותר פיסו סימנ' הוו מגיעי בית בבית משקה ד' משקה מלך מצרים וכל כלי וחבירו הוי משקה לרעהו וחד ממשקה ישראל

אלהיך ברוך אשר חפץ בך לתתך
על כסאו למלך ליהוה אלהיך באהבת
אלהיך את ישראל להעמידו לעולם
ויתנך עליהם למלך לעשות משפט
וצדקה ויתן למלך מאה ועשרים
ככר זהב ובשמים לרב ואבן יקרה
ולא היה כבשם ההוא אשר נתנה
מלכת שבא למלך שלמה וגם עבדי
חירם ועבדי שלמה אשר הביאו
זהב מאופיר הביאו עצי אלגומים
ואבן יקרה ויעש המלך את עצי
האלגומים מסלות לבית יהוה ולבית
המלך וכנרות ונבלים לשרים ולא
נראו כהם לפנים בארץ יהודה והמלך
שלמה נתן למלכת שבא את כל
חפצה אשר שאלה מלבד אשר
הביאה אל המלך ותהפך ותלך
לארצה היא ועבדיה ויהי
משקל הזהב אשר בא לשלמה
בשנה אחת שש מאות וששים
ושש ככרי זהב לבד מאנשי התרים
והסחרים מביאים וכל מלכי ערב
ופחות הארץ מביאים זהב וכסף
לשלמה ויעש המלך שלמה

מאתים צנה זהב שחוט שש מאות
זהב שחוט יעלה על הצנה האחת
ושלש מאות מגנים זהב שחוט
שלש מאות זהב יעלה על המגן
האחת ויתנם המלך בבית יער הלבנון
ויעש המלך כסא שן גדול
ויצפהו זהב טהור ושש מעלות
לכסא וכבש בזהב לכסא מאחזים
וידות מזה ומזה על מקום השבת
ושנים אריות עמדים אצל הידות
ושנים עשר אריות עמדים שם
על שש המעלות מזה ומזה לא
נעשה כן לכל ממלכה וכל כלי
משקה המלך שלמה זהב וכל כלי
בית יער הלבנון זהב סגור אין כסף
נחשב בימי שלמה למאומה כי
אניות למלך הלכות תרשיש עם
עבדי חורם אחת לשלוש שנים
תבואנה אניות תרשיש נשאות
זהב וכסף שנהבים וקופים ותכיים
ויגדל המלך שלמה מכל
מלכי הארץ לעשר וחכמה וכל
מלכי הארץ מבקשים את פני
שלמה לשמע את חכמתו אשר

ולבית ויפקד משה ואהרן ומקודי בני גרשון כל הפקדים והיה לאב ליושב והגר לעמי ... ויעש המלך את עצי ... ולבית מלך
יהודה ולבית הרכבים ... וששה ג' ראש' פיסוק וששה שנים קדמיה ושש מאות איש חגורים ושש מעלות לכסא ... זהב סגור ח' ולפני הדביר
ויצף שלמה את הבית ואת המנרות ואת המנורות והמזמרות והמזרקות וכל כלי משקה ואת המנרות והמזמרות והמזרקות וכל כלי משקה

וזוג מן ב׳ בחד ענין קדמוב׳ ... לא ותנינ׳ חס לא לא אדני שמעני אדני שמעני ושערה לא הפך לבן ושערה הפך לבן א״ך בכסף לא נחשב אין
כסף נחשב אשר סביבותיכם לא עשיתם אשר סביבותיכם עשיתם ... ונעלתה הלכות בתב ... ההלכות לרגלה הלכות תרשיש כת׳ יהולכות על
טוביה מל׳

נתן האלהים בלבו׃ והם מביאים
איש מנחתו כלי כסף וכלי זהב ושלמות
נשק ובשמים סוסים ופרדים דבר
שנה בשנה׃ ויהי לשלמה
ארבעת אלפים ארית סוסים ומרכבות
ושנים עשר אלף פרשים ויניחם
בערי הרכב ועם המלך בירושלם׃
ויהי מושל בכל המלכים מן הנהר
ועד ארץ פלשתים ועד גבול מצרים׃
ויתן המלך את הכסף בירושלם
כאבנים ואת הארזים נתן כשקמים
אשר בשפלה לרב׃ ומוציאים סוסים
ממצרים לשלמה ומכל הארצות׃
ושאר דברי שלמה הראשנים
והאחרונים הלא הם כתובים על
דברי נתן הנביא ועל נבואת אחיה
השילוני ובחזות יעדי החזה על
ירבעם בן נבט׃ וימלך שלמה
בירושלם על כל ישראל ארבעים
שנה׃ וישכב שלמה עם אבתיו
ויקברהו בעיר דויד אביו וימלך רחבעם
בנו תחתיו׃ וילך רחבעם שכמה 10
כי שכם באו כל ישראל להמליך
אתו׃ ויהי כשמע ירבעם בן נבט והוא

במצרים אשר ברח מפני שלמה
המלך וישב ירבעם ממצרים׃ וישלחו
ויקראו לו ויבא ירבעם וכל ישראל
וידברו אל רחבעם לאמר׃ אביך הקשה
את עלנו ועתה הקל מעבדת אביך
הקשה ומעלו הכבד אשר נתן עלינו
ונעבדך׃ ויאמר אלהם עוד
שלשת ימים ושובו אלי וילך העם׃
ויועץ המלך רחבעם את הזקנים
אשר היו עמדים לפני שלמה אביו
בהיתו חי לאמר איך אתם נועצים
להשיב לעם הזה דבר׃ וידברו אליו
לאמר אם תהיה לטוב לעם הזה
ורציתם ודברת אלהם דברים טובים
והיו לך עבדים כל הימים׃ ויעזב את
עצת הזקנים אשר יעצהו ויועץ
את הילדים אשר גדלו אתו העמדים
לפניו׃ ויאמר אלהם מה אתם נועצים
ונשיב דבר את העם הזה אשר דברו
אלי לאמר הקל מן העל אשר
נתן אביך עלינו׃ וידברו אתו הילדים
אשר גדלו אתו לאמר כה תאמר
לעם אשר דברו אליך לאמר אביך
הכביד את עלנו ואתה הקל מעלינו

אלהם י״ן חס בכת ויבא אלהם ויערך אלהם ב׳ בו ויאמר אלהם לכו עוד ויאמר אלהם מה אתם ודברת אלהם כה תאמר אלהם וידבר אלהם כעצת
ויאמר אלהם הנלך ויאמר אלהם הוציאו אשחק אלהם ישהבל אשר נגשה ב׳ בו ואמרת אלהם אתם קדש ויקם עזרא הכהן ואמר אלהם אתם
ראים ויאכלו ... בהיתו ג׳ חס ... ויועץ המלך רחב׳ ואל ירמיהו היה דבר יי ויועץ המלך ... שלמה ... וישלחהו מעמק חברון ויאסף יהושע וילך אבימלך

כה תאמר אלהם קטני עבה ממתני
אבי ועתה אבי העמיס עליכם על כבד
ואני אסיף על עלכם אבי יסר אתכם
בשוטים ואני בעקרבים ויבא ירבעם
וכל העם אל רחבעם ביום השלישי
כאשר דבר המלך לאמר שובו אלי
ביום השלישי ויענם המלך קשה
ויעזב המלך רחבעם את עצת הזקנים
וידבר אלהם כעצת הילדים לאמר
אכביד את עלכם ואני אסיף עליו אבי
יסר אתכם בשוטים ואני בעקרבים
ולא שמע המלך אל העם כי היתה
נסבה מעם האלהים למען הקים יהוה
את דברו אשר דבר ביד אחיהו השילוני
אל ירבעם בן נבט וכל ישראל כי
לא שמע המלך להם וישיבו העם
את המלך לאמר מה לנו חלק בדויד
ולא נחלה בבן ישי איש לאהליך
ישראל עתה ראה ביתך דויד וילך
כל ישראל לאהליו ובני ישראל
הישבים בערי יהודה וימלך עליהם
רחבעם   וישלח המלך רחבעם
את הדרם אשר על המס וירגמו בו
בני ישראל אבן וימת והמלך רחבעם

התאמץ לעלות במרכבה לנוס
ירושלם ויפשעו ישראל בבית דויד
עד היום הזה   ויבא רחבעם ירושלם
ויקהל את בית יהודה ובנימן מאה
ושמונים אלף בחור עשה מלחמה
להלחם עם ישראל להשיב הממלכה
לרחבעם   ויהי דבר יהוה אל
שמעיהו איש האלהים לאמר אמר
אל רחבעם בן שלמה מלך יהודה
ואל כל ישראל ביהודה ובנימן לאמר
כה אמר יהוה לא תעלו ולא תלחמו
עם אחיכם שובו איש לביתו כי מאתי
נהיה הדבר הזה וישמעו את דברי
יהוה וישבו מלכת אל ירבעם
וישב רחבעם בירושלם ויבן
ערים למצור ביהודה ויבן את בית
לחם ואת עיטם ואת תקוע ואת בית
צור ואת שוכו ואת עדלם ואת גת
ואת מרשה ואת זיף ואת אדורים
ואת לכיש ואת עזקה ואת צרעה
ואת אילון ואת חברון אשר ביהודה
ובבנימן ערי מצרות ויחזק את
המצורות ויתן בהם נגידים ואצרות
מאכל ושמן ויין ובכל עיר ועיר

יא קרי ית ולא כתי׳ ויקרא את שמו על הכר · ועל הפלתי על שמנה מאות חלל בפעם אחד עשרה אלפים גולה וקומות הכתרת שלש אמה אחד אחד בתוך איך
לא עזבה עיר תהלה קומת העמד האחד את מחלת בן ירימות באחד מעינך עד אשר לא ירחק

צנות ורמחים ויחזקם להרבה מאד
ויהי לו יהודה ובנימן׃ והכהנים
והלוים אשר בכל ישראל התיצבו עליו
מכל גבולם׃ כי עזבו הלוים את מגרשיהם
ואחזתם וילכו ליהודה ולירושלם
כי הזניחם ירבעם ובניו מכהן ליהוה׃
ויעמד לו כהנים לבמות ולשעירים
ולעגלים אשר עשה׃ ואחריהם מכל
שבטי ישראל הנתנים את לבבם
לבקש את יהוה אלהי ישראל באו
ירושלם לזבוח ליהוה אלהי אבותיהם׃
ויחזקו את מלכות יהודה ויאמצו את
רחבעם בן שלמה לשנים שלוש כי
הלכו בדרך דויד ושלמה לשנים שלוש׃
ויקח לו רחבעם אשה את
מחלת בן ירימות בן דויד אביהיל
בת אליאב בן ישי׃ ותלד לו בנים את
יעוש ואת שמריה ואת זהם׃ ואחריה
לקח את מעכה בת אבשלום ותלד
לו את אביה ואת עתי ואת זיזא ואת
שלמית׃ ויאהב רחבעם את
מעכה בת אבשלום מכל נשיו ופילגשיו
כי נשים שמונה עשרה נשא ופילגשים
ששים ויולד עשרים ושמונה בנים

וששים בנות׃ ויעמד לראש רחבעם
את אביה בן מעכה לנגיד באחיו כי
להמליכו׃ ויבן ויפרץ מכל בניו לכל
ארצות יהודה ובנימן לכל ערי המצרות
ויתן להם המזון לרב וישאל המון נשים׃
ויהי כהכין מלכות רחבעם וכחזקתו
עזב את תורת יהוה וכל ישראל עמו׃
ויהי בשנה החמישית למלך
רחבעם עלה שישק מלך מצרים על
ירושלם כי מעלו ביהוה׃ באלף ומאתים
רכב ובששים אלף פרשים ואין מספר
לעם אשר באו עמו ממצרים לובים
סכיים וכושים׃ וילכד את ערי המצרות
אשר ליהודה ויבא עד ירושלם׃
ושמעיה הנביא בא אל רחבעם
ושרי יהודה אשר נאספו אל ירושלם
מפני שישק ויאמר להם כה אמר
יהוה אתם עזבתם אתי ואף אני עזבתי
אתכם ביד שישק׃ ויכנעו שרי
ישראל והמלך ויאמרו צדיק יהוה׃
ובראות יהוה כי נכנעו היה דבר יהוה
אל שמעיה לאמר נכנעו לא אשחיתם
ונתתי להם כמעט לפליטה ולא תתך
חמתי בירושלם ביד שישק׃ כי יהיו

ויבן ה׳ ויבן עלי ויבן דויד ויבן ויפרץ ויבן וידבר עמי וכחזקתו וכחזקתו ג׳ ויהי כהכין גבה לבו עד להשחית וכחזקתו בעשרן החמשית ה׳ ובשנה החמישית
תאכלון ויהי בשנה החמישית ליהויקים בחמשה לחדש היא למלך רחבעם וחבירו דאוריתא החמישית כתב דירמיהו החמשית כתב ושארא החמישית
כתב ויאמצו ל׳ וירעצו ל׳ וירצצו ל׳ ויתפצצו ל׳ ויאיצו ל׳ ירוצצו ל׳ יקרצו ל׳ יקפצו ל׳

לו לעבדים וידעו עבודתי ועבודת
ממלכות הארצות׃ ויעל שישק
מלך מצרים על ירושלם ויקח את
אצרות בית יהוה ואת אצרות בית
המלך את הכל לקח ויקח את מגני
הזהב אשר עשה שלמה׃ ויעש המלך
רחבעם תחתיהם מגני נחשת והפקיד
על יד שרי הרצים השמרים פתח
בית המלך׃ ויהי מדי בוא המלך בית
יהוה באו הרצים ונשאום והשבום
אל תא הרצים׃ ובהכנעו שב ממנו
אף יהוה ולא להשחית לכלה וגם
ביהודה היה דברים טובים׃
ויתחזק המלך רחבעם בירושלם
וימלך כי בן ארבעים ואחת שנה
רחבעם במלכו ושבע עשרה שנה
מלך בירושלם העיר אשר בחר יהוה
לשום את שמו שם מכל שבטי ישראל
ושם אמו נעמה העמנית׃ ויעש הרע
כי לא הכין לבו לדרוש את יהוה׃
ודברי רחבעם הראשנים והאחרונים
הלא הם כתובים בדברי שמעיה הנביא
ועדו החזה להתיחש ומלחמות
רחבעם וירבעם כל הימים׃ וישכב

רחבעם עם אבתיו ויקבר בעיר דויד
וימלך אביה בנו תחתיו׃
בשנת שמונה עשרה למלך ירבעם
וימלך אביה על יהודה׃ שלוש שנים
מלך בירושלם ושם אמו מיכיהו בת
אוריאל מן גבעה ומלחמה היתה
בין אביה ובין ירבעם׃ ויאסר אביה
את המלחמה בחיל גבורי מלחמה
ארבע מאות אלף איש בחור וירבעם
ערך עמו מלחמה בשמונה מאות
אלף איש בחור גבור חיל׃ ויקם אביה
מעל להר צמרים אשר בהר אפרים
ויאמר שמעוני ירבעם וכל ישראל׃
הלא לכם לדעת כי יהוה אלהי ישראל
נתן ממלכה לדויד על ישראל לעולם
לו ולבניו ברית מלח׃ ויקם ירבעם
בן נבט עבד שלמה בן דויד וימרד
על אדניו׃ ויקבצו עליו אנשים רקים
בני בליעל ויתאמצו על רחבעם בן
שלמה ורחבעם היה נער ורך לבב
ולא התחזק לפניהם׃ ועתה אתם
אמרים להתחזק לפני ממלכת יהוה
ביד בני דויד ואתם המון רב ועמכם
עגלי זהב אשר עשה לכם ירבעם

בבקר בבקר ג̇ וילקטו אתו והם הביאו אליו עוד והאש על המזבח מדוע אתה ככה דל מי עמך אדני יהוה נתן לי וכבשים שנים והקטיר עליו ומנחה תעשה
עליו יעשו את הכבש צריך ולעמד ומקטרים ג̇ כתיב אילם בנביא ובכתו בכרים ואילים ועתודים זמרה אחת לאילם ואילם שבעה

לאלהים הלא הדחתם את כהני יהוה
את בני אהרן והלוים ותעשו לכם
כהנים כעמי הארצות כל הבא למלא
ידו בפר בן בקר ואילם שבעה והיה
כהן ללא אלהים ואנחנו יהוה אלהינו
ולא עזבנהו וכהנים משרתים ליהוה
בני אהרן והלוים במלאכת ומקטרים
ליהוה עלות בבקר בבקר ובערב בערב
וקטרת סמים ומערכת לחם על השלחן
הטהור ומנורת הזהב ונרתיה
לבער בערב בערב כי שמרים אנחנו
את משמרת יהוה אלהינו ואתם
עזבתם אתו והנה עמנו בראש האלהים
וכהניו וחצצרות התרועה להריע
עליכם בני ישראל אל תלחמו עם
יהוה אלהי אבתיכם כי לא תצליחו
וירבעם הסב את המארב לבוא
מאחריהם ויהיו לפני יהודה והמארב
מאחריהם ויפנו יהודה והנה להם
המלחמה פנים ואחור ויצעקו ליהוה
והכהנים מחצצרים בחצצרות
ויריעו איש יהודה ויהי בהריע איש
יהודה והאלהים נגף את ירבעם וכל
ישראל לפני אביה ויהודה וינוסו

בני ישראל מפני יהודה ויתנם אלהים
בידם ויכו בהם אביה ועמו מכה רבה
ויפלו חללים מישראל חמש מאות
אלף איש בחור ויכנעו בני ישראל
בעת ההיא ויאמצו בני יהודה כי נשענו
על יהוה אלהי אבותיהם וירדף אביה
אחרי ירבעם וילכד ממנו ערים את
בית אל ואת בנותיה ואת ישנה ואת
בנותיה ואת עפרון ובנתיה ולא עצר
כח ירבעם עוד בימי אביהו ויגפהו
יהוה וימת ויתחזק אביהו
וישא לו נשים ארבע עשרה ויולד
עשרים ושנים בנים ושש עשרה
בנות ויתר דברי אביה ודרכיו ודבריו
כתובים במדרש הנביא עדו וישכב
אביה עם אבתיו ויקברו אתו בעיר
דויד וימלך אסא בנו תחתיו בימיו
שקטה הארץ עשר שנים
ויעש אסא הטוב והישר בעיני
יהוה אלהיו ויסר את מזבחות הנכר
והבמות וישבר את המצבות ויגדע
את האשרים ויאמר ליהודה לדרוש
את יהוה אלהי אבתיהם ולעשות
התורה והמצוה ויסר מכל ערי יהודה

ובערב ד̇ יהיה על המשכן בבקר תאמר ואעש כן כאשר צויתי ומקטרים ויריעו ד̇ וירע העם ויתקעו וירץ כל המחנה ויריעו איש יהודה ויריעו
כל בני אלהים ולעשות ט̇ו תשמר בנגע הצרעת ונתנך לראש וחזקתם מאד כלי מלחמה ומי כעמך כישראל ועברה העברה ולשלמה בני תן ואתה
אם תלך לפני התורה והמצוה כי אם לשמוח את בקשתי כי עזרא ולשלח מנות מחזיקים על אחיהם ויקשרו כלם הטוב והישר ד̇ שמר ושמעת וראיתם

אֶת־הַבָּמוֹת וְאֶת־הַחַמָּנִים וַתִּשְׁקֹט הַמַּמְלָכָה
לְפָנָיו׃ וַיִּבֶן עָרֵי מְצוּרָה בִּיהוּדָה כִּי־
שָׁקְטָה הָאָרֶץ וְאֵין עִמּוֹ מִלְחָמָה בַּשָּׁנִים
הָאֵלֶּה כִּי־הֵנִיחַ יְהוָה לוֹ׃ וַיֹּאמֶר לִיהוּדָה
נִבְנֶה אֶת־הֶעָרִים הָאֵלֶּה וְנָסֵב חוֹמָה
וּמִגְדָּלִים דְּלָתַיִם וּבְרִיחִים עוֹדֶנּוּ הָאָרֶץ
לְפָנֵינוּ כִּי דָרַשְׁנוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ דָּרַשְׁנוּ
וַיָּנַח לָנוּ מִסָּבִיב וַיִּבְנוּ וַיַּצְלִיחוּ׃
וַיְהִי לְאָסָא חַיִל נֹשֵׂא צִנָּה וָרֹמַח מִיהוּדָה
שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אֶלֶף וּמִבִּנְיָמִן נֹשְׂאֵי מָגֵן
וְדֹרְכֵי קֶשֶׁת מָאתַיִם וּשְׁמוֹנִים אָלֶף
כָּל־אֵלֶּה גִּבּוֹרֵי חָיִל׃ וַיֵּצֵא אֲלֵיהֶם זֶרַח
הַכּוּשִׁי בְּחַיִל אֶלֶף אֲלָפִים וּמַרְכָּבוֹת
שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וַיָּבֹא עַד־מָרֵשָׁה׃ וַיֵּצֵא
אָסָא לְפָנָיו וַיַּעַרְכוּ מִלְחָמָה בְּגֵיא צְפָתָה
לְמָרֵשָׁה׃ וַיִּקְרָא אָסָא אֶל־יְהוָה אֱלֹהָיו
וַיֹּאמַר יְהוָה אֵין־עִמְּךָ לַעְזוֹר בֵּין רַב
לְאֵין כֹּחַ עָזְרֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כִּי־עָלֶיךָ
נִשְׁעַנּוּ וּבְשִׁמְךָ בָאנוּ עַל־הֶהָמוֹן הַזֶּה
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אַתָּה אַל־יַעְצֹר עִמְּךָ
אֱנוֹשׁ׃ וַיִּגֹּף יְהוָה אֶת־הַכּוּשִׁים
לִפְנֵי אָסָא וְלִפְנֵי יְהוּדָה וַיָּנֻסוּ הַכּוּשִׁים׃
וַיִּרְדְּפֵם אָסָא וְהָעָם אֲשֶׁר־עִמּוֹ עַד־
לִגְרָר וַיִּפֹּל מִכּוּשִׁים לְאֵין לָהֶם מִחְיָה

כִּי־נִשְׁבְּרוּ לִפְנֵי־יְהוָה וְלִפְנֵי מַחֲנֵהוּ וַיִּשְׂאוּ
שָׁלָל הַרְבֵּה מְאֹד׃ וַיַּכּוּ אֵת כָּל־הֶעָרִים
סְבִיבוֹת גְּרָר כִּי־הָיָה פַחַד־יְהוָה עֲלֵיהֶם
וַיָּבֹזּוּ אֶת־כָּל־הֶעָרִים כִּי־בִזָּה רַבָּה הָיְתָה
בָהֶם׃ וְגַם־אָהֳלֵי מִקְנֶה הִכּוּ וַיִּשְׁבּוּ צֹאן
לָרֹב וּגְמַלִּים וַיָּשֻׁבוּ יְרוּשָׁלִָם׃
וַעֲזַרְיָהוּ בֶּן־עוֹדֵד הָיְתָה עָלָיו רוּחַ
אֱלֹהִים׃ וַיֵּצֵא לִפְנֵי אָסָא וַיֹּאמֶר לוֹ
שְׁמָעוּנִי אָסָא וְכָל־יְהוּדָה וּבִנְיָמִן יְהוָה
עִמָּכֶם בִּהְיוֹתְכֶם עִמּוֹ וְאִם־תִּדְרְשֻׁהוּ
יִמָּצֵא לָכֶם וְאִם־תַּעַזְבֻהוּ יַעֲזֹב אֶתְכֶם׃
וְיָמִים רַבִּים לְיִשְׂרָאֵל לְלֹא אֱלֹהֵי
אֱמֶת וּלְלֹא כֹּהֵן מוֹרֶה וּלְלֹא תוֹרָה׃
וַיָּשָׁב בַּצַּר־לוֹ עַל־יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
וַיְבַקְשֻׁהוּ וַיִּמָּצֵא לָהֶם׃ וּבָעִתִּים הָהֵם
אֵין שָׁלוֹם לַיּוֹצֵא וְלַבָּא כִּי מְהוּמֹת
רַבּוֹת עַל כָּל־יוֹשְׁבֵי הָאֲרָצוֹת׃ וְכֻתְּתוּ
גוֹי־בְּגוֹי וְעִיר בְּעִיר כִּי־אֱלֹהִים הֲמָמָם
בְּכָל־צָרָה׃ וְאַתֶּם חִזְקוּ וְאַל־יִרְפּוּ יְדֵיכֶם
כִּי יֵשׁ שָׂכָר לִפְעֻלַּתְכֶם׃
וְכִשְׁמֹעַ אָסָא הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְהַנְּבוּאָה
עֹדֵד הַנָּבִיא הִתְחַזַּק וַיַּעֲבֵר הַשִּׁקּוּצִים
מִכָּל־אֶרֶץ יְהוּדָה וּבִנְיָמִן וּמִן־הֶעָרִים
אֲשֶׁר לָכַד מֵהַר אֶפְרָיִם וַיְחַדֵּשׁ אֶת

ועזריהו בן עודד ורוח אלהים לבשה [illegible] ובל שמואל כול במ״ר רוח יי ויקח שמואל את קרן השמן ורוח יי סרה מעם שאול ותהי רוח יי רעה אל שאול
ד׳ והוסף המלחמה [illegible] פיסו ואם ואם ואם בחקתי תמאסו ואם בבהמה הטמאה ואם לא יגאל את השדה ואם להעלות עליו עולה ומנחה
ואם נבאים [illegible] ואם יחבאו בראש הכרמל ואם אב אני איה כבודי ואם תדרשהו [illegible] ואם מבן ששים שנה ומעלה ואם ככה את
עשה לי ואם לוא תשחק [illegible]

ר׳ פיסוק׳ ועד ועד ולראובני ולגדי מהמדבר והלבנון הזה ויכם יהושע ויאמר מלך בני עמון וירשו את כל גבול האמרי ויכם מערוער ועד באך מנית
ועד ראש בלפידים ואת נב עיר הכהנים ויתקע דבר ועד זקנה אני הוא כי מקטנם לבן אתן את שיהם ויהי מושל בכל הממלכות וכל אשר לא ידרש

מִזְבַּח יְהוָה אֲשֶׁר לִפְנֵי אוּלָם יְהוָה׃
וַיִּקְבֹּץ אֶת כָּל יְהוּדָה וּבִנְיָמִן וְהַגָּרִים
עִמָּהֶם מֵאֶפְרַיִם וּמְנַשֶּׁה וּמִשִּׁמְעוֹן
כִּי נָפְלוּ עָלָיו מִיִּשְׂרָאֵל לָרֹב בִּרְאֹתָם
כִּי יְהוָה אֱלֹהָיו עִמּוֹ׃ וַיִּקָּבְצוּ
יְרוּשָׁלַםִ בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי לִשְׁנַת חֲמֵשׁ
עֶשְׂרֵה לְמַלְכוּת אָסָא׃ וַיִּזְבְּחוּ לַיהוָה
בַּיּוֹם הַהוּא מִן הַשָּׁלָל הֵבִיאוּ בָּקָר
שְׁבַע מֵאוֹת וְצֹאן שִׁבְעַת אֲלָפִים׃
וַיָּבֹאוּ בַבְּרִית לִדְרוֹשׁ אֶת יְהוָה אֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵיהֶם בְּכָל לְבָבָם וּבְכָל נַפְשָׁם׃ וְכֹל
אֲשֶׁר לֹא יִדְרֹשׁ לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
יוּמָת לְמִן קָטֹן וְעַד גָּדוֹל לְמֵאִישׁ וְעַד
אִשָּׁה׃ וַיִּשָּׁבְעוּ לַיהוָה בְּקוֹל גָּדוֹל
וּבִתְרוּעָה וּבַחֲצֹצְרוֹת וּבְשׁוֹפָרוֹת׃
וַיִּשְׂמְחוּ כָל יְהוּדָה עַל הַשְּׁבוּעָה כִּי
בְכָל לְבָבָם נִשְׁבָּעוּ וּבְכָל רְצוֹנָם בִּקְשֻׁהוּ
וַיִּמָּצֵא לָהֶם וַיָּנַח יְהוָה לָהֶם מִסָּבִיב׃
וְגַם מַעֲכָה אֵם אָסָא הַמֶּלֶךְ הֱסִירָהּ
מִגְּבִירָה אֲשֶׁר עָשְׂתָה לַאֲשֵׁרָה מִפְלָצֶת
וַיִּכְרֹת אָסָא אֶת מִפְלַצְתָּהּ וַיָּדֶק
וַיִּשְׂרֹף בְּנַחַל קִדְרוֹן׃ וְהַבָּמוֹת לֹא
סָרוּ מִיִּשְׂרָאֵל רַק לְבַב אָסָא הָיָה שָׁלֵם
כָּל יָמָיו׃ וַיָּבֵא אֶת קָדְשֵׁי אָבִיו וְקָדָשָׁיו

בֵּית הָאֱלֹהִים כֶּסֶף וְזָהָב וְכֵלִים׃ וּמִלְחָמָה
לֹא הָיָתָה עַד שְׁנַת שְׁלֹשִׁים וְחָמֵשׁ
לְמַלְכוּת אָסָא׃ בִּשְׁנַת שְׁלֹשִׁים
וָשֵׁשׁ לְמַלְכוּת אָסָא עָלָה בַּעְשָׁא מֶלֶךְ
יִשְׂרָאֵל עַל יְהוּדָה וַיִּבֶן אֶת הָרָמָה לְבִלְתִּי
תֵּת יוֹצֵא וָבָא לְאָסָא מֶלֶךְ יְהוּדָה׃ וַיֹּצֵא
אָסָא כֶּסֶף וְזָהָב מֵאֹצְרוֹת בֵּית יְהוָה
וּבֵית הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁלַח אֶל בֶּן הֲדַד מֶלֶךְ
אֲרָם הַיּוֹשֵׁב בְּדַרְמֶשֶׂק לֵאמֹר׃ בְּרִית
בֵּינִי וּבֵינֶךָ וּבֵין אָבִי וּבֵין אָבִיךָ הִנֵּה
שָׁלַחְתִּי לְךָ כֶּסֶף וְזָהָב לֵךְ הָפֵר בְּרִיתְךָ
אֶת בַּעְשָׁא מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וְיַעֲלֶה מֵעָלָי׃
וַיִּשְׁמַע בֶּן הֲדַד אֶל הַמֶּלֶךְ אָסָא וַיִּשְׁלַח
אֶת שָׂרֵי הַחֲיָלִים אֲשֶׁר לוֹ אֶל עָרֵי
יִשְׂרָאֵל וַיַּכּוּ אֶת עִיּוֹן וְאֶת דָּן וְאֵת
אָבֵל מָיִם וְאֵת כָּל מִסְכְּנוֹת עָרֵי נַפְתָּלִי׃
וַיְהִי כִּשְׁמֹעַ בַּעְשָׁא וַיֶּחְדַּל מִבְּנוֹת
אֶת הָרָמָה וַיַּשְׁבֵּת אֶת מְלַאכְתּוֹ׃
וְאָסָא הַמֶּלֶךְ לָקַח אֶת כָּל יְהוּדָה
וַיִּשְׂאוּ אֶת אַבְנֵי הָרָמָה וְאֶת עֵצֶיהָ
אֲשֶׁר בָּנָה בַּעְשָׁא וַיִּבֶן בָּהֶם אֶת גֶּבַע
וְאֶת הַמִּצְפָּה׃ וּבָעֵת הַהִיא בָּא חֲנָנִי
הָרֹאֶה אֶל אָסָא מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיֹּאמֶר
אֵלָיו בְּהִשָּׁעֶנְךָ עַל מֶלֶךְ אֲרָם וְלֹא

ויצא ג׳ חס פרח את כל המטות ולא אבו האנשים וישלח הדד עזר אותה משרתו למרחב אתי מנחם את הכהן את האשרה על המלחמה ויצא משחור
מבית הכלוא ויצא אסא מבלה עמקות וחד וירמיהו בא ויצא ויהודה קל אם לא כאשר דמותי צון מדבר ומלחמה לא על בן לבדה היתה
על מלך ט׳ בימיו עלה פרעה נכה וילך אתם על מלך דמלך ויצא יהויכין מלך יהודה ונשאת המשל הזה ויהי כמלאות שבעים שנה בו אדם שאקינה ובעת

מעשה ידי כל כלי מעשה ותחת מעשה מקשה ולא יהיה למצרים כי יאמר מעשה לעשהו מרקחים במרקחת ובכל מעשה אשר החל להסיר אדם
מעשה את כל זה ראיתי כל אשר תמצא כי את כל ... ח פסוקי אל על על על לכן כה אמר יי אדני יהוה הנה אפי הנני שלח ולקחתי את כל

נשענת על יהוה אלהיך על כן נמלט
חיל מלך ארם מידך הלא הכושים והלובים
היו לחיל לרב לרכב ולפרשים להרבה
מאד ובהשענך על יהוה נתנם בידך
כי יהוה עיניו משטטות בכל הארץ
להתחזק עם לבבם שלם אליו נסכלת
על זאת כי מעתה יש עמך מלחמות
ויכעס אסא אל הראה ויתנהו בית
המהפכת כי בזעף עמו על זאת
וירצץ אסא מן העם בעת ההיא
והנה דברי אסא הראשונים והאחרונים
הנם כתובים על ספר המלכים ליהודה
וישראל ויחלא אסא בשנת
שלושים ותשע למלכותו ברגליו עד
למעלה חליו וגם בחליו לא דרש את
יהוה כי ברפאים וישכב אסא עם
אבתיו וימת בשנת ארבעים ואחת
למלכו ויקברהו בקברתיו אשר כרה
לו בעיר דויד וישכיבהו במשכב
אשר מלא בשמים וזנים מרקחים
במרקחת מעשה וישרפו לו שרפה
גדולה עד למאד וימלך
יהושפט בנו תחתיו ויתחזק על
ישראל ויתן חיל בכל ערי יהודה

הבצרות ויתן נציבים בארץ יהודה
ובערי אפרים אשר לכד אסא אביו
ויהי יהוה עם יהושפט כי הלך בדרכי
דויד אביו הראשנים ולא דרש לבעלים
כי לאלהי אביו דרש ובמצותיו הלך
ולא כמעשה ישראל ויכן יהוה
את הממלכה בידו ויתנו כל יהודה
מנחה ליהושפט ויהי לו עשר וכבוד
לרב ויגבה לבו בדרכי יהוה ועוד
הסיר את הבמות ואת האשרים מיהודה
ובשנת שלוש למלכו שלח
לשריו לבן חיל ולעבדיה ולזכריה
ולנתנאל ולמיכיהו ללמד בערי יהודה
ועמהם הלוים שמעיהו ונתניהו
וזבדיהו ועשהאל ושמרימות ויהונתן
ואדניהו וטוביהו וטוב אדוניה הלוים
ועמהם אלישמע ויהורם הכהנים
וילמדו ביהודה ועמהם ספר תורת
יהוה ויסבו בכל ערי יהודה וילמדו
בעם ויהי פחד יהוה על כל ממלכות
הארצות אשר סביבות יהודה ולא
נלחמו עם יהושפט ומן פלשתים
מביאים ליהושפט מנחה וכסף משא
גם הערביאים מביאים לו צאן אילים

משפחות כי כה אמר יי צבאות אל העמדים ובאו ורננו במרום ציון ויאמר ירמיהו אל כל העם קדמיה הנני פוקד אל אמון מנא הלוא זה דברי ובעת ההיא
בא ... וטוב ... ויצמח יי לא תחוס עינך למען תחיון וישלחו ויביאהו יאמר אדניהו ורוח לשאול ויקרא אכיש כי איש חיל אתה וינחמו בארץ תחתית ועמ
ועמהם הלוים יגיע כפיך כל ימי עני רעים תאות אדם חסדו ויצא המן ומתוך האור לא יהיה לרשע משנהם ...

לבית אבותיהם ז׳ אלה הבאים בשמות ואחיהם לבית אבותיהם מיכאל ואחיהם לתלדותם אלה בני ... לבית אבותיהם אלה בני לוי לבית
אבותיהם ואלה פקדתם ואת התיחש הכהנים ... עדנה ג׳ ואלה פקדתם ומבני פחת מואב לחרם עדנא ...

שבעת אלפים ושבע מאות ותישים
שבעת אלפים ושבע מאות׃
ויהי יהושפט הלך וגדל עד למעלה
ויבן ביהודה בירניות וערי מסכנות׃
ומלאכה רבה היה לו בערי יהודה ואנשי
מלחמה גבורי חיל בירושלם׃
ואלה פקדתם לבית אבותיהם ליהודה
שרי אלפים עדנה השר ועמו גבורי
חיל שלש מאות אלף׃ ועל ידו
יהוחנן השר ועמו מאתים ושמונים
אלף׃ ועל ידו עמסיה בן זכרי
המתנדב ליהוה ועמו מאתים אלף
גבור חיל׃ ומן בנימן גבור חיל אלידע
ועמו נשקי קשת ומגן מאתים אלף׃
ועל ידו יהוזבד ועמו מאה ושמונים
אלף חלוצי צבא׃ אלה המשרתים
את המלך מלבד אשר נתן המלך בערי
המבצר בכל יהודה׃ ויהי ליהושפט
עשר וכבוד לרב ויתחתן לאחאב׃ וירד
לקץ שנים אל אחאב לשמרון ויזבח
לו אחאב צאן ובקר לרב ולעם אשר
עמו ויסיתהו לעלות אל רמות גלעד׃
ויאמר אחאב מלך ישראל אל
יהושפט מלך יהודה התלך עמי רמות

גלעד ויאמר לו כמוני כמוך וכעמך
עמי ועמך במלחמה׃ ויאמר יהושפט
אל מלך ישראל דרש נא כיום את דבר
יהוה׃ ויקבץ מלך ישראל את הנבאים
ארבע מאות איש ויאמר אלהם הנלך
אל רמת גלעד למלחמה אם אחדל
ויאמרו עלה ויתן האלהים ביד המלך׃
ויאמר יהושפט האין פה נביא ליהוה
עוד ונדרשה מאתו׃ ויאמר מלך ישראל
אל יהושפט עוד איש אחד לדרוש
את יהוה מאתו ואני שנאתיהו כי איננו
מתנבא עלי לטובה כי כל ימיו לרעה
הוא מיכיהו בן ימלא ויאמר יהושפט
אל יאמר המלך כן׃ ויקרא מלך
ישראל אל סריס אחד ויאמר מהר
מיכהו בן ימלא׃ ומלך ישראל ויהושפט
מלך יהודה יושבים איש על כסאו
מלבשים בגדים וישבים בגרן פתח
שער שמרון וכל הנביאים מתנבאים
לפניהם׃ ויעש לו צדקיהו בן כנענה
קרני ברזל ויאמר כה אמר יהוה
באלה תנגח את ארם עד כלותם׃ וכל
הנבאים נבאים כן לאמר עלה רמת
גלעד והצלח ונתן יהוה ביד המלך׃

ויתן י״ב דפי את מערת המכפלה את ברכת אברהם האלהים מטול עז למלכו אקרא אל יע גם את ישראל עמך את אבישג השנמית את ישראל
ויקבץ מלך ישראל וחב׳ והתענג על ש׳ ויה׳ ויתן לו יסרבך ויפחד ... יהוחנן ... ועל ידו ובשנה הרביעית ויקומו האנשים
וכל עזרא כוות ... יצחק שמואל יהושפט ... דויד מרדכי ... יצחק דויד ... שמואל מרדכי יהושפט

פה אחד ג̇ ויתקעו בצר יחדו והמלאך וחביריו... כמה ג̇ כמה פעמים וחבירו זה כמה שנים... כאחד יב̇ פתחו האדם ידו ידוק עני וחליתי והייתי
וחב̇ ויהי הנער לו גם את הארי ועשהאל קל ברגליו ומפיבשת אכל על שלחני ואני אנה אוליך החלקים ונכרים באו שעריו והמלאך אשר הלך

והמלאך אשר הלך לקרא למיכיהו
דבר אליו לאמר הנה דברי הנביאים
פה אחד טוב אל המלך ויהי נא דברך
כאחד מהם ודברת טוב ויאמר מיכיהו
חי יהוה כי את אשר יאמר אלהי אתו
אדבר ויבא אל המלך ויאמר המלך
אליו מיכה הנלך אל רמת גלעד
למלחמה אם אחדל ויאמר עלו והצליחו
וינתנו בידכם ויאמר אליו המלך עד
כמה פעמים אני משביעך אשר
לא תדבר אלי רק אמת בשם יהוה
ויאמר ראיתי את כל ישראל נפוצים
על ההרים כצאן אשר אין להן רעה
ויאמר יהוה לא אדנים לאלה ישובו
איש לביתו בשלום ויאמר מלך
ישראל אל יהושפט הלא אמרתי
אליך לא יתנבא עלי טוב כי אם לרע
ויאמר לכן שמעו דבר יהוה
ראיתי את יהוה יושב על כסאו וכל
צבא השמים עמדים על ימינו
ושמאלו ויאמר יהוה מי יפתה את
אחאב מלך ישראל ויעל ויפל ברמת
גלעד ויאמר זה אמר ככה וזה אמר
ככה ויצא הרוח ויעמד לפני יהוה

ויאמר אני אפתנו ויאמר אליו יהוה
במה ויאמר אצא והייתי לרוח שקר
בפי כל נביאיו ויאמר תפתה וגם תוכל
צא ועשה כן ועתה הנה נתן יהוה רוח
שקר בפי נביאיך אלה ויהוה דבר
עליך רעה ויגש צדקיהו בן
כנענה ויך את מיכיהו על הלחי ויאמר
אי זה הדרך עבר רוח יהוה מאתי
לדבר אתך ויאמר מיכיהו הנך ראה
ביום ההוא אשר תבוא חדר בחדר
להחבא ויאמר מלך ישראל קחו
את מיכיהו והשיבהו אל אמון שר
העיר ואל יואש בן המלך ואמרתם
כה אמר המלך שימו זה בית הכלא
והאכלהו לחם לחץ ומים לחץ עד
שובי בשלום ויאמר מיכיהו אם
שוב תשוב בשלום לא דבר יהוה
בי ויאמר שמעו עמים כלם
ויעל מלך ישראל ויהושפט מלך
יהודה אל רמת גלעד ויאמר מלך
ישראל אל יהושפט התחפש ובוא
במלחמה ואתה לבש בגדיך ויתחפש
מלך ישראל ויבאו במלחמה ומלך
ארם צוה את שרי הרכב אשר לו

טוב אל המלך ג̇ ותאמר בת שבע והמלאך וחביריו... לאלה ה̇ ולבנתי מה אעשה תחלק הארץ לא אדנים לאלה וחב̇ לא יטפו לאלה וכל באלה וכות
טמ̇ג̇ לא כאלה חלק יעקב וחב̇ שמעת וכל באלה וכות... לא בחר ש לא אוכל ללכת... במה ח̇ קמ̇ ומימבי̇ ארע כי אירשנה אושיע את ישראל
ונתה החטאת אתנו וחביריו אקים ש אהבתי אתכם הוגעתם ש וחד ובמה אכפר וכלכו... ואמרתם כה ב̇ ואמרתם כה לחי כה אמר המלך דרב̇ הוג̇

לאמר לא תלחמו את הקטן את
הגדול כי אם את מלך ישראל לבדו
ויהי כראות שרי הרכב את יהושפט
והמה אמרו מלך ישראל הוא ויסבו
עליו להלחם ויזעק יהושפט ויהוה
עזרו ויסיתם אלהים ממנו ויהי כראות
שרי הרכב כי לא היה מלך ישראל
וישובו מאחריו ואיש משך בקשת
לתמו ויך את מלך ישראל בין הדבקים
ובין השרין ויאמר לרכב הפך ידיך
והוצאתני מן המחנה כי החליתי
ותעל המלחמה ביום ההוא ומלך
ישראל היה מעמיד במרכבה נכח
ארם עד הערב וימת לעת בוא השמש
וישב יהושפט מלך יהודה 19
אל ביתו בשלום לירושלם ויצא אל
פני יהוא בן חנני החזה ויאמר אל
המלך יהושפט הלרשע לעזר
ולשנאי יהוה תאהב ובזאת עליך
קצף מלפני יהוה אבל דברים טובים
נמצאו עמך כי בערת האשרות
מן הארץ והכינות לבבך לדרש
האלהים וישב יהושפט בירושלם
וישב ויצא בעם מבאר שבע עד

הר אפרים וישיבם אל יהוה אלהי
אבותיהם ויעמד שפטים בארץ
בכל ערי יהודה הבצרות לעיר ועיר
ויאמר אל השפטים ראו מה אתם
עשים כי לא לאדם תשפטו כי ליהוה
ועמכם בדבר משפט ועתה יהי פחד
יהוה עליכם שמרו ועשו כי אין עם
יהוה עולה ומשא פנים ומקח שחד
וגם בירושלם העמיד יהושפט מן
הלוים והכהנים ומראשי האבות
לישראל למשפט יהוה ולריב
וישבו ירושלם ויצו עליהם לאמר
כה תעשון ביראת יהוה באמונה
ובלבב שלם וכל ריב אשר יבוא
עליכם מאחיכם הישבים בעריהם
בין דם לדם בין תורה למצוה לחקים
ולמשפטים והזהרתם אתם ולא
יאשמו ליהוה והיה קצף עליכם ועל
אחיכם כה תעשון ולא תאשמו והנה
אמריהו כהן הראש עליכם לכל
דבר יהוה וזבדיהו בן ישמעאל
הנגיד לבית יהודה לכל דבר המלך
ושטרים הלוים לפניכם חזקו ועשו
ויהי יהוה עם הטוב   ויהי 20

לא נדע ג וסימנה׳ וגם נתן כנו ילך עמכם כל נבל ימלא יין ואנחנו לא נדע מה נעשה ולהשמיד ד וסימנה׳ והיה כאשר שש יי עליכם
ויענו את יהושע ויהי בדבר הזה ויעמדו בני עמון ומואב

אחרי כן באו בני מואב ובני עמון
עמהם מהעמונים על יהושפט למלחמה
ויבאו ויגידו ליהושפט לאמר בא
עליך המון רב מעבר לים מארם
והנם בחצצון תמר היא עין גדי ויירא
ויתן יהושפט את פניו לדרוש ליהוה
ויקרא צום על כל יהודה ויקבצו יהודה
לבקש מיהוה גם מכל ערי יהודה
באו לבקש את יהוה ויעמד יהושפט
בקהל יהודה וירושלם בבית יהוה
לפני החצר החדשה ויאמר יהוה
אלהי אבתינו הלא אתה הוא אלהים
בשמים ואתה מושל בכל ממלכות
הגוים ובידך כח וגבורה ואין עמך
להתיצב הלא אתה אלהינו הורשת
את ישבי הארץ הזאת מלפני עמך
ישראל ותתנה לזרע אברהם אהבך
לעולם וישבו בה ויבנו לך בה מקדש
לשמך לאמר אם תבוא עלינו רעה
חרב שפוט ודבר ורעב נעמדה לפני
הבית הזה ולפניך כי שמך בבית
הזה ונזעק אליך מצרתנו ותשמע
ותושיע ועתה הנה בני עמון ומואב
והר שעיר אשר לא נתתה לישראל

לבוא בהם בבאם מארץ מצרים כי
סרו מעליהם ולא השמידום והנה הם
גמלים עלינו לבוא לגרשנו מירשתך
אשר הורשתנו אלהינו הלא תשפט
בם כי אין בנו כח לפני ההמון הרב
הזה הבא עלינו ואנחנו לא נדע מה
נעשה כי עליך עינינו וכל יהודה
עמדים לפני יהוה גם טפם נשיהם
ובניהם ויחזיאל בן זכריהו
בן בניה בן יעיאל בן מתניה הלוי מן
בני אסף היתה עליו רוח יהוה בתוך
הקהל ויאמר הקשיבו כל יהודה
וישבי ירושלם והמלך יהושפט
כה אמר יהוה לכם אתם אל תיראו
ואל תחתו מפני ההמון הרב הזה כי
לא לכם המלחמה כי לאלהים מחר
רדו עליהם הנם עלים במעלה הציץ
ומצאתם אתם בסוף הנחל פני מדבר
ירואל לא לכם להלחם בזאת התיצבו
עמדו וראו את ישועת יהוה עמכם
יהודה וירושלם אל תיראו ואל
תחתו מחר צאו לפניהם ויהוה עמכם
ויקד יהושפט אפים ארצה וכל
יהודה וישבי ירושלם נפלו לפני יהוה

וכל יהודה ג וסימנה׳ ואמרת אליהם שמעו דבר יי ההמות המתהו ויצא לפני אסא ויקד יהושפט אפים ויעשו הלוים וכל יהודה ולא נעשה פסח
כמהו ויעבירהו עדרין וכל ריש פסוקים כות נעמדה ב וסימנה׳ יחד לפני הבית ותשמע ב רפי וסימנה׳ הארץ אמרי פי ותשמע
ותושיע ואנחנו לא נדע ב וסימנה׳ מה נעשה מה נעבד בזאת ב חד ובזאת וסימנה׳ הביאו יואב לא לכם ויצא אל פניו

וינח ו̇ וסימנ̇ ויעל הארבה ביום השביעי וינח יצ להם דיהושע ויאמר ליהודה נבנה וישמחו כל יהודה ותשקט מלכות ... אויבי ב̇ מל̇ אויבי
ישראל בלב אויבי המלך ... ב̇ מיחדין לא נקיבה והאבן גדולה ונתת על השלחן לחם פנים עשו בגדי שרד נחש מזרחה שמש איזה דרך

להשתחות ליהוה ויקמו הלוים מן
בני הקהתים ומן בני הקרחים להלל
ליהוה אלהי ישראל בקול גדול
למעלה וישכימו בבקר ויצאו
למדבר תקוע ובצאתם עמד יהושפט
ויאמר שמעוני יהודה וישבי ירושלם
האמינו ביהוה אלהיכם ותאמנו
האמינו בנביאיו והצליחו ויועץ
אל העם ויעמד משררים ליהוה
ומהללים להדרת קדש בצאת לפני
החלוץ ואמרים הודו ליהוה כי לעולם
חסדו ובעת החלו ברנה ותהלה נתן
יהוה מארבים על בני עמון מואב
והר שעיר הבאים ליהודה וינגפו
ויעמדו בני עמון ומואב על ישבי
הר שעיר להחרים ולהשמיד וככלותם
ביושבי שעיר עזרו איש ברעהו
למשחית ויהודה בא על המצפה
למדבר ויפנו אל ההמון והנם פגרים
נפלים ארצה ואין פליטה ויבא
יהושפט ועמו לבז את שללם
וימצאו בהם לרב ורכוש ופגרים
וכלי חמדות וינצלו להם לאין משא
ויהיו ימים שלושה בזזים את השלל

כי רב הוא וביום הרביעי נקהלו
לעמק ברכה כי שם ברכו את יהוה
על כן קראו את שם המקום ההוא
עמק ברכה עד היום וישבו כל איש
יהודה וירושלם ויהושפט בראשם
לשוב אל ירושלם בשמחה כי
שמחם יהוה מאויביהם ויבאו ירושלם
בנבלים ובכנרות ובחצצרות אל
בית יהוה ויהי פחד אלהים על כל ממלכות
הארצות בשמעם כי נלחם יהוה
עם אויבי ישראל ותשקט מלכות
יהושפט וינח לו אלהיו מסביב
וימלך יהושפט על יהודה
בן שלשים וחמש שנה במלכו
ועשרים וחמש שנה מלך בירושלם
ושם אמו עזובה בת שלחי וילך
בדרך אביו אסא ולא סר ממנה לעשות
הישר בעיני יהוה אך הבמות לא
סרו ועוד העם לא הכינו לבבם לאלהי
אבתיהם ויתר דברי יהושפט הראשנים
והאחרנים הנם כתובים בדברי יהוא
בן חנני אשר העלה על ספר מלכי
ישראל ואחרי כן אתחבר יהושפט
מלך יהודה עם אחזיה מלך ישראל

וגם שם עיר יען בלמות גוים ישב כרובים תנו את הארץ מזרח שמש זה הים גדול ותחדש פני אדמה ויעש מזבח נחשת ויעשו חג מצות עיר אלהים
מעשה אלהים תורת אלהים דיהוש̇ הר אלהים הר בשן בעיני אלהים איזה בית ... וביום הרביעי ג̇ ד̇ פסוקי̇ וסימנ̇ וביום הרביעי פרים
עשרה וביום הרביעי נקהלו נשקלו ... אחזיה ז̇ וסימנ̇ ויפל וירכב בית הגן ויהפך את יואש את עשרה אתחבר יהושפט מלך יהודה

הוא הרשיע לעשות ויחברהו עמו
לעשות אניות ללכת תרשיש ויעשו
אניות בעציון גבר ויתנבא אליעזר בן דדוהו
ממרשה על יהושפט לאמר
כהתחברך עם אחזיהו פרץ יהוה
את מעשיך וישברו אניות ולא עצרו
ללכת אל תרשיש וישכב יהושפט 21
עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר
דויד וימלך יהורם בנו תחתיו ולו אחים
בני יהושפט עזריה ויחיאל וזכריהו
ועזריהו ומיכאל ושפטיהו כל אלה
בני יהושפט מלך ישראל ויתן להם
אביהם מתנות רבות לכסף ולזהב
ולמגדנות עם ערי מצרות ביהודה
ואת הממלכה נתן ליהורם כי הוא
הבכור ויקם יהורם על
ממלכת אביו ויתחזק ויהרג את כל
אחיו בחרב וגם משרי ישראל בן
שלשים ושתים שנה יהורם במלכו
ושמונה שנים מלך בירושלם וילך
בדרך מלכי ישראל כאשר עשו
בית אחאב כי בת אחאב היתה לו
אשה ויעש הרע בעיני יהוה ולא
אבה יהוה להשחית את בית דויד

למען הברית אשר כרת לדויד
וכאשר אמר לתת לו ניר ולבניו כל
הימים בימיו פשע אדום מתחת יד
יהודה וימליכו עליהם מלך ויעבר
יהורם עם שריו וכל הרכב עמו ויהי קם
לילה ויך את אדום הסובב אליו
ואת שרי הרכב ויפשע אדום מתחת
יד יהודה עד היום הזה אז תפשע
לבנה בעת ההיא מתחת ידו כי עזב
את יהוה אלהי אבתיו גם הוא עשה
במות בהרי יהודה ויזן את ישבי
ירושלם וידח את יהודה
ויבא אליו מכתב מאליהו הנביא
לאמר כה אמר יהוה אלהי דויד אביך
תחת אשר לא הלכת בדרכי יהושפט
אביך ובדרכי אסא מלך יהודה ותלך
בדרך מלכי ישראל ותזנה את יהודה
ואת ישבי ירושלם כהזנות בית
אחאב וגם את אחיך בית אביך הטובים
ממך הרגת הנה יהוה נגף מגפה
גדולה בעמך ובבניך ובנשיך ובכל
רכושך ואתה בחליים רבים במחלה
מעיך עד יצאו מעיך מן החלי
ימים על ימים ויער יהוה על יהורם

עג ... אן הגילת ... על אשר לא שמעו ולא שמעו ולא הבינו שרפה ... כת רמות ולאשר ברמות ... ויפל ברמות גלעד ...
במעצתם הלך ועיניים רמות תשפיל עינים רמות לשון ... ושאול ... את בצר במדבר ... ראמות וראמות ... ושארא ראמות ...

את רוח הפלשתים והערבים אשר
על יד כושים ויעלו ביהודה ויבקעוה
וישבו את כל הרכוש הנמצא לבית
המלך וגם בניו ונשיו ולא נשאר לו
בן כי אם יהואחז קטן בניו ואחרי
כל זאת נגפו יהוה במעיו לחלי לאין
מרפא ויהי לימים מימים וכעת צאת
הקץ לימים שנים יצאו מעיו עם חליו
וימת בתחלאים רעים ולא עשו לו
עמו שרפה כשרפת אבתיו
בן שלשים ושתים היה במלכו
ושמונה שנים מלך בירושלם וילך
בלא חמדה ויקברהו בעיר דויד ולא
בקברות המלכים וימליכו יושבי 22
ירושלם את אחזיהו בנו הקטן תחתיו
כי כל הראשנים הרג הגדוד הבא
בערבים למחנה וימלך אחזיהו בן
יהורם מלך יהודה בן
ארבעים ושתים שנה אחזיהו במלכו
ושנה אחת מלך בירושלם ושם אמו
עתליהו בת עמרי גם הוא הלך
בדרכי בית אחאב כי אמו היתה
יועצתו להרשיע ויעש הרע בעיני
יהוה כבית אחאב כי המה היו לו

יועצים אחרי מות אביו למשחית לו
גם בעצתם הלך וילך את יהורם בן
אחאב מלך ישראל למלחמה על
חזאל מלך ארם ברמות גלעד ויכו
הרמים את יורם וישב להתרפא
ביזרעאל כי המכים אשר הכהו
ברמה בהלחמו את חזהאל מלך ארם
ועזריהו בן יהורם מלך יהודה ירד
לראות את יהורם בן אחאב ביזרעאל
כי חלה הוא ומאלהים היתה תבוסת
אחזיהו לבוא אל יורם ובבאו יצא
עם יהורם אל יהוא בן נמשי אשר
משחו יהוה להכרית את בית אחאב
ויהי כהשפט יהוא עם בית אחאב
וימצא את שרי יהודה ובני אחי
אחזיהו משרתים לאחזיהו ויהרגם
ויבקש את אחזיהו וילכדהו והוא
מתחבא בשמרון ויבאהו אל יהוא
וימתהו ויקברהו כי אמרו בן יהושפט
הוא אשר דרש את יהוה בכל לבבו
ואין לבית אחזיהו לעצר כח
לממלכה ועתליהו אם
אחזיהו ראתה כי מת בנה ותקם
ותדבר את כל זרע הממלכה לבית

חזאל דכת חזהאל ה̇ ויאמר המלך אל חזהאל קח ויאמר חזהאל כי מה עבדך וימלך חזהאל תחתיו בהלחמו את חזהאל קדמ' דמל' בהלחמו דדב' הימ' ... חפיסו
והוא הוא והוא יצא ועבדין באו וישלח ויביאהו והוא אדמוני ויאמר לה מה תארו וברזלי זקן מאד ויהי כהשמע את הדבר הזה כי מישראל והוא והוא במלכים ...
ויבקש את אחזיהו ... ויביאהו ויאמר אדני בזק ופלשתים לקחו וירכבהו עבדיו ... ויביאהו בחחים ויביאהו אל מלך בבל ויבאהו אל יהוא ...

בבית המלך ג וסימנ׳ וישמע עבד מלך הכושי והשלשית בבית המלך כי גדול מרדכי בבית המלך ׳׳ וחד והנה כל הנשים אשר נשארו בבית מלך יה
והיו ז וסימנ׳ התחזקו תחזקנה חזקו והקפתם והקיפו הלוים עזבו עריש נדו מתוך בבל ׳׳

יהודה ותקח יהושבעת בת המלך
את יואש בן אחזיהו ותגנב אתו מתוך
בני המלך המומתים ותתן אתו ואת
מינקתו בחדר המטות ותסתירהו
יהושבעת בת המלך יהורם אשת
יהוידע הכהן כי היא היתה אחות
אחזיהו מפני עתליהו ולא המיתתהו
ויהי אתם בבית האלהים מתחבא שש
שנים ועתליה מלכת על הארץ
ובשנה השבעית התחזק
יהוידע ויקח את שרי המאות לעזריהו
בן ירחם ולישמעאל בן יהוחנן
ולעזריהו בן עובד ואת מעשיהו בן
עדיהו ואת אלישפט בן זכרי עמו
בברית ויסבו ביהודה ויקבצו את
הלוים מכל ערי יהודה וראשי האבות
לישראל ויבאו אל ירושלם ויכרת
כל הקהל ברית בבית האלהים עם
המלך ויאמר להם הנה בן המלך
ימלך כאשר דבר יהוה על בני דויד
זה הדבר אשר תעשו השלשית
מכם באי השבת לכהנים וללוים
לשערי הספים והשלשית בבית
המלך והשלשית בשער היסוד

וכל העם בחצרות בית יהוה ואל
יבוא בית יהוה כי אם הכהנים והמשרתים
ללוים המה יבאו כי קדש המה וכל
העם ישמרו משמרת יהוה והקיפו
הלוים את המלך סביב איש וכליו
בידו והבא אל הבית יומת והיו את
המלך בבאו ובצאתו ויעשו הלוים
וכל יהודה ככל אשר צוה יהוידע
הכהן ויקחו איש את אנשיו באי
השבת עם יוצאי השבת כי לא פטר
יהוידע הכהן את המחלקות
ויתן יהוידע הכהן לשרי המאות את
החניתים ואת המגנות ואת השלטים
אשר למלך דויד אשר בית האלהים
ויעמד את כל העם ואיש שלחו
בידו מכתף הבית הימנית עד כתף
הבית השמאלית למזבח ולבית על
המלך סביב ויוציאו את בן המלך
ויתנו עליו את הנזר ואת העדות
וימליכו אתו וימשחהו יהוידע ובניו
ויאמרו יחי המלך ותשמע
עתליהו את קול העם הרצים והמהללים
את המלך ותבוא אל העם בית יהוה
ותרא והנה המלך עומד על עמודו

ויוצא יב מל וסימנ׳ ויוצא אתו החוצה ויוצא העבד ויוצא אלהים את שמעון ויוצא יוסף אתם ויוצא משה את העם ויוצא אליו אל תחת האלה
ויוצא משם את כל אוצרות פתח ש את אוצרו לקול תתו וחברו ויוצא יהוידע ויוצא ישראל ׳׳ וכל עם ג וסימנ׳ ויקם יהושע ויעל יהושע
ויבא יהושע ויעבר המלך הגלגלה ותרא וחבירו שרי יהודה ראש פסוק ׳׳ יהושבעת ב ובענ וסימנ׳ ותקח יהושבעת והבירהו יהושבעת

השיר ה׳ וסימנ׳ יהיה לכם כליל ביום ההוא יושר ובכלי השיר והמשוררים בכלי וישחן כל בנות השיר ׳ וחד והשיר משורר והחצצרות
ג׳ ומל׳ וסימנ׳ ויאמר יהודה הוציאוה על קצה הארץ אל מבית השדרות ׳ מודעים ומודיעים ב׳ מודעים לחדשים ומודיעים להלל קדמיה חס׳

במבואו והשרים והחצצרות על
המלך וכל עם הארץ שמח ותקע
בחצצרות והמשוררים בכלי השיר
ומודיעים להלל ותקרע עתליהו את
בגדיה ותאמר קשר קשר
ויוצא יהוידע הכהן את שרי המאות
פקודי החיל ויאמר אלהם הוציאוה
אל מבית השדרות והבא אחריה
יומת בחרב כי אמר הכהן לא תמיתוה
בית יהוה וישימו לה ידים ותבוא אל
מבוא שער הסוסים בית המלך
וימיתוה שם ויכרת יהוידע
ברית בינו ובין כל העם ובין המלך
להיות לעם ליהוה ויבאו כל העם בית
הבעל ויתצהו ואת מזבחתיו ואת
צלמיו שברו ואת מתן כהן הבעל
הרגו לפני המזבחות וישם יהוידע
פקדת בית יהוה ביד הכהנים הלוים
אשר חלק דויד על בית יהוה להעלות
עלות יהוה ככתוב בתורת משה
בשמחה ובשיר על ידי דויד ויעמד
השוערים על שערי בית יהוה ולא
יבא טמא לכל דבר ויקח את שרי
המאות ואת המושלים בעם ואת כל ואת האדירים

עם הארץ ויורד את המלך מבית
יהוה ויבאו בתוך שער העליון בית
המלך ויושיבו את המלך על כסא
הממלכה וישמחו כל עם הארץ
והעיר שקטה ואת עתליהו המיתו
בחרב בן שבע שנים יאש
במלכו וארבעים שנה מלך בירושלם
ושם אמו צביה מבאר שבע ויעש
יואש הישר בעיני יהוה כל ימי יהוידע
הכהן וישא לו יהוידע נשים שתים
ויולד בנים ובנות ויהי אחרי כן היה
עם לב יואש לחדש את בית יהוה
ויקבץ את הכהנים והלוים ויאמר
להם צאו לערי יהודה וקבצו מכל
ישראל כסף לחזק את בית אלהיכם
מדי שנה בשנה ואתם תמהרו
לדבר ולא מהרו הלוים ויקרא המלך
ליהוידע הראש ויאמר לו מדוע
לא דרשת על הלוים להביא מיהודה
ומירושלם את משאת משה עבד
יהוה והקהל לישראל לאהל העדות
כי עתליהו המרשעת בניה פרצו
את בית האלהים וגם כל קדשי בית
יהוה עשו לבעלים ויאמר המלך

משאת ו׳ וסימנ׳ והרב משאת בנמן להעלותם משאת העשו משאת המלך ויקרא המלך ויתנו קול ביהודה תכון תפלתי ׳ וחד ומשאת בר
יביא ב׳ ואם כבש ואת אשמו המקריב את זבח שלמיו וזאת תורת הנזיר והיה כאשר בא עליכם יביא יצ עליך וזקני אשר יביא את צואנו ויהי בעת
יביא את הארון וביום השמיני הנזיר ואתם יבא להם כרם היה לשלמה כי את כל מעשה וגם אלהיהם

משה עבד האלהים ד׳ ואהרן ובניו ויתנו קול וכל ישראל עבדו מחזיקים על אחיהם ואספו ד׳ סביא שלו שלחו שלחו פלשתייא גרמוי דמלכא
ולאחיהון חמרא וכספא וביתו ו ואלה שמות בני ישראל וישב דוד עם אכיש בגת ואנשיו אשר עמו וביתו אשר ישב שם ועשקו גבר וביתו ועם האלהים וביתו

ויעשו ארון אחד ויתנהו בשער בית
יהוה חוצה ויתנו קול ביהודה ובירושלם
להביא ליהוה משאת משה עבד האלהים
על ישראל במדבר וישמחו כל
השרים וכל העם ויביאו וישליכו לארון
עד לכלה ויהי בעת יביא את הארון
אל פקדת המלך ביד הלוים וכראותם
כי רב הכסף ובא סופר המלך ופקיד
כהן הראש ויערו את הארון וישאהו
וישיבהו אל מקמו כה עשו ליום
ביום ויאספו כסף לרב ויתנהו המלך
ויהוידע אל עושה מלאכת עבודת
בית יהוה ויהיו שכרים חצבים וחרשים
לחדש בית יהוה וגם לחרשי ברזל
ונחשת לחזק את בית יהוה ויעשו
עשי המלאכה ותעל ארוכה למלאכה
בידם ויעמידו את בית האלהים על
מתכנתו ויאמצהו וככלותם הביאו
לפני המלך ויהוידע את שאר הכסף
ויעשהו כלים לבית יהוה כלי שרת
והעלות וכפות וכלי זהב וכסף ויהיו
מעלים עלות בבית יהוה תמיד כל
ימי יהוידע ויזקן יהוידע
וישבע ימים וימת בן מאה ושלשים

שנה במותו ויקברהו בעיר דויד עם
המלכים כי עשה טובה בישראל ועם
האלהים וביתו ואחרי מות
יהוידע באו שרי יהודה וישתחוו
למלך אז שמע המלך אליהם ויעזבו
את בית יהוה אלהי אבותיהם ויעבדו
את האשרים ואת העצבים ויהי קצף
על יהודה וירושלם באשמתם זאת
וישלח בהם נבאים להשיבם אל
יהוה ויעידו בם ולא האזינו
ורוח אלהים לבשה את זכריה בן
יהוידע הכהן ויעמד מעל לעם ויאמר
להם כה אמר האלהים למה אתם
עברים את מצות יהוה ולא תצליחו
כי עזבתם את יהוה ויעזב אתכם
ויקשרו עליו וירגמהו אבן במצות
המלך בחצר בית יהוה ולא זכר יואש
המלך החסד אשר עשה יהוידע
אביו עמו ויהרג את בנו וכמותו אמר
ירא יהוה וידרש ויהי
לתקופת השנה עלה עליו חיל ארם
ויבאו אל יהודה וירושלם וישחיתו
את כל שרי העם מעם וכל שללם
שלחו למלך דרמשק כי במצער

ירא ה׳ ארבעה מלעל וחד מלרע ועתה ירא פרעה ויאמרו אלהים ירא יי ירא אלהי אבותינו ויוכח ובמותו אמר ירא יי אל ירא בפלגות אל יהודה ה׳ וישב
אל יהודה ויאמר לכן כה אמר יי אלהי צבאות ויהי לתקופת השנה אשר תשלחני אל יהודה עד אשר אבוא אל יהודה וחד אשר דבר יי אל ישראל ואל
יהודה שלחו ד׳ וילחמו בני יהודה גם כל הערים המצרות וישובו אחרי כן וכל שללם שלחו מתכנתו ב׳ אל החמר יהיה מתכנתו ויעמידו את
בית האלהים וחד על ובמתכנתו ולא תעשו

לרב מאד ה' וגם יהודה תלחם ויעש שלמה ותתן למלך כי במצער אנשים ויאספו ירושלם משנה תורה יומת ו יומת ו יומת ו יומתו איש בחטאו
מלכים יומתו יומתו יומת כי איש בחטאו דברי הימים ימות ו ימות ו ימותו כי איש בחטאו

אנשים באו חיל ארם ויהוה נתן בידם
חיל לרב מאד כי עזבו את יהוה אלהי
אבותיהם ואת יואש עשו שפטים
ובלכתם ממנו כי עזבו אתו במחליים
רבים התקשרו עליו עבדיו בדמי בני
יהוידע הכהן ויהרגהו על מטתו וימת
ויקברהו בעיר דויד ולא קברהו
בקברות המלכים ואלה
המתקשרים עליו זבד בן שמעת
העמונית ויהוזבד בן שמרית המואבית
ובניו ורב המשא עליו ויסוד בית
האלהים הנם כתובים על מדרש
ספר המלכים וימלך אמציהו בנו
תחתיו בן עשרים וחמש 25
שנה מלך אמציהו ועשרים ותשע
שנה מלך בירושלם ושם אמו יהועדן
מירושלים ויעש הישר בעיני יהוה
רק לא בלבב שלם ויהי כאשר חזקה
הממלכה עליו ויהרג את עבדיו
המכים את המלך אביו ואת בניהם
לא המית כי ככתוב בתורה בספר
משה אשר צוה יהוה לאמר לא
ימותו אבות על בנים ובנים לא ימותו
על אבות כי איש בחטאו ימותו

ויקבץ אמציהו את יהודה
ויעמידם לבית אבות לשרי האלפים
ולשרי המאות לכל יהודה ובנימן
ויפקדם למבן עשרים שנה ומעלה
וימצאם שלש מאות אלף בחור
יוצא צבא אחז רמח וצנה וישכר
מישראל מאה אלף גבור חיל במאה
ככר כסף ואיש האלהים בא אליו
לאמר המלך אל יבא עמך צבא
ישראל כי אין יהוה עם ישראל כל
בני אפרים כי אם בא אתה עשה חזק
למלחמה יכשילך האלהים לפני אויב
כי יש כח באלהים לעזור ולהכשיל
ויאמר אמציהו לאיש האלהים ומה
לעשות למאת הככר אשר נתתי
לגדוד ישראל ויאמר איש האלהים
יש ליהוה לתת לך הרבה מזה ויבדילם
אמציהו להגדוד אשר בא אליו
מאפרים ללכת למקומם ויחר אפם
מאד ביהודה וישובו למקומם בחרי
אף ואמציהו התחזק וינהג
את עמו וילך גיא המלח ויך את
בני שעיר עשרת אלפים ועשרת
אלפים חיים שבו בני יהודה ויביאום

במאה ה' ויתן את חלקת השדה ואת עצמות יוסף אין חפץ למלך במהר אשר אדשתי לי וישכל מישראל ואת בנהם ד' ואת בניהם ילמדון ואת בנהם
הקים תחתם ואת בניהם כלן בבית ואת בנהם לא המית בחלי אף ה' ויצא מעם פרעה ויקם יהונתן מעם השלחן ואמלת אלין השמר השקט וישובו
למקומם גדע בחרי אף שבו ד' מלרע ואת כל חילם ואת כל טפם ושבו אליך וחבר' ועשרת אלפים חיים שבו בני יהודה

לראש הסלע וישליכום מראש הסלע
וכלם נבקעו׃ ובני הגדוד אשר השיב
אמציהו מלכת עמו למלחמה ויפשטו
בערי יהודה משמרון ועד בית חורון
ויכו מהם שלשת אלפים ויבזו בזה
רבה׃ ויהי אחרי בוא אמציהו
מהכות את אדומים ויבא את אלהי
בני שעיר ויעמידם לו לאלהים ולפניהם
ישתחוה ולהם יקטר׃ ויחר אף יהוה
באמציהו וישלח אליו נביא ויאמר
לו למה דרשת את אלהי העם אשר
לא הצילו את עמם מידך׃ ויהי בדברו
אליו ויאמר לו היועץ למלך נתנוך
חדל לך למה יכוך ויחדל הנביא ויאמר
ידעתי כי יעץ אלהים להשחיתך
כי עשית זאת ולא שמעת לעצתי׃
ויועץ אמציהו מלך יהודה
וישלח אל יואש בן יהואחז בן יהוא
מלך ישראל לאמר לך נתראה פנים׃
וישלח יואש מלך ישראל אל
אמציהו מלך יהודה לאמר החוח
אשר בלבנון שלח אל הארז אשר
בלבנון לאמר תנה את בתך לבני
לאשה ותעבר חית השדה אשר

בלבנון ותרמס את החוח׃ אמרת הנה
הכית את אדום ונשאך לבך להכביד
עתה שבה בביתך למה תתגרה ברעה
ונפלת אתה ויהודה עמך׃ ולא שמע
אמציהו כי מהאלהים היא למען
תתם ביד כי דרשו את אלהי אדום׃
ויעל יואש מלך ישראל ויתראו פנים
הוא ואמציהו מלך יהודה בבית שמש
אשר ליהודה׃ וינגף יהודה לפני
ישראל וינסו איש לאהליו׃ ואת
אמציהו מלך יהודה בן יואש בן
יהואחז תפש יואש מלך ישראל
בבית שמש ויביאהו ירושלם ויפרץ
בחומת ירושלם משער אפרים עד
שער הפונה ארבע מאות אמה׃ וכל
הזהב והכסף ואת כל הכלים הנמצאים
בבית האלהים עם עבד אדום ואת
אוצרות בית המלך ואת בני התערבות
וישב שמרון׃ ויחי אמציהו
בן יואש מלך יהודה אחרי מות
יואש בן יהואחז מלך ישראל חמש
עשרה שנה׃ ויתר דברי אמציהו
הראשנים והאחרונים הלא הנם
כתובים על ספר מלכי יהודה וישראל׃

ויבנה ג את העיר וישב בה את האבנים מזבח ויבנה ערים וחד כי אלהים יושיע ציון ויבנה חיל ד' ולמשלמיהו בנים ואחים ויקחו דויד וישכב
מישראל כל מספר האויב ה ד מל וחד חס ושבום שביהם בעת רעה ובעת צרה את האיב יען אמר האויב לעזר למלך האויב תמו חרבות

ומעת אשר סר אמציהו מאחרי
יהוה ויקשרו עליו קשר בירושלם
וינס לכישה וישלחו אחריו לכישה
וימתהו שם וישאהו על הסוסים
ויקברו אתו עם אבתיו בעיר יהודה
ויקחו כל עם יהודה את עזיהו והוא
בן שש עשרה שנה וימליכו אתו
תחת אביו אמציהו הוא בנה את
אילות וישיבה ליהודה אחרי שכב
המלך עם אבתיו בן שש
עשרה שנה עזיהו במלכו וחמשים
ושתים שנה מלך בירושלם ושם
אמו יכיליה מן ירושלם ויעש הישר
בעיני יהוה ככל אשר עשה אמציהו
אביו ויהי לדרש אלהים בימי זכריהו
המבין בראת האלהים ובימי דרשו
את יהוה הצליחו האלהים ויצא
וילחם בפלשתים ויפרץ את חומת
גת ואת חומת יבנה ואת חומת אשדוד
ויבנה ערים באשדוד ובפלשתים
ויעזרהו האלהים על פלשתים ועל
הערבים הישבים בגור בעל והמעונים
ויתנו העמונים מנחה לעזיהו וילך
שמו עד לבוא מצרים כי החזיק עד

למעלה ויבן עזיהו מגדלים
בירושלם על שער הפנה ועל שער
הגיא ועל המקצוע ויחזקם ויבן
מגדלים במדבר ויחצב ברות רבים
כי מקנה רב היה לו ובשפלה ובמישור
אכרים וכרמים בהרים ובכרמל כי
אהב אדמה היה ויהי לעזיהו
חיל עשה מלחמה יוצאי צבא לגדוד
במספר פקדתם ביד יעואל הסופר
ומעשיהו השוטר על יד חנניהו
משרי המלך כל מספר ראשי האבות
לגבורי חיל אלפים ושש מאות ועל
ידם חיל צבא שלש מאות אלף
ושבעת אלפים וחמש מאות עושי
מלחמה בכח חיל לעזר למלך על
האויב ויכן להם עזיהו לכל הצבא
מגנים ורמחים וכובעים ושרינות
וקשתות ולאבני קלעים ויעש בירושלם
חשבנות מחשבת חושב להיות על
המגדלים ועל הפנות לירוא בחצים
ובאבנים גדלות ויצא שמו עד
למרחוק כי הפליא להעזר עד כי
חזק ובחזקתו גבה לבו עד להשחית
וימעל ביהוה אלהיו ויבא אל היכל

בדות ה בליש ובתים מלאים כל טוב ונשלכהן באחד הברות ובצרחים ובברות ויחצב ברות רבים וילכדו ערים בצורת קדמי וברת כתב ושני בלות
כתב ותליין כתב בארת כי שתים רעות עשה עמי גבה ה בן אדם אמר לנגיד צר גבה לבך ביפיך ובחזקתו גבה לבו ולא כגמל עלין שיר
המעלות וחד ידום ונשא וגבה מעי מעי אחולה ויקח עבד מלך האנשים הן ישא איש בשר ויעש בירושלם חשבנות

מלכים וישב בבית החפשי דבר׳ הימ׳ וישב בית החפשי סימנ׳ עינכם תלאות את אשר עשה יש׳ זרחה ד׳ השמש עלין זרחה על המים שמש זרחה
ונדדו והצרעת וחד וזרחה לכם יראי שמי ולא עשה ה׳ ומפיבשת ב׳ בן בן עשרים דאחז וחבירון וירא האלהים

יהוה להקטיר על מזבח הקטרת׃
ויבא אחריו עזריהו הכהן ועמו כהנים
ליהוה שמונים בני חיל׃ ויעמדו על
עזיהו המלך ויאמרו לו לא לך עזיהו
להקטיר ליהוה כי לכהנים בני אהרן
המקדשים להקטיר צא מן המקדש
כי מעלת ולא לך לכבוד מיהוה אלהים׃
ויזעף עזיהו ובידו מקטרת להקטיר
ובזעפו עם הכהנים והצרעת זרחה
במצחו לפני הכהנים בבית יהוה
מעל למזבח הקטרת׃ ויפן אליו
עזריהו כהן הראש וכל הכהנים והנה
הוא מצרע במצחו ויבהלוהו משם
וגם הוא נדחף לצאת כי נגעו יהוה׃
ויהי עזיהו המלך מצרע עד יום
מותו וישב בית החפשות מצרע כי
נגזר מבית יהוה ויותם בנו על בית
המלך שופט את עם הארץ׃ ויתר
דברי עזיהו הראשנים והאחרנים
כתב ישעיהו בן אמוץ הנביא׃ וישכב
עזיהו עם אבתיו ויקברו אתו עם
אבתיו בשדה הקבורה אשר למלכים
כי אמרו מצורע הוא וימלך יותם
בנו תחתיו׃ בן עשרים וחמש 27

שנה יותם במלכו ושש עשרה שנה
מלך בירושלם ושם אמו ירושה
בת צדוק׃ ויעש הישר בעיני יהוה
ככל אשר עשה עזיהו אביו רק לא
בא אל היכל יהוה ועוד העם משחיתים׃
הוא בנה את שער בית יהוה העליון
ובחומת העפל בנה לרב׃ וערים
בנה בהר יהודה ובחרשים בנה בירניות
ומגדלים׃ והוא נלחם עם מלך בני
עמון ויחזק עליהם ויתנו לו בני עמון
בשנה ההיא מאה ככר כסף ועשרת
אלפים כרים חטים ושעורים עשרת
אלפים זאת השיבו לו בני עמון ובשנה
השנית והשלישית׃ ויתחזק יותם
כי הכין דרכיו לפני יהוה אלהיו׃ ויתר
דברי יותם וכל מלחמתיו ודרכיו
הנם כתובים על ספר מלכי ישראל
ויהודה׃ בן עשרים וחמש שנה
היה במלכו ושש עשרה שנה מלך
בירושלם׃ וישכב יותם עם אבתיו
ויקברו אתו בעיר דויד וימלך
28 אחז בנו תחתיו׃ בן עשרים
שנה אחז במלכו ושש עשרה שנה
מלך בירושלם ולא עשה הישר

משחיתים ג׳ מל׳ ואשר מהערים זרע מרעים כלם משחיתים המה ועוד העם משחיתים כי משחתים אנחנו וקדשוי עליך משחתים כתב והמשחיתים את
הארץ וכל העם אשר את יואב משחיתם כתב ויחזק טו והרעב היה מכת תנין דם כנים ברד מן הפלשתי ממנה ויענה ראשן באלה דבר המלך אשר אחרי
עמרי בתשעה לחדש וחבי וילך שלמה חמת צובה והוא נלחם כי חלה ישעיהו בתחיה קמץ נלחם כי חשבון הטוב טוב אבי בהדדעזר וחבי ידבעם
יורם יואש יהואש ובמלחמות ויהפך להם ויהי פחד והוא נלחם

ג̇ כתב תעבות אחז דמלכ̇ אחז דדב̇ הימים גם כל שרי הכהנים ושאלא תועבת בתב ... נתן ו̇ קמצ̇ תבן אין נתן לחמו נתן בתוך חללים נתן וגם ביד מלך ישראל ... משנה ד̇ וכתב לון וכתב שם ראשונה אלקנה ... תביאו ה̇ ואת אחיכם הקטן ממושבתיכם והיה המקום ויאמר אכיש ואמרו להם

בעיני יהוה כדויד אביו וילך בדרכי
מלכי ישראל וגם מסכות עשה
לבעלים והוא הקטיר בגיא בן הנם
ויבער את בניו באש כתעבות הגוים
אשר הריש יהוה מפני בני ישראל
ויזבח ויקטר בבמות ועל הגבעות
ותחת כל עץ רענן ויתנהו יהוה אלהיו
ביד מלך ארם ויכו בו וישבו ממנו
שביה גדולה ויביאו דרמשק וגם ביד
מלך ישראל נתן ויך בו מכה גדולה
ויהרג פקח בן רמליהו ביהודה מאה
ועשרים אלף ביום אחד הכל בני
חיל בעזבם את יהוה אלהי אבותם
ויהרג זכרי גבור אפרים את מעשיהו
בן המלך ואת עזריקם נגיד הבית
ואת אלקנה משנה המלך וישבו
בני ישראל מאחיהם מאתים אלף
נשים בנים ובנות וגם שלל רב בזזו
מהם ויביאו את השלל לשמרון
ושם היה נביא ליהוה עדד
שמו ויצא לפני הצבא הבא לשמרון
ויאמר להם הנה בחמת יהוה אלהי
אבותיכם על יהודה נתנם בידכם
ותהרגו בם בזעף עד לשמים הגיע

ועתה בני יהודה וירושלם אתם אמרים
לכבש לעבדים ולשפחות לכם הלא
רק אתם עמכם אשמות ליהוה
אלהיכם ועתה שמעוני והשיבו השביה
אשר שביתם מאחיכם כי חרון אף
יהוה עליכם ויקמו אנשים
מראשי בני אפרים עזריהו בן יהוחנן
ברכיהו בן משלמות ויחזקיהו בן
שלם ועמשא בן חדלי על הבאים
מן הצבא ויאמרו להם לא תביאו
את השביה הנה כי לאשמת יהוה
עלינו אתם אמרים להסיף על
חטאתנו ועל אשמתנו כי רבה
אשמה לנו וחרון אף על ישראל
ויעזב החלוץ את השביה ואת הבזה
לפני השרים וכל הקהל ויקמו האנשים
אשר נקבו בשמות ויחזיקו בשביה
וכל מערמיהם הלבישו מן השלל
וילבשם וינעלום ויאכלום וישקום
ויסכום וינהלום בחמרים לכל כושל
ויביאום ירחו עיר התמרים אצל
אחיהם וישובו שמרון בעת
ההיא שלח המלך אחז על מלכי
אשור לעזר לו ועוד אדומים באו

ב̇ זוגין מטע̇ ובני אפים ישעי אוריה החתי אחלי אחלי ועל הבקר בעמקים שפט בן עדלי ויקמו אנשים חדלי ... וכל הקהל ה̇ וילכו שלמה ויעזב החלוץ וכל הקהל משתחוים ויועץ המלך ושריו וישמחו כל קהל יהודה ... ועוד כ̇ג̇ חמש שנים אף המלוכה על כן חרה אף יי̇ על כן על בחורין מנשה את אפרים בלתי ברגע חרס מקדם ועוד בה עשריה ועוד נוקף עליהם ועוד בחיים חיתם ועוד תשוב תלהה ועוד ברצותי ועוד אדומים ועוד העם לא הכינו לבבם
ועוד העם משחיתים ועוד דברין עברין ועוד מעט אם יכרת ועוד יחליף ועוד ראיתי תחת הנ̇ כי אם תציל אני מדבר וחפירין ויגבה לבן ...

ז פיסו את בהן את ואת ואת וא׳ ג ואת ואת ואת ויקח עשו את נשיו קח את אהרן ויקח את החלב ואת האליה אשר לא הוריש וזה דבר המל׳ בומי פ״ח
מלך ישראל ופלשתים פשטו בערי

ויכו ביהודה וישבו שבי ופלשתים
פשטו בערי השפלה והנגב ליהודה
וילכדו את בית שמש ואת אילון ואת
הגדרות ואת שוכו ובנותיה ואת תמנה
ובנותיה ואת גמזו ואת בנתיה וישבו
שם׃ כי הכניע יהוה את יהודה בעבור
אחז מלך ישראל כי הפריע ביהודה
ומעול מעל ביהוה׃ ויבא עליו תלגת
פלנאסר מלך אשור ויצר לו ולא
חזקו׃ כי חלק אחז את בית יהוה ואת
בית המלך והשרים ויתן למלך
אשור ולא לעזרה לו׃ ובעת הצר לו
ויוסף למעול ביהוה הוא המלך אחז׃
ויזבח לאלהי דרמשק המכים בו
ויאמר כי אלהי מלכי ארם הם מעזרים
אתם להם אזבח ויעזרוני והם היו
לו להכשילו ולכל ישראל׃ ויאסף
אחז את כלי בית האלהים ויקצץ
את כלי בית האלהים ויסגר את דלתות
בית יהוה ויעש לו מזבחות בכל
פנה בירושלם׃ ובכל עיר ועיר ליהודה
עשה במות לקטר לאלהים אחרים
ויכעס את יהוה אלהי אבתיו׃ ויתר
דבריו וכל דרכיו הראשנים והאחרונים

הנם כתובים על ספר מלכי יהודה
וישראל׃ וישכב אחז עם אבתיו
ויקברהו בעיר בירושלם כי לא
הביאהו לקברי מלכי ישראל וימלך
יחזקיהו בנו תחתיו׃ יחזקיהו
מלך בן עשרים וחמש שנה ועשרים
ותשע שנה מלך בירושלם ושם
אמו אביה בת זכריהו׃ ויעש הישר
בעיני יהוה ככל אשר עשה דויד
אביו׃ הוא בשנה הראשונה למלכו
בחדש הראשון פתח את דלתות
בית יהוה ויחזקם׃ ויבא את הכהנים
ואת הלוים ויאספם לרחוב המזרח׃
ויאמר להם שמעוני הלוים עתה
התקדשו וקדשו את בית יהוה
אלהי אבתיכם והוציאו את הנדה
מן הקדש׃ כי מעלו אבתינו ועשו
הרע בעיני יהוה אלהינו ויעזבהו
ויסבו פניהם ממשכן יהוה ויתנו
ערף׃ גם סגרו דלתות האולם ויכבו
את הנרות וקטרת לא הקטירו ועלה
לא העלו בקדש לאלהי ישראל׃
ויהי קצף יהוה על יהודה וירושלם
ויתנם לזועה לשמה ולשרקה כאשר

ז̇ פיסו את ואת ואת ואת ואת ואת ואת
בכתי
סביר מלך יהודה

לו
כת
כן
שש
נקבה
חס
בספ
אל
תלחמו
יחד
וממשכן
והס
לזעוה

והוציאו ויפ׳ מנה׳ ותפשו בו אביו ואמו ולקח אבי הנער ואמה ולשנים האנשים ויאמר יהושע פתחו והוציאו את הנער אל פתח בית אביה והו׳
והוציאו את הנדה ... ויקראו אל בני דן את ארון אלהי ישראל ויסבו פניהם ממשכן יהוה ויוסף ז מל׳ וסימנה׳ מלאך
יהוה ונתן ויברח קערת אחאב דבר אל אחז למעול ביהוה וחד ויאסף שאול לירוא כת א ושא׳ פת וו יהוה

ראים בעיניכם והנה נפלו אבתינו
בחרב ובנינו ובנותינו ונשינו בשבי
על זאת עתה עם לבבי לכרות ברית
ליהוה אלהי ישראל וישב ממנו חרון
אפו בני עתה אל תשלו כי בכם בחר
יהוה לעמד לפניו לשרתו ולהיות לו
משרתים ומקטרים ויקמו
הלוים מחת בן עמשי ויואל בן
עזריהו מן בני הקהתי ומן בני מררי
קיש בן עבדי ועזריהו בן יהללאל
ומן הגרשני יואח בן זמה ועדן בן
יואח ומן בני אליצפן שמרי ויעואל
ומן בני אסף זכריהו ומתניהו ומן
בני הימן יחואל ושמעי ומן בני
ידותון שמעיה ועזיאל ויאספו את
אחיהם ויתקדשו ויבאו כמצות
המלך בדברי יהוה לטהר בית יהוה
ויבאו הכהנים לפנימה בית יהוה
לטהר ויציאו את כל הטמאה אשר
מצאו בהיכל יהוה לחצר בית יהוה
ויקבלו הלוים להוציא לנחל קדרון
חוצה ויחלו באחד לחדש הראשון
לקדש וביום שמונה לחדש באו
לאולם יהוה ויקדשו את בית יהוה

לימים שמונה וביום ששה עשר
לחדש הראשון כלו ויבואו
פנימה אל חזקיהו המלך ויאמרו
טהרנו את כל בית יהוה את מזבח
העלה ואת כל כליו ואת שלחן
המערכת ואת כל כליו ואת כל הכלים
אשר הזניח המלך אחז במלכותו
במעלו הכנו והקדשנו והנם לפני
מזבח יהוה וישכם יחזקיהו
המלך ויאסף את שרי העיר ויעל
בית יהוה ויביאו פרים שבעה ואילים
שבעה וכבשים שבעה וצפירי עזים
שבעה לחטאת על הממלכה ועל
המקדש ועל יהודה ויאמר לבני אהרן
הכהנים להעלות על מזבח יהוה
וישחטו הבקר ויקבלו הכהנים את
הדם ויזרקו המזבחה וישחטו האילים
ויזרקו הדם המזבחה וישחטו הכבשים
ויזרקו הדם המזבחה ויגישו את
שעירי החטאת לפני המלך והקהל
ויסמכו ידיהם עליהם וישחטום
הכהנים ויחטאו את דמם המזבחה
לכפר על כל ישראל כי לכל ישראל
אמר המלך העולה והחטאת ויעמד

את הלוים בית יהוה במצלתים בנבלים
ובכנרות במצות דויד וגד חזה המלך
ונתן הנביא כי ביד יהוה המצוה ביד
נביאיו׃ ויעמדו הלוים בכלי
דויד והכהנים בחצצרות׃ ויאמר
חזקיהו להעלות העלה להמזבח ובעת
החל העולה החל שיר יהוה והחצצרות
ועל ידי כלי דויד מלך ישראל׃ וכל
הקהל משתחוים והשיר משורר
והחצצרות מחצצרים הכל עד
לכלות העלה׃ ובכלות להעלות כרעו
המלך וכל הנמצאים אתו וישתחוו׃
ויאמר יחזקיהו המלך והשרים ללוים
להלל ליהוה בדברי דויד ואסף החזה
ויהללו עד לשמחה ויקדו וישתחוו׃
ויען יחזקיהו ויאמר עתה
מלאתם ידכם ליהוה גשו והביאו
זבחים ותודות לבית יהוה ויביאו הקהל
זבחים ותודות וכל נדיב לב עלות׃
ויהי מספר העלה אשר הביאו הקהל
בקר שבעים אילים מאה כבשים
מאתים לעלה ליהוה כל אלה׃ והקדשים
בקר שש מאות וצאן שלשת אלפים׃
רק הכהנים היו למעט ולא יכלו להפשיט

את כל העלות ויחזקום אחיהם הלוים
עד כלות המלאכה ועד יתקדשו הכהנים
כי הלוים ישרי לבב להתקדש מהכהנים׃
וגם עלה לרב בחלבי השלמים ובנסכים
לעלה ותכון עבודת בית יהוה׃ וישמח
יחזקיהו וכל העם על ההכין האלהים
לעם כי בפתאם היה הדבר׃
וישלח יחזקיהו על כל ישראל ויהודה
וגם אגרות כתב על אפרים ומנשה
לבוא לבית יהוה בירושלם לעשות
פסח ליהוה אלהי ישראל׃ ויועץ
המלך ושריו וכל הקהל בירושלם
לעשות הפסח בחדש השני׃ כי לא
יכלו לעשתו בעת ההיא כי הכהנים
לא התקדשו למדי והעם לא נאספו
לירושלם׃ ויישר הדבר בעיני המלך
ובעיני כל הקהל׃ ויעמידו דבר
להעביר קול בכל ישראל מבאר
שבע ועד דן לבוא לעשות פסח
ליהוה אלהי ישראל בירושלם כי
לא לרב עשו ככתוב׃ וילכו הרצים
באגרות מיד המלך ושריו בכל
ישראל ויהודה וכמצות המלך לאמר
בני ישראל שובו אל יהוה אלהי

אברהם יצחק וישראל וישב אל
הפליטה הנשארת לכם מכף מלכי
אשור ואל תהיו כאבותיכם וכאחיכם
אשר מעלו ביהוה אלהי אבותיהם
ויתנם לשמה כאשר אתם ראים עתה
אל תקשו ערפכם כאבותיכם תנו יד
ליהוה ובאו למקדשו אשר הקדיש
לעולם ועבדו את יהוה אלהיכם וישב
מכם חרון אפו כי בשובכם על יהוה
אחיכם ובניכם לרחמים לפני שוביהם
ולשוב לארץ הזאת כי חנון ורחום
יהוה אלהיכם ולא יסיר פנים מכם
אם תשובו אליו   ויהיו הרצים
עברים מעיר לעיר בארץ אפרים
ומנשה ועד זבלון ויהיו משחיקים
עליהם ומלעגים בם אך אנשים
מאשר ומנשה ומזבלון נכנעו ויבאו
לירושלם גם ביהודה היתה יד האלהים
לתת להם לב אחד לעשות מצות המלך
והשרים בדבר יהוה ויאספו ירושלם
עם רב לעשות את חג המצות בחדש
השני קהל לרב מאד ויקמו ויסירו
את המזבחות אשר בירושלם ואת
כל המקטרות הסירו וישליכו לנחל

קדרון   וישחטו הפסח בארבעה
עשר לחדש השני והכהנים והלוים
נכלמו ויתקדשו ויביאו עלות בית
יהוה ויעמדו על עמדם כמשפטם
כתורת משה איש האלהים הכהנים
זרקים את הדם מיד הלוים כי רבת
בקהל אשר לא התקדשו והלוים על
שחיטת הפסחים לכל לא טהור
להקדיש ליהוה כי מרבית העם רבת מאפרים
ומנשה יששכר וזבלון לא הטהרו
כי אכלו את הפסח בלא ככתוב כי
התפלל יחזקיהו עליהם לאמר יהוה
הטוב יכפר בעד כל לבבו הכין
לדרוש האלהים יהוה אלהי אבותיו
ולא כטהרת הקדש   וישמע
יהוה אל יחזקיהו וירפא את העם
ויעשו בני ישראל הנמצאים
בירושלם את חג המצות שבעת ימים
בשמחה גדולה ומהללים ליהוה יום
ביום הלוים והכהנים בכלי עז ליהוה
וידבר יחזקיהו על לב כל
הלוים המשכילים שכל טוב ליהוה
ויאכלו את המועד שבעת הימים
מזבחים זבחי שלמים ומתודים

[illegible] ושם כל השרים יושבים [illegible]
והיושבים הראשנים והיושבים ביהודה ומלך ישראל [illegible] ובני ישראל ויהודה ופקדת על היושבים ואמרה [illegible]

ליהוה אלהי אבותיהם׃ ויועצו
כל הקהל לעשות שבעת ימים אחרים
ויעשו שבעת ימים שמחה׃ כי חזקיהו
מלך יהודה הרים לקהל אלף פרים
ושבעת אלפים צאן והשרים הרימו
לקהל פרים אלף וצאן עשרת אלפים
ויתקדשו כהנים לרב׃ וישמחו כל קהל
יהודה והכהנים והלוים וכל הקהל
הבאים מישראל והגרים הבאים
מארץ ישראל והיושבים ביהודה׃
ותהי שמחה גדולה בירושלם כי מימי
שלמה בן דויד מלך ישראל לא כזאת
בירושלם׃ ויקמו הכהנים הלוים
ויברכו את העם וישמע בקולם
ותבוא תפלתם למעון קדשו לשמים׃
וככלות כל זאת יצאו כל ישראל
הנמצאים לערי יהודה וישברו
המצבות ויגדעו האשרים וינתצו
את הבמות ואת המזבחות מכל
יהודה ובנימן ובאפרים ומנשה עד
לכלה וישובו כל בני ישראל איש
לאחזתו לעריהם׃ ויעמד
יחזקיהו את מחלקות הכהנים והלוים
על מחלקותם איש כפי עבדתו לכהנים

וללוים לעלה ולשלמים לשרת ולהדות
ולהלל בשערי מחנות יהוה׃
ומנת המלך מן רכושו לעלות לעלות
הבקר והערב והעלות לשבתות
ולחדשים ולמעדים ככתוב בתורת
יהוה׃ ויאמר לעם ליושבי ירושלם
לתת מנת הכהנים והלוים למען יחזקו
בתורת יהוה׃ וכפרץ הדבר הרבו בני
ישראל ראשית דגן תירוש ויצהר
ודבש וכל תבואת שדה ומעשר הכל
לרב הביאו׃ ובני ישראל ויהודה
היושבים בערי יהודה גם הם מעשר
בקר וצאן ומעשר קדשים המקדשים
ליהוה אלהיהם הביאו ויתנו ערמות
ערמות׃ בחדש השלשי החלו
הערמות ליסוד ובחדש השביעי כלו׃
ויבאו יחזקיהו והשרים ויראו את
הערמות ויברכו את יהוה ואת עמו
ישראל׃ וידרש יחזקיהו על
הכהנים והלוים על הערמות׃ ויאמר
אליו עזריהו הכהן הראש לבית
צדוק ויאמר מהחל התרומה לביא
בית יהוה אכול ושבוע והותר עד לרוב
כי יהוה ברך את עמו והנותר את

וצאן ד̇ וסימנה׃ וכל מעשר בקר וצאן ויזבח בלק בקר וצאן ובני ישראל ויהודה [illegible] אכול מל וסימנה׃ ויאכל גם אכול תאכלו
אתה בקדש ערך השלחן האכול אכלכ׃ וזה לך האות אכול השנה [illegible] אכול ושתו כי מחר [illegible] אכול ושבוע והותר אכול ואין
לשבעה [illegible] והותר ב̇ ומל וסימנה׃ [illegible] ויאמר משרתו מה [illegible] ויאמר אליו עזריהו [illegible] ולמעדים ב̇ חס ולמעדים טובים ולכל העזרה
[illegible] ומנת המלך מן רכושו [illegible]

ויחזקיהו ... איש את אחיהו יעזרו ושמעי אחיהו איש באחיהו ידבקו ... שדי בשדי ... כת יוד ושדי תרומות
על שדים ספדים על שדי ולבני אהרן הכהנים בשדי מגרש ... בשדי יער לבנות בהם לשדי העדים ובשדי יתומים אל תבא ... וכל רות

ההמון הזה׃ ויאמר יחזקיהו
להכין לשכות בבית יהוה ויכינו׃ ויביאו
את התרומה והמעשר והקדשים
באמונה ועליהם נגיד כונניהו הלוי
ושמעי אחיהו משנה׃ ויחיאל ועזזיהו
ונחת ועשהאל וירימות ויוזבד ואליאל
ויסמכיהו ומחת ובניהו פקידים מיד
כונניהו ושמעי אחיו במפקד יחזקיהו
המלך ועזריהו נגיד בית האלהים׃
וקורא בן ימנה הלוי השוער למזרחה
על נדבות האלהים לתת תרומת יהוה
וקדשי הקדשים׃ ועל ידו עדן ומנימן
וישוע ושמעיהו אמריהו ושכניהו
בערי הכהנים באמונה לתת לאחיהם
במחלקות כגדול כקטן׃ מלבד
התיחשם לזכרים מבן שלוש שנים
ולמעלה לכל הבא לבית יהוה לדבר
יום ביומו לעבודתם במשמרותם
כמחלקותיהם׃ ואת התיחש הכהנים
לבית אבותיהם והלוים מבן עשרים
שנה ולמעלה במשמרותיהם במחלקותיהם׃
ולהתיחש בכל טפם נשיהם ובניהם
ובנותיהם לכל קהל כי באמונתם
יתקדשו קדש׃ ולבני אהרן הכהנים

בשדי מגרש עריהם בכל עיר ועיר
אנשים אשר נקבו בשמות לתת מנות
לכל זכר בכהנים ולכל התיחש בלוים׃
ויעש כזאת יחזקיהו בכל יהודה
ויעש הטוב והישר והאמת לפני
יהוה אלהיו׃ ובכל מעשה אשר החל
בעבודת בית האלהים ובתורה ובמצוה
לדרש לאלהיו בכל לבבו עשה והצליח׃
32 אחרי הדברים והאמת האלה
בא סנחריב מלך אשור ויבא ביהודה
ויחן על הערים הבצרות ויאמר לבקעם
אליו׃ וירא יחזקיהו כי בא סנחריב
ופניו למלחמה על ירושלם׃ ויועץ
עם שריו וגבריו לסתום את מימי
העינות אשר מחוץ לעיר ויעזרוהו׃
ויקבצו עם רב ויסתמו את כל המעינות
ואת הנחל השוטף בתוך הארץ לאמר
למה יבואו מלכי אשור ומצאו מים
רבים׃ ויתחזק ויבן את כל החומה
הפרוצה ויעל על המגדלות ולחוצה
החומה אחרת ויחזק את המלוא
עיר דויד ויעש שלח לרב ומגנים׃
ויתן שרי מלחמות על העם ויקבצם
אליו אל רחוב שער העיר וידבר על

רכותהון ... כי שמעה בשדה מואב ... והאמת ... ויעש הטוב והישר והאמת
אחרי הדברים והאמת ... על העם ... ויקח משה את הדם ויתן את הקטרת ...
בשמע חירם הוא דבר ... ויתן שרי מלחמות ... וכל עזרא דכות ...
שלח על כל הגולה ... ויתן שרי מלחמה

לכבם לאמר׃ חזקו ואמצו אל תיראו
ואל תחתו מפני מלך אשור ומלפני כל
ההמון אשר עמו כי עמנו רב מעמו׃
עמו זרוע בשר ועמנו יהוה אלהינו
לעזרנו ולהלחם מלחמתנו ויסמכו
העם על דברי יחזקיהו מלך יהודה׃
אחר זה שלח סנחריב מלך
אשור עבדיו ירושלימה והוא על
לכיש וכל ממשלתו עמו על יחזקיהו
מלך יהודה ועל כל יהודה אשר
בירושלם לאמר׃ כה אמר סנחריב
מלך אשור על מה אתם בטחים וישבים
במצור בירושלם׃ הלא יחזקיהו
מסית אתכם לתת אתכם למות ברעב
ובצמא לאמר יהוה אלהינו יצילנו
מכף מלך אשור׃ הלא הוא יחזקיהו
הסיר את במתיו ואת מזבחתיו ויאמר
ליהודה ולירושלם לאמר לפני מזבח
אחד תשתחוו ועליו תקטירו׃ הלא
תדעו מה עשיתי אני ואבותי לכל
עמי הארצות היכול יכלו אלהי גויי
הארצות להציל את ארצם מידי׃
מי בכל אלהי הגוים האלה אשר
החרימו אבותי אשר יכול להציל

את עמו מידי כי יוכל אלהיכם להציל
אתכם מידי׃ ועתה אל ישיא אתכם
חזקיהו ואל יסית אתכם כזאת ואל
תאמינו לו כי לא יוכל כל אלוה כל
גוי וממלכה להציל עמו מידי ומיד
אבותי אף כי אלהיכם לא יצילו אתכם
מידי׃ ועוד דברו עבדיו על יהוה
האלהים ועל יחזקיהו עבדו׃ וספרים כתב
לחרף ליהוה אלהי ישראל ולאמר
עליו לאמר כאלהי גויי הארצות
אשר לא הצילו עמם מידי כן לא
יציל אלהי יחזקיהו עמו מידי׃ ויקראו
בקול גדול יהודית על עם ירושלם
אשר על החומה ליראם ולבהלם למען
ילכדו את העיר׃ וידברו אל אלהי
ירושלם כעל אלהי עמי הארץ מעשה
ידי האדם׃ ויתפלל יחזקיהו
המלך וישעיהו בן אמוץ הנביא
על זאת ויזעקו השמים׃ וישלח
יהוה מלאך ויכחד כל גבור חיל
ונגיד ושר במחנה מלך אשור וישב
בבשת פנים לארצו ויבא בית אלהיו
ומיציאו מעיו שם הפילהו בחרב׃
ויושע יהוה את יחזקיהו ואת ישבי

ירושלם מיד סנחריב מלך אשור
ומיד כל וינהלם מסביב ורבים מביאים
מנחה ליהוה לירושלם ומגדנות
ליחזקיהו מלך יהודה וינשא לעיני
כל הגוים מאחרי כן בימים
ההם חלה יחזקיהו עד למות ויתפלל
אל יהוה ויאמר לו ומופת נתן לו ולא
כגמל עליו השיב יחזקיהו כי גבה
לבו ויהי עליו קצף ועל יהודה וירושלם
ויכנע יחזקיהו בגבה לבו הוא ויושבי
ירושלם ולא בא עליהם קצף יהוה
בימי יחזקיהו ויהי ליחזקיהו עשר
וכבוד הרבה מאד ואוצרות עשה
לו לכסף ולזהב ולאבן יקרה ולבשמים
ולמגנים ולכל כלי חמדה ומסכנות
לתבואת דגן ותירוש ויצהר וארות
לכל בהמה ובהמה ועדרים לאורות
ועירים עשה לו ומקנה צאן ובקר
לרב כי נתן לו אלהים רכוש רב מאד
והוא יחזקיהו סתם את מוצא מימי
גיחון העליון ויישרם למטה מערבה
לעיר דויד ויצלח יחזקיהו בכל
מעשהו וכן במליצי שרי בבל
המשלחים עליו לדרש המופת אשר

היה בארץ עזבו האלהים לנסותו
לדעת כל בלבבו ויתר דברי יחזקיהו
וחסדיו הנם כתובים בחזון ישעיהו
בן אמוץ הנביא על ספר מלכי יהודה
וישראל וישכב יחזקיהו עם אבתיו
ויקברהו במעלה קברי בני דויד
וכבוד עשו לו במותו כל יהודה וישבי
ירושלם וימלך מנשה בנו תחתיו
בן שתים עשרה שנה מנשה
במלכו וחמשים וחמש שנה מלך
בירושלם ויעש הרע בעיני יהוה
כתעבות הגוים אשר הוריש יהוה
מפני בני ישראל וישב ויבן את
הבמות אשר נתץ יחזקיהו אביו
ויקם מזבחות לבעלים ויעש אשרות
וישתחו לכל צבא השמים ויעבד
אתם ובנה מזבחות בבית יהוה
אשר אמר יהוה בירושלם יהיה
שמי לעולם ויבן מזבחות לכל צבא
השמים בשתי חצרות בית יהוה
והוא העביר את בניו באש בגי בן הנם
ועונן ונחש וכשף ועשה אוב וידעוני
הרבה לעשות הרע בעיני יהוה
להכעיסו וישם את פסל הסמל

אשר עשה בבית האלהים אשר אמר
אלהים אל דויד ואל שלמה בנו בבית
הזה ובירושלם אשר בחרתי מכל
שבטי ישראל אשים את שמי לעילום
ולא אסיף להסיר את רגל ישראל
מעל האדמה אשר העמדתי לאבתיכם
רק אם ישמרו לעשות את כל אשר
צויתים לכל התורה והחקים והמשפטים
ביד משה ויתע מנשה את יהודה
וישבי ירושלם לעשות רע מן הגוים
אשר השמיד יהוה מפני בני ישראל
וידבר יהוה אל מנשה ואל
עמו ולא הקשיבו ויבא יהוה עליהם
את שרי הצבא אשר למלך אשור
וילכדו את מנשה בחחים ויאסרהו
בנחשתים ויוליכהו בבלה וכהצר
לו חלה את פני יהוה אלהיו ויכנע
מאד מלפני אלהי אבתיו ויתפלל
אליו ויעתר לו וישמע תחנתו וישיבהו
ירושלם למלכותו וידע מנשה
כי יהוה הוא האלהים ואחרי כן
בנה חומה חיצונה לעיר דויד מערבה
לגיחון בנחל ולבוא בשער הדגים
וסבב לעפל ויגביהה מאד וישם שרי

חיל בכל הערים הבצרות ביהודה
ויסר את אלהי הנכר ואת הסמל מבית
יהוה וכל המזבחות אשר בנה בהר
בית יהוה ובירושלם וישלך חוצה
לעיר ויכן את מזבח יהוה ויזבח
עליו זבחי שלמים ותודה ויאמר
ליהודה לעבוד את יהוה אלהי ישראל
אבל עוד העם זבחים בבמות רק
ליהוה אלהיהם ויתר דברי מנשה
ותפלתו אל אלהיו ודברי החזים
המדברים אליו בשם יהוה אלהי
ישראל הנם על דברי מלכי ישראל
ותפלתו והעתר לו וכל חטאתו ומעלו
והמקומות אשר בנה בהם במות
והעמיד האשרים והפסלים לפני
הכנעו הנם כתובים על דברי חוזי
וישכב מנשה עם אבתיו ויקברהו
ביתו וימלך אמון בנו תחתיו
בן עשרים ושתים שנה
אמון במלכו ושתים שנים מלך
בירושלם ויעש הרע בעיני יהוה
כאשר עשה מנשה אביו ולכל
הפסילים אשר עשה מנשה אביו
זבח אמון ויעבדם ולא נכנע מלפני

יהוה כהכנע מנשה אביו כי הוא אמון
הרבה אשמה ויקשרו עליו עבדיו
וימיתהו בביתו ויכו עם הארץ את כל
הקשרים על המלך אמון וימליכו
עם הארץ את יאשיהו בנו תחתיו
בן שמונה שנים יאשיהו
במלכו ושלשים ואחת שנה מלך
בירושלם ויעש הישר בעיני יהוה
וילך בדרכי דויד אביו ולא סר ימין
ושמאול ובשמונה שנים למלכו
והוא עודנו נער החל לדרוש לאלהי
דויד אביו ובשתים עשרה שנה
החל לטהר את יהודה וירושלם מן
הבמות והאשרים והפסלים והמסכות
וינתצו לפניו את מזבחות הבעלים
והחמנים אשר למעלה מעליהם
גדע והאשרים והפסלים והמסכות
שבר והדק ויזרק על פני הקברים
הזבחים להם ועצמות כהנים שרף
על מזבחותם ויטהר את יהודה ואת
ירושלם ובערי מנשה ואפרים
ושמעון ועד נפתלי בחר בתיהם
סביב וינתץ את המזבחות ואת
האשרים והפסלים כתת להדק וכל

החמנים גדע בכל ארץ ישראל
וישב לירושלם ובשנת שמונה
עשרה למלכו לטהר הארץ והבית
שלח את שפן בן אצליהו ואת מעשיהו
שר העיר ואת יואח בן יואחז המזכיר
לחזק את בית יהוה אלהיו ויבאו אל
חלקיהו הכהן הגדול ויתנו את הכסף
המובא בית אלהים אשר אספו הלוים
שמרי הסף מיד מנשה ואפרים ומכל
שארית ישראל ומכל יהודה ובנימן
וישבי ירושלם ויתנו על יד עשה
המלאכה המפקדים בבית יהוה ויתנו
אתו עושי המלאכה אשר עשים
בבית יהוה לבדוק ולחזק הבית ויתנו
לחרשים ולבנים לקנות אבני מחצב
ועצים למחברות ולקרות את הבתים
אשר השחיתו מלכי יהודה והאנשים
עשים באמונה במלאכה ועליהם
מפקדים יחת ועבדיהו הלוים מן בני
מררי וזכריה ומשלם מן בני הקהתים
לנצח והלוים כל מבין בכלי שיר
ועל הסבלים ומנצחים לכל עשה
מלאכה לעבדה ועבדה ומהלוים
סופרים ושטרים ושוערים ובהוציאם

את הכסף המובא בית יהוה מצא חלקיהו
הכהן את ספר תורת יהוה ביד משה׃
ויען חלקיהו ויאמר אל שפן הסופר
ספר התורה מצאתי בבית יהוה ויתן
חלקיהו את הספר אל שפן׃ ויבא שפן
את הספר אל המלך וישב עוד את
המלך דבר לאמר כל אשר נתן ביד
עבדיך הם עשים׃ ויתיכו את הכסף
הנמצא בבית יהוה ויתנוהו על יד
המפקדים ועל יד עושי המלאכה׃ ויגד
שפן הסופר למלך לאמר ספר נתן לי
חלקיהו הכהן ויקרא בו שפן לפני המלך׃
ויהי כשמע המלך את דברי התורה
ויקרע את בגדיו׃ ויצו המלך את חלקיהו
ואת אחיקם בן שפן ואת עבדון בן
מיכה ואת שפן הספר ואת עשיה
עבד המלך לאמר׃ לכו דרשו את
יהוה בעדי ובעד הנשאר בישראל
וביהודה על דברי הספר אשר נמצא
כי גדולה חמת יהוה אשר נתכה בנו
על אשר לא שמרו אבותינו את דבר
יהוה לעשות ככל הכתוב על הספר
הזה׃ וילך חלקיהו ואשר
המלך אל חלדה הנביאה אשת שלם

בן תוקהת בן חסרה שומר הבגדים
והיא יושבת בירושלם במשנה וידברו
אליה כזאת׃ ותאמר להם כה אמר
יהוה אלהי ישראל אמרו לאיש אשר
שלח אתכם אלי׃ כה אמר יהוה הנני
מביא רעה על המקום הזה ועל יושביו
את כל האלות הכתובות על הספר
אשר קראו לפני מלך יהודה׃ תחת
אשר עזבוני ויקטירו לאלהים אחרים
למען הכעיסני בכל מעשי ידיהם
ותתך חמתי במקום הזה ולא תכבה׃
ואל מלך יהודה השלח אתכם לדרש
ביהוה כה תאמרו אליו כה אמר יהוה
אלהי ישראל הדברים אשר שמעת׃
יען רך לבבך ותכנע מלפני אלהים
בשמעך את דבריו על המקום הזה
ועל ישביו ותכנע לפני ותקרע את
בגדיך ותבך לפני וגם אני שמעתי
נאם יהוה׃ הנני אספך אל אבתיך
ונאספת אל קברותיך בשלום ולא
תראינה עיניך בכל הרעה אשר אני
מביא על המקום הזה ועל ישביו
וישיבו את המלך דבר׃
וישלח המלך ויאסף את כל זקני

לא תנתן והמה רעו כי יש הות
אהים" יקללו המה ואן פאנך יקלך
המה כלך" פהדא נהאית אלקול
פי אלקסם אלאול" פאמא אלכלאם
פי אלסלסלה בה אד תנגימה —
אעלאן" אלכלאם פי אלסלסלה מש'
משהור" אלסלסלה פי אלג' הספרים
קאימה בנפסהא ולא תכון אתנא
ניה קט בל תכון תלאחיה פי מוצע
מוצעין על כן זחלתי ואירא כל
אשר יצוס פקט" ואדי אוגב להא
אן תכון מנפצלה אלאתנחה אלדי
קבלהא פאן כל סלסלה קבלהא אתנ
תכון מנפצלה כקו וירמס לארץ
חיין וכבודי תשכחני נצח עד
אנה ואמתאלה" ואן לם יכן קבלה
אתנחה כאנת מתצלה במא
בעדהא אעני כאדם והסה פי אלג'
הספרים מתצלאת גיר מנפצלאת
ישועתה לו דומיה תהלה חנה מלאך
יע' כפרש שדי" ישאו הרים ש'
שיאחז לויתן היתה איש פר'
פהדה אלח' תשאבה אלג' פי אואחר
ועשרין ספר מתל ויתמהמה"

באב פי קסם ארפע

והו ארביע פקט אלקול
עלה ועלי מראכזה וקבל דלך
אדכר אלקול פי אלזנארה לאנהא
אבדי עון ללתלשה אלצגירה ולאן
אן אלתלשה אלצגירה תכדם ג' אלחאן
תכדם פזר ותכדם אזרקה ואלגרמיה
ואלרביע ואליתיב ואלאתנחה ואלסלוק
פהדה אלג' תנוב פיהא אלתלשה אלצ'
אלצגירה" ומן הדא אלג' כמסה תצלח
מעהא אלזנארה לעונהא ומנהא
תנוען לא תצלח מעהא והמי אלפזר
ואלזרקה" ואמא אלה' אלאכר קד [illegible]

אנהא תצלח אן תכון פיה —
אלזנארה וחיתמא צלחת לא
ימכן תכון דון אן תכון אלכלמה אלדי
פיהא אלתלשה אלצגירה פיהא מוצע
אכר קבלהא נחו דו חלף ואחד —
נגיר [illegible]ך מושב בגבורתו עולם
רחש לבי פאן כאן אנחו אלדי קבל
אלתלשה דו חרפין בטלת ענה אלזנא'
פהדה קציה אלזנארה אלמגאורה
על אלתלשאת פחית מא כ— ן
קבלהא נחו אכר דו חרף ואחד
פאלזמהא אלזנארה פאן כאן אמ'
אלמלך דו חרפין פארדהא ענה ולא
תכון אלא קבל אלתלשה"

פצל

יכון פראדי ויכון אתנאני פאלפ'
כאן אתנאני פאנה יגי על אובע
ערוב" אלואחד יכון במאריכה
ואלתאני בתלשה ואלג' בשופר תלי'
תכסיר ואלד' בתלשה וזנארה"
פאלדי יסבב פיה הדה אלאכתלאפאת
ג' גהאת אלאול אלחאן אלדי תקדמה
תקדמתה" ואלתאני אלחאן אלתי
תאכרת בעדה" ואלג' מנצב אלאדם
פי מוצע מא מן אלכלמה" פאמא
אלרביע אלאתנאני אלדי כאן בעדה
תאבעתה או אכר אלפסוק פאנה
יכון אבדא במאריכה כתלה נגמות
כלמתה קלת אנתצב אלאדם פי
אוולהא או פי וסטהא או פי אכ'הא
כקו לנגד עיני דבר בליעל מלאה
הארץ חקיך למדני כלה שאר'
ולבבי חלל בקרבי בתים מלאים
מכלל יפי אלהים הופיע וכהנה מן
דלך" וכדאך אן כאן קבלה לגרמיה
פאנה יגי במאריכה עלה' מא כאן

לעדה ראבעתה כמא [illegible]
והב ובכל לודעי" ודלך [illegible]
אן לם תלחקה לחקתה [illegible]
אלפסוק נציר מא קבלה פאן [illegible]
הו אלאול אלפסוק פהו אבדא בתלשה
צגירה כקול שאול מצ' רכב
אהים והמ[illegible]ים [illegible] ואמתאל
דלך" [illegible] אלדי לחקה
לגרמיה לא יצלח אן יונע רביע
עלי לגרמיה לאנה אלדי אשרט וה'
והואנה אן תקדמה לגרמיה ולאן
מנצב אלחאן על אול אלכלמה פאן
בתלשה צגירה כקו ואם בא ש'
לראותי שוא ידבר לבו" פאמ'
זאל ען אול אלכלמה צאר בשופר
תכסיר כקו אשר פריו יתן בעת'
צדקתך לא כסיתי בתוך לבי וא'
ואמתאל דלך והדי אלדי זאל ע'
אלאול במלך ואמא אן כאן [illegible]
זואה בשוא [illegible] יכפר ואנמא
יתט במאריכה נציר קולה לא
ידעו ולא יבינו ארץ עי' תה
כמו אפל ואמתאל דלך" והדי
שרט אלרביע אלדי לגרמיה אעני
אלדי תקדם אלגרמיה לגר[illegible]
פאמא כאיר אלאחאן פליס
תותר פיהא אותרא" [illegible]
אלד' הו אלזנארה אלתי [illegible]
אלתלשה אלצגירה אלדי [illegible]
פיהא שרוט אלתגיר כמא
דכרנא מן ביאנה" נגמה [illegible]
חרף קבלהא על [illegible] תקדי
פדלך ארבעה שרו[illegible]
יריד פי ארביע אל[illegible]
במא [illegible] הדי [illegible]
ואחד [illegible]

מה קטוה ואגה אלתאלת
אן ש רביעה הו ארביע אלנגמאת
ו...ר אן ארביע אלנגמאת אלדי כאן
בעדה אלאבעתה פהו אבדי בתלש
בתלשה ומארכה כקן אשר מלא
את אשפתו מהם ואמתאל דלך
ואלדי לוקה מן בעדה אכלר פסוק
פהו אבדי במאילה ומארכה כקן
בדרך עדותיך ששתי גמול על
עבדך ואחיה ואמתאל דלך ואל
רביע ארבאעי ליס אכתלאף פי
כראמה לאן אלאקרב אליה מחנה
ובעדה דחויה ובעדה תלשה
תגירה כקן כי מלך על כל הארץ
אלהים ואמתאל דלך ואלכאמס
תזיד עלי ארביע אלנגמה כקן
זכרתי משפטיך מעולם יי גיר
אן בפרש שרי מלכים בה מפוז
ולים להא תאן

באב

פי קסם אלתשע והו אלקסם
אלתאלת אלאול מנה לגרמיה
קד תקדם אלקול אנפא פי אול
הדה אלמקלה אנה אלדי תגיר
שכלה פי הדה אלשלשה ספרים
לאנה קד יכון עצאה מן פוק
פקט כקן לדוד וקד יכון
תלשה תגירה כקולה קץ שם
לחשך אשר לא הלך וכלאמה
קד תכתלף פחינא יכדמה
אלבלזה אלגירה כקן כי הושע
ש משיחו כי רגע באפו ויכד
יכדמה חינא אלמארכה כקול
ית... ולציון יאמר כל עצמותי
תה...ותי ויכדמה אלגביר
כקן אכלו וישתחוו ותגעש
ותרעש ואמתאל דלך פאן צאר

רגמאתי ודלה אלתגיר כקן ולה
היריבנו באמתיך הינל...
מדמים פאן צאר רבאעי כאן
קבל אלגארה מארכה כי גבר
עלינו חסדו כי רדף אויבי ואמתאל
דלך וקד דכרו על לגמיע
הדה אלאכתלאפאת ולם אר פיה
מא יתבת ולא פי אלאשהר בכל
קד קאלו אן אלדי חוגב לה פי כל
כלמתה אלשופר אלתפסיר אלדא
כאן בין אלאדם ובין אלגרמיה
ג מלוך ומא זאד ואסתשהדו
באכלו וישתחוו ותגעש ותרעש
ואעלם אן כתיר מא יגלט אלנאס
פי קראה אלתסמיה בחית געלה
פסק ויקוו דלך באן ישירו באשחוה
אלפסק והי אלתבע אלכתיר פקוו
אשר לא הלך אשר פרין פסק
וגמלה אלג אספאר פי אלגרמיה
כמא ראית ואלדי ידל עלי
גלטהם פי דלך הו אן אלפסקאת
פי גמיע אלמקרא מתנייה מ...
מעדודה פסקאת כל ספר וספר
כמא הו מעלום וכתיר מ...
ידכרוהא פי אואכר אלמצאחף
אלגיאד חעני אלפסקאת פאוול
פסק פי אלתהלות אמרי האזינה
יי פכל מא יתקדם קבל דלך
לגרמיה נקד באן לך מא דכרתה
פי דלך

פצל

פי
אלתגביר אלדי ... ויגא
ממא יתגייר שכלה ען אלתגביר
אלכה ספר אחד הסתם מן פוק
והכנא מן תספל ... אלתגביר קד
יכון פראדי וקד יכון אתנאני
פלאדמה אלזופר אחד כאן ...

אחרף אלדי עלה אלתגביר ובין אלמד
אלמתע אלמתוהם עלה שופר
מלבין או אכתר מן דלך וגבלה
אלשופר ואן כאן מלך ואחד או
מלך ושוא פלא יכון אלשופר כקן
פי מא בינהם מלבין ואכתר כי
מבורכיו מי הקדימני כי שנותי
כי לחמו עין שזפתו המה ראו
שקר הסוס ואמתאל דלך ותקול
פימא לם יכון בינהם מלבין הוא
עשנו אין המלך כי כמוני ואמתאל
דלך ותלאת כלם כותרמהם
מעהם ופיהם איצא געיה והם
המכינתך המיראתך העצבים
ואשרט אלמדכור פי כי מבורכיו
אלדי כאן אלאדם פי אול אלכלמה
ואמא אן גא ען אוולהא פלינטר
דלך פאן כאן זואה בשוא או
במלך מעה שוא פאנה איצא
חכמה כלדלך כקן אני אמרתי
ראיתי ואן כאן הדא כלף בין
אלקרא ומא מאבל אלדי אלגנס כראי
ואן כאן בינהם מלבין פכמתלה
די כאן פי אלאוולסוא כקן והוא
באחד אשר אם צדקתי ואמתאל
דלך ואן כאן אלמרכז קד זאל
ען אול אלכלמה בנחו אכל הו מלך
פלא תבאלי כאן בינהם מלבין או
אקל או אכתר פאן אלכלשופר כקן
מצות שפתיו שובי נפשי ישלח
דברו וימסם ואלכאתב ען דאלך
ג זה דרכם קולי יי אז אמרתי
הדי אלדי דכרוה אלקוס וקד אתבתה
לך ומא הו כאלבעיד פאנטר
פיה ותאמל ואצבט מא כתב ען
דלך וקאו אן אלדי כאן באזמה
מעה פי אלכלמה פינטראן כאן

[במ]והם פיה אחד מרכבין ואחד
חולם ואכבר קמץ ובין אקמצה
או אחולם ובין [ד]לך נע איתיב שוא
פאן אחר אמלכין יפרי בשופר
המיראתך בהשפטו ואמתאל דלך
ממא פי וסט אכלמה אקמצה
וממא פי וסט אכלמה אחולם קו
ויאמרו וירוממך לרשת ואמתאל
דלך פאן כאן פי וסט אכלמה
ג'יר הדין אמלכין לם תרתפע ש'
בשופר כקו לתאוה במקהלות
וכדלך אן תג'יר אחרי אשוא
ועני אן אחד אמלכין חאיר
לא תרפע בשופר כקו מהיכלך
פדלך שרח אעלה פי וגוד אמרט
פי כלמה איתיב וקאו אן איתיב
אה לזותי לא יתג'יר מרכזה אך
אקריב איה מן אשופר ארפע ו
וממא אמרכז אתאת פאנה תא
תאדה יכון בשופר תכסיר ותאוה
בתלשה מג'ירה פאעלה את תוג'
אשופר הי אן לא יכון בין מרכב
אכאדמין לא מלך ואחד כקולה
יזמה צדיק בשי מלכו תרשיש
ואיים פאן זאד ען מלך ואחד
זאיד בתלשה מג'ירה כקול ערב
ובקר ויהי יום ואמתאל דלך וכדלך
אן נקץ יזול שופר אתכסיר כקו
דונה שן יי כי לא סגל ופי אזאיד
שוא ואנחנו עם מרעיתו ואמתא
דלך לא מא כרג ען דלך מן נחו
אהתחפש זבחי צדק פאן זאד
רבאעי זאד צנורה כקול זרח
בחשך אור פדה בשלום נפשי
ואמתא דלך פאן צאר כמאסי
זאיד מארכה בקולה אז ישובו
חוירי אחור ·· תם

פצל פי אלחן אסאדס
והו אלתנחה אמור
אלתי יג'ב אן יפחץ ענהא פי אמור
אלתנחה ארבעה אמא אאולי
פיג'ב אן יעלם אלתנחה אלתנאנה
לם כאנת תארה בשופר ותארה
במארכה פנעלם אן אמוג'ב ללמ
ללמארכה פי אלתנחה אלתנאנה
סתה עלל אעלה אאולי אן
תכון אול פסוק פאנה אבדא במאו
כה כאנת אול כלמה או וסטהא
או כיף כאנת כקול נבואה למשכנתו
שקדתי ואהיה כצפור בו ואמתאל
דלך ואעלה אתאניה אן תכון
תאבעה ללרביע פאנהא איצא
תכון במארכה כקו השמים מספרים
כבוד אל ואשחקים כעפר על פני
רוח יי נבדך כל תאותי ואמתאל
דלך ואעלה אתאלתה אן תכון
לאחקה לתאבעה ארביע כקולה
שיר המעלות זכור יי לדוד יבוא
אלהינו ואל יחרש אש לפנו תאכל
ואמתאל דלך ואעלה אה אלא
לם יכון קבלהא אחד הדה אתלאתה
ולא הי אול פסוק ולכנהא נפסהא
ליס בינהא ובין מרקבהא לא נגמה
ולא שוא פאנהא איצא במארכה
כקו ומפי רב אפלך לילה לעשות
רע ואמתאל דלך ואעלה או אן
לם יכון פיה מן הדה אה אשרוט שי
אלא אן מוצע אשופר פי אול אכלמה
פאנהא איצא תכון במארכה כקול
לא עמד זו שדונו ואמתאל דלך
וממא התבעת אבעה ארביע על
נקי לא לקח עשה אלה אותותינו
לא ראינו אין עוד נביא ואמתאלה
פאן לם יכון פיהא מן הדה אסתה

וגוה שי כאנת בשפ[ר]
מרעיתו מוסראבך הי[...]
ארץ ואמתאל דלך ואעלה [א]ב
הי אלתנחה אתאלתיה לם תרי [...]
תארה בשופרין ותארה בדרזויה
ומארכה אשרט פי דלך אוהא אן
כאן בינהא ובין מרכזהא [...]קה
פאנהא אבדי בדחויה ומארכה כקו
ברכו עמים אלהינו הנה משנאיך
יי אשנא ואמתאל דלך מא סוא
תנתין ליס בינהמא פסק והמו
בדחויה ומארכה הנה זאת חקרנוה
כן הוא הקשב איוב שמע לי פאן
לם יכון תם פסקה צאר בשופרין
כקולה ברב סרעפי בקרבי שובו
אדון לביתו ואמתאל דלך ופוא עלן
אן תבע רביע כקו אתה יי לא
תכלה רחמיך ממני בעוד לילה
ותתן טרף לביתה ואמתאל דאלך
פאן קא פמא אדי יפרק בין קל
קראת ברכו עמים אלהינו בדרך
עדותיך ששתי מצותך כלה
ואשכל פי אדחויה פי אג' מוצע
ען חד סוא קילה אן אדחויה
ואמארכה ליס יבתמאן אלא פי
כלמה ארביע ואתנחה ואמא
אטפחה פלא תלדמהא אדחויה
ען וגה מן אוגוה בל אתי ילזמהא
מע אמארכה שופר פלים לדה
תנגים כלהו ויצעבר חרבה
בתה כקו נצבה שגל לימינך
פאן קא פאדי כאן ארביע ו
ואתנחה לא בד להא מן אפסק
פוא אלתתין אמדכורין אנמא
ואדחויה תלדם ארביע ולא יכון
מעהא פסק אבתה אלא שוא
די קללה ואעלה זג' הי אפחץ

[illegible] נחו אל[illegible] אנקיה
באמרה[illegible] ערוב ולכל ירב
שבע׳ פאמא אלסבב אלאול פאנה
אן כאן אלמרכב אלראבע אואלכלמה
או בנחו דו חרף כאן בתלשה צגירה
כקו׳ הי׳ לא בדרס טובם לי קוו רשעי׳
לאבדני ואמתאל דלך׳ פאן זאל ען
אוולהא במלך דו חרפין או מלכין
או אכתר צאר בשופר תכסיר כקו׳
ויהי יי׳ לי למשגב נתנו רשעים
פח לי ואמתאל דלך והו אלסבב אלב׳
ואן כאן אלמרכב אלראבע אולכלמה
דאת ג׳ נגמאת צאר במאריכה
כקו׳ לעשות רצונך אלהי חפצתי
והו אלסבב אלתאלת׳ ואן כאן בין
מרכב אלתאני ואלאתנחה פסקה
תגייר וצאר בצגירה כקו׳ כי לא
אל חפץ רשע אתה והו אלסבב
אלראבע׳ ולנא כי לוית חן הם
לראשיך מפרד וליס לה [illegible]
פדאך אלפא ללנגמה אלתאלתה וילזה
לי אן פיהא בעד׳ ואלעלה אלדי
הי אלאתנחה אלמאסייה אלאגב
לכדמתהא אלתלשה אלדי כאן קבל
מוצע אלתלשה נחו דו חרף וגבת
להא הדה אלצגירה פתגייר
במאסייה כקו׳ גדולי׳ ומהולל
מאד עני אני וגוע מנער ולא
יכלף דלך אלא ואחדה תנתקל
אלי שופר תכסיר פגוש דוב ש
שכול כאיש׳ וקד תכון סראסיה
פי את אשר יאהב יי׳ יוכיח וא
ואמתאל דלך ויכוח לי איצא אן
הדה אלעלה ליסת קריבה׳

פצל פי אלטפחה

אלחן אלתאבע אלט
טפחה אלמתואליה יכדמה אלא
אלמארכה ודלך אן אדי כאן אלדי

אלכלם אלצגיר מתצל בי׳ עם מ׳ל
מע אלטפחה ובינהא ובין אלאתנחה
ובינהא ובין אלטפחה מלכין כאן
וצעהא במארכה כקו׳ כי עמדו
כי ישביעני׳ וממא טרח עליה
אלצר טאנה יכקר׳ ואלעלה אן
הדא אלשרט פי לא אדא כאנת
קבל אלטפחה פניח צחית והו אדי
כאן קבל כלמה אלטפחה לא ולא
וכאנת אלטפחה עלי אלחרף אלאול
או אלתאני פאן לא תבדי במקף׳
ואדי צארת אלטפחה מע אלראבע
ומא זאד כאן לא תבדי במארכה
כקו׳ פי מא כאנת אלטפחה עלי
אלחרף אלתאני ולא בטחתי׳ ותקול
פי מא כאנת אלטפחה מע אלחרף
אלראבע ולא נמתנו ואמתאלה׳
פאן קאל פאן כאנת אלטפחה עלי
אלחרף אלג׳ מא אלדי יכון חכם לא׳
קיל לה ינצר אן כאנת אלטפחה
מע אלחרף אלתאלת ואלחרף אלאול
במלך יכרג בחרפין פחכם לא
במארכה כקו׳ לא שמעו ולא
כחרו צאר אלשין מן שמעו יכרג
בשין ואלף ואלכף מן כחרו יכרג
בכף ויוד פצארת אלטפחה עלי
אלחרף אלראבע עלי הדא אלוגה
ואדי כאן לא יכרג אלאול בחרפין
כאנת לא במקף׳ ואן כאן ליס
בין אלטפחה ואלכלמה אלצגירה שי
כתה פאן וצעה במארכה כקו׳
מי הוא לידי יתקע ומי צור׳
פאן כאנת כלמה גיר האולי אלכלמ
אלכלמאת פבמארכה תבדי כקו׳
ישיש כגבור כים אחד ואמתאל
דלך׳ פאן כאן אלנחו אלדי קבל
אלמארכה א׳ וא׳ נא פאנה ירפע
ויחט כקו׳ קרץ שפתיו שמח לאיד

וברקים רב׳ ואלעלה אן הדה אלנגמה
פי אלג׳ ספרים פי אלטפחה וקד תכון
פי אלספוק איצא ומא אכתר מא
יתעכסו פיהא אלסופרים פמנהם
מן יעמלהא מע כל מלך ומנהם
מן יעמלהא מע אכתר אלאחאן
ומנהם מן לא יעמלהא אלבתה׳
ופאידתהא אן תנפי אלשופר מן
כלמתהא כמא תנפי אלהמזה אל
גניה מן אלזקף פי אלגה ספר והי
תכון מע א׳ וא׳ נא כקו׳ ובמתום
חכמה תודיעני ואמתאלה׳ וכדלך
יתגייר שכלהא פמן אלסופרים מן
ישכלהא צגירה כדלך חכמה
ואכתר מא יכון הדי אלשכל פי ג׳
נקט אלחמתי׳ פאן קאל ומא הי
אלטפחה הלהי עצאה חס גירהא
קיל לה ליס אלעצא הי אלטפחה
ואנמא אלנקטה אלתי עלי אלכלמה
הי אלטפחה כקו׳ וחטאים בעדת
צדיקים אלנקטה אלתי עלי אלאלף הי
אלטפחה׳ פאן קאל פאדי כאנת
אלנקטה הי אלטפחה פמא אלחאגה
אלי אלעצאה אלתי עלי אלואו מן וחטאים
קיל לה לאלא יכן טאן אן אלנקטה
רביע׳ ויפא ען אלטפחה אלתאניה
לסכאן כאדמהא אלאול לאנהא במא
במארכה וחינא בשוכב׳ אלגואב
ען דלך הו אן אדי כאן אלמרכב אלג׳
פי אול אלכלמה או בעדהא בשוא
פאנה יכון במארכה כקו׳ כי אנך
ש זכר חרפתך מני נבל ואמתאל
דלך׳ פאן גאז ען אוולהא במלך
צאר שוכב כקו׳ עדותיך נאמנו
מנותיך בבה ואן כאן הדי אלאול
פיה כלף׳ פאן זאד צאר רביע
והו עסר אלגור ברוך יי׳ כי הפליא

חסדו לי בעיר מצור ברוך אלה
אשר לא הסיר תפלתי וחסדו
מאתי" ואבדי פיהא אלטפחה ומ'
ומוצעהא בין אלאתנחה ואלסלוק
מא פוי אלפואסיק אלתי תכון בעלאי'
לגרמיה" ואחדה כמאסייה וגעיה
לא גירהא ביום הציל יי' אתו מכף
כל אויביו ומכף שאול:

פזר פי אלחן אלת
והו אלסלוק" קד

יכון פראדי כקו כדבריך מצותך
פנה כלים עלה" וקד יכון
אלתנאוב אלא אן אלתנא קד יכון
תארה במארכה ותארה בשופר
ותארה בשופר תכמיר" פאלד'י
יגב אלשופר כון אלאדים על אול
חרף מן אלכלמה כקול הוסרו
שפטי ארץ בינה הגיגי לא ישב
פאן יצאר לטעם על אלחרף אלג
ומא זאד ובבת אלמארכה כקו
אשר תדפנו רוח בעדת צדיקים
ואמת' דלך" פמא כאן עלא
אלאול אבדי בשופר ומא כאן
מע אלתאלת ומא זאד אבדא
במארכה" ואנמי אלדי יחתאג
אן יתאמל אמרה הו אלחרף אלב
שינה אן כאן פי אלחרף אלאול
שוא ואלטעם מע אלתאני פהו
אבדי בשופר כאלחרף אלאול כק
על משכבכם ודומו סלה כנאן
מרעיתו ואמת' דלך" פאן
כאן תחת אלאול אחד אלמלוך
כאן אלתאני במארכה כאלחרף
אלתאלת כקו ואחר כבוד תקחב
תקום ימינך ואמת' דלך"
ואעלם אן קד אכתלף פי אלנמו'
אלד' פיהא אחד חרוף אחהע
ויכון פי אלכלמה חרף אלדגש פאן

אלבעץ יקרא על אלשרט ואלבעץ
יקרא אלשרט ויקרא כל פועלאן
אתה תשבחם" ואלגיר יקראהמא
ואמת' אהמא על אלשרט" ואדא
כאן כלמה צגירה מתל את ועל
וכל ואשבאההא וכאנת במקף
תחסב מן נגם אלכלמה במנזלה
מנהא תחסב במלך מן מלוך
אלכלמה" ואלשופר אלתכמיר שרטה
אן יכון קבלה לגרמיה כקו מפני
אבשלום בנו בעקב חתה עשית
ואמת' דלך" ואלסבב אלראבע
פי אכד' אלפסוק אלתנאני הו אן
אלדי כאן בין אלמארכה ואלסלוק
פסק כאן לה שרטין ודאך אן
כאן קבל אלמארכה חרף אכר
יצאר בנגרה כקו אמן ואמן
האח האח יתעב יי' וכדלך פי
אלגעיה כי חפץ בי ואמת'ה"
פאן כאנת אול אנתקלת אלא
אלתלשה אלצגירה כקו לשלמי נדרי
יום יום ואמת' דלך" ומן אלתנא
אלתנאני ג' מפרדה תכון בשוכב
כקו יעמדו מים וממעמקי מים
ויהפכו אריץ" ואלסלוק אלתלאתי
אבדי אלאדים אלאול מאילה כקול
וכל אשר יעשה יצליח אשר
התעתרו לבלים" ואעלם אן אלמ
אלמרכב אלסטאני על ראי בעצהם
אבדי בשופר וענד בעצהם אלי
אלף ירו אלמרכבין בלא נגמה
תחול בינהמא פאן אלתאני במארכ
כקו חנוש המה סלה שופטהוא
סלה וצפוי הוא אלי חרב ומא
ואפק דלך" וקד גא פי אלתלאתי
מכאלף להדי אלשרט והו שואר
בקולה אור פניך יי' ונכאה לבב

לאמותה כמא קלנא יגבר אתי
חרי" ואלסלוק אלראבע לא יתגי
אלתלאתי פיה ואנמי אלמרכב אלתב
הו אלדי יתביר לאגל אלעלל אלמקדמ
לה דכר ודאך אן אלדי כאן אלמרכב
אלראבע פי אול חרף מן אלכלמה
כאן אלאדים תלשה צגירה כקולה
כי לא עזבת דורשיך יי' כי על
ימינו על ארץ אדם ובהמה תושע
יי' פאן גאז על אול אלכלמה ב'
במלך ואחד פקט צאר בשופר
תכמיר כקו צדה שלח להם נשבע
מגן וחרב ומלחמה סלה" ואן גאז
על אול אלכלמה באכתר מן מלך
או אתנין או תלאתה צאר במקל
הי עצא כקו אבחנך על מי מריבה
סלה כי רבים לחמס למרום ובני
לדור ודור כסאך סלה ואמת' דלך
אלא שואל מכל מעשה בקר עם
עתודים סלה" ואכר פי אלמקרא
מפרד והו לא ישלחו הצדיקים
בעולתה ידיהם" פאן כאן כבאע
וגבת לה אלנגרה צאר כמאסי
כקו הליכות אלי מלכי בקדש ואת
תביא במשפט עמך" ואחד מפרד
והו אין ישועתה לו באלהים סלה"
פאן זאד צאר סראסי כקו ואתה
נשאת עון חטאתי סלה" ובמ[illegible]ע
אואכר אלפסוקים אלמפרדה ו[illegible]
ואלתנאניה ואלתלאתיה ואלראבעיה
ואלכמאסיה ואלסדאסיה אן כאן
מוצע אלסלוק נפסה אכר אלכלמה
אלתקיה ולם יבק בעדה נחו אלבאע
לם יותר אתרא פי אלנגמה ותג'ג
מהמלה מן אלפם ולא ינקטע להא
לחן כקו לא ישב בדעת צדיקים
פאן בקי פי אלכלמה בעדה נגמה נאן

[illegible] יום יה[illegible]
פי [illegible] בזיאדה כקול וכל
[illegible] ועשה [illegible] וליס כמא
ישר׳ כמא אלכלאם עלי אלסלוק
והו [illegible] אלאחאן בחמד אללה
תעאלי ומנה׳ וקד בקי תאבעה
אלזרקא לאנהא לם תחסב לא מע
אלאחאן ולא מע אלכראס ואלעלה
פיהא כמא תקדם אלקול פי תאבע
תאבעה אלזרקא אלתי כלהא ספר
לאנהא לא תוגד אלא בוגוד אלזרקא
וקד תוגד אלזרקא ולא תוגד פי
אלמואצע אלאחר פקט והו כה אמר
יי׳ למשיחו לכרש׳ פאקול עלי
תאבעה אלזרקא אנהא תכון באלי
תלאתה אוזאן אלאחד מן כסי
איש׳ ואלתאני בעצת רשעים ת׳
אלדי מתי לם יכון אלטעם עלי אלאול
חרף גאת עלי הדין אלוגהין׳ ואלדי
כאן אלטעם עלי אול חרף דאר
אלתלאתה פנירה ימחץ ראש אוי׳
אויביו ואמתאל דלך׳ אלנס
[illegible] פי חכם אלש
אלעשרה׳ מנהא
אלי [illegible] אלתלאתה מואצע לא
יכרגו פי גירהם׳ פאמא אלתלשה
אלכבירה פאנהא מכצוצה באספאר
אלתלאתי וארבאעי דאימא פי אל
לאחקתה אלתאניה ולא תכדם פי
גיר דלך׳ וכדלך אלקטאעי
אינצאה לא תכדם אלא פי אכר
אלפסוק ארבאעי אלי אלמואצעי
[illegible] אול אלכלמה במלך׳ ואלמתל
[illegible] ואכר אלפסוק אלפואקי
[illegible] ולא תכדם פי גיר דלך׳
[illegible] אלשופר אלמקלוב מועין
להו לתאבעה ארביע [illegible]

ולתאבעה אלזרקא כקו׳ מן כסי
איש׳ וחיזה אלתלשה אלכבירה
פי סבעה מואצע פי אספאר אלג׳
פי לאחקתה אלתאניה ופי אסר אלד׳
פי לאחקתה אלראבעה אלדי כאנת
פי אול אלכלמה ותכדם אלזרקא
אלתלאתיה פי מרכזהא אלתאלת
אלדי כאן אול אלכלמה לאזק באלו
ותכדם אלגרמיה אלתאני פי
לאחקתה אלתאניה אלדי זאל ען
אול אלכלמה או אלתקא מע
אלגרמיה׳ ותכדם ארביע אלתאני
ואלתלאתי ופי ארביע ארבאעי
פי לאחקתה אלראבעה דאימא׳
ותכדם אלתיב אלתלאתי פי לאחקה
אלתלאתה׳ ותכדם אלתאנה ארבאעי
פי לאחקתהא אלראבעה דאימא
אלדי לם יתכלף וראהא מן אול
אלכלמה מלך׳ ותכדם אכר
אלפסוק ארבאעי פי לאחקתה
אלראבעה דאימא אלדי כאנת
פי אול אלכלמה ולם תמנע אלא
מן כרמה אלטפחה פקט׳ ואכר
אלפסוק מעה אלסלוק קד יכון פי
אול אלפסוק והו אחד עשר פי
אלתלאתה ספרים תלאתה מנהא
במאילה ושופר והי שיר מזמור
לאסף שיר מזמור לדוד מזמור
לדויד להזכיר׳ ומנהא תמאניה
בשופר תכסיר למנצח לבני ק׳
קרח מזמור שמעו זאת כל
העמים למנצח לבני קרח מז׳
מזמור רצית יי׳ למנצח על
נגינות לדויד׳ למנצח על שושנים
לדוד הושיעני אלהים׳ למנצח
על הגתית לאסף׳ למנצח לעבד
יי׳ לדוד נאם פשע לרשע [illegible] דלך

פי אלמקרא׳ [illegible]
אלשלשה אלספרים ימכן פיהא [illegible]
אלסלוק יכון אול אלפסוק ולא ימכן
דלך פי אלכ׳ ספר קיל לה אן לו
כאן באלתול לא ימכן אן יכון
אלפסוק אקל מן תלאת כלמאת
וכאן אלסלוק פי אלכ׳ ספר לא יכון
תלאתי ואנמא יכדמה אלאתנח
פקט ותתאכר יום יהוה ומתל
דלך לם יצלח אן יכון אול אלפסוק
אלי ליס יוגד פסוק מן כלמה [illegible]
ולמא כאן אלסלוק פי אלג׳ ספרים
תלאתי ומא זאד צלח אן יכון אול
אלפסוק׳ ואלנטרה חתקה פי
ה׳ מואצע הם אלמואצע אלדי
לאתלשה ויטרח מנהא אלתנין
אלאולין אלספר ואלזרקא והכדא
איצא מע אכר אלפסוק ור[illegible]
אלסלוק כקו׳ יתעב יי׳ ואלמאסה
אלבאקייה אלדי כאנת [illegible] מוצע
אלתלשה נגמה דאתחלף וגבת
אלנטרה כמא תקדם אלקול פי
שרח אלתלנכר׳ ואלשופר יכדם
פי ארבעה מואצע פי אלזרקא
אלתאניה אלדי זאל מוצעהא
ען אול אלכלמה דלך׳ ופי
אלתלאתיה פי לאחקתהא [illegible]
דאימא׳ ויכדם אלתיב אלתאני
אלתאני ואלתלאתי וארבאעי
פי לאחקתהם אלתאניה דאימא׳
ויכדם אלתנחה אלתאניה [illegible]
אלדי לם יכון [illegible] ולא הי פי אול
אלכלמה ואלתלאתיה פי לאחקתה
אלתאניה ואלתאלתה דאימא אלדי
כאן ליס פעקא׳ ואלתביר [illegible]
פי לאחקתה אלתאניה ואלתאלתה
דאימא׳ ויכדם אכר אלפסוק
אלתנחה אלדי כאן פיה אחד

[illegible]
[illegible] פי [illegible] ולרפע
[illegible] פי [illegible]
[illegible] ולא יכון [illegible]
[illegible] שופר
[illegible]
[illegible]
אלתאניה [illegible] אול אלכלמה
[illegible]

[illegible]
[illegible] בן מר
[illegible] אלמרכז אלת[illegible]
אלתנחה אלרבי[illegible] פי [illegible]
[illegible] אלראבעה [illegible]
[illegible] אול אלכלמה [illegible]
[illegible] אלתא[illegible]
[illegible] אלתאניה [illegible]
[illegible] פי [illegible] אל
אלדי [illegible] ען אול אלכלמה [illegible]
[illegible] חרף ואחד ולא יכרם שיא
[illegible] וחצה אלמארכה
פי [illegible] אלתאניה תכון
[illegible] אלתנחה אלדי יקרב
[illegible] ואלתאלת פי לחקתה
אלתאלתה אלדי נבזת ען אול
[illegible] ואלרבאעי [illegible]
[illegible] אלתאלתה אלתאמה
[illegible] אלדי [illegible]
[illegible] אול אלכלמה ותכרם
[illegible] אלתאניה אלדי [illegible]
[illegible] אול אלכלמה או [illegible]
[illegible] פי לחקתהא אלתאניה
[illegible] פי לחקתהא [illegible]
[illegible] אלדי [illegible] פי אול
[illegible] בעידה מן [illegible]
ותכרם אלרבי[illegible]
[illegible] או [illegible]

ואלרביע[illegible] ואלרבאעי פי לחקת
אלתאניה דאימא ותכרם [illegible]
[illegible] ואלרבאעי פי לחקתה
[illegible] בעה דאימא ותכרם
[illegible] אלכמאסי פי [illegible]
[illegible] דאימא ותכרם אלתנחה
[illegible]
אלדי [illegible] אלתנחה פי אחרף
[illegible] ואלתאניה

[illegible]
[illegible] אלתאניה דאימא [illegible]
[illegible] מן [illegible]
[illegible]
[illegible] יכון פיה ואחד
[illegible] ואלתאני
אלדי [illegible]
[illegible] פי [illegible]
וחצה [illegible] פי [illegible]
[illegible] ואלתאני פי לחקתה
אלתאלתה אלדי [illegible]
[illegible] פסוק ואלרבאעי [illegible]
פי לחקתה אלתאלתה דאימא
[illegible] פי אלתנחה אלתאלתה
[illegible] פי [illegible]
[illegible]
[illegible] וחצה פי [illegible]
אלתאלתה פי אלתאלתה אלדי [illegible]
ען אול אלכלמה ולהא חצה [illegible]
[illegible] פסוק [illegible]
[illegible] פי לחקתה
אלתאלתה דאימא ולא תכרם [illegible]
[illegible] תכון [illegible]
[illegible] תכון פי וסט [illegible]
אלדי [illegible] תכון פי [illegible]
[illegible] אלתנחה [illegible]
[illegible] תכרם [illegible]
[illegible] ואלתאני
[illegible] עליו

[illegible]
[illegible]
הדה [illegible] קדמין [illegible]
[illegible] ואבו [illegible]
וממתנע [illegible] תכון [illegible]
ממכן [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] נחה [illegible]
בעדהא [illegible] והדה [illegible]
[illegible] ואפקת [illegible] מן [illegible]
תכון מרה לאדם [illegible] לחן [illegible]
ימכן יכון בעדה [illegible] כקול כי
[illegible] ביבון [illegible] וממתנעה וימכן
בעדה [illegible] כקו [illegible] וממתנעה
וימכן בעדה [illegible] כקו וירד [illegible]
[illegible] רוח [illegible] וימכן [illegible]
[illegible]
[illegible] כקו [illegible]
לדויד [illegible]
וימכן בעדה [illegible] כקול [illegible]
[illegible] חזקי [illegible]
[illegible] וגעל [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ורע [illegible]
[illegible] ואשב [illegible]
[illegible] פקו [illegible]
[illegible] וגאון [illegible]
[illegible]
[illegible] ואחד [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ואלרבי[illegible]
[illegible] מתנע [illegible]
[illegible] חסדו
[illegible]

[illegible] ואמת[illegible] זכר
[illegible]
[illegible] ואחריה [illegible] ומא[illegible]
[illegible]
[illegible] יאמת[illegible]
וארביע כ[illegible] אחת[illegible]
[illegible] ארץ נש[illegible] נהרות ואמת[illegible]
ואיתיב כקו [illegible] לא יקומו רשעים
במשפט [illegible] טפחה והי ואחרה
חילי כי [illegible] וחכר פסוק כקולה
[illegible] אהי יעקב ואמתלה פקד
[illegible] אחאן [illegible]
[illegible] דה ג אחאן אתנח
פקו [illegible] ואמתלה
וארב [illegible] כפי שלנת האנשים
ואמתלה וחבר לפסוק [illegible]
כקו [illegible] ההפכו [illegible]
חוש [illegible] ונבאה לבב למן
למותת ומה [illegible] פאמתנע
לאתנחה [illegible] כחנו
[illegible]
הופרו [illegible] פסוק [illegible]
[illegible] ולבב בשר [illegible]
[illegible] פמתנע [illegible]
ואמתלה טפחה לחנן כגרמיה
[illegible] ואמתלה
[illegible] לפסוק כקו [illegible]
[illegible]
[illegible] הלפלים [illegible]
[illegible] בעדה שיא [illegible] מונחו
הא [illegible] ובלטפחה
[illegible] כגרמיה [illegible]
[illegible] אגרמיה פלוק ויכון

[illegible]
[illegible]
פי [illegible]
[illegible] וזרוז [illegible]
כאדם [illegible]
עגירה ותלשה כב[illegible] [illegible]
[illegible]
כאדם פאבעתהא ג תלשה פל
עגירה ושופר מקלוב ומארכה
כאדם ארביע ו מארכה ותלשה
ותנחרה ושופר תבתי ודחויה
וסלפלה [illegible] לגרמיה ד
מארכה ושופר תכם [illegible] תלשה
ותנחרה כאדם איתיבה [illegible]
ושופר תביר ו[illegible]שה ותנחרה
ומארכה [illegible] ואתנחה [illegible]
[illegible] ודחויה ומארכה ושופר
תביר ותלשה ות[illegible]
ואיך מא נדבת הדה אלחאן
הכלא בעד לפזר לגרמיה בעד
לגרמ[illegible] בעד לזרקה
רביע בעד [illegible] רביע יתיב חו[illegible]
אתנחה בעד איתיב [illegible]
[illegible] טפחה פלוק [illegible]
אתרתיב [illegible] צדור
[illegible] כמא [illegible]
לאתוזר והדה לח לחא [illegible]
תנכלח אן תכון כלהא רום פואסיק
על לאשהר לכן לטפחה הי
[illegible] כא תוגד [illegible]
ג מואצע למנצח לדוד מזמור
קוה קויתי יי שיר מזמור לבני
קרח גדול יי ומהולל מאד
למנצח לדוד להזכיר אלהים
להצילני [illegible] לסלוק [illegible]
[illegible] פסוקא פי [illegible]
[illegible]
[illegible] וגד פי פסוק ולא פקי [illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] לא [illegible]
[illegible]
אשרי האיש אשר לא הלך
לדוד חכיך יי חקרא [illegible]
[illegible] עגל וכנעם [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] לפנה [illegible]
ומי[illegible] ופרינה [illegible]
[illegible] לאי עלה
[illegible] אדרת מן [illegible]
בחשד [illegible] ומנה [illegible]
אקדאה [illegible]
עמא [illegible]
עות [illegible]
[illegible]
אן שא [illegible]
אמ[illegible]
פסר גם [illegible] דרקה [illegible]
רביע	[illegible]	[illegible]
[illegible]	שלם	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]
אתנחה	[illegible]	שעמד שם
טפחה		[illegible]
פלוק	שכלם שר[illegible]	[illegible]

[illegible]
[illegible] ולחמר לנה
פרמדא
[illegible]
שבר [illegible]
[illegible]
[illegible] קדאם [illegible]
[illegible] יחקן [illegible]

[illegible]

[illegible] תהיה זבה דם יהיה זבה בבשרה
שבעת ימים תהיה בנדתה וכל הנגע בה
יטמא עד הערב ואתתא ארי תהי דיבא
דמא יהי דובה בבסרה שבעא יומין תהי
ברחוקה וכל דיקרב בה יהי מסאב עד
רמשא וכל אשר תשכב עליו בנדתה יט[מא]
[illegible] וכל אשר תשב עליו יטמא וכל
די תשכוב עלוהי ברחוקה יהי מסאב וכל
[די תתיב] עלוהי יהי מסאב [illegible]
[illegible] אשר תשב על[יו]
[illegible] דתשכוב עלוהי ברחוקה יהי
[illegible] עלוהי יהי מסאב וכל
[illegible] יכבס בגדיו ורחץ במים
[illegible] וכל דיקרב במשכבה
[יצבע לבו]שוהי ויסחי במיא ויהי מסאב
עד רמשא וכל הנגע בכל כלי אשר תשב
עליו יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד
הערב וכל דיקרב בכל מנא דתתיב
עלוהי יצבע לבושוהי ויסחי במיא ויהי
מסאב עד רמשא ואם על המשכב הוא
או על הכלי אשר הוא ישבת עליו בנגעו
בו יטמא עד הערב ואם על משכבא
הוא או על מנא דהיא יתבא עלוהי במיקרביה
ביה יהי מסאב עד רמשא ואם שכב
ישכב איש אתה ותהי נדתה עליו וטמא
[illegible]

עליו יטמא ואם משכב ישכב גבר יתה
ותהי רחוקה עלוהי ויהי מסאב שבעה
וכל משכבא דישכוב עלוהי יהי מסאב
ואשה כי יזוב
דמה ימים רבים בלא עת נדתה או כי
תזוב על נדתה כל ימי זוב טמאתה כימי
נדתה תהיה טמאה היא ואתתא ארי ידוב
דמה יומין סגיאין בלא עדן רחוקה
ארי תדוב על רחוקה כל יומי דוב סו[אבתה]
כיומי רחוקה תהי מסאבא היא כל
המשכב אשר תשכב עליו כל ימי זוב[ה]
כמשכב נדתה יהיה לה וכל הכלי אשר
תשב עליו טמא יהיה כטמאת נדתה
כל משכבא דתשכוב עלוהי כל יומי דובה
כמשכב רחוקה יהי לה וכל מנא דתתיב
עלוהי מסאב יהי כסואבת רחוקה וכל
הנוגע בם יטמא וכבס בגדיו ורחץ במים
וטמא עד הערב וכל דיקרב בהון יהי
מסאב ויצבע לבושוהי ויסחי במיא ויהי
מסאב עד רמשא ואם טהרה מזובה
וספרה לה שבעת ימים ואחר תטהר
ואם דכיאת מדובה ותמני לה שבעא
יומין ובתר כן תדכי וביום השמיני
תקח לה שתי תרים או שני בני יונה
[illegible]
[illegible]

316

ב א

אשר תצא לו ואשר אמרו לו ואשר תלכן לו ואשר אתו לו ואשר יתן לו
אשר ימלא לו ואשר יגאל לו ואשר העלה לו ואשר נשבע לו

אחרי מות

תהון ובני יונה ותיתי יתהון לות כהנא לתרע
משכן זימנא: ועשה הכהן את האחד
חטאת ואת האחד עלה וכפר עליה הכהן
לפני יהוה מזוב טמאתה: ויעביד כהנא ית
חד חטאתא וית חד עלתא ויכפר עלה כהנא
קדם יי מדוב סאובתה: והזרתם את בני
ישראל מטמאתם ולא ימתו בטמאתם
בטמאם את משכני אשר בתוכם: ותפרשון
ית בני ישראל מסאובתהון ולא ימותון
בסאובתהון בסאובהון ית משכני דביניהון:
זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת
זרע לטמאה בה: דא אוריתא דדובנא ודי
יפוק מניה שכבת זרעא לאסתאבא בה:
והדוה בנדתה והזב את זובו לזכר
ולנקבה ולאיש אשר ישכב עם טמאה:
ודסובתא ברחוקה ודדאיב ית דוביה
לדכר ולנוקבא ולגבר דישכוב עם מסאבא:

יעדו

וידבר יהוה אל משה אחרי מות שני בני
אהרן בקרבתם לפני יהוה וימתו: ומליל
יי עם משה בתר דמיתו תרין בני אהרן
בקרוביהון אישתא נוכריתא קדם יי ומיתו:
ויאמר יהוה אל משה דבר אל אהרן אחיך
ואל יבא בכל עת אל הקדש מבית לפרכת
אל פני הכפרת אשר על הארן ולא ימות
כי בענן אראה על הכפרת: ואמר יי

לעשות עבודת היום ביום ביום של כזאת יבא אהרן: ומאת עדת בני ישראל
ולא על כורת החמודה בפרט: משככג ושימן בטמאם ונתתי משכני

למשה מליל עם אהרן אחוך ולא יהי עליל
בכל עידן לקודשא מגו לפרוכתא לקדם
כפורתא דעל ארונא ולא ימות ארי בעננא
אנא מתגלי על בית כפורי: בזאת יבא
אהרן אל הקדש בפר בן בקר לחטאת
ואיל לעלה: בדא יהי עליל אהרן לקודשא
בתור בר תורי לחטאתא ודכר לעלתא:
כתנת בד קדש ילבש ומכנסי בד יהיו על
בשרו ובאבנט בד יחגר ובמצנפת בד
יצנף בגדי קדש הם ורחץ במים את
בשרו ולבשם: כתונא דבוצא דקודשא
ילבש ומכנסין דבוץ יהון על בשריה והמיינא
דבוצא יסר ומצנפתא דבוצא יהית
ברישיה לבושי קודשא אנון ויסחי במיא
ית בשריה וילבשנון: ומאת עדת בני ישראל
יקח שני שעירי עזים לחטאת ואיל אחד
לעלה: ומן כנשתא דבני ישראל יסב תרין
צפירי עזי לחטאתא ודכר חד לעלתא:
והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו
וכפר בעדו ובעד ביתו: ויקרב אהרן ית
תורא דחטאתא דיליה ויכפר עלוהי ועל
אנש ביתיה: ולקח את שני השעירם ו
העמיד אתם לפני יהוה פתח אהל מועד:
ויסב ית תרין צפירין ויקים יתהון קדם יי
בתרע משכן זימנא: ונתן אהרן על שני
השעירם גרלות גורל אחד ליהוה

316 folios G.T. (Aug. 1881)
Exd. [illegible]

FORMER
PROPHETS
HEBREW.

BRIT. MUS.

ORIENTAL
2210.

C

LATTER
PROPHETS.
HEBREW.

BRIT. MUS.

ORIENTAL
MS.
2211.

HAGIOGRAPHA
WITH
TARGUM
& ARAB. VERS.
HEBREW

